玉帝叫我来直播

超级小胖 著

创世中文网

玉帝叫我来直播

超级小胖 著

创世中文网

Tối Cường Đại Thần Chủ Hệ Thống

Tác giả: Thập Nhất Đao

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.VN

Giới thiệu:

Chúc mừng kí chủ mở ra [mạnh nhất thần chủ hệ thống], hệ thống sẽ trợ giúp kí chủ trở thành chư thiên thần chủ, mang ngươi xưng bá mang ngươi bay, xin mời kí chủ đuổi tới hệ thống bước tiến, nhanh chân đi về phía trước!"
"Tinh luyện công năng đã mở ra!"
"Hệ thống nhắc nhở kí chủ, bản hệ thống tinh luyện có thể nói là chư thiên mạnh nhất tinh luyện, thân thể, thiên phú, công pháp... Không chút khách khí nói, sẽ không có cái gì hệ thống không thể tinh luyện?"
Nha? Là như vậy sao?
Vương Bảo cúi đầu, nhìn mình nơi nào đó rơi vào trầm tư.

Mục lục:

Chương 1: Rác rưởi mau tới đánh ta đi!
Chương 2: Ta muốn 1 ngày cất cánh!
Chương 3: Thù này không có cách nào báo!
Chương 4: Tinh luyện ra Địa cấp võ kỹ!
Chương 5: Vạn Tượng Đồ Ma quyết
Chương 6: 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây!
Chương 7: Dạy ngươi làm người!
Chương 8: Ta muốn bay đến càng cao hơn!
Chương 9: Tranh đoạt!
Chương 10: Ngươi hạn cuối ở nơi nào?
Chương 11: Hắn sẽ không có hạn cuối!
Chương 12: Lão tử không chơi!
Chương 13: Tiêu Viêm tạo hóa!
Chương 14: Thích làm gì thì làm đột phá!
Chương 15: Chúng ta đánh không lại hắn!
Chương 16: Ma trứng, ta rất sao đã làm gì?
Chương 17: Quán Nguyệt Thương!

Chương 18: Đồng dạng thiên kiêu!
Chương 19: Ngộ Đạo Thụ!
Chương 20: Kỳ thực chính là muốn trang bức!
Chương 21: Ngươi có phải bị bệnh hay không a?
Chương 22: Há có thể lấy tu vi cân nhắc!
Chương 23: Ai cũng đừng nghĩ đi!
Chương 24: Sư huynh, này có 1 cái dê béo!
Chương 25: Đến chiến!
Chương 26: Ngươi tốt vô liêm sỉ, thật là hèn hạ!
Chương 27: Ngộ đạo diệp chi vương?
Chương 28: Ta muốn đi bẫy người!
Chương 29: Ngộ đạo khí bạo phát!
Chương 30: Chiến! Chiến! Chiến!
Chương 31: Quá bắt nạt người!
Chương 32: Tiện về đến nhà!
Chương 33: Hắn là cái ma quỷ!
Chương 34: Sớm biết không trang bức!
Chương 35: Sắp nổi gió to!
Chương 36: Chậm đến sư tôn!
Chương 37: Tạo Hóa Thiên Quyển!
Chương 38: Đây là một cái trang bức không đường về!
Chương 39: Ai mới là chuyện cười?
Chương 40: Ta bị trời cao chăm sóc!
Chương 41: Tuyệt Thế Hảo Kiếm!
Chương 42: Trăm vạn giá trên trời!
Chương 43: Quả thực quá tiện nghi!
Chương 44: Này kiếm quá tà môn!
Chương 45: Ta được xưng đan khí song tuyệt!
Chương 46: Lại nhìn thấy trang bức cơ hội!
Chương 47: Lâm Lang nghiền ép treo lên đánh!
Chương 48: Bảo gia lên sàn!
Chương 49: Vương Bảo nghiền ép treo lên đánh!
Chương 50: Không phục? Vậy thì tiếp tục!
Chương 51: Vô địch là cỡ nào cô quạnh!
Chương 52: Ta muốn bế quan luyện khí!
Chương 53: Quá hắn mẹ yêu nghiệt!
Chương 54: Ai cũng không thể ngăn cản bước chân của ta!

Chương 55: Tử Vân Tông tin tức!
Chương 56: Tiểu tử này đang nói đùa chứ!
Chương 57: Thật đáng sợ!
Chương 58: Đánh miệng pháo đánh đổi!
Chương 59: Man Thần lực lượng khủng bố!
Chương 60: Khủng bố giá sau cùng!
Chương 61: Này mẹ nó làm sao có khả năng!
Chương 62: Ý nghĩ xấu ngột ngạt đi ra đi!
Chương 63: 3 Tiên đạo tràng!
Chương 64: Các ngươi không có ra giá tư cách!
Chương 65: Rời đi!
Chương 66: 1 mảnh xuân về hoa nở!
Chương 67: Vua hố a!
Chương 68: Hiến vật quý!
Chương 69: Thiên Kiếm Bí Tàng!
Chương 70: Mở ra!
Chương 71: Liền các ngươi thông minh này!
Chương 72: Có tức hay không?
Chương 73: Có giỏi cắn ta a!
Chương 74: Gia là đại soái bức!
Chương 75: Meow cái meow!
Chương 76: Meo gia!
Chương 77: Trâu bò kiếm gỗ!
Chương 78: Meo gia mang ngươi bay!
Chương 79: Kê nhi khó giữ được!
Chương 80: Có giỏi solo!
Chương 81: Ta đã đạp ở đỉnh thế gian!
Chương 82: 9 lớn Khí Hải!
Chương 83: Ta là biểu ca!
Chương 84: Xoá sạch hắn hung hăng khí diễm!
Chương 85: Đùng đùng đùng, chơi rất vui!
Chương 86: Coi như ngươi tàn nhẫn!
Chương 87: Đả kích hỏng rồi!
Chương 88: Luyện Ma!
Chương 89: Quá cơ trí!
Chương 90: Số một cấm ky!
Chương 91: Ma chướng!

Chương 92: Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm!
Chương 93: Làm bậy a!
Chương 94: Ta đến cùng là nơi nào ngu ngốc?
Chương 95: Thần phục!
Chương 96: Kém 1 bước vực sâu!
Chương 97: Bảo ca đồ nướng!
Chương 98: Lão Vương xuất phẩm, tất ra tinh phẩm
Chương 99: Meo gia là vô địch!
Chương 100: Bảo ca cứu ta!
Chương 101: Thực lực hố nhi tử!
Chương 102: Đánh tới đến rồi!
Chương 103: Mặt cũng không muốn!
Chương 104: Lẽ nào là tà thuật?
Chương 105: Tình yêu của cha như núi!
Chương 106: Đầy người chính khí?
Chương 107: Quá có thể trang bức chứ?
Chương 108: Uất ức Vũ ôn hầu!
Chương 109: Tìm đường chết tiểu năng thủ Tề thiếu online!
Chương 110: Biểu đệ ngu ngốc làm sao bây giờ?
Chương 111: Rốt cục chờ đến!
Chương 112: Đây là muốn trời cao a!
Chương 113: Bi ai nha!
Chương 114: Thần Nguyệt Tông!
Chương 115: Đánh 10 cái!
Chương 116: Lục Thần lên sàn!
Chương 117: Lông đều đánh không xong!
Chương 118: Cầu ngươi nhường ta hối tiếc không kịp!
Chương 119: Ta nhưng là thần kỳ mỹ nam tử!
Chương 120: Có chút chướng mắt!
Chương 121: Đạp Tiên giáng lâm!
Chương 122: Đều bối rối!
Chương 123: Đều là hố!
Chương 124: 3 Tiên đạo tràng mở!
Chương 125: Ngươi thật là độc!
Chương 126: Tốt này nha!
Chương 127: Tức chết bên trong
Chương 128: Sức chiến đấu bia!

Chương 129: Yêu nghiệt!
Chương 130: Tốt xấu hổ!
Chương 131: Uốn cong rồi?
Chương 132: Cướp đoạt!
Chương 133: Đan khảo!
Chương 134: Tức giận tức giận!
Chương 135: Người thắng thông ăn!
Chương 136: Tặng không!
Chương 137: Chúng ta bị hãm hại?
Chương 138: Ma Tông!
Chương 139: Tâm đen Tra Lý!
Chương 140: Đang luyện kiếm, đừng tới gần!
Chương 141: Này không phải đùa giỡn!
Chương 142: Mắng ta người đều phải chết!
Chương 143: Cầu chữ
Chương 144: Ngươi làm sao như thế trâu bò?
Chương 145: Chọc thủng trời!
Chương 146: Ta nên vì tông làm vẻ vang!
Chương 147: Ta thực sự là Trúc Cơ sơ kỳ!
Chương 148: Thua còn không phục?
Chương 149: Có năng lực đừng chạy!
Chương 150: Chạy! Mau mau chạy!
Chương 151: Ta đều như thế trâu bò!
Chương 152: 1 nồi bưng!
Chương 153: Tức đến ngài làm sao bây giờ?
Chương 154: Hoặc là thần phục, hoặc là diệt tông!
Chương 155: Tiền bối tha mạng!
Chương 156: Vì sao phải buộc ta!
Chương 157: 9 linh Trúc cơ!
Chương 158: Kim quỳ thảo!
Chương 159: Có tiền mà!
Chương 160: Quá tùy hứng!
Chương 161: Chúc mừng phát tài!
Chương 162: Tại sao không ai chim ta!
Chương 163: Thủ đoạn rất cứng!
Chương 164: Nam tính trong lòng Thánh địa!
Chương 165: Các nàng quả thật rất tốt!

Chương 166: Phong lưu thẻ?
Chương 167: Tuyệt đối mị lực!
Chương 168: Thỏ nữ song mỹ!
Chương 169: Hai ta cố gắng nói nói!
Chương 170: Muốn chết? Ta tác thành ngươi!
Chương 171: Siêu cường huyết thống!
Chương 172: Đều bắt nạt người đàng hoàng đúng không?
Chương 173: Làm ta là cái truyền thuyết!
Chương 174: Mặt mũi, là lẫn nhau cho!
Chương 175: Chuyển núi dỡ lĩnh Tầm Long Quyết!
Chương 176: Để cho các ngươi mở mở mắt!
Chương 177: Ngài cũng đừng trang người trẻ tuổi!
Chương 178: Ngươi hiện tại sự sống còn, do ta khống chế!
Chương 179: Tiền bối, cầu ngài đừng như vậy!
Chương 180: Kiếm chỉ Thái Nhất Tông!
Chương 181: Kim Linh Thánh Thể?
Chương 182: Kiếm chuyện!
Chương 183: Có năng lực ngươi đi cướp a!
Chương 184: Vậy ta liền đi cướp được rồi!
Chương 185: Là hắn nhường ta cướp!
Chương 186: Ta rất sao thật thích!
Chương 187: Quá rất sao biến thái!
Chương 188: Sau đó ngươi là ta che chở!
Chương 189: Có thể hay không muốn mặt mũi?
Chương 190: Ta trước hết để cho ngươi 3 chiêu!
Chương 191: Ngươi rất sao vẫn là người sao?
Chương 192: Ta chỉ dùng 5 thành lực!
Chương 193: Ta thật không nghĩ tới muốn giết hắn!
Chương 194: Ta có thể hay không ngột ngạt trang bức
Chương 195: Căn bản dừng không được đến!
Chương 196: Ta còn có càng treo!
Chương 197: Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!
Chương 198: Ngày hôm nay trận này tàn nhẫn bức, ta là trang định
Chương 199: Trước tiên hố 1 sóng lại nói!
Chương 200: Ta phục rồi vẫn không được sao!
Chương 201: Có năng lực ngươi giết chết ta!
Chương 202: Đào 1 cái hố to!

Chương 203: Ta khinh bỉ các ngươi!
Chương 204: Giác ngộ!
Chương 205: Chiến Thần Tông!
Chương 206: Sư tỷ, ta buổi tối tới tìm ngươi!
Chương 207: Chúng ta đã tư định chung thân!
Chương 208: Đây mới là sư muội của ta!
Chương 209: Hóa ra là mỹ nhân kế!
Chương 210: Cũng thật là tiểu thiên sứ đây!
Chương 211: Thật mẹ nó thần!
Chương 212: Khinh người quá đáng!
Chương 213: Đều do ta quá đơn thuần!
Chương 214: Đều bị dao động què rồi!
Chương 215: Cha, đây là thần vật!
Chương 216: Rốt cục muốn đấu võ!
Chương 217: Ta rất sao đúng hay không quá hãm hại!
Chương 218: Đại gia đều rất trâu bò!
Chương 219: Chúng ta lão tổ nhưng là mở hack nam nhân!
Chương 220: Chúng ta lão tổ treo cũng không có tác dụng!
Chương 221: Chúng ta lão tổ đã nhảy hố bên trong đi tới!
Chương 222: Chúng ta lão tổ bị chôn giết!
Chương 223: Đến đến đến, làm ta thần sứ đi!
Chương 224: Ngươi xứng sao?
Chương 225: Ngươi rất không đạo nghĩa a!
Chương 226: Yêu có tin hay không!
Chương 227: Tính chân thần!
Chương 228: Vua hố nhi tử!
Chương 229: Con trai của ta không vua hố!
Chương 230: Ta muốn cho hắn không thoải mái!
Chương 231: Quá hắn mẹ hãm hại!
Chương 232: Nguyên lai không phải khoác lác bức!
Chương 233: Vương huynh thật là Ngoan Nhân vậy!
Chương 234: Quá giời ạ đáng sợ!
Chương 235: Ngươi cuối cùng cũng coi như hố chết cha!
Chương 236: Ai mẹ nó cho ngươi lá gan?
Chương 237: Ngươi thậm chí ngay cả chính mình cũng hố!
Chương 238: Ta thiên tư đáng sợ như thế!
Chương 239: Quá bắt nạt người!

Chương 240: Ta trâu bò, không giải thích!
Chương 241: Có thể hay không cho ta 1 điểm tính khiêu chiến!
Chương 242: Xem ta cho ngươi đến cái ngưu huyết cho vào đầu!
Chương 243: Hắn vì sao như vậy toàn năng?
Chương 244: Ngài là ta truyền đạo ân sư!
Chương 245: Ta vì ngươi cảm thấy bi ai!
Chương 246: Làm sao liền thua cơ chứ?
Chương 247: Tại hạ đánh cược... Đánh cược... Đổ Thánh!
Chương 248: Ta sợ ngươi sẽ tự ti mà chết!
Chương 249: Ta cũng muốn biết điều a!
Chương 250: Thực lực không cho phép a!
Chương 251: Yêu nghiệt cũng có cái mức độ chứ?
Chương 252: Không mang theo ngươi như thế bắt nạt người!
Chương 253: Tất yếu làm 1 sóng lớn!
Chương 254: Cái gì cừu cái gì oán?
Chương 255: Đại gia cùng đến độ kiếp đi!
Chương 256: Hồn đều muốn thoải mái bay!
Chương 257: Tiên môn chi đỉnh ta lưu danh!
Chương 258: Ta muốn đi Hải tộc đi dạo!
Chương 259: Này đều không gọi sự tình!
Chương 260: Lại nhiều 1 cái dưới kiếm vong hồn!
Chương 261: Nam Cung Bạch bị doạ bối rối!
Chương 262: Không ai trêu tới ngươi Chùy ca!
Chương 263: Tiền chỉ là 1 chồng con số!
Chương 264: Chọc phải người không nên chọc?
Chương 265: Ta cũng là có tính khí!
Chương 266: Nói cẩn thận báo thù đây?
Chương 267: Ai cho các ngươi lá gan?
Chương 268: Người này, chúng ta không trêu chọc nổi!
Chương 269: Lão tử dĩ nhiên bỏ qua 1 cái ức?
Chương 270: Long gia trấn tộc chi bảo!
Chương 271: Đó là thứ mà ta cần!
Chương 272: Nghĩ đột phá Đạp Tiên? Này quá dễ dàng!
Chương 273: Hiện tại, ngươi là Đạp Tiên!
Chương 274: Hàng này muốn tán tỉnh ta khuê nữ a!
Chương 275: Ta muốn làm lão sư!
Chương 276: Thiên kiêu học cấp tốc ban!

Chương 277: So với cha đẻ đều thân!
Chương 278: Phạm Cát đột kích ngược!
Chương 279: Lớp trưởng đi đâu?
Chương 280: Lớp trưởng mất tích?
Chương 281: Các ngươi muốn xui xẻo rồi!
Chương 282: Không ai có thể bắt nạt ta học sinh!
Chương 283: Ai cùng ngươi là 1 người nhà?
Chương 284: Phụ vương, ngài bị hãm hại a!
Chương 285: Giáo viên quả thực treo tạc thiên!
Chương 286: Hải tộc thiên kiêu chiến, bắt đầu!
Chương 287: Sống được thiếu kiên nhẫn đúng không?
Chương 288: Đúng là ở ghi nhớ ta khuê nữ a!
Chương 289: 9 dương đạo nhân muốn báo thù!
Chương 290: Ta đến biết điều a!
Chương 291: Ngươi là thật sự tú a!
Chương 292: Ta chỉ là đơn giản nghĩ hố ngươi!
Chương 293: Còn coi chính mình chắc thắng đây?
Chương 294: Thua chứ? Mộng bức chứ?
Chương 295: Hắn đều không đả thương được ta 1 căn tóc gáy!
Chương 296: 1 cái so với 1 cái xấu tính!
Chương 297: Mân Côi a Mân Côi!
Chương 298: Lão nương tổn thất quá to lớn!
Chương 299: Nam nhân không thể nói không được!
Chương 300: Vương Bảo ngươi cái hạ lưu phôi!
Chương 301: Cửu Dương đạo nhân muốn đột kích ngược!
Chương 302: Mau đến xem, ta muốn bắt đầu trang bức!
Chương 303: Trang bức phạm Ngao U, tốt
Chương 304: Hắn chính là cái BUG!
Chương 305: Ta muốn cùng ngươi sinh hầu tử!
Chương 306: Cũng bị cường đùng?
Chương 307: Hạt giống nẩy mầm!
Chương 308: Nghĩ làm bẩn ta thuần khiết thân thể?
Chương 309: Hoàng Phong giới! Thánh Nữ Quốc!
Chương 310: Mở 1 nhà tiệm nội y!
Chương 311: Cô nàng này thấy thế nào như thế nhìn quen mắt?
Chương 312: Hệ thống đã tăng lên tới 2. 0 phiên bản!
Chương 313: Đều là kinh nghiệm quái!

Chương 314: Ngày hôm nay Tề gia tuyệt bức muốn gặp vận đen!
Chương 315: Đặt chân Nhân tiên cảnh!
Chương 316: Hắn là đến khôi hài sao?
Chương 317: Ta cảm thấy hắn có thể nắm quán quân!
Chương 318: Cẩn thận họa là từ miệng mà ra a người trẻ tuổi!
Chương 319: Các ngươi vẫn là lui ra đi!
Chương 320: Không cách nào so sánh được a!
Chương 321: Chúng ta bắt đầu song tu đi
Chương 322: Tại sao không phải buộc ta giết người đây!
Chương 323: Lăng Thiên Huyết Cừu Ấn!
Chương 324: Kiếm chuyện, ta nhưng là chuyên nghiệp
Chương 325: Còn có càng quá đáng đây!
Chương 326: Ma giáo số hiệu 2,587!
Chương 327: Ma giáo số hiệu 2,586!
Chương 328: Khổ nhất bức người, là ta!
Chương 329: Cuối cùng cũng coi như đến rồi đại gia hỏa!
Chương 330: Xong đời, tiểu tử này cử chỉ điên rồ!
Chương 331: Hiện tại ngươi đối với ta lạnh nhạt!
Chương 332: Tốt trâu bò!
Chương 333: Tiếp tục trâu bò!
Chương 334: Trâu bò đến cực điểm!
Chương 335: Săn bắn bắt đầu rồi!
Chương 336: Vương đại sư, thực sự là người tốt a!
Chương 337: Vẫn là như thường người chết a!
Chương 338: Vương đại sư là chúng ta, ai cũng cướp không đi!
Chương 339: Ta lòng dạ quá rộng thoáng!
Chương 340: Lăng Thiên Điện muốn thoải mái lật trời!
Chương 341: Vậy thì tiếp tục hố!
Chương 342: Chúng ta bị hãm hại?
Chương 343: Hiện tại mua quan tài, còn kịp sao?
Chương 344: Này 1 sóng, hố không muốn quá thoải mái!
Chương 345: Nhất định phải đánh chết ngươi!
Chương 346: Nhanh như vậy thì có con mồi
Chương 347: Ta đội hữu như vậy trâu bò!
Chương 348: Ngươi cái đậu bỉ!
Chương 349: Ta 1 ra tay, hắn liền cách cái chết không xa!
Chương 350: Đây chính là 1 bệnh thần kinh!

Chương 351: Này sóng phúc lợi đột nhiên không kịp chuẩn bị!
Chương 352: Ta đang chuẩn bị đến 1 sóng lớn thăng cấp!
Chương 353: Nguyên lai, là ta ngu ngốc!
Chương 354: Bi ai Hồ Hữu Đức!
Chương 355: Chính mình vẫn còn có làm chân chó tiềm chất?
Chương 356: Nhà ta Vương đại sư rõ ràng là Thánh tiên!
Chương 357: Đều là ta giết!
Chương 358: Bình thường đại hoàng tử!
Chương 359: Đại hoàng tử, ngươi nổi danh a!
Chương 360: Đây là muốn điên a!
Chương 361: 3 đệ ngươi sẽ không tức giận chứ?
Chương 362: Sau đó, ngài có thể đừng khóc!
Chương 363: Các ngươi nha, quá yếu
Chương 364: Thâu Thiên Đại Đạo Đan!
Chương 365: Đạo kiếp bị chơi hỏng rồi!
Chương 366: Người đưa biệt hiệu, [độ kiếp tiểu năng thủ]!
Chương 367: Độ kiếp 108 loại tư thế!
Chương 368: Chúng ta có thể mời sát thủ a!
Chương 369: Ta đã nói với ngươi ngươi chớ ép ta kìm nén đại chiêu a!
Chương 370: Ngươi rất sao đây là muốn đùa chết ta chứ?
Chương 371: Miêu thần đại nhân, mời ra đây!
Chương 372: Lão Vương ngươi cái không lương tâm!
Chương 373: Nghĩ hại chúng ta cứ việc nói thẳng!
Chương 374: Ta cảm giác mình đã bị thương nặng!
Chương 375: Ngươi rất sao đều đại họa lâm đầu!
Chương 376: Này mẹ nó đến cùng là cái gì tao thao tác?
Chương 377: Ngươi chỉ phương hướng, ta lái xe!
Chương 378: Không cần kiêng kỵ! Đánh hắn
Chương 379: Cô nương, ngươi gây chuyện rồi
Chương 380: Lão Vương, lần này chuẩn bị làm ai vậy?
Chương 381: Ma trứng, ta sẽ không viên thuốc đi
Chương 382: Ta là loại kia đánh đánh giết giết người sao?
Chương 383: Ngươi cái không biết xấu hổ mèo yêu!
Chương 384: Liền hỏi hỏi các ngươi có sợ hay không!
Chương 385: Phải làm hắn 1 làm
Chương 386: Hắc Ngục... Ngươi mẹ nó đến cùng muốn làm gì?
Chương 387: Khe nằm, là ai giá họa cho ta?

Chương 388: Hắc Ngục thánh tổ ngươi cái lớn đậu bỉ!
Chương 389: Đúng hay không cảm giác mình rất ngu ngốc?
Chương 390: Chớ cùng ta phí lời, ta không có thời gian!
Chương 391: Trở thành dê béo lão Vương!
Chương 392: Trang so cái gì, chủ nhân thích nhất!
Chương 393: Hỏi, làm sao hóa giải đoạn này thù hận?
Chương 394: Cha a, ngài có thể tâm lớn một chút đi!
Chương 395: Khe nằm, dĩ nhiên theo ta cướp bát ăn cơm?
Chương 396: Hố đến chết là được rồi
Chương 397: Tìm đường chết đây đây là?
Chương 398: Nếu chính ngươi nhất định phải muốn ăn đòn
Chương 399: Bẫy người nhất thời thoải mái!
Chương 400: Nhanh nhanh nhanh, dùng cấm thuật!
Chương 401: 1 thẳng bẫy người 1 ngay thẳng!
Chương 402: Đại gia đều là có BUG người!
Chương 403: Ta đã hiểu, ta bị hãm hại!
Chương 404: Dạ đại thiếu muốn báo thù
Chương 405: Kiếm Ma Mộ Địa, mở!
Chương 406: Lớn ngốc xuân, ngươi muốn làm gì?
Chương 407: Ngươi này động tác võ thuật chơi thật rất sao chuồn mất!
Chương 408: Ngươi rất sao cho chúng ta lưu khẩu canh uống có thể chết a?
Chương 409: Diệt Chùy tiểu đội chính thức thành lập!
Chương 410: Diễn viên sinh ra đ quý thứ nhất ~!
Chương 411: Đào cái hố to chôn cái hạt giống!
Chương 412: Đến nha, tiếp tục tú nha!
Chương 413: Ngươi không biết xấu hổ!
Chương 414: Ta tâm địa thiện lương, thuần túy vô cùng
Chương 415: Diễn viên sinh ra thứ 2 quý!
Chương 416: Uông Thanh Hàn cùng ma kiếm!
Chương 417: Lão Vương chuẩn bị muốn thành thần!
Chương 418: Ai u ta này bạo tính khí
Chương 419: Quá trâu so với!
Chương 420: Xin lỗi, ngài tiêu chuẩn đã bị chiếm trước!
Chương 421: Xui xẻo Võ Địch!
Chương 422: Tự cung tự cung! Ta muốn tự cung!
Chương 424: Tự cung ta cũng không sợ, ta còn sợ cái gì?
Chương 425: Chùy ca số 1 đan!

Chương 426: Ta gọi ngươi 1 âm thanh, ngươi dám đáp ứng sao?
Chương 427: Ngươi trúng độc, gọi Hóa Cốt Miên Chưởng!
Chương 428: Ta muốn làm phó viện trưởng!
Chương 429: Người này đan đạo, tuyệt đối không tầm thường!
Chương 430: Bây giờ ta thần công đại thành!
Chương 431: Bị dọa sợ Lưu sư huynh!
Chương 432: Tổ chức sát thủ đang điều động!
Chương 433: Ta là sát thủ ta kiêu ngạo!
Chương 434: Không phục? Ngươi mẹ nó đến giết ta a
Chương 435: Trước tiên thịt cái nào tốt đây? Đều rất béo tốt a
Chương 436: Viện trưởng, ta muốn báo cáo
Chương 437: Điền Tâm kiếp nạn!
Chương 438: Đánh bạc? Liền chơi cái này!
Chương 439: Trâu bò cường giả khí vận thạch!
Chương 440: Cuồng thắng 800 ức!
Chương 441: Công khai giảng bài giảng đạo!
Chương 442: Ai mẹ nó làm ra?
Chương 443: Ta là quỵt nợ, làm sao?
Chương 444: Ta sai rồi, ta không nên quỵt nợ!
Chương 445: Chúc mừng ngươi, ngươi trúng thưởng!
Chương 446: Đại gia đều là đại âm tất!
Chương 447: Dạ Trường Không kỳ ngộ!
Chương 448: Đúng hay không có chút bại nhân phẩm?
Chương 449: Tự nhiên kiếm được 1 toà Thiên Lôi Lâu!
Chương 450: Mượn đao giết người chơi rất lưu loát a!
Chương 451: Trang bức là muốn trả giá thật lớn!
Chương 452: Biết điều, phải khiêm tốn a
Chương 453: 1 đường nghiền ép!
Chương 454: Chẳng lẽ là khắc tinh của ta?
Chương 455: Chọc ta ngươi liền mười phần sai!
Chương 456: Truyền thừa Cổ Thần Hồn Huyết!
Chương 457: Ta là loại kia làm phản người sao?
Chương 458: A... Thật là thơm
Chương 459: Vị trí bí ẩn!
Chương 460: Còn tưởng rằng là bánh bao, không nghĩ tới
Chương 461: Trước tiên làm 1 sóng lại nói!
Chương 462: Sớm biết, liền không ra trang bức!

Chương 463: Ngươi đang mắng ta?
Chương 464: Lão tử là vô tội!
Chương 465: Ta chính là lão tổ mật sứ!
Chương 466: Giọt thứ hai Cổ Thần Hồn Huyết!
Chương 467: Phải chơi 1 tràng kích thích
Chương 468: Ngày hôm nay ngươi muốn trâu bò!
Chương 469: Tiến vào Hồng gia bảo khố!
Chương 470: Ăn ta lão Tôn 1 gậy đập
Chương 471: Ngươi một mực theo ta phân cao thấp a?
Chương 472: Vương giả sống lại số 1 dược tề
Chương 473: Hắn đánh đâu thắng đó không gì cản nổi
Chương 474: Thượng Quan gia cùng Cuồng Lôi Tông!
Chương 475: Bảo gia bản lĩnh biển đi tới!
Chương 476: Nhà ta mộ tổ tuyệt bức bốc khói xanh!
Chương 477: Chọc ta, ngươi sẽ hối hận!
Chương 478: Viên thuốc này... Có chút phế bỏ!
Chương 479: Nguyên lai tìm ta chính là đại lão!
Chương 480: Tổ tông ván quan tài đều ép không được!
Chương 481: Con trai của ngươi thật là ngậm!
Chương 482: Ta bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi đây
Chương 483: Ta lại không ngốc, làm sao sẽ chọc cho Tông Sư?
Chương 484: Cuồng Lôi lão tổ không cam lòng!
Chương 485: Ngươi đúng hay không đắc tội rồi cái gì không nên dây vào người
Chương 486: Kí chủ ngài thực sự là quá âm hiểm!
Chương 487: Tử Thần Đạo Vực trần 9 ca
Chương 488: Dám quản ta Đạo Thánh Tông chuyện vô bổ?
Chương 489: Tiền bối, ta muốn lưu lại hầu hạ ngài
Chương 490: Chào mọi người mới là thật sự được!
Chương 491: Ta không cao hứng, đại gia đều đừng đùa!
Chương 492: Ngươi vì sao như vậy ác độc?
Chương 493: Ta vẫn là then chốt ra trận đi!
Chương 494: Ngươi rất sao như thế trâu bò làm gì?
Chương 495: Tiểu nhân báo thù không cách đêm!
Chương 496: Ngươi rất sao làm sao liền không biết ghi nhớ đây?
Chương 497: Ta thật sự đến rồi nha
Chương 498: Hắn vừa nãy chỉ là vui đùa một chút?

Chương 499: Ta lão Vương, kỳ thực là người tốt!
Chương 500: Chu Viêm thiếu tông, mới là thật tốt người a!
Chương 501: Bẫy người hố đến lão phu trên đầu đến rồi!
Chương 502: Dám không mang theo ta trang bức mang ta bay?
Chương 503: Lão cẩu, đói bụng không?
Chương 504: Sau lưng ta có người!
Chương 505: Emma, thương
Chương 506: Tiểu tử này thật rất sao vô liêm sỉ!
Chương 507: Đưa hết cho tiểu tử kia họa họa
Chương 508: Tinh Cung 9 bí!
Chương 509: Ai nha, phất nhanh buồn phiền a!
Chương 510: Cẩu gia quá tuấn tú, không giấu được a
Chương 511: Chúng ta tới chơi cái trò chơi đi
Chương 512: Khe nằm, trâu bò!
Chương 513: Ngày hôm nay ở đây, đều phải chết!
Chương 514: Đánh ngã toàn bộ Nam vực!
Chương 515: Tiến công Tây Sương Vực!
Chương 516: Chúng ta mà nói giảng đạo lý!
Chương 517: Đạo lý của ta... Chính là không giảng đạo lý!
Chương 518: Chấn Thiên Tông Trịnh Thiên Kiều bạn học!
Chương 519: Má ơi, hải yêu bạo động rồi!
Chương 520: Không phải Cẩu gia cùng ngươi thổi
Chương 521: Đắc tội rồi Cẩu gia còn muốn đi?
Chương 522: Bi kịch áo bào đen 4 lão!
Chương 523: Thu đồ đệ Trịnh Thiên Kiều!
Chương 524: Lão Vương còn có 10 giây liền có thể đến chiến trường
Chương 525: Cười ác tâm như vậy, thảo đánh!
Chương 526: Khe nằm, ta chiêu hắn chọc giận hắn?
Chương 527: Đến đến đến, đại chiến 300 hiệp!
Chương 528: Lại rất sao nhảy hố bên trong 1 cái!
Chương 529: Còn chưa bắt đầu, liền rất sao kết thúc!
Chương 530: Khe nằm, ngươi rất sao đừng dọa ta a!
Chương 531: Ta chính là chỉ đùa một chút!
Chương 532: Này đều là các ngươi buộc ta
Chương 533: Đại BOSS Thương Dương Tử lên sàn!
Chương 534: Lão phu đang cần 1 cái thay đi bộ yêu thú!
Chương 535: Cẩu gia đại chiến Thương Dương Tử!

Chương 536: Ta như vậy trâu bò, ta bắt nạt phụ các ngươi sao?
Chương 537: Lão phu cho ngươi 1 cái cơ hội khiêu chiến ta!
Chương 538: Lão phu muốn nhận ngươi làm sư đệ!
Chương 539: Thương Dương Tử, đừng nhúc nhích sư đệ ta!
Chương 540: Như thường hố chết ngươi!
Chương 541: Thương Dương Tử lớn kỳ ngộ!
Chương 542: Đấu với người ta, vui cười vô cùng!
Chương 543: Huyền Thiên sư huynh 666!
Chương 544: Lão Vương bị cảm động!
Chương 545: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 546: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 547: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 548: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 549: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 550: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 551: Chân Thần giới, Vô Lượng Tông!
Chương 552: Ta lão Vương chẳng mấy chốc sẽ giết trở về!
Chương 553: Ta chính là 666!
Chương 554: Cắn thuốc cũng không thể mạnh như vậy a!
Chương 555: Ta thân là thi bá
Chương 556: Cái tên này quả thực không phải người!
Chương 557: Chưởng giáo, rụt rè 1 điểm a!
Chương 558: Quả thực không pháp trị rồi!
Chương 559: Hắn cực hạn ở nơi nào?
Chương 560: Trang xong so với liền chạy, thật sự rất kích thích!
Chương 561: Ta Vô Lượng Tông, viên thuốc?
Chương 562: Ai dám trêu chọc đệ đệ ta, ta liền diệt hắn cả nhà!
Chương 563: Nắm cỏ, chưởng giáo ngươi cảm động nhà rồi?
Chương 564: Diễn viên sinh ra thứ 3 quý, đi lên!
Chương 565: Không nghi ngờ chút nào, ta bị người hãm hại!
Chương 566: Nợ máu liền muốn trả bằng máu!
Chương 567: Khe nằm, hắn dĩ nhiên không chết!
Chương 568: Cho tông môn mưu phúc lợi rồi!
Chương 569: Ta tin ngươi cái quỷ
Chương 570: Cường Thể Đan, hiểu rõ một hồi!
Chương 571: Thật muốn đánh 1 bữa a!
Chương 572: Cẩu gia gặp rắc rối!

Chương 573: Có hay không như thế thái quá?
Chương 574: Tái ngộ Trần Huyền Triêu đồng hài!
Chương 575: Sự thực đã không cho phép ta biết điều!
Chương 576: Lãnh Vô Tình khủng hoảng!
Chương 577: Bảo gia bồi các ngươi cố gắng chơi!
Chương 578: Từ chưa từng nghe qua như thế tiện muốn chết!
Chương 579: Cuối cùng cũng coi như là đánh chết hắn!
Chương 580: Tiểu tử này bắt đầu hại người
Chương 581: Tư cách này chiến không có cách nào chơi!
Chương 582: Ta ngả bài, hài lòng chưa?
Chương 583: Xem ngươi làm sao cùng Chấp Pháp Điện giải thích!
Chương 584: Ta chính là bất công, ngươi có thể sao nhỏ?
Chương 585: Nữ trang đại lão Độc Cô Phương Phương đã online!
Chương 586: Ta muốn bái tông, nhanh sát hạch ta đi!
Chương 587: Ta bảo đảm không đánh chết các ngươi!
Chương 588: Ta, đúng là quá mạnh mẽ
Chương 589: Ta, Độc Cô Vô Địch!
Chương 590: Ta chúc phúc ngươi
Chương 591: Ta muốn làm tổ tông cung lên!
Chương 592
Chương 593: Tinh luyện Đấu Tự Thiên phù thánh bia!
Chương 594: Mã Đức! Bồi quá độ!
Chương 595: Thức tỉnh Ma Kiếm Huyền Sinh
Chương 596: Khe nằm, ma kiếm ngươi mẹ nó hố ta
Chương 597: Ngươi là vô liêm sỉ sự kiện quan trọng!
Chương 598: 1 cái thượng cổ thần chủng con lừa!
Chương 599: Này đầu lừa quá nghịch thiên rồi!
Chương 600: Hố đến chết, đó là tất yếu!
Chương 601: Ngươi đến nhường ta tâm phục khẩu phục!
Chương 602: Vệ Tịch Diệt mừng như điên!
Chương 603: Vệ Tịch Diệt dã tâm!
Chương 604: Cái này hố không được a!
Chương 605: Bi ai, quá bi ai
Chương 606: Xông Thiên cung 9 quan, làm 9 cung cộng chủ!
Chương 607: Thiên Khuyết Sơn, Đạo Nguyên Kinh!
Chương 608: Hiện tại thấy hối hận sao
Chương 609: Chúng ta kém 1 điểm liền trở thành bạn tốt

Chương 610: Tinh vực lão tổ lai lịch!
Chương 611: Phong Yêu Tháp!
Chương 612: Coi như là đánh phó bản đi!
Chương 613: Chúng ta đến so với to nhỏ đi!
Chương 614: Dao động 1 tôn người có quyền!
Chương 615: Đi tới Thiên Yêu Đại Giới!
Chương 616: Hiện tại ngươi là ta Thiết Ngưu bộ lạc nô lệ!
Chương 617: Ngươi rất sao đang làm cộng lông a?
Chương 618: Tiểu tử này tuyệt bức có bệnh a
Chương 619: Nói đánh chết ngươi, liền đánh chết ngươi!
Chương 620: Phải có trực diện kiếp nạn dũng khí
Chương 621: Đây là chuẩn bị giết người diệt khẩu sao?
Chương 622: Ta Vương Đại Thánh ở luyện khí 1 đạo, năng khiếu cực cao
Chương 623: Quá rất sao nghịch thiên rồi!
Chương 624: Thực sự là không biết xấu hổ!
Chương 625: Ta Vương Đại Thánh đời này sợ qua ai?
Chương 626: Hào vô nhân tính Vương Đại Thánh!
Chương 627: Ở đây luyện khí sư, đều là rác rưởi!
Chương 628: Làm sao có thể như vậy trâu bò?
Chương 629: Ta này lệ phí di chuyển sao tính?
Chương 630: Xem ra, ta không thể lại biết điều!
Chương 631: Đại thánh, chú ý ngươi thái độ!
Chương 632: Này kiếm quá mẹ nó trâu bò
Chương 633: Rõ ràng lão tử mới là nhân vật chính đội
Chương 634: Đánh cuộc hại người cũng hại yêu a!
Chương 635: Đụng đến ta, ngươi cần phải hiểu rõ hậu quả!
Chương 636: Không dễ trêu Long Kiếm thiếu chủ!
Chương 637: Đắc tội rồi Long Kiếm thiếu chủ còn muốn chạy?
Chương 638: Ta muốn gia nhập Thiên Tà Yêu Tông!
Chương 639: Ta Vương Đại Chùy nhất định phải chân truyền cất bước a!
Chương 640: Ta muốn nhận thầu qua cửa ghi chép!
Chương 641: Ngươi rất sao còn có nhường hay không cái khác thiên kiêu sống sót
Chương 642: Tương lai ta muốn 1 thống yêu tông!
Chương 643: Động phủ cũ kỹ? Vậy thì cướp cái tốt!
Chương 644: Ta khuyên ngươi tốt nhất nghe lời!
Chương 645: Khe nằm, tốt thâm độc a!

Chương 646: Vậy chúng ta liền so với 1 so với
Chương 647: Lão Vương hố, kẻ địch đau!
Chương 648: Lão Vương hố, kẻ địch đau!
Chương 649: Vương Bảo hố, kẻ địch đau!
Chương 650: Vương Bảo hố, kẻ địch đau!
Chương 651: Vương Đại Chùy, ngươi xông đại họa!
Chương 652: Đụng tới ta, coi như ngươi xui xẻo!
Chương 653: Ngươi rất sao đến cùng chọc ai?
Chương 654: Nâng ta tên, tuyệt đối dễ sử dụng!
Chương 655: Khe nằm, chẳng lẽ là Vương Thiên Bá?
Chương 656: Lão tổ đều che chở Vương Thiên Bá?
Chương 657: Hắn là thật sự Thiên Bá a!
Chương 658: Lẽ nào lão tử kiếm lời?
Chương 659
Chương 660: Khe nằm, đan đạo tông sư?
Chương 661: Chính thức đặt chân Bất Hủ!
Chương 662: Hoang Cổ Thánh Tông phát phúc lợi!
Chương 663: Tìm em gái, mở này!
Chương 664: Ta là Tông Sư, ta ngả bài!
Chương 665: A, ta thật hạnh phúc
Chương 666: Hãm hại ngươi, chúng ta chính là bằng hữu!
Chương 667: Nhi tử, ngươi đúng hay không bị người hãm hại?
Chương 668: Không nghi ngờ chút nào, đây là bị hãm hại!
Chương 669: Ngươi hãm hại chúng ta, ngươi còn không thừa nhận?
Chương 670: Thật làm bộ thời điểm giả cũng thật!
Chương 671: Đại ca, ta sai rồi
Chương 672: Ta rất sao sao cảm giác, xảy ra đại sự đây
Chương 673: Ta Vương Thiên Bá lòng dạ độc ác, thủ đoạn thâm độc!
Chương 674: Ngươi mẹ nó thật không phải cái đồ chơi
Chương 675: Ân, cái khác Yêu tộc có thể đi chết rồi
Chương 676: Mắng ta, là muốn trả giá thật lớn!
Chương 677: Không phải đấu khí sao? Làm sao biến thành đánh cướp?
Chương 678: Chưa từng nghe từng tới như thế tiện yêu cầu
Chương 679: Thú Thần Trủng mở ra!
Chương 680: Lại có thể 1 một bên trang bức 1 một bên làm giàu!
Chương 681: Bạch phiêu người vô liêm sỉ cực điểm!
Chương 682: Ta tuyệt không buông tha bất kỳ 1 cái đội hữu!

Chương 683: Siêu cấp chí bảo thiên ân vương miện?
Chương 684: Vương Thiên Bá, lão tử cùng ngươi thế không 2 lập!
Chương 685: Ta Vương Thiên Bá nhân phẩm ra sao?
Chương 686: Mở ra [Cổ Tàng Thể]!
Chương 687: Đệ 1 bảo tàng [Chí Tôn Quang]!
Chương 688: 2 phân chi 1 Cổ Yêu huyết thống!
Chương 689: Ta là tới thu sổ sách!
Chương 690: Đến từ Bảo gia khủng bố tập kích!
Chương 691: Trò chơi, vừa mới bắt đầu!
Chương 692: Này rất sao chính là 1 cái phần tử khủng bố a!
Chương 693: Gia cái khác không có, chính là có tiền!
Chương 694: Chỉ mua quý, không mua đúng!
Chương 695: Vì tông môn, mặt cũng không muốn!
Chương 696: Ta chính là đến hố các ngươi!
Chương 697: Người ta có mẹ nó phục sinh tệ a!
Chương 698: Địa mạch phản phệ, diệt tộc dấu hiệu!
Chương 699: Các ngươi những này nhãi con chẳng lẽ là ở đùa ta?
Chương 700: Hố không đủ? Vậy thì trở lại 1 sóng!
Chương 701: Đều bị hố thổ huyết!
Chương 702: Mạng của các ngươi, bị ta nhận thầu!
Chương 703: Thật trâu bò thiên ân vương miện!
Chương 704: Thiên ân vương miện không phải là không thể bán!
Chương 705: Lão thiên gia ngài bất công!
Chương 706: Ta sao liền như thế trong lòng không chắc chắn đây
Chương 707: Ngài số một tiểu đệ Cẩu gia (Cẩu Thặng) online!
Chương 708: Đây là cái gì nghịch thiên số mệnh?
Chương 709: Cha ta có chỗ dựa, ta sợ cái cái gì?
Chương 710: Ta chùi, Vương Đại Chùy cùng lão tổ kết bái?
Chương 711: Lại không động thủ, chúng ta liền lên a!
Chương 712: Tiểu tử ngươi đây là ở vua hố a!
Chương 713: Ta mẹ nó đến cùng làm cái gì?
Chương 714: Không thời gian giải thích, nhanh quỳ xuống dập đầu!
Chương 715: Còn kém quỳ liếm a!
Chương 716: Ngươi mẹ nó hiểu cái lông gà!
Chương 717: Lại tiến vào ta lão Vương trang bức thời gian a!
Chương 718: Hàng này, phát điên a!
Chương 719: Thấy Vương Đại Chùy, giết không tha!

Chương 720: Lão tử tuyệt bức bị tiểu tử kia hãm hại
Chương 721: Ai để cho các ngươi nhất định phải bắt nạt ta lão Vương đây!
Chương 722: Trở mặt làm sao? Ta cũng trở!
Chương 723: Khe nằm, thất sách
Chương 724: Bị hố lên loạn chiến!
Chương 725: Ta cảm thấy... Chúng ta bị hãm hại!
Chương 726: Lão Vương, này sóng ổn hay không?
Chương 727: Không sai, ta hãm hại các ngươi!
Chương 728: Tổ gia ngài thực sự là làm 1 tay chết tử tế
Chương 729: Kích thích lão Vương? Này không phải tìm đường chết sao!
Chương 730: Này rất sao liền liếm lên?
Chương 731: Có tức hay không? Có tức hay không?
Chương 732: Vương Đại Chùy, ta giết định!
Chương 733: Ta là ai? Ta ở đâu? Ta đang làm gì
Chương 734: Lão Vương, Cẩu gia muốn ăn binh khí!
Chương 735: Đem lão cẩu thực lực làm lên!
Chương 736: Có tiền không thể muốn làm gì thì làm?
Chương 737: Vô số món tiền nhỏ chính đang hướng về mình vẫy tay oa
Chương 738: Chạm sứ người Long Tượng!
Chương 739: Bị hố thảm Long Tượng!
Chương 740: Ngươi này làm giàu thủ đoạn làm người giận sôi a!
Chương 741: Ra tay với ta chính là tự tìm đường chết!
Chương 742: Vương Đại Chùy, Yêu tộc cộng chủ?
Chương 743: Vô song võ đài cuộc chiến!
Chương 744: Tiện huynh, đã lâu không gặp a!
Chương 745: Ha, đùa ngươi chơi đây!
Chương 746: Xin bắt đầu ngươi biểu diễn!
Chương 747: Có muốn hay không như thế đối trá a?
Chương 748: Hoàn chỉnh Cổ Yêu huyết thống truyền thừa!
Chương 749: Cẩu Thặng, ngươi trang bức thời khắc đến!
Chương 750: Phạm Thiên đạo trường mở ra!
Chương 751
Chương 752: Ta Long Tượng, không thể lại biết điều!
Chương 753: Ta, chính là như thế mạnh mẽ!
Chương 754: Yên lặng xem ngươi trang bức!
Chương 755: Ta là cỡ nào vô tư, cỡ nào rộng lượng!
Chương 756: Khe nằm, đầu óc vô nước chứ?

Chương 757: Ta là thật không phục a!
Chương 758: Tiểu tử này, quá rất sao đáng tin!
Chương 759: Tê liệt a, không thể như thế chơi a!
Chương 760: Vương Đại Chùy, thù này không đội trời chung!
Chương 761: Đây cũng quá có thể trang bức!
Chương 762: Ta có 0 vạn tiềm lực!
Chương 763: Bị hận tự bế!
Chương 764: Là thời điểm lộ ra ta diện mạo thật sự!
Chương 765
Chương 766: Có người đang đào hầm!
Chương 767: Thượng cổ tà tu qua lại!
Chương 768: Vương Bảo trang bức con đường chứng đạo!
Chương 769: Ta vô địch mà cô quạnh!
Chương 770: Nhường kiếm khí trước tiên bay 1hồi
Chương 771: Kỳ thực ta chính là lại đây chào hỏi!
Chương 772: Ta có 1 pháp, có thể phá vạn kiếm!
Chương 773: Đây là Nhân tộc dũng sĩ a!
Chương 774: Khe nằm, dĩ nhiên là đang diễn trò?
Chương 775: Này có thể làm người ta tức chết!
Chương 776: Xem ta như thế nào 1 kiếm chém này điều lão cẩu!
Chương 777: Này bá đạo kiếm gỗ!
Chương 778: Đi tới Vô Cực Tinh Cung!
Chương 779: Một lời không hợp chính là đại ma vương a!
Chương 780: Khe nằm, ngươi rất sao đừng hố ta a!
Chương 781: Vô địch đến chỗ dựa!
Chương 782: Này khẩu khí, vô địch giúp ngươi vuốt thuận lâu la!
Chương 783: Có cái nhóc con ngu ngốc!
Chương 784: Chỉ là ngụm nước liền như thế treo?
Chương 785: Đừng hỏi tên ta, ta sợ hù chết ngươi!
Chương 786: Ma vương biến thân bắt đầu rồi!
Chương 787: Các ngươi trâu bò kính, đi đâu rồi?
Chương 788: Hỗn đản, vô liêm sỉ, không biết xấu hổ!
Chương 789: Thần bí thành trì, thần bí thành chủ!
Chương 790: Không cần sốt sắng, ta là người tốt!
Chương 791: Người mới liền muốn xoạt vinh dự giá trị!
Chương 792: Phạt ngươi quỳ 3 năm!
Chương 793: 1 xuyến kẹo hồ lô liền thu mua?

Chương 794: Ta có thể giúp ngươi độ kiếp!
Chương 795: Ta lái xe tặc ổn, yên tâm đi!
Chương 796: Sau đó chính là anh em ruột!
Chương 797: Các ngươi chẳng mấy chốc sẽ hối hận!
Chương 798: Dám trang bức, thì đừng trách ta hận ngươi!
Chương 799: Quán quân cấp miệng pháo người giỏi!
Chương 800: Ta rất sao cuống lên, ta cắn ngươi a!
Chương 801: Cái gì cừu? Cái gì oán a!
Chương 802: Tiểu tử, ta theo ngươi hữu duyên
Chương 803: Nhường ta gia nhập Kiếm Thần Sơn? Nằm mơ đây?
Chương 804: Ta có Tôn Giả lực lượng hộ thể!
Chương 805: Có chuyện tốt như thế đều không mang lên ta? Giết chết ngươi
Chương 806: Ta chính là Hoa Đà tại thế!
Chương 807: Ta nguyện lấy thân báo đáp
Chương 808: Đem lão tử sư muội trả (còn) cho ta
Chương 809: Ta nhưng là 1 người nhà!
Chương 810: Mộng bức Thiên Quỷ!
Chương 811: Thiên Quỷ, ngươi là ta nằm vùng!
Chương 812: Trắng (Haku) rất sao cao hứng!
Chương 813: Tôn Giả bảo tàng?
Chương 814: Chúng ta bị hãm hại?
Chương 815: Thiên quân hộ thể thần lực?
Chương 816: Muộn 1 bước, cái gì đều mộc!
Chương 817: Có thần bí người kiếm chuyện!
Chương 818: Khe nằm, tốt hố a
Chương 819: Ngài có nhiệm vụ mới [toái hư danh sư]!
Chương 820: Tú lâu mua tình báo!
Chương 821: Khẳng định là nghĩ tán gái!
Chương 822: Ai nha, tốt xấu hổ
Chương 823: Không sướng hay không sướng, ta đến hả giận!
Chương 824: Lục gia lão tổ nhưng là ta tấm gương!
Chương 825: Lục gia lão tổ, ta giúp ngươi độ kiếp!
Chương 826: Lục gia lão tổ, không khóc không khóc
Chương 827: Lão tử rất sao không muốn sống!
Chương 828: Ai nha nha, thật là sung sướng nha!
Chương 829: Đạo Cung Uông Quân!

Chương 830: Ta đến trợ ngươi thoát ly khổ hải!
Chương 831: Hầu tử thâu đào 108 thức!
Chương 832: Ngày hôm nay ta Lý Cẩu Thặng dạy các ngươi làm người!
Chương 833: Để cho các ngươi biết cái gì gọi là khủng bố!
Chương 834: Các ngươi muốn trả giá thật lớn!
Chương 835: Uông Quân ngươi đến cùng đã làm gì?
Chương 836: Thiên quân đều khó mà làm được sự tình!
Chương 837: Bắt đầu hối hận Đạo cung!
Chương 838: Người này... Tuyệt đối không thể đắc tội!
Chương 839: Uông Quân lấy chiến con đường chứng đạo!
Chương 840: Bắt nạt chúng ta Đạo Cung thật sự rất thoải mái đúng không?
Chương 841: Vô địch chính là cô quạnh!
Chương 842: Tái ngộ Chung Minh đại thiếu!
Chương 843: Đi một chút đi, đi ra ngoài kéo cừu hận!
Chương 844: Ngươi có thể làm gì ta?
Chương 845: Chính là như thế tùy hứng!
Chương 846: 5 tông diệt vương tiểu đội chính thức thành lập!
Chương 847: Đặc thù tàng bảo phương thức!
Chương 848: Còn muốn cho lão phu đào hầm đây? Nằm mơ!
Chương 849: Vạn bảo thiên cầu, Thiên quân đạo cốt!
Chương 850: Chúng ta đều là đại Ngốc so với!
Chương 851: Các ngươi thật muốn chơi với lửa có ngày chết cháy sao?
Chương 852: Kinh ngạc! Đều! Sợ! Nhận sợ
Chương 853: Mã Đức, chúng ta bị lừa!
Chương 854: Quả nhiên thiên hữu ta Đạo Cung!
Chương 855: Diễn viên sinh ra đặc biệt phần
Chương 856: Diễn viên sinh ra đặc biệt phần
Chương 857
Chương 858: Duyên, tuyệt không thể tả!
Chương 859: Sư tôn, ngài cũng quá hố đồ đệ rồi
Chương 860: Đây là tổ đoàn hố ta gia hai a?
Chương 861: Ngộ Đế trang bức trình độ!
Chương 862: Ngươi sư tôn mới là hố thần chi thần!
Chương 863: MMP, ta rất sao đúng hay không bị hãm hại?
Chương 864: Lục gia Tôn Giả truy sát đội giáng lâm!
Chương 865: Truy sát đội biến thành tự sát đội!
Chương 866: Thần đình đại tướng con trai, Trần Tinh Thần!

Chương 867: Đây là độ kiếp chí bảo, tránh kiếp thần châm!
Chương 868: Tôn Giả bên trong chi hẳn phải chết châm!
Chương 869: Nếu không là ngươi cần phải buộc ta
Chương 870: Vô Ưu thiên quân lòng tham nổi lên!
Chương 871: Bị Thiên quân giao cho trọng trách Trần Tinh Thần!
Chương 872: Không ai dám trêu chọc chính mình làm sao bây giờ?
Chương 873: Ngay cả ta Lý Cẩu Thặng cũng dám va?
Chương 874: Là ngươi không trêu chọc nổi người!
Chương 875: Không biết xấu hổ không muốn lớp vỏ!
Chương 876: Thiên vực Đạo cung 2 đại thiên kiêu!
Chương 877: Cái tên này là hàng giả a!
Chương 878: Dám nói công tử nhà ta là tên lừa đảo?
Chương 879: Hù chết người bối cảnh!
Chương 880: Trần Tinh Thần: Này 1 sóng vách cheo leo ổn!
Chương 881: Trần Tinh Thần: Ta gây chuyện rồi?
Chương 882: Ngươi nói như thế khủng bố là muốn hù chết ta sao?
Chương 883: Trần Tinh Thần: Ta không cam lòng!
Chương 884: Trần Tinh Thần: Ta đúng hay không viên thuốc?
Chương 885: Tinh Thần chơi đến 1 tay tốt động tác võ thuật a!
Chương 886: Tinh Thần thật sự tốt oan ức a!
Chương 887: Vô Ưu thiên quân uất ức!
Chương 888: Tinh Thần thật sự thật hối hận!
Chương 889: Hồng Cương: Ta không ở nhà thời kỳ
Chương 890: Hồng Cương: Lão tử đến cùng cưới cái thứ đồ gì?
Chương 891: Daddy không yêu ta?
Chương 892: Hồng Cương: Ta rất sao quá khó khăn
Chương 893: Hồng Cương: Nhất định phải đem tôn chủ liếm cao hứng!
Chương 894: Phàn U tính toán mưu đồ!
Chương 895: Phàn Chính: Tại hạ bất tài, Thiên Huyền Tông chưởng giáo thân
Chương 896: Ta Lý Cẩu Thặng lại bị người khinh bỉ?
Chương 897: Phàn Chính: Ta đúng hay không bị trục xuất sư môn?
Chương 898: Hồn Thiên thánh địa cường giả đột kích!
Chương 899: Chúng ta xong! Toàn xong!
Chương 900: Tôn chủ là thật mẹ nó trâu bò a!
Chương 901: Nghe đồn bên trong Hư giới!
Chương 902: Tiến vào Hư giới, Hư giới bảo đồ!

Chương 903: Muốn a? Nắm tiền đi!
Chương 904: 1 cái ức, cũng không phải là không thể thương lượng
Chương 905: 2 cái ức ta đều không bán!
Chương 906: Cừu hận này, đã kéo siêu cấp ổn thỏa!
Chương 907: Đúng là không biết xấu hổ tới cực điểm a
Chương 908: Chư vị ở đây, đều là lạt kê
Chương 909: Người này theo ta Lê gia không có quan hệ!
Chương 910: Người này theo ta Lê gia tương giao tâm đầu ý hợp!
Chương 911: Lê gia cao tầng đại lão toàn ra trận!
Chương 912: Lão Vương đồ bảng lữ trình
Chương 913: Lê gia cao tầng đại lão toàn quỳ!
Chương 914: Thiên quân đến rồi cũng không biện pháp!
Chương 915: Diêm vương đi vòng đan!
Chương 916: Có phải là thật hay không như thế tạc thiên?
Chương 917: Tiểu tử này [thật là đẹp trai] cùng [thật điêu]!
Chương 918: Hiện tại ai còn dùng [phá thiên]?
Chương 919: Bị hố thảm Vô Ưu thiên quân
Chương 920: Vô Ưu thiên quân nhanh gọi ba ba!
Chương 921: Đạo Cung đại cung chủ chi huyền tôn, Diệp Lượng!
Chương 922: Lão cẩu đều đang biết chủ động đào hầm!
Chương 923: Đây là 1 tràng đỉnh cao vở kịch lớn!
Chương 924: Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình, đánh tới đến rồi!
Chương 925: Ngươi sợ là trúng người khác quỷ kế!
Chương 926: Đạo Cung huynh đệ đừng sợ, ta Nam Bá Thiên đến rồi!
Chương 927: Ngươi chơi, đều là lão tử chơi còn lại!
Chương 928: Ai cũng không thể ở ta Nam Bá Thiên trước mặt trang bức!
Chương 929: Ta đối với Đạo Cung trung thành tuyệt đối!
Chương 930: Này lại là cái gì tao thao tác?
Chương 931: Ta mẹ nó thật sự không giết hắn!
Chương 932: Dám giết ta Bắc Trấn Thiên sư đệ?
Chương 933: Vô Ưu thiên quân tận thế đến?
Chương 934: Thánh địa bối cảnh? Là cái rắm gì a!
Chương 935: Ta ngả bài, là ta đào hố!
Chương 936: Ngươi này hố thần tên, hoàn toàn xứng đáng!
Chương 937: Ta Long Ngạo Madara thực lực căn bản không cần hoài nghi!
Chương 938: Ta Long Ngạo Madara đối với Vô Ưu thiên quân trung thành tuyệt đối!

Chương 939: Cái này Long Ngạo Madara rất đáng tin!
Chương 940: Tiểu tử này, lão tử hiện tại hận không nổi!
Chương 941: Ta là phân đội trưởng Long Ngạo Madara!
Chương 942: Ta Long Ngạo Madara nếu như tức rồi
Chương 943: Rất tốt, ngươi thành công gây nên sự chú ý của ta!
Chương 944: Ta Long Ngạo Madara cái gì tình cảnh chưa từng thấy?
Chương 945: Ta kiếm lời 1 cái ức, ta muốn phân ngươi 1 nửa!
Chương 946: Vô Ưu thiên quân chung cực đại bí!
Chương 947: Nhường ta Madara gia quỳ lên 1 ngày một đêm?
Chương 948: Chỉ bằng ngươi, cũng xứng?
Chương 949: Hố ta chính là Long Ngạo Madara?
Chương 950: Long Ngạo Madara, ngươi thật là độc a!
Chương 951: Ta đứng ở này, nhường ngươi đánh 1 chưởng!
Chương 952: Này đều đánh không chết ta, ngươi làm sao không chết đi?
Chương 953: Long Ngạo Madara, bổn thiên quân trợ ngươi độ kiếp!
Chương 954: Ta hiện tại thật rất sao muốn ha ha ha!
Chương 955: Đại đạo cổ môn mở! Vô song đạo mạch!
Chương 956: Thiên phú đạo thuật! Tuyệt thế truyền kỳ!
Chương 957: Chúng ta nên vì Thiên quân cúc cung tận tụy!
Chương 958: Không phải là so với ai khác càng âm tất sao?
Chương 959: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 960: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 961: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 962: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 963: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 964: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 965: Mạnh nhất lão Âm tất -- lão Vương!
Chương 966: Cổ đại lục say mê!
Chương 967: Sư tôn mau tới cứu cứu đồ đệ đi!
Chương 968: Ta đồ đệ đều là khá lắm!
Chương 969: Không phải là mỹ nhân kế sao? Hướng ta đến!
Chương 970: Sư đệ ngươi muốn đi giảng pháp!
Chương 971: Ta là giảng sư Long Ngạo Thiên!
Chương 972: Ta ban các ngươi 1 khẩu đại đạo thanh âm!
Chương 973: Kế hoạch này thật rất sao thơm!
Chương 974: Có muốn hay không diễn tràng hí?
Chương 975: Lại dám đào ta góc tường!

Chương 976: Không mua phiếu ngươi liền lên thuyền?
Chương 977: Thật là thơm kế hoạch lớn xong đời!
Chương 978: Lão Vương bị ám sát thành công!
Chương 979: Nói ta xấu? Non chết ngươi a!
Chương 980: Lo lắng làm gì, cầu cứu a!
Chương 981: Thiên quân đại đội diệt!
Chương 982: Tại hạ Chân Cao Hưng!
Chương 983: Ta luyện chế đan dược đều là tốt nhất!
Chương 984: Rõ ràng cay sao trâu bò
Chương 985: Làm sao khiến cho ta nhiệt huyết sôi trào!
Chương 986: Vẫn đúng là nhiệt huyết sôi trào lên a!
Chương 987: Ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi a!
Chương 988: Lại 1 cái thật là thơm kế hoạch!
Chương 989: Vừa có thể vận động, có thể thoải mái việc!
Chương 990: Tiêu đề rời nhà trốn đi
Chương 991: Là thời điểm chôn hãm hại!
Chương 992: Ha ha, đậu ngươi chơi!
Chương 993: Bị hố thảm Cực Dương thánh địa!
Chương 994: Đại đạo tranh đấu, há có thể thiếu được ta Độc Cô Bất
Chương 995: Âm Dương Tông sướng đến phát rồ rồi!
Chương 996: Chúng ta Âm Dương Tông thiên kiêu ba ba!
Chương 997: Trở thành kim chân giò hun khói Vương Bảo!
Chương 998
Chương 999: Cổ Chi Đại Lục, ta lão Vương, đến rồi!
Chương 1000: Lão phu bất tài, người đưa biệt hiệu Đan Vô Địch
Chương 1001: Cha, ta bắt được 1 cái hoang dại đan đạo tông sư!
Chương 1002: Các ngươi, thật muốn đắc tội ta sao?
Chương 1003: Ngài đến hung danh hiển hách!
Chương 1004: Đến đến đến, đánh cướp!
Chương 1005: Chính mình làm lông như thế vung tiền?
Chương 1006: Không thể giết người mình a... Tốt đáng tiếc!
Chương 1007: Gia, việc lớn không tốt
Chương 1008: Hồ Hán Tam, ngươi không biết xấu hổ!
Chương 1009: Uất ức Lý Huyết Hải!
Chương 1010: Lão cẩu tỉnh lại!
Chương 1011: Là chính hắn muốn chết a!
Chương 1012: Cõng nồi hiệp khách Trần Kim!

Chương 1013: Kẻ xui xẻo nguyên mở!
Chương 1014: Mộng bức Trần Kim!
Chương 1015: Cái này nồi đen, chất lượng gạch thẳng!
Chương 1016: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1017: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1018: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1019: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1020: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1021: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1022: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1023: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1024: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1025: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1026: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1027: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1028: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1029: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1030: Cuồng Tiên Điện mở ra (mười lăm)!
Chương 1031: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1032: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1033: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1034: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1035: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi)!
Chương 1036: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi mốt)!
Chương 1037: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi hai)!
Chương 1038: Cuồng Tiên Điện mở ra (23)!
Chương 1039: Ta Võ Cường Phong phúc duyên, như cũ cứng chắc!
Chương 1040: Hàng này là rất sao chưởng giáo đơn vị liên quan a
Chương 1041: Hố 1 thanh vậy cũng là tất yếu!
Chương 1042: Độc Cô Bất Bại, ngươi làm cái gì?
Chương 1043: Ta hồ Hán 3, lại trở về rồi
Chương 1044: Đừng hoảng hốt, ta động tác rất nhanh!
Chương 1045: Vương ca mang ngươi trang bức mang ngươi bay
Chương 1046: Ta có thể hay không lý trí 1 điểm a!
Chương 1047: Ngày hôm nay ngươi nếu như không trả giá một chút, nghỉ
Chương 1048: Xong đời rồi, Cổ Ma tộc Ma tử đánh rắm rồi!
Chương 1049: Ngươi khả năng bị tên lừa đảo cho hãm hại

Chương 1050: Đem ta Cơ Cửu Tiêu làm kẻ ngu si chứ?
Chương 1051: Chuyện tốt như thế, ta sao lại đổi ý?
Chương 1052: Bị đuổi giết lão cẩu!
Chương 1053: Dám cùng lão Vương đùa ngang?
Chương 1054: Tổng có một ít người, ngươi không trêu chọc nổi!
Chương 1055: Ân, ta mất trí nhớ
Chương 1056: Ta cảm thấy ta cũng có thể gia nhập trưởng lão vui đùa một chút!
Chương 1057: Chớ ép ta tự lập môn hộ!
Chương 1058: Tiên cổ Thần Mộ mở ra!
Chương 1059: Hay là, là bởi vì ta quá tuấn tú?
Chương 1060: Khe nằm! Tiểu tử này muốn làm gì?
Chương 1061: Thần kỳ rụng lông dịch!
Chương 1062: Ngươi rất sao cũng quá ngây thơ chứ?
Chương 1063: Bé ngoan nhận ta làm chủ!
Chương 1064: Tiểu tử này dùng sai chủng tộc thiên phú chứ?
Chương 1065: Cướp đoạt huyết mạch của ngươi!
Chương 1066: Ngươi muốn không chết không thôi? Thỏa mãn ngươi!
Chương 1067: Đạo hữu xin dừng bước!
Chương 1068: Liền không tin 3 tộc hợp lực, cũng trị không được hắn
Chương 1069: Thông thiên kiều! Khởi nguyên điện!
Chương 1070: Thực sự là tạo hóa trêu người a!
Chương 1071: Này hố chính là thật thoải mái a!
Chương 1072: Khởi Nguyên Chi Chủ!
Chương 1073: Ta là Chư Thiên Chi Chủ!
Chương 1074: Ta dĩ nhiên có khuê nữ?
Chương 1075: Ngươi muốn chết như thế nào?
Chương 1076: Chư thiên vạn giới, lại không người dám bắt nạt ngươi!
Chương 1077: Hệ thống phụ gia nhiệm vụ?
Chương 1078: Ta này viên xao động tâm a!
Chương 1079: Một kiếm định càn khôn!
Chương 1080: Tùy tiện gọi cái người, đều có thể đem ngươi hù chết!
Chương 1081: Ta là con gái nô! (Xong xuôi)!

------oOo------

Chương 1: Rác rưởi mau tới đánh ta đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trời tháng 6.

Đặc biệt khô nóng.

Tử Vân Tông trên diễn võ trường.

Thân là Tử Vân Tông đệ tử ngoại môn thiên kiêu Sở Phong, tu luyện xong Thần Phong Thương Pháp, trường thương vừa thu lại, nhất thời gây nên một đám hoan hô nịnh nọt khen hay âm thanh.

"Được!"

"Mịa nó, Sở Phong sư huynh ngươi thực sự là quá lợi hại, mới tu luyện Thần Phong Thương Pháp ba tháng, dĩ nhiên liền đạt đến sơ thông cảnh giới, không hổ là ta Ất Tự Bộ ngoại môn đệ nhất thiên tài!"

"Xem ngươi lời này nói, Sở Phong sư huynh là ai? Có thể là người bình thường có thể so với sao? Một tháng sau đệ tử kỳ thi, Sở Phong sư huynh chính là nhất định đệ tử nội môn, hơn nữa một vào nội môn, liền có thể Phong Vân tế hội Hóa Long bay lượn, nếu ta nói, Sở Phong sư huynh chính là đem Thần Phong Thương Pháp tu luyện tới tinh thông cảnh giới, cũng không chút nào quá đáng!"

"..."

Ở đây đều là Tử Vân Tông đệ tử ngoại môn.

Thế nhưng hiện tại đều nhìn ngoại môn thiên kiêu Sở Phong, chỉ hy vọng Sở Phong có thể nhớ kỹ chính mình khuôn mặt này, leo lên Sở Phong cây to này.

Sở Phong dào dạt đắc ý, lại ngạo nghễ cực kỳ.

Nhìn đám này đệ tử ngoại môn, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một đạo miệt thị.

Một đám phàm nhân mà thôi!

Cũng có tư cách nhường ta nhớ kỹ?

Ánh mắt quét qua bên cạnh, ở nơi đó, có một cái khuôn mặt kiều mị, thế nhưng là vẻ mặt lành lạnh nữ đệ tử.

Sở Phong ánh mắt nhất thời hừng hực lên.

Ngày hôm nay hắn sở dĩ đến diễn võ trường, chính là vì tên thiếu nữ này Vân Khê, gia nhập Tử Vân Tông mới một tháng, liền hiển lộ ra thiên phú kinh người, tuy rằng không phải tuyệt thế, thế nhưng cũng thuộc về thượng thừa.

Vân Khê cùng hắn, đều là công nhận ngoại môn thiên tài, sau một tháng đệ tử nội môn, tất có bọn họ một vị trí.

"Vân sư muội, tu luyện tới có khó khăn gì sao?" Sở Phong đi tới Vân Khê trước mặt, ôn nhu hỏi.

Vân Khê nhàn nhạt nhìn Sở Phong một chút, khẽ cau mày, nói rằng, "không có! Hơn nữa sau đó cũng không có, kính xin ngươi không muốn phiền ta!"

Nói xong, Vân Khê liền đi qua một bên.

Thối đàn bà!

Sở Phong trong lòng mắng câu, vẻ mặt có chút nhàn nhạt âm trầm.

Nhưng vào lúc này, bốn phía trong đệ tử ngoại môn, một người thiếu niên đột nhiên bước ra một bước, nhìn ăn quả đắng Sở Phong, phát sinh một đạo

tràn đầy trào phúng cười lớn.

“Ha ha ha, ngu ngốc chứ? Người ta căn bản không để ý ngươi! Cho rằng ỷ có điểm tư chất, liền có thể bắt được nữ thần phương tâm? Ngươi cũng không nhìn một chút ngươi gương mặt đó, mặt rỗ điểm điểm, dài đến cùng bảy sao bọ rùa giống như, thời kỳ trưởng thành đều không phát dục tốt, đây là tuốt nhiều chứ?”

Khiếp sợ!

Toàn bộ diễn võ trường tất cả mọi người, toàn bộ đều chấn kinh rồi!

Dù cho là Vân Khê, đều là ngây người, ngơ ngác nhìn thiếu niên.

Dám mắng Sở Phong là ngu ngốc?

Đầy mặt mặt rỗ, rất giống bảy sao bọ rùa?

Hàng này là xà tinh phụ thể chứ? Nếu không, tại sao có thể có xà tinh bệnh đây?

“Tiểu tử thúi, ngươi muốn chết!”

Sở Phong được kêu là một cái khí a!

Ở ngoại môn mấy năm qua, hắn tu vi một bước lên mây, địa vị chà xát dâng lên, thêm vào gia tộc hậu trường, chưa bao giờ có người, dám như vậy trào phúng hắn!

Nữ thần mặc xác hắn cũng coi như!

Ngươi một cái nho nhỏ rác rưởi, cũng dám trào phúng ta? Mắng ta?

Bạo Nộ Sở Phong bóng người lóe lên, trong nháy mắt cuồng phong gào thét.

Tử Vân Tông không cho phép đồng tông lẫn nhau tàn.

Thế nhưng, tầm thường tranh đấu vẫn là ở cho phép bên trong phạm vi.

Lúc này Sở Phong chưa hề dùng tới binh khí của chính mình, thế nhưng giơ lên đến tay phải, nhưng là dĩ nhiên hóa thành tái nhợt sắc, hơn nữa loáng thoáng, còn có ánh sáng lấp loé, bàn tay đều nhìn đổi lớn hơn không ít.

“A, là Phong Linh Chưởng!”

“Đây chính là hạ phẩm võ kỹ bên trong tiểu cực phẩm, tu luyện tới hoàn mỹ cảnh giới, có người nói có thể cùng phổ thông trung phẩm võ kỹ chống lại!”

“Người này là ai vậy, đã vậy còn quá lớn mật! Này không phải muốn ăn đòn sao?”

“Ai biết, hay là tu luyện tu mộng bức chứ?”

“Ha ha ha, có trò hay nhìn!”

Các đệ tử ngoại môn dồn dập lộ ra xem kịch vui vẻ mặt.

Sự tình, cũng chính hướng về bọn họ suy nghĩ như vậy phát triển, tu vi đạt đến Tôi Thể ba tầng Sở Phong, ở ngoại môn bên trong hầu như hiếm có đối thủ, mà thiếu niên kia, nhưng là Tôi Thể một tầng người A qua đường, trực tiếp bị Sở Phong tại chỗ đánh.

Thế nhưng thiếu niên kia lại vẫn đang kêu gào.

“Ngươi đánh ta ta cũng đến mắng ngươi! Ngươi cái rác rưởi...”

Sở Phong khí nổ.

Dùng sức càng mạnh.

...

...

Thiếu niên gọi Vương Bảo.

Kỳ thực ở nội tâm của hắn nơi sâu xa, có một cái kinh thiên bí mật.

Hắn căn bản không phải người của thế giới này.

Mà ra từ một cái gọi Hoa Hạ địa phương, bước lên xuyên qua tàu bay xuyên qua đảng.

Trải qua ban đầu bàng hoàng khủng hoảng sau khi, trước đây chính là cô nhi lưu manh Vương Bảo, sống vô tư phái thuộc tính bạo phát, trái lại cảm giác được kích động lên.

Nơi này là một cái võ đạo thế giới, được gọi là Thánh Võ giới!

Thánh Võ giới có ba khối đại lục, còn lại bị hải dương vây quanh.

Vương Bảo vị trí, là Thiên Dương đại lục.

Vị trí tông môn, gọi là Tử Vân Tông, chính là một cái không lớn không nhỏ tông môn.

Vương Bảo thân là xuyên qua đảng, cũng có ngón tay vàng.

Ở đầu óc của hắn, đột nhiên ở đêm qua đã tỉnh lại một cái chùm sáng.

Đồ chơi này gọi là [mạnh nhất thần chủ hệ thống]!

“Chúc mừng kí chủ mở ra [mạnh nhất thần chủ hệ thống], hệ thống sẽ trợ giúp kí chủ trở thành chư thiên thần chủ, mang ngươi xưng bá mang ngươi bay, xin mời kí chủ đuổi tới hệ thống bước tiến, nhanh chân đi về phía trước!”

Khe nằm, mạnh nhất thần chủ? Ta yêu thích!

Vương Bảo lúc đó vui cười không được, tiến một bước kiểm tra hệ thống,

sau đó liền đau “bi”.

“Ngươi cũng chỉ có một công năng? Tinh luyện? Tinh luyện cộng lông? Liền không tiễn ta một cái gói quà lớn cái gì?”

“Hệ thống nhắc nhở kí chủ, bản hệ thống tinh luyện có thể nói là chư thiên mạnh nhất tinh luyện, không chút khách khí nói, sẽ không có cái gì hệ thống không thể tinh luyện?”

Nha? Là như vậy sao?

Vương Bảo cúi đầu, nhìn tiểu đệ của chính mình rơi vào trầm tư.

Nhỏ nhìn hồi lâu, Vương Bảo xem như là rõ ràng mạnh nhất thần chủ hệ thống chủ yếu công dụng, chính như vừa nãy từng nói, cũng chỉ có hai chữ.

Tinh luyện.

Thân thể không được? Tinh luyện!

Công pháp không được? Tinh luyện!

Vũ khí không được? Tinh luyện!

Chỉ cần tiêu hao tinh luyện giá trị liền được rồi!

Mà tinh luyện giá trị khởi nguồn, dùng hệ thống mà nói, “Trắng ra điểm, chính là trang bức, trang bức sẽ sản sinh các loại tỷ như chấn động a, tâm tình tiêu cực loại hình tinh thần năng lượng, hệ thống cần loại này năng lượng duy trì, vì lẽ đó ngoại trừ trang bức, để cho người khác sản sinh tức giận cũng là có thể, đều có thể hình thành tinh luyện giá trị!”

...

...

Kết quả là.

Thì có hiện tại tình cảnh này.

Lấy chính mình thực lực bây giờ, trang bức căn bản không lên nổi.

Vậy cũng chỉ có thể làm tức giận người kia!

Vương Bảo ở trên diễn võ trường suy nghĩ nửa ngày, mãi đến tận Sở Phong ăn quả đắng, cảm giác nhìn thấy cơ hội.

Sở Phong là ai?

Vương Bảo từ phụ thể tiền thân đầu óc lựa chọn ra Sở Phong tin tức.

Ngoại môn thiên kiêu.

Thực lực Tôi Thể ba tầng!

Tính khí lúc tốt lúc kém, nhưng đại đa số thời điểm, đều là rất xấu.

Phiền toái nhất chính là, có người đắc tội hắn thời điểm, Sở Phong sẽ vui lòng chỉ giáo!

Hiện tại Vương Bảo thực lực, chỉ có Tôi Thể một tầng, chọn Sở Phong làm đối tượng, đã sớm làm tốt bị đánh chuẩn bị.

Cho tới sợ chịu đòn?

Tu vi có còn nên? Công pháp còn luyện không luyện? Có còn muốn hay không trời cao?

Trong đầu bộ thân thể này tiền thân, có vẻ như chính là cái chiến đấu 5 cặn bã phế vật nam a, muốn nhất phi trùng thiên phiên vân phúc vũ liền xem hôm nay!

“Ừ ừ ừ ừ ừ... A a a a a...”

Vương Bảo kêu thảm thiết, không phải trang, mà là thật sự rất đau a!

Những người còn lại đều là cười trên sự đau khổ của người khác lắc đầu cười, đại mỹ nữ Vân Khê hơi nhướng mày, không tiếp tục để ý, xoay người liền bắt đầu tự mình tự tiếp tục luyện tập võ kỹ.

Oành oành oành.

Sở Phong từng quyền chân chân đến thịt, trong lúc nhất thời dĩ nhiên đánh rất thoải mái, mới vừa rồi bị nữ thần từ chối buồn giận khí đều tách ra không ít.

Chỉ bất quá hắn không có chú ý tới, bị hắn đánh chết đi sống lại Vương Bảo, một đôi nheo lại đến trong ánh mắt, ẩn chứa tàn nhẫn.

Từ trong trí nhớ Vương Bảo biết, này Sở Phong liền không phải đồ tốt.

Ỷ vào tu vi cùng gia tộc bối cảnh, gieo vạ vài cái tư chất không tốt ngoại môn nữ tu, cuối cùng thảm đạm kết cuộc.

Chỉ là bị Sở Phong tiêu tốn đánh đổi đem ác sự tình trấn áp xuống mà thôi.

Vương Bảo chà xát một cái máu trên mặt ô, quay về Sở Phong lộ ra một cái tràn đầy châm chọc vẻ mặt, "Ngươi cái rác rưởi, đúng hay không không ăn cơm a? Quyền cước như vậy mềm yếu vô lực, khí lực đều hắn mẹ dùng đến đàn bà trên người chứ?"

Sở Phong con mắt trợn lên đại đại!

Khe nằm!

Ta đều đem hắn đánh thành bộ này Kuma (gấu) dạng, hắn còn có gan con trào phúng ta?

Tức giận giá trị trong nháy mắt nhảy lên tới đỉnh cao.

Mà Vương Bảo đầu óc, hệ thống cũng vào thời khắc này âm thanh vang lên,

“Kí chủ lời nói đổi lấy rất lớn tức giận, thành công chuyển hóa mười điểm tinh luyện giá trị! Kí chủ có thể lựa chọn tinh luyện đối tượng!”

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, trong lòng rống to, “Tinh luyện, liền tinh luyện tu vi của ta!”

“Xin mời kí chủ chú ý, tinh luyện tu vi tiêu tốn khá cao, hiện nay kí chủ tu vi vì là Tôi Thể một tầng, đạt đến Tôi Thể hai tầng cần một điểm tinh luyện giá trị, Tôi Thể ba tầng cần năm điểm tinh luyện giá trị, Tôi Thể bốn tầng cần...”

“Không cần niệm, Tôi Thể ba tầng đã đủ rồi!”

“Xin nghe kí chủ chi nguyện! Tinh luyện bên trong... Tinh luyện thất bại, kí chủ tu vi giảm xuống...”

A phốc!

Vương Bảo một cái lão huyết nhổ đến trên đất.

“Ngươi rất sao ở đùa ta?”

“Tinh luyện bên trong... Tinh luyện thành công... Lần thứ hai tinh luyện bên trong... Lần thứ hai tinh luyện bên trong...”

“Chúc mừng kí chủ tu vi đột phá đến Tôi Thể đỉnh cao tầng ba!”

Rốt cục thành công!

Vương Bảo nằm sấp trên đất.

Sở Phong bàn chân không ngừng đạp Vương Bảo phần lưng.

Bị kích phát rồi lửa giận Sở Phong, ra tay càng là không chút lưu tình, cơ hồ đem Vương Bảo đánh cho chết.

Mà nhưng vào lúc này, Vương Bảo thân thể cả người run rẩy, sau một khắc,

từng đạo từng đạo không tên âm thanh, vang lên, thanh âm yếu ớt, không người chú ý, nhưng là, nương theo một đạo gào thét, một cái tay như như chớp giật duỗi ra, thình lình trực tiếp nắm lấy Sở Phong chân mắt cá.

Vương Bảo một tay chống đất, một tay cầm lấy Sở Phong chân mắt cá, lộ ra một cái khá là dữ tợn khuôn mặt tươi cười.

“Ngu ngốc đồ chơi, đánh đủ chưa? Đánh được rồi, đến phiên ta...”

------oOo------

Chương 2: Ta muốn 1 ngày cất cánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ai cũng không ngờ tới sẽ xuất hiện như vậy một màn.

Sở Phong càng là không ứng phó kịp, lớn tiếng gào nói, “rác rưởi còn không mau cho lão tử buông tay!”

Vương Bảo cười to, sau đó rồi đột nhiên đứng dậy.

Nương theo động tác này, sức mạnh bàng bạc từ thân thể không ngừng lưu chuyển tới tay cánh tay!

Dùng sức lôi kéo!

Lùi về sau!

Kéo một cái!

Lạch cạch một tiếng!

Sở Phong trực tiếp đến rồi một cái tiêu chuẩn cố định nhất tự mã (Hai chân tách ra thành hình chữ nhất ─)!

“Hí...”

Bốn phía Tử Vân Tông đệ tử ngoại môn, dồn dập hút vào cảm lạnh khí, méo mặt!

Khiếp sợ với Vương Bảo vẫn còn có dư lực phản kích.

Càng kinh hãi với...

Khe nằm, chơi như thế tàn nhẫn?

Này lôi kéo kéo một cái lại đột nhiên nhất tự mã (Hai chân tách ra thành hình chữ nhất ─) tư thế ngồi, trứng sẽ không đập vỡ vụn rơi chứ?

Coi như nát không xong, ít nhất cũng đến trọng thương!

Sở Phong gò má, chớp mắt vặn vẹo, vặn vẹo trình độ quả thực đều không giống như là một khuôn mặt người, sắc mặt đã biến thành màu đỏ tía, hai tay bưng chính mình hạ bộ, một đạo thê thảm kêu rên, vang tận mây xanh!

"Ta rác rưởi? Bây giờ nhìn xem rốt cục ai rác rưởi?"

Vương Bảo chà xát một cái mặt.

Huyết chùi không sạch sẽ, tùm la tùm lum, có vẻ khá là dữ tợn.

Nhổ bãi nước bọt, chân phải như lôi, xuyên qua hư không, theo một đạo mơ hồ tiếng xé gió, tầng tầng đá vào Sở Phong trên đầu!

Ầm!

Đòn đánh này cũng không nhẹ, Sở Phong thân thể đều bay ra ngoài, tầng tầng đánh vào diễn võ trường một cái binh khí trên giá, tiếng kêu thảm thiết im bặt đi, nhưng là ngất xỉu qua đi.

Đập sợ tay.

Vương Bảo đối với trên người cảm giác đau không chút nào giác, chỉ cảm thấy tinh thần thoải mái!

Đây chính là võ giả thế giới!

Cảm giác mạnh mẽ, thật hắn mẹ hăng hái!

Bốn phía Tử Vân Tông tiểu đồng bọn, dồn dập kinh ngạc đến ngây người.

Nhìn một chút Sở Phong.

Lại nhìn Vương Bảo.

Ánh mắt phát sinh to lớn chuyển biến!

Đây là Tôi Thể một tầng Vương Bảo?

Phốc a, rắm Tôi Thể một tầng a, Tôi Thể một tầng có thể đem Sở Phong sư huynh làm thảm như vậy? Hàng này trước đây tuyệt bức là ở trang non!

Mà lúc này, Sở Phong mấy cái tiểu đệ, rốt cục phản ứng lại, dồn dập nộ quát một tiếng, đứng dậy.

"Hỗn đản!"

"Ngươi cái rác rưởi đệ tử, lại dám chơi ám chiêu?"

"Máng, cùng tiến lên, giết chết hắn!"

"Phế bỏ hắn chân, cho sư huynh báo thù!"

Vèo vèo vèo.

Ra tay này mấy cái, đều là trường kỳ tuỳ tùng Sở Phong đệ tử ngoại môn, có thể bị Sở Phong coi trọng, phẩm hạnh không nói, thực lực tuyệt đối không kém!

Đều là Tôi Thể nhị trọng cảnh giới!

Nhìn lần lượt từng bóng người kéo tới, Vương Bảo ánh mắt, lộ ra một vệt nhu hòa.

Khá lắm!

Các ngươi đều là khá lắm!

Đây là cho ta đưa tinh luyện giá trị đến rồi a!

Bước chân đạp xuống, Vương Bảo cảm thụ trong cơ thể hùng hồn lăn cảm giác mạnh mẽ, hét dài một tiếng, thoải mái tràn trề, bàn tay dò ra, một quyền trực tiếp đánh ở trong đó một cái đệ tử ngoại môn đạp đến bàn chân lên!

“A...”

Nương theo một đạo kêu thảm thiết, cái kia đệ tử ngoại môn bay ngược ra ngoài!

Vương Bảo thân hình như điện, nhanh chóng ở mấy cái đệ tử ngoại môn bên người loanh quanh một vòng, cuối cùng thu quyền mà đứng, sắc mặt hờ hững.

Hết thảy công kích hắn đệ tử ngoại môn, toàn bộ bị hắn đánh trở lại, gãy tay gãy chân, không muốn quá thê thảm!

“Trợ Trụ vi ngược, lại nhường ta nhìn thấy các ngươi theo tiện nhân kia, lão tử gặp một lần đánh một lần! Hàng này tỉnh rồi nói cho hắn, ta gọi Vương Bảo, đạo hiệu bảo gia, không chịu thua, cứ đến tìm ta!”

Hào khí can vân phun ra một câu nói.

Vương Bảo thập phần hào hiệp xoay người, trở về chính mình ký túc xá!

Lưu lại một đám Tử Vân Tông đệ tử ngoại môn, hai mặt nhìn nhau, nhìn nhau ngơ ngác.

“Thực lực này, sợ là không kém hơn Tôi Thể ba tầng!”

“Không ngừng! Như vậy ung dung, liền vừa nãy tốc độ cùng sức mạnh xung kích nhìn lên, hay là Tôi Thể ba tầng trung cảnh!”

"Đại gia,

Chúng ta ngoại môn lúc nào thêm ra tới đây sao cái Ngoan Nhân?"

“Còn dùng hỏi, trước vẫn ở trang đây, đây không ngoài cửa thi đấu liền muốn bắt đầu rồi, hàng này bắt đầu phát lực, chuẩn bị một tiếng hót lên làm kinh người!”

“Nhưng ta có một vấn đề, vì sao hắn vừa nãy sẽ cam tâm tình nguyện bị Sở Phong sư huynh đánh như vậy thảm?”

“...”

Một bên.

Thiếu nữ Vân Khê hiếu kỳ con mắt, nhìn Vương Bảo rời đi bóng lưng, nhếch miệng lên một cái mê người độ cong.

Cái tên này.

Còn rất có thú đây!

...

...

Vương Bảo ký túc xá thuộc về nhất cấp thấp nhất ký túc xá!

Hết cách rồi, trước đây Vương Bảo chính là bình thường như thế.

Hắn chết nguyên nhân cũng là như vậy khiến người ta thổ huyết, hắn là luyện tập võ kỹ tẩu hỏa nhập ma mà chết!

Khoanh chân ngồi ở cũ nát trên giường, Vương Bảo nhẹ giọng tự nói nói, “trong ký ức, ngươi nằm mộng cũng muốn trở thành cao cấp nhất cường giả, chiếm cứ cơ thể ngươi, nguyện vọng này, ta đến thế ngươi thực hiện! Hi vọng ngươi dưới suối vàng có biết, cho ta cố lên!”

Kiểm tra hệ thống.

Vương Bảo cười hỏng rồi.

“Kiếm lời lật, quả nhiên trang bức mới là tinh luyện giá trị nhanh nhất thu được con đường, tám mươi điểm tinh luyện giá trị a, bảo gia ngày hôm nay muốn lên trời!”

“Hệ thống, cho ta tiếp tục tinh luyện tu vi, ta muốn một ngày cất cánh!”

“... Kí chủ tinh luyện giá trị không đủ, không cách nào tinh luyện tu vi!”

Vương Bảo vẻ mặt cứng đờ.

“Kí chủ tu vi tinh luyện đến Tôi Thể bốn tầng cần một trăm điểm tinh luyện giá trị!”

Hệ thống ngươi rất sao lại đang đùa ta?

Vương Bảo khóe miệng co giật lên, “Tôi Thể một tầng đến ba tầng, vẻn vẹn chỉ cần sáu điểm, Tôi Thể bốn tầng liền một trăm, hệ thống ngươi đúng hay không đen quá mức?”

“Tôi Thể bốn tầng thuộc về đại phá cảnh, tinh luyện giá trị tăng cao rất bình thường, hơn nữa tình bạn nhắc nhở kí chủ, tinh luyện tu vi có rất lớn tỷ lệ thất bại, tu vi lướt qua thất bại tỷ lệ càng lớn!”

Vương Bảo thổ huyết!

Đau “bi” phiền muộn một hồi, Vương Bảo lúc này mới khôi phục như cũ, nghĩ thầm chính mình gấp cộng lông a? Lúc này mới chỉ là ngày thứ nhất mà thôi, sau đó trang bức nhiều cơ hội lắm!

Phía trước vẫn là một mảnh đường bằng phẳng!

Chỉ là Tôi Thể bốn tầng tính là gì?

Ta hành trình là tinh thần đại hải a!

“Sở Phong tiện nhân tuyệt đối sẽ tìm đến ta trả thù, dựa theo trước đây tiểu thuyết kịch bản, thông thường sẽ mang tới một cái cường mạnh mẽ hậu trường, xem ra ta đến mau mau tăng cao thực lực, nếu không liền thảm!”

Sở Phong là cái tiểu nhân.

Tiểu nhân báo thù, sẽ không khoan dung.

Phỏng chừng ngày mai sẽ sẽ tìm đến hắn.

“Tu vi ngày hôm nay là không xong rồi, muốn tăng lên sức chiến đấu, hoặc là tu luyện mạnh mẽ võ kỹ, hoặc là làm một cái cường mạnh mẽ vũ khí!”

Võ kỹ tu luyện, không phải một ngày công lao!

Xoay chuyển ánh mắt.

Vương Bảo ánh mắt rơi vào gian phòng trên vách tường mang theo một cây trường thương lên.

Trường thương này hết sức bình thường, chất gỗ báng thương (súng) bằng sắt đầu súng.

Tiền thân yêu thương (súng), làm sao thiên phú không được, cây thương này đã lâu không dùng!

Đứng dậy đem trường thương lấy xuống, Vương Bảo trở lại trên giường, trường thương nằm ngang ở đầu gối trước, đối với hệ thống niệm nói, “hệ thống, cho ta tinh luyện cây thương này!”

“Tuân mệnh! Tiêu hao 1 điểm tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong... Tinh luyện thành công, đã tự động mở ra vật ấy phẩm thuộc tính!”

“Trường thương: Vật phàm!”

“Tinh luyện +1 thuộc tính: Trọng lượng +300 cân!”

Vương Bảo nhìn thuộc tính, vẻ mặt không đổi, “Tiếp tục tinh luyện!”

“Tuân mệnh! Tiêu hao 5 điểm tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong... Tinh luyện thành công!”

“Tiếp tục!”

“Tuân mệnh! Tiêu hao 10 điểm tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong... Tinh luyện thành công!”

Đầu gối trước trường thương tựa hồ xuất hiện biến hóa.

Nhìn kỹ cũng đã nhìn thấy, có từng tia từng tia lưu quang, ở mặt ngoài không ngừng lăn.

“Trường thương: Vật phàm!”

“Tinh luyện +3 thuộc tính: Trọng lượng +1000 cân!”

Vương Bảo lông mày nhíu lại, không nhịn được hỏi nói, “hệ thống, vì sao ta không cảm giác được có chút trọng lượng tăng cường?”

“Kí chủ, tinh luyện vật phẩm ngoại lực thuộc tính, đối với kí chủ là mất đi hiệu lực! Nhưng kí chủ sử dụng trực tiếp chồng chất!”

Vương Bảo nuốt ngụm nước bọt.

Sau đó liền mừng như điên lên.

Nghìn cân lớn lực, chính mình cầm không cảm giác, thế nhưng, đánh ra đi nhưng là chân thật tăng cường nghìn cân lớn lực, khái niệm này nghĩa là gì?

Hiện nay Vương Bảo Tôi Thể đỉnh cao tầng ba, lực bảy trăm cân!

Mà Tôi Thể bốn tầng đỉnh cao, lực nghìn cân, dùng Thánh Võ giới tiêu chuẩn đến xem, chính là một ngưu lực lượng!

Tôi Thể năm tầng đỉnh cao, lực hai ngàn cân!

Mãi đến tận Tôi Thể chín tầng đại viên mãn, lực 15,000 cân!

Hiện tại Vương Bảo Tôi Thể đỉnh cao tầng ba, trăm phần trăm bảy trăm cân lớn lực, thế nhưng thêm vào cái này trường thương...

Chặc chặc, 1,700 cân!

Đủ để cùng Tôi Thể năm tầng đầu cảnh võ giả chống lại!

Lại muốn tiếp tục tinh luyện, đúng như dự đoán, tiêu hao mạnh thêm, cần tinh luyện giá trị một trăm!

Tinh luyện +4 sẽ tăng cường thuộc tính đặc biệt, Vương Bảo tuy rằng nóng ruột, thế nhưng, cũng chỉ có thể chờ đợi đợi.

Thời gian trôi qua.

Bóng đêm mát mẻ.

Đi tới ngày thứ hai.

Vương Bảo đang ngủ say, sau một khắc liền mãnh mà thức tỉnh, ký túc xá cửa lớn thình lình bị người một cước mạnh mẽ đá văng.

Buông ra ôm ấp trường thương.

Vương Bảo liền nghe đến ngoài phòng truyền đến một đạo âm lãnh hét lớn, “Họ Vương, lăn ra đây nhận lấy cái chết!”

------oOo------

Chương 3: Thù này không có cách nào báo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Vẫn đúng là đến rồi!”

Vương Bảo lắc đầu một cái.

Nhấc theo trường thương đi ra phía ngoài, thập phần ung dung, nhưng là ai cũng không sẽ nghĩ tới, cây thương này chỉ là trọng lượng, liền Gundam (cao tới) nghìn cân!

Then chốt là.

Vương Bảo căn bản không cần hao tốn sức, đi trung hoà trường thương trọng lực.

Ngoài phòng.

Sở Phong nửa nghiêng cổ, con ngươi phun lửa.

Ngày hôm qua Vương Bảo cái kia một cước đem hắn đá tàn nhẫn, dù cho dùng linh dược, thế nhưng cái cổ nghiêm lại vẫn là đâm tim thương, chỉ có thể khổ rồi nghiêng cổ, mất mặt cực kỳ.

Nhìn chằm chằm từ trong phòng đi ra Vương Bảo, Sở Phong quay về bên người một cái thanh niên gầm nhẹ nói, “ca, chính là hắn! Cái tên này giả heo ăn hổ, vô liêm sỉ tiểu nhân, ngươi muốn báo thù cho ta!”

“Yên tâm!”

Sở Vân mắt mang miệt thị, xem thường đạp bước đi ra, nhìn chống trường thương, ngạo nghễ mà đứng Vương Bảo, cười lạnh nói, “ta chính là đệ tử nội môn Sở Vân, đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, quỳ xuống cho đệ đệ

ta dập đầu bồi tội, chuyện này, liền như thế coi là!”

Vương Bảo cười hì hì nói, “Ngươi là đệ tử nội môn, ta chỉ là ngoại môn, dựa theo môn quy, ngươi không thể động thủ với ta, ngươi chẳng lẽ không biết?”

Sở Vân vẻ mặt biến đổi, nhưng rất nhanh sẽ bình tĩnh lại, nhạt âm thanh nói, “ngươi đánh đệ đệ ta, ta cho hắn ra mặt, cũng không thể coi là cái gì, coi như có môn quy ràng buộc, quá mức chính là quan cái cấm đoán, ta nhận!”

“Yêu, huynh đệ tình thâm a!” Vương Bảo cười nói.

Sở Vân sắc mặt âm trầm lại.

Vương Bảo này cợt nhả, một điểm đều không có để hắn vào trong mắt tư thế!

Làm tức giận hắn!

Sở Vân tiến vào nội môn đã có nửa năm lâu dài, tu vi đạt đến Tôi Thể bốn tầng trung cảnh.

Chỉ là đệ tử ngoại môn, lại dám đối với hắn như thế không nhìn?

“Xem ra, ngươi là quyết tâm thảo đánh!”

Sở Vân ánh mắt hung mang lóe lên.

Vốn là, hắn chỉ muốn cho Vương Bảo một cái nho nhỏ giáo huấn cũng là thôi, thế nhưng hiện tại, Sở Vân quyết định phải cho Vương Bảo một cái đau xót giáo huấn!

Bước chân đạp xuống, tựa như ảo mộng, nhưng là dùng tới võ kỹ Phiêu Miễu Bộ, hơn nữa Sở Vân nắm đấm bên trên, càng là phân tán từng đạo từng đạo đỏ sẫm vẻ, loáng thoáng đem quả đấm của hắn đều che lấp lên.

Đạp bước mà đến!

Khí thế như hổ!

Sở Phong sắc mặt dữ tợn nhìn, lớn mắng nói, “tiểu hỗn đản, lão tử ngày hôm nay muốn cho ngươi sống không bằng chết!”

“Liệt Hỏa Quyền!”

Sở Vân quát to một tiếng, nắm đấm đánh ra, đầy trời quyền ảnh, tựa hồ biến ảo thành một đạo sôi trào hỏa diễm, chói mắt trong lúc đó, quay về Vương Bảo đầu đập xuống giữa đầu!

Rầm rầm rầm!

Kịch liệt khí bạo thanh âm, không ngừng vang lên.

Vương Bảo tóc, đều bị thổi hình thành từng luồng từng luồng thẳng tắp, híp mắt lại, trong tay trường thương vừa nhấc, không lùi mà tiến tới!

Một bước hai bước!

Nhanh chân bước ra, Vương Bảo thả người nhảy một cái, như giao long xuất hải, trường thương giơ lên, hai tay nắm chặt, hai con mắt rạng ngời rực rỡ, không chút khách khí quay về Sở Vân tầng tầng vung lại đi!

Sở Vân trong mắt loé ra một đạo châm chọc.

Chỉ là đệ tử ngoại môn, đỉnh ngày cũng là Tôi Thể ba tầng, với hắn đối chiến, không dùng võ kỹ, chỉ dựa vào một cái phá thương, con mẹ nó ngươi muốn phách ta?

Ngươi bổ xuống cà!

“Ngu xuẩn!”

Sở Vân hét lớn một tiếng, Liệt Hỏa Quyền Hỏa Vân cuồn cuộn, quyền ảnh

đầy trời mà xuống, liền muốn xông vào Vương Bảo thân thể phạm vi, chỉ là, trong chớp mắt, một luồng như núi như biển hùng hồn lớn lực, từ Vương Bảo trường thương bên trong vọt ra!

Ào ào không dứt, liên miên vô tận!

Khủng bố cực kỳ, không ai địch nổi!

Đầy đủ 1,700 cân lớn lực, ở đâu là Sở Vân cái này Tôi Thể bốn tầng trung cảnh có thể chống lại?

Liệt Hỏa Quyền sức mạnh chớp mắt tách ra, mà trường thương lúc này quyết chí tiến lên, lông không ngừng lại, bá đạo cực kỳ quán xuyên qua hư không, nện ở Sở Vân trên cánh tay!

Ầm!

Sở Vân bị nện xuống đất!

“A...”

Thê thảm cực kỳ tiếng kêu thảm thiết, vang lên.

Sở Vân cánh tay phải uốn lượn thành một cái khủng bố độ cong,

Hầu như đều muốn phế, bưng cánh tay, cả người kịch liệt co giật, khuôn mặt vặn vẹo, mồ hôi như mưa rơi!

Nếu không là Vương Bảo ở thời khắc sống còn thu tay lại, hắn đã chết rồi!

Nhìn rơi vào hắn trước người, nhắc theo trường thương, như là chiến thần thiếu niên.

Sở Vân môi run cầm cập lên, run giọng nói, “không thể! Ngươi làm sao có khả năng mạnh như vậy! Thực lực này, không thua kém Tôi Thể năm tầng! Ngươi chỉ là một cái đệ tử ngoại môn a, ngươi...”

“Ca!”

Sở Phong sắc mặt cứng đờ, một mảnh trắng bệch, phản ứng lại, cấp tốc lẻn đến Sở Vân bên người, đỡ lấy Sở Vân, gấp con ngươi đỏ đậm!

“Lại trừng ta? Lại trừng ta ta móc hai tròng mắt của ngươi ra!”

Vương Bảo mắt hổ nhìn chằm chằm Sở Phong, lạnh lùng nghiêm nghị quát.

Sở Phong như bị sét đánh, sợ sệt cực kỳ, cưỡng chế không cam lòng, nửa cúi đầu.

Vương Bảo xì cười một tiếng, bĩu môi, nhìn Sở Vân nói rằng, “sư huynh có thể phục?”

Sở Vân cắn chặt hàm răng, không lên tiếng.

Vương Bảo không để ý chút nào, chống trường thương, bá khí cực kỳ nói rằng, “không phục? Hoan nghênh bất cứ lúc nào tới khiêu chiến ta! Có điều lần sau, ta liền không sẽ khách khí như vậy! Không có chuyện gì, liền cút ngay!”

Sở Vân sắc mặt tái xanh.

Không nhịn được quát, “Ngươi lớn lối như vậy, lẽ nào liền một điểm không sợ ta Sở gia trả thù?”

Vương Bảo ánh mắt chìm xuống, sau đó, híp mắt lại, con mắt hơi chuyển động, ha ha cười nói, “Sợ các ngươi Sở gia? Các ngươi Sở gia là cái quái gì dây a? Nói thật cho ngươi biết, ta kỳ thực chính là Vạn Đông Lưu trưởng lão bí truyền đệ tử, các ngươi có lá gan, hay dùng Sở gia lấy thế ép ta!”

Sở Vân một mặt mộng bức.

Sở Phong càng là mộng quá độ!

Hai huynh đệ nội tâm nhấc lên sóng biển ngập trời, trong lòng sợ hãi cực

kỳ.

“Ngươi nói dối! Vạn trưởng lão nhưng là Thần Phủ cảnh cường giả, bây giờ càng là bế quan lâu dài, làm sao có khả năng thu ngươi làm đệ tử?”

Sở Phong đỏ mặt quát.

Vương Bảo châm chọc nói, “ngươi biết cái gì! Ta thiên tư nhiều đáng sợ, trong lòng ngươi một điểm tự rõ đều không có? Ở thế tục thời điểm ta chính là minh châu bình thường tồn tại, Vạn trưởng lão đã sớm vừa ý ta, ngươi biết hắn vì sao bế quan? Ta trời sinh thần lực, trưởng lão hắn chính là phải cho ta chế tạo riêng một loại công pháp!”

Sở Vân hít vào một ngụm khí lạnh.

Vạn trưởng lão vì ngươi, không tiếc tiêu hao thời gian bế quan, cho ngươi chế tạo riêng công pháp?

Loại đãi ngộ này.

Ma trứng, con ruột như thế a!

Vẻ mặt cay đắng hạ xuống.

Sở Vân cưỡng chế chính mình trên cánh tay đau đớn, miễn cưỡng đứng lên, quay về Vương Bảo trầm giọng nói, “huynh đệ, không đánh nhau thì không quen biết, trước nhiều có đắc tội, mong rằng bao dung, gặp lại!”

“Không tiễn!”

Vương Bảo không chút khách khí!

Rời đi Vương Bảo ký túc xá, Sở Phong không nhịn được thấp giọng nói, “ca? Ta liền như thế coi là?”

Sở Vân buồn bực cực kỳ, một cái tát đánh ở Sở Phong trên đầu, lớn mắng nói, “hắn nói không sai, ngươi biết cái gì! Không có chuyện gì liền biết ở

ngoại môn mù trang bức! Hiện tại đá vào tấm sắt chứ? Ta có thể nói cho ngươi, chuyện này, liền như thế coi là, lại nhường ta biết ngươi gây sự với hắn, ta nhường cha quan ngươi cấm đoán!”

Sở Phong thập phần oan ức.

Sở Vân lắc đầu một cái, thở dài nói, “mặc kệ hắn nói là thật hay giả, chỉ bằng hắn Tôi Thể ba tầng liền có thể sánh được Tôi Thể năm tầng thiên tư, ở ta Tử Vân Tông nội môn, cũng có thể xếp hạng hàng đầu, một khi thêm vào nội môn lại bái sư, tuyệt đối sẽ nhất phi trùng thiên, mà nếu như Vạn trưởng lão, thực sự là sư tôn của hắn, chặc chặc... Tiểu tử này, sợ là ở Tử Vân Tông nghênh ngang mà đi, cũng không ai dám trêu chọc, người nào không biết Vạn trưởng lão tính khí nóng nảy, còn thập phần bao che cho con!”

Sở Phong nghe, nghĩ, bi ai phát hiện, cũng thật là có chuyện như vậy.

Không khỏi sa sút tinh thần lên, cúi đầu ủ rũ, tinh khí thần hết sức uể oải.

Thiên sát, xem ra thù này thật sự không có cách nào báo!

------oOo------

Chương 4: Tinh luyện ra Địa cấp võ kỹ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo hài lòng nhìn Sở gia hai huynh đệ rời đi, liền đem trường thương phóng tới trong phòng.

Hắn đương nhiên sẽ không là Vạn Đông Lưu trưởng lão đệ tử.

Vạn trưởng lão dài dạng gì hắn cũng không biết.

Thế nhưng.

Trang bức mà thôi, hơn nữa rõ ràng thành công!

Cho tới trang bức hậu quả, Vương Bảo cũng không thèm để ý, đường đường Thần Phủ cảnh cường giả, hẳn là sẽ không quan tâm chính mình một cái đệ tử nho nhỏ đi!

Vạn trưởng lão bế quan đã lâu, ai biết khi nào đi ra.

Dựa theo Vương Bảo ký ức, võ đạo tu luyện do Tôi Thể bắt đầu, sau đó chính là mở ra Khí Hải!

Tôi Thể, Khí Hải, Trúc cơ, kim đan, thần phủ.

Đây là năm Đại cảnh giới.

Cho tới sau khi là cái gì, Vương Bảo tạm thời còn không biết, tiền thân kiến thức liền nhiều như vậy.

Sau khi ra ngoài, Vương Bảo nhìn lướt qua bốn phía trong túc xá chính kính nể nhìn mình đệ tử ngoại môn, không khỏi vui vẻ, khẽ hát rời đi khu túc xá.

Vừa nãy nho nhỏ trang bức một cái, lãi ròng hơn 30 điểm tinh luyện giá trị, đầu to đều ở cái kia mấy cái đệ tử ngoại môn trên người kiếm lời.

Vương Bảo sau khi ra ngoài, thẳng đến Tử Vân Tông Võ Kỹ Các.

Hiện tại tu vi có, binh khí có, tăng lên sức chiến đấu, võ kỹ là vô cùng trọng yếu.

Sau một tháng chính là đệ tử ngoại môn thi đấu.

Căn cứ kinh nghiệm thuở xưa, mỗi một lần đệ tử ngoại môn thi đấu, khen thưởng đều là cực kỳ phong phú.

Có hệ thống ở tay, Vương Bảo đối với người thứ nhất nhất định muốn lấy được.

Đến thời điểm làm náo động lớn.

Tinh luyện giá trị tuyệt đối sẽ tăng cao.

...

...

Võ Kỹ Các.

Nơi này có thể nói là Tử Vân Tông trọng địa.

Không người dám ở chỗ này ồn ào, cửa tuy rằng không người canh gác, thế nhưng bên trong nhưng là có tuần tra đệ tử nội môn.

Vương Bảo bước vào Võ Kỹ Các, chéo phía bên trái có cái cái bàn lớn, mặt sau ngồi một lão giả, sắc mặt lười biếng, liếc mắt liếc mắt nhìn Vương Bảo, lông mày không khỏi vừa nhíu, nhẹ giọng quát, “Đứng lại!”

Vương Bảo vô cùng ngạc nhiên, sau đó liền phản ứng lại, chắp tay nói, “đệ tử Vương Bảo, xin ra mắt tiền bối!”

“Ta biết ngươi!”

Ông lão tức giận mở miệng, con ngươi chớp qua một đạo bất mãn, “Tính toán một chút, tháng này ngươi đều đến vài lần? Năm lần nên có chứ? Lần trước ta nói gì với ngươi tới? Ham nhiều nhai không nát, lựa chọn một môn võ kỹ, cố gắng tinh tu, coi như không đạt tới tinh thông, đạt đến nhập môn cũng là có thể tăng cường không ít sức chiến đấu!”

“Ngươi thường xuyên qua lại, tuyển võ kỹ không ít, một cái cũng không thể nhập môn, ngươi chơi đây? Nháo đây?”

Vương Bảo có chút mộng bức.

Lật xem một lượt ký ức, tìm thấy được một chút tin tức, không khỏi nở nụ cười khổ.

Người lão giả này đúng là thiện tâm, nhắc nhở cũng đúng.

Vương Bảo không thể phản bác, chỉ được cười gượng nói, “Đa tạ tiền bối giáo dục, ta lần này đã quyết định quyết tâm, chọn một võ kỹ, cố gắng tu luyện, không tu luyện tới hoàn mỹ cảnh giới không bỏ qua!”

Ông lão sắc mặt nhất thời tối sầm lại.

Rõ ràng có chút bất mãn.

Có điều đệ tử lựa chọn võ kỹ, hắn cũng không thể ngăn cản.

Phất tay một cái, ông lão tức giận nói, “Đi thôi đi thôi, không biết điều tiểu gia hỏa!”

Vương Bảo lòng bàn chân mạt du, mau mau tránh đi.

Tiến vào Võ Kỹ Các đại sảnh, Vương Bảo xoa xoa mi tâm mồ hôi, nhìn quét một chút tầng tầng sách các, lúc này mới tinh thần chấn động.

Đệ tử ngoại môn chỉ có thể ở một tầng lựa chọn võ kỹ.

Đệ tử nội môn mới có tư cách lên hai tầng.

Vương Bảo ngay ở một tầng loanh quanh, lúc này ở bên trong, đúng là cũng có rất nhiều đệ tử, yên tĩnh giở võ kỹ.

Lựa chọn võ kỹ thời gian, chỉ có thể nhìn thấy võ kỹ giới thiệu, còn nội dung cụ thể, thì cần muốn tới cửa ông lão nơi đó giải phong.

Võ kỹ cũng chia đẳng cấp!

Có thiên địa huyền hoàng tứ đại cấp bậc!

Một tầng bên trong võ kỹ, đa số là hoàng cấp hạ phẩm, trung phẩm không nhiều, thượng phẩm cực nhỏ, còn cực phẩm, vậy thì hiếm có: Yêu thích.

Đối với võ giả mà nói, võ kỹ tuy rằng càng cao cấp hơn càng tốt, thế nhưng, cũng chia tình huống, một ít thuộc tính kết hợp lại,

Trung phẩm thậm chí so với thượng phẩm đều tốt.

Vương Bảo tự nhiên là chạy cao phẩm võ kỹ mà đến, có điều Võ Kỹ Các bên trong võ kỹ xếp đặt, thập phần xem duyên phận, số lượng lại nhiều, ở trong này, cũng là có thời gian hạn chế, vượt qua thời gian không ra đi, liền xúc phạm môn quy.

Vì lẽ đó, Vương Bảo liền bắt đầu càn quét, cầm lấy một quyển lại một quyển.

Bốn phía.

Rất nhiều đệ tử ngoại môn không nhịn được nhìn chằm chằm Vương Bảo, khóe mắt co giật.

Ngươi muội, ngươi là đến chọn võ kỹ, vẫn là đến chọn cải trắng đến?

Này nếu để cho cửa Võ lão nhìn thấy, còn không được tức điên a!

“Như ngươi vậy là không được!”

Vương Bảo chính mở ra ở đó tìm tòi hình thức đây, một đạo nhẹ nhàng âm thanh ở bên tai vang lên.

Làn gió thơm kéo tới, Vương Bảo không nhịn được giật giật mũi, giương mắt nhìn lại, lại phát hiện người tới còn là một quen mặt người, chính là Sở Phong điên cuồng đuổi theo nhưng vấp phải trắc trở nữ thần Vân Khê.

“Là ngươi a! Vân sư muội cũng tới chọn võ kỹ?” Vương Bảo cười nói.

Vân Khê một thân lục y, trên chân ăn mặc giầy thêu, nhìn như đơn giản, nhưng cùng khí chất của nàng nhưng dị thường hòa hợp, một cái đai lưng tăng cường tóc dài, chỉ chừa ra hai sợi sợi tóc từ thái dương hạ xuống.

“Sư huynh, như ngươi vậy từng quyển từng quyển lật xem, căn bản cũng không nhìn võ kỹ giới thiệu chứ? Đúng hay không muốn tìm cao phẩm võ kỹ? Lẽ nào sư huynh không biết, võ kỹ tu luyện, cũng không phải là càng cao phẩm càng tốt, mà là nặng ở độ khớp?”

Vân Khê trên mặt mang theo cười nhạt, con ngươi nháy mắt, có vẻ hơi đẹp đẽ.

Vương Bảo cười gượng nói, “sư muội nhắc nhở chính là! Có điều tình huống của ta đặc thù, không biết sư muội tìm tới ngưỡng mộ trong lòng võ kỹ sao?”

Vân Khê giơ giơ lên sách trong tay tịch, “Tìm tới đây, [Hàn Băng Kiếm], là một đạo kiếm quyết, theo ta tâm pháp tu luyện vừa vặn ăn khớp!”

“Vậy thì chúc mừng sư muội!”

Vương Bảo cười cợt.

Khóe mắt cong lên, đột nhiên dừng lại.

Sau đó, nhìn bày ra võ kỹ sách các hạ, cái kia một quyển nhón chân sách vở, trước mắt trong nháy mắt sáng ngời.

Này tiết tấu!

Dựa theo trước đây tiểu thuyết tiết tấu đi, có rất lớn tỷ lệ, là cái ghê gớm võ kỹ a!

Nhân vật chính khuôn, chính là như thế mở ra.

Muốn làm liền làm, Vương Bảo trực tiếp đi tới đó, giơ lên sách các, đem nhón chân sách vở lấy ra.

Mặt trên xám xịt, bị long đong đã lâu, Vương Bảo thổi thổi, định thần nhìn lại, dâng thư [Vạn Tượng Thương Quyết]!

.

Xem ra vẫn đúng là cùng chính mình hữu duyên.

Chính mình sử dụng trường thương, đây chính là một quyển thương quyết.

Lật xem một lượt, nhường Vương Bảo kinh ngạc chính là, bên trong dĩ nhiên không có giới thiệu, trái lại đi thẳng vào vấn đề, tới chính là từng đạo từng đạo thương pháp biểu thị ảnh!

Vân Khê rất buồn bực.

Đôi mắt đẹp hiếu kỳ nhìn Vương Bảo, đặc biệt là Vương Bảo trên mặt cái kia nụ cười mừng rỡ, không nhịn được nói rằng, “sư huynh, này thương quyết ta nghe mấy vị sư huynh nói đến, có người nói chỉ có thương pháp, không có tâm pháp khẩu quyết, căn bản luyện không được!”

Vương Bảo sau đó ứng phó, “Ta xem trước một chút!”

Vân Khê tức giận, con ngươi chớp qua một đạo thất vọng, vốn là, Vương

Bảo ngày hôm qua bá khí, còn nhường Vân Khê rất có hảo cảm, thế nhưng hiện tại, cái kia tia hảo cảm không còn sót lại chút gì.

“Cái kia sư huynh liền chính mình xem đi, ta đi trước!”

Vân Khê nói, làm cái lễ liền rời đi.

Mà Vương Bảo, nhưng là căn bản không tâm tư lưu ý, trong lòng mừng như điên, đắc ý, vừa nãy nhường hệ thống đem [Vạn Tượng Thương Quyết] liên tục tinh luyện lập tức.

Sau đó kinh hỉ liền đến.

“Vạn Tượng Thương Quyết: Không trọn vẹn!”

“Tinh luyện +1 thuộc tính: Đã bù đắp tâm pháp khẩu quyết!”

“Tinh luyện +2 thuộc tính: Đã tự động hoàn thiện thương quyết chiêu thức!”

“Tinh luyện +3 thuộc tính: Kí chủ tự động khống chế hoàn mỹ cảnh giới này võ kỹ!”

“Nhắc nhở kí chủ, này võ kỹ đã tinh luyện đến cực hạn!”

“Chúc mừng kí chủ, được Địa cấp võ kỹ [Vạn Tượng Đồ Ma] thương quyết một bộ!”

Vương Bảo một cái lão huyết suýt chút nữa kích động phun ra!

Địa cấp võ kỹ!

Có vẻ như Tử Vân Tông bên trong, trấn tông võ kỹ [Tử Vân thiên la ấn], cũng chỉ là Địa cấp võ kỹ mà thôi!

Phát ra!!!

------oOo------

Chương 5: Vạn Tượng Đồ Ma quyết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầm [Vạn Tượng Đồ Ma], Vương Bảo tự tin tràn đầy, cũng không lại tìm tòi, hướng về bên ngoài chạy vội tới.

Một bên mấy cái đệ tử ngoại môn, trên mặt co giật càng lợi hại.

“Cầm cái phế võ kỹ, như nhặt được chí bảo bình thường, cái tên này là đậu bỉ sao?”

“Nhìn hắn dĩ nhiên cùng Vân Khê sư muội nhận thức, còn tưởng rằng là cao thủ, quá nhường ta thất vọng rồi!”

“Ta hiện tại liền muốn biết, sau đó Võ lão nhìn thấy cái tên này muốn tu luyện này bộ phế võ kỹ, là vẻ mặt gì!”

Một đám hàng đột nhiên ngẩn ngơ.

Đón lấy liền không hẹn mà cùng vứt hạ thủ bên trong võ kỹ, sung sướng chạy Võ Kỹ Các cửa lớn mà đi.

Lúc này Võ Kỹ Các cửa.

Đã xếp hàng năm.

Đều là chọn xong võ kỹ, chuẩn bị rời đi.

Võ lão sắc mặt lười biếng, từng cái từng cái giải phong võ kỹ, khi thì còn có thể nâng điểm một phen, hắn tính cách như vậy, cũng rất được tông môn đệ tử tôn kính.

Vương Bảo xếp hàng năm, chờ đến chính mình.

Mà Vân Khê, lúc này cũng muốn rời khỏi, hơn nữa thân là nữ thần, một ít xếp hàng sư huynh, đều khiêm nhượng vô cùng, hiện tại đều chuẩn bị đi rồi.

Có điều nhìn thấy Vương Bảo sau khi, Vân Khê do dự một chút, không có lập tức đi, nàng chú ý tới Vương Bảo trong tay võ kỹ, vẫn là cái kia bộ phế võ kỹ.

Vân Khê biết, đợi lát nữa Võ lão, nhất định sẽ nổi giận, nhất định sẽ hỏi dò, nàng kỳ thực cũng muốn biết, Vương Bảo đến cùng là tại sao, dĩ nhiên đối với một bộ phế võ kỹ chân thành!

Chờ không đại hội.

Liền đến phiên Vương Bảo.

Vương Bảo đem võ kỹ đưa cho Võ lão.

Tuy rằng võ kỹ không có phong ấn, thế nhưng, nên đi quy trình, vẫn phải là đi.

Võ lão nhìn thấy Vương Bảo, nụ cười trên mặt vừa thu lại, nhìn chăm chú Vương Bảo một chút, lúc này mới cúi đầu, nhìn về phía trước người võ kỹ.

Liếc mắt nhìn.

Võ lão suýt chút nữa khí ngất đi!

Tốt!

Ngươi cái đồ không có chí tiến thủ.

Ngươi ham nhiều cũng là thôi, ngươi không tiến bộ cũng là thôi, ngươi bây giờ lại làm trầm trọng thêm, ngươi nắm cái phế võ kỹ, ngươi chạy đến ta chỗ này đến, ngươi muốn làm gì?

Thành tâm khí ta đúng hay không?

Mặt sau.

Từ Võ Kỹ Các bên trong đi ra mấy cái đệ tử ngoại môn, thấy cảnh này, đều là ám vui cười.

Đúng như dự đoán, Võ lão tức hỏng rồi, tiểu tử này tuyệt bức đến xui xẻo!

Nói không chắc còn có thể bị Võ lão đánh một trận.

Xem người khác xui xẻo, tốt thoải mái!

"Đùng!"

Bàn tay tầng tầng vỗ bàn một cái.

Võ lão chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn vẻ mặt mờ mịt Vương Bảo, lớn quát, "Tiểu tử ngươi liền như thế không tiến bộ? Này phế võ kỹ liền phong ấn đều không có, ngươi xem liền xem, ngươi nằm ra ngoài làm gì?"

"Ta muốn tu luyện!"

Vương Bảo thành thành khẩn khẩn.

Võ lão khí râu mép cũng bắt đầu nhẹ nhàng, chỉ chỉ Vương Bảo, miệng lưỡi bắt đầu run cầm cập.

Ngươi muốn tu luyện?

Ngươi tu luyện cộng lông!

Đây chính là phế võ kỹ, ngươi chẳng lẽ còn có thể tu luyện ra một đóa hoa đến hay sao?

"Lại tuyển!"

Võ lão lần thứ hai tầng tầng vỗ bàn một cái!

Bên cạnh.

Mấy cái trên người mặc nội môn trang phục thanh niên, trên mặt mang theo châm chọc nhìn Vương Bảo, một cái trong đó đột nhiên mở miệng nói, “tiểu tử, đừng không biết điều! Nhanh đi về tuyển lại đi!”

Vương Bảo liếc mắt nhìn cái kia thanh niên, sau đó liền đàng hoàng đối với Võ lão nói rằng, “tiền bối, này không phải phế võ kỹ a!”

Võ lão sắc mặt âm trầm, “Tâm pháp khẩu quyết đều không có, chỉ có thương hình, ngươi tu luyện như thế nào? Một khi dùng linh tinh chân nguyên, đến thời điểm tẩu hỏa nhập ma, ngươi chết cũng không biết chết như thế nào!”

Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn.

Trong nháy mắt liền nhìn thấy trang bức cơ hội.

Cau mày, Vương Bảo giả vờ nghi hoặc nói rằng, “ai nói không có tâm pháp khẩu quyết? Ta liền thương pháp này chân nguyên vận hành lộ tuyến đều có thể nhìn thấy, lẽ nào tiền bối ngài không nhìn thấy?”

Võ lão trừng mắt lên.

Hắn có chút mộng bức.

“Ngươi nói cái gì? Ngươi lặp lại lần nữa!”

Võ lão ánh mắt gắt gao nhìn Vương Bảo,

Tựa hồ có thể nhìn thấy Vương Bảo sâu trong linh hồn.

Vương Bảo cả người chấn động, chỉ cảm thấy một đạo che ngợp bầu trời áp lực, trong nháy mắt rơi vào trên người mình, nhất thời ước ao không ngớt.

Này Võ lão không có cái khác động tác, chỉ là một cái ánh mắt, liền mang theo này cỗ khủng bố uy thế, thật không biết mạnh bao nhiêu.

Đột nhiên hít một hơi.

Vương Bảo sắc mặt nghiêm túc, trầm giọng nói, "ta nói, ta có thể nhìn thấy này thương quyết tâm pháp khẩu quyết!"

Tình cảnh trong nháy mắt có chút yên tĩnh.

Nửa ngày.

Võ lão mới nhíu chặt mày, nghi ngờ không thôi một lần nữa lật xem [Vạn Tượng Đồ Ma] quyết, nhưng mà nhìn chung quanh, cái gì đồ chơi cũng không thấy.

"Khá lắm, ngươi nói ngươi có thể nhìn thấy, vậy thì nói cho ta nghe một chút! Ta có thể cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi dám doạ ta, ta quất chết ngươi!"

Võ lão tận lực để cho mình bình tĩnh lại.

Vương Bảo cũng không ẩn giấu, Tử Vân Tông chính là danh môn chính tông, chính mình biểu hiện ra giá trị càng cao, tự nhiên cũng sẽ càng được coi trọng.

Đem hệ thống tinh luyện tâm pháp ra ngoài khẩu quyết thậm chí mỗi một chiêu thương pháp chân nguyên vận hành lộ tuyến, toàn bộ phun ra sau khi.

Vương Bảo lúc này mới chú ý tới, bốn phía một đám đệ tử, đều là trên mặt mang theo mờ mịt, có thậm chí còn vuốt lỗ tai.

"Khẳng định là vị tiền bối này phong cấm âm thanh đi!" Vương Bảo không khỏi nghĩ đến.

Mà vào giờ phút này Võ lão.

Nhưng là ngây người.

Nếu như Vương Bảo nói lung tung, lấy hắn Tử Phủ cảnh tu vi, có thể trong nháy mắt cảm giác được.

Thế nhưng.

Hắn kinh sợ phát hiện, Vương Bảo cũng không phải là ăn nói linh tinh, cái kia tâm pháp khẩu quyết, ảo diệu cực kỳ, thậm chí hắn trả vốn có thể cảm giác được, cấp bậc không thấp!

Hơn nữa cái kia huyền ảo phức tạp chân nguyên vận hành lộ tuyến.

Võ trên khuôn mặt già nua lộ ra vẻ hoảng sợ, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, đầy đủ nhìn có thời gian ba cái hô hấp, lúc này mới hít vào một ngụm khí lạnh, đột nhiên đứng lên.

Bước nhanh hướng đi Võ Kỹ Các bên ngoài.

Vương Bảo vừa nhìn, đuổi vội vàng đuổi theo, những người khác nơi nào nhịn được, buồn bực cực kỳ đi ra ngoài.

Vân Khê đôi mắt đẹp lập loè mờ mịt, rơi vào Vương Bảo trên người, phát hiện cái tên này mặt mỉm cười, một bộ tính trước kỹ càng dáng dấp, trong lòng không tự nhiên khiếp sợ nghĩ đến, lẽ nào, cái tên này không phải thổi? Hắn nói đều là thật sự?

Thế nhưng, khả năng này sao?

Bên ngoài.

Võ lão cầm [Vạn Tượng Đồ Ma] quyết, nhìn hơn nửa ngày, trên mặt vẻ mặt, đột nhiên kích động lên, hơn nữa, là càng ngày càng kích động loại kia.

Qua rất lâu.

Võ lão lúc này mới ngẩng đầu lên, đón lấy bước nhanh đi tới một bên, từ bên cạnh đại thụ trước, bẻ một cành cây, cầm trong tay.

Ánh mắt nhìn phía trước, Võ lão đột nhiên khẽ quát một tiếng, thân hình như điện, đạp bước như rồng, trong tay cành cây vung vẩy, trong chớp mắt, một luồng bàng bạc vô tận chân nguyên lực lượng, hướng về bốn phía bộc phát ra!

Rất nhiều người đều là ngơ ngác không ngừng lùi lại, con mắt đều không mở ra được.

Mà Võ lão thân thể vừa dừng lại sau khi, trong tay cành cây đột nhiên giương lên, đâm một cái!

Trong phút chốc công phu, một đạo mắt trần có thể thấy linh quang, dường như phi long xuất kích, phát sinh gào thét nổ vang, như mang theo phá núi đoạn nhạc tư thế, bộc phát ra!

Rầm rầm rầm!

Võ lão trước người mấy trượng ở ngoài, đó là là một mặt vách núi.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, vách núi nổ tung đi ra một đạo to lớn chỗ trống, càng là thâm nhập không biết bao nhiêu, vô số đạo mạng nhện giống như vết rạn nứt, mọc đầy hơn một nửa cái vách núi, cũng không lâu lắm, chỉ nghe được từng đạo từng đạo cọt kẹt cọt kẹt nứt ra âm thanh.

Vách núi bóc ra hơn nửa!

Hết thảy mọi người là ngây người như phỗng.

Đòn đánh này khủng bố, bọn họ không cách nào đi suy đoán, bọn họ chỉ biết là, đồn đại thật rất sao không sai a, Võ lão quả nhiên là tông môn lão quái một trong!

Mà Võ lão.

Nhưng là đột nhiên cười to lên.

Cười thoải mái tràn trề, cười có chút làm người ta sợ hãi, cười nhường rất nhiều đệ tử, lơ ngơ.

Võ lão không thể không cười.

Hắn kỳ thực kích động hỏng rồi.

Bởi vì, hắn vừa nãy chỉ là dùng ra khoảng chừng Trúc Cơ kỳ sơ kỳ sức mạnh mà thôi, nhưng mà ra tay trong nháy mắt đó, hắn nhưng cảm giác được rõ rệt, đòn đánh này sức mạnh, sợ là không kém hơn Trúc cơ hậu kỳ!

Này, chính là cao cấp võ kỹ mị lực!

“Địa cấp! Tuyệt đối là Địa cấp! Ta trời, một quyển Địa cấp võ kỹ, lại bị xem là phế võ kỹ, vứt tại Võ Kỹ Các nhón chân, ta thật muốn quất chết chính mình...”

------oOo------

Chương 6: 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ lão đỏ mặt sung huyết.

Một lần nữa lấy ra [Vạn Tượng Đồ Ma], gắt gao nắm, liền phảng phất nắm bắt cái gì chí bảo.

“Tiểu tử này...”

Võ lão ngẩng đầu, đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, nhìn thấy Vương Bảo trên mặt cái kia cất bất an vẻ mặt, vẻ mặt có chút cay đắng, “Không nghĩ tới, bất ngờ bên trong, dĩ nhiên phát hiện một thiên tài, trước ta làm sao cũng không có chú ý đến, hắn còn có bực này thiên phú, này bản võ kỹ bên trong, khẳng định ẩn chứa một loại nào đó truyền thừa, với hắn thập phần phù hợp, bị hắn được tâm pháp khẩu quyết, tùy vào số mệnh a!”

Võ lão trực tiếp đem [Vạn Tượng Đồ Ma] nhét vào trong lồng ngực.

Tiến lên vài bước, đi tới Vương Bảo trước mặt, vốn là mặt nghiêm túc, đột nhiên lộ ra một vệt vẻ an lành, “Tiểu gia hỏa, tu vi làm sao?”

Vương Bảo không hiểu nổi lão gia hoả làm cái gì, đàng hoàng trả lời, “Tôi Thể đỉnh cao tầng ba!”

“Không sai! Không sai!”

Võ lão lại càng hài lòng.

Sau đó, Võ lão liền thu hồi nụ cười, tận tình khuyên nhủ nói rằng, “này bản võ kỹ, ngươi tạm thời vẫn chưa thể tu luyện, ngươi liền kinh mạch đều không mở ra hoàn toàn đây, vì lẽ đó, ta không thu rồi! Ngươi không có ý kiến chớ?”

Vương Bảo đương nhiên không ý kiến.

Ngược lại [Vạn Tượng Đồ Ma] hết thảy chiêu thức thậm chí tất cả, đều ở trong đầu của hắn, đây chính là tinh luyện bá đạo chỗ.

Có điều.

Không ý kiến là không ý kiến, cũng không thể biểu hiện ra a, vì lẽ đó, Vương Bảo lập tức làm bộ [rất khó chịu] [rất oan ức] [rất khó hiểu] dáng vẻ, con ngươi trợn lên đại đại, nhìn Võ lão, liền không nói lời nào.

Võ lão hơi đỏ mặt, biết mình như thế làm quá phận quá đáng, nhưng là, hắn cảm thấy, chính mình là vì là Vương Bảo tốt.

Địa cấp võ kỹ, há lại là Tôi Thể cảnh võ giả có thể tu luyện? Một cái không được, kinh mạch thác loạn tẩu hỏa nhập ma, thiên tài như vậy ngã xuống, đó mới gọi đáng tiếc.

“Khụ khụ, ta này có bản Huyền cấp võ kỹ [Khai Bi Thủ], ngươi trước tiên cầm tu luyện đi, vũ kỹ này ta trước tiên thu, đợi ta bẩm báo tông chủ và chư vị trưởng lão, thương lượng một chút, lại cho ngươi càng nhiều tưởng thưởng, công lao điện bên trong, cũng sẽ cho ngươi nhớ một đại công!”

Võ lão bày ra nổi lên trưởng lão cái giá, cũng mặc kệ Vương Bảo cái kia khổ (đắng) ha ha vẻ mặt, ném cho Vương Bảo một bản võ kỹ, sau đó bước chân đạp xuống, thình lình một bước lên mây, phá không mà đi!

Vương Bảo nuốt ngụm nước bọt, lại là một trận ước ao.

Có thể ngự không mà đi, tu vi chí ít Trúc Cơ kỳ.

Nhìn một chút trong tay võ kỹ, Vương Bảo không khỏi bĩu môi, cầm chính mình Địa cấp võ kỹ, nhưng chỉ cho mình Huyền cấp võ kỹ, lão già thật đen!

Thế nhưng, cũng coi như là thu hoạch ngoài ý muốn!

Nhìn lướt qua bốn phía, mộng bức mộng không được các sư huynh đệ, Vương Bảo trong lòng mừng lớn, lớn như vậy sẽ công phu, tinh luyện giá trị đã khen thưởng hơn 100, quả thực không muốn quá này!

Nhìn thấy Vân Khê còn chưa đi, Vương Bảo trong lòng khẽ nhúc nhích, chắp chắp tay nói, "sư muội, ta đi trước, gặp lại!"

Vân Khê tâm trạng khiếp sợ, nhẹ giọng nói, "gặp lại!"

Vương Bảo cười cợt, bước nhanh rời đi.

Võ Kỹ Các cửa rất nhiều đệ tử, ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, mỗi một cái đều là tê cả da đầu, khó có thể tin.

"Khe nằm, lẽ nào hắn nói đều là thật sự?"

"Hắn từ cái kia phế võ kỹ bên trong, nhìn ra tâm pháp khẩu quyết? Chuyện như vậy cũng có thể phát sinh?"

"Võ lão vừa nãy tựa hồ là tự mình thí nghiệm một phen, khẳng định là có thu hoạch lớn! Sẽ không giả bộ!"

"Vì sao bù đắp cái kia phế võ kỹ, Võ lão dĩ nhiên cho hắn Huyền cấp võ kỹ, cái kia phế võ kỹ đến cùng cái gì cấp bậc? Huyền cấp trung phẩm? Vẫn là thượng phẩm? Chẳng lẽ là cực phẩm? Ma trứng, ta làm sao không loại này số may!"

"Yêu nghiệt a!"

Một đám đệ tử dồn dập kêu rên, ước ao, đố kị, không phải trường hợp cá biệt.

Cũng ngay vào lúc này.

Võ lão bay lên không, hạ xuống ở chưởng giáo Lục Vô Cực động cửa phủ, đưa chân đột nhiên một đạp cửa lớn, lên tiếng hét lớn.

“Mở cửa! Mở cửa! Chưởng giáo sư huynh có ở hay không? Mau mau mở cửa, không mở cửa ta đạp a...”

Động phủ bên trong.

Lục Vô Cực chính đang thưởng thức trà tay cứng ở nơi đó,

Sau đó liền gò má đột nhiên co giật, tầng tầng hừ một tiếng, nói thầm nói, “đồ hỗn trướng này, tuổi càng lớn càng bị hồ đồ rồi, tiểu An, đi mở cửa!”

Ở bên cạnh hầu hạ tiểu thiếu niên nghe vậy gật gù, bước nhanh chạy ra, mở ra động phủ cửa lớn.

Cửa đá nhấc lên, Võ lão liều mạng, trên mặt mang theo vẻ đắc ý, ở tiểu thiếu niên kinh ngạc trong ánh mắt, dường như cuồng như gió, chui vào động phủ.

...

...

Đi ở trên sơn đạo.

Vương Bảo rất là nhàn nhã.

Võ kỹ tới tay, hơn nữa còn là Địa cấp võ kỹ, hơn nữa Huyền cấp võ kỹ [Khai Bi Thủ], cận chiến xa chiến võ kỹ đều có, chờ có thời gian, lại tuyển chọn một môn thân pháp võ kỹ, vậy thì viên mãn.

Trên đường thời điểm, Vương Bảo đang suy tư chính mình đón lấy tinh luyện phương hướng.

Tinh luyện giá trị dễ kiếm lại hiếm thấy, Vương Bảo không thể không thận trọng lên.

Đi tới đi tới, Vương Bảo con ngươi khẽ nhúc nhích, thu hồi tâm tư, nhìn về phía sơn đạo khác một bên, ở nơi đó có một cái hình rồng chòi nghỉ mát.

Vào giờ phút này, trong lương đình, có năm cái người trẻ tuổi, bốn nam tử một người phụ nữ.

Một cái mặt như ngọc, ăn mặc đơn giản, sắc mặt càng ngày càng đỏ trướng thanh niên, chính đang nhìn chằm chằm cô gái kia, âm thanh khàn giọng chất vấn, "Biểu muội, tại sao? Đây rốt cuộc là tại sao? Chúng ta thanh mai trúc mã, rõ ràng hai bên tình nguyện, đến cùng là tại sao, ngươi muốn bỏ ta mà đi?"

Nha?

Uyên ương có cái muốn bay một mình?

Vương Bảo hứng thú, tựa ở sơn đạo một cây nhỏ dưới, xem say sưa ngon lành, chờ đón lấy phát triển.

Cô gái kia nhìn thanh niên, một mặt áy náy, "Biểu ca, chúng ta không thích hợp!"

Nữ tử bên người, một cái mặt to dài thanh niên đột nhiên cất tiếng cười to nói, "Tiêu Viêm, Linh nhi sư muội ngươi liền không muốn vọng tưởng, nàng đã bị cô cô ta thu làm đệ tử, biết đây là tại sao không? Là ta! Bởi vì đó là cô cô ta!"

Nữ tử hơi thay đổi sắc mặt, thế nhưng là không nói một lời, chỉ là nửa cúi đầu.

Tiêu Viêm như bị sét đánh, "Nguyên lai, đây chính là nguyên nhân, đúng rồi, Lưu Lãng cô cô nhưng là ngoại môn trưởng lão, ngươi là vì tiền đồ, mới vứt bỏ ta a, ha ha ha..."

Tiêu Viêm đột nhiên nở nụ cười, vẻ mặt cay đắng.

Mặt to dài thanh niên Lưu Lãng cười lạnh nói, "ngươi nói không sai! Vì lẽ đó, ngươi tốt nhất từ bỏ đối với Linh nhi sư muội nhớ nhung, ngươi một cái

nhập môn hai năm, đều chỉ là Tôi Thể một tầng rác rưởi, có gì tư cách, xứng với Linh nhi sư muội, có thể xứng với nàng, chỉ có ta, Lưu Lãng!”

Tiêu Viêm con ngươi lập loè từng luồng từng luồng hỏa diễm, trên người thình lình bùng nổ ra thấy lạnh cả người, nắm chặt nắm tay, trầm thấp cực kỳ gào nói, “ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, ta Tiêu Viêm xin thề, sẽ để cho các ngươi hối hận!”

“Ngu ngốc!”

Lưu Lãng bĩu môi, bá đạo kéo Tiêu Linh Nhi tay, mang người nhanh chân rời đi.

Tiêu Viêm ngơ ngác nhìn Tiêu Linh Nhi bóng lưng, mà đối phương, thẳng đến lúc này, đều không có lại liếc hắn một cái.

Nhìn vắng lặng bên trong Tử Vân Tông Aoyama, Tiêu Viêm mắt lộ ra mờ mịt, tu vi dừng lại không trước, thanh mai trúc mã bỏ chính mình mà đi, chính mình tiền đồ, lại ở phương nào?

...

...

Cây nhỏ dưới.

Vương Bảo một mặt mộng bức.

Cái gì đồ chơi?

Hắn gọi Tiêu Viêm?

Cái gì đồ chơi?

Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây?

Này tên quen thuộc, quen thuộc danh ngôn, hơn nữa này quen thuộc rác

rưởi bắt đầu!

Khe nằm!

Đấu Phá Thương Khung loạn vào ta Vương Bảo nhân vật chính thế giới?

Kiếp trước xem tiểu thuyết người nào không biết Đấu Đế Tiêu Viêm, vị này nhưng là ở chính mình Bgm bên trong không ai địch nổi kỳ tích nam tử.

“Mặc kệ đúng hay không, không nghi ngờ chút nào, đây là một cái trang bức cơ hội thật tốt!”

Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn, sau đó cũng sắp chạy bộ hướng về chòi nghỉ mát.

Tiêu Viêm đã khôi phục bình thường, ánh mắt lập loè kiên nghị hào quang, giữa lúc hắn chuẩn bị rời đi, sẽ ký túc xá nỗ lực lúc tu luyện, đột nhiên, một đạo ẩn chứa cổ vũ âm thanh, vang lên, “Sư huynh, không nên nản chí, ta tin tưởng ngươi, cố lên!”

Tiêu Viêm quay đầu, nhìn thấy Vương Bảo.

Trên mặt có một chút Kurenai (đỏ), Tiêu Viêm cười khổ nói, “nhưng là nhường sư đệ chế giễu!”

Vương Bảo cười nói, “cái kia nữ nhân tầm nhìn hạn hẹp, không nhìn thấy sư huynh trên người khí chất đặc thù, ta nhưng là có thể cảm giác được, sư huynh trên người, đang có một luồng long khí hội tụ, như tiềm long tại uyên, không bao lâu nữa, sẽ bay lên trùng thiên!”

Tiêu Viêm vẻ mặt cứng lại rồi.

Nhìn Vương Bảo, vẻ mặt chỉ có một nghĩa là, vậy thì là, ngươi rất sao ở đùa ta?

Ta? Long khí hội tụ? Ta còn tiềm long tại uyên, không biết khi nào bay lên?

“Sư đệ, gặp lại!”

Tiêu Viêm sắc mặt đen, cảm thấy Vương Bảo là ở tiêu khiển chính mình.

Nào có biết, Vương Bảo đưa tay, trực tiếp kéo hắn lại, sau đó liền nghiêm túc nói, “Sư huynh nhưng là không tin ta? Cảm thấy ta đang nói đùa?”

Tiêu Viêm bỏ qua Vương Bảo tay, tức giận nói, “Chẳng lẽ không phải? Ta cái gì tư chất, ta tự mình biết, có điều ta tuy rằng bình thường, nhưng ta có một viên hướng về cường tâm, sư đệ, không có chuyện gì, gặp lại!”

Vương Bảo lại kéo hắn lại tay.

Tiêu Viêm có chút hơi giận, chân nguyên hơi động, muốn đánh văng ra Vương Bảo, thế nhưng nhường hắn khiếp sợ chính là, chân nguyên lăn ra, như phảng phất đụng tới một mặt mạnh mẽ tường sắt, mạnh mẽ cực kỳ.

“Ngươi...”

Tiêu Viêm khiếp sợ không thôi.

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên thu tay lại, nghiêm trang nói, “Sư huynh, ta không phải đang nói đùa, cũng chắc chắn sẽ không đùa ngươi, nếu ngươi không tin ta, cái kia sư đệ liền làm cho ngươi xem, vừa mới cái kia gọi Lưu Lãng ngu ngốc ta cũng biết, là Giáp Tự Bộ ngoại môn gai nhọn đi, xem ta giúp ngươi đi giáo huấn hắn!”

Dứt lời, Vương Bảo liền nhanh chân mà đi.

Nhìn thấy Tiêu Viêm là trợn mắt ngoác mồm.

Phản ứng lại, Tiêu Viêm không khỏi cuống lên, duỗi duỗi tay đuổi theo, “Sư đệ chờ đã, không nên vọng động a...”

------oOo------

Chương 7: Dạy ngươi làm người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lưu Lãng mặc dù là đệ tử ngoại môn.

Thế nhưng hắn nhưng là Tử Vân Tông Lưu gia con cháu.

Lưu gia này một cả gia tộc, đều dựa lưng Tử Vân Tông, ông tổ nhà họ Lưu càng là Trúc cơ cảnh đỉnh cao trưởng lão.

Có điều tuy rằng gia tộc thế lực mạnh mẽ, nên đi quy trình, vẫn phải là đi, Lưu Lãng như cũ đến ở ngoại môn rèn luyện, tham gia ngoại môn thi đấu, sau đó bước vào nội môn.

Đương nhiên, hắn thân phận như vậy, một vào nội môn, không phải là bị gia tộc tự mình giáo dục, chính là do Lưu gia giao hảo một ít tông môn cao tầng, thu làm đệ tử, tiền đồ một mảnh tốt đẹp.

Tử Vân Tông ngoại môn có hai bộ phân, phân biệt là Giáp Tự Bộ cùng Ất Tự Bộ.

Hai người không có phân chia cao thấp, thế nhưng sau lưng nhưng là thường xuyên giao chiến.

Lưu Lãng liền thuộc về Giáp Tự Bộ ngoại môn, mang người trở về ngoại môn thung lũng, Lưu Lãng nắm bắt Tiêu Linh Nhi tay nhỏ, ánh mắt chớp qua một vệt gian sắc, nói rằng, “Linh nhi sư muội, có muốn hay không đi ta động phủ ngồi một chút? Ta vậy có trương lưu ly giường ngọc, lại lớn lại thoải mái!”

Tiêu Linh Nhi sắc mặt khẽ biến thành nộ, lại rất nhanh thu lại lên, bỏ qua rồi Lưu Lãng tay, thấp giọng nói, “sư huynh, ta còn có việc, đi trước!”

Dứt lời, cũng sắp bước rời đi.

Lưu Lãng không có ngăn cản, chỉ là sắc mặt tối tăm hạ xuống.

Bên cạnh hắn mấy cái trong đệ tử ngoại môn một cái gia hỏa không nhịn được nói rằng, “sư huynh, con mụ này quá không nể mặt ngươi, nếu ta nói...”

Lưu Lãng không chờ hắn nói xong.

Một cái tát liền như điện mang rút ra, cái kia lắm mồm gia hỏa rên lên một tiếng, bụm mặt má, sợ hãi nhìn Lưu Lãng.

“Sau đó, nàng chính là người đàn bà của ta, ai dám loạn nói huyên thuyên, đừng trách ta thủ đoạn ác độc vô tình!”

Lưu Lãng lạnh lùng cười.

Tiêu Linh Nhi không nể mặt hắn, hắn tức giận, thế nhưng, hắn biết Tiêu Linh Nhi nhất định là người đàn bà của hắn, mà người ở bên cạnh, sau đó rất nhiều sẽ trở thành chính mình ở tông môn giúp đỡ, vì lẽ đó, muốn vừa bắt đầu phải thành lập tôn ti.

“Kêu người, chúng ta đi diễn võ trường!”

Hằng ngày trang bức thời điểm đến.

Lưu Lãng trên người bá khí lộ, gánh vác bắt tay, hướng về diễn võ trường mà đi, rất nhanh càng ngày càng nhiều tiểu đệ, nghe được mệnh lệnh, hối tụ đến, nhiệm vụ của bọn họ rất đơn giản, chính là cho Lưu Lãng tăng thanh thế, người nào không biết Lãng ca hằng ngày một trang bức.

Đi tới diễn võ trường.

Không cần Lưu Lãng mở miệng, một tên tiểu đệ liền lên trước quay về trên diễn võ trường đệ tử ngoại môn quát, “Tránh ra! Tránh ra!”

Trên diễn võ trường đệ tử ngoại môn trên mặt mang theo phiền muộn, càng

nhiều nhưng là sợ hãi, đầy đủ nhường ra diễn võ trường một nửa địa bàn.

Lưu Lãng tay nắm một thanh đại đao, bắt đầu liền nổi lên gia tộc võ kỹ [Bá Khí Đao], đại đao hoàng nhiên, võ uy thế hừng hực.

Một đám tiểu đệ dồn dập khen hay.

“Quá lợi hại!”

“Tốt, Lãng ca [Bá Khí Đao] lại tinh tiến!”

“Ai nha, ta đều không mặt mũi đứng Lãng ca trước mặt, cùng Lãng ca thiên tư so sánh, ta quả thực chính là cá chạch, mà Lãng ca, là chân long!”

Mặt khác nửa bên Giáp Tự Bộ đệ tử ngoại môn đều là dừng động tác lại, nhìn Lưu Lãng, ánh mắt lập loè ước ao.

Mặc kệ Lưu Lãng phẩm tính làm sao, cái tên này tu luyện [Bá Khí Đao], nhưng là hoàng cấp cực phẩm võ kỹ, hơn nữa, cùng Lưu Lãng tu luyện gia tộc công pháp, thập phần phù hợp, điều này cũng làm cho Lưu Lãng ở Tôi Thể ba tầng trung cảnh tu vi, liền có thể cùng Tôi Thể đỉnh cao tầng ba chống lại.

Người này so với người khác, tức chết người!

Ai để người ta có cái tốt bối cảnh, chính mình không có.

Mà ngay ở những đệ tử ngoại môn này, trong lòng thở dài thời điểm.

Bỗng nhiên.

Một đạo châm chọc hét lớn, vang lên, “Khe nằm, này luyện chính là rất sao thứ đồ gì a? Tên đúng là rất vang, Bá Khí Đao, thế nhưng bị ngươi mạnh mẽ luyện thành sợ bức đao, quả thật rác rưởi một cái!”

Lưu Lãng động tác đình trệ.

Lưu Lãng tiểu đệ phẫn nộ nhìn về phía phía sau.

Những đệ tử ngoại môn khác, một mặt mộng bức.

Sau đó bọn họ liền nhìn thấy, hai người đang đứng ở diễn võ trường bên cạnh, một cái trong đó hai tay vây quanh ngực, trên mặt mang theo vẻ châm chọc,

Một cái khác nhưng là sắc mặt tái nhợt, đứng tại chỗ, gấp giơ chân.

Lưu Lãng đột nhiên hít một hơi, con ngươi hàn mang lóe lên, tay cầm đại đao, tiến lên vài bước, nhìn chằm chằm Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, lạnh quát, "Vừa nãy là ai đang nói chuyện?"

Vương Bảo lập tức nhấc tay, "Ta! Ta!"

Lưu Lãng trên mặt mang theo hung tàn, lớn quát, "Ngươi thật là to gan, dám mắng ta là rác rưởi, ngươi tìm chết?"

Vương Bảo vung vung tay, thành khẩn nói rằng, "sai rồi sai rồi!"

"Hiện tại biết sai rồi, chậm, lên cho ta đến, hai ta luyện một chút!"

Lưu Lãng nơi nào chịu dễ dàng vòng qua cái này sỉ nhục chính mình gia hỏa.

Nào có biết.

"Ha hả, ta là nói ngươi hiểu lầm, ta không phải nhằm vào ngươi, ta là nói, vây quanh ngươi những này, bao quát ngươi, đều là rác rưởi!"

Vương Bảo lắc lắc ngón tay, một bộ cợt nhả.

Lưu Lãng ngực chứng kiến.

Hắn một đám tiểu đệ, trong nháy mắt phẫn nộ, một cái trong đó hét lớn một tiếng, thình lình thẳng đến Vương Bảo mà đến, bàn tay vung lên, Tôi Thể

hai tầng chân nguyên bá đạo tuôn ra, loáng thoáng dĩ nhiên mang theo từng tia từng tia sắc bén khí.

Tiêu Viêm sắc mặt trắng nhợt, muốn lùi về sau, thế nhưng cắn răng, đứng tại chỗ.

Mà Vương Bảo, nhưng là tiến lên một bước, trong chớp mắt, duỗi bàn tay, dường như ưng kích, mạnh mẽ cực kỳ xuyên qua người tới hai tay, một cái nắm cổ của đối phương.

Cái tay còn lại hung vỗ mạnh một cái, đối phương liền hôn mê đi, bị Vương Bảo ném tới một bên.

Này thẳng thắn dứt khoát, nhường Lưu Lãng một đám tiểu đệ, đều là hai mặt nhìn nhau, lửa giận tách ra không ít.

Mà Lưu Lãng nhưng là con ngươi co rụt lại, lạnh giọng nói, "Tôi Thể ba tầng, xem ngươi lạ mặt vô cùng, ngươi không phải chúng ta Giáp Tự Bộ đệ tử ngoại môn chứ? Lẽ nào là Ất Tự Bộ?"

"Ngươi đoán không lầm, đáng tiếc không có thưởng!" Vương Bảo cười cợt.

Lưu Lãng trong tay đại đao vẫy một cái, bá khí quát, "Đừng chỉ múa mép khua môi, Ất Tự Bộ đến ta Giáp Tự Bộ đùa ngang, ngươi tìm lộn địa phương, tìm rủi ro tìm tới ta Lưu Lãng trên đầu, ngươi tìm lộn người! Cút cho ta tới, lão tử tam đao liền có thể giải quyết ngươi!"

Dứt lời.

Lưu Lãng con ngươi nhìn về phía Tiêu Viêm, châm chọc nói, "đây chính là ngươi cái gọi là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây? Nhường ta hối hận, chỉ bằng hắn? Tiêu Viêm a Tiêu Viêm, ngươi hiện tại là rác rưởi, sau đó, cũng sẽ là rác rưởi, bất luận ngươi giãy giụa như thế nào, ở ta Lưu Lãng trong tay, ta bóp chết ngươi, lại như là bóp chết một con kiến như thế đơn giản!"

Tiêu Viêm phẫn nộ cực kỳ, không nhịn được liền muốn chạy trốn ra ngoài,

Vương Bảo đưa tay, kéo hắn lại, sau đó liền nghiêm trang nói, “Sư huynh hà tất cùng bực này rác rưởi tức giận, cỡ này tầm nhìn hạn hẹp hạng người, làm sao biết sư huynh tương lai khủng bố, liền do sư đệ cho hắn một bài học, nhường hắn biết phải làm sao người!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo nhanh chân bước ra, như một đạo cuồng phong, vài bước bên dưới, liền đi tới bên cạnh binh khí giá bên.

Duỗi tay cầm lên một cây trường thương.

Vương Bảo tùy ý cười to, tiêu sái cực kỳ, phóng đãng bá đạo nói rằng, “tam đao giải quyết ta?”

Nói chuyện thời gian.

Vương Bảo trong cơ thể, [Vạn Tượng Đồ Ma] thương quyết thức thứ nhất “Vạn Tượng lao nhanh” chân nguyên vận hành lộ tuyến, không ngừng bơi lội.

Võ lão nói không sai, Địa cấp võ kỹ, thật không phải hiện tại Vương Bảo có thể sử dụng, lấy thực lực bây giờ của hắn, vẻn vẹn chỉ có thể sử dụng thức thứ nhất mà thôi.

Nhưng cũng đầy đủ!

Rất nhiều không biết tên bé nhỏ kinh mạch, bị chân nguyên mạnh mẽ mở ra, đạo đạo bị xé rách đau đớn, kích thích Vương Bảo tê cả da đầu, cả người đều là ở hơi run rẩy bên trong.

Trường thương lập tức.

Một luồng như Vạn Tượng lao nhanh đại thế, mang cuốn lấy thiên địa nguyên khí, từ bốn phía hội tụ mà vào, Vương Bảo bước chân đạp đất, thân thể bay lên, đắt đỏ đầu, cúi ngắm Lưu Lãng cùng với quanh người hắn một đám tiểu đệ.

Lưu Lãng con ngươi co rút nhanh, càng là có chút sợ hãi ngơ ngác, không nói Vương Bảo đòn đánh này đến cùng làm sao, chỉ là này lên tay khí thế, cũng làm người ta sợ hãi ba phần.

Không chút do dự, Lưu Lãng trong tay đại đao giơ lên, nổi giận gầm lên một tiếng, cũng là chân đạp diễn võ trường, mượn lực bay lên, trường đao vung một cái, đầy trời ánh đao không ngừng lấp loé, ẩn chứa từng tia từng tia bá đạo khí, hướng về Vương Bảo bao phủ xuống.

Vương Bảo lạnh lùng cười, khí thế lần thứ hai tăng mạnh.

Hết thảy chân nguyên, điên cuồng tràn vào trường thương.

Vạn Tượng lao nhanh triệt để đánh ra.

Trường thương thậm chí đều xuất hiện từng đạo từng đạo huyễn ảnh, trên dưới tung bay.

Vạn Tượng lao nhanh, nghiền ép tất cả, thao thao bất tuyệt sức mạnh, như trời long đất lở, ở Vương Bảo trước người nổ bể ra đến.

Rầm rầm rầm!

Kinh thiên nổ vang, chấn động bát phương, bàng bạc lực lượng, chớp mắt phá tan rồi Lưu Lãng bộc phát ra ánh đao, Địa cấp võ kỹ bá đạo, đặc biệt là hoàng cấp võ kỹ có thể so sánh với?

“Phốc!”

Chỉ là chớp mắt tiếp xúc, Lưu Lãng liền như bị sét đánh, thân thể run rẩy, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, thân thể bay ngược ra ngoài, ngã tại trên diễn võ trường, không rõ sống chết.

Mà Vương Bảo một thương này còn lại sức mạnh, càng là phá tan mây trăng, soi sáng bát phương, vây tụ ở Lưu Lãng bên người một đám tiểu đệ, toàn bộ kêu thảm lên, bị cuồn cuộn sức mạnh, tập kích toàn thân, mặc cho

bọn họ làm sao chống đối, cũng là giun dế giống như yếu đuối.

Gió thổi mạch giống như té ngã.

Tám cái trên diễn võ trường, ngoại trừ leo lên đến Vương Bảo, đã không có bất luận cái nào có thể đứng người!

Vương Bảo thu thương (súng), như thẳng tắp núi cao, đứng sừng sững ở chỗ đó, con ngươi nhìn quét thổ huyết liên tục lang thang đám người, bàn tay lớn vung một cái, trong tay trường thương dường như Thiểm Điện, trong nháy mắt, lẻn đến Lưu Lãng trước người!

Chỉ nghe được một đạo nổ vang.

Trường thương đâm vào Lưu Lãng đầu bên!

Sau đó từng tấc từng tấc rạn nứt!

Vỗ vỗ tay, Vương Bảo ôm hai tay, nhìn mặt xám như tro tàn lang thang, lạnh lạnh quát, "Nói ngươi rác rưởi, ngươi còn không vui, nhiều người như vậy, ngay cả ta một thương (một súng) cũng không ngăn nổi, các ngươi không phải rác rưởi là cái gì?"

------oOo------

Chương 8: Ta muốn bay đến càng cao hơn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạp dưới diễn võ trường.

Vương Bảo âm thanh, dường như gió lạnh, ở Lưu Lãng bên tai vang vọng, "Nhớ kỹ, lại nhường ta biết, ngươi tìm ta Tiêu Viêm sư huynh phiền phức, lão tử mỗi ngày đến tìm ngươi đơn luyện!"

Đi tới Tiêu Viêm bên cạnh.

Vương Bảo vui cười nói, "sư huynh, chúng ta đi thôi!"

Tiêu Viêm thân thể loáng một cái, này mới phản ứng được, mắt nhìn thiếu niên ở trước mắt, Tiêu Viêm rơi vào đến to lớn mờ mịt bên trong.

Thật mạnh gia hỏa!

Thật mạnh thương pháp!

Mạnh mẽ như vậy nhân vật, sau đó nhất định sẽ bay lên Hóa Long, thế nhưng hắn, vì sao đối với ta tự tin như thế?

Một cái một cái sư huynh.

Ta rất sao có tư cách theo người ta xưng sư huynh?

"Không muốn lại gọi sư huynh của ta, ngươi mới là sư huynh của ta! Ngươi quá lợi hại!"

Tiêu Viêm tốt nửa ngày mới ngột ngạt ra một câu nói, đỏ mặt trướng, ẩn chứa từng tia từng tia kích động.

Vương Bảo bất mãn, ôm lấy Tiêu Viêm vai, mạnh mẽ mang đi, vừa đi còn một bên nói thầm, "Ngươi khách khí cái gì a, liền hướng ngươi danh tự này, ta kêu một tiếng sư huynh có thể không thiệt thòi, sư huynh, hỏi ngươi cái sự tình, ngươi đúng hay không có cái nhẫn?"

"A?"

"Có hay không?"

"A?"

Hai người đi dạo rời đi.

Sau lưng.

Lưu Lãng nằm ở trên diễn võ trường, con ngươi ngơ ngác nhìn đầu bên cái kia gãy vỡ trường thương, cũng chịu không nổi nữa, nổi giận gầm lên một tiếng, máu tươi phun ra, ngất xỉu qua đi.

Hắn một đám tiểu đệ bị thương cũng không phải nặng, dồn dập lo lắng bò lên, ôm Lưu Lãng liền chạy.

Mà trên diễn võ trường, cái khác Giáp Tự Bộ đệ tử ngoại môn, nhìn nhau một chút, mỗi cái lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Đó là cái gì thương pháp?"

"Tốt hắn mẹ lợi hại một thương (một súng)! Chúng ta tông môn lúc nào thêm ra tới đây sao một môn bá đạo kỹ thuật bắn súng?"

"Cái tên này đến cùng là ai? Ất Tự Bộ nổi danh cái kia mấy cái ta đều biết, không có với hắn như thế a!"

"Đừng để ý tới hắn là ai, ta hiện tại chỉ muốn biết, một tháng sau đệ tử ngoại môn thi đấu, người này, có thể hay không xuất chiến, nếu như sẽ, chúng ta Giáp Tự Bộ ngoại môn mấy vị thiên kiêu sư huynh..."

Tình cảnh dần dần vắng lặng.

Sau đó, một đám hàng cũng không kịp nhớ tu luyện, dồn dập chạy sâu trong thung lũng mà đi.

...

...

“Sư huynh gặp lại!”

Vương Bảo quay về Tiêu Viêm phất phất tay, từ từ biến mất ở Tiêu Viêm trong tầm mắt.

Tiêu Viêm ngơ ngác nhìn Vương Bảo rời đi bóng lưng, sau nửa ngày, mới khẽ thở dài một hơi.

Hắn ký túc xá cùng Vương Bảo không có gì khác nhau.

Cũ nát ký túc xá, đẩy cửa tiến vào, trang trí vô cùng đơn giản.

Tiêu Viêm xuất thân cũng không phải là hàn môn, ở phàm tục xem như là sung túc nhà.

Thế nhưng phàm tục tiền tài, ở võ giả thế giới, rõ ràng không ngang nhau, hoàng kim bạch ngân kém xa nguyên thạch trọng yếu.

Hai năm qua, Tiêu Viêm chưa có về nhà.

Hắn hổ thẹn, thẹn với đối với mình mang nhiều kỳ vọng phụ thân.

“Hơn hai năm, đệ tử ngoại môn ba năm, ba năm sau không vào nội môn, hoặc là trở thành tông môn tạp dịch, hoặc là thu dọn đồ đạc về nhà!”

Tiêu Viêm khoanh chân ngồi ở trên giường, vẻ mặt có chút cay đắng.

Nghĩ đến vứt bỏ chính mình mà đi Tiêu Linh Nhi.

Nghĩ đến trong nhà mình phụ thân.

Tiêu Viêm hít sâu một hơi, sau đó bắt đầu tu luyện lên, hai năm như một ngày, Tiêu Viêm tuyệt đại đa số thời gian, chính là như thế vượt qua.

Chỉ có điều.

Lớn sau khoảng nửa canh giờ, chính đang hút tụ tập thiên địa nguyên khí Tiêu Viêm, thân thể chấn động mạnh một cái, sau đó liền mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, đưa tay hướng về ngực một đào, rõ ràng là một viên cổ điển nhẫn dây chuyền.

Không sai, hắn có nhẫn.

Vương Bảo hỏi dò thời điểm, Tiêu Viêm không có nói ra, đây là mẫu thân hắn di vật.

Nhẫn hừng hực, có chút phỏng tay, tỏa ra một luồng hắc mang.

Giữa lúc Tiêu Viêm không biết làm sao thời điểm, đầu óc nơi sâu xa, truyền đến một đạo lười biếng thanh âm cô gái, “Ngủ lâu như vậy, cuối cùng cũng coi như là tỉnh rồi!”

Tiêu Viêm càng thêm mờ mịt.

Không chờ hắn phản ứng lại, ý thức tựa hồ bị kéo vào đến một cái không gian kỳ dị bên trong.

Mở mắt ra, chính mình là một bức hư huyễn thân thể, mà ở trước mắt, nhưng là hoa thơm chim hót, núi sông sương mù.

Một gốc cây cây hoa đào, một tấm màu phấn hồng giường ngọc, một cái thân mang lụa mỏng uyển chuyển bóng người, chính liếm môi, câu hồn đoạt phách ánh mắt, nhìn mình.

Tiêu Viêm dại ra.

Chỉ cảm thấy tiên tử cũng chỉ đến như thế!

Nữ tử nhưng là ôn nhu nói, “thiếu niên, ngươi đi đại vận, mau tới đây nha...”

...

...

Trở lại ký túc xá.

Vương Bảo không thể chờ đợi được nữa kiểm tra hệ thống.

Nhìn cái kia đầy đủ 280 điểm tinh luyện giá trị, Vương Bảo không nhịn được cười to ba tiếng.

“Tu vi phải tinh luyện! Thế nhưng ta còn thiếu thiếu một môn cao thâm công pháp tu luyện, cái này tạm thời không vội, đợi ta đạp vào nội môn, nhất định sẽ bị cao tầng một cái nào đó tiền bối thu làm đệ tử!”

“Võ kỹ không vội, [Vạn Tượng Đồ Ma] cùng [Khai Bi Thủ] đã đầy đủ!”

“Binh khí...”

Trầm tư hồi lâu.

Vương Bảo liền làm ra quyết định, đầu tiên là tinh luyện tu vi.

Đứng dậy.

Vương Bảo rửa tay một cái, từ gian phòng bên trong góc tìm tới một cái dài thơm, sau khi đốt, nắm bắt dài thơm quay về phía đông lạy ba bái.

“Đông Phương Hoa Hạ, ban cho ta sức mạnh đi!”

Chuuni bạo rống lên một tiếng.

Vương Bảo rồi mới hướng hệ thống nói rằng, “hệ thống, cho ta tinh luyện tu vi! Tôi Thể bốn tầng, xung phong!”

“Tuân mệnh, tiêu hao một trăm điểm tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong...”

Vương Bảo trái tim kinh hoàng, rất là căng thẳng, giời ạ tinh luyện tu vi nhưng là có rất lớn tỷ lệ thất bại.

Cũng may.

“Tinh luyện thành công! Kí chủ trước mặt tu vi, Tôi Thể cảnh bốn tầng đỉnh cao! Thu được hiệu quả đặc biệt, ngộ tính tăng lên!”

Trong cơ thể mấy cái lớn kinh mạch bị mở ra, chân nguyên cuồn cuộn lưu động.

Vương Bảo đại hỉ cực kỳ, hét dài một tiếng, thanh thế cuồn cuộn, chân nguyên cuồn cuộn mà ra, trong phòng nhất thời phong thanh tiếng sấm, nổ vang không ngừng!

“Ta công pháp tu luyện phổ thông, Tôi Thể cảnh chỉ có chín điều lớn kinh mạch có thể mở ra, có điều ta có [Vạn Tượng Đồ Ma], không ngừng tu luyện, liền có thể mạnh mẽ mở ra càng nhiều tiểu kinh mạch, thậm chí lớn kinh mạch!”

“Chờ ta chiếm được cao thâm công pháp tu luyện, tinh luyện một phen, không hẳn không thể được đến siêu cường công pháp tu luyện!”

“Ngộ tính cũng tăng lên!”

Vương Bảo thu lại khí thế, đứng tại chỗ, con ngươi lấp loé tinh mang.

Trầm tư chốc lát, Vương Bảo trực tiếp đem trên tường trường thương, lấy xuống.

“Không biết tinh luyện +4, cây thương này có thể tăng cường cái gì thuộc tính đặc biệt!”

Vương Bảo trở lại trên giường, ngồi khoanh chân, trầm lòng yên tĩnh khí, thừa dịp vừa nãy tinh luyện tu vi thành công số may vẫn còn, lập tức tinh luyện trường thương.

“Hệ thống đã tiêu hao một trăm điểm tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong...”

“Tinh luyện thành công!”

Vương Bảo hít một hơi, vô cùng kích động, kiểm tra trường thương thuộc tính.

“Trường thương: Vật phàm!”

“Tinh luyện +4 thuộc tính: Trọng lượng +1500 cân, tăng cường thuộc tính đặc biệt: Song phi! Phát sinh một đạo công kích thời gian, có mười phần trăm tỷ lệ không tiêu hao kí chủ sức mạnh, trực tiếp tăng gấp đôi tự động công kích! Sức mạnh tấn công phục chế trước một đòn lực lượng!”

Vương Bảo không nhịn được từ trên giường nhảy lên.

Mười phần trăm tỷ lệ, công kích tăng gấp đôi!

Vẫn là tự động công kích, không cần tiêu hao hắn chân nguyên!

Này đôi bay thuộc tính, quả thực không muốn quá thoải mái!

Nhấc theo trường thương, Vương Bảo đạp xuống mặt đất, trong nháy mắt hào khí vạn trượng.

“Kiếm tiền, kiếm lời tinh luyện giá trị, song phi há có thể thỏa mãn cho ta, ta muốn tam phi, ta muốn tứ phi, ta muốn phi (bay) đến càng cao hơn...”

------oOo------

Chương 9: Tranh đoạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay ở Vương Bảo càng ngày càng này lớp vỏ thời điểm.

Vào giờ phút này.

Ở chưởng giáo đại điện, bầu không khí nhưng là dị thường quỷ dị.

Bất kể là ngoại môn trưởng lão, vẫn là nội môn trưởng lão, cũng hoặc là bí các trưởng lão, đều hội tụ một đường, to lớn chưởng giáo đại điện, thình lình cơ hồ bị ngồi đầy, tình huống như thế, mấy chục năm đều chưa chắc xuất hiện một lần.

Mỗi khi gặp lúc này, đều sẽ có đại sự phát sinh.

Lần trước còn giống như là Võ lão đột phá thần phủ, chiêu cáo toàn tông, nâng tông cùng khánh.

Chưởng giáo không.

Một đám lão già nhàn đến hoảng, nhưng là, lại? } đến hoảng, không biết lần này đại sự, đến cùng là chuyện tốt, vẫn là chuyện xấu.

Vì lẽ đó, đều nửa cúi đầu, cùng lẫn nhau giao hảo chỗ bên cạnh, nhẹ giọng nói thầm.

Đột nhiên.

Một bóng người từ chưởng giáo đại điện phía sau đi ra, từng bước một đạp lên bậc thang, đi tới chưởng giáo ngồi vào.

Đặt mông ngồi xuống.

Bên trong cung điện hết thảy trưởng lão, nhìn Lục Vô Cực sắc mặt, theo bản năng thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra là chuyện tốt.

Nhìn nhìn chưởng giáo vẻ mặt này, cười hãy cùng một đóa hoa giống như, có thể là chuyện xấu sao?

Võ lão vừa nãy đi theo Lục Vô Cực phía sau, lúc này trở lại chính mình ngồi vào, con mắt liếc mắt một cái bốn phía các trưởng lão, không khỏi trong lòng cười thầm, "Đợi lát nữa hù chết các ngươi!"

"Khụ khụ..."

Lục Vô Cực cuối cùng cũng coi như là khôi phục thân là chưởng giáo uy nghiêm, có điều, trong mắt kia ý cười, căn bản không giấu được.

Ho nhẹ một tiếng, Lục Vô Cực lúc này mới nói rằng, "chư vị trưởng lão, ngày hôm nay gọi các ngươi đến, thực sự là có chuyện quan trọng thông báo, chuyện này đối với ta Tử Vân Tông mà nói, không khác hẳn với một hồi trời ban tạo hóa!"

Các trưởng lão dồn dập làm ồn lên.

Tinh thần phấn chấn, con mắt trừng trừng nhìn Lục Vô Cực.

Chờ đợi văn.

Lục Vô Cực hít sâu một hơi, đột nhiên đứng lên đến, trầm giọng quát, "Ngay ở vừa nãy, Vũ sư đệ tìm đến ta, nói tới đến một bộ mạnh mẽ thương quyết, ta vốn cho là hắn ở hồ đồ, thế nhưng ta sai rồi, hắn không có gạt ta!"

"Bản tọa chính thức tuyên bố, từ hôm nay trở đi, chúng ta Tử Vân Tông, nắm giữ thứ hai bộ Địa cấp võ kỹ, đây là một bộ thương quyết, gọi là [Vạn Tượng Thương Quyết]!"

Ầm!

Chưởng giáo đại điện, chớp mắt sôi trào.

Từng cái từng cái trưởng lão, nghi ngờ không thôi nhìn Lục Vô Cực, thất thố cực kỳ.

Địa cấp võ kỹ, quý trọng cực kỳ, mỗi một bộ xuất thế, đều sẽ khiến cho thế lực lớn tranh đoạt, càng bị đỉnh cấp thế lực phụng như chí bảo, khó có thể truyền ra ngoài.

Hiện nay Tử Vân Tông, cũng chỉ có một bộ Địa cấp hạ phẩm võ kỹ mà thôi.

"[Vạn Tượng Thương Quyết]? Vì sao quen thuộc như thế?"

Đột nhiên, phía dưới Chấp Pháp Điện bí các trưởng lão Trương Vân Hưng trên khuôn mặt già nua lộ ra ngạc nhiên, lên tiếng nói rằng.

Một đám lão già này mới phản ứng được, đúng đấy, danh tự này, thật quen thuộc.

Võ lão đứng lên.

Nhìn quét một đám người, Võ lão kích động nói, "Chư vị, thực không dám giấu giếm, này Địa cấp võ kỹ [Vạn Tượng Thương Quyết], chính là ở Võ Kỹ Các bị long đong trăm năm lâu dài cái kia [Vạn Tượng Thương Quyết]!"

Tình cảnh chớp mắt yên tĩnh lại.

Trương Vân Hưng ngơ ngác nhìn sư đệ của chính mình, khóe mắt co giật nói rằng, "Vũ sư đệ, ngươi cùng chưởng giáo sư huynh, sẽ không là nói đùa sao? Cái kia bộ thương quyết, liền tâm pháp khẩu quyết đều không có, chính là một quyển phế võ kỹ!"

Võ lão đắc ý giải thích nói, "cái này nói đến, liền khá là thần diệu, mọi người đều biết, ta vẫn yêu thích chỉ điểm phía dưới các đệ tử, cứ thế mãi, cuối cùng thấy hiệu quả, ta đã từng rất vừa ý một cái đệ tử ngoại môn, nhìn

thấy này bộ thương quyết, hắn không đi tầm thường đường, nghiên cứu rất lâu, cuối cùng cũng coi như là hiểu rõ [Vạn Tượng Thương Quyết], cuối cùng thình lình được thương quyết bên trong truyền thừa!”

“Bây giờ, [Vạn Tượng Thương Quyết], đã là hoàn chỉnh võ kỹ, hơn nữa, ta theo chưởng giáo sư huynh nghiên cứu rất lâu, cuối cùng đem nó định vì Địa cấp cực phẩm võ kỹ!”

Võ lão thổi bay trâu bò vung lên nói dối đến, liền không mang theo mặt đỏ.

Lục Vô Cực liếc mắt một cái Võ lão, trong lòng không khỏi cười lạnh lên,

Hắn làm sao có khả năng không biết Vũ sư đệ dự định? Không phải là nghĩ thu đồ đệ sao?

Không khỏi hồi tưởng lại vừa nãy sư đệ tìm đến mình cảnh tượng.

“Sư huynh, ta phát hiện một cái lương tài mỹ ngọc, cái này đệ tử, ta quá vừa ý, chờ hắn đạp vào nội môn, ta muốn thu lại làm đệ tử thân truyền!”

“Liền vì chuyện này, ngươi đạp ta động phủ? Vũ sư đệ, ngươi đúng hay không ngứa người?”

“Sao có thể a, có điều ta muốn nói sự tình, cùng tên tiểu tử này có quan hệ, vì lẽ đó kính xin sư huynh đáp ứng ta, chớ cùng ta cướp!”

“Hừ, ta đường đường chưởng giáo, ta theo ngươi cướp cái lông, có việc nói sự tình!”

“Không có được hay không, trừ phi ngươi xin thề không theo ta cướp!”

“... Ta Lục Vô Cực xin thề!”

“Cuối cùng cũng coi như là yên tâm, sư huynh, ta chiếm được một bộ Địa cấp võ kỹ!”

“...”

Lục Vô Cực con ngươi có chút ướt át.

Thân là chưởng giáo ngạo kiều.

Nhường hắn bỏ mất như thế một cái thiên tài tuyệt thế.

Ánh mắt chớp qua một vệt âm sắc, Lục Vô Cực lớn quát, “Vũ trưởng lão nói không sai, người đệ tử kia thiên phú mới hiện ra, nhất định sẽ cưỡi mây hóa rồng, Trương sư đệ, ngươi nhưng là thương pháp đại sư, sáng tạo nhiều bộ thương quyết, ta cảm thấy đệ tử kia bái vào môn hạ của ngươi, vừa vặn thích hợp!”

Tất cả trưởng lão chấn động không tên.

Một cái phổ thông đệ tử ngoại môn.

Từ một quyển phế võ kỹ sách bên trong, được Địa cấp võ kỹ truyền thừa?

Chuyện này quả thật so với đùa giỡn còn buồn cười.

Trên tông môn dưới, trăm năm thời gian, cái kia bộ phá sách, ai chưa từng xem?

Này nửa đời quả thực sống đến chó trên người.

Mà lúc này.

Hai người sắc mặt biến đổi lớn.

Một cái là khiếp sợ ảo não thêm phẫn nộ, một cái là kinh hãi hối hận cùng mừng như điên.

Người trước là Vũ trưởng lão.

Vạn vạn không ngờ tới, Lục Vô Cực dĩ nhiên chơi như thế một tay, được kêu là một cái khí a, phẫn nộ trừng một chút Lục Vô Cực.

Lục Vô Cực ngược trừng trở về, ý kia rất rõ ràng, ai bảo ngươi trước tiên âm ta.

Vũ trưởng lão ảo não a!

Mà người sau, tự nhiên là Trương Vân Hưng.

Lục Vô Cực nói không sai, Trương Vân Hưng yêu thương (súng), phụng như sinh mệnh, vũ khí cũng là một cây trường thương, gọi làm Lưu Vân.

Có thể từ phế võ kỹ thương quyết bên trong, lĩnh ngộ ra Địa cấp võ kỹ thương quyết!

Cỡ này thiên tài, cỡ này thương đạo thiên tài!

"Chưởng giáo, đệ tử này, ta muốn định! Mời chư vị sư huynh đệ, không muốn theo ta cướp! Mọi người đều biết, ta lão Trương vì tông môn, nhưng là tận tâm tận lực, chỉ lấy một cái đệ tử thân truyền!"

Trương Vân Hưng đi tới phía trước, mặt hướng tất cả trưởng lão, thành khẩn chắp tay, khom lưng.

Một đám lão già trầm mặc.

Lục Vô Cực vuốt cằm, chậm đợi trò hay trình diễn.

Đúng như dự đoán.

Vũ trưởng lão lập tức cháy bạo, "Sư huynh, tiểu tử kia là ta đệ tử!"

Trương Vân Hưng đã sớm nhìn ra rồi, Vũ sư đệ chính là mình to lớn nhất một cái khe, những người khác, ít nhiều gì đến cho chính hắn một Chấp Pháp Điện bí các trưởng lão một bộ mặt.

Không chút khách khí cùng Vũ trưởng lão đối diện.

Trương Vân Hưng trầm giọng nói, "Vũ sư đệ, ngươi am hiểu sự tình

chưởng pháp, người nào không biết ngươi đối với thương quyết một chữ cũng không biết, mời ngươi không nên nháo!”

Vũ trưởng lão một bước cũng không nhường, “Võ kỹ khác thì khác, tiểu tử kia đã sớm theo ta quan hệ rất tốt! Kính xin sư huynh không muốn quá đáng!”

Nói nói.

Liền càng ngày càng bốc lửa.

Ngươi một lời ta một lời, từ từ tăng lên trên đến nhân thân công kích, sư huynh đệ tình nghĩa không cánh mà bay.

Một đám lão già xem trợn mắt ngoác mồm, lại nhìn cái kia ăn dưa xem cuộc vui một bộ “Ta rất thoải mái” dáng vẻ Lục Vô Cực, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Không thấy được.

Chính mình chưởng giáo, thực sự là đủ âm!

Hồi lâu.

Trương Vân Hưng tức giận khó hòa lớn quát, “Đã như vậy, chúng ta liền bằng bản lãnh của mình đi, Vũ sư đệ, đệ tử này ta là thu định, ta ngược lại thật ra có thể nói, nếu như ngươi tặng cho ta, ta liền cho ngươi một ít bồi thường!”

Vũ trưởng lão hầm hừ nói rằng, “sư huynh, nói thật cho ngươi biết, Vương Bảo đã liền muốn bái ta làm thầy, ngươi vẫn là nhận mệnh đi!”

Trương Vân Hưng liên tục cười lạnh.

Bái ngươi làm thầy?

Đó là chưa thấy ta cái này thương pháp đại sư.

Cũng nhưng vào lúc này.

Ở đám trưởng lão bên trong, một cái thân mang áo lam người trung niên, nghe được "Vương Bảo" hai chữ, nhất thời lộ ra mờ mịt vẻ, sau đó, thì có chút bừng tỉnh, do dự một chút, đứng lên.

"Vũ trưởng lão, Trương trưởng lão!"

Sở Sơn chắp chắp tay, thi lễ một cái sau khi, nhìn thấy Vũ trưởng lão cùng Trương Vân Hưng, cùng với những người khác, đều là nhìn mình, Sở Sơn nhắm mắt, nói rằng, "Vũ trưởng lão nói tới Vương Bảo, nhưng là Ất Tự Bộ đệ tử ngoại môn Vương Bảo?"

Võ lão lão tức giận nói, "Không sai, làm gì, ngươi cũng phải cướp a?"

Sở Sơn trong lòng oán thầm, giời ạ, ta rất sao dám với các ngươi cướp? Không muốn sống?

Sở Sơn người này, chính là Sở Phong cùng Sở Vân cha đẻ.

Cũng chính bởi vì Vương Bảo bắt nạt con trai của chính mình, lại liên lụy đến Vạn Đông Lưu trưởng lão, lúc này mới nhớ kỹ Vương Bảo tên.

Sở Sơn dám đứng ra, sở dĩ đứng ra, cũng là bởi vì hắn biết, chờ đến tự mình nói ra Vương Bảo "Chân thực" thân phận, phỏng chừng hai vị bí các trưởng lão, đều sẽ không lại đối với Vương Bảo lại chút nào ý nghĩ.

Hay là Vạn Đông Lưu trưởng lão xuất quan sau, biết được việc này, có có thể được không ít chỗ tốt đây.

Lúc này.

Sở Sơn trầm giọng nói, "nếu như đúng là hắn, như vậy, ta không thể không nhắc nhở hai vị trưởng lão, Vương Bảo người này, đã bị Vạn Đông Lưu Vạn trưởng lão, trong bóng tối thu làm đệ tử thân truyền, vì lẽ đó..."

Đại điện yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Lục Vô Cực đều là ngây người, nửa ngày, lộ ra vẻ cười khổ.

Mà Trương Vân Hưng, càng là ngây người như phỗng, ngơ ngác ngồi trở lại đến vị trí rồi lên, hai mắt vô thần.

Vạn Đông Lưu.

Tuy là trưởng lão, nhưng chính là Thần Phủ cảnh đỉnh cao, chính là chưởng giáo này một đời, thiên phú mạnh nhất đại sư huynh.

Bởi vì không quen ngôn từ, tính khí lại xấu, không chịu nổi chưởng giáo chức trách lớn, vì lẽ đó chỉ làm một ngày chưởng giáo, liền để vị cho hai sư đệ Lục Vô Cực.

Thân là đại sư huynh, Vạn Đông Lưu danh vọng, không ai bằng.

Bởi vì hắn tuy rằng tính khí nóng nảy, thế nhưng hắn bao che cho con, lúc tuổi còn trẻ, không biết cho rất nhiều sư đệ các sư muội, tìm về bao nhiêu bãi, lại như cha giống như dốc lòng giáo dục tiến cảnh chầm chậm đồng môn.

Tỷ như Trương Vân Hưng.

Đừng xem hắn thân là bí các trưởng lão, thần phủ cường giả, thế nhưng, rất nhiều người đều biết, Trương Vân Hưng kỹ thuật bắn súng, bản thân liền là bắt nguồn từ Vạn Đông Lưu.

Chính là bởi Vạn Đông Lưu giáo dục, Trương Vân Hưng lúc này mới dám được xưng thương pháp đại sư.

Vạn Đông Lưu, mới là tông môn chân chính nghịch súng người số một!

Bây giờ.

Vương Bảo dĩ nhiên đã bị đại sư huynh, thu làm đệ tử.

Còn cướp?

Ai dám? Ai có thể?

Dám cũng không thể!

Bởi vì đối phương là Vạn Đông Lưu đại sư huynh!

Đầy đủ qua trăm hơi thở.

Vũ trưởng lão đột nhiên tiến lên một bước, quay về Trương Vân Hưng chắp tay nói, “sư huynh, Vương Bảo ta không muốn, tặng cho ngươi, chúng ta đúng hay không nên thương lượng một chút ngươi nói bồi thường? Ngươi là trả tiền mặt đây? Vẫn là đánh giấy nợ? Sư đệ cũng có thể!”

Trương Vân Hưng hoàn hồn, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, rít gào nói, “lão Võ, ngươi cút cho ta cầu...”

Vũ trưởng lão bĩu môi, than thở trở lại chỗ ngồi, nói nhỏ, “Nói chuyện không đáng tin, người nào a!”

Bên trong cung điện trưởng lão mỉm cười, nín cười dung, rất là khó chịu.

Trương Vân Hưng giận dữ, run lên một hồi, than nhẹ một tiếng, thất vọng mất mát...

------oOo------

Chương 10: Ngươi hạn cuối ở nơi nào?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo tự nhiên không biết, Tử Vân Tông cao tầng sẽ bởi vì chính mình, tranh đoạt suýt chút nữa ra tay đánh nhau.

Tự nhiên cũng không biết, bởi vì chính mình lúc trước một hồi nói đến là đến trang bức, lấy về phần mình bị hai vị Thần Phủ cảnh bí các trưởng lão từ bỏ.

Mà Vạn Đông Lưu trưởng lão, bây giờ còn đang bế quan bên trong, còn khi nào đi ra...

Ai biết!

Vô tri là phúc Vương Bảo, gần nhất trải qua rất sung sướng.

Đầu tiên là tông môn khen thưởng hạ xuống.

Bởi vì cống hiến [Vạn Tượng Đồ Ma], Vương Bảo được Công Tích Điện bên trong bút lớn vung lên một cái, một vạn công lao tới sổ.

Công lao là đồ tốt, bước vào nội môn sau khi, liền không bằng ngoại môn như thế tùy ý, có thể ở Võ Kỹ Các chọn võ kỹ.

Mà là cần trả tiền.

Công lao chính là tiền, những phương diện khác, cũng chờ với nguyên thạch a binh khí a loại này tài nguyên.

Tiếp theo, Vương Bảo ký túc xá thay đổi.

Tông môn cố ý cho hắn một cái tốt nhất động phủ, ngay ở Ất Tự Bộ ngoại môn sâu trong thung lũng.

Nơi này ở, đều là thiên phú cực cao đệ tử ngoại môn, tỷ như Sở Phong, Vân Khê, đều ở nơi này, có đơn độc động phủ cư trú.

Còn nữa, trả lại (còn cho) Vương Bảo mấy trăm viên thượng phẩm nguyên thạch, phần thưởng này không thể bảo là không nặng, bởi vì thượng phẩm nguyên thạch, đủ để dùng đến Thần Phủ cảnh thậm chí càng cao hơn, dù cho là Trúc cơ cảnh cường giả, thường ngày tu luyện, cũng sẽ không dùng (khiến) dùng thượng phẩm nguyên thạch, mà là lưu làm đột phá thời gian sử dụng.

Vương Bảo vui khôn tả.

Phất nhanh hắn quyết định cố gắng cảm kích một hồi để cho mình được những thứ đồ này người, sau đó liền bắt đầu một đoạn thần kỳ lữ trình.

Vậy thì là khiêu chiến!

Ngày qua ngày khiêu chiến!

Nói trắng ra, chính là trang bức!

Mắt thấy khoảng cách ngoại môn thi đấu tháng ngày, liền muốn đến, Vương Bảo này mới ngừng lại, mà vào giờ phút này, ngoại môn bên trong, Vương Bảo đã nhất chi độc tú, Ma Ảnh che trời!

Hỏa không thể lại hỏa!

Ngoại môn bên trong rất nhiều thiên kiêu, có một cái tính một cái, toàn bộ đều cắm ở Vương Bảo trong tay, thậm chí ở một ngày nào đó, giáp bộ cùng Ất Tự Bộ ngoại môn thiên kiêu, đều liên hợp lại cùng nhau, tạo thành "Ngược bảo liên minh".

Nhưng kết quả cuối cùng.

Nhưng là bị Vương Bảo một thương (một súng) đánh bay!

Tự bắt đầu từ ngày đó, Vương Bảo khiêu chiến con đường, càng thêm thuận lợi, hằng ngày khiêu chiến, tinh luyện giá trị thặng thặng thặng dâng lên.

Mà Vương Bảo trên người, cũng thêm ra đến một ít tên gọi, có mấy người gọi "Bảo gia", có mấy người, gọi hắn là "Đại ma vương".

Ở xưng hô Vương Bảo "Đại ma vương" nhóm người này trong lòng, Vương Bảo, liền không là người, hắn là tên biến thái, là cái ma quỷ, là cái tiện nhân, là cái vô liêm sỉ hỗn đản, hắn mỗi ngày trang bức, hắn chăm chỉ không ngừng, hắn quả thực xấu đến tận xương tủy!

Đáng trách đáng trách!

Lại đáng sợ tới cực điểm!

Nhiều ngày như vậy hạ xuống.

Mãi đến tận tới gần ngoại môn sát hạch ngày cuối cùng, Vương Bảo lúc này mới bắt đầu trắng trợn tinh luyện.

Đầu tiên là tu vi.

Tăng lên tới Tôi Thể sáu tầng đỉnh cao!

Trong đó tinh luyện đến Tôi Thể năm tầng, tiêu tốn sáu trăm tinh luyện giá trị, kỳ thực chỉ cần ba trăm, thế nhưng là thất bại một lần, tốt đang không có phát động tu vi giảm xuống.

Tôi Thể sáu tầng, tiêu tốn năm trăm tinh luyện giá trị.

Tinh luyện võ kỹ [Khai Bi Thủ], hoàn mỹ khống chế, tiêu tốn tám mươi tinh luyện giá trị, mưa bụi rồi!

Còn có cái đầu to, cái kia chính là trường thương, tinh luyện +5, tiêu tốn ba trăm tinh luyện giá trị, trọng lượng tăng cường, đạt đến ba ngàn cân khoảng cách!

Nói tóm lại, Vương Bảo lúc này thực lực, không tính võ kỹ, Tôi Thể sáu tầng đỉnh cao tu vi, sức mạnh có thể nhảy lên tới bốn ngàn cân lớn lực!

Thế nhưng thêm vào ba ngàn cân trường thương.

Thì có đầy đủ bảy ngàn cân lớn lực!

Đã có thể cùng Tôi Thể bảy tầng đỉnh cao võ giả tranh đấu.

Như tính cả võ kỹ, sử dụng [Vạn Tượng Đồ Ma]!

“Mã Đức, lão tử lần này cần chơi tràng lớn!”

Buổi tối.

Vương Bảo ở động phủ phát sinh thét dài, giống như chân long ở trầm uyên bên trong gào thét.

...

...

Ngày thứ hai.

Vương Bảo thu thập thỏa đáng, mở ra động phủ cửa lớn, liền nhìn thấy một bộ bạch y, mặt mỉm cười Tiêu Viêm.

“Tiêu Viêm sư huynh! Ngươi làm sao ở đây chờ ta!” Vương Bảo tiến lên một bước chắp tay cười nói.

Tiêu Viêm con ngươi như mây như sương, không thấy rõ tâm tình, trên mặt, nhưng là mang theo phát ra từ chân tâm nụ cười, nói rằng, “này không ngày hôm qua một đêm không ngủ, suốt đêm đột phá, cuối cùng cũng coi như đột phá đến Tôi Thể bốn tầng, tinh lực dồi dào, cũng không cần nghỉ ngơi, liền đến tìm ngươi, cùng đi tỷ thí tràng?”

“Lẽ ra nên như vậy!”

Vương Bảo cười thập phần thoải mái.

Một tháng này Vương Bảo ở ngoại môn làm mưa làm gió.

Mà Tiêu Viêm, nhưng phảng phất là nhất phi trùng thiên Tiềm Long, triển lộ ra doạ người thiên tư.

Vương Bảo chính mình mạnh mẽ căn nguyên, đó là hệ thống duyên cớ.

Nhưng mà Tiêu Viêm, dĩ nhiên ở ngăn ngắn không tới thời gian một tháng bên trong, liền đột phá đến Tôi Thể bốn tầng, như vậy tiến cảnh, nói là tiến triển cực nhanh cũng không quá đáng!

Vương Bảo không phải không thừa nhận, chính mình áp đối với bảo, cái này Tiêu Viêm, dù cho không phải Đấu Đế Tiêu Viêm, cũng là cái trâu bò Tiêu Viêm, bên người không có lão gia gia, khẳng định cũng có càng to lớn hơn kỳ ngộ!

Hơn nữa Tiêu Viêm tính tình hào hiệp, cùng chính mình không mưu mà hợp, hai người mấy ngày qua chỉ thấy hai lần, trò chuyện thật vui.

Trên đường.

Tiêu Viêm đột nhiên nói rằng, “sư đệ, ngươi thiên phú mạnh hơn ta, lần này ngoại môn thi đấu, đoạt được thứ nhất là không thành vấn đề, sư huynh không có gì có thể giúp ngươi, viên thuốc này ngươi cầm, nó gọi Tục Mệnh Đan, Tôi Thể cảnh bên trong đều có thần hiệu, vạn nhất có cái gì bất ngờ, ngàn vạn muốn lập tức ăn vào!”

Đưa tay tiếp nhận Tiêu Viêm đưa tới một viên đan dược.

Vương Bảo lăn qua lộn lại liếc mắt nhìn, không nhịn được hỏi nói, “sư huynh ngươi là luyện đan sư?”

Tiêu Viêm dù cho lại trầm ổn, lúc này cũng là có chút kích động, “Không dối gạt sư đệ, ta hiện tại chính là một tên luyện đan sư, hơn nữa... Thôi,

không nói nhiều, sư đệ chỉ phải nhớ kỹ, sau đó tu luyện thiếu cái gì đan dược, cứ đến tìm ta luyện chế, trong tông môn đan dược, dù sao quá đắt!"

"Vậy thì cảm tạ sư huynh!"

Vương Bảo âm thầm líu lưỡi.

Thiên phú trở về, bây giờ liền luyện dược kỹ năng đều nắm giữ, khe nằm, Đấu Đế Tiêu Viêm, ta yêu quý ngươi!

Hai người nói chuyện.

Đi vào tỷ thí tràng.

Vào giờ phút này, nơi này đã là người ta tấp nập, bất kể là đệ tử ngoại môn, vẫn là đệ tử nội môn, có thể đến đều đến rồi.

Ngoại môn thi đấu đem tiến hành hai ngày, sau đó tiếp theo, chính là nội môn thi đấu.

Vương Bảo cùng Tiêu Viêm đi tới Ất Tự Bộ ngoại môn vị trí khu vực, sau đó liền tìm hai cái chỗ trống, ngồi xuống.

Chỉ có điều.

Hai người này vừa ngồi xuống, lại như là nước sạch đổ vào sôi dầu.

Hai người bên cạnh đệ tử ngoại môn, dồn dập đứng dậy, sau đó, hoảng không chọn đường, cấp tốc thay đổi chỗ ngồi, cách đến hai người rất xa.

Tiêu Viêm biết Vương Bảo gần nhất xông ra đến tên tuổi, không khỏi vui vẻ, mà Vương Bảo nhưng là cười khan một tiếng, nói rằng, "những người này, sợ cái gì a, ta lại không phải con hổ!"

Tiêu Viêm ý tứ sâu xa nói rằng, "ngươi có thể so với con hổ còn đáng sợ hơn nhiều lắm!"

“Nhìn ngươi nói!”

Vương Bảo đập Tiêu Viêm vai.

Chờ chờ thời gian, nhàm chán nhất, Vương Bảo con ngươi chuyển động, bắt đầu ở một ít sư muội sư tỷ trên người loanh quanh, mãi đến tận một bộ bóng dáng xinh đẹp kéo tới, lúc này mới làm bộ chính phái chính đáng dáng vẻ, đứng dậy đối người tới chắp tay nói, “Vân sư muội!”

“Vương sư huynh, Tiêu sư huynh!”

Vân Khê làm thi lễ, mà giật ở Vương Bảo bên cạnh người.

Bởi vì Vương Bảo mới động phủ, hãy cùng Vân Khê khẩn sát bên, vì lẽ đó, hai người đúng là cũng rất quen không ít.

Tiêu Viêm có chút eo hẹp.

Vương Bảo ha hả cười quái dị, hắn đối với Vân Khê, vẻn vẹn chỉ là kinh khen ngợi mà thôi, không có gì đặc thù ý nghĩ, lập thành bằng hữu hàng ngũ.

Trong lòng khẽ nhúc nhích, đứng dậy, Vương Bảo đối với Tiêu Viêm nói rằng, “lên, thay cái ngồi!”

Tiêu Viêm buồn bực, “Vì sao?”

“Nơi này tầm nhìn không được!”

Tiêu Viêm một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, cũng chỉ là một cái chỗ ngồi khoảng cách, ngươi nói với ta tầm nhìn không tốt? Lẽ nào ta chỗ này thì càng được rồi?

Vương Bảo kéo một cái Tiêu Viêm, Tiêu Viêm bất đắc dĩ đứng dậy, cùng Vương Bảo thay đổi đổi toà.

Một lần nữa sau khi ngồi xuống, Tiêu Viêm sắc mặt có chút ửng đỏ, trái tim

nhanh chóng nhảy lên, bên cạnh, Vân Khê có chút xấu hổ, đôi mắt đẹp mạnh mẽ trừng một chút người không liên quan như thế Vương Bảo.

Mà vào giờ phút này.

Vương Bảo không biết, rất nhiều người, hoặc là nói, tuyệt đại đa số đệ tử ngoại môn, đều đang len lén nhìn bọn họ, đặc biệt là Vương Bảo, càng là trọng yếu nhất.

Những người này kỳ thực đều đang suy đoán.

Vương Bảo hạn cuối ở nơi nào.

Ngươi như thế trâu bò, ngươi nếu như còn tham gia ngoại môn thi đấu.

Ta dùng ta 2. 0 titanium hợp kim mắt chó, sâu sắc khinh bỉ ngươi...

------oOo------

Chương 11: Hắn sẽ không có hạn cuối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyên náo bầu không khí ở giữa không trung kéo tới mấy bóng người sau khi xuất hiện, từ từ hướng tới bình tĩnh.

Lục Vô Cực mặc trên người pháp bào màu tím, mặt trên điêu khắc đạo đạo tường vân, phía sau theo một đoàn trưởng lão, đạp không mà tới.

Quay chung quanh trung ương tỷ thí tràng, ngồi vào cao thấp có hứng thú, cao tầng ngồi vào khoảng cách tỷ thí tràng gần nhất, Lục Vô Cực đám người đạp lên, sắc mặt hờ hững toàn bộ ngồi xuống.

Yên tĩnh bầu không khí, từ từ trở nên hừng hực.

Trong ngoài cửa thi đấu mỗi năm một lần.

Hầu như mỗi một năm đều sẽ xuất hiện mấy cái khiến người ta kinh hỉ thiên kiêu.

Hơn nữa bởi vì thi đấu khen thưởng, thập phần phong phú, người tham dự ngoại trừ quá ở cuối xe, trên căn bản cũng đều có khen thưởng, vì lẽ đó, nhường Tử Vân Tông các đệ tử, đổ xô tới.

Lễ điện Thủ tịch trưởng lão Thương Bá Thanh nhìn Lục Vô Cực một chút, Lục Vô Cực gật gù.

Thương Bá Thanh mặt mỉm cười, đứng lên, đi tới cao tầng ngồi vào biên giới, nhìn quanh nửa chu, cao giọng nói, “ta tuyên bố, ngoại môn thi đấu, hiện tại bắt đầu! Đầu tiên, ta tuyên bố một hồi quy tắc cùng khen thưởng!”

“Ngoại môn thi đấu tiến hành hai ngày, ngày thứ nhất tiến hành Thí Luyện Tháp so đấu, mười người đứng đầu người, tự động tiến vào ngày thứ hai võ đấu trận chung kết!”

“Còn lại thứ tự cao trăm người đứng đầu, tiến hành ngày thứ hai võ đấu xếp hạng, lấy vị trí thứ mười người, tiến hành đối âm thi đấu!”

“Ngoại môn thi đấu cuối cùng mười người đứng đầu, lần lượt thu được như sau khen thưởng!”

“Người thứ nhất, Khí Hải Đan một viên! Tông môn công lao một ngàn! Trung phẩm nguyên thạch một vạn!”

“Người thứ hai, cực phẩm Tăng Nguyên Đan ba viên! Bảo khí một cái! Trung phẩm nguyên thạch năm ngàn!”

“Người thứ ba, cực phẩm Tăng Nguyên Đan một viên! Bảo khí một cái! Trung phẩm nguyên thạch ba ngàn!”

“...”

“Ngoại trừ tổng trận chung kết mười người đứng đầu lập tức lĩnh thưởng, còn lại thứ tự cao đệ tử thi đấu sau khi kết thúc, tông môn sẽ phái người đưa đi khen thưởng!”

“Hiện tại, xin tất cả nghĩ tham dự thi đấu đệ tử ngoại môn, lần lượt lĩnh thẻ số, lấy trăm vì là khoảng cách, tiến vào Tử Vân Thí Luyện Tháp!”

Sau khi nói xong, Thương Bá Thanh vẫn chưa trở lại, mà là thân hình nhảy một cái, đứng tỷ thí tràng thập phần đột ngột một cái độc lập trên đài cao.

“Dĩ nhiên có Khí Hải Đan!”

“Ta trời, lần này ngoại môn thi đấu khen thưởng thật là phong phú, không sinh sống?”

“Lần trước ta tham gia ngoại môn thi đấu, người thứ nhất chỉ là khen thưởng năm viên Tăng Nguyên Đan mà thôi, sớm biết, ta liền muộn một năm tiến vào nội môn!”

“Phốc, ngươi chẳng lẽ còn vọng tưởng người thứ nhất, ngươi đem Âu Dương sư huynh hướng về cái nào thả đây?”

Ngắn ngủi huyên náo sau khi.

Từng cái từng cái đệ tử ngoại môn, từ ngồi vào đi ra, vô cùng kích động xếp hàng lĩnh thẻ số.

Cũng ngay vào lúc này.

Vương Bảo quay về Tiêu Viêm cùng Vân Khê nói rằng, “đi rồi đi rồi, đi lĩnh số!”

Tiêu Viêm gật gù.

Mà Vân Khê, nhưng là buồn bực nói, “Ngươi cũng tham gia thi đấu?”

Vương Bảo lơ ngơ, “Này có cái gì khả nghi hỏi? Ta cũng là đệ tử ngoại môn a!”

Vân Khê vô lực nhổ nước bọt.

Liền thực lực của ngươi bây giờ, ngươi còn không thấy ngại nói mình là đệ tử ngoại môn? Nội môn bên trong ngươi đều có thể xếp hàng đầu!

“Các ngươi đi trước đi! Ta chờ một chút!”

Vân Khê uể oải, thực sự không muốn cùng Vương Bảo cùng buổi diễn tiến vào Thí Luyện Tháp, bởi vì...

Nhất định sẽ không hề sáng điểm!

Vương Bảo không biết Vân Khê làm cái gì, cũng không hỏi nhiều, nhìn về phía Tiêu Viêm, “Sư huynh, vậy chúng ta đi!”

Tiêu Viêm thân thể cứng đờ, bỗng nhiên đi từ từ hạ xuống, cười gượng nói, “ta cũng chờ đi!”

Vương Bảo chớp mắt liền lấy ánh mắt khinh bỉ, nhìn Tiêu Viêm.

Trọng sắc khinh bạn, cho rằng ta không biết ngươi dự định?

“Tùy các ngươi, phụ xướng phu tùy!”

Vương Bảo nhẹ nhàng nói thầm một tiếng, mau mau cũng sắp bước rời đi.

Vân Khê mày liễu dựng thẳng, chỉ vào Vương Bảo yêu kiều quát, “Vương Bảo, coi như ngươi chạy trốn nhanh, ta không để yên cho ngươi!”

Tiêu Viêm sắc mặt ửng đỏ, rất nhanh lại khôi phục bình thường, cười khổ nói, “sư đệ tính cách vo otuw, còn xin sư muội không muốn chú ý!”

Vân Khê thở phì phò,

Mặt cười từ từ trải rộng ửng hồng, xem Tiêu Viêm là trợn mắt ngoác mồm.

Đạp dưới ngồi vào.

Vương Bảo từng bước một hướng về báo danh lĩnh thẻ số địa phương đi đến.

Vào giờ phút này, nơi đó chính đứng xếp hàng.

Sau đó.

Một đạo khóc tang giống như âm thanh vang lên, “Xong đời, đại ma vương cũng phải tham gia thi đấu!”

Chính đang xếp hàng đệ tử ngoại môn, thân thể cứng lại rồi.

Đi tới đệ tử ngoại môn, không đi rồi.

Đang ngồi vào lên, đang chuẩn bị đứng dậy đệ tử ngoại môn, một lần nữa ngồi xuống!

Tình cảnh giằng co có tới ba hơi thở, sau đó, những kia chính đang xếp hàng đệ tử ngoại môn, từng cái từng cái phần phật toàn tản ra.

Mà lĩnh thẻ số mấy cái đệ tử, nhưng là một mặt lo lắng vây quanh cái kia phụ trách phát thẻ số đệ tử nội môn, đón lấy, vèo vèo vèo vèo.

Từng cái từng cái dãy số bài một lần nữa trở lại trên bàn.

Cái kia đệ tử nội môn một mặt mộng bức, căn bản không phản ứng kịp, sau một khắc, một đám hàng liền tản ra.

Một mảnh đất trống lớn lên, chỉ để lại Vương Bảo một người, đầy mặt co giật!

Giời ạ, kiếm chuyện a!

Rõ ràng là đang làm ta a!

Phiền muộn cực kỳ Vương Bảo, sắc mặt không quen nhìn quét một chút xa xa trốn ở phía sau hắn đệ tử ngoại môn, sau đó hừ nhẹ một tiếng, sải bước đi tới phụ trách đệ tử nội môn trước mặt, trương tay nói, “sư huynh, đệ tử ngoại môn Vương Bảo, lĩnh thẻ số!”

Cái kia đệ tử nội môn nghĩ đến trước tông môn rất nhiều đồn đại, hiếu kỳ nhìn Vương Bảo, sau đó lật lật tìm nhặt, lấy ra một cái số một, đưa cho Vương Bảo cười nói, “sư đệ cố lên!”

“Đa tạ sư huynh!”

Vương Bảo chắp chắp tay, đứng một bên.

Sau đó.

Sẽ không có sau đó.

Phụ trách đệ tử nội môn, nhìn không nhúc nhích những kia đệ tử ngoại môn, ánh mắt cầu cứu, nhìn về phía Thương Bá Thanh cùng rất nhiều cao tầng đại lão.

Thương Bá Thanh san sát đài cao, gò má tái nhợt.

Cao tầng ngồi vào.

Rất nhiều trưởng lão hầu như là theo bản năng đều nhìn chằm chằm Vương Bảo, tựa hồ muốn đem Vương Bảo từ đầu đến chân toàn bộ nhìn thấu.

Võ lão đỡ trán thở dài, "Tên tiểu hỗn đản này!"

Trương Vân Hưng có nhiều thú vị nhìn Vương Bảo, cười khẽ nói, "đúng là có đại sư huynh phong độ!"

Lục Vô Cực vẻ mặt bất đắc dĩ, cho Thương Bá Thanh một cái ánh mắt, Thương Bá Thanh rất nhanh sẽ lĩnh ngộ chưởng giáo ý tứ.

Ta là không triệt, thân là lễ điện trưởng lão, ngoại môn thi đấu linh hồn nhân vật, ngươi xem đó mà làm!

Thương Bá Thanh suýt chút nữa thổ huyết.

Nhìn Vương Bảo, Thương Bá Thanh lớn quát, "Vương Bảo, ngươi tham gia cái gì ngoại môn thi đấu? Lấy thực lực của ngươi, đi tới cái kia không phải bắt nạt người sao?"

Vương Bảo không quen biết Thương Bá Thanh, thập phần không vui, "Ta cũng là đệ tử ngoại môn, vì sao không thể tham gia thi đấu? Bắt nạt người? Ta bắt nạt ai?"

Một đám đệ tử ngoại môn trong lòng rít gào.

Ngươi cái đồ đê tiện còn có mặt mũi hỏi? Ngươi nói ngươi bắt nạt ai? Này hơn nửa tháng, ngươi đem chúng ta toàn bắt nạt toàn bộ có được hay

không?

Thương Bá Thanh nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “ta nói không được liền không được, cho ta trở lại! Thi đấu kết thúc, ngươi tự động tiến vào nội môn!”

“Ta không phục!”

Vương Bảo há có thể đồng ý.

Không đề cập tới thi đấu khen thưởng.

Không thể tham gia thi đấu, liền ít hơn bao nhiêu trang bức cơ hội? Đó là bao nhiêu tinh luyện giá trị? Đây chính là quan treo chính mình tiền đồ, đương nhiên không thể trò đùa.

“Ta muốn trách cứ, ta muốn cáo trạng, ta muốn tham gia thi đấu, không cho ta tham gia, ta liền viết huyết thư, cáo lão tổ, ngược lại ta là không đi rồi, tiền bối ngài liền nhìn làm đi!”

Ai nha má ơi!

Này vô liêm sỉ gia hỏa làm sao đùa lên vô lại a?

Trách cứ, cáo trạng, viết huyết thư, ngươi còn phải nói cho lão tổ? A phốc, ngươi rất sao sao không lên trời đây?

Đệ tử ngoại môn hận sự tình nghiến răng nghiến lợi, mà đệ tử nội môn, cũng là thập phần phiền muộn, bởi vì không cần đoán cũng có thể biết, hàng này tuyệt bức sẽ tiến vào nội môn, đến thời điểm gặp xui xẻo, khẳng định còn có thể có bọn họ!

Làm sao liền không ai trị trị cái này không hạn cuối gia hỏa?

Thương Bá Thanh được kêu là một cái khí a, sắc mặt tái xanh, khí gò má đều muốn co giật.

Cao tầng ngồi vào.

Một đám trưởng lão cười to không ngừng, cảm giác hết sức hay, mà Lục Vô Cực nhưng là nhắm mắt lại, đầu óc vang lên Vạn Đông Lưu đại sư huynh ngày đó thoái vị nhượng hiền, cho hắn nói một câu nói, "Sư đệ a, chưởng giáo ta liền để cho ngươi làm, vị trí này cao bao nhiêu, ta liền không nói nhiều, sư huynh tổn thất lớn bao nhiêu, ta cũng không nói nhiều, sau đó ngươi có thể chiếm được cố gắng bồi thường ta, ngươi xem, chỗ của ta còn thiếu cái mỹ trù nương, nghe nói ngươi động phủ bên trong có cái Trù Thần..."

Lắc lắc đầu.

Lục Vô Cực mở mắt ra, đột nhiên nhạt âm thanh nói, "thương sư đệ, nhường hắn tham gia đi!"

Thương Bá Thanh phiền muộn cực kỳ, hắn ngược lại không là thành tâm không cho Vương Bảo tham gia.

Thế nhưng.

Nhìn nhìn những kia đệ tử ngoại môn dáng vẻ, hắn này vừa báo tên, trăm khoảng cách bên trong, ai tình nguyện với hắn đồng nhất buổi diễn?

Chẳng lẽ đến cho hắn đơn mở một hồi?

"Nhường chính ngươi tham gia thí luyện tháp!"

Lục Vô Cực âm thanh truyền đến, Thương Bá Thanh suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết, một thân một mình tham gia thí luyện tháp, vậy cũng là là mở ra Tử Vân Tông tiền lệ.

"Ha hả, vậy ta liền đi tới!"

Vương Bảo đại hỉ cực kỳ, cũng không giống nhau: Không chờ Thương Bá Thanh mở miệng, chạy tỷ thí giữa sân tháp cao liền đi tới.

Thương Bá Thanh há há mồm, không nói gì nhìn trời, thân là lễ điện Thủ tịch trưởng lão, chấp chưởng tông môn các (mỗi cái) tông lễ Nghi Hòa vạn năm trọng tài, hắn giác đến tương lai của chính mình, hoàn toàn u ám.

Ngay ở này muôn người chú ý bên trong.

Vương Bảo một cước bước vào Thí Luyện Tháp...

------oOo------

Chương 12: Lão tử không chơi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Vân Thí Luyện Tháp tổng cộng chín tầng.

Mặc kệ là đệ tử ngoại môn thi đấu, vẫn là đệ tử nội môn thi đấu, đều muốn đi vào Thí Luyện Tháp, chín tầng Thí Luyện Tháp, đối ứng Tôi Thể cảnh chín tầng.

Vương Bảo biến mất ở cửa tháp trước, mà mọi người nội tâm, cũng tựa hồ bị món đồ gì rơi vào, không thể bình tĩnh.

Cao tầng ngồi vào lên.

Võ lão ý tứ sâu xa nói rằng, "người này có thể nói là mười năm mài một kiếm điển hình, có người nói hắn ở ngoại môn không ngừng khiêu chiến, lông không có địch thủ, hơn nữa Sở gia hai con hơn nửa tháng trước, đã từng cùng hắn giao chiến, thực lực tựa hồ cũng đã là Tôi Thể năm tầng sức chiến đấu!"

Trương Vân Hưng cười nhạt nói, "đại sư huynh đệ tử, đương nhiên là ngạo thế vô song thiên kiêu!"

So với những người khác, rất được Vạn Đông Lưu giáo dục Trương Vân Hưng, xem như là Vạn Đông Lưu não tàn fans một viên.

Một đám trưởng lão cũng không khỏi suy đoán lên.

"Không biết, hắn có thể xông đến mấy tầng!"

"Nửa tháng trước thì có Tôi Thể năm tầng sức chiến đấu, nếu ta nói, làm sao cũng đến tiến vào Thí Luyện Tháp sáu tầng!"

"Dừng lại sáu tầng phỏng chừng là cực hạn, dù sao ba tầng cùng sáu tầng,

đều là mức độ lớn gia tăng rồi độ khó!”

“Đại gia, tiểu tử này chỉ là ngoại môn, liền lợi hại như vậy, một khi tiến vào nội môn, chờ đến Vạn trưởng lão xuất quan, dốc lòng giáo dục, tương lai, thực sự là khó có thể tưởng tượng!”

“Có người nói Thái Nhất Tông gần nhất quật khởi một cái nhất thiên kiêu, gọi là Lý Vô Thần, mười hai tuổi liền hoàn thành Tôi Thể, năm nay mười lăm tuổi, cũng đã là Khí Hải đỉnh cao, không biết cái tên này có thể hay không cùng Lý Vô Thần so với!”

Lục Vô Cực ánh mắt thâm thúy, nhạt âm thanh nói, “Lý Vô Thần chính là tiên thiên bá khí!”

Một đám trưởng lão không nói lời nào, lần thứ nhất biết tin tức này.

Lục Vô Cực thở dài nói, “Tiên Thiên Bá Thể, thực lực càng cao, Bá thể tăng cường liền càng mạnh, Khí Hải đỉnh cao Lý Vô Thần, đã đủ để cùng Trúc cơ cảnh võ giả chống lại, người này thực phi phàm người!”

Rất nhanh cao tầng các đại lão liền bắt đầu nghị luận lên Thiên Dương đại lục bên trong sự tình đến, đem Vương Bảo ném ra sau đầu.

...

...

Các đệ tử ngoại môn đều đang kêu rên, bởi vì bọn họ biết, người thứ nhất khen thưởng Khí Hải Đan, nhất định với bọn hắn vô duyên.

Mà trong đệ tử nội môn.

Có hai người cùng tịch mà ngồi, bốn phía nội môn đệ tử, đều là theo bản năng cách đến hai người xa một chút!

Chu Thanh Phong nhìn Thí Luyện Tháp, ánh mắt thăm thẳm, nhẹ giọng nói, “không ngờ tới, tông môn vẫn còn có như vậy thiên kiêu sư đệ!”

Bên cạnh hắn, là cái nữ tử, nghe vậy lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, “Lại thiên kiêu, cũng không sánh được sư huynh ngươi!”

Chu Thanh Phong nhìn nữ tử, lắc đầu một cái, cười nói, “sư muội, ngươi quá đánh giá cao ta, ta Chu Thanh Phong tuy rằng thiên phú không tệ, thế nhưng ở bên trong cửa bên trong, dưới có Âu Dương chiến sư đệ quật khởi tốc độ đáng sợ, trên có Trịnh như Long sư huynh cùng Suigetsu đại sư tỷ ép ta một đầu, ta đáng là gì?”

Nữ tử lắc lắc môi, hồ mị cực kỳ, “Ngược lại ta cảm thấy, sư huynh tương lai, so với bọn họ cũng cao hơn cao cao cao!”

Chu Thanh Phong nghe vậy không khỏi cười, nắm lấy tay của cô gái, ôn nhu nói, “vì sư muội, ta cũng sẽ không chịu thua, yên tâm đi!”

Nữ tử e thẹn, con mắt như Shunsui.

...

...

Cùng lúc đó.

Thí Luyện Tháp bên trong.

Vương Bảo sau khi tiến vào, Thí Luyện Tháp trong tầng thứ nhất liền đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo tia sáng.

Phía trước là một cái bia đá, trước tấm bia đá nhưng là một cái bồ đoàn, bên cạnh đứng thẳng một đạo chữ viết bài.

Như vậy bia đá, nhiều đến trăm toà.

“Ngồi khoanh chân, nhắm mắt ngưng thần bia đá?”

Vương Bảo lần thứ nhất tham gia thí luyện tháp, còn không rõ ràng lắm quy

tắc, nhìn một chút sau khi, đơn giản liền nghe lời ngồi xuống.

Tay đặt ở trên tấm bia đá.

Nhắm mắt ngưng thần.

Sau một khắc, Vương Bảo kinh ngạc phát hiện, tinh thần của chính mình, tựa hồ bị món đồ gì rút đi, cũng không lâu lắm mở mắt ra, đã là một cái không gian thật lớn.

Nhìn một chút thân thể của chính mình, như là thực chất, nhưng lại cũng không phải là chân thực,

Vương Bảo điều động chân nguyên, phát hiện căn bản giống nhau.

“Thì ra là như vậy, tốt thần diệu thủ đoạn, đây là sợ có ngoài ý muốn sao?”

Vương Bảo tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Trong không gian, một đạo không chứa một tia cảm tình âm thanh âm vang lên, “Thí Luyện Tháp cửa thứ nhất, thời gian giới hạn nửa canh giờ, đánh giết yêu thú năm mươi có thể qua ải! Ba hơi thở thời gian chuẩn bị!”

Ba hơi thở vừa qua.

Trước mắt thình lình trống trải, sau đó, từng đạo từng đạo tiếng kêu gào vang lên.

Vương Bảo nhìn những này kéo tới yêu sói, biết đây là bình thường nhất yêu thú, đần độn vô vị há mồm ra!

“Gào!”

Một đạo bạo gào hô lên.

Bàng bạc chân nguyên, dường như một đạo đại dương, đem kéo tới yêu thú bao trùm, trong không gian tựa hồ cuồng phong gào thét, từng con từng con yêu sói cứng lại ở đó, thân thể hóa thành linh quang tiêu tan.

“Qua ải!”

Âm thanh vang lên.

Vương Bảo nhưng là mắt tối sầm lại, mở mắt ra, ý thức đã trở lại bản thể, theo một đạo ầm ầm ầm âm thanh âm vang lên.

Tầng thứ hai đường nối mở ra.

Vương Bảo lập tức đứng dậy, đi vào.

...

...

Đồng dạng thời khắc.

Thí Luyện Tháp ở ngoài, rất nhiều đệ tử nhìn một tầng đột nhiên hiện lên một điểm sáng, xuất hiện ở hai tầng, nhất thời biết Vương Bảo đã bước qua một tầng.

Này đều ở mọi người trong dự liệu, vì lẽ đó, căn bản không có gì phản ứng.

Chỉ là.

Theo thời gian trôi qua.

Làm đại diện cho Vương Bảo điểm sáng, không ngừng lấp loé, hầu như không cần trăm hơi thở, liền một chuỗi một tầng, mọi người không khỏi biến sắc mặt.

Không tại sao.

Bởi vì quá nhanh.

Cũng không lâu lắm.

Nhìn xuất hiện ở tầng thứ năm điểm sáng, rất nhiều người theo bản năng sốt sắng lên đến, nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn.

Nhìn.

Sau đó liền nhìn thấy quang điểm vừa bay, đi tới sáu tầng.

Rất nhiều người không thể bình tĩnh.

“Nghe đồn bên trong, hắn không phải Tôi Thể năm tầng sức chiến đấu sao? Khe nằm, hắn đây mẹ là năm tầng sức chiến đấu? Nháo đây?”

“Lúc này mới mấy hơi thở, liền đột phá năm tầng? Ở trong đó nhưng là muốn cầu đánh giết một trăm Tôi Thể năm tầng đỉnh cao yêu thú!”

“Xem ra chúng ta đối với thực lực của hắn, vẫn là đánh giá thấp!”

“Sáu tầng, chúng ta liền nhìn hắn... Ôi khe nằm!”

Tình cảnh chớp mắt yên tĩnh lại.

Vô số người nhìn cái kia quang điểm, từ sáu tầng nhảy lên tới bảy tầng, ngây người như phỗng!

Cao tầng ngồi vào.

Rất nhiều trưởng lão đều là theo bản năng đứng lên.

Lục Vô Cực đột nhiên nhìn về phía Võ lão, trầm giọng nói, “sư đệ, ngươi nói hắn lớn nửa tháng trước, chỉ là Tôi Thể ba tầng?”

Võ lão có chút đờ ra, “Không sai a!”

Lục Vô Cực hít một hơi, có chút ảo não nói rằng, “vừa nãy đã quên đo lường tu vi của tiểu tử này, ta dám cam đoan, tiểu tử này thực lực bây giờ, tuyệt độ sẽ không thấp hơn Tôi Thể năm tầng đỉnh cao, sáu tầng bên trong yêu thú đã là U Minh Lang, tốc độ cực nhanh, hắn như thế trong thời gian ngắn liền phá quan...”

“Hắn khẳng định còn ẩn giấu cái gì!”

Thí Luyện Tháp bên trong.

Vương Bảo đứng bảy tầng chuẩn bị không gian, đi tới trước tấm bia đá, ngồi khoanh chân, bàn tay kề sát ở trên bia đá, cười hì hì tự nói, “Đậu bỉ U Minh Lang, tốc độ nhanh như vậy, đứng xếp hàng nhường ta giết, [Khai Bi Thủ] một chưởng mười cái, thật không lao lực, hi vọng này bảy tầng có thể cho ta một niềm vui bất ngờ!”

Theo ý thức lưu chuyển, chiến đấu không gian bên trong, Vương Bảo chờ đến nhắc nhở âm thanh kết thúc, sau một khắc, từng luồng từng luồng hí thanh âm tê tê, vang lên.

Vương Bảo thân thể cứng đờ.

Sau đó, liền lộ ra vẻ hoảng sợ.

Nhìn không gian sáng choang, hướng về chính mình uốn lượn bơi lại mấy trăm điều rắn lớn, Vương Bảo phát sinh một đạo thê thảm kêu rên.

“Vụ thảo giời ạ, làm sao sẽ là cái này đồ chơi?”

Không sai.

Vương Bảo sợ rắn.

Trước đây bị rắn cắn qua, suýt chút nữa chết đi!

Một khi bị rắn cắn, mười năm sợ giếng dây thừng!

Đến bây giờ còn có bóng ma trong lòng.

“Ma trứng, tính toán một chút, ngược lại bằng vào ta hiện tại thành tích, người thứ nhất nhất định, liền như thế đi, lão tử không chơi...”

------oOo------

Chương 13: Tiêu Viêm tạo hóa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Vương Bảo dừng lại với bảy tầng, trì trệ không tiến, cuối cùng đại diện cho hắn điểm sáng, từng tầng từng tầng hạ xuống.

Chẳng biết vì sao, cao tầng ngồi vào lên Lục Vô Cực đám người, hầu như đều là theo bản năng thở dài.

Hay là Lục Vô Cực đám người chính mình cũng là bản năng quên đối với Vương Bảo chờ mong, chờ mong Vương Bảo có thể tiếp tục sáng tạo kỳ tích.

Thí Luyện Tháp một tầng lớn cửa từ từ mở ra.

Vương Bảo trên mặt mang theo nụ cười, đi ra, đứng tại chỗ, lẳng lặng đợi hoan hô điểm khen ngợi đến.

Nhưng mà hắn chờ đến chỉ là...

“Đứng làm gì? Còn không mau trở lại? Ngươi có biết hay không bởi vì ngươi làm lỡ bao nhiêu thời gian? Lại cho ta lo lắng, lão phu quất chết ngươi!”

Thương Bá Thanh mắt hổ trừng, có loại muốn bạo phát xu thế.

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, có chút khó chịu nói nhỏ, sau đó liền hùng hục bước nhanh đi hướng mình ngồi vào.

Thương Bá Thanh hừ lạnh một tiếng, vừa nãy hắn đã nghĩ kỹ.

Thân là lễ điện Thủ tịch trưởng lão, các hạng thi đấu sự tình vạn năm trọng tài, đối với Vương Bảo như vậy gai nhọn, hắn đến ở vừa bắt đầu liền dựng nên từ bản thân uy tín.

Nếu không.

Lấy Vương Bảo thiên tư.

Thương Bá Thanh cảm thấy, cho hắn điểm màu sắc, hắn liền có thể mở phường nhuộm.

“Đám người còn lại, bắt đầu lĩnh thẻ số, tiếp tục!”

Thương Bá Thanh quát to một tiếng.

Hết thảy đệ tử ngoại môn, trên mặt lúc này mới một lần nữa toả ra sự sống.

Tuy rằng người thứ nhất khen thưởng, phỏng chừng đã bay đi, thế nhưng, còn lại thứ tự cao, khen thưởng cũng là rất cao.

Tình cảnh từ từ trở nên hừng hực lên.

Thương Bá Thanh trên mặt, rốt cục xuất hiện nụ cười.

Đây mới là ngoại môn thi đấu, nên có bầu không khí, còn vừa nãy...

Đó chỉ là bất ngờ, ân, chỉ là bất ngờ mà thôi!

...

...

Vương Bảo cùng Tiêu Viêm cùng Vân Khê hỏi thăm một chút.

Vân Khê sắc mặt không quen, Vương Bảo cười khan một tiếng, vội vã ngồi xuống nói rằng, “Tiêu Viêm sư huynh, Vân sư muội, nên các ngươi, cố lên! Nhất định phải vượt qua ta!”

Tiêu Viêm cười khổ đứng lên, lắc đầu một cái nói rằng, “sư đệ thiên tư tuyệt thế, sư huynh há có thể so với?”

Vân Khê đứng lên đến, hướng về phía trước đi đến.

Tiêu Viêm cũng phải lên đường (chuyển động thân thể), Vương Bảo kéo hắn, nhỏ giọng nói, “Tiêu Viêm sư huynh, nghĩ Truy Vân khe suối em gái, cũng đừng ẩn giấu thực lực, mỹ nhân như ngọc, ngươi đến chấn động chấn động nàng, mới có thể làm cho nàng lộ ra bên trong Quang Hà!”

“Mù nói cái gì đó!”

Tiêu Viêm tức giận vỗ bỏ Vương Bảo tay, sau đó liền cũng như chạy trốn bước nhanh đuổi tới Vân Khê.

Vương Bảo ha hả vui vẻ.

Mà Tiêu Viêm.

Đuổi theo Vân Khê sau khi, gò má có chút ửng đỏ, chính đang cái kia đờ ra đây, Vân Khê đột nhiên nhìn về phía hắn, nhẹ giọng nói, “sư huynh cố lên!”

Tiêu Viêm sững sờ, trong lòng hơi ấm, vội vã nói, “sư muội cũng cố lên!”

Có thứ tự lĩnh thẻ số.

Rất nhiều đệ tử ngoại môn, từ từ chia làm đoàn, lấy trăm vì là phê lần, bắt đầu tiến vào Tử Vân Thí Luyện Tháp.

Tiêu Viêm cùng Vân Khê, đều xếp hạng nhóm đầu tiên lần, đi vào Thí Luyện Tháp tầng thứ nhất sau, dựa theo quy tắc, ngồi khoanh chân, bàn tay kề sát ở trên bia đá.

Tiêu Viêm liếc mắt nhìn vẻ mặt nghiêm túc Vân Khê, hé mắt, nhìn tiểu một hồi, lúc này mới ý thức tiến vào chiến đấu không gian bên trong.

...

...

Thời gian trôi qua.

Vân Khê thiên phú cũng là kinh người, rất nhanh sẽ từ chiến đấu trong không gian thắng lợi trở về, mới vừa mở mắt ra, cũng cảm giác được một ánh mắt, rơi vào trên người mình, quay đầu, nhìn Tiêu Viêm, Vân Khê trong lòng khẽ nhúc nhích, không khỏi hỏi nói, "sư huynh đang chờ ta?"

Tiêu Viêm liền bận bịu nói rằng, "đồng thời!"

Vân Khê nhìn tay chân luống cuống Tiêu Viêm, không khỏi xì xì cười, sau đó con mắt như ấm ngọc, đứng dậy nói, "vậy thì đồng thời!"

Lúc này đại đa số người, cũng đều lục tục tỉnh lại, đi về hai tầng mười cái đường nối, dần dần bị tràn ngập.

Hai tầng.

Ba tầng.

Vân Khê mỗi một lần mở con mắt,

Tiêu Viêm đều là đang đợi nàng, điều này làm cho Vân Khê không khỏi giật mình.

Trước đây, Vân Khê chỉ cảm thấy vị này Tiêu Viêm sư huynh tính cách rất tốt, người ngoài chân thành, nhưng hiện tại, nàng lần thứ nhất phát hiện Tiêu Viêm thực lực, dĩ nhiên cũng cao như thế tuyệt.

Đi vào bốn tầng.

Vân Khê cùng Tiêu Viêm tới gần mà ngồi sau khi, Vân Khê nói rằng, "sư huynh có thể không cần chờ ta, lấy thực lực của ta, phỏng chừng muốn tiêu hao thời gian rất lâu, mới có thể đột phá bốn tầng!"

Tiêu Viêm cười không nói.

Vân Khê trong lòng nhảy lên, tiếp tục vượt ải.

Vân Khê tu vi, cũng đã tăng lên tới Tôi Thể ba tầng sau cảnh, tiến vào tầng bốn, một phen chiến đấu, thoải mái tràn trề, mở con mắt, phát hiện Tiêu Viêm còn đang chờ nàng, Vân Khê ánh mắt trừng, có chút bá đạo nói rằng, "ngươi đúng hay không yêu thích ta?"

"A?"

Tiêu Viêm choáng váng.

Vân Khê hừ nhẹ một tiếng, đứng lên, đột nhiên có chút sầu não nói rằng, "yêu thích ta, là muốn trả giá thật lớn!"

Nói xong, Vân Khê cất bước, tiến vào năm tầng bên trong.

Tiêu Viêm cười khổ, vội vàng đuổi tới.

Mà Vân Khê, cuối cùng dừng lại với năm tầng, rất nhanh sẽ bị xé rách ý thức, bị chiến đấu không gian trục xuất đi ra.

Nhìn về phía bên người, như cũ tỉnh táo Tiêu Viêm, Vân Khê nhẹ giọng nói, "sư huynh qua cửa?"

Tiêu Viêm do dự gật gù.

Vân Khê ngẩn ra, sau đó, đột nhiên quay về Tiêu Viêm xinh đẹp cười, "Không hổ có thể cùng đại ma Vương Thành làm bạn tốt, các ngươi như thế, đều là biến thái!"

Tiêu Viêm cười khổ.

"Sư huynh tiếp tục đi, ta đã thất bại!" Vân Khê vẻ mặt tự nhiên nói rằng.

Vào giờ phút này.

Ngoại trừ Vân Khê cùng Tiêu Viêm, toàn bộ năm tầng cũng cũng chỉ có hai người mà thôi.

Hơn nữa, từ từ đều là thất bại, cô đơn không cam lòng lắc đầu đứng lên.

Tiêu Viêm hít một hơi, quay về Vân Khê chắp chắp tay nói, "cái kia sau đó gặp lại!"

"Cố lên!"

Vân Khê giơ nâng nắm đấm.

Tiêu Viêm trên mặt mang theo nụ cười, xoay người hướng đi đi về sáu tầng đường nối.

Này xem xa xa hai cái người nào đó, một mặt mộng bức.

Tiến vào sáu tầng, chưa kịp Tiêu Viêm chuẩn bị kỹ càng, một bộ váy đỏ, đầu đội hoa đào cô gái quyến rũ, xuất hiện ở Tiêu Viêm bên người, vây quanh Tiêu Viêm xoay một vòng, nữ tử trên mặt mang theo tràn đầy ý cười, nói rằng, "tiểu gia hỏa xuân động lòng nha!"

Tiêu Viêm hơi đỏ mặt, không nhịn được nói rằng, "sư tôn hà tất thủ tiêu đồ nhi, yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu!"

"Lời này có lý!"

Nữ tử dĩ nhiên rất là đồng ý gật gù, có điều sau đó, thì có chút nghiêm túc nói, "Mặc dù có chút đả kích ngươi, thế nhưng thân là sư tôn, ta đến nhắc nhở ngươi, cô gái này, không thích hợp ngươi!"

Tiêu Viêm con ngươi co rụt lại, sắc mặt chìm xuống.

Nữ tử rất là khó chịu dáng vẻ, "Có người yêu, liền sư tôn cũng không thèm để ý đúng không?"

Tiêu Viêm phiền muộn cực kỳ, “Nơi nào có!”

“Hừ!”

Nữ tử hừ nhẹ một tiếng, đón lấy liền ngưng âm thanh nói, “cô gái này trên người có Phần Thiên huyết thống, phỏng chừng là huyền Hạo đại lục Vân gia hậu duệ, theo lý thuyết, nếu như có thể cùng ngươi hỉ kết liên lý, cũng coi như xứng, có điều thể chất của nàng đặc thù, chính là băng xương thân thể!”

“Bất kể là Phần Thiên huyết thống, vẫn là băng xương thân thể, bất luận cái nào xuất hiện ở tu sĩ trên người, đều có thể tiến triển cực nhanh, thiên tư tuyệt thế!”

“Đáng tiếc a, cô gái này không biết là may mắn vẫn là bất hạnh, dĩ nhiên đồng thời nắm giữ, hai người lẫn nhau xung đột lẫn nhau, như không có gì bất ngờ xảy ra, ở nàng trăm tuổi thời gian, xung đột sẽ bạo phát đến cực hạn, đến lúc đó, nàng chết chắc rồi!”

Tiêu Viêm sắc mặt trở nên trắng bệch.

Run lên đầy đủ ba hơi thở, lúc này mới tỉnh lại, gấp giọng nói, “sư tôn có thể có biện pháp giải quyết?”

Nữ tử thở dài nói, “rất đáng tiếc, ngay cả ta cũng bó tay toàn tập, huyết thống cùng thể chất, đều chính là trời sinh, tiên thiên ban tặng, há có thể như vậy dễ dàng nhổ?”

Tiêu Viêm như bị sét đánh.

Hồn bay phách lạc.

Nữ tử trên mặt mang theo không đành lòng, dù sao cũng là chính mình đồ đệ, xem cũng đau lòng.

Do dự một chút.

Nữ tử nghiêm túc nói, “Tiêu Viêm, ngươi thân có [tiên thiên ngũ hành thể], thế nhưng loại thể chất này, kích hoạt gian nan, cần rất nhiều ngũ hành thần vật, nhưng là một khi kích hoạt, thành tựu của ngươi, tuyệt không giới hạn ở Thánh Võ giới, chuyện nam nữ, chính ngươi cân nhắc, ta chỉ có thể nói, nghĩ giải quyết Vân Khê vấn đề, cũng chỉ có một cái biện pháp, vậy thì là tạo hóa di tích!”

Tiêu Viêm cả người rung mạnh, cấp tốc nói rằng, “như thế nào tạo hóa di tích?”

Nữ tử con ngươi tinh thần phấn chấn, “Tạo hóa di tích, đương nhiên là có thể có thể tạo hóa, nơi đó chính là Thánh Võ giới thần kỳ nhất nơi, ngàn năm mở một lần, mỗi một lần mở ra, đều là Thánh Võ giới việc trọng đại, đến lúc đó Thánh Võ giới ba khối đại lục thậm chí đại dương bên trong bá chủ tông môn, sẽ phái ra chủ yếu nhất đệ tử đi tới!”

Nói xong.

Nữ tử cười khẽ nói, “vì lẽ đó, vì trong lòng ngươi người, cố gắng lên thiếu niên, Tử Vân Tông, chỉ là ngươi cất bước mà thôi!”

“Thánh Võ giới lớn biết bao, tông môn biết bao nhiều, ngươi như muốn tiến vào tạo hóa di tích, chỉ có bái vào một cái bá chủ tông môn, hơn nữa, còn muốn trở thành hạt nhân tuyệt thế, như vậy, mới có tư cách tiến vào tạo hóa di tích!”

“Dù sao, tiến vào tạo hóa di tích tư cách, đều bị những bá chủ kia tông môn nắm giữ!”

Nói xong.

Nữ tử thân thể liền chậm rãi biến mất, thanh âm lười biếng, ở trên hư không tiêu diệt, “Mệt mỏi mệt mỏi, trước tiên ngủ một hồi! Ta biết ngươi không muốn vượt qua cái kia gọi Vương Bảo tà môn tiểu tử, có điều, ta nghĩ nếu như hắn chân tâm đợi ngươi là bằng hữu, sẽ không chú ý! Nói đến, tiểu tử kia, liền lão nương đều nhìn không thấu...”

Tiêu Viêm hít sâu một hơi.

Hồi lâu sau, ánh mắt chớp qua một vệt vẻ kiên nghị, ánh mắt thăm thẳm, khí thế hơi động, thình lình như nuốt chửng thiên hạ.

Đưa tay hướng về mi tâm chỉ tay.

Trong chớp mắt, một đạo khủng bố tu vi lực lượng, bộc phát ra.

Dĩ nhiên là Tôi Thể bảy tầng đỉnh cao!

“Bằng vào ta tu vi, thêm vào sư tôn Thiên Cực võ kỹ, ta có thể đánh vỡ Thí Luyện Tháp qua cửa!”

Tiêu Viêm nhẹ giọng tự nói.

Nhắm mắt lại, bàn tay kề sát ở trên bia đá, lẩm bẩm nói, “dù cho chỉ là bằng hữu, nên giúp cũng đến giúp! Không tới trăm năm thời gian, thời gian không chờ ta, đã như vậy, vậy thì toàn lực nỗ lực đi!”

------oOo------

Chương 14: Thích làm gì thì làm đột phá!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thí Luyện Tháp ở ngoài.

Nhìn Thí Luyện Tháp lục tục đi ra đệ tử, Lục Vô Cực các loại cao tầng đều là mặt mỉm cười.

“Đám này đệ tử không sai!”

“Rất tốt!”

“Xông lên năm tầng thì có ba người, hơn nữa, bây giờ càng có một cái nhảy vào sáu tầng, hơn nữa cái kia tiểu hỗn đản, chặc chặc, chúng ta Tử Vân Tông cuối cùng cũng coi như là tích lũy lâu dài sử dụng một lần!”

“Nói đến, Vương Bảo nhảy vào bảy tầng, đã là rất yêu nghiệt, cái này nhảy vào sáu tầng, là ai? Vũ sư huynh, ngươi chính là Võ Kỹ Các bí các trưởng lão, cùng đệ tử ngoại môn quen thuộc nhất, ngươi có biết?”

Võ lão bị từng cái từng cái các trưởng lão nhìn chằm chằm, bất động vẻ mặt, nhạt âm thanh nói, “ta đương nhiên biết!”

Lục Vô Cực con ngươi sáng ngời, “Ồ? Vũ sư đệ biết? Là ai?”

“Không thể nói không thể nói!”

Lục Vô Cực khóe mắt vừa kéo, nhìn rung đùi đắc ý, một bộ thế ngoại cao nhân Võ Quân, không nhịn được mắng nói, “ngươi là càng già càng hỗn đản!”

Võ Quân khó chịu, “Chưởng giáo sư huynh làm sao mắng người a!”

“Ta liền mắng ngươi, ngươi có thể sao nhỏ đi!”

“Ngươi hành, ngươi là chưởng giáo, ta đánh không lại ngươi không sánh bằng ngươi, ta câm miệng được chưa!”

Võ Quân rất là dáng vẻ ủy khuất, ngậm chặt miệng, biểu thị không lên tiếng nữa.

Lục Vô Cực vẻ mặt cứng đờ.

Trương Vân Hưng bất mãn nhìn Lục Vô Cực một chút, ánh mắt đang nói, ngươi thật đúng là nhàn, vốn đang có thể hỏi ra điểm hữu dụng, hiện tại còn hỏi cái rắm a!

Cũng nhưng vào lúc này.

Đột nhiên.

Bốn phía Tử Vân Tông các đệ tử, từ từ náo động lên, tình cảnh trong lúc nhất thời hơi không khống chế được.

Lục Vô Cực bọn họ vội vã kiềm chế, nhìn chăm chú nhìn lại, dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh.

“Nhảy vào bảy tầng!”

Trương Vân Hưng ánh mắt tỏa ánh sáng.

Có thể ở ngoại môn, tham gia thí luyện tháp liền nhảy vào bảy tầng, bực này tư chất, thập phần yêu nghiệt.

Vương Bảo hắn đã sớm không ghi nhớ.

Cái này phảng phất đột nhiên xuất hiện thiên tài tuyệt thế, phải để bụng a!

Ngồi vào lên.

Vương Bảo sắc mặt mang theo vẻ hưng phấn, hô to nói, “nhất định là Tiêu Viêm sư huynh!”

Vân Khê ngồi ở bên người nàng, tức giận nói, “Này không phí lời sao, bây giờ cũng chỉ có sư huynh một người vượt ải, không phải hắn còn có thể là ngươi a!”

Vương Bảo phiền muộn nói, “sư muội ngươi thay đổi!”

“Ồ?”

Vân Khê không rõ.

Vương Bảo khổ (đắng) hề hề nói rằng, “ngươi hiện tại cũng không có việc gì liền đâm ta! Ngươi cũng không tiếp tục là ta tốt hàng xóm sư muội!”

Vân Khê suýt chút nữa thổ huyết, trợn tròn mắt, quyết định không để ý đến hắn nữa, vì sao đâm ngươi, trong lòng ngươi không mấy sao? Còn không phải là bởi vì ngươi quá tiện.

Sau đó nghĩ đến, vừa nãy ở Thí Luyện Tháp bên trong, Tiêu Viêm cái kia ôn hòa ánh mắt, yên tĩnh chờ đợi, Vân Khê trong đầu, có chút cảm động, có chút nhảy nhót, ánh mắt, có chút hoa mắt mê mẩn, “Ta đã là hẳn phải chết thân, đời này ba nguyện, nguyện cha mẹ ngủ yên, nguyện đệ đệ không chịu thua kém, nguyện ta đời này, có thể có người cam tâm tình nguyện, theo ta đàm luận một hồi oanh oanh liệt liệt yêu đương, hắn, có thể tiếp thu ta sao...”

Cao tầng ngồi vào.

Lục Vô Cực sắc mặt khẽ biến thành động.

Nhưng là vẫn ở chú ý Vương Bảo, thần niệm bao phủ giữa không trung, rõ ràng nghe được Vương Bảo cùng Vân Khê đối thoại.

Ho nhẹ một tiếng, Lục Vô Cực quay về Vương Bảo ngưng âm thanh truyền âm nói, “ngươi tới!”

Vương Bảo trừng mắt lên, con ngươi bắn phá bốn phía, lúc này mới ký ức lên Lục Vô Cực âm thanh.

Nhìn về phía cao tầng ngồi vào.

Lục Vô Cực chính đang quay về hắn vẫy tay.

Chưởng giáo lẫn nhau chiêu, Vương Bảo lơ ngơ, thế nhưng không dám không nghe, mau mau đứng lên đến, bước nhanh chân liền chạy tới.

Leo lên cao tầng ngồi vào, một đám trưởng lão nhìn thấy Vương Bảo, đều là dường như nhìn chí bảo.

"Đệ tử Vương Bảo, gặp chưởng giáo!"

Vương Bảo quay về một đám trưởng lão chắp tay hành lễ, sau đó đi tới Lục Vô Cực bên người.

"Ngươi tu vi làm sao?" Lục Vô Cực hỏi.

Vương Bảo đầu giương lên tóc vung một cái, "Tôi Thể sáu tầng đỉnh cao!"

"Quả thế!"

Lục Vô Cực sắc mặt bừng tỉnh,

Sau đó, cùng một đám trưởng lão như thế, đều là vừa khiếp sợ, lại là cao hứng.

Ngăn ngắn không tới thời gian một tháng, Tôi Thể ba tầng đến Tôi Thể sáu tầng, như vậy thiên tư, mà khi tuyệt đại thiên kiêu!

Hít một hơi.

Lục Vô Cực lúc này mới trầm giọng nói, "ta nghe ngươi nói, chính đang vượt ải người đệ tử kia, gọi Tiêu Viêm? Các ngươi nhận thức?"

Vương Bảo con ngươi trừng, “Chưởng giáo nghe ta nói? Chúng ta cách nhau xa như vậy? Ngươi nghe trộm a?”

Lục Vô Cực lòng vô cùng buồn bực, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Lén lút trộm... Nghe trộm?

Ta đường đường chưởng giáo, ta cần phải nghe trộm.

Được rồi, mặc dù có chút hứa nghe trộm hiềm nghi, thế nhưng, ngươi đây là cái gì thần kỳ não đường về a? Ngươi nên lưu ý, là cái này sao?

Ánh mắt toả ra sát khí.

Vương Bảo cái cổ co rụt lại, mau mau nói rằng, “chưởng giáo nghe không sai, bên trong chính là Tiêu Viêm sư huynh!”

Tiêu Viêm?

Một đám cao tầng đại lão, dồn dập mờ mịt, ngoại trừ một số họ Lưu trưởng lão, ngồi như châm chiên, các trưởng lão khác, đều là phiền muộn cực kỳ, danh tự này thực sự quá xa lạ.

Mà Võ Quân nhưng là đột nhiên nghiêm túc nói, “Ta biết hắn, rất chăm chỉ một cái tiểu tử, thế nhưng vào tông hai năm, cũng chỉ là Tôi Thể một tầng mà thôi!”

Lục Vô Cực liếc mắt một cái Võ Quân, mới vừa rồi còn gào to tự mình biết, bây giờ nhìn lại, ngươi biết cộng lông, ngươi đều bại lộ ngươi biết không?

Có điều.

Lục Vô Cực cũng không tâm tư ngứa ngáy Võ Quân.

Bao quát hắn ở bên trong, một đám cao tầng trưởng lão, đều là tâm trạng

ngơ ngác, khiếp sợ cực kỳ.

Vào tông hai năm, chỉ là Tôi Thể một tầng, bây giờ, vừa vào Thí Luyện Tháp, dĩ nhiên vọt tới bảy tầng.

Này cùng Vương Bảo như thế, đều là quá mức yêu nghiệt, yêu nghiệt khiến người ta khó có thể tin!

"Trời ạ, tám tầng!"

Đột nhiên.

Một đạo quát lớn âm thanh vang lên.

Nhưng là một trưởng lão không nhịn được, thất thố cực kỳ.

Lục Vô Cực cả người rung mạnh, liếc mắt nhìn Thí Luyện Tháp, không nhịn được đứng lên, nhìn tám tầng cái kia quang điểm, Lục Vô Cực tâm cũng bắt đầu run.

Mà Tử Vân Tông các đệ tử, vừa là mộng bức, lại là phiền muộn, các loại đau "bi", nhìn Thí Luyện Tháp, khóc không ra nước mắt.

Thiên sát, trước tiên có Vương Bảo đại ma vương, hiện tại, dĩ nhiên lại xuất hiện một cái so với đại ma vương còn ngưu tồn tại, đây là muốn hù chết ai vậy?

Lục Vô Cực đám người ánh mắt sáng quắc, cũng không tâm tư quản Vương Bảo, đều là nhìn chằm chằm Thí Luyện Tháp.

Vương Bảo nhìn một chút, cảm giác mình có thể đi rồi.

Có điều con mắt hơi chuyển động.

Vương Bảo ánh mắt chớp qua một đạo ý cười.

Tiêu Viêm sư huynh có thể làm đến nước này, Vương Bảo cũng khiếp sợ,

thế nhưng là cảm thấy chuyện đương nhiên, sư huynh nhưng là Đấu Đế Tiêu Viêm, sáng tạo kỳ tích không quá đáng.

Chỉ là.

Không thể ánh sáng (chỉ) nhường sư huynh trang bức a!

Hiện vào giờ phút như thế này, là thời điểm trang bức đi một làn sóng!

“Chưởng giáo, ta đi rồi a!”

Vương Bảo đột nhiên một tiếng bạo gào.

Âm thanh như lôi đình, lớn vô cùng.

Trong nháy mắt đem Lục Vô Cực tinh thần của bọn họ, cho chấn động trở về.

Hơn nữa, càng là hấp dẫn rất nhiều Tử Vân Tông đệ tử ánh mắt, nhìn Vương Bảo, trố mắt ngoác mồm.

Này giọng nói lớn.

Ngươi gào cộng lông a?

Lục Vô Cực sắc mặt biến thành màu đen, trừng mắt Vương Bảo quát lớn nói, “đi thì đi, ngươi tên gì? Mau cút trứng!”

“Tuân lệnh!”

Vương Bảo cười cợt.

Hấp dẫn ánh mắt của mọi người sau khi, tiếp đó, liền đến phiên trang bức thời khắc.

Xoay người, một bước hai bước.

Vương Bảo mau mau đối với hệ thống gọi nói, “hệ thống, cho ta tinh luyện tu vi!”

Bây giờ Vương Bảo tinh luyện giá trị, trải qua vừa nãy Thí Luyện Tháp trang bức, đã đạt đến đầy đủ hơn 1,300!

“Đã tiêu hao một ngàn tinh luyện giá trị, chính đang tinh luyện kí chủ tu vi, tinh luyện bên trong...”

Vương Bảo cũng mặc kệ tâm đen hệ thống, trong lòng căng thẳng, bắt đầu cầu khẩn đầy trời thần Phật, để cho mình trang bức thành công!

Tuyệt đối đừng thất bại a!

Hay là cầu khẩn hữu dụng!

“Tinh luyện thành công! Kí chủ hiện nay tu vi, Tôi Thể bảy tầng đỉnh cao!”

Kịch liệt đột phá khí thế, bộc phát ra, Vương Bảo lông không biến mất, dường như từng đạo từng đạo cuồng phong, tràn ngập bát phương.

Mà lúc này, lực chú ý của đám người, còn không từ Vương Bảo trên người thu hồi lại.

Bị khí thế kia tấn công một đòn, dồn dập há hốc mồm mộng bức.

Phụ cận ngồi vào những đệ tử nội môn kia, kinh ngạc thốt lên lên.

“Tôi Thể bảy tầng?”

“Khe nằm, nguyên lai hắn như thế treo!”

“Không đúng a, đây là đột phá mới có trạng thái a, trời ạ, đây là chuyện ra sao?”

“Tên biến thái này, tên biến thái này...”

Mà đối với Lục Vô Cực bọn họ mà nói.

Này càng thêm chấn động, càng thêm khó mà tin nổi, càng thêm...

Đồ phá hoại!

Không tu luyện không uống thuốc, tới ngươi quay một vòng, ngươi liền đột phá?

Hơn nữa, cơn khí thế này, tuyệt bức không kém hơn Tôi Thể bảy tầng đỉnh cao!

Lục Vô Cực đám người, kinh căn bản nói không ra lời.

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Mà Vương Bảo, nhưng là làm bộ mờ mịt dáng vẻ, gãi gãi đầu, đầy mặt không rõ nói thầm nói, “nha? Đột phá? Sao đột phá? Ta làm sao không biết đây?”

------oOo------

Chương 15: Chúng ta đánh không lại hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngắn ngủi yên tĩnh sau khi.

Lục Vô Cực thập phần không tự nhiên uốn éo người, trầm giọng hét lớn.

“Vương Bảo, ngươi là làm sao đột phá?”

“A? Không biết nha!”

“Ngươi vừa nãy chỉ là Tôi Thể sáu tầng, vì sao trực tiếp đột phá đến Tôi Thể bảy tầng đỉnh cao?”

“A? Không biết nha!”

Hai cái không biết nha, phối hợp Vương Bảo cái kia vẻ mặt mờ mịt, nhường Lục Vô Cực không nói gì nhìn trời, thở dài nói, “được rồi, cút ngay!”

Vương Bảo hài lòng đi xuống cao tầng ngồi vào.

Tự cho là đúng cảm thấy, kỹ xảo của chính mình không hề kẽ hở.

Sau lưng, Lục Vô Cực sắc mặt đen sì, vẻ mặt giận dữ.

Vừa nãy một hồi đối thoại nhường hắn có loại lập tức đem Vạn Đông Lưu đại sư huynh từ bế quan bên trong gọi ra kích động.

Trực giác nói cho Lục Vô Cực, Vương Bảo trên người chắc chắn cái gì thần dị chỗ, xem ra thật đến cùng đại sư huynh cố gắng nói một chút, tùy theo tài năng tới đâu mà dạy mới là đường ngay a!

...

...

Chưa kịp Vương Bảo trở lại chính mình ngồi vào.

Tử Vân Thí Luyện Tháp, đại diện cho Tiêu Viêm điểm sáng, trong giây lát chui vào chín tầng.

Cùng lúc đó, chính đang chín tầng bên trong Tiêu Viêm, vốn là gầy gò thân thể, như là bị bỏ thêm vào lớn lao sức mạnh, trở nên cường tráng cực kỳ, một đôi con mắt, thình lình xuất hiện hai đạo năm sao giống như điểm sáng.

Trước người.

Hai con đầy đủ cao hơn ba trượng khủng bố yêu thú, tập kích mà đến!

Đất đỏ gào thét chấn động khiến người sợ hãi, cuồng phong gào thét, kinh tâm động phách!

Tiêu Viêm sắc mặt lạnh lẽo, nhanh chân bước ra, thả người nhảy một cái, cao cao nhảy lên, người ở giữa không trung, song chưởng cùng mở, khí thế lăn thời gian, hai đạo dường như tử quang xạ tuyến, trong chớp mắt vọt tới hai con yêu thú trước người, đảo mắt vỡ ra được!

Cực kỳ sức mạnh hùng hồn, xé rách hai con to lớn yêu thú.

Toàn bộ chiến đấu không gian đều sắp tốc vang lên kịch liệt tiếng nổ mạnh.

Cộc!

Tiêu Viêm rơi xuống đất.

Mặt không hề cảm xúc.

Thí Luyện Tháp chín tầng, ở toàn lực của hắn bạo phát bên dưới.

Trực tiếp qua cửa!

Biết bao yêu nghiệt!

...

...

Thí Luyện Tháp ở ngoài yên lặng như tờ.

Dù cho là Vương Bảo, trở lại ngồi vào sau khi, cũng là không nhịn được nói rằng, “Tiêu Viêm sư huynh thực sự là quá hổ, chỉ ở ngoại môn, dĩ nhiên liền qua cửa!”

Bên người Vân Khê mê nhiên thất thần.

Cao tầng ngồi vào, Lục Vô Cực đám người hai mặt nhìn nhau.

Tử Vân Tông trong lịch sử, còn chưa bao giờ có thân ở ngoại môn, liền qua cửa Thí Luyện Tháp đệ tử.

Mà ở bên trong cửa bên trong, Khí Hải cảnh bên dưới, có thể qua cửa Thí Luyện Tháp, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Phải biết, Thí Luyện Tháp chín tầng, hai con thủ quan yêu thú, nhưng là Tôi Thể đại viên mãn sức chiến đấu.

Thí Luyện Tháp một tầng lớn cửa từ từ mở ra.

Tiêu Viêm từ bên trong đi ra, sắc mặt trầm ổn, xem Lục Vô Cực đám người, sáng mắt lên.

Không đề cập tới tuyệt thế sức chiến đấu.

Qua cửa Thí Luyện Tháp, sáng tạo kỳ tích, nhưng vẫn cứ bất động ngoại vật, như vậy tâm tính, thực khó tin tưởng sẽ ra như bây giờ một người thiếu niên trên thân thể người.

Xem xét một chút hoan hô Vương Bảo.

Hai người một đôi so với.

Lục Vô Cực các loại cao tầng trưởng lão khóe mắt co rúm.

Chuyện này quả thật không thể so sánh mà!

Thương Bá Thanh trên mặt, đều phảng phất mang theo một đóa hoa, cùng đối xử Vương Bảo tuyệt nhiên không giống thái độ, quay về Tiêu Viêm ôn nhu nói, "tiểu gia hỏa, chúc mừng ngươi, ngươi thành Thí Luyện Tháp tỷ thí người thứ nhất, sau đó tu luyện tới có chuyện gì khó xử, nhớ tới tìm ta yêu!"

Tiêu Viêm quay về Thương Bá Thanh chắp tay gật đầu, "Đa tạ trưởng lão!"

"Ừm, trở về đi thôi!"

Thương Bá Thanh càng hài lòng.

Nhìn, nhìn người ta này thái độ, thực sự là càng ngày càng khó chịu a, ngươi cái họ Vương tiểu tử, đừng làm cho ta chờ đến cơ hội, tóm lại ta liền quất chết ngươi!

Tiêu Viêm hướng về ngồi vào đi đến.

Thương Bá Thanh nhưng là ho nhẹ một tiếng, bắt đầu đọc này vòng thứ nhất mười người đứng đầu.

Tuy rằng không phải thành tích cuối cùng,

Thế nhưng, cái này cũng là một cái làm náo động cơ hội!

...

...

Tiêu Viêm hướng đi Vương Bảo ngồi vào, thẳng đến lúc này, trong con ngươi, mới rốt cục xuất hiện nồng nặc kích động.

Từng có lúc, hắn có thể nghĩ đến, chính mình cũng sẽ có như thế một ngày?

Hiện nay, hắn làm được!

Đệ tử ngoại môn ngồi vào nơi nào đó.

Tiêu Linh Nhi ngơ ngác nhìn Tiêu Viêm bóng người, sắc mặt sát trắng như tờ giấy, thân thể mềm mại run rẩy, trong con ngươi ẩn chứa Ai sắc.

Ở bên cạnh hắn, Lưu Lãng nắm chặt nắm tay, khí trên mặt một mảnh tái nhợt, nhưng là, hắn có hỏa không phát ra được, bởi vì hắn không dám!

Thi đấu tiếp tục.

Một vòng đón lấy một vòng,

Có điều so với Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, những đệ tử còn lại thời gian hao phí, liền thiếu quá nhiều, đa số là dừng lại với ba tầng, chút ít vọt tới bốn tầng năm tầng, nhưng mãi đến tận hết thảy đệ tử ngoại môn tỷ thí xong, cũng không có một cái khác năm tầng phá quan.

Ngoại môn thi đấu ngày thứ nhất, liền như thế khúc chiết qua đi.

Ngày thứ hai, chân chính kích động lòng người thời khắc đến.

Nếu như nói Thí Luyện Tháp sát hạch chỉ là làm nóng, cái kia ngày thứ hai võ đấu, đây là hất vào cao trào.

Đương nhiên.

Đối với một năm này tham gia ngoại tông thi đấu các đệ tử mà nói...

Nào đó sư đệ: “Sư tỷ cố lên, coi như người thứ ba không phải ngươi, năm người đứng đầu khẳng định có ngươi một vị trí!”

Nào đó sư muội: “Sư huynh cố lên yêu, coi như người thứ ba không phải ngươi, sư muội tin tưởng ngươi nhất định có thể đoạt được người thứ bốn! Yêu yêu đát!”

Nào đó trưởng lão: “Bay lên đã đến giờ, lần này thi đấu ngươi nếu như không chiếm được người thứ ba, ngươi liền cho lão tử cả đời chờ ở ngoại môn đi!”

Không sai.

Hết thảy đệ tử ngoại môn, mưu đủ kính, được đủ cổ vũ cùng uy hiếp, mục tiêu nhắm thẳng vào người thứ ba.

Cho tới trước hai tên.

Khe nằm, còn so với cộng lông a, cái kia hai tên biến thái đã đặt trước!

Lúc này.

Bọn họ trái lại là mười phần mong đợi, muốn nhìn một chút, Vương Bảo đại ma vương cùng Tiêu Viêm kỳ tích chi tử, đến cùng ai thắng ai thua!

...

Tỷ thí tràng đánh cực kỳ hừng hực!

Trăm tên đệ tử ngoại môn, tổng cộng là cái võ đài, song song đối chiến, căng thẳng lại kích thích bầu không khí, nhường rất nhiều quan chiến đệ tử nhiệt huyết sôi trào.

Cao tầng ngồi vào, Lục Vô Cực cùng một đám trưởng lão ngồi, nhìn trên võ đài đệ tử, Lục Vô Cực cảm thán nói rằng, “năm nay thực sự là được mùa năm, Tôi Thể ba tầng đệ tử, so với trước nhiều năm đầy đủ sáu phần mười!”

Tử Vân Tông các trưởng lão nghe vậy đều là lộ ra nụ cười.

Tông môn phát triển càng ngày càng có khí thế, đối với bọn họ mà nói, đương nhiên cũng là chuyện tốt.

Thời gian tiến hành khi đến trưa.

Thập cường rốt cục quyết ra.

Thập cường đệ tử ngoại môn, đứng mười toà trên lôi đài!

Thương Bá Thanh trước sau như một đứng đài cao, cao giọng nói, "hôm qua Thí Luyện Tháp thập cường, ra khỏi hàng!"

Từng cái từng cái đệ tử ngoại môn đi ra.

"Sư huynh, đến phiên chúng ta lên sân khấu!" Vương Bảo vỗ một cái Tiêu Viêm vai cười đứng dậy.

Tiêu Viêm nghe vậy không khỏi khóe mắt vừa kéo, không nhịn được nói rằng, "sư đệ, lấy thực lực của ngươi, bọn họ không một cái là đối thủ của ngươi, ngươi với bọn hắn so cái gì?"

Vương Bảo trợn mắt lên, "Sư huynh ngươi không thể so?"

Tiêu Viêm gật gù, bên người Vân Khê trợn tròn mắt, "Ngươi làm ai cũng cùng ngươi như thế không hạn cuối?"

Vương Bảo nghĩ thầm, ta cũng không muốn so sánh với a, dù sao bắt nạt người có ý tứ gì? Thế nhưng.

Ta đến trang bức a!

Tuyệt không buông tha bất luận cái nào trang bức cơ hội, đây chính là liên quan đến tương lai của chính mình.

Vì lẽ đó, Vương Bảo nghĩa chính ngôn từ nói rằng, "sư muội ngươi sai rồi,

ta đây là không hạn cuối sao? Ta đây là muốn nhường chư vị đồng môn biết, sơn ngoại hữu sơn, người ở ngoài có tiên, tỉnh (tiếp kiệm) bọn họ tự kiêu!”

Dứt lời.

Vương Bảo phảng phất một cái chính nghĩa chi sĩ, đi ra ngoài.

Tiêu Viêm đỡ trán, lắc đầu bất đắc dĩ, Vân Khê đứng lên, nói thầm nói, “cái tên này vẫn đúng là sẽ tìm lý do, cho là chúng ta không biết, ngươi chính là nghĩ làm náo động?”

“Sư muội cẩn thận!” Tiêu Viêm nhắc nhở.

Vân Khê khuôn mặt đỏ lên, dữ dằn nói rằng, “ngày hôm qua vấn đề của ta, ngươi vẫn chưa trả lời ta đấy, nghĩ kỹ, cho ta cái đáp án!”

Dứt lời, Vân Khê làm bộ trấn định dáng vẻ, đạp bước rời đi.

Tiêu Viêm ngơ ngác nhìn Vân Khê bóng người, sau nửa ngày, khóe miệng xẹt qua một vệt ý cười.

Mà vào giờ phút này.

Rất nhiều người đều ngây người.

Nhìn đứng hôm qua Thí Luyện Tháp thập cường đệ tử bên trong, một bộ “Ai cũng không thể ngăn cản ta chiến đấu” dáng vẻ Vương Bảo.

Chính ở trên lôi đài đứng mười cái võ đấu thập cường người, không nhịn được nước mắt đều muốn rơi xuống.

Rất nhanh.

Một người mặc áo đen, dài đến khá là tuấn tú thanh niên, quay về Thương Bá Thanh chắp tay khom lưng, bi phẫn nói rằng, “đệ tử Trương Thành, khẩn cầu trưởng lão làm chủ, trực tiếp nhường Vương Bảo sư huynh thăng

cấp đi, van cầu ngài rồi, chúng ta đánh không lại hắn...”

------oOo------

Chương 16: Ma trứng, ta rất sao đã làm gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Thành bi phẫn tiếng vang lên sau khi, còn lại đệ tử ngoại môn cũng là dồn dập phụ họa.

“Không sai không sai! Hắn tu vi đều Tôi Thể bảy tầng, chúng ta với hắn đánh cộng lông!”

“Này không phải bắt nạt người sao?”

“Không mang theo như thế không hạn cuối a!”

“Còn có thể hay không thể muốn mặt mũi?”

“Trưởng lão, này vốn là lãng phí thời gian, chúng ta mười người gộp lại đều đánh không lại hắn!”

Ngươi một lời ta một lời.

Tiếng oán than dậy đất.

Thương Bá Thanh khóe mắt vừa kéo, hung tợn trừng mang theo vẻ mặt vô tội Vương Bảo một chút.

Tên tiểu hỗn đản này.

Chỉ cần hắn xuất hiện, liền không chuyện tốt.

“Vương Bảo, ngươi xuống xuống!” Thương Bá Thanh phất tay xua đuổi.

Vương Bảo cuống lên, giời ạ, không cho ta trang bức làm sao thành?

Hôm qua tới này vừa ra, hiện tại lại tới đây vừa ra, ta nghĩ trang cái bức làm sao liền như thế khó đây?

“Ta muốn tham gia chiến đấu!”

Vương Bảo hét lớn.

Nhìn quanh một vòng, Vương Bảo ánh mắt ác liệt gào nói, “chiến đấu mới là tăng cường thực lực tốt nhất con đường, ai cũng không thể ngăn cản ta chiến đấu!”

Mọi người nghe được suýt chút nữa thổ huyết.

Này không biết xấu hổ, còn chiến đấu mới là tăng cường thực lực tốt nhất con đường, ngươi tăng cường cái rắm!

Ngươi nghĩ rằng chúng ta không rõ ràng, ngươi chính là nghĩ đi tới bắt nạt người sao? Người khác liền ngươi nửa chiêu đều không tiếp nổi, ngươi tăng cường thực lực cái cà a!

Thương Bá Thanh một tuốt tay áo, hung ác quát, “Lão phu đã ba năm không có động thủ, ta xem ngươi là ngứa người!”

Vương Bảo bĩu môi, “Ngươi thân là trưởng lão, bắt nạt ta thú vị?”

Thương Bá Thanh được kêu là một cái khí a.

Ta bắt nạt ngươi vô vị, ngươi bắt nạt người khác liền thú vị?

Vân Khê đứng Vương Bảo bên cạnh, bất động thanh sắc rời đi hắn xa mấy bước, một bộ ta không quen biết tiện nhân kia dáng vẻ.

Tiêu Viêm đang ngồi vào lên xem muốn cười, vẻ mặt quái lạ.

“Được rồi!”

Lục Vô Cực quát to một tiếng truyền đến, tất cả mọi người nhất thời câm

miệng.

Nhìn Vương Bảo, Lục Vô Cực trầm giọng nói, “Vương Bảo, thực lực ngươi căn bản là không cần tham gia võ đấu! Này căn bản không tất yếu, chờ quyết ra sau tám tên, ngươi cùng Tiêu Viêm hai người lại võ đấu quyết ra trước hai tên!”

Chưởng giáo mở miệng, Vương Bảo biết vậy nên không triệt, dù sao chưởng giáo tôn nghiêm không phải là đùa giỡn, có điều vẫn là chưa từ bỏ ý định nói rằng, “chưởng giáo, kỳ thực ta là ôm thiện ý tới tham gia chiến đấu, các ngươi đều đem ta nghĩ tới quá hỏng rồi, như vậy đi, nếu không ngài áp chế tu vi của ta? Tổng được chưa?”

Lục Vô Cực trợn tròn mắt.

Hàng này, làm sao liền nghĩ như thế chiến đấu đây?

Nghe nói hắn ở ngoại môn này hơn một nửa cái Nguyệt Thiên trời tìm người chiến đấu, đều sắp đem người đánh ói ra còn làm không biết mệt, thật là một mười phần tiểu hỗn đản!

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, bỗng nhiên mở ra nhóm trào, nhìn những kia đệ tử ngoại môn, kỳ dị nói rằng, “ta đều áp chế tu vi, các ngươi chẳng lẽ còn không dám đánh với ta? Ta chỉ yêu cầu Tôi Thể ba tầng, sơ kỳ là có thể!”

“Nói đi nói lại...”

“Lẽ nào các ngươi liền không muốn báo thù?”

“Quãng thời gian trước các ngươi ta nhưng là không ít thu thập, các ngươi liền không nghĩ dọn dẹp một chút ta?”

“Ta như thế thích ăn đòn, các ngươi lẽ nào liền một điểm không muốn quất ta một lần?”

Vương Bảo nhóm trào lớn kỹ năng một thả.

Một đám đệ tử ngoại môn trong nháy mắt khó chịu.

Hồi tưởng lại quãng thời gian trước nước mắt lăn năm tháng, trong giây lát, cái kia Trương Thành rống to nói, "chưởng giáo, vậy thì làm như vậy đi! Ta liền không tin, thực lực của hắn áp chế đến Tôi Thể ba tầng sơ kỳ, trong chúng ta, còn không ai có thể quất hắn!"

Lại một cái thập cường ngoại môn tiếp lời nói, "không được, ba tầng cũng bất ổn, nhiều lắm Tôi Thể hai tầng!"

"Vương Bảo sư huynh nhiều trâu bò a, hắn chỉ dùng Tôi Thể một tầng ta cảm thấy rất đáng tin!" Có người bắt đầu âm hiểm cười.

Trải qua giao phong ngắn ngủi sau khi, Lục Vô Cực đem Vương Bảo chân nguyên phong ấn, áp chế đến Tôi Thể hai tầng đỉnh cao.

Thời khắc này, rất nhiều người hưng phấn lên, cảm giác được nhiệt huyết sôi trào.

Không có tham gia chiến đấu đệ tử ngoại môn, từng cái từng cái toàn bộ gào gào gọi mở ra.

"Các sư huynh cố lên!"

"Đánh chết hắn!"

"Đánh đánh đánh, cho chúng ta báo thù!"

"Ha ha ha, cơ hội ngàn năm một thuở a, thực sự là hận không thể tự mình lên sân khấu!"

Vương Bảo nhìn, nghe, trong lòng cười lạnh không ngớt.

Đệ một trận chiến đấu, ngay ở trong bầu không khí như vậy mở ra.

Vương Bảo đối chiến Tôi Thể bốn tầng trung cảnh ngoại môn thiên kiêu Trương Thành!

Cho tới cái khác chiến đấu đệ tử, vốn là, là mười buổi diễn đồng thời tiến hành, thế nhưng, hiện tại ai còn có tâm tư chiến đấu a.

Vương Bảo đại ma vương liền muốn bị đau ẩu, vẫn là hắn tự tìm, loại tình cảnh này nếu như bỏ qua, đời này cũng phải hối hận!

Ai cũng biết, lấy Vương Bảo thiên tư, ngày hôm nay qua đi, Phong Vân Hóa Long nhất phi trùng thiên, muốn dạy dỗ Vương Bảo, hiện tại chính là cơ hội duy nhất!

Đứng ở trên lôi đài.

Trương Thành nhiệt huyết dâng lên, cả người run rẩy, kích động tột đỉnh, phải biết, bởi vì chính mình là ngoại môn thiên kiêu, vì vì là tu vi của chính mình tương đối cao, ở quãng thời gian trước, Vương Bảo tìm người chiến đấu, mỗi ngày đều sẽ tìm tới chính mình, một ngày không rơi!

Chính mình, mỗi ngày đều bị Vương Bảo đánh thành cô dâu nhỏ!

Hiện nay.

“Vương Bảo! Ngày hôm nay, ta muốn báo thù!”

Trương Thành quát to một tiếng.

Khí thế cuồn cuộn.

Nắm đấm nắm chặt, xương ngón tay khớp xương ca vang lên kèn kẹt, nhìn chằm chằm Vương Bảo, Trương Thành lệ quát, “Trải qua ngươi những ngày qua đả kích, ta biết sỉ sau đó dũng, Thương Long quyền đã bị ta tu luyện tới cảnh giới đại thành!”

“Xem ta làm sao trừng trị ngươi!”

Ầm!

Bước chân đạp xuống, võ đài đều là rung động lên, Trương Thành hướng về Vương Bảo chạy tới, nắm đấm giơ lên, như Thương Long ra biển, thả người nhảy một cái, nắm đấm phảng phất hạt mưa bình thường, hướng về Vương Bảo tùy ý mà tới.

"Ngày hôm nay, ta muốn thắng ngươi một lần!"

Trương Thành gào thét, vang tận mây xanh, trong cơ thể uất ức, phát tiết vô cùng nhuần nhuyễn, có thể thấy được hắn bị Vương Bảo đả kích lớn bao nhiêu!

Muôn người chú ý, tất cả mọi người là nhìn Vương Bảo.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên nháy mắt mấy cái, tại chỗ bất động, sau đó chậm rì rì giơ tay lên, trong chớp mắt, Vương Bảo bàn tay liền từ đỏ biến thành trắng, do trắng (Haku) chuyển vàng, yếu ớt kim quang nương theo Vương Bảo bàn tay vung ra, trong nháy mắt bạo phát!

Đang dùng Thương Long quyền, chuẩn bị đem Vương Bảo đánh thành đầu heo Trương Thành, thời khắc này bối rối.

Chỉ cảm thấy một luồng mênh mông sức mạnh, hướng về chính mình bức ép tới, như một cái vạn dặm Trường Giang, ở giội rửa chính mình này viên đá ngầm, khí thế cuồn cuộn, lực áp bách mười phần.

Đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, Trương Thành trước mắt bị từng luồng từng luồng kim quang bao trùm, sau đó như như diều đứt dây, bay ngược giữa không trung, rơi xuống tới dưới lôi đài.

Đau nhức lúc này mới mãnh liệt truyền đến.

Trương Thành ngây người như phỗng, đối với thân thể đau đớn, không hề

hay biết, vẫn là duy trì giơ nắm đấm tư thế, một không thể động đậy được, ngơ ngác nhìn bầu trời, sắc mặt như tro tàn.

Trong đầu, cũng chỉ có một ý nghĩ.

Ma trứng, ta rất sao đã làm gì?

Yên tĩnh.

Bầu không khí chớp mắt do hừng hực, tiến vào đáng sợ yên tĩnh.

Này trong bầu không khí như vậy, Vương Bảo vẩy vẩy bàn tay, che ngực, một bộ ta bị thương rất nặng vẻ mặt, uể oải nói rằng, “ta bị thương, Trương Thành sư đệ quả nhiên lợi hại, thế nhưng bị thương cũng không thể ngăn cản ta chiến đấu, cái kế tiếp là ai? Mau lên đây đánh ta đi, đây chính là các ngươi thừa lúc vắng mà vào cơ hội...”

------oOo------

Chương 17: Quán Nguyệt Thương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô liêm sỉ là cái gì?

Thời khắc này, rất nhiều người đều cảm thấy, chính mình chứng kiến một cái đẳng thức.

Vậy thì là vô liêm sỉ.

Vương Bảo.

Cái này đẳng thức là thành lập.

Nhìn che ngực, nhìn qua "Ai nha ta thật yếu ớt" dáng vẻ Vương Bảo.

Rất nhiều người thổ huyết.

Ma trứng!

Có thể đừng đem chúng ta thông minh phóng tới trên đất ma sát sao?

Ngươi rất sao còn trang đây? Cho là chúng ta không biết ngươi?

Người Trương Thành sư huynh nắm đấm cũng không đánh đến trên người ngươi một tia, ngươi còn có thể bị thương?

Nhìn Trương Thành.

Các đệ tử ngoại môn âu sầu trong lòng, bi phẫn cực kỳ.

Bi ai a!

Mười phần bi ai!

Tốt nhất báo thù cơ hội?

A phốc!

Đừng nghịch!

Cao tầng ngồi vào.

Lục Vô Cực đám người, sắc mặt đại biến, ánh mắt mang theo nghiêm nghị, có mấy cái, càng là nghi ngờ không thôi đứng dậy, nhìn về phía Võ Quân trưởng lão.

Võ Quân hít vào một ngụm khí lạnh.

Đột nhiên đứng lên.

Con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm Vương Bảo, Võ Quân lớn quát, "Vương Bảo!"

Vương Bảo xoay người, chắp tay kinh ngạc nói, "ai?"

Võ Quân ánh mắt ác liệt, miệng lưỡi run lên, trầm giọng hét lớn, "Ngươi đem [Khai Bi Thủ] tu luyện tới hoàn mỹ cảnh giới?"

Vương Bảo nhất thời đại hỉ, hắn tới chính là chuẩn bị dùng [Khai Bi Thủ] đến trang bức, Võ Quân không đề cập tới, hắn cũng sẽ "Không để lại dấu vết" nói ra, lúc này Võ Quân trưởng lão trợ công, mau mau nói rằng, "không sai!"

Võ Quân nuốt ngụm nước bọt.

Khai Bi Thủ, là Võ Quân tự nghĩ ra Huyền cấp võ kỹ.

Tự nhiên biết môn võ kỹ này tu luyện khó xử.

Đổi làm những đệ tử khác, coi như là đệ tử nội môn, muốn nhập môn, dễ

dàng, thế nhưng nghĩ phải tiếp tục sơ thông, đại thành, nhắm thẳng vào hoàn mỹ.

Này không cái hai ba năm, đừng vọng tưởng!

Thiên tư cao đến đâu.

Cũng có cái mức độ a!

"Từ ta cho hắn Khai Bi Thủ, đến hiện tại, lúc này mới bao nhiêu thời gian? Không tới một tháng!"

Võ Quân ngơ ngác thất thần.

Lục Vô Cực đám người hô hấp dồn dập, ánh mắt tỏa ánh sáng.

Này làm người giận sôi võ kỹ lĩnh ngộ tốc độ, chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy.

Coi như là Thái Nhất Tông cái kia siêu cấp yêu nghiệt đệ tử Lý Vô Thần, phỏng chừng cũng không thể như thế biến thái chứ?

Bất kỳ một môn võ kỹ, muốn tu luyện đến hoàn mỹ cảnh giới, đều là rất khó muôn vàn khó khăn!

Mà hàng này.

Không tới một tháng, liền đem Huyền cấp võ kỹ, tu luyện tới hoàn mỹ cảnh giới!

Đáng sợ, đã không đủ để hình dung!

Tử Vân Tông bên trong đệ tử ngoại môn, kinh hãi cực kỳ, xem thần nhân như thế, nhìn Vương Bảo.

Dưới lôi đài, bò lên Trương Thành, yên lặng cúi đầu rơi lệ.

Hoàn mỹ cảnh giới Huyền cấp võ kỹ.

Loại này sức chiến đấu bổ trợ, do nhiều đáng sợ?

Chính mình lại vẫn nghĩ nắm cơ hội báo thù? Ha ha ha, ta làm sao ngu như vậy?

Tiểu trên đài cao.

Thương Bá Thanh tuy rằng cũng thay Vương Bảo cao hứng, vì là Vương Bảo thiên tư thuyết phục, nhưng là, hắn lại rất khó chịu, nhìn Vương Bảo, Thương Bá Thanh trầm thấp quát, "Vương Bảo, ngươi có thể xuống!"

Vương Bảo nghiêm túc nói, "Ta còn không đánh xong đây!"

Thương Bá Thanh uể oải nói rằng, "ngươi hỏi bọn họ một chút, còn ai dám đánh với ngươi?"

Một đám đệ tử ngoại môn cúi đầu không nói.

Vương Bảo vừa nhìn, biết lần này trang bức, phỏng chừng liền chấm dứt ở đây, biết vậy nên phiền muộn, nói rằng, "này không phải bản ý của ta, kỳ thực ta là người tốt, các ngươi phải tin tưởng ta!"

Vừa nói, Vương Bảo một bên nhảy xuống lôi đài, đi rồi.

...

Hay là bị Vương Bảo kích thích.

Ngoại trừ Vương Bảo cùng Tiêu Viêm ở ngoài, còn lại tham gia chiến đấu đệ tử ngoại môn, đều là dị thường nghiêm túc.

Theo thời gian trôi qua, cuối cùng thập cường người rốt cục sinh ra.

Vân Khê đoạt được người thứ bốn, vẻ mặt giếng cổ không dao động.

Sau đó.

Mọi người ở đây, ánh mắt dồn dập tìm đến phía Vương Bảo cùng ngồi ở Vương Bảo bên người Tiêu Viêm.

Này, là hai cái Tử Vân Tông trong lịch sử đều đủ để xếp hạng hàng đầu thiên kiêu đệ tử!

Một cái, thân ở ngoại môn, liền cứng rắn cực kỳ quét ngang Thí Luyện Tháp!

Một cái khác, không tới một tháng, liền nắm giữ hoàn mỹ cảnh giới Huyền cấp võ kỹ!

Hiện nay, bọn họ muốn tiến hành một hồi long tranh hổ đấu.

Hỏa tinh đụng Địa cầu như thế chiến đấu, làm cho mọi người ở đây, tâm tình đều là cực kỳ kích động.

Lục Vô Cực đứng lên, tự mình chủ trì chiến đấu, nhìn Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, Lục Vô Cực trên mặt, không cảm thấy lộ ra một vệt hưng phấn nụ cười, lớn quát, "Vương Bảo, Tiêu Viêm, ra khỏi hàng! Lên võ đài!"

Vương Bảo cùng Tiêu Viêm liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt dường như gây nên đốm lửa nhỏ (sao hỏa), bèn nhìn nhau cười, hai người mấy cái lên xuống, liền nhảy lên võ đài.

Lục Vô Cực trầm giọng nói, "văn không có đệ nhất, võ không có đệ nhị, trận chiến ngày hôm nay, ta hi vọng các ngươi toàn lực ứng phó, không muốn lưu thủ! Bắt đầu đi!"

Ngồi vào lên.

Vân Khê đột nhiên giơ nắm đấm, yêu kiều quát, "Tiêu Viêm sư huynh cố lên, đem Vương Bảo sư huynh đánh thành đầu heo!"

Một tiếng qua đi.

Còn lại đệ tử ngoại môn dồn dập kêu lớn lên.

“Tiêu Viêm sư huynh, xin mời cho chúng ta báo thù!”

“Cố lên cố lên! Tiêu Viêm sư huynh tất thắng!”

“Tiêu Viêm sư huynh, ngươi có thể nhất định phải thắng a!”

Mỗi người đều ở cho Tiêu Viêm cố lên.

Không có một cái đứng Vương Bảo bên này.

Vương Bảo khóe mắt cuồng quất, nhưng cũng không để ý lắm, nhìn về phía Tiêu Viêm, chắp tay nói, “sư huynh...”

Tiêu Viêm hít một hơi, ánh mắt rạng rỡ tia chớp, chiến ý bộc phát, hơi cười, “Đánh đi!”

Vương Bảo thoải mái cười to, “Vậy thì đánh đi!”

Chưa thời chiến tỉnh táo nhung nhớ.

Lúc chiến đấu đầy người sát khí.

Hai bóng người dường như giống như du long, trong nháy mắt liền đối chiến ở cùng nhau.

Vương Bảo tu vi chính là Tôi Thể bảy tầng đỉnh cao, mà Tiêu Viêm, cũng bất đắc chí nhiều nhường, hai người tu vi ăn ảnh làm, ra tay thời gian, càng là võ kỹ điệt ra.

Vương Bảo dùng chính là Khai Bi Thủ.

Này một môn Võ Quân trưởng lão tự nghĩ ra Huyền cấp võ kỹ, uy lực vô

cùng mạnh mẽ, tổng cộng chín thức, càng ẩn chứa một loại súc thế lực lượng.

Võ kỹ sử dụng thời gian càng mạnh, võ kỹ uy lực lại càng lớn.

Đạo đạo ánh vàng không ngừng toả ra, bị Vương Bảo đánh ra đi ra ngoài, mở kim liệt thạch, coi như là Tử Vân Tông nội môn Tôi Thể tám tầng tu sĩ đứng Vương Bảo trước mặt, cũng đến trọng thương thổ huyết.

Mà Tiêu Viêm.

Hắn thần bí sư tôn, dạy cho hắn rất nhiều võ kỹ.

Hiện tại dùng, chính là một loại Huyền cấp võ kỹ [Thiên La Thủ]!

Chưởng như thiên nữ tán hoa, mang theo tầng tầng huyễn ảnh, dâng trào lớn lực bạo phát, từng luồng từng luồng sức mạnh mạnh mẽ bên trong, từ từ chuyển hóa thành một đạo đạo ấn nhớ bọc Tiêu Viêm bàn tay!

Trong thời gian ngắn, hai người liền không biết giao thủ bao nhiêu lần, chân nguyên va chạm cuồn cuộn mà ra, va chạm võ đài mặt đất, cuồng phong gào thét, phát sinh ca ca ca âm thanh.

“Thật mạnh!”

Rất nhiều Tử Vân Tông đệ tử, đều là thân thể hơi run, đệ tử ngoại môn kinh hãi cực kỳ, mà đệ tử nội môn, càng là thập phần cay đắng.

Những kia Tôi Thể tám tầng đệ tử, ánh mắt đều là lập loè mờ mịt, đổi vị suy nghĩ, chính mình ở đây lên, có thể chịu đựng được sao?

Cao tầng ngồi vào.

Lục Vô Cực đám người ánh mắt nghiêm nghị cực kỳ, nghị luận sôi nổi.

“Vương Bảo dùng chính là Khai Bi Thủ, hoàn mỹ cảnh giới, Võ Quân trưởng lão tự nghĩ ra môn võ kỹ này, thập phần bá đạo, thế nhưng Tiêu

Viêm dùng, lão phu chưa từng gặp!”

“Xem ra hắn cũng là có chính mình gặp gỡ, vũ kỹ này cấp bậc không thấp!”

“Tốt một hồi long tranh hổ đấu, thực sự là quá thoải mái!”

“Chúng ta Tử Vân Tông có này các đệ tử, lo gì không thịnh hành?”

Lục Vô Cực thấy rõ, trầm mặc không nói, sau nửa ngày, đột nhiên hé mắt, lớn quát, “Xuất toàn lực! Có chúng ta ở đây, đừng sợ bị thương, lão phu nơi này có một viên trời phẩm sinh cơ đan, cái nào sợ các ngươi chỉ còn dư lại một hơi, lão phu cũng có thể cứu lại đến!”

Ầm!

Trên lôi đài, Vương Bảo cùng Tiêu Viêm đồng thời lùi về sau.

Thở hồng hộc.

Sắc mặt ửng hồng, vô cùng kích động.

Chiến thoải mái tràn trề!

“Sư đệ, chịu đựng được sao?”

Tiêu Viêm hít sâu một hơi, ánh mắt thiện lương, chỗ sâu trong con ngươi mang theo điểm điểm ý cười.

Vương Bảo lẫm lẫm liệt liệt vỗ ngực một cái, “Nam nhân không thể nói không được, chưởng giáo đều nói rồi, không cần sợ, sư huynh liền toàn lực ứng phó đi! Ta cũng muốn nhìn một chút, sư huynh mạnh nhất thực lực, có thể đạt đến mức độ cỡ nào!”

Tiêu Viêm cười to lên, “Nói thật, ta cũng không rõ ràng, ta tu luyện một môn võ kỹ, còn chưa bao giờ theo người giao chiến qua!”

Vương Bảo sáng mắt lên, “Đúng dịp, ta cũng là như thế, có điều ta môn võ

kỹ này, cần dùng binh khí!”

“Binh khí chính là thân thể kéo dài, sư đệ không cần sợ chiếm ta tiện nghi, tự rước chính là!” Tiêu Viêm cười nói.

“Đa tạ sư huynh!”

Vương Bảo chắp tay, ánh mắt ở bên cạnh binh khí giá lên quét qua.

Có điều nhưng vào lúc này, cao tầng ngồi vào lên Trương Vân Hưng, ánh mắt tinh mang lóe lên, trên mặt mang theo một vệt vẻ kích động, đưa tay hướng về trước vỗ một cái, một cây trường thương xuất hiện ở trong tay hắn.

Trương tay giương lên.

Trường thương như điện mang thoát ra, thẳng đến Vương Bảo.

Trương Vân Hưng âm thanh, trên không trung nổ bể ra đến.

“Vương Bảo, thương này chính là ta Khí Hải cảnh thời điểm sử dụng, nặng 1,800 cân, thương (súng) tên [Quán Nguyệt], hiện nay, đưa cho ngươi!”

------oOo------

Chương 18: Đồng dạng thiên kiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Quán Nguyệt trường thương phá không kéo tới.

Vương Bảo thả người nhảy một cái, đưa tay vẫy, trực tiếp nắm lấy Quán Nguyệt Thương.

Rơi xuống đất, tiện tay kéo ra mấy cái thương hoa, như cánh tay điều động.

Chân nguyên hơi động, Quán Nguyệt Thương liền phảng phất có chứa linh tính, ong ong hí dài lên.

"Hảo thương! Nhiều Tạ trưởng lão!"

Vương Bảo sang sảng cười to, quay về Trương Vân Hưng chắp tay hành lễ.

Trương Vân Hưng gật gù, ánh mắt mang theo nồng nặc chờ mong.

"Bắt đầu đi!"

Vương Bảo hít một hơi, Quán Nguyệt Thương lập tức, ánh mắt nghiêm nghị lên.

Tiêu Viêm vẻ mặt cũng là trở nên nghiêm túc, hai người đối diện mấy hơi thở sau khi, đồng thời động.

Vương Bảo chân đạp đại địa.

Trường thương mấy cái lên xuống, cuối cùng đâm ra một thương.

Trong chớp mắt, cuồn cuộn chân nguyên hóa thành từng đạo từng đạo

không tên bóng mờ, dường như tạo thành một con Thái cổ ma tượng, hùng hồn núi lớn bình thường quay về phía trước nghiền ép mà xuống.

Chiêu này chính là Vạn Tượng Đồ Ma quyết thức thứ hai [Ma Tượng Đạp Thiên].

Thái cổ ma tượng, thiên địa ngang dọc.

Dẫm lên trời!

Mà Tiêu Viêm nhưng là thân thể giống như lôi đình thân, dưới chân ánh chớp lấp loé, tốc độ nhanh tới cực điểm, song chưởng dò ra, giao long xuất hải, khí thế vô tận, trong chớp mắt, một luồng sức mạnh cuồng bạo từ Tiêu Viêm trong bàn tay bộc phát ra!

Ầm!

Trên võ đài không khí chớp mắt nổ tung, khủng bố chân nguyên va chạm xung kích quả thực như là nhấc lên một đạo loại nhỏ bão táp, hướng về bốn phía tràn ngập ra!

Nương theo kịch liệt tiếng nổ.

Vương Bảo cảm giác được Quán Nguyệt Thương lên, truyền đến sức cản mạnh, không tự chủ được lùi về sau một bước, mũi thương chỉ xéo bầu trời, nhưng cũng không thể tiến thêm!

Mà Tiêu Viêm cũng là đột nhiên nghỉ chân, song chưởng run rẩy, con ngươi rạng ngời rực rỡ, nhìn Vương Bảo, trên mặt mang theo vẻ hưng phấn, “Sư đệ, hảo thương pháp!”

Vương Bảo cười nói, “sư huynh khẳng định hạ thủ lưu tình!”

Tiêu Viêm không tỏ rõ ý kiến lắc đầu một cái, sau đó liền cười to mà lên, “Trở lại!”

Ầm!

Hai người lần thứ hai chiến ở cùng nhau, hơn nữa lần này không còn là thăm dò tính công kích, thông qua vừa nãy giao thủ, Vương Bảo cùng Tiêu Viêm cũng đã rõ ràng, thực lực của hai người, chỉ ở sàn sàn với nhau, đừng lo bất ngờ phát sinh.

Nhanh!

Quá nhanh!

Bất kể là Vương Bảo vẫn là Tiêu Viêm, tốc độ của hai người đều là cực nhanh, ra tay cường độ càng là mạnh mẽ làm người giận sôi, xa hoàn toàn không phải Tôi Thể bảy tầng võ giả có thể sánh ngang!

Bốn phía Tử Vân Tông đệ tử xem chính là trố mắt ngoác mồm, cực kỳ chấn động, mồ hôi lạnh đều không cảm thấy chảy ra.

“Mã Đức! Hai người này thực sự là Tôi Thể cảnh?”

“Bực này thực lực, sợ là Tôi Thể chín tầng đi tới, cũng sẽ một đòn liền tan nát!”

“Quá lợi hại, quá lợi hại, chính là không biết, Âu Dương Chiến sư huynh với bọn hắn so sánh, ai thắng ai liệt!”

“Bọn họ sử dụng đây là cái gì võ kỹ? Đây cũng quá đáng sợ!”

“Vương Bảo dùng, khẳng định là trong truyền thuyết hắn lĩnh ngộ ra đến cái kia bộ thương quyết, mà Tiêu Viêm, dùng này chưởng pháp căn bản chưa từng thấy a!”

Tử Vân Tông các đệ tử dồn dập líu lưỡi, nghị luận sôi nổi, sợ hãi vẻ mặt, làm sao đều ép không dưới đi.

Mà cao tầng ngồi vào.

Lục Vô Cực cùng một đám lão già con mắt càng ngày càng sáng.

Đặc biệt là Trương Vân Hưng, nhìn Vương Bảo sử dụng Vạn Tượng Đồ Ma, càng là vô cùng kích động, gầm nhẹ nói, “khá lắm! Khá lắm! Địa cấp võ kỹ, hắn đều đang có thể lĩnh ngộ được mức độ như vậy! Không hổ là đại sư huynh vừa ý đệ tử!”

Lục Vô Cực hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “Vương Bảo đã rất mạnh, thế nhưng này Tiêu Viêm, càng là đáng sợ, hắn sử dụng võ kỹ, nếu là ta không nhìn lầm, sợ là không kém hơn Địa cấp võ kỹ!”

Một đám lão già hai mặt nhìn nhau.

Chưởng giáo ánh mắt nhưng là rất độc ác, không kém hơn Địa cấp võ kỹ, lẽ nào là Thiên cấp?

Không ít người trong lòng đều là hồi hộp nhảy loạn.

Thiên cấp võ kỹ, đây chính là đại tông trấn tông võ kỹ, từ không truyền ra ngoài!

Trên võ đài.

Vương Bảo hai người quấn đấu có tới một khắc.

Này mới tách ra.

Sư huynh đệ hai cái, đều là kịch liệt thở dốc, tiêu hao cực kỳ lợi hại, đỏ mặt trướng, vẻ mặt nhưng là dị thường thoải mái.

Trận chiến này, đúng là thoải mái tràn trề.

Toàn lực xuất kích, rồi lại kỳ phùng địch thủ, đúng là quá vui sướng!

“Sư đệ, còn muốn đánh sao?”

Tiêu Viêm vẻ mặt có chút do dự.

Vương Bảo ánh mắt tỏa ánh sáng, cười hì hì nói, “Sư huynh chỉ để ý ra tay chính là, yên tâm, ta coi như không ngăn được, còn có các trưởng bối đây!”

Tiêu Viêm không khỏi mỉm cười, mà hậu thân khu bên trong, liền bùng nổ ra cuồn cuộn tiếng rung, hai con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng nói, “sư đệ cẩn thận rồi! Đón lấy đòn đánh này, ta cũng thu lại không được lực!”

Trong khi nói chuyện, Tiêu Viêm bàn tay phải, nơi lòng bàn tay từ từ hình thành từng đạo từng đạo quỷ dị hư huyễn dấu ấn, tầng tầng chồng chất, trong cơ thể chân nguyên, mức độ lớn tiêu hao, hầu như tất cả đều chạy bàn tay mà đi.

Vương Bảo biết đón lấy đòn đánh này, tuyệt đối là sơn băng địa liệt tư thế!

Lại không thể có chút nào lòng cầu gặp may.

Con ngươi co rút nhanh.

Vương Bảo trong tay Quán Nguyệt Thương, phát sinh từng trận ong ong, báng thương (súng) quét qua, bày ra Vạn Tượng Đồ Ma quyết thức thứ bảy [Vạn Tượng Tài Quyết] thức mở đầu.

Tình cảnh yên tĩnh một hơi thở.

Tiêu Viêm thân thể hơi động.

Liền phảng phất ở trong dầu sôi đổ vào nước sạch.

Không khí phát sinh đâm này đâm này âm thanh.

Áp lực kinh khủng, như núi như biển giống như giáng lâm, Tiêu Viêm thân thể hầu như hóa thành tàn ảnh, trong không khí lăn từng đạo từng đạo màu đen luồng khí xoáy, cuối cùng hóa thành một cái to lớn lao tù, hướng về Vương Bảo bao phủ tới.

Vương Bảo có thể cảm giác được trên thân thể truyền đến áp lực, thình lình

phảng phất rơi vào vũng bùn.

“Tài Quyết!”

Quát to một tiếng, từ Vương Bảo trong miệng tuôn ra.

Sau một khắc, Vương Bảo không bảo lưu nữa, toàn lực bạo phát, Quán Nguyệt Thương ngang dọc hư không, hóa thành đầy trời bóng thương, quay về màu đen lao tù, đầy trời mà xuống.

Ầm ầm ầm!

Sức mạnh đáng sợ, lan tràn ra!

Võ đài đều không chịu nổi gánh nặng, xuất hiện từng đạo từng đạo rạn nứt.

Lao ra va chạm lực lượng, nhấc lên đầy trời bụi bặm, vô tận cuồng phong, như cùng ở tại quật Tử Vân Tông các đệ tử cái kia sợ hãi nội tâm!

Vương Bảo thân thể run rẩy, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, dâng trào sức mạnh, lôi kéo thân thể của hắn, vô tận đau nhức hầu như muốn đem lý trí của hắn nhấn chìm.

Mà Tiêu Viêm, cũng là dị thường khó chịu, khóe miệng phun một tia tơ máu, trên người đều bị Quán Nguyệt Thương thương khí đâm ra từng đạo từng đạo hố máu, máu tươi tùy ý, có loại khá là thê lương bầu không khí.

Trong nháy mắt, Vương Bảo cùng Tiêu Viêm đồng thời hạ bay ra ngoài.

Nằm ở võ đài góc đối, không rõ sống chết.

Bốn phía bầu không khí ở yên tĩnh nửa hơi thở sau khi, nhất thời nóng nảy lên.

Cao tầng ngồi vào, Lục Vô Cực biến sắc mặt, bóng người lóe lên, mấy cái lấp loé, liền xuất hiện ở trên lôi đài, đứng Tiêu Viêm bên người, mà Trương Vân Hưng theo sát phía sau, đứng Vương Bảo trước người.

Hai người ngồi xổm xuống, kiểm tra Vương Bảo cùng Tiêu Viêm thương thế, sau đó không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm.

“Không có chuyện gì! Chỉ là ngũ tạng tổn t hương nhẹ, thoát lực mà thôi!”

Trương Vân Hưng mở miệng, nhìn Vương Bảo, trên mặt lộ ra vui mừng.

Lục Vô Cực gật gù, “Tiêu Viêm cũng không có chuyện gì, Vân sư muội, hai tiểu tử này, liền giao cho ngươi!”

Một đạo phong vận dư âm thiếu phụ bước lên võ đài, sắc mặt ôn hòa nói rằng, “sư huynh yên tâm!”

Thiếu phụ chính là Tử Vân Tông Dược Các thủ tịch, dặn dò Dược Các đệ tử vác lên Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, nhanh chóng hướng về Dược Các mà đi.

Lục Vô Cực chờ đến lại cũng không nhìn thấy mấy người thân ảnh, lúc này mới lộ ra một vệt ý cười, đứng ở trên lôi đài, lớn tiếng nói, “ta tuyên bố, ngoại môn thi đấu kết thúc! Bọn ngươi có thể muốn nỗ lực, tranh thủ đuổi tới Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, biết chưa?”

Một đám đệ tử ngoại môn, nhìn nhau không nói gì.

Đặc biệt là cái kia mấy cái thập cường người.

Càng là khóc không ra nước mắt.

Cái gì đồ chơi?

Đuổi tới Vương Bảo cùng Tiêu Viêm?

Chưởng giáo, ngài nói lời này, chính ngài tin không?

Liền như vậy hai tên biến thái, chúng ta còn muốn đuổi tới? Ngài đúng hay không chưa tỉnh ngủ a?

------oOo------

Chương 19: Ngộ Đạo Thụ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Dược Các trở lại động phủ Vương Bảo, nụ cười trên mặt vẫn thu lại không được.

Mãi đến tận đóng động phủ cửa lớn, Vương Bảo mới làm càn cười to lên, nhanh chóng trở lại phòng tu luyện, khoanh chân ngồi ở trên giường.

"Phát ra!"

Vương Bảo kích động gầm nhẹ, chăm chú cầm nắm đấm.

Ngoại môn thi đấu, liền phảng phất hắn máy in tiền bình thường, nhường hắn tinh luyện giá trị kịch liệt tăng lên.

"Đầy đủ hơn 5,500 điểm tinh luyện giá trị!"

Vương Bảo trên mặt mang theo thỏa mãn, hồi lâu sau mới xem như là lắng lại tâm tình kích động.

"Tạm thời trước tiên giữ lại, đợi đến bái sư sau khi, được công pháp lại nói!"

Vương Bảo trong lòng hiểu rõ.

Thân là võ giả, quan trọng nhất vẫn là công pháp tu luyện, dù cho là võ kỹ cũng không bằng công pháp trọng yếu.

Một cái mạnh mẽ công pháp, chẳng khác nào là cho đánh được rồi nền đất.

Lúc này mới có thể đất bằng cao lầu lên.

"Có điều binh khí này..."

Nhìn lướt qua Quán Nguyệt Thương.

Vương Bảo đem mình +4 trường thương lấy lại đây, hai cái thương (súng) đặt ở cùng một chỗ, không khỏi có chút khó khăn.

Quán Nguyệt Thương đã đột phá phàm binh phạm trù, đây là một cái bảo khí.

Binh khí thống phân phàm binh, bảo khí, linh khí, đạo khí, có người nói bên trên càng có tổ khí.

Quán Nguyệt Thương chính là Trương Vân Hưng Trúc cơ trước sử dụng, nhiều năm như vậy vẫn lưu ở trong tay, khi thì đánh bóng, càng là đạt đến bảo khí đỉnh cao cấp bậc, này Thương Vương bảo cũng không thể hoàn toàn phát huy ra thực lực.

Nhưng là Quán Nguyệt Thương tuy tốt, tinh luyện +4 trường thương, Vương Bảo cũng không muốn từ bỏ a, cặp kia bay thuộc tính thực sự là quá bá đạo.

Đột nhiên, Vương Bảo nghĩ tới điều gì, con ngươi hơi động, dò hỏi, "Hệ thống, tinh luyện thuộc tính, có thể dời đi sao?"

Hệ thống rất mau trở lại đáp nói, "có thể kí chủ! Chỉ cần tiêu tốn nhất định tinh luyện giá trị, liền có thể đem tinh luyện thuộc tính tiến hành dời đi! Nhưng mỗi kiện tinh luyện vật phẩm, giới hạn có thể dời đi một cái tinh luyện thuộc tính!"

Vương Bảo đại hỉ cực kỳ.

Quả nhiên có thể!

Không nhiều hơn nữa làm hỏi dò, Vương Bảo cầm lấy Quán Nguyệt Thương, mừng rỡ cực kỳ bắt đầu mân mê lên.

...

...

Thời gian đi tới ngày thứ hai.

Vốn là, ngày hôm nay hẳn là cử hành nội môn thi đấu tháng ngày.

Vương Bảo đã sớm chuẩn bị kỹ càng, nghĩ phải tiếp tục làm một làn sóng.

Có điều một cái tin tức truyền tới, nhường hắn phiền muộn một hồi lâu.

Tử Vân Tông năm nay nội môn thi đấu, chậm lại nửa tháng cử hành.

Hơn nữa.

Đã không giới hạn nữa với Tử Vân Tông bên trong.

Vào giờ phút này, Vương Bảo động phủ.

Tiêu Viêm nhìn phiền muộn Vương Bảo, không khỏi cười nói, "sư đệ vì sao liền nóng như thế dự tính ban đầu với làm náo động?"

Vương Bảo bất đắc dĩ nói, "Ngươi không hiểu!"

Tiêu Viêm lắc đầu một cái, nói rằng, "sư đệ hà tất phiền muộn, nội môn thi đấu chỉ là chậm lại mà thôi, lại không phải không thể so, hơn nữa lần này, so với trước tình cảnh, càng muốn hoành lớn hơn không ít, vừa vặn thỏa mãn ngươi không phải sao?"

Vương Bảo ngẫm lại, cũng là có chuyện như vậy, phiền muộn khí quét một cái sạch sành sanh, tinh thần phấn chấn nói rằng, "sư huynh nhắc nhở chính là! Ha hả, nói đến, lần này khiêu vũ đài, thật sự không nhỏ a, chúng ta sư huynh đệ hai, lần này có thể phải cố gắng chơi một chút!"

Tiêu Viêm ánh mắt ẩn chứa một vệt tinh mang.

Lần này nội môn thi đấu, nhưng là một hồi hiếm thấy thời cơ tạo hóa.

Hiện nay ở Thiên Dương đại lục, nếu bàn về mạnh nhất tông môn, thuộc về Thái Nhất Tông cùng Thiên Đạo Tông".

Mà thê đội thứ hai, nhưng là bao hàm Tử Vân Tông ở bên trong Ngũ Đạo liên minh.

Phân biệt là, Bá Thần Tông, Vô Cực Tông, Lôi Thần Đạo, Huyền Khê Cốc cùng với Tử Vân Tông.

Ngũ Đạo liên minh phạm vi thế lực lẫn nhau tới gần, chiếm giữ cùng nhau, liên hợp bên dưới, dù cho là Thái Nhất Tông cũng không thể không coi trọng.

Lần này Tử Vân Tông nội môn thi đấu, vừa vặn liền đuổi tới một việc lớn, vậy thì là Ngũ Đạo liên minh cùng Thái Nhất Tông một cái hòa bình khế ước.

Hòa bình khế ước liên luỵ [Ngộ Đạo Thụ]!

Đây là một gốc cây cổ thụ.

Ngay ở Ngũ Đạo liên minh bên trong Lôi Thần Đạo phạm vi thế lực bên trong.

Ngộ Đạo Thụ thập phần bất phàm, hoặc là nói, thập phần thần dị, có thể nói tạo hóa.

Nó ở một cái nào đó lúc, sẽ đản sinh ra một loại khí tức.

Bị các tông trở thành ngộ đạo khí.

Hơi thở này có thể tăng lên trên diện rộng võ giả tư chất, chủ yếu nhất, có thể để cho võ giả ở phá cảnh Khí Hải thời gian, thu được vô thượng gốc gác!

Khí Hải.

Phá tan mi tâm Thiên Môn, mở ra một cái chân nguyên tồn trữ tương tự với ao không gian.

Không nghi ngờ chút nào, này ao to nhỏ, liền đại diện cho một cái võ giả gốc gác.

Ngộ đạo khí chính là có thể làm cho Khí Hải ao trở nên càng to lớn hơn thần kỳ đồ vật.

Này đủ khiến do người chi điên cuồng.

Ngộ Đạo Thụ vừa xuất hiện thời gian, dị tượng nhiều lần sinh.

Bị Ngũ Đạo liên minh chịu đựng hạ xuống.

Thế nhưng Thái Nhất Tông biết sau khi, nhất thời mở ra tranh chấp, trải qua ba năm, mới xem như là kết thúc tranh đấu.

Định ra rồi hòa bình khế ước.

Khế ước quy định, Ngộ Đạo Thụ nơi cơ duyên xuất hiện sau khi, Thái Nhất Tông cùng Ngũ Đạo liên minh đệ tử, cũng có thể đi tới.

Ở không liên quan đến sinh tử tình huống, đại đạo tranh đấu, tranh thủ tạo hóa.

Đêm qua Ngộ Đạo Thụ liền xuất hiện cơ duyên chi tượng, Lục Vô Cực đám người hiện tại đều rời đi Tử Vân Tông, đi tới Lôi Thần Đạo bắt đầu chuẩn bị.

Nội môn thi đấu, giống như là thủ tiêu, có điều tông môn đã ra lệnh, lần này đệ tử nội môn đi tới Ngộ Đạo Thụ nơi, lấy cống hiến tiến hành xếp hạng.

“Có người nói Ngộ Đạo Thụ chi tranh, đầy đủ trải qua thời gian một tháng,

không biết sư huynh có nắm chắc hay không, có thể phá cảnh Khí Hải?”

Vương Bảo quay về Tiêu Viêm nháy mắt mấy cái, cười hỏi.

Tiêu Viêm hé mắt, sau đó liền dị thường tự tin nói rằng, “sư đệ yên tâm đi, ta đã đang chuẩn bị luyện chế một loại đan dược, có thể để cho hai chúng ta tu vi, tăng lên trên diện rộng, đến thời điểm sư huynh đệ chúng ta liên thủ, lần này Ngộ Đạo Thụ chi tranh, liền để cái kia Thái Nhất Môn, tay không mà quay về!”

Vương Bảo sáng mắt lên.

Xem Tiêu Viêm nói tự tin như vậy, không khỏi đối với Tiêu Viêm trong miệng đan dược, hiếu kỳ lên.

...

...

Thời gian trôi qua.

Tự từ ngày đó Tiêu Viêm rời đi, đầy đủ qua hơn mười ngày, Vương Bảo mới một lần nữa nhìn thấy Tiêu Viêm.

Vừa nhìn liền sợ hết hồn.

Hai mắt mang theo tơ máu, khí chất đổi đến mức dị thường uể oải.

“Sư huynh, tường lỗ hôi phi yên diệt!”

- --

Xuất từ Tống đại văn học gia Tô Thức từ tác (niệm nô kiều. Xích Bích hoài cổ

- -

Vương Bảo tận tình khuyên nhủ nhắc nhở.

Tiêu Viêm sững sờ, sau đó phản ứng lại, cùng Vương Bảo ở chung khoảng thời gian này, hắn cũng biết cái gì gọi là tuốt a tuốt, lúc này hơi đỏ mặt, tức giận nói, "Mù nghĩ gì thế? Ta đây là luyện đan tiêu hao!"

"Vậy ta liền yên tâm!" Vương Bảo thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu Viêm đưa tay ra, "Cho!"

Lòng bàn tay, là một viên đan dược.

Vương Bảo tiếp nhận, đánh giá một hồi, "Đây là cái gì đan?"

"Thông Linh Đan!"

Tiêu Viêm trên mặt tỏa ra thần thái, thổn thức cảm thán nói rằng, "đan dược này có thể để người ta nhanh chóng hấp thu thiên địa nguyên khí, luyện chế rất khó, ta tiêu hao hết thảy gia sản đổi lấy vật liệu, tất cả đều tiêu hao hết, lúc này mới luyện chế ra hai viên!"

Vương Bảo ngẩn ra, trong lòng lăn qua một vệt ấm áp, cười hì hì nói, "Đa tạ sư huynh!"

"Khách khí cái gì!"

Tiêu Viêm vung vung tay, sau đó liền xoay người rời đi, "Ăn vào đan dược sau khi, liền mau mau tu luyện, tranh thủ ở Ngộ Đạo Thụ chi tranh thời khắc mấu chốt, đạt đến Tôi Thể chín tầng đỉnh cao, đến thời điểm đến tạo hóa, phá cảnh Khí Hải, trời cao biển rộng!"

Chờ đến Tiêu Viêm rời đi.

Vương Bảo xem trong tay đan dược, sau đó liền con mắt tỏa ánh sáng tự nói nói, "không biết đan dược này, tinh luyện ra sẽ là cái gì hiệu quả, thử một lần!"

Tinh luyện đi lên.

Hồi lâu sau.

Vương Bảo động phủ, một đạo tiếng cười lớn bỗng nhiên vang lên, “Tốt một viên tinh luyện +4 Thông Linh Đan, cùng thiên địa nguyên khí độ khớp tăng lên 70%! Này tu luyện lên còn không được bay lên a...”

------oOo------

Chương 20: Kỳ thực chính là muốn trang bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên địa nguyên khí tăng lên 70%.

Khái niệm này nghĩa là gì?

Phổ thông võ giả, tu luyện lên, có thể cùng thiên địa nguyên khí phù hợp mười phần trăm là tốt lắm rồi.

Thiên phú không tệ, có thể đạt đến mười lăm phần trăm.

Thiên kiêu võ giả, có thể đạt đến 20% bên trên.

Tinh luyện +4 Thông Linh Đan, đủ để đem tốc độ tu luyện, tăng lên tới thiên kiêu gấp ba còn nhiều hơn.

Thực sự là tu luyện BUG đan dược.

"Đáng tiếc, chỉ có thể ở Tôi Thể cảnh sử dụng!"

Vương Bảo hơi cảm giác phiền muộn, sau đó liền ném ra sau đầu, đắc ý nhìn đan dược, thu sau khi thức dậy, sải bước rời đi động phủ.

...

...

Vài ngày sau.

Lục Vô Cực đám người vẻ mặt uể oải trở lại Tử Vân Tông.

Chưởng giáo đại điện bên trong.

Các trưởng lão hầu như đều có mặt, bầu không khí nghiêm nghị, dồn dập nhìn Lục Vô Cực.

Nửa ngày.

Lục Vô Cực trầm giọng quát, "Lần này Ngộ Đạo Thụ chi tranh, chúng ta Tử Vân Tông có ba cái màu vàng ngộ đạo diệp tiêu chuẩn, còn lại đệ tử nội môn, chỉ có thể chính mình nỗ lực!"

Một đám trưởng lão sắc mặt nhất thời vui vẻ.

Trương Vân Hưng lông mày nhíu lại, cười lạnh nói, "ba cái màu vàng ngộ đạo diệp tiêu chuẩn, so với lần trước, nhiều một cái! Những tên kia, làm sao sẽ tốt bụng như vậy? Sư huynh, nhưng là đáp ứng rồi bọn họ điều kiện gì?"

Lục Vô Cực mặt không hề cảm xúc gật gù, "Làm để đánh đổi, lão phu nhường ra đi một cái trung phẩm linh mạch!"

Đông đảo trưởng lão hô hấp cứng lại.

Võ Quân mở miệng khí, thở dài nói, "này đánh đổi không thấp!"

Lục Vô Cực cười nhạt nói, "bản tông Khí Hải cảnh bên dưới đệ tử nội môn, Âu Dương Chiến chính là Đằng Long thời gian, Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, xem như là niềm vui bất ngờ, ba người này, nhất định phải đem hết toàn lực, nhường bọn họ làm hết sức được càng nhiều ngộ đạo khí! Một mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, cũng đủ để cho bọn họ dịch chuyển đến Ngộ Đạo Thụ vòng trong, bất luận bỏ ra cái giá gì, đều là đáng giá!"

Đông đảo trưởng lão vẻ mặt khác nhau, có chút dài trên khuôn mặt già nua mang theo không cam lòng vẻ, nhưng là, nhưng là không dám lối ra (mở miệng) phản bác.

Lại thương nghị một hồi.

Lục Vô Cực đám người rời đi chưởng giáo đại điện, bắt đầu triệu tập Khí

Hải cảnh bên dưới đệ tử nội môn.

Ở quảng trường lớn tập hợp.

Bầu không khí yên tĩnh.

Lục Vô Cực uy nghiêm ánh mắt, nhìn quét đông đảo đệ tử nội môn, đặc biệt là ở Vương Bảo cùng Tiêu Viêm trên người, dừng lại một tia, sau đó, lúc này mới trầm giọng mở miệng, âm thanh như chuông lớn, truyền vang ra, "Liên quan với Ngộ Đạo Thụ chi tranh, bọn ngươi khả năng biết không rõ, bây giờ liền muốn đi vào, lão phu ở đây thông báo các ngươi một ít phải chú ý sự tình!"

"Ngộ Đạo Thụ thần kỳ cực kỳ, tự thành một giới, với Ngộ Đạo giới bên trong, chia làm vòng trong cùng vòng ngoài, vòng trong tới gần Ngộ Đạo Thụ, trong đó có vài lượng khác nhau màu vàng ngộ đạo diệp, mà các ngươi, chính là đem hết toàn lực tiến vào vòng trong, cướp giật màu vàng ngộ đạo diệp, màu vàng ngộ đạo diệp càng nhiều, chờ đến ngộ đạo khí bạo phát, là có thể hấp dẫn càng nhiều ngộ đạo khí đến đây!"

"Vòng ngoài bên trong, là màu xanh ngộ đạo diệp, làm màu xanh ngộ đạo diệp đạt đến mười lá, liền có thể tự động tiến vào bên trong vòng!"

"Ngộ Đạo Thụ chi tranh, giống như là đại đạo tranh đấu, ẩn chứa trong đó rất lớn hung hiểm, căn cứ hòa bình khế ước, ở trong đó tranh đấu, không thể giết người, nhưng..."

"Bị bất đắc dĩ, không cần lưu thủ! Bất luận ở bên trong gây ra phiền toái gì, tự có đám người lão phu, cho bọn ngươi giải quyết!"

Đông đảo đệ tử nội môn trong lòng lẫm liệt.

Hết thảy mọi người là lần thứ nhất tham gia Ngộ Đạo Thụ chi tranh, trước đây, chỉ là nghe các sư huynh nói về, bên trong là không thể giết người, thế nhưng mỗi một lần, đều sẽ chết đến không ít người.

"Sau khi đi vào, đồng tông nhất định phải trợ giúp lẫn nhau, như làm trái

vác, bị đám người lão phu biết, nhẹ thì trục xuất tông môn, nặng thì thanh lý môn hộ!”

Lục Vô Cực hít sâu một hơi.

Tiếp đó, trong tay lấy ra ba mảnh vàng chói lọi lá cây.

“Âu Dương Chiến, Vương Bảo, Tiêu Viêm, ra khỏi hàng!”

Vương Bảo cùng Tiêu Viêm đứng dậy.

Mà trong đệ tử nội môn,

Một cái sắc mặt trắng nõn, trong tay ôm môt cây đoản kiếm thanh niên, chậm rãi đi ra, sắc mặt bình tĩnh.

Đây chính là Âu Dương Chiến, nội môn bên trong nhân tài mới xuất hiện, thiên kiêu tuyệt thế.

Lục Vô Cực nhìn Vương Bảo ba người, nói rằng, “này ba mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, mỗi người các ngươi một mảnh, tiến vào Ngộ Đạo giới sau khi, liền có thể đi trước 1 bước, đạt được tiên cơ!”

Đệ tử nội môn dồn dập lộ vẻ xúc động, có mấy người sắc mặt trở nên rất khó coi.

Không đợi Lục Vô Cực hạ phát màu vàng ngộ đạo diệp.

Một cái trong đó áo tím thanh niên, đột nhiên tiến lên một bước, cúi người hành lễ sau khi, nửa cúi đầu, âm thanh trầm thấp nói rằng, “chưởng giáo, chư vị trưởng lão, đệ tử... Không phục!”

Lục Vô Cực nhìn thanh niên, vẻ mặt không đổi, “Có gì không phục?”

Thanh niên ngẩng đầu lên, không sợ chút nào Lục Vô Cực uy nghiêm ánh

mắt, nói rằng, “Âu Dương Chiến sư đệ thiên kiêu cái thế, từ lâu là Tôi Thể chín tầng đỉnh cao, màu vàng ngộ đạo diệp cho hắn, ta chịu phục, thế nhưng, Vương Bảo sư đệ cùng Tiêu Viêm sư đệ, bọn họ chỉ là Tôi Thể bảy tầng, mà ta, Vương Hiên, Tôi Thể chín tầng đỉnh cao, vì sao màu vàng ngộ đạo diệp cho bọn họ, không cho ta?”

Lục Vô Cực nhạt âm thanh nói, “màu vàng ngộ đạo diệp cho ai, tự có tông môn cao tầng thương nghị, không cần nhiều lời!”

Vương Hiên cười thảm nói, “đệ tử rõ ràng!”

Dứt lời, ánh mắt ác liệt nhìn Vương Bảo cùng Tiêu Viêm một chút, lui trở lại.

Lục Vô Cực tâm trạng thở dài.

Hắn đương nhiên biết, này không công bằng.

Thế nhưng, lấy Vương Bảo cùng Tiêu Viêm thiên tư, Tôi Thể chín tầng, kém chỉ là thời gian mà thôi, một khi ngộ đạo khí bạo phát, đến thời điểm một bước đạp trời, cũng không phải không thể.

“Chỉ có thể sau đó bù đắp!”

Lục Vô Cực trong lòng đọc thầm.

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía Lục Vô Cực, lẫm lẫm liệt liệt nói rằng, “chưởng giáo, màu vàng ngộ đạo diệp, liền cho Tôi Thể chín tầng đỉnh cao các sư huynh đi, ta không muốn!”

Tình cảnh chớp mắt yên tĩnh lại.

Lục Vô Cực sững sờ, đón lấy liền vẻ mặt âm trầm lại, tức giận quát, “Tông

môn lúc nào đến phiên ngươi đến phát hiệu lệnh? Không cần nói nhiều!”

Vương Bảo sắc mặt mang theo bất mãn, “Ta chỉ là nâng cái ý kiến mà thôi, chưởng giáo ngài đừng thượng cương thượng tuyến a, hơn nữa, ta Vương Bảo là loại kia chiếm tiện nghi người sao? Ngược lại màu vàng ngộ đạo diệp, ta là không muốn, ngài yêu cho ai cho ai!”

Lục Vô Cực được kêu là một cái khí a.

Võ Quân cùng Trương Vân Hưng các loại cao tầng, không nói gì nhìn trời.

Này thằng nhóc láu cá, trời sinh chính là cái không an phận chủ.

“Ta cũng không muốn!”

Tiêu Viêm nhạt âm thanh mở miệng.

Lục Vô Cực ánh mắt lập loè sát khí.

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, liền bận bịu nói rằng, “chưởng giáo, ngài kỳ thực nghĩ xóa, không phải là một mảnh màu vàng ngộ đạo diệp sao, ta ở bên ngoài vòng thu thập màu xanh ngộ đạo diệp là có thể, còn có thể trợ giúp những sư huynh đệ khác, không phải nhất cử lưỡng tiện? Hơn nữa chúng ta tu vi cũng cần rèn luyện, không phải sao?”

Lục Vô Cực sắc mặt lúc này mới bình tĩnh lại, sau nửa ngày hỏi nói, “ngươi thật không muốn?”

“Không muốn!”

Vương Bảo thẳng thắn dứt khoát lắc đầu.

Ngộ Đạo giới vòng trong liền như vậy mấy người, vòng ngoài người lập ra có rất nhiều, muốn trang bức nhất định phải tuyển vòng ngoài.

“Cũng được, ba mảnh ngộ đạo diệp, Âu Dương Chiến một mảnh, Vương Hiên một mảnh, còn lại một mảnh, liền cho Tôn Thanh Sơn! Ba người các

ngươi đều là Tôi Thể chín tầng đỉnh cao cảnh giới, cũng là bây giờ Khí Hải cảnh bên dưới nội môn bên trong, duy nhất ba cái Tôi Thể chín tầng đỉnh cao, hi vọng, các ngươi sẽ không để cho đám người lão phu thất vọng!”

Lục Vô Cực rất nhanh làm ra quyết định.

Tuy rằng Vương Bảo có chút không biết điều.

Thế nhưng, Vương Bảo quyết định, cũng làm cho Lục Vô Cực cảm thấy hết sức vui mừng.

Màu vàng ngộ đạo diệp giá trị, không cần nhiều lời.

Vương Bảo có thể như thế thẳng thắn từ bỏ, đủ để nói Minh Vương bảo lòng dạ, là cỡ nào rộng thoáng.

Đương nhiên.

Lục Vô Cực sẽ không biết.

Vương Bảo lòng dạ rộng thoáng cộng lông a.

Hàng này kỳ thực chính là muốn trang bức tới...

------oOo------

Chương 21: Ngươi có phải bị bệnh hay không a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thoáng chuẩn bị một phen sau khi, Tử Vân Tông rất nhiều đệ tử nội môn ở Lục Vô Cực dẫn dắt đi, thẳng đến Ngộ Đạo giới mà đi.

Ngộ Đạo Thụ tự thành một giới, bản thể càng là vô cùng thần bí, không người nào biết Ngộ Đạo Thụ có hay không có linh trí, lối vào liền ở một đỉnh núi bên trên, chờ đến canh giờ đến, nơi này sẽ xuất hiện một cái chỗ trống lối vào (vào miệng).

Vào giờ phút này.

Trên đỉnh núi, đã là đoàn người hội tụ.

Nơi này dù sao cũng là Lôi Thần Đạo phạm vi thế lực, Lôi Thần Đạo đến người, thập phần, chưởng giáo, trưởng lão, cùng với đông đảo đệ tử nội môn, chiếm cứ rất lớn một vùng.

Lôi Thần Đạo ngự sử thần lôi, uy lực vô cùng lớn cực kỳ, tính cách lại thập phần nóng nảy, một lời không hợp liền động thủ đó là trạng thái bình thường.

Ngũ Đạo liên minh ngoại trừ Lôi Thần Đạo, đã đến rồi tam tông.

Xa xa kéo tới một đạo tường vân, Lục Vô Cực mang theo mọi người, chạy nhanh đến, rơi vào trên đỉnh núi.

“Thái Nhất Tông còn chưa tới?”

Lục Vô Cực sau khi rơi xuống đất, liền cười lạnh một tiếng.

Lôi Thần Đạo chưởng giáo nhạt âm thanh nói, “Thái Nhất Tông cái gì đức

hạnh, Lục huynh lẽ nào còn không rõ ràng lắm? Không tới thời khắc mấu chốt, sao lại hiện thân?”

Lục Vô Cực bĩu môi, mấy lớn chưởng giáo đều là có chút không cam lòng.

Thái Nhất Tông cho tới chưởng giáo, cho tới đệ tử, đều là một cái dáng vẻ, cao cao tại thượng, không chút nào đem những người khác để ở trong mắt, bá đạo khiến người ta căm ghét.

Năm tông cao tầng, đều tụ tập cùng một chỗ, lẫn nhau trò chuyện.

Mà năm tông đệ tử, lúc này cũng là dồn dập nhìn về phía những tông môn khác, căn cứ tông môn cung cấp tin tức, đối chiếu những kia tương lai mạnh mẽ đối thủ.

Vương Bảo con ngươi chuyển động, nhìn quét Lôi Thần Đạo đệ tử bên trong một cái bình thường không có gì lạ thanh niên, hắn an an ổn ổn đứng ở nơi đó, nhìn qua hết sức bình thường, thế nhưng Vương Bảo biết, hàng này thập phần bất phàm, chính là lôi kêu thân thể, gọi là Trương Lôi, gia nhập Lôi Thần Đạo vẻn vẹn hai năm, liền dám được xưng Tôi Thể vô địch.

Bên người.

Âu Dương Chiến đột nhiên nói rằng, “Lôi Thần Đạo Trương Lôi thực lực rất mạnh, ta từng ở Tôi Thể tám tầng cùng với giao thủ, cân sức ngang tài!”

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn Âu Dương Chiến.

Đối với cái này Âu Dương sư huynh, Vương Bảo không có gì cái nhìn, chỉ cảm thấy rất lạnh.

Đúng là không nghĩ tới, dĩ nhiên sẽ chủ động mở miệng.

Âu Dương Chiến sắc mặt bình tĩnh nhìn Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, nói rằng, “tiến vào Ngộ Đạo giới, đại gia sẽ vinh nhục cùng hưởng, hai người các ngươi, thiên phú kỳ cao, thế nhưng, trải qua, vẫn là quá ít! Vì lẽ đó ta cảm thấy, tất yếu nhắc nhở các ngươi một chuyện!”

“Lôi Thần Đạo Trương Lôi, Bá Thần Tông Lý Khánh, Huyền Khê Tông Cổ Liệt Trận, thực lực đều ở sàn sàn với nhau, thế nhưng cái kia Vô Cực Tông Hiên Viên Vô Cực, người này, các ngươi tốt nhất không nên trêu chọc!”

Vương Bảo kinh ngạc, “Đây là vì sao?”

Âu Dương Chiến cười lạnh nói, “hắn có lớn hoài bão, cũng có lớn bền lòng, các ngươi không biết, hắn sớm là có thể bước vào Khí Hải cảnh, thế nhưng là vẫn ở áp chế, chính là vì chờ đợi tiến vào Ngộ Đạo giới cơ hội, vốn cho là hắn sẽ giỏ trúc múc nước, không nghĩ tới, vẫn đúng là bị hắn chờ đến!”

Vương Bảo nhìn về phía Vô Cực Tông, đối chiếu một hồi Vô Cực Tông tư liệu, lập tức khóa chặt một cái tóc dài thanh niên, lúc này ánh mắt toả ra từng luồng từng luồng kinh người sát khí, mắt nhìn đỉnh núi bên dưới, chiến ý bộc phát, vừa nhìn liền không phải người hiền lành.

Liền như vậy chờ đợi có gần nửa canh giờ.

Nơi cực xa, một cái Thông Thiên triệt địa đại kiếm, mau lẹ cực kỳ chạy nhanh đến.

Bên trên, đứng thẳng một lão giả cùng mười mấy bóng người.

Lục Vô Cực cùng cái khác bốn tông chưởng giáo liếc mắt nhìn nhau, Lôi Thần Đạo chưởng giáo tiến lên một bước, chắp tay nói, “không nghĩ tới lần này, là Phi Hạc trưởng lão mang đội!”

Người tới chính là Thái Nhất Tông tu sĩ.

Ông lão kia thu rồi đại kiếm, cười nhạt nói, “bản tông chưởng giáo có việc trong người, cũng chỉ có lão phu đi này một chuyến, các vị đạo hữu, có lễ!”

Ngoài cười nhưng trong không cười lẫn nhau ứng phó rồi một trận sau khi.

Liền nhìn thấy đỉnh núi trước, một đạo sóng nước thứ tầm thường, đột nhiên tái hiện ra, sau đó, cấp tốc phồng lớn, cuối cùng, hóa thành một đạo

rõ ràng bạch quang môn hộ.

Ngộ Đạo giới,

Chính thức mở ra.

Lôi Thần Đạo chưởng giáo bóng người lên không, trầm thấp quát, “Ngộ Đạo giới đã mở, có thể đi vào, ngươi các đệ tử, lão phu ở đây nhắc nhở một câu, Ngộ Đạo giới bên trong, tranh đấu không thể tránh khỏi, nhưng quyết không thể bỉ ổi hại người, như có đánh lén, chơi ám chiêu các loại thành tựu, một khi tra ra, nghiêm trị không tha!”

Đông đảo đệ tử nghe xong, không tỏ rõ ý kiến cười cợt.

Vương Bảo ở Tiêu Viêm bên người nói thầm nói, “câu khách sáo mà thôi, tin ngươi mới có quỷ!”

Ở các tông đại lão dưới sự chỉ dẫn.

Lần lượt từng bóng người, đi vào Ngộ Đạo giới.

Vương Bảo cùng Tiêu Viêm tề tiến bước vào, tiến vào trước khi đi, Tiêu Viêm căn dặn nói, “sư đệ cẩn thận, mau chóng cùng ta hội hợp!”

“Yên tâm đi!”

Vương Bảo vỗ vỗ Tiêu Viêm vai.

Sư huynh đệ hai người, một cước bước vào Ngộ Đạo giới.

...

...

Trước mắt bạch quang một mảnh, lần thứ hai khôi phục thanh minh thời gian, không biết qua bao lâu, nhìn chăm chú quét tới, Vương Bảo liền phát hiện xa xa có ngọn núi trùng điệp, mây mù dâng trào, bốn phía càng có kỳ

dị kêu rên.

Dưới chân chính là núi đá, nhưng là xuất hiện ở một ngọn núi giữa sườn núi.

Nơi này là Ngộ Đạo giới vòng ngoài, căn cứ quy tắc, vòng trong cùng vòng ngoài trong lúc đó, có một tầng xa lạ, bằng man lực căn bản không vào được.

Chỉ có chiếm được mười mảnh màu xanh ngộ đạo diệp, mới có thể tự động truyền tống vào vòng trong.

"Vậy liền bắt đầu đi!"

Vương Bảo duỗi cánh tay đạp duỗi chân, hưng phấn cực kỳ hướng về bên dưới ngọn núi chạy đi.

Ngũ Đạo liên minh cùng Thái Nhất Tông tiến vào đệ tử không ít.

Màu vàng ngộ đạo diệp, lại chỉ có như vậy vài miếng.

Phần lớn đệ tử, vào giờ phút này, đều ở bên ngoài vòng bên trong.

Vương Bảo chạy không bao lâu, liền lập tức nhìn thấy những người khác, hơn nữa, lúc này chính ở trong chiến đấu.

Nhìn một chút đối chiến trên người hai người trang phục, Vương Bảo liền phân biệt ra được xuất thân của bọn họ.

Một cái là Bá Thần Tông đệ tử, một cái khác, nhưng là Huyền Khê Tông đệ tử.

Hai người chính đánh hừng hực, nhưng là đột nhiên ngừng lại, đồng thời lùi về sau, ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt mang theo cảnh giác.

Vương Bảo sững sờ, lập tức liền quang minh chính đại đứng dậy, hỏi nói, "các ngươi phát hiện màu xanh ngộ đạo diệp?"

Hai người lắc đầu một cái.

“Vậy còn đánh rắm a? Có ý tứ gì?”

Hai người vừa nghĩ, ngược lại cũng đúng là có chuyện như vậy, chỉ có điều là bởi vì truyền tống vào khi đến, vừa vặn đụng vào nhau, lúc này mới theo bản năng động thủ, bây giờ suy nghĩ một chút, đại gia đều không có ngộ đạo diệp, coi như đánh thắng, cũng không có gì thu hoạch a.

“Hừ!”

Bá Thần Tông đệ tử hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

“Lần sau nhất định thắng ngươi!”

Huyền Khê Tông đệ tử quật ngã câu tiếp theo lời hung ác, liền muốn rời khỏi.

Chỉ có điều.

Hai người vừa đi mấy bước, cái kia Huyền Khê Tông đệ tử liền đột nhiên vẻ mặt biến đổi, nhìn về phía phía sau.

Một bóng người, chính cất bước mà đến, hai chân đạp núi đá đều ở bay loạn.

“Ngươi làm gì?”

Huyền Khê Tông đệ tử căm tức Vương Bảo, bày ra phòng ngự tư thế.

Chỉ là chưa kịp hắn phản ứng lại, sau một khắc một vệt kim quang, ngay ở con ngươi của hắn bộc phát ra, một bàn tay dường như sóng lớn đào cát, kịch liệt cực kỳ tập kích mà xuống, chống đỡ không tới một hơi thở, Huyền Khê Tông đệ tử liền hai mắt một phen, co quắp ngã xuống đất, thổ huyết không ngừng.

Vương Bảo trên mặt mang theo tùy ý vẻ mặt, bỗng nhiên xoay người, như ưng kích trường không, thân thể mấy cái lên xuống bay lên, đến gần rồi cái kia trợn mắt ngoác mồm Bá Thần Tông đệ tử.

“Ngươi... Ngươi... Ngươi có phải bị bệnh hay không a?”

Bá Thần Tông đệ tử sắc mặt tái nhợt, Vương Bảo bá đạo ác liệt thủ đoạn, đều sắp đem hắn sợ vãi tè rồi, Huyền Khê Tông đệ tử một chiêu đều không đón được, chính mình cũng quá chừng, rống to nói, “ta không có ngộ đạo diệp, ngươi vì sao ra tay?”

Ầm!

Trả lời hắn, là Vương Bảo [Khai Bi Thủ]!

Khai sơn liệt thạch, dâng trào cực kỳ, mạnh mẽ chưởng lực sóng lớn mãnh liệt, chớp mắt công phu liền đánh trúng rồi Bá Thần Tông đệ tử ngực.

Bá Thần Tông đệ tử trong miệng oa oa phun máu, hạ bay mà ra, đánh vào một đạo núi đá bên trên, máu tươi chảy đầy đất.

Vương Bảo thu tay lại, cười híp mắt nhìn hai người, nhấc theo Bá Thần Tông đệ tử, ném tới cái kia Huyền Khê Tông đệ tử trước người, đón lấy, liền mắt hổ trừng, sát khí lẫm liệt uy hiếp nói, “trên người gì đó, đều giao ra đây cho ta!”

Bá Thần Tông đệ tử cùng Huyền Khê Tông đệ tử một mặt mộng bức.

Chuyện này...

Này rất sao cái gì quỷ?

Đánh cướp?

“Giao không giao?”

Vương Bảo song chưởng duỗi ra, một chưởng một cái, đánh hai người mắt

nổ đom đóm.

“Giao cái gì?”

Huyền Khê Tông đệ tử đều sắp khóc.

“Đan dược a, binh khí a cái gì, chỉ muốn các ngươi trên người mang theo, ta đều muốn!”

Vương Bảo cười hì hì, nụ cười kia ở trái tim của hai người, không khác hẳn với ma quỷ mỉm cười.

Liếc mắt nhìn nhau, hai cái hàng nhận mệnh, dồn dập lấy ra trên người mang theo đồ vật, phần lớn đều là đan dược, dù sao ở Ngộ Đạo giới ngốc thời gian có thể dài lắm.

“Ngoan!”

Vương Bảo đem đan dược thu hồi đến, còn binh khí, nhưng là tiện tay liền ném tới một bên, sau đó, quay về hai người vẻ mặt ôn hòa nói rằng, “các ngươi có muốn hay không ngủ a?”

“Ngủ?”

Hai người lại bối rối.

Nhìn thấy Vương Bảo bàn tay đã duỗi ra đến, Bá Thần Tông đệ tử gấp giọng nói, “ngươi đến cùng muốn làm gì? Ngươi không đến cướp đoạt ngộ đạo diệp, ngươi bắt nạt chúng ta làm chi?”

Vương Bảo ánh mắt thăm thẳm, “Cướp ngộ đạo diệp có ý tứ gì? Người của các ngươi, thực sự quá nhiều, vì bảo đảm chúng ta Tử Vân Tông các sư huynh đệ, đều có cơ hội tiến vào bên trong vòng, đại gia khoảng thời gian này, cái gì cũng không làm, liền làm cái này...”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo bàn tay, liền rơi vào Bá Thần Tông cùng Huyền Khê Tông đệ tử hai người trên đầu.

Hai người con mắt đảo một vòng, ngã xuống đất ngất đi.

Vương Bảo lại một người bù đắp một chưởng, đem hai cái hàng chuyển qua một cái núi đá trong cái khe, do dự một chút, niệm một câu A di đà phật sau khi, đem hai người quần áo lột chỉ còn quần lót.

Ngăn chặn núi đá khe hở.

Vương Bảo con mắt xem hướng về phía trước, lộ ra một đạo tà ý nụ cười, Cuồng Hổ xuống núi bình thường, đi vội vã...

------oOo------

Chương 22: Há có thể lấy tu vi cân nhắc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo tâm tư kỳ thực thật đơn giản, nếu ở bên ngoài vòng, cái kia nhất định phải muốn làm vòng ngoài nhất bá!

Quản ngươi muội đúng hay không Ngũ Đạo liên minh hảo huynh đệ.

Quản ngươi muội đúng hay không mạnh mẽ Thái Nhất Tông đệ tử.

Toàn bộ đều cho ta ngủ đi thôi!

Đại đạo tranh đấu, tạo hóa liền như vậy điểm, lần này trừ bọn họ ra Tử Vân Tông các sư huynh đệ, những người khác muốn mò điểm chỗ tốt, ha hả...

Liền xem ngươi quyền đầu cứng không cứng rồi!

Vương Bảo có thể có tự tin như vậy.

Một cái là hắn đã đem tinh luyện +4 Thông Linh Đan, đổi cho Tiêu Viêm sư huynh.

Tiêu Viêm sau khi giác tỉnh thiên phú, thật không phải thổi, vào giờ phút này tu vi đã vô hạn áp sát Tôi Thể chín tầng đỉnh cao, chỉ chờ ở bên ngoài vòng hỗn mấy ngày, đỉnh cao không phải là mộng.

Mà Tiêu Viêm sức chiến đấu, căn bản là không phải người, Vương Bảo đều sâu sắc hoài nghi, hàng này kỳ thực mới là phương này đại thế giới nhân vật chính.

Cho tới Vương Bảo chính mình.

Tuy rằng có mạnh mẽ Thông Linh Đan, thế nhưng tu vi của hắn, cũng chỉ là

đột phá đến Tôi Thể tám tầng đầu cảnh mà thôi.

Kỳ thực hàng này chỉ tu luyện mấy ngày, liền từ bỏ.

Chủ nếu là không có quá tốt công pháp tu luyện, lại không chịu được mất mặt cùng Tiêu Viêm yêu cầu.

Tốc độ tu luyện chầm chậm, nếu phỏng chừng đột phá không tới Tôi Thể chín tầng, còn không bằng không luyện.

Chờ đến lúc rồi, trực tiếp tinh luyện làm lên là được rồi.

Ở trên mặt đất chạy nhanh, Vương Bảo nhìn chung quanh, nghĩ phải tìm cái kế tiếp động thủ đối tượng.

Truyền tống vào tới là tùy cơ quét mới, nhưng cũng là có quy luật, giữa người và người, không có cách nhau quá xa, rất nhanh Vương Bảo liền phát hiện mấy bóng người.

Xem mặc trên người trang phục, rõ ràng là Thái Nhất Tông đệ tử.

Vương Bảo không chút nào phí lời, nhảy ra lập tức đấu võ, thân hình như Long Tượng lao nhanh, chân nguyên hơi động, khí thế cuồn cuộn, phía sau đều hình thành từng đạo từng đạo xám xịt đất sóng.

Xem mấy cái Thái Nhất Tông đệ tử trợn mắt ngoác mồm.

Được kêu là một cái mộng bức a!

Ma trứng.

Này tình huống thế nào?

Cái gì cũng không nói, vừa lên đến liền động thủ, chúng ta là lớn bao nhiêu cừu bao lớn oán a? Trưởng lão không phải nói sao? Bên ngoài tông môn đối với Thái Nhất Tông, từ trước đến giờ đều là kính nể rất nhiều?

Liền này, kính nể rất nhiều?

Kính nể cái trứng cầu!

“Khe nằm, dám động thủ! Giết chết hắn!”

“Không cần khách khí với hắn, là hắn động thủ trước!”

“Lão tử đại kiếm đã sớm khát khao khó nhịn!”

“Hừ, ngươi là Tử Vân Tông, liền để ngươi nhìn ta một chút Thái Nhất Tông đạo pháp tinh diệu, ếch ngồi đáy giếng, cũng dám Đồ Long? Mơ hão!”

Rầm rầm rầm!

Không khí chớp mắt thiêu đốt bình thường, xuất hiện từng đạo từng đạo cực nóng cực kỳ hỏa diễm lớn cầu, này lớn cầu bị một cái trong đó Thái Nhất Tông đệ tử thao túng, trên dưới tung bay, dường như lưu tinh ngã xuống bình thường, hướng về Vương Bảo xung kích mà đi.

Cái khác mấy cái Thái Nhất Tông đệ tử cũng không nhàn rỗi, sử dụng kiếm kiếm khí tung hoành hư không, dài quét mà ra, dùng võ kỹ không ngừng ngắt lấy ấn quyết, hai con mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, muốn chờ đợi bù đao cơ hội.

Chỉ là.

Bù đao cơ hội, không đợi được.

Mấy người bọn hắn, toàn bộ bị sợ rồi.

“A đánh!”

Liền nhìn thấy Vương Bảo rít gào một tiếng, song chưởng dò ra, kim quang tràn ngập, trong nháy mắt, vô tận chân nguyên như là hình thành một cái sôi trào Uzumaki, trực tiếp đem hết thảy kéo tới quả cầu lửa, toàn bộ nộp diệt.

Bàn tay lớn bên trên, võ kỹ [Khai Bi Thủ] tỏa ra từng đạo từng đạo ánh vàng, như giao long xuất hải, hóa thành mười mấy đạo linh quang hàng dài, ầm ầm ầm liền tán lạc xuống.

Mấy cái Thái Nhất Tông đệ tử, liền mộng bức thời gian đều không có, thất kinh, ra sức chống lại, nhưng mà nơi nào lại có thể đỡ được, thực lực của bọn họ, đều là Tôi Thể tám tầng, dĩ nhiên không yếu, nhưng là ở Vương Bảo tên biến thái này trong tay, thực sự là nhược kê bình thường, không đỡ nổi một đòn.

Đùng đùng đùng!

Bóng người hạ bay!

Mỗi cái Thái Nhất Tông đệ tử, lại như là bị đầu xe lửa va vào trên người, trên người xương cũng không biết nát bao nhiêu cái,

Ngã trên mặt đất, không thể động đậy được, chỉ là khóe miệng bão tố huyết, trên mặt vẻ mặt, dị thường vặn vẹo.

“Hỗn đản!”

Một cái Thái Nhất Tông đệ tử chửi ầm lên.

Vương Bảo cười lạnh một tiếng, nhanh chân bước ra, trực tiếp đứng trước người của hắn, bàn chân quay về miệng môi của hắn chính là một cước.

“A a a...”

Lời không được nói.

Vương Bảo nhìn hắn, tầng tầng một đá, liền đem hắn đá ngất đi.

Sau đó.

Hạ thấp thân thể, bắt đầu bắt chước làm theo, xé quần áo!

Xem cái khác Thái Nhất Tông đệ tử, con ngươi co rút nhanh, bụng dưới căng thẳng, mồ hôi lạnh tuôn ra, sợ hãi cực kỳ.

“Sư huynh, hắn... Hắn đây là đang làm gì thế?”

“Ta... Khe nằm, chúng ta sẽ không đụng với, cái kia đi...”

“Ô ô ô, không muốn a, lão tử là muốn tìm tạo hóa, không phải đến hư thân, ta vẫn là xử nam đây...”

Ba cái Thái Nhất Tông đệ tử như bị sét đánh, mộng ở nơi đó.

Cũng may, Vương Bảo chỉ là vạch trần chính mình cái kia sư đệ quần áo, vẫn chưa làm những chuyện khác, ba người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Vương Bảo xoay người, nhìn ba người còn lại, trên mặt mang theo ác ma giống như nụ cười, từng bước một tới gần.

Ba cái Thái Nhất Tông đệ tử, như rơi xuống hầm băng, sau nửa ngày, từng đạo từng đạo giết lợn giống như gào thét, vang lên.

“Tiện nhân, lão tử nhớ kỹ ngươi, chuyện này, ta Thái Nhất Tông không để yên cho ngươi!”

...

...

Một lần nữa ra đi.

Vương Bảo trên mặt, mang theo xuất phát từ nội tâm nụ cười.

Thái Nhất Tông chính là Thái Nhất Tông.

Không chỉ có tên tuổi vang dội, trên người cũng là cực kỳ giàu có, trên

người mang theo đan dược đều là thượng phẩm, liền nguyên thạch đều là thượng phẩm.

Săn bắn tiếp tục.

Vương Bảo lại như là một cái hoành hành bá đạo ma vương, từ từ trở thành vòng ngoài chư tông các đệ tử ác mộng.

Dọc theo đường đi.

Vương Bảo lại đụng với ba cái lạc đàn đệ tử.

Không tốn sức chút nào liền giải quyết.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo đột nhiên nghe được phía trước truyền đến từng đạo từng đạo hô ha tiếng đánh nhau, càng có từng đạo từng đạo ánh sáng tràn ngập, trước mắt nhất thời sáng ngời.

Lén lút sờ lên.

Trốn ở một viên tảng đá lớn sau khi, Vương Bảo nhìn chăm chú nhìn lại, phát hiện phía trước nhân số, chân tâm không ít, có tới mười mấy cái, hơn nữa chia làm ba làn sóng.

Trong đó một làn sóng, thình lình chính là hắn Tử Vân Tông các sư huynh đệ.

Mặt khác hai làn sóng, một cái là Lôi Thần Đạo, lúc này đang theo Tử Vân Tông các đệ tử đồng thời hợp tác.

Cái cuối cùng, nhưng là Thái Nhất Tông, mà bọn họ, dĩ nhiên chỉ có hai người, một cao một thấp, một mập một gầy, hai mỗi người tay nắm một thanh trường kiếm, từng đạo từng đạo kiếm khí không ngừng dâng trào, khi thì phụt lên ra võ kỹ ánh sáng, hai người đối chiến hai tông mười mấy người, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

“Tật Phong Kiếm!”

Thái Nhất Tông cao to thanh niên chợt quát một tiếng, trong tay trường kiếm lấy tốc độ cực nhanh vung vẩy nhiều lần, trong nháy mắt, nói đạo kiếm khí liền đem ba cái Lôi Thần Đạo đệ tử vai đâm thủng, lui trở lại.

Một cái khác hơi lùn thanh niên một bên công kích một bên cười lạnh nói, "liền mấy người các ngươi, liên thủ lại cũng không phải huynh đệ ta hai người đối thủ, cùng với ở đây uổng phí thời gian, không bằng dành thời gian tìm kiếm cái khác ngộ đạo diệp!"

Tử Vân Tông một thanh niên lệ quát, "Mạnh mẽ cướp giật, suýt nữa giết người, các ngươi Thái Nhất Tông chính là như vậy bỉ ổi sao?"

"Đại đạo tranh đấu, không trách người khác!"

Thái Nhất Tông dáng cao thanh niên cười to mà lên.

Ánh mắt chớp qua một vệt hung mang.

Ra tay trong lúc đó, càng sắc bén hơn, ra tay cũng là muốn hại, cũng không lâu lắm, liền có mấy người bị hắn đâm thành trọng thương.

Vương Bảo không nhìn nổi, bởi vì bị thương cái kia mấy cái, đều là hắn Tử Vân Tông sư huynh đệ.

"Dừng tay!"

Vương Bảo bạo gào một tiếng.

Từ tảng đá lớn sau khi, đứng dậy.

Hai con mắt dường như mắt hổ, trợn tròn lên, ác liệt bên trong lộ ra bá đạo ánh mắt, nhìn chằm chằm Thái Nhất Tông chiều cao thanh niên.

Từng bước một hướng về vòng chiến đi đến, Vương Bảo khí thế như rồng, nhường chiến đấu tạm thời ngừng lại.

Nằm ở trong vòng vây Thái Nhất Tông chiều cao thanh niên, nhíu mày đánh giá Vương Bảo, cảm thụ một phen Vương Bảo khí thế trên người, hai người gánh nặng trong lòng liền được giải khai, dáng cao thanh niên cười lạnh nói, "chỉ là Tôi Thể tám tầng, chỉnh với hắn mẹ chín tầng cường giả tối đỉnh giống như, xem thật kỹ hí cũng là thôi, hà tất đi ra chịu chết?"

Lôi Thần Đạo đệ tử chỉ là nhìn Vương Bảo một chút, liền không tiếp tục để ý.

Mà Tử Vân Tông các đệ tử, nhưng là đại hỉ cực kỳ.

Ma trứng, hai người các ngươi ngu ngốc, chúng ta Vương Bảo sư huynh, há lại là có thể dùng tu vi đến cân nhắc sức chiến đấu?

Sau đó xem các ngươi chết như thế nào!

------oOo------

Chương 23: Ai cũng đừng nghĩ đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Là Vương Bảo sư huynh!”

“Mẹ nha, rốt cục có cứu, xem hai người bọn họ, còn đắc ý cái gì!”

“Vương sư huynh, ngươi muốn cho chúng ta báo thù a, bọn họ đoạt ba chúng ta mảnh ngộ đạo diệp!”

“Lưu sư đệ đều suýt chút nữa bị cái kia cao cái giết, hắn tên súc sinh này!”

Tử Vân Tông đệ tử lớn nhỏ nước miếng kêu oan, liền phảng phất bị tra tấn cô dâu nhỏ.

Nghe được Lôi Thần Đạo đệ tử, hai mặt nhìn nhau.

Cái kia hai cái Thái Nhất Tông chiều cao thanh niên, ngạc nhiên cực kỳ.

Chỉ là một cái chỉ là Tôi Thể tám tầng.

Các ngươi vì sao đối với hắn tự tin như thế?

Lẽ nào cái tên này là cái gì yêu nghiệt hay sao?

Nhưng vì sao trong tài liệu, đều không có cái gì ghi chép?

“Thứ hỗn trướng, ngay cả ta Tử Vân Tông cũng dám trêu chọc, không muốn sống đúng không?”

Vương Bảo dao găm bình thường ánh mắt, ở Thái Nhất Tông chiều cao thanh niên trên người quét qua, đứng trước mặt hai người.

Thái Nhất Tông dáng cao thanh niên chau mày, tức giận quát, “Nói nhảm

nhiều như vậy làm gì? Muốn đánh thì đánh, không đánh liền cút đi!”

“Đã như vậy...”

“Như ngươi mong muốn...”

Vương Bảo hít một hơi, hướng về hai người chạy trốn.

Những người khác vội vã nhường ra địa phương.

Vương Bảo bàn tay lúc này nhìn qua, thập phần to lớn, Khai Bi Thủ đặc hữu kim quang như là thần thông bình thường, mang cuốn lấy thao thao bất tuyệt sức mạnh, thẳng đến Thái Nhất Tông chiều cao thanh niên mà tới.

Dáng cao thanh niên con ngươi co rút nhanh, Vương Bảo chỉ là vừa ra tay, hắn liền biết rồi, trước mắt cái tên này, tuyệt bức không thể lấy tu vi của hắn đến ứng phó, cái tên này là cao thủ.

“Là cái kẻ khó chơi, xuất toàn lực!”

Dáng cao thanh niên hét lớn một tiếng, dáng thấp thanh niên gật gật đầu.

Tu vi của hai người đều là Tôi Thể chín tầng đầu cảnh, liên thủ lại, dồn dập toàn lực xuất kích, hai thanh trường kiếm múa gió thổi không lọt, từng đạo từng đạo kiếm khí cùng Vương Bảo chân nguyên phát sinh phốc phốc phốc va chạm.

Bàng bạc kình khí tứ tán.

Cả kinh những kia Lôi Thần Đạo đệ tử, ngơ ngác cực kỳ.

“Lấy Tôi Thể tám tầng đối chiến hai cái Tôi Thể chín tầng, dĩ nhiên không rơi xuống hạ phong, cái tên này là ai?”

“Thật là lợi hại!”

“Không nghĩ tới Tử Vân Tông ngoại trừ Âu Dương Chiến, còn có này các

cao thủ!”

“Huynh đệ, hắn đến cùng là ai vậy?”

Tử Vân Tông các đệ tử trên mặt mang theo đến sắc, một cái trong đó ngạo khí cực kỳ nghểnh lên đầu nói rằng, “vị này chính là ta Vương Bảo sư huynh, vạn năm khó gặp một lần tuyệt thế yêu nghiệt!”

Lôi Thần Đạo đệ tử nghe vậy không khỏi bĩu môi.

Khe nằm, khoác lác bức chứ?

Vạn năm khó gặp một lần? Thật như vậy trâu bò, chúng ta há có thể không biết?

Cái kia Tử Vân Tông đệ tử vừa nhìn Lôi Thần Đạo đệ tử trên mặt vẻ mặt, liền biết bọn họ đang suy nghĩ gì, lúc này cười lạnh nói, “các ngươi biết cái gì? Vương Bảo sư huynh hắn ở hơn một tháng trước, chỉ là Tôi Thể một tầng!”

Lôi Thần Đạo đệ tử kinh hãi đến biến sắc.

Hơn một tháng, từ Tôi Thể một tầng đến Tôi Thể tám tầng? Giời ạ trứng, khoác lác bức cũng có cái hạn mức tối đa a!

“Hơn nữa nửa tháng công phu, Vương Bảo sư huynh liền khống chế hoàn mỹ cảnh giới Huyền cấp võ kỹ!”

Lôi Thần Đạo đệ tử gò má co rúm.

Này trâu bò thổi, càng ngày càng không chắc chắn!

Cũng nhưng vào lúc này.

Theo một đạo kinh thiên nổ vang, Vương Bảo lui năm, sáu bước, ngừng lại, mà hai cái Thái Nhất Tông đệ tử, nhưng là rên lên một tiếng, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

“Ngươi rất mạnh, thế nhưng muốn giữ lại chúng ta, ngươi còn chưa đủ tư cách, bức cuống lên huynh đệ ta hai, lão tử giết các ngươi Tử Vân Tông mấy cái đệ tử, cũng không tốn sức chút nào!” Thái Nhất Tông dáng cao thanh niên uy hiếp mở miệng nói rằng.

Vương Bảo thư xả giận, thử nhe răng, cười nói, “không sai, xem ra chỉ dùng Tôi Thể tám tầng tu vi, là không đánh được các ngươi! Không hổ là Thái Nhất Tông, rất lợi hại!”

“Sợ liền thả chúng ta đi!” Dáng thấp thanh niên cười lạnh nói.

“Ha!”

Vương Bảo xì cười một tiếng.

Đập đánh một cái quần áo, đón lấy liền cười nói, " tha các ngươi đi,

Làm sao có khả năng? Ngày hôm nay ngoại trừ ta Tử Vân Tông đệ tử, ai cũng đừng nghĩ an ổn rời đi! Tôi Thể tám tầng không đánh được các ngươi, như vậy Tôi Thể chín tầng, nên đã đủ chưa?"

Tất cả mọi người là mờ mịt không rõ.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo một tay chỉ thiên, một tay chỉ địa, trong giây lát phát sinh một đạo hét lớn, “Thiên địa chính khí, giúp ta đột phá! Phá phá phá...”

Vù.

Một đạo tiếng rung từ Vương Bảo trong cơ thể phát ra.

Cuồn cuộn mà ra khí thế, kinh rơi mất mọi người con ngươi.

“Tôi Thể... Chín tầng?”

Rất nhiều người sắc mặt đều là nhất bạch.

“Không ngừng... Ta xem tối thiểu, cũng phải là chín tầng hậu kỳ...”

Tất cả mọi người không thể bình tĩnh.

Mẹ mễ a!

Hắn đây mẹ làm cái gì a?

Chỉ là chỉ chỉ trời, chỉ chỉ địa, gào to một câu nói, liền rất sao đột phá?

Ngươi nháo đây? Chơi đây? Đùa chúng ta đây?

Này trên đời này, nào có như thế tùy tùy tiện tiện đột phá a?

Đột phá nếu như dễ dàng như vậy, vậy chúng ta còn tu luyện cộng lông? Cả ngày chỉ thiên chỉ địa không là được?

“Hiện tại, nên đã đủ chưa!”

Vương Bảo cười hì hì.

Trong lòng cũng là thở phào một cái.

Tu vi đột phá đến Tôi Thể chín tầng đỉnh cao, tiêu tốn đầy đủ một ngàn tinh luyện giá trị, hệ thống thật rất sao đen.

Cũng may một lần liền thành công, nếu là thất bại, Vương Bảo khóc đều không chỗ để khóc.

Cho tới trực tiếp tinh luyện đến Khí Hải cảnh.

Vương Bảo đã không vọng tưởng, phá đại cảnh giới tinh luyện, đầy đủ cần

năm ngàn tinh luyện giá trị, hệ thống đen đến không bằng hữu.

“Đến đây đi!”

Vương Bảo ngẩng cao đầu, quay về Thái Nhất Tông chiều cao thanh niên ngoắc ngoắc ngón tay đầu.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời xoay người, vung lên chân liền chạy, dưới chân ánh sáng lấp loé, thình lình dùng tới võ kỹ.

Lôi Thần Đạo đệ tử vừa nhìn cuống lên, dồn dập gọi nói, “mau đuổi theo!”

“Không vội! Bọn họ chạy không thoát!”

Vương Bảo không nhanh không chậm từ phía sau lưng lấy ra Quán Nguyệt Thương nửa đoạn trước báng thương (súng).

Tiện tay vung một cái, báng thương (súng) dường như lôi đình bình thường lấp loé, mang cuốn lấy ngập trời lớn lực, mấy cái linh quang lấp lóe công phu, liền đâm vào Thái Nhất Tông dáng cao thanh niên bắp đùi.

Mà Vương Bảo nhanh chân bước ra, thân thể bay lên trời, người ở giữa không trung, liền đánh ra một chưởng, vô tận kim quang tràn ngập mà xuống, cái kia Thái Nhất Tông vóc dáng nhỏ thanh niên kêu thảm một tiếng, bị Vương Bảo một chưởng vỗ tiến vào trong đất.

Nhấc theo vóc dáng nhỏ thanh niên.

Dáng cao thanh niên, đã bị Tử Vân Tông đệ tử bắt được trở về.

Vương Bảo nhìn dựa vào nhau, sợ hãi cực kỳ nhìn mình hai tên này, quay về hai người cười cợt, song chưởng duỗi một cái, một chưởng một cái, trực tiếp đập bất tỉnh.

“Tìm đồ vật!”

Vương Bảo mở miệng.

Một cái Tử Vân Tông đệ tử khom lưng, ở trên người hai người lay nửa ngày, lấy ra ba mảnh màu xanh ngộ đạo diệp.

“Sư huynh!”

Tử Vân Tông đệ tử đem ngộ đạo diệp đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo vung vung tay, “Các ngươi phân đi!”

Mấy cái Tử Vân Tông đệ tử đại hỉ, nhưng có chút thật không tiện, đón lấy bọn họ liền nhìn thấy, Vương Bảo đột nhiên khom lưng, ở Thái Nhất Tông chiều cao thanh niên trên người qua lại tìm tòi, trên người bảo bối đều thu hồi đến sau khi lại lôi kéo lên.

Chớp mắt mộng bức!

“Sư huynh, ngươi đây là...”

“Lột y phục của bọn họ, bọn họ tỉnh rồi, phỏng chừng cũng không tiện gặp người!”

Vương Bảo ha hả cười quái dị một tiếng, đem Thái Nhất Tông hai người bíu chỉ còn dư lại quần lót, đón lấy lại bù đao một chưởng, nói rằng, “các ngươi đem bọn họ tìm một chỗ ẩn đi, tốt nhất đừng để những người khác người nhìn thấy!”

Tử Vân Tông đệ tử hai mặt nhìn nhau, sau đó liền nghe lời bắt đầu mân mê.

Xem Lôi Thần Đạo đệ tử, là mồ hôi lạnh tuôn ra, méo mặt.

Đại gia ngươi!

Hàng này thật rất sao âm a!

Quá tiện!

Liếc mắt nhìn nhau.

Lôi Thần Đạo một người thanh niên chắp tay nói, “Vương Bảo sư huynh, hạnh ngộ hạnh ngộ! Đa tạ ngươi ra tay giúp đỡ, chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt đi, gặp lại!”

Dứt lời, mang người liền muốn đi.

Thế nhưng Vương Bảo nhưng phải trách cười nói, “đi? Chạy đi nơi đâu? Ai để cho các ngươi đi rồi? Ta không phải mới vừa nói sao? Ngoại trừ ta Tử Vân Tông đệ tử, ngày hôm nay ai cũng khỏi nghĩ an ổn rời đi...”

------oOo------

Chương 24: Sư huynh, này có 1 cái dê béo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Thần Đạo đệ tử một mặt mộng bức.

Không chờ bọn hắn phản ứng lại, Vương Bảo lại như là hổ vào bầy dê, mang theo ánh vàng bàn tay không ngừng đánh ra mà ra.

Ầm ầm ầm.

Đại đa số Lôi Thần Đạo đệ tử hai mắt cuồng lật, dĩ nhiên trực tiếp hôn mê đi, chỉ có một cái còn có thể duy trì tỉnh táo, chính là cùng Vương Bảo nói lời từ biệt cái kia Lôi Thần Đạo thanh niên.

Ngã trên mặt đất, Lôi Thần Đạo thanh niên ngây người như phỗng bình thường, máy móc nhìn lướt qua bốn phía các sư huynh đệ, đón lấy liền tức miệng mắng to, "Vương Bảo, ta nhật ngươi tổ tiên!"

Vương Bảo bĩu môi, một cước liền đem hắn đá ngất đi.

"Sư... Sư huynh?"

Tử Vân Tông đệ tử cuồng nuốt nước miếng.

Nhìn mới vừa rồi còn đồng thời hợp tác Lôi Thần Đạo tiểu đồng bọn, trên mặt vẻ mặt, có chút khó có thể tin.

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Làm gì? Không đành lòng a? Các ngươi a, cũng không suy nghĩ một chút, chúng ta Tử Vân Tông, có vẻ như chính là Ngũ Đạo liên minh yếu nhất, chúng ta lần này tiến vào các sư huynh đệ, tổng thể thực lực, cũng là yếu đi không chỉ một bậc, đã như vậy, còn khách khí với bọn họ cái gì?"

“Ở bên ngoài, đại gia là đồng đạo, thế nhưng ở này Ngộ Đạo giới, chúng ta nhưng là đối thủ cạnh tranh!”

“Tiên hạ thủ vi cường, ra tay sau gặp nạn, chúng ta Tử Vân Tông tiến vào bên trong vòng càng nhiều người, đến thời điểm liền có thể chiếm cứ quyền chủ động, nếu không, bọn họ liên hợp lại, chúng ta sẽ rất phiền phức, không phải sao?”

Tử Vân Tông đệ tử bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Sau đó từng cái từng cái thương hại nhìn Lôi Thần Đạo các đệ tử một chút, vừa học vừa làm, một cái trong đó cười hì hì nói, “Sư huynh, có muốn hay không bíu sạch sẽ?”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, vui mừng nói rằng, “tất yếu!”

...

...

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều người cảm giác được không đúng.

Tiến vào đồng tông, số lượng không ít.

Thế nhưng, chính là rất sao chạm không được mấy cái.

Nếu như nói vẻn vẹn là như vậy, cũng là thôi, then chốt là, thậm chí ngay cả những tông môn khác đệ tử, cũng là rất khó gặp đến một lần.

Điều này làm cho rất nhiều người trong lòng kinh sợ lên, cảm thấy có cái gì nguy cơ đang đến gần.

Mãi đến tận.

Người nào đó đột nhiên đến.

Người nào đó hung hãn ra tay.

Người nào đó cướp đoạt bíu y phục.

Rất nhiều tông môn các đệ tử, lúc này mới phản ứng hiểu ra lại đây, a, nguyên lai, bọn họ đều bị tiện nhân này cho âm.

Ma trứng, thù này không báo, thề không làm người!

...

...

Thời gian mười ngày qua đi.

Vào giờ phút này, Tử Vân Tông hết thảy tiến vào đệ tử nội môn, đều tụ tập ở cùng nhau.

Vương Bảo cầm trong tay một chồng màu xanh ngộ đạo diệp, hỏi nói, "ai còn thiếu ngộ đạo diệp, lên mau lĩnh a! Này đều mười ngày, chúng ta cũng nên đi vòng trong trộn lẫn lăn lộn!"

Tử Vân Tông đệ tử vô cùng kích động, sau nửa ngày, một cái trong đó cười to nói, "sư huynh, chúng ta ngộ đạo diệp đều tập hợp đủ, chỉ chờ ngài ra lệnh một tiếng, chúng ta liền giết vào vòng trong!"

"Cổ Đức!"

Vương Bảo gật gù, nhìn về phía Tiêu Viêm, "Sư huynh, hiện tại liền đi?"

"Theo ngươi!"

Tiêu Viêm không nói gì nhìn trời.

Hắn đã có thể đoán trước đến, chờ đến Ngộ Đạo giới hành trình kết thúc, sẽ khiến cho bao lớn sóng lớn, không nói cái khác, chỉ là Ngũ Đạo liên minh còn lại bốn tông cùng Thái Nhất Tông đệ tử, bị Vương Bảo bíu thành rõ

ràng heo này một hạng, phỏng chừng liền sẽ khiến cho chư tông chúng nộ.

Đón lấy.

Vương Bảo đám người dồn dập xúc động màu xanh ngộ đạo diệp, mười mảnh ngộ đạo diệp từ từ hóa thành linh quang, sau đó che đậy mỗi người, thân ảnh biến mất ở tại chỗ.

...

...

Vòng trong.

Huyền Khê Tông thiên kiêu, Tôi Thể chín tầng cường giả Tiền Phi, chính đang một mảnh núi đá bên trên qua lại chuyển động loạn lên.

Nghỉ chân.

Tiền Phi nhìn phương xa trung tâm nơi một vệt kim quang, ánh mắt rạng ngời rực rỡ.

“Ta đã tìm tới hai mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, thêm vào ta trước một mảnh, ba mảnh màu vàng ngộ đạo diệp!”

"Căn cứ trước đây kinh nghiệm,

Ngộ đạo khí bạo phát thời gian, có thể chia làm thập phần, màu vàng ngộ đạo diệp càng nhiều, hấp dẫn trở về ngộ đạo khí, cũng là càng nhiều!"

“Ba mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, đã đủ khiến ta hấp dẫn 1 điểm ngộ đạo khí! Không đủ a! Còn đến tiếp tục cố gắng!”

“Cũng may thời gian sung túc, còn có tiểu hai mươi ngày!”

Tiền Phi trong lòng nói nhỏ, ánh mắt thâm thúy.

Hắn Tiền Phi không sánh được sư đệ Cổ Liệt Trận.

Thế nhưng, hắn cũng có Đại Lý nghĩ, lớn hoài bão.

Lần này Ngộ Đạo giới hành trình, chính là cơ hội của hắn.

“Màu vàng ngộ đạo diệp, tổng cộng bảy bảy bốn mươi chín mảnh, đây là tổng số!”

Con ngươi đột nhiên bạo phát tinh mang.

Tiền Phi nhìn lúc này ở núi đá trong khe hở, yên tĩnh nằm một mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, gò má kịch liệt co rúm, nhanh chân bước ra, khom lưng lấy lên, Tiền Phi cất tiếng cười to, “Ai nói ta Tiền Phi không có cơ hội? Đã bốn mảnh ngộ đạo diệp a!”

Trước đây chư tông thiên kiêu, có vẻ như được màu vàng ngộ đạo diệp nhiều nhất, cũng chỉ là chín mảnh mà thôi!

“Tiếp tục!”

Tiền Phi đắc ý vui vẻ nửa ngày, liền chuẩn bị rời đi nơi này, màu vàng ngộ đạo diệp sẽ không cùng thời điểm xuất hiện ở cùng một nơi.

Có điều.

Không chờ hắn rời đi mảnh này núi đá, đột nhiên, trước mắt sóng gợn lưu chuyển, sau một khắc, mấy bóng người, lấp loé ở trước mặt của hắn.

Tiền Phi sững sờ, nhìn rõ ràng cái kia mấy bóng người sau khi, không khỏi hơi nhướng mày, hừ lạnh một tiếng, liền muốn đạp bước rời đi.

Nào có biết, nhưng vào lúc này, cái kia mấy bóng người nói chuyện.

“Huyền Khê Tông đệ tử?”

“A? Màu vàng ngộ đạo diệp, trong tay hắn là màu vàng ngộ đạo diệp!”

“Sư huynh! Vương Bảo sư huynh ngươi ở đâu? Chúng ta tìm tới một cái dê béo!”

“Vòng trong dịch chuyển sẽ không quá xa, Vương Bảo sư huynh khẳng định ở ngay gần, đại gia giọng gọi lên a!”

Từng đạo từng đạo quát lớn tiếng hô vang lên.

Nghe được Tiền Phi là một mặt mộng bức.

Ma trứng a!

Này rất sao cái gì họa phong?

Cái gì gọi là các ngươi tìm tới một cái dê béo?

Ta, Tiền Phi? Huyền Khê Tông Tôi Thể Cửu Trọng Thiên kiêu, là dê béo?

Tiền Phi sắc mặt, chớp mắt âm trầm lại, nhìn từng cái từng cái gào thét giọng nói lớn Tử Vân Tông đệ tử, lửa giận khó hòa, cười lạnh nói, “một đám rác rưởi, vốn không muốn để ý tới các ngươi, nhưng là chính các ngươi muốn ăn đòn, vậy thì cho các ngươi một bài học!”

Vừa dứt lời.

Tiền Phi đạp bước mà ra, song trong lòng bàn tay, thình lình xuất hiện từng đạo từng đạo rõ ràng pháp ấn vầng sáng, bàng bạc lớn lực tùy ý mà ra, bao phủ mà xuống, một đám Tử Vân Tông đệ tử sắc mặt đại biến, dồn dập bước nhanh lui bước!

“Chạy!”

“Chớ cùng hắn đánh, chúng ta đánh không lại hắn!”

“Nhường hắn trước tiên đắc ý đắc ý, đợi lát nữa Vương Bảo sư huynh đến rồi, ác độc mà trừng trị hắn!”

“Tiện nhân có loại đừng động thủ!”

Tiền Phi gò má điên cuồng co giật.

“Các ngươi, nhục ta quá mức!”

Tiền Phi gào thét, dĩ nhiên bạo phát, vô tận chân nguyên dường như thủy triều dâng trào ra, trong nháy mắt thì có hai cái Tử Vân Tông đệ tử thổ huyết trọng thương.

Có điều nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy xa xa đột nhiên kéo tới một đạo ánh vàng, như lôi đình, như điện quang, mau lẹ cực kỳ, cự long leo núi, từ xuống dốc đi tới nơi này, lông không ngừng lại, chỉ có một tiếng quát lớn, ở trên hư không truyền vang bát phương.

“Cuồng đồ, đối thủ của ngươi là ta!”

Ca ca ca!

Bóng người nơi giữa không trung, chính là Vương Bảo, động tác liên tục, hai tay nhưng là sờ về phía phía sau, đem Quán Nguyệt Thương hai đoạn nối liền với nhau.

Quán Nguyệt Thương run lên.

Sức mạnh kinh khủng, chớp mắt bộc phát ra.

Một thương quét ra, bốn phương tám hướng thiên địa chi lực, tựa hồ ở trong nháy mắt này đều bị hấp dẫn lại đây, từng luồng từng luồng sắc bén khí, lôi kéo hư không, cũng là lôi kéo Tiền Phi khuôn mặt.

Tiền Phi trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, trên mặt mang theo kinh hoảng, mang theo hoảng sợ, căn bản không có thời gian mở miệng, gào thét nói, “Huyền Linh chưởng!”

Song chưởng duỗi một cái, linh quang phun trào, trong nháy mắt, ở trước người hình thành hai đạo rõ ràng hư huyễn chưởng ấn, quay về Vương Bảo Quán Nguyệt Thương đụng vào.

Trứng chạm ngoan thạch.

Chỉ nghe được hai tiếng vang lên giòn giã.

Kèn kẹt.

Chưởng ấn ầm ầm phá toái, mà trường thương đây là quyết chí tiến lên, thế như chẻ tre, báng thương (súng) run lên, tầng tầng đập vào Tiền Phi trên đầu.

Tiền Phi như bị sét đánh, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, thân thể trực tiếp bị đập vào núi trong đá, mắt tối sầm lại, mang theo vô tận mờ mịt, nhắm hai mắt lại.

Vương Bảo rơi xuống đất.

Quán Nguyệt Thương cuối cùng xen vào núi đá, nhìn dưới chân Tiền Phi, quay về phía sau các sư đệ phất tay một cái nói, “các anh em, quy tắc cũ, cướp sạch, lột sạch, ẩn đi...”

------oOo------

Chương 25: Đến chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian lại qua ba ngày.

Lúc này, vòng trong phần lớn người, còn đang tìm kiếm màu vàng ngộ đạo diệp.

Có điều, ngoại trừ Tử Vân Tông, Ngũ Đạo liên minh còn lại bốn tông cùng với Thái Nhất Tông thiên kiêu, cũng bắt đầu nghi ngờ không thôi.

Nào đó toà phía trên ngọn núi nhỏ, Lôi Thần Đạo nhất thiên kiêu Trương Lôi, chau mày, nhìn phía xa cái kia xếp thành hàng càn quét Tử Vân Tông đệ tử, rốt cục không nhịn được, gầm nhẹ nói, "không đúng!"

Ở phía sau hắn, là một người thanh niên, tương tự là Lôi Thần Đạo Tôi Thể chín tầng thiên kiêu Mã Kiều.

"Sư huynh, xác thực không đúng, vì sao tiến vào bên trong vòng, đều là Tử Vân Tông đệ tử, chúng ta Lôi Thần Đạo, dĩ nhiên không có bất kỳ ai!"

Mã Kiều một mặt táo bón, sắc mặt hết sức khó coi.

Trương Lôi hừ lạnh một tiếng, con ngươi tinh mang cuồng thiểm, "Vòng ngoài khẳng định là đã xảy ra biến cố gì, ngày hôm qua ta liền đang âm thầm quan sát, không chỉ là chúng ta Lôi Thần Đạo, còn lại tông môn, dĩ nhiên cũng như thế không có người tiến vào vòng ngoài, mà Tử Vân Tông..."

"Hắn mẹ đây là tập thể dọn nhà!"

Trương Lôi mắng to một câu, sắc mặt tái xanh, ánh mắt nhìn chằm chằm phương xa nào đó bóng người, quát, "Đi, đi hỏi một chút Âu Dương Chiến!"

Mã Kiều hơi kinh.

Hiện tại Tử Vân Tông nhân số đông đảo, mà bọn họ liền hai người, liền tiếp tục như thế, thực sự nguy hiểm.

“Sợ cái gì? Ta Trương Lôi phải đi, bọn họ có thể ngăn được ta? Ta lôi đình thần độn thuật không phải là luyện không!”

Trương Lôi xì mũi coi thường, sải bước hướng về phía dưới mà đi.

Mã Kiều thấy thế, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đuổi tới.

Rất nhanh.

Liền tới gần Tử Vân Tông đệ tử phạm vi.

Một đám Tử Vân Tông đệ tử dồn dập cảnh giác nghỉ chân, nhìn chằm chằm đi tới Trương Lôi.

Trương Lôi bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy, không để ý chút nào, hơn nữa, trực tiếp tiến vào vòng vây, thẳng đến Âu Dương Chiến mà tới.

Âu Dương Chiến sắc mặt bình tĩnh nhìn Trương Lôi.

“Âu Dương huynh, có việc thỉnh giáo một chút, chẳng biết có được không vì ta giải thích nghi hoặc?” Trương Lôi nhạt tiếng nói.

Âu Dương Chiến khóe miệng co quặp.

Hắn đương nhiên biết Trương Lôi muốn hỏi cái gì.

Hắn chỉ có thể nói, tất cả những thứ này theo ta một mao tiền quan hệ đều không có, ngươi cũng khỏi hỏi ta!

Vì lẽ đó, Âu Dương Chiến thẳng thắn dứt khoát phất tay một cái, “Không được!”

Trương Lôi vẻ mặt cứng đờ, há hốc mồm.

Theo tới Mã Kiều cũng là sửng sốt.

Đều là nhất thiên kiêu, này chút mặt mũi cũng không cho? Ngươi Âu Dương Chiến cũng quá ngông cuồng chứ?

Chính muốn nói gì.

Liền nhìn thấy từ Âu Dương Chiến phía sau, đi ra một thanh niên, chính là Vương Bảo, cười hì hì nhìn Trương Lôi, nói rằng, "người ta chính mình đưa tới cửa, sư huynh đừng như thế không cho diện a, ngươi hỏi ta, có cái gì hỏi ta, ta biết gì nói nấy ngôn vô bất tẫn!"

Trương Lôi quét Vương Bảo một chút, hơi nhướng mày, trong trí nhớ, hàng này là một điểm tình báo đều không có, nhưng cảm giác trên người hiển lộ khí tức, cũng là Tôi Thể chín tầng không thể nghi ngờ, thực sự là không nên.

Nghi ngờ trong lòng, Trương Lôi cũng không coi là chuyện to tát, lạnh giọng nói, "cũng được! Ta hỏi ngươi, ta Lôi Thần Đạo các sư đệ, đều đi đâu? Vì sao chỉ có các ngươi Tử Vân Tông đệ tử, tiến vào vòng trong?"

Vương Bảo nghiêm trang nói, "Cái này ta cũng rất tò mò, thật không biết các ngươi Lôi Thần Đạo đệ tử, là làm gì ăn, ở bên ngoài vòng không cố gắng tìm kiếm ngộ đạo diệp, dĩ nhiên chơi nổi lên trốn tìm, chừng mấy ngày ta cũng không thấy người!"

Trương Lôi sững sờ, đón lấy chính là Bạo Nộ, "Ngươi doạ ta?"

"Ha ha ha, trả lời đúng!"

Vương Bảo đột nhiên cười to một tiếng.

Trong chớp mắt, rút ra Quán Nguyệt Thương, trường thương vung một cái, chân như Bôn Lôi, thẳng đến Trương Lôi bên cạnh người Mã Kiều mà đi.

Cùng lúc đó, Vương Bảo lớn quát, “Âu Dương sư huynh, cái này Trương Lôi giao cho ngươi!”

Âu Dương Chiến cả người co giật.

Nhìn chiến ý bộc phát Vương Bảo, trong lòng khóc không ra nước mắt.

Ma trứng a!

Tà tính a!

Ngươi rất sao đến cùng ở làm cái gì a?

Ở bên ngoài vòng như ngươi vậy làm cũng coi như, ở bên trong vòng ngươi trả lại? Lẽ nào thật sự không sợ gợi ra chúng nộ,

Đến thời điểm liên hợp bên dưới, người ta đem chúng ta Tử Vân Tông toàn bộ đá ra đi?

Không kịp nhổ nước bọt.

Âu Dương Chiến trong lòng thở dài một tiếng, trong tay xuất hiện một cái Linh Kiếm, nâng kiếm liền hướng Trương Lôi vọt tới.

Trương Lôi sửng sốt.

Nhìn một kiếm đâm tới, vẻ mặt nghiêm nghị Âu Dương Chiến, lớn mắng nói, “khe nằm, Âu Dương Chiến con mẹ nó ngươi điên rồi? Lúc này mới thời gian nào, các ngươi Tử Vân Tông liền muốn mở ra chiến sự sao?”

Lúc này Ngộ Đạo giới tổng cộng sáu tông, ai cũng kiêng kỵ ai, dễ dàng không dám khai chiến.

Dù sao khoảng cách ngộ đạo khí bạo phát, còn có một quãng thời gian rất

dài.

“Chớ có phí lời! Đánh đi! Nhường ta xem một chút một năm này, ngươi tu vi tinh tiến bao nhiêu!”

Âu Dương Chiến lạnh lùng mở miệng, ra tay trong lúc đó, không chút lưu tình, từng đạo từng đạo kiếm khí dường như băng sương bình thường, tùy ý mà ra, bốn phía đất đá đều phảng phất bị đông cứng, trắng nõn kiếm khí hoa tuyết giống như hướng về Trương Lôi tấn công tới, Trương Lôi vẻ mặt âm trầm đều có thể chảy ra nước, nổi giận gầm lên một tiếng, vươn mình cùng Âu Dương Chiến đánh ở cùng nhau.

Tử Vân Tông các đệ tử lùi về sau.

Tiêu Viêm bình tĩnh nhìn chiến đoàn, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Mà Vương Bảo nơi đó.

Quán Nguyệt Thương cầu vồng rơi xuống đất bình thường, mang cuốn lấy mãnh liệt lớn lực, trực tiếp đem Mã Kiều bao phủ tới.

Mã Kiều trên mặt mang theo tức giận, trong tay xuất hiện một cây đại đao, nghênh thân mà lên.

Một lần giao chiến.

“Phốc oa...”

Mã Kiều trong miệng phun máu, con ngươi mang theo vẻ hoảng sợ, bị Vương Bảo một thương lật tung.

Hoàn mỹ cảnh giới Địa cấp cực phẩm võ kỹ.

Đã nhường Vương Bảo sức chiến đấu, đủ để đạt đến Tôi Thể cảnh vô địch.

“Ha!”

Vương Bảo hét lớn một tiếng, trường thương lần thứ hai đánh ra, trên mũi thương phun ra đạo đạo chân nguyên, Mã Kiều tâm hồn đều kinh, trước mắt tựa hồ xuất hiện tầng tầng huyễn ảnh, căn bản phản ứng không kịp nữa, liền bị Vương Bảo đâm trúng một thương bả vai.

"A..."

Mã Kiều kêu thảm thiết, ngã trên mặt đất.

Cổ họng bị mũi thương mơ hồ đâm vào, động cũng không dám động, sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Chính ở trong chiến đấu Trương Lôi thấy cảnh này, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, vạn vạn không ngờ tới, chính mình thiên kiêu sư đệ, dĩ nhiên ở Vương Bảo trong tay đều đi có điều ba chiêu.

Nổi giận gầm lên một tiếng.

Trương Lôi lòng bàn tay tựa hồ tránh ra vô số đạo lôi đình, cả người cũng giống như hóa thành một mảnh ánh chớp, chớp mắt đi xa, trong không khí chỉ để lại một đạo ẩn chứa Bạo Nộ cùng máu tanh gầm nhẹ, "Chúng ta đi nhìn!"

Âu Dương Chiến Linh Kiếm vung một cái, biết căn bản không đuổi kịp, vì lẽ đó cũng lười đuổi theo.

Mà Vương Bảo.

Nhưng là híp mắt lại, đột nhiên cười hì hì nói, "Nếu hắn chạy, cái tên này giữ lại cũng không dùng, ta xem vẫn là giết đi!"

Âm thanh từ từ truyền ra.

Xa xa ánh chớp một trận.

Trương Lôi bóng người, lộ ra, rất xa cùng Vương Bảo đối diện, ánh mắt phun lửa, rít gào nói, "ngươi dám giết người? Ngươi như giết hắn, ta tất sát

ngươi!”

Vương Bảo không chút nào yếu thế, “Ngươi nếu dám chạy, ta tất sát hắn!”

“Ngươi... Ngươi vô liêm sỉ!”

“Lâm chiến mà chạy, ngươi còn kẻ nhu nhược!”

“Khe nằm! Đại gia cùng thuộc về Ngũ Đạo liên minh, ta không tin ngươi dám hạ tử thủ!”

“Ha ha ha, không phải ta tông người, chắc chắn có ý nghĩ khác, chết cái người mà thôi, rất bình thường, Trương Lôi sư huynh, ngươi có thể đánh cuộc một keo mà, đánh cược ta có dám giết hắn hay không!”

Trương Lôi cả người run rẩy, khí tâm can phổi đều muốn nổ tung, rít gào nói, “ngươi rốt cuộc muốn làm sao?”

“Lại đây, đánh với ta một trận, thắng ta, tha các ngươi đi!”

Vương Bảo chống Quán Nguyệt Thương, ngẩng cao đầu, bá khí lẫm liệt phun ra một câu nói, khí thế bàng bạc, cuồn cuộn mà ra, đất sóng tung bay, mũi thương chỉ xéo Trương Lôi.

“Đến đánh đi!”

------oOo------

Chương 26: Ngươi tốt vô liêm sỉ, thật là hèn hạ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Lôi sắc mặt âm trầm.

Đối mặt Vương Bảo mời chiến, Trương Lôi là chân tâm không muốn đánh.

Một cái Âu Dương Chiến, liền có thể với hắn cân sức ngang tài, hơn nữa cái này liền hắn đều kiêng kỵ Vương Bảo, Trương Lôi coi như lại tự tin, cũng không cho là mình có thể thắng.

“Một chọi một?”

Trương Lôi đến gần rồi một ít, sầm mặt lại quát.

Vương Bảo mắt sáng lên, “Đương nhiên! Ta là loại kia bắt nạt người người sao?”

Trương Lôi thở phào nhẹ nhõm, đón lấy liền lớn tiếng nói, “trước tiên thả sư đệ ta!”

“Vậy không được!”

Vương Bảo lắc đầu, “Ngươi chạy trốn thủ đoạn quá nhanh, nếu như thả hắn, ngươi nhưng chạy, ta đi đâu nói lý đi?”

Trương Lôi được kêu là một cái khí a!

Khe nằm, ngươi tên khốn này đem ta muốn trở thành người nào? Ta là loại kia người nói không giữ lời sao? Tuy rằng ta kỳ thực cũng có một tia muốn làm như vậy ý tứ.

Hít sâu một hơi.

Trương Lôi trong giây lát đạp bước, hướng về Vương Bảo vọt tới, lệ quát một tiếng nói, “tiện nhân cho ta nhận lấy cái chết!”

Ầm!

Không khí nổ tung!

Nhấc lên vạn tia chớp.

Trương Lôi cả người đều bị lôi đình bao trùm, trong nháy mắt liền vọt tới Vương Bảo trước mặt.

Xòe năm ngón tay, như đồng hóa làm năm cái lôi long, dâng trào thuộc tính “Lôi” chân nguyên cuồn cuộn mà ra, rung động không khí không ngừng phát sinh bùm bùm ong ong, hai cái tay nhằng nhịt khắp nơi, dường như muốn xé rách tất cả bàn tay, quay về Vương Bảo đầu liền đánh xuống!

“Được!”

Vương Bảo ánh mắt lấp loé, hét lớn một tiếng, Quán Nguyệt Thương vung một cái, mũi thương lên phụt lên ra vô tận sức mạnh.

Đỏ mặt trướng.

Chân nguyên toàn bộ điều động lên.

Không chút nào đẹp đẽ nhưng cũng dị thường bá đạo một thương, bị Vương Bảo đâm thẳng mà ra, chớp mắt công phu, Long Tượng lăn lộn sức mạnh bình thường, phảng phất đại dương trút xuống bình thường, tuôn ra về phía trước.

Đùng đùng đùng!

Lôi đình phá diệt, Trương Lôi hướng thế lập tức bị nghẹt, không chỉ cảm giác được bàn tay lôi đình tan vỡ, lòng bàn tay càng là một mảnh đau nhức, không ngừng kéo tới.

“Mã Đức! Cái tên này đến cùng là từ từ đâu xuất hiện?”

Trương Lôi trong lòng mắng to một tiếng, cũng không kịp nhớ suy nghĩ nhiều, cắn răng, lớn quát, “Lôi Quang Quyền!”

Biến chưởng thành quyền!

Thoáng qua trong lúc đó, thình lình có vô số vệt màu trắng lôi đình, bộc phát ra, dường như sợi tơ bình thường, chiếu rọi Vương Bảo trước mắt một mảnh làm người ta sợ hãi trắng nõn, căn bản không nhìn thấy những vật khác.

“Hả?”

Vương Bảo hơi nhướng mày.

Lại giãn ra.

Cười lạnh một tiếng.

Quán Nguyệt Thương lấy đặc hữu phạm vi, run rẩy kêu khẽ, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo thương khí ở quanh thân hình thành từng đạo từng đạo trầm trọng phòng hộ.

Ong ong ong.

Trương Lôi bóng người xuất hiện, nắm đấm không ngừng va chạm phòng ngự thương khí, trên mặt mang theo vẻ hoảng sợ.

“Vũ kỹ này không tệ lắm!”

Vương Bảo cười cợt.

Trương Lôi trong lòng khó chịu cực kỳ.

Hắn nghĩ đánh Vương Bảo chi tâm, biết bao kịch liệt, thế nhưng hiện tại

Trương Lôi rõ ràng trong lòng, ngày hôm nay khẳng định là không làm được.

Vương Bảo thực lực, với hắn hẳn là sàn sàn với nhau, đều là nhất thiên kiêu, coi như có thể miễn cưỡng thắng được, cũng không làm được nghiền ép, không làm được treo lên đánh!

Lùi về sau hai bước.

Trương Lôi sắc mặt âm trầm nói, "Cũng được, nếu ngươi không biết điều, vậy hãy để cho ngươi nếm thử ta thủ đoạn bị cấm kỵ, vốn là, đây là cho Hiên Viên Vô Cực lưu..."

Trong thân thể truyền ra nổ vang.

Từng luồng từng luồng khí thế bàng bạc, thình lình bắt đầu kịch liệt tăng lên.

Này đã vượt qua với Tôi Thể cảnh phạm trù!

Vương Bảo biến sắc mặt, quan chiến Tử Vân Tông đệ tử, đều là lộ ra lo lắng vẻ mặt.

Âu Dương Chiến hé mắt, nghi ngờ không thôi nhìn Trương Lôi, đột nhiên nói rằng, "Vương sư đệ cẩn thận, không nghĩ tới hắn liền vũ kỹ này cũng luyện thành, hẳn là Thần Lôi Tông Thiên Cực võ kỹ Thần Lôi Thủ!"

"Thiên cấp võ kỹ?"

Vương Bảo sợ hết hồn.

Tử Vân Tông đệ tử kinh hãi đến biến sắc.

Thiên cấp võ kỹ, bọn họ liền tưởng tượng cũng không dám nghĩ a, Tử Vân Tông trấn tông võ kỹ cũng vẻn vẹn chỉ là Địa cấp mà thôi.

Vương Bảo có chút đau "bi", lập tức lùi về sau, đứng Âu Dương Chiến bên

người, vẻ mặt nghiêm túc.

Âu Dương Chiến một mặt mộng bức nhìn hắn, “Ngươi làm gì?”

Vương Bảo kinh ngạc nói rằng, “còn có thể làm gì, đồng thời đánh a!”

Âu Dương Chiến gò má vừa kéo, thật muốn một cái lão huyết phun chết Vương Bảo, thấp giọng nói, “ngươi... Ngươi không biết xấu hổ? Không phải nói tốt một chọi một sao?”

Vương Bảo buồn bực nói, “Ta khi nào nói nhất định phải một chọi một? Ta chỉ là hỏi hắn, ta đúng hay không bắt nạt người người, thế nhưng rất đáng tiếc, hắn đoán sai, ta chính là bắt nạt người người! Sư huynh, ngươi đến cùng có lên hay không?”

Âu Dương Chiến không nói gì.

Ta lên?

Lên cộng lông a!

Hắn cùng Trương Lôi, vẫn tính là người quen, cùng thuộc về nhất thiên kiêu, tỉnh táo nhung nhớ, há có thể như thế bắt nạt hắn?

“Chặc chặc, xem ra sư huynh là không chuẩn bị lên!”

Vương Bảo có chút tiếc nuối lắc đầu một cái.

Âu Dương Chiến không nói gì nhìn trời.

Tử Vân Tông đệ tử liên tục cười khổ, tuy rằng kính nể Vương Bảo, thế nhưng Vương Bảo trên người bĩ khí như cũ là nhường bọn họ cũng cảm thấy thẹn thùng cực kỳ.

Nằm trên đất không thể động đậy Mã Kiều thở phào nhẹ nhõm, mà chính đang nổi lên đại chiêu Trương Lôi, cũng là trong lòng vui vẻ.

Vương Bảo không biết xấu hổ.

Cũng may Âu Dương Chiến hay là muốn điểm mặt.

Nếu không phải hỗn hợp đánh kép, vậy hắn còn sợ cái rắm a, tuyệt chiêu vừa ra, ngay lập tức sẽ có thể kết thúc chiến đấu, món nợ này tạm thời ghi nhớ, sớm muộn tính cái rõ ràng.

“Thần Lôi Thủ!”

Trương Lôi lên tiếng hét lớn, trung khí mười phần.

Bàn tay duỗi ra, thẳng đến Vương Bảo mà đến, thử lạp lôi đình từ từ hình thành một đạo dài hơn một trượng bàn tay, ẩn chứa khủng bố đến cực điểm sức mạnh, quay về Vương Bảo đầu phủ đầu bao phủ xuống!

“Sư huynh!”

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên hét lớn một tiếng.

Cùng lúc đó, Quán Nguyệt Thương quán xuyên qua hư không, hiển lộ ra tầng tầng huyễn ảnh, vô số đạo bóng thương hòa hợp một thương, bá đạo cực kỳ trực tiếp đâm đi ra ngoài.

Mà lúc này.

Tiêu Viêm mặt không hề cảm xúc đạp bước đi ra, một bước sau khi, trên người đồng dạng có ánh chớp lấp loé, chớp mắt xuất hiện ở Vương Bảo bên cạnh người, bàn tay vừa nhấc, thiên địa biến sắc, dâng trào lớn lực hội tụ thành từng đạo từng đạo to lớn ấn quyết, đẩy ngang hư không mà đi.

Ầm ầm ầm...

Theo một đạo kinh thiên động địa vang lên ầm ầm.

Trương Lôi sắc mặt biến đổi lớn, hắn coi như lợi hại đến đâu, thế nhưng, cũng có cái mức độ, mà Vương Bảo cùng Tiêu Viêm gộp lại, cái kia hầu như là không có mức độ bình thường, hai cỗ đồng dạng mạnh mẽ đồng dạng sức mạnh không thể tưởng tượng được chồng chất hội tụ, chớp mắt công phu, liền phá hắn Thần Lôi Thủ, rơi vào trên người.

"Phốc oa..."

Trương Lôi bóng người, bay ngược mà ra, trên người quần áo, đều vỡ tan hơn nửa, ngã nhào trên đất lên, phun máu tươi tung toé, cánh tay run rẩy, bò đều bò không đứng lên.

"Tốt thoải mái!"

Vương Bảo thỏa mãn hé mắt.

Tiêu Viêm bất đắc dĩ lắc đầu một cái, gánh vác bắt tay, nhìn Trương Lôi.

Mà Trương Lôi, nhưng là thân thể run rẩy, ngón tay run run chậm rãi chỉ vào Vương Bảo, gầm nhẹ mắng nói, "ngươi... Tốt vô liêm sỉ, thật là hèn hạ..."

"Là ngươi quá ngây thơ!"

Vương Bảo cười hì hì nói, nhấc theo Quán Nguyệt Thương tiến lên, cười xấu xa nói, "xem ngươi là sư huynh, cho ngươi lưu chút mặt mũi, chính mình bé ngoan đem trên người gì đó giao ra đây, đem quần áo thoát, nếu không thì, ta có thể muốn tự mình động thủ a..."

------oOo------

Chương 27: Ngộ đạo diệp chi vương?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Lôi thần sắc biến ảo.

Một hồi mặt như màu đất.

Một hồi mặt như vải đỏ.

Ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, sau nửa ngày mới lớn tiếng quát, "Ngươi dám như thế đối với ta? Như vậy nhục ta? Hôm nay ngươi đùa thủ đoạn thắng ta, cũng là thôi, thật muốn bắt nạt ta đến cái kia phiên mức độ, ta Trương Lôi xin thề, đời này tất sát ngươi!"

Bàng bạc sát ý cuồn cuộn mà ra.

Trương Lôi con mắt dường như ưng mục, ẩn chứa sắc bén, ẩn chứa kiên quyết, thân thể bên trong, tựa hồ có không tên sức mạnh muốn bộc phát ra.

"Thôi!"

Tiêu Viêm thấp giọng mở miệng, vẻ mặt nghiêm túc.

Âu Dương Chiến tiến lên một bước, thấp giọng nói, "Vương Bảo sư đệ, đừng quá khinh thường hắn, hắn còn có cấm chiêu chưa ra, chính là cửu tử nhất sinh thủ đoạn, bức cuống lên hắn liền phiền phức!"

Vương Bảo bĩu môi.

Nếu như chỉ có chính hắn, hắn đúng là không đáng kể, có điều ở đây còn có Tử Vân Tông rất nhiều đệ tử, nếu như thật bị Trương Lôi phát sinh cấm chiêu, lấy liều chết mệnh, cho tới sư huynh đệ tổn thương, vậy thì không phải hắn đồng ý nhìn thấy.

Ánh mắt chớp qua một vệt hàn mang.

Vương Bảo Quán Nguyệt Thương run lên, chỉ xéo Trương Lôi, nhạt âm thanh nói, “giao ra màu vàng ngộ đạo diệp, mang theo ngươi sư đệ đi thôi! Đây là ta điểm mấu chốt!”

Trương Lôi trầm mặc, sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, từ trong lồng ngực móc ra ba mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, miễn cưỡng đánh cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiện tay tiếp nhận, nhìn về phía Mã Kiều.

Mã Kiều đỏ mặt trướng, hận không thể muốn đem Vương Bảo ăn tươi nuốt sống, có điều bị Vương Bảo nhìn kỹ, trong lòng lại là đột nhiên phát lạnh, hừ nhẹ một tiếng, ném ra hai mảnh màu vàng ngộ đạo diệp.

“Sư huynh!”

Mã Kiều bò lên, đi nhanh lên đến Trương Lôi trên người, một mặt thân thiết nói rằng, “không quá đáng lo chứ?”

Trương Lôi mặt không hề cảm xúc, bị Mã Kiều nâng lên, gầm nhẹ nói, “chúng ta đi!”

Mã Kiều gật đầu, lẫn đỡ Trương Lôi, hai người không nhanh không chậm rời khỏi nơi này.

Âu Dương Chiến các loại sau khi bọn hắn rời đi, vẻ mặt nghiêm túc nói, “Sư đệ, chuyện như vậy, tốt nhất không muốn làm tiếp, nếu không thì, gây nên chúng nộ, chúng ta Tử Vân Tông nhất định sẽ tổn thất nặng nề!”

Vương Bảo cười hì hì nói rằng, “yên tâm đi sư huynh, trong lòng ta tính toán sẵn! Chúng nộ khó phạm, ta hiểu được!”

Âu Dương Chiến bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Ngươi hiểu?

Ngươi hiểu cộng lông!

Ngươi nếu như hiểu, thì sẽ không đem Trương Lôi bức đến cùng dây!

Vương Bảo cầm màu vàng ngộ đạo diệp, nhìn Tử Vân Tông các đệ tử nói rằng, "những này ngộ đạo diệp đại gia đều phân đi!"

Hầu như hết thảy mọi người là sững sờ.

Tuy rằng Âu Dương Chiến cùng Tiêu Viêm đều xuất lực, thế nhưng này năm mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, không nghi ngờ chút nào là Vương Bảo làm chủ đánh cướp mà tới.

Tử Vân Tông các đệ tử, căn bản là không dám nghĩ.

Mà hiện tại, Vương Bảo lại muốn lấy ra, phân cho bọn họ.

Vương Bảo sắc mặt trầm ổn, từng cái từng cái phân lại đi, lẫm lẫm liệt liệt nói rằng, "những việc này tài sản chung, chia đều là được rồi, có điều tu vi thấp sư đệ càng cần phải, những người khác sau này hãy nói, ta liền không tin, chúng ta Tử Vân Tông nhiều người như vậy, vẫn chưa thể làm được một người một mảnh! Cũng không thể chờ đến ngộ đạo khí bạo phát, chúng ta bên trong còn có người, một điểm ngộ đạo khí đều không được chia đi, một chuyến tay không còn bị tội, nhiều không đáng?"

Tử Vân Tông đệ tử hai mặt nhìn nhau.

Mà lúc này Âu Dương Chiến, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, dĩ nhiên xuất hiện biến đổi lớn, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt ôn hòa, không còn là lạnh như vậy băng băng.

Trong lúc nhất thời, Tử Vân Tông các đệ tử, sĩ khí đại chấn.

Vốn là, trong bọn họ tuyệt đại đa số, đều cho rằng lần này chỉ là đến rèn luyện, thậm chí, liền chưa bao giờ nghĩ tới hấp thu ngộ đạo khí, dù sao, tuỳ tùng đội ngũ được ngộ đạo khí, nên phải cho Âu Dương Chiến như vậy

tuyệt đại thiên kiêu sử dụng.

Ai từng nghĩ, Vương Bảo dĩ nhiên phân cho bọn hắn.

Có thể đến tạo hóa, ai muốn từ bỏ?

Liền như vậy qua khoảng chừng chừng bảy ngày.

Vào giờ phút này, Tử Vân Tông các đệ tử tìm kiếm màu vàng ngộ đạo diệp dậy sóng, mới rốt cục tản đi.

Vương Bảo tâm tình,

Thập phần khó chịu.

Hắn phát ra ý nguyện vĩ đại, hi vọng Tử Vân Tông đệ tử, toàn bộ đều có thể được ngộ đạo diệp, đạt được cái kia một phần tạo hóa.

Thế nhưng.

Màu vàng ngộ đạo diệp có hạn, mà đi vào chư tông nhất thiên kiêu, bởi vì trước một bước đi vào, đã đạt được hơn nửa màu vàng ngộ đạo diệp, bảy ngày hạ xuống, bọn họ dĩ nhiên chỉ tìm tới rất ít hai mảnh màu vàng ngộ đạo diệp!

Nếu là thêm vào trước Âu Dương Chiến tam đại thiên kiêu được sáu mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, bây giờ Vương Bảo bọn họ, có mười ba mảnh màu vàng ngộ đạo diệp tại người.

Mà Tử Vân Tông đệ tử tổng số, là mười lăm người!

Hơn nữa Âu Dương Chiến trên người bọn họ màu vàng ngộ đạo diệp, đều là chính mình được, thậm chí, chỉ là Âu Dương Chiến, liền độc chiếm ba mảnh, đã như thế, thì càng thêm không tốt phân phối.

Cũng không thể, nhường Âu Dương Chiến lấy ra.

Việc này Vương Bảo không nâng, bởi vì hắn đồng ý phân, không có nghĩa là người khác đồng ý phân, cùng với gặp phải lúng túng, còn không bằng không đề cập tới.

Một toà bên trong ngọn núi lớn, Tử Vân Tông các đệ tử tìm tòi màu vàng ngộ đạo diệp tung tích, mà Vương Bảo, nhưng là ở đội ngũ cuối cùng, trong giây lát sáng mắt lên, vỗ vỗ đầu của chính mình, "Ma trứng, làm sao đã quên thử xem tinh luyện!"

Vương Bảo nhớ tới, hệ thống đã từng nói, thiên hạ vạn vật, sẽ không có hệ thống không thể tinh luyện.

Đã như vậy, màu vàng ngộ đạo diệp, nên cũng có thể!

"Thử một lần!"

Vương Bảo hít một hơi, lấy ra một mảnh màu vàng ngộ đạo diệp sau khi, bắt đầu yên lặng tinh luyện.

"Hệ thống đo lường đến đặc thù thành phần, chính đang tính toán tiêu hao bên trong..."

"Hệ thống đã tiêu hao mười điểm tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong..."

"Tinh luyện thành công!"

"Chúc mừng kí chủ, ngài được +1 ngộ đạo diệp! Tinh luyện +1 thuộc tính: Đối với Ngộ Đạo Thụ bản thể khí tức sức hấp dẫn tăng cường mười phần trăm!"

Vương Bảo đột nhiên nghỉ chân.

Mừng như điên cực kỳ.

Khe nằm, vạn vạn không ngờ tới, tinh luyện sau màu vàng ngộ đạo diệp, dĩ

nhiên có thể tăng cường ngộ đạo khí sức hấp dẫn!

“Tiếp tục tinh luyện!”

“Đã tiêu hao hai mươi điểm tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong...”

“Tinh luyện thành công!”

“Tiếp tục tiếp tục!”

“...”

“Tinh luyện thành công!”

“Tinh luyện thất bại, phát động kí chủ may mắn thuộc tính, chưa giáng cấp!”

“...”

Hồi lâu.

Vương Bảo thân thể, đột nhiên run lên.

Nhìn trên tay, cái kia một vệt nhàn nhạt màu tím, trên mặt kích động, làm sao đều không che lấp được.

“Tinh luyện +7 ngộ đạo diệp!”

“Tinh luyện +7 tổng thuộc tính: Đối với Ngộ Đạo Thụ bản thể khí tức sức hấp dẫn tăng cường 70%! Thuộc tính đặc biệt: Có thể tuần hoàn sử dụng bốn mươi chín lần!”

Thu hồi màu tím ngộ đạo diệp!

Vương Bảo bỗng nhiên nhìn về phía cái khác Tử Vân Tông đệ tử, cười to nói, “đại gia dừng một lát!”

Mọi người dồn dập nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Ta tuyên bố, bắt đầu từ bây giờ, ta không cần tìm màu vàng ngộ đạo diệp!”

Âu Dương Chiến buồn bực nói, “Sư đệ ngươi đúng hay không lại điên rồi?”

Vương Bảo tức giận nói, “Cái gì gọi là lại? Ta lúc nào điên (chơi) qua?”

“Vậy ngươi lời này là mấy cái ý tứ?” Âu Dương Chiến dở khóc dở cười.

Vương Bảo như làm tặc nhìn lướt qua bốn phía, ăn trộm gà bình thường cười hì hì nói, “Đại gia đều dựa vào lại đây dựa vào lại đây, ta cho các ngươi xem một cái bảo bối!”

Mọi người không rõ.

Có điều vẫn là nhích lại gần, làm thành một vòng.

Vương Bảo trên mặt mang theo nét mặt hưng phấn, đem màu tím ngộ đạo diệp lấy ra, bá khí cực kỳ nói rằng, “thấy được chưa? Ta tìm tới ngộ đạo diệp chi vương, nhìn này màu sắc, nhìn lại một chút này tạo hình, có nó, ta cái khác ngộ đạo diệp, đều không cần, bởi vì đồ chơi này có thể tuần hoàn sử dụng...”

Mọi người mộng bức.

Một mặt khó có thể tin.

Không nói cái khác, chỉ là cái kia ngộ đạo diệp chi vương danh xưng này.

Ngươi rất sao đây là lâm thời đặt tên chứ?

------oOo------

Chương 28: Ta muốn đi bẫy người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Sư đệ, đừng nghịch!”

Âu Dương Chiến sắc mặt có chút khó coi.

Bình thường chơi đùa cũng là thôi, làm sao có thể đùa kiểu này?

Cái gì ngộ đạo diệp chi vương, nghe đều chưa từng nghe nói!

Vương Bảo bất mãn nói, “Ta làm sao liền náo loạn, sư huynh ta hỏi ngươi, ngươi gặp màu tím ngộ đạo diệp sao? Nghe qua sao?”

Âu Dương Chiến trầm mặc không nói.

Nhiều năm như vậy.

Ngộ đạo diệp tổng cộng hai màu.

Một màu xanh, một màu vàng.

Chưa từng nghe nói còn có màu tím ngộ đạo diệp.

“Ta bắt được nó, liền cảm nhận được Ngộ Đạo Thụ triệu hoán, được Ngộ Đạo Thụ tin tức, đây là ngộ đạo diệp chi vương, là chỉ có một cái, có thể rất lớn phạm vi hấp thu ngộ đạo khí không nói, càng có thể tuần hoàn sử dụng!”

Vương Bảo vẻ mặt nghiêm túc.

Mọi người trầm mặc không nói.

Luôn cảm giác vô căn cứ.

Vương Bảo phiền muộn cực kỳ, không thể không tăng giá cả, “Ta lấy nhân cách của ta đến bảo đảm, lời của ta nói, đều là thật sự! Nếu như bởi vì ta nhường đại gia thất vọng, ta Vương Bảo lấy chết tạ tội!”

Mọi người kinh hãi.

Lấy chết tạ tội? Chơi lớn như vậy?

Tiêu Viêm cau mày nói rằng, “sư đệ, này màu tím ngộ đạo diệp, ngươi từ đâu đến?”

“Nhặt thôi!”

Vương Bảo cười cợt.

“Có thể đừng đùa!”

Tiêu Viêm hít sâu một hơi, vẻ mặt nghiêm túc.

“Tuyệt không đùa giỡn!”

Vương Bảo dùng thập phần vẻ mặt nghiêm túc nhìn đông đảo sư huynh đệ.

“Ta tin sư đệ!”

Tiêu Viêm bỗng nhiên nhìn về phía những người khác, nghiêm nghị nói, “sư đệ nhìn như vô tư, kỳ thực là cái chân thực người, các ngươi không nên bị hắn biểu hiện ra hiểu lầm, ngộ đạo diệp liên luỵ sư huynh đệ chúng ta nhóm tạo hóa, sư đệ nói không đùa giỡn, chính là thật sự!”

Một đám Tử Vân Tông đệ tử có chút đau “bi”.

Hắn là thực sự người? Ngươi mới là đi!

Có điều, đúng là thật sự tin mấy phần.

Âu Dương Chiến trầm tư chốc lát, ho nhẹ một tiếng nói rằng, “sư đệ, chúng ta không phải không tin ngươi, chỉ là, này quá bất hợp lí! Như vậy đi, màu vàng ngộ đạo diệp, chúng ta tiếp tục tìm, làm sao?”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo liền vung tay lên, “Này không được!”

“Cái khác màu vàng ngộ đạo diệp, ngươi đến cho ta! Ta muốn đi bẫy người!”

Mọi người thổ huyết.

Vương Bảo âm hiểm cười nói, “có này ngộ đạo diệp chi vương, cái khác màu vàng ngộ đạo diệp liền vô dụng, giữ lại cũng là Bạch Lưu, chẳng bằng đi hố những người khác, tỷ như Thái Nhất Tông, ta đã sớm nhìn bọn họ không hợp mắt, hai ngày trước gặp phải thời điểm, còn hướng ta liếc ngang tới!”

Mọi người tiếp tục thổ huyết.

Có thể đem bẫy người nói như thế đại nghĩa lẫm nhiên, tươi mát thoát tục, ngươi là chúng ta nhìn thấy đầu một cái!

“Tin ta!”

Vương Bảo nhấn mạnh.

Hồi lâu sau.

Vương Bảo tay cầm mười mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, thỏa mãn rời đi.

...

...

Núi lớn bên dưới.

Một trận chiến đấu chính tiến hành khí thế hừng hực.

Bảy bóng người, mỗi cái khí thế kinh thiên, trong khi xuất thủ, sôi trào mãnh liệt chân nguyên xung kích bốn phía như bão như gió.

Bụi bặm tung bay, núi đá nứt toác, chỉ chốc lát sau, chiến đấu thoáng ngừng lại, Thái Nhất Tông Trần Huyền Chiến hai con mắt dường như ẩn chứa thần quang, trong con ngươi thình lình lưu chuyển đạo đạo pháp ấn ảnh ảnh, vẻ mặt lạnh lẽo hờ hững, cao cao tại thượng ánh mắt nhìn chằm chằm những người khác, cười nhạo nói, "muốn từ ta Trần Huyền Chiến trong tay cướp đồ vật, bằng mấy người các ngươi, còn chưa đủ tư cách!"

Còn lại sáu người vẻ mặt nghiêm nghị, trong lòng ngơ ngác.

Sáu người này bên trong, có Trương Lôi, có Mã Kiều, có Bá Thần Tông Lý Khánh, có Huyền Khê Tông Cổ Liệt Trận.

Nhiều thiên kiêu như thế, đối chiến Trần Huyền Chiến một người, mà Trần Huyền Chiến, dĩ nhiên không rơi xuống hạ phong, bực này thực lực, thực sự là kinh hãi lòng người.

"Ngộ Đạo giới sau khi, ta Trần Huyền Chiến sẽ như Lý Vô Thần sư huynh như thế, kinh thiên hạ, chấn động đại thế, vạn cổ lưu danh, trở thành Thái Nhất Tông lại một đoạn giai thoại!"

Trần Huyền Chiến hít một hơi.

Hai con mắt thần quang đột hiện ra, dị thường huyền ảo.

"Vô Song Chiến Mâu!"

Huyền Khê Tông nhất thiên kiêu Cổ Liệt Trận sắc mặt khó coi, nắm chặt nắm đấm, "Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên có thể chất như thế!"

Trần Huyền Chiến mặt không hề cảm xúc, nhạt âm thanh nói, "ta Vô Song Chiến Mâu bây giờ chỉ mở tầng thứ nhất, thế nhưng cũng đủ để cho ta ở Tôi

Thể cảnh vô địch, chỉ muốn các ngươi tu vi không cao hơn ta quá nhiều, các ngươi hết thảy nhược điểm đều ở ta chiến trong con ngươi, hiển lộ không thể nghi ngờ, vì lẽ đó...”

“Đừng phí công vô ích! Các ngươi, là thắng không được ta!”

Nghe Trần Huyền Chiến trong giọng nói lộ ra xem thường.

Cổ Liệt Trận đám người, đều là lên cơn giận dữ, uất ức cực kỳ.

Cùng thuộc về nhất thiên kiêu, ai cũng không phục ai, nhưng là, Trần Huyền Chiến có Vô Song Chiến Mâu, đây cơ hồ là có thể cùng Thái Nhất Tông truyền kỳ Lý Vô Thần Tiên Thiên Bá Thể cùng sánh vai thể chất.

Cùng cảnh vô địch.

Nói chính là người như vậy.

“Đi rồi!”

Trần Huyền Chiến đần độn vô vị vung vung tay, liền muốn rời khỏi.

Cổ Liệt Trận cùng Trương Lôi bọn người là chưa động, có điều, trong ánh mắt, nhưng là đều mang theo kinh tâm động phách sát cơ.

Thái Nhất Tông có một cái Lý Vô Thần, đã kinh thiên hạ, hiện tại, dĩ nhiên lại ra một cái Trần Huyền Chiến.

Tương lai Thái Nhất Tông, sẽ là đáng sợ đến mức nào?

Có điều, nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy một bóng người, nhanh chóng kéo tới, sau đó, nhìn tất cả mọi người tại chỗ, trên mặt lộ ra một bộ ngoan ngoãn nụ cười, vui cười nói, “ôi, thực sự là đúng dịp, mấy vị sư huynh đều ở a, tiểu đệ Tử Vân Tông Vương Bảo, muốn cùng chư vị sư huynh làm một bút liên quan với màu vàng ngộ đạo diệp món làm ăn lớn, không biết chư vị, ý như thế nào a?”

“Là ngươi!”

Những người khác còn chưa mở miệng.

Trương Lôi con ngươi, trong nháy mắt liền đỏ, ở bên cạnh hắn, Mã Kiều sắc mặt trở nên tái nhợt, phẫn hận nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo nhìn Trương Lôi một chút, ho nhẹ một tiếng nói rằng, “nha, là Trương Lôi sư huynh a, lúc trước nhiều có đắc tội, ngươi cũng chớ để ý a!”

Trương Lôi ngột ngạt giận a, rất muốn một cái lão huyết nhổ đến Vương Bảo trên mặt.

Ma trứng, lời này nói, cái gì gọi là nhiều có đắc tội? Cái gì gọi là chớ để ý?

Ngươi rất sao đánh ta mặt.

Còn đoạt ta ngộ đạo diệp.

Câu nói đầu tiên như thế mang tới?

Làm gì có chuyện ngon ăn như thế?

Ánh mắt lệ mang lấp loé.

Trương Lôi trên người, ánh chớp phun trào, từng bước một hướng về Vương Bảo đi đến, cười lạnh nói, “núi không chuyển nước chuyển, trước ngươi chiếm cứ người thế, hiện tại, đến phiên ta! Trước trướng, ta muốn một bút một bút phải quay về!”

Cổ Liệt Trận bọn người là hiếu kỳ nhìn tình cảnh này, Trần Huyền Chiến cũng không đi rồi, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Bọn họ hết sức tò mò, có thể đem Trương Lôi trêu chọc thành như vậy.

Cái tên nhà ngươi làm cái gì?

Bọn họ còn không biết Vương Bảo làm những chuyện như vậy đây, nếu như biết, đã sớm cùng nhau tiến lên.

“Dừng lại!”

Vương Bảo đột nhiên nghỉ chân, sau đó, trong tay trực tiếp xuất hiện một mảnh màu vàng ngộ đạo diệp.

Trương Lôi sững sờ, những người còn lại nhưng là ánh mắt tỏa ánh sáng.

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “ta đều nói rồi, ta là tới làm ăn! Thấy không, đây là màu vàng ngộ đạo diệp, ta đây, nghĩ bán đi nó...”

Một đám người hai mặt nhìn nhau.

Hiện tại ai cũng hiềm màu vàng ngộ đạo diệp không đủ.

Nào có người bán đấu giá?

Này rất sao sẽ không là người điên chứ?

Trương Lôi ánh mắt tinh mang lóe lên, cười lạnh nói, “bán? Chúng ta không cần muốn mua? Ngươi chỉ là một người, mà chúng ta, nhiều người như vậy, ngươi nếu như thức thời, liền đem ngộ đạo diệp giao ra đây, bằng không...”

Vương Bảo bĩu môi, cười nhạo nói, “cướp đồ vật của ta? Được đó, ngươi đúng là đến cướp a, ta bảo gia bản lãnh khác không có, nhưng lại không sợ chết, trước khi chết kéo cái chịu tội thay, rất dễ dàng ngươi có tin hay không?”

Bá Thần Tông nhất thiên kiêu Lý Khánh hé mắt, cười nhạt nói, “uy hiếp, ai cũng sẽ nói, ngươi nếu như không cho chúng ta một cái bỏ qua cho lý do của ngươi, ngươi vẫn là thành thật một chút đi!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Sau đó, rên rỉ thở dài nói rằng, “đã sớm biết là tranh ăn với hổ, cũng được, chư vị, xin mời đánh bóng con mắt của ngươi, xem yêu...”

Một từng đạo kim quang tràn ngập.

Vương Bảo trong tay, màu vàng ngộ đạo diệp, đã đạt đến mười mảnh.

Hết thảy mọi người là một mặt mộng bức.

Mà Vương Bảo, nhưng là âm hiểm cười nói, “đòi lý do đúng không? Vậy ta liền cho ngươi lý do, ta chỗ này, có mười mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, các ngươi muốn cướp, có thể, bảo gia liều cái mạng già, không thủ được thì thôi, nhưng là trong các ngươi, nhất định sẽ chết một cái hai cái!”

“Còn nữa! Đại gia vì sao phải đánh đánh giết giết đây? Ôn hòa nhã nhặn làm ăn không được chứ? Các ngươi nghĩ a, nơi này có mười mảnh ngộ đạo diệp, mười mảnh, là mười mảnh yêu, các ngươi mỗi cái tông môn mua hai mảnh, đều còn sung túc đây, ta chiếm được chỗ tốt, các ngươi được ngộ đạo diệp, ngươi tốt ta tốt chào mọi người, nhiều hài lòng...”

------oOo------

Chương 29: Ngộ đạo khí bạo phát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta mang theo thành ý mà đến!”

Vương Bảo lời nói còn ở truyền vang, trên mặt hắn mang theo chân thành, mang theo rõ ràng.

Trương Lôi đám người hô hấp bắt đầu gấp gáp.

Ánh mắt đều là nhìn chòng chọc vào Vương Bảo trên tay mười mảnh màu vàng ngộ đạo diệp!

Cái kia không phải một mảnh hai mảnh!

Vậy cũng là mười mảnh!

Dù cho là Thái Nhất Tông nhất thiên kiêu Trần Huyền Chiến.

Vào giờ phút này, nắm giữ màu vàng ngộ đạo diệp, cũng vẻn vẹn chỉ là tám mảnh mà thôi!

Trần Huyền Chiến con ngươi lập loè tinh mang, phun trào sát cơ, thời khắc này, hắn rất muốn lập tức ra tay, giết chết Vương Bảo, cướp đi mười mảnh màu vàng ngộ đạo diệp.

Chỉ là, Trần Huyền Chiến rõ ràng, những người khác sẽ không để cho hắn làm như vậy.

Nếu như là một mảnh hai mảnh, căn bản không đủ phân, đại đa số người chắc chắn sẽ không ôn hòa nhã nhặn, thế nhưng hiện tại, Vương Bảo cầm trong tay mười mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, đại gia đều có cơ hội lấy được, ai lại dám ra tay, liền xúc phạm chúng nộ!

Trần Huyền Chiến tuy rằng dám tự xưng Tôi Thể cảnh vô địch.

Thế nhưng, cũng không có lòng tin có thể ở sáu đại cao thủ vây công bên dưới, cướp đi mười mảnh màu vàng ngộ đạo diệp.

“Ngươi muốn cái gì?”

Cổ Liệt Trận mở miệng trước, vẻ mặt nghiêm nghị.

Vương Bảo duỗi duỗi tay ngón tay, cười hì hì nói, “Hứa hẹn!”

Cổ Liệt Trận hơi nhướng mày, những người khác cũng là khóe mắt vừa kéo.

Trong lòng đã có không tốt ý nghĩ.

Quả nhiên.

Liền nghe đến Vương Bảo tiếp tục nói rằng, “ta cái khác không cần, chỉ cần các ngươi hứa hẹn, rời đi Ngộ Đạo giới sau khi, mỗi cái tông môn, cho ta mười vạn cực phẩm nguyên thạch là có thể!”

Tình cảnh yên tĩnh lại.

Sau nửa ngày, Trần Huyền Chiến châm chọc nói, “mười vạn cực phẩm nguyên thạch, ngươi đúng là thật dám mở miệng, cực phẩm nguyên thạch biết bao hi hữu, đừng nói mười vạn, chính là một vạn, chúng ta cũng không bỏ ra nổi đến, ngươi quá đánh giá cao chúng ta!”

Cổ Liệt Trận nhạt âm thanh nói, “quá nhiều!”

Vương Bảo cười lạnh nói, “đừng cho lão tử giả nghèo, người nào không biết ai vậy? Các ngươi có thể đều là chính mình tông môn thiên kiêu nhất, Ngộ Đạo giới sau khi, càng là sẽ nhất phi trùng thiên, chỉ là mười vạn cực phẩm nguyên thạch, đáng là gì?”

Trần Huyền Chiến đám người khí nổ.

Ma trứng, cực phẩm nguyên thạch nhưng là vật tư chiến lược, là cao tầng đại tu dùng để đột phá sử dụng, bọn họ tông môn công cộng cất giữ, đều chưa chắc có thể phá mười vạn.

Ngươi há mồm liền muốn mười vạn cực phẩm nguyên thạch, ngươi sao không lên trời đây?

Vương Bảo kỳ thực trong lòng không mấy.

Có điều nhìn mấy người vẻ mặt, trong lòng nhất thời nắm chắc rồi, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "cũng được, xem các ngươi kỳ thực rất thành tâm theo ta làm ăn, mỗi tông một vạn, đổi hai mảnh màu vàng ngộ đạo diệp, này đều có thể chứ?"

Trần Huyền Chiến đám người trầm mặc một hồi, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập gật gật đầu.

"Lập khế ước đi!"

Vương Bảo cười to lên, mở bàn tay, đầu ngón tay bốc lên một đạo giọt máu, giọt máu thoát ra, dừng ở trung ương nơi.

Thánh Võ giới có đẳng cấp khác khác nhau khế ước ký kết phương pháp, Vương Bảo hiện tại dùng, chính là Âu Dương Chiến dạy huyết thệ khế ước, nếu như trái với, sẽ tổn thất một phần tâm huyết, tâm huyết mười phần, tổn thất 1 điểm, trăm năm đều không bù đắp nổi, đánh đổi cực cao!

Trần Huyền Chiến đám người đồng dạng đánh ra giọt máu, đồng thời phát sinh lời thề, hết thảy huyết châu dung hợp lại cùng nhau, cuối cùng Vương Bảo cái này khế ước khởi xướng người, thu hồi dung hợp sau huyết châu.

Mỗi tông hai mảnh màu vàng ngộ đạo diệp.

Vương Bảo còn nhiều đi ra hai mảnh.

"Các ngươi ai muốn là nhìn thấy Vô Cực Tông người, nói cho bọn họ biết giao dịch của chúng ta, ta đi trước, hẹn gặp lại!"

Vương Bảo hài lòng phất tay một cái, bóng người vọt ra ngoài.

Rất nhiều thiên kiêu nhìn Vương Bảo bóng lưng, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

“Tử Vân Tông đệ tử, là càng ngày càng ngu ngốc!”

Lý Khánh tràn đầy trào phúng lẩm bẩm một câu, thu hồi màu vàng ngộ đạo diệp, sải bước rời đi.

Một đám hàng mỗi người một ý, từ từ tản đi.

...

...

Thời gian trôi qua.

Trong lúc Vô Cực Tông Hiên Viên Vô Cực đến rồi một lần,

Dùng một vạn cực phẩm nguyên thạch, thay đổi hai mảnh màu vàng ngộ đạo diệp.

Không sai, Hiên Viên Vô Cực rất hào, quả thực chính là thần hào, không chỉ có một vạn cực phẩm nguyên thạch, càng có thể chứa đựng vật phẩm dị bảo nhẫn chứa đồ.

Nhẫn chứa đồ chính là dùng không gian đồ vật luyện chế mà thành, mỗi một kiện đều là một cái giá trên trời, võ giả tầm thường, cuộc đời cũng khó khăn tìm thấy một lần.

Liền như vậy.

Thời gian từ từ đi tới hiểu nói khí bộc phát ra bắt đầu.

Ngộ Đạo giới bên trong, bầu trời xuất hiện nhàn nhạt ánh vàng, cái kia trung tâm nơi nguyên bản không thể tới gần Ngộ Đạo Thụ, lúc này đã giải trừ lá chắn.

Hết thảy mọi người xông tới.

Rất xa nhìn kỹ trung tâm nơi cái kia một cây Thông Thiên triệt địa Ngộ Đạo Thụ.

Toàn thân màu vàng Ngộ Đạo Thụ, như là một cái ngủ say đã lâu mỹ nhân, triển khai vòng eo của chính mình.

Từng đạo kim quang phun trào.

Rất nhiều thiên kiêu đều đang đợi ngộ đạo khí bạo phát.

Mà nhìn Tử Vân Tông nhiều người như vậy, Trương Lôi nhớ tới trước bị quần ẩu sự tình, lửa giận không khỏi lại đi lên, cười lạnh nói, "Âu Dương Chiến, các ngươi còn tới làm gì? Màu vàng ngộ đạo diệp đều bị tiểu tử kia cho bán!"

Âu Dương Chiến trầm mặc không nói.

Nếu như sau đó "Ngộ đạo diệp chi vương" không có tác dụng, Âu Dương Chiến bóp chết Vương Bảo ý nghĩ đều sẽ có.

Âu Dương Chiến không để ý tới Trương Lôi khiêu khích, Vương Bảo nhưng là không vui, tức giận quát, "Mù ồn ào cái gì? Không phục vẫn là làm sao? Có giỏi đi ra luyện một chút a!"

Trương Lôi nổ, lệ quát, "Một đối một, ngươi có dám hay không?"

Vương Bảo cười lạnh, "Cái dũng của thất phu, hành động theo cảm tình, này đều lúc nào? Còn đánh? Đánh cộng lông a!"

Trương Lôi thổ huyết.

Giời ạ, muốn đánh là ngươi, không đánh cũng là ngươi, sợ ngươi cứ việc nói thẳng, đem sợ sệt nói như thế đường hoàng, ngươi còn có thể càng vô liêm sỉ một điểm sao?

“Vù...”

Đột nhiên.

Liền nhìn thấy Ngộ Đạo Thụ bên trên, ánh sáng tăng mạnh.

Cùng lúc đó, một đạo Đạo Huyền diệu cực kỳ điểm sáng màu vàng óng, tạo thành từng đạo từng đạo sợi tơ, liễu rủ bình thường, ở Ngộ Đạo Thụ bên trên trôi nổi mà lên.

“Ngộ đạo khí đi ra!”

Cổ Liệt Trận một tiếng rống to, sau đó, trong nháy mắt móc ra chính mình màu vàng ngộ đạo diệp.

Hắn thình lình có bảy mảnh.

Những người khác cũng không cam lòng lạc hậu, màu vàng ngộ đạo diệp lấy ra, cầm trong tay, chờ đợi ngộ đạo khí bạo phát!

Tử Vân Tông đệ tử đều dựa vào nhau.

Nhìn kỹ Vương Bảo.

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lấp loé, ngưng âm thanh nói, “sau đó khẳng định có phiền toái lớn, nhường Tiêu Viêm sư huynh trước tiên đột phá lại nói, lấy sư huynh thiên tư, đột phá Khí Hải, treo đánh bọn họ đều đầy đủ!”

Tiêu Viêm hơi nhướng mày, “Quá nguy hiểm, ta sợ ngươi không thủ được!”

Vương Bảo cười cợt, trong tay Quán Nguyệt Thương vừa nhấc, ngạo nghễ nói, “sư huynh không cần phải lo lắng ta, lại nói, còn có những sư huynh

khác giúp ta đây! Hơn nữa...”

“Đi vào Ngộ Đạo giới sau khi!”

“Ta kỳ thực chỉ dùng ba phần lực đây!”

Tử Vân Tông đệ tử ngạc nhiên.

Chỉ dùng ba phần lực?

Ba phần lực liền có thể cùng Trương Lôi chống lại.

Vương Bảo sư huynh ngài đúng hay không lại bắt đầu thổi?

“Yên tâm đi!”

Vương Bảo vỗ vỗ Tiêu Viêm vai.

Tiếp đó, lấy ra màu tím ngộ đạo diệp, đưa cho Tiêu Viêm, nhấc theo Quán Nguyệt Thương, Vương Bảo trực tiếp đi ra mười mấy bước, mặt không hề cảm xúc nhìn Trần Huyền Chiến đám người.

Vào giờ phút này.

Ngộ đạo khí đã bắt đầu phun trào, cuối cùng bộc phát ra, vô số đạo màu vàng sợi tơ, phảng phất bị màu vàng ngộ đạo diệp hấp dẫn, hướng về rất nhiều thiên kiêu mà đi.

Cũng nhưng vào lúc này.

Tiêu Viêm sắc mặt nghiêm nghị khoanh chân ngồi trên mặt đất, nguyên lực tiến vào vào trong tay màu tím ngộ đạo diệp, trong phút chốc, long trời lở đất!

Nhằm phía rất nhiều thiên kiêu ngộ đạo khí, dường như ngựa hoang mất cương bị thu phục, một cái dừng lại, sau đó đi vòng vèo, thẳng đến Tiêu Viêm mà tới.

Tình cảnh có thể nói kinh thiên động địa.

Ngộ đạo khí cuồng triều bình thường tụ hợp lại một nơi, đem Tiêu Viêm bóng người, toàn bộ nhấn chìm...

------oOo------

Chương 30: Chiến! Chiến! Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Huyền Chiến kinh ngạc đến ngây người.

Trương Lôi há hốc mồm.

Cổ Liệt Trận mộng bức.

Lý Khánh sắc mặt trở nên trắng bệch.

Vô Cực Tông Hiên Viên Vô Cực ánh mắt đột nhiên bùng nổ ra vô tận sát khí, gò má co rúm, trong tay ánh sáng lóe lên, xuất hiện một cái chín hoàn đại đao.

Thập phần ngộ đạo khí.

Bảy phần chạy Tiêu Viêm mà đi.

Mà bọn họ, nhưng hầu như bằng chia đều còn lại ba phần.

Thời khắc này bọn họ làm sao sẽ không hiểu, đây là bị Tử Vân Tông cho hãm hại!

Không chỉ bị đoạt đi rồi tạo hóa, càng bị hố đi rồi một vạn cực phẩm nguyên thạch.

Ma trứng, vậy làm sao có thể nhịn?

“Các ngươi, đều đáng chết!”

Cái thứ nhất bạo phát, chính là Hiên Viên Vô Cực!

Không có ai, so với hắn càng cần phải ngộ đạo khí.

Phải biết, vì thu được Ngộ Đạo giới tạo hóa, vì, có thể chế tạo một cái hoàn mỹ nhất căn cơ, chế tạo một cái hoàn mỹ nhất Khí Hải, Hiên Viên Vô Cực ở Tôi Thể chín tầng đỉnh cao, đầy đủ áp chế năm năm!

Thời gian năm năm.

Trong tông môn so với hắn yếu, từ lâu đột phá Khí Hải.

Thế nhưng hắn còn ở kiên trì.

Hiên Viên Vô Cực tin mệnh, hắn tự nhận thiên tư của chính mình, chính là khí vận chi tử, chính là tương lai vạn cổ Thánh vương, vì lẽ đó, hắn không vội, hắn không nghi ngờ chút nào, vận mệnh sẽ để cho mình, ở áp chế không nổi tu vi thời điểm, chờ đến Ngộ Đạo giới mở ra!

Đúng như dự đoán.

Ngộ Đạo giới mở ra!

Nhưng mà hiện tại.

Hết thảy đều hết rồi.

Hiếm hoi còn sót lại ba phần ngộ đạo khí, còn muốn phân cho Trần Huyền Chiến đám người, hắn thì lại làm sao chế tạo một cái hoàn mỹ Khí Hải?

Ầm ầm!

Chín hoàn đại đao nổ vang không ngừng, tiếng rung cuồn cuộn, bên trên linh quang phun trào, rõ ràng là một cái linh khí!

Hai tay cầm đao, Hiên Viên Vô Cực Thái Sơn áp đỉnh bình thường, lẻn đến giữa không trung, quay về Tử Vân Tông đệ tử vây quanh Tiêu Viêm, một đao bổ xuống!

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Đứng tại chỗ Vương Bảo, trong con ngươi lập loè ngập trời chiến ý, như một cái lợi kiếm xuất khiếu, bóng người hơi động, chặn lại ở Hiên Viên Vô Cực trước người, Quán Nguyệt Thương đột nhiên bùng nổ ra từng đạo từng đạo bóng thương, hóa thành Moriki bình thường, xuyên ở trên mặt đất, sau đó tạo thành một đạo bóng thương chi lâm!

Quán Nguyệt Thương tinh luyện +3 thuộc tính: Phòng ngự tuyệt đối!

Trong vòng mười phút, tu vi không vượt qua Vương Bảo quá nhiều, liền có thể hấp thu chín phần mười lực công kích!

Đao khí lăn lộn, từ chín hoàn đại đao bên trên phun trào mà ra, bổ vào bóng thương chi lâm mặt trên, một luồng không nhìn thấy hiu hắt ánh sáng hiện lên, đao khí dường như chìm vào đáy biển, một tia bọt nước đều không nhảy ra đến.

Trần Huyền Chiến đám người con ngươi co rụt lại.

Hiên Viên Vô Cực cũng là sững sờ, ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, sự công kích của hắn, hắn tự mình biết, vừa nãy một đòn, hắn tự nhận dù cho là Trần Huyền Chiến, cũng sẽ thổ huyết mà thương.

“Nghe nói ngươi rất có thể đánh?”

Vương Bảo cười to mà lên, thẳng đến Hiên Viên Vô Cực mà đi, Quán Nguyệt Thương dường như một đạo lập loè lôi đình, thao thao bất tuyệt sức mạnh, quay về Hiên Viên Vô Cực bao phủ mà đi!

“Vậy thì nhìn ngươi đến cùng có phải là thật hay không có thể đánh!”

Đâm ra một thương, trời long đất lở, sức mạnh kinh khủng trực tiếp hình thành một đạo vô hình hàng dài, xuyên qua không khí.

Quán Nguyệt Thương tinh luyện +4 thuộc tính: Trong vòng mười phút,

Quán Nguyệt Thương lực công kích tăng cường ba trăm phần trăm, trong vòng một tháng có thể kích hoạt một lần!

Này, chính là Vương Bảo sức lực vị trí!

Hơn nữa bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện tinh luyện thuộc tính vô song!

Vương Bảo hào khí can vân, không có gì lo sợ!

Thời khắc này, dù cho là Hiên Viên Vô Cực, đều là run rẩy lên, con ngươi lập loè khó có thể tin, chín hoàn đại đao không ngừng cuồng thiểm, chém vào mà ra, đao khí ở quanh thân tạo thành một cái vòng tròn lớn, trực tiếp cùng Quán Nguyệt Thương đến rồi một lần kịch liệt va chạm!

“Thật mạnh!”

Hiên Viên Vô Cực sắc mặt khó coi cực kỳ, rên lên một tiếng, thình lình bị Vương Bảo một thương đâm bay!

Mà Vương Bảo, lông không ngừng lại, con mắt nhìn quét Trần Huyền Chiến đám người, cười to nói, " ngày hôm nay, lão tử chính là người thủ môn, ai nghĩ chạm ta Tử Vân Tông một người,

Trừ phi, đánh đổ ta!"

“Đến chiến!”

Bá khí cực kỳ âm thanh, còn chưa tan đi đi.

Vương Bảo hai chân hung mãnh đạp xuống mặt đất, trong tay Quán Nguyệt Thương bùng nổ ra từng đạo từng đạo khủng bố cực kỳ chân nguyên chi hình, đó là từng con từng con ma tượng bóng mờ.

Vạn Tượng Đồ Ma quyết thức thứ chín, Vạn Tượng Đồ Ma!

Đây là một chiêu quần công võ kỹ.

Trần Huyền Chiến đám người sắc mặt cuồng biến, dồn dập chống đối, các (mỗi cái) ra thủ đoạn, nhưng là...

Tôi Thể chín tầng đỉnh cao Vương Bảo.

Hoàn mỹ cảnh giới Địa cấp võ kỹ.

Sức chiến đấu tăng vọt ba trăm phần trăm.

Không cần tiêu hao liền có thể hai lần liên kích vô song.

Như vậy xây lên sức chiến đấu, quả thực là làm người nghe kinh hãi, kinh thiên động địa.

Thần Lôi Tông Trương Lôi hít vào một ngụm khí lạnh, trong tay lôi đình phun trào, nhưng là, ở Vương Bảo công kích bên dưới, thình lình như là phủ tổ bên dưới nguy trứng, tràn ngập nguy cơ, sức mạnh trong cơ thể bùng nổ ra đi, liền bị thương lực phá hoại một tia không dư thừa, ánh mắt lộ ra không cam lòng, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, hạ bay ra ngoài.

Hắn sư đệ Mã Kiều càng là không thể tả, con mắt trợn thật lớn, bị một thương đánh ngất.

Rầm rầm rầm!

Huyền Khê Tông Cổ Liệt Trận, Bá Thần Tông Lý Khánh, liền cùng ông trời của bọn hắn kiêu sư đệ, tương tự như vậy!

Mà cũng lui ra Hiên Viên Vô Cực, tuy rằng miễn cưỡng chống lại rồi Vương Bảo công kích, thế nhưng, vẻ mặt hết sức khó coi, trong cơ thể khí huyết phun trào, đã bị thương, khó chịu cực kỳ.

Ầm!

Vương Bảo một thương chống mặt đất.

Mặt không hề cảm xúc nhìn rất nhiều thiên kiêu, nhạt âm thanh nói, “đây

chỉ là món ăn khai vị, đón lấy ai dám tiếp tục ra tay, bảo gia sẽ giết người!”

Tình cảnh trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Tử Vân Tông các đệ tử cuồng nuốt nước miếng, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, sợ hãi lại hưng phấn nhìn đứng ở nơi đó, phảng phất chiến như thần Vương Bảo, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời đồng thời, càng là khâm phục tột đỉnh!

Má ơi!

Thật hắn mẹ thần rồi!

Nguyên lai bảo gia không khoác lác bức a!

Trước hắn thật sự chỉ dùng ba phần lực a!

Này rất sao cũng quá trâu bò điểm chứ? Một thương hầu như đánh ngã ngũ đại tông tất cả mọi người, ngươi đây là Chiến Thần phụ thể chứ?

“Vạn vạn không ngờ tới a...”

Âu Dương Chiến liên tục cười khổ.

Hắn tự nhận, đã là thiên tư tuyệt thế, sức chiến đấu siêu quần.

Thế nhưng.

Hiện tại cùng Vương Bảo so sánh, hắn lại đáng là gì?

Đối chiến Hiên Viên Vô Cực, hắn đều không nắm chắc, mà Vương Bảo, treo lên đánh Hiên Viên Vô Cực.

“Sư huynh cố lên!”

“Khá lắm Vương Bảo sư huynh, cho bọn họ điểm màu sắc nhìn!”

“Mã Đức, dám vây công chúng ta, cũng không nhìn một chút các ngươi có đủ hay không cách!”

Tử Vân Tông đệ tử dồn dập lớn tiếng la lên lên.

Nghe được Hiên Viên Vô Cực đám người, khuôn mặt vặn vẹo, con ngươi lửa giận lần thứ hai bốc lên.

“Ngươi dĩ nhiên giấu giếm thực lực!”

Trương Lôi cắn răng, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo cười lạnh nói, “đương nhiên! Ngươi sẽ không thật sự cho rằng ta sợ ngươi chứ? Ha, thực sự là cười chết người, ngươi có gan liền đi lên nữa, ngươi không phải có tuyệt chiêu sao, phóng ngựa lại đây!”

Trương Lôi khí nổ, đỏ mặt trướng, hắn là có cấm thuật, nhưng là, đó là đồng sinh cộng tử thủ đoạn.

“Ngươi quá kiêu ngạo! Cũng quá đáng!”

Cổ Liệt Trận hét lớn một tiếng.

“Hừ!”

Hiên Viên Vô Cực đột nhiên hừ lạnh một tiếng, chín hoàn đại đao nằm ngang ở trước ngực, lãnh đạm nói rằng, “người này thực không phải người bình thường, đại gia thủ đoạn cũng không muốn bảo lưu, đồng loạt ra tay, liền không tin đánh không lại hắn!”

Vèo vèo vèo.

Rất nhiều thiên kiêu, lần thứ hai hướng về Vương Bảo vọt tới.

Vương Bảo con ngươi sát cơ lóe lên, đột nhiên hét lớn một tiếng, Quán Nguyệt Thương lần thứ hai bùng nổ ra vạn ngàn thương khí, ầm ầm ầm âm thanh lăn thời gian, Vương Bảo bóng người lôi đình bình thường lấp loé,

trong nháy mắt xuất hiện ở Huyền Khê Tông một cái thiên kiêu đệ tử trước người!

Từ trên xuống dưới!

Quán Nguyệt Thương ngang dọc vừa bổ!

Ầm!

Cái kia Huyền Khê Tông thiên kiêu đệ tử, căn bản không kịp phản ứng, trực tiếp bị Vương Bảo một thương phách tiến vào trong đất!

Cả người đều lõm vào, ngực bụng sụp đổ, khí tức dường như muốn đoạn tuyệt!

Vương Bảo lần thứ hai ngăn cản rất nhiều thiên kiêu thế tiến công, trên mặt đã xuất hiện một vệt điên cuồng vẻ, mím mím khóe miệng, tùy ý cười to nói, "một đám vô liêm sỉ đồ chơi, đều đem ta xem là gió bên tai a? Thật làm như ta không dám giết người hay sao?"

Đùng!

Thương khí bắn ra.

Cái kia Huyền Khê Tông đệ tử hôn mê rên lên một tiếng, là thật sự sắp chết rồi...

------oOo------

Chương 31: Quá bắt nạt người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Sư đệ!"

Cổ Liệt Trận phát sinh một đạo kêu rên, thoáng qua, ôm lấy cái kia hôn mê Huyền Khê Tông đệ tử sau, lập tức kiểm tra.

Phát hiện còn chưa có chết, Cổ Liệt Trận lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mau mau cho sư đệ đút một viên đan dược.

Sau đó, Cổ Liệt Trận con ngươi trở nên đỏ đậm cực kỳ, dường như muốn đem Vương Bảo toàn bộ thôn phệ con mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo.

Thế nhưng khóe miệng tơ máu không ngừng tràn ngập, trong cơ thể khí huyết dâng lên, bị Vương Bảo mấy thương (súng) công kích, đã không còn chút sức lực nào!

"Các ngươi tự tìm!"

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc.

Đại đạo tranh đấu, ngoại trừ bằng hữu của chính mình, những người khác chính là kẻ thù sống còn.

Nếu không có cảm thấy, giết bọn họ sẽ làm Tử Vân Tông rơi vào lớn phiền toái lớn, Vương Bảo vừa nãy một đòn sấm sét, ra tay toàn lực, có thể chém giết bảy phần mười người!

Quán Nguyệt Thương vạch một cái.

Thương khí phun trào.

Vương Bảo ánh mắt sát khí lộ, lệ quát, “Quá tam ba bận, chớ ép ta!”

Rất nhiều thiên kiêu ngừng chân, đều là trầm mặc!

Lúc này Vương Bảo, dĩ nhiên quá mạnh mẽ quá mạnh, cường không phải người!

Vượt xa Tôi Thể cảnh, thậm chí phổ thông Khí Hải cảnh sơ kỳ đệ tử, cũng tuyệt đối sẽ không là đối thủ của hắn.

Mạnh mẽ như vậy sức chiến đấu, thật không biết hắn là làm sao luyện ra, đây cũng quá đáng sợ!

“Ngươi sẽ hối hận!”

Hiên Viên Vô Cực xem như là đem Vương Bảo cùng Tử Vân Tông cho hận lên, vẻ mặt âm trầm gầm nhẹ một câu, bỗng nhiên khoanh chân ngồi trên mặt đất, trương Teuchi ra một đạo linh quang, bảo vệ quanh thân, nhắm hai mắt lại.

Nếu không cách nào chống lại Vương Bảo, không cách nào ngăn cản Tiêu Viêm.

Vậy thì toàn lực hấp thu còn lại ngộ đạo khí đi.

Dù sao cũng tốt hơn đến không một hồi.

Hơn nữa, ngộ đạo khí kéo dài thời gian rất dài, một khi Tiêu Viêm đột phá, ngộ đạo khí hay là sẽ khôi phục trạng thái bình thường, đến thời điểm, cầm trong tay đầy đủ mười ba mảnh màu vàng ngộ đạo diệp chính mình, vẫn cứ có thể thu được vận may lớn.

Trần Huyền Chiến đám người hừ lạnh một tiếng, cũng nghĩ đến nơi này.

Dồn dập khoanh chân, ngồi dưới đất, bắt đầu hấp thu ngộ đạo khí.

Vương Bảo vừa nhìn, liền biết bọn họ rốt cục nhận sợ, cũng là thở phào nhẹ

nhõm, dù sao hắn chỉ có mười phút, mười phút sau, một cái Hiên Viên Vô Cực, liền có thể làm cho hắn đau đầu muốn chết.

“Coi như các ngươi thức thời!”

Vương Bảo nói thầm một tiếng, lui trở lại, đứng bóng thương chi lâm trước, nhưng vẫn là chống Quán Nguyệt Thương, chiến như thần thủ hộ tất cả mọi người!

Tử Vân Tông đệ tử hưng phấn cực kỳ.

Vừa cảm kích cực kỳ, cảm động cực kỳ.

Đại gia đều là đồng tông, tuy rằng các (mỗi cái) có tâm tư, thế nhưng hiện tại, Vương Bảo cá nhân mị lực, cảm hoá (lây nhiễm) bọn họ tất cả mọi người.

Một cái là trả giá, một cái thủ hộ!

Vương Bảo đều làm được.

Có như vậy sư huynh ở, bọn họ vì là có thể trở thành là Tử Vân Tông đệ tử, cảm thấy vinh hạnh.

Âu Dương Chiến ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một đạo khuấy động vẻ, hít sâu một hơi, bỗng nhiên nhìn về phía Tiêu Viêm, hắn có chút ước ao, ước ao Tiêu Viêm dĩ nhiên có Vương Bảo như vậy huynh đệ.

Mà vào giờ phút này.

Tiêu Viêm trong cơ thể, dĩ nhiên phát sinh biến đổi lớn.

Hắn thần bí sư tôn, chính hóa thành một đạo khéo léo Linh Lung quang ảnh, ở Tiêu Viêm mi tâm, đầu óc nơi sâu xa lấp loé, trong thanh âm lộ ra cao hứng, không ngừng vang lên.

“Không sai!”

“Không nghĩ tới, Thiên Dương đại lục, còn có bực này vật thần kỳ!”

“Này ngộ đạo khí thập phần bất phàm, có thể từ cấp độ sâu tăng lên một cái võ giả tư chất, cũng khó trách có thể đúc ra mạnh nhất Khí Hải, Tiêu Viêm, ngươi quá may mắn, thằng ngốc kia tiểu tử, cũng quá tà môn, này hấp dẫn mà đến ngộ đạo khí, tuyệt đối không thua kém bảy phần mười!”

“Có thể vì ngươi đúc ra mạnh nhất căn cơ!”

Tiêu Viêm một lòng một dạ thả đang đột phá bên trong, hắn biết, chỉ có chính mình mau chóng đột phá, mới có thể giúp đến Vương Bảo, ngoại giới tất cả, hắn đều không cảm giác được.

Chân nguyên cuồn cuộn, từ từ bốc lên, ở ngộ đạo khí thoải mái bên dưới, không ngừng phát sinh biến chất.

Ở trong kinh mạch chảy xuôi, mỗi lượn một vòng, đều có thể lớn mạnh mấy phần.

Đương lượng đổi gây nên biến đổi lớn.

Ầm!

Tiêu Viêm mi tâm, tựa hồ có thần kỳ môn hộ bị mở ra, trong nháy mắt, thao thao bất tuyệt chân nguyên, điên cuồng tràn vào, cùng lúc đó, màu vàng ngộ đạo khí bay dũng mà vào, khai cương khoách thổ bình thường, chế tạo ra một cái càng ngày càng rộng rãi không gian!

Này, chính là Khí Hải!

“Nháy mắt ba trượng! Lão nương đều không mạnh như vậy!”

Cô gái bí ẩn âm thanh mang theo kinh ý.

Tiêu Viêm trong lòng chấn động dữ dội, Khí Hải mở ra, đau nhức cực kỳ, chỉ có thể lấy cứng rắn ý chí kiên trì.

Thời gian trôi qua.

Tiêu Viêm Khí Hải, ở ngộ đạo khí trợ giúp bên dưới, đã đạt đến tám trượng nhiều, đã vô hạn tiếp cận chín trượng.

Cô gái bí ẩn đại hỉ cực kỳ, trong thanh âm lộ ra thoải mái ý, "Lợi hại! Quá lợi hại! Nghe đồn hoàn mỹ Khí Hải chính là chín trượng tôn sư, Tiêu Viêm ngươi tuy rằng không có đạt đến chín trượng, thế nhưng, cũng rất gần gũi, nhìn chung vạn cổ, có thể đạt đến bảy trượng Khí Hải người, cũng là đã ít lại càng ít, Tiêu Viêm, ngươi quả nhiên là thiên mệnh chi tử!"

"Ta truyền cho ngươi Vương cấp võ kỹ, ngươi hiện tại liền có thể sử dụng!"

Ầm!

Tiêu Viêm Khí Hải quỷ dị một trận, sau đó, lại chớp mắt bộc phát ra, trong nháy mắt, từng luồng từng luồng không cách nào hình dung khủng bố chân nguyên, chảy ngược mà ra, trở về thân thể, trong cơ thể kinh mạch, huyết nhục, xương cốt, phát sinh biến đổi lớn, điên cuồng tăng lên bên trong, Tiêu Viêm, mở mắt ra.

Trong con ngươi, như là mang theo thần quang.

Tiêu Viêm đứng lên.

"Sư huynh đột phá!"

"Được... Thật mạnh khí tức!"

"Đây là vừa đột phá Khí Hải sao? Ta đã thấy những sư huynh khác đột phá, khí tức cường độ đều không có Tiêu Viêm sư huynh ba phần mười chứ?"

"Không hổ là có thể cùng Vương Bảo sư huynh cân sức ngang tài thiên kiêu a!"

Tử Vân Tông đệ tử ánh mắt sáng quắc, nhìn chằm chằm Tiêu Viêm, thấp

giọng nghị luận.

“Sư huynh, ngươi đột phá?”

Vương Bảo cười hì hì vọt tới, đánh giá Tiêu Viêm.

Tiêu Viêm ánh mắt lộ ra cảm động, thành khẩn nói rằng, “sư đệ, cảm tạ!”

“Khách khí!”

Vương Bảo vỗ vỗ Tiêu Viêm vai.

“Vừa nãy, rất nguy hiểm chứ?”

Tiêu Viêm ánh mắt vẻ lạnh lùng lóe lên, nhìn về phía Hiên Viên Vô Cực đám người, lúc này bọn họ cũng từ trong tu luyện tạm dừng, sắc mặt khó coi nhìn Tiêu Viêm.

Tử Vân Tông đệ tử vừa nghe, không khỏi dở khóc dở cười.

Âu Dương Chiến thở dài nói, “nguy hiểm cái rắm! Vương Bảo sư đệ một người chiến bọn họ toàn bộ, suýt chút nữa đều giết một cái! Một người làm quan vạn người được nhờ, Chiến Thần phụ thể như thế cường!”

Tiêu Viêm nháy mắt một cái, cũng có chút líu lưỡi.

Vương Bảo đắc ý nói, “Đó là, ta nhưng là hoàn mỹ người gác cửa, ha ha, thời gian cấp bách, không nói nhiều, Âu Dương sư huynh, tiếp đó, đến phiên ngươi!”

Âu Dương Chiến lắc đầu một cái, chỉ chỉ Vương Bảo, “Ta liền chờ đi, ngươi đến!”

Dứt lời.

Không giống nhau: Không chờ Vương Bảo mở miệng, Âu Dương Chiến trên người bùng nổ ra một luồng kiên quyết, “Đây là ngươi nên được!”

Vương Bảo sững sờ, Tiêu Viêm cười cợt, đem màu tím ngộ đạo diệp, đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo cũng không coi là chuyện to tát, chính mình liền chính mình đi, hắn kỳ thực cũng là không thể chờ đợi được nữa, tiếp nhận màu tím ngộ đạo diệp, tiến lên hai bước, khoanh chân ngồi trên mặt đất, chuẩn bị đột phá Khí Hải.

Mà Tiêu Viêm.

Nhưng là bỗng nhiên thân thể chấn động, một luồng cực kỳ sức mạnh mạnh mẽ, dâng trào ra, khí thế kinh thiên, bước nhanh về phía trước, ác liệt bá đạo con mắt, nhìn thẳng phía trước, như coi người trong thiên hạ như không.

Thấy cảnh này, Hiên Viên Vô Cực đám người, mí mắt đột nhiên kinh hoàng.

Có một loại, thập phần cảm giác xấu.

Bọn họ vừa nãy nhìn thấy, một vệt nhàn nhạt màu tím, cái kia tựa hồ, là một mảnh màu tím ngộ đạo diệp.

“Màu tím?”

“Vì sao là màu tím?”

“Lẽ nào Ngộ Đạo giới bên trong, còn có màu tím ngộ đạo diệp?”

“Ta... Khe nằm, không phải chứ? Lẽ nào đây chính là ngộ đạo khí xuất hiện dị biến nguyên nhân?”

“Đáng chết, ta tựa hồ rõ ràng cái gì!”

“Cái kia Vương Bảo đang làm gì thế? Chẳng lẽ nói, màu tím ngộ đạo diệp, có thể tuần hoàn... Sử dụng?”

“Khe nằm...”

Một đám hàng sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, Hiên Viên Vô Cực càng là đều sắc mặt nhăn nhó lên, khuôn mặt dữ tợn.

Vốn còn muốn Tiêu Viêm đột phá kết thúc, liền có thể khôi phục bình thường tiết tấu.

Thế nhưng.

Giời ạ, lại muốn phiến diện đến cùng sao?

Đúng như dự đoán.

Rất nhanh, bọn họ liền cảm nhận được, ngộ đạo khí lại một lần nữa bay dũng, thẳng đến Vương Bảo, mà còn lại ngộ đạo khí...

Nhưng vẫn là ít đáng thương!

“Quá hắn mẹ bắt nạt người!”

Lôi Thần Đạo đệ tử Mã Kiều thấp giọng mắng một câu.

Cái khác thiên kiêu, mặt xám như tro tàn.

Bắt nạt ngươi có thể kiểu gì?

Liền bắt nạt ngươi, ngươi còn có thể phản kháng hay sao?

Vừa nãy là Vương Bảo, một người chiến quần hùng, quét ngang bát phương.

Mà hiện tại.

Đã thay đổi một cái càng biến thái.

Vào giờ phút này, duy nhất Khí Hải!

Bọn họ, dù cho không cam lòng, dù cho rất muốn giết người, có thể, thế nào đây...

------oOo------

Chương 32: Tiện về đến nhà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Khí Hải cảnh!”

Vương Bảo nhắm chặt hai mắt, khí tức trầm ổn, toàn lực đột phá.

Tôi Thể vì là phàm!

Khí Hải cảnh nhưng là đã có thể xưng là thuế phàm.

Chỉ cần mở ra Khí Hải, chẳng khác nào làm cho tự thân cùng thiên địa nguyên khí trong lúc đó, thành lập một cái liên hệ đầu mối.

Mức độ lớn khống chế thiên địa nguyên khí.

Sức mạnh cùng Tôi Thể, không thể so với rõ rệt!

Đặc biệt là thiên kiêu tu sĩ, một khi bước vào Khí Hải, sức mạnh bùng lên, đủ để là Tôi Thể gấp trăm lần!

“Vậy liền bắt đầu đi!”

Chân nguyên chuyển động.

Không ngừng giội rửa kinh mạch, như thủy triều, lên lên xuống xuống, tới tới lui lui.

Người có Thiên Môn, ngay ở mi tâm.

Mở Thiên Môn, đạp Khí Hải, trời cao biển rộng!

Quá trình này rất khó, thế nhưng hiện tại, ở ngộ đạo khí trợ giúp bên dưới, đã kinh biến đến mức rất đơn giản, mỗi một lần giội rửa, mỗi một lần chân

nguyên tuần hoàn, cũng có thể làm cho chân nguyên phát sinh biến hóa to lớn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Đột nhiên.

Vương Bảo chân nguyên lưu động tốc độ một trận, cảm ứng được một cái nào đó môn hộ thứ tầm thường, lập tức không chậm trễ chút nào, điều động hết thảy sức mạnh, hướng về nơi đó xung kích mà đi.

“Là long là trùng, liền xem thời khắc này!”

Ầm!

Loáng thoáng vang lên kinh thiên nổ vang!

Vương Bảo tâm hồn chấn động dữ dội, khôi phục thần trí thời gian, liền phát hiện mi tâm xuất hiện một đạo xám (bụi) mờ không gian, không hề lớn, thế nhưng, Vương Bảo nhưng là mừng như điên cực kỳ.

“Khí Hải cảnh, xong rồi!”

Chân nguyên tụ hợp vào.

Ngộ đạo khí sung sướng trợ giúp Vương Bảo, mở ra càng to lớn hơn Khí Hải.

Đây là đúc ra mạnh nhất căn cơ quá trình.

Khí Hải cảnh, sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh cao bốn Đại cảnh giới.

Chính là Khí Hải bị tràn ngập quá trình.

Làm tự thân Khí Hải, bị tràn ngập viên mãn, liền có thể ngưng tụ Trúc cơ đài, đạt đến Trúc cơ cảnh giới!

Đến lúc đó, chẳng khác nào là linh thân, không cần sử dụng bất kỳ vũ kỹ nào, liền có thể ngự không mà đi.

Võ giả bình thường đột phá Khí Hải, nào có như vậy tạo hóa, bọn họ chân nguyên cùng Khí Hải tăng cường, đều là đồng thời tiến hành, liền dường như trưởng thành.

Mà Vương Bảo cùng Tiêu Viêm bọn họ, trực tiếp đúc ra ra mạnh nhất Khí Hải, tương đương với nói, sớm chế tạo ra một cái thùng nước, còn lại, chỉ là hướng về trong thùng nước thiêm nước là có thể, thậm chí, bọn họ liền bình cảnh đều không còn tồn tại nữa, chỉ chờ Khí Hải bên trong chân nguyên bị lấp đầy, liền có thể một lần Trúc cơ!

Mà vào giờ phút này.

Ai cũng không có phát hiện, Ngộ Đạo Thụ bên trên, một vệt bóng mờ, hiện lên đi ra.

Đó là một cái đâm sừng dê bím tóc hướng lên trời bé gái, nàng hiếu kỳ nhìn Vương Bảo, con ngươi sau khi, mang theo nghi hoặc, mang theo kinh ngạc, càng mang theo một luồng sợ hãi, tựa hồ do dự một chút, bỗng nhiên từng bước một đạp lên hư không, đến gần rồi Vương Bảo.

Ai cũng không nhìn thấy nàng, nàng liền như thế hướng về Vương Bảo một dựa vào, liền xuất hiện ở Vương Bảo trong khí hải.

Mà Vương Bảo, cũng không biết Khí Hải bên trong, thêm ra tới một cái khách không mời mà đến.

Bé gái thân ảnh biến mất, ở Vương Bảo các vị trí cơ thể xuất hiện, cuối cùng dừng lại ở Vương Bảo Khí Hải, híp mắt lại, cười hì hì tự nhủ, “Không cái gì đặc thù, thế nhưng có thể làm cho ta một chiếc lá tiến hóa, không hẳn liền không thể để cho ta toàn thể tiến hóa, hắn nói vậy chính là gia gia nói tới trong số mệnh quý nhân đi...”

“Chính là quá yếu!”

Tiện tay vung ra một từng đạo kim quang, bé gái lại xuất hiện ở Ngộ Đạo Thụ bên trên, hòa vào tiến vào, "Làm ngươi đạp tiên thời gian, ta liền có thể cảm nhận được! Ta chờ ngươi lớn lên, lại đi tìm ngươi!"

Thời khắc này.

Vương Bảo chấn kinh rồi.

Vốn là, hắn còn ở chịu đựng thống khổ, cảm ứng Khí Hải tăng cường.

Thế nhưng.

Chỉ là một cái chớp mắt công phu.

Hắn Khí Hải lại đột nhiên tăng lên dữ dội.

Từ bốn trượng, đã biến thành bảy trượng...

Từ bảy trượng, đã biến thành chín trượng...

Cuối cùng, đạt đến chín trượng chín mức độ, lúc này mới ngừng lại.

Toàn bộ Khí Hải, như là nhấc lên vạn trượng kim quang, bốn phía khảm nạm viền vàng, ở vùng trung tâm, càng có một viên phảng phất hoa nhỏ bình thường màu vàng đồ vật, ở nơi đó trôi nổi, Vương Bảo thử dùng chân nguyên xung kích một hồi, màu vàng hoa nhỏ lù lù bất động, giống như vật chết!

"Ma trứng, đây là thứ quái quỷ gì?"

Vương Bảo có chút kinh sợ.

Dù sao cũng là khách không mời mà đến, vẫn là ở chính mình trong khí hải.

Ai biết có cái gì mầm họa.

Nhưng là mân mê nửa ngày, vẫn cứ không có gì phát hiện, Vương Bảo cũng

chỉ có thể từ bỏ, sau đó, sống vô tư phái thuộc tính bạo phát, cảm thụ chính mình chín trượng chín Khí Hải, kích động trong lòng, có thể tưởng tượng được.

“Không phải nói Khí Hải to lớn nhất cũng chỉ có chín trượng sao?”

“Vậy ta này tính là gì?”

Vương Bảo hưng phấn hỏng rồi, đầy đủ vui vẻ đã lâu, lúc này mới hoàn hồn, điều động chân nguyên, trở về bản thể, Tôi Thể thân thể.

Hồi lâu sau.

Vương Bảo mở con mắt, phát sinh một cái thét dài, dâng trào khí thế phóng lên trời, kinh hãi mọi người!

Tử Vân Tông đệ tử cảm thụ nhất, trong lúc nhất thời đều hai mặt nhìn nhau.

Khí thế kia.

Có vẻ như so với vừa nãy Tiêu Viêm sư huynh, còn muốn mãnh liệt!

Hiên Viên Vô Cực mấy người ánh mắt phun lửa nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Tuy rằng cũng cảm giác được kinh sợ.

Nhưng là, bọn họ đối với Vương Bảo sát cơ, nhưng là cực kỳ mãnh liệt.

Ở trong lòng bọn họ, đối với Tử Vân Tông hận cùng đối với Vương Bảo hận, đó là không thể so sánh!

“Tên khốn này...”

Trương Lôi đau thấu tim gan, sắc mặt táo bón bình thường, nhìn Vương

Bảo, đều sắp tức giận đến nổ tung.

Vương Bảo đột phá Khí Hải, hơn nữa, vẫn là ở bảy phần ngộ đạo khí dưới sự giúp đỡ, đột phá Khí Hải, điều này làm cho hắn cực kỳ bi phẫn.

Hắn bi kịch, tựa hồ chính là từ gặp phải Vương Bảo bắt đầu.

"Ha ha, Âu Dương sư huynh, đến phiên ngươi!"

Vương Bảo cười lớn một tiếng, đứng dậy đi tới Âu Dương Chiến bên người, đem màu tím ngộ đạo diệp đưa tới.

Hiên Viên Vô Cực đám người vừa nhìn, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, dường như vừa nãy chỉ là suy đoán, như vậy hiện tại, đã có thể khẳng định.

Cái kia đáng chết giết ngàn đao màu tím ngộ đạo diệp, dĩ nhiên thật sự có thể tuần hoàn sử dụng, hơn nữa, hiệu quả sẽ không dưới giảm!

Mấy đại thiên kiêu, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, ngơ ngác đứng ở nơi đó, vẻ mặt suy sụp!

Ngộ Đạo giới tạo hóa, Tử Vân Tông thành to lớn nhất người thắng!

Mà Tử Vân Tông, nhưng là chư tông yếu nhất a!

Thậm chí, nếu như không phải là bởi vì vị kia tồn tại, Tử Vân Tông liền tiến vào Ngũ Đạo liên minh tư cách đều không có!

Này thật đúng là một cái trời lớn chuyện cười!

Âu Dương Chiến bắt đầu đột phá.

Vương Bảo đứng Tiêu Viêm bên người, từ Tiêu Viêm trong tay tiếp nhận Quán Nguyệt Thương.

"Cảm giác làm sao?" Tiêu Viêm cười hỏi.

“Rất tốt! Rất mạnh mẽ!”

Vương Bảo sờ một cái Quán Nguyệt Thương, con ngươi nhìn quét Hiên Viên Vô Cực đám người.

“Đừng kích động!”

Tiêu Viêm thấp giọng nói.

Những người này, không giết được!

“Ta hiểu được!”

Vương Bảo gật gù.

Hiên Viên Vô Cực các loại trong lòng người ngột ngạt giận, đã từ bỏ cùng Tử Vân Tông tranh cướp tạo hóa, sau đó bắt đầu toàn lực hấp thu hiếm hoi còn sót lại ngộ đạo khí!

Có, dễ chịu không có!

Đạo lý này, bọn họ vẫn là hiểu được!

Lúc này không đột phá, đi ra ngoài liền ngộ đạo khí đều không có, tổn thất càng to lớn hơn!

Nửa ngày.

Vương Bảo nhìn rất nhiều thiên kiêu, con mắt hơi chuyển động, đột nhiên lộ ra một vệt cười xấu xa.

Tiến lên vài bước, Vương Bảo bỗng nhiên dùng chân nguyên khống chế âm thanh, há hốc miệng ra.

“A...”

Một tia chớp giống như nổ tung kêu to thành, thành góc 45 độ bộc phát ra, bao phủ chính đang hết tốc lực đột phá rất nhiều thiên kiêu.

Trong nháy mắt, thì có hai người phát sinh kêu rên, mở mắt ra, một mặt sợ hãi nhìn về phía trước.

Phản ứng lại.

Chính là vô cùng giận dữ!

Hiên Viên Vô Cực đám người bị ảnh hưởng rõ rệt nhẹ, thế nhưng, cũng là khí huyết dâng lên, dù sao, ở yên tĩnh thời điểm, đột nhiên tới đây sao một cổ họng.

Không bệnh cũng đến doạ ra bệnh đến a!

“A, ngày hôm nay khí trời, rất tuyệt a!”

Vương Bảo phát sinh cảm thán, một mặt thỏa mãn nhìn trên không, hưởng thụ dáng vẻ, nhường Hiên Viên Vô Cực đám người, tức giận đến mức cả người run run.

Tên khốn này...

Này giết ngàn đao hỗn đản!

Nay mỗi ngày khí rất tuyệt?

Bổng ngươi cái muội a!

Nơi này liên tục khí biến hóa đều không có được rồi?

Hắn khẳng định là cố ý!

Hiên Viên Vô Cực các loại trong lòng người rít gào, cái tên này, thực sự là tiện về đến nhà...

------oOo------

Chương 33: Hắn là cái ma quỷ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Vân Tông các đệ tử dở khóc dở cười.

Nhìn tiện hề hề Vương Bảo, không khỏi vì là Hiên Viên Vô Cực bọn họ mặc niệm lên.

Chọc tới Vương Bảo sư huynh, các ngươi cũng coi như là vận rủi tám đời.

Mà Hiên Viên Vô Cực đám người, tuy rằng lửa giận vạn trượng, tuy rằng nghiến răng nghiến lợi, thế nhưng, nhìn tinh thần phấn chấn Vương Bảo, lại nhìn một mặt vô tội Tiêu Viêm, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

Sau một khắc, bọn họ liền phong cấm ngũ thức, toàn lực đột phá.

Vương Bảo lần thứ hai kêu sợ hãi, nhưng không nhìn thấy chút nào hiệu quả, nhất thời cũng là rõ ràng, bĩu môi, cười lạnh lên.

Cho rằng phong cấm ngũ thức, ta liền bắt các ngươi không có cách nào?

Ngây thơ!

Nhấc lên Quán Nguyệt Thương, Vương Bảo bỗng nhiên hét dài một tiếng, thẳng thắn thoải mái diễn luyện lên Vạn Tượng Đồ Ma quyết đến.

Đây chính là Địa cấp võ kỹ, diễn luyện lên uy thế, có thể nói là kinh thiên động địa, trường thương quét qua, đạo đạo thương khí không ngừng tứ tán, mạnh mẽ sóng trùng kích không ngừng theo Vương Bảo đong đưa, va chạm đại địa!

Ca ca ca!

Đại địa bên trên, truyền ra rung động âm thanh.

Mà chính đang tĩnh tâm hấp thu ngộ đạo khí Hiên Viên Vô Cực đám người, sau một khắc thân thể loáng một cái, không tự nhiên từ trong tu luyện thức tỉnh, sau đó từng cái từng cái đỏ mặt trướng!

"Vương Bảo, ngươi xong chưa?"

Trương Lôi nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên đứng lên.

Còn lại thiên kiêu như thế như vậy, con ngươi nhìn chằm chằm Vương Bảo, hận không thể đem Vương Bảo ngay tại chỗ đánh chết!

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, rất là vô tội nói rằng, "ta làm sao? Ta mới vừa đột phá, muốn tu luyện một hồi võ kỹ, cũng e ngại các ngươi? Thực sự là chuyện cười, chỗ này là ngươi nhà a? Ngươi quản ta?"

Cổ Liệt Trận âm lãnh quát, "Ngươi là cố ý quấy rối chúng ta tu luyện, dám làm còn không dám nhận sao?"

Vương Bảo lắc đầu một cái, kiên quyết không thừa nhận, "Nếu như quấy rối đến các ngươi, ta xin lỗi là được rồi! Ai nha ai nha! Xin lỗi nha!"

Cổ Liệt Trận thổ huyết.

Còn lại thiên kiêu, khí tâm can phổi đều sắp nổ tung, con ngươi trợn lên đại đại, nhìn Vương Bảo, trong lòng nhấc lên vô cùng bi phẫn khí.

Thực sự là một bước thua, đầy bàn đều thua!

Nếu như bọn họ sớm chút thời gian cùng Vương Bảo liều mạng, hay là, thì sẽ không rơi vào kết quả như thế.

Bây giờ Tử Vân Tông chính đang luân phiên đánh cắp tạo hóa, mà bọn họ, nhận mệnh cũng không thể, muốn tu luyện đều bị Vương Bảo phá hoại, thực sự là xui xẻo về đến nhà.

"Vương Bảo, mời ngươi tự trọng!"

Bá Thần Tông Lý Khánh sắc mặt âm trầm, con ngươi hàn mang lấp loé, "Chúng ta dù sao cũng là cùng thuộc về Ngũ Đạo liên minh, không phải sao?"

Vương Bảo híp mắt lại, bỗng nhiên nói thầm nói, "cũng được, ta chuyển sang nơi khác luyện là được rồi, có điều ta vì các ngươi, đều đổi địa phương, các ngươi đúng hay không nên bồi thường ta một hồi? Tỷ như đan dược, võ kỹ cái gì, ta đều không chê nhiều!"

Lý Khánh không chút do dự.

Hất tay liền ném ra hai bình đan dược.

Tiếp đó, khoanh chân ngồi trên mặt đất, nhắm hai mắt lại.

Trương Lôi đám người vừa nhìn, cũng không cần phải nhiều lời nữa, bọn họ xem như là rõ ràng, cùng Vương Bảo tiện nhân này, liền không đạo lý có thể giảng, ngươi nếu như không cho ăn no hắn, hắn có thể phiền chết ngươi!

Vương Bảo tiếp nhận bọn họ vứt tới được đan dược, mặt mày hớn hở, xoay người đi tới Tử Vân Tông đệ tử bên người, đưa ra đi cười nói, "phân! Phân!"

Hai cái Tử Vân Tông đệ tử sớm thành thói quen Vương Bảo tính khí, nghe vậy tiếp nhận đan dược, đắc ý phân.

Những đan dược này có thể đều không phải vật phàm, xem như là tiểu phát một bút.

Vương Bảo cảm thấy chưa hết thòm thèm, thở dài nói, "đáng tiếc!"

Tiêu Viêm buồn bực, "Đáng tiếc cái gì?"

Vương Bảo chỉ chỉ Hiên Viên Vô Cực đám người, "Đáng tiếc nha, tốt như vậy bẫy người cơ hội, sau đó không biết còn có thể hay không thể đụng

với!”

Tiêu Viêm không nói gì.

Thời gian trôi qua.

Âu Dương Chiến rất nhanh cũng đột phá xong xuôi, màu tím ngộ đạo diệp tuần hoàn sử dụng, từng cái từng cái Tử Vân Tông đệ tử, đều từ từ thu được thiên đại tạo hóa.

Dù cho tu vi không đủ.

Thế nhưng, ngộ đạo khí vẫn cứ có thể cho bọn họ đặt xuống mạnh mẽ căn cơ,

Một khi sau khi đi ra ngoài đột phá Khí Hải, liền có thể nối nghiệp xuất lực!

Mà Hiên Viên Vô Cực đám người.

Cũng thuận theo đột phá.

Đương nhiên, sắc mặt của bọn họ, hết sức khó coi, dù sao, cũng không đủ ngộ đạo khí, bọn họ Khí Hải chế tạo căn bản không hoàn mỹ.

“Thù này không đội trời chung!”

Hiên Viên Vô Cực nghiến răng nghiến lợi nhìn Vương Bảo một chút, hừ lạnh một tiếng, Bạo Nộ mà đi.

Trần Huyền Chiến bọn họ cũng không muốn lại ở chỗ này, dồn dập rời đi.

Tử Vân Tông rất nhiều đệ tử toàn bộ đều trải qua ngộ đạo khí gột rửa sau khi, Ngộ Đạo giới hành trình, cũng đến chung kết thời gian, cũng không lâu lắm, một đạo thần bí dịch chuyển lực lượng, bao phủ tất cả mọi người, biến mất ở Ngộ Đạo giới.

...

...

Ngoại giới.

Thái Nhất Tông Phi Hạc trưởng lão khóe miệng mang theo mỉm cười, mắt nhìn Ngộ Đạo giới lối vào.

“Lý Vô Thần đã là Khí Hải đỉnh cao, đang tìm cơ duyên, chế tạo hoàn mỹ Trúc cơ đài, trở thành vạn thế tới nay, Trúc cơ người số một!”

“Huyền chiến thiên phú không kém hơn vô thần, chỉ là kỳ ngộ kém chút, bây giờ nhưng đụng với Ngộ Đạo giới, cũng coi như là có thể bù đắp một ít!”

Phi Hạc trưởng lão ánh mắt ẩn chứa chờ mong.

Đã đến giờ, bọn tiểu tử, cũng nên đi ra.

Bỗng nhiên.

Một luồng rung động lực lượng, bao phủ bát phương, cùng lúc đó, lần lượt từng bóng người, lấp loé ở chư tông cường giả trước.

Sau đó.

Không khí đột nhiên yên tĩnh.

Đầy mặt mang cười chư tông cường giả, nhìn cái kia từng cái từng cái để trần thân thể, vẻn vẹn chỉ còn dư lại quần lót, gò má đỏ lên, vừa giận hỏa phun trào các đệ tử, trực tiếp mộng bức.

Này rất sao...

Là làm sao?

Quần áo đây? Liền hỏi hỏi y phục của các ngươi đây?

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Phi Hạc trưởng lão phẫn nộ lẻn đến Thái Nhất Tông mấy cái đệ tử trước người, tay áo lớn vung một cái, một luồng màu xanh ánh sáng che lại thân thể của bọn họ, gào thét hỏi.

Thái Nhất Tông đệ tử con ngươi đỏ chót, dồn dập bắt đầu kêu oan.

“Trưởng lão, ngài muốn cho chúng ta làm chủ a!”

“Tử Vân Tông cái kia Vương Bảo, quá hắn mẹ bắt nạt người!”

“Cái kia sát tinh, quả thực không phải người, hắn là cái ma quỷ!”

“Hắn không chỉ có đem chúng ta đánh bất tỉnh, nhường chúng ta thu thập không đủ màu xanh ngộ đạo diệp, tiến vào bên trong vòng, còn đem chúng ta quần áo đều cho lột sạch, chúng ta đều không mặt mũi gặp người!”

Phi Hạc trưởng lão khóe mắt co rúm.

Tử Vân Tông?

Làm sao có khả năng là Tử Vân Tông?

Con ngươi nhìn chằm chằm hoàn toàn biến sắc Lục Vô Cực, Phi Hạc trưởng lão lạnh giọng nói, “Lục đạo hữu, việc này biết rõ sau khi, lão phu nhất định phải một câu trả lời!”

Mà vào giờ phút này.

Còn lại tông môn đệ tử, cũng dồn dập cùng chính mình đại lão cáo trạng, trong lúc nhất thời chư tông đều là cùng nhau giận dữ.

Lôi Thần Tông trưởng lão nhìn chằm chằm Lục Vô Cực lớn quát, “Lục huynh, đại gia cùng thuộc về Ngũ Đạo liên minh, cần phải như thế tuyệt sao?”

Lục Vô Cực có chút lúng túng.

Thái Nhất Tông, hắn còn có thể cười trên sự đau khổ của người khác.

Thế nhưng Ngũ Đạo liên minh đệ tử, dĩ nhiên cũng gặp phải đồng dạng tao ngộ, hắn thì có chút đau "bi".

Võ Quân trưởng lão cùng Trương Vân Hưng hai mặt nhìn nhau, nghĩ tới đây hết thảy đều là Vương Bảo làm ra đến, không khỏi khí nghiến răng.

Trước tiên đi ra, đều là vòng ngoài võ giả.

Dần dần, Hiên Viên Vô Cực đám người, cũng dồn dập xuất hiện, sau đó, Tử Vân Tông Vương Bảo bọn họ, tùy theo xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Lục Vô Cực không giống nhau: Không chờ những người khác phản ứng lại, liền lẻn đến Vương Bảo bên người, bám vào Vương Bảo lỗ tai, đi tới một bên, phong im lặng âm, nhỏ giọng mắng nói, "ngươi tên tiểu hỗn đản này, đến cùng đã làm gì?"

Vương Bảo gào gào kêu to, "Đau đau đau..."

"Hừ!"

Lục Vô Cực tức giận ngang Vương Bảo một chút, buông lỏng tay ra.

Vương Bảo trên mặt mang theo bất mãn, đem sự tình đơn giản nói chuyện, đón lấy liền nói thầm nói, "ngài nói một chút, ta quá đáng sao? Ta chỉ là làm chuyện cần làm! Bọn họ đúng hay không cáo trạng? Chưởng giáo, chuyện này ngươi phải cho ta làm chủ a, là bọn họ tài nghệ không bằng người, oán đến ai?"

Lục Vô Cực dở khóc dở cười.

Là, ngươi trâu bò, thế nhưng, ngươi này làm cũng quá đáng, làm một cái hai cái tông môn cũng coi như, ngươi dĩ nhiên toàn làm!

Ngươi nhường ta kết cuộc như thế nào?

“Đợi lát nữa theo Võ Quân trưởng lão đi trước, nơi này có ta!”

Lục Vô Cực hít sâu một hơi.

Nói xong, không giống nhau: Không chờ Vương Bảo phản ứng lại, từ lâu nhận được Lục Vô Cực truyền âm Võ Quân trưởng lão, vung tay lên, một vệt sáng xuất hiện ở Tử Vân Tông đệ tử dưới chân, đồng thời mang cuốn lấy Vương Bảo, đi vội vã.

Chư Tông đại lão vừa nhìn, dồn dập lộ ra vẻ giận dữ, Thái Nhất Tông Phi Hạc trưởng lão càng là rống to nói, “muốn chạy?”

Lục Vô Cực ánh mắt hàn mang lóe lên, đột nhiên khí thế bạo phát, trong phút chốc công phu, một đạo vô tận lưu quang hóa thành một đạo Thông Thiên triệt địa đại kiếm, ngang đứng ở Lục Vô Cực phía sau.

Nhìn vẻ mặt âm trầm Chư Tông đại lão.

Lục Vô Cực nhạt âm thanh nói, “đại gia không nên gấp gáp, chuyện này, bản tọa sẽ cho các ngươi một cái hoàn mỹ bàn giao, từng cái từng cái đến, đầu tiên, chúng ta đi tới nói một chút Lôi Thần Tông vấn đề...”

------oOo------

Chương 34: Sớm biết không trang bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Quân trưởng lão đầy đủ mang theo Vương Bảo bọn họ đã rời xa ngàn dặm phạm vi ở ngoài, lúc này mới hạ xuống tốc độ.

Ở đám mây chậm rãi tiến lên.

Võ Quân sải bước đi tới Vương Bảo bên người, một cái tát đánh vào Vương Bảo trên gáy, tức giận nói, "ngươi tên tiểu hỗn đản này, liền biết gặp rắc rối!"

Vương Bảo bất mãn xoa đầu, nói thầm nói, "đứa nhỏ đánh nhau mà thôi, bọn họ tội gì làm khó dễ chưởng giáo chứ?"

Võ Quân hừ nhẹ một tiếng, "Việc này có thể lớn có thể nhỏ, liền xem chưởng dạy làm sao đọ sức! Ngươi nha ngươi..."

Chỉ trỏ Vương Bảo.

Võ Quân có chút không thể làm gì.

Vương Bảo thiên phú, yêu nghiệt rối tinh rối mù.

Thế nhưng tốt bẫy người mao bệnh, thực sự là nhường bọn họ những cao tầng này, cảm thấy không nói gì.

Võ Quân nhìn Vương Bảo, liếc nhìn Tiêu Viêm, lại liếc nhìn Âu Dương Chiến đám người, nửa ngày, bỗng nhiên không nhịn được lộ ra một vệt vẻ kích động, hỏi nói, "Ngộ Đạo giới bên trong, các ngươi thật sự toàn bộ đều hấp thu hiểu nói khí? Hơn nữa, càng là có vận may lớn, đầy đủ hấp thu bảy phần mười ngộ đạo khí?"

“Vậy còn giả bộ?”

Vương Bảo đắc ý nói.

Võ Quân ánh mắt, mang theo thoả mãn, mang theo vui mừng, mắt nhìn phía trước, cười to ba tiếng, đột nhiên gia tốc, thẳng đến Tử Vân Tông.

...

...

Ba ngày thời gian, thoáng một cái đã qua.

Tử Vân Tông, từ ngày thứ nhất tin tức truyền đến sau cuồn cuộn xung kích, từ từ khôi phục yên tĩnh.

Lục Vô Cực mang theo Tử Vân Tông các trưởng lão, an toàn trở về, trên mặt vẻ đắc ý, vẫn không có tản đi, tuy rằng lần này Vương Bảo xông họa không nhỏ, thế nhưng, cùng Tử Vân Tông đệ tử được tạo hóa so với, nhưng là không đáng nhắc tới.

Đương nhiên, Vương Bảo chịu đến Lục Vô Cực nghiêm khắc cảnh cáo, ở chưởng giáo đại điện hối lỗi đầy đủ hai canh giờ, mới thả Vương Bảo rời đi.

Ngày đó.

Vương Bảo trên người mặc đệ tử nội môn trang phục, cất bước sơn đạo.

Dọc theo đường gặp phải Tử Vân Tông đệ tử, không một không cung cung kính kính kêu một tiếng Vương Bảo sư huynh.

Ngày hôm nay là cái lớn tháng ngày.

Là hắn như vậy mới lên cấp đệ tử nội môn, bị chọn đồ ngày.

Nửa đường chòi nghỉ mát dưới, Tiêu Viêm đi ra, hai người đồng thời hướng về chưởng giáo đại điện đi đến.

“Sư huynh, ngươi nghĩ bái ai là thầy?” Vương Bảo cười hỏi.

Tiêu Viêm vẻ mặt hờ hững, lắc đầu một cái nói rằng, “không đáng kể!”

Vương Bảo tự mình tự nói nhỏ.

Dưới cái nhìn của hắn, chưởng giáo nhìn hắn khó chịu, Võ Quân nhìn hắn khó chịu, tông môn trưởng lão, liền không mấy cái nhìn hắn thoải mái, cũng là Trương Vân Hưng, đối với hắn tựa hồ cực kỳ coi trọng, liền Quán Nguyệt Thương đều cho.

Vì lẽ đó, Vương Bảo cảm thấy, lần này Trương Vân Hưng nhất định sẽ thu chính mình làm đồ đệ!

Đang khi nói chuyện, hai người đi tới chưởng giáo đại điện, bước vào, bên trong tất cả trưởng lão, đều ở trong đó.

Lục Vô Cực chờ đến người đến đông đủ sau khi.

Ngồi ở đại điện thủ nơi, nhìn chung quanh một đám mới lên cấp đệ tử nội môn, cười nhạt nói, “các ngươi đều là ta Tử Vân Tông tương lai trụ cột vững vàng, tông môn đã cho các ngươi, lựa chọn kĩ càng một cái sư tôn, hi vọng các ngươi sau đó có thể tôn sư kính nói, nỗ lực tu luyện, không phụ tông môn nhìn!”

“Bắt đầu đi!”

Lục Vô Cực nói xong.

Ngồi ở phía dưới thứ nhất tịch Trương Vân Hưng, lập tức đứng lên, đi tới trung ương nơi, nhìn về phía Tiêu Viêm, nghiêm nghị nói, “Tiêu Viêm, ngươi có thể nguyện bái ta làm thầy?”

Tiêu Viêm sững sờ.

Vương Bảo càng là ngẩn ngơ.

Lơ ngơ.

Này kịch bản, rõ ràng không đúng.

“Làm sao? Không muốn?”

Trương Vân Hưng có chút buồn bực.

Tiêu Viêm phản ứng lại, cũng không kịp nhớ nghi hoặc, vội vã chắp tay hành lễ, “Đệ tử đồng ý!”

Dứt lời, ba bái chín đập, hành đệ tử chi lễ, bên cạnh có người đưa lên đệ tử trà, ba xin mời sư tôn uống lễ trà sau khi, coi như là hoàn thành lễ bái sư!

“Rất tốt, đứng ở sư tôn phía sau đến đây đi!”

Trương Vân Hưng thoả mãn gật gù, có thể nhận lấy Tiêu Viêm làm đệ tử, Trương Vân Hưng nhưng là trả giá rất nhiều đầu lưỡi hứa hẹn.

Theo Tiêu Viêm bái sư.

Còn lại mới lên cấp đệ tử nội môn, từ từ cũng bị tông môn trưởng lão, thu làm đệ tử.

Một cái đón lấy một cái.

Vương Bảo sắc mặt, là càng ngày càng khó coi, càng ngày càng kích động.

Ma trứng.

Đúng hay không đều đem ta đã quên?

Vẫn là nói, ta là then chốt vở kịch lớn?

Cũng chính là ôm cái ý niệm này, Vương Bảo lúc này mới không có bạo

phát, yên tĩnh chờ đợi.

Nhưng mà.

Làm bên người cái cuối cùng đệ tử nội môn, cũng bị một cái trong đó trưởng lão, thu làm môn hạ, tiếp theo, Lục Vô Cực liền tuyên bố, chọn đồ kết thúc, đại gia có thể ai về nhà nấy sau khi.

Vương Bảo cuống lên.

Khe nằm!

Thật rất sao đem ta đã quên?

Ta còn ở này đứng đây!

“Chờ một chút!”

Vương Bảo hét lớn một tiếng.

Sau đó, liền nhìn vẻ mặt buồn bực Lục Vô Cực, gấp giọng nói, “chưởng giáo, ta đây?”

“Cái gì ngươi đây?”

“Ta... Sư tôn ta là ai?”

Lục Vô Cực trừng mắt lên, tức giận nói, “Tiểu tử ngươi lại mù đảo cái gì loạn?”

Vương Bảo khóc không ra nước mắt, quấy rối? Chưởng giáo ngài đang nói cái gì nha?

“Cứ như vậy đi!”

Lục Vô Cực giơ giơ ống tay áo, mọi người từ từ tản ra, kêu từng người đệ tử, chuẩn bị đi trở về dặn một ít chuyện.

Tiêu Viêm đi theo Trương Vân Hưng phía sau, có chút bất đắc dĩ vẫy vẫy tay, làm cái khẩu hình "Ta giúp ngươi hỏi một chút"!

Vương Bảo phiền muộn cực kỳ trở lại chính mình mới động phủ.

Qua đầy đủ nửa canh giờ, Tiêu Viêm mới vang lên Vương Bảo động phủ cửa lớn.

"Sư huynh, tình huống gì?"

Vương Bảo nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra, đến hiện tại vẫn là mộng bức bên trong.

Tiêu Viêm không nói gì nhìn Vương Bảo, nói rằng, "ngươi bị Vạn Đông Lưu trưởng lão thu làm đệ tử thân truyền?"

Vương Bảo ngẩn ra.

Sau đó phản ứng lại.

Lập tức giơ chân.

Khe nằm!

Cuối cùng cũng coi như là biết chuyện ra sao!

Không ngờ như thế là như thế cái sự tình a!

Tiêu Viêm cười khổ nói, "Xem ngươi dáng dấp này, lẽ nào trước đều là nói mò? Sư đệ a, ngươi là không biết Vạn Đông Lưu trưởng lão ở chưởng giáo trong lòng bọn họ địa vị, hắn là chưởng giáo bọn họ cái kia một đời đại sư huynh, chưởng giáo bọn họ, đối với Vạn Đông Lưu trưởng lão, là kính nể rất nhiều, ngươi nói mình là Vạn Đông Lưu trưởng lão đệ tử thân truyền, những người còn lại cái nào còn dám thu ngươi?"

Vương Bảo khóe mắt đột nhiên vừa kéo.

Nghe nói, Vạn Đông Lưu trưởng lão còn đang bế quan.

Nghe nói, phỏng chừng còn phải muốn cái một năm nửa năm.

Nói cách khác, chính mình ở một năm nửa năm bên trong, vẫn phải là nằm ở thả rông trạng thái?

Giời ạ!

Này rất sao tại sao có thể!

Hắn còn chỉ mình sư tôn cho mình cao cấp công pháp đây!

Vương Bảo mặt mày ủ rũ, buồn bực nói, "Sư huynh, ngươi nói ta hiện tại cùng chưởng giáo bọn họ nói, trước ta đều là khoác lác bức, bọn họ sẽ như thế nào?"

Tiêu Viêm nhịn xuống không cười, vỗ vỗ Vương Bảo vai, "Phỏng chừng sẽ đánh chết ngươi! Đặc biệt là sư tôn ta, hắn nhưng là đối với Vạn Đông Lưu trưởng lão rất là sùng bái, ngươi nếu như nói rồi lời nói thật, chặc chặc..."

"Ta còn có việc, đi trước a!"

Tiêu Viêm rốt cục vẫn là nhịn không được, nở nụ cười một tiếng, xoay người rời đi.

Vương Bảo ngơ ngác nhìn Tử Vân Tông dãy núi, sau nửa ngày, đột nhiên cắn răng, tức giận nói thầm nói, "ma trứng, không sư tôn liền không sư tôn, quá mức chính ta tinh luyện, ta liền không tin, tinh luyện không ra cao cấp công pháp!"

Đương nhiên.

Nói tới nói lui.

Hiện tại Vương Bảo, là các loại ảo não.

Sớm biết, liền không trang cái này bức, làm đến hiện tại, đem mình cho chơi...

------oOo------

Chương 35: Sắp nổi gió to!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo tuy rằng quyết định đang tinh tướng con đường lên một đen đến cùng, thế nhưng ở qua sau ba ngày, Vương Bảo cúi đầu ủ rũ từ bỏ tinh luyện công pháp ý nghĩ.

Bây giờ Vương Bảo tinh luyện giá trị, trải qua Ngộ Đạo giới hành trình, không giảm ngược tăng, đã đột phá đến năm ngàn!

Nếu như có thể từ phổ thông công pháp tu luyện bên trong, tinh luyện ra cao cấp công pháp, Vương Bảo cũng là dám dùng tiền chủ, làm sao tinh luyện vật phẩm, lại như là nắp nhà, nền đất càng tốt, nắp đến càng cao, ngược lại liền xong đời, có rất sao tinh luyện hạn mức tối đa.

Vì lẽ đó.

Vương Bảo từ bỏ.

Sau đó.

Hàng này suy nghĩ xấu, liền bắt đầu xoay quanh, công phu không phụ lòng người, còn rốt cục bị hắn nghĩ tới rồi biện pháp!

“Ta thật khờ a, không công pháp có thể tìm chưởng giáo nha, ngược lại Vạn Đông Lưu đang bế quan!”

Vương Bảo cười âm hiểm một tiếng, rời đi động phủ, thẳng đến Lục Vô Cực nơi đó mà đi.

Tìm tới Lục Vô Cực.

Vương Bảo chào một cái, sau đó liền vô cùng đáng thương nói rằng, “chưởng giáo giúp ta!”

Lục Vô Cực mí mắt kinh hoàng, hắn hiện tại vừa nhìn thấy Vương Bảo liền đau đầu, luôn cảm thấy Vương Bảo sẽ cho mình trêu chọc phiền toái gì, lúc này trầm giọng nói, "lại làm sao?"

Vương Bảo nước mắt đều bỏ ra đến rồi, "Chưởng giáo, ngươi đến giúp một chút ta a, sư tôn ta hiện tại đang bế quan, trước đây thả rông cũng là thôi, hiện tại ta đều đột phá Khí Hải, vẫn là thả rông liền quá phận quá đáng chứ? Tối thiểu, cũng đến cho ta một môn cao cấp công pháp tu luyện a? Ngươi xem những sư huynh đệ khác, hiện tại đều thay đổi công pháp, chỉ có ta, vẫn là tội nghiệp tu luyện Tôi Thể cuốn!"

Ngạch...

Lục Vô Cực bừng tỉnh.

Cũng là có chút lúng túng.

Hắn thật không nghĩ tới qua này gốc, bây giờ Vương Bảo đưa ra, Lục Vô Cực cười gượng nói, "là bản tọa cân nhắc không chu đáo, ân..."

Suy nghĩ một chút.

Lục Vô Cực trực tiếp ném ra một đạo ngọc phù, nghiêm nghị nói, "lấy ngươi thiên tư, xác thực cần một môn cao thâm công pháp tu luyện, có điều ta đối với ngươi dù sao hiểu rõ không sâu, nơi này là [Kim Linh Kinh], Huyền cấp trung phẩm công pháp, ngươi trước tiên tàm tạm luyện, chờ đến đại sư huynh xuất quan, nhất định sẽ ban tặng bản tông bí truyền!"

Vương Bảo đại hỉ.

Không nghĩ tới dĩ nhiên thật sự thu hoạch được.

Nhanh chóng tiếp nhận ngọc phù, Vương Bảo cười hì hì nói, "Đa tạ chưởng giáo, ta đi về trước tu luyện!"

Lục Vô Cực tức giận nói, "Tiểu tử ngươi, sau đó thành thật một chút có

được hay không? Cố gắng tu luyện, tăng cường thực lực, so cái gì đều cường!”

Vương Bảo không tỏ rõ ý kiến bĩu môi, chuồn mất.

...

...

Tử Vân Tông cười vui vẻ.

Không biết.

Một hồi đại kiếp nạn, sắp giáng lâm.

Thiên Đạo Tông”.

Đây là Thiên Dương đại lục bá chủ cấp tông môn.

Thậm chí, tuy rằng ở bề ngoài, Thiên Đạo Tông “cùng Thái Nhất Tông sánh vai, nhưng Thiên Đạo Tông” ở danh vọng lên, còn cao hơn với Thái Nhất Tông.

Vào giờ phút này, Thiên Đạo Tông” chưởng giáo một cái nào đó động phủ, chưởng giáo Mục Huyền sắc mặt âm trầm nhìn từ một cái trong thạch thất đi ra trung niên phụ nhân, tiến lên một bước, trầm giọng hỏi nói, "thế nào rồi?"

Trung niên phụ sắc mặt người có chút tái nhợt, nghe vậy thở dài một tiếng, lắc đầu nói rằng, “chưởng giáo, phiền phức, Vũ Vi trưởng lão từ lâu nhớ nhung thành nhanh, bây giờ càng là tẩu hỏa nhập ma, đã thương tổn được tâm hồn, tuy rằng lão thân đã ổn định thương thế, thế nhưng không cái một năm nửa năm, nghĩ thức tỉnh cũng khó khăn!”

Mục Huyền sắc mặt, càng ngày càng âm trầm, sau nửa ngày, khẽ thở dài một cái, phất tay một cái nói, “ngươi đi xuống trước đi!”

“Phải!”

Trung niên phụ nhân cung kính cúi đầu, đón lấy liền rời đi động phủ.

Mục Huyền đứng ở trong động phủ, vẻ mặt cô đơn, tựa hồ nghĩ tới điều gì, lại có chút hối hận, thở dài không ngừng.

Mà vẻn vẹn sau nửa canh giờ.

Thái Nhất Tông cao tầng liền bị chưởng giáo Chiến Bắc Phong gọi vào chưởng giáo đại điện.

So với Tử Vân Tông chưởng giáo đại điện, Thái Nhất Tông chưởng giáo đại điện, dị thường trống trải, nơi sâu xa càng là tràn ngập tinh vân đoàn, nhìn qua vô cùng thần bí, Chiến Bắc Phong cao cư trên cùng, nhìn chung quanh một đám trưởng lão, lạnh lùng nói,

"Bản tọa vừa nhận được tin tức, Thiên Đạo Tông” cái kia con mụ điên, tẩu hỏa nhập ma, sợ là không sống nổi!"

Đại điện hoàn toàn yên tĩnh.

Sau đó.

Tựa như đường phố bình thường, náo động lên.

“Mã Đức! Cuối cùng cũng coi như chờ đến ngày đó!”

“Nếu không là cái kia bà điên, chúng ta đã sớm cho Lý trưởng lão báo thù!”

“Còn có Tạo Hóa Thiên Quyển, không chắc ngay ở Tử Vân Tông bên trong! Lý trưởng lão trước khi chết, từng hô [tạo hóa thiên...] ba chữ!”

“Lần này, nói cái gì cũng phải san bằng Tử Vân Tông, quãng thời gian trước Ngộ Đạo giới bên trong, Tử Vân Tông đệ tử ức hiếp chúng ta Thái Nhất Tông đệ tử, thù mới hận cũ, một bút tính thanh!”

Chiến Bắc Phong híp mắt lại, bỗng nhiên đứng dậy nói, “Vô Tâm trưởng lão, ngươi chính là Chiến Điện đại trưởng lão, lần này liền do ngươi dẫn dắt Chiến Điện xuất trạm, Mục Vũ Vi cái kia bà điên đã hôn mê, Mục Huyền nên trong lòng hiểu rõ, sẽ không lại cản trở chúng ta đối phó Tử Vân Tông! Lần này coi như không tìm được Tạo Hóa Thiên Quyển tin tức, cũng phải cho ta san bằng Tử Vân Tông! Để 300 năm trước mối thù!”

Hạ thủ nơi.

Một cái ông lão áo tím, hờ hững đứng dậy, chắp tay nói, “Chiến Điện Huống Vô Tâm, tuân chưởng giáo lệnh!”

...

...

Sau một ngày.

Vạn dặm không mây.

Vậy mà lúc này, một đạo đen thui đại kiếm, có tới trăm trượng to nhỏ, qua lại hư không, ngang qua thiên địa mà đến, đột nhiên giáng lâm Tử Vân Tông.

Tình cảnh này, kinh thiên động địa, Tử Vân Tông dường như cải thiên hoán địa, chớp mắt long trời lở đất, vô số Tử Vân Tông đệ tử, mờ mịt nhìn trên không, căn bản không biết, đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

Mà Lục Vô Cực các loại cao tầng, nhưng là hoàn toàn biến sắc.

Dồn dập lên không.

Nhìn cái kia đứng ở trên hư không, bị Tử Vân Tông hộ tông đại trận, mạnh mẽ cách trở Thái Nhất Tông Huống Vô Tâm đám người, trong lúc nhất thời mộng ở nơi đó.

Ba hơi thở qua đi.

Huống Vô Tâm mặt không hề cảm xúc nhìn Lục Vô Cực, nhạt âm thanh nói, “Lục Vô Cực, ra đến nói chuyện đi!”

Lục Vô Cực hít vào một ngụm khí lạnh, đi ra hộ tông đại trận, nhìn chằm chằm Huống Vô Tâm nói rằng, “Thái Nhất Tông Chiến Điện, cùng nhau giáng lâm bản tông, không biết...”

Huống Vô Tâm cười nhạo nói, "lão phu không cùng ngươi dài dòng, nói thật với ngươi đi, Thiên Đạo Tông” cái kia bà điên, trực tiếp tẩu hỏa nhập ma, sợ là cách cái chết không xa! Ngày hôm nay, ta xem ai còn sẽ ra mặt, lần thứ hai bảo vệ các ngươi Tử Vân Tông!"

Lục Vô Cực hoàn toàn biến sắc.

Một ít hiểu rõ tình hình Tử Vân Tông cao tầng, tỷ như Võ Quân cùng Trương Vân Hưng, đều là thân thể loáng một cái, suýt nữa từ không trung ngã chổng vó.

“Làm sao? Sợ?”

Huống Vô Tâm hí ngược nhìn Lục Vô Cực.

Lục Vô Cực cay đắng nói rằng, “mấy trăm năm trước quan hệ, Thái Nhất Tông, vì sao không thể thả dưới?”

Huống Vô Tâm cười to lên.

Âm thanh như lôi đình giống như nổ bể ra đến, “Thả xuống? Chuyện cười? Bản tông trưởng lão bị các ngươi lão tổ giết chết, thậm chí nếu không có như vậy, Tạo Hóa Thiên Quyển, đều có khả năng vào ta Thái Nhất Tông, ngươi nhường chúng ta thả xuống?”

"Cũng chính là các ngươi lão tổ tình duyên quá tốt, dĩ nhiên cùng Thiên Đạo Tông” chưởng giáo chi muội có tình duyên, nếu không, mấy trăm năm trước, các ngươi Tử Vân Tông, đã sớm không còn tồn tại nữa!"

Dứt lời.

Huống Vô Tâm khí thế hơi động, cái kia đem đại kiếm màu đen, bỗng nhiên xoay tròn lên, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo bão táp, lăn mà lên.

Mắt nhìn Lục Vô Cực.

Huống Vô Tâm vẻ mặt lãnh đạm nói rằng, "mở ra hộ tông trận pháp, các ngươi Tử Vân Tông từ trên xuống dưới, trở thành ta Thái Nhất Tông nô tông, ngày hôm nay, hay là còn có thể miễn trừ diệt tông tai họa, nếu không..."

Ca ca ca!

Hư không run lên.

Dĩ nhiên xuất hiện rạn nứt dấu vết.

Huống Vô Tâm âm thanh, dường như dòng nước lạnh, truyền vang bên trong đất trời, "Lão phu cho các ngươi trăm hơi thở thời gian cân nhắc, Lục Vô Cực, ngươi cần phải hiểu rõ, các ngươi Tử Vân Tông lão tổ vừa chết, cũng chỉ còn sót lại các ngươi ngươi cái rác rưởi giun dế, toàn tông trên dưới, liền một cái hỏi cường giả đều không có, còn dám được xưng Ngũ Đạo liên minh người, chuyện cười lớn, bản tọa một người, liền có thể giết các ngươi một tông!"

Ầm!

Kiếm khí đột nhiên ngang dọc đánh giết, thẳng đến Lục Vô Cực mà đi.

Lục Vô Cực sắc mặt khó coi, trước người xuất hiện một cái Thông Thiên chi kiếm, nhưng mà Huống Vô Tâm nhưng là cười to nói, "ở trước mặt lão phu đùa kiếm? Ngươi còn chưa đủ tư cách! Cho lão phu nát!"

Mạnh mẽ ý niệm, nương theo Huống Vô Tâm sức mạnh vô cùng bá đạo, đột nhiên rơi vào Lục Vô Cực đại kiếm bên trên, chỉ là chớp mắt công phu, Lục Vô Cực đại kiếm liền từng tấc từng tấc rạn nứt, sắc mặt trở nên trắng

bệch, lui trở về hộ tông trong trận pháp.

Kiếm khí va chạm ở hộ tông trên trận pháp, gây nên kinh thiên nổ vang.

Huống Vô Tâm hai tay chắp sau lưng, đại kiếm màu đen chỉ về Tử Vân Tông, cười lạnh nói, “các ngươi này phá trận pháp, cũng là có thể ngăn cản lão phu nửa ngày, mà trăm hơi thở sau khi, lão phu sẽ không cho các ngươi thêm cơ hội, phá trận thời gian, chính là các ngươi diệt tông ngày!”

------oOo------

Chương 36: Chậm đến sư tôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo trợn mắt ngoác mồm.

Nhìn giống như mây đen ép thành ở ngoài cảnh tượng, nghe cái kia giống như lôi đình nổ vang âm thanh, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại.

Vụ thảo giời ạ!

Hắn đây mẹ tình huống thế nào?

Lão tử xuyên việt tới, còn không hai tháng đây, tông môn liền muốn bị diệt?

Lão thiên gia ngươi là chơi ta đây đúng không?

Trong lòng bi phẫn Vương Bảo, còn không từ đả kích bên trong khôi phục như cũ, liền nhận được Lục Vô Cực tự tay viết bay tin.

“Mau tới Chưởng Giáo Điện!”

Vương Bảo phiền muộn đuổi tới, phát hiện tuyệt đại đa số trưởng lão, đều sắc mặt tái nhợt, gấp đầu gấp phiền ở chưởng giáo đại điện ở ngoài.

Đại điện cánh cửa, cũng là đóng chặt.

Vương Bảo vừa tới gần, Lục Vô Cực âm thanh liền truyền ra, “Vương Bảo đi vào!”

Nhìn mở ra cửa lớn, Vương Bảo đi vào.

Bên trong có không ít người, ngoại trừ Lục Vô Cực, Võ Quân cùng Trương Vân Hưng đều ở liệt, hơn nữa Tiêu Viêm, Âu Dương Chiến, cùng với bốn cái quen mặt đệ tử nội môn, cũng ở trong đó.

Lục Vô Cực ngồi ở chưởng giáo ngồi vào lên, khóe miệng còn không ngừng đang chảy máu tia, chỗ ngực bụng tựa hồ có không tên sức mạnh, đang không ngừng tập kích vết thương của hắn.

Lục Vô Cực dường như chưa phát hiện, run lên nửa ngày, đột nhiên trầm thấp nói rằng, “ở đây, ta cùng Võ Quân trưởng lão, Trương Vân Hưng trưởng lão, thêm vào Vạn Đông Lưu trưởng lão, đều là bản tông lão tổ đời đầu đệ tử!”

“Các ngươi, đều là bản tông hi vọng thiên kiêu, bây giờ Tử Vân Tông đại họa lâm đầu, có một số việc, các ngươi khả năng không hiểu, bản tọa ở đây, với các ngươi giảng một ít!”

“Tử Vân Tông, ngàn năm trước lập tông, lập tông lão tổ chính là chúng ta sư tôn Vô Nhai đạo nhân, sư tôn thiên tư tuyệt thế, vẻn vẹn hơn năm trăm năm, đã là vấn đạo đỉnh cao, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể đạp tiên mà đi, nhưng không nghĩ, bởi vì một hồi bí cảnh tìm cơ hội, không chỉ có bị thương nặng, càng là bởi vậy đắc tội rồi Thái Nhất Tông!”

"Lão tổ nhắm thẳng vào bế tử quan trước, Thái Nhất Tông vẫn chưa thể làm càn, làm sao lão tổ bế tử quan, Thái Nhất Tông liền ức hiếp tới cửa, khi đó, may mà Thiên Đạo Tông” Mục Vũ Vi sư thúc giúp đỡ, mới có thể tránh được một kiếp!"

“Mục Vũ Vi sư thúc cùng lão tổ tình đầu ý hợp, chuyện trong đó, không tiện nhiều lời, các ngươi hiện tại, chỉ cần nhớ kỹ!”

“Tử Vân Tông, sợ là muốn xong! Thế nhưng, bản tông truyền thừa không thể đoạn tuyệt, đặc biệt là, lão tổ ở cái kia thần bí bí cảnh bên trong, được Tạo Hóa Thiên Quyển!”

“Lão tổ bế tử quan trước, từng lưu lại một mảnh tín vật, trong đó hữu duyên người, có thể tiến vào lão tổ bế tử quan nơi, liền có thể, được lão tổ truyền thừa, hiện tại, ta muốn mang bọn ngươi đi...”

“Đi thử một lần, các ngươi cơ duyên!”

Rất nhiều đệ tử nội môn, tâm thần chấn động dữ dội.

Vương Bảo vẻ mặt hơi khổ (đắng), Tiêu Viêm ánh mắt cô đơn.

Lục Vô Cực sau khi nói xong đứng dậy, nói rằng, "Vũ sư đệ, Trương sư đệ, nơi này do các ngươi chủ trì đại cục, ta dẫn bọn họ, đi gặp đại sư huynh!"

Võ Quân cùng Trương Vân Hưng, cùng nhau gật gật đầu.

Lục Vô Cực vung tay lên.

Vương Bảo đám người liền cảm thấy trước mắt loáng một cái, dĩ nhiên xuất hiện ở tông môn phía sau núi, nơi này chính là tông môn cấm địa, không cho bất luận người nào tới gần.

Đập vào mắt là một thung lũng, bốn phía trống trải, tất cả đều là vách đá.

Ở một mặt vách đá trước, đang đứng một người đàn ông trung niên.

"Đại sư huynh, ngươi xuất quan!"

Lục Vô Cực nhàn nhạt mở miệng, âm thanh nghe không ra hỉ buồn.

Người đàn ông trung niên, chính là Tử Vân Tông đại sư huynh, Vạn Đông Lưu.

Hắn xoa xoa trên vách tường một cái pho tượng, lắc đầu nói rằng, "ai từng nghĩ, sự tình sẽ phát triển đến một bước này, hay là, đây là số mệnh mấy đi!"

"Bọn họ đều là này một đời thiên kiêu, hi vọng, có thể có người tiến vào lão tổ bế tử quan nơi!" Lục Vô Cực nhẹ giọng mở miệng.

Vạn Đông Lưu nhìn chung quanh Vương Bảo đám người.

Sau nửa ngày, trầm giọng nói, "không quan tâm các ngươi có cơ hội hay

không, các ngươi cần rõ ràng, không cần sợ hãi, bản tông tuy rằng gặp đại kiếp, nhưng là các ngươi những đệ tử trẻ tuổi này, kiên quyết sẽ không gặp nguy hiểm!”

“Đi thôi, từng cái từng cái đến!”

Nói xong,

Vạn Đông Lưu tránh ra địa phương, “Lấy tay sờ pho tượng kia là được!”

“Âu Dương Chiến, ra khỏi hàng!”

Lục Vô Cực hét lớn một tiếng.

Âu Dương Chiến mím mím khóe miệng, tiến lên vài bước, đi tới pho tượng trước, hít sâu một hơi, sờ sờ pho tượng.

Pho tượng không phản ứng chút nào.

Âu Dương Chiến ánh mắt có chút lờ mờ, Lục Vô Cực an ủi nói, “đừng nhụt chí, này không phải thử thách, chỉ là lão tổ lưu lại hữu duyên tín vật mà thôi!”

Âu Dương Chiến lui bước.

Sau đó.

Đệ tử nội môn Trịnh Như Long, bắt đầu tiến lên.

Thời gian trôi qua.

Một cái đón lấy một cái.

Rất nhanh, cũng chỉ còn sót lại Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, những người còn lại, cũng không thể nhường pho tượng phát sinh dị biến.

“Tiêu Viêm!”

Lục Vô Cực trên mặt mang theo căng thẳng.

Như luận thiên tư, này một đời Vương Bảo cùng Tiêu Viêm, có thể coi tuyệt thế hàng đầu!

Tiêu Viêm nặn nặn nắm đấm, tiến lên đi tới pho tượng trước, đưa tay sờ sờ pho tượng.

Pho tượng bên trên, một đạo hiu hắt ánh sáng hiện lên, hết thảy mọi người là cả người chấn động, thế nhưng rất nhanh tia sáng kia liền tiêu tan, không còn tồn tại nữa.

Tiêu Viêm lắc đầu một cái, lui trở lại.

Bây giờ, chỉ còn dư lại Vương Bảo!

"Vương Bảo, đi thôi!"

Lục Vô Cực phất tay một cái, vẻ mặt cô đơn.

Tông môn sắp diệt tông, nhưng vẫn cứ không có thể tìm tới lão tổ lưu lại cơ duyên người, Lục Vô Cực cảm giác mình thân là chưởng giáo, thẹn với sư tôn.

Vương Bảo có chút đau "bi" hướng về pho tượng đi đến.

Nhưng vào lúc này, Vạn Đông Lưu đột nhiên nói rằng, "chính là ngươi tiểu tử này, đối với người ngoài nói ta là ngươi sư tôn?"

Vương Bảo ngẩn ngơ, "A?"

Vạn Đông Lưu đột nhiên đi tới Vương Bảo trước người, nhìn Vương Bảo vài lần, có chút tiếc nuối nói, "Lão phu đời này, liền không thu đồ đệ, không nghĩ tới hiện tại đụng với, sau đó, ngươi cũng không cần chột dạ, ngươi chính là ta Vạn Đông Lưu thủ đồ!"

Dứt lời.

Vạn Đông Lưu vung tay lên.

Từng đạo từng đạo tin tức, truyền tới Vương Bảo đầu óc, “Ta ném cho ngươi, là ta một ít bí ẩn truyền thừa, ngươi tất cả, ta đã biết được, tâm tính rất tốt, chính hợp ta tâm!”

Vương Bảo lộ ra vẻ cảm kích, “Đa tạ... Sư tôn!”

“Đi thôi!”

Vạn Đông Lưu phất tay một cái.

Vương Bảo tiến lên, đưa tay sờ về phía pho tượng.

Pho tượng, nhưng vẫn là không phản ứng chút nào.

Vương Bảo có chút mất mát, liền muốn thu tay lại.

Có điều lúc này, Vương Bảo trong khí hải cái kia một đóa ngộ đạo hoa nhỏ, đột nhiên loé lên đến, sau đó, Vương Bảo cũng cảm giác được trên tay truyền đến một vệt cực nóng cảm giác, tiếp theo, mắt tối sầm lại, thân thể biến mất ở tại chỗ.

Bên trong thung lũng, tất cả mọi người nhìn tình cảnh này, run lên một hồi, đón lấy biến sắc mặt.

Lục Vô Cực cùng Vạn Đông Lưu, đều là có chút kích động, mà cái khác đệ tử nội môn, biểu tình không đồng đều, có mấy cái, trên mặt mang theo vẻ không cam lòng.

Tiêu Viêm mặt mày hớn hở, Vương Bảo có thể được lão tổ truyền thừa, so với chính hắn được, đều hài lòng.

“Không nghĩ tới, dĩ nhiên là hắn! Cái này tiểu hỗn đản, cũng thực sự là gan to bằng trời, dĩ nhiên nói xằng đại sư huynh ngươi đệ tử, thực sự là... Hồ đồ

a!”

Lục Vô Cực cười khổ một tiếng.

Vạn Đông Lưu trên mặt mang theo vui mừng vẻ, đón lấy, đột nhiên đạp không mà lên, thoải mái tràn trề cười to nói, “lão tử thủ đồ, tự nhiên không phải người thường! Vô cực, cấp tốc liên hệ Mục Huyền, liền nói bản tông nguyện lấy vô cương thần thạch để đánh đổi, nhường hắn bảo toàn ta tông đệ tử trẻ tuổi!”

Lục Vô Cực ánh mắt mang theo chấn động, nhìn đạp không mà đi, khí thế nhưng từng bước một kéo lên Vạn Đông Lưu, run giọng nói, “đại sư huynh, ngươi...”

Vạn Đông Lưu khí thế đạt đến đỉnh cao, rõ ràng là hỏi sơ kỳ cảnh giới!

Thần phủ sau khi chính là hỏi!

Hỏi cường giả, đã là trời dương giới đỉnh cấp đại lão, hỏi sau khi, chính là đạp trời, mà đạp trời cường giả, toàn bộ trời dương giới, phỏng chừng cũng tìm không ra năm ngón tay số lượng!

Vạn Đông Lưu vẻ mặt lạnh lùng nghiêm nghị nhìn chằm chằm tông môn ở ngoài, âm thanh như Cửu U.

“Thái Nhất Tông nghĩ không đánh mà thắng bắt ta Tử Vân Tông, cũng quá khinh thường ta Tử Vân, ngày hôm nay dù cho bỏ mình, ta cũng phải nhường Thái Nhất Tông, trả giá huyết đau đánh đổi...”

------oOo------

Chương 37: Tạo Hóa Thiên Quyển!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đột nhiên bị dịch chuyển, Vương Bảo nhưng không có một chút nào vẻ vui thích, khá là lo lắng bên ngoài trạng thái.

Đến đâu thì hay đến đó chi, bây giờ mình đã đi vào, mặc kệ là tại sao, thế nào cũng phải mò ít đồ trở lại, nếu không vậy thì quá khiến người ta thất vọng.

Nhìn chung quanh.

Mờ mịt không gian.

Không gian không lớn, mấy trượng chu vi.

Bốn phía là vách đá, nhưng cũng lưu động kinh tâm động phách lưu quang phù ấn, dường như cá nhỏ bình thường ở trên vách đá đi khắp.

Vương Bảo hút ngụm khí lạnh, mắt nhìn phía trước, ở nơi đó, là một cái xương khô bóng người, toàn thân vàng óng ánh, khoanh chân ngồi ở một cái nhô ra trên tảng đá, đối diện hắn.

"Cái này chẳng lẽ chính là Tử Vân Tông lão tổ? Toàn thân đều là xương, khe nằm, này không phải bế tử quan, đây là thật chết rồi!"

Vương Bảo trong lòng cất bất an, nếu là lão tổ, sư tôn sư tôn, cũng chính là hắn sư tổ, chết rồi cũng đến bái, vì lẽ đó, Vương Bảo cũng không có một chút nào khúc mắc, tiến lên vài bước, quỳ trên mặt đất trầm giọng nói, "hậu đại đệ tử Vương Bảo, bái kiến lão tổ!"

Nửa ngày, không phản ứng.

Giữa lúc Vương Bảo cho rằng, Tử Vân lão tổ thật sự đã đánh rắm quy thiên

thời điểm.

Bỗng nhiên.

Một đạo hư huyễn bóng người, xuất hiện ở xương khô bên trên.

Thân ảnh ấy trung niên dáng dấp, một bộ đạo bào, tiên phong đạo cốt khí chất, thập phần tuấn lãng, lúc này mục mang ôn hòa vẻ, nhìn Vương Bảo, cảm thán nói, "bao nhiêu năm, rốt cục có người có thể thông qua thử thách, ngươi tên là gì? Là mấy đời đệ tử?"

Vương Bảo cung kính nói, "Bẩm báo lão tổ, đệ tử Vương Bảo, sư tôn là Vạn Đông Lưu!"

"Lão đại đệ tử?"

Người trung niên ánh mắt càng ngày càng nhu hòa, "Đứng lên đi!"

Vương Bảo đứng lên.

Tử Vân lão tổ bình tĩnh nhìn Vương Bảo hồi lâu, sau đó nói rằng, "ngươi mắt chứa lo lắng, nhưng là ngoại giới đã xảy ra chuyện gì?"

Vương Bảo sững sờ, phản ứng lại, mau mau nói rằng, "lão tổ, đại sự không ổn a, Thái Nhất Tông đánh tới cửa rồi, tuyên bố muốn tiêu diệt ta Tử Vân toàn tông, lão tổ ngài đúng hay không ra ngoài xem xem?"

Tử Vân lão tổ nghe vậy, ánh mắt trong lúc đó lăn qua một vệt sát khí, nhưng sau đó, thì có chút nghiêm nghị nói rằng, "lão phu từ lâu trúng độc bỏ mình, bây giờ chính là một giới tàn hồn, chuyện bên ngoài, ngươi không cần nhiều quản, nếu Thái Nhất Tông đã đến, lão phu sẽ cho bọn họ tính toán nợ cũ! Vương Bảo, ngươi tiến lên! Quỳ gối ta thi thể trước!"

Vương Bảo đến gần rồi một ít, một lần nữa quỳ xuống!

Tử Vân lão tổ nhạt âm thanh nói, "lão phu tự cho là rất cao, làm sao trời tuy vô tuyệt người con đường, nhưng cũng có thập tử vô sinh chi cục, một chỗ

di tích cổ, nhường lão phu được Tạo Hóa Thiên Quyển quyển thứ nhất, không ngờ bị thủ quyển người trọng thương, trúng kỳ độc, sinh cơ biến mất dần!"

"Cũng bởi vậy, giết cùng đi tới, nhưng vì lòng tham, đoạt ta Tạo Hóa Thiên Quyển Thái Nhất Tông đồng đạo!"

"Tùy vào số mệnh, hay là này Tạo Hóa Thiên Quyển, ta mệnh không nên có! Nó vẻn vẹn chỉ là quyển thứ nhất, cho ta, đã vô dụng, trị không được ta thương, thế nhưng, đối với ngươi mà nói, nhưng là giống như với thiên đại tạo hóa!"

"Tạo Hóa Thiên Quyển, là ba bộ truyền kỳ cổ kinh bên trong xếp hạng thứ nhất thượng cổ kỳ kinh, quyển thứ nhất ẩn chứa mạnh nhất Khí Hải căn cơ phương pháp!"

"Ngươi có thể truyền tống vào đến, liền đại biểu thông qua Tạo Hóa Thiên Quyển thử thách, bây giờ, ta liền đem này quyển thứ nhất Tạo Hóa Thiên Quyển, truyền thụ cho ngươi!"

"Này cuốn tu luyện rất khó, ngươi nếu đã thông qua Tạo Hóa Thiên Quyển nhập môn thử thách, nói vậy có thể lĩnh ngộ hoàn chỉnh!"

Tử Vân lão tổ vừa dứt lời, hắn kim quang xương khô, với giờ khắc này động!

Ngón trỏ xương ngón tay quay về Vương Bảo mi tâm chỉ tay, trong nháy mắt, một đạo mênh mông khí, từ xương ngón tay bốc lên, lẻn đến Vương Bảo mi tâm.

Vương Bảo tâm hồn rung mạnh.

Chỉ cảm thấy trong linh hồn, dường như nhấc lên từng đạo từng đạo Phạn âm kêu gọi, bàng bạc vô tận uy nghiêm, kích thích Vương Bảo thần kinh.

Từng cái từng cái to bằng cái đấu vàng óng ánh kiểu chữ, không ngừng lưu chuyển, tạo thành một phần kinh văn, Vương Bảo xem không hiểu, nhưng

là, một đạo kim sắc khí tức lăn qua, sau một khắc, nhưng quỷ dị biết rồi kinh văn muốn biểu đạt ý tứ.

Sau nửa ngày.

“Đây chính là Tạo Hóa Thiên Quyển?”

Vương Bảo trái tim oành oành oành nhảy lên.

Đồ chơi này hắn thấy rõ, nhưng là, thấy rõ sau khi, nhưng là cảm thấy dị thường kinh sợ.

Bởi vì Tạo Hóa Thiên Quyển, có thể để cho một cái võ giả, ở Khí Hải cảnh, liền nắm giữ cửu đại Khí Hải!

Phải biết, võ giả Khí Hải, đó là duy nhất, cũng chỉ có duy nhất!

Chưa từng nghe nói, có người có thể mở ra thứ hai Khí Hải.

Phá Thiên Môn, đạp Khí Hải.

Tạo Hóa Thiên Quyển nhưng không đi tầm thường đường, ngưng tụ tạo hóa thần văn, rèn đúc Cửu Cung Khí Hải, thành tựu mạnh nhất căn cơ!

“Thật là đáng sợ!”

Vương Bảo cũng không dám tưởng tượng, chính mình nếu có thể hoàn thành cửu đại Khí Hải, sẽ là như thế nào bá đạo!

Vốn là lấy thực lực bây giờ của hắn, phổ thông Khí Hải trung kỳ, đều không phải hắn một quyền chi địch, hết thảy lá bài tẩy ra vào, Vương Bảo đều có tự tin, cùng Khí Hải đỉnh cao vật tay!

Như có thể cửu đại Khí Hải cùng đi ra lực!

Còn không được long trời lở đất?

“Ma trứng, lần này thật sự đùa lớn rồi!”

Vương Bảo trong lòng thét dài.

Vui vô cùng.

Bên tai, Tử Vân lão tổ âm thanh truyền đến, “Trầm tâm! Tĩnh khí! Ngưng tụ tạo hóa thần văn, lão phu ở đây, có thể trợ ngươi đột phá thứ hai Khí Hải!”

Vương Bảo cả người chấn động, cũng không trả lời, bình tĩnh lại tâm tình, căn cứ Tạo Hóa Thiên Quyển giới thiệu, bắt đầu ngưng tụ tạo hóa thần văn.

Mỗi một đạo hoa văn, đều cần Vương Bảo lấy tâm hồn đi phác hoạ, đi dấu ấn, dường như ở trong thiên địa, trước mắt: Khắc xuống dấu vết của chính mình, truyền lưu hằng cổ!

Thời gian trôi qua.

Cũng không biết trải qua bao lâu.

Làm Vương Bảo mở mắt ra, trong ánh mắt, như là thêm ra hai đạo đám mây, thần quang bùng lên, tinh mang tràn ngập.

Thứ hai Khí Hải, ở càng ngày càng nhiều tạo hóa thần văn tích lũy dưới, rốt cục rèn đúc hoàn thành, hơn nữa, dường như phục chế bình thường, cùng đạo thứ nhất Khí Hải, giống như đúc.

Trong cơ thể dâng trào đi khắp chân nguyên, làm cho Vương Bảo tự tin, thời khắc này, sợ là Khí Hải đỉnh cao, đều sẽ không là chính mình đối thủ!

“Lão tổ!”

Vương Bảo đứng lên, vô cùng kích động.

Tử Vân lão tổ ánh mắt mang theo vui mừng, “Ngươi có thể truyền thừa Tạo Hóa Thiên Quyển, cũng là phúc phận thâm hậu, chắc chắn thần dị chỗ! Chờ chút, ta sẽ đem ngươi dịch chuyển rời đi Tử Vân Tông, Vương Bảo, ngươi cần ghi nhớ, Tạo Hóa Thiên Quyển còn lại cuốn, không biết ở phương nào, ngươi cũng không cần đi tìm, dù cho đời này không chiếm được, có này cửu đại Khí Hải cho rằng căn cơ, ngươi cũng có thể nhất phi trùng thiên!”

“Lão tổ, ta không đi! Ta muốn lưu lại hỗ trợ!” Vương Bảo đỏ mắt, gấp giọng nói.

Tử Vân lão tổ lắc đầu một cái, cười nói, “yên tâm, Thái Nhất Tông, còn diệt không được ta Tử Vân! Ngươi sau khi rời đi, nỗ lực tu luyện, như có thể, ở ngươi tự nhận có thể chống lại Thái Nhất Tông thời gian, lại nhường Tử Vân Tông, đúc lại huy hoàng đi!”

Dứt lời.

Tử Vân lão tổ phất tay một cái.

Vương Bảo dưới chân, một đạo trận pháp tái hiện ra, không giống nhau: Không chờ Vương Bảo phản ứng lại, Vương Bảo liền biến mất ở tại chỗ.

Mà Tử Vân lão tổ, nhưng là biến mất ở tại chỗ, chỉ có điều sau một khắc, cái kia vốn là tĩnh mịch vàng óng ánh xương khô, ca ca ca đứng lên, khí thế vọt một cái, thình lình có đạp tiên lực lượng

(

------oOo------

Chương 38: Đây là một cái trang bức không đường về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu như từ hư không nhìn xuống vẽ một tấm ảnh.

Thiên Dương đại lục liền phảng phất một cái muỗng lớn.

Vòng tròn lớn chia ra làm hai, đó là Thái Nhất Tông cùng Thiên Đạo Tông" phạm vi thế lực.

Mà cái thìa chuôi nơi, bởi vì khí hậu thiên về lạnh, dấu chân không nhiều, hơn nữa rất nhiều ác tu đều tự giác chạy tới nơi này, tầng tầng thế lực hỗn tạp, vì lẽ đó có Hỗn Loạn Chi Vực tên tuổi.

Vào giờ phút này.

Hỗn Loạn Chi Vực một tòa thành trì bên trong.

Nơi đây đổi làm Cổ Khí Thành, là một cái do mấy gia tộc lớn liên hợp thành lập thành trì.

Sở dĩ gọi Cổ Khí Thành, là bởi vì cái kia mấy gia tộc lớn, muôn ôm một hồi phụ cận một cái đại tông Cổ Khí Tông bắp đùi.

Làm sao Cổ Khí Tông căn bản không để ý bọn họ, mấy gia tộc lớn rất là thất vọng, nhưng lại không dám lại thay đổi thành trì tên, vì lẽ đó, liền như thế lưu truyền tới nay.

Có điều theo thời gian trôi đi, thành trì càng lúc càng lớn, lui tới tu sĩ càng ngày càng nhiều, Cổ Khí Tông cuối cùng cũng coi như là bắt đầu coi trọng, thậm chí nhét vào trong đó, dành cho kiến thành mấy gia tộc lớn chỗ tốt cực lớn, nhường mấy gia tộc lớn, trong lòng hồi hộp.

Thành trì nơi nào đó, Vương Bảo tâm tình tối tăm đi tới.

Nửa ngày trước, Tử Vân lão tổ dịch chuyển, trực tiếp đem hắn dịch chuyển đến Cổ Khí Thành ở ngoài.

Đối với Tử Vân Tông lo lắng, làm cho Vương Bảo tâm tình dị thường buồn bực.

Vừa nãy hắn từ trong thành tin tức con đường Hư Khí Lâu tiêu tốn hơn trăm viên thượng phẩm nguyên thạch, nhường bọn họ hỗ trợ tìm hiểu Tử Vân Tông tin tức.

"Hi vọng không có sao chứ!"

Vương Bảo thở dài, thật chặt cắn cắn môi.

Trải qua lần đại kiếp nạn này, Vương Bảo tâm linh phảng phất chịu đến gột rửa.

Rõ ràng hiểu ra "Lạc hậu liền muốn chịu đòn" câu nói này!

Thực lực làm gốc, thực lực vi tôn!

Nếu là mình có thể đạt đến đạp tiên cảnh giới, Thái Nhất Tông, lại há có thể làm càn như vậy?

"Thái Nhất Tông!"

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lấp loé.

Nội tâm sát cơ điên cuồng phun trào.

Nếu là Tử Vân Tông lần này, có thể vượt qua cửa ải khó cũng là thôi, nếu như, Tử Vân Tông thật sự bị Thái Nhất Tông diệt!

Vương Bảo xin thề, đời này tất diệt Thái Nhất Tông toàn tông!

“Tinh luyện giá trị, ta cần càng nhiều tinh luyện giá trị!”

Vương Bảo hít sâu một hơi, ánh mắt rạng rỡ tia chớp, nếu như có thể có biện pháp gì, nhường hắn nhanh chóng trưởng thành.

Liền chỉ có dựa vào hệ thống!

“Tiếp đó, có khó khăn! Đây là một cái trang bức không đường về, từ đây, ta không phải đang tinh tướng, chính là ở đi trang bức trên đường”

Thời gian lại qua ba ngày.

Ba ngày nay bên trong, Vương Bảo cho mình làm một hồi quy hoạch.

Tinh luyện giá trị khởi nguồn có rất nhiều, mà trang bức, nhưng là nhanh nhất một cái thu được con đường.

Mà nghĩ ở Cổ Khí Thành trang bức, có một cái rất tốt con đường.

Vậy thì là, gia nhập Cổ Khí Tông!

Cổ Khí Thành từ khi bị Cổ Khí Tông nhét vào bản đồ sau khi, liền hấp dẫn càng nhiều võ giả đến đây, bởi vì đối với võ giả mà nói, một cái tốt binh khí, không thua gì cái mạng thứ hai.

Mạnh mẽ luyện khí sư, ở Cổ Khí Thành chịu đến tôn kính, là không thể tưởng tượng.

Trở thành Cổ Khí Tông đệ tử, lại là hết thảy luyện khí sư chấp niệm.

Vì lẽ đó, Vương Bảo mấy ngày nay bên trong, mua rất nhiều luyện khí pháp môn.

Cái gì “Luyện khí nhập môn” “Luyện khí khống hỏa thập bát pháp” “Khí đạo cơ sở” các loại.

Đón lấy chính là tinh luyện!

Tinh luyện đến có thể tự động khống chế mức độ.

Ba ngày lại ba ngày.

Ngày đó, Vương Bảo tâm tình, đã khôi phục yên tĩnh, Hư Khí Lâu tin tức, cần nửa tháng mới có thể tìm hiểu rõ ràng.

Vương Bảo tạm thời thả xuống Tử Vân Tông, đi tới Cổ Khí Tông chiêu thu khí đồ chuyên môn địa phương.

Nơi này mỗi qua một tháng sẽ mở ra một lần,

Vương Bảo đã sớm dò nghe, ngày hôm nay vừa vặn chính là.

Vương Bảo đi vào này phảng phất cửa hàng như thế địa phương.

Bên trong chỉ có một người thanh niên, lười biếng ngồi ở một cái trước cửa sổ trước, nhìn thấy Vương Bảo đi vào, nhạt âm thanh nói, “làm gì?”

“Ta muốn gia nhập Cổ Khí Tông!” Vương Bảo chắp chắp tay nói.

Thanh niên đánh giá Vương Bảo một chút, tiện tay ném cho Vương Bảo một tấm lệnh bài, “Đi nội đường chờ! Canh giờ đến, tự có bản tông tiền bối đến đây thử thách!”

Vương Bảo tiếp nhận lệnh bài, sau đó, lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, tiến lên hai bước đi tới trước cửa sổ, đưa ra hai khối thượng phẩm nguyên thạch, bất động thanh sắc nói rằng, “sư huynh, chút lòng thành nhỏ, không được kính ý, xin vui lòng nhận!”

Thanh niên nhìn thấy thượng phẩm nguyên thạch, ánh mắt ứa ra tinh mang, ha hả cười thu hồi, đột nhiên từ bên trong đi ra, ho nhẹ một tiếng nói rằng, “xem huynh đệ là cái người thành thật, ta cho ngươi biết a, lần này tiền bối chủ trì thử thách, nhưng là bản tông Ngô trưởng lão, Ngô trưởng lão người này nhất thích nghe tán dương”

Nói xong, thanh niên liền nghiêm mặt, một lần nữa trở lại trước cửa sổ sau khi.

Vương Bảo trong lòng nắm chắc rồi, quay về thanh niên chắp chắp tay, đi vào nội đường.

Lúc này, nội đường bên trong đã có bảy, tám người, mấy cái thanh niên cùng mấy cái trung niên, nhìn thấy Vương Bảo đi vào, bọn họ đều không coi là chuyện to tát, từng người ngồi ở trên ghế, tự lo chuyện mình.

Hồi lâu.

Liền nghe đến một đạo ho nhẹ âm thanh truyền đến, sau một khắc, một người mặc đạo bào ông lão, đi vào, phía sau còn theo hai cái thanh niên.

Ông lão nhìn quét một chút nội đường bên trong Vương Bảo đám người, nhạt âm thanh nói, "bản tọa Ngô Du, chính là lần này phụ trách sát hạch các ngươi luyện khí sư, hi vọng các ngươi bên trong có thể có người, có tư cách gia nhập ta Cổ Khí Tông, đi theo ta đi!"

Mọi người tới đến nội đường sau khi, một cái quảng trường nhỏ bên trên.

Nơi này trung ương, bày ra mấy cái to lớn lò lửa.

Ngô Du nhạt âm thanh nói, "bắt đầu đi!"

Mấy cái báo danh người, trên mặt mang theo vẻ nghiêm túc, dồn dập tiến lên, sau đó bắt đầu từ trên lưng trong bọc quần áo lấy tài liệu luyện khí.

Vương Bảo đi tới một cái lò luyện đan trước, sau đó từ trong lồng ngực lấy ra một khối hai cái to bằng nắm tay khối thép.

Đây chỉ là phổ thông tinh thiết, rất tiện nghi.

Những người còn lại từ từ bắt đầu luyện khí, bước đi thập phần rườm rà, cần đem hết thảy tài liệu luyện khí hòa tan, sau đó ở rèn luyện tinh hoa,

cuối cùng lấy chân nguyên thao túng, kéo duỗi thành tài phôi, cuối cùng đi tới then chốt một bước, ở khí phôi bên trong, lấy chân nguyên vì là dẫn, phác hoạ ra các loại công hiệu dụng cụ văn!

Lò lửa bị chân nguyên rót vào, liền đột nhiên tăng cao lên.

Ngô Du mặt không hề cảm xúc, nhìn tất cả mọi người, thoả mãn gật gù, đám này tới tham gia thử thách người, coi như không tệ.

Thế nhưng.

Làm Ngô Du ánh mắt, rơi xuống Vương Bảo trên người thời điểm, liền vẻ mặt cứng đờ.

Vụ thảo!

Hàng này ở làm lông gà?

Hắn dĩ nhiên chỉ dùng một khối tinh thiết luyện khí!

Chỉ là tinh thiết, cái khác tài liệu luyện khí không thêm chút nào, ngươi có thể luyện ra cái gì đến?

Hơi nhướng mày, Ngô Du có chút khó chịu hừ nhẹ một tiếng, trực tiếp đem Vương Bảo xếp vào đào thải hàng ngũ.

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo luyện chế nhanh nhất, dùng cơ bản nhất khống hỏa pháp môn, cơ bản nhất dụng cụ văn, chế tạo ra tới một cái chủy thủ.

Chủy thủ đen thùi lùi, tạo hình càng là hết sức khó coi, chỉ là phàm binh một cái.

Cầm chủy thủ, Vương Bảo lăn qua lộn lại đánh giá, trên thực tế, nhưng là đang không ngừng tinh luyện.

Chỉ là phàm binh mà thôi, không cần bao nhiêu tinh luyện giá trị, thậm chí Vương Bảo chỉ là tinh luyện 3 mà thôi!

Khi thấy cái kia tinh luyện 3 sau đi ra thuộc tính, Vương Bảo khóe miệng, liền lộ ra một vệt ý cười, tự tin tăng cao.

Không biết.

Giờ khắc này Ngô Du, khóe mắt đã ở co giật!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Ngươi rất sao này luyện chính là cái gì quỷ đồ chơi?

Dù cho chỉ là dùng tinh thiết, ngươi luyện chế ra tới một cái phẩm tướng đẹp đẽ binh khí, ta cũng không nói cái gì.

Ngươi này đen thùi lùi, thậm chí không có chút nào trơn nhẵn, biết đến, có thể nhìn ra ngươi này luyện chế chính là chủy thủ, không biết, còn tưởng rằng ngươi này bản thân liền là một cái thiết côn!

Ngô Du hít một hơi, sau đó lộ ra vẻ giận dữ.

Hắn cảm thấy, chính mình thân là đường đường tam diệp luyện khí sư, tuyệt không thể nhường Vương Bảo, như vậy sỉ nhục khí đạo, hắn phải nói chút gì

------oOo------

Chương 39: Ai mới là chuyện cười?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo luyện khí đơn giản đến làm người giận sôi, không chỉ là Ngô Du chú ý tới, những người khác đương nhiên cũng nhìn thấy.

Dù cho là ở luyện khí mấy người kia, cũng là lúc rỗi rãi thời gian, nhìn thấy Vương Bảo luyện chế ra đến chủy thủ, cái kia tạo hình, xem bọn họ trong lúc nhất thời đều cười nước tiểu.

Cổ Khí Tông mỗi một lần chiêu thu học đồ, chỉ chiêu thu một người, chỉ có dưới tình huống đặc thù, mới sẽ chiêu thu hai người.

Hiện tại đến xem, bọn họ đã thiếu một cái đối thủ cạnh tranh.

Luyện chế ra như vậy đồ chơi, nếu như có thể thăng cấp, cái kia thật đúng là chuyện cười.

Mà nhìn thấy Ngô Du hướng về Vương Bảo đi đến, rất nhiều người không khỏi cười trên sự đau khổ của người khác lên.

Nhường ngươi mù lông gà luyện, ngươi này không phải muốn ăn đòn đến rồi sao? Không bản lĩnh ngươi tới làm cái gì? Đầu óc bị cửa kẹp chứ?

“Ngươi luyện chế, đây là binh khí?”

Ngô Du vẻ mặt lãnh đạm nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo ánh mắt mang theo ý cười, chắp tay nói rằng, “tiền bối nhãn lực thực không phải người thường, ta luyện chế ra đến chính là chủy thủ binh khí! Tiền bối chuyên môn tới chỗ của ta xem ta luyện chế cây chủy thủ này, lẽ nào là nhìn ra sự bất phàm của nó chỗ? Thật không hổ là Cổ Khí Tông luyện khí đại sư, cách xa như vậy, đều có thể chú ý tới chủy thủ bất phàm, thực sự là nhường vãn bối khâm phục khâm phục!”

Ngô Du có chút mộng bức.

Này rất sao là mấy cái ý tứ a?

Cái gì gọi là ngươi binh khí chỗ bất phàm? Lẽ nào này đen thùi lùi rách nát hàng, còn có cái gì thần dị hay sao?

Ngô Du vẻ mặt có chút cứng ngắc, hừ nhẹ một tiếng, không có xem thường, chỉ là cầm lấy Vương Bảo luyện chế chủy thủ, thả ở trên tay tỉ mỉ.

Lẽ nào ta gây sự chú ý?

Ngô Du vẻ mặt nghiêm nghị lên.

Nhưng.

Xem a xem...

Xem con ngươi đều có chút thương.

Một cọng lông dây đều không nhìn ra.

Ngô Du ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “ngươi thanh binh khí này...”

“Tiền bối, còn xin tiền bối không nên nói nữa, miễn cho đả kích người khác, dù sao bọn họ còn ở luyện khí, nếu như biết rồi chủy thủ thần kỳ, cho tới tâm hồn rung chuyển, luyện khí thất bại, vậy chính là ta sai rồi!”

Vương Bảo chân thành cực kỳ nói rằng.

Nghe được Ngô Du hờn dỗi cuồng sinh.

Ma trứng!

Cái tên này vì sao tự tin như thế?

Hắn này lòng tự tin nhường trong lòng ta càng ngày càng không chắc chắn a?

Là ta tu luyện không đến nơi đến chốn, thật sự không thấy được sao? Không nên a, không thể a, lão tử nhưng là tam diệp luyện khí sư, so với ngươi chỉ là luyện khí học đồ, cao không biết bao nhiêu cái cấp bậc, ta có thể không nhìn ra ngươi luyện khí theo hầu?

Ngô Du có chút buồn bực, theo bản năng xem thêm Vương Bảo một chút, đón lấy liền thả xuống chủy thủ.

Tuổi tác hắn lớn, qua nhiều năm như vậy, hiểu ra rất nhiều đạo lý, một cái trong đó chính là nói nhiều tất lỡ lời, thận trọng từ lời nói đến việc làm, nếu tiểu tử này lời nói tà môn, biểu hiện tà môn, nhìn qua chính là cái đến làm loạn, như vậy, liền để hắn tự mình xấu mặt đi!

Nếu như.

Thật sự có như vậy từng tia một khả năng.

Chủy thủ này thật có chỗ bất phàm, lão phu cũng không đến nỗi mất mặt.

“Ừm...”

Ngô Du bất động thanh sắc, quay đầu nhìn về phía cái khác luyện khí người.

Hồi lâu qua đi, hết thảy mọi người luyện chế xong xuôi.

Ngô Du nhạt âm thanh nói, “hiện tại, bắt đầu bình xét cấp bậc! Lão phu sớm nói rõ, lần này chiêu thu luyện khí học đồ, bản tông đồng dạng chỉ chiêu thu một người!”

Cái khác đến thử thách người, mặt lộ vẻ vẻ nghiêm túc.

Ngô Du đi tới cái thứ nhất luyện khí nhân thân trước, cầm lấy hắn luyện chế một thanh kiếm, đánh giá vài lần, liền lạnh giọng nói, “phàm giai tam

phẩm, rác rưởi!”

Cái kia luyện khí chi người đỏ mặt, rất có không cam lòng, thế nhưng ở Ngô Du lạnh lùng nghiêm nghị trong ánh mắt, nhưng phảng phất bị rót một thùng nước lạnh, cả người lạnh cả người, đón lấy liền sa sút tinh thần thở dài.

Ngô Du bĩu môi, đi tới người thứ hai trước, tương tự là một thanh kiếm, đánh giá đánh giá, trong miệng phun ra, nhưng vẫn là rác rưởi hai chữ.

Một cái đón lấy một cái.

Tất cả đều là rác rưởi đánh giá.

Chỉ có một cái được vẫn được đánh giá.

Khi đi tới Vương Bảo bên người một cái trong đó thanh niên bên người thời điểm, Ngô Du cầm lấy đối phương luyện chế một cái lóng lánh đại đao,

Khẽ ồ lên một tiếng, sau nửa ngày, mới lộ ra một vệt ý cười, nói rằng, “không sai! Không sai! Phàm phẩm cấp chín! Trong đó càng ẩn chứa hai loại gia trì sức mạnh khí trận, lấy ngươi luyện khí trình độ, đều có thể thi đậu nhất diệp luyện khí sư!”

Thanh niên kia ánh mắt lộ ra đến sắc, nói rằng, “tiền bối quá khen, trên thực tế ta vốn là luyện khí thế gia xuất thân, lần này không xa vạn dặm đến Cổ Khí Tông, chính là hy vọng có thể ở khí đạo lên, giương ra thiên phú!”

“Rất tốt!”

Nghe được luyện khí thế gia, Ngô Du vẻ mặt nghiêm nghị, ánh mắt chớp qua một vệt hảo cảm, nhẹ nhàng gật đầu, thả xuống đại đao!

Sau đó.

Ngô Du vẻ mặt, một lần nữa cứng ngắc hạ xuống.

Bởi vì tiếp đó, liền đến phiên Vương Bảo.

Chỉ là.

Lúc trước hắn đều nhìn không biết bao nhiêu mắt, bất kể là thấy thế nào, Vương Bảo luyện chế ra đến chủy thủ, đều là rác rưởi không thể lại rác rưởi.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo đạp bước mà ra, quay về Ngô Du chắp tay nói, "tiền bối nếu nhìn ra ta luyện chế chủy thủ có chỗ bất phàm, sao không tự mình thí nghiệm? Cũng làm cho vị huynh đài này, tâm phục khẩu phục!"

Ngô Du sững sờ, mi tâm nắm thật chặt, "Làm sao thí nghiệm?"

Vương Bảo cười hì hì nói, "Tiền bối là biết rõ còn hỏi a, cũng được, nếu tiền bối không nói, liền do vãn bối tới nói, tiền bối a, ngài chỉ cần đem hai cái binh khí, đối chém một hồi, những người khác, liền biết bọn họ theo ta chênh lệch, lớn bao nhiêu!"

Mấy cái luyện khí người, khí khóe mắt cuồng quất.

Khe nằm, ngươi luyện chế đồ vật đúng hay không rất treo chúng ta không biết, thế nhưng cái tên nhà ngươi càn rỡ không một bên, chúng ta nhưng là cảm nhận được.

Cái kia luyện chế ra đại đao thanh niên, càng là mang theo không cam lòng vẻ, lạnh quát, "Ngông cuồng! Ngươi bực này rác rưởi, ta bảy tuổi thời gian chơi đùa tác phẩm, đều so với nó mạnh hơn nhiều! Còn muốn cùng ta bảo đao đối chém, thực sự là chuyện cười!"

"Ai là chuyện cười, thử một chút thì biết! Tiền bối nên cũng là nghĩ như vậy chứ?"

Vương Bảo quay về Ngô Du chắp chắp tay nói rằng.

Ngô Du ho nhẹ một tiếng, ngậm miệng không nói, hắn cảm giác mình vẫn là thực tế một điểm.

Cầm lấy Vương Bảo chủy thủ.

Cầm lấy thanh niên bảo đao.

Ngô Du trong cơ thể chân nguyên hơi động, tay trái tay phải đồng thời rót vào chân nguyên, sau đó, đồng thời dùng sức.

Hai cái binh khí, đụng vào nhau.

Cheng!

Lanh lảnh tiếng va chạm vang lên.

Ngô Du tách ra hai cái binh khí, nhìn một chút, sau một khắc, hắn mộng bức!

Những người khác, không rõ vì sao, nhưng rất nhanh cũng là mộng bức không muốn.

Nương theo một đạo nhẹ nhàng tiếng rắc rắc.

Thanh niên luyện chế ra đến bảo đao, thình lình từ trung gian nứt ra, chia ra làm hai, mặt khác một nửa rơi rơi ở trên mặt đất.

Vương Bảo ha hả cười.

Chủy thủ tinh luyện +3 thuộc tính, nhưng là thập phần bá đạo, được xưng [phàm binh chi vương]!

Bất kỳ phàm binh, bị chủy thủ đụng chạm, đều sẽ lập tức thần phục, cũng chính là vỡ vụn!

Như vậy bá đạo thuộc tính, nếu như không phải quá vô bổ, chỉ thích hợp với phàm binh, Vương Bảo đều muốn lấy ra!

Ngô Du không hề có một tiếng động hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn sắc mặt ửng đỏ, có điều không ai nhìn ra, đè xuống trong lòng chấn động, Ngô Du nắm bắt Vương Bảo chủy thủ, nghiêm nghị nói, “lão phu xem quả nhiên không sai, chủy thủ này, lợi hại a...”

------oOo------

Chương 40: Ta bị trời cao chăm sóc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tiền bối nhãn lực tự không phải phàm nhân có thể so với!”

Vương Bảo cuồng nịnh hót, thái độ rất chăm chú.

Ngô Du tâm trạng không khỏi mừng thầm.

May chính mình già mà vững chắc, nhịn xuống trước kích động, nếu không, hiện tại liền mất mặt ném lớn!

Luyện chế bảo đao thanh niên, sắc mặt đột nhiên trở nên đỏ lên, khó có thể tin gào nói, “cái này không thể nào! Chỉ là một cái rác rưởi”

Hắn nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Ngô Du, bất mãn hết sức liếc mắt nhìn hắn.

Thanh niên như bị sét đánh.

Ngô Du tiếp theo hừ lạnh nói, “chính ngươi tài nghệ không bằng người, còn ở này quấy nhiễu, thực sự là làm càn!”

Thanh niên nắm đấm đột nhiên căng thẳng, đón lấy, liền trên mặt mang theo vẻ không cam lòng, khí tức quái dị bình tĩnh lại, nhìn chằm chằm Ngô Du cùng Vương Bảo, sắc mặt âm trầm nói, “Các ngươi sẽ hối hận!”

Dứt lời, thanh niên nghểnh lên đầu, sải bước rời khỏi nơi này.

Ngô Du ánh mắt sắc mặt giận dữ lóe lên một cái rồi biến mất.

Có điều sau đó, liền đem thanh niên ném ra sau đầu, quay về Vương Bảo hiền lành cười, vội ho một tiếng, nói rằng, “ngươi chủy thủ này, luyện chế

rất tốt, thành tích của ngươi, cũng không cần làm luyện khí học đồ, đủ để trở thành bản tông nhất diệp luyện khí sư! Căn cứ quy tắc, mới lên cấp nhất diệp luyện khí sư, có thể ở Cổ Khí Thành bản tông các đại chi nhánh nhậm chức, vừa vặn lão phu trị dưới, thì có một nhà, ngươi đi theo ta đi!"

Dứt lời, Ngô Du căn bản không thèm để ý những người khác, đi ra ngoài.

Vương Bảo đuổi tới, phía sau là một đám ánh mắt phức tạp.

Ngô Du nói tới chi nhánh, cũng không phải xa.

Chỉ là tới gần một cái đường phố.

Cửa hàng này diện tích rất lớn, trên tấm bảng viết "Cổ Khí Tông chi nhánh" tên gọi.

Ngô Du nhường Vương Bảo ở tiền đường chờ, chính mình nhưng là bước nhanh thẳng đến lầu ba.

Ở Cổ Khí Tông chi nhánh, đều có một cái thường trú luyện khí sư, hơn nữa cấp bậc đều đạt đến ngũ diệp mức độ, ngũ diệp luyện khí sư, đã là địa vị cực cao, luyện khí sư nhất diệp đến cửu diệp, ngũ diệp luyện khí sư, là chỉ có luyện chế ra linh khí tồn tại, mới có thể được danh hiệu.

Nhà này chi nhánh thường trú luyện khí sư gọi là Vương Thiên Chấn, chính là Ngô Du sư tôn.

Đi tới lầu ba.

Ngô Du đập đánh một cái quần áo, lộ ra cung kính vẻ mặt, vang lên một cái trong đó gian phòng.

Nửa ngày, một tiếng nói già nua vang lên, "Đi vào!"

Ngô Du sắc mặt nghiêm nghị, đẩy cửa ra, đạp bước mà vào, đóng kỹ cửa phòng, Ngô Du nhìn chính tỉ mỉ một cái cổ điển Linh Kiếm sư tôn, quỳ rạp dưới đất, cung kính nói, "Sư tôn!"

“Là ngươi a! Ngô Du, ngày hôm nay ngươi không phải chủ trì luyện khí học đồ sát hạch sao? Thế nào? Có hay không cái gì tốt mầm?” Vương Thiên Chấn thả xuống cổ kiếm, nhấp một hớp trên bàn trà, nhẹ cười hỏi.

Ngô Du do dự một chút, nói rằng, “đúng là đụng tới một người thanh niên, thế nhưng làm người quá ngạo khí, bởi vì thua với một cái tiểu tử, thở phì phò chạy!”

“Ồ?”

Vương Thiên Chấn hứng thú.

Ngô Du vội vàng đem Vương Bảo luyện chế chủy thủ, lấy ra, “Sư tôn, ngài nhìn cây chủy thủ này!”

Vương Thiên Chấn trên mặt vẻ mặt, đột nhiên cứng ngắc.

Nhìn đen thùi lùi chủy thủ, sau nửa ngày mới thu lại lên ý cười, có chút bất mãn hanh nói, “Ngô Du, ta xem ngươi là càng già càng bị hồ đồ rồi! Đây là chủy thủ? Đây chính là một khối sắt vụn!”

Ngô Du được kêu là một cái lúng túng a, có điều cũng thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thầm, xem ra không phải là mình nhãn lực giảm xuống, là cây chủy thủ này quá rất sao tà môn, liền sư tôn cũng không thấy.

Lúc này.

Ngô Du cung kính nói, “Sư tôn, ta trước cũng là cho là như vậy, thế nhưng”

Dứt lời.

Ngô Du lấy ra cái kia trước thanh niên luyện chế ra đến bảo đao còn lại nửa đoạn,

Nghiêm túc nói, “Sư tôn, cây đao này là cái kia ngạo khí thanh niên luyện chế, bị nung nấu rất tốt, vốn là là hoàn hảo, nhưng là”

Ngô Du vừa nói, một bên cây bảo đao cùng chủy thủ va chạm.

Đồng dạng tiếng vỡ nát vang lên.

Chủy thủ hoàn hảo không chút tổn hại, mà còn lại nửa đoạn bảo đao, lần thứ hai nứt ra!

Vương Thiên Chấn trợn mắt lên.

Đưa tay, nhanh như tia chớp nắm qua chủy thủ.

Lăn qua lộn lại quan sát!

Chỉ là, nhìn tới nhìn lui, lấy hắn ngũ diệp luyện khí sư trình độ, nhưng chút nào không nhìn ra khác thường đến!

Chủy thủ chính là tinh thiết luyện chế, bên trong mảy may dụng cụ văn cấu tạo đều không có, nói là sắt vụn một khối, đều không quá đáng!

Thế nhưng, vì sao như vậy cứng cỏi, như vậy sắc bén?

“Chủy thủ này, có gì đó quái lạ!”

Ngô Du vẻ mặt nghiêm nghị.

Vương Thiên Chấn tức giận ngang Ngô Du một chút, nghĩ thầm liền lão phu đều gây sự chú ý, làm sao có khả năng không quái lạ.

“Đây là ngươi nói tên tiểu tử kia luyện chế?” Vương Thiên Chấn tò mò hỏi.

“Không sai!”

Ngô Du gật gù, “Hắn hiện tại liền ở dưới lầu, ta đã ban tặng hắn nhất diệp luyện khí sư thân phận!”

Vương Thiên Chấn đúng là không đáng kể, chỉ là nhất diệp luyện khí sư mà thôi, suy nghĩ một chút, Vương Thiên Chấn cầm chủy thủ chuyển động, nói rằng, “dẫn hắn tới gặp ta!”

“Phải!”

Ngô Du cung kính theo tiếng, khom người lui bước.

Cũng không lâu lắm, liền đem Vương Bảo mang tới.

“Sư tôn, chính là hắn!”

Ngô Du chỉ chỉ Vương Bảo, sau đó đứng ở Vương Thiên Chấn phía sau.

Vương Thiên Chấn nhìn chằm chằm Vương Bảo, Vương Bảo cái kia non nớt tuổi, nhường Vương Thiên Chấn sáng mắt lên, sau đó liền chỉ chỉ trên bàn chủy thủ, nói rằng, “tiểu gia hỏa, ngươi luyện chế cây chủy thủ này, vì sao có thể chặt đứt cấp chín phàm binh?”

Vương Bảo đầu tiên là chắp chắp tay, sau đó mới nói rằng, “tiền bối, thực không dám giấu giếm, ta cảm thấy ta chính là trời sinh luyện khí sư!”

“Ồ?”

Vương Thiên Chấn cười cợt.

Lời này nói có chút qua.

Thế nhưng Vương Thiên Chấn cũng không để ý lắm, người trẻ tuổi mà, đều là tự cao tự đại.

Vương Bảo ha hả cười, “Tiền bối có chỗ không biết, vãn bối luyện khí thời điểm, có số mệnh giúp đỡ! Nói như thế, ta luyện khí thời gian, có lúc sẽ phúc linh tâm đến, cảm giác trời cao cũng ở quan tâm ta, dù cho ta luyện chế ra đến đồ vật, như thế nào đi nữa rác rưởi, cũng đều có các loại thần kỳ hiệu quả! Liền tỷ như cây chủy thủ này, ta có thể không chút khách khí nói,

nó đủ để được xưng phàm binh chi vương, bất kỳ phàm binh ở trước mặt nó, đều cùng pha lê giống như, đụng vào liền nát!”

Vương Thiên Chấn một mặt mộng bức.

Ngô Du cũng là, gò má cũng bắt đầu co giật.

Vụ thảo!

Trời cao chăm sóc? Phúc linh tâm đến?

Ngươi đây là khoác lác bức đây, vẫn là ở lừa gạt chúng ta đây?

Nói như thế mơ hồ, ngươi là khí vận chi tử vẫn là sao nhỏ?

Trầm mặc một hồi.

Vương Thiên Chấn phất tay một cái nói, “ngươi đi xuống trước đi, đợi lát nữa Ngô Du sẽ đi tìm ngươi, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là bản tiệm luyện khí sư, có thể có một cái sân khấu, chuyên môn bán ra ngươi luyện chế đồ vật, bán tiền tông môn phân bảy tầng, ngươi phân ba phần mười, dù sao vật liệu đều là tông môn xuất ra, ngươi không có ý kiến chớ?”

“Sao dám!”

Vương Bảo gật gù, chắp tay nói, “vậy vãn bối đi ra ngoài chờ!”

“Đi thôi!”

Vương Thiên Chấn lần thứ hai phất tay.

Vương Bảo rời đi, chờ đến cửa phòng đóng sau khi, Vương Thiên Chấn cầm lấy chủy thủ, đối với Ngô Du nói rằng, “mặc kệ người này đúng hay không nói khoác, cây chủy thủ này, ta nhìn không thấu, hắn nói, lại quá mơ hồ, ta về tông một chuyến, hỏi một chút Chương Mộc đại sư, cũng phải hiểu rõ, chủy thủ này vì sao như vậy bất phàm!”

“Trọng điểm quan tâm hắn, cái khác, chờ ta trở lại lại nói!”

Ngô Du nuốt ngụm nước bọt.

Vạn vạn không ngờ tới, sư tôn dĩ nhiên bởi vì một cái nho nhỏ chủy thủ, kinh động Chương Mộc đại sư, vậy cũng là thất diệp luyện khí sư a, có thể luyện chế cực phẩm linh khí tồn tại, có luyện khí đại sư danh hiệu.

Hít một hơi.

Ngô Du cảm thấy, chính mình tất yếu cùng Vương Bảo tạo mối quan hệ, tiểu tử này, sợ là sau đó không được, ghê gớm

------oOo------

Chương 41: Tuyệt Thế Hảo Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Khí Thành rất lớn, vì lẽ đó Cổ Khí Tông chi nhánh, cũng không có thiếu.

Chỉ cần nơi có người, thì có tranh đấu, bởi vậy, Cổ Khí Tông chi nhánh trong lúc đó, có bao nhiêu tranh chấp, sẽ không bày ở ngoài sáng, thế nhưng là sẽ ở trong bóng tối dùng (khiến) ngáng chân.

Chủ yếu là bởi vì mỗi cái chi nhánh đến cuối năm thời điểm, sẽ có công trạng xếp hạng, xếp hạng càng cao, liền có thể thu được tông môn càng tốt hơn khen thưởng.

Vào giờ phút này, Cổ Khí Thành mặt khác một nhà chi nhánh bên trong.

Cùng Vương Bảo đồng thời sát hạch, luyện chế ra bảo đao thanh niên, trên mặt mang theo tối tăm khí, bước vào cửa hàng, tuân sau khi hỏi mấy câu, trong tiệm người trên mặt lộ ra kính nể vẻ mặt, mang theo thanh niên thẳng đến lầu ba mà đi.

Nhà này chi nhánh thường trú luyện khí sư, gọi là Vu Hải, cùng Vương Thiên Chấn như thế, đều là ngũ diệp luyện khí sư.

Nhìn thấy thanh niên, Vu Hải trên khuôn mặt già nua lộ ra một vệt kinh hỉ, cười to nói, “Đông Phương, ngươi làm sao đến rồi?”

“Cô phụ!”

Trịnh Đông Phương quay về Vu Hải khom lưng hành lễ, sau khi đứng dậy, cười nói, “này không phải nhớ cô cô, cô phụ sao, vì lẽ đó liền đến thăm các ngươi, thuận tiện, nghe theo lão gia ngài ý kiến, gia nhập Cổ Khí Tông rèn luyện một hồi!”

Vu Hải ánh mắt trong lúc đó, chớp qua một vệt kích động.

Trịnh Đông Phương thân phận nhưng là không bình thường, ngàn năm luyện khí thế gia xuất thân, càng là chủ mạch đích truyền, mà Trịnh gia lão gia chủ, nhưng là thất diệp luyện khí đại sư!

Dù cho hắn Vu Hải là Cổ Khí Tông ngũ diệp luyện khí sư, cũng phải cúi đầu, cưới Trịnh gia con gái, cái này gọi là trèo cao.

Trước đây Vu Hải đã nghĩ nhường Trịnh Đông Phương đến Cổ Khí Tông, hắn cũng tốt khoảng cách gần rút ngắn một hồi quan hệ, chỉ là Trịnh Đông Phương phụ thân vẫn không đồng ý, nhường hắn khá là tiếc nuối.

Bây giờ, tiếc nuối thành, Vu Hải có thể nào không thích, lôi kéo Trịnh Đông Phương tay nói rằng, "ngươi cô cô ở tông môn, nếu như biết ngươi đến, khẳng định sướng đến phát rồ rồi, đi, chúng ta này liền về nhà!"

Trịnh Đông Phương nhưng là đột nhiên lắc đầu một cái, sau đó cắn răng, nói rằng, "ta cũng nghĩ cô cô, có điều không vội này nhất thời, đúng là có một việc, nhường ta tức hỏng rồi, muốn xin mời cô phụ, vì ta làm chủ!"

"Ồ?"

Vu Hải ánh mắt tinh mang cuồng thiểm.

Cùng Trịnh Đông Phương kéo vào quan hệ, làm sao rút ngắn?

Giúp Trịnh Đông Phương giải quyết phiền phức, đó là lại không thể nhanh hơn!

Trên người lộ ra uy nghiêm khí thế, Vu Hải cười lạnh nói, "ở này Cổ Khí Thành, còn có người dám bắt nạt ta Vu Hải thân nhân? Đông Phương, cùng cô phụ nói, là ai chọc giận ngươi? Cô phụ giúp ngươi hả giận!"

Trịnh Đông Phương buồn bực nói, "Ta đến Cổ Khí Thành sau khi, nghe nói ngày hôm nay chính là Cổ Khí Tông chọn lựa luyện khí sư tháng ngày, vì lẽ đó, đã nghĩ sát hạch một hồi, sau đó tiến vào Cổ Khí Tông, đến thời điểm

cho cô cô một niềm vui bất ngờ!”

“Vạn vạn không ngờ tới a, cái kia phụ trách sát hạch luyện khí sư, con mắt dĩ nhiên mù! Dĩ nhiên chọn một cái rác rưởi không thể lại rác rưởi tiểu hỗn đản!”

“Hắn chỉ dùng một khối tinh thiết, luyện chế một cái phá chủy thủ, cũng không biết dùng thủ đoạn gì, vỡ vụn ta luyện chế bảo đao!”

“Ta cũng hoài nghi, cái kia phụ trách sát hạch luyện khí sư, đúng hay không bị tiểu tử kia mua được, diễn vừa ra trò hay!”

“Cô phụ ngài nói, một khối tinh thiết, hơn nữa, bên trong liền chút nào khí văn đều không nhìn ra, làm sao có khả năng so với được với ta cấp chín phàm binh bảo đao?”

Vu Hải hơi nhướng mày.

Chỉ là một khối tinh thiết, cái gì khác tài liệu luyện khí đều không thêm, có thể luyện chế ra lông gà đến?

Trịnh Đông Phương có thể luyện chế ra cấp chín phàm binh, đã có thể sánh ngang nhất diệp luyện khí sư, này cũng không thể thông qua thử thách?

Cái kia phụ trách sát hạch luyện khí sư, là teo não hay sao?

“Người phụ trách kia gọi cái gì?”

“Thật giống, gọi Ngô Du!”

“Ngô Du?”

Vu Hải híp mắt lại, nhãn lực hàn mang bùng lên, hừ lạnh nói, “hóa ra là Vương Thiên Chấn đồ đệ! Lẽ nào hắn biết rồi thân phận của ngươi, cố ý bắt nạt ngươi?”

Trịnh Đông Phương kinh ngạc nói, “cô phụ với bọn hắn quan hệ không

tốt?”

Vu Hải bĩu môi, "Đâu chỉ là không tốt ân, như vậy đi, chúng ta trước về tông, các loại thấy ngươi cô cô, chúng ta tiểu tụ tập một hồi, sau đó,

Cô phụ dẫn ngươi đi tìm cái kia Ngô Du! Lão hỗn đản kia, là càng ngày càng không đem lão phu để ở trong mắt!"

Trịnh Đông Phương gật gù.

“Ta nghe cô phụ!”

Ngô Du đem Vương Bảo sắp xếp vô cùng tốt.

Đãi ngộ đều có thể so với được với nhị diệp luyện khí sư.

Tất cả thỏa đáng sau khi, Ngô Du mới cáo từ rời đi, Vương Bảo hé mắt, đón lấy lấy ra Ngô Du đưa cho giới thiệu sách, mặt trên tỉ mỉ giới thiệu một chút hắn ở Cổ Khí Tông chi nhánh chuyện cần làm cùng hưởng thụ phúc lợi đãi ngộ.

“Chuyên môn sân khấu sao?”

Vương Bảo đột nhiên ha hả cười quái dị một tiếng, sau đó, trực tiếp hỏi chuyên môn phụ trách ngày khác thường cần thiết luyện khí học đồ yêu cầu một chút tài liệu luyện khí.

Cái kia học đồ cầm Vương Bảo thân phận lệnh bài cung kính rời đi, cũng không lâu lắm, liền mang về một đống lớn đồ vật, đón lấy nhỏ giọng nhắc nhở nói, “Bảo gia, ngài muốn những thứ đồ này, có giá trị không nhỏ, tháng này hạn mức, ngài đã đi tới một nửa!”

Vương Bảo dửng dưng như không.

Chi nhánh luyện khí sư luyện khí, đều có tương ứng hạn mức, mỗi tháng không thể vượt qua.

Nhưng Vương Bảo có thể không cần quan tâm nhiều.

Hắn chỉ là đơn thuần nghĩ trang bức mà thôi, nếu như có thể thành, phỏng chừng ở này chi nhánh, cũng chờ không lâu dài!

Đóng cửa phòng.

Vương Bảo khoanh chân ngồi ở giữa phòng lò lửa trước.

Này lò lửa ở trong chứa ngọn lửa hừng hực trận pháp, Vương Bảo đưa vào chân nguyên, bên trong hỏa diễm liền thặng thặng thặng chạy toán loạn tới.

Vương Bảo vẻ mặt nghiêm túc lên, bắt đầu luyện khí.

Trước sát hạch thời điểm, Vương Bảo không làm sao nghiêm túc, kỳ thực trải qua khoảng thời gian này tinh luyện hấp thu, Vương Bảo ở luyện khí một đạo trình độ, từ lâu đạt đến nhị diệp luyện khí sư mức độ.

Đã có thể luyện chế trung phẩm bảo khí!

Lần này Vương Bảo chăm chú lên, đầy đủ qua gần một khắc, lúc này mới nung nấu ra một đạo khí phôi.

Luyện chế chính là đại đa số võ giả đều vừa ý kiếm!

Kiếm dài ba thước, trải qua Vương Bảo nhiều lần rèn luyện, rốt cục thể hiện ra hoàn chỉnh thân kiếm, tạo hình là Vương Bảo căn cứ kiếp trước từ trên mạng quan sát kiếm hình rèn đúc, nhìn qua thập phần phong cách.

Vương Bảo thoả mãn gật gù, sau đó, bắt đầu từng bước một hướng về bên trong dấu ấn khí văn.

Khoảng thời gian này, Vương Bảo tinh luyện ra khí văn rất nhiều, càng có hai loại cao thâm khí văn, chính là tinh luyện độc nhất khí văn, một loại gọi là, mặt khác một loại gọi là!

Vương Bảo tất cả đều đều in dấu vào.

Tốn thời gian khá dài.

Từ Vương Bảo bắt đầu luyện chế đến hoàn công, hách nhưng đã qua ba bốn canh giờ lâu dài.

“Luyện khí thật là phiền phức a!”

Vương Bảo có chút đau “bi” xoa xoa mi tâm mồ hôi hột.

Có điều, nhìn mình thành quả, Vương Bảo không khỏi vui vẻ.

Cái này bảo khí kiếm phẩm chất đạt đến trung phẩm cấp bậc, thế nhưng, Vương Bảo tự nhận, thêm vào hai loại cao thâm khí văn bảo khí kiếm, dù cho là thượng phẩm bảo khí, cũng sẽ ảm đạm phai mờ.

Càng không cần phải nói.

Vương Bảo còn chuẩn bị tinh luyện.

Thời gian, liền như thế đi tới ngày thứ hai.

Vương Bảo vị trí Cổ Khí Tông chi nhánh, như thường lệ khai trương.

Người đến người đi, rất nháo nhiệt.

Nhưng vào lúc này, phụ trách Vương Bảo hằng ngày cần thiết luyện khí học đồ a Cửu, từ lầu hai đi ra, trong lồng ngực ôm một cái vải đỏ bọc lại đồ vật.

A Cửu trên mặt mang theo hưng phấn, bởi vì trong tay hắn ôm, chính là Vương Bảo sắp xuất ra binh khí, hắn đã ở luyện khí học đồ đình trệ không biết bao lâu, a Cửu biết rõ lần này, khả năng là cơ hội của chính mình.

Bởi vì hắn có thể từ Ngô Du luyện khí sư trong giọng nói, nhìn ra Vương Bảo không tầm thường.

Nếu như hầu hạ được rồi, tùy tiện chỉ điểm mình vài câu, liền đủ chính mình đăm chiêu tốt mấy tháng!

A Cửu hít một hơi, ôm vải đỏ bao, đi tới Vương Bảo đã bố trí kỹ càng sân khấu trước!

Này trống không sân khấu, đúng là hấp dẫn một chút người chú ý, bởi vì ai cũng biết Cổ Khí Tông chi nhánh quy củ, chỉ có mới lên cấp nhất diệp luyện khí sư, mới sẽ bố trí một cái mới sân khấu.

Mà những kia mới lên cấp nhất diệp luyện khí sư, đều sẽ ở chính mình trên sân khấu, biểu diễn một cái chính mình đắc ý tác phẩm, dù sao, này ý nghĩa phi phàm.

Vì lẽ đó, theo a Cửu mở ra sân khấu, mấy người bị hấp dẫn lại đây, quan sát, chuẩn bị nhìn cái này mới lên cấp luyện khí sư luyện chế ra đến đồ vật làm sao!

A Cửu thận trọng cực kỳ mở ra vải đỏ bao, bên trong, ba tấc bảo khí kiếm yên tĩnh nằm.

A Cửu con ngươi co rụt lại, bằng trực giác liền cảm nhận được thanh kiếm này bất phàm, vừa đối mặt, thì có một luồng lạnh lẽo âm trầm sắc bén khí tức, phả vào mặt.

Âm thầm hoảng sợ, a Cửu đem bảo khí kiếm phóng tới sân khấu trên giá, sau đó đóng sân khấu, một đạo trận pháp tự động mở ra.

Sau đó.

A Cửu mới từ trong lồng ngực, móc ra một tờ giấy đỏ lớn, trang giấy xếp, a Cửu cũng không biết bên trong viết cái gì, có điều hẳn là giá cả.

Mở ra giấy đỏ.

A Cửu liếc mắt một cái.

Sau đó hắn liền mộng bức.

Trợn mắt lên, hai tay run rẩy đem giấy đỏ kề sát tới trước mặt, tinh tế nhìn nhiều lần, liền vẻ mặt đưa đám, run lập cập đem giấy đỏ kề sát ở trên sân khấu.

Sau đó vắt chân lên cổ chạy!

Những người khác vẫn nhìn a Cửu động tác, lúc này không khỏi có chút quái lạ, chỉ là, theo ánh mắt của bọn họ, rơi xuống trên giấy đỏ, nhưng cũng là từng cái từng cái mộng bức cực kỳ, đứng tại chỗ.

Liền nhìn thấy cái kia trên giấy đỏ, viết mấy cái chữ lớn.

“Tuyệt Thế Hảo Kiếm! Giá bán: Một triệu trung phẩm nguyên thạch!”

(

------oOo------

Chương 42: Trăm vạn giá trên trời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngắn ngủi yên tĩnh sau khi.

Vương Bảo sân khấu phụ cận võ giả, dồn dập kinh ngạc thốt lên lên.

“Khe nằm, ta hoa mắt? Xin mời nói cho ta cái kia một loại vạn trung gian, không phải một cái một trăm chữ!”

“Một trăm vạn? A phốc! Một triệu a!”

“Vẫn là trung phẩm nguyên thạch!”

“Này rất sao coi như là một trăm vạn hạ phẩm nguyên thạch, cũng là cái giá trên trời, còn trung phẩm? Đại gia, Cổ Khí Tông đúng hay không muốn kiếm tiền nghĩ điên rồi?”

“Chỉ là một cái mới lên cấp luyện khí sư luyện chế binh khí, liền dám bán một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch giá cao? Cái giá này, đều có thể mua một cái trung phẩm siêu cấp linh khí!”

“Ma trứng, người này là ai? Nhường hắn đi ra, ta cũng muốn hỏi một chút hắn, hắn luyện chế ra đến thanh kiếm này, có gì quý giá chỗ, dám mở ra trăm vạn trung phẩm nguyên thạch giá cả!”

Nơi này tình huống khác thường, nhất thời hấp dẫn trong cửa hàng phần lớn người chú ý.

Rất nhanh, từng cái từng cái võ giả mang theo hiếu kỳ, xông tới, sau đó, liền bị cái kia đánh dấu một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch giá trên trời cho kích thích ngổn ngang.

Đại gia, cái này sân khấu khu vực, chỉ ở bảo khí khu, nói cách khác, binh

khí này đỉnh ngày, chính là một món bảo khí.

Một món bảo khí, bán một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch?

Cổ Khí Tông đúng hay không điên rồi?

Cổ Khí Tông chi nhánh người đương nhiên cũng nhìn thấy, từng cái từng cái mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, nhân viên cửa hàng thông báo chủ tiệm, chủ tiệm vừa nghe, kinh hãi đến biến sắc, mau mau thông báo đại chưởng quỹ, đại chưởng quỹ vừa nghe, lão huyết suýt chút nữa phun ra, giận đùng đùng tìm tới chính đang chi nhánh bên trong tọa trấn Ngô Du.

Ngô Du vừa nghe.

Trực tiếp đứng lên.

Méo mặt, ngột ngạt nội tâm phẫn nộ, hít sâu một hơi, nói rằng, "chớ hoảng sợ, chớ hoảng sợ, ngươi là nói, kiện binh khí kia, là Vương Bảo luyện khí sư luyện chế?"

"Không sai! Ngô sư, tiểu tử này cũng quá ngông cuồng đi, đây là đem chúng ta Cổ Khí Tông tên tuổi ném tới lòng đất giẫm a, nếu là cái khác chi nhánh biết rồi tin tức này, không chắc làm sao chuyện cười chúng ta đây!" Đại chưởng quỹ một mặt oán khí.

Ngô Du hừ nhẹ một tiếng, liếc mắt một cái đại chưởng quỹ, nghĩ thầm, ngươi rất sao biết cái gì!

Tiểu tử kia luyện chế đồ vật, cũng không thể coi như không quan trọng.

Đối mặt tình huống như thế, Ngô Du cảm giác mình hay là nên cẩn thận một ít, đối với đại chưởng quỹ nói rằng, "ngươi đi đem Vương Bảo luyện khí sư, gọi vào sân khấu nơi đó, ta trước tiên qua xem một chút! Còn có, chú ý thân phận của ngươi"

Đại chưởng quỹ thân thể chấn động, lửa giận toàn tiêu.

Ánh mắt chớp qua một vệt hối hận sắc, đại chưởng quỹ lại một lần nữa rõ ràng cảm nhận được không phải luyện khí sư cùng luyện khí sư thân phận chênh lệch.

Mặc dù mình có chuyện làm ăn thiên phú, được bổ nhiệm làm đại chưởng quỹ, thế nhưng ở này Cổ Khí Tông, dù cho là nhất diệp luyện khí sư, đều so với mình còn cao quý hơn nhiều lắm!

Ngô Du mặt không hề cảm xúc, hướng đi lầu một, đi tới lầu một, Ngô Du nhìn bị mọi người vây quanh Vương Bảo sân khấu, chau mày, ho nhẹ một tiếng, trong cửa hàng hộ vệ nhất thời tiến lên, cho Ngô Du mở ra một con đường.

Mọi người thấy Ngô Du, đúng là nhận thức, ánh mắt không khỏi mang tới một vệt kính ý.

“Cũng thật là một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch!”

Ngô Du có chút buồn bực nhìn Vương Bảo trên sân khấu giấy đỏ.

Một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch.

Dù cho là hắn luyện chế ra đến bảo khí, cũng không sánh bằng một nửa.

“Cái tên này từ đâu tới đây tự tin? Chẳng lẽ nói, hắn lại một lần bị trời quan tâm?”

Ngô Du nhớ tới ngày hôm qua Vương Bảo tự giới thiệu mình, yên lặng thở dài.

Sư tôn không trở về trước, hắn cảm giác mình vẫn là không nên làm khó Vương Bảo tốt, nếu không, hối hận thì đã muộn.

“Ngô lão ca!”

Lúc này.

Vương Bảo bị đại chưởng quỹ kêu lại đây, phía sau theo nơm nớp lo sợ a Cửu.

“Vương Bảo, ngươi luyện chế thanh kiếm này, giá cả đúng hay không sai rồi?” Ngô Du dò hỏi.

Vương Bảo ha hả cười, nói rằng, “Ngô lão ca, đúng hay không bị sợ rồi? Ta biết giá tiền này có chút thái quá, thế nhưng, làm ta luyện chế ra cái này Tuyệt Thế Hảo Kiếm thời điểm, ta thì có loại cảm giác, thanh kiếm này, giá trị cái giá này!”

Ngô Du u oán nhìn Vương Bảo một chút, dở khóc dở cười.

Mà mọi người vây xem, cho Ngô Du mặt mũi, nhưng là không nghĩ cho Vương Bảo mặt mũi.

Vương Bảo vừa dứt lời.

Một cái trong đó thân mang cẩm y thanh niên liền cười lạnh nói, “chuyện cười, ngươi cảm giác nó giá trị một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch, tốt lắm, ngươi đúng là nói một chút, nó đến cùng dựa vào cái gì?”

Vương Bảo liếc thanh niên kia một chút, nhạt âm thanh nói, “ngươi mua được sao?”

Thanh niên lông mày căng thẳng.

Vương Bảo bỉu môi nói, “Mua không nổi cũng đừng hỏi, hỏi ngươi lại mua không nổi, ngươi hỏi tới làm gì?”

Thanh niên giận dữ, “Ngươi ngươi càng dám xem thường ta? Ngươi biết ta là ai sao?”

Vương Bảo cười quái dị nói, “nguyện nghe tường!”

Bên người, Ngô Du không nói gì nói rằng, “Vương Bảo đừng nghịch, vị này chính là công tử nhà họ Lưu, cùng bản tông có chuyện làm ăn lui tới!”

Họ Lưu thanh niên mặt lộ vẻ đến sắc, chờ Vương Bảo xin lỗi.

Nào có biết.

Vương Bảo châm chọc nói, “thân phận cao đến đâu thì lại làm sao? Nếu không phải ta Cổ Khí Tông người, cái kia liền không có tư cách nhường ta nể tình, cái này Tuyệt Thế Hảo Kiếm, ngươi như mua được, bỏ tiền, ta nhường ngươi biết nó kỳ tích chỗ, không mua, đứng ở bên đi!”

Họ Lưu thanh niên khí nổ.

Ánh mắt chớp qua một vệt tàn nhẫn, họ Lưu thanh niên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “khá lắm, ngươi có gan”

“Chặc chặc, thực sự là ngông cuồng a!”

Đang chuẩn bị phát bất chấp đây, một thanh âm vang lên, sau một khắc, hai người xuyên qua đoàn người, đi vào.

Chính là Trịnh Đông Phương cùng Vu Hải.

Ngô Du ngay lập tức nhận ra Trịnh Đông Phương, tự nhiên cũng nhận ra Vu Hải, ánh mắt chớp qua một đạo cảm giác không ổn, Ngô Du vội vàng hướng Vu Hải cung kính cúi đầu chắp tay, “Vãn bối gặp Vu sư thúc!”

“Hừ! Ngô Du, ngươi sư tôn đây?”

Vu Hải ánh mắt mang theo sát khí, lớn tiếng quát.

Ngô Du phiền muộn cực kỳ, mau mau nói rằng, “Gia sư đi tìm Chương Mộc đại sư thương lượng sự tình đi tới!”

Vu Hải nghe được Chương Mộc đại sư bốn chữ, mi tâm không khỏi căng thẳng.

Mà Trịnh Đông Phương, nhưng là vào thời khắc này cười lạnh nói, “hai vị,

không nghĩ tới đi! Ta sớm nói qua, các ngươi sẽ hối hận!”

Ngô Du trầm mặc không nói, là thật sự có chút hối hận, vạn vạn không ngờ tới, Trịnh Đông Phương dĩ nhiên cùng Vu Hải có quan hệ, đã như thế, hắn nhưng là không công đắc tội rồi Vu Hải, thực sự là xui xẻo thấu.

Trịnh Đông Phương nhìn chằm chằm Vương Bảo, mặt âm trầm nói rằng, “khá lắm, lúc trước liền biết ngươi ngông cuồng, thế nhưng, xem ra ta vẫn là coi thường ngươi, ngươi thế này sao lại là ngông cuồng, ngươi chuyện này quả thật chính là phát điên! Chỉ là một cái rác rưởi luyện khí, cũng dám bán một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch? Ngươi đây là lấy lòng mọi người, là ở sa đọa Cổ Khí Tông tên gọi!”

“Người đến, đem sân khấu rút lui!”

Vu Hải lạnh lùng mở miệng.

Nếu quyết định tự mình giúp Trịnh Đông Phương hả giận, Vu Hải liền không chuẩn bị cho Vương Thiên Chấn lưu mặt mũi.

Vu Hải tuy rằng không phải nhà này chi nhánh người, thế nhưng, nhưng là Cổ Khí Tông ngũ diệp luyện khí sư, địa vị này thân phận, đủ khiến hắn hiệu lệnh trong thành Cổ Khí Tông chi nhánh người, vì lẽ đó, dù cho không cam tâm, hai tên hộ vệ cũng là tiến lên đi tới.

Ngô Du ánh mắt chớp qua sắc mặt giận dữ, mới vừa muốn nói chuyện, liền nhìn thấy Vương Bảo đứng ở sân khấu trước, nhìn Vu Hải, cười lạnh nói, “tiền bối, không biết ta trái với Cổ Khí Tông cái nào một điều quy định, muốn cho ngươi rút lui ta sân khấu?”

Vu Hải âm lãnh nói rằng, “lão phu làm việc, còn cần hướng về ngươi giải thích? Liền hướng ngươi câu nói này, ta liền có thể trị ngươi một cái đại bất kính chi tội!”

Vương Bảo là thật tức rồi, giời ạ trứng, lão tử này so với còn không trang xong đây, ngươi liền từ bên trong làm khó dễ, ngày hôm nay món nợ này, lão tử nhớ rồi!

“Cho ta lui!”

Vu Hải vung tay lên, bá khí cực kỳ.

Trịnh Đông Phương dương dương tự đắc nhìn Vương Bảo, hoàn tay ôm ngực, một bộ ta hiện tại tốt thoải mái tốt thoải mái dáng dấp.

Nhưng mà, ngay ở hai tên hộ vệ, chuẩn bị mạnh mẽ lui rơi sân khấu thời điểm.

Sau một khắc, một đạo quát lớn, vang vọng toàn bộ cửa hàng.

“Ta xem ai dám lui!”

------oOo------

Chương 43: Quả thực quá tiện nghi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quát lớn thanh âm, ẩn chứa phẫn nộ, ẩn chứa kinh tâm động phách khí thế, càng ẩn chứa vô tận uy nghiêm.

Trong cửa hàng võ giả, cả người chấn động mạnh, dồn dập quay đầu, nhìn thấy là Vương Thiên Chấn, nhất thời lộ ra kính nể vẻ mặt.

Vu Hải tự nhiên cũng nghe ra Vương Thiên Chấn âm thanh.

Có điều.

Vu Hải căn bản không coi là chuyện to tát.

Trái lại ánh mắt chớp qua một vệt thoải mái, âm lãnh quát, "Lui!"

"Vu Hải! Ngươi làm càn!"

Vương Thiên Chấn mặt giận dữ, mắt mang sát khí đi lên phía trước.

Vu Hải thậm chí đều không quay đầu lại, cười lạnh nói, "lão phu thân là ngũ diệp luyện khí sư, Cổ Khí Tông chấp sự trưởng lão, liền một cái mới lên cấp nhất diệp luyện khí sư sân khấu, cũng không có tư cách lui rơi? Vương Thiên Chấn, đến cùng là ta làm càn, vẫn là ngươi không đầu óc?"

Vương Thiên Chấn hé mắt, đột nhiên thu lại nổi lên lửa giận, trái lại nhìn về phía phía sau một lão giả.

Ông lão kia tiến lên, mặt không hề cảm xúc, một cái đạp bước, liền đi tới Vu Hải phía sau.

Sau đó.

Hắn một cái tát, đánh vào Vu Hải trên gáy.

Bộp một tiếng.

Rất giòn rất vang.

Đánh bối rối rất nhiều người, càng đánh bối rối Trịnh Đông Phương, đương nhiên cũng đánh bối rối Vu Hải!

Vu Hải một cái lảo đảo, suýt chút nữa ngã chổng vó, phản ứng lại, giữ vững thân thể, sau đó, vô cùng tận Bạo Nộ, làm cho Vu Hải tu vi bạo phát, rõ ràng là Trúc cơ đỉnh cao tu vi, khí thế một lăn, hai tay giơ lên, xoay người bạo gào nói, "Vương Thiên Chấn, con mẹ nó ngươi"

Lời mắng người, mắng đến một nửa.

Còn lại một nửa, im bặt đi.

Vu Hải trợn mắt ngoác mồm nhìn chính âm lãnh nhìn mình chằm chằm ông lão, dường như đặt mình trong kẽ băng nứt, sôi trào lửa giận, cấp tốc tắt.

"Chương sư ngài ngài làm sao đến rồi?"

Vu Hải vẻ mặt đưa đám, mau mau khom mình hành lễ.

Ông lão, chính là Cổ Khí Tông thất diệp luyện khí sư Chương Mộc.

Chương Mộc nhìn chằm chằm Vu Hải, cười lạnh nói, "ta làm sao đến rồi? Ngươi còn có mặt mũi hỏi ta? Ta nếu không đến, há không phải là bỏ qua như thế vừa ra trò hay? Trước mặt nhiều người như vậy, ngươi một cái đường đường ngũ diệp luyện khí sư, bắt nạt một cái mới lên cấp nhất diệp luyện khí sư, ngươi mặt lớn đúng hay không? Vu Hải a Vu Hải, ta xem ngươi là sống quá thoải mái chứ?"

Vu Hải cả người run lên, khổ (đắng) ba ba nói rằng, "Chương sư, xin mời Chương sư minh xét, ta cũng là vì là tông môn suy nghĩ a"

“Hỗn đản!”

Chương Mộc lệ quát một tiếng, sau đó liền tức giận nói, “Lăn qua một bên, nhìn đi!”

“Phải! Là!”

Vu Hải không dám nói thêm cái gì, dù cho tự nhận chính mình không sai, thế nhưng, cũng không dám phản bác a, lúc này lôi kéo sắc mặt tái nhợt Trịnh Đông Phương, đứng qua một bên.

Chương Mộc hít một hơi, con mắt quét qua, liền rơi xuống Vương Bảo trên người, ánh mắt chớp qua một vệt kinh ngạc, nhưng là giật mình với Vương Bảo tuổi.

Sau đó.

Chương Mộc tiến lên, chỉ vào trong sân khấu Tuyệt Thế Hảo Kiếm, đối với Vương Bảo cười nhạt nói, “đây là ngươi mới luyện chế?”

“Ngạch, đệ tử bái kiến tiền bối! Không sai, đây là ta ngày hôm qua đi suốt đêm chế ra!”

Vương Bảo biết hàng này là cái đại Ngưu, liền vội vàng nói.

Chương Mộc tinh tế đánh giá một hồi Tuyệt Thế Hảo Kiếm, sau nửa ngày, tán thưởng nói, “kiến thức cơ bản rất vững chắc!”

“Tiền bối quá khen!” Vương Bảo ha hả cười.

“Lấy ra, ta xem một chút!” Chương Mộc đột nhiên nói rằng.

Ngô Du nghe nói, vội vã đem sân khấu trận pháp mở ra, lấy ra trong đó Tuyệt Thế Hảo Kiếm, cung cung kính kính đưa tới Chương Mộc trên tay.

Chương Mộc tiếp nhận, híp mắt, nửa ngày lộ ra một vệt mờ mịt, tiếp theo liền hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi nói rằng, “trong này khí văn, ta vì

sao chưa từng gặp?”

Một bên.

Vương Thiên Chấn cùng Vu Hải, đồng thời đột nhiên run run một cái.

Chương Mộc thân là thất diệp luyện khí sư, gặp học được khí văn, có thể nói lượng lớn, dĩ nhiên chưa từng thấy chỉ là một cái nhất diệp luyện khí sư luyện chế khí văn?

Mọi người vây xem, cũng là âm thầm giật mình, huyên náo lên.

Vương Bảo cười nói, “tiền bối chưa từng thấy sao? Thực không dám giấu giếm, trong này khí văn, là ta từ một quyển sách cổ lên học được!”

Chương Mộc vẻ mặt nghiêm nghị.

Khí đạo mênh mông như khói, dù cho mình đã là thất diệp luyện khí sư, thế nhưng cũng không dám nói có thể nhìn qua năm phần mười!

“Tiền bối, ngươi có thể thử một lần!”

Vương Bảo quay về Chương Mộc dùng tay làm dấu mời, vô cùng thần bí nói rằng, “thử một lần, đại gia liền biết, ta này Tuyệt Thế Hảo Kiếm, vì sao giá trị một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch!”

Chương Mộc cười cợt, gật gù.

Sau đó.

Chân nguyên rót vào Tuyệt Thế Hảo Kiếm.

Sau một khắc.

Kinh hãi một màn, xuất hiện.

Liền nhìn thấy Tuyệt Thế Hảo Kiếm, thình lình biến mất ở Chương Mộc trong tay.

Chương Mộc trợn mắt ngoác mồm, những người còn lại trên mặt càng là viết đại đại mộng bức.

Sau đó, liền nhìn thấy Chương Mộc trên mặt mang theo vẻ kích động, đột nhiên phất tay, sau một khắc, trong hư không, thình lình vang lên một đạo sấm sét giống như âm thanh, nửa ngày qua đi mới biến mất.

"Ẩn hình?"

Chương Mộc hút vào cảm lạnh khí, kinh hãi cực kỳ ánh mắt, nhìn Vương Bảo, "Hơn nữa, hầu như không cảm ứng được!"

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nói rằng, "tiền bối có thể che đậy đạo thứ nhất khí văn, kích hoạt đạo thứ hai thử xem!"

Chương Mộc nghe vậy, ánh mắt chớp qua chờ mong, che đậy đạo thứ nhất khí văn, Tuyệt Thế Hảo Kiếm một lần nữa hiển lộ ra, sau đó, Chương Mộc cầm kiếm tay hơi động, sau một khắc, hư không vang lên lôi minh thánh âm, Tuyệt Thế Hảo Kiếm dường như một đạo Bôn Lôi Thiểm Điện, chém nghiêng đi ra ngoài!

"Thật nhanh!"

Chương Mộc nghiêm nghị cực kỳ nhìn Tuyệt Thế Hảo Kiếm, nửa ngày, tựa hồ làm ra tính toán, khóe mắt vừa kéo, khó có thể tin tự nói nói, "chí ít gia tăng rồi gấp ba tốc độ! Thực sự là khó có thể tưởng tượng!"

Mọi người yên lặng như tờ.

Ai cũng biết, một cái binh khí, quan trọng nhất vài loại thuộc tính là cái gì.

Trong đó, tốc độ công bổ trợ, chính là vô cùng trọng yếu một hoàn, người khác đánh ra một đòn, ngươi nhưng đánh ra hai kích, trong đó chỗ tốt,

không cần nói cũng biết.

Tăng cường gấp ba tốc độ, này giời ạ là khái niệm gì?

Dù cho là linh khí bên trong, cũng chỉ có cực phẩm linh khí, mới có thể có như vậy bổ trợ chứ?

Càng không cần phải nói, trước Tuyệt Thế Hảo Kiếm mất tích bí ẩn, cái kia ẩn hình thuộc tính.

Ẩn hình, tốc độ công gấp ba!

Binh khí như vậy, quả thực chính là vì những sát thủ kia, chế tạo riêng thần binh!

Vu Hải đứng ở một bên, hắn mặt đều tái rồi!

Ngơ ngác nhìn Tuyệt Thế Hảo Kiếm, trái tim cực tốc nhảy lên.

Trịnh Đông Phương càng là như bị sét đánh, trong lòng lăn qua vô số đạo Tào giời ạ, khóc không ra nước mắt!

Vương Bảo quay về Chương Mộc chắp chắp tay, nói rằng, "tiền bối, ngài nói ta này kiếm, yết giá một trăm vạn trung phẩm nguyên thạch, quý sao?"

Chương Mộc cầm kiếm tay, đều có chút run rẩy, nghe vậy nhìn Vương Bảo một chút, cười khổ nói, "quý? Quả thực quá tiện nghi! Này kiếm tuy rằng chỉ là trung phẩm bảo khí bên trong cực phẩm, thế nhưng, này kiếm hai loại năng lực, nếu là bị Hoàng Tuyền Tông biết rồi, sợ là đến cướp bể đầu!"

Vương Bảo híp mắt lại.

Đột nhiên nhìn về phía Vu Hải.

Vu Hải con ngươi co rụt lại.

Sau một khắc, liền nghe đến Vương Bảo thanh âm lạnh như băng, "Như

vậy hiện tại, ta cũng muốn hỏi một chút vị tiền bối này, ngươi ngay cả ta chuôi kiếm, đều không thấy, ngươi bằng cái gì, muốn lui rơi ta sân khấu? Lẽ nào Cổ Khí Tông chính là như thế đối xử hậu bối luyện khí sư? Đã như vậy, cỡ này tông môn, ta”

“Lui ra!”

------oOo------

Chương 44: Này kiếm quá tà môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo âm thanh leng keng mạnh mẽ!

Càng phảng phất từng thanh búa tạ, không ngừng gõ Vu Hải tâm hồn.

Vu Hải sắc mặt trở nên trắng bệch, trong nháy mắt, cũng cảm giác được một luồng lạnh lẽo cực kỳ tầm mắt, rơi vào trên người chính mình.

Đột nhiên run run một cái.

Vu Hải nước mắt đều sắp vỡ!

Khe nằm!

Tiểu tử này thật hắn mẹ âm a!

Đại gia, lúc này nhằm vào ta, nói câu nói như thế này, ngươi đây là muốn đem ta hướng về tuyệt lộ bức a!

Vu Hải thân là ngũ diệp luyện khí sư, tự nhiên có thể nhìn ra Tuyệt Thế Hảo Kiếm bên trong, ẩn chứa thế nào tiềm lực cùng tài phú!

Không nói cái khác, chỉ là trong binh khí dấu ấn hai loại dù cho là Chương Mộc đại sư, đều không nhận ra mới khí văn, cũng đủ để cho Vương Bảo trở thành Cổ Khí Tông hạt nhân!

Thậm chí, ở mới khí văn không có bị Vương Bảo cống hiến đi ra trước, Vương Bảo chính là cái con nhím, không thể trêu chọc tồn tại.

Ẩn hình khí văn biết bao nhiều, nhưng là, có thể ẩn hình đến trình độ như thế, quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Càng không cần phải nói, nhất diệp luyện khí sư, liền có thể nắm giữ dấu ấn gấp ba tốc độ công khí văn.

Nếu như bởi vì chính mình.

Cho tới Vương Bảo lui ra tông môn

Phỏng chừng lão tổ biết rồi, đều có thể từ bế quan bên trong đi ra, sống sờ sờ bổ hắn!

“Cô phụ!”

Trịnh Đông Phương sắc mặt trắng bệch nhìn Vu Hải, nằm mơ cũng nghĩ đến, sự tình sẽ phát triển đến một bước này, đến hiện tại, hắn vẫn là cực kỳ mộng bức, rõ ràng chính mình là đến báo thù, vì sao, bây giờ rơi xuống như vậy đất ruộng!

“Vu Hải!”

Chương Mộc đại sư đột nhiên mở miệng.

Ánh mắt lạnh lẽo, không mang theo một tia cảm tình, Vu Hải hít một hơi, liền nghe đến Chương Mộc nhạt âm thanh nói, “mình làm việc ngốc, chính mình gánh chịu, còn không mau xin lỗi?”

Vu Hải năng lực chịu đựng, triệt để tan vỡ, quay về Vương Bảo chắp tay, cúi đầu nói rằng, “tiểu tiểu huynh đệ, là lão phu sai rồi, còn xin ngươi tha thứ cho! Trước, đều là hiểu lầm!”

“Không lui ta sân khấu?” Vương Bảo châm chọc cười.

Vu Hải cúi đầu ủ rũ, “Sao dám sao dám!”

Vương Bảo bĩu môi, đón lấy đối với Chương Mộc chắp tay nói, “Đa tạ tiền bối cho vãn bối làm chủ!”

Chương Mộc lắc đầu một cái, nói rằng, “nên! Trên thực tế kỳ thực không

cần ngươi nói, đợi lát nữa ta cũng sẽ nhường hắn nói xin lỗi với ngươi, hơn nữa ngươi yên tâm, ta sẽ trách phạt hắn! Lấy lớn ép nhỏ, vốn là mất mặt đến cực điểm!”

Bốn phía mọi người, đều là âm thầm líu lưỡi!

Nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, mang theo nồng nặc sợ hãi!

Liền đường đường ngũ diệp luyện khí sư, cái tên này đều không để vào mắt, bức được đối phương xin lỗi!

Hàng này, không dễ trêu a!

Vương Thiên Chấn đem tất cả những thứ này, thu vào đáy mắt, đầy mặt ý cười, được kêu là một cái mừng thầm.

Hắn cùng Vu Hải, nhưng là đối thủ cạnh tranh, trong ngày thường không ít giận lẫn nhau, bây giờ nhìn thấy Vu Hải ăn quả đắng, so với ăn mật đường đều muốn ngọt.

Nhường ngươi tới chỗ của ta trang bức.

Hiện tại biến thành ngu ngốc chứ?

Đường đường ngũ diệp luyện khí sư, nhưng hướng về nhất diệp luyện khí sư cúi đầu, liền hỏi một chút ngươi có tức hay không? Có tức hay không?

Vương Bảo phía sau, Ngô Du ánh mắt chớp qua đến sắc, vì là sự may mắn của mình điểm khen ngợi.

May chính mình lúc trước lựa chọn Vương Bảo, mà không phải Trịnh Đông Phương, bằng không, hiện tại ngu ngốc phỏng chừng chính là hắn!

Mà hầu hạ Vương Bảo a Cửu!

Suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt.

Đã bắt đầu ảo tưởng chính mình cuộc sống tốt đẹp!

Trong đám người, cái kia họ Lưu thanh niên sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, chậm rãi lui bước, biến mất ở trong đám người, trong lòng không ngừng cầu khẩn Vương Bảo có thể quên hắn.

Hắn tuy rằng thân phận bất phàm, thế nhưng, so với ngũ diệp luyện khí sư, kém đâu chỉ hai toà núi, Vu Hải đều bị Vương Bảo chỉnh sợ thành ép một cái, nếu như Vương Bảo nhằm vào hắn,

Hắn phỏng chừng sẽ càng thê thảm, tối thiểu, nếu là Chương Mộc đại sư thông báo hắn cha, hắn đời này liền xong cầu, hắn cha nhưng là chỉ vào Cổ Khí Tông chuyện làm ăn sinh sống đây.

Vương Bảo hé mắt, trong lòng ám vui cười.

Liền như thế chỉ trong chốc lát, tinh luyện giá trị đã cuồng thu năm trăm!

Bất kể là trang bức, vẫn là cho Vu Hải bọn họ tạo thành tâm linh xung kích, khiến cho bọn họ sản sinh các loại tâm tình tiêu cực, đều cho Vương Bảo mang đến phong phú tinh luyện giá trị.

“Thế nhưng, ta vẫn chưa xong a!”

Vương Bảo trong lòng tự nói.

Đón lấy.

Đối với Chương Mộc chắp tay nói, “tiền bối, kỳ thực cái này Tuyệt Thế Hảo Kiếm, mặc dù bị ta yết giá trăm vạn, cũng không phải là bởi vì vừa nãy cái kia hai loại năng lực!”

Lời vừa nói ra, toàn trường đều kinh.

Tuyệt Thế Hảo Kiếm lên triển lộ hai loại siêu cấp năng lực, đã là chấn động lòng người, chẳng lẽ nói, còn có cái khác càng mạnh hơn năng lực hay sao?

Mù vô nghĩa chứ?

Chương Mộc hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bảo.

Trong lòng lưu động mừng như điên, nói thầm chính mình lần này, thật hắn mẹ đến đúng rồi!

Vốn là ôm lòng hiếu kỳ mà đến, vạn vạn không ngờ tới, phát hiện một cái báu vật!

“Tiểu gia hỏa, ngươi liền không nên bán cái nút! Mau mau cho lão phu nói một chút!” Chương Mộc chờ mong cực kỳ.

Vương Bảo ha ha cười, đón lấy, đối với Chương Mộc chắp tay nói rằng, “tiền bối, Tuyệt Thế Hảo Kiếm đặc thù, vẫn là biểu diễn một hồi thực tế hiệu quả tốt nhất, như vậy đi, tiền bối có thể từ trong mọi người, lựa chọn một cái Khí Hải cảnh tu sĩ, Khí Hải sơ kỳ là có thể!”

Chương Mộc không có hỏi tại sao, con ngươi quét qua, liền chỉ chỉ một cái trong đó thanh niên, nói rằng, “ngươi, đi ra!”

Thanh niên kia cả người run lên.

Sau đó, khóc không ra nước mắt đi ra.

Thình lình chính là họ Lưu thanh niên, hắn bản danh Lưu Xương.

Lưu Xương lúc này là các loại hối hận, hối hận chính mình vì sao ngu như vậy bức, rõ ràng bất động thần sắc ẩn giấu lên, vì sao không đi nhanh lên, một mực lưu lại.

Hắn chính là Khí Hải sơ kỳ, nơi nào nghĩ đến, sẽ bị tuyển chọn.

“Là ngươi a!”

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười liếc mắt nhìn Lưu Xương.

Lưu Xương cắn răng, đột nhiên quay về Vương Bảo sâu sắc bái một cái, cung kính nói, "Đại ca, tiểu đệ vừa nãy là thất tâm phong, xin ngươi tha thứ cho tiểu đệ vô lễ đi! Ta nguyện dâng tặng mười vạn trung phẩm nguyên thạch, quyền làm áy náy lễ!"

Vương Bảo bĩu môi, "Áy náy lễ liền không cần, ta cũng lười đánh ngươi!"

Nói xong.

Vương Bảo nhìn về phía Chương Mộc, "Tiền bối thanh kiếm cho hắn chính là!"

Chương Mộc đưa ra Tuyệt Thế Hảo Kiếm.

Lưu Xương hai tay run rẩy tiếp nhận, phảng phất đón lấy chí bảo, mà trên thực tế, Lưu Xương thật sự cảm thấy, thanh kiếm này liền hắn mẹ là chí bảo, đem hắn bán cũng không mua nổi.

Vương Bảo nói rằng, "đừng đâm, ngươi hiện tại vận chuyển tu vi, rót vào Tuyệt Thế Hảo Kiếm thử xem!"

Lưu Xương bé ngoan gật đầu, sau đó, chân nguyên rót vào Tuyệt Thế Hảo Kiếm.

Sau một khắc.

Lưu Xương cũng cảm giác được, Tuyệt Thế Hảo Kiếm bên trong, đột nhiên bay dũng trở về một luồng cuồng bạo cực kỳ sức mạnh, quỷ dị dung nhập vào chính mình trong khí hải.

Tiếp theo, so với hắn tu vi cao hơn nhiều chân nguyên, tựa hồ mang tới một luồng đặc thù thuộc tính, sức mạnh bàng bạc, nhường Lưu Xương trợn mắt lên, bản năng giơ giơ kiếm.

"Khí Hải trung kỳ đỉnh cao?"

Lưu Xương nghẹn ngào gào lên.

Mọi người vẻ mặt ngẩn ra, sau một khắc, tựa hồ rõ ràng cái gì, không khỏi lộ ra hừng hực ánh mắt.

Mà Vương Bảo, híp mắt cười nói, "đừng nóng vội, Khí Hải trung kỳ có hay không? Đứng ra!"

Chương Mộc ánh mắt tinh mang lóe lên, chỉ chỉ một cái khác thanh niên, thanh niên kia nuốt nước bọt, nơm nớp lo sợ đi ra.

"Thanh kiếm cho hắn!" Vương Bảo đối với Lưu Xương nói rằng.

Lưu Xương vạn phần không muốn đem Tuyệt Thế Hảo Kiếm, đưa cho người thanh niên kia.

Thanh niên kia không cần Vương Bảo nói, liền chính mình rót vào chân nguyên, nửa ngày, hắn một mặt mộng bức, cả người run rẩy, tự lẩm bẩm, "Khí Hải hậu kỳ đỉnh cao?"

Mọi người yên lặng như tờ.

Bởi vì bọn họ chưa từng gặp như vậy tà môn kiếm!

Chương Mộc cảm thấy cổ họng hơi khô sáp, hỏi nói, "này kiếm, vì sao như vậy quái lạ?"

Vương Bảo nhìn quét một chút mọi người, đón lấy liền bá khí cực kỳ nói rằng, "nói thật đi, kiếm này chính là thiên mệnh chi kiếm, bị trời cao chăm sóc, cầm kiếm người, tu vi tự động nâng thăng 1 cấp, có điều vẻn vẹn hạn chế với Khí Hải cảnh, nhưng khá là thần kỳ chính là, bất kể là Tôi Thể cảnh, vẫn là người bình thường, ngươi chỉ cần cầm thanh kiếm này, liền có thể nắm giữ Khí Hải cảnh sức chiến đấu!"

Không giống nhau: Không chờ mọi người phản ứng lại.

Vương Bảo lại phun ra một cái bom nặng cân, "Then chốt là, loại này sức

chiến đấu, có thể kéo dài một tháng, một tháng yêu”

------oOo------

Chương 45: Ta được xưng đan khí song tuyệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hết thảy mọi người là trợn mắt ngoác mồm.

Khiếp sợ.

Ma trứng.

Thần kỳ vũ khí không thông thường, thế nhưng, loại này có thể nói kỳ tích vũ khí, quả thực chưa từng nghe thấy a!

Khí Hải cảnh, bất luận cảnh giới gì, tự động nâng thăng 1 cấp?

Này giời ạ có thể nói dối trá như thế như thế.

Then chốt là, này sức chiến đấu tăng lên, dĩ nhiên có thể kéo dài một tháng, đây là cái gì quỷ? Chưa từng nghe nói, binh khí còn có thể loại năng lực này, nói cách khác, coi như không cầm Tuyệt Thế Hảo Kiếm, sức chiến đấu cũng sẽ không biến mất?

Không thể tưởng tượng nổi a!

Quá rất sao tà môn!

Lẽ nào, đây thật sự là một cái bị trời cao chăm sóc binh khí? Thiên mệnh chi kiếm?

Vương Bảo ha hả cười, kỳ thực làm hắn tinh luyện ra này điều thuộc tính thời điểm, cũng là chảy nước miếng, thế nhưng vẫn là đáng tiếc, vẻn vẹn hạn chế với Khí Hải cảnh.

Có điều Vương Bảo cũng không thất vọng, hắn trái lại nhìn thấy ánh rạng

đông, Khí Hải cảnh có như vậy thuộc tính, Trúc cơ cảnh không hẳn không có, Thần Phủ cảnh không hẳn cũng không có, các loại đến thời điểm tinh luyện ra, đại sát tứ phương quả thực không muốn quá thoải mái!

“Hảo kiếm!”

Chương Mộc bàn tay duỗi một cái.

Tuyệt Thế Hảo Kiếm, xuất hiện ở trong tay của hắn.

Hít vào một ngụm khí lạnh, Chương Mộc ánh mắt nhanh chóng lập loè tinh mang, có chút cuồng nhiệt nhìn Vương Bảo một chút, bỗng nhiên vẻ mặt ôn hòa nói rằng, “tiểu gia hỏa, thiên phú của ngươi, lão phu sống lâu như thế, đều là lần đầu tiên nghe nói, ngươi thật đúng là trời sinh luyện khí sư! Đi, theo ta vào tông!”

Dứt lời.

Chương Mộc đột nhiên kéo lại Vương Bảo tay, hướng về bên ngoài đi đến.

“Bảo gia!”

A Cửu kêu một tiếng.

Vương Bảo quay đầu, mau mau nói rằng, “tiểu tử ngươi cũng tới đi!”

“Đa tạ Bảo gia!”

A Cửu mừng như điên cực kỳ, vung lên chân chạy vội tới.

Chờ đến Vương Bảo cùng Chương Mộc sau khi rời đi.

Vương Thiên Chấn mới đứng dậy, nhìn quét mọi người, nói rằng, “chư vị, chuyện này chấm dứt ở đây, tản đi đi!”

Mọi người lúc này mới có chút chưa hết thòm thèm tản ra.

Sau đó.

Vương Thiên Chấn một mặt châm chọc ôm cánh tay, nhìn sắc mặt khó coi Vu Hải, nói rằng, “Vu sư đệ, ngươi sắc mặt rất nguy a, đúng hay không đang lo lắng, Chương sư gây sự với ngươi?”

Vu Hải hận phải là nghiến răng nghiến lợi, gầm nhẹ nói, “Vương Thiên Chấn, ngươi không cần đắc ý, không phải là chó ngáp phải ruồi sao? Có cái gì tốt đắc ý! Một bước lên mây, là tiểu tử kia, mà không phải ngươi!”

Vương Thiên Chấn không để ý lắm.

Chỉ là thăm thẳm nói rằng, “là, một bước lên mây, không phải ta, nhưng, vậy thì như thế nào? Vu sư đệ, ngươi cảm thấy, bằng vào ta với hắn quan hệ, nếu là ta nhường hắn, giúp ta luyện chế một món binh khí, làm bản tiệm trấn tiệm chi bảo”

“Hắn sẽ từ chối sao?”

Vu Hải sắc mặt trắng nhợt.

Vương Bảo luyện chế binh khí, tuy rằng cấp bậc không cao không thấp.

Thế nhưng.

Rất tà môn a!

Các loại thần kỳ năng lực, linh khí đều không có!

Nếu là Vương Thiên Chấn làm đến một cái, cho rằng trấn tiệm chi bảo, vậy hắn cùng Vương Thiên Chấn sau đó tranh đấu, nhưng là xong cà!

Này sẽ cho Vương Thiên Chấn Cổ Khí Tông chi nhánh, mang đến bao nhiêu người lưu lượng? Lại sẽ chuyển hóa thành bao nhiêu công trạng?

“Máng!”

Vu Hải cúi đầu chửi bới một tiếng, cả người mang theo sát khí, lôi kéo Trịnh Đông Phương bước nhanh rời đi.

Vương Thiên Chấn nhìn Vu Hải bóng lưng, bĩu môi, hừ lạnh một tiếng, sau đó, lão mắt nhắm lại, đột nhiên đối với Ngô Du nói rằng, "Ngô Du, giao cho ngươi cái nhiệm vụ, bắt đầu từ bây giờ, ngươi không cần ở trong cửa hàng, trực tiếp về tông, tự mình hầu hạ Vương Bảo!"

Ngô Du không chỉ có không phiền, trái lại là cảm giác được thập phần vinh hạnh, cung kính gật gù, hùng hục liền chạy Cổ Khí Tông bản tông đi tới.

Cổ Khí Tông.

Này tông so với Võ Đạo tông cửa, quy củ có chút bất công, lấy dụng cụ làm đầu, luyện khí sư địa vị cao nhất, tiếp theo mới là các đại võ tu, địa vị rõ ràng, mỗi người quản lí chức vụ của mình.

Trong đó chuyên môn tu luyện võ đạo, đều ở nghiêng phong.

Mà luyện khí sư, thì lại nằm ở trung ương phong, bị các đại nghiêng phong bảo vệ quanh.

Đừng xem Cổ Khí Tông là luyện khí tông môn, thế nhưng, Cổ Khí Tông võ tu sức chiến đấu cũng là siêu quần, hỏi cảnh giới cường giả, thì có ba vị.

Vương Bảo bị Chương Mộc, mang tới trung ương ngọn núi chính, sau đó, tự mình cho Vương Bảo hạ phát một cái đệ tử nội môn lệnh bài, cộng thêm một cái tam diệp luyện khí sư đạo bào.

Một cái đỉnh cấp động phủ.

Hầu hạ đệ tử trăm tên.

Các loại phong phú điều kiện, nhường Vương Bảo đều có chút không chịu nhận hiểu rõ.

Nếu như không phải là mình có thù lớn chưa trả, chân tâm cảm thấy ở Cổ Khí Tông không lý tưởng, tuyệt bức rất này.

Một thân một mình ngồi ở động phủ, Vương Bảo chờ đợi cái kế tiếp trang bức cơ hội đến, sau đó, bắt đầu rồi tu luyện lữ trình.

Bây giờ tu vi của hắn, chỉ là Khí Hải đầu cảnh, thế nhưng, có Tạo Hóa Thiên Quyển, cảnh giới tăng lên, trái lại không phải trọng yếu như thế, thay vào đó, là vội vàng đem cửu đại Khí Hải ngưng luyện ra.

Liền như thế tu luyện qua ba ngày.

Vương Bảo không biết, bởi vì hắn, Cổ Khí Tông nhấc lên bao lớn bão táp, những kia Cổ Khí Tông cao thâm luyện khí sư, đem Tuyệt Thế Hảo Kiếm lăn qua lộn lại điều tra mấy ngàn lần, thế nhưng, vẫn cứ không hiểu nổi Tuyệt Thế Hảo Kiếm tại sao lại có như thế quái lạ năng lực.

Thậm chí, hai loại mới khí văn, bọn họ muốn học tập, thế nhưng, chỉ được hình, nhưng không được thần, luôn cảm giác như là đạo văn, ẩn hình cùng tăng tốc đều có hiệu quả, thế nhưng, so với Tuyệt Thế Hảo Kiếm, chênh lệch đâu chỉ gấp mười lần!

Điều này làm cho những kia cao thâm luyện khí sư, ngổn ngang cực kỳ, vạn vạn không ngờ tới, chính mình thậm chí ngay cả một cái mới lên cấp luyện khí sư, cũng không sánh nổi.

Dưới sự bất đắc dĩ, Chương Mộc đi tới Vương Bảo nơi đó một chuyến, thả xuống tư thái, thỉnh giáo hai loại mới khí văn, ở Vương Bảo chỉ đạo bên dưới, Chương Mộc có thu hoạch lớn, thỏa mãn mà đi, nhưng là trở lại nghiên cứu sau mới phát hiện, cuối cùng kết quả, nhưng vẫn là tạm được!

Cũng là ở ngày đó.

Cổ Khí Tông đến một chút thập phần quý nhất khách nhân.

Từng con từng con bay lượn hư không Thiên Mã, lưu tinh bình thường

giáng lâm Cổ Khí Tông, từ Thiên Mã bên trên, rơi xuống mười mấy đạo nhân ảnh.

Những người này mặc trên người nhật nguyệt tinh hoa văn đạo bào, sắc mặt kiêu căng.

Người cầm đầu là cái tóc hoa râm ông lão, quay về đứng ở trung ương ngọn núi chính Cổ Khí Tông tông chủ Tống Bác chắp chắp tay, cười nhạt nói, "Tống huynh, lâu không gặp!"

Tống Bác ha ha cười, "Lưu huynh thân là tám sao luyện đan sư, có thể đến ta Cổ Khí Tông, là ta Cổ Khí Tông phúc khí, mau mời!"

Mọi người đạp bước tiến vào ngọn núi chính tông chủ đại điện.

Ngồi xuống sau khi, Tống Bác cười nhạt nói, "không biết Lưu huynh giá lâm, vì chuyện gì?"

Lưu Thanh Hà ha ha cười, đột nhiên đối với bên cạnh đứng một người thanh niên nói rằng, "a Lang, còn không mau bái kiến ngươi Tống thúc?"

Thanh niên kia mặt mỉm cười, đi lên phía trước, quay về Tống Bác chắp tay khom lưng nói, "vãn bối Lâm Lang, bái kiến Tống thúc!"

"Đây là Lâm Thiên Đan đại sư con trai? Lâm Lang?" Tống Bác ánh mắt chớp qua một vệt nghiêm nghị, nhìn về phía Lưu Thanh Hà.

Lưu Thanh Hà gật đầu nói, "không sai!"

"Hiền chất không cần khách khí, mau mời lên!" Tống Bác trong lời nói lộ ra một vệt khách khí, hư không nâng lên một chút nói rằng.

Lâm Lang đứng thẳng đứng dậy.

Tống Bác híp mắt lại, hỏi nói, "Lưu huynh nhưng là cần bản tông, vì là Lâm Lang hiền chất luyện chế một cái binh khí tốt? Ha ha, việc này hà tất làm phiền Lưu huynh đi một chuyến, cho ta truyền nhanh là được!"

Lưu Thanh Hà thấy buồn cười, lắc đầu nói rằng, “Tống huynh, thực không dám giấu giếm, lão phu lần này đến, đúng là có chút đắc tội rồi”

“Ồ?” Tống Bác hơi nhướng mày.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy cái kia Lâm Lang, bỗng nhiên ngẩng đầu, trên mặt mang theo ngạo nghễ, trên người lộ ra liều lĩnh khí, chắp tay trầm giọng nói, “Tống thúc, vãn bối lần này đến đây, là bởi vì vãn bối ở luyện khí một đạo, chìm đắm nhiều năm, ở bản tông, đoạt được đan khí song tuyệt danh hiệu, trong lòng ngứa nghề, thực sự khó nhịn, vì vậy”

"Đến đây Cổ Khí Tông, muốn cùng quý tông cao thủ, ganh đua cao thấp, hi vọng, Tống thúc không muốn chú ý

------oOo------

Chương 46: Lại nhìn thấy trang bức cơ hội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tống Bác híp mắt lại, cuối cùng cũng coi như là phản ứng lại.

Này rất sao là tới cửa làm mất mặt đến rồi!

Hơn nữa, vẫn là một cái hậu bối!

Bất động thanh sắc nhìn Lưu Thanh Hà một chút, Tống Bác trong lòng không khỏi liên tục cười lạnh.

Thân là chín sao luyện đan sư Lâm Thiên Đan, bất kể là tự thân vấn đạo tu vi, vẫn là đỉnh cấp luyện đan bí thuật, đều là có vô số người kính ngưỡng.

Hơn nữa vải đan thi nói chiếm được vô số cường giả giúp đỡ.

Lâm Lang này Lâm Thiên Đan đại sư con trai thân phận, ở Hỗn Loạn Chi Vực, đủ để nghênh ngang mà đi, cũng không ai dám trêu chọc.

Chỉ là.

Thân phận ngươi cao đến đâu, thì lại làm sao?

Làm ta Cổ Khí Tông, là dễ ức hiếp?

Ngươi một cái Thần Đan Tông Đan sư, ở các ngươi tông môn, có thể được xưng đan khí song tuyệt, thế nhưng, chúng ta Cổ Khí Tông mới là luyện khí người trong nghề!

Ganh đua cao thấp?

Ngươi cũng xứng!

Làm luyện khí là chơi đồ hàng đây?

Tâm tư lưu chuyển.

Tống Bác đương nhiên không có nửa phần biểu hiện ra.

Chỉ là hơi cười, nói rằng, “hiền chất có hướng về học khí đạo chi tâm, lão phu thật là trấn an, nói vậy chuyến này, sẽ không để cho hiền chất thất vọng chính là!”

Lâm Lang mím mím khóe miệng, hơi giương lên, cười nói, “vậy thì cảm ơn Tống thúc, có điều, lần này đến, vãn bối còn có một chuyện muốn nhờ!”

“Vãn bối muốn nhìn qua, chẳng biết có được không?”

Tống Bác vẻ mặt cứng lại rồi.

Sau nửa ngày, mới bỗng nhiên nhìn chằm chằm Lưu Thanh Hà, vẻ mặt lạnh lùng đi, nói rằng, “Lưu huynh, đây là Lâm Thiên Đan đại sư ý tứ?”

Lưu Thanh Hà cười khổ một tiếng, liên tục xua tay, “Tống huynh thứ lỗi, Lâm Sư cũng không có ý này! Là a Lang đối với hết sức tò mò, muốn nhìn một chút thôi!”

“Chỉ là hiếu kỳ mà thôi sao?”

Tống Bác bĩu môi, trong lòng không tự nhiên có chút phẫn nộ.

Cổ Khí Kinh.

Đây chính là Cổ Khí Tông lập thân căn bản.

Chính là Cổ Khí Tông tổ sư, từ một chỗ di tích bên trong thu được, bên trong bao hàm chư bao nhiêu cao thâm khí đạo, bất kể là luyện khí pháp môn, vẫn là những kia siêu cấp khí văn, đều là Cổ Khí Tông bí mật bất truyền.

Dù cho là Cổ Khí Tông đệ tử, không phải bí truyền đệ tử, hoặc là bí các trưởng lão, cũng không thể xem Cổ Khí Kinh một chút.

Ngươi một người ngoài, ngươi muốn nhìn?

Ngươi xem cái cà!

"Tống thúc, không nên tức giận ha!"

Lâm Lang lộ ra áy náy vẻ mặt, khá là chân thành nháy mắt mấy cái, nói rằng, "vãn bối có tự mình biết mình, đương nhiên sẽ không xem chùa, theo ta được biết, Cổ Khí Kinh chia làm vài phần, ta chỉ cần nhìn một chút khí văn phần là có thể!"

Tống Bác sắc mặt không hề thay đổi, nhạt âm thanh nói, "hiền chất, Cổ Khí Kinh chính là bản tông căn bản, không thể cho ngươi nhìn qua, dù cho là khí văn phần cũng không được! Chuyện này, đừng vội nhắc lại!"

Lâm Lang ánh mắt chớp qua một vệt không cam lòng, sau đó liền trầm giọng nói, "vãn bối biết có thể sẽ bị tiền bối từ chối, đã có thất vọng mà quay về chuẩn bị, nhưng, nếu là vãn bối, cùng tiền bối đánh cuộc một keo đây?"

"Ta Lâm Lang, có thể cùng Cổ Khí Tông cùng đẳng cấp luyện khí sư, tiến hành tỷ thí! Ta thắng, xin tiền bối cho ta nhìn qua Cổ Khí Kinh, mặt khác, ta từ cha ta nơi đó đòi hỏi ba viên Bổ Thiên Đan, cũng sẽ dâng tặng!"

"Ta như thua, ba viên Bổ Thiên Đan, tương tự dâng tặng!"

"Không biết tiền bối, ý như thế nào?"

Tống Bác ánh mắt lấp loé tinh mang.

Hô hấp thoáng gấp gáp một chút!

Hắn vạn vạn không ngờ tới, Lâm Lang vì Cổ Khí Kinh, dĩ nhiên có thể trả

giá lớn như vậy đánh đổi.

Cá cược bất kể là thua là thắng, ba viên Bổ Thiên Đan, tương tự dâng tặng!

Mà này Bổ Thiên Đan, nhưng là không tầm thường.

Không thẹn với bổ thiên tên, công hiệu rất lớn, một cái trong đó, chính là có thể cải tử hồi sinh, dù cho là hỏi cường giả, chịu đến nặng đến đâu thương thế,

Một viên Bổ Thiên Đan vào bụng, không cần ba ngày, liền có thể sinh long hoạt hổ!

Đây là chín sao kỳ đan, ở Thần Đan Tông Kỳ Đan Bảng lên, xếp hàng thứ hai!

"Vãn bối hi vọng tiền bối có thể nhìn thấy vãn bối quyết tâm cùng thành tâm!" Lâm Lang thành khẩn quay về Tống Bác cúi đầu!

Tống Bác trầm mặc hồi lâu.

Lưu Thanh Hà sắc mặt hờ hững nhìn tình cảnh này, ánh mắt thâm thúy, không biết đang suy nghĩ gì.

Lâm Lang yên tĩnh chờ đợi.

Rốt cục.

Tống Bác trên mặt mang theo nghiêm nghị vẻ mặt, chậm rãi đứng dậy, nhạt âm thanh nói, "ngày mai buổi trưa, đệ tử bản tông, cùng ngươi đấu khí! Đánh cuộc này, ta Tống Bác đáp ứng rồi!"

Lưu Thanh Hà cùng Lâm Lang đám người, bị sắp xếp tiến vào Cổ Khí Tông đãi khách phong đỉnh cấp trong động phủ.

Lúc này.

Chỉ có Lưu Thanh Hà cùng Lâm Lang hai người.

Lâm Lang biểu hiện trên mặt, thình lình đại biến, có chút âm lãnh, có chút đắc ý, càng có chút như trút được gánh nặng dáng vẻ.

Xem Lưu Thanh Hà không khỏi âm thầm lắc đầu.

"Ha hả, Lưu thúc, ta liền nói, lão nhân kia, sẽ đồng ý chứ? Bất luận thắng thua, đều có thể thắng được ba viên Bổ Thiên Đan, này buôn bán, kẻ ngu si mới không làm!" Lâm Lang xì cười một tiếng nói.

Lưu Thanh Hà híp mắt, uống nguyên khí trà, nhạt âm thanh nói, "ngươi cũng không cần đắc ý, cha ngươi khi đến, dặn ta, như Cổ Khí Tông đáp ứng cá cược, nhường ta cho ngươi biết một câu nói!"

"Tuổi trẻ ngông cuồng có thể, nhưng nhất định phải lượng sức mà đi! Tâm có núi cao chỉ là tiền đề, vết chân chân thật, mới có thể đứng ở đỉnh núi!"

Lâm Lang bĩu môi, khoát tay một cái nói, "Những đạo lý này, lão gia hoả nói với ta mấy chục lần!"

Hơi ngẩng đầu.

Lâm Lang cười lạnh nói, "Tống Bác vạn vạn không sẽ nghĩ tới, ta đã học tập đến mặt khác một quyển Cổ Khí Kinh, chỉ cần có thể được Cổ Khí Tông Cổ Khí Kinh khí văn phần quy tắc chung, chúng ta Thần Đan Tông sau đó liền không cần tiếp tục kiêng kỵ Cổ Khí Tông! Ở khí đạo lên, ta cũng có tuyệt thế thiên phú, bây giờ bằng vào ta khí đạo trình độ, tương tự đẳng cấp, ta không người địch!"

"Lưu thúc ngài liền nhìn, ta ngày mai trò hay đi!"

Tống Bác triệu tập Cổ Khí Tông cao tầng, đem cá cược sự tình nói ra,

Chưởng giáo một lời, dường như trời hiến.

Vì lẽ đó, dù cho rất có phê bình kín đáo, thế nhưng, Cổ Khí Tông cao tầng,

cũng đều tiếp nhận rồi Lâm Lang cá cược.

Sau đó, liền bắt đầu lựa chọn ngày mai cùng Lâm Lang tỷ thí đệ tử.

Tống Bác cùng Lâm Lang lập xuống tỉ mỉ cá cược bên trong, có một cái nhường Tống Bác hết sức hài lòng, vậy thì là, Cổ Khí Tông có thể có ba lần cơ hội, cùng Lâm Lang tỷ thí.

Mà ba lần cơ hội, chỉ cần Cổ Khí Tông thắng cuộc kế tiếp, coi như thắng!

Tống Bác biết Lâm Lang đối với mình khẳng định có bảo lưu, cũng không biết hắn có cái gì lá bài tẩy, thế nhưng Tống Bác cũng tự tin cực kỳ.

Nếu như Cổ Khí Tông trên dưới, ba lần cơ hội, đều thắng không dưới Lâm Lang, cái kia thật đúng là chuyện cười lớn!

Cuối cùng.

Cổ Khí Tông cao tầng, lựa chọn ra ba cái ngày mai đấu khí đệ tử, đều là tam diệp luyện khí sư.

Đem ba cái đệ tử kêu đến sau khi, Tống Bác đám người dốc lòng căn dặn, lại suốt đêm chỉ đạo một phen, lúc này mới thả bọn họ rời đi.

Cá cược sự tình, mãi đến tận ngày thứ hai, mới xem như là công bố ra, Cổ Khí Tông đệ tử không khỏi âm thầm phẫn nộ, cảm thấy Lâm Lang, thực sự là không biết trời cao đất rộng, cho rằng ở bên ngoài học chút luyện khí thủ đoạn, liền có thể đến Cổ Khí Tông trang bức?

Cũng không nhìn một chút mặt của mình lớn bao nhiêu!

Vương Bảo nơi đó, a Cửu hiện tại mới nói cho hắn Lâm Lang sự tình.

Vương Bảo vừa nghe, con mắt chính là đột nhiên sáng ngời.

Lâm Lang?

Tới cửa làm mất mặt?

Đấu khí?

Khe nằm, tốt như vậy trang bức cơ hội, há có thể thiếu đạt được ta Bảo gia? Muôn người chú ý, này một làn sóng tinh luyện giá trị, chỉ định lại là huyết kiếm lời

(

------oOo------

Chương 47: Lâm Lang nghiền ép treo lên đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo mang theo tiểu tuỳ tùng a Cửu, cùng với tự động đưa tới cửa hầu hạ Ngô Du, bước vào Đấu Khí Tràng.

Việc quan hệ Cổ Khí Tông vinh quang, hơn nữa cùng chung mối thù, vì lẽ đó Cổ Khí Tông đến đệ tử không ít.

Chiến Phong còn có Khí Phong đệ tử, tất cả đều đến rồi.

Đấu Khí Tràng vốn là Cổ Khí Tông Đấu Khí Tràng, kiến tạo rất lớn, trung ương nơi là vuông vức đài cao, dường như võ đài bình thường, hai bên là hai cái lớn vô cùng lò lửa, phía dưới điêu khắc trận pháp, câu thông Địa mạch chi hỏa!

Vương Bảo đám người sau khi ngồi xuống không lâu.

Tống Bác mang theo tông môn cao tầng liền đến.

Sau đó, Thần Đan Tông tu sĩ, đi vào Đấu Khí Tràng, đón lấy, còn lại Thần Đan Tông đệ tử, bị dẫn dắt ngồi lên rồi khách tịch, mà Lâm Lang cùng Lưu Thanh Hà, nhưng là bước lên cao tầng khán đài.

“Tống thúc, ngày hôm nay bất luận kết quả làm sao, kính xin Tống thúc, tha thứ ta đường đột chỗ a!” Lâm Lang một mặt áy náy nói.

Cổ Khí Tông cao tầng nghe vậy, đều là bĩu môi.

Người này vừa nhìn, liền rắp tâm hại người, đại gia người nào không biết ai vậy, trang ngươi cái cầu!

Tống Bác nhưng nhạt âm thanh nói, “việc đã đến nước này, không cần

nhiều lời, hiền chất mời tới đấu khí đài!”

Lâm Lang chắp chắp tay.

Xoay người, đạp dưới cao tầng khán đài, chậm rãi bước đi tới đấu khí đài.

Cổ Khí Tông đệ tử vừa nhìn Lâm Lang, nhất thời lộ ra cười lạnh, nghị luận sôi nổi.

“Tên ngu xuẩn, cho rằng luyện khí với bọn hắn luyện đan như thế sao?”

“Luyện đan nào có luyện khí gian nan, cố gắng làm ngươi Đan sư cũng là thôi, lại vẫn nghĩ đan khí song tu, thực sự là lòng tham không đủ!”

“Mơ hão mà thôi!”

“Lần này, liền cho hắn biết, trời cao bao nhiêu, đất dày bao nhiêu!”

“Nghe nói Chân Cường sư huynh, cái thứ nhất xuất chiến? Chân Cường sư huynh thiên phú hơn người, ở tam diệp luyện khí sư bên trong thuộc về người tài ba, một tay ngũ hành khí văn công phu, dù cho là Yotsuba luyện khí sư, cũng là hít khói!”

“Ha hả, ta có linh cảm, trận chiến đầu tiên, hàng này phải thua! Thật muốn nhanh lên một chút nhìn đến thời điểm có vẻ mặt của hắn, sẽ là cỡ nào đáng thương!”

Cổ Khí Tông đệ tử tự tin cực kỳ.

So với luyện đan, bọn họ không phải là đối thủ.

Thế nhưng so với luyện khí!

Cổ Khí Tông còn chưa từng biết sợ ai đó!

Nửa ngày.

Ở Tống Bác mở miệng dưới, một người thanh niên đạp bước mà ra, chính là Cổ Khí Tông thiên kiêu Chân Cường.

Sắc mặt hờ hững bước lên đấu khí đài, Chân Cường chắp tay ở phía sau, bĩu môi cười nhạo nói, "huynh đệ, đến chúng ta Cổ Khí Tông so với luyện khí, ngươi cũng thực sự là quá làm càn! Nói thật cho ngươi biết, ta ở Cổ Khí Tông, đấu khí ba trăm tràng, không một bại trận!"

Lâm Lang một tia không phiền, chỉ là cười nhạt nói, "vậy thì hi vọng sư huynh, hạ thủ lưu tình!"

"Hắc!"

Chân Cường lạnh lùng cười.

Hạ thủ lưu tình?

Sao có thể có chuyện đó?

Ngày hôm qua bọn họ bị tuyển chọn ba người, liền tính toán kỹ, ngày hôm nay nhất định phải mạnh mẽ nhục nhã ngươi cái này tiểu tử cuồng vọng!

"Bắt đầu đi!" Chân Cường lạnh lùng mở miệng.

Cổ Khí Tông một lão giả lên đài chủ trì, cao giọng nói, "hiện tại, ta đến tuyên bố một hồi quy tắc, trận này đấu khí, luyện khí thời gian không nhiều lắm với hai canh giờ, luyện khí song phương, cần luyện chế vũ khí, đồng thời, cấp bậc quyết định thượng phẩm bảo khí!"

"Luyện khí sau khi hoàn thành, lấy giả lập định giá, cùng giá trị thực tế đem so sánh, hai phương diện đều thắng được, thì lại thắng! Như một phương diện thắng được, thì lại thế hoà!"

"Bắt đầu! Xin mời hai vị đấu khí người, nói ra các ngươi cần thiết tài liệu luyện khí!"

Chân Cường ôm hai tay, nói rằng, "ngươi nói trước đi đi!"

Lâm Lang chắp chắp tay, “Cái kia sư đệ liền không khách khí! Ta cần một viên Thiên Tinh thạch, một khối mực sắt, hơn nữa”

Khoảng chừng nói rồi hơn mười loại vật liệu.

Lâm Lang lúc này mới dừng lại, đối với chủ trì ông lão nói rằng, “liền những thứ này!”

Chủ trì ông lão gật gù, nhìn về phía Chân Cường, Chân Cường híp mắt lại, đúng là có chút kinh dị, Lâm Lang nói tới những tài liệu kia, không coi là bao nhiêu quý giá, thế nhưng mỗi một kiện, đều là rất khó rèn luyện, đặc biệt là mực sắt, rèn luyện công phu không đến nơi đến chốn, chất liệu sẽ mất đi bản thân hiệu dụng.

Đem mình cần thiết tài liệu luyện khí, cũng nói sau khi đi ra, Chân Cường thâm ý sâu sắc nhìn Lâm Lang một chút, thu hồi sự coi thường.

Tài liệu luyện khí, rất nhanh đưa tới.

Sau đó.

Lâm Lang cùng Chân Cường, liền bắt đầu khoanh chân ngồi ở từng người lò lửa trước, chính thức luyện khí.

Tốc độ của hai người, đều là cực nhanh.

Thế nhưng cao tầng ngồi vào, Tống Bác các loại Cổ Khí Tông cao tầng, nhưng là âm thầm giật mình.

Một cái áo tím trưởng lão, vẻ mặt nghiêm túc nói rằng, “không nghĩ tới, tiểu tử này kiến thức cơ bản, như thế vững chắc, phỏng chừng đã đạt đến tỉ mỉ mức độ, một khối tài liệu luyện khí, căn bản không cần suy nghĩ, bản năng liền có thể rèn luyện đến hoàn mỹ nhất trạng thái!”

Tống Bác nhạt âm thanh nói, “hắn dám đến so với, liền khẳng định có sở trường nơi, lại nhìn đi!”

Lời tuy hờ hững.

Có điều Tống Bác ánh mắt nơi sâu xa, nhưng cũng chớp qua một vệt tối tăm vẻ.

Thời gian trôi qua.

Đầy đủ qua một cái nửa canh giờ lâu dài, Lâm Lang cùng Chân Cường luyện khí, mới từ từ tiếp cận kết thúc.

Cổ Khí Tông đệ tử, xem chính là say sưa ngon lành, đặc biệt là đối với Chân Cường, càng là kinh khen ngợi liên tục, thế nhưng Vương Bảo xem, nhưng là tẻ nhạt cực kỳ, đau “bi” cực kỳ, nếu không có là nghĩ chờ đến thời khắc mấu chốt ra trận, Vương Bảo đều muốn trở về ngủ một giấc lại trở về.

Rốt cục.

Chân Cường trước tiên luyện khí hoàn thành.

Hai tay vẫy một cái, trong chớp mắt, từng đạo từng đạo lưu quang bộc phát ra, cuối cùng ở trước người của hắn, hình thành một vệt hào quang phân tán bảo kiếm.

Ánh mắt quét về phía Lâm Lang.

Chân Cường hơi nhướng mày.

Bởi vì Lâm Lang luyện chế, thình lình cũng là kiếm!

“Lão tử am hiểu nhất, chính là luyện kiếm! Ngũ hành khí văn bên trong, nhiều loại cao cấp kiếm đạo khí văn, ta đều nắm giữ đăng phong tạo cực, liền không tin, ngươi có thể so sánh được ta!” Chân Cường lạnh lùng cười.

Vèo.

Lúc này.

Lâm Lang cũng luyện khí hoàn thành, bảo kiếm bay đến trước người của hắn, nhanh chóng hạ nhiệt độ sau khi, bị Lâm Lang một phát bắt được, toàn thân Akaguro, nhìn qua, không có gì chỗ bất phàm, nhưng là Lâm Lang trên mặt, nhưng là mang theo vẻ hài lòng.

Chủ trì ông lão tiến lên, lớn tiếng nói, "hiện tại, bắt đầu bình luận!"

Hai bóng người, đi tới đấu khí đài, chính là Lưu Thanh Hà cùng Tống Bác.

"Tống thúc!"

Lâm Lang cung kính đưa lên chính mình bảo kiếm.

Tống Bác gật đầu tiếp nhận, sau đó, nhìn về phía Lưu Thanh Hà, Lưu Thanh Hà chính cầm Chân Cường bảo kiếm, hai người liếc mắt nhìn nhau, đón lấy liền bắt đầu đánh giá trong tay bảo kiếm.

Nửa ngày.

Tống Bác sắc mặt, đột nhiên biến đổi, có chút khó coi.

Mà Lưu Thanh Hà, nhưng là mở miệng trước, giơ giơ bảo kiếm, cười nói, "kiếm này không sai, không hổ là Cổ Khí Tông thiên kiêu luyện chế, kiếm thể tạp chất cực nhỏ, nếu ta cảm ứng không kém, trong đó chỉ là tăng cường khí văn, thì có năm loại, ân, sức chiến đấu ta dự đoán, thấp nhất có thể hòa tăng 30%, bên trong tựa hồ còn có thể kích phát hai loại võ kỹ thần văn, thực là không tồi!"

"Kiếm này, ta phỏng chừng hai vạn trung phẩm nguyên thạch, thực hiệu chia đều bảy phần đi!"

Chân Cường mặt lộ vẻ đến sắc.

Cổ Khí Tông đệ tử, tinh thần đại chấn, tự cho là nắm chắc phần thắng.

“Được!”

Ngô Du đập sợ tay cười cợt.

Nhưng mà đang ngồi vào lên, Vương Bảo hai tay ôm đầu, bĩu môi, nói thầm nói, “cho dù tốt có tác dụng chó gì! Ngươi xem chưởng giáo sắc mặt kia”

Ngô Du ngạc nhiên, nhìn về phía Tống Bác.

Sau đó liền ngơ ngác phát hiện, chưởng giáo sắc mặt, dĩ nhiên cực kỳ âm trầm, tựa hồ muốn phun trào hỏa khí.

Ngô Du có chút mờ mịt.

Mà sau một khắc, liền nhìn thấy Tống Bác ngẩng đầu, âm thanh khô khốc nói rằng, “kiếm này ẩn chứa mười loại kiếm đạo khí văn, đáng quý chính là, hết thảy khí văn, đầu đuôi liên kết, cuối cùng tạo thành một đạo khổng lồ khí văn này khí văn có thể kích thích chân nguyên, khiến cho thực lực, tăng lên dữ dội gấp ba”

Toàn trường, yên lặng như tờ.

Chân Cường bảo kiếm, tăng cường sức chiến đấu, 30%.

Mà Lâm Lang đây?

Tăng cường sức chiến đấu, ba trăm phần trăm.

Này không phải bại!

Đây là bị nghiền ép!

Đây là bị toàn phương vị không góc chết treo lên đánh

------oOo------

Chương 48: Bảo gia lên sàn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tốt đáng thương a!”

Vương Bảo thương hại nhìn như bị sét đánh, hơi rên một tiếng, che ngực, khí đều không thuận Chân Cường.?

Sau đó, không khỏi làm nóng người lên.

Thua.

Thua là được rồi!

Ngươi nếu như không thua, ta làm sao đi trang bức nha? Ha ha ha...

Tống Bác khẽ thở dài một cái, nhỏ không thể nghe thấy, ánh mắt tối tăm nhìn bên cạnh Lâm Lang một chút, Tống Bác nhạt âm thanh nói, “này 1 hiệp, Lâm Lang thắng được!”

Không cần làm thêm giải thích.

Một cái tăng lên dữ dội gấp ba tăng cường, cũng đủ để cho Lâm Lang thắng được tâm phục khẩu phục!

“Đa tạ sư huynh hạ thủ lưu tình a!” Lâm Lang ha ha cười, quay về Chân Cường chắp tay.

Chân Cường sững sờ, đón lấy liền ánh mắt phun trào lửa giận, cả người run rẩy, khí ngũ tạng lục phủ đều tựa hồ muốn nổ tung.

Mẹ bán phê!

Lúc này nói câu nói như thế này, con mẹ nó ngươi là cố ý tiêu khiển ta đúng

không?

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, Chân Cường mặt âm trầm, đi xuống đấu khí đài.

Mà Tống Bác cùng Lưu Thanh Hà, cũng trở về sau khi, Lưu Thanh Hà cùng với Thần Đan Tông đệ tử, trên mặt vẻ mặt, thập phần ung dung, nhưng Tống Bác bọn họ, nhưng là mỗi cái nghiêm nghị lên.

Phong cấm âm thanh.

Tống Bác trầm thấp cực kỳ nói rằng, “phiền phức! Nhưng là coi thường người này, không nghĩ tới hắn dĩ nhiên nắm giữ cỡ này đặc thù khí văn, ta vừa nãy đã nhận biết qua, này khí văn rất khó dấu ấn, nhưng là thực hiệu mạnh mẽ, tam diệp luyện khí sư bên trong, chỉ cần hắn dùng này khí văn luyện khí, bản tông, tuyệt không có thắng khả năng!”

Một đám trưởng lão, nghiến răng nghiến lợi.

Lúc này mới chỉ là trận đầu a!

Thế nhưng Lâm Lang nhưng lấy như vậy yêu nghiệt thực lực, trong nháy mắt đánh bối rối Cổ Khí Tông!

Chẳng trách hắn sẽ đáp ứng tỷ thí ba tràng điều kiện.

Hắn có cái này tự tin, cũng có cái này thực lực.

Hồi lâu.

Ngồi vào bên trong Chương Mộc, đột nhiên híp mắt lại, nhẹ giọng nói, “tông chủ, chư vị trưởng lão, chúng ta, đúng hay không đã quên một người?”

“Hả?”

Tống Bác ngẩn ra.

Tiếp theo, phản ứng lại, đột nhiên sáng mắt lên, nhưng là, lại có chút do dự nói rằng, “hắn, được sao? Ngươi không phải nói, hắn bản thân cấp độ, cũng chỉ là nhị diệp luyện khí sư mà thôi sao?”

Chương Mộc cười lạnh nói, “tông chủ, Lâm Lang là yêu nghiệt, muốn đối phó như vậy yêu nghiệt, phải dùng càng yêu nghiệt, đúng dịp, cái kia Vương Bảo, chính là một cái yêu nghiệt không thể lại yêu nghiệt yêu nghiệt!”

“Ta đối với hắn, có lòng tin!”

“Hắn luyện khí, tuy rằng cấp bậc không cao, thế nhưng, các loại hiệu quả đặc biệt, rất có thể, sẽ chuyển bại thành thắng!”

Một đám trưởng lão, khá là xoắn xuýt dáng vẻ, sau đó, dồn dập nhìn về phía Tống Bác, đại sự như thế, phải Tống Bác làm chủ.

Nửa ngày.

Tống Bác mở miệng khí, thân thể nghiêng về phía trước, mặt âm trầm nói rằng, “thôi! Lấy ngựa chết làm ngựa sống, nhường hắn thử xem, cũng không sao! Chương Mộc, ngươi đi thông báo hắn đi!”

Chương Mộc gật gù, đứng lên, đạp bước đi xuống cao tầng ngồi vào, sau đó, thẳng đến Vương Bảo mà đi.

Ven đường Cổ Khí Tông đệ tử, dồn dập đối với Chương Mộc hành lễ, Ngô Du rất xa nhìn thấy Chương Mộc đi tới, hoàn toàn biến sắc, cung cung kính kính đứng dậy, chờ đến Chương Mộc tới gần, nói rằng, “Chương sư!”

Chương Mộc gật gù, nhìn về phía Vương Bảo, cười nhạt nói, “Vương Bảo, cuộc kế tiếp, ngươi đi!”

Vương Bảo ha hả cười.

Nhìn lâu như vậy, rốt cục đến phiên ta trang bức!

...

...

Bước lên đấu khí đài.

Vương Bảo chắp tay ở phía sau, hờ hững vẻ mặt, hơi ngang đầu, nhường Lâm Lang xem chính là giật mình trong lòng.

Ở hắn triển lộ ra yêu nghiệt thiên phú sau khi, cái này lên đài gia hỏa, lại vẫn có thể duy trì loại thái độ này, chẳng lẽ hắn còn có tự tin, có thể thắng ta hay sao?

Trong đầu ý nghĩ lóe lên một cái rồi biến mất, Lâm Lang thấy buồn cười, khẽ lắc đầu.

Hắn sử dụng khí văn thật không đơn giản, ở thời kỳ viễn cổ, được gọi là [hợp nguyên khí văn pháp], có thể đem vài loại khí văn, tổ hợp lên, có thể tưởng tượng, uy lực này là to lớn bao nhiêu!

Có thể nói, hắn nhiều năm như vậy, liền hầu như ánh sáng (chỉ) nghiên cứu này một cái khí văn, cũng mãi đến tận nắm giữ, mới dám đến Cổ Khí Tông trang bức.

“Sư đệ rất trẻ trung a!” Lâm Lang thăm dò hỏi một câu.

Vương Bảo lạnh lùng nói rằng, “so với ngươi tuổi trẻ!”

Lâm Lang vẻ mặt cứng đờ, trong lòng có chút hơi oán niệm.

Đều nói lão tử tuổi trẻ ngông cuồng, bây giờ nhìn lại, cái tên này so với ta còn ngông cuồng chứ?

Chủ trì ông lão đi lên, ánh mắt lập loè vẻ lo âu, trầm giọng nói, “tỷ thí bắt đầu, quy tắc đuổi tới một hồi như thế!”

“Chờ đã!”

Vương Bảo đột nhiên phất tay.

Sau đó, đối với chủ trì ông lão chắp chắp tay, nói rằng, “tiền bối, ta có chuyện muốn nói!”

Chủ trì ông lão gật gù.

Vương Bảo nhìn về phía Lâm Lang, cười nhạt nói, “ta cảm thấy, chúng ta không cần lãng phí thời gian! Luyện chế một cái binh khí, tốn thời gian lâu như vậy, ta có thể không thời gian đùa với ngươi, như vậy đi, ta có cái đề nghị, ngươi luyện chế binh khí, ta có thể một lần nữa luyện chế một chút, bảo đảm so với luyện chế trước, giá trị chí ít tăng gấp đôi, nếu như ta thành công, ta thắng ngươi thua, làm sao?”

Lâm Lang khóe mắt vừa kéo.

Sắc mặt nhất thời âm trầm lại.

“Sư đệ, ngươi là đang nói đùa chứ?”

Đem ta luyện chế binh khí, một lần nữa luyện chế trở xuống, giá trị tăng gấp đôi?

Khe nằm, ngươi rất sao đùa ta chơi đây?

Vương Bảo cười lạnh nói, “làm sao? Không dám?”

Lâm Lang trong lòng một khó chịu, sau nửa ngày, mới lạnh giọng nói, “tốt! Đây chính là ngươi nói! Nếu ngươi nghĩ thua, ta tác thành ngươi!”

Chủ trì ông lão khổ (đắng) ba ba nhìn về phía Tống Bác.

Lâm thời thay đổi quy tắc, hắn có thể không làm chủ được!

Cao tầng ngồi vào, Tống Bác hơi nhướng mày, ánh mắt lập loè phiền muộn vẻ, quét đồng dạng phiền muộn Chương Mộc một chút, Tống Bác mới lớn tiếng nói, “cứ làm như thế đi!”

Lâm Lang kiếm cho đưa lên, Lâm Lang tiếp nhận, quăng mấy lần, trực tiếp cười lạnh một tiếng, ném cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận, đối với Tống Bác nói rằng, “chưởng giáo, không biết kiếm này, hiện tại định giá bao nhiêu?”

Tống Bác suy nghĩ một chút, trầm giọng quát, “Hai mươi vạn trung phẩm nguyên thạch!”

“Ngươi có đồng ý hay không?”

Vương Bảo nhìn về phía Lâm Lang.

Lâm Lang nghiền ngẫm một hồi, gật gật đầu nói, “Tống thúc từng nói, theo ta dự liệu ra vào không nhiều! Có thể!”

Vương Bảo nhếch miệng lên một vệt âm hiểm cười, sau đó, trực tiếp đem Lâm Lang kiếm, ném tới trong lò lửa.

Hơi sôi trào hỏa diễm, nung đốt bảo kiếm.

Mọi người thấy, nhìn, mấy người sắc mặt, có chút khó coi.

“Làm gì đây đây là?”

“Vì sao không thôi phát hỏa lực?”

“Hắn không phải muốn một lần nữa luyện chế sao? Ngươi đúng là luyện a!”

Cao tầng ngồi vào, Tống Bác vẻ mặt đột nhiên trở nên lạnh lùng nghiêm nghị cực kỳ, nếu như lần này Vương Bảo dám ở trường hợp này làm loạn, mặc kệ Vương Bảo có cái gì thiên phú, hắn cũng có trọng trách!

Vương Bảo đối ngoại giới, mắt điếc tai ngơ, trong bóng tối bắt đầu tinh luyện Lâm Lang bảo kiếm.

Hồi lâu.

Vương Bảo thỏa mãn gật gật đầu, trực tiếp tiêu tan hỏa lực, triệu hồi bảo kiếm, nắm ở trên tay, khoa tay một hồi, đối với Lâm Lang nói rằng, “ta luyện chế xong!”

Bốn phía, yên lặng như tờ.

Lâm Lang, một mặt mộng bức.

Emma!

Khe nằm!

Hắn đây mẹ, liền luyện chế xong?

Ngươi ném tới trong ngọn lửa, không tới ba trăm hơi thở công phu, đây chính là ngươi cái gọi là một lần nữa luyện chế?

Nháo đây?

(

------oOo------

Chương 49: Vương Bảo nghiền ép treo lên đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Trải qua ta luyện chế, kiếm này ta phỏng đoán cẩn thận, cũng phải định giá trăm vạn trung phẩm nguyên thạch!”

Vương Bảo âm thanh, như là một cỗ bão táp, ở chúng lòng người bên trong không ngừng rít gào.

Sâu sắc đâm nhói mọi người thông minh.

Đặc biệt là Lâm Lang.

Cảm giác sự thông minh của chính mình, bị ấn tới trên đất dùng sức ma sát!

“Ha ha ha”

Lâm Lang quỷ dị nở nụ cười.

Hắn phẫn nộ, hắn cảm giác mình chịu đến sỉ nhục, thế nhưng, hắn lại đột nhiên nghĩ đến, tiểu tử này yêu nháo, sẽ nháo, dám nháo, được đó!

Liên quan ta lông gà sự tình a?

Ngược lại cái tên này đã dự thi, bây giờ là trận thứ hai, này một hồi thắng được đến, ta liền ngay cả thắng hai tràng!

“Tống thúc, mời lên đài định giá đi!”

Lâm Lang cười to lên, quay về cao tầng ngồi vào Tống Bác chắp tay.

Tống Bác hai tay gắt gao nắm bắt ngồi vào tay vịn, then chốt đều hơi trắng bệch, nghiến răng nghiến lợi đứng lên.

Chính nổi giận hơn.

Chương Mộc nhưng là vào lúc này nhỏ giọng nói, “chưởng giáo bình tĩnh đừng nóng, trước tiên nhìn kỹ hẵng nói!”

Tống Bác cắn răng thấp giọng nói, “xem? Xem cái rắm!”

Mắng thì mắng!

Tống Bác nhưng là nhịn xuống.

Trực tiếp thả người đạp không, rơi vào đấu khí trên đài, đứng Vương Bảo bên người, mặt âm trầm nói rằng, “kiếm cho ta!”

Vương Bảo đối với Tống Bác thái độ, không để ý lắm, đem trong tay bảo kiếm đưa ra ngoài.

Kiếm này hiện nay là tinh luyện 4!

Tiêu tốn Vương Bảo hơn 200 tinh luyện giá trị.

Tinh luyện 4 sau khi, thanh bảo kiếm này sinh ra một cái thuộc tính đặc biệt, nhường Vương Bảo rất là trông mà thèm, quyết định nhất định phải lấy ra!

Tống Bác tiếp nhận bảo kiếm.

Hít sâu một hơi, cưỡng chế nội tâm phẫn nộ, lúc này mới bắt đầu kiểm tra!

Vừa nhìn bên dưới, Tống Bác trực tiếp mộng bức!

Đầy đủ qua hồi lâu, đều không một tia phản ứng.

Điều này làm cho mọi người thấy, là lơ ngơ, rất là mờ mịt.

Lâm Lang liền như thế nhìn, rốt cục không nhịn được, tiến lên một bước,

hỏi nói, “Tống thúc, làm sao?”

Tống Bác máy móc ngẩng đầu, có chút chấn động nhìn Vương Bảo một chút, sau đó hút ngụm khí lạnh, thanh bảo kiếm đưa cho Lâm Lang, âm thanh khàn giọng nói rằng, “chính ngươi xem!”

Lâm Lang chau mày, nhận ra được một tia không đúng.

Tiếp nhận chính mình bảo kiếm, ngay lập tức kiểm tra, sau đó, hắn cũng mộng bức, mộng không muốn, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Tay run lên.

Bảo kiếm trực tiếp rơi xuống tới đấu khí trên đài.

Sợ hãi cực kỳ ánh mắt, nhìn về phía Vương Bảo, Lâm Lang thất thanh kêu to nói, “cái này không thể nào! Ta khí văn, đã dấu ấn thành hình, ngươi làm sao có khả năng bóp méo?”

Tống Bác lúc này, nhưng là vẻ mặt nghiêm túc nói rằng, “không phải bóp méo, mà là tăng cường! Hiền chất lẽ nào không phát hiện? Ngươi khí văn đã phức tạp chí ít gấp ba, nói cách khác”

“Kiếm này, bây giờ có thể tăng cường sức chiến đấu, chí ít chín lần!”

Rào!

Toàn trường ồ lên!

Hầu như tất cả mọi người, đều là đứng lên.

Trong ánh mắt, có chấn động, có sợ hãi, có ước ao, có sự thù hận!

Có chứa sự thù hận, tự nhiên là Thần Đan Tông đệ tử.

Lưu Thanh Hà gắt gao nắm nắm đấm, nhìn đấu khí trên đài một màn, môi đều hơi trắng bệch!

Lần này đến, vốn là là có niềm tin tuyệt đối!

Lâm Lang nắm giữ khí văn, Lâm Thiên Đan cũng vì đó thán phục, lúc này mới dám lấy ra ba viên Bổ Thiên Đan đi ra!

Phải biết, này ba viên Bổ Thiên Đan, giá trị căn bản không thể dùng tiền đến cân nhắc, đây chính là có thể trong nháy mắt chữa trị hỏi cường giả thương thế siêu cấp thần đan!

Hiện nay.

Thua!

“Lần này đùa lớn rồi!”

Lưu Thanh Hà tự lẩm bẩm, đã không biết, làm sao trở lại cùng Thần Đan Tông báo cáo kết quả!

Trong đám người.

Trịnh Đông Phương sắc mặt trắng bệch, cái kia Vu Hải hít một hơi, thấp giọng nói, " Đông Phương, cái tên này quá biến thái! Ta xem ngươi vẫn là trước tiên về gia tộc tránh một chút,

Ngươi cảm thấy đây?"

Trịnh Đông Phương cũng là thấp giọng nói, “ta cũng là nghĩ như vậy!”

Vu Hải thở phào nhẹ nhõm, lại đột nhiên ảo não lên, Trịnh Đông Phương trở lại, an toàn, thế nhưng hắn đây? Hắn còn phải ở Cổ Khí Tông sinh hoạt, một khi Vương Bảo nhớ tới hắn làm khó dễ

“Xem ra cần phải bổ cứu a!” Vu Hải thấp giọng tự nói.

“Hiền chất, ngươi thua rồi!”

Tống Bác trong lòng buồn giận khí, quét đi sạch sành sanh!

Tinh thần phấn chấn, trên mặt vẻ mặt, không nói ra được đắc ý!

Lâm Lang như bị sét đánh, ngơ ngác đứng tại chỗ, nhìn Vương Bảo, ánh mắt kia, từ từ trở nên muốn ăn thịt người.

“Ai nha, thắng đây!”

Vương Bảo ôm hai tay, quay về Lâm Lang thử nhe răng, cười quái dị nói, “đúng hay không rất không phục? Đúng hay không cảm thấy khó mà tin nổi!”

“Ngươi là làm thế nào đến?” Lâm Lang nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

“Cái này mà”

Vương Bảo dựng đứng dựng đứng ngón tay, thăm thẳm nói rằng, “bí mật!”

Lâm Lang suýt chút nữa thổ huyết!

“Được rồi, đừng quá làm càn!”

Tống Bác nhìn như tức giận, nhưng cũng vẻ mặt ôn hòa quay về Vương Bảo nói rằng.

Vương Bảo bĩu môi, con ngươi chuyển động.

Tống Bác ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “hiền chất, chúng ta cá cược, ngươi hiện tại thua, ba viên Bổ Thiên Đan, chờ ngươi chuẩn bị kỹ càng, lại cho ta đi!”

Lâm Lang trầm mặc, hồi lâu sau, mới đột nhiên ngẩng đầu, sắc mặt, đã khôi phục bình thường, duỗi xoay tay một cái, một cái đan xuất hiện trên tay hắn, đưa cho Tống Bác, “Tống thúc, nơi này chính là ba viên Bổ Thiên Đan! Ta Lâm Lang, không phải người thua không chung! Cho ngươi!”

Tống Bác híp mắt lại, cười nói, “vậy ta liền không khách khí rồi!”

Tiếp nhận Bổ Thiên Đan.

Tống Bác nụ cười trên mặt, làm sao đều không che lấp được, thật sự rất muốn cất tiếng cười to ba tiếng, để phát tiết nội tâm kích động.

Bổ Thiên Đan, Thần Đan Tông liền chưa bao giờ bán!

Nếu như lấy tình huống bình thường, muốn biết đến một viên Bổ Thiên Đan, cũng phải trả giá khó có thể tưởng tượng đánh đổi!

Hiện nay, ba viên, dễ như ăn bánh, tới tay!

Còn có so với này, càng đáng giá cao hứng sự tình sao?

“Tống thúc, việc đã đến nước này, vãn bối liền cáo từ!”

Lâm Lang quay về Tống Bác chắp chắp tay.

Sau đó.

Lâm Lang nhìn về phía Vương Bảo, sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, nói rằng, “ta còn không biết sư đệ tục danh đây, không biết”

Vương Bảo cười nhạt nói, “Vương Bảo!”

“Vương Bảo sư đệ, ngươi ở khí đạo thực lực, ta Lâm Lang cực kỳ kính phục, như có cơ hội, sư đệ có thể đến Thần Đan Tông, chúng ta cùng ngồi đàm đạo!”

Lâm Lang tựa hồ thả xuống đối với Vương Bảo sự thù hận, cười cợt nói rằng.

Nào có biết.

Vương Bảo đột nhiên cười hắc hắc nói, “Huynh đệ, đừng giả mù sa mưa,

trang cái gì a, ngươi hiện tại hận không thể giết ta đi?”

Lâm Lang nghĩ thầm, đâu chỉ, ta thậm chí muốn đem ngươi lột da tróc thịt, thế nhưng trên mặt, nhưng là cười khổ nói, “sư đệ coi thường ta! Ta thật không này tâm tư!”

Tống Bác trừng Vương Bảo một chút, nói rằng, “chớ có ăn nói linh tinh!”

Vương Bảo bĩu môi, cười lạnh nói, “ta như coi thường ngươi, là ta không đúng, xin lỗi ngươi, thế nhưng, ngươi thật sự đã nghĩ như thế ảo não đi rồi sao? Không chuẩn bị tìm về bãi?”

“Lại nói, ngươi có cái danh hiệu, gọi cái gì tới? Nha đúng rồi, đan khí song tuyệt, đúng không? Ha hả, thực không dám giấu giếm, tại hạ cũng có cái danh hiệu, gọi là đan khí đồng tôn!”

“Vừa nãy so với luyện khí, ngươi thua rồi!”

“Như vậy không biết, ngươi có dám so với ta luyện đan?”

“Vậy cũng là, ta cho ngươi một cái, báo thù cơ hội thật tốt nha, ngươi suy nghĩ thật kỹ cân nhắc đi”

(

------oOo------

Chương 50: Không phục? Vậy thì tiếp tục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo!

“Sư đệ đùa thật?” Lâm Lang đột nhiên cười to mà lên.

Trên người, tỏa ra một luồng khí ngạo nghễ, không còn nữa trước chán chường!

“Đương nhiên là thật sự! Chỉ cần ngươi dám chơi!”

Vương Bảo cười hì hì.

Xem một bên Tống Bác, là gò má cuồng quất.

Cổ Khí Tông đệ tử, hai mặt nhìn nhau, không biết nói cái gì tốt.

Thân là Cổ Khí Tông đệ tử, nhưng cùng Thần Đan Tông thiên kiêu tỷ thí luyện đan, vậy thì cùng Linde đến bọn họ Cổ Khí Tông như thế, thực sự là không biết trời cao đất rộng!

Thế nhưng.

Hiện tại là Vương Bảo không biết trời cao đất rộng.

Cổ Khí Tông đệ tử đương nhiên sẽ không lại trào phúng, trái lại khá là phiền muộn!

“Vương Bảo! Ngươi điên rồi?”

Tống Bác tức giận trừng Vương Bảo một chút, thấp giọng quát.

Vương Bảo chắp chắp tay, nói rằng, “chưởng giáo, ta hiện tại lý trí vô cùng, xin mời chưởng giáo cho ta một cơ hội!”

Tống Bác không biết như thế nào cho phải, nghe vậy khẽ thở dài một cái, không lên tiếng.

Lâm Lang cười lạnh một tiếng, đột nhiên tiến lên một bước, lạnh giọng nói, “sư đệ, tuy rằng ta không biết, ngươi nơi nào đến tự tin, lại dám so với ta luyện đan, thế nhưng, nếu ngươi nói ra, vậy thì đến so một trận đi! Chính là không biết, ngươi có thể lấy ra cái gì tiền đặt cược?”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, nhìn về phía Tống Bác, nói rằng, “chưởng giáo, ta nhưng là cho tông môn thắng ba viên Bổ Thiên Đan, ta dùng một viên, không quá đáng chứ?”

Tống Bác mí mắt giật lên.

Trong lòng là oán niệm cuồng sinh.

Khe nằm, tiểu tử này thật rất sao tà tính a, cùng Lâm Lang so với luyện khí, còn muốn dùng Bổ Thiên Đan làm tiền đặt cược, hắn đến cùng muốn làm cái gì?

Tuy rằng không muốn.

Thế nhưng, nhiều người như vậy nhìn, hơn nữa, ba viên Bổ Thiên Đan, đúng là Vương Bảo thắng trở về, vì lẽ đó, dù cho không vui, Tống Bác cũng chỉ có thể khóe miệng co quặp, nói rằng, “cho ngươi một viên, không quá đáng, thế nhưng ngươi nếu như thua, liền một điểm khen thưởng, đều không có!”

“Ta làm sao thất bại?”

Vương Bảo hi cười một tiếng, đối với Lâm Lang nói rằng, “một viên Bổ Thiên Đan, tiền đặt cuộc này có thể chứ?”

Lâm Lang hé mắt, nhạt âm thanh nói, “đương nhiên có thể! Nếu ngươi nghĩ

đưa ta Bổ Thiên Đan, ta há có thể không vui!”

“Đến đây đi!”

Vừa dứt lời.

Lâm Lang vung tay lên, một cái to lớn lò luyện đan, xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Nào có biết.

Lúc này Vương Bảo nhưng là đột nhiên vung tay lên, trực tiếp đánh gãy hắn, cười lạnh nói, “vừa nãy ta liền nói, lão tử thời gian quý giá! Làm sao có thời giờ cùng ngươi luyện đan, muốn chơi, chúng ta liền chơi tốc độ, ngươi cho ta một viên đan dược, ta đến một lần nữa luyện chế, bảo đảm giá trị, chí ít tăng gấp đôi!”

Lâm Lang trợn mắt ngoác mồm.

Một cái lão huyết, suýt chút nữa phun ra!

Binh khí, còn có thể luyện lại.

Thế nhưng đan dược.

Luyện thành cái gì, chính là cái gì!

Liền hắn mẹ chưa từng nghe nói, có luyện lại!

Hàng này là đậu bỉ vẫn là sao nhỏ? Hắn thật sự hiểu luyện đan?

Mọi người nghe được, cũng là thổ huyết cực kỳ, bởi vì đây là thường thức tính vấn đề, dù cho ở đây phần lớn người, không phải Đan sư, nhưng cũng biết đan dược luyện chế sau khi hoàn thành, không thể một lần nữa luyện chế.

“Xin mời cho ta một viên đan dược!”

Vương Bảo đưa tay ra, vẻ mặt nghiêm túc cực kỳ.

Lâm Lang trầm mặc nửa ngày, đột nhiên nở nụ cười, sau đó, trực tiếp lấy ra một viên đan dược, đưa cho Vương Bảo, châm chọc nói, "đây là một viên La Địa Đan, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi là làm sao có thể đem cái này La Địa Đan giá trị, tăng gấp đôi!"

"Mượn ngươi lò luyện đan dùng một lát!"

Vương Bảo chỉ chỉ Lâm Lang lò luyện đan.

Lâm Lang bĩu môi, làm cái xin cứ tự nhiên thủ thế.

Vương Bảo cười cợt,

Trực tiếp mở ra lò luyện đan, ném vào đi La Địa Đan, sau đó, khoanh chân ngồi ở lò luyện đan dưới, trong miệng đọc thầm nói, "thiên linh linh, địa linh linh"

Lâm Lang đều sắp cười nước tiểu.

Tống Bác nghe được là không nói gì ngưng nghẹn, nhìn lên bầu trời, yên lặng rơi lệ.

Ai nha má ơi!

Đây chính là ngươi cái gọi là luyện lại?

Niệm hai câu thần chú liền xong việc?

Ma trứng, xin đừng nên sỉ nhục sự thông minh của ta được chứ?

Nửa ngày.

Vương Bảo cả người chấn động, đột nhiên đứng dậy, đưa tay vẫy, La Địa Đan xuất hiện trên tay hắn, đưa cho Lâm Lang, góc 45 độ ngước nhìn trên

không, Vương Bảo một bộ tang thương dáng vẻ, thở dài nói, “ai, lần này luyện lại, không phải quá thoả mãn a!”

Lâm Lang có chút máy móc tiếp nhận La Địa Đan, nhìn Vương Bảo, đột nhiên hiếu kỳ nói rằng, “ngươi vì sao phải tặng không ta một viên Bổ Thiên Đan? Lẽ nào là sợ ta ghi hận ngươi? Tìm ngươi báo thù?”

Vương Bảo nhìn ngớ ngẩn như thế, nhìn Lâm Lang, thập phần không nói gì dáng vẻ, nói rằng, “được rồi, đừng cù cưa, mau mau nhìn ngươi La Địa Đan!”

Lâm Lang ha ha cười.

Xem?

Lão tử xem len sợi!

Con mẹ nó ngươi chỉ đem ta đan dược, ném tới trong lò luyện đan đi bộ một vòng.

Lẽ nào đan dược này liền có thể thăng cấp hay sao?

Thật sự coi lão tử là ngu ngốc đây?

Xì cười một tiếng.

Lâm Lang chạy đi đi qua ý nghĩ, bắt đầu kiểm tra chính mình La Địa Đan.

Chỉ là.

Rất nhanh, một luồng khó có thể nói nên lời kinh hoảng, dường như cuồng phong, bao phủ cảm xúc của hắn, qua lại rung chuyển.

Hai tay run rẩy, gắt gao nắm bắt La Địa Đan, Lâm Lang sắc mặt đột nhiên trở nên một mảnh trắng bệch, run giọng nói, “này cái này không thể nào! Tạp chất đây? Ta đây là một viên thất cực đan, ba phần mười tạp chất, xóa đi không xong, hiện tại, đi đâu?”

Bên cạnh.

Tống Bác con ngươi co rút nhanh, trực tiếp đoạt lấy Lâm Lang trong tay La Địa Đan, cạo điểm đan phấn để vào trong miệng, Tống Bác cả người rung mạnh, kinh hãi cực kỳ nói rằng, "mười phần hoàn mỹ, đây là mười phần hoàn mỹ thần đan! Ta trời, tiểu tử ngươi làm cái gì?"

Vương Bảo gánh vác bắt tay, cười nói, "này, chính là ta đan khí song tôn thực lực! Lâm Lang huynh, ngươi có thể chịu phục?"

Lâm Lang tâm, đều muốn co giật!

Hắn không thể tin tưởng tình cảnh này là thật sự, thế nhưng, này một mực, chính là thật sự!

Lâm Lang đều sắp muốn điên!

Nghĩ như thế nào, cũng không nghĩ đến, Vương Bảo là làm thế nào đến? Nâng chuẩn bị trước tốt mười phần đan, dùng để dối trá? Này tuyệt đối không thể a, này La Địa Đan, là ta tùy cơ lấy ra, hơn nữa, mười phần hoàn mỹ, có thể nói thần đan, như vậy đan dược, dù cho là ở Thần Đan Tông, cũng không thường thấy a!

Vương Bảo tà ý quay về Lâm Lang hơi cười, nói rằng, "Lâm Lang huynh, ngươi hiện tại, nợ ta một viên Bổ Thiên Đan!"

Lâm Lang nhanh khóc!

Tâm hồn tan vỡ!

Nước mắt suýt chút nữa chảy ra!

Lại thiếu nợ một viên Bổ Thiên Đan!

Hiện nay, chỉ là Bổ Thiên Đan, hắn liền ném đi bốn viên!

Này nếu như trở lại tông môn, dù cho hắn cha là chín sao Đan sư, cũng nhất định sẽ đối mặt tông môn hỏi trách, luyện chế một viên Bổ Thiên Đan, tiêu hao khổng lồ biết bao? Hắn Lâm Lang, nhưng là giống như là trắng (Haku) đưa đi bốn viên!

"Bổ Thiên Đan, ta hiện đang không có"

"Đợi ta trở lại tông môn, thì sẽ đưa tới!"

Lâm Lang chậm rãi mở miệng, trái tim chảy máu!

Mà Vương Bảo.

Đột nhiên cười híp mắt nói, "Không có? Vậy dễ làm a, chúng ta tiếp tục đánh cược, hay dùng ta thắng được cái này Bổ Thiên Đan, làm tiền đặt cược!"

"So với luyện khí, ngươi không sánh bằng ta, so với luyện đan, ngươi còn không sánh bằng ta! Như vậy không biết, ngươi có muốn hay không, so với ta so sánh võ lực? Ngươi nếu không phục, chúng ta liền tiếp tục!"

"Dùng một viên Bổ Thiên Đan làm tiền đặt cược, đến một hồi thoải mái tràn trề chiến đấu, ngươi, có dám hay không?"

(

------oOo------

Chương 51: Vô địch là cỡ nào cô quạnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, Vương Bảo hàng này thực sự là quá hãm hại!

Đây là muốn đem Lâm Lang hố đến chết tiết tấu.

Một mực, mỗi một lần Vương Bảo đào xong hố, Lâm Lang còn tràn đầy tự tin có thể từ Vương Bảo trong hầm bò ra ngoài, chính mình cam tâm tình nguyện nhảy vào đi!

Mà hiện tại.

Đối mặt Vương Bảo hố mới!

Lâm Lang lại một lần biểu thị

Động lòng!

Luyện đan cùng luyện khí, còn có thể có đặc thù thiên phú thủ đoạn cái gì, thế nhưng võ lực, đây chính là xem chân thật!

Hắn Lâm Lang, là tu vi gì?

Khí Hải hậu cảnh!

Hơn nữa, càng là nắm giữ vài loại Thiên cấp võ kỹ!

Không chút khách khí nói, đối mặt tu sĩ bình thường, Lâm Lang cùng Khí Hải đỉnh cao một trận chiến, đều tuyệt không vấn đề!

Mà Vương Bảo, mặc dù là Cổ Khí Tông đệ tử, thế nhưng, Khí Hải sơ kỳ tu vi, đây chính là ngạnh thương.

Luyện khí thua, hắn tự nhận xui xẻo, luyện đan thua, hắn không phục không cam lòng không hiểu nổi!

Thế nhưng so với sức chiến đấu!

Khe nằm, ta con mẹ nó còn có thể thua?

Đều đã nói một qua hai không qua ba, lão tử chẳng lẽ còn có thể liên tiếp ba lần xui xẻo hay sao?

So với ta, chỉ là Khí Hải sơ kỳ, ngươi là cái rắm gì!

"Tốt! Đây chính là ngươi nói!"

Lâm Lang ngay lập tức sẽ đồng ý, còn chỉ lo Vương Bảo đổi ý!

Tống Bác lúc này học ngoan, hắn phát hiện, chính mình là một chút cũng theo không kịp Vương Bảo tư duy tiết tấu, hơn nữa, hàng này nháo về nháo, thế nhưng, chính hắn kỳ thực trong lòng tính toán sẵn!

Đều nói người bên ngoài rõ ràng, Tống Bác đúng là cảm thấy, Vương Bảo cái tên này, khẳng định là có cái gì lá bài tẩy!

Vương Bảo cười âm hiểm một tiếng.

Trong mấy ngày này, hắn Khí Hải, lại gia tăng rồi một cái!

Vào giờ phút này Vương Bảo, dĩ nhiên nắm giữ ba cái Khí Hải!

Mà mỗi tăng cường một cái Khí Hải, Vương Bảo sức chiến đấu, không phải là một thêm một đơn giản như vậy, mà là một loại bao nhiêu điên cuồng tăng lên!

"Vậy thì mời đi!"

Vương Bảo lùi về sau, thả người nhảy một cái, đứng đấu khí đài một mặt!

Tống Bác cùng chủ trì ông lão, đều đi xuống đấu khí đài, trở lại vị trí của chính mình.

Bốn phía Cổ Khí Tông đệ tử, cùng Thần Đan Tông đệ tử, hô hấp đều là nhỏ đến mức không thể nghe thấy, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn đấu khí đài lên Vương Bảo cùng Lâm Lang.

Chuyện ngày hôm nay, quả thực chính là các loại thần chuyển ngoặt, chuyển bọn họ, đến hiện tại vẫn là một mặt mộng bức.

Rất nhiều đệ tử đều ở trong lòng thở dài.

Ngày hôm nay trận này vở kịch lớn, xem thật hắn mẹ đã nghiền!

Lâm Lang hít sâu một hơi, sau đó, đột nhiên chợt quát một tiếng, sải bước hướng về Vương Bảo, vọt tới.

Ong ong ong.

Không khí rung động.

Lâm Lang hai tay, tựa hồ đã biến thành hai đám chói mắt kiêu dương, trong nháy mắt, hai đạo khủng bố hỏa diễm, như cùng đi tự vực sâu, Phần Thiên diệt thế bình thường, thẳng đến Vương Bảo mà đi!

Lâm Lang con ngươi hàn mang bùng lên!

Đối với Vương Bảo, hắn cực kỳ căm hận, không chỉ là bởi vì Vương Bảo ngưng hẳn mưu đồ của hắn, càng là bởi vì, Vương Bảo từ mọi phương diện, đều nghiền ép hắn, treo lên đánh hắn!

Nhường Lâm Lang, không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này!

Hắn tự cho là thiên kiêu, tự cho là yêu nghiệt, thế nhưng hiện tại, nhưng xuất hiện một cái so với hắn càng thiên kiêu, càng quái dị tồn tại, Lâm Lang, há có thể không hận!

“Chết đi cho ta!”

Trong lòng gào thét rít gào một tiếng.

Lâm Lang trực tiếp dùng ra Thần Đan Tông thu nạp đến Thiên Cực võ kỹ!

Ào ào ào!

Tầng tầng hỏa diễm, dường như làn sóng bình thường, hướng về Vương Bảo dâng trào mà xuống!

Tống Bác con ngươi co rụt lại, ánh mắt xuất hiện một vệt phẫn nộ, nắm đấm nắm chặt, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay, Vương Bảo ở luyện khí luyện đan lên thiên phú, vượt quá Tống Bác tưởng tượng, đệ tử như vậy, nếu như ngã xuống ở Lâm Lang trong tay, Tống Bác cũng dám đem Lâm Lang lực giết tại chỗ!

Mọi người trợn mắt lên.

Nín thở.

Mạnh mẽ như vậy một đòn, Vương Bảo, phải như thế nào chống đối? Hắn lại chặn không chống đỡ được?

Mà ngay ở này muôn người chú ý trong lúc đó.

Liền nhìn thấy Vương Bảo, đột nhiên mặt giãn ra cười, một bộ nhẹ nhàng như mây khói dáng vẻ, đứng tại chỗ, không nhúc nhích, chỉ là hơi bỉu môi, ngáp một cái!

Ầm!

Dâng trào một đòn, trực tiếp đem Vương Bảo nhấn chìm!

Mọi người thấy chính là giật mình trong lòng.

Cổ Khí Tông đệ tử, sắc mặt cực kỳ khó coi, vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo dĩ nhiên trốn đều chẳng muốn trốn, đây cũng quá bất cẩn chứ?

Lâm Lang trên mặt lộ ra vui sướng vẻ mặt, trong lòng gào thét nói, "Mã Đức! Ngươi cũng có ngày hôm nay!"

Vương Bảo không tránh không né.

Lâm Lang nhưng không chút nào lưu thủ!

Là chính hắn muốn chết, không oán ta được!

Cao tầng ngồi vào, Tống Bác đứng lên, ánh mắt tối tăm đáng sợ!

Mà Thần Đan Tông ngồi vào, Lưu Thanh Hà cười lạnh một tiếng, cũng là đột nhiên đứng lên, bất cứ lúc nào chuẩn bị ứng đối!

Tầng tầng hô xả giận, Lâm Lang liền muốn bắt đầu trang bức, dù sao đang ở Cổ Khí Tông, muốn trang vô tội một điểm, hắn cũng chú ý tới Tống Bác đã đứng dậy, thế nhưng Lâm Lang tự tin, Tống Bác, không dám động hắn!

Nhưng mà.

Chưa kịp Lâm Lang làm tốt vẻ mặt đây.

Sau một khắc, liền nhìn thấy một cái chân bước ra biển lửa, sau đó, là toàn bộ thân thể!

Không phải Vương Bảo là ai!

Lâm Lang thân thể cứng ở nơi đó, nhìn lông tóc không tổn hại Vương Bảo, run lên một cái, khó có thể tin nói rằng, "ngươi ngươi lại vẫn sống sót?"

Vương Bảo đập đánh một cái quần áo, cười hì hì nói, "Ta đương nhiên còn sống sót, ngươi điểm ấy sức mạnh, cho ta gãi ngứa, đều chê yếu a!"

Lâm Lang thổ huyết!

Khe nằm!

Gãi ngứa?

Tên khốn kiếp này!

Ta đòn đánh này, phổ thông Khí Hải đỉnh cao, cũng phải trọng thương!

Ngươi lại dám nói như vậy!

“Ta không tin!”

Lâm Lang nổi giận gầm lên một tiếng, cũng không giả bộ, trên mặt lộ ra không hề che giấu chút nào sát khí, chiến đấu kích thích Lâm Lang lửa giận, nổi giận đùng đùng, Lâm Lang thả người nhảy một cái, càng thêm mạnh mẽ hỏa nguyên lực lượng, bộc phát ra, trong nháy mắt, Lâm Lang như cùng một cái to lớn hỏa đoàn, hướng về Vương Bảo vọt tới!

“Chặc chặc, xem ra, ngươi lại muốn thua!”

Vương Bảo châm chọc cười.

Thân thể hơi động, dường như lôi đình, trong nháy mắt, cánh tay liền dường như dễ như trở bàn tay, quán xuyên qua hư không đồng thời, càng là xuyên qua Lâm Lang quanh thân hỏa diễm!

Bàn tay ác liệt chuẩn xác nắm Lâm Lang cái cổ!

Lâm Lang trên mặt lộ ra vẻ mặt sợ hãi, trong lòng một mảnh lạnh lẽo, tâm hồn run rẩy, lần thứ nhất cảm nhận được Vương Bảo thực lực khủng bố!

Đây là Khí Hải sơ kỳ?

Vụ thảo giời ạ, ta rất sao không tin!

Vương Bảo trong cơ thể bá đạo cực kỳ khủng bố lực lượng, dâng trào ra, trong nháy mắt, Lâm Lang liền phát sinh một đạo kêu thảm thiết, bưng cái cổ, trong cổ họng phát sinh bộp bộp bộp âm thanh, bay ngược mà ra, ngã xuống đất sau khi, đỏ mặt, bò đều bò không đứng lên!

“Ai nha, lại thắng!”

Vương Bảo mấy cái đạp bước, đứng Lâm Lang trước người.

Mặt trời chói chang chiếu xuống, Vương Bảo bóng dáng, phảng phất bị vô hạn kéo dài, lại như là một đạo to lớn bóng mờ, tràn ngập ở Lâm Lang nội tâm!

Lâm Lang dường như trong nháy mắt đánh mất tinh khí thần, ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Mà Vương Bảo, còn hiềm kích thích không đủ, vây quanh Lâm Lang, đột nhiên bắt đầu đi loanh quanh, một bên loanh quanh, còn một bên gánh vác bắt tay, cao giọng nói, “vô địch là cỡ nào, cỡ nào cô quạnh”

“Vô địch là cỡ nào, cỡ nào trống vắng”

A phốc!

Này tiện nhân kia!

Lâm Lang trợn mắt lên.

Ngón tay run run chỉ tay Vương Bảo.

Rốt cục không nhịn được không được nội tâm tăng cao cảm giác nhục nhã, hai mắt một phen, bất tỉnh

------oOo------

Chương 52: Ta muốn bế quan luyện khí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Khí Tông đệ tử rất là rất mộng bức dáng vẻ.

Bởi vì bọn họ đều nhìn ra rồi.

Lâm Lang căn bản không phải bị thương mới hôn mê.

Mà là bị Vương Bảo mạnh mẽ tức hôn mê!

Mà có thể đem một người, sống sờ sờ tức hôn mê!

Khe nằm!

Này rất sao cũng là một loại rất lớn bản lĩnh a!

Đổi làm chính mình, ngược lại là căn bản không làm được.

Thời khắc này.

Bọn họ trái lại là cực kỳ đồng tình lên Lâm Lang đến.

Luyện khí không phải là đối thủ, luyện đan còn không phải là đối thủ, luận võ càng bị nghiền ép treo lên đánh, chuyện này cũng coi như thôi, đến cuối cùng, còn muốn chịu đựng đối thủ miệng pháo oanh tạc, chặc chặc sách, thật đáng thương.

“Làm càn!”

Một đạo hét lớn, vang tận mây xanh.

Chính là nổi giận cực kỳ Lưu Thanh Hà.

Thân thể run rẩy, Lưu Thanh Hà hai mắt đỏ đậm, nhìn chằm chằm Vương Bảo, trên người sát ý, quả thực có thể đem phía chân trời chọc ra một cái to lớn lỗ thủng.

Chỉ là.

Lưu Thanh Hà không có làm bừa, bởi vì, ngay ở hắn quát lớn lối ra (mở miệng) chớp mắt, liền nhìn thấy Tống Bác thân thể loáng một cái, xuất hiện ở đấu khí đài lên, thân thể bên trong, tựa hồ tràn ngập tuyệt thế lực lượng, vẻ mặt lạnh lẽo nhìn Lưu Thanh Hà.

"Lưu huynh, ta xem ngày hôm nay, liền chấm dứt ở đây đi!" Tống Bác thản nhiên nói.

Lưu Thanh Hà đạp bước đi tới đấu khí đài, một cái ôm lấy Lâm Lang, cắn răng, hừ lạnh nói, "Tống huynh, quý tông dạy dỗ tới một cái đệ tử giỏi a!"

Tống Bác không có gì để nói.

Vương Bảo hành động, hắn biểu thị không phát biểu bất kỳ ý kiến gì.

"Gặp lại!"

Lưu Thanh Hà cáo từ.

Trước khi đi, sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, dường như muốn đem Vương Bảo dáng vẻ, dấu ấn ở đầu óc nơi sâu xa.

Mà Vương Bảo, nhưng là ở Lưu Thanh Hà ôm Lâm Lang xoay người sau khi, đột nhiên nói rằng, "tiền bối có thể đừng quên thông báo Lâm huynh, hắn nợ hai ta viên Bổ Thiên Đan đây!"

Lưu Thanh Hà một cái lảo đảo, suýt chút nữa ngã chổng vó, rên lên một tiếng, thở phì phò ôm Lâm Lang, nhanh nhanh rời đi, những kia Thần Đan Tông đệ tử, sự thù hận vô tận trừng Vương Bảo một chút, dồn dập đuổi tới.

Thần Đan Tông sự tình, liền như thế có một kết thúc.

Vương Bảo tự nhiên cũng ở Cổ Khí Tông, ra hết danh tiếng.

Đối với với mình biểu hiện ra các loại chỗ thần kỳ, Vương Bảo đều lấy thiên địa quan tâm vì là do, che lấp qua đi, vì lẽ đó, dù cho là nghi hoặc, Tống Bác bọn họ, cũng là không triệt.

Trái lại, đối với Vương Bảo, càng thêm coi trọng.

Cho tới, Tống Bác thậm chí, đem Vương Bảo việc, thông báo Cổ Khí Tông lão tổ!

Vào giờ phút này.

Cổ Khí lão tổ trong động phủ.

Tống Bác thân thể hơi trầm xuống, cúi thấp xuống đầu, trầm giọng nói, "lão tổ, ta cảm thấy người này, chính là chúng ta Cổ Khí Tông vạn năm không gặp thiên tài tuyệt thế, có thể đại lực bồi dưỡng!"

Cổ Khí lão tổ nhìn qua chính là người trung niên dáng vẻ, hai lọn tóc ở song tóc mai hạ xuống, vẻ mặt hờ hững, có điều nhìn trên tay bảo kiếm, Cổ Khí lão tổ con mắt, cũng là lộ ra một loại khôn kể khiếp sợ.

"Người này, không tầm thường, nói là bị trời cao chăm sóc, cũng không quá đáng! Thay đổi kiếm này khí văn, đạt đến tiếp tục tăng cường mức độ, đổi lại ta, đều không làm được, này căn bản là không phải do người việc!"

Cổ Khí lão tổ nhẹ nhàng mở miệng, vẻ mặt cũng biến thành trở nên nghiêm túc, nhỏ suy nghĩ một chút, đối với Tống Bác nói rằng, "mà trước tiên nhìn một chút, người này tâm tính làm sao, nếu là có thể, lão phu thu hắn làm đệ tử, cũng chính là!"

"Tuân mệnh!"

Tống Bác gật gù, ánh mắt ẩn chứa một vệt chờ mong.

Sau lần đó hai ngày, đúng là bình an vô sự.

Có điều ngày thứ ba, Tống Bác tự mình đến Vương Bảo động phủ, đồng thời đưa lên một quyển cổ kinh, không phải Cổ Khí Kinh, nhưng cũng là cao thâm phương pháp luyện khí, ngôn từ bên trong,

Cũng lộ ra lão tổ muốn thu hắn làm đệ tử ý tứ.

Kết quả là.

Vương Bảo cảm thấy, chính mình có thể làm một làm!

Muốn trang bức.

Phải sáng tạo kỳ tích.

Ở Cổ Khí Tông, cái gì kỳ tích giỏi nhất lôi kéo người ta chú ý?

Vậy dĩ nhiên là càng ngày càng mạnh luyện khí trình độ.

Vì lẽ đó.

Cái này ban đêm, Vương Bảo quyết tâm tâm.

Trải qua Thần Đan Tông Lâm Lang việc trang bức, Vương Bảo tinh luyện giá trị, chính thức đạt đến chín ngàn, khoảng cách một vạn cửa ải lớn đều rất gần!

Mà tối nay, Vương Bảo trực tiếp lấy ra Tống Bác đưa cho Luyện Khí Cổ Kinh, bắt đầu tinh luyện lên.

Mãi đến tận sáng sớm ngày thứ hai lúc.

Vương Bảo mới vẻ mặt uể oải từ phòng tu luyện đi ra, a Cửu đã sớm chờ đợi, cho Vương Bảo đưa lên chuẩn bị kỹ càng bữa sáng, đều là ẩn chứa nguyên khí linh vật.

Vương Bảo vừa ăn, một bên suy tư, ánh mắt thỉnh thoảng lập loè tinh mang.

A Cửu xem nhìn thấy mà giật mình, không biết vị này Bảo gia, lại có cái gì kinh thiên động địa ý nghĩ.

“Ha hả, không thể quá phận quá đáng, cần từng bước một đến a!”

Vương Bảo hé mắt.

Tống Bác đưa cho Luyện Khí Cổ Kinh, bây giờ Vương Bảo đã triệt để khống chế!

Mà tiêu tốn, thình lình đạt đến đầy đủ bốn ngàn tinh luyện giá trị.

Đây cơ hồ là hắn hết thảy tiểu một nửa tinh luyện giá trị, tiêu hao đi ra ngoài, Vương Bảo đau lòng không muốn.

Có điều, không nỡ hài tử không bẫy được sói, đạo lý này, Vương Bảo vẫn là hiểu!

Để báo đáp lại, bây giờ Vương Bảo luyện khí trình độ, đã đạt đến thất diệp luyện khí sư mức độ, nói cách khác, hiện tại Vương Bảo, đã có thể luyện chế cực phẩm linh khí!

Chuyện này quả thật là địa cùng trời to lớn vượt qua!

Ăn qua sớm một chút.

Vương Bảo đối với a Cửu nói rằng, “a Cửu, giúp ta đi Khố Điện, muốn một ít tài liệu luyện khí!”

A Cửu cung kính gật gù, “Bảo gia ngài nói! Ta nhớ kỹ!”

Nói xong lấy ra giấy bút.

Vương Bảo suy nghĩ một chút, trực tiếp phun ra một đống lớn tài liệu luyện

khí, số lượng lớn, quý trọng trình độ cao, nhường a Cửu, là trong lòng hoảng sợ.

“Bảo gia, ngài muốn nhiều như vậy tài liệu luyện khí, làm cái gì?” A Cửu chờ đến Vương Bảo nói xong, lúc này mới cười khổ một tiếng hỏi.

“Đương nhiên là dùng để luyện khí! Được rồi, mau mau đi thôi!” Vương Bảo hơi cười.

A Cửu le lưỡi một cái, mang theo Vương Bảo thân phận lệnh, có chút thấp thỏm đạp bước rời đi.

Khố Điện.

A Cửu thân là hầu hạ Vương Bảo luyện khí học đồ, địa vị cũng là thặng thặng thặng dâng lên.

Nghiễm nhiên trở thành tông môn người tâm phúc.

Cái kia Khố Điện chấp sự, nghe được a Cửu đến, đều tự mình đi ra tiếp kiến rồi.

Nhưng mà.

Theo a Cửu nói rõi ý đồ đến, đồng thời, trực tiếp đem cái kia một chuỗi lớn tài liệu luyện khí, từng chữ từng chữ phun ra.

Vị này Cổ Khí Tông Khố Điện chấp sự, mộng bức!

Trong đầu, chỉ có một ý nghĩ!

Emma khe nằm a!

Cái kia Vương Bảo không phải là muốn rất kiếm bộn chạy trốn chứ?

Hắn muốn những này tài liệu luyện khí, đều đủ để luyện chế một nhóm lớn linh khí!

Tuy rằng Vương Bảo luyện khí trình độ kinh thiên động địa, thế nhưng, đó chỉ là thiên phú mà thôi, tựa hồ, hắn chỉ là nhị diệp luyện khí sư, nhiều nhất, cũng chỉ có thể luyện chế bảo khí!

Ngươi muốn nhiều như vậy quý hiếm tài liệu luyện khí, vẫn là đủ để luyện chế lượng lớn linh khí tài liệu luyện khí, đến cùng muốn làm gì?

Can hệ trọng đại.

Vị này Khố Điện chấp sự, méo mặt, cho a Cửu xin lỗi một tiếng, mau mau hùng hục chạy Khố Điện nơi sâu xa đi tới, lớn như vậy lượng tài liệu luyện khí chi ra, hắn cũng không có cái quyền này hạn.

Khố Điện bí các trưởng lão, gọi là Tư Không Minh.

Nghe được chấp sự sau, Tư Không Minh ánh mắt không khỏi trở nên bắt đầu ác liệt.

Nghĩ đến chưởng giáo Tống Bác, ở đối với Vương Bảo việc lên thái độ, Tư Không Minh trầm mặc một hồi, lúc này mới nói rằng, “cho hắn!”

Cái kia chấp sự âm thanh kinh sợ nói, “trưởng lão, những thứ đồ này, tổng giá trị đã vượt qua mấy triệu trung phẩm nguyên thạch, liền như thế đưa ra đi”

“Ngươi biết cái gì?”

Tư Không Minh tức giận quát, trừng cái kia chấp sự một chút.

Vương Bảo luyện khí, tuy rằng cấp bậc không cao, thế nhưng, giá trị, nhưng là không cách nào dự đoán, kiếm bộn chạy trốn ý nghĩ thế này, ngươi tên khốn kiếp này cũng dám nghĩ.

Cái kia chấp sự trong lòng phiền muộn, ảo não rời đi, sau đó cầm Tư Không Minh lệnh bài, chuẩn bị kỹ càng hết thảy tài liệu luyện khí, dặn dò người theo a Cửu đồng thời, mang tới Vương Bảo động phủ.

Vương Bảo nhìn này thành cái rương tài liệu luyện khí.

Híp mắt lại, đột nhiên cười to nói, “a Cửu, đóng cửa, đón lấy nửa tháng, lão tử muốn bế quan luyện khí”

------oOo------

Chương 53: Quá hắn mẹ yêu nghiệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo muốn bế quan luyện khí.

Chuyện này rất nhanh sẽ truyền ra.

Mà nghe được Vương Bảo muốn những kia tài liệu luyện khí sau khi.

Phần lớn người, đều là âm thầm lắc đầu, cảm thấy cái tên này, tựa hồ là ngông cuồng quá mức!

Dù cho ngươi là bị trời cao chăm sóc người, có thể luyện chế các loại hiệu quả thần kỳ thần binh, thì lại làm sao? Cấp bậc thả ở nơi đó, không có cao thâm luyện khí trình độ, những kia tài liệu luyện khí rơi xuống ngươi trong tay, chính là lãng phí!

Bạch mù nhiều như vậy thượng hạng tài liệu luyện khí!

Tống Bác biết rồi, cái gì đều không nói, ngược lại Cổ Khí Tông giàu nứt đố đổ vách, hơn nữa, Tống Bác vốn là nghĩ trọng điểm vun bón Vương Bảo, vì lẽ đó, Vương Bảo mặc kệ làm sao lãng phí, chỉ cần có hướng về học chi tâm, đây chính là chuyện tốt.

Có điều Tống Bác cũng làm quyết định, chờ đến Vương Bảo lần này luyện khí xuất quan, hắn hãy cùng Vương Bảo nói một chút.

Tuổi trẻ ngông cuồng không sao.

Thế nhưng đường, muốn từng bước một đi a, bước chân bước đến quá lớn, cẩn thận kéo tới trứng!

Ai đều sẽ không nghĩ đến, Vương Bảo trong động phủ, là thế nào khí thế ngất trời.

Lúc này ở trong động phủ.

Bày ra đầy đủ ba cái khí lô!

A Cửu ở một bên hầu hạ Vương Bảo luyện khí, trên mặt mồ hôi lạnh, xoạt xoạt xoạt chảy đầm đìa, cho tới trong cơ thể mất nước, miệng khô lưỡi khô!

Ba cái khí lô!

Đồng thời luyện khí!

Chuyện này quả thật chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!

Mà này, chính là Vương Bảo tinh luyện Luyện Khí Cổ Kinh sau khi, được một môn tinh luyện thần kỹ, ba nguyên khống dụng cụ pháp!

Vận dụng phương pháp này, Vương Bảo có thể đồng thời khống chế ba cái khí lô, hơn nữa, chỉ cần chăm sóc một cái trong đó khí lô là có thể, còn lại hai cái khí lô, sẽ hoàn mỹ phục chế Vương Bảo luyện chế khí lô thành!

Quả thực không muốn quá này!

Lò lửa dồi dào.

A Cửu nhìn sắc mặt hờ hững, không ngừng thao túng khí phôi, qua lại xoay chuyển, khiến cho thành hình Vương Bảo, trong ánh mắt cúng bái vẻ, càng ngày càng dày đặc!

A Cửu cảm thấy.

Bảo gia thực sự là trời sinh luyện khí sư, này luyện khí thủ pháp, tốc độ, thực sự là quá mạnh mẽ!

“Lần này Bảo gia luyện khí, sợ là sẽ phải kinh rơi tông môn rất nhiều người cằm a!” A Cửu trong lòng tự lẩm bẩm, thái độ càng ngày càng cung kính lên.

Sau bảy ngày.

Vương Bảo động phủ cửa lớn, đột nhiên mở ra, sau đó, a Cửu một mặt vẻ ngạo nghễ, đạp bước hướng về Khố Điện đi đến.

A Cửu trước đây chính là cái tiểu nhân vật.

Tâm thái là các loại cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo đắc tội người.

Nhưng là hiện tại, a Cửu tự nhận, mình coi như là đem chưởng giáo đồ đệ đều cho đắc tội rồi, lại, đáng là gì?

Chính mình nhưng là Bảo gia phụ cận người, mà từ bây giờ trời qua đi, tông môn bên trong, lại có mấy người, còn dám khinh thị Bảo gia đẳng cấp?

Lần thứ hai bước vào Khố Điện.

A Cửu hơi nghểnh lên đầu, cái kia Khố Điện chấp sự, lại một lần nữa con cái tiếp kiến rồi a Cửu.

Nhìn a Cửu, chấp sự này trong lòng oán thầm không ngớt, "Giời ạ, sẽ không là chà đạp những kia tài liệu luyện khí, còn muốn lại muốn một nhóm chứ?"

Đúng như dự đoán.

A Cửu hít một hơi, nhạt âm thanh nói, "chấp sự đại nhân, tiểu nhân phụng Bảo gia chi mệnh, đến đây Khố Điện, muốn một nhóm tài liệu luyện khí, đây là vật liệu danh sách! Xin mời xem qua!"

Khố Điện chấp sự sắc mặt có chút khó coi, tiếp nhận a Cửu đưa tới vài tờ giấy, không khỏi trong lòng run lên.

Giời ạ trứng!

Lần trước, còn chỉ là tràn đầy một tờ!

Hiện tại đây?

Là hắn mẹ đầy đủ năm trang!

Con mắt hướng về tờ thứ nhất quét qua, Khố Điện chấp sự trong lòng phảng phất bị một tia chớp oanh tạc, trước mắt đều là một đen.

“Tam sắc mộc năm mươi kg?”

Khố Điện chấp sự trong lòng muốn nhỏ máu!

Một cân tam sắc mộc bao nhiêu tiền?

Đầy đủ mười vạn trung phẩm nguyên thạch!

Năm mươi kg,

Này chính là 10 triệu trung phẩm nguyên thạch khoảng cách!

Mà này, còn chỉ là một cái mở đầu!

Có thể tưởng tượng, mặt sau hết thảy tài liệu luyện khí gộp lại, sẽ là cỡ nào giá trị!

Một tờ, đón lấy một tờ!

Dần dần, Khố Điện chấp sự sắc mặt, trở nên càng ngày càng trắng bệch, chờ đến năm trang trang giấy toàn bộ quan sát xong xuôi, Khố Điện chấp sự tức giận ngược cười, nhìn chằm chằm a Cửu nói rằng, “những này tài liệu luyện khí tổng giá trị, phỏng đoán cẩn thận, cũng phải hai cái ức trung phẩm nguyên thạch, ngươi xác định, đây là ngươi chủ nhân muốn?”

“Không sai!”

A Cửu gật gù.

Khố Điện chấp sự sắc mặt âm trầm, phất tay một cái nói, “này, không thể! Ta không cần bẩm báo trưởng lão, liền biết phần này danh sách, không thông suốt qua! Tông môn có thể tùy ý Vương Bảo làm bừa, thế nhưng, cũng có cái mức độ! Xấp tài liệu này, quá phận quá đáng!”

A Cửu vẻ mặt không đổi, trái lại là thăm thẳm nói rằng, “tiền bối không cần quá võ đoán, ta lần này đến, ngoại trừ muốn đem Bảo gia phần thứ hai vật liệu danh sách cho ngươi, còn có chính là, đem Bảo gia lần này luyện khí thành quả, nhường Khố Điện kiểm lại một chút!”

Khố Điện chấp sự cười lạnh một tiếng, “Thành quả? Lần trước tài liệu luyện khí, đều có thể luyện chế một nhóm lớn linh khí, có thể bán ra bao nhiêu tiền, ngươi biết không?”

A Cửu cười nhạt nói, “tiền bối nhìn kỹ hẵng nói!”

Dứt lời.

Trực tiếp đem Tống Bác ban tặng Vương Bảo nhẫn chứa đồ lấy ra, đứng dậy sau khi, cung cung kính kính đi tới một cái cái bàn lớn bên.

Vung tay lên.

Trong chớp mắt, từng đạo từng đạo linh quang tràn ngập binh khí, xuất hiện ở trên bàn.

Phần lớn đều là linh kiếm, còn có đao, thương, găng tay, các loại binh khí đều có!

Khố Điện chấp sự, thân thể run lên bần bật, đứng lên, một mặt mộng bức nhìn những binh khí này, hít vào một ngụm khí lạnh, tiến lên vài bước, cầm lấy một cái linh kiếm, dốc lòng kiểm tra!

Thân là Khố Điện chấp sự.

Hàng này luyện khí đẳng cấp, cũng đạt đến Yotsuba luyện khí sư mức độ!

Vì lẽ đó.

Linh kiếm tới tay, cảm thụ linh kiếm lên, mơ hồ truyền đến thiên địa nguyên khí hấp thụ lực trình độ, hắn liền biết, này, là một cái linh khí!

Tạm thời không đề cập tới này linh khí, đến cùng có gì hiệu quả.

Khố Điện chấp sự nuốt ngụm nước bọt, một lần nữa cầm lấy một cái, lại nhìn, tâm hồn run lên bần bật, lại nhìn, con mắt trợn thật lớn!

Cuối cùng đếm đếm.

Khố Điện chấp sự trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, bởi vì, những linh khí này số lượng, hách nhưng đã đạt đến mười lăm kiện!

Tổng giá trị, thấp nhất đều là bốn, năm ngàn vạn trung phẩm nguyên thạch cất bước!

"Này đều là Vương vương sư luyện chế?"

Khố Điện chấp sự cũng không dám trực tiếp xưng hô Vương Bảo tục danh, có chút cung kính hỏi.

"Đương nhiên!"

A Cửu gật gù.

Ánh mắt mang theo một vệt ý cười, a Cửu đột nhiên có chút ác thú vị nói rằng, "mà những này, vẻn vẹn chỉ là một phần, tiền bối cái bàn này quá nhỏ, không bỏ xuống được!"

"Một một phần?"

Khố Điện chấp sự kinh ngạc thốt lên một tiếng, cực kỳ chấn động!

"Tương tự linh khí, còn có ba mươi lăm kiện! Lần này Bảo gia, đầy đủ

luyện chế ra năm mươi kiện linh khí, trong đó bốn mươi chín kiện hạ phẩm linh khí, một cái trung phẩm linh khí, xin tiền bối vào kho đi!”

A Cửu, giống như với tuyệt thế sấm sét!

Chấn động Khố Điện chấp sự, suýt chút nữa ngã xuống đất!

Nhìn trên bàn linh khí.

Khố Điện chấp sự sắc mặt tái nhợt, đột nhiên quay về a Cửu chắp chắp tay nói, “xin chờ một chút, ta vậy thì đi xin mời Tư Không trưởng lão đại nhân!”

Việc này liên lụy rất lớn!

Chuyện như vậy, Khố Điện chấp sự cảm thấy, phải ngay lập tức, nhường Tư Không trưởng lão biết.

Có thể luyện chế ra linh khí, này thấp nhất đều là ngũ diệp luyện khí sư cất bước!

Mà ở này ngăn ngắn bảy ngày bên trong, luyện chế ra như vậy số lượng linh khí!

Má ơi!

Này rất sao liền không phải người làm đi ra sự tình a!

Ngươi đều sẽ không thất bại sao?

Hơn nữa, dù cho là trăm phần trăm luyện khí tỉ lệ thành công, ngươi tốc độ này, cũng không thể như thế yêu nghiệt a, ngươi thế này sao lại là luyện khí, ngươi chuyện này quả thật chính là ảo thuật!

Quá hắn mẹ yêu nghiệt!

------oOo------

Chương 54: Ai cũng không thể ngăn cản bước chân của ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Khố Điện chấp sự đem Vương Bảo luyện chế ra năm mươi kiện linh khí sự tình, nói cho Tư Không Minh sau khi.

Dù cho Tư Không Minh là Khố Điện bí các trưởng lão.

Dù cho Tư Không Minh này hơn nửa đời người, trải qua sóng to gió lớn, nhiều vô số kể.

Dù cho Tư Không Minh bản thân, chính là cái thất diệp luyện khí sư.

Vào giờ phút này, Tư Không Minh cũng là bị Vương Bảo cho chấn động rồi!

“Hắn lần trước phải đi cái kia một nhóm tài liệu luyện khí, đỉnh ngày cũng chỉ có thể luyện chế mười mấy kiện linh khí, mà hắn...”

“Dĩ nhiên luyện chế đầy đủ năm mươi kiện?”

Tư Không Minh tự lẩm bẩm, hít vào một ngụm khí lạnh, trong ánh mắt, tinh mang bùng lên.

Vẻn vẹn là do dự mấy hơi thở thời gian.

Tư Không Minh liền đem Vương Bảo lần này muốn, giá trị gần hai cái ức tài liệu luyện khí, cho phê!

Cùng lúc đó.

Tư Không Minh tự mình tìm tới Tống Bác, kể rõ cái này tin tức vô cùng tốt.

Trước đây.

Vương Bảo có thiên phú, thế nhưng, cấp bậc dù sao thấp hơn, hai, ba lá luyện khí sư mà thôi.

Mà hiện tại.

Chỉ bằng này một nhóm lớn linh khí, cho Vương Bảo một cái ngũ diệp luyện khí sư thân phận, không có chút nào quá đáng!

Mà này, lại là một cái cỡ nào vượt qua?

Từ nhị diệp luyện khí sư, đến ngũ diệp luyện khí sư, hàng này, dùng bao lâu?

Không hắn mẹ một tháng!

Yêu nghiệt như thế thiên phú, quả thực là làm người nghe kinh hãi!

Quá rất sao kinh sợ!

Tống Bác cũng là nghĩ như vậy.

Trong lúc nhất thời kích động hỏng rồi.

Mới vừa đem luyện khí kinh cuốn, cho Vương Bảo, vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo liền cho hắn như vậy thiên đại kinh hỉ, vốn là hắn còn muốn khuyên nhủ Vương Bảo, đường muốn từng bước từng bước đi, cơm muốn từng miếng từng miếng một mà ăn, bước chân quá lớn, cẩn thận kéo tới trứng, nhưng là, bây giờ xem ra, còn khuyên cộng lông a!

Liền như vậy thiên phú.

Người ta căn bản là không cần đi.

Người ta là dùng bay!

“Chuyện này, trước tiên không muốn truyền đi, mộc tú vu lâm gió tất phá vỡ chi, vẫn phải là cẩn thận chút!” Tống Bác dặn dò.

Tư Không Minh rất tán thành.

Nhưng mà hai người khác không nghĩ tới chính là, vẻn vẹn chỉ qua ba ngày, Vương Bảo luyện chế ra năm mươi kiện linh khí sự tình, ngay ở tông môn bên trong, truyền vang ra, đồng thời, càng diễn càng Liệt.

Đại gia truyền ra sự tình ra dáng, làm cho Tống Bác cùng Tư Không Minh, trợn mắt ngoác mồm.

Hai người lơ ngơ, bởi vì, Tư Không Minh đã phong tỏa Khố Điện tin tức, cái kia tin tức này, là làm sao truyền đi?

Nhưng là không biết.

Này đều là a Cửu được Vương Bảo dặn, lén lút ở tông môn truyền bát quái.

Vương Bảo đợi một ngày, nhưng không thấy tinh luyện giá trị tăng vọt, liền biết chuyện này bị Tống Bác phong tỏa.

Cái kia cái nào thành a!

Ta như thế nỗ lực luyện khí, là vì sao? Ngươi phong tỏa tin tức, ta tinh luyện giá trị làm sao bây giờ? Ta còn chỉ vào khoảng thời gian này trang bức về vốn!

Am hiểu sâu bát quái chi đạo Vương Bảo, tự nhiên biết nói sao dạng mới có thể làm cho tin tức lưu truyền đến mức dư luận xôn xao.

Hắn làm được, hiện tại Cổ Khí Tông trên dưới, đều đang bàn luận Vương Bảo sự tình.

Không biết, đều sẽ bị người sâu sắc khinh bỉ.

“Nghe nói sao? Vương Bảo sư huynh luyện chế ra đến năm mươi kiện linh

khí, thậm chí còn có một cái trung phẩm linh khí!”

“Đương nhiên biết rồi, ta nhỏ má ơi, lúc đó dọa tiểu ta!”

“Vương Bảo sư huynh quãng thời gian trước, vào tông thời gian, chỉ là nhị diệp luyện khí sư mà thôi, hiện tại, đều có thể luyện chế trung phẩm linh khí! Này thấp nhất đều là ngũ diệp luyện khí sư cất bước a!”

“Thật không phải là người a, thiên phú này thật không phải là người a!”

“Ha hả, ta còn phải đến một cái tin tức mới nhất, có người nói, Vương Bảo sư huynh lại từ Khố Điện, muốn một nhóm lớn tài liệu luyện khí, so với lần trước càng nhiều! Hay là muốn bế quan luyện khí!”

“Thật không biết, lần này bế quan luyện khí, Vương Bảo sư huynh, lại sẽ sáng tạo thế nào kỳ tích!”

Cổ Khí Tông các đệ tử tụ tập cùng một chỗ thời điểm, tán gẫu đến độ là Vương Bảo.

Mà lại là bảy ngày qua đi.

Làm a Cửu, từ Vương Bảo động phủ bên trong đi ra, tin tức này, truyền ra sau khi, trong lúc nhất thời, rất nhiều người đều là bản năng hướng về Khố Điện mà đi.

Khố Điện nhất thời thành một cái náo nhiệt nơi, đại đa số đệ tử đều vây quanh ở kho cửa điện, nghĩ đệ thời gian nhận được tin tức.

Khố Điện vị kia chấp sự, từ lâu chuẩn bị kỹ càng, sắc mặt nghiêm túc nhìn a Cửu.

A Cửu đưa tay vỗ một cái, một đại chồng giấy trắng xuất hiện ở trên bàn, “Đây là lần này Bảo gia muốn vật liệu danh sách!”

Khố Điện chấp sự liền không thèm nhìn, nói thật, “Yên tâm, Tư Không trưởng lão đã hạ lệnh, sau đó chỉ cần Vương sư luyện khí, tài liệu luyện khí, một tia quản đủ!”

A Cửu thoả mãn cực kỳ, đón lấy liền nói rằng, “lần này, Bảo gia luyện chế 108 kiện linh khí...”

Khố Điện chấp sự tâm hồn run lên bần bật!

108 kiện linh khí!

Lúc này mới vẻn vẹn bảy ngày a, này rất sao quả thực chính là nằm kiếm tiền!

So với cướp đoạt còn nhanh hơn!

“Mặt khác, hết thảy linh khí, đều là trung phẩm linh khí!”

A Cửu mở miệng yếu ớt.

Khố Điện chấp sự nuốt ngụm nước miếng, suýt chút nữa kích động hôn mê.

Ma trứng, quả nhiên không ngoài dự đoán, hắn luyện khí thực lực lại tinh tiến!!

Thủ đoạn như thế, thủ đoạn thông thiên!

Khố Điện chấp sự không dám trì hoãn, cấp tốc thông báo Tư Không Minh, Tư Không Minh nhận được tin tức, trầm mặc hồi lâu, thở dài nói, “sự tiến bộ của hắn, quả thực một ngày một cái dạng, không hổ là bị trời cao chăm sóc người!”

Vương Bảo, lại một lần nữa phát hỏa!

Hơn nữa, hỏa rối tinh rối mù!

Cổ Khí Tông các nơi, thỉnh thoảng xuất hiện các loại thán phục, mang cho

Vương Bảo, cuồn cuộn không ngừng tinh luyện giá trị.

Vương Bảo này chơi hỏng rồi.

Âm thầm vui cười a, chính mình đi bước đi này, quả thực là quá đúng rồi!

Hiện tại mới chỉ là trung phẩm linh khí, rất nhanh, hắn sẽ luyện chế thượng phẩm, thậm chí cực phẩm, đến thời điểm, nhất định sẽ gây nên càng to lớn hơn chấn động!

Mang đến càng nhiều tinh luyện giá trị.

Chỉ có điều.

Khác Vương Bảo không nghĩ tới chính là.

Chuyện tốt, dĩ nhiên đột ngột giáng lâm.

Đang chuẩn bị tiếp tục trang bức Vương Bảo, đột nhiên liền nhận được hệ thống tiếng nhắc nhở, "Đo lường đến kí chủ đã luyện chế ra số lượng lớn luyện khí! Hệ thống luyện khí chi nhánh đã mở ra!"

"Chúc mừng kí chủ chính thức mở ra cái thứ nhất chi nhánh tinh luyện, hiện nay mở ra chi nhánh tinh luyện vì là: Luyện khí!"

"Chúc mừng kí chủ thu được luyện khí đồ giám một cái!"

"Luyện khí đồ giám: Ẩn chứa hệ thống chuyên môn năng lực luyện khí chế tạo bản vẽ, bên trong luyện khí đều là trang phục luyện khí, như kí chủ chế tạo ra thành phẩm, đem tự động thu được tinh luyện +4 trang phục thuộc tính! Mỗi cái tự nhiên trăng, kí chủ có thể lấy ra ra ba tấm luyện khí chế tạo bản vẽ!"

"Chúc mừng kí chủ thu được luyện khí trang phục chế tạo bản vẽ [hắc ám hô hấp]!"

"Chúc mừng kí chủ thu được luyện khí trang phục chế tạo bản vẽ [Man

Thần lực lượng]!”

“Chúc mừng kí chủ thu được luyện khí trang phục chế tạo bản vẽ [Thánh giả trang phục]!”

Từng đạo từng đạo tiếng nhắc nhở.

Kích thích Vương Bảo, hô hấp dồn dập, ánh mắt tỏa ánh sáng!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Hệ thống lại vẫn kìm nén này đại chiêu đây!

Hiện tại xuất hiện cái thứ nhất tinh luyện chi nhánh, sau đó nhất định sẽ xuất hiện thứ hai, cái thứ ba!

Luyện đan khẳng định có phần chi, tinh luyện công pháp, không hẳn không có!

Cái quái gì vậy, cuộc sống sau này, thực sự là càng ngày càng chờ mong a!

Ca hành trình, quả nhiên là rất sao tinh thần đại hải!

Ai cũng không thể ngăn cản ca chinh phục bước chân, ai cũng không được...

------oOo------

Chương 55: Tử Vân Tông tin tức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu hệ thống đều ra đại chiêu, Vương Bảo cảm thấy, chính mình phải càng thêm nỗ lực mới được!

Vì lẽ đó.

Trực tiếp chạy ba loại luyện khí trang phục liền đi tới!

Tinh tế kiểm tra Vương Bảo mới biết, này ba loại luyện khí trang phục, là cỡ nào rườm rà, tổng cộng chia làm vì là năm cái linh kiện, mũ giáp, ngực giáp, mảnh che tay, giáp chân cùng giầy!

Năm cái linh kiện, chỉ có toàn bộ mặc, mới có thể kích hoạt trang phục thuộc tính.

Có điều một mình linh kiện, cũng là cực phẩm linh khí cấp bậc luyện khí!

Hơn nữa.

Bên trong bao hàm khí văn, cực kỳ phức tạp, dù cho là Vương Bảo, đều là âm thầm líu lưỡi, những này khí văn, đều là hệ thống chuyên môn khí văn, nói cách khác, tuy rằng những người khác, có thể vẽ phỏng chế, thế nhưng, hiệu quả sẽ rất lớn hạ thấp, thậm chí giống như là không có!

Vậy thì ngăn chặn những người khác, mô phỏng theo luyện khí trang phục cơ hội!

Chỉ là.

Nhìn trên bản vẽ yêu cầu tài liệu luyện khí.

Vương Bảo có chút đau đầu.

Nếu như nói, khoảng thời gian này, hắn muốn những kia tài liệu luyện khí, tổng giá trị làm một!

Như vậy hiện tại, mà hắn cần tài liệu luyện khí, tổng giá trị đã phá trăm!

Vương Bảo đều không tự tin, Cổ Khí Tông sẽ đem những tài liệu này cho mình.

Có điều.

Nhường Vương Bảo không nghĩ tới chính là, hắn vật liệu danh sách, mới vừa bị a Cửu đưa tới, cũng không lâu lắm, tài liệu luyện khí sẽ đưa tới cửa, hơn nữa, vẫn là Khố Điện bí các dài lão Tư Không Minh, tự mình đến áp giải.

Nhìn thấy Vương Bảo.

Tư Không Minh đầy mặt mang cười, vẻ mặt ôn hòa nói rằng, "Vương Bảo, không cần có gánh nặng trong lòng, chưởng giáo đã hạ lệnh, toàn lực ủng hộ ngươi hướng đẳng cấp, tông môn tài liệu luyện khí, nhiều chính là, không sợ ngươi lãng phí, không sợ ngươi tiêu hao, chỉ cần ngươi chịu nỗ lực, tông môn chính là ngươi mạnh nhất hậu thuẫn!"

Lão gia hoả đối với Vương Bảo, lúc này đã là tâm phục khẩu phục!

Gặp thiên tài, thế nhưng như thế thiên tài, vạn năm khó xử một cái a!

Vương Bảo dở khóc dở cười.

Vạn vạn không ngờ tới, Tống Bác dĩ nhiên cho hắn lớn như vậy quyền hạn, này rất sao quả thực chính là nhường hắn nắm đốt tiền chơi a!

Ngược lại chính mình cũng không phải làm loạn!

Vì lẽ đó, Vương Bảo nắm chính là yên tâm thoải mái, đồng thời, sớm cho Tư Không Minh tiết lộ tin tức nói rằng, "trưởng lão, lần này luyện khí sau

khi hoàn thành, ta nghĩ cử hành một hồi tư nhân buổi đấu giá, hi vọng tông môn, có thể đem các lộ cao thủ đều mời đi theo, không biết chuyện này, có thể thông qua sao?”

Tư Không Minh sững sờ.

Cổ Khí Tông, đúng là có lúc sẽ cử hành phẩm khí đại hội.

Có điều nghe Vương Bảo ý này, là muốn làm một hồi quy mô lớn?

Chuyện như vậy, Tư Không Minh khó thực hiện quyết đoán, nói rằng, “ta theo chưởng giáo thông báo một tiếng, hỏi một chút hắn lại nói!”

“Làm phiền!”

Vương Bảo chắp chắp tay, đưa đi Tư Không Minh sau khi, nhìn đổ đến động phủ rất là mập mạp tài liệu luyện khí, Vương Bảo tuốt tuốt tay áo, trên mặt mang theo vẻ hưng phấn, khoanh chân ngồi ở lò luyện đan trước, bận việc mở ra!

...

...

Sinh hoạt lại như là sân đấu, chẳng biết lúc nào, ngươi sẽ đi qua một cái đường rẽ, chập trùng lên xuống.

Hư Khí Lâu tin tức, khoan thai đến muộn.

Bởi vì biết rồi Vương Bảo gia nhập Cổ Khí Tông, đồng thời, thiên phú cường đại dị thường sau khi, Hư Khí Lâu ở Vương Bảo sự tình lên, cực kỳ để bụng, tìm hiểu tin tức, cũng thập phần tỉ mỉ.

Thông qua Hư Khí Lâu dò xét, Vương Bảo biết rồi Tử Vân Tông biến cố tình trạng gần đây.

Tử Vân Tông, vẫn là giải tán!

Thế nhưng Thái Nhất Tông, cũng trả giá cái giá cực lớn!

Đầu tiên là Tử Vân lão tổ thần hồn phản công, bóp chết Thái Nhất Tông Chiến Điện đại đa số tu sĩ mạnh mẽ.

Vương Bảo sư tôn Vạn Đông Lưu, càng là ở cùng Thái Nhất Tông hỏi cường giả đỉnh cao một trận chiến sau, lực kiệt mà chết!

Tử Vân Tông cao tầng, sắp chết bất khuất, đại đa số cũng đã ngã xuống.

Mà còn lại đệ tử, bị Thiên Đạo Tông "chưởng giáo đích thân tới sau mang đi, nhập vào Thiên Đạo Tông", cũng phân ra một cái phân điện Tử Vân Điện, để cho tự mình phát triển.

Nhất làm cho Vương Bảo lo lắng chính là, Vân Khê người nhà ngày đó tựa hồ bị Vân Khê triệu hoán mà đến, cho Tử Vân Tông đệ tử,

Tranh thủ đến Thiên Đạo Tông" chưởng giáo đến thời gian, đồng thời, mang đi Vân Khê, cũng mang đi căm phẫn sục sôi Tiêu Viêm, trực tiếp đi tới Huyền Hạo đại lục!

Nhận được tin tức sau khi, Vương Bảo tâm tình rất nặng nề.

Đình chỉ luyện khí, ở phòng tu luyện, khó chịu đầy đủ một ngày.

Mới xem như là khôi phục như cũ!

"Thái Nhất Tông!"

Vương Bảo ánh mắt lập loè hàn mang, càng ẩn chứa ngập trời sự thù hận, Tử Vân Tông, xem như là hắn xuyên việt tới sau cái thứ nhất nhà, mà hiện tại, lại bị Thái Nhất Tông quấy nhiễu cửa nát nhà tan!

"Chờ ta!"

Trong lòng gào thét, Vương Bảo thu lại tâm tình.

Tiếp tục luyện khí!

...

...

Lần này luyện khí, Vương Bảo đầy đủ tiêu tốn thời gian một tháng.

Một khắc đều không có trì hoãn!

Điều này làm cho a Cửu âm thầm líu lưỡi, kinh hãi cực kỳ, căn bản không làm rõ được, là cái gì nhường Vương Bảo, như thế không ngủ không nghỉ nỗ lực!

Sau một tháng.

Vương Bảo vẻ mặt uể oải, bước ra động phủ, khí tức trên người, tựa hồ lắng đọng lại đi, liền phảng phất trải qua mưa gió cỏ nhỏ, càng ngày càng cứng cỏi!

Đương nhiên.

Vương Bảo vẫn là cái kia Vương Bảo!

Hắn bản tính chưa đổi!

Gánh vác bắt tay, Vương Bảo không nhanh không chậm hướng về Tống Bác động phủ đi đến.

Dọc theo đường gặp phải một ít Cổ Khí Tông đệ tử, nhìn thấy Vương Bảo, đều cùng tình cờ gặp thần nhân giống như, dù cho là một ít lớn tuổi người, cũng đều một mực cung kính kêu một tiếng Vương sư!

Vương Bảo đối với này đúng là khá là vui mừng, những người này, có thể

đều là chính mình ân chúa ơi, cống hiến tinh luyện giá trị bên trong, chỉ định có bọn họ một phần.

Nhìn thấy Tống Bác, Vương Bảo hành lễ sau khi, trầm giọng nói, "chưởng giáo, lúc trước ta là sự kiện kia, không biết chưởng giáo cân nhắc thế nào rồi?"

Tống Bác nghe vậy, không có trả lời ngay, chỉ là vây quanh Vương Bảo quay một vòng, tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói rằng, "kỳ quái, tiểu tử ngươi thật giống đổi không ít!"

"Trở nên đẹp trai, rất bình thường!"

Vương Bảo một ngẩng đầu, vẩy tóc!

Tống Bác suýt chút nữa thổ huyết, trừng Vương Bảo một chút, nghĩ thầm ta thực sự là bị hồ đồ rồi, đổi? Đổi cái cà, tiểu tử này vẫn là như thế tiện!

"Ngươi muốn tổ chức tư nhân buổi đấu giá, cũng không phải không được, thế nhưng, ngươi dù sao không phải đám người lão phu, tư cách quá thấp, phỏng chừng không bao nhiêu người đến đây, như vậy đi, lão phu bằng vào ta danh nghĩa, phát một ít thiệp mời, mời mời một ít người lại đây, tổ chức phẩm khí đại hội, nói vậy, bọn họ nên cho lão phu một bộ mặt!" Tống Bác nhạt cười một tiếng nói rằng.

Vương Bảo cười nói, "vậy thì đa tạ chưởng giáo!"

"Ngươi lần bế quan này lâu như vậy, luyện chế ra đến bao nhiêu linh khí?" Tống Bác hết sức tò mò.

Vương Bảo ha hả cười, "Chừng mười kiện đi!"

Tống Bác trừng mắt lên, "Chừng mười kiện? Mới chừng mười kiện? Ta cho ngươi nhiều như vậy tài liệu luyện khí, ngươi chỉ luyện ra chừng mười kiện?"

"Đều là cực phẩm linh khí a!" Vương Bảo rất là oan ức.

Tống Bác bối rối.

“Cực phẩm linh khí? Ngươi... Ngươi đều đang có thể luyện chế cực phẩm linh khí?”

Tống Bác kinh ngạc thốt lên, mộng bức tột đỉnh!

Luyện khí sư đẳng cấp, hãy cùng tu luyện như thế, càng đi lên, tăng lên tốc độ càng chậm!

Ngăn ngắn một tháng, từ ngũ diệp luyện khí sư, tăng lên tới thất diệp luyện khí đại sư mức độ?

Ta nhỏ má ơi!

Tiểu tử này, là thượng cổ Khí thần chuyển thế đến chứ?

------oOo------

Chương 56: Tiểu tử này đang nói đùa chứ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Khí Tông chưởng giáo tự mình hạ phát thiệp mời, mời chư tông cường giả, đến đây Cổ Khí Tông tham gia phẩm khí đại hội, khuôn mặt này, phải cho!

Vì lẽ đó, nhận được thiệp mời tông môn, gia tộc, rất nhanh sẽ phát động rồi!

Liền ngay cả Thần Đan Tông, đều nhận được Tống Bác thiệp mời.

Đương nhiên, đối với Cổ Khí Tông, Thần Đan Tông là oán niệm thâm hậu, đã trong bóng tối quyết định, lần này lại đây, có thể làm phá hoại, liền tuyệt không an phận.

Mấy ngày sau.

Chư tông cường giả, giáng lâm Cổ Khí Tông, toàn bộ Cổ Khí Tông, náo nhiệt phảng phất tết đến giống như, đại gia lẫn nhau lẫn nhau chào, ngươi tốt ta tốt chào mọi người dáng vẻ, sau đó, liền bị sắp xếp đến

Đấu khí quảng trường!

Điều này làm cho chư tông những cường giả kia, một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Trực tiếp lộ thiên bán đấu giá?

Cổ Khí Tông đây là đang làm cộng lông a?

Buổi đấu giá bức cách nhưng là rất cao có được hay không, bị ngươi như thế một làm, còn có cái rắm bức cách?

Trong lúc nhất thời, chư tông cường giả trên mặt, vẻ mặt đều là có chút không tự nhiên, âm thầm oán giận Cổ Khí Tông quá không coi bọn họ là sự việc!

Không nói chỉnh điểm phòng khách, tăng lên bọn họ bức cách, dầu gì, cũng đến chỉnh chọn người hầu hạ bọn họ a.

Đương nhiên, này đều là việc nhỏ, buổi đấu giá chính thức sau khi bắt đầu, chư tông cường giả vẻ mặt, từ từ trở nên trở nên nghiêm túc.

Một cái binh khí tốt, đối với một cái võ giả thực lực tăng lên, khá quan trọng.

Mà Cổ Khí Tông, chính là binh khí tốt đại danh từ, mỗi một lần tổ chức phẩm khí đại hội, đều sẽ có một cái ép đáy hòm bảo bối, gây nên chư tông phong thưởng!

Cộc cộc cộc!

Vương Bảo trên người mặc quần áo trong, quần soóc, từng bước một đi tới đấu khí đài.

Xem Cổ Khí Tông cao tầng ngồi vào lên Tống Bác, khóe mắt vừa kéo, không nhịn được quát, “Tiểu tử này làm sao đi tới?”

Lễ điện trưởng lão có chút buồn bực, mau mau đi tìm người hỏi dò.

Rất nhanh lễ điện người phụ trách liền chạy tới, nghe được Tống Bác vấn đề, người phụ trách rất là ủy khuất nói, “Vương Bảo nói tới đến mệnh lệnh của ngài, tự mình chủ trì bán đấu giá a!”

Tống Bác đám người, dở khóc dở cười.

Giả truyền thánh chỉ, hàng này thật không khiến người ta bớt lo a!

“Thôi! Theo hắn đi thôi!”

Tống Bác phất tay một cái.

Vương Bảo yêu nghiệt thiên phú, cho hắn rất lớn dung túng.

“Khụ khụ!”

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, âm thanh như oanh lôi, bắt đầu vang lên, “Các vị! Các vị! Hoan nghênh cho tương lai đến ta Cổ Khí Tông, ta là lần đấu giá này sẽ người bán đấu giá, Vương Bảo!”

“Cũng là lần đấu giá này sẽ, muốn bán đấu giá luyện khí luyện khí sư! Không có sai, lần này buổi đấu giá, chỉ bán đấu giá bản luyện khí sư luyện khí!”

Toàn trường, chớp mắt yên lặng như tờ.

Cao tầng ngồi vào, Tống Bác mặt đen lại, thân thể run lên, chỉ chỉ Vương Bảo, thấp giọng mắng nói, “tên tiểu hỗn đản này!”

Tống Bác được kêu là một cái hối hận a!

Khe nằm, vừa nãy liền không nên ngu ngốc, phóng túng tiểu tử này hồ đồ, ngươi xem hiện tại, chậm đi!

Theo hắn đi thôi?

Theo hắn cái cà!

Chương Mộc nhưng là vào lúc này cười khổ nói, “chưởng giáo, ngược lại lần này phẩm khí đại hội, chính là cho tiểu tử này mở, không bán đấu giá cái khác cũng không sao!”

Tống Bác trừng Chương Mộc một chút.

Lời tuy như vậy, thế nhưng, Tống Bác cũng là chuẩn bị một cái đạo khí, cho rằng ép đáy hòm món đồ đấu giá, để tránh khỏi chư tông cường giả, thất

vọng mà về!

Thế nhưng hiện tại, nếu Vương Bảo đều mở miệng, trở lên đạo khí, chẳng khác nào là đánh mặt của mình!

“Ai, tiểu tử này tuy rằng có thể luyện chế cực phẩm linh khí, thế nhưng, cực phẩm linh khí không phải đạo khí, chư tông nhất định sẽ oán giận ta Cổ Khí Tông!”

Tống Bác thở dài một tiếng, ánh mắt lấp loé, bắt đầu suy nghĩ làm sao đem việc này kéo về bình thường tiết tấu.

Cùng lúc đó.

Chư tông cường giả, tất cả xôn xao, mấy cái khí tức mạnh mẽ đại lão, sắc mặt khó coi, âm trầm cực kỳ.

Liếc mắt một cái Cổ Khí Tông cao tầng ngồi vào, rất nhiều ông lão, đều là hừ lạnh một tiếng, nhắm hai mắt lại, chuẩn bị đi đi qua, cũng là thôi!

Vương Bảo tuổi, nhìn qua quá non nớt!

Có thể luyện chế ra món đồ gì đến?

Cũng cũng chỉ có đạo khí, mới có thể gây nên chư tông phong thưởng, cực phẩm linh khí, đều không có tư cách này!

Đạo khí, nhưng là ẩn chứa thiên địa đại đạo thần binh luyện khí, cũng là Vấn Đạo cường giả chuyên môn binh khí.

Vương Bảo đối với vẻ mặt của mọi người, thu vào đáy mắt, bĩu môi, trong lòng cười lạnh nói, “một đám đồ ngốc, này còn xem thường ta? Xem chúng ta sẽ sáng mù các ngươi hai mắt!”

Đùng!

Tầng tầng rung một cái trong tay bán đấu giá chuỳ (nện)!

Vương Bảo đột nhiên lớn quát, “Các ngươi, là may mắn, cũng là bất hạnh, may mắn chính là, các ngươi được một cái, đấu giá được bản luyện khí sư, luyện chế ra đến vô thượng luyện khí cơ hội, không may, các ngươi lần này, khẳng định xuất huyết nhiều! Ta có linh cảm, lần này buổi đấu giá, tổng giá sau cùng giá trị, sẽ không thấp hơn mười tỉ thượng phẩm nguyên thạch!”

A phốc!

Mọi người ở đây, có một cái tính một cái, toàn bộ đều văng!

Rất nhiều người một cái lão huyết, kẹt ở cuống họng, đó là không nhanh không chậm!

Một mặt mộng bức nhìn Vương Bảo, lại như là ở xem một người điên!

Má ơi!

A nha má ơi!

Hắn đây mẹ từ nơi nào bật nhảy đi ra bệnh thần kinh a!

Cổ Khí Tông, đến cùng đúng hay không cử chỉ điên rồ? Làm sao sẽ tùy ý tên như vậy, trở thành đệ tử, còn chuyên môn tổ chức phẩm khí đại hội?

Mười tỉ thượng phẩm nguyên thạch?

Ngươi rất sao làm sao không lại nói cao hơn một chút?

Dù cho là đạo khí bên trong cực phẩm, có thể bán ra mười tỉ thượng phẩm nguyên thạch, cái kia đều đỉnh ngày!

Ngươi nói lần này giá sau cùng, sẽ không kém hơn mười tỉ thượng phẩm nguyên thạch?

Ta dùng ta bốn mươi hai số giầy hô ngươi một mặt huyết ngươi có tin hay không?

“Hồ đồ!”

Một lão giả đột nhiên hét lớn một tiếng, âm thanh phảng phất gió lạnh, quay chung quanh đấu khí quảng trường, loanh quanh một vòng!

Đây là một cái Vấn Đạo cường giả, cũng là Hỗn Loạn Chi Vực đại tông Thiên Nguyên Tông trưởng lão.

Con mắt nhìn về phía Tống Bác.

Ông lão cười lạnh nói, “Tống huynh, ngươi đúng hay không có chút quá đáng? Chúng ta cho Cổ Khí Tông mặt mũi, tin tưởng Cổ Khí Tông, sẽ cho chúng ta một niềm vui bất ngờ, lúc này mới tới tham gia phẩm khí đại hội, thế nhưng ngươi xem một chút hiện tại, tính là gì? Chỉ bán đấu giá tiểu tử này luyện khí, cũng là thôi, quá mức, chúng ta làm đi ra du lịch, nhưng bây giờ thì sao? Tiểu tử này rõ ràng là người điên, khe nằm Tống huynh ngươi tốt nhất cho chúng ta một cái giải thích!”

Thời gian của chúng ta không phải thời gian a?

Chúng ta không xa ngàn dặm tìm đến ngươi, ngươi nhưng nghĩ chơi chúng ta?

Này không nói rõ đùa chúng ta sao?

Tống Bác một mặt lúng túng, lại khóc không ra nước mắt, quay về ông lão chắp chắp tay, nói rằng, “Lý huynh không nên gấp gáp, tiểu tử này kỳ thực là đang nói đùa, ha ha ha”

Cười gượng!

Cười rất không bình thường!

Chư tông cường giả gò má cuồng quất, âm thầm lắc đầu!

“Vương Bảo, đừng hồ đồ! Mau mau bán đấu giá ngươi luyện khí, sau đó lão phu còn muốn bán đấu giá một cái đạo khí!” Tống Bác hét lớn một tiếng.

Quả nhiên, hấp dẫn chư tông cường giả tâm thần, sắc mặt của bọn họ, cuối cùng cũng coi như là đẹp đẽ một chút.

Có Đạo khí bán đấu giá?

Vậy thì không uổng chuyến này!

Nhìn thấy chư tông cường giả không lại náo loạn, Tống Bác lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó, cho Vương Bảo truyền âm nói, “ngươi tên tiểu hỗn đản này, đừng đang nói linh tinh, không phải vậy ngươi sẽ biết tay!”

Uy hiếp lời nói, ánh mắt uy hiếp, Vương Bảo nhưng không quan tâm chút nào.

Bởi vì ta, nói chính là rất sao lời nói thật a!

Ba loại luyện khí trang phục, vẫn là tự động 4 luyện khí trang phục, mỗi một loại, Vương Bảo chính mình xem đều chảy nước miếng, nếu như không phải đồ chơi này chính mình hiện tại không cần, sau đó, chính mình cũng có thể chế tạo càng nhiều, hắn mới không nỡ lấy ra bán đấu giá!

Hiện tại các ngươi đối với ta lạnh nhạt?

Chờ sẽ ta nhường các ngươi không với cao nổi!

------oOo------

Chương 57: Thật đáng sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo trong lòng khó chịu.

Có điều, đúng là không có biểu hiện ra.

Trái lại là cười híp mắt, đưa tay, lấy ra một cái mũ giáp.

Này mũ giáp chính là phổ thông mũ giáp dáng vẻ, thế nhưng, này xem mọi người, là rất là phiền muộn.

Vạn vạn không ngờ tới, cái này khẩu khí lớn không có giới hạn bệnh thần kinh, lấy ra cái thứ nhất luyện khí, dĩ nhiên là cái mũ giáp.

“Ha ha, đây chính là ngươi cái gọi là mười tỉ thượng phẩm nguyên thạch luyện khí? Một cái mũ giáp?”

“Mũ giáp? Ai sẽ đi đầu khôi? Ngươi cho rằng, chúng ta là những kia cấp thấp võ giả sao?”

“Đội nón lên, cỡ nào khó coi, thời đại này, ai sẽ mang mũ giáp?”

Càng là tu vi cao thâm võ giả.

Càng là sẽ chú ý hình tượng của bản thân!

Mà có vẻ đầu nặng gốc nhẹ mũ giáp, đeo lên đến liền như là những kia phàm tục binh lính như thế.

Tu vi đến mức nhất định, ai sẽ đeo đồ chơi này?

Trong lúc nhất thời, từng đạo từng đạo xuyt âm thanh vang lên, nhưng là những kia chư Tông gia tộc, đến đây va chạm xã hội thế hệ tuổi trẻ, ở khinh

bỉ Vương Bảo.

Mà Vương Bảo, đối với này phảng phất bất giác.

Chỉ là vẻ mặt hờ hững, đem [hắc ám hô hấp] trang phục mặt khác linh kiện, từng cái lấy ra!

Hai cái mảnh che tay!

Một cái ngực giáp!

Hai cái giáp chân!

Hai cái giầy!

Năm cái linh kiện, toàn bộ cho Vương Bảo, đặt tại bán đấu giá trên bàn!

Sau đó.

Vương Bảo nhìn chung quanh một tuần, cao giọng nói, "các vị, sớm nói một câu, con người của ta, là thù rất dai, các ngươi vừa nãy xem thường ta, sau đó, liền đừng trách ta! Ta đây, trước tiên cho chư vị, nói một chút ta luyện khí, vì sao như thế quý!"

Chư tông cường giả, khá là tức giận.

Khe nằm, ngươi còn thù rất dai?

Sau đó đừng trách ngươi?

Làm sao, ngươi còn nghĩ trả thù lại, vẫn là sao nhỏ?

Ta ngược lại thật ra hiếu kỳ, ngươi làm sao trả thù? Chúng ta lại không phải cần phải cầu ngươi, ngươi trả thù cái cà!

Khách hàng chính là Thượng Đế, hẳn là ngươi cầu chúng ta mua đồ vật của ngươi, mới đúng!

Hừ, đợi lát nữa chúng ta một cái đều không mua, xem ngươi đến thời điểm, là cỡ nào lúng túng!

Vương Bảo tiếp tục nói rằng, “tại sao như thế quý? Bởi vì, ta này luyện khí, nó là trang phục! Thành bộ!”

“Một mình linh kiện, biểu hiện cũng không được gì, chỉ là cực phẩm linh khí mà thôi, thế nhưng tổ hợp lên, ha hả!”

“Bộ này trang, gọi là [hắc ám hô hấp]!”

“Ta dùng nói, xem cũng không được gì! Chúng ta, trực tiếp xem thực hiệu!”

Chư tông cường giả, lúc này mới sửng sốt.

Thành bộ luyện khí?

Này ngược lại là không thông thường!

Nói như vậy, thành bộ luyện khí, thật sự sẽ có hiệu quả đặc biệt!

Có điều...

Chúng ta thật giống, quên cái gì...

Chờ chút...

Emma khe nằm!

Ta con mẹ nó biết rồi!

Cực phẩm linh khí?

Tiểu tử này vừa nãy nhưng là nói, những thứ này đều là chính hắn luyện khí, nói cách khác, tiểu tử này, là rất sao thất diệp luyện khí sư?

Trong lúc nhất thời, hầu như tất cả mọi người, đều là ngơ ngác cực kỳ, dù cho là Cổ Khí Tông đệ tử, bởi vì, Tống Bác chưa hề đem Vương Bảo luyện chế cực phẩm linh khí sự tình, nói ra, vì lẽ đó, cũng là lần đầu tiên nghe nói!

Mộng bức cực kỳ.

Trong lòng chấn động nhấc lên sóng biển ngập trời!

Như thế tuổi trẻ thất diệp luyện khí sư?

Chẳng trách, chẳng trách Tống Bác sẽ tùy ý cái tên này hồ đồ, tiểu tử này sợ là đem trời chọc thủng, Tống Bác cũng đến hùng hục cho hắn bù chứ?

Chư tông cường giả trên mặt, xem thường bớt phóng túng đi một chút!

Mà Vương Bảo, nhưng là đợi một hồi, lúc này mới chậm rãi nói, "Biểu diễn thực hiệu, ta tu vi không đủ! Như vậy, có hay không ai, tự nguyện tới, hỗ trợ biểu diễn một hồi? Tu vi, không thể thấp hơn Thần Phủ cảnh!"

Ngắn ngủi vắng lặng qua đi.

Một cái trên mặt mang theo hiếu kỳ người trung niên, đứng lên, cười híp mắt nói rằng, "ta Lê Đạt nhất thích tham gia náo nhiệt, liền do ta đến đây đi!"

"Tiền bối mời lên đài!" Vương Bảo cười cợt.

Lê Đạt thoả mãn cực kỳ, cái tên này kỳ thực không chỉ có nhất thích tham gia náo nhiệt,

Còn yêu nhất làm náo động, như thế muôn người chú ý, ta Lê Đạt đương nhiên muốn việc đáng làm thì phải làm.

Bước lên đấu khí đài.

Lê Đạt hiếu kỳ nhìn bán đấu giá trên bàn hắc ám hô hấp năm cái linh kiện, nói rằng, “làm thế nào?”

“Tiền bối mặc vào là được!” Vương Bảo nói rằng.

Lê Đạt đầu tiên cầm lấy hắc ám hô hấp mảnh che tay, đeo ở lên trên cánh tay, sau đó, là giáp chân, ngực giáp, giáp chân, cuối cùng, mới bĩu môi, đeo lên dày nặng mũ giáp.

“Điều động chân nguyên đi!”

Vương Bảo vung tay lên.

Lê Đạt hít một hơi, sau đó, chân nguyên phun trào mà ra, chui vào hắc ám hô hấp bên trong!

Trong nháy mắt, Lê Đạt cũng cảm giác được một luồng không tên sức mạnh, phụng dưỡng trở về!

Sau đó.

Thân thể biến mất ở tại chỗ!

Đương nhiên, hắn cũng chưa hề đụng tới, chỉ là thân thể ẩn thân.

Lê Đạt nhìn mình trong suốt thân thể, ngây người như phỗng.

Mà mọi người, cũng là thân thể chấn động dữ dội, trên mặt xem thường không lại, thay vào đó, là khiếp sợ.

Những kia Vấn Đạo cường giả, dồn dập đứng dậy, bởi vì liền ngay cả bọn họ, cũng không cảm giác được Lê Đạt tồn tại, nhưng vào lúc này, một lão giả trực tiếp đạp bước đi ra, hai con mắt nhìn chòng chọc vào Lê Đạt biến mất địa phương, mãi đến tận tới gần Lê Đạt khoảng một trượng, lúc này mới nuốt ngụm nước bọt, kinh hãi nói rằng, “một trượng! Tới gần một trượng, mới có thể cảm giác được nơi đó tồn ở một cái người! Chuyện này...”

Này quá rất sao đáng sợ!

Bọn họ nhưng là Vấn Đạo cường giả a!

Mà ăn mặc hắc ám hô hấp, chỉ là thần phủ!

Này quá không bình thường!

Cổ Khí Tông cao tầng ngồi vào, Chương Mộc khá là kinh sợ nói rằng, "chuyện này quả thật chính là tiểu tử kia luyện chế cái kia thanh bảo kiếm bản upgrade!"

Tống Bác có chút hối hận nói rằng, "Ta hỏi hắn rốt cuộc muốn bán đấu giá cái gì, tiểu tử kia không nói, sớm biết là như vậy luyện khí, lão phu há sẽ đồng ý bán đấu giá!"

Ẩn thân, còn không bị người phát hiện, hiệu quả như thế này cỡ nào đáng sợ, không cần nhiều lời!

Song phương đối với đánh, ngươi không nhìn thấy ta, ta nhưng xem thấy ngươi, ngươi còn không được bị ta đùa chơi chết?

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên nói rằng, "tiền bối, ngươi còn ở chờ cái gì? Ta tin tưởng ngươi đã cảm nhận được hắc ám hô hấp năng lực, triển khai một chút đi!"

Nằm ở ẩn thân Lê Đạt, cả người run lên.

Trên mặt có chút mờ mịt, ánh mắt có chút do dự.

Hắn xác thực cảm nhận được.

Cảm nhận được, mặc vào này hắc ám hô hấp sau khi, không chỉ là thân thể, ẩn thân, thậm chí, hắn có loại ảo giác, chính mình chân nguyên, phảng phất

cũng có thể ẩn!

Điều này làm cho Lê Đạt, khó có thể tin!

Bởi vì, nếu như đây là thật sự, vậy này hắc ám hô hấp, quả thực thật đáng sợ!

Mặt chân nguyên chập chờn, đều có thể biến mất không còn một mống, đồ chơi này có thể nói đánh lén tuyệt thế Thần khí!

Hít vào một ngụm khí lạnh.

Lê Đạt thăm dò, vứt ra một đòn, đòn đánh này đánh về phía đấu khí đài dưới một cái trang sức tảng đá lớn!

Mọi người chính chờ Vương Bảo nói tới hắc ám hô hấp năng lực, sau một khắc, liền bị sợ hết hồn, đấu khí đài dưới một khối trang sức tảng đá lớn, quỷ dị nổ bể ra đến!

Sau đó.

Là đấu khí đài phụ cận, từng khối từng khối trang sức thạch, dồn dập nổ tung!

Mà mọi người, dần dần mà cũng cảm giác được không đúng, tựa hồ nghĩ tới điều gì, đều là trợn to hai mắt.

Nửa ngày.

Lê Đạt mang theo điên cuồng âm thanh, vang lên, “Khe nằm! Này hắc ám hô hấp, ta Tinh Thần Các mua! Mua! Mặc vào nó, ta ở Thần Phủ cảnh đã vô địch! Không hổ là gọi hắc ám hô hấp, chuyện này quả thật chính là hắc ám hóa thân, chân nguyên cũng có thể ẩn nấp, chuyện này quả thật chưa từng nghe thấy...”

“Thật đáng sợ!”

------oOo------

Chương 58: Đánh miệng pháo đánh đổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lê Đạt điên cuồng, đem lần đấu giá này sẽ hất vào cao! 1 triều!

Thân thể ẩn hình!

Chân nguyên dĩ nhiên cũng có thể ẩn nấp!

Này có thể nói là một cái nguy hiểm nhất đao nhọn!

Tuy rằng, hắc ám hô hấp chỉ là hạn chế với Thần Phủ cảnh, thế nhưng, cùng nó hiệu quả mà nói, hầu như có thể bỏ qua không tính, Thần Phủ cảnh đã là cực kỳ cao cấp sức chiến đấu, mà nắm giữ như vậy một bộ trang bị, có thể làm cái gì?

Đối chiến, có thể tiềm hành tìm hiểu bí ẩn tin tức, có thể chặt đầu mà không tốn sức chút nào, có thể cho rằng một loại rất lớn uy hiếp, khiến lòng người tê dại!

Vận dụng đến thực dụng lên, thăm dò di tích, gặp phải cái nào mạnh mẽ thủ vệ thời gian, cũng có thể đem nguy hiểm rơi xuống thấp nhất!

“Đồ chơi này không phải đạo khí, nhưng cũng càng hơn đạo khí!”

“Thần Phủ cảnh cao cấp nhất luyện khí, đồ chơi này không được a!”

“Mã Đức, ta đột nhiên có phi thường dự cảm không tốt!”

Chư Tông đại lão kích động, lại đột nhiên thấp thỏm lên, bởi vì, vào giờ phút này, Vương Bảo vẻ mặt, thập phần nham hiểm.

Đúng như dự đoán.

Theo Lê Đạt đầy mặt không cam lòng cởi hắc ám hô hấp, hắc ám hô hấp một lần nữa từng cái từng cái bày ra đang đấu giá trên bàn, Vương Bảo trực tiếp âm hiểm cười nói, “chư vị tiền bối, hiện tại, hắc ám hô hấp chính thức chụp ảnh!”

“Như vậy đầu tiên, chúng ta đi tới bán đấu giá mũ giáp...”

Yên tĩnh!

Chư Tông đại lão, một mặt mộng bức nhìn Vương Bảo, trong lòng không ổn cảm giác, đạt đến đỉnh cao!

Sau đó, chính là trùng thiên cơn giận!

Khe nằm a!

Tiểu tử này, thật rất sao lớn mật a!

Hắn làm sao dám, làm sao có thể làm như vậy?

Đầu tiên bán đấu giá mũ giáp, mà không phải một bộ đồng thời bán, đây là ý tứ gì?

Hắn dĩ nhiên nghĩ tách ra đến bán đấu giá!

Mà này thành bộ hắc ám hô hấp, một khi tách ra đến, có thể sẽ không có loại kia hiệu quả thần kỳ a!

Cái kia mua được, thì có ích lợi gì?

Muốn nắm giữ loại kia thần hiệu, nhất định phải toàn bộ bán đấu giá hạ xuống!

Chư tông cường giả đều rõ ràng, mình coi như có thể đập cái tiếp theo hai cái, thế nhưng, tuyệt bức sẽ không quá ung dung toàn bộ bán đấu giá hạ xuống, mỗi cái tông môn gia tộc, ai không cái kẻ thù, coi như là vì dự

phòng, chư tông cũng sẽ tự loạn trận cước, lẫn nhau nhằm vào, đến thời điểm, này huyết ra nhưng lớn rồi!

“Tiểu hữu, quá đáng a!”

Thiên Nguyên Tông một cái hỏi ông lão sắc mặt khó coi đứng lên tới nói.

Vương Bảo cười lạnh một tiếng, nói rằng, “quá đáng? Không có chút nào quá đáng! Đây là ta luyện khí, các ngươi có thích mua hay không! Quá mức ta để cho tông môn, cho rằng trấn tông chi bảo!”

Vậy thì quá đáng?

Vậy các ngươi vừa nãy đánh ta mặt sức mạnh, đi đâu rồi?

“Đã sớm nói rồi, ta là cái khá là thù dai người đâu...”

Vương Bảo âm thanh, như là dao găm bình thường, đang chầm chậm cắt mọi người nội tâm.

Chư Tông gia tộc cường giả, từng cái từng cái vô cùng tức giận, thế nhưng trong lòng, không thể tránh khỏi, lại có chút hối hận!

Mã Đức!

Sớm biết như vậy, sao lúc trước còn như thế!

Hiện ở tại bọn hắn cuối cùng cũng coi như là biết, loạn đánh miệng pháo, sẽ trả cái giá lớn đến đâu!

“Cái thứ nhất mũ giáp bán đấu giá, giá quy định 10 triệu thượng phẩm nguyên thạch, có người hay không ra giá a?” Vương Bảo Du Nhiên tự đắc nói rằng.

Cao tầng ngồi vào, Tống Bác một mặt lúng túng ngồi ở chỗ đó, bốn phía, toàn bộ là Chư Tông đại lão cái kia oán niệm thâm hậu tầm mắt.

Chỉ là.

Tống Bác trong lòng, lúc này cũng là mừng thầm!

Chư tông xem thường Vương Bảo, trên mặt hắn đương nhiên cũng là tối tăm, trước đối với Vương Bảo phẫn nộ, ở hắc ám hô hấp biểu diễn ra sau, toàn bộ hóa thành đối với Vương Bảo yêu thích!

Lão tử Cổ Khí Tông biết bao may mắn, dĩ nhiên thu rồi như thế một cái yêu nghiệt nghịch thiên đệ tử!

Nhưng vào lúc này.

Lê Đạt mở miệng trước, lớn tiếng nói, “Tinh Thần Các, ra giá một cái ức thượng phẩm nguyên thạch!”

“Được!”

Vương Bảo gõ gõ trong tay cây búa, nước miếng văng tung tóe, "Một cái trăm triệu! Có hay không ra giá càng cao hơn? Đại gia cần phải hiểu rõ a, có nó, đang nghiêm mật thủ vệ, cũng dường như chỗ không người, hỏi đại lão là rất mạnh,

Thế nhưng, cũng không thể không có chuyện gì mù đi bộ đi, ta cảm thấy nào đó tông môn kho hàng liền không sai..."

Chư Tông đại lão vừa nghe, không khỏi ngạc nhiên.

Phản ứng lại, chính là có chút phát lạnh!

Giời ạ trứng!

Nhưng là không nghĩ tới, còn có này một gốc!

Đồ chơi này dùng ở chiến đấu lên, thập phần nham hiểm, thế nhưng dùng ở ăn cắp lên, khe nằm, chuyện này quả là thần!

Xem ra, tông môn kho hàng phòng ngự phải tăng mạnh a!

Chư Tông đại lão trong lòng đều dâng lên cái ý niệm này, sau đó, liền một mặt phiền muộn nhìn dương dương tự đắc Vương Bảo!

Cái tên này, cũng thật là tiện a!

Hồi lâu!

“120 triệu!”

“150 triệu!”

“160 triệu!”

Liên tiếp ra giá, cuối cùng cũng coi như vang lên.

Chư Tông gia tộc, dồn dập kêu la, đối mắt nhìn nhau, tầm mắt phảng phất đều chùi lên từng mảng từng mảng pháo hoa!

Cuối cùng, thuộc về Lê Đạt điên cuồng nhất, lấy ba trăm triệu thượng phẩm nguyên thạch đánh đổi, mua hàng hắc ám hô hấp trang phục cái thứ nhất mũ giáp!

“Hiện tại, là ngực giáp! Đồng dạng giá quy định, đấu giá bắt đầu!” Vương Bảo cười quái dị một tiếng, chỉ trỏ bán đấu giá trên bàn ngực giáp!

Lê Đạt con ngươi ẩn chứa một vệt thần quang, quay đầu quay về tông môn hỏi sư thúc truyền âm nói, “sư thúc, được hay không được, liền xem ngài quyết đoán, chúng ta ba thi bí cảnh thăm dò bao nhiêu năm, chính là không xông qua được đạo kia thung lũng, nếu là có này hắc ám hô hấp, lén lút lẻn vào, chỉ cần tiến vào thung lũng toà kia bảo điện, nhiều hơn nữa trả giá, cũng đáng giá a!”

Tinh Thần Các hỏi ông lão ánh mắt thâm thúy bên trong, chớp qua một vệt quyết đoán.

Bọn họ Tinh Thần Các, trước đây thật lâu liền phát hiện một toà bí cảnh, bên trong bí bảo vô số.

Thế nhưng, lại bị một đạo bên trong thung lũng, một cái mạnh mẽ thủ vệ ngăn cản đường đi, cái kia bí cảnh chỉ có thể thần phủ tiến vào, nhưng ở cái kia hỏi thực lực trước mặt thủ vệ, căn bản không đáng chú ý.

Như có này hắc ám hô hấp...

“Mua!”

Đại lão gầm nhẹ!

Lê Đạt tinh thần đại chấn, không có ai, so với hắn tự mình thí nghiệm cảm thụ sâu nhất!

Hắn nói trắng ra lên hắc ám hô hấp, liền có thể ở Thần Phủ cảnh vô địch, này không phải là nói vô ích!

Liền như vậy.

Tinh Thần Các lấy một loại điên cuồng tư thái, cứng rắn đập xuống một cái lại một cái hắc ám hô hấp, đặc biệt là cuối cùng giầy, càng là đánh ra bẩy trăm triệu giá cao, đây đương nhiên là giá cao bán đấu giá, nguyên nhân chủ yếu, chính là một ít tông môn, từ bên trong làm khó dễ!

Chính mình không chiếm được, liền để ngươi xuất huyết nhiều!

Tinh Thần Các trên dưới, sắc mặt âm dường như muốn trời mưa, hắc ám hô hấp năm cái linh kiện, bọn họ đầy đủ tiêu tốn hai mươi ức thượng phẩm nguyên thạch, này rất sao đều có thể mua một cái trung phẩm đạo khí!

Có điều, nghĩ đến nếu như có thể từ di tích bên trong, được thượng cổ truyền thừa, Tinh Thần Các người biết chuyện, đều là hiểu ý nở nụ cười!

Một người muốn đánh, một người muốn bị đánh, vẫn tính là hài hòa!

Cổ Khí Tông đệ tử thậm chí còn Tống Bác, đều là nuốt ngụm nước.

Khe nằm!

Vương Bảo cái tên này, thật phát ra!

Bây giờ, có thể tính là Cổ Khí Tông, có tiền nhất!

Dù cho là Tống Bác, chính mình tích trữ, cũng không có hai mươi ức thượng phẩm nguyên thạch khoảng cách a!

Tài phú tăng lên dữ dội hai mươi ức.

Vương Bảo nhưng là không có bao nhiêu tâm tình chập trùng, tiền đối với hắn mà nói, đã không coi là cái gì!

Tinh luyện giá trị, mới là nhường Vương Bảo cao hứng nhất!

Lớn như vậy sẽ công phu, bất kể là trang bức hiệu quả, vẫn là cho mọi người tạo thành chấn động, tâm linh đả kích, đều là to lớn, tinh luyện giá trị, trực tiếp tăng vọt hai ngàn!

“Mã Đức, ngày hôm nay muốn một lần kiếm lời cái đủ...”

------oOo------

Chương 59: Man Thần lực lượng khủng bố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc ám hô hấp, hoa rơi Tinh Thần Các, Chư Tông đại lão tuy rằng không cam tâm, thế nhưng, đối với hai mươi ức cái giá này, vẫn không khỏi âm thầm nhổ nước bọt!

Hai mươi ức thượng phẩm nguyên thạch, giá tiền này rõ ràng hư cao, chư tông cường giả trong lòng nắm chắc, thần phủ hạn chế, nhường hắc ám hô hấp giá trị, đỉnh ngày cũng là bảy, tám ức thượng phẩm nguyên thạch mà thôi!

Đương nhiên, đây là đối với những này tông môn mà nói, trên thực tế, nếu như là Hoàng Tuyền Tông như vậy sát thủ tông môn, cũng nhận được mời, này hai mươi ức lật một cái lật, đều chẳng có gì lạ!

Có điều Hoàng Tuyền Tông dù sao cũng là tà tông, cùng chư tông đều có nợ máu, há dám hiện thân.

“Hàng này thật hố a!”

Mọi người thấy đấu khí đài lên Vương Bảo, trong lòng đều phát sinh như vậy cảm thán!

Nếu như hắc ám hô hấp thành bộ bán đấu giá, Tinh Thần Các căn bản không cần tiêu tốn hai mươi ức thượng phẩm nguyên thạch, nhưng chính là tách ra bán đấu giá, ngươi mua một cái, nhất định phải đến mua thứ hai, mà mọi người, cũng không có một chút nào kiêng kỵ, coi như nhất thời kích động mua lại, đến thời điểm cũng có thể bán ra đi, bởi vì mua nhiều nhất Tinh Thần Các, không tập hợp tác thành bộ, vậy có ý tứ gì? Vì lẽ đó, phải mua!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, lại bắt đầu ra bên ngoài đào luyện khí trang bị!

Đây là luyện khí trang phục thứ hai bộ,!

Mà Vương Bảo từ lâu trong lòng hiểu rõ.

Ba loại luyện khí trang phục, hắc ám hô hấp, chỉ là món ăn khai vị mà thôi!

Chân chính trâu bò, là hai loại khác!

Trong đó này Man Thần lực lượng, hiệu quả, một khi làm nổ, tuyệt bức có thể bán ra một cái giá trên trời đến!

Xoa xoa Man Thần lực lượng năm cái linh kiện.

Vương Bảo ánh mắt thập phần tà ý nhìn quét một chút Chư Tông đại lão, đột nhiên không liên quan nhau hỏi nói, "chư vị, đây là ta thứ hai bộ luyện khí trang phục! Đang nói rõ này trang phục hiệu quả trước, ta muốn hỏi chư vị tiền bối một vấn đề!"

"Từ Tôi Thể, đến Thần Phủ cảnh đỉnh cao, một cái võ giả, cần bao nhiêu năm, mới có thể đạt đến như thế mục tiêu?"

Mọi người bị vấn đề này, hỏi hai mặt nhìn nhau.

Nửa ngày.

Thiên Nguyên Tông hỏi ông lão, sắc mặt nghiêm túc nói, "Tiểu hữu, ngươi vấn đề này, thực sự không tốt trả lời, bởi vì Thần Phủ cảnh, cũng không phải là người người đều có thể đạt đến! Nếu như nhất định phải định vị tiêu chuẩn, ta cảm thấy, năm trăm năm, đây là điểm mấu chốt!"

"Thiên phú cao tuyệt người, ba trăm năm!"

Vương Bảo nghe vậy, quay về ông lão gật gật đầu nói, "Đa tạ tiền bối trả

lời! Như vậy vấn đề đến rồi, ba trăm lâu năm sao? Ngược lại dưới cái nhìn của ta, quá lâu! Mà nếu như, ta nói, ta có thể đưa cái này kỳ hạn, rút ngắn một phần ba”

“Chư vị, cho rằng có thể sao?”

Trong lúc nhất thời, hầu như tất cả mọi người, đều là ngây người!

Một trăm năm, Thần Phủ cảnh?

Này rất sao làm sao có khả năng!

Ngươi coi như là cất cánh, cũng không thể bay nhanh như vậy a!

Coi như là vạn năm khó xử thiên tài tuyệt thế, cũng cần hai, ba trăm năm công phu!

Vương Bảo không giống nhau: Không chờ mọi người phản ứng lại, liền đột nhiên vỗ một cái Man Thần lực lượng năm cái linh kiện, cuối cùng, lớn tiếng nói, “chư vị, phía dưới ta long trọng giới thiệu, bản luyện khí sư thứ hai bộ luyện khí trang phục! Nó gọi là! Hiệu quả, liền như ta vừa nãy nói! Có thể tăng lên một cái tu sĩ tu vi, thẳng tới Thần Phủ cảnh! Đáng nhắc tới chính là, trong quá trình này”

“Ngươi không cần tu luyện yêu!”

“Ngươi chỉ cần ăn mặc nó, ngày qua ngày, năm này qua năm khác, ở sau trăm tuổi một ngày nào đó, ngươi sẽ phát hiện, ai nha má ơi, ta con mẹ nó thần phủ rồi!”

“Không có sai, chính là như thế thần kỳ!”

Ầm!

Hầu như hết thảy tu sĩ, đều là kinh sợ chiến lên!

Một mặt mộng bức nhìn Vương Bảo, ánh mắt tất cả đều là khó có thể tin!

Cổ Khí Tông cao tầng ngồi vào,

Tống Bác đằng một hồi đứng lên đến, sắc mặt ửng hồng, gầm nhẹ nói, “khe nằm! Tên tiểu hỗn đản này!”

Này hiệu quả nếu như là thật!

Vậy còn bán đấu giá cái cà a!

Để cho bản tông, mới là đúng lý a!

Trăm năm thần phủ!

Ngàn năm chính là mười cái thần phủ!

Ở đây tông môn, có mấy cái mấy ngàn năm tông môn gốc gác đại tông!

Tăng cường mười cái thần phủ, vẫn là Thần Phủ đỉnh cao, khái niệm này nghĩa là gì?

Càng không cần phải nói, trăm năm thần phủ, sau đó con đường, lại sẽ là cỡ nào óng ánh?

Hỏi có hi vọng a!

Đột phá hỏi tỷ lệ, nói tăng cường năm phần mười, đều không quá đáng!

Này rất sao quả thực muốn hù chết người!

Nhất mấu chốt nhất còn có.

Này ví dụ, chỉ là lấy Tôi Thể cất bước mà thôi!

Nếu là Thần Phủ cảnh, trực tiếp mặc vào đây? Đạt đến Thần Phủ đỉnh cao thời gian, đúng hay không càng ngắn hơn?

“Ngươi nói, là thật sự?”

“Khe nằm, tiểu tử ngươi có thể nên vì ngươi phụ trách a!”

“Nếu như đúng như ngươi từng nói, ngươi bộ này trang, lão phu táng gia bại sản cũng mua!”

“Trăm năm thần phủ, quá mơ hồ, chủ yếu là không có cách nào nghiệm chứng a!”

Từng cái từng cái Chư Tông đại lão dồn dập mở miệng hét lớn.

Vương Bảo hé mắt, nói rằng, “có phải là thật hay không, thoáng nghiệm chứng một hồi, đại gia liền rõ ràng, như vậy đi, có hay không Thần Phủ cảnh cường giả, nghĩ tới thử một lần?”

Vừa nãy thí nghiệm hắc ám hô hấp thời điểm, mới chỉ có Lê Đạt một người muốn trang bức lúc này mới tới, mà hiện tại, từng cái từng cái Thần Phủ cảnh kích động dặn dò muốn lên trước.

Có điều lại bị một người trung niên giành trước, chính là Thiên Nguyên Tông một cái Thần Phủ trung kỳ võ giả!

“Mặc vào đi!” Vương Bảo quay về hàng này cười.

Thiên Nguyên Tông thần trong phủ năm hưng phấn cực kỳ, từng cái từng cái mặc vào Man Thần lực lượng.

Vương Bảo nói rằng, “không cần tu luyện, cũng không cần điều động chân nguyên, mặc vào ngươi chờ một lát, liền có thể cảm giác được hiệu quả!”

Vương Bảo trước xuyên qua một lần, biết hiệu quả, là lập tức rõ ràng!

Có điều, đồ chơi này trăm năm mới có thể đạt đến Thần Phủ đỉnh cao, mà Vương Bảo, đối với chuyện này xem thường, trăm năm? Trăm năm thời gian, lão tử đều đạp tiên!

Thiên Nguyên Tông thần trong phủ năm mặc vào Man Thần lực lượng, liền yên tĩnh chờ đợi, những người còn lại, nhưng là con mắt trừng trừng nhìn hắn, liền như vậy tẻ nhạt đợi có một khắc!

Cái kia Thiên Nguyên Tông thần trong phủ năm, sắc mặt trở nên ửng hồng, cực kỳ kinh hãi nói rằng, "gia tăng rồi, ta chân nguyên, thật sự gia tăng rồi, ta không có tu luyện, cái gì cũng không làm, liền như thế gia tăng rồi, thật giống như, ta hóa thân này một thân luyện khí, nó trợ giúp ta tu luyện như thế!"

"Dựa theo tốc độ này"

Thiên Nguyên Tông thần trong phủ năm tựa hồ đang tính toán, nửa ngày nuốt ngụm nước bọt, kích động gầm nhẹ nói, "ba mươi năm! Ba mươi năm ta liền có thể đạt đến Thần Phủ đỉnh cao!"

Tình cảnh, yên tĩnh lại!

Bất kể là Cổ Khí Tông người, vẫn là chư tông cường giả, vào giờ phút này, đều cảm giác được lòng dạ bốc lửa, không ngừng dâng trào, phun tới cổ họng, cổ họng khô cạn, miệng khô lưỡi khô!

Đột nhiên.

Cái kia Thiên Nguyên Tông Thần Phủ cảnh trung niên, khàn cả giọng rít gào nói, "năm mươi ức! Chúng ta Thiên Nguyên Tông, ra giá năm mươi ức thượng phẩm nguyên thạch! Nguyên bộ! Vương Bảo luyện khí sư, chúng ta muốn mua nguyên bộ!"

Thiên Nguyên Tông hỏi ông lão con ngươi co rụt lại, thế nhưng, nhưng không có mở miệng trách cứ!

Mà Vương Bảo, vào giờ phút này nhưng là âm hiểm cười nói, "nguyên bộ mua? Đây là không thể! Muốn mua, chỉ có thể mua một cái, vẫn quy củ cũ, từng cái từng cái bán đấu giá, cái thứ nhất, bán đấu giá mũ giáp, giá quy định một cái ức cực phẩm nguyên thạch!"

“Chư vị tiền bối, ra giá đi”

------oOo------

Chương 60: Khủng bố giá sau cùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo âm hiểm cười còn đang vang vọng.

Thế nhưng chư tông cùng mấy trong đại gia tộc, nhưng là trong giây lát thoát ra từng cái từng cái Tử Phủ cường giả.

Sau đó, dồn dập yêu cầu Thiên Nguyên Tông Tử Phủ trung niên đem Man Thần lực lượng cởi ra, bọn họ cũng muốn thử một chút!

Thiên Nguyên Tông Tử Phủ trung niên rất không cam tâm, thế nhưng Vương Bảo một câu "Thoát", hắn cũng không triệt, chỉ có thể" lưu luyến cởi Man Thần lực lượng!

Sau đó.

Mỗi một cái xuyên Man Thần lực lượng Tử Phủ cường giả, đều là như cái sàng bình thường run rẩy lên, trên mặt khiếp sợ cùng kích động gò má, chính là tốt nhất hoạt quảng cáo!

Lúc này, Vương Bảo tà ác thủ đoạn, đều có vẻ không phải trọng yếu như thế!

Chư Tông đại lão nuốt ngụm nước, phảng phất nhìn tuyệt thế chí bảo, nhìn Man Thần lực lượng!

Đồ chơi này, thật hắn mẹ thần rồi!

Có thể lượng sản Tử Phủ luyện khí, lời này nếu như trước đây có người với bọn hắn nói, bọn họ đến một cái tai to thiếp mời quất chết đối phương!

Khả năng này sao?

Mà hiện tại, phần này không thể, đã biến thành khả năng!

Trong cổ tích, đã biến thành hiện thực!

“Ra giá đi!”

Vương Bảo thanh âm thản nhiên, như là một luồng gió * đến chư tông cường giả, tâm hồn dập dờn!

Chỉ là.

Không chờ bọn họ mở miệng.

Một đạo khàn cả giọng tiếng gào, vang lên, “Không thể bán!”

Liều cái mạng già hô lên này một cổ họng, không phải người khác, chính là Tống Bác!

Tống Bác vẻ mặt, nói như thế nào đây, có chấn động, có vui mừng, có khát vọng, càng có một loại khôn kể phiền muộn!

Mà Cổ Khí Tông các trưởng lão, vào giờ phút này, cũng là khó chịu cực kỳ, dồn dập nhìn Vương Bảo!

Tống Bác trực tiếp một cái phi thân, xuất hiện ở Vương Bảo bên cạnh người, trầm giọng nói, “Man Thần lực lượng, không thể bán!”

Như vậy thứ tốt!

Có thể truyền lưu vạn cổ tuyệt thế bảo bối!

Có thể để cho tông môn cơ nghiệp, đúc ra mạnh mẽ căn cơ bảo bối!

Tại sao có thể bán?

Khe nằm, này nếu như truyền đi, những người khác còn không được cho là chúng ta Cổ Khí Tông ngu ngốc?

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, mới vừa muốn nói chuyện, cái kia Thiên Nguyên Tông hỏi ông lão, liền trực tiếp đứng lên đến lớn tiếng nói, "Tống huynh, quá đáng a!"

Tống Bác nhìn đối phương, cũng không kịp nhớ lễ nghi, cười lạnh nói, "quá đáng? Ta quá đáng? Ta quá đáng như thế nào? Vật này ta trước kia không biết, ta nếu như biết, liền căn bản sẽ không vào hôm nay xuất hiện!"

Thiên Nguyên Tông hỏi ông lão vẻ mặt khó xem ra, "Thế nhưng hiện tại, đã lấy ra! Chúng ta cũng bắt đầu ra giá!"

"Không sai, Tống huynh ngươi không thể đem chúng ta làm khỉ đùa a!"

"Này Man Thần lực lượng, ta Trương gia muốn định!"

"Người luyện khí sư này chính là nhà ngươi, quá mức các ngươi quay đầu lại lại luyện a!"

"Là cái này lý!"

Tống Bác nghe vậy, phiết phiết cười lạnh.

Lại luyện?

Người ngoài không biết, hắn còn không biết sao? Vương Bảo nhưng là thiên địa quan tâm người, có người nói luyện khí thời điểm bị thiên địa quan tâm sau, luyện chế ra đến binh khí, đều không mang theo giống nhau!

Nói cách khác.

Tìm vận may mà thôi!

Lại luyện ra, nào có như thế đơn giản!

"Ngược lại, chính là không thể bán! Chư vị, ta cảm thấy ngày hôm nay phẩm khí đại hội, có thể kết thúc!"

Tống Bác vì Man Thần lực lượng, đem Cổ Khí Tông danh tiếng đều cho bán!

Chư Tông đại lão vô cùng phẫn nộ.

Mà Vương Bảo, đầy mặt không vui a, không bán? Không bán ta làm sao trang bức? Làm sao về vốn? Chưởng giáo ngươi này phát cái gì tà gió a!

Vì lẽ đó.

Vương Bảo lập tức truyền âm Tống Bác, nói rằng, "chưởng giáo, Man Thần lực lượng ta chỗ này còn có một bộ, ngươi liền an tâm đi!"

Tống Bác vẻ mặt cứng đờ.

Khe nằm,

Còn có?

Phản ứng lại sau khi, Tống Bác con ngươi, không khỏi xuất hiện nồng nặc ý cười, truyền âm Vương Bảo nói, "ngươi tên tiểu hỗn đản này, sớm không nói với ta, sớm biết"

Mã Đức!

Đắc tội người đều nói ra!

Làm sao bây giờ?

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, cấp tốc lộ ra ý lạnh, lớn tiếng nói rằng, "chưởng giáo, ngày hôm nay ai cũng không thể ngăn cản ta trang phi phi, ai cũng không thể ngăn cản ta kiếm tiền! Man Thần lực lượng ngươi nếu như không cho ta bán, ta liền lui ra Cổ Khí Tông!"

Lời vừa nói ra, toàn trường đều kinh!

Cái kia Thiên Nguyên Tông hỏi ông lão phản ứng nhanh nhất, sáng mắt lên, rống to nói, “tiểu hữu, chúng ta Thiên Nguyên Tông, trước sau có ngươi một vị trí!”

Tống Bác chỉ là loáng một cái, liền biết rồi Vương Bảo tính toán, trong lòng thầm khen một hồi, con mắt nhìn chằm chằm cái kia Thiên Nguyên Tông hỏi ông lão, tức giận quát, “Yên tâm đi, Vương Bảo sẽ không lui ra Cổ Khí Tông, này Man Thần lực lượng”

Nói lộ ra sa sút tinh thần vẻ mặt.

Tống Bác một bộ trầm trọng dáng vẻ, từng bước một trở lại cao tầng ngồi vào, còn vẫy tay nói rằng, “thôi! Thôi! Lão phu mặc kệ!”

Cổ Khí Tông cao tầng thổ huyết!

Tâm nói chưởng giáo ngươi rất sao cũng quá sợ!

Có điều sau đó Tống Bác liền với bọn hắn giải thích một hồi, một đám hàng lúc này mới yên lòng lại, sau đó, dồn dập vua màn ảnh phụ thể, từng cái từng cái quở trách một hồi Vương Bảo, lại thập phần không cam lòng dáng vẻ!

“Khụ khụ! Được rồi, chúng ta tiếp tục tán gẫu đề tài mới vừa rồi, mũ giáp chính thức giá bắt đầu, một cái ức thượng phẩm nguyên thạch, ra giá ra giá a!” Vương Bảo gõ gõ cây búa!

Chư Tông đại lão trầm mặc nửa ngày.

Tiếp đó, liên tiếp ra giá, dồn dập vang lên!

“Ba cái ức!”

“Thiên Nguyên Tông, mười cái ức!”

“Lão phu ngày hôm nay không thèm đến xỉa, mười ba ức!”

Ba lạp ba lạp!

Giá cả kịch liệt kéo lên!

Rất nhanh, liền tăng lên tới một cái thập phần khủng bố giá cả!

Năm mươi ức!

Này, là vừa nãy Thiên Nguyên Tông thành bộ ra giá!

Nhưng mà hiện tại, nhưng trở thành vẻn vẹn một cái mũ giáp giá cả!

Chư Tông đại lão trong đầu đang điên cuồng nhỏ máu, bởi vì bọn họ đều dự liệu được, này thứ hai bộ luyện khí trang phục Man Thần lực lượng, giá sau cùng, tuyệt bức được với trời!

Hơn nữa.

Man Thần lực lượng, cùng hắc ám hô hấp không giống!

Đồ chơi này ẩn tại giá trị, quá hắn mẹ lớn!

Hay là bọn họ nghĩ bán đấu giá hạ xuống một bộ, đều chỉ có thể nhìn vận may!

Đúng như dự đoán!

Theo Man Thần lực lượng, từng cái từng cái linh kiện đánh ra!

Mãi đến tận một bộ đầy đủ, toàn bộ bán đấu giá xong!

Cuối cùng giá sau cùng, nhường vô số người tâm hồn sợ hãi, rung động cực kỳ!

Năm trăm ức!

Ròng rã năm trăm ức thượng phẩm nguyên thạch!

Hắn đây mẹ là khái niệm gì?

Đánh so sánh tới nói, Cổ Khí Tông thân là luyện khí đại tông, rất có thể kiếm tiền chứ?

Thế nhưng, trừ phi bán ra vài món cao phẩm đạo khí, nếu không thì, mười năm lợi nhuận, đều không đạt tới năm trăm ức thượng phẩm nguyên thạch!

Dù sao, tài liệu luyện khí, cũng là rất đắt!

Hơn nữa, luyện khí tổng có thất bại thời điểm, đó mới là mất hết vốn liếng!

Mà Man Thần lực lượng năm cái linh kiện!

Bị Thiên Nguyên Tông vỗ tới trong tay!

Mà này năm trăm ức thượng phẩm nguyên thạch, chỉ là chân thật tiền mà thôi, sở dĩ, Vương Bảo sẽ gõ chùy, là bởi vì Thiên Nguyên Tông còn nguyện ý trả giá ba viên Thiên Nguyên tinh phách!

Đồ chơi này là Thiên Nguyên Tông đặc sản, nghe đồn Thiên Nguyên Tông tuân theo chính là Thiên Nguyên Tiên đế đạo thống, tổ tông từ đường cung phụng một viên thần thạch, mỗi ngàn năm sản xuất một viên Thiên Nguyên tinh phách!

Thiên Nguyên tinh phách là vô giá bảo, Thiên Nguyên Tông căn bản không bán ra, tự sinh ra từ dùng, Thiên Nguyên tinh phách, nhưng là có thể tăng lên hỏi võ giả nói bao hàm chí bảo!

Vương Bảo híp mắt lại, cười híp mắt dáng vẻ, xem vô số người, đều là vừa là kính phục, lại là thầm hận!

Cái này nham hiểm gia hỏa, ngày hôm nay đúng là thăng chức rất nhanh!

Giàu trong một đêm, chỉ đến như thế!

Mà Vương Bảo, không giống nhau: Không chờ chúng người nội tâm chấn động biến mất, liền lại phun ra một cái khác bom nổ dưới nước.

“Chư vị, buổi đấu giá hôm nay, chỉ còn dư lại bản luyện khí sư, cuối cùng một bộ luyện khí trang phục! Mà cái trò này, ta cho chư vị một bộ mặt, thành bộ bán đấu giá”

------oOo------

Chương 61: Này mẹ nó làm sao có khả năng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vừa dứt lời.

Kinh sợ!

Hoảng sợ!

Khiếp sợ!

Không phải trường hợp cá biệt tâm tình, xuất hiện ở trên mặt của mọi người.

Chúng người tê cả da đầu nhìn vẻ mặt nụ cười Vương Bảo, triệt để không nói gì!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Cái tên này vẫn còn có một bộ!

Hơn nữa, vẫn là cuối cùng một bộ!

Đặt ở cuối cùng, cho rằng then chốt, khái niệm này nghĩa là gì?

Chẳng lẽ nói, cuối cùng này một bộ luyện khí trang phục, so với Man Thần lực lượng giá trị, đều khủng bố hơn?

Này, có thể sao?

Man Thần lực lượng tiềm lực lớn bao nhiêu? Này không cần phải nói!

So với Man Thần lực lượng đều mạnh, này giời ạ sẽ là cái gì luyện khí?

Đùa giỡn đi!

Còn có chính là.

Lần này, thành bộ bán đấu giá?

Khe nằm, tiểu tử ngươi, sẽ tốt bụng như vậy?

Cái này nham hiểm gia hỏa, còn biết cho bọn họ mặt mũi?

A phốc!

Khẳng định là ở kìm nén cái gì ý nghĩ xấu đây!

Vương Bảo vừa nhìn vẻ mặt của mọi người, liền biết bọn họ đang suy nghĩ gì, không khỏi buồn bực nói, "Kỳ thực, ta là người tốt"

"Nếu không phải là các ngươi lúc trước thái độ, ta cũng sẽ không trả thù các ngươi nha! Khụ khụ, đại gia cũng không muốn hoài nghi, ta cuối cùng này một bộ luyện khí trang phục, thành bộ bán đấu giá, người trả giá cao được!"

Nói xong.

Vương Bảo đem cuối cùng, một cái linh kiện một cái linh kiện lấy đi ra!

Chư Tông đại lão ánh mắt, không khỏi bị Thánh giả trang phục hấp dẫn, nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn.

Đây chính là then chốt vở kịch lớn!

Ở trước đó hai bộ luyện khí trang phục vầng sáng dưới.

Sẽ có cỡ nào càng thêm thần kỳ hiệu quả?

Vương Bảo nhìn quét một vòng bốn phía, đón lấy, liền không nhanh không chậm nói rằng, "này một bộ, gọi là!"

“Ở giới thiệu nó trước, ta trước hết để cho chư vị, nhìn nó hiệu quả! So với Man Thần lực lượng, Thánh giả trang phục hiệu quả, ngay lập tức sẽ có thể nhìn thấy! Có hay không người tình nguyện tới thử một lần a?”

Vèo!

Một bóng người, đột nhiên chạy toán loạn tới!

“Ta đến!”

Người này quát khẽ một tiếng, sau đó liền quay về Vương Bảo chắp tay nói, “tại hạ Thất Tinh Đạo Tông Trần Phong, gặp Vương sư, ha hả, đại gia đều họ Vương, nói không chắc trước đây thật lâu, chúng ta vẫn là cùng tộc lý!”

Trần Phong lời này rõ ràng có chút nịnh hót!

Có điều Vương Bảo nhưng là cười nói, “trước tiên đừng cao hứng như thế, đợi lát nữa ngươi đừng ghi hận ta là tốt rồi!”

“Sao dám sao dám!”

Trần Phong thân thể cứng đờ, sau đó có loại cảm giác không ổn, cười gượng hồi đáp.

Vương Bảo không tỏ rõ ý kiến cười, đột nhiên đối với này Thất Tinh Đạo Tông phương hướng nói rằng, “Thất Tinh Đạo Tông Vấn Đạo tiền bối, có thể tới một hồi sao?”

Thất Tinh Đạo Tông Vấn Đạo ông lão, nghe được Vương Bảo, không khỏi sững sờ, sau đó đứng lên, lắc mình xuất hiện ở trên lôi đài, quay về Vương Bảo cười nói, “tiểu hữu cũng cần lão phu hỗ trợ?”

Vương Bảo nói rằng, “các ngươi là người mình, ra tay biết đúng mực!”

Thất Tinh Đạo Tông Vấn Đạo ông lão cùng Trần Phong, đồng thời trợn mắt.

Ra tay?

Đúng mực?

Khe nằm, tiểu tử ngươi muốn làm gì?

Vương Bảo lùi về sau vài bước, quay về cái kia Vấn Đạo ông lão nói rằng, “tiền bối, đánh hắn!”

“A?”

Thất Tinh Đạo Tông ông lão mờ mịt.

Trần Phong trong lòng không ổn cảm giác, càng ngày càng mạnh, đều sắp khóc!

“Xin tiền bối ra tay, đánh một trận vị này Trần huynh! Nói rõ trước, có nhiều tầng, ngài liền đánh nhiều tầng, chỉ cần không đánh chết, đều được!”

Vương Bảo âm thanh, dường như từng đạo từng đạo gió lạnh, đem Trần Phong lòng dạ rót đầy, ngũ tạng lục phủ đều cứng ngắc!

Vẻ mặt đưa đám nhìn Vương Bảo.

Trần Phong khóc không ra nước mắt!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Ngươi này hố hàng,

Vì cái gì dây hố ta a!

Ta người đàng hoàng một cái, chưa từng đắc tội qua ngươi a, chẳng lẽ nói, trước đại gia đều mắng ngươi thời điểm, ta thuận miệng nhổ nước bọt một

câu, ngươi cũng nhớ trong lòng?

Không muốn chứ?

Trả đũa a!

Thất Tinh Đạo Tông Vấn Đạo ông lão, do dự một chút, sau đó, liền nhìn Trần Phong nói rằng, “Trần tiểu tử, nhịn một chút a!”

Vương Bảo cười hì hì nói, “Không sai, nhịn một chút, liền qua đi!”

Trần Phong suýt chút nữa chửi ầm lên!

Đại gia ngươi!

Này nói mát nói, thực sự là đứng nói chuyện không đau eo!

Nhịn một chút liền qua đi?

Ngươi nhưng là nói, chỉ cần không đánh chết liền thành, cái kia nhiều lắm thương a, ngươi có bản lĩnh nhịn một chút!

“Trưởng lão, ngài có thể nhất định phải nghiêm túc một điểm a!” Trần Phong hai mắt rưng rưng, run lập cập nói rằng.

Ngài đừng một cái không chăm chú, thật đem ta đánh chết!

Thất Tinh Đạo Tông Vấn Đạo ông lão ho nhẹ một tiếng, sau đó, vẩn đục trong con ngươi, tựa hồ lộ ra từng đạo từng đạo thần quang.

Nương theo một con già nua tay, chậm rãi duỗi ra, chớp mắt sau, Trần Phong liền kêu thảm một tiếng, thân thể hạ bay ra ngoài, ngã trên mặt đất, thê thảm cực kỳ kêu thảm thiết lên!

Trần Phong được kêu là một cái thương a!

Thời khắc này, hắn sinh không thể luyến!

Hắn cực kỳ hối hận, chính mình vừa nãy vì sao như vậy ngu ngốc, dĩ nhiên đứng ra làm người tình nguyện này!

Còn có trưởng lão, ngài a, làm sao như thế thành thực a, nói chỉ cần không đánh chết là được, ngài thật đúng là ra đòn mạnh a!

Thất Tinh Đạo Tông Vấn Đạo ông lão thư xả giận, hắn nghĩ viên mãn hoàn thành Vương Bảo nhiệm vụ, thế nhưng, còn thật sợ mình sức mạnh không cho phép, đem Trần Phong đánh chết, vậy thì ngã huyết nấm mốc!

Cũng may, tất cả hoàn mỹ kết thúc!

"Tiểu hữu, thành sao?"

Thất Tinh Đạo Tông Vấn Đạo ông lão nhìn Vương Bảo nói rằng.

Vương Bảo gật gù.

Tiếp theo, cầm lấy Thánh giả trang phục từng cái từng cái linh kiện, liền hướng Trần Phong trên người bộ!

Từng cái từng cái!

Chờ đến Thánh giả trang phục linh kiện, toàn bộ đều mặc ở Trần Phong trên người.

Vương Bảo ngồi xổm ở Trần Phong trước người, cười híp mắt nói rằng, "điều động nguyên lực thử xem!"

Trần Phong đã một không thể động đậy được, chỉ cảm thấy xương đều tan vỡ rồi, nghe vậy đầu tiên là không cam lòng nhìn Vương Bảo một chút, sau đó mới điều động nguyên lực, tiến vào Thánh giả trang phục!

Lại sau đó.

Hắn liền phảng phất bị một ngọn núi trấn áp, hô hấp chết, trợn to hai mắt,

liền như thế một lát sau.

Trần Phong đứng lên!

Lại qua mấy phút!

Trần Phong đưa tay ra mời cánh tay, đá đá chân, tiếp theo, liền mặt như suối đỏ, thấp giọng lẩm bẩm nói, “ta nhỏ má ơi ta thương toàn bộ được rồi”

Toàn bộ đấu khí quảng trường, yên tĩnh một cách chết chóc!

Hồi lâu sau.

Lúc này mới nổ tung bình thường, chớp mắt sôi trào!

“Khe nằm!”

“Thần tích a! Đây là thần tích a!”

“Mã Đức! Mã Đức! Lão tử không nhịn được, lão tử muốn mắng người!”

“Đây là cái gì hiệu quả? Mới vừa rồi còn sống dở chết dở, mặc vào này Thánh giả trang phục, lập tức sinh long hoạt hổ?”

“Ta trời”

Mọi người đang gầm thét!

Thất Tinh Đạo Tông Vấn Đạo ông lão, nhưng là cả người run rẩy, bước nhanh về phía trước, một phát bắt được Trần Phong tay, sức mạnh tràn vào, dò xét một hồi sau khi, ông lão như bị sét đánh, không nhịn được lùi về sau vài bước!

Trong miệng, vẫn ở lặp lại, “Này mẹ nó làm sao có khả năng!”

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo thăm thẳm âm thanh, tràn ngập đấu khí quảng trường.

“Này, chính là Thánh giả trang phục hiệu quả! Này trang phục, Thần Phủ cảnh có thể dùng, mặc vào nó, dù cho ngươi chịu nặng đến đâu thương thế, cũng có thể khôi phục! Không sai, chính là bá đạo như vậy, không châm cứu không uống thuốc, nó chính là có thể hành!”

“Thánh giả trang phục, ta thành bộ bán đấu giá, mà giá quy định là”

“Không có giá quy định!”

------oOo------

Chương 62: Ý nghĩ xấu ngột ngạt đi ra đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh giả trang phục không có giá quy định!

Thế nhưng vào giờ phút này, mọi người nhưng là thập phần tán thành!

Như vậy bá đạo hiệu quả trị liệu!

Giá quy định? Đó là đối với Thánh giả trang phục sỉ nhục!

Vương Bảo đối với Thánh giả trang phục rất là chờ mong, nhìn bắt đầu điên (chơi) cuồng tăng hình thức tinh luyện giá trị, Vương Bảo trong đầu quả thực muốn hồi hộp.

Sở dĩ đem Thánh giả trang phục, phóng tới cuối cùng, cũng là bởi vì dù cho là so với Man Thần lực lượng, Thánh giả trang phục ẩn tại giá trị, cũng cao hơn nhiều nhiều lắm!

Điểm này, nói vậy ở đây, một cái nào đó tông môn, rõ ràng trong lòng!

Không sai, cái kia chính là Thần Đan Tông!

Lần này Thần Đan Tông đến Vấn Đạo cường giả, kỳ thực vẫn luôn nằm ở nửa trầm mặc trạng thái.

Bọn họ căn cứ đến làm phá hoại ý nghĩ mà đến, đáng tiếc cho đến bây giờ, bọn họ bi ai phát hiện, còn làm cộng lông a!

Người như thế trâu bò, làm sao làm?

Mà hiện tại.

Thánh giả trang phục vừa ra, hết thảy Thần Đan Tông tu sĩ, tất cả đều ngồi không yên!

Trên đài người tình nguyện Trần Phong, nhưng là Thần Phủ cảnh.

Mà tu vi như thế, bị trọng thương sau khi, trong thời gian ngắn, liền khôi phục lại đỉnh cao, kinh khủng như thế hiệu quả trị liệu, có thể nói kỳ tích!

Tưởng tượng một chút!

Nếu như có Thánh giả trang phục.

Còn cần đan dược chữa trị vết thương sao?

Tông môn có người bị thương?

Tìm cái thần phủ mặc vào Thánh giả trang phục, đứng cọc quét một cái huyết, lập tức sinh long hoạt hổ!

Đan dược chữa trị vết thương?

Đứng ở bên đi!

Mà đối với Thần Đan Tông mà nói!

Tông môn luyện chế đan dược, cái gì nhất kiếm tiền?

Không thể nghi ngờ là chữa thương đan là nhất!

Thiên hạ này mỗi thời mỗi khắc, đều có chiến đấu phát sinh, mỗi ngày không biết chết bao nhiêu người, bị thương không chết, càng là nhiều vô số kể, bị thương làm sao bây giờ? Phải cắn thuốc a!

Thần Đan Tông năm thu vào báo trong ngoài, đan dược chữa trị vết thương liền chiếm cứ gần như một nửa tỉ trọng!

Liên lụy đến sinh tử thương thế, coi như là táng gia bại sản, một số võ giả

cũng sẽ khẽ cắn răng mua!

Cho nên nói!

Thánh giả trang phục vừa ra, đối với Thần Đan Tông đả kích, là thập phần to lớn!

Nói cách khác, từ hôm nay trở đi, thần phủ thậm chí thần phủ bên dưới, đã có thể vứt bỏ Thần Đan Tông đan dược chữa trị vết thương!

Nếu như, mua lại Thánh giả trang phục tông môn, lại dựa vào Thánh giả trang phục, chuyên môn chế tạo một chỗ, dùng để bán chữa thương tư cách

A phốc a!

Khe nằm a!

Không có thiên lý a!

Quả thực chịu bó tay rồi!

Đan dược chữa trị vết thương, lập tức rõ ràng sao? Lập cái rắm, tối thiểu cũng đến thời gian rất lâu công phu, một hai ngày, nửa tháng đều có, nhưng là, Thánh giả trang phục?

Hắn đây mẹ có thể nhóm xoạt thêm huyết a!

Hơn nữa hiệu quả đó là gạch thẳng, một điếu thuốc công phu không tới là tốt rồi!

Mặc kệ bao nhiêu người lên, xếp thành hàng, một cái Thánh giả thêm huyết quang hoàn bộ hạ xuống, trực tiếp xong việc!

“Vật ấy”

Thần Đan Tông Vấn Đạo cường giả, sắc mặt trắng bệch, song quyền nắm chặt, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo.

Có người nói.

Chính là người này, đem bọn họ thiên kiêu Lâm Lang, đả kích thương tích đầy mình, dù cho là trở lại tông môn, vẫn là mang theo bóng mờ!

Hơn nữa, trực tiếp gián tiếp, hãm hại Thần Đan Tông, đầy đủ sáu viên Bổ Thiên Đan!

Cái này đáng ghét hỗn đản!

Đây là muốn đào Thần Đan Tông căn cơ a!

Ngươi rất sao thật ác độc!

"Tất yếu được!"

Thần Đan Tông Vấn Đạo cường giả nhìn về phía Thánh giả trang phục, trong con ngươi, chớp qua một vệt quyết đoán, sau đó, bắt đầu cho Thần Đan Tông chưởng giáo phát sinh bí mật tin tức!

Mà Thần Đan Tông Vấn Đạo cường giả suy nghĩ.

Cũng là những tông môn khác cường giả suy nghĩ!

Bọn họ cũng không dám tưởng tượng, đập xuống Thánh giả trang phục sau khi, chính mình tông môn tiền cảnh!

Không nghi ngờ chút nào.

Nếu như Man Thần lực lượng, là chế tạo một cái tông môn, vạn năm căn cơ tư bản!

Như vậy Thánh giả trang phục, chính là hung mãnh thô bạo lại thêm một cái gạch thẳng bảo đảm!

Bất luận.

Này Thánh giả trang phục, đến cùng nhiều quý!

Thế nhưng, không có ai hoài nghi, sẽ về không được vốn!

Nói cách khác, đây là một cái tất kiếm lời đồ vật!

"Thần vật"

"Lão tử đã bị tiểu tử này, cho triệt để chấn động phục rồi!"

"Như vậy luyện khí, làm sao có khả năng xuất hiện! Luyện khí còn có thể chữa thương, hắn đây mẹ đi nơi nào nói lý đi!"

"Then chốt là hiệu quả quá bá đạo!"

Chư tông cường giả dồn dập nói nhỏ!

Trên mặt vẻ mặt, so với vừa nãy bán đấu giá Man Thần lực lượng, còn muốn phong phú!

Trong tông môn chiến đấu vô số, ngày nào đó người không chết? Có chút thương thế nghiêm trọng, chữa thương đan đều kéo không trở lại, nhưng là, Thánh giả trang phục, nhưng có thể!

Bất kể là từ phương diện nào đến xem!

Này Thánh giả trang phục, đều nhất định muốn lấy được!

Cổ Khí Tông cao tầng ngồi vào, Tống Bác ngồi như châm chiên, hắn đây là kích động.

Vừa nãy hắn hỏi Vương Bảo, Thánh giả trang phục, còn có một bộ, vì lẽ đó, Tống Bác là ngồi chắc đài câu cá!

Mà Tống Bác biết.

Ngày hôm nay qua đi, Cổ Khí Tông danh tiếng, muốn bay lên!

Danh vọng lật mấy lần đều không phải việc khó!

Toàn bộ Hỗn Loạn Chi Vực, đều sẽ truyền ra Cổ Khí Tông mạnh mẽ!

“Khụ khụ!”

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng.

Cho mọi người một điểm phản ứng thời gian sau khi, Vương Bảo liền cười hì hì nói, “Chư vị, bắt đầu bán đấu giá!”

Từng đạo từng đạo đánh cảm lạnh khí âm thanh âm vang lên.

Chư tông cường giả, đều ở ngột ngạt chính mình nội tâm, tâm tình kích động!

Nửa ngày qua đi!

Thiên Nguyên Tông nơi đó, vang lên một giọng già nua, “Lão phu thả con tép, bắt con tôm đi, một trăm ức thượng phẩm nguyên thạch!”

Có điều.

Âm thanh qua đi.

Vương Bảo nhưng là híp mắt lại, nhạt âm thanh nói, “tiền bối, ta nhưng là đã quên nói rồi, lần này, ta chỉ lấy cực phẩm nguyên thạch!”

Chư tông cường giả, trong lòng run lên bần bật!

Khe nằm!

Mẹ nó!

Quả nhiên a!

Tiểu tử này, nào có tốt như vậy tâm!

Này không, ý nghĩ xấu ngột ngạt đi ra đi!

Thượng phẩm nguyên thạch, chư tông cường giả quyết tâm, khẽ cắn răng, đều ném đi, cũng không có gì đau lòng, tiền không còn kiếm lại, cơ hội nhiều!

Nhưng là cực phẩm nguyên thạch!

Này rất sao là chiến lược tính bảo vật!

Căn bản không phải muốn kiếm, liền có thể kiếm lời!

Cực phẩm nguyên trong đá ẩn chứa bàng bạc nguyên khí quá to lớn!

Là những kia tu vi cao thâm võ giả, bảo mệnh thậm chí đột phá bảo đảm!

Thượng phẩm nguyên thạch, đạt không đến nước này, mà cực phẩm nguyên thạch, nhưng có thể!

Thời khắc mấu chốt, mỗi một phân nguyên khí, đều có thể phát huy tác dụng to lớn!

Còn có chính là, cực phẩm nguyên thạch, liền giống như mang thai mười năm, khó sinh a!

Là thật sự không nhiều!

“Tiểu hữu, cần gì chứ!”

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo cường giả không nhịn được nói rằng.

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “tiền bối thực sự là nói giỡn, muốn kiếm cực phẩm nguyên thạch, cơ hội nhưng là không nhiều! Đại gia từ ta luyện khí

bên trong, lẽ ra có thể nhìn ra, những này luyện khí, căn bản không phải bình thường con đường, có thể luyện chế ra đến, sau đó, còn có thể hay không thể luyện chế ra đến, ta cũng không biết!”

“Vì lẽ đó, tiền bối đừng trách ta lòng tham!”

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo cường giả, sắc mặt khó coi, còn lại Chư Tông đại lão, cũng đa số như vậy!

Vương Bảo cười nhạt nói, “nếu như các tiền bối, đều không nỡ lòng bỏ, vậy cũng dễ làm, ngày hôm nay phẩm khí đại hội, liền tới đây mới thôi đi! Nói đến, ta cảm thấy, này Thánh giả trang phục, lưu cho chúng ta Cổ Khí Tông, làm trấn tông chí bảo, cũng là không sai yêu!”

Chư tông cường giả gò má cuồng quất.

Không bán?

Này tại sao có thể!

Ngươi đem tâm can của chúng ta đều cho câu đi ra, bây giờ nói không bán?

Chúng ta một người một ngụm máu nhấn chìm ngươi ngươi có tin hay không?

Mà lúc này.

Tống Bác mặt già đỏ ửng, thình lình đứng lên, lớn tiếng nói, “Vương Bảo, ta cảm thấy ngươi quyết định này Kotarou trí! Ha ha ha, vậy thì làm như vậy đi!”

Chư tông cường giả sắc mặt đều đen lên, căm tức Tống Bác!

Mà Vương Bảo, cùng Tống Bác đối diện, thoả mãn cực kỳ!

Này tốc độ phản ứng, cho chưởng giáo ngươi điểm một vạn cái khen ngợi rồi

(

------oOo------

Chương 63: 3 Tiên đạo tràng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hay là thật sự bị Tống Bác cho động tác võ thuật!

Vì lẽ đó, vào giờ phút này, chư tông các đại lão ánh mắt, đều là có chút cuống lên.

Rất nhanh, một người mặc đạp long phục ông lão, đột nhiên cao giọng nói, "cực phẩm nguyên thạch! Liền cực phẩm nguyên thạch! Lão phu đại biểu Trảm Long Thành, ra giá mười vạn cực phẩm nguyên thạch!"

Tống Bác vào lúc này đột nhiên truyền âm Vương Bảo nói, "tiểu tử, đối với Trảm Long Thành ngươi cho ta khách khí một chút! Nếu bàn về Hỗn Loạn Chi Vực thế lực kia nhất gốc gác thâm hậu, này Trảm Long Thành có thể xếp hạng vị trí đầu não!"

Âm thanh tràn ngập kiêng kỵ.

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn Trảm Long Thành ông lão, sau đó liền cười nói, "tốt! Trảm Long Thành tiền bối ra giá, mười vạn cực phẩm nguyên thạch, có còn hay không càng cao hơn?"

Nửa ngày.

Từng đạo từng đạo âm thanh, vang lên.

"Mười lăm vạn!"

"Thiên Nguyên Tông, hai mươi vạn!"

"Lão phu đại biểu Trương gia, ra giá năm mươi vạn!"

""

Liên tiếp!

Chư Tông đại lão âm thanh, truyền vang bát phương!

Cổ Khí Tông các đệ tử, đều là âm thầm líu lưỡi!

Ước ao cực kỳ!

Này từng cái từng cái ra giá, nhưng là cực phẩm nguyên thạch! Đồ chơi này dù cho là Thần Phủ cảnh cường giả, cũng không có bao nhiêu!

Cuối cùng.

Làm giá trị, đứng ở hai triệu cực phẩm nguyên thạch sau khi.

Chư Tông đại lão, phun trào nhiệt huyết, từ từ biến mất!

Hai triệu cực phẩm nguyên thạch, này có thể nói là một cái giá trên trời, một viên cực phẩm nguyên thạch, đổi một vạn thượng phẩm, đều cung không đủ cầu, hơn nữa, căn bản không người đi đổi!

Đột nhiên.

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão đứng dậy, thấp quát, “Hai triệu, lại thêm ba viên Thiên Nguyên tinh phách!”

Chư Tông đại lão cả người chấn động!

Mang theo bất mãn, nhìn về phía Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão!

Đại gia!

Lòng tham không đủ a!

Các ngươi Thiên Nguyên Tông, cũng đã đem thành bộ Man Thần lực lượng đều tới tay!

Lại vẫn nghĩ, cũng đem Thánh giả trang phục bỏ vào trong túi?

Thật sự coi chúng ta không sánh bằng ngươi a!

Thiên Nguyên tinh phách là quý giá, thế nhưng, tương tự bảo vật quý giá, chúng ta cũng không phải là không có!

Đương nhiên.

Có thể nghĩ như vậy, cũng cũng chỉ có mấy cái tông môn!

Tuyệt đại đa số tông môn đại lão, nghe được Thiên Nguyên Tông ra giá, đều từng cái từng cái trong lòng chửi má nó!

Nửa ngày qua đi.

Trảm Long Thành Vấn Đạo ông lão, bỗng nhiên nhạt âm thanh nói, "Trảm Long Thành, hai triệu cực phẩm nguyên thạch, cộng thêm ba cái chân long xương sống lưng!"

Ầm!

Một lời đã ra, toàn trường đều kinh!

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, âm thanh kinh sợ nói, "Lưu huynh, chân long xương sống lưng? Trảm Long Thành, dĩ nhiên có chân long xương sống lưng?"

Chân long!

Cái gì là chân long?

Đó là ẩn chứa Đạp Tiên Long Tộc huyết thống hậu duệ, mới có thể có tư cách xưng hô!

Chân long vừa sinh ra, chính là Thần Phủ cảnh thực lực!

Theo thức tỉnh huyết thống, thực lực sẽ càng ngày càng mạnh, không chút khách khí nói, chân long thấp nhất, đều là vấn đạo tu vi!

Cho tới Đạp Tiên, cái kia dựa vào chính là cơ duyên!

Vì lẽ đó, chân long thập phần ít ỏi, tương tự, chân long xương sống lưng, cũng là như thế!

Vậy cũng là thật trên thân rồng, quan trọng nhất xương, ẩn chứa chân long quý giá nhất long nguyên!

Dù cho là một giọt long nguyên, cũng có thể làm cho một cái võ giả, tư chất tăng lên, từ bình thường, đổi là thiên tài!

Ba cái chân long xương sống lưng giá trị, đã vượt xa ba viên Thiên Nguyên tinh phách!

Chư tông cường giả kinh hãi chính là, Trảm Long Thành gốc gác, quá hắn mẹ bá đạo, dĩ nhiên có chân long xương sống lưng!

Long tộc hiếu chiến!

Đối với thương tổn Long tộc người, càng là có thù tất báo!

Nếu như bị Long tộc biết, Trảm Long Thành, có chân long xương sống lưng tồn tại, còn không được cả tộc đến chiến!

Trảm Long Thành, làm sao có thể, làm sao dám có chân long xương sống lưng?

"Ha ha!"

Trảm Long Thành Vấn Đạo ông lão nhạt cười một tiếng, ngạo khí vô song nói rằng, "chân long xương sống lưng, đáng là gì, ta Trảm Long Thành bên

trong, chí bảo vô số!”

Lời này nói quá bá đạo!

Chư Tông đại lão, đều là có chút hai mặt nhìn nhau!

Ai cũng biết, Hỗn Loạn Chi Vực rất nhiều thế lực, Trảm Long Thành, gốc gác thâm hậu nhất.

Nhưng là cũng chắc chắn sẽ không nghĩ đến, như thế thâm hậu!

Trảm Long Thành dám trước mặt nhiều người như vậy, nói ra bản thân nắm giữ chân long xương sống lưng, nói cách khác, người ta căn bản không sợ Long tộc trả thù!

Vậy cũng là không biết bao nhiêu năm trước, vạn ngàn thế giới bá chủ!

Liền Long tộc cũng không sợ, khe nằm, Trảm Long Thành đây là muốn trời cao a!

Cổ Khí Tông cao tầng ngồi vào, một đám cao tầng đều là hô hấp dồn dập, Tống Bác càng là con ngươi đỏ đậm, truyền âm Vương Bảo nói rằng, “đáp ứng hắn! Mau trả lời ứng hắn! Chân long xương sống lưng a! Vậy cũng là chân long xương sống lưng! Chỉ cần hấp thu trong đó một cái long nguyên, ngươi nguyên lực có thể có chứa long uy lực lượng, hơn nữa tư chất tăng lên, vượt quá sự tưởng tượng của ngươi!”

Vương Bảo híp mắt lại.

Không có chút nào động lòng!

Tư chất tăng lên?

Ta hà tất dùng chân long xương sống lưng!

Đợi ta tinh luyện giá trị đầy đủ, ta trực tiếp tinh luyện ta căn cốt tư chất, mạnh hơn tuyệt thế yêu nghiệt, cũng không sánh được ta!

Vì lẽ đó, Vương Bảo không có lập tức đáp ứng, mà là gõ gõ bán đấu giá bàn, nói rằng, “có còn hay không ra giá?”

Tống Bác đỡ trán thở dài!

Chư Tông đại lão lúc này đều có chút từ bỏ, nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên!

Khe nằm!

Ba cái chân long xương sống lưng, đều thỏa mãn không được hàng này khẩu vị?

Ngươi rất sao thật lớn dạ dày!

Có điều.

Này ngược lại là cơ hội!

Vì lẽ đó, Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão, lập tức lớn quát, “Năm viên! Năm viên Thiên Nguyên tinh phách!”

Trảm Long Thành Vấn Đạo ông lão, vẻ mặt có chút cứng ngắc, mang theo không quen, nhìn Vương Bảo một chút.

Vốn là, hắn đều cho rằng, nắm chắc phần thắng, nào có biết, bị Vương Bảo làm mất mặt!

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, con ngươi lập loè sương lạnh, đột nhiên đứng dậy, gầm nhẹ nói, “Thần Đan Tông, ra giá ba triệu cực phẩm nguyên thạch! Cộng thêm, một viên Tam Tiên Đạo Tràng, Đạo Tử Lệnh!”

Vừa dứt lời.

Toàn bộ đấu khí quảng trường, yên tĩnh một cách chết chóc!

Chư Tông đại lão, một mặt mộng bức nhìn Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, ngơ ngác nói không ra lời!

Nửa ngày!

Dồn dập kinh ngạc thốt lên lên!

“Tam Tiên Đạo Tràng, muốn mở ra sao?”

“Thần Đan Tông, dĩ nhiên này liền được Đạo Tử Lệnh?”

“Hơn nữa còn lấy ra”

“Này thật đúng là, nhất định muốn lấy được a!”

Chư Tông đại lão thần sắc phức tạp nhìn Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão.

Tam Tiên Đạo Tràng, nhưng là liên luỵ một tông vạn năm bí ẩn, trong truyền thuyết, ở Tam Tiên Đạo Tràng bên trong, có tiên nhân truyền thừa, đạo trường ngàn năm mở một lần, mỗi một lần mở ra, đều sẽ làm cho chư tông thu được chỗ tốt cực lớn!

Muốn tiến vào Tam Tiên Đạo Tràng, chỉ có nắm giữ một viên Đạo Tử Lệnh, mới có thể!

Hiện tại tiên nhân truyền thừa, vẫn không có tin tức!

Vì lẽ đó, mỗi một viên Đạo Tử Lệnh, giá trị đều không thể đánh giá!

Cho nhiều hơn nữa chí bảo, đều không đổi!

Bởi vì, vậy cũng là đại diện cho tiên nhân truyền thừa cơ hội!

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão mặt không hề cảm xúc.

Trong lòng, nhưng là liên tục cười lạnh!

Một đám ngu xuẩn, chúng ta Thần Đan Tông, nhưng là muốn trở thành thiên địa bá chủ tông môn, càng là bị thiên ân, lần này Tam Tiên Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, Thần Đan Tông trực tiếp được hai viên!

Tình huống như thế, gần như không tồn tại!

Nắm một viên để đổi, đây là Thần Đan Tông chưởng giáo hạ lệnh, nếu không, Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, cũng không có cái quyền này hạn!

Mà cái giá này vừa ra.

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, không tin Vương Bảo không đáp ứng!

(

------oOo------

Chương 64: Các ngươi không có ra giá tư cách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão tự nhận định liệu trước, bày mưu nghĩ kế, tự tin cực kỳ, ngồi chắc Điếu Ngư Đài.

Thánh giả trang phục, này một làn sóng tuyệt bức ổn!

Đáng tiếc a!

Hắn không biết Vương Bảo a!

Hàng này làm sao có khả năng như vậy ung dung nhường Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão toại nguyện đây?

Dù cho, ngươi lấy ra Tam Tiên Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh.

Vậy thì như thế nào?

Theo ta có len sợi quan hệ?

Không phải là tiên nhân truyền thừa sao? Ta hiếm có: Yêu thích?

Cao hứng, này Đạo Tử Lệnh, chính ta đi làm một cái là được rồi!

Ngươi cho rằng, này sóng ổn? Ha ha ha, ăn ngay nói thật, nếu như, ngươi không phải Thần Đan Tông, như vậy, thật là có một khả năng nhỏ nhoi!

Thế nhưng ai bảo, các ngươi là Thần Đan Tông!

Lúc trước mối thù, vừa mới qua đi bao lâu a, ta là người như thế nào, trong lòng các ngươi một điểm b mấy đều không có sao?

Khóe miệng xẹt qua một vệt âm hiểm cười.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, đột nhiên nói rằng, “tốt! Thiên Nguyên Tông, hai triệu cực phẩm nguyên thạch, năm viên Thiên Nguyên tinh phách, có còn hay không ra giá? Nếu như không có, này Thánh giả trang phục, liền về Thiên Nguyên Tông hết thảy yêu!”

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, vẻ mặt cứng lại rồi.

Còn duy trì muốn nói chuyện mỉm cười.

Vừa nãy, hắn đúng là muốn chờ đến Vương Bảo gõ chùy, sau đó hắn ở khách khí khách khí, thuận tiện trang cái bức.

Nhưng là.

Ai nghĩ đến nghe nghe, vị liền không đúng!

Ma trứng!

Hắn đây mẹ cái gì quỷ?

Tình huống gì a?

Làm sao liền thành Thiên Nguyên Tông ra giá?

Lão tử ra giá ba triệu cực phẩm nguyên thạch cộng thêm một viên Tam Tiên Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, này ra giá bị ngươi ăn a?

Lẽ nào hàng này không nghe thấy?

Không thể a!

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão trong lòng nhấc lên từng đạo từng đạo rít gào nhổ nước bọt, mà những người khác, nhưng là hai mặt nhìn nhau, cảm giác được cực kỳ mờ mịt.

Này không đúng a!

“Tiểu hữu! Ngươi đúng hay không nghe xóa? Chúng ta Thần Đan Tông, ra giá ba triệu cực phẩm nguyên thạch thêm vào một viên Tam Tiên Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, giá tiền này, đã vượt qua Thiên Nguyên Tông!”

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão sâu hút một hơi khí lạnh, trầm thấp cực kỳ quát.

Vương Bảo liếc hàng này một chút.

Sau đó liền cười lạnh nói, “tiền bối, thực sự là xin lỗi a, đối với ta mà nói, đối với ngày hôm nay cái này buổi đấu giá mà nói, Thần Đan Tông, không có ra giá tư cách!”

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, gò má điên cuồng co giật, đều có chút vặn vẹo.

Thật sự bị Vương Bảo suýt nữa khí qua vác đi!

Khe nằm!

Nói cái gì đó?

Ngươi rất sao đúng hay không điên rồi?

Ta Thần Đan Tông, không có ra giá tư cách?

Lời này, ngươi để cho các ngươi chưởng giáo Tống Bác tới nói, hắn cũng không dám!

Còn lại Chư Tông đại lão, hơi híp mắt, nhìn Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, trong lòng đột nhiên có loại không tên thoải mái.

Đại gia!

Nhường ngươi rất sao trang bức!

Nhường ngươi rất sao liền Tam Tiên Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, đều lấy ra!

Hiện tại thế nào?

Ngu ngốc chứ?

Há hốc mồm chứ?

Bị làm mất mặt chứ?

Tam Tiên Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh quý giá nữa, tính sợi lông dây? Ngươi xuất liên tục giá tư cách đều không có, ha ha ha!

Thần Đan Tông võ giả, căm phẫn sục sôi!

Cái kia Vấn Đạo ông lão, nhưng là từng chữ từng chữ quát, “Này! Là! Vì sao?”

Vương Bảo sắc mặt không hề thay đổi, lạnh lùng nói, “Tại sao? Ngươi lẽ nào thật sự không đếm sao? Các ngươi Thần Đan Tông, nói không giữ lời! Ngay mặt một bộ, sau lưng một bộ, ta không tin được các ngươi!”

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, ngột ngạt đến nội thương.

Giời ạ trứng, này đã là ở nắm Thần Đan Tông danh tiếng đấu võ!

“Tiểu bối, ngươi chớ có làm càn!”

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão lệ quát một tiếng nói.

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, " làm sao? Ta nói còn có giả? Ta hỏi ngươi,

Lúc trước ta thắng Thần Đan Tông, ba viên Bổ Thiên Đan! Nhiều ngày như vậy qua đi, ngươi đúng là nói cho ta, đan đây? A? Bổ Thiên Đan đi đâu rồi?

Đừng nói cho ta, các ngươi còn ở hiện luyện đây! Cho rằng ta không biết, ta xem các ngươi chính là không muốn cho!"

“Ta thắng các ngươi tông môn Lâm Lang luyện khí, thắng Lâm Lang luyện đan, lại một chiêu giải quyết hắn! Ba viên Bổ Thiên Đan, ta thắng được chuyện đương nhiên, các ngươi, vì sao không cho?”

“Như các ngươi loại này không có một chút nào tín dự tông môn, đừng nói ra giá một viên Tam Tiên Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, ngươi chính là đem tiên nhân truyền thừa cho ta, ta, dám, muốn, sao?”

Vô hình bên trong lại tinh tướng.

Vương Bảo nghe tăng vọt tinh luyện giá trị, trong lòng cười to.

Mà mọi người, là thật sự có chút kinh sợ!

Thần Đan Tông Lâm Lang, đây chính là Hỗn Loạn Chi Vực nổi danh thiên kiêu, đặc biệt là luyện đan một đạo, càng bị xưng là Thần Đan Tông vạn cổ thiên tài!

Luyện khí thua, luyện đan dĩ nhiên cũng thua? Cuối cùng luận võ còn thua? Khe nằm, hắn đây mẹ là toàn phương vị nghiền ép a! Hàng này nguyên lai những phương diện khác, cũng là như thế treo!

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, ngực khó chịu mê muội, hô hấp không khoái!

Thế nhưng.

Hắn không lời nào để nói!

Bổ Thiên Đan, ròng rã ba viên!

Đúng là nợ người ta!

Cái này không có cách nào nói lý đi!

Chuyện này đả kích Lâm Lang, đêm không thể chợp mắt, được gọi là Thần Đan Tông sỉ nhục lớn nhất!

Bởi vì không cam lòng, vì lẽ đó, Thần Đan Tông nghĩ ép ép một chút Vương Bảo cùng Cổ Khí Tông, này Bổ Thiên Đan, qua một thời gian ngắn lại nói!

Vạn vạn không ngờ tới.

Lại bị Vương Bảo nắm lấy bím tóc!

"Làm sao? Không nói lời nào? Được đó, ngươi nếu như hiện tại đem Bổ Thiên Đan cho ta, ta liền cho ngươi ra giá tư cách! Ngươi cầm được đi ra sao?"

Vương Bảo lạnh lùng cười, đưa bàn tay ra.

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão gắt gao nặn nặn nắm đấm, không khí đều tựa hồ bị bóp nát!

Vẫn là không lời nào để nói!

Bổ Thiên Đan cỡ nào quý giá, hắn lần này đi ra, liền không nghĩ tới việc này, làm sao sẽ bên người mang theo?

"Xem đi! Này không trách ta a! Ta để những người khác tiền bối phân xử thử, chuyện này, ta làm cũng không sai!" Vương Bảo ôm cánh tay, nhạt âm thanh mở miệng nói.

Còn lại Chư Tông đại lão, đặc biệt là Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão, căn cứ chết đạo hữu không chết bần đạo nguyên tắc, bỏ đá xuống giếng lên.

"Không sai, xác thực không chân chính!"

"Khụ khụ, Thần Đan Tông danh dự ngược lại không tệ, nhưng là, ngươi không cho người ta đan dược, người ta không tin ngươi, điều này cũng

không sai!”

“Ta xem Thần Đan Tông vẫn là trước tiên đem Bổ Thiên Đan đưa tới nói sau đi!”

“Đây là muốn quỵt nợ đi!”

Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão ánh mắt lập loè sự thù hận, lạnh như băng liếc mắt nhìn Chư Tông đại lão, thế nhưng không ai chim hắn!

Đại gia kẻ tám lạng người nửa cân, ai sợ ai a, ngươi trừng chúng ta có cái lông dùng!

Cổ Khí Tông cao tầng ngồi vào, Tống Bác dở khóc dở cười nhìn tình cảnh này, triệt để không nói gì, có điều, hắn không nói gì, Cổ Khí Tông cao tầng, đối với chuyện này cũng báo lấy thái độ lạnh lùng, đối với Thần Đan Tông nói không giữ lời, bọn họ kỳ thực cũng là oán niệm thâm hậu.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên vỗ một cái bán đấu giá chuỳ (nện), lớn quát, “Nếu không người ra giá, như vậy ta tuyên bố, Thánh giả trang phục, về”

“Chậm đã!”

Đột nhiên.

Trảm Long Thành Vấn Đạo ông lão, quát to một tiếng, đứng dậy, trầm giọng nói rằng, “Trảm Long Thành, ngoại trừ lần trước tăng giá, mặt khác lại thêm một viên Chân Long Đan!”

Toàn trường yên lặng như tờ.

Mà Vương Bảo, nhưng là híp mắt lại, cũng mặc kệ Chân Long Đan, là cái cái gì quỷ, bán đấu giá chuỳ (nện) vừa rơi xuống, âm thanh vang tận mây xanh.

“Thánh giả trang phục, về Trảm Long Thành hết thảy, bản luyện khí sư chính thức tuyên bố, lần này phẩm khí đại hội, kết thúc mỹ mãn”

(

------oOo------

Chương 65: Rời đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phẩm khí đại hội kết thúc!

Thế nhưng chư tông các đại lão nhưng là cảm giác chưa hết thòm thèm!

Tuy rằng trước đối với Vương Bảo thủ đoạn, rất có lời oán hận, thế nhưng, bọn họ ly biệt thời gian, đối với Vương Bảo, được kêu là một cái khách khí!

Đương nhiên, ngoại trừ Thần Đan Tông!

Thần Đan Tông cái kia Vấn Đạo ông lão cùng còn lại võ giả, đều là hận không thể đem Vương Bảo cho hoạt lột nuốt sống!

Đại gia!

Thần Đan Tông danh tiếng, cho cái tên này đả kích hỏng rồi!

Hiện tại ai cũng biết, Thần Đan Tông nợ người ta đan dược không cho!

Nói không giữ lời là không chạy!

Then chốt là, Thánh giả trang phục không bắt, Thần Đan Tông sau đó chuyện làm ăn, nhất định sẽ chịu đến đại đại tàn phá!

Cũng không tâm tư phản ứng Vương Bảo, Thần Đan Tông Vấn Đạo ông lão, mang người cấp tốc rời đi, mau mau tìm chưởng giáo thương lượng chuyện này đi tới!

Sau lần đó mấy ngày, Cổ Khí Tông cuộc bán đấu giá này, truyền vang ra, gây nên vô số người thán phục, sau đó, một cái danh hiệu, lan truyền nhanh chóng, vậy thì là “Luyện Ma”!

Không sai.

Vương Bảo luyện khí thủ đoạn, xuất thần nhập hóa, gọi luyện thần đều không quá đáng!

Thế nhưng, cái tên này quá tiện, vì lẽ đó, thì có người cho hắn nổi lên cái Luyện Ma tên tuổi!

Vương Bảo cũng nghe nói, đúng là không đáng kể, ngược lại đều là doạ người, Thần Ma đều giống nhau!

Đang nhìn mình tăng vọt tinh luyện giá trị, Vương Bảo trong lòng hồi hộp, lần đấu giá này sẽ, đầy đủ cho hắn cống hiến hơn 12,000 tinh luyện giá trị!

Không nghi ngờ chút nào, đây là một khoản tiền lớn!

Vương Bảo đều đang do dự, nên xài như thế nào!

Hơn nữa Vương Bảo, vào giờ phút này, đã có muốn rời khỏi Cổ Khí Tông ý nghĩ.

Ở luyện khí một đạo, hắn đã đạt đến thất diệp luyện khí sư, mà như nghĩ tiến thêm một bước nữa, liền phiền phức, tu vi không tới hỏi, cảm ngộ không tới nói bao hàm, căn bản là không có cách luyện chế ra đạo khí!

Vì lẽ đó, lại ở lại ở Cổ Khí Tông, liền để Vương Bảo cảm giác được đặc biệt nóng ruột.

Dù sao, không trang tàn nhẫn bức không được a!

Xem ra, là thời điểm rời đi Cổ Khí Tông!

Sau ba ngày.

Tống Bác ở chưởng giáo đại điện, xoa xoa Man Thần lực lượng trang phục mũ giáp, nụ cười trên mặt căn bản không ngừng được.

Ba loại luyện khí trang phục, mỗi một loại, chỉ có thể luyện chế ba bộ, sau đó bản vẽ sẽ biến mất, lại nghĩ luyện chế, sẽ không có thần hiệu.

Vì lẽ đó, Vương Bảo trực tiếp mỗi dạng luyện chế ba bộ, bấn đấu giá ra một bộ, chính mình lưu bộ tiếp theo, cho tông môn một bộ!

Tống Bác đối với này, quả thực là cảm động đến rơi nước mắt, suýt chút nữa đem Vương Bảo xem là tổ tông cung lên, thái độ trước nay chưa từng có tốt, này không, đã cùng lão tổ câu thông được rồi, lựa chọn một cái ngày tốt, lập tức bái lão tổ sư phụ!

Chỉ có điều.

Tống Bác ý nghĩ, là vô cùng tốt.

Đáng tiếc, Vương Bảo không theo hắn nguyện a!

Chương Mộc đại sư bước nhanh bước vào chưởng giáo đại điện, sau khi đi vào liền gấp giọng nói, “chưởng giáo, việc lớn không tốt!”

Tống Bác ngẩng đầu, tức giận nói, “Lại ra chuyện gì?”

Chương Mộc cười khổ nói, “là Vương Bảo, hắn hắn rời nhà trốn đi!”

Dát?

Rời nhà trốn đi?

Nháo đây?

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?” Tống Bác hét lớn.

Chương Mộc bất đắc dĩ nói, “Ta vốn là muốn tìm Vương Bảo, nhờ một chút con đường luyện khí, cái nào nghĩ đến, sau khi tiến vào liền chỉ nhìn thấy một phong thư, ngài xem một chút đi!”

Dứt lời.

Chương Mộc đánh ra một phong thư, rơi vào Tống Bác trước mặt.

Tống Bác mở ra, càng xem càng phiền muộn!

Trong thư không nhiều lời, cơ bản ý tứ là Vương Bảo chính mình cảm giác luyện khí gặp phải cái gáy, nghĩ muốn đi ra ngoài đi một chút, xin mời chưởng giáo không muốn mong nhớ vân vân!

"Hồ đồ!"

Tống Bác vỗ một cái cái bàn tay vịn!

Chương Mộc cười khổ nói, "chưởng giáo, làm sao bây giờ?"

Tống Bác hít một hơi, cảm giác nghẹn đến hoảng!

Sao làm?

Còn có thể sao làm?

Chẳng lẽ bắt hắn trở lại?

"Thôi! Theo hắn đi thôi!"

Tống Bác vô lực phất phất tay.

Đã sớm biết,

Tiểu tử này không phải cái bớt lo chủ, hi vọng tiểu tử này chơi đủ rồi, nháo được rồi, còn biết trở về đi!

Vương Bảo đi vội vàng!

Bởi vì hắn biết, Tống Bác khẳng định không vui chính mình rời đi!

Đối với Cổ Khí Tông, Vương Bảo cũng là có cảm tình, thế nhưng vì báo

thù, Vương Bảo nhất định sẽ không cả đời chờ ở Cổ Khí Tông.

Cũng không có ở suy nghĩ nhiều, Vương Bảo từ Hư Khí Lâu nơi đó, muốn tới một phần bản đồ, liền chạy phía nam, một đường xuôi nam!

Trùng hợp chính là.

Hỗn Loạn Chi Vực, ở nhất phương bắc.

Mà Thái Nhất Tông, nhưng là ở nhất phía nam!

Vương Bảo suy nghĩ, chính mình một đường hướng nam, đến Thái Nhất Tông địa bàn thời điểm, chính mình cũng có thể đủ mạnh!

Liền như thế vừa đi vừa nghỉ.

Đói bụng đánh đi rừng vị.

Mệt mỏi tùy ý tìm một chỗ chợp mắt vừa cảm giác!

Vương Bảo hào hiệp cực kỳ.

Đuổi gần nửa tháng con đường, Vương Bảo lúc này mới Du Nhiên tự đắc đi lên.

Gần nửa tháng không trang bức, Vương Bảo cũng ngứa a, đã nghĩ làm một ít chuyện làm!

Đi về phía trước không bao lâu.

Vương Bảo trước mắt chính là sáng ngời.

Phía trước có rất nhiều người!

Hoặc là nói, là một đám người, vây quanh hai cái che lại lụa trắng nữ tử!

Một đám người kia bên trong, có một cái thân mang cẩm bào thanh niên,

sắc mặt hư trắng (Haku), hạ bàn bất ổn, vừa nhìn chính là mê muội với tửu sắc hạng người, lúc này chính lộ ra tà ý ánh mắt, nhìn chằm chằm cái kia hai cô gái.

Thân là sắc trung chi long.

Thích Khôn đối với nữ nhân, có loại thiên nhiên giám định thuật.

Tuy rằng hai cô gái, đều khăn che mặt, thế nhưng, Thích Khôn lấy chính mình chơi gái kinh nghiệm nhiều năm đến bảo đảm, hai cô gái này, tuyệt bức là đại mỹ nhân!

Ôi, cách đến gần rồi chút, còn có không tên mùi thơm cơ thể.

Mỹ nữ không chạy!

"Hai vị cô nương, đây là muốn đi đâu a? Tại hạ Lưu Vân Thành Thích Khôn, nghĩ mời hai vị cô nương đồng hành, không biết có thể hay không?"

Thích Khôn cười hì hì, đương nhiên, cười rất ngân đãng!

Tiểu đệ của hắn dồn dập gào to lên, từng cái từng cái lưu manh.

Hai cô gái khăn che mặt vẻ mặt, đều là cực lạnh, một cái trong đó đột nhiên nói rằng, "tiểu thư, có muốn hay không ta"

Một cái khác nữ tử ánh mắt chớp qua một vệt do dự, nàng này vẫn là lần thứ nhất đi xa nhà, cũng là lần đầu đụng tới tình huống như thế.

Mà giữa lúc nữ tử, nghĩ là đem bọn họ đánh chết, vẫn là đánh cái nửa thời điểm chết.

Liền nghe được quát to một tiếng kéo tới, "Khe nằm, ban ngày ban mặt, sáng sủa càn khôn, bọn ngươi tiện nhân, mau chóng nhận lấy cái chết!"

Âm thanh như lôi đình nổ tung, nhường mọi người cả người chấn động.

Thích Khôn sắc mặt cấp tốc âm trầm lại, xoay người, xem hướng về phía sau, sau đó sau một khắc hắn liền mộng bức.

Liền nhìn thấy một đạo hàng dài giống như hư huyễn đại ấn, chen chúc kéo tới, cuồng bạo kình phong, thổi Thích Khôn tóc đều ngổn ngang.

Không chờ hắn phản ứng lại, đại ấn liền rơi vào bên cạnh hắn tiểu đệ trên người, trong nháy mắt, nương theo từng đạo từng đạo rầm rầm tiếng ngã xuống đất, có thể đứng, cũng chỉ còn sót lại hắn cùng hai cô gái!

Thích Khôn con ngươi co rút nhanh, cả người run run một cái!

Ta cái đại tào, hắn đây mẹ là ai vậy? Một lời không hợp liền động thủ, bị điên rồi? Lão tử chiêu ngươi chọc giận ngươi?

Hít sâu một hơi, Thích Khôn chỉ vào gánh vác bắt tay, tiêu sái cực kỳ từng bước một đi tới Vương Bảo, lớn tiếng nói, “hỗn đản, ngươi biết ta là ai sao? Ta là Lưu Vân Thành thiếu thành chủ, ngươi dám như vậy đối với ta, cha ta sẽ làm thịt ngươi!”

Vương Bảo lông mày nhíu lại.

Yêu a!

Thiếu thành chủ?

Địa vị rất cao mà!

Đã như vậy, vậy ta thì càng đến đánh ngươi

(

------oOo------

Chương 66: 1 mảnh xuân về hoa nở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với với sự uy hiếp của chính mình.

Thích Khôn hối hận rồi!

Thật sự, trong lòng hối hận rồi!

Thế nhưng, hắn lại rất không cam tâm, bởi vì, hắn cảm giác mình làm không sai a, thời điểm trước kia, hắn không phải không gặp phải anh hùng cứu mỹ nhân gia hỏa, nhưng là ở hắn lấy ra gia tộc sau khi, liền từng cái từng cái biến thành sợ bức!

Cái nào giống như bây giờ

"Đùng đùng đùng"

Liên tiếp bạt tai âm thanh, không ngừng vang lên.

Vương Bảo liền như thế bám vào y phục của hắn cổ áo, như thế lôi hắn, con ngươi theo dõi hắn, ở trên cao nhìn xuống nhìn hắn, cái tay còn lại không ngừng hướng về trên mặt của hắn bắt chuyện.

Mỗi một lần vung dưới.

Tốc độ không nhanh.

Nhưng cũng phảng phất dùng hết toàn lực!

Thích Khôn gò má lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, sưng lên, trên mặt vẻ mặt, do phẫn nộ không cam lòng, chuyển biến hoảng sợ sợ sệt.

Vương Bảo âm thanh cực lạnh một bên quất hắn một bên nói thầm.

“Thiếu thành chủ đúng không?”

“Uy hiếp ta đúng không?”

“Thiếu thành chủ đúng không?”

“Uy hiếp ta đúng không?”

Lăn qua lộn lại, liền như thế hai câu!

Thích Khôn tan vỡ!

To lớn hoảng sợ tập kích hắn, hắn cảm thấy đến lại như thế tiếp tục đánh, hắn có thể sẽ thành là thứ nhất cái bị người dùng bạt tai quất chết đáng thương em bé!

Vì lẽ đó, Thích Khôn thừa dịp Vương Bảo bạt tai trống rỗng, miễn miễn cưỡng cưỡng, vô cùng đáng thương cứng bỏ ra đến vài chữ, tạo thành một câu nói.

“Đúng! Đúng! Ta! Sai!!”

Vương Bảo thu tay lại.

Sau đó, vứt rác rưởi như thế, đem Thích Khôn ném tới trên đất.

Đập đánh một cái bàn tay, Vương Bảo cười lạnh nói, “đại lão gia, không biết cố gắng tu luyện hướng lên trên, liền biết đùa giỡn người ta cô nương, nói cho ngươi, lại bị ta gặp được ngươi làm chuyện như vậy, ta vương Vương Trùng Dương quất chết ngươi!”

Ưỡn ngực!

Ngẩng đầu!

Vương Bảo đại nghĩa lẫm nhiên, đầy người chính khí đạp bước rời đi!

Không hề liếc mắt nhìn cái kia hai cô gái một chút.

Mà mãi đến tận Vương Bảo đi ra ngoài thật xa, hai cô gái, này mới phản ứng được.

Lâm Ninh Nguyệt khẽ nhếch miệng nhỏ nuốt khẩu khí, lúc này mới nũng nịu nói, "công tử chờ đã"

Vương Bảo không quay đầu lại, chỉ là tùy ý khoát tay áo một cái, nói rằng, "thế đạo hiểm ác, hai vị cô nương vẫn là sớm một chút về nhà đi!"

Lâm Ninh Nguyệt đôi mắt đẹp chớp a chớp, nhìn Vương Bảo bóng lưng, trên mặt vẻ mặt, không nói ra được quái lạ, nàng hầu gái tiểu Đào lúc này cau mày, nói rằng, "tiểu thư, cái tên này xử lý như thế nào?"

Thích Khôn đã co quắp thành một đoàn, rúc ở đây bên trong không nhúc nhích.

Lâm Ninh Nguyệt dửng dưng như không phất tay một cái nói, "không cần để ý đến hắn! Chúng ta đi!"

Dứt lời, trực tiếp hướng về Vương Bảo phương hướng ly khai mà đi, tiểu Đào tựa hồ có hơi không cam lòng, trước khi đi còn đạp Thích Khôn một cước.

Thích Khôn chờ đến hết thảy mọi người sau khi rời đi, lúc này mới bụm mặt bò lên, tiểu đệ của hắn cũng dồn dập đứng lên, xem Thích Khôn khắp nơi phun lửa!

Tiến lên liền quyền đấm cước đá!

"Tê liệt, từng cái từng cái trơ mắt nhìn thiếu gia ta chịu đòn, nằm ở nơi đó giả chết! Lão tử nuôi các ngươi là làm gì?"

Thích Khôn tiểu đệ tiếng trầm chịu đòn, cũng không phản bác, trên mặt vẻ

mặt, thập phần oan ức!

Khe nằm, chúng ta đúng là nhớ tới đến a, nhưng là, tên kia nhiều trâu bò thiếu thành chủ trong lòng ngươi không điểm b mấy sao? Chúng ta lên cũng là uổng phí, hà tất lên đây!

Đánh xong tiểu đệ, ra hả giận!

Thích Khôn con ngươi lập loè vô cùng sự thù hận, nghiến răng nghiến lợi, nắm nắm đấm gầm nhẹ nói, "Mã Đức! Tên khốn kia đi phương hướng, chính là Lưu Vân Thành, chúng ta vậy thì trở về thành, nói cho cha ta biết! Lão tử muốn cho tiểu tử này, chết không toàn thây!"

Vương Bảo tâm tình vô cùng tốt, một đường tiến lên, trên đường đụng tới mấy người, hỏi thăm một chút, liền chạy Lưu Vân Thành đi tới!

Cho tới vì sao đi Lưu Vân Thành.

Đó còn cần phải nói sao?

Ta đều để người ta thiếu thành chủ đánh thành đầu heo, đối phương tìm không được ta trả thù làm sao bây giờ?

Phải đi a!

Vào giờ phút này Vương Bảo,

Tu vi vẫn là Khí Hải sơ kỳ!

Thế nhưng, hắn Khí Hải số lượng, trải qua khoảng thời gian này nỗ lực tu luyện, đã đạt đến bảy cái!

Hắn Khí Hải, nhưng là nhất hoàn mỹ nhất Khí Hải, bảy đại Khí Hải làm cho Vương Bảo sức chiến đấu, đã có thể cùng Trúc cơ cảnh tu sĩ chống lại!

Hơn nữa tinh Luyện Binh dụng cụ!

Vương Bảo đối mặt Trúc Cơ trung kỳ, cũng không uý kỵ tí nào!

Coi như là đụng tới cứng rắn, đánh không lại, cũng không có chuyện gì, Vương Bảo có thừa biện pháp bỏ của chạy lấy người!

Vì lẽ đó.

Nếu làm sự tình, vậy thì phải vẫn tiếp tục làm!

Dùng gân nửa ngày.

Vương Bảo rốt cục bước vào Lưu Vân Thành.

Đây là một cái không lớn thành trì.

Vương Bảo vào thành sau khi, không có lập tức đi, mà là ở cửa thành Du Nhiên loanh quanh.

Dần dần, Lâm Ninh Nguyệt cùng hầu gái tiểu Đào, cũng đi vào trong thành trì, Vương Bảo bắt đầu trốn, hai cô gái đúng là không phát hiện hắn.

Sau đó.

Gò má sưng một mảnh tái nhợt Thích Khôn, mang theo một đám tiểu đệ, khắp nơi sát khí bước vào thành trì!

Vương Bảo sáng mắt lên, làm bộ xem đồ vật dáng vẻ, lúc này mới đi tới đại lộ, sau đó hướng về phía trước đi đến!

Này vừa lộ diện, Thích Khôn không thấy hắn, thế nhưng tiểu đệ của hắn bên trong có người mắt sắc, dụi mắt, xác nhận một hồi, lúc này mới bước nhanh về phía trước, đi tới Thích Khôn bên tai run giọng nói, “lão đại, tên khốn kia”

Thích Khôn thân thể chấn động, theo tiểu đệ chỉ phương hướng nhìn sang, nhất thời kích động!

Khe nằm, cũng thật là hắn!

“Nhanh đi theo ta! Đi tìm cha ta!”

Thích Khôn được kêu là một cái sướng rên, hắn tuy rằng ảo tưởng Vương Bảo sẽ tiến vào Lưu Vân Thành, thế nhưng, này tỷ lệ không lớn không nhỏ, Thích Khôn đối với này, chỉ là ôm có một ít hi vọng mà thôi, cái nào nghĩ đến, mới vừa vào thành, liền đụng tới cái này giết ngàn đao!

“Ngươi đi theo hắn, cẩn thận một chút, nhìn hắn đi nơi nào!”

Thích Khôn sai khiến một cái trong đó tiểu đệ!

Vậy tiểu đệ đáp ứng, đuổi theo sát Vương Bảo bước chân!

Mà Thích Khôn, nhưng là nhanh chóng chạy phủ thành chủ mà đi!

Vương Bảo đã sớm phát hiện sau lưng Thích Khôn tiểu đệ, trong lòng cười thầm, sau đó tùy ý tìm một cái tửu lâu, muốn một bàn món ăn, liền bắt đầu chờ đợi mặc bức thời khắc đến!

Chỉ có điều.

Khác Vương Bảo cảm giác được bất ngờ chính là.

Mới vừa chưa ngồi được bao lâu, món ăn còn chưa lên, bên tai, đột nhiên vang lên một đạo kinh hỉ cực kỳ âm thanh, “Vương Vương sư?”

Vương Bảo sững sờ, theo tiếng nhìn sang.

Người nói chuyện, là cái thanh niên, liền từ hắn mặt bên cái túi sương bên trong đi ra.

Lúc này bình tĩnh đứng ở nơi đó, trên mặt mang theo nghi ngờ không thôi, chờ đến Vương Bảo quay đầu, hàng này trên mặt, nhất thời xuất hiện mừng như điên, hết sức kích động bước nhanh đi tới Vương Bảo trước người,

cung cung kính kính chắp tay nói, “không nghĩ tới thực sự là Vương sư! Vương sư được!”

Vương Bảo khá là phiền muộn, “Ngươi là”

Thanh niên nghe vậy không khỏi có chút lúng túng, nói rằng, “Vương sư khả năng không quen biết ta, thế nhưng, mấy ngày trước Vương sư phong độ, ta nhưng là đời này đều sẽ không quên a! Tại hạ Kỳ Hoàng Tông Tiết Quý, ngày đó bồi tiếp tông môn trưởng bối, tham gia Cổ Khí Tông phẩm khí đại hội, chứng kiến Vương sư phong thái, đến nay kính nể cực kỳ!”

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Ma trứng, ngày đó đi Cổ Khí Tông chư tông cường giả, nói nhiều không ít, nói ít không ít, thế nhưng, này Hỗn Loạn Chi Vực lớn như vậy, dĩ nhiên ở một tòa thành nhỏ, đụng tới người quen, cũng là say rồi!

Tiết Quý hít một hơi.

Trái tim của hắn, vào giờ phút này, đang nhanh chóng nhảy lên!

Vương Bảo là ai? Vậy cũng là Luyện Ma!

Như sao chổi bình thường quật khởi, được gọi là luyện khí một đạo, có tiền đồ nhất nhất hắn mẹ trâu bò luyện khí sư!

Ngày đó Kỳ Hoàng Tông ba loại luyện khí trang phục bán đấu giá, mỗi một loại đều ra giá, thế nhưng, nhưng ôm nỗi hận bại trận!

Về tông sau khi, tông môn Vấn Đạo đại lão, không biết có bao nhiêu thương tiếc.

Tiết Quý biết, chính mình cơ duyên, giáng lâm!

Người khác không đụng tới Vương Bảo, hắn nhưng là đụng tới, này không phải là mình cơ duyên, là cái gì?

Nếu là cố gắng hầu hạ một phen, càng sâu, cùng Vương Bảo, leo lên một chút giao tình, lại rất: Gì, xưng huynh gọi đệ cái gì, A ha ha ha ha!

Khe nằm, ta tiền đồ, một mảnh xuân về hoa nở

(

------oOo------

Chương 67: Vua hố a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiết Quý đang suy nghĩ gì, Vương Bảo đương nhiên không biết.

Vương Bảo lúc này suy nghĩ chính là, chính mình đúng hay không nên chuyển sang nơi khác.

Dù sao, đợi lát nữa nhưng là sẽ có phiền phức tới cửa.

Chỉ là.

Chưa kịp Vương Bảo làm ra quyết định kỹ càng, Tiết Quý liền trực tiếp ngồi xuống, đồng thời lớn tiếng nói, "tiểu nhị, lên hai ấm rượu ngon nhất!"

Sau khi nói xong.

Tiết Quý cười ha ha đối với Vương Bảo nói rằng, "Vương sư, quán cóc này không có gì đặc sắc, thế nhưng, tửu nhưỡng nhưng là vô cùng tốt, hi vọng Vương sư không muốn ghét bỏ này phàm tục chi rượu!"

"Chính là không biết Vương sư lần này đi ra, vì chuyện gì? Thực không dám giấu giếm, tại hạ cùng Lưu Vân Thành thành chủ, vẫn là rất có giao tình! Vương sư như cần giúp đỡ, tiểu nhân nhất định sẽ toàn lực ứng phó!"

Vương Bảo gò má vừa kéo!

Cái gì đồ chơi?

Ngươi cùng Lưu Vân Thành chủ có giao tình?

Khe nằm!

Vậy đợi lát nữa ta đúng hay không cũng phải đem ngươi cho một khối thu

thập?

Vương Bảo được kêu là một cái chán ngán a, sắc mặt có chút không dễ nhìn!

Nhìn thấy Vương Bảo vẻ mặt, Tiết Quý trong đầu, đột nhiên một đột, lại cực kỳ mờ mịt.

Lẽ nào tự mình nói sai? Không thể a, ta không nói cái gì qua dây chứ?

“Ừm... Ta còn có việc! Chúng ta hẹn gặp lại đi!”

Vương Bảo đứng dậy, âm thanh bình thản, sau đó liền hướng dưới lầu đi đến!

Tiết Quý cuống lên!

Liền vội vàng đuổi theo.

Đầy bụng oan ức, mới vừa muốn nói chuyện, sau một khắc, liền xem đến lúc này từ thang lầu khẩu, đi tới một đám hàng!

Người cầm đầu, chính là Thích Khôn!

Sau đó, Thích Khôn cùng Vương Bảo, đối lập mà nhìn.

Nửa ngày.

Thích Khôn ngột ngạt âm thanh kích động, vang lên, “Ha ha ha! Thực sự là đạp phá thiết hài vô mịch xử, chiếm được toàn không uổng thời gian! Chết hỗn đản! Ngươi nằm mộng cũng muốn không tới chứ? Nơi này, chính là Lưu Vân Thành, mà ngươi, chết tử tế không chết, đến nơi này, đồng thời, cha ta ngay ở tửu lâu này ăn cơm!”

Dứt lời!

Thích Khôn âm thanh, trở nên thê thảm, rít gào nói, “cha! Còn không mau

đi ra, ngươi xem một chút con trai của ngươi, đều bị đánh thành ra sao!”

Vương Bảo thở dài một tiếng.

Cảm giác mình này bức nhất định phải nghiêng tiết tấu!

Đúng như dự đoán.

Đi theo phía sau hắn Tiết Quý, cả người rung mạnh, trong nháy mắt, liền đem nắm đến ngọn nguồn, chẳng trách Vương sư vốn đang trên mặt mang cười, thế nhưng hắn một câu nói rơi xuống đất, liền thái độ lạnh xuống!

Không ngờ như thế, là bởi vì cái kia Lưu Vân Thành chủ bốn chữ đi!

Thành chủ nhi tử, đắc tội rồi Vương sư?

Mà ta, còn nói cùng Lưu Vân Thành chủ, có chút giao tình?

A phốc a!

Tiết Quý chảy mồ hôi ròng ròng, nhanh chóng chảy xuống, mau tới trước vài bước, đứng ở Vương Bảo bên người, run giọng nói, “Vương sư! Chuyện này, giao cho ta xử lý đi! Nhất định sẽ cho Vương sư một cái thoả mãn bàn giao!”

Vương Bảo bất đắc dĩ a!

Người ở trước mặt mình ra vẻ đáng thương, chính mình cũng không thể trở mặt chứ?

Cũng nhưng vào lúc này.

Lưu Vân Thành chính và phụ Tiết Quý đi ra phòng khách, nhanh chân bước ra, Thích Khôn tiến lên nghênh tiếp, được kêu là một cái oan ức, “Cha...”

“Nhi tử?”

Nhìn gò má sưng phảng phất đầu heo như thế nhi tử, Lưu Vân Thành chủ khó có thể tin, sau đó, chính là không ngừng được đau lòng!

Mã Đức!

Đây là người nào, độc ác như vậy, đem con trai của ta đánh thành này tấm Kuma (gấu) dạng?

"Ai đánh? Khe nằm! Liền con trai của ta đều đánh, sống được thiếu kiên nhẫn chứ?"

Lưu Vân Thành chủ ánh mắt hàn mang bùng lên, từ trong bao sương đi ra mấy cái võ giả, nhìn Thích Khôn dáng dấp, đều là cười thầm không ngớt.

"Cha! Chính là hắn!"

Thích Khôn chỉ tay Vương Bảo!

Ánh mắt mang theo ngập trời sự thù hận, gầm nhẹ nói, "ta muốn hắn sinh tử không thể!"

Lưu Vân Thành chủ cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Vương Bảo, trong ánh mắt, hàn mang bùng lên, chỉ có điều, con mắt rơi vào Vương Bảo trên người, thế nhưng, cũng rơi vào lúc này mặt không hề cảm xúc Tiết Quý trên người.

Tiết Quý liền đứng Vương Bảo bên người, nghĩ không chú ý cũng khó khăn a!

"Tiết thiếu, ngươi đây là..."

Lưu Vân Thành chủ vô cùng ngạc nhiên.

Tiết Quý đột nhiên cười lạnh lên, tiến lên một bước, đứng Vương Bảo trước người, sau đó, ôm cánh tay lạnh lùng cực kỳ nói rằng, "đừng! Thích thành chủ ngươi như thế trâu bò! Phỏng chừng ngay cả ta Kỳ Hoàng Tông, đều không để vào mắt, ta Tiết Quý tính là gì nha, cái nào có tư cách, nhường

ngài xưng hô một tiếng Tiết thiếu?”

A!

Hắn lời này nói nhưng là lời tâm huyết!

Dù sao.

Các ngươi cái quái gì vậy liền Vương sư đều dám đắc tội, còn có cái gì không dám?

Lưu Vân Thành chủ cùng phía sau hắn tiểu đồng bọn đều là kinh ngạc đến ngây người.

Mã Đức!

Này quái gở nói mát, đến cùng là cái gì quỷ a?

Lúc trước chúng ta trả ngươi tốt ta tốt chào mọi người ở trong phòng ăn cơm đây, đảo mắt liền lật thuyền?

Vì cái gì a?

“Tiết thiếu...”

Lưu Vân Thành chủ mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, tâm có có loại kinh thiên hoảng sợ.

Tiết Quý quê nhà ngay ở Lưu Vân Thành, có điều chỉ là cha mẹ chôn cất ở đây, vì lẽ đó, thỉnh thoảng sẽ về để tế điện cha mẹ.

Kể từ khi biết chuyện này sau, Lưu Vân Thành chủ bất luận ngày đó nhiều bận bịu, đều sẽ rút chút thời gian đến chờ đợi.

Sau đó tự mình chiêu đãi!

Vì là, chính là leo lên Tiết Quý cây to này!

Vị này, nhưng là Kỳ Hoàng Tông thiên kiêu a!

So với hắn nho nhỏ này thành chủ, cao quý mấy trăm lần!

Vốn là, song phương giao tình cũng không tệ, thậm chí, Tiết Quý đều gọi hô hắn một tiếng đại ca, thế nhưng, bây giờ nhìn lại...

Đã hạ xuống điểm đóng băng!

“Thích Khôn, ngươi rất uy phong a! Đúng hay không ta sau đó thấy ngươi, cũng đến kêu một tiếng Thích Thiếu?” Tiết Quý âm thanh có chút âm lãnh.

Thích Khôn rùng mình.

Hắn sợ hãi nhìn Thích Khôn.

Hắn đương nhiên nhận thức Thích Khôn, một năm qua một hồi, hắn cha cũng phải làm tổ tông cung cấp, hắn muốn cùng Tiết Quý bấu víu quan hệ, thế nhưng Tiết Quý căn bản không để ý hắn!

Song phương căn bản không ở một cái thứ nguyên!

Thích Khôn không có thể hiểu được, ta đến cùng làm cái gì, lại bị Tiết thiếu, như thế nhằm vào?

Lưu Vân Thành chủ, cũng là bừng tỉnh lại đây!

Tê liệt!

Khẳng định là con trai của chính mình, đắc tội rồi Tiết thiếu!

Cái này đáng chết tiểu hỗn đản, đây là mười phần vua hố a!

Lưu Vân Thành chủ hít vào một ngụm khí lạnh, đón lấy liền trực tiếp không quay đầu lại liền vứt ra bàn tay, bộp một tiếng, đánh ở Thích Khôn trên mặt.

Sau đó, Lưu Vân Thành chủ cười khổ nói, “Tiết thiếu, khuyển tử bướng bỉnh, nếu là xông tới Tiết thiếu, kính xin Tiết thiếu đại nhân có đại lượng, không muốn với hắn tính toán!”

“Ha ha!”

Tiết Quý ôm cánh tay cười lạnh.

Sau đó, liền đột nhiên xoay người, quay về Vương Bảo chắp tay nói, “Vương sư, đứng lâu mệt mỏi a, ngài ngồi xuống nghỉ ngơi đi, chuyện này, ta Tiết Quý, sẽ cho ngài một cái hoàn mỹ bàn giao!”

Vương Bảo không nói gì phất tay một cái.

Trang bức quả nhiên lệch rồi tiết tấu, uể oải nói rằng, “được thôi!”

Trở lại chính mình vừa nãy ngồi vào trước.

Tình cảnh trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Thích Khôn một mặt mộng bức.

Lưu Vân Thành chủ, hậu tri hậu giác tỉnh ngộ lại, khóc không ra nước mắt, thân thể run rẩy, sắc mặt từ từ hơi trắng bệch!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Tất cả, đều giải thích thông!

Nguyên lai, Tiết Quý thái độ, 180 độ chuyển ngoặt, cũng là bởi vì cái này a!

Chậm rãi quay đầu.

Lưu Vân Thành chủ ánh mắt đỏ đậm, nhìn trợn mắt ngoác mồm nhi tử, âm thanh khàn giọng gầm nhẹ lên.

“Tốt ngươi cái Thích Khôn! Lão tử sinh ngươi nuôi ngươi, chính là nhường ngươi đến vua hố? Ta đánh chết ngươi cái này vua hố đồ chơi...”

------oOo------

Chương 68: Hiến vật quý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thích Khôn lại bị đánh!

Bị hắn cha đánh cũng không được người dạng!

Tiết Quý thờ ơ lạnh nhạt, phảng phất tất cả những thứ này với hắn không hề có một chút quan hệ, đối với Thích Khôn, thời khắc này hắn chỉ có căm ghét!

Không tự biết người.

Chung quy sẽ xui xẻo.

Chỉ là thời gian sớm muộn mà thôi!

Mà Thích Khôn, là quá không tự biết, liền Vương sư đều dám đắc tội, đây chính là bản tông trưởng lão đều không muốn làm sự tình.

Cười lạnh một tiếng, Tiết Quý đi tới Vương Bảo bên người, cung kính chắp tay nói, "Vương sư, chúng ta hay là đi thôi, miễn cho ảnh hưởng tâm tình!"

Vương Bảo đần độn vô vị gật gù, cùng Tiết Quý cùng rời đi tửu lâu!

Lưu Vân Thành chủ dừng dưới động tác trên tay, sắc mặt âm tình bất định lên, Thích Khôn nhưng là đã bị hắn đánh nhanh hôn mê, hắn cha dừng lại tay, Thích Khôn liền ngửa đầu ngã chổng vó, bị người đỡ lấy.

"Đem nghịch tử này cho ta nhốt vào trong phủ đi, không có ta mệnh lệnh, không cho phép thả hắn ra!" Lưu Vân Thành Chủ thần sắc âm trầm thấp quát.

Một trung niên đỡ Thích Khôn, cẩn thận từng li từng tí một xuống lầu rời

đi!

Mà Lưu Vân Thành chủ nhưng là than nhẹ một tiếng, chiết thân trở về phòng khách, lúc này lại tìm Tiết Quý, đó là xúi quẩy, hắn hiện tại đang nghĩ, nên như thế nào, mới có thể bù đắp một hồi cùng Tiết Quý quan hệ.

Đương nhiên.

Trọng yếu nhất, vẫn là người trẻ tuổi kia.

Liền Tiết Quý, đều như thế cao quý, xưng hô một tiếng "Vương sư" người, lại là, cỡ nào trời lớn thân phận?

Sầu a!

Lưu Vân Thành chủ ngực đều khó chịu đến muốn bão tố huyết!

...

...

Rời đi tửu lâu sau, Vương Bảo liền đối với phía sau theo Tiết Quý nói rằng, "được rồi, chớ cùng ta! Sắc trời đã tối, ta nghỉ ngơi một chút, ngày mai còn phải chạy đi, chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt!"

Tiết Quý lòng tràn đầy không vui, thế nhưng chú ý tới Vương Bảo thiếu kiên nhẫn vẻ mặt, Tiết Quý cũng chỉ có thể tiếc hận nói, "Ta rõ ràng! Vương sư, thực sự là xin lỗi a! Ngài yên tâm, cái kia Lưu Vân Thành chủ sau đó tuyệt đối sẽ không lại tìm ngài phiền phức!"

Vương Bảo trong lòng không nhịn được nhổ nước bọt, hắn đúng là hi vọng Lưu Vân Thành chủ tìm đến hắn giận lẫn nhau, làm sao xem tình huống này, là không thể!

Vương Bảo tự mình tự tùy tiện tìm một cái khách sạn ở lại, ngay ở tửu lâu cách đó không xa.

Mà Tiết Quý nhưng là nhìn Vương Bảo bước vào khách sạn sau khi biến mất, lúc này mới về nhà.

Không sai, Tiết Quý ở Lưu Vân Thành, cũng là có nhà.

Có điều trong nhà cũng chỉ có một cái phụ trách hằng ngày quản lý lão bộc, hơn nữa trong nhà phương tiện khá là đơn giản, nếu không, Tiết Quý đều muốn mời Vương Bảo đến nhà hắn nghỉ ngơi!

Tiết Quý về đến nhà cũng không lâu lắm, Lưu Vân Thành chủ liền mang người giết tới.

Trong phòng khách, Tiết Quý vẻ mặt thập phần lạnh, ngồi ở phòng khách ở giữa, hơi híp mắt lại.

Thích Khôn tìm đường chết nhường Tiết Quý không muốn lại cùng Lưu Vân Thành chủ có quá nhiều liên luỵ, loại này vua hố đồ chơi không chắc khi nào liền đem Lưu Vân Thành chủ cho liên lụy.

Có thể tưởng tượng, nếu như ngày đó chính mình không có theo trưởng lão đi tới Cổ Khí Tông, đã được kiến thức Vương sư chỗ đáng sợ.

Phỏng chừng chính mình sẽ trợ giúp Lưu Vân Thành chủ.

Dù sao lúc đó quan hệ của bọn họ nhưng là tiểu đồng bọn.

Đến lúc đó.

Lấy Vương sư luyện khí thủ đoạn, dù cho tu vi không cao, thế nhưng, khẳng định chuyện gì không có.

Sau đó chính là che ngợp bầu trời trả thù chứ?

Lưu Vân Thành diệt.

Mà chính mình, cũng sẽ bởi vì tìm đường chết, bị tông môn trách phạt.

Tiết Quý không hoài nghi chút nào, tông môn vì lấy lòng Vương Bảo, sẽ bỏ qua chính mình, chính mình thiên phú mặc dù không tệ, thế nhưng, cũng vẻn vẹn chỉ là không sai mà thôi, như chính mình đệ tử như vậy rất nhiều, nhưng là, những kia đáng sợ lại khủng bố luyện khí thần trang, nhưng là chỉ Vương Bảo một nhà hết thảy!

Ảo tưởng một ít, liền rất sao kinh sợ!

Tiết Quý không tự nhiên xoa xoa mi tâm mồ hôi lạnh, đối với Lưu Vân Thành chủ càng ngày càng căm ghét lên, nếu như không phải lúc trước giao tình, hắn thấy đều không muốn gặp.

Lưu Vân Thành chủ đi vào, một thân một mình, bị lão bộc dẫn theo lại đây.

Tiến vào phòng khách sau khi, Lưu Vân Thành chủ không có lập tức ngồi xuống, mà là mang theo cười khổ, quay về Tiết Quý khom người khom lưng,

Thở dài nói, "Tiết thiếu, khuyển tử chọc vào trời lớn tai họa, kính xin Tiết thiếu xem ở trước đây về mặt tình cảm, cứu ta một lần!"

Tiết Quý trên mặt mang theo cười lạnh, nói rằng, "hiện tại biết sợ?"

Lưu Vân Thành chủ khóc không ra nước mắt.

Hắn là càng nghĩ càng sợ.

Càng nghĩ càng không đúng.

Bởi vì theo hắn biết, Tiết Quý ở Kỳ Hoàng Tông địa vị không thấp, như vậy thân phận, đối với Vương Bảo, vì sao kiêng kỵ như vậy? Thậm chí, có thể nói là quỳ liếm!

Chờ chờ thời gian, là dày vò, Lưu Vân Thành chủ không biết Vương Bảo có thể hay không nhằm vào hắn, vì lẽ đó, có chủ ý sau khi, lập tức tìm đến

Tiết Quý.

Bây giờ muốn cứu mình cùng mạng của con trai, chỉ có thể rơi vào Tiết Quý trên người.

Không biết.

Vương Bảo trang bức xong xuôi, từ lâu đem bọn họ ném ra sau đầu, nào có cái gì nhằm vào.

“Tiết thiếu, ta nên làm gì?” Lưu Vân Thành chủ hơi cúi đầu, run giọng nói.

Tiết Quý trầm mặc nửa ngày, đột nhiên lắc đầu, nói rằng, “nói thật, ta cũng không biết!”

“Vị kia, không phải nhân vật bình thường! Tính khí, ngươi cũng nhìn thấy! Đối với ta đều lạnh nhạt! Người ta, là đại nhân vật, mà ta, ha ha, nói trắng ra, ném vào này Hỗn Loạn Chi Vực, liền cái bọt nước đều lung lay không đứng lên!”

Lưu Vân Thành chủ nhất thời càng thêm run rẩy!

Mạnh mẽ cắn răng.

Lưu Vân Thành chủ thấp giọng nói, “Tiết thiếu, ta hi vọng Tiết thiếu có thể giúp ta nói giúp một chút, tuy rằng này có chút quá đáng, thế nhưng, lão phu tất có hậu báo! Mặt khác, ta nguyện dâng ra một bảo, xin mời Tiết thiếu thay giao cho cái kia vương... Vương sư! Hy vọng có thể bù đắp nghiệt tử sai lầm!”

Tiết Quý nghe vậy, bĩu môi, ánh mắt cân nhắc nhìn Lưu Vân Thành chủ, cười nhạo nói, “hiến vật quý? Ha ha...”

“Thích huynh a Thích huynh, ngươi có biết, Vương sư trước đó vài ngày, một ngày kiếm lời bao nhiêu tiền?”

Lưu Vân Thành chủ có dự cảm không ổn.

Đúng như dự đoán, Tiết Quý duỗi ra một cái tay, quơ quơ, nói rằng, "đổi thành thượng phẩm nguyên thạch đến nói, đầy đủ hơn 500 ức... Này vẫn là bảo thủ nhất! Cái khác linh vật kỳ trân giá trị gộp lại, tổng giá trị nói trăm tỉ cũng không quá đáng!"

Lưu Vân Thành chủ kinh ngạc đến ngây người!

Ai u ta nhỏ mẹ!

Ta cái kia chết đi mẹ mẹ yêu!

Trăm tỉ?

Trăm tỉ a khe nằm!

Hắn đây mẹ là bao nhiêu tiền?

Tên kia, một ngày có thể kiếm lời một ngàn ức?

A phốc!

Đây là hình người tự đi thức máy in tiền chứ?

Lưu Vân Thành chủ không dám tưởng tượng, Vương Bảo đến cùng làm cái gì, một ngày có thể kiếm lời một ngàn cái ức thượng phẩm nguyên thạch!

Khóe miệng lộ ra cay đắng, Lưu Vân Thành chủ cuối cùng cũng coi như đối với Tiết Quý cuối cùng cái gọi là "Đại nhân vật" có rõ ràng khái niệm!

Không trêu chọc nổi đại lão a!

Lưu Vân Thành chủ hô hấp dồn dập thở dốc lên, có điều, sau đó lại hít vào một ngụm khí lạnh sau, trầm thấp cực kỳ nói rằng, "Tiết thiếu, này bồi tội chi lễ, ta càng muốn đưa! Tuy rằng, ta không biết Vương sư có thể không vào mắt, thế nhưng, lễ vật này cũng là không bình thường!"

“Chính là ta gia truyền một tấm bản đồ kho báu, có người nói, cùng Hỗn Loạn Chi Vực Tam Khố Bí Tàng có quan hệ!”

“Ta tổ tiên được này tấm bản đồ kho báu nhiều năm, làm sao vẫn nghiên cứu không được pháp, nhưng ta bảo đảm, này bản đồ kho báu, khẳng định không bình thường!”

“Hi vọng Vương sư, có thể tiếp thu ta phần lễ vật này! Nếu không, ta ngủ đều ngủ không yên ổn a!”

Lưu Vân Thành chủ càng nói càng ủ rũ.

Càng nói càng muốn khóc.

Hắn biết có chút đại nhân vật ẩn giấu thuộc tính.

Một cái trong đó, chính là người qua đường Giáp Ất Bính Đinh quỳ liếm.

Đánh so sánh, nếu như Tiết Quý là người A qua đường, hắn nghĩ quỳ liếm Vương Bảo, nghĩ xoạt một tăng độ yêu thích, làm sao bây giờ?

Thế Vương Bảo giải quyết một hồi phiền phức, chính là tốt nhất con đường.

Dù cho, Vương Bảo đều không ngại, nhưng là, Tiết Quý làm, nên cũng sẽ thoả mãn.

Lưu Vân Thành chủ không nghĩ lúc ngủ, liền bị người qua đường Giáp Ất Bính Đinh đi lấy lòng Vương Bảo làm thịt rồi.

Vì lẽ đó, dù cho thập phần thịt thương, biết mình khả năng bỏ qua tạo hóa, thế nhưng, này bản đồ kho báu, hắn cha nghiên cứu cả đời, hắn nghiên cứu nửa đời, cái gì đồ chơi không nghiên cứu ra, phỏng chừng, ở con trai của hắn trong tay, cuối cùng cũng là phế phẩm một tấm.

Còn không bằng lấy ra bảo mệnh!

Mạng nhỏ quan trọng a!

------oOo------

Chương 69: Thiên Kiếm Bí Tàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe xong Lưu Vân Thành chủ.

Tiết Quý kinh ồ một tiếng, có chút ngờ vực nói rằng, “ngươi nói Tam Khố Bí Tàng?”

Lưu Vân Thành chủ gật gù, “Không sai, là Tam Khố Bí Tàng bên trong Thiên Kiếm Bí Tàng!”

Tiết Quý chau mày.

Có chút khó có thể tin.

Hỗn Loạn Chi Vực có cái truyền thuyết, vậy thì là Tam Khố Bí Tàng, chính là ba cái to lớn kho báu, một cái trong đó, chính là Thiên Kiếm Bí Tàng, chính là không biết bao nhiêu vạn năm trước Thiên Kiếm tiên nhân lưu.

Tiên nhân.

Đây là nhân vật đáng sợ cỡ nào.

Đạp Tiên cường giả thành tiên, không biết bao nhiêu năm không từng có!

Đương nhiên, tiên, cao quý không tả nổi, truyền thuyết chính là truyền thuyết, có mấy phần thật giả, cũng không ai biết.

Tiết Quý liếm môi một cái.

Nếu như, phần bản đồ kho báu này, thật cùng Thiên Kiếm Bí Tàng có quan hệ, như vậy, đúng là có thể nhờ vào đó, lấy lòng lập tức Vương Bảo.

Cho tới đem bản đồ kho báu cắt hạ xuống, để cho tông môn, cái ý niệm này

chỉ ở Tiết Quý đầu óc quay một vòng, liền ném ra sau đầu.

Ai biết bản đồ kho báu là thật hay giả, nếu như là giả, cái gì chỗ tốt đều mò không được.

Nhưng nếu như là giả, Vương Bảo nơi đó, phỏng chừng chỉ có thể cười cho qua chuyện, hơn nữa, chỉ cần có lý do đi theo Vương Bảo bên người, dù cho, chỉ là công phu mấy ngày, Tiết Quý tự tin, lấy chính mình nhiều năm như vậy ở tông môn lịch luyện ra nịnh nọt công phu, định có thể đem Vương Bảo độ thiện cảm, xoạt ra một cái mới độ cao.

Ân, xem ra có thể làm một làm...

Nhìn lo sợ bất an Lưu Vân Thành chủ, Tiết Quý ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "đã như vậy, vậy ta liền giúp giúp ngươi đi, thế nhưng, ta chỉ có thể thử xem a, Vương sư tha thứ không tha thứ ngươi, ta có thể không dám hứa chắc!"

Lưu Vân Thành chủ cảm động đến rơi nước mắt, chắp tay nói, "được hay không được, Tiết thiếu đều là ta đại ân nhân! Lão phu cẩn nhớ cả đời!"

Tiết Quý nhìn một mặt buồn sắc Lưu Vân Thành chủ, có chút không đành lòng thở dài nói, "nói cho cùng, này đều là Thích Khôn gây ra sự tình, ngươi vẫn là quản tốt con trai của ngươi đi!"

Lưu Vân Thành chủ ngẩng đầu

Khuôn mặt có chút vặn vẹo, gầm nhẹ nói, "Tiết thiếu yên tâm, về nhà ta liền đánh gãy hắn chân chó!"

Tiết thiếu không nói gì, không nhịn được nhổ nước bọt, ma trứng, bạo lực gia đình có cái lông dùng a, dốc lòng giáo dục mới là đường ngay, nếu như không phải ngươi dung túng, Thích Khôn làm sao đến mức đến như vậy không biết trời cao đất rộng mức độ?

"Hi vọng, ngày mai Vương sư sẽ cảm thấy hứng thú đi!" Tiết Quý ảo tưởng ngày mai tình hình, khóe miệng, rốt cục lộ ra nụ cười.

...

...

Vương Bảo sáng sớm lên, liền chuẩn bị lầu làm điểm ăn.

Có điều, mới vừa mở cửa phòng, liền đối đầu Tiết Quý tấm kia mang theo cười lấy lòng mặt.

Vương Bảo thập phần không nói gì, thở dài nói, “ngươi sao lại theo tới rồi?”

Tiết Quý thành khẩn nói rằng, “Vương sư, ta có chuyện quan trọng bẩm báo!”

“Thật không?”

Vương Bảo rất là hoài nghi nhìn Tiết Quý một chút, sau đó liền lùi trở về phòng, “Vào đi!”

Tiết Quý đắc ý đi vào, khép cửa phòng lại.

Vương Bảo nhường hắn ngồi xuống, liền nói rằng, “nói đi, chuyện gì?”

Tiết Quý gò má hồng hào lên, nói rằng, “Vương sư, ngày hôm qua Lưu Vân Thành chủ tìm đến ta, nhường ta thế hắn hướng về ngài chịu nhận lỗi, mặt khác, đồng ý đưa ra một cái bảo bối, cho rằng nhận lỗi!”

Vương Bảo vẻ mặt không lành nhìn chằm chằm Tiết Quý.

Đại gia, đây chính là ngươi cái gọi là “Chuyện quan trọng” ?

Tiết Quý bị Vương Bảo xem kinh hồn bạt vía, mau mau đứng dậy, nói rằng, “Vương sư, bảo bối này, là thật sự không bình thường, chính là một tấm bản đồ kho báu! Ta đêm qua nhìn một chút, có bảy phần khả năng, là thật sự! Thế nhưng, ta mắt vụng về, vẫn là Vương sư ngài tự mình chưởng đánh giá

đi!”

Dứt lời.

Trực tiếp lấy ra một tấm quyển da thú, toàn thân ố vàng, mặt trên có thể nhìn thấy mấy cái mơ mơ hồ hồ chữ dấu vết, mặt khác này quyển da thú vừa lấy ra, thì có một loại thập phần tang thương khí tức hiển lộ, đó là thời gian để lại.

Vương Bảo nắm qua quyển da thú, thả ở trước người trên bàn đánh giá.

Tiết Quý đứng Vương Bảo bên người, có chút thoáng kích động giải thích nói, “Vương sư, ngài xem nơi này!”

Dứt lời chỉ vào quyển da thú một góc,

Nơi đó, khắc hoạ một viên tiểu kiếm.

Tiết Quý nói rằng, “Vương sư, cái này, nên chính là nghe đồn bên trong, Thiên Kiếm tiên nhân dấu ấn, mặt khác mở đầu dẫn ngữ, đều chỉ về Hỗn Loạn Chi Vực Tam Khố Bí Tàng một trong Thiên Kiếm Bí Tàng!”

“Vương sư, nếu như này bản đồ kho báu là thật sự, trong đó giá trị, không cách nào phỏng chừng a!”

Vương Bảo rốt cục cảm thấy hứng thú.

Nhìn quyển da thú, Vương Bảo truyền vào nguyên lực, thế nhưng không có cái gì phản ứng, nhìn chung quanh, chỉnh tấm bản đồ kho báu, ngoại trừ mở đầu dẫn ngữ cùng cái kia dấu ấn, tựa hồ cũng toả ra một luồng đặc thù khí tức ở ngoài, còn lại địa phương, đều là trống rỗng.

Nửa ngày.

Vương Bảo đơn giản dùng chính mình dầu Vạn Kim.

Tinh luyện!

“Kí chủ chính đang tinh luyện vật phẩm, tinh luyện giá trị tính toán bên trong...”

“Đo lường đến lượng lớn phong ấn lực lượng, hệ thống nhắc nhở kí chủ, tinh luyện một lần có thể khiến cho phong ấn giải phong, nhưng cần tiêu hao lượng lớn tinh luyện giá trị, có hay không tiếp tục tinh luyện?”

Nha? Phong ấn lực lượng?

Vương Bảo hé mắt, càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

“Tiếp tục!”

“Đã tiêu tốn ba ngàn điểm tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong...”

A phốc!

Vương Bảo trợn mắt lên.

Một cái lão huyết suýt chút nữa bão tố đi ra!

Vụ thảo giời ạ!

Ba ngàn tinh luyện giá trị?

Khóc không ra nước mắt a, Vương Bảo nước mắt lưng tròng nhìn bản đồ kho báu, giận không chỗ phát tiết!

Giời ạ, sớm biết tiêu tốn như thế cao, hắn không nỡ đến tinh luyện!

Dù cho bản đồ kho báu là thật sự, thế nhưng, đối với Vương Bảo mà nói, vẫn là tinh luyện giá trị trọng yếu.

“Tinh luyện thành công! Nhưng không tinh luyện đẳng cấp!”

Gợi ý của hệ thống âm vang lên.

Mà sau một khắc, dị biến đột ngột sinh.

Liền nhìn thấy bản đồ kho báu đột nhiên tuôn ra một đoàn khôn kể kiếm khí, cho tới Vương Bảo bàn tay đều bị đâm thương, Vương Bảo sợ hết hồn, cấp tốc lùi về sau, Tiết Quý cũng là một mặt mộng bức, bản năng lùi về sau vài bước.

Quyển da thú bản đồ kho báu bắt đầu cháy rừng rực.

Trong nháy mắt, hóa thành một đạo hư huyễn tiểu kiếm hư ấn, trực tiếp lên không, xuyên phá khách sạn!

"Đi!"

Vương Bảo sững sờ, nhanh chóng chạy đi gian phòng.

Tiết Quý đuổi tới, hai người rời đi khách sạn, phát hiện vào giờ phút này, người bên ngoài đều lộ ra kinh sợ, nhìn chằm chằm bầu trời.

Vương Bảo ngẩng đầu, liền nhìn thấy trên bầu trời, lúc này một đạo đứng thẳng một cái thiên địa cự kiếm, mặc dù là hư huyễn, thế nhưng, uy thế cũng là kinh thiên động địa, nương theo một đạo trầm thấp cực kỳ tiếng rung, bỗng nhiên, ngoài thành thình lình xuất hiện biến hóa to lớn!

Ngoài thành hư không, một ngọn núi lớn vụt lên từ mặt đất.

Liền phảng phất một thanh kiếm.

Vương Bảo cùng Lưu Vân Thành võ giả, dồn dập ra khỏi thành, kiếm núi cách Lưu Vân Thành không xa, khoảng cách gần quan sát, này kiếm núi, thập phần hùng vĩ, mà ở dưới thấp nhất, nhưng là cắm ngược từng thanh cổ điển cực kỳ cổ kiếm!

Như là trận pháp!

Cổ kiếm trận sau khi, nhưng là một cái sâu thẳm sơn động lối vào (vào miệng).

Loáng thoáng, có thể nhìn thấy phía trên hang núi, có khắc ba cái cổ xưa chữ triện, “Thiên Kiếm Động”!

Tiết Quý đứng Vương Bảo bên người, hưng phấn run rẩy, “Vương sư, cái này chẳng lẽ chính là... Thiên Kiếm Bí Tàng?”

Vương Bảo sắc mặt khó coi, hung tợn nhìn chằm chằm Thiên Kiếm Động, hơi cười lạnh nói, “đúng hay không Thiên Kiếm Bí Tàng ta không biết, ta rất sao chỉ biết là, ăn ta, cũng phải cho ta phun ra...”

------oOo------

Chương 70: Mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng không biết kiếm núi bên trong đúng hay không Thiên Kiếm Bí Tàng, thế nhưng khung cảnh này thực sự là quá to lớn, coi như không phải, bên trong tuyệt bức cũng có chí bảo.

Vì lẽ đó, rất nhiều Lưu Vân Thành võ giả, hầu như đều từng cái từng cái kích động cả người run cầm cập.

Nghĩ xông.

Đáng tiếc, bọn họ căn bản không vào được.

Sơn động ở ngoài cổ kiếm trận chỉ cần có người tới gần, thì có trong đó một đạo cổ kiếm bay lên, ác liệt nhắm thẳng vào người đến, cái kia uy thế sợ đến mọi người sắc mặt trắng bệch, không dám tới gần.

Mọi người đoán được, hay là Thiên Kiếm Bí Tàng vừa mở ra, còn không cho phép tiến vào, vì lẽ đó, lúc này mới ngăn cản tất cả mọi người tới gần.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể chờ đợi đợi.

Thế nhưng đại đa số võ giả, đều là vẻ mặt cô đơn hạ xuống, bọn họ rõ ràng trong lòng, nơi này tin tức, chẳng mấy chốc sẽ truyền đi, đến thời điểm tiên cơ một mất, lấy thân phận của bọn họ tu vi, thì lại làm sao cùng những kia đại tông muốn so sánh với?

Đến thời điểm, có không có tư cách đi vào, đều là chưa biết.

Theo thời gian trôi qua.

Thiên Kiếm Bí Tàng tin tức, rốt cục ở Hỗn Loạn Chi Vực, triệt để truyền vang ra!

Võ giả nghe tin lập tức hành động, mà các đại tông môn gia tộc, cũng là cấp tốc xuất kích, phái ra cao thủ đến đây.

Lưu Vân Thành trong nháy mắt thành Hỗn Loạn Chi Vực trung tâm, cho tới Lưu Vân Thành chủ đều muốn kích động ngất.

Nhiều như vậy nhân vật mạnh mẽ đến, dù cho hắn có thể leo lên cái trước, cũng có thể thăng chức rất nhanh!

Vương Bảo ở Lưu Vân Thành bên trong ở lại mấy ngày, phát hiện càng ngày càng nhiều người quen lên sàn sau khi, liền có chút đau đầu lên.

Hắn muốn trang bức.

Vậy thì thế tất đến gây phiền toái!

Một khi gặp phải phiền toái lớn, đến thời điểm liên lụy Cổ Khí Tông, vậy thì không tốt!

Vì lẽ đó, Vương Bảo bất đắc dĩ, chỉ có thể ôm hi vọng cầu viện hệ thống, "Hệ thống, ta nghĩ che dấu thân phận, có không có biện pháp gì tốt?"

"Hồi bẩm kí chủ, có!"

Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn, đại hỉ cực kỳ, "Khe nằm, mau mau nói!"

"Kí chủ, khi ngài tinh luyện giá trị đạt đến năm vạn thời điểm, sẽ tự động mở ra tinh luyện cửa hàng, thế nhưng kí chủ cũng có thể có ý định nguyện chủ động mở ra, chỉ cần tiêu tốn một ngàn tinh luyện giá trị là được! Tinh luyện cửa hàng bên trong có các loại thần kỳ tinh luyện thương phẩm, trong đó có ẩn giấu thân phận tinh luyện thương phẩm!"

Vương Bảo cũng không kịp nhớ đau lòng, trực tiếp bỏ ra một ngàn tinh luyện giá trị, mở ra tinh luyện cửa hàng.

Trong đầu hệ thống giới bên trong trực tiếp thêm ra tới một cái mới trước cửa sổ.

Tinh luyện cửa hàng.

Đồ vật bên trong, đa dạng, có điều Vương Bảo chú ý tới, này tinh luyện cửa hàng hiện nay chỉ là cấp một, xem ra có thể thăng cấp.

Quét một vòng, Vương Bảo âm thầm líu lưỡi!

Bên trong tinh luyện thương phẩm, thật rất sao quý!

Thế nhưng, quý có quý chỗ tốt, vậy thì là, xem Vương Bảo thập phần trông mà thèm, đều sắp chảy nước miếng, đặc biệt là một cái trong đó gọi là [tinh luyện thạch] đồ vật, không nhìn tinh luyện đẳng cấp, trăm phần trăm tinh luyện thành công, chuyện này quả thật là tiếp kiệm tiền lợi khí a!

“Đáng tiếc a, hạn mua!”

Vương Bảo có chút tiếc nuối.

Cũng không làm sao lại quản cái khác tinh luyện thương phẩm, Vương Bảo cấp tốc tìm tới chính mình thứ cần thiết.

Đồ chơi này gọi là [Loki mặt nạ phục chế bản]!

Loki Vương Bảo biết, phương tây truyền thuyết thần thoại bên trong Thần Vương Zeus con trai, trò đùa dai cùng lời nói dối chi thần.

“Loki mặt nạ phục chế bản: Xuyên mang mặt nạ sau khi, có thể tùy ý thay đổi tự thân khí tức, dung mạo, tiên cảnh bên dưới không cách nào dò xét chân thân, nhưng cần tiêu hao nhất định lượng tinh luyện giá trị! Hai ngàn điểm tinh luyện giá trị có thể hối đoái!”

Vương Bảo hít vào một ngụm khí lạnh.

Tiên cảnh bên dưới, không cách nào dò xét chân thân?

Này giời ạ quả thực không muốn quá treo!

Hai ngàn tinh luyện giá trị, đối với Vương Bảo hiện tại mà nói, cũng không thể coi là cái gì, khẽ cắn răng, trực tiếp mua lại.

Một cái mặt nạ màu tím xuất hiện ở trên tay hắn, hướng về trên mặt một thả, bên tai liền truyền đến gợi ý của hệ thống âm, "Xin mời kí chủ lựa chọn muốn thay đổi bộ phận..."

Rất nhanh.

Một cái đại soái bức xuất hiện.

Môi hồng răng trắng kiểu tóc máy bay, vóc người cao không hiện ra gầy, Vương Bảo đối với này hết sức hài lòng,

Hăng hái, bất cứ lúc nào chuẩn bị đi trang bức.

...

...

Nói tóm lại.

Vài ngày sau, Hỗn Loạn Chi Vực có thể đến thế lực lớn, trên căn bản đều đến rồi!

Lưu Vân Thành trong kiến trúc đã nhét không dưới người, đại đa số võ giả, đều ở bên ngoài dựng trại đóng quân.

Liền như vậy lại qua vài ngày sau.

Ngày nào đó sáng sớm, ngoài thành kiếm núi, đột nhiên bùng nổ ra một đạo óng ánh cực kỳ ánh kiếm, sau đó, bàng bạc vô tận kiếm ý, ở trong hư không, hình thành mấy cái gầm thét lên uốn lượn cự long, cuối cùng hình

thành [Thiên kiếm] hai chữ lớn.

Đông đảo võ giả, dồn dập kinh động, sau đó, bên trong ba tầng ở ngoài ba tầng, vây quanh ở kiếm núi trước.

Khá cao, đều là chư tông các đại lão.

Phảng phất Kim Tự Tháp bình thường, thực lực bối cảnh càng thấp, càng thấp!

Không nhường mọi người chờ đợi bao lâu.

Liền nhìn thấy cổ kiếm trận đột nhiên bùng nổ ra từng đạo từng đạo hung mãnh kiếm khí, sau đó, ở kiếm trận trước, hình thành một cái to lớn trống không sân bãi, nguyên bản đứng ở nơi đó võ giả, đều bị một luồng sức mạnh bá đạo mạnh mẽ trục xuất, trong đó không thiếu Vấn Đạo cảnh giới cường giả.

Điều này làm cho rất nhiều người sợ mất mật!

Mà Chư Tông đại lão, nhưng là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Cũng chỉ là này một tay, liền đủ để chứng minh, trước mắt này kiếm núi, mười có, là Thiên Kiếm Bí Tàng!

Đây chính là Thiên Kiếm tiên nhân bí giấu a, bên trong sẽ có cỡ nào truyền thừa? Sẽ có bao nhiêu bí bảo? Khe nằm, ngẫm lại liền lòng say!

Trống không sân bãi lên.

Đột nhiên từ trên mặt đất nhô ra một đạo lớn vô cùng bia đá.

Trên tấm bia đá, nhưng là hiển lộ ra một nhóm chữ, “Ngộ kiếm quyết, nắm cổ kiếm, vào kiếm động, đến ta truyền thừa! --- Thiên kiếm lão nhân lưu chữ!”

Ầm!

Hầu như tất cả mọi người, đều run rẩy lên!

Thiên kiếm lão nhân, tự nhiên cũng chính là Thiên Kiếm tiên nhân!

Này, xác xác thực thực chính là Thiên Kiếm Bí Tàng!

Cũng nhưng vào lúc này, từ bia đá kia lên, đột nhiên lập loè ra từng hàng tâm pháp khẩu quyết chữ viết, đồng thời, nương theo từng đạo từng đạo ảnh ảnh, nhưng mà bất kể là ai, dù cho là những kia Vấn Đạo đại lão, cũng là phiền muộn phát hiện, bọn họ căn bản không thấy rõ chữ viết, cũng không thấy rõ ảnh ảnh.

Liền phảng phất, có cái gì không tên sức mạnh, ở ngăn cản bọn họ thị giác!

Ếch ngồi đáy giếng!

Phía trước nhất võ giả bên trong, trong đó một người trung niên đột nhiên tiến lên một bước, muốn bước ra cái kia mảnh bị bao vây đi ra trống không sân bãi.

Thế nhưng.

Oành!

Một đạo sức mạnh khổng lồ xuất hiện, trực tiếp đem hắn văng ra!

Mọi người sắc mặt biến đổi, Chư Tông đại lão nhưng là đăm chiêu, Kỳ Hoàng Tông Vấn Đạo cường giả, nhạt âm thanh nói, “nói vậy có cảnh giới hạn chế! Nếu Thần Phủ không được, Trúc cơ có thể thử xem!”

Tiếng nói của hắn vừa ra, Kỳ Hoàng Tông Trúc cơ võ giả, liền lên trước một bước, trực tiếp bước vào trống không sân bãi!

Vừa nhìn Trúc cơ võ giả có thể, chư tông cường giả, nhất thời đại hỉ, tốt ở hôm nay tới đây, đã sớm ngờ tới sẽ có chuyện như vậy, bên người mang theo mỗi cái cảnh giới bản tông thiên kiêu, vì lẽ đó, dồn dập bắt chuyện

Trúc cơ cùng Khí Hải đệ tử, tiến vào trống không sân bãi!

Mảnh này trống không sân bãi, đủ đủ để chứa đựng mấy trăm người.

Chư tông các đệ tử gộp lại, nhưng là không ít, đồng thời tiến vào, nhất thời có vẻ hơi chen chúc, thế nhưng, bọn họ cũng biết thời gian cấp bách, nhìn thấy người hắn đã nhìn chằm chằm không chớp mắt, nhìn chằm chằm bia đá, cũng mau mau ngồi xuống bắt đầu quan sát.

Những tán tu kia cùng môn phái nhỏ võ giả, đều là ước ao ghen tị nhìn, căn bản không dám tới gần!

Có điều Vương Bảo liền không nhiều như vậy kiêng kỵ!

Trực tiếp đạp bước, đi lên phía trước...

------oOo------

Chương 71: Liền các ngươi thông minh này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Vương Bảo động tác, rất nhiều võ giả đều là âm thầm lắc đầu.

Võ giả thế giới, từ trước đến giờ đều là cường giả vi tôn.

Không thực lực không bối cảnh, nghĩ ở đại tông bên dưới tìm thực ăn? Đây là tìm đường chết hành vi!

Bọn họ không cần đoán cũng có thể biết, Vương Bảo như thế lẫm lẫm liệt liệt tiến lên, nhất định sẽ bị chư tông cứng rắn ngăn cản!

Vì thế làm mất đi mạng nhỏ, cũng chẳng có gì lạ!

Đúng như dự đoán.

"Đứng lại!"

Một đạo hét lớn vang lên.

Nhưng là một người trung niên chú ý tới Vương Bảo động tác, trên mặt mang theo cười lạnh vẻ, quát bảo ngưng lại Vương Bảo!

Vương Bảo bước tiến một trận, cau mày nói, "làm gì?"

"Ai bảo ngươi tới!" Người trung niên kia lạnh lùng nói.

Vương Bảo chút nào không nể mặt hắn, châm chọc nói, "này ngược lại là thú vị! Chân sinh trưởng ở trên người ta, ta yêu đi đâu đi đâu, ngươi quản ta? Ngươi là con trai của ta a?"

Người trung niên một mặt mộng bức!

Khe nằm!

Hàng này, có bệnh?

Ngay cả ta đường đường Vô Trần Tông Thần Phủ cường giả, ngươi đều không để vào mắt?

Hơn nữa, còn dám sỉ nhục ta?

“Lớn mật!”

Người trung niên phản ứng lại, chớp mắt nổi giận, hét lớn một tiếng, hai mắt lập loè hung chỉ nhìn Vương Bảo, liền muốn ra tay.

Có điều Vương Bảo nhưng là giành trước nói rằng, “làm gì? Muốn động thủ a? Ta khuyên ngươi, vẫn là suy nghĩ thật kỹ lập tức, Vô Trần Tông, cũng không phải như vậy trâu bò, này Hỗn Loạn Chi Vực nước, sâu lắm”

Vô Trần Tông trung niên mí mắt giật lên, dừng lại muốn động thủ động tác, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo.

Biết ta là Vô Trần Tông.

Còn dám làm càn như vậy.

Hơn nữa, lời nói còn nói như thế hổ bức.

Lẽ nào, cái tên này còn có cái gì Thông Thiên bối cảnh hay sao?

Còn lại đại tông cường giả, dồn dập đem sự chú ý đặt ở Vương Bảo trên người, đều đang dò xét Vương Bảo.

Thế nhưng, cái gì đều không nhìn ra, chỉ có một cái cảm giác, vậy thì là tiểu tử này đúng là rất soái.

Vô Trần Tông nơi đó, cái kia Vấn Đạo ông lão híp mắt lại, nhạt âm thanh

nói, “nha? Xem ra tiểu hữu bối cảnh, so với ta Vô Trần Tông, lớn hơn nhiều lắm a, lão phu đúng là hiếu kỳ, ngươi là lai lịch ra sao?”

Vương Bảo ha ha cười.

Ôm cánh tay.

Thản nhiên tự đắc dáng dấp, xem Vô Trần Tông võ giả, sắc mặt khó coi.

“Hỏi ta lai lịch? Cũng được, nói cho các ngươi cũng không sao, kỳ thực ta là ai? Sư tôn?”

Vương Bảo đột nhiên ngạc nhiên nhìn về phía trên không.

Lúc này Chư Tông đại lão, đều bị Vương Bảo lời nói hấp dẫn, muốn biết, là bối cảnh gì, mới nhường Vương Bảo như thế hổ bức, liền Vô Trần Tông đều không để vào mắt, cái nào nghĩ đến, đột nhiên đụng tới một cái “Sư tôn”.

Lúc này liền bản năng ngẩng đầu hướng về lên xem.

Thế nhưng.

Bầu trời trong.

Len sợi đều không có một cái!

Chư Tông đại lão sắc mặt đen, cúi đầu vừa nhìn, nhất thời đều khí nổ!

Bởi vì lúc này, Vương Bảo thừa dịp như thế thời gian một cái nháy mắt, một cái chuyển động loạn lên, liền trực tiếp xông vào đất trống trong phạm vi.

Chư Tông đại lão phản ứng lại, chính mình, đây là bị đùa!

“Khá lắm!” Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo đại lão thấy buồn cười.

“Thú vị!” Nào đó đại tông Vấn Đạo đại lão nở nụ cười.

“Đại gia ngươi!” Vô Trần Tông Thần Phủ trung niên tức đến nổ phổi.

Vương Bảo cười hì hì đứng đất trống bên trong phạm vi, khá là tiếc nuối nói, “Ai nha, xem ra các ngươi liền nhường ta tự giới thiệu thông minh, đều không có a!”

Đây là nhóm trào!

Nhóm trào kỹ năng vừa mở, dù cho là đối với Vương Bảo không có gì ác cảm chư tông võ giả, cũng là sầm mặt lại.

Ngươi muội, cái tên này quá tiện, miệng rất độc a!

Vô Trần Tông Thần Phủ trung niên bị kích thích không được,

Lệ quát, “Tiểu hỗn đản, ngươi có loại lăn ra đây cho ta!”

Vương Bảo làm càn cực kỳ, quay về hắn ngoắc ngoắc ngón tay đầu, châm chọc nói, “ngớ ngẩn! Ngươi có gan đi vào! Ta đứng bất động nhường ngươi đánh!”

“Ta”

Vô Trần Tông Thần Phủ trung niên khí nổ, này trống không nơi, hắn căn bản không vào được!

Bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, Vô Trần Tông trung niên sáng mắt lên, lớn tiếng nói, “Trần Nguyên, cho ta đem hắn ném ra!”

Trong miệng hắn Trần Nguyên, lúc này ngay ở trống không nơi ở trong, nghe được Thần Phủ trung niên âm thanh, Trần Nguyên ánh mắt lóe qua một tia bất mãn, đứng lên đến, sau đó, sắc mặt mang theo sát khí, nhìn Vương Bảo, đạp bước đi tới, cười lạnh nói, “tên ngu xuẩn, cút ra ngoài!”

“Ngu ngốc!”

Vương Bảo đối với này lập tức dựng đứng ngón giữa.

Trần Nguyên giận dữ, nhanh như tia chớp ra tay, hắn nhưng là Trúc cơ tu vi.

Chỉ có điều, nguyên lực vừa điều động lên, mới vừa đánh ra đi một nửa, một luồng cuồn cuộn vô cùng sức mạnh, dường như một bàn tay lớn, rơi vào trên người hắn, đón lấy, cả người hắn liền cưỡi mây đạp gió, bay lên, lạch cạch một tiếng, rơi xuống trống không sân bãi ở ngoài.

Trần Nguyên liền thương thế đều không phản ứng, lập tức kinh ngạc đến ngây người!

Vô Trần Tông Thần Phủ trung niên cũng há hốc mồm.

Vô Trần Tông Vấn Đạo đại lão, sắc mặt đen lên.

Còn lại chư tông cường giả, âm thầm cười trộm không ngớt.

Tình huống như thế, bọn họ cũng không xa lạ gì, gián tiếp nói rõ, ở trống không sân bãi bên trong, đó là không cho phép động thủ, ai dám động thủ, sẽ bị trục xuất!

Trần Nguyên sắc mặt hoàn toàn thay đổi, lập tức bò lên, muốn lần thứ hai tiến vào, thế nhưng lần này, bất luận hắn cố gắng thế nào, chính là đạp không đi vào nửa bước, nôn nóng hắn mồ hôi vào mưa!

Cuối cùng, Trần Nguyên như bị sét đánh, sa sút tinh thần cực kỳ, máy móc quay đầu, nhìn về phía cái kia hướng về hắn hạ lệnh Thần Phủ trung niên.

Tạo hóa, liền hắn mẹ như thế không rồi!

Đều là bởi vì ngươi!

Vô Trần Tông Thần Phủ trung niên trong lòng phát lạnh, đoạt nhân tạo hóa, như giết người cha mẹ, lần này hắn xem như là đem Trần Nguyên đắc tội tàn nhẫn!

“Thôi! Trần Nguyên ngươi yên tâm, tông môn sẽ bồi thường ngươi!”

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão, đầu tiên là mạnh mẽ trừng một chút cái kia Thần Phủ trung niên, đón lấy mới đúng Trần Nguyên nói rằng.

Trần Nguyên mặt không hề cảm xúc, chỉ là gật gù, liền im lặng không lên tiếng trở lại Vô Trần Tông võ giả bên trong, trong lòng, lần đầu, đối với tông môn căm ghét lên.

Bồi thường?

Bồi thường có tác dụng chó gì!

Lão tử lần này cần là may mắn được tiên nhân truyền thừa, sau đó sẽ nhiều trâu bò? Các ngươi bồi thường sao?

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão ánh mắt lập loè hàn mang, nhìn về phía vào giờ phút này, chính ôm cánh tay, một bộ xem cuộc vui tốt thoải mái Vương Bảo, lạnh giọng nói, “tiểu tử, bất luận ngươi là ai, chỉ cần ngươi từ bên trong đi ra, ta dám cam đoan, ngươi sẽ hối hận!”

Vương Bảo xem thường, bĩu môi nói rằng, “đây chính là ngươi nói! Ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là ai hối hận!”

Dứt lời.

Vương Bảo liền trực tiếp đi tới Trần Nguyên sau khi rời đi, xuất hiện đất trống, bởi vì chen chúc, không khỏi đụng tới những người khác, hơn nữa, còn đều là Vô Trần Tông đệ tử, một đám hàng đối với Vương Bảo trợn mắt nhìn, thế nhưng, bởi vì không dám động thủ, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

Sau khi ngồi xuống.

Vương Bảo nhìn về phía bia đá.

Mặt trên công pháp chữ viết cùng ảnh ảnh, đã toàn bộ giải khóa, xem rất rõ ràng.

Có điều, nhưng là huyền ảo cực kỳ.

Vương Bảo giương mắt quét một vòng những người khác, phát hiện hầu như tất cả mọi người, đều là mặt mày ủ rũ, ở nơi đó trầm tư minh tưởng, nhất thời trong lòng nắm chắc.

Tấm bia đá này lên đồ vật, chỉ định không bình thường.

Lại nhìn một hồi, Vương Bảo từ bỏ, sờ sờ cằm, trong lòng không khỏi tự nói nói, “xem ra, là thời điểm để cho mình đầu dưa chuột, trở nên thông minh một điểm”

(

------oOo------

Chương 72: Có tức hay không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn thông minh rất đơn giản, tăng lên ngộ tính là có thể.

Kỳ thực rất lâu trước Vương Bảo đã nghĩ tinh luyện một hồi ngộ tính của chính mình, có điều bởi vì không phải quá cần, liền không làm.

Có điều hiện tại, nhìn này huyền ảo phức tạp kiếm quyết tâm pháp, Vương Bảo biết không tinh luyện ngộ tính của chính mình là không xong rồi.

"Hệ thống, tinh luyện ta ngộ tính thuộc tính!"

"Xin nghe kí chủ ý nguyện, tinh luyện bên trong"

Ngộ tính tinh luyện không có tinh luyện đẳng cấp.

Hơn nữa còn chưa thành công tỉ lệ, trăm phần trăm thành công.

Thế nhưng tiêu tốn thực sự khá cao, vừa không có cụ thể biểu hiện, cho nên khi một lần cuối cùng tinh luyện, đầy đủ tiêu tốn ba ngàn tinh luyện giá trị sau khi, Vương Bảo liền ngừng lại.

Lắc lắc đầu, không có gì đặc thù cảm giác.

Vương Bảo bẹp một hồi miệng, đón lấy liền đưa ánh mắt rơi vào trên tấm bia đá.

Thực hiệu làm sao, kiểm nghiệm một hồi liền biết rồi.

Không nhìn không biết, vừa nhìn giật mình.

Trước xem thời điểm, luôn cảm giác cực kỳ cật lực, những kiếm quyết kia tâm pháp cùng ảnh ảnh lại như là từng toà từng toà Takayama, chờ đợi

mình đi leo lên.

Nhưng mà hiện tại lại nhìn, kiếm quyết tâm pháp cùng ảnh ảnh, lại như là hùng hài tử tạo thành đống đất!

Một cước liền vượt qua.

Vô số hiểu ra ở đầu óc lăn lộn.

Vương Bảo nguyên lực trong cơ thể theo chính mình hiểu ra, bắt đầu có phạm vi đi khắp, ngón tay làm kiếm, khoa tay lên.

Lần này động tác xem ngoài sân Chư Tông đại lão, là xì mũi coi thường!

Nhưng mà.

Bọn họ vẻ mặt này không có kéo dài bao lâu, liền cứng lại rồi!

Bởi vì, tựa hồ cảm nhận được Vương Bảo biến hóa trên người, theo Vương Bảo động tác, một đạo hơi tiếng rung, đột nhiên xuất hiện.

Sau một khắc, Chư Tông đại lão liền kinh sợ nhìn thấy, cổ kiếm trận bên trong, một thanh kiếm cổ dường như mũi tên rời cung, mau lẹ cực kỳ lẻn đến Vương Bảo trước người, ở giữa không trung trôi nổi!

Vương Bảo đại hỉ cực kỳ, một cái tiếp nhận cổ kiếm, nguyên lực tràn vào, không có gì đặc thù phản ứng, thế nhưng Vương Bảo nhưng là không để ý chút nào, mặt mỉm cười.

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Đặc biệt là Vô Trần Tông tu sĩ.

Cái kia Vô Trần Tông Thần Phủ trung niên, sắc mặt đã đã biến thành màu gan heo, thân thể run, hận không thể một cái đem Vương Bảo ăn.

Mà những kia tiểu tu cùng tán tu võ giả, thì lại liền đối với này khá là hưng

phấn!

“Khe nằm!”

“Thật là lợi hại!”

“Vừa mới qua đi bao lâu, hắn liền hiểu ra kiếm quyết? Những người khác còn một điểm phản ứng cũng không có chứ!”

“Thanh cổ kiếm kia, sẽ không là nhận chủ chứ? Vậy cũng là Thiên Kiếm tiên nhân lưu”

“Chặc chặc, làm mất mặt a!”

Rất nhiều tu sĩ nhìn về phía những kia đại tông cường giả thời điểm, ánh mắt đều là thập phần quái lạ.

Nhiều như vậy đại tông đệ tử, lại bị một người ngoài giành trước, này mặt đánh, cũng là đủ tàn nhẫn!

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy cái kia trên tấm bia đá, bùng nổ ra từng đạo từng đạo lưu quang.

Sau một khắc, kiếm quyết tâm pháp cùng ảnh ảnh thình lình biến ảo thành mặt khác dáng vẻ!

Tình cảnh này, nhất thời nhường những kia chính đang cảm ngộ kiếm quyết đại tông đệ tử bỗng nhiên thức tỉnh, sau đó, liền chú ý tới Vương Bảo.

Nhìn thấy Vương Bảo trong tay cổ kiếm, mấy người hiểu ra lại đây.

Xem ra, tấm bia đá này lên kiếm quyết ảnh ảnh, cùng những kia cổ kiếm, là đồng bộ, nói cách khác, một thanh kiếm cổ, đại biểu một cái tiêu chuẩn, tiêu chuẩn bị người thu rồi, sẽ một lần nữa thay đổi.

Rất nhiều lớn Tông gia tộc đệ tử trên mặt lộ ra không cam lòng vẻ mặt.

Nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đặc biệt khó chịu!

Phí đi nửa ngày kính, lại bị Vương Bảo trên đường cướp ngang, đổi ai ai đều khó chịu, bọn họ nhiều hi vọng cái kia cướp ngang chính là chính mình a.

Chỉ là.

Nổi giận thì nổi giận, bọn họ không có biện pháp chút nào, tuy rằng vừa nãy đều ở cảm ngộ kiếm quyết, thế nhưng Vô Trần Tông đệ tử đối với Vương Bảo ra tay, lại bị đuổi ra ngoài tình cảnh này, bọn họ cũng là chú ý tới, biết trong này, căn bản không cho phép động thủ.

Ánh mắt lập loè không cam lòng.

Một đám hàng lần thứ hai ngưng thần tĩnh khí, cảm ngộ đạo thứ hai kiếm quyết.

Mà Vương Bảo đây?

Hắn cầm cổ kiếm nhìn một chút, sau đó, liền con mắt hơi chuyển động.

Âm hiểm cười lên.

Thu

Cổ kiếm.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, lần thứ hai đưa ánh mắt, rơi vào trên tấm bia đá.

Tình cảnh này, xem bên ngoài Chư Tông đại lão, là một mặt mộng bức.

Nửa ngày, mới làm rõ Vương Bảo muốn làm gì.

Bắt được ra trận tiêu chuẩn, nhưng không tiến vào kiếm động, trái lại còn ngồi ở chỗ đó, một bộ hiểu ra kiếm quyết dáng vẻ

Hắn chẳng lẽ còn muốn tiếp tục hiểu ra kiếm quyết làm tiêu chuẩn?

Vừa nghĩ tới cái này không ổn ý nghĩ, Chư Tông đại lão liền trợn to hai mắt, một cái lão huyết bắt đầu cấp tốc dâng lên, suýt chút nữa từ cổ họng miệng phun ra đến.

Liếc nhìn nhau, Chư Tông đại lão sắc mặt, cấp tốc do kinh sắc chuyển thành vẻ giận dữ, sau đó, toàn bộ đều âm trầm lại.

Ma trứng!

Tiểu tử này điên rồi sao?

"Đại gia mà an tâm, hắn không nhất định sẽ thành công! Đây chính là Thiên Kiếm tiên nhân truyền thừa xuống kiếm quyết, vừa nãy lần đó, khẳng định là hắn gặp may mà thôi!"

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão ngột ngạt một hồi nội tâm tức giận, lãnh đạm nói rằng.

Nhưng mà Chư Tông đại lão sắc mặt, lại không đổi tốt hơn bao nhiêu, dù sao

Tiểu tử này quá yêu nghiệt a!

Vừa nãy từ hắn bắt đầu cảm ngộ, đến đệ một thanh kiếm cổ dị động, mới qua đi bao nhiêu thời gian?

Hàng này yêu nghiệt quả thực làm người giận sôi!

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão sở dĩ nói như vậy, cũng chỉ là tự mình an ủi mà thôi, lúc này hắn chính đang nội tâm cầu khẩn, chỉ là cũng không lâu

lắm, hắn liền tâm hồn mãnh run.

Bởi vì lúc này giờ khắc này.

Thanh thứ hai cổ kiếm, cũng động!

Không chỉ có như vậy, vèo nhiên một tiếng, thình lình cũng lẻn đến Vương Bảo trước người.

Vương Bảo cười híp mắt tiếp nhận, thu hồi, thoả mãn cực kỳ!

Thế nhưng Vương Bảo thoả mãn.

Những người khác nhưng là khí nổ!

Chư Tông đại lão từng cái từng cái phẫn nộ xù lông, dồn dập quay về Vương Bảo lệ quát, "Tiểu tử, có chừng có mực a!"

"Có cần hay không đuổi tận giết tuyệt a?"

"Có tiêu chuẩn liền được rồi, ngươi đến cùng muốn làm cái gì?"

"Ngày này kiếm truyền thừa, ngươi không chiếm được!"

Một câu một câu quát mắng, cảnh cáo, nhấn chìm Vương Bảo.

Vương Bảo nhưng là một điểm phản ứng đều không có, chỉ là quay đầu nhìn bọn họ một chút, đón lấy liền cười hì hì nói, "Yên tâm, ta biết đúng mực!"

Chư Tông đại lão gánh nặng trong lòng liền được giải khai, biết đúng mực là tốt rồi.

"Ta nhất định sẽ cho các ngươi lưu một cái!"

A phốc!

Chư Tông đại lão phun máu!

Mà vào giờ phút này, nhìn lần thứ hai biến hóa kiếm quyết ảnh ảnh, những kia đại tông đệ tử, khóc không ra nước mắt, dồn dập đối với Vương Bảo trợn mắt nhìn, khoảng cách gần mấy cái đệ tử, có thể đều là Vô Trần Tông đệ tử, thù mới hận cũ, đó là thật sự hận không thể một đao đâm chết Vương Bảo.

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão, sắc mặt âm trầm đều có thể tích thuỷ, cũng không kịp nhớ phong độ, hung tợn quay về Vương Bảo quát, "Tiểu hỗn đản, liền hướng ngươi vừa nãy hành động này, ngươi phải chết chắc! Chúng nộ khó hòa, coi như ngươi được Thiên kiếm truyền thừa, ta xem ngươi đều mất mạng hưởng thụ!"

Vương Bảo quay đầu liếc lão già này một chút.

Tiếp đó, liền ánh mắt nhắm lại, hắc cười một tiếng, lạnh giọng nói, "tốt ngươi cái lão già, lại dám uy hiếp ta! Tốt! Vốn là ta còn muốn, cho các ngươi lưu một thanh kiếm cổ tới, nếu ngươi đều như vậy nói rồi"

"Vậy lão tử một cái cũng không cho các ngươi lưu, toàn rất sao thu rồi! Để cho các ngươi làm gấp, làm tức giận, liền hỏi một chút ngươi có tức hay không, có tức hay không?"

(

------oOo------

Chương 73: Có giỏi cắn ta a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão tinh lực đột kích ngược, kinh người sát khí, cuồn cuộn mà ra.

Chỉ là.

Bên cạnh hắn, đều có với hắn gần như cường giả, không chỉ có không sợ hãi, trái lại ánh mắt đều mang theo bất mãn.

Ngươi lão hỗn đản kia!

Ngươi nói một chút ngươi trang cái gì bức a!

Ngươi nếu như trâu bò, ngươi trang bức cũng thành!

Thế nhưng, hiện tại ngươi liền người ta một cọng lông, đều đánh không xong, ngươi không làm gì được người ta, ngươi theo người ta trâu bò cái gì?

Còn uy hiếp người ta, ngươi có tư cách này sao?

Hiện tại xong chưa?

Đúng hay không há hốc mồm?

Trước tốt xấu cái kia tiểu hỗn đản, trả lại (còn cho) chúng ta lưu lên một thanh kiếm cổ!

Bây giờ hắn sao một cái đều không rồi!

Coi như là một phần trăm tỷ lệ, vậy cũng là tỷ lệ, 0%, vậy thì là cái rắm!

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão, sắc mặt âm trầm không lên tiếng, Vương Bảo mới vừa phạm vào chúng nộ, hắn cảm giác mình cũng phạm vào, trong lúc nhất thời thật là có chút hối hận.

Chủ yếu là quá khí, trong lúc nhất thời nhịn không được

"Hừ!"

Vương Bảo hừ lạnh một tiếng, không để ý bốn phía chư tông đệ tử cái kia vô cùng phẫn nộ ánh mắt, tiếp tục thản nhiên tự đắc cảm ngộ trên bia đá mới kiếm quyết.

Cái khác chư tông đệ tử, là cảm ngộ không phải, không cảm ngộ cũng không phải, xoắn xuýt cực kỳ, khó chịu cực kỳ, bọn họ không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này, tự cho là thiên kiêu, thế nhưng, chính mình liền kiếm quyết da lông đều không nhìn thấu, đối phương, cũng đã hoàn mỹ cảm ngộ!

Không có so sánh, sẽ không có thương tổn.

Cùng Vương Bảo so sánh, bọn họ cảm giác mình hãy cùng ngớ ngẩn như thế.

Làm sao có thể tiếp thu?

Hệ thống tinh luyện ra ngộ tính, đúng là quá trâu bò!

Vương Bảo suy nghĩ, các loại ngày nào đó tinh luyện giá trị sung túc, nhất định phải đem mình tư chất cho tinh luyện lập tức!

Đến thời điểm chỉnh ra cái trâu bò nhất thể chất, có thể đi ra ngoài trang bức!

Đương nhiên, hiện tại không vội.

Then chốt là không tiền, bởi vì tinh luyện tư chất, tiêu tốn càng cao hơn, là tinh luyện ngộ tính gấp mấy lần.

Đạo thứ ba kiếm quyết, rất nhanh sẽ bị Vương Bảo cảm ngộ thành công, Vương Bảo cũng không biết những này kiếm quyết cụ thể đẳng cấp, nhưng cảm giác hẳn là bất phàm.

Nói vậy lập xuống nơi này thử thách Thiên kiếm lão nhân, cũng tuyệt bức không sẽ nghĩ tới, sẽ có Vương Bảo như vậy ngộ tính kinh thiên gia hỏa, then chốt chính là, còn rất tiện, được một thanh kiếm cổ, không nghĩ tới thâm nhập kiếm động đạt được tiên cơ, trái lại lưu lại bẫy người.

Thực sự là quá hãm hại!

Chư tông đệ tử, cuối cùng cũng coi như là nhận mệnh!

Bi ai phát hiện, chính mình còn cảm ngộ cộng lông a, bọn họ coi như lại ngạo khí, cũng sẽ không ngây thơ cho rằng có thể cướp ở Vương Bảo trước, thành công cảm ngộ kiếm quyết, đã như vậy, hà tất phí công vô ích?

Mấu chốt nhất một điểm là.

Vừa hiểu ra kiếm quyết cùng ảnh ảnh, vào giờ phút này, ký ức thình lình mơ hồ lên, lại như là bị món đồ gì che lại, nhường bọn họ sợ hãi sau khi, càng thêm sa sút tinh thần.

Chư Tông đại lão xem chính là đau thấu tim gan.

Một cái một cái cổ kiếm.

Toàn bộ rơi vào Vương Bảo trong tay.

Vậy cũng là đại diện cho, một cái lại một cái tiêu chuẩn a!

Liền ra trận tiêu chuẩn đều không lấy được, còn ngông cuồng muốn lấy được Thiên kiếm truyền thừa? Này giời ạ quả thực là mơ hão!

Phẫn nộ căm hận không cần nhiều lời, chỉ là bọn hắn lại không dám lại biểu đạt ra đến, lúc trước Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão uy hiếp, đổi lấy chỉ là

chuyện cười mà thôi.

Chỉ cần hiện tại nắm Vương Bảo không có cách nào.

Sau đó, thì càng chịu bó tay!

Một khi đối phương được Thiên kiếm truyền thừa, chỉ cần lấy cái này để đánh đổi, đổi lấy mấy cái mạnh nhất tông môn bảo vệ, vậy còn không là bắt vào tay?

Ngươi muốn báo thù người ta?

Ngươi hành sao?

Dần dần mà.

Hết thảy cổ kiếm, toàn bộ đều bị Vương Bảo cho thu rồi!

Vương Bảo đếm đếm, tổng cộng tám mươi mốt thanh!

Nói cách khác, có tám mươi mốt cái vào động tiêu chuẩn.

Rất nhiều đại tông đệ tử, con ngươi đỏ đậm, thở hổn hển nhìn Vương Bảo, trên mặt mang theo do dự, đều đang suy nghĩ, làm sao từ Vương Bảo nơi đó,

Làm một thanh kiếm cổ.

Cái khác tiểu tông tán tu võ giả, lúc này đối với Vương Bảo, là kính nể rất nhiều, hàng này là cái Ngoan Nhân, cũng là cái mười phần tiện nhân, sau đó, khẳng định cũng sẽ nhất phi trùng thiên.

Nhưng vào lúc này.

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão, đột nhiên thở dài nói, “tiểu hữu, làm người lưu một đường! Lão phu đại biểu Thiên Nguyên Tông, nghĩ đổi lấy mấy thanh cổ kiếm, chẳng biết có được không?”

Vương Bảo ha hả cười.

Cổ kiếm, hắn đương nhiên muốn bán đi, chỉ cần một cái là được, muốn nhiều như vậy làm gì? Lại không thể ăn!

Quay về Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão chắp chắp tay, Vương Bảo nói rằng, "tiền bối lời này nói ta cao hứng, không giống một ít người, trong lòng một điểm b số đều không có!"

Lúc nói chuyện, Vương Bảo nhìn về phía Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão, lão gia hoả sắc mặt âm trầm đáng sợ, bị Vương Bảo một đòn miệng pháo triệt để làm tức giận, trong lòng xin thề, lần này bất luận kết quả làm sao, nhất định phải làm cho Vương Bảo trả giá thật lớn.

Hắn cũng học ngoan, không có phản bác.

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão đại hỉ cực kỳ, thành khẩn nói rằng, "không biết tiểu hữu, nghĩ đổi gì đó?"

Vương Bảo không có trả lời ngay, trái lại nhìn về phía mấy cái Cổ Khí Tông thanh niên.

Không sai, Cổ Khí Tông cũng tới người, chỉ là mang đội Vấn Đạo ông lão, Vương Bảo không quen, nên không phải Khí Phong người, mà là Chiến Phong một phái.

"Mấy vị đều là Cổ Khí Tông đệ tử chứ?" Vương Bảo chỉ chỉ bọn họ, mở miệng hỏi.

Cái kia mấy cái Cổ Khí Tông thanh niên, vốn là đối với Vương Bảo thập phần không cam lòng đây, lúc này nghe vậy, một cái trong đó lập tức nói rằng, "không sai!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "đúng dịp! Ta và các ngươi Cổ Khí Tông Vương Bảo, chính là tổ đội thám hiểm tiểu đồng bọn, nếu đụng với, không thể không biểu thị biểu thị, đều lại đây, một người một thanh kiếm cổ mang đi!"

Cái kia mấy cái Cổ Khí Tông đệ tử kinh ngạc đến ngây người.

Bị này trên trời rơi đĩa bánh, đập cho đầu tỉnh tỉnh.

Khe nằm, vạn vạn không ngờ tới, còn có này chuyện tốt đây? Vương Bảo sư huynh bằng hữu sao? Vương Bảo sư huynh ngài cũng thật là bằng hữu khắp thiên hạ!

"Đa tạ sư huynh!"

"Sư huynh thực sự là rộng thoáng!"

"Chúng ta sau khi trở về sẽ thay sư huynh cho Vương Bảo sư huynh vấn an!"

Một đám hàng tiếp nhận cổ kiếm, sau đó hứng thú phấn cực kỳ nhấc theo cổ kiếm, thẳng đến kiếm động.

Biến mất ở tại chỗ.

Cái khác chư tông đệ tử, xem chính là ước ao ghen tị, có mấy người nghĩ đi theo vào, thế nhưng, mới vừa bước vào kiếm trận vị trí, nơi đó tuy rằng không có cổ kiếm, nhưng là, như cũ là kiếm khí nảy sinh, lúc này thì có hai cái bị từng luồng từng luồng kiếm khí bức bách lùi về sau, sắc mặt trắng bệch, không dám lại tiến vào!

Ngoài sân.

Cổ Khí Tông Vấn Đạo ông lão, được kêu là một cái mở cờ trong bụng, mừng như điên cực kỳ, quay về Vương Bảo liên tục nói cám ơn!

Vương Bảo vung vung tay ra hiệu không cần khách khí.

Chư Tông đại lão, trong lòng ăn vị không ngớt, tâm tình rất là phức tạp.

Cổ Khí Tông, thật hắn nương số may!

Đầu tiên là ra một cái trâu bò nghịch thiên Luyện Ma Vương Bảo.

Hiện tại, liền cái này đáng sợ yêu nghiệt, đều cùng Cổ Khí Tông có quan hệ.

Chúng ta làm sao liền chạm không lên chuyện tốt như thế?

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "hiện tại, chúng ta có thể nói nói chuyện, đám này cổ kiếm vấn đề phân phối! Cổ kiếm tám mươi mốt, xóa Cổ Khí Tông năm thanh, ta một cái, còn sót lại bảy mươi lăm!"

"Chúng ta, trước tiên dùng bài trừ pháp, đầu tiên, Vô Trần Tông, có thể bài trừ rơi mất ha ha, ông lão ngươi đừng trừng, ta biết ngươi muốn giết ta, thế nhưng"

"Ngươi trừng ta cũng vô dụng, có gan, liền đi vào cắn ta nha"

(

------oOo------

Chương 74: Gia là đại soái bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo nhường Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão tâm hồn cũng bắt đầu run rẩy.

Hắn phẫn nộ, hận không thể nuốt Vương Bảo, thế nhưng, hắn thật sự có chút hối hận rồi!

Những người khác không biểu thị thời điểm, Vô Trần Tông trước tiên đứng ra, kẻ nổi tiếng thì dễ bị ghen ghét, hiện tại được rồi, người ta không mang theo chính mình chơi, những người khác đều có thể mua cổ kiếm, mua vào tràng tư cách, chính mình Vô Trần Tông còn chưa bắt đầu, cũng đã bị nốc ao!

Quá hắn mẹ bắt nạt người!

Nhưng là, không biện pháp a!

Đánh, không có cách nào đánh!

Uy hiếp?

Người ta không mắc bẫy này, thậm chí còn ngược uy hiếp, một cái ta rất sao không bán ném ra, Vô Trần Tông liền trở thành đối tượng đả kích!

Thời khắc này, Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão lửa giận khó hòa, theo bản năng, liền đem ánh mắt rơi vào bên người Thần Phủ trung niên trên người.

Như truy cứu nguyên nhân căn bản.

Tất cả tất cả, đều là từ hàng này ngăn cản Vương Bảo ra trận bắt đầu!

Cái kia Thần Phủ trung niên thân thể cứng đờ, trong lòng lạnh lẽo, cảm thụ

cái kia cỗ lạnh lẽo tầm mắt, khóc không ra nước mắt sau khi, khắp nơi hối hận!

Đây chính là kích động trừng phạt!

Còn lại tông môn dù sao cũng hơi đồng tình, nhưng là vừa âm thầm vui mừng, may ra mặt không phải là mình, bằng không, hiện tại phỏng chừng cùng Vô Trần Tông như thế, có nỗi khổ khó nói, bị Vương Bảo đánh nát hàm răng, còn phải hướng về trong bụng nuốt.

"Không biết một thanh kiếm cổ, tiểu hữu nghĩ bán ra giá bao nhiêu cách?" Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão cười nhạt hỏi.

Vương Bảo ha ha cười, "Ha ha, nói thật, con người của ta, từ trước đến giờ đối với tiền tài không thế nào coi trọng, có điều, ta có đam mê sưu tầm, ta có một cái mơ ước, chính là nghĩ nghèo suốt đời lực lượng, thu thập khắp thiên hạ cao cấp công pháp võ kỹ cái gì"

"Vì lẽ đó, một thanh kiếm cổ, một bộ Thiên cấp công pháp hoặc võ kỹ, đây chính là điều kiện của ta!"

Chư Tông đại lão trong gió ngổn ngang.

Ngươi giấc mơ này, ta cũng có!

Thế nhưng.

Không khỏi cũng quá giở công phu sư tử ngoạm!

Một thanh kiếm cổ, liền muốn một bộ Thiên cấp công pháp võ kỹ, chúng ta đi vào đệ tử, không có mười cái cũng có bảy, tám cái, đây chẳng phải là nói, chúng ta đến trả giá bảy, tám bộ Thiên cấp công pháp võ kỹ?

A phốc!

Này đánh đổi không khỏi quá to lớn!

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão vẻ mặt cũng bắt đầu cứng ngắc, nửa ngày mới co rụt lại một hồi, trầm giọng nói, "tiểu hữu, ngươi cái điều kiện này có chút quá đáng! Chúng ta những này tông môn, căn bản không có như vậy Thiên cấp công pháp cùng võ kỹ!"

Vương Bảo không để ý chút nào phất tay một cái, "Không có? Vậy thì nắm đạo khí để đổi!"

Phốc a!

Mọi người suýt chút nữa thổ huyết!

Một thanh kiếm cổ đổi một cái đạo khí, tương tự là thái quá không biên giới a, dù sao, coi như là tiến vào kiếm động, cũng không phải trăm phần trăm có thể có thu hoạch!

Nếu như mất hết vốn liếng, bọn họ chẳng phải là đến khóc chết!

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão cười lạnh nói, "khẩu vị lớn như vậy, ngươi liền không sợ chết no!"

Vương Bảo vung tay lên, "Bị nốc ao người A qua đường không tư cách nói chuyện!"

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão tức giận đến mức cả người run run.

Vương Bảo quét một vòng, phát hiện Chư Tông đại lão trên mặt, đều là hết sức khó coi, liền thở dài một tiếng, nói rằng, "thôi thôi! Ai bảo ta tâm địa thiện lương! Như vậy đi, các ngươi ai muốn đi vào, mỗi cái tông môn cho ta một bộ Thiên cấp công pháp, Thiên cấp võ kỹ cộng thêm một cái đạo khí, như vậy đều có thể chứ?"

Chư Tông đại lão nhưng vẫn là sắc mặt khó coi, hơn nữa, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, có loại xem thường ý tứ.

Ngươi? Tâm địa thiện lương?

Ta thật muốn phi ngươi một mặt a!

Ngươi quả thực là tiện nói vô song!

Vương Bảo lạnh giọng nói, “nếu như, các ngươi này đều không đáp ứng, như vậy, ta cũng chỉ có thể nói bye bye!”

Nửa ngày.

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão nói rằng, “tốt! Điều kiện này, lão phu đại biểu Thiên Nguyên Tông đáp ứng rồi!”

Vương Bảo quay về lão già giơ ngón tay cái lên, "Tiền bối thực sự là rộng thoáng! Có điều nói tới phía trước, các ngươi hiện tại đi vào bao nhiêu đệ tử, liền cho các ngươi mấy thanh cổ kiếm, tiêu chuẩn không tăng thêm nữa, nhưng cổ kiếm số lượng liền nhiều như vậy,

Vì lẽ đó tới trước được trước!"

Vừa dứt lời.

Một đám lão già nơi nào còn dám cân nhắc, lập tức liên tiếp gọi lên.

Sau đó.

Vương Bảo liền bắt đầu từng cái thuật lại, hắn nói tới trước được trước, không phải là đùa giỡn, kết quả là, lên tiếng muộn mấy cái tông môn, ngay lập tức sẽ bị Vương Bảo tuyên bố bị nốc ao!

Cái kia mấy cái tông môn đại lão tức giận cả người run rẩy, lại âm thầm hối hận miệng mình quá chậm, Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão ánh mắt tinh mang lóe lên, tự cho là nhìn thấy cơ hội, đã bắt đầu ở âm mưu đợi lát nữa làm sao liên hợp tất cả mọi người, đến thời điểm cho Vương Bảo một cái mạnh mẽ giáo huấn.

“Các ngươi để cho các ngươi đệ tử đi ra ngoài nắm đồ vật, đến ta chỗ này để đổi cổ kiếm!” Vương Bảo phất tay một cái.

Được tiêu chuẩn Chư Tông đại lão dồn dập nhường chính mình đệ tử đi ra, sau đó cầm Thiên cấp công pháp võ kỹ cộng thêm đạo khí, muốn cùng Vương Bảo đổi cổ kiếm!

Chư tông đệ tử tâm tình vẫn là cực kỳ hưng phấn, mặc kệ tông môn trả giá bao lớn, bọn họ cũng là người được lợi, chỉ cần đi vào kiếm động, liền có cơ hội lấy được tiên nhân truyền thừa, đây chính là to lớn tạo hóa!

Chỉ là.

Vương Bảo nhưng không có muốn lập tức phân phối cổ kiếm ý tứ.

Trái lại mang theo tựa như cười mà không phải cười ánh mắt, nhìn chư tông thiên kiêu nhóm, thản nhiên tự đắc nói rằng, "nghĩ nắm cổ kiếm, các ngươi cũng đến biểu thị biểu thị, như vậy, ai nghĩ từ trong tay của ta đổi cổ kiếm, gọi một câu là có thể, ân, khẩu hiệu này không sai!"

Chư tông thiên kiêu một mặt mộng bức.

Ngược mà lại đây, mỗi cái đỏ mặt, tức giận đỏ mặt!

Đại gia ngươi!

Chưa từng gặp như ngươi vậy vô liêm sỉ người!

Ép buộc người khác gọi ngươi là đại soái bức, ngươi liền thoả mãn?

Còn có thể hay không thể muốn mặt mũi?

Chư Tông đại lão dở khóc dở cười, nhìn do dự không trước các đệ tử, từng cái từng cái hạ lệnh, "Nhanh gọi!"

Không phải là một câu nói sao!

Lại không phải rơi khối thịt!

Chỉ cần có thể được kiếm động ra trận tiêu chuẩn, này đều không phải sự tình!

Được chính mình trưởng bối mệnh lệnh, chư tông thiên kiêu vừa là phiền muộn, lại là xấu hổ, cái kia tăng cao xấu hổ cảm giác, nhường bọn họ đều không có một cái tiến lên, mãi đến tận một cái trong đó thở dài một tiếng, tiến lên một bước, nhỏ giọng nói, "Gia gia là cái đại soái bức!"

Vương Bảo hé mắt, "Lớn tiếng một chút!"

Đệ tử kia hô lên một câu, liền cảm giác tâm tình thông thuận nhiều, âm thanh tăng cao một điểm, "Gia là đại soái bức!"

"Rất tốt! Đồ vật đem ra!"

Đệ tử kia lập tức đưa ra một cái chứa đồ trang bị, tương tự nhẫn chứa đồ, thế nhưng chứa đựng đồ vật có hạn.

Vương Bảo tiếp nhận, đưa ra cổ kiếm, đệ tử kia một mặt hưng phấn, đối với mình một đám sư đệ sư huynh nói rằng, "nhanh gọi a!"

Hắn sư đệ các sư huynh gò má không khỏi vừa kéo, sau đó liền từng cái từng cái tiến lên, đỏ mặt bắt đầu kêu gào!

Có bọn họ những này dẫm vào vết xe đổ.

Còn lại chư tông đệ tử đều là nhận mệnh, nội tâm xấu hổ, chung quy đánh không lại tiên nhân truyền thừa câu dẫn, dồn dập kêu gào gia là đại soái bức.

Vương Bảo đẹp đến nổi bong bóng, bất kể là tâm tình vẻ đẹp, vẫn là đối với những người này tạo thành tâm linh thương tích mà được tinh luyện giá trị, cũng làm cho Vương Bảo thập phần thỏa mãn.

Chờ đến hết thảy cổ kiếm, đều phân phối xong.

Vương Bảo cũng không cần phải nhiều lời nữa, nhấc theo cổ kiếm, trực tiếp

xoay người hướng đi kiếm động

(

------oOo------

Chương 75: Meow cái meow!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo là cuối cùng tiến vào.

Hắn cũng là không vội, tiên nhân truyền thừa, nào có như vậy dễ dàng liền được, sớm một chút tối nay không khác biệt.

Mà còn lại tiến vào chư tông thiên kiêu, sau khi đi vào liền từ từ phân tán ra, bởi vì tiến vào kiếm động sau khi, chính là vô số đạo ngã ba, căn cứ tiếng trầm phát tài nguyên tắc, căn bản không cần người nói, thì có người tự phát rời đi đại quân.

Vào giờ phút này.

Thiên Nguyên Tông bảy cái thiên kiêu đệ tử, chính đang một cái ngã ba bên trong, cất bước tiến lên, nơi này cũng không phải tính tối tăm, chỉ là yên tĩnh cực kỳ, đi lâu, vẫn là hiểu ý tóc lông.

Đột nhiên, một đạo tiếng kêu yếu ớt truyền đến.

Mấy người lập tức ngừng chân, nín hơi ngưng thần, lộ ra cảnh giới tư thái.

Chờ nửa ngày, không có gì động tĩnh, mấy người không khỏi có chút mờ mịt!

“Ta thật giống nghe được thanh âm gì!”

“Xem ra không phải ảo giác, hình như là cái gì đang gọi!”

“Đại gia cẩn thận một chút!”

Trề môi thì thầm, mấy người tiếp tục tiến lên, bởi vì cô quạnh, vì lẽ đó dồn dập mở miệng.

“Ta bây giờ suy nghĩ một chút liền bực, nào có người như thế vô liêm sỉ, dĩ nhiên nhường chúng ta gọi hắn đại soái bức!”

“Tên kia còn không ta soái đây!”

“Hừ, khẳng định là có bệnh! Nếu không, cũng sẽ không lớn lối như vậy ương ngạnh!”

“Đâu chỉ là hung hăng càn quấy, quả thực là gan to bằng trời! Ta phỏng chừng hắn lần này đi ra ngoài, sẽ bị Hỗn Loạn Chi Vực tông môn xé thành mảnh vỡ!”

“Còn đại soái bức, ta xem là lớn ngu ngốc đi, ha ha ha”

Mấy người càng nói càng muốn cười, chỉ là nhưng vào lúc này, một đạo mang theo thanh âm hưng phấn, vang lên, “Meow cái meow, đại soái bức? Ai dám ở bản miêu trước mặt tự xưng đại soái bức? Là ai? Đứng ra cho ta!”

Mấy thân thể người lập tức cứng đờ.

Sau đó, nhìn chung quanh, sau một khắc, liền nhìn thấy phía trước xuất hiện một vệt ánh sáng, sau đó, một đạo tắm rửa thánh quang bình thường bóng người, chậm rãi bước đi tới!

Vóc người nhỏ xinh

Nó là con mèo!

Mấy người hai mặt nhìn nhau, trong lòng ngơ ngác không ngớt.

Mèo biết nói, vậy khẳng định là yêu thú không thể nghi ngờ, chỉ là, có vẻ như chỉ có đạt đến Thần Phủ cảnh giới yêu thú, mới có thể khẩu ra nhân ngôn.

Mấy người theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, bọn họ mạnh nhất mới chỉ là Trúc cơ hậu kỳ, Thần Phủ cường giả, một cái bàn tay đều có thể đập chết

bọn họ.

“Bọn ngươi còn không mau trả lời bản miêu gia vấn đề? Nói mau, cái kia tự xưng đại soái bức hỗn đản ở nơi nào?”

Này mèo yêu một thân màu vàng, là một con đại hoàng mèo, có điều nó chòm râu rất dài, so với bình thường mèo dài ra gấp ba không ngừng.

Lúc này mặt lộ vẻ không cam lòng vẻ, vẻ mặt cực kỳ phong phú!

Mấy đại thiên kiêu liếc mắt nhìn nhau, cái kia Trúc cơ hậu kỳ thanh niên quay về mèo yêu chắp chắp tay nói, “ngạch tiền bối chào ngài, tại hạ là là Thiên Nguyên Tông đệ tử! Cho tới ngài nói đại soái bức, hắn ở chúng ta mặt sau đi vào, hiện tại không biết ở đâu!”

Mèo yêu đột nhiên đứng thẳng lên, ôm hai cái chân trước, bĩu môi nói rằng, “xem ra các ngươi là muốn lão già kia truyền thừa a, nói cho các ngươi, bản tọa chính là nơi này dẫn đường người, các ngươi đụng tới bản tọa, là các ngươi tạo hóa, meow cái meow, cái kia bản tọa liền cho các ngươi một cơ hội đi, từ nơi này về phía trước, đến cùng quẹo trái đụng tới ba cái ngã ba, tuyển ở chính giữa cái kia, tiếp tục hướng phía trước”

Ba lạp ba lạp!

Một đám thiên kiêu nghe được thập phần mơ hồ.

Mèo yêu sau khi nói xong, một xem vẻ mặt của bọn họ, liền đột nhiên lệ quát, “Các ngươi nhớ không?”

Một cái thiên kiêu đệ tử liền bận bịu nói rằng, “vãn bối ký ức rất tốt, đều nhớ kỹ!”

“Nhớ kỹ, vậy thì đi thôi!”

Mèo yêu thoả mãn gật gù.

Một đám thiên kiêu vội vã chắp tay nói tạ, sau đó cung kính lướt qua mèo

yêu, đi về phía trước.

Mấy người bên trong, có một cái nữ tu, chính là mấy người sư muội, vì an toàn, đi ở phía sau cùng, nữ tu cẩn thận từng li từng tí một theo các sư huynh đi tới, nhưng mà đi ngang qua mèo yêu thời điểm, đột nhiên cảm giác được cái mông bị người nào vỗ một cái!

Còn xoa nhẹ một cái!

Nữ tu lúc này hét rầm lên.

“Làm sao?”

Mấy cái thiên kiêu thanh niên vội vã kinh ngạc quay đầu!

Nữ tu đỏ mặt, theo bản năng nhìn về phía mèo yêu, phía sau mình không ai, cũng chỉ còn sót lại con mèo này, sau đó nàng liền nhìn thấy mèo yêu lúc này chính giơ vuốt phải của chính mình, đưa lên mũi, đắc ý ngửi!

Nữ tu giận dữ và xấu hổ cực kỳ, không dám nói cũng xấu hổ nói, rầu rĩ trả lời nói, “không cái gì!”

Bước nhanh về phía trước, trực tiếp đi tới mấy cái thiên kiêu thanh niên trước người đi tới!

Mấy người lơ ngơ, sau đó dần dần đi xa.

Mèo yêu chờ bọn hắn sau khi rời đi, cười hắc hắc nói, “Meow cái meow, đợi nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng coi như chờ đến người, ha ha ha, meow gia xuất thế, bên ngoài mỹ nhân, các ngươi chuẩn bị xong chưa?”

Mèo yêu vẫn đúng là làm nổi lên dẫn đường người.

Đụng tới tu sĩ, chính là một cái lồng đường.

Trước tiên trang bức, sau đó chỉ dẫn bọn họ hướng về chính mình nói địa phương mà đi.

Quái lạ chính là, bóng người của nó, cũng không phải là một cái, mà là đầy đủ chín cái, ở trong đường hầm các loại trang bức, bởi vì khát vọng, chư tông đệ tử cũng không làm sao hoài nghi, đều là đắc ý hướng về chỗ kia đi tới.

Sau đó.

Mèo yêu liền gặp phải Vương Bảo.

Nhìn thấy Vương Bảo, mèo yêu lập tức từ trong bóng tối nhảy ra, uy nghiêm nói rằng, "dừng lại!"

Vương Bảo nhìn mèo yêu, hơi kinh ngạc, hắn này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy sẽ nói yêu thú, cũng biết mèo yêu khẳng định bất phàm, lúc này liền nói rằng, "tiền bối chào ngươi!"

"Tiểu tử, bản tọa chính là nơi đây người dẫn đường, vậy thì đưa ngươi một hồi tạo hóa, ngươi chỉ cần hướng về"

Lại là đồng dạng ba lạp ba lạp một đống lớn.

Mèo yêu miệng khô lưỡi khô, cuối cùng nói rằng, "nhớ không?"

Vương Bảo chắp chắp tay, "Nhớ kỹ!"

"Đi thôi!"

Mèo yêu giơ giơ móng vuốt!

Vương Bảo đi về phía trước, phía trước vừa vặn có cái ngã ba.

Vương Bảo nhìn một chút, sau đó từ trong lồng ngực lấy ra một lông chim, đồ chơi này là Vương Bảo đi vào kiếm động sau khi, từ hệ thống tinh luyện cửa hàng bên trong mua, gọi là!

Hàng dùng một lần.

Nhưng lại có thể chỉ dẫn kí chủ, tìm tới vận may.

Thiên Kiếm tiên nhân truyền thừa, đối với Vương Bảo mà nói vẫn rất có sức hấp dẫn, coi như mình không cần, đi ra ngoài trang bức cũng có thể hồi vốn, vì lẽ đó tuy rằng vật này năm trăm tinh luyện giá trị một cái, Vương Bảo quyết tâm khẽ cắn răng, cũng mua đầy đủ sáu cái!

Lông chim ném ra, sau đó trôi nổi tin tức dưới, cuối cùng, rơi vào Vương Bảo bên trái ngã ba khẩu.

Vương Bảo nâng chân liền hướng về phía bên trái ngã ba đi tới.

Xem phía sau mèo yêu, một mặt mộng bức.

Đại gia ngươi!

Bản miêu rõ ràng nói cho ngươi, nghĩ đến tạo hóa, đi bên phải!

Ngươi nắm lông chim ném nhưng, bay tới bên trái, ngươi liền chạy bên trái đi tới?

Bản miêu mới vừa nói, đều bị ngươi ăn a!

Còn nhớ kỹ, ngươi nhớ kỹ cái cà!

Lúc này, mèo yêu liền đột nhiên một chuỗi, lẻn đến Vương Bảo bên người, lớn tiếng nói, “tiểu tử, ngươi đúng hay không đi nhầm?”

Vương Bảo cau mày.

Hệ thống xuất phẩm vận may lông, há có thể có lỗi? Vừa nãy hắn cũng nghĩ đến vận may lông chỉ dẫn, cùng mèo yêu chỉ dẫn không giống nhau, thế nhưng, so với cái này thần bí mèo yêu, Vương Bảo vẫn cảm thấy hệ thống đáng tin một ít.

Nghĩ tới đây, Vương Bảo cũng đơn giản không lại phản ứng mèo yêu, còn

rất sao chỉ dẫn người đây, mười có là khoác lác bức!

Vương Bảo không lên tiếng, cất bước liền đi về phía trước.

Mèo yêu cuống lên, cảm giác mình chịu đến sỉ nhục, xù lông bình thường lẻn đến Vương Bảo trước người, lớn tiếng lớn quát, “Meow cái meow, bản miêu gia ngươi cũng dám không nghe, tìm chết? Bản tọa nói cho ngươi, bản miêu gia nhưng là rất trâu bò, nhẹ nhàng vừa ra tay, ngươi sẽ chết, ngươi cũng không nên chết rồi mới hối hận”

(

------oOo------

Chương 76: Meo gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mèo yêu cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc, một thân xù lông, giơ móng vuốt nhỏ, phối hợp nó đầy người lưu quang, vẫn đúng là rất có uy thế.

Thế nhưng.

Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên ngẩn ra.

Sau một khắc ánh mắt liền trở nên cân nhắc lên.

Ôm cánh tay, nhìn uy hiếp chính mình mèo yêu, Vương Bảo càng nghĩ càng không đúng.

Đầu tiên, đường đường Thiên Kiếm tiên nhân kiếm động, lại làm cho một con mèo yêu đến làm dẫn đường người, bản thân liền không bình thường.

Còn nữa.

Nghe một chút mèo yêu uy hiếp

Thực sự là thật quen thuộc a!

Thật quen thuộc động tác võ thuật!

Này không phải là lão tử trang bức thường xuyên nói sao?

Hơn nữa, mèo yêu chỉ dẫn phương hướng, cùng vận may lông chỉ dẫn phương hướng, một cái hướng bên trái, một cái hướng phải, không chắc

Hàng này căn bản là không phải cái gì dẫn đường người!

Vương Bảo lúc này liền cười lạnh lên, ánh mắt tinh mang lóe lên, nói rằng, "được đó, ngươi không phải trâu bò sao? Vậy thì động thủ a! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao một cái bàn tay đập chết ta!"

Vương Bảo vừa nói, một bên làm tốt mười phần cảnh giác, một khi có cái gì không đúng, lập tức nhận sợ.

Nhưng mà.

Mèo yêu nhưng là ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt hoảng loạn cùng phiền muộn, sắc lệ bên trong gốc quát, "Tiểu tử ngươi chớ ép bản tọa, bản tọa Kỳ Lân Tí thật sự rất treo!"

"Cắt!"

Vương Bảo chớp mắt liền thả lỏng, dựng đứng dựng đứng ngón giữa, trực tiếp nhanh chân hướng về phía trước đi đến.

Phía sau mèo yêu, một mặt mộng bức.

Ma trứng!

Hắn đây mẹ cái gì quỷ?

Tiểu tử này làm sao tà môn như vậy?

Tạo hóa câu dẫn không được hắn!

Liền chết còn không sợ!

Lẽ nào hắn nhìn thấu meo gia kỳ thực đang tinh tướng?

Không thể a!

Này trên đời này còn có so với meo gia càng khôn khéo tồn tại?

Mèo yêu định ở tại chỗ, nửa ngày mới phản ứng được, phiền muộn meo ô

một tiếng, quăng lên tiểu chân ngắn truy hướng về Vương Bảo.

Vương Bảo chú ý tới mèo yêu đuổi tới, cũng không để ý, mặc kệ này mèo yêu đúng hay không trang bức, ngược lại có thể xuất hiện ở kiếm động, cũng là bất phàm.

Mèo yêu quyết định bồi Vương Bảo chơi vui vui chơi.

Tiểu tử này không bình thường, làm nổi lên mèo yêu lòng hiếu kỳ.

Đều nói mèo là lòng hiếu kỳ nặng nhất: Coi trọng nhất động vật, lời này ở mèo yêu trên người thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Mèo yêu quái xuất hiện ở rất muốn biết, vì sao Vương Bảo không nghe hắn, hơn nữa, hắn lấy ra cái kia lông chim, lại là cái gì quỷ?

Đi tới đi tới.

Phía trước trực tiếp xuất hiện vài cái ngã ba, hơn nữa cửa động đều khá là to lớn.

Vương Bảo trạm (đứng) ở vùng trung tâm, vận may lông vung một cái.

Sau đó liền thản nhiên tự đắc chạy một cái cửa động bước nhanh đi vào.

Mèo yêu sắc mặt rốt cục thay đổi.

Bởi vì người khác không biết, nó còn không biết sao, từ vừa nãy ngã ba, đến hiện tại Vương Bảo lựa chọn ngã ba, đi lên trước nữa, chỉ cần hai lần chính xác lựa chọn, liền có thể gặp được Thiên Kiếm tử quỷ.

Này giời ạ đến ra đại sự a!

Mèo yêu hãi hùng khiếp vía, mau mau lần thứ hai đuổi tới, đồng thời quyết định kích thích một chút Vương Bảo.

“Ha ha ha, tiểu tử ngươi chết chắc rồi, càng đi về phía trước, ngươi liền sẽ

đụng phải tam đại người thủ hộ, không có tín vật, ngươi sẽ bị tam đại người thủ hộ xé thành mảnh vỡ!”

“Khe nằm, tiểu tử ngươi điếc a? Meo gia đang nói với ngươi đây!”

Vương Bảo liếc hắn một cái, tức giận nói, “Ta có chết hay không, mắc mớ gì tới ngươi?”

Mèo yêu giận dữ, “Thực sự là tốt meo không báo đáp tốt, meo gia khắp nơi suy nghĩ cho ngươi, ngươi chính là không biết điều!”

“Ha hả!”

Vương Bảo cười quái dị một tiếng, không thèm để ý mèo yêu, tự mình tự đi về phía trước.

Hồi lâu sau, lần thứ hai đụng tới ngã ba, Vương Bảo nhìn một chút, lại ném ra một cái vận may lông.

Mèo yêu con ngươi xoay tròn chuyển động, nhìn chằm chằm tốt lắm vận lông, nhìn thấy vận may lông rơi xuống cái kia nhất không nên rơi vào cửa động, nhất thời hai mắt một đen, suýt chút nữa tức đến ngất đi, mãi đến tận Vương Bảo nhấc chân, hướng về cửa động đi đến, mèo yêu lúc này mới lệ quát, “Dừng lại cho ta!”

Vương Bảo không phản ứng nó.

Mèo yêu bước nhanh về phía trước, trực tiếp xuất hiện ở Vương Bảo trước người, lần thứ hai uy hiếp nói, “khe nằm, ngươi lại tiến lên một bước, meo gia liền thật muốn ra tay rồi! Cái kia thật đúng là sẽ chết người!”

“Có năng lực ngươi liền ra tay!”

“Ta thật sự muốn ra tay rồi!”

“Đến nha!”

“Khe nằm, ngươi chớ ép meo gia!”

“Con mèo nhỏ, đừng giả bộ ép, ta đã sớm nhìn thấu ngươi!”

Vương Bảo vẫy vẫy đầu, liều mạng đi về phía trước, mèo yêu trong nháy mắt sợ, mau mau nói rằng, “tiểu tử, meo gia nói thật với ngươi đi! Đừng đi về phía trước, càng đi về phía trước, ngươi thật sẽ đụng phải một cái siêu ngưu bức tử quỷ! Tên kia hiện tại niêm phong ở trong quan tài, một khi bị thả ra ngoài, sinh linh đồ thán đều là nhẹ, meo gia không phải đang nói đùa nha!”

Vương Bảo dừng bước lại.

Trực giác nói cho hắn, lần này mèo yêu không có nói láo.

Con mắt hơi chuyển động, Vương Bảo ôm cánh tay cười lạnh nói, “tốt, không cho ta đi vậy hành, có điều, ngươi đến mang ta đi tìm bảo bối! Nếu không, ta quản nó đúng hay không sẽ sinh linh đồ thán, theo ta có lông quan hệ?”

“Ngươi thật là đủ tiện!” Mèo yêu thầm nói.

“Nhanh lên một chút, đừng cù cưa, không mang theo ta tìm bảo bối, ta liền đi a!” Vương Bảo làm dáng nâng chân.

“Đừng!”

Mèo yêu lúc lắc móng vuốt.

Có chút không cam lòng.

Trên thực tế, nó meo gia cũng sẽ không quản đúng hay không sẽ sinh linh đồ thán.

Meo gia quan tâm, là cái kia lão tử quỷ thả ra, nhất định sẽ tìm chính mình tính sổ, đến thời điểm chính mình bản thể liền đừng nghĩ đi ra!

Phải biết, lão tử quỷ lưu lạc tới hiện tại kết cục này, vậy cũng đều là chính mình hại a!

Mặc dù là bản miêu không phải cố ý, thế nhưng, dù sao cũng là lật thuyền.

Vì lẽ đó, mèo yêu coi như không cam lòng, cũng chỉ được bóp mũi lại nhịn, đụng tới Vương Bảo quái thai này, mèo yêu cũng không triệt.

“Đi theo ta đi!”

Mèo yêu tức giận ném ra một câu nói, sau đó, mang theo Vương Bảo hướng về một cái trong đó ngã ba đi đến.

Vương Bảo trên mặt mang theo ý cười, biết mình thắng cược, cất bước đuổi tới.

Mèo yêu tựa hồ có rất nhiều phân thân.

Thế nhưng, tiến vào chư tông đệ tử, bởi vì mèo yêu từ Vương Bảo nơi này trì hoãn, vẫn là xuất hiện cá lọt lưới.

Quanh co ngoằn ngoèo, vận mệnh bình thường, liền đi tới vận may lông lựa chọn cái cuối cùng ngã ba, sau đó đi tới đi tới, đi tới một cái cực kỳ to lớn tảng đá trong đại sảnh.

Toàn bộ phòng khách thập phần âm u, bốn phía trên vách đá, xuyên thẳng mấy thanh cổ kiếm, ở trung ương nơi, nhưng là một cái to lớn thủy tinh giống như trong suốt quan tài.

Người đến là Vạn Triều tông mấy cái thiên kiêu võ giả, nhìn thạch phòng, mặt lộ vẻ vẻ kích động, đặc biệt là cái kia trong suốt quan tài, lập tức hấp dẫn lực chú ý của bọn họ.

“Lẽ nào đây chính là Thiên Kiếm tiên nhân?”

“Tuyệt bức đúng rồi! Ta trời, mấy người chúng ta muốn phát ra!”

“Mau mau quỳ lạy! Tiên nhân truyền thừa, là chúng ta!”

Mấy người hưng phấn cực kỳ, dồn dập tiến lên, đi tới quan tài thủy tinh trước quỳ xuống.

Trong miệng hô to Thiên Kiếm tiên nhân tục danh, cung kính cực kỳ.

Nhưng vào đúng lúc này, dị biến đột ngột sinh.

Liền nhìn thấy quan tài thủy tinh bên trong, một đạo khí tức hắc ám, tái hiện ra, sau một khắc, một đạo hoàng nhiên như cửu thiên thanh âm âm thanh, lãnh đạm vang lên, “Bọn ngươi cùng ta hữu duyên, lập tức mở quan tài! Bản tọa truyền bọn ngươi Tiên duyên pháp môn!”

Vạn Triều tông mấy cái võ giả hít vào một ngụm khí lạnh, liếc mắt nhìn nhau, kích động hỏng rồi, một cái trong đó nhanh chân về phía trước, lao lực sức của chín trâu hai hổ, cuối cùng cũng coi như là đẩy ra quan tài!

Chỉ là quan tài đẩy ra chớp mắt!

Liền nhìn thấy u mang lóe lên, một luồng không tên sức mạnh xuất hiện, trực tiếp đem thanh niên kia kéo vào trong quan tài.

Chỉ là thời gian trong chớp mắt.

Thanh niên lại như là bị trong nháy mắt rút đi tinh khí thần, hóa thành một cổ thây khô.

Vạn Triều tông mấy cái thiên kiêu, lạnh cả người, ngây người như phỗng nhìn một màn, không chờ bọn hắn phản ứng lại, một luồng hắc triều, trực tiếp đem bọn họ tầm nhìn nhấn chìm

(

------oOo------

Chương 77: Trâu bò kiếm gỗ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mèo yêu dẫn đường, thập phần khó chịu.

Có điều hàng này đúng là không làm bộ, rất nhanh sẽ xe nhẹ chạy đường quen mang theo Vương Bảo đi tới một gian nhà đá ở trong.

Nhà đá không lớn, có điều trong đó đồ vật nhưng là không ít, rực rỡ muôn màu, chỉ có điều nhìn qua thập phần cổ xưa.

Vương Bảo tiến lên tùy ý nhìn một chút, liền vung tay lên, thu sạch vào đến trong nhẫn chứa đồ.

Sau đó.

Vương Bảo nhìn về phía mèo yêu.

Mèo yêu cũng nhìn hắn.

Mắt đối mắt nhìn nửa ngày.

Vương Bảo cau mày nói rằng, "lo lắng làm gì? Tiếp tục a!"

Mèo yêu trợn mắt lên, "Khe nằm, những bảo bối này cũng không thể thỏa mãn khẩu vị của ngươi?"

Vương Bảo bĩu môi, "Những thứ đồ này thượng vàng hạ cám, ta sâu sắc hoài nghi ngươi đem ta mang tới Thiên Kiếm tiên nhân rác rưởi phòng đến rồi, ta đều không không ngại ngùng nói ngươi, ngươi còn nói với ta cái này? Mau mau mau mau, mang ta đi nắm thứ tốt! Tỷ như tiên kiếm, tiên quyết a cái gì, ta đều không chê!"

Mèo yêu một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Đại gia ngươi!

Tiên kiếm tiên quyết?

Ngươi còn không chê?

Ngươi rất sao có ghét bỏ tư cách sao?

“Làm gì? Không vui a? Không vui ta liền đi!”

Vương Bảo cười lạnh một tiếng, cất bước liền muốn đi.

Mèo yêu cuống lên, có chút buồn bực nói, “Cùng meo gia đến đây đi!”

Hàng này đương nhiên không muốn đem chân chính thứ tốt cho Vương Bảo, một khi nó bản thể đi ra, nó còn dựa trong kiếm động bảo bối mang đi ra ngoài lừa gạt Miêu tộc em gái!

Đây chính là nó lão bà vốn a!

Sao lại dễ dàng lấy ra.

Đi tới đi tới.

Mèo yêu con mắt hơi chuyển động, tựa hồ nghĩ tới điều gì, con ngươi nơi sâu xa, tuôn ra một vệt âm hiểm cười, đột nhiên hưng phấn nói, “Khe nằm, suýt chút nữa đã quên cái kia đồ tốt, đi mau, ta dẫn ngươi đi tìm cái đại bảo bối! Tiểu tử ngươi tà môn vô cùng, không chắc chính là bản miêu gia ân nhân cứu mạng!”

Vương Bảo nhìn vui chơi bình thường mèo yêu, hé mắt, cũng không ý kiến, bước nhanh đuổi tới.

Cuối cùng, thình lình đi tới mèo yêu chỉ dẫn cái khác chư tông thiên kiêu, đi địa phương.

Vào giờ phút này, chư tông thiên kiêu, phần lớn đều tụ tập ở đây, hơn nữa, nơi này cũng có một con mèo yêu, đang ở nơi đó cổ vũ những võ giả khác.

“Dùng sức! Dùng sức a! Dùng (khiến) chút sức”

“Nhanh lên một chút nha, ngươi đúng là dùng sức a”

“Cố lên, ngươi có thể, dùng sức”

Vương Bảo nghe này âm thanh quái dị quái ngữ, lại nhìn cái khác chư tông thiên kiêu, không khỏi sắc mặt đen, không quen nhìn về phía mèo yêu.

Mèo yêu lập tức giải thích nói, “tiểu tử, ta có thể không lừa dối ngươi, nhìn thấy cắm vào meo gia bản thể cái kia đem kiếm gỗ hay chưa?”

Vương Bảo nhìn sang.

Liền nhìn thấy một con mèo vàng lớn, đang bị một cái bình thường kiếm gỗ, đinh ở một cái trên bình đài.

Dường như chết rồi.

Mèo yêu có chút sầu não nói rằng, “con kia mèo chính là meo gia bản thể, mà cái kia đem kiếm gỗ, nhưng là cái tuyệt thế chí bảo, nói thật cho ngươi biết, bản miêu được xưng nhục thân bất hoại, coi như là Tiên khí cũng không thể phá meo gia lớp da, thế nhưng cái này kiếm gỗ, nhưng là có thể dễ dàng đâm vào meo gia thân thể!”

“Chỉ cần ngươi đem kiếm gỗ nhổ ra, không chỉ có meo gia nợ một món nợ ân tình của ngươi, cái này kiếm gỗ, cũng là ngươi! Ta dám cam đoan, này sóng tuyệt bức không thiệt thòi nha!”

Chư tông thiên kiêu, cuối cùng cũng coi như là chú ý tới Vương Bảo.

Sau đó, từng cái từng cái lộ ra phẫn nộ vẻ mặt, có chút tông môn thiên kiêu, thậm chí ánh mắt lập loè hung mang.

Vương Bảo ha ha cười, quay về chư tông thiên kiêu phất tay một cái, “Chào mọi người, ta là đại soái bức! Chúng ta lại gặp mặt!”

Chư tông thiên kiêu sắc mặt hãy cùng ăn con ruồi như thế.

Trước mắt lập tức xuất hiện chính mình hô lớn gia là đại soái bức một màn!

Trong lúc nhất thời, căm phẫn sục sôi, chửi ầm lên!

“Đại gia ngươi!”

“Vô liêm sỉ gia hỏa!”

“Ngươi tiện nhân này, hãm hại bản tông nhiều như vậy, hiện tại là thời điểm thanh toán!”

“Giết chết hắn!”

Chư tông thiên kiêu dồn dập hét lớn,

Chỉ là

Không ai ra tay!

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “nơi này, nhưng là không cho phép động thủ nha! Được rồi, đều đừng đánh miệng pháo, lại nói các ngươi có được hay không a? Bận việc nửa ngày, này kiếm vẫn là không nhổ ra!”

Một người thanh niên cười lạnh nói, “này kiếm chính là vô thượng Tiên khí, há lại là như vậy dễ dàng liền có thể lay động!”

“Quá phế bỏ! Không được liền đừng lãng phí thời gian!”

Thanh niên kia tức giận cắn răng, “Hỗn đản! Đừng ở chỗ này nói mạnh miệng, ngươi được ngươi lên a!”

“Ta lên liền ta lên!”

Vương Bảo vẩy tóc, hướng về nền tảng đi đến, “Liền để cho các ngươi nhìn, các ngươi theo ta chênh lệch!”

Chư tông thiên kiêu khá là không cam lòng!

Mã Đức, hàng này quá có thể trang bức!

Bọn họ bận việc nửa ngày, kiếm gỗ vẫn không nhúc nhích, liền không tin Vương Bảo có thể nhổ ra!

Có điều mèo yêu nhưng là có chút chờ mong, Vương Bảo cái kia thần kỳ lông chim, nhường mèo yêu cảm thấy tiểu tử này khẳng định có tà môn chỗ, cái này kiếm gỗ tuy rằng thần kỳ, thế nhưng, cũng không phải là không thể khống chế, lão tử quỷ chính là dựa vào nó, lúc này mới niêm phong lại cơ thể nó.

Vương Bảo sải bước nền tảng.

Nhìn xen vào mèo yêu ngực kiếm gỗ, không nhịn được hỏi nói, “này kiếm đều đem ngươi tâm cho đâm thấu, nhổ ra ngươi còn có thể sống?”

Mèo yêu vẫy vẫy đầu, “Meo gia sức sống không phải ngươi có thể phỏng đoán!”

Vương Bảo bĩu môi.

Sau đó, hai tay trực tiếp nắm chặt rồi kiếm gỗ.

Sức mạnh trong cơ thể điều động lên, trong chớp mắt, tràn vào trong kiếm gỗ.

Nhưng mà, bất luận Vương Bảo dùng sức thế nào, dù cho là ra tay toàn lực, đều là không cách nào lay động kiếm gỗ mảy may!

Này xem cái khác thiên kiêu, là trong lòng thoải mái vô cùng!

Khe nằm, ngươi cũng có ngựa mất móng trước thời điểm a!

Hiện tại không trang bức chứ?

Trước ngươi đều là một đường trâu bò, ngươi cũng có ngày hôm nay a!

Trong lúc nhất thời, chư tông thiên kiêu dồn dập mở ra trào phúng kỹ năng.

“Không xong rồi chứ?”

“Còn nhường chúng ta nhìn cùng ngươi chênh lệch, lão tử hiện tại liền muốn hỏi một chút, chênh lệch ở nơi nào?”

“Được rồi, đừng giả bộ ép, mau mau xuống đây đi, còn không ngại mất mặt a!”

“Rác rưởi chính là rác rưởi!”

Chư tông thiên kiêu cười ha ha, ngoại trừ sắc mặt lúng túng Cổ Khí Tông đệ tử, đều là xem thường cực kỳ.

Vương Bảo liếc một đám hàng một chút, trong lòng cười lạnh lên.

Một đám ngu xuẩn!

Bảo gia thực lực, cũng là các ngươi có thể tưởng tượng?

“Hệ thống, cho ta tinh luyện cái này kiếm gỗ!”

Không sai, các loại kiếm gỗ có tinh luyện thuộc tính, Vương Bảo liền không tin, còn không rút ra được!

Sau đó, gợi ý của hệ thống âm vang lên.

"Xin nghe kí chủ ý nguyện, chính đang kiểm tra tinh luyện vật

“Nhắc nhở kí chủ, kí chủ cần tinh luyện vật phẩm, gốc gác phi phàm, lần đầu tinh luyện cần thiết tiêu hao một ngàn tinh luyện giá trị, có hay không tiếp tục tinh luyện?”

Vương Bảo chớp mắt một mộng.

Lần đầu tinh luyện, liền cần một ngàn?

Theo bản năng nhìn kiếm gỗ, Vương Bảo không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Ngươi tê liệt a!

Này kiếm gỗ, không phải bình thường trâu bò a!

Vương Bảo đã biết, bất kể là công pháp vẫn là cái gì, gốc gác càng cao, tinh luyện lên, tiêu hao càng lớn!

Hơn nữa, gốc gác càng cao, liền đại diện cho, tinh luyện hạn mức tối đa, cũng sẽ tăng cao!

Lần đầu tinh luyện liền tiêu tốn một ngàn tinh luyện giá trị, này rất sao có thể tinh luyện đến thêm mấy? Vương Bảo cũng không dám tưởng tượng!

Phản ứng lại, Vương Bảo liền mừng như điên lên.

Không nghi ngờ chút nào, hay là, cái này kiếm gỗ, khả năng chính là hắn lần này hành trình, thu hoạch lớn nhất

(

------oOo------

Chương 78: Meo gia mang ngươi bay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tinh luyện!”

Vương Bảo không chút do dự nào, ngay lập tức sẽ làm ra quyết định!

Như thế bá đạo trâu bò kiếm, hay là có thể làm bạn hắn hơn nửa đời người.

“Xin nghe kí chủ ý nguyện, đã tiêu hao một ngàn tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong”

Hệ thống âm thanh truyền đến, Vương Bảo có chút sốt sắng, cũng có chút chờ mong, tinh luyện vật gốc gác càng thâm hậu, tinh luyện ra thuộc tính, cũng là càng bá đạo.

“Tinh luyện thành công!”

Vương Bảo thư xả giận.

“Chúc mừng kí chủ thu được hoàn mỹ tinh luyện thuộc tính: Không nhìn phòng ngự! Cường độ cao vận mệnh lần kích, cao nhất có thể lật ba mươi sáu lần! Này tinh luyện thuộc tính nắm giữ hai lần tinh luyện cơ hội, xin mời kí chủ không ngừng cố gắng!”

Khóe mắt đột nhiên vừa kéo.

Vương Bảo ngụm nước đều sắp chảy ra.

Nắm kiếm gỗ tay đều có chút run rẩy!

Vụ thảo giời ạ!

Mặc dù biết kiếm gỗ tinh luyện ra rất trâu bò, thế nhưng Vương Bảo chính

mình cũng vạn vạn không nghĩ tới, hoặc như thế trâu bò!

Cường độ cao vận mệnh lần kích, cao nhất ba mươi sáu lần, then chốt là, vẫn là không nhìn phòng ngự?

Hơn nữa, cũng có thể hai lần tinh luyện?

Vương Bảo đều có chút mê muội.

Này không hổ là hoàn mỹ tinh luyện thuộc tính, quá bá đạo!

Vương Bảo đây là lần thứ nhất đụng tới như vậy tinh luyện thuộc tính, hai lần tinh luyện càng là to lớn kinh hỉ, Vương Bảo không nhịn được hỏi nói, "hệ thống, hai lần tinh luyện này điều thuộc tính, cần bao nhiêu tinh luyện giá trị?"

"Hồi bẩm kí chủ, cần một vạn tinh luyện giá trị!"

Vương Bảo khô nóng nội tâm, chớp mắt biến mất!

Ma trứng!

Thật giời ạ đen a!

Có chút buồn bực lắc đầu một cái, Vương Bảo lần thứ hai dùng sức nắm chặt kiếm gỗ một rút!

Kiếm gỗ quả nhiên không có một chút nào lực cản, liền từ mèo yêu thân thể bên trong, rút ra!

Vào giờ phút này, chư tông thiên kiêu chính ở chỗ này toả sáng miệng pháo đây, đa số tương tự với "Ngươi cái trang bức phạm còn không mau cút đi trứng" loại hình ý tứ.

Nhưng mà theo Vương Bảo, đem kiếm gỗ từ mèo yêu thân thể bên trong rút ra.

Trong lúc nhất thời, chư tông thiên kiêu bối rối!

Mèo yêu có phân thân, tương tự run rẩy lên, sau đó, rít gào nói, “ha ha ha! Ha ha ha ha! Meo gia cuối cùng cũng coi như là tự do! Khe nằm! Kinh hỉ đến đúng lúc đột nhiên, meo gia đều nắm giữ không được! Meo thiểm!”

Mèo yêu bóng người đột nhiên biến mất.

Cùng lúc đó, trên bình đài mèo yêu thân thể, bị kiếm gỗ đâm thủng đi ra vết thương, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại, trong nháy mắt, mèo yêu thân thể, lại đột nhiên đứng lên, từng luồng từng luồng thánh quang giống như vầng sáng, tắm rửa mèo yêu, dẫn tới chư tông thiên kiêu, càng ngày càng kính nể.

“Meo gia, tự do!”

Kiêu ngạo mèo yêu, nghểnh lên đầu, một đôi trong con ngươi, tinh thần phấn chấn!

Nó bước bước chân, ở trên bình đài quay một vòng, tựa hồ đang cảm thụ tự do vẻ đẹp, sau đó, mèo yêu híp mắt, đột nhiên âm hiểm cười nói, “meo cái meow! Các ngươi bầy kiến cỏ này, còn lo lắng làm gì? Mau mau cho meo gia quỳ xuống, dâng lên các ngươi cống phẩm, nếu không, meo gia liền không khách khí!”

Bối rối!

Chư tông thiên kiêu, muốn nhiều mộng có bao nhiêu mộng.

Này đáng chết mèo yêu

Thái độ chuyển biến, cũng quá hắn mẹ lớn chứ?

Vừa nãy cần bọn họ thời điểm, một cái một cái tạo hóa, một cái một cái tiểu quai quai, nhu hòa không được, hiện tại chúng ta liền từ tiểu quai quai thoái hóa thành giun dế?

Hơn nữa, ngươi lời này là mấy cái ý tứ? Đánh cướp?

A phốc!

Có muốn hay không như thế vô liêm sỉ a!

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Sớm biết này mèo yêu không đúng, bây giờ nhìn lại, đâu chỉ là không đúng, hàng này quả thực chính là cái lớn ngân tệ!

"Ngươi ngươi vô liêm sỉ!"

Có cái nữ tu gò má đỏ bừng, ánh mắt mang theo phẫn nộ chất vấn.

Mèo yêu ánh mắt nhìn về phía nàng, giữ lại ngụm nước nói rằng, "mỹ nhân, meo gia không phải vô liêm sỉ, là rất vô liêm sỉ! Có muốn hay không cùng meo gia chơi a? Meo gia mang ngươi bay!"

Nữ tu một mặt sợ hãi.

"Được rồi!"

Thiên Nguyên Tông một cái Trúc cơ viên mãn thanh niên vẻ mặt âm trầm,

Gầm nhẹ nói, "tiền bối, ngươi không muốn khinh người quá đáng! Muốn không phải chúng ta, ngươi hiện tại còn bị phong cấm đây!"

Mèo yêu bĩu môi, thế nhưng, ánh mắt thình lình nhìn về phía Vương Bảo, thập phần bất mãn nói, "Nói đến đây, nhưng là đã quên ngươi tên tiểu tử này! Tiểu tử ngươi trâu bò a! Không có chút nào nghe lời! Nếu không là meo gia số may, cái kia lão tử quỷ đều bị ngươi thả ra! Có điều mà, meo gia rộng lượng, xem ở ngươi cứu ra meo gia phần lên, meo gia cho ngươi một cái hầu hạ meo gia cơ hội, thế nào? Có cao hứng hay không? Kinh không kinh hỉ?"

Vương Bảo hé mắt, cười nói, "ngươi thật là đủ tiện!"

Mèo yêu dửng dưng như không, “Chí tiện vô địch!”

“Đáng tiếc nha!”

Vương Bảo thở dài.

“Đáng tiếc cái gì?” Mèo yêu hỏi.

“Đáng tiếc, giấc mộng đẹp của ngươi muốn phá toái!”

Vương Bảo vừa dứt lời.

Nhanh như tia chớp ra tay.

Hắn ngay ở mèo yêu bên người, trong tay kiếm gỗ chớp mắt trực tiếp xen vào đến mèo yêu trên lưng.

Mèo yêu kêu thảm một tiếng, sau đó kêu rên nói, “tê liệt! Khe nằm! Này kiếm gỗ cũng thật là meo gia khắc tinh! Tiểu hỗn đản, ngươi có giỏi thả ra ta, ta muốn cùng ngươi solo!”

“Solo ngươi muội!”

Vương Bảo ôm cánh tay, cười lạnh nói, “ta có kiếm gỗ, ngươi hành sao?”

“Có loại không cần kiếm gỗ, ta theo ngươi solo!”

“Có thể, ta đáp ứng rồi!”

“Thật tách?”

Mèo yêu một mặt kinh hỉ.

Vương Bảo chân thành gật gù, “Đương nhiên là thật sự, chờ ta tu luyện tới tiên nhân cảnh giới, ta sẽ về tới đây, không cần kiếm gỗ, cùng ngươi solo!”

Mèo yêu khóe mắt đột nhiên vừa kéo, lớn mắng nói, “đại gia ngươi!”

“Ngươi nhị đại gia!” Vương Bảo không chút nào yếu thế!

“Ngươi tam đại gia!” Mèo yêu ánh mắt lập loè ngọn lửa chiến tranh!

“Xem ra, ngươi vẫn là chịu khổ đầu không đủ a!”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, tay cầm lấy kiếm gỗ, âm hiểm cười nói, “ngươi nói nếu như ta dùng kiếm gỗ, như thế qua lại vạch một cái kéo, trái vạch một cái, phải vạch một cái, từ trên xuống dưới, tới tới lui lui, ngươi còn có thể phục sinh sao?”

Mèo yêu ánh mắt thay đổi!

Tuy rằng nó được xưng nhục thân bất hoại, Tiên khí khó phá, sức sống ngoan cường, thế nhưng, nếu như bị phân thây

Ân, vẫn là chết không được!

Thế nhưng.

Sẽ rất đau!

Nó đã từng bị phân qua, đó là một đoạn thống khổ hồi ức!

Mã Đức!

Tiểu tử này thật giời ạ tàn nhẫn a!

Mèo yêu nuốt ngụm nước bọt, trong lòng cực kỳ căm hận, vì cái gì chính mình không học được Tiên pháp, nếu không, cũng sẽ không như thế bị động!

“Huynh đệ! Không đúng! Đại ca, chúng ta có việc dễ thương lượng! Ngươi không phải là muốn bảo bối sao? Ta biết Thiên Kiếm lão Quỷ đem đồ tốt nhất giấu nơi nào, ngươi thả ra ta, ta vậy thì dẫn ngươi đi!”

Mèo yêu rất lưu manh!

Nhìn thấy nguy hiểm, lập tức nhận sợ!

Vương Bảo cau mày trầm tư, đang muốn biện pháp, làm sao đem này mèo yêu thu phục!

Nhưng vào đúng lúc này.

Đột nhiên một luồng kêu to truyền đến, loáng thoáng mang theo vô tận âm sát lực lượng, tràn ngập tất cả mọi người.

Chư tông thiên kiêu, còn không từ mèo yêu biến cố bên trong đi ra đây, liền cả người run run một cái, sợ hãi lên.

“Món đồ gì?”

“Thật giống không đúng!”

“Mã Đức! Đây rốt cuộc là tiên nhân truyền thừa, vẫn là âm phủ Địa phủ! Quá hắn mẹ nguy hiểm!”

“Đại gia cẩn thận, thật giống có món đồ gì lại đây!”

Chư tông thiên kiêu kinh hoảng mở miệng, lẫn nhau dựa vào nhau.

Vương Bảo kinh ngạc nhìn về phía trong đó một cái ngã ba, vào giờ phút này, nơi đó chính tràn ngập âm sát khí.

Mà bị ổn định mèo yêu, vào giờ phút này đột nhiên thản nhiên tự đắc cười nói, “ha! Tiểu tử ngốc! Xem ra vận may không lại ngươi bên này a! Cái kia lão tử quỷ, đi ra! Các ngươi những người này, đều phải chết định yêu”

(

------oOo------

Chương 79: Kê nhi khó giữ được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hung mãnh kêu to, nương theo điên cuồng!

Liền phảng phất một cái đánh mất thần trí cường giả tuyệt thế, ở nơi đó gào thét!

Khủng hoảng từ từ lan tràn.

Đặc biệt là, ở mèo yêu lại nói sau khi đi ra.

Chư tông thiên kiêu cũng bắt đầu trong lòng chửi má nó!

Đồ phá hoại a!

Quá hắn mẹ đồ phá hoại!

Thế này sao lại là rất sao tiên nhân truyền thừa, Tạo Hóa Chi Địa, này trực tiếp chính là tầng mười tám Địa ngục, bọn họ đây là đuổi tới đi tìm cái chết đến rồi chứ?

“Ha ha ha!”

Mèo yêu chính ở chỗ này vui cười a.

Vương Bảo đột nhiên ánh mắt hung mang lóe lên, trực tiếp cầm lấy kiếm gỗ, thoáng dùng sức, mèo yêu liền kêu thảm thiết lên, quay về Vương Bảo rít gào nói, “đồ đê tiện ngươi làm gì!”

Vương Bảo hừ lạnh nói, “chớ cùng ta dài dòng! Mau nói cho ta biết làm sao bây giờ! Nếu không, ta hiện tại liền đem ngươi phân thây sau đó xuyên thành chuỗi lại chôn lên!”

Mèo yêu ngẩn ngơ!

Trong đầu rất nhanh sẽ có mình bị phân thây, sau đó xuyên thành chuỗi, chôn lên hình ảnh!

Hình ảnh này cảm giác quá mạnh mẽ!

Nhường mèo yêu trong đầu đều là đột nhiên run run một cái!

Giời ạ trứng!

Cái tên này thật là ác độc a!

“Có nói hay không?”

Vương Bảo ánh mắt uy hiếp nhìn chằm chằm mèo yêu.

Mèo yêu rất là oan ức a, liền bận bịu nói rằng, “đại ca đừng nóng giận! Vừa nãy ta kỳ thực là đùa giỡn! Tên kia kỳ thực là Thiên Kiếm tiên nhân ác niệm sinh, không bao nhiêu thần trí, ngươi thả ra ta, ta mang ngươi chạy, hắn chỉ định không đuổi kịp chúng ta!”

Chư tông thiên kiêu đột nhiên ngẩn ngơ.

Sau đó liền chớp mắt giận dữ!

Ma trứng!

Lời này mấy cái ý tứ a?

Không đuổi kịp các ngươi, không ngờ như thế có thể đuổi theo chúng ta đúng không? Cái kia chẳng phải là chết chắc rồi!

“Đại soái bức huynh đệ, cầu cứu mệnh!”

Một cái đại tông thiên kiêu vẻ mặt đưa đám quay về Vương Bảo chắp chắp tay.

Những người khác vừa nhìn, vội vã mở miệng.

“Không sai! Huynh đệ chính là đại soái bức!”

“Ta kỳ thực vẫn luôn cảm thấy huynh đệ là thiên hạ đệ nhất đại soái bức!”

“Không người nào có thể so với đại soái bức huynh đệ càng soái, ta lấy nhân cách của ta đến đảm bảo!”

“Đại soái bức ca ca, cứu cứu tiểu muội”

Vương Bảo hít một hơi, lập tức vỗ vỗ ngực, nói rằng, “đại gia yên tâm, nếu là ta cho các ngươi cổ kiếm, gián tiếp để cho các ngươi tiến vào, vậy ta phải đối với các ngươi phụ trách”

Chư tông thiên kiêu đại hỉ.

Sau đó liền nghe đến Vương Bảo tiếp tục nói rằng, “lần này nếu như ta may mắn không chết, ta sẽ cho các ngươi nhặt xác!”

Phốc a!

Chư tông thiên kiêu một cái lão huyết suýt chút nữa bão tố đi ra!

Này trên đời này tại sao lại có như thế vô liêm sỉ người?

“Chạy đi!”

Chư tông thiên kiêu đối với Vương Bảo hận đến nghiến răng nghiến lợi, thế nhưng, thời gian cấp bách, cũng không kịp làm điểm cái gì, chỉ có thể trong lòng một bên cầu khẩn có thể bình an đi ra kiếm động, một bên hướng về ngã ba bên trong chạy trốn!

Tiếng hét lớn càng ngày càng gần.

Vương Bảo nhìn chằm chằm mèo yêu, nói rằng, “ta thả ngươi đi ra, ngươi

dẫn ta đi, thế nhưng, ngươi đến xin thề, thả ngươi đi ra, ngươi không thể ra tay với ta, cũng tất yếu mang theo ta cùng đi ra ngoài, nếu không thì, ta liền đem ngươi làm thành xiên que chính mình chạy trốn!”

Mèo yêu vội vàng gật đầu, nói rằng, “tốt! Ta xin thề! Ngươi nói ta toàn làm, lừa ngươi liền trời đánh ngũ lôi!”

Vương Bảo cười lạnh nói, “chó má trời đánh ngũ lôi! Ngươi phát huyết thệ, nếu như gạt ta, liền đời này kê nhi không nâng lên được!”

Ôi ta nhỏ mẹ!

Bản miêu gia thực sự là coi thường hắn!

Mèo yêu có chút nghiến răng, nó mới không sợ trời đánh ngũ lôi, thế nhưng, kê nhi không nâng

Vậy còn không như giết nó!

“Nhanh lên một chút!” Vương Bảo lại bắt đầu uy hiếp!

Mèo yêu rất là không cam lòng phát sinh huyết thệ, một đạo gánh chịu lời thề huyết quang dấu ấn lóe lên một cái rồi biến mất.

Vương Bảo lập tức rút ra kiếm gỗ.

Mèo yêu khôi phục tự do, ánh mắt lập tức lộ ra hung mang, có điều sau đó, liền tiêu lui xuống, đối với Vương Bảo nhíu mày nói rằng, " cùng meo gia đi thôi,

Meo gia mang ngươi bay!"

Dứt lời, trực tiếp nhảy xuống nền tảng, hướng về một mặt vách tường mà đi, thả người nhảy một cái, mèo yêu móng vuốt vỗ vỗ trên vách tường một cái nhô ra, trên vách tường thình lình xuất hiện từng đạo từng đạo ấn quyết lưu quang, trong nháy mắt, xuất hiện một cánh cửa!

Mèo yêu xông vào.

Vương Bảo cũng theo sát tiến vào!

Sau đó Vương Bảo liền nhìn cửa sau chồng chất các loại kiếm binh.

Mèo yêu đóng cửa, quay về Vương Bảo đắc ý nói, “Những này có thể đều là Thiên Kiếm đỉnh cấp thu gom, mỗi một chiếc kiếm binh đều là đạo khí cấp bậc!”

Nói xong, lại cảnh giác nhìn Vương Bảo, “Này đều là meo gia, ngươi nhưng không cho mơ ước!”

Vương Bảo tuy rằng trông mà thèm, thế nhưng, cũng không nói cái gì, chỉ là có chút không quen nói, “ngươi không phải mang ta chạy trốn sao? Mau mau tiếp tục a!”

Mèo yêu cười hắc hắc nói, “Chạy cộng lông a! Nơi này nhưng là ta lén lút làm ra đến, cái kia Thiên Kiếm ác niệm không biết, hắn sẽ đuổi theo hơi thở của người sống mà đi, chúng ta an toàn!”

Vương Bảo thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ là.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy một đạo âm u bóng người, từ trên vách đá, đột nhiên hiển hiện ra, trong nháy mắt, phun trào âm sát lực lượng, liền tựa hồ muốn đem toàn bộ không gian cho đông cứng!

Mèo yêu há hốc mồm!

Vương Bảo há hốc mồm!

Cái kia bóng mờ không thấy rõ khuôn mặt, thế nhưng, nhưng có một đôi con ngươi sáng ngời, vào giờ phút này, chính nhìn chòng chọc vào Vương

Bảo, ánh mắt nơi sâu xa, ẩn chứa một vệt điên cuồng Tham Lam!

“Đại gia ngươi! Đây chính là ngươi nói an toàn? Chuyện ra sao đây là?”

Vương Bảo giơ chân mắng to.

Mèo yêu cũng xù lông, “Bản miêu cũng không biết a! Ngươi muội, này lão tử quỷ không đi tìm những người kia, vì cái gì đi vào?”

Nói xong.

Mèo yêu thì có chút khóc không ra nước mắt nói, “Tê liệt, meo gia không đem ngươi cứu ra ngoài, liền nuốt lời, nuốt lời, meo gia kê nhi khó giữ được? A phốc! Còn không bằng nhường bản miêu đập đầu chết tính cầu!”

Vương Bảo hít vào một ngụm khí lạnh, mới vừa muốn nói gì, cái kia bóng mờ thình lình trực tiếp hướng về Vương Bảo vọt tới, trong miệng còn tự lẩm bẩm, “Thật mạnh căn cơ”

Vương Bảo trong lòng lẫm liệt!

Giời ạ, cái tên này sẽ không là coi trọng lão tử chứ?

Mèo yêu cũng phản ứng lại, lập tức quay về Vương Bảo nộ quát, “Ngươi muội, ngươi căn cơ rất treo rất lợi hại?”

Vương Bảo nghĩ đến chính mình tu luyện Tạo Hóa Thiên Quyển, yên lặng gật gù, “Không phải rất lợi hại, là rất rất rất lợi hại!”

Vèo!

Bóng mờ đã kéo tới, Vương Bảo vừa nói chuyện, một bên nhấc lên kiếm gỗ liền hướng bóng mờ rút đi!

Nhưng mà thời gian trong chớp mắt, bóng mờ liền biến mất ở tại chỗ, thay vào đó, nhưng là một vệt âm u năng lượng, hướng về Vương Bảo đầu óc nơi sâu xa hung mãnh mà đi, thẳng đến thần hồn!

Vương Bảo trong lòng hoảng hốt, cực kỳ phiền muộn, mau mau trong lòng hô to, “Hệ thống cứu ta!”

Bóng mờ thực lực Vương Bảo căn bản không rõ ràng, thế nhưng, Thiên Kiếm tiên nhân ác niệm, cũng tuyệt bức trâu bò nổ trời, dưới tình huống này, cũng chỉ có thể cầu viện hệ thống!

Hệ thống không nhường Vương Bảo thất vọng.

Giữa lúc âm u năng lượng, vượt qua vô cùng cách trở, tiến vào Vương Bảo đầu óc nơi sâu xa, nhào tới Vương Bảo thần hồn bên trong thời điểm.

Vương Bảo cả người cứng đờ, trên mặt lộ ra mờ mịt vẻ, ánh mắt tựa hồ đánh mất thần quang.

Chỉ là.

Hệ thống âm thanh, lập tức xuất hiện.

“Đo lường đã có sinh linh muốn xâm chiếm kí chủ”

“Hệ thống hộ chủ công năng khởi động”

Vèo!

Sau một khắc, Vương Bảo thần trí khôi phục, chỉ là đầu óc phảng phất thêm ra đến rất nhiều đồ vật.

Lại như là thêm ra đến một đoàn đoàn ký ức!

Mà Vương Bảo phía sau, một đạo âm u bóng người, bị mạnh mẽ từ Vương Bảo thân thể bắn ra đến, cùng lúc đó, tựa hồ chịu đến cái gì đả kích, hai cái tay ôm đầu gào thét rít gào lên.

Vương Bảo nuốt ngụm nước bọt, quay về kinh ngạc đến ngây người mèo yêu rống to nói, “còn không mau mở cửa chạy trốn?”

Mèo yêu run lên một cái, quỷ dị liếc mắt nhìn Vương Bảo, sau đó mở cửa hộ, cùng Vương Bảo vung lên chân liền vọt ra ngoài.

Âm u bóng người, đầy đủ trải qua thời gian rất lâu, lúc này mới khôi phục yên tĩnh, thế nhưng, trong con ngươi, vẫn là lập loè thống khổ, lại có nồng nặc không cam lòng, kêu to một tiếng, hướng về bên ngoài đuổi theo

(

------oOo------

Chương 80: Có giỏi solo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong kiếm động, Vương Bảo cùng mèo yêu điên cuồng chạy trốn.

“Khe nằm, ngươi đúng là nhanh lên một chút a!”

Mèo yêu bước tiến tặc lưu, nó chạy lúc thức dậy, thỉnh thoảng sẽ tới một lần Miêu thiểm, xem Vương Bảo khá là ngạc nhiên.

Nghe vậy, Vương Bảo trên mặt mang theo bất mãn, nói rằng, “lão tử tốc độ lại nhanh như vậy, không được ngươi mang ta bay a!”

Mèo yêu không nói gì, nó đều sẽ không bay, làm sao mang người khác bay.

“Ngươi này tránh đến tránh đi chính là cái gì quỷ?” Vương Bảo không nhịn được hiếu kỳ hỏi.

Mèo yêu lộ ra vẻ đắc ý, “Đây chính là meo gia siêu cấp năng lực, được xưng Miêu thiểm! Chờ meo gia thực lực tăng cường đến mức nhất định, một cái Miêu thiểm, đều có thể ngang qua một cái đại lục!”

“Ngươi sao không lên trời đây!”

Vương Bảo nhổ nước bọt, thực khó tưởng tượng ngang qua một cái đại lục là nhiều trâu bò.

Hai tên này nói nói, trước mắt từ từ xuất hiện một tia sáng trắng, nơi đó rõ ràng chính là lối ra (mở miệng).

Vương Bảo lộ ra nét mừng, “Cuối cùng cũng coi như là trốn ra được!”

Mèo yêu cũng là đại hỉ cực kỳ, “Bản miêu gia kê nhi cuối cùng cũng coi như là bảo vệ! Tiểu tử, vậy chúng ta liền hối hận vô hạn rồi! Meo gia tự

do!”

Vừa dứt lời, mèo yêu một cái Miêu thiểm, trực tiếp liền xuất hiện ở kiếm động lối vào, quay đầu quay về Vương Bảo chớp chớp mắt, vọt ra ngoài!

Vương Bảo bước nhanh đi ra kiếm động.

Liền nhìn thấy mèo yêu đang đứng ở kiếm động trước trên đất trống, hai cái chân trước mở ra, tựa hồ đang ôm ấp thiên hạ, hạnh phúc nói rằng, “a, tự do cảm giác, thật rất meo ôi khe nằm! Ai hắn mẹ dám đánh meo gia?”

Đang ở nơi đó trữ tình mèo yêu, giận dữ giận dữ!

Một con kiếm xẹt qua hư không, mang cuốn lấy không cách nào hình dung bá đạo lực lượng, chớp mắt đâm vào mèo yêu trên người!

Chỉ là.

Mũi kiếm đánh vào mèo yêu ngực, nhưng không thể tiến thêm một bước, trái lại, thanh kiếm kia đều phát sinh một luồng gào thét giống như khẽ run!

Thân kiếm bị phẫn nộ mèo yêu vỗ một cái, đánh đến một bên, sau đó trực tiếp trở về!

Giữa không trung, một cái Vấn Đạo cảnh giới ông lão nghi ngờ không thôi nhìn mèo yêu, sắc mặt âm trầm, có chút khó có thể tin, “Thật là khủng khiếp thân thể!”

Vương Bảo nhìn chung quanh, phát hiện nơi này cái kia lớp cấm chế đã biến mất, mà những kia chư tông thiên kiêu, nhưng là từng cái từng cái dư (ta) sợ hãi chưa tiêu đứng từng người trưởng bối trước mặt, dùng phẫn nộ ánh mắt nhìn mèo yêu cùng mình.

“Là ngươi!”

Mèo yêu hai con mắt đều tựa hồ đã biến thành dựng đứng con ngươi, một trảo chống nạnh, một trảo chỉ vào cái kia ra tay Vấn Đạo ông lão mắng nói,

“ngươi cái lão bất tử đồ vật, meo gia chiêu ngươi chọc giận ngươi? Ngươi có gan hạ xuống, meo gia cùng ngươi solo!”

Cái kia Vấn Đạo ông lão sắc mặt khó coi, ánh mắt hung mang lóe lên, ở bên cạnh hắn trôi nổi kiếm binh lại ra tay, dường như một đạo sấm sét, chớp mắt mà đến, chớp mắt công phu, liền xuất hiện ở mèo yêu trước người, trực tiếp tước hướng về mèo yêu đầu.

Chỉ là.

Trong chớp mắt, mèo yêu đột nhiên duỗi ra móng vuốt, một cái liền tóm lấy kéo tới kiếm binh!

Tiếp theo, mèo yêu đột nhiên làm ra một cái khác vô số người kinh sợ động tác.

Nó thình lình một ngang đầu một cái miệng, cầm lấy kiếm binh, trực tiếp một cái cắn vào kiếm binh mũi kiếm!

Sau một khắc.

Chỉ nghe được một đạo răng rắc âm thanh.

Mũi kiếm, đứt đoạn mất!

Còn lại bộ phận mặt trên hào quang biến mất, đã biến thành phổ thông phế như sắt thép, bị mèo yêu tiện tay ném tới một bên.

Phần lớn người đều là kinh ngạc đến ngây người!

Được kêu là một cái mộng bức!

Ra tay Vấn Đạo ông lão, càng là đầy mặt đều viết đại đại mộng bức.

“Đạo đạo khí bị hắn cắn đứt?”

Cái kia Vấn Đạo ông lão tựa hồ không thể nào tiếp thu được tất cả những

thứ này, mờ mịt tự lẩm bẩm.

Mèo yêu dương dương tự đắc, ôm hai trảo châm chọc nói, “liền này rác rưởi đồ chơi, meo gia lý sự thời điểm không biết cọ xát bao nhiêu, lão già ngươi còn có cái gì thủ đoạn liền xuất ra đi! Vẫn là câu nói kia, ngươi có gan hạ xuống, meo gia muốn cùng ngươi solo, báo một kiếm mối thù!”

Cái kia Vấn Đạo ông lão cũng không dám xuất thủ, con ngươi co rụt lại, yên tĩnh lại, mà cái khác Chư Tông đại lão,

Đều là theo bản năng hút ngụm khí lạnh, kiêng kỵ nhìn mèo yêu.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão, đột nhiên dùng lạnh lẽo con mắt, dán mắt vào Vương Bảo, lạnh lùng nói rằng, “tiểu tử, tiên nhân truyền thừa không được, lão phu xem ngươi ngày hôm nay, còn có thể làm sao giãy dụa! Cút cho ta lại đây, quỳ xuống!”

Vương Bảo nhìn đối phương, cười lạnh nói, “lão già, ta khuyên ngươi tốt nhất chớ chọc hỏa ta! Ta nếu như ra tay toàn lực, treo lên đánh ngươi mười cái đều đầy đủ!”

“Càn rỡ!”

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão đột nhiên tiến lên một bước, sau một khắc, lăng không hư độ bình thường, bóng người biểu bắn mà xuống.

Chỉ có điều, tuy rằng tốc độ của hắn nhanh, Vương Bảo nhưng là từ lâu cảnh giác hắn, mau lẹ cực kỳ lùi về sau một bước, trực tiếp trở lại trong kiếm động.

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão lạnh lùng cười, trực tiếp truy tiến vào kiếm động, nhìn Vương Bảo bóng người, một tay nắm tay, một quyền đánh ra ngoài, như núi như biển sức mạnh như là đổ nát ngọn núi, sức mạnh kinh khủng chấn động kiếm động vách đá đều ở rì rào rạn nứt.

Vương Bảo sắc mặt lạnh lẽo, trong tay xuất hiện Bổ Thiên Đan, bất cứ lúc nào chuẩn bị cắn thuốc, đồng thời kiếm gỗ giơ lên, chuẩn bị âm một hồi.

Chỉ là nhưng vào lúc này.

Một đạo âm u bóng người, đột nhiên xuất hiện ở Vương Bảo phía sau.

Vương Bảo sợ hãi trong lòng, vội vã hạ thấp thân thể, hướng về một bên na di, mà Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão đánh ra đến quyền lực, lông không bảo lưu, chớp mắt rơi vào rồi âm u bóng người bên trong.

Tầng tầng sát khí bắt đầu dâng trào!

Một đạo gào thét vang tận mây xanh!

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão căn bản không phản ứng lại, liền bị một luồng lạnh lẽo năng lượng tập kích, hoảng hốt vẻ, mau mau lùi về sau, chỉ là, miễn cưỡng rời đi kiếm cửa động, liền bị cái kia âm u bóng người nhào tới trên người!

“A đây là vật gì?”

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão kêu thảm thiết lên, hết thảy tu vi bạo phát, thế nhưng, nhưng đều là phảng phất đá chìm biển lớn, chân nguyên cùng âm u bóng người tiếp xúc, phát sinh hí hí hí tan rã âm thanh!

Chư Tông đại lão sắc mặt hoàn toàn thay đổi, trơ mắt nhìn Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão do kêu thảm thiết, biến thành yếu ớt than nhẹ, cuối cùng hóa thành một đoàn thây khô, hạ ngã trên mặt đất!

Âm u bóng người sau khi, Vương Bảo trốn ra, thấy cảnh này, cũng là sắc mặt trắng nhợt!

Ngươi tê liệt, vấn đạo tu vi cũng không ngăn nổi, cái này âm hồn muốn lên trời a!

“Cô”

Âm u bóng người cặp kia trầm uyên giống như con mắt, nhìn lướt qua Vương Bảo, con ngươi nơi sâu xa, lộ ra một vệt vẻ sợ hãi, trong miệng phát sinh từng đạo từng đạo âm thanh quái dị, sau đó kêu to lên, đột nhiên lẻn đến giữa không trung!

Vô tận hắc triều nhấc lên, âm u bóng người chạy Chư Tông đại lão liền đi tới!

Một đám lão già dồn dập sợ hãi lên.

Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão, chết thẳng thắn, chết lưu loát, chết thê thảm, mà bọn họ, cũng đều là vấn đạo tu vi, há có thể không sợ?

Trong lúc nhất thời, Chư Tông đại lão dồn dập bạo phát, toàn lực ứng phó, lúc này lại giấu giấu diếm diếm, vậy thì là muốn chết!

Cũng may, âm u bóng người tuy rằng khủng bố, thế nhưng, thực lực cũng không phải treo lên đánh hỏi, chủ yếu là Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão bị âm u bóng người nghiêng người mà vào, khoảng cách gần bên dưới, mới không cách nào phản kháng.

Một trận đại chiến, liền triển khai như vậy, âm u bóng người độc chiếm quần hùng, nhưng không rơi xuống hạ phong, trong miệng không ngừng phát sinh làm người ta sợ hãi kêu to.

Mèo yêu đột nhiên đi tới Vương Bảo bên người, vây quanh Vương Bảo quay một vòng, hiếu kỳ nói rằng, “này lão tử quỷ nghĩ đoạt xác ngươi, đều thất bại? Ngươi là làm thế nào đến?”

Vương Bảo cau mày, nhìn giữa không trung chiến đấu, buồn bực vung vung tay, “Sang một góc chơi, ta không công phu phản ứng ngươi!”

Mèo yêu giận dữ, “Tiểu tử, ngươi đối với meo gia liền thái độ này? Có loại chúng ta solo!”

“So ngươi muội a! Nhanh nghĩ biện pháp, làm sao giải quyết cái này lão tử

quỷ! Không phải vậy bị hắn chạy, không biết chết bao nhiêu người!" Vương Bảo không vui nói.

Mèo yêu con mắt hơi chuyển động, cười hì hì nói, "Giải quyết hắn? Ngươi nằm mơ đây? Hắn nhưng là Thiên Kiếm ác niệm, Thiên Kiếm khi còn sống chính là bán tiên, cái tên này coi như không có Thiên Kiếm hết thảy thực lực, một nửa cũng có, hơn nữa hiện tại hắn vừa mới phá phong, thực lực sẽ từ từ khôi phục, đến thời điểm khôi phục lại đỉnh cao, Đạp Tiên võ giả ở trước mặt hắn cũng đến quỳ!"

Vương Bảo sắc mặt thay đổi!

Giời ạ!

Đạp Tiên võ giả, cũng phải quỳ?

Tựa hồ hiện nay toàn bộ trên đại lục, mạnh nhất võ giả, cũng chỉ là Đạp Tiên cảnh giới.

Đây chẳng phải là nói, hàng này trực tiếp vô địch rồi?

(

------oOo------

Chương 81: Ta đã đạp ở đỉnh thế gian!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vẻ mặt âm tình bất định.

Hắn tự nhận không phải cái gì người tốt, thế nhưng, nếu như này âm hồn đi ra ngoài, đại sát tứ phương, tạo thành tội nghiệt đầu nguồn, chẳng phải là rơi vào trên người mình.

Dù sao, nếu không phải mình, cái này Thiên Kiếm Bí Tàng đều chưa chắc sẽ xuất thế!

Mèo yêu nhìn Vương Bảo vẻ mặt, đột nhiên nói rằng, "tiểu tử, nghĩ chế phục hắn đó là vọng tưởng, có điều trong tay ngươi kiếm gỗ, lẽ ra có thể thương tổn được hắn, các loại thực lực ngươi tăng cao, ngươi có thể thử một lần, cái kia đem kiếm gỗ, Thiên Kiếm lão Quỷ phụng như chí bảo, chính là không thể luyện hóa, tiểu tử ngươi tà môn cực kỳ, liền hắn đoạt xác đều có thể miễn dịch, hay là có thể sáng tạo kỳ tích!"

"Kiếm gỗ?"

Vương Bảo trong lòng khẽ nhúc nhích.

"Tiếp tục tinh luyện thử một lần?"

Vương Bảo càng nghĩ càng có chút cấp bách, kiếm gỗ tinh luyện ra thuộc tính, quả thực là treo nổ trời cấp bậc!

Không chắc liền có thể tinh luyện ra chế phục âm hồn thuộc tính!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo lập tức lấy ra kiếm gỗ, sau đó, hít sâu một hơi, trong lòng nhắc tới một lần đầy trời thần Phật phù hộ sau khi, Vương Bảo lúc này mới bắt đầu tinh luyện.

Gợi ý của hệ thống âm rất nhanh vang lên.

“Đã tiêu hao năm ngàn tinh luyện giá trị, tinh luyện bên trong”

A phốc!

Vương Bảo một cái lão huyết suýt chút nữa biểu bắn mà ra!

Năm ngàn tinh luyện giá trị?

Giời ạ!

Từ một ngàn nhảy đến năm ngàn? Hệ thống ngươi rất sao nhảy đây?

Vương Bảo khóc không ra nước mắt, trong lòng đều đang chảy máu!

Lúc này mới chỉ là lần thứ hai tinh luyện a, tinh luyện giá trị liền nhảy đến năm ngàn, nếu như trở lại mấy lần, chẳng phải là muốn hết mấy vạn cất bước?

Nghĩ tới đây, Vương Bảo nghiến răng nghiến lợi đối với hệ thống đọc thầm nói, “ngươi nếu như không tinh luyện ra một cái nhường ta thoả mãn thuộc tính, ta chỉ ta liền”

Vương Bảo còn ở cái kia nghĩ sao uy hiếp uy hiếp hệ thống.

Sau một khắc, liền kinh ngạc đến ngây người.

“Tinh luyện thành công!”

“Chúc mừng kí chủ tinh luyện vật thu được hoàn mỹ tinh luyện thuộc tính: Phá tà! Đối với tà ma uế vật, nắm giữ hoàn mỹ áp chế lực! Cao nhất có thể nghiền ép đối phương đến chiến đấu 5 cặn bã! Hạn mức tối đa tiên cảnh bên dưới, nhưng kí chủ có thể hai lần tinh luyện, tăng cao hạn mức tối đa, xin mời kí chủ không ngừng cố gắng!”

Vương Bảo có chút mộng.

Sau đó phản ứng lại, chính là vô tận mừng như điên!

Giời ạ!

Này điều tinh luyện thuộc tính, quả thực là bá đạo không giảng đạo lý a!

Mặc kệ cái gì cảnh giới, chỉ cần là tiên cảnh bên dưới, liền có thể nghiền ép đối phương đến chiến đấu 5 cặn bã, này rất sao tốt đơn giản thô bạo!

Vương Bảo hút ngụm khí lạnh, ánh mắt tỏa ánh sáng, ngẩng đầu, nhìn về phía giữa không trung, ở nơi đó, âm hồn chính quần chiến bát phương, trâu bò không muốn, thế nhưng

Ha ha ha!

Lão tử vận may đã vô địch, tinh luyện ra mới thuộc tính, chính là chuyên môn đến thu ngươi!

"Hệ thống, cái này âm hồn ở tà ma uế vật hàng ngũ sao?"

"Hồi bẩm kí chủ, tà ma uế vật định nghĩa rộng khắp, hệ thống chính đang đo lường bên trong đo lường đến lượng lớn sát nghiệt oan hồn khí tức, này âm hồn có thể kích hoạt phá tà thuộc tính!"

Vương Bảo trong lòng vô cùng quyết tâm!

Sau đó, liền mặt mỉm cười, ánh mắt lập loè tinh mang.

Không nghi ngờ chút nào, này lại là một cái siêu cấp trang bức cơ hội thật tốt.

Vương Bảo bên người mèo yêu, nhìn thấy Vương Bảo sắc mặt biến hóa, trong lúc nhất thời buồn bực cực kỳ.

Chưa kịp nó hiểu rõ.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên đi tới trước người giữa sân, sau đó, mắt nhìn giữa bầu trời chiến đấu, phát sinh một tia chớp giống như quát chói tai, "Dừng tay!"

Chính đang quần đấu âm hồn Chư Tông đại lão, dồn dập theo bản năng nhìn về phía Vương Bảo.

Cái kia âm hồn tuy rằng không có bao nhiêu thần trí, thế nhưng, nhưng cũng có chính mình tư duy, hắn vốn là đối với Vương Bảo kiêng kỵ cực kỳ, lúc trước hệ thống phản kích, nhường hắn rất thống khổ, vì lẽ đó dấu ấn ở sâu trong linh hồn, lúc này Vương Bảo quát chói tai tuy rằng nhìn qua không có gì hiệu quả, đối với hắn mà nói, dường như đụng tới thiên địch đe dọa, cấp tốc lùi về sau.

Chư Tông đại lão thừa cơ hội này, mau mau hồi huyết, sắc mặt khó coi cực kỳ.

Bọn họ nhiều người như vậy, nhiều như vậy Vấn Đạo cường giả, thế nhưng,

Nhưng một điểm đều không đả thương được âm hồn, hơn nữa không biết có phải ảo giác hay không, rất nhiều người đều cảm giác được, âm hồn thực lực, tựa hồ đang từ từ tăng cường.

Này càng làm cho bọn họ sợ hãi cực kỳ.

Vương Bảo nhấc theo kiếm gỗ.

Mặt không hề cảm xúc nhìn trên không, nhạt âm thanh nói, "chuyện đến nước này, bản tọa cũng không cần thiết ẩn giấu! Tuy rằng ta từ lâu xin thề, phong cấm tu vi, không lại tùy ý ra tay, thế nhưng, cái này âm hồn thực sự quá mạnh, bản tọa nếu là không loại trừ hắn, sợ là sẽ phải gây nên sinh linh đồ thán, nói như vậy, bản tọa sẽ hổ thẹn với tâm!"

Kinh ngạc đến ngây người!

Thời khắc này, hầu như hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Cái gì đồ chơi nha?

Ngươi muốn ra tay? Ngươi còn phong cấm tu vi? Ngươi còn muốn loại trừ hắn?

Nhiều như vậy Vấn Đạo cường giả, đều phá không được phòng khủng bố gia hỏa, ngươi nghĩ loại trừ hắn?

A phốc!

Ta có thể không khoác lác bức sao?

Mèo yêu hai con mắt lóng lánh lên, nói thầm nói, "tiểu tử này thật có thể trang bức, liền meo gia ta đều khâm phục cực kỳ, hắn nếu như bất tử, hay là có thể với hắn chơi vui vui một chơi!"

"Đường nhỏ bạn! Ngươi ngươi lời ấy thật chứ?"

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão ôm hi vọng ánh mắt, nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo lộ ra tang thương ánh mắt, thở dài nói, "ta đã đạp ở đỉnh thế gian, một kiếm cắt ra nửa bầu trời!"

Quần hùng chấn động!

Lời này nói thật hắn mẹ trâu bò!

Mà Vương Bảo vừa dứt lời.

Trong tay kiếm gỗ, liền đột nhiên giơ lên, sau một khắc, một đạo không tính tráng kiện kiếm khí, quét ngang hư không, dường như một ngọn gió, trực tiếp chui vào đến tràn ngập âm hồn nhàn nhạt khói đen ở trong.

Cùng lúc đó.

Khủng bố âm hồn, phảng phất đụng tới cái gì chuyện khó mà tin nổi.

Hung mãnh kêu to lên.

Ẩn chứa một loại thất kinh cảm giác.

Hắn muốn chạy trốn, thế nhưng, một luồng sức mạnh thần kỳ, rơi vào trên người hắn, nhường hắn liền nhúc nhích một hồi, đều là mơ hão.

Chư Tông đại lão con ngươi co rụt lại.

Không chờ bọn họ phản ứng lại, liền nhìn thấy kiếm khí biến mất, vạch một cái mà qua, thời gian qua nhanh, không có gây nên bao nhiêu sóng lớn, thế nhưng, cái kia khủng bố âm hồn, nhưng là dừng lại ở đó, hắc khí biến mất, từ từ lộ ra một đạo trong suốt thân thể, ngờ ngợ có thể thấy được một khuôn mặt người, chỉ là vào giờ phút này, khuôn mặt vặn vẹo, kinh hoảng cực kỳ.

Hí hí hí

Nương theo từng đạo từng đạo quỷ dị âm thanh.

Khủng bố âm hồn, thân thể như là như là hoa tuyết, ở giữa không trung, ở Chư Tông đại lão khó có thể tin trong ánh mắt, chậm rãi tan rã.

Cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Phảng phất căn bản chưa từng tồn tại.

Thiên địa vào đúng lúc này, dường như bị phong đóng bình thường, vạn vật im tiếng, nghe được cả tiếng kim rơi!

Tất cả mọi người, đều một mặt mộng bức nhìn tình cảnh này, trong đầu, chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là: Tốt treo!

Mèo yêu đều cứng ở nơi đó, con ngươi đều sắp nhảy ra!

Mà Vương Bảo.

Đây là ôm kiếm gỗ, góc 45 độ ngẩng đầu nhìn trời, mang theo một vệt vẻ tiếc nuối, thán âm thanh nói, “tại sao? Tại sao muốn buộc ta? Ta đã vô địch thế gian, ta đều biết điều như vậy, ngươi tại sao muốn xuất hiện, xuất hiện thì thôi, tại sao, ngươi ngay cả ta một kiếm đều không đón được, lẽ nào, ta này một đời, nhất định phải trống vắng cô quạnh sao? Thật là thống khổ, không có đối thủ cảm giác, có phải thật rất khổ”

(

------oOo------

Chương 82: 9 lớn Khí Hải!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Vô địch thật cô quạnh a!”

“Ta xem ta vẫn là lánh đời một ít ngày đi, hay là chờ ta lần thứ hai đi ra, thiên địa này, thì có đối thủ!”

Vương Bảo cuối cùng phát sinh một đạo cảm thán, sau đó liền im lặng không lên tiếng xoay người, trở lại trong kiếm động.

Nhìn biến mất rồi Vương Bảo.

Chư Tông đại lão nuốt ngụm nước, hút vào hơi lạnh, đó là càng ngày càng khiếp sợ!

“Quá quá mạnh!”

Thiên Nguyên Tông Vấn Đạo ông lão lau mồ hôi lạnh, theo bản năng nói rằng, vừa nói còn một bên đánh run cầm cập!

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau, sau đó, tâm tư từng người trở nên phức tạp.

Đại đa số Chư Tông đại lão suy nghĩ chính là, Hỗn Loạn Chi Vực lúc nào thêm ra tới đây sao một cái trâu bò nhân vật? Trước không hề có một chút tin tức nào a, hơn nữa, hắn nhìn qua còn trẻ tuổi như vậy.

Một kiếm ném lăn cái kia âm hồn, trăm phần trăm treo lên đánh, thực lực này, sợ là Đạp Tiên trung hậu kỳ, cũng chỉ đến như thế chứ? Này có thể nói là này giới có thể khống chế quyền lên tiếng thực lực!

Hơn nữa vị này tính cách thực sự là có chút hố, giả làm heo ăn thịt hổ đến mức độ như vậy cũng là không ai!

Mà trong mọi người, chỉ có Vô Trần Tông võ giả, một mảnh khủng hoảng.

Đặc biệt là cái kia trước mở miệng quát lớn Vương Bảo Thần Phủ trung niên, vào giờ phút này, đều sắp nước mắt vỡ!

Hắn oan ức a!

Hắn uất ức a!

Hắn càng nghĩ càng hoảng sợ!

Dù sao, nếu như không phải hắn, Vô Trần Tông cũng sẽ không cùng Vương Bảo kết oán, không phải là bởi vì hắn, Vô Trần Tông Vấn Đạo ông lão, cũng sẽ không chết thê thảm như vậy, chuyện này nhất định sẽ bị tông môn cao tầng biết được, đến thời điểm một khi rơi tội hạ xuống

"Mã Đức! Lão tử phải chạy trốn!"

Thần Phủ trung niên biết, Vô Trần Tông, là không thể đợi, trở lại tuyệt bức là cái chết, chỉ hy vọng tông môn sẽ không liên lụy thân nhân của hắn.

Mặc dù biết trong kiếm động, khẳng định có cái gì bảo vật.

Thế nhưng, Chư Tông đại lão, nhưng cũng không dám tiến vào, một cái cũng không dám!

Cái kia một tên gia hỏa khủng bố, lúc này chính đang trong kiếm động bế quan đây, cái tên này hỉ nộ Vô Thường, lại khá yêu trang bức, ai biết mình đám người đi vào, có thể hay không bị hắn một kiếm làm thịt?

Vì lẽ đó, dù cho trong lòng chảy nước miếng, cũng chỉ có thể mang theo không cam lòng phiền muộn, từ từ rời đi.

Mà mèo yêu.

Nhưng là con ngươi chuyển động, từ lâu bước nhanh chui vào đến trong

kiếm động.

Đúng như dự đoán, mèo yêu tiến vào kho báu, liền nhìn thấy Vương Bảo, mà kho báu bên trong những kia đạo khí kiếm binh, vào giờ phút này đã biến mất không thấy hình bóng.

Mèo yêu trong nháy mắt nổi giận, tức miệng mắng to, "Khe nằm, meo liền biết, tiểu tử, ngươi rất sao tốt xấu cho meo gia chừa chút a!"

Vương Bảo Du Nhiên tự đắc, "Tới trước được trước! Quá hạn không sau!"

Mèo yêu khí phiền cực kỳ, cả người đều ở xù lông, "Tiểu tử, meo gia muốn cùng ngươi solo!"

Vương Bảo cười lạnh một tiếng, vẩy vẩy kiếm gỗ, ngẩng đầu nói, "đây chính là ngươi nói! Đến đây đi!"

Mèo yêu nhìn kiếm gỗ, con ngươi co rụt lại, lộ ra nồng nặc vẻ kiêng dè.

Vấn Đạo - thậm chí Đạp Tiên, nó cũng không sợ, bởi vì tuy rằng nó không đả thương được đối phương, thế nhưng, đối phương cũng không đả thương được nó.

Thế nhưng đối với cái này kiếm gỗ

Mèo yêu liền héo!

Đây là nó bình sinh nhìn thấy, duy nhất một cái có thể thương tổn được nó quái đồ vật!

Mèo yêu tức giận đến mức cả người run run, "Tiểu tử, làm người không thể quá vô liêm sỉ a! Bản miêu đều không có ngươi như thế không hạn cuối!"

Vương Bảo bĩu môi, tiện tay ném cho mèo yêu một cái đạo khí kiếm binh, tức giận nói, "Được rồi, đừng oan ức, cho ngươi một cái, được chưa?"

Dứt lời, Vương Bảo liền hướng bên ngoài đi đến.

Mèo yêu tiếp nhận kiếm gỗ, thình lình một cái miệng nuốt xuống, có chút tự mình an ủi nói thầm nói, “Mã Đức, một cái cũng là bảo bối, cũng may meo gia còn giấu không ít thứ tốt, đủ!”

Rời đi kiếm động.

Bên ngoài đã hầu như không có ai.

Nơi này cũng bị rất nhiều người liệt vào cấm địa, tới gần cũng không dám.

Vương Bảo không do dự, trực tiếp hướng về phía nam bước đi.

Đi rồi không đại hội,

Phía sau truyền đến một đạo thở hổn hển thở hổn hển âm thanh, nhưng là âm thanh mang theo không cam lòng mèo yêu đuổi theo, đuổi theo Vương Bảo sau khi mèo yêu mới hạ xuống tốc độ, cùng Vương Bảo song song.

“Theo ta làm gì?”

Vương Bảo hơi nhướng mày.

Mèo yêu nghểnh lên đầu, ngạo nghễ nói rằng, “meo gia lánh đời lâu như vậy, ngược lại cũng nhàn hoảng, xem tiểu tử ngươi vẫn tính thú vị, tạm thời nhường ngươi bồi meo gia mấy ngày!”

Vương Bảo một mặt ghét bỏ, “Ngươi có bao xa lăn bao xa, lại theo ta, cẩn thận ta tước ngươi!”

Mèo yêu một mặt giận dữ, “Đại gia ngươi! Cho thể diện mà không cần đúng không?”

“Ta có này Trương đại soái so với mặt liền được rồi, không giống ngươi, hai nghịch ngợm!”

“Khe nằm, ngươi dám mắng ta? Còn có, meo gia mới là đại soái bức, ngươi

là cái rắm gì!”

“Mắng ngươi làm sao? Ta còn đánh ngươi đây! Đến nha, solo a!”

“Ngươi muội!”

Mặc dù đối với mèo yêu rất ghét bỏ.

Có điều Vương Bảo đúng là cũng tiếp nhận rồi mèo yêu theo chính mình, dù sao này mèo yêu thực tại đậu bỉ, coi như là sinh hoạt gia vị tề.

Chạy đi, nghỉ ngơi, tu luyện, tiếp tục chạy đi, Vương Bảo sinh hoạt khôi phục bình thản không có gì lạ, cũng may có mèo yêu ở, mỗi ngày giận lẫn nhau lập tức, cũng không tính cô quạnh.

Thời gian một tháng qua đi, Vương Bảo tu vi vững bước tăng lên, vào giờ phút này, đã chính thức mở ra đến cửu đại Khí Hải.

Chín cái bàng bạc Khí Hải mở ra chớp mắt, nhất thời gây nên thiên địa dị tượng, có vô cùng kim quang tràn ngập mà xuống, từ Vương Bảo đầu óc cũng toả ra từng đạo từng đạo màu vàng sợi tơ, ở Vương Bảo đỉnh đầu xoay quanh, chín đạo Khí Hải bóng mờ hiển lộ, được kêu là một cái đồ sộ, thập phần chấn động.

Mèo yêu đều bị doạ cho sợ rồi, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, lấy mèo yêu nhiều năm kiến thức, đều không hiểu nổi Vương Bảo tu luyện chính là công pháp gì, dĩ nhiên có thể tu luyện ra cửu đại Khí Hải!

“Lẽ nào”

Mèo yêu tựa hồ nghĩ tới điều gì, không khỏi ánh mắt phập phù lên.

Từ trong tu luyện tỉnh lại, tất cả đã khôi phục bình thường, Vương Bảo mừng rỡ cực kỳ, cầm nắm đấm, dâng trào chân nguyên phun trào, sức mạnh bá đạo làm cho Vương Bảo hoàn toàn tự tin.

Lần thứ hai ra đi, mèo yêu đối xử Vương Bảo thái độ, rõ ràng khá hơn

nhiều, nhường Vương Bảo khá là kinh ngạc.

Lại qua mấy ngày.

Vương Bảo cùng mèo yêu rất xa nhìn thấy một tòa thành trì, nhìn trời, Vương Bảo lười biếng nói rằng, “nhanh trời tối, tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút đi!”

Mèo yêu ánh mắt tỏa ánh sáng, “Chính hợp ta ý, đuổi chừng mấy ngày đường, miệng đều phai nhạt ra khỏi chim đến rồi! Meo gia muốn ăn thịt! Khối lớn!”

Vương Bảo cười cợt, mới vừa muốn nói chuyện, đột nhiên, tối tăm sắc trời dưới, một bóng người đột nhiên vọt tới, tựa hồ chú ý tới Vương Bảo cùng mèo yêu, thân ảnh kia bay xuống.

Người này là cái trung niên, đầy người chật vật, hạ xuống sau khi, lời đều không nói, trực tiếp kín đáo đưa cho Vương Bảo một mảnh vải đen bao, sau đó liền âm thanh mang theo âm hàn tâm ý, nói rằng, “tiểu tử, xem trọng ta cho đồ vật của ngươi, qua mấy ngày ta tìm ngươi tới lấy, nếu là có chút nào sai lầm, bản tọa diệt ngươi cửu tộc! Ta đã ở trên thân thể ngươi đặt xuống dấu ấn, ngươi chỉ cần bé ngoan nghe lời, thiếu không được chỗ tốt của ngươi, nhớ kỹ, đồ vật không thể mở ra, cho ta nhớ kỹ!”

Dứt lời, người trung niên liền bay lên không.

Chỉ có điều.

Không chờ hắn đi ra bao xa, từng đạo từng đạo khí thế kinh khủng, từ trong thành bộc phát ra, sau một khắc, vài đạo ông lão bóng người, chạy toán loạn ra khỏi thành ao, một cái trong đó ánh mắt lạnh lẽo nhìn người trung niên kia, vung tay lên, người trung niên kia liền kêu thảm một tiếng, rơi xuống đến trên đất.

“Tóm lại!”

Ông lão vung tay lên, từ phía sau hắn đi ra mấy người, mò lên người trung

niên, ngay lập tức tiến vào thành trì.

Vương Bảo cùng mèo yêu ngơ ngác nhìn tình cảnh này.

Nửa ngày.

Mèo yêu cấp bách gãi Vương Bảo ống quần, nói rằng, “mau mở ra nhìn, là bảo bối gì?”

Vương Bảo cũng mang theo hiếu kỳ, từ trong lồng ngực lấy ra ẩn đi miếng vải đen bao, từng tầng từng tầng mở ra.

Cho tới người trung niên uy hiếp.

Ân, không tồn tại

(

------oOo------

Chương 83: Ta là biểu ca!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Miếng vải đen trong bao đồ vật, rất nhanh hiển lộ ra.

Mèo yêu xem xét nhìn, nhất thời thì có chút đần độn vô vị nói rằng, “Mã Đức, còn tưởng rằng là cái gì bảo bối, hóa ra là tấm lệnh bài!”

Mà Vương Bảo, vào giờ phút này, nhưng là nở nụ cười, “Ngươi biết cái gì! Này cũng thật là đồ tốt, mười tỉ nguyên thạch đều không đổi!”

Nắm bắt lệnh bài, Vương Bảo nhìn mặt trên quen thuộc chữ dấu vết cùng đồ hình, hé mắt, “Vật này, thật giống gọi Tam Tiên Đạo Tử Lệnh! Dựa vào vật ấy, là có thể tiến vào Tam Tiên Đạo Tràng!”

Mèo yêu cười lạnh nói, “thứ đồ gì, liền dám nói xằng tiên? Thực sự là buồn cười!”

Vương Bảo không nói gì nhìn nó, “Ta có thể không trang bức không?”

Mèo yêu đánh cái ha ha, đi về phía trước, “Vô vị, đi rồi! Mau mau làm ăn đi! Meo gia đều phải chết đói!”

Vương Bảo ném miếng vải đen bao, đem Đạo Tử Lệnh thu vào đến nhẫn chứa đồ bên trong.

Suy nghĩ một chút, trực tiếp xóa Loki mặt nạ phục chế bản hiệu quả, khôi phục diện mạo thật sự.

Mèo yêu vừa quay đầu lại, liền mộng bức, “Khe nằm, ngươi là ai?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta chính là ta, không giống nhau pháo hoa!”

Mèo yêu vây quanh Vương Bảo quay một vòng, có chút hưng phấn nói, “Tiểu tử, ngươi rất trâu bò a, đây là thủ đoạn gì, nhanh dạy dỗ ta!”

Vương Bảo cười lạnh nói, “đây chính là huyết mạch của ta thiên phú, ngươi liền đừng vọng tưởng!”

Dứt lời, sải bước hướng đi thành trì.

Mèo yêu phiền muộn không được, trong miệng vẫn ở nói thầm Vương Bảo hẹp hòi.

Tiến vào thành trì.

Vương Bảo tìm một gian nhìn như cao lớn nhất lên khách sạn, ở tiến vào.

Một đêm thời gian, thoáng một cái đã qua.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Bảo rời giường rửa mặt xong, đánh thức mèo yêu, liền chuẩn bị tính tiền chạy đi.

Nào có biết.

Vừa mở cửa phòng.

Đứng cửa Vương Bảo, liền nghe đến một đạo mang theo kinh hỉ âm thanh, “Ân công?”

Vương Bảo kinh ngạc, theo tiếng kêu nhìn lại, không khỏi sáng mắt lên, ra Thủy Phù Dung, dáng ngọc yêu kiều, yêu kiều thướt tha, chính là trước ở Lưu Vân Thành nơi đó, cứu đến cái kia đại mỹ nữ.

Vẫn là đồng dạng trang phục, có điều, vào giờ phút này đã hái đi tới khăn che mặt.

Thế nhưng đối với Vương Bảo cái này có số càng hơn không số hàng tới nói, một chút liền nhận ra nữ tử.

“Đúng là ngươi!”

Lâm Ninh Nguyệt trên mặt mang theo nụ cười, hướng về Vương Bảo đi tới, đôi mắt đẹp nháy mắt, nói rằng, “ân công ngày đó đi vội vàng, tiểu nữ tử còn chưa từng cảm ơn ân công đây! Ân công còn nhớ ta không?”

Vương Bảo cười cợt, “Cô nương Thiên tiên dung mạo, dù cho trước khăn che mặt, cũng không ngăn được ngươi cái kia rất rõ ràng mị lực! Tại hạ há có thể quên?”

Lâm Ninh Nguyệt mặt cười ửng đỏ.

“Cô nương, tại hạ còn có việc, liền như vậy sau khi từ biệt đi!” Vương Bảo quay về Lâm Ninh Nguyệt chắp chắp tay.

Lâm Ninh Nguyệt nói rằng, “ân công, chạy đi cũng không nóng lòng này nhất thời, ngày đó ân công trượng nghĩa ra tay, tiêu sái cực kỳ, tiểu nữ tử thập phần khâm phục, liền để ta mời ngươi ăn bữa cơm, tán gẫu biểu thị cảm ơn, làm sao?”

Vương Bảo cười cợt.

Mới vừa muốn cự tuyệt.

Một đạo chẳng biết xấu hổ âm thanh vang lên, “Hay lắm hay lắm! Ăn cơm hay lắm! Cô nương quý tính? Tại hạ meo meo meo, chưa thỉnh giáo”

Vương Bảo vẻ mặt cứng đờ, nhìn dưới chân đứng thẳng lên, cầm trong tay một cái khéo léo linh lung ngạch quạt giấy quạt, cái tay còn lại vuốt râu mèo yêu, trên mặt co rúm càng lợi hại.

Lâm Ninh Nguyệt trợn mắt lên, nhìn mèo yêu, nói rằng, “yêu quái?”

“Tinh quái mà thôi!”

Vương Bảo vung vung tay, một cước đá bay mèo yêu.

“Vương Bảo đại gia ngươi! Ngươi mới là tinh quái, meo gia nhưng là thần thú!” Mèo yêu bưng rắm cỗ nổi giận đùng đùng đi trở về.

“Cô nương, ăn cơm liền không cần, tương phùng chính là có duyên, cứu ngươi cũng là nên, chúng ta sau này còn gặp lại!”

Vương Bảo chẳng muốn cùng hàng này cãi nhau, quay về Lâm Ninh Nguyệt chắp chắp tay nói.

Lâm Ninh Nguyệt ánh mắt chớp qua một vệt âm u, chính muốn nói chuyện, đột nhiên, cửa thang gác đi tới mấy đạo nhân ảnh.

Cầm đầu là cái bạch ngọc khuôn mặt thanh niên, ánh mắt lộ ra một vệt không tính rõ ràng ngạo nghễ, nhìn thấy Lâm Ninh Nguyệt, thanh niên lộ ra nụ cười nhạt, chỉ là lại nhìn tới Lâm Ninh ngọc bên người Vương Bảo, nhất thời sắc mặt lại là chìm xuống.

Sau đó, thanh niên liền mang người, đi tới, đối với Lâm Ninh Nguyệt ôn nhu nói, “tiểu Nguyệt, như thế đã sớm đã dậy rồi? Vương thúc phái người đến thông báo, cho chúng ta bố trí tiệc trưa, chúng ta ở trong thành đi dạo, đến thời điểm cùng đi chứ!”

Lâm Ninh Nguyệt đôi mắt đẹp xuyên thấu qua một vệt vẻ chán ghét, lóe lên một cái rồi biến mất, nhạt âm thanh nói, “Tề sư huynh xin lỗi, ta còn có việc, liền không đi!”

Thanh niên ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, “có việc? Vậy thì thôi, ngược lại chỉ là một bữa cơm mà thôi! Chính là không biết, tiểu Nguyệt ngươi muốn làm gì sự tình? Có cần hay không sư huynh hỗ trợ?”

“Không cần!”

Lâm Ninh Nguyệt thẳng thắn dứt khoát từ chối!

Thanh niên trong mắt loé ra một vệt tức giận, đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, nói rằng, “sư muội, vị huynh đài này là ai? Lâm bá phụ nhưng là đưa tin cho ta, muốn ta cố gắng bảo vệ ngươi, ngươi ra đời không sâu, không

biết thế tục hiểm ác, loại này vớ va vớ vẩn người, ngươi tốt nhất thiếu tiếp xúc!”

Lâm Ninh Nguyệt nhất thời giận dữ!

Chỉ là.

Không giống nhau: Không chờ nàng nói chuyện.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên đứng ở Lâm Ninh Nguyệt bên người, dán rất gần, một cái khoát lên Lâm Ninh Nguyệt trên bả vai.

Nhìn sắc mặt đại biến thanh niên, Vương Bảo cười hì hì nói, “Tại hạ là tiểu Nguyệt phương xa biểu ca, không phải là vớ va vớ vẩn người!”

Tề Như Lâm sắc mặt chớp mắt âm trầm lại.

Thật sự rất muốn một kiếm đem Vương Bảo khoát lên Lâm Ninh Nguyệt trên bả vai tay chém đứt.

“Phương xa biểu ca? Tiểu Nguyệt, ngươi lúc nào thêm ra tới một cái bà con xa biểu ca?” Tề Như Lâm ngột ngạt lửa giận, nhìn về phía Lâm Ninh Nguyệt.

Mà lúc này Lâm Ninh Nguyệt mặt cười hồng hào, đối với Vương Bảo thân cận hành vi, có chút không dễ chịu, có điều vì bỏ rơi Tề Như Lâm này con ruồi, nhất thời theo Vương Bảo nói rằng, “biểu ca ta cách nhà ta khá xa, này không mới vừa đụng tới sao? Ta ngày hôm nay muốn bồi biểu ca ta, Tề sư huynh, ngươi bận bịu ngươi đi thôi!”

Vương Bảo cũng là nói rằng, “không sai, chúng ta huynh muội thật nhiều năm không thấy, vừa vặn thân cận một chút, người không liên quan sang một góc chơi đi! Biểu muội, đi, chúng ta đi ăn cơm!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp kéo Lâm Ninh Nguyệt tay nhỏ, hướng về dưới lầu đi

đến.

Tề Như Lâm quả thực muốn khí nổ, hai mắt phun lửa nhìn Vương Bảo bóng lưng.

Tê liệt!

Người không liên quan?

Ngươi rất sao mới là người không liên quan đi!

“Ha ha ha, ngu ngốc!”

Một thanh âm vang lên, ẩn chứa cười nhạo.

Tề Như Lâm chớp mắt giận dữ, thấp quát, “Ai?”

Nhìn quét một chút, hắn người phía sau đều lộ ra vô tội e ngại vẻ mặt, Tề Như Lâm cũng không thấy những người khác, chỉ có một con mèo lắc dưới mông lầu.

Tâm tình cực kỳ khó chịu Tề Như Lâm, đứng tại chỗ trầm tư nửa ngày, sau đó, liền lạnh lùng cười, đối với bên người một người trung niên nói rằng, “nếu như không có bất ngờ, lão Bắc đã sắp được thả ra! Hắn sau khi đến, nhường hắn lập tức tới gặp ta!”

“Rõ ràng!”

Người trung niên kia cung kính gật gù.

Tề Như Lâm hừ lạnh một tiếng, đứng tầng trệt tay vịn nhìn xuống, liền nhìn thấy Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt, đã tiến vào lầu một một cái trong bao sương.

Tề Như Lâm nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “biểu ca sao? Dám cùng lão tử cướp nữ nhân, ngươi rất sao đây là chán sống!”

(

------oOo------

Chương 84: Xoá sạch hắn hung hăng khí diễm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngồi xuống, gọi món ăn, chờ đến phục vụ gã sai vặt đi ra ngoài, Vương Bảo liền đối với Lâm Ninh Nguyệt mỉm cười nói, "biểu muội chào ngươi!"

Lâm Ninh Nguyệt xì xì cười, trắng Vương Bảo một chút, sau đó thì có chút buồn phiền nói rằng, "ân công"

Vương Bảo vung vung tay, "Đừng quá khách khí, ta bản danh Vương Bảo, ngươi nếu như không chê, gọi ta một tiếng Bảo ca liền thành!"

Lâm Ninh Nguyệt gật gù, nói rằng, "Bảo ca, người này vẫn đối với ta đuổi tận cùng không buông, bỏ rơi cũng bỏ rơi không được, ta cũng là phiền thấu! Then chốt là cha ta đối với hắn quan cảm vô cùng tốt, thực sự là không thể làm gì!"

Mèo yêu từ lâu nhảy đến trên băng ghế chờ cơm vào bàn, nghe vậy âm hiểm cười nói, "chỉ muốn thoát khỏi hắn, vậy còn không đơn giản, giết là được rồi! Cô nương, chỉ cần ngươi thơm meo gia một cái, meo gia cái gì đều giải quyết cho ngươi!"

Lâm Ninh Nguyệt không khỏi ngạc nhiên.

Vương Bảo im lặng không lên tiếng lấy ra kiếm gỗ, quay về bàn gõ gõ.

Mèo yêu lập tức cúi đầu ủ rũ, uể oải nói rằng, "cái kia cái gì, vừa nãy meo gia là đùa giỡn, cô nương không nên tưởng thiệt, có chuyện gì ngươi cùng tiểu tử này nói đi, meo gia hiện tại chỉ muốn ăn cơm!"

"Ta gọi ngươi tiểu Nguyệt, không sao chứ?" Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, nói rằng.

Lâm Ninh Nguyệt dịu dàng cười, “Đương nhiên có thể!”

Vương Bảo suy nghĩ một chút, nói rằng, “cái gọi là trăm năm tu đến cùng thuyền độ, thiên hạ lớn như vậy, chúng ta có thể lần thứ hai chạm mặt, cũng coi như là hữu duyên! Tiểu Nguyệt gặp nạn, Bảo ca không thể không giúp, như vậy đi, xem tiểu tử kia rất ngạo khí, ta trước tiên giúp ngươi xoá sạch hắn hung hăng khí diễm, tối thiểu, nhường ngươi thanh tịnh một quãng thời gian!”

Lâm Ninh đôi mắt đẹp nháy mắt, “Bảo gia không nên coi thường hắn, Tề Như Lâm là Tề gia này Đệ nhất kiệt xuất”

Nói, Lâm Ninh Nguyệt liền lắc đầu một cái, “Ta xem vẫn là không cần đi, nếu như bởi vì tiểu Nguyệt liên lụy ân công, ta chẳng phải là chiếm được trách cả đời!”

Vương Bảo cười cợt.

Chuyện như vậy, không đụng tới cũng là thôi, nếu đụng tới, cái kia tất yếu trang bức đi một hồi a!

Tiếng gõ cửa phòng.

Phục vụ gã sai vặt mang theo mấy người đưa tới một bàn sớm một chút.

Vương Bảo cũng không nói thêm nữa, đối với Lâm Ninh Nguyệt cười nói, “ăn cơm trước đi!”

Vào giờ phút này.

Tề Như Lâm trong bao sương.

Một người trung niên đột nhiên đẩy cửa mà vào, trên người thập phần chật vật, thế nhưng ánh mắt nhưng là ẩn chứa khó nén vẻ kích động.

Trung niên nhân này, thình lình chính là đem Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, kín đáo đưa cho Vương Bảo cái kia cái trung niên.

Nhìn thấy hắn, Tề Như Lâm nhất thời đại hỉ cực kỳ, tiến lên một bước, nói rằng, “ngươi cuối cùng cũng coi như đi ra!”

Trung niên lão Bắc thở một hơi dài nhẹ nhõm, đóng kỹ cửa phòng, quay về Tề Như Lâm chắp tay nói, “thiếu chủ, may mắn không làm nhục mệnh! Lừa dối qua ải!”

Tề Như Lâm càng ngày càng mừng như điên, âm thanh đều có chút run, “Tạo hóa a! Này thật đúng là ta Tề Như Lâm thiên đại tạo hóa! Lão Bắc, ta đến cảm tạ ngươi a, nếu như lần này ta có thể từ Tam Tiên Đạo Tràng, đắc đạo mà về, ta Tề Như Lâm xin thề, ta Bất Hủ, ngươi Bất Hủ!”

Trung niên lão Bắc cảm động đến rơi nước mắt, “Này đều là lão nô phải làm! Cũng may lão nô số may, ai có thể nghĩ tới, một cái tiểu trên chỗ bán hàng, dĩ nhiên sẽ có Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, đáng tiếc lúc đó ở đây, còn có Long Hổ tông người!”

Tề Như Lâm cười lạnh nói, “Long Hổ tông tên kia, địa vị thấp kém, tầm mắt quá thấp, chỉ là hoài nghi, căn bản không thể xác định, không thể xác định, bọn họ liền không dám đắc tội ta! Bắt được ngươi một ngày, ta còn muốn đi hưng binh vấn tội, nếu không thì, đúng là hiện ra cho chúng ta có ma! Đúng rồi, Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, ngươi giấu nơi nào?”

Trung niên lão Bắc nói rằng, “thiếu chủ, ta lúc đó đoạt Tam Tiên Đạo Tử Lệnh sau khi, phát hiện Long Hổ tông tên kia phát sinh tin tức, biết trì hoãn không được, liền lập tức ra khỏi thành, nửa đường tiện tay đuổi chế một cái hàng nhái mang ở trên người, còn thật sự, ta trực tiếp đem Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, cho một cái Khí Hải cảnh tiểu tu!”

Tề Như Lâm sững sờ.

Tặng người? Lão Bắc ngươi nháo đây?

Trung niên lão Bắc giải thích nói, " thiếu chủ, thời gian cấp bách, ẩn đi sợ có ngoài ý muốn, nếu như bị người phát hiện nhìn thấy, chẳng phải là hối tiếc không kịp, vẫn là giao cho người khác bảo quản tốt hơn! Thiếu chủ yên

tâm,

Tên kia chỉ là Khí Hải cảnh, giun dế một con, ta ở trên người hắn lưu lại dấu ấn, hơn nữa sự uy hiếp của ta, rất nhanh sẽ có thể tìm tới hắn!"

Tề Như Lâm sầm mặt lại, nghiêm nghị nói rằng, “việc này không nên chậm trễ, mau mau dùng bí pháp tìm tới hắn!”

Trung niên lão Bắc gật gù.

Sau đó, hít sâu một hơi, hai tay đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, nhắm hai mắt lại.

Chỉ chốc lát sau, trung niên lão Bắc không khỏi lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, mở mắt ra, không nhịn được cười nói, “thực sự là đúng dịp, tên kia hiện tại ngay ở khách sạn bên trong!”

Tề Như Lâm đại hỉ, “Đi! Mau mau tìm tới hắn! Chờ đến Tam Tiên Đạo Tử Lệnh tới tay, đợi thêm đến gia tộc người đến, ta liền không có chút nào sợ!”

Hai người đi ra khỏi phòng.

Trung niên lão Bắc một bên cảm ứng một bên ở mặt trước dẫn đường, “Ở lầu một”

Đi xuống lầu.

Trung niên lão Bắc đi tới đi tới, từ từ đi tới cái túi sương, chỉ vào bên trong tự tin nói rằng, “thiếu chủ, tên kia liền ở ngay đây diện!”

Tề Như Lâm há hốc mồm!

Trung niên lão Bắc chú ý tới thiếu chủ vẻ mặt, không khỏi bắt đầu thấy buồn bực, sau một khắc, liền nhìn thấy Tề Như Lâm sắc mặt có chút khó coi hỏi nói, “ngươi nói tên kia, bên người đúng hay không có một con mèo

sủng?”

Trung niên lão Bắc trợn mắt lên, “Thiếu chủ làm sao ngươi biết?”

Tề Như Lâm một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Được kêu là một cái lên hỏa!

Khe nằm!

Ta làm sao biết?

Ta rất sao đương nhiên biết!

Trước đây không lâu tên khốn kia vừa mới mới vừa hận ta, hắn hiện tại đang ở bên trong theo ta nữ thần ăn cơm, ta có thể không biết sao?

“Ngươi thật đúng là”

Tề Như Lâm chỉ trỏ trung niên lão Bắc, trong lòng buồn bực cực kỳ.

Trung niên lão Bắc rất là oan ức, không hiểu nổi thiếu chủ ngươi vì sao như vậy.

“Cộc cộc cộc!”

Tề Như Lâm gõ cửa phòng một cái.

Cửa phòng rất mau mở ra, Vương Bảo nhìn đứng cửa Tề Như Lâm, tự nhiên cũng nhìn thấy trung niên lão Bắc, trong nháy mắt hắn liền rõ ràng, trong lòng không khỏi phốc cười lên, khóe miệng nhếch lên một vệt ý cười, Vương Bảo nói rằng, “nha, hóa ra là Tề công tử, ta theo biểu muội đang dùng cơm, tiến vào đến nói chuyện đi!”

Tiến vào phòng khách.

Vương Bảo trực tiếp thay đổi chỗ ngồi, trước là ở Lâm Ninh Nguyệt đối

diện, hiện tại nhưng là ngồi ở bên người.

Nhìn khá là ám muội Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt, Tề Như Lâm ánh mắt đều muốn phun lửa, ngột ngạt phẫn nộ, sau khi ngồi xuống, quay về Vương Bảo bỏ ra một cái nụ cười, nói rằng, “huynh đệ, còn không biết huynh đệ tục danh?”

“Ta họ Vương!”

“Vương huynh!”

Tề Như Lâm trầm giọng nói rằng, “nhắc tới cũng là đúng dịp, trước người làm cho Vương huynh một thứ, không biết Vương huynh, mang ở trên người sao?”

Vương Bảo làm bộ ngạc nhiên dáng dấp, “Đồ vật? Món đồ gì?”

Nghe được Vương Bảo trả lời, Tề Như Lâm vẻ mặt, trong nháy mắt cứng đờ.

Mà trung niên lão Bắc, vào giờ phút này đã kinh ngạc đến ngây người!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Lão tử làm sao như thế xui xẻo a?

Tùy tùy tiện tiện đụng tới một cái Khí Hải con kiến cỏ nhỏ, dĩ nhiên là Lâm cô nương biểu ca? A phốc, này rất sao là ngã tám đời huyết nấm mốc chứ?

(

------oOo------

Chương 85: Đùng đùng đùng, chơi rất vui!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiểm tra toàn bộ

Trung niên lão Bắc chính ở chỗ này hối tiếc tự bi t hương đây.

Liền nghe đến Vương Bảo.

Trong lúc nhất thời, trung niên lão Bắc cuống lên, liền bận bịu nói rằng, "tiểu huynh đệ, trước nhiều có đắc tội, cái thứ kia đối với ta rất trọng yếu, xin mời trả (còn) cho ta được chứ?"

Tề Như Lâm hít vào một ngụm khí lạnh, nhịn xuống để cho mình không tức giận, nói rằng, "Vương huynh, xin đừng nên đùa giỡn, cái thứ kia đối với ta mà nói, phụng như sinh mệnh!"

"Ha ha!"

Vương Bảo lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, buông tay, nói rằng, "đáng tiếc a! Ta là thật không biết các ngươi đang nói cái gì! Các ngươi hẳn là nhận lầm người chứ?"

"Ngươi!"

Tề Như Lâm đột nhiên đứng lên.

Nhưng vào lúc này, Lâm Ninh Nguyệt hơi nhướng mày, có chút lạnh lẽo nói rằng, "Tề sư huynh, biểu ca ta nói không nắm đồ vật của ngươi, khẳng định không nắm đồ vật của ngươi, ngươi không muốn lại náo loạn!"

Tề Như Lâm nắm đấm gắt gao nắm, ánh mắt phun lửa, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "Vương huynh, người làm sẽ không nhận lầm người, đồ vật,

khẳng định cũng ở trong tay ngươi, ngươi xác định, không cho ta?”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “Tề huynh nếu đều nói như vậy, xem ở biểu muội ta mặt mũi lên, ngươi nói cho ta rốt cuộc là thứ gì, ta mua cho ngươi, cũng chính là!”

Tề Như Lâm thật sự nghĩ một ngụm nước bọt nhổ ở Vương Bảo trên mặt.

Đại gia ngươi!

Mua?

Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, cũng là có thể mua được? Ngươi đúng là mua cho ta cái nhìn a!

Lâm Ninh Nguyệt nói rằng, “đúng đấy Tề sư huynh, ngươi chỉ cho biểu ca muốn đồ vật, thế nhưng là không nói cho cùng là cái gì, ngươi để người ta làm sao cho?”

Tề Như Lâm trong nháy mắt ách hỏa.

Không biết như thế nào cho phải.

Vậy cũng là Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, hắn có thể nói sao?

Tin tức nếu là truyền đi, Tề gia nhất định sẽ trở thành quần hùng mơ ước đối tượng, Tề gia, còn không làm được Thần Đan Tông như vậy, có thể không hề che giấu chút nào lấy ra Tam Tiên Đạo Tử Lệnh lắc lư.

Đồ chơi này phải tiếng trầm giàu to.

Tề Như Lâm đột nhiên bình tĩnh lại.

Vương Bảo ở này chơi xấu, hắn vẫn đúng là không triệt, tổng không thể ra tay đi, Lâm Ninh Nguyệt còn ở chờ ở một bên.

Ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt hung mang.

Sau đó, Tề Như Lâm liền một lần nữa làm ra, nhạt âm thanh nói, “được rồi, hay là, thực sự là người làm nhận lầm người!”

“Đó là khẳng định!” Vương Bảo gật gù.

Trung niên lão Bắc vừa nghe, nhất thời sốt sắng, “Thiếu chủ, ta không có”

“Được rồi!”

Tề Như Lâm trừng trung niên lão Bắc một chút.

Hàng này đen đủi, đều để cho mình nghĩ bóp chết hắn!

“Tề huynh còn có việc sao? Không có chuyện gì, ta theo biểu muội còn muốn ăn cơm!”

Vương Bảo cười híp mắt nhìn Tề Như Lâm, nói chuyện, lại cắp lên một khối bánh ngọt, đưa tới Lâm Ninh Nguyệt bên mép, ôn nhu nói, “biểu muội nếm thử cái này!”

Lâm Ninh Nguyệt mặt cười ửng đỏ, đôi môi mở ra, nuốt vào, ánh mắt kia như nước, xem Tề Như Lâm là đâm tim thương!

Mã Đức!

Ngươi tiện nhân này, cũng thực sự là được rồi, ta đối với ngươi tốt như vậy, ngươi chưa từng nhìn như vậy qua ta?

“Tiểu Nguyệt các ngươi ăn cơm trước, ta đi ra ngoài trước!” Tề Như Lâm đứng dậy, một thân sát khí rời khỏi phòng.

Trung niên lão Bắc sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, hận đến nghiến răng, sau đó đuổi theo!

Nhìn đóng lại cửa phòng khách.

Tề Như Lâm sắc mặt âm trầm đáng sợ, khuôn mặt đều có chút vặn vẹo, đứng ở nơi đó cau mày, trầm tư không nói.

Trung niên lão Bắc vẻ mặt đưa đám nói rằng, “thiếu chủ, đều là lão nô sai, lão nô nằm mộng cũng muốn không tới, tên kia dĩ nhiên có lai lịch lớn như vậy!”

Tề Như Lâm ánh mắt tinh mang lóe lên, cười lạnh nói, " việc đã đến nước này, hối hận cũng không dùng! Ta đã phái người đi thăm dò tiểu tử kia nội tình,

Thế nhưng dưới cái nhìn của ta, tiểu tử này không coi là cái gì, mặc trên người, đó là cái gì rác rưởi đồ chơi? Phỏng chừng chỉ là cùng tiểu Nguyệt có chút huyết thống thân thích quan hệ mà thôi! Đồ vật nếu ở trên người hắn, đúng là cũng không nhất thời vội vã!"

“Thiếu chủ, làm sao bây giờ?” Trung niên lão Bắc thở dài nói.

Tề Như Lâm lạnh lùng nói, “Còn có thể làm sao? Chờ chứ, chỉ cần tập trung hắn, các loại đến gia tộc người đến, liền do bọn họ tự mình cho tiểu tử kia muốn, thực sự không được, liền đến cứng! Ta bị vướng bởi tiểu Nguyệt, không thể trở mặt, gia tộc người nhưng có thể! Đến thời điểm một cái vai chính diện một cái vai phản diện, tiểu Nguyệt coi như tức giận, cũng chỉ có thể sinh Tề gia khí! Vậy thì không đáng kể!”

Trung niên lão Bắc gật gù.

Trong lòng không khỏi có chút hối hận!

Tê liệt, sớm biết sẽ như vậy, còn không bằng ở ngoài thành đào hố chôn đây!

Công lao bằng trời liền như thế không cánh mà bay, thật đau lòng!

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt liền đi ra, mèo yêu lười biếng nằm nhoài Vương Bảo trên bả vai, cái bụng ăn tròn xoe, chuẩn bị trở về lồng giác.

Nhìn thấy Tề Như Lâm, Vương Bảo híp mắt lại, lúc này liền cười nói, "Tề huynh còn ở chỗ này đây, đúng dịp, ta theo biểu muội nhiều năm không thấy, hiện tại vừa thấy mặt, cảm tình từ từ ấm lên, muốn mua ít đồ, cho biểu muội làm lễ vật, không biết Tề huynh có hay không tốt giới thiệu a?"

Tề Như Lâm nghe vậy.

Không khỏi khẽ hừ một tiếng.

Mua lễ vật?

Liền ngươi này một thân rách nát, còn muốn cho tiểu Nguyệt mua lễ vật? Tiểu Nguyệt thân phận gì? Ngươi xứng với hắn sao?

Có điều.

Mua lễ vật đúng không?

Nghĩ ở nữ thần trước mặt gặp may đúng không?

Tề Như Lâm ánh mắt chớp qua một vệt âm hiểm cười, lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, cười nói, "Vương huynh ngươi cũng là hỏi đúng người! Ta ngược lại thật ra biết trong thành có một nhà Cổ Khí Tông chi nhánh, bên trong có nữ tu chuyên dụng phòng ngự loại đồ trang sức, nếu không ta đi xem xem?"

"Cổ Khí Tông sao?"

Vương Bảo sờ sờ cằm.

Tề Như Lâm trong mắt mang theo châm chọc, nhạt âm thanh nói, "làm sao? Hẳn là Vương huynh trong túi ngượng ngùng? Nếu như hiềm quý, vậy thì

thôi, trong thành cửa hàng nhiều chính là!”

Xem thường khí tức phả vào mặt!

Vương Bảo cười không nói.

Lâm Ninh Nguyệt có chút không cao hứng, nói rằng, “biểu ca, không cần khách khí như thế, Cổ Khí Tông đồ vật rất đắt, chúng ta tùy ý đi dạo liền xong rồi!”

“Biểu muội tiên tử dung nhan, đương nhiên muốn mua tốt nhất! Cổ Khí Tông đúng không, cũng cũng không sao, Tề huynh xin mời dẫn đường!” Vương Bảo Haki mười phần nói rằng.

Tề Như Lâm trong lòng ha hả vui vẻ.

Dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo vừa nãy do dự, vậy thì là miệng cọp gan thỏ!

Mã Đức!

Này trang bức phạm.

Ngươi coi như có chút tiền, ngày hôm nay lão tử cũng phải nhường ngươi mất hết thể diện!

Tề Như Lâm nhưng là biết, trong thành Cổ Khí Tông chi nhánh có một cái trấn tiệm chi bảo, chính là một cái nữ tu pháp bào, sau khi mặc vào, có thể chống đối Vấn Đạo cường giả một đòn, chính là phòng ngự loại cực phẩm.

Đồ chơi kia chết quý chết quý, giá cả Tề Như Lâm đều líu lưỡi!

“Đến thời điểm ta xem ngươi làm sao trang bức!”

Tề Như Lâm tâm tình thật tốt.

Thậm chí đều khách khí ở mặt trước dẫn đường.

Phía sau.

Lâm Ninh Nguyệt cùng Vương Bảo song song đi, nhỏ giọng nói, “Bảo biểu ca, ngươi không cần mua cho ta đồ vật, ta không cần!”

Vương Bảo quay về Lâm Ninh Nguyệt nháy mắt mấy cái.

Sau đó liền ở Lâm Ninh Nguyệt bên tai truyền âm nói, “ha ha, tiểu Nguyệt yên tâm, trong lòng ta tính toán sẵn! Mua cho ngươi đồ vật, vẫn là tiếp theo, ta làm như vậy, kỳ thực chính là muốn đánh đánh hàng này mặt!”

“Ngươi đợi lát nữa cái gì cũng đừng nói, nhìn chính là, xem ta như thế nào đem cái tên này mặt, đánh thành heo giò, đùng đùng đùng, chơi rất vui”

------oOo------

Chương 86: Coi như ngươi tàn nhẫn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâm Ninh Nguyệt không biết Vương Bảo đánh cái gì tính toán mưu đồ, thế nhưng đối với Vương Bảo nói tới muốn đánh Tề Như Lâm mặt, Lâm Ninh Nguyệt vẫn có chút chờ mong, cô nương này cũng không phải tà ác, chỉ là thật sự bị Tề Như Lâm cho phiền thấu.

Tề Như Lâm ánh mắt mang theo chờ mong, đem Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt mang tới trong thành Cổ Khí Tông chi nhánh.

Bây giờ Cổ Khí Tông trải qua Vương Bảo siêu cấp bán đấu giá, danh vọng không ngừng kéo lên, các (mỗi cái) nhà chi nhánh đều là chuyện làm ăn chật ních, khách tới nối liền không dứt.

Tề Như Lâm tuy rằng không phải địa đầu xà, thế nhưng bởi vì gia tộc của hắn khoảng cách Long Hổ tông rất gần, thành này lại là Long Hổ tông kiến, vì lẽ đó đúng là cũng đã tới Cổ Khí Tông chi nhánh mấy lần, xe nhẹ chạy đường quen, trực tiếp liền tìm tới chi nhánh chủ tiệm.

Hai người khá là quen thuộc, lẫn nhau khen tặng vài câu sau khi, Tề Như Lâm liền đối với Vương Bảo nói rằng, “Vương huynh, muốn mua gì đồ vật, tìm Bạch chủ tiệm là được rồi!”

Nói xong.

Tề Như Lâm rồi hướng Bạch chủ tiệm ý tứ sâu xa nói rằng, “Bạch chủ tiệm, ta Vương huynh đệ nhưng là giàu nứt đố đổ vách chủ, có thứ gì tốt, ngươi cũng không nên giấu giấu diếm diếm a! Ta xem các ngươi cái này trấn tiệm chi bảo, liền không sai! Mau mau lấy ra nhường ta Vương huynh đệ xem một chút đi!”

Bạch chủ tiệm không khỏi sững sờ.

Cái gì là trấn tiệm chi bảo?

Vậy dĩ nhiên là đồ tốt nhất.

Mà Cổ Khí Tông nhà này chi nhánh trấn tiệm chi bảo, tuy rằng giá trị đắt đỏ, nhưng là, nhưng vẫn không có bán đi, chủ yếu là bởi vì hiệu quả quá chỉ một, vẫn là hàng dùng một lần.

Dĩ nhiên có thể để phòng ngự Vấn Đạo một đòn, thế nhưng, mua được, xem thường, mua không nổi, lại các loại chảy nước miếng trong túi ngượng ngùng, vì lẽ đó, Bạch chủ tiệm mới sẽ ngẩn ra.

Xem xét nhìn Tề Như Lâm.

Phát hiện đối phương trong ánh mắt ác thú vị, Bạch chủ tiệm nhất thời cảm giác mình rõ ràng cái gì, trong lòng có chút chán ngán, có điều căn cứ người làm ăn hòa khí nguyên tắc, Bạch chủ tiệm vẫn là nói rằng, "được thôi! Lão phu vậy thì đi lấy!"

Nắm về nắm.

Bạch chủ tiệm đối với này cọc chuyện làm ăn, là một điểm đều không có hi vọng.

"Tề sư huynh, ngươi quá đáng!"

Lâm Ninh Nguyệt chờ đến Bạch chủ tiệm đi rồi, mới bạo phát, thở phì phò nói, "Muốn cái gì trấn tiệm chi bảo? Ta xem ngươi là cố ý chứ?"

Tề Như Lâm trong lòng cười lạnh, trên mặt nhưng là làm bộ oan ức dáng dấp, nhìn Vương Bảo nói rằng, "tiểu Nguyệt, ngươi xem ngươi lời này nói, cái gì gọi là ta là cố ý? Ta này không phải giúp Vương huynh đệ sao, Vương huynh đều nói rồi, phải cho tiểu Nguyệt ngươi mua tốt nhất, tốt nhất, vậy dĩ nhiên là trấn tiệm chi bảo!"

Nói xong.

Tề Như Lâm liền thở dài nói, “tiểu Nguyệt, ngươi có thể không nên hiểu lầm ta, như vậy, Vương huynh nếu như ngươi mua không nổi, liền do ta làm giúp, đưa cho tiểu Nguyệt đi! Ngược lại, ta cũng nghĩ cho tiểu Nguyệt mua cái lễ vật đâu!”

Tề Như Lâm gặp cái này trấn tiệm chi bảo, ngoại trừ hiệu quả, còn cực kỳ đẹp đẽ, chính là Geishou chất liệu, hắn tự tin, nữ nhân nhìn thấy, liền tuyệt đối không nhúc nhích đường, tuy rằng rất đắt, có điều nếu như có thể đổi lấy Lâm Ninh Nguyệt hảo cảm, Tề Như Lâm khẽ cắn răng, cũng là mua.

“Tề huynh lời này nói có lý!”

Vương Bảo ha ha cười, vỗ vỗ Lâm Ninh Nguyệt vai, nói rằng, “biểu muội không nên gấp gáp! Tất cả có ta!”

Bạch chủ tiệm sắp tới đến.

Trong tay còn cầm một cái lớn hộp tím.

“Cái này, chính là bản tiệm trấn tiệm chi bảo! Gọi là Nghê Thường Thiên Y! Bởi vì tài liệu luyện chế thập phần hiếm thấy, vì lẽ đó, có giá trị không nhỏ a!”

Bạch chủ tiệm vừa nói, một bên nhìn Vương Bảo một chút.

Phát hiện Vương Bảo vẻ mặt không đổi, Bạch chủ tiệm không khỏi cả kinh.

Hắn kinh doanh nhà này chi nhánh cũng có hơn hai mươi năm, vì lẽ đó xem mặt công phu, đó là rất là độc ác, Bạch chủ tiệm tự tin, trước mắt người thanh niên này, trên mặt vẻ mặt không phải trang, đó là thật sự thật giống không đáng kể.

Lẽ nào, vị này còn là một kim chủ?

Hắn không quen biết Vương Bảo, vì lẽ đó căn bản không biết, trước mắt hắn, không phải kim chủ, là rất sao vàng ròng chủ!

“Biểu muội, xuyên mặc thử một chút!” Vương Bảo cười đối với Lâm Ninh Nguyệt nói rằng.

Lâm Ninh Nguyệt dở khóc dở cười, cảm thấy Vương Bảo chơi hơi lớn,

Hai người nhận thức dù sao không dài, loại này trấn tiệm chi bảo giá trị, cái kia không được tiêu thăng đến ức đi tới? Nàng há có thể tiếp thu?

Vừa nhìn Lâm Ninh Nguyệt vẻ mặt, Vương Bảo liền tựa hồ biết rồi Lâm Ninh Nguyệt đang suy nghĩ gì, đơn giản nói rằng, “thôi! Cũng không cần thử, trực tiếp mua chính là, đến thời điểm nếu như biểu muội cảm thấy không thích hợp, ném cũng không sao, ngược lại đều là món tiền nhỏ!”

Lâm Ninh Nguyệt đầu đều dẫn theo.

Cảm giác Vương Bảo trang bức quá mức hỏa.

Mà Bạch chủ tiệm, đều há hốc mồm.

Đại gia ngươi, ta đều nói cho ngươi, đây là ta trấn tiệm chi bảo, có giá trị không nhỏ, ngươi nói cái gì đồ chơi?

Món tiền nhỏ?

Món tiền nhỏ ngươi muội a!

Tán gái cũng không thể như thế vẩy a, sau đó ngươi nếu như không mua, chẳng phải là sẽ rất lúng túng?

Mà Tề Như Lâm, vào giờ phút này đã phốc cười lên, nhịn cũng không nhịn được!

Tuyệt!

Thật hắn mẹ tuyệt!

Trang bức trang đến cảnh giới này, ngươi cũng là tuyệt, không ai!

Tề Như Lâm ánh mắt chớp qua một vệt âm hiểm cười, lại trong lòng phấn chấn, quay về Bạch chủ tiệm nói rằng, “Bạch chủ tiệm, ngươi xem, chuyện tốt đến rồi chứ? Còn chờ cái gì, còn không mau đem Nghê Thường Thiên Y gói lên đến, ta Vương huynh đã mua lại!”

Bạch chủ tiệm không nhúc nhích.

Lắc đầu một cái, Bạch chủ tiệm quay về Vương Bảo nghiêm nghị nói, “tiểu huynh đệ, Nghê Thường Thiên Y giá trị thật sự không ít, xem ở tề thiếu mặt mũi lên, ta bớt cho ngươi, món bảo vật này, ngươi chỉ muốn xuất ra một ức trung phẩm nguyên thạch, liền có thể lấy đi!”

“Được!”

Vương Bảo tùy ý gật gù.

Bạch chủ tiệm kinh ngạc đến ngây người.

Chẳng biết vì sao, nhìn thấy Vương Bảo này hờ hững tùy ý vẻ mặt, Tề Như Lâm liền giận không chỗ phát tiết, trên mặt lộ ra châm chọc vẻ mặt, Tề Như Lâm nhạt âm thanh nói, “Vương huynh, ngươi đừng nghe sai rồi, người ta nói chính là một cái ức trung phẩm nguyên thạch, không phải một vạn, cũng không phải một trăm vạn, là một cái ức!”

Vương Bảo dửng dưng như không vung tay lên, “Ta đương nhiên nghe rõ ràng! Vẫn là câu nói kia, món tiền nhỏ, này đều là món tiền nhỏ! Hoa như thế ít tiền mua đồ, ta đều thật không tiện!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp ném cho Bạch chủ tiệm một cái nhẫn trữ vật, “Đây là tiền, ngươi đếm!”

Bạch chủ tiệm máy móc tiếp nhận nhẫn chứa đồ, bị Vương Bảo trang bức pháo đánh có chút mộng.

Chỉ là.

Cầm nhẫn chứa đồ, bản năng dò xét một hồi sau khi.

Bạch chủ tiệm cả người cũng không tốt.

Khắp toàn thân, đều là run cầm cập lên.

Hắn không phải chưa từng thấy thị trường người, nhưng là, nhìn trong nhẫn chứa đồ lít nha lít nhít nguyên thạch, Bạch chủ tiệm thần hồn kiểm lại một chút con số, nhất thời càng thêm ngơ ngác.

Tề Như Lâm nhìn, trong lòng đột nhiên hồi hộp nhảy một cái, liền phảng phất có Root dây trực tiếp đứt đoạn.

Sau đó.

Tề Như Lâm liền nghe đến Bạch chủ tiệm nói lắp bắp, "Tiểu... Tiểu huynh đệ, ngươi đúng hay không lầm? Chuyện này... Này không phải một cái ức trung phẩm nguyên thạch a, đây là..."

Vương Bảo cười cợt, cười rất là xán lạn, một cái Nanh Trắng, là như vậy chói mắt, nói rằng, "không sai, đây là một cái ức thượng phẩm nguyên thạch! Ta không phải nói sao? Hoa chút tiền lẻ này mua đồ, ta không ném nổi người kia! Ta mua đồ, từ trước đến giờ đều là dùng thượng phẩm nguyên thạch trả tiền! Nếu giá cả là một cái ức, vậy thì một cái ức thượng phẩm đi!"

Lời này vừa nói ra.

Bạch chủ tiệm cả người run lên, trong tay nhẫn chứa đồ đều suýt chút nữa run cầm cập đi ra ngoài.

Mà Tề Như Lâm, con ngươi đều sắp đụng tới, ở phía sau hắn trung niên lão Bắc, hai mắt một đen, cũng bắt đầu hoảng sợ.

Lâm Ninh Nguyệt ánh mắt mang theo mờ mịt, có chút không hiểu rõ Vương Bảo đây là ở làm cái gì.

Làm sao một cái ức trung phẩm, liền biến thành một cái ức thượng phẩm sao?

Trung phẩm nguyên thạch cùng thương phẩm nguyên thạch, có khả năng so sánh sao?

Nửa ngày.

Bạch chủ tiệm hút ngụm khí lạnh, cười khổ nói, “tiểu huynh đệ, tiền này lão phu không thể muốn, ngươi này cho cũng quá nhiều!”

Tề Như Lâm con ngươi đỏ đậm, hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, hắn không hiểu nổi chỉnh không hiểu, vì sao tiểu tử này, như thế có tiền!

Vương Bảo trong miệng chặc chặc hai tiếng, đón lấy vẫy vẫy tay, nói rằng, “ta mua đồ, chính là như vậy, nói thật, chút tiền này, cũng không đủ ta ba ngày chà đạp, con người của ta đây không có gì đặc thù, muốn nói đặc thù nhất một điểm, vậy chính là có tiền!”

“Không không không, hẳn là nói, ta là quá có tiền!”

Dứt lời.

Vương Bảo trên mặt mang theo áy náy, quay về trợn mắt ngoác mồm Lâm Ninh Nguyệt, ôn nhu nói, “tiểu Nguyệt a, xin lỗi, bỏ ra chút tiền lẻ này mua cho ngươi lễ vật, ta biết ngươi khẳng định không hài lòng, như vậy, chờ ta rảnh rỗi, đi Cổ Khí Tông bản tông, đi cho ngươi chọn vài món tốt nhất bảo bối!”

Lâm Ninh Nguyệt ngơ ngác nói không ra lời.

Mà Bạch chủ tiệm, nuốt nước bọt, cầm nhẫn chứa đồ, có loại tam quan lật đổ dắt lừa thuê.

Cho tới Tề Như Lâm.

Hắn cả người tê dại!

Hắn gò má run rẩy!

Hắn tâm hồn tan vỡ!

Hắn cảm giác, chính mình liền hắn mẹ là cái lớn ngu ngốc!

Còn muốn để người ta mất mặt, quay đầu lại, nhưng là chính mình cùng cái lớn ngu ngốc như thế, chuyện cười không nhìn được, chính mình này mặt bị đánh, không đau đều rát.

Ánh mắt phun lửa nhìn Vương Bảo.

Tề Như Lâm nội tâm, cuồn cuộn lên bốn chữ, vậy thì là...

Coi như ngươi tàn nhẫn!

------oOo------

Chương 87: Đả kích hỏng rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói.

Tề Như Lâm bị đả kích.

Dù cho hắn là Tề gia thiên chi kiêu tử, thế nhưng, cũng tuyệt bức cũng không làm được Vương Bảo cuồng xoạt một cái ức thượng phẩm nguyên thạch, nhưng chính ở chỗ này nhẹ như mây gió dáng vẻ.

Then chốt là.

Tiền này người ta là thật không để ý, trực tiếp trắng (Haku) lấy ra.

Ngu ngốc sao?

Xác thực rất ngốc!

Thế nhưng thời khắc này, Tề Như Lâm bi ai phát hiện, loại này ngu ngốc hành vi, thả tới đây, đó là cỡ nào trang bức, có vẻ cỡ nào cao to lên, bức cách đều liều lĩnh kim quang, chói mù hai mắt của chính mình!

Cái kia từng cái từng cái trang bức chữ, lại như là bay tới, hồ chính mình một mặt!

“Cô nương, nó là ngươi!”

Bạch chủ tiệm thái độ trở nên rất là cung kính.

Thế giới này, thực lực và tiền, đó là thành tỉ lệ thuận!

Có tiền, nhất định có thực lực, nếu không, ngươi coi như một đêm phất nhanh, cũng không thủ được.

“A... A?”

Lâm Ninh Nguyệt có chút hoảng hoảng, nhìn Bạch chủ tiệm đưa tới hộp tím, tiếp không phải, không tiếp cũng không phải, chỉ có thể nhìn hướng về Vương Bảo, mặt cười ửng đỏ, nhỏ giọng nói, “Biểu ca, chuyện này... Đây cũng quá quý giá! Hơn nữa ngươi làm sao...”

Nói còn chưa dứt lời.

Vương Bảo liền trực tiếp đem hộp tím nhận lấy, nói rằng, “làm sao? Biểu muội không muốn sao?”

Lâm Ninh Nguyệt gật gù.

Há há mồm, vốn đang giải thích hai câu.

Nào có biết.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên hơi vung tay, hộp tím liền bị ném tới trên tường, lạch cạch một tiếng, rơi trên đất.

Tình cảnh chớp mắt yên tĩnh lại.

Ai cũng là một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Này rất sao lại là muốn ồn ào loại nào?

Lâm Ninh Nguyệt một mặt kinh ngạc, còn tưởng rằng Vương Bảo tức rồi.

Liền nhìn thấy Vương Bảo một bộ xin lỗi dáng vẻ, thở dài nói, “cũng là, chẳng trách biểu muội không lọt mắt, chỉ là một cái ức trung phẩm nguyên thạch đồ vật, dù cho ta cho một cái ức thượng phẩm nguyên thạch, bản thân giá trị vẫn là thả ở nơi đó, biểu muội ngươi không lọt mắt, cũng là nên!”

“Bạch chủ tiệm, chính là không biết, các ngươi nơi này có còn hay không thứ càng tốt? Ân, ta là nói tốt nhất, ngươi hiểu chứ?”

Bạch chủ tiệm tỉnh tỉnh, nghe vậy máy móc lắc đầu một cái.

Hắn đây chỉ là chi nhánh, nào có nhiều như vậy chí bảo.

Vương Bảo rất là thất vọng dáng vẻ, một phát bắt được Lâm Ninh Nguyệt tay nhỏ, đi ra ngoài, Lâm Ninh Nguyệt đầu nhỏ vẫn là hồ dán trạng thái, bị Vương Bảo bản năng lôi kéo đi về phía trước.

“Đã như vậy, vậy thì cáo từ! Tề huynh, chúng ta đi chỗ khác đi dạo, chỗ này ngươi quen (chín), vẫn là ngươi dẫn đường đi!”

Tề Như Lâm gò má bắt đầu điên cuồng co giật.

Mà Bạch chủ tiệm nhưng là vội vàng nhặt lên Nghê Thường Thiên Y, cao giọng nói, “tiểu huynh đệ, Nghê Thường Thiên Y...”

“Biểu muội đều không thèm khát đồ vật, ta muốn nó làm gì? Đưa ngươi!”

A phốc!

Bạch chủ tiệm một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Ma trứng a!

Đây chính là ta trấn tiệm chi bảo kết cục sao?

Thiệt thòi được bản thân còn thỉnh thoảng lấy ra, chiêm ngưỡng một phen đây, bây giờ lại bị người bỏ đi như tệ!

Ta nhỏ má ơi!

Vị tiểu huynh đệ này, là nhiều lắm có tiền a, Nghê Thường Thiên Y không muốn, còn không công ném tới một cái ức thượng phẩm nguyên thạch, ta lão thiên gia, cái này cần là nhiều không đem tiền coi là chuyện to tát, mới

có thể làm như vậy?

“Ai, thật là có tiền a!”

Bạch chủ tiệm chính ở chỗ này cảm thán.

Mà Tề Như Lâm, nhưng là cảm giác hai chân rót nặng chì, mỗi một bước bước chân, đều vạn phần trầm trọng!

Hắn nằm mộng cũng muốn không tới.

Còn có loại này chuyển ngoặt.

Nghê Thường Thiên Y, nói không cần là không cần, cũng không nói lùi tiền, đi được kêu là một cái thẳng thắn, một cái gọn gàng!

Nghe phía sau Bạch chủ tiệm cảm thán.

Tề Như Lâm khóc không ra nước mắt!

Hắn đây mẹ là có tiền sao?

Chuyện này quả thật chính là chà đạp tiền!

Tê liệt, tiểu tử này khắp toàn thân xuyên đều là rách nát hàng,

Nhìn qua cũng bình thường không có gì lạ, vì sao, hắn sẽ có tiền như vậy, hắn đến cùng, lại có bối cảnh gì? Lão tử kế hoạch lúc trước, đúng hay không còn có chờ thương thảo?

Trong lúc nhất thời, Tề Như Lâm trong đầu lật lên vô số đạo ý nghĩ, bước đi đều không chắc chắn.

Đi theo phía sau hắn trung niên lão Bắc, cẩn thận từng li từng tí một nhìn chằm chằm, bất cứ lúc nào chuẩn bị nâng vừa đỡ, hắn nhìn về phía Tề Như Lâm ánh mắt, lộ ra thương hại!

Mẹ ai!

Thiếu chủ lần này, sợ là bị đả kích hỏng rồi!

Karen (đáng thương) a, quá Karen (đáng thương), đụng tới như vậy một cái tình địch, nên làm sao làm? Chính mình cũng là Karen (đáng thương) đáng thương lại buồn cười, lúc đó tuyển ai không được, một mực tuyển chọn hắn, có vẻ như chính mình trước còn uy hiếp hơn người ta tới, này thật đúng là...

Quá ngu ngốc!

...

...

Rời đi Cổ Khí Tông chi nhánh sau.

Vương Bảo còn cười hì hì nhường Tề Như Lâm làm hướng đạo.

Thế nhưng Tề Như Lâm vào giờ phút này, nơi nào còn có như vậy tâm tư.

Hắn vị trí ba ba như thế để bụng, đó là chuẩn bị chế giễu.

Không phải tìm đến đánh!

Hiện tại, chuyện cười không nhìn thấy, chính mình lại bị đả kích thương tích đầy mình, Tề Như Lâm trong lòng ủ rũ, miễn cưỡng bỏ ra một cái nụ cười ứng phó rồi một hồi, liền mang theo trung niên lão Bắc thất bại bỏ chạy.

Vương Bảo chờ đến Tề Như Lâm rời đi, liền bĩu môi, nói rằng, “vậy thì không chịu được? Ta còn không chơi đủ đây!”

“Bảo ca!”

Lâm Ninh Nguyệt đột nhiên nghiêm túc cẩn thận nhìn Vương Bảo, trịnh trọng nói, “Ngươi không thể như vậy! Thật sự! Cái kia nhưng là một cái ức

thượng phẩm nguyên thạch, chúng ta trở lại phải quay về đi!”

Dứt lời liền muốn xoay người.

Vương Bảo cười khổ không được, liền vội vàng kéo nàng.

Trở lại đòi tiền? Ta ném nổi người kia sao?

Huống hồ, tiền này cho cũng là cho Cổ Khí Tông, coi như là cho nhà này chi nhánh phát phúc lợi, Vương Bảo cho lông Vô Tâm lý áp lực!

“Tiểu Nguyệt, ta nói thật cho ngươi biết, ta là thật sự có tiền! Không phải thổi! Ta tiền so với ngươi gặp ta nhiều hơn! Chỉ là một cái ức thượng phẩm nguyên thạch, ta căn bản không để ý! Đừng tưởng rằng ta ở khoác lác bức, ta là thật trâu bò!”

Vương Bảo tận tình khuyên nhủ.

Lâm Ninh Nguyệt gò má nhưng là hồng hào lên, cảm giác Bảo ca tốt thô tục!

“Đi thôi, chúng ta tùy ý đi dạo, thật sự mua cho ngươi kiện lễ vật, lần này theo ngươi, muốn cái gì, ca mua cho ngươi!”

Vương Bảo ha ha cười, lần này không có kéo Ning trăng tay nhỏ, thế nhưng Lâm Ninh Nguyệt nhưng là cảm giác rất là ngượng ngùng, bởi vì cái cảm giác này, thật giống yêu đương rồi!

...

...

Tề Như Lâm cũng không biết chính mình làm sao trở lại chính mình khách sạn phòng ngăn.

Hồn bay phách lạc, có loại tinh khí thần hoàn toàn biến mất cảm giác.

Hắn coi chính mình bức cách đã rất cao, thế nhưng ngày hôm nay mới xem như là mở rộng tầm mắt, biết cái gì mới là cao bức cách.

Hắn cảm giác mình lại như là một con kiến, có thể dễ như ăn cháo giơ lên một tảng đá lớn, liền đắc chí, thế nhưng đột nhiên phát hiện mặt khác một con kiến tiện tay chỉ tay, đùng, phía trước một ngọn núi đều nứt ra rồi!

Này đả kích, quá lớn!

"Lão Bắc ngươi đi ra ngoài trước đi, ta muốn yên tĩnh!"

Tề Như Lâm phất tay một cái, trung niên lão Bắc ánh mắt mang theo lo lắng, lùi ra.

Ngày đó liền như thế qua đi.

Trải qua một đêm tự mình an ủi, Tề Như Lâm tâm thái khôi phục không ít, sau khi thức dậy, đang chuẩn bị ra ngoài, cửa phòng liền vang lên.

Mở cửa.

Tề Như Lâm nhìn ngoài cửa rất nhiều người, trên mặt lộ ra vẻ mặt vui mừng, nói rằng, "gia gia? Ngài làm sao tự mình đến rồi?"

Người đến chính là Tề gia Đệ nhị đại lão, Tề Như Lâm thân gia gia.

Tề Thiên Chiếu!

------oOo------

Chương 88: Luyện Ma!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Thiên Chiếu mặc dù là Tề Như Lâm gia gia, thế nhưng là tinh thần phấn chấn, Vấn Đạo cảnh giới tu vi làm cho hắn nhìn qua liền không giận tự uy.

Chắp tay ở phía sau.

Tề Thiên Chiếu nhìn Tề Như Lâm, ánh mắt mang theo vẻ hài lòng, sang sảng cười nói, "Như Lâm, lần này ngươi có thể cho gia gia mặt dài, ngươi nhị gia tam gia bọn họ biết ngươi tìm tới Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, đố kị đều đau răng, ha ha ha, nhanh cho ta nhìn một chút!"

Tề Như Lâm vẻ mặt cứng đờ, sau đó liền rụt cổ một cái, cười gượng nói, "gia gia, đi vào lại nói!"

Tề Thiên Chiếu hơi nhướng mày.

Trong lòng có dự cảm không tốt.

Chính mình tôn tử, chính mình hiểu biết, trong ngày thường có cái gì đột phá, đều hận không thể ở chính mình trên mặt nhiều lời lên mấy lần.

Phản ứng này rất không đúng.

Không có để những người khác người đi vào, Tề Thiên Chiếu chỉ là chính mình tiến vào phòng.

Sau đó.

Tề Như Lâm liền vẻ mặt đau khổ đem đầu đuôi câu chuyện thổ lộ ra.

Tề Thiên Chiếu sắc mặt, là càng ngày càng âm trầm, cuối cùng, đột nhiên vỗ bàn một cái, một mặt sát khí nói rằng, "vô liêm sỉ! Thực sự là vô liêm sỉ!

Tên kia coi như cùng Võ Thần Cung có quan hệ, cũng không thể như vậy bắt nạt ta Tề gia! Đi, mang ta đi tìm hắn! Tham ô ta Tề gia Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, đây là đoạt nói mối hận! Há có thể giảng hoà!”

Tề Như Lâm bỗng cảm thấy phấn chấn.

Chịu nhiều như vậy oan ức.

Trang bức không được còn ngược lại bị máng!

Bây giờ, cuối cùng cũng coi như là có thể tuyệt địa phản kích!

Gia gia đều tự mình đến rồi, lần này, làm sao cũng phải nhường tiểu tử kia, trả giá thật lớn!

Tề Thiên Chiếu Lôi Hành Lệ Phong.

Nhường Tề Như Lâm dẫn đường, thẳng đến Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt vị trí khách sạn.

Tề Thiên Chiếu mang đến người nhà họ Tề, cũng biết chuyện này, từng cái từng cái căm phẫn sục sôi, mặt âm trầm, khí thế nhìn qua cũng làm người ta kinh sợ cực kỳ, dọc theo đường đi đụng tới võ giả sợ đến đều cả người run cầm cập, có nhận ra Tề gia thân phận, đều ở nơi đó líu lưỡi, vì là một cái nào đó kẻ xui xẻo biểu thị mặc niệm.

Rất nhanh.

Liền đến đến khách sạn.

Tề Như Lâm hỏi thăm một chút, Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt, chính đang ăn điểm tâm.

Tìm tới ăn cơm phòng khách.

Tề Như Lâm đứng Tề Thiên Chiếu bên người nhỏ giọng nói, “Gia gia, tuyệt đối đừng đã quên ta nói a, cái này cũng là một cơ hội, sau đó, ngài có thể

nhất định phải cho ta mặt mũi!”

Tề Thiên Chiếu tuy rằng tâm tình rất là khó chịu, thế nhưng, nhưng cũng là gật gù.

Tôn tử theo đuổi Võ Thần Cung Lâm Ninh Nguyệt, đây là chuyện thật tốt, nếu như có thể thành công, sau đó tiền đồ sẽ càng thêm rộng thoáng.

“Gõ cửa đi!” Tề Thiên Chiếu thản nhiên nói.

Tề Như Lâm tinh thần phấn chấn, hơi ngẩng đầu, ngạo khí trở về, bị Vương Bảo đả kích rơi ngạo khí, thặng thặng thặng dâng lên.

Đùng đùng đùng!

Tề Như Lâm vang lên cửa phòng.

Cửa phòng rất mau mở ra, nhưng vẫn là Vương Bảo mở cửa.

Nhìn thấy nhiều người như vậy, Vương Bảo híp mắt lại, sau đó liền nhìn Tề Như Lâm, nói rằng, “yêu, là Tề huynh a, làm sao mỗi ngày sáng sớm liền có thể nhìn thấy ngươi? Ân, lần này đến, có chuyện gì?”

Tề Như Lâm làm bộ vô cùng đau đớn dáng vẻ, nói rằng, “Vương huynh, xin lỗi, gia tộc biết rồi ngươi cầm đồ vật của ta sự tình, ta cũng chẳng còn cách nào khác, ai, cái gì cũng không nói, ngươi cùng ông nội ta tán gẫu đi!”

Dứt lời.

Tề Như Lâm tránh ra địa phương.

Chỉ là.

Qua nửa ngày, liền không gặp Tề Thiên Chiếu tiến lên.

Tề Như Lâm sững sờ, sau đó theo bản năng xem hướng về gia gia của chính mình, liền nhìn thấy Tề Thiên Chiếu vào giờ phút này, chính mang theo một

bộ mộng bức mặt, hình như là ở thần du (như đi vào cõi thần tiên)!

Tề Như Lâm gò má không khỏi vừa kéo, không nhịn được kéo kéo gia gia ống tay áo.

Tề Thiên Chiếu cả người run lên, rốt cục giật mình tỉnh lại, sau đó...

Tề Thiên Chiếu tiến lên một bước, đột nhiên hơi khom lưng, duỗi ra hai tay, một mặt kích động quay về Vương Bảo nói rằng, "Vương sư? Đúng là ngươi? Ha ha ha! Vạn vạn không ngờ tới a, dĩ nhiên có thể ở đây đụng tới Vương sư, thực sự là thật đáng mừng, thật đáng mừng!"

Nhìn duỗi tới được hai tay.

Vương Bảo không để ý đến, vừa nghĩ liền biết rồi xảy ra chuyện gì, trong lòng cười phun, trên mặt nhưng là có chút lãnh mạc nói rằng, "trước tiên đừng thấy sang bắt quàng làm họ, làm sao? Nghe tôn tử của ngươi ý này, chẳng lẽ còn đang hoài nghi, ta cầm các ngươi đồ vật?"

Tề Thiên Chiếu vẻ mặt cứng đờ, sau đó, liền đột nhiên trừng một mặt mộng bức Tề Như Lâm một chút, sau đó liền nghiêm túc nói, "Hiểu lầm! Hết thảy đều là hiểu lầm! Vương sư thân phận gì, sao lại nắm đồ vật không trả?"

"Hiểu lầm sao?"

Vương Bảo bĩu môi.

Sau đó liền không nhịn được nói, "Nếu là hiểu lầm, vậy thì mời đi! Ta còn muốn ăn cơm, có chuyện gì, cơm nước xong lại nói!"

"Được! Vương sư tùy ý! Lão phu đi trước!"

Dứt lời.

Tề Thiên Chiếu liền quay về Vương Bảo chắp chắp tay, sau đó đột nhiên lôi kéo Tề Như Lâm, mang theo lơ ngơ người nhà họ Tề, nhanh chóng rời đi.

Vương Bảo lắc đầu một cái, đóng cửa lại, đón Lâm Ninh Nguyệt cái kia ánh mắt khiếp sợ, Vương Bảo sờ sờ mũi, giải thích lên.

...

...

Mà Tề Như Lâm.

Bị Tề Thiên Chiếu kéo lấy rời đi khách sạn sau khi.

Mới xem như là hoàn hồn.

Hắn đầu óc đến hiện tại vẫn là tỉnh tỉnh, nhìn Tề Thiên Chiếu, run giọng nói, "gia gia, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Tề Thiên Chiếu vẻ mặt âm trầm, nhưng ánh mắt nhưng là lập loè hết sạch, không hề trả lời, chỉ là khoát tay một cái nói, "Trước tiên trở về rồi hãy nói!"

Trở lại Tề Như Lâm nơi ở.

Tề Thiên Chiếu làm cho tất cả mọi người đều đi vào, sau đó, liền chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Tề Như Lâm, nói rằng, "ngươi con thỏ nhỏ chết bầm này, suýt chút nữa liền cho ta gặp phải đại họa đến rồi! Ngươi biết, tiểu tử kia là ai sao?"

Tề Như Lâm theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, cảm giác thấy hơi sợ hãi.

Khe nằm, hắn đây mẹ tình huống gì? Sao rất giống, gia gia đối với tên kia, có chút e ngại giống như?

Bên cạnh một cái Tề gia trung niên, không nhịn được nói rằng, "đại trưởng lão, ta nghe ngài gọi tiểu tử kia Vương sư, chẳng lẽ, hắn chính là Cổ Khí Tông cái kia..."

Tề Thiên Chiếu thở dài nói, "không sai! Luyện Ma! Hắn chính là Luyện

Ma!”

Người nhà họ Tề nhất thời chấn động.

Mà Tề Như Lâm, nhưng là như bị sét đánh, thân thể loáng một cái, suýt chút nữa té ngã trên sàn nhà đi!

Nếu bàn về gần nhất khoảng thời gian này.

Ai danh tiếng thịnh nhất.

Vậy dĩ nhiên là Luyện Ma!

Luyện khí một đạo, vậy thì không là người, là thần cũng là ma!

Nếu không thì, làm sao có thể luyện chế ra nhiều như vậy không thể tưởng tượng nổi thần vật đến?

Tề Thiên Chiếu chỉ trỏ Tề Như Lâm, trầm giọng nói, “may mà tiểu tử ngươi chờ ta đến rồi, nếu không, ngươi nếu như làm bừa, đắc tội rồi Luyện Ma, chúng ta Tề gia không biết sẽ phải chịu bao lớn đả kích đây! Một khối Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, căn bản đều bù đắp không được cái kia tổn thất!”

“Luyện Ma bây giờ cùng Hỗn Loạn Chi Vực mấy đại cự đầu, đều có chặt chẽ liên hệ, liền mấy đại cự đầu, cũng phải nịnh bợ! Hắn luyện chế ra đến những kia trang phục, đừng nói một khối Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, hai khối đều không đổi được!”

Tề Như Lâm hồn bay phách lạc.

Nếu như ngày hôm qua Vương Bảo đối với hắn đả kích cường độ là một, như vậy hiện tại, đã có thể đem lấy mười!

“Cái kia Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, liền như thế nhường hắn giấu?” Tề Như Lâm một mặt không cam lòng.

Tề Thiên Chiếu nhíu nhíu mày, có chút buồn bực nói rằng, “vì Tam Tiên

Đạo Tử Lệnh, đắc tội Luyện Ma, cái được không đủ bù đắp cái mất! Chuyện này, tạm thời trước tiên như vậy đi! Nói thật, ta xem cái kia Luyện Ma, căn bản không để ý Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, phải biết trước Thần Đan Tông đem Tam Tiên Đạo Tử Lệnh lấy ra, Luyện Ma đều xem thường! Ta xem a, chỉ định là bởi vì Lâm gia nữ em bé duyên cớ, nhường Luyện Ma nhằm vào ngươi!"

Nghĩ tới đây.

Tề Thiên Chiếu hít một hơi, nói rằng, "Như Lâm, chuyện này, nói không chắc còn là một cơ hội lý, ta hiện tại liền cho ngươi bố trí một cái nhiệm vụ, ngươi nghe kỹ cho ta, khoảng thời gian này, ngươi cẩn thận cho ta nịnh bợ nịnh bợ Luyện Ma, nếu như có thể với hắn xưng huynh gọi đệ, chặc chặc, vậy ngươi tiền đồ, nhưng là vô lượng vô biên, đời tiếp theo gia chủ, liền sát hạch cũng không cần, nhất định chính là ngươi!"

"Cho tới Lâm gia nữ em bé..."

"Ngược lại nàng đối với ngươi, cũng không phải thú vị, đã như vậy, vậy thì đừng vội lại truy, cùng Luyện Ma cướp nữ nhân, lời nói lời khó nghe, ngươi nha, còn chưa đủ tư cách!"

Tề Như Lâm tâm thái triệt để vỡ!

Gia gia, ngươi thực sự là ta thân gia gia sao? Nào có nói như ngươi vậy cháu trai ruột!

Không đủ tư cách sao?

Tê liệt, không phải là có thể luyện khí sao, có cái gì tốt đến ý, có năng lực, ngươi luyện chế Tiên khí luyện chế Thần khí a.

Thật không cam lòng!

------oOo------

Chương 89: Quá cơ trí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Như Lâm rõ ràng!

Bây giờ hết thảy đều rõ ràng!

Rõ ràng vì sao, Vương Bảo là như vậy hào vô nhân tính, như vậy phát điên, một cái ức thượng phẩm nguyên thạch, nói ném liền ném, liền con mắt đều không chớp a!

Loại hành vi này, tuy rằng có ngu ngốc hiềm nghi, thế nhưng...

Không chịu được người ta có tiền a!

Lại như là hắn nói như vậy. Đỉnh điểm

Có tiền!

Quá có tiền!

Một cái ức thượng phẩm nguyên thạch mà thôi!

Món tiền nhỏ món tiền nhỏ!

Tính rắm a!

Người ta ánh sáng (chỉ) bán trang bị đều có thể một ngày bán ra mấy trăm ức, chỉ là một ức, thật sự không tính là gì.

Vô cùng tận đả kích, nhường Tề Như Lâm tâm thái đổ nát, như cùng người sinh đánh mất mục tiêu.

Sau đó hắn liền bị Tề Thiên Chiếu phái đi ra.

Dùng Tề Thiên Chiếu mà nói.

Dường như, có thể cùng Vương Bảo thành làm huynh đệ, nhường Vương Bảo cho Tề gia, cũng luyện chế một bộ luyện khí trang phục, nói thí dụ như cái kia Man Thần lực lượng, Thánh giả trang phục cái gì, cái kia Tề gia liền thật sự nắm giữ trở thành vạn cổ thế gia gốc gác!

Đi ở trên đường cái.

Trung niên lão Bắc một mặt lo lắng nhìn chính mình thiếu chủ.

Biết rồi Vương Bảo thân phận sau khi, trung niên lão Bắc Đô có loại muốn vác chủ mà chạy kích động.

Lần thứ hai cảm thán chính mình, gặp vận đen tám đời!

Quả thật, đối mặt với những khác người, dù cho là những kia đại tông, Tề gia cũng có thể từ bên trong điều đình, nhất không ăn thua cũng có thể sử dụng Tam Tiên Đạo Tử Lệnh cho rằng thẻ đánh bạc, đổi ít đồ!

Thế nhưng đối mặt Vương Bảo.

Thân phận này quá hắn mẹ khó chịu!

Không có tông môn, gia tộc, đồng ý đắc tội nhân vật như vậy!

Đầu tiên, người ta có tiền, quá có tiền, càng có vô số bảo vật, có tiền liền đại biểu có thể điều động rất mạnh mẽ bao nhiêu võ giả, hơn nữa Hỗn Loạn Chi Vực Chư Tông đại lão, đều đối với Vương Bảo khá là để bụng, một khi vì thu được Vương Bảo hảo cảm, sau đó nhằm vào Tề gia, cái kia hết thảy đều xong!

Vì lẽ đó.

Tề Như Lâm liền phát huy được tác dụng!

Nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại!

Cùng Vương Bảo có xung đột, cái này dễ thôi, lập tức nhận sợ là được rồi, hơn nữa, còn phải mau mau bù đắp độ thiện cảm, nghĩ biện pháp từ bên trong đạt được lợi ích!

“Ta không cam lòng!”

Đột nhiên.

Tề Như Lâm khuôn mặt vặn vẹo, gầm nhẹ một tiếng.

Trung niên lão Bắc sợ hết hồn, vội vã thấp giọng nói, “thiếu chủ, nhịn nhất thời gió êm sóng lặng, lùi một bước trời cao biển rộng a!”

Tề Như Lâm trừng mắt màu đỏ tươi con mắt, nhìn trung niên lão Bắc.

Ánh mắt kia, xem trung niên lão Bắc trong lòng truyền hình trực tiếp hàn!

“Lão Bắc, ngươi đi về trước đi, chính ta đi!” Tề Như Lâm đột nhiên nói rằng.

Trung niên lão Bắc còn muốn nói gì nữa, liền bị Tề Như Lâm đẩy một cái, sau đó tự mình tự rời đi.

Trung niên lão Bắc không dám nói thêm cái gì, nhìn Tề Như Lâm bóng người, biến mất ở đoàn người, lúc này mới thở dài một tiếng, chiết thân trở về.

Mà Tề Như Lâm sau khi rời đi.

Vẫn chưa đi tìm Vương Bảo.

Trái lại ở trong thành mấy con phố nói qua lại, cuối cùng, đi tới trong thành một chỗ thập phần yên lặng đường phố, khiến người ta kỳ quái chính là, đường phố này tuy rằng nhìn như tiêu điều, thế nhưng, nhưng có một cái ngõ cụt, nơi sâu xa nhất, là một toà ba tầng cao lâu.

Tề Như Lâm đứng đường phố khẩu, do dự hồi lâu.

Rồi mới từ lấy ra một cái khăn che mặt, che đậy mặt, hút ngụm khí lạnh, ngột ngạt nội tâm bất an, từng bước một đi tới cao lầu trước.

Cửa lớn đóng chặt, sơn cửa lớn màu đỏ lên, phác hoạ từng cái từng cái màu vàng sóng nước.

Đứng cửa lại ở lại một hồi, Tề Như Lâm lúc này mới hạ quyết tâm bình thường, vang lên cửa phòng.

Nửa ngày.

Cửa phòng mở ra, mở cửa, là một cái trường bào trung niên, rất có phong thái nho nhã, một tay chắp sau lưng, người trung niên nhu hòa cười nói, "quý khách đến nhà, mời đến!"

Dứt lời, tránh ra thân thể.

Tề Như Lâm im lặng không lên tiếng, nửa cúi đầu, đi vào.

Cửa phòng đóng, bên trong thoáng đen tối, chỉ có một đoàn U Hỏa ở trong phòng thiêu đốt.

Trường bào trung niên ở một cái bàn sau ngồi xuống, nhạt âm thanh nói, "nhân vật! Bối cảnh! Tu vi! Yêu cầu! Khách nhân có thể nói! Ta Hoàng Tuyền Tông tôn chỉ chính là, bất luận đối phương là lai lịch gì, chỉ cần nhận đơn, sẽ viên mãn hoàn thành nhiệm vụ!"

Tề Như Lâm do dự một chút, đè thấp âm thanh nói rằng, "ta chỉ có thể cho ngươi một ít tin tức, hắn nơi ở cùng hắn dáng vẻ! Mặt khác, hắn chỉ là Khí Hải cảnh tiểu tu!"

Trường bào trung niên hé mắt, sau đó mới trầm giọng nói, "dựa theo quy

củ, giá cả cần tăng gấp đôi! Hơn nữa là ở thấp nhất giá quy định cơ sở lên... Lật gấp mười lần! Xin mời trước tiên giao tiền!”

Tề Như Lâm khẽ cắn răng, lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, “Ta nghe nói qua quy củ! 10 triệu thượng phẩm nguyên thạch! Ngài thu cẩn thận!”

Trường bào trung niên tiếp nhận nhẫn chứa đồ, quét một vòng, sau đó liền hơi cười nói, “hiện tại, khách nhân ngài có thể nói nói chuyện, ngài muốn ai mệnh, cùng với, người kia tin tức...”

...

...

Rời đi cao lầu.

Tề Như Lâm lại như là trong nước mới vớt ra như thế, sau lưng đều bị xâm ướt.

Quay đầu liếc mắt một cái cao lầu, Tề Như Lâm không khỏi lộ ra vẻ chán ghét, bước nhanh hướng về Vương Bảo khách sạn đi đến.

Đi tới khách sạn vừa hỏi, Tề Như Lâm không khỏi khí hoảng, bởi vì Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt, lại vẫn đang dùng cơm!

Đại gia, ăn một bữa cơm dùng ăn lâu như vậy sao?

Ngột ngạt ngột ngạt giận, Tề Như Lâm cũng không dám tùy ý đến nhà, liền như thế ở lầu một chờ đợi.

Căn cứ mình và Hoàng Tuyền Tông ký kết khế ước, đối phương chẳng mấy chốc sẽ động thủ, chính mình chỉ cần đem Vương Bảo mang tới trên đường phố là có thể!

Hoàng Tuyền Tông ra tay, từ trước đến giờ một đòn giết chết!

Đến thời điểm!

Ha!

Quản ngươi muội đúng hay không Luyện Ma!

Chờ ngươi chết rồi, ngươi cái gì cũng không phải!

Đến thời điểm chính mình hay là có có thể được ngươi nhẫn chứa đồ cái gì, không riêng là Tam Tiên Đạo Tử Lệnh mất mà lại được, không chắc, có có thể được một số lớn tài phú đây!

Nghĩ đến đây, Tề Như Lâm liền kích động cả người run cầm cập!

Vì chính mình IQ cao điểm cái khen ngợi!

Chính mình hết giận.

Được Tam Tiên Đạo Tử Lệnh.

Một số lớn tài phú vào tay: Bắt đầu!

Một hòn đá hạ ba con chim a, ha ha ha, lão tử thật sự quá hắn mẹ cơ trí!

Đợi rất lâu rồi, Tề Như Lâm hơi không kiên nhẫn thời điểm, mới nhìn thấy Vương Bảo cửa phòng khách mở ra, Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt đi ra.

“Vương huynh, tiểu Nguyệt!”

Tề Như Lâm cấp tốc tiến lên, đầu tiên là quay về Vương Bảo thi lễ, lúc này mới lên tiếng nói.

“Là Tề huynh a! Làm sao? Lại tới hưng binh vấn tội?” Vương Bảo bỉu môi nói.

Tề Như Lâm trong lòng mắng to một tiếng, trên mặt nhưng mang theo áy náy, nói rằng, “Vương huynh thứ lỗi, trước nhiều có hiểu nhầm, ta biết

mình sai rồi, này không, nghĩ cho Vương huynh bồi tội đến rồi!”

Vương Bảo không tỏ rõ ý kiến lắc đầu một cái, nói rằng, “được rồi! Có việc nói sự tình, không có chuyện gì, ta theo biểu muội còn muốn đi dạo phố!”

Tề Như Lâm trong lòng vui vẻ, liền bận bịu nói rằng, “đi dạo phố? Đi dạo phố tốt, Vương huynh, ngày hôm nay liền để tiểu đệ làm hướng đạo, cố gắng bồi các ngươi chơi một chút!”

Lâm Ninh Nguyệt không muốn nhìn thấy Tề Như Lâm, nói rằng, “Tề sư huynh, không cần, ngươi vẫn là bận bịu ngươi đi thôi! Khoảng cách cùng Long Hổ tông giao dịch tháng ngày cũng sắp rồi không phải sao?”

“Cái kia không được! Ta nhưng là chuyên môn đến xin lỗi! Vương huynh, liền thỏa mãn tiểu đệ điều tâm nguyện này đi!” Tề Như Lâm thành thành khẩn khẩn.

Lần này đúng là phát ra từ tấm lòng!

Vương Bảo híp mắt nhìn hắn.

Vô sự lấy lòng, không gian tức đạo, hàng này, lại đang ngột ngạt cái gì ý nghĩ xấu đây?

------oOo------

Chương 90: Số một cấm kỵ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Như Lâm thấp thỏm nhìn Vương Bảo.

Không thể không nói, hàng này rất cấp bách!

Cũng không phải sợ Hoàng Tuyền Tông trì hoãn, mà là hắn nghĩ tự mình chứng kiến Vương Bảo cái chết!

Làm như thế một cái trâu bò gia hỏa, chết ở trước mặt mình, then chốt hay là bởi vì chính mình, loại cảm giác đó, thực sự là quá mỹ diệu, suy nghĩ một chút liền lòng say!

Quả thực không muốn quá thoải mái!

"Được rồi!" Vương Bảo gật gù, đáp ứng rồi!

Tề Như Lâm trong nháy mắt mừng như điên lên, cái kia trong con ngươi sắc mặt vui mừng Vương Bảo đều chú ý tới, không khỏi càng thêm hoài nghi hàng này ở làm cái gì mờ ám.

Có điều Vương Bảo cũng không sợ, ngược lại muốn xem xem hàng này giở trò quỷ gì!

Mấy người rời đi khách sạn, Tề Như Lâm ở mặt trước mở đường, ánh mắt khi thì chớp qua một vệt kinh tâm động phách sát cơ.

Hắn tin tưởng, Hoàng Tuyền Tông hiện tại khẳng định đã có động tác, đối với Hoàng Tuyền Tông tín dự cùng hiệu suất, Tề Như Lâm vẫn là rất tin tưởng, dù sao cũng là lâu năm sát thủ tông môn, toàn bộ Hỗn Loạn Chi Vực, Hoàng Tuyền Tông hầu như đều giết toàn bộ.

Sẽ không có Hoàng Tuyền Tông không dám giết người.

Không có Hoàng Tuyền Tông không dám đâm cái sọt.

Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt ở phía sau theo, Lâm Ninh Nguyệt mặc dù hiếu kỳ, nhưng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là đối với nhiều Tề Như Lâm cái đèn điện này phao làm tâm tình không phải rất tốt.

...

...

Cùng lúc đó.

Hoàng Tuyền Tông mật thám đã tìm hiểu được rồi Vương Bảo tức thời hướng đi.

Sau đó Hoàng Tuyền Tông sát thủ mạng lưới lập tức bắt đầu khởi động, một cái nào đó trong cửa hàng, một cái bán thịt Đồ Phu treo lên đóng cửa bảng hiệu, chậm chậm rãi hướng về Vương Bảo vị trí đường phố mà tới.

Tề Như Lâm rất cẩn thận, bởi vì lo lắng Hoàng Tuyền Tông cao tầng nhận ra Vương Bảo thân phận không ra tay, vì lẽ đó chỉ là khẩu thuật ra Vương Bảo hình dạng, khá là mơ hồ.

Bất quá đối với Lâm Ninh Nguyệt, nhưng là rất rõ ràng, cẩn thận phân rõ, sẽ không nhận lầm người.

Cái kia Đồ Phu chính là Hoàng Tuyền Tông sát thủ, tu vi đạt đến Thần Phủ cảnh, Đồ Phu họ Trương, người ngoài cũng gọi hắn Trương Đồ Phu.

Trương Đồ Phu một mặt tiếp thu thầm than tức thời tin tức, một mặt quan sát, dần dần, hắn chú ý tới Lâm Ninh Nguyệt.

Cô nương này từ hình dạng vẫn là trang phục lên, đều cùng nhiệm vụ ăn ảnh kém không có mấy, xem ra chính là nàng!

Như vậy, nhiệm vụ mục tiêu...

Trương Đồ Phu ánh mắt, ở Vương Bảo cùng Tề Như Lâm trên người nhìn quét, ánh mắt tuy rằng xuyên qua đám người, thế nhưng là sắc bén cực kỳ, rất nhanh, liền trực tiếp đem sự chú ý phóng tới Vương Bảo trên người.

Không sai, chính là hắn!

Trương Đồ Phu đã xác định nhiệm vụ mục tiêu.

Có điều!

Ở sâu sắc nhìn Vương Bảo vài lần sau khi, Trương Đồ Phu vẻ mặt, từ từ có chút đọng lại, trong đầu, một khuôn mặt người bắt đầu hiện lên, cuối cùng cùng Vương Bảo mặt tiến hành trùng hợp, sau đó...

Trương Đồ Phu lại đột nhiên run rẩy một hồi!

Hắn nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, xem đi xem lại, sau nửa ngày, Trương Đồ Phu vị trí, đã không ai!

...

...

Cao lầu!

Nơi này, là Hoàng Tuyền Tông phân bộ!

Tuy rằng nhìn qua thập phần quạnh quẽ, thế nhưng ai cũng không biết, này tòa lầu cao bên trong, chỉ là ẩn tu Vấn Đạo võ giả, thì có đầy đủ ba cái!

Trương Đồ Phu mặt âm trầm, trực tiếp một cái đẩy cửa phòng ra.

Đóng cửa lại sau khi, bên trong người trung niên kia, đã đi tới, nhìn Trương Đồ Phu, hơi nhướng mày, nói rằng, “xem ngươi vẻ mặt này, nhưng là xảy ra vấn đề rồi?”

Trương Đồ Phu gương mặt đó càng ngày càng âm trầm, con mắt càng là ẩn chứa sát cơ, ánh mắt nhìn người trung niên, trên tay thình lình lập loè ra một cái ác liệt hàn mang, đó là một cái giết thịt đao, vừa lấy ra, liền hiện ra gay mũi mùi máu tanh.

Bạch!

Giết thịt đao trên không trung xẹt qua!

Người trung niên kia con ngươi co rút nhanh, nhìn ngang đứng ở chính mình mi tâm giết thịt đao, cưỡng chế nội tâm sợ hãi, lớn tiếng nói, "lão Trương, ngươi làm gì? Ngươi chẳng lẽ muốn phản bội tông môn sao?"

Trương Đồ Phu lạnh lùng cười, giết thịt đao vung một cái,

Răng rắc một tiếng, người trung niên bàn làm việc, trực tiếp bị đánh thành hai nửa!

Người trung niên càng thêm hoảng sợ, có điều vẫn tính trấn định, ánh mắt nhìn chằm chằm Trương Đồ Phu, chờ đợi Trương Đồ Phu giải thích.

Trương Đồ Phu híp mắt, đột nhiên nói rằng, "danh hiệu [ba lẻ bảy] nhiệm vụ, là ngươi tiếp?"

Người trung niên gật gù.

Trương Đồ Phu nhếch môi, vẻ mặt âm u nói rằng, "lão Quỷ, ta lão Trương gia nhập Hoàng Tuyền Tông mấy chục năm, hai ta phối hợp, cũng có bảy năm lâu dài, thời gian lâu như vậy, lão Trương không bạc đãi qua ngươi chứ? Ngươi vì sao phải hại ta?"

Người trung niên phiền muộn cực kỳ, căn bản không biết Trương Đồ Phu đang nói cái gì, mau mau nói rằng, "lão Trương, ta không hiểu ngươi đang nói cái gì?"

Trương Đồ Phu âm thanh đột nhiên tăng cao, "Không hiểu? Thật không hiểu, hay là giả không hiểu? Danh hiệu [ba lẻ bảy] nhiệm vụ mục tiêu,

ngươi chẳng lẽ không biết là ai?”

Người trung niên trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Hoàng Tuyền Tông tuy rằng Haki, thế nhưng, cũng không phải trắng trợn không kiêng dè.

Có chút nhiệm vụ mục tiêu, căn bản liên tiếp đều sẽ không tiếp!

Như hắn nhiệm vụ như vậy tiếp nhận người, sợ chính là tiếp sai rồi nhiệm vụ, mặt trên một khi trách tội xuống, chết cũng không biết chết như thế nào!

Trong nháy mắt, người trung niên trên mặt cũng bắt đầu toát mồ hôi lạnh, âm thanh khàn khàn nói rằng, “lão Trương, nói rõ một chút!”

Trương Đồ Phu nhìn chằm chằm người trung niên, âm trầm cực kỳ nói rằng, “quãng thời gian trước, lão tổ lão nhân gia người, nhường Sát thần đại nhân cho hết thảy tông môn sát thủ, phát ra một cái tin tức, phía trên kia không có gì, cũng chỉ có một người mặt, mặt trên còn có lão tổ nguyên văn, vậy thì là người này từ đó, liệt vào số một cấm kỵ! Ngươi lẽ nào quên?”

Người trung niên nghe vậy ngẩn ra.

Sau đó chính là vô tận hoảng sợ.

Sắc mặt trở nên trắng bệch, như là điện giật như thế, run cầm cập một hồi, người trung niên gấp giọng nói, “ngươi là nói, danh hiệu [ba lẻ bảy] nhiệm vụ mục tiêu, chính là... Chính là... Số một cấm kỵ?”

“Hừ! Không phải vậy đây?”

Trương Đồ Phu lạnh lùng cười.

Người trung niên trên mặt, quả thực là mồ hôi như mưa rơi, căng thẳng toàn thân tê dại, da đầu đều dường như muốn nổ tung!

Mã Đức!

Khe nằm giời ạ a!

Hắn đây mẹ xui xẻo không xui xẻo a!

Người trung niên thân là nhiệm vụ tiếp nhận người, so với Trương Đồ Phu, hiểu rõ muốn càng sâu một ít!

Hoàng Tuyền lão tổ phát ra người như, chính là Vương Bảo.

Hắn còn hiểu rõ đến, Hoàng Tuyền lão tổ đối với Vương Bảo luyện chế hắc ám hô hấp trang phục, tôn sùng là thần trang thánh vật, bỏ ra lớn lao đánh đổi, đã cùng Tinh Thần Các đạt thành thỏa thuận, ba qua sang năm, hắc ám hô hấp liền thành Hoàng Tuyền Tông!

Kinh sợ nhất chính là, Hoàng Tuyền lão tổ chính mồm nói rồi, Hoàng Tuyền Tông trên dưới, ai dám động Vương Bảo một thân tóc gáy, liền cả nhà tru tuyệt!

Lão gia hoả còn chờ Vương Bảo luyện chế ra hắc ám hô hấp bản upgrade bản!

Vì lẽ đó.

Rất rõ ràng.

Chính mình gặp rắc rối!

Không đúng!

Hẳn là nói, suýt chút nữa gặp rắc rối!

Người trung niên hít vào một ngụm khí lạnh, bình tĩnh nhìn Trương Đồ Phu, run giọng nói, “lão Trương, ngươi không có động thủ chứ?”

Trương Đồ Phu lắc đầu một cái, “Không! Liền thiếu một chút! Nếu như không phải ta nghĩ tới, hắn mẹ liền thật sự vạn kiếp bất phục! Lão Quỷ,

món nợ này, ngươi đến theo ta tính rõ ràng! Đến hiện tại, ta tâm còn đang kịch liệt nhảy lên, ta còn có thể sống rất dài, ta còn không muốn chết! Ta cũng có người nhà, ta cũng không muốn bọn họ chết! Ngươi suýt chút nữa nhường ta cửu tộc diệt sạch, nói, làm sao bây giờ?”

“Tiền thù lao ta tự mình tới giao! Nhiệm vụ chính thức thủ tiêu!” Trung niên thở phào nhẹ nhõm, lập tức nói rằng.

Không ra tay là tốt rồi!

Chỉ cần không ra tay, liền không tính vi phạm lão tổ mệnh lệnh!

“Hừ! Coi như ngươi biết làm người! Đại gia! Ngươi cũng làm mấy chục năm nhiệm vụ tiếp nhận người, liền loại nhiệm vụ này cũng dám tiếp, ngươi cũng vậy...”

Trương Đồ Phu xem ngu ngốc như thế nhìn người trung niên.

Người trung niên khóc không ra nước mắt, không nói gì khẽ ngẩng đầu, ánh mắt thất thần.

Đúng đấy!

Quá ngu ngốc!

------oOo------

Chương 91: Ma chướng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Như Lâm đương nhiên không biết Hoàng Tuyền Tông bí ẩn.

Tự nhiên cũng không biết, làm Vương Bảo thân phận bị nhận ra sau khi, danh hiệu [ba lẻ bảy] nhiệm vụ đã bị triệt để xóa đi.

Có điều bởi nhiệm vụ đã vào kho, muốn triệt để chùi trừ không thể, chuyện như vậy, còn cần báo cáo phân bộ ba cái lý sự, vì lẽ đó, Hoàng Tuyền Tông phân bộ rất nhanh sẽ bắt đầu náo loạn.

Vào giờ phút này Tề Như Lâm, vẫn là hùng hục.

Tâm tình thật tốt!

Có chút nhỏ chờ mong.

Làm người dẫn đường cũng là làm không để lại dư lực, ngược lại ở trong mắt hắn, Vương Bảo đã là một kẻ đã chết, coi như là làm việc thiện.

Chỉ là.

Một canh giờ trôi qua!

Một cái nửa canh giờ qua đi!

Vừa đi vừa nghỉ, mua mua cái này, mua mua cái kia, làm Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt, biểu thị muốn lúc đi.

Tề Như Lâm há hốc mồm!

Hắn bắt đầu hoài nghi, Hoàng Tuyền Tông người, đúng hay không không điều động.

Có điều tuy rằng phiền muộn, Tề Như Lâm cũng khó tìm cớ lại giữ lại Vương Bảo, chỉ có thể gửi hy vọng vào Hoàng Tuyền Tông mau mau ra tay, dù cho là không thể tận mắt chứng kiến Vương Bảo cái chết, cũng không sao!

Khổ rồi nhóm này không biết, rất nhanh hắn sẽ rất xui xẻo.

Mang theo lòng tràn đầy thất vọng, Tề Như Lâm đi trở về, có điều mới vừa đi rồi không bao lâu, Tề Như Lâm cũng cảm giác được một bóng người, gần kề chính mình!

Căn bản không kịp phản ứng, một cái sắc bén đồ vật, liền đâm thủng y phục của chính mình, kề sát ở trên lưng của chính mình.

Tề Như Lâm hoảng hốt, mau mau quay đầu, liền nhìn thấy một đôi tĩnh mịch bình thường con mắt, là một cái sắc mặt trắng bệch người trung niên, trên mặt không có bao nhiêu vẻ mặt, nhìn chằm chằm Tề Như Lâm, nhạt âm thanh nói, “đừng lên tiếng, đi theo ta! Lộn xộn, chết!”

Tề Như Lâm trong lòng lạnh lẽo, trong cơ thể tu vi đều bị chớp mắt cầm cố, biết ra tay, là tu vi vượt xa chính mình, Tề Như Lâm hoảng sợ cực kỳ, run giọng nói, “đừng... Đừng động thủ! Ta là Tề Như Lâm a, người nhà họ Tề!”

“Tìm chính là ngươi!”

Cái kia sắc mặt tái nhợt người trung niên, ánh mắt đột nhiên tránh ra một đoàn lửa giận!

Hắn cũng là trong thành sát thủ một trong, cùng Trương Đồ Phu như thế cấp bậc, danh hiệu [ba lẻ bảy] bị Trương Đồ Phu nhận được, trước hắn còn rất ảo não tới, thế nhưng hiện tại, hắn nhưng là cực kỳ vui mừng!

Vương Bảo đến thành, tin tức này không thể không thông báo, nếu không thì, một khi Hoàng Tuyền Tông có sát thủ ngu ngốc, toàn bộ phân bộ cũng phải bị liên lụy!

Vì lẽ đó, hiện tại trong thành sát thủ, đều biết tin tức này, cũng biết, danh hiệu [ba lẻ bảy] sự tình!

Trong lúc nhất thời, nhiệm vụ tiếp nhận người lão Quỷ, chịu đến đông đảo sát thủ căm hận!

Chuyện này quả thật chính là muốn mạng già của bọn họ!

Thiếu một chút a!

Thật rất sao thiếu một chút a!

Trương Đồ Phu đều nói rồi, nếu như không phải là mình nhớ lại đến rồi, cái kia chỉ định liền ra tay rồi, một đòn giết chết, điểm ấy nắm hắn vẫn có!

Hoàng Tuyền Tông không thể nhận không tội!

Đối với tuyên bố nhiệm vụ tên khốn kiếp này, cần để cho hắn trả giá thật lớn!

Vì lẽ đó.

Tề Như Lâm liền bị bắt đi!

Mang tới cao lầu, mang tới phân bộ, chỉ là lần này, hắn đối mặt, không còn là nhiệm vụ tiếp nhận người, mà là ba cái mặt hình lõm, vóc người lọm khọm, toàn thân đều biến mất ở trong bóng tối lão gia hoả!

Đây là Hoàng Tuyền Tông ba cái Vấn Đạo lão tu, một thân khủng bố tu vi không nói, giết người cũng là nhiều vô số kể, nói là giết người như ngóe đều không quá đáng.

Nhìn Tề Như Lâm, ba cái lão gia hoả trên mặt ẩn chứa sát cơ ngập trời!

Ở tại bọn hắn phạm vi, một khi trực tiếp vi phạm lão tổ chính mồm mệnh lệnh, nói vậy cũng sẽ bị liên lụy, đối với Hoàng Tuyền lão tổ mà nói, toàn bộ Hoàng Tuyền Tông người, cũng có thể giết!

Vậy cũng là sát thủ giới sát thủ đầu lĩnh!

“Tiểu tử ngươi trâu bò a! Liền Vương sư cũng dám giết! Tề Như Lâm đúng không? Lão phu đúng là hiếu kỳ, ngươi Tề gia là ăn cái gì gan hùm mật báo, dám trêu Cổ Khí Tông, dám giết Vương sư!”

Thâm trầm âm thanh, ở Tề Như Lâm bên tai vang lên.

Tề Như Lâm da đầu căng thẳng, trong lòng hồi hộp nhảy một cái,

Trực tiếp hiểu ra lại đây, con ngươi cấp tốc sung huyết, Tề Như Lâm gầm nhẹ nói, “chỉ là một cái luyện khí sư mà thôi! Các ngươi Hoàng Tuyền Tông, chẳng lẽ không dám giết sao? Này không phải là Hoàng Tuyền Tông tác phong!”

Ba cái Vấn Đạo ông lão bên trong, một cái trong đó ánh mắt thâm thúy nói rằng, “tiểu gia hỏa, chớ ngu! Coi như có diệt ngươi Tề gia cả nhà nhiệm vụ, giá cả thích hợp, ta Hoàng Tuyền Tông cũng chiếu tiếp không lầm, nhưng là, Vương sư? Chặc chặc, vậy cũng là lão tổ tự mình hạ lệnh không thể động nhân vật!”

Tề Như Lâm cả người rung mạnh!

Đang ở Hỗn Loạn Chi Vực, làm sao có khả năng không biết Hoàng Tuyền lão tổ!

Vậy cũng là Đạp Tiên cảnh giới lão quái vật, then chốt hắn vẫn là một sát thủ!

Người như vậy có bao nhiêu đáng sợ? Dùng ngôn ngữ căn bản là không có cách hình dung!

“Tại sao? Đây rốt cuộc là tại sao? Không phải là sẽ luyện khí sao? Hắn có cái gì đáng sợ? Chỉ là một cái Khí Hải cảnh giun dế mà thôi, các ngươi

Hoàng Tuyền Tông, đều như thế kiêng kỵ?”

Tề Như Lâm rít gào!

Không hiểu nổi!

Bởi vì hắn không biết, hắc ám hô hấp đối với Hoàng Tuyền Tông sức hấp dẫn, càng không biết, Hoàng Tuyền lão tổ đối với Vương Bảo có lòng tin, tin tưởng Vương Bảo có thể luyện chế ra hắc ám hô hấp bản upgrade!

Nhiệm vụ tiếp nhận người trung niên kia, đột nhiên tiến lên, một cái tát đánh vào Tề Như Lâm trên mặt, hung hãn nói, “Tiểu hỗn đản! Lão tử hiện tại nói cho ngươi, Vương sư không thể động vào, ngươi cho rằng ngươi bịt kín diện, lão tử liền không biết ngươi là ai? Ngây thơ! Gọi ngươi tới, cũng là vì cảnh cáo ngươi...”

“Đừng tiếp tục đánh Vương sư chủ ý! Lại hắn mẹ tuyên bố loại nhiệm vụ này hố ta Hoàng Tuyền Tông, ngươi sẽ chờ Tề gia diệt môn đi!”

Ba người kia Vấn Đạo ông lão đột nhiên cùng nhau hừ lạnh một tiếng.

Vô tận sát khí, đem Tề Như Lâm bọc.

Tề Như Lâm như rơi xuống hầm băng, cả người tê dại, làm sao rời đi cao lầu, cũng không biết.

Hồi lâu sau, hắn mới từ sợ hãi bên trong tỉnh lại, vừa nãy trong nháy mắt đó, hắn phảng phất nhìn thấy thây chất thành núi, máu chảy thành sông, vô tận xương khô đặt tại trước mắt mình, quá hắn mẹ đáng sợ!

Trên người nhẫn chứa đồ bị mạnh mẽ cướp đi!

Hồn bay phách lạc ở lại: Sững sờ nửa ngày.

Tề Như Lâm nhìn cao lầu, xoay người bước nhanh rời đi, trong lòng nhưng là mắng to Hoàng Tuyền Tông sợ bức một cái, còn tổ chức sát thủ đầu óc, rắm!

Đi ở trên đường phố, Tề Như Lâm càng ngày càng mờ mịt.

Lẽ nào, liền như thế coi là?

Nữ thần, chắp tay nhường cho?

Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, hai tay dâng?

Còn phải ở người ta trước mặt ra vẻ đáng thương?

Đánh chính mình một cái tát, chính mình còn muốn lại đưa qua đến, liếm mặt cầu lại đánh? Đánh xong chính mình nhất định phải trả đến vỗ tay bảo hay?

Khe nằm!

Uất ức sao? Quá oan uổng!

"Liền như thế coi là... Không thể!"

Con ngươi đỏ đậm, Tề Như Lâm cắn chặt hàm răng, gắt gao nắm chặt nắm tay, đầu óc lập loè rất nhiều ý nghĩ, ánh mắt tinh mang phun trào, sau đó, lộ ra một vệt hung tàn vẻ!

"Họ Vương! Ngươi có dũng khí! Ngươi năng lực, Tề gia nhận thức ngươi! Hoàng Tuyền Tông cũng nhận thức ngươi! Ta liền không tin, Long Hổ Tông cũng nhận thức ngươi! Chỉ cần có xung đột, có nợ máu, chỉ muốn ngươi chết, hừ hừ, tất cả cũng là chậm!"

Tề Như Lâm thấp giọng tự nói.

Chỉ chốc lát sau, sải bước hướng về một phương hướng đi đến, nơi đó, là Long Hổ Tông vị trí nơi, thân là thành này địa đầu xà, hơn một nửa cái thành trì, đều là Long Hổ Tông địa bàn.

Không thể không nói, Tề Như Lâm đã ma chướng, không giết chết Vương

Bảo, hắn là thề không bỏ qua!

------oOo------

Chương 92: Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói tới Long Hổ Tông.

Này tông không nhỏ.

Nhưng cũng không hề lớn.

Long Hổ Tông cùng Tề gia so ra, cũng không sánh nổi, đương nhiên, chênh lệch cũng không phải quá xa.

Võ Thần Cung, Tề gia, Long Hổ Tông, này ba thế lực lớn bởi vì cách nhau rất gần, vì lẽ đó lẫn nhau có bao nhiêu vãng lai, hơn nữa bởi Long Hổ Tông cực kỳ am hiểu một loại gọi là [long hổ trường thọ đan] đan dược, viên thuốc này đối với võ giả tư chất tác dụng rất lớn, vì lẽ đó có trường kỳ chuyện làm ăn vãng lai.

Tề Như Lâm làm năm nay Tề gia đặc sứ, vốn là chịu đến Long Hổ Tông lễ đãi, có điều bởi Tam Tiên Đạo Tử Lệnh sự tình, Long Hổ Tông tự biết đuối lý, vì lẽ đó đã không có sẽ liên lạc lại Tề Như Lâm tới nhà làm khách.

Tề Như Lâm thẳng đến Long Hổ Tông mà đến, sau đó, không chậm trễ chút nào, lập tức tìm tới Long Hổ Tông đương đại tông chủ con trai Triệu Kiệt.

Đều là người trẻ tuổi, chơi khá là mở, Tề Như Lâm cùng Triệu Kiệt quan hệ ngược lại không tệ, tìm tới Triệu Kiệt sau khi, Tề Như Lâm làm bộ một mặt phiền muộn vẻ, tuyên bố muốn ăn rượu!

Kỳ thực hàng này cũng không cần trang.

Hắn cái kia một thân sa sút tinh thần khí, cách ba mét đều có thể nghe ra vị đến!

Triệu Kiệt rất là buồn bực, bởi vì hắn này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy Tề Như Lâm như vậy, thân là Tề gia thiên kiêu, Tề Như Lâm bước đi đều là hơi nghểnh lên đầu.

Chưa từng như thế chán chường qua?

Rượu là rượu ngon, ẩn chứa nguyên khí dồi dào.

Rượu qua ba tuần.

Tề Như Lâm sắc mặt đã đã biến thành màu đỏ thắm, ánh mắt có chút mê ly, rõ ràng uống không ít.

Triệu Kiệt uống đến cũng rất nhiều, có điều hắn tửu lượng vô cùng tốt, tuy rằng Tề Như Lâm đã sớm nói rồi, không thể sử dụng tu vi luyện hóa, muốn say mới thôi, có điều Triệu Kiệt có nghi hoặc trong lòng, sao lại uống say!

Lại uống rất nhiều.

Triệu Kiệt nhìn lảo đà lảo đảo, đều sắp hôn mê ngủ thiếp đi Tề Như Lâm, con ngươi tinh mang lóe lên, nhẹ giọng nói, "Tề đại ca, chuyện gì có thể cho ngươi phiền muộn như vậy? Nói ra cho tiểu đệ nghe một chút?"

Tề Như Lâm bỗng nhiên ngẩng đầu!

Con ngươi trở nên đỏ đậm!

Cái kia trong con ngươi ẩn chứa không cam lòng cùng uất ức, làm cho Triệu Kiệt cả người rung mạnh, có chút khó có thể tin!

Tê liệt, này tề thiếu xem ra là thật sự uất ức hỏng rồi!

"Ta không cam lòng!"

Tề Như Lâm âm thanh khàn khàn phun ra bốn chữ, khuôn mặt rất nhanh sẽ trở nên vặn vẹo lên, này không phải trang, mà là thật sự trong nháy mắt

đem hết thảy oan ức, đều phóng thích ra ngoài!

“Tề huynh, phàm là có cần phải đệ đệ, cứ mở miệng!”

Tuy rằng không biết Tề Như Lâm đến cùng gặp cái gì, có điều Triệu Kiệt là cái người rõ ràng, đúng là nghĩ có thể giúp một cái là một cái, Tề Như Lâm thân phận cao hơn chính mình nhiều lắm, đây là một cái ổn kiếm lời đầu tư.

Chỉ là.

Tề Như Lâm nhưng là lắc đầu một cái, bi phẫn nói rằng, “huynh đệ! Ta cảm tạ ngươi! Thế nhưng, chuyện này, ngươi giúp không được ta! Ai, ta cũng là phiền muộn hỏng rồi, không nhanh không chậm, lúc này mới tìm đến ngươi uống rượu, cùng ngươi nhổ nhổ nước đắng, hi vọng huynh đệ bỏ qua cho!”

“Cái nào! Tề đại ca nói là được rồi, đệ đệ rửa tai lắng nghe!” Triệu Kiệt hé mắt.

“Nấc...”

Tề Như Lâm ợ rượu.

Sắc mặt có chút uống mộng bức giống như, âm thanh vặn vẹo không ra hình thù gì, còn có chút đứt quãng, “Chuyện này... Chuyện này nói... Nói đến, còn thật xin lỗi Long Hổ Tông, trước... Mấy ngày trước, gia nô bất ngờ đụng tới một viên Tam Tiên Đạo Tử Lệnh...”

“Cái gì?”

Triệu Kiệt kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Trong ánh mắt lộ ra vẻ kích động.

Chuyện này hắn có nghe nói, cũng biết tông môn bắt được Tề Như Lâm gia nô, chỉ là không hề đoạt được!

“Không phải giả sao?”

Triệu Kiệt thăm dò mở miệng, ngày đó từ trung niên lão Bắc trên người tìm ra đến Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, chính là khối sắt vụn.

“Hừ!”

Tề Như Lâm hừ lạnh một tiếng, “Giả? Làm sao có khả năng! Đó là thật sự!”

“Thật sự?”

Triệu Kiệt tim đập thình thịch.

Sau đó, một mặt ước ao nói rằng, “cái kia Tề đại ca, sẽ phải nhất phi trùng thiên lâu la!”

Nào có biết.

Vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy Tề Như Lâm đột nhiên đột nhiên vỗ bàn một cái, sau đó, nói văng cả nước miếng mắng nói, “nhất phi trùng thiên! Hướng cái chim a! Ngươi là không biết, Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, mặc dù là gia nô phát hiện, thế nhưng, nhưng bất ngờ rơi vào tiểu Nguyệt biểu ca họ Vương trong tay, hơn nữa...”

Tề Như Lâm nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt phóng ra sự thù hận ánh sáng, “Hơn nữa, tên kia là cái mười phần vô lại, hỗn đản! Cầm lão tử Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, dĩ nhiên không thừa nhận! Cái này thiên sát hỗn đản, ỷ có biểu muội ta Võ Thần Cung quan hệ, chính là không cho ta! Vốn là, ta còn muốn nhường cha ta bọn họ đến một chuyến, thế nhưng, cái nào nghĩ đến trong tông môn bởi vì kiêng kỵ tiểu Nguyệt, kiêng kỵ Võ Thần Cung, chính là không làm!”

“Ông nội ta còn tự mình đến rồi, nhường ta từ bỏ Tam Tiên Đạo Tử Lệnh! Ta có thể nói cái gì? Ta còn có thể nói cái gì? Còn có thể làm cái gì? Ta chỉ có thể chắp tay nhường cho! Dù cho không cam lòng, ta có thể làm sao, Võ Thần Cung, xác thực rất mạnh mẽ a!”

“Lão gia tử tự mình đến rồi?” Triệu Kiệt kinh ngạc thốt lên một tiếng, kỳ thực trong lòng giếng cổ không dao động, chuyện này, hắn đã sớm biết.

“Hiện tại, ngươi biết vi huynh vì sao phiền muộn như vậy đi! Ta, uất ức a!”

Tề Như Lâm than thở một tiếng, ngửa đầu rót một chén rượu, sau đó, liền con mắt đảo một vòng, ợ rượu, ngã chổng vó ở trên bàn, tựa hồ ngủ thiếp đi.

“Tề đại ca! Tề đại ca?”

Triệu Kiệt hít vào một ngụm khí lạnh, lắc lắc Tề Như Lâm.

Không phản ứng.

Sắc mặt âm tình bất định do dự một hồi, Triệu Kiệt dặn dò người xem trọng Tề Như Lâm, sau đó, trên người mùi rượu, lập tức tùy ý sạch sành sanh, bước chân như điện, thẳng đến hắn cha nơi đó.

Triệu Kiệt hắn cha tên là Triệu Hổ!

Vóc người khôi ngô, không hổ hổ tên!

Triệu Kiệt không có dây dưa dài dòng, thẳng thắn dứt khoát trực tiếp đem Tề Như Lâm cho hắn nói sự tình, lông không bảo lưu toàn ngã một lần!

Triệu Hổ nghe xong, sắc mặt nhất thời âm trầm lại, sau nửa ngày, mới phun ra một hơi, lạnh giọng nói, “cái kia lão kẻ dối trá, nhưng là bị hắn lừa! Vạn vạn không ngờ tới, chúng ta trong thành, dĩ nhiên thật sự có Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, thế nhưng, không có bị chúng ta được, thực sự là đáng trách! Đáng trách!”

“Cha! Vậy cũng là Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, chỉ chờ Tam Tiên Đạo Tràng vừa mở, nắm giữ Tam Tiên Đạo Tử Lệnh người, liền có thể tự động thu được Tam Tiên Đạo Tràng đường thân phận, có thể tiến vào phần lớn khu vực, có thể được bao nhiêu bảo vật truyền thừa, khó có thể tưởng tượng!

Chúng ta Long Hổ Tông kiến tông không dài, kém chính là gốc gác! Ta cảm thấy, có thể liều một phen!”

Triệu Kiệt rất khôn khéo.

Lời này nói Triệu Hổ rất là động lòng.

Long Hổ Tông thiếu chính là gốc gác, mà vật này, như không có lớn kỳ ngộ, vận may lớn, chỉ có thể thời gian sử dụng để tích lũy.

“Cha! Ta long hổ phá ma quyền, đã tu luyện tới cảnh giới đại thành! Ta có lòng tin, cùng những tông môn khác thiên kiêu tranh cướp tạo hóa!” Triệu Kiệt lại phun ra một cái tin tức nặng ký.

Triệu Hổ trợn mắt lên, “Thật sự?”

Triệu Kiệt cười hì hì nói, “Vốn là, ta còn muốn lại họp hằng năm lên hiển lộ ra, cho cha một niềm vui bất ngờ, ha hả!”

“Tiểu tử ngươi!”

Triệu Hổ chà xát tay.

Nhi tử tu vi, đã là Khí Hải đỉnh cao, mà long hổ phá ma quyền, nhưng là Thiên cấp võ kỹ, tu luyện tới cảnh giới đại thành, sức chiến đấu tăng lên, đó là gấp mấy chục lần tăng lên!

Đã như thế, cái kia Tam Tiên Đạo Tràng bên trong tạo hóa tranh đoạt chiến, Triệu Kiệt coi như không làm được lực ép quần hùng, ít nhất, cũng có thể thu hoạch khá dồi dào!

“Thời cơ không thể mất, một đi là không trở lại! Nếu biết Tam Tiên Đạo Tử Lệnh tin tức, hơn nữa, còn ở trong thành, vậy thì là thiên phú Long Hổ Tông tạo hóa!”

“Tề gia kiêng kỵ Võ Thần Cung, chúng ta Long Hổ Tông nhưng là không cần sợ hãi! Nếu như dùng long hổ trường thọ đan phương pháp luyện đan

làm đánh đổi, không hẳn không thể thu được đến Long Hổ Tông tha thứ!”

“Lại nói, Tề gia tiểu tử không phải nói, cái kia họ Vương, chỉ là Lâm Ninh Nguyệt biểu ca sao? Không chắc, đối phương căn bản là không phải Võ Thần Cung người!”

“Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm! Chuyện này, làm được! Làm được!”

Triệu Hổ ở trong phòng đi qua đi lại, lời nói hàng loạt, ánh mắt lập loè tinh mang, nửa ngày, Triệu Hổ quay về Triệu Kiệt cười, hào khí nói rằng, “nhi tử! Này Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, cha vậy thì mang tới cho ngươi...”

------oOo------

Chương 93: Làm bậy a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Hổ động tác cực nhanh. Đỉnh điểm

Chỉ lo Vương Bảo mang theo Tam Tiên Đạo Tử Lệnh rời đi.

Triệu tập Long Hổ Tông cao tầng, Triệu Hổ đem chuyện này nói chuyện, Long Hổ Tông trên dưới, nhất thời có chút tình cảm quần chúng xúc động.

Long Hổ Tông lão tổ cũng hiện thân, tự mình biểu đạt đối với Triệu Hổ chống đỡ.

Chính như Triệu Hổ dự liệu, so với tổn thất, vẫn là Tam Tiên Đạo Tử Lệnh trọng yếu hơn.

Hơn nữa Triệu Kiệt xem như là rồng trong loài người, thập phần không chịu thua kém, nếu có thể từ Tam Tiên Đạo Tràng mục đích chung, tất có thể làm cho Long Hổ Tông thực lực tăng lên dữ dội.

Triệu Hổ đại hỉ cực kỳ, sau đó mang người, thẳng đến Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt vị trí khách sạn.

Có điều Long Hổ Tông đệ tử rất nhanh sẽ hỏi thăm được, vào giờ phút này Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt, chính đang trong thành đi dạo, không ở khách sạn bên trong.

Triệu Hổ không để ý chút nào, phía sau theo Long Hổ Tông rất nhiều cao tầng trưởng lão, đoàn người chỉ là Thần Phủ cảnh cường giả, thì có hơn mười tôn, mang theo uy vũ sát khí, thẳng đến Vương Bảo vị trí đường phố mà đi!

Chỗ đi qua, chúng tu tránh lui!

Triệu Hổ sắc mặt lạnh lẽo, trong ánh mắt ẩn chứa sát cơ, lần này nếu là tên tiểu tử kia không biết phân biệt, vậy hắn không ngại đại khai sát giới!

...

...

Kỳ thực Vương Bảo đã chuẩn bị muốn rời khỏi.

Ngày mai sẽ muốn đi.

Vì lẽ đó, đã nghĩ nhiều bồi bồi Lâm Ninh Nguyệt, không thể không nói, tuy rằng thời gian chung đụng ngắn ngủi, thế nhưng Lâm Ninh Nguyệt tính cách nhường Vương Bảo rất có hảo cảm.

Không thể nói là tình, chỉ là rất có hảo cảm mà thôi!

Mà Lâm Ninh Nguyệt đối với Vương Bảo, nhưng là từ từ sinh ra từng tia từng tia tình cảm.

Vương Bảo tuy rằng có chút xấu xa, thế nhưng có câu nói đến tốt, nam nhân không xấu nữ nhân không yêu, xấu xa Vương Bảo một mực xấu vừa đúng!

Hơn nữa Vương Bảo đối với hắn cuồng vung tiền tài, dù cho biết Vương Bảo không thèm để ý, thế nhưng, này đều là có thể hữu hiệu xung kích cô gái buồng tim.

Vì lẽ đó, Lâm Ninh Nguyệt tâm tình vô cùng tốt, coi như là đi dạo phố, cũng cảm giác ngọt ngào cực kỳ!

Trên đường đụng tới một ít ăn vặt, hai người sẽ dừng lại thưởng thức một phen, đụng tới một ít chơi vui, cũng sẽ chơi đùa một hồi.

Mà chính đang đi dạo phố hai người không biết.

Vào giờ phút này, ở phía sau bọn họ, có rất nhiều người ở ẩn nấp bên trong

tuỳ tùng bọn họ.

Những người này, chính là Hoàng Tuyền Tông sát thủ!

Càng sâu chính là, liền ngay cả ba người kia Vấn Đạo cảnh giới lão sát thủ, cũng phát động rồi, ba cái lão gia hoả rất xa nhìn kỹ Vương Bảo, dù cho có đám người cách trở, thế nhưng bọn họ tựa hồ không hề cản trở.

"Vị này Vương sư tâm thật to lớn a! Tu vi không cao, thế nhưng như vậy thân phận, dĩ nhiên cũng không có hộ đạo người gần theo! Thực sự là không thể tưởng tượng nổi!"

Nói chuyện chính là ba cái lão sát thủ bên trong một cái.

Ba người này cảm tình cực sâu, kết nghĩa kim lan, thân là sát thủ, lấy danh hiệu lẫn nhau xưng hô, mở miệng gọi là [Kim Đao], mặt khác hai cái, phân biệt là [Câu Hồn] cùng [sâu rượu]!

Sâu rượu hé mắt, chậm rãi bước theo, dù là ai cũng không nghĩ đến, cái này cả người bao bọc áo bào đen, đều không thấy rõ khuôn mặt ông lão, sẽ là Hoàng Tuyền Tông lâu năm sát thủ một trong, hắn nhạt âm thanh nói, "nghỉ còn coi thường hơn hắn! Ta liền không tin, có thể luyện chế ra thần kỳ như vậy luyện khí gia hỏa, sẽ không có bảo mệnh lá bài tẩy!"

"Ai, hi vọng hắn sớm một chút rời đi đi!"

Câu Hồn trong thanh âm lộ ra phiền muộn!

Kỳ thực cũng không trách hắn phiền muộn.

Chủ yếu là Vương Bảo xuất hiện, đại đại kích thích thần kinh của bọn họ, toàn bộ phân bộ sát thủ, đều một điểm làm nhiệm vụ tâm tình đều không có.

Hoàng Tuyền lão tổ cực nhỏ dưới thân khiến, bởi vì có thể làm cho hắn dưới thân khiến sự tình, đã rất ít.

Thế nhưng đối với Vương Bảo chuyện này, Hoàng Tuyền lão tổ không chỉ

có rơi xuống thân khiến, hơn nữa càng là tự mình hiện thân hạ lệnh, toàn bộ Hoàng Tuyền Tông, đều không thể không thận trọng đối xử.

Vương Bảo, Hoàng Tuyền Tông không thể động vào!

Mà ở địa bàn của bọn họ lên, Vương Bảo, cũng không thể sai sót!

Nếu như ở địa bàn của mình, Vương Bảo ra chuyện gì, chặc chặc, dù cho không phải bọn họ Hoàng Tuyền Tông ra tay, nói vậy lão tổ lão nhân gia người, cũng sẽ nổi giận!

Lão tổ giận dữ,

Dòng máu ba ngàn dặm!

Không chút nào qua!

Hoàng Tuyền Tông, không có bất cứ người nào, có thể chịu đựng lão tổ lửa giận, dù cho là bị liên lụy, cũng không ai dám, không ai đồng ý!

Vì lẽ đó.

Tạm thời liền che chở đi!

Tỉnh (tiếp kiệm) có chút mắt không mở ngu ngốc, cho bọn họ gây rắc rối!

Trong thành hết thảy sát thủ, bao quát Kim Đao ba cái lâu năm sát thủ, đều đang cầu khẩn Vương Bảo mau chóng rời đi, nhân vật như thế, lại như là như nghẹn ở cổ họng, làm sao đều khó chịu.

Chỉ là.

Nhìn Vương Bảo ở nơi đó tán gái.

Không ít sát thủ đều đối với này không ôm hi vọng.

Gọi là bọn họ, tán gái vẩy đang đắc ý, sao lại nhẹ dễ dàng rời đi?

Cũng nhưng vào lúc này.

Xa xa đoàn người đột nhiên huyên náo lên, sau đó, liền nhìn thấy nguyên bản tuy rằng không tính chen chúc, thế nhưng, cũng có cực kỳ nhiều người đường phố, từ từ tránh ra đại đạo!

Tiếp theo, Long Hổ Tông Triệu Hổ liền mang theo Long Hổ Tông cao tầng, đạp bước mà đến!

Bước tiến bên trong, lộ ra mạnh mẽ áp lực, tầng tầng đạp lên mặt đất, khí thế kinh người.

Triệu Hổ không quen biết Vương Bảo, bởi vì ngày đó ở Cổ Khí Tông, Long Hổ Tông đều không có đi, thế nhưng, hắn nhận thức Lâm Ninh Nguyệt.

Chuyện đương nhiên, đứng Lâm Ninh Nguyệt bên người duy nhất thanh niên, chính là Vương Bảo!

Triệu Hổ mang người, ở Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt trước người ngừng lại.

Lâm Ninh Nguyệt biến sắc mặt, ánh mắt mang theo vẻ nghiêm túc, giòn nhiều tiếng nói rằng, “Triệu thúc, ngài đây là?”

“Lai giả bất thiện”.

Lâm Ninh Nguyệt đều nhìn ra rồi!

Triệu Hổ hít một hơi, đột nhiên trầm giọng nói, “Lâm gia cháu gái, ngày hôm nay, Triệu thúc phải đắc tội! Biểu ca ngươi cầm không nên nắm đồ vật, cái thứ kia, vốn nên là là ta Long Hổ Tông, lần này đến, lão phu nhất định muốn lấy được! Hi vọng ngươi có thể khuyên nhủ biểu ca ngươi, đem đồ vật giao ra đây! Đương nhiên, Long Hổ Tông sẽ không muốn không, ta nguyện lấy ra một cái ức thượng phẩm nguyên thạch, cho rằng bồi thường!”

Lâm Ninh Nguyệt xinh đẹp tuyệt trần nhăn lại.

Lúc trước Tề Như Lâm nói như vậy, Lâm Ninh Nguyệt còn tưởng là Tề Như Lâm đùa thủ đoạn.

Hiện tại liền Triệu Hổ đều nói như vậy, lẽ nào, Vương Bảo thật sự cầm món đồ gì?

“Biểu ca, ngươi cầm cái gì?” Lâm Ninh Nguyệt nhỏ giọng hỏi.

Vương Bảo hé mắt, không hề trả lời.

Lười biếng mèo yêu từ Vương Bảo trên bả vai bò lên, một đôi bảo thạch giống như con mắt, xoay tròn xoay tròn, nói thầm nói, “meo cái meow, khối này phá lệnh bài thực sự là bảo bối gì sao?”

“Tiểu huynh đệ, thức thời, đồ vật giao ra đây đi!”

Triệu Hổ ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, khí thế trên người cuồn cuộn mà ra, lộ ra sự uy hiếp mạnh mẽ ý vị.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, cũng không thèm để ý, nhanh chóng ở tinh luyện cửa hàng nhìn một vòng, Vương Bảo ánh mắt khóa chặt một tấm trong đó phù, trong lòng nhất thời bình phục!

Triệu Hổ những người này, lấy thực lực bây giờ của hắn, làm sao hận đều hận có điều.

Chỉ có thể chạy trốn.

Thế nhưng.

Này khẩu khí, nhưng là bất luận không bao lâu, cũng không thể nhịn.

Chạy trốn đi ra ngoài đánh chuyển, hắn có thừa biện pháp đem này khẩu khí ra rơi.

Cùng lúc đó.

Không người chú ý tới.

Ở Vương Bảo phía sau, từ từ dâng lên từng đạo từng đạo cực lực ẩn giấu sát khí.

Đó là từng đôi sát thủ con mắt, đặc biệt là Kim Đao ba cái lão sát thủ, lúc này tâm can phổi đều muốn khí nổ, tức giận nhìn chằm chằm cái kia tựa hồ vạn sự nắm chắc Triệu Hổ, trong lòng chỉ cuồn cuộn lên một câu nói!

“Này lớn ngu ngốc! Thực sự là làm bậy a...”

(Cảm tạ [lữ đồ bên trong đủ cùng dấu vết] 1888+5 88+5 88+5 88 khen thưởng, huynh đệ bái tạ! Ngày hôm nay năm cũ, chúc đại gia vạn sự như ý oa!)

------oOo------

Chương 94: Ta đến cùng là nơi nào ngu ngốc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từng đôi sát ý sôi trào con mắt nhìn Kim Đao.

Hoàng Tuyền Tông thành này phân bộ ba cái lâu năm sát thủ bên trong, Kim Đao bởi vì là đại ca, tư lịch già nhất, vì lẽ đó, là cao nhất người quyết định!

Thời khắc này.

Rất nhiều sát thủ ánh mắt, ý kia là trưng cầu.

Đối với làm một tay chết tử tế Long Hổ Tông, muốn không nên động thủ.

Bọn họ không phải kích động, mà là thật muốn làm Long Hổ Tông.

Vương Bảo thân phận gì? Nhân vật nào? Căn cứ Hoàng Tuyền Tông tin tức, liền ngay cả Tề gia cũng đã nhượng bộ lui binh, ngươi Long Hổ Tông còn không bằng Tề gia đây, ngươi tới tìm đường chết?

Vậy thì như ngươi nguyện đi!

Long Hổ Thành không có Long Hổ Tông, như thường là Long Hổ Thành, Hoàng Tuyền Tông phân bộ vẫn là cái này phân bộ.

Nhưng là Vương Bảo chết ở Long Hổ Thành, cái kia tính chất liền không giống nhau.

Lão tổ một khi biết Vương Bảo ở chính mình phân bộ cửa nhà đều có chuyện, một cái tức giận hạ xuống, như cửu thiên lôi đình oanh diệt, ai có thể chỉ lo thân mình?

Này không phải chuyện giật gân!

Bởi vì chỉ có Hoàng Tuyền Tông người, mới hiểu rõ chính mình lão tổ là cái cái gì tính khí, nói bệnh thần kinh, cố chấp cuồng, không chút nào qua!

Kim Đao một tấm nét mặt già nua tỏa ra sát cơ, không có làm thêm do dự, ngón tay xoa xoa mi tâm, lạnh lùng truyền âm nói, "Triệu Hổ dám động thủ, lập tức giết chết! Còn lại Long Hổ Tông người, giết một nửa là có thể!"

Long Hổ Tông tuy rằng mạnh mẽ.

Nhưng nhìn ở Hoàng Tuyền Tông trong mắt, không đủ vì là đều.

Mạnh mẽ nhất cũng chỉ là một cái Vấn Đạo sơ kỳ, một cái Vấn Đạo hậu kỳ, là cái rắm gì a, tính Root cộng lông a.

Hoàng Tuyền Tông thế lực, ngang qua toàn bộ Thiên Dương đại lục, dựa vào chính là Hoàng Tuyền lão tổ cái kia vô địch bình thường tu vi, Đạp Tiên đỉnh cao, sợ qua ai?

Rất nhiều sát thủ đã bắt đầu ngưng tụ tuyệt chiêu.

Không động thủ thì thôi.

Vừa động thủ, nhất định kinh động thiên hạ.

Mà Triệu Hổ, nằm mơ đều không nghĩ đến, chính mình khả năng muốn đem trời cho chọc thủng, hắn nhưng vẫn là cao cao tại thượng dáng dấp, nhìn chằm chằm Vương Bảo, nhìn Vương Bảo cái kia hờ hững mặt, mang theo một vệt nhàn nhạt sát ý, nói rằng, "làm sao? Tiểu huynh đệ còn không quyết định tốt? Có muốn hay không, ta giúp một chút ngươi?"

Từ Triệu Hổ phía sau.

Một người trung niên đạp bước đi ra, trên mặt vẻ mặt, khá là dữ tợn.

Mọi người vây xem nhìn tình cảnh này, đều là Vương Bảo mặc niệm lên,

ngươi nói ngươi trêu chọc ai không được, một mực trêu chọc Long Hổ Tông, nơi này nhưng là Long Hổ Thành, Long Hổ Tông địa bàn, chọc tới Long Hổ Tông, cái kia không phải là tìm chết sao?

“Triệu thúc! Xin đừng nên quá phận quá đáng!”

Lâm Ninh Nguyệt ánh mắt biến đổi, vẻ mặt liền lạnh lẽo lên.

Nàng là Võ Thần Cung cung chủ hòn ngọc quý trên tay, thân phận cao quý, đương nhiên sẽ không sợ hãi Long Hổ Tông.

Cái kia muốn động thủ người trung niên, bước tiến một trận, nhìn về phía Triệu Hổ.

Triệu Hổ chau mày, sau đó ánh mắt liền chớp qua một vệt kiên quyết, Võ Thần Cung thì lại làm sao? Trả giá thật lớn, không hẳn không thể thu được đến tha thứ, lại nói, hắn động lại không phải Lâm Ninh Nguyệt, thù này kết không sâu!

Đương nhiên, bởi vì Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, Triệu Hổ đã làm tốt bị Võ Thần Cung cuồng thịt chuẩn bị.

“Động thủ!” Triệu Hổ lạnh lùng nói rằng.

Chỉ có điều.

Hắn hai chữ này rơi xuống đất.

Một đạo quát lớn âm thanh liền đột nhiên truyền đến, “Ai dám?”

Ầm!

Không khí phảng phất nổ tung bình thường, trong chớp mắt, từ phía tây mọi người phía sau, Tề Thiên Chiếu mang theo người nhà họ Tề, cuồng bạo giáng lâm!

Tề Thiên Chiếu cả người lại như là bị đâm cái mông sư tử, xù lông, gò má

của hắn co rúm, lông mày nhảy lên, kể rõ hắn không bình tĩnh tâm tình.

Âm trầm trong ánh mắt ẩn chứa phẫn nộ, Tề Thiên Chiếu nhanh chóng đi tới, đoàn người tự động tránh ra, đứng Triệu Hổ trước mặt, Tề Thiên Chiếu nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "Triệu Hổ, ngươi tìm chết?"

Triệu Hổ con ngươi co rụt lại.

Tề gia cùng Long Hổ Tông có chuyện làm ăn lui tới, hắn làm sao có khả năng không quen biết Tề Thiên Chiếu.

Chính là bởi vì nhận thức, vì lẽ đó, Triệu Hổ nằm mộng cũng muốn không tới, Tề Thiên Chiếu dĩ nhiên sẽ cho Vương Bảo ra mặt.

Này giời ạ không khoa học a!

Không phải nói lão già này sợ sệt Võ Thần Cung,

Biến thành sợ bức sao?

Làm sao? Không ngờ như thế Võ Thần Cung đáng sợ, ta Long Hổ Tông chính là có thể tùy tiện giẫm?

Triệu Hổ nghĩ tới đây, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi hạ xuống, nhìn chằm chằm Tề Thiên Chiếu, cười lạnh nói, "tề gia, Tề gia nếu là muốn tiểu tử này đồ vật, ta tặng cho ngươi!"

Tề Thiên Chiếu một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Muốn Vương sư đồ vật? Vụ thảo giời ạ, ngươi cái lớn ngu ngốc, không có chuyện gì đừng mù lông gà nói lung tung a, nếu như bởi vì Vương sư hiểu lầm, lão phu không để yên cho ngươi!

"Ngươi câm miệng cho ta! Đồ vật? Món đồ gì? Vương sư đồ vật chính là Vương sư đồ vật! Mặc kệ là cái gì, đến Vương sư trong tay, vậy thì là Vương sư, Triệu Hổ, lão phu khuyên ngươi một câu, đừng làm cho Long

Hổ Tông, rơi vào vạn kiếp bất phục cảnh giới! Mang tới ngươi người, cút nhanh lên trứng!”

Tề Thiên Chiếu lời nói hàng loạt, một mặt cho Vương Bảo nịnh hót, một mặt nâng điểm Triệu Hổ.

Ở Tề Thiên Chiếu nhìn tới.

Mình làm đã đủ tốt, nâng điểm đã rất rõ ràng a, ngươi nếu như thức thời...

“Tề gia! Long Hổ Tông, không phải ngươi nghĩ tới yếu như vậy! Tiểu tử này, cũng không có ngươi nói tới đáng sợ như vậy! Ta Long Hổ Tông vác nổi!”

Tề Thiên Chiếu kinh ngạc đến ngây người!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Này Triệu Hổ, đến cùng bị ai làm một chén canh?

Này rất sao nói cái gì mê sảng đây?

Tiểu tử này không đáng sợ?

Ngươi Long Hổ Tông vác nổi?

Phốc a!

Liền cái tên này, còn không đáng sợ?

Ngày đó tiểu tử này ngay ở trước mặt Hỗn Loạn Chi Vực quần hùng trước mặt, liền Thần Đan Tông mặt mũi cũng không cho, hoặc là nói, liền Chư Tông đại lão mặt mũi cũng không cho, bán đấu giá trang phục, hắn đều dám mở ra tiền lời, ngươi nói với ta, hắn không đáng sợ?

Hiện nay Vương Bảo đã lên bao nhiêu tông môn cấm kỵ danh sách? Không nói cái khác, chỉ là Cổ Khí Tông, ngươi nếu như giết hắn, Cổ Khí lão tổ còn không được điên mất? Vậy cũng là thế hệ trước Đạp Tiên cường giả.

Một cái ngón tay!

Lạch cạch!

Long Hổ Tông liền không rồi!

Con mẹ nó ngươi vác nổi?

Ngươi vác nổi đại gia ngươi!

Khe nằm! Không thể để cho cái tên này điên (chơi) xuống, xem ra, hắn là không biết Vương sư thân phận a!

Tề Thiên Chiếu còn tưởng rằng, Triệu Hổ có chút nhãn lực giới, thế nhưng hắn đánh giá cao Triệu Hổ.

"Ngươi biết hắn là ai sao?" Tề Thiên Chiếu nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Triệu Hổ híp mắt lại, làm sao? Lẽ nào cái tên này ngoại trừ là Lâm Ninh Nguyệt biểu ca, còn có thân phận của hắn?

Tề Thiên Chiếu đang chuẩn bị nhổ lộ ra.

Nào có biết.

Vương Bảo đột nhiên khẽ cười một tiếng, tiến lên một bước, nhạt âm thanh nói, "được rồi!"

Tề Thiên Chiếu mới vừa tới cổ họng, lại cho nuốt trở vào.

"Vị tiền bối này muốn động thủ, cứ việc động thủ chính là!"

Vương Bảo trên mặt còn mang theo mỉm cười.

Vào giờ phút này, Vương Bảo tức rồi, coi hắn là bùn đến nắm Long Hổ Tông, trêu chọc lông Vương Bảo, hắn còn ước gì Long Hổ Tông ra tay rồi, cũng cho hắn danh chính ngôn thuận trả thù cơ hội.

Tề Thiên Chiếu trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Hắn nhớ tới đến, lúc trước ở Cổ Khí Tông buổi đấu giá lên, Vương Bảo từng nói, hắn người này, tâm nhãn rất nhỏ, thù rất dai!

Mã Đức!

Này nói rõ là muốn hố Long Hổ Tông a!

Cho tới Vương Bảo vì sao không sợ, Tề Thiên Chiếu nghĩ tới cũng rõ ràng, không chắc bốn phía thì có cái gì cường giả, trong bóng tối thủ hộ hắn.

Vương Bảo thân phận không cho nói, Tề Thiên Chiếu đều đối với Triệu Hổ mặc niệm lên, nghĩ thầm, đến đây là hết lời, hắn cùng Long Hổ lão tổ giao tình, còn chưa đủ lấy nhường hắn đắc tội Vương Bảo, vì lẽ đó, Tề Thiên Chiếu thở dài nói, “ngu ngốc!”

Này hai chữ mắng ai.

Rất nhiều người đều rõ ràng.

Triệu Hổ sắc mặt âm tình bất định, nhìn Vương Bảo, ánh mắt của hắn bên trong, đột nhiên chớp qua dày đặc ngờ vực.

Không đúng a!

Quá rất sao không đúng!

Tề Thiên Chiếu phản ứng quá mãnh liệt, sao rất giống lão tử nếu như động thủ, Long Hổ Tông phải trời sập giống như?

Không thể a!

Coi như là tiểu tử này cùng Võ Thần Cung có quan hệ, Võ Thần Cung cũng không có cần thiết vì hắn lật bàn chứ?

Không đúng không đúng!

Khẳng định có không đúng chỗ nào!

Ta đến cùng là nơi nào ngu ngốc? Ai có thể nói cho ta?

------oOo------

Chương 95: Thần phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Hổ trầm mặc, nhường bầu không khí trở nên ngột ngạt lên.

Sau nửa ngày.

Vương Bảo thiếu kiên nhẫn!

Ma trứng, vừa nãy hổ cùng cái kia cái gì giống như, hiện tại làm sao liền sợ?

“Làm sao? Muốn không nên động thủ? Không động thủ liền cút ngay! Ta còn muốn đi dạo phố, không công phu cùng ngươi này mò mẫm nhạt!” Vương Bảo không mặn không nhạt phun ra một câu nói.

Triệu Hổ ánh mắt lập loè hung mang.

Hắn ở xoắn xuýt!

Tề Thiên Chiếu tựa hồ đang trong bóng tối nâng điểm chính mình, vừa nãy chính mình với hắn truyền âm, nhưng không phản ứng chính mình.

Trong này chỉ định có việc!

Nhưng.

Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, liền như thế từ bỏ?

Vậy cũng là Tam Tiên Đạo Tràng nói con thân phận, chờ đến Tam Tiên Đạo Tràng vừa mở, quần hùng tiến vào, cũng chỉ có nắm giữ Tam Tiên Đạo Tử Lệnh nói con, mới có thể đi vào cái kia mấy lớn truyền thừa lực lượng tìm kiếm trời vận may lớn.

“Tiểu huynh đệ...”

Triệu Hổ mở miệng.

Chỉ là mới vừa phun ra ba chữ, liền nhìn thấy Vương Bảo bĩu môi, cười lạnh một tiếng, kéo Lâm Ninh Nguyệt, xoay người rời đi.

Triệu Hổ sắc mặt thay đổi, ánh mắt thay đổi, thấp quát, “Chậm đã!”

Vương Bảo căn bản không phản ứng nàng!

Khe nằm!

Triệu Hổ tức hỏng rồi, Mã Đức, coi như ngươi có chút thân phận, lão tử đường đường Long Hổ Tông tông chủ, Vấn Đạo sơ kỳ tu vi, ngươi nên có tôn kính cũng có thể có chứ?

“Ta nói rồi! Chờ một chút!”

Triệu Hổ xòe bàn tay ra.

Ông trời làm chứng.

Hắn chỉ muốn, đem Vương Bảo đè ép, sau đó sẽ chậm rãi vòng quanh lập tức, dù cho nhiều đánh đổi một số thứ, chỉ cần làm thành chuyện làm ăn, cũng đáng!

Đáng tiếc a!

Hắn nghĩ như thế.

Người khác không nghĩ như thế.

Tề Thiên Chiếu khí cả người run, có điều hắn không có ra tay, chỉ là nhìn về phía Triệu Hổ thời điểm, liền phảng phất nhìn một kẻ đã chết.

Mà ở cách đó không xa những kia ẩn giấu đi bọn sát thủ.

Ánh mắt hung mang cuồng thiểm.

Cuồng bạo sát ý, ở Kim Đao khàn khàn nhàn nhạt một cái chữ "Sát" phun ra sau khi, liền không tiếp tục ẩn giấu!

Một sát na công phu, đầy đủ gần trăm đạo sát khí, phóng lên trời, cái kia phun trào sát khí, lại như là đem bốn phía đã biến thành mùa đông khắc nghiệt trời, bốn phía đông đảo vây xem vây quanh, như rơi xuống hầm băng, tâm hồn lạnh cả người, sợ hãi cực kỳ nhìn chằm chằm những kia sát khí khởi nguồn!

Càng sâu, là Kim Đao Tam Nhân!

Bởi vì Long Hổ Thành địa vực nguyên nhân.

Cái này phân bộ vô cùng trọng yếu.

Lúc này mới có Kim Đao ba cái vấn đạo đỉnh cao lão sát thủ tọa trấn.

Vào giờ phút này, ba người bạo phát, so với cái kia hơn trăm đạo sát khí, còn muốn nồng nặc, đồng thời, lấy mọi người không kịp phản ứng tốc độ, cực tốc tập kích mà đến!

Rất ít người có thể thấy rõ Hoàng Tuyền Tông sát thủ ra tay, trong hư không lại như là thêm ra từng đạo từng đạo hắc ám bóng mờ, vẽ ra một đạo đường nét!

Vèo vèo vèo.

Hư không lập loè hắc mang, đem Long Hổ Tông tu sĩ, trực tiếp nhấn chìm!

Mà Triệu Hổ, cái kia giơ lên đến bàn tay, liền thả xuống cơ hội đều không có, trong nháy mắt, cả người dường như trong nước mới vớt ra như thế, mồ hôi lạnh tuôn ra, ướt nhẹp quần áo!

"Không..."

Triệu Hổ ánh mắt mang theo vô tận hoảng sợ.

Đối với Triệu Hổ ra tay, là Câu Hồn!

Cái này lão sát thủ, có Câu Hồn tên hào, liền có thể thấy thực lực đó, ngón tay nhẹ nhàng hơi động, một đạo sức mạnh lại như là giọt nước mưa rơi vào nóng bỏng dầu sôi, làm cho hư không nổ bể ra đến, một đạo bàn tay màu đen hướng về Triệu Hổ cái cổ nắm đến, Triệu Hổ nhưng chỉ có thể giương mắt nhìn, bởi vì từng luồng từng luồng lạnh lẽo sức mạnh, tràn ngập hắn toàn thân, nhường thân thể hắn cứng ngắc, tu vi bị áp chế, không thể động đậy!

Triệu Hổ chỉ có thể kêu rên.

Đáng tiếc vô dụng!

Câu Hồn xem ánh mắt của hắn, không mang theo một tia tình cảm, hờ hững, không nhìn!

Chỉ là.

Ngay ở bàn tay màu đen, rơi vào Triệu Hổ cái cổ bên trên thời điểm!

Một đạo phảng phất chuông lớn bình thường dấu ấn, xuất hiện ở Triệu Hổ mi tâm, đồng thời cấp tốc khuếch tán ra đến.

Trong nháy mắt,

Bàn tay màu đen đình trệ, còn lại động thủ Hoàng Tuyền Tông sát thủ, bị ánh vàng hướng bay!

Rồi lại cấp tốc biến mất, tựa hồ không nhìn thấy bóng người.

Có điều Kim Đao ba cái lão sát thủ, nhưng là không có ẩn giấu, trái lại đứng chung một chỗ, vóc người tuy rằng lọm khọm, nhưng là cái kia áo bào

đen bên trong con mắt, tựa hồ ở trên cao nhìn xuống bình thường, nhìn Triệu Hổ.

Triệu Hổ bị sợ hãi đến sợ vỡ mật nứt!

Từ Hoàng Tuyền Tông đông đảo sát thủ ra tay chớp mắt.

Triệu Hổ liền biết rồi ra tay chính là người nào!

Đều là Hoàng Tuyền Tông sát thủ!

Đồng thời!

Càng làm cho Triệu Hổ hoảng sợ chính là, trong thành tam đại sát vương dĩ nhiên cũng ra tay rồi, hơn nữa, một cái trong đó không chút khách khí, vừa ra tay chính là trời long đất lở, nhìn dáng dấp, là muốn bóp chết hắn!

Thân là Long Hổ Thành chủ nhân, liền Tề Như Lâm đều biết Hoàng Tuyền Tông phân bộ, hắn làm sao có khả năng không biết.

Có thể nói, Hoàng Tuyền Tông phân bộ ở Long Hổ Thành, địa vị cao cả.

Tuy rằng không muốn Hoàng Tuyền Tông liền ở tại chính mình dưới mí mắt, thế nhưng, Long Hổ Tông dám phản đối sao? Liền hé răng cũng không dám!

Triệu Hổ vạn vạn không nghĩ tới, Hoàng Tuyền Tông dĩ nhiên ra tay rồi!

Hơn nữa, không chút lưu tình!

Hắn đây mẹ quả thực điên rồi!

“Thiên Phong Tông Đạo Chung Ấn! Không nghĩ tới ngươi còn có loại bảo vật này!” Câu Hồn mở miệng, âm thanh thâm trầm, nét mặt già nua ở áo bào đen bọc diện sau khi, ai cũng không thấy rõ.

“Tác dụng trăm hơi thở! Trăm hơi thở qua đi! Long Hổ Tông xoá tên!”

Kim Đao âm thanh nhưng là khàn khàn, nhưng là lời nói ra, càng thêm làm người kinh sợ!

Đây chính là Long Hổ Tông, nói xoá tên liền xoá tên?

Nhưng.

Nói chuyện chính là Hoàng Tuyền Tông.

Mà Hoàng Tuyền Tông, có tư cách này!

Triệu Hổ vỡ!

Tâm thái vỡ, đều sắp khóc!

Thiên sát, nháo đây? Làm lông gà a? Lẽ nào tất cả những thứ này, đều là bởi vì tên tiểu tử kia? Tiểu tử kia đến cùng là cái gì trời lớn thân phận? Dĩ nhiên có thể làm cho Hoàng Tuyền Tông làm được mức độ này?

Hồi tưởng lại vừa nãy Tề Thiên Chiếu cuối cùng phun ra hai chữ, ngu ngốc!

Triệu Hổ triệt để tan vỡ.

“Sớm biết như vậy, sao lúc trước còn như thế!”

Tề Thiên Chiếu lạnh lùng mở miệng, ánh mắt mang theo nồng nặc bất mãn, hắn đến, một là biểu hiện biểu hiện, ở Vương Bảo trước mặt hỗn cái quen mặt thêm thêm độ thiện cảm, còn nữa, cũng là cùng Long Hổ lão tổ có chút giao tình, nâng điểm một hồi.

Thế nhưng, lão tử nói rồi nhiều như vậy, rõ ràng như vậy, còn kém nói cho ngươi, tiểu tử này là Cổ Khí Tông Vương Bảo, con mẹ nó ngươi một mực không nghe đây!

Hiện tại lưu lạc tới mức độ như vậy, có thể oán đạt được ai?

Có điều nói thật.

Tề Thiên Chiếu cũng là có chút sợ mất mật.

Long Hổ Tông ở Hoàng Tuyền Tông trước mặt, hãy cùng con gà con giống như, hắn Tề gia, cũng chẳng tốt đẹp gì.

Tề Thiên Chiếu cũng không nghĩ tới, ra tay, không phải Vương Bảo hộ đạo người, trái lại là Hoàng Tuyền Tông, này rất kỳ quái, thế nhưng, Hoàng Tuyền Tông làm việc, từ trước đến giờ tà mị, ai cũng không hiểu nổi, như thế nào đi nữa không hợp lý, cũng hợp lý.

Chỉ là ở trong lòng, Tề Thiên Chiếu âm thầm líu lưỡi, đối với Vương Bảo năng lượng, lại có nhận thức mới!

"Tiền... Tiền bối! Ba vị tiền bối! Đây là hiểu lầm! Hiểu lầm a!"

Triệu Hổ cả người run run một cái.

Khàn cả giọng gọi lên.

Nhưng mà.

Kim Đao nhưng là âm hiểm cười nói, "hiểu lầm đại gia ngươi! Lão phu vừa nãy nhìn từ đầu tới đuôi, người khác nhắc nhở ngươi, ngươi không nghe, nhất định phải một con đường đi tới đen, ở ngươi giơ tay lên chớp mắt, các ngươi Long Hổ Tông kết cục, liền nhất định!"

Dứt lời!

Kim Đao đột nhiên ngẩng đầu, âm thanh như oanh lôi nổ tung, kêu to nói, "Lý Long Hổ! Còn không hiện thân?"

Thời gian mấy hơi.

Một đạo thân ảnh già nua, đạp không mà tới.

Ánh mắt trầm trọng, sắc mặt khó coi cực kỳ.

Chính là Long Hổ lão tổ bản thân.

Hắn hạ xuống ở Triệu Hổ bên người, nhìn tình cảnh này, hít vào một ngụm khí lạnh.

Kim Đao nhìn Long Hổ lão tổ, nhạt âm thanh nói, "Lý Long Hổ, xem ở ngươi ngày xưa cung phụng lên, lão phu cho ngươi giao cái đáy, những người này, đều phải chết! Ngươi đây, qua đi mang theo Long Hổ Tông những người còn lại, rời đi Long Hổ Thành!"

Long Hổ lão tổ cả người run.

Làm sao đến mức này, làm sao đến mức này!

Triệu Hổ toàn thân đều ở rét run, đột nhiên vang lên cái gì, nhìn về phía đã dừng bước lại, nhìn nơi này Vương Bảo, thê thảm gọi nói, "Vương sư! Vương sư! Ta sai rồi! Ta sai rồi a! Ngàn vạn lần không nên! Ta đem chủ ý đánh tới Vương sư ngài trên đầu, van cầu ngài buông tha Long Hổ Tông một con ngựa!"

Sợ đều!

Dĩ nhiên là nên nhận sợ...

Thời khắc này, Triệu Hổ ngàn vạn ngạo khí tan hết, bị đả kích chỉ còn dư lại thần phục!

------oOo------

Chương 96: Kém 1 bước vực sâu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Hổ nhận sợ.

Long Hổ lão tổ cũng là không nói một lời, nhìn về phía Vương Bảo thời gian, ánh mắt lộ ra nồng nặc kiêng kỵ cùng hoảng sợ.

Liền Hoàng Tuyền Tông Vấn Đạo sát thủ đều phải tôn kính người.

Long Hổ lão tổ đã không thể nào tưởng tượng được Vương Bảo thân phận!

Vương Bảo ôm cánh tay đi tới.

Tấm tắc lấy làm kỳ lạ nhìn Triệu Hổ, cười nói, "ngươi xem việc này náo động đến, làm sao làm lớn như vậy! Các ngươi lại là?"

Vương Bảo nhìn về phía Kim Đao ba người.

Kim Đao ba cái lão sát thủ, trong nháy mắt hơi khom lưng, tư thái thả rất thấp.

Không phải Hoàng Tuyền Tông người, căn bản không biết Hoàng Tuyền Tông sát thủ đối với Hoàng Tuyền lão tổ kính nể.

"Ở dưới Hoàng Tuyền Tông Kim Đao!"

"Câu Hồn!"

"Tửu Quỷ!"

"Gặp Vương sư!"

Kim Đao đón lấy nói rằng, "Vương sư! Lão tổ đã lên tiếng, thấy ngài như

thấy hắn! Ngài có dặn dò gì, cứ việc nói, nếu như ngài cảm thấy ta vừa nãy làm không đúng, đúng Long Hổ Tông trừng phạt không đủ, ba người chúng ta lão gia hoả, ngày hôm nay liền để Long Hổ Tông không giữ lại ai!”

Vương Bảo có chút mộng.

Cái gì quỷ?

Hoàng Tuyền Tông? Thấy ta như thấy Hoàng Tuyền lão tổ?

Lão tử lớn như vậy mặt mũi? Khi nào giao tình? Ta sao không nhớ rõ?

Mà Kim Đao, thì lại như là một trận gió lạnh, hàn đến chúng trong xương người ta!

Không ít người đều đột nhiên đánh run lên một cái.

Lộ ra thần sắc kinh khủng!

Nhường Long Hổ Tông, không giữ lại ai...

Lời này Kim Đao nói ra, không người dám hoài nghi!

Hoàng Tuyền Tông, có cái này thực lực!

Triệu Hổ đều sắp mê muội, cố nén mới không có ngã xuống, bi phẫn cực kỳ nói rằng, “Vương sư! Vương sư tha mạng a! Chuyện này chúng ta Long Hổ Tông, cũng là người bị hại! Không sai! Là Tề Như Lâm! Đều là Tề Như Lâm giở trò quỷ! Ta hiện tại đã biết rõ, Tề Như Lâm đây là ở hố ta Long Hổ Tông!”

Triệu Hổ con ngươi đột nhiên trở nên đỏ đậm, sát khí hiển lộ, dán mắt vào sắc mặt cuồng biến Tề Thiên Chiếu!

Mà Long Hổ lão tổ, thì lại cũng là mang theo sự thù hận, đối với Tề Thiên Chiếu thấp giọng quát, “Tề huynh, lão phu cùng Tề gia, cùng ngươi Tề Thiên Chiếu, không có một chút nào cừu hận có thể nói chứ? Tại sao muốn

hại: Chỗ yếu Long Hổ Tông? Lão phu cần một cái giải thích!”

Tề Thiên Chiếu sắc mặt tái nhợt lên.

Trong lòng càng là kinh hoảng không ngớt.

Lúc trước, Tề Thiên Chiếu đối với Vương Bảo, có kính, nhưng muốn nói sợ, chỉ có một tí tẹo như thế mà thôi!

Nhưng là hiện tại.

Hoàng Tuyền Tông nói rõ chính là phải cho Vương Bảo chỗ dựa, hơn nữa, không để lại dư lực!

Sơ sót một cái, Tề gia chính là cái kế tiếp Long Hổ Tông!

Thời khắc này, Tề Thiên Chiếu có chút hối hận rồi.

Chính mình tôn tử, chính mình không biết sao? Có thù tất báo, bụng dạ hẹp hòi, bị Vương Bảo như thế làm mất mặt, sao lại không ghi hận?

Chỉ là.

Tề Thiên Chiếu ngây thơ cho rằng, tôn tử sẽ thông minh online, biết Vương Bảo, không trêu chọc được!

Nơi nào nghĩ đến...

Thông minh online cái lông gà a, đều hắn mẹ gạch bỏ!

“Trong này, khẳng định có hiểu lầm gì đó! Tề huynh, ngươi đúng hay không lầm?” Tề Thiên Chiếu hít vào một ngụm khí lạnh nói rằng.

Long Hổ lão tổ mặt âm trầm cười lạnh nói, “lầm? Làm sao có khả năng lầm! Nếu không có không phải Tề Như Lâm đến nhà báo cho Vương sư sự tình, Long Hổ Tông sao lại như vậy tìm đường chết? Trước đó, chúng ta liền Vương sư là ai cũng không rõ ràng!”

Tề Thiên Chiếu trong lòng hồi hộp nhảy một cái, nhìn về phía Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo ánh mắt lạnh lẽo, không khỏi khóc không ra nước mắt!

Mã Đức!

Tề Như Lâm a Tề Như Lâm!

Lão tử tại sao có thể có ngươi như thế cái hố hàng tôn tử!

Tề gia nếu như bởi vì ngươi, xảy ra điều gì sai lầm, lão phu liền trở thành Tề gia tội nhân thiên cổ!

"Chuyện này, nhìn dáng dấp thực sự là Tề gia tiểu tử giở trò quỷ!"

Kim Đao đột nhiên mở miệng.

Sau đó, liền đem trước Tề Như Lâm tìm tới Hoàng Tuyền Tông, trả giá thật lớn, muốn cho Hoàng Tuyền Tông sát thủ giết Vương Bảo sự tình, nhổ lộ ra.

Trong lúc nhất thời.

Tề Như Lâm tâm tư cứng lại rồi,

Lại như là một đoàn hồ dán, phía sau hắn Tề gia võ giả từng cái từng cái mang theo vẻ khó tin, sau đó, liền nổi giận cực kỳ.

Tốt ngươi cái Tề Như Lâm!

Con mẹ nó ngươi thực sự là vô tiền khoáng hậu vạn cổ lớn ngu ngốc!

Hoàng Tuyền Tông, đều hắn mẹ nhận sợ, đều rõ ràng như vậy nói cho ngươi, Vương Bảo là có cỡ nào không thể chọc!

Ngươi đây?

Ngươi dĩ nhiên còn không hết hi vọng!

Dĩ nhiên càng làm nồi quăng cho Long Hổ Tông!

Ngươi cái này giết ngàn đao!

Thực sự là vạn tử khó thoát tội lỗi!

“Vương sư...”

Tề Thiên Chiếu thân thể run rẩy, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, trong ánh mắt, lộ ra một cỗ bi thương, “Vương sư thứ lỗi! Thứ lỗi a! Tất cả những thứ này, đều là cái kia thằng nhóc con tự chủ trương! Lão phu coi như là nhiều hơn nữa ba cái lá gan, cũng tuyệt đối không dám ám hại Vương sư!”

Vương Bảo trầm mặc không nói.

Kim Đao nhẹ giọng nói, “Vương sư, ba người chúng ta lão gia hoả, là ngài nhất tin cậy hậu thuẫn! Mặc kệ ngài muốn làm cái gì, cứ việc làm! Yên tâm, tất cả có chúng ta!”

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên lắc đầu một cái.

Có các ngươi?

Hắc, còn thật không cần!

Chỉ là một cái Tề gia, hắn sao lại để ở trong mắt, qua tới mấy năm, hắn một cái đầu ngón tay đều có thể tiêu diệt!

Hơn nữa, Hoàng Tuyền Tông như thế lên đuổi con hỗ trợ, nhường Vương Bảo rất không dễ chịu, ngàn nợ vạn nợ, nợ ơn khó trả nhất, dựa thế cũng là thôi, thật làm cho Kim Đao ba người giúp mình giết tông diệt tộc, sau đó Hoàng Tuyền Tông để cho mình trả ân tình, còn vẫn là không còn?

Nghĩ tới đây, Vương Bảo nhìn chằm chằm Tề Thiên Chiếu cùng Long Hổ lão tổ, nhạt âm thanh nói, "chuyện này, chấm dứt ở đây đi! Có điều ta không với các ngươi tính toán, các ngươi cũng đừng tưởng rằng liền như thế coi là, cho ta một hợp lý bồi thường, ta có thể làm chưa từng xảy ra!"

Dứt lời, Vương Bảo quay về Kim Đao chắp chắp tay, cười nhạt nói, "tiền bối cũng là, không cần đối với ta như thế khách khí! Cám ơn trước sự hỗ trợ của ngươi, này tình cảm ta nhớ rồi, sau đó sẽ trả lại! Cứ như vậy đi, cáo từ!"

Dứt lời.

Vương Bảo lôi kéo đều không phản ứng lại, ngốc manh ngốc manh Lâm Ninh Nguyệt, đi ra ngoài!

Kim Đao ba người không có ngăn cản, mà là nhìn Vương Bảo bóng lưng, hơi khom lưng chắp tay, biểu thị tôn kính!

Mà Tề Thiên Chiếu cùng Long Hổ lão tổ, nhưng là thật dài thở phào nhẹ nhõm, không tự nhiên xoa xoa mi tâm liều lĩnh mồ hôi lạnh!

Mã Đức!

Vừa nãy trong nháy mắt đó, đúng là lo lắng đề phòng, trái tim đều chạy đến cuống họng!

Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

"Đừng nếu có lần sau nữa!"

Kim Đao âm lãnh liếc mắt nhìn Tề Thiên Chiếu cùng long hồ lão tổ, hừ lạnh một tiếng, hết thảy Hoàng Tuyền Tông sát thủ từ từ biến mất ở tại chỗ!

Đám người chung quanh xem chính là nhiệt huyết sôi trào.

Đầu tiên là Long Hổ Tông, trở lại Tề gia, cuối cùng liền Hoàng Tuyền Tông đều đi ra, ngày hôm nay thực sự là trò hay bắt đầu, một hồi tiếp một hồi,

quả thực không muốn quá kích thích!

Cũng nhưng vào lúc này.

Long Hổ lão tổ cái kia vẩn đục con mắt, nhìn Tề Thiên Chiếu, thăm thẳm nói rằng, “Tề huynh, ngươi còn nợ ta Long Hổ Tông một câu trả lời!”

Tề Thiên Chiếu có chút uất ức, một lúc sau rầu rĩ nói rằng, “yên tâm đi!”

Dứt lời.

Tề Thiên Chiếu quay đầu bước đi.

Đi ra ngoài rất xa, Tề Thiên Chiếu đối với người ở bên cạnh gầm nhẹ nói, “vội vàng đem cái kia nghịch tử tìm cho ta đi ra! Lão phu lần này cần lột da hắn!”

Mấy cái Tề gia trung niên, vẻ mặt âm trầm rời đi, còn lại người nhà họ Tề, không có thương hại, cũng không có cười trên sự đau khổ của người khác, vào giờ phút này, chỉ có vui mừng!

Kém một bước a! Thực sự là kém một bước a!

Kém một bước, Tề gia sẽ rơi vào vực sâu vạn trượng!

Vạn kiếp bất phục!

------oOo------

Chương 97: Bảo ca đồ nướng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trở lại khách sạn sau khi, Vương Bảo cùng Lâm Ninh Nguyệt ăn cơm tối, lại ở lầu chóp ngắm trăng đài nói chuyện phiếm rất lâu.

Trong lúc Lâm Ninh Nguyệt hỏi dò Vương Bảo sự tình, Vương Bảo cũng không có gì tốt ẩn giấu, có cái gì nói cái gì, nghe được Lâm Ninh Nguyệt là âm thầm líu lưỡi!

Nàng không phải chưa từng thấy thiếu niên thiên kiêu!

Thế nhưng, như như thế yêu nghiệt, đúng là lần đầu đụng tới!

Sau đó, chính là sâu sắc thuyết phục, còn có từng tia từng tia tiểu cúng bái!

Hai người hàn huyên không bao lâu, Tề Thiên Chiếu cùng Long Hổ lão tổ liền dắt tay nhau đến nhà, bồi tội còn trả giá rất nhiều kho báu.

Vương Bảo không với bọn hắn sách, trực tiếp nhận lấy.

Cùng Lâm Ninh Nguyệt phân biệt sau khi.

Vương Bảo bước vào gian phòng, mèo yêu nằm nhoài một cái ghế nằm, hơi híp mắt lại, cười hì hì nói, “Lão Vương, ngươi được đó! Ban ngày thật là ngươi trang bức! Nói đi nói lại, ngươi đến cùng có cái gì trâu bò? Có thể làm cho ba người kia Vấn Đạo đều như vậy cung kính?”

Theo Vương Bảo mấy ngày nay, mèo yêu cũng đã hiểu trang bức ý tứ gì.

Vương Bảo có chút không quen nhìn chằm chằm mèo yêu, “Ban ngày cũng không thấy ngươi nói một câu, ta sâu sắc hoài nghi thật đánh tới đến, ngươi cái thứ nhất chạy trốn!”

Mèo yêu cứng lên cái cổ một ngẩng đầu, “Vậy còn cần ngươi nói! Đây là khẳng định!”

Dĩ nhiên vô liêm sỉ thừa nhận?

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, có chút vô lực trừng mèo yêu một chút.

Không thèm để ý hắn, Vương Bảo khoanh chân ngồi ở trên giường, tu luyện lên.

Đương nhiên, không thể tránh khỏi, cũng đang suy nghĩ chuyện gì.

Ban ngày thu hoạch thực sự là khá dồi dào, tinh luyện giá trị trực tiếp tăng vọt hơn bốn ngàn!

Có điều tiền này kiếm lời.

Có chút khó chịu a!

Tuy rằng Hoàng Tuyền Tông tam đại Vấn Đạo đều xuất hiện, thay hắn ra mặt, thế nhưng, Vương Bảo đúng là hi vọng cùng Long Hổ Tông cố gắng hận một hận.

Chủ yếu là cùng Hoàng Tuyền Tông không quen.

Cái kia Hoàng Tuyền lão tổ tuy rằng nhìn như đối với hắn rất tốt, nhưng là, đối phương khẳng định có cái gì mục đích, nếu không, không quen không biết, hà tất như thế coi trọng chính mình.

Nguyên nhân, Vương Bảo cũng có suy đoán, đại khái cùng hắc ám hô hấp có quan hệ, dù sao, bộ này trang đối với sát thủ bổ trợ, đó là quá lợi hại!

“Thôi! Chuyện sau này sau này hãy nói!”

Vương Bảo trực tiếp đem tạp niệm ném ra sau đầu, nhắm mắt tu luyện lên.

Bây giờ cửu đại Khí Hải đã tu luyện hoàn tất, chính đang không ngừng mở

rộng, tốc độ tiến cảnh tuy rằng chầm chậm, thế nhưng Vương Bảo cũng không vội, cần phải thời gian, có thể tinh luyện.

Chỉ là nghĩ đến Tam Tiên Đạo Tràng.

Vương Bảo lại có chút tiểu chờ mong, trong truyền thuyết Tam Tiên Đạo Tràng bên trong có một hồi tạo hóa, chính là dùng đến tăng cao tu vi, nếu như thật đi tới, cái kia nhất định phải thò một chân vào!

...

...,

Sáng sớm, Vương Bảo rời đi.

Trước khi đi, Vương Bảo cho Lâm Ninh Nguyệt để lại một phong thư, đều là chút lời khách khí, thế nhưng là nhường Lâm Ninh Nguyệt thập phần khó chịu, ngơ ngác đứng Vương Bảo gian phòng, vẻ mặt ảm đạm.

Vương Bảo đi thẳng thắn.

Thực sự là có chút thật không tiện.

Lâm Ninh Nguyệt tâm tư, Vương Bảo chú ý tới một chút, nhưng là, chú ý tới thì phải làm thế nào đây? Cũng không thể lưu lại bồi tiếp.

Không nói hắn gánh vác nợ máu, chỉ là tính tình của chính mình, cũng không cách nào cùng Lâm Ninh Nguyệt có cái kết quả tốt, chính mình muốn khắp thiên hạ trang bức, chẳng lẽ còn đến mang theo Lâm Ninh Nguyệt? Này không hiện thực.

Vì lẽ đó, đi thì đi, không thể do dự!

...

...

Vương Bảo tự nhiên cũng không biết, bởi vì hắn rời đi, Hoàng Tuyền Tông phân bộ đều mở ra một hồi bên trong lễ chúc mừng.

Đối với Vương Bảo này tôn đại thần, Kim Đao ba cái lão sát thủ đều biểu thị hầu hạ không nổi.

Xuôi nam cất bước, đầy đủ một tháng!

Vào giờ phút này, Vương Bảo cùng mèo yêu chính đang một nhóm đội buôn trong xe ngựa, đắc ý nghỉ ngơi.

Thời gian một tháng, Vương Bảo tu vi tăng lên trên diện rộng, đan dược không có chút nào đau lòng mãnh rót, hơn nữa hắn không hề bình cảnh, hiện tại cửu đại Khí Hải, đã là bàng bạc cực kỳ, chính thức đi vào Khí Hải trung kỳ.

Nhưng Vương Bảo trên bản chất cùng người khác chính là không giống!

Cửu đại Khí Hải,

Khí Hải trung kỳ có thể so với Trúc cơ trung hậu kỳ!

Tu luyện mệt mỏi, Vương Bảo đơn giản liền nghỉ ngơi một chút, vừa vặn nửa đường đụng tới một cái đội buôn, bên trong thân phận cao nhất chính là cái thanh niên, tính cách nhu hòa, người lương thiện một cái, nghe nói Vương Bảo đi phương hướng cùng chính mình một đường, liền mời Vương Bảo đồng hành!

Vương Bảo đương nhiên sẽ không từ chối.

Trong buồng xe.

Mèo yêu không phong độ chút nào, tứ chi hướng lên trời, mũm mĩm to mọng cái bụng phình, Vương Bảo thỉnh thoảng hướng về mèo yêu nơi nào đó nhìn một chút, thế nhưng cái gì cũng không nhìn thấy.

“Chẳng lẽ không công không mẫu? Làm triệt sản giải phẩu?” Vương Bảo ác

ý phỏng đoán, vụng trộm vui cười!

Mèo yêu tựa hồ chú ý tới, thay đổi cái tư thế, tức giận nói, “Xem ngươi muội a xem, không sợ bị đau mắt hột a?”

Vương Bảo đồng tình nhìn mèo yêu một chút, xem mèo yêu sợ hãi trong lòng.

Nhưng vào lúc này.

Đoàn xe đột nhiên dừng lại, sau đó một đạo âm thanh quái gở liền truyền vào, “Bên trong, còn không ra? Không muốn cho người xin mời sao?”

Vương Bảo không để ý chút nào, vén rèm xe lên xuống xe ngựa.

Mèo yêu ngáp một cái, không hăng hái lắm nằm sấp ở trước xe bản lên, liếc mắt nhìn bên cạnh xe ngựa một người thanh niên, meo meo kêu hai tiếng.

Thanh niên chỉ nghe được mèo kêu.

Thế nhưng Vương Bảo lại hiểu hàng này gọi cái gì, ngoại trừ ngu ngốc hai chữ, không cái khác!

“Hừ! Thiếu gia lòng tốt để cho các ngươi vào đội, các ngươi vẫn đúng là coi mình là đại gia? Cái gì đức hạnh?”

Thanh niên nói thầm một tiếng liền đi, có điều lời không có ẩn giấu, chính là muốn cho Vương Bảo nghe được.

Vương Bảo vẫn là không để ý.

Loại này tạp ngư, tội gì phải tốn hơi sức.

Nhưng vào lúc này, một đạo sang sảng tiếng cười truyền tới, “Bảo ca, ăn cơm!”

Mèo yêu vèo một tiếng lẻn đến Vương Bảo trên bả vai.

Vương Bảo hướng đi người phía trước nhóm.

Đoàn xe dừng lại, chia làm vài bộ phận, gọi hắn cái kia, chính là mời hắn thanh niên, bản danh Diệp Đông!

Có điều trải qua mấy ngày nay ở chung.

Vương Bảo chú ý tới, tuy rằng Diệp Đông thân phận cao nhất, thế nhưng, đoàn xe bên trong mấy cái đầu óc, đối với Diệp Đông căn bản không có bao nhiêu cung kính có thể nói, thậm chí, còn có chút qua loa.

"Ngày hôm nay ăn cái gì?" Vương Bảo tràn đầy phấn khởi tới gần.

Diệp Đông cười nói, "Bảo ca có có lộc ăn, vừa nãy săn được một chỉ lợn rừng!"

Thế giới này nguyên khí nồng nặc, dã thú trưởng thành cũng so với kiếp trước muốn lớn hơn nhiều, hơn nữa chất thịt đều là rất tốt.

Vương Bảo khoanh chân ngồi ở Diệp Đông bên người, mắt thấy nướng lợn rừng, bất cứ lúc nào chuẩn bị dạ dày!

Mà nhìn hắn dáng dấp như vậy.

Bên người mấy cái thanh niên, đều lộ ra bất mãn vẻ.

Mã Đức!

Liền chưa từng gặp như vậy vô liêm sỉ người!

Ăn uống chùa cũng coi như, đã vậy còn quá chuyện đương nhiên, khe nằm, không ngờ như thế ngươi là chúng ta đại gia vẫn là sao nhỏ?

Trước gọi Vương Bảo ăn cơm thanh niên kia không nhịn được quái gở nói rằng, "Vương huynh ngươi theo chúng ta đoàn xe chừng mấy ngày, lúc trước là khách, thế nhưng hiện tại, cũng tạm thời xem như là chúng ta một

phần tử, sau đó ăn cơm, tuy nhiên muốn xuất lực mới được!”

Làm thành một vòng mấy cái trung niên mọi người không lên tiếng, nhìn dáng dấp là ngầm thừa nhận!

Diệp Đông nghe vậy hơi nhướng mày, nói rằng, “Ngọc ca, tương phùng chính là duyên, không cần như thế tích cực chứ?”

Cái kia Ngọc ca nhưng là đột nhiên nói rằng, “thiếu gia, ta biết ngài trước đây ở biên thành qua không như ý, thế nhưng hiện tại, ngài sắp chính là Tiểu Hầu gia, nên có uy nghiêm, cũng có thể có! Liền tỷ như cái tên này, không rõ lai lịch, ngài nhất định phải mang theo hắn, ta liền không hiểu...”

“Câm miệng!”

Đột nhiên.

Một cái trên mặt mang theo vết sẹo trung niên trầm giọng quát một tiếng.

Ngọc ca câm miệng, thế nhưng trên mặt vẫn cứ có chút không cam lòng.

Vết sẹo trung niên đối với Diệp Đông nhạt âm thanh nói, “thiếu gia chớ trách, tiểu tử này đầu óc giật, quay đầu lại ta lại trừng trị hắn!”

Diệp Đông Minh hiện ra đối với vết sẹo trung niên có chút sợ hãi, thấp giọng nói, “Không có chuyện gì Ngô thúc, ta không tức giận!”

Bầu không khí yên tĩnh lại.

Có điều Vương Bảo nhưng là đột nhiên đứng dậy, phủi mông một cái, đưa tay lôi kéo mèo yêu, văng ra ngoài, cười nói, “Đông tử, hôm nay có hứng thú, Bảo ca mời ngươi ăn bữa tốt! Lão Miêu, đi ghi điểm thịt đến!”

Mèo yêu nhe răng nhếch miệng, meo meo meo réo lên không ngừng, Vương Bảo dùng kiếm gỗ lấy uy hiếp, nhường nó có người ngoài ở thời điểm, ít nói nhân ngôn.

“Không đi đúng không?”

Vương Bảo chậm rì rì bắt đầu từ trong lồng ngực mò đồ vật.

Mèo yêu khí truyền âm mắng to, “Meo cái meow, ngươi cái thứ hỗn trướng thực sự là không đem meo gia làm gia xem! Lại rất sao bắt nạt meo gia, meo gia rời nhà trốn đi!”

Tức thì tức.

Mèo yêu hay là đi.

Đoàn xe bên trong người đều là có chút không nói gì.

Đại gia!

Thời đại này, thực sự là loại người gì cũng có, nhường con mèo đi săn thú, ngươi sao không cho nó trời cao đây?

Thế nhưng rất nhanh, mọi người liền mộng bức!

Liền nhìn thấy mèo yêu rất mau trở lại đến, mà ở sau lưng nó, nhưng là một con to lớn lợn rừng, nếu nói là đoàn xe săn được đầu kia cái đầu xem như là một, như vậy mèo yêu kéo tới được này đầu, có thể tính năm!

Như thế to lớn một đầu lợn rừng.

Quả thực thành tinh!

Nhưng là hiện tại nhưng đã chết, hơn nữa, mèo yêu đuôi cuốn lấy lợn rừng một cái răng nanh, không tốn sức chút nào thập phần thích ý liền kéo lại đây.

Một chuỗi lẻn đến Vương Bảo trên bả vai, mèo yêu trừng mắt Vương Bảo truyền âm nói, “này con heo meo gia muốn ăn một nửa! Không cho meo gia ta liền làm phá hoại!”

Vương Bảo không trả lời, chỉ là nhìn vào giờ phút này, trợn mắt ngoác mồm Diệp Đông, duỗi xoay tay một cái, lấy ra một bộ đầu bếp trang bị, bạch y mũ trắng trắng (Haku) tạp dề, trong tay nhưng là nhấc theo môt cây đoản kiếm, cười nói, “huynh đệ, phiền phức ngươi một đường, nay Thiên Bảo ca mời ngươi ăn một trận tuyệt thế mỹ thực, tên liền gọi Bảo ca đồ nướng...”

------oOo------

Chương 98: Lão Vương xuất phẩm, tất ra tinh phẩm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệp Đông mơ mơ màng màng.

Thế nhưng vây cùng nhau mấy cái trung niên người, sắc mặt nhưng là lần lượt biến đổi!

Đầu tiên là đầu bếp trang bị, sau đó Vương Bảo lại tiện tay giương ra, lôi ra đến một cái bàn nhỏ, tự mình tự công việc lên.

“Là nhẫn chứa đồ sao?” Một người trung niên thấp giọng nói.

Mấy trong lòng người không khỏi chìm xuống.

Nhẫn chứa đồ không phải là phổ thông trang bị, đồ chơi này giá trị có thể so với cực phẩm bảo khí, hơn nữa còn là thuộc về khá là quý hiếm một hàng.

Ở tại bọn hắn Đại Kiền vương triều, có thể nắm giữ nhẫn chứa đồ, không có chỗ nào mà không phải là không giàu sang thì cũng cao quý.

Đối với Vương Bảo, mấy cái trung niên người ai cũng không có để ý, thế nhưng nhẫn chứa đồ vừa ra, bọn họ đối với Vương Bảo có to lớn đổi mới.

Càng không cần phải nói.

Chỉ là một con nhà mèo, dĩ nhiên có thể săn được lớn như vậy một đầu lợn rừng, này rất sao tuyệt bức là một con yêu mèo!

Có thể nuôi yêu sủng, càng thêm phản ứng Vương Bảo bất phàm.

Ngọc ca mấy tên thanh niên kia, càng là vẻ mặt khó coi cực kỳ, Ngọc ca cả người run run một cái, cắn răng, hô hấp trở nên dồn dập.

Bọn họ cũng không sẽ nghĩ tới.

Vương Bảo dùng để xử lí (nấu ăn) lợn rừng đoản kiếm, sẽ là cực phẩm linh khí.

Lợn rừng thịt xoạt xoạt xoạt dường như như là hoa tuyết liệt ở trên bàn.

Vương Bảo cắt không ít.

Bận việc một hồi, xuyến thành chuỗi, híp mắt lại, lôi ra tới một cái vĩ nướng.

Kiếp trước thời điểm, Vương Bảo nhưng là thâm niên đồ nướng bếp trưởng, mở ra một nhà cửa hàng đồ nướng, chuyện làm ăn náo nhiệt.

Tinh luyện cửa hàng vừa mở, Vương Bảo chú ý tới trong đó có chút kiếp trước quen thuộc đồ vật, đồ nướng series chính là một cái trong đó.

Vĩ nướng căn bản không cần than củi, bên trong có chuyên môn trận pháp, sau khi mở ra, nhiệt độ cất cao, Vương Bảo đem xâu thịt thả ở phía trên, bận việc lên.

Đoàn xe bên trong người xem chính là nước bọt nảy sinh, nuốt ngụm nước.

So với Vương Bảo đồ nướng.

Chính mình này một chỉnh chỉ lợn rừng treo trên nhánh cây cách làm quả thực quá low!

Hơn nữa...

Thật rất sao thơm a!

Đồ chấm là tinh luyện thương phẩm, hiệu quả tự nhiên không cần nhiều lời.

Từng trận mùi thịt, từ từ bay lả tả, đồng thời càng ngày càng thơm, kích

thích mọi người hết sức khó chịu.

Mèo yêu cúi đầu, hiếu kỳ nhìn trên vĩ nướng đồ nướng, thèm le lưỡi, “Khe nằm, lão Vương ngươi còn có ngón này đây? Sớm làm sao không làm?”

Vương Bảo liếc nó một chút, cười lạnh nói, “đây chính là lão tử độc môn bí kỹ, há có thể tùy ý hiển lộ!”

Mèo yêu bĩu môi, khinh thường nói, “Ăn có không ngon hay không ăn, còn là một vấn đề!”

“Ha hả!”

Vương Bảo cười âm hiểm một tiếng, không lại lên tiếng.

Mèo yêu gấp vò đầu bứt tai, có chút không kịp đợi, như không phải sợ Vương Bảo cho mình một kiếm, đã sớm dưới trảo.

Hồi lâu qua đi.

Vương Bảo nhìn một chút xiên nướng màu sắc, thoả mãn gật gù, từng cây từng cây đặt ở nướng bàn bên trong, Vương Bảo quay về Diệp Đông ngoắc ngoắc tay, cười nói, “huynh đệ, lại đây ăn!”

Diệp Đông có chút thật không tiện đi tới, nói rằng, “Bảo ca, ngươi không cần khách khí như thế!”

“Ăn đi!”

Vương Bảo cười cợt, đưa cho Diệp Đông một chuỗi xiên nướng.

Diệp Đông tiếp tới, thổi thổi, một cái thịt nướng tiến vào miệng, miệng đầy thơm nức.

Diệp Đông trợn mắt lên, dưới miệng tốc độ rõ ràng tăng nhanh.

Vương Bảo trong mắt loé ra một vệt nhớ nhung, cầm lấy xiên nướng bắt

đầu ăn, mà mèo yêu không cần Vương Bảo nói, chính mình liền nhảy đến trên bàn bắt đầu ăn.

“Mẹ nha! Đồ chơi này thơm như vậy sao?” Mèo yêu vừa ăn một bên ánh mắt tỏa ánh sáng truyền âm lầm bầm.

Vương Bảo thản nhiên nói rằng, “lão Vương xuất phẩm, tất ra tinh phẩm, đồ chơi này có hiệu quả đặc biệt! Ngươi sau đó liền biết rồi!”

Mèo yêu ngạc nhiên, vừa mới chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, một đạo tiếng cười lớn vang lên, “Đêm còn dài, không nghĩ tới còn có cỡ này sơn dã mỹ thực! Nghe đều thơm như vậy, khẳng định ăn thật ngon!”

Không trung một bóng người hạ xuống.

Là một cái thân mang cẩm phục ông lão.

Con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm xiên nướng,

Ông lão chà xát tay, híp mắt cười hì hì nói rằng, “tiểu huynh đệ, tay nghề không sai a, đây là vật gì?”

Vương Bảo đối với cái này không mời mà tới lão gia hoả rất không thích, tức giận nói, “Ngươi quản đây là vật gì, lại không cho ngươi ăn!”

Cẩm y ông lão vẻ mặt cứng đờ, sau đó liền có chút bất mãn nói, “Tương phùng chính là duyên, này sơn dã bên trong, chúng ta có thể gặp được, chính là duyên phận, cái gọi là” nhất hồi sinh, nhị hồi thục “(Một lần thì lạ, hai lần là quen), tiểu huynh đệ, ngươi nếu là kết bạn lão phu, sau đó biết rồi lão phu thân phận, ngươi nằm mơ cũng phải cười tỉnh!”

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Mã Đức!

Cái này lão già khốn nạn, chạy ta này đến trang bức đến rồi?

Khẩu khí lớn như vậy, trang bức phạm không chạy.

Bĩu môi.

Vương Bảo chẳng muốn lại để ý tới ông lão, hưởng thụ ăn xiên nướng.

Cẩm y ông lão được kêu là một cái khó chịu, vạn vạn không ngờ tới Vương Bảo không cho mặt mũi như vậy, lấy thân phận của hắn cùng thực lực, kỳ thực không cần khách khí như thế, có điều ông lão tự tin bức cách rất cao, thực sự không chịu được mất mặt cường ăn.

"Tên tiểu hỗn đản này..."

Ông lão ngửi này dồi dào mùi thơm, ngụm nước là càng ngày càng nhiều, nuốt ngụm nước, khá là không dễ chịu.

Hắn đời này, vô cùng tốt mỹ thực, ăn khắp thiên hạ đều không quá đáng, nhưng là này xiên nướng cũng thật là lần thứ nhất thấy, đặc biệt là thơm như vậy mỹ thực, bằng trực giác ông lão liền biết đồ chơi này nhất định ăn ngon.

"Tiểu huynh đệ, ta mua một chuỗi tổng được chưa?"

Cẩm y ông lão trong lòng hừ lạnh một tiếng, sau đó, móc ra một khối thượng phẩm nguyên thạch, đưa ra ngoài.

Vương Bảo liếc mắt một cái, cười nhạo nói, "không bán!"

Cẩm y ông lão trừng mắt, "Quá đáng a! Ta cho ngươi biết, muốn mời lão phu ăn cơm người, có thể xếp ba ngàn dặm!"

Yêu a, còn trang bức đây?

Vương Bảo dựng đứng dựng đứng ngón giữa.

Nếu là ông lão nói vài câu lời hay, không chắc Vương Bảo xin mời hắn ăn, thế nhưng, ai bảo hắn trang bức!

Thân là thâm niên trang bức phạm, bất kỳ ở Vương Bảo trước mặt trang bức gia hỏa, đều là đả kích đối tượng.

Có điều Vương Bảo mặc xác ông lão.

Diệp Đông nhưng là không nhìn nổi, tiểu tử này chính là cái người hiền lành, cầm một chuỗi xiên nướng, do dự một chút, đưa cho ông lão, nhỏ giọng nói, "Lão gia tử, ta cái này cho ngươi ăn đi!"

Cẩm y ông lão sáng mắt lên, chú ý tới Vương Bảo mang theo bất mãn muốn há mồm, mau mau nhận lấy, sau đó, một cái tuốt lại đi.

Đầu lưỡi nổ tung!

Ông lão con ngươi đều sắp đụng tới.

Ăn nhiều như vậy mỹ thực, ông lão dám xin thề, đồ chơi này ở mùi vị lên, tuyệt bức có thể xếp số một!

Thịt nướng vào bụng, căn bản có điều ba hơi thở.

Ông lão chưa hết thòm thèm, kiên định hơn muốn ăn một bữa no nê ý nghĩ, chỉ là, sau một khắc, theo một dòng nước ấm bốc lên, ông lão cảm thụ chính mình tăng cao đầy đủ một phần trăm đạo bao hàm, không khỏi như bị sét đánh, mộng ở nơi đó!

Nói bao hàm là Vấn Đạo trở lên cường giả độc nhất sức mạnh, từ thiên địa đại đạo bên trong cảm ngộ mà tới.

Muốn tăng cường nói bao hàm, chỉ có khổ tu này một cái con đường.

Mã Đức, chưa từng nghe nói ăn đồ ăn còn có thể tăng cường nói bao hàm, hơn nữa, đầy đủ một phần trăm, này rất sao tương đương với mấy năm khổ tu.

Ông lão trong lòng ngơ ngác, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo.

“Tiểu huynh đệ...”

Ông lão đột nhiên chà xát tay, nuốt ngụm nước.

Đúng là có chút lý giải, lại ăn ngon có thể tăng cường nói bao hàm, thứ đồ tốt này, chẳng trách Vương Bảo không nỡ cho hắn.

Thế nhưng Vương Bảo nhưng vẫn là không phản ứng hắn.

Ông lão vừa nhìn chủ công Vương Bảo không được, lập tức dời đi mục tiêu, chủ công Diệp Đông.

Chỉ là, theo Vương Bảo “Đừng cho hắn” ba chữ lối ra (mở miệng), Diệp Đông cũng là bất đắc dĩ, áy náy đối với ông lão lắc đầu một cái.

Ông lão khí nổ!

Đại gia!

Quá rất sao không nể mặt mũi!

Tức giận đến nhanh, đi cũng nhanh, ông lão con mắt hơi chuyển động, nhìn quét một chút, đột nhiên cười hắc hắc nói, “Tiểu huynh đệ, ngươi tựa hồ không phát hiện đi, các ngươi đã bị vây quanh, vừa nãy lão phu tới được thời điểm, đụng tới rất nhiều ẩn giấu võ giả, không cần đoán, mục tiêu chính là các ngươi!”

“Như vậy, nếu như ngươi xin mời lão phu ăn một bữa no nê, lão phu giúp ngươi xử lí (nấu ăn) bọn họ, làm sao?”

------oOo------

Chương 99: Meo gia là vô địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ông lão lúc nói chuyện, mặt lộ vẻ đến sắc!

Hắn nói, cũng không phải lời nói dối.

Nhìn quét một chút, ở đây tu vi cao nhất, cũng chỉ là Khí Hải đỉnh cao, ở trong mắt hắn, thực sự là chiến đấu 5 cặn bã.

Nếu như những kia ẩn giấu đi gia hỏa chen chúc mà đến, quả thực chính là hổ vào bầy dê.

Mà lời nói của hắn vừa ra.

Rất nhiều người hoàn toàn biến sắc.

Trong đội ngũ không ít võ giả, đều là đứng lên, nghi ngờ không thôi xem hướng bốn phía.

Chỉ có điều, cái kia mấy cái sắc mặt của người trung niên, nhưng là đột nhiên âm trầm xuống, trong mắt lập loè tinh mang.

Mà Vương Bảo.

Hé mắt.

Cười cợt.

Cười ông lão vẻ mặt cứng đờ.

Liền nghe đến Vương Bảo cười lạnh nói, “ông lão, đừng giả bộ ép có được hay không?”

Cẩm y ông lão gò má vừa kéo.

Tuy rằng hắn không biết [trang bức] là ý tứ gì.

Thế nhưng.

Ý hội cũng đã hiểu!

Nhất thời vô cùng tức giận!

Đại gia ngươi!

Lão gia tử ta thân phận gì? Liền những kia món ăn mèo hai, ba con, ở trước mặt lão phu tính rắm a!

Ta cần phải trang bức?

“Tiểu tử, lão phu thực lực vượt quá sự tưởng tượng của ngươi! Ta động động đầu ngón tay, Vấn Đạo cường giả cũng phải quỳ, ngươi biết không?”

Cẩm y ông lão Haki nảy sinh, trong ánh mắt lộ ra một vệt dày đặc uy nghiêm.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là cười nhạo nói, “tin ngươi ta mới là điên rồi! Được thôi, ngươi không phải trâu bò sao? Có dám theo hay không ta đánh cuộc?”

Cẩm y ông lão sắc mặt chìm xuống, “Tốt! Đánh cuộc gì?”

Vương Bảo trong lòng âm hiểm cười lên.

Hắn lại không ngốc, sớm nhìn ra ông lão không đơn giản, có điều, hắn cũng tội gì cho hắn mặt mũi, bây giờ càng là muốn hãm hại hắn một cái, nhường hắn làm một hồi tay chân.

Vì lẽ đó.

Vương Bảo chỉ chỉ ăn chính sung sướng mèo yêu, nghiêm nghị nói, “liền đánh cược ngươi có thể hay không đánh chết ta này con lão Miêu, đánh chết, đồ nướng quản đủ, ở ngoài đưa một ly bia! Đánh không chết, ngươi giúp ta xử lý những người kia! Làm sao?”

Một lời ra.

Cẩm y ông lão kinh ngạc đến ngây người.

Mèo yêu kinh ngạc đến ngây người.

Sau đó, một người một con mèo đồng thời mắng to.

“Khe nằm, ngươi cái tiểu hỗn đản, lão phu thân phận gì? Ngươi liền như thế xem thường ta?”

“Khe nằm! Lão Vương ngươi cái tiện nhân!”

Cẩm y ông lão nhìn về phía mèo yêu, ngạc nhiên một hồi, “Dĩ nhiên miệng nói tiếng người!”

Mèo yêu trừng cẩm y ông lão một chút, lớn mắng nói, “Mã Đức, chưa từng thấy nói chuyện meo vẫn là sao nhỏ?”

Sau đó mèo yêu liền tức giận trừng mắt Vương Bảo, “Ngươi hại ta!”

Vương Bảo cười hì hì nói, “Lão Miêu, ta nói rõ trước, ta cũng không buộc ngươi, đồng ý đây, ta nợ ngươi một trận đồ nướng, không đồng ý...”

Thiểm Điện đưa tay.

Mèo yêu trong móng vuốt xiên nướng cho Vương Bảo đoạt lại, cười lạnh nói, “ngươi sau đó cũng là khỏi ghi nhớ!”

Mèo yêu nhe răng nhếch miệng.

Đến hiện tại, nó cũng cảm nhận được xiên nướng hiệu quả, tăng cường

không phải nói bao hàm, trái lại là cơ thể nó.

Tuy rằng hiệu quả càng ngày càng kém, thế nhưng, không đề cập tới này hiệu quả, hệ thống đồ nướng mỹ vị, có thể nói đỉnh cao, mèo yêu ăn một hồi nghĩ ba về, nếu như sau đó Vương Bảo làm đồ nướng không cho nó ăn, nó sẽ điên (chơi).

Vì lẽ đó.

Mèo yêu lập tức giơ lên móng vuốt, nghiêm túc nói, “Năm bữa! Quản đủ!”

Vương Bảo thản nhiên tự đắc nói rằng, “hành!”

Mèo yêu trề môi thì thầm, không nằm ngoài tiện nhân loại hình, sau đó, liếc mắt nhìn cẩm y ông lão, lẻn đến trên đất trống, nghểnh lên đầu đối với ông lão nói rằng, “đến đây đi ông lão, đánh ta!”

Cẩm y ông lão co rụt lại một hồi khóe mắt.

Nghĩ thầm, lão tử không sẽ đụng phải hai bệnh thần kinh chứ?

“Nhanh lên một chút! Làm sao như thế lao lực đây? Ông lão ngươi đúng hay không không được a?” Mèo yêu bắt đầu khiêu khích.

Cẩm y ông lão nhất thời giận dữ!

Giời ạ!

Nam nhân làm sao có thể nói không được? Dù cho là lão nam nhân, đây là xem thường ai vậy!

"Hừ,

Liền cho ngươi một cái giáo huấn!" Cẩm y ông lão nhìn chằm chằm mèo yêu, thập phần bất mãn nói.

Tựa hồ không ai chú ý tới.

Cái kia mấy cái trung niên người liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt, lộ ra nồng nặc hoảng loạn, đứng ngồi không yên.

“Đến! Dùng sức đánh!”

Mèo yêu được kêu là một cái ngạo khí, hai trảo chống nạnh, nghểnh lên đầu, Haki quát.

Cẩm y ông lão sầm mặt lại.

Bị Vương Bảo khinh bỉ cũng là thôi!

Giời ạ hiện tại lão tử lại bị một con mèo yêu khinh bỉ!

Hiện tại yêu đều như thế xã hội sao?

“Sợ chết liền lùi!”

Cẩm y ông lão cười lạnh một tiếng, đưa tay, tiện tay một chưởng liền vỗ ra.

Không khí nổ tung bình thường phát sinh từng đạo từng đạo nổ vang.

Vô hình sóng khí, bao phủ bốn phía.

Trong đội ngũ mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn về phía ông lão ánh mắt, lộ ra nồng nặc hoảng sợ.

Dâng trào sức mạnh, rơi vào mèo yêu trên người.

Mà mèo yêu nhưng là cả người chấn động, thân thể bên trên, tựa hồ có hào quang loé lên, đứng tại chỗ, không nhúc nhích!

“Ha ha ha, ngươi thua rồi!” Mèo yêu hung hăng cực kỳ.

Cẩm y ông lão khóe miệng co quặp, tức giận nói, “Thua ngươi muội a, lão phu vừa nãy chỉ dùng chỉ là một chút xíu sức mạnh, sợ đánh chết ngươi!”

Mèo yêu châm chọc nói, “trang cái gì a, ngươi lại đánh không chết ta!”

Cẩm y ông lão tức rồi, vừa nãy hắn thật sự chỉ dùng một điểm sức mạnh, theo lý thuyết, lẽ ra có thể thương tổn được Thần Phủ đỉnh cao.

Thế nhưng mèo yêu chuyện gì không có, vậy thì quá đáng!

Ông lão hít một hơi, bắt đầu tăng lực!

Một chưởng đánh ra.

Đùng!

Mèo yêu bay, rơi xuống tới trên đất.

Nhưng vẫn cứ chuyện gì không có, đứng lên đến tiếp tục duy trì vừa nãy tư thế, cười to nói, “meo gia là vô địch! Ngươi cái lão già liền nhận thua đi!”

Cẩm y ông lão lông mày nhảy lên, không nói nhảm nữa, tăng lực!

Lại thêm lực!

Thêm thêm thêm!

Liền như vậy qua có hơn ba phút.

Mèo yêu lần lượt bị đánh bay!

Nhưng lại một lần lần đứng lên đến, chạy tới sắt!

Cẩm y ông lão nhưng là từ từ vẻ mặt nghiêm nghị lên, trong ánh mắt, lộ ra một vệt ngơ ngác, làm hắn một đòn toàn lực đánh ra, mèo yêu tuy rằng có vẻ chật vật, nhưng vẫn cứ bò sau khi thức dậy.

Cẩm y ông lão mộng bức!

Má ơi!

Hắn đây mẹ là mèo yêu?

Đây là Yêu tộc yêu tổ chứ?

Lão tử đường đường Đạp Tiên, liên khu khu một con mèo yêu đều không đánh được?

Nhìn chinh ở nơi đó cẩm y ông lão, Vương Bảo đi lên phía trước, cười nhạt nói, "tiền bối xem ra là thua! Ân, vậy thì đa tạ tiền bối ra tay giúp đỡ yêu!"

Cẩm y ông lão được kêu là một cái khó chịu, bao nhiêu năm, chính mình không thua qua, vạn vạn không ngờ tới, ở đây tao ngộ Waterloo.

"Tính tiểu tử ngươi tàn nhẫn!"

Ông lão hầm hừ nói rằng.

Sau đó, trịnh trọng nhìn mèo yêu, chắp chắp tay nói rằng, "không biết đạo hữu là Yêu tộc vị nào vương giả? Yêu tộc một đế mười nhị vương bên trong, có vẻ như không có Miêu tộc!"

Mèo yêu rất là khó chịu vẫy vẫy đầu, "Đừng nắm loại kia đê tiện huyết mạch cùng meo gia so với! Meo gia quăng bọn họ tám cái tinh tế!"

Dứt lời.

Mèo yêu liền lẻn đến trên bàn, cầm lấy một chuỗi thịt nướng liền bắt đầu tuốt, thế nhưng một cái sau khi liền vỗ bàn, "Lão Vương, lạnh lạnh! Cho meo gia nóng nóng!"

Cũng nhưng vào lúc này.

Tựa hồ là nghe được vừa nãy động thủ động tĩnh.

Núi rừng chung quanh bên trong, lần lượt từng bóng người xuất hiện, hơn

nữa làm thành một vòng vây, người cầm đầu là cái trung niên người, mang theo dữ tợn vẻ mặt, nhìn đoàn xe mọi người, gằn giọng nói, “đến ta nhạn đến núi, không giao qua đường phí, các ngươi gan to bằng trời, các anh em, giết cho ta!”

“Một cái, không để lại!”

------oOo------

Chương 100: Bảo ca cứu ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát ý tràn ngập.

Đoàn xe bên trong rất nhiều người đều là theo bản năng run cầm cập một hồi, hét rầm lên.

“Là Nhạn Sơn Đạo!”

“Làm sao sẽ là Nhạn Sơn Đạo? Chúng ta chỉ là phía bên ngoài đi vòng đi a!”

“Làm sao bây giờ? Nhạn Sơn Đạo nhưng là không để lại người sống!”

Hoảng sợ nửa ngày.

Sau đó, đoàn xe mọi người rồi lập tức nhìn về phía cẩm y ông lão.

Vừa nãy một hồi quyết đấu còn ấn ở đầu óc của bọn họ ở trong.

Tuy rằng cẩm y ông lão thua, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, lão này là thật trâu bò!

Có thể không có thể sống sót, liền xem cẩm y ông lão!

Mà cùng lúc đó.

Trong đội ngũ cái kia mấy cái trung niên người hoảng rồi.

Trong ánh mắt chớp qua một vệt hoảng sợ, cái kia vết sẹo trung niên lập tức đứng lên đến, lớn quát, “Dừng tay!”

Âm thanh sắc bén.

Đáng tiếc a.

Nào có người phản ứng hắn.

Chỉ có cái kia Nhạn Sơn Đạo thủ lĩnh, ánh mắt chớp qua một vệt nghi hoặc.

Vừa mới chuẩn bị mở miệng.

Liền nhìn thấy cẩm y sắc mặt của ông lão, đột nhiên chìm xuống, sau đó, trên mặt mang theo buồn bực vẻ, đột nhiên dậm chân!

Một đạo quát lớn, vang tận mây xanh!

"Chết!"

Một cước!

Một chữ!

Sức mạnh kinh khủng, chớp mắt bạo phát, không cách nào hình dung lớn lực ở trong hư không rít gào, nương theo từng đạo từng đạo phốc phốc phốc âm thanh, trên mặt mang theo cười lạnh đông đảo Nhạn Sơn Đạo thân thể cứng ở nơi đó, sau đó, thân thể vỡ ra được, hóa thành từng đám từng đám huyết vụ.

Vừa nãy, Nhạn Sơn Đạo thủ lĩnh nói, không giữ lại ai!

Thế nhưng hiện tại, nhưng thành Nhạn Sơn Đạo không giữ lại ai!

Ròng rã sáu mươi bảy cái Nhạn Sơn Đạo, bao quát Thần Phủ cảnh đỉnh cao Nhạn Sơn Đạo thủ lĩnh, liền một tia sức phản kháng đều không có, liền biến mất với bên trong đất trời, tan xương nát thịt, lại như là chưa bao giờ từng xuất hiện.

"Hừ!"

Cẩm y ông lão hừ nhẹ một tiếng.

Trong lòng buồn giận khí, xem như là tiêu tán không ít.

Cái kia vết sẹo trung niên mộng bức.

Nhìn bốn phía màu máu mặt đất, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy.

Ngang dọc nhạn đến núi gần trăm năm Nhạn Sơn Đạo, giết chóc vô số, là bao nhiêu người ác mộng? Bây giờ, biến mất với trong nháy mắt.

Chết rồi, chết hết!

Nhiệm vụ làm sao bây giờ?

Mã Đức!

Sau khi trở về, chủ mẫu nhìn thấy Diệp Đông không chết, nhóm người mình, chẳng phải là chết chắc rồi?

Cả người run cầm cập một hồi!

Vết sẹo trung niên hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn Vương Bảo một chút, trong ánh mắt lộ ra vô tận sự thù hận, nếu không là Vương Bảo cái này khách không mời mà đến, Diệp Đông chắc chắn phải chết!

...

...

Chưa tới nửa giờ sau.

Ăn no uống đủ.

Đội ngũ một lần nữa xuất phát.

Có điều trong đội ngũ lại thêm một cái người, vậy thì là cẩm y ông lão.

Đánh cược đánh thua, Vương Bảo một cái xiên nướng cũng không cho hắn, điều này làm cho cẩm y ông lão phẫn nộ sau khi, lại không có chỗ xuống tay, được kêu là một cái phiền muộn.

Bởi vì mèo yêu thần dị, hiện tại hắn chính là không biết xấu hổ muốn dùng mạnh, đều không lớn bao nhiêu tự tin!

Hơn nữa đối với Vương Bảo, cẩm y ông lão cũng là càng xem càng hoảng sợ, nhìn qua, Vương Bảo chỉ là Khí Hải trung kỳ tu vi, thế nhưng có lúc hiển lộ ra từng tia từng tia khí tức, có thể có thể so với Trúc cơ cảnh!

Quái dị này tu vi, nhường cẩm y ông lão đối với Vương Bảo đều có một tia kiêng kỵ.

Trong buồng xe.

Mèo yêu lần thứ hai cái bụng hướng lên trời, cái bụng tròn xoe, nhìn dáng dấp là thật ăn no, chỉ có điều đuôi nhưng là nằm ngang ở trong bụng, nhường Vương Bảo không còn nhìn trộm ý nghĩ.

Vương Bảo híp mắt, nhìn dáng dấp là đang ngủ.

Cẩm y ông lão rất nhàm chán, hắn vân du thiên hạ, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, theo Vương Bảo, luôn có thể tìm cơ hội hố điểm xiên nướng, con mắt hơi chuyển động, cẩm y ông lão đột nhiên cười nói, “tiểu huynh đệ, trong đội ngũ mấy tên kia, rõ ràng không phải người tốt, ngươi đều không thèm để ý?”

Vương Bảo liếc cẩm y ông lão một chút, bĩu môi nói rằng, " lưu ý bọn họ làm gì? Chỉ bằng bọn họ,

Hất nổi bao lớn sóng gió?"

Cẩm y ông lão nói rằng, “tiểu huynh đệ, thương lượng một chút thế nào?

Ngươi cho ta chỉnh một trận xiên nướng, ta giúp ngươi giải quyết phiền phức, làm sao?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, không phản ứng hắn.

Cẩm y ông lão cũng không vội, hơi cười, cũng không nói lời nào, hắn tin tưởng, đều sẽ có cơ hội.

...

...

Đại Kiền Vương Thành.

Đoàn xe chậm rãi lái vào, Diệp Đông nhìn này phảng phất con thú khổng lồ bình thường Vương Thành, ánh mắt chớp qua một đạo bất an.

Diệp Đông.

Vũ ôn hầu con riêng.

Có điều thân phận này, Diệp Đông cũng là gần nhất mới hiểu được, hắn khéo biên quan, hỗn với phố phường, hay bởi vì tính cách lương thiện, vì lẽ đó hiểu chuyện tới nay, liền thường bị bắt nạt, mẫu thân mất sớm, phụ thân không biết, một nhà tiệm gạo lão bản thu dưỡng hắn, nhưng chờ như nô.

Bỗng nhiên nhảy một cái trở thành Vũ ôn hầu nhi tử, đến hiện tại, Diệp Đông còn có chút khó có thể tin.

Đại Kiền vương triều lập triều trăm năm, thực lực có thể so với một cái trung đẳng tông môn, Vũ ôn hầu chính là đương đại Kiền vương thân tướng, thực lực càng là Thần Phủ đỉnh cao.

Đoàn xe ở Vũ ôn hầu cửa phủ trước dừng lại.

Vết sẹo trung niên đám người vẻ mặt cứng ngắc đi tới Vương Bảo bên người nói rằng, “huynh... Huynh đệ, chúng ta đến nơi rồi, liền như vậy sau

khi từ biệt, hi vọng...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đi tới Diệp Đông bên người, một cái nắm ở Diệp Đông.

Vết sẹo trung niên đám người sắc mặt biến đổi, khó coi cực kỳ, xuống xe cẩm y ông lão thản nhiên đi tới, xem vết sẹo trung niên đám người càng là trong lòng băng hàn.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Vết sẹo trung niên đi tới Vũ ôn hầu bên trong phủ viện, nhìn thấy Vũ ôn hầu đại phu nhân Chương thị.

“Phu nhân...” Vết sẹo trung niên lo sợ tát mét mặt mày liền muốn quỳ xuống.

Thế nhưng không chờ hắn quỳ xuống, Chương thị mặt lạnh lùng, bàn tay lớn vung một cái, vết sẹo trung niên nhất thời bay ra ngoài, đụng vào tường, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn!

Chương thị lạnh lùng nói, “Chút chuyện nhỏ này cũng làm không được, ta cần ngươi làm gì! Cho ta thành thật khai báo, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Tiểu tử kia, sống thế nào vào thành?”

Vết sẹo trung niên lau một cái khóe miệng máu tươi, trên mặt mang theo vẻ mặt sợ hãi, đem sự tình sự tình không lớn nhỏ, đều nói một lần.

Chương thị càng nghe càng khiếp sợ.

Càng nghe sắc mặt càng khó xem.

Cuối cùng, nàng đều có chút không nói gì.

Xui xẻo a!

Chỉ có thể tự nhận xui xẻo!

Ai có thể nghĩ tới, nửa đường tùy tiện lôi cá nhân, tùy tiện đụng tới ông lão, đã vậy còn quá trâu bò!

“Vốn định vì là con gái mưu một hồi phú quý! Thôi! Thôi!” Chương thị tự lẩm bẩm.

...

...

Sắc trời rất nhanh sẽ đen.

Vương Bảo cùng cẩm y ông lão, đều bị sắp xếp vô cùng tốt, chủ yếu là vết sẹo trung niên quá hoảng sợ.

Mà Diệp Đông, nhưng là bị Vũ ôn hầu suốt đêm triệu kiến.

Sau nửa canh giờ.

Diệp Đông từ Vũ ôn hầu thư phòng đi ra, sắc mặt một bên trắng bệch, cả người run rẩy, bị trong Hầu phủ thị vệ dẫn, máy móc đi về phía trước, hồi lâu, Diệp Đông cái kia tuyệt vọng trong con ngươi, lộ ra một vệt hi vọng vẻ, khẽ cắn răng, nhường thị vệ mang theo chính mình tìm tới Vương Bảo.

Đóng kỹ cửa phòng.

Diệp Đông trực tiếp quay về Vương Bảo quỳ xuống, cầu xin nói rằng, “Bảo ca, cứu ta!”

Vương Bảo vội vàng đem Diệp Đông kéo đến, buồn bực nói, “Làm gì nha, hành lớn như vậy lễ, ta có thể không chịu nổi! Có chuyện gì, cùng Bảo ca nói một chút, có thể giải quyết, ta liền giúp ngươi giải quyết!”

Diệp Đông trên mặt mang theo Ai sắc, nước mắt đều chảy ra, nói rằng,

“Bảo ca, cha ta muốn hại: Chỗ yếu ta! Ngươi có thể hay không dẫn ta đi?”

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Khe nằm!

Cha ngươi muốn hại ngươi?

Vậy thì thật là ngươi cha đẻ sao?

------oOo------

Chương 101: Thực lực hố nhi tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Vương Bảo đem Diệp Đông kéo đến chỗ ngồi ngồi xuống mới nói nói.

Diệp Đông nước mắt không ngừng được.

Ba lạp ba lạp.

Nói ra sự tình, nhường Vương Bảo cảm thấy khiếp sợ sâu sắc!

Mã Đức!

Thời đại này vua hố thấy không ít.

Thế nhưng này hố con ruột, cũng thật là lần thứ nhất thấy.

Vũ ôn hầu người này, tính tình không phải bình thường lạnh mỏng, Diệp Đông tồn tại, Vũ ôn hầu đã sớm biết, thế nhưng, nhưng vẫn không có coi là chuyện to tát.

Mãi đến tận gần nhất, dùng đến, lúc này mới nhận lấy.

Bởi vì Vũ ôn hầu nhận được Kiền vương lệnh, Vương Thành quý tộc, cần tham gia thất công chúa chiêu rể tranh đoạt chiến.

Vốn là, công chúa chiêu rể, đây là chuyện thật tốt một cái.

Thế nhưng.

Thất công chúa nhưng là không phải bình thường.

Nói tóm lại, to lớn nhất khuyết điểm chính là, rất xấu!

Xấu đến mức nào?

Có người nói hầu hạ thất công chúa vương cung gần hầu hạ, bởi vì buồn nôn ói ra, bị nổi giận Kiền vương xử tử đầy đủ hơn trăm nhiều.

Nhưng là.

Tuy rằng thất công chúa xấu lạ kỳ, Kiền vương nhưng là khá là thương tiếc, nguyên nhân trong đó khá là phức tạp, ngược lại, chuyện này là cưỡng chế tính.

Kiền vương đã rơi xuống nặng khiến, Vương Thành quý tộc, nhất định phải tham gia dòng dõi một người, không quan tâm lão đại lão nhị vẫn là lão tam, cũng mặc kệ đúng hay không con riêng, chỉ cần là ngươi thân sinh, là được!

Trừ phi ngươi thật không nhi tử, dù cho ngươi hiện tại sinh, đến thời điểm, ngươi phải tham gia một cái!

Nếu như, còn vẻn vẹn là như vậy, vậy cũng không có gì.

Diệp Đông bằng phẳng nói, xấu liền xấu, hắn không ngại, nếu như có thể giúp trợ chính mình cha đẻ, chính mình đồng ý hiến thân!

Thế nhưng.

Then chốt là.

Thất công chúa sống không lâu!

Căn cứ vương cung y sư dự đoán, thất công chúa chỉ có ba năm tuổi thọ, mà căn cứ Đại Kiền vương triều luật pháp, nếu là công chúa thậm chí vương tử trước một bước mất sớm, tuổi có điều sáu mươi, liền muốn tuẫn táng!

Nói cách khác!

Bất kể ai cưới thất công chúa.

Cái kia đó là một con đường chết, ba năm sau khi, cùng thất công chúa tuẫn táng!

Cái này Diệp Đông liền không thể nào tiếp thu được.

Hắn tuy rằng lương thiện, nhưng không phải người ngu, làm sao có khả năng chịu chết đi!

Vũ ôn hầu, Diệp Đông đến hiện tại đều không thể tin tưởng, cái kia dù sao cũng là chính mình cha đẻ, nhưng là, nhưng là nhường hắn đi chịu chết!

Nếu như Vũ ôn hầu chỉ có hắn này một đứa con trai cũng là thôi, nhưng Vũ ôn hầu hai Nhâm phu nhân, nhị phu nhân có một nhi tử, cũng chỉ có này một đứa con trai, chiêu chính mình đến, chính là muốn thay chết đi!

“Đông ca! Đó là cha ta a! Đó là ta ngày nhớ đêm mong cha a! Ta nương ốm chết, ta oán qua hắn, thế nhưng ta càng nhớ nhung hắn, nhưng là, ta nằm mộng cũng muốn đến, cha ta dĩ nhiên sẽ làm như vậy! Hắn nói, nhường ta vì đệ đệ ta suy nghĩ một chút, nhưng là, hắn làm sao không vì ta suy nghĩ một chút? Ba năm sau khi tuẫn táng, ta... Ta còn không muốn chết!”

“Cho dù chết! Ta cũng không muốn như thế uất ức chết! Chết không hề giá trị!”

Diệp Đông âm thanh lộ ra thê thảm.

Vương Bảo thở dài một tiếng, đối với Diệp Đông biểu thị sâu sắc thương hại.

Không cần nghĩ cũng có thể biết, hiện tại Diệp Đông, có bao nhiêu thống khổ.

Mười tám năm không thấy, bốn nhớ Yoru nghĩ tới cha đẻ, cùng mình quen biết nhau, nhưng là muốn chính mình chịu chết, đổi làm chính mình, đã

sớm bạo phát!

Người như thế, xứng đáng cha sao? Này ẩn chứa núi bình thường trầm trọng tình cảm xưng hô, Vũ ôn hầu phối sao?

“Khe nằm, này rất sao vẫn là người?”

Mèo yêu đều nổi giận, cả người xù lông, con ngươi đã biến thành dựng đứng con ngươi, rõ ràng nộ tới cực điểm, bạo quát, “Meo gia giúp ngươi giết hắn!”

Vương Bảo kéo lại muốn chạy trốn ra ngoài mèo yêu, tức giận nói, “Ngươi rất sao đảo cái gì loạn?”

Vũ ôn hầu đáng chết sao?

Đương nhiên đáng chết!

Hổ dữ còn không ăn thịt con đây!

Tuy rằng Vũ ôn hầu là vì bảo toàn nhị phu nhân nhi tử, thế nhưng, nhiều năm chẳng quan tâm, hiện ở nghĩ tới, tìm tới, lại làm cho Diệp Đông đi chết, này rất sao liền cầm thú cũng không bằng!

Có điều.

Giết Vũ ôn hầu.

Phỏng chừng Diệp Đông sẽ nhận không chịu được.

Hận, Diệp Đông khẳng định hận Vũ ôn hầu, nhưng là, đáy lòng nơi sâu xa, cái kia huyết thống tình thân, là đoạn không được!

Chỉ là đau lòng mà thôi!

“Bảo ca! Ta không cầu cái khác, chỉ cầu Bảo ca mang ta rời đi!” Diệp Đông cầu khẩn nói.

Vương Bảo hé mắt, trầm tư nửa ngày, đột nhiên cười nói, “mang ngươi rời đi cũng thành, có điều mà, liền như thế rời đi, thật không phải tác phong của ta, huynh đệ, việc này ngươi chớ xía vào, Bảo ca giúp ngươi giải quyết!”

Diệp Đông sững sờ, nói lắp bắp, “Bảo ca, ngươi muốn làm gì?”

Vương Bảo ha hả cười.

Sau đó.

Trực tiếp dùng Loki mặt nạ phục chế bản, trong nháy mắt, đã biến thành Diệp Đông dáng vẻ.

Diệp Đông há hốc mồm!

Nhìn giống như đúc chính mình, con ngươi đều sắp trừng đi ra, hít vào một ngụm khí lạnh, nói rằng, “Bảo ca... Ngươi...”

Vương Bảo ha ha cười, nói rằng, “thế nào? Như chứ? Ta liền như vậy, thân phận của ngươi, ta mượn dùng! Khoảng thời gian này, ta chơi vui vui một chơi, đến cuối cùng, ta sẽ giúp ngươi giải quyết chuyện của cha ngươi, yên tâm, nhất định nhường ngươi không có nỗi lo về sau!”

Diệp Đông có chút mờ mịt.

Không biết Vương Bảo rốt cuộc muốn làm gì.

Thế nhưng mèo yêu nhưng trợn tròn mắt, có chút bắt nạt nói, “Mã Đức, lão Vương ngươi lại muốn trang bức!”

Vương Bảo cười hì hì nói, “Đó là đương nhiên! Loại này trang bức cơ hội, làm sao có thể buông tha?”

Mèo yêu duỗi ra móng vuốt, dựng đứng dựng đứng ngón giữa, sau đó liền

nhảy đến trên giường, lười biếng nằm xuống.

Nếu Vương Bảo muốn nhúng tay.

Mèo yêu cũng chỉ có thể thế một ít người mặc niệm.

Tên khốn này trang bức lên nó đều sợ hãi, lại là cái mười phần hố hàng, lần này, còn không biết có bao nhiêu người bị hố đây!

...

...

Diệp Đông bị Vương Bảo dùng Loki mặt nạ phục chế bản đã biến thành chính mình dáng vẻ, đánh đổi không ít.

Có điều Vương Bảo tự tin, nhất định có thể kiếm về.

Diệp Đông gian phòng, Vương Bảo còn không rời giường, cửa phòng liền bị vang lên, đùng đùng đùng, vang động trời.

Vương Bảo mở mắt ra, mèo yêu ở bên cạnh hơi co lại thân thể, lầm bầm nói, “khe nằm, sáng sớm không ngủ, nhìn là ai, lão Vương ngươi đi đánh chết hắn!”

Vương Bảo mặc quần áo tử tế, sắc mặt không quen mở cửa phòng ra.

Ngoài cửa là một cái lớp không lớn nữ tử, phía sau còn theo mấy người.

Nhìn thấy Vương Bảo, cô gái kia ánh mắt chớp qua một vệt sự thù hận, lạnh giọng nói, “ngươi chính là Diệp Đông?”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “Là ta!”

Nữ tử sắc mặt khó coi, cảm giác mình không có chịu đến tôn trọng giống như, rít gào nói, “cho ta đánh!”

Vừa dứt lời.

Nữ tử phía sau một người trung niên liền mang theo cười lạnh tiến lên một bước, đưa tay hướng về Vương Bảo vai chộp tới.

Vương Bảo ánh mắt chìm xuống, hừ nhẹ một tiếng, trực tiếp nắm lấy kéo tới bàn tay lớn, ở đối phương sắc mặt đại biến trong nháy mắt, sức mạnh bàng bạc dâng trào ra!

Người trung niên kia kêu thảm một tiếng, kêu rên lên, cánh tay trực tiếp nát tan, ngã nhào trên đất!

Nữ tử mang đến những người khác sắc mặt biến đổi lớn, không chờ bọn họ phản ứng lại, Vương Bảo liền một phát bắt được trọn mắt ngoác mồm nữ tử, sau đó, một đạo quát lớn cuồn cuộn mà ra, "Cút!"

Sóng khí cuồn cuộn!

Hư không rung động!

Nữ tử bên người những người còn lại, rên lên một tiếng, bay ngược ra ngoài, mỗi cái thổ huyết!

Bọn họ đều là Khí Hải cảnh tu vi, há có thể là Vương Bảo đối thủ.

Mà nữ tử, nhưng là bị Vương Bảo kéo vào gian phòng, đóng cửa sau khi, tầng tầng vỗ một cái vai, lạch cạch một tiếng, quỳ trên mặt đất.

Lòng bàn tay ánh sáng (chỉ) ấn lóe lên.

Trấn phong lực lượng, nhường nữ tử không thể động đậy!

"Diệp Đông, ngươi cái này tiện nô, ngươi dám động thủ với ta? Mau thả ta ra!"

Vương Bảo nhìn chằm chằm nữ tử, cười lạnh nói, "quỳ được rồi! Cũng câm miệng cho ta! Nói thêm nữa một chữ, lão tử mạnh ngươi!"

Nữ tử trợn mắt ngoác mồm, bản năng lẩm bẩm nói, “ta... Ta là muội muội ngươi...”

“Quản ngươi đúng hay không! Như thế gian!” Vương Bảo tà mị cười.

Nữ tử rùng mình, sợ hãi nhìn Vương Bảo, đặc biệt là chú ý tới Vương Bảo vẻ mặt, càng là suýt chút nữa té xỉu!

Má ơi!

Ma ma nha!

Ta nhỏ ma ma nha!

Mau tới cứu cứu ta với, này tiện con quả thực điên rồi...

------oOo------

Chương 102: Đánh tới đến rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử gọi Diệp Hương Hương.

Là Vũ ôn hầu đại phu nhân Chương thị con gái.

Không biết là phu nhân không góp sức, vẫn là chính mình không góp sức, Vũ ôn hầu cưới vài phòng phu nhân, nhưng chỉ có đại phu nhân cùng nhị phu nhân có dòng dõi, trong đó đại phu nhân sinh Diệp Hương Hương, nhị phu nhân thắng rồi nhi tử Diệp Thắng Thiên.

Vốn là, đại phu nhân cũng đã tuyệt vọng, Vũ ôn hầu vừa chết, phỏng chừng chi thứ hai sẽ chấp chưởng Vũ ôn hầu phủ!

Thế nhưng.

Vạn vạn không ngờ tới, ra thất công chúa chiêu rể cái này biến cố.

Càng không có nghĩ tới, Vũ ôn hầu vẫn còn có một cái con riêng.

Chương thị quyết tâm tâm, phái người trong bóng tối cấu kết Nhạn Sơn Đạo, muốn giết Diệp Đông, đến thời điểm, Diệp Thắng Thiên không đi tham gia, cũng nhất định phải tham gia.

Chấp chưởng Hầu phủ, càng là một chuyện cười.

Đáng tiếc a!

Trời không chiều ý người.

Diệp Đông đụng tới Vương Bảo, lại như là con cá đụng tới biển rộng, như cũ tiêu sái.

Chuyện này Diệp Hương Hương không biết, nhưng là, Diệp Hương Hương không ngu ngốc, cũng biết chỉ cần Diệp Thắng Thiên tham gia thất công chúa chiêu rể, tuẫn táng sau khi, làm chỉ còn lại Vũ ôn hầu huyết thống, Hầu phủ chính là mình!

Chiêu rể khiến truyền đến thời điểm, Diệp Hương Hương được kêu là một cái kích động, kích động chợp mắt ma.

Thế nhưng sau đó tin tức, lại như là một thùng nước lạnh từ đỉnh đầu dội xuống.

Nàng cha Vũ ôn hầu vẫn còn có con riêng.

Nói cách khác, mộng, nát!

Vỡ tan!

Diệp Hương Hương được kêu là một cái khí a, khí nổ đều!

Nghe được Diệp Đông trở lại Hầu phủ ở trong, Diệp Hương Hương không nhịn được, vậy thì tìm đến Diệp Đông phiền phức đến rồi!

Chỉ là.

Diệp Hương Hương hiện tại rất hối hận.

Tức giận, hơi động cũng không dám động, tuy rằng nàng vốn là không thể động đậy, thế nhưng, Diệp Hương Hương coi như có thể động, nàng cũng không dám động đậy.

Chính hắn một tiện nghi ca ca...

Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!,

Ánh mắt kia, thần thái cái gì, không phải đang nói đùa a!

Mạnh chính mình a!

Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

Vương Bảo ngáp một cái, trở lại trên giường, chuẩn bị ngủ cái hấp lại giác.

Thế nhưng cũng không lâu lắm, cửa phòng liền đột nhiên bị đẩy ra, sau đó, Vũ ôn hầu bạo Kuma (gấu) bình thường thân thể, xuất hiện ở cửa.

“Hương Hương... Ngươi...”

Vũ ôn hầu nhìn quỳ trên mặt đất Diệp Hương Hương, một mặt mộng bức.

Mà Diệp Hương Hương thì lại phảng phất chịu đến to lớn kích thích, rít gào nói, “cha! Cha! Nhanh cứu ta a! Hắn, hắn nghĩ...”

Diệp Hương Hương vốn là muốn nói, Vương Bảo muốn gian chính mình.

Nhưng là.

Dù sao cũng là cô gái.

Làm sao đều không nói ra được.

Chỉ có thể rít gào nói, “hắn nghĩ bắt nạt con gái! Ô ô ô, hắn xấu thấu! Tiện nô! Tiện nô!”

Lúc này Vương Bảo đã đi tới.

Híp mắt lại, tựa như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm Diệp Hương Hương, Diệp Hương Hương tiếng thét chói tai im bặt đi.

Sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Vũ ôn hầu cuối cùng cũng coi như là hoàn hồn, vừa nãy nghe được hạ nhân bẩm báo, Vũ ôn hầu còn có chút khó có thể tin, hiện tại vừa nhìn, Vũ ôn hầu nhất thời khiếp sợ.

Đối với Diệp Đông cái này con riêng, Vũ ôn hầu căn bản không coi là chuyện to tát, dù sao chỉ là ở biên quan một lần say rượu bắn súng, tuy rằng bên trong bia, nhưng là, rất nhanh hắn liền điều đi rồi, chỉ là sau khi trở lại nhận được một phong thư, nói mình có con trai.

Khi đó Vũ ôn hầu hoạn lộ chính tráng, lại muốn cưới vợ đại phu nhân, không muốn tự mình cõng cảnh có chỗ bẩn, vì lẽ đó không lại quản.

Thế nhưng hiện tại, Vũ ôn hầu đột nhiên ý thức được, chính mình khả năng sai rồi!

Diệp Hương Hương mấy tên hộ vệ, thực lực cao nhất đã là Khí Hải hậu kỳ, nhưng là, nghe những người kia nói, dĩ nhiên không có ai là một chiêu chi địch!

Nói cách khác, chính mình cái này "Nhi tử", thực lực tối thiểu cũng phải là Khí Hải đỉnh cao!

Tối hôm qua Vũ ôn hầu căn bản không có kiểm tra.

Lúc này nhìn kỹ, càng thêm khiếp sợ phát hiện, chính mình căn bản không nhìn ra "Nhi tử" sâu cạn.

"Cha..."

Diệp Hương Hương oan ức kêu gào.

"Cút!"

Vũ ôn hầu trong lòng buồn bực, không nhịn được mắng to một tiếng, mà Diệp Hương Hương nhưng là oan ức cực kỳ nói rằng, "cha, con gái không thể động..."

Vũ ôn hầu hơi nhướng mày, đưa tay hướng về Diệp Hương Hương trên bả vai vỗ một cái, chân nguyên chảy vào, cũng cảm giác được một luồng thần bí lá chắn, lúc này giật mình cực kỳ, chỉ là nhường hắn càng thêm giật mình, còn ở phía sau, lấy hắn Thần Phủ đỉnh cao tu vi, man lực xông tới

bên dưới, cái kia lá chắn thình lình vị nhưng bất động.

“Ngươi...”

Vũ ôn hầu ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

“Thủ đoạn nhỏ thôi!”

Vương Bảo nhàn nhạt cười, trực tiếp chỉ tay một cái, một ánh hào quang đi vào Diệp Hương Hương trong cơ thể.

Diệp Hương Hương cảm thấy mình có thể động, có điều, nàng cuối cùng cũng coi như không phải não tàn, biết rồi Vương Bảo không dễ trêu chọc, nhịn xuống sự thù hận, im lìm không một tiếng mau mau chạy trối chết.

Vũ ôn hầu hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo cũng nhìn Vũ ôn hầu.

Sau nửa ngày.

Vũ ôn hầu thăm dò nói rằng, “Đông Nhi, ngươi... Ngươi lẽ nào bái vào người nào dưới trướng?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “nào có! Chỉ là gặp may đúng dịp, kết bạn một đám huynh đệ, ngơ ngơ ngác ngác trong lúc đó, học không ít đồ vật! Hầu gia, chuyện tối ngày hôm qua, ta đáp ứng rồi! Ngươi cứ yên tâm đi!”

Vũ ôn hầu trong lòng đột nhiên chìm xuống.

Từ Vương Bảo trong lời nói, Vũ ôn hầu nghe ra rất nhiều, một cái, là “Nhi tử” sau lưng có người.

Mặt khác, nhưng là xa lánh.

Tối hôm qua một mực cung kính, lo sợ tát mét mặt mày, lẽ nào, đều là

trang?

Nếu là như vậy.

Cái này cần là bao sâu lòng dạ? Ngay cả mình, đều không nhìn ra?

“Ta còn muốn nghỉ ngơi, Hầu gia mời trở về đi!” Vương Bảo không chút khách khí hạ lệnh trục khách.

Ngược lại lão hỗn đản kia yêu cầu chính mình, hà tất với hắn khách khí như vậy.

Lại nói, loại này đồ đáng chết, cũng tội gì khách khí với hắn.

Vũ ôn hầu trầm mặc, hắn phát hiện, sự tình có chút mất đi tầm kiểm soát của mình, hắn là cái người cẩn thận, ở không nháo rõ ràng trước, Vũ ôn hầu quyết Định Tĩnh coi đổi.

Vì lẽ đó, Vũ ôn hầu lạnh lùng quật ngã câu tiếp theo “Thu lại một hồi”, liền đạp bước rời đi.

Vương Bảo bĩu môi, trực tiếp khép cửa phòng lại.

Mèo yêu đi lên, tức giận nói, “Meo cái meow, meo gia thật muốn cào hắn!”

Vương Bảo liếc mèo yêu một chút, không vui nói, “Ngươi còn có thể cào chết hắn? Ta có thể cảnh cáo ngươi, đừng chậm trễ ta trang bức, bằng không ta không để yên cho ngươi!”

Mèo yêu khí nói thầm, “Trang bức phạm!”

...

...

Trở lại thư phòng.

Vũ ôn hầu ngay lập tức sẽ đem vết sẹo trung niên kêu lại đây.

Sau đó bắt đầu hỏi dò Diệp Đông ở biên quan sự tình.

Vết sẹo chịu đến Chương thị dặn dò, không dám nói cùng nhạn đến núi sự tình, có điều ở biên quan sự tình, đúng là không có ẩn giấu.

Nghe Vũ ôn hầu, là càng ngày càng phát lạnh.

Tất cả các loại, đều kể rõ Diệp Đông bình thường, thậm chí, mệnh tốt đến hiện tại không chết, cũng là tổ tiên che chở, nhưng là.

Rõ ràng cùng hiện tại không hợp a!

Hắn chứng kiến, là một cái bụng dạ cực sâu, có thần bí thủ đoạn, thực lực không thấp, thiên phú cực cao nhi tử.

Thế nhưng vết sẹo trung niên nói tới, nhưng là một cái điếu ti nhi tử!

Lẽ nào này mười tám năm đến, Diệp Đông đều là trang?

Như vậy hiện tại, vì sao không xếp vào?

Là muốn để cho mình nhìn thấy xuất sắc chỗ, để cho mình coi trọng sao?

Vũ ôn hầu nghĩ đến rất nhiều, phất tay nhường vết sẹo trung niên đi ra ngoài, chính mình ở thư phòng ở lại: Sững sờ rất lâu.

Sau đó.

Từng đạo mệnh lệnh truyền đạt.

Đầu tiên là phúc lợi.

Diệp Đông hưởng thụ hầu con cao nhất đãi ngộ, so với con thứ hai Diệp Thắng Thiên cũng cao hơn ba phần mười.

Sau đó là địa vị cảnh cáo.

Từ đó sau khi, Diệp Đông địa vị cùng Diệp Thắng Thiên tương đương, đồng thời chính là con trưởng đích tôn, bên trong phủ nô bộc như có chút bất kính, giết không tha!

Từng đạo mệnh lệnh, nhường Vũ ôn hầu phủ náo loạn.

Ai cũng không nghĩ tới, Vũ ôn hầu dĩ nhiên sẽ truyền đạt mệnh lệnh như vậy, ai cũng biết Diệp Đông trở về, là vì cái gì, vốn là, ai cũng cho rằng, Diệp Đông ở Hầu gia trong mắt, sẽ cùng với rác rưởi bình thường, tiện tay liền vứt, thế nhưng hiện tại.

Này giời ạ thực sự là đau "bi" a!

Bỗng nhiên thêm ra một cái chủ nhân, hơn nữa tục truyền nói, chủ mới con tính khí rất kém cỏi, này nếu như hầu hạ không được, chết liền một chữ.

Cũng là ở bầu không khí như thế này bên trong.

Vương Bảo ra ngoài.

Sau một canh giờ.

Chính đang thư phòng nghĩ tâm sự Vũ ôn hầu, nghe được lấy hắn nhường hắn hãi hùng khiếp vía tin tức, "Sau... Hầu gia, việc lớn không tốt, Diệp Đông thiếu gia hắn... Hắn cùng Trần quốc công đại công tử đánh tới đến rồi..."

------oOo------

Chương 103: Mặt cũng không muốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ ôn hầu miệng lưỡi đều run cầm cập lên.

Nổi trận lôi đình!

Khí run lẩy bẩy!

Hắn là Vũ ôn hầu, là Hầu gia!

Thế nhưng Trần quốc công, địa vị chỉ đứng sau vương tộc, là công tước, địa vị cao hơn hắn ròng rã một cấp độ, mấu chốt nhất chính là, Đại Kiền vương triều chỉ có tam công, nhưng lại lấy Trần quốc công nhất là có thù tất báo.

Trần quốc công lão làm đến con, lại một năm nữa một thai, sinh ba con trai, trong ngày thường đối với ba con trai bảo bối che chở, ai chọc con trai của hắn, so với chọc hắn đều muốn hỏa!

Mã Đức!

Đây là muốn lật trời a!

Vũ ôn hầu lập tức mang người chạy vội ra ngoài, ra ngoài sau khi mới nhớ tới đến, chính mình cũng không có hỏi ở nơi nào lên xung đột, nổi giận rống to nói, “còn không dẫn đường!”

“Phải! Là!”

Dưới sắc mặt người trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, liên tục lăn lộn lảo đảo chạy vội đi ra ngoài.

...

...

Lâm Phúc Nhai.

Hơn một nửa cái đường phố đều là yên lặng như tờ.

Mọi người tránh lui hai bên, vẻ mặt e ngại nhìn trung ương nơi hai nhóm người.

Trong đó một phương tự nhiên là Vương Bảo, chỉ có hắn cùng mèo yêu hai cái cộng thêm một cái Vũ ôn hầu phủ hộ vệ.

Một phe khác, rất nhiều người, người cầm đầu là cái hơn hai mươi tuổi thanh niên, phía sau theo, một nửa là tùy tùng, mặt khác một nửa, nhưng là hộ vệ, tiền hô hậu ủng rất khí thế.

Vị này chính là Trần quốc công đại thiếu gia Trần Tiến!

Đi Vũ ôn hầu phủ bẩm báo hộ vệ kỳ thực nói nghiêm trọng.

Song phương hiện tại còn không đánh tới đến đây.

“Tránh ra!”

Trần Tiến sắc mặt tái xanh nhìn Vương Bảo, lạnh quát.

Xung đột nguyên nhân, không phải cái khác, chính là đổ đường!

Trần Tiến mang người đi tới, liền bị Vương Bảo trạm (đứng) ở trên đường phố ương ngăn cản đường đi, những người khác bình thường đụng tới hắn, đã sớm tránh không kịp, nhưng là, Vương Bảo chính là không né!

Nhường hắn Trần Tiến chuyển đường tách ra?

Vậy hắn vẫn là Trần Tiến sao?

Vương Bảo hộ vệ bên cạnh trên mặt mang theo cười lấy lòng, nói rằng,

“Tiểu Quốc Công, chúng ta vậy thì đi! Vậy thì đi!”

Dứt lời.

Lôi kéo Vương Bảo, cầu xin nói, “đại thiếu gia, đi thôi! Đi thôi! Tiểu cầu ngài!”

Vương Bảo vị nhưng bất động.

Mèo yêu lười biếng nhướng mắt lớp vỏ.

Trần Tiến tức giận ngược cười, nói rằng, “tạc cái nghe nói Vũ ôn hầu phủ đến rồi cái con riêng, nhìn dáng dấp là vì thất công chúa chiêu rể, vạn vạn không ngờ tới, còn là một ngốc loại!”

Vương Bảo không vội không phiền, chắp tay ở phía sau, thản nhiên nói rằng, “tiểu tử, ngươi có bệnh! Ta có thể trị! Cầu ta, ta có thể sẽ giúp ngươi!”

Trần Tiến một mặt mộng bức.

Mã Đức!

Ta...

Ta rất sao có bệnh?

Cũng thật là không mở miệng làm người tức giận, vừa mở miệng tức chết người!

Bốn phía mọi người, thương hại nhìn Vương Bảo.

Tuy rằng Vũ ôn hầu ở Vương Thành cũng là quý tộc, thế nhưng, há có thể cùng Trần quốc công so với?

Lần này xem như là đem trần đại thiếu đắc tội tàn nhẫn.

Trần Tiến khí con ngươi đều có chút ửng đỏ, mặt âm trầm nói rằng, “khá

lắm, vốn định cho Vũ ôn hầu một bộ mặt! Thế nhưng hiện tại, coi như là Vũ ôn hầu đích thân tới, lão tử cũng phải dạy cho ngươi một bài học!”

“Cho ta...”

Nói phất tay một cái, liền muốn hạ lệnh.

Có điều, nói còn chưa dứt lời, liền nghe đến Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “ngươi đúng hay không tiên thiên tâm mạch thiếu tổn? Khí huyết cung ứng không được? Tu luyện lên, làm nhiều công ít? Bệnh này rất là hiếm có: Yêu thích, tiên thiên nguồn bệnh, đan dược khó trị, nhưng đối với?”

Trần Tiến kinh ngạc đến ngây người!

Phía sau hắn một đám người bên trong, mấy cái trung niên càng là lộ ra vẻ hoảng sợ.

Trần Tiến hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, ngơ ngác không nói gì.

Bởi vì Vương Bảo, nói một điểm đều không sai.

Hắn bệnh này, không chỉ chính hắn có, hắn hai cái huynh đệ, cũng có!

Trần quốc công vì sao như thế thương tiếc bọn họ, chính là mang trong lòng áy náy, vì bệnh này, Trần quốc công không biết tìm bao nhiêu y sư,

Thậm chí, mang theo bọn họ đi tới một chuyến Thần Đan Tông.

Đáng tiếc, Thần Đan Tông tuy rằng có biện pháp, nhưng mở ra đến đánh đổi, nhưng là nhường Trần quốc công tuyệt vọng.

Mãi cho đến hiện tại, Trần quốc công còn đang vì Thần Đan Tông điều kiện mà nỗ lực.

Chuyện này, cũng là bí mật, ngoại trừ có hạn mấy người biết, căn bản

không có truyền đi.

Tên trước mắt này, hôm qua mới vào thành, càng là sẽ không đã sớm biết việc này, nói cách khác, hắn đây là nhìn ra?

Liền rất sao kiểm tra đều không kiểm tra.

Liền nhìn ra rồi?

Hắn còn có biện pháp giải quyết?

Trần Tiến nuốt ngụm nước bọt, lửa giận cấp tốc tan rã, sau đó, Trần Tiến ngột ngạt vẻ kích động, tiến lên một bước, chắp chắp tay nói rằng, "huynh... Huynh đệ, ngươi thật có thể giải quyết ta bệnh?"

Vương Bảo cười không nói.

Hắn có thể chữa bệnh sao?

Đương nhiên có thể!

Hắn còn chuẩn bị đem thất công chúa đều chữa lành.

Tinh luyện hệ thống vạn vật đều có thể tinh luyện, đương nhiên cũng có thể tinh luyện người khác, một cái tinh luyện vứt ra, tuy rằng cần Trần Tiến đồng ý, thế nhưng Trần Tiến thân thể thiếu hụt, trực tiếp bạo lộ ra.

Điều này làm cho Vương Bảo ám vui cười không ngớt, thiếu cái gì đến cái gì, hiện tại, chính mình chính là y sư, vẫn là tuyệt thế loại kia, "Diệp Đông quật khởi", liền do hàng này bắt đầu.

Trần Tiến nhìn thấy Vương Bảo không nói lời nào.

Nhất thời rõ ràng cái gì.

Khom người, Trần Tiến nghiêm nghị nói, "huynh đệ, vừa nãy là ta sai rồi! Xin tha thứ!"

Vương Bảo cuối cùng cũng coi như mở miệng, nhạt âm thanh nói, “ngươi vừa nãy gọi ta cái gì?”

Trần Tiến vẻ mặt cứng đờ.

Hồi tưởng vừa nãy, chính mình có vẻ như mắng đối phương một câu “Ngốc loại”!

Nhìn Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười vẻ mặt, Trần Tiến cắn răng, đầu óc Thiên nhân giao chiến.

Cuối cùng, vẫn là lý trí chiếm cứ thượng phong.

Đại gia!

Mặt, mặt là cái rắm gì!

Hắn cha vì huynh đệ mấy cái, mệnh cũng không muốn, chính là vì tập hợp đủ Thần Đan Tông điều kiện, thế nhưng, đời này cũng không biết có thể hay không đủ.

Hiện tại.

Có biện pháp giải quyết, dù cho không biết đến cùng có thể hay không giải quyết.

Nhưng là.

Tóm lại là có hi vọng.

Lão tử mặt không muốn, được chưa?

Tâm tư lưu chuyển.

Trần Tiến trong giây lát cúi đầu nói rằng, “huynh đệ, vừa nãy là ta miệng tiện, ngươi coi như ta mắng chính là chính mình, được chưa? Ta mới là

ngốc loại! Quả thực thật quá ngu xuẩn!”

Bốn Chu Tĩnh lặng lẽ.

Mà bay chạy tới rồi Vũ ôn hầu, nghe được, cũng là Trần Tiến một câu nói sau cùng này, trong lúc nhất thời, mộng bức tại chỗ.

Mã Đức!

Trần quốc công nhi tử, ở chính mình “Nhi tử” trước mặt nhận sợ làm ngốc loại?

A phốc!

Vũ ôn hầu phủ đúng hay không muốn leo lên phá dỡ đại đội danh sách...

Cả người run lập cập.

Vũ ôn hầu giận dữ hét, “Diệp Đông, ngươi làm gì chứ? Còn không mau cho Trần công tử xin lỗi?”

Nhanh chân chạy tới!

Vũ ôn hầu nổi giận đùng đùng.

Gầm lên giận dữ, nhường rất nhiều người đều là cả người run lên.

Vương Bảo hé mắt, hờ hững nhìn Vũ ôn hầu, sau đó, liền cười hì hì nói, “Hầu gia nhường ta xin lỗi, ta xin lỗi là được rồi, Trần thiếu đúng không? Xin lỗi nhiều không nổi nha! Vừa nãy nhiều có đắc tội! Xin tha thứ!”

Trần Tiến ngẩn ngơ.

Sau đó.

Chính là vô cùng nổi giận!

Không phải là bởi vì Vương Bảo, đương nhiên là bởi vì Vũ ôn hầu!

Tê liệt!

Vũ ôn hầu đại gia ngươi!

Ngươi cái này lão già khốn nạn, nhị sỏa tử!

Ngươi làm lông gà làm cộng lông a? Lão tử vừa cũng không muốn mặt, lúc này mới đạt được vị này gia tha thứ, ngươi lại la ó, vừa đến đã cho ta toàn bộ phá hoại!

Nhường ngươi "Nhi tử" nói xin lỗi ta?

Ta con mẹ nó nhận được lên sao?

------oOo------

Chương 104: Lẽ nào là tà thuật?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Tiến khóc không ra nước mắt.

Từ vừa nãy tiếp xúc ngắn ngủi, Trần Tiến liền nắm chắc Vương Bảo thuộc tính.

Vậy thì là...

Thù rất dai!

Loại này thù dai gia hỏa, bị ép hướng mình xin lỗi, chính mình còn muốn xin người ta chữa bệnh?

Đại gia, thật trị, không bệnh cũng trị ra bệnh đến rồi!

Cả người đột nhiên kịch liệt run run một cái.

Trần Tiến hô hấp dồn dập, một mặt sự thù hận nhìn Vũ ôn hầu, liền tối thiểu lễ nghi đều không để ý, gầm nhẹ nói, "khe nằm! Hầu gia, ta Trần Tiến không đắc tội qua ngươi chứ?"

Vũ ôn hầu trong lòng căng thẳng, còn tưởng rằng Vương Bảo đem Trần Tiến đắc tội tàn nhẫn, vội vã nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "Trần công tử yên tâm, ta vậy thì mang nghiệt tử về nhà, quay đầu lại nhất định sẽ..."

"Sẽ đại gia ngươi a!"

Trần Tiến đều bạo thô miệng.

Vũ ôn hầu trợn mắt ngoác mồm.

Trần Tiến rít gào nói, "làm gì? Ngươi đến cùng muốn làm gì? Diệp huynh

thật tốt người? Hắn mắng ta nên, hắn đánh ta ta được, có chút lời oán hận, vậy chính là ta Trần Tiến không biết điều!”

“Bắt đầu từ bây giờ, Diệp huynh chính là đại ca ta, ai cùng đại ca ta không qua được, chính là theo ta Trần Tiến không qua được, theo ta Trần Tiến không qua được, chính là cùng Trần quốc công phủ không qua được!”

“Vũ ôn hầu, mời ngài không muốn sai lầm! Cẩn thận cha ta cùng ngài liều mạng!”

Trần Tiến dõng dạc.

Mà Vũ ôn hầu bối rối nửa ngày, phản ứng lại, gò má kịch liệt co rúm, một cái lão huyết suýt chút nữa bão táp mà ra.

Phốc a!

Hắn đây mẹ tình huống gì a?

Này Trần gia đại thiếu là ngu ngốc vẫn là sao nhỏ? Ngươi cái này gọi là nói cái gì lời a? Tiểu tử này lẽ nào rửa cho ngươi não hay sao?

Bốn phía mọi người vây xem, cũng kinh rơi mất một chỗ cằm, bất quá bọn hắn so với Vũ ôn hầu biết đến nhiều, cảm thấy tất cả những thứ này khả năng cùng Trần Tiến bệnh có quan hệ.

Nói cách khác, Trần Tiến đại thiếu gia, thật sự có bệnh?

“Đại ca!”

Trần Tiến một mặt chân thành quay về Vương Bảo chắp chắp tay, nói rằng, “ngài đừng nóng giận! Ngàn vạn tuyệt đối đừng tức giận! Trước ta nhiều có đắc tội, thế nhưng chuyện này, ta nhất định sẽ cho đại ca một câu trả lời! Việc này không nên chậm trễ, ta này liền trở về chuẩn bị áy náy lễ! Quay đầu lại đi Vũ ôn hầu phủ nhận lỗi tạ tội!”

Dứt lời.

Trần Tiến cũng không dám trì hoãn thêm.

Chỉ lo Vũ ôn hầu cái này lớn kẻ ngu si lại nói ra cái gì yêu thiêu thân lời đến.

Mang người khom người lui bước.

Trần Tiến người ở bên cạnh, cũng là quay về Vương Bảo liền liền hành lễ, khách tức tới cực điểm.

Chỉ để lại Vũ ôn hầu cùng trong Hầu phủ người, ngổn ngang cực kỳ, khiếp sợ cực kỳ, ngơ ngác cực kỳ, vừa sợ sợ cực kỳ!

Mã Đức!

Này tình huống gì a?

Đại thiếu gia lẽ nào cho Trần Tiến thiếu gia rót cái gì canh hay sao?

Vẫn là nói, sẽ cái gì tà thuật?

Rất nhiều người nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt đều thay đổi, được kêu là một cái kính nể.

Mà Vũ ôn hầu, nhưng là tiến lên vài bước, đối với Vương Bảo thấp giọng nói, “tiểu tử ngươi giở trò quỷ gì?”

Vương Bảo rất là vô tội buông tay, nói rằng, “ta cũng không biết a, có điều Hầu gia, phỏng chừng Trần quốc công chẳng mấy chốc sẽ dẫn người lên Hầu phủ, ngươi nếu không, trở lại chuẩn bị một chút?”

Vũ ôn hầu biến sắc mặt.

Trừng Vương Bảo một chút, ngột ngạt nội tâm nghi hoặc, xoay người đạp bước rời đi, trước khi đi còn không quên nói rằng, “ngươi cũng mau mau về nhà! Không nên mất lễ nghi!”

Vương Bảo bĩu môi cười, thản nhiên tự đắc tiếp tục đi dạo phố trang bức xoạt tinh luyện giá trị.

...

...

Trần quốc công phủ.

Trần quốc công tuy rằng người giá trị tráng niên, thế nhưng, nhưng là một tấm nét mặt già nua, không biết đúng hay không sầu.

Vào giờ phút này, Trần quốc công trên mặt mang theo kích động, hai tay nắm bắt tay vịn đều là khẽ run, con ngươi đỏ đậm, nhìn đồng dạng kích động nhi tử Trần Tiến, run giọng nói, “nhi tử! Chớ cùng ngươi lão tử đùa giỡn! Đây là thật sự? Thật sự?”

Trần Tiến ngột ngạt kích động, nước mắt đều muốn bão tố đi ra, nói rằng, " là thật sự! Cha! Ta làm sao sẽ nắm chuyện như vậy đùa giỡn? Cái kia Diệp gia tiểu tử căn bản không chạm ta,

Xa xa như vậy vừa nhìn, ngăn cản đường đi của ta, liền biết rồi ta bệnh! Cái tên này, khẳng định có cái gì lớn lao tạo hóa, có bản lĩnh lớn bằng trời!"

Trần quốc công hít vào một ngụm khí lạnh, nửa ngày, mới hơi nhắm mắt, sau đó, đột nhiên vừa mở, trầm giọng nói, “lập tức đi Vũ ôn hầu phủ! Huynh đệ ngươi ba người bệnh, lão phu đời này, cũng không biết có thể hay không tập hợp đủ Thần Đan Tông điều kiện, coi như tập hợp được rồi, cũng vẻn vẹn chỉ có thể cứu trị một cái! Hơn nữa, các ngươi thời gian, căn bản không nhiều! Lão tử sinh các ngươi, là có lỗi với các ngươi, hiện tại, có biện pháp giải quyết, lão phu coi như không thèm đến xỉa cái mạng này, cũng yêu cầu tiểu tử kia cứu trị các ngươi!”

Trần Tiến rơi lệ!

Hắn cha đối với hắn huynh đệ ba người, là tình yêu của cha như núi!

Huynh đệ bọn họ ba cái, bởi vì cái này, một điểm ngăn cách đều không có, không biết khuyên Trần quốc công bao nhiêu lần, thế nhưng, Trần quốc công chính là không nghe!

Nhìn từ từ gầy gò phụ thân, bọn họ cũng đau lòng a!

“Cha! Không nên gấp gáp! Chúng ta trước tiên chuẩn bị một chút, tiểu tử kia chạy không được!” Trần Tiến khuyên nhủ.

Trần quốc công yên lặng, lắc đầu một cái, nói rằng, “không sai! Là lão phu cuống lên! Như vậy, lễ vật cha đi chuẩn bị, nửa khắc đồng hồ sau chúng ta xuất phát, còn có, nhi tử ngươi nhớ kỹ, xưng hô muốn biến đổi, bắt đầu từ bây giờ, gọi ân công!”

“Đương nhiên...”

Trần quốc công đột nhiên sắc mặt lạnh xuống, “Nếu như, tiểu tử kia là nắm lão phu mở bá, lão phu, sẽ làm hắn hối hận sống trên cõi đời này!”

...

...

Vũ ôn hầu rơi vào tình huống khó xử!

Hầu phủ phòng khách ở trong, Vũ ôn hầu ngồi ở chính thủ nơi, là các loại khó chịu, lại như là đệm trên có món đồ gì ở bò a bò giống như.

Hạ thủ người thứ nhất, là Trần quốc công!

Sau đó nghiêng về một bên chính là Trần Tiến.

Vốn là, lấy Trần quốc công thân phận, đến Hầu phủ hẳn là ngồi ở chính thủ, nhưng là, bất luận Vũ ôn hầu làm sao lễ nhượng, Trần quốc công một mực không cho đây.

Hơn nữa, cái kia khách khí, cái kia trên mặt cười, nhường Vũ ôn hầu tê cả da đầu, run sợ không ngớt!

Bất đắc dĩ, lúc này mới như vậy ngồi!

Chỉ là sau khi ngồi xuống, vừa nghe Vũ ôn hầu nói, Vương Bảo còn chưa có trở lại đây.

Trần quốc công liền bắt đầu đợi.

Cũng không có một chút nào nôn nóng, không có một chút nào bất mãn, liền phảng phất, chờ Vương Bảo, chuyện đương nhiên như thế.

Xem Vũ ôn hầu, là càng ngày càng lo lắng!

Mã Đức!

Tiểu tử kia.

Lẽ nào thật sự sẽ cái gì tà thuật? Còn có thể cách không hại người hay sao? Nếu không, tại sao hiện tại liền Trần quốc công, đều trúng chiêu?

Vũ ôn hầu được kêu là một cái gấp a!

Trần quốc công nguyện ý chờ.

Hắn mới không muốn các loại đây.

Tính cả Trần Tiến, phòng khách ba người, mặt đối mặt trầm mặc, mộng bức như thế, Trần quốc công đối với hắn, lại lạnh nhạt, chuyện này quả thật muốn đem Vũ ôn hầu dằn vặt điên rồi!

Vũ ôn hầu trong lòng có chút hối hận.

Sớm biết, liền trực tiếp đem "Nhi tử" cấm túc, hiện tại ngược lại tốt, này rất sao mới đến rồi một ngày, liền trực tiếp cùng Trần quốc công hữu liên luỵ, nếu như không có chuyện gì cũng là thôi, thật xảy ra chuyện, vậy thì là đại

sự, hắn Vũ ôn hầu, không phải là Trần quốc công đối thủ!

Nhưng vào lúc này.

Hạ nhân đến bẩm báo nói, “Hầu gia, đại thiếu gia trở về!”

“Mau mời...”

Bật thốt lên nói xong.

Vũ ôn hầu đã nghĩ đánh chính mình một cái tát!

Đại gia, đó là chính mình “Nhi tử”, xin mời cộng lông a?

Chỉ là, chẳng biết vì sao, Vũ ôn hầu trong lòng, nhưng là bịt kín một vệt bóng mờ, có loại khôn kể bất an, cảm giác này đột nhiên xuất hiện, đồng thời, càng ngày càng Liệt...

------oOo------

Chương 105: Tình yêu của cha như núi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn Vương Bảo nhàn nhã tiến vào phòng khách.

Vũ ôn hầu giận không chỗ phát tiết.

Ta ở này vô cùng lo lắng, lo lắng lo lắng, ngươi dĩ nhiên cùng người không liên quan như thế?

“Diệp Đông, ngồi xuống cho ta! Nghe theo Trần quốc công dặn dò, biết chưa?” Vũ ôn hầu uy nghiêm quát to một tiếng.

Chỉ là.

Nhường hắn không nghĩ tới chính là.

Vương Bảo đi vào.

Trần quốc công thình lình đứng lên, cái kia Trần Tiến càng là một mặt khiêm tốn quay về Vương Bảo chắp chắp tay, nói câu, “Ân công”!

Trần quốc công trên mặt mang theo nồng nặc nụ cười, chắp tay nói, “Diệp tiểu ca, lão phu trần Trấn Nam, lúc trước khuyển tử nhiều có đắc tội, Diệp tiểu ca không nên để ở trong lòng a!”

Vũ ôn hầu kinh ngạc đến ngây người!

Ma trứng!

Này rất sao là cái gì thần phát triển?

Đây chính là Trần quốc công a, Under One Person, trên vạn người Trần

quốc công?

Ngươi đường đường một cái quốc công, ngươi gọi ta “Nhi tử” tiểu ca?

Vũ ôn hầu suýt chút nữa thổ huyết, bỗng dưng thấp đồng lửa, nhưng một mực có nỗi khổ không nói được, khỏi nói nhiều chán ngán.

Vương Bảo cười cợt, nói rằng, “lão bá! Ta vẫn là gọi lão gia ngài bá đi! Ngài cũng không cần khách khí như thế, gọi ta Đông tử là được!”

Đối với cái này Trần quốc công, Vương Bảo vẫn có hảo cảm, không thể so không biết, so sánh giật mình, Vũ ôn hầu cùng này Trần quốc công so ra, vậy thì thật là cặn bã cấp bậc.

Người ta vì nhi tử, đều có thể như thế thái độ khiêm nhường, gọi là Vũ ôn hầu, hành sao?

Trần quốc công nụ cười trên mặt càng sâu, thở dài nói, “Đông tử! Thực không dám giấu giếm, khuyển tử trở lại trong phủ, nói cho ta ngươi có thể cứu trị hắn bệnh, ta phản ứng đầu tiên, chính là không dám tin tưởng!”

“Nhưng là, nghe hắn một nói tỉ mỉ, ta rõ ràng, Đông tử ngươi là có lớn người có bản lãnh!”

“Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi lần này giúp bá phụ một tay, bá phụ tất có nặng báo! Coi như là ngươi muốn bá phụ cái mạng này, lên đao Yamashita biển lửa, bá phụ lông mày đều không nháy mắt một hồi!”

Vương Bảo lông mày nhíu lại.

Đón lấy liền thẳng thắn dứt khoát nói rằng, “bá phụ nếu đều như vậy nói rồi, ta Diệp Đông đương nhiên sẽ tận tâm tận lực, hơn nữa, liền hướng ngài vì nhi tử phần này tâm, ta cũng không cần cái gì nặng báo, miễn phí cho Trần huynh trị liệu!”

Trần Tiến nuốt ngụm nước bọt.

Trần quốc công cũng là cả người chấn động, ánh mắt tinh mang bùng lên.

Chỉ có Vũ ôn hầu, cuối cùng cũng coi như là hậu tri hậu giác, rõ ràng cái gì.

Nguyên lai.

Trần Tiến có bệnh.

Mà một mực, "Nhi tử" có thể trị.

Chỉ là.

Vũ ôn hầu chau mày lên.

Căn cứ tin tức, "Nhi tử" căn bản chưa từng học qua y a, cũng không phải cái gì Đan sư, khe nằm, tiểu tử này...

Vũ ôn hầu mí mắt kinh hoàng.

Bản năng cho rằng, Vương Bảo là muốn hãm hại hắn!

Đùa Trần quốc công, một khi Trần quốc công nổi giận, Vũ ôn hầu phủ nhất định sẽ bị liên lụy.

Trong lúc nhất thời.

Vũ ôn hầu càng thêm lo lắng, có điều hắn học thông minh, biết nói nhiều tất lỡ lời, vì lẽ đó, vẫn chưa nói chen vào.

"Trần huynh! Lại đây!"

Vương Bảo quay về Trần Tiến ngoắc ngoắc tay.

Trần Tiến trái tim kịch liệt nhảy lên, kích động sắc mặt ửng hồng, tiến lên hai bước, hơi khom lưng, nói rằng, "ân công, phiền phức!"

Vương Bảo cười cười.

Tay hướng về Trần Tiến trên bả vai một đáp, sau đó liền nghiêm nghị nói, “ta muốn trước tiên kiểm tra một chút ngươi tình hình, không muốn phản kháng!”

“Rõ ràng!”

Trần Tiến cung kính gật gù.

Vương Bảo hé mắt, lần thứ hai tinh luyện Trần Tiến thân thể, bất quá lần này, bởi vì Trần Tiến cho phép, đã có thể tinh luyện xuống.

Trần Tiến tiên thiên tâm mạch bị hao tổn.

Nếu như muốn tinh luyện Trần Tiến thân thể, cái kia liền cần chữa trị Trần Tiến thân thể tổn thương.

Tiên thiên nguồn bệnh khó trị, không phải vậy Trần quốc công cũng không sẽ buồn rầu như vậy, có điều, đây chỉ là so ra, hệ thống chữa trị, thẳng tới nguồn bệnh, không muốn quá đơn giản.

Có điều này một làn sóng chữa trị, Vương Bảo cũng là đầy đủ tiêu tốn một ngàn tinh luyện giá trị!

Vương Bảo có chút đau lòng,

Cũng không có xoắn xuýt, không vì cái gì khác, coi như là vì Trần quốc công cái này lão cha đi.

Vương Bảo có thể cảm thụ đi ra, Trần quốc công sở nói thập phần chân thành, người ta vì nhi tử, là thật có thể đánh bạc mạng già đến.

“Được rồi!”

Vương Bảo thu tay về, đập đánh một cái bàn tay, sau đó, chắp tay ở phía

sau, cười híp mắt nhìn Trần Tiến.

Trần Tiến vẻ mặt cứng lại rồi.

Còn tưởng rằng Vương Bảo là đang đùa hắn.

Dù sao.

Này quá bất hợp lí.

Vương Bảo tay chỉ ở trên người hắn đáp không tới ba mươi hơi thở.

Vậy thì trị?

Mới vừa nổi giận hơn.

Trần Tiến đột nhiên cả người chấn động, nguyên bản gầy yếu trái tim, thình lình tràn ngập sức sống, từng luồng từng luồng cuồn cuộn tâm huyết theo kinh mạch lưu chuyển, trong nháy mắt, Trần Tiến cũng cảm giác được, chính mình khí huyết tựa hồ bỗng dưng tăng gấp mười lần!

Hô hấp dồn dập!

Trần Tiến con ngươi trở nên đỏ đậm, không ngừng thở dốc, kinh hãi nói không ra lời!

Mà vào giờ phút này Trần quốc công cùng Vũ ôn hầu, tương tự là kinh ngạc đến ngây người.

Đặc biệt là Vũ ôn hầu.

Vừa nãy trong nháy mắt đó, hắn lo lắng tới cực điểm, suýt chút nữa liền mắng to lối ra (mở miệng), có điều, Trần Tiến chớp mắt mà đổi sắc mặt, lại cứng rắn sinh ngừng lại hắn.

Trần Tiến không phải đầu đất.

Nếu như không có hiệu quả, chắc chắn sẽ không là phản ứng như thế.

Nói cách khác...

Vũ ôn hầu hít vào một ngụm khí lạnh, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

“Diệp tiểu ca...”

Trần quốc công lão lệ tung hoành, hai tay run rẩy, tiến lên một bước, cục xúc bất an.

Vương Bảo cười nói, “yên tâm đi, thật sự được rồi, không tin, bá phụ có thể kiểm tra một chút!”

Trần quốc công hít một hơi, hai mắt nhìn về phía nhi tử Trần Tiến, run giọng nói, “nhi tử, thế nào?”

Trần Tiến nước mắt bão táp mà ra, trực tiếp quỳ trên mặt đất, kêu rên nói, “cha! Được rồi! Thật sự được rồi! Ta có thể cảm giác được! Ta có thể cảm giác ra được! Trái tim của ta, toàn được rồi!”

Trần quốc công đột nhiên một cái mê muội.

Bao nhiêu năm?

Hắn lo lắng sợ hãi, hắn vì đó tự trách, ba con trai, là hắn to lớn nhất tâm bệnh, hắn ảo não hối hận, hắn cực kỳ căm hận Thương Thiên, tại sao lão thiên gia cho hắn ba con trai, rồi lại như thế trừng phạt hắn.

Hiện tại, hết thảy đều qua đi!

Qua đi...

“Ân công! Xin nhận lão phu cúi đầu!”

Trần quốc công bỗng nhiên ngẩng đầu, sau đó, phù phù một tiếng cho

Vương Bảo quỳ xuống, nhìn dáng dấp liền muốn dập đầu.

Vương Bảo mau tới trước, kéo Trần quốc công, nhìn tấm này ẩn chứa tang thương mặt, Vương Bảo thở dài nói, “bá phụ, ta nói rồi, không cần khách khí như thế, tình yêu của cha như núi, ngươi đáng giá ta làm như vậy! Này đều là ta phải làm!”

Trần quốc công kích động nói không ra lời, đứng dậy sau khi, trong miệng vẫn ở lẩm bẩm nói cảm tạ.

Bên cạnh.

Vũ ôn hầu lần thứ hai rơi vào tình huống khó xử!

Hắn thập phần khó chịu!

Vốn là, dựa theo đạo lý mà nói, “Nhi tử” trở thành Trần quốc công đại ân nhân, quá nên đốt nhang, hắn nên cực kỳ hưng phấn.

Đáng tiếc.

Hắn chính là không hưng phấn nổi.

Vương Bảo câu nói kia “Tình yêu của cha như núi”, còn ở bên tai vang vọng, trước mắt này tràn ngập ôn nhu một màn, càng là phảng phất từng đạo từng đạo lòng bàn tay, không ngừng hướng về trên mặt của hắn mãnh hô.

Hô hắn rất muốn thổ huyết!

Nhìn Vương Bảo.

Vũ ôn hầu lần thứ nhất hối hận rồi!

Sớm biết.

Sớm biết “Nhi tử” lợi hại như vậy, có bản lĩnh lớn như vậy.

Chính mình, nói cái gì cũng sẽ không đem con lớn nhất đẩy ra ngoài chịu chết!

Ảo não, xấu hổ, lại có chút bị làm mất mặt phẫn nộ.

Vũ ôn hầu chậm rãi ngồi vào trên ghế, ngơ ngác thất thần...

------oOo------

Chương 106: Đầy người chính khí?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ ôn hầu phản ứng, Vương Bảo chú ý tới.

Trong lòng không khỏi cười âm hiểm một tiếng.

Vậy thì không chịu được?

Hắc!

Lúc này mới chỉ là bắt đầu a!

"Ân công! Những này ngươi nhất định phải nhận lấy!"

Ôm một hồi Trần Tiến, Trần quốc công thập phần thành khẩn đưa cho Vương Bảo một cái nhẫn chứa đồ, nói rằng, "ta biết, những này không đủ! Thật không đủ! Thế nhưng ân công yên tâm, lão phu nhất định sẽ đem hết toàn lực, báo đáp lớn ân công!"

Nhẫn chứa đồ, Vương Bảo không có tiếp.

Hắn mới không thiếu tiền.

"Nhận lấy đi! Trước ta nói rồi không muốn thù lao! Vậy thì không được! Ngươi nếu như thành tâm cảm ơn ta, mời ta ăn bữa cơm là có thể!" Vương Bảo cười nói.

Trần quốc công cười khổ nói, "ân công, ngươi điều này làm cho lão phu, như thế nào cho phải? Ăn cơm là nên, thế nhưng này tạ lễ..."

"Thu hồi đến!"

Vương Bảo vẻ mặt nghiêm túc.

Chẳng biết vì sao, Trần quốc công nhìn Vương Bảo tấm này mặt nghiêm túc, lấy thân phận của hắn, đều sinh ra một tia sợ hãi, lắc đầu một cái, Trần quốc công thở dài nói, “thôi! Ân công sau đó phải có dùng đến lão phu địa phương, cứ mở miệng!”

Nhưng vào lúc này.

Trần Tiến đột nhiên ngột ngạt hưng phấn, nhỏ giọng nói rằng, “cha, còn có bọn đệ đệ...”

Trần quốc công ánh mắt mang theo kỳ ký, muốn nhường Vương Bảo tiếp tục giúp hắn trị liệu hai đứa con trai.

Không chờ hắn nói ra khỏi miệng.

Vương Bảo liền hiếu kỳ nói rằng, “xảy ra chuyện gì?”

Trần quốc công cười khổ nói, “ân công, thực không dám giấu giếm! Lão phu còn có hai đứa con trai, cùng Trần Tiến đều là giống nhau chứng bệnh, không biết...”

Vương Bảo bừng tỉnh, sau đó liền nói rằng, “đã như vậy, vậy thì đi thôi, đồng thời trị cũng chính là!”

Trần quốc công mừng như điên cực kỳ.

Trần Tiến cũng là kích động hỏng rồi.

Hai người một Naomichi tạ, Vương Bảo cười nói, “được rồi, đừng khách khí, mau dẫn đường!”

Trần quốc công gật gù, đối với Trần Tiến nói rằng, “nhi tử, ngươi mang ân công trước tiên đi phủ đệ!”

Trần Tiến cung kính cực kỳ, phía trước dẫn đường, mang theo Vương Bảo thẳng đến Trần quốc công phủ.

Mà Trần quốc công.

Chờ đến Vương Bảo hai người biến mất ở mi mắt.

Sắc mặt, đột ngột thay đổi, mặt không hề cảm xúc lên, hắn quay đầu, nhìn Vũ ôn hầu, lạnh lùng nói rằng, “Hầu gia!”

Vũ ôn hầu lập tức đứng lên đến, lo sợ tát mét mặt mày nói rằng, “quốc công không nên lộn nhào sát cho ta! Có việc xin phân phó!”

Trần quốc công châm chọc nói, “dặn dò? Ta sao dám dặn dò cho ngươi? Ta nghe nói, ân công chính là ngươi con riêng? Mười tám năm không quản sự, lần này tìm trở về, chính là vì thất công chúa chiêu rể?”

Dứt lời.

Trần quốc công đột nhiên âm lãnh nói rằng, “Diệp hầu gia, lão phu trước tiên cho ngươi thấu cái khí! Lần này ân công cho ta Trần Trấn Nam, ân cùng tái tạo, nếu là ngươi nghĩ bức bách ân công làm hắn chuyện không muốn làm, ha hả...”

“Đừng trách lão phu trở mặt với ngươi!”

Vừa dứt lời.

Trần quốc công trên người, một luồng sát khí lan tràn ra.

Chờ đến Trần quốc công rời đi phòng khách.

Vũ ôn hầu sắc mặt lúc trắng lúc xanh, thân thể run rẩy, chỉ chốc lát sau, liền sa sút tinh thần chửi bới lên.

“Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết! Phải làm sao mới ổn đây?”

...

...

Ở Trần quốc công phủ, Vương Bảo bị xem là chúa cứu thế, còn kém cung phụng lên.

Đồng dạng tiêu tốn một ngàn tinh luyện giá trị, trị liệu xong Trần quốc công hai đứa con trai sau khi, Vương Bảo ăn bữa nhàn cơm, trở lại Vũ ôn hầu trong phủ.

Đến trong phủ, Vương Bảo liền hướng chính mình sân đi đến.

Có điều ở trong sân, Vương Bảo nhưng nhìn thấy buồn cười một màn.

Diệp Đông đang ngồi ở trong sân, mèo yêu nằm nhoài hắn trước người trên bàn đá, thích ý ăn bánh ngọt.

Mà cẩm y ông lão, nhưng là gánh vác bắt tay, ở Diệp Đông trước mặt trang bức, ngược lại chính là các loại thổi, các loại chỗ tốt hướng về lên bắt chuyện.

Đổi làm Vương Bảo, đã sớm hận đi tới, thế nhưng lúc này Vương Bảo nhưng là Diệp Đông phẫn, tiểu tử này thành thật a,

Bởi vì sợ lòi, vì lẽ đó không nói một lời, nhưng là sắc mặt làm sao đều không che lấp được, đỏ bừng bừng cùng đại cô nương giống như.

Cẩm y ông lão vừa nhìn Diệp Đông dáng dấp kia, còn tưởng rằng "Vương Bảo" động tâm, trong lúc nhất thời trang càng mạnh.

Vương Bảo nhìn một hồi, liền đi tới.

Cẩm y ông lão lúc này mới câm miệng, giương mắt nhìn một chút Vương Bảo, không khỏi ngẩn ra.

Vương Bảo này ung dung không vội khí chất, cùng Diệp Đông so với, khu chớ quá lớn!

“Bảo...”

Diệp Đông nhìn thấy Vương Bảo, đại hỉ cực kỳ, có điều xưng hô bật thốt lên, liền lập tức câm miệng, chỉ phun ra một chữ.

Cẩm y ông lão ánh mắt tinh mang lóe lên.

Vương Bảo liền không đáng kể vung vung tay nói rằng, “không cần gạt hắn!”

Cẩm y ông lão từ trên xuống dưới đánh giá Vương Bảo một chút, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, “ngươi... Ngươi là tiểu hỗn đản?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “liền hướng danh xưng này, muốn ta cực phẩm hoa tuyết Chí tôn xa hoa đồ nướng? Nằm mơ đi thôi!”

Cẩm y ông lão một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Khe nằm!

Không phải là nướng lợn rừng sao?

Này một chuỗi lớn tên là ngươi tùy tiện bịa chuyện đi ra chứ?

“Tiểu tử ngươi đây là thủ đoạn gì? Thậm chí ngay cả lão phu đều không nhìn ra đầu mối? Đáng sợ như thế?” Cẩm y ông lão không lo được nhổ nước bọt, không nhịn được hỏi.

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “ta thủ đoạn nhiều lắm đấy, cũng phải nói cho ngươi a?”

Cẩm y ông lão tức đến nổ phổi, chỉ vào Vương Bảo quát, “Ta nói tiểu tử ngươi đừng được đà lấn tới? Lão phu thân phận gì? Không nói cái khác, lão phu tuổi để ở chỗ này, ngươi làm sao một điểm tôn lão kính ý đều không có?”

Vương Bảo tức giận nói, “Đó là ngươi già mà không đứng đắn trước!”

Hai người miệng pháo bắt đầu cuồng xoạt hình thức, có điều nửa ngày qua đi, hạ nhân lại đây bẩm báo, Vũ ôn hầu tìm Diệp Đông.

Vương Bảo chậm rãi hướng về Vũ ôn hầu thư phòng mà đi.

Nhìn thấy Vũ ôn hầu.

Vương Bảo hé mắt.

Vào giờ phút này ở Vũ ôn hầu trong thư phòng.

Thình lình còn có một người thanh niên, nhìn qua tuổi không lớn lắm, Vương Bảo hơi suy nghĩ, liền đoán ra thanh niên thân phận.

Mà thanh niên sắc mặt, nhưng là khó coi cực kỳ, lại có chút trắng bệch, nhìn về phía Vương Bảo thời gian, ánh mắt đầy rẫy dày đặc sự thù hận.

“Đông Nhi, ngồi đi!” Vũ ôn hầu vẻ mặt âm trầm nói.

Vương Bảo lười biếng ngồi vào Diệp Thắng Thiên đối diện.

Vũ ôn hầu trầm mặc nửa ngày, hít sâu một hơi, nói rằng, “Đông Nhi, vi phụ suy nghĩ rất lâu, quyết định lần này thất công chúa chiêu rể, liền để đệ đệ ngươi Thắng Thiên tham gia đi!”

Diệp Thắng Thiên cả người run rẩy.

Tuy rằng, vừa nãy Vũ ôn hầu đã đã nói với hắn, đồng thời, cứng rắn quát lớn qua hắn, thế nhưng, Diệp Thắng Thiên nhưng vẫn là không thể nào tiếp thu được, đỏ lên mặt gầm nhẹ nói, “cha! Cha! Ta là ngài con ruột a!”

Vũ ôn hầu ánh mắt tỏa ra một vệt sát khí, lớn mắng nói, “câm miệng!”

Diệp Thắng Thiên nghiến răng nghiến lợi.

Vương Bảo thấy thế, không khỏi lắc đầu một cái.

Này Vũ ôn hầu.

Đầu tiên là nhân tính lạnh mỏng.

Bây giờ càng là bại lộ cực kỳ ích kỷ bản tính.

Đây nhất định là sợ Trần quốc công gây sự với hắn a!

Khóe miệng lộ ra một vệt châm chọc.

Vương Bảo nhìn Vũ ôn hầu, đột nhiên đứng dậy, nghĩa chính ngôn từ phất tay một cái nói, “Hầu gia, không cần phải nói!”

Vũ ôn hầu ngẩn ra.

Diệp Thắng Thiên cũng là nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo cảm thán nói, “Thắng Thiên là đệ đệ! Nào có nhường đệ đệ chịu chết đạo lý? Thất công chúa chiêu rể, ta đi!”

Vũ ôn hầu cùng Diệp Thắng Thiên cùng nhau mộng bức.

Khe nằm!

Này đầy người chính khí vầng sáng bao phủ chính là cái gì quỷ?

“Liền như thế vui vẻ quyết định đi! Hầu gia, nếu như không có chuyện gì, ta trước tiên đi nghỉ ngơi! Ngày hôm nay bận bịu cả ngày, rất mệt!”

Vương Bảo dãn gân cốt một cái, nhanh chân rời đi thư phòng, lưu lại mộng bức Vũ ôn hầu phụ tử, nhìn nhau không nói gì...

------oOo------

Chương 107: Quá có thể trang bức chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ ôn hầu đang bị Vương Bảo phản ứng làm mộng bức thời điểm.

Trần quốc công cũng không nhàn rỗi.

Vương Bảo rời đi quốc công phủ sau khi, Trần quốc công liền sải bước thẳng đến vương cung.

Nhìn thấy Kiền vương!

Kiền vương trung niên dáng dấp, tổ tiên lập triều, hắn đây là đệ nhị đại.

Nhìn phía dưới Trần quốc công, Kiền vương trên mặt vẻ mặt, có chút lãnh mạc, nói rằng, "Trần quốc công, đến chuyện gì?"

Trần quốc công quỳ rạp dưới đất, cung kính nói, "Hồi bẩm vương thượng, lão thần có đại sự bẩm báo! Việc quan hệ thất công chúa!"

Kiền vương ánh mắt tinh mang lóe lên, "Làm sao? Ngươi là thay đổi chủ ý"

Trần quốc công nở nụ cười khổ.

Lần này thất công chúa chiêu rể, tuy rằng Kiền vương rơi xuống cưỡng chế lệnh, có điều hắn Trần quốc công công lao sặc sỡ, lấy giảm công lao cướp đoạt hết thảy công lao để đánh đổi, đổi lấy tam tử miễn chinh đãi ngộ!

Chuyện này, nhường Kiền vương rất tức giận, nhưng cuối cùng cũng coi như đáp ứng rồi!

"Vương thượng!"

Trần quốc công hít một hơi, vẻ mặt nghiêm túc nói, “Vương thượng ngài hẳn phải biết, lão thần tam tử, mỗi cái đều có tiên thiên tâm bệnh! Bao nhiêu y sư đều trị liệu không được! Đi chỗ đó Thần Đan Tông, trực tiếp mở ra một trăm vạn cực phẩm nguyên thạch đánh đổi! Nhường lão phu một lần tuyệt vọng!”

Kiền vương trầm mặc không nói.

Trần quốc công sự tình, ở hắn nơi này, không phải bí mật.

Trần quốc công dừng lại một chút, đón lấy nói rằng, “nhưng là hiện tại, lão thần tam tử bệnh! Được rồi! Toàn được rồi!”

Kiền vương hô hấp hơi ngưng lại!

Con ngươi không tự nhiên co rụt lại.

Trần quốc công hữu chút kích động lớn tiếng nói, “vương thượng! Cứu trị lão thần tam tử, chính là Vũ ôn hầu con riêng Diệp Đông! Người này gần đây mới bị Vũ ôn hầu đưa tới, phỏng chừng là muốn cho hắn tham gia thất công chúa chiêu rể, thế nhưng...”

“Ai có thể nghĩ tới, người này nghịch thiên cực kỳ! Một thân y thuật, có Thông Thiên triệt địa khả năng! Lão thần tam tử chứng bệnh, dĩ nhiên ở hô hấp công phu, liền bị hắn hoàn toàn chữa trị, thực sự là không thể tưởng tượng nổi!”

“Vì lẽ đó, lão thần đã nghĩ đến thất công chúa! Đồng dạng là tiên thiên chứng bệnh, ta nghĩ, này, hay là cái hi vọng!”

Kiền vương hít vào một ngụm khí lạnh.

Trong lòng có chút kinh hãi.

Tiên thiên tâm bệnh, hô hấp công phu, hoàn toàn chữa trị?

Nếu như trước mắt không phải Trần quốc công, Kiền vương đều muốn bạo

thô khẩu mắng to!

Có thể sao?

Này quá thái quá!

“Vương thượng! Bất luận làm sao, thử xem cũng bó tay, không phải sao?” Trần quốc công thở dài nói.

Hắn làm như thế, vì là Vương Bảo hết lòng.

Kỳ thực cũng là báo ân.

Nếu có thể chịu đến Kiền vương thưởng thức, tự nhiên sẽ một bước lên mây.

“Tuyên hắn vào cung!”

Càn Vương Tư tự vạn ngàn, có điều Trần quốc công, nhưng là không sai, bất luận làm sao, thử xem đều là không sai!

Nếu là.

Thật sự trị đây!

Hắn tiểu Thất, nếu như có chút chữa trị khả năng, hắn cũng sẽ không làm cưỡng chế chiêu rể quyết định này đến.

Nội tâm nhấc lên một vệt hi vọng, Kiền vương hơi nhắm mắt, trong đầu, là một cái nghiêng nước nghiêng thành, nhưng lại tiều tụy dung nhan.

...

...

Kiền vương lẫn nhau chiêu Vương Bảo.

Vẫn là suốt đêm lẫn nhau chiêu.

Điều này làm cho Vũ ôn hầu vừa là kích động, lại là thấp thỏm.

Dặn Vương Bảo rất nhiều chuyện, nhưng là nhìn Vương Bảo cái kia hững hờ sắc mặt, Vũ ôn hầu liền biết mình đây là ở tốn nước bọt.

Nhất thời giận dữ, lại phát không làm được, chỉ có thể chính mình sinh hờn dỗi.

Đi tới vương cung.

Uy nghiêm huy hoàng cung điện bên trong, Kiền vương ở trên cao nhìn xuống nhìn Vương Bảo.

Trần quốc công sắc mặt mồ hôi lạnh không khỏi chảy xuống, đứng dậy đi tới Vương Bảo bên người, nói rằng, “ân công, còn không mau quỳ xuống hành lễ?”

Vương Bảo liếc Trần quốc công một chút.

Quỳ xuống hành lễ?

Ha ha ha, không tồn tại!

“Vương thượng tìm ta có việc?” Vương Bảo quay về Kiền vương chắp chắp tay.

Trần quốc công gò má co rúm, trong lòng không khỏi thở dài một tiếng, trở lại chỗ ngồi.

Mà Kiền vương,

Nhưng là ánh mắt chìm xuống, ánh mắt chớp qua một vệt không vui, có điều lóe lên một cái rồi biến mất.

“Diệp Đông đúng không? Nghe nói ngươi trị Trần quốc công tam tử chứng

bệnh? Việc này có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng Trần quốc công tự mình bẩm báo, trẫm đương nhiên sẽ không hoài nghi!”

Kiền vương âm thanh bình thản, hoãn âm thanh mở miệng, thân thể hơi tiến lên, tiếp tục nói rằng, “ngày hôm nay chiêu ngươi đến đây, là muốn cho ngươi, cũng cho thất công chúa nhìn! Nếu như có thể trị hết thất công chúa, trẫm ban ngươi vạn Thế Vinh hoa!”

Vương Bảo lắc đầu một cái nói rằng, “cái gì vạn Thế Vinh hoa? Không cần như thế phiền phức! Thầy thuốc lòng cha mẹ, nhường thất công chúa đến đây đi! Có thể hay không trị, ta tìm tòi liền biết!”

Kiền vương khẽ cau mày.

Sau đó, dặn dò thị vệ, đi xin mời thất công chúa đến đây.

Rất nhanh, mấy cái lão phụ mang theo một cái mang theo khăn che mặt nữ tử, đi vào đại điện, ngồi ở lại thủ tịch.

Vương Bảo cũng không khách khí, tiến lên một bước, đứng ở nữ tử trước người.

Cô gái kia cả người run lên, tựa hồ bị kinh đến.

“Nhấc lên khăn che mặt đến!” Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Nữ tử thân thể có chút cứng ngắc, bên người nàng một vị phụ nhân trên mặt mang theo vẻ giận dữ, quát, “Làm càn! Nói như thế nào đây?”

Kiền vương hít một hơi, đối với Vương Bảo không hề quy củ, càng thêm tức giận.

Chỉ có điều, vì thất công chúa, tạm thời nhịn!

“Linh nhi, nhấc lên khăn che mặt nhường Diệp Đông nhìn một cái!” Kiền vương ôn nhu nói.

Thất công chúa trầm mặc nửa ngày, lúc này mới chậm rãi xốc lên khăn che mặt.

Xuất hiện ở Vương Bảo trước mặt, là một tấm thập phần đáng sợ mặt.

Nửa bên mặt gần như mục nát, đồng thời theo khăn che mặt xốc lên, còn toả ra kích thích khí tức.

Cũng khó trách có thể làm cho hơn trăm gần hầu hạ ói ra, dù là Vương Bảo, cũng là theo bản năng ánh mắt trốn lóe lên một cái!

Thất công chúa thập phần mẫn cảm, mím mím khóe miệng, ánh mắt chớp qua một vệt đau thương sắc, liền muốn thả xuống khăn che mặt.

Vương Bảo hé mắt, nói rằng, “không động tới!”

Thất công chúa thân thể chấn động, thấp giọng nói, “tiên sinh không sợ ta?”

Vương Bảo cười nói, “phong hoa tuyệt đại, xinh đẹp tuyệt trần, quay đầu lại cũng là Hồng Phấn Khô Lâu, dung nhan tuy có đẹp xấu phân chia, nhưng rơi vào không cùng người trong mắt, lại là không giống cảnh tượng, ta sợ ngươi làm chi?”

Thất công chúa ánh mắt chớp qua một vệt hiếu kỳ.

Vương Bảo thần sắc nghiêm túc lên, nói rằng, “ta muốn kiểm tra một chút, không muốn cự tuyệt!”

Thất công chúa gật gù.

Vương Bảo đưa tay, khoát lên thất công chúa trên bả vai, xem bên người nàng lão phụ sắc mặt khó coi cực kỳ.

Kiền vương cũng là rất là khó chịu.

Có điều, ai cũng không có phát tác, chỉ là tạm thời nhớ rồi.

Vương Bảo dùng tinh luyện hệ thống thử một chút, nhất thời khóe mắt vừa kéo.

Đại gia!

Thất công chúa cái này cũng là tiên thiên chứng bệnh, hơn nữa, là hiếm thấy tiên thiên độc xâm, loại độc này nếu bao nhiêu y sư đều không hiểu, tự nhiên là bá đạo cực kỳ.

Muốn chữa trị.

Đầy đủ cần năm ngàn tinh luyện giá trị!

Vương Bảo có chút đau lòng.

Trầm mặc nửa ngày, nhìn về phía Kiền vương, hỏi nói, "mạo muội hỏi một chút, này độc làm sao đến?"

Càn Vương Tư lượng một hồi, không có ẩn giấu, đột nhiên thở dài nói, "tiểu Thất mẫu thân sinh nàng thời điểm bị người hạ độc, đến nỗi hẹp hòi mới vừa sinh ra được, liền bị kịch độc xâm lấn, nàng mẫu thân, càng là nguyên khí đại thương, không quá hai ngày, liền hương tiêu ngọc vẫn!"

Thất công chúa con ngươi đỏ chót lên.

Kiền vương đột nhiên táo bạo lên, gắt gao nắm bắt tay vịn gầm nhẹ nói, "đều là trẫm sai! Nếu như trẫm lại tỉ mỉ một điểm, nếu như trẫm lúc đó ngay ở Thục phi bên người..."

Vương Bảo thử nhe răng.

Trong lòng than nhẹ một tiếng, sau đó đưa tay ở thất công chúa trên bả vai, đột nhiên vỗ một cái!

Thất công chúa cả người rung mạnh, vừa muốn giãy dụa, lại đột nhiên cảm giác được, trên gương mặt có chút hừng hực, giữa lúc nàng mờ mịt không rõ thời gian, liền nhìn thấy bên người lão phụ, âm thanh kinh sợ hét rầm

lên, “Chuyện này... Sao có thể có chuyện đó?”

Kiền vương càng là vô cùng kích động, đi tới thất công chúa bên người.

Trần quốc công cũng nhích lại gần, trên mặt mang theo vẻ hoảng sợ.

Liền nhìn thấy thất công chúa trên mặt, cái kia mục nát gò má, cấp tốc lột da, bóc ra, lộ ra như trẻ con bình thường bóng loáng da dẻ!

Xanh đen sắc mặt, hơi ửng hồng, lại như là một cái chín rục quả táo.

Thất công chúa vẫn là mờ mịt cực kỳ, mãi đến tận Vương Bảo thu tay về, thất công chúa mới theo bản năng mò hướng về mặt của mình!

Sau đó.

Thất công chúa liền ngây người!

Tới tay, là tơ lụa xúc cảm, không còn là cái kia đau thấu tim gan cái hố cùng sền sệt.

Lẽ nào...

“Trời ơi...”

Trần quốc công che ngực, lo lắng kích thích quá to lớn trực tiếp ngất đi, nuốt khẩu khí, đối với Vương Bảo cung kính nói, “Ân công thủ đoạn, thực sự là kinh thiên động địa, có thể nói tạo hóa công lao!”

Vương Bảo ha ha cười, “Thủ đoạn nhỏ thôi!”

Trần quốc công gò má mãnh đánh.

Bà lão kia có chút hoảng sợ.

Mà Kiền vương, nhưng là kinh hãi cực kỳ, lại có chút dở khóc dở cười!

Khe nằm!

Thủ đoạn nhỏ?

Ngươi nói ngươi đây là thủ đoạn nhỏ?

Phải biết, thất công chúa bệnh, Thần Đan Tông cũng không trị hết!

Bao nhiêu linh đan diệu dược, rắm dùng không có!

Nếu như, này còn chỉ là thủ đoạn nhỏ, cái kia cái gì mới có thể xưng là đại thủ đoạn?

Ngươi đây cũng quá có thể trang bức chứ?

(Oa nha! Chúc các vị huynh đệ năm mới vui sướng vui sướng vui sướng!)

------oOo------

Chương 108: Uất ức Vũ ôn hầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói thật, dù là Kiền vương kiến thức rộng rãi, bàn tay mười triệu người quyền sinh quyền sát, nhưng là, vào giờ phút này cũng là khá là kinh sợ.

Liền chưa từng gặp như vậy chữa bệnh!

Quá nhanh!

Khối làm người giận sôi.

Quá dễ dàng!

Dễ dàng khiến người ta khó có thể tin.

Nhưng là.

Nhìn mình tiểu Thất, Kiền vương ánh mắt lộ ra nhu hòa, biết tất cả những thứ này, không phải nằm mơ, đều là thật sự.

Cha và con gái hết sức kích động, thời khắc này Kiền vương, cũng không còn là Kiền vương, mà là một cái cha già.

Vương Bảo tấm tắc lấy làm kỳ lạ nhìn thất công chúa.

Hắn bị kinh diễm đến.

Trên mặt không có độc tố thất công chúa, lộ ra nàng diện mạo thật sự.

Nếu như nghiêng nước nghiêng thành là một giấc mơ huyễn khái niệm, như vậy nói, thất công chúa liền đưa cái này mộng ảo, đưa vào trong hiện thật.

Tuyệt mỹ dung nhan.

Hơn nữa điềm đạm đáng yêu vẻ mặt.

Này thất công chúa, quả thực là Câu Hồn Đoạt Phách tiểu yêu tinh.

Trần quốc công ánh mắt cũng là tinh mang bùng lên.

Hiện tại thất công chúa bệnh đã trị.

Hơn nữa.

Dung nhan khuynh thành, còn có so với này càng tốt hơn con dâu ứng cử viên sao?

...

...

Sau một canh giờ.

Bên trong cung điện, chỉ còn dư lại Kiền vương cùng Vương Bảo hai người.

Kiền vương đã khôi phục quân chủ uy nghiêm, nhưng nhìn hướng về Vương Bảo ánh mắt, vẫn là không tự nhiên mang tới một vệt nhàn nhạt kính ý.

Hắn tuy là vua của một nước, nhưng Đại Kiền vương triều đặt ở toàn bộ Hỗn Loạn Chi Vực, đều không coi là cái gì, phóng tới Thiên Dương đại lục, thì càng thêm nhỏ bé.

Vương Bảo thủ đoạn, quá mức thần kỳ, tuổi còn trẻ, thì có bản lĩnh như thế này, nói sau lưng không có lớn bối cảnh, ai tin?

Kiền vương do dự một chút, nói rằng, “Diệp Đông, ta muốn đem thất công chúa gả cho ngươi, không biết ngươi có đồng ý hay không?”

Quyết định này, càn Vương Tư lo lắng rất lâu.

Sau đó phát hiện, Vương Bảo đúng là thất công chúa lương phối.

Thất công chúa tuổi không nhỏ, đã sớm nên xuất giá.

Cùng với lại tìm, sao không trực tiếp lựa chọn Vương Bảo?

Thần bí bối cảnh, thủ đoạn nghịch thiên, đây là một cái nhất thiên kiêu, thất công chúa gả cho Vương Bảo, không tính oan ức.

Mà Vương Bảo ngẩn người, híp mắt lại, không khỏi ám vui cười.

Cưới thất công chúa, hắn không ý này.

Thế nhưng.

Này tuyệt bức là cái trang bức cơ hội thật tốt a!

Vì lẽ đó.

Vương Bảo lập tức nghĩa chính ngôn từ nói rằng, "vương thượng, lúc trước không phải đều chuẩn bị cho thất công chúa chiêu rể sao? Đã như vậy, vậy ta há có thể nhường vương thượng thất tín?"

"Có thể cưới vợ thất công chúa, là phúc phận của ta, có điều, trực tiếp hứa gả cho ta, liền không cần, tiếp tục chiêu rể là được rồi, ta nhưng là hoàn toàn tự tin!"

Kiền vương không khỏi đau đầu lên.

Có điều nghe Vương Bảo trong giọng nói tự tin, Kiền vương cũng có chút tán thưởng, sau đó liền đồng ý.

...

...

Vương Bảo hồi phủ sau khi, Kiền vương ban thưởng liền xuống đến rồi.

Vũ ôn hầu một mặt mộng bức nghe trong vương cung hầu hạ tuyên đọc ban thưởng danh sách, không ngừng nuốt ngụm nước.

Thân là Hầu gia, Kiền vương thân tướng, Vũ ôn hầu tự nhiên cũng nhiều được Kiền vương ban thưởng.

Thế nhưng, Vũ ôn hầu tan vỡ phát hiện, chính mình hết thảy ban thưởng gộp lại, ngoại trừ cái này Hầu gia tước vị, còn lại ban thưởng cũng không đuổi kịp lần này Kiền vương ban thưởng một phần hai.

Vũ ôn hầu không khỏi ngơ ngác lên.

"Nhi tử" đây là làm cái gì? Dĩ nhiên nhường Kiền vương coi trọng như vậy?

Mang theo loại này tâm tình thấp thỏm, Vũ ôn hầu ở ngày thứ hai nhận được Kiền vương vương lệnh.

Kỳ thực không chỉ là hắn.

Vương Thành còn lại quý tộc, đều nhận được đồng dạng vương lệnh.

Kiền vương chuyên môn vì là muốn tham gia thất công chúa chiêu rể quý tộc đời sau, mở ra một hồi đại hội!

Rất nhiều Vương Thành quý tộc dồn dập mang theo con trai của chính mình đi gặp.

...

...

Vương cung tiệc rượu quảng trường.

Kiền vương ánh mắt nhìn quét vẻ mặt thấp thỏm rất nhiều quý tộc, không

khỏi âm thầm lắc đầu.

Hắn đương nhiên cũng biết, lúc trước cưỡng chế lệnh nhường rất nhiều quý tộc bất mãn.

Nhưng là.

Vì thất công chúa, dù cho bị rất nhiều quý tộc trong bóng tối chửi bới, hắn cũng nhận!

Nghĩ đến chính mình tiểu Thất đã khỏi bệnh, đồng thời dung nhan cũng cực kỳ giống chính mình âu yếm Thục phi, nghiêng nước nghiêng thành, Kiền vương phải ý lên, lông mày nhíu lại, cao giọng nói, "ngày hôm nay, triệu bọn ngươi đến đây, là muốn tuyên bố một chuyện!"

Rất nhiều quý tộc trong lòng căng thẳng, không biết Kiền vương lại muốn làm cái gì yêu thiêu thân.

"Ta tiểu Thất! Cũng chính là thất công chúa, bây giờ đã bệnh nặng mới khỏi!" Kiền vương sắc mặt, có loại không kìm nén được kích động ửng hồng.

Một lời ra, rất nhiều quý tộc không khỏi chấn động lên.

Mà Vũ ôn hầu nghe được câu này, theo bản năng liền liếc mắt nhìn Vương Bảo, vừa nhìn Vương Bảo cái kia nhẹ như mây gió vẻ mặt, Vũ ôn hầu khóe mắt mãnh đánh, khóc không ra nước mắt.

Khe nằm!

Rõ ràng!

Hết thảy đều rõ ràng!

Chẳng trách Kiền vương cho nhiều như vậy ban thưởng!

Không ngờ như thế tiểu tử này liền thất công chúa đều chữa lành!

Vũ ôn hầu trong lòng không khỏi bi phẫn lên, càng ngày càng hối hận đem "Nhi tử" tìm trở về, hiện tại "Nhi tử" đã chịu đến Kiền vương thưởng thức, mà hắn cùng "Nhi tử" quan hệ, lại có thể so với kẻ thù, này rất sao còn làm sao ở chung?

Sau đó.

Kiền vương liền để thất công chúa ra trận.

Dung nhan tuyệt thế.

Hơn nữa thân phận cao quý.

Rất nhiều quý tộc trong lúc nhất thời kích động lên.

Trước thất công chúa chiêu rể, là bức bách, thế nhưng hiện tại, thất công chúa chiêu rể, đã thành một loại ban ân.

Nếu là thất công chúa không bệnh, có thể cùng vương tộc kết làm thân gia, vốn là rất nhiều quý tộc đổ xô tới sự tình.

Hiện tại thất công chúa không chỉ có khỏi bệnh rồi, còn dung nhan khuynh thành, còn có so với này càng tốt hơn con dâu sao?

Ở đây quý tộc đời sau nhóm, càng là đều phải chảy nước dãi, cái kia khóc tang giống như sắc mặt, trở nên một mảnh ửng hồng, vô cùng kích động.

Mã Đức!

Chuyện xấu liền chuyện tốt!

Hơn nữa còn là chuyện tốt to lớn!

Này chuyển ngoặt quá rất sao kích thích!

Đại hội kết thúc.

Nhưng là rất nhiều quý tộc tâm tình, nhưng là rất khác nhau.

Khi đến đau khổ đan xen, trở lại thời điểm kích động ước mơ.

Mà trở lại bổn gia sau khi, từng cuộc một ám chiến bạo phát.

Khi biết thất công chúa chuyển biến sau khi, những kia nhi tử tương đối nhiều quý tộc các lão bà không vui, những quý tộc kia đời sau cũng dồn dập bắt đầu rồi tranh đoạt, cho tới nguyên bản muốn tham gia thất công chúa chiêu rể quý tộc đời sau thập phần không cam lòng, bắt đầu nổi nóng.

Chuyện này.

Diệp Thắng Thiên đương nhiên cũng biết.

Nghe được tin tức trong nháy mắt, Diệp Thắng Thiên phản ứng đầu tiên là mộng, sau đó chính là mừng như điên, lập tức tìm tới Vũ ôn hầu.

“Cha! Ta muốn cưới vợ thất công chúa!”

Vũ ôn hầu xem ngu ngốc như thế nhìn con mình.

Lúc trước, hắn đối với Diệp Thắng Thiên cực kỳ thương yêu.

Thậm chí không tiếc từ bỏ Diệp Đông.

Nhưng mà hiện tại, Vũ ôn hầu đối với Diệp Thắng Thiên, là bản năng căm ghét lên.

Tại sao.

Tại sao như vậy trâu bò, không phải ngươi? Một mực là cái kia hỗn tiểu tử?

Nếu như ngươi như thế trâu bò, lão tử hà tất như thế oan ức? Rõ ràng con trai của chính mình trâu bò nghịch thiên, nhưng là, chính mình nhưng lo lắng thương.

Lúc trước trả giá, lúc này lại nhìn, càng ngày càng là một chuyện cười!

“Cút!”

Vũ ôn hầu càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng nộ, càng nghĩ càng uất ức, tay áo lớn vung một cái, Diệp Thắng Thiên liền bị Vũ ôn hầu một cái tát đánh bay ra ngoài, một mặt mộng bức bò lên, Diệp Thắng Thiên được kêu là một cái oan ức, oa oa kêu tìm ma ma đi tới...

------oOo------

Chương 109: Tìm đường chết tiểu năng thủ Tề thiếu online!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thất công chúa chiêu rể thi đấu, định ở sau bảy ngày.

So với cái khác quý tộc, Vũ ôn hầu phủ bầu không khí, càng thêm quỷ dị.

Đại phu nhân Chương thị cùng con gái Diệp Hương Hương đã từ bỏ đoạt quyền nhớ nhung, nhưng là nhị phu nhân Tề thị nhưng là không cam lòng.

Diệp Thắng Thiên thiên phú không hiện ra, nhưng ở Tề thị trong mắt, tự nhiên là thiên chi kiêu tử.

Bây giờ thất công chúa đã thành bánh bao, ai cũng rõ ràng, nếu như có thể cưới vợ một cái khỏe mạnh thất công chúa, là lớn đến mức nào vượt qua.

Kiền vương đối với thất công chúa vốn là yêu tha thiết, nếu có thể cưới thất công chúa, đây chính là một bước lên trời.

Diệp Thắng Thiên tìm đủ thị khóc nói.

Tề thị an ủi rất lâu, sau đó liền ánh mắt mang theo hàn quang bắt đầu rồi suy tính.

Nàng không có tìm Vũ ôn hầu.

Bởi gì mấy ngày qua Vương Bảo sự tình, Vũ ôn hầu vẫn chưa đối với nàng ẩn giấu, khôn khéo Tề thị cũng đoán được, thất công chúa lành bệnh, khẳng định cùng Vương Bảo có quan hệ.

Nhiều tầng vầng sáng bên dưới, hi vọng chồng mình cho nhi tử mưu phúc lợi, quả thực không hiện thực.

“Hừ, chỉ là chỉ là một cái nghiệt chủng, coi như khá có bản lĩnh, nhưng trên bản chất, vẫn là tiện chủng!”

Tề thị nhưng vẫn là xem thường.

Bởi vì nàng có tự kiêu địa phương.

Một đạo đưa tin, nhanh chóng vượt qua địa vực, đi tới nơi nào đó.

Hai ngày sau.

Một chiếc ba con nhanh không thú lôi kéo xe giá hạ xuống ở Đại Kiền Vương Thành, thấy cảnh này, trong thành mọi người dồn dập chấn động.

Nhanh không thú mặc dù là thuần dưỡng yêu thú, thế nhưng bởi vì có thể bay không, vì lẽ đó giá trị không thấp, không có tư cách nhất định, căn bản là không nuôi nổi.

Đầy đủ ba con nhanh không thú xe giá, này đi tới là người nào?

Liền ngay cả Kiền vương đều nhận được tin tức.

Sau đó.

Xe gác ở Vũ ôn hầu phủ dừng lại, hạ xuống không ít người, bị Hầu phủ nhị phu nhân Tề thị ý cười dịu dàng tiếp tiến vào, Vương Thành mọi người nghĩ đến liên quan với Vũ ôn hầu phủ nhị phu nhân Tề thị nghe đồn, không khỏi âm thầm hoảng sợ.

Vũ ôn hầu trong phủ.

Vũ ôn hầu cùng Tề thị lẫn nhau dựa vào mà ngồi.

Hạ thủ nơi chỉ có một người thanh niên, nhưng vẻ mặt nhưng là cực kỳ tùy ý.

Tề thị ánh mắt chớp qua một vệt nhu hòa, nói rằng, “Như Lâm, gia gia

ngươi thân thể vẫn tốt chứ?”

Không sai.

Trước mắt thanh niên này.

Chính là Tề gia tìm đường chết tiểu năng thủ, Tề Như Lâm.

Tề Như Lâm cười nói, “gia gia thân thể rất tốt, đến trước còn dặn ta, nhường ta nói cho cô cô, rảnh rỗi thường về thăm nhà một chút lý!”

Tề thị đỏ mắt, đều muốn gạt lệ, Vũ ôn hầu thấy thế, bất đắc dĩ nói, “Được rồi! Đừng làm cho vãn bối chuyện cười! Khụ khụ... Như Lâm a, lần này đến có việc gì thế?”

Tề Như Lâm tựa như cười mà không phải cười nhìn Vũ ôn hầu, nói rằng, “cô phụ, ta lần này đến, không vì cái gì khác, chính là cho ta biểu đệ chỗ dựa đến rồi!”

Vũ ôn hầu sững sờ.

Sau đó liền phản ứng lại.

Theo bản năng liếc mắt nhìn Tề thị, Tề thị lúc này cũng nhìn hắn, ánh mắt kia mang theo nồng nặc bất mãn.

Vũ ôn hầu gò má vừa kéo, không nhịn được nói rằng, “chút chuyện nhỏ này, ngươi còn cần phải thông báo Tề gia?”

Tề thị lông mày nhíu lại, âm thanh sắc bén lên, “Việc nhỏ? Đây là việc nhỏ sao? Thắng Thiên điểm nào không sánh được cái kia tiện chủng? Bằng cái gì hắn có thể tham gia thất công chúa chiêu rể, Thắng Thiên không thể? Hừ!”

Vũ ôn hầu một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Con trai của chính mình tự mình biết.

Tề thị lời này hỏi lên, Vũ ôn hầu đều không có gì để nói.

Liền Diệp Thắng Thiên cái kia đạo đức, cùng "Con lớn nhất" so với?

Khe nằm, có khả năng so sánh sao?

Tề Như Lâm có chút bất mãn nói, "Cô phụ, chuyện này chính là ngươi không đúng! Kỳ thực hôm nay tới đây, ông nội ta đã nói rõ, cơ hội, là chính mình tranh thủ, Kiền vương tuy rằng dòng dõi đông đảo, nhưng đối với chỉ có đối với thất công chúa thập phần cưng chiều, nếu như biểu đệ có thể lấy thất công chúa, đối với biểu đệ tương lai, có tốt đẹp nơi!"

Vũ ôn hầu môi khẽ nhúc nhích, nhưng cuối cùng vẫn là không nói ra phản bác đến.

Hắn kỳ thực cũng oan ức a!

Hắn đương nhiên cũng muốn cho Diệp Thắng Thiên tham gia chiêu rể thi đấu.

Thế nhưng.

Hắn bây giờ đối với Vương Bảo, đều có chút e ngại, cái kia tầng tầng lớp lớp thủ đoạn cùng thâm trầm lòng dạ, nhường Vũ ôn hầu mỗi khi nhớ tới, đều là trong lòng phát lạnh.

Tề thị cười lạnh nói, "Như Lâm, chuyện này, liền dựa vào ngươi! Ta cũng không làm khó nghiệt tử kia, chỉ cần ngươi đi tiếp một hồi Kiền vương, nhường Thắng Thiên cũng tham gia chiêu rể thi đấu liền thành! Thi đấu thời điểm, có ngươi hết sức giúp đỡ, tin tưởng cái khác Vương Thành quý tộc, không đáng sợ!"

Tề Như Lâm ngạo nghễ cười, "Đây là đương nhiên! Ta đã chuẩn bị kỹ càng nhiều loại thủ đoạn, bất luận thi đấu là loại nào thi trường học, cũng có thể làm cho biểu đệ bộc lộ tài năng!"

Tề thị đại hỉ cực kỳ.

Sau đó.

Tề Như Lâm cũng không trì hoãn, lập tức lấy Tề gia danh nghĩa, hướng về Kiền vương phát sinh bái thiếp.

Nhận được bái thiếp sau Kiền vương, đối mặt Tề gia, cũng không thể coi thường, triệu kiến Tề Như Lâm.

Nghe được Tề Như Lâm yêu cầu.

Kiền vương vẻ mặt khẽ biến, có chút khó khăn.

Diệp Thắng Thiên là cái gì đẳng cấp, Vương Bảo là cái gì đẳng cấp, hắn rõ ràng trong lòng, hai người quả thực chính là một cái thiên một cái địa, chỉ là, Tề gia mặt mũi, cũng không thể không cho.

Bất quá nghĩ đến Vương Bảo trong lời nói tự tin.

Kiền vương chỉ là bởi do dự một hồi, liền đáp ứng.

Tề Như Lâm thoả mãn rời đi, báo cho Tề thị tin tức này, sau đó Tề thị lại báo cho Diệp Thắng Thiên, lại sau đó, Diệp Thắng Thiên liền cười hỏng rồi!

Nhất định phải lôi kéo Tề Như Lâm, đi Vương Bảo nơi đó trang bức.

Ngươi không phải trâu bò sao? Ngươi không phải liền cha đều kiêng kỵ sao? Nhưng ở biểu ca ta bối cảnh trước mặt, là cái rắm gì a!

Kiền vương bởi vì biểu ca, đều có thể thay đổi quy tắc, cho phép Tề gia hai người tham gia chiêu rể thi đấu.

Đây chính là quyền thế sức mạnh!

Tề Như Lâm đối với cái này biểu đệ, vẫn còn có chút thương yêu, bởi vì khi còn bé bọn họ thường thường cùng nhau chơi đùa duyên cớ, hơn nữa huyết thống liên hệ, vì lẽ đó vẫn chưa từ chối!

Hơn nữa.

Tề Như Lâm cũng muốn gặp Vương Bảo, muốn nhìn một chút cái này có thể làm cho cô phụ đều kiêng kỵ ba phần gia hỏa, đến cùng có bản lãnh gì.

Vương Bảo trong sân.

Mèo yêu, Vương Bảo, cẩm y ông lão, ba cái hàng tam giác mà ngồi.

Mỗi trong tay người, đều có một bộ bài pu-khơ.

Nhàn đến phát chán.

Vương Bảo đem đấu địa chủ mân mê đi ra, chơi chính này lớp vỏ.

"Đối với hai!" Vương Bảo xa xôi ném ra hai Trương Nhị.

Mèo yêu cùng cẩm y ông lão cau mày trói chặt.

Vương Bảo cười hắc hắc nói, "Không ai muốn đúng không? Vậy ta có thể đi rồi, chặc chặc, còn có bốn tấm bài yêu! Ba mang một yêu..."

Mèo yêu cuống lên, chỉ vào cẩm y ông lão lớn mắng nói, "khe nằm, dài dòng cái gì, nổ hắn!"

Cẩm y ông lão cau mày, liếc mắt nhìn Vương Bảo, khẽ cắn răng, trực tiếp đem vương nổ quăng đi ra, "Vương nổ!"

"Ôi, nếu không lên!" Vương Bảo một bộ run rẩy dáng dấp.

Cẩm y ông lão hăng hái, vứt ra một chuỗi lớn đập, "Thông Thiên Thuận! Nếu không lên chứ?"

Nào có biết.

Vương Bảo thăm thẳm nói rằng, “ai nói nếu không lên? Bốn cái ba!”

Cẩm y ông lão ngây người như phỗng, mèo yêu cũng là gò má co rúm.

Vương Bảo lầm bầm lầu bầu nói rằng, “gọi địa chủ gấp ba, hai nổ lật bốn lần, nói cách khác, lão Miêu ngươi nợ ta mười hai cái vô điều kiện yêu cầu! Lão gia hoả ngươi, nợ ta 120 vạn cực phẩm nguyên thạch, không sai chứ?”

Phốc!

Cẩm y ông lão nghe được 120 vạn cực phẩm nguyên thạch, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, có chút phẫn nộ nói rằng, “cần gì chứ? Hà tất như thế nghiêm túc đây? Vui đùa một chút mà thôi nha!”

“Làm sao? Không thua nổi?” Vương Bảo liếc mắt nhìn cẩm y ông lão.

Cẩm y ông lão tức giận nói, “Đại gia! Ngươi tên tiểu hỗn đản này thật không biết tôn kính lão nhân! Cái gì gọi là không thua nổi? Lão phu là người thua không chung sao?”

Nói xong.

Cẩm y ông lão trừng mắt mèo yêu lớn mắng nói, “đều là ngươi, không phải nhường ta nổ! Hiện tại thoả mãn rồi?”

Mèo yêu tự biết đuối lý, không có lên tiếng.

Vương Bảo bắt đầu thanh tẩy, vui cười hớn hở dáng dấp, xem cẩm y ông lão cùng mèo yêu đều là nổi trận lôi đình.

Nhưng vào lúc này.

Sân cửa lớn bị đột nhiên đẩy ra.

Diệp Thắng Thiên dương dương tự đắc nghểnh lên đầu đi vào, ánh mắt quét qua, nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười nói, “Diệp Đông, nói cho ngươi một cái tin, thất công chúa chiêu rể, ta cũng có thể tham gia! Thế nào? Đúng hay không rất bất ngờ?”

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Mã Đức!

Hàng này là ngu ngốc sao?

Không phải là một cái tham gia tiêu chuẩn sao, ngươi lại không phải trực tiếp cưới vợ thất công chúa, ngươi theo ta trang cái gì đây?

------oOo------

Chương 110: Biểu đệ ngu ngốc làm sao bây giờ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Như Lâm bởi vì rơi vào đến tự mình mộng bức cùng tự mình tuyệt vọng bên trong, vì lẽ đó, ngoại tại phản ứng cũng không phải lớn. Đỉnh điểm

Vì lẽ đó Diệp Thắng Thiên căn bản không có phát hiện.

Hắn còn đang tinh tướng.

Tay chỉ vào Vương Bảo, bá khí cực kỳ quát, "Vũ ôn hầu phủ chỉ có một cái tương lai chi chủ! Vậy chính là ta, Diệp Thắng Thiên! Cho tới ngươi, ha hả, thức thời..."

Đùng!

Nương theo một đạo lanh lảnh tràng pháo tay.

Diệp Thắng Thiên im bặt đi.

Sau đó hắn quay đầu.

Vuốt nhanh chóng sưng lên gò má, ngơ ngác nhìn mình biểu ca, được kêu là một cái mờ mịt, "Biểu ca?"

"Đồng hồ đại gia ngươi! Ngươi câm miệng cho ta!"

Tề Như Lâm con ngươi đỏ đậm, đúng là đỏ đậm.

Loại kia con ngươi sung huyết trạng thái hãy cùng bảy ngày Nanaya không chợp mắt giống như.

Khuôn mặt vặn vẹo, Tề Như Lâm mãnh mà tiến lên một bước, tay trái gắt

gao ngắt lấy Diệp Thắng Thiên cái cổ, tay phải vung lên, dường như lôi kéo trường cung, hắn cũng không nói lời nào, đùng đùng đùng liền bắt đầu đánh!

Đánh được kêu là một cái tàn nhẫn!

Đánh thoải mái lại tràn trề!

Đầy đủ giật có một phút, Diệp Thắng Thiên đều sắp bị Tề Như Lâm quất chết, Tề Như Lâm mới dừng lại.

Sau đó.

Tề Như Lâm thân thể run rẩy, trực tiếp hất tay vứt rác rưởi như thế nhưng rơi Diệp Thắng Thiên, quay về Diệp Đông khom lưng chắp tay, run giọng nói, “bảo... Bảo gia! Đã lâu không gặp!”

Diệp Đông há hốc mồm.

Diệp Thắng Thiên hắn đương nhiên nhận thức.

Cùng cha khác mẹ thân đệ đệ.

Hung hăng càn quấy, ai cũng không để vào mắt.

Tên trước mắt này, là thật hổ bức a, một cái tát một cái tát đánh, sẽ không đem Diệp Thắng Thiên cho quất chết chứ?

Mà hắn hiện tại, đối với ta như thế cung kính?

Đón lấy Diệp Đông mới phản ứng được, chỉ nghe Bảo gia hai chữ, liền biết Tề Như Lâm này cỗ con kính nể không phải hướng về phía chính mình, mà là nhằm vào Bảo ca.

Diệp Đông nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo phất phất tay, nhạt âm thanh nói, “ngươi vào nhà trước bên

trong đi!”

Diệp Đông nhiều thành thật, ngay lập tức sẽ xoay người tiến vào gian phòng.

Này xem Tề Như Lâm, càng là tê cả da đầu, sợ hãi cực kỳ.

Vương Bảo tính nết, hắn có thể không rõ ràng sao?

Dù sao lúc trước hắn nhưng là cực hạn tìm đường chết nhiều lần.

Vương Bảo nham hiểm cùng ngạo khí, đến hiện tại hắn đều dư (ta) sợ hãi chưa tiêu.

Nhưng là.

Ở người này trước mặt, nhưng thuận theo dường như một con cừu nhỏ!

Khái niệm này nghĩa là gì?

Vương Bảo đã khủng bố tới cực điểm.

Có thể làm Vương Bảo đại ca, áp chế Vương Bảo tồn tại, lại là cỡ nào treo nổ trời?

Tề Như Lâm tan vỡ, triệt để tan vỡ, quay về Vương Bảo càng thêm cung kính khom lưng, run cầm cập miệng lưỡi nói rằng, “ca... Đông ca! Lúc trước là ta sai! Tất cả đều là ta sai! Ngài đại nhân có đại lượng, van cầu ngài, ngàn vạn ngàn vạn chớ để ở trong lòng!”

Không trách Tề Như Lâm như vậy hoảng sợ.

Quả thực nhận sợ làm tôn tử.

Phải biết, Long Hổ Thành sự kiện sau khi.

Hắn hầu như mỗi ngày bị đánh, không phải là bị hắn cha đánh, chính là bị

gia gia hắn đánh, thậm chí Tề gia những người khác biết rồi tin tức này sau khi, cũng là mỗi cái nhìn hắn không hợp mắt.

Tình huống lúc đó.

Đúng là kém một bước vực sâu a!

Còn kém một bước, bọn họ Tề gia sẽ bị lập tức diệt tộc, không có ai hoài nghi điểm này, bởi vì làm tất cả những thứ này, sẽ là Hoàng Tuyền Tông.

Mãi đến tận hiện tại, Tề Như Lâm vẫn không có thả xuống, có lúc ban đêm, hắn sẽ bị ác mộng thức tỉnh, sau đó âm thầm vui mừng Vương Bảo rộng lượng.

Cái nào nghĩ đến.

Hiện tại lại một lần đắc tội rồi Vương Bảo.

Hơn nữa, ở Tề Như Lâm trong mắt, càng là đắc tội rồi một cái so với Vương Bảo nhân vật càng đáng sợ.

Cây này muốn chết khác nhau ở chỗ nào?

Vương Bảo ánh mắt thăm thẳm nhìn Tề Như Lâm, sau nửa ngày, nhạt âm thanh nói, “cút!”

“Phải! Là! Ta vậy thì cút! Vậy thì cút!”

Tề Như Lâm nghe được cái này lăn chữ, như nghe tự nhiên,

Mừng như điên cực kỳ, khom người, đưa tay từ trên mặt đất chụp tới, kéo Diệp Thắng Thiên, sau đó liền như thế khom người, rút lui, từng bước một rời đi sân.

Nhẹ nhàng khép cửa phòng lại.

Vương Bảo lắc đầu một cái, xoay người ngồi xuống, phần phật bài pu-khơ, nhìn về phía cẩm y ông lão âm hiểm cười nói, “lão gia hoả, chúng ta tiếp tục?”

Cẩm y ông lão nghiến răng nghiến lợi, “Tiếp tục liền tiếp tục!”

Mèo yêu tinh thần phấn chấn, liếc mắt nhìn cẩm y ông lão, “Heo đồng đội!”

Cẩm y ông lão tức đến nổ phổi, bắt đầu cùng mèo yêu giận lẫn nhau, Vương Bảo cười ha ha rửa xong bài, đem Diệp Đông gọi ra chia bài, tiếp tục đấu nổi lên địa chủ.

Cho tới Diệp Thắng Thiên cùng Tề Như Lâm.

Ai cũng không có để ở trong lòng, liền phảng phất có một con muỗi keng ngươi một hồi, khởi đầu ngươi sẽ đau, thế nhưng đón lấy ngươi thì sẽ không lưu ý.

Đối với Vương Bảo cùng cẩm y ông lão mà nói.

Diệp Thắng Thiên cũng tốt, Tề Như Lâm cũng được, cùng muỗi, không có gì khác nhau.

...

...

Mồ hôi tí tách mà xuống.

Tề Như Lâm kéo kéo quần áo, trực tiếp hết cánh tay.

Nhưng là hắn vẫn cứ cảm giác khô nóng cực kỳ.

Cùng với ngược lại chính là, hắn tâm đặc biệt lạnh, liền phảng phất nằm ở mùa đông khắc nghiệt bình thường lạnh thấu lạnh!

Hắn hiện tại chính ở một cái chòi nghỉ mát ở trong.

Đem Diệp Thắng Thiên ném tới chòi nghỉ mát trên ghế.

Tề Như Lâm dường như một con như chó chết, ngồi phịch ở trên ghế, hai mắt vô thần ngơ ngác nhìn phía trên, Tề Như Lâm cả người vô lực, trong lòng tràn ngập, tất cả đều là hoảng sợ, cái kia cảm giác sợ hãi quá mức mãnh liệt, từng cơn sóng liên tiếp, tầng tầng tiến dần lên, lại càng ngày càng mạnh.

Hồi tưởng lại Vương Bảo cái kia thăm thẳm ánh mắt, hờ hững vẻ mặt.

Tề Như Lâm khóc!

Hai hàng thanh nước mắt cuồn cuộn lưu!

Bắt đầu chửi bới lên.

Mã Đức!

Tên kia, thật sự dễ dàng như vậy buông tha ta sao?

Hắn có thể hay không thu sau tính sổ?

Coi như sẽ không, chuyện này, Vương Bảo đại ma vương lại có thể hay không lại nhúng tay?

Tề Như Lâm hiểu rõ Vương Bảo, vốn là không phải cái người lương thiện, trước sở dĩ buông tha hắn, phỏng chừng là vì vì là căn bản là không để hắn vào trong mắt, ở người ta trong mắt, chính mình liền như giun dế bình thường nhỏ bé, người khổng lồ là xem thường cùng giun dế tính toán.

Chỉ là làm giun dế đụng vào người khổng lồ điểm mấu chốt.

Người khổng lồ cũng không keo kiệt lôi đình giận dữ, nhẹ nhàng vươn mình, giun dế, tốt!

“Nhất định phải bù đắp!”

Tề Như Lâm rùng mình một cái, xoa xoa nước mắt, sau đó nghiêng người đứng lên, sau đó liền nhìn thấy, Diệp Thắng Thiên chính tỉnh tỉnh nhìn mình!

Nhìn mình biểu đệ!

Tề Như Lâm thời khắc này, căm ghét đến cực hạn, căm hận đến cực hạn, chỉ là đột nhiên, hắn hiểu ra!

Hiểu ra Long Hổ Thành sự kiện sau khi, hắn cha gia gia hắn cảm thụ.

Bởi vì như vậy ngu ngốc, bởi vì này ngu ngốc ngu ngốc tìm đường chết hành vi, lấy về phần mình liên quan gia tộc, đều có nguy hiểm có thể chết đi.

Có thể không tức giận sao?

Then chốt chính là, làm cái này ngu ngốc, cùng mình còn có liên hệ máu mủ thời điểm, loại cảm giác đó, quả thực không muốn quá oan uổng, quá nháo tâm!

“Biểu... Biểu ca, chuyện này rốt cuộc là như thế nào nha?”

Diệp Thắng Thiên đến hiện tại vẫn là mộng bức trạng thái, Tề Như Lâm quất hắn, vẫn chưa lưu thủ, đó là thật sự đánh mạnh.

“Xảy ra chuyện gì?”

Tề Như Lâm nở nụ cười.

Nhe răng nhếch miệng cười.

Diệp Thắng Thiên càng là vô tội, hắn liền càng tức giận, bởi vì nhìn hắn khuôn mặt này, Tề Như Lâm liền không cảm thấy đại vào đến lúc trước chính mình.

Hắn cha gia gia hắn vì sao liên tục chừng mấy ngày đều quất hắn?

Đây là thật nên đánh a!

Bám vào Diệp Thắng Thiên cổ áo, Tề Như Lâm hóa thân hắn cha gia gia hắn.

Kết quả là.

Trong lương đình!

Đùng đùng đùng đùng!

Liên tiếp!

------oOo------

Chương 111: Rốt cục chờ đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong sân.

Đấu địa chủ giải thi đấu khí thế hừng hực, rất là kịch liệt.

Cẩm y ông lão tuy rằng lần đầu tiếp xúc đấu địa chủ, thế nhưng thua nhiều, tâm nhãn cũng nhiều.

Các loại tâm lý chiến, ngược tâm lý chiến chơi càng ngày càng chuồn mất.

Làm phát hiện lấy chính mình kỹ thuật, không đủ để treo lên đánh cẩm y ông lão cùng mèo yêu hai cái hàng thời điểm, Vương Bảo thập phần lưu manh kết thúc đấu địa chủ giải thi đấu.

Cẩm y ông lão đương nhiên không vui, đáng tiếc nắm Vương Bảo không triệt.

Cãi nhau.

Vương Bảo nơi này đến rồi cái khách không mời mà đến.

Nhìn trước mắt ôn nhu yếu ớt, vô cùng đáng thương thất công chúa, Vương Bảo sắt thép tâm cũng hòa tan!

“Ca ca, mang ta đi chơi đi!” Thất công chúa ôm Vương Bảo cánh tay.

Khi loại này cao cấp nhất mỹ nữ cùng ngươi bán manh thời điểm, ai cũng không chịu nổi.

Không biết đúng hay không bởi vì Vương Bảo cứu duyên cớ của nàng, thất công chúa đối với Vương Bảo quá mức bình thường tin cậy, tiếp tục chuyển hóa thành thân cận.

Bệnh nặng mới khỏi, thất công chúa nghĩ ở Vương Thành đi dạo, qua nhiều năm như vậy, thất công chúa chưa bao giờ từng ra vương cung.

Nàng có chút sợ hãi.

Thế nhưng nàng biết, làm chính mình ở Vương Bảo trước mặt thời điểm, sự sợ hãi ấy cảm giác sẽ không có.

Vì lẽ đó, thất công chúa đến rồi, hơn nữa không để ý chút nào thân phận của chính mình, cùng Vương Bảo làm nũng, đây là một cái đại sát khí, tối thiểu Vương Bảo không tiếp nổi chiêu, bị trực tiếp thuấn sát.

Ngược lại nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi.

Mỹ nhân mời, vậy còn chờ gì? Đi lên!

Mèo yêu cùng cẩm y ông lão không có đi, mà là tiếp tục đấu địa chủ, nói là mài giũa kỹ thuật, Vương Bảo kêu lên Diệp Đông, thêm vào thất công chúa cùng với thất công chúa thiếp thân lão phụ, chuẩn bị đi dạo Vương Thành.

Có điều ra ngoài phủ thời điểm.

Tề Như Lâm đuổi theo.

“Đông gia, Bảo gia! Ta vừa tới Đại Kiền Vương Thành, cũng nghĩ đi dạo, liền để ta hầu hạ đi!” Tề Như Lâm nụ cười nịnh nọt.

Vương Bảo không tỏ rõ ý kiến, không phản ứng hắn, Diệp Đông sợ lòi, không nói một lời, Tề Như Lâm nhìn thấy không người phản đối, trong lòng mừng như điên, âm thầm xin thề, lần này định muốn nắm lấy cơ hội, bù đắp tội nghiệt của chính mình.

Mà vào giờ phút này, trong Hầu phủ.

Vũ ôn hầu cùng nhị phu nhân Tề thị, thân thể run, nhìn gò má sưng phảng phất đầu heo, nằm ở trên giường hôn mê nhi tử, trong lòng nhấc lên vô tận

hoảng sợ.

Thời khắc này Vũ ôn hầu, đối với mình “Con lớn nhất” là thật sự sợ!

Tề thị cũng giống như thế!

Tề Như Lâm kéo chó chết như thế, lôi kéo Diệp Thắng Thiên đi tới trước mặt bọn họ thời điểm, bọn họ liền mộng bức.

Mà khi Tề Như Lâm sắc mặt bình tĩnh, không chút nào ẩn giấu, đem Long Hổ Thành sự kiện nói chuyện.

Hai người càng thêm mộng bức.

Mộng địa tâm hồn run!

Nằm mộng cũng muốn không tới, Vương Bảo dĩ nhiên có lớn như vậy lai lịch!

Ảo não, hối hận, tràn ngập ở hai người trái tim.

Vũ ôn hầu ngơ ngác ngồi xuống, khuôn mặt vặn vẹo lên.

Nếu như thời gian có thể hồi tưởng.

Hắn nhất định sẽ đem Diệp Đông làm tổ tông như thế cung cấp!

Đáng tiếc.

Thế gian này không có nếu như.

...

...

Bệnh kinh niên co ở thâm cung thất công chúa, lần thứ nhất xuất cung, đối với cái gì cũng tò mò.

Dù cho là rìa đường đường người quầy hàng, cũng có thể xem say sưa ngon lành.

Bởi vì tướng mạo vấn đề, thất công chúa kỳ thực bản tính rất tự ti, sợ gặp người, từ nàng gắt gao lôi kéo Vương Bảo tay, liền có thể nhìn ra.

Tuỳ tùng thất công chúa thiếp thân lão phụ, xem chính là các loại lo lắng, nhưng là lại không thể làm gì, đối với Vương Bảo, bà lão này đều nhút nhát, cái kia Thiên Kỳ dấu vết giống như trị liệu, đến bây giờ trở về nghĩ, cũng là không thể tưởng tượng nổi.

“Ca ca, cái này là cái gì nha?” Thất công chúa hiếu kỳ chỉ chỉ một căn to lớn kiến trúc [son lầu]!

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, cười gượng nói, “bán thịt địa phương!”

Diệp Đông cười trộm, Tề Như Lâm muốn cười không dám cười, thất công chúa thiếp thân lão phụ nhưng là trợn tròn mắt.

Thất công chúa một đường hỏi, Vương Bảo kiên trì một đường giải đáp.

Đi dạo tốt mấy con phố nói.

Đoàn người đi vào một quán rượu, muốn cái sát cửa sổ ghế, chuẩn bị ăn cơm trưa.

Tề Như Lâm như là gã sai vặt như thế, bận bịu trước bận bịu sau, nhưng làm không biết mệt, một mặt thỏa mãn, Vương Bảo đúng là không có gì, Diệp Đông nhưng là bởi vì Tề Như Lâm một cái một cái Bảo gia gọi khá là lúng túng.

Rượu và thức ăn lên tề.

Đại gia thật vui vẻ ăn cơm.

Nhưng mà thế gian này từ không thiếu hụt phiền phức.

Một Gunshou năm bước lên cái này nhà tầng, lên một tầng nữa, chính là phòng khách.

Có điều một đám người tới sau khi, đi ở phía trước một cái trong đó thanh niên, ánh mắt hướng về nơi này nhìn lướt qua, ngay lập tức sẽ choáng váng!

Sau đó chính là không ngừng được sắc mặt vui mừng.

“Thất công chúa?”

Thanh niên lẩm bẩm tự nói một tiếng, sau đó, hút ngụm khí lạnh.

Còn lại thanh niên chú ý tới, nhìn thấy thất công chúa, cũng là chấn động cực kỳ.

Mà trong những người này, có người nhưng là đem sự chú ý đặt ở Vương Bảo trên người, hắn chính là Trần Tiến.

Vừa nhìn đầu lĩnh thanh niên, sải bước hướng về Vương Bảo một bàn đi đến, Trần Tiến liền biến sắc mặt, thầm hô một tiếng không tốt.

Thanh niên kia thân phận với hắn ngang nhau, cũng là quốc công con trai, hắn cha là Vạn quốc công.

Vạn Khôn cười híp mắt đi tới Vương Bảo trước bàn, quay về thất công chúa chắp tay nói, “Vạn Khôn gặp thất công chúa! Không nghĩ tới điện hạ dĩ nhiên xuất cung!”

Cái khác thanh niên đi tới, dồn dập quay về thất công chúa hành lễ, bọn họ đều là quý tộc con trai.

Thất công chúa có chút e ngại, đến gần rồi Vương Bảo.

Vạn Khôn ánh mắt trong nháy mắt âm trầm lại, nhìn về phía Vương Bảo,

cau mày nói, “vị huynh đệ này là...”

Trần Tiến lập tức đứng ra, lôi Vạn Khôn một cái, sau đó rồi mới hướng Vương Bảo chắp chắp tay, cung kính nói, “Ân công!”

Vương Bảo gật gù, sau đó vỗ vỗ thất công chúa mu bàn tay, đối với Trần Tiến nói rằng, “nhường bọn họ đi!”

Trần Tiến mới vừa muốn nói chuyện.

Vạn Khôn nở nụ cười.

Có điều xác thực cười rất tà, quay đầu nhìn Trần Tiến, châm biếm nói, “lão Trần, đây chính là ngươi ân nhân cứu mạng? Cái kia Vũ ôn hầu con riêng? Hắc, không phải huynh đệ nói ngươi, ngươi đường đường quốc công con trai, coi như hắn trị ngươi bệnh, ngươi cũng không đến nỗi như thế ăn nói khép nép chứ?”

Nói.

Vạn Khôn ngẩng đầu, gằn giọng nói, “chỉ là hầu tước con riêng, cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga! Cũng là thật can đảm sắc!”

Ánh mắt tối tăm.

Vạn Khôn ánh mắt đầy rẫy lòng đố kị!

Hiện tại Vương Thành quý tộc, đều ở trong tối chiến, đem cưới đến thất công chúa, chính là hạng nhất đại sự.

Thế nhưng vạn vạn không ngờ tới, thất công chúa dĩ nhiên cùng một cái hầu tước con riêng như thế thân cận!

Điều này làm cho Vạn Khôn nội tâm, lòng đố kị vạn trượng, cho tới đều mất lòng dạ.

Trần Tiến sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Mà nhưng vào lúc này.

Tề Như Lâm thể diện run rẩy, ánh mắt lập loè tinh mang, mừng như điên cực kỳ chậm rãi đứng lên.

Mã Đức!

Ha ha ha ha ha!

Chờ đến!

Rốt cục chờ đến!

Rốt cục chờ đến cái này ngu ngốc!

Lão tử liền biết, nữ nhân là trời sinh họa thủy, chính mình không phải là cắm đến nữ trong tay người sao?

Cái này thất công chúa như thế nghiêng nước nghiêng thành, chính mình nhìn đều âm thầm chảy nước miếng, mang theo bên người, há có thể không có phiền phức?

Tề Như Lâm được kêu là một cái thoải mái a, được kêu là một cái kích động a, nghĩ bù đắp cùng Vương Bảo quan hệ, làm sao bù đắp?

Vậy dĩ nhiên là giúp Vương Bảo chặn đao.

Thời khắc này Tề Như Lâm, đều muốn ngửa mặt lên trời rít gào.

Đến đây đi đến đây đi đến đây đi!

Cái gì đao thương côn bổng, đều tới tiểu gia trên người bắt chuyện đi, ha ha ha...

------oOo------

Chương 112: Đây là muốn trời cao a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão Võ! Cho ta đi vào!”

Gào thét!

Rít gào!

Rung khắp mây xanh!

Toàn bộ tửu lâu tựa hồ cũng ở Tề Như Lâm quát lớn bên trong run rẩy lên.

Tề Như Lâm bạo phát, đột nhiên xuất hiện, ai cũng không nghĩ tới, người này sẽ đến như thế một cổ họng.

Này cổ họng lại lớn lại nổ tung.

Đúng là gào một cổ họng muốn đòi mạng, mộng ở rất nhiều người.

Trong đó có Trần Tiến, khóe mắt đột nhiên vừa kéo, lời muốn nói đều nín trở lại, chuẩn bị yên lặng xem biến đổi.

Cái kia Vạn Khôn đám người, càng là một mặt mộng bức, nhìn trên mặt sát khí lộ Tề Như Lâm, trong lòng lăn qua vô số đạo Tào giời ạ.

Mã Đức!

Làm cái gì?

Tên khốn này làm cái gì?

Vạn Khôn hoàn hồn, ánh mắt hàn mang bùng lên, vô cùng nổi giận tràn ngập lòng dạ, vừa muốn lớn chửi một câu, có điều lúc này, một luồng lạnh

lẽo cực kỳ sát ý, đột nhiên tập kích mà vào.

Sát khí này quá mãnh liệt!

Dù cho là như thế nào đi nữa thần kinh thô to người, đều có thể cảm giác ra được!

Vạn Khôn bản năng xoay người, sau đó, liền nhìn thấy một cái cả người mang theo sát ý, ánh mắt càng là lộ ra tháng chạp băng hàn người trung niên, đạp lên lầu tầng, chậm rãi bước hướng về nơi này đi tới.

Từng bước từng bước!

Khi đi đến bọn họ nơi này thời điểm.

Sát khí hầu như nồng nặc đến thực chất.

Khí tức kinh khủng, nhường Vạn Khôn hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi cực kỳ, khí thế kia, này sát ý, thực lực này!

Khe nằm!

Trong vương thành, lúc nào thêm ra tới đây sao một cái xa lạ cao thủ?

“Thiếu chủ!”

Lão Võ sắc mặt lạnh lùng, nhưng lại cung kính quay về Tề Như Lâm cúi đầu chắp tay.

Vạn Khôn hoàn toàn biến sắc.

Bản năng cảm giác được không ổn.

Này các cao thủ, dĩ nhiên chỉ là tôi tớ? Nháo ta đây?

Tề Như Lâm tinh thần phấn chấn, bởi vì kích động, cánh tay có chút run rẩy, đột nhiên giương lên, tay chỉ vào Vạn Khôn, lạnh quát, “Lão Võ! Cái

tên này lại dám đối với Đông gia vô lễ! Tội không cho xá! Cho ta đánh gãy hắn chân chó, ném đi!”

Một câu nói ra.

Đại đa số người đều kinh ngạc đến ngây người!

Trần Tiến mắt tối sầm lại, suýt chút nữa thổ huyết.

Mà tầng này tửu lâu, còn có rất nhiều khách nhân, ngơ ngác nhìn tất cả những thứ này, trong lòng kinh hãi có thể tưởng tượng được.

Vạn Khôn, đây chính là Vương Thành không thể trêu chọc một trong, Vạn quốc công con ruột, Vương Thành tiểu Bá Vương!

Đánh gãy chân hắn?

Khe nằm, chuyện này quả thật cùng đem bầu trời đều chọc thủng, không có gì khác biệt!

Vạn Khôn phía sau, một đám quý tộc nhị đại, sắc mặt trở nên trắng bệch cực kỳ, run rẩy, sợ hãi, hàn ý tập kích toàn thân.

Cho tới Vạn Khôn.

Nhưng là tê cả da đầu, suýt chút nữa té xỉu.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, lão Võ đã nhằm vào hắn, bàng bạc vô tận khủng bố sát khí, hầu như đều rơi vào trên người hắn.

Vạn Khôn nuốt ngụm nước bọt, ánh mắt chớp qua sắc mặt giận dữ.

Hắn tuy rằng hoảng sợ.

Thế nhưng, hắn nhưng vẫn tính trấn định, hắn bản năng cho rằng, Tề Như Lâm là đang tinh tướng, hắn nhưng là Vạn quốc công con trai, thân phận cao quý, ai dám đánh gãy chân hắn?

“Huynh... Huynh đệ! Tại hạ Vạn Khôn, gia phụ Vạn quốc công, không biết...” Vạn Khôn sầm mặt lại, muốn hòa hoãn một hồi bầu không khí.

Ở hắn nghĩ đến.

Đối phương không nể mặt hắn, thế nhưng, khẳng định cũng đến cho hắn cha mặt mũi.

Đường đường quốc công, dưới một người, trên vạn người, ở này Đại Kiền Vương Thành, ai dám không nể mặt mũi?

Cái nào ngờ tới.

Tề Như Lâm vẻ mặt lạnh lẽo, ánh mắt hàn mang bùng lên, “Câm miệng! Không muốn dùng ngươi vô tri, đến phỏng đoán lão tử bối cảnh! Ngươi thằng ngu này, ngươi ở trong mắt ta, liền chỉ giun dế cũng không tính! Liền như ngươi vậy cặn bã, lại dám trêu chọc Đông gia, thực sự là hoang đường buồn cười!”

“Đánh!”

Dữ tợn cười.

Tề Như Lâm không có một chút nào thương hại cùng kiêng kỵ!

Đừng nói là Đại Kiền quý tộc nhị đại.

Dù cho lúc này, là Đại Kiền vương tộc đến rồi.

Hắn cũng sẽ không lưu thủ!

Sợ?

Sợ cái rắm!

Lo lắng?

Có cái gì thật lo lắng cho?

Tề gia cùng là có thể cùng Đại Kiền chống lại chủ!

Hắn tin tưởng,

Nếu như hắn cha ở này, gia gia hắn ở này, thậm chí lão tổ tông ở này, cũng tuyệt bức sẽ với hắn làm ra đồng dạng lựa chọn!

Bởi vì bọn họ lấy lòng người, là Đông gia!

Là nhường khủng bố Bảo gia, còn muốn kêu một tiếng đại ca chủ!

Vì nhân vật như vậy, dù cho là cùng Kiền vương đối kháng, cũng đáng giá!

Huống hồ, hắn vốn là ở chuộc tội, vì thế, Tề Như Lâm trả giá hết thảy đều đáng giá, dù sao, trước hắn tìm đường chết, quá rất sao tìm đường chết, không chỉ là một lần hai lần, mà là rất nhiều lần.

Lão Võ thực lực, nhưng là Thần Phủ đỉnh cao.

Hắn là Tề gia lão bộc, lần này Tề Như Lâm đi xa nhà, mới đi ra bảo vệ hắn.

Vương Bảo sự tình, lão Võ cũng biết, vì lẽ đó, hắn cũng là cực kỳ vui mừng, thậm chí đều có chút cảm kích Vạn Khôn xuất hiện.

Này rất sao.

Là người tốt a!

Phải cố gắng cảm tạ!

Bàn tay duỗi một cái, như ác ma chi thủ, dễ như trở bàn tay bình thường, nắm lấy Vạn Khôn cái cổ.

Vạn Khôn phản kháng, không đáng nhắc tới, hai tay đánh lão Võ cánh tay,

một mặt sợ hãi, bị thẻ cổ họng, lời đều không nói ra được.

Nhấc lên!

Một cước đá ra!

Một đạo tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, vang tận mây xanh!

Vạn Khôn trên mặt, mồ hôi lạnh phun trào, khuôn mặt vặn vẹo, cứng bỏ ra đến hét thảm, là như vậy chói tai!

Hắn đều nhanh tan vỡ!

Nghĩ như thế nào đều nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên thật sự dám động thủ!

Không chút lưu tình!

Như vậy tàn nhẫn!

Thất công chúa có chút e ngại, thân thể mềm mại khẽ run, Vương Bảo lông mày không khỏi vừa nhíu.

Khi đó khắc duy trì đối với Vương Bảo độ quan tâm Tề Như Lâm lập tức gầm nhẹ nói, "đừng ở chỗ này đánh, kéo ra ngoài đánh, để tránh khỏi ảnh hưởng Đông gia ăn cơm tâm tình!"

Muốn lấy lòng.

Phải toàn phương vị.

Tề Như Lâm đột nhiên phát hiện, chính mình vẫn còn có làm cực phẩm chân chó tiềm chất, quá đồ phá hoại.

"Rõ ràng!"

Lão Võ cung kính gật gù.

Sau đó.

Kéo chó chết như thế, kéo kêu thảm thiết Vạn Khôn, cực tốc đi xuống lầu.

Tề Như Lâm hít sâu một hơi, đối với vạn bảo khom lưng, chắp tay nhẹ giọng nói, "Đông gia, những người khác có muốn hay không như thế xử trí?"

Một đám Vương Thành quý tộc nhị đại hô hấp đình chỉ, sợ hãi cực kỳ dựa vào nhau.

Có điều Vương Bảo hơi lườm bọn hắn, liền nhạt âm thanh nói, "không cần!"

Tề Như Lâm đáp lời một tiếng, quay đầu nhìn còn lại quý tộc nhị đại, lạnh giọng nói, "không nghe sao? Cũng chính là Đông gia rộng lượng, còn không mau cút đi!"

Một đám Vương Thành quý tộc nhị đại cả người run run một cái, cái nào còn dám ở lâu thêm, hoảng không chọn đường, xoay người bỏ chạy!

Mà khi bọn họ đến lầu một thời điểm.

Nhìn thấy đã trở về lão Võ, vội vã ngừng thở, né tránh đến hai bên, lão Võ sắc mặt lạnh lùng, cộc cộc tách đi tới lầu hai cửa thang gác, như tháp sắt bình thường đứng thẳng!

Mộng bức nhìn một chút nằm ở rượu cửa lầu, từ từ bị vây quanh Vạn Khôn, cái kia biến hình hai chân, là như vậy chói mắt, như vậy chấn động khiến người sợ hãi.

Lại nhìn lão Võ.

Một đám quý tộc nhị đại muốn điên!

Đều sắp khóc!

Tuyệt vọng không muốn.

Mã Đức!

Thiên sát!

Hắn đây mẹ thực sự làm lông gà?

Cái kia nổi giận gia hỏa, là người nào? Dĩ nhiên có thể nắm giữ Thần Phủ đỉnh cao cường giả, làm bên người hộ vệ? Này còn không có gì, như vậy các loại nhân vật khủng bố, dĩ nhiên đối với cái kia Vũ ôn hầu con riêng, như vậy cung kính?

Hãy cùng tôn tử như thế?

A phốc!

Này Vũ ôn hầu con riêng, là muốn lên trời vẫn là sao nhỏ?

Quá hắn mẹ đáng sợ!

------oOo------

Chương 113: Bi ai nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn quốc công há hốc mồm!

Ngơ ngác nhìn nằm ở trên giường nhi tử, gò má bắt đầu điên cuồng co rúm.

Lão Võ gãy chân, đó cũng không là bình thường gãy chân.

“Quốc công! Thiếu gia chân... Chân... Hầu như là phế bỏ! Xương cốt toàn nát, nát tan! Coi như là trị, cũng sẽ lưu lại nguồn bệnh, trừ phi đi y đạo đại tông trị liệu!” Quốc công phủ y sư sát mồ hôi lạnh nói rằng.

Vạn quốc công trái tim chảy máu!

Vạn Khôn đến hiện tại đều không tỉnh lại, nhìn mi tâm cái kia đỏ rực chưởng ấn, Vạn quốc công làm sao sẽ không biết, nhi tử là bị đánh ngất xỉu.

“Ai! Được!!”

Vạn quốc công quay đầu, con ngươi đỏ đậm, từng chữ từng chữ hỏi phía sau eo hẹp không sai Vương Thành nhóm thứ hai.

Nhìn muốn ăn thịt người như thế Vạn quốc công.

Một đám nhị đại da đầu căng thẳng, trong lòng phát lạnh, dồn dập mở miệng.

“Là cái người xa lạ!”

“Bên cạnh hắn có cao thủ, rất đáng sợ! Sợ là Thần Phủ đỉnh cao tu vi!”

“Kỳ thực mấu chốt nhất chính là Diệp Đông! Cái kia Vũ ôn hầu con riêng!”

“Không sai, sự tình nguyên nhân là như vậy...”

Vạn quốc công lần thứ hai bối rối!

Khe nằm!

Vũ ôn hầu con riêng?

Liền Vũ ôn hầu cái kia đạo đức, con trai của hắn như thế treo?

“Chuyện này, không thể liền như thế coi là!”

Tuy rằng cảm giác được vướng tay chân!

Nhưng là.

Vạn quốc công vẫn là không cách nào chịu đựng.

Đây cũng quá uất ức!

Ở này Đại Kiền, dĩ nhiên có người dám như thế đối xử con trai của hắn, hắn nhưng là Vạn quốc công, nếu như không có tư cách, sự tình truyền đi, Vạn quốc công “Sợ bức một cái” tên gọi đó là không chạy.

Tuyệt đối đừng hoài nghi ăn dưa chuột quần chúng truyền bá lực.

Dặn dò người chăm nom tốt Vạn Khôn.

Vạn quốc công mang người, vẻ mặt âm trầm, sải bước hướng về Vương Bảo vị trí tửu lâu mà đi.

Lúc này.

Vương Thành tửu lâu phụ cận, rất nhiều người đều đang bàn luận chuyện này.

Vừa nhìn thấy Vạn quốc công tự mình đi ra, lúc này liền hoàn toàn biến sắc,

nói thầm sự tình quả nhiên lớn điều!

Vạn quốc công ánh mắt phun trào lửa giận, tiến vào tửu lâu, đi tới cửa thang gác, liếc mắt liền thấy phía trên lão Võ.

Khí thế bạo phát.

Cuồn cuộn mà ra.

Mà lão Võ, cũng bất đắc chí nhiều nhường, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, mặt hướng hắn.

Tháp sắt bình thường thân thể bên trong, truyền ra bàng bạc áp lực, Vạn quốc công con ngươi co rụt lại, trong lòng mắng to một tiếng.

Cũng thật là Thần Phủ đỉnh cao!

“Tại hạ đại kiền quốc công Totto Land thái, đạo hữu, vừa mới chính là ngươi ra tay tổn thương con trai của ta?” Vạn quốc công sầm mặt lại nói rằng.

Lão Võ lạnh lùng mở miệng, “Là ta!”

“Ra tay quá nặng chứ?” Vạn quốc công gầm nhẹ.

“Hắn đáng đời!”

Lão Võ vẻ mặt thập phần tùy ý.

Vạn quốc công suýt chút nữa thổ huyết!

Tê liệt!

Quá hắn mẹ bắt nạt người!

“Ngươi nếu không phục, liền ngươi một khối đánh!” Lão Võ đột nhiên nhếch miệng cười.

Sau đó.

Thân thể dường như mãnh hổ xuống núi bình thường, thình lình chạy như bay mà xuống!

Sơn Hải giống như sức mạnh, nghiền ép mà đến, sức mạnh kinh khủng hầu như hình thành nổ tung lốc xoáy, rung động tửu lâu, quay về Vạn quốc công phủ đầu bao phủ xuống.

Vạn quốc công mục tỳ sắp nứt, nổi giận gầm lên một tiếng, nâng chưởng tiến lên nghênh tiếp.

Đùng đùng lấy đùng đùng!

Hai người từ bên trong tửu lâu đánh tới tửu lâu bên ngoài.

Động tĩnh rất lớn.

Cả kinh bốn phía mọi người, kinh sợ không muốn.

Hồi lâu qua đi, Vạn quốc công oa oa ói ra hai cái huyết, mà hậu thân khu bay ngược ra ngoài, hạ ở một bên một cái quầy hàng lên.

Che ngực, Vạn quốc công đều muốn khí bạo nổ!

Mã Đức!

Quá rất sao không nể mặt mũi!

Đây chính là ở Đại Kiền Vương Thành!

Ngươi như thế trắng trợn không kiêng dè, không kiêng dè chút nào, lão tử không biết xấu hổ sao? Đại Kiền không biết xấu hổ sao?

“Cút!”

Mà lão Võ,

Không nể mặt mũi, quát lạnh một tiếng, gánh vác bắt tay, xoay người lại tửu lâu.

Chỉ là một cái đại kiền quốc công, dù cho thực lực cũng là Thần Phủ đỉnh cao, thế nhưng sao là đối thủ của hắn.

“Được lắm cuồng đồ!”

Vạn quốc công nghiến răng nghiến lợi, hàm răng đều sắp cắn nát, khóe miệng chảy ra một vệt tơ máu, mạnh mẽ xoa xoa, Vạn quốc công quay đầu, cả người mang theo kinh người sát khí, thẳng đến vương cung!

Mã Đức!

Chuyện này, nhất định phải bẩm báo Kiền vương, liền không tin Kiền vương sẽ nhịn!

Vương cung mọi người thấy sát khí bức người Vạn quốc công, là các loại mộng bức, lơ ngơ, không biết là ai trêu chọc náo loạn Vạn quốc công, dĩ nhiên tức giận như vậy.

Vạn quốc công nhìn thấy Kiền vương.

Phù phù một tiếng liền cho quỳ!

Sau đó, con ngươi đỏ chót, oan ức cảm giác bạo phát, trầm thấp bắt đầu cho Kiền vương kể khổ.

Nói tóm lại, chính là mấy cái ý tứ.

Muốn Kiền vương cho hắn ra mặt.

Đối phương như thế không cho hắn Vạn quốc công mặt mũi, chính là không cho Đại Kiền mặt mũi, không cho Đại Kiền mặt mũi, đương nhiên chính là không cho Kiền vương mặt mũi.

Như vậy trắng trợn không kiêng dè hung hăng càn quấy, như thế làm mất mặt, không chèn ép một hồi, ngươi Kiền vương mặt mũi để nơi nào?

Chỉ có điều.

Vạn quốc công không thấy.

Kiền vương sắc mặt, theo hắn nói càng nhiều, liền càng âm trầm.

Cuối cùng.

Càn Vương Mãnh địa vỗ một cái tay vịn, đứng dậy chỉ vào Vạn quốc công, lớn tiếng lớn mắng nói, "ngu xuẩn!"

Ai?

Vạn quốc công há hốc mồm.

"Ngươi biết tên kia là ai hộ vệ sao?" Kiền vương sầm mặt lại nói rằng.

Vạn quốc công nuốt ngụm nước bọt.

"Là người nhà họ Tề! Cái kia Hãn Hải Thành Tề gia!" Kiền vương vẻ mặt lạnh lùng.

Vạn quốc công mắt tối sầm lại, ngũ lôi oanh đỉnh.

Hãn Hải Thành Tề gia, vậy cũng là có thể cùng Đại Kiền chống lại chủ!

Nguyên lai đối phương như vậy trâu bò!

Vạn quốc công mặt như màu đất, nhưng là, hắn vẫn là không cam lòng, gầm nhẹ nói, "vương thượng, con trai của ta hai chân bị phế! Tề gia cũng không thể lớn lối như thế chứ?"

Kiền vương buồn bực phất tay một cái, "Ngươi đi về trước đi!"

“Vương thượng...”

Vạn quốc công muốn đánh cảm tình bài.

“Đi ra ngoài!”

Kiền vương trợn mắt, Vạn quốc công không triệt, mang theo cảm giác cực kì không cam lòng, xoay người rời đi.

Càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng uất ức, đột nhiên, một cái trong cung nội thị đuổi theo, lôi kéo y phục của hắn.

“Hả? Vương công công?” Vạn quốc công ngột ngạt phẫn nộ chắp chắp tay.

Nội thị thấp giọng nói, “quốc công bớt giận! Chuyện này lão nô cho quốc công nhắc nhở một chút, cái kia gọi Diệp Đông, cũng chính là Vũ ôn hầu cái kia con riêng a, nhưng là thất công chúa ân nhân cứu mạng, tay có kinh thiên y thuật, vì lẽ đó...”

Vạn quốc công trái tim đột nhiên giật mạnh!

Tê liệt!

Nguyên lai còn có này vừa ra đây!

“Đa tạ công công!” Vạn quốc công miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười.

Nội thị cười làm lành một tiếng, xoay người rời đi.

Vạn quốc công ngốc tại chỗ, hơi gió vừa thổi, đột nhiên đánh run lên một cái, sau đó, ánh mắt hàn mang lóe lên, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “đại gia! Chuyện này tổng có người phụ trách! Vũ ôn hầu...”

Nửa khắc đồng hồ sau.

Vũ ôn hầu phủ bị Vạn quốc công mang đến người vây quanh.

Nhận được tin tức Vũ ôn hầu, được kêu là một cái mộng bức, đi tới phòng khách, nhìn vẻ mặt muốn giết người Vạn quốc công, mí mắt kinh hoàng, cười gượng chắp chắp tay nói, "Vạn quốc công, này ai chọc giận ngươi tức rồi?"

Vạn quốc công vẻ mặt lạnh lẽo nói rằng, "Vũ ôn hầu, ngươi sinh hảo nhi tử!"

"Thắng Thiên?"

Vũ ôn hầu sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

"Là ngươi cái kia con riêng!" Vạn quốc công cười lạnh.

"Diệp Đông?"

Vũ ôn hầu sắc mặt càng đổi, sau đó, theo bản năng nói rằng, "ngươi chọc tới hắn?"

Vạn quốc công thổ huyết!

Mạnh mẽ trừng mắt Vũ ôn hầu, đại gia, ngươi đây là nói ngược chứ? Là hắn chọc tới ta!

Vừa nhìn Vạn quốc công vẻ mặt, Vũ ôn hầu nhất thời trong miệng đều cay đắng lên, quay về Vạn quốc công chắp chắp tay, có chút ủ rũ nói rằng, "quốc công, ta xin khuyên ngươi một câu, Diệp Đông, ngươi tốt nhất không nên trêu chọc!"

"..."

Dát?

Ta mẹ bán phê nha!

Vạn quốc công lại thổ huyết!

Khí nổ!

Ngũ tạng lục phủ đều muốn khí nổ!

Hay lắm!

Tốt ngươi cái Vũ ôn hầu!

Ngươi rất sao thật trâu bò a, ngươi một cái Hầu gia, ngay cả ta một cái quốc công đều không để vào mắt, cũng dám uy hiếp!

Ngươi thật là có thể a ngươi!

Vạn quốc công tức giận ngược cười, "Tốt! Tốt! Tốt! Vũ ôn hầu, lão phu nhất định phải hỏi một chút, ngươi con riêng, ta dựa vào cái gì, liền không trêu chọc nổi?"

Vũ ôn hầu khóe mắt co giật, nghĩ thầm, ngươi cái lớn ngu ngốc, lão tử đây là ở cứu ngươi ngươi biết không.

Chờ sẽ ngươi liền phải cảm tạ ta!

Ba lạp ba lạp!

Vũ ôn hầu đem Vương Bảo cùng Tề gia ở Long Hổ Thành sự tình, nói đi ra.

Sau đó.

Vạn quốc công liền không nhúc nhích.

Vẻ mặt cứng lại rồi.

Trái tim tựa hồ cũng ngưng đập.

Ngốc bức há hốc mồm, hai mắt đều mất đi tiêu cự.

Vũ ôn hầu thương hại nhìn hắn, sau đó, lại bắt đầu ăn năn hối hận lên.

Chính mình lẽ ra nên có thể thật cao hứng trang bức, thế nhưng hiện tại, chính mình cùng khổ bức Vạn quốc công, có cái gì khác nhau?

“Chuyện này... Đều là thật sự?”

Nửa ngày, Vạn quốc công cay đắng lẩm bẩm hỏi.

“Sao dám lừa bịp quốc công!” Vũ ôn hầu thở dài.

Vạn quốc công nét mặt già nua trắng xám, ngơ ngác rút lui hai bước, hạ ở trên ghế, vô thần nhìn phía trên, dày đặc bi ai, tràn ngập trong lòng.

Ha ha ha ha ha... Phốc!

Nhi tử đắc tội rồi nhân vật như vậy.

Chính mình còn muốn tìm về bãi?

Buồn cười không?

Buồn cười!

Bi ai không?

Bi ai!

Quá rất sao buồn cười, quá rất sao bi ai!

------oOo------

Chương 114: Thần Nguyệt Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơm nước xong, Tề Như Lâm thanh toán món nợ, Vương Bảo đoàn người rời đi tửu lâu, tiếp tục đi dạo.

Tề Như Lâm xin lỗi một tiếng.

Chậm hai bước, chờ đến người trung niên lão Võ cùng lên đến, nhỏ giọng nói, "Lão Võ, vừa nãy làm không tệ!"

Vạn quốc công đến gây sự, Vương Bảo bọn họ tự nhiên cũng nghe được.

"Nên! Cũng là vạn hạnh! Cho chúng ta cơ hội!" Lão Võ cảm thán nói rằng.

Tề Như Lâm gật gù, tinh thần phấn chấn.

Trải qua Vạn Khôn sự kiện.

Vương Bảo đối xử hắn thái độ, rõ ràng có cải thiện, tối thiểu, không như vậy không nhìn.

Đây chính là tiến bộ!

To lớn tiến bộ!

Có điều.

Đầu óc chớp qua một ý nghĩ, Tề Như Lâm có chút không tự nhiên thấp giọng nói, "ngươi nói, ta đúng hay không quá chân chó?"

Lão Võ sững sờ.

Đón lấy liền cười khổ một tiếng, nói rằng, "thiếu gia, ngươi có thể tuyệt đối

đừng nghĩ như thế, chuyện như vậy, không phải chân chó không chân chó sự tình, đối phương, quá mạnh mẽ! Vì Tề gia, này đều là đáng giá!”

Tề Như Lâm hé mắt, đón lấy liền nghĩ thông suốt rồi.

Không sai.

Không phải ta quá chân chó.

Là người ta quá mạnh mẽ.

Khi loại này mạnh mẽ, đủ để đến nghiền ép mức độ, liền không có gì chân chó không chân chó, đổi làm những người khác, hay là chân chó so với mình đều quá đáng!

Lão tử hiện tại, cũng coi như là chính diện nhân vật!

...

...

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo mấy ngày nay qua rất thích ý, thất công chúa hầu như mỗi ngày đều tìm đến hắn, không phải đi dạo phố chính là làm trò chơi, thêm vào tiếp xúc lên đấu địa chủ, thất công chúa chơi càng này lớp vỏ, tính cách rõ ràng rộng rãi không ít.

Khoảng cách thất công chúa chiêu rể thi đấu trước một ngày.

Kiền vương đứng Vương cung chủ điện trước.

Vẻ mặt nghiêm túc.

Hai bên, là vương cung cấm vệ, lúc này nhìn đứng mặt trời dưới đáy Kiền vương, trên mặt đều là khó nén kinh hãi.

Kiền vương thân phận cỡ nào cao quý, cho đến bây giờ, đã đứng ở chỗ này đợi có gần nửa canh giờ, đến cùng là ở chờ cái gì người?

Rào!

Phía chân trời bỗng nhiên xuất hiện một vệt màu vàng tường vân, sau đó liền phảng phất bão táp như thế, bao trùm tới.

Kiền vương cả người rung mạnh.

Trên mặt lộ ra kích động ửng hồng.

Hít sâu một hơi, cung cung kính kính hơi khom lưng, ánh mắt sáng quắc nhìn về phía trước.

Một từng đạo kim quang tùy ý, cuối cùng hóa thành một toà xe ngựa màu vàng óng, chỉ có điều, xe ngựa này thập phần to lớn, kéo xe màu vàng ngựa lưng mọc hai cánh, chớp cánh trong lúc đó, đều có thể gây nên từng trận lớn gió.

Xe ngựa hạ xuống.

Vương cung cấm vệ ngơ ngác cực kỳ, nỗ lực duy trì thân thể cân bằng.

Kiền vương tiến lên, mà lúc này trong xe ngựa, màn xe cũng xốc lên, một cái Bạch Tuấn thanh niên duỗi ra đầu, đón lấy liền đi xuống xe ngựa.

Lục tục hạ xuống một đám người.

Nhìn qua lấy một người trung niên dẫn đầu.

Kiền vương chắp chắp tay, cười nói, “Lục sư huynh!”

Người trung niên kia cười nhạt nói, “sư đệ, nhiều năm không gặp, phong thái không thấy ít đi a!”

Kiền vương cười khổ một tiếng, “Nơi nào sánh được sư huynh, gia phụ bế

quan, ta liền một lao lực mệnh! Lục sư huynh, xin mời!”

Đoàn người nói giỡn, hướng về chính điện đi đến.

Một đám cấm vệ theo bản năng nuốt ngụm nước miếng.

Làm nhiều năm như vậy vương cung cấm vệ, bọn họ vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy vương thượng đối với người khác khách khí như thế.

...

...

Sau một canh giờ, lục địa họ người trung niên đoàn người vào ở Đại Kiền cao cấp nhất khách điện.

Trong chủ điện.

Kiền vương lau mồ hôi lạnh, quay về lên thủ nơi một cái ông lão áo tím nói rằng, “cha! Không nghĩ tới lần này Lục sư huynh dĩ nhiên thật đến rồi! Xem ra sư tổ đã tha thứ ngài!”

Cái kia ông lão áo tím sắc mặt phức tạp, thở dài nói, “hi vọng như thế chứ!”

Kiền vương ánh mắt lập loè sắc mặt vui mừng.

Lục địa họ người trung niên bọn họ đến từ chính Thần Nguyệt Tông!

Thần Nguyệt Tông tông môn không ở Hỗn Loạn Chi Vực,

Thế nhưng, cái này tông môn coi như là phóng tới Hỗn Loạn Chi Vực, vậy cũng là nhất cao cấp nhất tông môn!

Mà Đại Kiền lão tổ, kỳ thực chính là xuất thân Thần Nguyệt Tông, chỉ có điều, Đại Kiền lão tổ lúc tuổi còn trẻ khá là hổ, tính cách táo bạo, bởi vì một hồi bất ngờ, gặp phải đại họa sự tình, bị nổi giận sư tôn cứng rắn trục xuất

tông môn.

Sau đó Đại Kiền lão tổ liền hối hận rồi, đáng tiếc, đã chậm!

Có điều Đại Kiền lão tổ không phải là phế vật, biết sỉ sau đó dũng, độc thân đi tới Hỗn Loạn Chi Vực, từng bước một mạnh mẽ, cuối cùng xây dựng lên Đại Kiền vương triều.

Trong lúc Đại Kiền lão tổ không có về qua Thần Nguyệt Tông, thế nhưng Kiền vương nhưng là đi qua một hai lần.

Chân chân chính chính bị Thần Nguyệt Tông mạnh mẽ chấn động đến.

So với Thần Nguyệt Tông thứ khổng lồ này, Đại Kiền vương triều, căn bản không coi là cái gì.

Trước đó, Thần Nguyệt Tông chưa từng tới bao giờ người, có điều lần này, thất công chúa sắp xuất giá, Kiền vương phát sinh tin tức cho sư tổ, vốn là cũng không ôm hi vọng, nhưng không nghĩ tới, dĩ nhiên đến rồi!

Điều này làm cho Kiền vương cực kỳ hưng phấn.

Nếu như, sư tôn tha thứ hắn cha, vậy thì đại diện cho Đại Kiền vương triều, có một cái cứng rắn chỗ dựa, đó mới là sức lực mười phần!

“Ha hả, ta tiểu Thất, cũng thật là ta may mắn quả a!”

Nghĩ đến con gái.

Kiền vương ánh mắt, liền nhu hòa lên.

...

...

Thất công chúa chiêu rể thi đấu, rốt cục đến.

Vương Thành chấn động, trong thành có máu mặt đều nghĩ pháp mưu cầu một cái dự thi tiêu chuẩn.

Vương cung quảng trường.

Ngồi vào đầy tràn.

Vương công quý tộc cấp độ có thứ tự ngồi cùng một chỗ, lẫn nhau khách sáo.

Theo thời gian trôi qua.

Hầu như hết thảy mọi người đến rồi.

Thất công chúa ở Kiền vương ra hiệu dưới đi tới cao tầng ngồi vào trước.

Lần lượt hành lễ sau khi, thất công chúa ngồi vào Kiền vương bên người, trên mặt vẻ mặt, có chút sốt sắng.

Mà vào giờ phút này.

Cao tầng ngồi vào bên cạnh, đó là Kiền vương hoàng tử cùng công chúa nhóm.

Có điều, lục địa họ trung niên mang đến mấy người trẻ tuổi, như thế ngồi ở chỗ này.

Nhìn thất công chúa, mấy người trẻ tuổi kia bên trong một người thanh niên, ánh mắt đột nhiên lập loè hiu hắt ánh sáng, đối với bên người đại hoàng tử nghẹ giọng hỏi, “Đây chính là như ánh bình minh sư muội?”

Đại hoàng tử vẻ mặt mang theo một tia cung kính cười nói, “không sai, đây chính là Thất muội!”

Lục Thần hé mắt.

Trong đầu ý nghĩ lưu chuyển.

“Được lắm tuyệt đại giai nhân!”

Lục Thần thân là Thần Nguyệt Tông thiên kiêu.

Gặp mỹ nhân nhiều vô số kể.

Nhưng nhìn đến thất công chúa đầu tiên nhìn, Lục Thần tâm liền bị tóm lấy.

Thất công chúa cái kia tuyệt mỹ dung nhan, khí chất nhu nhược, nhường Lục Thần nội tâm ý muốn sở hữu đột nhiên điên (chơi) trướng!

Khóe miệng lộ ra một vệt ý cười, Lục Thần nhìn bốn phía, những quý tộc kia nhóm thứ hai, ánh mắt chớp qua xem thường cùng vẻ châm chọc.

Liền đám này ngu xuẩn, cũng có tư cách mơ ước cỡ này mỹ nhân?

Nghĩ tới đây.

Lục Thần nhìn về phía hắn cha lục địa chính phong, truyền âm nói rằng, “cha! Ta muốn kết hôn Nhược Hi sư muội, ngài không có ý kiến chớ?”

Lục Chính Phong đang theo Kiền vương nói chuyện, nghe vậy không khỏi sợ hết hồn, trừng Lục Thần một chút, tức giận truyền âm nói, “chớ cùng lão tử mù quấy rối!”

Lục Thần nghe vậy bĩu môi.

Nghiêng đầu nhìn thất công chúa, Lục Thần ánh mắt lập loè từng đạo từng đạo hừng hực.

Hắn cha không đồng ý?

Này đều không là vấn đề.

Lục Thần tự tin, nếu như hắn ngay ở trước mặt Kiền vương nói ra.

Kiền vương chắc chắn sẽ không từ chối!

Bởi vì hắn Lục Thần, có cái này tự tin, bởi vì hắn Lục Thần tổ gia gia, chính là Đại Kiền lão tổ sư tôn!

Thân càng thêm thân, có lý do gì từ chối?

------oOo------

Chương 115: Đánh 10 cái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ lành vừa đến. Đỉnh điểm

Đại Kiền lễ nghi sư liền đi lên đài cao, bắt đầu tuyên đọc.

Đầu tiên là đọc một hồi Đại Kiền Quốc uy hưng thịnh.

Ba lạp ba lạp một đống lớn, sau đó mới tiến vào đề tài chính.

Lần này chiêu rể thi đấu, quy tắc vô cùng đơn giản.

Chính là lấy võ vi tôn!

Hai mươi tuổi trở xuống, Khí Hải cảnh tu vi có thể tham gia thi đấu, thắng lợi cuối cùng người, cũng không phải là có thể cưới vợ thất công chúa, nhất định phải thất công chúa đồng ý, mới có thể chiếm được thường mong muốn.

Vương Thành quý tộc nhóm thứ hai, làm nóng người, hết sức kích động.

Có điều trong những người này, có rất nhiều, đã cúi đầu ủ rũ, ánh mắt mang theo không cam lòng, nhìn bình yên ngồi Vương Bảo.

Bọn họ là ngày đó ở tửu lâu những quý tộc kia nhị đại.

Từ khi Vạn quốc công vấp phải trắc trở, ngừng chiến tranh sau khi, bọn họ đối với Vương Bảo ý sợ hãi, tăng lên tới cực điểm, cho tới đều bỏ đi tham gia thi đấu ý nghĩ.

Đương nhiên.

Những người này chỉ là số ít.

Trong thành quý tộc biết bao nhiều, từng cái từng cái đứng ra, bắt đầu lĩnh luận võ thẻ số.

Tề Như Lâm ngồi ở Vương Bảo bên người, cười lấy lòng nói, "Đông gia, những người này thực sự là không tự lượng sức, nếu ta nói, ngài trực tiếp đem tên gọi lấy ra đến, bảo đảm bọn họ nhúc nhích cũng không dám nhúc nhích!"

Vương Bảo lắc đầu một cái, đứng dậy, cũng đi lĩnh thẻ số.

Chỉ có điều.

Lĩnh xong thẻ số sau khi, Vương Bảo hít một hơi, ánh mắt loé lên thần quang.

Rốt cục.

Đến thu gặt thời điểm!

Nhiều ngày như vậy hạ xuống, Vương Bảo trang bức giá trị thu hoạch không ít, thế nhưng ngày hôm nay, chính là đỉnh cao.

Nhiều người như vậy, thoáng một trang bức, chính là được mùa lớn.

Hơn nữa Vương Bảo cũng định được rồi, muốn chơi, phải chơi một hồi lớn!

Nâng chân.

Đạp bước.

Vương Bảo từng bước một đi tới trung tâm nơi chỗ lôi đài.

Này một phen động tác, nhất thời nhường đại đa số người sửng sốt.

Nhận thức Vương Bảo, trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Không quen biết Vương Bảo, lông mày không khỏi nhăn lại.

Thả người nhảy một cái.

Vương Bảo bước lên võ đài.

Sau đó, đón từ từ yên tĩnh lại mọi người, gánh vác bắt tay, bá khí cực kỳ nói rằng, “luận võ, ta xem cũng đừng phiền phức như vậy, bởi vì các ngươi không người là ta đối thủ!”

Ầm!

Mọi người chớp mắt sôi vọt lên.

Vương Thành quý tộc nhìn Vương Bảo, nghĩ đến trong thành mấy ngày gần đây đồn đại, sắc mặt trở nên khó coi cực kỳ.

Kiền vương trên mặt mang theo bất đắc dĩ, ho nhẹ một tiếng đứng lên đến, nói rằng, “Diệp Đông, ngươi lời này là có ý gì?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “vương thượng, đương nhiên là mặt chữ lên ý tứ, nói cách khác...”

Ngẩng đầu!

Vương Bảo lạnh quát, “Ngày hôm nay, ta muốn đánh mười cái! Các ngươi có thể thương lượng một chút, mười người một tổ! Lên đây đi!”

Bối rối!

Đại đa số người đều bối rối!

Mã Đức!

Một người đánh mười người?

Ngươi sao liền như thế treo đây?

Ngươi sao liền như thế ưu tú đây?

Này trâu bò thổi, ngươi liền không sợ sau đó bị đùng đùng đùng làm mất mặt sao?

“Tốt hung hăng!” Có thanh niên lạnh lệ quát.

“Không sai! Còn một người đánh mười người, ngươi căn bản đều không phải là đối thủ của ta!”

“Ha hả, quả nhiên không có nhất hung hăng, chỉ có càng hung hăng! Lời này nói, ta phục, ngươi quá có thể thổi!”

“Muốn gây nên chú ý, cũng không cần như thế chứ? Đánh mười cái, ngươi hành sao?”

Quý tộc nhóm thứ hai châm chọc liên tục.

Cái kia lễ nghi sư nhìn về phía Kiền vương, lộ ra hỏi ý, Vương Bảo hành động này, có chút vi phạm quy tắc.

Kiền vương nhìn Vương Bảo.

Đúng là không có một tia trách tội.

Trái lại, hết sức hài lòng!

Không sai, bởi vì Kiền vương vốn là muốn đem thất công chúa, gả cho Vương Bảo, hiện tại Vương Bảo như thế bá khí lộ, mặc dù có chút trang bức hiềm nghi, nhưng là, Kiền vương nhưng bản năng cảm giác được, Vương Bảo hoàn toàn tự tin.

Lại như ngày đó như thế.

Vương Bảo nồng nặc lòng tự tin,

Làm cho Kiền vương chỉ là do dự một chút, liền lập tức làm ra quyết định, nghiêm nghị nói, “tốt! Còn trẻ không ngông cuồng, uổng là thiếu niên! Ngươi muốn đánh mười cái, trẫm thỏa mãn ngươi! Cứ làm như thế đi!”

Mọi người ồ lên lên.

Ai cũng không ngờ tới.

Kiền vương dĩ nhiên thật sự nhường Vương Bảo như vậy hồ đồ.

Cao tầng ngồi vào nơi đó, Lục Thần chau mày, nhìn Vương Bảo, ánh mắt lộ ra vẻ kinh dị, có chút không nghĩ tới, này trên đời này vẫn còn có so với mình còn liều lĩnh gia hỏa.

Coi như là chính mình.

Cũng không dám nói một người đánh mười người cùng thế hệ.

Đại gia tu vi tương đương, song quyền còn không địch lại bốn tay đây!

“Đến đây đi!”

Vương Bảo quát to một tiếng, vang tận mây xanh, cái kia phóng đãng hơi thở bá đạo, chấn động khiến người sợ hãi.

Một đám quý tộc nhị đại hai mặt nhìn nhau, liếc mắt nhìn nhau, đón lấy liền ánh mắt bốc lửa!

Ma trứng!

Cái tên này, quả thực không muốn quá kiêu ngạo!

Ngày hôm nay danh tiếng, đều rất sao nhường hắn ra hết!

Một cái đánh bọn họ mười cái, thật nếu để cho hắn làm được, vậy bọn họ

còn không được xấu hổ đào cái hầm ngầm chui vào?

“Ta đến!” Một người đứng ra.

“Hừ, nếu ngươi muốn chết, vậy thì thỏa mãn ngươi!” Thứ hai đứng dậy.

Sau đó.

Mười người quý tộc nhị đại, tụ tập ở cùng nhau, ánh mắt lạnh lẽo nhìn trên võ đài Vương Bảo.

Cộc cộc cộc!

Đi tới võ đài.

Mười người quý tộc nhị đại không có lập tức ra tay, một cái trong đó châm biếm nói, “ra tay đi! Cũng cho chúng ta nhìn, ngươi đến cùng lợi hại cỡ nào, dám như thế ăn nói ngông cuồng!”

Vương Bảo cười lắc đầu một cái, nói rằng, “đừng giới! Còn là các ngươi xuất thủ trước đi, ta cho các ngươi một cái cơ hội xuất thủ! Dù sao...”

“Các ngươi quá yếu!”

“Ta như xuất thủ trước, các ngươi liền xong, liền cơ hội xuất thủ đều không có!”

Mấy người suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Quá kiêu ngạo!

Cái tên này làm sao có thể lớn lối như thế?

Liền chưa từng thấy người như vậy, hắn liền không sợ bị đánh chết sao?

Đúng như dự đoán.

Mười người quý tộc nhị đại, bị triệt để làm tức giận, cũng không kịp nhớ lễ nghi, khuôn mặt co giật, dồn dập hét lớn một tiếng, trực tiếp ra tay!

“Máng, ta nhịn không được!”

“Đánh!”

“Cùng tiến lên!”

Rầm rầm rầm!

Mười người quý tộc nhị đại, nén giận ra tay, khí thế kinh thiên động địa, sức mạnh bàng bạc tụ hợp lại một nơi, đáng sợ đến cực điểm.

Các loại võ kỹ ánh sáng lấp loé, xán lạn phảng phất cầu vồng bình thường, hình thành một dòng lũ lớn, chạy Vương Bảo liền tập giết tới!

Chỉ là.

Làm cho tất cả mọi người không nghĩ tới chính là.

Vương Bảo thình lình nhưng vẫn là gánh vác bắt tay.

Đá ngầm bình thường, vị nhưng bất động, đứng ở nơi đó, ánh mắt bình tĩnh.

Chỉ là đang công kích dòng lũ tới gần thời gian, thân thể bên trong, mới bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng ngập trời lực lượng.

Cửu đại trong khí hải, khủng bố chân nguyên, trong nháy mắt cuồn cuộn mà ra, hóa thành khôn kể lá chắn, chặn lại rồi mười đại quý tộc nhị đại công kích.

Không chỉ có như vậy.

Ở cái kia mười người quý tộc nhị đại mộng bức trong thần sắc.

Vương Bảo trợn mắt vừa mở, bỗng nhiên trong lúc đó quát to một tiếng, như lôi đình nổ tung, như chân long chi gào, rung động không khí đều tựa hồ bắt đầu run rẩy.

“Đi xuống đi!”

Ầm ầm ầm!

Ba chữ, kéo dài không thôi.

Mà nương theo ba chữ này, từng đạo từng đạo sức mạnh kinh khủng, ở trong hư không nghiền ép về phía trước, đánh vào mười đại quý tộc nhị đại trên người.

Trong nháy mắt.

Thì có hai người sắc mặt sát Bạch Khởi đến, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, thân thể hạ bay ra ngoài, ngã trên mặt đất.

Mà những người khác, ở hoảng loạn trong lúc đó, cũng là sợ hãi cực kỳ, vẻn vẹn chống đối không tới nửa hơi thở, liền dồn dập bị thương, thân thể không tự chủ được bay ra.

Ầm ầm ầm.

Mười người quý tộc nhị đại, đều rơi xuống ở dưới lôi đài.

Trợn mắt lên, nhìn trên võ đài Vương Bảo, thân thể run rẩy, tê cả da đầu, khó có thể tin tất cả những thứ này chân thực.

Thua!

Hơn nữa.

Còn thua như vậy mất mặt!

Vẻn vẹn chỉ là một cổ họng a!

Đối phương ngay cả ra tay, đều không ra tay, chỉ là một cổ họng, liền như vậy gào một cổ họng, bọn họ liền không chịu nổi!

Điều này cũng...

Quá hắn mẹ đáng sợ rồi!

Ai nói hắn là đồng dạng Khí Hải cảnh?

Lão tử phi ngươi một mặt huyết ngươi có tin hay không?

------oOo------

Chương 116: Lục Thần lên sàn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn trên võ đài tình cảnh này.

Rất nhiều người đều giật mình.

Khe nằm!

Vẫn đúng là nhường hắn làm xong rồi!

Mười người quý tộc nhị đại, bị xem là đậu hũ như thế, tùy ý liền bị đánh thành cặn bã?

Này đâu chỉ là đánh mười cái?

Đây là ngược mười cái!

Mọi người theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, hút ngụm khí lạnh, quay đầu liếc mắt nhìn vẻ mặt cay đắng Vũ ôn hầu, đều trong lòng lực yên lặng nhắc tới một câu, "Con trai của ngươi vì sao như vậy tú?"

Nếu là có người thật sự dám hỏi Vũ ôn hầu.

Vũ ôn hầu tuyệt bức sẽ bạo phát.

Hắn cũng sẽ mạnh miệng đỏ mặt, lớn tiếng rít gào hỏi một câu, không sai, lão tử cũng mẹ nó muốn biết, vì sao tiểu tử này như vậy ưu tú!

Một người đánh mười người!

Vẫn là nghiền ép treo lên đánh!

Làm đến mức độ như thế!

Đây mà vẫn còn là người ư?

Thính phòng bên trong.

Tề Như Lâm yên lặng lau mồ hôi lạnh, bên người lão Võ cực kỳ vui mừng nói rằng, “thiếu gia, ngươi thực sự là quá cơ trí!”

“Đúng không? Ha hả!”

Tề Như Lâm ngốc nở nụ cười.

Hắn này vẫn là lần thứ nhất chính diện trực quan Vương Bảo sức chiến đấu.

Này một không nhìn nổi a!

Liền hai chữ.

Trâu bò!

Hiện tại Tề Như Lâm, đã không có chút nào làm chân chó bất mãn, như vậy thân phận, như vậy bối cảnh, như vậy năng lực, hơn nữa sức chiến đấu như thế, hắc, cho nhân vật như vậy làm chân chó, có cái gì đáng oán hận?

Nên vui mừng, nên dẫn cho rằng hào, nên đốt nhang, đa tạ tổ tông phù hộ, nhường hắn có triển khai chân chó tiềm chất cơ hội.

Vô số quý tộc biến sắc.

Trần quốc công trố mắt ngoác mồm, lại cảm thấy chuyện đương nhiên, Vạn quốc công một mặt trắng bệch, hai mắt vô thần, còn lại quý tộc sắc mặt từ từ khó coi, lại nhìn nhau không nói gì.

Cao tằng chỗ ngồi.

Kiền vương tinh thần hết sức phấn chấn!

Sướng đến phát rồ rồi!

Loại dự cảm này trở thành sự thật cảm giác, thực sự là quá mỹ diệu!

Hơn nữa.

Liếc mắt nhìn bên người con gái, Kiền vương buồn cười phát hiện, thất công chúa cũng là khá là kích động, hai con mắt lập loè hiu hắt ánh sáng.

Mấy ngày nay thất công chúa thường thường đi tìm Vương Bảo sự tình, hắn đương nhiên biết.

Vì lẽ đó hắn cũng biết, thất công chúa đối với Vương Bảo, khẳng định có hảo cảm.

Điều này làm cho Kiền vương vui mừng, bởi vì thất công chúa ánh mắt, cùng chính mình không mưu mà hợp.

Kiền vương bên người.

Lục Chính Phong lông mày nhíu lại, trong mắt loé ra một vệt chấn động, sau đó hít một hơi, trầm giọng nói rằng, “người này, quả thật nhất thiên kiêu! Không nghĩ tới Hỗn Loạn Chi Vực, còn có tên như vậy!”

Kiền vương nghe xong, không khỏi đắc ý cười, đem Vương Bảo trị liệu thất công chúa sự tình cũng nói ra.

Lục Chính Phong khóe mắt vừa kéo.

Một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Thân phận của hắn kiến thức, so với Kiền vương cao hơn nhiều, thế nhưng, Vương Bảo loại kia quỷ dị trị liệu thủ đoạn, nhưng vẫn là nhường hắn cảm giác được ngơ ngác.

Bên cạnh.

Một đám hoàng tử công chúa, đều là đăm chiêu.

Đặc biệt là đại hoàng tử, đối với Vương Bảo càng là sinh ra dày đặc mời chào chi tâm.

Mà Lục Thần.

Sắc mặt bắt đầu khó xem ra.

Híp mắt, nhìn bá khí vô song Vương Bảo, bất mãn khẽ hừ một tiếng.

Mã Đức!

Tiểu tử này tốt trang bức!

Đặc biệt là đang nhìn đến thất công chúa nét mặt hưng phấn sau khi.

Lục Thần càng thêm nổi giận!

Có điều, Lục Thần rất có lòng dạ, không có biểu hiện quá mãnh liệt, chỉ là cười lạnh một tiếng, bắt đầu mưu tính lên.

...

...

Mười người quý tộc nhị đại bại trận.

Hơn nữa còn là một chiêu bại trận.

Thế nhưng còn lại tham gia triển lãm quý tộc nhị đại, còn có rất nhiều.

Hai mặt nhìn nhau run lên nửa ngày.

Những hàng này vẫn cứ cảm giác được không cam lòng, nghĩ thầm không có một vạn chỉ sợ vạn nhất, bắt đầu luân phiên lên sàn.

Mười cái một tổ.

Khiêu chiến Vương Bảo.

Vương Bảo mặt không đỏ không thở gấp, liền đứng tại chỗ, gánh vác bắt tay, liền tay đều chẳng muốn duỗi, chờ đến một tổ quý tộc nhị đại tới, liền gào một cổ họng.

Lúc này Vương Bảo tu vi, đã đạt đến Khí Hải hậu kỳ.

Cửu đại Khí Hải, Khí Hải hậu kỳ, này biết bao cuồng bạo, thêm vào Vương Bảo cái kia bàng bạc gốc gác, lúc này Vương Bảo, toàn bộ chân nguyên cuồn cuộn mà ra, Trúc cơ hậu kỳ cũng bắt hắn không biện pháp!

Đây chính là Tạo Hóa Thiên Quyển uy lực!

Trên thực tế, càng đến hậu kỳ, Tạo Hóa Thiên Quyển, càng là hiển uy!

Dưới lôi đài, rất nhanh sẽ chật vật một mảnh.

Những quý tộc này nhị đại rời đi tốc độ, cũng không đuổi kịp Vương Bảo đánh xuống tốc độ!

Cuối cùng.

Làm tổ thứ tư quý tộc nhị đại, như thế bị Vương Bảo quét ngang sau khi.

Còn lại quý tộc nhị đại, sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ cực kỳ, cực kỳ bi ai tiếp nhận rồi một sự thật, vậy thì là Vương Bảo thật sự có treo đánh bọn họ tất cả mọi người thực lực, hay là, nếu như này võ đài rất lớn, bọn họ toàn bộ cùng tiến lên, đều chưa chắc có thể thắng!

Phải biết.

Vương Bảo liền võ kỹ đều không dùng a!

Người ta động đều không nhúc nhích a!

Chỉ là hắng giọng một cái!

Tu vi như thế sức chiến đấu, bọn họ quả thực chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!

Cái kia lễ nghi sư hô một tiếng.

Phát hiện không người dám ứng chiến sau khi, liền nhìn về phía Kiền vương.

Kiền vương cười cợt, đứng dậy, nói rằng, “đã như vậy, ta tuyên bố...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền xem đến vào giờ phút này, Lục Thần trực tiếp đứng lên.

Lục Thần nhưng là ở cao tằng chỗ ngồi, lúc này đứng lên, nhất thời hấp dẫn chú ý của mọi người.

Kiền vương cũng là nhìn thấy, dừng lại lời nói, nghi hoặc nhìn Lục Thần.

Liền nhìn thấy Lục Thần tiến lên đi rồi hai bước, sau đó quay về Kiền vương khom lưng chắp tay, thành khẩn nói rằng, “sư thúc, Nhược Hi sư muội, ta vừa gặp đã thương! Ta cũng phải tham gia thi đấu! Hi vọng sư thúc cho ta cơ hội này!”

Kiền vương một mặt mộng bức.

Những người còn lại cũng lớn đều như thế.

Mà Lục Chính Phong, nhưng là khóe miệng co quặp, than nhẹ một tiếng.

Việc này hắn không đồng ý là không đồng ý, thế nhưng Lục Thần cũng đã nói ra, Lục Chính Phong cũng không tốt quát lớn.

Thuận theo tự nhiên phát triển đi!

“Tiểu tử ngươi...”

Kiền vương có chút do dự.

Lục Thần thân phận, chính là hắn sư tổ chắt trai.

Sư tổ hệ này, ở Thần Nguyệt Tông chính là quyền nặng cực cao một mạch, nếu như có thể cùng Lục gia hỉ kết liên lý, Kiền vương đúng là cũng vui vẻ thấy thành.

Chỉ có điều.

Kiền vương càng nhiều cân nhắc, vẫn là thất công chúa.

Hắn không muốn oan ức con gái, bức bách con gái làm chuyện không muốn làm.

Vì lẽ đó, Kiền vương mới đang do dự.

Mà Lục Thần vừa nhìn Kiền vương không có lập tức từ chối, lập tức đánh rắn theo côn lên, xoay người nhìn về phía Vương Bảo, ngẩng đầu lạnh giọng nói, “huynh đệ, có dám theo hay không ta so với?”

Vương Bảo hé mắt, nhìn Lục Thần, trong lòng có chút buồn cười.

Có dám hay không?

Này rất sao còn dùng hỏi!

“Đến!”

Vương Bảo ngoắc ngoắc ngón tay đầu.

Ý kia rất rõ ràng.

Lục Thần ánh mắt chớp qua một vệt nổi giận, Vương Bảo lại dám không nhìn hắn, thực sự là thật là to gan!

Đạp bước, một cái lên xuống liền rơi vào trên lôi đài.

Lục Thần cùng Vương Bảo đối lập, muôn người chú ý.

Kiền vương khóe mắt vừa kéo, cũng không nói lời nào, ngồi xuống.

Lục Thần đột nhiên cười lạnh nói, "luận võ so tài, quá đơn giản thô bạo, nếu không, chúng ta đổi một loại tỷ thí phương thức?"

Vương Bảo cười nhạt nói, "theo ngươi!"

Lục Thần con ngươi chớp qua một vệt âm hiểm cười.

Tiếp đó, liền vô cùng lớn độ dáng dấp vung tay lên, nói rằng, "chúng ta song phương, từng người hoàn thành đối phương một yêu cầu, làm sao?"

"Lần này khiêu chiến, là ta ngang thò một chân vào, coi như ta không đúng, vì lẽ đó, ngươi đi tới!"

Vương Bảo nghe vậy.

Lông mày hơi nhíu.

Xong thành đối phương một yêu cầu, hắc, này tỷ thí phương thức, rất sao quả thực là đưa phân đề được chứ?

Xem lão tử đón lấy làm sao nhường ngươi hoài nghi nhân sinh!

------oOo------

Chương 117: Lông đều đánh không xong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão Miêu! Lên cho ta đến!”

Vương Bảo một cái búng tay đánh ra.

Chính đang Vương Bảo ngồi vào trước hồ ăn biển ăn mèo yêu ngẩng đầu, trong miệng gặm nửa dưa hấu rơi xuống trên bàn.

Mèo yêu gò má kịch liệt co rúm.

Tuy rằng sự chú ý đều đặt ở ăn, chẳng muốn đến xem Vương Bảo trang bức, thế nhưng động tĩnh này mèo yêu nhưng là dựng thẳng lỗ tai nghe đây.

Vì lẽ đó.

Vừa nghe Lục Thần tỷ thí điều kiện.

Hơn nữa Vương Bảo hiện tại hô hoán.

Mèo yêu cái gì đầu dưa a.

Ngay lập tức sẽ rõ ràng Vương Bảo ý nghĩ.

Thời khắc này.

Mèo yêu rất tức!

Không có chuyện gì liền hố meo, thật sự tức giận a!

Nhưng là.

Mèo yêu lại không biện pháp, bởi vì liền xem đến vào giờ phút này, Vương Bảo dựng thẳng lên một đầu ngón tay.

Điều này làm cho mèo yêu có chút bi phẫn.

Giết ngàn đao đấu địa chủ!

Đều rất sao quái lão già đáng chết kia!

Cho tới nó cho đến bây giờ, chuyển đi đầy đủ tám cái vô điều kiện yêu cầu.

Meo không tin không lập.

Vì lẽ đó.

Mèo yêu lau miệng nước dưa hấu, uể oải bò lên, sau đó, cúi thấp xuống đầu thập phần không tình nguyện đi tới trên võ đài.

Đứng Vương Bảo bên người, mèo yêu meo máng một tiếng, sau đó liền nằm xuống.

Liếc mắt nhìn đối diện Lục Thần.

Mèo yêu ánh mắt chớp qua một vệt châm chọc.

Này ngu ngốc.

Còn dám cùng Vương Bảo trang bức đây.

Liền ngay cả nó meo gia, mười lần cùng Vương Bảo trang bức, chín lần đều thất bại.

Như ngươi vậy?

Đây là lên đài muốn ăn đòn sao?

Mọi người không hiểu Vương Bảo làm cái gì, mà Lục Thần, đương nhiên

cũng không hiểu.

Vương Bảo đón Lục Thần ánh mắt, cười nhạt chỉ chỉ mèo yêu, nói rằng, “yêu cầu của ta, rất đơn giản, đánh nó, đánh chết nó, ngươi liền thắng!”

Lục Thần hơi nhướng mày, nhìn mèo yêu, nói rằng, “ngươi nói đùa sao?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “nhường ngươi đánh, đánh là được rồi, đánh chết lại không cho ngươi bồi! Còn có chính là, ngươi nếu như đánh không chết, có thể để cho những người khác đến, ngược lại, ta cho ngươi nửa cái canh giờ, ngươi nếu như thật có thể đánh chết ta con mèo này, ngươi liền thắng!”

Này sóng là cái gì thao tác?

Mọi người ngổn ngang không thể tả.

Lục Thần khóe mắt co giật.

Sau đó.

Đột nhiên cười lạnh lên, “Được! Đây chính là ngươi nói! Vậy thì đừng trách ta đại khai sát giới!”

“Tùy tiện nha!” Vương Bảo dùng tay làm dấu mời, đứng qua một bên.

Mèo yêu không nhúc nhích.

Chỉ là đầu đặt ở hai trảo trên đệm thịt, liếc mắt nhìn Lục Thần.

Hò dô uy.

Này đùa bức.

Còn đại khai sát giới đây.

Đối với bản miêu gia, ngươi rất sao đại khai sát giới?

Liền ngươi này cánh tay nhỏ chân nhỏ, liền ngươi này rác rưởi tu vi, ngươi rất sao cho rằng ngươi là Vương Bảo a!

Meo gia nằm nhoài này bất động, ngươi nếu có thể đánh ta động đậy, đều coi như ta thua!

Ngươi nếu có thể xoá sạch meo gia một cọng lông, cũng coi như meo gia thua!

Ngang dọc giang hồ nhiều năm như vậy, meo gia điểm ấy tự tin đều không có? Thực sự là không biết trời cao đất rộng nhãi con!

Vũ ôn hầu ngồi vào nơi nào đó.

Cẩm y ông lão méo mặt, thập phần không nói gì thở dài.

Mã Đức.

Tiểu tử thúi này thật rất sao không biết xấu hổ a!

Mèo yêu thể trạng, liền hắn đều không bắt được, chớ nói chi là Lục Thần.

Nói cách khác.

Ở đây bất cứ người nào, hay là ngoại trừ Vương Bảo, có thể trị ở mèo yêu, thật không có.

...

...

“Đắc tội rồi!”

Lục Thần lạnh lùng nói một tiếng.

Sau đó, trên người khí thế bạo phát, rõ ràng là Khí Hải đỉnh cao, thân thể

hơi động, sau lưng nghiễm nhiên xuất hiện một vệt hư huyễn Aotsuki, trên tay bốc lên tinh linh giống như quang ảnh, trong nháy mắt liền xuất hiện ở mèo yêu trước người, một chưởng đánh ra ngoài!

Ào ào ào.

Đây là sức mạnh nghiền ép võ đài âm thanh.

Mèo yêu bị trong nháy mắt nhấn chìm.

Lục Thần một chưởng đánh ra sau khi, hãy thu tay đứng thẳng, cười lạnh nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo rất buồn bực, không nhịn được nói rằng, “ngươi xem ta làm len sợi? Tiếp tục a!”

Hả?

Lục Thần vẻ mặt cứng đờ.

Cúi đầu.

Nhìn nằm nhoài ở chỗ này, không nhúc nhích, thậm chí ngay cả một cọng lông đều không thấy rơi xuống mèo yêu, con ngươi đều sắp tuôn ra đến rồi!

Khe nằm!

Này rất sao...

Tình huống gì?

Hít vào một ngụm khí lạnh, Lục Thần ánh mắt, chớp qua một vệt nghiêm nghị.

Vừa nãy hắn có thể không có nương tay, hầu như là một đòn toàn lực của

hắn.

“Ta còn liền không tin!”

Trong lòng nổi giận gầm lên một tiếng.

Lục Thần hít một hơi, khẽ quát một tiếng, bàn tay điệt ra, trong nháy mắt, sức mạnh bàng bạc cuồng triều bọt nước bình thường, không ngừng trùng kích mèo yêu thân thể.

Võ kỹ ánh sáng, thậm chí đem mèo yêu thân thể, đều nhấn chìm ở bên trong.

Chỉ là.

Hồi lâu qua đi.

Nương theo một đạo lười biếng meo meo gọi.

Liền nhìn thấy mèo yêu lật qua lật lại thân thể, thay đổi cái tư thế, lần này là nằm nghiêng, một mặt không nhìn.

Lục Thần như bị sét đánh.

Triệt để mộng bức.

Ngơ ngác đứng ở nơi đó, sắc mặt muốn nhiều khó coi, có bao nhiêu khó coi.

“Ngươi cái này chẳng lẽ là Trúc cơ yêu sủng?” Lục Thần đầu óc ý nghĩ lóe lên, không nhịn được hỏi.

Vương Bảo ha ha cười, “Cái này ngươi liền không quan tâm, hoặc là tiếp tục, hoặc là chịu thua, nhanh lên một chút nhỏ đi!”

Lục Thần khóe miệng co rúm, thật sự rất muốn mắng to một tiếng, có điều sau đó nghĩ đến, Vương Bảo nhưng là nói rồi, cũng có thể để cho những

người khác lên sân khấu.

Lúc này.

Lục Thần liền bắt chuyện Thần Nguyệt Tông một cái Thần Phủ cảnh giới cường giả tới.

Đây là một người trung niên.

Sắc mặt lạnh lùng nhìn mèo yêu, người trung niên không chút nào phí lời, chân đạp võ đài, như cự long vươn mình bình thường, nhấc lên kinh thiên bão táp, phun trào sức mạnh nhấn chìm mèo yêu.

Chỉ là.

Làm công kích tiêu diệt.

Mèo yêu bảo thạch giống như con ngươi, vô cùng bình tĩnh, móng vuốt nhỏ quay về người trung niên, giơ lên ngón tay giữa.

“Sao có thể có chuyện đó?”

Thần Phủ trung niên trái tim kịch liệt co giật, đều có chút sợ hãi!

Mà cho đến lúc này sau.

Mọi người mới ngơ ngác biến sắc.

Nếu như Lục Thần đánh không chết mèo yêu, vẫn không tính là cái gì, như vậy, liền đường đường Thần Phủ đều phá không được mèo yêu phòng ngự, này rất sao cũng quá đáng sợ!

Lẽ nào này hay là hỏi cảnh giới yêu thú hay sao?

Nếu như là, vậy thì giời ạ chơi vui, bên người mang theo Vấn Đạo cảnh giới yêu sủng, ngươi này đâu chỉ là ưu tú, ngươi là muốn lên trời a!

“Tiếp tục!”

Lục Thần muốn điên, lớn tiếng hét lớn.

Thần Phủ trung niên có chút bất đắc dĩ, nghiêm nghị nhìn mèo yêu, thủ đoạn cùng xuất hiện, thế nhưng kết quả cuối cùng, đương nhiên vẫn là uổng phí.

Lục Thần một mặt mộng bức, không thể nào tiếp thu được hiện thực này.

Mà Vương Bảo, lúc này khẽ cười một tiếng, ôm cánh tay, ăn dưa đảng bình thường kiến nghị nói, “không cần như thế thực sự a, không cam lòng, nhiều tìm mấy người, cùng tiến lên chứ, không có chuyện gì, ta con mèo này thân thể cường tráng vô cùng, cho các ngươi cố lên!”

Lục Thần con mắt nhìn về phía Vương Bảo, có loại khôn kể khiếp đảm.

Giời ạ!

Lời này nói!

Hắn vì sao tự tin như thế?

Cao tằng chỗ ngồi.

Nhìn có vẻ chật vật nhi tử, Lục Chính Phong ánh mắt không khỏi lạnh lẽo, hừ nhẹ một tiếng, nhạt âm thanh nói, “đều đi!”

Lần này Thần Nguyệt Tông đến người trong, trừ một chút người trẻ tuổi, chính là Lục gia Thần Nguyệt Tông dòng chính.

Tự nhiên lấy Lục Chính Phong như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Một nghe mệnh lệnh, dồn dập đứng dậy, bước lên võ đài, có tới bốn người.

Tính cả trước cái kia Thần Phủ trung niên, đã là ngũ đại Thần Phủ.

Liếc mắt nhìn nhau.

Ngũ đại Thần Phủ, đã nghĩ đồng loạt ra tay.

Chỉ có điều nhưng vào lúc này, mèo yêu đột nhiên đứng dậy, sau đó, nghiêng đầu nhìn bọn họ một chút, đón lấy liền xoay người, cái mông hướng bọn họ, nằm xuống.

Còn quay về bọn họ lắc đuôi.

Phảng phất đang nói, "Ngươi không được..."

Động tác này, này thái độ.

Trong nháy mắt nhường ngũ đại Thần Phủ khí nổ!

Ôi khe nằm!

Thời đại này, liền con mèo yêu đều như thế ngang sao?

"Giết chết nó!"

Không thể nhẫn nhịn a.

Ngũ đại Thần Phủ.

Nén giận ra tay...

------oOo------

Chương 118: Cầu ngươi nhường ta hối tiếc không kịp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như cửu tiêu tức giận.

Ngũ đại Thần Phủ đồng loạt ra tay, nhấc lên uy thế kinh thiên động địa.

Khủng bố công kích, trong nháy mắt đem mèo yêu cuốn vào.

Thời khắc này.

Không có ai chớp mắt.

Nhìn chằm chằm không chớp mắt, nhìn chằm chằm mèo yêu bị võ kỹ ánh sáng nhấn chìm địa phương, trái tim đều nhắc tới cuống họng.

Chết?

Vẫn là không chết?

Đáp án là...

“Meo!”

Mèo yêu thâm trầm meo tiếng kêu vang lên.

Cái kia đong đưa đuôi, lại như là trong gió chập chờn ngón giữa.

Kích thích ngũ đại Thần Phủ, trái tim cơn đau.

“Sao có thể có chuyện đó?”

Ngũ đại Thần Phủ khó có thể tin.

Bọn họ năm cái Thần Phủ đỉnh cao đồng loạt ra tay, coi như là Vấn Đạo sơ kỳ như thế không hề phòng ngự chịu đựng đòn đánh này, cũng đến bị thương chứ?

Thế nhưng.

Này mèo yêu dĩ nhiên bình an vô sự?

Lục Thần sắc mặt trở nên trắng bệch, ngơ ngác nói không ra lời.

Bốn phía mọi người tất cả xôn xao.

Trong mắt đầy rẫy khó mà tin nổi.

Tề Như Lâm cùng lão Võ liếc mắt nhìn nhau, đều ở sát mồ hôi lạnh, Mã Đức, chính mình trước tìm đường chết hành vi, quả thực chính là ở trên mũi đao khiêu vũ a!

May bù đắp!

Cao tằng chỗ ngồi.

Kiền vương đều trố mắt ngoác mồm.

Mà Lục Chính Phong, con ngươi co rụt lại, hé mắt, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, Lục Chính Phong nhạt âm thanh nói, “Thần nhi, được rồi! Này 1 hiệp, ngươi thua rồi!”

Lục Thần cắn răng.

Hắn không cách nào cam tâm.

Thế nhưng.

Nhìn không mất một sợi tóc mèo yêu.

Lục Thần trái tim chảy máu.

Vậy thì sao dễ dàng thua, Lục Thần không khỏi có chút hối hận, sớm biết, liền không đề cập tới cái này tỷ thí phương thức, hiện tại ngược lại tốt, đem mình cho hãm hại!

“Tốt! Ta chịu thua!”

Lục Thần hít một hơi, lạnh mặt nói.

Mèo yêu vừa nghe, cong cong cái mông, nghểnh lên đầu, nhảy lên xuống lôi đài, trở lại Vương Bảo ngồi vào lên tiếp tục này.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Ai nha, thắng được thật dễ dàng!”

Lục Thần sắc mặt tái xanh, trầm mặc nửa ngày, cười lạnh nói, “ta tuy rằng thua, thế nhưng, ngươi cũng đừng hòng thắng ta!”

Dứt lời.

Lục Thần đột nhiên lấy ra một thanh kiếm.

Kiếm này vừa xuất hiện, một vệt nhàn nhạt sương trắng, tràn lan tản ra đến, trong nháy mắt, trên lôi đài đều phảng phất hóa thành bông tuyết.

Mãnh liệt hàn ý, tập kích bốn phía mọi người, cực kỳ ngơ ngác.

“Là đạo khí?” Có người kinh kêu thành tiếng.

Lục Chính Phong thấy cảnh này, khóe mắt không khỏi vừa kéo, có điều không lên tiếng.

Lục Thần trong mắt mang theo âm hiểm cười, nói rằng, “làm sao? Chỉ cần ngươi có thể đánh nát ta kiếm, coi như ngươi thắng, làm sao?”

Mọi người nghe vậy, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Tề Như Lâm không nhịn được thấp giọng nói, “vô liêm sỉ!”

Lão Võ rất tán thành.

Mọi người kỳ thực cũng là nghĩ như vậy.

Đây chính là đạo khí.

Mà Vương Bảo bất luận tu vi sức chiến đấu, cỡ nào yêu nghiệt, cũng không phải Vấn Đạo cường giả, hơn nữa, dù cho là Vấn Đạo cường giả thì lại làm sao? Một cái đạo khí, kỳ thực như vậy dễ dàng liền có thể đánh nát?

Nhưng mà Lục Thần nhưng không như thế cảm thấy!

Không thể không biết chính mình vô liêm sỉ không đúng!

Không sai.

Lão tử chính là vô liêm sỉ!

Làm sao?

Lão tử chính là không biết xấu hổ!

Có thể sao nhỏ?

Chỉ cho phép cái này hàng lên Vấn Đạo yêu thú, không cho phép ta lên đạo khí a?

Nhìn Vương Bảo, Lục Thần thời khắc này cuối cùng cũng coi như là thông thuận, lúc trước uất ức được phát tiết, khỏi nói thoải mái hơn.

Không sai.

Ta là thua!

Thế nhưng, ngươi cũng đừng nghĩ thắng!

Quá mức một lần nữa so với, lão tử còn chẳng lẽ lại sợ ngươi?

“Đến nha!”

Lục Thần khiêu khích quay về Vương Bảo giương lên lông mày.

Vương Bảo híp mắt,

Cười híp mắt nói, “Ngươi thật xác định, muốn ta nát ngươi kiếm sao? Phải biết, đây chính là đạo khí, quả thực liên thành! Ta nếu như thật cho ngươi vỡ vụn...”

“Yên tâm, không trách ngươi!”

Lục Thần khóe miệng lộ ra châm biếm.

Này chày gỗ.

Biết rõ là đạo khí, ngươi còn theo ta trang cái gì so với?

Chỉnh cùng ngươi có thể đem đạo khí cho làm nát giống như!

“Chặc chặc, người có tiền a!”

Vương Bảo cười tiến lên, sau đó, trực tiếp tiếp nhận Lục Thần trong tay đạo kiếm.

Này kiếm hàn mang lấp lóe, bên trong tựa hồ có một tia sáng trắng đang không ngừng đi khắp, phảng phất một cái màu trắng Du Long.

“Ngươi thật làm cho ta tùy tiện làm, chỉ cần vỡ vụn là có thể?” Vương Bảo cười hỏi.

Lục Thần cười ha ha, “Không sai! Tùy tiện ngươi, ngươi gõ cũng được, đập cũng được, chỉ cần ngươi có thể vỡ vụn!”

Cũng không đủ tu vi.

Muốn biết nát đạo khí, này không phải mơ hão sao?

“Vậy ta liền không khách khí!”

Được cho phép.

Vương Bảo không khỏi vui vẻ.

Có cho phép, Vương Bảo liền có thể tinh luyện cái này đạo kiếm.

Tinh luyện sau khi, Vương Bảo chẳng khác nào đạo kiếm nửa người chủ nhân, mà tinh luyện vật phẩm có một cái Vương Bảo trước đây căn bản không thèm để ý thuộc tính.

Vậy thì là nát tan.

Nát tan sau khi, Vương Bảo có nhỏ bé tỷ lệ, được tinh luyện vật tinh hoa hoặc là đặc thù vật phẩm.

Tinh luyện vật cấp bậc càng cao, nát tan sau được đồ vật tỷ lệ cũng lại càng lớn.

Xoa xoa đạo kiếm.

Vương Bảo lập tức bắt đầu tinh luyện.

Lần thứ nhất tinh luyện trực tiếp thất bại, Vương Bảo không để ý chút nào, tiếp tục tinh luyện, lần thứ hai tinh luyện trực tiếp thành công.

Tinh luyện +1!

Lúc này.

Vương Bảo cảm thấy là thời điểm bắt đầu trang bức.

Vì lẽ đó.

Vương Bảo trong giây lát đem đạo kiếm phóng tới trên đất.

Sau đó.

Nhìn Lục Thần, thập phần nói thật, “Cuối cùng cho ngươi một cái cơ hội, nếu như ngươi thay cái yêu cầu, thanh kiếm này ngươi còn có thể bảo vệ! Nếu không, làm ta dùng ta thần kỳ pháp môn, ta sợ ngươi sẽ hối tiếc không kịp!”

Lục Thần cả người co giật.

Ánh mắt âm lãnh nhìn Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “mau mau nhỏ đi! Van cầu ngươi, nhường ta hối tiếc không kịp!”

“Sau đó đừng trách ta không nhắc nhở ngươi!”

Vương Bảo giả vờ giả vịt thở dài một tiếng.

Tiếp theo, quay về Lục Thần quát, “Ngươi lui về phía sau!”

Lục Thần khẽ cắn răng, nhịn.

Lùi lại mấy bước.

Vương Bảo nhưng là vẻ mặt nghiêm túc lên, sau đó bắt đầu quay chung quanh đạo kiếm xoay quanh.

Quẹo trái ba vòng.

Quẹo phải ba vòng.

Vương Bảo đột nhiên đứng nghiêm, cánh tay duỗi một cái, chỉ vào trên võ đài đao kiếm, trừng mắt mắt lớn tiếng quát, “Kiếm hàng, còn không mau nát?”

A phốc!

Lục Thần một cái khó chịu huyết suýt chút nữa biểu bắn ra!

Má ơi!

Khe nằm a!

Hắn đây mẹ chính là ngươi cái kia thần kỳ pháp môn?

Thực sự là thật thần kỳ thật thần kỳ!

Thần kỳ ta muốn thổ huyết!

Những người còn lại cũng là bị lôi không nhẹ.

Nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Vương Bảo.

Trên võ đài vậy cũng là đạo khí.

Ngươi hướng nó kêu một tiếng, nó liền nát? Nằm mơ đây?

"Lấy lòng mọi người!" Lục Chính Phong nhàn nhạt nhiên cho Vương Bảo rơi xuống định nghĩa.

Chỉ là.

Vương Bảo đối với phản ứng của mọi người, không hề hay biết, một tiếng qua đi, đạo kiếm bình yên vô sự, Vương Bảo tiếp tục kêu to, "Cho ta nát!"

Đạo kiếm lù lù bất động.

Mãi đến tận đi tới lần thứ ba.

Vương Bảo mới trực tiếp dẫn động nát tan.

Sau đó.

Bỗng nhiên khí thế bạo phát, rống to nói, “nhường ngươi nát ngươi không nát, ngươi dám không nể mặt ta? Mau mau cho ta nát, còn có thể có chút thi thể, không phải vậy lão tử nhường ngươi biến thành tro bụi!”

Mọi người gò má điên cuồng co giật.

Cảm giác đỉnh đầu lôi vân cuồn cuộn.

Lục Thần cảm giác mình không thể nhẫn nhịn, này ngớ ngẩn, đây là ở ma sát lão tử thông minh sao?

Chỉ là.

Không chờ hắn nói chút gì.

Sau một khắc, một đạo rõ ràng răng rắc tiếng, vang lên, đồng thời, kéo dài không ngừng, càng ngày càng dày đặc.

Nửa ngày qua đi.

Lục Thần cúi đầu, một mặt mộng bức nhìn vỡ vụn thành mấy chục khối đạo kiếm.

Hắn thổ huyết...

------oOo------

Chương 119: Ta nhưng là thần kỳ mỹ nam tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo kiếm nát tan đột nhiên không kịp chuẩn bị.

Chính như mọi người cái kia từ từ vỡ ra được trái tim.

Vỡ vụn đạo kiếm, đã đánh mất hàn khí hào quang, dường như từng khối từng khối sắt vụn, ở trên lôi đài bày.

Lục Thần thổ huyết.

Cũng không phải bởi vì tức giận, mà là bởi vì, thanh kiếm này với hắn tâm hồn liên kết, chính là hắn tổ gia tự mình đánh vào trong cơ thể hắn trợ giúp hắn luyện hóa.

Trong ngày thường, hắn cũng không thể thôi thúc, chỉ có điều, cũng có thể sơ qua mượn đạo kiếm kiếm khí ngăn địch.

Đạo kiếm vừa vỡ.

Như tâm hồn của hắn nát tan.

Há có thể không thổ huyết!

Chỉ là.

Dù cho là thổ huyết, Lục Thần như cũ là khó có thể tin, hắn còn ở mộng bức, linh trí hạ thấp dưới mức trung bình, trong đầu, một mảnh trống không.

Đại đa số người cùng phản ứng của hắn, không có gì khác biệt.

Hồi lâu mới phản ứng được.

Đón lấy liền ồ lên mà lên.

“Khe nằm!”

“Thật nát?”

“Trời ạ, đây là thật sự? Vậy cũng là đạo khí a!”

“Lẽ nào là giả?”

“Không thể a! Khẳng định không phải giả! Nhưng, nếu là thật...”

“Một cái hét lớn một cái mệnh lệnh một tiếng uy hiếp, liền để một cái đạo khí kiếm tự động nát tan? Hắn đây mẹ là đang nói đùa chứ?”

“Đây là cái gì tà thuật? Ta không có thể hiểu được!”

Vương Bảo ngồi vào.

Mèo yêu theo bản năng rụt cổ một cái, trong miệng nửa cái chuối tiêu theo bản năng nuốt vào trong bụng, sau đó, sờ sờ gáy của chính mình, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, tràn ngập cảnh giác.

Đại gia.

Lão Vương đây là muốn nghịch thiên a?

Xem ra sau này vẫn đúng là đến thành thật một chút, cái kia đem kiếm gỗ không cần nhiều lời, đâm nó cùng đâm đậu hũ giống như, nhưng hiện tại thủ đoạn này lại là cái gì quỷ? Vậy cũng là đạo khí, rất rắn, lại tự mang phòng ngự, sao có thể như vậy dễ dàng nát tan.

Tề Như Lâm khóe mắt vừa kéo, lần thứ hai cho Vương Bảo quỳ.

Cao tằng chỗ ngồi.

Kiền vương đám người, nuốt ngụm nước bọt, cực kỳ chấn động.

Mà Lục Chính Phong, vào giờ phút này, sắc mặt đều là có chút tái nhợt, Lục Thần đạo khí kiếm nhưng là gia gia hắn, chính là một cái trung phẩm đỉnh cao đạo khí.

Nhưng hiện tại, nhưng nát tan!

Đột nhiên xuất hiện nát!

Lục Chính Phong nằm mơ đều không nghĩ tới, Vương Bảo dĩ nhiên thật có năng lực, đem cái này đạo khí kiếm vỡ vụn rơi!

Ngươi như thế treo, ngươi sao không lên trời đây?

"Đáng chết!"

Lục Chính Phong ánh mắt tối tăm hạ xuống, nặn nặn nắm đấm, trên mặt lộ ra vô cùng lửa giận.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo nhìn đạo kiếm mảnh vỡ, cười lạnh nói, "coi như ngươi thức thời!"

Dứt lời.

Vương Bảo nhìn chằm chằm mộng bức Lục Thần, có chút ngượng ngùng nói, "Ai nha, ngươi xem một chút ngươi xem một chút, ta nói cái gì tới, ta nói ngươi tốt nhất đừng làm cho ta làm, hiện tại được rồi, một cái đạo khí liền như thế phế bỏ, ta nhìn đều đau lòng!"

"Ta cũng đã nhắc nhở qua ngươi, ngươi nhưng một mực không nghe đây!"

Lục Thần máy móc ngẩng đầu nhìn hướng về Vương Bảo.

Sau đó cả người run run một cái.

Con ngươi trong nháy mắt đỏ!

Khí điên cuồng!

“Ngươi... Ngươi tên khốn kiếp này! Ngươi dĩ nhiên... Dĩ nhiên thật sự vỡ vụn ta kiếm! Ta...” Lục Thần ngữ không chọn nói, gầm nhẹ mắng to.

Chỉ là.

Vương Bảo nhưng là vẻ mặt lạnh lẽo hạ xuống, nói rằng, “làm sao? Không thua nổi?”

Lục Thần còn lại nín trở lại.

Vẻ mặt âm trầm nhìn Vương Bảo, đau thấu tim gan, khí ồ ồ thở dốc lên.

Lúc trước hắn nhưng là đều nói rồi.

Vỡ vụn, không trách Vương Bảo.

Vì lẽ đó.

Hắn bị Vương Bảo đổ không có gì để nói.

Thật không thua nổi, vậy hắn liền không phải Lục Thần!

Chỉ là.

Quá đau lòng!

Coi như là hắn, cũng không thể đem trung phẩm đạo khí làm rau cải trắng a.

Nửa ngày.

Lục Thần đột nhiên đỏ mắt lên, nói rằng, “ta tuy rằng không biết ngươi là

làm sao bây giờ đến, thế nhưng...”

Nói.

Lục Thần đột nhiên phất tay.

Trong chớp mắt.

Một cái vòng tròn cầu, xuất hiện ở Lục Thần trên tay.

Quang cầu này thập phần nội liễm, không nhìn ra chút nào thần kỳ.

Thế nhưng Lục Thần đem quang cầu này lấy ra, Lục Chính Phong lập tức cuống lên, lớn quát, “Thần nhi, chớ có hồ đồ!”

Lục Thần cắn răng, nói rằng, “cha, đừng cản ta, ta liền không tin, hắn liền Sơn Hải Châu đều có thể vỡ nát!”

Vừa nói.

Lục Thần một bên nhìn Vương Bảo, lạnh giọng nói, “ngươi nếu có thể nát này viên Sơn Hải Châu, ta mới làm ngươi thắng, nếu không, ngươi đừng nghĩ an ổn cưới đến Nhược Hi!”

Vương Bảo nghe vậy, híp mắt nói rằng, “cần gì chứ? Hà tất buộc ta?”

Lục Thần cười lạnh nói, “ta liền không tin, ngươi thật có thể nói nát cái gì, liền nát cái gì! Này trên đời này, nào có thần kỳ như vậy pháp môn!”

“Cho ta!”

Vương Bảo trương tay!

Lục Thần không chút do dự, đem Sơn Hải Châu đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận, nói rằng, “ngươi thật làm cho ta nát nó? Cũng đừng hối hận!”

“Nát!”

Lục Thần cắn răng bỏ ra một chữ.

Vương Bảo lập tức tinh luyện, sau đó, trực tiếp hướng về mặt đất ném một cái, Sơn Hải Châu rơi xuống ở trên lôi đài.

Lạch cạch một tiếng.

Nương theo Vương Bảo âm thanh, “Cho lão tử nát!”

Răng rắc!

Sơn Hải Châu, nát!

Lục Thần mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngã chổng vó, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy.

Cao tằng chỗ ngồi, Lục Chính Phong ngây người.

“Ngươi thua rồi!”

Vương Bảo lạnh lùng nói rằng.

Phảng phất một cái búa tạ, nện ở Lục Thần trong lòng.

Lục Thần không cam lòng!

Ngày hôm nay, hắn có thể nói là thất bại thảm hại! Há có thể cam tâm?

Mặt bị đánh sưng lên!

Còn liên lụy một cái đạo khí kiếm!

Càng không cần phải nói, còn có Sơn Hải Châu, vậy cũng là thượng phẩm đạo khí, đó là hắn tổ gia chuẩn bị cho hắn thành đạo chi khí!

Việc này nếu như truyền tới Thần Nguyệt Tông, Thần Nguyệt Tông những kia cao tầng hậu bối, còn không được ở sau lưng chuyện cười chết hắn?

Hắn tổ gia cũng đến đánh chết hắn!

"Huynh đệ, đừng tức giận!"

Vương Bảo gánh vác bắt tay, một mặt thản nhiên, góc 45 độ ngửa mặt nhìn lên bầu trời, Vương Bảo hờ hững cười nói, "không phải ai, đều có thể giống như ta xuất chúng! Ta nhưng là thần kỳ mỹ nam tử!"

Lục Thần cả người co giật!

Này trang bức, ta muốn đánh người chết!

Mọi người cũng không khỏi không nói gì, tự yêu mình người nhìn nhiều lắm rồi, thế nhưng tự yêu mình như vậy không biết xấu hổ, ngươi là đầu một cái!

Vương Bảo nhưng cười ha ha tiếp tục nói rằng, "con người của ta, kỳ thực rất thần kỳ, có lúc thần kỳ lên, chính ta đều sợ hãi, liền phảng phất cái này đạo khí kiếm cùng hạt châu nhóm, ngươi xem, ta nhường nó nát tan, chúng nó không dám không nát, nhưng ta như nhường chúng nó phục hồi như cũ, chúng nó cũng tuyệt bức không có hai lời!"

Một lời ra.

Toàn trường yên lặng như tờ.

Hầu như hết thảy mọi người bối rối.

Lục Thần càng là vẻ mặt dại ra, nửa ngày, khó có thể tin nói rằng, "ngươi... Ngươi ở đùa ta?"

“Không tin?”

Vương Bảo nhíu mày, sau đó cười lạnh nói, “không tin thì thôi!”

Lục Thần hút ngụm khí lạnh.

Hắn không tin.

Chỉ là.

Hàng này vì sao tự tin như thế?

Hắn là khoác lác bức, hay là thật trâu bò?

Vương Bảo đây.

Ngược lại cũng không phải khoác lác bức.

Tinh luyện vật nát tan sau khi, có thể phục hồi như cũ, chỉ có điều, chỉ có một cơ hội, phục hồi như cũ tinh luyện vật, nát tan sau được đồ vật thu về, hơn nữa, cũng không còn cách nào tinh luyện cùng nát tan.

Cao tằng chỗ ngồi, Lục Chính Phong đột nhiên đứng lên, vẻ mặt âm trầm nói, “Tiểu tử, ngươi quá phận quá đáng! Sơn Hải Châu, nhưng là thượng phẩm đạo khí, nói đi, ngươi đến cùng là dùng cái gì tà thuật?”

Vương Bảo ha ha cười, “Tiền bối thực sự là nói giỡn! Ta còn cần phải tà thuật? Vừa nãy ta liền nói, ta là một cái thần kỳ mỹ nam tử! Bất kỳ kỳ tích, xuất hiện ở trên tay ta, đều là bình thường!”

“Liền tỷ như, như vậy...”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên quay về trên võ đài chỉ tay, như quân vương bình thường uy nghiêm quát, “Cho ta biến hồi nguyên dạng!”

Đạo khí kiếm mảnh vỡ cũng tốt, Sơn Hải Châu mảnh vỡ cũng được!

Vương Bảo vừa dứt lời trong nháy mắt, đột nhiên loé lên hiu hắt ánh sáng, một sát na qua đi.

Đạo khí kiếm, phục hồi như cũ như lúc ban đầu.

Sơn Hải Châu, hoàn bích thành viên.

Vương Bảo trên mặt mang theo mỉm cười, nhìn hầu như hết thảy mộng bức mọi người, vẫy vẫy tay, cười nói, “xem...”

“Chính là như thế thần kỳ!”

“Thần kỳ ta thật thần kỳ lên, chính ta đều không biện pháp đây...”

------oOo------

Chương 120: Có chút chướng mắt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn phục hồi như cũ đạo khí kiếm cùng Sơn Hải Châu.

Hết thảy mọi người mộng lớn.

Ngoại trừ Vương Bảo, mỗi người đều như thế.

Dù cho là mèo yêu, con ngươi đều đã biến thành dựng đứng con ngươi, một mặt vẻ hoảng sợ.

So với bịa đặt, đạo khí kiếm cùng Sơn Hải Châu phục hồi như cũ, tuy rằng muốn lần một ít, thế nhưng, cũng tuyệt bức muốn lần không đi nơi nào.

Này đã không phải là sức người có thể làm được phạm trù.

Hoặc là nói, chỉ có thể lấy kỳ tích hình dung!

Lục Thần khoảng cách Vương Bảo gần nhất, xem con ngươi đều sắp tuôn ra đến rồi, con mắt trừng trừng nhìn đạo khí kiếm cùng Sơn Hải Châu, thân thể run rẩy, khom lưng cầm lấy.

Xoa xoa!

Quen thuộc xúc cảm!

Tâm hồn liên kết thân cận cảm ứng!

Này tất cả đều nhắc nhở chạm đất thần.

Trước mắt này khó mà tin nổi.

Trước mắt này có thể nói kỳ tích.

Trước mắt cái này không thể nào phát sinh.

Tất cả đều là thật sự!

Đều là...

Thật sự a...

Lục Thần sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn Vương Bảo, vào giờ phút này, Vương Bảo cái kia hờ hững vẻ mặt, là như vậy khiến người ta sợ hãi.

Thủ đoạn như thế.

Chưa từng nghe thấy!

Chưa từng nhìn thấy!

Quả thực không phải người!

Thịch thịch thịch...

Lục Thần lùi lại mấy bước, hắn có chút sợ hãi!

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy trên võ đài ánh sáng lóe lên.

Lục Chính Phong, xuất hiện ở Lục Thần bên cạnh người.

Lục Thần nhìn thấy phụ thân, cả người rung mạnh, nội tâm khủng hoảng, cuối cùng cũng coi như là tiêu tan hơn nửa, qua nhiều năm như thế, phụ thân chính là hắn nhất ổn dựa vào ngọn núi lớn kia, có phụ thân ở, Lục Thần cảm giác mình không có gì lo sợ.

“Thủ đoạn cao cường!”

Lục Chính Phong ánh mắt còn mang theo chấn động dư âm, nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng mở miệng.

“Không đáng nhắc tới!”

Vương Bảo vung vung tay, vẻ mặt thập phần hờ hững.

“Giao ra đây đi!”

Chớp mắt.

Sơn băng địa liệt.

Một luồng không cách nào hình dung uy thế, phóng lên trời.

Nương theo Lục Chính Phong cái kia băng thanh âm lạnh lùng, trong lúc nhất thời, dường như một cái búa tạ, nện ở hầu như trái tim tất cả mọi người linh nơi sâu xa.

Đem rất nhiều người đều cho đập cho sắc mặt đại biến!

Cao tằng chỗ ngồi.

Kiền vương sắc mặt hoàn toàn thay đổi, con ngươi co rút nhanh.

Rất nhiều Đại Kiền cao tầng quý tộc, hít vào một ngụm khí lạnh.

Tề Như Lâm vẻ mặt cứng đờ, gắt gao nắm chặt nắm tay, lão Võ ở một bên lôi kéo cánh tay của hắn, chỉ lo thiếu chủ kích động tìm đường chết.

Thần Nguyệt Tông.

So với Hoàng Tuyền Tông đều bất đắc chí nhiều nhường.

Tề gia, ở đây chờ quái vật khổng lồ trước mặt, cùng giun dế không có gì khác nhau.

Toàn bộ quảng trường, đều trở nên lặng lẽ, nghe được cả tiếng kim rơi.

Ngay ở loại này quỷ dị bầu không khí bên trong.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, gánh vác bắt tay, cười nhạt nói, “giao cái gì?”

Lục Chính Phong khí thế bạo phát, vững vàng khóa chặt Vương Bảo, lạnh lùng nói rằng, “đương nhiên là loại thủ đoạn này, làm sao, làm cho đạo khí nát tan, làm sao, lại làm cho đạo khí phục hồi như cũ! Chớ cùng lão phu nói ngươi không biết, giả ngây giả dại, ở lão phu nơi này, không thể thực hiện được!”

Lục Thần đứng ở một bên.

Trong ánh mắt, hàn mang bùng lên.

Hắn không lên tiếng.

Nhưng nhìn hướng về Vương Bảo ánh mắt, nhưng là gắn đầy trào phúng.

Mặc ngươi thủ đoạn kinh thiên động địa.

Mặc ngươi có thể sáng tạo kỳ tích.

Vậy thì như thế nào?

Thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội!

Ngày hôm nay ngươi nếu là không đàng hoàng làm một cái sợ bức.

Ngươi chết chắc rồi!

“Nói!”

Lục Chính Phong trong mắt sát ý lóe lên một cái rồi biến mất, khẽ quát một

tiếng, võ đài đều trực tiếp rạn nứt!

Hắn nhưng là Vấn Đạo trung kỳ.

Vấn Đạo giận dữ.

Trời long đất lở!

Nồng nặc sát ý bao phủ Vương Bảo.

Lục Chính Phong không sợ Vương Bảo không nói.

Dù cho hiện tại không nói.

Lục Chính Phong cũng có chính là thủ đoạn nhường Vương Bảo nói.

Nhìn Vương Bảo, Lục Chính Phong trong lòng nóng hừng hực, ở Lục Chính Phong xem ra, có thể làm cho Vương Bảo làm đến nước này, không phải Tiên bảo, cũng khẳng định là cùng Tiên bảo đồng dạng cấp bậc thậm chí càng cao hơn thần vật.

Nhất định phải được!

Bất kể bất cứ giá nào!

“Ha hả!”

Cái nào nghĩ đến.

Hắn đây áp lực như vậy bên dưới, Vương Bảo lại vẫn có thể cười lối ra (mở miệng).

Lục Chính Phong ánh mắt chìm xuống.

Liền nhìn thấy Vương Bảo cười cợt, nói rằng, “ngươi đang uy hiếp ta?”

“Nếu như ngươi nhất định phải cho là như thế, cũng có thể!” Lục Chính Phong cười khẩy nói.

“Vậy thì là không có thương lượng a!” Vương Bảo buông tay.

Lục Chính Phong trực tiếp lấy hành động biểu thị, trên người sát ý càng thêm nồng nặc, tiến lên một bước, hùng núi hình chiếu bình thường bao phủ Vương Bảo.

Vương Bảo sắc mặt không hề thay đổi, chỉ có điều trong lòng, nhưng là cười lạnh một tiếng.

Tốt mà.

Cùng lão tử cứng rắn đúng không?

Vậy ngươi liền không phải hối hận!

Chỉ có điều.

Không đợi Vương Bảo có hành động, đột nhiên, một bóng người đứng lên.

Người này, chính là cẩm y ông lão.

Hắn mặt không hề cảm xúc, đứng dậy, từng bước một hướng đi võ đài.

Ở tình cảnh thế này bên dưới, tự nhiên bị vạn người chú ý.

Trên võ đài, Lục gia phụ tử cau mày, nhìn phảng phất không người bình thường đi tới cẩm y ông lão.

Cẩm y ông lão đứng Vương Bảo bên người, đột nhiên nói rằng, “một trận đồ nướng?”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Tuy rằng không biết cẩm y ông lão đến cùng là ai, có điều, lão già này thực lực rất mạnh, đó là tuyệt đối, vì lẽ đó, Vương Bảo đúng là cũng không lo lắng cho hắn.

Chỉ là nghĩ thừa dịp cháy nhà hôi của?

Không cửa!

"Không được!"

Vương Bảo từ chối thẳng thắn dứt khoát.

Cẩm y ông lão khí thổi râu mép trừng mắt, nhưng cuối cùng vẫn là thua trận, nói thầm nói, "không tôn kính lão nhân, đều là thằng nhóc con!"

Dứt lời.

Cẩm y ông lão ngẩng đầu nhìn hướng về Lục Chính Phong, sắc mặt lạnh lùng hạ xuống, nhạt âm thanh nói, "cút đi! Hiện tại lão phu nhìn thấy ngươi, có chút chướng mắt!"

Lục Chính Phong cả người rung mạnh.

Lục Thần nhưng là con ngươi bốc lửa chấm nhỏ.

Nhường hắn cha lăn? Khe nằm, thực sự là khẩu khí thật là lớn.

Mà Lục Chính Phong, tuy rằng cũng là phẫn nộ, thế nhưng, hắn lúc này càng nhiều, vẫn là nghi hoặc.

Chính mình treo nổ trời chỗ, đã hiển lộ ra không ít.

Ông lão này, trừ phi là ngu ngốc, bằng không, kiên quyết không dám như thế đối với hắn nói chuyện!

"Ngươi là ai?" Lục Chính Phong trầm mặt hỏi.

Cẩm y ông lão cười lạnh nói, “ngươi còn không tư cách biết!”

Lục Chính Phong giận dữ, do dự một chút, đột nhiên ánh mắt hàn mang lóe lên, quát, “Hù dọa ta? Mơ hão!”

Vừa dứt lời.

Lục Chính Phong hung hãn ra tay.

Không đề cập tới Vương Bảo nắm trong tay nhường hắn tâm ra tay đoạn.

Liền bảo hôm nay nhiều người như vậy nhìn.

Cũng tuyệt bức không cho hắn liền như vậy sợ bức.

Vì lẽ đó.

Lục Chính Phong quyết định tiên phát chế nhân.

Một chưởng vỗ ra, trong chớp mắt, Phong Vân biến sắc, trong hư không tựa hồ xuất hiện một vệt trăng lưỡi liềm, như chân chính thần nguyệt, ầm ầm rơi rụng.

Khủng bố uy thế, không cách nào hình dung!

Nhưng mà.

Nhường rất nhiều người không nghĩ tới chính là.

Đối mặt kinh khủng như thế một đòn.

Cẩm y ông lão, thình lình không nhúc nhích, mãi đến tận thần nguyệt hình bóng, hầu như muốn nện ở trên người hắn thời điểm, ông lão mới hơi không kiên nhẫn phất phất tay.

Thoáng qua công phu.

Thần nguyệt không ở.

Công kích không tồn.

Mà cẩm y ông lão, nhưng là ở Lục Chính Phong co rút nhanh con ngươi nhìn kỹ bên dưới, chậm rãi đưa tay.

Vừa nhấc.

Trở bàn tay ép một chút!

Ầm!

Kinh thiên động địa âm thanh âm vang lên, đó là hư không nổ tung âm thanh, mà nương theo âm thanh này, còn có một đạo phù phù âm thanh, một đạo tiếng kêu rên cùng với một đạo sợ hãi rít gào.

Lục Thần đặt mông ngồi vào trên đất.

Mà hắn cha Lục Chính Phong.

Vào giờ phút này.

Thình lình bị cẩm y ông lão, một chưởng vỗ tiến vào võ đài nơi sâu xa...

------oOo------

Chương 121: Đạp Tiên giáng lâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn trường yên tĩnh.

Giống như chết trầm mặc.

Nhìn cái kia mặt không biến sắc cẩm y ông lão, mọi người ở đây, trái tim đang điên cuồng co giật!

Lục Chính Phong động thủ chớp mắt, rất nhiều người liền rõ ràng.

Này, nhưng là Vấn Đạo cường giả.

Nhưng mà.

Vào giờ phút này, dưới cái nhìn của bọn họ đều phảng phất thiên uy hiển thánh Vấn Đạo cường giả, nhưng ở trước mặt ông lão, là như vậy không đỡ nổi một đòn!

Lục Chính Phong công kích.

Sự khiêu khích của hắn.

Hắn.

Bây giờ nghĩ lại, là buồn cười như vậy.

Liền dường như một con giun dế, đứng trước mặt ngươi, cùng ngươi sắt, nói muốn đánh ngươi như thế.

Buồn cười đến cực điểm!

Cao tằng chỗ ngồi.

Kiền vương hít vào một ngụm khí lạnh, thân thể run rẩy, hắn đứng lên, sau đó, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt chớp qua một vệt giãy dụa, run giọng nói, “tiền... Tiền bối hạ thủ lưu tình!”

Cẩm y ông lão nhìn Kiền vương, nhạt âm thanh nói, “yên tâm, hắn không chết!”

Không chết sao?

Kiền vương thở phào nhẹ nhõm.

Cũng nhưng vào lúc này.

Một bóng người hiện thân, đó là Đại Kiền lão tổ, rất nhiều người đều gặp Đại Kiền lão tổ chân dung, vì lẽ đó, đều biết đây là Đại Kiền chi tổ.

Đại Kiền lão tổ nhìn tình cảnh này, đều cảm giác được kinh sợ.

Thực lực của hắn, mặc dù là vấn đạo đỉnh cao.

Thế nhưng, nhìn cẩm y ông lão, hắn cũng là cảm giác được một loại khôn kể đáng sợ.

Đặc biệt là, ở chính mình xuất hiện sau khi, cẩm y ông lão cái kia hờ hững ánh mắt quét về phía hắn, trong ánh mắt hờ hững, càng làm cho Đại Kiền lão tổ trong lòng kêu khổ!

Khe nằm!

Lục tiểu tử đây là làm cái gì chết?

Dĩ nhiên đắc tội rồi tu vi như thế lão quái!

Đùng!

Một cái tay xuất hiện ở trên lôi đài hang lớn biên giới.

Sau đó.

Lục Chính Phong bóng người xuất hiện, thập phần chật vật, Lục Thần trên mặt mang theo kinh hoảng, đem hắn cha từ bên trong cái hang lớn lôi ra đến, lại bị Lục Chính Phong một cái bỏ qua.

Lục Chính Phong khuôn mặt vặn vẹo!

Ánh mắt của hắn, nhìn chòng chọc vào cẩm y ông lão, lạnh giọng nói, "ngươi đến cùng là ai?"

Cẩm y ông lão nhạt âm thanh nói, "ta nói rồi, ngươi không xứng biết! Ta cũng nói rồi, mau mau cho lão phu lăn, ta xem ngươi chướng mắt!"

Cẩm y ông lão phía sau.

Vương Bảo tiến lên hai bước, ôm cánh tay cười nói, "ngươi nói ngươi với hắn dài dòng cái cái gì, giết không phải được sao!"

Lục Thần một mặt sợ hãi!

Tê liệt, cái gì cừu cái gì oán a, ngươi ở tên khốn kiếp ngươi biết ngươi đang nói cái gì sao? Ngươi thật là độc a!

Cẩm y ông lão khóe mắt vừa kéo, không nhịn được mắng nói, "ngươi biết cái gì!"

Vương Bảo hé mắt, "Ha ha... Vốn đang rất cảm tạ ngươi, chuẩn bị phát phát thiện tâm, làm cho ngươi một trận đồ nướng, bây giờ nhìn lại..."

Cẩm y ông lão vẻ mặt cứng đờ, sau đó, liền cười gượng nói, "tiểu huynh đệ thứ lỗi, lão phu kỳ thực cũng có nỗi khổ tâm trong lòng a, ai, thẹn với nói rõ, nói chung, ngày hôm nay việc này, theo ta cũng có liên lụy, tiểu huynh đệ nhìn chính là!"

Vương Bảo buông tay.

So với cũng làm cho ngươi trang xong.

Ta còn có thể nói cái gì?

Cũng nhưng vào lúc này.

Lục Chính Phong đột nhiên cắn răng, sau đó, ánh mắt chớp qua một đạo kiên quyết, gầm nhẹ nói, “việc này, không để yên!”

Vừa dứt lời.

Lục Chính Phong trên tay ánh sáng lóe lên, xuất hiện một đạo cổ phù!

Thấy cảnh này, Đại Kiền lão tổ sắc mặt rung mạnh, không nhịn được quát, “Chính Phong, đừng kích động!”

“Sư thúc không muốn ngăn trở ta!”

Lục Chính Phong sắc mặt lạnh lẽo, khẽ quát một tiếng, trực tiếp dẫn động cổ phù!

Trong nháy mắt.

Phía chân trời, phong vân biến sắc.

Nửa ngày qua đi.

Từng luồng từng luồng khí tức kinh khủng, từ trong hư không tản ra, sau đó, chính là từng đạo từng đạo thân ảnh già nua, tái hiện ra.

Những này bóng người hư huyễn, xuất hiện sau khi, sắc mặt hờ hững dựa vào nhau, tạo thành một cái đại trận giống như, đồng thời quay về trung tâm đánh ra một chưởng!

Ầm!

Một toà hùng vĩ cửa lớn,

Xuất hiện ở hư không.

Nhìn cánh cửa kia, Đại Kiền lão tổ, thân thể run rẩy, ánh mắt, chớp qua một vệt chờ mong cùng sợ hãi.

Lục Chính Phong nhưng là cắn răng cười lạnh nói, “tiền bối, Hư Không Đại Na Di thần phù vừa ra, ta Thần Nguyệt Tông rất nhiều Đạp Tiên lão tổ, đều sẽ giáng lâm! Chê ta chướng mắt? Hi vọng sau đó, ngươi còn có niềm tin, nói ra lời nói tương tự!”

Vương Bảo trên người thủ đoạn, quá nghịch thiên rồi!

Bỗng dưng nhường đường dụng cụ nát tan.

Bỗng dưng nhường đường dụng cụ phục hồi như cũ.

Phải chiếm được.

Dù cho là cẩm y ông lão, nhìn qua thập phần không dễ trêu, Lục Chính Phong cũng nhất định muốn lấy được!

Hắn cũng tin tưởng.

Trong tông môn Đạp Tiên các lão tổ, biết chuyện này đầu đuôi, cũng tuyệt bức sẽ không trách hắn xúc động Hư Không Đại Na Di thần phù.

Môn hộ mở ra.

Một lão giả, từ môn hộ sau khi bước ra, thần sắc hắn hờ hững, ánh mắt nhìn lướt qua, bóng người xuất hiện ở Lục Chính Phong trước người.

Sau đó.

Là thứ hai ông lão.

Mãi đến tận cái thứ ba ông lão xuất hiện, môn hộ mới chậm rãi biến mất.

Ba cái ông lão, ánh mắt có chút tối tăm lên, một cái trong đó nhìn chằm chằm Lục Chính Phong, lạnh nhạt nói rằng, “Lục tiểu tử, ngươi ở làm cái gì?”

Lục Chính Phong hít một hơi, chắp tay khom lưng trầm giọng nói, “Lục Chính Phong, gặp Tề tổ! Gặp U tổ! Gặp Mễ tổ!”

Hành xong lễ sau khi, Lục Chính Phong mới đem Vương Bảo sự tình nói ra.

Ba cái Thần Nguyệt Tông Đạp Tiên lão tổ, ánh mắt đều có chút dại ra.

Nhường đường dụng cụ nát tan lại phục hồi như cũ?

Khe nằm, ngươi rất sao ở đùa ta?

Nếu như nói không phải Lục Chính Phong, bọn họ mới sẽ không tin tưởng như thế thái quá sự tình.

Nói cách khác, đây là thật sự?

Cái kia Tề tổ ánh mắt chớp qua chấn động, sau đó, ánh mắt quét qua, rơi vào cẩm y trên người lão giả, theo bản năng, Tề tổ con ngươi co rụt lại.

“Thật mạnh khí tức! Đạo hữu ngươi là...” Tề tổ không nhịn được hỏi.

Cẩm y ông lão sắc mặt lạnh lùng, dù cho đối mặt chính là Đạp Tiên lão tổ, như cũ vênh váo trùng thiên nói rằng, “ngươi không tư cách biết!”

Lục Chính Phong khóe mắt không khỏi mãnh đánh.

Mã Đức!

Ông lão này là ngu ngốc sao?

Đến hiện tại, còn không thấy rõ tình thế?

Tề tổ nhưng là Đạp Tiên hậu kỳ cường giả, cỡ nào nhân vật vĩ đại? Cỡ nào treo tạc thiên? Ngươi coi như là mạnh hơn, nói Tề tổ không tư cách?

Lão tử phi ngươi một mặt huyết ngươi tin không?

Tề tổ vẻ mặt chìm xuống, đương nhiên không cao hứng, mặt khác hai cái Thần Nguyệt lão tổ, sắc mặt cũng là khó coi hạ xuống.

Dù sao này cẩm y ông lão, thực sự là quá không nể mặt mũi!

"Đạo hữu, đắc tội rồi!"

Tề tổ vẻ mặt lạnh lùng hạ xuống, quyết định trước tiên giải quyết cẩm y ông lão cái này chướng ngại vật, sau đó sẽ cố gắng cùng Vương Bảo nói nói.

Lúc nói chuyện.

Tề tổ đột nhiên duỗi ra một ngón tay.

Sau đó.

Một đạo màu nhũ bạch hiu hắt ánh sáng chậm rãi hiện lên, chớp mắt sau khi, liền đã biến thành một đạo rõ ràng cột sáng màu trắng!

Tia sáng này tựa như biển, tia sáng này mênh mông, tia sáng này, phảng phất trong nháy mắt hút tụ tập trong thiên địa hết thảy ánh sáng, khiến người ta kinh ngạc mù.

Chỉ là.

Ai cũng không ngờ tới chính là.

Tề tổ ngón tay bùng nổ ra cột sáng màu trắng.

Cẩm y ông lão, thình lình hầu như cùng thời khắc đó giơ tay, ngón tay trong

lúc đó, dĩ nhiên cũng bùng nổ ra một luồng cột sáng màu trắng.

Hai nói cột sáng màu trắng va chạm nhau, chớp mắt sau khi, liền hóa thành một luồng không cách nào hình dung sóng trùng kích, mãnh liệt trải tán bát phương.

Mấy người dưới chân võ đài không chịu nổi gánh nặng, răng rắc răng rắc từng tiếng, ầm ầm nát tan.

Mọi người bước chân đạp đất.

Nhưng cũng, không người động.

Thần Nguyệt Tông tam đại Đạp Tiên lão tổ, vẻ mặt có chút mộng bức, ngơ ngác nhìn cẩm y ông lão, nửa ngày, Tề tổ hút ngụm khí lạnh, có chút sợ hãi nói rằng, “ngươi... Ngươi đến cùng là ai!”

Không trách hắn thất thố như thế.

Bởi vì cẩm y ông lão vừa nãy triển khai, rõ ràng là Thần Nguyệt Tông chỉ có Đạp Tiên lão tổ, mới có tư cách tu luyện truyền thừa đạo thuật!

Với hắn triển khai, giống như đúc!

------oOo------

Chương 122: Đều bối rối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệt Tiên Chỉ!

Này chính là Thần Nguyệt Tông cái môn này truyền thừa đạo thuật tên!

Danh tự này rất hung hăng, quá lộ liễu!

Nhưng Diệt Tiên Chỉ uy lực, đó là thật sự không muốn quá treo, cái môn này Thần Nguyệt Tông tam đại truyền thừa đạo thuật xếp hạng vị trí đầu não cường lực đạo thuật, Tề tổ cũng vẻn vẹn chỉ là vừa tìm thấy đường.

Mà ngay mới vừa rồi.

Cẩm y ông lão triển khai, tương tự là Diệt Tiên Chỉ, này tuyệt bức không sai.

Càng làm cho Tề tổ ngơ ngác sợ hãi chính là.

Hắn có thể cảm nhận được, cẩm y lão tổ tu vi, cũng không mạnh bằng hắn.

Thế nhưng.

Diệt Tiên Chỉ triển khai ra, so với hắn càng càng mênh mông.

Thậm chí.

Tề tổ có loại ảo giác, cẩm y ông lão, vẫn chưa đem Diệt Tiên Chỉ uy lực, toàn bộ triển khai ra, người ta, là ở thu đánh.

Tề tổ ngổn ngang!

Tông môn truyền thừa đạo thuật, làm sao sẽ xuất hiện người ở bên ngoài

trên tay? Hơn nữa, nhìn dáng dấp, so với mình lĩnh ngộ cũng cao hơn tuyệt?

Này rất sao không bình thường!

Thời khắc này.

Tự nhiên đều tĩnh.

Tất cả mọi người là trợn mắt ngoác mồm nhìn cẩm y ông lão.

“Phương Tuyệt Thiên ngươi cái thằng nhóc! Còn không mau chết cho ta lại đây!”

Cẩm y ông lão ánh mắt, mang theo bất đắc dĩ, mang theo phẫn nộ, càng mang theo một cỗ oan ức.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng.

Sau đó.

Đột nhiên phất tay.

Một vệt ánh sáng phù ầm ầm nổ tung, chớp mắt qua đi, trong hư không, từng đạo từng đạo răng rắc răng rắc âm thanh âm vang lên, cùng lúc đó, một đạo khe nứt to lớn, lấp loé mà ra, bên trong mênh mông như khói, nhưng vào giờ phút này, lại bị một bàn tay nắm lấy, đột nhiên lôi kéo!

Ào ào ào!

Hư không gần như nát tan!

Không gian loạn lưu lôi kéo bát phương!

Mà ở này khủng bố không gian loạn lưu bên trong, một người trung niên, trên mặt mang theo mờ mịt, một cước bước ra, sau đó, ánh mắt của hắn mới rơi vào cẩm y trên người lão giả.

Người trung niên trên mặt mang theo kinh hỉ, vội vã gọi nói, “sư tôn?”

Trong thanh âm, tựa hồ mang theo không dám tin tưởng.

Cẩm y ông lão gánh vác bắt tay, hơi ngẩng đầu nhìn trời, không thèm để ý người trung niên.

Người trung niên nuốt ngụm nước bọt, mãnh mà tiến lên, nhưng là, lại đột nhiên dừng lại.

Bởi vì sự chú ý của hắn, bị Tề tổ đám người, hấp dẫn!

Thần Nguyệt Tông tam đại Đạp Tiên lão tổ.

Vào giờ phút này.

Đều cùng người trung niên hai con mắt đối đầu.

Mặt đối mặt.

Mắt đối mắt.

Liền bắt đầu mộng bức.

...

...

Mộng bức không chỉ là bọn họ.

Mọi người vây xem, đại đa số đều còn không hiểu nổi chuyện gì.

Vương Bảo là rõ ràng, trong nháy mắt suýt chút nữa phun ra ngoài, nhìn cẩm y ông lão trán, rất muốn quất hắn một cái tát.

Bên cạnh.

Đại Kiền lão tổ cùng Lục Chính Phong, song song co giật lên.

Bọn họ cúi thấp đầu, bọn họ không thể không cúi đầu, bởi vì bọn họ hai hiện ở trên mặt vẻ mặt, là rất vặn vẹo.

Đại Kiền lão tổ cũng còn tốt điểm, bởi vì chuyện này, dù sao với hắn không bao nhiêu quan hệ.

Thế nhưng.

Lục Chính Phong không giống nhau a!

Họa.

Do con trai của hắn Lục Thần mà lên.

Nhưng ở hắn Lục Chính Phong trên tay, đạt đến đỉnh cao.

Người ngoài không quen biết.

Hắn Lục Chính Phong cái này căn chính miêu hồng (gia đình xuất thân tốt) Thần Nguyệt Tông người, chẳng lẽ còn không quen biết người trung niên sao?

Vậy cũng là Thần Nguyệt lão tổ, Phương Tuyệt Thiên!

Lấy sức một người, đặt xuống Thần Nguyệt Tông cái này to lớn cơ nghiệp Phương Tuyệt Thiên!

Đạp Tiên đỉnh cao, Phương Tuyệt Thiên!

Nhưng.

Phương Tuyệt Thiên, nhưng xưng hô cẩm y ông lão...

Sư tôn?

Phốc a!

Thời khắc này Lục Chính Phong, trái tim của hắn lại như là dài ra vô số há mồm, ở nơi đó phun máu!

Hắn tâm tư ngổn ngang không thể tả.

Thân thể của hắn không tự chủ được liền bắt đầu run rẩy, co giật.

Đầu óc của hắn, không ngừng thoáng hiện chính mình vừa nãy câu nói kia câu hung hăng.

Sau đó sắc mặt của hắn, liền càng ngày càng trắng, đến cuối cùng, mặt xám như tro tàn.

...

...

“Các ngươi sao lại ở đây?”

Phương Tuyệt Thiên mí mắt đột nhiên nhảy một cái, hắn có không tốt ý nghĩ, mở miệng hỏi.

Tề tổ tam đại Đạp Tiên, lúc này, đều muốn khóc.

Đặc biệt là Tề tổ.

Hắn con ngươi đều đỏ.

Hắn oan ức a!

Phương Tuyệt Thiên là Thần Nguyệt Tông khai sơn lão tổ, này không sai a!

Nhưng là.

Chưa từng nghe lão gia ngài nói về, lão gia ngài còn có cái sư tôn a ta cắt cỏ!

Vừa nãy cẩm y lão tổ triển khai Diệt Tiên Chỉ, Tề tổ liền biết không bình thường, thế nhưng hắn nằm mộng cũng muốn không tới, sẽ không bình thường đến mức độ này!

"Lão tổ! Ta... Phạm thượng, đắc tội rồi tổ sư, tội đáng muôn chết!" Tề tổ phù phù một tiếng liền quỳ, đau thương âm thanh cúi đầu.

Phương Tuyệt Thiên con mắt bắt đầu chậm rãi phóng to.

Cuối cùng.

Phương Tuyệt Thiên vẻ mặt cứng ngắc quay đầu, hắn nhìn mặt không hề cảm xúc cẩm y ông lão, sư tôn của chính mình, Phương Tuyệt Thiên cảm giác cổ họng dị thường khô cạn, cái cảm giác này, đã cực kỳ lâu chưa từng có.

"Sư... Sư tôn a!" Phương Tuyệt Thiên bắt đầu từ cổ họng bên trong cứng chen chữ.

Có điều.

Vài chữ mới vừa bỏ ra đến.

Cẩm y ông lão liền thổi râu mép trừng mắt, lớn mắng nói, "tốt ngươi cái Phương Tuyệt Thiên! Ngươi bây giờ có thể nén được a! Ngươi tốt ngưu a ngươi! Sáng tạo ra cái Thần Nguyệt Tông, ngươi liền không phải ngươi đúng không? Còn gọi sư tôn ta? Hắc, lão phu sao dám sao dám?"

Phương Tuyệt Thiên bị mắng một mặt mộng bức, bản năng nói rằng, "sư tôn, ta không có..."

"Không có cái gì?"

Cẩm y ông lão càng mắng càng giận, càng khí càng mắng, "Ta cho ngươi biết, tiểu tử ngươi tuy rằng năng lực, tuy rằng so với sư tôn đều treo, thế nhưng chỉ cần lão tử sống một ngày, chính là ngươi một ngày sư tôn, ta chết rồi ngươi cũng đến lên cho ta phần mộ! Ngươi cái đồ khốn kiếp! Nhìn ngươi dạy dỗ đến, này đều là thứ đồ gì?"

"Mạnh mẽ lấy cướp đoạt? Khe nằm! Lão tử dạy cho ngươi, quân tử ái tài thủ chi hữu đạo, ngươi đã quên?"

"Còn có này từng cái từng cái, ngang ngược không biết lý lẽ, làm gì? Thiên hạ này đều là ngươi Thần Nguyệt Tông a? Ngươi Thần Nguyệt Tông nói trời là tròn, vậy thì là tròn?"

Cẩm y ông lão nước miếng văng tung tóe.

Thổi râu mép trừng mắt.

Tay chỉ vào Phương Tuyệt Thiên, mắng chính là máu chó đầy đầu.

Này xem Tề tổ đám người.

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời cộng thêm từng con từng con Tào giời ạ thần thú tàn phá!

Bị mắng, nhưng là Thần Nguyệt lão tổ Phương Tuyệt Thiên, đỉnh cao Đạp Tiên!

Nhưng là hiện tại.

Nhưng cùng tôn tử như thế, tủng lôi kéo đầu, liền hừ hừ hai câu cũng không dám!

Tề tổ cảm giác ngực bụng nghịch huyết dâng lên.

Hắn không nhanh không chậm.

Nhưng là, hắn lại không dám nhổ.

Oan ức lão lệ tung hoành.

Liền lão tổ đều bị mắng thành này Kuma (gấu) dạng, có thể tưởng tượng, lão tổ lúc này trong lòng, sẽ là cỡ nào uất ức, dù sao, đây là tai bay vạ gió a, là nhóm người mình, đâm cái sọt a.

Lại làm cho lão tổ gặp tội!

Đợi đến lão tổ bị dằn vặt được rồi, cấp độ kia chờ bọn họ chính là cái gì, còn cần nghĩ sao?

"Ngươi cho ta đứng này, cố gắng tỉnh lại ba ngày!"

Cẩm y lão tổ tựa hồ mắng mệt mỏi.

Quật ngã câu nói tiếp theo, thở phì phò liền đi.

Phương Tuyệt Thiên trên mặt không có một chút nào bất mãn, có chỉ là đau lòng, vội vã gọi nói, "sư tôn đi thong thả, đừng nóng giận, lại tức hỏng rồi thân thể..."

"Cút đi!"

Trong gió truyền đến cẩm y ông lão mắng to âm thanh.

Phương Tuyệt Thiên thở dài.

Sau đó.

Phương Tuyệt Thiên đầu, méo xệch, nhìn câm như hến Tề tổ đám người, nửa ngày, lộ ra một cái ôn hoà mỉm cười.

Âm thanh lạnh lẽo, vang lên.

"Hiện tại, ân, ai có thể giải thích cho ta một hồi? Ân, cố gắng nói, không nên gấp gáp, chúng ta thời gian, nhiều chính là, sư tôn cho ta ba ngày thời

gian tỉnh lại đây...”

------oOo------

Chương 123: Đều là hố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phương Tuyệt Thiên âm thanh.

Rất bình thản.

Thế nhưng ai cũng có thể nghe được.

Lời nói này bên trong ẩn chứa lửa giận!

Tề tổ đám người đối với này hiểu rõ nhất, bởi vì lão tổ càng là tức giận, liền càng là ôn hòa nhã nhặn.

Ánh mắt, bắt đầu từng cái từng cái dán mắt vào Lục Chính Phong.

Hàng này cả người run run một cái, như có gai ở sau lưng, mau mau ngẩng đầu, sau đó liền nhìn thấy từng đôi muốn ăn thịt người con mắt.

Lục Chính Phong đều phải bị doạ co quắp rơi mất.

Cho tới Lục Thần.

Lúc này đã sớm co quắp rơi mất, như là một khối bùn như thế nằm trên mặt đất.

“Ai! Khổ như thế chứ!”

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đi ra.

Thời điểm như thế này không ra trang bức đi một làn sóng, mò điểm tinh luyện giá trị, vậy thì thật là có lỗi với chính mình a!

Tiến lên vài bước, Vương Bảo quay về Phương Tuyệt Thiên chắp chắp tay, cười nhạt nói, “tiền bối là lão già đệ tử?”

“Lão già?”

Phương Tuyệt Thiên con ngươi co rụt lại.

Thời điểm như thế này, trường hợp này, lão già chỉ chính là ai, vừa xem hiểu ngay.

Chỉ là.

Tiểu tử này lại dám ở ngay trước mặt hắn, xưng hô sư Tôn lão đầu con?

Phương Tuyệt Thiên bất động thanh sắc, gật gật đầu nói, “Là ta! Ta gọi Phương Tuyệt Thiên!”

Vương Bảo cười ha ha, “Gọi ta lão Vương là có thể!”

Nói.

Vương Bảo lại tiến lên một bước, đến gần rồi Phương Tuyệt Thiên một ít, sau đó, giơ tay, trên mặt mang theo thành khẩn, nói rằng, “ngươi đã là lão già kia đệ tử! Như vậy...”

“Cha nợ con trả! Sư nợ đệ tử bồi thường! Này tổng không sai chứ?”

“Ngươi xem một chút, đúng hay không lão già nợ ta tiền, cho hắn trả lại?”

Một tờ giấy vàng đưa tới Phương Tuyệt Thiên trước mặt.

Phương Tuyệt Thiên một mặt mộng bức.

Đến hắn cái này tu vi, có thể làm cho hắn mộng bức, đúng là hiếm thấy, thế nhưng ngày hôm nay, hắn đều mộng bức đến mấy lần.

Tiếp nhận giấy vàng.

Mặt trên chữ dấu vết thông tục dễ hiểu, bất cẩn chính là nợ món nợ bao nhiêu, tương lai trả lại vân vân.

Chỉ là.

Nhìn cái kia nợ món nợ mức.

Phương Tuyệt Thiên theo bản năng mím mím khóe miệng!

Sau đó, trứng trứng căng thẳng!

Đây là...

180 vạn cực phẩm nguyên thạch?

A phốc!

180 vạn a!

Vẫn là cực phẩm nguyên thạch!

Ta nhỏ mẹ ruột a!

Sư tôn ngài đây là đánh cược lông gà a? Chơi lớn như vậy?

Vương Bảo nụ cười như gió xuân ấm áp, vỗ vỗ Phương Tuyệt Thiên cánh tay, thở dài nói, “lão già, là người tốt a! Món nợ này, ngươi nếu có thể trar, liền giúp hắn trả lại đi, dù sao, tuổi tác hắn lớn, ta cũng không thể ép hắn không phải?”

Phương Tuyệt Thiên khóe miệng co quặp.

Giấy vàng này lên có chứa sư tôn dấu ấn, đó là không sai.

Nói cách khác, này giấy nợ là thật sự!

180 vạn cực phẩm nguyên thạch a!

Phương Tuyệt Thiên tâm bắt đầu nhỏ máu.

“Cứ như vậy đi, ta đi trước, tiền bối muốn tìm ta, bọn họ biết địa phương!”

Vương Bảo chỉ chỉ Lục Chính Phong phụ tử.

Quay về Lục Chính Phong đẹp đẽ nháy mắt mấy cái, sau đó, cười ha ha đi ra ngoài.

Cùng Kiền vương cáo biệt.

Kiền vương thậm chí cũng không dám nói thêm nửa câu.

...

...

Trở lại Vũ ôn hầu phủ.

Vương Bảo cùng mèo yêu, lập tức tìm tới cẩm y ông lão.

Sau đó, Vương Bảo trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nghiêm túc nói, “Một trận đồ nướng, đổi ngươi một cái bát quái, ngươi không thiệt thòi, nói đi, tên kia là xảy ra chuyện gì?”

Cẩm y ông lão vốn còn muốn né qua, có điều vừa nghe Vương Bảo lời này, ngay lập tức sẽ ngồi xuống, sau đó, có chút buồn bực nói, “Việc này, nói đến liền lời dài ra...”

“Vậy thì từ từ nói!” Mèo yêu cũng hết sức tò mò.

Cẩm y ông lão cười khổ nói, “tiểu tử kia, là đồ đệ của ta! Có thể nói, là ta từ

nhỏ mang lớn!”

"Thế nhưng tiểu tử này trước đây rất không hăng hái! Theo ta rất nhiều năm,

Cũng không cách nào Đạp Tiên thành công! Một mực hắn còn không để ý chút nào, như vậy không tiến bộ, chọc giận ta, trong cơn tức giận, liền đem hắn đánh đuổi..."

“Cũng không biết, hắn này vừa đi, hắc, thật hắn mẹ tà môn!”

“Không hiểu ra sao, Đạp Tiên thành công!”

“Sau lần đó mấy chục năm, càng là càng ngày càng mạnh!”

“Cuối cùng, ngay cả ta vượt qua!”

“Một tay sáng lập Thần Nguyệt Tông, thành một đời lão tổ!”

Vương Bảo xem thường nhìn cẩm y ông lão, “Vì lẽ đó, ngươi đố kị?”

Mèo yêu ánh mắt bắt nạt càng thêm mãnh liệt, “Xấu hổ!”

Cẩm y ông lão hơi đỏ mặt, sau đó vỗ bàn một cái, lớn mắng nói, “đố kị? Ta là người như vậy sao? Ta... Ta chỉ là... Chỉ là...”

Nói nói.

Cẩm y ông lão vẻ mặt, thì có chút phức tạp cùng sa sút tinh thần.

“Chỉ là có chút xấu hổ thôi!”

Một tiếng thở dài.

Cẩm y ông lão nở nụ cười khổ, “Uổng ta ở trước mặt hắn, lấy sư tôn tự xưng, thế nhưng, hắn rời đi ta sau khi, nhất phi trùng thiên, thực sự là xấu hổ không chịu nổi, vì lẽ đó, ta cũng không cho hắn nâng chuyện của ta!”

Vương Bảo cười ha hả nói, “Nhưng kỳ thực ở trong lòng ngươi, hẳn là dào dạt đắc ý mới đúng không? Dù sao, đồ đệ như thế trâu bò! Trên mặt cũng có ánh sáng (chỉ) a!”

Cẩm y ông lão trợn tròn mắt.

Vương Bảo đón lấy nói rằng, “nói đến, ngươi đồ đệ này thật trâu bò a! Đệ nhất lão tổ, vẫn là Thần Nguyệt Tông như vậy đại tông, xem ra ta cái kia 180 vạn, có chỗ dựa rồi!”

Cẩm y ông lão thân thể cứng đờ, sau đó, khí cả người run, chỉ vào Vương Bảo mắng nói, “ngươi tên tiểu hỗn đản này, ngươi nếu là dám với hắn đòi tiền, đừng trách lão phu cùng ngươi gấp!”

Mèo yêu ôm bụng cười, “Meo cái meow, ngươi này uy hiếp muộn rồi! Muộn rồi! Giấy nợ cũng làm cho hắn đưa ra đi tới!”

Cẩm y ông lão một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Đỏ mặt, khí da mặt run rẩy, “Há có thể như vậy! Há có thể như vậy! Lão phu khuôn mặt này a...”

Vương Bảo liếc mắt nhìn hắn, “Ngươi còn muốn mặt làm gì? Đừng tưởng rằng ta không biết, ngươi căn bản là không muốn trả tiền lại!”

Cẩm y ông lão mặt già đỏ ửng.

180 vạn cực phẩm nguyên thạch a!

Hắn đi đâu làm nhiều tiền như vậy.

Côi cút một người, lại vô cùng tốt mỹ thực, hắn du lịch thiên hạ, căn bản là tồn không dưới nhiều tiền như vậy.

Quỵt nợ, hắn đúng là không ý định này.

Thế nhưng trả tiền lại? Xa xa khó vời!

Căm tức Vương Bảo.

Cẩm y ông lão đột nhiên một tuốt tay áo, sau đó, ngang qua mà ngồi, vỗ một cái bàn đá, nổi giận đùng đùng, quát, “Có loại đón lấy đến! Hôm nay lão phu muốn cả gốc lẫn lãi, toàn thắng trở về!”

Vương Bảo hé mắt, bình yên ngồi xuống.

Cả gốc lẫn lãi thắng trở lại?

Ha hả, ngày hôm nay liền cho ngươi thua rơi quần lót con!

...

...

Cẩm y ông lão nói nhường tỉnh lại ba ngày.

Phương Tuyệt Thiên cứ thế là ba ngày không nhúc nhích.

Mà Thần Nguyệt Tông người, tự nhiên cũng không dám động, đặc biệt là, ở sự tích nhổ lộ sau khi đi ra, cái kia thì càng thêm không dám nhúc nhích.

Chỉ lo Bạo Nộ lão tổ một chưởng vỗ xuống đến, đại gia toàn thành bánh thịt.

Mãi đến tận sau ba ngày.

Phương Tuyệt Thiên mới hướng về Vũ ôn hầu phủ đi tới.

Nhìn thấy Vương Bảo.

Nhưng chưa thấy cẩm y ông lão.

Phương Tuyệt Thiên đang muốn hỏi, liền nhìn thấy Vương Bảo cười híp

mắt lấy ra một tờ giấy vàng.

Phương Tuyệt Thiên cả người run run một cái, run giọng nói, “đây là...”

Vương Bảo thương hại liếc mắt nhìn hắn, sau đó, thở dài nói, “không sai, đây là giấy nợ, tính cả trước 180 vạn, ân... Ngươi sư tôn hiện tại nợ ta 260 vạn!”

“Ai? Tiền bối ngài làm sao? Chậm một chút, chậm một chút, ta nâng ngài ngồi xong ha...”

“Cái kia cái gì, ta cũng chỉ là hỏi một chút, tiền này khi nào còn, ta thật không phải đòi nợ, ta chỉ là hỏi một chút, liền hỏi một chút mà thôi...”

------oOo------

Chương 124: 3 Tiên đạo tràng mở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phương Tuyệt Thiên đi rồi.

Dù sao cũng là đỉnh cao Đạp Tiên, vậy cũng gọi là là hào khí can vân, 260 vạn cực phẩm nguyên thạch, người ta lấy ra đều không chớp mắt.

Hơn nữa người ta là thật rộng thoáng.

Đối với cẩm y ông lão, liền một tia lời oán hận đều không có!

"Đi rồi a?"

Cẩm y ông lão chờ đến Phương Tuyệt Thiên rời đi, lúc này mới trên mặt mang theo vẻ lúng túng từ giữa nhà đi ra.

Vương Bảo liếc lão già này một chút, đúng là có chút đồng tình hắn.

Có lúc, đồ đệ quá yêu nghiệt, cũng là một loại dằn vặt.

Tỷ như cẩm y ông lão tình huống như thế, lại như là lớp 12 lớp bổ túc lão sư, còn chuyên bù một học sinh, bù đắp ba năm, người học sinh kia chính là không Khai Khiếu, trong cơn tức giận, đánh đuổi.

Nhưng là rời đi học sinh, không cần bổ túc dựa vào tự học, dĩ nhiên rất sao thi đậu Thanh Hoa Bắc Đại!

Cái kia lão sư tâm tình, phỏng chừng cũng chỉ có một, vậy thì là tất chó!

Lại đối mặt người học sinh kia, sao được xưng lão sư.

Dù cho học sinh phi thường thành thực.

...

...

Sau lần đó mấy ngày.

Vương Bảo bắt đầu xử lý khắc phục hậu quả công tác.

Đầu tiên là vấn đề thân phận.

Vương Bảo cũng không phải vì là Diệp Đông lo lắng.

Có cẩm y ông lão thân phận này, thân là Phương Tuyệt Thiên mấy đời đồ tôn, Kiền vương đối xử Diệp Đông, cái kia đến như là đối với tổ tông.

Khó khăn nhất, là Thất công chúa.

Làm Vương Bảo đem thân phận chân thật của mình, cùng Thất công chúa nhổ lộ lúc đi ra, tiểu cô nương rất oan ức.

Vương Bảo bại lui mà đi, lưu cái kế tiếp vô căn cứ hứa hẹn.

Nhưng vẻn vẹn là một cái hứa hẹn, Thất công chúa cũng rất cao hứng, rất thỏa mãn.

...

...

Ở Đại Kiền Vương Thành ở lại: Sững sờ mấy ngày.

Vương Bảo lên đường (chuyển động thân thể), tiếp tục hướng nam đi tới.

Cẩm y ông lão đã rời đi, phân biệt trước, Vương Bảo làm một trận đồ nướng, cẩm y ông lão mang đi không ít.

Mà vẻn vẹn chỉ là ba ngày qua đi.

Tiến lên Vương Bảo, liền dừng lại.

Bởi vì, Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, thình lình tự động từ trong nhẫn chứa đồ, bay ra, đồng thời, hóa thành một cái Tam Hoa dấu ấn, biến mất ở Vương Bảo mi tâm.

Một đạo rõ ràng cảm ứng, xuất hiện ở Vương Bảo trong lòng, cái kia cảm ứng phương hướng, không cần đoán cũng biết, cái kia chính là Tam Tiên Đạo Tràng.

Nói cách khác.

Tam Tiên Đạo Tràng.

Chính thức mở ra.

Vương Bảo không do dự, chạy Tam Tiên Đạo Tràng liền đi tới.

Trải qua Đại Kiền một vòng đón lấy một vòng trang bức.

Vương Bảo tinh luyện giá trị, đã đột phá đến mười vạn khoảng cách!

Chỉ là.

Vương Bảo đương nhiên sẽ không thỏa mãn.

Ngẫm lại tinh luyện cửa hàng tầng cao nhất, cái kia hơi một tí trăm vạn tinh luyện giá trị tinh luyện thương phẩm, Vương Bảo thì có muốn rơi lệ kích động, cho nên nói, mười vạn tinh luyện giá trị, thật sự không tính là gì.

...

...

Tam Tiên Đạo Tràng mở ra, đây là một cái làm người phấn chấn tin tức.

Đương nhiên, đây là đối với những kia nắm giữ Tam Tiên Đạo Tử Lệnh tông môn mà nói.

Đối với những tông môn khác đại tộc mà nói, Tam Tiên Đạo Tràng, tuy rằng cũng là một toà phúc địa, thế nhưng, không có Đạo Tử Lệnh, liền không có được tiên nhân truyền thừa cơ hội, ở trong đó rất nhiều chí bảo, với bọn hắn cũng là vô duyên không phân.

Làm Vương Bảo đến Tam Tiên Đạo Tràng thời điểm.

Nên đến đều đến rồi.

Trong này có Thần Đan Tông, Vương Bảo thậm chí nhìn thấy Thần Đan Tông thiên kiêu Lâm Lang.

Thần Đan Tông nhưng là được hai khối Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, vì lẽ đó từ trên xuống dưới, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, hoàn toàn tự tin, dù cho không chiếm được tiên nhân truyền thừa, lần này tuyệt bức cũng có thể làm to lớn nhất người thắng.

Vương Bảo bên người chỉ mang theo mèo yêu, có điều mèo vàng lớn đã biến thành rõ ràng mèo, đối với với mình bộ lông, mèo yêu có tự động đổi sắc công năng, sở dĩ đổi sắc, đương nhiên là vì che giấu.

Liền tỷ như Vương Bảo, hàng này hiện tại đã biến thành một cái mặt đỏ đại hán.

Phía trước, chính là Tam Tiên Đạo Tràng.

Toàn bộ Tam Tiên Đạo Tràng,

Đều ở sâu trong hư không, lúc này hiện thân, quy mô lớn lao, chiếm cứ không biết bao nhiêu dặm địa.

Không người dám tới gần, bởi vì bên trong, toả ra mạnh mẽ uy thế.

Người xung quanh càng ngày càng nhiều.

Vương Bảo bất động thanh sắc, yên tĩnh cùng mèo yêu ngốc ở một góc chờ đợi.

Lại qua một ngày.

Tam Tiên Đạo Tràng bên trong, xuất hiện một hồi mưa ánh sáng, rất nhiều cường giả cả người chấn động mạnh, sau đó, dồn dập hướng về bên trong chạy trốn.

Vương Bảo theo dòng người tiến vào.

Đập vào mắt, chính là từng đạo từng đạo ở giữa không trung trôi nổi không trung cung điện, càng có cong cong khúc chiết trôi nổi sơn đạo, liên tiếp rất nhiều cung điện, trung ương nhất nơi, là nhất lớn lao 1 tòa đại điện, xa xa có thể nhìn thấy điên phía trên có khối bảng hiệu, dâng thư [Tam Tiên Điện]!

Vương Bảo nhìn quét bốn phía một chút, đứng ở một cái sơn đạo trước.

Đi về phía trên sơn đạo, có bốn mươi chín điều.

Cái này cũng là Tam Tiên Đạo Tràng cửa thứ nhất thử thách, gọi là [Thông Thiên Đạo]!

Thế nhưng, chỉ có nắm giữ Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, mới có tư cách bước lên Thông Thiên Đạo.

Có điều, ngoại trừ những người này, mỗi cái nắm giữ Tam Tiên Đạo Tử Lệnh võ giả, có thể mang ba người đồng thời tiến vào.

Cho tới những người khác.

Chỉ có thể mang theo không cam lòng, tìm hiểu sơn đạo bên dưới rất nhiều bia đá, những bia đá này bên trong, cũng ẩn chứa rất nhiều huyền bí, có

người nói có người từng ở trong đó lĩnh ngộ được Thiên cấp võ kỹ.

Vương Bảo này vừa lên trước.

Nhất thời gây nên chư tông cường giả chú ý.

Bởi vì.

Mỗi cái tràn ngập màu vàng đạo trường ánh sáng Tam Tiên Đạo Tử, bên người đều đứng ba người, chuẩn bị đồng thời đăng Thông Thiên Đạo.

Chỉ có Vương Bảo.

Trên bả vai chỉ mang theo một con mèo yêu.

Nói đi nói lại, con mèo này yêu khá quen a...

Phi phi không đúng, này không phải trọng điểm, trọng điểm là, bên cạnh hắn chỉ có một người?

Từ trên người hắn đạo trường ánh sáng đến xem, hắn chính là Tam Tiên Đạo Tử, nắm giữ Tam Tiên Đạo Tử Lệnh!

Vì sao cũng chỉ có hắn một người?

Chẳng lẽ nói...

Một đám lão già nhất thời lộ ra mừng như điên vẻ mặt.

“Tiểu huynh đệ!”

Một lão giả tiến lên một bước, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, mặt mũi hiền lành cười hỏi nói, “ngươi lẽ nào chỉ là một người?”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, bởi vì là cái mặt đỏ đại hán dáng dấp, có vẻ khá là hàm hậu, gãi đầu nói rằng, “không sai, ta chính là một người!”

Chư tông mừng như điên lên.

Cái kia mở miệng ông lão lập tức nói rằng, “thì ra là như vậy! Như vậy, không biết tiểu huynh đệ có nguyện ý hay không nhiều mang ba người trợ giúp? Lão phu đại biểu Thiên Nguyên Tông, nguyện trả giá trăm vạn thượng phẩm nguyên thạch, khẩn cầu tiểu huynh đệ mang tới bản tông ba cái đệ tử!”

Vừa dứt lời.

Còn lại tông môn, dồn dập tỏ thái độ, từng cái từng cái hứa hẹn, từng cái từng cái điều kiện, hướng về Vương Bảo điên cuồng đập tới.

Vương Bảo gãi gãi đầu, có chút khó khăn, “Ta... Ta một thân một mình quen rồi, có người nói đồng thời mang theo người, có nhiều chỗ nhất định phải cùng đi, không đi cũng không được, ta sợ cho các ngươi thêm phiền phức a!”

“Không phiền phức!”

“Không có chuyện gì, đệ tử của chúng ta còn có thể bảo vệ ngươi đây!”

“Tin tưởng bản tông, ngươi chắc chắn sẽ không hối hận!”

“Ta Thần Đan Tông cái khác không có, cứu sống đó là gạch thẳng, ngươi như bị thương, mang theo đệ tử của chúng ta, đó là nhất quán lựa chọn!”

Vương Bảo nghĩ Tam Tiên Đạo Tràng các loại nghe đồn bên trong thử thách.

Trong mắt không khỏi chớp qua một vệt âm hiểm cười.

Sau đó.

Vương Bảo tay chỉ tay, chỉ vào một đám người nói rằng, “được rồi, cái kia ta liền lựa chọn các ngươi! Thần Đan Tông đúng không? Vậy làm phiền!”

Thần Đan Tông mang đội cường giả, nhưng là Đạp Tiên lão tổ.

Lúc này nghe vậy, không khỏi mừng như điên lên.

Bây giờ Thần Đan Tông, cũng đã có hai khối Tam Tiên Đạo Tử Lệnh, đầy đủ sáu người, có thể đi cướp giật tạo hóa.

Hiện tại.

Dĩ nhiên lại có hai cái tiêu chuẩn?

Khe nằm, đây là cỡ nào số may?

Ha ha ha!

Như vậy nếu như đều không thể trở thành cuối cùng người thắng, cái kia Thần Đan Tông trên dưới, thật sự có thể đi chết rồi!

------oOo------

Chương 125: Ngươi thật là độc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tiểu hữu ngươi sẽ không hối hận sự lựa chọn này!”

Thần Đan Tông Đạp Tiên hăng hái, rất nhanh sẽ lựa chọn hai cái đệ tử.

Ba cái tiêu chuẩn, mèo yêu chiếm cứ một cái, hai cái Thần Đan Tông đệ tử, cũng là cao cấp nhất thiên kiêu, phân biệt gọi Cao Sơn cùng Phàn Giang!

Còn lại chư tông ảo não cực kỳ, thế nhưng lại không thể làm gì, ở này Tam Tiên Đạo Tràng, là không được động thủ, dù cho là Đạp Tiên cường giả, cũng không dám làm càn.

Một cái Thông Thiên Đạo, chỉ cho phép một cái Tam Tiên Đạo Tử leo.

Cao Sơn cùng Phàn Giang phân biệt đứng Vương Bảo hai bên, ánh mắt kiêu căng cực kỳ, Cao Sơn hờ hững nói rằng, “theo chúng ta, bảo đảm ngươi thắng lợi trở về!”

Vẻ mặt bên trong, có xem thường, có vui sướng, cũng có đố kị.

“Vậy làm phiền!”

Vương Bảo cười ha ha chắp chắp tay.

Hồi lâu.

Từng cái từng cái Thông Thiên Đạo lên, đều xuất hiện sương mù giống như vầng sáng, Cao Sơn nhắc nhở nói, “có thể lên!”

Còn lại chư tông thiên kiêu, đã bắt đầu leo lên Thông Thiên Đạo, từng bước một hướng về phía trên đi đến.

Vương Bảo cùng Cao Sơn, Phàn Giang, đồng thời đạp lên núi nói.

Sau đó.

Bàng bạc áp lực, như núi cao đè ép lại đây.

Cao Sơn ngột ngạt phấn chấn, nói rằng, “chúng ta tốc độ phải nhanh, bởi vì này Thông Thiên Đạo có cái quy tắc, thẳng tới điểm cuối khoảng cách bên trong, có ba đạo hội tụ đài, càng sớm bước lên hội tụ trên đài người, đường dấu ấn vầng sáng sẽ càng dày đặc úc, đồng thời mỗi qua một người, còn lại chưa tới người, trên người áp lực, sẽ đồ tăng 1 điểm!”

“Vì lẽ đó, càng sớm thông qua, càng là ung dung! Thu hoạch cũng lại càng lớn!”

Phàn Giang hít sâu một hơi, nhìn phía trên, vẻ mặt nghiêm túc, “Chúng ta hiện tại là ngươi theo người, chúng ta chỉ cần có một người đạt đến hội tụ đài, ngươi là có thể không có áp lực leo lên đi, ngươi mà xem huynh đệ ta đi!”

Chuyển đề tài.

Phàn Giang lại híp mắt nói rằng, “đương nhiên, chúng ta giúp ngươi, ngươi cũng đến báo lại chúng ta không phải? Chúng ta tốt nhất trước tiên lập một quy củ, chúng ta phải đến bảo vật, phân phối thế nào...”

Vèo.

Ngay ở Phàn Giang lộ ra kế hoạch thời điểm.

Vương Bảo không kiên nhẫn.

Bước chân hắn đạp xuống, đã bước lên một cái sơn đạo bậc thang.

Phàn Giang cùng Cao Sơn ánh mắt, đều là chìm xuống, ánh mắt mang theo bất mãn, Cao Sơn không vui nói rằng, “huynh đệ ngươi làm gì? Không thương lượng xong sự tình đây ngươi liền...”

Cộc cộc cộc!

Vương Bảo bước chân liên tục.

Cao Sơn còn lại, mạnh mẽ nuốt vào trong cổ họng.

Sắc mặt dại ra nhìn dị thường ung dung, cất bước tiến lên Vương Bảo, con ngươi đều sắp trừng đi ra!

Vương Bảo đứng thứ năm bậc thang, quay đầu, mặt mày hớn hở, hưng phấn dáng vẻ gọi nói, "ai nha, thật dễ dàng nha, quả thực không hề áp lực mà! Ta đã hiểu! Nguyên lai ta là vạn người chưa chắc có được một thiên tài tuyệt thế, đã như vậy, cái kia ta liền nghe các ngươi, đi lên trước!"

Cao Sơn cùng Phàn Giang một mặt mộng bức.

Gò má co rúm.

Suýt chút nữa thổ huyết!

Nhìn quay đầu, đạp bước hướng lên trên, phi mao thối như thế, coi áp lực như không, từng bước một đăng bậc thang Vương Bảo, hai người cả người run rẩy, khó có thể tin!

Mã Đức!

Làm cái gì?

Tên khốn này làm cái gì?

Hắn thật sự rất dễ dàng? Không hề áp lực?

Hắn? Vạn người chưa chắc có được một thiên tài tuyệt thế?

A phốc!

Không thể a!

Liền hắn cái kia ngu ngốc lăng đăng dáng dấp, người như vậy, cũng xứng làm thiên tài tuyệt thế?

Lẽ nào hắn cảm nhận được áp lực theo chúng ta không giống nhau?

Bọn họ sửng sốt, những người khác cũng là bối rối!

Cái khác Thông Thiên Đạo lên các tông thiên kiêu, dồn dập ngừng chân, trợn mắt ngoác mồm, đều là nhìn Vương Bảo bước đi như bay bóng người, ngơ ngác nói không ra lời.

Phía dưới Chư Tông đại lão, càng là suýt chút nữa thổ huyết!

Mới vừa mở màn liền chơi cái này, ngươi là nháo loại nào a!

Người khác là xe đạp mở màn.

Ngươi rất sao là hỏa tiễn mở màn chứ?

Cộc cộc cộc!

Rất nhiều Thông Thiên Đạo,

Hội tụ ở một cái trong đó nền tảng, sau đó sẽ triển khai, lại hội tụ, đầy đủ ba cái hội tụ đài.

Vương Bảo, lúc này đã đứng cái thứ nhất hội tụ trên đài.

Không có cách nào.

Vương Bảo gốc gác, quá thâm hậu, thâm hậu làm người giận sôi, loại áp lực này thử thách, Vương Bảo chính là một cái bug giống như tồn tại.

Hắn có thể chống đỡ được một trăm hạn mức tối đa áp lực.

Thế nhưng rơi vào Vương Bảo trên người, cao nhất cũng mới mười!

Vậy còn gọi áp lực sao?

Ung dung a! Quá ung dung!

Cùng lúc đó.

Ầm!

Còn lại Thông Thiên Đạo lên chư tông thiên kiêu, trên người áp lực, đồ tăng 1 điểm, đừng xem đây chỉ là 1 điểm, càng đi lên, cái kia áp lực nhưng là càng lớn, này 1 điểm đã thập phần đáng sợ!

Rất nhiều thiên kiêu dồn dập chửi má nó!

Cao Sơn cùng Phàn Giang trên mặt mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, bởi vì Vương Bảo leo lên hội tụ đài, trên người bọn họ áp lực đều không tồn tại.

Lau mồ hôi lạnh, liếc mắt nhìn nhau.

Hai tên này đều có chút sợ hãi.

Ở cái gia hỏa, hắn vẫn là người sao?

Nhìn chung Tam Tiên Đạo Tràng lịch sử, cái tên này tốc độ, tuyệt bức có thể khinh thường vạn cổ!

Thịch thịch thịch.

Hai người không có áp lực, không trì hoãn nữa, nhanh chóng tiến lên, rất nhanh sẽ đi tới hội tụ đài.

Cao Sơn không dám coi khinh Vương Bảo, cười khổ nói, “huynh đệ ngươi thực sự là thần nhân vậy!”

Vương Bảo hàm hậu gãi đầu một cái, “Hết cách rồi, ta chính là như thế treo!”

Phàn Giang gò má kịch liệt co giật.

Mẹ trứng, cái tên này không khỏi nhìn ngốc, còn rất tự yêu mình.

Ho nhẹ một tiếng.

Phàn Giang trầm giọng nói, “chúng ta ở chỗ này chờ đi! Căn cứ quy tắc, mỗi qua một cái hội tụ đài, ít nhất phải mười cái Tam Tiên Đạo Tử tiếp tục leo núi, mới có thể, nếu không, áp lực sẽ toàn bộ hội tụ đến, tương tự, những người còn lại áp lực, sẽ đồ tăng gấp đôi, huynh đệ ngươi...”

Trước mắt bóng người lóe lên.

Phàn Giang bối rối.

Nhìn dứt khoát xoay người, hướng về sơn đạo mà đi Vương Bảo, tâm tư không phản ứng lại.

Cao Sơn cuống lên, vội vã gọi nói, “huynh đệ ngươi làm gì?”

Vương Bảo quay đầu, nghiêm trang nói, “Đương nhiên là tiếp tục a! Bọn ta thôn có câu ngạn ngữ, gọi là đi con đường của chính mình, để cho người khác không đường có thể đi! Nếu có thể để cho những người khác tăng cường một chén áp lực, vậy còn các loại cái cái gì!”

Cao Sơn cùng Phàn Giang khóc không ra nước mắt, trong lòng đem Vương Bảo mắng cái máu chó đầy đầu.

Nếu như Thần Đan Tông chỉ có hai người bọn họ, bọn họ đương nhiên tình nguyện nhường Vương Bảo làm như vậy, thế nhưng, lúc này Thần Đan Tông Lâm Lang sư đệ còn có mặt khác bảy cái sư huynh đệ, có thể đều ở phía dưới đây!

Đi con đường của chính mình, để cho người khác không đường có thể đi?

Cao Sơn cùng Phàn Giang liếc mắt nhìn nhau, điên cuồng như thế bắt đầu co giật!

Tê liệt!

Cái tên này nhìn qua rất ngu!

Vạn vạn không ngờ tới.

Nguyên lai hắn cũng rất độc a!

Phía dưới.

Rất nhiều thiên kiêu cố nhịn đau mắng Vương Bảo, đã toàn lực bạo phát, đăng Thông Thiên Đạo.

Chỉ là.

Theo con mắt của bọn họ lên quét, liền nhìn thấy cảnh tượng khó tin.

Đứng một cái sơn đạo trước, Vương Bảo một cước đạp đi ra ngoài.

Này một cước bước ra, liền phảng phất từng thanh búa tạ, đập cho hầu như tất cả mọi người, đều là nghĩ điên cuồng hơn thổ huyết!

Khe nằm!

Phốc a khe nằm a!

Hàng này đang làm gì? Liền hắn mẹ hỏi một chút, hắn đang làm gì?

Hắn chẳng lẽ không biết, không tới mười người, liền đăng điều thứ hai Thông Thiên Đạo, sẽ bị hết thảy áp lực đồng thời trấn áp?

Đương nhiên.

Bọn họ mới sẽ không vì là Vương Bảo lo lắng.

Quản ngươi có chết hay không.

Then chốt là.

Ngươi rất sao này một cước bước ra, chúng ta liền khổ bức a, áp lực tăng gấp đôi, ngươi đây là muốn hố chết ai vậy?

“Mau cút hạ xuống!”

Trên sơn đạo, rất nhiều thiên kiêu gào thét, cuồn cuộn mà ra...

------oOo------

Chương 126: Tốt này nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên kiêu thất thố.

Chư Tông đại lão trên mặt đương nhiên cũng tốt không nhìn thấy đi đâu.

Dù sao Vương Bảo treo lên đánh, nhưng là bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo đệ tử.

Dù cho là Thần Đan Tông, tuy rằng có Cao Sơn cùng Phàn Giang theo Vương Bảo mò chỗ tốt, nhưng là, Lâm Lang bọn họ tám cái mới là con ruột a.

Cao Sơn cùng Phàn Giang đương nhiên chỉ là tiện thể.

Từng đạo từng đạo gào thét náo động bay lượn, rơi vào Vương Bảo trong tai, liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên ngừng chân, sau đó, hàm hậu trên mặt, mang theo nụ cười, nói rằng, "ai? Bọn họ rất khí!"

Cao Sơn gò má co rúm!

Khe nằm!

Này không phí lời sao!

Đâu chỉ là tức giận, là khí muốn giết người tốt mà!

"Bọn ta thôn còn có câu ngạn ngữ, gọi muốn dùng (khiến) địch diệt vong, tất trước tiên khiến cho điên cuồng! Ta hiện tại đã hiểu, bọn họ đều là ta kẻ địch, vậy hãy để cho bọn họ tức chết đi!"

Vương Bảo lời nói truyền đến.

Cao Sơn cùng Phàn Giang đều là kinh ngạc đến ngây người.

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Đầu tiên là đi con đường của chính mình, để cho người khác không đường có thể đi.

Trở lại muốn dùng (khiến) địch diệt vong, tất trước tiên khiến cho điên cuồng.

Hết thảy đều là độc a!

Thôn các ngươi, đến cùng là cái gì bụng đen thôn a? Hắn đây mẹ cũng quá bụng đen chứ? Lưu truyền tới nay, toàn bộ đều là độc nói a!

Ngươi đến cùng là sao sống sót?

Ngươi nhìn qua như thế hàm hậu, là rất sao giả ra đến chứ?

Còn có.

Hắn muốn làm gì?

Luôn cảm giác hắn muốn kiếm chuyện a!

Hơn nữa, phỏng chừng làm ra đến còn không nhỏ.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo dứt khoát xoay người.

Đón vạn ngàn ánh mắt.

Hắn một tay chống nạnh, cái tay còn lại chỉ xéo bầu trời, hơi ngẩng đầu, hét lớn lối ra (mở miệng), “Ahaha...”

Này tư thế thật cao điều.

Hắn muốn làm cái gì?

Mọi người hoảng sợ cực kỳ.

Sau đó.

Bọn họ bắt đầu thổ huyết.

Tâm linh của bọn họ bắt đầu gặp một vạn điểm tấn công dữ dội.

“Tốt này nha!”

Ba chữ, vạn trượng lôi đình ầm ầm nổ tung giống như, ở trong hư không không ngừng truyền vang, truyền tới trong tai của mọi người.

Rất nhiều người cũng bắt đầu run rẩy!

Tốt này nha?

A phốc!

Khe nằm!

Này ngươi cái cà nha!

Hàng này, là ở nhóm trào chứ? Đúng không? Tuyệt bức đúng không?

“Cảm giác nhân sinh đã đạt đến cao! 1 triều...”

Quay lưng tất cả mọi người.

Vương Bảo xoay người, nhẹ nhàng hướng lên trên bước một bước!

Bàng bạc áp lực vô tận, ầm ầm trấn áp mà xuống, nhưng mà, Vương Bảo

thình lình vẻ mặt không đổi, đẩy như thế áp lực cực lớn, mặt mày hớn hở, một bước mà lên!

Mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Ta cái đại tào!

Hắn đây là muốn trời cao a!

Hắn vẫn là người sao? Là người làm sao có thể nghịch thiên đến mức độ như vậy?

Vương Bảo đạt không đạt đến cao! 1 triều mọi người không biết.

Thế nhưng mọi người.

Vào giờ phút này, có loại cao! 1 triều kích động.

“Cảm giác nhân sinh đã đạt đến đỉnh cao!”

Vương Bảo hát tẩy não ca khúc.

Một bước!

Hai bước!

Lắc mông!

Bước chân!

Thời khắc này Vương Bảo, ánh sáng vạn trượng!

Thời khắc này Vương Bảo, bức Gerda đến đỉnh cao!

Rất nhiều thiên kiêu vô hạn mộng bức bên trong.

Người này...

Người này thì ra là như vậy đáng sợ!

Thế nhưng!

Vì sao lão tử một mực không cảm giác được đáng sợ, trái lại cảm giác hắn, tốt vô liêm sỉ đây!

“Tốt này nha...”

Vương Bảo đã bắt đầu tuần hoàn.

Rất nhiều thiên kiêu rõ ràng.

Không phải chúng ta cảm giác sai rồi.

Là cái này hàng, thật rất sao vô liêm sỉ a, thật rất sao tiện a!

Đây là ở hướng về chúng ta trong lòng đâm dao găm a!

Ngươi trâu bò liền trâu bò đi!

Ngươi cường chúng ta nhận cắm xong chưa!

Một mực!

Ngươi còn trào phúng chúng ta! Ngươi còn ở dùng ngươi cái kia xinh đẹp động tác,

Khiến người ta tan vỡ ca khúc, ở nơi đó phát tấn công dữ dội.

Khe nằm!

Không thể nhẫn nhịn!

Nhịn không được!

“Hỗn đản!”

“Cao! 1 triều đúng không? Đỉnh cao đúng không? Đừng rất sao bị lão tử nắm lấy cơ hội!”

“Ta muốn đánh người! Ta xin thề, hiện tại ta muốn đánh người chết!”

“Đáng chết cẩu vật! Đợi ta đuổi theo ngươi, ngươi phải chết chắc!”

“Lên lên lên, đừng cho hắn đắc ý cơ hội!”

Rất nhiều thiên kiêu biết sỉ sau đó dũng!

Bắt đầu điên cuồng đột tiến!

Toàn lực bạo phát, có thể bạo phát một trăm, đều bùng nổ ra một trăm hai!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, vào thời khắc này.

Vương Bảo, bước bước tiến của hắn, dĩ nhiên đi tới thứ hai Thông Thiên Đạo hội tụ đài.

Cũng là ở Vương Bảo bước chân bước lên chớp mắt.

Ầm ầm ầm!

Áp lực vô tận, trút xuống, trên người mọi người áp lực, do tăng lên dữ dội gấp đôi, đã biến thành gấp đôi 2 điểm, ba phần, cuối cùng, đạt đến hai lần!

Không sai.

Chính là như thế đồ phá hoại!

Chính là như thế vô tình!

Rất nhiều thiên kiêu trong lòng kêu khổ, kêu rên lên, cố sức chửi lên, vừa nhắc tới: Nhắc lên tốc độ, lập tức bị trấn áp, vừa ngưng tụ tự tin, lập tức bị treo lên đánh, bọn họ trừng mắt đỏ rực con mắt, nhìn phía trên Vương Bảo, bọn họ, không nói gì!

Liền nhìn thấy Vương Bảo quay về bọn họ chỉ tay.

Sau đó lắc đầu.

Đón lấy lắc đầu ngón tay.

Phảng phất đang nói.

Các ngươi không được... Không được... Không được...

Ai nha!

Tức giận a!

Rất nhiều thiên kiêu một cái hàm răng đều muốn cắn nát!

Cái thứ nhất hội tụ trên đài, Cao Sơn cùng Phàn Giang cả người rung mạnh, không ngừng không nghỉ, lập tức nâng chân liền lên, nhanh chóng đăng đến thứ hai hội tụ đài.

Nhìn Vương Bảo.

Cao Sơn hít sâu một hơi, ánh mắt kia miệt thị từ lâu không ở, run giọng nói, “huynh.. Huynh đệ! Đừng làm loạn!”

Phàn Giang cay đắng nói rằng, “như ngươi vậy không được a! Bọn họ chung quy sẽ tới, ngươi làm như vậy, quá kéo cừu hận! Phạm vào chúng nộ, sau đó thử thách nếu như bị nhằm vào, ngươi liền xong!”

Vương Bảo liếc hai người một chút.

Mèo yêu lười biếng thay đổi cái tư thế, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn hai

người.

Kéo cừu hận?

Meo cái meow!

Này chính là lão Vương muốn a!

Lão Vương là loại kia sợ phạm chúng nộ người sao?

Hàng này chính là yêu thích vô hạn tìm đường chết!

“Không nên gấp! Không cần để ý! Bọn ta thôn có câu ngạn ngữ...”

Vương Bảo mở miệng yếu ớt.

Cao Sơn cùng Phàn Giang méo mặt, suýt chút nữa tan vỡ!

Lại là các ngươi thôn ngạn ngữ, khe nằm! Ngột ngạt rất sao nói rồi!

“Vô độc bất trượng phu a...”

Quả nhiên.

Cao Sơn cùng Phàn Giang khóc không ra nước mắt.

Thật sự thật là độc!

“Nhường hắn dừng lại!”

Phía dưới.

Lâm Lang ánh mắt phun lửa, nổi giận gầm lên một tiếng, truyền tới.

Cao Sơn hít một hơi, nghiêm túc nhìn chằm chằm Vương Bảo, nói rằng, “huynh đệ, thật sự không thể trở lên! Lại chịu áp lực còn phải tăng, ngươi sẽ bị chư tông thiên kiêu hận chết!”

Vương Bảo ánh mắt bình tĩnh, trên mặt lại lộ ra một bộ "Oan ức" dáng vẻ, nói rằng, "các ngươi... Ở quái ta?"

Cao Sơn cùng Phàn Giang rất khó chịu, đây là nghẹn đến.

"Lẽ nào bọn ta không phải một cái dây thừng lên châu chấu sao?"

Cao Sơn thổ huyết, Phàn Giang thổ huyết.

Khe nằm, lão tử nhưng là Thần Đan Tông thiên kiêu, ngươi mới là châu chấu, cả nhà ngươi đều là châu chấu, đây là cái gì tỉ dụ.

"Các ngươi cho rằng, ta sẽ sợ bọn họ?"

Vương Bảo ngẩng đầu.

Rất có loại tức giận có điều muốn kiếm chuyện xu thế.

Cao Sơn cùng Phàn Giang bối rối, mới vừa muốn nói gì.

Liền nhìn thấy Vương Bảo, đột nhiên xuống!

Không sai.

Bước bước chân, thình lình từng bước từng bước, chạy vội mà xuống!

Xuống...

Cao Sơn cùng Phàn Giang suýt chút nữa thổ huyết, chuyện này... Này gần như không tồn tại a! Thông Thiên Đạo có thể xuống? Này rất sao không ai từng thử a!

Hai người bọn họ cũng nghĩ xuống, nhưng là, bọn họ không dám, hiện tại ở hội tụ trên đài, cái gì áp lực không có, nhưng nếu như đạp lên bậc cấp, ai biết có thể hay không giảm áp lực nén.

Vì lẽ đó, hai người chỉ có thể trơ mắt, trợn to hai mắt, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, một bước hai bước ba bước đi, đi tới tầng thứ nhất sơn đạo, nơi đó, là rất nhiều thiên kiêu bên trong một nhóm bốn người, nơi đó, là Thần Đan Tông Lâm Lang.

Sau đó.

Một câu khiến người ta tan vỡ âm thanh, liền truyền tới Cao Sơn cùng Phàn Giang trong tai, ở một mặt mộng bức Lâm Lang bốn người bên tai vang lên.

“Tốt này nha...”

------oOo------

Chương 127: Tức chết bên trong

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tốt này nha!”

“Cảm giác nhân sinh đã đạt đến cao! 1 triều!”

“Cảm giác nhân sinh đã đạt đến đỉnh cao!”

Vỡ!

Thật sự vỡ xác con!

Sọ não con tựa hồ cũng có loại vỡ rơi xu thế, ở trên đỉnh đầu hất a hất, phảng phất liền muốn bùng nổ ra cái kia sôi trào não dịch.

Lâm Lang cả người run rẩy, toàn thân tê dại, song quyền nắm chặt, ánh mắt phun lửa, tàn nhẫn ánh mắt muốn giết người, gắt gao nhìn ở bên cạnh hắn, gánh vác bắt tay, hát cái kia đáng chết ca Vương Bảo.

Lâm Lang rất muốn chết.

Cũng muốn đánh người chết.

Hắn nghĩ một kiếm hung hãn ra tay, hàn quang đầy trời, ở Vương Bảo trên người đâm ra một ngàn, phi phi không được, đến đâm ra 10 triệu cái lỗ thủng, đó mới giải hận!

Nhưng mà.

Nhường Lâm Lang tan vỡ, cũng ở nơi đây.

Hắn không dám!

Vừa động thủ, liền toàn xong!

Hắn cực kỳ căm hận, cực kỳ oan ức, hắn ngửa mặt lên trời thét dài, hắn lửa giận không tìm được địa phương phát tiết, toàn bộ đều tự mình tiêu hóa.

Hắn khí!

Khí cái này Tam Tiên Đạo Tràng!

Làm đây là hắn mẹ cái gì chó má quy tắc!

Tại sao không thể động thủ?

Tại sao còn nhường hạ xuống?

Tại sao.

Cấm chế động thủ.

Nhưng không khỏi chế miệng pháo!

Rất sao miệng pháo không phải công kích a?

Ngôn ngữ công kích, có lúc so với dao găm càng đáng sợ được chứ?

Liền phảng phất hiện tại!

Giờ khắc này!

Lâm Lang cảm thấy, dù cho là cho hắn một kiếm, cho một đao, cũng không bằng hàng này hiện tại cho miệng mình pháo công kích, đến tàn nhẫn!

Tốt vô liêm sỉ a người này!

Hảo tiện a người này!

Người này, nhường trước mắt của chính mình, đều xuất hiện một cái bóng

người quen thuộc, đó là Cổ Khí Tông một cái nào đó tiện nhân!

Lâm Lang muốn khóc, nghĩ khóc lớn một hồi.

Tại sao?

Đây rốt cuộc là tại sao vậy chứ?

Tại sao như vậy vô tiền khoáng hậu tiện nhân, rõ ràng số lượng rất ít, có thể nói là khan hiếm, nhưng một mực liền để ta Lâm Lang đụng với đây?

Ta không hiểu! Ta không phục! Trời cao a, ngươi rất sao làm sao không hạ xuống vạn trượng Raika, thiêu chết tên yêu nghiệt này đây!

"Tốt này nha..."

Bắt đầu tuần hoàn!

Vương Bảo kỳ thực cái gì cũng không làm, hắn liền đứng Lâm Lang trước mặt, ở nơi đó tốt này nha.

Nhưng là Lâm Lang, hắn ở đẩy áp lực hướng lên trên a!

Bị miệng pháo tấn công dữ dội, sức mạnh trong cơ thể, đều tựa hồ tản đi.

Hắn càng ngày càng tan vỡ, càng là tan vỡ đây, liền càng là muốn giết người, càng muốn giết người, liền càng đến nhấc lên khí lực, nếu không thì, một khi thất bại, vậy thì toàn xong!

Báo thù đều không có cơ hội!

Vì lẽ đó.

Lâm Lang đẩy áp lực, đẩy Vương Bảo miệng pháo công kích, bùng nổ ra một trăm năm!

Từng bước một hướng lên trên.

Vương Bảo đương nhiên cũng theo hắn đi lên.

Nhìn khuôn mặt vặn vẹo Lâm Lang, Vương Bảo mang theo ngạc nhiên, cười nói, “ôi, không sai nha!”

“Ngươi cút cho ta!”

Lâm Lang rít gào!

Vặn vẹo trên mặt, đỏ lên cực kỳ.

Lâm Lang bên người, là ba cái Thần Đan Tông thiên kiêu, một câu câu cố sức chửi, vừa nãy liền không dừng lại, khoảng chừng cũng chính là “Ngươi rất sao chết chắc rồi” “Ngươi xong” “Ngươi muốn xui xẻo rồi” loại hình uy hiếp lời nói.

“Ai, cô quạnh như tuyết a! Ta vì sao như vậy treo tạc thiên, cho tới đều gây nên bọn ngươi lòng đố kị!”

Vương Bảo thở dài một tiếng, xoay người, thịch thịch thịch, đi tới cái thứ nhất hội tụ đài.

Lâm Lang thở phào nhẹ nhõm, cực kỳ vui mừng.

Ma trứng, tên khốn này rốt cục đi rồi.

Sau đó.

Lâm Lang liền nhìn thấy, Vương Bảo đi tới mặt khác một cái sơn đạo, nơi đó, là Thiên Nguyên Tông thiên kiêu.

Chẳng biết vì sao, nhìn Thiên Nguyên Tông thiên kiêu vương không sĩ cái kia mặt như màu đất mặt, Lâm Lang đột nhiên cảm giác được một loại thoải mái.

Cơn đau này nhanh cảm giác, đương nhiên là khá là vặn vẹo, khá là âm u.

Thế nhưng.

Cảm giác này thập phần mãnh liệt a!

Thập phần hưởng thụ a!

Không có sai, bằng cái gì một mực đến lão tử chịu đựng loại này không phải người dằn vặt? Bằng cái gì?

Phải bị tội, mọi người cùng nhau chịu đựng, mới là công bằng công chính!

“Tốt này nha...”

Khiến người ta tan vỡ âm thanh âm vang lên đến, Lâm Lang hít sâu một hơi, cắn răng, gầm nhẹ nói, “hết tốc lực! Hết tốc độ tiến về phía trước! Mã Đức! Đừng cho hắn trở lại cơ hội!”

Bên cạnh hắn ba cái Thần Đan Tông thiên kiêu, gật gật đầu, sắc mặt âm trầm cực kỳ, bắt đầu lấy một trăm năm tốc độ điên cuồng hướng lên trên.

Liền như vậy.

Vương Bảo bắt đầu rồi chính mình ma vương lữ trình.

Nghênh đón, là một câu câu cố sức chửi, từng cái từng cái phẫn nộ mặt, cho tới Vương Bảo trên bả vai mèo yêu, đều che mặt.

Quá vô liêm sỉ!

Quá không biết xấu hổ!

Phía dưới.

Chư Tông đại lão xem chính là lửa giận ngập trời!

Ánh mắt giết người, không biết bắn phá Vương Bảo bao nhiêu lần.

Dù sao Vương Bảo độc hại nhưng là ông trời của bọn hắn kiêu đệ tử.

Coi như là Thần Đan Tông, cũng là sắc mặt khó coi, đối với Vương Bảo căm hận lên.

Miệng pháo công kích một vòng.

Vương Bảo lúc này mới trở về, đi tới thứ hai hội tụ đài.

Ở nơi đó.

Cao Sơn cùng Phàn Giang, đã ở cả người co giật.

Sắc mặt của bọn họ, mang theo sợ hãi.

Đã không thể nào tưởng tượng được, chờ qua này Thông Thiên Đạo, hai người bọn họ, sẽ bị Vương Bảo liên lụy đến mức độ cỡ nào!

Sớm biết sẽ như vậy.

Đánh chết bọn họ, bọn họ cũng sẽ không theo Vương Bảo làm theo người a.

Mà Vương Bảo.

Nhưng là đứng bên cạnh hai người, mặt mày hớn hở nói rằng, “thấy được chưa? Đây chính là ta quyết tâm! Ta không sợ bọn họ! Bọn họ lại hận ta, ta cũng không sợ! Trên thực tế bọn họ càng hận ta, ta càng cao hứng, bởi vì cái kia đại diện cho, ta khá là ưu tú!”

Cao Sơn cùng Phàn Giang liếc mắt nhìn nhau, cùng nhau thổ huyết!

Ma trứng!

Ngươi cái Ngu Bưu hài tử!

Ngươi cái hai hàng cái sọt!

Ngươi còn ưu tú?

Ngươi ưu tú cái cà!

Ngươi cái này trong đầu, đến cùng là dài đến cái gì? Tất cả đều là nước sao?

Chúng nộ khó phạm đạo lý, ngươi không hiểu a?

“Ta muốn lên! Ta phải tiếp tục! Ta muốn cho bọn họ to lớn nhất thống khổ! Bọn ta trưởng thôn nói rồi, chính mình vui sướng, liền muốn xây dựng ở sự thống khổ của người khác bên trên a...”

Vương Bảo lưu lại câu này khiến người ta mộng bức lời nói, bước nhanh đi tới tầng cuối cùng sơn đạo trước, chọn một cái, liền bắt đầu leo núi.

Cao Sơn cùng Phàn Giang, lạnh cả người.

Tâm hồn cũng có chút lạnh lẽo.

Sắc mặt trắng bệch.

Trước mắt hoàn toàn u ám.

Đến hiện tại.

Bọn họ xem như là rõ ràng!

Triệt để rõ ràng!

Tên khốn kiếp này.

Khắp toàn thân từ trên xuống dưới lộ ra, tất cả đều là hố a!

Từ hắn thôn cổ nói, cùng hắn trưởng thôn danh ngôn, là có thể biết, hắn trong thôn, tuyệt bức đều là một ít coi trời bằng vung ác ôn!

Chính là loại kia, chính mình muốn chết, cũng đến kéo người khác đồng thời chịu tội thay loại kia.

Không nghe hắn nói sao, hắn vui sướng đều muốn xây dựng ở sự thống khổ của người khác bên trên!

Người khác, khẳng định cũng đại biểu bọn họ a!

Vậy bọn họ.

Thân là Vương Bảo theo người.

Một khi cái tên này muốn đi một ít thập tử vô sinh địa phương, bọn họ làm sao bây giờ? Dựa theo quy tắc, bọn họ phải cùng đi a, không đi cũng không được, không đi đều sẽ bị quy tắc mạnh mẽ vội vàng đi.

Đây là thân là theo người bi ai.

Mà bọn họ.

Xem ra, quá bi ai!

Cao Sơn môi run rẩy, Phàn Giang da mặt co rúm, hai người nhìn Vương Bảo bước lên Thông Thiên Đạo, bên tai, bỗng nhiên truyền đến lại mới rất nhiều thiên kiêu từng đạo từng đạo kinh thiên nộ hống, cái kia đại diện cho lửa giận, đại diện cho tương lai của bọn họ.

Nếu như hai người bọn họ đỉnh đầu, có cái lời bộc bạch giới thiệu, cái kia đại thể lên, hẳn là như vậy đi.

Cao Sơn: Tức chết bên trong...

Phàn Giang: Tức chết bên trong...

------oOo------

Chương 128: Sức chiến đấu bia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cao Sơn cùng Phàn Giang đã không để ý tới hối tiếc tự đau thương.

Bởi vì làm bọn họ ngẩng đầu, trong giây lát nhìn thấy Vương Bảo thình lình đi tới một nửa, đồng thời, nhưng vẫn là một bộ ung dung thoải mái thời điểm.

Bọn họ liền biết.

Hàng này không thể ngăn cản!

Ai cũng không thể ngăn cản tên biến thái này!

Tên biến thái này hay là muốn sáng tạo kỳ tích!

Tên lưu sử sách hay là sẽ không, nhưng tuyệt bức có thể ở Tam Tiên Đạo Tràng lớn tiến công bên trong, lưu lại dày đặc một bút.

Điều thứ ba này sơn đạo, áp lực lại tăng, lại là hết thảy áp lực, nhưng đối với người ta mà nói, hãy cùng chơi giống như.

Trời mới biết hắn là làm thế nào đến.

Nghe một chút phía dưới gào thét đi!

Áp lực của bọn họ, hiện tại tựa hồ đã tăng đến gấp ba, liền vẻn vẹn chỉ là gấp ba, bọn họ liền kêu cha gọi mẹ.

Người này so với người khác, tức chết người!

Người này so với người khác, liền có thể hiện ra rác rưởi là cái gì đồ chơi a!

Cao Sơn cùng Phàn Giang không muốn thừa nhận, bao quát nhóm người mình ở bên trong, ở Vương Bảo trước mặt, bọn họ đều là rác rưởi.

Nửa ngày.

Phía trên truyền đến một đạo la lên, "Uy... Cao đại ca, Phiền đại ca, mau lên đây đi, ta đã đến trên đỉnh ngọn núi!"

Cao Sơn cùng Phàn Giang cả người rung mạnh, thần sắc phức tạp nhìn xuống mới một chút, bọn họ xem chính là Lâm Lang, đó là sư đệ của bọn họ, nhưng cũng là bất kể là thân phận vẫn là tư chất, đều nghiền ép sư đệ của bọn họ.

Thời khắc này.

Hai người thình lình có loại âm u thoải mái cảm giác.

Liếc mắt nhìn nhau, bọn họ tựa hồ cũng lý giải ý nghĩ của đối phương.

Bất luận tiền đồ cỡ nào đen tối, chí ít hiện tại, Lâm Lang bị bọn họ treo lên đánh, ngươi chính ở chỗ này nỗ lực bò a bò thời điểm, chúng ta đây? Ha hả...

Thịch thịch thịch...

Đứng trên đỉnh ngọn núi!

Chúng ta đã, tới rồi!

"Hai vị đại ca yên tâm đi, theo ta, có thịt ăn!" Vương Bảo cười ha hả nói.

Cao Sơn cùng Phàn Giang trong lòng bi thương, miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười.

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy từ bốn phương tám hướng, từng toà từng toà cung điện bên

trong, bùng nổ ra từng đạo từng đạo ánh sáng, tia sáng kia như xạ tuyến bình thường, ầm ầm hướng về Vương Bảo chạy tới.

Vương Bảo híp mắt lại, đúng là không nhúc nhích, mà từng đạo từng đạo ánh sáng đi vào Vương Bảo mi tâm, liền nhìn thấy một đạo dấu ấn từ Vương Bảo mi tâm trôi nổi đi ra, như to bằng nắm tay.

Có điều, này dấu ấn chính đang lớn lên, hơn nữa, cũng ở biến sắc.

Cuối cùng, hình thành một cái to bằng chậu rửa mặt tiểu, toàn thân màu tím dấu ấn.

Một lần nữa đi vào Vương Bảo mi tâm.

Cao Sơn cùng Phàn Giang hai người hít vào một ngụm khí lạnh.

Ngơ ngác biến sắc.

Vương Bảo trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi nói, “làm sao?”

Cao Sơn phức tạp nhìn Vương Bảo, cay đắng nói rằng, “ngươi... Ngươi hiện tại, đã không còn là Tam Tiên Đạo Tử!”

“Ồ?” Vương Bảo lông mày nhíu lại.

Phàn Giang tiếp lời, thở dài nói, “là Tam Tiên Bí Truyền! So với đường thân phận, cao một cấp độ!”

“Thì ra là như vậy!”

Vương Bảo nghe vậy gật gù, sau đó, mặt mày hớn hở nói rằng, “ta đã sớm nói rồi, ta chính là treo tạc thiên hóa thân!”

Cao Sơn cùng Phàn Giang mặt không hề cảm xúc, đối với Vương Bảo tự yêu mình đã có kháng dược tính.

“Nên đi ra!”

Cao Sơn bỗng nhiên hít một hơi, xem hướng về phía trước.

Hắn vừa dứt lời.

Mấy hơi thở sau khi, mấy cột sáng đất bằng mà lên, cuối cùng thình lình hóa thành chín bóng người.

Này chín bóng người, sáu cái đều là thập phần già nua, mặt khác ba cái, nhưng là thanh niên dáng dấp, vẻ mặt ngạo nghễ cực kỳ.

Bọn họ xuất hiện sau khi, lạnh lùng nhìn Vương Bảo ba người một chút, đón lấy liền xem thường bắt đầu tụ tập cùng một chỗ, tựa hồ đang thương lượng cái gì.

“Bọn họ là người nào?” Vương Bảo nhìn về phía Cao Sơn hỏi.

Cao Sơn ánh mắt đầy rẫy hoảng sợ cùng kiêng kỵ, nhỏ giọng nói, "Bọn họ đều là Tam Tiên Đạo Tràng dân bản địa, cũng không ai biết bọn họ ở nơi nào, chỉ biết là mỗi lần Tam Tiên Đạo Tràng mở ra, nên có người bước lên Thông Thiên Đạo thời điểm,

Bọn họ sẽ xuất hiện!"

Phàn Giang hít một hơi, tiếp lời trầm giọng nói rằng, “bọn họ bình thường là chín người xuất hiện, sáu cái là hộ đạo người, mặt khác ba cái, mới thật sự là nhân vật chính! Ba người kia thanh niên chính là, thân phận chính là Tam Tiên Bí Truyền, so với đường càng cao hơn, bọn họ mỗi một lần đều đang trùng kích trung ương nhất Tam Tiên Điện, có điều nhưng đều là không nhanh mà kết thúc!”

Vương Bảo hé mắt.

Cũng nhưng vào lúc này.

Ba người kia thanh niên, đã từng người mang theo hai cái ông lão, hướng đi trong đó 1 tòa đại điện.

Cái kia trước đại điện, ngang đứng thẳng một khối trăm trượng bia đá, linh quang tràn ngập, uy nghiêm cực kỳ.

Ba cái thanh niên khoanh chân ngồi ở trước tấm bia đá, nhắm hai mắt lại.

Chỗ mi tâm, Tam Tiên Bí Truyền dấu ấn tự động tái hiện ra, sau đó đi vào bia đá.

Vương Bảo xem tới đây, liền chạy bọn họ đi tới, nếu là thổ dân, vậy dĩ nhiên biết từ nơi nào mới có thể giành nhiều nhất chỗ tốt, theo bọn họ tuyệt bức không sai.

Cao Sơn cùng Phàn Giang mới vừa muốn ngăn cản, thế nhưng Vương Bảo đã chạy tới, không khỏi có chút đau "bi" lên, suy nghĩ một chút, cẩn thận từng li từng tí một tới gần.

Vương Bảo một tới gần.

Cái kia sáu cái ông lão ánh mắt, liền ác liệt quét tới.

Một cái trong đó ông lão vẻ mặt lạnh lùng, nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói, "hạng giun dế, lại đây làm chi? Thông Thiên Chiến Lực Bia, không phải bọn ngươi có thể tới gần, nghỉ muốn tự rước lấy nhục nhả!"

Vương Bảo không chút nào nộ, cười nhạt nói, "nha? Nguyên lai đồ chơi này gọi Thông Thiên Chiến Lực Bia sao? Chính là thử thách sức chiến đấu chính là chứ? Đã như vậy, cái kia ta đương nhiên càng phải thử một chút, ta treo tạc thiên sức chiến đấu đến cùng có bao nhiêu treo, kỳ thực chính ta đều không mấy đây!"

Ông lão kia trong nháy mắt giận dữ, "Ngươi này giun dế thực sự là thật không biết xấu hổ, ngươi căn bản không thể tới gần, ngươi thử..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo một bước hai bước nhảy lại đây, sẽ ở đó ba cái thanh niên trước người dừng lại, có điều mèo yêu nhưng là bị mạnh mẽ ngăn cản, khí mèo yêu không cam lòng meo nói thầm, nhảy đến Cao Sơn trên bả vai nằm xuống.

Cái kia nói chuyện ông lão cùng những lão giả khác thấy cảnh này, nhất thời mộng bức.

"Ngươi... Ngươi dĩ nhiên..."

Cái kia nói chuyện ông lão chỉ vào Vương Bảo, ngơ ngác biến sắc.

Sau đó.

Theo Vương Bảo mi tâm xuất hiện Tam Tiên Bí Truyền dấu ấn, sáu cái ông lão sắc mặt trở nên tái nhợt cực kỳ, ánh mắt âm trầm.

"Không nghĩ tới, chỉ là giun dế, dĩ nhiên có thể có bí truyền thân phận!" Một lão giả mở miệng yếu ớt, âm thanh lộ ra không cam lòng.

"Không sao cả! Cỡ này giun dế, coi như có bí truyền thân phận, cũng không phải chúng ta thiếu tông đối thủ, sẽ không ảnh hưởng kế hoạch của chúng ta!" Một cái khác ông lão cười lạnh nói.

Nhưng vào lúc này.

Thông Thiên Chiến Lực Bia bên trên, đột nhiên xuất hiện ba đạo ánh sáng (chỉ), đó là ba cái đồng dạng chữ "Nhất".

Cùng lúc đó.

Ba cái thanh niên đã thức tỉnh, trên mặt mang theo nụ cười.

"Thành công! Tầng thứ nhất qua cửa, nghỉ ngơi một chút tái chiến! Hi vọng lần này, chúng ta đều có thể thông qua mười tầng!"

“Chỉ muốn chiếm được trung đẳng Chiến Lực Lệnh, chúng ta liền có thể đi vào Chiến Điện nơi càng sâu tiến hành gột rửa!”

“Chúng ta... Khe nằm! Chuyện này làm sao có người?”

Ba người đang nói chuyện, một cái trong đó sợ hết hồn, nhìn bên cạnh Vương Bảo, một mặt kinh sợ.

“Cái tên này cũng là Tam Tiên Bí Truyền! Chính là những người ngoài kia!” Một lão giả giải thích.

Ba cái thanh niên hai mặt nhìn nhau, sau đó, liền châm biếm lên.

“Ha ha, nguyên lai những người ngoài kia, cũng có thể có bí truyền thân phận!”

“Không đáng kể, giun dế mà thôi, há có thể theo ta các loại muốn so sánh với!”

“Tam Tiên Đạo Tràng, vốn là vì bọn ta mà sinh, cỡ này người ngoài cũng đòi ngấp nghé? Quả thực là buồn cười đến cực điểm!”

Ai cũng không đem Vương Bảo để ở trong mắt.

Thế nhưng.

Theo lúc này, Thông Thiên Chiến Lực Bia ánh sáng lóe lên, xuất hiện một cái chữ “Nhất”, vẻ mặt của bọn họ, có chút không tự nhiên.

Sau đó.

Vẻn vẹn qua mấy hơi thở, ánh sáng lại lóe lên, dĩ nhiên đã biến thành “Hai”, bọn họ mí mắt bắt đầu nhảy.

Đón lấy ánh sáng lấp loé, khoảng cách chưa bao giờ vượt qua mười hơi thở, bính bính, liền nhảy đến “Mười”.

Thanh niên cùng các lão giả.

Há hốc mồm!

Mộng bức!

Sau đó từng cái từng cái, toàn thổ huyết...

------oOo------

Chương 129: Yêu nghiệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thông Thiên Đạo bên dưới.

Chư Tông đại lão giương lên đầu, nhìn nghiêng phía trên, nơi đó chính là Thông Thiên Chiến Lực Bia vị trí.

Tuy rằng xem không nhiều thanh, nhưng cũng có thể nhìn thấy.

"Những kia thổ dân lại tới nữa rồi!"

"Khó có thể tưởng tượng gốc gác của bọn họ, thân phận so với đường cao, còn có thể đi vào càng nhiều địa phương, liền như cái kia Chiến Điện, những này thổ dân thiên kiêu đi vào dạo 1 vòng, sức chiến đấu liền có thể tăng lên gấp mấy lần, khó có thể tưởng tượng!"

"Đệ tử của chúng ta, với bọn hắn không thể so sánh, có điều, bọn họ tuy rằng thân phận cao, thế nhưng anh hùng bất luận xuất thân, lão phu tin chắc, ba tiên truyền thừa, nhất định là chúng ta!"

Một đám lão già nghị luận sôi nổi.

Nửa ngày.

Mặt trên một màn, rơi vào bọn họ mi mắt, bọn họ nhất thời kinh ngạc.

"Khe nằm! Cái kia tiểu hỗn đản dĩ nhiên cũng có Tam Tiên Bí Truyền thân phận!"

"Vừa nãy lão phu nhìn thấy những kia ánh sáng (chỉ), nhất định là tăng lên thân phận!"

"Mau nhìn, hắn cũng đi tới Chiến Điện, ta nhớ tới toà kia bia đá, gọi là

Thông Thiên Chiến Lực Bia, đúng không?”

“Ha hả, cái kia tiểu hỗn đản như vậy đáng ghét, đúng là hi vọng hắn cùng những kia thổ dân đánh tới đến, tốt nhất lưỡng bại câu thương!”

Lại là nửa ngày.

Một đám đại lão trầm mặc.

Hoặc là nói, ngoại trừ đang cố gắng leo núi rất nhiều thiên kiêu, những người còn lại đều trầm mặc.

Ma trứng!

Cái kia tiểu hỗn đản, dĩ nhiên trong thời gian ngắn như vậy, liền qua cửa Thông Thiên Chiến Lực Bia mười tầng?

Khe nằm!

Đây là cỡ nào biến thái?

Coi như là những kia thổ dân lại thiên kiêu, có vẻ như cũng đến cần mấy cái canh giờ lâu dài.

Trong lúc nhất thời.

Chư Tông đại lão hơi có chút không dễ chịu, lại nhìn bản tông những kia thiên kiêu đệ tử, không khỏi bi phẫn lên.

Vạn sự chỉ sợ so sánh a!

Cùng cái kia tiểu hỗn đản so sánh, chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo thiên kiêu hậu bối, dĩ nhiên...

Như vậy thấp kém?

...

...

Thông Thiên Chiến Lực Bia trước.

Ba cái thanh niên cả người run rẩy, tê cả da đầu nhìn bên cạnh Vương Bảo, mặt khác sáu cái ông lão nhưng là ánh mắt tỏa ra sát ý, nhìn chằm chằm Vương Bảo, rục rà rục rịch.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo mở mắt ra.

Sau đó.

Theo Thông Thiên Chiến Lực Bia bùng nổ ra một đạo ánh sáng sáng chói, một tấm lệnh bài hiện lên, rơi vào Vương Bảo trong tay.

Vương Bảo nhìn lệnh bài màu đen, quay đầu hỏi bên cạnh thanh niên, "Này cái gì đồ chơi?"

Thanh niên kia từ mộng bức bên trong tỉnh lại, nghe vậy không khỏi tức giận lên.

Ngươi muội, hỏi ta? Ta có liên hệ với ngươi sao?

"Hừ!"

Thanh niên ngạo kiều hất đầu, hừ lạnh một tiếng.

Có điều một cái trong đó thanh niên, ánh mắt nhưng là tinh mang lóe lên, híp mắt cười nói, "huynh đệ, đây là Chiến Lực Lệnh! Có đẳng cấp, trên tay ngươi cái này, là trung đẳng Chiến Lực Lệnh!"

"Thì ra là như vậy!"

Vương Bảo quay về thanh niên gật gù.

Thanh niên nhưng bỗng cảm thấy phấn chấn, kiên trì giải thích nói, “huynh đệ có thể tuyệt đối đừng coi thường này Chiến Lực Lệnh, bởi vì chỉ có nắm giữ Chiến Lực Lệnh, mới có thể đi vào Chiến Điện, mới có thể tiến hành chiến khí gột rửa!”

“Này chiến khí gột rửa nhưng là cái vận may lớn, có thể cải thiện tư chất, tăng cao tu vi, tăng cường sức chiến đấu! Ta xem huynh đệ thiên tư, thực sự là yêu nghiệt tuyệt thế, không bằng nhân cơ hội này, tiếp tục xung kích Thông Thiên Chiến Lực Bia!”

“Đến thời điểm nếu có thể được cao cấp nhất Chiến Lực Lệnh, chặc chặc, vậy ngươi liền có thể đi vào gột rửa ao nơi sâu xa nhất, được chỗ tốt, không thể nào tưởng tượng được!”

Vương Bảo chờ đến thanh niên nói xong.

Đột nhiên lộ ra “Hoài nghi” vẻ mặt, nói rằng, “ngươi làm gì đối với ta tốt như vậy? Khẳng định có cái gì ý đồ chứ?”

Thanh niên ánh mắt chớp qua một vệt âm sắc, trên mặt nhưng là mang theo lúng túng, phiền muộn nói, “tại hạ Vương Phong, thực không dám giấu giếm, tại hạ từ trước đến giờ lấy giúp người làm niềm vui làm nhiệm vụ của mình, giúp ngươi là nên!”

Vương Bảo trong lòng không khỏi cười lạnh một tiếng.

Lấy giúp người làm niềm vui làm nhiệm vụ của mình?

Đại gia ngươi!

Này không phải ta lời kịch sao?

Ta bẫy người thời điểm,

Thường thường nói cái này.

Nghĩ hố ta a?

Ha hả, vậy thì thử xem ngươi có hay không cái này tốt tuổi!

“Vương huynh đạo đức tốt, tiểu đệ khâm phục! Ta vậy thì tiếp tục!” Vương Bảo biết thời biết thế, cười hì hì nói câu, đón lấy liền tiếp tục mặt hướng Thông Thiên Chiến Lực Bia, nhắm mắt vượt cửa ải.

Cái kia Vương Phong hít sâu một hơi, sau đó đối với hai cái thanh niên cùng ba cái ông lão nói rằng, “cơ hội a!”

Những người khác lúc này đã lĩnh ngộ được Vương Phong mưu đồ, tinh thần đều là phấn chấn.

“Cái tên này nhìn qua đần độn! Thật không biết hắn tuyệt thế sức chiến đấu là sao tu ra đến!”

“Ha, quản hắn sao tu ra đến, đến cuối cùng, còn không phải đến cho chúng ta làm giá y?”

“Lấy hắn tốc độ này, hay là có thể được cao đẳng Chiến Lực Lệnh, thậm chí... Thượng hạng! Đến thời điểm mọi người chúng ta Tam Tiên ấn ký tạm thời dung hợp, liền có thể trong thời gian ngắn, nắm giữ [Tam Tiên Tự Liệt] thân phận!”

“Đến lúc đó, chặc chặc, lấy Tự Liệt thân phận, cưỡng bức trên tay hắn Chiến Lực Lệnh, hắn không cho! Cũng đến cho! Đây chính là ở ba tiên quy tắc bên trong!”

Chín cái hàng đều là âm hiểm cười lên, thậm chí có chút kích động.

Trung đẳng Chiến Lực Lệnh thu được chỗ tốt, đã rất lớn, khó có thể tưởng tượng cao đẳng thậm chí thượng hạng Chiến Lực Lệnh, có thể thu được chỗ tốt.

Bên cạnh.

Cao Sơn cùng Phàn Giang liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút lo lắng.

Nằm nhoài Cao Sơn trên bả vai mèo yêu, nhưng là xì cười một tiếng, nhìn ngớ ngẩn như thế, nhìn thanh niên cùng ông lão chín người.

Này mấy cái hàng, tuyệt bức không tốt tâm tư, nói rõ muốn hố Vương Bảo.

Nhưng.

Lão Vương là tốt như vậy hố sao?

Thật rất sao vô tri là phúc a!

Phải biết, lão Vương nhưng là bẫy người Tông Sư, cái tên này hố lên người đến, liền meo gia đều sợ hãi!

Vương Bảo ở Thông Thiên Chiến Lực Bia bên trong bão táp.

Này Thông Thiên Chiến Lực Bia, thử thách chính là sức chiến đấu, thế nhưng này thử thách là lấy tu vi đến định cỡ chuẩn.

Đối với Vương Bảo mà nói, này không hề khó khăn, quá đơn giản!

Mười một tầng!

Tầng mười lăm!

Hai mươi tầng!

Thanh niên cùng ông lão nhìn cái kia không ngừng lập loè ra hiện số tầng ánh sáng, dù cho là đã sớm chuẩn bị, thế nhưng, cũng là càng ngày càng kinh sợ!

Bất kể là tốc độ!

Thậm chí số tầng!

Vương Bảo cũng có thể gọi là quét mới bọn họ tam quan!

Mã Đức!

Này rất sao vẫn là người sao?

Hắn vì sao như thế treo?

Lẽ nào sức chiến đấu của hắn, thật sự liền có thể phố đến mức độ như vậy?

Vương Phong ba cái thanh niên vẻ mặt, đều cay đắng lên, bọn họ tự nhận thiên kiêu, thế nhưng cùng Vương Bảo so sánh, ma trứng, cùng lạt kê như thế!

Thông Thiên Đạo phía dưới.

Chư tông cường giả tuy rằng cách rất xa nhau, nhưng cũng có thể thấy cảnh này, trong lúc nhất thời, toàn bộ đều mộng bức!

Này sức chiến đấu!

Đại diện cho thiên phú!

Đại diện cho gốc gác!

Trời ạ, Hỗn Loạn Chi Vực, lúc nào xuất hiện như thế yêu nghiệt người?

Ầm!

Thông Thiên Chiến Lực Bia lên, đột nhiên bùng nổ ra một đạo kinh thiên cột sáng, sau đó, Vương Bảo tỉnh lại, trên mặt mang theo nụ cười, một phát bắt được rơi ở trước người một khối màu vàng Chiến Lực Lệnh!

Cho tới khối này màu đen, nhưng là biến mất ở Vương Bảo trong tay.

Thanh niên ba người, vào giờ phút này, trợn mắt lên, nhìn Vương Bảo trong tay màu vàng Chiến Lực Lệnh, ngụm nước đều muốn chảy ra.

Màu vàng Chiến Lực Lệnh.

Này chưa từng gặp!

Không phải cao đẳng, không phải thượng hạng, chẳng lẽ...

Hắn đem Thông Thiên Chiến Lực Bia, cho đánh qua cửa sao?

Nghĩ tới đây, ba cái thanh niên thì có loại muốn thổ huyết kích động.

Liếc mắt nhìn nhau.

Ba cái thanh niên hít sâu một hơi, đột nhiên khẽ quát một tiếng, "Dung hợp!"

Ba người bọn hắn mi tâm Tam Tiên ấn ký, thình lình xuất hiện sau khi, dựa vào nhau, cuối cùng, đã biến thành một đạo màu tử kim dấu ấn, sau đó rơi vào rồi Vương Phong mi tâm.

Vương Phong tinh thần chấn động dữ dội, hăng hái, trực tiếp đứng lên, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống Vương Bảo, sắc mặt âm lãnh, gánh vác bắt tay cười lạnh nói:

"Ngu xuẩn! Mặc ngươi thiên tư tuyệt thế, thế nhưng vẫn là quá ngây thơ! Ta lấy Tam Tiên Tự Liệt thân phận mệnh lệnh ngươi, đem cái này màu vàng Chiến Lực Lệnh, giao ra đây đi..."

------oOo------

Chương 130: Tốt xấu hổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lộ ra kế hoạch.

Vương Phong trên mặt mang theo chê cười, miệt thị ánh mắt nhìn Vương Bảo, lại như là ở xem một con giun dế.

Bên cạnh.

Cao Sơn cùng Phàn Giang hoàn toàn biến sắc, đều là khó coi cực kỳ, vạn vạn không ngờ tới, những này thổ dân dĩ nhiên còn có ngón này, trước đây liền chưa bao giờ thấy bọn họ sử dụng tới.

Vương Bảo lộ ra "Phẫn nộ" vẻ mặt, nói rằng, "thì ra là như vậy! Chẳng trách ngươi tốt bụng như vậy, chính là vì nhường ta được này càng cao cấp Chiến Lực Lệnh a!"

"Hiện tại mới rõ ràng? Chậm!" Vương Phong cười nhạo nói.

Vương Bảo "Không cam lòng" cắn răng nghiến lợi nói, "Hừ! Có người nói nơi này không thể động thủ, ta không cho ngươi, ngươi có thể làm sao?"

"Ha ha ha!"

Vương Phong bọn người là cười to lên.

Vương Phong bên người một người thanh niên châm chọc nói, "ngu xuẩn! Ngươi không cho chúng ta, cũng đến cho! Vương Phong sư huynh hiện tại đã là Tam Tiên Tự Liệt thân phận! Tự Liệt có rất lớn quyền hạn, một cái trong đó chính là có thể yêu cầu Tự Liệt bên dưới, ở không tổn hại sinh mệnh, tài vật, tự do các loại tình huống, vô điều kiện làm một chuyện!"

"Chỉ là muốn ngươi Chiến Lực Lệnh mà thôi, này ở quy tắc bên trong, vì lẽ

đó, ngươi liền không muốn giãy dụa! Bằng không chờ đến tiên vệ xuất hiện, mạnh mẽ nhường ngươi cho! Ngươi liền sẽ phải chịu trừng phạt!”

Vương Bảo đăm chiêu.

Còn có loại này thao tác?

Xem ra này Tam Tiên ấn ký, còn thật sự có tăng lên cần phải.

Tối thiểu.

Có thể bẫy người!

Quyền hạn là đồ tốt, đặc biệt là đối với Vương Bảo loại này yêu thích trang bức hàng mà nói, vậy thì càng cần phải.

“Giao ra đây đi!”

Vương Phong đưa bàn tay ra, vẻ mặt lạnh lùng.

Chỉ là.

Vương Bảo nhưng là vào lúc này, quay về Vương Phong ha hả cười, đón lấy, liền nghểnh lên đầu, một mặt không phục nói rằng, “không cho!”

Vương Phong cười lạnh một tiếng, “Thực sự là chưa thấy quan tài, không rơi lệ a! Nếu ngươi như thế không biết điều, vậy thì đừng trách ta lòng dạ ác độc!”

“Thỉnh tiên vệ!”

Vương Phong đột nhiên quay về Chiến Điện chắp tay khom lưng.

Sau một khắc.

Một đạo thân mang màu đen khôi giáp, khắp toàn thân đều tràn ngập mùi máu tanh hắc giáp người, từ trong hư không tái hiện ra.

Này hắc giáp người cao ba trượng lớn, trong tay nhấc theo một cái cự kiếm, xuất hiện sau khi, liền nâng kiếm nhắm thẳng vào Vương Bảo, hắn không có người sống khí tức, nhưng cũng khủng bố cực kỳ, đầy trời sát ý, hướng về Vương Bảo bao phủ tới.

Vương Phong các loại thổ dân nhất thời tinh thần đại chấn.

Vương Phong cười to mà lên, "Ngu xuẩn! Ngươi tốt nhất làm rõ, là sống sót trọng yếu? Vẫn là Chiến Lực Lệnh trọng yếu?"

Vương Bảo hé mắt.

Đã trong bóng tối tinh luyện Tam Tiên ấn ký.

Này Tam Tiên ấn ký tăng lên, cần thiết tinh luyện giá trị cũng không ít, đầy đủ tiêu tốn năm ngàn tinh luyện giá trị, Vương Bảo mới đem Tam Tiên ấn ký tinh luyện đến Tự Liệt mức độ!

Tam Tiên Tự Liệt!

Cũng là ở Vương Bảo Tam Tiên ấn ký, xuất hiện biến hóa thời gian, cái kia hắc giáp người nhắc tới: Nhấc lên cự kiếm, chậm rãi thả xuống, trên người sát ý, cũng là biến mất không thấy hình bóng.

Vương Phong đám người một mặt mộng bức.

Hắc giáp người rất nhanh sẽ không còn.

Đồng dạng là Tự Liệt, làm sao đến mệnh lệnh câu chuyện.

"Chuyện gì thế này?" Vương Phong phản ứng lại, thập phần phẫn nộ!

Vương Bảo liếc hắn, cười lạnh nói, "còn có thể là xảy ra chuyện gì! Đây là liền tiên vệ đều nhìn ngươi không hợp mắt, ngươi này không biết xấu hổ gia hỏa! Ta xem thường nhất, chính là ngươi loại này không làm mà hưởng đồ vật!"

Vương Phong cực kỳ uất ức!

Thế nhưng.

Tiên vệ không ra tay.

Hắn có thể nắm Vương Bảo như thế nào đây.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Phong mi tâm màu tử kim Tam Tiên Tự Liệt dấu ấn, thình lình tách ra đến, một lần nữa hóa thành Tam Tiên Bí Truyền.

Vương Phong một mặt không cam lòng, trừng Vương Bảo một chút, hừ lạnh nói, “chúng ta đi nhìn!”

Dứt lời, liền muốn khoanh chân ngồi xuống, tay làm hàm nhai.

Chỉ là.

Vương Bảo nhưng là đúng hắn lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười,

Sau đó, thản nhiên nói rằng, “yêu, xem ra các ngươi Tam Tiên ấn ký, là giả a, chỉ có thể duy trì một hồi, đúng không?”

Vương Phong bên người một thanh niên tức giận nói, “Là thì lại làm sao?”

“Cái kia liền...”

Vương Bảo đánh giá ba cái thanh niên một chút, chuyển đề tài, đột nhiên trở nên nghiêm túc, “Cởi quần áo đi!”

“Cái gì?”

Vương Phong ba người một mặt mộng bức.

Vương Bảo cười lạnh nói, “bọn ta trưởng thôn đã nói một câu nói như vậy...”

Nghe đến đó.

Bên cạnh Cao Sơn cùng Phàn Giang thậm chí mèo yêu, khóe mắt cũng bắt đầu co rúm, nhìn về phía Vương Phong ba người thời điểm, mang theo nồng nặc thương hại.

Lại là trưởng thôn nói.

Tâm đen trưởng thôn, lại muốn phát uy.

“Tiểu nhân báo thù, không cách đêm yêu!”

Vương Bảo lạnh lùng phun ra một câu nói, tiếp theo, ngón tay liền điểm, “Ngươi! Ngươi! Còn có ngươi! Ba người các ngươi, hiện tại cởi cho ta quần áo! Thoát sạch sẽ!”

Vương Phong ba người cả người rung mạnh, trên mặt mang theo đỏ mặt, Vương Phong nộ quát, “Ngươi nói linh tinh gì vậy đây! Liền ngươi, còn muốn ra lệnh cho chúng ta? Ngươi cho rằng ngươi là...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo mi tâm, Tam Tiên ấn ký trôi nổi đi ra, cái kia hào quang màu tử kim, là như vậy chói mắt.

“Làm sao? Há hốc mồm chứ? Mộng bức chứ? Đúng hay không Tự Liệt? Ha ha ha, ta cũng là Tự Liệt yêu, không nghĩ tới chứ? Đúng hay không có loại tất chó cảm giác đây? Không sai, ta chính là như thế treo tạc thiên! Các ngươi nghĩ bắt nạt ta, ta phải trả thù, trưởng thôn nhưng là nói rồi, tiểu nhân báo thù không cách đêm mà!”

Vương Bảo cợt nhả.

Kinh ngạc đến ngây người Vương Phong và những người khác.

Cái kia sáu cái ông lão một mặt sợ hãi, đều là run rẩy lên.

Vương Phong ba cái thanh niên, nhưng là cực kỳ kinh sợ, đặc biệt là, nghĩ đến vừa nãy Vương Bảo theo như lời nói.

Hắn.

Muốn chúng ta làm gì?

Cởi quần áo?

A phốc!

Cởi quần áo a!

Còn phải cởi sạch!

Khe nằm!

Đây là cỡ nào khe nằm!

Lỏa lồ nhục nhã a!

“Ngươi... Ngươi không muốn quá phận quá đáng! Ngươi loại yêu cầu này, không ở quy tắc bên trong!” Vương Phong ngột ngạt nội tâm bất an, sắc lệ bên trong gốc quát, hắn nghĩ tới cái kia hình ảnh, liền cảm thấy tốt xấu hổ!

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “có ở hay không, thử một chút thì biết!”

“Thỉnh tiên vệ!”

Vương Bảo học Vương Phong dáng vẻ quay về Chiến Điện chắp tay khom lưng.

Cái kia hắc giáp người, lại xuất hiện.

“Các ngươi, cởi quần áo! Cởi sạch yêu, nhường ta xem xem các ngươi kê nhi!” Vương Bảo tà ý lẫm liệt.

“Ngươi... Ngươi vô liêm sỉ!” Vương Phong ba sắc mặt người đỏ chót, gào thét lên.

Chỉ là.

Vào thời khắc này.

Hắc giáp người thình lình nâng kiếm, chỉ về bọn họ.

Bàng bạc sát khí, bao phủ tới, ý kia, đã rất rõ ràng.

Bé ngoan!

Nghe lời!

Không nghe lời, đâm ngươi!

A phốc!

Vương Phong ba người thổ huyết, một mặt sợ hãi, theo bản năng lùi về sau, chỉ là bọn hắn hơi động, hắc giáp người cự kiếm, thình lình cũng thuận theo giơ lên, doạ cho bọn họ hơi động cũng không dám động.

“Nhanh thoát! Nhanh thoát!” Vương Bảo hưng phấn cực kỳ dáng vẻ.

Bên cạnh Cao Sơn cùng Phàn Giang đều là bụng dưới căng thẳng.

Mã Đức, cái tên này thật sự thật là độc a!

Trước công chúng, y phục này một thoát, cái kia mặt nhưng là tùy theo bay.

Cái kia sáu cái ông lão liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái hét lớn lên.

“Tiểu bối, chớ có càn rỡ!”

“Chờ bổn tộc thoát phong mà ra, nhất định kinh thiên địa, ngươi tốt nhất không nên ép người quá mức!”

“Làm người lưu một đường, ngày sau tốt gặp lại, có muốn hay không làm như thế tuyệt a?”

Các lão giả trừng mắt Vương Bảo, hoặc là uy hiếp, hoặc là nhắc nhở.

Mà Vương Bảo, nhưng là hé mắt.

Trong giây lát ôm cánh tay, cười lạnh nói, “bức người quá mức? Các ngươi muốn cướp ta Chiến Lực Lệnh thời điểm, có thể từng nghĩ tới bức người quá mức? Trưởng thôn nói quả nhiên không sai, đối phó kẻ ác, phải so với kẻ ác càng ác!”

Dứt lời.

Vương Bảo lộ ra xấu xa vẻ mặt.

“Hiềm ta làm quá tuyệt đúng không? Ta còn có càng tuyệt hơn đây! Hiện tại, ta đổi ý! Ba người các ngươi không chỉ có muốn cởi sạch, còn phải ôm cùng nhau, nhớ kỹ, muốn ôm chặt nha, muốn dùng tâm cảm thụ tiểu đồng bọn thân thể, ta tin tưởng, cái này có thể là các ngươi vận mệnh điểm chuyển ngoặt, không chắc sau đó các ngươi còn có thể cảm kích ta đây...”

------oOo------

Chương 131: Uốn cong rồi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Phong mặt như màu đất.

Hắn hai cái tiểu đồng bọn so với hắn cũng không khá hơn chút nào.

Ba người cả người run rẩy, tê cả da đầu, hoảng sợ vô tận, đáng tiếc a, hắc giáp người căn bản không tha cho bọn họ làm thêm cân nhắc, cự kiếm kia đã đang chầm chậm giơ lên, chỉ chờ đến lúc đó hạn kết thúc, cự kiếm phỏng chừng sẽ ầm ầm hạ xuống.

Dù cho không chết.

Lần này Tam Tiên Đạo Tràng hành trình, cũng liền kết thúc.

“Thật muốn thoát?”

Một người thanh niên môi trắng bệch, run giọng nói.

“Còn phải ôm cùng nhau?”

Một cái khác thanh niên run lập cập.

Hai người nhìn về phía Vương Phong, đây là sư huynh của bọn họ.

Vương Phong được kêu là một cái hối hận a!

Cái gì là tự làm tự chịu?

Đây chính là tự làm tự chịu!

Nếu như không phải bọn họ bức bách, không cừu không oán, Vương Bảo nhàn đến đau “bi” mới đến trêu chọc bọn hắn.

“Thoát!”

Hắc giáp người cự kiếm đã nhấc đến nhất định độ cao.

Vương Phong cắn răng quan, từ trong hàm răng bỏ ra một chữ, sau đó, liền run rẩy bắt đầu cởi quần áo.

Mặt khác hai cái thanh niên liếc mắt nhìn nhau, cực kỳ sa sút tinh thần, sau đó dồn dập lấy ăn người ánh mắt, nhìn Vương Bảo, cũng bắt đầu thoát.

Vương Bảo híp mắt, cười hì hì nói, “Mau mau mau mau! Đây là một cái đáng giá kỷ niệm thời khắc!”

Bên cạnh.

Cao Sơn cùng Phàn Giang, đã không nhịn được nghiêng đầu qua, dời ánh mắt.

Hai người hiện tại.

Không cái khác.

Chỉ có một cỗ hàn ý, không ngừng tập kích tâm hồn của bọn họ!

Thật ác độc a!

Quá độc!

Loại này mềm dao găm, thật sự so với đao thật súng thật đáng sợ hơn!

Người này, có thể từ hắn cái kia bụng đen thôn sống sót, quả nhiên cũng không phải một cái người hiền lành!

Mèo yêu nhưng là một bộ hiếu kỳ dáng vẻ, nhìn Vương Phong ba người.

Cho tới mặt khác sáu cái ông lão.

Một tấm nét mặt già nua, đã vặn vẹo lên, ánh mắt âm trầm nhìn Vương Bảo, tuy rằng không có ra tay, thế nhưng có thể vững tin, một khi bọn họ có cơ hội ra tay, tuyệt bức sẽ không bỏ qua Vương Bảo.

...

...

Phía dưới.

Chính xa xa nhìn Chư Tông đại lão, trên mặt vẻ mặt, từ từ cứng ngắc, âm thanh, từ từ biến mất rồi.

Hầu như tất cả mọi người, đều là trợn mắt ngoác mồm, một mặt mộng bức nhìn phía trên.

“Ngạch... Chẳng lẽ là lão phu hoa mắt? Bọn họ ở...”

“Cởi quần áo?”

“Phốc... Hắn đây mẹ là ở làm cái gì?”

“Lão phu đột nhiên có một loại lớn mật ý nghĩ...”

Nửa ngày.

“Ngạch...”

“Cay con mắt! Khe nằm! Thật sự cay con mắt!”

“Ôm đồng thời? Mã Đức! Lẽ nào những này thổ dân, có phương diện nào ham mê?”

“Quả nhiên, như ta dự liệu, hay là chúng ta chứng kiến tình yêu chân thành...”

“Tình yêu chân thành cái cà! Lão phu dám xin thề, đây nhất định cùng cái kia tiểu hỗn đản có quan hệ!”

Sức chiến đấu bia trước.

Vương Bảo nhìn run lẩy bẩy, nhắm mắt lại, ôm cùng nhau Vương Phong ba người, trầm mặc một chút, sau đó, xoay người hướng về Chiến Điện đi đến, “Ai! Không muốn cảm tạ ta, này đều là ta phải làm! Nhường thế tục ánh mắt, gặp quỷ đi thôi! Sau đó các ngươi sẽ phát hiện, tình yêu chân thành, là không phân giới tính!”

Không người phát hiện.

Vương Bảo trên tay có ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất.

Hắc giáp người tự động biến mất.

Vương Phong ba người vừa nhìn Vương Bảo rời đi, cấp tốc tản ra!

Sau đó.

Từng cái từng cái nghiến răng nghiến lợi, mặc quần áo xong!

Chỉ là.

Ba người tuy rằng trầm mặc.

Thế nhưng, biểu tình không đồng đều.

Vương Phong là các loại cảm giác nhục nhã tăng cao, ánh mắt phẫn hận đầy rẫy điên cuồng sát ý, hắn xin thề, hiện tại nếu như có thể động thủ, hắn sẽ liều lĩnh cùng Vương Bảo làm một trượng.

Chỉ là.

Làm Vương Phong khẽ ngẩng đầu, khóe mắt liếc về hai cái sư đệ trên mặt vẻ mặt.

Vương Phong trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Bởi vì hai cái thanh niên sư đệ, trên mặt thình lình có loại đỏ bừng, ánh mắt càng là trốn trốn Winky (lấp lánh), thậm chí cũng không dám với hắn đối diện.

Vương Phong bối rối!

Mộng lớn!

Khe nằm!

Đại tào!

Này chịu không nổi e thẹn vẻ mặt, là hắn mẹ cái gì quỷ?

Chẳng lẽ,

Hai người các ngươi thật bị tên khốn kia tẩy não? Yêu... A phốc!

Vương Phong sợ hãi lên, sau đó, lập tức khoanh chân ngồi ở tại chỗ, thân thể run rẩy, bắt đầu vượt cửa ải sức chiến đấu bia.

Tình yêu chân thành không phân giới tính?

A phi!

Ngươi tên khốn kiếp! Chớ bị lão tử nắm lấy cơ hội, ngươi chờ ta, việc này không rất sao xong!

...

...

Tiến vào Chiến Điện.

Đập vào mắt chính là mấy cái ao lớn.

Vương Bảo đã sớm nghe nói, Tam Tiên Đạo Tràng có lớn chiều ngang tăng cao tu vi tạo hóa, căn cứ cái kia Vương Phong từng nói, nên chính là chỗ này.

Vương Bảo hé mắt, liền chuẩn bị tìm một cái nhảy xuống.

Chỉ có điều, lại bị một đạo sức mạnh mạnh mẽ, ngăn cản lại.

Cùng lúc đó, Chiến Điện nơi sâu xa, xuất hiện một bóng người, chính là hắc giáp người, chính là không biết đúng hay không vừa nãy cái kia một cái.

"Lấy ra Chiến Lực Lệnh, mở ra chiến khí ao gột rửa!" Thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Vương Bảo không chút do dự, tung màu vàng Chiến Lực Lệnh.

Sau một khắc.

Ngăn cản Vương Bảo sức mạnh, biến mất không còn tăm hơi, cùng lúc đó, to lớn nhất cái kia ao xuất hiện từng đạo từng đạo quang hải, nhưng lại phảng phất chất lỏng, ở trong ao dập dờn, đẹp không sao tả xiết.

"Nắm hạng nhất Chiến Lực Lệnh người, có thể tiến hành hạng nhất gột rửa, vào!" Hắc giáp người lạnh lùng mở miệng.

Vương Bảo hướng về bên trong cái ao lớn đi đến, một bước bước sau khi đi vào, Vương Bảo không khỏi trong lòng hơi chấn động!

Dâng trào sức mạnh tiến vào thân thể.

Tự động chuyển hóa thành chân nguyên.

Thậm chí ngay cả mảy may trì hoãn đều không có.

Này rất sao không hổ là có thể làm cho tu vi tăng lên dữ dội nơi, quá rộng thoáng!

Vương Bảo mừng như điên cực kỳ, lập tức bắt đầu hết tốc lực hấp thu, hắn cửu đại Khí Hải, có thể hay không chứa đầy, liền xem lần này.

Hơn một canh giờ qua đi.

Vương Phong ba người cầm trong tay trung đẳng Chiến Lực Lệnh, tiến vào Chiến Điện.

Bọn họ liếc mắt liền thấy ở bên trong cái ao lớn tiến hành chiến khí gột rửa Vương Bảo, trong lúc nhất thời sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Ước ao ghen tị a!

Vương Bảo híp mắt, cũng chú ý tới ba người.

Cảm thụ trong ao năng lượng hầu như đã biến mất hầu như không còn, phỏng chừng, liền muốn đạt đến kết thúc, Vương Bảo trong mắt loé ra một vệt âm hiểm cười.

“Thù này trước tiên ghi nhớ!”

Vương Phong hung tợn trừng Vương Bảo một chút, thầm hận nói thầm một tiếng.

Sau đó ba người căn cứ hắc giáp người từng nói, giao ra Chiến Lực Lệnh, cất bước tiến vào ba cái ao.

Bọn họ ao cùng Vương Bảo so ra, cũng quá nhỏ, lần này đả kích, nhường Vương Phong càng thêm phẫn nộ.

Ba màu quang hải tràn ngập, vây lại Vương Phong ba người.

Vương Phong bỏ đi tạp niệm, trên mặt mang theo hưng phấn, hít sâu một

hơi, gầm nhẹ nói, “các sư đệ, toàn lực hấp thu! Đây là chúng ta bay lên cơ hội, thời hạn có hạn, ngàn vạn không thể lãng phí!”

Hai cái sư đệ liếc mắt nhìn nhau, dồn dập nhỏ giọng nói.

“Biết rồi sư huynh!”

“Toàn nghe sư huynh!”

Vương Phong hưng phấn không lại, dường như bị rót một thùng nước lạnh, gò má co rúm.

Đại gia ngươi!

Như vậy người vợ ngữ khí...

Vụ thảo giời ạ, các ngươi hai tên khốn kiếp này là điên rồi sao? Lẽ nào cái kia một hồi lột sạch ôm một cái thật sự uy lực lớn như vậy?

Vương Phong trong lòng khó chịu, sư đệ rõ ràng là trai thẳng a, vậy thì bị mạnh mẽ uốn cong rồi? Quá không định lực chứ?

Giữa lúc Vương Phong suy nghĩ lung tung thời điểm.

Một đạo hí ngược âm thanh, ở hắn bên tai vang lên.

“Yêu, tắm đây? Đồng thời a? Còn có thể xoa xoa vác cái gì, không ngại chứ?”

(

------oOo------

Chương 132: Cướp đoạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên tai âm thanh rất quen thuộc.

Vương Phong đời này phỏng chừng đều sẽ không quên.

Cả người rung mạnh.

Vương Phong ngẩng đầu.

Liền nhìn thấy Vương Bảo chính ngồi xổm ở hắn ao một bên, cười híp mắt nhìn hắn.

Vương Phong trong nháy mắt như là ăn phân như thế khó chịu, căm tức Vương Bảo, mắng nói, "hỗn đản! Ngươi lại muốn làm gì?"

Vương Bảo híp mắt cười, "Không phải nói sao? Đồng thời a! Ta muốn đi vào, ngươi không ngại chứ?"

Vương Phong kinh ngạc đến ngây người.

Sau đó.

Không nhịn được phốc cười lên.

Cười ha ha.

Nhìn ngớ ngẩn như thế, nhìn Vương Bảo.

Vương Phong cười lạnh nói, "được đó! Đồng thời liền đồng thời a! Có lá gan ngươi liền đi vào!"

Hắn liền không tin.

Vương Bảo loại này mạnh mẽ chen chân gột rửa ao động tác, sẽ bị Tam Tiên Đạo Tràng thừa nhận.

“Đây chính là ngươi nói!”

Vương Bảo cười cợt, liền muốn nhảy vào đi.

Chỉ có điều.

Vừa nổi lên động tác, một luồng sát khí lạnh lẽo, liền tràn ngập mà lên, sát cơ nồng nặc vững vàng khóa chặt hắn.

Vương Bảo dừng lại động tác, nhìn về phía phía sau.

Ở nơi đó, hắc giáp trong tay người đã giơ lên cự kiếm, đồng thời chính theo dõi hắn, lạnh lùng nói rằng, “cấm cướp đoạt!”

Vương Phong nghe vậy, xì xì cười, dương dương tự đắc, thình lình đứng lên, lui sang một bên, chỉ vào Vương Bảo, cười to mà lên, “Ngu ngốc đồ chơi! Ngươi có gan hạ xuống a! Ngươi không phải trâu bò sao? Ngươi không phải rất ngang sao? Đến đến đến, nhanh hạ xuống!”

“Chờ!”

Vương Bảo quay về Vương Phong thử nhe răng, nhếch miệng cười.

Sau đó, liền híp mắt, nhìn về phía hắc giáp người.

Cảm thụ hàng này trên người bàng bạc sát khí, Vương Bảo trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi dò hệ thống, “Hệ thống, dò tra một chút, cái này hắc giáp người, ở kiếm gỗ phá tà bên trong phạm vi sao?”

“Hệ thống chính đang đo lường bên trong...”

“Hồi bẩm kí chủ, đây là con rối thân, lấy âm hồn khống chế, lại hấp thu âm hồn lớn mạnh bản thân, có thể kích hoạt phá tà, xét thấy kí chủ đối với phá

tà thuộc tính lý giải không ra, hệ thống nói rõ tường tận...”

Vương Bảo nghe xong một hồi.

Nhất thời hiểu rõ.

Kiếm gỗ phá tà, nhằm vào chính là tà ma uế vật.

Nói cách khác, tất cả tà ác, bị thiên địa bất dung, tạo thành quá nhiều sát nghiệt, nhưng lại bản tính thuần ác, hoặc là oan hồn quấn quanh, hoặc là ác nghiệt quấn quanh người hạng người, toàn bộ ở phá tà bên trong phạm vi.

Vương Bảo lúc này, mới cảm giác được một loại kinh sợ cảm giác.

Này phá tà thuộc tính, quả thực không muốn quá biến thái!

Nói cách khác, chẳng cần biết ngươi là ai, chỉ cần ngươi vi phạm lương tâm làm chuyện xấu, giết đến nhiều người, làm chuyện xấu nhiều, vậy thì có thể kích hoạt phá tà!

Nuốt ngụm nước bọt.

Vương Bảo ngột ngạt nội tâm hưng phấn.

Sau đó.

Trong giây lát ngẩng đầu, trong tay xuất hiện kiếm gỗ, nhìn chằm chằm hắc giáp người, mắng nói, “làm nửa ngày, hóa ra là cái người xấu! Ta phiền nhất người khác cầm kiếm chỉ vào ta, còn có, ta nhịn ngươi rất lâu a!”

Kiếm gỗ vung một cái.

Một đạo kiếm khí vọt ra ngoài.

Thấy cảnh này, Vương Phong được kêu là một cái kích động.

Khe nằm!

Hàng này điên rồi!

Hắn lại dám đối với tiên vệ ra tay!

Đây là rất sao muốn chết a!

Kiếm khí sát hắc giáp người vai rơi vào Chiến Điện nơi sâu xa.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy hắc giáp người run rẩy lên.

Hắn là con rối, linh trí không cao, nhưng cũng có bản năng.

Hắn cảm giác được nguy cơ.

Vừa nãy kiếm khí, như ở giữa hắn, chắc chắn phải chết!

Vì lẽ đó.

Hắc giáp người chậm rãi thả xuống cự kiếm.

Hắn linh trí lúc này đang suy tư hai việc, một cái, là Vương Bảo Tự Liệt thân phận, một cái khác, là tử vong!

Vì lẽ đó hắn.

Quay người sang!

Phảng phất chim cút.

Vương Phong bối rối!

Một mặt dại ra nhìn hắc giáp người, một loại Tào giời ạ cảm giác, tràn ngập trong lòng!

Thiên sát!

Ngươi đây là ý tứ gì?

Ngươi xoay người, đây là mấy cái ý tứ?

“Ha ha, coi như ngươi thức thời!” Vương Bảo bĩu môi.

Sau đó.

Xoay người, lập tức nhảy vào Vương Phong chiến khí ao.

Vương Phong cả người rung mạnh, run lập cập, sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo, mặt như màu đất.

Hắn không cách nào tin tưởng.

Rõ ràng Vương Bảo chỉ là hạng giun dế.

Thế nhưng.

Cái kia mạnh mẽ tiên vệ, vì sao sợ?

Tê liệt!

Vậy cũng là tiên vệ a!

Dù cho là Đạp Tiên, đối mặt loại này tồn tại, cũng phải quỳ tiên vệ!

Vương Phong tan vỡ, toàn dây tan vỡ, coi như bị Vương Bảo mạnh mẽ cướp đoạt chiến khí, hắn cũng không dám nổi giận.

Không thể không nói.

Hắn sợ!

“Tốt thoải mái a!”

Vương Bảo toàn lực hấp thu trong ao chiến khí.

Vào giờ phút này, hắn cửu đại Khí Hải, đã sắp muốn tới gần viên mãn, vừa nãy cái kia hạng nhất chiến khí ao, đều không thể nhường hắn cửu đại Khí Hải viên mãn, bởi vậy cũng có thể thấy được, hắn gốc gác sự khủng bố!

Vương Phong chiến khí trong ao chiến khí năng lượng, lấy tốc độ cực nhanh, giảm thiểu.

Vương Phong này mới phản ứng được, sau đó, hận đến nghiến răng nghiến lợi, hắn không dám nói nhiều, chỉ lo Vương Bảo cho hắn một kiếm, chỉ được uất ức cực kỳ cùng Vương Bảo cướp giật chiến khí.

Thế nhưng Vương Phong rất nhanh sẽ bi ai phát hiện.

Chính mình hấp thu chiến khí tốc độ, cùng Vương Bảo hấp thu chiến khí tốc độ, cái kia căn bản không phải một đẳng cấp.

Chính mình đây là hấp thu.

Vương Bảo đó là mạnh mẽ cuồng nuốt a!

Vương Phong khí nổ, uất ức cực kỳ, hồi lâu qua đi, Vương Phong tâm tình, càng ngày càng thấp rơi, cuối cùng, mộng ở nơi đó.

Chiến khí ao, đã thấy đáy.

Nói cách khác.

Chiến khí mộc có!

Tạo hóa mộc có!

Vương Phong sâu sắc hoài nghi, mình rốt cuộc có hay không hấp thu một

phần mười!

“Ai nha, vậy thì không còn?”

Vương Bảo chưa hết thòm thèm, đứng dậy, vỗ vỗ Vương Phong vai, cười nói, “Đa tạ!”

Vương Phong môi run rẩy, rất muốn chửi một câu, tạ giời ạ, nhưng là không dám!

Vương Bảo nhảy ra chiến khí ao, sau đó, trên mặt mang theo cười xấu xa, nhìn về phía cái khác hai cái thanh niên, ở hai người ánh mắt hoảng sợ bên trong, Vương Bảo nhếch môi, lộ ra một cái Nanh Trắng, cười nói, “đồng thời nha?”

...

...

Chiến Điện ở ngoài.

Sáu cái thổ dân ông lão, trên mặt mang theo vẻ chờ mong, nhìn Chiến Điện.

Bao nhiêu năm một cơ hội duy nhất a, chỉ cần trong tộc nhiều hơn nữa mấy cái nhất thiên kiêu, nhiều hơn nữa mấy cái Đạp Tiên, liền có thể phá tan phong ấn, tái hiện nhân gian.

Mấy bóng người từ Chiến Điện bên trong đi ra.

Phong! Các lão giả đại hỉ cực kỳ, chờ đến Vương Phong ba người tới gần, một cái trong đó ông lão kích động hỏi nói, “làm sao? Khí Hải tăng cường mấy trượng? Tu vi bỏ thêm bao nhiêu?”

Vương Phong sắc mặt khó coi cực kỳ, liếc mắt nhìn từ bên người đi qua Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “trưởng lão! Chúng ta chiến khí, hầu như đều bị cái tên này cho đoạt!”

Một đám ông lão vẻ mặt cứng ngắc, được kêu là một cái mộng bức!

Khe nằm, chiến khí gột rửa, còn có thể bị cướp? Này có còn vương pháp hay không? Có còn lẽ trời hay không?

“Tên khốn kiếp này! Hỗn đản!”

Một lão giả tức giận đến mức cả người run run, sắc mặt tái xanh, trong giây lát quay về Vương Bảo lớn quát, “Ngươi đứng lại đó cho ta!”

Tựa hồ muốn động thủ.

Có điều Vương Phong nhưng là kéo hắn lại, có chút kiêng kỵ run giọng nói, “trưởng lão bớt giận, cái tên này vừa nãy, liền tiên vệ tựa hồ cũng thương tổn được, tiên vệ đều sợ hắn!”

“Cái gì?”

Ông lão kia da mặt run lên, ánh mắt chớp qua một vệt sợ hãi.

Tiên vệ, vậy cũng là có thể chỉ tay diệt hắn chủ.

Như vậy nhân vật cường hoành, đều bị tổn thương? Đều sợ?

“Ngươi gọi ta?”

Lúc này Vương Bảo đã xoay người, nhìn ông lão.

Ông lão kia trầm mặc một hơi thở, sau đó, đột nhiên cứng bỏ ra một cái khó coi nụ cười, quay về Vương Bảo chắp chắp tay nói, “tiểu... Tiểu huynh đệ, chậm rãi đi a, đừng vấp mẻ, ha ha, ha ha ha...”

(

------oOo------

Chương 133: Đan khảo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hao hết thiên tân vạn khổ. ω ba ● la ● tiểu ω nói

Lâm Lang rốt cục tới!

Theo hắn sau khi, còn lại chư tông thiên kiêu, cũng là mồ hôi đầm đìa, mang theo chính mình theo người, bò lên trên Thông Thiên Đạo.

Đứng trên đất trống, Lâm Lang đám người có loại lệ rơi đầy mặt kích động.

Liền chưa bao giờ có, như vậy gian nan.

Liền chưa bao giờ có, như vậy uất ức.

Vốn là, bọn họ độ khó, vẻn vẹn chỉ là cái năm a, thế nhưng, mạnh mẽ bị tăng lên tới hai mươi!

Này giời ạ quá làm người tức giận!

Ánh mắt quét qua, Lâm Lang liền nhìn thấy Vương Bảo, lúc này, Vương Bảo vừa vặn từ Thông Thiên Chiến Lực Bia bên đi ra.

Song phương tầm mắt đụng chạm, Vương Bảo lập tức liền cười nói, “ai nha, các ngươi tất cả lên rồi? Cực khổ rồi cực khổ rồi, ta đã sớm tin tưởng, các ngươi có thể!”

“Hỗn đản!”

Lâm Lang gầm nhẹ một tiếng, nhịn xuống sát ý trong lòng, sau đó, liền hít sâu một hơi, hừ lạnh một tiếng, ánh mắt cấp tốc tìm tòi rất nhiều đại điện.

Nơi này không thể động thủ, có cừu oán có hận, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn

ở, sau khi đi ra ngoài, hắn sẽ như Phong Cẩu bình thường trả thù.

Rốt cục nhìn thấy 1 tòa đại điện.

Lâm Lang sáng mắt lên, kích động lên, bên cạnh hắn cái khác Thần Đan Tông thiên kiêu, tương tự như vậy, Lâm Lang thấp giọng nói, "chính là chỗ đó! Đại gia cố lên, lần này nói cái gì, cũng muốn chiếm được Đan Vương kinh còn lại cuốn!"

Thần Đan Tông thiên kiêu gật đầu, vẻ mặt phấn chấn.

Sau đó, chạy trong đó 1 tòa đại điện liền đi tới.

Còn lại thiên kiêu tới sau, cũng là quay đầu nhìn về phía tứ phương, trong này truyền thừa vô số, có có thể đi vào, có không thể vào, tiền nhân tích lũy rất nhiều kinh nghiệm, vì lẽ đó bọn họ cũng đều biết chính mình muốn làm gì.

Cho tới Vương Bảo.

Như Lâm Rouichi dạng, đại gia đều coi thường rơi mất, sau đó lại thanh toán!

Phong! Ông lão cùng thanh niên đám người, nhưng là ảo não tách ra Vương Bảo, chạy đến xa xa, cũng không dám nữa cùng Vương Bảo cứng rắn.

Nhìn thấy không người để ý chính mình.

Vương Bảo có chút buồn bực.

Vậy thì sợ?

Này tại sao có thể?

Các ngươi như vậy, ta làm sao trang bức?

Con mắt hơi chuyển động, Vương Bảo quay về Cao Sơn cùng Phàn Giang

nói rằng, “đi, nhìn tên kia muốn làm cái gì!”

Chỉ chỉ Lâm Lang.

Vương Bảo chạy Lâm Lang liền đi tới.

Cao Sơn cùng Phàn Giang, một mặt kinh sợ, theo bản năng liền muốn gọi, thế nhưng Vương Bảo đã đi xa, sợ đến hai người đuổi theo sát.

Lâm Lang đám người đứng 1 tòa đại điện trước.

Sau một khắc, mấy tòa thật to đài cao, liền xuất hiện ở trên đất bằng.

Lâm Lang vô cùng kích động, đang muốn bước lên võ đài, Vương Bảo đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh hắn, hỏi nói, “đây là cái gì?”

Lâm Lang cười lạnh nói, “đây là Đan Khảo Đài, làm sao? Chẳng lẽ ngươi còn biết luyện đan?”

“Hiểu sơ!” Vương Bảo híp mắt cười nói.

Lâm Lang vẻ mặt lạnh lẽo hạ xuống, phất tay áo nói, “không biết mùi vị đồ vật! Ở ta Lâm Lang trước mặt, cũng dám nói luyện đan?”

Nói xong.

Lâm Lang xem thường ngẩng đầu, thả người nhảy một cái, bước lên Đan Khảo Đài.

Còn lại Thần Đan Tông thiên kiêu đồng dạng cười nhạo, từng cái từng cái bước lên Đan Khảo Đài.

Vương Bảo cân nhắc cười, tìm một cái Đan Khảo Đài, thản nhiên đi tới, ngồi khoanh chân.

Cao Sơn cùng Phàn Giang đuổi tới sau khi, thấy cảnh này, đều là thở dài một hơi, nghĩ thầm Lâm Lang ngươi cái lớn ngốc nĩa thực sự là quá không

đầu óc, cái tên này như vậy trâu bò ngươi liền một điểm tự rõ đều không có sao? Còn với hắn hận? Ngươi đây là ở tìm đường chết a!

Hai người yên lặng đi tới Đan Khảo Đài, mặc kệ như vậy, chính mình cũng là Thần Đan Tông đệ tử, nên nỗ lực, còn phải nỗ lực nha!

Nửa ngày.

Liền nhìn thấy đại điện trước lập loè ra một bóng người, chính là một cái hắc giáp người.

Cái kia hắc giáp tiếng người âm lạnh lùng nói rằng, “bắt đầu đan khảo! Tự mình lựa chọn sát hạch nội dung! Mỗi người tuyển chọn ba cái!”

Phất tay một cái.

Một màn ánh sáng xuất hiện ở mọi người mi mắt.

Mặt trên là các loại sát hạch nội dung.

Lựa chọn một: Luyện chế một viên mười phần dược hiệu đan.

Lựa chọn hai: Luyện chế một viên tiên vệ đánh giá cao hơn chín phần mười giá trị đan dược, nhưng không tính toán dược hiệu!

Lựa chọn ba: Quan sát kỳ dược lục, làm giải bài thi, trả lời 90% đề thi.

Lựa chọn bốn:

Lâm Lang bọn người ở tinh tế quan sát.

Cũng nhưng vào lúc này.

Còn chưa xem xong một phần mười đan khảo Lâm Lang, liền nghe đến Vương Bảo âm thanh, “Lựa chọn một, hai ba!”

Vương Bảo vừa dứt lời.

Lâm Lang liền bối rối!

Hắn quay đầu, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, sau nửa ngày, cắn răng phun ra hai chữ, “Ngớ ngẩn!”

Vương Bảo không chút nào nộ, cười nói, “nha? Huynh đệ có gì chỉ giáo?”

Lâm Lang cười lạnh một tiếng, châm chọc nói, “ngươi thằng ngu! Đây chính là Tam Tiên Đạo Tràng đan khảo! Ngươi cũng biết mười vị trí đầu lựa chọn, là cỡ nào gian nan? Không biết trời cao đất rộng đồ vật, ở đây mất mặt xấu hổ làm chi?”

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “ha hả, ta từ trước đến giờ đều là khiêu chiến độ khó cao! Nếu ngươi không tin ta, cái kia có dám theo hay không ta đánh cuộc a?”

Đánh cược?

Lâm Lang ngẩn ra.

Vẻ mặt có chút không tự nhiên lên.

Vừa nghe đến đánh cược, Lâm Lang liền bản năng hồi tưởng lại trước đây ở Cổ Khí Tông cùng Vương Bảo đánh cược tình cảnh, đôi kia hắn mà nói, đúng là vô cùng thê thảm, đời này to lớn nhất nét bút hỏng!

Có điều.

Hắc!

Ngươi cho rằng ngươi là họ Vương tên biến thái kia a!

“Tốt! Đánh cuộc gì?” Lâm Lang ngẩng đầu, ngạo nghễ cực kỳ.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Nếu như ta có thể hoàn thành đan khảo, ngươi gọi ta ba tiếng gia gia, xong không được, ta cũng đồng dạng, làm sao?”

Lâm Lang khóe mắt vừa kéo, khí nổ, Mã Đức, gọi gia gia? Đây là ở nhục nhã ta sao?

“Tốt! Cá thì cá!”

Lâm Lang sắc mặt âm trầm cười lạnh một tiếng, hắn mới không tin Vương Bảo có thể hoàn thành ba vị trí đầu lựa chọn, bởi vì cái kia căn bản là không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Vương Bảo cười nói, “tốt! Lời quân tử! Có điều, ngươi nếu như thua không công nhận, vậy thì đừng trách ta không giảng đạo lý!”

Lâm Lang hô hấp hơi ngưng lại.

Sau đó đã nghĩ đến, lão tử coi như thật thua, không công nhận ngươi lại làm khó dễ được ta? Quá mức không biết xấu hổ!

Đương nhiên.

Này căn bản không thể xuất hiện!

Ta làm sao thất bại!

Chỉ có một cơ hội, ba vị trí đầu lựa chọn toàn bộ hoàn thành, ngươi rất sao cho rằng ngươi là đan thần chuyển thế a!

Mà trên đài Cao Sơn cùng Phàn Giang sắc mặt khổ (đắng) đi.

Tâm nói ngươi rất sao sẽ không thật sự cho rằng thua có thể quỵt nợ chứ? Hàng này nhưng là làm cho cái kia thổ dân thiên kiêu đều làm! 1 cơ!

Ngươi cho rằng ngươi có thể trốn qua đi?

Vương Bảo vẻ mặt thản nhiên, kiên trì chờ đợi, dần dần, Lâm Lang đám người, cũng đều là lựa chọn kĩ càng.

Hắc giáp người phất tay một cái, màn ánh sáng biến mất, lạnh lùng nói rằng, “đan khảo chính thức bắt đầu! Luyện đan người, nói ra cần thiết linh dược!”

Vương Bảo luyện đan trình độ, đương nhiên là cặn vô cùng, hắn còn không triệt để tinh luyện đây, liền Lâm Lang một phần mười, phỏng chừng cũng không sánh nổi.

Thế nhưng.

Đan khảo ba vị trí đầu lựa chọn, đối với hắn mà nói, vậy thì là đưa phân đề a!

Ba ba nói ra một đống linh dược.

Vương Bảo lập tức động thủ, trước người đã xuất hiện một cái lò luyện đan, Vương Bảo một mạch ném vào.

Lâm Lang tuy rằng hoàn toàn tự tin, thế nhưng, nhưng cũng nhìn chằm chằm Vương Bảo, lúc này nhìn thấy Vương Bảo động tác, suýt chút nữa phốc bật cười.

Khe nằm, này ngốc nĩa, liền này luyện đan trình độ? Ngươi rất sao là ở đùa ta sao?

Lắc đầu một cái.

Lâm Lang cũng không để ý nữa Vương Bảo, bắt đầu bận việc chính mình.

Mà Vương Bảo nơi đó.

Luyện chế hồi lâu, một lò đan dược luyện chế thành công, có điều, chỉ có vô cùng đáng thương một viên, hơn nữa, phẩm chất thập phần rác rưởi.

Lâm Lang nghe được động tĩnh, nhất thời xem ra, sau đó, cười to mà lên, “Ngu xuẩn! Đây chính là ngươi luyện chế mười phần đan? Liền này màu sắc, ta xem liền hai phần mười đều không có chứ?”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi.

Mà là quay về Lâm Lang nháy mắt mấy cái, cười nhạt nói, “xem trọng, hiện tại, là chứng kiến kỳ tích thời khắc...”

Nắm bắt đan dược.

Quay về đan dược ha hà hơi, cùng lúc đó, Vương Bảo bắt đầu tinh luyện trên tay đan dược.

Lâm Lang xem rơi vào trong sương mù, không biết Vương Bảo làm cái gì, thế nhưng sau đó, hắn liền bối rối, bởi vì Vương Bảo trên tay đan dược, thình lình nhanh chóng bắt đầu biến hoá, màu sắc trở nên càng thêm sáng sủa, càng là tràn ngập lên một tầng vầng sáng nhàn nhạt.

Nửa ngày.

Vương Bảo hé mắt, thoả mãn gật gù, trực tiếp đem đan dược, ném cho hắc giáp người, nói rằng, “đo lường đi!”

Hắc giáp người tiếp nhận đan dược, một cái nuốt vào.

Sau đó.

Ở Lâm Lang thấp thỏm trong ánh mắt, hắc giáp người lạnh giọng nói rằng, “mười phần đan! Điểm giá trị một trăm! Đan khảo lựa chọn một, lựa chọn hai, đồng bộ hoàn thành!”

A phốc!

Lâm Lang thổ huyết!

Một cái nghịch huyết dâng lên, làm sao đều nhịn không được!

Hắn sợ hãi nhìn Vương Bảo, ánh mắt mang theo không thể tưởng tượng nổi, trong đầu chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là...

Má ơi, ngươi rất sao ở đùa ta?

(

------oOo------

Chương 134: Tức giận tức giận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâm Lang muốn điên. +

Nồng nặc uất ức cảm giác trực tiếp tăng cao.

Mà cái cảm giác này, Lâm Lang cảm thấy thật quen thuộc thật quen thuộc.

Nhiều ngày trước, ở cái kia Cổ Khí Tông, Lâm Lang chính là như vậy như thế.

Trải qua một hồi lại một hồi uất ức, do không tin, đã biến thành không thể không tin!

Bị điên cuồng làm mất mặt, đánh hắn quai hàm đều sưng lên!

Hiện nay.

Cái cảm giác này lại trở về!

"Đáng chết, ngươi đến cùng là làm thế nào đến?" Lâm Lang vẫn là nhịn không được, dù cho hắn biết, Vương Bảo sẽ tự nói với mình đáp án tỷ lệ nhỏ bé không đáng kể, nhưng chính là không nhịn được muốn hỏi.

Đúng như dự đoán.

"Ha ha ha, ngươi cho rằng ta sẽ nói cho ngươi biết sao?"

Lâm Lang gò má không khỏi vừa kéo, rất muốn đánh chính mình một cái tát, chính mình chính là tiện a, tự rước lấy nhục!

Vương Bảo hé mắt, cười nói, "ha hả, ta nhưng là hoàn thành hai cái đan khảo lựa chọn! Còn sót lại một cái, ta liền thắng!"

Lâm Lang vẻ mặt biến đổi.

Nhưng suy nghĩ một chút, Lâm Lang liền lạnh lùng cười, nói rằng, “ta liền không tin ngươi có thể hoàn thành cái cuối cùng đan khảo!”

Cái cuối cùng, cần quan sát kỳ dược lục làm tiếp đề.

Lâm Lang bản tông trong lịch sử tiến vào Tam Tiên Đạo Tràng, cũng từng có nhân tuyển chọn qua cái này đan khảo, đáng tiếc, nhưng chỉ thi ba phần!

Không sai!

Chính là mẹ hắn ba phần!

Chuyện này quả thật chính là sỉ nhục, vì lẽ đó, Lâm Lang đều không dám nhắc tới.

Cái này cũng là Lâm Lang hiện tại không hoảng hốt nguyên nhân vị trí.

Kỳ dược lục, cỡ nào mênh mông?

Trong đó linh dược tường giải, các loại tổ hợp sắp xếp, dược tính phân tích, các loại tạp học, không phải trường hợp cá biệt!

Như vậy lượng lớn tin tức, ở thời hạn trong phạm vi, nhớ kỹ một phần trăm, đều là hy vọng xa vời!

“Vậy thì mỏi mắt mong chờ đi!”

Vương Bảo ý tứ sâu xa cười cợt.

Sau đó, bắt đầu cho hắc giáp người yêu cầu kỳ dược lục.

Hắc giáp người ném ra một đạo thẻ ngọc, lãnh đạm nói rằng, “quan sát thời hạn nửa canh giờ! Thời hạn đến sau làm bài! Cần đối phó 90% đề thi mới coi như thông qua đan khảo!”

Vương Bảo tiếp nhận thẻ ngọc.

Không thèm nhìn.

Lập tức tinh luyện.

Thẻ ngọc này nhìn không lớn, thế nhưng Vương Bảo lại biết, có thể sử dụng thẻ ngọc đến truyền thừa tin tức, hoặc là là trọng yếu, hoặc là là quá nhiều.

“Chúc mừng kí chủ tinh luyện thành công kỳ dược lục, thu được tinh luyện 1 thuộc tính: Hết sức không trọn vẹn cổ đan phương ba tấm!!”

“Chúc mừng kí chủ tinh luyện thành công kỳ dược lục, thu được tinh luyện 2 thuộc tính: Không trọn vẹn cổ đan phương ba tấm!”

“Chúc mừng kí chủ tinh luyện thành công kỳ dược lục, thu được tinh luyện 3 thuộc tính: Đọc làu làu, hoàn mỹ tinh thông!”

“Chúc mừng...”

Vương Bảo vốn là chỉ là nghĩ đơn giản tinh luyện lập tức, có thể nhớ kỹ thì thôi.

Có điều nhưng là không nghĩ tới, dĩ nhiên tinh luyện ra cổ đan phương.

Phương pháp luyện đan hiếm thấy, cổ đan phương càng thêm hiếm thấy, bình thường đều sẽ có các loại kỳ hiệu.

Tiêu tốn hơn ba ngàn tinh luyện giá trị, Vương Bảo lúc này mới dừng lại, mà hắn được ba tấm không trọn vẹn cổ đan phương, thì đã đổi được hoàn chỉnh.

Vương Bảo cũng không để ý, sau này hãy nói, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía hắc giáp người, nói rằng, “được rồi! Có thể thi!”

Bên cạnh.

Lâm Lang đám người, theo bản năng hít vào một ngụm khí lạnh.

Lâm Lang càng là mí mắt giật lên.

Khe nằm!

Làm cái gì?

Cái tên này là ở làm cái gì?

Vừa mới qua đi bao lâu? Cái kia kỳ dược lục, hắn nhìn sao? Có vẻ như hắn chỉ là cầm ở trong tay không tới hai mươi hơi thở chứ?

Vậy thì muốn cuộc thi?

Ngươi rất sao thi cái rắm a!

Thế nhưng.

Không biết tại sao.

Nhìn Vương Bảo trên mặt, cái kia tự tin vẻ mặt, Lâm Lang bọn họ, lại cảm thấy hãi hùng khiếp vía, đặc biệt là Lâm Lang, hắn không chỉ có hãi hùng khiếp vía, hắn còn tê cả da đầu!

Không ngừng ở trong lòng tự mình an ủi.

Cũng đang lúc này, hắc giáp người lấy đi kỳ dược lục, lại trương tay ném cho Vương Bảo một đạo khác thẻ ngọc, Vương Bảo tiếp nhận, kề sát ở mi tâm, thần hồn tràn vào, từng đạo từng đạo đề thi, liền xuất hiện ở hắn trong ý thức.

Đề mục mênh mông.

Nhưng đối với lúc này Vương Bảo mà nói, căn bản không coi là cái gì.

Một đạo đón lấy một đạo, nhanh chóng giải đáp, xẹt qua đề mục, đáp án hầu như liền trong nháy mắt xuất hiện ở trái tim.

Mấy phút sau.

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, ném ra trong tay thẻ ngọc, đứng dậy, ngạo nghễ mà đứng, mặt hướng Lâm Lang, lớn tiếng quát, "Tôn tử! Gọi gia gia đi!"

Lâm Lang một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Đang chuẩn bị mắng to, thế nhưng lúc này, cái kia hắc giáp người thanh âm lạnh lùng, thình lình truyền đến, "Độ hoàn thành, trăm phần trăm! Đan khảo lựa chọn ba hoàn thành! Chúc mừng ngươi, ngươi được Đan Vương Lệnh, có thể đi đan điện đổi lấy chỉnh cuốn Đan Vương Cổ Kinh!"

"Tôn tử, còn không mau gọi gia gia?" Vương Bảo tiếp tục cười to nói.

Lâm Lang mặt như màu đất.

Hắn ngây người như phỗng, thân thể từ từ run rẩy lên.

Xong xong rồi!

Vậy cũng là đan khảo một, hai ba a!

Này rất sao quả thực chính là không thể hoàn thành nhiệm vụ, thế nhưng, dĩ nhiên đều bị hắn xong xong rồi!

Đặc biệt là đan khảo ba, trăm phần trăm độ hoàn thành a, nói cách khác, hắn một đề chưa sai?

"Ngươi..." Lâm Lang chỉ vào Vương Bảo, ánh mắt hãy cùng gặp quỷ giống như.

“Gọi gia gia!”

“Khe nằm, ngươi đừng...”

“Gọi gia gia!”

“Ngươi tốt...”

“Gọi gia gia!”

Lâm Lang điên rồi, lớn mắng nói, “đồ khốn kiếp! Ngươi khinh người quá đáng! Hừ, vừa nãy đánh cược hết hiệu lực!”

“Ngươi chắc chắn chứ?” Vương Bảo vẻ mặt âm u.

Lâm Lang ôm cánh tay cười lạnh nói, “làm sao? Ngươi chẳng lẽ còn muốn ra tay hay sao?”

Vương Bảo ha ha cười nói, “ra tay? Ha ha, ta từ trước đến giờ quân tử động khẩu không động thủ! Thua không công nhận đúng không? Mặt cũng không muốn đúng không?”

Nói chuyện.

Vương Bảo mặt hướng cái kia hắc giáp người, nói rằng, “ta lấy Tự Liệt thân phận, nhường hắn hoàn thành cá cược!”

Lâm Lang con ngươi co rụt lại.

Tự Liệt?

Tam Tiên Tự Liệt?

Khe nằm, hắn là Tam Tiên Tự Liệt?

Phản ứng qua, Lâm Lang liền hoảng rồi, không chờ hắn có hành động, cái kia hắc giáp người, trong tay đã xuất hiện cự kiếm, đồng thời bàng bạc sát

khí, hướng về hắn bao phủ mà xuống!

Lâm Lang ngây người.

Đầu óc tỉnh tỉnh một mảnh.

Làm sao bây giờ?

Vụ thảo, đến cùng nên làm gì?

Lẽ nào, ta thật sự phải gọi gia gia hắn?

Nhiều người như vậy nhìn đây, ta nếu như thật kêu, ta còn có mặt mũi sống tiếp sao? Này nếu như bị hắn cha biết rồi, phỏng chừng cũng sẽ đánh chết hắn.

Thế nhưng.

Không gọi?

Chết, hay là sẽ không!

Thế nhưng, khẳng định cũng sẽ bị trục xuất!

Đến thời điểm giỏ trúc múc nước, vậy thì là công dã tràng!

"Đại ca, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng a! Hơn nữa hai chúng ta cũng là Thần Đan Tông, không biết đại ca có thể không bán tiểu đệ một bộ mặt? Quên đi thôi!"

Cao Sơn đứng dậy, quay về Vương Bảo chắp tay khom người nói.

Mặc dù hơi nhỏ âm u, thế nhưng Cao Sơn cùng Phàn Giang, đối với Thần Đan Tông vẫn là rất trung tâm.

Vương Bảo liếc Cao Sơn một chút, sau đó liền lầm bầm nói, "thôi thôi! Ngược lại, ta cũng không muốn loại này lạt kê tôn tử!"

Lâm Lang sắc mặt đỏ chót, khí tâm can phổi nổ tung.

Quá khuất nhục!

Thế nhưng, hắn không dám lên tiếng.

Đứng dậy.

Vương Bảo nhảy xuống Đan Khảo Đài, gánh vác bắt tay, hát lên, hướng về đan điện đi đến, “Tốt này nha...”

Lâm Lang phảng phất chịu đến tấn công dữ dội, trở nên uể oải uể oải suy sụp.

Hắn ngơ ngác nhìn Vương Bảo rời đi, lại không khỏi lệ rơi đầy mặt.

Thiên sát!

Ông trời không công bằng a!

Loại này yêu nghiệt, có một cái họ Vương, cũng là thôi, tại sao, hiện nay lại ra tới một cái?

Một mực còn đều bị hắn đuổi tới!

Thật sự tức giận tức giận!

(

------oOo------

Chương 135: Người thắng thông ăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ đan điện đem Đan Vương Cổ Kinh khen thưởng nắm sau khi đi ra. ※ ba ≡ la ≡ tiểu ※ nói

Vương Bảo đi ra, nhìn từng người vì là chiến chư tông thiên kiêu, không khỏi lông mày nhíu lại.

Mã Đức!

Như vậy quá vô vị!

Từng cái từng cái, các (mỗi cái) bận bịu các (mỗi cái), thực sự là không tốt trang bức a!

Nghĩ tới đây.

Vương Bảo xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía trung ương nhất nơi, ở nơi đó, là Tam Tiên Điện.

Chỉ có điều.

So với cái khác cung điện, Tam Tiên Điện vốn là đóng, hơn nữa, cũng không có một chút nào thử thách.

Vương Bảo bắt chuyện một hồi Cao Sơn cùng Phàn Giang, hướng đi Tam Tiên Điện.

Vào giờ phút này.

Vương Phong các loại thổ dân thình lình cũng ở nơi đây, chỉ có điều, nhưng là vây tụ tập cùng một chỗ, đang nghiên cứu cái gì.

Vương Bảo này một tới gần.

Nhất thời nhường Vương Phong đám người như gặp đại địch.

“Mân mê cái gì đây?” Vương Bảo nhìn Vương Phong, tùy ý mở miệng hỏi.

Vương Phong sắc mặt âm trầm.

Hắn nhìn Vương Bảo.

Cảm giác được khó mà tin nổi.

Mã Đức!

Cái tên này đến cùng là cái gì tâm thái a?

Ngươi rất sao đều đem lão tử hố thành dạng gì? Một điểm mấy đều không có sao? Ngươi còn có mặt mũi theo ta tiếp lời?

Vương Bảo nhìn thấy Vương Phong bọn họ không để ý tới chính mình, cũng không coi là chuyện to tát, ánh mắt nhìn chung quanh.

Này Tam Tiên Điện to lớn nhất.

Vào giờ phút này, cửa lớn đóng chặt.

Vương Bảo đi tới, đẩy một cái!

Cổ điển cửa lớn vẫn không nhúc nhích.

Vương Bảo hé mắt, tinh mang lóe lên, nói rằng, “hệ thống, cho ta tinh luyện một hồi cánh cửa lớn này!”

Hệ thống tinh luyện thành công.

Vương Bảo lần thứ hai dùng sức đẩy một cái cửa lớn.

Cọt kẹt.

Cửa mở!

Vương Bảo chính mình cũng một mặt mộng bức, nhìn từ từ mở ra cửa lớn, Vương Bảo dở khóc dở cười.

Mà lúc này.

Vương Phong đám người đã là chấn động tột đỉnh.

Vương Bảo mở ra, đó là Tam Tiên Điện.

Đó là bọn họ nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, đều không được pháp Tam Tiên Điện a!

"Tam Tiên Điện... Mở ra!"

Vương Phong hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nhìn Vương Bảo một chút, sau đó, vô tận phấn chấn, làm cho Vương Phong bắt đầu run rẩy.

Đừng xem khung cảnh này động tĩnh không lớn.

Thế nhưng.

Tạo thành hậu quả nhưng là to lớn.

Tam Tiên Đạo Tràng mở ra nhiều lần, thế nhưng tiên nhân truyền thừa nhưng là chưa từng gặp tung tích, Chư Tông đại lão cũng hoài nghi, rất lớn khả năng, chính là ở này Tam Tiên Điện ở trong.

Thế nhưng Tam Tiên Điện, cửa lớn đóng chặt, cũng không có thử thách, đánh đều không mở ra, càng không hay dùng nói tiên nhân truyền thừa!

Lúc này theo Tam Tiên Điện cửa lớn, toàn bộ mở ra, hết thảy thấy cảnh này chư tông võ giả, đều là kích động hỏng rồi.

Ở Thông Thiên Đạo phía dưới Chư Tông đại lão, ánh mắt tinh mang lấp loé, kích động cả người run cầm cập.

Hay là, tiên nhân truyền thừa, ngày hôm nay liền có chỗ dựa rồi!

Lâm Lang đám người, toàn bộ cũng không nhịn được, hướng về Tam Tiên Điện chạy nhanh đến.

So với tiên nhân truyền thừa, cái khác bảo vật, tất cả đều là cặn a!

Chỉ là.

Ngay ở tất cả mọi người, chuẩn bị tiến vào Tam Tiên Điện giương ra quyền cước thời điểm.

Sau một khắc, bọn họ trực tiếp mộng bức!

Bởi vì Vương Bảo như một làn khói chạy vào điện bên trong, sau đó, nắm lấy cửa lớn thoáng hơi dùng sức!

Lạch cạch một tiếng.

Tam Tiên Điện, lại khôi phục dáng dấp lúc trước.

Động tác làm liền một mạch, tặc kê nhi nhanh!

Thời khắc này, tự nhiên đều tĩnh.

Hết thảy mọi người ngơ ngác nhìn tình cảnh này, trong đầu trống rỗng!

Vụ thảo!

Cửa đóng lại!

Tên kia, tên khốn kia, dĩ nhiên trực tiếp đóng cửa lại!

“Vô liêm sỉ! Vô liêm sỉ!”

“Chưa từng gặp như vậy vô liêm sỉ người!”

“Tiên nhân truyền thừa là đại gia! Công bằng cạnh tranh, người thắng làm vua, vậy này hắn mẹ tính xảy ra chuyện gì? Tiên vệ đây? Tiên vệ đều không mang theo quản sao?”

“Đáng chết! Tiểu tử kia chết chắc rồi! Lão phu xin thề không giết chết hắn không bỏ qua!”

Uất ức a!

Quá oan uổng!

Chư Tông đại lão sắc mặt đều nghẹn đến đỏ lên, căm phẫn sục sôi, phía trên rất nhiều thiên kiêu đương nhiên càng khí, tụ tập cùng một chỗ, trong miệng mắng to không ngừng.

Có người tiến lên, điên cuồng đẩy cửa, đáng tiếc,

Cửa lớn vẫn không nhúc nhích.

Dần dần, đại đa số người đều từ bỏ, ánh mắt phức tạp nhìn Tam Tiên Điện.

Trong này.

Nhưng là có tiên nhân truyền thừa a!

Rõ ràng bọn họ cũng có cơ hội, đáng tiếc a, chỉ kém một cánh cửa khoảng cách!

...

...

Vương Bảo này trơ tráo!

Thật sự này trơ tráo!

Này Tam Tiên Điện bên trong, hết thảy bảo vật, đều bị Vương Bảo một mạch thu nạp lên.

Nhường Vương Bảo cao hứng, cũng ở ở đây, những bảo vật này, thậm chí ngay cả mảy may phòng ngự đều không có, liền như vậy đặt tại nơi đó, phảng phất mặc người đòi lấy giống như.

Vương Bảo đều cảm giác mình không nắm, thực sự là có lỗi với chính mình!

Bận việc hồi lâu.

Vương Bảo hài lòng cười cợt, đến tới cửa, một lần nữa mở ra cửa lớn.

...

...

"Cửa mở!"

Lâm Lang tinh thần chấn động, nhìn Tam Tiên Điện cửa lớn mở ra, trong ánh mắt, sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất.

Những người còn lại đều không hề rời đi.

Vương Bảo từ sau cửa lộ ra đầu, sau đó liền quay về mọi người lộ ra một cái xán lạn mỉm cười, "Yêu, đều ở đây?"

Dứt lời, trực tiếp đem đại điện cửa lớn toàn bộ mở rộng.

Lâm Lang đám người không nói một lời, vẻ mặt lo lắng đi vào đại điện, sau nửa ngày, từng cái từng cái vẻ mặt tái nhợt một lần nữa đi ra.

Nhìn Vương Bảo, bọn họ cả người run rẩy.

Tê liệt!

Quá rất sao sạch sẽ!

Là thật sự một điểm thứ tốt, đều không cho bọn hắn lưu lại a!

Khẩu vị lớn như vậy, ngươi rất sao không chê ăn không tiêu?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo tựa hồ cảm thấy kích thích còn chưa đủ, quay về chúng người cười nói, “làm gì nhìn như vậy ta? Ta sẽ thật không tiện tích! Kỳ thực ta từ bên trong, không tìm được bao nhiêu thứ tốt, tất cả đều là rác rưởi a rác rưởi!”

Lâm Lang không nhịn được, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “đây chính là Tam Tiên Điện, ngươi nghĩ rằng chúng ta sẽ tin?”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, cười hì hì nói, “Này có cái gì không tin?”

“Ta không phải là được mấy chục kiện cực phẩm đạo khí sao?”

“Không phải là tìm tới mấy bình tiên đan sao?”

“Không phải là bắt được Tiên Võ Tâm Kinh công pháp tu luyện sao?”

“Này đáng là gì? Này đều là cái gì quỷ đồ chơi? Ta đối với những này, từ trước đến giờ không có hứng thú!”

Mọi người tỉnh tỉnh.

Theo bản năng, nuốt nước miếng.

Trong lòng mắng to mà lên.

Khe nằm a!

Mấy chục kiện cực phẩm đạo khí? Ngươi rất sao xác định là mấy chục?

Tiên đan? Cõi đời này thật sự có tiên đan sao?

Còn có Tiên Võ Tâm Kinh, khe nằm, này tuyệt bức chính là tiên nhân truyền thừa đi!

Chỉ có điều.

Này không phải trọng điểm a!

Trọng điểm là, ngươi rất sao không cảm giác mình trang bức quá đáng sao? Được nhiều như vậy thứ tốt, ngươi còn ghét bỏ? Ngươi còn không có hứng thú?

Lâm Lang ước ao ghen tị ánh mắt, nhìn Vương Bảo, đột nhiên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "ngươi tốt nhất cầu khẩn, có người có thể cứu ngươi! Ngươi lần này ăn một mình, ta xem ngươi làm sao đi đi ra ngoài Tam Tiên Đạo Tràng!"

Lời này nói cũng đúng rất nhiều thiên kiêu tiếng lòng.

Có thể nói, Vương Bảo đã thành lần này to lớn nhất người thắng, Tam Tiên Điện vừa mở, quả thực thông ăn!

Chư tông há có thể cam tâm?

Vương Bảo liếc Lâm Lang như thế.

Sau đó.

Liền châm chọc cười, nói rằng, "ai nói với ngươi, ta muốn ăn một mình? Ta đã quyết định được rồi, đem ta được tất cả mọi thứ, toàn bộ lấy ra, bán đi! Ta nói không có hứng thú, chính là không có hứng thú, có hay không nhớ mua? Hiện tại là có thể báo danh yêu..."

(

------oOo------

Chương 136: Tặng không!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tam Tiên Điện bên, dày đặc tiếng thở dốc không ngừng vang lên.

Vương Bảo muốn đem tất cả mọi thứ, tất cả đều lấy ra bán, ai còn có thể trấn định ở?

“Hừ! Giỏi tính toán, ngươi cho rằng ta không biết, ngươi là muốn dùng biện pháp như thế che dấu tai mắt người? Lén lút rời đi!”

Lâm Lang cảm giác mình rất đột xuất, khác với tất cả mọi người.

Những người khác còn chìm đắm ở Vương Bảo hào phóng bên trong, hắn Lâm Lang nhưng từ lâu xuyên thủng tất cả!

Mọi người vẻ mặt không khỏi biến đổi, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Mà Vương Bảo, liếc mắt một cái Lâm Lang, bỗng nhiên tiến lên một bước, hai mắt nhìn chòng chọc vào Lâm Lang, lớn mắng nói, “ngươi đồ hỗn trướng này, ta đã sớm nhìn ngươi không hợp mắt! Vừa nãy nếu không là Cao huynh đệ cầu xin, ngươi phải gọi ta ba tiếng gia gia! Đánh cược đánh cược thua không công nhận, ta bỏ qua cho ngươi, ngươi nhưng ân đền oán trả, lần này hoài nghi ta, ngươi còn có phải là người hay không?”

Lâm Lang mặt như màu đất.

Trong lòng mắng to một câu khe nằm!

Đại gia, làm sao đã quên còn có việc này đây, chính mình liền không phải làm cái này chim đầu đàn!

Trong lúc nhất thời, Lâm Lang hoảng rồi.

Dù sao này quá mất mặt!

Còn lại chư tông thiên kiêu nhìn về phía Lâm Lang ánh mắt, đều mang theo nhàn nhạt xem thường.

Lâm Lang thẹn quá thành giận, lớn quát, “Đừng nói những thứ vô dụng này! Có loại, ngươi liền hiện tại bắt đầu bán đấu giá Tam Tiên Điện đoạt được!”

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên vung vung tay, “Không được!”

Chư tông thiên kiêu vẻ mặt âm trầm, quả nhiên, là kế hoãn binh sao?

Cái nào ngờ tới.

Vương Bảo đột nhiên chắp tay ở phía sau, mắt lé giữa không trung, đầy người chính khí nói rằng, “ta, quyết định! Ta không bán đấu giá! Trực tiếp tặng không!”

Lâm Lang cấp tốc tiếp lời, châm chọc nói, “ngươi cho rằng tặng không một ít rác rưởi đồ chơi? Chư tông liền sẽ bỏ qua cho ngươi sao? Ngươi cũng quá ngây thơ!”

Vương Bảo cười lạnh một tiếng, “Đừng dùng ngươi cái kia hạch đào não nhân suy nghĩ tượng ta bầu trời kia giống như rộng lớn lòng dạ! Chúng ta, không giống nhau!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp lấy ra một thanh kiếm, này kiếm cổ điển, xuất hiện sau khi, tỏa ra từng luồng từng luồng chấn động khiến người sợ hãi vầng sáng.

Đùng!

Vương Bảo trực tiếp thanh kiếm đánh về phía một cái trong đó thiên kiêu nơi đó.

Đó là Thiên Nguyên Tông thiên kiêu, vốn là là thuộc về thập phần điềm đạm tính tình, vì lẽ đó, không làm sao mở miệng nói chuyện.

Thế nhưng.

Nhìn bay tới cổ kiếm, tới tay, cái kia mênh mông như khói cảm giác mạnh mẽ, đã tấn công tới, này Thiên Nguyên Tông thiên kiêu nhất thời bối rối, lại điềm đạm tính tình, cũng bắt đầu bạo!

Này tuyệt bức là đạo khí a!

“Cho ngươi!”

Vương Bảo âm thanh truyền đến.

Cái kia Thiên Nguyên Tông thiên kiêu cả người run rẩy, nhìn Vương Bảo, nói rằng, “không có công không nhận lộc...”

Vương Bảo tùy ý mở miệng, “Không muốn? Vậy thì ném xuống được rồi!”

Thiên Nguyên Tông thiên kiêu bối rối.

Còn lại thiên kiêu cũng là bị lôi đến không nhẹ.

Khe nằm!

Vậy cũng là đạo khí a vụ thảo!

Xem uy thế, sợ là không thua kém trung phẩm đạo khí!

Ngươi này rất sao nói cái gì? Không muốn liền ném xuống?

Quá phá sản đi!

Đột nhiên.

Vương Bảo hướng về bên ngoài đi đến.

Lâm Lang mới vừa rồi bị Vương Bảo một đòn giết ngược lại chính trọng thương đây, lúc này vừa nhìn, nhất thời sinh long hoạt hổ, đứng dậy lớn quát, “Chư vị, chớ bị hắn lừa! Hắn đây là muốn chạy, Tam Tiên Điện bên trong chí bảo vô số, chỉ là một cái đạo khí, đáng là gì?”

Vương Bảo đều không thèm để ý Lâm Lang.

Loại này không biết mùi vị đồ vật, để ý đến hắn làm chi!

Vương Bảo là nghĩ đi phía dưới tìm Chư Tông đại lão, với bọn hắn đám này tiểu thí hài chơi có ý tứ gì? Thứ tốt cho bọn họ, cũng không dám muốn, ngươi phải thay đổi cái lão gia hoả, cái kia chỉ định liền không thu rồi!

Vương Bảo hơi động.

Chư tông thiên kiêu nhất thời cũng là đi theo.

Chỉ để lại Vương Phong chín người, sắc mặt khó coi đứng tại chỗ, nửa ngày, một cái trong đó ông lão thở dài nói, “chúng ta vốn là nô thân, nếu Tam Tiên truyền thừa, đã bị người ngoài đoạt được, vậy thì thuận theo tự nhiên đi, một khi bộ tộc ta phá phong mà ra, hay là, căn bản sẽ không đụng với!”

Vương Phong trầm mặc nửa ngày, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “có thể ngàn vạn ngàn vạn, hay là tên kia!”

Những người khác nghe vậy, đều là gò má co rúm.

Quang ảnh lóe lên, chín bóng người, biến mất ở tại chỗ.

...

...

Thông Thiên Đạo bên dưới.

Chư Tông đại lão cùng với hết thảy ăn dưa đảng, nhìn từng bước một đi xuống Thông Thiên Đạo chư tông thiên kiêu, đều là có chút mộng bức.

Còn có đi ở đằng trước nhất Vương Bảo, tự nhiên là mọi người nhìn kỹ trung tâm.

Tất cả mọi người đi tới Thông Thiên Đạo bên trên, áp lực đã không tồn tại, vì lẽ đó, Vương Bảo bọn họ, rất nhanh sẽ đi tới Thông Thiên Đạo phía dưới trên quảng trường.

Từng đạo từng đạo lạnh lẽo sát ý, chớp mắt bao phủ mà lên, hướng về Vương Bảo này Limi mạn mà tới.

Tuy rằng bị vướng bởi Tam Tiên nói quy tắc, không thể động thủ, thế nhưng, Vương Bảo lúc trước hành động, nhưng là nhường Chư Tông đại lão, coi là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, một khi đi ra ngoài, nghênh tiếp Vương Bảo, nhất định là một đòn sấm sét.

Cũng nhưng vào lúc này.

Lâm Lang tiến lên vài bước, quay về Chư Tông đại lão cười nói, “chư vị tiền bối, phải trông coi cẩn thận hắn a, hiện ở trên người hắn, có mấy chục kiện cực phẩm đạo khí, còn có Tiên Võ Tâm Kinh các loại tiên gia chí bảo! Nếu là hắn chạy, một người liền có thể làm một cái tông môn!”

Chư Tông đại lão nghe vậy đều là chấn động trong lòng.

Nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, càng thêm nóng rực!

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “không sai! Hắn nói đều không sai! Có điều còn có một việc, ta cần phải báo cho các ngươi một hồi!”

Vừa dứt lời.

Từng đạo từng đạo quang ảnh, rơi vào Chư Tông đại lão trước người, đó là

từng thanh cổ điển cực kỳ đạo kiếm, còn có rất nhiều kỳ thơm cực kỳ cổ đan.

Thấy cảnh này, hầu như hết thảy mọi người ngây người.

Sau đó, Vương Bảo âm thanh, từ từ truyền đến, “Hắn nói không sai, ta là được nhiều như vậy bảo bối! Thế nhưng, ta có hướng tiên chi tâm, tuyệt không thể bị ngoại vật che đậy, vì lẽ đó, những thứ đồ này đối với ta mà nói, chính là lạt kê, chính là ngăn cản ta đi tới ác ma!”

“Đưa cho các ngươi!”

Một lão giả chậm rãi đưa tay.

Nắm lấy một thanh kiếm cổ.

Cảm thụ một hồi, người lão giả này hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói rằng, “cực phẩm... Đạo khí?”

Cái khác Chư Tông đại lão, dồn dập bắt được trước người binh khí, sau đó toàn bộ kinh hãi lên, bởi vì những này, tất cả đều là cực phẩm đạo khí!

Mà đan dược...

Coi như không phải tiên đan, cũng khẳng định là nói đan bên trong cực phẩm!

Khe nằm!

Mọi người hít vào một ngụm khí lạnh.

Nhìn Vương Bảo, một câu nói đều không nói ra được.

Nói cái gì? Còn có thể nói cái gì?

Bất kỳ ngôn ngữ, ở tình cảnh thế này bên dưới, đều là như vậy trắng xám vô lực!

Đây chính là cực phẩm đạo khí a, đây chính là nói đan a, hơn nữa số lượng này, sợ là không dưới bốn mươi, năm mươi chứ?

Người ta liền như vậy một bút kinh thiên động địa chí bảo, đều lấy ra tặng người, bọn họ còn có thể nói cái cái gì?

Nói người ta ngu ngốc? Ngớ ngẩn? Phá gia chi tử?

Nhưng người ta quan tâm sao?

Nghe một chút.

Người ta đây là vì không bị ngoại vật che đậy a!

Trong lúc nhất thời, Chư Tông đại lão nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt trở nên, trở nên nổi lòng tôn kính.

Đối với người như thế.

Ngươi không thể không phục!

Chỉ là.

Chư Tông đại lão thoả mãn.

Thần Đan Tông tất cả mọi người, nhưng là mỗi cái há hốc mồm.

Đặc biệt là Thần Đan Tông Đạp Tiên ông lão, càng là tức giận đến cả người đều đang run rẩy.

Vì sao những tông môn khác, đều có bảo bối tới tay, nhưng một mực Thần Đan Tông, cái gì đồ chơi không có?

Này rất sao phải cho lời giải thích!

(

------oOo------

Chương 137: Chúng ta bị hãm hại?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo ngẩng đầu mà đứng, cả người lộ ra một luồng thoải mái cảm giác, hết sức vui mừng thở dài nói, "ta cảm giác mình được thăng hoa, xem ra ta làm chính là không sai! Không có ngoại vật ràng buộc, ta ung dung thật nhiều nha!"

Chư Tông đại lão thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo, một câu nói đều không nói ra được.

Chỉ có thể ở trong lòng nhổ nước bọt một câu, Mã Đức tốt trang bức!

Cũng đang lúc này.

Thần Đan Tông Đạp Tiên ông lão không nhịn được, đứng ra nói rằng, "tiểu... Tiểu hữu! Vì sao những tông môn khác gia tộc ngươi đều đưa, nhưng một mực không tiễn ta Thần Đan Tông? Đúng hay không, xem thường chúng ta Thần Đan Tông a?"

Còn lại Chư Tông đại lão vốn là cũng không có chú ý.

Lúc này vừa nhìn, không khỏi suýt chút nữa phốc bật cười.

Không phải là.

Còn lại Chư Tông đại lão, dù cho là rất nhiều không như Thần Đan Tông gia tộc, đều chiếm được Vương Bảo đồ vật, thế nhưng, một mực Thần Đan Tông nơi đó, một cái lông gà đều không có!

Này khác nhau đãi ngộ cũng lộ rõ!

Vương Bảo ha ha cười, lộ làm ra một bộ kinh ngạc vẻ mặt, nói rằng, "vị tiền bối này, xem ngươi lời này nói, Thần Đan Tông nhiều trâu bò a, ta

đương nhiên cũng đã từng nghe nói, thế nhưng...”

“Ta trước ở phía trên, liền nói muốn tặng không! Thế nhưng, vị huynh đệ này chính là không tin đây! Còn không phải nói ta có cái gì âm mưu quỷ kế! Ai, đã như vậy, vậy ta cũng chỉ có thể cùng Thần Đan Tông nói vô duyên, ta không thể để cho vị huynh đệ này hiểu lầm ta, ta cảm thấy cho đồ vật cho Thần Đan Tông, chính là một loại sỉ nhục!”

Tay chỉ tay Lâm Lang.

Lâm Lang nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Sau đó, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Hắn sợ hãi nhìn Vương Bảo, phẫn hận nhìn Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi.

Thật ác độc a!

Hàng này thật rất sao tàn nhẫn a!

Đem chuyện như vậy trách tội đến trên người hắn, vậy hắn còn có thể có được chứ?

Phải biết, vậy cũng là cực phẩm đạo khí cùng nói đan cái gì a, tông môn biết bởi vì chính mình, mà bỏ mất những này chí bảo...

Thần Đan Tông Đạp Tiên ông lão, lạnh lẽo nhìn Lâm Lang, trong ánh mắt kia, là chỉ tiếc mài sắt không nên kim.

Nếu như không phải là bởi vì Lâm Lang thân phận.

Hắn một cái tát quất chết Lâm Lang tâm đều có.

Cũng đang lúc này.

Vương Bảo đột nhiên sờ sờ cằm, nói rằng, “có điều, không cho các ngươi ít

đồ, thực sự cũng không còn gì để nói, dù sao cũng là Thần Đan Tông, các ngươi cũng là muốn mặt!”

Thần Đan Tông Đạp Tiên gò má co rúm, khe nằm, này còn cần ngươi nói, chúng ta đương nhiên muốn mặt.

“Vậy liền đem Tiên Võ Tâm Kinh cho các ngươi đi!”

Vương Bảo vẻ mặt tùy ý, trương tay ném ra một đạo cổ điển thẻ ngọc.

Sau đó, Vương Bảo liền quay về Chư Tông đại lão chắp tay nói, “núi không chuyển nước chuyển, đại gia sau này còn gặp lại, gặp lại!”

Bóng người bị một ánh hào quang bao vây lại, Vương Bảo cùng mèo yêu, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Điều này làm cho Chư Tông đại lão, không khỏi con ngươi co rụt lại.

Vương Bảo dĩ nhiên có thể tùy ý phá không rời đi, loại thủ đoạn này, đã là không thể tưởng tượng nổi!

Nói cách khác.

Vương Bảo căn bản không cần kiêng kỵ bọn họ, người ta muốn đi thì đi, chính mình ngăn không ngăn được còn chưa biết đây.

Nói cách khác.

Vương Bảo lúc trước hành động, đều là chân tâm.

So với vàng ròng bạc trắng vẫn đúng là a!

Không có một chút nào làm ra vẻ a!

Vèo vèo vèo.

Từng đạo từng đạo sung huyết ánh mắt, nhìn về phía Thần Đan Tông ông

lão, ở trước người của hắn, lúc này chính trôi nổi một đạo thẻ ngọc.

Trong chớp mắt, Thần Đan Tông Đạp Tiên từng thanh thẻ ngọc ôm vào trong ngực, cất đi.

Đón lấy.

Ngột ngạt nội tâm kích động, run giọng nói, “chư vị, cáo từ...”

Dứt lời, hắn liền muốn đi.

Thế nhưng.

Chư Tông đại lão, sao lại nhường hắn như vậy nhẹ dễ dàng rời đi.

Tiên Võ Tâm Kinh, vậy cũng là tiên nhân truyền thừa a! Có thành tiên bí mật lớn!

Há có thể nhường Thần Đan Tông ăn một mình?

“Huy huynh, lưu lại đi!” Một cái Thiên Nguyên Tông Đạp Tiên khí thế khóa chặt, nhìn chằm chằm Thần Đan Tông Đạp Tiên ông lão.

Còn lại chư tông Đạp Tiên, cũng là vẻ mặt nghiêm nghị, nhìn Thần Đan Tông Đạp Tiên, làm thành một vòng.

Thần Đan Tông Đạp Tiên ông lão sắc mặt tái xanh, ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, phát sinh một đạo rống to, “Ngày hôm nay ai dám ngăn trở ta Huy Dạ, giết không tha!”

...

...

Thần Đan Tông chưởng giáo chính ở trong điện nghị sự.

Có điều một cái đệ tử nhưng đi vào bẩm báo nói, “chưởng giáo, ra đại sự!

Huy Dạ trưởng lão như màu máu lưu tinh, rơi rụng ở tông môn bên trong, hiện tại còn ở hôn mê!”

Thần Đan chưởng giáo cùng một đám tông môn trưởng lão, đều là kinh hãi đến biến sắc.

Huy Dạ trưởng lão mang đội đi Tam Tiên Đạo Tràng, vì sao trọng thương mà quay về, chẳng lẽ đã xảy ra biến cố gì?

Một đám lão già cấp tốc chạy tới Huy Dạ nơi đó.

Thần Đan chưởng giáo vẻ mặt nghiêm nghị lấy ra một viên đan dược, cho Huy Dạ ăn vào, nửa ngày, Huy Dạ trắng bệch sắc mặt, mới từ từ khôi phục một chút hồng hào, con ngươi cũng hơi mở.

“Chưởng giáo...” Huy Dạ uể oải.

Thần Đan chưởng giáo hít một hơi, trầm giọng nói, “Huy Dạ trưởng lão, xảy ra chuyện gì? Những người khác đâu?”

Huy Dạ con ngươi lập loè kích động hào quang, đã khôi phục một tia khí lực, run giọng nói, “chưởng giáo! Bản tông! Được vận may lớn! Tiên nhân truyền thừa, đã vào ta tay, gọi là Tiên Võ Tâm Kinh!”

“Cái gì?”

Thần Đan chưởng giáo sắc mặt hoàn toàn thay đổi, kinh ngạc thốt lên lên.

Sau đó, cùng phía sau các trưởng lão khác như thế, toàn bộ đều kích động hỏng rồi.

Tiên nhân truyền thừa vào tay: Bắt đầu?

Khe nằm!

Vậy cũng là tiên nhân truyền thừa a, có thể dẫn dắt Thần Đan Tông, nỗ lực đến mức nào?

“Vì truyền thừa, ta nuốt Vô Tinh Cấm Đan, miễn cưỡng giết ra đến một con đường máu, còn những người khác, phỏng chừng nên bị bắt bắt được, thế nhưng tất cả những thứ này, đều là đáng giá!”

Huy Dạ thở dài, từ trong lồng ngực lấy ra một đạo thẻ ngọc.

Trên thẻ ngọc còn có dây đỏ, còn chưa mở ra.

“Này, chính là tiên nhân truyền thừa! Tiên Võ Tâm Kinh!”

Thần Đan chưởng giáo run run tay tiếp nhận thẻ ngọc.

Sau đó.

Một mặt trịnh trọng nhìn Huy Dạ, nói rằng, “Huy Dạ trưởng lão, ngươi liền cẩn thận dưỡng thương đi! Chuyện sau đó, tất cả có ta!”

Huy Dạ hết sức vui mừng.

Mà Thần Đan chưởng giáo, cầm thẻ ngọc, thở dài nói, “Tam Tiên truyền thừa a, bao nhiêu người tranh cướp...”

Vừa nói, Thần Đan chưởng giáo một bên mở ra dây đỏ, chuẩn bị một chiêm tiên nhân truyền thừa lớn lao.

Thẻ ngọc từ từ mở ra.

Thần Đan chưởng giáo thần hồn tràn vào.

Nửa ngày.

Sắc mặt của hắn, do kích động, chuyển thành trắng bệch, do trắng bệch, chuyển thành tái nhợt, cuối cùng mây đen ngập đầu, sắc mặt khó coi cực kỳ nhìn Huy Dạ, tay nắm thẻ ngọc run rẩy liên tục, nói rằng, “đây là tiên nhân truyền thừa?”

Huy Dạ có chút mộng bức, bị Thần Đan chưởng giáo vẻ mặt biến hóa sợ rồi, nghe vậy nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, "... Không sai!"

Thần Đan chưởng giáo trầm mặc, đem thẻ ngọc ném cho Huy Dạ, "Ngươi nhìn kỹ hẵng nói!"

Huy Dạ miễn cưỡng nhấc lên mấy phần khí lực, tiếp nhận thẻ ngọc, nhìn một chút, sau đó, hắn đã hiểu!

"Trống rỗng..." Huy Dạ lẩm bẩm.

Hồi lâu sau.

Ở này càng ngày càng bầu không khí ngột ngạt bên trong, Huy Dạ lão lệ tung hoành, run giọng nói, "chưởng giáo, chúng ta... Bị hãm hại a..."

Sau mấy ngày.

Làm Tam Tiên Đạo Tràng bên trong sự tích, một chút bị khai quật ra sau khi, truyền tới Thần Đan Tông.

Thần Đan Tông chưởng giáo, cuối cùng cũng coi như là lý giải Huy Dạ một chút nhỏ.

Tình huống đó bên dưới, đổi làm chính mình, phỏng chừng cũng sẽ không hoài nghi Vương Bảo ném ra, là giả!

Nhưng.

Liền bởi vì là giả, vì lẽ đó, Thần Đan chưởng giáo cảm giác mình muốn điên.

Viết thư mấy phong phát đến các đại tông môn, muốn giải thích chuyện này, thế nhưng, đa số là một cái ý tứ trả lời.

"Muốn nuốt một mình Tiên pháp, không cửa!"

“Trống không? Làm chúng ta là kẻ ngu si sao?”

“Trống không còn như vậy ra sức chạy, ngươi rất sao có bị bệnh không?”

“Ha ha, ha ha, ha ha...”

Không người tin tưởng!

Chủ yếu chính là Huy Dạ quá liều mạng!

Khiến người ta không thể không tin!

Vừa phải tiếp tục làm khổ bức giải thích, lại muốn cứu giúp bị chư tông bắt đi bản tông thiên kiêu, Thần Đan Tông chưởng giáo cảm giác cuộc đời của chính mình, đúng là thật là thống khổ.

Tê liệt, này chưởng giáo, không cách nào làm...

(

------oOo------

Chương 138: Ma Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rời đi Vương Bảo, đương nhiên cũng sẽ không biết, Thần Đan Tông dĩ nhiên thật sự rơi trong hầm.

Hắn bản ý là chỉ muốn hố một hố Lâm Lang đoàn người, thế nhưng, sai có lỗi, lập tức đem Thần Đan Tông đưa hết cho hãm hại!

Từ Tam Tiên Điện bên trong được đồ vật, Vương Bảo đưa ra hơn nửa, đúng là cũng không để ý, lưu ý vẻn vẹn là mấy cái nhìn qua liền đặc thù đồ vật mà thôi.

Thoáng nghiên cứu một hồi, không hề đoạt được, Vương Bảo cũng là thả xuống.

Cho tới tinh luyện giá trị.

Lại là một hồi huyết kiếm lời.

Đào đi tiêu tốn, Vương Bảo ở Tam Tiên Đạo Tràng, cũng kiếm lời hơn ba vạn tinh luyện giá trị.

Bây giờ Vương Bảo tinh luyện giá trị, đã áp sát mười lăm vạn cửa ải lớn, quả thực không muốn quá này lớp vỏ!

Lại qua gần nửa tháng.

Lúc này.

Vương Bảo đã rời đi Hỗn Loạn Chi Vực.

Nhường Vương Bảo kinh ngạc chính là, này đều qua thật nhiều ngày, thế nhưng tinh luyện giá trị dĩ nhiên lại đột nhiên đến rồi một trận điên (chơi)

trướng, quả thực không hiểu ra sao.

Ngày đó, Vương Bảo tiến lên tốc độ vừa chậm, sau đó ngóng nhìn bốn phía, tìm tới một toà núi hoang, chế tạo ra một cái động phủ sau, đối với mèo yêu nói rằng, “ta cần bế quan, lão Miêu ngươi cho ta hộ pháp!”

Mèo yêu gật gù, “Biết rồi!”

Vương Bảo nhìn mèo yêu sắc mặt, cau mày nói rằng, “ngươi không sao chứ? Từ Tam Tiên Đạo Tràng sau khi ra ngoài ngươi liền tinh thần uể oải uể oải suy sụp, hẳn là tuốt nhiều?”

Mèo yêu lập tức xù lông, “Vô liêm sỉ! Meo gia nhưng là một đêm trăm lần meo, tuốt nhiều cũng không sao, phi phi phi không đúng! Ngươi mới tuốt đây!”

Vương Bảo cười lắc đầu một cái, suy nghĩ một chút, trực tiếp bước vào động phủ, đóng kỹ cửa phòng.

Mà mèo yêu, nhưng là ở động phủ đóng cửa sau khi, ánh mắt lập loè một vệt tối tăm, bò ở trên mặt đất, tự lẩm bẩm, “Xảy ra chuyện gì? Cảm giác thân thể bị đào không... Meo chợp mắt, meo gia sẽ không thật tuốt nhiều chứ? Không thể a!”

...

...

Vương Bảo sở dĩ đột nhiên quyết định bế quan, đương nhiên cũng là có nguyên nhân.

Bởi vì trong cơ thể hắn, cửu đại Khí Hải, đã đạt đến viên mãn cảnh giới.

Cái kia từng đạo từng đạo trong khí hải, chân nguyên bàng bạc khuấy động lăn, đồng thời ở gia tốc áp súc bên trong.

Bước kế tiếp, chính là Trúc cơ!

Mà Vương Bảo lần này Trúc cơ, giống như là một lần tân sinh, cửu đại Khí Hải toàn bộ Trúc cơ, này sẽ sản sinh bao nhiêu Trúc cơ lực? Một khi Trúc cơ thành công, Vương Bảo sức chiến đấu, còn không biết sẽ tiêu thăng đến bao nhiêu lần.

...

...

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo vị trí núi hoang, thỉnh thoảng sẽ có một số võ giả trải qua.

Chỉ có điều theo thời gian trôi đi, đi ngang qua tu sĩ bắt đầu cảm giác được lo lắng, liền phảng phất phía dưới có cái gì nguy cơ lớn lao giống như, như có gai ở sau lưng, thậm chí không dám qua dừng lại lâu.

Ngày đó.

Trong hư không, xuất hiện một đạo thuyền dài.

Có điều này thuyền dài toàn thân Akaguro, càng mang theo một cỗ kinh Thiên Sát khí, xa xa kéo tới, tốc độ không nhanh không chậm.

Thuyền dài bên trên, một Gunshou năm nam nữ lẫn nhau vui cười đùa giỡn, ăn uống linh đình, thập phần khoái hoạt dáng vẻ.

Cũng là ở người đạo trưởng này thuyền, trải qua núi hoang thời gian.

Một đạo kinh thiên động địa nổ vang, từ phía dưới kéo tới, dẫn tới thuyền dài lên thanh niên nam nữ vẻ mặt đại biến.

Dồn dập đi tới biên giới, duỗi đầu nhìn xuống.

Này vừa nhìn, nhất thời sửng sốt.

Liền xem đến phía dưới, Hoang trong núi, một cái để trần nửa người trên nam tử, khoanh chân ngồi trên không trung, sức mạnh kinh khủng quay chung quanh hắn, bốn phía, thiên địa nguyên khí lại như là cuồng bạo bình thường, điên cuồng vọt tới.

Dần dần mà.

Dĩ nhiên hình thành một đạo to lớn thuỷ triều.

Thiên địa nguyên khí lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kéo tới, lại phun trào ra đi vô tận cuồng phong, vòng đi vòng lại, khủng bố cực kỳ.

Dường như nuốt chửng thiên hạ, khí thôn vạn dặm Côn Bằng.

Thanh niên nam nữ cửa hít vào một ngụm khí lạnh.

“Khe nằm, đây là ở tu luyện?”

“Tu luyện đều làm ra động tĩnh lớn như vậy, cái tên này thân phận gì?”

“Đáng sợ! Đáng sợ như vậy nguyên khí phun ra nuốt vào lượng, cái tên này quả thực không phải người!”

“Xuỵt, im lặng, Chu sư thúc đến rồi...”

Đột nhiên.

Một cái trung niên nhân áo đen cau mày, đi tới thuyền dài boong tàu, nhìn quét một chút thanh niên nam nữ,

Lạnh giọng quát, “Đã xảy ra chuyện gì?”

Một cái trong đó thanh niên đi ra, chắp tay cung kính nói, “Chu Bằng sư thúc, phía dưới có người ở tu luyện, động tĩnh có chút lớn!”

Chu Bằng hé mắt, cũng có chút tức giận, tu luyện động tĩnh có chút lớn? Tu

luyện có thể có cái gì động tĩnh?

Nhìn xuống, liếc mắt nhìn.

Chu Bằng trầm mặc.

“Tại sao có thể có như vậy cường độ nguyên khí phun ra nuốt vào lượng? Lại như là thiên địa nguyên khí là nhà hắn như thế, tùy ý đòi lấy?”

Chu Bằng có chút khó có thể tin.

Thân là Thần Phủ, hắn có thể trong thời gian ngắn làm đến nước này, thậm chí muốn xa xa nhiều chi, nhưng như thế tu luyện, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất.

Vù.

Nhưng vào lúc này.

Phía dưới thanh niên, cũng chính là Vương Bảo, trên đỉnh đầu xuất hiện một đạo chất phác hư huyễn sân khấu.

“Trúc cơ đài? Lớn như vậy cái?”

Chu Bằng lại bị sợ hết hồn.

Mà Chu Bằng căn bản không phát hiện, kỳ thực cái kia một đạo Trúc cơ đài, là đang không ngừng chuyển đổi ở trong, chỉ là tốc độ rất nhanh, lại biến mất ở ánh sáng bên trong, vì lẽ đó không người phát hiện.

“Đây là vừa đột phá Trúc cơ!”

Chu Bằng ánh mắt tinh mang bùng lên.

Sau đó chính là không ngừng được tham sắc.

“Như vậy thiên phú yêu nghiệt đệ tử, nếu như có thể thu làm môn hạ, gia

nhập ta Vạn Ma Tông, ha hả, mấy vị Ma tổ, sợ là sẽ phải hạ xuống kinh thiên khen thưởng chứ?”

Càng nghĩ càng kích động.

Càng kích động Chu Bằng liền càng là khát vọng.

Sau đó, hắn liền làm ra quyết định.

...

...

Vương Bảo thở phào một hơi.

Mở mắt ra.

Còn không thấy rõ bốn phía tình hình đây, mèo yêu liền lẻn đến trên bả vai của hắn, uể oải nói rằng, “đem bản miêu thu được linh sủng túi bên trong, meo gia bị nhốt!”

Vương Bảo con ngươi co rụt lại, nhìn mèo yêu, hỏi nói, “đến cùng làm sao?”

Mèo yêu buồn bực giơ giơ móng vuốt, “Không có gì, chính là bị nhốt! Nhanh lên một chút nhỏ đi!”

Vương Bảo bất đắc dĩ, chỉ được đem mèo yêu thu vào linh sủng túi bên trong.

Lắc đầu một cái, Vương Bảo than nhẹ một tiếng, đang chuẩn bị lên đường (chuyển động thân thể), đột nhiên, một đạo thuyền dài từ trên trời giáng xuống.

Chu Bằng từ thuyền dài lên tránh ra, gánh vác bắt tay, sắc mặt hờ hững nhìn Vương Bảo, nói rằng, “tốt gân cốt! Có thể làm ta Chu Bằng đệ tử nhập thất! Tiểu tử, ngươi gặp may mắn, dập đầu bái sư đi!”

Thuyền dài lên, những thanh niên nam nữ nhìn Vương Bảo, đều là ước ao ghen tị, Chu sư thúc nhưng là Thần Phủ cường giả a, này ở Vạn Ma Tông, nhưng là một cái mạnh mẽ chỗ dựa.

Vương Bảo hé mắt.

Nhìn Chu Bằng, trong lòng khẽ nhúc nhích.

Này Chu Bằng trên người sát khí lộ rõ, vừa nhìn chính là oan nghiệt quấn quanh người kẻ ác.

Mà người như thế.

Vương Bảo hiện tại có thể làm lúa mạch như thế thu gặt.

"Ngươi muốn thu ta làm đệ tử? Như vậy không biết, ngươi là cái gì tông môn? Nếu như tông môn quá lạt kê, ta có thể không có hứng thú!" Vương Bảo ánh mắt chớp qua một vệt âm sắc, nói rằng.

Chu Bằng vừa nghe.

Tinh thần nhất thời chấn động.

Sau đó, cười to mà lên, "Vậy ngươi vẫn là mau mau bái sư đi! Lão phu Chu Bằng, xuất thân Vạn Ma Tông, bản tông nhưng là Thiên Dương đại lục hết thảy Ma Tông xếp hạng thứ ba cường đại tông môn!"

"Còn có một tông lúa mạch có thể để cho ta thu gặt?"

Vương Bảo đại hỉ.

Sau đó, quay về Chu Bằng chắp tay, trầm giọng nói, "vãn bối Bạch Vân Phi, đồng ý gia nhập Vạn Ma Tông..."

(

------oOo------

Chương 139: Tâm đen Tra Lý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thuyền dài lên.

Chu Bằng mang theo vẻ hài lòng đi tới khoang thuyền, lần này ra ngoài làm việc hao thần không ít, hắn cần nghỉ ngơi.

Vương Bảo ngay ở trên boong thuyền nghỉ ngơi, thuận tiện lý một lý trong cơ thể sức mạnh cuồng bạo.

Một đám thanh niên nam nữ yên tĩnh không ít, lẫn nhau nghị luận nửa ngày, thân là sư huynh thanh niên Trịnh Tra Lý mặt mỉm cười vẻ tiến lên, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, cười nói, "sư đệ, tại hạ Trịnh Tra Lý..."

Vương Bảo khoanh chân ngồi ở trên boong thuyền, liếc mắt liếc hắn một cái, lạnh lùng nói rằng, "cút!"

Phốc!

Trịnh Tra Lý phía sau thanh niên nam nữ từng cái từng cái toàn văng, trên mặt mang theo giật mình vẻ, nhìn Vương Bảo.

Trịnh sư huynh nhưng là Trúc cơ hậu kỳ võ giả, đối phương như vậy không nể mặt mũi, sư huynh há có thể nhịn? Đây là tìm đường chết a!

Đúng như dự đoán.

Trịnh Tra Lý sắc mặt lạnh lẽo, cười lạnh nói, "được lắm hung hăng càn quấy sư đệ, có điều coi như ngươi hiện tại là Chu sư thúc đệ tử, ở trước mặt ta, ngươi cũng là sư đệ, nên có lễ nghi ngươi cũng không hiểu, thực tại nên cho ngươi một cái giáo huấn!"

Đưa tay vỗ một cái eo nhỏ.

Giương vung tay lên.

Một đạo màu đen quỷ hỏa toả ra âm hàn đến cực điểm sức mạnh, hướng về Vương Bảo đánh tới.

Những thanh niên nam nữ đều lộ ra vẻ thương hại.

Trịnh sư huynh đây là ở lập uy a!

Vừa ra tay chính là Địa cấp võ kỹ Cửu U Liệt Hỏa!

Người sư đệ này tuy rằng thiên phú yêu nghiệt, thế nhưng vừa đột phá Trúc cơ, liền lần này, đoán chừng phải trọng thương.

Trịnh Tra Lý trên mặt mang theo lãnh ngạo vẻ, hắn chính là ở lập uy, chính là muốn cho Vương Bảo biết, cái gì gọi là quy củ, cái gì gọi là...

Đang muốn thời điểm.

Vù!

Vương Bảo con mắt vừa mở.

Trong con ngươi, lập loè rất nhiều dấu ấn, đây là từ Tam Tiên Điện bên trong chiếm được một môn võ kỹ, gọi là trời ấn con ngươi, tổng cộng có chín ấn, Vương Bảo bế quan thời gian tinh luyện đến hoàn mỹ khống chế mức độ, lúc này triển khai ra, hư không trong lúc đó, từng đạo từng đạo lôi đình, hỏa diễm, bông tuyết, không ngừng xuất hiện, dung hợp, cuối cùng hóa thành một đạo to bằng cái thớt dấu ấn, ầm ầm về phía trước!

Có điều trong nháy mắt, liền phá tan kéo tới quỷ hỏa!

Càng là lông không ngừng lại, trực tiếp đánh vào Trịnh Tra Lý trên người!

Trịnh Tra Lý vừa nãy nhìn thấy quỷ hỏa tan vỡ liền một mặt mộng bức, tâm tư đình chỉ, nơi nào phản ứng cùng, nhưng coi như hắn phản ứng lại, cũng

khó nói có thể né tránh!

Ầm một tiếng!

Trịnh Tra Lý miệng mở ra, một đạo thê thảm kêu rên vang lên, thân thể bay ngược ra ngoài, cả người xương cốt ca ca ca vang rền!

Bộp một tiếng, rơi xuống ở trên boong thuyền.

Trịnh Tra Lý trong miệng oa oa thổ huyết, đột nhiên che ngực, một mặt sợ hãi nhìn Vương Bảo, run giọng nói, "ngươi..."

"Chớ chọc ta! Cũng chớ cùng ta kết bạn! Cũng đừng nghĩ ôm ta bắp đùi!"

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Trịnh Tra Lý.

Ánh mắt kia, xem Trịnh Tra Lý đau lòng!

"Bởi vì a, ngươi không xứng..."

Trịnh Tra Lý cả người rung mạnh.

Sau đó.

Khóe miệng tràn ngập nồng nặc cay đắng vẻ.

Không xứng sao?

Xác thực.

Không xứng!

Trịnh Tra Lý yên lặng che ngực đứng lên đến, lọm khọm thân thể, từng bước một hướng đi một bên, hắn không dám quá dùng sức, bởi vì hắn cảm giác ngũ tạng lục phủ của mình hầu như đều lệch vị trí, đây là trọng thương!

Có điều.

Đi tới boong tàu biên giới sau khi ngồi xuống, quay lưng Vương Bảo Trịnh Tra Lý, ánh mắt lập loè ngập trời sự thù hận!

Mã Đức!

Này cuồng bức!

Ngươi hung hăng đúng không!

Ngươi trâu bò đúng không?

Lão tử không xứng đúng không!

Xem trở lại tông môn, lão tử làm sao đánh chết ngươi!

Ở Vạn Ma Tông, muốn đánh chết một người, quả thực không muốn quá đơn giản, thoáng quạt quạt gió, điểm điểm hỏa, liền có thể làm cho một cái đệ tử vạn kiếp bất phục!

Chu Bằng chỉ là Thần Phủ!

Vạn Ma Tông so với Chu Bằng mạnh mẽ, địa vị so với Chu Bằng cao chân truyền sư huynh, đều có đến mấy chục cái!

Xem đến thời điểm, ngươi rất sao còn có thể hay không thể như thế cuồng!

Vương Bảo lại bắt đầu lại từ đầu tu luyện.

Mà cái khác thanh niên nam nữ, đã là câm như hến, vui cười đùa giỡn, cũng sẽ không tiếp tục dám, yên lặng trốn qua một bên, bọn họ có tự mình biết mình, liền Trịnh Tra Lý sư huynh, cũng không xứng cùng Vương Bảo tiếp lời, bọn họ, sao dám?

...

...

Khoang thuyền nơi sâu xa.

Chu Bằng thu hồi giơ lên tầm mắt, trên boong thuyền tất cả, hắn đều tựa hồ thu vào trong mắt.

Khóe miệng lộ ra một vệt thỏa mãn ý cười, Chu Bằng tự nhủ, "Thực lực mạnh mẽ, thiên phú xuất chúng, vừa đột phá Trúc cơ, liền có thể trọng thương Trúc cơ hậu kỳ Trịnh Tra Lý, thực sự là khó có thể tin!"

"Nhất đáng quý chính là lòng dạ độc ác, quyết đoán mãnh liệt, quả thật ta Ma Tông phong độ, đây là một cái trời sinh ma tu hạt giống a!"

"Nếu là bị tông môn biết, lão tử thu rồi loại này Ma tử làm đệ tử, còn không được ước ao chết? Tông môn tiền bối, còn không được cho lão tử trời lớn ban thưởng? Ha ha, ha ha ha..."

Nghĩ tới chỗ đắc ý.

Chu Bằng liền nở nụ cười, sau đó, có loại không ngừng được xu thế, cất tiếng cười to.

...

...

Chu Bằng nói Vạn Ma Tông ở Ma Tông xếp hạng thứ ba, ngược lại cũng không phải nói lời nói dối.

Chỉ là Ma Tông ở Thiên Dương đại lục kỳ thực trải qua rất lo lắng, bởi vì Thiên Dương đại lục chính là chính đạo trường tồn, Ma Tông chỉ là ở kẽ hở bên trong sinh tồn mà thôi, nếu như không phải các đại Chúa tể tông môn lẫn nhau tính toán, cũng không thể đồng lòng hợp lực, phỏng chừng Ma Tông sớm đã bị diệt sạch.

Đương nhiên.

Trong này cũng có Hoàng Tuyền Tông duyên cớ, Hoàng Tuyền Tông thế lực, trải rộng Thiên Dương đại lục, chính là cao cấp nhất đại tông, bởi vì cũng tà cũng chính, vì lẽ đó, bị Ma Tông thông lực lôi kéo, tuy rằng vẫn chưa triệt để ngã về Ma Tông, cũng thái độ ám muội, gây nên Chính đạo kiêng kỵ.

Vạn Ma Tông vị trí hẻo lánh.

Nhưng đệ tử không ít.

Nguyên nhân lớn nhất, vẫn là Ma Tông công pháp, từ trước đến giờ tiến cảnh nhanh chóng, tuy gốc gác không đủ, có thể ngưỡng cửa thấp, tu luyện lên vừa nhanh, vì lẽ đó, dù cho gốc gác không đủ, cũng bị rất nhiều võ giả đổ xô tới.

Thuyền dài ở Vạn Ma Tông không rơi trên bình đài hạ xuống.

Chu Bằng rồi mới từ khoang thuyền đi ra, nhìn Vương Bảo một chút, đi tới Vương Bảo bên người cười nhạt nói, "ngươi trước tiên theo Như Phong đi Khách Phong ở lại, chờ sư phụ xử lý xong sự tình, lại cho ngươi yêu cầu một cái thượng thừa động phủ cư trú!"

Vương Bảo cười chắp chắp tay, nói rằng, "nghe sư tôn!"

"Ừm!"

Chu Bằng thỏa mãn cười gật gù, sau đó, dặn dò trên boong thuyền một cái gọi Vương Như Phong đệ tử mang Vương Bảo đi, chính mình nhưng là các loại tất cả mọi người sau khi xuống tới, thu rồi thuyền dài, thản nhiên mà đi.

Trịnh Tra Lý cho Vương Như Phong một cái ánh mắt, Vương Như Phong hít một hơi, hơi cúi đầu, tiến lên quay về Vương Bảo chắp tay nói, "sư... Sư huynh, ta dẫn ngươi đi Khách Phong nghỉ ngơi!"

"Dẫn đường!"

Vương Bảo sắc mặt lạnh lẽo, phun ra hai chữ sau liền chắp tay ở phía sau.

Hắn muốn chính là cao lãnh.

Bởi vì sau đó giết lên người đến, mới sẽ không đột ngột.

Nhìn Vương Bảo cùng Vương Như Phong đi xa.

Trịnh Tra Lý vẻ mặt âm trầm, từ từ dữ tợn lên, nắm nắm đấm, nhìn chằm chằm Vương Bảo bóng lưng, trong lòng hừ lạnh nói, "Mã Đức, sau đó lão tử liền sẽ cho ngươi biết, đắc tội ta tâm đen Tra Lý, là chuyện ngu xuẩn dường nào..."

Còn lại thanh niên nam nữ trầm mặc không nói.

Tâm đen Tra Lý, đây là Ma Tông một ít đệ tử, cho Trịnh Tra Lý lên biệt hiệu.

Thế nhưng Trịnh Tra Lý, nhưng không cho là nhục, ngược lấy làm vinh hạnh!

Tâm đen làm sao?

Tâm đen mới tàn nhẫn a!

Càng tàn nhẫn, mới có thể ở Ma Tông bên trong hạo nhiên trường tồn, người lương thiện? Ở Ma Tông căn bản không sống hơn ba ngày...

(

------oOo------

Chương 140: Đang luyện kiếm, đừng tới gần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khách Phong.

Mấy tòa tinh sảo phòng xá, chằng chịt có thứ tự tọa lạc ở nơi đó.

“Bạch sư huynh, ngài liền ở đây viện nghỉ ngơi chính là!” Vương Như Phong chỉ chỉ trong đó một gian phòng xá cười nói.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc gật gù, đẩy cửa ra đi vào.

Vương Như Vân chờ đến Vương Bảo tiến vào, cửa lớn đóng chặt, nụ cười trên mặt liền biến mất không thấy hình bóng, hơi hạ thấp thân thể cũng ưỡn thẳng lên.

Cười lạnh liếc mắt nhìn phòng xá, Vương Như Phong gánh vác bắt tay, hướng về Trịnh Tra Lý động phủ bước đi.

Nhìn thấy Trịnh Tra Lý, Vương Như Phong cung kính nói, “Sư huynh, tên kia hiện tại ở tại Khách Phong số mười viện!”

Trịnh Tra Lý lúc này liền đứng chính mình động phủ trước cửa, nghe vậy âm hiểm cười nói, “sư đệ, ngươi làm rất tốt, yên tâm đi, sư huynh sẽ cố gắng cảm tạ ngươi!”

Vương Như Phong cười lấy lòng nói, “sư huynh thực sự là nói giỡn, trước đây liền nhận được sư huynh chăm sóc, này đều là sư đệ phải làm!”

“Ừm!”

Trịnh Tra Lý thoả mãn cực kỳ.

Vỗ vỗ Vương Như Phong vai, sau đó, đạp không mà đi.

Nhanh như chớp.

Trịnh Tra Lý đi tới một toà cẩm tú ngọn núi, ngọn núi này bên trên, cây rừng xanh um tươi tốt, có núi suối từ đỉnh chóp chảy xuống, còn có cầu hình vòm chòi nghỉ mát.

Hít sâu một hơi.

Trịnh Tra Lý hạ xuống, đột nhiên đột nhiên giật chính mình một cái tát.

Gò má nhanh chóng sưng lên.

Nhưng Trịnh Tra Lý nhưng là không hề hay biết, chỉ là trong ánh mắt vẻ tàn nhẫn, càng ngày càng ác liệt, cung kính tiến lên, gõ gõ động phủ cửa lớn.

Đùng đùng đùng.

Nửa ngày.

Cọt kẹt một tiếng.

Động phủ mở ra, bên trong đi ra một người trung niên, quét Trịnh Tra Lý một chút, cười nhạt nói, “là ngươi a!”

Trịnh Tra Lý kính nể cúi đầu chắp tay nói, “Lưu thúc, ta tìm đến Hoắc sư huynh!”

“Vào đi!” Người trung niên nhìn Trịnh Tra Lý gò má, con ngươi chớp qua một vệt vẻ kinh dị, sau đó liền để ra con đường, “Thiếu chủ vừa vặn rảnh rỗi!”

“Đa tạ Lưu thúc!” Trịnh Tra Lý thành khẩn hơi khom lưng.

Đi vào động phủ.

Trịnh Tra Lý vẻ mặt, càng ngày càng kính nể.

Đây là xuất phát từ nội tâm.

Bởi vì hắn muốn gặp, là lão đại của chính mình, hoặc là nói, là hắn chỗ dựa, là chủ nhân của hắn, ở Ma Tông, nếu như không có một cái cứng rắn chỗ dựa, như vậy, không nói nửa bước khó đi, cũng là thập phần khổ sở.

Trịnh Tra Lý chỗ dựa, chính là Vạn Ma Tông thứ mười chân truyền Hoắc Vân!

Vạn Ma Tông có ba mươi sáu chân truyền!

Thập đại Ma tử.

Tam đại đạo tử.

Duy nhất bí truyền!

Những thứ này đều là đệ tử, mà không phải trưởng lão, nhưng thí dụ như Ma tử, đường, bí truyền, ở địa vị lên, so với có chút dài lão đều cao hơn nhiều.

Bởi vì những người này, đều đang vì Ma Tông chưởng giáo mà nỗ lực, bọn họ tu vi cao tuyệt, cao nhất có thể đạt đến hỏi, đến cuối cùng tranh cướp chưởng giáo đại vị thời điểm, người thất bại, hoặc là chết, hoặc là tự động trở thành trưởng lão.

Những người này ở Ma Tông quyền hành cực cao.

Hoắc Vân chính là đệ tử chân truyền.

Ba mươi sáu chân truyền, ghi tên thứ mười, đang cố gắng hướng về Ma tử thân phận khởi xướng xung kích.

Tính cách tàn nhẫn cực kỳ, giết lên người đến càng hiện ra điên cuồng, ở Vạn Ma Tông trong các đệ tử, thập phần nổi danh.

Tiến vào bên trong phủ.

Trịnh Tra Lý nhìn thấy một cái thanh niên mặc áo đen, này chính là Hoắc Vân, lúc này Hoắc Vân chính đang ném đồ ăn nuôi cá, nội phủ biên giới bên trong, có một vũng thanh đàm, bên trong nuôi mấy cái cá chép!

"Sư đệ Trịnh Tra Lý, bái kiến Hoắc sư huynh!" Trịnh Tra Lý quỳ một chân trên đất, không để ý chút nào chính mình trinh tiết.

"Đứng dậy đi!"

Hoắc Vân vứt xong một viên cuối cùng thức ăn cá, gánh vác bắt tay xoay người, mặt mỉm cười, nhìn Trịnh Tra Lý, "Trở về? Tất cả thuận lợi đi!"

Trịnh Tra Lý đứng lên đến, cảm kích nói nói, "Đa tạ sư huynh quan tâm! Tất cả mạnh khỏe!"

Dứt lời.

Trịnh Tra Lý duỗi xoay tay một cái, lấy ra một khối màu đỏ rực tinh thạch, cung kính đưa tới, "Sư huynh, đây là sư đệ chuyến này ngẫu nhiên đụng tới hỏa linh tinh, trong lòng biết sư huynh tu luyện chính là Hỏa Thần quyết, khả năng hữu dụng, vì lẽ đó liền mua lại!"

Hoắc Vân tiếp nhận tinh thạch, tùy ý thu hồi đến, nụ cười nồng nặc mấy phần, nói rằng, "ân, hữu tâm! Ngồi đi!"

Nói chuyện, Hoắc Vân ngồi vào chính mình trên ghế nằm.

"Sư đệ đứng là được!"

Trịnh Tra Lý nào dám ngồi, hắn nhưng là biết, trước đây có cái khá đến Hoắc Vân coi trọng sư huynh, cũng là bởi vì không biết lễ nghi, không hiểu Hoắc Vân giả khách khí, trực tiếp bị Hoắc Vân lấy có lẽ có tội danh một chưởng vỗ chết.

Chết không muốn quá thê thảm.

“Ngươi mặt, ai đánh?” Hoắc Vân đột nhiên hỏi.

Trịnh Tra Lý nghĩ thầm, giời ạ ngươi rốt cục hỏi, trên mặt lại lộ ra vẻ lúng túng, cười khổ nói, “sư huynh, ta không có chuyện gì!”

Hoắc Vân không tỏ rõ ý kiến nói rằng, “ngươi là ta người, ngươi bị đánh, chính là ở đánh ta Hoắc Vân mặt, nói, là ai?”

Trịnh Tra Lý lo sợ tát mét mặt mày cúi đầu nói rằng, “sư huynh, sư đệ cho ngài mất mặt! Là... Là Chu Bằng sư thúc ở bên ngoài mới thu một cái đệ tử, thiên phú cực kỳ lợi hại, chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ, liền một chiêu đem ta đánh thành trọng thương, sư huynh, chuyện này, ta tự mình xử lý là được...”

Hoắc Vân nghe được Trúc Cơ sơ kỳ, con ngươi tinh mang lóe lên, trầm giọng nửa ngày, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, “ngươi nếu có thể tự mình xử lý, thì sẽ không tới chỗ của ta...”

“Sư đệ kinh hoảng!” Trịnh Tra Lý vẻ mặt cay đắng lại quỳ xuống.

Hoắc Vân hé mắt.

Đối với này Trịnh Tra Lý, hắn vẫn là cực kỳ thoả mãn, rất hiểu chuyện, cũng rất ngoan ngoãn.

Nếu không giúp hắn đem này khẩu khí ra, sợ là sẽ phải lòng sinh oán khe hở!

Chỉ là chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ, không tính là gì.

Hơn nữa.

Xem tình huống này, đối phương thiên phú, rất mạnh a!

Loại này nhân tài mới xuất hiện, có thể bóp chết, liền tuyệt không nên nhẹ tay!

Vì lẽ đó.

Hoắc Vân vỗ tay một cái.

Người trung niên đi vào, cung kính nói nói, “thiếu chủ!”

Hoắc Vân nhạt âm thanh nói, “giúp Tra Lý đi xử lý một cái đệ tử, ân, đánh cho tàn phế là có thể, dù sao, Chu sư thúc mặt mũi, vẫn phải là cho mà!”

Người trung niên vẻ mặt không đổi, chỉ là gật gật đầu.

Trịnh Tra Lý mừng như điên cực kỳ, cảm động đến rơi nước mắt đồng hồ đồng hồ trung tâm, sau đó mới khom người lui bước.

...

...

Khách Phong số mười viện.

Trung niên Lưu Tam hờ hững nhìn kỹ phòng xá, nhìn Trịnh Tra Lý hỏi nói, “hắn ngay ở này?”

“Không sai! Chính là chỗ này!” Trịnh Tra Lý kích động gật gù.

Hắn đã nghĩ đến.

Sau đó Lưu Tam đem cái kia họ Bạch đánh cho tàn phế sau khi.

Chính mình liền giẫm họ Bạch đầu, mạnh mẽ ép, sau đó hỏi hắn, “Ngươi này cuồng bức, hiện tại đến cùng là ai không phối?”

Ha ha ha, ha ha!

Cảm giác kia, phỏng chừng không muốn quá thoải mái!

Lưu Tam nhạt âm thanh nói, “gọi người đi!”

Trịnh Tra Lý hít sâu một hơi, đột nhiên vỗ vỗ số mười viện cửa lớn, lớn tiếng quát, “Bạch Vân Phi, ngươi lăn ra đây cho ta!”

Nửa ngày.

Nhìn vẫn không nhúc nhích cửa lớn, Trịnh Tra Lý có chút khó khăn nhìn về phía Lưu Tam.

Lưu Tam cười lạnh nói, “quả nhiên là cuồng ngạo đồ! Ngươi tránh ra!”

Trịnh Tra Lý nghe lời đi qua một bên.

Mà Lưu Tam, nhưng là tiến lên vài bước, hừ lạnh một tiếng, bàn tay ầm ầm đánh ra, số mười viện cửa lớn phát sinh một đạo răng rắc răng rắc âm thanh, đột nhiên vỡ tan nổ tung, sau đó, Lưu Tam liền cất bước đi vào.

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này.

Một đạo bá đạo cực kỳ óng ánh ánh kiếm, như lưu tinh bôn tập, từ trong viện chớp giật kéo tới!

Ầm một tiếng, ở giữa Lưu Tam ngực.

Lưu Tam căn bản không tránh kịp, thịch thịch thịch rút lui mười mấy bước, cúi đầu, ngơ ngác nhìn ngực hang lớn, mờ mịt cực kỳ, trước mắt từ từ rơi vào màu đen yên lặng.

Sau đó.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc từ phòng xá bên trong đi ra, trong tay nhấc theo một thanh kiếm, nhìn một chút bên ngoài Lưu Tam thi thể, sau đó liền từ trên mặt đất nhặt lên một khối tấm ván gỗ.

Kiếm ở phía trên phủi đi một hồi.

Vương Bảo trực tiếp đem tấm ván gỗ vỗ vào một bên trên tường, xoay người liền trở về.

Trịnh Tra Lý cả người run rẩy, càng là cực kỳ mộng bức, cực kỳ kinh hoảng, ánh mắt ở trên tấm ván gỗ quét một vòng.

Trịnh Tra Lý gò má nhanh chóng co giật lên.

Cái kia trên tấm ván gỗ viết chính là: Đang luyện kiếm, đừng tới gần, để tránh khỏi ngộ thương (khuôn mặt tươi cười)...

(

------oOo------

Chương 141: Này không phải đùa giỡn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoắc Vân vòng chéo tay.

Ánh mắt thâm trầm nhìn trên tấm ván gỗ câu nói kia.

Hoắc Vân nổi giận!

Sát ý phun trào!

Nhường hắn tức giận như thế, không phải Vương Bảo giết Lưu Tam, mà là hắn từ trên tấm ván gỗ cái kia khuôn mặt tươi cười lên, nhìn thấy Vương Bảo miệt thị.

Liền phảng phất một cái trào phúng bàn tay to, quay về hắn mặt ở đùng đùng đùng cuồng quất!

Người, giết liền giết.

Ngươi tại sao muốn lưu một cái tấm ván gỗ lưu câu nói!

Lưu câu nói cũng là thôi.

Ngươi tại sao muốn lưu cái khuôn mặt tươi cười?

Đây là xem thường ta người?

Đây là xem thường ta Hoắc Vân?

Vẫn là nói ở trong mắt ngươi, ta Hoắc Vân người, ta Hoắc Vân, đều chỉ là một chuyện cười?

Cuồng bạo sát ý, che ngợp bầu trời phun trào mà ra, Hoắc Vân cả người như là một đám lửa hừng hực, quanh thân từ từ tràn ngập ra hơi thở nóng bỏng.

Đứng ở một bên Trịnh Tra Lý cả người run rẩy, trong mắt đầy rẫy vô tận hối hận, hắn là thật hối hận rồi!

Sớm biết Vương Bảo như vậy trâu bò!

Liền Trúc cơ đại viên mãn Lưu Tam, đều có thể một kiếm chém giết.

Hắn liền sẽ không đi tìm Hoắc Vân, thay cái cái khác càng trâu bò chân truyền sư huynh, cũng chính là!

Hiện tại ngược lại tốt.

Bởi vì hắn, bởi vì báo thù cho hắn, Lưu Tam chết rồi, Hoắc Vân nổi giận, một khi Hoắc Vân xử lý xong họ Bạch, kết cục của chính mình, phỏng chừng cũng chẳng tốt đẹp gì.

Nhấc vung tay lên!

Một đạo liệt diễm Đằng Long mà ra, rơi vào tấm ván gỗ bên trên, tấm ván gỗ trong nháy mắt, bị thiêu đốt thành tro bụi.

“Sư đệ bình tĩnh đừng nóng!”

Hoắc Vân bên người, đứng một cái trung niên áo đen, người này là Vạn Ma Tông Chấp Pháp Điện trưởng lão.

“Ta cần một câu trả lời!” Hoắc Vân vẻ mặt âm lãnh, khí tức thu lại.

“Yên tâm!”

Trung niên áo đen gật gù, cười nhạt nói, “người này ở khu an toàn giết người, đã xúc phạm môn quy, coi như là đệ tử chân truyền, cũng muốn đi Chấp Pháp Điện bị tra tấn!”

“Ta muốn hắn chết!” Hoắc Vân nhạt tiếng nói.

Trung niên áo đen trù trừ một chút, liền đáp ứng nói, “ta tận lực!”

Hừ nhẹ một tiếng.

Hoắc Vân đạp bước, đi vào Vương Bảo phòng xá.

Người mặc áo đen vừa nhìn, vội vã đi theo.

Hai người tiến vào sân.

Liền nhìn thấy Vương Bảo chính ở trong viện luyện kiếm.

Đồng thời vừa rơi xuống, động tác thản nhiên, vẻ mặt thích ý, xem Hoắc Vân, là vô danh hỏa lên.

Hơn nữa nhìn đến hai người đi vào, Vương Bảo không để ý tí nào, loại này coi thường thái độ, càng là kích thích Hoắc Vân lửa giận khó tiêu, quay đầu nhìn về phía trung niên áo đen, gằn giọng nói, “còn chưa động thủ? Ngươi không đến, ta giúp ngươi!”

Trung niên áo đen ho nhẹ một tiếng, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, “vừa nãy đúng hay không ngươi giết Lưu Tam? Nghe nói ngươi là mới lên cấp đệ tử, vậy ngươi có thể hay không biết, nơi này là khu an toàn, không phải giết chóc khu, khu an toàn giết người, nhưng là trọng tội, mời ngươi đi theo ta một chuyến đi!”

Kiếm, còn ở động.

Vương Bảo, cũng đang trầm mặc.

Vẫn cứ không nhìn.

Hoắc Vân cười lạnh lên, trung niên áo đen cũng là bị làm tức giận, Mã Đức, Hoắc Vân là thứ mười chân truyền, không nể mặt mũi cũng là thôi, ngươi

mẹ nó là cái thá gì?

“Hừ!”

Mũi hanh.

Trung niên áo đen lớn tiếng quát, “Uy, nói ngươi đây, ngươi lỗ tai điếc?”

Bá.

Kiếm quăng.

Vương Bảo chuyển qua ánh mắt, nhìn về phía trung niên áo đen, cười nhạt nói, “ta đó là ngộ thương! Ngộ thương có hiểu hay không? Chính là nói không để ý, hắn sẽ chết! Ta luyện ta kiếm, hắn bị kiếm khí của ta gây thương tích, trách ta lạc?”

“Lại nói, hắn đá xấu ta cửa, ta còn không tìm hắn tính sổ đây!”

Trung niên áo đen ánh mắt âm trầm, “Ngược lại, ngươi giết người! Này chính là trọng tội! Nhanh đi theo ta đi, đi Chấp Pháp Điện tìm Thủ tịch trưởng lão, tất cả tự có lão nhân gia người nhận định!”

“Ta đến luyện kiếm!”

Vương Bảo kiếm lại động, như thế thản nhiên, “Cho tới ngươi cái kia Thủ tịch trưởng lão...”

“Trước hết để cho hắn chờ đợi đi!”

Trung niên áo đen một mặt mộng bức!

Khe nằm!

Cái tên này thật hổ bức a!

Chẳng trách dám một kiếm giết Hoắc Vân người!

Hắn liền Thủ tịch trưởng lão, đều không để vào mắt, còn sẽ quan tâm chỉ là một cái Hoắc Vân sao?

“Ha ha ha! Được!”

Hoắc Vân đột nhiên cất tiếng cười to,

Sau đó, ánh mắt ác liệt nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, “sư huynh, người này sỉ nhục thủ tịch, ngươi cũng nghe được, chính mồm thừa nhận giết Lưu Tam, ngươi cũng nghe được! Vậy ta hiện đang ra tay phế bỏ hắn, không tật xấu chứ?”

Trung niên áo đen trầm mặc, này xem như là ngầm thừa nhận!

Hoắc Vân uy nghiêm đáng sợ cười.

Trong nháy mắt, một đạo hào quang màu đỏ rực, từ trong cơ thể hắn trốn ra, thoáng qua công phu, liền hình thành một cây đuốc kiếm lớn màu đỏ, lớn lên theo gió, quay về Vương Bảo đầu, liền cuồng bổ xuống.

Thế này sao lại là muốn phế Vương Bảo.

Đây là nghĩ một kiếm giết Vương Bảo.

Trung niên áo đen đương nhiên cũng nhìn ra rồi, chỉ có điều, hắn trầm mặc như trước, Vương Bảo ngông cuồng, cũng làm tức giận hắn.

Nhưng mà.

Ngay ở cự kiếm, ầm ầm hạ xuống thời điểm.

Liền nhìn thấy Vương Bảo kiếm trong tay, đột nhiên kiếm nhanh chóng xoay tròn lên, sau đó từng đạo từng đạo ánh kiếm, như thiên ngoại chi kiếm, điên cuồng lấp loé, quét ngang hư không, bay vút qua!

Chỗ đi qua, hồng quang dập tắt, cự kiếm tan vỡ, ở Hoắc Vân khó có thể tin trong ánh mắt, ánh kiếm tập kích mà đến, mãnh liệt tử vong nguy cơ, ép thẳng tới trong lòng!

Hoắc Vân kinh hô một tiếng, trên người sức mạnh bạo phát, đáng tiếc, ánh kiếm đảo qua, hắn tất cả phòng ngự, toàn bộ tan vỡ!

Đùng!

Ngửa đầu ngã chổng vó!

Hoắc Vân con mắt trợn tròn lên, khí tức hoàn toàn không có, chết không nhắm mắt a!

Trước khi chết, hắn đều không thể tin tưởng, chính mình đường đường thứ mười chân truyền, ở Vạn Ma Tông, đều rất hổ nhân vật, dĩ nhiên chết đơn giản như vậy.

“Ai, lại thêm một cái dưới kiếm vong hồn! Không phải nói sao, ta đang luyện kiếm, sẽ sai lầm thương, vì sao phải tới gần!” Vương Bảo khá là cảm khái lắc đầu một cái.

Rầm!

Trung niên áo đen nuốt ngụm nước bọt!

Mới vừa muốn nói chuyện.

Vương Bảo thình lình lại bắt đầu động, ánh kiếm lóe lên, sợ đến trung niên áo đen liên tiếp lui về phía sau, chờ đến phát hiện Vương Bảo không có nhắm vào chính mình, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, liền câu lời hung ác cũng không dám nói, xoay người liền chạy.

Tu vi của hắn, còn không bằng Hoắc Vân đây!

Đi tới cửa.

Trung niên áo đen trên mặt, liền tuôn ra sát cơ ngập trời, một bước bước ra, trung niên áo đen dài thở phào một hơi, thầm nghĩ ngươi hàng này xong đời, ở khu an toàn giết thứ mười chân truyền Hoắc Vân, đây là trời lớn tội chết!

Chỉ là.

Ý niệm này vừa chớp qua.

Trung niên áo đen liền cảm thấy phía sau, truyền đến thấy lạnh cả người, không chờ hắn phản ứng lại, một luồng ánh kiếm, liền rõ ràng qua hắn ngực, bay về phương xa.

Trung niên áo đen tỉnh tỉnh, lạch cạch một tiếng, bò ở trên mặt đất.

Bên ngoài.

Trịnh Tra Lý sắc mặt trắng bệch, mật đều sắp bị dọa đến phun ra, tê cả da đầu, hai chân đánh run cầm cập, hơi động cũng không dám động.

Sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo đi ra, có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, khom lưng lại nhặt lên một khối tấm ván gỗ, phủi đi một hồi, vỗ tới trên tường, xoay người lại.

Trịnh Tra Lý nhìn chăm chú nhìn lại.

Dâng thư: Đang luyện kiếm, đừng tới gần, để tránh khỏi ngộ thương, này không phải đùa giỡn (khuôn mặt tươi cười) (đã ngộ sát ba người)...

Trời ạ!

Trịnh Tra Lý đặt mông ngồi vào trên đất.

Đầu óc mê muội, sợ vỡ mật nứt!

Hoắc Vân sư huynh, cũng chết?

Hơn nữa chết cái này Chấp Pháp Điện trưởng lão!

Má ơi!

Lần này toàn xong, bởi vì lão tử mới là kẻ cầm đầu a...

(

------oOo------

Chương 142: Mắng ta người đều phải chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên tục lăn lộn.

Mồ hôi ướt đẫm quần áo.

Trịnh Tra Lý cực kỳ chật vật vọt vào Chấp Pháp Điện.

Lúc này Chấp Pháp Điện bên trong, đúng là có không ít đệ tử, nhìn thấy Trịnh Tra Lý dáng vẻ, dồn dập lấy làm kinh hãi.

Tâm đen Tra Lý, cũng không phải là chỉ là hư danh, ở bên trong tông cũng là khá cụ danh vọng, hay bởi vì Hoắc Vân duyên cớ, vì lẽ đó Trịnh Tra Lý tháng ngày trải qua kỳ thực rất tốt.

"Yêu, Trịnh huynh, đây là làm sao?" Chấp Pháp Điện một người thanh niên cười nói.

Trịnh Tra Lý sắc mặt trắng bệch, gấp giọng nói, "ta muốn gặp Chấp Pháp Điện thủ tịch Ngô trưởng lão!"

Cái kia nói chuyện Chấp Pháp Điện đệ tử trực tiếp liền ha ha tách.

Thấy thủ tịch?

Rất sao lão tử còn muốn thấy đây!

Cái gì là Thủ tịch trưởng lão? Chấp chưởng một điện, là ngoại trừ điện chủ ở ngoài Chấp Pháp Điện quyền hành cao nhất kẻ bề trên.

Đương nhiên không phải muốn gặp liền thấy rõ.

Trịnh Tra Lý vừa nhìn đệ tử kia vẻ mặt, nhất thời liền tỉnh ngộ lại, hít sâu một hơi, trầm giọng nói rằng, “ngươi tốt nhất hiện tại liền đi thông báo, bởi vì hiện tại đã chết rồi một cái Chấp Pháp Điện trưởng lão cùng với... Hoắc Vân chân truyền sư huynh!!”

Vừa nói.

Trịnh Tra Lý càng là đau lòng.

Mà tiếng nói của hắn rơi xuống đất.

Toàn bộ Chấp Pháp Điện đều trở nên yên lặng như tờ.

Chấp Pháp Điện trưởng lão, chết rồi?

Hoắc Vân chân truyền, cũng chết?

Khe nằm!

Ngươi rất sao đây là đang nói đùa chứ?

Hoắc Vân chết rồi, còn có thể giải thích, ở giết người khu vực, Ma tử chết rồi đều bình thường, nhưng Chấp Pháp Điện trưởng lão cũng chết?

Chấp Pháp Điện nhưng là khắp nơi đều là khu an toàn!

Ai dám giết Chấp Pháp Điện người?

“Không thời gian giải thích, còn không mau mau đi thông báo?” Trịnh Tra Lý lớn tiếng hét lớn.

Một đám Chấp Pháp Điện đệ tử nhất thời hoảng loạn cả lên, cái kia nói chuyện cái kia, địa vị cao nhất, cắn răng, quay đầu vội vội vàng vàng mà đi.

Nửa ngày.

Trịnh Tra Lý nhìn thấy Chấp Pháp Điện thủ tịch Ngô Quang Minh!

Ngô Quang Minh có thể lên làm Vạn Ma Tông Chấp Pháp Điện Thủ tịch trưởng lão vị trí, dựa vào không phải tu vi, dựa vào chính là hắn tàn nhẫn cùng vô tình.

Dù cho đã có tuổi, một mặt già nua, thế nhưng con mắt tựa hồ cũng mang theo huyết quang, đây là từ thây chất thành núi, máu chảy thành sông bên trong đi ra ngập trời Sát thần.

Nghe xong Trịnh Tra Lý.

Ngô Quang Minh trong mắt lộ ra sát cơ nồng nặc, đột nhiên nắm chặt nắm đấm, cười lạnh nói, "được lắm cuồng đồ! Được lắm ma tu! Chu Bằng đúng là số may! Người này thiên phú mạnh mẽ, nếu là bị chưởng giáo nhóm biết trước, lão tử Chấp Pháp Điện trưởng lão, vậy thì chết vô ích, nhưng đáng tiếc a, chưởng giáo còn không biết!"

"Người đến! Phái người đem Chấp pháp trưởng lão một đoàn tìm đến!"

Ngô Quang Minh một tiếng quát lớn.

Rất nhanh sẽ có người theo tiếng mà đi.

Cũng không lâu lắm, Chấp pháp trưởng lão một đoàn bước nhanh ra Chấp Pháp Điện, từng luồng từng luồng ngập trời sát khí, từ trên người bọn họ phun trào mà ra, lông không biến mất.

Chấp pháp trưởng lão một đoàn tổng cộng sáu người, mỗi cái đều là Thần Phủ hậu kỳ cường giả.

Trịnh Tra Lý sợ mất mật phía trước dẫn đường, phía sau phun trào sát cơ, kích thích hắn cả người run rẩy, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, tê cả da đầu, khủng hoảng cực kỳ.

Đi tới Khách Phong số mười viện.

Trịnh Tra Lý chỉ vào cửa lớn, run giọng nói rằng, "trưởng lão, tên kia, liền

ở nơi này!”

Đầu lĩnh một đoàn đoàn trưởng Trương Chấn mặt không hề cảm xúc gật gù, sau đó, không chút do dự nghi, hung hãn ra tay, vung tay lên, một vệt kim quang cự long bay lượn hư không, giống như vào biển bình thường đâm vào phòng xá.

Rầm rầm rầm!

Bên trong nổ vang không ngừng!

Có điều.

Sau nửa ngày, nhìn từ từ yên tĩnh phòng xá, Trương Chấn hơi nhướng mày, nhạt âm thanh nói, “người không ở!”

Trịnh Tra Lý hút một hơi khí lạnh, liền bận bịu nói rằng, “ta vậy thì phái người đi tìm!”

“Không cần!”

Trương Chấn cười lạnh một tiếng, trực tiếp lấy ra một tấm lệnh bài, phát sinh một đạo tin tức.

...

...

Vương Bảo ở Vạn Ma Tông một cái trên sơn đạo đi dạo.

Hắn đi thản nhiên, đi thẳng tắp.

Ven đường không có ai, Vương Bảo liền bắt đầu tìm.

Hắn đến Vạn Ma Tông.

Chính là đến kiếm chuyện.

Cái gì chân truyền, cái gì Ma tử, cái gì Chấp Pháp Điện Thủ tịch trưởng lão, ở hắn bây giờ xem ra, đều là gà đất chó sành mà thôi a!

Tu vi không đủ,

Chính hắn liền có thể hận.

Tu vi cao thâm, kiếm gỗ cũng có thể xử lí (nấu ăn).

Vì lẽ đó.

Vương Bảo hồn nhiên không sợ, vẫn như cũ không sợ.

Chính là muốn kiếm chuyện.

Dần dần, Vương Bảo đi tới một cái tiểu quảng trường.

Nơi này có rất nhiều đệ tử, ở lẫn nhau đối luyện, lẫn nhau trong lúc đó ra tay, hầu như là không chút lưu tình, một cái sơ sẩy, tuy rằng không đến nỗi tức chết, nhưng phỏng chừng cũng đến trọng thương.

Vương Bảo khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt, mau tới trước.

Đi ngang qua hai cái đệ tử.

Vương Bảo đột nhiên ngừng chân, sau đó, ánh mắt lệ mang lóe lên, kiếm trong tay ánh sáng (chỉ) lóe lên, cái kia chính đang giao chiến hai cái đệ tử, nhất thời giật mình, không chờ bọn họ phản ứng lại, từng luồng từng luồng sức mạnh bàng bạc tập kích mà đến, kêu rên một tiếng, liền hạ bay ra ngoài.

Tình cảnh này ở phụ cận đệ tử trong lòng, tạo thành rất lớn chấn động.

Dồn dập dừng tay, cau mày nhìn Vương Bảo.

Cái kia hạ bay ra ngoài hai cái đệ tử chỉ là bị thương, lúc này bò lên, quay

về Vương Bảo trợn mắt nhìn, một cái trong đó lớn mắng nói, “hỗn đản, ngươi làm gì?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “các ngươi âm thanh quá lớn, làm lỡ ta suy nghĩ!”

Cái kia hai cái đệ tử một mặt mộng bức.

Những đệ tử còn lại càng là méo mặt lên.

Mã Đức!

Hàng này, là rất sao xà tinh bệnh chứ?

Âm thanh lớn quá, làm lỡ ngươi suy nghĩ? Vậy ngươi rất sao đừng đi ra a!

Mà nhưng vào lúc này.

Bá.

Hai ánh kiếm như cửu thiên chi kiếm, từ hư không lấp loé mà ra, bắn vào hạ bay ra ngoài cái kia hai cái đệ tử trên người.

Hai cái đệ tử kêu rên một tiếng, sau đó liền hai mắt một phen, thương ngất đi, ngực, máu chảy ồ ạt.

Bên cạnh một cái Trúc cơ đỉnh cao thanh niên, mặt âm trầm nói rằng, “ngươi này lại là có ý gì?”

“Hắn mắng ta!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi.

Thanh niên kia ánh mắt hung mang cuồng thiểm, lớn tiếng quát, “Khá lắm, mới tới đây phải không? Nơi này nhưng là an toàn đối luyện khu, ngươi ở đây, tùy ý ra tay, cũng là thôi! Dĩ nhiên bịa đặt kiếm chuyện, hắn mắng ngươi sao? Ngươi làm đại gia là người điếc a!”

“Hắn mắng!”

Vương Bảo vẻ mặt rất chăm chú.

Sau đó, chỉ chỉ trong lòng chính mình, thản nhiên nói, “ở trong lòng mắng!”

Bối rối!

Lần này là thật bối rối!

Hầu như hết thảy đệ tử, đều là khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Khe nằm!

Nếu như lúc trước, ngươi cái kia ra tay, còn có như vậy từng tia một, ném đi ném đạo lý.

Như vậy hiện tại.

Phốc a!

Ngươi này thuần túy là có bệnh a!

Thành tâm kiếm chuyện a!

Người ta trong lòng mắng ngươi, ngươi rất sao có thể nghe được? Ngươi nghe được cái cà!

Hẳn là một cái nam nhìn một cái nữ một chút, trong lòng mạnh một hồi dưới, nữ liền có thể mang thai hay sao?

Này rất sao quả thực không hề có đạo lý có thể nói!

Cái kia Trúc cơ đỉnh cao thanh niên lạnh lùng nở nụ cười một tiếng, đang chờ nói chuyện, đột nhiên, Vương Bảo lại ra tay rồi.

Bá một kiếm.

Trúc cơ đỉnh cao thanh niên cũng cảm giác được một luồng như núi như biển sức mạnh, mãnh liệt mà đến, căn bản không kịp ngăn cản, liền bị kiếm khí đánh trúng, oa oa phốc ra một ngụm máu lớn, bay ngược mà ra.

Miễn cưỡng từ dưới đất bò dậy đến, Trúc cơ đỉnh cao thanh niên che miệng lại, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Mà Vương Bảo, cũng là lạnh lùng nhìn hắn, nói ra một câu nhường Trúc cơ đỉnh cao thanh niên, trực tiếp tan vỡ.

“Cho rằng ta không biết, ngươi cũng ở trong lòng mắng ta?”

(

------oOo------

Chương 143: Cầu chữ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo thản nhiên rời đi.

Lưu lại đầy đất thương hoạn.

Toàn bộ trên quảng trường nhỏ đệ tử, toàn bộ bị Vương Bảo thu thập một lần.

Hơn nữa, tất cả đều có lý do.

Nhìn Vương Bảo đi xa bóng lưng, một đám đệ tử trầm mặc hồi lâu, chờ đến Vương Bảo triệt để đi xa, lúc này mới từng cái từng cái mắng mở ra!

“Khe nằm giời ạ! Hắn đây mẹ là cái gì quỷ?”

“Bệnh thần kinh a! Hắn nói lão tử trừng hắn! Ai mẹ nó trừng hắn? Lão tử trời sinh liếc mắt, ta liền không nhìn hắn!”

“Ngươi này tính sợi lông? Ta liền bởi vì xấu xí, bị đánh cho một trận!”

“Ha ha, lão tử lớn lên đẹp trai một điểm, cũng có lỗi?”

“Phải! Ta mắng hắn! Ta ở trong lòng mắng hắn máu chó đầy đầu! Thế nhưng, hắn làm sao có thể nghe thấy?”

“... Người như thế, liền không ai quản sao? Chấp Pháp Điện là ăn cơm khô a?”

Nào đó đệ tử thu rồi cái đuôi.

Liền nhìn thấy một đám Chấp Pháp Điện trưởng lão, gào thét mà qua.

Cái kia nhổ nước bọt Chấp Pháp Điện đệ tử, vẻ mặt nhất thời cứng đờ, sau đó sắc mặt trở nên trắng bệch, mau mau cúi đầu xuống.

Nhìn thấy Chấp Pháp Điện người cũng đi xa.

Nằm trên đất một đám đệ tử, liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái hai mặt nhìn nhau, xem những người này, có thể đều là Chấp Pháp Điện trưởng lão a, hơn nữa địa vị phỏng chừng không thấp, lớn như vậy quân điều động...

Tuyệt bức có đại sự phát sinh!

"Khe nằm, Chấp Pháp Điện trưởng lão đoàn điều động? Người nào lớn như vậy mặt mũi?"

"Ha ha, này còn cần phải hỏi? Xem này phương hướng, ngươi còn không rõ?"

"Ha ha ha, khẳng định là tên kia đi, Mã Đức, ngươi cũng có ngày hôm nay!"

"Đi, đi xem một chút!"

Một cái đệ tử đi đầu, những đệ tử khác cũng đi theo.

...

...

Vương Bảo trên mặt mang theo mỉm cười.

Thoải mái không muốn.

Nơi này là Ma Tông, vì lẽ đó, Vương Bảo có thể không có gánh nặng trong lòng hoành hành vô kỵ.

Thu thập một đám người, Vương Bảo tinh luyện giá trị đều thu hoạch gần năm trăm, xem như là tiểu kiếm lời!

Dante đinh lại tiểu, vậy cũng có vật liệu a!

Khẽ hát.

Trước mặt.

Đến rồi ba người.

Ba người này đi ở đại đạo trung ương, bước chân không nhanh không chậm, vòng chéo tay, lẫn nhau nghị luận, ánh mắt tinh thần phấn chấn.

Ba người này, ở Vạn Ma Tông địa vị thật sự không thấp, đây là một vị Ma tử, hai vị chân truyền, hơn nữa, Ma tử chính là thứ chín Ma tử Giang Thiên Hà, chân truyền chính là thứ ba cùng đệ tứ chân truyền!

Ba người bọn hắn, xem như là cái tiểu đồng minh, cộng đồng tiến bộ!

Giang Thiên Hà tâm tình rất tốt, bởi vì thứ tám Ma tử gần nhất tu luyện xảy ra sự cố, chờ Ma tử xếp hạng đứng tránh ra mở, hắn tuyệt bức có thể tiến thêm một bước nữa.

Nhưng vào lúc này.

Giang Thiên Hà loáng thoáng nghe được tiểu khúc âm thanh.

“Vô địch là cỡ nào, cỡ nào cô quạnh...”

“Vô địch là cỡ nào, cỡ nào trống vắng...”

Giang Thiên Hà nghe rõ ràng.

Không sai.

Chính là như thế hát.

Khóe miệng co quặp, Giang Thiên Hà giương mắt, xem hướng về phía

trước, ở nơi đó, Vương Bảo vòng chéo tay, thản nhiên đi tới.

“Thú vị! Này tiểu khúc rất thú vị!” Giang Thiên Hà cười nhạt nói.

Thứ ba chân truyền bĩu môi, “Vô địch? Tốt hung hăng! Ngoại trừ bản tông lão tổ, ai dám nói vô địch?”

Ba người vẫn chưa dừng lại.

Cũng chỉ là làm một cái trò cười tới nói.

Chỉ là.

Đi tới đi tới.

Bọn họ phát giác không đúng.

Đối diện người kia, dĩ nhiên đâm đầu đi tới, ánh mắt vẫn là trước coi, nhưng tiêu cự tựa hồ không ở trên người bọn họ, liền như cùng bọn họ không tồn tại, thẳng bước đi về phía trước!

Giang Thiên Hà ba người ngừng chân, sắc mặt, từ từ âm trầm lại.

Ánh mắt hung mang bùng lên, nhìn chằm chằm Vương Bảo, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, ngược lại muốn xem xem, người trước mắt này, đến cùng là ở trang, hay là thật dám không nhìn ba người bọn họ tổ.

Tách.

Vương Bảo dừng lại.

Nhìn về phía trước trung ương Giang Thiên Hà, ánh mắt đối diện, Vương Bảo trong lòng cười vang, vẻ mặt nhưng là không đổi, thản nhiên nói, “chó ngoan, không cản đường!”

Giang Thiên Hà ba người trầm mặc, trầm mặc, lại trầm mặc!

Sau đó.

Giang Thiên Hà nở nụ cười!

Ôi uy nha!

Thật rất sao thú vị nha!

Tông môn lúc nào, thu rồi như thế một kẻ ngu ngốc?

"Biết chữ tử,

Viết như thế nào sao?" Giang Thiên Hà cười híp mắt nói.

Vừa dứt lời.

Một đạo quát lớn, đột nhiên tên dài kéo tới, đồng thời mang theo bàng bạc sát cơ, “Phía trước nghiệt súc, cho lão phu đứng lại!”

Giang Thiên Hà ba người đều là cả người chấn động, ở Vạn Ma Tông, bình thường đem cuồng đồ, hung đồ, nghiệt súc đặt ở bên mép, trên căn bản đều là Chấp Pháp Điện trưởng lão cấp một.

Đón lấy bọn họ chính là con ngươi co rụt lại.

“Là Chấp pháp trưởng lão đoàn!” Thứ ba chân truyền thấp giọng nói.

Giang Thiên Hà vẻ mặt nghiêm nghị lên, ánh mắt nhìn về phía trước người Vương Bảo, hút ngụm khí lạnh.

Chấp Pháp Điện trưởng lão đoàn, tự mình điều động, tình huống như thế thập phần hiếm thấy, cũng chỉ có triệt để làm tức giận Chấp Pháp Điện, mới sẽ như vậy.

Trước mắt này hung hăng hàng, đến cùng làm cái gì? Dĩ nhiên đáng giá

Chấp pháp trưởng lão đoàn tự mình ra tay?

Cộc cộc cộc!

Trương Chấn mang theo cái khác Chấp pháp trưởng lão dắt tay nhau mà tới.

Con mắt nhìn Vương Bảo, Trương Chấn liền xác định Vương Bảo thân phận, ở cách đó không xa ngừng chân, cười lạnh nói, "nhưng là Bạch Vân Phi?"

"Là ta!" Vương Bảo cười nói.

"Phụng Thủ tịch trưởng lão mệnh, mới lên cấp đệ tử Bạch Vân Phi, gan to bằng trời, tội ác tày trời, trưởng lão đoàn trước tiên phế chi, lại vồ vào Chấp Pháp Thiên Lao thu tội trăm năm, này khiến tức khắc có hiệu lực..."

Trương Chấn phun ra một câu nói, sau đó, trên người liền lộ ra nồng nặc sát khí, còn lại Chấp pháp trưởng lão, tương tự như vậy, sau đó, bọn họ cùng nhau tiến lên một bước, mấy đạo khí thế hội hợp, chồng chất, hướng về Vương Bảo nghiền ép mà đến!

Giang Thiên Hà ba người hai mặt nhìn nhau.

Khóe mắt đều ở co giật.

Chấp Pháp Điện Thủ tịch trưởng lão tự mình hạ lệnh? Khe nằm, hàng này sẽ không là giết Chấp Pháp Điện trưởng lão chứ?

Chặc chặc sách, thật là một cuồng đồ, cuồng đồ, đáng tiếc chết chắc rồi!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo trong tay lóe lên, kiếm gỗ xuất hiện.

Hững hờ.

Đi bộ nhàn nhã.

Vèo vèo vèo vèo.

Mấy kiếm vứt ra.

Ầm ầm ầm ầm.

Chấp Pháp Điện trưởng lão một đoàn, do Trương Chấn bắt đầu, toàn bộ đều định ở đương trường, sau đó, trên mặt đều mang theo vẻ mặt khó mà tin được, ánh mắt lộ ra vô tận hoảng sợ tâm ý, ngã xuống đất!

Khí tức hoàn toàn không có!

Thình lình chết rồi!

"Phiền! Thật phiền! Ta là thật không muốn ra tay a!"

Vương Bảo thu kiếm.

Thở dài một tiếng.

Ánh mắt, theo liền nhìn về phía Giang Thiên Hà.

Mà Giang Thiên Hà, cùng với mặt khác hai cái đệ tử chân truyền, vào giờ phút này, đã là bị dọa đến mặt như màu đất, buồn tịch cực kỳ, cả người run rẩy, vô tận kinh hoảng, tràn ngập lòng dạ, khó có thể ức chế hoảng sợ, sôi nổi trên mặt.

Bọn họ dọa sợ!

Triệt để dọa sợ!

Tất cả lá gan, đều bị dọa đến vỡ tan!

Đó là Chấp Pháp Điện trưởng lão đoàn a!

Vậy cũng đều là Thần Phủ hậu kỳ a khe nằm!

Lại bị dễ dàng như vậy một kiếm chấm dứt?

Ngươi rất sao thực sự là mới lên cấp đệ tử?

Đến cùng là cái nào tông môn người có quyền, thu rồi ngài cường giả như vậy, làm đệ tử?

Mà sợ hãi nhất, thuộc về Giang Thiên Hà.

Hắn ánh mắt mang theo bi thương, nước mắt suýt chút nữa lăn ra đây.

Sớm biết người ta như vậy trâu bò.

Đừng nói chặn hắn đường.

Dù cho là muốn giẫm hắn qua đi, hắn cũng đến quỳ liếm a!

Hiện tại, hết thảy đều chậm!

Lúc này bị Vương Bảo nhìn kỹ.

Giang Thiên Hà hai chân mềm nhũn, suýt chút nữa thật quỳ!

Vương Bảo nhìn Giang Thiên Hà, nhạt âm thanh nói, “chúng ta tiếp tục, đề tài mới vừa rồi, ngươi không phải hỏi ta, chữ” chết “viết như thế nào sao? Ân...”

“Ngươi sẽ không, ta có thể dạy ngươi a!”

(

------oOo------

Chương 144: Ngươi làm sao như thế trâu bò?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giang Thiên Hà tan vỡ

Quả nhiên a.

Báo ứng a.

Sợ là sợ Vương Bảo nâng chuyện vừa rồi.

Vào giờ phút này, Giang Thiên Hà đã nghĩ mấy lòng bàn tay đánh vào trên mặt chính mình, quất chết chính mình.

Vì cái gì a!

Vì là cộng lông a!

Vì cái gì chính mình ngu như vậy bức!

Vì cái gì cần phải trang bức!

Ngươi còn hỏi người ta chữ "chết" viết như thế nào đây!

Hiện tại xong chưa!

Người ta muốn đích thân kết cục dạy ngươi!

Cho tới làm sao dạy?

Giang Thiên Hà liền ha ha tách, hắn sao lại không biết?

"Tiền bối, ta sai rồi!"

Giang Thiên Hà tận lực bổ cứu.

Hắn vạn phần vui mừng, chính mình vừa nãy không có động thủ, còn có chỗ trống cứu vãn, nếu như động thủ, vậy thì thật xong.

Vương Bảo cười nhạt nói, “sai rồi? Sai cái gì sai! Cầu mà hiếu học, đây là chuyện tốt! Đến đến đến, ta đến dạy ngươi chữ” chết “viết như thế nào! Ta nói, các ngươi làm! Chỗ này lớn, liền trên đất là được!”

“Đầu tiên, là một cái ngang!”

Giang Thiên Hà thân thể đột nhiên run run một cái, trong lòng dâng lên ta nghèo uất ức cùng oan ức.

Ngươi nói, chúng ta làm?

Còn phải trên đất làm?

Đây chẳng phải là nói, được bản thân bày ra một chữ “chết” ?

Nghĩ hắn đường đường Ma tử a...

Này giời ạ làm!

Ngày hôm nay xem như là toàn xong!

Cũng may hiện tại phụ cận không có mấy người, nếu không, đó mới gọi đáng sợ!

Giang Thiên Hà hít một hơi, nhìn về phía thứ ba chân truyền, hàng này bây giờ cũng chim cút, nhìn thấy Giang Thiên Hà nhìn mình chằm chằm, phiền muộn trầm thấp đầu, sau đó, nằm xuống!

Một chữ nằm trên đất.

Thứ ba chân truyền rất muốn vĩnh biệt cõi đời.

“Sau đó, là cong lên!” Vương Bảo mặt mỉm cười, chút nào không nhìn ra có địch ý dáng vẻ.

Nửa ngày.

Một cái đặc thù “Chết” chữ hoàn toàn mới xuất hiện ở trên mặt đất.

Xoay ngang cong lên còn mang câu.

Giang Thiên Hà ba người cộng thêm ba người y phục trên người, tạo thành cái này chữ tử.

Vương Bảo thoả mãn gật gù, đối với Giang Thiên Hà nói rằng, “hiện tại biết chữ” chết “viết như thế nào chứ?”

“Ta đã hiểu! Đa tạ tiền bối nâng điểm!” Giang Thiên Hà ngưỡng mộ Vương Bảo, “Chân thành khẩn thiết” nói rằng.

“Khách khí!”

Vương Bảo vung vung tay, thản nhiên tự đắc đi rồi.

Chờ đến Vương Bảo đi ra ngoài cực xa.

Trên đất Giang Thiên Hà ba người lúc này mới trở mình một cái bò lên, nửa ngồi dậy, nhìn về phía Vương Bảo phương hướng ly khai, rất xa, chỉ còn dư lại một điểm đen.

“Mã Đức, tính sai!” Giang Thiên Hà thở dài một tiếng.

Thứ ba chân truyền cùng đệ tứ chân truyền liếc mắt nhìn nhau, hai người vừa nhìn về phía cách đó không xa, ở nơi đó, là một đám thi thể từ từ lạnh thấu Chấp Pháp Điện trưởng lão đoàn thành viên thi thể.

“Là cái ngoan nhân!” Thứ ba chân truyền cảm thán.

“Chính là tìm đường chết quá lợi hại!” Đệ tứ chân truyền lạnh lùng cười.

Mặc kệ Vương Bảo thân phận gì.

Hoành hành vô kỵ, liền Chấp Pháp Điện trưởng lão đoàn cũng dám cho diệt đoàn, Chấp Pháp Điện vị kia tổ tông còn không được cháy bạo a!

“Ta đột nhiên rất muốn nhìn thấy kết cục!”

Giang Thiên Hà đập đánh một cái quần áo, sau đó lại mặc vào y phục của chính mình, thần sắc phức tạp nói rằng, “không thể không nói, người như thế, ngươi đến chịu phục! Hắn cũng không đánh ta! Nếu như ta có thể như thế trâu bò, thân phận đổi, tối thiểu ta cũng đến đánh chính mình ba lòng bàn tay!”

Thứ ba chân truyền cùng đệ tứ chân truyền cười khổ.

Lời này nói, ngược lại cũng không phải không có lý.

Đại gia đều là ngạo khí người, thân ở Ma Tông, càng là dưỡng thành tuyệt vời lý không tha người tính tình.

“Đi, chúng ta đuổi tới đi xem một chút!” Giang Thiên Hà ánh mắt lập loè tinh mang.

Sau đó.

Ba người quay đầu, nhìn phía sau một chút, ở nơi đó, một đám Vạn Ma Tông đệ tử chính dựa vào nhau, rất xa nhìn nơi này.

“Cút!”

Giang Thiên Hà phun ra một chữ, như lôi nổ tung, những kia vốn là muốn xem trò vui Vạn Ma Tông đệ tử, toàn bộ đều run cầm cập một hồi, sau đó, chạy trối chết.

...

...

Làm Ngô Quang Minh nhận được trưởng lão đoàn bị diệt đoàn biến mất thời điểm.

Phản ứng đầu tiên là các ngươi khẳng định ở đùa ta.

Khó có thể tin.

Không phải nói Chu Bằng mới thu đệ tử sao?

Mới thu đệ tử có thể diệt lão tử trưởng lão đoàn?

Chu Bằng ngươi cái Thần Phủ ngươi thu cái đệ tử đều như thế ngưu phê?

Thứ hai phản ứng chính là rộng mở đứng dậy.

Trên mặt mây đen giăng kín, sát cơ đầy trời!

“Khá lắm! Có sự can đảm!”

Nghiến răng nghiến lợi phun ra một câu nói, Ngô Quang Minh mặt âm trầm, nhìn chung quanh một đám Chấp Pháp Điện trưởng lão, lạnh giọng nói, “tìm tới hắn!”

Một đám Chấp Pháp Điện trưởng lão sát ý vô cùng lĩnh mệnh mà đi.

...

...

Khách Phong số mười viện.

Chu Bằng thản nhiên tự đắc đi tới.

Vừa hoàn thành nhiệm vụ, bị chưởng giáo biểu dương một hồi, lại thoáng

nhấc nhấc chính mình thu rồi cái thiên phú trâu bò đệ tử, chưởng giáo lại biểu dương một hồi, ngẫm lại còn có chút hơi kích động đây.

A.

Thế giới này thật là tươi đẹp a!

Đi tới số mười cửa viện trước, Chu Bằng vẻ mặt từ từ bắt đầu nghi hoặc.

Bên trong khắp nơi bừa bộn, đây là làm sao?

Khẽ cau mày, Chu Bằng vừa mới chuẩn bị người liên lạc hỏi một chút, xa xa, Vương Bảo vòng chéo tay đi tới.

“Bạch Vân Phi!”

Chu Bằng bày ra uy nghiêm vẻ mặt, hô một tiếng.

Vương Bảo đi tới, chắp tay nói, “xin ra mắt tiền bối!”

Chu Bằng có chút bất mãn, “Còn gọi tiền bối? Phải gọi sư tôn!”

Vương Bảo không phản ứng hắn.

Chu Bằng lông mày nhíu lại.

Đang chuẩn bị thuyết giáo một phen, đột nhiên, xa xa thình lình kéo tới vài đạo lưu quang.

Cùng lúc đó, khủng bố sát khí, cấp tốc lan tràn tới.

Đại địa đều tựa hồ trong nháy mắt, trở nên băng hàn cứng ngắc.

Chu Bằng cả người run run một cái, có chút sợ hãi xem hướng về phía trước, sau đó, liền nhìn thấy từng cái từng cái trên người mặc Chấp Pháp Điện trang phục võ giả, đạp không mà tới.

Lần này Chấp Pháp Điện, hầu như là toàn quân điều động.

Người dẫn đầu, đương nhiên là Ngô Quang Minh.

Trưởng lão đoàn bị diệt, hắn cái này Chấp Pháp Điện Thủ tịch trưởng lão, đương nhiên muốn đích thân ra tay rồi.

Rất xa nhìn thấy Chu Bằng, Ngô Quang Minh liền cười lạnh một tiếng, lại nhìn Chu Bằng bên người Vương Bảo, trong mắt sát cơ đạt đến cường thịnh.

Mọi người rơi xuống đất.

Bàng bạc sát khí, tập kích mà xuống, khiến cho Chu Bằng càng thêm hoảng sợ, hắn đương nhiên sẽ không cho là, đây là tới tìm Vương Bảo phiền phức, chuyện đương nhiên nghĩ, đây là tìm đến mình.

Vì lẽ đó.

Chu Bằng lúc này liền chắp tay khom lưng, run giọng nói, “Ngô trưởng lão, không biết vãn bối đã làm sai điều gì?”

Ngô Quang Minh nở nụ cười.

Đương nhiên, là âm lãnh cười.

Hắn nhìn Chu Bằng, cũng như là ở xem một kẻ đã chết.

Ngươi cái lớn ngu ngốc.

Xem dáng dấp như vậy, còn không biết ngươi mới thu đệ tử, làm ra sự tình đi!

Bị Ngô Quang Minh như thế nhìn chằm chằm, Chu Bằng tâm từ từ lạnh lẽo, mặt xám như tro tàn.

“Hắn là ngươi đệ tử?” Ngô Quang Minh chỉ về Vương Bảo.

Chu Bằng gật đầu một cách máy móc, cực kỳ hoảng sợ.

“Hắn giết người!”

Ngô Quang Minh híp mắt, bắt đầu đếm lấy Vương Bảo tội trạng, “Hắn giết Hoắc Vân chân truyền!”

Chu Bằng khó có thể tin nhìn về phía Vương Bảo.

Cả người rung mạnh.

“Giết Chấp Pháp Điện một trưởng lão!”

Chu Bằng ngực bụng bắt đầu lăn lộn, nghịch huyết từ từ dâng lên.

“Cộng thêm Chấp pháp trưởng lão một đoàn tất cả mọi người!”

A phốc!

Chu Bằng thổ huyết, Vương Bảo bất động thanh sắc nhường nhường.

“Ngươi... Ngươi tại sao có thể... Ngươi làm sao có thể...”

Chu Bằng phảng phất chịu đến 10 triệu tấn công dữ dội, sắc mặt trắng bệch cực kỳ, mộng bức cực kỳ nhìn Vương Bảo, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Cái tên này.

Cái này lão tử đệ tử mới.

Giết nhiều người như vậy? Nhiều như vậy trâu bò người?

Ta nhỏ lão thiên gia a!

Này không phải thật sự, ngàn vạn ngàn vạn, hay là thật sự...

(

------oOo------

Chương 145: Chọc thủng trời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Quả nhiên a, Ngô trưởng lão tự mình ra tay rồi!”

Giang Thiên Hà ba người cẩn thận từng li từng tí một nhìn Khách Phong số mười cửa viện một màn.

Thứ ba chân truyền một tiếng cảm thán, Giang Thiên Hà híp mắt nói rằng, “chính là không biết, cái tên này còn có thể hay không thể như thế trâu bò xuống!”

Đệ tứ chân truyền gật gù, “Hắn lúc đó nhưng là một kiếm liền diệt Thần Phủ hậu kỳ Chấp pháp trưởng lão đoàn, thực lực này sợ phải là Vấn Đạo! Cho tới cảnh giới gì, vậy thì không rõ ràng!”

Ba người ánh mắt mang theo chờ mong, lại có chút thấp thỏm, an tâm bắt đầu chờ đợi.

...

...

Dày đặc cảm giác hôn mê kéo tới.

Chu Bằng trong lòng gào thét.

Không thể ngất!

Ngàn vạn không thể ngất!

Phải ngay mặt giải thích rõ ràng.

Lầm!

Cái kia tuyệt bức là lầm!

Cái tên này mới chỉ là vừa đột phá Trúc cơ a, lão tử lúc đó ở đây, xem rõ rõ ràng ràng, không sai không sai, chính là Trúc Cơ sơ kỳ mà thôi a!

Làm sao có khả năng giết Chấp Pháp Điện trưởng lão? Cái kia mỗi một cái, có thể đều là Thần Phủ cảnh.

Càng không cần phải nói, Chấp pháp trưởng lão một đoàn, có vẻ như đều là Thần Phủ hậu kỳ.

"Ngô... Ngô trưởng lão, đây nhất định có hiểu lầm gì đó!"

Chu Bằng hít sâu một hơi, kiên trì giải thích, "Ta đệ tử này là mới vừa thu, Trúc cơ mới đột phá đây! Giết Chấp pháp trưởng lão đoàn? Ha ha ha, đây nhất định không thể!"

"Hiểu lầm?"

Ngô Quang Minh âm hiểm cười lên.

Phía sau hắn một đám Chấp pháp trưởng lão cũng là dồn dập cười lạnh.

"Tiểu súc sinh! Tự ngươi nói, này đúng hay không hiểu lầm?" Ngô Quang Minh đầu nhất chuyển, lạnh lẽo nhìn chằm chằm Vương Bảo.

"Ngươi miệng tốt nhất đặt sạch sẽ điểm!" Vương Bảo ngáp một cái.

Ngô Quang Minh cười to mà lên, "Tiểu súc sinh! Đây là uy hiếp lão phu đây? Ta ngược lại thật ra rất tò mò, ngươi nơi nào đến sức lực, dám đến ta Vạn Ma Tông, như vậy làm càn! Tu vi của ngươi, cũng tuyệt đối không phải Trúc cơ chứ? Nói, ngươi lẫn vào Vạn Ma Tông, đến cùng có cái gì ý đồ?"

Mà không giống nhau: Không chờ Vương Bảo nói chuyện.

Ngô Quang Minh vung tay lên, lạnh giọng nói, “thôi! Lão phu cũng không hỏi, ngược lại, ngươi chung quy cũng là cái chết!”

“Cho ta làm thịt hắn!”

Một tiếng quát lớn, vang tận mây xanh.

Sau đó, Ngô Quang Minh phía sau hết thảy Chấp pháp trưởng lão, toàn bộ lên một lượt trước một bước, trên mặt mang theo tàn nhẫn, dồn dập ra tay!

Những này Chấp pháp trưởng lão, đều là Chấp Pháp Điện người có quyền nhân vật, mỗi cái đều là Thần Phủ đỉnh cao, đó là Chấp pháp trưởng lão tổng đoàn!

Này một phen ra tay, không có một chút nào lưu tình, che ngợp bầu trời sát ý, hướng về Vương Bảo bao phủ tới, khủng bố cực kỳ công kích, nghiền ép hư không, ầm ầm mà xuống!

Đứng Vương Bảo bên người Chu Bằng, mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngã chổng vó, thê thảm kêu to nói, “dừng tay a, dừng tay...”

Chính đang cái kia hô đây.

Vương Bảo ánh mắt tùy ý liếc mắt nhìn hắn.

Trong tay, kiếm gỗ lấp loé mà ra.

Ánh kiếm lấp loé, một kiếm hàn quang chói lọi bát phương!

Kiếm khí không tính óng ánh!

Cũng không xưng được mạnh mẽ!

Đây chỉ là tùy tùy tiện tiện một kiếm!

Chỉ có điều, kiếm khí phân liệt, hóa thành rất nhiều phần, bắn về phía những kia Chấp pháp trưởng lão.

Cùng lúc đó.

Hết thảy Chấp pháp trưởng lão đánh ra đến công kích, quỷ dị cực kỳ từ từ biến mất, ở một đám Chấp pháp trưởng lão ngơ ngác trong ánh mắt, kiếm khí chớp qua, không khí chớp mắt yên tĩnh lại!

Ầm ầm ầm...

Từng bộ từng bộ thi thể, trên mặt mang theo biểu tình kinh hãi, ngã trên mặt đất!

Toàn trường yên lặng như tờ.

Ngô Quang Minh mặt đều đọng lại.

Dại ra nhìn tình cảnh này!

Một kiếm, giết nhiều như vậy Thần Phủ đỉnh cao, đổi lại hắn, cũng có thể làm được, thế nhưng, khẳng định làm được như thế ung dung thoải mái!

Vương Bảo thu kiếm.

Nhìn Ngô Quang Minh.

Trên mặt lộ ra ý cười, Vương Bảo nói rằng, “đúng hay không đang nghĩ, khe nằm, tiểu tử này làm sao như thế trâu bò? Hắn đến cùng tu vi gì? Ta có thể hay không đánh thắng được hắn? Nếu như đánh không lại, ta cũng chết sao làm? Hiện tại nên sao làm nắm? Là nhận sợ, vẫn là tiếp tục?”

Ngô Quang Minh thân thể khẽ run.

Vương Bảo từng nói, chính là hắn suy nghĩ.

“Vẫn là ta đến thế ngươi làm quyết định đi!” Vương Bảo ha ha cười.

Kiếm gỗ hơi động!

Trong chớp mắt, một đạo hoàng nhiên kiếm khí, như chín Thiên Tinh Thần rơi rụng, hư không chớp liên tục, chín ngôi sao thẳng hàng, quay về Ngô Quang Minh, rơi rụng mà xuống!

Ngô Quang Minh không chần chừ nữa, lệ quát một tiếng, trương tay chính là một tia sáng trắng, bạch quang đầy trời, từ từ hóa thành từng con từng con đại ấn!

Nhưng!

Vô dụng!

Hắn bây giờ.

Ở Vương Bảo trước mặt, giống như là chiến đấu 5 cặn bã!

Đừng xem sự công kích của hắn như vậy hổ bức, thế nhưng, nhưng vẫn là chiến đấu 5 cặn bã công kích, chiến đấu 5 cặn bã phòng ngự!

Ầm!

Kiếm khí rơi rụng!

Ngô Quang Minh thân thể hình ảnh ngắt quãng, trên mặt còn mang theo khó mà tin nổi, mờ mịt cực kỳ ngã trên mặt đất, trước khi chết, hắn mới hối hận rồi!

Nhưng, hết thảy đều chậm!

“Được rồi, phiền phức giải quyết!”

Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, nhìn về phía Chu Bằng, “Tiền bối còn có việc sao?”

Chu Bằng tê cả da đầu!

Toàn thân nhanh chóng run rẩy lên!

Sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo, run cầm cập được kêu là một cái lợi hại.

Vương Bảo thấy thế, lắc đầu một cái, xoay người, hướng đi bên cạnh Khách Phong số chín viện, mở cửa lớn ra, đi thẳng vào.

Bên ngoài.

Chu Bằng ngây người như phỗng, tâm hồn lạnh lẽo!

Hắn không biết tại sao lại như vậy!

Kịch bản phát triển, rõ ràng thoát ly hắn khống chế, hướng về một loại không có thể khống chế phương hướng phát triển!

Nhìn Ngô Quang Minh thi thể, Chu Bằng khóc!

Làm lớn!

Lần này là thật sự làm lớn!

Vậy cũng là Ngô Quang Minh, Chấp Pháp Điện Thủ tịch trưởng lão!

Thế nhưng, lại bị hắn mang người tiến vào, cho một kiếm làm thịt!

Chuyện này quả thật là đem Vạn Ma Tông, cho chọc ra tới một cái to lớn lỗ thủng!

Hắn đến hiện tại cũng không thể chỉnh rõ ràng, vì sao Vương Bảo như thế trâu bò, như thế treo tạc thiên, phải biết, lúc đó Vương Bảo đột phá Trúc cơ, hắn xem chân thực, cái kia không phải giả a!

Trúc cơ, giết Vấn Đạo hậu kỳ?

Đây thực sự là tuyệt thế chuyện cười!

Liếc mắt nhìn Khách Phong số chín viện, Chu Bằng xoa xoa nước mắt, sau đó, cắn răng, đứng dậy, nhanh chóng hướng về chưởng giáo đại điện bước đi!

Chuyện này, phải mau mau giải quyết, chính mình đi nói, dù sao cũng tốt hơn tông môn tìm tới chính mình, còn chính mình sẽ lưu lạc tới kết cục gì.

Vậy thì mặc cho số phận đi!

...

...

Xa xa.

Giang Thiên Hà ba người trầm mặc, trầm mặc, lại trầm mặc, sau nửa ngày, ba người quỳ!

Đây là bị sợ đến!

“Một kiếm a!” Thứ ba chân truyền miệng lưỡi run cầm cập.

“Mã Đức! Làm sao như thế lợi hại! Lẽ nào là Đạp Tiên?” Đệ tứ chân truyền hoảng sợ cực kỳ.

Giang Thiên Hà hít vào một ngụm khí lạnh, miễn cưỡng đứng dậy, sau đó, cực kỳ nói thật, “Ta quyết định mấy ngày nay bế quan!”

Thứ ba chân truyền cùng đệ tứ chân truyền, rất tán thành.

Một cái hoành hành vô kỵ Đạp Tiên.

Một cái giết lên người đến so với Ma Tông còn Ma Tông Đạp Tiên.

Sẽ đem Vạn Ma Tông làm thành hình dáng gì, bọn họ không dám tưởng tượng.

Thoáng bị lan đến, vậy thì là vạn kiếp bất phục!

Bế quan tốt, ra vẻ đáng thương làm chim cút, mặc ngươi ở bên ngoài một bên khiến cho long trời lở đất, chúng ta hết thảy không biết.

Việc này không nên chậm trễ, mau chóng lên đường, ba người tách ra, cấp tốc chạy hướng mình động phủ.

...

...

Cũng đang lúc này.

Chu Bằng đứng chưởng giáo đại điện ở ngoài, trên mặt mang theo tráng sĩ vừa đi hề không trở lại lừng lẫy, đạp chân đi vào...

(

------oOo------

Chương 146: Ta nên vì tông làm vẻ vang!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn Ma Tông chưởng giáo Lý Chính Tiêu.

Đây là một cái siêu cấp đại ma đầu.

Hắn từng ở Vấn Đạo cảnh sáng tạo qua một Nhân Đồ chín thành tráng cử, đem chín thành dân chúng hồn phách luyện thành một đạo hồn phiên, được xưng Bách Vạn Hồn Phiên.

Hồn phiên chính là tuyệt phẩm đạo khí, đỉnh cấp bên trong đỉnh cấp, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể tăng cấp Tiên khí, người này lòng dạ ác độc độc ác, thậm chí tuyệt diệt nhân tính, có điều từ khi lên làm Vạn Ma Tông chưởng giáo, tính tình bị đè xuống không ít, dù sao muốn xen vào lý một cái đại tông, giết chóc quá nặng có thể không hài hòa, dù cho là Ma Tông đây.

Chu Bằng sợ mất mật báo cáo xong, liền một bộ an tâm chờ chết vẻ mặt.

Hắn nhận mệnh!

Chỉ có điều, nhường Chu Bằng mộng bức chính là, Lý Chính Tiêu lại cười!

Đó là xuất phát từ nội tâm cười, cũng không phải cười nhạo hoặc là cười lạnh, mà là một loại mang theo tán thưởng cười.

“Không sai, tiểu tử này có lão tử lúc tuổi còn trẻ phong độ!” Lý Chính Tiêu đột nhiên vỗ đùi.

Chu Bằng cằm đều suýt chút nữa rơi xuống.

Thế nhưng sau đó, chính là không ngừng được mừng như điên.

Khe nằm!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Chưởng giáo dĩ nhiên tốt này một cái!

Sớm biết, tất nhiên không thể sợ sệt, vừa nãy suýt chút nữa hù chết lão tử!

Lý Chính Tiêu liếc mắt nhìn Chu Bằng một chút, nhạt âm thanh nói, "đừng đi quản hắn, người này không phải Đạp Tiên, sợ cũng là Vấn Đạo đỉnh cao, còn ngươi thấy đột phá Trúc cơ, phỏng chừng chỉ là trùng tu mà thôi! Dựa theo hắn gây phiền toái tốc độ, sớm muộn cũng sẽ đụng tới trong tông môn lão quái vật, đến thời điểm bị chỉnh đốn, cũng là thành thật!"

"Quyết đoán mãnh liệt, đây mới là Ma Tông môn nhân, ta Vạn Ma Tông vạn thế Ma Tông, liền không tin còn thu phục không được một cái đệ tử!"

Nói xong lời cuối cùng, Lý Chính Tiêu một mặt ngạo nghễ.

Chu Bằng cuồng nịnh hót, chưởng giáo đại điện rất nhanh vang lên sang sảng tiếng cười.

...

...

Vương Bảo rất buồn bực.

Phi thường buồn bực.

Rõ ràng mình đã giết cái kia cái gì thủ tịch, dĩ nhiên không có việc gì?

Này Vạn Ma Tông sợ lợi hại như vậy? Dáng dấp như vậy, đều không gây sự với chính mình?

Chờ một ngày, bình an vô sự, Vương Bảo liền biết rồi, xem ra chính mình

làm yêu còn chưa đủ lớn!

“Đây là đang buộc ta a!”

Vương Bảo trong lòng cảm thán.

Sau đó liền không đáng kể lên, ngược lại nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, hãy theo Vạn Ma Tông chơi, đùa chơi chết bọn họ tính cầu.

Mấy ngày kế tiếp, Vương Bảo bắt đầu nhàn đi bộ, cũng không có ai đến xử lý chuyện của chính mình, thậm chí không cho hắn một cái ra dáng thân phận.

Thế nhưng Vạn Ma Tông từ trên xuống dưới, ngoại trừ có hạn mấy cái, đại đa số người, đều biết Vương Bảo sự tình.

Giết người.

Vẫn là giết rất nhiều người.

Bao quát Chấp Pháp Điện Thủ tịch trưởng lão, đều bị một kiếm giết chết.

Một mực chưởng giáo đều không mang theo quản, để mặc.

Các loại dấu hiệu đều ở cho thấy.

Người này, không thể trêu chọc a!

Không trêu chọc nổi a!

Vì lẽ đó.

Vạn Ma Tông đệ tử đều ở tìm hiểu Vương Bảo tướng mạo, chỉ muốn gặp được, mấy chục mét ở ngoài bất luận đang làm gì, hầu như đều là đi trốn, coi như là những kia Vấn Đạo cảnh giới lão già, từng cái từng cái cũng nên chim cút.

Vương Bảo an phận mấy ngày.

Đang chuẩn bị mở ra "Không giảng đạo lý" hình thức thời điểm.

Một đạo tin tức, nhường Vương Bảo vui vẻ.

Vậy thì là mấy ngày nữa, chính là tam tông hội võ Đại Nhật con.

Cái này tam tông, chính là Ma đạo ba người đứng đầu, thứ nhất Ma Tông Âm Dương Ma Tông, thứ hai Ma Tông Tâm Ma Tông, thứ ba Ma Tông Vạn Ma Tông!

Tam tông hội võ, quyết định chính là tam đại Ma Tông đón lấy lợi ích phân cách, Trúc cơ, Thần Phủ, Vấn Đạo, ba đại cảnh giới đều sẽ tỷ thí một phen.

Đầu tiên, sẽ là thứ hai Ma Tông Tâm Ma Tông, cùng Vạn Ma Tông tỷ thí.

Người thắng, lại đi Ma Tông mạnh nhất người đứng đầu Âm Dương Ma Tông tỷ thí.

Vương Bảo được kêu là một cái vui cười a a.

So với thử cái gì, hắn thích nhất, bởi vì nhiều người a.

Vì lẽ đó, Vương Bảo triệt để thành thật lên, liền chỉ vào tỷ thí một ngày kia mãnh kiếm lời tinh luyện giá trị.

...

...

Ngày đó.

Vạn Ma Tông từ trên xuống dưới, tinh thần đều là chấn hưng lên.

Tam tông hội võ, mỗi một lần đều sẽ sinh ra mấy cái vương giả, ai đều muốn trở thành người vương giả kia.

Mỗi cái cảnh giới thiên kiêu,

Đều ở làm nóng người.

Chân truyền, Ma tử, đường nhóm, dã tâm mười phần.

Tâm Ma Tông người đến, người tới không ít, chưởng giáo Hư Bất Ngữ mang đội, dẫn mênh mông cuồn cuộn hơn trăm người, đi tới Vạn Ma Tông.

Lý Chính Tiêu quay về Hư Bất Ngữ chắp chắp tay, cười nhạt nói, "Hư huynh, lâu không gặp!"

Hư Bất Ngữ ngoài cười nhưng trong không cười đáp lễ, nói rằng, "ha ha, hi vọng lần này, Lý huynh môn nhân, muốn hạ thủ lưu tình nha!"

Lý Chính Tiêu cười cười.

Hạ thủ lưu tình?

Chuyện này quả thật chính là đùa giỡn.

Cái gì là Ma Tông? Vô tình mới là Ma Tông, hạ thủ lưu tình ngươi còn làm cái gì Ma Tông? Tự nhiên là giết giết giết, người thắng nhanh, người thua nhẫn nhịn.

Song phương nghị luận một hồi hội võ đơn giản quy tắc, sau đó đi đến tỷ thí quảng trường.

Hội võ quảng trường chính là đặc chế, hầu như có thể chứa đựng Vạn Ma Tông gần bảy phần mười đệ tử, hướng về bốn phía vừa nhìn, tối om om tất cả đều là người.

Cao tằng chỗ ngồi, Lý Chính Tiêu cùng Hư Bất Ngữ liền nhau mà ngồi, còn lại cao tầng phân loại hai ghế, đợi đến ước định canh giờ đến, hội võ chính thức bắt đầu.

Hai tông muốn tham gia tỷ thí Trúc cơ đệ tử bắt đầu chuẩn bị, đặt chân chuẩn bị khu.

Đầu tiên chính là Trúc cơ cảnh giới tỷ thí.

Có điều mỗi một cái tỷ thí đệ tử, đều là Trúc cơ đỉnh cao.

Chỉ là chưa kịp trận đầu mở ra, Vạn Ma Tông một trưởng lão liền sắc mặt khó coi đi tới Lý Chính Tiêu bên người, thấp giọng nói, "chưởng giáo, Bạch Vân Phi cũng muốn tham gia hội võ!"

Lý Chính Tiêu nghe vậy, không ngạc nhiên chút nào, cười nhạt nói, "tham gia liền tham gia! Hắn cũng là Vấn Đạo mà, nhường hắn so với!"

Người trưởng lão kia sắc mặt so với khóc đều khó nhìn, phiền muộn cực kỳ nói rằng, "chưởng giáo, nhưng hắn muốn tham gia, không phải Vấn Đạo nha!"

"Hả?"

Lý Chính Tiêu buồn bực.

"Là Trúc cơ!"

"Phốc..."

Lý Chính Tiêu một hơi phun ra ngoài, con mắt trợn lên tròn xoe.

Cái gì đồ chơi?

Muốn tham gia Trúc cơ tỷ thí?

Khe nằm!

Hắn đây mẹ không phải bắt nạt người sao?

Tuy rằng, bắt nạt người rất thoải mái, thế nhưng, ta cũng đến muốn mặt mũi

a!

Ngươi một cái Vấn Đạo sức chiến đấu, ngươi tham gia Trúc cơ tỷ thí, này nếu như truyền đi, ta Vạn Ma Tông còn biết xấu hổ hay không?

“Xảy ra chuyện gì?”

Hư Bất Ngữ ở một bên nghe, tò mò hỏi.

Lý Chính Tiêu thở dài, “Là bản tông một cái đệ tử, rất lợi hại, Vấn Đạo đều không phải là đối thủ, nhưng một mực muốn tham gia Trúc cơ tỷ thí!”

Hư Bất Ngữ vẻ mặt cứng đờ.

Ma trứng, Vấn Đạo không phải là đối thủ, ngươi tham gia Trúc cơ tỷ thí? Đây là phóng tới ở bề ngoài không biết xấu hổ sao? Này trên đời này còn có cỡ này vô liêm sỉ người?

“Còn có như vậy kỳ hoa đệ tử? Ha ha...” Hư Bất Ngữ xem thường vẻ mặt không hề che giấu chút nào.

“Hư huynh cười chê rồi! Chuyện như vậy, ta sao lại đáp ứng?” Lý Chính Tiêu không lý, nhẫn nhịn.

Rất nhanh nhường người trưởng lão kia thông báo Vương Bảo.

Nào có biết.

Cũng không lâu lắm, một đạo chất vấn âm thanh, vang lên, “Xin hỏi chưởng giáo, vì sao không cho ta Bạch Vân Phi tham gia Trúc cơ tỷ thí? Ta cũng là Vạn Ma Tông người, ta nên vì tông làm vẻ vang!”

Lý Chính Tiêu suýt chút nữa thổ huyết!

Giời ạ trứng!

Vì là tông làm vẻ vang? Vậy ngươi làm Tâm Ma Tông Vấn Đạo a, ngươi

làm người ta Trúc cơ, ta đều thế ngươi mặt đỏ!

Ai, cái tên này, so với lão phu lúc tuổi còn trẻ, càng không biết xấu hổ a...

(

------oOo------

Chương 147: Ta thực sự là Trúc Cơ sơ kỳ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Bạch Vân Phi, không nên hồ nháo!” Lý Chính Tiêu trầm mặt hét lớn.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi.

Hồ đồ?

Ta rất sao còn chưa bắt đầu nháo đây.

Vẻ mặt thản nhiên nhìn Lý Chính Tiêu, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “chưởng giáo, ta tốt xấu cũng là Trúc Cơ sơ kỳ, tuy rằng thực lực thấp kém, thế nhưng, cũng có một cái từng quyền báo ân chi tâm, từ khi gia nhập Vạn Ma Tông, bị chư vị tiền bối chăm sóc, ta Bạch Vân Phi, thật là cảm kích a! Lần này, ta nói cái gì cũng đến cố gắng một chút! Xin mời chưởng giáo không cần đả kích đệ tử tính tích cực được chứ?”

Lý Chính Tiêu méo mặt.

Vạn Ma Tông từ trên xuống dưới, hầu như hết thảy mọi người là cả người khó chịu, có đều mặt đỏ.

Vô liêm sỉ a!

Quá vô liêm sỉ!

Người này vô liêm sỉ đến cảnh giới nhất định, vậy thì thật là vô địch!

Liền ngài?

Còn Trúc Cơ sơ kỳ?

Ta cái đại tào, này trên đời này, còn có ngài như vậy Trúc Cơ sơ kỳ?

Có thể giết Vấn Đạo Trúc Cơ sơ kỳ?

Ta phi ngài một mặt huyết ngài có tin hay không?

Chuyện như vậy quá vô liêm sỉ, chúng ta đều không mặt mũi làm a, thật làm đi ra, Vạn Ma Tông nhưng là thật sự mất hết mặt mũi.

Tràng mặt có chút yên tĩnh.

Hư Bất Ngữ xem chính là thiếu kiên nhẫn.

Nhìn chằm chằm Vương Bảo, Hư Bất Ngữ cười lạnh nói, "cái tên nhà ngươi, coi là thật là thật không biết xấu hổ, ta nghe nói, ngươi là Vấn Đạo, ngươi tham gia Trúc cơ tỷ thí, đây là đang bắt nạt ta Tâm Ma Tông không người hay sao?"

Vương Bảo xem ngu ngốc như thế nhìn Hư Bất Ngữ, tức giận nói, "Ai nói với ngươi ta là Vấn Đạo? Ta là Trúc Cơ sơ kỳ!"

Hư Bất Ngữ nhẫn nhịn lửa giận, "Đây là ngươi chưởng giáo nói!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Chưởng giáo này phỏng chừng là nghe lầm, ta thực sự là Trúc Cơ sơ kỳ! Không tin, kiểm tra thạch lấy ra dưới, ta kiểm tra cho ngươi xem!"

Hư Bất Ngữ có chút ngạc nhiên.

Kiểm tra thạch rất quý giá, nhưng đường đường Vạn Ma Tông, đương nhiên là có.

Đồ chơi này chính là kỳ trân hàng ngũ, không có một chút nào tham giả khả năng.

Vương Bảo dám như thế tuyên bố dùng kiểm tra thạch, liền hướng phần này sức lực, liền có thể nói rõ một chuyện.

“Hắn thực sự là Vấn Đạo?” Hư Bất Ngữ nhìn về phía Lý Chính Tiêu.

Lý Chính Tiêu kéo kéo khóe miệng, “Chính xác trăm phần trăm!”

Hư Bất Ngữ lại buồn bực lên, vung tay lên, nói rằng, “vậy chỉ dùng kiểm tra thạch, ngươi muốn thật đo đi ra là Trúc Cơ sơ kỳ, nhường ngươi tham gia tỷ thí lại có làm sao?”

Lý Chính Tiêu trầm mặc, hắn hiện tại cũng bắt đầu phạm hồ đồ, không hiểu Vương Bảo đang giở trò quỷ gì.

Kiểm tra thạch chuyển tới.

Vương Bảo biết đồ chơi này dùng như thế nào, bàn tay kề sát tới mặt trên, chân nguyên tràn vào, một đạo linh quang liền từ trong đó lăn ra đây, chui vào thân thể của hắn.

Tu vi của hắn, đương nhiên là Trúc Cơ sơ kỳ.

Vì lẽ đó, kiểm tra thạch đàng hoàng phóng ra Trúc Cơ sơ kỳ hào quang.

Ngoại trừ Tâm Ma Tông người, Vạn Ma Tông hầu như hết thảy mọi người bối rối, mộng không muốn!

Khe nằm!

Trúc Cơ sơ kỳ a!

Chân thực thật mẹ nó Trúc Cơ sơ kỳ a!

Đây rốt cuộc là chuyện ra sao?

Rõ ràng là Trúc cơ, thậm chí khả năng là Đạp Tiên, làm sao kiểm tra thạch đo đi ra, liền đã biến thành Trúc Cơ sơ kỳ?

Kiểm tra thạch ngươi cũng có thể làm bộ? Không thể a, có vẻ như đây là

Đạp Tiên đỉnh cao đều không làm được sự tình!

Chẳng lẽ.

Hắn thực sự là Trúc Cơ sơ kỳ?

Rất nhiều người tự vấn lòng.

Sau đó, liền âm thầm ở trong lòng giật chính mình một cái tát!

Rắm!

Tuyệt bức không phải!

Khẳng định có không đúng chỗ nào!

"Khụ khụ, ngươi xem, là Trúc Cơ sơ kỳ đi! Ta liền nói ta là, các ngươi một mực không tin! Các ngươi nhìn ta này mặt, nhiều chính thái (shota)? Này da dẻ, nhiều non mềm? Con mắt này, nhiều trong suốt? Vấn Đạo, khe nằm, từng cái từng cái đều lão già nát rượu, ta có thể là Vấn Đạo sao?"

Vương Bảo lẫm lẫm liệt liệt âm thanh truyền đến.

Rất nhiều người đều là sắc mặt đen.

Ma trứng!

Sỉ nhục người a!

Cái gì gọi là lão già nát rượu? Chúng ta Vấn Đạo chính là lão già nát rượu?

Chúng ta Đạp Tiên chẳng phải là gay go lão già?

Ngươi lời này thật không xuôi tai.

"Vậy thì so với đi!" Hư Bất Ngữ tin Vương Bảo, hoặc là nói, hắn tin kiểm tra thạch.

Ngược lại là xem xét Lý Chính Tiêu một chút, cảm thấy Lý Chính Tiêu khẳng định đang làm cái gì âm mưu, tuy rằng còn không nghĩ ra là cái gì.

“Đa tạ tiền bối hùng hồn!” Vương Bảo quay về Hư Bất Ngữ chắp chắp tay.

Ngẩng đầu.

Ưỡn ngực.

Miệng hơi cười.

Bởi vì trang bức sắp bắt đầu rồi.

Được mùa lớn liền từ đây cắt ra mở.

“Ta đi tới!”

Lạch cạch một tiếng.

Vương Bảo bước lên tỷ thí võ đài, quay về chuẩn bị khu những kia Tâm Ma Tông Trúc cơ ngoắc ngoắc ngón tay đầu, cười nhạt nói, “đến đến đến, lên tới một cái nhận lấy cái chết! Đừng xem ta là Trúc Cơ sơ kỳ, nhưng bản tọa Trúc cơ vô địch! Tới một cái, ta giết một cái!”

Tà hỏa bắt đầu tăng lên trên.

Tâm Ma Tông đệ tử sắc mặt, toàn bộ đều sắp tốc âm trầm lại.

Hung hăng a!

Quá rất sao hung hăng!

Chúng ta cái trước, ngươi giết một cái?

Thật rất sao coi ngươi là Vấn Đạo?

Ngươi liền một cái Trúc Cơ sơ kỳ, còn dám nói mình Trúc cơ vô địch? Lão tử liền ha ha ha, chúng ta nhiều như vậy Trúc cơ đỉnh cao, ở bản tông đều là hổ ép lên trời nhân vật, còn thu thập không được ngươi một cái?

"Tự tìm đường chết!"

Một cái Tâm Ma Tông thanh niên bước ra, sắc mặt lãnh ngạo.

Không hề hay biết bên cạnh bọn họ, Vạn Ma Tông Trúc cơ đệ tử cái kia ánh mắt thương hại.

Kiểm tra thạch đo đi ra Trúc Cơ sơ kỳ? Khe nằm, các ngươi thật tin?

Làm chúng ta Chấp Pháp Điện Thủ tịch trưởng lão, là chết vô ích!

Cao tằng chỗ ngồi lên.

Lý Chính Tiêu sắc mặt có chút thấp thỏm, có chút lúng túng, có chút buồn bực, còn có chút mặt đỏ, suy nghĩ một chút, do dự một chút, đối với Hư Bất Ngữ nói rằng, "Hư huynh, đây chính là ngươi nhường hắn tham gia, sau đó, đừng trách ta!"

Hư Bất Ngữ cau mày, có chút bốc lửa, tâm nói ngươi rất sao được rồi, trang bức nghiện đúng không? Này Trúc Cơ sơ kỳ vẫn đúng là trâu bò trời cao hay sao? Giấu giấu diếm diếm, thú vị? Nha, lão tử thật giống có chút đã hiểu, hắn là tiểu tử này thiên phú trâu bò chút, ngươi là sợ hắn chết rồi chứ?

Ánh mắt tinh mang lóe lên.

Hư Bất Ngữ ngạo nghễ nói, "yên tâm, bất luận xảy ra chuyện gì, ta đều không trách ngươi, nhưng nếu là đệ tử bản tông giết hắn, cũng xin mời Lý huynh đừng trách ta!"

Giết hắn?

Lý Chính Tiêu khẽ thở dài, không nói gì nhìn trời.

Nằm mơ đây anh em!

Tỉnh lại đi đi anh em!

Có thể giết tiểu tử này Trúc cơ, phỏng chừng sẽ không có.

...

Tâm Ma Tông đệ tử bay lên võ đài.

Chủ trì ông lão tuyên bố tỷ thí bắt đầu, cái kia Tâm Ma Tông đệ tử liền cười âm hiểm một tiếng, hất tay chính là một đạo đen thui ánh sáng, tia sáng này tràn ngập mê hoặc khí tức, loáng thoáng có từng đạo từng đạo quỷ ảnh ở trong đó lăn lộn.

Lạch cạch một tiếng.

Đen thui ánh sáng đánh vào Vương Bảo trên người.

Vương Bảo đập đánh một cái quần áo, thản nhiên nói rằng, “đây chính là tuyệt chiêu của ngươi? Ân, không đủ lực a!”

Cái kia Tâm Ma Tông đệ tử trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Đại gia ngươi!

Lão tử đòn đánh này, Trúc cơ hậu kỳ cũng phải thổ huyết mà chết, ngươi liền phản ứng này?

Đột nhiên.

Vương Bảo động.

Vòng chéo tay, hướng về cái kia Tâm Ma Tông đệ tử đi tới.

Tâm Ma Tông đệ tử sắc mặt hoàn toàn thay đổi, mau mau nhanh chóng ra tay, từng đạo từng đạo hắc quang hầu như hình thành sông nhỏ, tụ hợp lại một nơi, hướng về Vương Bảo va chạm mà đi.

Thế nhưng Vương Bảo, không hề hay biết, lù lù bất động, đón công kích, cũng không ra tay, liền như thế hung hãn mà đi, nhanh chóng tiến lên, không đại hội công phu, liền đến gần rồi cái kia Tâm Ma Tông đệ tử.

Lùi về sau.

Tâm Ma Tông đệ tử bắt đầu sợ hãi, ra tay càng nhanh hơn.

Nhưng.

Võ đài không lớn không nhỏ.

Hắn lùi tới biên giới.

Mắt thấy không mất một sợi tóc Vương Bảo, Tâm Ma Tông đệ tử rốt cục không ngừng được hoảng sợ, hét rầm lên, “Không... Không nên tới...”

“Ha ha ha!”

“A...”

Tâm Ma Tông đệ tử cuồng kêu một tiếng, đã dựa vào võ đài vòng bảo hộ, xoay người cuồng đập vòng bảo hộ, trên mặt mang theo hoảng sợ kêu rên nói, “thả ta đi ra ngoài, thả ta đi ra ngoài...”

Một luồng lạnh lẽo gió lạnh kéo tới.

Tâm Ma Tông đệ tử quay đầu, liền nhìn thấy một ngón tay nhẹ nhàng điểm lại đây, không chờ hắn phản ứng hoàn hồn, liền chỉ ở mi tâm của hắn bên trên.

Oành.

Thi thể ngã xuống đất.

Vương Bảo thu ngón tay lại, thổi thổi, đón những kia ngây người như phỗng Tâm Ma Tông Trúc cơ đệ tử, thản nhiên nói, “cho mời, cái kế tiếp...”

(

------oOo------

Chương 148: Thua còn không phục?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không một người nói chuyện.

Lý Chính Tiêu các loại Vạn Ma Tông cao tầng hơi cúi đầu không nói, biểu thị vô tội, Vạn Ma Tông đệ tử trầm mặc, đó là thật không biết nên nói cái gì, gọi trâu bò? Bạo cái màu? Ha ha ha, cần gì chứ, đã rất bắt nạt người, cũng đừng hướng về người ta trong lòng lên đâm dao găm hành sao?

Dù sao chúng ta muốn mặt a!

Mà Tâm Ma Tông tất cả mọi người.

Bao quát Hư Bất Ngữ.

Toàn bộ bị Vương Bảo chấn động rồi.

Ta không nói cái khác.

Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, kiểm tra thạch thân đo, đây không có gì lượng nước.

Bọn họ thật tin.

Nhưng.

Như thế trâu bò Trúc Cơ sơ kỳ?

Khe nằm!

Ai dám tin?

Quả thực phảng phất nằm mơ được chứ?

Vừa nãy chết, vậy cũng là Trúc cơ đỉnh cao a, là bọn họ dùng để tiến hành tam tông hội võ đệ tử hạt giống, ngươi nói hắn lạt kê? Hư Bất Ngữ có thể một ngụm máu phun chết ngươi!

Nhưng là như vậy thiên kiêu, như vậy hạt giống, lại bị nghiền ép, bị treo lên đánh, một chiêu liền bị điểm chết rồi!

Hư Bất Ngữ triệt để không nói, chấn động sợ nói không ra lời, hắn gặp thiên kiêu, Ma Tông thiên kiêu, Chính đạo thiên kiêu, thế nhưng như thế nghịch thiên thiên kiêu, hắn thực sự là lần đầu thấy, này không phải là một cái tiểu cấp độ chênh lệch, đây là ròng rã ba cái tiểu cấp độ a!

"Đến đến đến, nhanh tiếp tục a, đại gia cũng chờ sốt ruột!" Vương Bảo không hề hay biết người khác ánh mắt sợ hãi, quay về Tâm Ma Tông Trúc cơ đệ tử phất phất tay.

Một đám hàng run lập cập, ánh mắt hoảng sợ quay đầu nhìn về phía Hư Bất Ngữ.

Mã Đức!

Chưởng giáo ngài đúng là nói một câu a, loại này hận trời hận địa đại ma vương, chúng ta chân tâm ứng phó không được a!

Đi tới chính là muốn chết.

Thỏa thỏa.

Hít một hơi thật sâu, Hư Bất Ngữ đứng lên đến, con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, nói rằng, "hành! Ngươi loại thiên tư này, lão phu bình sinh nhìn thấy, ngươi mà khi số một! Trúc cơ cảnh, không cần so với! Vạn Ma Tông thắng!"

Tâm Ma Tông Trúc cơ đệ tử thở phào nhẹ nhõm, sống sót sau tai nạn, sát mồ hôi lạnh, may mà a, may mà chưởng giáo lý trí online, nếu như tính bướng bỉnh tới, nhất định phải bọn họ thắng, còn không biết chết mấy cái đây!

Nghĩ tới đây, bọn họ lại cực kỳ bi ai lên, vì ngày đó, bọn họ đợi bao lâu? Cực kỳ lâu, dốc hết sức đầu, đã nghĩ làm náo động lớn, vì là tông môn làm vẻ vang, tăng lên địa vị của chính mình, thế nhưng hiện tại, hết thảy đều nước chảy về biển đông.

Phẫn hận ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo.

Tâm Ma Tông Trúc cơ đệ tử ăn Vương Bảo tâm đều có!

"Bắt đầu Thần Phủ cảnh tỷ thí đi!" Hư Bất Ngữ quay đầu nhìn về phía Lý Chính Tiêu, âm thanh rất lạnh.

Lộ ra bất mãn.

Hắn cảm thấy, lão già này không thành thật, bày đặt như thế trâu bò một cái đệ tử, rất sớm không an bài đi ra, khẳng định là chờ hắn nhất phi trùng thiên.

"May mà lão tử hiện tại biết rồi, hừ, như vậy thiên kiêu, nếu là trưởng thành, so với được với ngươi ba cái Lý Chính Tiêu, nếu như có cơ hội, nhất định phải diệt trừ!" Hư Bất Ngữ trong lòng nhắc tới, ẩn chứa sát cơ.

Lý Chính Tiêu có chút không dễ chịu.

Hắn là thật cảm thấy có chút bắt nạt người.

Thế nhưng đây, hắn vẫn còn có chút nhàn nhạt vui sướng, dù sao đè ép Hư Bất Ngữ một đầu, lúc này liền cười nhạt nói, "có thể!"

"Hừ!"

Hư Bất Ngữ hừ lạnh một tiếng, một lần nữa ngồi xuống.

Phụ trách chủ trì ông lão ho nhẹ một tiếng, đối với Vương Bảo nói rằng, "Bạch Vân Phi, xuống đây đi, phía dưới là Thần Phủ cảnh tỷ thí!"

Nào có biết, nghênh đón nhưng là Vương Bảo lắc đầu, “Ta không dưới đi! Ta còn muốn tiếp tục! Ta muốn khiêu chiến vượt cấp! Tiếp tục vì là tông môn phát sáng toả nhiệt!”

Chủ trì ông lão cũng là Vạn Ma Tông người, nghe vậy không khỏi méo mặt.

Đại gia ngươi!

Còn muốn phát sáng toả nhiệt đây?

Chính ngươi nhiều trâu bò ngươi liền không điểm B mấy sao?

Liền không có thể khiến người ta bình thường tỷ thí đúng không?

Bất đắc dĩ, chủ trì ông lão nhìn về phía cao tằng chỗ ngồi.

Lý Chính Tiêu không nói gì, đè ép Hư Bất Ngữ, mừng thầm về mừng thầm, thế nhưng chuyện như vậy, một lần liền được rồi, thật bắt nạt ra hỏa khí đến, vậy thì gay go, Tâm Ma Tông so với Vạn Ma Tông còn cao hơn một đầu, này không phải là một chút chênh lệch.

“Bạch Vân Phi, đi xuống đi! Ngươi một cái Trúc cơ, theo người ta Thần Phủ so cái gì so với?” Lý Chính Tiêu khẽ quát một tiếng.

Vương Bảo không vui, “Thần Phủ làm sao? Thần Phủ liền có thể thắng ta sao? Có bản lĩnh nhường bọn họ tới, theo ta một trận chiến!”

Tâm Ma Tông Thần Phủ đệ tử sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Sát ý vô cùng ánh mắt, nhìn chằm chằm Vương Bảo, sau đó, một cái trong đó trong giây lát đối với Hư Bất Ngữ nói rằng, “chưởng giáo, ta muốn chờ lệnh, đánh với hắn một trận!”

“Còn có ta!”

“Ta!”

“Hừ, thật coi mình là một nhân vật? Thiên phú lợi hại đến đâu, ngươi còn không trưởng thành đây!”

Hư Bất Ngữ ánh mắt tinh mang bùng lên.

Hắn hiện tại ở trộm hỉ.

Hì hì hi.

Ha ha ha.

Cơ hội a!

Vạn vạn không ngờ tới, tiểu tử này như vậy tìm đường chết!

Đang lo không có cơ hội đánh chết ngươi, đem uy hiếp thai chết trong bụng đây, ngươi liền chính mình đến tìm cái chết!

“Tốt! Lão phu đáp ứng các ngươi!”

Hư Bất Ngữ gật gù, mặt mỉm cười, đối với Lý Chính Tiêu nói rằng, “Lý huynh, ngươi không ngại chứ? Dù sao cũng là ngươi đệ tử, mở miệng mời chiến!”

Ý kia rất rõ ràng, chết rồi đừng trách ta!

Lý Chính Tiêu sắc mặt có chút khó coi, xin khuyên nói, “Hư huynh, tiểu tử này rất lợi hại, ta sợ các ngươi Thần Phủ cảnh đệ tử, đi tới cũng chết hết!”

Hư Bất Ngữ sắc mặt đen.

Mã Đức!

Cái kia tiểu hỗn đản hung hăng!

Ngươi lão Lý cũng rất sao như thế hung hăng!

Như thế xem thường ta Tâm Ma Tông? Các ngươi Vạn Ma Tông đây là bành trướng a!

“Xong coi như bọn họ xui xẻo!” Hư Bất Ngữ vung tay lên, nghiến răng nghiến lợi, “B!”

Chủ trì ông lão vừa nhìn, cũng là không nói gì, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn lướt qua Hư Bất Ngữ cùng những kia thỉnh chiến Tâm Ma Tông Thần Phủ, thở dài một tiếng, nói rằng, “lên sân khấu đi!”

Một cái Tâm Ma Tông Thần Phủ đi ra, quay về bên người sư huynh đệ nói rằng, “ta Trương Sơn liền việc đáng làm thì phải làm, kính xin chư vị chớ cùng ta cướp!”

Dứt lời, liền mấy cái bay vọt, bước lên võ đài.

Trương Sơn lạnh lùng nhìn Vương Bảo, vòng chéo tay, đối với Vương Bảo ngoắc ngoắc đầu ngón tay nói rằng, “đến đây đi, ra tay đi, ngày hôm nay lão tử liền để ngươi biết biết, cái gì gọi là thực lực chênh lệch!”

Bá.

Một luồng ánh kiếm lấp loé.

Vương Bảo tùy ý một kiếm quét ra, kiếm gỗ thu hồi, đứng chắp tay, “Khụ khụ, cái kế tiếp!”

Oành.

Một bộ thi thể ngã xuống đất, cong lên đầu ngón tay, còn duy trì nguyên dạng, chính là xui xẻo Trương Sơn.

Chiến đấu từ bắt đầu đến kết thúc, không tới ba giây!

Tình cảnh lần thứ hai yên tĩnh lại.

Phần lớn Vạn Ma Tông đệ tử, đều là nuốt ngụm nước, nhìn về phía Hư Bất Ngữ.

Đến rồi đến rồi!

Đúng hay không muốn bạo?

Thay đổi ta, tuyệt bức đến bạo a!

Như thế bắt nạt người, ai có thể nhịn được?

Đúng như dự đoán.

Hư Bất Ngữ bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt bén nhọn nhìn Vương Bảo, lớn tiếng lớn quát, "Ngươi không phải Trúc Cơ sơ kỳ!"

"Ta là!" Vương Bảo thản nhiên.

Hư Bất Ngữ cắn răng nói rằng, "Trúc Cơ sơ kỳ, há có thể một kiếm giết Thần Phủ đỉnh cao?"

Vương Bảo cười lạnh nói, "người mình rác rưởi, thì đừng trách người khác quá trâu bò, đừng tưởng rằng ngươi là khách nhân ta liền không khinh bỉ ngươi! Đúng hay không Trúc Cơ sơ kỳ, ngươi tận mắt đến! Làm gì? Thua không phục a? Không ăn vào đến a, đến đến đến, theo ta solo!"

"Dám sao?"

(

------oOo------

Chương 149: Có năng lực đừng chạy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Bất Ngữ há hốc mồm.

Hắn cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Còn coi chính mình xuất hiện nghe nhầm rồi!

Cái gì đồ chơi a?

Ngươi muốn theo ta solo?

Còn hỏi ta có dám hay không?

A phốc!

Lão tử đường đường Đạp Tiên trung kỳ đại cao thủ, lão quái vật, cùng ngươi một người trẻ tuổi solo?

Thắng, ta có thể cao hứng vẫn là sao nhỏ?

Truyền đi, ta Hư Bất Ngữ mặt đúng hay không không muốn?

"Bạch Vân Phi, chớ có làm càn!"

Lý Chính Tiêu cuống lên.

Vương Bảo hiện tại ở trong lòng hắn, vậy thì là một cái bánh bao a, nếu như Hư Bất Ngữ thật không biết xấu hổ, đi tới làm thịt, hắn đến hối hận chết.

"Xem tới vẫn là không dám a!" Vương Bảo bĩu môi, một mặt xem thường!

Vạn Ma Tông các đệ tử che mặt.

Lại một lần nữa quét mới đối với Vương Bảo vô liêm sỉ độ.

Cái gì đồ chơi liền không dám? Người đó là không dám sao?

Đó là người ta muốn mặt!

Không bắt nạt người!

Không giống ngươi, trực tiếp bắt nạt người khác, còn làm không biết mệt!

Vương Bảo nghe hệ thống truyền đến tinh luyện giá trị khen thưởng âm thanh, tâm tình hết sức thoải mái, lười biếng nhìn những kia Tâm Ma Tông Thần Phủ cảnh, hỏi nói, "các ngươi thì sao? Còn có dám đi lên sao? Thực sự không được, các ngươi cùng tiến lên?"

Một đám Tâm Ma Tông Thần Phủ, lúc này tâm tình vào giờ khắc này, hãy cùng vừa nãy cái kia mấy cái Trúc cơ cảnh đệ tử giống như.

Trong lòng cuồng mắng Vương Bảo không biết xấu hổ.

Cùng tiến lên?

Lên cộng lông!

Ngươi có thể một kiếm chém Thần Phủ đỉnh cao, chúng ta cùng tiến lên có tác dụng chó gì?

Bọn họ trầm mặc.

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, ánh mắt trực tiếp nhìn chằm chằm những kia Tâm Ma Tông hỏi.

"Các ngươi thì sao? Có muốn hay không tới? Vấn Đạo a, xem ra rất lợi hại dáng vẻ, ta còn chưa từng giết Vấn Đạo đây!" Vương Bảo cười hì hì.

Nghe được Vạn Ma Tông đệ tử, không nói gì ngưng nghẹn.

Ngươi chưa từng giết Vấn Đạo?

Cái kia Chấp Pháp Điện Thủ tịch trưởng lão chẳng phải là chết vô ích?

“Các ngươi chưởng giáo là sợ bức, hẳn là các ngươi cũng là sợ bức? Ha ha ha, thật biết điều, đường đường một cái Tâm Ma Tông, có vẻ như vẫn là thứ hai Ma Tông, nhưng liền một cái ra dáng đối thủ đều không có! Ngay cả ta cái này chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ đều sợ hãi, xã hội này là làm sao?”

Vương Bảo mở nhóm trào, miệng pháo đánh tung!

Tâm Ma Tông Vấn Đạo cường giả chỉ có mấy cái, nghe vậy tức giận đến mức cả người run run.

Hư Bất Ngữ đương nhiên cũng là tức giận đến cả người run cầm cập, dù sao bị mắng sợ bức đây, nghĩ hắn Hư Bất Ngữ, Tâm Ma Tông chưởng giáo, Đạp Tiên trung kỳ tu vi, cỡ nào treo tạc thiên tồn tại, giết đến người không có trăm vạn, cũng có mười vạn, hung danh hiển hách, không thể so Lý Chính Tiêu nhỏ hơn bao nhiêu, nhưng hiện tại, lại bị một cái thanh niên mắng, mắng vẫn là sợ bức loại này không thể nhẫn nhịn xưng hô.

Hư Bất Ngữ ánh mắt nhìn về phía Lý Chính Tiêu, băng lạnh lùng nói, “Lý huynh, đừng cản ta!”

Lý Chính Tiêu sắc mặt hoàn toàn thay đổi, con ngươi co rụt lại, “Ngươi muốn làm gì?”

“Lưu trưởng lão, làm phiền ngươi ra tay!”

Hư Bất Ngữ lạnh lùng cười, quay về Tâm Ma Tông một cái Vấn Đạo ông lão nói rằng.

Ngươi không phải năng lực sao?

Không phải muốn khiêu chiến Vấn Đạo sao?

Hành!

Vậy lão tử thỏa mãn ngươi!

Vừa dứt lời.

Từ Tâm Ma Tông cao tằng chỗ ngồi, cái kia Lưu trưởng lão đứng dậy, mặt không hề cảm xúc, cũng không nói lời nào, bóng người lóe lên, dường như màu đen lôi đình, liền xuất hiện ở trên lôi đài.

Mà nhìn thấy không phải Hư Bất Ngữ ra tay, Lý Chính Tiêu đúng là yên tĩnh lại, hắn nhưng là biết Vương Bảo thực lực, nhìn trên võ đài hai người, Lý Chính Tiêu trong lòng thầm nói, này rất sao mới là bình thường tỷ thí tiết tấu a, không giống vừa nãy, vậy thì là bắt nạt người.

Tâm Ma Tông Lưu trưởng lão lạnh như băng nhìn Vương Bảo, chờ đến chủ trì ông lão một tiếng bất đắc dĩ bắt đầu rơi xuống đất, liền trương tay liền hướng Vương Bảo đánh tới!

Một đòn mãnh liệt, không chút lưu tình, dâng trào chưởng lực hóa thành ba cái hắc giáp người khổng lồ, như núi như biển sức mạnh trút xuống, như trời long đất lở bình thường, dưới chân võ đài đều trong nháy mắt tan vỡ nát tan!

Đây chính là Vấn Đạo thực lực, đoạt thiên lực lượng, thân có nói bao hàm, Chúa tể thiên địa, hô mưa gọi gió!

Nếu như Vương Bảo không có kiếm gỗ!

Đòn đánh này hắn không còn sức đánh trả chút nào!

Chỉ có thể chờ đợi chết!

Thế nhưng, hắn có!

Mà Ma Tông người, tu vi càng cao, liền càng là độc ác,

Càng là nhập ma, hung uy ngập trời, nghiệt rễ sâu bên trong!

Này chính là kiếm gỗ quét dọn mục tiêu!

Vương Bảo liền đo lường cũng không cần đo lường!

Hung hãn một kiếm, sau một bước ra tay!

Vương Bảo ngạo nghễ mà đứng, vứt ra một kiếm, tương tự là thu kiếm, chắp tay ở phía sau, góc 45 độ ngưỡng mộ bầu trời, một bộ ta đang suy tư nhân sinh tang thương dáng dấp!

Tâm Ma Tông Lưu trưởng lão con ngươi co rụt lại.

Không chờ hắn phản ứng lại, ánh kiếm liền tập kích mà đến, nhường hắn trong nháy mắt xù lông chính là, sự công kích của hắn, dĩ nhiên rắm dùng không có, Vương Bảo không hề phản kháng, đánh vào người, một tia bọt nước đều không bay lên.

Mà ánh kiếm tập kích, lại làm cho hắn mặt xám như tro tàn, cái kia phảng phất giun dế sức mạnh bình thường, không biết làm sao, nhưng như là từng đạo từng đạo bùa đòi mạng, diệt hắn thân, diệt hắn hồn, diệt hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo thực lực, cũng phá hủy hắn hết thảy tất cả!

Ầm!

Tâm Ma Tông Lưu trưởng lão đánh vào võ đài vòng bảo hộ lên, một tiếng nổ vang, chiết thân té ngã!

Nghiễm nhiên thành một bộ thi thể!

Ba hơi thở qua đi.

Yên lặng như tờ tỷ thí quảng trường, vang lên Hư Bất Ngữ rít gào, “Khe nằm giời ạ! Ngươi rốt cuộc là ai? Lý Chính Tiêu, người này, đến cùng là

người phương nào? Ngươi Vạn Ma Tông, lại đến cùng là muốn làm gì?”

Lý Chính Tiêu rất vô tội, nghĩ thầm ngươi cái này chày gỗ, lão tử nhắc nhở ngươi rất nhiều lần, còn muốn lão tử sao nhỏ?

Thế nhưng không thể nói như thế, chỉ được vạn phần xin lỗi nói rằng, “Hư huynh, tiểu tử này chính là lợi hại như vậy, ngươi... Ngươi đến nhìn thoáng chút!”

Vốn là Lý Chính Tiêu là muốn nói, ngươi đến nhận mệnh, có điều lại thay đổi từ ngữ, sợ kích thích tàn nhẫn!

Nhìn thoáng chút?

Hư Bất Ngữ tức giận ngược cười!

Ngươi rất sao nếu như chết một cái Trúc cơ đỉnh cao, chết một cái Thần Phủ đỉnh cao, lại chết một cái Vấn Đạo đỉnh cao, lại cho ta nhìn thoáng chút nhìn?

“Chuyện này, ta cần một câu trả lời! Lý huynh, chúng ta tam đại Ma Tông tuy rằng đều có ám đấu, thế nhưng như thế bẫy người, cũng thực sự là quá mức rồi! Cái kia kiểm tra thạch, là giả chứ?” Hư Bất Ngữ cười lạnh.

Lý Chính Tiêu nghiêm túc lắc đầu, “Không phải giả! Chuyện như vậy, ta Lý Chính Tiêu lại không biết xấu hổ, cũng không làm được! Ta cũng không biết vừa nãy đó là xảy ra chuyện gì!”

“Biên! Ngươi cho rằng ta sẽ tin?”

Hư Bất Ngữ nghiến răng nghiến lợi, đều đến lúc này, ngươi rất sao còn cùng lão tử giả vờ ngây ngốc!

Tam đại Ma Tông, xem ra cần phải nặng thứ hạng mới, các ngươi Vạn Ma Tông, tuyệt bức xếp số một, vô liêm sỉ số một!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên đối với Hư Bất Ngữ bất mãn quát, “Lão già, ngươi mù kêu to cái gì?”

Hư Bất Ngữ ánh mắt sát ý bùng lên, quay đầu nhìn chằm chằm Vương Bảo, kêu to nói, “ngươi gọi lão tử cái gì?”

“Lão già!”

“Ngươi muốn chết!”

Hư Bất Ngữ rít gào, gào thét, ra tay ý nghĩ càng ngày càng nặng.

Nhưng mà.

Ngay ở Hư Bất Ngữ cố nén thời điểm.

Vương Bảo đột nhiên cười lạnh một tiếng, trong tay nhấc theo kiếm gỗ, một bước nhảy xuống lôi đài, sau đó, đạp bước hướng về Hư Bất Ngữ đi đến, vừa đi còn một bên lạnh giọng nói, “ta muốn chết? Vậy ta vậy thì đi tìm ngươi, nói cho ngươi, lão tử nhịn ngươi rất lâu, đến đến đến, ta vẫn là muốn cùng ngươi solo! Ngươi không dám hạ xuống, vậy ta vậy thì đi tới!”

“Có năng lực, ngươi đừng chạy!”

(

------oOo------

Chương 150: Chạy! Mau mau chạy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn từng bước một đi tới Vương Bảo.

Hầu như hết thảy mọi người bối rối.

Khe nằm a!

Cái tên này cũng quá cuồng vọng đi chứ?

Thật sự coi Hư Bất Ngữ không dám giết người hay sao?

“Đừng kích động! Hư huynh, cho ta một bộ mặt làm sao?” Lý Chính Tiêu hãi hùng khiếp vía, nhìn chậm rãi tỏa ra sát khí Hư Bất Ngữ, liền vội vàng nói.

“Ha ha! ~”

Hư Bất Ngữ lạnh lùng cười, lạnh lẽo cực kỳ nói rằng, “cho ngươi thể diện? Tốt! Lý Chính Tiêu, lão phu nể mặt ngươi! Hai anh em chúng ta đấu nửa đời, cùng là Ma Tông chưởng giáo, ta cho ngươi khuôn mặt này, thế nhưng...”

“Không thể là ngày hôm nay!”

Hư Bất Ngữ đột nhiên lên giọng.

Hắn nộ đến cực hạn!

Hắn phẫn nộ, càng nhiều, cũng là đối với Lý Chính Tiêu!

Hắn nói, cũng là nói mát, hắn hiện tại đã nghĩ bạo phát, liền muốn giết người, đã nghĩ ra vừa ra trong lòng chiếc kia ngột ngạt giận khí!

Ngày hôm nay hôm nay, vào giờ phút này, hắn Hư Bất Ngữ, quá oan uổng!

Lão tử nể mặt ngươi, cái kia, lại có ai cho lão tử mặt mũi? Lý Chính Tiêu, ngươi nghĩ tới vấn đề này sao? Ngươi rất sao đang nói câu nói này thời điểm, ngươi có thể từng nghĩ tới, ngày hôm nay trận này vở kịch lớn, ngươi, đúng hay không quá phận quá đáng cơ chứ?

Còn mẹ nó nể mặt ngươi?

Lão tử cho ngươi cái cà!

Con mắt nhìn Vương Bảo, Hư Bất Ngữ nở nụ cười.

Vương Bảo còn ở đi tới, vẻ mặt tùy ý, tư thái càng là thong dong, loại này tựa hồ liền không để hắn vào trong mắt cảm giác, sâu sắc kích thích đến Hư Bất Ngữ.

Bao nhiêu năm.

Không ai dám đối với hắn như vậy!

Vù.

Hư không run rẩy lên.

Trong nháy mắt, Hư Bất Ngữ trên đỉnh đầu, một luồng màu đen Lưu Vân, từ từ hiện ra, đã biến thành một cái tuyệt thế Cuồng Đao, đen kịt như mực trường đao chậm rãi kéo duỗi, chuôi đao ngay ở Hư Bất Ngữ trên không, thân đao nhưng là không ngừng kéo dài, kéo dài, lại kéo dài, mãi đến tận xuyên thẳng mây xanh, cũng không có đình chỉ.

Hư Bất Ngữ bên người.

Lý Chính Tiêu sắc mặt âm trầm cực kỳ, hắn không nhúc nhích, bởi vì hắn biết, hắn nếu là động, cái kia Vạn Ma Tông cùng Tâm Ma Tông, có chín phần mười khả năng, sẽ khai chiến!

Hiện tại.

Hư Bất Ngữ cần hả giận!

Mà hắn Lý Chính Tiêu, cũng nhất định phải nhường Hư Bất Ngữ ra một hơi, chỉ hy vọng đòn đánh này, "Bạch Vân Phi" có thể tiếp được, dù cho trọng thương huyền chết đây, vậy là được!

Hư Bất Ngữ một đòn qua đi, hắn liền có thể ngăn cản!

"Nghiệt súc, cho lão phu quỳ xuống đi!"

Hư Bất Ngữ nhạt âm thanh mở miệng, khôi phục cường giả thong dong.

Chỉ là.

Vương Bảo nhìn hắn, còn đang cười, "Chặc chặc, như thế dài đao, hù dọa ai vậy? Bên trong xem không còn dùng được đồ vật! Giết ngươi, ta chỉ cần một kiếm mà thôi!"

Cộc!

Vương Bảo ngừng chân.

Sắc mặt nghiêm túc nhìn Hư Bất Ngữ, đón lấy nói rằng, "thật sự! Ta không lừa ngươi! Con người của ta cái gì đều lừa gạt, nhưng chính là không lừa gạt người chết! Ở trong mắt ta, kỳ thực ngươi hiện tại đã cùng một kẻ đã chết, không có gì khác biệt, cái gì cũng đừng nói, ngươi chạy đi, mau mau chạy, hi vọng ngươi chạy trốn nhanh, ta còn chưa kịp giết ngươi, ngươi liền chạy xa!"

Toàn trường tĩnh mịch!

Lời này nói trâu bò.

Nghiêm chỉnh mà nói, còn rất rộng thoáng.

Thế nhưng...

Mã Đức!

Quá tìm đường chết!

Ngươi đây thực sự là tìm đường chết a!

Quay về Hư Bất Ngữ nói nếu như vậy, chính là một ngàn cái Lý Chính Tiêu, cũng kéo không trở lại.

Còn nhường Hư Bất Ngữ chạy? Mau mau chạy? A phốc! Trời ạ, hư đại ma đầu, lần này thật sự muốn bạo!

"Nghiệt súc! Nghiệt súc!"

Hư Bất Ngữ thật sự bạo!

Ngũ tạng lục phủ đều bị tức run rẩy!

Ngực bụng bên trong lửa giận phồn thịnh bạo phát, ầm ầm nổ tung, hóa thành vô tận hắc phong, nhảy vào đỉnh đầu đen kịt đại kiếm bên trong, cái kia đại kiếm bên trong lập loè điên cuồng sát ý, trong nháy mắt, liền từ trên cao đi xuống!

Ầm ầm!

Thiên địa nổ tung!

Vô tận cuồng phong, lôi kéo hư không, vô tận cuồng lực, trùng kích bát phương, lưỡi đao hướng về, khó có thể tưởng tượng ra sao tồn tại, mới có thể bình yên vô sự!

Đại địa nứt ra!

Bộc lộ ra một khối lớn vô cùng cống ngầm!

Nhưng mà.

Ở này khủng bố công kích bên dưới, Vương Bảo thình lình, lù lù bất động!

Cuồng phong tập kích Vương Bảo quần áo.

Vương Bảo đứng tại chỗ, vẻ mặt thản nhiên, cao giọng nói, “ta cho ngươi cơ hội, thế nhưng ngươi không quý trọng!”

Bạch!

Kiếm gỗ giơ lên!

Một luồng ánh kiếm, lấp loé mà đi!

Tốc độ so với Hư Bất Ngữ ra tay tốc độ, chậm gấp mấy lần!

Đáng tiếc a!

Hai người căn bản không thể sánh bằng.

Hư Bất Ngữ quá trâu bò, thế nhưng, ở kiếm gỗ nhằm vào bên dưới, rơi xuống Vương Bảo trên người, vậy thì là chiến đấu 5 cặn bã công kích.

Mà kiếm gỗ vứt ra, đối với Hư Bất Ngữ mà nói, lúc này còn lại, chính là chiến đấu 5 cặn bã phòng ngự.

Hơn nữa, tu vi càng cao, liền càng trốn không thoát, vào giờ phút này Hư Bất Ngữ, chính là như vậy, hắn nhìn Vương Bảo, vẻ mặt kinh sợ, hắn nhìn kiếm gỗ vứt ra kiếm khí, con ngươi kiêng kỵ, hắn muốn tránh, hắn muốn chạy, nhưng là, hắn khiếp sợ phát hiện, chính mình trốn không xong, thiểm không ra, sức mạnh trong cơ thể, đều tựa hồ bị cái gì không tên sức mạnh áp chế, cho tới, chiêu kiếm này hắn không thể không chịu đựng.

Xì xì!

Kiếm khí rơi vào Hư Bất Ngữ trên người.

Y phục của hắn, phá toái.

Hắn ngực bụng, bị cắt rời ra một đạo vết thương thật lớn.

Hắn sức mạnh trong cơ thể, trong nháy mắt đình chỉ, hắn sinh cơ, bị một luồng không tên lại sức mạnh kinh khủng, toàn bộ bóc lột hầu như không còn!

Còn lại, chỉ có hoảng sợ!

Khuôn mặt dại ra nhìn Vương Bảo, Hư Bất Ngữ môi khẽ nhếch, muốn nói chuyện, thế nhưng một chữ đều không phun ra, liền triệt để thoát lực, ngã trên mặt đất!

Thời gian, phảng phất đình chỉ!

Không gian, phảng phất đọng lại!

Mỗi người, đều là tĩnh ở nơi đó, không nhúc nhích, lại như là một bức tranh cuốn, rồi lại có vẻ cực kỳ âm u khủng bố!

“Ai, tại sao không tin ta? Ta nhường ngươi chạy, ta cho ngươi cơ hội, ngươi làm sao liền không tin đây!” Vương Bảo lắc đầu thở dài.

Vù.

Trong nháy mắt.

Vạn Ma Tông sôi trào!

“Khe nằm!”

“Ánh mắt ta mù a!”

“Một kiếm! Một kiếm giết Hư Bất Ngữ! Tâm Ma Tông chưởng giáo Hư Bất

Ngữ!”

“Trời ạ, thế giới này muốn điên! Cái tên này rốt cuộc là ai?”

“Hư Bất Ngữ chết rồi? Thật chết rồi? Này không phải thật sao? Nếu như thật sự, đón lấy làm sao bây giờ? Liền hắn mẹ hỏi một chút làm sao bây giờ? Tâm ma lão tổ nếu như biết rồi, còn không được khai chiến a?”

“Làm sao sẽ chết cơ chứ? Đây chính là Đạp Tiên trung kỳ lão ma a!”

Từng đạo từng đạo âm thanh.

Từng đạo từng đạo rống to.

Liên tiếp!

Cũng là ở bầu không khí như thế này bên trong.

Lý Chính Tiêu cả người run rẩy, sắc mặt âm trầm, trong con ngươi, lộ ra khó có thể tin, mặt hướng Vương Bảo, lớn tiếng rít gào nói, “Bạch Vân Phi, ngươi... Ngươi rất sao điên rồi? Ngươi xông đại họa! Ngươi làm sao dám? Khe nằm! Khe nằm! Khe nằm!”

Lý Chính Tiêu tâm tư cực kỳ hỗn loạn!

Hắn lông!

Hắn hoảng rồi!

Hắn cũng không biết sao làm mới được rồi!

Hư Bất Ngữ chết rồi, làm sao bây giờ? Đây chính là Tâm Ma Tông chưởng giáo a!

Tâm Ma Tông không nâng tông đến đánh, đó mới gọi quái!

Thế nhưng.

Vạn Ma Tông không được a, tâm ma lão tổ so với chính mình lão tổ thực lực cao không chỉ một điểm nửa điểm a!

Thật đánh tới đến, Vạn Ma Tông liền bảy phần mười khả năng, sẽ bị diệt tông, tuy rằng, không đến nỗi như vậy, nhưng tuyệt bức, cũng sẽ tổn thất nặng nề!

Mà này, chỉ là tai bay vạ gió!

Còn có chính là.

Này Bạch Vân Phi, vì sao như thế treo?

"Chưởng giáo không nên gấp gáp! Mỗi khi gặp đại sự muốn tĩnh khí! Đến đến đến, đại gia cũng có thể theo ta học..."

Vương Bảo trên mặt mang theo mỉm cười, làm cái hút bụng tư thế, "Hít vào... Thở ra... Hít vào... Thở ra... Thu..."

Đại đa số người sắc mặt đều là co giật lên.

Suýt chút nữa thổ huyết.

Cái quái gì vậy.

Ngươi còn có tâm tình bình thản?

Ngươi sao liền như thế tâm lớn đây?

Lý Chính Tiêu sắc mặt khó coi lớn quát, "Bạch Vân Phi, ngươi quá phận quá đáng! Ngươi cũng biết ngươi giết Hư Bất Ngữ, đem ta Vạn Ma Tông, đặt nơi nào?"

Vương Bảo bĩu môi, kiếm gỗ vung một cái, Haki cực kỳ ngẩng đầu nói, "sợ cái trứng? Không phải là Tâm Ma Tông sao? Chưởng giáo ngươi phải tin ta, mang ta đi, xem ta đem Tâm Ma Tông từ trên xuống dưới, đưa hết cho

diệt...”

(

------oOo------

Chương 151: Ta đều như thế trâu bò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệt Tâm Ma Tông?

Lý Chính Tiêu một tấm nét mặt già nua, nhanh chóng run cầm cập lên.

Mã Đức!

Tiểu tử ngươi là thật sự dám nói a!

Là thật sự dám nghĩ a!

Diệt Tâm Ma Tông, cái này cần trả giá bao lớn đánh đổi? Phi phi phi không đúng, diệt cái cà a, chúng ta Vạn Ma Tông còn không phải người Tâm Ma Tông đối thủ đây, đến cùng là ai diệt ai?

Nào có biết.

Vương Bảo nhưng là ánh mắt sáng lên lấp loá, tựa hồ khá là ý động, cười to nói, "hắc! Càng nghĩ càng không sai! Muốn vì tông môn phát sáng toả nhiệt, vậy thì phải làm to công! Cái gì là đại công? Khai cương khoách thổ chính là đại công! Chưởng giáo, ta muốn chờ lệnh, hoặc là không làm, đi diệt Tâm Ma Tông, kính xin chưởng giáo dẫn dắt đại quân, cho ta trợ uy!"

Lý Chính Tiêu một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Khe nằm!

Tiểu tử này điên thật!

Ta dẫn dắt đại quân cho ngươi trợ uy? Ta đi tìm chết?

Nhìn Vương Bảo.

Lý Chính Tiêu trái tim chảy máu.

Tại sao.

Tại sao tiểu tử này như thế điên (chơi)!

Rõ ràng rất trâu bò, tại sao liền không bình thường, ngươi muốn vì tông môn phát sáng toả nhiệt, tốt, ngươi cẩn thận nỗ lực a, tổng có cơ hội, ngươi vì sao một mực muốn làm chết? Giết Hư Bất Ngữ không nói, còn muốn đi diệt người ta Tâm Ma Tông, đây chính là ngươi phát sáng toả nhiệt thủ đoạn? A phốc, ta này trái tim a, oa lạnh oa lạnh.

Mà ở đây, còn có như vậy một tiểu sóng người, lúc này chính đang run rẩy bên trong, đang kinh nộ bên trong.

Vậy dĩ nhiên là Tâm Ma Tông những người còn lại.

Các (mỗi cái) đại cảnh giới đệ tử cùng với một ít lão già.

Bọn họ hoảng sợ.

Nhưng lại vô cùng phẫn nộ.

Chúng ta còn sống sót đây.

Chưởng giáo chết rồi, chúng ta còn chưa có chết đây.

Ngay ở trước mặt chúng ta trước mặt, các ngươi nghị luận lên có muốn hay không đi diệt Tâm Ma Tông, đây là thật sự coi chúng ta là người chết a!

Có muốn hay không như thế sỉ nhục người?

Quá hắn mẹ bắt nạt người!

Thế nhưng, tức thì tức, bọn họ lại không dám nói lời nào.

Người ta đều đang thương lượng tiêu diệt Tâm Ma Tông, còn quan tâm mấy người bọn hắn chết sống sao? Bắt nạt người lại sao nhỏ? Không phục? Ai dám nói!

“Làm gì? Chưởng giáo ngươi sao không nói lời nào? Hẳn là không dám? Ai, thực sự không nên a, ngươi xem một chút, ta đều như thế trâu bò, ngươi nói ngươi sợ cái cái gì? Được rồi, đã như vậy, vậy ta trước tiên đánh cái dạng, ta mang người trước tiên đi, các ngươi muốn theo, vậy hãy cùng, không theo, vậy liền chờ tin tức!”

Vương Bảo nhìn sắc mặt âm tình bất định Lý Chính Tiêu cười, sau đó, thân hình loáng một cái, mấy cái lên xuống, liền đến đến đệ tử trong bữa tiệc, một người thanh niên bên người.

Thanh niên này không phải người khác, chính là tâm đen Tra Lý.

Trịnh Tra Lý nhìn thấy Vương Bảo, cả người run rẩy, nói rằng, “trắng (Haku)... Bạch sư huynh...”

“Đi theo ta!”

Vương Bảo một tay tóm lấy Trịnh Tra Lý, hờ hững nói một câu, sau đó, nhẹ nhàng đi.

Không ai ngăn cản hắn.

Một cái là không ai dám.

Một cái khác, chính là bị chấn động rồi!

Bọn họ vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo thật sự điên (chơi) đến nước này, hắn không chỉ có dám nói, hắn vẫn đúng là dám làm!

Nhìn Vương Bảo đi xa.

Vạn Ma Tông cao tầng đại lão từng cái từng cái cuống lên, dồn dập nhìn về phía Lý Chính Tiêu, một cái trong đó gấp giọng nói, “chưởng giáo, làm sao

bây giờ?”

“Ta con mẹ nó nào có biết!”

“Không thể tùy theo hắn a!”

“Ta con mẹ nó cũng biết!”

“Vậy rốt cuộc nên sao làm?”

“Ta con mẹ nó không biết!”

Lý Chính Tiêu buồn bực rít gào một tiếng, sau đó, ánh mắt lập loè hàn mang, trầm tư chốc lát, lớn tiếng nói, “phái người thông báo bế quan lão tổ, liền nói... Liền nói ra đại sự! Bản tông khả năng muốn cùng Tâm Ma Tông khai chiến! Cho tới Bạch Vân Phi, nhường hắn... Nhường hắn đi chết đi! Đại gia, lão phu trước tiên bình tĩnh một hồi, ta hiện tại rất loạn, ai cũng đừng nói chuyện với ta...”

Bá.

Lý Chính Tiêu cũng nhẹ nhàng đi.

Còn lại một đám Vạn Ma Tông lão già, hai mặt nhìn nhau.

Sau đó, Tâm Ma Tông những người còn lại, toàn bộ bị giam lỏng lên, hiện tại tình huống này, đại chiến đã không cách nào tránh khỏi, ở Hư Bất Ngữ chết một khắc đó, cũng đã nhất định!

Sẽ chờ lão tổ xuất quan, làm tiếp quyết đoán đi!

...

...

Ra Vạn Ma Tông.

Vương Bảo lười biếng vung một cái Trịnh Tra Lý,

Nói rằng, “dẫn đường!”

Trịnh Tra Lý hoảng sợ cực kỳ, run cầm cập nói rằng, “sư huynh, đi... Đi đâu?”

“Đương nhiên là Tâm Ma Tông a!” Vương Bảo trợn tròn mắt.

Trịnh Tra Lý nước mắt mục, lạnh cả người, “Thật... Thật đi a!”

“Vậy còn giả bộ?” Vương Bảo trừng mắt.

“Mau dẫn đường, không phải vậy giết ngươi!”

Trịnh Tra Lý mặt xám như tro tàn!

Ở hắn nghĩ đến.

Bất luận Vương Bảo làm sao trâu bò.

Cũng vạn vạn sẽ không là Tâm Ma lão tổ đối thủ, nói cách khác, như thế tới cửa, tuyệt bức là chết chắc rồi!

Mà mang theo Vương Bảo đi chính mình.

Chết liền một chữ!

Mẹ meow nha, ta làm sao liền như thế số khổ a!

Trịnh Tra Lý trong lòng kêu rên, thế nhưng ở Vương Bảo uy hiếp bên dưới, cũng không thể không tự mình dẫn đường!

...

...

Tâm Ma Tông.

Điên rồi!

Từ trên xuống dưới, toàn điên rồi!

Ở Hư Bất Ngữ chết một khắc đó, bọn họ liền điên rồi!

Hư Bất Ngữ hồn mệnh bài nát tan, điều này đại biểu ngã xuống, mệnh Hồn Điện bên trong trực nhật trưởng lão thấy cảnh này thời điểm, huyết đều ói ra.

Chưởng giáo chết rồi?

Chưởng giáo dĩ nhiên chết rồi?

Tâm Ma Tông cảm thấy không thể tưởng tượng được, phảng phất hoạt ở trong mơ!

Chưởng giáo Hư Bất Ngữ, nhân vật mạnh cỡ nào, làm sao có khả năng sẽ chết?

"Chính đạo rình giết?"

"... Lão tử đúng hay không đang nằm mơ?"

"Làm sao bây giờ? Chuyện này quá to lớn! Chưởng giáo lại bị giết, là ai làm?"

"Nếu như là Chính đạo giở trò quỷ, vậy kế tiếp, khẳng định còn biết được, mau mau hỏi một chút Lý Chính Tiêu, Vạn Ma Tông đúng hay không cũng xảy ra vấn đề rồi?"

Từng đạo từng đạo tin tức truyền đạt, từng đạo từng đạo tin tức phát sinh, Tâm Ma Tông lộn xộn.

Bọn họ còn không dám thông báo Tâm Ma lão tổ, bởi vì sự tình còn không điều tra rõ ràng đây, đến thời điểm lão tổ hỏi, vừa hỏi ba không biết, Bạo Nộ lão tổ còn không phải đem bọn họ cho giết?

Đưa tin đá chìm biển lớn.

Lý Chính Tiêu để ý đến bọn họ mới là lạ.

Tâm Ma Tông mạnh nhất mấy cái Đạp Tiên đại lão thương nghị nửa ngày, sau đó liền quyết định phái người tự mình đi tra, trước tiên đi Vạn Ma Tông nhìn kỹ hẵng nói.

Kết quả là.

Mấy cái Tâm Ma Tông Vấn Đạo cường giả, đạp không mà đi, thẳng đến Vạn Ma Tông.

Thế nhưng.

Đúng dịp không khéo, hơn nửa hôm sau, trên hư không, đón bọn họ mà đến, chính là Vương Bảo cùng Trịnh Tra Lý.

Trịnh Tra Lý phía trước dẫn đường, con mắt đúng là rất nhọn, vừa nhìn đối diện mấy cái lão già trên người trang phục, liền kinh sợ một hồi, dừng lại đối với Vương Bảo nói rằng, “sư huynh, phía trước là Tâm Ma Tông người...”

“Ồ?”

Vương Bảo sáng mắt lên.

Đón đối diện Tâm Ma Tông mấy cái Vấn Đạo, liền thoáng qua, tới gần sau khi, Vương Bảo dừng lại cười phất phất tay, “Ha lâu la, Cổ Đức mèo ninh!”

Tâm Ma Tông mấy cái Vấn Đạo lúc này tâm tình nặng nề, hung ác trừng mắt Vương Bảo, một cái trong đó lệ quát, “Cút!”

Vương Bảo nụ cười không đổi, “Ông lão, hỏa khí đừng lớn như vậy mà, ta hỏi các ngươi, các ngươi đúng hay không muốn đi Vạn Ma Tông?”

Tâm Ma Tông mấy cái Vấn Đạo lão già cả người chấn động, sau đó lúc này mới chú ý tới Trịnh Tra Lý trên người trang phục, con ngươi co rụt lại, một cái trong đó hỏi nói, “các ngươi là Vạn Ma Tông đệ tử?”

“Không sai!”

“Tốt! Ta hỏi các ngươi, chúng ta Hư Bất Ngữ chưởng giáo, đến cùng là làm sao ngã xuống?” Mấy cái Vấn Đạo lão già cấp thiết lên.

Vương Bảo híp mắt, nụ cười càng sâu, ngẩng đầu nói rằng, “cái này mà, vậy các ngươi có thể coi là hỏi đúng người, Hư Bất Ngữ đúng không? Ha ha ha, thực không dám giấu giếm...”

“Chính là tại hạ giết chết, không sai, chính là ta, xác nhận xem qua thần, các ngươi gặp, là đúng người...”

(

------oOo------

Chương 152: 1 nồi bưng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tiểu tử ngươi có bị bệnh không?”

Tâm Ma Tông một cái Vấn Đạo ông lão ánh mắt lập loè sát khí, lại dám nắm chưởng giáo chết đi đùa giỡn, này là chán sống rồi a!

“Giết giết! Trước tiên đi Vạn Ma Tông lại nói!”

Mấy cái Vấn Đạo ông lão vẻ mặt thiếu kiên nhẫn, vốn đang cho rằng gặp phải Vạn Ma Tông đệ tử, có thể được một chút tin tức đây, không nghĩ tới nhưng là đụng tới một cái có bệnh.

Đang khi nói chuyện, một cái trong đó tùy ý giơ giơ ống tay áo.

Một vệt sáng trực tiếp hướng về Vương Bảo tấn công tới.

Đòn đánh này gọi là Thần Phủ đỉnh cao, phỏng chừng cũng đến trọng thương mà chết, nhưng...

Đùng!

Vương Bảo tiến lên một bước.

Đón lưu quang mà đi, không tránh không né, lưu quang đánh vào trên người hắn, lông đều mai một đi một cái.

Sau đó ở một đám lão già khó có thể tin trong ánh mắt, Vương Bảo trong tay lập loè ra kiếm gỗ, nhẹ nhàng quét qua.

Xoạt xoạt xoạt!

Mấy đạo kiếm khí trên không trung chớp qua!

Tâm Ma Tông Vấn Đạo ông lão dồn dập trợn mắt lên, ngửa đầu ngã chổng vó, đổi hướng đại địa, duy nhất hiếm hoi còn sót lại một cái, một mặt mộng bức, sắc mặt cũng biến thành trắng bệch, nhìn Vương Bảo, hai mắt đều không còn tiêu cự.

"Đến đến đến!"

Vương Bảo quay về cái kia sống sót Vấn Đạo ông lão ngoắc ngoắc tay, nháy mắt mấy cái.

Này Vấn Đạo ông lão cả người đột nhiên run cầm cập một hồi, theo bản năng đã nghĩ chạy, thế nhưng sau đó, một đạo hí ngược âm thanh, liền từ hắn bên tai vang lên, "Muốn chạy? Vậy thì chạy đi, nhìn là ngươi chạy nhanh, vẫn là ta giết đến nhanh!"

Thân thể cứng ngắc.

Cái kia Vấn Đạo ông lão khóc không ra nước mắt, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, run rẩy đi về phía trước mấy bước, quay về Vương Bảo sâu sắc khom lưng, hành lễ, gần như cầu xin nói rằng, "tiền bối, tiền bối tha mạng a, vãn bối đám người có mắt không nhìn được chân đạo, đắc tội rồi ngài, mong rằng ngài hạ thủ lưu tình!"

Vương Bảo cười nói, "sợ cái gì a, ta muốn giết ngươi, ngươi cho rằng ngươi còn có thể sống đến hiện tại?"

Không giết ta sao?

Cái kia Vấn Đạo ông lão trong lòng sợ hãi nhúc nhích một chút, sống sót sau tai nạn, đặc biệt cảm ơn.

"Ngươi tên gì?"

"Vãn bối Trần Đào!"

"Tâm Ma Tông trưởng lão?"

“Tiền bối, vãn bối chính là Tâm Ma Tông người!”

“Vậy thì xong rồi! Ta bàn giao ngươi một chút việc, ngươi đến cho ta làm tốt, làm không xong, ta liền sẽ tức giận, ta vừa giận, sẽ người chết, này vừa chết người, ngươi liền nên đã hiểu chứ?”

Trần Đào mi tâm mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Có thể không hiểu sao?

Vừa chết người, tuyệt bức chính là ta!

“Tiền bối, mời ngài dặn dò! Vãn bối ổn thỏa toàn lực ứng phó!” Trần Đào cắn răng nói rằng.

Vương Bảo rất hài lòng, nở nụ cười, lộ ra một cái Nanh Trắng.

Thế nhưng nụ cười này ở Trần Đào xem ra, quả thực không muốn quá âm trầm.

...

...

Gân nửa ngày qua đi.

Trần Đào trở lại Tâm Ma Tông.

Cùng với đồng thời, đương nhiên còn có Vương Bảo, còn Trịnh Tra Lý, nhưng là bị Vương Bảo sắp xếp ở Tâm Ma Tông ở ngoài.

Theo Trần Đào đi vào Tâm Ma Tông, Vương Bảo vẻ mặt tự nhiên, cực kỳ thản nhiên, xem Trần Đào, là các loại cay đắng.

Hắn nằm mộng cũng muốn không tới, Vương Bảo yêu cầu hắn làm, dĩ nhiên chỉ là dẫn hắn tiến vào Tâm Ma Tông, đồng thời...

Thế hắn triệu tập Tâm Ma Tông cao tầng, sau đó tuyên bố một cái tin mà thôi!

Vương Bảo liền tại bên người, Trần Đào không dám có chút dị động cái, liền phát tin tức cũng không dám, sợ bị Vương Bảo phát hiện, sau đó cho hắn một kiếm.

Mang theo Vương Bảo, đi tới chưởng giáo đại điện, rất nhanh, một đám Tâm Ma Tông cao tầng liền nhận được tin tức, chạy tới.

Hỏi dò Trần Đào.

Thế nhưng Trần Đào nhưng là nước tát không lọt, bất kể là ai hỏi hắn, Trần Đào đều cắn vào không nói, lăn qua lộn lại liền một câu nói, phải đợi tông môn phần lớn trưởng lão đều đến rồi, ngay ở trước mặt tông môn đệ tử trước mặt, hắn mới sẽ nói ra một cái kinh thiên động địa lớn tin tức.

Tin tức này liên quan đến Tâm Ma Tông tương lai.

Mấy cái Tâm Ma Tông Đạp Tiên vẻ mặt khó coi, thế nhưng là cũng là phát sinh tin tức, triệu tập trưởng lão, Hư Bất Ngữ ngã xuống, nhường bọn họ có chút bối rối, Trần Đào thần bí cái nút, càng làm cho bọn họ sợ mất mật.

Cũng là ở đại đa số Tâm Ma Tông trưởng lão, tụ hội chưởng giáo đại điện ở ngoài quảng trường thời điểm.

Trần Đào ở tất cả mọi người nhìn kỹ bên trong, bỗng nhiên trầm giọng nói,

“Giết chết chưởng giáo người, ta tìm tới!”

Một đám lão già cả người chấn động mạnh.

Tìm tới?

“Đến cùng là ai?” Một cái Đạp Tiên ông lão lớn tiếng mở miệng.

Trần Đào hút ngụm khí lạnh, sau đó, tránh ra thân hình.

Kết quả là, Vương Bảo liền có vẻ hết sức rõ ràng.

“Không sai, là ta!”

Vương Bảo đón một đám Tâm Ma Tông trưởng lão nhìn kỹ, nhếch môi nở nụ cười, một lời ra, kinh động thiên hạ giống như, gây nên náo động!

“Hư Bất Ngữ, chính là ta giết! Các ngươi không phải muốn tìm ta sao, vì lẽ đó, ta đến rồi!”

Vương Bảo quay về tất cả mọi người phất phất tay, dáng dấp kia hãy cùng hồi hương như thế.

Một đám lão già trầm mặc nửa ngày.

Sau đó, từng đạo từng đạo tiếng cười lạnh vang lên.

“Trần Đào, đây là từ đâu tới đây người điên?”

“Trần Đào ngươi đúng hay không cũng điên rồi? Dĩ nhiên bồi tiếp hắn làm loạn?”

“Đây chính là ngươi cái gọi là tin tức trọng đại?”

“Tiểu tử này, sợ là liền Thần Phủ cảnh cũng chưa tới chứ? Giết chưởng giáo? Là ngươi ngớ ngẩn vẫn là cho là chúng ta là ngớ ngẩn?”

Trần Đào sắc mặt khó coi cực kỳ, trầm mặc không nói.

Hắn nghĩ thầm, các ngươi là rất sao không biết cái tên này trâu bò, lời nói không khách khí, ở đây có bảy phần mười, ở trên tay người ta, chính là cái cặn!

“Làm gì, đều không tin a?”

Vương Bảo nhe răng, sau đó, kiếm gỗ vứt ra, ánh kiếm ở bên trong cung điện nhấc lên từng đạo từng đạo cuồng phong, nửa hơi thở qua đi, hai cái Vấn Đạo cảnh giới Tâm Ma Tông trưởng lão, ngã xuống đất, tử trạng thê thảm!

Bên trong cung điện châm biếm âm thanh, im bặt đi.

Mỗi người đều là ngơ ngác nhìn Vương Bảo, kinh hãi nói không ra lời!

"Được lắm càn rỡ hạng người!"

Tâm Ma Tông Đạp Tiên đứng lên, con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, sát cơ bùng lên, "Hiện tại, ta có chút tin tưởng, là ngươi giết chưởng giáo! Ngươi, đến cùng là ai? Lại theo chúng ta Tâm Ma Tông, có gì thù hận?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Các ngươi ngu ngốc sao? Ngay cả ta Vạn Ma Tông đệ tử như thế rõ ràng thân phận, cũng không thấy?"

"Vạn Ma Tông?" Cái kia Đạp Tiên cường giả ánh mắt chìm xuống.

Vương Bảo cười hì hì nói, "Không sai! Ta là Vạn Ma Tông, các ngươi Hư Bất Ngữ lớn chưởng giáo, ở địa bàn của ta trang bức, bị ta một kiếm cho giết! Chúng ta chưởng giáo bởi vì lo lắng Tâm Ma Tông trả thù, vì lẽ đó phái ta đến diệt Tâm Ma Tông, chấm dứt hậu hoạn!"

Há hốc mồm.

Dù cho là Tâm Ma Tông Đạp Tiên, cũng là há hốc mồm!

Lo lắng chúng ta trả thù, cho nên tới diệt Tâm Ma Tông?

Khe nằm, này logic căn bản không bình thường được chứ?

Còn có...

Chỉ một mình ngươi một cái?

Khe nằm!

Ngươi rất sao dựa vào cái gì?

“Càn rỡ!”

Tâm Ma Tông Đạp Tiên nanh cười một tiếng, sau đó, khí thế trên người bạo phát, còn lại mấy cái Tâm Ma Tông Đạp Tiên cường giả, cũng là dồn dập đứng dậy, sau đó, che ngợp bầu trời sát cơ, thẳng đến Vương Bảo mà xuống!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên nhấc theo kiếm gỗ, vẻ mặt thản nhiên nói rằng, “biết, ta tại sao phải nhường người này, đem các ngươi tất cả đều triệu tập lên sao?”

Một đám lão già sững sờ.

Sau đó liền nghe đến Vương Bảo âm hiểm cười âm thanh, “Ha hả, điều này là bởi vì a, ta sợ phiền phức, vì lẽ đó, đem các ngươi tụ tập cùng một chỗ, nghĩ tận diệt!”

Một hơi thở qua đi.

Một đám Tâm Ma Tông lão già, toàn bộ đều bạo.

Tụ tập cùng một chỗ, tận diệt?

Ma trứng!

Ngươi cho chúng ta là tôm hùm a!

“Muốn chết!”

“Giết chết hắn!”

“Với hắn phí nói cái gì, đây chính là người bị bệnh thần kinh!”

“Khe nằm, lão phu nhịn không được...”

Hơn nửa Tâm Ma Tông lão già, đều là đứng lên, muốn ra tay.

Nhưng mà chỉ trong nháy mắt này.

Vương Bảo trên người, phóng ra một vệt lạnh lẽo sát cơ, sau một khắc, kiếm gỗ lẻn đến Vương Bảo đỉnh đầu, dường như mặt quạt như thế, bắn ra từng đạo từng đạo dâng trào kiếm khí!

Kiếm khí quét ngang hư không, khuấy động bát phương, cơ hồ đem toàn bộ đại điện, đều bao trùm!

Ở đây Tâm Ma Tông lão già, tu vi thấp nhất đều là Thần Phủ đỉnh cao, nhưng là, ở Vương Bảo kiếm gỗ bên dưới, từng cái từng cái liền phảng phất đậu hủ nát, cuồng phong thổi lúa mạch bình thường ngã chổng vó!

Mấy cái nháy mắt.

Ở đây Tâm Ma Tông cao tầng, có một cái tính một cái, toàn bộ đều chết rồi, cái kia dẫn đường Trần Đào, cũng là ở mộng bức bên trong chết đi.

Quảng trường ở ngoài.

Tâm Ma Tông đệ tử, từng cái từng cái như ngũ lôi oanh đỉnh, ngây người như phỗng, sau nửa ngày, mới phát sinh từng đạo từng đạo liên tiếp rít gào, lộ ra kinh hoàng, lộ ra hoảng sợ, lộ ra khó có thể tin, lộ ra khó mà tin nổi.

Má ơi!

Liền hắn mẹ một kiếm a!

Tông môn nhiều như vậy đại cao thủ, lại bị một kiếm giết chết?

Trời giết này, nói tận diệt, vẫn đúng là tận diệt a...

(

------oOo------

Chương 153: Tức đến ngài làm sao bây giờ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yên lặng như tờ.

Mỗi một cái Tâm Ma Tông đệ tử, đều bị Vương Bảo ác tính cho chấn động rồi.

Một kiếm a, chỉ là một kiếm, giết nhiều như vậy Vấn Đạo trưởng lão, giết nhiều như vậy Đạp Tiên ông lão, ngươi đây là ở trời cao a, đây là ở nghịch thiên a!

Cái tên này vì sao đáng sợ như thế?

Không ai biết!

“Các ngươi, còn ở chờ cái gì?”

Vương Bảo ánh mắt nhìn quét Tâm Ma Tông đệ tử, ngửa mặt lên trời thở dài nói, “vào giờ phút này, tình cảnh này, các ngươi vẫn còn có tâm tình đờ ra, chạy mau a thân! Chạy đi! Thoát thân đi thôi! Ta cho các ngươi trăm hơi thở thời gian nha, trăm hơi thở sau khi, còn ở lại Tâm Ma Tông, đừng trách ta lòng dạ độc ác lâu la!”

Tâm Ma Tông đệ tử thân thể chấn động dữ dội.

Sau đó, từng cái từng cái liếc mắt nhìn nhau, xì chân liền đoạt mệnh lao nhanh.

Những kia có lương tâm, nhưng là mau mau thông báo bế quan sư huynh đệ cái gì, nói chung, Tâm Ma Tông sơn môn, toàn lộn xộn!

Cũng là ở bầu không khí như thế này bên trong.

Một đạo già nua đồ đen bóng người, xuất hiện ở giữa không trung, đây là một lão giả, già lọm khọm lão già, hắn nhìn chưởng giáo trước đại điện, khuôn mặt từ từ vặn vẹo, trở nên dữ tợn, trở nên khủng bố, nhìn chằm chằm Vương Bảo, rống to nói, "nghiệt súc!"

Tâm Ma Tông đệ tử động tác dừng lại, nhìn bóng người kia, lộ ra vẻ mặt vui mừng.

"Là lão tổ!"

"Lão tổ đến rồi, chúng ta không cần chạy!"

"Mã Đức, vừa nãy đúng là hù chết lão tử!"

"Máng, cái tên này thực sự là quá bắt nạt người, giết chúng ta Tâm Ma Tông nhiều như vậy tiền bối, hắn là thật ác độc độc a!"

Tâm Ma lão tổ trên mặt mang theo kinh thiên động địa sát cơ.

Cả người như là một con to lớn Thông Thiên ma thú, dù cho thân thể lọm khọm, nhưng là, như cũ là bên trong đất trời duy nhất.

Đây là Đạp Tiên đỉnh cao.

Đây là treo tạc thiên tồn tại!

Đây là một cái vạn Cổ Lão Ma đầu!

Đây là một cái có thể hù chết người lão quái vật!

Chỉ là.

Làm hắn đi rồi một bước.

Hai bước.

Ba bước.

Bước thứ tư thời điểm, Vương Bảo gãi gãi đầu, sau đó, cũng không phí lời, một kiếm văng ra ngoài.

Bá.

Ánh kiếm lóe lên.

Hàn mang nổ tung.

Tâm Ma lão tổ hình ảnh ngắt quãng ở nơi đó, cứng lại ở giữa không trung, hắn dại ra hơi cúi đầu, nhìn mình ngực, sau đó ngẩng đầu, nhìn Vương Bảo một chút, ánh mắt mang theo mờ mịt vẻ không hiểu, từ giữa không trung rơi xuống.

Đánh rắm!

Tình cảnh yên tĩnh ba giây.

Sau đó, từng đạo từng đạo rít gào, lại vang lên, cùng lúc đó, những kia vốn là dừng lại Tâm Ma Tông đệ tử, lần thứ hai đoạt mệnh lao nhanh, chỉ là lần này, dùng ra hai trăm phần trăm nỗ lực, ở cất bước!

Đạp Tiên đỉnh cao a!

Chính mình lão tổ nhưng là Đạp Tiên đỉnh cao a!

Lại vẫn là bị một kiếm giết chết!

Ta nhỏ má ơi!

Chẳng lẽ hắn chính là trong truyền thuyết tiên? A phốc! Chúng ta Tâm Ma Tông đây là làm cái gì yêu a, dĩ nhiên như vậy xui xẻo!

...

...

Vạn Ma Tông.

Chưởng giáo đại điện.

Hầu như hết thảy Vạn Ma Tông trưởng lão, đều là tụ hội một đường.

Mà vào giờ phút này ngồi ở chính thủ tịch, không phải Lý Chính Tiêu, rõ ràng là một lão giả, hắn, chính là Vạn Ma lão tổ.

Vạn Ma lão tổ nhìn phía dưới Chu Bằng, nhạt âm thanh nói, “nói cách khác, ngươi không tra lai lịch của hắn, cũng không biết hắn tu vi thật sự, liền đem hắn mang tới chúng ta Vạn Ma Tông?”

Chu Bằng cả người run rẩy, quỳ rạp dưới đất, run giọng nói, “lão tổ, ta... Ta sai rồi!”

Điện bên trong gió nhẹ lướt qua.

Chu Bằng, tốt!

Càng quỷ dị chính là, hắn chết rất là bình tĩnh, rất là sạch sẽ, liền một tia cặn bã đều không lưu lại, liền như vậy hóa thành tro bụi, cuối cùng dập tắt!

Đông đảo Vạn Ma Tông trưởng lão, câm như hến!

Vạn Ma lão tổ hừ lạnh một tiếng, lại có chút bất mãn đối với Lý Chính Tiêu nói rằng, “ngươi cũng là, người này, nói rõ chính là Chính đạo lão quái vật, đến hố ta Vạn Ma Tông, ngươi lại vẫn tùy theo hắn!”

Lý Chính Tiêu rất là khó chịu dáng vẻ, “Lão tổ, ta cảm thấy hắn không phải Chính đạo người!”

Vạn Ma lão tổ cười lạnh nói, " coi như không phải, hắn cũng không phải đồ tốt! Giết Hư Bất Ngữ, đây là bao lớn lỗ thủng? Lão phu lần này,

Nhất định phải cùng Tâm Ma lão tổ một trận chiến, đến cuối cùng, Vạn Ma Tông cũng sẽ xuất huyết nhiều!"

“Cũng là bởi vì hắn, một lần tùy ý ra tay mà thôi!”

Ánh mắt sát cơ bùng lên.

Vạn Ma lão tổ nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “dám hố đến ta Vạn Ma Tông trên đầu, chờ hắn trở về, lão phu hoạt quả hắn!”

Nhưng vào lúc này.

Một người trung niên, sắc mặt run rẩy chạy vào, gấp giọng nói, “chưởng giáo... Bạch Vân Phi, hắn trở về! Ngay ở ngoài sơn môn!”

“Trở về?” Lý Chính Tiêu đột nhiên đứng dậy.

Vạn Ma lão tổ nhưng là chậm rãi đứng lên, trên mặt mang theo sát cơ, bóng người lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Vạn Ma Tông trước sơn môn.

Vương Bảo cùng Trịnh Tra Lý, chính đang leo núi.

Bá.

Vạn Ma lão tổ thân hình, xuất hiện ở trước sơn môn, con mắt nhìn chằm chằm phía dưới, liếc mắt liền thấy Vương Bảo cùng Trịnh Tra Lý.

Hắn mặt không hề cảm xúc, không nói một lời, Lý Chính Tiêu đám người sau đó xuất hiện, từng cái từng cái nhìn chằm chằm Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo thần thái thản nhiên, tức giận đến mức cả người run run.

“Bạch Vân Phi!” Lý Chính Tiêu quát to một tiếng.

Vương Bảo giương mắt, nhìn Lý Chính Tiêu đám người, cười nhạt nói, “ai u, là chưởng giáo a, đây là tới cho ta đón gió đến rồi? Ha ha ha, thực sự là

quá khách khí!”

Lý Chính Tiêu méo mặt, đón gió? Tiếp đại gia ngươi!

Trừng mắt Vương Bảo.

Lý Chính Tiêu lớn tiếng quát, “Bạch Vân Phi, ngươi có biết tội của ngươi không?”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, “Tội? Tội gì? Ân, chờ một chút ha...”

Vèo!

Một bộ thi thể rơi vào trước sơn môn, Vạn Ma lão tổ đám người chân dưới.

Chính là Tâm Ma lão tổ.

“Cái này hẳn là Tâm Ma Tông lợi hại nhất, bị ta một kiếm cho giết, nói cách khác, Tâm Ma Tông trên căn bản coi như là phế bỏ, chưởng giáo ngươi hiện tại có thể phái người đi, tiếp thu một hồi Tâm Ma Tông, ân, tiếp tục đề tài mới vừa rồi, ngươi nói ta có tội?” Vương Bảo hé mắt.

Ngoài sơn môn.

Phảng phất rơi vào tháng chạp trời đông giá rét.

Hầu như mỗi người, đều là ý lạnh tập kích, tâm hồn lạnh lẽo.

Đặc biệt là Vạn Ma lão tổ.

Càng là một mặt mộng bức, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Tâm Ma lão tổ dài dạng gì, người khác không rõ, hắn còn không biết sao? Dưới chân thi thể này, chính là rất sao Tâm Ma lão tổ a!

Hiện tại, nhưng đã chết!

Này Tâm Ma lão tổ, so với mình còn muốn treo ba phần a!

Ngơ ngác nhìn về phía Vương Bảo, Vạn Ma lão tổ run rẩy.

Hắn mới vừa nói cái gì? Bị hắn một kiếm giết?

Hít vào một ngụm khí lạnh.

Vạn Ma lão tổ đột nhiên tiến lên, sau đó, thành khẩn cực kỳ nói rằng, "Bạch tiền bối, ngài vừa nãy nghe lầm, hắn nói là hắn có tội, không đúng, nên ta, ta Vạn Ma Tông từ trên xuống dưới, toàn hắn mẹ có tội, chúng ta tội liền tội ở, không có tuỳ tùng ngài a! Ngài nói ngài như thế một người một ngựa một người đi Tâm Ma Tông, những kia rác rưởi đồ chơi tuy rằng không đả thương được ngài, thế nhưng, tức đến nỗi ngài làm sao bây giờ? Chúng ta đa tâm đau! Ở đây, ta đại biểu Vạn Ma Tông, Hướng tiền bối bồi tội! Xin tiền bối tha thứ chúng ta ngu xuẩn!"

Dứt lời.

Vạn Ma lão tổ quay đầu, quay về một đám sắc mặt trắng bệch Vạn Ma Tông lão già, run giọng nói, "một đám hỗn đản, còn chờ cái gì đây? Còn không mau quỳ xuống, thỉnh cầu Bạch tiền bối tha thứ?"

Vừa nói.

Vạn Ma Tông lão tổ, một bên thành thành khẩn khẩn, quỳ xuống...

(

------oOo------

Chương 154: Hoặc là thần phục, hoặc là diệt tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quỳ.

Run rẩy.

Hoảng sợ.

Vạn Ma Tông lão tổ hơi cúi đầu, con ngươi hơi lên lật, còn có thể thấy rõ ràng Tâm Ma lão tổ tấm kia kinh hãi gần chết mặt!

E sợ Tâm Ma lão tổ trước khi chết, cũng không nghĩ đến chính mình sẽ bị người một kiếm chém giết đi!

Đây là tàn sát!

Nghiền ép giống như tàn sát!

Người này trước mặt, cái này gọi là Bạch Vân Phi, hắn đi tới mới bao nhiêu thời gian, trên người hắn, càng là một tia vết thương đều không có, vẻ mặt đó, cái kia tư thái, toàn bộ đều ở nói cho Vạn Ma lão tổ một chuyện, vậy thì là...

Ta, rất treo!

Treo đến không bằng hữu loại kia!

Treo đến nghiền ép Tâm Ma lão tổ loại kia!

Nói cách khác.

Treo lên đánh ngươi Vạn Ma lão tổ, tương tự rất dễ dàng!

Này một quỳ, đại diện cho Vạn Ma lão tổ thần phục!

Mà phía sau hắn Lý Chính Tiêu đám người, sợ hãi không thôi, sau đó, da mặt run rẩy, từng cái từng cái cũng quỳ xuống!

Vương Bảo ánh mắt quái lạ, đúng là không nghĩ tới, này Vạn Ma lão tổ, đã vậy còn quá có quyết đoán, hơn nữa, co được dãn được.

"Đứng lên đi! Đều đứng lên đi!"

Vương Bảo tùy ý phất phất tay.

"Đa tạ tiền bối tha thứ!" Vạn Ma lão tổ đứng dậy, nhưng vẫn là hơi khom lưng, lộ làm ra một bộ tự nhận là cực hạn nụ cười.

Vương Bảo cười nói, "khách khí cái gì! Nói đến ta cũng là Vạn Ma Tông đệ tử mà, như vậy, bây giờ Tâm Ma Tông đã bị ta diệt hơn nửa, các ngươi có thể bất cứ lúc nào đi đón thu! Có điều, ta nghĩ ta nhưng là Vạn Ma Tông a, tên gọi như vậy vang dội, làm sao có thể đành phải với thứ nhất Ma Tông Âm Dương Ma Tông bên dưới?"

"Vì lẽ đó, ta quyết định đi làm, phi phi phi không đúng, ta quyết định đi diệt Âm Dương Ma Tông, sau đó, nhất thống Ma đạo, ngươi xem coi thế nào?"

Vạn Ma lão tổ cùng phía sau hắn một đám cao tầng đại lão tất cả đều mộng bức.

Nhưng là sau đó phản ứng lại.

Chính là không ngừng được mừng như điên.

Khe nằm!

Muốn tiêu diệt Âm Dương Ma Tông?

Này cảm tình tốt!

Muốn nhất thống Ma đạo?

Ha ha ha, ngẫm lại thật là có điểm hơi kích động đây!

Đặc biệt là Vạn Ma lão tổ.

Một tấm nét mặt già nua, đã là chất đầy nụ cười, ánh mắt lập loè kích động, run giọng nói, “tiền bối, ngài nói thật chứ?”

“Vậy còn giả bộ?”

Vương Bảo bĩu môi, hăng hái nói rằng, “ta đã không thể chờ đợi được nữa đây...”

...

...

Âm Dương Ma Tông rất treo!

Chủ yếu là âm dương lão tổ, chính là hai cái, hơn nữa, đều là Đạp Tiên đỉnh cao cường giả.

Hai cái này lão già, một cái đạo hiệu [Âm Minh], một cái đạo hiệu [Dương Ma], liên hợp bên dưới, càng là không ai địch nổi, Hoàng Tuyền lão tổ như thế sự tồn tại vô địch, đối mặt hai cái lão ma, cũng là kiêng kỵ ba phần.

Có điều Hoàng Tuyền Tông Hoàng Tuyền lão tổ, bối phận quá cao, lớn tuổi không người hiểu rõ, tu vi sự cao thâm, so với tầm thường Đạp Tiên đỉnh cao, cao hơn nhiều, hắn cũng là Thiên Dương đại lục lên, công nhận gần gũi nhất “Tiên” lão ma.

Vào giờ phút này.

Âm Dương Ma Tông, một mảnh vẻ an lành.

Không qua không lâu sau đó, Âm Dương Ma Tông chưởng giáo Mạc Vấn Thiên, liền bị đã kinh động, có trưởng lão đến đây bẩm báo, nói Vạn Ma lão tổ mang theo Vạn Ma Tông mười mấy cái trưởng lão, kể cả chưởng giáo Lý Chính Tiêu ở bên trong, đến đây bái sơn.

"Vạn Ma lão tổ tự mình đến rồi?"

Mạc Vấn Thiên có chút buồn bực, cũng có chút ngưng nhiên.

Một tông Ma tổ, dễ dàng sẽ không lên đường (chuyển động thân thể), hoặc là, chính là có đại sự phát sinh.

"Theo ta đi nghênh tiếp!"

Mặc dù là thứ nhất Ma Tông chưởng giáo, thế nhưng như là Vạn Ma lão tổ nhân vật như thế, đương nhiên đáng giá Mạc Vấn Thiên tự mình tiếp đón đón lấy.

Dẫn Âm Dương Ma Tông mênh mông cuồn cuộn một đám trưởng lão, Mạc Vấn Thiên đi tới giữa không trung, vào giờ phút này, Vạn Ma lão tổ đang bị xin mời, đạp không mà đi.

"Vãn bối Mạc Vấn Thiên, bái kiến tiền bối!" Mạc Vấn Thiên cung cung kính kính hành lễ.

Vạn Ma lão tổ trên mặt lộ ra một vệt cười nhạt, quỷ dị nhìn Mạc Vấn Thiên, nói rằng, "được rồi, đừng khách khí, ta có chuyện quan trọng cùng Âm Dương Ma Tông thương lượng, đi mời ngươi gia lão tổ đi!"

"Chuyện quan trọng?"

Mạc Vấn Thiên trong lòng giật mình, sau đó liền đáp ứng, đón lấy tự mình xin mời Vạn Ma lão tổ, hướng về chưởng giáo đại điện mà đi.

Cho tới Vương Bảo,

Đi theo Vạn Ma lão tổ phía sau, vẻ mặt rất là thản nhiên.

Đi tới chưởng giáo đại điện, Vạn Ma lão tổ bước tiến một trận, muốn xin mời Vương Bảo ngồi trước, có điều Vương Bảo vung vung tay, liền tùy ý tìm một cái ngồi vào ngồi xuống.

Vạn Ma lão tổ lúc này mới làm được lại thủ tịch.

Mà Mạc Vấn Thiên, nhưng là ngồi vào Vạn Ma lão tổ đối diện, hít sâu một hơi, Mạc Vấn Thiên khó nhịn tò mò trong lòng, hỏi nói, "tiền bối, không biết ngài nói tới chuyện quan trọng, đến cùng là chuyện gì? Có thể không báo cho một hồi vãn bối đây?"

Vạn Ma lão tổ híp mắt cười, ánh mắt có chút đắc ý.

Hắn tạm thời không lên tiếng, ánh mắt kia, xem Mạc Vấn Thiên trong lòng một trận sợ hãi, hồi hộp nhảy một cái, có một loại dự cảm xấu.

Một đám Âm Dương Ma Tông trưởng lão, hai mặt nhìn nhau, không hiểu nổi Vạn Ma lão tổ đây là ý tứ gì, đáng tiếc, lại không dám hỏi, liền từng cái từng cái rất là khó chịu.

Cũng nhưng vào lúc này.

Một đạo mang theo vô tận kinh hoàng âm thanh, từ bên ngoài vang lên, "Chưởng giáo, đệ tử Quỷ Tam, có đại sự bẩm báo!"

Quỷ Tam?

Mạc Vấn Thiên sững sờ, các trưởng lão khác, có chút hiểu rõ tình hình, cũng là giật nảy cả mình.

Quỷ Tam có thể không phải người bình thường, hắn là Âm Dương Ma Tông, đưa vào Tâm Ma Tông thám tử, tu vi không cao không thấp, nhưng thắng ở trung tâm.

Hắn đã ở Tâm Ma Tông ở lại: Sững sờ gần trăm năm, chưa bao giờ đã trở

lại, làm sao đột nhiên sẽ trở lại?

“Đi vào!”

Mạc Vấn Thiên cũng không kịp nhớ Vạn Ma lão tổ ở đây, có chút cấp bách hô một tiếng.

Một bóng người lảo đảo tiến vào, ngã nhào xuống đất, quỳ lên, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, run rẩy ngẩng đầu, đối với Mạc Vấn Thiên nói rằng, “Chưởng giáo, việc lớn không tốt! Tâm Ma Tông... Tâm Ma Tông khiến người ta cho diệt!”

Một câu nói ra.

Ở đây Âm Dương Ma Tông cao tầng, toàn bộ đều bối rối!

Mộng quá độ!

Bên tai ong ong, trong lòng phảng phất nhảy lên âm phù như thế chập trùng bất định.

“Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa!” Mạc Vấn Thiên thân thể loáng một cái, đứng dậy, ngơ ngác cực kỳ quát.

“Chưởng giáo, Tâm Ma Tông bị diệt a, cho tới Tâm Ma lão tổ, cho tới Thần Phủ trưởng lão, cơ hồ bị diệt sạch sành sanh, đệ tử tu vi không cao lắm, người kia lúc này mới buông tha!” Quỷ Tam đều rơi lệ, đây là sợ đến, nhớ tới lúc trước một màn, hắn đã nghĩ khóc, quá hắn mẹ đáng sợ!

“Ai làm?” Mạc Vấn Thiên méo mặt, hỏi.

“Là một người thanh niên!”

Quỷ Tam hít một hơi, nhường tâm tình bình phục lại, cực kỳ phức tạp nói rằng, “đệ tử hoài nghi, người kia là đại tiên hạ phàm, bởi vì Tâm Ma lão tổ, bị người kia, một kiếm liền cho giết a!”

Sấm sét giữa trời quang.

Mạc Vấn Thiên đám người ngây người như phỗng.

Đạp Tiên đỉnh cao, Tâm Ma lão tổ, bị người một kiếm chém giết? Phốc a, này rất sao là tuyệt thế chuyện cười chứ?

Quỷ Tam đau thương âm thanh nói, “chưởng giáo, ta hoài nghi người kia là Vạn Ma Tông mời tới...”

Nói chuyện, Quỷ Tam khóe mắt đảo qua hai bên, sau đó, hắn liền kinh ngạc đến ngây người.

Hoảng sợ ngã xuống đất.

Thân thể run rẩy.

Ngón tay điểm Vương Bảo, Quỷ Tam kêu rên nói, “chính là hắn, chưởng giáo, chính là hắn a, hắn chính là người kia!”

Mạc Vấn Thiên cả người rung mạnh, nhìn về phía Vương Bảo, tiếp theo, hai con mắt tựa hồ mang theo điện quang, nhìn về phía Vạn Ma lão tổ, sau đó liền nhìn thấy Vạn Ma lão tổ đứng lên, lãnh đạm nói rằng, “không sai, Tâm Ma Tông, chính là Bạch tiền bối tiêu diệt, lần này đến, cũng là phải báo cho các ngươi Âm Dương Ma Tông một tiếng!”

“Hoặc là thần phục!”

“Hoặc là diệt tông!”

“Không có cái khác lựa chọn...”

(

------oOo------

Chương 155: Tiền bối tha mạng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tiền bối, ngài xem thành sao?”

Vạn Ma lão tổ trên mặt lộ ra cười lấy lòng, quay đầu quay về Vương Bảo chắp chắp tay, trưng cầu nói.

“Có thể!”

Vương Bảo tùy ý vung vung tay.

Thấy cảnh này.

Mạc Vấn Thiên đám người, là thật sự bị chấn động đến.

Vạn Ma lão tổ tuy rằng không bằng chính mình các lão tổ, thế nhưng, vậy cũng là Đạp Tiên đỉnh cao ngưu nhân, mà kẻ trâu bò như vậy, đối mặt Vương Bảo, dĩ nhiên cung kính như thế.

Gần như nịnh nọt!

Chẳng lẽ, Tâm Ma lão tổ, thật bị người này, một kiếm cho diệt?

Đột nhiên run lập cập.

Mạc Vấn Thiên sắc mặt từ từ trắng bệch, run giọng nói, “Vạn Ma lão tổ đại nhân, vị này... Tiền bối, ta Âm Dương Ma Tông, nên với các ngươi không có cừu oán chứ?”

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Mạc Vấn Thiên, nhạt âm thanh nói, “ta nhàn đến hoảng!”

“Cái gì?” Mạc Vấn Thiên có chút mộng.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Ta nhàn đến hoảng, cho nên muốn giết người, không khéo chính là, các ngươi Âm Dương Ma Tông đuổi tới!”

Mạc Vấn Thiên thổ huyết.

Một đám Âm Dương Ma Tông trưởng lão, cũng dồn dập khó chịu lên, ngẹn ra nội thương!

Má ơi!

Quá hắn mẹ đồ phá hoại rồi!

Vẻn vẹn chỉ là bởi vì nhàn đến hoảng, ngươi liền muốn giết người, liền muốn diệt ta Âm Dương Ma Tông? A phốc, ta Âm Dương Ma Tông đây là gặp cái gì tội a, gặp vận đen tám đời chứ?

Vạn Ma lão tổ đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía bên ngoài, sau đó, cười lạnh nói, “Dương Ma huynh, nếu đến rồi, còn ẩn núp làm gì?”

Không khí yên tĩnh một hơi thở.

Sau đó, một luồng khí tức lạnh như băng, lan tràn vào, tiếp theo, một nam một nữ, lấp loé mà ra.

Nam trung niên dáng dấp, nữ nhưng là một cái mỹ phụ!

Hai cái này, chính là Âm Minh lão tổ, cùng Dương Ma lão tổ.

Bọn họ là một đôi đạo lữ.

Dương Ma là trượng phu.

Sắc mặt âm trầm nhìn Vạn Ma lão tổ, Dương Ma thâm trầm nói rằng, “Vạn Ma, ngươi rất sao đúng hay không điên rồi?”

Vạn Ma lão tổ ha hả cười, nói rằng, “Dương Ma huynh, đừng chống, đúng

hay không rất sợ sệt?”

Dương Ma xì cười một tiếng.

Âm Minh mỹ phụ nhưng là trừng trừng nhìn Vương Bảo, đánh giá một hồi, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, “hơi thở này, chết no cũng chính là Trúc cơ! Liền này, một kiếm giết Tâm Ma lão tổ? Vạn Ma, là ngươi điên rồi, vẫn là làm lão nương ngốc?”

Dương Ma cười lạnh nói, “ngươi dám đến, khẳng định có cái gì dựa dẫm, đừng cầm nho nhỏ này giun dế, làm bia đỡ đạn, Vạn Ma, lộ ra đi, nhường bản tọa nhìn, ngươi từ đâu tới đây sức lực, dám đến ta Dương Ma địa bàn, như vậy làm càn!”

“Lớn mật!”

Vạn Ma lão tổ lớn tiếng hét lớn.

Sau đó, đối với Vương Bảo chắp chắp tay, thành khẩn nói rằng, “tiền bối, cái tên này quá ngông cuồng, còn xin tiền bối ra tay, cho hắn một bài học!”

Dương Ma cười to lên.

Âm Minh mỹ phụ, cũng là xì xì cười.

Chuyện này đối với phu thê đương, đối với mình đó là hoàn toàn tự tin, bọn họ liên thủ lại, sợ qua ai?

Cũng ngay vào lúc này.

Vương Bảo đứng lên.

Nhìn Dương Ma cùng Âm Minh mỹ phụ, Vương Bảo cười nói, “giáo huấn? Hà tất như vậy phiền phức, giết một cái là được rồi...”

Dứt lời.

Vương Bảo hung hãn ra tay.

Kiếm gỗ vung một cái, chính là một đạo óng ánh kiếm khí, đây chỉ là Vương Bảo tiện tay một đòn, thế nhưng ở Dương Ma đối mặt bên dưới, nhưng là phảng phất diệt thế lực lượng.

Chỉ là chớp mắt công phu.

Dương Ma cùng Âm Minh trên mặt vẻ mặt, trực tiếp cứng ngắc.

Sau đó, hai người tê cả da đầu lên, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi, đặc biệt là cái kia Dương Ma, bị Vương Bảo chiêu kiếm này kéo tới, sợ hãi phát hiện, chính mình thình lình không cách nào né tránh, sức mạnh trong cơ thể, cũng như là bị không tên sức mạnh bị long đong giống như cách trở.

Trong chớp mắt.

Dương Ma đầu óc xẹt qua một đạo cực hạn khủng bố, sau đó, thê thảm gọi nói, “tha mạng, tiền bối tha mạng...”

Bạch!

Kiếm khí sát hắn thái dương mà qua.

Dương Ma trên mặt mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, mặt không có chút máu, run rẩy liên tục, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Âm Minh mỹ phụ ngực một trận lăn, mím mím khóe miệng, đầu váng mắt hoa, suýt chút nữa ngã chổng vó.

Quá khủng bố!

Trong nháy mắt đó, hai người bọn họ cũng cảm giác mình phảng phất giun dế bình thường nhỏ bé.

Vương Bảo không có thu kiếm, chỉ là tựa như cười mà không phải cười, nhìn Dương Ma cùng Âm Minh.

Bầu không khí trở nên yên lặng.

Mạc Vấn Thiên các loại Âm Dương Ma Tông cao tầng, dường như đụng tới thế giới tận thế, mặt xám như tro tàn.

Mà Vạn Ma lão tổ đám người, nhưng là đối với Vương Bảo, càng ngày càng kính nể.

Mấy hơi thở qua đi.

Âm Minh mỹ phụ đột nhiên cười duyên lên, ngực quần áo, quỷ dị lộ ra một vệt độ cong, trắng như tuyết hiện ra, tiến lên vài bước, quay về Vương Bảo cười khanh khách làm cái nữ tử chi lễ, chớp chớp con mắt cười tươi như hoa nói rằng, "tiền bối! Vãn bối hai người vừa nãy làm càn, ngài ngàn vạn tuyệt đối đừng chú ý!"

Vương Bảo rộng lượng phất tay một cái, "Chú ý? Ta mới không ngại! Con người của ta, lòng dạ nhất rộng thoáng!"

Âm Minh mỹ phụ kinh hỉ cực kỳ, Dương Ma nhưng là thở phào nhẹ nhõm, đối với Vương Bảo cung cười nói, "tiền bối, ngài đường xa mà đến, không bằng nhường bên trong người cho ngài làm vài đạo thức ăn, vì là ngài đón gió?"

Âm Minh mỹ phụ đột nhiên tiến lên, hướng về Vương Bảo cánh tay chộp tới!

"Làm càn!" Vạn Ma lão tổ quát chói tai.

"Không sao cả!"

Vương Bảo không đáng kể vung vung tay.

Mà Âm Minh mỹ phụ, nhưng là nắm lấy Vương Bảo cánh tay, trực tiếp kề sát ở bộ ngực mình, cái kia khổng lồ vô tình hay cố ý vuốt nhẹ Vương Bảo cánh tay, nũng nịu nói, "tiền bối, vãn bối nấu ăn, thì ăn rất ngon! Ngài có

thể nhất định phải thường thường nha! Cơm nước xong, thiếp thân tự mình hầu hạ tiền bối nghỉ ngơi!”

Nói.

Một cái mị nhãn quăng lại đây.

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ, xem Koyo ma, phát hiện này lão Ma thần sắc không có một chút biến hoá nào, vẫn là cười như vậy cung kính, không khỏi nhìn về phía Âm Minh mỹ phụ cười nói, “bảo dưỡng khá tốt mà!”

Âm Minh mỹ phụ ưỡn ngực khẩu, vô cùng đắc ý.

Nàng tu luyện chính là âm dương bổ sung công pháp, không biết hút khô rồi bao nhiêu trai lơ, nơi nào sẽ quan tâm chỉ là hiến thân.

Chỉ là.

Vào giờ phút này, Âm Minh mỹ phụ đáy mắt, đột nhiên bốc lên một vệt kinh thiên sát cơ, sau đó, ở Vương Bảo không nhìn thấy sau lưng, trắng nõn tay ngọc mang theo ngập trời lực lượng, trực tiếp ở giữa Vương Bảo ngực.

Này một phen biến cố, hầu như kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Vạn Ma lão tổ lúc này liền mắng to một tiếng, đứng lên.

Mà Dương Ma, nhưng là cười to mà lên, “Ha ha ha, mặc ngươi tu vi thông thiên, cũng khổ sở phu nhân ta mỹ nhân này quan, chính là...”

Nói được nửa câu.

Dương Ma liền nói không được.

Mà Âm Minh mỹ phụ, càng là sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, thân thể mềm mại cuồng run, nhìn không mất một sợi tóc, thậm chí cũng không hề nhúc nhích một hồi Vương Bảo, Âm Minh mỹ phụ doạ không khống chế.

“Ngươi vừa nãy, đang làm gì thế?”

Vương Bảo con mắt nhìn Âm Minh mỹ phụ.

Dương Ma trong miệng khô khốc, trước mắt đều tựa hồ liều lĩnh hắc khí, mặt xám như tro tàn.

Mà Âm Minh mỹ phụ, cùng Vương Bảo đối diện, tuy rằng cực kỳ hoảng sợ, tuy rằng kinh hãi gần chết, nhưng vẫn là miễn cưỡng duy trì trấn định, bỏ ra một cái nụ cười, nói rằng, “tiền bối, thiếp đang ở nói đùa ngươi đây!”

Vừa nói chuyện.

Âm Minh mỹ phụ một bên dùng ngực đại lực vuốt nhẹ Vương Bảo cánh tay, chỉ hy vọng chính mình này đôi bảo bối có thể lần thứ hai kiến công, đồng thời, nàng thân thể mềm mại, còn ở vô tình hay cố ý dán vào Vương Bảo phía dưới, được kêu là một cái ra sức.

Có thể hay không hoạt.

Liền xem chính mình làm việc có được hay không...

(

------oOo------

Chương 156: Vì sao phải buộc ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tiền bối, thiếp thân yêu thích đùa giỡn, quen thuộc, tiền bối ngàn vạn đừng để trong lòng nha!" Âm Minh mỹ phụ nũng nịu cười.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, đùa giỡn rất bình thường, ta chính là như thế lòng dạ rộng thoáng người đâu!"

Vương Bảo cười vung vung tay, một bộ không đáng kể dáng vẻ.

Âm Minh mỹ phụ thở phào nhẹ nhõm, Dương Ma càng là sống sót sau tai nạn dáng dấp, theo bản năng liền muốn nước mắt vỡ.

Ma trứng!

Cái tên này là thật hổ bức a!

Chính mình người vợ khoảng cách gần như vậy toàn lực một chưởng, đổi làm chính mình không chết cũng đến trọng thương.

Nhưng đối phương đây?

Người không liên quan như thế!

Tên khốn này sẽ không đúng là "Tiên" chứ?

Nghĩ đi nghĩ lại, Dương Ma không ngừng có nước mắt vỡ cảm giác, đều sợ đến nhanh nước tiểu vỡ.

Bên cạnh Vạn Ma lão tổ, có chút không cam lòng.

Hắn muốn mở miệng nhắc nhở, có điều miệng còn không mở ra, liền đối đầu Âm Minh mỹ phụ âm lãnh kia ánh mắt, tuy rằng chỉ là liếc mắt nhìn

hắn, thế nhưng, Vạn Ma lão tổ vẫn là nhịn xuống nhắc nhở ý nghĩ.

“Như vậy, phía dưới đây, các ngươi triệu tập một hồi Âm Dương Ma Tông đệ tử, cho tới Đạp Tiên, cho tới Tôi Thể, đều tìm cho ta đến! Hiểu không?”

Vương Bảo một mặt hưởng thụ Âm Minh mỹ phụ mềm mại, một mặt nghiêm túc nói.

Âm Minh mỹ phụ cùng Dương Ma liếc mắt nhìn nhau, hai người đều là có chút lo lắng, thế nhưng, không dám hỏi nhiều a, không dám phản bác a.

Liền từng cái từng cái mệnh lệnh ban xuống.

Vương Bảo bọn họ, nhưng là dịch bước Âm Dương Ma Tông luận võ quảng trường, nơi đó địa phương lớn, đủ để chứa đựng Âm Dương Ma Tông người.

Rất nhanh.

Âm Dương Ma Tông các đệ tử, toàn bộ đều tụ tập ở quảng trường, lẫn nhau trò chuyện, thần thái đều là có chút mờ mịt.

Đặc biệt là.

Chú ý tới cao tằng chỗ ngồi lên, cái kia quỷ dị vị trí, rất nhiều người đều bối rối!

Âm Minh mỹ phụ cùng Dương Ma ở Âm Dương Ma Tông không hề thần bí.

Đặc biệt là Âm Minh mỹ phụ.

Càng là không ít tông môn thiên kiêu trên giường người quen.

Lúc này nhìn Âm Minh mỹ phụ ngực ôm Vương Bảo cánh tay, một bộ chim nhỏ vẫn như cũ dáng dấp, mà Dương Ma lão tổ, nhưng là một mặt cười lấy lòng, khúm núm bình thường, đại đa số Âm Dương Ma Tông đệ tử, đều là

vỡ tổ.

“Vậy là ai?”

“Này tư thế... Làm sao cảm giác thật giống so với ta hai vị tổ sư còn trâu bò!”

“Không phải thật giống, là thật sự!”

“Ta cảm thấy sau đó nhất định sẽ có đại sự phát sinh!”

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên mở miệng nói rằng, “ta tuyên bố, sau đó Âm Dương Ma Tông, nhập vào Vạn Ma Tông! Các ngươi sau đó, chính là ta Vạn Ma Tông người yêu, muốn đoàn kết hỗ trợ, hữu ái lẫn nhau cung!”

Vạn Ma lão tổ cả người rung mạnh, sau đó, một mặt kích động nhìn quét Âm Dương Ma Tông đệ tử.

Mã Đức!

Hoành đồ bá nghiệp đang ở trước mắt a, hơn nữa đã hầu như nghiêng về một bên Tâm Ma Tông, từ đó sau khi, tam đại Ma Tông, tận vào ta tay, ha ha ha!

Dương Ma trên mặt vẻ mặt cứng đờ, Âm Minh mỹ phụ sắc mặt cũng là lần lượt biến đổi.

Có điều hai người đều là trầm mặc, bọn họ so với bất luận người nào đều rõ ràng, trước thực lực tuyệt đối, bất luận sự chống cự nào, đều là uổng công vô ích.

Âm Dương Ma Tông đệ tử nhưng là hai mặt nhìn nhau, từng cái từng cái kinh hãi nói không ra lời.

Bản tông nhập vào Vạn Ma Tông?

Khe nằm, lớn như vậy gia nghiệp chắp tay dâng cho người, hai vị lão tổ, dĩ nhiên rắm cũng không dám thả một cái?

Cái này nói chuyện gia hỏa, đến cùng là cái gì người?

Dương Ma ánh mắt chớp qua một vệt đau thương sắc.

Trong lòng thê lương, có thể tưởng tượng được.

Chỉ là.

Trong chớp mắt, Dương Ma kinh hãi phát hiện, một ánh mắt, chính đang lạnh lùng nhìn mình chằm chằm.

Dương Ma kinh hãi đến biến sắc, nhìn lại mới phát hiện, không phải Vương Bảo là ai?

“Tiền... Tiền bối, ngài làm gì nhìn ta như vậy?” Dương Ma cất bất an.

“Ha ha!”

Vương Bảo lạnh lùng cười, nhìn chằm chằm Dương Ma, lạnh giọng nói, “ngươi dám mắng ta?”

“Cái gì?”

“Còn dám nguyền rủa ta?”

“Cái gì?”

“Dĩ nhiên ác độc như vậy, nói muốn nắm lấy cơ hội chà đạp ta vạn năm?”

A phốc!

Dương Ma thổ huyết!

Cực kỳ uất ức nhìn Vương Bảo, sau nửa ngày mới phản ứng được, run giọng nói, “tiền bối, ngài... Ngài đến cùng đang nói cái gì a? Ta không hiểu!”

Vương Bảo ánh mắt âm lãnh,

Không hề hay biết bên người này từng đạo từng đạo mộng bức ánh mắt, thản nhiên nói, “ngươi hiểu! Tuy rằng ngươi không lên tiếng, thế nhưng, ta cũng nghe được, ta có một môn Tiên Thuật, gọi là Tha Tâm Thông, có thể nghe được trong lòng của người khác lời...”

Vạn Ma lão tổ đám người trừng mắt lên, kinh hãi cực kỳ.

Tha Tâm Thông?

Khe nằm, tốt treo dáng vẻ!

Loại thần thông này vừa ra, nhóm người mình, cái nào còn có bí mật có thể nói?

Nhưng mà Dương Ma uất ức a!

Rắm Tha Tâm Thông a!

Coi như ngươi có như thế trâu bò Tiên Thuật, nhưng lão tử vừa nãy, thật sự không mắng ngươi a, ánh sáng (chỉ) ở nơi đó hối tiếc tự đau thương, ai có công phu mắng ngươi?

“Tiền bối...”

Dương Ma há mồm, liền muốn nói chuyện.

Thế nhưng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên nhấc kiếm, một vệt kiếm khí lấp loé mà ra, “Mắng ta,

nhục ta? Ta xem ngươi là chán sống rồi!”

Bạch!

Ánh kiếm lóe lên một cái rồi biến mất.

Dương Ma chinh ở nơi đó, trán máu chảy ồ ạt, trong ánh mắt thần quang, từ từ tịch diệt, thi thể ngã xuống đất.

“Hừ, tự tìm đường chết!”

Vương Bảo lạnh lùng cười.

Hé mắt, liếc mắt nhìn bốn phía hoàn toàn biến sắc Âm Dương Ma Tông đệ tử, Vương Bảo thỏa mãn nở nụ cười.

Nhiều người chính là tốt!

Chỉ này một làn sóng, liền kiếm lời hết mấy vạn tinh luyện giá trị, quả thực không muốn quá này nha!

Quay đầu.

Vương Bảo liếc mắt nhìn khuôn mặt dại ra Âm Minh mỹ phụ, cười hì hì nói, “Ta giết ngươi đạo lữ, ngươi không có ý kiến chớ?”

Âm Minh mỹ phụ sợ hết hồn.

Sau đó, nuốt từng ngụm từng ngụm nước.

Không ý kiến?

Làm sao có khả năng không ý kiến.

Chúng ta nhị lão mặc dù là Ma bên trong Ma, nhưng cũng là rất ân ái được chứ?

Thế nhưng có ý kiến, lão nương cũng không dám nói a.

Bạn già đã chết rồi, chính mình làm sao cũng đến sống tiếp, coi như là vì bạn già mà sống.

“Tiền bối, thiếp thân làm sao có thể có ý kiến, lão dương dám mắng tiền bối, vậy thì đáng chết, là hắn gieo gió gặt bão!” Âm Minh mỹ phụ liền vội vàng nói.

“Ha ha, thật sự sao?”

Vương Bảo vẻ mặt tựa như cười mà không phải cười.

“Đương nhiên!”

Âm Minh mỹ phụ ôm chặt Vương Bảo.

Nhưng mà.

Sau một khắc, Vương Bảo cánh tay vung một cái, lạnh giọng nói, “vậy ngươi ở trong lòng, mắng ta làm chi?”

Âm Minh mỹ phụ bối rối.

Ai nha khe nằm, này cái gì quỷ? Mắng ngươi? Ngươi không phải có Tha Tâm Thông? Ta dám mắng ngươi sao?

“Dĩ nhiên xin thề muốn hút khô ta tinh nguyên, ngươi thực sự là thật là độc ác a!”

Vương Bảo lạnh lùng một tiếng, nhấc kiếm, Âm Minh mỹ phụ, tốt!

Trước khi chết, Âm Minh mỹ phụ uất ức hỏng rồi, nàng cũng rõ ràng, cảm tình chính mình bạn già, cũng là như thế uất ức chết a, người này, đúng là quá vô liêm sỉ!

Vạn Ma lão tổ há hốc mồm.

Lý Chính Tiêu cùng Mạc Vấn Thiên mấy người cũng là mộng bức không muốn.

Âm Dương Ma Tông đệ tử đều sắp tan vỡ.

Khe nằm!

Không phải chiêu an sao?

Không phải muốn nhập vào Vạn Ma Tông sao?

Làm sao thời gian một cái nháy mắt, hai đại lão tổ liền bị một kiếm giết chết?

Này rất sao đến cùng là cái gì thần chuyển ngoặt a!

“Hả?”

Vương Bảo không giống nhau: Không chờ mọi người phản ứng lại, liền đột nhiên nhìn về phía Vạn Ma lão tổ.

Cái nhìn này.

Xem Vạn Ma lão tổ, suýt chút nữa khóc.

Không thể nào?

Hắn lẽ nào là nghĩ...

“Yêu, Vạn Ma lão tổ, ngươi dĩ nhiên cũng bắt đầu mắng ta, cái gì? Lại muốn cho ta hạ độc, thay vào đó? Ai, ta là thật không muốn giết ngươi, ngươi này lại là cần gì chứ? Tại sao, ngươi muốn buộc ta...”

(

------oOo------

Chương 157: 9 linh Trúc cơ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vẻ mặt có chút vô cùng đau đớn.

Ánh mắt xem Vạn Ma lão tổ, là cả người co giật.

“Tiền... Tiền bối! Bạch tiền bối! Ta thật sự không mắng ngươi a, ta cũng không có thay vào đó ý nghĩ, ngài sau đó chính là Vạn Ma Tông duy nhất chi chủ, ngài đúng hay không nghe lầm?”

Vạn Ma lão tổ bi phẫn cực kỳ.

Vừa nãy hắn còn cười trên sự đau khổ của người khác, hiện tại đến phiên chính mình, Vạn Ma lão tổ cảm giác được cực kỳ bi ai, quá bi ai!

Vương Bảo híp mắt.

Lúc này, thật sự không cần nói thêm nữa cái gì, là thời điểm thu gặt đi một làn sóng!

“Ai, này đều là mệnh a!”

Vương Bảo bẹp một hồi miệng, trực tiếp giơ tay một kiếm, đưa Vạn Ma lão tổ quy thiên.

Lý Chính Tiêu xem chính là khóe mắt sắp nứt.

“Ồ? Ngươi thật giống như không phục?” Vương Bảo nhìn hướng về Lý Chính Tiêu.

“Ngươi thật giống như cũng không cam lòng?” Vương Bảo vừa nhìn về phía Mạc Vấn Thiên.

Hai đại tông chủ liếc mắt nhìn nhau, than nhẹ một tiếng, đang chuẩn bị quỳ xuống nói chuyện, nào có biết, từng đạo từng đạo kiếm khí, ầm ầm nổ tung!

Tập kích mà vào!

Lý Chính Tiêu cùng Mạc Vấn Thiên trợn mắt lên, căn bản không phản ứng kịp, liền đi vào lão tổ gót chân!

Mà Vương Bảo, nhưng là giống như điên cuồng, chỉ vào cao tằng chỗ ngồi lên, Vạn Ma Tông cùng Âm Dương Ma Tông một đám cao tầng đại lão, lớn tiếng hét lớn, "Các ngươi đều đang đang mắng ta! Tốt, ngày hôm nay ta liền đại khai sát giới! Các ngươi, đều đang buộc ta a!"

Một đám lão già tan vỡ, sau đó từng cái từng cái kêu rên một tiếng, xoay người liền chạy!

Điên rồi!

Cái này tuyệt thế đại Ngưu người điên a!

Hắn rất sao giết tới nghiện chứ?

Đều nói giết người có nghiện, hàng này tuyệt bức là phát bệnh!

Thế nhưng bọn họ trốn nhanh hơn nữa, cũng vô dụng, từng cái từng cái đều bị kiếm khí làm đi, mà Vương Bảo động tác chưa dừng, ánh kiếm vung một cái, hướng về Âm Dương Ma Tông những kia Vấn Đạo Thần Phủ quét qua!

Đều là chút giết người không chớp mắt đại ma đầu.

Vương Bảo giết lên, không có mảy may gánh nặng trong lòng.

Trang bức trang được rồi, lúc này thu gặt, Vương Bảo nghe bên tai cái kia nhảy lên âm phù giống như tinh luyện giá trị tăng lên âm thanh, càng ngày càng này lớp vỏ.

...

...

Ma Tông phế bỏ!

Bất kể là Âm Dương Ma Tông, vẫn là Tâm Ma Tông, vẫn là Vạn Ma Tông, vào giờ phút này, đã xoá tên.

Những kia còn sót lại đệ tử, đều là vung lên chân, đi xa tha hương, chỉ cầu rời xa cái này khủng bố nơi.

Vương Bảo đơn giản thu thập một hồi tàn cục, liền lên đường (chuyển động thân thể) ra đi, giết đã nghiền, thu hoạch tăng mạnh, mười mấy vạn tinh luyện giá trị, tinh thần thoải mái a!

...

...

Một tia sáng trắng ở giữa không trung không nhanh không chậm tiến lên.

Đây là một cái thuyền nhỏ, cũng không lớn, miễn cưỡng có thể ngồi hai người, vào giờ phút này, mặt trên ngồi, chính là Vương Bảo.

Vương Bảo nhắm mắt lại, trầm lòng yên tĩnh khí, đang suy tư việc tu luyện của chính mình con đường.

Đột phá Trúc cơ sau khi, Vương Bảo đến thăm ở Ma Tông trang bức, cũng không tốt như thế nào tốt sắp xếp tu vi của chính mình.

“Tạo Hóa Thiên Quyển quyển thứ nhất, bao hàm mạnh nhất Khí Hải, cửu linh Trúc cơ, đấu hồn Thần Phủ! Bây giờ ta đã Trúc cơ, là thời điểm rèn đúc cửu linh Trúc cơ!”

Cửu linh Trúc cơ, thập phần huyền diệu.

Võ giả tầm thường, có một toà Trúc cơ đài.

Nhưng Vương Bảo có chín toà.

Chín toà Trúc cơ đài, mỗi một toà, cần dẫn vào một loại thiên địa linh vật, phân biệt là ngũ hành, âm dương, lôi cùng ánh sáng (chỉ).

Mỗi một loại linh vật, Tạo Hóa Thiên Quyển bên trong đều có đề cử, Vương Bảo nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng bất đắc dĩ phát hiện, dù cho hiện tại hắn thu hoạch khá dồi dào, thế nhưng, Tạo Hóa Thiên Quyển đề cử rất nhiều linh vật, chính mình một cái đều không có.

“Phiền phức a!”

Vương Bảo có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng chỉ là mấy hơi thở sự tình, rất nhanh Vương Bảo liền điều chỉnh xong.

Mặc kệ những kia linh vật, cỡ nào hi hữu, chỉ cần tồn tại, vậy thì có thể tìm tới, chỉ là thời gian sớm muộn mà thôi.

Đột nhiên.

Vương Bảo mở con mắt.

Theo bản năng, dừng lại thuyền nhỏ, sau đó liền nghe đến một đạo thanh âm lạnh như băng, “Người kia dừng bước! Nơi đây cấm không, rơi xuống!”

Phía trước.

Rõ ràng là một tòa thật to thành trì.

Mấy cái thân mang giáp vàng người trung niên, chính lạnh lùng ngẩng đầu nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo suy nghĩ một chút, rơi xuống,

Thu hồi thuyền nhỏ, thản nhiên tự đắc hướng về trong thành đi đến.

“Làm gì đây? Giao phí đi sao? Lệ phí vào thành!” Một cái giáp vàng trung niên lớn tiếng hét lớn.

Vương Bảo liếc cái kia hàng một chút, cũng không chấp nhặt với hắn, tiện tay ném ra một khối nguyên thạch, liền hướng trong thành đi.

Cái kia giáp vàng trung niên nhìn thấy Vương Bảo chỉ ném ra một khối nguyên thạch, vô cùng tức giận, nhưng rất nhanh sẽ biến sắc mặt, bởi vì đây là thượng phẩm nguyên thạch.

Gò má vừa kéo, giáp vàng trung niên bất động thanh sắc đem thượng phẩm nguyên thạch cất đi.

Bên cạnh mấy cái giáp vàng hộ vệ liếc mắt nhìn nhau, mỗi một cái đều nở nụ cười, “Lý đội, ngày hôm nay kiếm bộn rồi a! Thượng phẩm nguyên thạch đây!”

Giáp vàng trung niên cười nhạt nói, “yên tâm, thiếu không được các ngươi, tối nay đi trăng đến lầu, ta làm chủ!”

Một đám giáp vàng hộ vệ đại hỉ cực kỳ, vội vàng nói tạ.

...

...

Vương Bảo vào thành sau khi, tìm hiểu một hồi, liền nở nụ cười, bởi vì thành này thình lình có Hư Khí Lâu.

Hư Khí Lâu thế lực đan xen chằng chịt, bao trùm toàn bộ đại lục, này tông thập phần thần bí, lại vô cùng mạnh mẽ, tìm hiểu tin tức, đó là gạch thẳng.

Vương Bảo tìm tới Hư Khí Lâu, đạp bước tiến vào.

Rất nhanh sẽ có người tới đón, là cái thanh niên, đối với Vương Bảo chắp

tay cười nói, “tiểu huynh đệ, nhưng là có việc?”

Vương Bảo gật gù, nhìn lướt qua bốn phía, tiện tay ném ra một tấm lệnh bài.

Thanh niên kia tiếp nhận, sau đó sắc mặt nhất thời đại biến, bởi vì đây là Hư Khí Lâu tam phẩm khách quý lệnh!

Hư Khí Lâu quý khách có cửu phẩm, nhất phẩm cao nhất, cửu phẩm thấp nhất, tam phẩm khách quý lệnh, đã vượt quá thanh niên tưởng tượng.

“Khách nhân tôn quý, ngài chờ, ta đi mời phó các chủ! Khách quý lệnh, ngài thu cẩn thận!” Thanh niên cung cung kính kính đem tam phẩm quý khách lĩnh trả lại (còn cho) Vương Bảo, sau đó khom người lui bước, bước nhanh rời đi.

Cũng không lâu lắm.

Một người trung niên liền sải bước đạp bước mà đến, đi tới Vương Bảo bên người, cười thi lễ, nhường ra thân hình, nói rằng, “tiểu huynh đệ, nhã xin mời!”

Vương Bảo gật gù, theo người trung niên đi tới một gian tĩnh thất.

Dâng trà.

Khách sáo một phen.

Người trung niên liền cười nói, “tiểu huynh đệ, tại hạ Long Trùng, lớn tuổi chút, ngươi gọi ta Long ca liền thành! Không biết tiểu huynh đệ lần này đến Hư Khí Lâu, vì chuyện gì?”

Vương Bảo lấy ra một đạo thẻ ngọc, đưa cho Long Trùng, “Ta cần những thứ đồ này, có hàng hiện có, Hư Khí Lâu có thể giúp ta mua, ta ra gấp đôi giá cả về mua! Không có hàng hiện có, cũng có thể cho ta tin tức, ta ra giá cao mua!”

Long Trùng tinh thần chấn động.

Tìm đồ vật?

Hư Khí Lâu thích nhất tìm đồ vật, đặc biệt là tin tức.

“Ta xem trước một chút!” Long Trùng cười cợt, nắm qua thẻ ngọc, bắt đầu nhìn kỹ.

Sau đó vẻ mặt, liền càng ngày càng nghiêm túc, cuối cùng, Long Trùng thả xuống thẻ ngọc, hút ngụm khí lạnh, đối với Vương Bảo nói rằng, “tiểu huynh đệ, ngươi những thứ đồ này, có thể đều không bình thường a! Đều là chút siêu cấp linh vật, nói thí dụ như âm dương song hồn cỏ, chặc chặc, ta cũng chỉ là ở trong truyền thuyết nghe qua!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “đơn giản, liền không tìm các ngươi Hư Khí Lâu! Ta tin tưởng các ngươi nhất định có thể giúp được ta, không phải sao?”

Long Trùng trên mặt lộ ra một vệt tự đắc, lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “đây là đương nhiên, có điều, tiểu huynh đệ ngươi muốn những thứ đồ này, thực sự là quá quý giá, ta cần một ít, ân, tiền đặt cọc... Hi vọng tiểu huynh đệ, bỏ qua cho!”

Vương Bảo ha ha cười, “Tiền đặt cọc sao? Nên! Cho ngươi!”

Hất tay ném ra một cái nhẫn chứa đồ.

Vương Bảo đứng dậy, nói rằng, “trong này là tiền đặt cọc cùng ta thông tin lệnh, ta tạm thời ngay ở trong thành, có tin tức, bất cứ lúc nào liên hệ ta! Cứ như vậy đi!”

Dứt lời.

Vương Bảo xoay người rời đi.

Long Trùng có chút mộng, vội vã cầm lấy nhẫn chứa đồ, quét qua, sợ hết

hồn.

Núi nhỏ giống như nguyên thạch, vẫn là rất sao thượng phẩm nguyên thạch, cái này cần có hơn triệu chứ?

Chỉ là tiền đặt cọc mà thôi a, khe nằm, cái tên này đến cùng lai lịch gì? Quá rộng thoáng!

(

------oOo------

Chương 158: Kim quỳ thảo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Trùng trong lòng tim đập thình thịch. -

Gặp phải không thiếu tiền chủ, là bọn họ Hư Khí Lâu nhất thích nghe ngóng sự tình, nghĩ tới đây, vội vã đuổi theo ra đi, khách khí đem Vương Bảo đưa ra Hư Khí Lâu, lúc này mới trở lại.

Sau khi trở về, tìm Hư Khí Lâu cao tầng mở ra cái đại hội, kết quả là, Thiên Dương đại lục Hư Khí Lâu, hầu như ở trong vòng một ngày, liền toàn bộ động tác lên.

Vương Bảo tùy tiện tìm một cái khách sạn, nghỉ ngơi ba ngày, Long Trùng liền phát tới tin tức.

Vương Bảo đi tới Hư Khí Lâu, Long Trùng tự mình nghênh tiếp.

“Tiểu huynh đệ, tin tức tốt! Kim quỳ thảo đã bị ta Hư Khí Lâu dò thăm!”

Vương Bảo đại hỉ.

“Có điều...”

Long Trùng trên mặt lộ ra một vệt ngượng nghịu.

Vương Bảo tâm trạng hiểu rõ, còn tưởng rằng Long Trùng yêu cầu chỗ tốt rồi, lúc này ném ra một cái nhẫn trữ vật.

Long Trùng nhìn nhẫn chứa đồ, có chút lúng túng, liền bận bịu nói rằng, “tiểu huynh đệ, không phải tiền sự tình! Là cái này kim quỳ thảo, muốn có được, khá là phiền toái! Ta cho ngươi nói đơn giản một hồi ha...”

Hư Khí Lâu dò thăm kim quỳ thảo, cách xa ở Bắc Đấu Sơn Trương gia.

Cái này Trương gia, là một cái đại tộc, chiếm cứ Bắc Đấu Sơn, đương đại lão tổ càng là Vấn Đạo trung kỳ đại tu.

Nếu như vẻn vẹn là như vậy, Hư Khí Lâu căn bản không để ý, Vấn Đạo cảnh giới mà thôi, ở Hư Khí Lâu trong mắt, không đáng nhắc tới.

Nhưng này kim quỳ thảo, dài đến không đúng chỗ.

Nó là từ Trương gia tổ địa mọc ra.

Đồng thời.

Vẫn là từ Trương gia Đệ nhất lão tổ mộ tổ bên cạnh mọc ra.

Khởi đầu Trương gia cũng không biết, xem sau khi đến cũng không coi là chuyện to tát, thế nhưng rất nhanh sẽ bị ông tổ nhà họ Trương nhận ra là kim quỳ thảo, đại hỉ cực kỳ, tôn sùng là tổ tông chúc phúc, đem kim quỳ thảo đều cho cung phụng lên.

Hư Khí Lâu từng phái người tiếp xúc, bất kể là cưỡng bức vẫn là dụ dỗ, Trương gia chính là không bán, ông tổ nhà họ Trương càng là cái lừa tính khí, tuyên bố đây là tổ tông ban tặng Trương gia linh vật, há có thể tùy ý buôn bán?

Đánh chết đều không bán!

Trương gia khai chi tán diệp rất rộng, có nữ gả vào một cái đại tông Đạp Tiên làm phu nhân, vì lẽ đó Hư Khí Lâu cũng không nghĩ tới nhiều bức bách, liền không đem kim quỳ thảo mang tới, chỉ có thể bán tin tức!

Vương Bảo nghe xong, trong lòng nắm chắc rồi.

Suy nghĩ một chút, liền nói rằng, “ngươi đem Trương gia địa chỉ cho ta! Ân, đây là 10 triệu thượng phẩm nguyên thạch...”

Long Trùng trong lòng chấn động dữ dội.

Chỉ là một cái tin mà thôi a, liền rất sao trả giá 10 triệu thượng phẩm nguyên thạch? Đại huynh đệ ngươi quá rộng thoáng!

“Coi như ngươi khổ cực phí...” Vương Bảo xa xôi nói xong.

“Còn lại 20 triệu, làm tin tức tiền!”

Phốc!

Long Trùng trợn mắt lên, một cái lão huyết suýt chút nữa không phun ra.

Khe nằm!

Ta không nghe lầm chứ?

10 triệu, là cho ta khổ cực phí?

Trời ạ!

Cái tên này đến cùng là ai a? Hắn đây mẹ cũng quá phóng khoáng, phi phi phi không đúng, đâu chỉ là phóng khoáng, quả thực là tài thần gia được chứ!

“Tiểu... Huynh đệ! Ngươi đây thực sự là muốn hù chết lão ca a! 10 triệu khổ cực phí, ta sao được...” Long Trùng cười khổ.

“Khách khí cái gì, đều là nên!” Vương Bảo ném ra hai cái nhẫn trữ vật, dửng dưng như không dáng dấp, càng làm cho Long Trùng đối với Vương Bảo bối cảnh càng ngày càng hiếu kỳ.

“Địa chỉ đây?” Vương Bảo hỏi.

Long Trùng vội vã khách khí nói rằng, “huynh đệ, nếu như ngươi muốn thật xa đi Trương gia, ta xem không cần phải, là như vậy, căn cứ ta chiếm được tin tức, Trương gia đương đại gia chủ nhi tử Trương Phong thiếu chủ gần nhất muốn tới Kim Dương Thành, cũng chính là bản thành! Theo bảo là

muốn tham gia một cuộc bán đấu giá, ta cảm thấy huynh đệ có thể kết bạn một hồi!”

“Ồ?”

Vương Bảo sáng mắt lên.

Đầu óc trong nháy mắt thì có vài điều kế hoạch.

Quay về Long Trùng vừa chắp tay, Vương Bảo đứng dậy nói, “tốt! Đa tạ Long ca! Chờ đến cái kia Trương Phong đến thành, Long ca thông báo tiếp ta một hồi!”

“Nên!”

Long Trùng khách vô cùng tức giận, lại tự mình đem Vương Bảo đưa ra ngoài.

...

...

Vài ngày sau.

Trương Phong đi tới Kim Dương Thành.

Đi theo có mấy cái Trương gia thanh niên nam nữ, cùng với Trương Phong hắn cha cho hắn tiêu phối hộ đạo người cộng thêm mười mấy tên hộ vệ.

Chỉ có điều.

Lúc này Trương Phong rất khổ não.

Bởi vì đây là hắn lớn như vậy, lần thứ nhất ra lớn xa nhà, để hoàn thành gia tộc nhiệm vụ, thân là đương đại gia chủ nhi tử, Trương Phong kỳ thực chịu không nổi, muốn học tập các loại lễ nghi, muốn tu đọc các loại sách cổ, còn muốn học làm ăn, có người nói là vì dài tâm nhãn, có thể sầu chết hắn.

Hắn năm nay tuổi không lớn lắm, tu vi cũng không cao lắm, lần này đi ra, là gia tộc cần một loại linh quả, vừa lúc ở Kim Dương Thành có cái buổi đấu giá lên đập, Trương Phong tự đề cử mình, hắn liền đến.

Thế nhưng rất nhanh Trương Phong liền từ hắn cha nào biết nhiệm vụ này khó xử.

Bởi vì Ngô gia cũng cần loại kia linh quả.

Lần đấu giá này, tuyệt bức cũng sẽ tham dự.

Mà Ngô gia tài lực hùng hậu, bản thân thực lực gốc gác, lại so với Trương gia cao, hơn nữa hai nhà bởi vì địa bàn giáp giới, Trường Sinh khoảng cách, vì lẽ đó, nhiệm vụ này, kỳ thực chính là cái uổng phí.

Hắn cha đều nói rồi, coi như là cho hắn trướng trướng quen mặt.

Nhưng.

Trương Phong không vui a!

Hắn phiền muộn a!

Hắn không muốn trướng quen mặt, hắn chỉ muốn trướng mặt mũi, hắn nghĩ trâu bò, hắn muốn cho người nhà họ Trương đều biết, hắn cái này đương đại gia chủ nhi tử, cùng tương lai gia chủ bốn chữ, là ngang nhau.

Mỗi một cái gia tộc nhiệm vụ, Trương Phong đều muốn viên mãn hoàn thành.

Đáng tiếc, khó a, đặc biệt là, làm hắn nhìn thấy Ngô gia cái kia Ngô Giang sau khi, tâm tình càng là rơi xuống thung lũng.

Ngô gia thân phận với hắn ngang nhau, chính là Ngô gia đương đại gia chủ con ruột, hắn Trương Phong cùng Ngô Giang, bởi vì tuổi xấp xỉ, từ nhỏ đến lớn, cũng là lẫn nhau phàn so với đối tượng.

Trương Phong biết, có Ngô Giang ở, lần này nhiệm vụ của chính mình, không vàng, cũng rất sao có thể làm cho hắn cho quấy tung.

“Yêu, này không phải Trương đại thiếu chủ sao?”

Buổi đấu giá ngày đó, cửa lớn.

Ngô Giang mang người mà đến, vừa vặn cùng Trương Phong đụng với, ngoài cười nhưng trong không cười nói một tiếng, Ngô Giang liền hí ngược nhìn chằm chằm Trương Phong.

Trương Phong thầm mắng một tiếng xúi quẩy.

Hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý hàng này, trực tiếp hướng về bên trong đi đến.

Nào có biết.

Ngô Giang thình lình đuổi theo, đồng thời mơ hồ so với Trương Phong thân hình, cao hơn một bậc, cũng không biết đúng hay không cố ý, xem Trương Phong vẻ mặt có chút âm trầm.

“Làm sao? Trương lão đệ cũng đối với vô căn quả có hứng thú?” Ngô Giang cười hì hì hỏi.

Trương Phong bước tiến một trận, có chút tức giận nói, “Các ngươi Ngô gia khinh người quá đáng, lại đi ta Trương gia xếp vào nội gian!”

Ngô Giang bĩu môi, không chút phật lòng, “Chỉnh thật giống các ngươi Trương gia không hướng về Ngô gia xếp vào nội gian giống như!”

Trương Phong ám khí, mặt âm trầm, bước nhanh rời đi.

Hắn đã sớm đã đặt phòng khách, đi tới phòng khách đóng kín cửa, Trương Phong liền mắng nói, “tên khốn này, ngày hôm nay lão tử nhất định phải thắng hắn!”

Đi theo Trương Phong mấy người bên cạnh hai mặt nhìn nhau.

Cùng Ngô Giang so với tài lực?

Không có gia tộc toàn lực chống đỡ...

Chính là đang nói đùa!

Trương Phong kỳ thực cũng biết mình nói chính là phí lời, thế nhưng, hắn chính là tức không nhịn nổi, gửi hy vọng vào Ngô gia lần này đối với vô căn quả, cũng không phải là nhất định muốn lấy được, dự toán bên trong, để cho mình nhặt hời.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo cùng Long Trùng hai người, bước vào cái này Kim Dương Thành to lớn nhất sàn đấu giá...

(

------oOo------

Chương 159: Có tiền mà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Giang ca, Trương Phong tiểu tử kia quá không điểm tự mình biết mình! Biết rõ Giang ca đối với vô căn quả nhất định muốn lấy được, hắn lại vẫn đến? Này không phải tự tìm nhục nhã sao?”

“Không sai! Trương gia tài phú ngay cả chúng ta Ngô gia một nửa cũng không sánh nổi, theo chúng ta cướp đồ vật, bọn họ cũng xứng? Hắn Trương Phong cũng xứng?”

“Ha ha, đến rồi vừa vặn, sau đó xem Giang ca đánh như thế nào hắn mặt!”

Ngô Giang mặt lộ vẻ đến sắc. Nói

Bên người là mấy cái cuồng nịnh hót ngô gia con cháu.

“Được rồi!”

Ngô Giang phất phất tay, phòng khách lúc này mới yên tĩnh lại.

Đứng bên cửa sổ, mơ hồ có thể nhìn thấy Trương Phong phòng khách, Ngô Giang vòng chéo tay, lạnh lùng cười nói, “này ngu xuẩn! Lần này đừng nói vô căn quả, chỉ cần hắn nghĩ đập đồ vật, lão tử ép bất tử hắn!”

Phòng khách mọi người nhất thời cười to.

...

...

Bán đấu giá bắt đầu.

Mới vừa mở màn liền gây nên một hồi tiểu chập chờn, đó là một cái đạo

khí, mặc dù là hạ phẩm đạo khí, thế nhưng có thể lên đập cũng là gây nên mọi người tranh đoạt.

Bán đấu giá tiếp tục tiến hành, lầm lượt từng món, thập phần thuận lợi.

Đi tới giữa chừng.

Người bán đấu giá cười híp mắt cao giọng nói, "phía dưới một cái món đồ đấu giá, chính là vô căn quả! Mọi người đều biết, này vô căn quả đối với Thần Phủ cảnh có diệu dụng! Tỉ mỉ giới thiệu, chư vị trong tay món đồ đấu giá đồ lục lên đều có, lão già ta cũng không phí lời!"

"Giá quy định mười vạn thượng phẩm nguyên thạch, mỗi lần tăng giá, không thể ít hơn một vạn, hiện tại bắt đầu giá bắt đầu..."

Vô căn quả tuy rằng không xưng được chí bảo.

Thế nhưng cũng coi như là hiếm thấy bảo bối.

Không chỉ là Trương gia cùng Ngô gia, còn có mấy cái thế lực, đối với vô căn quả cũng cảm thấy rất hứng thú.

Vì lẽ đó người bán đấu giá vừa dứt lời, ra giá liền liên tiếp.

"Hai mươi vạn!"

"Hừ, năm mươi vạn!"

"60 vạn!"

"..."

Giá cả từ từ kéo lên.

Từ từ đạt đến hai triệu khoảng cách.

Thẳng đến lúc này, ra giá nhân tài ít một chút, lục tục, lại tăng trưởng đến

ba triệu.

Ngô Giang phòng khách.

Một cái Ngô gia thanh niên không nhịn được nói rằng, “Giang ca, ta không ra giá?”

Ngô Giang liếc hắn một cái, nhạt âm thanh nói, “gấp cái gì? Trương Phong đứa kia đều còn không ra giá đây!”

Hắn tâm thái vững vàng.

Lần này Ngô gia được một cái phương pháp luyện đan, vị thuốc chính chính là vô căn quả, vì lẽ đó, Ngô Giang đối với vô căn quả, vậy thì thật là nhất định muốn lấy được.

Mà hắn đây, liền yêu thích trang bức, đặc biệt là, yêu thích làm mất mặt trang bức, hiện tại sẽ chờ Trương Phong ra giá, sau đó đánh hắn mặt.

Huống hồ.

Ngô Giang cảm thấy, chính mình hoặc là không ra giá, hoặc là, liền ra cái giá cao, giải quyết dứt khoát, cái này một chút tăng giá, thú vị? Cùng rất sao chợ bán thức ăn giống như, lão tử Ngô Giang, không ném nổi người kia!

Giá cả đi tới 330 vạn.

Người bán đấu giá đã vang lên tiếng thứ nhất chuỳ (nện).

Cũng đang lúc này, Trương Phong phòng khách cửa sổ khẩu, nhìn bán đấu giá đài, Trương Phong không nhịn được, nói rằng, “bốn trăm vạn!”

Giá tiền này vừa ra, đúng là bình tĩnh.

Trương Phong trong lòng có chút căng thẳng, chờ chờ, vẫn là không đợi được Ngô Giang âm thanh, có chút giật mình, còn có chút trộm hỉ, sau đó người bán đấu giá gõ chuỳ (nện), một lần, hai lần...

Trương Phong mừng như điên lên.

Còn tưởng rằng Ngô Giang lùi bước.

Nào có biết.

Thứ ba chuỳ (nện) sa sút dưới, Ngô Giang thanh âm lười biếng, đột ngột vang lên, “Sáu triệu!”

Trực tiếp tăng giá hai triệu!

Trương Phong nụ cười trên mặt cứng đờ, sau đó, liền âm trầm lại, mang theo sự thù hận nhìn Ngô Giang phòng khách, tuy rằng không nhìn thấy mặt của đối phương, thế nhưng Trương Phong đã có thể tưởng tượng hiện tại Ngô Giang cái kia đắc ý muốn ăn đòn vẻ mặt.

Sau đó, Ngô Giang âm thanh lại vang lên, “Trương Phong a Trương Phong, đúng hay không rất bất ngờ? Rất không ứng phó kịp? Cho rằng vô căn quả tới tay? Chặc chặc, đáng tiếc a...”

Trương Phong tức đến run rẩy cả người.

Ngô Giang hàng này quá rất sao hỗn đản, sớm không ra giá, không phải chờ đến hai lần gõ chùy mới ra giá, đây chính là đang làm nhục người a!

Nghe một chút lời này.

Quá hắn mẹ thích ăn đòn!

Sáu triệu giá cả, vượt qua Trương Phong dự toán.

Hắn dự toán hạn mức tối đa, chính là năm triệu!

Ánh mắt có chút không cam lòng,

Trương Phong rầu rĩ xoay người đi tới phòng khách ghế ngồi, lớn mắng nói, “này đồ khốn kiếp, thật rất sao không phải cái đồ chơi!”

Phòng khách mọi người nhất thời rất an ủi.

Người bán đấu giá lại bắt đầu gõ chuỳ (nện).

Sáu triệu thượng phẩm nguyên thạch giá cả, này đã là giá cao bán đấu giá, vì lẽ đó lần đấu giá này sư cũng không có làm thêm do dự, một lần, hai lần...

“Chậm đã!”

Xa xôi âm thanh âm vang lên.

Đây là Vương Bảo.

Trong bao sương, Long Trùng mặt mỉm cười, đứng Vương Bảo bên người, ánh mắt liếc mắt một cái xa xa Ngô Giang phòng khách, lộ ra một cỗ thương hại.

Này ngu ngốc.

Mới vừa rồi còn ở cái bọc kia bức đây.

Ngươi là không biết, ngươi rất sao ngày hôm nay gặp phải, là cái gì chủ chứ?

Đây là có thể tùy tùy tiện tiện lấy ra 10 triệu, làm tiền thưởng chủ, đổi ngươi, ngươi hành sao? Ngươi rất sao không được!

Vương Bảo hai tay đỡ cửa sổ tay vịn, ở trên cao nhìn xuống, vì là tối cao, vì lẽ đó hầu như tất cả, đều thu vào đáy mắt, cười nhạt nói, “30 triệu!”

Ba chữ vừa ra.

Phần lớn người, đều không phản ứng lại.

Cái kia người bán đấu giá già đều bị Vương Bảo động tác võ thuật chỉnh mộng bức, nửa ngày nghi ngờ không thôi hỏi nói, “cái gì 30 triệu? Khách nhân ngài đây là ý gì?”

Vương Bảo cười nói, “chính là 30 triệu, ta ra giá 30 triệu, không được a? Còn có ra giá sáu triệu cái kia, đúng hay không rất bất ngờ? Rất không ứng phó kịp? Cho rằng vô căn quả tới tay? Chặc chặc, đáng tiếc a...”

Phốc a!

Tham gia buổi đấu giá người cũng không ít.

Lúc này nghe vậy, đều rất sao văng.

Uống nước phun nước, không uống nước phun khí, cái cuối cùng cái đưa hết cho co giật.

Liền ngay cả Vương Bảo bên người Long Trùng, cũng là suýt chút nữa té xỉu, gò má cuồng quất, lén lút liếc mắt nhìn Vương Bảo, nói thầm, muốn tĩnh tâm, muốn tĩnh khí, không phải kinh ngạc, không muốn hiếu kỳ, người ta chính là như thế treo, ngươi không biện pháp a ngươi không biện pháp.

Người bán đấu giá già trên mặt chảy mồ hôi lạnh.

Ra giá đến sáu triệu đồ vật.

Ngươi rất sao trực tiếp lên tới 30 triệu!

Đầy đủ lật năm lần a khe nằm!

Đây là cỡ nào phát điên?

Có tiền cũng không thể như thế dằn vặt a, ngươi chuyện này quả thật chính là làm a!

Có điều.

Thân là người bán đấu giá.

Vì phòng đấu giá cân nhắc, trong lòng nhổ nước bọt, đương nhiên không thể nói rõ.

Vì lẽ đó, người bán đấu giá lập tức nói rằng, “tốt! 30 triệu, số hai phòng khách quý khách, ra giá 30 triệu, có còn hay không càng cao hơn, không có sao? Tốt lắm, 30 triệu lần thứ nhất...”

Ngô Giang khí nổ.

Vương Bảo cái kia nhằm vào, trực tiếp đem hắn vừa nãy làm mất mặt Trương Phong, hầu như một chữ không sót lặp lại một lần.

Này quá làm mất mặt!

Khiến cho trên mặt hắn đều đau rát!

Trương Phong phòng khách, hàng này vừa nãy liền đằng một hồi nhảy lên, kích động duỗi đầu nhìn ra phía ngoài, muốn nhìn một chút là vị nào thần tiên có tài như vậy, giúp hắn đánh Ngô Giang mặt!

“Lão tử ra 40 triệu!”

Đột nhiên.

Ngô Giang gầm nhẹ vang lên.

Tròng mắt của hắn đỏ đậm.

Không vì cái gì khác, chỉ vì tranh khẩu khí.

Trong phòng khách ngô gia con cháu, đều là hãi hùng khiếp vía.

40 triệu thượng phẩm nguyên thạch a, này rất sao đã là vượt xa dự toán, còn

lại, nhưng là được bản thân móc.

Thế nhưng.

“Một cái ức! Ân... Tính toán một chút, trực tiếp hai cái ức được rồi, không khác biệt không phải sao, có tiền a, chính là như thế tùy hứng! Cái kia cái gì, ra giá 40 triệu cái kia, có hứng thú hay không lại cùng a, đến đến đến, chúng ta trở lại đại chiến mấy hiệp, ta yêu quý ngươi đánh bại ta yêu...”

(

------oOo------

Chương 160: Quá tùy hứng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sàn đấu giá yên tĩnh không hề có một tiếng động. Đỉnh điểm

Hầu như mỗi người đều bối rối!

Có tiền, tùy hứng, này có thể lý giải, thế nhưng, ngươi rất sao cũng không thể như thế tùy hứng a, quá không nắm tiền làm tiền chứ?

Nhà ngươi như thế nào đi nữa có thể kiếm tiền, như vậy phá sản, như vậy tiêu xài, cũng không chịu nổi chứ? Chơi như thế này, liền không sợ chơi thoát?

Ngô Giang phòng khách, hàng này sắc mặt trở nên trắng bệch, ngơ ngác đứng ở nơi đó, trong đầu xoay quanh cũng chỉ có ba chữ, vậy thì là "Hai cái ức"!

Hai cái ức a hai cái ức!

Cái kia rất sao không phải 1,2 triệu!

Đó là hai cái ức thượng phẩm nguyên thạch!

Ngươi nếu như bình thường hoa, vậy lão tử chỉ có thể thán phục, kinh khen ngợi, ước ao đố kị, thế nhưng, khe nằm, ngươi đây là trắng (Haku) vứt a!

Trắng (Haku) vứt gần hai cái ức?

Còn dửng dưng như không dáng vẻ?

Lão tử đây là đụng tới người nào?

Ngô Giang run rẩy, có chút hơi hoảng sợ, trong phòng khách những người

khác trầm mặc không nói, vẻ mặt cũng là vô cùng phức tạp, ai cũng rõ ràng, Ngô Giang đây là chọc tới kẻ khó chơi, một cái không được, vậy thì là tai, lại không biết điều, liền có thể tiến hóa thành cướp!

Vì lẽ đó.

Dù cho Ngô Giang không nói lời nào, nhìn dáng dấp đã từ bỏ đối với vô căn quả tranh cướp, thế nhưng, những người khác cũng không có khuyên bảo.

"Tốt! Tốt! Tốt! Số hai quý khách phòng khách khách nhân, ra giá hai cái ức thượng phẩm nguyên thạch! Có còn hay không càng cao hơn?"

Người bán đấu giá già gò má đều đang nhanh chóng lăn lộn, đây là kích động, lấy hai cái ức giá cả, đấu giá vô căn quả, này sẽ là hắn nghề nghiệp cuộc đời cao nhất thành tựu, có thể quang vinh cả đời.

Trong phòng đấu giá võ giả, đều là co giật một hồi.

Khe nằm.

Còn hỏi? Hỏi ngươi muội a! Mau mau gõ chùy a, ngươi chẳng lẽ còn cho là chúng ta đều theo người ta có tiền như vậy hay sao?

Người bán đấu giá già bẹp một hồi miệng, kỳ thực hắn cũng chính là thuận miệng vừa hỏi, lúc này nhìn thấy không người theo tiếng, lúc này liền đùng đùng đùng gõ ba lần chuỳ (nện), được kêu là một cái nhanh chóng thẳng thắn.

"Tốt! Chúc mừng số hai quý khách phòng khách khách nhân, đập xuống vô căn quả!" Người bán đấu giá già cười nói.

Bỗng nhiên.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "trước tiên chờ một chút!"

"Hả?" Người bán đấu giá già ngẩng đầu.

“Trực tiếp đem vô căn quả đưa cho hai mươi bảy hào phòng khách khách nhân đi, tiền ta chiếu giao, tới chỗ của ta nắm tiền liền thành!”

Người bán đấu giá già sững sờ, phản ứng lại, theo bản năng nuốt nuốt nước miếng.

Đáp một tiếng, tự có người đi vào chuẩn bị.

Sàn đấu giá những người khác âm thầm líu lưỡi!

Không nhân tính a!

Quá rất sao không nhân tính a!

Hoa hai cái ức thượng phẩm nguyên thạch mua đồ vật, tùy tùy tiện tiện sẽ đưa người? Chuyện tốt như thế làm sao không tới phiên lão tử trên đầu?

Có điều.

Vương Bảo, nhưng là nhường hai cái phòng khách mộng ở.

Một cái trong đó đương nhiên là Trương Phong phòng khách, bởi vì hắn phòng khách hào chính là hai mươi bảy.

Trương Phong cùng hắn tiểu đồng bọn, toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người.

Ai má ơi!

Trên trời rơi đĩa bánh rồi?

Vẫn là lớn như vậy đĩa bánh?

Này rất sao là chuyện ra sao a?

Không quen không biết, cái kia số hai phòng khách thần hào, làm gì đưa

cho hắn Trương Phong vô căn quả? Vậy cũng là bỏ ra đầy đủ hai trăm triệu thượng phẩm nguyên thạch, đập xuống đến vô căn quả a!

“Phong ca, ngươi biết đối phương?” Trương gia một người thanh niên không nhịn được hỏi.

Trương Phong khóe mắt vừa kéo, phiền muộn cực kỳ nói rằng, “không... Không quen biết a! Nghe thanh âm, cũng chưa quen thuộc, khe nằm, cái tên này là xảy ra chuyện gì? Hai cái ức a, đó là hai cái ức thượng phẩm nguyên thạch, liền như thế tặng không ta?”

“Phảng phất nằm mơ!”

“Hay là, đối phương nhận thức phong ca ngươi, nhưng ngươi không quen biết hắn mà thôi!”

“Coi như là nhận thức... Chặc chặc, hai cái ức thượng phẩm nguyên thạch a, cái gì giao tình giá trị như thế một số tiền lớn?”

“Không đúng, vô sự lấy lòng, không gian tức đạo, chúng ta vẫn là cẩn thận chút!”

Người nhà họ Trương ngươi một lời ta một lời, mỗi người phát biểu ý kiến của mình, nghe được Trương Phong,

Có chút kích động, cũng có chút sốt sắng, chờ đến qua đại hội, vô căn quả đưa tới, Trương Phong cầm vô căn quả, vẻ mặt có chút phức tạp, sau đó thở dài nói rằng, “bất kể đối phương muốn làm gì, ngược lại ta Trương Phong, còn không đáng hai cái ức, chuyện sau này, sau này hãy nói!”

Nghĩ thông suốt thấu.

Trương Phong liền trở nên hưng phấn.

Vô căn quả tới tay.

Gia tộc nhiệm vụ hoàn thành.

Tốt này nha!

Then chốt là, đối phương đưa cho hắn vô căn quả, thuận tiện còn đánh Ngô Giang mặt, ha ha, quả thực không muốn quá thoải mái.

Người nào đó đương nhiên sẽ khó chịu.

Ngô Giang khí cả người run lẩy bẩy, sắc mặt tái xanh, thậm chí có chút đen thui, dáng dấp kia, nghẹn đến là lão khó chịu.

“Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết! Cái tên này là cố ý! Tuyệt đối là cố ý!”

Ngô Giang muốn điên.

Vừa nãy, hắn còn chỉ cho là chính mình va trên lưỡi thương, tự rước lấy nhục.

Làm nửa ngày, nguyên lai đối phương chính là hướng về phía chính mình đến nha!

Người nhà họ Ngô cũng là uất ức không được, dù sao này quá làm mất mặt, đánh Ngô Giang mặt, trên mặt bọn họ đương nhiên cũng cảm thấy tối tăm.

Đặc biệt là.

Được lợi, là Trương Phong a, là bọn họ xem thường Trương Phong!

Cái kia đáng chết Trương Phong, có cái gì tốt? Đáng giá ngươi trả giá hai cái ức đi lấy lòng? Khe nằm, tên khốn kia tuyệt bức điên rồi!

“Lão tử nhớ kỹ ngươi!”

Ánh mắt lập loè uất ức, Ngô Giang hận đến nghiến răng nghiến lợi, âm lãnh nói rằng, “Mã Đức! Chớ bị lão tử tra được ngươi là ai, ngươi tốt nhất cũng đến đủ tư cách, nếu không thì, lão tử sẽ làm ngươi hối hận sống đến trên đời này!”

...

...

“Huynh đệ, đại khí!”

Long Trùng quay về Vương Bảo giơ ngón tay cái lên.

Trong ánh mắt, có ước ao, nhưng càng nhiều, vẫn là kiêng kỵ.

Hắn ngay ở Vương Bảo bên người.

Vì lẽ đó, hắn có thể thấy rõ ràng vừa nãy Vương Bảo vẻ mặt thần thái.

Vung tay lên, hai cái ức vung ra.

Đó là thật sự tốt tùy tiện a tốt tùy tiện!

Người ta liền như vậy phất tay một cái.

Hai cái ức ném đi, ánh mắt đều không mang theo đổi.

Đây là thật sự không để ý a!

Vì lẽ đó, Long Trùng bắt đầu kiêng kỵ, mơ hồ lộ ra một vệt kính nể, có thể tùy tùy tiện tiện ném ra hai cái ức, giá trị bản thân bao nhiêu, Long Trùng không dám nghĩ tới, then chốt là Vương Bảo nhìn qua tuổi trẻ a, trẻ tuổi như vậy, còn có tiền như vậy, này giời ạ tuyệt bức có lai lịch lớn.

Chính mình chỉ là Hư Khí Lâu phân bộ phó các chủ, có thể không có thể chọc được đối phương, cũng khó nói.

“Ha ha, chút lòng thành rồi!” Vương Bảo vung vung tay.

Này cũng không phải trang bức.

Mà là, Vương Bảo thực sự là quá có tiền, bán đồ vật tiền, giết người chiếm được tiền, các loại gộp lại, Vương Bảo chính mình cũng không biết chính mình có bao nhiêu tiền.

Bán đấu giá đang tiếp tục.

Vương Bảo sau đó cũng không có ra tay, chỉ là tựa ở bên cửa sổ, con mắt híp, không biết đang suy nghĩ gì.

Mãi đến tận.

Người bán đấu giá kia nghiêm túc cực kỳ tự mình kéo lên đến một món đồ.

Vương Bảo lúc này mới tinh thần tỉnh táo.

Long Trùng hít một hơi, cũng là có chút kích động, bán đấu giá đồ lục hắn cùng Vương Bảo đều nhìn, bây giờ đã đi tới cuối cùng giai đoạn kết thúc!

Còn sót lại ba cái món đồ đấu giá!

Mỗi một kiện, đều là hiếm thấy bảo bối, chỉ đứng sau chí bảo cấp một!

Nhường Long Trùng có chút hưng phấn chính là, xem Vương Bảo dáng vẻ, đây là đối với còn lại ba cái món đồ đấu giá, có hứng thú a!

Lấy vừa nãy Vương Bảo triển lộ ra hào khí đến xem.

Nếu như Vương Bảo ra tay, cuối cùng sẽ làm ra cái gì giá trên trời đến? Long Trùng đã không thể tưởng tượng...

------oOo------

Chương 161: Chúc mừng phát tài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Phía dưới, là thứ chín mươi tám hào món đồ đấu giá!”

Người bán đấu giá già xốc lên lụa đỏ vải.

Lộ ra một viên khổng lồ cực kỳ hạt châu.

Híp mắt cười, người bán đấu giá già nói rằng, “vật ấy gọi là thận lâu châu, có chứa trời sinh ảo trận! Nếu là lấy vật ấy vì là mắt trận bố trí trận pháp, bố trí đi ra ảo trận, uy lực sẽ bỗng dưng tăng mạnh hơn mười lần!”

“Này viên thận lâu châu, chính là mười vòng, có vạn năm lâu dài, lần này lên đập, giá quy định 50 triệu thượng phẩm nguyên thạch, mỗi lần tăng giá, không thể ít hơn 10 triệu, các (mỗi cái) vị khách nhân, mời ra giá đi...”

Thời khắc này, rất nhiều thế lực đại lão đều là cả người chấn động mạnh, tinh thần phấn chấn.

Cuối cùng ba cái món đồ đấu giá, tuy rằng cuối cùng một cái, nhìn như giá trị cao nhất, nhưng kỳ thực, này thận lâu châu, mới là hấp dẫn người ta nhất.

Loại này trời sinh liền có chứa mê ảo trận bảo bối, thập phần hiếm thấy, nếu là lấy vật ấy bố trí một cái hộ tông đại trận, an toàn độ đem sẽ tăng lên rất nhiều.

Chỉ là...

Ngay ở người nào đó muốn mở miệng, miệng đều mở ra, một cái ức ba chữ, liền muốn nhảy lúc đi ra.

Vương Bảo phòng khách, truyền ra một đạo lạnh nhạt âm thanh, “Mười cái

ức!”

Người nào đó một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, trợn mắt lên, một cái ức ba chữ bị hắn mạnh mẽ nuốt trở vào.

Mọi người đều bị này động tác võ thuật cho chỉnh bối rối!

Không mang theo ngài như vậy a!

Biết ngài có tiền!

Biết chào ngài như nghèo cũng chỉ còn sót lại tiền!

Thế nhưng.

50 triệu giá thấp, ngươi rất sao một cái liền lẻn đến mười cái ức!

Ngươi nhường chúng ta làm sao chơi?

Chúng ta còn làm sao ra giá?

Có thể hay không đừng như thế bức người quá mức.

Cho con đường sống có được hay không a?

Vương Bảo bên người, Long Trùng liếm môi một cái, lén lút nhìn Vương Bảo một chút, càng xem liền càng cảm thấy Vương Bảo trên đỉnh đầu tỏa (liều lĩnh) đỉnh đầu vòng sáng, vậy hẳn là là tài thần ánh sáng (chỉ).

“Hừ! Ta ra mười một ức!” Có người mang theo bất mãn hét lớn mở miệng, mười vòng vạn năm thận lâu châu, giá trị cái giá này.

Đáng tiếc.

Tiếng nói của hắn vừa ra.

Vương Bảo ba chữ ném ra, bom bình thường, đem hết thảy mọi người cho

nổ chết.

“Năm mươi ức!”

Vừa nãy định giá mười một ức người nào đó, lặng lẽ.

Hắn cúi đầu xuống, hắn gò má nhanh chóng co giật, dù cho hắn thân là một phương đại lão, thế nhưng, ở Vương Bảo loại này bất an động tác võ thuật ra tay ra giá phương thức công kích dưới, cũng là sợ.

Này thận lâu châu, giá trị phỏng chừng cũng là mười ức đến hai mươi ức trong lúc đó, này rất sao trực tiếp đụng tới cái năm mươi ức, còn sao chơi?

Chơi cộng lông a!

Toàn trường đều là trầm thấp tiếng bàn luận.

Trương Phong phòng khách, kinh khen ngợi một tiếng hào khí.

Ngô Giang phòng khách, mắng to một tiếng ngu ngốc.

Cái kia người bán đấu giá già cả người run rẩy, hăng hái, hắn ngẩng đầu liếc mắt nhìn số hai quý khách phòng khách, được kêu là một cái cảm động đến rơi nước mắt, bởi vì hắn biết, ngày hôm nay sau khi, hắn liền không phải hắn, lấy hắn ngày hôm nay sáng tạo bán đấu giá ngạch, sẽ trở thành các (mỗi cái) sân đấu giá lớn bánh bao.

Đây là chúc phúc giống như lý lịch a!

Đùng đùng đùng ba lần.

Thận lâu châu, về Vương Bảo hết thảy.

Sau đó, là thứ chín mươi chín kiện món đồ đấu giá.

Người bán đấu giá già lần thứ hai tự mình nắm tới.

Nhưng.

Lần này, chưa kịp hắn mở miệng giới thiệu.

Vương Bảo liền cao giọng nói, “được rồi, đừng phiền phức như vậy, còn sót lại hai cái món đồ đấu giá đúng không? Thời gian không còn sớm, ta còn phải về nhà ăn cơm, như vậy, hai cái món đồ đấu giá, ta ra giá trăm ức, đồng thời đập!”

Người bán đấu giá già chinh ở nơi đó.

Cho dù tốt khẩu tài, đối mặt Vương Bảo loại này động tác võ thuật, cũng là không biện pháp a!

Rất sao đồ vật đều không nhìn.

Một trăm ức ném ra?

Cho hào gia quỳ!

Phòng đấu giá rất nhiều đại lão, đa số đau “bi” lên, từng cái từng cái ngột ngạt giận nói không ra lời, còn có thể nói cái gì? Người ta lấy ra một trăm ức, bọn họ có thể làm sao? Ra càng giá cao? Khe nằm, bọn họ không phải người ngu, tổng giá trị không đáng năm mươi ức đồ vật,

Lật hai lần hay đi mua?

Bọn họ không có thể hiểu được.

Cũng căn bản đoán không được Vương Bảo thân phận.

Nhưng lại cực kỳ hiếu kỳ Vương Bảo thân phận.

“Không ai ra giá sao? Xem ra, đồ vật về ta hết thảy!”

Vương Bảo cười cợt, trong sáng tiếng cười, thế nhưng ở mọi người nghe tới, nhưng là như vậy chói tai.

“Ừm, quy tắc cũ, đồ vật đưa cho hai mươi bảy hào phòng khách khách nhân, tiền ta đến giao! Cứ như vậy đi!” Vương Bảo tiếp tục nói.

Đùng!

Rất rõ ràng có đồ vật ngã xuống đất âm thanh.

Trên thực tế, thời khắc này, có không ít mọi người ngã chổng vó.

Chấn động rồi!

Thật sự bị chấn động rồi!

Vương Bảo lấy ra hai cái ức mua lại vô căn quả, cái này cũng chưa tính cái gì, hai cái ức mà, chư vị đại lão giật mình về giật mình, nhưng kỳ thực, cũng không sao coi là chuyện to tát.

Thế nhưng.

Lần này đây?

Đầy đủ 150 ức a khe nằm!

Tặng không ra 150 ức? Cái này cần là nhiều người điên cuồng, mới có thể làm được đến sự tình?

Dù cho là Long Trùng.

Cũng là mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Nhìn Vương Bảo, không nhịn được nói rằng, “tiểu huynh đệ, hà tất, cần gì chứ? Đây chính là 150 ức đánh ra đến đồ vật a! Lại nói, ngươi nếu như muốn giao hảo Trương Phong, trực tiếp cho hắn tiền không là được?”

“Cái kia không được!”

Vương Bảo vung vung tay.

Long Trùng không rõ, Vương Bảo cười cười, cũng không giải thích.

Trực tiếp trả thù lao?

Cái này ngược lại cũng đúng đơn giản!

Thế nhưng không thể không nói, tiền a, quá tục!

Tuy rằng tiền là thứ tốt, thế nhưng như thế trực tiếp trả thù lao, liền làm cho người ta một loại vênh váo hung hăng cảm giác, lại nói cái kia Trương gia lão tổ có vẻ như còn là một quật cường tính khí, nếu như có tiền liền có thể mua lại kim hoa hướng dương, Hư Khí Lâu phỏng chừng liền mua lại.

Vì lẽ đó a!

Còn phải chơi động tác võ thuật!

Vương Bảo hiện tại làm, chính là đưa chỗ tốt, bất kể cái gì, cũng bất kể nhiều quý, cuồng đưa, có cơ hội liền làm lấy lòng, đưa đến đối phương kinh hoảng, đưa đến đối phương tan vỡ, đưa đến đối phương không biết làm sao, ngược lại hắn tiền nhiều xài không hết, sau đó khẳng định còn có thể càng nhiều, chờ hắn thành tiên, hiện tại nguyên thạch nhiều hơn nữa, có tác dụng chó gì, tương đương với rác rưởi!

Vì lẽ đó, Vương Bảo căn bản không để ý, hắn là loại kia quan tâm tiền người sao?

Ngô Giang phòng khách.

Hàng này sa sút tinh thần, mộng bức ngẩng đầu nhìn trần nhà.

Vừa nãy, hắn còn thề xin thề, muốn cho Vương Bảo đẹp đẽ.

Thế nhưng hiện tại Ngô Giang cảm thấy.

Vẫn là rất sao quên đi thôi!

150 ức a, trắng (Haku) vứt!

Nghe lời này ý tứ, đó là không có chút nào quan tâm a!

Như thế có tiền chủ, là mình có thể đắc tội lên sao? Hắn là đương đại gia chủ nhi tử không giả, nhưng hắn còn không phải gia chủ.

Vì lẽ đó, Ngô Giang trầm mặc, hắn có chút sợ hãi.

Mà người nào đó, nhưng là suýt chút nữa tan vỡ.

Vậy dĩ nhiên là Trương Phong.

Gấp vò đầu bứt tai, gãi đầu phát, nhìn bên người cùng tộc cái kia quỷ dị ánh mắt, Trương Phong cắn răng nói rằng, "ta xin thề, ta thật sự không biết hắn!"

Người nhà họ Trương đều không sao tin.

Không quen biết?

Không quen biết người ta hoa 150 ức giá trên trời mua đồ vật cho ngươi?

Thời khắc này.

Đúng là không có ai lại hoài nghi Vương Bảo mưu đồ gây rối.

Này giời ạ nhưng là 150 ức thượng phẩm nguyên thạch, người ta liền này so với khoản tiền kếch sù đều không để ý chút nào ném ra, còn mưu đồ ngươi cái gì?

"Đi, đi xem xem, đến cùng là ai!" Trương Phong khẽ cắn răng, sau đó bỗng nhiên xoay người, hướng về bên ngoài đi đến.

Trương gia cùng tộc đuổi theo sát, bọn họ cũng là hiếu kì.

Chỉ là.

Làm bọn họ đi tới số hai phòng khách thời điểm, lại bị sàn đấu giá người báo cho, khách bên trong, đã đi rồi, chỉ là để lại một câu nói, nói hắn họ Vương, bán đấu giá hạ xuống đồ vật, coi như là cái lễ vật nhỏ!

Tiền, đã giao xong!

Đồ vật, sàn đấu giá đại quản sự, tự mình đưa đến Trương Phong trong tay.

Trương Phong nắm bắt đại quản sự cho hắn nhẫn chứa đồ, nửa ngày không phục hồi tinh thần lại.

Này tính cái gì?

Cho hắn lớn như vậy đĩa bánh, nhưng ngay cả mặt mũi cũng không thấy một hồi?

Ngươi rất sao đến cùng ý tứ gì?

Ngươi tại sao không gọi ta làm điểm cái gì đây?

Ngươi không cho ta làm điểm cái gì, trong lòng ta khó chịu ngươi biết không?

Vô duyên vô cớ bị 150 ức đập trên đầu, còn đập cho không hiểu ra sao, ta tâm mệt a, ta không chịu nổi a!

Hoang mang, quá hoang mang!

“Đi thôi, về khách sạn trước!” Trương Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Có chút lo lắng đề phòng.

Dù sao.

Hiện tại trên người hắn, nhưng là đạp 152 ức đồ vật a, dù cho, bản thân giá trị không có nhiều như vậy, thế nhưng, tiền nhưng là chân thực tốn ra.

“Yêu, này không phải là hai mươi bảy hào phòng khách Trương huynh sao? Ngày hôm nay thực sự là kiếm bộn rồi a!”

Ngay ở Trương Phong đi tới sàn đấu giá tiền thính thời điểm.

Ngô Giang thâm trầm âm thanh âm vang lên, sau đó, liền quỷ dị nhìn Trương Phong một chút, cười híp mắt nói, “Chúc mừng phát tài!”

Nói xong, xoay người mà đi.

Trương Phong sững sờ, sau đó phản ứng lại, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Bởi vì hắn biết, Ngô Giang câu nói này lối ra (mở miệng), ý vị như thế nào...

------oOo------

Chương 162: Tại sao không ai chim ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đâu chỉ là Trương Phong.

Đại gia đều không ngu ngốc.

Mấy cái Trương gia cùng tộc, đều là sợ hãi cả kinh.

Trương Phong hộ đạo người cảnh giác liếc mắt nhìn bốn phía, thấp giọng nói, "đi nhanh lên!"

Trương Phong trong lòng phảng phất bị kim đâm một hồi.

Bốn phía, ở Ngô Giang lời nói xong sau khi, đó là từng cái từng cái mang theo ánh mắt tham lam.

Đó là từng cái từng cái lộ ra sát cơ ánh mắt.

Đó là từng con từng con ẩn giấu đi Garou, không biết khi nào, sẽ nhào lên.

Lòng người di động, bởi vì vậy cũng là hơn 150 ức a!

"Hỗn đản!"

Mắng to Ngô Giang.

Trương Phong đám người, bước nhanh rời đi.

Trở về khách sạn.

Đại gia tụ tập cùng một chỗ, yên tĩnh nửa ngày, hộ đạo người nói rằng, "thiếu gia, ta xem vẫn là mau mau thông báo lão tổ đi! Nếu không, ta sợ vừa ra thành, chúng ta sẽ bị người tìm tới!"

Người nhà họ Trương rất tán thành.

Ngô Giang tại sao điểm danh thân phận của bọn họ, chính là vì cái này, xua hổ nuốt sói, cái này nham hiểm tiểu nhân a, quá rất sao độc ác!

“Vậy thì thông báo đi!” Trương Phong cay đắng gật gù.

Có chút hoảng sợ, có chút thất vọng, nhưng càng nhiều, vẫn là bất đắc dĩ.

...

...

Chờ chờ là dày vò.

Bị Ngô Giang như thế một làm, Trương Phong cũng không dám ra ngoài.

Có điều vẻn vẹn là ngày thứ hai.

Trương Phong hộ đạo người, liền trên mặt mang theo kinh sợ đi vào, đối với Trương Phong chắp tay nói rằng, “thiếu gia, bên ngoài có cao nhân muốn gặp ngươi!”

“Cao nhân?” Trương Phong buồn bực.

Lại nhìn hộ đạo người trên mặt vẻ mặt, Trương Phong sắc mặt nghiêm nghị, nói rằng, “vậy thì mời vào đi!”

Hộ đạo người đi ra ngoài.

Rất nhanh sẽ dẫn hai trung niên người đạp bước tiến vào.

Trương Phong tiến lên nghênh tiếp, chỉ liếc mắt nhìn, liền trong lòng giật mình, này hai trung niên người, khí tức cường đại, coi như là thu lại, như thế đi tới, Trương Phong cũng cảm giác phảng phất hai con cự long bình thường, tràn ngập uy nghiêm, tuyệt bức trường kỳ ngồi ở vị trí cao a!

Nhân vật như vậy, tìm ta làm chi?

“Vãn bối Trương Phong, bái kiến hai vị tiền bối!” Trương Phong mang theo một tia cung kính hành lễ nói.

Hai trung niên người liếc mắt nhìn nhau, sau đó, dồn dập nở nụ cười, cười rất ôn hòa, một cái trong đó nói đến, “Tại hạ Thiết Kiếm! Bên cạnh vị này, là ta lão huynh đệ Cửu Châm, tiểu huynh đệ, có lễ!”

Thiết Kiếm cùng Cửu Châm quay về Trương Phong hơi khom lưng.

Trương Phong có chút eo hẹp, liền vội vàng khoát tay nói, “Hai vị tiền bối thực sự là quá khách khí, không biết tiền bối tìm ta, có chuyện gì?”

Thiết Kiếm cười nhạt nói, “bảo vệ ngươi!”

“Cái gì?”

Trương Phong một mặt mộng bức.

Hắn hộ đạo người cũng là một mặt chấn động.

Cửu Châm sắc mặt trầm ổn, nhạt âm thanh nói, “tiểu huynh đệ, huynh đệ chúng ta hai người sẽ ở ngươi về nhà trên đường, bảo vệ ngươi an toàn, vì lẽ đó, ngươi hiện tại có thể không có một chút nào lo lắng về nhà!”

Trương Phong cùng hộ đạo người hai mặt nhìn nhau.

Như thế hai vị đại cao thủ.

Vô duyên vô cớ tới cửa, nói muốn bảo vệ mình an toàn? Sẽ không có cái gì âm mưu chứ?

Thiết Kiếm tựa hồ nhìn ra Trương Phong lo lắng, lắc đầu bật cười nói, “tiểu huynh đệ a, hai chúng ta, chính là bị người nhờ, hết lòng vì việc người khác! Vì lẽ đó, ngươi cũng không cần sợ, ngươi hẳn phải biết Vương sư

chứ? Chính là hắn nhường chúng ta đến bảo vệ ngươi!”

“Vương sư?”

Trương Phong ngẩn ra, sau đó phản ứng lại.

Tựa hồ đang sàn đấu giá cho hắn đồ vật người bí ẩn kia, chính là họ Vương!

Lẽ nào là hắn?

“Có chúng ta ở đây, ai cũng không đả thương được ngươi mảy may!”

Cửu Châm đột nhiên mở miệng, một thân khí thế bạo phát, nhưng một phát tức thu, thế nhưng cũng chỉ là ở trong nháy mắt, Trương Phong cùng hộ đạo người, đều là theo bản năng hít vào một ngụm khí lạnh.

Khí thế kia.

So với lão tổ đều mãnh a!

Này hai vị đại lão, nếu như thật muốn mưu đồ gây rối, còn cần phải với bọn hắn phí lời?

Vì lẽ đó.

Liếc mắt nhìn nhau, Trương Phong liền cười khổ nói, “vậy làm phiền hai vị tiền bối rồi!”

Lo lắng đề phòng, Trương Phong cũng chịu đủ lắm rồi, ngược Masami kinh tiếp nhận rồi 150 ức, cũng không kém hai cái này trâu bò bảo tiêu.

Chỉ là.

Trương Phong càng ngày càng kinh hoảng.

Cái kia họ Vương, đến cùng là cái gì người đâu? Làm gì đối với ta tốt như vậy? Lại là tặng đồ, lại là đưa bảo tiêu, giời ạ, làm sao càng nghĩ càng lo

lắng đây!

...

...

Ngô Giang không có đi, hắn còn chờ xem kịch vui, từ khi chỉ ra Trương Phong thân phận, Ngô Giang thì có chút kích động.

Cái kia thần bí hào lão tử không trêu chọc nổi.

Ngươi Trương Phong ta còn không trêu chọc nổi?

Hơn nữa, nếu không là ngươi, lão tử phỏng chừng cũng sẽ không như vậy bị làm mất mặt, cũng không biết cái kia hào coi trọng ngươi cái gì, ngươi có ta soái sao? Có ta thông minh sao? Có ta hoạt được chứ? Thật là không có ánh mắt!

"Giang ca, Trương Phong bọn họ ra đi!" Một cái Ngô gia thanh niên đến đây báo cáo!

Ngô Giang hổ khu chấn động, cười to mà lên.

"Đi, xem cuộc vui đi!"

Dẫn người, chạy Trương Phong bọn họ liền đi tới.

Cửa tây.

Trương Phong một đám người, bình tĩnh hướng về bên ngoài đi đến.

Có điều.

Tuy rằng nhìn như bình tĩnh.

Thế nhưng, này bốn phía khi đó mà quét tới từng đạo từng đạo âm lãnh ánh

mắt, nhưng là nhường Trương Phong tê cả da đầu.

Thế giới này xưa nay cũng không thiếu giặc cướp.

Đặc biệt là, ở hắn nắm giữ như vậy vật có giá trị lớn thời điểm.

Nếu như không phải có Thiết Kiếm cùng Cửu Châm hai cái đại cao thủ ở bên, Trương Phong quay đầu trở lại tâm đều có.

Ra khỏi cửa thành.

Bình an vô sự.

Thế nhưng.

Ngay ở vừa rời đi thành trì không lâu, đột nhiên, lần lượt từng bóng người từ cửa thành bắn như điện mà tới.

Những người này khí thế không hề biến mất, cao nhất, rõ ràng là một cái Vấn Đạo sơ kỳ cao thủ, tụ tập cùng một chỗ, lạnh như băng nhìn Trương Phong đám người, vẻ mặt hí ngược.

Bọn họ những người này, khoảng thời gian này đã đạt thành đồng minh, sẽ chờ mò một phiếu!

Cửa thành phụ cận, rất nhiều người vây quanh, rất xa nhìn tất cả những thứ này.

Đối với Trương Phong, có chút thương hại, nghị luận sôi nổi.

Ngô Giang liền ở trong đám người, cười thầm không ngớt, được kêu là một cái thoải mái, nếu như, lần này Trương Phong nuốt hận ở đây, phỏng chừng hắn sẽ càng thoải mái hơn.

“Ha hả, không nghĩ tới, các ngươi vẫn đúng là dám ra khỏi thành! Có điều, chúng ta phải cảm tạ ngươi a, các ngươi không ra, chúng ta đi cái nào phát tài đi?” Cái kia tu là tối cao Vấn Đạo ông lão, mặt lộ vẻ cười lạnh nhìn

chằm chằm Trương Phong nói rằng.

Trương Phong nuốt ngụm nước bọt.

Không tự nhiên nhìn về phía Thiết Kiếm cùng Cửu Châm.

Thiết Kiếm nhìn một chút Cửu Châm, lười biếng nói rằng, “ta tới vẫn là ngươi đến?”

“Ta đến đây đi!”

Cửu Châm hững hờ.

Hắn tiến lên đi đến, trực tiếp tiến lên một bước.

Lão già hơi nhướng mày, mới vừa muốn nói chuyện, sau một khắc, liền nhìn thấy Cửu Châm đột nhiên phất phất tay.

Một đạo kinh thiên sát khí lóe lên một cái rồi biến mất.

Sau đó, một cái kim châm nhỏ như lông tơ, xuất hiện ở hư không, sau đó, một chia làm hai, hai phần ba, ba phần chín...

Cuối cùng biến mất không thấy hình bóng.

Chỉ là chớp mắt qua đi, cái kia Vấn Đạo ông lão, trực tiếp rên lên một tiếng, hai tay bưng mi tâm của chính mình, con mắt trợn lên đại đại, rút lui vài bước, mộng bức cực kỳ nhìn Cửu Châm, trước khi chết, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, ngơ ngác nói, “này châm... Ngươi là Hoàng Tuyền Tông...”

Thiết Kiếm cười nói, “yêu, hắn còn biết ngươi đây!”

Cửu Châm lắc đầu một cái, sau đó đối với Trương Phong nói rằng, “tiểu huynh đệ, có thể tiếp tục lên đường!”

“Ồ... Nha!”

Trương Phong hoàn hồn.

Theo bản năng nhìn lướt qua.

Khắp nơi đều có thi thể.

Cái kia từng cái từng cái thi thể, chết đều là thập phần mờ mịt, trên người cũng không có vết máu, không nhúc nhích nằm ở nơi đó, hãy cùng ngủ như thế.

Thiết Kiếm cùng Cửu Châm đi về phía trước, Trương Phong đuổi tới, cái khác Trương gia con cháu, có chút hoảng sợ, nhìn về phía Thiết Kiếm cùng Cửu Châm bóng lưng, tràn đầy kính nể.

Đội ngũ chậm rãi biến mất ở bên dưới thành mọi người mi mắt.

Yên lặng như tờ.

Không người dám nói chuyện.

Mãi đến tận sau nửa ngày, mới từng cái từng cái vỡ tổ.

“Khe nằm, cái kia ra tay chính là ai? Quá trâu bò! Vấn Đạo sơ kỳ Phó lão ma, lại bị một chiêu đánh chết!”

“Ta thật giống nghe được Hoàng Tuyền Tông ba chữ?”

“... Thật hay giả? Hoàng Tuyền Tông? Tiểu tử kia cùng Hoàng Tuyền Tông có liên hệ?”

“Không thể đi, tiểu tử kia hẳn là Bắc Đấu Sơn người nhà họ Trương, Trương gia lão tổ cái kia bướng bỉnh ông lão, tự cho là thanh cao, sao lại cùng Hoàng Tuyền Tông liên luỵ!”

“Mã Đức, bất kể như thế nào, dám đánh tiểu tử kia chủ ý, sợ là không có!”

Đoàn người nghị luận nửa ngày, từ từ tản ra.

Lưu lại một mặt mộng bức Ngô Giang cùng người nhà họ Ngô, không nhúc nhích.

Hồi lâu.

Ngô Giang run lập cập, con ngươi bắt đầu đỏ.

Ngươi tê liệt!

Tại sao.

Tại sao Trương Phong đột nhiên liền không phải Trương Phong!

Có người có thể đưa hắn 150 ức đồ vật!

Có người có thể lấy vượt xa Vấn Đạo sơ kỳ tu vi, cam tâm tình nguyện làm hộ vệ!

Hắn Trương Phong, dựa vào cái gì?

Mà ta đây?

Tại sao liền không ai chim ta?

------oOo------

Chương 163: Thủ đoạn rất cứng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không đề cập tới Ngô Giang ngột ngạt giận cùng oan ức.

Vào giờ phút này Trương gia cao tầng bên trong, đều là bị lôi đến không nhẹ.

Trương Phong tổng cộng trở lại đến hai cái tin tức.

Cái thứ nhất là thư cầu cứu hơi thở cộng thêm một cái rất rất rất thái quá đồ phá hoại tin tức, đại ý là chúng ta bị người ghi nhớ lên, nguyên nhân đây, là có người cho chúng ta 150 ức bảo bối, tiền tài động lòng người a, lão tổ ngài nhanh lên một chút đến đây đi, không nữa đến chúng ta khả năng liền do người tài tử.

Thứ hai nhưng là động viên tin tức, đại thể ý tứ là chúng ta không sao rồi, có hai cái siêu ngưu bức cao thủ chính đang bảo vệ chúng ta, lão tổ ngài mà về đi!

“Chư vị, các ngươi thấy thế nào?”

Trương gia lão tổ ngồi ở đại sảnh thủ tịch, khá là đau “bi” hỏi.

Trương gia tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, không người mở miệng.

Sau nửa ngày.

Trương gia đương đại gia chủ, cũng chính là Trương Phong hắn cha Trương Thiên Tường đột nhiên vỗ đùi, lớn tiếng quát, “Lão tổ, cái gì cũng đừng nói, là ta quản giáo không nghiêm, chờ tiểu tử kia trở về, xem ta không quất chết hắn!”

“Ngươi muốn quất chết ai vậy? Ngươi làm sao liền như thế năng lực đây?”

Trương gia lão tổ rất là khó chịu dáng vẻ.

“Không sai, tiểu tử ngươi dám đánh một hồi thử xem!” Lại một cái Trương gia ông lão trừng hai mắt.

Trương Thiên Tường méo mặt một hồi, cái khác người nhà họ Trương nhưng là cười thầm không ngớt.

Trương Phong chính là chủ mạch hậu nhân, Trương Thiên Tường nhi tử, nhưng cũng là Trương gia lão tổ chắt trai, Trương Thiên Tường thân là gia chủ, ở Trương gia là nhất ngôn cửu đỉnh, thế nhưng đối đầu hắn cha gia gia hắn, vậy cũng chỉ có thể đếm ngược.

“Ta xem việc này chín mươi chín phần trăm là thật sự! Tiểu phong ta hiểu rõ, thành thật hài tử, không phải loạn đùa giỡn người!” Một cái Trương gia ông lão nhạt tiếng nói.

Trương gia lão tổ hé mắt, gật gật đầu nói, “Nếu như là thật sự... Vậy thì có ý tứ a!”

Bỗng dưng được 150 ức đại lễ.

Đổi ai ai cũng đến tâm hoảng hoảng.

Hơn nữa cho đồ vật, còn không nói vì sao, trong này tuyệt bức có việc a!

Vài ngày sau.

Trương Phong trở lại Trương gia.

Cùng lúc đó, Vương Bảo cũng tới đến Bắc Đấu Sơn.

Trương Phong về đến nhà sau khi, đầu tiên là khách khí muốn an bài Thiết Kiếm cùng Cửu Châm ở lại, thế nhưng hai người nhưng là lập tức từ chối.

Trương Phong bất đắc dĩ, nói cám ơn sau khi, nhìn hai người đi xa, đón lấy

liền không ngừng không nghỉ thẳng đến Trương gia lão tổ mà đi.

Rất nhiều cao tầng lần thứ hai hội tụ một đường.

Trương Phong lấy ra thận lâu châu loại bảo vật, đơn giản nói chuyện, đón lấy vẫy vẫy tay, rất là vô tội nói rằng, “ta là thật không biết xảy ra chuyện gì!”

Trương gia lão tổ nhìn thận lâu châu loại bảo vật, sau nửa ngày, thở dài nói, “đây là một món lễ lớn, mặc kệ đối phương muốn làm cái gì, lão phu xem như là phục rồi!”

Người nhà họ Trương khuôn mặt nghiêm túc, trong lòng phảng phất bị để lên một cái tầng tầng trọng trách, tuy rằng người bí ẩn kia nhìn như cho lớn như vậy hậu lễ, thế nhưng, không biết rất đáng sợ a, trời mới biết đối phương đến cùng nghĩ cái gì.

Thời gian đi tới ngày thứ hai.

Ngày đó, người nhà họ Trương lần thứ hai bị đã kinh động.

Bởi vì khách tới.

Người đến không phải người khác, chính là Ngô gia lão tổ, cộng thêm Ngô Giang cùng mấy cái Ngô gia trưởng lão.

Trương gia lão tổ nghiêm nghị cực kỳ, tự mình tiếp đón, thế nhưng, tiến vào phòng khách sau khi, Trương gia lão tổ liền bị hình ảnh trước mắt khiến cho mộng bức.

“Tiểu thứ hỗn trướng, còn không mau cho Trương Phong xin lỗi?” Ngô gia lão tổ mạnh mẽ giật Ngô Giang một cái tát.

Ngô Giang bị đánh khóe miệng tỏa huyết, nhưng là, hắn nhưng không có một chút nào bất mãn, trong ánh mắt, chỉ có vô tận hoảng sợ, đi tới nhất bên cạnh Trương Phong trước mặt, Ngô Giang khom lưng, run giọng nói, “phong ca! Lúc trước tiểu đệ nhiều có đắc tội, mong rằng phong ca đại nhân

không chấp tiểu nhân, đừng chấp nhặt với ta, xin lỗi a!”

Trương Phong thất thố.

Ma trứng!

Này vẫn là cái kia hung hăng càn quấy Ngô Giang sao?

Mà Ngô gia lão tổ, hừ lạnh một tiếng, sau đó, liền đối với Trương gia lão tổ chắp tay, thành thành khẩn khẩn nói rằng, " lão ca, cái gì cũng đừng nói, tiểu tử này không biết điều,

Suýt chút nữa hại Trương Phong, là ta quản giáo vô phương, chờ trở lại, ta nhốt hắn một trăm năm cấm đoán!"

Ngô Giang thân thể cuồng run, thế nhưng, nhưng không nói một lời.

Trương gia lão tổ bị Ngô gia lão tổ chỉnh càng ngày càng mộng, bởi vì không ngừng Ngô Giang ở Trương Phong trước mặt hung hăng, hắn Ngô gia lão tổ ở trước mặt mình, cũng là một cái đức hạnh.

Lúc nào.

Ngô gia lão tổ như thế cung thuận?

Này rất sao quá không bình thường!

Mà Ngô gia lão tổ nhưng là tiếp tục nói rằng, “còn có, Trương lão ca a, Bắc Vọng Sơn cái kia mảnh mỏ quặng, ta quyết định sau đó tặng cho Trương gia, hi vọng lão ca không muốn ghét bỏ a!”

“A?” Trương gia lão tổ mộng bức.

“Tiểu Yến Hồ sau đó cũng hoa vào Trương gia phạm vi đi, đều là lão ca ngươi!”

“A?” Trương gia lão tổ càng mộng.

“Nếu như lão ca không chê, ta còn có cái chắt gái, có thể gả tới, cho Trương Phong làm thiếp!”

“Phốc...”

Trương gia lão tổ văng, trợn mắt lên, không nói gì nhìn Ngô gia lão tổ, còn lại người nhà họ Trương cũng giống như thế, ánh mắt tất cả đều là không dám tin tưởng.

Cho đồ vật, cho địa bàn, cho nữ nhân, đại gia ngươi, ngươi Ngô gia lão tổ đây là muốn làm gì?

“Làm sao? Trương lão ca đúng hay không còn không hài lòng?” Ngô gia lão tổ tựa hồ lo sợ bất an, ánh mắt căng thẳng, cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

Trương gia lão tổ hút ngụm khí lạnh, sau đó, liền cười khổ nói, “Ngô huynh, đừng nói, chớ nói nữa, ngươi đây là muốn làm ta sợ a! Làm gì a, ngươi đến cùng là muốn làm cái gì? Có thể hay không cho ta cái giải thích?”

Ngô gia lão tổ sững sờ, “Ngươi không biết? Chẳng lẽ không là ngươi...”

Trương gia lão tổ một mặt vô tội.

Ngô gia lão tổ phản ứng lại, sau đó, khá là cay đắng nói rằng, “Trương lão ca a Trương lão ca, ngươi này giấu thật là kỹ a! Ngươi rõ ràng cùng Hoàng Tuyền Tông quan hệ tốt như vậy, nhưng xưa nay không nói, ai, trước đây là ta không biết trời cao đất rộng, cùng Trương gia tranh này tranh cái kia, ngươi yên tâm, sau đó sẽ không!”

“Hoàng Tuyền Tông?” Trương gia lão tổ cả kinh.

Ngô gia lão tổ cười khổ.

Có thể không phải là Hoàng Tuyền Tông!

Hai cái Vấn Đạo đỉnh cao lão sát thủ, tự mình hiện thân, đem hắn suýt chút nữa sợ vãi tè rồi, trước khi đi càng là tuyên bố, ngày hôm nay phải nhường Trương gia thoả mãn, bằng không, Ngô gia sẽ không có tồn tại cần phải.

Vậy cũng là Hoàng Tuyền Tông a, hắn có thể không sợ sao?

Nhìn mang theo một tia mờ mịt Trương gia lão tổ.

Ngô gia lão tổ không khỏi trong lòng ngột ngạt giận lên.

Đại gia ngươi!

Có như thế trâu bò chỗ dựa, ngươi không nói, ngươi còn đặt này theo ta trang, trang cái gì a, thú vị sao?

"Ngô huynh, thực không dám giấu giếm, ta thật sự cùng Hoàng Tuyền Tông, không có dính dáng!"

Trương gia lão tổ là cái quật cường không giả, nhưng người này rất thực sự, có cái gì liền nói cái gì.

Ngô gia lão tổ vẫn là chưa tin, đem Hoàng Tuyền Tông cái kia hai cái lão sát thủ đơn giản miêu tả một hồi, chính nghe Trương Phong kích động, lên tiếng hỏi, "Ngô lão tiền bối, hai người kia đúng hay không một cái bên người cầm một cái rỉ sét loang lổ Thiết Kiếm, một cái khác ra tay chính là một mảnh kim châm?"

"Không sai!" Ngô gia lão tổ gật gù.

Trương Phong thử nhe răng, âm thầm hoảng sợ.

Không ngờ như thế bảo vệ hắn về nhà cái kia hai vị tiền bối, thật rất sao là Hoàng Tuyền Tông đại sát tay a!

Mà Trương gia lão tổ cùng người nhà họ Trương, thời khắc này cũng rõ ràng.

Không cần phải nói.

Ngày hôm nay này vừa ra, khẳng định lại là cái kia họ Vương làm ra đến.

Chỉ là.

Có thể điều động Hoàng Tuyền Tông?

Khe nằm, cái kia họ Vương, phi phi phi không đúng, hẳn là vị kia vương người lương thiện, đến cùng là cái gì thân phận?

Thủ đoạn này, cũng quá cứng rồi!

------oOo------

Chương 164: Nam tính trong lòng Thánh địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Ngô gia lão tổ mang người từ trời cao đi xa, Vương Bảo đối với bên người Thiết Kiếm cùng kim châm chắp tay nói, “hai vị tiền bối, đa tạ! Nho nhỏ tâm ý, không muốn ghét bỏ!”

Vương Bảo lấy ra hai cái nhẫn trữ vật, đưa ra ngoài.

Thế nhưng Thiết Kiếm cùng kim châm liếc mắt nhìn nhau, nhưng là chết sống không tiếp.

Đối với bọn họ mà nói.

Chỗ tốt gì.

Cái gì thù lao.

Tính cái gì a!

Bọn họ là thiếu tiền chủ sao?

Có thể làm cho Vương sư cao hứng, mới là quan trọng nhất.

Sau đó nếu như Vương sư nhìn thấy lão tổ, tiện thể như thế nhấc lên, ha hả, cho bao nhiêu tiền đều không đổi.

Thiết Kiếm cùng kim châm cáo từ, vui vẻ mà đi.

Vương Bảo cũng không coi là chuyện to tát, có thù báo thù, có ân báo ân, sau này hãy nói, liếc mắt nhìn xa xa Trương gia cửa lớn, Vương Bảo phủi phủi quần áo, thản nhiên hướng về Trương gia đi đến.

Trương gia lão tổ đám người mới vừa đưa đi Ngô gia lão tổ, tâm tình còn không chỉnh lưu loát đây, liền bị tộc nhân bẩm báo, nói bên ngoài có người cầu kiến, nói là họ Vương.

Họ Vương?

Trương gia lão tổ đám người hai mặt nhìn nhau, sau đó, liền từng cái từng cái tinh thần phấn chấn lên.

Khe nằm, này vương người lương thiện, rốt cục lộ mặt!

"Theo ta đi xin mời!"

Trương gia lão tổ hét lớn một tiếng, sau đó mang theo một đại sóng người nhà họ Trương, trước đi nghênh đón Vương Bảo.

Song phương vừa thấy mặt.

Vương Bảo chắp chắp tay, cười kêu vài tiếng tiền bối.

Mà Trương gia lão tổ đám người, nhưng là từng cái từng cái mộng bức.

Bọn họ còn tưởng rằng, cái kia vương người lương thiện, là cái tu vi cao thâm lão già, vạn vạn không ngờ tới, dĩ nhiên chỉ là cái người thanh niên.

Điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa hàng này tuyệt bức có Thông Thiên bối cảnh a!

Đem Vương Bảo khách khí đưa vào phòng khách, Trương gia lão tổ đám người ngồi như châm chiên, rồi lại từng cái từng cái trừng trừng nhìn Vương Bảo.

Nửa ngày.

Trương gia lão tổ đứng dậy, quay về Vương Bảo chắp chắp tay nói, "tiểu huynh đệ, ngươi nếu là có sự tình cần ta Trương gia hỗ trợ, liền nói thẳng đi!"

Vương Bảo cũng không khách khí nữa.

Trả giá nhiều như vậy.

Vương Bảo tự nhận là đã nhiều lắm rồi.

Thật không đủ, chính mình lại tiếp tục là được rồi.

“Ta cần kim quỳ thảo!” Vương Bảo cười nói.

Kim quỳ thảo?

Người nhà họ Trương sắc mặt đều là biến đổi.

Trương gia lão tổ cũng là vẻ mặt cứng đờ.

Sinh trưởng ở Đệ nhất lão tổ mộ tổ lên kim quỳ thảo, cái kia không phải có thể dùng tiền đến cân nhắc.

Người nhà họ Trương đều ở nhìn Trương gia lão tổ, chuyện như vậy, cũng chỉ có lão tổ mới có thể quyết đoán.

Trương gia lão tổ trầm tư nửa ngày.

Cuối cùng, bất đắc dĩ thở dài nói, “Tiểu huynh đệ chờ... Trời tường, ngươi đi tổ địa đem kim quỳ thảo mang tới!”

Trương Thiên Tường nghe vậy, đúng là không có một chút nào bất mãn phản bác, gật gù, bước nhanh rời đi.

Người nhà họ Trương đều là ở trong lòng thở dài.

Bọn họ lý giải Trương gia lão tổ.

Không vì cái gì khác.

Bởi vì Vương Bảo việc này làm, quá rất sao đại khí!

Ngươi nếu như trực tiếp cầm 150 ức tới cửa, quăng tiền liền nói muốn kim quỳ thảo, Trương gia lão tổ thà chết chứ không chịu khuất phục cũng có thể làm đi ra.

Thế nhưng.

Một mực Vương Bảo không trả thù lao, trái lại cho lễ vật, hơn nữa, còn làm cho đối thủ cũ Ngô gia cúi đầu.

Các loại trả giá, như thế thái độ khiêm nhường, làm cho bọn họ người được lợi này đều hoảng sợ, hiện tại đưa ra kim quỳ thảo, bọn họ là thật sự thở phào nhẹ nhõm.

"Là một người thông minh!"

Rất nhiều người nhà họ Trương đều ở trong lòng đối với Vương Bảo giơ ngón tay cái lên.

...

...

Núi hoang đỉnh.

Vương Bảo khoanh chân ngồi dưới đất, trong tay nắm bắt kim quỳ thảo, vận chuyển cửu linh Trúc cơ pháp.

Kim quỳ thảo hóa thành nhàn nhạt linh quang, trở thành thuần túy Kim linh sức mạnh, rơi vào Vương Bảo thứ nhất toà Trúc cơ đài đỉnh.

Ở nơi đó, một vệt kim quang hình thành một viên cỏ nhỏ dáng vẻ, cắm rễ ở Trúc cơ giữa đài, trong nháy mắt, Vương Bảo thân thể, lại như là hóa thành Kim linh thân thể,

Dâng trào Kim linh lực lượng lưu chuyển toàn thân, làm cho Vương Bảo

nhìn qua, lại như là một cái người tí hon màu vàng.

Đầy đủ qua hơn hai canh giờ.

Vương Bảo mới mở hai mắt ra.

“Kim linh Trúc cơ đài! Hiện tại nếu như đo lường thể chất, ta này đã cùng Kim Linh Thể cùng sánh vai!”

Vương Bảo trong lòng ám vui cười, ngón tay vung lên, một đạo ẩn chứa sắc bén bá đạo kình khí, rơi vào trên núi đá, thình lình phát sinh một đạo leng keng lanh lảnh tiếng va chạm.

“Có Kim linh Trúc cơ đài, ta liền có thể tiếp tục tu luyện, tu luyện tới Trúc cơ đỉnh cao, còn lại linh vật, cũng là không cần phải gấp, thẳng chờ đến cửu linh viên mãn, chín toà Trúc cơ đài đạt đến đỉnh cao, ta đột phá Thần Phủ...”

Vương Bảo ánh mắt lộ ra một vệt mê mẩn.

Tạo Hóa Thiên Quyển, càng về sau tu luyện, tăng lên thực lực cũng là càng khủng bố hơn!

Vương Bảo rất chờ mong, chính mình đạt đến đỉnh cao một ngày kia.

...

...

Tiếp tục xuôi nam.

Nửa đường nhìn một chút mèo yêu, ngủ đến rối tinh rối mù, chỉ là nhường Vương Bảo có chút giật mình chính là, mèo yêu trên thân thể thình lình đang lột xác món đồ gì.

“Chẳng lẽ là tiến hóa? Sẽ không thành Pikachu chứ?”

Vương Bảo suy nghĩ lung tung.

Đi rồi gần nửa tháng, Vương Bảo trực tiếp nhận được Hư Khí Lâu phát tới tin tức.

Vương Bảo nhiệm vụ đã bị xem là Hư Khí Lâu nhiệm vụ thiết yếu, dù sao Vương Bảo tác phẩm quá cứng rồi, Thiên Dương đại lục mỗi cái Hư Khí Lâu phân bộ, chỉ cần có Vương Bảo muốn linh vật tin tức, sẽ toàn bộ liên hệ một lần Vương Bảo.

"Chặc chặc, lần này Hư Khí Lâu rất đại khí a! Trực tiếp đem tin tức đều ném cho ta, cũng không sợ ta quỵt nợ!"

Vương Bảo cười cợt.

Hai cái tin tức.

Phân biệt đại diện cho hai cái linh vật.

Một cái trong đó là thủy vương hoa, có người nói ở [Huyền Linh Cốc] bên trong, này Huyền Linh Cốc nhưng là cao cấp nhất đại tông, có điều, đây là một nữ tu tông môn, thập phần bài trừ nam.

Một cái khác là Lôi Long thạch, khối đá này muốn có được càng phiền toái, bởi vì nó ở Lôi Long bộ tộc nơi truyền thừa, đảm nhiệm trong truyền thừa chuyển dụng cụ.

Nhìn hai cái tin tức, Vương Bảo khá là phiền muộn, bất quá nghĩ đến kim quỳ thảo mang cho sức mạnh của hắn tăng lên, Vương Bảo liền tinh thần phấn chấn lên.

Mã Đức!

Lại khổ (đắng) khó hơn nữa, đáng là gì!

Ta đường đường Bảo gia, còn sợ một đám nữ nhân cùng một đám Lôi Long sao?

Vương Bảo không có do dự nữa, chạy Huyền Linh Cốc phương hướng liền đi tới, có điều Vương Bảo xin thề, sở dĩ trước tiên đi Huyền Linh Cốc, có thể không phải là bởi vì nơi đó tất cả đều là nữ nhân, hơn nữa chín mươi chín phần trăm đều là mỹ nữ, ân... Chắc chắn không phải!

...

...

Huyền Linh Thành.

Sau lưng chính là Huyền Linh Thần Sơn, trên núi nhưng là chu vi vạn dặm hết thảy nam tính trong lòng Thánh địa, Huyền Linh Cốc.

Nói tới này Huyền Linh Cốc, liền không thể không nói một hồi Huyền Linh Cốc vẻ đẹp, đó là thật vẻ đẹp, môn hạ đệ tử, có một cái tính một cái, tất cả đều là điểm giá trị bảy mươi phân trở lên mỹ nữ.

Nhất làm cho nam tu kích động chính là, này Huyền Linh Cốc bất kể là cho tới lão tổ, vẫn là cho tới đệ tử, nhìn qua đều cùng mới ra nước phù dung hoa giống như, hơn nữa, tu vi càng cao, nhìn qua liền càng trẻ, phảng phất năm tháng ở Huyền Linh Cốc căn bản không tồn tại giống như.

Vương Bảo đi tới Huyền Linh Thành, vừa mới chuẩn bị đi vào, cửa thành phụ cận mấy cái nữ tu lập tức hét lại Vương Bảo.

Một cái trong đó năm lâu một chút mỹ nữ nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh lùng nói rằng, “nam nhân vào thành, cần chứng minh thân phận, hoặc là trăm tuổi bên dưới đạt đến Thần Phủ, hoặc là có Vấn Đạo bối cảnh, thẻ căn cước của ngươi đây?”

Vương Bảo một mặt mộng bức.

Khe nằm, trăm tuổi Thần Phủ, Vấn Đạo bối cảnh? Các ngươi thành này tiêu chuẩn cao thái quá chứ? Các ngươi như thế một làm, trong thành có thể có mấy nam nhân?

------oOo------

Chương 165: Các nàng quả thật rất tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi xem một chút cái này có được hay không?”

Vương Bảo trực tiếp lấy ra chính mình ở Cổ Khí Tông thân phận lệnh.

Cái kia câu hỏi mỹ nữ tiến lên xem xét một chút, sau đó lấy ra một đạo thẻ ngọc, tựa hồ đang kiểm tra, nửa ngày, gật gù lạnh giọng nói, “hóa ra là Hỗn Loạn Chi Vực Cổ Khí Tông đệ tử, thân phận lệnh chính là cấp cao nhất, ngươi có thể vào thành!”

Vương Bảo gật gù, thu hồi thân phận lệnh, sau đó liền cười hì hì nói, “Đa tạ đa tạ! Rảnh rỗi mời các ngươi ăn cơm!”

Dứt lời, Vương Bảo liền bước vào thành trì.

Phía sau truyền đến từng đạo từng đạo cười duyên, nhưng cũng tràn ngập trào phúng, Vương Bảo liền rõ ràng, này Huyền Linh Cốc thậm chí này Huyền Linh Thành, tuyệt bức là âm thịnh dương suy lợi hại, hơn nữa nam tu ở đây, phỏng chừng không người gì quyền, nữ quyền chí thượng a!

Vương Bảo chuẩn bị trước tiên dò thăm thủy vương hoa tin tức sau động thủ nữa.

Có điều.

Tiến vào vào trong thành sau khi.

Vương Bảo liền lập tức đem thủy vương hoa ném ra sau đầu.

Vì sao?

Bởi vì tất cả đều là chân!

Trắng toát bắp đùi.

Nhỏ chân mông bự cao ngực, ngươi muốn nói một cái hai cái, vậy còn không có gì, then chốt là phóng tầm mắt nhìn tới, hầu như tất cả đều là như vậy...

Vương Bảo hơi nghểnh lên đầu, nhìn như tang thương nhìn trời, kỳ thực là tận lực nhường máu mũi của chính mình không muốn chảy xuống.

“Ha hả...”

Một đạo ngân tiếng cười vang lên.

Vương Bảo nhìn sang, liền nhìn thấy một người thanh niên chính bỡn cợt nhìn hắn, nhìn thấy nhìn mình chằm chằm, thanh niên liền đối với Vương Bảo chắp tay cười nói, “huynh đệ đây là lần đầu tiên tới Huyền Linh Thành chứ?”

“Làm sao ngươi biết?” Vương Bảo hiếu kỳ.

Thanh niên nháy mắt, “Mới vừa vào thành, đều như vậy, vừa nãy đúng hay không chảy máu mũi?”

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

“Tại hạ Hàn Nguyên Quân, huynh đệ ngươi là...”

“Vương Bảo!”

“Vương huynh!”

Hàn Nguyên Quân rất khách khí, hơn nữa như quen thuộc, tiến lên hai bước, vỗ vỗ Vương Bảo vai, cười hắc hắc nói, “Huynh đệ cũng là đến Huyền Linh Cốc tuyển đạo lữ?”

“Tuyển đạo lữ?” Vương Bảo hé mắt.

Hàn Nguyên Quân một mặt hưng phấn nói, “Đó là đương nhiên! Chu vi vạn dặm người nào không biết, Huyền Linh Cốc cô nương, là cái này...”

Ngón tay cái dựng thẳng lên đến.

Hàn Nguyên Quân tiếp tục nói rằng, “Huyền Linh Cốc hàng năm đều sẽ đào thải một nhóm đệ tử, thế nhưng này đào thải rơi đệ tử, vậy cũng là số một số hai, vì lẽ đó hàng năm vào lúc này, Huyền Linh Cốc sẽ chuyên môn vì là những kia đào thải rơi nữ đệ tử, lựa chọn ngưỡng mộ trong lòng nói lữ, đương nhiên, cũng là rất nhiều nam tu kiếm lợi thời điểm!”

Vương Bảo một mặt mờ mịt.

Hàn Nguyên Quân tựa hồ nhìn ra gì đó, cười xấu xa nói, “xem huynh đệ dáng vẻ, lẽ nào là nơi khác đến? Ta có thể nói cho ngươi a, này Huyền Linh Cốc nữ đệ tử, tiếng tăm đó là vô cùng tốt, đặc biệt là những kia đào thải rơi nữ đệ tử, bởi vì sớm nhận được đào thải tin tức, vì lẽ đó mà, các nàng sẽ luyện [hoạt]!”

“Cái này ngươi nên đã hiểu chứ?”

Hàn Nguyên Quân mặt mày hớn hở.

Vương Bảo gật gù, ánh mắt lập loè tinh mang, “Hoạt rất tốt?”

Hàn Nguyên Quân nuốt truân ngụm nước, “Đâu chỉ! Quả thực là tuyệt không thể tả, ngược lại những kia cưới Huyền Linh Cốc nữ tu gia hỏa, mỗi cái đều thoải mái lật!”

Vương Bảo nuốt ngụm nước bọt.

Ma trứng!

Không nghĩ tới Huyền Linh Cốc còn có này nghiệp vụ đây!

“Qua mấy ngày chính là những kia nữ đệ tử lựa chọn đạo lữ thời điểm, huynh đệ có muốn hay không đi?” Hàn Nguyên Quân hỏi.

Vương Bảo không chút do dự, “Đi, vì sao không đi?”

Vừa có thể đẹp mắt xem mỹ nữ, có thể thuận tiện trang cái bức, vẹn toàn đôi bên mà!

“Nếu huynh đệ muốn đi...”

Hàn Nguyên Quân nụ cười trên mặt càng sâu, sau đó, lén lén lút lút móc ra một quyển tập tranh, cẩn thận từng li từng tí một nhìn chung quanh, nói rằng, “ta chỗ này có bên trong tin tức một quyển, mặt trên là lần này những kia bị đào thải nữ đệ tử tỉ mỉ giới thiệu, còn có bí mật tập tranh nha, huynh đệ có muốn hay không đạt được tiên cơ? Một triệu thượng phẩm nguyên thạch một quyển, hoặc là?”

Vương Bảo trợn mắt ngoác mồm,

“Ngươi từ đâu làm đến bí mật tin tức?”

Hàn Nguyên Quân đắc ý nói, “Thực không dám giấu giếm, tại hạ cô cô, ngay ở Huyền Linh Cốc làm trưởng lão, ta nhưng là Huyền Linh Thành bản địa thông!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Chẳng trách cái tên này nóng như thế tử.

Không ngờ như thế là muốn làm hắn chuyện làm ăn a.

Có điều, một triệu thượng phẩm nguyên thạch mà thôi, không tính cái gì, Vương Bảo rất nhanh trả tiền, cầm một quyển sách tranh, cũng không nhìn kỹ, liền muốn đi.

Mà Hàn Nguyên Quân nhưng là đại hỉ cực kỳ, đắc ý thu cẩn thận tiền, đón lấy liền kéo lại Vương Bảo, hào khí nói rằng, “huynh đệ, tốt ánh mắt, đừng

đi trước, nếu ngươi đều như thế hào khí, vậy ta lão Hàn cũng không thể keo kiệt, đi, ta dẫn ngươi đi một chỗ tốt!”

Vương Bảo đúng là không đáng kể, theo hắn đi tới.

...

...

“Đây chính là ngươi cái gọi là địa phương tốt?”

Vương Bảo quay đầu nhìn về phía Hàn Nguyên Quân, đau “bi” nói rằng.

Nhà nhỏ, nhã phòng, sân khấu, này không giống như là tửu lâu, cũng không giống như là hí tràng, trái lại như là thanh lâu.

Hàn Nguyên Quân đắc ý nói, “Huynh đệ không biết đi, nơi này có thể không phải người bình thường có thể đi vào, nhìn thấy bọn họ chứ?”

Chỉ trỏ những người khác, đều là thanh niên, các (mỗi cái) ngồi các (mỗi cái).

“Không có như ta quan hệ như vậy, chỗ này ngươi đến bỏ ra nhiều tiền đi vào! Nói thật cho ngươi biết đi, sau đó a, Huyền Linh Cốc tứ tuyệt đem lại ở chỗ này thiết thi, thông qua thử thách, liền có cơ hội cùng tứ tuyệt mỹ nhân cộng uống!”

Hàn Nguyên Quân nói nói, liền bắt đầu chảy nước miếng.

Vương Bảo xem buồn nôn, không nhịn được nói rằng, “cái kia tứ tuyệt là người nào?”

Hàn Nguyên Quân thở dài nói, “Huyền Linh Cốc nữ đệ tử bên trong có tứ đại xã, phân biệt là cầm kỳ thư họa, này tứ tuyệt chính là trong đó người xuất sắc nhất, cho nên nói Huyền Linh Cốc nữ đệ tử hấp dẫn người đâu, không chỉ có hoạt tốt, hơn nữa có tài, nữ nhân như vậy, lấy về nhà bên trong, lần có mặt mũi!”

Vương Bảo gật gù.

Cảm thấy thú vị, cũng là an ổn chờ.

Có điều cũng không lâu lắm, tiểu phòng thình lình huyên náo lên, sau đó, liền nhìn thấy mấy cái thanh niên, thập phần rêu rao đi vào, cầm đầu cái kia một thân hồng y, càng sâu chính là trên đầu còn mang theo một đóa đại hồng hoa, được kêu là một cái cay con mắt.

"Này ai?" Vương Bảo khóe mắt mãnh đánh.

Hàn Nguyên Quân liếc mắt nhìn, vội vã cúi đầu, nói rằng, "không trêu chọc nổi người, ta cho ngươi biết a, sau đó hắn nếu như đi tới, ngươi đến đứng lên đến, bằng không liền phiền phức!"

Hồng y thanh niên hướng vào phía trong đi.

Đi ngang qua mỗi cái bàn, bất kể là ai, toàn bộ đều đứng lên, quay về cái kia hồng y thanh niên cười, có còn ra âm thanh vấn an.

Mà hồng y thanh niên nhưng là mặt không hề cảm xúc, hơi nghểnh lên đầu, thẳng đến thủ tịch mà đi, nơi đó chính không.

Đi qua Vương Bảo cùng Hàn Nguyên Quân này một bàn thời điểm.

Tuy rằng cách nhau có chút xa, thế nhưng Hàn Nguyên Quân vẫn là đứng lên, đồng thời hơi cúi đầu, quay về hồng y thanh niên, còn chắp tay.

Hồng y thanh niên không hề liếc mắt nhìn Hàn Nguyên Quân.

Chỉ là.

Rất nhanh hắn liền dừng lại.

Quay đầu, nhìn lướt qua Vương Bảo cái bàn này, ánh mắt trừng trừng nhìn Vương Bảo, vẻ mặt, từ từ âm trầm lại.

Hàn Nguyên Quân vừa nhìn, trên mặt mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, lặng lẽ lôi kéo Vương Bảo quần áo, gấp giọng nói, “khe nằm, huynh đệ ngươi mau đứng lên a!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Hồng y thanh niên thình lình đi tới.

Hàn Nguyên Quân như bị sét đánh, thân thể run rẩy một hồi, thấp giọng truyền âm nói, “ai nha, thực sự là bị ngươi hại chết, Tư Đồ đại thiếu có cái quy củ, gặp người không nổi, chính là đắc tội hắn, ngươi đúng là nhanh lên một chút lên nha...”

Vương Bảo nghe vậy, dở khóc dở cười.

Đại gia ngươi!

Nhìn thấy ngươi không đứng lên đến, chính là đắc tội ngươi?

Ngươi rất sao từ đâu tới lớn như vậy mặt mũi!

Các anh em xin mời ngày nghỉ.

Ngày hôm qua phát nhiệt độ cao, trực tiếp ngủ, xin lỗi a, trước tiên nợ đến thời điểm bù đắp.

------oOo------

Chương 166: Phong lưu thẻ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta gọi Tư Đồ Phi, ta nhớ kỹ ngươi!”

Hồng y thanh niên Tư Đồ Phi đi tới Vương Bảo trước mặt, ngón tay chỉ trỏ Vương Bảo, mặt âm trầm nói rằng.

Vương Bảo ngẩn ngơ.

Xong?

Hắn đây mẹ liền xong?

Quật ngã câu tiếp theo lời hung ác, liền như vậy? Khe nằm, ngươi rất sao trang bức cũng không biết trang nguyên bộ a!

Vương Bảo trợn tròn mắt, sau đó trực tiếp đứng lên, ở Tư Đồ Phi âm trầm trong ánh mắt, hất tay liền đánh ra ngoài.

Đùng!

Tư Đồ Phi cùng Vương Bảo cách nhau rất gần, lại căn bản sẽ không ngờ tới Vương Bảo sẽ xuất thủ, liền phản ứng đều không có, liền bị một cái tát đánh bối rối!

“Ngươi...”

“Khe nằm, ngươi muốn chết!”

“Liền Tư Đồ thiếu chủ cũng dám đánh, ngươi thật lớn gan chó!”

“Mã Đức, giết chết tên tiểu tử này!”

Tư Đồ Phi mang đến một đám tiểu đệ xù lông, dồn dập hướng về Vương Bảo đánh tới, chỉ có điều trong nháy mắt tiếp theo, một luồng bàng bạc uy thế từ Vương Bảo trên người phun trào mà ra.

Ầm!

Một đám hàng trực tiếp ngừng chân, trên mặt chảy mồ hôi lạnh, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Mà Tư Đồ Phi, nhưng là vuốt mặt, con ngươi trở nên đỏ đậm, tiếp theo...

"Oa... Ngươi đánh ta! Ngươi lại dám đánh ta! Ta muốn cho cô cô ta đánh chết ngươi..."

Lau nước mắt.

Quăng cái mông to.

Tư Đồ Phi che mặt mà đi.

"Phốc..."

Vương Bảo cười phun.

Đúng là văng, nhìn rời đi Tư Đồ Phi, Vương Bảo cười khóe miệng đều thương, khóe mắt đều bỏ ra một giọt nước mắt, không nói gì nhìn về phía Hàn Nguyên Quân, nói rằng, "hàng này là ngu ngốc chứ?"

Tư Đồ Phi tiểu đệ đã thoát đi nơi đây.

Hàn Nguyên Quân ngồi xuống, sau đó, sắc mặt khó coi nói rằng, "còn nói, tiểu tử ngươi lần này thật sự xông đại họa, ta đã nói với ngươi a, sau khi đi ra ngoài, đừng nói cùng ta biết!"

"Theo ngươi!"

Vương Bảo không đáng kể vung vung tay.

Hàn Nguyên Quân cười khổ nói, “ngươi còn đừng không coi là việc to tát! Này Tư Đồ đại thiếu tính cách kiêu ngạo, thế nhưng... Hắn đầu óc không được! Nhưng ai bảo hắn có một cái lợi hại cô cô đây! Hắn cô cô gọi Vương Như, vậy cũng là Huyền Linh Cốc Vấn Đạo trưởng lão!”

“Nói cách khác, cái kia Vương Như sẽ tìm ta phiền phức, đúng không?” Vương Bảo cười nói.

Hàn Nguyên Quân gật gù, “Khẳng định a, Tư Đồ Phi cha mẹ chết sớm, cái tên này chính là Vương Như một tay nuôi nấng, cùng con ruột như thế, ngươi chọc Tư Đồ Phi, còn đánh Tư Đồ Phi, lần này, chặc chặc, Vương Như trưởng lão lại đến bạo!”

Vương Bảo bĩu môi.

Căn bản là không coi là chuyện to tát.

Binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, hắn đường đường người mang hệ thống phong cách nam thần, còn có thể nhường một người phụ nữ cho uy hiếp?

Vốn là Vương Bảo còn nghĩ mở mang kiến thức một chút Huyền Linh Cốc tứ tuyệt, có điều cũng không lâu lắm thì có người đến đây thông báo, ngày hôm nay Huyền Linh Cốc tứ tuyệt có việc, sẽ không đến đây, khiến cho Vương Bảo mất hết cả hứng, trực tiếp cùng Hàn Nguyên Quân nói lời từ biệt, tùy tiện tìm nhà khách sạn ở lại.

Trong khách sạn.

Vương Bảo suy nghĩ, phải đánh thế nào tìm được thủy vương hoa tin tức.

Như là kim quỳ thảo, thủy vương hoa loại này linh vật, đều là sinh trưởng hoàn cảnh thập phần hà khắc chí bảo, không thể lấy giá trị đến cân nhắc.

Bỗng nhiên, Vương Bảo nghĩ tới điều gì, sáng mắt lên.

“Nữ nhân... Ha hả!”

Vương Bảo bẹp một hồi miệng, sau đó, lộ ra cười xấu xa vẻ mặt, lập tức đối với hệ thống nói rằng, “hệ thống, cho ta tinh luyện mị lực của ta!”

“Xin nghe kí chủ mệnh lệnh, xin mời kí chủ lựa chọn tinh luyện phân chia tỉ mỉ, tỷ như nhằm vào nam tính mị lực, nhằm vào nữ tính mị lực, nhằm vào yêu thú mị lực, nhằm vào...”

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, nhằm vào nam tính? Nhằm vào yêu thú? Khe nằm, đồ chơi kia ta tinh luyện cái trứng a!

“Nhằm vào nữ nhân liền thành!”

“Tinh luyện bên trong...”

Tinh luyện giá trị xoạt xoạt xoạt giảm xuống.

Mà Vương Bảo trên người, nhằm vào nữ tính mị lực cũng là đang điên cuồng tăng cường.

Hồi lâu sau.

Vương Bảo liền trực tiếp đem nhằm vào nữ tính mị lực, tinh luyện đến đỉnh điểm, vẫn là toàn độ tuổi thông sát loại kia, tiêu tốn Vương Bảo đầy đủ năm vạn tinh luyện giá trị.

Vương Bảo đau lòng, lại cảm thấy rất giá trị, bởi vì đây là có thể dùng cả đời.

“Chúc mừng kí chủ nhằm vào nữ tính chi nhánh mị lực đạt đến đỉnh phong!”

"Ngài thu được [tuyệt đối mị lực] năng lực đặc thù,

Này năng lực một tháng chỉ có thể sử dụng mười lần, giới hạn đối với nữ tính sử dụng!"

“Sử dụng sau khi, sử dụng đối tượng sẽ ở trong vòng một canh giờ đối với kí chủ nắm giữ thái quá độ thiện cảm!”

Má ơi!

Phong lưu thẻ?

Vương Bảo trợn mắt lên, ngụm nước đều sắp chảy ra.

Này năng lực tốt trâu bò a!

Tuyệt đối mị lực, thái quá độ thiện cảm? Nhiều thái quá? Có thể lái xe không?

Vương Bảo vui cười này, càng thêm cảm thấy cái kia năm vạn tinh luyện giá trị hoa giá trị, có năng lực này, thủy vương hoa tin tức, quả thực chính là dễ như trở bàn tay a!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo đã nghĩ lập tức đi Huyền Linh Cốc, có ý nghĩ, Vương Bảo cũng không trì hoãn, trực tiếp lên đường (chuyển động thân thể).

Có điều.

Vừa mới đi ra khách sạn.

Vương Bảo liền nhìn thấy một cái người quen.

Chính là Tư Đồ Phi, Tư Đồ đại thiếu!

Có điều hiện tại Tư Đồ Phi, rõ ràng chính là tìm đến bãi, vênh vang đắc ý kiên trì ngực giơ lên đầu, vòng chéo tay, cùng ở một cái nhìn như mỹ phụ, nhưng da dẻ nhưng thủy nộn thủy nộn nữ nhân phía sau.

Tựa hồ là nhìn thấy Vương Bảo.

Tư Đồ Phi lập tức trợn mắt lên, sau đó, chỉ vào Vương Bảo kêu to nói, “cô cô, chính là hắn đánh ta, đánh ta lão thương, cô cô ngươi giúp ta đánh chết hắn!”

Ngoại trừ Tư Đồ Phi và mỹ phụ, đám người chuyến này còn có mấy cái đại mỹ nữ.

Theo Tư Đồ Phi một tiếng kêu gọi, mỹ phụ đám người toàn bộ đều nhìn về Vương Bảo, mà trên đường phố người cũng từ từ ngừng lại, hết sức cảm thấy hứng thú nhìn tình cảnh này.

Mỹ phụ đương nhiên là Vương Như.

Đến gần rồi Vương Bảo sau khi, Vương Như cả người chấn động.

Trên mặt lạnh lùng sát khí, cũng là tan rã hơn một nửa.

Này nhưng là Vương Bảo cái kia nhằm vào nữ tính đỉnh cấp mị lực, tạo tác dụng.

Nàng này xung kích vẫn tính là nhẹ, dù sao cũng là nén giận mà đến, trung hoà không ít, nhưng là bên người nàng cái kia mấy cái mỹ nữ, vào giờ phút này, nhưng là kinh ngạc đến ngây người.

Trong con ngươi tựa hồ cũng nổi lên Shunsui, nhìn Vương Bảo, trong lòng rung mạnh, không ngừng ở trong lòng kinh ngạc thốt lên, ai nha ai nha, tốt có khí chất soái ca a, tốt nghĩ luân hãm làm sao bây giờ...

Vương Như trong lòng khó chịu.

Nàng tu vi cao, càng là đến báo thù, thế nhưng, cái kia trong lòng hỏa khí mới vừa nhắc tới: Nhấc lên, xem Vương Bảo một chút, liền tựa hồ bị trấn áp.

“Cô cô...”

Tư Đồ Phi nhìn thấy Vương Như không nói lời nào, hắn cuống lên, lôi kéo

Vương Như ống tay áo, vội vã không nhịn nổi nói rằng, “cô cô, hắn đánh ta đau quá, ngươi mau đánh chết hắn a!”

“Ngoan! Đừng nghịch!”

Vương Như vỗ vỗ Tư Đồ Phi mu bàn tay, nhu hòa an ủi một hồi, đón lấy, liền ho nhẹ một tiếng, đối với Tư Đồ Phi bảo vệ, thời khắc này phá tan đối với Vương Bảo hảo cảm, mặt âm trầm nói rằng, “ngươi tiểu tử này, quá làm càn!”

Nói chuyện, Vương Như giơ tay, liền muốn động thủ.

Chỉ có điều lúc này, Vương Bảo nhưng là đột nhiên vung tay lên, nói rằng, “chậm đã!”

Vương Như còn chưa nói, Tư Đồ Phi liền dương dương tự đắc nói rằng, “ha hả, ngươi xong đời, ngươi xin lỗi đều vô dụng, cô cô ta nhất định sẽ đánh chết ngươi!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, mặc kệ hắn, mà là đối với Vương Như chắp chắp tay, cười híp mắt nói, “Vị này xinh đẹp đại tỷ, nhiều người ở đây, không phải chỗ nói chuyện, nếu không chúng ta đi phòng ta? Phòng ta có cái giường, lại lớn lại thoải mái đây, ta cảm thấy, hai chúng ta có thể thâm nhập, càng thâm nhập trò chuyện lập tức...”

(

------oOo------

Chương 167: Tuyệt đối mị lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Linh Cốc đều là nữ tu.

Huyền Linh Thành chín phần mười cũng là nữ tu.

Vì lẽ đó vào giờ phút này bốn phía vây xem đảng cũng trên căn bản đều là nữ tu.

Cộng thêm mấy cái thế lực lớn vãn bối đệ tử cùng thiên phú cực cao thiên kiêu.

Nhưng là bất kể là ai.

Bọn họ đều bối rối!

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo, nói không ra lời.

Thiên kiêu nhóm là các loại mặt đánh, đánh thành dạng gì đều có, mà nữ tu nhóm, nhưng là phẫn nộ, vô cùng tức giận, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Vương Bảo, Vương Bảo trên người cái kia đỉnh cấp mị lực sức hấp dẫn thời khắc này cũng không cánh mà bay.

Có lúc căm ghét có thể áp đảo tất cả, mà Vương Bảo, không thể nghi ngờ đủ khiến một người phụ nữ, triệt để căm ghét.

Đại gia đều không ngốc.

Cái gì gọi là phòng ngươi có cái giường, lại lớn lại thoải mái?

Cái gì gọi là thâm nhập, còn rất sao càng thâm nhập hiểu rõ?

Ngươi nghĩ rằng chúng ta không biết ngươi sao nghĩ tới?

Ngươi cái này kẻ xấu xa, hạ lưu bại hoại, vô liêm sỉ, vô liêm sỉ, ngươi thật vô liêm sỉ!

Vương Như bên người nữ tu, căm phẫn sục sôi.

Khí ngực đều ở loạn run.

“Hỗn đản!”

“Lại dám điều! 1 hí Vương trưởng lão, thật là to gan!”

“Vừa nãy ta còn cảm thấy, hắn tốt có mị lực, hóa ra là cái gối thêu hoa!”

“Hừ, cái tên này chết chắc rồi, xem Vương trưởng lão không đánh chết hắn!”

Vương Bảo đối với các nàng, không hề hay biết.

Sao nhỏ?

Ta chính là nghĩ thâm nhập hiểu nhau hiểu rõ, còn có sai rồi? Ngươi nhìn nhìn các ngươi từng cái từng cái, đều cái gì phản ứng a, ác tha! Quá ác tha!

Tuyệt độ mị lực không để lại dấu vết vứt ra, đối tượng đương nhiên là Vương Như.

Sau một khắc.

Vương Như cái kia âm trầm gò má, một bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Trong ánh mắt của nàng, bất mãn biến mất, phẫn nộ không tồn, ánh mắt mờ mịt nhìn Vương Bảo, sau đó, liền trở nên nhẹ nhàng như nước.

Mím mím môi.

Mềm mại môi, tựa hồ có hơi phát khô, Vương Như gò má chậm rãi trở nên

đỏ, hít một hơi, quỷ thần xui khiến nói rằng, “tốt... Hay lắm...”

Vương Bảo cười nói, “vậy thì mời đi, đi theo ta!”

“Ừm!”

Vương Như theo tiếng, gật gù, sau đó cất bước, tuỳ tùng Vương Bảo, hướng đi bên trong khách sạn.

“Cô cô? Cô cô? Cô cô chờ ta!”

Tư Đồ Phi rất là mờ mịt, lấy sự thông minh của hắn, là thật sự không biết đây là tình huống gì, mau đuổi theo tiến vào.

Bên ngoài.

Một mảnh yên lặng như tờ.

Rất nhiều nữ tu thân thể mềm mại cuồng run, có loại trời sập cảm giác.

Mà tuỳ tùng Vương Như mà đến cái kia mấy cái nữ tu, càng là ngũ lôi oanh đỉnh bình thường, mộng ở nơi đó.

Phản ứng lại, từng cái từng cái suýt chút nữa thổ huyết.

Má ơi!

Ta nhỏ mẹ nha!

Đây rốt cuộc là làm sao rồi?

Vương Như trưởng lão làm sao hãy cùng hắn mướn phòng đi tới? Này không nên a không thể a, Vương Như nhưng là Vấn Đạo trưởng lão a, nàng không phải chưa va chạm nhiều thanh niên a, làm sao có khả năng liền như thế bị hai câu dễ dàng lừa gạt?

Lại nói.

Coi như là thanh niên, cũng không thể như thế tùy tiện a!

Ngài nhưng là Huyền Linh Cốc trưởng lão!

Rụt rè!

Rụt rè ở nơi nào?

Ngài dễ dàng như vậy hãy cùng người mướn phòng, nhường chúng ta Huyền Linh Cốc mặt mũi, để nơi nào?

Nữ tu nhóm eo hẹp không sai lên, liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải.

Mà thời khắc này.

Những kia nam tính đồng bào, rất nhiều thiên kiêu nhóm, cũng là từ mộng bức bên trong tỉnh lại, trong ánh mắt, tất cả đều là khó mà tin nổi.

Giời ạ!

Này rất sao là cái gì thao tác?

Khó Đạo Huyền linh cốc trưởng lão, liền tùy tiện như vậy?

Vẫn là nói, Huyền Linh Cốc đều như thế tùy tiện!

Dù sao, trưởng lão đều tùy tiện như vậy, đệ tử kia còn không được càng tùy tiện a, trên làm dưới theo không phải sao.

“Khụ khụ!”

Một cái thiên kiêu thanh niên có chút không nhịn được, dù sao vậy cũng là lên trưởng lão, phi phi phi, là cùng Huyền Linh Cốc trưởng lão thâm nhập giao lưu a, ai không nghĩ.

Tuy rằng hiện tại đã không có Huyền Linh Cốc trưởng lão rồi, thế nhưng, có Huyền Linh Cốc nữ đệ tử a, này từng cái từng cái dài đến, cũng là xinh đẹp như hoa, khí chất kinh người, vì lẽ đó, ngày đó kiêu thanh niên trực tiếp tiến lên vài bước, quay về một cái Huyền Linh Cốc nữ đệ tử cười híp mắt nói, "Cô nương, tại hạ Nguyên Hư,

Cũng ở tại trong khách sạn, cô nương có muốn hay không đi theo xuống phòng ta nhìn đây, phòng ta giường, lại lớn lại thoải mái!"

...

...

Mấy giây sau khi.

Khách sạn ở ngoài, máu chảy đầy đất, vô cùng thê thảm, kêu rên tiếng, không dứt bên tai, nương theo từng đạo từng đạo khẽ kêu, từng đạo từng đạo xấu hổ chửi rủa, cuối cùng, theo một đạo “Ta không phục” vang tận mây xanh sau, từ từ hướng tới bình tĩnh.

...

...

“Đẹp đại tỷ, mời ngồi!” Vương Bảo cười nói.

Trong phòng.

Vương Như eo hẹp không ngớt đứng ở nơi đó, hơi cúi đầu, phía sau, là tức giận Tư Đồ Phi, trừng mắt mắt to nhìn Vương Bảo.

Vương Như trong lòng tùm la tùm lum.

Nàng cũng không biết làm sao.

Nàng chính là cảm giác, trước mắt người thanh niên này, phảng phất một cục đá, tập trung vào nàng nhiều năm chưa từng rung chuyển nội tâm.

Cái cảm giác này quá kỳ quái, Vương Bảo trên người đối với nàng mà nói có loại trí mạng sức hấp dẫn.

Ríu rít giống như ừ một tiếng, Vương Như ngồi xuống.

“Cô cô, ngươi làm gì đối với hắn tốt như vậy, hắn đánh ta, ngươi làm sao không báo thù cho ta?”

Tư Đồ Phi đi tới Vương Như trước mặt, vô cùng đáng thương nói rằng.

Vương Như vẻ mặt hoảng loạn, thấp giọng nói, “tiểu Phi, chớ nói lung tung, ngươi khẳng định là nhận lầm người!”

Tư Đồ Phi oan ức a.

Đỏ mắt, liền muốn khóc.

Vương Bảo không nhìn nổi, ho nhẹ một tiếng nói rằng, “lúc trước là ta không đúng, ta nói xin lỗi với ngươi, như vậy, ngươi đi ra ngoài trước chờ, ta theo ngươi cô cô có chút kín đáo muốn giảng!”

Tư Đồ Phi trợn mắt lên, “Ngươi muốn làm cái gì?”

“Tiểu hài tử đừng loạn hỏi!” Vương Bảo tức giận nói.

Tư Đồ Phi còn muốn nói gì nữa, Vương Như liền vỗ vỗ hắn nói rằng, “tiểu Phi, ngươi đi ra ngoài chờ!”

Tư Đồ Phi không cam lòng, có điều hắn thẳng thắn, nhưng rất nghe Vương Như, nghe vậy oan ức lau nước mắt, cẩn thận mỗi bước đi rời khỏi phòng.

Vương Bảo đứng dậy, đi tới đóng kín cửa, sau đó xoay người, chà xát bàn tay, quay về Vương Như lộ ra nụ cười nhạt.

Mà Vương Như nhưng là theo bản năng cầm nắm đấm, thân thể căng thẳng, vô cùng sốt sắng nhìn Vương Bảo.

“Cái kia cái gì, uống nước không?”

“... Cảm tạ!”

Khó chịu lên một bình trà.

Vương Bảo nhẹ hút khẩu khí, nhìn chằm chằm Vương Như, nghiêm túc nói, “Đẹp đại tỷ, đại gia đều là người trưởng thành, ta cũng không cùng ngươi phí lời, chúng ta đi thẳng vào vấn đề đi!”

Vương Như hơi đỏ mặt, càng hoảng loạn, nắm bắt góc áo âm thanh kinh sợ nói, “nhanh như vậy... Ta... Ta vẫn không có chuẩn bị sẵn sàng...”

Vương Bảo liếm môi một cái.

Đối với hệ thống thực sự là khâm phục tột đỉnh.

Ngươi muội!

Loại này lái xe thần kỹ ngươi đều làm đi ra, thực sự là thâm nhập ta tâm.

Có điều.

Ta nhưng là chính nhân quân tử, ta là loại kia lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn người sao, không phải, chắc chắn không phải!

Vì lẽ đó, Vương Bảo đưa tay, trực tiếp nắm Vương Như tay ngọc, ôn nhu nói, “đừng sợ, ta chính là nghĩ trò chuyện, sẽ không làm sao ngươi!”

Một khắc sau khi.

Vương Bảo gian phòng mở ra.

Vương Như một mặt đỏ bừng từ bên trong đi ra, Vương Bảo đối với Vương Như cười nói, “đẹp đại tỷ gặp lại, rảnh rỗi tìm đến ta chơi a!”

“Gặp lại!”

Vương Như thẹn dung đầy mặt, lôi kéo oan ức Tư Đồ Phi, nhanh nhanh rời đi.

Xem hành lang góc tối mấy cái nhìn lén hàng không nhịn được trong lòng thầm than, giời ạ, còn rảnh rỗi trở lại đây, thật gia súc a!

Xuống thang lầu thời điểm.

Tư Đồ Phi đi theo Vương Như bên người, nhìn tràn đầy tâm sự Vương Như, nín nửa ngày, vẫn là nhịn không được, hỏi nói, “cô cô, hắn sau đó đúng hay không chính là ta cô phụ sao?”

Vương Như sắc mặt đằng một cái liền Kurenai (đỏ) thấu, vỗ vỗ Tư Đồ Phi đầu, tức giận nói, “Mù nói cái gì đó, đừng làm cho người nghe thấy!”

Tư Đồ Phi rất là oan ức, nước mắt không ngừng được chảy xuống.

Hắn không hiểu.

Tại sao tên kia đánh chính mình, cô cô không chỉ có không vì mình hả giận, còn muốn cho tên kia làm chính mình cô phụ.

Cô cô, ta không muốn hắn làm ta cô phụ, tuyệt không, ô ô ô...

(

------oOo------

Chương 168: Thỏ nữ song mỹ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thủy vương hoa tới tay!”

Sau ba ngày.

Vương Bảo rời đi Huyền Linh Thành.

Có tuyệt đối mị lực, Vương Bảo quả thực là thuận buồm xuôi gió, đầu tiên là giải quyết mấy cái Huyền Linh Cốc trưởng lão, sau đó liền nhìn thấy Huyền Linh lão tổ.

Dù cho Huyền Linh lão tổ chính là Đạp Tiên cảnh cường giả, thế nhưng, ở Vương Bảo tuyệt đối mị lực bên dưới, cũng chỉ có trầm luân phần, hơn nữa Vương Bảo chỉ là yêu cầu thủy vương hoa, cũng không phải là cái gì quá đáng yêu cầu, vì lẽ đó Vương Bảo ngay lập tức sẽ toại nguyện.

Nuốt thủy vương hoa.

Vương Bảo Trúc cơ đài, vào giờ phút này một cái tỏa (liều lĩnh) kim quang, một cái tỏa (liều lĩnh) thủy lam ánh sáng, hai loại sức mạnh ở trong cơ thể hắn song song, làm cho thể chất của hắn tiến thêm một bước!

Vương Bảo trong lòng xinh đẹp tách.

Hấp thu xong thủy vương hoa sau khi, Vương Bảo đưa tay duỗi người, tự nói nói, “còn còn lại bảy loại linh vật, đối với người khác mà nói, tu luyện càng về sau tốc độ càng chậm, thế nhưng, ta có tinh luyện giá trị, chờ ta đánh tốt căn cơ, trực tiếp tinh luyện cất cánh, ai có thể so với ta? Ha ha!”

...

...

Sau đó, chính là Lôi Long thạch.

Đồ chơi này ở Lôi Long bộ tộc nơi truyền thừa, mà Lôi Long bộ tộc, nghỉ lại ở Lôi Thần Sơn, nắm giữ Thiên Lôi Thánh Thành, bên trong tuy rằng không cấm chỉ tu sĩ nhân tộc, thế nhưng, Nhân tộc ở Thiên Lôi Thánh Thành, cũng là khan hiếm.

Bởi vì Thiên Lôi Thánh Thành đa số là bị Lôi Long bộ tộc cao thủ điểm hóa yêu thú, quanh năm tiến hóa bên dưới, cũng từ từ hình thành từng cái từng cái bộ tộc, nhận Lôi Long bộ tộc vì là tổ, cam tâm phụng dưỡng.

Dùng công phu mấy ngày, Vương Bảo liền đến đến Thiên Lôi Thánh Thành.

Nhìn sau lưng Lôi Thần Sơn, Vương Bảo hé mắt, chuẩn bị trước xem tình huống một chút lại nói.

Có điều ở trong thành đi tới đi tới, Vương Bảo cũng cảm giác được dị dạng, bốn phía cái kia từng đôi có chút thương hại, có chút tham dục ánh mắt, nhường hắn đặc biệt khó chịu.

Mã Đức, này rất sao ánh mắt gì? Làm ta là bánh gatô nhỏ sao?

Nhưng vào lúc này.

Một đạo bóng dáng bé nhỏ, đột nhiên kéo Vương Bảo ống tay áo, đồng thời thấp giọng nói, “đi theo ta!”

Vương Bảo ngẩn ra, cũng không giãy dụa, tùy ý người kia lôi kéo chính mình, đi tới trong thành một cái bên trong cửa hàng.

Đi vào nơi sâu xa, Vương Bảo rồi mới hướng người kia cười nói, “Cô nương, ngươi sẽ không coi trọng ta chứ?”

“Phi phi phi!”

Người kia thình lình không phải người, mà là một con thỏ yêu, mặt đúng là mặt người, nhưng có một đôi tai thỏ đóa.

Thỏ cô nàng trắng Vương Bảo một chút, tức giận nói, “Ngươi cái này Nhân tộc, làm sao như thế không biết điều a, ta vừa nãy cứu mạng ngươi ngươi biết không?”

“Ồ? Lời này vì sao lại nói thế?” Vương Bảo cười nói.

Thỏ cô nàng nói rằng, “gần nhất có loài người ở trong thành gây ra đại hoạ, đã có rất ít Nhân tộc dám đến, ngươi nói ngươi nguy hiểm không? Nếu như bị những kia Lôi Long các đại nhân nhìn thấy ngươi, một cái không được, sẽ đem ngươi ăn!”

Vương Bảo đăm chiêu gật gù.

Nhưng vào lúc này.

“Phỉ Phỉ?”

Một đạo lanh lảnh tiếng kêu vang lên, sau đó, một cái khác thỏ cô nàng đi vào, nhường Vương Bảo sáng mắt lên chính là, cái này thỏ cô nàng, càng thêm thành thục, cũng càng thêm quyến rũ, mê hoặc thiên thành, ánh mắt liền mang theo điểm câu hồn.

“Nhân tộc?”

Cái kia thỏ cô nàng nhìn thấy Vương Bảo, sắc mặt nhất thời biến đổi.

Kiều Phỉ Phỉ sắc mặt khẽ biến thành khổ (đắng), tiến lên một bước, nũng nịu nói, “tỷ tỷ, người này thật là ngu, đi ở trên đường cái, cùng đi dạo hậu hoa viên giống như, ta lo lắng hắn bị Lôi Long các đại nhân ăn, liền đem hắn mang tới trong cửa hàng đến rồi, tỷ tỷ, ngươi không nên tức giận có được hay không!”

Kiều Mỹ Mỹ đầu tiên là trừng Kiều Phỉ Phỉ một chút, sau đó, liền lên trước một bước, đối với Vương Bảo lạnh giọng nói, “Nhân tộc, ngươi nhất tốt lập

tức rời đi Thiên Lôi Thánh Thành, nếu không, chờ đến khóa thành sau khi, ngươi muốn đi đều đi không xong, Nhân tộc gần nhất gây ra đại hoạ, nếu là có Lôi Long bộ tộc đại nhân vật biết rồi ngươi, tính mạng ngươi khó bảo toàn!"

Vương Bảo gật gù, không đáng kể vung vung tay, "Đa tạ hai vị, tại hạ Ngao Hoàng!"

"Ngươi họ ngao?"

Kiều Mỹ Mỹ cùng Kiều Phỉ Phỉ đều là ngẩn ngơ.

Vương Bảo cười nhạt nói, "không phải họ ngao, ta chỉ là gọi Ngao Hoàng mà thôi!"

Kiều Mỹ Mỹ mím mím khóe miệng, ngao là Long tộc cổ họ, có điều Nhân tộc ngược lại cũng có họ ngao, ngẫm lại liền ném ra sau đầu,

Thở dài nói, "lời tận ở đây, ngươi tự lo lấy đi, ta trong cửa hàng có thể cho phép ngươi trốn một hồi, thế nhưng ngươi nhất định phải đi nhanh lên, Phỉ Phỉ mang ngươi đến, tuyệt đối sẽ có những người khác nhìn thấy, ngươi căn bản không giấu được!"

Đột nhiên.

Từ ngoại đường truyền đến một đạo uy mãnh hét lớn, "Kiều Mỹ Mỹ? Người đâu? Còn không mau đi ra!"

Kiều Mỹ Mỹ tỷ muội liền sắc mặt đều là nhất bạch, cũng không kịp nhớ Vương Bảo, dồn dập hướng về ngoại đường đi đến, Vương Bảo chậm rì rì đuổi tới, rất nhanh sẽ nhìn thấy mấy cái hùng yêu.

Đây mới là thật sự yêu, ngoại trừ nói tiếng người, sẽ đứng thẳng cất bước, liền không cá nhân dạng.

Cầm đầu hùng yêu khóe miệng chảy ngụm nước, đùng đùng đùng gõ gõ bàn, lớn quát, “Kiều Mỹ Mỹ, cha ngươi nợ tiền, ngày mai sẽ đến kỳ, ngươi là nghĩ thịt thường đây, vẫn là thịt thường đây, vẫn là thịt thường đây?”

Kiều Phỉ Phỉ trên mặt lộ ra phẫn nộ vẻ mặt, mới vừa muốn nói chuyện, liền bị Kiều Mỹ Mỹ kéo.

Kiều Mỹ Mỹ hít sâu một hơi, lộ ra một vệt cười duyên, nói rằng, “Hùng Mãnh đại ca, ngài trở lại cùng Hùng Phong thiếu chủ nói, lại hoãn ta mấy ngày, qua mấy ngày, ta khẳng định trả tiền lại!”

“Không được! Không được!”

Hùng Mãnh rõ ràng thông minh nợ phí, lắc đầu, nói rằng, “thiếu chủ nói rồi, ngày hôm nay hoặc là nhặt được tiền, hoặc là nhìn thấy người, ngươi trả không nổi tiền đúng không, vậy thì đi theo ta đi!”

Nói chuyện.

Hùng Mãnh trực tiếp một tay hướng về Kiều Mỹ Mỹ cánh tay chộp tới.

Kiều Mỹ Mỹ ánh mắt mang theo phẫn nộ, vừa muốn tránh thoát, một đạo kình phong đột nhiên kéo tới, sau một khắc, Hùng Mãnh trong miệng phát sinh một đạo kêu thảm thiết, hạ bay ra ngoài, bưng cánh tay, ở nơi đó kêu.

“Ai?”

“Nãi nãi cái chân, ai ra tay?”

“Là ngươi? Khe nằm, dĩ nhiên là Nhân tộc!”

“Nhân tộc dám chọc chúng Kim Hùng bộ tộc, không muốn sống đúng không?”

Còn lại mấy cái hùng yêu hoàn toàn biến sắc, lại vô cùng phẫn nộ, nhìn thấy Vương Bảo, càng là xù lông bình thường, quát chói tai lên.

Vương Bảo đi ra, nhạt âm thanh nói, “liền hai cái cô gái yếu đuối đều bắt nạt, các ngươi món đồ gì?”

Hùng Mãnh đã bò lên, hai con lớn con ngươi nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, “tốt! Nhân tộc quả nhiên đều là gây sự tinh, tiểu tử ngươi xong đời, không chỉ là ngươi, hai cái này thỏ yêu cũng sẽ bởi vì ngươi mà chết!”

Vương Bảo ánh mắt lệ mang lóe lên, có điều cũng không động thủ, chỉ là khẽ cau mày, nói rằng, “nàng nợ các ngươi bao nhiêu tiền?”

Hùng Mãnh cười lạnh nói, “nhiều hơn nhều, 3 vạn nguyên thạch đây!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Ma trứng.

3 vạn nguyên thạch? Điều này cũng gọi tiền? Ngươi là không biết cái gì là tiền đúng không!

“Những này đủ chứ!”

Vương Bảo tùy ý ném đi một cái túi đựng đồ, bên trong là Vương Bảo chuẩn bị kỹ càng hơn mười vạn nhàn tản nguyên thạch.

Hùng Mãnh tiếp nhận, nhìn lướt qua, ngay lập tức sẽ trợn to hai mắt, theo bản năng nhìn một chút Vương Bảo, sau đó, liền liếm môi một cái, nhỏ giọng nói, “Được! Tiểu tử ngươi có dũng khí! Chúng ta đi!”

Dứt lời, liền mang theo mấy cái không cam lòng hùng yêu, nhanh chóng rời đi.

Kiều Phỉ Phỉ chờ đến bọn họ đi rồi, lập tức nhảy lên, hưng phấn lôi kéo Vương Bảo cánh tay nói rằng, “oa, ngươi thật có tiền a! Ngươi đến cùng là ai? Làm sao có tiền như vậy?”

Vương Bảo cười khổ nói, “chút tiền này, vẫn đúng là không tính tiền, ngươi

muốn cần, ta có thể cho ngươi!”

Kiều Mỹ Mỹ nhìn, nghe, đột nhiên cắn răng, quay về Vương Bảo làm cái lễ, nhẹ giọng nói, “Đa tạ ân công ra tay giúp đỡ, cha ta mấy ngày trước mới vừa tạ thế, lưu lại một đại sạp đòi nợ, nếu không là ngươi, ngày hôm nay tỉ muội ta hai liền phiền phức, có điều ân công, nơi đây không phải chỗ ở lâu, hơn nữa, cái kia Hùng Phong thiếu chủ nếu như ngươi biết ngươi có tiền, vẫn là Nhân tộc, nhất định sẽ tìm đến ngươi, ta xem ngươi vẫn là trước tiên ra khỏi thành đi!”

Vương Bảo ha ha cười.

Hùng Phong thiếu chủ?

Nghĩ gây phiền phức!

Cứ đến!

Đang lo không có cơ hội biểu hiện một chút, đánh vào Lôi Long bộ tộc đây, đúng là hi vọng này Hùng Phong thiếu chủ, có thể có chút phân lượng...

(

------oOo------

Chương 169: Hai ta cố gắng nói nói!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiều Mỹ Mỹ đoán không lầm. Ba $ la $ tiểu thuyết

Hùng Phong thiếu chủ thật sự đến gây phiền phức.

Kỳ thực điều này cũng tại không được Hùng Phong thiếu chủ.

Chủ yếu là Hùng Mãnh tin tức, báo cáo quá quỷ quái.

Nhìn thấy Hùng Phong thiếu chủ sau Hùng Mãnh câu nói đầu tiên, liền đem Hùng Phong cho chỉnh kích động, "Thiếu chủ, chúng ta muốn phát tài! Lớn tài!"

Hùng Phong được kêu là một cái hưng phấn a, gần nhất bởi vì Lôi Long các đại nhân muốn cử hành truyền thừa đại điển duyên cớ, Hùng Phong rất muốn tiến thêm một bước, cũng muốn cùng một cái nào đó Lôi Long đại lão đi chia một chén canh, vì lẽ đó tiền tiêu vèo vèo vèo.

Hắn thiếu tiền a!

Bây giờ nghe được phát tài tin tức, hắn há có thể không hưng phấn.

Sau đó nhường hắn càng hưng phấn chính là, người tài chủ kia dĩ nhiên thật sự phảng phất thiên phú bình thường, phịch một tiếng liền rơi xuống bên chân của hắn.

Là Nhân tộc.

Còn có tiền.

Tùy tiện liền ném ra mười mấy vạn thượng phẩm nguyên thạch, con mắt đều không nháy mắt một hồi.

Này rất sao là Nhân tộc cường hào a!

Thế nhưng.

Nhưng sai ở địa phương.

Nơi này nhưng là Thiên Lôi Thánh Thành, Nhân tộc?

Ở đây hãy cùng giun dế không có gì khác biệt, địa vị so với bọn họ cũng không bằng.

Vì lẽ đó, Hùng Phong ngay lập tức sẽ mang theo mấy người, chạy tới Kiều Mỹ Mỹ hai tỷ muội cửa hàng.

Vào cửa.

Hùng Phong liếc mắt liền thấy đang theo Kiều Phỉ Phỉ tán gẫu Vương Bảo.

Mà nhìn thấy bọn họ đi vào, Kiều Phỉ Phỉ cùng Kiều Mỹ Mỹ sắc mặt, đều là đại biến, Kiều Phỉ Phỉ càng là lôi kéo Vương Bảo quần áo, nhỏ giọng thầm thì, "Nhường ngươi chạy ngươi không chạy, hiện tại xong đời rồi!"

"Huynh đệ từ đâu đến a?"

Hùng Phong đã tiến hóa ra người dạng, lúc này lộ ra mỉm cười, quay về Vương Bảo chắp chắp tay nói rằng.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "từ đâu đến đâu!"

Hùng Phong vẻ mặt cứng đờ.

Mã Đức!

Theo ta chơi văn tự trò chơi?

Quả nhiên là Nhân tộc, giả dối giả dối!

“Huynh đệ nhưng là ở Thiên Lôi Thánh Thành, có cái gì người quen? Tại hạ Hùng Phong, có thể giúp ngươi dẫn đường!” Hùng Phong ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng.

Có chút Nhân tộc, hắn vẫn đúng là không đắc tội được.

Vương Bảo ngáp một cái, lười biếng nói rằng, “quan hệ? Quan hệ gì? Ta liền nhận thức hai cái này tiểu tỷ tỷ!”

“Không có quan hệ?”

Hùng Phong hơi thấp thân thể, đứng thẳng lên.

Trên mặt lộ ra lãnh ngạo vẻ mặt, Hùng Phong đột nhiên lớn quát, “Khe nằm, không sao ngươi rất sao dám đánh người của lão tử? Ngươi xem một chút, ngươi đều đem Hùng Mãnh đánh thành ra sao? Hừ, cùng lão tử đi một chuyến đi!”

“Ngươi cũng thật là thế lực a!”

Vương Bảo thở dài.

Tiếp đó, trực tiếp tiến lên vài bước, ánh mắt nhìn chằm chằm Hùng Phong, trong giây lát lớn quát, “Cút!”

Âm thanh như chuông lớn.

Trong phút chốc công phu, từng đạo từng đạo cuồn cuộn sóng khí, dâng trào ra, trực tiếp đánh vào Hùng Phong các loại trên thân thể người.

Vào giờ phút này, Vương Bảo tu vi đã bị hắn tinh luyện đến hai toà Trúc cơ đài viên mãn, tầm thường Thần Phủ đỉnh cao, cũng không phải Vương Bảo đối thủ, chỉ là phun ra một hơi, thì có như kinh thiên động địa oai.

Ầm!

Trong cửa hàng vang lên từng đạo từng đạo nổ vang, mà Hùng Phong nằm ở trong, bị Vương Bảo một cái bay phún ra, ở giữa không trung còn phun ra một ngụm máu lớn, rơi xuống trên đất.

Còn lại mấy cái Kim Hùng tộc nhân, càng là không thể tả, cái kia Hùng Mãnh mấy người tu vi kém cỏi, chỉ cảm thấy đầu ong ong, hôn mê đi.

Vương Bảo đứng lối vào cửa hàng, nhìn Hùng Phong, cười lạnh nói, "chó như thế đồ vật, cũng dám ở trước mặt ta diễu võ dương oai? Mau mau cho lão tử cút! Lại nhường ta thấy ngươi, ta phế bỏ ngươi!"

Hùng Phong một cái lão Kiba (răng) đều sắp cắn nát.

Hung tợn nhìn Vương Bảo, tiếp theo liền càn rỡ cười to lên, "Hỗn đản! Ở Thiên Lôi Thánh Thành, ngươi cũng dám kiêu ngạo như thế? Thực sự là không biết chữ" chết "viết như thế nào a, ngươi một cái nhân tộc, dám như thế đối với ta Lôi Long Yêu tộc, ta xem ngươi là sống được thiếu kiên nhẫn!"

Bốn phía.

Từng cái từng cái vây xem Yêu tộc, đều là hung thần ác sát, nhìn chằm chằm Vương Bảo, có chút thậm chí ở chảy nước miếng.

Kiều Mỹ Mỹ cùng Kiều Phỉ Phỉ đi lên phía trước, nhìn tình cảnh này, hai tỷ muội hai mặt nhìn nhau, eo hẹp không xúc.

"Làm gì chứ?"

Bỗng nhiên.

Quát chói tai tiếng vang lên.

Sau một khắc, một cái đầu có sừng người đàn ông trung niên, mang theo một đám Yêu tộc,

Lạnh lùng đi tới.

Hùng Phong nhìn thấy người đàn ông trung niên, lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, mau mau bò lên, chắp chắp tay nói, "Long Khuê đại nhân! Ta là Hùng Phong a, cái này Nhân tộc, càn rỡ hung hăng, dĩ nhiên ra tay thương ta, kính xin đại nhân vì ta làm chủ!"

"Ồ? Nhân tộc?"

Long Khuê ánh mắt hung mang cuồng thiểm.

Nhìn chằm chằm Vương Bảo, trong giây lát quát, "Chỉ là Nhân tộc, cũng không biết thân phận, ở Thiên Lôi Thánh Thành gây sự, vạn tử khó thứ, người đến, cho ta mang đi!"

Long Khuê phía sau.

Từng cái từng cái Yêu tộc hộ thành vệ đạp bước tiến lên, thẳng đến Vương Bảo mà tới.

Nhưng mà.

Nhường đông đảo Yêu tộc kinh ngạc đến ngây người chính là, Vương Bảo trên mặt, không chỉ có không chút nào hoảng, cũng không gặp chạy trốn, mà là không lùi mà tiến tới, bàn tay lớn vung một cái, như núi như biển sức mạnh thao thao bất tuyệt tuôn ra, rơi vào những yêu tộc kia trên người.

Một đám Yêu tộc hộ thành vệ kêu rên hạ bay ra ngoài.

Mà Vương Bảo, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, thẳng đến Long Khuê mà đi, Long Khuê hoảng hốt, trong tay tránh ra một thanh trường đao, bên trên lôi đình cuồng thiểm, Bôn Lôi lóe lên, chính là mấy trượng ánh đao!

Bạch!

Vương Bảo né tránh, hừ nhẹ một tiếng, đã bắt nạt gần Long Khuê trước người, bàn tay dễ như trở bàn tay bình thường, một phát bắt được Long

Khuê cái cổ.

“Phạm thượng, không thể tha cho ngươi, theo ta đi vào! Hai ta cố gắng nói nói!”

Vương Bảo quật ngã câu nói tiếp theo, nhấc theo giẫy giụa Long Khuê, sải bước tiến vào trong cửa hàng.

Lưu lại một đám Yêu tộc, một mặt mộng bức.

“Khe nằm!”

Nửa ngày, Hùng Phong kêu to một tiếng, sau đó, liền sợ hãi nói rằng, “cái này nhân tộc, điên rồi? Hắn... Hắn bắt được Long Khuê đại nhân?”

Không ít Yêu tộc đều là thương hại nhìn hắn.

Nếu như Long Khuê có chuyện, hắn cái này người khởi xướng, cũng không thể tách rời quan hệ!

“Mã Đức!”

Hùng Phong đương nhiên cũng biết, xoay người, không ngừng không nghỉ chạy Lôi Long Điện mà đi, Long Khuê nếu như chết rồi, hắn cũng đến lột ba tầng da, Long Khuê nhưng là Lôi Long a, tuy rằng chỉ là cái hạ vị Lôi Long, nhưng cũng là Lôi Long!

Ở Thiên Lôi Thánh Thành, Lôi Long chính là trời.

Bây giờ.

Trời muốn sụp!

...

...

Cửa hàng nơi sâu xa.

Long Khuê kêu rên, mắng to, giẫy giụa, có điều theo Vương Bảo đột nhiên vỗ một cái đầu của hắn, hắn thành thật.

Hôn mê đi.

Vương Bảo bĩu môi, nguyên lực ở trong cơ thể hắn đi khắp, rất nhanh một giọt máu tươi liền từ Long Khuê ngực phá ra.

Nâng máu tươi, Vương Bảo híp mắt, trực tiếp từ tinh luyện cửa hàng mua một tấm [huyết thống thẻ]!

Đồ chơi này giá cả không thấp, đầy đủ một vạn tinh luyện giá trị đây.

Sử dụng huyết thống thẻ, Long Khuê huyết liền biến mất ở Vương Bảo trong tay, sau đó, Vương Bảo trong cơ thể, thì có Lôi Long huyết thống, có điều, loại này huyết thống kéo dài thời gian chỉ có ngăn ngắn một tháng, muốn vĩnh cửu nắm giữ, cần muốn mua [đỉnh cấp huyết thống thẻ]!

10 triệu tinh luyện giá trị một tấm, Vương Bảo muốn mua cũng không tiền a.

Huyết thống vào tay.

Vương Bảo lập tức tinh luyện.

Tinh luyện không phải huyết thống nồng độ, mà là độ tinh khiết!

Đối với yêu thú mà nói, huyết thống càng thuần, liền càng là coi trọng.

Mà cũng là ở Vương Bảo bận bịu khi còn sống.

Lôi Long Điện trưởng lão Ngao Sơn, mặt âm trầm, mang theo một đám Yêu tộc, bước vào cửa hàng...

(

------oOo------

Chương 170: Muốn chết? Ta tác thành ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy phảng phất chó chết như thế Long Khuê, Ngao Sơn sắc mặt cấp tốc trở nên tái nhợt.

Đi theo Ngao Sơn phía sau Hùng Phong trợn mắt lên, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Khe nằm!

Lẽ nào hàng này thật đem Long Khuê cho giết?

Chỉ là một nhân tộc, giết Lôi Long bộ tộc tộc nhân? Này rất sao là muốn làm lớn chết a!

"Hỗn đản, ngươi đã làm gì? Ngươi lá gan cũng quá to lớn!" Hùng Phong phản ứng lại, tay chỉ vào Vương Bảo lớn tiếng hét lớn.

Trong lòng, Hùng Phong đều muốn khóc.

Ma trứng, hi vọng Ngao Sơn trưởng lão sẽ không đem tội lỗi quái đến trên người hắn, nếu không, Kim Hùng bộ tộc đều sẽ theo hắn xui xẻo.

"Gấp cái gì?"

Vương Bảo đã tinh luyện xong huyết thống.

Lạnh lùng liếc mắt nhìn Hùng Phong, sau đó, liền đưa ánh mắt rơi vào Ngao Sơn trên người, nhạt âm thanh nói, "làm gì a? Này từng cái từng cái khổ (đắng) đại thù sâu, ta và các ngươi có cừu oán?"

Ngao Sơn phía sau Lôi Long tộc nhân đều là lộ ra phẫn nộ vẻ.

Có điều bị vướng bởi Ngao Sơn ở đây, đúng là không có phát tác.

“Ngươi lá gan quá to lớn!”

Ngao Sơn tiến lên, hất tay một đạo nguyên lực ở Long Khuê trên người đi khắp một vòng, nhận ra được không có nguy hiểm tính mạng, đúng là thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn là lạnh lùng nói rằng.

“Ngươi một cái nhân tộc, dám ở Thiên Lôi Thánh Thành như vậy làm càn, không sợ chết sao?”

Ngao Sơn trên người bùng nổ ra khí thế kinh thiên động địa, Lôi Đình Vạn Quân cuồng bạo mà ra, trong nháy mắt, liền tựa hồ đem bốn Chu Hóa làm một đạo lôi trì, toàn bộ hậu viện khắp nơi bừa bộn, căn bản không ngăn được Ngao Sơn uy thế.

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên chậm rãi nói, “Ai nói với ngươi, ta là loài người?”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trên đầu, liền xuất hiện hai cái sừng, đây là sừng rồng.

Trên người, càng là hiện ra từng đạo từng đạo thanh mang, tựa hồ vảy như thế, tầng tầng nằm dày đặc.

Thấy cảnh này.

Hùng Phong trực tiếp mộng bức.

Ngao Sơn đám người, nhưng là sắc mặt hoàn toàn thay đổi, đặc biệt là Ngao Sơn, con ngươi co rụt lại, trực tiếp tản đi công kích, đánh tới dưới lượng Vương Bảo một chút, sắc mặt khó coi nói rằng, “ngươi là Lôi Long?

Ta làm sao chưa từng thấy ngươi?”

Vương Bảo bĩu môi, “Ta thuở nhỏ ở bên ngoài, ngươi chưa từng thấy ta rất bình thường, cũng là các ngươi Lôi Long bộ tộc, ta Ngao Hoàng vốn còn muốn đến Thiên Lôi Thánh Thành, tìm kiếm một hồi thuộc về cảm giác, xem ra, không cái này cần phải a!”

Ngao Sơn gò má đột nhiên vừa kéo.

Lưu lạc ở bên ngoài tộc nhân?

Này đã bao nhiêu năm không từng xuất hiện.

Hơn nữa.

Họ ngao?

Này rất sao ai cho ngươi loạn đặt tên, huyết thống không tới nhất định đẳng cấp, nhưng là không tư cách thu được Ngao thị chúc phúc.

“Không quản ngươi đúng hay không Lôi Long, ngươi đả thương Long Khuê, chính là không đúng, Lôi Long bộ tộc cấm tộc nhân tư đấu!”

Ngao Sơn hít một hơi thật sâu.

“Nể tình ngươi hay là không biết, người không biết không trách, lần này thì thôi, sau đó, ngươi cho ta thành thật một chút, còn có, ngươi muốn đi theo ta một chuyến, lão phu muốn tra tra thân thế của ngươi!”

Vương Bảo còn chưa nói.

Trên đất.

Long Khuê thăm thẳm chuyển tỉnh.

Tỉnh lại trong nháy mắt, Long Khuê sắc mặt, liền trở nên vặn vẹo lên, sau đó, nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp bò lên, chỉ có điều một chút nhìn

thấy Ngao Sơn, không khỏi ngẩn ngơ.

Phản ứng lại.

Long Khuê ánh mắt phun trào Rémens, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “Ngao Sơn trưởng lão, ngài đã tới! Cái này Nhân tộc gan gan bao thiên, ta kiến nghị diệt hắn cửu tộc! Răn đe!”

Một lời ra.

Ngao Sơn các loại Lôi Long tộc nhân, đều là khóe miệng cuồng quất.

Mạnh mẽ trừng mắt Long Khuê.

Khe nằm!

Ngươi cái lớn ngu ngốc!

Ngươi đây là nói cái gì mê sảng?

Muốn trừ hắn cửu tộc?

Hắn rất sao cũng là Lôi Long tộc nhân, ngươi muốn trừ hắn cửu tộc, chẳng phải là muốn đem Lôi Long bộ tộc diệt trừ?

“Cút sang một bên!”

Ngao Sơn phiền, đột nhiên vung tay lên, Long Khuê liền bị vỗ tới một bên.

Khiến cho Long Khuê cực kỳ mộng bức.

Hùng Phong nhích lại gần, đầy mặt mồ hôi lạnh, ánh mắt đầy rẫy hối hận, thấp giọng nói, “Long Khuê đại nhân, ngươi nhìn kỹ một chút tên kia!”

“Hả?”

Long Khuê oan ức, uất ức, phẫn nộ, nghe vậy ngẩng đầu nhìn hướng về Vương Bảo, một chút sau khi, hắn bối rối,

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo, cả người run lên, kinh ngạc thốt lên nói, "khe nằm, ngươi... Ngươi cũng là Lôi Long?"

Vương Bảo liếc hàng này một chút, cười lạnh nói, "ngươi nên vui mừng ta là Lôi Long, nếu không thì, ngươi không thấy được ngày mai Thái Dương!"

Mã Đức!

Long Khuê khí nổ.

Quá rất sao hung hăng!

Không phải là thực lực so với lão tử cao sao!

Không phải là Lôi Long sao?

Ai mà không!

"Chúng ta đi!" Ngao Sơn quay về Vương Bảo khiến cho nháy mắt, liền chuẩn bị rời đi.

Có điều Long Khuê không cam lòng a!

Ngay ở trước mặt mặt của nhiều người như vậy, hắn bị đánh, phảng phất chó chết như thế kéo về bên trong cửa hàng, này nếu như không có gì biểu thị, hắn Long Khuê mặt có còn nên?

"Trưởng lão, chậm đã!"

Long Khuê tiến lên một bước nói rằng.

"Làm gì?"

Ngao Sơn thiếu kiên nhẫn quát.

Long Khuê cắn răng, nói rằng, “Ngao Sơn trưởng lão, hắn coi như là Lôi Long, thế nhưng, không hiểu tôn ti, phạm thượng, cũng là tội lớn! Hơn nữa hắn đánh đập cùng tộc, càng là tội lớn! Ta Long Khuê tốt xấu cũng là tam đẳng cực hạn huyết thống, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể tăng cấp nhị đẳng, thu được Ngao thị chúc phúc, chuyện này, lẽ nào liền như thế coi là?”

Ngao Sơn nhìn Long Khuê nửa ngày, thở dài, nói rằng, “ngươi yên tâm, lão phu sẽ cho ngươi một cái bàn giao!”

Long Khuê cuống lên, Mã Đức, chờ ngươi cho ta bàn giao? Lão tử muốn hiện thế báo, không muốn cái gì bàn giao.

“Trưởng lão, ta muốn cùng hắn tiến hành huyết thống tử đấu, người thắng làm chủ, người thua làm nô!” Long Khuê lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Ngao Sơn đám người sắc mặt nhất thời âm trầm.

Huyết thống tử đấu, đây chính là không phải chuyện nhỏ, một cái không được, vậy thì là huyết thống bị đánh về nguyên hình.

Này ở Lôi Long bộ tộc, cũng chỉ có loại kia hóa giải không được cừu hận, mới sẽ sử dụng, hơn nữa, trên căn bản mỗi một lần sử dụng, đều sẽ triệt để hủy diệt một cái tộc nhân!

“Ngươi điên rồi?” Ngao Sơn vẻ mặt lộ ra bất mãn.

Này nhưng là một cái lưu lạc ở bên ngoài tộc nhân, còn không nhận tổ quy tông đây, liền rất sao bị ngươi làm cho huyết thống tử đấu, truyền đi, những kia lưu lạc ở bên ngoài tộc nhân, còn rất sao dám trở về sao?

“Lão phu phủ quyết!” Ngao Sơn vung tay lên.

Long Khuê được kêu là một cái không cam lòng a, nhìn Ngao Sơn sắc mặt, biết phỏng chừng giảng không thông, trực tiếp đưa ánh mắt, phóng tới Vương Bảo trên người, cười lạnh nói, “sợ bức, nhát gan theo ta huyết thống

tử đấu sao? Ta cho ngươi biết, coi như ngươi tu vi cao, thế nhưng sớm muộn lão tử muốn trả thù trở lại!”

“Ngươi mắng ta?”

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên.

Khe nằm, mắng ta sợ bức? Lão tử buổi sáng lên đều là nhất trụ kình thiên, chưa từng sợ qua?

“Hừ!”

Long Khuê vừa nhìn gây nên Vương Bảo lửa giận, nhất thời trong lòng vui vẻ.

Ha ha ha, không sai, chính là như vậy, chính là cái này tiết tấu!

Da mặt mỏng đúng không?

Không kháng mắng đúng không?

Rất tức giận đúng không?

Vậy thì đến huyết thống tử đấu a, ngươi rất sao có lá gan liền đến!

Lão tử liền không tin, ngươi rất sao chỉ là một cái ngoại lai hộ, còn có thể so với được với lão tử cái này tam đẳng cực hạn huyết thống!

Vương Bảo mãnh mà tiến lên một bước, lạnh lùng cười.

“Ngu xuẩn, ngươi muốn tìm chết, ta tác thành ngươi, huyết thống tử đấu đúng không? Nói, làm sao so với...”

(

------oOo------

Chương 171: Siêu cường huyết thống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Long Khuê, ngươi làm càn!”

Ngao Sơn ánh mắt lập loè hung mang, từng luồng từng luồng lôi đình quay chung quanh thân thể của hắn đi khắp, phảng phất từng cái từng cái Lôi Long giống như.

Long Khuê cả người run lên, ngột ngạt cơn giận khẽ cúi đầu, phát sinh không hề có một tiếng động kháng nghị.

Ngao Sơn hít một hơi, hừ lạnh một tiếng, đối với Vương Bảo nói rằng, “ngươi không cần so tài với hắn, ngươi cũng không sánh bằng hắn, huyết thống tử đấu không phải chuyện nhỏ, đối với ta Lôi Long bộ tộc mà nói, huyết thống chẳng khác nào tất cả, tiểu tử, thấy đỡ thì thôi a!”

Vương Bảo ha ha cười.

Sau đó, chỉ chỉ Long Khuê, nói rằng, “tiền bối, người khác không dám nói, liền cái này hàng...”

“Chà chà!”

Vương Bảo lắc đầu, một bộ xem thường dáng vẻ.

Xem Long Khuê, là càng thêm phẫn nộ, khuôn mặt đều vặn vẹo lên.

Ngao Sơn cùng cái khác Lôi Long tộc sắc mặt người khó coi cực kỳ, không nói gì nhìn Vương Bảo, giời ạ, cho ngươi cái đường xuống dốc ngươi không đi, ngươi cần phải muốn chết, coi mình là Lôi Long bộ tộc mấy vị thánh tử a?

“Trưởng lão, hắn như thế sỉ nhục ta, như thế xem thường ta, ta Long Khuê

căn bản nhịn không dưới, ngày hôm nay ngài nếu như không đáp ứng ta yêu cầu này, ta liền tự tuyệt với này!" Long Khuê lộ ra vẻ điên cuồng.

Xem Ngao Sơn, trong lòng mãnh đánh.

Hắn có thể cảm giác được, Long Khuê nói, cũng không phải là uy hiếp, mà là đùa thật!

"Thôi! Quá mức, lão phu đến thời điểm nhúng tay là được rồi!" Ngao Sơn trong lòng thở dài.

Hừ nhẹ một tiếng, không lên tiếng.

Long Khuê thấy thế đại hỉ cực kỳ.

Trên mặt mang theo cười lạnh, trực tiếp đi tới Vương Bảo trước người, âm lãnh nói rằng, "đây là huyết thống tử đấu phương pháp, nhớ kỹ!"

Hất tay ném ra một đạo thẻ ngọc, Vương Bảo tiếp nhận, nhìn một chút, ngay lập tức sẽ rõ ràng.

Này huyết thống tử đấu, chính là xúc động sức mạnh huyết thống, dùng (khiến) dòng máu cụ tượng hóa, sau đó công kích lẫn nhau, sở dĩ nguy hiểm, cũng ở ở đây, bởi vì huyết thống có mạnh yếu, một khi thất bại, liền có thể có thể bị đối phương thôn phệ, trực tiếp một đêm trở lại trước giải phóng.

"Nhớ kỹ? Vậy thì đến đây đi!"

Long Khuê mặt mày hớn hở, tinh thần thoải mái, có thể trơ mắt nhìn Vương Bảo chết ở trước mặt hắn, Long Khuê cảm thấy trả giá nhiều hơn nữa cũng đáng.

Ngươi không phải tu vi cao sao?

Có tác dụng chó gì!

Ở Lôi Long bộ tộc, huyết thống, mới là căn bản!

Nói xong.

Long Khuê đột nhiên hai tay bấm ấn, sau đó, từng đạo từng đạo ánh chớp, từ thân thể của hắn bên trong bộc phát ra, lít nha lít nhít chớp giật ở trên hư không ngưng tụ, từ từ hình thành một cái toàn thân màu xanh một trượng Lôi Long.

Này Lôi Long không có thần trí, thế nhưng, nhưng tuân theo Lôi Long chi tổ ý chí, vì lẽ đó, trong ánh mắt lộ ra uy nghiêm, chiếm giữ ở Long Khuê đỉnh đầu, mắt nhìn chằm chằm theo Long Khuê tầm mắt, nhìn kỹ Vương Bảo.

"Cụ hiện ra huyết mạch của ngươi đi, ngày hôm nay, lão tử muốn cho ngươi hối hận chọc ta Long Khuê!" Long Khuê cười lạnh.

Cuồng bạo sát ý, dâng trào ra.

Ngao Sơn ánh mắt lộ ra bất mãn, Long Khuê quá không hiểu chuyện, còn giời ạ là thẳng thắn.

Một bên Hùng Phong xem đúng là ánh mắt hừng hực, trộm hỉ cực kỳ.

Trên thực tế, vừa nãy hắn đều sợ vãi tè rồi, mạnh mẽ đem đũng quần dùng nguyên lực sấy khô, nhưng vẫn là hoảng sợ, không biết như thế nào cho phải, Vương Bảo là Lôi Long, mà hắn, một mực liền chọc tới Vương Bảo.

Một khi Vương Bảo hạ lệnh làm hắn, Kim Hùng bộ tộc đều có khả năng khó giữ được!

Lúc này mắt thấy Vương Bảo liền muốn tiêu vong, Hùng Phong có thể không hỉ sao.

"Gấp cái gì?"

Vương Bảo liếc mắt một cái Long Khuê, sau đó, lạnh lùng cười, cũng vận

dụng huyết thống cụ tượng phương pháp.

Dần dần mà.

Một cái nhỏ xinh Du Long, xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn.

Chỉ là.

Cùng Long Khuê so ra.

Hắn huyết mạch cụ tượng Lôi Long, thực sự là quá nhỏ.

Long Khuê có thể có hơn một trượng, mà Vương Bảo, liền Long Khuê một phần mười cũng chưa tới.

Thấy cảnh này, Long Khuê làm càn cười to lên, cười nước mắt đều đi ra, chỉ vào Vương Bảo, cười to mà lên, “Ha ha ha, rác rưởi! Rác rưởi! Món đồ gì a! Huyết mạch của ngươi, liền cấp năm huyết thống cũng không bằng, lại vẫn dám lớn lối như vậy? Ngươi cũng xứng làm Lôi Long?”

Nói chuyện.

Long Khuê ánh mắt, hung mang điên cuồng bành trướng.

Sau đó, tàn khốc lóe lên, đột nhiên vung tay lên, trong phút chốc, hắn đỉnh đầu Lôi Long,

Trực tiếp không hề có một tiếng động rít gào một tiếng, quay về Vương Bảo đỉnh đầu tiểu Lôi Long vọt tới.

Nhưng mà.

Ngay trong nháy mắt này.

Ngao Sơn trên người, đột nhiên bùng nổ ra một luồng kinh thiên khí thế, sau đó, một đạo khoảng mười trượng màu xanh Lôi Long, xuất hiện ở hư không, một tiếng Chấn Thiên rít gào, Long Khuê cụ tượng Lôi Long, liền

đình trệ ở giữa không trung.

Ngao Sơn cũng cụ tượng ra huyết mạch của chính mình.

Hắn huyết mạch, không phải chuyện nhỏ, đã bắt đầu phản tổ, tuy rằng chỉ có một tia, thế nhưng, cũng mang theo trời sinh linh trí, ngạo nghễ cực kỳ, khí thế so với Long Khuê cao hơn gấp trăm lần còn nhiều hơn.

Long Khuê nhìn tất cả những thứ này, trong lòng ở mãnh nhỏ máu, liên đới liền Ngao Sơn đều hận lên, gầm nhẹ nói, "trưởng lão, vì sao ngăn trở ta?"

Ngao Sơn hít vào một ngụm khí lạnh.

Nếu không, hắn ép không dưới nội tâm kinh hãi.

Lúc này nhìn về phía Long Khuê, Ngao Sơn run giọng nói, "ngươi cái ngu ngốc, lão phu là ở cứu ngươi!"

Kích động Ngao Sơn, cũng bắt đầu nhổ thô tục!

"Cứu ta?"

Long Khuê có chút mộng bức.

Khe nằm, ngươi làm ta ngốc a?

Ngươi rõ ràng chính là nghĩ cứu hắn, ngươi nói ngược chứ?

Những kia Lôi Long tộc nhân, cũng là có chút mờ mịt, bọn họ còn không hiểu nổi tình huống.

Thế nhưng, Ngao Sơn hiểu a!

Hắn nhìn Vương Bảo đỉnh đầu nhỏ xinh Lôi Long, tâm hồn của hắn đang run rẩy, đầu óc của hắn ong ong, hắn khó có thể tin, khó mà tin nổi, nói chung, như là không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này.

Người khác không thấy được.

Ngao Sơn nhưng là cảm giác được, từ Vương Bảo cụ tượng hóa huyết mạch Lôi Long bên trong, hắn cảm giác được Lôi tổ khí tức.

Đừng xem Vương Bảo cụ tượng hóa đi ra huyết mạch Lôi Long cái đầu tiểu.

Nhưng là.

Chất lượng đủ a!

Dù cho chỉ có một tia Lôi tổ khí tức, cũng so với Long Khuê huyết mạch Lôi Long, cao quý không biết bao nhiêu lần.

Vì lẽ đó, Ngao Sơn không thể tin được tất cả những thứ này.

Bởi vì Vương Bảo huyết mạch Lôi Long, so với hắn đều là tinh khiết, cũng cao hơn quý, cái kia Lôi tổ khí tức, đối với hắn mà nói, càng như là một cái đồ đao, phảng phất bị Lôi tổ nhìn kỹ, không cảm thấy liền chảy ra mồ hôi lạnh.

“Mã Đức! Này không phải lưu lạc ở bên ngoài tộc nhân sao? Lúc nào, bên ngoài tộc nhân, như thế trâu bò? Này huyết thống tinh khiết, sợ là có thể so sánh được với tộc trưởng chứ? Khe nằm, lần này, Lôi Long bộ tộc muốn lật trời a!”

Ngao Sơn trong lòng thét lên ầm ĩ, sợ mất mật.

“Ta không phục!”

Đột nhiên.

Long Khuê phát sinh một đạo gào thét, tiếp theo, hắn huyết mạch Lôi Long, đột nhiên nổi lên, trực tiếp lẻn đến Vương Bảo đỉnh đầu.

Quay về Vương Bảo huyết mạch Lôi Long, một cái nuốt xuống.

Ngao Sơn cả người rung mạnh, gò má nhanh chóng co giật lên, liếc mắt nhìn kích động Long Khuê, trong lòng cuồng mắng ngu ngốc.

Sau đó Long Khuê liền thật sự ngu ngốc.

Trơ mắt nhìn huyết mạch của chính mình Lôi Long, phảng phất nuốt vào tuyệt thế độc dược, ở giữa không trung vặn vẹo bốc lên, cuối cùng, ầm ầm một tiếng, nổ bể ra đến, hóa thành vô số đạo huyết thống khí, trở lại Long Khuê thân thể bên trong.

Chỉ là.

So với trước huyết mạch khí, trở lại huyết mạch, phỏng chừng vẫn chưa tới một phần mười.

Mà Vương Bảo huyết mạch Lôi Long, một lần nữa hiện thân, chỉ là thân thể, phảng phất mở lớn gấp mấy lần, toàn thân óng ánh, toả ra từng đạo từng đạo ánh chớp, lười biếng nằm nhoài giữa không trung.

Ngao Sơn thở dài.

Hùng Phong một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Còn lại Lôi Long tộc nhân, vô hạn mộng bức.

Mà Long Khuê, nhưng là sắc mặt trở nên trắng bệch, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “huyết... Huyết thống phản phệ? Chẳng lẽ, ngươi... Ngươi là tổ mạch... Không thể, cái này không thể nào...”

Long Khuê khóc mở ra.

Nước mắt không ngừng được chảy xuống.

Bởi vì, tuy rằng trong miệng hắn không phục, nhưng là, hắn đã rõ ràng, có thể phản phệ huyết thống, chỉ có tổ mạch, nói cách khác, chính mình dĩ nhiên ngu ngốc đến cùng một cái nắm giữ tổ mạch Lôi Long, tiến hành

huyết thống tử đấu.

Này cùng muốn chết, kỳ thực không có gì phân biệt...

(

------oOo------

Chương 172: Đều bắt nạt người đàng hoàng đúng không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Sớm biết như vậy, sao lúc trước còn như thế!"

Ngao Sơn thở dài, nhìn về phía Long Khuê ánh mắt, mang theo thương hại.

Cái khác Lôi Long tộc nhân cũng là trong lòng rung mạnh, sau đó, nhìn vô cùng đáng thương Long Khuê, đều biết, tiểu tử này xong!

Xem như là triệt để xong!

Huyết thống phản phệ sau khi, sẽ phải chịu tổ mạch trừng phạt, huyết thống sẽ không lại tiến thêm một bước, nói cách khác, Long Khuê gần như phế bỏ!

"Ngươi đi theo ta!"

Ngao Sơn quay về Vương Bảo nói rằng, vẻ mặt quả thực đại biến, không còn một tia ý lạnh, có chỉ có nóng bỏng.

Đây chính là nắm giữ tổ mạch tộc nhân a?

Khái niệm này nghĩa là gì?

Nói cách khác, chỉ cần độ đậm của huyết thống cũng tăng lên tới, thậm chí có thể thức tỉnh một ít cao đẳng huyết mạch thần thông.

Thân là thượng cổ thần thú Lôi Long chi tổ huyết mạch hậu duệ, dòng máu của bọn họ bên trong trời sinh có huyết thống thần thông hạt giống, thế nhưng, chỉ có càng tiếp cận tổ mạch, mới có tư cách thức tỉnh.

Vương Bảo đúng là không đáng kể, theo Ngao Sơn cách mở cửa hàng.

Chỉ là trước khi rời đi, nhường Ngao Sơn thông báo một hồi, sau đó Kiều Mỹ Mỹ tỷ muội cửa hàng, ai cũng không muốn trêu chọc.

Chuyện này đối với Ngao Sơn căn bản không tính sự tình, ngay ở trước mặt Vương Bảo liền phát sinh mệnh lệnh.

Ở sau khi bọn hắn rời đi.

Long Khuê lúc này mới bò lên.

Sau đó hắn trừng mắt con mắt màu đỏ thẫm, đột nhiên nhìn về phía đứng ở một bên, eo hẹp luống cuống Hùng Phong.

Hùng Phong lần thứ hai bị sợ vãi tè rồi, run giọng nói, "Long Khuê đại nhân, ngài... Ngài không có sao chứ?"

"Ta phế bỏ!"

Long Khuê trong thanh âm không chứa một tia cảm tình, sau khi nói xong, đột nhiên rít gào một tiếng, trực tiếp hướng về Hùng Phong đánh tới, "Đều là ngươi! Ngươi tên khốn kiếp này đồ vật! Hết thảy đều là bởi vì ngươi, lão tử phế bỏ, cũng không cho ngươi dễ chịu, ngươi chết đi cho ta!"

Cửa hàng hậu viện.

Rất nhanh sẽ vang lên từng đạo từng đạo hét thảm.

Nghe được Kiều Mỹ Mỹ cùng Kiều Phỉ Phỉ, là hai mặt nhìn nhau.

...

...

Ngao Sơn mang theo Vương Bảo đi tới Lôi Thần Sơn.

Đầu tiên là bái tế một hồi Lôi Long chi tổ, ánh sáng soi sáng bên dưới,

Vương Bảo tựa hồ lộ ra bản thể, quá trình cũng là bình thản không có gì lạ, thế nhưng Ngao Sơn nhưng là vào đúng lúc này triệt để yên tâm.

Không phải Lôi Long tộc nhân, ở Lôi tổ pho tượng chiếu rọi xuống sẽ không chỗ che thân, nói cách khác, Vương Bảo không thành vấn đề.

Nếu không thành vấn đề.

Cái kia là có thể bẩm báo tộc trưởng.

Lôi Long tộc trưởng nghe được tin tức này, thập phần kinh hỉ, thấy Vương Bảo một mặt, sau đó tự mình cho Vương Bảo kiểm tra huyết thống đẳng cấp.

Sau đó.

Từng cái từng cái tin tức, truyền khắp Lôi Long tộc.

Ngày hôm nay lo vòng ngoài diện đến rồi cái lang thang tộc nhân.

Huyết thống thiên phú cường đại dị thường, tuy rằng nồng độ không cao, nhưng cũng là tổ mạch!

Lôi Long bộ tộc chấn động, rất nhiều Lôi Long tộc trưởng lão, đều là các (mỗi cái) có tâm tư, dồn dập phái người, đi bái kiến Vương Bảo.

Cỡ này thiên phú tộc nhân, ai cũng biết tương lai tuyệt bức không thể đo lường, nếu có thể lôi kéo tiến vào chính mình đoàn thể, chỗ tốt vô cùng a!

Chỉ có điều Vương Bảo nhưng là ai cũng không thấy, không thèm để ý, sẽ chờ Lôi Long bộ tộc truyền thừa đại điển mở ra, làm Lôi Long thạch chạy trốn.

...

...

Ngày đó.

Thiên Lôi Thánh Thành sôi trào.

Toàn bộ Lôi Long bộ tộc, đều bị một loại náo động bầu không khí tràn ngập.

Truyền thừa đại điển vậy thì đến, mỗi một lần truyền thừa đại điển qua đi, đều sẽ sinh ra mấy cái Lôi Long bộ tộc nhất thiên kiêu, huyết thống tăng lên, thực lực tăng lên, thậm chí thức tỉnh ra cao cấp huyết mạch thần thông, trở thành trong tộc truyền thừa.

Thân là nắm giữ tổ mạch Lôi Long, Vương Bảo đương nhiên cũng ở truyền thừa đại điển truyền thừa hàng ngũ.

Đồng thời vì lấy đó thiên ân, Lôi Long tộc trưởng cố ý nhường Vương Bảo cái thứ nhất tiếp thu truyền thừa.

Lôi Thần Sơn nơi truyền thừa, bốn phía tất cả đều là Lôi Long tộc nhân, Lôi Long tộc trưởng chờ đến giờ lành đã đến, liền đứng dậy cao giọng nói, “truyền thừa đại điển hiện tại bắt đầu, Ngao Hoàng, ngươi cái thứ nhất!”

Vương Bảo đứng dậy.

Bị vô số Lôi Long nhìn kỹ.

Rất nhiều người này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy Vương Bảo, không chỉ có hết sức tò mò, chỉ có ở một cái nào đó góc tối Long Khuê, lộ ra phẫn hận vẻ mặt nhìn Vương Bảo, giận mà không dám nói gì.

Vương Bảo trực tiếp đi tới truyền thừa đài.

Nhìn truyền thừa trên đài to lớn Lôi Long thạch, Vương Bảo không khỏi liếm môi một cái.

Này Lôi Long thạch, hắn chỉ cần thạch tâm.

Vật ấy bởi vì ẩn chứa Lôi Long bộ tộc huyết mạch thần thông truyền thừa, vì lẽ đó, quý giá dị thường, Lôi Long tộc cũng cũng chỉ có này một khối.

“Lấy tay đặt ở Lôi Long thánh thạch bên trên, thả ra huyết mạch của ngươi lực lượng, liền có thể hấp dẫn bên trong tồn tại huyết mạch thần thông, hơn nữa, còn có thể kích thích huyết mạch, nhường ngươi có thể thức tỉnh ra cao cấp huyết thống thần thông!” Bên cạnh Lôi Long tộc một trưởng lão cười nói.

Vương Bảo gật gật đầu.

Đi tới Lôi Long thạch trước, trực tiếp lấy tay thả ở bên trên.

Giả vờ giả vịt thả ra sức mạnh huyết thống, Vương Bảo ánh mắt chớp qua một vệt quyết đoán, trực tiếp đem Lôi Long thạch cho toàn bộ cất đi.

Này Lôi Long thạch, tầm thường thời điểm đều sẽ bị Lôi Long tộc trưởng bên người mang theo, muốn có được, đây là cơ hội duy nhất.

Nhìn thấy Lôi Long thạch biến mất.

Nguyên bản huyên náo bầu không khí, từ từ yên tĩnh lại.

Hầu như hết thảy Lôi Long, đều là một mặt mộng bức nhìn rỗng tuếch truyền thừa đài, sau nửa ngày, mới từng cái từng cái vỡ tổ.

“Khe nằm!”

“Thánh thạch đây? Thánh thạch đi đâu rồi?”

“Tiểu tử này đã làm gì?”

“Chẳng lẽ, hắn đem thánh thạch cho thu rồi?”

Lôi Long bộ tộc cao tầng sắc mặt toàn bộ đại biến, Lôi Long tộc trưởng bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt lập loè lệ mang, lớn quát, “Ngao Hoàng, Lôi Long thánh thạch đây?”

Vương Bảo khá là vô tội buông tay, nháy mắt mấy cái, “Ta không biết a!”

Một cái Lôi Long trưởng lão lửa giận vạn trượng, rống to nói, “ngươi không biết? Thứ hỗn trướng, Lôi Long thánh thạch sẽ không vô duyên vô cớ biến mất, nói, đúng hay không ngươi thu hồi đến rồi?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, sau đó, không vui nói, “Ngươi rất sao có bệnh a, ta nhàn đau” bi “, mới thu Lôi Long thánh thạch, các ngươi nếu như không tin, có thể tìm!”

Bá.

Lôi Long tộc trưởng xuất hiện ở Vương Bảo bên người.

Sau đó, vẻ mặt âm trầm nói, “Tiểu tử, lão phu lại cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, ngươi nếu như đem Lôi Long thánh thạch hiện tại liền giao ra đây, ta có thể làm chuyện này chưa từng xảy ra, thế nhưng, nếu như bị ta tìm ra đến...”

Vương Bảo một ngang đầu, nghĩa chính ngôn từ nói rằng, “ta nói không có là không có, các ngươi một mực không tin ta, ta biết, các ngươi là chê ta là ngoại lai hộ, cũng được, để chứng minh sự trong sạch của ta, mời ngài mau mau tìm, tìm xong, ta lập tức đi ngay, Lôi Long tộc không hoan nghênh ta, ta còn không muốn ở lại!”

Lôi Long tộc trưởng sắc mặt khó coi cực kỳ.

Lời này nói.

Rất sao làm sao theo chúng ta bắt nạt ngươi giống như?

Đến cùng là ai hố ai vậy?

Rõ ràng là ngươi thu rồi Lôi Long thánh thạch, thật sự coi chúng ta là ngớ ngẩn sao?

Nghĩ tới đây, Lôi Long tộc trưởng hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, cuồn cuộn nguyên lực quét ra, bắt đầu soát người.

Nhưng.

Hàng này căn bản không biết.

Vương Bảo trên người, có hệ thống, có cột item, đồ vật thả ở bên trong, đừng nói hắn, thực lực lại lật gấp trăm lần ngàn lần, cũng như thế không tìm được.

Đúng như dự đoán.

Sau nửa ngày, Lôi Long tộc trưởng sắc mặt liền thay đổi, Vương Bảo đã giao ra chính mình không gian trang bị, trên người cũng không có một chút nào đồ vật, nhưng là Lôi Long thánh thạch, nhưng không thấy tăm hơi.

Một đám Lôi Long cao tầng cuống lên.

"Tộc trưởng? Thánh thạch đây?" Một cái trong đó Lôi Long trưởng lão gấp gáp hỏi.

"Ta con mẹ nó nào có biết?"

Lôi Long tộc trưởng buồn bực mắng to.

Vương Bảo khẽ thở dài một hơi, "Ngươi xem, hiện tại biết ta là oan uổng chứ? Ai, không nghĩ tới, các ngươi đã vậy còn quá không tin ta! Ta nhường ngươi soát người, ngươi vẫn đúng là tìm a? Ta liền như thế đáng ghét?"

Lôi Long tộc trưởng không biết nói cái gì tốt.

Có điều lúc này, một cái Lôi Long trưởng lão nhưng là đột nhiên lớn tiếng nói, "tộc trưởng, đừng nghe tiểu tử này mù tách kéo, Lôi Long thánh thạch biến mất, khẳng định với hắn có quan hệ, nếu tìm không tới, hắn cũng không nói, vậy thì đánh tới hắn nói là dừng!"

Vừa dứt lời.

Lão già này trực tiếp lấp loé ở truyền thừa trên đài.

Vừa muốn ra tay, nhưng là bị Lôi Long tộc trưởng kéo.

Lôi Long tộc trưởng vẻ mặt âm trầm, gầm nhẹ nói, “trước tiên đem hắn nhốt lại! Điều tra rõ ràng sau khi, động thủ nữa không muộn! Người đến, đem Ngao Hoàng giải vào Trấn Long Uyên!”

Hai cái Lôi Long tộc Vấn Đạo ông lão tiến lên đi tới.

Có điều nhưng vào lúc này, Vương Bảo nhưng là đột nhiên cười lạnh nói, “to bằng cái rắm sự tình, các ngươi liền muốn bắt ta ngồi tù? Tốt, đều bắt nạt người đàng hoàng đúng không? Vậy cũng chớ trách ta Ngao Hoàng, phạm thượng!”

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên chỉ tay cái kia muốn đánh hắn Lôi Long tộc trưởng lão, lớn quát, “Ngươi không phải muốn đánh ta sao? Đến nha, ra tay đi, ta muốn cùng ngươi solo...”

(

------oOo------

Chương 173: Làm ta là cái truyền thuyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một toàn bộ Lôi Long tộc đều bối rối.

Phốc a!

Khe nằm!

Làm cộng lông a?

Muốn solo?

Vẫn là cùng Ngao Kỳ trưởng lão solo?

Ngao Kỳ trưởng lão nhưng là Đạp Tiên a khe nằm!

Ngươi rất sao một cái thanh niên, ngươi muốn solo Ngao Kỳ trưởng lão, thật rất sao có bị bệnh không?

Lôi Long tộc trưởng gò má cuồng quất, không nhịn được nói rằng, "ngươi điên rồi?"

Vương Bảo cười lạnh lắc đầu một cái, "Ta không điên! Ta chỉ là không muốn bị người bắt nạt mà thôi, nói cho các ngươi, Lôi tổ nhưng là ở trên trời, đều nhìn chúng ta đây, ta hành đến chính đi thẳng, quang minh quang minh, có Lôi tổ che chở, ta không có gì lo sợ!"

Phần lớn Lôi Long đều thổ huyết!

Giời ạ!

Này quang minh vạn trượng.

Này hạo nhiên chính khí.

Không biết, còn tưởng rằng ngươi thực sự là chính diện nhân vật!

Chỉ là.

Lôi tổ che chở?

Có thể hay không đừng như thế ngây thơ a?

Thật sự cho rằng, Lôi tổ còn có thể che chở Lôi Long tộc, đó là tông giáo tẩy não a thân, Lôi tổ đã sớm tan thành mây khói.

Lại nói.

Coi như Lôi tổ còn tồn tại, ngươi chỉ là một tiểu nhân vật, Lôi tổ dựa vào cái gì che chở ngươi?

Cái kia bị Vương Bảo chỉ vào khiêu chiến Lôi Long trưởng lão, tức giận đến mức cả người run run, sau đó, hung tợn trừng Vương Bảo một chút, gầm nhẹ nói, "tộc trưởng, người này quá mức làm càn, không giáo huấn hắn một trận, hắn là không biết quy củ hai chữ viết như thế nào!"

Lôi Long tộc trưởng còn chưa nói.

Vương Bảo liền cười to lên, sau đó, quay về cái kia Lôi Long trưởng lão ngoắc ngoắc ngón tay đầu, ngạo nghễ nói, "được rồi, đừng chỉ bỏ vào trong miệng pháo, có năng lực, ngươi liền đến, ta còn liền không tin, có Lôi tổ che chở, ngươi còn có thể đem ta làm sao? Nói thật cho ngươi biết, ngày hôm nay, ngươi ngay cả ta một cọng lông đều đánh không xong!"

Cái kia Lôi Long trưởng lão khí nổ, cả người run cầm cập, con mắt trợn lên chuông đồng lớn.

Hung hăng a!

Quá hắn mẹ hung hăng!

Hàng này là ngu ngốc chứ? Hắn làm sao dám, như thế đối với lão tử nói chuyện? Lão tử nhưng là đường đường Đạp Tiên, Đạp Tiên a khe nằm! Liền như thế nhường ngươi xem thường?

Một cọng lông đều đánh không xong? Ta rất sao ngày hôm nay muốn đánh ngươi chỉ còn dư lại một cọng lông!

"Lão tử giết ngươi!"

Con ngươi đỏ đậm.

Cái kia Lôi Long trưởng lão không nhịn được, cũng không kịp nhớ Lôi Long tộc trưởng liền ở bên người, vung tay lên, bàn tay lôi đình phun trào mà ra, hóa thành từng đạo từng đạo quang ảnh quay về Vương Bảo đầu trấn áp mà xuống.

Lôi Long tộc trưởng muốn nói lại thôi, muốn ngăn cản, nhưng vẫn là nhịn xuống.

Dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo quá kiêu ngạo, quá kiệt ngạo, cho hắn chút dạy dỗ, cũng không có chuyện gì.

Đại đa số Lôi Long tộc nhân, cũng là như thế cho rằng.

Thế nhưng.

Đối mặt Đạp Tiên một đòn.

Vương Bảo nhưng là vẫn như cũ không sợ.

Chỉ là không có ai biết chính là, Vương Bảo trên người, đã xuất hiện một thân trong suốt khôi giáp.

Cái trò này khôi giáp, nhưng là Vương Bảo từ tinh luyện cửa hàng bên trong tiêu tốn năm vạn của cải khổng lồ mua lại bảo bối.

Gọi là [Thiên kiếp khắc tinh].

Tên như ý nghĩa.

Dùng nó, liền có thể chống lại Thiên kiếp.

Vốn là, Vương Bảo không nghĩ mua, dù sao quá đắt, thế nhưng hiện tại, bị Lôi Long tộc bức đến muốn giam giữ phần lên, Vương Bảo khẽ cắn răng, trực tiếp mua lại.

Có điều đồ chơi này là cái bảo quản bảo bối, Thiên kiếp khắc tinh, sau đó khẳng định cũng sẽ dùng đến, tỷ như bước vào Vấn Đạo sau khi Thiên kiếp, tỷ như Đạp Tiên Kiếp, đều sẽ bị Thiên kiếp gia thân, đến thời điểm Thiên kiếp khắc tinh, sẽ phát huy được tác dụng.

Mà Thiên kiếp.

Sẽ cùng với lôi kiếp.

Phần lớn Thiên kiếp, đều là lôi sát!

Liền Thiên kiếp chi lôi, đều có thể chống lại, Vương Bảo cũng không nhận ra này chỉ là Lôi Long tộc, có thể gây tổn thương cho hắn.

Nhìn công kích kéo tới.

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, trong giây lát rống to nói, “Lôi tổ ở lên, xin ban cho ta sức mạnh đi!”

Lôi Long tộc trưởng nhìn Vương Bảo, ánh mắt kia, hãy cùng hắn một người bị bệnh thần kinh giống như.

Khe nằm!

Hàng này thật rất sao điên rồi a!

Cho rằng gọi hai câu khẩu hiệu, Lôi tổ sẽ giáng lâm? Nếu như thật có thể như vậy, ta Lôi Long bộ tộc đã sớm xưng bá thiên hạ.

Còn cần phải hang ổ ở đây?

Thế nhưng.

Sẽ ở đó Lôi Long trưởng lão công kích, rơi vào Vương Bảo trên người thời điểm.

Cảnh tượng khó tin,

Xuất hiện.

Hết thảy công kích, toàn bộ đều biến mất không thấy hình bóng, Vương Bảo lại như là một khối bọt biển, đem hết thảy công kích, hấp thu sạch sành sanh.

Loại này trang bức thời khắc, Vương Bảo há có thể buông tha, lập tức lớn quát, "Thấy được chưa? Đây chính là Lôi tổ che chở! Ta Ngao Hoàng, vốn là thuần khiết, các ngươi coi như như thế nào đi nữa nói xấu ta, Lôi tổ nhưng là xem rõ ràng!"

"Lôi tổ che chở bên dưới, các ngươi ai có thể thương ta mảy may?"

Kinh ngạc đến ngây người.

Mộng bức.

Quả thực không có cách nào nhìn thẳng.

Lôi Long tộc trưởng ngay ở Vương Bảo bên người, vì lẽ đó hắn rõ ràng biết, Vương Bảo cái gì cũng không làm, hắn liền đứng ở nơi đó, thế nhưng công kích nhưng là biến mất không thấy hình bóng.

Nói không có Lôi tổ che chở, hắn đều không tin.

Mà công kích kia Lôi Long trưởng lão, càng là ngây người như phỗng, sự công kích của chính mình tự mình biết, đá chìm biển lớn, này rất sao rõ ràng không bình thường.

Cái khác Lôi Long tộc nhân, tất cả xôn xao, mỗi người đều là kinh hãi nhìn Vương Bảo, lại mờ mịt cực kỳ.

Lẽ nào, Lôi tổ thật sự ở nhìn chúng ta?

Lẽ nào, Lôi tổ thật sự còn có che chở lực lượng?

Gọi hai câu khẩu hiệu liền thành?

Không thể a, trước đây cũng không phải không ai hô qua, cái gì phản ứng cũng không có a!

“Ta không tin!”

Cái kia Lôi Long trưởng lão lệ quát một tiếng, lần thứ hai hướng về Vương Bảo công kích, cả người tựa hồ hóa thành một cái quả cầu sét, từng đạo từng đạo lôi đình ở trên hư không lan tràn, lấp loé, bành trướng, cuối cùng hóa thành một cái màu tím lôi thương!

“Chết đi cho ta!”

Quát lớn vang tận mây xanh.

Cái kia Lôi Long trưởng lão, đã không thu tay lại được nữa, điên cuồng tấn công mà xuống.

Đáng tiếc a!

Ở Thiên kiếp khắc tinh trước mặt, này lôi thương mạnh mẽ đến đâu, vậy cũng không được.

Vương Bảo thần sắc bình tĩnh nhìn lôi thương công kích mà đến, lạnh lùng nói rằng, "Lôi tổ nhìn kỹ bên dưới, ngươi đều dám ra tay? Thực sự là đại bất kính, tộc trưởng, ta kiến nghị đoạt hắn huyết mạch, miễn cho Lôi tổ tức giận!"

Dập tắt!

Lôi thương dập tắt!

Công kích biến mất, kinh hãi lòng người!

Vương Bảo âm thanh, còn có dư âm, Lôi Long tộc trưởng nuốt ngụm nước bọt, hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt chớp qua một vệt hoảng sợ.

Đây là đối với Lôi tổ hoảng sợ!

Lôi tổ hay là thật ở trên trời nhìn a!

Tiểu tử này trên người, nhưng là có tổ mạch, hay là, hắn thật có thể liên tiếp Lôi tổ, cũng nói không chừng, còn Lôi tổ ngã xuống, ai lại có thể chân chính biết chết hay chưa?

"Được rồi!"

Lôi Long tộc trưởng vừa nhìn cái kia Lôi Long trưởng lão, khuôn mặt vặn vẹo còn muốn ra tay, lập tức quát bảo ngưng lại.

Cái kia Lôi Long trưởng lão, cực kỳ uất ức, nhưng là, nhưng cũng là dừng tay, trên thực tế, ai có thể so với được với hắn hoảng sợ đây?

"Ngao Hoàng, hay là đám người lão phu, thật sự oan uổng ngươi!" Lôi Long tộc trưởng trầm mặc một chút, thấp giọng nói.

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Cái gì gọi là hay là, vốn là oan uổng, ai, đáng tiếc a, ta một mảnh hết sức chân thành chi tâm, đổi lấy, nhưng là đãi ngộ như vậy, cũng được, ta đi rồi, các ngươi ai cũng không muốn lưu ta, Lôi Long bộ tộc không hoan nghênh ta, ta liền bốn biển là nhà!"

Lôi Long tộc trưởng một mặt táo bón.

Ngươi muội.

Ta rất sao đều tính xin lỗi ngươi, ngươi rất sao làm sao còn muốn đi?

Không phải là oan uổng ngươi một hồi sao, liền điểm ấy nho nhỏ đả kích đều nhận không chịu được, ngươi tiểu hài tử a?

“Gặp lại!”

Vương Bảo trong lòng cười thầm, trên mặt nhưng mang theo lạnh lùng vẻ mặt, phất tay một cái, hướng về bên ngoài đi đến.

“Ngao Hoàng, không nên nháo, ngươi muốn đi đâu?” Lôi Long tộc trưởng trầm mặt quát.

Vương Bảo quay đầu.

Ánh mắt nhìn quét một vòng.

Tiếp tục tiến lên.

Trang bức Như Phong.

“Ta muốn đi một cái không cho ta thương tâm địa phương, đi một cái mặt hướng biển rộng, xuân về hoa nở địa phương, đi một cái có thể làm cho ta cảm nhận được nhà chỗ ấm áp, các ngươi không muốn lưu luyến ta, coi như ta là cái truyền thuyết, xưa nay không từng xuất hiện đi...”

Lôi Long tộc trưởng suýt chút nữa thổ huyết.

Đại gia ngươi!

Còn coi ngươi là truyền thuyết? Ngươi muốn thật đi rồi, vậy chính là ta Lôi Long tộc sỉ nhục!

(

------oOo------

Chương 174: Mặt mũi, là lẫn nhau cho!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vẫn là đi rồi, nếu được Lôi Long thạch, cái kia còn ở lại Lôi Long tộc làm chi?

Đúng là Kiều Mỹ Mỹ cùng Kiều Phỉ Phỉ, ở trước một ngày cũng đã rời đi, trước khi đi cũng cho hắn phát ra cái tin tức, nói muốn đi tổ địa, hữu duyên gặp lại.

Vương Bảo tìm cái địa phương, trực tiếp đem Lôi Long thạch cho hấp thu, tòa thứ ba Trúc cơ đài hầu như hóa thành lôi trì.

Đồng thời.

Có kinh hỉ.

...

...

Nhìn trong tay hình thoi tinh thể, Vương Bảo vẻ mặt có chút quái lạ.

Hắn cũng không nghĩ tới, hấp thu đi Lôi Long thạch sau khi, dĩ nhiên phải nhận được như thế cái đồ chơi, dùng hệ thống tới nói, bởi vì Lôi Long thạch trước đây bị Lôi Long bộ tộc cho rằng truyền thừa huyết thống thần thông tác dụng, vì lẽ đó, bên trong đầy rẫy các loại Lôi Long bộ tộc huyết mạch thần thông.

Thậm chí.

Bên trong bao hàm một giọt xa Cổ Lôi Long tổ thú máu tươi.

Chuyện này liền Lôi Long bộ tộc cũng không biết, nếu là biết đến lời, phỏng chừng đã sớm lấy ra, bây giờ trực tiếp tiện nghi Vương Bảo, này giọt máu tươi, Vương Bảo lưu lại, sau đó phỏng chừng có thể dùng đến.

Nhường Vương Bảo cảm thấy vui mừng chính là.

Bây giờ trong tay hắn này viên Lôi Long truyền thừa tinh thạch, bị hệ thống tinh luyện sau khi, có bốn mươi chín lần truyền thừa cơ hội, bất kể là chính mình sử dụng, hay là dùng đến trang bức, hiệu quả đều là gạch thẳng.

"Niềm vui bất ngờ a!"

Vương Bảo đưa tay duỗi người, đứng dậy, nhìn chung quanh, sau đó, liền đạp không mà đi.

Cái khác linh vật còn không có tin tức, Vương Bảo gần nhất tiêu tốn không ít, chỉ là Thiên kiếp khắc tinh liền vung đi ra ngoài năm vạn tinh luyện giá trị, vì lẽ đó Vương Bảo cũng không có trực tiếp tinh luyện lôi linh Trúc cơ đài, chỉ là chính mình một bên tu luyện, một bên thản nhiên chạy đi.

Có điều ngày đó.

Vương Bảo trực tiếp ngừng chân.

Bởi vì mèo yêu tỉnh rồi.

Tỉnh lại mèo yêu, trực tiếp lập loè ra đến, một thân bộ lông, đã biến thành màu tím, cái kia thật dài chòm râu trở nên càng dài, bị mèo yêu đánh thành vài cái kết.

"Ngươi rốt cục tỉnh rồi, ta còn tưởng rằng ngươi chết rồi đây!" Vương Bảo trong lòng thở phào nhẹ nhõm, ở chung lâu như vậy, coi như Vương Bảo không thừa nhận, nhưng vẫn có cảm tình.

Mèo yêu trợn mắt, lớn mắng nói, "ngươi mới chết rồi đây! Meo gia đây là tiến hóa! Tiến hóa có hiểu hay không?"

Nói.

Mèo yêu lộ ra dương dương tự đắc vẻ mặt, giơ lên móng vuốt, cười to nói, “nói cho ngươi, meo gia tiến hóa, hiện tại càng trâu bò, Thần Phủ cảnh, ta hiện ở một cái có thể đánh mười cái!”

Vương Bảo khóe mắt mãnh đánh.

Ngươi muội!

Thần Phủ cảnh đánh mười cái, rất trâu bò sao?

Lão tử bây giờ có thể đánh một trăm, ta nói rồi sao?

Có điều nói tới tiến hóa, mèo yêu vốn là lực công kích thấp Karen (đáng thương), thế nhưng sức phòng ngự nhưng là treo tạc thiên, Đạp Tiên đỉnh cao đều chưa chắc có thể phá nó phòng, hiện tại tiến hóa, sức phòng ngự đúng hay không cũng tăng lên.

Lại tăng lên, cái kia nhiều lắm trâu bò?

Nghĩ tới đây.

Vương Bảo trực tiếp đem kiếm gỗ lấy ra, ở mèo yêu còn không phản ứng lại thời điểm, một kiếm đâm tới.

Xì xì.

Kiếm gỗ xuyên qua mèo yêu chân nhỏ.

Bầu không khí yên tĩnh lại.

Mèo yêu một mặt mộng bức, liền vết thương trên người đau tựa hồ cũng không cảm giác được, nửa ngày, mới phát sinh một đạo hét thảm.

Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, một mặt lúng túng.

Mèo yêu bưng chân nhỏ qua lại bật nhảy, lớn mắng nói, “khe nằm! Khe nằm! Lão Vương ngươi cái tiện nhân! Ngươi làm cộng lông a? Đau quá đau, đau chết meo gia!”

Vương Bảo thở dài nói, “xem ra ngươi tiến hóa phạm vi quá nhỏ, sức phòng ngự vẫn là cặn a!”

“Đại gia ngươi! Meo gia phòng ngự vô địch, ngươi mới là cặn bã!”

“Ha ha, lão phu một kiếm là đủ!”

“Khe nằm, bắt nạt meo đúng không, meo gia cùng ngươi liều mạng!”

Náo loạn nửa ngày.

Mèo yêu đến lý không tha người, các loại uy hiếp các loại khóc lóc om sòm, cuối cùng lấy ba bữa đồ nướng điều kiện, mới coi như từ bỏ dằn vặt.

...

...

Có mèo yêu làm bạn, Vương Bảo dọc theo đường đi tâm tình khá hơn nhiều, hai cái hàng du sơn ngoạn thủy, đúng là tiêu dao tự tại.

Ngày đó.

Mèo yêu cần phải muốn ăn đồ nướng, Vương Bảo không cưỡng được nó, cũng sẽ đồng ý, nhường mèo yêu đi săn bắn, chính mình nhưng là kéo vĩ nướng, làm chuẩn bị công tác.

Chỉ là chưa kịp Vương Bảo mân mê xong,

Đột nhiên, từng đạo từng đạo hét lớn truyền tới.

“Đừng chạy!”

“Hỗn đản, có năng lực ngươi cho lão tử dừng lại!”

“Nhanh giết nó, không phải vậy trở lại không tốt bàn giao!”

“Truy truy truy!”

Vương Bảo con mắt nhìn sang, liền nhìn thấy mèo yêu từ đằng xa vọt tới, trên người còn lập loè linh quang, một bên chạy một bên oa oa kêu to, “Lão Vương cứu mạng, Mã Đức mấy tên khốn kiếp này muốn giết meo diệt khẩu!”

Vương Bảo hé mắt.

Ở mèo yêu phía sau, theo mười mấy cái võ giả, chính đang gắt gao truy kích mèo yêu, có mấy người trong tay còn nắm bắt pháp quyết cuồng vứt, có điều công kích như vậy coi như rơi vào mèo yêu trên người, vậy cũng cùng gãi ngứa giống như.

“Hô, hù chết ngắm, những người này thật không phải là người a!” Mèo yêu lẻn đến Vương Bảo bả vai, che ngực một bộ ta rất sợ đó vẻ mặt.

Vương Bảo trợn tròn mắt, tức giận nói, “Ngươi rất sao trêu người ta?”

Mèo yêu mắng nói, “mấy tên khốn kiếp này không phải người tốt, dĩ nhiên trộm mộ, meo gia nhất xem có điều chính là người như thế, đương nhiên đến ngăn cản rồi!”

“Nói thật!”

Mèo yêu chuyển động con ngươi, không lên tiếng.

Vương Bảo lắc đầu một cái, nhìn về phía đuổi tới này mấy cái võ giả.

Đầu lĩnh chính là cái trên mặt có vết sẹo người trung niên, vào giờ phút này, bọn họ ngừng lại, lạnh lùng nhìn Vương Bảo.

Mặt sẹo trung niên đánh giá Vương Bảo một chút, sau đó liền cười lạnh nói, “tiểu tử, con mèo này yêu là ngươi yêu sủng?”

Mèo yêu chửi ầm lên, “Thứ hỗn trướng, ánh mắt gì a, con mẹ nó ngươi mới là yêu sủng đây, cả nhà ngươi đều là yêu sủng!”

Mặt sẹo trung niên sắc mặt âm trầm đáng sợ, ánh mắt hàn mang lóe lên, chỉ vào mèo yêu nói rằng, “đem con mèo này yêu giao ra đây, ngươi là có thể đi rồi, nếu không, đừng trách lão tử thủ hạ không để lại mệnh!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “không biết lão Miêu làm sao chọc tới các ngươi?”

Mặt sẹo trung niên trầm mặc.

Mèo yêu tức giận nói, “Các ngươi thương lượng muốn đi trộm mộ, còn có lý?”

Mặt sẹo trung niên nghe vậy, lớn tiếng nói, “đáng chết mèo yêu, ngươi rất sao biết cái gì? Chúng ta lại không phải lén lén lút lút đi trộm mộ, là có đại nhân vật chuyên môn xin mời lão đại của chúng ta đi trộm mộ, ngươi đồ hỗn trướng này suýt chút nữa giết chết lão đại của chúng ta yêu sủng, ngươi chết chắc rồi!”

Mèo yêu đắc ý nghểnh lên đầu, “Cái gì gọi là suýt chút nữa giết chết, nó đã chết chắc rồi, dám đảm nhận: Dám ngay ở meo gia đùa bỡn Miêu tộc em gái, nó bất tử ai chết?”

Mặt sẹo trung niên đám người giận dữ cực kỳ, chỉ lát nữa là phải động thủ.

Vương Bảo đúng là hứng thú, con mắt hơi chuyển động, quay về mặt sẹo trung niên cười nhạt nói, “vị đại ca này, tại hạ yêu sủng lớp vỏ vô cùng, có cái gì xin lỗi, ta sẽ cho các ngươi một câu trả lời, tại hạ Mạc Kim Giáo Úy đời thứ chín truyền nhân Hồ Bát Nhất, các ngươi là muốn đi trộm mộ? Có thể không mang ta đồng thời bay? Ta cũng là nghề nghiệp trộm mộ Cuồng nhân, kỹ thuật vững vàng, nhất định có thể cho các ngươi trợ giúp!”

“Đây là lễ ra mắt, xin vui lòng nhận!”

Vương Bảo ném ra một cái túi đựng đồ.

Mặt sẹo trung niên nhận được, tùy ý nhìn lướt qua, liền có chút nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, sau đó suy nghĩ một chút, nói rằng, “tính tiểu tử ngươi biết làm người, đi theo ta đi! Ta dẫn ngươi đi thấy Ô lão đại!”

...

...

Ô lão đại tu vi không tầm thường, chính là Thần Phủ đỉnh cao.

Vào giờ phút này, Ô lão đại chính nhìn một con chó lớn thi thể, sắc mặt âm trầm.

Mặt sẹo trung niên mang theo Vương Bảo đến đây, Ô lão đại nhìn lướt qua, không khỏi hơi nhướng mày.

“Ô lão đại, tiểu tử này...”

Mặt sẹo trung niên đem sự tình nói chuyện, thuận tiện lấy ra túi chứa đồ, Ô lão đại liếc mắt nhìn, sau đó liền cười lạnh nói, “chỉ là trăm vạn nguyên thạch, thật sự coi lão phu là những kia cướp gà trộm chó đồ sao? Mạc Kim Giáo Úy Hồ Bát Nhất, ngươi yêu sủng, giết chết ta yêu sủng, ta Ô lão đại không phải không nói lý người, một mạng bồi một mạng, chuyện này liền như thế coi là!”

Bầu không khí nhất thời sốt sắng lên đến.

Vương Bảo cười cợt, sau đó liền thản nhiên nói rằng, “mặt mũi là lẫn nhau cho, ngươi không nể mặt ta...”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo liền đột nhiên vung tay lên.

Trong chớp mắt, một luồng tuyệt thế lực lượng phun phát ra, trực tiếp đem mặt đất va chạm rạn nứt ra, trung ương nơi một cái to lớn hố sâu, tựa hồ đang kể rõ đòn đánh này mạnh mẽ.

Ô lão đại đám người trố mắt ngoác mồm.

Gò má đột nhiên vừa kéo.

Ô lão đại liền mạnh mẽ bỏ ra một cái nụ cười, quay về Vương Bảo chắp tay, hơi mỉm cười nói, "Huynh đệ, là đại ca sai rồi! Chuyện này, ta xem cứ định như vậy đi!"

"Thành!"

Vương Bảo sang sảng cười.

Sau đó, đập đánh một cái trên y phục bụi bặm, đi tới.

Ô lão đại rất là chán ngán.

Lại không tiện nói gì, chỉ được cười gượng nói, "huynh đệ còn có việc?"

Vương Bảo đi tới Ô lão đại bên người, cười hỏi nói, "không có gì đại sự, chính là nghe nói, các ngươi muốn đi trộm mộ? Nói thật, tại hạ thân là Mạc Kim Giáo Úy đời thứ chín truyền nhân, tuy rằng học rất nhiều, thế nhưng, vẫn đúng là không trộm qua mộ, không biết, Ô lão đại có thể không mang ta đồng thời?"

Ô lão đại sắc mặt cứng đờ.

Mới vừa muốn cự tuyệt.

Sau đó liền nghe đến Vương Bảo thăm thẳm nói rằng, "mặt mũi, là lẫn nhau cho..."

Ô lão đại rõ ràng.

Từ chối, vậy thì là không nể mặt mũi.

Mà không nể mặt mũi hậu quả, Ô lão đại vừa nãy cũng nhìn thấy, liền nói vừa nãy cái kia một đòn, Ô lão đại tự nhận, chính mình không đón được.

Nói cách khác.

Không thể cự tuyệt!

Vì lẽ đó, Ô lão đại nhẫn nhịn phiền muộn, cười gượng nói, “thành! Huynh đệ nghĩ va chạm xã hội, làm đại ca, đương nhiên đến cho ngươi khuôn mặt này, ngươi liền đi theo ta một chuyến đi!”

(

------oOo------

Chương 175: Chuyển núi dỡ lĩnh Tầm Long Quyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ô lão đại thủ hạ mặt thẹo đúng là không nói láo.

Bọn họ đúng là bị người xin mời đi trộm mộ.

Hơn nữa, mời bọn họ người, còn rất trâu bò, chính là gần nhất mới quật khởi một cái không chính không tà đại tông Chiến Linh Tông chưởng giáo.

Mà Chiến Linh Tông chưởng giáo mời bọn họ trộm mộ, không phải người khác mộ, chính là Chiến Linh Tông tổ mộ, nghiêm ngặt nói đến, Chiến Linh Tông là tu hú chiếm tổ chim khách, trước đây Chiến Linh Tông từ lâu cô đơn, bị Chiến Linh Tông bây giờ lão tổ chiếm cứ sơn môn, chấn chỉnh lại hùng gió.

Thế nhưng nhờ số trời run rủi.

Lại phát hiện Chiến Linh Tông trước đây tổ mộ tin tức.

Này có thể sướng đến phát rồ rồi hiện tại Chiến Linh Tông võ giả.

Đáng tiếc a.

Trời không chiều ý người.

Nghĩa địa là tìm tới.

Nhưng bên trong quá nguy hiểm.

Chỉ là một cái siêu cấp lớn trận, liền hạn chế phần lớn tiến vào võ giả, tu vi đạt đến Đạp Tiên, đều không thể tiến vào.

Một khi mạnh mẽ phá trận, liền sẽ khiến cho trận pháp oanh diệt, đồ vật bên trong, phỏng chừng cũng mười không còn một.

Cường công không được.

Vậy thì dùng trí chứ.

Đáng tiếc a, lại thương đến vấn đề khó.

Vậy thì là này nghĩa địa chế tạo muốn phức tạp hơn có phức tạp hơn, các loại cơ quan trận pháp cạm bẫy cái gì không đề cập tới, còn có các loại giả mộ tồn tại, Chiến Linh Tông lão tổ vừa nhìn,, đừng mân mê, nhường chuyên nghiệp đến đây đi.

Vì lẽ đó.

Liền rộng rãi mời thiên hạ trộm mộ giới cao thủ.

Ô lão đại, liền như thế bị mời, hắn tự xưng là Đạo Thiên Môn truyền nhân, còn có phải là thật hay không, vậy cũng chỉ có hắn tự mình biết.

...

...

Dùng mấy ngày.

Ô lão đại đám người rồi cùng Vương Bảo chạy tới Chiến Linh Tông.

Chiến Linh Tông vì lần này trộm mộ, bỏ ra vốn lớn, không chỉ có lượng lớn khen thưởng, trả lại (còn cho) ta chia làm, vì lẽ đó, trộm mộ giới đến cao thủ không ít.

Có thể đến đều đến rồi.

Ô lão đại cũng là trộm mộ giới danh nhân, chịu đến rất cao đãi ngộ, ngắn gọn nghỉ ngơi sau khi, liền bị Chiến Linh Tông võ giả thông báo, đi tới

chưởng giáo đại điện chính thức bắt đầu thương nghị.

Vương Bảo theo Ô lão đại, đi tới chưởng giáo đại điện.

Tiến vào.

Người bên trong không ít.

Đa số đang nhắm mắt dưỡng thần, một bộ gia rất treo xin mời không nên quấy rầy dáng vẻ.

Vương Bảo cùng Ô lão đại ngồi xuống, cũng không nói chuyện, chờ đợi Chiến Linh Tông người.

Chờ chờ thời điểm, lại từ từ đến không ít người.

Cuối cùng, Chiến Linh Tông chưởng giáo hiện thân, đạp bước đi vào, vừa đi một bên chắp tay cười nói, "ha ha, chư vị cao nhân có thể đến giúp đỡ ta Chiến Linh Tông, lão phu Hàn Thanh ở đây, cảm ơn chư vị! Ngồi, đều ngồi, không cần khách khí như thế!"

Những kia đứng lên tới hỏi tốt lúc này mới ngồi xuống.

Một người trung niên cười nhạt nói, "Hàn chưởng giáo mới là khách khí, kỳ thực chúng ta những này trộm mộ, nói trắng ra cũng đảm đương không nổi tác dụng lớn, thật sự muốn chiếm được mộ bên trong đồ vật, còn cần Chiến Linh Tông cao thủ, còn chúng ta, chỉ là dựa vào một hồi kinh nghiệm, dự phòng một ít nguy hiểm thôi!"

Hàn Thanh vung vung tay, nghiêm túc nói, "Có thể dự phòng nguy hiểm, mới là trợ giúp lớn nhất, dù sao, mộ bên trong nguy cơ trùng trùng, như vậy, chư vị có thể đến, chính là cho ta Chiến Linh Tông mặt mũi, chỉ là lễ mọn, không được kính ý, chư vị xin mời nhận lấy! Đợi đến sau khi chuyện thành công, còn có báo đáp lớn!"

Một người trung niên mang người tiến lên, cầm một cái khay, mặt trên là từng cái từng cái nhẫn chứa đồ.

Lần này Chiến Linh Tông mời tới trộm mộ thế lực, tổng cộng chín cái.

Vì lẽ đó, nhẫn chứa đồ cũng có chín cái.

Ô lão đại nắm qua một cái, đang chuẩn bị nhìn một chút đây, bên người, Vương Bảo mang theo bất mãn âm thanh, vang lên, “Ta đây?”

Điện bên trong võ giả dồn dập nhìn về phía Vương Bảo.

Chiến Linh Tông chưởng giáo Hàn Thanh kinh ngạc nhìn Vương Bảo một chút, sau đó, liền đối với Ô lão đại chắp chắp tay nói, “Đạo Thiên Môn Ô Chân huynh đúng không? Ngươi đây là?”

Ô lão đại sắc mặt cứng ngắc, liền vội vàng đứng lên nói rằng, “Hàn chưởng giáo gọi ta lão Ô là được, còn vị tiểu huynh đệ này... Là ta nửa đường gặp gỡ, cũng thuộc về Đạo Môn một mạch, nghĩ đến va chạm xã hội!”

Mấy cái Đạo Môn trung niên nghe vậy, đều là lộ ra vẻ khinh thường.

Một cái trong đó cười lạnh nói, " thời đại này, liền Đạo Môn đều có người giả mạo? Tiểu tử, ngươi là nghĩ đục nước béo cò, chia một chén canh? Thế nhưng,

Ngươi cũng quá gan to bằng trời chứ?"

Vương Bảo liếc cái kia hàng một chút, tức giận nói, “Giả mạo ngươi muội a, lão tử Mạc Kim Giáo Úy đời thứ chín truyền nhân Hồ Bát Nhất, còn cần phải giả mạo? Hàn chưởng giáo, ta lão Hồ đến Chiến Linh Tông, cũng là bỏ ra một phần lực, không thể cho bọn họ khen thưởng, không cho ta đúng không?”

Hàn Thanh hơi nhướng mày.

Vương Bảo còn trẻ như vậy, vẫn là một cái xa lạ Đạo Môn, nếu dối gạt con, vậy thì quá lớn mật.

“Làm càn!”

Cái kia vừa nãy quát lớn Vương Bảo người trung niên ánh mắt mang theo lệ mang, đứng dậy nói, “tiểu tử, đừng cho thể diện mà không cần, ngươi muốn theo Ô lão đại từng trải, không thành vấn đề, thế nhưng, ngươi nếu muốn giở công phu sư tử ngoạm, đám người lão phu, há có thể cho ngươi! Cút!”

“Ai nha ngươi cái lão già!”

Vương Bảo cũng đứng lên, chỉ vào người trung niên kia mắng nói, “lão tử chiêu ngươi chọc giận ngươi, làm gì như thế xem ta khó chịu? Làm sao, xem thường ta Mạc Kim Giáo Úy vẫn là sao nhỏ? Ta có thể nói cho ngươi, lão tử sư tôn, vậy cũng là sờ qua tiên mộ chủ, ngươi bực này Đạo Môn truyền nhân, liền cho ta xách giày cũng không xứng!”

Người trung niên kia suýt chút nữa thổ huyết!

Ma trứng!

Tên khốn này điên rồi sao?

Khoác lác bức liền cái điểm mấu chốt đều không có a!

Trộm qua tiên mộ? Ngươi sao không càng trâu bò điểm đây? Ngươi thổi trộm qua Thần Mộ không phải càng treo?

“Tiểu hỗn đản!”

Người trung niên trừng mắt phun lửa con mắt, hung tợn nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo ôm hai tay, cười lạnh nói, “phong thuỷ đảo đấu tìm kiếm tinh phong, chuyển núi dỡ lĩnh Tầm Long Quyết, tầm long phân kim xem quấn núi, một tầng núi là một tầng quan, đóng cửa như có ngàn tầng khóa, tất có vương hầu cư nơi đây, ông lão, ngươi còn đừng không phục, luận trộm mộ kỹ thuật, lão tử có thể coi như ngươi sư gia!”

“Ngươi...”

Người trung niên kia cả người rung mạnh.

Nhưng là bị Vương Bảo Tầm Long Quyết cho chấn động rồi.

Luôn cảm giác cái kia từng cái từng cái chữ, tựa hồ ẩn chứa vô hạn huyền bí, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Cái khác Đạo Môn truyền nhân bao quát Ô lão đại cũng là kinh hãi cực kỳ, trong đầu suy tư Vương Bảo, có loại "thể hồ quán đỉnh" cảm giác.

Vương Bảo trong lòng cười thầm.

Hắn này Tầm Long Quyết không phải là mặt chữ lên đơn giản như vậy, chính là từ hệ thống tinh luyện cửa hàng tạp hoá loại bên trong mua về đến, đã ẩn chứa chân chính tầm long phân kim điểm huyệt năng lực, so với trong phim ảnh đều thần kỳ.

Đương nhiên, cũng chỉ có Vương Bảo dùng, mới có hiệu quả.

Thế nhưng, nghe được Ô lão đại bọn họ trong tai, cũng là mang theo lớn lao chí lý, dù sao bọn họ liền dựa vào cái này ăn cơm.

Hàn Thanh đem tất cả những thứ này thu vào đáy mắt, thâm ý sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, sau đó, vung tay lên, cười nói, "tốt! Tiểu huynh đệ nếu đồng ý xuất lực, vậy ta Chiến Linh Tông liền không thể nhất bên trọng nhất bên khinh, người đến, bị lễ!"

Rất nhanh có người đưa lên nhẫn chứa đồ.

Vương Bảo bình yên nhận lấy, thế nhưng sau đó, Vương Bảo lại thản nhiên nói, "Hàn chưởng giáo, lời trước tiên nói trước, ta Hồ Bát Nhất có thể đến giúp ngươi, không vì cái gì khác, chính là vì va chạm xã hội, có điều, nghe nói các ngươi từ mộ bên trong đã chiếm được một đoạn sinh cơ mộc, này sinh cơ mộc, sau khi chuyện thành công, ngươi đến cho ta!"

Sinh cơ mộc, chính là Vương Bảo cần thiết linh vật một trong.

Đây là hắn từ Ô lão đại trong miệng nghe được tin tức.

Nếu biết, đương nhiên đến chiếm được.

Mà Hàn Thanh sắc mặt, ở Vương Bảo âm thanh sau khi rơi xuống đất, trong nháy mắt trở nên trở nên âm trầm...

(

------oOo------

Chương 176: Để cho các ngươi mở mở mắt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sinh cơ mộc.

Giá trị liên thành.

Đồ chơi này Đạp Tiên đại năng ăn đều có thể kéo dài tuổi thọ, là hiếm thấy chí bảo.

Vương Bảo như thế yêu cầu, chọc giận Hàn Thanh.

Ngươi muội.

Này còn chưa bắt đầu trộm mộ đây, ngươi liền trương lớn như vậy miệng, cũng không sợ bị chết no?

Hàn Thanh vẻ mặt không vui, vẻ mặt lạnh lùng lên, nói rằng, "tiểu huynh đệ, hẳn là đang nói đùa? Ngươi nếu biết sinh cơ mộc, hẳn phải biết sinh cơ mộc giá trị, bực này chí bảo, bao nhiêu tiền cũng không mua được, coi như ngươi có thể đến giúp bản tông, muốn sinh cơ mộc, cũng đoạn không thể có thể!"

Những kia Đạo Môn cao thủ vốn là đều bị Vương Bảo chấn động rồi, vào giờ phút này, nhưng cũng lộ ra châm chọc vẻ mặt.

Người a, quý ở có tự mình biết mình.

Bọn họ thì có tự mình biết mình, vì lẽ đó, bọn họ tuy rằng tham, nhưng là cũng có hạn, lớn bao nhiêu khẩu vị liền trương bao lớn miệng.

Mà dưới cái nhìn của bọn họ, Vương Bảo chuyện này quả thật chính là giở công phu sư tử ngoạm, quá làm càn.

Cái kia mới vừa rồi bị Vương Bảo làm mất mặt người trung niên tinh thần không khỏi chấn động, nắm lấy cơ hội, cười lạnh nói, “tiểu tử, ngươi cũng thật là nghé con mới sinh không sợ cọp a, thế nhưng, ngươi vẫn đúng là coi chính mình là thành bảo bối? Chúng ta những này Đạo Môn đệ tử, lớn bao nhiêu năng lực, ai cũng trong lòng hiểu rõ, ngươi hẳn là đem người bên ngoài làm kẻ ngu si? Ngươi có tư cách gì, có cái gì sức lực, dám yêu cầu sinh cơ mộc?”

Điện bên trong bầu không khí chớp mắt biến đổi.

Rất nhiều người đều là nhìn Vương Bảo, chờ Vương Bảo giải thích, hoặc là nói, chờ xem Vương Bảo chuyện cười.

Vương Bảo bên người Ô lão đại sắc mặt được kêu là một cái lúng túng, rất là hối hận đem Vương Bảo mang tới, một đời anh danh a, đều bị tên khốn này tiểu tử phá huỷ.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đứng lên.

Sau đó, liền hé mắt, cười hì hì nói, “Xem ra, Hàn tiền bối là không tin ta Hồ Bát Nhất thực lực a, đã như vậy, cũng được, ta liền để cho các ngươi mở mở mắt!”

Dứt lời.

Vương Bảo đạp bước, hướng về đi ra ngoài điện.

Hàn Thanh ánh mắt tinh mang lóe lên, đúng là cảm thấy hứng thú lên, cười nhạt nói, “lão phu đúng là hiếu kỳ, hắn làm sao nhường chúng ta mở mắt, đi, đi xem một chút!”

Mọi người cũng thuận theo bước ra đại điện.

Vương Bảo trạm (đứng) ở ngoài điện, con mắt nhìn quét bốn phía.

Nhìn thấy mọi người đi ra, Vương Bảo liền cười nói, “các vị, chúng ta lần này cần dò mộ, có điều chư vị có biết, cái kia nghĩa địa đến cùng ở đâu?”

Một đám Đạo Môn cao thủ hai mặt nhìn nhau.

Sau đó dồn dập nhìn về phía Hàn Thanh.

Hàn Thanh hơi nhướng mày, nói rằng, “nghĩa địa phương vị, các loại đến thời điểm, sẽ do lão phu tự mình mang bọn ngươi qua đi!”

Vương Bảo nói rằng, “nói cách khác, ngoại trừ Chiến Linh Tông Hàn tiền bối bọn họ, chư vị Đạo Môn tiền bối, cũng không biết lâu la?”

Cái kia cùng Vương Bảo không hợp nhau người trung niên cười lạnh nói, “đừng chỉnh đến như thế thần thần bí bí, lại như là ngươi biết nghĩa địa ở bên nào, ngươi không phải muốn cho chúng ta mở mở mắt sao? Chẳng lẽ, ngươi có thể tính ra cái kia nghĩa địa phương vị?”

Vương Bảo nghểnh lên đầu, vung tay lên, nói rằng, “đâu chỉ là phương vị, ta Hồ Bát Nhất đứng này, Tầm Long Quyết vừa ra, nghĩa địa ở đâu, ta một chút liền có thể biết!”

“Thổi! Tiếp tục thổi! Ngươi làm sao liền như thế trâu bò đây?” Người trung niên làm càn cười to.

Hắn là kiên quyết không tin.

Không có bản đồ, cũng không thực địa quan sát, chỉ là đứng này vừa nhìn, ngươi liền biết nơi nào có nghĩa địa?

Ngươi sao như thế trâu bò?

Ngươi sao không lên trời đây?

Hàn Thanh nhưng là ánh mắt chớp qua một đạo ngưng nhiên, trầm giọng nói, “tiểu huynh đệ, ngươi nếu là thật có thể tìm tới cái kia nghĩa địa

phương vị, lão phu sẽ tin thực lực của ngươi, cái kia sinh cơ mộc, cũng phải hay không phải không thể thương lượng!”

Vương Bảo lộ ra nụ cười, quay về Hàn Thanh chắp chắp tay nói, “các loại chính là tiền bối câu nói này! Như vậy, vãn bối liền bêu xấu!”

Nói xong.

Vương Bảo trực tiếp đọc lên Tầm Long Quyết.

“Tầm long phân kim xem quấn núi...”

Một vệt kim quang nhàn nhạt, xuất hiện ở Vương Bảo con mắt trong lúc đó.

Hệ thống dẫn dắt lực lượng, trong nháy mắt, liền để bốn phương tám hướng phảng phất thu nhỏ lại vô số lần, cùng lúc đó, từng đạo từng đạo đặc thù ánh sáng, bốc lên, rơi vào Vương Bảo trong mắt.

“Một tầng núi là một tầng quan...”

Chân như Du Long.

Vương Bảo qua lại loanh quanh,

Một bước một niệm.

Chờ đến Tầm Long Quyết niệm ba lần, Vương Bảo ngừng chân, tất cả đã rõ ràng trong lòng, sau đó nhìn về phía Hàn Thanh, cười nhạt nói, “tiền bối, nơi đây có nghĩa địa ba mươi chín toà, trong đó ba mươi ba toà vì là tiểu mộ, không có thăm dò giá trị, năm toà lớn mộ, nhưng cũng quy mô có hạn, chỉ có một toà, quy mô lớn lao, nơi đây ta mặt hướng phương hướng, khoảng chừng ba mươi dặm lòng đất, không biết ta nói có đúng không?”

Hàn Thanh cả người rung mạnh.

Lộ ra vẻ khó tin.

Hắn nhìn cái kia nghĩa địa phương hướng, theo bản năng hít vào một ngụm khí lạnh.

Không có sai.

Vương Bảo nói tới phương vị, chính là Chiến Linh Tông tổ mộ vị trí nơi.

Chỗ kia, bây giờ bị trận pháp bao trùm, triệt để ẩn giấu, mảy may khí tức, đều tiết lộ không ra, đừng nói cách đến xa như vậy, coi như là đến gần rồi, không có Đạp Tiên tu vi, cũng phát hiện không ra chút nào dị thường.

Thế nhưng Vương Bảo, nhưng tìm ra.

Hàn Thanh âm thầm líu lưỡi, lần thứ nhất, cảm nhận được Đạo Môn uy lực, loại năng lực này, thực sự là kinh thế hãi tục, có năng lực như vậy, ra sao mộ không tìm được?

Mà nhìn Hàn Thanh phản ứng.

Đạo Môn cao thủ một mặt mộng bức, trong lòng ngơ ngác.

Khe nằm!

Hàn Thanh phản ứng này, chẳng lẽ, tiểu tử kia nói đúng?

Thật rất sao bị hắn tìm tới?

Cách nhau xa như vậy, hắn chỉ là nhắc tới một hồi cái kia cái gọi là Tầm Long Quyết, liền tìm đến toà kia khoáng thế lớn mộ?

Này giời ạ cũng quá biến thái chứ?

Người trung niên kia mặt như màu đất.

Hắn cả người co giật, nhìn Vương Bảo, rơi vào đến to lớn hoảng sợ bên trong, loại này thần kỳ năng lực, chẳng lẽ, tiểu tử này là thượng cổ Đạo Môn sau khi, nghe đồn bên trong, thượng cổ Đạo Môn trộm mộ thuật, kinh

thiên động địa, đặc biệt là am hiểu phá trận, càng có nhiều loại quỷ thần khó lường thủ đoạn.

Khe nằm!

Lão tử đây là tìm đường chết a, dĩ nhiên chọc lai lịch lớn như vậy gia hỏa.

Xem tiểu tử này cũng không phải lòng dạ rộng thoáng chủ, nếu như đồng thời dưới mộ thời điểm, tiểu tử này dùng ám chiêu âm chính mình một cái, mình có thể trốn qua đi?

"Tiểu huynh đệ, ta phục rồi! Thật phục rồi!"

Người trung niên cấp tốc tiến lên, quay về Vương Bảo khom người cúi đầu, thái độ muốn nhiều cung kính có bao nhiêu cung kính.

"Ha ha! Không có chuyện gì không có chuyện gì, ngươi không phục ta cũng không có chuyện gì, ngược lại đại gia muốn đồng thời hợp tác mà!"

Vương Bảo nhàn nhạt cười.

Người trung niên khóc không ra nước mắt,

Đang chuẩn bị lại nói chút gì, bù đắp một hồi quan hệ, Hàn Thanh nhưng là trực tiếp đánh gãy hắn.

Hàn Thanh tiến lên một bước, quay về Vương Bảo chắp tay nói, "tiểu huynh đệ, lão phu thực sự là mở mắt, hành, liền theo lời ngươi nói làm, sau khi chuyện thành công, nếu như tiểu huynh đệ có thể cho ta Chiến Linh Tông to lớn trợ giúp, ta đem sinh cơ mộc cho ngươi, lại có làm sao?"

Vương Bảo cười nói, "tiền bối rộng thoáng! Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại lên đường (chuyển động thân thể)?"

"Cũng được!"

Hàn Thanh vốn đang chuẩn bị các loại, bởi vì còn có một cái Đạo Môn có

tiếng đại cao thủ chưa từng đến, có điều lúc này có Vương Bảo, Hàn Thanh cũng không để ý cái kia cái gọi là đại cao thủ, trực tiếp đồng ý.

Mọi người theo Hàn Thanh, hướng về Chiến Linh Tông tổ mộ bước đi, cùng lúc đó, Chiến Linh Tông cao thủ hội tụ, dốc hết sức đầu, chuẩn bị một lần thành công!

(

------oOo------

Chương 177: Ngài cũng đừng trang người trẻ tuổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tổ mộ nơi.

Nơi này đã bị đào móc ra một cái to lớn hố sâu, mọi người ở Hàn Thanh dẫn dắt đi, xuyên qua trận pháp, sau đó dồn dập nhảy xuống hố sâu.

Hàn Thanh đi ở đằng trước nhất, phía sau nhưng là Đạo Môn những cao thủ, cuối cùng một bên, là Chiến Linh Tông cấp cao võ giả.

"Chúng ta đã thăm dò khoảng chừng một dặm phạm vi, thế nhưng càng đi nơi sâu xa, nguy hiểm liền càng nhiều, hơn nữa còn có các loại ẩn giấu đi cạm bẫy, giả mộ, cho tới tiêu tốn giá cả to lớn, thế nhưng là uổng công vui vẻ một hồi, chư vị, đón lấy phải nhờ vào các ngươi!"

Hàn Thanh mang theo chúng người đi rồi rất xa, đột nhiên ngừng chân.

Sau đó chỉ về đằng trước mấy cái ngã ba, trịnh trọng nói, "Nơi này tổng cộng chín cái ngã ba, đi lên trước nữa, Đạp Tiên cảnh giới, liền không thể tiến vào, chúng ta trước thăm dò một cái..."

Ánh mắt chớp qua một vệt bi thống, Hàn Thanh thở dài nói, "chính là này một cái, lại làm cho chúng ta tổn thất một cái Vấn Đạo trưởng lão!"

Tất cả mọi người là lộ ra vẻ hoảng sợ.

Liền hỏi cảnh giới cường giả đều ngã xuống? Vậy bọn họ nếu như cũng tìm lầm đường, chẳng phải là sẽ bị cắt cỏ?

"Chư vị, xin mời!"

Hàn Thanh nhường ra địa phương.

Một đám Đạo Môn cao thủ hai mặt nhìn nhau, sau đó, từng cái từng cái nhìn về phía Vương Bảo.

Mặt lộ vẻ cười lấy lòng vẻ.

“Tiểu huynh đệ, có ngươi ở, chúng ta liền không bêu xấu, kính xin tiểu huynh đệ đại phát thần uy!”

“Không sai, tiểu huynh đệ nhanh hơn, chúng ta ủng hộ ngươi!”

“Lần này dưới mộ có tiểu huynh đệ triển khai thần kỹ, cái nào còn cần phải chúng ta, ta xem a, chúng ta chính là đi đi qua mà thôi!”

Những hàng này đều ở khen tặng Vương Bảo.

Vương Bảo ha ha cười, sau đó nói rằng, “kỳ thực, không cần như thế phiền phức, đại gia chờ chốc lát!”

Nói xong, quay về trên bả vai nằm úp sấp mèo yêu vỗ tay cái độp, nói rằng, “lão Miêu, nên ngươi lên sân khấu, tìm cho ta đến chính xác nhất đường!”

Mèo yêu nghe vậy, lười biếng nói rằng, “muốn cho meo gia làm thám tử? Không có làm hay không!”

Vương Bảo trợn mắt, “Thật không đi? Có tin ta hay không quất ngươi!”

Mèo yêu tức giận nhìn Vương Bảo, cuối cùng thua trận, bất đắc dĩ nhảy xuống.

Sau đó, cũng không có cái gì lựa chọn, chạy một cái ngã ba liền đi tới.

Vương Bảo bình yên chờ đợi.

Nhưng là nhường mọi người một mặt mộng bức.

Giời ạ.

Cái gì quỷ?

Chỉ là một con yêu sủng, ngươi nhường nó đi dò đường? Còn tự tin như vậy? Ngươi đây là chê nó chết không đủ nhanh a!

“Tiểu huynh đệ, ngươi đây là ý gì?”

Hàn Thanh không nhịn được hỏi.

Vương Bảo cười nói, “tiền bối, ta này con yêu sủng nhưng là trong truyền thuyết may mắn mèo, chủ mộ ở đâu, nó tìm tòi liền biết, ngươi liền thả một trăm tâm đi!”

Hàn Thanh gò má vừa kéo.

Ngươi muội.

May mắn mèo? Trong truyền thuyết có truyền thuyết này?

Thấy thế nào làm sao như thổi ra a!

Có điều nhìn Vương Bảo tự tin dáng vẻ, Hàn Thanh vẫn là nhịn xuống nhổ nước bọt ý nghĩ, bất đắc dĩ chờ.

Liền như vậy qua hồi lâu.

Một cái ngã ba bên trong, mèo yêu chạy trốn trở về, nhảy đến Vương Bảo trên bả vai, lười biếng nói rằng, “đi thôi, meo gia đã nắm chắc rồi!”

Vương Bảo gật gù, đối với Hàn Thanh cười nói, “tiền bối, phái người đi theo ta một chuyến đi!”

Hàn Thanh nghi ngờ không thôi, nhưng vẫn là dặn dò mấy cái Vấn Đạo cường giả, sau đó mọi người hãy cùng Vương Bảo, trực tiếp tiến vào một cái ngã ba.

Mèo yêu dẫn đường, một mặt âm hiểm cười, Vương Bảo trong lòng khẽ nhúc nhích, tâm tư nhất chuyển, ngay lập tức sẽ rõ ràng cái gì, truyền âm nói, "ta nói, ngươi sẽ không đem mộ bên trong bảo bối đều đào hết rồi chứ?"

Mèo yêu lập tức lắc đầu, nghiêm túc nói, "Lão Vương ngươi có thể đừng nói xấu tốt meo, meo gia là loại kia meo sao?"

Vương Bảo vẻ mặt chiều sâu hoài nghi.

Mọi người theo Vương Bảo, vẻ mặt cất bất an, chỉ có điều đi rồi rất lâu, cũng không có đụng tới chút nào nguy hiểm, cũng coi như là thoáng an tâm.

Chỉ có điều.

Trước mặt diện xuất hiện một cái to lớn hang động, đồng thời loáng thoáng từng luồng từng luồng khí tức âm lãnh, truyền tới sau khi, vẻ mặt của mọi người nhất thời biến đổi.

Sau một khắc, hai đạo cao ba trượng lớn to lớn âm hồn thủ vệ, xuất hiện ở mọi người mi mắt.

Theo mọi người tiến vào,

Âm hồn thủ vệ trong nháy mắt bạo phát, trong nháy mắt, hai đạo khủng bố cực kỳ khí thế, hướng về mọi người tập kích mà tới.

Một đám hàng nhất thời bối rối, sau đó chính là không ngừng được hoảng sợ.

Chiến Linh Tông một cái trong đó Vấn Đạo ông lão run giọng nói, "ngươi này đáng chết mèo yêu, ngươi mang đây là cái gì đường? Đây là an toàn đường? Đáng chết! Đáng chết! Chạy mau!"

"Trốn cái rắm!"

Mèo yêu thấp giọng mắng một câu, sau đó liền lạnh giọng nói, "loại đồ chơi

này, lão Vương một kiếm chính là một cái! An tâm chờ chính là!”

Cái kia Vấn Đạo ông lão con mắt trợn tròn lên, khó có thể tin.

Những người còn lại đương nhiên cũng là cảm thấy khó mà tin nổi.

Hai cái này âm hồn thực lực, tuyệt bức đạt đến Đạp Tiên cảnh giới, ngươi rất sao dĩ nhiên nói muốn một kiếm một cái?

Ngươi sao như thế có thể thổi đây?

Mọi người đương nhiên sẽ không tin tưởng mèo yêu, quay đầu liền muốn đi.

Thế nhưng nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo lấy ra kiếm gỗ, vèo vèo hai kiếm ra tay, hai cái khủng bố âm hồn, trong phút chốc tan thành mây khói.

“Đi rồi đi rồi, đại gia không cần loạn a!”

Vương Bảo dửng dưng như không phất tay một cái, tiếp tục hướng phía trước.

Nhưng mà mọi người nhưng là cả người run rẩy, sợ hãi cực kỳ, đặc biệt là Chiến Linh Tông những kia cái Vấn Đạo cường giả, trong con ngươi lập loè mãnh liệt hoảng sợ, cuồng nuốt nước miếng.

Ma trứng a!

Không có thiên lý a!

Nguyên lai hàng này là giả heo ăn hổ a!

Hắn hóa ra là như vậy trâu bò!

Hắn còn trang non đây, còn gọi chúng ta tiền bối đây, có rất sao như ngươi vậy trâu bò vãn bối sao?

Đạp Tiên cảnh giới âm hồn a, một kiếm một cái, bị ngươi cho giết, thực lực của ngươi có bao nhiêu treo? Đạp Tiên?

A phốc!

Không ngờ như thế ngài là Đạp Tiên a khe nằm!

Chiến Linh Tông Vấn Đạo cường giả nhóm liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái vẻ mặt biến đổi lớn.

“Đạp Tiên?”

“Không thể chứ? Đạp Tiên cảnh giới không vào được!”

“Thế nhưng, không phải Đạp Tiên, nhưng lợi hại như vậy?”

“Hay là, hắn cảnh giới không phải Đạp Tiên, thế nhưng, hắn tuyệt đối có Đạp Tiên cảnh giới sức chiến đấu!”

“Ta xem tiểu tử này, khẳng định là có mưu đồ khác, hắn ẩn giấu thực lực, tiến vào nghĩa địa, nếu như tìm tới bảo bối, ai là đối thủ của hắn? Đại gia cẩn thận một chút!”

Mấy cái hàng lo lắng cực kỳ.

Có lòng muốn trở lại thông báo một hồi Hàn Thanh, nhưng là, nghĩ đến coi như thông báo, có tác dụng chó gì? Hàn Thanh lại không vào được.

Chỉ có thể bất đắc dĩ lại hoảng sợ, theo Vương Bảo tiếp tục hướng phía trước.

Cứ thế mà đi thôi à rất lâu.

Dọc theo đường đi đụng tới một chút mộ bên trong cơ quan trận pháp loại hình, có điều nhưng đều bị mèo yêu làm hỏng.

Cuối cùng, mọi người tới đến một gian to lớn mộ thất, bên trong cung phụng ba cái bài vị, còn có ba phó to lớn quan tài.

Nhìn bốn phía từng cái từng cái rỗng tuếch tiểu cung phụng đài.

Vương Bảo không nói gì nhìn mèo yêu một chút, sau đó liền chỉ vào ba phó quan tài, đối với Chiến Linh Tông mấy cái Vấn Đạo lão già nói rằng, "các vị tiền bối, này trong quan tài, khẳng định có giá trị gì to lớn vật chôn cùng, nếu không, các ngươi mở?"

Mấy cái Chiến Linh Tông lão già liếc mắt nhìn nhau, sau đó, dồn dập lắc đầu, vội vã xua tay.

"Ngươi đến!"

"Không sai, vẫn là ngươi đến, hơn nữa, đừng gọi chúng ta tiền bối, quái? } đến hoảng!"

"Ngài cũng đừng trang người trẻ tuổi, tiền bối!"

Vương Bảo thập phần không nói gì, mèo yêu cũng là vui khôn tả.

Thế nhưng Ô lão đại đám người, nhưng là cảm thấy chuyện đương nhiên.

"Được thôi, vậy ta liền mở ra!"

Vương Bảo không chối từ nữa, đi tới một bộ quan tài trước, thoáng hơi dùng sức, chớp mắt sau khi, quan tài cái nắp chậm rãi mở ra.

Chỉ có điều.

Ngay ở quan tài mở ra chớp mắt.

Một đạo thanh âm lạnh như băng, đột nhiên vang lên.

"Các ngươi, thật là to gan!"

(

------oOo------

Chương 178: Ngươi hiện tại sự sống còn, do ta khống chế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một luồng đen kịt như mực khí tức, trong nháy mắt từ trong quan tài thăng vọt lên.

Cùng lúc đó, nương theo cái kia thanh âm lạnh như băng, một luồng ngập trời lực lượng lan tràn ra, rơi vào tất cả mọi người trên người.

Vương Bảo lùi lại mấy bước, híp mắt nhìn xuất hiện ở giữa không trung một đạo ông lão mặc áo đen bóng người, con ngươi tinh mang lóe lên, đón lấy liền lộ ra một vệt ý cười.

Chiến Linh Tông mấy cái Vấn Đạo ông lão sợ vãi tè rồi.

Ông lão mặc áo đen này trên người toát ra đến khí tức, so với bọn họ lão tổ đều mạnh hơn rất nhiều, mà Chiến Linh Tông lão tổ, nhưng là Đạp Tiên hậu kỳ lão quái a!

“Tiền bối, xin lỗi, chúng ta không biết ngài ở này ngủ say, mời ngài thứ tội, chúng ta vậy thì đi, vậy thì đi...”

Một cái Chiến Linh Tông Vấn Đạo ông lão quay về ông lão mặc áo đen chắp chắp tay, run giọng nói.

“Đi?”

Ông lão mặc áo đen lộ ra tà ý vẻ mặt, liếm môi một cái, sau đó, liền âm hiểm cười nói, “các ngươi đi vào, cũng đừng muốn đi ra ngoài, lão phu ba huynh đệ bế quan uẩn nhưỡng ma linh, đã rất nhiều năm, không có ăn cơm!”

Nói xong.

Ông lão mặc áo đen cong ngón tay búng một cái.

Một vệt đen lẻn đến một cái Đạo Môn cao thủ trên người, ngược lại cũng đúng dịp, cái kia hàng không phải người khác, chính là trước cuồng hận Vương Bảo người trung niên.

Trên mặt mang theo nồng nặc hoảng sợ.

Người trung niên khẽ nhếch miệng, lời trực tiếp kẹt ở cuống họng, trừng mắt lên, cả người liền dường như thây khô bình thường xẹp xuống.

Cùng lúc đó, một luồng tinh khiết tinh lực lẻn đến ông lão mặc áo đen trên tay, hình thành một đạo Huyết phù, bị hắn một ăn rồi.

Nhắm mắt lại, tựa hồ đang hưởng thụ bình thường, ông lão mặc áo đen nở nụ cười, "Ừm, không sai, vẫn là đồng dạng mùi vị!"

Ngoại trừ Vương Bảo cùng mèo yêu.

Hầu như tất cả mọi người, đều là lạnh cả người, tê cả da đầu, trên mặt mang theo mãnh liệt hoảng sợ, run lẩy bẩy.

Mấy cái Chiến Linh Tông lão già càng là ở trong lòng cuồng mắng lên.

Ngươi tê liệt!

Này rất sao không phải Chiến Linh Tông tổ mộ sao?

Lúc nào, thành bực này đại ma đầu bế quan nơi?

Nuốt huyết hóa nguyên, đây là đứng đắn Ma Tông thủ đoạn a!

"Thoải mái!"

Ông lão mặc áo đen phun ra một chữ, sau đó, liền đưa tay duỗi người, nhìn mọi người, cười híp mắt nói, "Không sai, không sai! Các ngươi nhân số

không ít, đầy đủ lão phu ba huynh đệ ăn no nê! Yêu, muốn chạy?”

Nhưng là một cái võ giả không nhịn được hoảng sợ, xoay người bỏ chạy.

Ông lão mặc áo đen cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng vung tay lên, toàn bộ không gian, trong thời gian ngắn phảng phất đọng lại.

Cái kia đào tẩu võ giả, định ở nơi đó, kêu rên lên, “Tiền bối tha mạng, tiền bối tha mạng...”

“Cút cho ta trở về! Dừng lại!”

Ông lão mặc áo đen hừ lạnh nói.

Người võ giả kia cảm giác mình có thể động, mau mau run rẩy xoay người đi trở về, mặt xám như tro tàn.

“Ân, ngày hôm nay nên ăn mấy cái đây? Có muốn hay không cho lão đại bọn họ lưu mấy cái?”

Ông lão mặc áo đen rất là xoắn xuýt dáng vẻ, dưới cái nhìn của bọn họ, tất cả mọi người tại chỗ, vậy thì không phải người, đó là từng cái từng cái thơm ngát mỹ thực.

Vương Bảo không nhìn nổi.

Tiến lên một bước, nói rằng, “được rồi, ngột ngạt trang bức, xem ta lúng túng ung thư đều phạm vào!”

Ông lão mặc áo đen kinh ngạc cực kỳ.

Con mắt nhìn Vương Bảo, trên dưới đánh giá một hồi, có nhiều thú vị nói rằng, “tiểu gia hỏa, ngươi rất thú vị a, ngươi chẳng lẽ không sợ ta?”

“Sợ ngươi?”

Vương Bảo liếc mắt nhìn ông lão mặc áo đen, không nhịn được nở nụ cười.

Nằm nhoài Vương Bảo trên bả vai mèo yêu cũng là như thế, nó cũng là biết kiếm gỗ hiệu quả, ông lão mặc áo đen này vừa nhìn chính là cái đại ma đầu, ở Vương Bảo trước mặt chính là cái chiến đấu 5 cặn bã, ngang cái rắm a!

"Không biết mùi vị!"

Ông lão mặc áo đen lại cảm thấy vô vị, đưa tay quay về Vương Bảo chỉ tay, một đạo màu đen u mang hướng về Vương Bảo vọt tới.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo trong tay lập loè ra kiếm gỗ.

Phá tà thuộc tính hơi động.

Trong chớp mắt, cái kia kéo tới hắc mang, đến gần rồi Vương Bảo sau khi, liền phảng phất biến mất rồi bình thường, triệt để hỏng mất.

Ở ông lão mặc áo đen khó có thể tin trong ánh mắt, Vương Bảo tùy ý giơ giơ kiếm gỗ, một nguồn kiếm khí, bình thường không có gì lạ vứt ra,

Cùng ông lão mặc áo đen gặp thoáng qua!

Ông lão mặc áo đen cứng lại ở giữa không trung bên trong.

Thân thể run rẩy, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, sắc mặt cấp tốc trở nên trắng bệch, run lập cập nói rằng, "ngươi... Ngươi đến cùng là ai?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, sau đó cười hì hì nói, "Bất kể ta là ai, ông lão, ta chính thức tuyên bố, ngươi hiện tại sự sống còn, do ta khống chế!"

Ông lão mặc áo đen ngây người như phỗng.

Nhưng là không có chút nào dám phản bác.

Mà những người khác, vào giờ phút này, đã là vô hạn mộng bức bên trong.

Má ơi!

Này đều được?

Loại này cường giả tuyệt thế, ngài rất sao đều có thể hàng phục?

Khe nằm, ngài rất sao rốt cuộc là ai a, Đạp Tiên đỉnh cao? Không đúng không đúng, ông lão mặc áo đen này sợ là phải là Đạp Tiên đỉnh cao, ngươi so với Đạp Tiên đỉnh cao đều trâu bò?

Chiến Linh Tông mấy cái Vấn Đạo ông lão lần thứ hai bị Vương Bảo thực lực chấn động đến mức mê muội, hơi cúi đầu, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

"Ừm, đem ngươi hai cái này huynh đệ gọi ra, ta có chuyện muốn nói!" Vương Bảo chỉ chỉ mặt khác hai chiếc quan tài.

Ông lão mặc áo đen hít vào một ngụm khí lạnh, khóc không ra nước mắt.

Vừa nãy trong nháy mắt đó, kiếm kia khí kéo tới sau khi, ông lão mặc áo đen có thể cảm giác được chính mình cách cách tử vong, cũng chỉ có cách một tia.

Nói cách khác.

Đối phương muốn giết chính mình, phỏng chừng hãy cùng giết gà như thế đơn giản.

Thời khắc này, ông lão mặc áo đen gần như tan vỡ, nội tâm hoảng sợ tới cực điểm, vẻ mặt đau khổ, trực tiếp mở ra mặt khác hai chiếc quan tài.

Rất nhanh.

Hai đạo hắc khí, tương tự hóa thành hai cái ông lão mặc áo đen.

Xuất hiện sau khi, hai cái ông lão mặc áo đen liền nhìn thấy mọi người, con

mắt lập loè khát khao ánh sáng, một cái trong đó liếm môi nói rằng, “được đó lão tam, còn biết cho các anh em giữ lại!”

“Một bầy kiến hôi thôi, mau mau phân ăn, tiếp tục uẩn nhưỡng ma linh, lại có thêm ngàn năm, ba huynh đệ chúng ta liền có thể hoàn thành ma linh công bước cuối cùng, đến lúc đó, ha hả, toàn bộ đại lục, đều sẽ là chúng ta!” Cái cuối cùng ông lão mặc áo đen cười lạnh nói.

Hắc y lão tam cả người co giật.

Hắn nhìn đại ca của chính mình nhị ca, hắn muốn khóc.

Hoàn thành ma linh công bước cuối cùng?

Sau đó liền xưng bá toàn bộ đại lục?

Đại ca a, nhị ca a, đừng hắn mẹ ngây thơ, các ngươi còn rất sao nghĩ xưng bá đây, hiện tại huynh đệ ta ba cái mệnh đều không phải là mình!

“Lão tam, ngươi đây là vẻ mặt gì?”

Hắc y lão nhị kinh ngạc nhìn hắc y lão tam.

Hắc y lão tam ánh mắt chớp qua một vệt uất ức, sau đó, liền đối với Vương Bảo cười khổ nói, “tiền bối, ta hai vị này ca ca còn không rõ ràng lắm tiền bối ngài mạnh mẽ, ngài đừng chấp nhặt với bọn họ!”

“Không sao!”

Vương Bảo không đáng kể phất tay một cái.

Hắc y lão đại và hắc y lão nhị đều là một mặt mộng bức.

Ngươi muội.

Lão tam ngươi rất sao làm cộng lông a?

Tiền bối?

Đừng theo chúng ta chấp nhặt?

Ngươi rất sao điên rồi a? Liền như thế cái hàng, một đầu ngón tay là có thể ép chết hàng, ngươi sợ thành bộ này Kuma (gấu) dạng?

Hẳn là tu luyện tu ngốc hả?

“Lão tam, ngươi điên rồi?” Hắc y lão đại thập phần khó chịu quát.

“Ngươi rất sao mới điên rồi! Mau mau cùng ta cũng như thế làm!”

Hắc y lão tam lệ quát một tiếng, sau đó, đáp xuống đất, khúm núm, quay về Vương Bảo, trực tiếp lạy xuống.

Hắc y lão đại và hắc y lão nhị suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi tê liệt!

Lão tam tuyệt bức là điên thật, này đồ khốn kiếp, đây là chuẩn bị một sợ đến cùng a...

(

------oOo------

Chương 179: Tiền bối, cầu ngài đừng như vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão tam, ngươi lên cho ta đến!”

Hắc y lão đại cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc rít gào.

Hắc y lão nhị sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nhìn Vương Bảo, ánh mắt nơi sâu xa, có chút nghi ngờ không thôi.

Lão tam nhìn dáng dấp là điên rồi, thế nhưng điên (chơi) đến trình độ như thế này, chẳng lẽ có cái gì không đúng?

Mà nhìn thấy tình huống như thế.

Hắc y lão tam biết không có thể tùy ý đại ca nhị ca tìm đường chết, nếu như chọc tới tên sát tinh này, tuyệt bức một kiếm quy thiên a.

Vội vã truyền âm.

“Đại ca, nhị ca, đừng hắn mẹ xử, mau mau quỳ xuống! Cái này nhìn như người trẻ tuổi, siêu cấp treo! Vừa nãy hắn quăng lại đây một kiếm, ta suýt chút nữa chết rồi, còn kém một tí tẹo như thế! Chúng ta căn bản không phải là đối thủ của hắn, ta sâu sắc hoài nghi, hắn là tiên nhân!”

Hắc y lão đại và hắc y lão nhị thân thể chấn động dữ dội.

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Ma trứng!

Một kiếm, suýt chút nữa giết lão tam?

Tiên nhân?

A phốc!

Nháo đây!

Tiên nhân tại sao có thể trệ lưu lại nơi này một giới? Này rất sao không thể!

Vương Bảo nhìn ba cái lão gia hoả.

Sau nửa ngày, mới híp mắt cười nói, “các ngươi không có thân thể?”

Hắc y lão đại và lão nhị còn ở mộng bức bên trong, hắc y lão tam liền bận bịu nói rằng, “không sai tiền bối, chúng ta từ lâu từ bỏ thân thể, chuyên môn tu Luyện Ma linh công!”

“Các ngươi nên vui mừng, các ngươi không có thân thể!” Vương Bảo ha ha cười.

“Nhận chủ đi!”

Hắc y lão tam sững sờ, “Cái gì?”

Vương Bảo lạnh giọng nói, “nhận ta làm chủ! Nghe không hiểu sao?”

Hắc y lão tam bối rối, sau đó liền rơi vào đến hoảng sợ cùng oan ức bên trong.

Khe nằm!

Nhận ngươi làm chủ?

Ngươi rất sao đây là chuẩn bị muốn đem chúng ta một lưới bắt hết a!

Triệt để đùa chơi chết a!

Chỉ là.

Ngươi trâu bò là trâu bò.

Nhưng.

Dựa vào cái gì nha?

Ba huynh đệ chúng ta bế quan đóng cố gắng, các ngươi đột nhiên xông tới, lại chúng ta lạc?

Hắc y lão tam khóc, tuy rằng hắn không có nước mắt.

Mà hắc y lão đại và lão nhị liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt hai người, đều là âm tình bất định, sau đó, hắc y lão đại trầm giọng nói, "tiền bối, không muốn khinh người quá đáng! Ba huynh đệ chúng ta, không thể nhận ngươi làm chủ, không nên ép chúng ta cá chết lưới rách!"

Vương Bảo nở nụ cười.

Cá chết lưới rách?

Hắc, các ngươi cũng có tư cách đó a!

Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ đúng không?

Kiếm gỗ vung một cái.

Hai đạo kiếm khí chạy hắc y lão đại và lão nhị mà đi.

Hắc y lão tam sợ hãi cực kỳ, kêu to nói, "tiền bối hạ thủ lưu tình..."

Kiếm khí biến mất.

Chỉ là hắc y lão đại, nhưng là khắp toàn thân, đều run cầm cập lên, cùng hắc y lão nhị đồng thời, mộng bức cực kỳ đáp xuống đất.

Bọn họ cảm giác được cùng hắc y lão tam như thế cảm giác.

Loại kia trong nháy mắt sinh tử khống chế, cách mình mà đi cảm giác sợ hãi, cực kỳ mãnh liệt!

Thật là đáng sợ!

Cái tên này, quá hắn mẹ đáng sợ!

Coi như không phải tiên, cũng tuyệt bức vô hạn tiếp cận tiên, ba người bọn hắn nhiều trâu bò, thế nhưng, nhưng phảng phất giun dế như thế!

"Ta cho các ngươi thời gian ba cái hô hấp cân nhắc!" Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Ba cái lão già run lẩy bẩy, khuôn mặt cay đắng, liếc mắt nhìn nhau, chờ đến Vương Bảo đếm tới hai thời điểm, rốt cục không chịu nổi.

Dồn dập quỳ xuống, biểu thị thần phục!

"Kiến hồn khế đi!" Vương Bảo nói rằng.

Ba cái lão gia hoả như cha mẹ chết, cúi đầu ủ rũ, mỗi người mi tâm, đều xuất hiện một đạo khế ước dấu ấn.

Vương Bảo thu hồi, nhìn quét một chút, liền đặt tại chính mình mi tâm.

Ba cỗ dâng trào hồn lực, dung nhập vào Vương Bảo thần hồn bên trong.

Nếu như không có hệ thống, Vương Bảo căn bản không thể cùng hắc y lão đại ba cái mạnh mẽ như vậy ma linh thành lập hồn khế, nhất định sẽ bị phản phệ, có điều có khế ước bảo vệ, Vương Bảo thần hồn lù lù bất động, há lại là ba cái lão gia hoả có thể lay động.

"Các ngươi đều có cái gì bảo bối? Giao ra đây! Công pháp võ kỹ cái gì, cũng đều lấy ra!" Vương Bảo phân phó nói.

Hắc y lão đại cung kính nói, "Chủ nhân, xin vui lòng nhận!"

Hàng này đúng là cấp tốc bày ra chính trực tâm thái.

Lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, hắc y lão nhị cùng lão tam,

Cũng là lấy ra một cái nhẫn chứa đồ.

Vương Bảo tiếp nhận, nhìn quét một chút, sau đó, liền choáng váng.

Bởi vì ba cái lão gia hoả bảo bối, thực sự là quá nhiều, có thể so với một cái đỉnh cấp đại tông thu gom.

Dù là Vương Bảo không để ý tiền, cũng là bị chấn động một hồi, phóng tầm mắt nhìn, chỉ là Cực Phẩm Linh Thạch, không thể đếm hết được!

"Các ngươi trước tiên ở cái này trong nhẫn chứa đồ ở lại! Vào đi!"

Vương Bảo lấy ra một cái trống không nhẫn chứa đồ, đem ba cái lão gia hoả cất đi.

Chờ đến ba cái hàng biến mất, Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, lấy ra ba cái trong nhẫn chứa đồ một cái, đưa cho Chiến Linh Tông ông lão, nói rằng, "tiền bối, cái này liền cho các ngươi, thu đi!"

Mọi người lúc này, đã là cực kỳ hoảng sợ, cực kỳ hoảng sợ, cái kia Chiến Linh Tông ông lão nghe vậy, cả người run rẩy, sợ hãi cực kỳ nói rằng, "tiền bối, cầu ngài đừng như vậy!"

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, "Ta làm sao?"

Cái kia Chiến Linh Tông ông lão đều sắp khóc.

Ma trứng!

Còn trang non đây, này đều lúc nào, ngài làm chúng ta đều là kẻ ngu si đúng hay không?

Chẳng lẽ, đây là thăm dò?

Không sai, tuyệt bức là thăm dò, là nhìn, chúng ta có phục hay không đúng không?

Khe nằm a, ngài còn thăm dò cái lông gà? Chúng ta đã sớm phục rồi!

“Tiền bối, có chiếm được đồ vật, đều là ngài, chúng ta Chiến Linh Tông, 1 điểm không lấy! Trên thực tế, có thể đến giúp tiền bối, vẫn là phúc khí của chúng ta đây! Ha ha, ha ha ha...”

Chiến Linh Tông lão già cười khan nói.

Những người còn lại vội vã phụ họa.

Vương Bảo có chút bất đắc dĩ, có điều cũng không đáng kể, mèo yêu nhưng là móng vuốt chụp tới, một cái nhẫn chứa đồ đến nó trên tay, đắc ý nói, “Lần này meo gia có công lớn, meo gia muốn một cái, không quá đáng chứ?”

“Đều cho ngươi!”

Vương Bảo tức giận nói, tiện tay đem còn lại hai cái nhẫn chứa đồ ném cho mèo yêu.

Mọi người trở về.

Chỉ có điều bầu không khí, dị thường lúng túng, rất nhiều người lén lút nhìn Vương Bảo, cực kỳ kính nể, cái kia Ô lão đại gò má co rúm, rất là hối hận chính mình vì sao không có thể nắm lấy cơ hội, cùng Vương Bảo kéo vào quan hệ, hiện tại lại nghĩ, nhưng cũng không dám.

...

...

Ngã ba khẩu.

Hàn Thanh cùng một đám Chiến Linh Tông cao tầng, lo lắng chờ đợi.

Thời gian dài như vậy, một chút động tĩnh đều không có, Hàn Thanh không khỏi có chút nôn nóng.

Đột nhiên.

Bóng người xuất hiện, Hàn Thanh lộ ra thần sắc mừng rỡ, nhìn xuất hiện mọi người, không khỏi hỏi nói, “làm sao? Tìm tới cái gì? Có tìm được hay không chủ mộ?”

Vương Bảo mới vừa muốn nói chuyện.

Mấy cái Chiến Linh Tông lão già liền liền vội vàng tiến lên, một cái trong đó quay về Vương Bảo thấp giọng nói, “tiền bối chờ!”

Một đám lão già lôi kéo Hàn Thanh đi qua một bên, sau đó bắt đầu các loại mãnh vật liệu.

Rót đến Hàn Thanh, là ba hồn đều tỏa, tê cả da đầu, cứng ở nơi đó.

Mẹ meow nha!

Không có thiên lý a!

Đạp Tiên đỉnh cao, vẫn là ba cái, đều nhận không chịu được cái tên này một kiếm?

Còn nhận làm chủ?

A phốc!

Lão tử này xin mời, đến cùng là nơi nào đến tổ tông? Quá hắn mẹ đáng sợ!

Lắc lắc đầu.

Hít vào một ngụm khí lạnh.

Hàn Thanh đi tới Vương Bảo bên người, thành thành khẩn khẩn, cực kỳ cung kính chắp chắp tay, nói rằng, “tiền bối, cái gì cũng đừng nói, ngài thiếu sinh cơ mộc đúng không? Quay đầu lại đi ra ngoài ta liền cho ngài ôm tới, ngài xin mời...”

(

------oOo------

Chương 180: Kiếm chỉ Thái Nhất Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo đều không có trả giá chút nào đánh đổi liền được sinh cơ mộc.

Rời đi Chiến Linh Tông, Vương Bảo tìm cái địa phương hấp thu sinh cơ mộc.

Kinh hỉ nhất chính là, khởi đầu Vương Bảo không chú ý, thế nhưng hỏi ma linh Tam lão sau khi, ba cái lão gia hoả nói cho Vương Bảo, bọn họ thu núp bên trong, liền có các loại linh vật chí bảo, trong đó có Vương Bảo cần Hỏa Thần quả, Mậu Thổ tinh.

"Ngũ hành viên mãn!"

Toàn bộ hấp thu sau khi, Vương Bảo có thể cảm giác được Trúc cơ đài biến thái, ngũ hành năm toà Trúc cơ đài, tuy rằng đều ở từng người Khí Hải ở trong, thế nhưng lại có một loại không tên liên hệ, loáng thoáng sức mạnh hội tụ, chính đang thay đổi Vương Bảo nguyên lực.

Bây giờ chỉ kém ba loại linh vật, liền có thể đạt đến cửu linh Trúc cơ.

Mà Hư Khí Lâu, cũng không nhường Vương Bảo thất vọng.

Ba loại linh vật, đã có tin tức, Vương Bảo đi tới một chuyến người gần nhất Hư Khí Lâu phân bộ, đem hết thảy tin tức phí giao sau khi xong, Vương Bảo sắc mặt, liền trở nên hơi âm tình bất định lên.

Mèo yêu nhìn ra không đúng, hiếm thấy nghiêm túc nói, "lão Vương, chuyện gì nhường ngươi như thế lo lắng?"

Vương Bảo hít sâu một hơi, trầm mặc không nói.

Hư Khí Lâu đến tin tức, Vương Bảo nhìn.

Mà mà hắn cần ba loại linh vật, đều ở một cái tông môn từng xuất hiện.

Vậy thì là Thái Nhất Tông!

Vương Bảo sắc mặt phức tạp.

Thái Nhất Tông.

Cái này là hắn tất diệt tông môn.

Có điều, Vương Bảo tự nhận, hiện tại thực lực của chính mình, vẫn là quá nhỏ yếu, nghe đồn Thái Nhất Tông đều cùng thần bí Tiên giới có liên hệ.

Cỡ này tông môn, Vương Bảo hiện tại muốn nói có thể báo thù, đó là chuyện cười.

Chỉ là.

Vương Bảo đột nhiên có chút không thể chờ đợi được nữa lên.

Trước mắt của hắn xuất hiện rất nhiều người âm dung tiếu mạo, có chưởng giáo, có Vũ trưởng lão, có Tiêu Viêm sư huynh, có chỉ gặp mặt một lần, cũng đã thành lập tình thầy trò Vạn Đông Lưu!

Tất cả những thứ này, vốn là có thể rất tốt đẹp, thế nhưng, nhưng đều bị Thái Nhất Tông đem phá huỷ!

“Mã Đức! Không chờ nữa! Thái Nhất Tông liền Thái Nhất Tông, quá mức, lão tử trước tiên nhẫn nhịn, từng điểm từng điểm cho Thái Nhất Tông lên mắt thuốc!”

Vương Bảo đột nhiên cười lạnh một tiếng, sau đó, liền không chần chừ nữa, ánh mắt chớp qua quyết đoán, dường như một đạo lưu tinh, thẳng đến Thái Nhất Tông mà đi.

...

...

Thái Nhất Tông cùng Thiên Đạo Tông", đều là công nhận Chính đạo đỉnh cao đại tông.

Không nói những cái khác, liền nói hai tông địa bàn, liền có thể đạt đến Thiên Dương đại lục một phần mười.

Thái Nhất Tông bản tông cực kỳ hùng vĩ, dãy núi vờn quanh trong lúc đó, có Tiên cung Thần Phủ ngang lập bầu trời, có khoáng thế đại trận ngưng tụ hư không, Thái Nhất Tông lớn, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, môn hạ đệ tử, đâu chỉ vạn người.

[Taichi Tiên thành]!

Đây chính là Thái Nhất Tông bản tông bên dưới võ giả thành lớn.

Dám lấy Tiên thành tự xưng, liền có thể thấy được Thái Nhất Tông ngông cuồng ngạo nghễ.

Vương Bảo híp mắt, đứng Taichi Tiên thành cửa thành, dõi mắt nhìn phương xa, ở nơi đó, là Thái Nhất Tông rất nhiều Huyền Không Sơn, treo lơ lửng giữa trời điện.

Vương Bảo thanh thanh thản thản bước vào thành trì.

Sau đó trở về Taichi Tiên thành Hư Khí Lâu phân bộ.

Đây chính là Taichi Tiên thành, Hư Khí Lâu cực kỳ coi trọng, vì lẽ đó, tuy rằng nơi này quy mô không sánh được bản bộ, thế nhưng, kỳ thực cũng không kém là bao nhiêu, liền ngay cả Hư Khí Lâu ba vị lâu chủ, đều có một vị ở đây trường kỳ tọa trấn.

Vương Bảo bước vào Hư Khí Lâu, lần này lấy ra thân phận, nhất thời gây nên Hư Khí Lâu đón khách thanh niên khủng hoảng.

Bởi vì Vương Bảo lấy ra, là Hư Khí Lâu tôn cấp lệnh!

Ở Vương Bảo cái kia rộng thoáng vô cùng bạo tay bên dưới, Hư Khí Lâu đã sớm cho Vương Bảo tăng lên quý khách đẳng cấp, mà tôn cấp, là Hư Khí Lâu đẳng cấp cao nhất quý khách lĩnh, nắm khiến người vô luận là ở đâu một cái Hư Khí Lâu phân bộ, đều sẽ phải chịu cao cấp nhất đãi ngộ.

Vương Bảo đến.

Đương nhiên phải do Hư Khí Lâu lâu chủ Lục Chân nói tự mình tiếp đón.

Tuy rằng hai người tu vi cách biệt mười vạn tám ngàn dặm, thế nhưng, Lục Chân nói nhưng là không có một chút nào ngạo khí, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, thở dài nói, "lão phu đối với tiểu hữu, nhưng là say mê đã lâu, rất muốn gặp, không nghĩ tới hôm nay, dĩ nhiên toại nguyện!"

Vương Bảo cười nói, "tiền bối khách khí!"

Nói chuyện phiếm một lúc sau.

Lục Chân nói tò mò hỏi, "Không biết tiểu hữu lần này cần ta Hư Khí Lâu làm cái gì?"

Vương Bảo hé mắt, nhạt âm thanh nói, "ta cần một cái thân phận!"

"Thân phận?"

Lục Chân nói ánh mắt tinh mang lóe lên.

"Không sai! Một cái thân phận! Ta biết Hư Khí Lâu có cái này nghiệp vụ, ân, thân phận này, muốn đầy đủ biết điều, tốt nhất vẫn là gánh vác thâm cừu đại hận loại kia! Then chốt chính là, đến trong sạch, khiến người ta tra không ra không chút nào đối với chứng!"

Lục Chân nói trầm mặc một chút.

Vương Bảo không chờ hắn nói chuyện, liền ý tứ sâu xa nói rằng, “tiền bối, làm phiền!”

Một cái nhẫn chứa đồ lấy ra.

Trong này nhưng là đầy đủ một trăm ức thượng phẩm nguyên thạch.

Mặc dù đối với Vương Bảo mà nói, không coi là cái gì, thế nhưng dù cho là Lục Chân nói, cũng là bị trăm ức cho chấn động rồi.

...

...

Mấy ngày sau.

Thế gian này nhiều một cái Lý Nguyên Bá!

Không sai, cái này cùng Hoa Hạ Đại Đường trùng tên Lý Nguyên Bá, chính là Hư Khí Lâu cho Vương Bảo phối thân phận.

Lý Nguyên Bá xuất thân nào đó đại tộc Lý gia, đáng tiếc, nhưng bởi vì chọc phải người không nên chọc, cho tới thảm bị diệt tông, Lý Nguyên Bá may mắn chạy trốn, ẩn giấu thân phận, trong bóng tối tích trữ sức mạnh, thời khắc chuẩn bị báo thù.

Đáng tiếc a.

Thiếu gia thân thể, khổ bức mệnh.

Một lần bất ngờ, nhường Lý Nguyên Bá liền như thế đánh rắm, Hư Khí Lâu khua chuông gõ mõ đóng kín tin tức, thu thập Lý Nguyên Bá thân phận, cho rằng nghiệp vụ tiền lời.

“Lão Vương, ngươi đến cùng làm cộng lông a?” Mèo yêu rất là không rõ.

Vương Bảo híp mắt, đã biến hóa dung mạo, trong cơ thể tất cả cũng bị hắn dùng hệ thống đạo cụ cho che đậy thay đổi.

Chỉ chỉ Thái Nhất Tông bản tông phương hướng.

Vương Bảo cười lạnh nói, "lão Miêu, cái này tông môn, theo ta có sinh tử đại thù! Ta ở đây khoảng thời gian này, cho ngươi trăm phần trăm độ tự do, ngươi muốn làm sao nháo làm sao nháo, tất cả do ta chịu trách nhiệm!"

Mèo yêu nghe vậy sững sờ, sau đó, con mắt hơi chuyển động, bắt đầu trở nên hưng phấn.

Vương Bảo ở trong thành ở lại mấy ngày, rất nhanh sẽ chờ đến muốn tin tức.

Thái Nhất Tông đệ tử ngoại môn sát hạch, ngay hôm nay.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền đến đến Taichi các.

Nơi này là Thái Nhất Tông chiêu thu đệ tử sơ cấp thử thách nơi.

Vương Bảo đi vào, bên trong trong đại sảnh, ngồi mấy cái võ giả, chính đang nhỏ giọng nghị sự.

Nhìn thấy Vương Bảo đi vào, một cái trong đó thanh niên nhíu nhíu mày, đứng dậy đi tới nói rằng, "làm gì?"

Vương Bảo ánh mắt lạnh lẽo, thân phận bên trong, Lý Nguyên Bá tính cách chính là như vậy, bị cừu hận nhấn chìm Lý Nguyên Bá, luôn là một bộ khốc khốc lạnh lùng vẻ mặt.

"Ta muốn gia nhập Thái Nhất Tông!"

Thanh niên kia đánh giá Vương Bảo một chút, ánh mắt có chút không kiên nhẫn, nói rằng, "muốn gia nhập bản tông? Có thể, họ tên, tuổi tác, tu vi, báo lên!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “Lý Nguyên Bá, ba mươi sáu tuổi, Trúc cơ đỉnh cao tu vi!”

Thanh niên nghe vậy, có chút mộng bức.

Ba mươi sáu tuổi? Trúc cơ đỉnh cao?

Khe nằm, này đã là cực là thiên tài!

Có điều.

Nhường hắn mộng bức, không phải cái này, mà là...

Ngươi muội!

Chúng ta ngày hôm nay chiêu thu sự tình đệ tử ngoại môn a!

Là Tôi Thể cảnh bên trong thiên tài.

Ngươi rất sao một cái Trúc cơ, ngươi đến làm len sợi?

(

------oOo------

Chương 181: Kim Linh Thánh Thể?

Nguồn: EbookTruyen.VN

So với mình cao hơn nhiều.

Có điều Thái Nhất Tông thanh niên ỷ vào tông môn cao quý, ngược lại cũng không có gì vẻ sợ hãi, chỉ là thái độ ôn hòa không ít, cười khẽ nói, "Lý huynh, ngày hôm nay chúng ta không chiêu thu Trúc cơ đệ tử, chỉ chiêu thu đệ tử ngoại môn, ngài muốn muốn gia nhập bản tông, có thể các loại một quãng thời gian, đến lúc đó bản tông sẽ chiêu thu Tôi Thể bên trên thiên tài!"

Vương Bảo nghe vậy, lắc đầu một cái, "Ta không phải thiên tài!"

Thanh niên cười nói, "Lý huynh khách khí, lấy ngươi tuổi tác, tu vi, nói là thiên tài, không chút nào qua!"

"Đó là đương nhiên!"

Vương Bảo nhạt tiếng nói, sau đó, hừ nhẹ nói, "thế nhưng, ta không phải thiên tài! Ta, là yêu nghiệt! Thiên tài cho ta, đáng là gì? Được rồi, ngươi cũng đừng nói nhảm! Để cho các ngươi chủ sự đến! Nói thật cho ngươi biết, ta Lý Nguyên Bá ngày hôm nay có thể gia nhập Thái Nhất Tông, là Thái Nhất Tông chi phúc!"

Thanh niên suýt chút nữa thổ huyết!

Ngoại đường bên trong cái khác Thái Nhất Tông đệ tử, cũng là từng cái từng cái méo mặt lên.

Ngươi muội!

Thật giời ạ trứng!

Tốt rất sao có thể trang bức a!

Này nói đều là cái gì a? Cái gì gọi là gia nhập Thái Nhất Tông, vẫn là phúc khí của chúng ta? Ngươi cho rằng, như ngươi vậy thiên tư, liền có thể xếp số một?

Chuyện cười!

Bản tông Lý Vô Thần, đó mới gọi trâu bò!

Mới có mười sáu tuổi, cũng đã là Trúc cơ hậu kỳ, càng không cần phải nói, còn có Tiên Thiên Bá Thể!

Liền ngươi?

Một bên chơi trứng đi thôi!

"Hừ, Lý huynh thực sự là quá ngông cuồng chút! Mời trở về đi!"

Thái Nhất Tông thanh niên vung tay lên, trực tiếp hạ lệnh trục khách!

Vương Bảo sắc mặt lạnh lùng, sau đó, không cần phải nhiều lời nữa, nhanh chân hướng về nơi sâu xa đi đến.

Một đám hàng sắc mặt hoàn toàn thay đổi, cái kia cùng Vương Bảo nói chuyện Thái Nhất Tông thanh niên gò má nhất thời tái nhợt, trực tiếp ngăn cản Vương Bảo đường đi, chỉ là, Vương Bảo tiện tay một nhóm, hàng này liền một cái lảo đảo, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Những người còn lại suýt chút nữa khí nổ, từng cái từng cái quát chói tai lên.

"Lớn mật!"

"Lại dám ở Thái Nhất Các gây sự, ngươi là chán sống rồi sao?"

"Đứng lại! Còn không mau dừng lại!"

“Càn rỡ! Càn rỡ! Nói cho ngươi, ngươi chết chắc rồi, ngày hôm nay ai cũng cứu không được ngươi!”

Nơi này nhưng là Thái Nhất Tiên Thành.

Ai dám trêu chọc Thái Nhất Tông?

Những hàng này ở Thái Nhất Tông nhậm chức đến mấy năm, này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy ngông cuồng như thế hạng người!

Này giời ạ quả thực không đem Thái Nhất Tông để ở trong mắt a!

Vương Bảo không thèm để ý những này tiểu lâu la, hướng đi nơi sâu xa, mặt sau chính là một cái tiểu quảng trường, vào giờ phút này, chính có không ít người.

Mà tiền đường động tĩnh, đã hấp dẫn những người này chú ý, lúc này nhìn thấy Vương Bảo đi tới, cái kia mấy cái trên người mặc Thái Nhất Tông cao tầng trang phục trung niên, lông mày không khỏi vừa nhíu.

Chủ sự chính là cái ông lão, xoay người nhìn Vương Bảo, lạnh giọng nói, “ngươi là ai? Ai bảo ngươi tiến vào?”

Không giống nhau: Không chờ Vương Bảo nói chuyện, tiền đường mấy cái thanh niên đã đuổi theo, một cái trong đó gấp giọng nói, “trưởng lão, cái tên này gan to bằng trời, tự tiện xông vào Thái Nhất Các, chúng ta đều không phải là đối thủ của hắn, kính xin trưởng lão làm chủ!”

“Khá lắm!”

Ông lão kia ánh mắt tàn khốc lóe lên.

Trên người tuôn ra một vệt nhàn nhạt sát ý.

Nhìn chằm chằm Vương Bảo, hừ lạnh nói, “lớn mật cuồng đồ, nơi này, há cho phép ngươi làm càn? Ngày hôm nay nếu không phải là bởi vì chiêu thu

đệ tử, lão phu tâm tình coi như không tệ, tuyệt đối không tha ngươi! Hiện tại, lập tức cho lão phu cút!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, quay về ông lão chắp chắp tay nói, “tiền bối, ta cũng là muốn gia nhập Thái Nhất Tông, vì sao phải đuổi ta đi?”

“Hả?”

Ông lão sững sờ.

Ngoại đường mấy cái thanh niên mau mau giải thích, “Trưởng lão, hắn là Trúc cơ tu vi a! Ta cảm thấy hắn chính là đến kiếm chuyện!”

“Trúc cơ?”

Ông lão đánh giá Vương Bảo một chút, tức giận nói, “Trúc cơ liền trở về chờ, muốn gia nhập Thái Nhất Tông nhiều, coi như là Thần Phủ, Vấn Đạo, ta Thái Nhất Tông cũng không thèm khát!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, “chờ? Ta thời gian quý giá, không muốn chờ!”

Ông lão khí run run một cái.

Ngươi muội, cũng thật là cuồng đồ a, quá rất sao càn rỡ!

“Cút!”

Ông lão quát chói tai.

Vương Bảo cười lạnh một tiếng,

Thình lình xoay người rời đi, “Cũng được, các ngươi đã không thu ta, vậy ta đi Thiên Đạo Tông” được rồi! Nghĩ ta Kim Linh Thánh Thể, Thiên Đạo Tông “nơi đó, nên có ta một vị trí!”

Nói, Vương Bảo liền hướng bên ngoài đi đến.

Chỉ là.

Lời kia vừa thốt ra, tất cả mọi người tại chỗ, đều là mộng bức!

Kim Linh Thánh Thể?

Ngươi muội, khoác lác bức chứ?

Ngũ hành cực phẩm Thánh thể một trong Kim Linh Thánh Thể, đây chính là cao cấp nhất thể chất.

Chỉ là.

Thà rằng tin có, không thể tin không a!

Cái kia chủ sự ông lão một mặt táo bón vẻ mặt, trong lòng biết việc này nếu như là giả, vậy còn tốt, bình an vô sự, nhưng nếu như thật sự, truyền quay lại tông môn, nhường tông môn biết mình dĩ nhiên đuổi đi một cái nắm giữ Kim Linh Thánh Thể yêu nghiệt, càng chạy đi đối thủ một mất một còn Thiên Đạo Tông”...

Chưởng giáo còn không được sống sờ sờ bổ hắn!

“Chậm đã!”

Chủ sự ông lão liền vội vàng nói, vừa nói còn một bên tiến lên.

Vương Bảo ngừng chân, xoay người, lạnh lùng nói rằng, “làm gì?”

Chủ sự ông lão gò má vừa kéo, cười gượng nói, “tiểu hữu có Kim Linh Thánh Thể thể chất? Không lừa gạt lão già ta chứ?”

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “chuyện như vậy, ta lừa ngươi làm chi? Thật giả không được, giả thật không được!”

“Cũng đúng!”

Chủ sự ông lão thái độ nóng bỏng lên, hít một hơi, chắp chắp tay nói, “tiểu huynh đệ kia chờ, ta vậy thì đi tông môn lấy đo lường thạch, ha ha, không phải không tin tiểu huynh đệ, là vì quy trình! Không biết tiểu huynh đệ có bằng lòng hay không?”

Vương Bảo gật gù, nói rằng, “có thể! Ngược lại ta vốn là muốn gia nhập Thái Nhất Tông!”

“Như vậy rất tốt!”

Chủ sự ông lão đại hỉ cực kỳ, cũng không kịp nhớ chiêu thu đệ tử ngoại môn, dặn dò người thủ hạ vài câu, cùng Vương Bảo nói lời từ biệt, sau đó không ngừng không nghỉ chạy bản tông sơn môn phương hướng mà đi.

Ông lão sau khi rời đi.

Một đám Thái Nhất Tông đệ tử, đều là có chút khó chịu.

Đặc biệt là cái kia mấy cái ngoại đường thanh niên, càng là cả người run lên, ánh mắt lộ ra nồng nặc hối hận sắc.

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên nhìn về phía cái kia mấy cái ngoại đường thanh niên, cười lạnh nói, “các ngươi, mới vừa mới đối với ta lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, thật sự coi ta Lý Nguyên Bá là thỏ hay sao? Đều tới đây cho ta, mỗi người tự đánh mười cái lòng bàn tay, ngày hôm nay việc này, tính qua đi! Nếu không, hanh...”

Mấy cái ngoại đường thanh niên đột nhiên run cầm cập một hồi!

Trong mắt lộ ra sợ hãi cùng vẻ giận dữ!

Đại gia ngươi!

Không phải là nói rồi ngươi hai câu sao?

Ngươi nói ngươi đến mức đó sao?

Nhường chúng ta tự đánh mười cái lòng bàn tay, ngươi vì sao ác độc như thế?

Không biết.

Ở Vương Bảo trong lòng, nhường bọn họ tự đánh mười cái lòng bàn tay, đã là rất nhân từ, coi như là phế bỏ bọn họ, Vương Bảo cũng không có một chút nào gánh nặng trong lòng.

“Làm sao? Không vui?” Vương Bảo hé mắt.

Mấy cái ngoại đường thanh niên không nhúc nhích.

Đồ khốn kiếp, lão tử ngu ngốc, mới sẽ tự đánh mười cái lòng bàn tay, này nếu như thật làm, mặt có còn nên? Sau đó làm sao làm người?

“Được, ta nhớ kỹ!”

Vương Bảo không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là cười lạnh một tiếng, sau đó, liền đi qua một bên, nhắm mắt dưỡng thần.

Cũng không lâu lắm.

Chủ sự ông lão, đạp bước đi vào, chỉ là theo hắn mà đến, còn có một cái mục mang uy nghiêm Thái Nhất Tông nội tông dài lão Trần thiện!

Trần Thiện vẻ mặt, có chút nghiêm túc.

Không nghiêm túc không được a.

Đây chính là quan hệ Kim Linh Thánh Thể.

Này giời ạ nếu như thật sự.

Thái Nhất Tông lại đến làm náo động lớn...

(

------oOo------

Chương 182: Kiếm chuyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Thiện mắt sáng như đuốc, ngay lập tức sẽ đem ánh mắt phóng tới Vương Bảo trên người.

“Ngươi tên là gì?” Trần Thiện nở nụ cười đối với Vương Bảo nói rằng.

“Lý Nguyên Bá!”

Vương Bảo sắc mặt như cũ rất lạnh nhạt.

Trần Thiện nhưng là không để ý lắm, trực tiếp lấy ra một khối phảng phất bạch ngọc bình thường tảng đá.

“Đây là thể mạch thạch, có thể đo lường ra phần lớn thể chất, Lý Nguyên Bá, ngươi hiện tại có thể đem tay thả ở phía trên!” Trần Thiện hít một hơi, trầm giọng nói rằng.

Vương Bảo gật gật đầu, tay đặt ở thể mạch thạch lên.

Trong nháy mắt, mọi người ở đây, hầu như đều là ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Mà Trần Thiện trái tim, càng là ầm ầm ầm nhảy lên lên.

Là thật hay giả, thể mạch thạch một đo liền biết.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, chỉ là lập tức xúc động lên Kim linh Trúc cơ đài sức mạnh.

Trong phút chốc.

Nguyên bản trắng toát thể mạch thạch bên trong, bùng nổ ra một luồng cực

hạn kim quang, đồng thời, có tới chín tầng.

“Chín... Chín tầng kim quang...”

Phụ trách đệ tử ngoại môn sát hạch chủ sự ông lão cả người run cầm cập, một mặt chấn động tự lẩm bẩm.

Sau đó, chính là không ngừng được mừng như điên.

“Kim Linh Thánh Thể! Đúng là Kim Linh Thánh Thể! Chín tầng kim quang, đây là Kim Linh Thánh Thể không thể nghi ngờ!”

Trần Thiện hít vào một ngụm khí lạnh, hưng phấn quát.

Mọi người ở đây cũng là cực kỳ chấn động, sau đó thì có chút ước ao đố kị nhìn Vương Bảo.

Đây chính là Kim Linh Thánh Thể a!

Bất kể là tu luyện hệ “kim” công pháp vẫn là hệ “kim” võ kỹ, đều làm ít mà hiệu quả nhiều, nói là tiến triển cực nhanh cũng không quá đáng.

Bực này thể chất, thập phần hiếm thấy, xuất hiện một cái, đều sẽ bị coi là tông môn quật khởi hòn đá tảng.

“Lý Nguyên Bá, đúng không?”

Trần Thiện kéo ra mức cực hạn khuôn mặt tươi cười, thanh âm êm dịu, cười nói, “ngươi rất tốt! Lão phu Trần Thiện, Thái Nhất Tông Thừa Thiên Điện trưởng lão!”

Vương Bảo cười lạnh nói, “Trần trưởng lão, ta đã chứng minh Kim Linh Thánh Thể, thế nhưng, ta hiện tại nhưng là không muốn gia nhập Thái Nhất Tông! Chúng ta sau này còn gặp lại!”

Dứt lời, Vương Bảo trực tiếp xoay người đi ra phía ngoài.

Trần Thiện một mặt mộng bức, phản ứng lại sau khi, suýt chút nữa thổ huyết, trong lòng bóng mờ diện tích ở vô hạn mở rộng.

Giời ạ trứng!

Không vào tông?

A phốc!

Ngươi đây là ở nháo loại nào a?

Ngươi rất sao nếu như ngày hôm nay đi rồi, bị chưởng giáo bọn họ biết, lão phu còn không được bị tươi sống mắng chết a!

"Lý Nguyên Bá!"

Trần Thiện liền vội vàng tiến lên, trực tiếp kéo Vương Bảo quần áo.

Vương Bảo thuận thế dừng lại, nhạt âm thanh nói, "làm gì?"

Trần Thiện có chút đau "bi" hỏi nói, "Lý Nguyên Bá, ngươi vì sao lại không gia nhập bản tông? Đến cùng là cái gì nguyên nhân?"

Vương Bảo lạnh lùng cười, đón lấy ôm cánh tay, nhìn chằm chằm những kia đứng ở một bên Thái Nhất Các ngoại đường thanh niên, quái gở nói rằng, "đương nhiên là không cao hứng! Ta Lý Nguyên Bá từ khi thức tỉnh rồi thể chất, liền phát hạ độc thề, tuyệt không được oan ức, bọn họ vừa nãy sỉ nhục ta, xem nhẹ ta, cho ta bao lớn tâm linh thương tổn ngươi hiểu sao?"

"Ta nhường bọn họ tự đánh mười cái lòng bàn tay xin lỗi, bọn họ dĩ nhiên không phản ứng ta, vì lẽ đó, ta hiện tại rất không cao hứng, nếu không cao hứng, vậy ta còn ở lại Thái Nhất Tông làm chi? Đi rồi đi rồi!"

Vương Bảo lại muốn đi.

Trần Thiện nhưng là gắt gao cầm lấy Vương Bảo cánh tay.

Tiếp đó, băng hàn ánh mắt, nhìn về phía cái kia mấy cái mặt như màu đất ngoại đường thanh niên, hít sâu một hơi, nói rằng, "Lý Nguyên Bá, ngươi chờ, chuyện này, lão phu sẽ cho ngươi một cái bàn giao!"

Vương Bảo hừ lạnh một tiếng.

Hắn hiện tại chính là phải nói cho tất cả mọi người, hắn "Lý Nguyên Bá" có thù tất báo tính cách, sau đó mà, là có thể trắng trợn không kiêng dè trang bức.

"Trưởng lão..."

"Trưởng lão, không muốn a..."

"Chúng ta xin lỗi là được rồi, thế nhưng, nhường chúng ta tự đánh... Quá phận quá đáng chứ?"

Một đám ngoại đường thanh niên sắc mặt trắng bệch, ánh mắt cầu khẩn nhìn Trần Thiện.

Trần Thiện tâm tư lưu chuyển, một mặt là mấy cái thiên phú không tệ đệ tử, một cái, là Kim Linh Thánh Thể, bên nào nặng bên nào nhẹ, trên căn bản không cần lựa chọn.

"Đánh!"

Trần Thiện lạnh lùng phun ra một chữ.

Một đám ngoại đường thanh niên như bị sét đánh.

Vạn vạn không ngờ tới, Trần Thiện trưởng lão dĩ nhiên sẽ tùy theo Vương Bảo làm bừa.

"Không tuân mệnh lệnh người, trục xuất tông môn!" Trần Thiện lạnh lùng quát.

Một đám ngoại đường thanh niên liếc mắt nhìn nhau, đều là cực kỳ uất ức, trầm mặc nửa ngày, mới nhận mệnh.

So với mặt mũi, vẫn là trục xuất tông môn càng đáng sợ a.

Thái Nhất Tông ưu việt phúc lợi, bọn họ có thể không giống dễ dàng như vậy từ bỏ.

Đùng đùng đùng bạt tai âm thanh vang lên.

Trần Thiện chờ bọn hắn tự đánh xong, quay đầu nhìn về phía Vương Bảo, thở dài nói, "Lý Nguyên Bá, hiện tại ngươi hài lòng chưa?"

"Vẫn được!"

Vương Bảo bĩu môi.

"Vậy thì đi theo ta đi, ta dẫn ngươi đi thấy chưởng giáo!" Trần Thiện đại hỉ.

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, gật đầu cười nhạt nói, "tiền bối dẫn đường đi!"

...

...

Vương Bảo cùng Trần Thiện sau khi rời đi.

Một đám ngoại đường thanh niên trở lại ngoại đường bên trong, bầu không khí nặng nề, qua nửa ngày, một cái trong đó đột nhiên đập bàn, tức giận nói, "khinh người quá đáng! Mã Đức! Lão tử nhịn không được này khẩu khí!"

Một người thanh niên thở dài nói, "nhịn không được thì có ích lợi gì, người ta có Kim Linh Thánh Thể đây!"

Cái kia phẫn nộ thanh niên cắn răng nói rằng, "Kim Linh Thánh Thể? Hừ, bản tông siêu cấp thể chất nhiều hơn nhều, hắn lại đáng là gì, chúng ta trị

không được hắn, có người có thể trị!”

Ánh mắt chớp qua một vệt hung tàn, hàng này xoay người, bước nhanh rời đi, còn lại mấy cái thanh niên hai mặt nhìn nhau.

...

...

Vương Bảo cùng Chiến Bắc Phong gặp mặt một lần.

Thân là Thái Nhất Tông chưởng giáo, Chiến Bắc Phong nhưng là Đạp Tiên hậu kỳ cường giả siêu cấp, có điều, đang đối mặt Vương Bảo thời điểm, đúng là không có gì uy nghiêm, thập phần thân thiện.

Lần này gặp mặt, chỉ là đơn giản nói chuyện phiếm, có điều Chiến Bắc Phong vẫn là cho Vương Bảo đệ tử chân truyền thân phận lệnh.

Chờ đến Vương Bảo rời đi, Chiến Bắc Phong thu hồi nụ cười trên mặt, đối với Trần Thiện nhạt âm thanh nói, “điều tra rõ ràng thân phận của hắn, hết thảy đều muốn điều tra rõ ràng, hiểu sao?”

Trần Thiện cung kính nói, “Biết rồi chưởng giáo, ta đã dặn dò Bí Điện đi tra rõ!”

“Ừm!”

Chiến Bắc Phong gật gù.

Sau đó, liền lộ ra một vệt nụ cười, “Kim Linh Thánh Thể! Này thể chất, cũng là phi thường thích hợp bản tông Kim Tuyệt Thần Công, như vậy, mài giũa hắn một năm nửa năm, chờ hắn có chút công lao thời điểm, có thể đem Kim Tuyệt Thần Công ban cho hắn!”

Trần Thiện có chút ước ao nói rằng, “vậy cũng là đệ tứ lão tổ bán tiên công pháp!”

Chiến Bắc Phong cười to lên, “Bán tiên công pháp thì lại làm sao? So với công pháp, vẫn là người tương đối trọng yếu, không có người thích hợp, công pháp cho dù tốt, cũng là rác rưởi!”

Trần Thiện cười gật đầu, đợi một hồi, cũng là rời đi.

Mà Vương Bảo.

Cầm thân phận lệnh, căn cứ chỉ dẫn ánh sáng, tìm tới chính mình động phủ sau khi, nhìn sắc trời một chút, nghỉ ngơi một buổi tối.

Ngày thứ hai.

Vương Bảo không mang mèo yêu, một thân một mình bước ra động phủ, nhìn giữa bầu trời mặt trời mọc, hé mắt, cười tự nói nói, “bắt đầu đi!”

Mặc dù không cách nào báo thù.

Thế nhưng Vương Bảo cảm thấy, nếu đến rồi Thái Nhất Tông, liền tuyệt không thể nhường Thái Nhất Tông dễ chịu!

Làm sao không cho Thái Nhất Tông dễ chịu?

Vậy dĩ nhiên là.

Kiếm chuyện!

(

------oOo------

Chương 183: Có năng lực ngươi đi cướp a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Nhất Tông Trân Bảo Điện.

Vương Bảo lẫm lẫm liệt liệt bước vào điện bên trong, nhìn thấy không người để ý chính mình, lúc này đột nhiên vung một cái ống tay áo.

Một luồng cuồng mãnh sức mạnh bá đạo biểu bắn mà ra, trực tiếp đánh ở trong đó một cái đài lên.

Nương theo răng rắc âm thanh, cái bàn nát tan, đồng thời gây nên từng đạo từng đạo nổ vang thanh âm.

Điện bên trong vốn là chính đang nói chuyện phiếm mấy cái đệ tử, mỗi một cái đều mộng bức tại chỗ.

Phản ứng lại, trong nháy mắt giận dữ, một cái trong đó thanh niên mặc áo đen đứng dậy lệ quát, "Khe nằm, tiểu tử ngươi điên rồi? Lại dám ở Trân Bảo Điện ngang ngược!"

Vương Bảo vòng chéo tay, vẻ mặt lạnh lùng, "Dám nói với ta thô tục?"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo long hành hổ bộ, hầu như trong nháy mắt, liền xuất hiện ở thanh niên mặc áo đen kia bên người, bàn tay như hàng dài bình thường, lộ ra vô tận uy thế, một cái nắm thanh niên mặc áo đen cái cổ.

Đột nhiên nhấc lên.

Vung một cái.

Thằng xui xẻo này nhất thời bay ra ngoài, đụng vào tường, phát sinh một đạo kêu thảm thiết.

Còn lại mấy cái thanh niên kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Đại gia ngươi!

Hàng này là bị điên rồi?

Không chỉ có dám ở Trân Bảo Điện ra tay, hắn còn dám đánh Trân Bảo Điện người? Thái Nhất Tông người nào không biết, Trân Bảo Điện do điện chủ dưỡng thành bao che cho con tính khí?

"Ngươi..."

Một cái trong đó phẫn nộ chỉ chỉ Vương Bảo.

Thế nhưng.

Nói còn chưa dứt lời đây, Vương Bảo trực tiếp cười lạnh một tiếng, một cái nắm ngón tay của hắn, dùng sức một tách, răng rắc một tiếng, ngón tay đứt đoạn mất.

"Cút!"

Vương Bảo vứt rác rưởi bình thường đem hàng này kéo đến ném tới một bên.

Liên tục tổn thương hai cái đệ tử.

Những người còn lại rốt cục biến sắc, sợ hãi lên, không dám nhiều lời.

Động tĩnh bên ngoài, cuối cùng cũng coi như gây nên nội đường chú ý, cũng không lâu lắm, mấy cái trung niên người liền từ bên trong đi ra.

Thấy đến tình huống bên ngoài, mấy cái trung niên người trong nháy mắt giận dữ.

Trong đó một người trung niên nhìn chằm chằm Vương Bảo, mặt âm trầm nói rằng, “khá lắm, ngươi tên gì? Thân phận gì? Ở Trân Bảo Điện động thủ, ngươi thật là to gan?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “ta Lý Nguyên Bá gan to bằng trời, không phục, ngươi cắn ta a!”

Khe nằm!

Người trung niên kia suýt chút nữa thổ huyết.

Hung hăng a!

Quá hắn mẹ hung hăng!

Chẳng trách hắn dám đánh đệ tử, nguyên lai liền chính hắn một Trân Bảo Điện trưởng lão, cũng không bị hắn để ở trong mắt a.

“Lạch cạch”!

Vương Bảo tiện tay ném ra thân phận của chính mình khiến, rơi vào bên cạnh trên bàn.

Sau đó, liền lạnh giọng nói, “ta đi vào, không người phản ứng, vì lẽ đó ta ra tay gọi người, thế nhưng tên khốn kia mắng ta, ta không giáo huấn hắn, người khác sẽ xem nhẹ ta Lý Nguyên Bá, tiểu tử này dùng ngón tay chỉ ta, chính là khiêu khích, vì lẽ đó, ta ra tay đều có hợp tình lý do hợp lý, ngươi nếu như vẫn còn muốn tìm ta phiền phức, cứ đến!”

Một đám người trung niên biến sắc mặt.

Nhưng là nhìn thấy Vương Bảo thân phận lệnh.

Chân truyền lệnh.

Cái tên này, rõ ràng là đệ tử chân truyền.

Chờ chút...

“Ngày hôm qua tông môn mới thu rồi một cái thiên kiêu đệ tử, thật giống liền gọi Lý Nguyên Bá, tính cách rất dã!” Trong đó một người trung niên tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nhỏ giọng nói.

Mấy cái trung niên sắc mặt người nhất thời khó xem ra.

Đệ tử chân truyền, này ở Thái Nhất Tông, đã là thân phận cao quý, so với bọn họ những trưởng lão này, quyền lên tiếng đều cao hơn nhiều.

Hơn nữa nghe nói, cái tên này nhường chưởng giáo đều hết sức hài lòng, Kim Linh Thánh Thể thể chất, nhường chưởng giáo tự mình phân phát chân truyền lệnh.

“Hừ! Lý Nguyên Bá, coi như ngươi có lý do, cũng không thể tùy tiện động thủ, đây là quy củ! Có điều, nể tình ngươi mới vừa gia nhập tông môn, lão phu làm chủ, tha thứ ngươi!”

Mấy cái trung niên người bên trong, địa vị cao nhất bạch y trung niên ho nhẹ một tiếng, cho mình một nấc thang.

Nào có biết.

Vương Bảo nhưng là không vui cực kỳ, cười lạnh nói, “đừng, đừng cho ta đãi ngộ đặc biệt, ta không cần, nên như thế nào, chính là như thế nào, ta cũng không cần ngươi tha thứ, muốn bắt ta, nghĩ cho ta vấn tội, tự nhiên muốn làm gì cũng được, coi như nháo đến chưởng giáo nơi đó, ta cũng không sợ!”

Bạch y trung niên méo mặt.

Còn lại mấy cái trung niên người cùng Trân Bảo Điện đệ tử, cũng là phảng phất chịu đến 10 triệu điểm tấn công dữ dội,

Được kêu là một cái khó chịu.

Vụ thảo!

Tên khốn này quá rất sao làm càn, quá rất sao hung hăng, quá rất sao không biết điều!

Đều cho ngươi một cái hoà nhã, ngươi nhưng lại không biết lượn tới?

“Khá lắm! Ngươi có dũng khí!”

Bạch y trung niên ánh mắt chớp qua một vệt ý lạnh, mặt âm trầm nói câu, đón lấy liền cười lạnh nói, “ngươi đến Trân Bảo Điện, đến cùng muốn làm gì?”

“Mua đồ!”

Vương Bảo thản nhiên nói.

Bạch y trung niên lạnh giọng nói, “ngươi muốn mua gì?”

“Âm dương tịnh đế liên cùng kỳ quang thạch!”

Bạch y trung niên nghe vậy, con mắt nhất thời trợn thật lớn, sau đó liền thấy buồn cười, “Ha ha, thú vị! Thú vị a! Ngươi này khẩu vị, thật sự không nhỏ! Âm dương tịnh đế liên, kỳ quang thạch? Này ba loại chí bảo, mỗi một loại, đều là ta Trân Bảo Điện tuyệt bản cất giấu! Ngươi muốn mua? Ngươi mua cái cà!”

Vương Bảo mặc xác hắn, hắn cũng không đúng Vương Bảo khách khí.

“Lý Nguyên Bá, muốn này ba loại chí bảo, đi kiếm công lao đi! Hay là trải qua mấy trăm năm, ngươi có tư cách, có thể mua một cái trong đó!” Bạch y trung niên làm càn cười to.

Vương Bảo không hề bị lay động, nhạt âm thanh nói, “nha? Cần công lao?

Có điều, mấy trăm năm thời gian quá dài, có hay không cái gì nhanh chóng được công lao biện pháp?"

Một cái Trân Bảo Điện đệ tử quái gở châm chọc nói, "biện pháp đương nhiên là có, liền xem ngươi có dám hay không, có lá gan, ngươi đi cướp a, như là Lý Vô Thần đạo tử, trên tay hắn công lao đều qua ngàn vạn, ngươi nếu dám đoạt tới, mua cái gì đều được!"

"Đây là ngươi nói!"

Vương Bảo liếc cái kia hàng một chút, không chậm trễ chút nào, xoay người liền rời đi Trân Bảo Điện.

Cái kia châm chọc Vương Bảo đệ tử ngẩn ngơ, đón lấy liền gò má đột nhiên vừa kéo, không nhịn được nói rằng, "khe nằm, hắn sẽ không thật sự đi cướp chứ?"

Còn lại mấy cái thanh niên hai mặt nhìn nhau.

Cái kia bạch y trung niên trừng thanh niên một chút, suy nghĩ một chút, liền bỉu môi nói, "Lượng hắn cũng không dám! Tông môn thế lực sai Root phức tạp, chọc tới một cái, có thể rút ra một tổ, hắn nếu như dám làm càn như vậy, sớm muộn phải chết!"

Mọi người ngẫm lại, đều là đồng ý gật gù, cũng không coi là chuyện to tát, quay đầu liền đã quên.

Không biết.

Vương Bảo thật sự đi làm!

...

...

Mấy cái sơn đạo hội tụ nơi.

Nào đó điều trên sơn đạo.

Mấy cái Thái Nhất Tông đệ tử, chính đang lên núi, vẻ mặt thích ý.

“Ha hả, các ngươi biết chưa, ngày hôm qua ta thấy Linh Ngọc sư tỷ!”

“Cắt, nhìn thấy có cái gì ngạc nhiên! Với ai chưa từng xem giống như!”

“Ồ? Vậy ngươi cùng Linh Ngọc sư tỷ nói chuyện nhiều sao? Không có chứ? Ta nói rồi! Sư tỷ còn theo ta vấn an đây!”

“Thật hay giả?”

“Khoác lác bức chứ? Linh Ngọc sư tỷ thân phận gì? Làm sao có khả năng cùng ngươi vấn an!”

“Các ngươi không tin coi là!”

“Cắt...”

Mấy cái hàng chính đang nói chuyện phiếm.

Chỉ là.

Đột nhiên.

Đi ở trước nhất Thái Nhất Tông đệ tử, cảm giác trước người tựa hồ thêm ra đến một đoàn bóng mờ, ngây người nhìn lại, liền nhìn thấy mặt không hề cảm xúc Vương Bảo.

Mấy cái hàng cảm giác Vương Bảo có chút quái lạ, cũng không coi là chuyện to tát, muốn cho mở tiếp tục đi, nào có biết, bọn họ hướng về bên cạnh hơi di chuyển, Vương Bảo cũng hơi di chuyển.

“Ngươi chống đỡ chúng ta làm gì?” Phía trước nhất Thái Nhất Tông đệ tử tức giận nói.

Vương Bảo nhìn bọn hắn chằm chằm, sau đó, liền nhếch môi nở nụ cười, “Không làm gì, chỉ là, nhàn rỗi vô lại, đi ra đánh cướp, ân... Không muốn dùng một mặt mộng bức vẻ mặt nhìn ta, cho điểm phản ứng có được hay không?”

(

------oOo------

Chương 184: Vậy ta liền đi cướp được rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bối rối!

Thổ huyết!

Kinh ngạc đến ngây người!

Mấy cái Thái Nhất Tông đệ tử dại ra cực kỳ nhìn Vương Bảo, ánh mắt kia, cũng bắt đầu nhẹ nhàng.

Đánh cướp?

Đánh cướp a!

Khe nằm, thật hắn mẹ đánh cướp a!

Lão tử không nghe lầm chứ? Tên khốn này, muốn ở trong tông môn đánh cướp?

Ngươi rất sao đúng hay không xà tinh bệnh a?

Ngươi còn hỏi chúng ta muốn phản ứng?

Ngươi nhớ chúng ta cái gì phản ứng? Chúng ta cái gì phản ứng đều không có, liền còn lại mộng bức!

“Trên người công lao, đều giao ra đây cho ta!”

Vương Bảo trên tay lập loè ra một cái ngắn nhỏ hắc côn, tay phải nắm, gõ lên tay trái bàn tay, lạch cạch lạch cạch, phối hợp cái kia tà ý vẻ mặt, ngược lại thật sự là là một bộ đánh cướp dáng vẻ.

“Ngươi điên rồi?”

Một người thanh niên giận dữ, cười lạnh nói, “nơi này nhưng là Thái Nhất Tông, ngươi như vậy làm càn, không sợ Chấp Pháp Điện bắt ngươi sao?”

Vương Bảo cười híp mắt nói, “Cái này, liền không cần ngươi bận tâm, các ngươi hiện tại muốn làm, là giao ra công lao, không phải vậy, đừng trách ta côn pháp vô tình!”

Một đám hàng nộ không thể thành, đều là không nhịn được.

“Khe nằm, tức giận a!”

“Mọi người cùng nhau tiến lên, làm hắn! Pháp không trách chúng, Chấp Pháp Điện cũng không có thể trách chúng ta ra tay!”

“Hắn đánh cướp, vốn là phạm vào tông quy, chúng ta đánh hắn một trận, không ai có thể nói cái gì!”

“Lên a!”

Vèo vèo vèo.

Một đám hàng gào gào ha ha liền bắt đầu sử dụng bạo lực.

Chỉ là.

Trăm hơi thở qua đi.

Trên đất ngang dọc tứ tung nằm rất nhiều người, một đám hàng dồn dập bưng đũng quần, sắc mặt kia là muốn nhiều vặn vẹo có bao nhiêu vặn vẹo.

“Giao công lao! Nếu không, ta nhường các ngươi đệ ngũ chi cũng không bao giờ có thể tiếp tục co duỗi như thường!” Vương Bảo híp mắt cười nói.

Một đám hàng sắc mặt trắng bệch, nhận mệnh, dồn dập bò lên, nắm ra thân

phận của chính mình khiến.

Công lao là có thể chuyển nhượng.

Có điều, đến ở Công Tích Điện bên trong mới hữu hiệu.

Vương Bảo mới không thèm để ý những này, làm cho tất cả mọi người chuyển xong công lao, liền nhường đường ra, cười nói, "được rồi! Hợp tác vui vẻ a!"

Vui vẻ ngươi muội!

Một đám hàng trong mắt tất cả đều là oán niệm.

"Ta biết các ngươi có thể sẽ không phục, có điều, ta không để ý, không phục a, đi Chấp Pháp Điện cáo ta a!"

Một đám hàng kinh ngạc đến ngây người, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập trầm mặc đứng dậy, bước nhanh rời đi.

Đi phương hướng, đương nhiên là Chấp Pháp Điện, tông môn xuất hiện như vậy ác ôn, lẽ nào không ai quản?

...

...

Chấp Pháp Điện đệ tử nhận được đợt thứ nhất tin tức thời điểm, còn có chút không tin.

Đây chính là Thái Nhất Tông bản tông bên trong, dĩ nhiên có người ở đây đánh cướp? Tìm đường chết đây? Đùa giỡn chứ?

Thế nhưng rất nhanh.

Theo làn sóng thứ hai cáo trạng đệ tử đến, Chấp Pháp Điện đệ tử lúc này mới tin.

Sau đó, chính là co giật.

Liếc nhìn nhau, bọn họ đều là cảm thấy buồn cười.

Ma trứng!

Dám ở tông môn đánh cướp?

Không phải người điên, cũng là người điên!

Có điều, mặc dù là người điên, thế nhưng việc này Chấp Pháp Điện cũng không thể không quản.

Chấp Pháp Điện trực ban chấp sự mang người, thẳng đến cái kia sơn đạo mà đi.

Đi tới trên sơn đạo.

Một đám Chấp Pháp Điện đệ tử, rất xa nhìn thấy Vương Bảo, cũng nhìn thấy vào giờ phút này, đang có mấy cái đệ tử, đứng xếp hàng kìm nén hỏa, cực kỳ oan ức giao công lao.

“Dừng tay!”

Chấp Pháp Điện trực ban chấp sự sầm mặt lại, nộ quát một tiếng, mang người nhanh chóng tới gần.

Mấy cái bị đánh cướp Thái Nhất Tông đệ tử nhìn thấy bọn họ, nhất thời đại hỉ cực kỳ.

Đại gia ngươi!

Chấp Pháp Điện cuối cùng cũng coi như là đến rồi!

Còn có ngươi tên khốn kiếp này!

Nhường ngươi hung hăng, nhường ngươi đánh cướp, nhường ngươi ra tay như vậy độc ác, chiêu nào chiêu nấy hướng về chúng ta đệ ngũ chi lên bắt chuyện, ngươi đây là muốn nhường chúng ta đoạn tử tuyệt tôn a? Cuối cùng cũng coi như là có người trừng trị ngươi!

"Khá lắm, ở tông môn đánh cướp, ngươi gan to bằng trời! Bé ngoan bó tay chịu trói, đi với ta Chấp Pháp Điện nhận tội!"

Trực ban chấp sự nhìn chằm chằm Vương Bảo lệ quát.

Vương Bảo vẻ mặt lạnh lẽo, liếc đối phương một chút, châm biếm nói, "tông môn quy củ vạn ngàn, ta nhìn một lần, chưa từng nói qua, không thể đánh cướp!"

Trực ban chấp sự khóe mắt vừa kéo.

Không sai.

Tông môn tông quy là không có không thể đánh cướp quy củ này.

Thế nhưng.

Khe nằm.

Này rất sao còn cần phải xếp vào tông quy? Đánh cướp chuyện như vậy làm sao có thể xuất hiện ở Thái Nhất Tông?

"Chớ có phí lời, đi theo ta!" Trực ban chấp sự thẹn quá thành giận.

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, sau đó, đánh giá trực ban chấp sự cùng cái khác Chấp Pháp Điện đệ tử một chút, đón lấy liền cười nói, "Thần Phủ tu vi? Ha hả, vẫn là Chấp Pháp Điện đệ tử, nói vậy công lao, nên có không ít chứ?"

Nói xong.

Vương Bảo trong tay nhấc theo hắc côn, cười lạnh nói, “vậy còn chờ gì, công lao đều giao ra đây cho ta!”

Trực ban chấp sự một mặt mộng bức, “Ngươi... Ngươi nói cái gì?”

Vương Bảo không nhịn được nói, “Lỗ tai điếc, ta nói, để cho các ngươi giao ra công lao, không sai, hiện tại, cũng là đánh cướp!”

Trực ban chấp sự suýt chút nữa thổ huyết.

Giời ạ!

Đánh cướp đến trên người ta?

Lão tử nhưng là Chấp Pháp Điện chấp sự.

Ở tông môn, Chấp Pháp Điện địa vị cao thượng, chỉ có bọn họ trêu chọc người khác phần, nào có người dám như thế đắc tội Chấp Pháp Điện!

Càng không cần phải nói, đánh cướp Chấp Pháp Điện đệ tử!

Những đệ tử còn lại cũng là bị lôi đến kinh ngạc, mấy cái Thái Nhất Tông đệ tử trên mặt phẫn nộ tản đi, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đều mang tới một chút thương hại.

Đáng thương a đáng thương!

Hàng này tuyệt bức là điên rồi, có bệnh, đến trị liệu a!

“Lên, nắm lấy hắn!”

Trực ban chấp sự khí cả người run, vung tay lên, phía sau Chấp Pháp Điện đệ tử, dồn dập tiến lên, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo võ kỹ ánh sáng hóa thành một đạo sông lớn bình thường, hướng về Vương Bảo chen chúc mà tới.

Nhưng là.

Chỉ trong nháy mắt này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên tiến lên một bước, sau đó, chân phải giơ lên, tầng tầng đạp đạp đất diện.

Như đất linh phụ thể.

Nồng nặc đất nguyên lực lượng ở đối diện lăn lộn, sau đó bộc phát ra, hóa thành từng đạo từng đạo gai nhọn, không chỉ có phá tan Chấp Pháp Điện đệ tử công kích, càng làm cho bọn họ không kịp phản ứng, phản kháng không được, yêu kêu rên bưng thân thể, trên người trải rộng lỗ máu.

Vương Bảo ánh mắt mang theo sát cơ, lạnh lùng nhìn kinh ngạc đến ngây người Chấp Pháp Điện trực ban chấp sự, nhạt âm thanh nói, "cho các ngươi thời gian ba cái hô hấp, giao ra công lao, bằng không, đừng trách ta thủ đoạn ác độc vô tình!"

"Ngươi..."

Chấp Pháp Điện trực ban chấp sự hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt trắng bệch.

Hắn nhưng là Thần Phủ hậu kỳ tu vi, thế nhưng vừa nãy trong nháy mắt đó, hắn nhưng phảng phất bị một ngọn núi lớn đấu đá.

Tựa hồ chớp mắt sẽ tan xương nát thịt!

"Thời gian, đến!" Vương Bảo vỗ vỗ hắc côn, sau đó liền hướng về Chấp Pháp Điện các đệ tử đi đến.

Từng bước từng bước, phảng phất đạp ở tâm linh của bọn họ.

"Đừng, đừng nhúc nhích tay! Ta giao!" Một cái Chấp Pháp Điện đệ tử sợ hãi hô.

Trực ban chấp sự đám người nhìn về phía hắn, hàng này cắn răng truyền âm nói, “thức thời một chút đi, hảo hán không ăn trước mắt thiệt thòi a, cùng với không công chịu đòn, còn không bằng hiện tại nhận sợ, tiểu tử này như vậy làm càn, nhất định sẽ bị chỉnh đốn, chúng ta chỉ cần chờ chính là!”

Một đám hàng suy nghĩ một chút, cũng đúng, vội vã nhận sợ.

Vương Bảo thoả mãn đánh cướp xong Chấp Pháp Điện đệ tử, sau đó, ánh mắt liền nhìn về phía cái kia mấy cái Thái Nhất Tông đệ tử, tức giận nói, “Nhìn cái gì vậy, lại đây giao phí a, vừa nãy không giao xong, đừng tưởng rằng ta đã quên!”

Mấy cái Thái Nhất Tông đệ tử méo mặt, sau đó cúi đầu, tiếp tục lập đội.

Mã Đức!

Tuy rằng cái tên này điên rồi, nhưng là, điên (chơi) đáng sợ a, vẫn là câu nói kia, hảo hán không ăn trước mắt thiệt thòi a...

(

------oOo------

Chương 185: Là hắn nhường ta cướp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo rất nhanh sẽ nổi danh. + Ba ∽ la ∽ tiểu + nói

Không ít đệ tử đều là nghe tin lập tức hành động, hướng về Vương Bảo chạy đi đâu đi, một mặt hưng phấn.

Thái Nhất Tông rất lâu chưa từng xuất hiện như thế chuyện thú vị.

Ở tông môn đánh cướp.

Liền Chấp Pháp Điện chấp sự đều không buông tha.

Này giời ạ đâu chỉ là gan to bằng trời, quả thực chính là cực hạn tìm đường chết!

Bọn họ muốn nhìn một chút đón lấy phát triển.

Vương Bảo nơi đó.

Đã không có đệ tử dám trải qua sơn đạo.

Có điều, nhìn thấy xa xa, càng ngày càng nhiều Thái Nhất Tông đệ tử, Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, ánh mắt chớp qua một vệt âm hiểm cười, sau đó, liền sải bước đi tới.

Một đám hàng nhét chung một chỗ, đang chuẩn bị để tốt ghế gập ăn dưa xem cuộc vui đây, đột nhiên nhìn thấy Vương Bảo đi tới, trong nháy mắt hoảng hồn.

Vương Bảo tu vi truyền ra rất quỷ quái, có người nói không kém hơn Thần Phủ đỉnh cao, bọn họ trong những người này, tu là tối cao, cũng chỉ là Thần Phủ sơ kỳ, há có thể không sợ.

“Khe nằm, hắn đi tới!”

“Hắn muốn làm gì? Sẽ không là muốn đánh cướp chúng ta chứ?”

“Nháo đây? Chúng ta nhiều người như vậy đây, hắn sao dám!”

“Ngạch... Ta đột nhiên có một loại thập phần dự cảm không tốt, mặt sau nhường, ta đã quên trong động phủ còn hầm thịt, khe nằm, đừng chen a, Mã Đức, không ra được...”

Càng sợ sệt, càng là dựa vào nhau.

Có điều ỷ vào nhiều người, muốn chạy đến không mấy cái.

Vương Bảo ở trước người bọn họ dừng lại, con mắt nhìn bọn hắn chằm chằm, một đám hàng từ từ yên tĩnh lại.

Nửa ngày.

Vương Bảo cười nhạt nói, “xem cuộc vui rất thoải mái đúng không?”

Một đám hàng bên trong có mấy cái bản năng gật đầu, thế nhưng rất nhanh sẽ thu được vô số song phẫn nộ ánh mắt, lại mau mau lắc đầu.

“Các ngươi nhìn ra thoải mái, cái kia đúng hay không nên giao điểm tiền? Dù sao, xem cuộc vui cũng đến muốn vé vào cửa không phải sao?” Vương Bảo quay về bọn họ ngoắc ngoắc ngón tay đầu.

Một đám hàng hai mặt nhìn nhau, sau đó, chính là dồn dập cười lạnh lên.

“Chúng ta nhiều người như vậy, ngươi cũng dám đánh cướp?”

“Hừ, có năng lực ngươi động thủ, chúng ta đồng thời đánh ngươi, ngươi chính là Thần Phủ đỉnh cao cũng đến phế!”

“Không sai, sợ ngươi a!”

“Nói cho ngươi đi, tiểu tử ngươi xong, các trưởng lão khẳng định liền đang trên đường tới!”

Vương Bảo hé mắt.

Nhiều người?

Nhiều người chính là tiền vốn sao?

Ha hả, ngược lại ngày hôm nay đi ra, chính là đến trang bức, ta lại không chê lớn chuyện, quan tâm các ngươi nhiều người không nhiều người!

“Không giao tiền?”

Vương Bảo ánh mắt lạnh lẽo, tiếp theo, hắc côn vung một cái, liền lớn quát, “Không giao tiền, vậy thì thảo đánh! Nói cho các ngươi, hiện tại các ngươi coi như nghĩ giao tiền, cũng đã chậm, bởi vì lão tử, hiện đang muốn đánh người!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trong cơ thể, chín toà Trúc cơ đài bên trong sức mạnh, hầu như ở trong nháy mắt, liền toàn bộ điều động lên, sau đó, hung hãn một côn, kinh thiên ngang dọc đánh xuống!

Chớp mắt công phu.

Ở đây Thái Nhất Tông đệ tử, da đầu trực tiếp tê rần, trong giây lát này, bọn họ có loại trời sập cảm giác, vô cùng tận áp lực, từ trên xuống dưới, hướng về thân thể của bọn họ nghiền ép mà đến!

Phù phù.

Có mấy cái thẳng thắn dứt khoát cho quỳ!

Càng nhiều, nhưng là trong miệng điên cuồng thổ huyết, sắc mặt trắng

bệch, ngã nhào trên đất.

Có điều bởi vì đa số dựa vào nhau, vì lẽ đó, hầu như đều là ngã vào trên người người khác, kêu rên che ngực, tiếng kêu rên liên hồi.

Vương Bảo hừ lạnh một tiếng, “Một đám ngu xuẩn!”

Một đám đệ tử tức giận đến mức cả người run run, thế nhưng, nhưng cũng không dám nữa nói hơn một câu, chỉ là ở trong lòng, đem Vương Bảo mắng chính là máu chó đầy đầu.

Hỗn đản hỗn đản hỗn đản a!

Quá hắn mẹ bắt nạt người!

Có điều cái tên này, làm sao đáng sợ như vậy? Thực lực này, này rất sao đến cùng là thân phận gì? Như vậy xa lạ, cũng không phải tông môn mấy vị đạo tử a!

Trong đám người.

Nhưng có một cái đệ tử, một mặt mộng bức, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, trong ánh mắt, tất cả đều là hoảng sợ cùng hối hận.

Hàng này, chính là Trân Bảo Điện giựt giây Vương Bảo đánh cướp cái kia hàng.

Vào giờ phút này, hắn được kêu là một cái hối hận a, đều sắp hối hận thổ huyết!

Hắn nằm mộng cũng muốn không tới a.

Vương Bảo dĩ nhiên thật sự dám ở tông môn đánh cướp.

Hơn nữa, còn khiến cho lớn như vậy!

Không chỉ có Chấp Pháp Điện đệ tử, đều không thể tránh được ma trảo của hắn, hiện tại, dĩ nhiên lại ra tay trọng thương nhiều như vậy tông môn đệ tử.

Này giời ạ quả thực muốn đem Thái Nhất Tông trời cho chọc thủng!

Đột nhiên.

Phía chân trời kéo tới từng đạo từng đạo uy nghiêm bóng người.

Đầu lĩnh, thình lình chính là chưởng giáo Chiến Bắc Phong.

Nhìn ngã trên mặt đất kêu rên hơn trăm đệ tử, Chiến Bắc Phong tức giận đến mức cả người run run, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn mắng nói, "tiểu tử thúi, ngươi nổi điên làm gì đây? Nói cho bản tọa, ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Một đám trưởng lão sắc mặt âm trầm, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đặc biệt không quen!

Phạm thượng, không hề quy củ, thân là trưởng lão, bọn họ phiền nhất chính là Vương Bảo đệ tử như vậy.

Vương Bảo nhưng sắc mặt không đổi, chỉ là quay về Chiến Bắc Phong chắp chắp tay, nói rằng, "chưởng giáo, ta ở đánh cướp!"

Chiến Bắc Phong gò má đều co giật một hồi.

Dư trưởng lão cùng Thái Nhất Tông đệ tử, cũng là cả người mãnh đánh.

Khe nằm!

Tên khốn này!

Giọng điệu này, này thái độ, ngươi đây muội làm sao liền điểm dây thần kinh xấu hổ đều không có?

Như thế ôn hòa nói ngươi ở đánh cướp?

Ngươi làm đánh cướp là ăn cơm a?

Ngươi đánh cướp, ngươi còn có lý đúng hay không? Xem ngươi dáng dấp này, rất tự hào a!

"Lý Nguyên Bá, ngươi làm càn!" Một người mặc Chấp Pháp Điện trang phục trưởng lão tiến lên một bước, ánh mắt âm lãnh nhìn Vương Bảo.

Hàng này chính là Chấp Pháp Điện điện chủ.

Vương Bảo cướp đoạt hắn Chấp Pháp Điện, hắn bộ mặt tối tăm, đối với Vương Bảo thập phần căm ghét.

"Chưởng giáo!"

Vương Bảo không thèm để ý Chấp Pháp Điện điện chủ, nhường lão già này khí ánh mắt phun lửa.

"Ngươi có lời gì muốn nói?" Chiến Bắc Phong sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Vương Bảo, tuy rằng, Vương Bảo lại Kim Linh Thánh Thể, thế nhưng như vậy làm càn, cũng là phải nghiêm trị.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "nói rõ trước! Ta không sai!"

Chiến Bắc Phong khí nở nụ cười, "Ngươi ở tông môn đánh cướp, còn tùy ý ra tay, tổn thương nhiều đệ tử như vậy, này đều không sai?"

Vương Bảo cười nói, "đương nhiên! Ta đánh cướp, là bởi vì Trân Bảo Điện bên trong có người nói cho ta, nghĩ nhanh chóng được công lao, cũng có thể đi đánh cướp, ta cần công lao, vì lẽ đó, vì sao không đánh cướp? Còn có, bọn họ mặc dù bị đánh, cũng là đáng đời, từng cái từng cái ở bên cạnh xem cuộc vui, xem cuộc vui không dùng tiền a?"

Chiến Bắc Phong ánh mắt giận dữ.

Trực tiếp nhìn về phía bên người một lão giả.

Lão già kia mi tâm toát mồ hôi lạnh, không nhịn được nói rằng, “chưởng giáo, chớ có nghe tên tiểu hỗn đản này nói bậy!”

Vương Bảo cười lạnh nói, “nói bậy?”

Nói xong, đưa tay chỉ phía sau người nào đó, cười lạnh nói, “ngươi chẳng lẽ muốn phủ nhận, hắn không là các ngươi Trân Bảo Điện đệ tử? Chính là hắn nhường ta cướp!”

Trân Bảo Điện điện chủ nhìn về phía cái kia giựt giây Vương Bảo Trân Bảo Điện đệ tử, ánh mắt lạnh lẽo, tức giận nói, “ngươi làm cái gì?”

Đệ tử kia nhẫn nhịn đau nhức đứng lên đến, nước mắt vỡ, lớn tiếng nói, “điện chủ, chưởng giáo, ta chỉ làm hắn là đùa giỡn, không nghĩ tới hắn thật sự dám đánh cướp a!”

“Ngươi...”

Trân Bảo Điện điện chủ khí nổ, không nhịn được liền muốn ra tay, Chiến Bắc Phong phất tay một cái ngăn cản hắn, sau đó, liền nhìn Vương Bảo nói rằng, “coi như như vậy, ngươi cũng không thể đánh cướp, ngươi không phải tiểu hài tử, hẳn phải biết, đánh cướp không đúng! Vì lẽ đó, ta hay là muốn trừng phạt ngươi!”

Vương Bảo hồn nhiên không thèm để ý, chỉ là nhìn bốn phía, càng ngày càng nhiều Thái Nhất Tông đệ tử, trong ánh mắt ý cười, càng ngày càng rõ, sau đó, ho nhẹ một tiếng, bất đắc dĩ buông tay, nói rằng, “được rồi! Nếu chưởng giáo muốn trừng phạt ta, ngài tùy ý! Có điều, trước đó, ta muốn thẳng thắn một chuyện!”

“Nói!” Chiến Bắc Phong hơi nhướng mày.

Vương Bảo thở dài nói, “ta, không phải Kim Linh Thánh Thể!”

Chiến Bắc Phong đột nhiên ngẩn ngơ.

Rất nhiều hiểu rõ tình hình trưởng lão, cũng là lơ ngơ.

Không phải Kim Linh Thánh Thể?

Khe nằm, không phải cũng đã trải qua kiểm tra thạch đo lường sao?

Vương Bảo nhổ một hơi, khá là tang thương hơi ngẩng đầu, nhìn giữa không trung, vòng chéo tay, nói rằng, “ta, là Ngũ Hành Thần Thể!”

Một câu nói ra, toàn trường yên tĩnh lại.

Này bức ra vẻ ác quá, rất nhiều người đều bị doạ cho sợ rồi...

(

------oOo------

Chương 186: Ta rất sao thật thích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo nhìn phản ứng của mọi người, thoả mãn nở nụ cười.

Ha ha ha, vẫn là ca có dự kiến trước a, không rất sớm phóng đại chiêu.

Đúng như dự đoán, hiện tại đều bị chấn động rồi.

Kim Linh Thánh Thể, há có thể cùng Ngũ Hành Thần Thể cùng sánh vai!

Không chút khách khí nói, Ngũ Hành Thần Thể, vậy thì là truyền thuyết.

Ngũ hành đều là Thánh thể, thông linh thiên địa ngũ hành, đây là Ngũ Hành Thần Thể, so với Lý Vô Thần Tiên Thiên Bá Thể, đều muốn trâu bò gấp trăm lần!

Tình cảnh yên tĩnh một lúc sau.

Chiến Bắc Phong đầu tiên phản ứng lại, sau đó, liền kéo dài tỏa ra tinh mang, nhìn chằm chằm Vương Bảo trầm giọng nói, "Lý Nguyên Bá, không muốn ăn nói bừa bãi, Ngũ Hành Thần Thể, chỉ ở trong truyền thuyết có từng xuất hiện, ngươi thực sự là Ngũ Hành Thần Thể?"

Vương Bảo gật gù, lại lắc đầu.

Sau đó, vòng chéo tay, nhìn phương xa, rất là ủy khuất nói, "Thôi thôi! Ta nói cái này làm gì! Cũng không đáng kể, chưởng giáo, ngươi muốn trừng phạt ta, liền đến đi! Chính ta phạm sai, ta chịu trách nhiệm!"

"Thế nhưng, ta tâm đã lạnh!"

"Ở trong tông môn, chỉ muốn chút công lao mà thôi, còn bị người lừa, xem ra Thái Nhất Tông theo ta vô duyên a! Đã như vậy, ta còn không bằng lui ra

tông môn, tiếp tục bốn biển là nhà!”

Chiến Bắc Phong được kêu là một cái chán ngán.

Một đám trưởng lão cũng giống như thế.

Cho tới đứng ngoài quan sát Thái Nhất Tông đệ tử, vào giờ phút này, cả người co giật, từng cái từng cái, đều muốn thổ huyết!

Ngươi muội a!

Chị ngươi a!

Thăm hỏi cả nhà ngươi a!

Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi đây là làm cái gì a? Ngươi làm sao còn oan ức mở ra?

Ngươi rất sao như thế oan ức, vậy chúng ta tính là gì? Chúng ta vô duyên vô cớ bị ngươi đánh cướp, bị ngươi đánh, chúng ta đây? Chúng ta oan ức hướng về ai nói đi?

Chiến Bắc Phong sao quan tâm nhiều như vậy.

Tuy rằng chán ngán.

Thế nhưng, Ngũ Hành Thần Thể, thực sự là quá trọng yếu, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “Lý Nguyên Bá, ngươi cho ta nghiêm túc nghe rõ, nếu như ngươi đúng là Ngũ Hành Thần Thể, lão phu kia cho ngươi làm chủ, chuyện lần này, coi như ngươi vô tội!”

Vương Bảo trong nháy mắt mặt mày hớn hở, đối với Chiến Bắc Phong chắp chắp tay nói, “chưởng giáo văn minh!”

“Ngươi tới đây cho ta!”

Chiến Bắc Phong trừng Vương Bảo một chút, sau đó, trực tiếp lấy ra một

khối kiểm tra thạch!

Vương Bảo đi tới, Chiến Bắc Phong đưa ra kiểm tra thạch.

Vương Bảo tiếp nhận, sau đó cười nói, “chưởng giáo, xem trọng!”

Mộc nguyên Trúc cơ đài bên trong, sức mạnh phun trào mà ra, kiểm tra Ishigami, chớp mắt sau khi, liền dâng lên chín tầng kim quang.

Chiến Bắc Phong cả người rung mạnh.

Những người còn lại cũng là ánh mắt chớp qua một vệt kinh sắc, những kia Thái Nhất Tông đệ tử, nhưng là từng cái từng cái khó chịu lợi hại!

Khe nằm!

Không có thiên lý a!

Tên khốn này như vậy đáng ghét, dĩ nhiên, cái quái gì vậy vẫn là Mộc Linh Thánh Thể?

Mà chỉ chốc lát sau, theo một đạo hào quang màu xanh nước biển, từ kiểm tra thạch bộc phát ra, mọi người cũng không nhịn được nữa.

“Kim Linh Thánh Thể, Mộc Linh Thánh Thể, Thủy Linh Thánh Thể... Khe nằm!”

“Cái tên này không phải đúng là Ngũ Hành Thần Thể đi!”

“A phốc... Xem ra lần này chúng ta thật sự cũng bị Bạch Đả!”

“Ngũ Hành Thần Thể... Cái tên này thiên phú, dĩ nhiên đáng sợ như thế?”

“Lão tử trong lòng có chính khí, nhưng một tia thể chất đặc thù đều không có, hắn như thế vô liêm sỉ như thế hỗn đản, nhưng là Ngũ Hành Thần Thể, này rất sao đi đâu nói lý đi?”

Chiến Bắc Phong thân thể cũng bắt đầu run rẩy, nhìn chằm chằm kiểm tra thạch, run giọng nói, “tiếp tục...”

Vương Bảo không khách khí nữa, rất nhanh, triển lộ ra Hỏa Linh Thánh Thể cùng Thổ Linh Thánh Thể!

Đến đây.

Ai đều không hoài nghi nữa, Vương Bảo nắm giữ Ngũ Hành Thần Thể!

Đây chính là chưởng giáo tự mình lấy ra kiểm tra thạch, mấy vạn năm truyền thừa xuống, tuyệt bức không sai rồi!

Nói cách khác.

Cái tên này, thật rất sao là Ngũ Hành Thần Thể!

Chiến Bắc Phong cánh tay run cầm cập tiếp nhận kiểm tra thạch, con mắt nhìn Vương Bảo,

Ánh mắt kia, là vô hạn ôn nhu.

Nửa ngày.

Chiến Bắc Phong đột nhiên cười to lên, “Tốt! Rất tốt! Lý Nguyên Bá, ngươi ngày hôm nay, thật là làm cho lão phu mở mang tầm mắt a! Không nghĩ tới Ngũ Hành Thần Thể, dĩ nhiên thật sự tồn tại, hơn nữa, vẫn là ta Thái Nhất Tông đệ tử!”

Đây là một mãnh dược!

Kích thích Chiến Bắc Phong, đã không kềm chế được.

“Bản tọa thứ ngươi vô tội!”

Chiến Bắc Phong hít sâu một hơi, ngột ngạt một hồi nội tâm hưng phấn.

Một đám trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút bất đắc dĩ dáng vẻ, mà những kia bị đánh cướp cùng bị đánh Thái Nhất Tông đệ tử, nhưng là từng cái từng cái nước mắt mục.

Trắng (Haku) bị tội a!

Thực sự là bị trắng (Haku) đánh a!

Rất nhiều người đều ở trong lòng hò hét, chưởng giáo, này rất sao không công bằng!

Thế nhưng.

Ai lại đang tử bọn họ đây.

Đặc biệt là Chiến Bắc Phong, nơi nào còn nhớ được tông môn quy củ.

Đây chính là nắm giữ Ngũ Hành Thần Thể đệ tử.

Đệ tử như vậy, nếu như trưởng thành, có bao nhiêu đáng sợ? Vấn Đạo treo lên đánh Đạp Tiên? Không phải không thể a!

Mang theo hưng phấn, Chiến Bắc Phong liền như thế đi rồi, một đám trưởng lão nhìn nhau, mang theo chấn động, tất cả đều rời đi.

Không ai còn dám nói, muốn trừng trị Vương Bảo tội.

Người ta thiên phú đều như thế trâu bò, ngươi còn trị tội của hắn?

Thương tổn được hắn tâm làm sao bây giờ?

Vừa nãy không nghe hắn nói hắn đều tâm lạnh a!

Nếu như bởi vì cái này, dẫn đến hàng này nản lòng thoái chí, thoát ly tông môn, này rất sao là nhiều tổn thất lớn?

Còn không được hối hận chết a!

...

...

Chưởng giáo cùng các trưởng lão đều đi rồi, Thái Nhất Tông đệ tử nào dám nhiều chờ, phảng phất tránh né ôn thần như thế, nhanh chóng chạy trối chết.

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên lớn quát, "Tên kia, không sai, chính là ngươi, ngươi hướng về cái kia chạy, tới đây cho ta!"

Vương Bảo chỉ, thình lình chính là Trân Bảo Điện cái kia giựt giây Vương Bảo gia hỏa.

Thanh niên này vẻ mặt đau khổ, nước mắt vỡ, hồn vỡ, sợ đến run lẩy bẩy, đột nhiên cho Vương Bảo quỳ xuống đến, run giọng nói, "sư huynh, sư huynh bỏ qua cho ta đi! Ta cũng không dám nữa lắm miệng! Lúc trước ta chống đối sư huynh, ta có tội, ta vậy thì ăn năn!"

Nói xong, bắt đầu cuồng tát vào miệng!

Vương Bảo đứng ở trước mặt hắn, lạnh giọng nói, "được rồi, đừng giật, cho rằng ta không biết, không chắc trong lòng ngươi làm sao mắng ta đây!"

Thanh niên trên mặt mồ hôi lạnh đều sắp thành sông, vội vã phủ nhận, "Sao dám! Sao dám a sư huynh!"

Vương Bảo từng thanh hắn kéo đến, cau mày nói, "ta cần công lao!"

Thanh niên sợ đến suýt chút nữa run chân, sắc mặt trắng bệch, sợ hãi nói rằng, "không thể đánh cướp! Thật không thể đánh cướp! Sư huynh ngài xin thương xót, ta trước đó là nói bậy, ngài coi như ta đánh rắm được rồi!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ta biết không có thể đánh cướp! Ta chỉ là muốn hỏi ngươi, còn có cái gì, có thể nhanh chóng được công lao con đường?"

“Cái này...” Thanh niên có chút do dự.

Vương Bảo ánh mắt lạnh lẽo, “Làm sao? Không muốn nói? Cũng được, ngươi không nói, ta cũng không buộc ngươi, sau này còn gặp lại!”

“Đừng!”

Thanh niên kéo lại Vương Bảo tay áo, sau đó khổ bức cực kỳ nói rằng, “sư huynh, còn có cái biện pháp, bình thường con đường, nghĩ nhanh chóng được công lao, ngài có thể khiêu chiến!”

“Khiêu chiến?”

Vương Bảo trước mắt nhất thời sáng ngời.

Thanh niên hít một hơi, nhỏ giọng nói, “Không sai, chính là khiêu chiến! Dựa theo tông môn quy củ, tu vi thấp đệ tử, có thể hướng tu vì là cao đệ tử khởi xướng khiêu chiến, mỗi chiến thắng 1 trận, liền tăng cường một điểm công lao, mà khiêu chiến vượt qua càng cao, được công lao càng nhiều!”

Vương Bảo kích động hỏng rồi.

Có thể trang bức, có thể cuồng quất Thái Nhất Tông đệ tử.

Ta rất sao thật thích!

------oOo------

Chương 187: Quá rất sao biến thái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Được! Tính tiểu tử ngươi biết làm người, có điều, ta hiện tại giao cho ngươi một cái nhiệm vụ, ngươi nghe kỹ cho ta...”

Nửa ngày.

Thanh niên cả người run rẩy, một mặt sợ hãi nhìn Vương Bảo, chỉ là ở Vương Bảo lệ con mắt nhìn kỹ bên dưới, nhưng cũng không thể không nghe lời xoay người rời đi.

Mà Vương Bảo, nhưng là khẽ hát, thản nhiên tự đắc hướng về Thái Nhất Tông lớn võ quảng trường đi đến.

...

...

Thái Nhất Tông Thần Phủ cảnh đệ tử, chấp sự, ngoại trừ những kia địa vị hơi cao chân truyền, đạo tử, vào giờ phút này, toàn bộ đều chán ngán lên.

Thanh niên sát bên truyền tin tức, một cái đón lấy một cái.

Rất nhiều đệ tử sắc mặt khó coi, giao tình tốt hơn dồn dập tụ tập ở cùng nhau.

Vương Bảo nhường thanh niên truyền ra tin tức ngược lại cũng đơn giản, chỉ có một câu nói, vậy thì là đi tới lớn võ quảng trường, nếu như không đi, chính là đắc tội hắn “Lý Nguyên Bá”!

Một đám hàng uất ức khó chịu.

Này trong đó có những kia bị Vương Bảo đánh cướp hoặc là bị đánh đệ tử.

Tụ tập cùng một chỗ, từng cái từng cái đoàn thể nhỏ thương lượng một chút, cuối cùng bất đắc dĩ cúi đầu ủ rũ lên.

Không biện pháp a!

Là thật không biện pháp!

Cái kia hàng hiện tại chính là Thái Nhất Tông cấm kỵ, ai cũng không trêu chọc nổi, hắn nhưng là Ngũ Hành Thần Thể, loại này trong truyền thuyết thể chất thiên phú, cho Vương Bảo quá nhiều quá nhiều cấm kỵ vầng sáng.

Coi như là tông môn trưởng lão, phỏng chừng cũng không dám làm sao trêu chọc Vương Bảo.

Mà bọn họ những đệ tử này, vậy thì lại không dám!

Người ta đều ở tông môn trắng trợn đánh cướp, nhưng chuyện gì không có, chưởng giáo đều bất công đến nước này, bọn họ còn có thể nói cái gì?

Nhận mệnh đi!

Vì lẽ đó, rất nhiều đệ tử dồn dập hướng về lớn võ quảng trường đi đến.

Chỉ là dần dần, bọn họ liền không nói gì phát hiện, thật là nhiều người!

Rất sao phóng tầm mắt qua đi, phỏng chừng Thái Nhất Tông Thần Phủ cảnh đệ tử hoặc là chấp sự, có thể đến đều đến rồi!

Tên khốn kia đến cùng muốn làm gì?

Rất nhiều người không hiểu!

Có điều sắc mặt, đúng là thả lỏng ra, không quan tâm cái kia hàng muốn làm gì, bọn họ nhiều như vậy Thần Phủ cảnh tụ tập cùng một chỗ, ít nói cũng có mấy trăm, liền không tin hắn dám làm cái gì chuyện quá đáng!

...

...

Lớn võ quảng trường.

Chỗ này chính là Thái Nhất Tông mỗi khi gặp đại sự mới tụ tập địa phương, trống trải vô cùng.

Đông đảo Thái Nhất Tông Thần Phủ cảnh đệ tử tụ tập cùng một chỗ, hầu như làm thành một vòng, có chút thấp thỏm nhìn trung tâm nơi Vương Bảo.

Không một người nói chuyện.

Mãi đến tận Vương Bảo mở miệng.

Con mắt quét một vòng đông đảo Thái Nhất Tông Thần Phủ cảnh, Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, cười nhạt nói, "chư vị sư huynh đệ, ngày hôm nay gọi các ngươi đến đây, kỳ thực cũng không có gì đại sự, chỉ là, ta thiếu công lao, mọi người đều biết chứ?"

Rất nhiều người không nói gì gật gù.

Đâu chỉ là thiếu a, ngươi hàng này quả thực là ma, đều rất sao dám đi đánh cướp!

"Vì lẽ đó..."

"Ta đem các ngươi kêu lại đây, chính là vì công lao! Này không nghe nói, tu vi thấp, có thể hướng tu vì là cao khiêu chiến mà!"

Một đám hàng tỉnh ngộ lại.

Ma trứng!

Không ngờ như thế hàng này là ý định này a!

Có điều...

Rất nhiều người ánh mắt lập loè ngột ngạt giận, đều sắp tức giận thổ huyết.

Khe nằm!

Tên khốn này, thật không biết xấu hổ!

Trong truyền thuyết hắn là Vấn Đạo cảnh giới thực lực a, ngươi rất sao đem chúng ta những này Thần Phủ kêu đến, làm cái trứng cầu?

Cảnh giới cao bắt nạt cảnh giới thấp, có cái lông gà công lao?

Ngươi đầu óc vô nước?

Liếc mắt nhìn nhau, nửa ngày, một cái trong đó thanh niên không nhịn được cao giọng nói, "Lý Nguyên Bá chân truyền sư huynh, ngươi đúng hay không lầm? Ngươi tu vi nên so với mọi người chúng ta, cũng cao hơn chứ?"

Tất cả mọi người là gật gù.

Mà Vương Bảo, nhưng là lắc lắc đầu, dựng thẳng lên ngón tay, một bên bày, một bên nói rằng, "sai sai sai! Tu vi của ta, chỉ là Trúc cơ cảnh giới mà thôi! Các ngươi tất cả mọi người tu vi, đều cao hơn ta!"

Mọi người khắp toàn thân đều co giật lên.

Mở mắt nói mò a!

Hàng này da mặt, là càng ngày càng dầy a!

Ngươi rất sao trước một chiêu liền trọng thương nhiều như vậy tông môn đệ tử, rất nhiều vẫn là Thần Phủ cảnh, liền thực lực như vậy, ngươi nói cho ta ngươi chỉ là Trúc cơ?

Quỷ rất sao mới tin ngươi đây!

Vương Bảo không giống nhau: Không chờ mọi người nói chuyện, đón lấy liền nghiêm túc nói, "Được rồi, phế không nhiều lời nói, chúng ta chính thức bắt đầu đi!"

Tất cả mọi người có chút mộng.

Bắt đầu cái gì liền bắt đầu?

Ngươi rất sao chẳng lẽ muốn từng cái từng cái khiêu chiến?

"Ta muốn ra tay rồi! Đại gia hỏa không phải sợ, ta động tác rất nhanh! Ta cũng sẽ rất ôn nhu!" Vương Bảo cười ha ha nói rằng.

Âm thanh rơi xuống đất.

Vương Bảo thân thể chấn động, trong chớp mắt, vô cùng tận giống như sức mạnh, từ chín toà Trúc cơ đài bên trong, tuôn trào ra, sau đó, Vương Bảo song chưởng duỗi ra, trong nháy mắt, Vương Bảo quanh thân, liền hình thành từng đạo từng đạo chói mắt kim quang đại thủ ấn.

Này nhưng là một môn Thiên cấp võ kỹ, gọi là Kim hoàng bất diệt ấn!

Khủng bố đại thủ ấn, cuốn sạch lấy bốn phía thiên địa nguyên khí, trong nháy mắt, liền bộc phát ra, trực tiếp xoay tròn bốn phía, cơ hồ đem hết thảy Thần Phủ cảnh đệ tử, đều bị nhấn chìm tiến vào.

Tất cả những thứ này đều ở trong chớp mắt phát sinh, rất nhiều người căn bản không phản ứng lại đây, liền cảm giác trên thân thể truyền đến từng đạo từng đạo áp lực kinh khủng, không thể động đậy, sau đó, liền sợ hãi ngẩng đầu, bị vàng óng ánh đại thủ ấn sức mạnh, toàn bộ trấn áp!

"Khe nằm!"

"A phốc..."

"Mã Đức, thật là đáng sợ..."

“Trúc cơ? Lão tử Trúc cơ đại gia ngươi!”

“Thiên sát, này không phải bắt nạt người sao? Không như thế bắt nạt người!”

“Hắn chính là cái sát tinh, là cái ma vương, tông môn làm sao sẽ thu rồi như thế tên khốn kiếp đệ tử!”

“Một mực chưởng giáo còn che chở hắn!”

“Này lên cái nào nói lý đi...”

Một đám hàng dồn dập thổ huyết, sau đó, từng người nói nhỏ, rít gào, khuôn mặt vặn vẹo, bưng vết thương, toàn thân đều thoát lực, đau đớn kịch liệt nhường mấy người thậm chí đều hôn mê đi.

Vương Bảo thở phào một hơi.

Trong nháy mắt, sức mạnh phát tiết ra ngoài gần như tám phần mười, tạo thành hậu quả, tự nhiên cũng là thoả mãn.

“Không ai chết đi?” Vương Bảo hỏi.

Một đám hàng vô lực nhổ nước bọt, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Lẽ nào cái tên này vừa nãy ra tay cũng không có chú ý đúng mực, nói cách khác, chúng ta có thể sẽ chết? A phốc, quá rất sao đồ phá hoại!

“Các vị, xem ra là ta thắng a! Công Tích Điện trưởng lão mau tới, đại gia hơi chờ một chút!” Vương Bảo híp mắt cười.

Trân Bảo Điện thanh niên thành Vương Bảo chân chạy, rất nhanh sẽ xin mời Công Tích Điện trưởng lão đến.

Lão già nhìn từng cái từng cái thấp giọng kêu rên tông môn Thần Phủ cảnh đệ tử, theo bản năng hít vào một ngụm khí lạnh.

Này rất sao.

Làm cái gì?

“Lý Nguyên Bá!” Lão già khuôn mặt nghiêm túc.

Vương Bảo quay về Công Tích Điện trưởng lão chắp chắp tay, cười nói, “trưởng lão, thanh toán công lao đi!”

Lão già rất là không nói gì dáng vẻ, “Thanh tính là gì thanh toán, ngươi cảnh giới nên so với bọn họ đều cao chứ?”

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “ai nói? Ta chỉ là Trúc cơ đỉnh cao, không tin lão gia ngài đến tra!”

Lão già một mặt không tin, có điều vẫn là tiến lên, giúp đỡ đặt ở Vương Bảo trên bả vai.

Vương Bảo chín toà Trúc cơ đài, đã ẩn giấu tám toà, lão già thực lực, căn bản không thấy được, lúc này cảm thụ Vương Bảo toà kia Trúc cơ đài, lão già mộng bức!

Ta mệt cái đại tào!

Trúc cơ đỉnh cao?

Thật hắn mẹ Trúc cơ đỉnh cao!

Thế nhưng.

Ngươi rất sao nháo đây?

Trúc cơ đỉnh cao, ngươi như thế trâu bò?

Một người, đánh ngã mấy trăm cái Thần Phủ cảnh, thậm chí, còn có rất nhiều Thần Phủ hậu kỳ?

A phốc!

Ngươi đây là ăn cái gì? Thập toàn đại bổ hoàn sao?

Quá rất sao biến thái!

------oOo------

Chương 188: Sau đó ngươi là ta che chở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng cảm thấy khó mà tin nổi, khó có thể tin, thế nhưng, sự thực chính là sự thực, chính mình tự mình đo lường, Công Tích Điện lão già cũng không có gì lại hoài nghi.

Quỷ dị liếc mắt nhìn Vương Bảo, lão già vẫn cứ cảm giác hãi hùng khiếp vía.

Cỡ này sức chiến đấu, có thể nói tuyệt thế, vạn cổ đệ nhất đều không quá đáng.

Cũng may nhờ Vương Bảo triển lộ ra Ngũ Hành Thần Thể, cũng có thể giải thích qua đi, nếu không, ông lão tuyệt bức sẽ làm rõ vì cái gì Vương Bảo như thế biến thái.

Mà có Ngũ Hành Thần Thể ăn mồi, như thế nào đi nữa trâu bò nghịch thiên, cũng có lý do a!

Sau đó lão già liền bắt đầu thanh toán công lao.

Hướng đi những kia vẫn cứ kêu rên, thế nhưng, nhưng dùng một bộ uất ức ánh mắt nhìn mình Thần Phủ cảnh đệ tử.

“Chính mình báo tu vi, báo giả người nghiêm trị!” Ông lão uy nghiêm nói một tiếng.

Một đám hàng thân thể cứng đờ, bối rối.

Lời này...

Mấy cái ý tứ?

Vậy thì chuẩn bị thanh toán công lao đúng hay không?

Nói cách khác...

Phốc a!

Chẳng lẽ tên khốn kia, đúng là Trúc cơ đỉnh cao?

Trời ạ!

Một đám hàng sợ hãi cực kỳ, kinh hãi tột đỉnh!

Thực sự là Trúc cơ đỉnh cao, không phải Thần Phủ, cũng không phải hỏi nói, chính là mẹ hắn Trúc cơ?

Chỉ là chỉ là một cái Trúc cơ, chỉ là chỉ là một chiêu, oanh ầm ầm ầm liền đem chúng ta tất cả đều gan?

Mộng bức!

Triệt để mộng bức!

Cho đến lão hàng lần thứ ba thiếu kiên nhẫn nhắc nhở, bọn họ mới xem như là phản ứng lại, sau đó, từng cái từng cái sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, cúi thấp xuống đầu, rầm rì đứng lên.

Thành thật!

Triệt để thành thật!

Không dám tiếp tục mắng người, không dám tiếp tục trừng mắt, không dám tiếp tục nói lão tử không phục!

Tu vi như thế, chiến lực như vậy, tánh khí như vậy, ngươi dám không phục? Khe nằm, không muốn sống?

Thanh toán đúng là rất nhanh.

Dù sao đại gia hỏa đều thành thật.

Công Tích Điện ông lão thống kê, cảm giác thấy hơi lo lắng, nhiều như vậy Thần Phủ a, hơn nữa còn có nhiều như vậy Thần Phủ hậu kỳ, thậm chí còn có chút Thần Phủ đỉnh cao, như vậy một đám người, ngươi từ Thiên Dương đại lục từng cái từng cái tìm, đều rất sao không tìm ra được bất luận cái nào có thể ở Thần Phủ cảnh giới liền có thể làm được như vậy sự tình võ giả.

Mà Vương Bảo, làm được!

Yêu nghiệt đã không đủ để hình dung!

Này rất sao quả thực siêu thần!

Cuối cùng, Công Tích Điện ông lão đi tới Vương Bảo trước mặt, thái độ đại biến, có chút kính ý cười nói, "Lý Nguyên Bá, tổng cộng hơn 13,000 công lao, thân phận lệnh của ngươi cho ta!"

Vương Bảo đưa ra thân phận lệnh, Công Tích Điện ông lão thận trọng lấy ra một tấm lệnh bài, hai cái kết nối, sau đó tách ra.

Đem thân phận lệnh trả lại (còn cho) Vương Bảo, ông lão nhìn lướt qua bốn phía các đệ tử, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "Lý Nguyên Bá, ngươi tuy rằng rất... Rất lợi hại, thế nhưng, thấy tốt liền thu a!"

"Ta hiểu!"

Vương Bảo gật gù.

Lão già cũng không để ý tới nữa Vương Bảo nghe vào vẫn là không nghe lọt tai, dù sao, hắn chỉ là phóng thích một hồi chính mình thiện ý mà thôi, lắc đầu, ánh mắt lập loè nhàn nhạt hưng phấn, chạy chưởng giáo đại điện liền đi tới.

Đại sự như vậy.

Nếu như không cho chưởng giáo sớm biết, cao hứng một chút, vậy hắn cũng quá thất trách.

Mỗi cái đệ tử bị khiêu chiến, trong vòng một tháng chỉ có một cơ hội, vì lẽ đó, Vương Bảo híp mắt cười liền đi.

Còn lại một đám Thần Phủ cảnh đệ tử, cúi đầu ủ rũ, cực kỳ nản lòng.

Đồng dạng là người a!

Chênh lệch sao lại lớn như vậy đây!

Đang ở nơi đó hối tiếc tự đau thương đây.

Đột nhiên, rất nhiều người con ngươi co rụt lại, theo bản năng liền lùi về sau hai bước, nhưng là Vương Bảo lại trở về.

Đông đảo đệ tử bi phẫn cực kỳ, lại cực kỳ hoảng sợ, ma trứng, cái này đại ma vương về tới làm cái gì?

"Ừm, ta muốn đi khiêu chiến các (mỗi cái) bộ chân truyền sư huynh, đạo tử sư huynh, ai cho mang cái đường?" Vương Bảo quay về mọi người nhếch môi.

Một đám hàng vừa nghe, hai mặt nhìn nhau.

Sau đó,

Có chút nhỏ hưng phấn.

Nhưng cũng có chút sợ hãi.

Đại ma vương muốn đi dằn vặt những kia cao quý chân truyền, đạo tử? Đây là chuyện tốt a, dù sao thường ngày tự đại nhà đều đối với bọn họ ước ao ghen tị, thế nhưng, nhường chúng ta dẫn đường?

A phốc!

Những kia chân truyền đạo tử, chẳng phải là sẽ ngay cả chúng ta một khối cho hận lên a?

Không ai dám đứng ra, dù cho, đại gia đều muốn đi xem trò vui!

Vương Bảo thấy thế, không với bọn hắn dài dòng, chỉ chỉ một cái trong đó, nói rằng, “ngươi, đi ra!”

Cái kia hàng sắc mặt trắng bệch một mảnh, run rẩy đứng ra, đau thương âm thanh nói, “Lý Nguyên Bá sư huynh, van cầu ngài bỏ qua cho ta đi, nếu như bị những kia chân truyền đạo tử sư huynh biết ta dẫn đường, còn không được hận chết ta!”

Vương Bảo liếc hắn một cái, nhạt âm thanh nói, “sợ cái rắm, này không có ta đây, ngươi sau đó liền nói là ta che chở, ta xem ai dám chạm ngươi một hồi!”

Dát?

Một đám hàng há hốc mồm.

Mà cái kia bị Vương Bảo điểm ra đến thanh niên, nhưng là mộng bức qua đi, cực kỳ mừng như điên, sắc mặt trắng bệch, cấp tốc trở nên ửng hồng, sau đó, tiếp tục run rẩy lên, có điều, vừa nãy là sợ, hiện tại, nhưng là kích động.

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Lão tử đây là muốn quật khởi a!

Ta Chu Thiên Hùng cuối cùng cũng coi như là hết khổ!

Ai nói lão tử xui xẻo? Lão tử phi ngươi một mặt huyết!

Chu Thiên Hùng biết, Vương Bảo câu nói này ý vị như thế nào, vậy thì mang ý nghĩa, hắn sau đó ở Thái Nhất Tông bên trong, đừng nói là nghênh ngang mà đi, coi như là quỳ đi, đều không ai dám ngay mặt nói hắn nửa câu chuyện phiếm!

Đây chính là chỗ dựa!

Đỉnh cấp chỗ dựa!

"Đại ca, ngài mời tới bên này, ta biết hết thảy chân truyền đạo tử động phủ vị trí, vậy thì dẫn đường!"

Chu Thiên Hùng là một người thông minh, lập tức vung lên chân răng chạy đến Vương Bảo trước mặt, cung cung kính kính khom người, chuẩn bị dẫn đường!

Vương Bảo thoả mãn gật gù, hai người hướng về xa xa đi đến.

Trực tiếp nhường phía sau rất nhiều đệ tử, hối hận nghĩ nện chết chính mình!

Thiên sát!

Nhiều cơ hội tốt a!

Trở thành Vương Bảo tiểu đệ!

Một bước lên trời a đây là!

Ở tông môn lăn lộn, ai không nghĩ có cái chỗ dựa, đây là có thể thay đổi bọn họ cả đời đại sự!

Mà từ Vương Bảo biểu hiện đến xem, này rất sao đâu chỉ là núi dựa lớn, đây là sắt chỗ dựa!

Hàng này coi trời bằng vung, liền chưởng giáo Đô hộ a, cũng không dám

quản a, chỉ lo chạy!

“Máng!”

“Sớm biết như vậy, sớm biết như vậy...”

“Chu Thiên Hùng tên khốn này muốn quật khởi a, hắn còn không bằng ta đây!”

“Ngươi dám mắng Chu sư huynh? Ta nhớ kỹ ngươi, sau đó liền bẩm báo Chu sư huynh!”

“Ta chùi, ngươi...”

Huyên náo nửa ngày.

Một đám hàng méo mặt, không nhịn được thở dài, nửa ngày, lúc này mới khôi phục như cũ, sau đó, chạy Vương Bảo phương hướng ly khai bước nhanh mà đi.

Đi làm à?

Đương nhiên là đi xem trò vui a!

Không có nghe “Lý Nguyên Bá” sư huynh nói sao, đại đao, đã hướng về những kia cao cao tại thượng chân truyền đạo tử, trên đỉnh đầu mà đi tới...

Nào đó toà động phủ ở ngoài.

Chu Thiên Hùng cúi đầu khom lưng, ngưỡng mộ Vương Bảo, cười lấy lòng nói, “đại ca, đây là Nghiêm Phong chân truyền sư huynh động phủ!”

Nói xong, liền muốn tiến lên gõ cửa.

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này, Vương Bảo trực tiếp tiến lên vài bước, sau đó, đột nhiên một đạp động phủ cửa lớn.

Lập tức liền vang lên từng đạo từng đạo kinh thiên nổ vang.

Chu Thiên Hùng vừa nhìn, gò má không khỏi vừa kéo,, còn gõ cái lông gà cửa, động tĩnh này có thể so với gõ cửa đại thể, Nghiêm Phong chân truyền coi như là bế quan tu luyện, cũng tuyệt bức sẽ doạ run run một cái...

------oOo------

Chương 189: Có thể hay không muốn mặt mũi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghiêm Phong, Thần Phủ đỉnh cao tu vi, Thái Nhất Tông đạo tử.

Thân có một cái trời sinh liệt diễm mạch, tu luyện nổi lửa hành công pháp, làm ít mà hiệu quả nhiều, thiên phú rất cao.

Gần nhất Nghiêm Phong đang bế quan, chuẩn bị xung kích Vấn Đạo, có điều rất đáng tiếc, gốc gác vẫn là kém một chút, vì lẽ đó, cửa lớn không ra, cổng trong không bước, bắt đầu suy tư chính mình không đủ.

Đang lo Nghiêm Phong, tâm tình đương nhiên rất nguy.

Vào giờ phút này.

Động phủ thình lình có chút lay động lên, Nghiêm Phong kinh hãi đến biến sắc, trong tai nghe bên ngoài truyền đến từng đạo từng đạo nổ vang, Nghiêm Phong ánh mắt chìm xuống, kinh nộ cực kỳ, lập tức đứng lên đến.

Ở ngoài phòng tiến vào đến một người thanh niên, thập phần hoảng sợ dáng vẻ, nhìn thấy Nghiêm Phong liền kinh ngạc thốt lên nói, “thiếu gia, có người tấn công núi?”

Nghiêm Phong gò má vừa kéo.

Tấn công núi?

Ngươi rất sao thật sự dám nghĩ.

Chúng ta nhưng là Thái Nhất Tông, cỡ nào trâu bò treo tạc thiên, ai dám tấn công núi?

“Đi xem một chút!”

Mặt âm trầm phun ra ba chữ, Nghiêm Phong vòng chéo tay, hướng về động phủ đi ra ngoài, thanh niên vội vàng đuổi theo, lo lắng sợ hãi dáng vẻ.

Động phủ lớn cửa từ từ mở ra.

Nghiêm Phong đi ra ngoài, nhìn lướt qua, ngay sau đó là sững sờ.

Bên ngoài.

Đối diện đứng hai người, một cái trong đó khí chất xuất chúng, một cái khác vừa nhìn chính là tiểu đệ.

Thế nhưng mặt sau.

Vậy thì có chút không giống bình thường.

Đó là từng cái từng cái tông môn Thần Phủ cảnh đệ tử, vây cùng nhau, mấy trăm cái, lúc này đang dùng một loại Nghiêm Phong xem không hiểu ánh mắt, nhìn Nghiêm Phong.

Rất nhanh Nghiêm Phong liền phản ứng lại.

Loại ánh mắt này, hẳn là...

Thương hại?

Nghiêm Phong có chút mộng bức.

Ngươi muội.

Cái gì quỷ a đây là!

Làm gì dùng loại này ánh mắt thương hại nhìn lão tử? Lẽ nào lão tử phạm vào tội gì? Không thể a, ngày hôm qua lão tử bế quan lắm.

“Ngươi chính là Nghiêm Phong?”

Ngay ở Nghiêm Phong suy nghĩ lung tung thời điểm.

Một thanh âm truyền vào hắn bên tai.

Nghiêm Phong nhìn chăm chú nhìn lại, nhìn Vương Bảo, lông mày không khỏi vừa nhíu, lạnh giọng nói, “ta chính là Nghiêm Phong!”

“Ta là chân truyền, Lý Nguyên Bá!”

Nghiêm Phong hé mắt, tông môn chân truyền không nhiều, Nghiêm Phong toàn đều nhớ, lúc nào, thêm ra tới đây sao cái chân truyền?

“Tìm ta có việc?”

Nghiêm Phong tâm tình càng ngày càng buồn bực lên, thực sự là bị những kia Thần Phủ cảnh đệ tử ánh mắt thương hại nhìn chằm chằm, rất là phiền muộn.

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “không có gì đại sự, chính là nghĩ luận bàn một chút!”

Nghiêm Phong thấy buồn cười.

Ngớ ngẩn như thế nhìn Vương Bảo.

Ngươi cái đậu bỉ.

Vừa mới thăng cấp đệ tử chân truyền, ngươi rất sao làm sao lớn lối như vậy? Không mang theo đầu óc sao? Lão tử chân truyền ba mươi năm, hiện tại nhiều trâu bò? Đều muốn xung kích Vấn Đạo ngươi hiểu không?

Ngươi theo ta luận bàn?

Ngươi theo ta cắt cái rắm!

“Sư đệ, khuyên ngươi một câu, đi nhanh lên, bằng không, ta dám cam đoan ngươi sẽ hối hận!”

Nghiêm Phong lạnh lùng nói câu.

Ánh mắt hàn mang lóe lên.

Tiếp theo hừ lạnh nói, “lão tử hiện ở tâm tình rất nguy, nhanh cút ngay!”

“Phốc...”

Vương Bảo không lên tiếng.

Tiếng cười kia, nhưng là từ nơi không xa những kia xem trò vui Thần Phủ cảnh bên trong, truyền tới.

Hơn nữa.

Không chỉ là một người, là rất nhiều người.

Có mấy cái, đều cười giật.

Nghiêm Phong khắp toàn thân đều cảm giác được cực kỳ chán ngán, nhưng lại không tiện phát tác, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Mà Vương Bảo, nhưng là cười cợt, quay về Nghiêm Phong ngoắc ngoắc đầu ngón tay, nói rằng, “Nghiêm Phong sư huynh, đừng hẹp hòi như thế mà, luận bàn một hồi mà thôi, lại không lãng phí thời gian, ta bảo đảm, rất nhanh!”

“Cút!”

Nghiêm Phong không thèm để ý Vương Bảo, chỉ là nghĩ sau đó nhất định phải tìm những đệ tử kia hỏi một chút, các ngươi như vậy xem ta, đến cùng là mấy cái ý tứ? Còn rất sao cười ta? Không muốn lăn lộn đúng hay không?

"Ngươi này thái độ,

Thực sự là nhường ta rất khó lại duy trì hữu hảo a!"

Vương Bảo nụ cười cất đi, trên mặt vẻ mặt trở nên lạnh lẽo, sau đó liền lạnh giọng nói, “mau tới đi sợ bức, ta còn không có thời gian! Không công phu cùng ngươi dài dòng!”

“Ngươi...”

Nghiêm Phong kinh ngạc đến ngây người.

Ma trứng.

Hắn mắng ta?

Hắn lại dám mắng ta!

Không công phu theo ta dài dòng? Khe nằm, ta này bạo tính khí a!

“Ngươi muốn chết!”

Nghiêm Phong đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, trên người tuôn ra một luồng kinh thiên khí thế, sau đó, bước chân như rồng, nhanh như tia chớp chạy toán loạn hướng về phía Vương Bảo, trong chớp mắt, một luồng nguyên lực màu đỏ hình thành một đạo hỏa long đầu, bao bọc Nghiêm Phong nắm đấm, quay về Vương Bảo phủ đầu bao phủ mà tới.

Vây xem Thần Phủ cảnh đệ tử lắc đầu thở dài.

“Ai, đáng thương a!”

“Đúng đấy, nghe nói Nghiêm Phong sư huynh bế quan đây, đây là không biết tin tức a!”

“Cho nên nói, không có chuyện gì đừng rất sao mù bế quan, này không phải xảy ra vấn đề rồi?”

“Lại dám xuất thủ trước, đây là sợ sau đó bị đánh không đủ tàn nhẫn a!”

“Lý Nguyên Bá sư huynh đều tức rồi, lần này Nghiêm Phong sư huynh viên thuốc!”

Nghiêm Phong nén giận ra tay, cũng không có một chút nào lưu tình ý tứ.

Ở hắn nghĩ đến, Vương Bảo nhưng là chân truyền, nên không dễ như vậy liền bị chính mình đánh chết, vì lẽ đó, Nghiêm Phong hầu như vận dụng toàn lực.

Hỏa long uy thế đầy trời, dâng trào liệt diễm, làm cho Vương Bảo bên người Chu Thiên Hùng tê cả da đầu, không nhịn được lùi về sau!

Chỉ là.

Ngay ở Nghiêm Phong còn đang do dự, có hay không thu tay lại thời gian.

Đột nhiên, một đạo cánh tay như là một tia chớp lấp loé, trong chớp mắt, liền vượt qua mạnh mẽ hỏa long tiết lộ, bàn tay thẳng tắp hướng về Nghiêm Phong yết hầu ngắt lại đây.

Nghiêm Phong hoảng hốt.

Nắm đấm đã thu lại không được, trực tiếp nện ở Vương Bảo bả vai.

Chỉ cảm thấy, chính mình như là một đấm nện ở trên ngọn núi.

Kịch liệt lực phản chấn về truyền về, Nghiêm Phong sắc mặt trở nên trắng bệch, mà cái cổ, càng là căn bản không tránh kịp, bị Vương Bảo một phát bắt được!

Nhấc lên.

Tầng tầng một ngã.

Ầm một tiếng!

Nghiêm Phong hòa nằm trên đất, mặt đất đều bị đập ra tới một cái hố sâu.

Hai mắt vô thần, sinh không thể luyến nhìn trên không, Nghiêm Phong tâm tư trống rỗng!

Một chiêu!

Chỉ là rất sao một chiêu?

Lão tử liền bị đánh thành cái này chó chết dáng vẻ?

Vụ thảo đại gia ngươi!

Ngươi rất sao là chân truyền? Chỉ là chân truyền? Tông môn những lão gia hỏa kia là rất sao ngu ngốc? Thực lực như vậy, hoặc là trở thành trưởng lão, hoặc là, cũng đến cho cái đạo tử thân phận a!

"Lên!"

Vương Bảo thanh âm lạnh lùng vang lên.

Nghiêm Phong nhẫn nhịn trên thân thể đau nhức, chậm rãi bò lên, mà hậu thân khu run rẩy, mang theo nồng nặc sợ hãi, hơi cúi đầu.

Bốn phía.

Vậy còn là từng đạo từng đạo ánh mắt thương hại, chỉ là càng thêm nồng nặc.

Nghiêm Phong thời khắc này, bỗng nhiên đã hiểu!

Toàn đều hiểu!

Không ngờ như thế, cái tên này như thế trâu bò, mọi người đều biết a, liền rất sao lão tử không biết, còn theo người ta trang bức đây, còn nói để người ta lăn đây.

A...

Vừa nãy chính mình, ở trong mắt những người khác, đúng hay không cùng ngu ngốc như thế như thế? Ngược lại, tự mình nghĩ nghĩ, liền đầy đủ ngu ngốc.

“Đàng hoàng, đi theo ta, đợi ta khiêu chiến xong, mọi người cùng nhau đi Công Tích Điện thanh toán công lao, ta khiêu chiến thắng ngươi, ngươi không có ý kiến chớ?” Vương Bảo cười nhạt nói.

Nghiêm Phong vừa nghe.

Lập tức gật đầu, tầng tầng gật đầu.

Có ý kiến?

Ta rất sao nào dám?

“Vậy thì đi thôi!”

Vương Bảo lên đường (chuyển động thân thể), Chu Thiên Hùng đuổi tới, phía trước dẫn đường.

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này, Nghiêm Phong thình lình bước nhanh về phía trước, một cái cái mông đem Chu Thiên Hùng cong đến một bên, đối với Vương Bảo cung cười nói, “Lý sư huynh, ta đến dẫn đường!”

Nói xong.

Trả lại (còn cho) Chu Thiên Hùng một cái ánh mắt cảnh cáo.

Chu Thiên Hùng giận mà không dám nói gì, trong lòng bi phẫn cực kỳ, tê liệt, chính mình này thứ nhất chân chó thân phận, liền muốn cách mình mà đi sao?

Nghiêm Phong, ngươi nhưng là chân truyền a, có thể hay không muốn mặt

mũi?

------oOo------

Chương 190: Ta trước hết để cho ngươi 3 chiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghiêm Phong đương nhiên muốn mặt, có điều, hàng này rất thông minh, hắn biết, tên trước mắt này, tương lai có thể sẽ nhất phi trùng thiên.

Đồng dạng là chân truyền, người ta như thế trâu bò, chính mình như vậy giòn gà, chẳng phải là có thể nói rõ tất cả?

Hàng này sau đó tuyệt bức là đạo tử, thậm chí, ở đạo tử bên trong, cũng khẳng định là xếp hàng đầu.

Vì lẽ đó, sớm tạo mối quan hệ, mới là đúng lý.

Nghiêm Phong cười ở mặt trước dẫn đường, miễn cưỡng còn có thể duy trì một điểm chân truyền phong độ, cười cười nói nói, nói bóng gió Vương Bảo lai lịch.

Có điều Vương Bảo mặc kệ hắn, vì lẽ đó, hắn cũng chỉ là ở tự ngu tự nhạc mà thôi.

Điều này làm cho Nghiêm Phong có chút khó chịu, có chút bất đắc dĩ.

Chỉ là.

Theo phía sau tuỳ tùng Thần Phủ cảnh đệ tử, lục tục truyền tới trong tai của hắn.

Nghiêm Phong da mặt, nhanh chóng cứng ngắc.

Phía sau các sư đệ nói chính là này màu đỏ tím.

“Thật trâu bò a!”

“Không sai, quá trâu, Nghiêm Phong chân truyền cũng không ngăn nổi một chiêu!”

“Lý Nguyên Bá sư huynh mới chỉ là Trúc cơ cảnh giới đỉnh cao, liền lợi hại như vậy, này nếu như đột phá Thần Phủ, chẳng phải là có thể cùng Vấn Đạo đánh một trận?”

“Hừ, cái nào cần phải sau đó? Lý sư huynh hiện tại liền có thể cùng Vấn Đạo một trận chiến! Ta tin hắn!”

“Ta cũng tin!”

“Không phục không được!”

Nghiêm Phong cảm giác đầu có chút mê muội.

Trong miệng đều không tự nhiên dừng lại.

Cả người run run một cái, Nghiêm Phong lén lút liếc mắt nhìn sắc mặt như thường Vương Bảo, hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng phảng phất mưa to gió lớn bình thường trùng kích.

Khe nằm!

Ta lặc cái máng a!

Bọn họ nói cái gì?

Nói cái gì đồ chơi?

Nói người này, chỉ là Trúc cơ đỉnh cao?

Đại gia ngươi!

Lão tử Nghiêm Phong, đường đường chân truyền, Thần Phủ đỉnh cao tồn tại, lại bị một cái Trúc cơ đỉnh cao cho treo lên đánh?

Nghiêm Phong khó có thể tin.

Cảm giác tất cả những thứ này đều không chân thực.

Càng muốn, hắn liền càng mộng, càng là ngơ ngác.

Trúc cơ đỉnh cao, dĩ nhiên có một chiêu bại thực lực của hắn, chính như những sư đệ kia nhóm từng nói, này rất sao nếu như đột phá Thần Phủ, chẳng phải là được với trời cùng Vấn Đạo vai sánh vai?

Này rất sao quả thực mở ra vạn cổ tiền lệ!

Nào có người như thế biến thái?

"Đến sao?"

Đột nhiên, Vương Bảo âm thanh rơi vào Nghiêm Phong trong tai, Nghiêm Phong ánh mắt khôi phục thanh minh, sau đó nhìn Vương Bảo một chút, thình lình càng thêm cung kính lên, ngẩng đầu nhìn hướng về trước người động phủ, Nghiêm Phong hít một hơi, đối với Vương Bảo chắp chắp tay nói, "Lý sư huynh, nơi này là Trương Lôi chân truyền sư huynh động phủ!"

Đồng dạng là chân truyền.

Trương Lôi thực lực, cùng Nghiêm Phong chỉ là kẻ tám lạng người nửa cân mà thôi, có điều Trương Lôi chân truyền thân phận thu được khá sớm.

Không giống nhau: Không chờ Vương Bảo nói chuyện, Nghiêm Phong liền hùng hục chạy tới, "Lý sư huynh, ta đi gõ cửa!"

Chân chó tiềm chất triển lộ hoàn toàn.

Chu Thiên Hùng đứng Vương Bảo một bên, ánh mắt phun lửa.

Tê liệt!

Nghiêm Phong đại gia ngươi!

Này rất sao là lão tử cái này thứ nhất chân chó muốn làm sự tình!

Ngươi rất sao là thật không biết xấu hổ a, ngươi nhưng là chân truyền, như ngươi vậy chân chó thật sự được chứ?

Có điều tức thì tức, Chu Thiên Hùng là không có biện pháp nào, Vương Bảo hắn không trêu chọc nổi, Nghiêm Phong hắn cũng không trêu chọc nổi a!

"Trương Lôi sư huynh!"

Nghiêm Phong ở động phủ ngoài cửa lớn hô, âm thanh xuyên thấu qua cửa lớn trận pháp, truyền vào trong động phủ.

Cũng không lâu lắm, động phủ cửa lớn mở ra, Trương Lôi liền đi ra, sắc mặt lạnh lùng, chỉ là nhìn động phủ ở ngoài trận thế này, Trương Lôi cũng là có chút mờ mịt.

Tình huống gì?

Làm sao nhiều người như vậy tìm đến ta?

"Trương Lôi sư huynh, Lý Nguyên Bá sư huynh đến đây tìm ngươi luận bàn, xin mời sư huynh nhất định phải nể tình a!" Nghiêm Phong cười nhạt nói.

Lý Nguyên Bá?

Tìm ta luận bàn?

Trương Lôi con ngươi co rút nhanh.

Nghiêm Phong bế quan, vì lẽ đó tin tức bế tắc không biết Vương Bảo tình huống,

Hắn Trương Lôi có thể không bế quan, rất rõ ràng.

Vừa nãy hắn liền nhận được tin tức, khi đó Trương Lôi là lòng tràn đầy ước ao đố kị a!

Ngũ Hành Thần Thể!

Này rất sao làm sao không phải lão tử đây?

Nhìn chưởng giáo cùng một đám trưởng lão, đánh liên tục cướp lớn như vậy tội lỗi, nói thả liền cho thả, cái này cần là nhiều tầng coi?

“Hừ! Luận bàn?”

Trương Lôi ánh mắt chớp qua một vệt hàn mang.

Này đùa bức đồ chơi!

Cho là có Ngũ Hành Thần Thể, là có thể muốn làm gì thì làm?

Chuyện cười!

Nghĩ thượng vị!

Lại tôi luyện mấy năm đi!

Nghĩ giẫm lão tử thượng vị?

Ngươi rất sao hiện tại còn chưa đủ tư cách!

Trương Lôi nhận được tin tức bên trong, đối với Vương Bảo thực lực có suy đoán, thế nhưng Trương Lôi là vạn vạn không tin, còn có thể chiến Vấn Đạo đây, rắm, muốn thực sự là như vậy, tông môn sao lại chỉ cho hắn chân truyền thân phận?

“Luận bàn tốt! Có điều, ta gần nhất tu luyện có đột phá, có lẽ sẽ thu lại không được lực, đến thời điểm thương tổn được sư đệ, có thể muốn đừng

trách sư huynh a!”

Trương Lôi ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng.

Này vừa nói.

Nguyên tác vốn có chút huyên náo bầu không khí, từ từ yên tĩnh lại.

Sau đó.

Trương Lôi trải nghiệm đến vừa nãy Nghiêm Phong loại kia đãi ngộ, cái kia từng cái từng cái ánh mắt thương hại, xem ngu ngốc ánh mắt, đều ở nhìn hắn.

Mà Nghiêm Phong, lúc này thân phận đổi thành, gia nhập vào khinh bỉ một phương.

Đại gia đều cảm giác được buồn cười.

Có mấy cái không nhịn được, còn cười ra tiếng.

Nghe một chút.

Nghe một chút lời này, thần rất sao trâu bò a, ngươi còn thu lại không được lực? Ngươi còn sợ thương tổn được Lý sư huynh?

A phốc!

Đừng cho ngươi trên mặt thiếp vàng có được hay không?

Tỉnh táo một điểm có thể hay không a?

“Như thế nào, hiện tại, có còn nên luận bàn? Nói xấu ta có thể nói trước!” Trương Lôi ánh mắt lập loè ánh sáng lạnh lẽo.

Mọi người rốt cục triệt để không nhịn được, từng cái từng cái cười phun.

Nghiêm Phong đứng Trương Lôi bên người, càng là cả người co giật, ánh mắt lộ ra một vệt cảm khái.

Đây chính là ngu ngốc a!

Cùng vừa nãy ta, biết bao tương tự!

Nghiêm Phong cùng Trương Lôi quan hệ, có thể không thể nói được tốt, vì lẽ đó, căn bản cũng không có một tia phải nhắc nhở ý tứ.

“Yên tâm đi, nếu như ngươi có thể thương tổn được ta, ta không trách ngươi!”

Vương Bảo cười cợt, vẻ mặt tùy ý.

Trương Lôi lạnh lùng bĩu môi.

Cái gì gọi là có thể thương tổn được ngươi? Lão tử là sợ đánh chết ngươi!

“Tốt lắm, ngươi xuất thủ trước đi! Ta nhường ngươi ba chiêu!” Trương Lôi nghểnh lên đầu, ngạo nghễ nói rằng.

Thân là tiền bối, nên có tiền bối phong độ.

Cần phải nhường những này hậu bối biết biết, tiền bối mạnh mẽ, nhường hắn tâm phục khẩu phục!

Nghiêm Phong đám người đã cười đánh.

Ta nhỏ má ơi!

Đây mới là cực hạn tìm đường chết a!

Ngươi rất sao nhường Lý Nguyên Bá sư huynh ba chiêu? Vậy ngươi còn chơi cái rắm, phỏng chừng sau đó ngươi một chiêu đều không phát ra được!

Vương Bảo khẽ lắc đầu, “Vậy ta nhưng là lên!”

“Đến đây đi!”

Trương Lôi chắp tay ở phía sau.

Bạch!

Vương Bảo thân hình như điện, trực tiếp nổi lên, hướng về Trương Lôi vọt tới, nắm đấm duỗi ra!

Mênh mông lực lượng phun trào mà ra.

Đi ngươi!

Oành.

Chớp mắt công phu.

Trương Lôi thân thể hầu như cung thành một cái con tôm, con ngươi lồi ra, ngực bụng sụp đổ, trong miệng phun máu, ầm ầm một tiếng, đụng vào trên vách đá, cả người, đều bị nạm tiến vào trong vách đá!

Vương Bảo thu tay lại, thổi thổi nắm đấm.

Nghiêm Phong khóe mắt đột nhiên vừa kéo, có chút nghĩ mà sợ sờ sờ mi tâm mồ hôi lạnh.

Mà Trương Lôi, thương thế trên người, đều không để ý.

Bối rối!

Thật bối rối!

Mộng không muốn!

Vào giờ phút này, trong đầu của hắn chỉ có một ý nghĩ.

Vậy thì là.

Vụ thảo!

Lão tử vừa, cái quái gì vậy làm gì?

------oOo------

Chương 191: Ngươi rất sao vẫn là người sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong cảm thấy, ngày hôm nay có thể nói là gần trăm năm qua, nhất thoải mái một ngày.

Thu được một cái Ngũ Hành Thần Thể, điều này có ý vị gì?

Bởi vì Ngũ Hành Thần Thể chỉ là truyền thuyết, vì lẽ đó, Chiến Bắc Phong cũng không có tham khảo.

Nhưng là hiện tại.

Chiến Bắc Phong đã hiểu!

Công Tích Điện trưởng lão đến đây báo cáo Vương Bảo một người chiến mấy trăm sự tình sau khi, Chiến Bắc Phong liền kích động đều muốn run cầm cập.

Một người chiến mấy trăm Thần Phủ.

Có người nói còn chỉ là một chiêu.

Nhưng một mực, chỉ là Trúc cơ đỉnh cao?

Khe nằm!

Dù cho là Chiến Bắc Phong, lúc đó cũng là bạo thô khẩu.

Khó có thể tin.

Nhưng là muốn nghĩ, lại hợp tình hợp lí.

Này rất sao nhưng là Ngũ Hành Thần Thể, như thế nào đi nữa nghịch thiên, đều không quá đáng a!

Càng nghĩ càng đẹp xì xì, càng nghĩ càng cảm giác được tông môn tiền đồ càng sâu, Chiến Bắc Phong liền bắt đầu suy tư lên Vương Bảo đãi ngộ vấn đề.

Cỡ này thiên kiêu, không cố gắng sủng, đó mới là ngu ngốc.

Có điều sau đó, từng cái từng cái tin tức truyền đến, Chiến Bắc Phong lại bắt đầu đau đầu.

Vương Bảo đánh xong mấy trăm Thần Phủ, dĩ nhiên thật giống dừng không được đến rồi.

Tiếp tục đánh.

Đánh xong Thần Phủ đánh chân truyền!

Hơn nữa hết thảy đều là treo lên đánh!

Bây giờ liền chân truyền, đều bị Vương Bảo triệt để vung toàn bộ!

Hiện tại, thình lình muốn chạy tông môn thập đại đạo tử mà đi tới!

“Tiểu tử này rất có thể làm a!”

Chiến Bắc Phong xoa xoa khóe mắt.

“Còn cần đánh bóng!”

Thở dài.

Chiến Bắc Phong vẻ mặt nghiêm nghị lên.

Ngọc thô chưa mài dũa cần đánh bóng mới có thể trở thành là đẹp ngọc, quá trình này, không thể nghi ngờ rất khó, cũng cần thời gian, có điều, nghĩ

đến đẹp ngọc phóng ra ánh sáng sau chói mắt, Chiến Bắc Phong cảm thấy hết thảy đều là đáng giá!

...

...

Lại nói Vương Bảo.

Vào giờ phút này, phía sau theo, đã không thấp hơn ngàn người.

Rất nhiều đệ tử đều là nghe tin lập tức hành động, xem cái lớn náo nhiệt.

Mà Vương Bảo trước người, dẫn đường đệ tử chân truyền, càng là nhiều đến đến mấy chục, nụ cười kia, từng cái từng cái đều rất nịnh nọt.

Thực sự là sợ!

Một chiêu!

Chỉ là chỉ là một chiêu!

Bất kể là ai!

Mặc kệ là cái nào chân truyền!

Ngươi như thế nào đi nữa treo tạc thiên, đều rất sao vô dụng, Vương Bảo một chiêu đi ngươi, toàn bộ giải quyết!

Cỡ này thực lực, kinh thiên động địa, càng không cần phải nói, tựa hồ, Vương Bảo vẻn vẹn chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ!

Tên như vậy!

Nói là tương lai có thể tiếp quản Thái Nhất Tông, đều không quá đáng!

Vì lẽ đó, chân truyền cũng hạ thấp ngạo nghễ đầu, cùng Nghiêm Phong như

thế, cam tâm tình nguyện chân chó, trên thực tế, lúc này bọn họ đều ở trong tối tự phân cao thấp, bởi vì, phải làm chân chó thực sự là quá nhiều.

Áp lực rất lớn a!

Dần dần mà.

Đi tới đạo tử Trần Trung động phủ trước.

“Ta đi gọi người!”

Nghiêm Phong xông lên trước.

Còn lại chân truyền việc đáng làm thì phải làm, nhanh chóng đuổi tới.

Chỉ có điều.

Gõ cửa hồi lâu, dĩ nhiên không phản ứng.

“Chẳng lẽ đang bế quan?”

“Không nghe nói Trần Trung đạo tử bế quan tin tức a!”

“Bế quan tốt, tránh thoát một kiếp, nếu không, ta xem Trần Trung đạo tử cũng uổng phí, thua nhưng là mất mặt đại sự!”

“Đáng tiếc, không nhìn thấy náo nhiệt!”

Mọi người nghị luận sôi nổi.

Không biết.

Lúc này ở trong động phủ, Trần Trung nhưng là trên mặt mang theo cười lạnh, ánh mắt lóe đến sắc, ở động phủ bên trong thản nhiên tự đắc uống chút rượu.

“Một đám ngu ngốc!”

“Thời điểm như thế này, làm sao có thể đi ra ngoài? Đánh thắng nên, đánh thua mất mặt, không hề chỗ tốt sự tình, lão tử phản ứng nó làm chi?”

Trần Trung lầm bầm lầu bầu, uống một hớp linh rượu, bên người nô bộc rót, cười nói, “vẫn là thiếu chủ thông minh! Những kia chân truyền quá hai!”

"Vì lẽ đó,

Bọn họ chỉ là chân truyền!" Trần Trung cười nhạt nói.

Nô bộc cảm thán nói rằng, “tên kia thật biến thái, chân truyền không có một cái có thể đỡ được hắn một chiêu, thật không biết thực lực của hắn đến cùng đạt đến trình độ nào!”

Trần Trung ánh mắt tối tăm hạ xuống.

Mỗi một cái đạo tử hầu như đều là chưởng giáo dự bị.

Tuy rằng khoảng cách Chiến Bắc Phong giải nhiệm, còn không biết bao lâu đây, thế nhưng, có Vương Bảo cái này đối thủ cạnh tranh, Trần Trung cảm giác thấy hơi tuyệt vọng.

Ngũ Hành Thần Thể, nếu như trưởng thành, ai có thể so với đạt được?

Phỏng chừng lúc trước tông môn thiên phú thứ nhất Lý Vô Thần cũng quá chừng.

“Thật cái quái gì vậy, tiểu tử này từ nơi nào đụng tới?” Trần Trung chửi nhỏ một tiếng.

“Bọn họ còn ở gọi đây!” Nô bộc buồn bực nói.

Trần Trung cười lạnh nói, “khỏi quản bọn họ, một đám người không có cốt khí! Không tiền đồ!”

Hắn cho rằng.

Chính mình như thế ẩn núp, nhất định có thể tránh thoát đi.

Động phủ không ra, đại đa số người đều sẽ coi chính mình là bế quan, các loại phong ba qua đi chính mình lại đi nữa, cũng nói thẳng chính mình đang bế quan, ai có thể nói được bản thân không phải?

Đáng tiếc a!

Nương theo một đạo nổ vang!

Toàn bộ động phủ đều rung động lên, không ngừng có bụi đá từ phía trên hạ xuống, kinh sợ đến mức Trần Trung lập tức nhảy lên.

Sắc mặt âm trầm, ánh mắt phun trào cơn giận.

Giời ạ trứng!

Này rất sao là ai? Lại dám trực tiếp tấn công chính mình động phủ!

Đang ở nơi đó khí, đột nhiên, từng đạo từng đạo tiếng bước chân truyền đến, sau một khắc, Trần Trung mộng bức!

Nhìn xuất hiện ở trước mắt mình Vương Bảo cùng Nghiêm Phong đám đệ tử chân truyền, Trần Trung gò má nhanh chóng co giật lên.

Vụ thảo!

Đi vào!

Dĩ nhiên cái quái gì vậy đi vào!

Động phủ của lão tử cửa lớn nhưng là không mở a, trận pháp thủ hộ lắm, này dĩ nhiên đi vào, phải biết, cái kia trận pháp nhưng là có thể chống đối Vấn Đạo sơ kỳ một đòn!

Đây là đánh tiến vào?

Trần Trung hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt đều thay đổi, mang theo một vệt nhàn nhạt hoảng sợ!

Có thể so với Vấn Đạo!

Ngươi rất sao vẫn là người sao?

Ngươi chỉ là Trúc cơ đỉnh cao a khe nằm!

"Ha ha, này không không bế quan sao? Làm sao không lên tiếng? Trần Trung sư huynh, làm sợ bức không phải là một cái quang vinh sự tình a!" Vương Bảo cười nói.

Trần Trung vẻ mặt âm trầm, gầm nhẹ nói, "ngươi làm càn!"

Vương Bảo quay về Trần Trung ngoắc ngoắc ngón tay, cười nói, "đến đây đi, đánh một trận, ngươi biết ta hiện tại có bao nhiêu thiếu công lao chứ?"

Trần Trung trong lòng kiêng kỵ, đương nhiên không dám đánh, hừ lạnh nói, "ta tu luyện xảy ra sự cố, không thể động thủ!"

"Bị thương?"

Trần Trung gật gù, "Không sai, thương thế không nhẹ, vì lẽ đó, mời trở về đi!"

Vương Bảo nghe vậy, lắc đầu một cái, sau đó vỗ tay cái độp, nói rằng, "cái này không thể được, sư huynh bị thương, phải trị liệu a, ta chỗ này vừa vặn có đan dược một viên, có thể giải quyết Thần Phủ cảnh tất cả thương thế, sư huynh mau mau ăn, mau mau trị, thương được rồi chúng ta lập tức đấu võ!"

Một viên đan dược bay về phía Trần Trung.

Trần Trung được kêu là một cái chán ngán, bản năng tiếp nhận đan dược, định thần nhìn lại, chớp mắt mò vòng!

Ngươi muội.

Đây là...

Kỳ linh đan?

Nghe đồn bên trong có thể trị Thần Phủ cảnh chín mươi chín phần trăm thương thế kỳ linh đan?

A phốc!

Ngươi rất sao dĩ nhiên cho ta một viên kỳ linh đan nhường ta trị thương, sau đó sẽ đánh ta?

Ngươi rất sao có ngu hay không a?

Này một viên kỳ linh đan, không có mấy ngàn vạn thượng phẩm nguyên thạch, căn bản mua xuống không được, then chốt là, có tiền cũng không thể mua được a!

Nghiêm Phong mấy người cũng là gò má cuồng quất, không nhịn được nhìn Vương Bảo, trong lòng cảm thán, vị này trâu bò sư đệ, cũng là cái kỳ hoa a!

“Mau ăn!” Vương Bảo thúc giục.

Trần Trung tâm bắt đầu co giật!

Có ăn hay không?

Thật ăn? Ăn cộng lông, lão tử căn bản là không thương, ăn tuy rằng không thành vấn đề, nhưng là, này rất sao nhưng là mấy ngàn vạn đan dược, ta nhàn đau “bi” mới ăn đi!

Chỉ là không ăn?

Giải thích thế nào?

Không có cách nào giải thích, phản bác chính mình cái kia chính là mình đánh mặt của mình a, càng đau “bi”!

Trần Trung có chút khổ bức, nhìn Vương Bảo nóng bỏng ánh mắt, cuối cùng vẫn là quyết định ăn đi.

Kỳ linh đan lối vào (vào miệng), ngọt.

Nhưng là Trần Trung nhưng cảm thấy cực kỳ cay đắng.

Mấy chục triệu đan dược vào bụng, gánh nặng trong lòng không nhỏ, then chốt là, ngày hôm nay bữa này đánh, xem ra là trốn không được!

Tên khốn này đồ chơi liền mấy chục triệu thượng phẩm nguyên thạch đều ném ra, nếu như không đánh chính mình một trận, hắn Nōgaku ý?

Trần Trung nhai đan dược, khóc không ra nước mắt...

------oOo------

Chương 192: Ta chỉ dùng 5 thành lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thật mãnh!”

“Hiện tại dùng ngôn ngữ đã không cách nào hình dung tâm tình của ta!”

“Tông môn thập đại đạo tử, đặt ở toàn bộ Thiên Dương đại lục lên, cùng các cảnh giới, cũng là cao cấp nhất vương giả, thế nhưng...”

“Này rất sao đã dừng thức ăn chín cái, còn kém Lý Vô Thần đạo tử sư huynh!”

“Thật là đáng sợ! Lý Nguyên Bá sư huynh lẽ nào thật sự có Vấn Đạo sức chiến đấu? Trúc cơ đỉnh cao tu vi, Vấn Đạo cảnh giới sức chiến đấu? Phốc... Quá hắn mẹ đáng sợ!”

Trần Trung chỉ là cái bắt đầu.

Vương Bảo lục tục, mang theo đại đội năm, từng cái từng cái khiêu chiến lại đi, Thái Nhất Tông thập đại đạo tử, từ từ gia nhập trong đội ngũ.

Có điều so với chân truyền.

Những này đạo tử vẫn tính có trinh tiết, vẫn chưa biểu hiện bao nhiêu nóng bỏng, ngược lại là cảm giác cực kỳ mất mặt, sắc mặt khó coi cực kỳ, tụ tập cùng một chỗ, lẫn nhau tuy rằng im lặng không lên tiếng, thế nhưng, nhưng mơ hồ đều ở bi ai chính mình, bi ai đối phương.

Vào giờ phút này.

Vương Bảo bọn họ, đi tới Lý Vô Thần động phủ.

Lý Vô Thần.

Thái Nhất Tông nhất thiên kiêu.

Ở Vương Bảo xuất hiện trước, bị Chiến Bắc Phong đám người, cho rằng là Thái Nhất Tông tương lai kháng đỉnh đệ tử, có thể dẫn dắt Thái Nhất Tông, tiếp tục chế bá đại lục tồn tại.

Tuy rằng tu vi, ở đạo tử bên trong, thuộc về cuối cùng, thậm chí, còn lần với Thái Nhất Tông đệ tử chân truyền, nhưng là sức chiến đấu, nhưng là có thể doạ ngã một đám người lớn.

Tự có chân truyền đi vào gõ cửa, có điều, bất kể là thái độ, vẫn là ngữ khí, đều là cung kính không ít.

Đây là xuất phát từ nội tâm kính nể.

Cũng không lâu lắm, động phủ cửa lớn liền mở ra.

Thân mang xanh nhạt quần áo, mái tóc dài buộc lên, tướng mạo có chút non nớt Lý Vô Thần, vẻ mặt lạnh lùng đi ra động phủ.

Lý Vô Thần đã nhận được tin tức.

Vì lẽ đó, ánh mắt hắn lập tức nhìn về phía Vương Bảo.

Ánh mắt kia, tràn ngập miệt thị, tràn ngập châm chọc.

Lý Vô Thần thiên phú hiển lộ rất sớm, vì lẽ đó, trưởng thành đến nay, một thân ngạo khí, quả thực là dung nhập vào trong xương.

Đổi làm trước đây, Lý Vô Thần có thể sẽ cảm giác được kiêng kỵ, có điều hiện tại, Lý Vô Thần căn bản xem thường Vương Bảo.

Ngũ Hành Thần Thể, là rất bá đạo, tồn tại ở trong truyền thuyết!

Thế nhưng.

Vậy thì như thế nào?

Ngay ở đêm qua, chính mình Tiên Thiên Bá Thể, đã thành công lên cấp, trở thành Tiên Thiên Âm Dương Bá Thể!

Cái này cũng là trong truyền thuyết thể chất, cùng Ngũ Hành Thần Thể không phân cao thấp, mà Lý Vô Thần tự nhiên cho rằng, so với Ngũ Hành Thần Thể càng đáng sợ!

Khống chế âm dương lực lượng, mài giũa thân thể, Bá thể cường độ, tăng lên đâu chỉ gấp mười lần!

Tu vi càng là một đêm tăng vọt, đạt đến Thần Phủ cảnh trung kỳ mức độ!

Quả thực một bước lên trời!

Mà hắn, vẻn vẹn mười sáu tuổi mà thôi!

Hắn ngạo khí càng sâu!

Hắn sức lực càng đủ!

Ánh mắt của hắn, đã coi trời bằng vung, phóng tầm mắt vạn cổ, Lý Vô Thần đã có thể thuấn sát bất luận người nào, cùng các cảnh giới bên dưới, hắn là tuyệt đối vương giả, mà hắn, hiện tại đã có cùng Vấn Đạo một trận chiến thực lực!

Vì lẽ đó.

Hắn còn sẽ quan tâm Vương Bảo sao?

Làm sao có khả năng!

“Ngươi không phải là đối thủ của ta!”

Lý Vô Thần mở miệng trước, sắc mặt lạnh lùng, hơi nghểnh lên đầu, nhạt âm thanh nói, “không muốn tự rước lấy nhục nhả!”

Một đám chân truyền đạo tử đều là sững sờ.

Lời này nói.

Không đúng a!

Không sai, Lý Vô Thần là rất trâu bò, nhưng là, đó là thiên phú trâu bò.

Bọn họ không tin Lý Vô Thần không nhận được tin tức.

Người ta Lý Nguyên Bá, nhưng là có Vấn Đạo sức chiến đấu a!

Này đều không phải là đối thủ của ngươi?

Khe nằm, Lý Vô Thần đạo tử, ngươi đây là nhẹ nhàng a!

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “làm ta sợ a?”

“Không cần!”

Lý Vô Thần châm chọc Issho (cười), sau đó, thân thể hơi động.

Trong chớp mắt, mọi người chỉ cảm thấy, di động, căn bản không là người, mà là một con vạn cổ hung thú.

Dâng trào khí thế, nhấc lên vô tận cuồng phong, đất rung núi chuyển.

Lý Vô Thần chân đạp đất diện.

Bá đạo cực kỳ nói rằng, “ta đã có chất thay đổi, từ đó sau khi, Thiên Dương đại lục nhất thiên kiêu, là ta Lý Vô Thần!”

Trần Trung các loại đạo tử đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Kinh hãi cực kỳ.

Cơn khí thế này!

Này giời ạ có thể so với Vấn Đạo a!

Khe nằm, Lý Vô Thần lúc nào như thế treo? Này rất sao còn có để cho người sống hay không, một cái Lý Nguyên Bá, cũng đã rất trâu bò, hiện tại ngươi dĩ nhiên cũng biến thành như thế treo tạc thiên!

Họ Lý đều như thế không giảng đạo lý sao?

Điều này làm cho chúng ta những này đạo tử nhóm, còn cạnh tranh cái cà!

Những đệ tử còn lại đương nhiên cũng là bị kinh hãi không nhẹ.

So với trước đây, Lý Vô Thần thực lực đúng là long trời lở đất to lớn tăng lên, này khó mà tin nổi, nhưng là, nhưng là chân thực xuất hiện ở bọn họ trước mắt.

Vương Bảo hé mắt.

Trong lòng lạnh lùng.

Ngươi muội.

Cái tên này thực lực không thấp, không hổ là Thái Nhất Tông thiên kiêu số một.

Chỉ có điều.

Một mực, ngươi xuất hiện ở Thái Nhất Tông.

“Đến chiến!”

Vương Bảo quay về Lý Vô Thần ngoắc ngoắc ngón tay, sau đó, dường như Long Tượng, nghiền ép mặt đất, chạy Lý Vô Thần vọt tới.

Hung hãn một quyền, lớn phong khuynh đảo bình thường, mang theo vô tận sức mạnh, cuồng tiết mà xuống!

Lý Vô Thần cười lạnh một tiếng, thân thể bên trên, hiện ra trắng đen quang văn, đứng dậy tiến lên nghênh tiếp.

Rầm rầm rầm!

Đối chiến đánh hừng hực!

Từng đạo từng đạo nổ vang, không ngừng truyền ra.

Trần Trung các loại chân truyền đạo tử nhóm, tê cả da đầu, tâm can phổi đều ở cuồng run, không nhịn được lùi về sau, mãnh liệt khí thế dư âm, không ngừng hướng về bọn họ tập kích mà đến, mà vẻn vẹn chỉ là dư âm, liền chấn động cho bọn họ khí huyết dâng lên, tâm loạn như ma!

“Khe nằm!”

“Đây chính là Lý Nguyên Bá sư huynh thực lực chân thật sao?”

“Lý Vô Thần sư huynh dĩ nhiên cũng như thế lợi hại!”

“Vấn Đạo trưởng lão đối chiến, đều chỉ đến như thế chứ?”

“Tông môn dĩ nhiên ra hai cái như thế tên biến thái, chúng ta chưởng giáo đoán chừng phải cười điên rồi!”

“Đồng dạng là người a, chênh lệch này...”

Đông đảo đệ tử một bên kích động quan sát, một bên cảm khái.

Chiến đấu bên trong, Vương Bảo trong ánh mắt, chớp qua một đạo hung ác sát cơ.

Lúc này Vương Bảo thực lực, chín toà Trúc cơ đài, trong đó ba toà đã đạt

đến đỉnh cao trạng thái, thế nhưng hơn nữa còn lại Trúc cơ đài, Vương Bảo có thể cùng Vấn Đạo sơ kỳ lão già hung hãn một trận chiến!

Mà Lý Vô Thần, dĩ nhiên cũng có thể!

Ầm ầm!

Nương theo một đạo kinh thiên nổ vang, Vương Bảo cùng Lý Vô Thần, song song lui lại.

Lý Vô Thần sắc mặt có chút âm trầm.

Hắn không nghĩ tới, Vương Bảo dĩ nhiên có với hắn cân sức ngang tài thực lực, phải biết, ngày hôm qua chính mình nhưng là cùng gia tộc hắn Vấn Đạo sơ kỳ trưởng bối một trận chiến, đều chiếm thượng phong!

Hút ngụm khí lạnh, Lý Vô Thần tâm tình tối tăm, vẻ mặt cũng có chút không tự nhiên, hừ lạnh một tiếng nói rằng, "không nghĩ tới thực lực của ngươi, dĩ nhiên đạt đến mức độ như vậy, có điều, chấm dứt ở đây đi, nếu ta ra tay toàn lực, ngươi chắc chắn phải chết, có điều, ta không muốn giết ngươi!"

Vương Bảo nghe vậy, trong lòng không khỏi cười thầm lên.

Ngươi muội.

Ngươi không muốn giết ta? Ta còn muốn làm thịt ngươi, đang lo không có lý do tốt, ngươi này sẽ đưa tới cửa!

"Ta, chỉ dùng năm phần mười lực!"

Vương Bảo dựng thẳng lên một cái bàn tay.

"Năm phần mười lực, đều có thể đánh với ngươi cái hoà nhau, ngươi hiện tại biết, ta lợi hại bao nhiêu chứ? Bé ngoan chịu thua, bằng không, mạng nhỏ khó bảo toàn!"

------oOo------

Chương 193: Ta thật không nghĩ tới muốn giết hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Năm phần mười? Ngươi đùa ta?”

Lý Vô Thần gầm nhẹ.

“Ta lừa gạt ngươi làm gì? Nói năm phần mười, liền năm phần mười!”

Vương Bảo vẻ mặt thản nhiên, cười nhạt nói, “vì lẽ đó, chớ ở trước mặt ta trang bức, bởi vì ngươi ở trong mắt ta, kỳ thực cũng chỉ là một người đi đường Giáp Ất Bính Đinh nhân vật thôi! Ngươi ra tay toàn lực, ta chắc chắn phải chết? Xin đừng nên đùa ta có được hay không?”

Khe nằm!

Rất nhiều người bị doạ cho sợ rồi!

Mộng bức nhìn Vương Bảo.

Chỉ dùng năm phần mười lực?

Có thể so với Vấn Đạo sức chiến đấu, ngươi chỉ điểm năm phần mười lực? Đùa giỡn chứ?

Nháo đây!

Mà Lý Vô Thần, nhưng là bị kích thích hỏng rồi.

Ánh mắt lập loè sát ý, Lý Vô Thần mặt âm trầm, nói rằng, “càn rỡ! Ngươi cho rằng ta sẽ tin?”

Vương Bảo dựng thẳng lên một đầu ngón tay, lắc lắc, “Không tin, vậy thì

đánh tiếp, ngươi ra tay toàn lực chính là, có điều mà, nếu như ta ra tay toàn lực, vậy cũng là rất đáng sợ, chính ta đều sợ hãi, kinh động thiên hạ loại kia có hiểu hay không?”

“Ta sợ ta sẽ giết ngươi!”

Lý Vô Thần khóe mắt co giật một hồi!

Vụ thảo!

Đây là sỉ nhục chứ? Đúng không? Tuyệt bức là đang làm nhục ta!

Đây là ấn lại sự thông minh của ta, trên đất mạnh mẽ ma sát a!

Còn rất sao kinh động thiên hạ loại kia, ngươi này trâu bò thổi chính là muốn lên trời?

“Hừ, là cái tên này muốn chết, chớ có trách ta, hơn nữa, nhân cơ hội này, làm thịt hắn cũng tốt! Thái Nhất Tông, có ta một cái Lý Vô Thần, liền được rồi!”

Trong đầu tâm tư lóe lên.

Lý Vô Thần cười lạnh lên, “Tốt! Vậy chúng ta liền toàn lực một trận chiến! Sinh tử các (mỗi cái) do thiên mệnh!”

Vừa dứt lời.

Lý Vô Thần trên người, liền lập loè ra trắng đen ánh sáng, đồng thời loáng thoáng quay cuồng lên, Lý Vô Thần đỏ mặt, thân thể bên trong, không ngừng xuất hiện từng đạo từng đạo chói tai ong ong, trong nháy mắt, hắn lại như là đổi thành một người khác.

Thân thể đều tựa hồ khôi ngô không ít.

“Nghịch chuyển âm dương! Bá thể vô biên!”

Một tiếng gầm nhẹ, từ Lý Vô Thần trong miệng truyền ra.

Cuồng dã bá đạo khí thế, chớp mắt tăng vọt, khủng bố cực kỳ, không gian bên trong, đều tựa hồ xuất hiện từng đạo từng đạo rung động sóng gợn.

Vương Bảo híp mắt, trong tay, kiếm gỗ lấp loé đi ra.

“Xem ra ta dưới kiếm, lại muốn nhiều một cường giả vong hồn!”

Vương Bảo cảm thán.

Lý Vô Thần khuôn mặt có chút dữ tợn!

Tên khốn này, lúc này còn dám trang bức, là hiềm chết không đủ nhanh thật không?

Lão tử tác thành ngươi!

“Chết đi cho ta!”

Lý Vô Thần lệ quát một tiếng, hướng về Vương Bảo vọt tới, từng đạo từng đạo sức mạnh lớn sông, long trời lở đất bình thường bao phủ tới.

Tiên Thiên Âm Dương Bá Thể, chí dương chí cương, nghịch chuyển âm dương, càng là có thể dung hợp âm dương lực lượng, sức mạnh vô tận!

Có điều, cũng sẽ đối với tạo thành không nhỏ gánh nặng.

Lý Vô Thần không để ý!

Hắn hiện tại, chỉ muốn làm thịt Vương Bảo cái này càn rỡ gia hỏa!

Quyền lực cuồn cuộn mà xuống!

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, kiếm gỗ vừa nhấc, một tia mênh mông ánh kiếm lóe lên một cái rồi biến mất, kiếm khí bắn xuyên qua hư không, cùng Lý Vô Thần quyền lực đánh vào nhau.

Lý Vô Thần khí thế một trận, thân thể đứng ở nơi đó, có điều rất nhanh, hắn liền tiếp tục hướng phía trước, ánh mắt lệ mang cuồng thiểm.

Vương Bảo rên lên một tiếng, nhưng là bị Lý Vô Thần quyền lực thương tổn được.

Có điều, Vương Bảo nhưng là hồn nhiên không thèm để ý, chỉ là thân thể lui nhanh, cùng lúc đó, kiếm gỗ không ngừng vứt ra, từng đạo từng đạo kiếm khí hướng về Lý Vô Thần công kích.

“Ngươi chỉ có thể trốn sao?”

Lý Vô Thần châm biếm.

Một thân thực lực, triệt để bạo phát, cả người như là một con hung thú, trong lúc phất tay, đều có khó lường lực lượng.

Vương Bảo không ngừng na di, đã chịu không nhỏ vết thương nhẹ.

“Được rồi a! Ta đã rất nể mặt ngươi! Ngươi lẽ nào không nhìn ra, ta vẫn là chỉ dùng năm phần mười lực? Ta là thật sợ giết ngươi!” Vương Bảo có chút thương hại nói rằng.

Lý Vô Thần khí nổ!

Tên khốn này.

Còn rất sao cho lão tử trang bức?

“Có năng lực ngươi liền giết ta!”

Lý Vô Thần rít gào một tiếng, điên cuồng đuổi theo Vương Bảo, điên cuồng sức mạnh, quả thực muốn đem hư không nghiền ép, mặt đất bị chấn động đến mức nhấc lên bụi bặm, thậm chí đều rạn nứt ra.

Nghiêm Phong các loại Thái Nhất Tông đệ tử, càng ngày càng tê cả da đầu!

Đây chính là Lý Vô Thần?

Hắn đây mẹ chính là Lý Vô Thần!

Đáng sợ như vậy, như thế sức mạnh bá đạo, Lý Vô Thần ngày hôm nay quả thực siêu thần!

Vương Bảo nhe răng nhếch miệng, dù sao cũng là thật sự thương a, trong miệng không ngừng đánh miệng pháo, "Dừng đi, thật là a, ngươi rất sao chẳng lẽ không sợ chết?"

"Đại gia có thể đều cho ta làm chứng a, không phải ta muốn giết hắn, là hắn muốn giết ta tới!"

"Ta không nhịn được..."

"Ta thật không nhịn được..."

"Khe nằm, cho ngươi mặt còn, xem kiếm..."

Nghe bên tai truyền đến tiếng nhắc nhở, Vương Bảo lập tức ngừng chân, sau đó, một đạo kiếm khí ầm ầm vứt ra, chỉ là này kiếm khí, hầu như hình thành một đạo sông lớn bình thường, có thể thấy rõ ràng!

Mà này kiếm khí.

Nhưng là kiếm gỗ vận mệnh lần kích thuộc tính ba mươi sáu lần công kích!

Lấy Vương Bảo thực lực bây giờ, cuồng lật ba mươi sáu lần, có bao nhiêu trâu bò?

Nhìn Lý Vô Thần liền biết rồi!

Mãnh liệt kiếm khí, trong chớp mắt, liền xé rách Lý Vô Thần quyền lực, ở

Lý Vô Thần mộng bức trong thần sắc, kiếm khí điên cuồng bao phủ tới, rơi vào trên người hắn.

Càng làm cho Lý Vô Thần kinh hãi gần chết chính là.

Chính mình vượt ngưu Bá thể, cực kỳ đáng sợ mạnh nhất phòng ngự, dĩ nhiên cùng cặn bã như thế!

Khủng bố kiếm khí, hầu như toàn bộ tràn vào đến trong cơ thể hắn, thân thể bên trong nguyên lực, lập tức bị nghiền ép, toàn bộ tán loạn!

Kinh mạch.

Nội tạng.

Khí huyết.

Bị phá hủy rối tinh rối mù!

Thân thể hình ảnh ngắt quãng ở nơi đó, Lý Vô Thần ngơ ngác nhìn Vương Bảo, trong ánh mắt thần quang, từ từ tiêu diệt.

Trước khi chết, đầu óc của hắn, nghĩ đến Vương Bảo theo như lời nói, sau đó, mang theo ngập trời hối hận, đánh rắm!

Thật sự!

Hóa ra là thật sự!

Hắn vừa nãy, là thật sự ở nhường ta a!

Thế nhưng.

Ta rất sao thật khờ so với, cần phải hận hắn, hiện tại ngược lại tốt, đem mình hận chết rồi!

Oành.

Lý Vô Thần thi thể ngã xuống đất, nhấc lên một trận bụi bặm!

Tình cảnh, chớp mắt yên tĩnh lại!

Yên tĩnh đáng sợ.

Nghe được cả tiếng kim rơi, cũng không quá đáng.

Phần lớn tông môn đệ tử, trái tim đều trong nháy mắt ngừng nhảy lên.

Vẻ mặt đó, là một mặt sợ hãi, khiếp sợ không gì sánh nổi hoảng sợ nhìn tình cảnh này, thân thể run lẩy bẩy.

Trần Trung các loại đạo tử, trong lòng hồi hộp kinh hoàng, nhìn Lý Vô Thần thi thể, hút vào cảm lạnh khí, cả người run cầm cập.

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Viên thuốc viên thuốc!

Đúng là viên thuốc a!

Lý Vô Thần dĩ nhiên chết rồi, bị đánh chết!

Khe nằm, chuyện này quả thật là muốn đem Thái Nhất Tông trời cho chọc thủng a!

Bao nhiêu năm, vị này đều là bánh bao, càng không cần phải nói, thực lực bây giờ càng là như bay bay vọt.

Vậy thì càng quái dị!

Nhưng là.

Hiện tại nhưng đã chết!

Lần này tổn thất? Ai có thể chịu đựng lên?

Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, nhìn tất cả mọi người, bỉu môi nói, “Đại gia đều cho ta làm chứng a, ta thật không nghĩ tới muốn giết hắn, nhưng là, hắn cần phải muốn chết đây!”

Phần lớn người gò má co rúm.

Ngươi muội.

Vâng.

Là Lý Vô Thần chính mình muốn chết.

Thế nhưng.

Chính ngươi như thế treo, ngươi không đếm sao? Trọng thương cũng là thôi, ngươi hà tất đánh chết hắn?

Hiện tại được rồi, Lý Vô Thần chết rồi, có thể ngươi này giải thích, trắng xám vô lực, chúng ta làm chứng cho ngươi, có tác dụng chó gì.

Chưởng giáo không tức giận, mới là lạ!

Lý gia lão tổ nếu có thể nhịn, mới là lạ.

Tiểu tử ngươi a, lần này tuyệt bức viên thuốc...

------oOo------

Chương 194: Ta có thể hay không ngột ngạt trang bức

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Nhất Tông chấn động không ngớt.

Tin tức truyền tới từng cái từng cái tông môn đại lão nơi đó, khởi đầu khó có thể tin, sau đó giống như giống như bị điên hướng về Lý Vô Thần động phủ trước chạy tới.

Chiến Bắc Phong động tác càng nhanh hơn.

Tâm tình chập trùng, cũng càng thêm thoải mái.

Mặt mũi hắn, đã có loại nhàn nhạt vặn vẹo, thân thể của hắn, ở giữa không trung đều có vẻ sơ lược hơi run rẩy, ánh mắt của hắn, dõi mắt nhìn Lý Vô Thần động phủ, loáng thoáng có thể nhìn thấy, đang bị rất nhiều đệ tử vòng lên trên đất trống, nơi đó nằm một bộ thi thể.

Đó là Lý Vô Thần.

Chiến Bắc Phong cảm giác mình sắp nổ!

Tê liệt!

Khe nằm!

Chết rồi?

Thật hắn mẹ chết rồi!

Lý Vô Thần, dĩ nhiên chết rồi!

Một mực, vẫn là chết ở người mình trong tay!

Còn có so với này càng đồ phá hoại sự tình sao?

Lý Nguyên Bá a Lý Nguyên Bá!

Ngươi rất sao đến cùng ở làm cái gì? Ngươi đúng hay không muốn tức chết bản tọa mới cam tâm?

Lý Vô Thần phía sau.

Một đoàn Thái Nhất Tông dài suốt ngày lẽo đẽo theo, nhìn tình cảnh này, cũng là sợ run tim mất mật.

Tông môn nhất thiên kiêu Lý Vô Thần, nhưng chết ở mới lên cấp nhất thiên kiêu Lý Nguyên Bá trong tay, chuyện này quả thật là hỏa tinh đụng Địa cầu giống như phong ba.

Hơn nữa Lý Vô Thần bối cảnh.

Một cái không được, đủ để làm cho Thái Nhất Tông nguyên khí đại thương a!

Rất nhiều Thái Nhất Tông đệ tử câm như hến, nhìn Chiến Bắc Phong bọn họ hạ xuống, không dám phát hơn một lời.

Chiến Bắc Phong ngơ ngác nhìn Lý Vô Thần thi thể, nửa ngày, hắn mới ngẩng đầu lên, tay chỉ vào Vương Bảo, đều có chút run cầm cập, gầm nhẹ nói, “Lý Nguyên Bá, ngươi tên tiểu hỗn đản này đến cùng muốn làm gì? Ngươi giết Lý Vô Thần, ngươi cân nhắc qua hậu quả sao? Đồng môn lẫn nhau tàn, càng không cần phải nói, vẫn là Lý Vô Thần, lần này lão phu đều không bảo vệ được ngươi!”

Một đám trưởng lão cũng là mắt mang phẫn nộ, có điều, nhưng bất ngờ không có mở miệng trách cứ.

Chủ yếu là.

Bọn họ rõ ràng.

Nếu như là tông môn những đệ tử khác thậm chí trưởng lão, dám giết Lý Vô Thần, vậy cũng là tuyệt bức đến bồi mệnh phần.

Chỉ là chưởng giáo lửa giận, liền không ai có thể chịu nổi.

Nhưng một mực.

Là Vương Bảo.

Vương Bảo triển lộ ra thiên phú, so với Lý Vô Thần còn cao hơn nữa một bậc, hiện tại Lý Vô Thần chết rồi, nhường Vương Bảo bồi mệnh? Khe nằm, cái kia tông môn trực tiếp tổn thất hai đại nhất thiên kiêu, ai dám nói lung tung.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, chỉ có có chút khó chịu nói rằng, "chưởng giáo, không phải ta không phải muốn giết hắn, là hắn không phải đến giết ta, vạn bất đắc dĩ, ta mới ra tay, không tin ngươi hỏi bọn họ!"

Chiến Bắc Phong sắc mặt âm trầm, nhìn về phía Trần Trung các loại rất nhiều đạo tử.

Hắn chỉ rõ ràng Lý Vô Thần đã chết, cụ thể làm sao, còn không biết.

Trần Trung đám người nào dám ẩn giấu, cũng không có thêm mắm dặm muối, chỉ là rõ ràng mười mươi nhổ lộ ra từng cảnh tượng lúc nãy.

Nghe được Chiến Bắc Phong bọn họ, không khỏi có chút mộng bức.

Vương Bảo tạm thời không đề cập tới.

Lý Vô Thần, tu vi đã vậy còn quá cao? Sức chiến đấu đã vậy còn quá treo? Đều có thể cùng Vấn Đạo vai sánh vai? Thậm chí còn có tuyệt chiêu? Sức chiến đấu còn có thể bão táp? Bắt lấy Vương Bảo không tha, nhất định phải tìm đường chết một lòng cầu toàn lực?

Lúc này mới dẫn đến cái chết của chính mình?

Giời ạ!

Chiến Bắc Phong được kêu là một cái khó chịu.

Vương Bảo vẫy vẫy tay, “Xem đi, chưởng giáo, thật không phải ta lòng dạ độc ác, ta cũng chẳng còn cách nào khác a, người khác muốn giết ta, ta cũng không thể duỗi ra cái cổ để cho người khác đến giết đi, ai, có điều ta cũng có một phần trách nhiệm, đều lại ta quá mạnh mẽ!”

Chiến Bắc Phong trái tim lại bắt đầu co giật.

Tất cả trưởng lão cùng đông đảo đệ tử, có chút không đành lòng nhìn thẳng, ngươi muội, ta có thể hay không muốn mặt mũi? Nào có người như thế khoe khoang chính mình mạnh mẽ.

“Nghiệt súc!”

Đột nhiên.

Một đạo kêu to từ đằng xa truyền ra.

Sau một khắc, mười mấy đạo thân ảnh già nua, phảng phất từng đạo từng đạo lưu tinh, mang theo kinh thiên sát khí, hướng về nơi này lược không mà tới.

Chiến Bắc Phong vẻ mặt biến đổi.

Những người khác cũng là nhìn thấy mà giật mình.

Bởi vì người đến, không phải người khác, chính là Lý gia lão tổ, Lý Vô Thần tổ gia!

Lý Vô Thần thiên phú nghịch thiên, Lý gia cũng là gốc gác mười phần, Lý gia lão tổ Vấn Đạo hậu kỳ tu vi, cả gia tộc ở Thái Nhất Tông trợ giúp bên dưới, cũng có đầy đủ năm cái Vấn Đạo cường giả.

Lý gia lão tổ nén giận mà đến, căn bản cũng không có thu lại khí thế, còn chưa rơi xuống đất, bàn tay liền bỗng nhiên giơ lên, từng luồng từng luồng lạnh lẽo băng hàn nói bao hàm khủng bố giáng lâm, trực tiếp đem một vùng không gian đã biến thành băng tuyết thiên địa!

Chỉ có điều.

Tình huống này chỉ là kéo dài chớp mắt, liền biến mất không thấy hình bóng.

Chiến Bắc Phong đứng Vương Bảo trước mặt, sắc mặt khó coi nhìn Lý gia lão tổ, thấp quát, "Lý Viễn, ngươi làm càn!"

Lý gia lão tổ Lý Viễn hạ xuống, còn lại Lý gia tộc lão cũng dồn dập rơi xuống đất, quay về Vương Bảo trợn mắt nhìn.

Lý Viễn một mặt bi phẫn nhìn Chiến Bắc Phong, rống to nói, "chưởng giáo, người này giết Vô Thần! Hắn dĩ nhiên giết Vô Thần! Ngươi lại vẫn phải bảo vệ hắn?"

Chiến Bắc Phong sắc mặt càng thêm khó coi.

Ngươi muội.

Lão tử biết Lý Nguyên Bá giết Lý Vô Thần.

Thế nhưng.

Đã chết rồi một cái, chẳng lẽ, ngươi rất sao còn muốn lại giết một cái?

Như thế tổn thất lớn, ta rất sao không chịu đựng nổi, Thái Nhất Tông cũng không chịu đựng nổi!

Lý Viễn nhìn Chiến Bắc Phong phản ứng, trong lòng không khỏi lạnh lẽo, sau đó, khuôn mặt vặn vẹo lên, gầm nhẹ nói, "chưởng giáo, Vô Thần đã thức tỉnh rồi Tiên Thiên Âm Dương Bá Thể..."

“Vậy cũng là Tiên Thiên Âm Dương Bá Thể!”

“Ngang dọc vạn cổ siêu cấp thể chất!”

Chiến Bắc Phong một mặt mộng bức.

Cái gì đồ chơi?

Vụ thảo, Lý Vô Thần Tiên Thiên Bá Thể lại vẫn có thể tăng cấp? Thành Tiên Thiên Âm Dương Bá Thể?

Phản ứng lại, Chiến Bắc Phong suýt chút nữa thổ huyết!

Đại gia ngươi!

Loại này tin tức, ngươi rất sao không nói sớm, được rồi, hiện tại lão tử đã không ngừng tổn thất một cái Tiên Thiên Bá Thể đệ tử, mà là mười cái Tiên Thiên Bá Thể cũng so với không được Tiên Thiên Âm Dương Bá Thể, ta tâm, đau quá...

“Chưởng giáo, ta Lý Viễn từ khi gia nhập Thái Nhất Tông, vẫn cẩn trọng, Vô Thần càng là vì là tông môn cướp đoạt vô số vinh quang, ta Lý gia, cần một câu trả lời!”

Lý Viễn rống to.

Thái độ kiên quyết!

Ánh mắt sát cơ bùng lên, hận không thể muốn đem Vương Bảo ăn tươi nuốt sống.

Chiến Bắc Phong quay đầu nhìn Vương Bảo, vừa nhìn Vương Bảo trên mặt người không liên quan kia như thế vẻ mặt, nhất thời giận dữ, tên tiểu hỗn đản này, lại vẫn không coi là việc to tát?

Nửa ngày.

Chiến Bắc Phong thở dài nói, “việc này, là cái bất ngờ... Vô Thần hùng hổ doạ người, Lý Bá Thiên ra tay không nhẹ không nặng, lúc này mới tạo thành như vậy thảm kịch, Lý Viễn trưởng lão, xin mời nén bi thương...”

Lý Viễn cùng cái khác Lý gia tộc lão cả người co giật!

Tê liệt!

Chưởng giáo đại gia ngươi!

Vô Thần chết rồi, liền không giá trị đúng không? Bất ngờ? Bất ngờ ngươi cái cà! Nén bi thương? Không ngờ như thế chết không phải con trai của ngươi tôn tử của ngươi đúng không?

Lý Viễn yên tĩnh lại, trên mặt không nhìn ra buồn vui, lạnh lùng nói rằng, “nếu như, đây là chưởng dạy ngươi cuối cùng quyết định, vậy ta Lý Viễn, không lời nào để nói!”

Chiến Bắc Phong hít một hơi, trầm giọng nói, “tông môn, sẽ cho ngươi bồi thường!”

Đột nhiên.

Một cái Lý gia tộc lão cắn răng nói rằng, “chưởng giáo, chúng ta Lý gia, không cần bồi thường! Không có chút nào cần! Thế nhưng Vô Thần không thể như thế không công chết rồi, ngươi không muốn giết Lý Nguyên Bá, chúng ta lý giải, thế nhưng, cũng nhất định phải nghiêm trị! Tiên Thiên Âm Dương Bá Thể, không thể so Ngũ Hành Thần Thể kém, thậm chí, còn muốn càng mạnh mẽ hơn, chưởng giáo, ngài không thể quá phận quá đáng a!”

Chiến Bắc Phong có chút do dự.

Này trừng phạt, hoặc là không phạt, hoặc là, phải đến tàn nhẫn.

Mọi người đều đang đợi Chiến Bắc Phong quyết định.

Có điều.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo đột nhiên hé mắt, cười nhạt nói, “trừng phạt ta? Vì sao phải trừng phạt ta? Chỉ là bởi vì giết Lý Vô Thần, liền muốn trừng phạt ta sao? Vậy ta còn thật không phục! Dưới cái nhìn của ta, chỉ là một cái Lý Vô Thần, căn bản không sánh được ta!”

“Không chút khách khí nói, mười cái Lý Vô Thần, cũng so với không được!”

Mọi người mộng bức nhìn Vương Bảo.

Giời ạ.

Lời này nói, tức giận a!

Này không phải khoác lác bức sao?

Nếu như là trước đây Lý Vô Thần, hay là, mười cái thật so với không được, thế nhưng, người ta Lý Vô Thần thức tỉnh rồi a, thành Tiên Thiên Âm Dương Bá Thể.

Như vậy cũng không sánh bằng ngươi?

Lý Nguyên Bá, ta có thể hay không ngột ngạt trang bức...

------oOo------

Chương 195: Căn bản dừng không được đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Càn rỡ!”

Lý gia tộc lão cả người run.

Đây là tức giận.

Lý gia lão tổ Lý Viễn đám người, càng là sắc mặt tái xanh, vặn vẹo cực kỳ.

Dưới cái nhìn của bọn họ, đây là sỉ nhục, lỏa lồ sỉ nhục, giết người, ngươi rất sao còn dùng sức giẫm hô, ngươi cái vô liêm sỉ cực điểm hỗn đản a, trên đời này tại sao có thể có ngươi như vậy vô liêm sỉ người?

Chiếu ngươi ý này, nhà ta Vô Thần cho ngươi xách giày cũng không xứng? Ta phi ngươi một mặt huyết ngươi có tin hay không?

Chiến Bắc Phong sầm mặt lại, mạnh mẽ trừng Vương Bảo một chút, “Lý Nguyên Bá, chớ có ăn nói linh tinh!”

Hắn đang lo làm sao động viên Lý gia đây.

Vương Bảo lại vẫn đổ dầu vào lửa.

Đây là rất sao đem hắn Chiến Bắc Phong gác ở nướng trên lửa a.

Vương Bảo bĩu môi, đột nhiên hăng hái, hơi ngẩng đầu, cao giọng nói, “ăn nói linh tinh? Ta hà tất ăn nói linh tinh, ta Lý Nguyên Bá có Tiên Thiên Ngũ Hành Thần Thể, ta tự hào qua sao? Không có!”

“Ta càng là luyện đan đại sư, ta nói rồi sao? Cũng không có! Ta biết điều, ta không nói, nhưng là, nhưng không có nghĩa là ta không phải!”

“Không chút khách khí nói, Thái Nhất Tông Đan Điện, từ trên xuống dưới tất cả mọi người gộp lại tổng giá trị, cũng không sánh nổi ta Lý Nguyên Bá!”

Trang bức không thể dừng lại!

Căn bản dừng không được đến!

Không ít người cả người rung mạnh.

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Ngươi muội.

Hàng này, vẫn đúng là có thể khoác lác bức a, vẫn đúng là có thể hướng về trên mặt chính mình thiếp vàng a!

Hắn là thật sự dám nói!

Luyện đan đại sư? Khái niệm này nghĩa là gì, đó là địa vị không kém hơn Đạp Tiên tồn tại.

Còn có, hắn mới vừa nói cái gì? Thái Nhất Tông toàn bộ Đan Điện trên dưới gộp lại giá trị, cũng không sánh nổi hắn?

Lời kia vừa thốt ra, Đan Điện điện chủ, tông môn thái thượng trưởng lão Mễ Trường Thanh nghe được, còn không được điên (chơi)?

Vèo vèo vèo.

Từng đạo từng đạo ánh mắt, nhìn về phía Mễ Trường Thanh.

Đây là một ông lão, vẻ mặt vốn là là rất hờ hững, đứng rất nhiều cao tầng hàng đầu, yên lặng nhìn tình thế phát triển.

Nhưng là hiện tại.

Mễ Trường Thanh sắc mặt đen.

Ánh mắt lộ ra lửa giận, nhìn chằm chằm Vương Bảo, giật giật khóe mắt, rốt cục không nhịn được cười lạnh nói, “khá lắm! Ngông cuồng đến đây, lão phu cũng là chịu phục!”

Ngươi trang bức liền trang bức.

Thế nhưng nghĩ giẫm lão phu Đan Điện trang bức? Ngươi cái tiểu hỗn đản, ta chính thức thông báo ngươi, ngươi đắc tội ta!

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhìn Mễ Trường Thanh nói rằng, “tiền bối đây là không phục a? Có điều, ta Lý Nguyên Bá chuyên trị các loại không phục! Các ngươi không tin, vậy ta liền chứng minh cho các ngươi xem! Cũng làm cho một ít người biết, ta biết điều, thế nhưng, không có nghĩa là ta dễ trêu!”

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Khe nằm, hắn còn muốn chứng minh?

Chẳng lẽ, hắn nói chính là thật sự? Không phải vậy, từ đâu tới lớn như vậy tự tin?

Chiến Bắc Phong cũng là như thế, tuy rằng cảm thấy không thể tưởng tượng được, thế nhưng, vào giờ phút này, hắn đúng là hiếu kỳ lên.

Trầm mặc một chút, Chiến Bắc Phong hít sâu một hơi, nói rằng, “tốt! Ngày hôm nay việc này, có thể như vậy, Lý Viễn trưởng lão, nếu như, Lý Nguyên Bá có thể chứng minh chính mình luyện đan đại sư thân phận, như vậy, việc này liền như vậy đình chỉ, nếu như không thể, lão phu cho Lý gia làm chủ, trừng phạt Lý Nguyên Bá tiến vào Hắc Ngục nhận tội trăm năm, ngươi xem coi thế nào?”

Lý Viễn cùng một đám Lý gia tộc lão, sắc mặt rất khó nhìn, có điều đều ở nhẫn nhịn, Lý Viễn ánh mắt lập loè sát cơ, lập loè tinh mang, nửa ngày, cắn

răng gật gật đầu nói, “Được, ta đáp ứng rồi!”

...

...

Đan Điện ở ngoài.

Một cái đan đỉnh, đặc biệt chú ý.

Vương Bảo ngồi ở đan đỉnh trước, vẻ mặt hờ hững, hồn nhiên không sợ, bốn phía cái kia từng cái từng cái khác nhau ánh mắt.

Chiến Bắc Phong các loại cao tầng, là lộ ra đáng tiếc, lại ẩn hàm vẻ mong đợi.

Lý Viễn đám người, nhưng là liên tục cười lạnh, chuẩn bị xem Vương Bảo tự mình đánh mình mặt.

Thái Nhất Tông đệ tử, đa số là hiếu kỳ chiếm đa số, xem trò vui tâm thái vẫn tính ôn hòa.

Mà còn có một nhóm người,

Nhưng là bị tức đến, đặc biệt không cam lòng, căm hận ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, lại thập phần xem thường.

Những người này, là Đan Điện đệ tử cùng trưởng lão.

Mễ Trường Thanh ở tại bọn hắn phía trước nhất, sắc mặt đen thùi lùi, rõ ràng bị tức đến không nhẹ.

“Điện chủ, đây là linh dược!” Một cái Đan Điện đệ tử cung kính đưa tới một cái nhẫn trữ vật.

Mễ Trường Thanh tiếp nhận, sau đó liền ném Vương Bảo, lạnh giọng nói, “Lý Nguyên Bá, đây là ngươi muốn linh dược, luyện đan đi, lão phu ngược

lại muốn xem xem, ngươi cái này cái gọi là luyện đan đại sư, có thể luyện chế ra đan dược gì đi ra!”

Vương Bảo tiếp nhận nhẫn chứa đồ.

Sau đó.

Liền thở dài một tiếng nói rằng, “ai, kỳ thực con người của ta, thật sự rất biết điều, ta là thật không muốn quá chú ý a, đáng tiếc a, luôn có người đang buộc ta!”

Mọi người méo mặt.

Đều ở trong lòng rít gào.

Mặt.

Muốn mặt mũi.

“Ta bắt đầu rồi!”

Vương Bảo trên mặt vẻ mặt, cất đi, sau đó, hờ hững vỗ một cái đan đỉnh.

Sau một khắc, đan trên đỉnh mới lộ ra một cái chỗ trống.

Linh dược từ trong nhẫn chứa đồ thoát ra, hầu như hình thành một đạo sông nhỏ, Vương Bảo khẽ quát một tiếng, thân thể bên trong, vô tận ánh lửa trong chớp mắt liền hóa thành từng đạo từng đạo biển lửa, đem linh dược nhấn chìm!

Từ Tam Tiên Đạo Tràng được Đan Vương Cổ Kinh truyền thừa sau khi, Vương Bảo nhanh chóng tinh luyện, luyện đan từ lâu từ lâu tăng nhanh như gió.

Lúc này sử dụng luyện đan phương pháp, cũng là Đan Vương Cổ Kinh bên trong đỉnh cấp pháp môn, gọi là thiên luyện!

Từng đạo từng đạo bốc lửa mang linh dược, chui vào đan trong đỉnh.

Mọi người thấy có chút mờ mịt, bởi vì này quá trình luyện đan, với bọn hắn biết đến, căn bản không giống nhau.

Dồn dập nhìn về phía Mễ Trường Thanh đám người.

Sau đó bọn họ liền nhìn thấy từng đôi mộng bức con mắt.

Mễ Trường Thanh hít sâu một hơi, sắc mặt tái xanh, đột nhiên quát, "Hồ đồ!"

Đan Điện các đệ tử, này mới tức giận thấp giọng mắng lên.

"Này rất sao là mù luyện chứ? Nào có như thế xử lý linh dược?"

"Mỗi một loại linh dược, đều cần cố gắng rèn luyện, nhất là tiêu hao thời gian, nào có nhanh như vậy?"

"Hừ, ta liền biết, tiểu tử này ở khoác lác bức!"

"Tự rước lấy nhục a!"

Nghe bọn họ nghị luận, mọi người không khỏi bừng tỉnh.

Khe nằm.

Hóa ra là ở mù luyện a, khó trách chúng ta nhìn xa lạ.

Lý Viễn cùng Lý gia tộc trên khuôn mặt già nua liên tục cười lạnh, nhắc tới: Nhấc lên tâm cũng thả xuống.

Tuy rằng không thể giết Vương Bảo cho Lý Vô Thần đền mạng, thế nhưng, có thể đi Hắc Ngục nhận tội trăm năm, cũng được, ở Hắc Ngục bên trong, căn bản là không có cách tu hành, bọn họ có trăm năm thời gian cố gắng mưu tính, làm sao đưa cái này nợ máu cho báo!

Lạch cạch!

Một tiếng nổ vang.

Đan nắp đỉnh con khép lại, Vương Bảo khởi động hỏa linh Trúc cơ đài, vô tận nóng rực cuốn sạch lấy đan đỉnh.

Đan trong đỉnh tất cả, đều ở Vương Bảo thần hồn bên trong hiển hiện, từng đạo từng đạo kỳ dị đan ấn, từ Vương Bảo trong tay tràn vào đan đỉnh.

Thẳng đến lúc này, Mễ Trường Thanh mới lộ ra vẻ ngạc nhiên, con ngươi co rụt lại.

Đan ấn vạn vạn ngàn.

Thân là Đan Điện điện chủ, đan đạo đỉnh cấp đại sư, Mễ Trường Thanh tự nhận lấy chính mình kiến thức, Thiên Dương đại lục lên truyền thừa xuống đan ấn, chính mình cũng gặp.

Nhưng là.

Vương Bảo hiện tại sử dụng đan ấn, hắn nhưng cảm giác thập phần xa lạ.

Điều này làm cho Mễ Trường Thanh sắc mặt nghiêm túc lên.

Vương Bảo đánh xong cái cuối cùng đan ấn, tiếp theo liền yên lặng tinh luyện tăng tốc độ.

Đan trong đỉnh đan dược, lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ nhanh học cấp tốc hình.

Vù.

Theo đan nắp đỉnh con phát sinh một đạo tiếng rung, Vương Bảo tầng tầng vỗ một cái đan đỉnh, trong phút chốc, từng luồng từng luồng ẩn chứa vầng sáng đan dược, không ngừng từ bên trong biểu bắn ra.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc thu đan, để vào chứa đựng đan dược mâm ở trong.

Tình cảnh này, kinh ngạc đến ngây người mọi người.

Đặc biệt là Mễ Trường Thanh.

Lão già này đều run rẩy, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, nét mặt già nua co giật không ngớt, cảm giác không thể tưởng tượng nổi.

Ngươi muội.

Nháo đây?

Nhanh như vậy luyện đan tốc độ? Hơn nữa, vẫn đúng là bị hắn luyện thành?

Không nói những cái khác, liền tốc độ này, ngươi rất sao đủ để treo lên đánh người trong thiên hạ a!

Này rất sao làm sao có khả năng?

------oOo------

Chương 196: Ta còn có càng treo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chờ đến hết thảy đan dược đều đi ra, Vương Bảo đứng dậy, nhìn vẻ mặt mộng bức mọi người, lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, "Đan dược đã luyện thành, Mễ trưởng lão, lão gia ngài kiểm thử xem con đi!"

Mễ Trường Thanh vẻ mặt nghiêm túc, hướng đi Vương Bảo.

Như thế không thể tưởng tượng nổi luyện đan tốc độ, dù là Mễ Trường Thanh, cũng là bị chấn động không được, trong lòng đối với Vương Bảo xem thường xem thường, từ lâu không cánh mà bay.

Nhìn khay lên tròn vo đan dược.

Thước chiều dài thường giật giật mũi, ánh mắt càng ngày càng nghiêm nghị, hít sâu một hơi, cầm lấy một viên, thình lình trực tiếp thả ở trong miệng.

Mọi người ở đây, đều là căng thẳng nhìn Mễ Trường Thanh.

Nửa ngày.

Mễ Trường Thanh một tấm nét mặt già nua trở nên muôn màu muôn vẻ lên.

Kinh hãi nhìn Vương Bảo, Mễ Trường Thanh run giọng nói, "ngươi đây là cái gì đan?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "bất ngờ được mấy cái cổ phương, viên thuốc này gọi là Thần Phủ Tái Sinh Đan, hiệu quả mà, tiền bối nên đoán được!"

Mễ Trường Thanh gật gù, hít vào một ngụm khí lạnh, khó có thể tin nói rằng, "cổ đan sao! Được lắm Thần Phủ Tái Sinh Đan, viên thuốc này có thể

nói là Thần Phủ cảnh cảnh giới này thứ nhất đan dược! Viên thuốc này nếu như có thể lượng sản, sợ là Thần Phủ cảnh, liền không sợ tổn thương thậm chí vỡ tan!”

Hai người đối với lời truyền đến trong tai mọi người, ở đây một ít Thần Phủ cảnh đệ tử nhất thời mừng như điên lên, nếu như Thần Phủ Tái Sinh Đan thật sự như vậy thần dị, cái kia sức chiến đấu của bọn họ, thậm chí có thể bão tố tăng gấp đôi, bởi vì có rất nhiều võ kỹ đều là cấm chiêu, không tới bước ngoặt sinh tử, dễ dàng không dám động thủ, bởi vì sẽ đối với Thần Phủ bị tổn thương.

“Then chốt là...”

Mễ Trường Thanh phức tạp nhìn Vương Bảo, thở dài, “Này dĩ nhiên là mười phần thần đan! Đáng sợ! Thật sự thật đáng sợ! Lý Nguyên Bá, ngươi này luyện đan đại sư tên tuổi, danh bất hư truyền!”

“Quá khen!”

Vương Bảo nhẹ như mây gió.

Mọi người mộng bức.

Dù cho là Chiến Bắc Phong, cũng là mộng không được.

Mười phần thần đan?

Này rất sao dĩ nhiên mười phần thần đan?

Như vậy đan dược, không phải luyện đan đại sư, luyện chế không ra, thậm chí, còn phải tìm vận may mới có thể may mắn luyện chế như vậy một viên hai viên.

Mười phần thần đan sẽ cùng với luyện đan đại sư, vì lẽ đó, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Vương Bảo hắn, không phải khoác lác bức!

Người là thật trâu bò!

Nếu như không phải là bởi vì Lý Vô Thần chết, hàng này còn không biết ẩn giấu tới khi nào đây.

Người là thật biết điều a!

Đổi lại chính mình, nếu như là luyện đan đại sư, khống chế như thế trâu bò luyện đan trình độ, phỏng chừng đã sớm hận không thể bị người trong thiên hạ biết chứ?

“Mễ trưởng lão, Lý Nguyên Bá là luyện đan đại sư, này không sai rồi đúng không?”

Chiến Bắc Phong ánh mắt lập loè tinh mang, trầm giọng hỏi.

Mễ Trường Thanh nghiêm nghị gật gù, “Không sai!”

Chiến Bắc Phong nhìn về phía Lý Viễn.

Lý Viễn sắc mặt, vào giờ phút này, khó coi tới cực điểm.

Ánh mắt của hắn, lập loè chấn động, sát ý, hối hận, các loại tâm tình ở con ngươi chớp qua, Lý Viễn cắn răng, im lặng không lên tiếng.

Vừa nãy đánh cược.

Mà hiện tại.

Hắn thua!

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Lý Vô Thần, hầu như là chết vô ích!

Đây chính là hắn Lý gia quật khởi quan trọng nhất một nước cờ a, toàn phá huỷ!

“Lý trưởng lão, Vô Thần cái chết, đúng là đáng tiếc, thế nhưng, bất ngờ khó mà tránh khỏi! Có điều ngươi yên tâm, tông môn nhất định sẽ bồi thường

Lý gia!” Chiến Bắc Phong an ủi.

Lý Viễn cười thảm một tiếng, không có tiếp lời.

Bồi thường? Làm sao bồi thường? Không ngoài cho đồ vật, cho bảo vật.

Nhưng là.

Nhiều hơn nữa đồ vật, nhiều hơn nữa bảo vật, đáng là gì? Ở người này ăn người thế giới, trọng yếu nhất, vẫn là người a!

Đang khi nói chuyện.

Mễ Trường Thanh hách nhưng đã lại cầm lấy Vương Bảo luyện chế mặt khác một loại đan dược, như thế nuốt vào trong bụng, như thế cực kỳ chấn động.

Vương Bảo tổng cộng luyện chế sáu loại đan dược.

Trên thực tế, thiên luyện phương pháp, có thể làm cho Vương Bảo đồng thời luyện chế một ngàn loại đan dược,

Có điều quá tốn kém thần mà thôi.

Hồi lâu.

Mễ Trường Thanh cả người run cầm cập, kinh hãi tự lẩm bẩm, “Đều là mười phần thần đan... Tốc độ, vẫn đúng là sao nhanh...”

Hắn ánh mắt mang theo khó mà tin nổi nhìn Vương Bảo, môi khẽ nhúc nhích, rốt cục không nhịn được hỏi nói, “Lý Nguyên Bá, ngươi vừa nãy dùng, là cái gì luyện đan pháp môn?”

Vương Bảo híp mắt cười, “Chính mình mù mò, không ra gì!”

Mễ Trường Thanh suýt chút nữa thổ huyết.

Khe nằm!

Đại gia ngươi!

Qua loa cũng không mang theo ngươi như thế qua loa a.

Chính mình suy nghĩ ra được?

Còn rất sao không ra gì?

Phốc a!

Ngươi rất sao đây là rẽ cong vậy chúng ta Đan Điện chứ? Đây là ở lỏa lồ đánh ta Mễ Trường Thanh mặt a, lão tử luyện cả đời đan dược, quay đầu lại, lại vẫn không bằng ngươi như thế một mù dự đoán?

Chiến Bắc Phong đám người, nhưng là hút vào cảm lạnh khí, cực kỳ chấn động.

Tất cả đều là mười phần thần đan?

Trời ạ, ngươi rất sao vẫn là người sao? Luyện đan tốc độ nhanh như vậy, luyện chế ra đến đan dược nhưng như thế treo tạc thiên!

Đây là người có thể làm được sự tình?

Lý Viễn sắc mặt, càng thêm trắng bệch, Lý gia tộc lão nhóm, nhưng là sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Thiên phú đã như thế cao.

Luyện đan trình độ dĩ nhiên cũng như thế tuyệt đỉnh?

Khe nằm, ngươi rất sao còn có thể hay không thể cho chúng ta lưu một con đường sống? Quá rất sao đáng sợ!

“Ừm, đại gia này đều là vẻ mặt gì?”

Vương Bảo trên mặt mang theo nụ cười nhìn quét mọi người một chút, sau đó, liền nhạt âm thanh nói, “không muốn kinh ngạc như vậy, kỳ thực này đều là ta không thế nào thông thạo mấy cái năng lực lực lượng, kỳ thực ngoại trừ luyện đan, ta còn là một luyện khí đại sư, ta kiêu ngạo sao? Tự hào sao? Không? Tuyệt không, bởi vì dưới cái nhìn của ta, này đều không phải sự tình a!”

Dát?

Mọi người còn không từ vừa nãy chấn động bên trong tỉnh lại, Vương Bảo lại đột nhiên lại tới nữa rồi một gậy.

Này một đám con đập cho rất nhiều người tỉnh tỉnh, ánh mắt đều có chút mê muội.

Má ơi!

Ngươi rất sao nói cái gì?

Ngươi không chỉ là luyện đan đại sư, ngươi vẫn là luyện khí đại sư?

Khe nằm, sẽ không là thật sao? Nào có người như thế nghịch thiên? Thiên phú nghịch thiên cũng là thôi, luyện đan đại sư cũng sẽ không nói ra, ngươi lại là cái luyện khí đại sư, này rất sao cái gì chuyện tốt cũng làm cho ngươi cho chiếm toàn, ngươi đây là muốn thành tiên?

“Lý Nguyên Bá, ngươi nói thật chứ?”

Chiến Bắc Phong cực kỳ mừng như điên, con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo đần độn vô vị gật gù, “Ta lừa các ngươi làm gì? Có điều này đều là việc nhỏ, không đáng nhắc tới!”

Chiến Bắc Phong gò má đột nhiên vừa kéo.

Việc nhỏ?

Này rất sao làm sao có thể là việc nhỏ?

Này nếu như thật sự, lão tử đều phải lạy liếm ngươi!

Như thế trâu bò bá đạo đệ tử, nhường thân là chưởng giáo ta đều không đất dung thân a!

Chiến Bắc Phong nói cái gì cũng phải làm cho Vương Bảo biểu diễn một hồi luyện khí năng lực.

Trang bức trang nguyên bộ, Vương Bảo cũng không hàm hồ, một bộ tổ hợp linh khí luyện chế mà ra, Thái Nhất Tông Khí Điện điện chủ đều phải lạy.

Bất kể là tốc độ, vẫn là hiệu quả, Vương Bảo luyện chế tổ hợp linh khí, đều đủ để treo đánh bọn họ Khí Điện tất cả mọi người.

Bao quát hắn người điện chủ này ở bên trong.

Nếu như nhất định phải có cái gì tỳ vết, hay là Vương Bảo tu vi không đủ đi, không có vấn đạo tu vi, không cách nào tụ tập nói bao hàm.

Nhưng.

Này xem như là cái sự tình sao?

Tuyệt bức không phải a!

“Đan khí đồng tôn, Lý Nguyên Bá, trước mấy vạn cổ, thiên phú của ngươi, có thể làm số một!” Khí Điện điện chủ ánh mắt tỏa ánh sáng nhìn Vương Bảo.

Mà Vương Bảo, đối mặt này từng đạo từng đạo chấn động ánh mắt, trong giây lát lắc lắc đầu, nói rằng, “những này, thật sự không tính là gì, ta còn có

một cái càng to lớn hơn năng lực, có điều, thôi thôi, nói những này làm gì a, ta rất biết điều...”

------oOo------

Chương 197: Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong vốn là cảm thấy, chính mình hôm nay đã được rồi, thật sự được rồi, quá nhiều kinh hỉ, đã đủ khiến hắn thần kinh hưng phấn đến đỉnh cao.

Nhưng là, vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo dĩ nhiên lại.

So với Ngũ Hành Thần Thể thiên phú.

So với luyện đan đại sư.

So với luyện khí đại sư.

Còn cường đại hơn năng lực, hắn đây mẹ sẽ là cái gì?

Giết tiên diệt thần (God Slayer) sao? Khe nằm, ngươi đừng dọa ta, bởi vì ta rất sao thật tin!

Thái Nhất Tông mọi người, tự nhiên cũng là chấn động tới cực điểm, nuốt nước miếng, nhìn Vương Bảo.

Khả năng này sao?

Một người, thật sự có thể nghịch thiên đến nước này?

Cái kia Lý Viễn vẻ mặt, đã cứng ngắc, mặt xám như tro tàn.

Hiện tại, Vương Bảo triển lộ ra năng lực, đã nhường hắn báo thù vô vọng, nếu như trở lại cái càng ác hơn.

Ngươi muội.

Báo đáp cái rắm cừu a!

Ai dám động Vương Bảo một hồi, phỏng chừng Chiến Bắc Phong đều sẽ với ai liều cái mạng già.

Trước đây đãi ngộ này, thuộc về Lý Vô Thần, thế nhưng hiện tại, thuộc về Vương Bảo, thậm chí càng càng sâu.

"Lý Nguyên Bá!"

Chiến Bắc Phong ngột ngạt nội tâm chấn động, trầm giọng nói, "ngươi còn có năng lực gì, một khối triển lộ ra đi!"

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, có chút ngượng ngùng nói, "Quên đi thôi chưởng giáo, quá kiêu căng không phải ta làm người a!"

Mọi người thổ huyết.

Trong lòng rít gào không ngớt.

Đại gia ngươi a đại gia ngươi!

Ngươi lời này nói, quả thực là ở ma sát chúng ta thông minh được chứ?

Làm người tại sao có thể vô liêm sỉ đến nước này?

Liền ngươi ngày hôm nay từng cảnh tượng ấy, trước hết giết Lý Vô Thần, trở lại luyện đan đại sư, theo chính là luyện khí đại sư, ngươi nói ngươi biết điều?

Ngươi biết điều cái cà!

Đang không có cao hơn ngươi điều!

Chiến Bắc Phong dở khóc dở cười, không vui nói, "Được rồi, đừng hồ đồ, nói cho ngươi, có năng lực gì, giấu dốt đó là ngu xuẩn!"

Vương Bảo tựa hồ do dự một chút.

Sau đó gật gật đầu nói, “Cũng được, vậy ta liền nho nhỏ mở bộc lộ tài năng, để cho các ngươi nhìn một cái!”

Nói xong.

Vương Bảo còn thập phần nghiêm túc nói, “Nói rõ trước a, đại gia đãi ngộ có thể đừng hưng phấn ngất đi!”

Chiến Bắc Phong đám người hai mặt nhìn nhau.

Khe nằm.

Cái tên này rốt cuộc muốn triển lộ năng lực gì? Năng lực gì có thể làm cho chúng ta hưng phấn ngất đi?

Vương Bảo tiến lên bước chân, sau đó, con mắt nhìn quét những kia Thái Nhất Tông đệ tử, ho nhẹ một tiếng nói rằng, “Trúc Cơ sơ kỳ sư đệ đến mười cái!”

Một đám Thái Nhất Tông đệ tử không nhịn được rụt cổ một cái.

Vương Bảo hung danh quá sâu, bọn họ sợ sệt a.

Chiến Bắc Phong sầm mặt lại, lớn tiếng nói, “còn không mau đi ra!”

Một đám hàng giật mình, Trúc cơ các đệ tử dồn dập đứng dậy, có điều Vương Bảo nhưng là phất tay một cái nói, “mười người liền được rồi! Liền các ngươi đi!”

Tùy ý chỉ một đống, cái kia mấy cái Trúc cơ đệ tử tê cả da đầu tiến lên, tổng cộng mười người, xếp thành một chữ thấp thỏm bất an nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo đi tới nhất bên cạnh người đệ tử kia trước người, sau đó nhìn tất cả mọi người, nói rằng, “sau đó ta sẽ làm một chuyện, nói rõ trước, cũng

không muốn phản kháng, cũng không muốn chống cự, không phải vậy liền không linh nghiệm, nếu như các ngươi nói một đằng làm một nẻo, dẫn đến ta thất bại, ân, ta sẽ nhớ kỹ các ngươi!”

Một đám hàng đều muốn Sparta.

Không muốn phản kháng, không muốn chống cự? Khe nằm, lời này làm sao nghe như thế đáng sợ đây!

Có điều so với cái này.

Vẫn là Vương Bảo uy hiếp, càng đáng sợ a!

Dưới tình huống này bị Vương Bảo nhớ kỹ, không phải là chuyện tốt đẹp gì.

Lấy Vương Bảo địa vị bây giờ, thoáng cho bọn họ một điểm tiểu hài xuyên, cả đời này phỏng chừng liền phế bỏ!

Trong lúc nhất thời, mười cái Trúc cơ đệ tử nhận mệnh giống như đáp lời, có thậm chí còn thề xin thề.

Vương Bảo gật gù, hé mắt, nhìn trước người cái này Trúc cơ cảnh đệ tử,

Trầm giọng nói, “ta muốn bắt đầu rồi!”

Toàn trường yên lặng như tờ, đều ở nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Bàn tay khoát lên cái kia Trúc cơ đệ tử trên bả vai, Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, nhìn như đang làm gì, kỳ thực hàng này chỉ là ở nhường hệ thống tinh luyện tu vi của đối phương mà thôi.

Chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ, đối với Vương Bảo hiện tại mà nói, tiêu tốn không cao, hơn nữa so với lần này trang bức thu hoạch, rất đáng giá.

Giúp đỡ.

Thả xuống.

Dịch bước.

Tiếp tục giúp đỡ.

Mười cái Trúc cơ đệ tử, rất nhanh Vương Bảo liền làm xong!

Sau khi hoàn thành, Vương Bảo lùi lại mấy bước, hơi nghểnh lên đầu, một bộ lão tử hiện tại rất treo, mau tới quỳ liếm vẻ mặt của ta.

Mà mọi người, nhưng là có chút mộng bức?

Cái gì nha!

Đây chính là năng lực của ngươi?

Này rất sao đến cùng là cái cái gì?

Sờ một cái, liền xong việc?

Chiến Bắc Phong hơi nhướng mày, mới vừa muốn nói chuyện, sau một khắc, từng đạo từng đạo khó có thể tin tiếng thét chói tai vang lên.

“Mẹ nha, ta Trúc Cơ trung kỳ?”

“Ta... Ta cũng vậy...”

“Trời ạ, chuyện gì thế này?”

“Trúc Cơ trung kỳ! Trung kỳ a! Ta rất sao vừa mới mới vừa đột phá Trúc cơ có nửa tháng...”

“Lý sư huynh, ngươi là thần sao?”

“Ta chẳng lẽ đang nằm mơ? Thế nhưng này mộng, tốt chân thực...”

“Đây là tạo hóa chi ân, Lý Nguyên Bá sư huynh, từ hôm nay trở đi, ngài một câu nói, núi đao biển lửa, việc nghĩa chẳng từ!”

“Cảm ơn, cảm tạ, cảm tạ Lý sư huynh vun bón!”

Từng đạo từng đạo rít gào, nương theo từng cái từng cái run rẩy người, rơi vào trong tai mọi người, trong mắt, từ từ, chấn động lên.

Chấn động tới cực điểm.

Mộng bức không muốn.

Chiến Bắc Phong hỏi dò, cũng trực tiếp mắc kẹt.

Mười cái Trúc Cơ sơ kỳ đệ tử, trực tiếp lắc mình biến hóa, thành Trúc Cơ trung kỳ? Này rất sao là cái gì quỷ?

Chuyện như vậy, coi như là Chiến Bắc Phong, cũng không làm được a, hắn có thể giúp đệ tử gia tốc tu luyện, thế nhưng, nhưng không làm được trực tiếp tăng lên, chuyện này quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Không mang theo ngươi như thế náo động đến.

Ngươi đây là ở đem chúng ta kéo vào ảo cảnh a, quá không chân thực!

“Lý Nguyên Bá, chuyện gì thế này?”

Chiến Bắc Phong kích động gò má đều đang run rẩy, con mắt nhìn Vương Bảo, run giọng hỏi.

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta nói rồi, đây là năng lực của ta, năng lực thiên phú một trong, ta đem nó gọi là siêu cấp truyền công, nói cách khác, ta có thể đem tu vi của ta, nhanh chóng chuyển đến những người khác trên người!”

“Này vẫn là ta tu vi thấp, đợi ta tiến thêm một bước, thậm chí, đạt đến Đạp Tiên cảnh giới, ha ha ha...”

“Ta có thể lượng sản Vấn Đạo đỉnh cao, các ngươi có tin hay không?”

“Ta có thể phất tay, trợ giúp Vấn Đạo đỉnh cao đột phá Đạp Tiên, các ngươi có tin hay không?”

A phốc!

Thổ huyết!

Đúng là suýt chút nữa thổ huyết!

Chiến Bắc Phong nhiệt huyết sôi trào, nghịch huyết đều điên cuồng tăng vọt, suýt chút nữa kích động một cái lão huyết phun ra!

Vương Bảo, quá mức không thể tưởng tượng nổi, quá mức kỳ huyễn, nhưng là, có mười cái Trúc Cơ sơ kỳ biến thành Trúc Cơ trung kỳ sự thực ăn mồi, cũng không phải như vậy không thể để cho người tin tưởng.

Mà nếu như là thật sự.

Ta Maya!

Hắn đây mẹ không muốn thật đáng sợ a!

Đây là năng lực thiên phú? Này rất sao vẫn là năng lực, đây là thần kỹ có được hay không?

Siêu cấp truyền công a, hầu như chớp mắt hoàn thành a, một khi Vương Bảo bước vào Đạp Tiên cảnh giới, ngẫm lại phất tay, một đoàn Vấn Đạo, có, một đoàn Vấn Đạo đỉnh cao, cũng có, một đoàn Đạp Tiên, cũng phá...

Phốc a a a...

Không thể lại nghĩ!

Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

------oOo------

Chương 198: Ngày hôm nay trận này tàn nhẫn bức, ta là trang định

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong có thể nghĩ đến. Đỉnh điểm

Những người khác đương nhiên cũng có thể nghĩ đến.

Vì lẽ đó.

Thời khắc này, rất nhiều người đều run cầm cập suýt chút nữa nước tiểu vỡ.

Tiền cảnh quá rộng lớn, rộng lớn chính bọn hắn đều cảm thấy kinh sợ.

Thật muốn là như vậy.

Cái kia Thái Nhất Tông còn làm cái gì Thiên Dương đại lục mạnh nhất, trực tiếp nhất thống đại lục sau đó chế bá một giới coi là!

Nếu như Vương Bảo thật sự có như thế treo, này không phải không thể!

Một cái đánh không lại, vậy thì hai cái, hai cái đánh không lại, vậy thì ba cái, thực sự không được lên mười cái trăm cái, làm số lượng đạt đến mức nhất định thời điểm, cao thủ mạnh hơn nữa cũng phải sợ hãi.

Lý Viễn tan vỡ.

Hai mắt một phen, cả người co giật, trước mắt trở nên đen kịt một màu, thình lình hôn mê bất tỉnh, Lý gia tộc lão vừa nhìn uất ức thần kinh cũng bắt đầu suy nhược, luống cuống tay chân mau mau đỡ lấy Lý Viễn.

Sau đó, đều là căm hận, hoảng sợ, cực kỳ phức tạp nhìn Vương Bảo.

Thù này, không có cách nào báo!

Báo đáp cái cà!

Lúc này Vương Bảo, phỏng chừng ai cũng không thể động vào, không chỉ là bọn họ Lý gia, đừng xem Lý Vô Thần chết rồi, dù cho Vương Bảo diệt bọn hắn Lý gia, cũng vô dụng, như vậy thiên phú năng lực như vậy, ai dám động?

Ai hắn mẹ cũng không dám!

Dám động một đầu ngón tay, Chiến Bắc Phong có thể cùng ngươi liều mạng già!

Một đám Thái Nhất Tông đệ tử cùng các trưởng lão, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt thay đổi, đặc biệt là những trưởng lão kia, trước Vương Bảo hung hăng, đối mặt bọn họ không hề quy củ diễn xuất, nhường bọn họ đặc biệt căm ghét, thế nhưng hiện tại mà, trái lại đã biến thành tán thưởng.

Người chính là trâu bò.

Ngạo điểm làm sao?

Hung hăng điểm làm sao?

Không quy củ làm sao?

Có năng lực ngươi cũng là Ngũ Hành Thần Thể a, ngươi cũng là luyện đan đại sư a, ngươi cũng là luyện khí đại sư a, ngươi rất sao cũng sẽ siêu cấp truyền công a, cái gì? Ngươi cái gì đều sẽ không? Vậy thì nhẫn nhịn!

“Được!”

Chiến Bắc Phong đột nhiên vỗ tay bảo hay.

Sắc mặt ửng hồng.

Ánh mắt, mang theo trước nay chưa từng có nhu hòa, nhìn Vương Bảo, thời

khắc này, Lý Vô Thần chết, đã sớm bị hắn bỏ đi đến lên chín tầng mây đi tới.

Lý Vô Thần tính là gì?

Có thể cùng Lý Nguyên Bá so với?

Nếu như Lý Nguyên Bá là cái trăm.

Cái kia Lý Vô Thần vẻn vẹn chỉ có thể coi là chiến đấu 5 cặn bã.

Hiện tại Chiến Bắc Phong nơi nào còn muốn làm sao trừng phạt Vương Bảo, đến động viên Lý gia, Lý gia hắn phục cũng đến phục, không phục cũng đến phục, nhận cũng phải nhận, không tiếp thu cũng phải nhận.

“Nguyên bá, ngày hôm nay việc này, căn bản không phải ngươi sai! Ngươi yên tâm, tông môn nếu như có người còn dám nói cái gì chuyện phiếm, lão phu tự mình cho ngươi làm chủ!”

Chiến Bắc Phong hưng phấn nói.

Mặt mày hớn hở.

Lão già này thực sự là sướng đến phát rồ rồi.

Vương Bảo nghe vậy, cười híp mắt nói, “Vậy thì đa tạ chưởng giáo!”

“Nên!”

Chiến Bắc Phong vung vung tay.

Xem vừa bị Lý gia tộc lão làm tỉnh lại Lý Viễn, con mắt cuồng trừng, một cái nghịch huyết dâng lên, không nhịn được, phù một tiếng phun ra ngoài, sau đó hai mắt một phen, thình lình lại bị tức hôn mê.

Chiến Bắc Phong không hề hay biết.

Các trưởng lão khác, mặc dù có chút người vẫn là rất có phê bình kín đáo, nhưng là, nhưng cũng không dám nữa nhiều lời một câu, chỉ có thể ở trong lòng cảm thán, Lý Vô Thần, xem như là chết vô ích, thế nhưng, ai bảo người này so với người khác, tức chết người đây!

Đại đa số người vẫn là đứng Vương Bảo bên này.

Đặc biệt là những kia đạo tử, chân truyền.

Dù sao lúc đó bọn họ xem rõ ràng, Lý Vô Thần đuổi theo Vương Bảo không để xuống sát thủ, người "Lý Nguyên Bá" sư huynh đều rất sao nhắc nhở ngươi, ngươi còn nhất định phải tìm đường chết, chết rồi có thể trách ai?

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên nói rằng, "chưởng giáo, đệ tử có cái yêu cầu quá đáng!"

Chiến Bắc Phong đúng là vui vẻ.

Có yêu cầu?

Có yêu cầu là chuyện tốt a!

Đang lo không có cách nào nhường ngươi đối với tông môn sản sinh lòng trung thành đây, lúc này vung tay lên, nói rằng, "nói!"

Vương Bảo thở dài nói, " kỳ thực ngày hôm nay việc này,

Hay là bởi vì ta cần công lao, lúc này mới làm ra đến, con người của ta, kỳ thực thật sự rất biết điều, thế nhưng, vì công lao, ta đi khiêu chiến rất nhiều chân truyền đạo tử, khiến cho giống ta nhiều bắt nạt người giống như, còn phát sinh Lý Vô Thần sư đệ bỏ mình như vậy bất ngờ..."

"Vì lẽ đó, ta cảm thấy, nếu không chưởng giáo tự mình làm chủ? Cho ta thứ cần thiết? Nếu như vậy, ta cũng không cần thiết vì công lao, lại tiếp tục bận việc, đúng không?"

Chiến Bắc Phong có chút bất ngờ.

Hắn đúng là không nghĩ tới, Vương Bảo thật sự cần công lao, hắn vẫn cho là đây là Vương Bảo lý do.

“Ngươi đến cùng cần muốn cái gì?” Chiến Bắc Phong nghiêm túc hỏi.

Vương Bảo cười cợt, “Chỉ cần ba món đồ, âm dương tịnh đế liên, kỳ quang thạch!”

Rất nhiều người đều là theo bản năng mí mắt giật lên.

Chí bảo!

Đều là chí bảo a!

Tiểu tử này khẩu vị vẫn đúng là không nhỏ, vừa ra khỏi miệng chính là ba cái chí bảo!

Chiến Bắc Phong trầm mặc một chút, sau đó, không do dự nữa.

Cái gì chó má chí bảo.

Có thể cùng Vương Bảo muốn so sánh với sao?

Chí bảo có thể tạo nên mười cái tám cái Đạp Tiên sao? Không thể, thế nhưng Vương Bảo có thể!

Vì lẽ đó.

Chiến Bắc Phong lập tức nhìn về phía Trân Bảo Điện điện chủ, trầm giọng nói, “lão Quỷ, dặn dò người hiện tại đi lấy!”

Trân Bảo Điện điện chủ gò má đột nhiên vừa kéo, rõ ràng có chút thịt thương, phiền muộn thở dài, nói rằng, “tuân chưởng giáo lệnh!”

Dứt lời, đạp không đi vội vã.

Chiến Bắc Phong nhìn chung quanh Thái Nhất Tông đệ tử, nói rằng, “sắc trời không còn sớm, bọn ngươi tản đi đi!”

Một đám hàng liền muốn hành lễ sau đó rời đi.

Vương Bảo trực tiếp không vui.

Ngươi muội.

Đi?

Như vậy sao được?

Ta sau đó còn muốn trang bức!

Ai cũng không thể đi, ở chỗ này xem ta trang bức.

Hít sâu một hơi, Vương Bảo trầm giọng nói, “chưởng giáo, tạm thời đừng làm cho các sư huynh đệ rời đi, ta sau đó cần bọn họ làm chứng!”

“Ồ?” Chiến Bắc Phong thấy kỳ lạ, “Cái gì chứng kiến?”

Vương Bảo hơi ngẩng đầu, cười nhạt nói, “chứng kiến ta, phá Trúc cơ, đạp Thần Phủ!”

Chiến Bắc Phong cả người rung mạnh.

Mọi người khác, tự nhiên cũng là kinh hãi không thôi.

Ngươi muội.

Phá Trúc cơ, đạp Thần Phủ?

Này rất sao là muốn đột phá a!

Vương Bảo nghiêm nghị nói rằng, “ta đột phá độ khó, thực sự là không

nhỏ, vì lẽ đó, ta cần các vị các sư huynh đệ chúc phúc, các ngươi ở này nhìn, ta an lòng! Coi như ta là ta tự mình an ủi đi!”

Chiến Bắc Phong sắc mặt cũng nghiêm nghị lên, trầm giọng nói, “Ngũ Hành Thần Thể đột phá, hẳn là không tầm thường, cũng được, bọn ngươi trước hết ở đây chờ đi! Đãi ngộ, trong lòng các ngươi cầu khẩn Lý Nguyên Bá, đột phá thành công!”

Một đám Thái Nhất Tông đệ tử vội vàng đáp lời.

Cũng không lâu lắm.

Trân Bảo Điện điện chủ sẽ trở lại.

Đem đồ vật đưa cho Vương Bảo sau khi, yên lặng đi tới Chiến Bắc Phong phía sau.

Chiến Bắc Phong hỏi nói, “Lý Nguyên Bá, ngươi cần này ba loại chí bảo, lẽ nào, chính là vì đột phá?”

“Ha ha, chưởng giáo đoán không sai!” Vương Bảo gật gù.

Chiến Bắc Phong không nhịn được lắc đầu một cái.

Này giời ạ cũng thật là cái sâu không thấy đáy hố to a, chỉ là đột phá Thần Phủ, liền cần chí bảo như thế, ngươi nếu như đột phá Đạp Tiên, nửa cái Thái Nhất Tông còn không được ném vào đi?

Có điều, nghĩ đến Vương Bảo nếu như có thể trở thành Đạp Tiên, mang đến chỗ tốt, Chiến Bắc Phong liền đem này từng tia từng tia thịt thương vứt bỏ sau đầu.

Vương Bảo lấy ra âm dương tịnh đế liên, đây là song sen cùng tồn tại.

Con mắt quét qua nhìn kỹ hắn mọi người, Vương Bảo khóe miệng, lộ ra nụ cười nhạt.

Một khi hắn phá Trúc cơ, đạp Thần Phủ.

Thực lực tăng lên, đó là giếng phun bạo phát thức.

Ngày hôm nay trận này tàn nhẫn bức, ta là trang định...

------oOo------

Chương 199: Trước tiên hố 1 sóng lại nói!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong rất chờ mong dáng vẻ.

Ngũ Hành Thần Thể đột phá Thần Phủ, sẽ có hay không có thiên địa dị tượng? Này không phải không thể a!

Còn có chính là.

Không đột phá trước, Vương Bảo đã có thể cùng Vấn Đạo sơ kỳ sánh vai, nếu như đột phá thành công, cái kia sức chiến đấu, lại sẽ tiêu thăng đến mức độ cỡ nào?

"Hy vọng có thể thành công!"

Không chỉ là những kia Thái Nhất Tông đệ tử cho Vương Bảo cầu khẩn, Chiến Bắc Phong cũng tự mình ra trận, nội tâm cầu khẩn.

Ngũ Hành Thần Thể đột phá độ khó, không cần đoán liền biết khó khăn tầng tầng.

Âm dương tịnh đế liên ở Vương Bảo luyện hóa bên dưới, từ từ biến mất.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, mở mắt ra, kỳ quang thạch xuất hiện, cũng bị hắn hấp thu đi.

Trong cơ thể.

Chín toà Trúc cơ trên đài, đều hiện lên ra một loại linh vật bóng dáng.

Cửu linh Trúc cơ, cuối cùng cũng coi như là viên mãn.

Vương Bảo bất động thanh sắc, cấp tốc tinh luyện cuối cùng ba toà Trúc cơ đài, tu vi điên cuồng bình thường tăng lên.

Làm hết thảy Trúc cơ đài, đều đạt đến đỉnh cao trạng thái, Vương Bảo thân thể chấn động mạnh một cái, từng đạo từng đạo đặc thù tiếng rung, từ thân thể của hắn bên trong truyền ra.

Chín toà Trúc cơ đài, không tên liên hệ cùng nhau, hóa thành một luồng đặc thù sức mạnh, thông hiểu đạo lí, phảng phất một cái quanh co khúc khuỷu sông lớn, không ngừng ở chín toà Trúc cơ đài bên trong bốc lên.

Ào ào ào...

Từng luồng từng luồng cuồng phong thình lình xuất hiện.

Mọi người sắc mặt cuồng biến, kinh hãi cực kỳ nhìn bốn phía, đó là mắt trần có thể thấy thiên địa nguyên khí, ở lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ hướng về nơi này hội tụ, vọt tới!

Quá mạnh!

Đột nhiên khiến người ta nghẹt thở.

Loại này dâng trào lực xung kích, thiên địa nguyên khí hút tụ tập lực, quả thực chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!

Chiến Bắc Phong ánh mắt tinh mang lóe lên, sau đó vung tay lên, trong chớp mắt, từng đạo từng đạo nguyên thạch ở Vương Bảo đỉnh đầu trôi nổi lên.

Những này, thình lình đều là cực phẩm nguyên thạch.

Đông đảo Thái Nhất Tông trưởng lão xem đều là lạ mắt ước ao.

Cực phẩm nguyên thạch a, ngươi muội, chưởng giáo ngươi thật là lớn độ, chỉ là đột phá Thần Phủ mà thôi, ngươi liền lấy ra nhiều như vậy, chúng ta đột phá thời điểm hỏi ngươi muốn, hãy cùng muốn cắt ngươi thịt giống

như.

Vương Bảo tự nhiên cũng cảm giác được, trong lòng cười lạnh một tiếng, không chút khách khí bắt đầu hấp thu, trong cơ thể nguyên lực không ngừng điên (chơi) trướng, tăng lên, áp súc, sản sinh chất thay đổi.

Thời gian chầm chậm trôi qua.

Đúng là không người có thiếu kiên nhẫn.

Dù sao, tự mình nhìn thấy một cái Ngũ Hành Thần Thể thể chất yêu nghiệt đột phá, cũng là một cái đáng giá nói khoác sự tình.

...

...

Không biết qua bao lâu.

Đột nhiên.

Vương Bảo trong cơ thể, truyền đến từng đạo từng đạo bạo âm.

Đó là Trúc cơ đài vỡ tan âm thanh.

“Đột phá?”

Chiến Bắc Phong đại hỉ cực kỳ.

Trúc cơ đài vỡ tan, Thần Phủ nguyên thai tự xưng, từ đó sau khi, chính là Thần Phủ cảnh cao thủ!

Vương Bảo nơi đó, nhìn từng cái từng cái thu nhỏ lại bản chính mình, xuất hiện ở ở trong thần phủ, Vương Bảo không khỏi vui cười a lên.

Thần Phủ!

Chính mình tiến thêm một bước!

Sức mạnh trong cơ thể, không tự chủ được phát tiết đi ra, tuy rằng không nhiều, nhưng là, vẫn như cũ nhường Chiến Bắc Phong đám người, hít vào một ngụm khí lạnh.

“Thật mạnh!”

“Đây chỉ là rất ít nguyên lực tiết ra ngoài, thế nhưng dĩ nhiên cũng có Thần Phủ đỉnh cao lực lượng?”

“Khe nằm, tiểu tử này đúng là muốn bay lên a!”

“Quá lợi hại! Quá lợi hại!”

“Thật không biết, làm hắn bước vào Vấn Đạo, tiến vào Đạp Tiên, lại sẽ là cỡ nào cảnh tượng!”

Rất nhiều người cảm thán.

Vương Bảo sức mạnh, nhưng là còn ở vững bước tăng lên, Thần Phủ nguyên thai không ngừng phồng lớn, bàng bạc gốc gác, nhường Vương Bảo tăng lên, có thể nói cấp độ sử thi cái khác.

Điên (chơi) trướng!

Này nếu như bị những người khác nhìn thấy, có thể hù chết không ít người.

Mà ngay ở tất cả mọi người, nhìn thấy Vương Bảo đã đột phá, thở phào nhẹ nhõm thời điểm, đột nhiên,

Dị biến đột ngột sinh.

Đầu tiên là sắc trời biến hóa.

Vào giờ phút này, nguyên bản vẫn tính bầu trời trong xanh, dĩ nhiên thấy trở nên đen tối lên, cùng lúc đó, từng đạo từng đạo mây đen hội tụ, ở Thái

Nhất Tông trên không lăn lộn!

Loáng thoáng, có tia điện lấp loé, có ánh chớp nổ vang!

Một luồng nhàn nhạt uy nghiêm, từ không đến có, từ nhỏ đến lớn, tràn ngập tất cả mọi người.

“Đây là...”

Chiến Bắc Phong sắc mặt hoàn toàn thay đổi, cực kỳ ngưng nhiên nhìn phía trên, hít vào một ngụm khí lạnh sau khi, mới ngơ ngác kinh ngạc thốt lên nói, “Thiên kiếp?”

Mọi người mộng bức.

Cái gì đồ chơi?

Thiên kiếp?

Emma khe nằm!

Đúng là Thiên kiếp?

Thế nhưng.

Này Thiên kiếp, là vì sao mà đến?

“Chẳng lẽ...”

Một trưởng lão nhìn về phía vào giờ phút này còn ở nhắm mắt tu luyện Vương Bảo, méo mặt nói rằng, “chẳng lẽ, là hắn dẫn ra? Thế nhưng đột phá Thần Phủ, nơi nào đến Thiên kiếp?”

Đúng đấy.

Này rất sao không bình thường.

Bình thường tới nói, Đạp Tiên có Đạp Tiên Kiếp, một ít thiên phú yêu nghiệt Vấn Đạo, cũng có Vấn Đạo cướp, thế nhưng chưa từng nghe nói, còn có Thần Phủ cướp.

Ngươi muội.

Không hổ là Ngũ Hành Thần Thể, đột phá cũng là siêu phàm thoát tục.

"Không sai, chính là Thiên kiếp!"

Chiến Bắc Phong lần thứ hai xác nhận, sau đó, nghiêm túc cực kỳ lớn quát, "Tất cả mọi người, lùi xa!"

Đông đảo Thái Nhất Tông đệ tử sợ đến vội vã lùi về sau, đây chính là Thiên kiếp, trời oai nghiêm hiện ra, này nếu như tùy tùy tiện tiện một làn sóng cùng, bọn họ liền khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Mà Chiến Bắc Phong đám người, nhưng là sắc mặt trở nên rất là khó coi.

Một cái trong đó trưởng lão không nhịn được nói rằng, "Thần Phủ cảnh dĩ nhiên có Thiên kiếp gia thân, này có thể nói là vạn cổ lần đầu tiên!"

"Ngũ Hành Thần Thể, liền như thế biến thái sao?"

"Đây là gặp trời đố a! Phiền phức!"

"Chính là không biết này lần Thiên kiếp, là một loại nào, Mã Đức, hi vọng không muốn quá mạnh mẽ!"

"Chưởng giáo, chúng ta nên làm gì?"

Chiến Bắc Phong nhìn Vương Bảo một chút, trầm giọng nói, "Thiên kiếp bên dưới đều giun dế, có thể sống tạm bợ người trăm không tồn một! Lý Nguyên Bá quá trọng yếu, lão phu không thể đánh cược! Các trưởng lão nghe lệnh..."

Một đám lão già bỗng cảm thấy phấn chấn.

Chiến Bắc Phong tốc độ nói cực nhanh nói rằng, “thừa dịp Thiên kiếp còn chưa bắt đầu, bọn ngươi tốc độ đi trận núi mở ra Càn Khôn Tinh Đấu Đại Trận, Thiên kiếp mạnh hơn, cũng có thời hạn, không thể chỉ dựa vào Lý Nguyên Bá chính mình chống đối, chúng ta có thể giúp hắn bao nhiêu, liền giúp hắn bao nhiêu!”

“Độ kiếp tuy nói không tham ngộ hợp, có điều, trận pháp cách trở, nhưng cũng ở quy tắc bên trong, hi vọng tiểu tử này, lần này có thể bình an không việc gì chứ!”

Thở dài một tiếng.

Chiến Bắc Phong vung tay lên, sau đó, một đám lão già liền lĩnh mệnh mà đi.

Chiến Bắc Phong nhìn thấy Vương Bảo đã mở mắt ra, bỏ ra một cái nụ cười, nói rằng, “Lý Nguyên Bá, làm sao?”

Vương Bảo liếc mắt nhìn trên không, nghiêm túc nói, “Chưởng giáo, Thần Phủ nguyên thai còn cần uẩn nhưỡng một hồi, có điều, này Thiên kiếp, ta xem liền không cần làm phiền tông môn chứ? Nếu như bởi vì ta, liên lụy tông môn, ta thẹn trong lòng a!”

Chiến Bắc Phong vung vung tay, nghiêm nghị nói, “ngươi yên tâm, có tông môn ở, này Thiên kiếp, định có thể qua đi!”

Vương Bảo lộ ra “Cảm kích” vẻ mặt.

Trong lòng, nhưng là cười lạnh một tiếng.

Thiên kiếp sẽ xuất hiện, Vương Bảo cũng là kinh ngạc cực kỳ, có điều, nếu Thiên kiếp đến rồi, cái này ngược lại cũng đúng được rồi.

Phỏng chừng có thể hố Thái Nhất Tông một cái!

Hơn nữa hắn còn có Thiên kiếp khắc tinh, sợ cộng lông, chờ đến Thái Nhất

Tông chịu đựng không được, chính mình trở ra trang cái bức.

Ha ha ha, hoàn mỹ!

------oOo------

Chương 200: Ta phục rồi vẫn không được sao!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Chưởng giáo, cái gì cũng không nói, sau đó ta Lý Nguyên Bá, liền chuẩn bị vì là tông môn bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, vì là tông môn phát sáng toả nhiệt, việc nghĩa chẳng từ!"

Vương Bảo đồng hồ trung tâm.

Quả nhiên.

Chiến Bắc Phong rất hài lòng.

Vương Bảo lại nói đều như thế trắng ra, hắn có thể không hài lòng sao.

Trả giá nhiều như vậy là vì cái gì? Chính là vì nhường Vương Bảo nhận biết được Thái Nhất Tông chân tâm, dù sao Vương Bảo chính là hậu thiên (ngày kia) gia nhập, cũng không phải là chính mình bồi dưỡng lên.

Chiến Bắc Phong hít sâu một hơi, nghiêm nghị nói rằng, "Lý Nguyên Bá, độ kiếp không phải chuyện nhỏ, ngươi có thể chiếm được nhớ kỹ, tuyệt đối đừng giấu giấu diếm diếm, nếu không thì, một khi có cái gì bất ngờ, chính là vạn kiếp bất phục! Lão phu sẽ ở một bên nhìn ngươi!"

Dứt lời, Chiến Bắc Phong lui ra rất xa.

Lúc độ kiếp.

Độ kiếp người bên cạnh, là không thể người ngoài.

Nếu không, sẽ bị Thiên kiếp cho rằng là khiêu khích, trước tiên đánh giết.

Ầm ầm!

Thiên kiếp rốt cục bắt đầu.

Chỉ là trong nháy mắt, một đạo chói mắt thanh mang lôi đình, liền phảng phất một con quá Cổ Lôi long, từ trên trời giáng xuống, uốn lượn khúc chiết, tốc độ cực nhanh, quay về Vương Bảo đỉnh đầu, bổ xuống.

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này, nguyên bản đen tối hư không, xuất hiện từng đạo từng đạo lập loè hư huyễn Tinh Đấu.

Những này Tinh Đấu hơi lấp loé, nhưng có một luồng cực kỳ mạnh mẽ sức phòng ngự, tạo thành một đạo sức mạnh xa lạ, ngang đứng ở Thái Nhất Tông trên không.

Lôi đình trong nháy mắt, liền cùng xa lạ đánh vào nhau.

Này chính là Thái Nhất Tông trấn tông siêu cấp lớn trận, Càn Khôn Tinh Đấu Đại Trận.

Lúc này trận núi, một đám lão già ngồi khoanh chân, từng người đánh ấn quyết, tiến vào trận núi 1 tòa đại điện bên trong.

Ầm ầm ầm...

Kinh thiên động địa tiếng va chạm, truyền vang thiên địa.

Trận trên núi một đám lão già, sắc mặt đều là nhất bạch, sau đó, đóng dấu tốc độ càng nhanh hơn.

Lôi đình bắt đầu không ngừng giáng lâm.

Chỉ có điều, Càn Khôn Tinh Đấu Đại Trận, nhưng như là một cái vô địch phòng ngự, đem hết thảy lôi đình, đều ngăn cản ở trận pháp ở ngoài, không vào được nửa điểm.

Hồi lâu.

Làm lôi đình tăm tích tốc độ chậm lại.

Chiến Bắc Phong nhìn trên không, sắc mặt ngưng trọng, rốt cục trở nên dịu đi một chút, ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, lớn tiếng nói, "Lý Nguyên Bá, tin tức tốt, ngươi này Thiên kiếp quy mô, cũng không lớn! Dựa vào Càn Khôn Tinh Đấu Đại Trận, nên là đủ!"

Vương Bảo trên mặt mang theo nụ cười.

Trong lòng nhưng là lão không hài lòng.

Kích thước không lớn?

Khe nằm, kích thước không lớn ta còn làm sao hố Thái Nhất Tông?

Lão thiên gia ngươi đây là ở nháo đây?

Hoặc là đừng cho ta giảm Thiên kiếp, muốn giảm liền đến to lớn nhất, chỉ là trò đùa trẻ con, ngươi rất sao không giới hạn khó khăn ta còn hiềm lãng phí thời gian.

Xem thường tiểu gia đúng không?

Theo ta chơi đồ hàng đúng không?

Con mắt hơi chuyển động.

Vương Bảo đột nhiên cười to nói, "chưởng giáo, như vậy ta liền yên tâm, ha ha ha, nói thật, vừa nãy đúng là dọa ta, thế nhưng không nghĩ tới, Thiên kiếp đã vậy còn quá không còn dùng được, sớm biết như vậy, cũng không cần tông môn giúp ta, chính ta liền có thể ứng phó! Thiên kiếp, chỉ đến như thế..."

Vương Bảo âm thanh rất lớn.

Vận dụng hết nguyên lực, truyền vang vài bên trong địa.

Mà hắn vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy nguyên bản đã kinh sáng sủa không ít hư không, thình lình lắc mình biến hóa, trở nên càng thêm âm trầm.

Từng luồng từng luồng mãnh liệt trời chi sát cơ, từ bầu trời nơi sâu xa, lan tràn ra.

Cảm ứng được tình cảnh này.

Chính cười Chiến Bắc Phong, trên mặt vẻ mặt, cứng ngắc.

Chính thở phào nhẹ nhõm Thái Nhất Tông đệ tử, suýt chút nữa tan vỡ.

Chính đang trận trên núi sát mồ hôi lạnh một đám lão già, triệt để há hốc mồm.

Kẻ ngu si đều nhìn ra rồi.

Thiên kiếp đây là tự động thăng cấp.

Hơn nữa.

Trời mới biết cái quái gì vậy thăng cấp đến mức độ cỡ nào?

Rất xa nhìn Vương Bảo.

Chiến Bắc Phong một tấm nét mặt già nua,

Không ngừng co rúm, môi khẽ nhếch, rất muốn chửi một câu, có điều, đến cùng là không có mắng ra đến.

Chỉ là ở trong lòng.

Chiến Bắc Phong đã đem Vương Bảo mắng cái máu chó đầy đầu.

Tìm đường chết a!

Này rất sao chính là tìm đường chết!

Thiên kiếp có linh, ngươi rất sao không biết?

Thiên kiếp bên dưới, Đạp Tiên đều là giun dế, ngươi rất sao trong lòng một điểm mấy đều không có sao?

Khe nằm.

Ngươi lại vẫn dám xem thường Thiên kiếp?

A phốc!

Lý Nguyên Bá a Lý Nguyên Bá, ta có thể hay không đừng như thế lung lay a, lại lung lay ngươi liền bay đi!

Đây chính là Thiên kiếp, Thiên kiếp!

Không phải cái gì a miêu a cẩu!

Rõ ràng có thể bình yên vượt qua, ngươi cần phải tới đây sao vừa ra.

Hiện tại được rồi.

Thiên kiếp thăng cấp.

Lão phu liền muốn hỏi một chút ngươi, làm sao bây giờ? Rất sao làm sao bây giờ?

Ầm ầm!

Đột nhiên.

Một đạo bình thường không có gì lạ lôi đình, từ lôi vân nơi sâu xa lấp loé mà ra, chậm rãi hạ xuống.

Như thế bằng phẳng tăm tích tốc độ, thực sự không giống như là Thiên kiếp.

Thế nhưng.

Nhìn này lôi đình, Chiến Bắc Phong nhưng là hít vào một ngụm khí lạnh, tê cả da đầu, sợ hãi rống to nói, “khe nằm, Tử Tiêu Thái Huyền Lôi?”

Vừa dứt lời.

Lôi đình đã cùng Càn Khôn Tinh Đấu Đại Trận, đánh vào nhau.

Mà mới vừa rồi còn vững như thành đồng vách sắt Càn Khôn Tinh Đấu Đại Trận, vào giờ phút này, nhưng như là vỏ trứng gà bình thường, răng rắc răng rắc vỡ vụn rơi mất.

Còn sót lại Tử Tiêu Thái Huyền Lôi, không có dừng lại, liền nhẹ như vậy phiêu phiêu hướng về Vương Bảo, tập kích mà tới.

Từng luồng từng luồng sát cơ nồng nặc, vững vàng khóa chặt Vương Bảo.

Thiên phát sát cơ, vạn kiếp bất phục!

Vương Bảo lộ ra “Sợ hãi” vẻ mặt, “Kinh hoảng” nhìn về phía Chiến Bắc Phong, lớn tiếng nói, “chưởng giáo, xảy ra chuyện gì? Làm sao bây giờ?”

Chiến Bắc Phong suýt chút nữa thổ huyết.

Khe nằm, xảy ra chuyện gì? Ngươi rất sao còn có mặt mũi hỏi ta?

Mà Vương Bảo.

Vào giờ phút này, thình lình động, thẳng đến Chiến Bắc Phong mà đến, tốc độ cực nhanh.

Chiến Bắc Phong giật mình, tóc gáy dựng thẳng, con ngươi đều sắp trừng đi ra, “Lý Nguyên Bá, đừng có chạy lung tung...”

“Ta sợ sệt...”

Vương Bảo cực kỳ ủy khuất nói.

Chiến Bắc Phong khóc không ra nước mắt, sau một khắc, theo Tử Tiêu Thái Huyền Lôi từ trên trời giáng xuống, bàng bạc ánh chớp, tràn ngập bát phương, rơi vào Vương Bảo trên người.

Vương Bảo phát sinh một đạo kêu thảm thiết, cả người đột nhiên đập ra, ngã xuống đất, mà cái kia còn sót lại lôi đình, nhưng là không có biến mất, trái lại hướng về Chiến Bắc Phong đám người thoáng qua.

Chiến Bắc Phong gò má cuồng quất, bên cạnh hắn mấy cái trưởng lão càng là sắc mặt tái xanh, lôi đình lan đến lại đây, đối với bọn họ đúng là không có ảnh hưởng gì, thế nhưng, Vương Bảo lần này cử động, không phải là một cái tốt tín hiệu.

Vương Bảo trong miệng tỏa (liều lĩnh) tơ máu.

Từ trên mặt đất bò lên.

Đầy người bụi bặm, tinh thần uể oải uể oải suy sụp.

Này đương nhiên đều là trang, có Thiên kiếp khắc tinh, Vương Bảo không mất một sợi tóc.

“Chưởng giáo cứu ta!”

Vương Bảo rống to.

Chiến Bắc Phong mí mắt kinh hoàng, nhìn càng ngày càng bầu trời âm trầm, trong lòng khắp nơi đóng băng lạnh lẽo.

Tử Tiêu Thái Huyền Lôi, đều rất sao bay xuống, sau đó còn không chắc hạ xuống cái gì lôi đình đây.

Đúng như dự đoán.

Không nhiều lâu.

Lôi vân nơi sâu xa, từng đạo từng đạo hư huyễn quang ảnh, hiển hóa ra ngoài, đó là từng đạo từng đạo nước ao giống như quang ảnh, nhìn thấy này quang ảnh trong nháy mắt, Chiến Bắc Phong phát sinh một đạo khó có thể tin gào thét, "Cổ Lôi Trì? Đáng chết, làm sao có khả năng là Cổ Lôi Trì?"

Ong ong ong.

Lôi trì quang ảnh bên trong, từng đạo từng đạo lôi đình quật hư không, lấp loé mà ra, như là binh sĩ bình thường sắp xếp, sau đó, mang cuốn lấy sát cơ ngập trời, giáng lâm xuống.

Cũng vào thời khắc này.

Vương Bảo trên mặt mang theo "Hoảng sợ", giống như bị điên, mở ra hai tay, hướng về trước người chạy đi, một bên chạy còn một bên rít gào nói, "dừng dừng dừng lại, ta chịu thua, ta phục rồi vẫn không được sao, khe nằm, còn đến? Chưởng giáo nhanh nghĩ biện pháp cứu ta, ta trước tiên tránh một chút..."

------oOo------

Chương 201: Có năng lực ngươi giết chết ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong cằm đều sắp rơi mất.

Thời khắc này, dù cho là đối với Vương Bảo như thế nào đi nữa coi trọng, hắn cũng nghĩ tàn nhẫn mà cuồng quất Vương Bảo một cái tát!

Ngươi cái muội a!

Thiên kiếp giáng lâm.

Ngươi chịu thua?

A phốc!

Trong thiên hạ, có thể nói ra lời này đến, phỏng chừng ngươi là đầu một cái!

Ngươi còn phục rồi? Ngươi còn muốn trốn?

Phục rồi có tác dụng chó gì!

Ngươi có thể trốn đến nơi đâu đi?

Lại nói, Thiên kiếp biến thành như vậy, còn không phải ngươi làm ra đến?

Mà nhìn Vương Bảo phảng phất chấn kinh con gà con, cấp tốc chạy trốn, lại nhìn bốn phía, cái kia từng cái từng cái thất kinh, hét rầm lên Thái Nhất Tông đệ tử, Chiến Bắc Phong thần kinh đều muốn suy nhược, rống to nói, “Lý Nguyên Bá, không nên chạy loạn!”

Chỉ là.

Vương Bảo phảng phất giống như bị điên, nơi nào nghe hắn.

Mà lúc này, Cổ Lôi Trì bên trong dựng dụng ra đến lôi đình, như vạn quân điều động, từng đạo từng đạo lôi đình, liên miên không ngừng, từ trên trời giáng xuống, ầm ầm ầm cuống theo kinh thiên động địa nổ vang thanh âm, hướng về Vương Bảo tràn ngập mà tới.

Một tia chớp hạ xuống.

Hai đạo.

Ba đạo.

Càng ngày càng nhiều.

Lít nha lít nhít.

Mà Vương Bảo, thình lình không có dừng lại.

Bởi vậy, một ít Thái Nhất Tông đệ tử nhưng là ngã huyết nấm mốc!

Tuy rằng cách nhau có chút xa, thế nhưng không chịu nổi Vương Bảo tốc độ nhanh, này rất sao chỉ trong chốc lát, cũng đã nhích lại gần, bọn họ trốn đều tránh không kịp.

“A...”

“Khe nằm!”

“Lý Nguyên Bá, ngươi cái người điên này...”

“Ta thậm chí có may mắn chết ở Thiên kiếp bên dưới?”

“Ta không muốn chết...”

Liền như thế chỉ trong chốc lát.

Mấy trăm, thậm chí hơn một nghìn Thái Nhất Tông đệ tử, ở lôi kiếp lan đến bên dưới, liền như thế hóa thành tro bụi.

Vương Bảo đột nhiên ngừng chân, rống to nói, “đại gia mau tránh ra, này Thiên kiếp không tiếp thu người!”

Đã xem ở lại: Sững sờ Chiến Bắc Phong nghe vậy, một cái lão huyết rốt cục không nhịn được, đột nhiên phốc đi ra.

Đại gia ngươi a ngươi nhị đại gia!

Thiên kiếp không tiếp thu người.

Ngươi rất sao mới biết a!

Ngươi nhìn nhìn ngươi làm ra đây rốt cuộc là chuyện gì a!

Nhiều như vậy đệ tử vì ngươi mà chết, Lý Nguyên Bá a Lý Nguyên Bá, ngươi có phải là thật hay không đến tức chết lão phu mới cam tâm?

“Mã Đức!”

Vương Bảo đột nhiên một tiếng kêu to.

Con ngươi nhìn chằm chằm trên không, đột nhiên ngừng chân, sau đó, rống to nói, “chưởng giáo, xem ra lần này, ta trốn không được, đã như vậy, vậy ta Lý Nguyên Bá ngày hôm nay, hãy cùng này Thiên kiếp, cố gắng đấu một trận, xem xem rốt cục ai có thể cười đến cuối cùng!”

Dứt lời.

Vương Bảo ngửa mặt lên trời thét dài, “Đến nha, Mã Đức, hắn đây mẹ cái gì phá lôi kiếp, căn bản không đáng chú ý, lão tử liền đứng ở chỗ này, có năng lực ngươi liền đánh chết ta!”

“Chưởng giáo, hắn chết chắc rồi!”

Một trưởng lão mặt không hề cảm xúc nói rằng, ánh mắt âm trầm cực kỳ.

Chiến Bắc Phong ngây người như phỗng.

Triệt để mộng bức.

Khiêu khích!

Hắn lại vẫn dám khiêu khích!

Vừa nãy ngươi đã khiêu khích qua một hồi, làm Thiên kiếp đều thăng cấp, ngươi một điểm trí nhớ đều không dài, dĩ nhiên lại tới!

Khe nằm!

Này thật đúng là cực hạn tìm đường chết a!

Thật sự chết chắc rồi!

Thiên kiếp bên dưới, cái nào quản ngươi đúng hay không tuyệt thế yêu nghiệt, đại đạo vô tình a ngươi cái chày gỗ, ngươi còn muốn cùng Thiên kiếp cứng đối cứng? Ngươi còn hận người ta, ngươi cái chày gỗ!

"Tự làm bậy, không thể sống!"

Có một cái Thái Nhất Tông trưởng lão mặt âm trầm quát lạnh.

Vương Bảo vừa nãy cái kia một phen động tác, đánh chết hơn một nghìn Thái Nhất Tông đệ tử, bọn họ có thể có hảo tâm tình mới là lạ.

Hơn nữa bởi vì Vương Bảo, Càn Khôn Tinh Đấu Đại Trận đều bị phá tan, lần này tổn thất, càng là to lớn!

Lôi đình oanh diệt.

Liên miên không ngừng.

Vương Bảo đứng tại chỗ, hơi nghểnh lên đầu, không nhúc nhích, nhìn như bị lôi đình oanh kích,

Nhưng kỳ thực lôi đình rơi vào trên người hắn, phần lớn liền biến mất không thấy hình bóng, còn lại nhưng là hướng về bốn phía tràn ngập.

Có điều Vương Bảo vẫn là chứa thống khổ dáng vẻ, khuôn mặt vặn vẹo.

Hồi lâu.

Nhìn thấy Vương Bảo lại vẫn không chết, một ít trưởng lão con mắt, nhất thời trợn lên tròn xoe.

“Cổ Lôi Trì đều giết không chết hắn?”

“Tiểu tử này... Tà môn...”

“Khe nằm, vừa nãy hắn nếu như không chạy, cũng sẽ bình yên vô sự, tông môn những đệ tử kia chết vô ích!”

“Cái này đáng ghét tiểu tử...”

Chiến Bắc Phong hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó, liền nghiêm nghị nói rằng, “hắn gốc gác thâm hậu, này dù sao cũng là hắn Thiên kiếp, hay là lần này, hắn có thể sáng tạo kỳ tích, cũng khó nói! Chỉ là, hi vọng tiểu tử này có thể an phận điểm, tuyệt đối đừng lại...”

Vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy Vương Bảo một tay chống nạnh, một tay chỉ thiên, ngửa mặt lên trời thét dài nói, “liền điểm ấy năng lực sao? Liền điểm ấy cường độ sao? Liền như thế xem thường lão tử sao? Cái gì chó má Thiên kiếp, có năng lực ngươi liền giết chết ta!”

“Phốc...”

Chiến Bắc Phong thổ huyết.

Còn lại nửa câu nói, nuốt trở vào.

Hắn cả người run cầm cập nhìn Vương Bảo, khóc không ra nước mắt.

Mã Đức!

Làm ta không nói.

Tiểu tử này, hi vọng hắn an phận?

Không tồn tại!

Toàn bộ Thái Nhất Tông thời khắc này, đều là yên lặng như tờ, những kia trốn rất xa, chỉ lo chịu ảnh hưởng Thái Nhất Tông đệ tử, đều là ngốc bức há hốc mồm nhìn Vương Bảo.

Nghĩ thầm, đây là bệnh thần kinh đúng không?

Bệnh tâm thần đúng không?

Hiềm chết không đủ nhanh đúng không?

Nào có người dám như thế khiêu khích Thiên kiếp?

Ngươi rất sao coi như hung hăng, cũng có cái mức độ a khe nằm!

Rầm rầm rầm!

Quả nhiên.

Lôi vân cuồng bạo.

Loáng thoáng, một từng đạo kim quang từ lôi vân nơi sâu xa không ngừng tràn ngập.

Xem Chiến Bắc Phong đám người, là hãi hùng khiếp vía.

Thiên kiếp đều bị Vương Bảo khiêu khích đến nước này, lại sẽ giáng lâm dưới cỡ nào Thiên kiếp?

Nửa ngày.

Theo một con cổ điển lôi thương, từ sâu trong hư không mạnh mẽ bỏ ra đến.

Chiến Bắc Phong cả người rung mạnh, mặt xám như tro tàn.

“Tịch Diệt Lôi Thương!”

Một cái Thái Nhất Tông chưởng giáo cái cổ co rụt lại, sợ hãi nói rằng, “đây là trong truyền thuyết Thiên kiếp a, không nghĩ tới, dĩ nhiên thật sự tồn tại!”

Tịch Diệt Lôi Thương.

Thiên kiếp số một.

Trong truyền thuyết, một thương (một súng) có thể tịch diệt một giới khủng bố Thiên kiếp.

Tuy nói, có lẽ có ít khuyếch đại, thế nhưng, này nhưng là mạnh mẽ nhất Thiên kiếp một trong không thể nghi ngờ!

“Xong... Toàn xong...”

Chiến Bắc Phong tự lẩm bẩm.

Ánh mắt lộ ra thống khổ.

Lý Vô Thần chết rồi.

Hiện tại Vương Bảo, dĩ nhiên cũng phải chết ở Thiên kiếp bên dưới.

Trong vòng một ngày, hai cái nhất thiên kiêu, dĩ nhiên đồng thời ngã xuống, Chiến Bắc Phong giác đến lý trí của chính mình đều muốn đánh mất.

Răng rắc!

Hư không run lên, một đạo đen kịt như mực lôi đình, từ Tịch Diệt Lôi Thương bên trên, dâng lên.

Vô tận sức mạnh sấm sét, long trời lở đất bình thường, tru diệt tất cả mà đến!

Mà lúc này.

Vương Bảo thình lình sáng mắt lên.

Này Tịch Diệt Lôi Thương, cùng trước Thiên kiếp không giống nhau.

Trước đi ra, hoặc là là lôi đình, hoặc là là quang ảnh, mà này Tịch Diệt Lôi Thương, nếu như Vương Bảo không nhìn lầm, là thực vật!

Mà có thể từ Thiên kiếp bên trong đi ra thực vật.

Tuyệt bức trâu bò a!

Híp mắt lại, Vương Bảo đột nhiên lớn quát, "Đến hay lắm! Sớm nên như vậy!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên tầng tầng đạp xuống đại địa, thân thể ngang dọc mà lên, phảng phất một viên sôi trào Tinh Thần, hướng về Tịch Diệt Lôi Thương, vọt tới.

Chiến Bắc Phong tinh thần uể oải.

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo bóng người, khóe mắt một vệt giọt nước mắt bồng bềnh lướt xuống.

Lão phu, đây là làm cái gì nghiệt a...

------oOo------

Chương 202: Đào 1 cái hố to!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong hối tiếc tự đau thương.

Còn lại Thái Nhất Tông cao tầng đại lão, nhưng là bị Vương Bảo kích thích cả người khó chịu.

Ánh mắt đều mang theo một vệt nhàn nhạt hoảng sợ.

Khe nằm.

Tên tiểu hỗn đản này, quá hắn mẹ hổ ép!

Hắn liền Tịch Diệt Lôi Thương đều không để vào mắt a!

Hắn đến cùng muốn làm gì?

Còn có hắn này một mặt nét mặt hưng phấn đến cùng là cái gì quỷ?

Đều sắp chết rồi còn cao hứng như thế, ngươi là bệnh thần kinh sao?

Chỉ có điều.

Ngay ở rất nhiều đại lão điên cuồng nhổ nước bọt thời điểm.

Sau một khắc, từng cái từng cái toàn bộ đều mộng bức.

Liền nhìn thấy đang ở giữa không trung, thẳng đến Tịch Diệt Lôi Thương mà đi Vương Bảo, đấm ra một quyền, trong chớp mắt, Tịch Diệt Lôi Thương lên phun trào ra đen kịt lôi đình, chớp mắt biến mất không thấy hình bóng.

Vương Bảo thả người nhảy một cái, tóc dài phiêu phiêu, dường như quân

vương trên đời, uy nghiêm như ngục, trong miệng truyền ra một đạo bừa bãi phóng túng thét dài, mấy cái thả người liền đến đến Thiên kiếp bên dưới.

Đưa tay!

Nương theo Tịch Diệt Lôi Thương ầm ầm lôi đình nhấn chìm, Vương Bảo toàn bộ thân thể, biến mất không thấy hình bóng.

Toàn bộ Thái Nhất Tông ngoại trừ Thiên kiếp thanh âm, những người khác đều yên lặng như tờ.

Bất kể là Chiến Bắc Phong, vẫn là cái kia chút tiểu đệ con, vào giờ phút này, bọn họ đều là ngây người như phỗng, khó có thể tin nhìn trên không.

Tạm thời không đề cập tới Vương Bảo chết hay chưa.

Liền nói vừa nãy.

Hắn dĩ nhiên lông tóc không tổn hại đến gần rồi Tịch Diệt Lôi Thương?

Đại gia ngươi a!

Cái tên này làm sao liền như thế hổ?

Này rất sao vẫn là người sao?

Dù cho là Chiến Bắc Phong, tự nhận cũng không dám đi tới gần Tịch Diệt Lôi Thương, hành động như vậy, không thể nghi ngờ là to lớn khiêu khích.

Tịch Diệt Lôi Thương có thể khoan nhượng mới là lạ.

Nhưng.

Hàng này chính là không chết.

Còn đến gần rồi Tịch Diệt Lôi Thương!

Lông tóc không tổn hại!

Thấy thế nào, đều cảm thấy không bình thường!

Mà đón lấy.

Càng thêm không bình thường một màn, xuất hiện.

Liền nhìn thấy đen kịt lôi đình bên trong, một bóng người, chậm rãi hạ xuống, nhường Chiến Bắc Phong bọn họ kinh sợ chính là, tay của người này lên, thình lình cầm lấy một khẩu súng.

Không phải Tịch Diệt Lôi Thương là cái gì?

Người này đương nhiên là Vương Bảo.

"Khe nằm!"

"Tịch Diệt Lôi Thương, lại bị hắn thu phục?"

"Này rất sao thật hay giả, lão phu chẳng lẽ là đang nằm mơ?"

"Trời ơi..."

Mấy người bị dọa đến suýt chút nữa té xỉu, sắc mặt trắng bệch.

Chiến Bắc Phong cũng là hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi nhìn Vương Bảo, trong miệng tự lẩm bẩm, "Tiểu tử này... Tiểu tử này..."

Ầm!

Vương Bảo rơi rụng trên đất.

Mà Thiên kiếp, tựa hồ cũng đạt đến thời hạn, có loại không cam lòng từ từ tản đi.

Vương Bảo tay cầm Tịch Diệt Lôi Thương, trên mặt mang theo khó nén nụ cười.

“Chúc mừng kí chủ thu được chân thần khí phân thân Tịch Diệt Lôi Thương!”

“Nhắc nhở kí chủ, xét thấy kí chủ là cứng rắn được Tịch Diệt Lôi Thương, Tịch Diệt Lôi Thương sẽ ở một khắc sau thức tỉnh bộ phận khí linh, đến lúc đó sẽ sản sinh lớn lao địch ý, hệ thống kiến nghị kí chủ lập tức vứt bỏ Tịch Diệt Lôi Thương!”

“Nhưng cũng có thể tiêu tốn 3 vạn tinh luyện giá trị, do hệ thống tiến hành thời hạn một năm phong ấn!”

Vương Bảo hé mắt.

Con mắt hơi chuyển động.

Lập tức liền tiêu tốn 3 vạn tinh luyện giá trị, phong ấn Tịch Diệt Lôi Thương.

Chút nào do dự đều không có.

Rất rõ ràng.

Này rất sao là cái hố.

Nhưng đối với Vương Bảo mà nói, đây chính là cái đại sát khí a!

Cảm nhận được từng đạo từng đạo nhìn kỹ ánh mắt, Vương Bảo lập tức làm bộ dáng dấp yếu ớt, thân thể lảo đà lảo đảo, một tay cầm súng, chống đỡ thân thể, Vương Bảo ngẩng đầu nhìn hướng về Chiến Bắc Phong, sắc mặt trắng bệch, bỏ ra một cái nụ cười nói rằng, “chưởng giáo, ta thành công!”

Chiến Bắc Phong đám người đã vọt tới.

Thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo.

Nhìn chung cổ kim.

Vương Bảo có thể nói là mở ra tiền lệ.

Khiêu khích Thiên kiếp, nhưng có thể độ kiếp thành công, này rất sao nếu như nói ra, ai tin? Ai đều không tin!

Dù sao quá bất hợp lí!

Mà Vương Bảo, làm được.

Hắn không chỉ có thành công độ kiếp, hắn còn đào Thiên kiếp góc tường, từ Thiên kiếp bên trong, cướp được nghe đồn bên trong Tịch Diệt Lôi Thương.

Chiến Bắc Phong hít sâu một hơi, theo bản năng liếc mắt nhìn Tịch Diệt Lôi Thương, trong mắt loé ra một vệt hàn ý, trầm giọng nói, "ngươi... Quá liều lĩnh, như vậy không được!"

Vương Bảo hững hờ nói rằng, "nhân sinh đắc ý cần càn rỡ, ta tính cách như vậy, cần gì phải nhịn!"

Chiến Bắc Phong không khỏi không nói gì.

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên nhấc lên Tịch Diệt Lôi Thương, quay về Chiến Bắc Phong đưa tới, "Chưởng giáo, này thương (súng) khẳng định bất phàm, lần này độ kiếp, tông môn tiêu hao rất lớn, ta cảm thấy, cây thương này, vẫn là đặt ở tông môn đi!"

Chiến Bắc Phong sững sờ, sau đó, chính là không ngừng được mừng như điên.

Khe nằm!

Ta lặc cái máng!

Cái gì đồ chơi?

Tiểu tử này, muốn đem Tịch Diệt Lôi Thương cống hiến đi ra?

Ta má ơi!

Đây chính là Tịch Diệt Lôi Thương, từ Thiên kiếp bên trong sinh ra, uy lực tuyệt bức không kém hơn Tiên khí.

“Ngươi nói thật chứ?”

Chiến Bắc Phong bật thốt lên, âm thanh mang theo cấp thiết.

Vương Bảo ha ha cười, “Này còn có giả? Ta Lý Nguyên Bá một ngụm nước bọt một cái đinh, chỉ là vật ngoại thân, đáng là gì? Tông môn nhiều như vậy sư huynh đệ bởi vì ta Thiên kiếp mà chết, ta thẹn trong lòng a!”

Dứt lời, còn khá là tiếc nuối lắc đầu một cái, “Đều do ta! Thực sự là đáng tiếc!”

Chiến Bắc Phong đám người không lên tiếng.

Chỉ là nhìn Tịch Diệt Lôi Thương không nói lời nào.

Tông môn chết rồi hơn một nghìn đệ tử?

Ha ha tách, này tính cái gì a!

Vì Tịch Diệt Lôi Thương, coi như giống như chết cũng không có gì!

Chiến Bắc Phong hai tay run rẩy tiếp nhận Tịch Diệt Lôi Thương, ánh mắt tinh mang lóe lên, nghiêm túc nói, “Lý Nguyên Bá, vốn là, ngươi nhường tông môn bị đừng tổn thất lớn, lão phu nhất định phải nghiêm trị cùng ngươi, thế nhưng, ngươi cống hiến ra Tịch Diệt Lôi Thương, đây là to lớn công lao, ưu khuyết điểm giằng co, lão phu không trừng phạt ngươi, cũng không khen thưởng ngươi, ngươi xem coi thế nào?”

Vương Bảo vung vung tay, “Chưởng giáo nói giỡn, ta sao dám muốn thưởng! Đúng là đa tạ tông môn đại khí!”

Chiến Bắc Phong thoả mãn gật gù.

Sau đó, xoa xoa Tịch Diệt Lôi Thương, trên mặt vẻ mặt, càng ngày càng hưng phấn.

Một đám lão già đều nhích lại gần, đánh giá Tịch Diệt Lôi Thương, có hiếu kỳ muốn chạm đến, lại bị Chiến Bắc Phong ánh mắt nghiêm nghị ngăn lại.

“Đồ chơi này, sợ là Tiên khí chứ?”

“Tuyệt bức là!”

“Đây mới thực là Tiên khí a, nếu như lão tổ lão nhân gia người luyện hóa, chặc chặc...”

“Ha ha ha, lão tổ đang bế quan, nếu như biết tin tức này, khẳng định sướng đến phát rồ rồi!”

“Chưởng giáo, có muốn thử một chút hay không uy lực? Cũng ngắm nghía cẩn thận chân chính Tiên khí có hay không có Thông Thiên triệt địa oai?”

Chiến Bắc Phong cười lắc đầu một cái, nói rằng, “ta vừa nãy cảm ứng một hồi, này Tịch Diệt Lôi Thương hẳn là thoát ly Thiên kiếp, vì lẽ đó có cái gì đặc thù biến hóa, có điều, này dù sao cũng là không kém hơn Tiên khí chí bảo, hay là các loại lão tổ luyện hóa, liền có thể làm cho nó khôi phục nên có uy lực!”

Dứt lời.

Chiến Bắc Phong liền nhìn về phía Vương Bảo, nói rằng, “Lý Nguyên Bá, ngươi vừa đột phá, còn trải qua Thiên kiếp, nhanh đi về cố gắng tĩnh dưỡng đi, Thiên kiếp vừa qua, tất có tạo hóa, ngươi phải cố gắng nắm!”

Vương Bảo cười gật gù.

Nhìn một đám lão già phảng phất xem tổ tông như thế, nhìn Tịch Diệt Lôi Thương.

Vương Bảo trong lòng không khỏi âm hiểm cười lên.

Xem các ngươi ý này.

Là muốn đem Tịch Diệt Lôi Thương cống hiến cho Thái Nhất lão tổ?

Chặc chặc sách, cái kia đến thời điểm, liền thú vị a, ha ha ha...

------oOo------

Chương 203: Ta khinh bỉ các ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liền như vậy.

Vương Bảo trở thành Thái Nhất Tông đặc thù nhất tồn tại.

Tuy rằng tu vi so với chi những trưởng lão kia có chỗ không bằng, thế nhưng, lúc này Thái Nhất Tông, dù cho là những trưởng lão kia, đối với Vương Bảo cũng là kiêng kỵ ba phần.

Càng không cần phải nói Thái Nhất Tông đệ tử.

Nghiễm nhiên đã đem Vương Bảo, xem là tương lai chưởng giáo đối xử.

Vương Bảo ngược lại cũng không nhàn rỗi.

Không ngừng củng cố tu vi của chính mình.

Vương Bảo trong động phủ.

Ngồi khoanh chân Vương Bảo, đang tu luyện.

Trong cơ thể chín toà thần trong phủ, Thần Phủ nguyên thai như là từng cái từng cái người khổng lồ, khoanh chân ngồi ở chỗ đó.

“Tiếp đó, chính là đấu hồn Thần Phủ!”

Tinh luyện giá trị Hoa Hoa kiếm lời kiếm lời, còn sót lại hai mươi lăm vạn.

Vương Bảo chuẩn bị một khi đấu hồn Thần Phủ hoàn thành, liền toàn bộ chặt chẽ tu vi, điên cuồng đột phá!

Có điều nghĩ rèn đúc đấu hồn Thần Phủ, tuy rằng không thế nào khó khăn,

thế nhưng, nhưng cần không ít thời gian.

Mỗi một đạo đấu hồn, đều cần Tạo Hóa Thiên Quyển bên trong đặc thù đấu hồn thần ấn đến rèn đúc, hòa vào Thần Phủ nguyên thai.

Tuy rằng Vương Bảo không biết cụ thể tác dụng, thế nhưng so với cũng là tăng cường gốc gác, Tạo Hóa Thiên Quyển mặt sau công pháp, Vương Bảo còn chưa tinh luyện, tạm thời không rõ ràng, này ngược lại không gấp.

"Xem ra, còn phải kiếm nhiều một chút tinh luyện giá trị a, nếu như như thế vững bước rèn đúc đấu hồn Thần Phủ, sợ là mười năm tám năm đều qua!"

Nghĩ tới đây.

Vương Bảo lập tức lên đường.

...

...

Đan Điện.

Làm Vương Bảo tiến vào Đan Điện thời điểm, lập tức chấn động bên trong đệ tử.

Vương Bảo là ai?

Đây chính là đan đạo đại sư.

Hơn nữa, vẫn là siêu ngưu bức đan đạo đại sư.

Không chút khách khí nói, dù cho là Mễ Trường Thanh, đối mặt Vương Bảo, hắn cũng đến ôm ấp kính ý, bởi vì hắn tự nhận, chính mình ra lớn tuổi một điểm, ở đan đạo lên cũng không sánh nổi Vương Bảo.

"Lý sư huynh!"

Một cái chủ sự đệ tử trên mặt mang theo cười lấy lòng đi tới, biết vâng lời chắp chắp tay.

Vương Bảo tùy ý hỏi nói, "muốn hỏi thăm ngươi cái sự tình!"

Đệ tử kia mau mau nói rằng, "sư huynh mời nói, tiểu đệ biết gì đều nói hết không giấu diếm!"

Vương Bảo hỏi nói, "chúng ta Đan Điện, là miễn phí hướng về đệ tử cung cấp đan dược sao?"

Đệ tử kia gật gù, "Hồi bẩm sư huynh, mỗi cái tông môn sư huynh đệ, mỗi tháng đều sẽ lĩnh đến chính mình phúc lợi, trong đó có phụ họa bọn họ tu vi đan dược!"

"Mấy phần mười dược hiệu? Còn có, số lượng nhiều không nhiều? Các sư huynh đệ tu luyện có đủ hay không?" Vương Bảo hỏi tới.

Đệ tử kia một mặt mộng bức.

Lý Nguyên Bá sư huynh đây là làm sao? Những này chuyện vặt vãnh việc nhỏ ngài cho tới hỏi đến sao?

Tuy rằng không rõ.

Đệ tử kia vẫn là trả lời nói, "ngạch... Hồi bẩm sư huynh, dược hiệu, khoảng chừng ba, bốn phần mười tả hữu! Hơn nữa về số lượng, khẳng định là được rồi, dù sao một viên đan dược, cần tiêu hóa thời gian thật dài!"

Vương Bảo đột nhiên bĩu môi, sau đó vẻ mặt liền trở nên trở nên nghiêm lệ, cười lạnh nói, "đây chính là chúng ta tông môn Đan Điện tác phong? Hừ, ba, bốn phần mười dược hiệu, cùng độc đan có khác biệt gì? Hơn nữa ngươi nói được rồi, đủ cái rắm! Nếu như các ngươi cho bọn họ cao dược hiệu đan dược, bọn họ không cần bỏ ra tốn thời gian đi rèn luyện nguyên lực, làm sao có khả năng đủ?"

Đệ tử kia sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch.

Ánh mắt mang theo sợ hãi.

Đan Điện bên trong những đệ tử khác cũng là câm như hến, hơi động cũng không dám động, chút nào chỉnh không hiểu, Lý Nguyên Bá sư huynh đây là chịu cái gì kích thích, dĩ nhiên phát lớn như vậy hỏa!

Vương Bảo vung vung tay, nghiêm túc nói, "Được rồi, ta rõ ràng, Đan Điện có lẽ có Đan Điện cân nhắc, thế nhưng, ta Lý Nguyên Bá không biết cũng là thôi, nếu biết..."

"Vậy ta liền không thể nhẫn nhịn!"

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp đi ra ngoài.

Đông đảo Đan Điện đệ tử liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau, sau đó bọn họ liền phiền muộn phát hiện, Lý Nguyên Bá sư huynh thình lình rời đi Đan Điện cửa lớn không xa,

An vị ở Đan Điện cửa lớn phụ cận một cái bày ra xem xét vật trên đài cao.

Sau một khắc.

Một con khổng lồ đan đỉnh, xuất hiện ở trên mặt đất.

Tiếp theo, một đạo ẩn chứa nguyên lực cuồn cuộn thét dài, lấy Vương Bảo làm trung tâm, hướng về bốn phía truyền vang ra.

"Bản thân Lý Nguyên Bá, nhớ tới tông môn đệ tử tu luyện khó khăn, đan dược ít ỏi, do dó ở đây lập lời thề, từ đó sau khi trong vòng nửa tháng, miễn phí vì là tông môn Vấn Đạo cảnh giới trở xuống đệ tử luyện đan, đồng ý, mau tới!"

Đan Điện bên trong mấy cái đệ tử như bị sét đánh, ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Cái kia chủ sự đệ tử phản ứng lại, sau đó hoàn toàn biến sắc, cấp tốc xoay người hướng về bên trong mà đi.

...

...

Cũng không lâu lắm.

Toàn bộ Thái Nhất Tông đều bị đã kinh động.

Đan Điện phụ cận, lít nha lít nhít vây quanh, tất cả đều là người.

Những thứ này đều là đệ tử, trên mặt vẻ mặt, lộ ra nồng nặc hoài nghi, đặc biệt là cùng Vương Bảo có quan hệ những đệ tử kia, càng là một mặt không tin nhìn Vương Bảo.

Miễn phí vì là tông môn đệ tử luyện đan?

Này rất sao có thể sao?

Mặc dù đối với Vương Bảo thực lực kính nể rất nhiều, nhưng là, đối với Vương Bảo làm người, đại gia đều không thế nào xem trọng.

Đây chính là cái đồ vô liêm sỉ a!

Hơn nữa là loại kia không biết xấu hổ không giới hạn loại kia.

Làm sao có khả năng sẽ miễn phí giúp tông môn đệ tử luyện đan đây?

Này rõ ràng cùng ngươi thiết lập nhân vật không hợp được chứ!

Vì lẽ đó.

Dù cho Vương Bảo nói rồi miễn phí, thế nhưng Thái Nhất Tông các đệ tử, cũng không có một cái tiến lên, chủ yếu là sợ Vương Bảo đây là ở có ý đồ

xấu gì.

Vương Bảo cũng không vội, liền như thế an ổn ngồi.

Mãi đến tận Mễ Trường Thanh mang theo Đan Điện tất cả trưởng lão dắt tay nhau mà đến, Thái Nhất Tông các đệ tử lúc này mới yên tĩnh lại.

Cho tới Chiến Bắc Phong các loại Thái Nhất Tông phần lớn trưởng lão, vào giờ phút này hách nhưng đã đang bế quan, còn chưa nhận được tin tức, bọn họ được Tịch Diệt Lôi Thương, chuẩn bị trước tiên nghiên cứu một chút, lại cống hiến cho Thái Nhất lão tổ.

"Lý Nguyên Bá, ngươi đây là..."

Tuy rằng đã nhận được tin tức.

Thế nhưng Mễ Trường Thanh cùng Thái Nhất Tông các đệ tử như thế, cũng là không tin.

Này trên đời này, nào có chuyện tốt như thế?

Miễn phí làm cho người ta làm cu li, đây là ngớ ngẩn mới sẽ làm ra sự tình!

Vương Bảo liếc mắt một cái Mễ Trường Thanh, sắc mặt nghiêm túc nói, "Mễ điện chủ, có câu nói, vãn bối nói ra, ngươi có thể sẽ tức giận, thế nhưng..."

"Ta vẫn phải nói!"

"Ngươi cái này Đan Điện điện chủ, làm thực sự là quá phế bỏ!"

Mễ Trường Thanh gò má cuồng quất.

Ngươi muội.

Nói ta quá phế bỏ?

Ta rất sao đắc tội ngươi vẫn là sao nhỏ?

Làm gì vô duyên vô cớ hận ta?

Vương Bảo không để ý Đan Điện cao tầng tái nhợt mặt, lạnh giọng nói, "Mễ điện chủ, ta vừa nãy mới nghe nói, tông môn đệ tử mỗi tháng lĩnh đến đan dược, dĩ nhiên chỉ là ba, bốn phần mười dược hiệu đan dược? Ta Lý Nguyên Bá liền ha ha, như vậy đan dược, cùng độc đan không khác, Đan Điện vì sao phải như thế hại tông môn đệ tử? Ta khinh bỉ các ngươi!"

Mễ Trường Thanh cảm giác sự thông minh của chính mình bị quật lợi hại, không vui nói, "Ba, bốn phần mười dược hiệu làm sao? Cao dược hiệu đan dược, lại không phải tùy tùy tiện tiện liền có thể luyện chế ra đến, Lý Nguyên Bá, ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "vừa nãy ta không phải đều phát bằng hữu nhóm sao, ta muốn miễn phí vì là tông môn đệ tử luyện đan, toàn bộ miễn phí, một phân tiền đều không thu!"

"Thiêu đốt chính ta, rọi sáng Thái Nhất Tông!"

"Vì là tông môn phát sáng toả nhiệt!"

"Vì là tông môn đúc ra vạn thế căn cơ!"

------oOo------

Chương 204: Giác ngộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo âm thanh không nhanh không chậm.

Nhưng cũng leng keng mạnh mẽ!

Ở đây mỗi người đều có thể nghe ra Vương Bảo trong giọng nói ẩn chứa chân thành cùng quyết tâm!

“Hơn nữa ta dám cam đoan, ta luyện chế đan dược, thấp nhất đều là chín phần mười dược hiệu... Này, liền là ta Lý Nguyên Bá, thân là một cái Thái Nhất Tông Đan sư giác ngộ!”

Dứt lời.

Vương Bảo liền cùng Mễ Trường Thanh nhìn kỹ, trong ánh mắt, lộ ra kiên quyết.

Càng nhiều vẫn là tự tin.

Mễ Trường Thanh cả người rung mạnh.

Hắn không nghĩ tới, Vương Bảo dĩ nhiên không phải đang nói đùa, mà là đùa thật.

Hơn nữa.

Vương Bảo năng lực, nhường Mễ Trường Thanh đều không thể không khâm phục, thấp nhất chín phần mười dược hiệu, đổi làm hắn, hắn cũng không thể bảo đảm, thế nhưng Vương Bảo liền có thể!

Liền dám!

Mễ Trường Thanh không biết như thế nào cho phải, Vương Bảo làm như thế, kỳ thực cùng đánh hắn Đan Điện mặt không có gì khác nhau, chỉ là, này rồi lại là đối với tông môn đệ tử chân thật chỗ tốt.

Vì là Thái Nhất Tông đúc ra vạn thế căn cơ.

Dù cho có chút khuyếch đại kỳ thực, thế nhưng, nhưng cũng là một cái công lớn.

Đan dược dược hiệu càng cao, võ giả sử dụng lên liền càng là tiết kiệm thời gian, không cần tiêu hao nguyên lực, đi rèn luyện nguyên lực bên trong bởi vì dùng đan dược tích lũy xuống độc tố, đây là mỗi một cái tông môn đệ tử phúc âm!

Mà thời khắc này.

Vây xem Thái Nhất Tông đệ tử, đột nhiên trở nên hưng phấn.

Lúc trước bọn họ không tin Vương Bảo, đó là bởi vì Vương Bảo trước hành động, nhường bọn họ khó có thể tin.

Thế nhưng hiện tại, ngay ở trước mặt Đan Điện điện chủ Mễ Trường Thanh trước mặt, Vương Bảo lại vẫn nói như vậy...

“Sư huynh, có thể không giúp ta luyện chế một lò tôi Nguyên Đan?”

Một cái trong đó Trúc cơ cảnh đệ tử không nhịn được, tiến lên một bước, quay về Vương Bảo chắp chắp tay hỏi.

“Linh dược cho ta!”

Vương Bảo lộ ra một vệt nụ cười nhàn nhạt.

Đệ tử kia vội vã lấy ra từng cái từng cái linh dược, Vương Bảo vung tay lên, linh dược nhất thời bị từng đạo từng đạo hỏa đoàn nhấn chìm.

“Còn có ai muốn luyện đan?”

Vương Bảo con ngươi nhìn quét rất nhiều đệ tử.

Một đám hàng liếc mắt nhìn nhau, sau đó, làm ra quyết định, từng cái từng cái đứng dậy, nói ra bản thân cần thiết đan dược, lấy ra tự bị linh dược sau khi, toàn bộ bị Vương Bảo dẫn dắt liệt ở giữa không trung.

Lần này, thì có đầy đủ hơn trăm người!

Mà giữa không trung linh dược, đã nhiều đến một ngàn loại còn nhiều hơn.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, ở tất cả mọi người chấn động trong ánh mắt, từng bước đem rèn luyện tốt linh dược, đánh vào đan trong đỉnh.

Chỉ là chỉ là một trăm loại đan dược mà thôi.

Căn bản không tính là gì.

Phải biết, Vương Bảo truyền thừa cổ đan kinh bên trong, thiên luyện phương pháp, nhưng là có thể đồng thời luyện chế một ngàn loại đan dược.

Hơn nữa còn không giảm hiệu suất.

Tìm Vương Bảo luyện đan những đệ tử này, tu vi phổ biến không cao, cao nhất cũng chỉ là Trúc cơ, luyện chế đan dược, cũng thập phần bình thường, Vương Bảo chỉ tiêu tốn một ngàn tinh luyện giá trị, gia tốc một hồi luyện đan thời gian, cũng không lâu lắm, đan dược cũng đã ra lò!

Vèo vèo vèo.

Từng viên một đan dược tắm rửa linh quang, thoát ra đan đỉnh, rất nhanh, liền bị Vương Bảo thao túng, trực tiếp đánh về phía cái kia hơn trăm cái Thái Nhất Tông đệ tử.

Một đám hàng có chút mộng bức, nhưng vẫn là bản năng tiếp nhận đan dược, xem trong tay đan dược, vẻ mặt trong nháy mắt trở nên phấn chấn lên.

Có người không nhịn được.

Lập tức dùng.

Cũng không lâu lắm, hàng này liền bị kích thích hỏng rồi, rống to nói, “mười phần thần đan, không có một tia tạp chất!”

Phụ cận hết thảy Thái Nhất Tông đệ tử, đều là cả người run run một cái.

Kinh hỉ cực kỳ, vừa cảm kích cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Ma trứng!

Lý Nguyên Bá sư huynh, dĩ nhiên thật sự thay đổi thiết lập nhân vật?

Này rất sao vẫn là cái kia đồ vô liêm sỉ?

Toàn tâm toàn lực vì chúng ta luyện đan, then chốt còn miễn phí, loại này người tốt...

Tê liệt!

Ai còn dám nói Lý Nguyên Bá sư huynh vô liêm sỉ, lão tử đùa với ngươi mệnh!

...

...

Làm Chiến Bắc Phong cùng một đám lão già,

Cau mày từ bế quan nơi đi lúc đi ra, đã là sau ba ngày.

Sau đó, Chiến Bắc Phong liền nhận được tin tức.

Một mặt mộng bức nhìn Mễ Trường Thanh, khó có thể tin nói rằng, "Lý Nguyên Bá cho tông môn đệ tử miễn phí luyện chế ba ngày đan dược?"

Mễ Trường Thanh thần sắc phức tạp cực kỳ, cảm thán nói, "không sai! Hiện tại tông môn đệ tử, đều không tìm ta Đan Điện luyện đan, toàn bộ đều đang đợi đứng xếp hàng, hơn nữa, hiện tại mỗi cái được đan dược đệ tử, đều cơ hồ không ngủ, tất cả đều ở tu luyện!"

"Lý Nguyên Bá luyện chế ra đến đan dược, phần lớn đều là mười phần thần đan, quả thực không muốn thật đáng sợ!"

"Trong ba ngày, gió mặc gió, mưa mặc mưa, một khắc liên tục, hiện tại ta đều không rõ ràng, hắn luyện chế bao nhiêu đan dược, chưởng giáo ngươi cũng tận mắt đến hắn luyện chế đan dược tốc độ, này thật đúng là một cái... Yêu nghiệt a!"

Chiến Bắc Phong vẻ mặt bừng tỉnh.

Vương Bảo ngày đó, Mễ Trường Thanh cũng cho hắn nói rồi.

Nên vì Thái Nhất Tông rèn đúc vạn thế căn cơ?

Khe nằm!

Tiểu tử này, có như thế cao giác ngộ?

Hơn nữa, hắn không chỉ có nói rồi, hắn vẫn đúng là làm, vì là tông môn đệ tử miễn phí luyện chế ba ngày đan dược, một khắc liên tục, cái này cần tiêu hao thêm thần? Cái này cần nhiều khổ cực? Đan sư luyện đan, nào có người như thế liều mạng?

"Đi! Đi xem xem!"

Chiến Bắc Phong hít vào một ngụm khí lạnh, đứng dậy nói rằng.

Mễ Trường Thanh gật gù, điện bên trong mấy cái ra Quan trưởng lão, cũng

là méo mặt, đi theo.

Cũng không lâu lắm, liền đến đến Đan Điện trước.

Nhìn tối om om rất nhiều đệ tử.

Chiến Bắc Phong mí mắt giật lên, lại nhìn vào giờ phút này, vừa vặn ra đan Vương Bảo, cái kia đan trong đỉnh, nhô ra lượng lớn linh đan, Chiến Bắc Phong bị chấn động!

Luyện đan tốc độ nhanh làm người giận sôi.

Luyện đan chất lượng cao làm người giận sôi.

Then chốt còn miễn phí.

Then chốt còn liên tục.

Thật muốn là qua lên một năm nửa năm, tông môn hạ tầng đệ tử, thực lực lật gấp mười lần đều không phải việc khó!

Này có thể đúng là vì là Thái Nhất Tông tăng cường gốc gác cử động!

“Tiểu tử này, đúng là khá lắm!” Chiến Bắc Phong than nhẹ một tiếng.

Sau đó.

Liền nhẹ nhàng qua đi, rơi vào Vương Bảo bên người.

Rất nhiều náo nhiệt đệ tử nhìn thấy chưởng giáo đích thân tới, nhất thời an phận đi.

“Chưởng giáo!”

Vương Bảo quay về Chiến Bắc Phong chắp chắp tay, vẻ mặt uể oải vấn an.

Chiến Bắc Phong cảm giác đau lòng khẩn, liền bận bịu nói rằng, “Lý

Nguyên Bá, nghỉ ngơi mấy ngày lại luyện đan đi, hơn nữa, ngươi ánh sáng (chỉ) luyện đan, chính mình tu hành làm sao bây giờ?”

Vương Bảo hít một hơi, nhìn ánh mắt sáng quắc rất nhiều Thái Nhất Tông đệ tử, dị thường kiên quyết nói rằng, “chưởng giáo, không muốn khuyên ta! Ở ta quê nhà có câu ngạn ngữ, năng lực càng lớn, trách nhiệm lại càng lớn, nếu như, ta không có như vậy năng lực luyện đan cũng là thôi, nếu ta có, liền không thể trơ mắt nhìn tông môn đệ tử mỗi ngày dùng những kia độc đan!”

“Vì là tông môn, quăng đầu, tung nhiệt huyết! Này đều là ta việc nằm trong phận sự!”

“Ta làm người người, người người vì ta, đây là ta Lý Nguyên Bá lập thân gốc rễ!”

“Đúng là xin mời chưởng giáo, có thể xem ở đệ tử thành tâm mức, miễn phí vì là tông môn đệ tử, cung cấp linh dược, dù sao ta cũng nhìn thấy, rất nhiều sư huynh đệ, đều là trong túi ngượng ngùng, muốn luyện đan, nhưng khổ nỗi không có linh dược!”

“Nhìn chưởng giáo tác thành!”

Toàn trường yên tĩnh lại.

Chiến Bắc Phong các loại tông môn cao tầng, một mặt chấn động.

Mà Thái Nhất Tông những kia tầng dưới chót đệ tử, nhưng là đã lệ rơi đầy mặt.

Trời ạ.

Lý Nguyên Bá sư huynh, dĩ nhiên vì bọn họ, làm được mức độ như thế, còn có cái gì dễ bàn?

Lý sư huynh.

Từ hôm nay trở đi, ta chính là ngươi não tàn fans, fans cả đời, không giải thích!

------oOo------

Chương 205: Chiến Thần Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong bị chấn động rồi!

Đối mặt loại này lòng dạ, loại này giác ngộ, loại này trả giá, hắn còn có thể nói cái gì?

Hắn nhưng là Thái Nhất Tông chưởng giáo.

Này vốn nên là là hắn lo lắng đi hoàn thiện sự tình.

Thế nhưng, Vương Bảo nhưng làm được so với hắn còn tốt hơn.

Vì lẽ đó.

Căn bản không có làm thêm do dự, Chiến Bắc Phong lập tức vung tay lên, trầm giọng nói, "đúng!"

Vương Bảo lộ ra "Vui mừng" nụ cười.

Thái Nhất Tông các đệ tử nhưng là cao hứng hoan hô lên!

Xem tông môn cao tầng các đại lão, là có chút đau "bi", cũng có chút lo lắng.

Tông môn nhiều đệ tử như vậy.

Nếu như miễn phí cung cấp linh dược, này rất sao đến tiêu tốn đi ra ngoài bao nhiêu tiền?

Chiến Bắc Phong cân nhắc, là từ đại cục xuất phát, nhưng là bọn họ, nhưng phải tính toán tỉ mỉ a!

Có điều.

Vương Bảo chiếm cứ đại nghĩa, hơn nữa chưởng giáo hiện tại bị Vương Bảo dao động đã tìm không được bắc, vì lẽ đó, một đám lão già cũng không dám nhảy ra phản bác, chỉ được giấu ở trong lòng.

Liền như vậy.

Vương đại thiện nhân, mở ra huyết kiếm lời tinh luyện giá trị hào quang thời khắc.

Thái Nhất Tông bao nhiêu đệ tử? Đếm không xuể, mà vượt qua bảy phần mười, đều là tầng dưới chót đệ tử.

Bọn họ, mới là Vương Bảo tinh luyện giá trị chủ yếu khởi nguồn.

Thiên luyện phương pháp, nhường Vương Bảo có thể đem hết toàn lực thỏa mãn bọn họ tất cả mọi người, Mễ Trường Thanh đối với Vương Bảo luyện đan pháp môn đều lòng mang mơ ước, chỉ có điều, Vương Bảo căn bản chẳng muốn chim hắn.

Lại là một ngày qua đi.

Hai ngày qua đi.

Ba ngày bốn ngày năm ngày!

Thời gian không ngừng nghỉ đi tới.

Mà Vương Bảo, thình lình thật sự như hắn từng nói, một khắc liên tục, mỗi thời mỗi khắc, đều ở luyện đan, bất kể là ban ngày vẫn là đêm đen, bất kể là cạo gió vẫn là trời mưa, Vương Bảo liền phảng phất cắm rễ ở Đan Điện trước, chấn động ở tất cả mọi người.

Thái Nhất Tông các đệ tử rất thoải mái.

Vương Bảo tự nhiên cũng là thoải mái lật!

Quả nhiên là không có trả giá, sẽ không có báo lại.

Vương Bảo bực này ngày đêm liên tục trả giá, đổi lấy, là lượng lớn tinh luyện giá trị!

Vương Bảo kiếm tiền nghiện, càng thêm không để lại dư lực.

Lúc đó kéo dài đầy đủ một tháng, Vương Bảo nhìn mình Gundam (cao tới) năm mươi vạn tinh luyện giá trị, lệ rơi đầy mặt!

Ma trứng!

Một tháng hào kiếm lời hơn 20 vạn tinh luyện giá trị!

Không uổng phí lão tử một phen liều mạng a!

...

...

Vương Bảo thành Thái Nhất Tông Thánh nhân bình thường tồn tại.

Trước Thái Nhất Tông các đệ tử, thậm chí các trưởng lão, đối với Vương Bảo là kính nể cùng đố kị chiếm đa số.

Thế nhưng hiện tại, nhưng là bao hàm kính ý cùng cúng bái!

Không cầu báo lại, toàn lực trả giá, vì bọn họ, Vương Bảo nhưng là đầy đủ luyện một tháng đan dược, một khắc liên tục.

Dù cho là người đá, thời khắc này cũng bị Vương Bảo hành động hòa tan nội tâm.

Mấu chốt nhất chính là.

Làm ngày đó, Vương Bảo tuyên bố, hắn không chỉ có muốn miễn phí vì là

tông môn đệ tử luyện đan, còn muốn miễn phí vì là tông môn đệ tử luyện chế binh khí thời điểm.

Thái Nhất Tông các đệ tử điên rồi!

Cao hứng suýt chút nữa ngất đi!

Chiến Bắc Phong các loại cao tầng đại lão trầm mặc, bởi vì Vương Bảo tuyệt bức không thể nhường tông môn đệ tử tự trả tiền luyện chế binh khí, nói cách khác, còn phải tông môn trả tiền!

Dù cho là biết Vương Bảo đây là vì tông môn tốt.

Thế nhưng Chiến Bắc Phong, cũng cảm giác thấy hơi đau "bi".

Có điều đến cuối cùng, Chiến Bắc Phong đám người, vẫn không có nâng ý kiến gì, từng cái từng cái, tất cả đều lẳng lặng nhìn Vương Bảo ở nơi đó trang bức.

Vương Bảo huyết kiếm lời tinh luyện giá trị, kiếm lời bay lên.

Nhất phi trùng thiên!

...

...

Thời gian kéo dài đến hai tháng.

Vương Bảo mới xem như là dừng lại chính mình điên cuồng hành vi.

Tinh luyện giá trị, phun trào đến trăm vạn khoảng cách, Vương Bảo cảm thấy, những này tinh luyện giá trị, nhường tu vi của chính mình tinh luyện đến Vấn Đạo cảnh giới, đó là thừa sức!

Cũng là ở Vương Bảo nghỉ ngơi sau hai ngày.

Ngày đó buổi sáng.

Chiến Bắc Phong cùng một đám Thái Nhất Tông lão già, vào giờ phút này đứng tông môn to lớn sơn môn trước, sắc mặt nghiêm nghị chờ đợi cái gì.

Hồi lâu.

Xa xa.

Ào ào mây triều xuất hiện, dường như từng cái từng cái dâng trào mây mù cự long, hướng về nơi này mà tới.

Làm tới gần sau khi, rất nhiều Thái Nhất Tông cao tầng mới líu lưỡi phát hiện, cái kia thình lình thật hắn mẹ là long!

Tuy rằng chỉ là lục giác tê long, thế nhưng, cũng có chân long huyết thống, thành thục kỳ lục giác tê long, thực lực có thể cùng Vấn Đạo đỉnh cao cùng sánh vai!

Mà này lục giác tê long, lúc này có đầy đủ chín điều, nhưng, lôi kéo một chiếc xa hoa thuyền rồng!

Một trưởng lão không nhịn được líu lưỡi nói, “chín điều thành thục kỳ lục giác tê long kéo xe, không hổ là Chiến Thiên đại lục đỉnh cao đại tông Chiến Thần Tông!”

Chiến Bắc Phong nhạt âm thanh nói, “Chiến Thiên đại lục có rất nhiều tiên tích, Chiến Thần Tông càng là liền xây dựng ở một toà tiên tích ở ngoài, thực lực so với ta Thái Nhất Tông đều cao, có thể có như vậy khí thế, chẳng có gì lạ!”

Mấy người thấp giọng nghị luận, âm thanh dần dừng, bởi vì thuyền rồng đã bắt đầu hạ xuống.

Cũng không lâu lắm, thuyền rồng bên trên, từng đạo từng đạo uy nghiêm bóng người, từ phía trên đi xuống, còn mang theo mấy cái thanh niên nam nữ.

Người cầm đầu là một lão giả, ánh mắt như điện, lạnh lùng vẻ mặt, cùng Chiến Bắc Phong đối diện thời điểm, mới xem như là nở một nụ cười, sau đó, tiến lên vài bước chắp tay nói, "Bắc Phong chưởng giáo, tiên tích từ biệt, trăm năm đã qua, gần đây khỏe a?"

Chiến Bắc Phong mau tới trước, cũng là chắp tay nói, "Cổ tiền bối thực sự là khách khí, vãn bối tất cả mạnh khỏe, đúng là tiền bối, sợ là tu vi tiến thêm một bước chứ?"

Cổ Nhật Liệt cười nhạt nói, "đến chúng ta tình trạng này, mỗi tiến một bước, đều vô cùng khó khăn, nào có như thế dễ dàng!"

Chiến Bắc Phong cười nói, "ta tin tưởng tiền bối!"

Cổ Nhật Liệt cười không nói.

"Tiền bối xin mời!"

Chiến Bắc Phong tránh ra đường, đưa tay ra nói rằng.

Đoàn người ở Chiến Bắc Phong dẫn dắt đi, đi vào Thái Nhất Tông.

Chiến Thiên đại lục Chiến Thần Tông, cái tên này nếu là ở Chiến Thiên đại lục nhắc tới: Nhấc lên, sẽ khiến người ta run sợ!

Lần này đến Thái Nhất Tông, cũng không phải việc nhỏ, là vì tiếp dẫn một cái chí bảo về tông.

Trăm năm trước, Thái Nhất Tông lão tổ cùng Chiến Bắc Phong, đi tới Chiến Thần Tông làm khách, bị Chiến Thần lão tổ thỉnh cầu, uẩn nhưỡng một cái Bán Tiên khí.

Bởi vì cái kia Bán Tiên khí cùng Thái Nhất Tông lão tổ công pháp tu luyện thuộc tính tương xứng, vì lẽ đó, Chiến Thần lão tổ mới có như vậy thỉnh cầu.

Bây giờ trăm năm ước định thời gian đã qua, Chiến Thần Tông vậy thì người đến.

Ngoại trừ Chiến Thần Tông Thái Thượng Thủ tịch trưởng lão Cổ Nhật Liệt, Chiến Thần Tông cũng có mấy cái tuổi trẻ thiên kiêu đến Thiên Dương đại lục học hỏi kinh nghiệm, trong đó có Chiến Thần Tông đương đại tông chủ con cái, thiếu tông Vương Lăng, Cổ Nhật Liệt cháu gái, mày liễu không nhường mày râu thiên chi kiêu nữ Cổ Bách Linh!

Cùng Chiến Thần Tông tạo mối quan hệ, đây chính là một việc lớn, không chút khách khí nói, nếu như Chiến Thần Tông có thể làm cho Thái Nhất Tông tiến vào chính mình tiên tích, vậy thì là thiên đại tạo hóa.

Vì lẽ đó.

Cho tới Chiến Bắc Phong.

Cho tới đệ tử bình thường.

Đều một cái giai điệu, vậy thì là khiêm tốn, khách khí!

Nhưng là.

Đứng động phủ trước, từ lâu nhận được tin tức Vương Bảo, vuốt cằm nhìn phía xa giữa không trung, vừa nói vừa cười Chiến Bắc Phong đám người, khóe miệng, lộ ra một vệt âm hiểm cười.

Có lai lịch lớn đúng không?

Thái Nhất Tông đều muốn quỳ liếm đúng không?

Ha ha ha, hỏi qua ta hay chưa?

Ánh mắt lập loè hưng phấn.

Vương Bảo mang theo cười quái dị, xoay người lại động phủ, đối với hắn mà nói, Chiến Thần Tông đến, đây là chuyện tốt.

Thiên Dương đại lục, có thể quyết định cùng Thái Nhất Tông hận lên, còn thật không có!

Bây giờ đến rồi Chiến Thần Tông, Vương Bảo cảm thấy, không cố gắng lợi dụng một chút, đúng là có lỗi với chính mình a...

------oOo------

Chương 206: Sư tỷ, ta buổi tối tới tìm ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đây chính là Thái Nhất Tông? Ha ha, chỉ đến như thế!"

Vương Lăng vòng chéo tay trạm (đứng) ở một tòa chòi nghỉ mát trong lúc đó, nhìn quét bốn phía qua lại Thái Nhất Tông đệ tử.

Trong lương đình còn có một người trung niên, nghe vậy không khỏi cười nói, "thiếu chủ, Thái Nhất Tông dù sao cũng là Thiên Dương đại lục đỉnh cao thế lực lớn, Thái Nhất lão tổ càng là chỉ so với chúng ta tổ sư kém một đường! Không thể khinh thường!"

Vương Lăng bĩu môi, có chút xem thường.

Đạt đến tổ sư loại trình độ đó, kém một đường, chính là mười vạn tám ngàn dặm.

Người trung niên do dự một chút, nói rằng, "thiếu chủ, thuộc hạ đúng là nghe nói một chuyện, có người nói Thái Nhất Tông gần nhất mới quật khởi một cái gọi Lý Nguyên Bá yêu nghiệt!"

Vương Lăng xì cười một tiếng, vung vung tay, nói rằng, "yêu nghiệt? Thiên Dương đại lục lên, còn có thể có cái gì yêu nghiệt? Chúng ta Chiến Thiên đại lục nhiều tiên tích, khi thì bạo phát tiên linh khí, thực lực tổng hợp là Thiên Dương đại lục gấp mười gấp trăm lần! Bọn họ còn không thấy ngại tự xưng yêu nghiệt?"

Người trung niên nở nụ cười khổ.

Sau đó liền có chút đau "bi" nói rằng, "thiếu chủ nói đúng lắm, hơn nữa, ta còn phát hiện, Thái Nhất Tông rất có thể thổi!"

“Ồ?” Vương Lăng đến rồi hứng thú.

Người trung niên khá là buồn bực nói, “Ta nghe Thái Nhất Tông trưởng lão nói, bọn họ cái kia yêu nghiệt, là Ngũ Hành Thần Thể!”

Vương Lăng con ngươi co rụt lại, vẻ mặt nghiêm nghị lên, “Ngũ Hành Thần Thể? Không nghĩ tới Thiên Dương đại lục lên, còn có bực này siêu cấp thể chất!”

“Này cũng không tính là cái gì, thiếu chủ, người trưởng lão kia còn nói, hắn là luyện đan đại sư!”

Vương Lăng vẻ mặt cứng ngắc.

“Hơn nữa, vẫn là luyện khí đại sư!”

Vương Lăng sắc mặt trở nên âm trầm.

“Then chốt chính là, có người nói hắn trước đó vài ngày đột phá Thần Phủ, dĩ nhiên giáng lâm Thần Phủ Thiên kiếp, bình yên vô sự!”

Vương Lăng gò má đột nhiên vừa kéo, không nói gì ngẩng đầu nhìn phương xa, thở dài nói, “trâu bò a!”

Người trung niên không nhịn được cười.

“Cái tên này thổi đến mức, quả thực có thể ngang dọc vạn cổ, nghiền ép tất cả! Này muốn thật sự có như thế trâu bò người, mười cái ta Vương Lăng, cũng mặc cảm không bằng!”

Vương Lăng trên mặt mang theo châm chọc, hừ lạnh một tiếng, ánh mắt tinh mang lóe lên, bĩu môi nói rằng, “hay là, Thái Nhất Tông đây là nghĩ ép ép một chút ta Chiến Thần Tông đây, dù sao, lần này mang về chí bảo, để báo đáp lại, tổ sư nhất định sẽ nhường Thái Nhất Tông tiến vào tiên tích!”

Người trung niên gật gật đầu nói, “Có lẽ vậy, có điều, chính là quá phận quá đáng! Này trên đời này, nào có người như thế trâu bò, ngược lại ta là không

tin!”

Vương Lăng đưa tay duỗi người, nói rằng, “đi thôi, đi tìm sư muội đi chơi, thật vất vả đi ra một chuyến, phải tận hứng a!”

...

...

Cổ Bách Linh động phủ.

Có chút tẻ nhạt Cổ Bách Linh, chính đang đùa chính mình sủng vật, một con xinh xắn chim sơn ca.

Hầu gái tiểu Đào ngoan ngoãn đi tới, giòn tan nói, “tiểu thư, bên ngoài có cái Thái Nhất Tông đệ tử muốn gặp ngươi!”

Cổ Bách Linh đôi mắt đẹp nháy mắt, hiếu kỳ nói rằng, “Thái Nhất Tông đệ tử? Hắn tìm đến ta làm cái gì?”

Tiểu Đào quệt mồm môi nói rằng, “hỏi hắn hắn cũng không nói, có điều hắn là Thái Nhất Tông đạo tử, cầm trong tay Đạo Tử Lệnh, tiểu thư a, ta xem tên kia vẻ mặt gian giảo, không giống như là người tốt, muốn không từ chối hắn chứ?”

Cổ Bách Linh suy nghĩ một chút, lắc lắc đầu nói, “Quên đi thôi, đến đều đến rồi, trực tiếp từ chối không được, dù sao cũng là ở Thái Nhất Tông làm khách, qua mấy ngày các loại hết bận xong việc đi Thiên Dương đại lục chơi đùa, còn muốn dựa vào Thái Nhất Tông sư huynh dẫn đường, nhường hắn vào đi!”

Tiểu Đào hầu gái có chút không tình nguyện.

Có điều nhưng không nói thêm gì nữa, đi ra ngoài.

Cũng không lâu lắm.

Tiểu Đào liền dẫn một người thanh niên đi vào.

Hàng này đương nhiên là Vương Bảo.

Đã dò nghe Cổ Bách Linh thân phận Vương Bảo, đã quyết định chính mình đào hầm thứ nhất xẻng, liền từ cái này đại mỹ nữ trên người bắt đầu.

Tiểu Đào đứng Cổ Bách Linh phía sau, tức giận nhìn Vương Bảo, luôn cảm giác người này có mưu đồ khác.

Cổ Bách Linh hờ hững đứng dậy, nói rằng, “sư đệ nhưng là có việc?”

Vương Bảo vui cười nói, " không có chuyện gì,

Chính là nhàn hoảng, đến cùng sư tỷ tán gẫu!"

Cổ Bách Linh sắc mặt nhất thời chìm xuống.

Có điều lúc này.

Đã bị Vương Bảo chủ động phong ấn nhằm vào nữ tính mị lực, trực tiếp giải trừ phong ấn.

Trong phút chốc công phu.

Cổ Bách Linh ánh mắt liền chớp qua một đạo mờ mịt.

Vốn là, nàng còn có chút hơi giận.

Có điều vào giờ phút này, không biết tại sao, càng xem Vương Bảo, liền càng cảm thấy hợp mắt.

Không nguyên nhân gì.

Chính là hợp mắt.

Nói cách khác, chính là rất có hảo cảm.

Thị nữ kia tiểu Đào như thế như vậy, đối với Vương Bảo vừa nãy nhằm vào, sớm đã biến mất không thấy hình bóng.

Tức giận biến mất không thấy hình bóng.

Quỷ thần xui khiến, Cổ Bách Linh hạ thấp người thi lễ, nói rằng, "sư đệ ngồi đi, tẻ nhạt, trò chuyện cũng không sao!"

"Vậy thì đa tạ sư tỷ rồi!"

Vương Bảo cười cợt, trực tiếp ngồi ở Cổ Bách Linh bên người, liền đối với diện đều chẳng muốn đi tới.

Như thế đường đột động tác, đổi làm cái khác nam tử, phỏng chừng đã sớm bị Cổ Bách Linh một cái tát đập bay.

Thế nhưng, Cổ Bách Linh nhưng chỉ là ở trong lòng có chút ngượng ngùng, liền câu quát lớn đều không có.

"Sư tỷ quý tính a?"

"Ta họ Cổ, gọi Cổ Bách Linh!"

"Hóa ra là Bách Linh sư tỷ, ta gọi Lý Nguyên Bá, mạo muội hỏi một câu, sư tỷ có người trong lòng sao?"

"A..."

Cổ Bách Linh kinh hô một tiếng, gò má cấp tốc thẹn đỏ lên.

Cùng Vương Bảo liếc mắt nhìn nhau, Vương Bảo trong ánh mắt ẩn chứa hừng hực, dọa Cổ Bách Linh giật mình, đột nhiên có loại chạy mất dép kích động.

Vương Bảo mang theo mỉm cười, vừa định lại vẩy một hồi, đột nhiên, một thanh âm từ bên ngoài truyền vào, "Sư muội, đang bận sao? Xem ngươi

không đóng cửa, sư huynh đi vào a!”

Vương Bảo hé mắt.

Lấy Cổ Bách Linh thân phận, dám như thế xưng hô sư muội, tuyệt bức là cái kia Chiến Thần Tông vượt treo thiếu tông chứ?

Rất nhanh.

Vương Lăng liền cùng người trung niên, đạp bước tiến vào động phủ.

Chỉ có điều.

Sau khi đi vào nhìn quét đầu tiên nhìn, Vương Lăng vẻ mặt, liền cấp tốc trở nên cứng ngắc, sau đó âm trầm, ánh mắt chớp qua một vệt hàn mang, Vương Lăng lạnh lùng nhìn Vương Bảo, quát, “Ngươi là ai?”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “này lại không phải nhà ngươi, ngươi quản ta là ai?”

Vương Lăng nắm đấm đột nhiên nắm chặt.

Lúc này Vương Bảo cùng Cổ Bách Linh, cách nhau rất gần, mà loại này khoảng cách, dù cho là hắn, đều không có tư cách này.

Trong mắt sát cơ lóe lên, Vương Lăng lạnh giọng nói, “ta theo sư muội có chuyện quan trọng thương lượng, chẳng cần biết ngươi là ai, hiện tại ngươi có thể đi rồi!”

Vương Bảo không chút nào nộ, đứng dậy, nhạt âm thanh nói, “Bách Linh sư tỷ, nếu ngươi có việc, vậy ta liền không làm lỡ ngươi, ngày hôm nay cứ như vậy đi, buổi tối ta trở lại tìm sư tỷ tâm sự!”

Một cái [tuyệt đối mị lực] ném tới Cổ Bách Linh trên người.

Cổ Bách Linh gò má, trở nên đỏ chót, cũng là đứng dậy, ngượng ngùng nói rằng, “tốt, sư đệ đi thong thả!”

“Sư tỷ yên tâm!”

Vương Bảo nhu tình như nước nhìn Cổ Bách Linh một chút, đưa tay trực tiếp kéo Cổ Bách Linh tay nhỏ, mềm mại không xương Thiên Thiên tay ngọc, bị Vương Bảo chạm đến, bản năng muốn né tránh, thế nhưng bị Vương Bảo trực tiếp nắm lấy, còn gãi gãi lòng bàn tay.

Cổ Bách Linh trầm mặc không nói, thẹn hỏng rồi.

Hầu gái tiểu Đào có chút mờ mịt, nhưng cũng không cảm thấy tức giận.

Tuỳ tùng Vương Lăng người trung niên thấy cảnh này, hoàn toàn biến sắc, trong lòng thét lên ầm ĩ một tiếng không tốt.

Sau một khắc.

Một đạo lạnh băng như đao, nghiến răng nghiến lợi âm thanh, liền vang lên, “Hỗn đản... Cho lão tử buông tay...”

------oOo------

Chương 207: Chúng ta đã tư định chung thân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Lăng tức điên!

Đều sắp tức giận nổ!

Hắn căm tức Vương Bảo, trong lòng bên trong tà hỏa liền phảng phất nhiệt kế đặt ở trong nước sôi, thặng thặng thặng cuồng trướng.

Tên khốn này...

Tên khốn này dĩ nhiên sờ soạng sư muội tay nhỏ!

Khe nằm đại gia ngươi!

Đây là lão tử nằm mơ thế nhưng mãi đến tận hiện tại, đều không có làm được sự tình!

Thân là Cổ Nhật Liệt cháu gái, Cổ Bách Linh ở Chiến Thần Tông địa vị, với hắn Vương Lăng như thế siêu nhiên, mà hai người bọn họ, từ nhỏ cũng bị cho rằng là Kim Đồng Ngọc Nữ, trời đất tạo nên một đôi.

Vì lẽ đó.

Vương Lăng trong lòng, từ lâu đem Cổ Bách Linh cho rằng chính mình người vợ.

Mà hiện tại.

Vương Bảo dĩ nhiên ở ngay trước mặt hắn, lôi Cổ Bách Linh tay nhỏ.

Này rất sao là trơ mắt cho hắn đeo đỉnh đầu tha thứ mũ a!

Không thể nhẫn nhịn!

Làm sao có thể nhịn!

Này nếu như nhịn, vậy hắn vẫn là nam nhân sao?

Này nếu như ở Chiến Thần Tông, Vương Lăng sẽ lập tức làm khó dễ, đem Vương Bảo hoạt quả.

Có điều tuy rằng phẫn nộ, nhưng Vương Lăng vẫn có lý trí, biết đây là ở Thái Nhất Tông, vì lẽ đó, không có lập tức ra tay.

Nhưng.

Chuyện này, không thể liền như thế coi là!

“Còn không buông tay?”

Nhìn thấy Vương Bảo vẫn cứ cầm lấy Cổ Bách Linh tay không buông ra, Vương Lăng khí điên cuồng gầm hét lên.

Vương Bảo lúc này mới thả ra, sau đó, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Vương Lăng, cau mày nói, “ngươi như thế kích động làm gì?”

Vương Lăng suýt chút nữa thổ huyết.

Khuôn mặt đều muốn vặn vẹo.

Vụ thảo!

Đồ vô liêm sỉ này!

Hắn vẫn còn có mặt hỏi ta vì sao kích động như thế?

“Ngươi đến cùng là ai?”

Vương Lăng mặt âm trầm hỏi.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “nói cho ngươi lại có làm sao? Tại hạ Thái Nhất Tông đạo tử Lý Nguyên Bá!”

“Cái gì? Ngươi chính là Lý Nguyên Bá?” Vương Lăng phía sau người trung niên kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Vương Lăng cũng là chợt nhớ tới, có vẻ như Thái Nhất Tông thổi ra tên kia, chính là Lý Nguyên Bá!

Con ngươi co rụt lại.

Vương Lăng cười lạnh nói, “được lắm Lý Nguyên Bá!”

Dứt lời.

Vương Lăng nhìn về phía Cổ Bách Linh, trầm giọng quát, “Sư muội, tiểu tử này khinh bạc cho ngươi, có muốn hay không sư huynh giáo huấn hắn?”

Hắn cần một cái làm khó dễ cớ.

Cái nào nghĩ đến.

Cổ Bách Linh nhưng là ngượng ngùng cúi thấp xuống đầu, ngón tay vuốt nhẹ góc áo, nhỏ giọng nói, “Không cần sư huynh, ta tin tưởng sư đệ không phải cố ý!”

Vương Lăng mộng bức.

Phản ứng lại, một cái nghịch huyết không nhịn được, suýt chút nữa bắn mạnh mà ra.

Hắn khó có thể tin nhìn Cổ Bách Linh, đầu óc trống rỗng.

Trời ạ!

Điên rồi điên rồi!

Sư muội đây là làm sao?

Làm sao có thể mở mắt nói mò đây?

Làm sao liền ngã về tên khốn này phía bên kia?

Cái gì gọi là không phải cố ý?

Này rất sao muốn đúng hay không cố ý, vậy còn có cái gì, là cố ý?

Hắn nhẹ như vậy mỏng ngươi, ngươi liền phản ứng này? Ngươi liền này phương thức xử lý? Cào cào ngứa liền qua đi? Liền cớ đều cho tên khốn này nghĩ kỹ?

A phốc!

Này không phải sư muội của ta!

Vương Bảo hé mắt, nhạt âm thanh nói, "vị sư huynh này, xem ngươi dáng dấp này, là đối với Bách Linh sư tỷ có hảo cảm a! Có điều ta đến khuyên ngươi một câu, làm người a, phải tự biết mình, Bách Linh sư tỷ theo ta, đã tư định chung thân! Cho tới ngươi, không có cơ hội!"

"Cái gì?"

Vương Lăng lần thứ hai mộng bức, hơn nữa lần này càng sâu, nương theo chính là vô hạn công kích, khóe miệng chảy ra một ngụm máu tia, nhưng là thật sự bị tức đến thổ huyết.

"Sư muội, hắn nói chính là thật sự?"

Vương Lăng sắc mặt trắng nhợt, nhìn về phía Cổ Bách Linh.

Cổ Bách Linh gò má đỏ bừng, thấp giọng nói, "sư đệ, không nên nói bậy, cái gì tư... Tư định chung thân? Truyền đi không được!"

Vương Bảo một bộ hiểu rõ gật gù,

“Rõ ràng! Rõ ràng! Các loại chúng ta gạo nấu thành cơm lại nói chuyện này, yên tâm, ta buổi tối lại đây!”

Cổ Bách Linh càng thêm ngượng ngùng, nhưng cũng không biết như thế nào cho phải, trên thực tế, đầu nhỏ của nàng hiện tại lại như là một đoàn hồ dán, biết rõ ràng Vương Bảo nói làm, đều là không đúng, thế nhưng, nhưng không có một chút nào tức giận, không có một chút nào chống cự, có, chỉ có một loại kiên định hảo cảm.

Vương Lăng run rẩy.

Trợn mắt lên, trừng trừng nhìn Vương Bảo.

Trong lòng phảng phất bị lốc xoáy tàn phá như thế.

Trời giết này.

Hắn mới vừa nói cái gì?

Gạo nấu thành cơm?

Buổi tối tới nữa?

Qua tới làm gì?

Này muốn gạo nấu thành cơm sao?

Phốc a a a!

Ta ghì cái máng!

Này rất sao không phải thật sự!

“Ngươi muốn chết!”

Vương Lăng cũng không nhịn được nữa, phẫn nộ nhấn chìm lý trí, rít gào một tiếng, trực tiếp đạp bước liền hướng Vương Bảo vọt tới.

Từng đạo từng đạo sức mạnh bàng bạc bạo phát, lũ bất ngờ trút xuống bình thường, khủng bố cực kỳ, cái tên này, thình lình có Vấn Đạo sơ kỳ thực lực.

Toàn bộ động phủ, đều tựa hồ lay động lên, từng luồng từng luồng linh quang xuất hiện, đó là động phủ cấm chế tự động phòng ngự lên.

Nhưng mà.

Ngay ở Vương Lăng nổi giận muốn đánh giết Vương Bảo thời gian.

Vương Bảo thập phần oan ức xoay người chạy đến Cổ Bách Linh phía sau, kêu quái dị nói, "sư tỷ cứu ta!"

Ầm!

Cổ Bách Linh thay đổi vừa nãy ngượng ngùng, cau mày, tiến lên một bước, bàn tay vung lên, từng đạo từng đạo linh quang ấn quyết hình thành một đạo to lớn quang ấn, ngăn ở trước người.

Vương Lăng một quyền đánh vào quang ấn lên, trực tiếp bị ngăn cản ở hướng thế.

Hắn đậu ở chỗ này, một bộ gặp quỷ dáng vẻ, nhìn Cổ Bách Linh, "Sư muội, ngươi..."

Cổ Bách Linh cau mày nói, "sư huynh, đây là ở Thái Nhất Tông, không phải Chiến Thần Tông, ngươi có thể trưởng thành hay không một điểm? Đừng gây phiền toái! Lý sư đệ nhưng là Thái Nhất Tông đạo tử!"

Vương Lăng gò má điên cuồng co giật.

Vương Bảo từ Cổ Bách Linh phía sau dò ra đầu, cảm thán nói, "lửa giận công tâm, vị sư huynh này, ngươi cần phải uống thuốc, nếu không, tất bị

hao tổn thương!”

Vương Lăng nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Vương Bảo mắng nói, “hỗn đản, có loại đứng ra, theo ta một trận chiến!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “chiến cái gì chiến? Đánh đánh giết giết có ý tứ gì?”

Vương Lăng gào thét, “Ngươi còn có phải đàn ông hay không?”

Rõ ràng chính là sợ, ngươi cho rằng ta không biết?

Vương Bảo bĩu môi, “Có phải đàn ông hay không, Bách Linh sư tỷ sẽ biết!”

Cổ Bách Linh gò má một đỏ, giận dữ nhìn Vương Bảo một chút, “Sư đệ, ngươi nói linh tinh gì vậy!”

“Ha hả!”

Vương Bảo cười nháy mắt mấy cái.

Vương Lăng kinh ngạc đến ngây người.

Một lần hai lần cũng coi như.

Đối mặt hàng này đùa giỡn, sư muội dĩ nhiên một lần lại một lần lại một lần nữa thờ ơ không động lòng.

Chẳng lẽ, sư muội thật sự di tình biệt luyến?

Vương Bảo híp mắt cười, sau đó liền nói rằng, “vị sư huynh này, ta nếu như ngươi, liền đi nhanh lên, không làm cái đèn điện này rót, sự tình có thể ngày mai đàm luận, ngày hôm nay mà, ta theo Bách Linh sư tỷ, nhưng là có đại sự muốn làm đây!”

“Ngươi câm miệng!”

Vương Lăng gầm lên.

Có điều, hắn nhưng là thật sự muốn đi, chuyện này, không thể liền như thế coi là, phải nói cho Cổ Nhật Liệt trưởng lão, nếu không, lại rất sao tiếp tục hạ xuống, tương lai của hắn người vợ một huyết đều không rồi!

"Cắt..."

Vương Bảo bĩu môi, sau đó, liền đối với Cổ Bách Linh cười nói, "Bách Linh sư tỷ, ta xem chúng ta vẫn là tiếp tục đi, nếu không, ta đi ngươi trong phòng ngồi một chút?"

Dứt lời.

Vương Bảo lộ ra một vệt cười xấu xa, liếc phẫn nộ Vương Lăng một chút, sau đó, đưa tay ra, ở Vương Lăng nhìn kỹ, vỗ vỗ Cổ Bách Linh cái mông!

Thời khắc này.

Vương Lăng là tan vỡ.

Mắt tối sầm lại, bị Vương Bảo chung cực vỗ một cái, kích thích suýt chút nữa ngã chổng vó.

Ánh mắt khôi phục một tia thanh minh, Vương Lăng kỳ ký nhìn Cổ Bách Linh, sư muội a sư muội, có thể hay không thanh tỉnh một chút, hắn đều đập ngươi cái mông, ngươi liền không làm chút gì?

Cái nào ngờ tới.

Cổ Bách Linh xấu hổ dậm chân, trừng Vương Bảo một chút, nhưng thấp giọng nói, "hành... Được thôi..."

"Phốc..."

Một tia huyết tuyến, từ Vương Lăng trong miệng xì ra...

Trơ mắt nhìn Cổ Bách Linh mang theo Vương Bảo, xoay người hướng đi nội phủ nơi sâu xa.

Hầu gái tiểu Đào eo hẹp luống cuống nhìn Vương Lăng, con mắt chớp a chớp.

Vương Lăng ở tại chỗ ở lại: Sững sờ có tới nửa phút, lúc này mới co rụt lại một hồi gò má, lau lau khoé miệng máu tươi, một đôi mắt, màu đỏ thẫm như máu!

Ở ngay trước mặt hắn, đào hắn góc tường.

Ngày hôm nay việc này, không rất sao xong...

------oOo------

Chương 208: Đây mới là sư muội của ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thiếu chủ, bình tĩnh! Bình tĩnh a!”

Vương Lăng trung niên nô bộc sát mi tâm mồ hôi lạnh, khổ bức cực kỳ khuyên bảo Vương Lăng.

Cuồn cuộn sát khí không hề che giấu chút nào phun trào.

Vương Lăng liền phảng phất từ trong địa ngục trở về Sát thần, ánh mắt mang theo sát ý, chạy Cổ Nhật Liệt động phủ liền đến.

Trung niên nô bộc rất là nắm bắt gấp.

Chiến Thần Tông ai cũng rõ ràng, Cổ Bách Linh chính là Vương Lăng vảy ngược, người bên ngoài đừng nói là mò dấu tay cái mông, dù cho là tới gần, đều sẽ nghênh đón Vương Lăng căm thù.

Hiện tại Vương Lăng, lý trí đều có chút đánh mất, không chắc làm ra cái gì kích động tai họa.

“Cổ gia gia, Vương Lăng cầu kiến!”

Ngột ngạt nội tâm lửa giận, Vương Lăng gõ gõ động phủ cửa lớn sau khi, hô một tiếng.

Động phủ rất mau mở ra.

Vương Lăng nhường trung niên nô bộc chờ ở bên ngoài, chính mình nhưng là bước nhanh bước vào trong động phủ.

Bên trong.

Cổ Nhật Liệt nhìn thấy sau khi đi vào Vương Lăng sắc mặt, nhất thời bắt đầu nghi hoặc.

Thân là Chiến Thần Tông thiếu tông.

Vương Lăng lòng dạ tuy rằng không tính là sâu, nhưng cũng gần tới với hỉ nộ không hiện rõ, trừ phi chạm được hắn điểm mấu chốt, nếu không, đoạn không thể thất thố như vậy.

“Vương Lăng, xảy ra chuyện gì?” Cổ Nhật Liệt vẻ mặt nghiêm nghị lên.

Vương Lăng môi khẽ nhúc nhích.

Ánh mắt phun trào uất ức.

Hắn khổ (đắng) a!

Hắn có thể lên làm cái này thiếu tông, năm phần mười là bởi vì sư tổ dòng dõi đích tôn thân phận, Vương Lăng tự nhận, lấy thiên phú của chính mình, không làm được nghiền ép cùng cấp, cũng không làm được tổ sư như vậy, tuyệt thế vô địch.

Vì lẽ đó.

Cho mình tăng cường tư bản, là ngồi vững vàng Chiến Thần Tông chưởng giáo đại vị phải qua con đường.

Cổ Nhật Liệt, chính là hắn tư bản.

Vốn là, này đã là thỏa thỏa, Cổ Bách Linh thiên phú cực cao, so với hắn cũng cao hơn, rất được Cổ Nhật Liệt thương yêu, một khi hắn cưới Cổ Bách Linh, Cổ Nhật Liệt hệ này sức mạnh, trên căn bản sẽ cùng với để cho hắn sử dụng.

Hơn nữa chính hắn gốc gác, nói là có thể ngồi vững vàng chưởng giáo bảo tọa, cũng không quá đáng.

Có thể hiện tại.

Xong đời!

Toàn hắn mẹ xong đời!

Chỉ hy vọng, Cổ Nhật Liệt có thể giúp hắn, dù sao, lão tử nhưng là Chiến Thần Tông thiếu tông, mà đối phương, chỉ là chỉ là Thiên Dương đại lục người ngoài, ngu ngốc đều biết nên tuyển ai chứ?

“Cổ gia gia, Bách Linh nàng... Nàng bị người khinh nhờn!”

Vương Lăng nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Cổ Nhật Liệt hoàn toàn biến sắc, trong nháy mắt trở nên âm trầm lên, từng luồng từng luồng lạnh lẽo sát ý, muốn muốn đem động phủ lật tung.

Có người dám khinh nhờn hắn tôn nữ?

Có người dám khinh nhờn hắn Cổ Nhật Liệt tôn nữ?

Cổ Nhật Liệt tu vi, nói là này giới đỉnh cao, cũng không quá đáng.

Liền hắn tôn nữ cũng dám khinh nhờn, này giống như là đùng đùng đùng đánh hắn mặt a, cũng khó trách hắn như vậy Bạo Nộ!

“Là ai?”

Cổ Nhật Liệt cắn răng, trong kẽ răng bỏ ra hai chữ.

Vương Lăng phẫn hận nói, “Là Thái Nhất Tông một cái đạo tử! Hơn nữa Cổ gia gia, ta hoài nghi tên kia, dùng cái gì tà môn thủ đoạn, cầm cố lại Bách Linh, bởi vì đối mặt hắn khinh nhờn, Bách Linh dĩ nhiên không có một tia phản kháng, này không bình thường!”

Cổ Nhật Liệt trong lòng đột nhiên phát lạnh.

Khống chế võ giả tâm hồn, đây là Ma đạo thủ đoạn, dùng ở hắn tôn nữ trên người?

“Hỗn đản!”

Cổ Nhật Liệt vung tay lên.

Ầm ầm một tiếng.

Trong động phủ đồ vật vỡ nát tan tành.

Ánh mắt lập loè bàng bạc sát cơ, Cổ Nhật Liệt gầm nhẹ nói, “mang ta đi!”

...

...

Chiến Bắc Phong tâm tình không tệ.

Thế nhưng rất nhanh, tâm tình vui vẻ của hắn liền biến mất không thấy hình bóng.

Có trưởng lão lại đây báo cáo, môn hạ đệ tử nhìn thấy Cổ Nhật Liệt mang theo sát cơ ngập trời, thẳng đến Cổ Bách Linh động phủ mà đi, dọc theo đường đi đụng tới Thái Nhất Tông đệ tử hoặc nhiều hoặc ít đều bị Cổ Nhật Liệt khí thế xung kích bị thương.

Này rõ ràng là tức giận tiết tấu a!

Chiến Bắc Phong trong nháy mắt đau “bi”,

Mau mau nhanh nhẹn mang người thẳng đến Cổ Bách Linh động phủ.

Nghĩ đến Cổ Bách Linh dung mạo, Chiến Bắc Phong trong lòng không khỏi hồi hộp nhảy một cái.

Giời ạ trứng!

Sẽ không có tông môn đệ tử không quản được chính mình tiểu lão đệ, đối với Cổ Bách Linh làm chuyện gì chứ?

Nghĩ tới đây, Chiến Bắc Phong liền hô hấp một trận, theo bản năng hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng cầu khẩn, ngàn vạn tuyệt đối đừng là như vậy, dù cho là không thành công, thế nhưng, nói vậy Cổ Nhật Liệt cái này thùng thuốc nổ, cũng có thể đem Thái Nhất Tông nổ một vòng!

Rất nhanh.

Chiến Bắc Phong cùng mấy vị Thái Nhất Tông trưởng lão, liền đến đến Cổ Bách Linh động phủ, cửa lớn chưa quan, vào giờ phút này, bên trong thình lình truyền đến một đạo Bạo Nộ âm thanh, "Nghiệt súc, muốn chết!"

Ai u khe nằm!

Chiến Bắc Phong lúc này mắng to một tiếng, gấp thân xông vào trong động phủ.

Một chút liền nhìn thấy lúc này, đang đứng ở Cổ Bách Linh phía sau, đặc biệt vô tội Vương Bảo.

Nhìn thấy Vương Bảo.

Chiến Bắc Phong thổ huyết.

Đầu óc hắn có chút trống không, trong nháy mắt chớp qua vô số đạo ý nghĩ.

Ma trứng a!

Ngàn tính vạn tính, dĩ nhiên đã quên như thế cái hàng, những người khác biết Chiến Thần Tông đáng sợ, tiểu tử này sợ là trong lòng không mấy a, hoặc là, coi như hắn nắm chắc, hắn phỏng chừng cũng không để ý chứ?

Hắn nhưng là liền Thiên kiếp cũng dám mắng cũng dám khiêu khích chủ,

nhưng là có thể từ Thiên kiếp dưới cướp được Tịch Diệt Lôi Thương chủ!

Còn có cái gì là hắn không dám làm?

Cổ Nhật Liệt trên người dũng đãng kinh thiên động địa sát khí, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, nếu không có Cổ Bách Linh vững vàng che chở Vương Bảo, sau một khắc hắn sẽ một cái tát đập tới!

"Gia gia, không phải như ngươi nghĩ!" Cổ Bách Linh gò má đỏ bừng giải thích.

Cổ Nhật Liệt ánh mắt sát cơ càng sâu.

Mà vào lúc này, Chiến Bắc Phong vội vã tiến lên một bước, quay về Cổ Nhật Liệt chắp tay nói, "Cổ lão gia tử, có chuyện cố gắng nói! Trước tiên làm rõ tình hình ra quyết định sau cũng không muộn!"

Cổ Nhật Liệt lúc này mới quay đầu, nhìn về phía Chiến Bắc Phong.

Ánh mắt kia, không còn chút nào hảo cảm, lạnh giọng nói, "Chiến Bắc Phong, các ngươi Thái Nhất Tông dạy dỗ đến đúng lúc đệ tử a! Liền tôn nữ của ta cũng dám chạm, ta Cổ Nhật Liệt, liền như thế không vào các ngươi Thái Nhất Tông pháp nhãn?"

Chiến Bắc Phong mi tâm mồ hôi lạnh tuôn ra.

Cũng không trả lời, con mắt nhìn về phía Vương Bảo, lớn tiếng quát, "Lý Nguyên Bá, ngươi đến cùng ở làm cái gì? Ngươi có biết hay không ngươi ở làm cái gì?"

Vương Bảo đặc biệt dáng vẻ ủy khuất, buông tay, nói rằng, "chưởng giáo, ta theo Bách Linh sư tỷ trò chuyện, làm sao? Ta lại không làm chuyện xấu xa gì, vị tiền bối này, hẳn là Bách Linh sư tỷ gia gia chứ? Ngay ở trước mặt lão gia ngài trước mặt, ta ngược lại thật ra muốn hỏi một chút, Bách Linh sư tỷ có từng hôn phối? Thực không dám giấu giếm, sư tỷ rất vừa ý ta a, ta cũng rất vừa ý sư tỷ, nếu không liền thích hợp một chút?"

Tất cả mọi người là kinh ngạc đến ngây người.

Vương Lăng gò má vặn vẹo, ngột ngạt cơn giận nhìn Vương Bảo, khắp toàn thân đều đang run rẩy.

Chiến Bắc Phong nhưng là một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, lớn quát, "Lý Nguyên Bá, chớ có hồ đồ!"

Vương Bảo bĩu môi.

Tay trực tiếp khoát lên Cổ Bách Linh trên bả vai.

Cổ Bách Linh cũng không né tránh, cũng không chống cự, chỉ là gò má đỏ bừng, xem Cổ Nhật Liệt, ánh mắt sát cơ tuôn ra.

Thích hợp một chút qua đúng không?

Lão tử Cổ Nhật Liệt tôn nữ, cùng ngươi thích hợp một chút qua?

Ngươi cái thứ hỗn trướng, ngươi rất lung lay a!

Lung lay cũng không biết Đông Nam Tây Bắc đúng không?

Cũng nhưng vào lúc này, Vương Bảo hé mắt, lập tức che đậy tuyệt đối mị lực, liên đới đối với nữ tính mị lực cũng che đậy.

Kết quả là.

Tỉnh lại Cổ Bách Linh, hơi run run sau khi, sắc mặt nhất thời đại biến.

Đột nhiên vỗ vỗ Vương Bảo tay, Cổ Bách Linh thẹn quá thành giận, một chưởng đánh vào Vương Bảo ngực, yêu kiều quát, "Kẻ xấu xa, ngươi làm gì?"

Vương Bảo khuếch đại phun ra một ngụm máu lớn, hạ bay ra ngoài.

Xem Chiến Bắc Phong, kinh hãi đến biến sắc, vội vã lướt người đi, đứng ở

Vương Bảo trước người, đem Vương Bảo nâng lên, nhìn thấy không có nguy hiểm tính mạng, thở phào một hơi.

Cổ Bách Linh đối với ở tuyệt đối mị lực hạ phát sinh sự tình, là một điểm ký ức đều không có, vào giờ phút này, kiều mị trên mặt trải rộng sương lạnh, đi tới Cổ Nhật Liệt trước người, lạnh giọng nói, "gia gia, chuyện gì thế này?"

Thấy này.

Đứng ở một bên Vương Lăng, nhất thời mừng như điên lên.

Khe nằm, trở về, trở về!

Đây mới là sư muội của ta!

Cổ Nhật Liệt chau mày, một phát bắt được Cổ Bách Linh cánh tay, điều tra một hồi, không có một chút nào phát hiện, thế nhưng, hắn lão mà tinh, rất nhanh sẽ não bù đắp một phen.

Cơ bản lên chính là Vương Bảo dùng tà môn thủ đoạn, đã khống chế Cổ Bách Linh tâm trí, nào có biết đột nhiên mất đi hiệu lực, Cổ Bách Linh tỉnh táo...

Tuy rằng không có chứng cứ.

Nhưng cũng chỉ có này một cái giải thích, có thể giải thích thanh.

Vì lẽ đó.

Cổ Nhật Liệt bạo!

Mái đầu bạc trắng không gió mà bay, Cổ Nhật Liệt trên người nhấc lên ngập trời khí thế, hướng về Vương Bảo cùng Chiến Bắc Phong lăn lăn đi, trong phút chốc công phu, động phủ liền lay động lên, không khí như là đọng lại bình thường, hô hấp đều khó mà kéo dài, phảng phất nghẹt thở.

Chiến Bắc Phong sắc mặt hơi trắng bệch, nhưng vẫn là cắn răng nói rằng, “Cổ lão gia tử, bớt giận!”

Cổ Nhật Liệt ánh mắt lập loè hàn mang, lạnh giọng nói, “Chiến Bắc Phong, người này, phải chết! Dùng bỉ ổi thủ đoạn, mê hoặc tôn nữ của ta, này tội khó thứ!”

Chiến Bắc Phong sắc mặt, nhất thời âm trầm lại.

Muốn giết Vương Bảo?

Ngươi rất sao muốn giết bản tông vị này thiên phú có thể ngang dọc vạn cổ, treo lên đánh tất cả siêu cấp yêu nghiệt?

Cổ Nhật Liệt, ngươi rất sao nghĩ tới đúng là rất đẹp!

Sâu hút một hơi khí lạnh, Chiến Bắc Phong mãnh mà tiến lên một bước, khí thế bạo phát, vững vàng che chở Vương Bảo, đồng thời nhìn chằm chằm Cổ Nhật Liệt, lạnh giọng nói, “Cổ lão gia tử, ngài mặc dù là tiền bối, thế nhưng, ta Chiến Bắc Phong, lấy Thái Nhất Tông chưởng giáo thân phận ở đây cho thấy!”

“Bất kể là ai, muốn giết Lý Nguyên Bá, cũng không thể! Ai dám giết, bản tông cho tới tổ sư, cho tới đệ tử, nhất định sẽ nghiêng lấy hết tất cả, vì đó báo thù...”

------oOo------

Chương 209: Hóa ra là mỹ nhân kế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong leng keng mạnh mẽ, ẩn chứa quyết tuyệt!

Bất kể là ngữ khí, vẫn là thần thái, vẫn là cử động, đều biểu đạt một cái ý tứ.

Vậy thì là.

Lão tử không phải đang nói đùa!

Điều này làm cho Cổ Nhật Liệt con ngươi co rụt lại, trong lòng kinh hãi cực kỳ.

Hắn tự nhận, chỉ là một cái đệ tử, dù cho là đạo tử thân phận, ở lần này đắc tội hắn Cổ Nhật Liệt tình huống, Thái Nhất Tông tuyệt bức cũng không thể che chở.

Từ đại thế xuất phát, thân là chưởng giáo, Chiến Bắc Phong coi như là đau lòng, cũng chỉ có thể nhận cắm!

Cái nào nghĩ đến.

Chiến Bắc Phong dĩ nhiên về hận trở về!

Hơn nữa, không chút do dự!

Thậm chí, này không phải lấy hắn cá nhân thân phận ở cho thấy thái độ, mà là lấy Thái Nhất Tông đến cho thấy, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa...

Nếu như hắn Cổ Nhật Liệt thật sự khư khư cố chấp.

Sợ là sẽ phải nghênh đón Thái Nhất Tông nghiêng lực phản kích!

Thời khắc này, Cổ Nhật Liệt có chút cưỡi hổ khó xuống!

Tiếp tục cứng rắn muốn giết Vương Bảo? Hậu quả khó có thể dự liệu, Thái Nhất Tông không phải là a miêu a cẩu, đây chính là Thiên Dương đại lục bá chủ tông môn.

Nhưng là, liền như thế coi là?

Khe nằm, lão phu kia mặt mũi, để nơi nào?

Cháu gái suýt chút nữa bị người hại, liền như thế rụt cổ lại sợ? Vậy hắn vẫn là Chiến Thần Tông Thái Thượng đại trưởng lão Cổ Nhật Liệt sao?

Mà nhưng vào lúc này.

Mấy cái theo tới Thái Nhất Tông trưởng lão, thình lình từng cái từng cái trầm mặc, tiến lên, đi tới Chiến Bắc Phong phía sau, đồng thời, từng cái từng cái vây quanh ở Vương Bảo bên người, nghiễm nhiên đem Vương Bảo hộ ở trong đó.

Bọn họ ánh mắt nhìn thẳng Cổ Nhật Liệt, trong con ngươi kính ý không tồn, sợ hãi không lại, bọn họ dùng không hề có một tiếng động động tác, ở biểu đạt đối với Cổ Nhật Liệt chống đỡ!

Điều này làm cho Cổ Nhật Liệt nội tâm, càng thêm chấn động!

Cổ Nhật Liệt một người điên (chơi), cái kia còn có thể có tình có thể nguyên tác, thế nhưng, nhiều như vậy Thái Nhất Tông trưởng lão, làm sao có khả năng cùng Chiến Bắc Phong đồng thời điên (chơi)?

Ma trứng!

Khẳng định có không đúng chỗ nào!

Cổ Nhật Liệt theo bản năng hít một hơi, mặt không hề cảm xúc, trong mắt nhưng vẫn là treo đầy sương lạnh, lạnh lùng nhìn kỹ Chiến Bắc Phong, Cổ

Nhật Liệt lạnh lùng nói rằng, “Chiến Bắc Phong, lão phu cần một cái giải thích! Nếu không, ngươi coi như nắm Thái Nhất Tông đến ép ta, chuyện này, lão phu cũng sẽ không giảng hoà!”

Chiến Bắc Phong trầm mặc một hồi, thở dài nói, “Cổ lão gia tử, chuyện này, ta cũng không cách nào cho ngươi một cái thoả mãn bàn giao, Lý Nguyên Bá, ai cũng không thể động! Thế nhưng, ta Thái Nhất Tông có thể đưa ra nhận lỗi, bất luận điều kiện là cái gì, Thái Nhất Tông toàn bộ đáp ứng!”

Cổ Nhật Liệt hé mắt.

Chiến Bắc Phong ý này, rất rõ ràng.

Ta Thái Nhất Tông nhận sợ, có thể, không sao, này đều không phải sự tình, coi như là ngươi mở ra thái quá bồi thường, chúng ta cũng nhận!

Thế nhưng, muốn giết Vương Bảo, tuyệt đối không thể có thể!

Hồi lâu.

Cổ Nhật Liệt cười lạnh nói, “bồi thường sao? Lão phu không cần! Chuyện này, ta sẽ cho Thái Nhất lão tổ, muốn một câu trả lời! Hiện tại, ta muốn cùng tôn nữ của ta nói chuyện, các ngươi...”

Ầm!

Khí thế ngập trời phun trào!

Chiến Bắc Phong cùng một đám trưởng lão, đều là rên lên một tiếng, khóe miệng chảy ra một vòi máu tươi.

“Cút đi!”

Hai cái không khách khí chữ lối ra (mở miệng), Cổ Nhật Liệt liền hừ lạnh một tiếng, nhắm hai mắt lại.

Chiến Bắc Phong không nói thêm gì nữa, nói cái gì đều là sai, thở dài, quay

đầu trừng Vương Bảo một chút, sau đó liền lôi kéo Vương Bảo, yên lặng rời đi động phủ.

Cổ Bách Linh xấu hổ trừng mắt Vương Bảo.

Vương Lăng trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, nhìn Vương Bảo từ bên cạnh mình đi qua, trong ánh mắt ẩn chứa sát cơ nồng nặc.

Này, chỉ là bắt đầu!

Ngươi rất sao suýt chút nữa tái rồi lão tử, cho rằng sẽ như vậy tính sao? Làm ngươi mộng đi!

...

...

Ầm!

Tỉ mỉ chế tạo ghế dựa, ầm ầm nát tan.

Chiến Bắc Phong trên mặt mang theo tức giận, căm tức Vương Bảo, chỉ tiếc mài sắt không nên kim mắng nói, " ngươi cái tiểu hỗn đản, ngươi nói ngươi làm ra này đều là chuyện gì a,

Cổ Bách Linh thân phận gì? Ngươi làm sao có thể làm chuyện như vậy? Ngươi nếu như yêu thích nàng, ngươi nói với ta a, lấy thiên phú của ngươi, bằng vào ta Thái Nhất Tông gốc gác, này không phải không thể!"

Bên cạnh là Thái Nhất Tông trưởng lão, sắc mặt đều là khó coi cực kỳ.

Ngày hôm nay việc này, Thái Nhất Tông nhất định sẽ trả giá thật lớn, chỉ là thời gian sớm muộn mà thôi.

Hơn nữa này đánh đổi, tuyệt bức không nhỏ!

Vương Bảo đứng ở trung ương, trên mặt mang theo bất đắc dĩ, thập phần phiền muộn buông tay, “Chưởng giáo, ngươi cảm thấy, ta là ngớ ngẩn sao?”

Chiến Bắc Phong trầm mặc không nói.

Làm ra chuyện như vậy, này còn không ngớ ngẩn? Cái kia cái gì mới là ngớ ngẩn?

Vương Bảo đột nhiên hé mắt, đăm chiêu nói rằng, “bây giờ suy nghĩ một chút, ta phát hiện ta khả năng bị âm!”

Chiến Bắc Phong sững sờ, đầu óc có không tên ý nghĩ xẹt qua, nói rằng, “có ý gì?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “chưởng giáo, Cổ Bách Linh thân phận, ta cũng là biết đến, dùng cường? Ta còn không ăn không đến trình độ đó! Trước ta ở trên đường đụng tới Cổ Bách Linh, mời ta đi nàng động phủ làm khách, nói nói chuyện, nàng suýt chút nữa lấy thân báo đáp, ai, vẫn là quá tuổi trẻ a, ta vốn tưởng rằng là chính mình mị lực cao, cái nào nghĩ đến...”

“Theo ta thấy, việc này sợ là Cổ Nhật Liệt lão già kia tính toán! Lấy cháu gái làm mối, đến âm ta Thái Nhất Tông! Ta cảm thấy, Chiến Thần Tông khẳng định có mưu đồ, liền tỷ như hiện tại, lão già kia muốn cùng lão tổ yêu cầu bàn giao, ta sao đuối lý, coi như là lão tổ, cũng nhất định sẽ rất nhiều nhượng bộ chứ?”

“Đương nhiên, đây chỉ là đệ tử suy đoán lung tung, bất kể như thế nào, ngược lại lần này, đệ tử xem như là ngã xuống, còn liên lụy tông môn, thực sự là xấu hổ a!”

Chiến Bắc Phong mộng bức.

Còn lại trưởng lão như thế như vậy.

Chiến Bắc Phong đầu óc, vừa nãy cái kia lóe lên một cái rồi biến mất ý nghĩ, cuối cùng cũng coi như là trong sáng.

Hắn đương nhiên cũng kỳ quái, bởi vì hắn tự nhận, Vương Bảo không thể ngớ ngẩn đến trình độ như thế, thế nhưng hiện tại, liền giải thích rõ.

Mỹ nhân kế!

Kế này đối với chín mươi chín phần trăm nam tính đều thông dụng!

Vương Bảo lại tuổi trẻ, trúng kế đó là nhất định!

Nghĩ tới đây.

Chiến Bắc Phong nội tâm lửa giận, xoạt xoạt xoạt liền lên đến rồi!

"Khinh người quá đáng!"

Chiến Bắc Phong lần thứ hai tầng tầng vỗ một cái, một tiếng vang ầm ầm, mặt đất đều xuất hiện một cái hố sâu.

Một đám trưởng lão cũng là căm phẫn sục sôi.

Tức giận cắn răng nghiến răng.

"Mã Đức! Ta liền biết có không đúng chỗ nào! Thì ra là như vậy!"

"Đáng trách! Sợ là bởi vì lão tổ trước nâng điều kiện, Chiến Thần Tông đổi ý!"

"Không sai, mười có a, dù sao cũng là lão tổ là yêu cầu đi tiên tích, vậy cũng là Chiến Thần Tông căn bản!"

"Rất Mã Đức, đường đường Chiến Thần Tông, dĩ nhiên dùng như thế nát thủ đoạn, vô liêm sỉ cực điểm!"

Chiến Bắc Phong sắc mặt khó coi cực kỳ, gắt gao nắm nắm đấm, cùng một đám trưởng lão như thế, đều đem Chiến Thần Tông cho hận lên.

Nói không giữ lời.

Còn đùa thủ đoạn động tâm máy!

Này Chiến Thần Tông cũng quá không đem bọn họ Thái Nhất Tông để ở trong mắt!

Thật sự coi bọn họ Thái Nhất Tông là bùn nắm? Dễ ức hiếp?

Vương Bảo chứa dáng vẻ, phẫn nộ thấp giọng chửi bới, kỳ thực trong lòng, nhưng là cười nở hoa.

Ha ha ha.

Ha ha ha.

Hỏa khí tới a!

Hơi nhỏ tính khí a!

Đây là một cái khởi đầu rất tốt mà!

Có điều, còn chưa đủ a, còn thiếu rất nhiều a!

Ân, tiếp đó, cái kia Vương Lăng đại thiếu tông, là có thể phát huy được tác dụng, hi vọng cái tên này cho điểm lực, cho ngươi cố lên...

------oOo------

Chương 210: Cũng thật là tiểu thiên sứ đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khinh nhờn sự kiện tuy rằng tạm thời kết thúc, thế nhưng tạo thành ảnh hưởng, nhưng cũng đang kéo dài lên men.

Cổ Nhật Liệt các loại Chiến Thần Tông người, thái độ đại biến, đặc biệt là Cổ Nhật Liệt, không chút nào xuất động phủ, sẽ chờ Thái Nhất lão tổ xuất quan sau hộ tống chí bảo về tông.

Mà Chiến Bắc Phong bọn họ, bởi vì chuyện đương nhiên Chiến Thần Tông âm mưu luận, đối với Chiến Thần Tông hận cực, căn bản cũng không có muốn đi hòa hoãn quan hệ ý nghĩ.

Ở Chiến Bắc Phong xem ra, tuy rằng Chiến Thần Tông mạnh hơn qua Thái Nhất Tông một bậc.

Lại đáng là gì?

Tiên tích là rất trâu bò!

Thế nhưng lão tử không đi, cũng không xong khối thịt!

Huống hồ, chuyện này vốn là các ngươi vô liêm sỉ hại người, lão tử dựa vào cái gì với các ngươi xin lỗi, dựa vào cái gì cúi đầu? Chiến Thần Tông? Lăn ngươi trứng đi!

Song phương liền như thế quan hệ hạ xuống băng điểm.

Cổ Bách Linh cùng Vương Lăng như vậy người trẻ tuổi, cũng không có muốn đi ra ngoài chơi đùa ý tứ.

Mà Vương Lăng, đương nhiên sẽ không cam lòng, liền như thế coi là.

Ngày đó.

Vương Lăng động phủ bên trong, nhìn thấy trung niên nô bộc đi vào, Vương Lăng không khỏi đứng dậy hỏi nói, “làm sao?”

Trung niên kia nô bộc thân thể có chút hơi run rẩy, vẻ mặt cũng có chút trắng bệch, trong ánh mắt, càng là ẩn chứa nồng nặc hoảng sợ, nghe vậy tiến lên vài bước, quay về Vương Lăng chắp chắp tay, run giọng nói, “thiếu chủ, lão nô đã dò nghe, hỏi rất nhiều Thái Nhất Tông đệ tử!”

“Nghe đồn, đều là thật sự! Không có một tia lượng nước! Cái kia Lý Nguyên Bá, chính là như thế nghịch thiên!”

Vương Lăng mộng bức!

Ngơ ngác đứng tại chỗ, căn bản không phản ứng kịp.

Nghe đồn là thật sự?

Khe nằm, nghe đồn dĩ nhiên là thật sự?

Cái kia Lý Nguyên Bá, dĩ nhiên đúng là ngũ hành thân thể? Còn rất sao là luyện đan đại sư? Còn rất sao là luyện khí đại sư? Ở Thần Phủ cảnh, thì có Thiên kiếp giáng lâm? Rồi lại bị hắn bình yên vô sự vượt qua?

A phốc...

Chết yểu rồi!

Chuyện này cũng quá bất hợp lý!

Cái nào có người có thể như thế biến thái như thế nghịch thiên!

Hồi lâu.

Vương Lăng hít vào một ngụm khí lạnh, thất thần ngồi xuống lại, sau đó, vẻ

mặt trở nên phức tạp.

Như vậy xem ra, tất cả, đều có thể giải thích thông!

Chẳng trách, Thái Nhất Tông sẽ làm như vậy, dĩ nhiên vì chỉ là một cái đệ tử, liền dám với hắn Chiến Thần Tông cứng hận, không lùi một phân!

Bởi vì cái kia hàng quá nghịch thiên, quá yêu nghiệt!

Vương Lăng đều tự nhận, nếu như mình là Thái Nhất Tông chưởng giáo, vì Vương Bảo, cũng tuyệt bức có thể làm bất cứ chuyện gì!

"Thiếu chủ, tên kia, không thể động vào a!"

Trung niên nô bộc tận tình khuyên nhủ khuyên.

Nhìn thấy Vương Lăng sắc mặt từ từ âm trầm lại, trung niên nô bộc trong lòng sốt sắng.

Đừng nói là chính mình thiếu chủ, phỏng chừng coi như là Cổ Nhật Liệt, nếu như dám giết Vương Bảo, có thể hay không rời đi Thiên Dương đại lục cũng khó nói!

Tên kia thiên phú, thật đáng sợ!

Nói là nghiền ép vạn cổ, treo lên đánh hết thảy đều không quá đáng!

"Yên tâm, ta còn không như vậy ngốc!"

Nửa ngày.

Vương Lăng lạnh lùng cười, nhìn trung niên nô bộc một chút.

Trung niên nô bộc nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Vương Lăng chau mày.

Vốn là, hắn còn muốn, mưu coi một cái Vương Bảo, tìm cơ hội giết chết giết chết.

Thế nhưng hiện tại, Vương Lăng biết, hết thảy đều phải một lần nữa tính toán.

Thù này, phỏng chừng hiện tại, cũng báo không được!

Đối với Vương Bảo, Vương Lăng là chí ở tất sát, nếu giết không được, vậy còn mưu tính cái lông gà?

"Quân tử báo thù, mười năm không muộn!"

Vương Lăng phun ra một hơi, nhạt âm thanh nói, "lấy tên kia thiên phú, sớm muộn cũng sẽ rời đi Thiên Dương đại lục, các loại đến thời điểm, ta có thừa biện pháp trừng trị hắn!"

Trung niên nô bộc liền vội vàng gật đầu, "Thiếu chủ nhìn xa trông rộng, lão nô khâm phục!"

"Có điều..."

Vương Lăng hé mắt, vuốt cằm, đột nhiên đăm chiêu nói rằng, "ngươi nói, này bình thường sao?"

Trung niên nô bộc mờ mịt, không biết Vương Lăng có ý gì.

Vương Lăng đột nhiên có chút trở nên hưng phấn, sau đó đứng lên, ở trong động phủ phòng đi tới đi lui, nửa ngày, Vương Lăng vỗ tay lớn một cái, hít một hơi nói rằng, "không đúng! Khẳng định không bình thường! Nếu như nói Ngũ Hành Thần Thể, cái kia còn có thể tin tưởng, dù sao, đây là thiên phú, thế nhưng..."

"Luyện đan đại sư? Luyện khí đại sư?"

"Bực này cao thâm trình độ, há lại là hắn một cái thanh niên, có thể làm được?"

“Không có thời gian lắng đọng, không có kinh nghiệm tính gộp, khả năng này sao?”

“Như vậy, cũng chỉ có một giải thích...”

Trung niên nô bộc cũng là người thông minh, lập tức phản ứng lại, kinh hãi nhìn Vương Lăng, run giọng nói, “thiếu chủ, ngươi là nói, tên kia có cái gì có thể nhanh chóng đạt đến luyện đan đại sư cùng luyện khí đại sư phương pháp?”

Vương Lăng gật gù, cười lạnh nói, “không phải phương pháp, cũng khả năng là bảo bối gì, tỷ như cái gì Tiên khí truyền thừa, Tiên pháp truyền thừa, ngược lại, nói chung, cái tên này trên người, có bí mật lớn a!”

Trung niên nô bộc ánh mắt chớp qua một vệt tham dục.

Vương Lăng cũng là như vậy.

Liếc mắt nhìn nhau, Vương Lăng con ngươi chớp qua một vệt quyết đoán, nói rằng, “ta Tiên Phi Tương mang đến chứ?”

Trung niên nô bộc nhanh chóng gật gù, “Lão nô bên người mang theo!”

Vương Lăng khóe miệng lộ ra một vệt nụ cười, quản lý một hồi quần áo, sau đó liền âm hiểm cười nói, “vậy thì đi thôi, chúng ta đi Lý Nguyên Bá sư đệ nơi đó đi dạo!”

...

...

“Lý sư đệ, trước sư huynh nhiều có đắc tội, mong rằng sư đệ bao dung a!”

Vương Lăng quay về Vương Bảo cười chắp tay, mặt mũi hiền lành, cũng không còn chút nào địch ý.

Vương Bảo hé mắt.

Trong lòng không khỏi cười.

Hàng này, cũng thật là tiểu thiên sứ a!

Ta không đi tìm hắn, hắn dĩ nhiên liền đến tìm ta.

Xem ý này, bên trong tuyệt bức có việc a.

Vương Bảo chắp chắp tay, ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, "Vương thiếu khách khí, mời đến!"

Nói chuyện, tiến vào động phủ.

Vương Lăng cùng Vương Bảo ngồi đối diện nhau, hồ khản loạn khản, hồi lâu sau, cảm giác bầu không khí gần đủ rồi, Vương Lăng liền cười nói, "Lý sư đệ, lần này tìm đến ngươi, chủ yếu là vì bồi tội, nếu là bồi tội, cái kia nếu đến có nhận lỗi, sư huynh khi đến cũng không mang cái gì bảo bối, đúng là dẫn theo một bình Tiên Phi Tương!"

"Này Tiên Phi Tương, nhưng là ta Chiến Thần Tông độc sản, đó là ta Chiến Thần Tông tiên tích bên trong nào đó toà Tiên Đài lên tiên vật, một cái Tiên Phi Tương, tương đương với vô số linh đan!"

"Ngày hôm nay, sư huynh rồi cùng sư đệ cộng uống này ấm Tiên Phi Tương, say mới thôi! Sư đệ ngươi xem coi thế nào?"

Nói chuyện.

Vương Lăng lấy ra một cái bầu rượu.

Này bầu rượu cũng là bất phàm, mặt trên thần bí hoa văn không ngừng toả ra hiu hắt ánh sáng, chế tạo cực kỳ tinh xảo.

Vương Bảo ha ha cười.

Trong lòng cũng ha ha tách.

Uống rượu?

Đây là muốn đem ta quá chén a!

Cái gọi là say rượu nhổ chân ngôn, cái tên này tính toán gì, đã là sáng tỏ nhược yết.

Nghĩ tới đây, Vương Bảo lập tức vỗ vỗ tay, cười nói, “tốt! Sư huynh thịnh tình không thể chối từ, sư đệ nếu là từ chối, đúng là có vẻ hẹp hòi!”

Vương Lăng đại hỉ.

Chỉ sợ Vương Bảo bởi vì trước sự tình, không phản ứng hắn.

Nhìn thấy Vương Bảo đáp ứng, Vương Lăng trong lòng lỏng đã mở miệng khí, đứng Vương Lăng bên người trung niên nô bộc, như thế nở nụ cười.

Chỉ cần này Tiên Phi Tương rơi xuống hàng này cái bụng, vậy hôm nay việc này, coi như là ổn!

Tiên Phi Tương, Đạp Tiên cảnh cường giả đều có thể uống đến mơ mơ màng màng, càng không cần phải nói chỉ là một cái Thần Phủ cảnh.

Nghĩ đến Vương Bảo trên người bí mật lớn.

Vương Lăng không khỏi tim đập thình thịch lên...

------oOo------

Chương 211: Thật mẹ nó thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Lăng có thể lấy ra Tiên Phi Tương, cũng coi như là bỏ ra vốn lớn. Đỉnh điểm

Đồ chơi này từ tiên tích bên trong sinh ra, nói là tiên vật cũng không quá đáng, đừng xem chỉ là chỉ là một bình, nhưng cũng là Vương Lăng nhõng nhẽo đòi hỏi mới từ hắn cha nơi đó mài đến.

Tiên Phi Tương đổ đầy.

Hơi vàng tửu dịch, thản nhiên hương tửu, Vương Bảo giật giật mũi, không nhịn được than thở nói, "rượu ngon!"

Vương Lăng không khỏi đắc ý cười.

Ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt trào phúng.

Nhà quê.

Không có kiến thức chứ?

Loại này tiên tửu, trước thấy đều chưa từng thấy chứ?

Thiên phú cao đến đâu có tác dụng chó gì, lão tử khởi điểm treo lên đánh ngươi chín khu phố!

"Đến! Sư đệ, chúng ta trước tiên cạn một chén!"

Vương Lăng nắm lên chén rượu của chính mình, đối với Vương Bảo ra hiệu.

Vương Bảo bốc lên chén rượu, đụng một cái, sau đó, Tiên Phi Tương lối

vào (vào miệng), uống một hơi cạn sạch.

Phảng phất nuốt vào một cái hoả tuyến.

Trong chớp mắt từ cổ họng hướng về ngực bụng bắn ra, đồng thời, loáng thoáng từng luồng từng luồng sức mạnh bàng bạc, kéo dài không dứt thẳng đến Thần Phủ mà đi.

Thần hồn chịu đến lớn lao xung kích, như là bị món đồ gì mê hoặc.

Vương Bảo hé mắt, sắc mặt có chút ửng hồng.

Vương Lăng cũng giống như thế, chỉ có điều, hàng này nhưng là trang, Tiên Phi Tương bên trong, ẩn chứa một luồng đặc thù sức mạnh, có thể mê hoặc thần hồn, có điều Chiến Thần Tông được qua nhiều năm như vậy, đã sớm nghiên cứu chế tạo ra thuốc giải.

Tầm thường thời điểm.

Vương Lăng uống Tiên Phi Tương, đó là một ngụm nhỏ một ngụm nhỏ mân.

Cái nào giống như bây giờ, uống một hơi cạn sạch!

Liếc mắt nhìn Vương Bảo, Vương Lăng cười gượng nói, “sư đệ, rượu này nhưng là tiên tửu, kính rất lớn, ngươi nếu như không xong rồi, có thể nói với ta!”

Vương Bảo nghe vậy, con mắt không khỏi trừng, vung tay lên, “Nam nhân làm sao có thể nói không được, đổ đầy!”

“Được rồi!”

Vương Lăng trong lòng cười thầm, lần thứ hai đổ đầy.

Quả nhiên, hàng này kiêu căng tự mãn, khẳng định không chịu được kích thích.

Hai chén rượu vào bụng, Vương Bảo tinh luyện một hồi chính mình thần hồn, trong lòng cười lạnh, trên mặt, nhưng là đã biểu hiện hơi say.

Mà Vương Lăng thấy này, đại hỉ cực kỳ, mau mau đi thẳng vào vấn đề, cười hỏi nói, "sư đệ, sư huynh có cái nghi vấn, không biết sư đệ có thể không cho sư huynh giải thích nghi hoặc?"

"Cứ nói đừng ngại!" Vương Bảo vung vung tay, không đáng kể dáng vẻ.

Vương Lăng nói rằng, "ta xem sư đệ tác phong làm việc, thực sự có chút kiêu căng, thậm chí lời nói không êm tai, vậy thì là quá kiêu ngạo!"

Vương Bảo không chờ hắn nói xong, liền hơi ngẩng đầu, cười to nói, "sư huynh, ta cũng tưởng đê điều, nhưng là thực lực không cho phép a, thiên phú của ta, năng lực, thả ở nơi đó, làm sao có khả năng biết điều lên?"

Vương Lăng khóe miệng không khỏi vừa kéo.

Đại gia ngươi!

Cho ngươi mặt còn.

Bắt lấy một cái cái liền trèo lên trên đúng không?

Trong lòng oán thầm nửa ngày, Vương Lăng ánh mắt tinh mang lóe lên, hững hờ giống như hỏi nói, "ha ha, sư đệ thiên phú, sư huynh đều hít khói, có điều, nghe Văn sư đệ là đan khí đồng tôn, đều là đại sư cấp bậc, điều này làm cho sư huynh rất tò mò, vì vì sư đệ trẻ tuổi như vậy, làm sao có thể lợi hại như vậy? Chẳng lẽ, là có cái gì bí quyết?"

Nói xong.

Vương Lăng trái tim, ngay lập tức nhảy lên lên.

Trung niên nô bộc cũng là vẻ mặt nghiêm túc, cũng không dám thở mạnh.

Hai người nhìn Vương Bảo.

Liền nhìn thấy Vương Bảo lẫm lẫm liệt liệt vung tay lên, ợ rượu, sắc mặt ửng hồng, ánh mắt mê ly, đứt quãng nói rằng, “bí quyết? Nào có cái gì bí quyết, chỉ là dựa vào một cái thần vật thôi!”

Thần vật?

Vương Lăng cùng trung niên nô bộc đều là cả người rung mạnh.

Sau đó, chính là không ngừng được mừng như điên.

Vương Lăng hít vào một ngụm khí lạnh, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, trái tim nhảy lên, đạt đến đời này đỉnh cao.

Ma trứng a!

Dĩ nhiên là thần vật!

Như thế nào thần? Vậy cũng là vượt qua tiên tồn tại!

Ngươi muội,

Còn tưởng rằng cái tên này là được cái gì Tiên bảo, nguyên lai, vẫn là coi thường hắn a!

Người ta được chính là thần bảo!

Nghĩ tới đây, Vương Lăng trong đầu, liền dâng lên nồng đậm đố kị.

Dựa vào cái gì nha!

Tên khốn này vô liêm sỉ như vậy, dựa vào cái gì có thể được thần vật? Mà lão tử liền không thể?

Ước ao đố kị, tùy theo mà đến chính là hận!

Đương nhiên, tất cả những thứ này Vương Lăng cũng sẽ không biểu hiện ra, chỉ là làm bộ dáng dấp khiếp sợ, nửa ngày mới lắc đầu, khá là khinh thường nói, "Sư đệ, ngươi đừng làm sư huynh đứa ngốc, cái gì thần vật a, thiên hạ này, nào có cái gì thần vật? Ta không tin!"

"Không tin?"

Vương Bảo đột nhiên lên giọng.

Đột nhiên vỗ bàn một cái, đứng lên.

Có điều, thân hình lắc trái ngiêng phải, nghiễm nhiên nhẹ nhàng.

Trên mặt mang theo không cam lòng, Vương Bảo say khướt nói rằng, "sư huynh không tin ta? Ta Lý Nguyên Bá là loại kia đánh miệng pháo người sao? Nói thật cho ngươi biết, ta cái này thần vật, có thể là không bình thường!"

"Ẩn chứa các loại thần bí truyền thừa, còn có thể cải thiện thể chất cái gì, ta này Ngũ Hành Thần Thể, luyện đan luyện khí, ngược lại các (mỗi cái) loại năng lực, đều là thần vật mang cho ta!"

Vương Lăng cả người một cái giật mình.

Hưng phấn đều muốn nước tiểu vỡ.

Sương mù mệt cái máng!

Không hổ là thần vật a!

Liền rất sao Ngũ Hành Thần Thể như vậy siêu cấp thể chất đều có thể cho?

Vậy còn có cái gì, là thần vật không làm nổi?

Loại này thần vật, phải được, mặc kệ trả bất cứ giá nào!

Ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, Vương Lăng tiến lên, đỡ lấy Vương Bảo, cười nói, “sư đệ uống nhiều rồi, nhanh ngồi, nhanh ngồi!”

Vương Bảo theo xuống dốc lừa ngồi xuống.

Vương Lăng thình lình không nhắc lại thần vật sự tình, chỉ là mãnh rót Tiên Phi Tương.

Liên tiếp mấy chén Tiên Phi Tương vào bụng, Vương Bảo con mắt, tựa hồ cũng không mở ra được, hơn nữa còn ngáy lên.

Vương Lăng cùng trung niên nô bộc liếc mắt nhìn nhau, hai người đều là cười thầm không ngớt.

Vương Lăng đi tới Vương Bảo bên người ngồi xuống, đẩy một cái Vương Bảo, nhỏ giọng hỏi, “Sư đệ, vừa nãy ngươi nói ngươi có thần vật? Có thể cùng sư huynh nhìn thôi? Ta được thêm kiến thức!”

“Không được!”

Vương Bảo hơi lim dim mắt, vung vung tay từ chối!

Vương Lăng cũng không vội phiền, mà là bĩu môi nói rằng, “hừ, ta xem sư đệ, là nổ đi? Cái gì thần vật? Khẳng định là lừa người, trên đời này nào có cái gì thần vật?”

“Thổi?”

Vương Bảo con mắt đột nhiên mở, có chút phẫn nộ trừng mắt Vương Lăng, “Ta Lý Nguyên Bá, nhất khí có điều chính là người khác không tin ta! Tốt, ngươi muốn nhìn thần vật đúng không? Vậy ta liền cho ngươi mở mang tầm mắt!”

Dứt lời.

Vương Bảo hít một hơi, tinh thần khá hơn một chút, hướng về trên bàn một

điểm, trong chớp mắt, một bộ Thập Bát La Hán điêu khắc xuất hiện ở trên bàn.

Đưa tay vuốt một cái trong đó điêu khắc, Vương Bảo đắc ý nói, "Đây chính là thần vật, chính là ta từ một cái bán hàng rong trên tay đào đến, dựa vào nó, ta mới có thể đi tới hôm nay!"

Vương Lăng kích động hỏng rồi.

Nhưng vẫn là không nhịn được lập tức cuốn đồ vật rời đi ý nghĩ.

"Nguyên lai đây chính là thần vật a! Nhìn qua, không có gì đặc thù!"

Vương Lăng cầm lấy một cái, thoáng cảm ứng một hồi, phát hiện vật này, liền phảng phất là phổ thông tinh thiết, không hề chỗ khác thường, trong lúc nhất thời, nhíu mày.

Vương Bảo bỉu môi nói, "Ngươi hiểu cái gì a? Cỡ này thần vật, há lại là chúng ta những người phàm tục có thể nhìn thấu? Nói cho ngươi, này thần vật cần thành tâm, cũng cần cơ duyên, nếu không thì, những người khác nhìn qua, chính là trò cười!"

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên hít một hơi, sau đó, quay về Thập Bát La Hán điêu khắc hai tay tạo thành chữ thập, trịnh trọng cực kỳ gọi nói, "ngạch nhỏ cái thần a, xin nhờ ngài nhường ta đột phá đi!"

Vương Lăng cùng trung niên nô bộc chính đang cái kia mờ mịt đây.

Sau một khắc.

Hai người mộng bức!

Mộng lớn!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, Vương Bảo thân thể bên trong, truyền tới từng

tia từng tia ong ong, mệt lăn giống như tiếng rung, đón lấy, một đạo bá đạo khí thế, liền dâng lên, một phát tức thu.

Vương Lăng trợn mắt lên, một bộ bị chó tất dáng vẻ.

Ngươi muội ngươi muội ngươi muội a!

Chỉ là lạy bái thần vật, ngươi rất sao liền đột phá?

A phốc!

Này thần vật, thật mẹ nó thần!

------oOo------

Chương 212: Khinh người quá đáng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Làm sao?”

Vương Bảo liếc mắt liếc Vương Lăng.

Vương Lăng kích động cả người run.

Không có cái gì, so với tự mình nhìn thấy hiệu quả, càng rung động lòng người.

Càng không cần phải nói, này hiệu quả là rất sao như vậy trâu bò kéo Ầm!

Bái cúi đầu, trực tiếp đột phá, nhiều đến mấy lần, chẳng phải là đến nhất phi trùng thiên?

“Nấc...”

Vương Bảo đầy người mùi rượu, ợ rượu, tựa hồ có hơi thoát lực, đặt mông ngồi xuống, đón lấy liền hô hấp dồn dập nói rằng, “này thần vật, lợi hại là lợi hại, thế nhưng, nhưng cần thời gian đi cúng bái, quá phiền phức! Ngạch... Sư huynh, xem xong chứ? Xem xong, ta liền thu hồi đến rồi a!”

Vương Lăng vừa nghe, lập tức cuống lên.

Ngươi muội, thu hồi đến?

Cái kia tại sao có thể!

Lúc này liền nói rằng, “sư đệ, ta nhìn lại một chút, nhìn lại một chút, yên tâm, có sư huynh ở chỗ này đây, thần vật sẽ không xảy ra vấn đề, đến, chúng ta tiếp tục uống!”

...

...

Hô!

Vương Lăng thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Đón lấy liền cười lạnh lên.

Nhìn nằm nhoài trên bàn, mơ màng ngủ Vương Bảo, Vương Lăng chà xát bàn tay, một tay tóm lấy Thập Bát La Hán điêu khắc.

Trung niên nô bộc cao hứng nói, “Thiếu chủ, cuối cùng cũng đến tay!”

Vương Lăng vuốt điêu khắc, tự lẩm bẩm nói rằng, “đúng đấy, tới tay! Mã Đức, lãng phí lão tử đầy đủ một bình Tiên Phi Tương đây!”

Tiên Phi Tương đã thấy đáy.

Vương Lăng cũng là rất đau lòng.

Có điều, nhìn điêu khắc, cái kia đau lòng mạnh hơn, cũng là không để ý lắm!

“Này ngu xuẩn, có như thế chí bảo, đều đang không biết quý trọng, đáng đời bị lão tử lừa gạt đi!” Vương Lăng liếc mắt nhìn Vương Bảo, cực kỳ châm chọc bĩu môi.

“Có điều, ta ngược lại thật ra nên cảm tạ hắn a!”

Lộ ra một vệt đến sắc, Vương Lăng đem Thập Bát La Hán điêu khắc cất đi, sau đó ánh mắt tinh mang lóe lên, trầm giọng nói, “bảo vật tới tay, chúng ta đi nhanh lên, hơn nữa, phải đi suốt đêm về bản tông, cái tên này tỉnh lại, nhất định sẽ có phiền toái lớn!”

Trung niên nô bộc sững sờ, sau đó nói rằng, “về bản tông? Thiếu chủ, Thiên

Sa Hải bên trong, có vô cùng nguy hiểm, không có Thái Thượng đại trưởng lão bảo vệ, chúng ta, sợ là sẽ phải gặp nguy hiểm!”

Vương Lăng hé mắt, kiên quyết nói rằng, “yên tâm, ta trong lòng hiểu rõ, việc này không nên chậm trễ, đi!”

...

...

Chờ Vương Lăng bọn họ sau khi rời đi mấy phút.

Vương Bảo bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt thăm thẳm, híp mắt, khẽ hát đứng lên đến, Vương Bảo vòng chéo tay, cười lạnh nói, “này ngu ngốc, lại vẫn thật tin!”

Nói xong.

Vương Bảo liền trực tiếp lên đường (chuyển động thân thể), làm tản đi tóc của chính mình, không có hình tượng chút nào thẳng đến Chiến Bắc Phong động phủ mà đi.

Vào giờ phút này, đã vào đêm.

Chiến Bắc Phong đang chuẩn bị nghỉ ngơi, liền bị Vương Bảo cái này khách không mời mà đến quấy rầy.

Mà nhìn thấy Vương Bảo dáng vẻ, Chiến Bắc Phong nhất thời giận dữ, tức giận quát lớn nói, “tiểu tử thúi, ngươi đây là cái gì hình tượng?”

Vương Bảo đặt mông ngồi ở trên ghế, sau đó, cúi đầu ủ rũ cười thảm nói, “hình tượng? Chưởng giáo, ta hiện tại đã không để ý cái gì hình tượng không hình tượng...”

Chiến Bắc Phong con ngươi co rụt lại.

Khe nằm.

Này một bộ bị tấn công dữ dội dáng vẻ là cái cái gì quỷ?

“Chưởng giáo, ra đại sự!”

Chiến Bắc Phong hoàn toàn biến sắc, giời ạ, vẫn đúng là xảy ra vấn đề rồi, lúc này trầm giọng nói, “nói!”

Vương Bảo sắc mặt có chút phức tạp, sau đó liền cắn răng, nói rằng, “chưởng giáo, ngài sợ sệt Chiến Thần Tông sao?”

Chiến Bắc Phong hô hấp dừng lại, đón lấy liền đặc biệt đau “bi” trừng mắt nói, “ngươi hỏi này làm cái gì?”

Thái Nhất Tông thực lực, đương nhiên không sánh được Chiến Thần Tông, có điều, nói đến sợ, Chiến Bắc Phong sao lại thừa nhận?

“Chưởng giáo, cùng Chiến Thần Tông khai chiến, ngài dám sao?” Vương Bảo thăm thẳm hỏi.

Chiến Bắc Phong hô hấp lại là một trận, chán ngán quát, “Lý Nguyên Bá, ngươi đến cùng muốn nói cái gì? Có chuyện nói thẳng!”

Vương Bảo ánh mắt lập loè do dự,

Nửa ngày, đột nhiên buồn bực nói, “Thôi thôi! Không nói, chưởng giáo, ta đi trước!”

Chiến Bắc Phong được kêu là một cái khí a.

Khe nằm.

Hơn nửa đêm đem lão phu lòng hiếu kỳ cong lên, ngươi phủi mông một cái liền muốn đi người?

Làm gì có chuyện ngon ăn như thế!

Ầm!

Đột nhiên vỗ bàn một cái.

Chiến Bắc Phong lớn tiếng quát, “Trở lại cho ta!”

Vương Bảo trong lòng cười thầm, trên mặt nhưng là mang theo bất đắc dĩ, xoắn xuýt, đau đớn, tầng tầng phức tạp vẻ mặt không ngừng biến hóa, khỏi nói nhiều khó coi.

“Đúng hay không Chiến Thần Tông làm cái gì?”

Chiến Bắc Phong ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, kết hợp Vương Bảo vừa nãy cái kia không liên quan nhau vấn đề, Chiến Bắc Phong loáng thoáng suy đoán xảy ra điều gì, trong lúc nhất thời trong lòng đột nhiên chìm xuống.

Vương Bảo hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “chưởng giáo, việc này, phiền phức! Chưởng giáo khả năng không biết ta một ít bí mật!”

“Ta bản bình thường!”

“Ngũ Hành Thần Thể, vì sao mà đến?”

“Luyện đan đại sư, vì sao thành tựu?”

“Luyện khí đại sư, vì sao thúc đẩy?”

“Siêu cấp truyền công, lại là tại sao?”

“Chưởng giáo, nếu như ta cho ngươi biết, tất cả những thứ này tất cả, đều là bởi vì một cái thần bảo, ngài tin sao?”

Chiến Bắc Phong mộng bức!

Sương mù mệt cái đại tào!

Lý Nguyên Bá trên người các loại nghịch thiên chỗ, không phải trời sinh, không phải thiên phú, dĩ nhiên, là ngoại lực hình thành?

Hơn nữa, trả lại hắn mẹ là một cái thần bảo?

A phốc a, thần bảo a, tiểu tử này là ở đùa ta chứ?

Chiến Bắc Phong có chút khó có thể tin.

Bởi vì này quá khó mà tin nổi, quá không thể tưởng tượng nổi, quá bất hợp lí!

"Chưởng giáo nhưng là không tin?" Vương Bảo cười khổ một tiếng.

Chiến Bắc Phong trầm mặc một hồi, đón lấy liền buồn bực nói, "Tiểu tử thúi, ngươi nhường ta làm sao tin tưởng? Thần bảo? Thiên hạ này, Tiên bảo đều là truyền thuyết, rất khó đụng tới, chớ nói chi là thần bảo!"

"Ha ha!"

Vương Bảo tiếp tục cười khổ, sau đó, thở dài.

Tiếp theo, Vương Bảo trên tay, trực tiếp xuất hiện một cái phật Di Lặc điêu khắc.

Nhìn này điêu khắc, Vương Bảo lộ ra kính nể vẻ mặt, nhìn về phía Chiến Bắc Phong, trầm giọng mở miệng, "Chưởng giáo, ngài không tin, ta cũng lý giải, dù sao, này tạo hóa, quá mức kinh thiên động địa, có điều, ta có thể chứng minh!"

Chiến Bắc Phong bị dao động sững sờ sững sờ.

Sau đó.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đem phật Di Lặc điêu khắc đặt ở trên bàn, hai tay tạo thành chữ thập, lớn tiếng nói, "Ngạch nhỏ cái thần a, xin hãy cho ta đột phá đi!"

Nói xong.

Vương Bảo lập tức tinh luyện tu vi.

Ầm!

Một luồng đột phá khí tức, nhường Chiến Bắc Phong, hoàn toàn biến sắc.

Mà Vương Bảo không có dừng lại, tiếp tục cúng bái!

Ầm!

Lại là một luồng đột phá khí tức, làm cho Chiến Bắc Phong thân thể loáng một cái, suýt chút nữa ngã chổng vó!

Vương Bảo ngừng lại, trừng mắt đỏ đậm con mắt, đứng thẳng đứng dậy, âm thanh khàn khàn nói rằng, “làm sao? Chưởng giáo hiện tại, có thể tin?”

Chiến Bắc Phong mộng bức không được, đứng tại chỗ, ánh mắt đều là không có tiêu cự.

Chỉ là lạy bái, liền liên tiếp đột phá?

Khe nằm!

Hắn đây mẹ cũng thật là một cái thần vật a!

Hồi lâu, Chiến Bắc Phong mới kinh hãi hoàn hồn, sau đó, hít vào một ngụm khí lạnh, run rẩy muốn đi chạm đến phật Di Lặc điêu khắc, có điều lại dừng hạ thủ, con mắt nhìn Vương Bảo, nuốt ngụm nước bọt, chỉ cảm thấy trong miệng cực kỳ khô khốc, nói rằng, “không nghĩ tới, thiên hạ này, còn có cỡ này thần vật, quả thực là tuyệt không thể tả! Có điều, ngươi vì sao đột nhiên cho ta nói những này?”

Vương Bảo lộ ra cười khổ, xoa xoa bỏ ra đến nước mắt, đón lấy liền vẫy vẫy tay, thấp giọng mắng nói, “bởi vì ta này thần vật, chính là thành bộ,

tổng cộng mười chín cái, mà hiện tại, còn lại mười tám cái, bị Chiến Thần Tông Vương Lăng, cho cướp đi!”

“Cái gì?”

Chiến Bắc Phong trừng mắt lên, sau đó trên mặt liền tuôn ra vô cùng nổi giận, rít gào nói, “mẹ nó, Chiến Thần Tông, ngươi rất sao khinh người quá đáng...”

------oOo------

Chương 213: Đều do ta quá đơn thuần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong nổi giận, đó là thật sự nộ đến cực hạn.

Vô cùng tận sát ý, hầu như muốn lật tung toàn bộ động phủ, Vương Bảo đều bị xung kích suýt chút nữa hạ bay ra ngoài.

Cũng may, Chiến Bắc Phong chỉ là một phát liền thu, thế nhưng trong ánh mắt, cái kia dâng trào sát cơ, vẫn để cho người khắp cả người phát lạnh!

"Thật cướp đi?"

Chiến Bắc Phong con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo trầm mặc gật gù.

Chiến Bắc Phong cũng thuận theo trầm mặc!

Một bộ thần vật, mười chín cái, bị Vương Lăng cướp đi mười tám cái!

Mà chỉ là này một cái.

Liền để đường đường Thần Phủ cảnh, mười hơi thở bên trong, điên cuồng đột phá hai cái lớn cấp độ.

Còn lại, có bao nhiêu trâu bò, Chiến Bắc Phong đã không dám tưởng tượng!

Tổn thất này lớn bao nhiêu, Chiến Bắc Phong muốn giết diệt Chiến Thần Tông tâm đều có!

Không có nghe Vương Bảo nói sao? Thần vật nhưng là không chỉ có thể đột phá tu vi, nó còn có thể khiến người ta trở thành luyện đan đại sư, luyện khí

đại sư, còn có cái kia siêu cấp truyền công, còn có cái Ngũ Hành Thần Thể!

A phốc!

Như thế toàn diện siêu cấp thần vật!

Bị người ta cướp đi?

Sau nửa ngày.

Chiến Bắc Phong chửi bới một tiếng, lập tức mang theo Vương Bảo, thẳng đến chưởng giáo đại điện, cùng lúc đó, toàn bộ Thái Nhất Tông hộ tông đại trận, không có dấu hiệu nào mở ra, đồng thời theo Chiến Bắc Phong từng cái từng cái mệnh lệnh truyền đạt, hầu như hết thảy Thái Nhất Tông cao tầng, đều nhận được tin tức, từng người làm việc.

Trong đó cái nào tu vi cao thâm Thái Nhất Tông trưởng lão, bị Chiến Bắc Phong gọi vào chưởng giáo đại điện.

Một đám lão già đều là có chút kinh hồn bạt vía.

Chiến Bắc Phong phát mệnh lệnh, chỉ có hai chữ, mau tới!

Thế nhưng, nhưng là thêm ba cái dấu chấm than!

Này rất sao mang ý nghĩa cái gì, không cần nói cũng biết, này tuyệt bức có đại sự a!

Chờ đến tất cả mọi người tụ tập, Chiến Bắc Phong đóng chưởng giáo đại điện, sau đó, ánh mắt bén nhọn nhìn tất cả mọi người, thấp giọng quát, “Chư vị trưởng lão, có chuyện, cần để cho chư vị biết một hồi!”

Vương Bảo đứng Chiến Bắc Phong bên cạnh người, biết vâng lời, trầm mặc không nói.

Sau đó, Chiến Bắc Phong trên mặt treo đầy sương lạnh, đem Vương Bảo vừa nãy cho hắn nói, thuật lại một lần.

Hồi lâu.

Chưởng giáo đại điện, trở nên yên lặng như tờ.

Hầu như mỗi cái Thái Nhất Tông trưởng lão, đều là một mặt mộng bức.

Lý Nguyên Bá các loại nghịch thiên chỗ, đều là thần vật ban tặng?

Nhưng một mực, thần vật bị Chiến Thần Tông Vương Lăng cho đoạt?

Cái gì? Không tin?

Ở Chiến Bắc Phong dưới mí mắt, hai lần đột phá cách xa nhau không tới mười hơi thở, có này như sắt thép sự thực, không tin cũng phải tin!

Trong lúc nhất thời, Thái Nhất Tông trưởng lão trong đầu, bắt đầu không ngừng bốc lên các loại Tào giời ạ.

"Lý Nguyên Bá, thần vật là làm sao bị cướp?"

Một trưởng lão sắc mặt khó coi, nghiêm túc hỏi.

Vương Bảo phiền muộn trả lời nói, "trưởng lão, tên khốn kia không có ý tốt, đến ta động phủ, nói là đến xin lỗi, ta liền tin, sau đó hắn lấy ra một bình gọi Tiên Phi Tương rượu, muốn cùng ta uống rượu, ta cũng không coi là chuyện to tát, nào có biết, rượu này thật rất sao tà môn, lão bá đạo, trực tiếp đem ta quá chén, lúc này mới bị hắn dụ ra lời, còn đem thần vật cho cướp đi!"

"Tiên Phi Tương!"

Cái kia câu hỏi trưởng lão nhất thời bừng tỉnh.

Chiến Bắc Phong nhưng là khí mắng nói, "tên khốn kia cũng thật là sớm có mưu đồ, Tiên Phi Tương coi như là Vấn Đạo cảnh giới, cũng sẽ uống say!"

Vương Bảo thở dài nói, “ai, đều là đệ tử sai, đều do ta quá đơn thuần, tin sai rồi không nên tin người!”

Chiến Bắc Phong trừng Vương Bảo một chút, sau đó, lúc này mới cắn răng nói rằng, “chư vị trưởng lão, đại gia đều tới nói nói, làm sao bây giờ?”

Một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, cũng không dám nói lung tung.

Làm sao bây giờ?

Còn rất sao có thể làm sao?

Bực này thần vật bị cướp, phải đoạt lại a!

Này không phải là cái gì phổ thông chí bảo, cũng không phải Tiên bảo, đây chính là thần bảo, hơn nữa, hiệu quả vẫn là như vậy thần kỳ nghịch thiên!

Dù cho là đối đầu Chiến Thần Tông,

Cũng phải làm!

Nhưng!

Thật muốn cùng Chiến Thần Tông khai chiến, vậy thì không phải việc nhỏ, mà là đủ để rung động này giới đại sự!

Lời này, bọn họ sao dám nói lung tung?

Nửa ngày.

Vương Bảo nhưng là mở miệng nói chuyện, ngữ khí mang theo một vệt kiên quyết, nói rằng, “chưởng giáo, chuyện này, vốn là chính ta sai, cùng tông môn không quan hệ! Có điều, ta Lý Nguyên Bá ở đây lập lời thề, nếu như lần này tông môn giúp ta, đem thần vật tìm trở về, ta Lý Nguyên Bá, đồng ý hàng năm kính dâng thần vật nửa năm cho tông môn!”

“Mặt khác, chờ khi ta thành đạo, thần vật sẽ ở lại Thái Nhất Tông, chính là truyền tông chi bảo!”

Trong đại điện, một đám lão già thân thể chấn động dữ dội!

Chiến Bắc Phong cũng cũng giống như thế!

Cỡ này thần vật, bọn họ tự nhận, cũng sẽ không giao ra đây, vì lẽ đó, kỳ thực có rất nhiều trưởng lão, xoắn xuýt cũng là cái này.

Đoạt lại, còn không phải đến trả lại (còn cho) Vương Bảo?

Thế nhưng hiện tại.

Người ta nộp!

Cống hiến!

Vậy này tăng giá cả cũng quá nặng!

Nửa ngày.

Nhất là lớn tuổi một lão giả, đột nhiên đứng dậy, trầm giọng nói, “chưởng giáo, đánh đi! Cỡ này thần vật, coi như là trả giá to lớn hơn nữa đánh đổi, cũng đáng giá! Có điều hiện tại trọng yếu nhất, là đem Vương Lăng tìm tới, ta cảm thấy, tên tiểu hỗn đản này hiện tại, nên chạy!”

Chiến Bắc Phong sắc mặt lạnh lùng nói rằng, “ta đã phái người đi tới, Ngô trưởng lão đoán không lầm, tên kia xác thực chạy! Có điều, nhưng là chính mình chạy, Chiến Thần Tông những người khác, đều còn ở! Ám điện điện chủ đã tự mình xuất phát, trước đuổi bắt!”

Dứt lời.

Chiến Bắc Phong liền bỗng nhiên đứng dậy, nghiêm túc nói, “Nếu chư vị trưởng lão, đều đồng ý cùng Chiến Thần Tông khai chiến! Cái kia bản tọa,

hiện tại liền đi tìm lão tổ!”

Một đám lão già trầm mặc gật gù.

“Chờ!”

Chiến Bắc Phong ném hai chữ, liền biến mất ở tại chỗ.

Mọi người yên tĩnh lại, nhắm mắt trầm tư không nói, Vương Bảo trực tiếp ngồi ở trên bậc thang, cúi đầu ủ rũ giả vờ giả vịt.

...

...

Đầy đủ gần nửa canh giờ qua đi.

Bên trong cung điện, đột nhiên thêm ra đến một luồng không cách nào nói nên lời khí thế.

Khí thế kia, không tính dày đặc, thế nhưng, nhưng đầy rẫy kinh người uy nghiêm, lại như là chân long căm tức, khủng bố cực kỳ.

Một đám lão già bỗng nhiên đứng dậy.

Vương Bảo cũng là kinh ngạc bên dưới, đứng lên.

Rất nhanh, điện bên trong, liền thêm ra đến hai người, một cái trong đó, đương nhiên là Chiến Bắc Phong, mà một cái khác, nhưng là một cái thân mang tử long bào ông lão.

Ông lão mặt không hề cảm xúc, ngồi lên rồi thủ tịch, con mắt nhìn về phía Vương Bảo, híp mắt hỏi nói, “ngươi chính là Lý Nguyên Bá?”

Chiến Bắc Phong đi tới Vương Bảo bên người, thấp giọng quát, “Còn không mau hành lễ? Đây là bản tông lão tổ!”

Vương Bảo mặt hướng Thái Nhất lão tổ, chắp chắp tay, hơi khom lưng, "Đệ tử Lý Nguyên Bá, bái kiến lão tổ!"

Chiến Bắc Phong khóe mắt vừa kéo.

Hắn nhường Vương Bảo hành chính là quỳ lễ, cái nào ngờ tới Vương Bảo chỉ là chắp tay xong việc, mới vừa muốn nói chuyện, Thái Nhất lão tổ vung vung tay, nói rằng, "Lý Nguyên Bá, ngươi tiến lên!"

Vương Bảo trong lòng hơi trầm xuống, đi tới Thái Nhất lão tổ bên người.

Thái Nhất lão tổ nhanh như tia chớp nắm lấy Vương Bảo cánh tay, sau đó, một nguồn sức mạnh, liền lẻn đến Vương Bảo trong cơ thể.

Vương Bảo ngột ngạt nội tâm bất an, chỉ có thể hi vọng hệ thống che giấu có thể lừa gạt.

Nửa ngày.

Thái Nhất lão tổ buông tay ra, hít một hơi, nói rằng, "được lắm tuyệt thế thiên kiêu, Thần Phủ lớn, gần như không tồn tại! Đem cái kia còn lại thần vật lấy ra, ta xem một chút!"

Vương Bảo thở phào nhẹ nhõm, sau đó trực tiếp lấy ra phật Di Lặc điêu khắc.

Thái Nhất lão tổ tiếp nhận.

Đánh giá nửa ngày.

Lông mày không khỏi cau lên đến.

Bất kể là thấy thế nào, làm sao kiểm tra, này phật Di Lặc điêu khắc, đều là cái cặn!

Vật như vậy, sẽ là thần vật? Đùa ta đây đúng không?

------oOo------

Chương 214: Đều bị dao động què rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Nhất lão tổ bản danh Khương Thái Nhất!

Có thể sáng tạo Thái Nhất Tông thứ khổng lồ này, những thứ không nói, Khương Thái Nhất ánh mắt vẫn là rất độc ác.

Chỉ nghe thấy Chiến Bắc Phong nói thần vật đáng sợ, Khương Thái Nhất liền có thể dự liệu được Thái Nhất Tông tiền cảnh, nói là có thể xưng bá này giới đều không quá đáng.

Thế nhưng.

Tiền đề là cái kia phải là thật sự.

Vì lẽ đó, Khương Thái Nhất kiểm tra rất cẩn thận.

Vào giờ phút này, không có kiểm tra ra chút nào dị dạng Khương Thái Nhất, sắc mặt có chút âm trầm, nhìn về phía Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, "đây thật sự là thần vật? Chất như sắt thường, sợ là nắm chặt tức nát, này sẽ là thần vật?"

Chiến Bắc Phong do dự một chút, vẫn là không lên tiếng.

Vương Bảo ở ngay trước mặt hắn đột phá, Chiến Bắc Phong đã cho Khương Thái Nhất nói rồi.

Thế nhưng rất hiển nhiên, Khương Thái Nhất rất tự phụ, vẫn tin tưởng ánh mắt của chính mình.

Còn lại trưởng lão câm như hến.

Đã không thể tin được, nếu như thần vật là giả, sẽ nhấc lên ra sao bão táp.

Hầu như mọi ánh mắt, đều nhìn Vương Bảo.

Mà Vương Bảo, nhưng là sắc mặt không đổi, mang theo cười nhạt, quay về Khương Thái Nhất chắp chắp tay, nói rằng, “lão tổ, nói thật, vật này đúng hay không thần vật, ta cũng nói không chừng! Có điều, ta có thể tại chỗ nghiệm chứng!”

Khương Thái Nhất híp mắt lại, đem phật Di Lặc điêu khắc đưa cho Vương Bảo, cuối cùng cũng coi như lộ ra một vệt nụ cười, “Vậy thì nghiệm chứng một chút đi!”

Chỉ nghe thấy Chiến Bắc Phong nói.

Khương Thái Nhất vẫn còn có chút không tin.

Nếu như, Vương Bảo có thể ở ngay trước mặt hắn, làm được cái mức kia, Khương Thái Nhất tin tưởng, lấy thực lực của chính mình cùng ánh mắt, có chút giở trò bịp bợm, đều có thể vạch trần.

Vương Bảo tiếp nhận điêu khắc, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “lão tổ, thần vật cần ta ngày đêm cúng bái, mới sẽ sản sinh hiệu quả, hơn nữa sử dụng sẽ tiêu hao một loại đặc thù năng lượng, vốn là, ta là nghĩ tích góp lên, làm đột phá Vấn Đạo sau khi, thẳng tới đỉnh cao tác dụng, thế nhưng hiện tại, ta liên tiếp đột phá, đã dùng không ít, vì lẽ đó, nếu như đợi lát nữa tác dụng không lớn, kính xin lão tổ, không nên trách tội!”

Dứt lời.

Vương Bảo đem pho tượng phóng tới một bên một cái cây cột nhỏ lên.

Tiếp tục ngạch nhỏ cái thần.

Mà lần này, Vương Bảo dĩ nhiên đem mình lôi thuộc giải phong.

“... Xin ban cho ta một loại thể chất đặc thù đi!”

Vương Bảo hô to, vang vọng toàn bộ đại điện.

Sau một khắc.

Theo Vương Bảo trên người, đột nhiên bốc lên từng đạo từng đạo ánh chớp, trong nháy mắt, hầu như liền hóa thành một cái lôi khu, mọi người cổ họng phát khô, không nhịn được nuốt ngụm nước miếng.

Nửa ngày.

Ánh chớp tiêu diệt.

Vương Bảo đứng thẳng đứng dậy, mặt hướng Khương Thái Nhất, có chút tiếc nuối nói, "Lão tổ, chỉ là Lôi Linh Thánh Thể, sợ là vào không được lão gia ngài pháp nhãn, có điều lão tổ nếu như không hài lòng, có thể cho ta một ít thời gian, ta còn có thể làm càng tốt hơn!"

Khương Thái Nhất trầm mặc.

Trong lòng cũng bắt đầu chửi má nó.

Vụ thảo!

Lôi Linh Thánh Thể, vào không được lão phu pháp nhãn?

Ngươi rất sao cũng quá đánh giá cao lão phu!

Ta rất sao không phải tiên, không phải thần, ta cũng là người!

Lôi Linh Thánh Thể, loại thể chất này đặt ở Thiên Dương đại lục, cũng là siêu nhất lưu thể chất!

Ta còn có cái gì không hài lòng?

Nói thật, Khương Thái Nhất bị chấn động đến.

Vừa nãy cho Vương Bảo kiểm tra thời điểm, hắn nhưng là không kiểm tra

ra chút nào lôi thuộc, nói cách khác, này rất sao đúng là thần vật ban tặng.

Quá trình đơn giản.

Nhưng lại cực kỳ đáng sợ!

Thời gian trong chớp mắt, một cái siêu cấp thể chất, liền như thế tới tay!

Ngươi muội, này thần vật...

Quá mẹ nó thần!

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Khương Thái Nhất đột nhiên hỏi nói, "Lý Nguyên Bá, tuy rằng thần vật bị Vương Lăng đoạt, thế nhưng này không còn có một cái sao? Chỉ dùng này một cái, chẳng lẽ không hành?"

Chiến Bắc Phong đám người nhất thời sững sờ.

Đón lấy ánh mắt cũng gấp bách lên.

Có thể không cùng Chiến Thần Tông gậy lên, vậy thì không gậy lên.

Dù sao, vậy cũng là Chiến Thần Tông!

Mà Vương Bảo trực tiếp tiếc nuối lắc đầu một cái, nói rằng, "lão tổ, ta cũng hi vọng như vậy, dù sao, vậy cũng không cần phiền toái như vậy, thế nhưng, này thần vật, chính là thành bộ, ta trước đã từng thí nghiệm qua, chỉ dùng một cái, khoảng chừng có thể sử dụng ba lần, ba lần qua đi, liền không còn chút nào nữa hiệu quả!"

Khương Thái Nhất hé mắt.

Bên trong cung điện bầu không khí, trong nháy mắt trở nên yên tĩnh lên.

Ai cũng nhìn ra rồi, Khương Thái Nhất đây là ở làm quyết đoán.

Dù sao, nếu như muốn cướp hoàn hồn vật, vậy thì nhất định muốn cùng

Chiến Thần Tông khai chiến.

Chiến Thần Tông nếu được như vậy thần vật, sao lại dễ dàng lấy ra?

Hồi lâu, hồi lâu!

Khương Thái Nhất đứng dậy, nhìn về phía Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, "thần vật thu cẩn thận!"

Dứt lời, thân thể biến mất ở tại chỗ.

Điện bên trong Thái Nhất Tông cao tầng, có chút mờ mịt, Vương Bảo thu hồi phật Di Lặc điêu khắc, đi tới Chiến Bắc Phong bên người, nhỏ giọng hỏi, "Chưởng giáo, chuyện này liền như thế coi là?"

Chiến Bắc Phong lòng mang phiền muộn uất ức, nghe vậy than nhẹ một tiếng, "Lão tổ nếu như như thế coi là, vậy thì như thế coi là, Lý Nguyên Bá, ngươi không nên trách lão tổ!"

Vương Bảo lắc đầu một cái, "Yên tâm, ta sẽ không trách bất luận người nào, thần vật không còn liền không còn, ta tin tưởng, bằng ta hiện tại thiên phú, đạt đến đỉnh cao, cũng đầy đủ! Ta cũng là vì nghĩ cho tông môn lưu cái phúc lợi, lúc này mới đem sự tình nói ra!"

Chiến Bắc Phong không khỏi kích động.

Điện bên trong một đám trưởng lão, nhìn về phía Vương Bảo thời gian, ánh mắt cũng hết sức vui mừng.

Đệ tử giỏi a!

Đây mới là tuyệt thế đệ tử giỏi!

"Được rồi, tản đi đi!"

Chiến Bắc Phong mất hết cả hứng phất tay một cái.

Một đám lão già nhất thời gật đầu, hành lễ, chỉ là, liền ở tại bọn hắn xoay người, vừa mới chuẩn bị lúc rời đi, đột nhiên, một đạo ẩn chứa khó có thể tin nổi giận, vang tận mây xanh.

“Khương Thái Nhất, ngươi mẹ nó điên rồi?”

Điện bên trong.

Mọi người cả người run lên, một mặt mộng bức, sau đó phản ứng lại.

“Là Cổ Nhật Liệt!”

Chiến Bắc Phong gầm nhẹ một tiếng, ánh mắt tinh mang lóe lên, cấp tốc hướng ra phía ngoài chạy trốn, đông đảo lão già cũng nhanh đi ra ngoài.

Liếc mắt liền thấy giữa không trung, hai bóng người, chính đang trong khi giao chiến.

Một cái trong đó, tự nhiên là Cổ Nhật Liệt, mà một cái khác, rõ ràng là Khương Thái Nhất!

Chiến Bắc Phong đám người xem chính là ánh mắt hừng hực.

Khe nằm!

Nguyên lai lão tổ không có nhận sợ.

Mà là trực tiếp thoải mái mở làm a!

Ngay lập tức liền hận lên Cổ Nhật Liệt.

Bầu không khí, cực kỳ ngột ngạt!

Bất kể là Khương Thái Nhất, vẫn là Cổ Nhật Liệt, nói là này giới đỉnh cao, cũng không quá đáng, đặc biệt là Khương Thái Nhất, tu vi từ lâu đạt đến Đạp Tiên đỉnh cao không biết bao nhiêu năm, khoảng cách bán tiên cảnh giới, cũng chỉ có cách xa một bước!

Hai người ở Thái Nhất Tông giữa không trung giao thủ, vô cùng tận linh quang, tràn ngập bát phương, hai người hư không giao chiến, tựa hồ hóa thành hai đạo hư huyễn bóng người, lẫn nhau trong lúc đó sức mạnh va chạm, quả thực muốn đem bầu trời xé vỡ thành hai mảnh!

Khủng bố uy thế, ở phía dưới lan tràn, toàn bộ Thái Nhất Tông, đều rơi vào đến một loại hoảng sợ bên trong, những kia Thái Nhất Tông đệ tử tê cả da đầu, miệng khô lưỡi khô nhìn trên không, sợ đến run lẩy bẩy.

Ầm ầm ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang, không ngừng truyền vang.

Vù.

Đột nhiên, Khương Thái Nhất hai con mắt tựa hồ hóa thành hai viên loại nhỏ kiêu dương, bắn mạnh ra hai vệt thần quang, tia sáng này quyết chí tiến lên, khủng bố cực kỳ, hư không bị bắn thủng bình thường, xuất hiện hai cái hố đen, đồng thời còn đang không ngừng kéo dài.

Cổ Nhật Liệt trên mặt phẫn nộ không lại, ánh mắt chớp qua một vệt vẻ sợ hãi, sắc lệ bên trong gốc gầm nhẹ nói, “Khương Thái Nhất, ngươi đây là ở tìm đường chết!”

Nhưng mà Khương Thái Nhất nhưng là lạnh lùng cười, hừ nhẹ một tiếng, phun ra một hơi, hai vệt thần quang tốc độ càng nhanh hơn, tới gần Cổ Nhật Liệt thời gian, liền hóa thành hai đạo to lớn quang võng, quay về Cổ Nhật Liệt bao phủ xuống!

Cổ Nhật Liệt trên người bùng nổ ra vô cùng tận sức mạnh, hai tay không ngừng đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, hướng về bốn phía bạo phát, nhưng mà, nhưng không cách nào ngăn cản quang võng ràng buộc.

Trong chớp mắt.

Cổ Nhật Liệt liền bị phong ấn bình thường, trong miệng phát sinh gào thét

rít gào, thân cư giữa không trung, rồi lại không thể động đậy, dường như bánh chưng, trừng mắt hai mắt đỏ bừng, nhìn đã đi tới Khương Thái Nhất!

Chưởng giáo đại điện nơi đó.

Vương Bảo nhìn Khương Thái Nhất, ánh mắt chớp qua một vệt kiêng kỵ, dò hỏi, "Lão tổ tấm kia lưới là cái gì?"

Chiến Bắc Phong cười lạnh nói, "đó là lão tổ Thông Thiên triệt địa lưới, đây là đại tiên thuật, chỉ là Cổ Nhật Liệt, lại đáng là gì!"

Tiên Thuật sao?

Vương Bảo hé mắt, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, rất nhanh đối mặt này Tiên Thuật, sẽ là chính mình.

Ầm!

Hư không đột nhiên một tiếng rung động, Cổ Nhật Liệt phát sinh một cái rít gào, trên người quang võng không ngừng thu nhỏ lại, cũng không lâu lắm, liền trong miệng phun máu, hôn mê đi.

Khương Thái Nhất sắc mặt lạnh lùng vung tay lên, Cổ Nhật Liệt liền rơi xuống trên đất, sau đó, Khương Thái Nhất ánh mắt nhìn quét một chút Chiến Bắc Phong đám người, dõi mắt nhìn phương xa, một đạo ẩn chứa vô tận âm thanh uy nghiêm, vang tận mây xanh.

"Đạp Tiên cảnh trở lên trưởng lão chuẩn bị sẵn sàng, sau một canh giờ, theo lão phu đi tới Chiến Thần Tông..."

------oOo------

Chương 215: Cha, đây là thần vật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Lăng tiêu tốn giá cả to lớn, mới trốn về Chiến Thần Tông.

Hắn biết rõ một khi Thái Nhất Tông biết rồi tin tức, tuyệt bức sẽ đến truy hắn.

Vì lẽ đó, Vương Lăng không có do dự chút nào, không có một chút nào đau lòng, lá bài tẩy ra hết, lấy chỉ là Vấn Đạo sơ kỳ thực lực, liền vượt qua dù cho là Đạp Tiên cường giả, đều muốn cẩn thận từng li từng tí một Thiên Sa Hải.

Thiên Sa Hải bên trong nguy cơ trùng trùng, đây là liên tiếp hai khối đại lục to lớn đại dương, không nói trong đó động vật biển, chỉ là khi đó mà xuất hiện trên biển thiên tai, cũng có thể làm cho Đạp Tiên cường giả Chiết Kích Trầm Sa.

Có điều.

Vương Lăng lá bài tẩy rất trâu bò, đó là từng cái từng cái từ tiên tích bên trong được Tiên phù.

Có Tiên phù bảo đảm, bất kể là tính an toàn vẫn là tốc độ, Vương Lăng đều đủ để treo lên đánh Đạp Tiên, nhanh chóng chạy trốn, hầu như là lá bài tẩy tiêu hao hết, này vừa mới đến Chiến Thần Tông bản Tông Sở trên đất!

Chiến Thần núi.

Một tòa thật to nguy nga pho tượng, dù cho là cách nhau rất xa, cũng có thể xem rất rõ ràng.

Chiến Thần Tông thờ phụng thượng cổ Chiến Thần, pho tượng chính là thượng cổ Chiến Thần tượng thần.

Lấy tượng thần làm trung tâm, Chiến Thần Tông kiến tông, trong dãy núi, tông môn đại thế phả vào mặt, coi như là Đạp Tiên cường giả lần đầu tiên tới, cũng sẽ tâm có kính nể.

...

...

Chiến Thần Tông chưởng giáo Vương Vũ chính là Vương Lăng cha đẻ.

Thế nhưng hiện tại, Vương Vũ cảm giác mình nhi tử muốn vua hố!

Hắn ngây người như phỗng, một mặt mộng bức nhìn Vương Lăng, Vương Lăng trước người bày đặt Thập Bát La Hán điêu khắc, trong miệng nước miếng văng tung tóe, kích động tột đỉnh, khua tay múa chân đang gia tăng chính mình sức thuyết phục, âm thanh leng keng mạnh mẽ.

“Cha, chúng ta Chiến Thần Tông dựa vào cái này thần vật, nhất định có thể xưng bá này giới!”

Nói xong câu nói sau cùng, Vương Lăng mở miệng khí, ánh mắt sáng quắc nhìn cha của chính mình.

Nửa ngày.

Vương Vũ gò má nhanh chóng co rúm, sau đó, liền một cái tát giật đi ra ngoài.

Đùng!

Nương theo một đạo lanh lảnh tràng pháo tay, Vương Lăng bị quất bay, đánh vào động phủ trên tường, khó có thể tin bụm mặt má, nhìn Vương Vũ, “Cha, ngươi điên rồi?”

Vương Vũ suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Ngươi cái vua hố nhi tử!

Ta điên rồi?

Là rất sao ngươi điên rồi sao!

Ngươi cái này thứ hỗn trướng, như thế thái quá sự tình, ngươi đều tin? Như thế vô căn cứ sự tình, ngươi đều làm được đi ra? Ta xem ngươi là bị dao động què rồi chứ?

Cái gì thần vật, cái gì Ngũ Hành Thần Thể, cái gì luyện đan luyện khí đại sư, ngươi cho rằng lão tử sẽ tin?

Này trên đời này, nào có như thế biến thái người? Nào có tên biến thái này thần vật?

Khoác lác bức cũng có cái mức độ chứ? Ngươi thông minh này dưới dây cũng quá thái quá a!

Vung tay lên.

Vương Vũ mặt âm trầm, trực tiếp đem Thập Bát La Hán điêu khắc cuốn lên, lạnh lùng nhìn Vương Lăng, lớn mắng nói, “thứ hỗn trướng, vì này thứ đồ hư, ngươi vượt qua Thiên Sa Hải, liền lão tử đưa cho ngươi bảo mệnh Tiên phù, tất cả đều cho tiêu hao cạn?”

Vương Lăng được kêu là một cái oan ức a!

Hắn bụm mặt đi lên trước, cắn răng nói rằng, “cha, này không phải cái gì thứ đồ hư, đây là thần vật!”

“Thần đại gia ngươi!”

Vương Vũ mắng to.

Tuy rằng Vương Lăng không có đại gia.

Vương Lăng càng thêm oan ức, vừa định nói, ta có thể chứng minh, nào có biết, liền xem đến lúc này Vương Vũ cười lạnh một tiếng, "Ta vừa nãy kiểm tra một chút, vật này, chính là sắt thường tạo nên!"

Dứt lời.

Đột nhiên bàn tay ép một chút!

Chỉ nghe được rầm rầm rầm âm thanh.

Sau một khắc, Thập Bát La Hán điêu khắc, chớp mắt nát tan, hóa thành cặn bã, từ giữa không trung bay lả tả mà xuống!

Vương Vũ xì cười một tiếng.

Thần vật?

Thần rất sao chó má!

Nếu như thần vật, lão tử loại này phàm nhân, có thể một chưởng vỡ nát?

"Đây chính là ngươi nói thần vật? Nhi tử, ta có thể hay không tâm lớn một chút?" Vương Vũ chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Vương Lăng.

Mà Vương Lăng.

Thổ huyết.

Dường như chịu đến 10 triệu điểm tấn công dữ dội, sắc mặt khó coi cực kỳ, ánh mắt tan rã nhìn điêu khắc bột phấn bay xuống, đỏ mắt,

Nước mắt vỡ!

Vương Vũ thấy thế, thở dài, "Nhi tử, ngươi nhưng là Chiến Thần Tông thiếu tông, ghi nhớ ngươi vị trí này, đếm không xuể, ngày hôm nay việc

này, cha sẽ ẩn giấu, đây là một bài học a, ngươi sau đó ngàn vạn muốn...”

Đang nói chuyện.

Sau một khắc, Vương Vũ con mắt, lại đột nhiên thẳng, còn lại, cũng trực tiếp nuốt trở vào, con mắt trừng trừng nhìn trước người giữa không trung, từ từ thành hình Thập Bát La Hán điêu khắc, trong lòng kêu to một tiếng khe nằm.

Vương Lăng cũng không khóc, mừng như điên cực kỳ nhìn tình cảnh này.

Điêu khắc bột phấn tụ hợp, cũng không lâu lắm, hoàn hoàn chỉnh chỉnh điêu khắc, liền lại xuất hiện ở hai cha con trước mặt.

Chi sở dĩ như vậy.

Nhưng là bởi vì này Thập Bát La Hán điêu khắc, tuy rằng không có gì chân chính năng lực, thế nhưng, nhưng có một cái Vương Bảo tinh luyện ra thuộc tính, phục hồi như cũ!

Đồng thời, điêu khắc bên trong, còn có Vương Bảo phong ấn vài loại thuộc tính, đem dao động tiến hành đến cực hạn.

“Cha! Hiện tại, ngài nên tin chưa?”

Vương Lăng đến tinh thần, thân thể run lên, đầu một ngang, con mắt vừa nhắc, bất mãn hết sức nhìn Vương Vũ.

Vương Vũ hít vào một ngụm khí lạnh.

Điêu khắc xác xác thực thực nát tan.

Thế nhưng hiện tại, nhìn này hoàn chỉnh điêu khắc, Vương Vũ cảm thấy vừa nãy cái kia thậm chí là một giấc mộng.

Nát tự động khôi phục? Đây là sắt thường? Phàm cái cà!

“Chẳng lẽ, này cũng thật là thần vật? Nhi tử nói cũng không sai?”

Vương Vũ bị trong đầu ý nghĩ, giật mình.

Vương Lăng nhìn lão cha cái kia chấn động vẻ mặt, nhất thời thỏa mãn, đắc ý nói, “Cha, ta đã biết rồi thần vật phương pháp sử dụng, có điều, ta cũng không biết cụ thể hiệu quả làm sao, thế nhưng, cơ hội hiếm có, ta muốn cho cha triệu tập chư vị trưởng lão, ở ngay trước mặt bọn họ, thử một lần, dù sao, nếu như thần vật thật sự hữu hiệu, cái kia Thái Nhất Tông, nhất định sẽ đến gây phiền phức!”

“Đến thời điểm, còn cần chư vị các trưởng lão, đồng thời nỗ lực, chống đỡ Thái Nhất Tông!”

Vương Vũ do dự lên.

Vừa nãy không có nhiều tin tưởng, vậy bây giờ, thì có nhiều chấn động!

Dù cho còn có chín mươi chín cái không tin, thế nhưng còn lại một cái tin tưởng, cũng đủ để ép vỡ Vương Vũ lý trí.

Bởi vì nếu như là thật sự, cái kia trong đó ẩn chứa chỗ tốt, cũng quá lớn!

Có thể so với Chiến Thần Tông được tiên tích cái này to lớn điểm chuyển ngoặt.

Cho tới thất bại sau khi làm sao, Vương Vũ cảm thấy, quá mức chính là ném cái mặt mũi.

So với thu hoạch, điểm ấy trả giá, hoàn toàn đáng giá!

“Cha, tin ta một lần! Coi như đến thời điểm không có hiệu quả, ta cũng nhận ngã xuống! Có thể như quả là thật sự, cha, ngài cảm thấy lấy sau, còn có người có thể đối với ta cái này thiếu tông, sản sinh uy hiếp sao?”

Vương Lăng liếm môi một cái, ánh mắt mang theo dã vọng.

Vương Vũ cùng Vương Lăng liếc mắt nhìn nhau, trầm mặc một hồi, làm ra quyết định, khẽ cắn răng nói rằng, “chờ!”

Cũng không lâu lắm.

Chiến Thần Tông tất cả trưởng lão, liền tụ hội chưởng giáo đại điện.

Vương Vũ cao cư vị trí đầu não, nhìn quét tất cả trưởng lão, tạm thời không có đề cập thần vật sự tình, mà là đối với Vương Lăng vẫy tay nói, “đi thôi!”

Vương Lăng đứng ở chưởng giáo ở giữa cung điện.

Vương Vũ cười nhạt nói, “chư vị trưởng lão, con trai của ta Vương Lăng, ngày hôm nay phải cho chư vị kiến thức một cái bảo vật, xin mời mỏi mắt mong chờ!”

Một đám Chiến Thần Tông trưởng lão, đều là có chút buồn bực.

Liền vì này to bằng cái rắm sự tình, ngươi rất sao đem chúng ta triệu hoán lại đây? Vương Vũ chưởng giáo, đầu ngươi bị lừa đá?

Sau đó bọn họ liền nhìn thấy, Vương Lăng đột nhiên lấy ra một bộ tạo hình kỳ dị điêu khắc, thả ở trên mặt đất.

Chính mình nhưng là trực tiếp quỳ trên mặt đất, hai tay tạo thành chữ thập, lớn tiếng la lên nói, “ngạch nhỏ cái thần a, xin hãy cho ta đột phá đi!”

Nói xong, còn lạy xuống.

Tình cảnh, chớp mắt yên tĩnh lại.

Hầu như mỗi một cái Chiến Thần Tông trưởng lão, đều là giống nhau mộng bức, nhìn Vương Lăng, nhìn lại một chút Vương Vũ, một đám hàng gò má, nhanh chóng co rúm lên.

Emma a phốc!

Chưởng giáo hai cha con, làm rất sao lông gà đây?

Đây là điên rồi điên rồi điên rồi sao?

------oOo------

Chương 216: Rốt cục muốn đấu võ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Lăng rất kích động.

Quỳ trên mặt đất, thành kính cực kỳ, hai con mắt ẩn chứa chờ mong.

Chỉ là.

Hồi lâu qua đi.

Chuyện gì không có!

Vương Lăng há hốc mồm!

Vương Vũ con ngươi co rụt lại, khóe miệng không khỏi co rúm lên.

Một đám Chiến Thần Tông trưởng lão hai mặt nhìn nhau, lập tức liền càng thêm phiền muộn lên.

Ma trứng a!

Làm sao bây giờ?

Thiếu tông đây là ở biểu diễn chính mình khôi hài bản lĩnh vẫn là chuyện ra sao? Chúng ta là vỗ tay bảo hay hay là nên mắng to một tiếng ngu ngốc?

Vương Lăng đều sắp khóc, gấp không được, đại gia, rõ ràng tên khốn kia chính là làm như vậy, vì sao không hiệu quả?

Đột nhiên.

Vương Lăng nghĩ đến lúc trước Vương Bảo đối với thần vật giới thiệu, thật giống cần muốn cái gì năng lượng cái gì.

“Chẳng lẽ, là tu vi của ta quá cao? Tiểu tử kia dù sao chỉ là chỉ là Thần Phủ...”

Nghĩ tới đây.

Vương Lăng lập tức cửa đối diện ở ngoài thủ vệ một cái Thần Phủ đệ tử ngoắc ngoắc tay, nói rằng, “ngươi đi vào!”

Đệ tử kia rất là mộng bức, thấp thỏm bất an đi vào, lần lượt hành lễ sau khi, lúc này mới nhìn về phía Vương Lăng, cung kính cực kỳ.

Vương Lăng hít một hơi, tỉ mỉ nói rồi nói bước đi.

Đệ tử kia rất là đau “bi” dáng vẻ, sau đó, tương tự hai tay tạo thành chữ thập, trong miệng cuồng hô nói, “ngạch nhỏ cái thần a, xin hãy cho ta đột phá đi!”

Một đám trưởng lão sắc mặt cuồng quất.

Mã Đức!

Không thể lại nhường thiếu tông như thế chơi tiếp.

Này rất sao là đang gây hấn với chúng ta thông minh chứ?

Chỉ là.

Liền ở một cái trong đó trưởng lão, vừa muốn mở miệng quát lớn thời điểm, đột nhiên, liền nghe đến cái kia Thần Phủ đệ tử trong thân thể, truyền tới một đạo ong ong, sau một khắc, đệ tử kia ngây người như phỗng, khó có thể tin tự lẩm bẩm, “Ta... Ta đột phá?”

Điện bên trong trong nháy mắt yên lặng như tờ.

Mà Vương Lăng, nhưng là thở phào nhẹ nhõm, vì là sự nhanh trí của chính mình điểm cái khen ngợi, Vương Vũ đồng dạng mừng như điên cực kỳ, trên

mặt mang theo nụ cười thỏa mãn.

Vương Bảo ở Thập Bát La Hán điêu khắc bên trong, phong ấn một đạo tinh luyện, chỉ cần ngạch nhỏ cái thần khẩu quyết, liền có thể xúc động, có điều, nhưng chỉ có thể tinh luyện Thần Phủ sơ kỳ.

Cũng may Vương Lăng đánh bậy đánh bạ, một lần thành công.

Đã như thế.

Dao động cường độ, vậy cũng là đỉnh cấp.

Liền ở tại bọn hắn dưới mí mắt.

Đồng dạng vẫn là đệ tử của bọn họ.

Điều kiện như vậy dưới, niệm câu kính ngữ lại bái cúi đầu, tu vi trực tiếp đột phá?

Này rất sao quả thực trượt thiên hạ lớn kê!

Nhưng là, sự thực chính là như vậy.

Vậy này, chính là kỳ tích!

Đối với có thể sáng tạo như vậy kỳ tích Vương Lăng, một đám lão già ánh mắt nhìn về phía hắn nhất thời thay đổi, đón lấy, liền ánh mắt hừng hực nhìn về phía điêu khắc.

Kẻ ngu si đều nhìn ra, đây nhất định cùng điêu khắc có quan hệ.

“Ngươi đi xuống trước đi!”

Vương Lăng vỗ vỗ cái kia Thần Phủ đệ tử vai, đối phương là kích động, kính nể, hoảng sợ, xem thần nhân như thế nhìn Vương Lăng một chút, sau đó mới ngột ngạt hưng phấn, trở lại tại chỗ.

Vương Vũ vào lúc này lên tiếng, nhạt âm thanh nói, “chư vị trưởng lão, ngày hôm nay gọi các ngươi đến, chính là vì cái này thần vật!”

“Không sai, dưới cái nhìn của ta, đây chính là thần vật! Khủng bố cực kỳ!”

“Lão phu trước cũng không tin, một chưởng vỗ nát nó, nhưng là, ai có thể nghĩ tới, nó dĩ nhiên phục hồi như cũ!”

“Còn có nó cái kia các loại thần kỳ công năng, lão phu liền để Vương Lăng, cho chư vị giới thiệu một chút!”

Vương Lăng quay về một đám trưởng lão khom lưng chắp tay, lúc này mới vẻ mặt nghiêm túc giới thiệu đến.

Không có thêm mắm dặm muối.

Chỉ là đem ở Thái Nhất Tông sự tình, nói đơn giản một lần.

Thế nhưng một đám trưởng lão nghe xong, nhưng là theo bản năng hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác cực kỳ.

Này trên đời này, vẫn còn có yêu nghiệt như thế thiên phú người!

Then chốt là, thiên phú như thế, dĩ nhiên là cái trò này thần vật ban tặng!

Giời ạ!

Tốt mẹ nó thần!

Mà hiện tại,

Thần vật, đã là chúng ta Chiến Thần Tông?

Nghĩ tới đây, một đám lão già nhất thời kích động!

“Tốt! Thiếu tông thực sự là quyết đoán vô song!”

“Không sai, có này thần vật, này giới ta Chiến Thần Tông, còn có địch thủ sao?”

“Tuy rằng lão phu không thể tin được, nhưng nhìn đến vừa nãy tình cảnh đó, nhưng không được không tin! Không thêm ngoại lực, trực tiếp đột phá, đây quả thật là là thần tích!”

“Chưởng giáo, ngài triệu tập chúng ta, nhường chúng ta xem thần vật hiệu quả, sợ là đang lo lắng, Thái Nhất Tông trả thù?”

Vương Vũ hít một hơi, vẻ mặt trở nên trở nên nghiêm túc, sau đó, liền ngưng âm thanh nói, “không sai! Này thần vật, giá trị bao lớn, bản tọa liền không cần nhiều lời, con trai của ta Vương Lăng từ trong tay đối phương lừa gạt đến, Thái Nhất Tông há có thể giảng hoà, ta nghĩ, lúc này Thái Nhất Tông người, sợ là đã đang trên đường tới!”

“Chư vị trưởng lão, các ngươi xem, nên ứng đối ra sao? Đem thần vật giao ra?”

Vương Vũ ánh mắt lập loè hết sạch, nhìn quét một đám trưởng lão.

Nửa ngày.

Một cái trong đó trưởng lão cười lạnh nói, “giao? Giao cái cà! Nếu thần vật tới tay, vậy chính là ta Chiến Thần Tông! Thái Nhất Tông dám đến yêu cầu, vậy thì đánh trở lại!”

Các trưởng lão khác dồn dập phụ họa lên.

“Không sai! Đánh trở lại!”

“Vì bực này thần vật, khai chiến cũng không phải không được!”

“Thái Nhất Tông bản không phải chúng ta đối thủ, bọn họ, dám sao?”

“Ha hả, nếu ta nói, bọn họ dám đến không dám tới, còn chưa biết đây!”

“Có điều chuyện này, cần phải báo cho lão tổ, dù sao, liên luỵ quá to lớn!”

Vương Vũ thoả mãn cực kỳ.

Giao ra?

Này rất sao làm sao có khả năng!

Đây chính là lão tử nhi tử, cho tông môn làm đến lớn Daifuku lợi, làm sao có khả năng giao ra!

Vỗ tay một cái, Vương Vũ đứng dậy, trầm giọng nói, “đã như vậy, lão phu kia, đây chính là thông báo lão tổ! Chư vị trưởng lão, từ giờ trở đi, tông môn tiến vào cấp một đề phòng trạng thái, hộ tông đại trận mở ra, để tránh khỏi Thái Nhất Tông, đột ngột giáng lâm!”

...

...

Vẻn vẹn chỉ là sau một ngày.

Khương Thái Nhất cùng Thái Nhất Tông Đạp Tiên các trưởng lão, liền giáng lâm Chiến Thần Tông.

Vương Bảo liền ở trong đó, bị một đám trưởng lão che chở, nhìn quét Chiến Thần Tông.

Chiến Thần Tông đã nhận được tin tức, hộ tông đại trận, từ lâu mở ra, một đám trưởng lão đứng giữa không trung, lạnh lùng nhìn Khương Thái Nhất.

Một đạo thân ảnh già nua hiện thân, chính là Chiến Thần lão tổ.

Nhìn Khương Thái Nhất, Chiến Thần lão tổ hé mắt, trước cái kia bôi do dự, cũng trực tiếp biến mất không thấy hình bóng.

Dù cho Vương Vũ cho hắn nói thiên hoa loạn trụy, dù cho có này tại chỗ nghiệm chứng sự thực này, thế nhưng, Chiến Thần lão tổ vẫn còn có chút không tin, nhưng là, bây giờ nhìn đến Khương Thái Nhất, Chiến Thần lão tổ tin!

Này lão đồ vật đều vô cùng lo lắng tới rồi.

Mười có, cái kia thần vật là thật sự a!

Nghĩ tới đây, Chiến Thần lão tổ trên mặt, liền lộ ra một vệt nụ cười, sau đó, nhạt âm thanh nói, "Khương lão đệ, nhưng là tự mình cho ta đưa chí bảo đến rồi?"

Khương Thái Nhất khóe mắt vừa kéo.

Đưa chí bảo?

Đưa ngươi cái cà!

Ngươi cái kia chí bảo, đừng rất sao muốn!

Hắn cũng không khách khí, không nói nhảm, đi thẳng vào vấn đề, cười lạnh nói, "Liễu huynh, không nên lừa mình dối người! Vương Lăng ở đâu, nhường hắn đi ra, cầm bản tông đạo tử đồ vật, vội vàng trốn về Chiến Thần Tông, chẳng lẽ cho rằng, ta Khương Thái Nhất sẽ như vậy coi là?"

Dứt lời.

Một luồng khí thế kinh thiên động địa, xông lên tận trời, Khương Thái Nhất hai con con ngươi, tựa hồ xuất hiện từng đạo từng đạo võng lớn, lớn tiếng gào nói, "đồ vật đem ra, lão phu rời đi, bằng không, đừng trách ta Khương Thái Nhất, đại khai sát giới..."

------oOo------

Chương 217: Ta rất sao đúng hay không quá hãm hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Thần lão tổ chau mày.

Vạn vạn không ngờ tới, Khương Thái Nhất dĩ nhiên như vậy nóng nảy, vừa lên đến liền trực tiếp khai chiến.

Có điều.

Càng là như vậy.

Liền càng có vẻ cái kia thần vật trọng yếu a!

Bên trong đất trời, tựa hồ cũng yên lặng như tờ, hầu như tất cả mọi người, đều nhìn về Chiến Thần lão tổ.

Có hay không khai chiến.

Ngay ở Chiến Thần lão tổ trong một ý nghĩ.

Nửa ngày.

Chiến Thần lão tổ hít một hơi, vẻ mặt lạnh lùng, vòng chéo tay, thân thể bên trong, một luồng so với Thái Nhất lão tổ càng mạnh hơn khí thế, bộc phát ra, giống như một đạo tinh trụ, thẳng đến phía chân trời, cười lạnh nói, “ngươi muốn chiến! Cái kia liền chiến! Khương Thái Nhất, không phải lão phu xem thường ngươi, ngươi, còn không phải đối thủ của lão phu!”

Khương Thái Nhất ánh mắt lập loè tinh mang.

Nếu như sự tình có thể hòa bình giải quyết, Khương Thái Nhất đương nhiên sẽ không cùng Chiến Thần Tông đánh tới đến, thế nhưng, xem Chiến Thần

lão tổ dáng vẻ, sợ là đã biết rồi thần vật đáng sợ.

Nói cách khác.

Trận chiến này khó mà tránh khỏi!

“Ha ha...”

Lạnh lùng cười.

Khương Thái Nhất đột nhiên phất tay, trong chớp mắt, bên trong đất trời, thiên địa nguyên khí điên cuồng phun trào, thời gian trong chớp mắt, liền hóa thành một đạo cực kỳ bàn tay khổng lồ, ẩn chứa mênh mông lực lượng, quay về Chiến Thần Tông hộ tông đại trận, vỗ xuống đi!

Ca ca ca!

Chiến Thần Tông hộ tông đại trận, phát sinh từng đạo từng đạo tiếng rung, sau đó, nát tan thành hư vô!

Nhìn thấy tình cảnh này, Chiến Thần lão tổ con ngươi co rụt lại, âm thanh kinh sợ nói, “tu vi của ngươi... Ngươi đột phá?”

Khương Thái Nhất đột nhiên cất tiếng cười to lên, “Họ Liễu, đừng tưởng rằng Chiến Thần Tông, thật sự so với ta Thái Nhất Tông mạnh hơn, luận gốc gác, ngươi Chiến Thần Tông căn bản không đủ phân lượng, coi như là ở Tiên giới, các ngươi Chiến Thần Tông, cho ta Thái Nhất Tông xách giày cũng không xứng!”

“Lão phu không phải đột phá, mà là...”

“Vốn là mạnh hơn ngươi!”

Ầm!

Khương Thái Nhất chân đạp hư không, dường như như chớp giật, hướng về Chiến Thần lão tổ phóng đi.

Hư không giống như bị phân cách.

Vô cùng tận uy thế, làm cho hai tông cao tầng, đều là sợ hãi cực kỳ.

Chiến Thần lão tổ chửi bới một tiếng, sau đó, liền trên mặt mang theo tàn nhẫn, bóng người lấp loé, tiến lên nghênh tiếp.

Trên bầu trời, phảng phất hai con Thông Thiên triệt địa cự thú không ngừng va chạm, trời long đất lở bình thường, đánh chính là dị thường hừng hực.

Chiến Bắc Phong cùng Vương Vũ các loại hai tông cao tầng, đều là ngẩng đầu nhìn chiến trường, bọn họ không nhúc nhích, vì vì là bọn họ cũng đều biết, sự tình kết cục làm sao, muốn xem hai trưởng thượng tổ, ai thắng ai thua, còn bọn họ, cũng chính là đánh đánh xì dầu thôi!

Vương Bảo nơi đó.

Mắt thấy trên không chiến đấu, trong lòng hồi hộp.

Có điều.

Trường hợp này, muôn người chú ý bên dưới, không trang cái bức làm sao có thể thành?

Vì lẽ đó.

Vương Bảo ánh mắt lập loè phẫn nộ, trừng mắt Chiến Thần Tông cao tầng, đột nhiên lớn mắng nói, “các ngươi đám này giặc cướp, chẳng biết xấu hổ, trộm ta chí bảo, các ngươi còn muốn mặt sao?”

Đột nhiên xuất hiện mắng to, làm cho hai tông cao tầng, đều là vẻ mặt đại biến.

Chiến Bắc Phong con ngươi co rụt lại, nhìn Vương Bảo, thấp giọng nói, “đừng kích động! Có chuyện các loại lão tổ chiến xong lại nói!”

Chiến Bắc Phong không nghĩ thông chiến, dù sao cũng là ở địa bàn của người ta.

Có điều.

Vương Vũ nhưng là con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt sát cơ.

Cái này, chính là cái kia dựa vào thần vật, có siêu cấp trâu bò thiên phú Thái Nhất Tông đạo tử?

"Lúc này bản tông cùng Thái Nhất Tông, đã là huyết hải thâm cừu, coi như là Thái Nhất Tông thua, nói vậy cũng sẽ không cam lòng, người này dù sao được thần vật rất lâu, thiên phú như thế cao, nếu như hắn thẳng tới đỉnh cao cảnh giới, sợ là lão tổ lão nhân gia người, đều không phải là đối thủ!"

Vương Vũ trên mặt treo đầy sương lạnh, do dự muốn không nên động thủ.

Cũng nhưng vào lúc này, Vương Bảo đột nhiên nghểnh lên đầu, cười lạnh nói, "hừ, cướp ta chí bảo, cho rằng chiếm được, liền xong?"

Dứt lời, liền khoanh chân ngồi ở hư không.

Rất nhiều người không biết Vương Bảo đang làm gì.

Vương Bảo nhưng là đối với Chiến Bắc Phong nhỏ giọng nói, "Chưởng giáo, bảo vệ ta, ta phải thử một chút, có thể hay không đem thần vật, triệu gọi về!"

Chiến Bắc Phong một mặt mộng bức.

Khe nằm, ngươi còn có thể triệu gọi về?

Vậy ngươi rất sao không nói sớm.

Sớm biết, chúng ta không chạy này một chuyến.

Tựa hồ biết hắn đang suy nghĩ gì, Vương Bảo cười khổ nói, “chưởng giáo, ta cũng chỉ là thử xem, hơn nữa, khoảng cách quá xa, căn bản vô dụng!”

Chiến Bắc Phong lúc này mới chợt hiểu, đón lấy liền nghiêm nghị nói rằng, “rõ ràng, ngươi cứ việc thử!”

Vương Bảo nhắm mắt lại.

Đương nhiên là ở giả vờ giả vịt.

Thập Bát La Hán điêu khắc, nhưng là hắn tinh luyện vật, chuyên môn làm ra đến vài điều thuộc tính.

Một cái trong đó chính là tự động phản chủ.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền mở mắt ra, đưa tay hướng về trước chỉ tay, gầm nhẹ nói, “về!”

Một đạo hiu hắt ánh sáng hiện lên.

Một cái Thập Bát La Hán điêu khắc, nhất thời xuất hiện ở Vương Bảo trong tay.

Vương Bảo đại hỉ cực kỳ, đối với đồng dạng mừng như điên Chiến Bắc Phong nói rằng, “chưởng giáo, thành công!”

Chiến Bắc Phong rất kích động, mà đồng dạng, Vương Vũ rất mộng bức.

Điêu khắc ngay ở hắn trong nhẫn chứa đồ, tổng cộng mười tám cái, thế nhưng hiện tại, nhưng thiếu một cái!

“Khe nằm!”

Phản ứng lại, Vương Vũ lập tức mắng to một tiếng, chỉ vào Vương Bảo lớn tiếng quát, “Các trưởng lão nghe lệnh, giết hắn!”

Chiến Thần Tông một đám lão già đương nhiên biết rồi chuyện gì thế này,

lúc này liền mang theo vô cùng nổi giận cùng sát ý, hướng về Chiến Bắc Phong đám người vọt tới.

Vương Vũ xông lên trước, hai tay bùng nổ ra ánh sáng chói mắt ấn, không ngừng đánh ra mà xuống, Chiến Bắc Phong đối với Vương Bảo thấp giọng nói, “tiếp tục triệu hoán! Cái khác ngươi không cần phải để ý đến!”

Dứt lời, liền tiến lên nghênh tiếp.

Một đám lão già, trong nháy mắt liền huyết chiến ở cùng nhau.

Đây chính là một đám Đạp Tiên, hỗn chiến bên dưới, so với phía trên bầu trời Chiến Thần lão tổ cùng Khương Thái Nhất đối chiến, đều bất đắc chí nhiều nhường.

Vương Bảo bị hai cái Đạp Tiên hậu kỳ trưởng lão che chở, một bên nghiêm túc lại nỗ lực triệu hoán điêu khắc, một bên trong lòng hồi hộp!

Ma trứng!

Cuối cùng cũng coi như là toàn diện nở hoa rồi!

Ngày hôm nay, tuyệt bức có thể hố chết mấy cái Thái Nhất Tông Đạp Tiên.

Cho tới Chiến Thần Tông.

Từ Vương Lăng âm hắn một khắc đó, liền nhất định gieo gió gặt bão!

Tình cảnh bắt đầu sốt ruột.

Lúc này song phương, còn chưa thật tử chiến.

Chỉ có điều.

Theo một cái trong đó Chiến Thần Tông trưởng lão, bị Thái Nhất Tông một trưởng lão, một chưởng vỗ chết, Chiến Thần Tông từ trên xuống dưới, tất cả đều phẫn nộ!

Đặc biệt là Vương Vũ, càng là tức miệng mắng to, "Mã Đức! Này mẹ nó là ta Chiến Thần Tông địa bàn! Chư vị trưởng lão, giết!"

Hừ hừ ha hắc!

Oanh ầm ầm ầm!

Càng đánh, hỏa khí càng lớn!

Càng đánh, cừu hận càng sâu!

Càng đánh, chết càng nhiều người!

Mà theo Vương Bảo, liên tiếp triệu hoán về ba cái điêu khắc.

Vương Vũ muốn điên!

Trong giây lát rít gào nói, "bất kể những người khác, toàn lực đánh giết tên tiểu tử kia!"

Chiến gió chớp mắt biến đổi.

Chiến Thần Tông trưởng lão tụ tập cùng nhau, hướng về Vương Bảo nơi này vọt tới, từng đạo từng đạo công kích hội tụ thành sông, phun trào ra đến.

Chiến Bắc Phong vẻ mặt dữ tợn, cùng Thái Nhất Tông trưởng lão lùi về sau, toàn Đô hộ ở Vương Bảo bên người, gầm nhẹ nói, "Vương Vũ lão nhi, các ngươi muốn giết hắn, liền làm chết tử tế chiến chuẩn bị đi!"

Vương Vũ không hề bị lay động, quát chói tai, "Giết!"

Bị bảo vệ Vương Bảo trên mặt mang theo cảm động cùng không đành lòng, tiếng khóc nói, "chưởng giáo, nếu không ngưng chiến, chúng ta đều đã chết hai người trưởng lão rồi!"

Chiến Bắc Phong không quay đầu lại, ầm ĩ thét dài, “Vì Thái Nhất Tông tương lai, hi sinh không thể tránh được, Lý Nguyên Bá, làm tốt ngươi chuyện của chính mình, cái khác, giao cho chúng ta...”

“Rõ ràng!”

Vương Bảo gạt lệ.

Đây là bật cười...

Ta rất sao đúng hay không quá hãm hại?

Vương Bảo trong lòng không tự nhiên nghĩ...

------oOo------

Chương 218: Đại gia đều rất trâu bò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này, Chiến Thần Tông cùng Thái Nhất Tông đã giết đỏ cả mắt rồi!

Đây là một hồi chân chân chính chính huyết chiến!

Bất kể là Chiến Thần Tông, vẫn là Thái Nhất Tông, thỉnh thoảng đều sẽ có Đạp Tiên cường giả ngã xuống, toàn bộ Chiến Thần Tông không khí đều phảng phất vào đúng lúc này toàn bộ bị tranh thủ, đọng lại, khiến người ta không thở nổi.

Chiến Thần Tông đệ tử đều lẫn nhau tụ tập cùng một chỗ, trừng mắt con mắt đỏ ngầu, nhìn trên không, vẻ mặt phẫn nộ!

Vương Lăng ở phía dưới rất xa nhìn, trong ánh mắt không nhận rõ là hối hận vẫn là vui mừng, nói chung cực kỳ phức tạp.

Hắn cũng không phải làm sao lo lắng!

Chiến Thần Tông, chính là Chiến Thần Tông!

Vào giờ phút này, càng là ở bản tông nơi, một khi thật cuống lên, lão tổ xúc động tiên tích ánh sáng, Thái Nhất Tông lần này, tuyệt bức sẽ bỏ ra cái giá khổng lồ!

Cũng không biết.

Lúc này Chiến Thần lão tổ, là thật cuống lên!

Không chỉ có là cuống lên.

Được kêu là một cái khí, được kêu là một cái nộ!

Đại gia!

Cái này Khương Thái Nhất, cũng thật là cái vua hố đồ chơi!

Giấu đi quá lông gà sâu!

Hắn cùng Khương Thái Nhất có bao nhiêu tiếp xúc, trước đây, đều là đem Khương Thái Nhất cho rằng tiểu đệ của chính mình đối xử, nơi nào nghĩ đến, tiểu đệ dĩ nhiên ẩn giấu như thế sâu, này rất sao quả thực là cái tuyệt thế lớn ngân tệ a!

“Ngươi dĩ nhiên sẽ nhiều như thế Tiên Thuật!”

Chiến Thần lão tổ cùng Khương Thái Nhất hư không đúng rồi một đòn, lui lại sau khi, mặt âm trầm thấp giọng quát.

Khương Thái Nhất châm chọc nói, “cho nên nói, đây chính là không biết mùi vị a! Ta nói các ngươi Chiến Thần Tông ở Tiên giới, cho sư tôn ta vị trí tông môn, xách giày cũng không xứng, ngươi không tin?”

“Ngươi cho rằng, lão tử đang nổ?”

“Nói thật cho ngươi biết, lão tử sư tôn, nhưng là Thanh Dương tiên đế!”

“Lão nhân gia người truyền thừa, ta cũng chỉ là học được một điểm da lông mà thôi!”

“Họ Liễu, luận thực lực, ngươi theo ta sàn sàn nhau, luận bối cảnh, ngươi chính là cái rắm, luận tương lai, lão tử một khi thành tiên, thì sẽ Tiềm Long ra uyên, tái tạo tiên khu, trở thành Tiên đế đệ tử, không thể đo lường!”

“Ngươi cùng lão tử so với?”

“Ngươi mẹ nó đầu óc dài cái mông lên?”

Khương Thái Nhất ánh mắt lập loè hàn mang.

Nghe Chiến Thần lão tổ, là khuôn mặt vặn vẹo, đau thấu tim gan.

Hắn biết, Khương Thái Nhất đây là ở cho mình tạo áp lực, để cho mình nhận sợ.

Hắn không muốn đi tin, nhưng là, lại có chút chột dạ.

Mà thật muốn là như Khương Thái Nhất nói tới.

Vậy mình ở trước mặt đối phương, liền thật sự chỉ là cặn bã cấp bậc, chỉ là, Tiên giới sự tình, hắn nhưng là một điểm lông gà đều không rõ ràng, tổ sư có lúc sẽ vượt giới truyền đến một ít thần niệm, nhưng loại này tạo hóa, cũng chỉ có ba lần.

Tiên phàm lưỡng cách, có thể vượt giới hướng về thế gian tặng đồ đưa phúc lợi, không có chỗ nào mà không phải là Tiên giới siêu cấp đại tông.

Không thể không nói, bị Khương Thái Nhất vừa nói như thế, Chiến Thần lão tổ có chút rụt rè.

Thế nhưng.

Thật nhận sợ?

Há có thể cam tâm!

Hắn Chiến Thần Tông, nhưng là Chiến Thiên đại lục đại tông, này rất sao nếu như truyền đi, còn không được bị người cười đến rụng răng?

Hơn nữa.

Thần vật chi đáng sợ, quả thực đủ khiến Chiến Thần Tông xưng bá một giới, trong này sức hấp dẫn, cũng quá lớn!

Tham dục vượt trên kiêng kỵ!

Dù sao, miệng pháo có phải là thật hay không, còn có chờ khảo cứu, nếu như bị Khương Thái Nhất đem hắn dao động, cái kia mới biết hối hận!

Chiến Thần lão tổ cắn răng, đột nhiên lạnh quát, "Khương Thái Nhất, đừng vội nắm Tiên giới đến ép ta, tiên phàm cách xa, Tiên giới lại đáng sợ, cũng không quản được lão tử trên đầu! Thần vật, ngày hôm nay ngươi đừng hòng chia sẻ mảy may!"

"! ##￥..."

Trong miệng nhắc tới không minh bạch thần chú.

Sau một khắc, Chiến Thần lão tổ thân thể ưỡn một cái, thình lình có loại tuyệt thế bá chủ cảm giác, mà theo tiếng nói của hắn dừng lại, liền nhìn thấy ở Chiến Thần Tông dãy núi bên trong, cái kia Chiến Thần pho tượng vị trí nơi, trong nháy mắt, đột ngột xuất hiện một khe hở khổng lồ.

Loáng thoáng, có tiên linh khí,

Dâng trào lên!

Nhìn thấy tình cảnh này.

Khương Thái Nhất trong lòng cuồng mắng lên.

Chiến Thần Tông so với hắn Khương Thái Nhất cường, chính là gốc gác, luận bối cảnh, Chiến Thần Tông cho hắn xách giày cũng không xứng, thế nhưng luận gốc gác, Chiến Thần Tông một đời lại một đời lão tổ, nhưng là đặt xuống lớn lao giang sơn!

Khương Thái Nhất là Thanh Dương tiên đế vượt giới cơ duyên thu đồ đệ, tuy rằng lúc đó được truyền thừa, thế nhưng, nhưng liền Thanh Dương tiên đế một mặt đều chưa từng thấy, chỉ biết là, Thanh Dương tiên đế rất treo, treo tạc thiên loại kia!

Mà bây giờ, Chiến Thần Tông gốc gác, liền hiển lộ ra, vậy thì là tiên tích!

Này tiên tích nhưng là không bình thường, chính là một ít thượng cổ tiên nhân để lại không gian đặc thù, vào giờ phút này, Chiến Thần lão tổ triển lộ ra, là tiên tích lực lượng!

Hình thành tia sáng!

Từ từ hội tụ, dâng trào, bị Chiến Thần lão tổ thao túng.

Chiến Thần lão tổ lạnh lùng nhìn Khương Thái Nhất, hờ hững nói rằng, "Khương Thái Nhất, lão phu lại cho ngươi một cơ hội cuối cùng, hiện tại, lập tức, lập tức, cho lão phu cút đi, lão phu có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu không thì, ngày hôm nay các ngươi Thái Nhất Tông tất cả mọi người, đều cho lão phu đem mệnh ở lại đây đi!"

Khương Thái Nhất khóe mắt đột nhiên vừa kéo.

Vừa nãy, là hắn uy hiếp Chiến Thần lão tổ.

Hiện tại, ngược lại.

Mà so với sự uy hiếp của hắn.

Chiến Thần lão tổ lúc này uy hiếp, đó mới gọi đòi mạng a, Khương Thái Nhất nhưng là rất rõ ràng, tiên tích ánh sáng, đừng nói là tu vi của hắn như thế, coi như là chân chính bán tiên bên trong cao thủ, chịu đựng một đòn cũng đến trọng thương!

"Tất cả dừng tay!"

Chiến Thần lão tổ mặt hướng phía dưới, ánh mắt tàn khốc lóe lên, lớn tiếng quát.

Dâng trào sức mạnh hiển lộ, phía dưới chính đang giao chiến Chiến Bắc Phong cùng Vương Vũ đám người, ánh mắt cuối cùng cũng coi như là khôi phục một tia lý trí, dồn dập lui lại.

Chỉ có điều.

Vương Vũ mới vừa thở phào nhẹ nhõm, sau một khắc, liền mộng bức.

Vừa nãy đến thăm đánh nhau, đều đánh này, nhưng là đã quên kiểm tra nhẫn chứa đồ, lúc này lại nhìn, nơi nào còn có một tia thần vật bóng dáng.

Một cọng lông cũng không thấy!

“Lão tổ, thần vật đều bị cái này tiểu hỗn đản triệu hoán đi rồi!”

Vương Vũ mau mau thông báo Chiến Thần lão tổ, chỉ vào Vương Bảo, sát ý tràn ngập.

Chiến Bắc Phong nhưng là mừng như điên cực kỳ.

Còn lại trưởng lão cũng giống như thế.

Trả giá to lớn hơn nữa, chỉ muốn chiếm được thần vật, hết thảy đều là đáng giá.

Giữa bầu trời.

Chiến Thần lão tổ sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Khương Thái Nhất nhưng là lộ ra thần sắc mừng rỡ, sau đó, liền ha cười ha ha ba tiếng, thân thể hơi động, trực tiếp hạ xuống, nhìn đồng thời hạ xuống Chiến Thần lão tổ, Khương Thái Nhất cười to nói, “Liễu huynh, xem tới vẫn là bản tông số mệnh, càng hơn một bậc a! Hôm nay tới đây thôi, đừng đưa!”

Vừa dứt lời.

Khương Thái Nhất đột nhiên lấy ra một đạo ấn chứa tang thương khí tức phù triện.

Bùa này triện có tới cao nửa mét, Khương Thái Nhất nắm sau khi đi ra, lập tức xúc động, trong chớp mắt, một đạo cực kỳ uy nghiêm sức mạnh, liền

hiển lộ ra, chớp mắt sau khi, hóa thành một đạo dịch chuyển lực lượng, vây quanh Vương Bảo bọn họ.

Vậy thì phải chạy trốn!

Chiến Thần lão tổ khuôn mặt vặn vẹo, rít gào nói, “muốn đi, không thể!”

Cái quái gì vậy!

Tông môn chết rồi nhiều như vậy Đạp Tiên cường giả!

Nếu như ngay cả thần vật bóng dáng đều không có, cái kia chẳng phải là bệnh thiếu máu?

“Tiên tích, trấn phong!”

Chiến Thần lão tổ khống chế tiên tích khống chế khiến, quát to một tiếng truyền ra, trong nháy mắt, từ tiên tích bên trong, bùng nổ ra từng luồng từng luồng đỉnh cao lực lượng, cố co hư không.

Dịch chuyển Vương Bảo bọn họ sức mạnh, trực tiếp gián đoạn!

Khương Thái Nhất trước người cổ phù, đột nhiên tan vỡ, hóa thành một luồng linh quang, bắn vào Khương Thái Nhất thân thể.

Chiến Thần lão tổ nhìn chằm chằm Khương Thái Nhất, gầm nhẹ nói, “Mã Đức, Khương Thái Nhất a Khương Thái Nhất, đây là chính ngươi muốn chết, chớ có trách ta!”

Dứt lời, tiếp tục xúc động tiên tích lực lượng.

Chỉ là.

Vào giờ phút này, Khương Thái Nhất cũng bạo!

Con ngươi đỏ đậm, nhìn chằm chằm Chiến Thần lão tổ, chửi ầm lên, “Ngươi tê liệt, không thèm để ý ngươi, ngươi còn được đà lấn tới, hành, nếu

ngươi khư khư cố chấp, vậy lão tử, ngày hôm nay liền chơi tràng lớn...”

------oOo------

Chương 219: Chúng ta lão tổ nhưng là mở hack nam nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo xem quá vui cười a!

Vào giờ phút này cháy bạo Khương Thái Nhất, chính đang từ từ bại lộ hắn lá bài tẩy!

Nếu như không có lần này hố to, nghĩ đến cùng Khương Thái Nhất cứng rắn, sẽ là hắn.

Khương Thái Nhất ánh mắt gắt gao nhìn Chiến Thần lão tổ.

Lá bài tẩy.

Hắn đương nhiên là có.

Hơn nữa, còn không chỉ một cái!

Phải biết, hắn nhưng là được Thanh Dương tiên đế truyền thừa, đường đường Tiên đế cỡ nào treo tạc thiên? Để lại cho hắn bảo bối, tự nhiên cũng là diệu dụng vô cùng.

Có điều, trường hợp này cục diện này, có thể phát huy năng lực, Khương Thái Nhất cũng chỉ có một cái lá bài tẩy.

Mà cái này lá bài tẩy, Khương Thái Nhất không nỡ dùng, bởi vì quá treo!

Vì lẽ đó, hắn mới vẫn ở cùng Chiến Thần lão tổ lá mặt lá trái!

Có điều Khương Thái Nhất tự tin, một khi chính mình dùng, cái kia tuyệt bức là chắc thắng.

Nghiền ép không thành vấn đề!

Bởi vì hắn lá bài tẩy, là giáng lâm!

Không sai.

Khương Thái Nhất có thể triệu hoán Tiên giới thượng tiên!

Trong tay xuất hiện một đạo cổ xưa lệnh bài, Khương Thái Nhất bỗng nhiên gầm nhẹ nói, "đệ tử Khương Thái Nhất, Thanh Dương tiên đế đệ tử nhập thất, bái cầu Tuyệt Thiên Tông, thượng tiên giáng lâm!"

Vừa dứt lời.

Trên tay hắn lệnh bài, liền đột nhiên nứt ra rồi một cái khe.

Khương Thái Nhất có chút đau lòng!

Thanh Dương tiên đế cho truyền thừa của hắn bên trong nhưng là nói rồi, cái này triệu hoán lệnh, có mà chỉ có hai lần sử dụng cơ hội!

Hắn cái này cũng là lần thứ nhất dùng!

Hai lần cơ hội, hai lần thượng tiên giáng lâm, đây là bao lớn tạo hóa bao lớn cơ duyên? Dĩ nhiên thượng tiên giáng lâm thời gian ngắn ngủi, thế nhưng, cũng tuyệt bức có thể làm cho hắn Khương Thái Nhất, trong thời gian ngắn hướng về không sợ.

"Đáng tiếc là đáng tiếc, thế nhưng, vì thần vật..."

Khương Thái Nhất nghĩ đến thần vật các loại chỗ thần kỳ, cuối cùng cũng coi như là tâm tình khoan khoái.

Mà ngay ở Khương Thái Nhất tâm tư lưu chuyển thời điểm.

Trên bầu trời.

Chiến Thần lão tổ chính thao túng tiên tích ánh sáng sức mạnh tay không khỏi run lên.

Trong ánh mắt, chớp qua một vệt hoảng sợ.

Hắn khó có thể tin nhìn Khương Thái Nhất, lần thứ nhất cảm giác được đáng sợ!

Ma trứng!

Hắn mới vừa nói cái gì?

Thượng tiên giáng lâm?

Hàng này có thể triệu hoán Tiên giới thượng tiên?

A phốc!

Vụ thảo giời ạ a!

Ngươi tuyệt bức là ở đùa ta chứ?

Tiên phàm lưỡng cách, truyền xuống thần niệm đều là cực kỳ gian nan, làm sao có thể giáng lâm một cái thượng tiên?

Tuy rằng ngươi sư tôn là Tiên đế, có vẻ như rất treo dáng vẻ, thế nhưng, cũng không thể như thế chơi a!

Nơi này là thế gian.

Ngươi giáng lâm xuống một cái thượng tiên, này rất sao không phải bắt nạt người sao? Ngươi còn có thể muốn mặt mũi không? Ngươi muội chị ngươi đại gia ngươi, ngươi có thể triệu hoán thượng tiên, ngươi rất sao không nói sớm, sớm biết...

Ta mẹ nó liền không tham lam!

Ta mẹ nó liền không trang bức!

Chiến Thần lão tổ khóc không ra nước mắt, tiên tích ánh sáng, cũng không dám phóng thích, sợ mất mật nhìn vào giờ phút này, bầu trời nơi sâu xa, từ từ tỏa ra cái kia từng đạo từng đạo ánh vàng, triệt để doạ mộng bức!

Hắn Chiến Thần Tông có tiên tích, có thể để cho hắn phát huy ra trăm phần chi vài ngàn sức mạnh, nhưng là...

Đối mặt chân chính thượng tiên!

Hữu dụng sao?

Trăm phần trăm vô dụng a!

Chiến Thần Tông Vương Vũ cùng các trưởng lão khác, lúc này đều là mặt xám như tro tàn.

Chiến Thần lão tổ đều bị sợ vỡ mật, bọn họ càng sâu.

Trong lòng phát lạnh, thần hồn run, cả người run lẩy bẩy, sắc mặt biến e rằng so với trắng bệch.

Trong đầu, chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là, xong!

Xong đời!

Tiên nhiều đáng sợ?

Một đầu ngón tay diệt bọn hắn, nên đã đủ chưa?

Làm sao bây giờ?

Liền hắn mẹ hỏi một chút, nên làm gì?

Ai có thể cứu vớt Chiến Thần Tông?

...

...

Ai đều cứu không được các ngươi!

Ha ha ha, ngu ngốc chứ? Không lời nói chứ? Không chỉ sao trâu bò chứ? Vừa nãy không phải còn hổ bức kéo oanh muốn giết người đây,

Hiện tại tại sao không gọi hoán?

Chiến Bắc Phong cùng Thái Nhất Tông trưởng lão mừng như điên cực kỳ, đầy người vẻ mệt mỏi, quét đi sạch sành sanh, miệt thị ánh mắt nhìn Chiến Thần lão tổ.

Các ngươi có tiên tích, vậy thì như thế nào?

Chúng ta lão tổ nhưng là mở hack nam nhân!

Chiến Bắc Phong đám người phía sau, Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, trong lòng có chút buồn bực.

Ma trứng a!

Vạn vạn không ngờ tới, Khương Thái Nhất đã vậy còn quá hổ bức, liền Tiên giới thượng tiên, đều có thể cho gọi ra đến.

May mà Chiến Thần Tông cho hắn cản thương (súng), nếu không, không có chuẩn bị liền lộ ra nanh vuốt, còn không được bị giết ngược lại?

Đột nhiên.

Một cánh tay, từ kim quang nơi sâu xa, đưa ra ngoài, sau đó, phía trên bầu trời, liền xuất hiện một bóng người, đây là một người trung niên, xuất hiện sau khi, cặp mắt hờ hững, nhìn quét một chút phía dưới, đón lấy liền sắc mặt âm trầm nói, “Thời gian có hạn, ai là Tiên đế đệ tử ký danh?”

“Ta! Ta!”

Khương Thái Nhất phảng phất học sinh tiểu học bình thường nhấc tay, có điều trong lòng nhưng có chút buồn bực, đệ tử ký danh? Nguyên lai lão tử chỉ là cái đệ tử ký danh, trong nháy mắt cảm giác rất mất mát a!

“Nhưng là có phiền phức?”

Người trung niên lạnh lùng nói rằng.

Khương Thái Nhất đột nhiên chỉ tay Chiến Thần lão tổ, sau đó liền cắn răng nói rằng, “thượng tiên, này tông môn ỷ vào tiên tích, bắt nạt ta quá mức, xin mời thượng tiên ra tay, tru tuyệt này tông!”

Chiến Thần lão tổ tức đến điên cuồng!

Vụ thảo ngươi cái lớn dưa hấu a!

Tru tuyệt ta Chiến Thần Tông?

Ngươi rất sao thật là độc ác tâm a, lão tử cũng chỉ là muốn giết các ngươi những người này mà thôi.

Mà vào giờ phút này, người trung niên đột nhiên hơi nhướng mày, nhìn quét một chút cái kia cao vót thượng cổ Chiến Thần pho tượng, hít một hơi, thấp giọng nói, “không thể!”

Khương Thái Nhất một mặt mộng bức.

Khe nằm, tình huống thế nào? Lại bị từ chối?

Người trung niên nói tiếp, “Thượng cổ Chiến Thần thức tỉnh, có Thần dụ, Chiến Thần Tông chính đang quật khởi, không thể diệt đạo thống, có điều, ta Tuyệt Thiên Tông đạo thống truyền nhân, cũng không thể bị khinh bỉ, như vậy, trấn phong này tông trăm năm, làm trừng phạt!”

Vừa dứt lời.

Người trung niên bàn tay nhẹ nhàng vung lên, một đạo to lớn cổ xưa chữ phong, liền nhanh chóng xoay tròn phồng lớn, sau đó phân hoá, hình thành từng đạo từng đạo phong ấn, hầu như bao trùm toàn bộ Chiến Thần Tông!

Chỉ là.

Tuy rằng bị trấn phong trăm năm.

Nhưng là Chiến Thần lão tổ đám người, nhưng là cười khóc.

Trời xanh may mắn a!

May bản tông bối cảnh tư cách đủ lâu, nếu không thì, lần này tuyệt bức!

"Ngươi tuân theo Thanh Dương tiên đế đại nhân ý chí, truyền cho ta Tuyệt Thiên Tông đạo thống, nhưng thời gian quá lâu, đã không có trở thành Tiên đế đại nhân thân truyền cơ hội, thân là đệ tử ký danh, ngươi còn có một lần triệu hoán bản tọa cơ hội, hi vọng lần sau, không phải loại chuyện nhỏ này, cơ hội hiếm có, ngươi cần cẩn thận dùng!"

Người trung niên tựa hồ có hơi bất mãn, hắn cũng có thể bất mãn, lấy thân phận của hắn, hạ giới đến vậy thì là cái bug, thế nhưng Khương Thái Nhất lại làm cho hắn đối phó chỉ là một cái tông môn, thật sự là lớn pháo đánh muỗi.

"Xưng bá này giới, đây là ngươi sau khi thành tiên, duy nhất tấn thăng địa vị cơ hội! Đến đây là hết lời..."

Người trung niên nói xong.

Thân thể liền hóa thành linh quang, chậm rãi biến mất.

Mà Khương Thái Nhất, lúc này đã là oan ức cực kỳ.

Mã Đức!

Tiên đế thân truyền thân phận, đã cách mình mà đi tới? Sư tôn, ngươi đối với đệ tử vì sao hà khắc như vậy?

Thất thần nửa ngày.

Khương Thái Nhất ánh mắt, đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, sau đó, con mắt từ từ sáng lên.

Không sai!

Ta còn có cơ hội, ta còn có thể trở mình, xưng bá này giới, cũng không phải là mơ hão, lão tử...

Có mẹ nó thần vật!

------oOo------

Chương 220: Chúng ta lão tổ treo cũng không có tác dụng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có hi vọng, liền không đến nỗi như vậy thất lạc, Khương Thái Nhất đem hết thảy bảo đều áp ở Vương Bảo thần vật bên trên.

Ánh mắt mang theo xem thường, liếc mắt nhìn Chiến Thần lão tổ, Khương Thái Nhất khóe miệng lộ ra một vệt cười lạnh, nhẹ quát, "Liễu Nguyên, trăm năm sau khi, lão phu sẽ đích thân đến diệt ngươi Chiến Thần Tông!"

Nếu không là Chiến Thần Tông cái kia tiểu hỗn đản lừa gạt đi rồi thần vật.

Nơi nào đến nhiều như vậy phiền phức!

Chiến Thần lão tổ trong lòng một mảnh lạnh lẽo.

Có thần vật Thái Nhất Tông, trăm năm, có thể làm cho Khương Thái Nhất thực lực tăng lên đến mức nào? Lại sẽ tăng thêm bao nhiêu cường giả tối đỉnh?

Khương Thái Nhất liền diệt tông đều trắng ra nói ra, nói vậy sẽ nói được là làm được, đến thời điểm, ai có thể đến cứu vớt Chiến Thần Tông?

Buồn từ tâm đến.

Chiến Thần lão tổ Liễu Nguyên đột nhiên mặt hướng to lớn Chiến Thần pho tượng, phát sinh một đạo gào thét thảm thiết, "Chiến Thần, ngài thật sự vứt bỏ ngài tín đồ sao?"

Liễu Nguyên gào thét, kéo Vương Vũ các loại Chiến Thần Tông cao tầng, trong lúc nhất thời, một đám lão già đều là mang theo uất ức, mang theo oan ức, mang theo ngột ngạt cùng đối với tương lai hoảng sợ, la lên lên.

Khương Thái Nhất xì cười một tiếng, nói rằng, “Liễu Nguyên, đây là các ngươi Chiến Thần Tông số mệnh, Chiến Thần Tông, liền là ta Thái Nhất Tông quật khởi khối thứ nhất đá đạp chân!”

Nói cho cùng, hắn vẫn còn có chút tiếc nuối.

Hắn cũng không nghĩ tới, thượng tiên giáng lâm thời gian, dĩ nhiên ngắn ngủi như vậy, đều đang không có cách nào cho hắn thời gian đi trang bức, hơn nữa...

Liền Chiến Thần Tông đều không tiêu diệt!

Chỉ là bị phong, lực uy hiếp không đủ lớn a!

Khương Thái Nhất thật sự liền chỉ vào triệu hoán thượng tiên đến kéo lên chính mình tuyệt thế bức cách đây, hắn vẫn không nỡ dùng, bởi vì hắn ở chờ một cái cảnh tượng hoành tráng.

Có điều nếu đã cho gọi ra thượng tiên.

Như vậy, nhất định phải rất tốt lợi dụng, Khương Thái Nhất tin tưởng, lần này trở lại Thiên Dương đại lục, cái kia Thiên Đạo Tông”, tuyệt bức không dám lại cùng chính mình trừng mắt.

Chỉ là.

Ngay ở Khương Thái Nhất, còn ở ảo tưởng thời điểm, trong chớp mắt, liền nhìn thấy cái kia Chiến Thần pho tượng, thình lình bùng nổ ra từng đạo từng đạo vầng sáng.

Vầng sáng tổng cộng chín tầng, đồng thời, cực kỳ chói mắt!

Bất thình lình một màn, kinh hãi ở tất cả mọi người.

Khương Thái Nhất đám người một mặt mộng bức.

Vương Bảo nhưng là ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt kinh hỉ.

Mà Liễu Nguyên bọn họ, đương nhiên là mừng như điên.

Maya!

Chẳng lẽ nói, lời cầu nguyện của bọn họ thật sự có hiệu?

Chiến Thần hiển linh?

“Vù!”

Một luồng không cách nào hình dung sức mạnh, từ Chiến Thần pho tượng bên trong bộc phát ra, trong chớp mắt, liền ngay cả nhận tiên tích, chỉ là nửa cái hô hấp công phu, mọi người liền ngơ ngác biến sắc.

Bốn phía, vẫn là cái kia dáng dấp, thế nhưng hư không, nhưng phảng phất không còn là cái kia hư không.

“Là tiên tích! Chiến Thần dĩ nhiên đem tiên tích mở rộng!” Liễu Nguyên kích động run giọng nói.

“Phong ấn cũng phá!”

Vương Vũ ngay lập tức nhìn về phía hư không phong ấn, nhìn thấy biến mất không thấy hình bóng, nhất thời lệ nóng doanh tròng.

Khương Thái Nhất há hốc mồm.

Chờ đến to lớn Chiến Thần pho tượng phía trên, xuất hiện một cái hư huyễn bóng người, Khương Thái Nhất càng thêm há hốc mồm!

Một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Đầu óc cực kỳ đáng sợ ý nghĩ tránh ra đến, Khương Thái Nhất cảm giác thân thể của chính mình đều có chút cứng ngắc.

Ma trứng!

Ngươi cái ma trứng a!

Này mẹ nó sẽ không là Chiến Thần chứ?

Thần?

So với tiên càng cao hơn tồn tại?

A phốc!

Nháo đây?

Lão tử mới vừa rất sao cho gọi ra đến thượng tiên, ngươi rất sao liền trực tiếp chỉnh ra tới một cái Chiến Thần?

“Năm tháng xa xôi, không biết bao nhiêu vạn năm qua đi, bản tọa có thể thức tỉnh, đa số là bọn ngươi hạ giới tín đồ công lao!”

“Bản tọa Thiết Huyết Chiến Thần, nhờ vào đó di tích cổ giáng lâm, chuyện của các ngươi, bản tọa đã thông qua tượng thần biết được!”

Thân ảnh kia, thình lình đúng là Chiến Thần.

Hắn khuôn mặt lạnh lùng, âm thanh không nhanh không chậm, nhưng là,

Lại giống như một luồng lạnh lẽo gió lạnh, tập kích Khương Thái Nhất cùng Chiến Bắc Phong đám người.

“Thái Nhất Tông...”

Thiết Huyết Chiến Thần ánh mắt nhìn về phía Khương Thái Nhất, khoanh chân ngồi ở Chiến Thần pho tượng lên, đây cũng không phải là hắn chân thân, nhưng cũng là hắn phân hồn, ẩn chứa sức mạnh, không nói hủy thiên diệt địa, nhưng đối với thế gian mà nói, cũng gần như.

Vẻ mặt có chút hí ngược.

Thiết Huyết Chiến Thần ngoẹo cổ, đánh giá Khương Thái Nhất, nhạt âm thanh nói, "là ai cho ngươi lá gan, nhường ngươi sản sinh muốn tiêu diệt bản tọa đạo thống ý nghĩ? Tiên giới Tuyệt Thiên Tông sao? Ngươi này hạ giới giun dế, có từng biết, bản tọa ở Tiên giới triển lộ thần tích, Tiên giới Thái Nhất Tông, từ lâu doạ thành gà chó!"

Khương Thái Nhất khóc không ra nước mắt.

Tê liệt!

Làm sao bây giờ?

Nên làm gì?

Đây chính là thần, Chiến Thần!

Một vạn cái lão tử, phỏng chừng ở trong tay đối phương, đều là cặn bã!

Thời khắc này.

Khương Thái Nhất trong đầu, lật lên hối hận chua xót.

Ngớ ngẩn a, chính mình thật là một tuyệt thế tên ngớ ngẩn, trang xong bức chạy là được rồi, cần phải đánh miệng pháo, không phải phải tiếp tục trang bức, hiện tại lại la ó, trang bức không được, ngược lại bị máng!

"Ngươi có thể gọi người!"

Thiết Huyết Chiến Thần đột nhiên nói rằng.

Khương Thái Nhất cả người run, không dám nhúc nhích.

"Gọi người!"

Thiết Huyết Chiến Thần con mắt hàn mang lóe lên.

Công pháp hắn tu luyện, khá là đặc thù, tín đồ càng nhiều, sức mạnh càng mạnh, hơn nữa, có thể nói bất tử, chỉ cần có tín đồ trường kỳ cung phụng hắn, hắn liền có thể mượn cơ hội thức tỉnh.

Vì lẽ đó.

Hắn muốn mượn cơ hội này, thông qua Tuyệt Thiên Tông giáng lâm tiên tu, triệt triệt để để cảnh cáo một phen!

Dù sao.

Tiên giới quy tắc quá mạnh, dù cho là hắn, cũng chỉ có thể hiển lộ một phen thần tích, nhưng không có thể giáng lâm phân hồn.

Chiến Bắc Phong bọn họ, câm như hến!

Chỉ có Vương Bảo, vào giờ phút này, trong lòng đều sắp cười giật.

Đúng là phong thủy luân chuyển, biển rộng thuỷ triều, Ichinami đánh Ichinami a!

Này ra vở kịch lớn, xem tốt thoải mái, tiết tấu cũng rất tốt, quá là khéo!

Chiến Thần pho tượng phụ cận.

Liễu Nguyên cùng cái khác Chiến Thần Tông người, hăng hái lên, lại không có một chút nào sa sút tinh thần.

Mặt mày hớn hở, sướng đến phát rồ rồi!

Khương Thái Nhất a Khương Thái Nhất, ngươi cho rằng, vậy thì ăn chắc ta Chiến Thần Tông?

Đừng cho là chúng ta không hàng!

Mà Khương Thái Nhất bị Thiết Huyết Chiến Thần nhìn chằm chằm, liền

phảng phất bị một vạn con mũi tên chỉ vào, cảm giác kia, liền khỏi nâng nhiều mỏi mệt (chua) thoải mái!

Hơn nữa hắn.

Cũng tựa hồ đoán được Thiết Huyết Chiến Thần ý nghĩ.

Vì lẽ đó hắn mới uất ức muốn chết.

Thiết Huyết Chiến Thần nhường hắn kêu lên tiên giáng lâm, cái kia chính là chuẩn bị đánh lên tiên chứ? Mà có thể tưởng tượng, làm triệu hoán thượng tiên chính mình, một khi thượng tiên bị đánh thảm, cái kia kết cục của chính mình, không muốn quá khổ bức!

“Tội gì đến tai! Tội gì đến tai!”

Khương Thái Nhất trong lòng điên cuồng gào thét.

Sớm biết như vậy.

Hắn liền thần vật đều không muốn.

Một khi Tiên giới Tuyệt Thiên Tông bởi vì chính mình gặp tổn thất, cái kia tương lai của chính mình...

Một vùng tăm tối!

Nhưng.

Không triệu hoán thượng tiên?

Nhìn Thiết Huyết Chiến Thần vẻ mặt, cảm thụ cái kia sáng quắc ánh mắt, Khương Thái Nhất cảm thấy, so với tiền đồ, so với tương lai tai nạn, vẫn là hiện tại mạng nhỏ quan trọng a!

Chết đạo hữu không chết bần đạo!

Ta triệu!

Lấy ra triệu hoán lệnh bài.

Khương Thái Nhất bi phẫn rống to nói, “đệ tử Khương Thái Nhất, Thanh Dương tiên đế đệ tử nhập thất, bái cầu Tuyệt Thiên Tông, thượng tiên giáng lâm!”

Ầm ầm!

Cũng không lâu lắm, phía chân trời xuất hiện lần nữa kim quang, rất nhanh, một đạo cánh tay xuyên qua hư không, đón lấy liền xuất hiện một bóng người, chính là trước người trung niên kia.

Bởi vì quay lưng Thiết Huyết Chiến Thần, vì lẽ đó, người trung niên giáng lâm sau khi, còn chưa phát hiện Chiến Thần tồn tại, chỉ là ngay lập tức nhìn về phía Khương Thái Nhất, vẻ mặt khó coi cực kỳ, lớn quát, “Ngu xuẩn! Ngươi làm Tiên đế ban tặng ngươi triệu hoán lệnh, là đồ chơi sao? Nhanh như vậy triệu hoán bản tọa, đầu óc ngươi đúng hay không hỏng rồi?”

Khương Thái Nhất không dám lên tiếng.

Mà Thiết Huyết Chiến Thần, vào giờ phút này đã đứng lên, trên người, từng luồng từng luồng khôn kể sức mạnh, từ từ truyền vang, cùng lúc đó, Thiết Huyết Chiến Thần ánh mắt thăm thẳm nhìn thượng tiên trung niên, hờ hững nói, “hắn không phải đầu óc hỏng rồi, là bản tọa, có chuyện tìm ngươi...”

------oOo------

Chương 221: Chúng ta lão tổ đã nhảy hố bên trong đi tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trung niên thượng tiên quay đầu chớp mắt.

Suýt chút nữa hồn phi phách tán!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Ta rất sao nhìn thấy cái gì?

Đây là Chiến Thần?

Có thể không phải là Chiến Thần!

Gần nhất Tiên giới, có thượng cổ Chiến Thần hiển lộ thần tích, cái kia từng cái từng cái tượng thần đã sớm bị Tiên giới chư tông ghi vào trong lòng.

Đồng dạng tướng mạo, hơn nữa cái kia nhàn nhạt uy thế cùng hàn ý, trung niên thượng tiên cả người run lên, suýt chút nữa khóc!

Đại gia ngươi!

Này chó Chiến Thần cũng thật là vua hố a!

Ngươi rất sao không phải mới thức tỉnh sao, không phải chỉ là hiển lộ một chút xíu thần tích, đúng hay không bản tôn đều không xác định sao?

Ngươi dĩ nhiên trực tiếp xuất hiện ở hạ giới?

Hơn nữa, vẫn là lão tử vừa phong ấn Chiến Thần Tông sau khi?

A phốc!

Quá mẹ nó vua hố!

“Chiến Thần! Chiến Thần tôn thượng!”

Trung niên thượng tiên sắc mặt hơi trắng bệch, hồn thể đều có loại muốn tan vỡ xu thế, mà nhận ra được bốn phía cái kia từng tia từng tia tiên linh khí, trung niên thượng tiên chỉ vào Chiến Thần không thể ngốc quá lâu ý nghĩ, cũng không còn, có tiên tích làm vật dẫn, hơn nữa Chiến Thần lấy đừng đại thần thông thay đổi quy tắc, bất kể là Chiến Thần vẫn là chính mình, tối thiểu nửa cái canh giờ, vẫn là có thể đợi đến ở.

“Là ngươi phong ấn Chiến Thần Tông?”

Thiết Huyết Chiến Thần ánh mắt rét run.

Trung niên thượng tiên vội vã chắp tay khom lưng, nói rằng, “Chiến Thần tôn thượng xin đừng nên nổi giận, vừa nãy việc, thực sự là xin lỗi!”

Thiết Huyết Chiến Thần cười lạnh nói, “nếu như vừa nãy ngươi ra tay giết người, các ngươi Tiên giới Tuyệt Thiên Tông, sớm muộn cũng sẽ nghênh đón bản tọa chân thân!”

Trung niên thượng tiên vô lực nhổ nước bọt.

Chân thân?

Ngươi thật là có thể khoác lác bức!

Ngươi có năng lực ở Tiên giới giáng lâm chân thân? Ngươi sao không nhất thống Tiên giới đây!

Có điều.

Mặc dù biết Thiết Huyết Chiến Thần là ở khoác lác bức, thế nhưng tình

cảnh này, cái kia tất yếu dụ dỗ a!

Lúc này.

Trung niên thượng tiên cười khổ nói, “Chiến Thần tôn thượng, lần này tất cả đều là ta sai, ngài cần muốn cái gì bồi thường, cứ việc nói, ta nhất định làm được!”

Thiết Huyết Chiến Thần cười nhạo nói, “bồi thường? Bản tọa quan tâm sao? Gọi ngươi tới, chỉ là nghĩ nói cho ngươi một tiếng...”

Trong phút chốc.

Một luồng khí thế kinh thiên động địa, điên cuồng dũng đãng, Thiết Huyết Chiến Thần âm thanh, cũng như là thánh âm bình thường, huy hoàng truyền đến, “Thông báo Tiên giới tất cả mọi người, bản tọa tín đồ vị trí nơi vạn dặm bên trong, chớ có làm càn, bằng không, liền chịu đựng bản tọa lửa giận đi!”

Trung niên thượng tiên liền vội vàng gật đầu, “Rõ ràng! Rõ ràng!”

“Đến cho các ngươi hạ giới phụ thuộc tông!”

Thiết Huyết Chiến Thần liếc mắt một cái toàn thân lạnh thấu Khương Thái Nhất, nhạt âm thanh nói, “ngươi biết nên làm như thế nào?”

Trung niên thượng tiên nhất thời há hốc mồm!

Ma trứng!

Tên khốn này là muốn ta giết Thanh Dương tiên đế đệ tử ký danh sao?

Khe nằm!

Ta thật muốn là như thế làm, về Tiên giới Tiên đế đại nhân còn không được giết chết ta a!

Hắn trầm mặc.

Khương Thái Nhất cuống lên!

Mà nhưng vào lúc này, Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, bỗng nhiên nhỏ giọng nói, “Lão tổ, Thần khí! Tịch Diệt Lôi Thương!”

Khương Thái Nhất sững sờ.

Sau đó, phản ứng lại.

Đón lấy liền nắm lấy này duy nhất nhánh cỏ cứu mạng, vội vã lấy ra Tịch Diệt Lôi Thương.

Đồ chơi này từ khi Chiến Bắc Phong hiến cho hắn, hắn ngược lại cũng nghiên cứu nghiên cứu, thế nhưng, căn bản tìm không ra chút nào phương pháp vận dụng.

Có điều.

Chính mình không thể!

Không chắc thượng tiên có thể đây!

Mà có Thần khí thượng tiên, tuy rằng tuyệt bức không đánh được Chiến Thần bản tôn, thế nhưng, chỉ là một cái phân hồn, nên cũng có thể chu tuyền đọ sức chứ?

Tối thiểu, chính mình hay là không cần chết rồi a!

“Thượng tiên! Ta này có Tịch Diệt Lôi Thương một cái, chính là từ Thiên kiếp chi bên trong chiếm được, dù cho không phải Thần khí, cũng khẳng định là lợi hại Tiên khí, thỉnh thượng tiên kiểm tra!”

Một vệt sáng rơi vào trung niên thượng tiên trước người.

Hàng này một phát bắt được.

Sau đó, liền kích động run cầm cập lên, “Tịch Diệt Lôi Thương? Dĩ nhiên đúng là Tịch Diệt Lôi Thương!”

Thiên kiếp bố kiếp đồ vật Tịch Diệt Lôi Thương, ở Tiên giới cũng là kể đến hàng đầu khủng bố đồ vật.

Đại tiên kiếp bên trong, cũng sẽ có lúc mà xuất hiện.

Trong lúc nhất thời.

Trung niên thượng tiên cảm giác mình sức lực đủ!

Lưng đều cứng không ít!

Hắn sợ sệt Thiết Huyết Chiến Thần, chủ yếu là sợ sệt bản tôn, còn này phân hồn, chính mình tuy rằng nên không phải là đối thủ, nhưng cũng tuyệt bức không thể bị treo lên đánh, hiện tại có Tịch Diệt Lôi Thương, thoáng luyện hóa, thoáng sử dụng trong đó sức mạnh...

Mã Đức!

Ánh mắt hàn mang bùng lên!

Trung niên thượng tiên liền ngẩng đầu nhìn hướng về phía Thiết Huyết Chiến Thần.

Mà vào giờ phút này, Thiết Huyết Chiến Thần, nhưng là cực kỳ mộng bức nhìn Tịch Diệt Lôi Thương, một mặt sợ hãi.

Tịch Diệt Lôi Thương.

Người khác không biết, hắn còn có thể không biết sao!

Đây chính là Thần giới một cái nào đó bộ tộc tiên thiên thần binh, thậm chí bị Thiên Đạo mộ binh, làm thay trời cướp giật tác dụng!

Bây giờ, làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này?

Mà chính đang hắn nghĩ thời điểm.

Vương Bảo khóe miệng xẹt qua một nụ cười lạnh, trong chớp mắt, liền mở ra Tịch Diệt Lôi Thương phong ấn.

Vương Bảo có hệ thống.

Tay cầm Tịch Diệt Lôi Thương, hệ thống tự động Master, còn có bước đệm thời gian.

Thế nhưng trung niên kia thượng tiên, cũng không có hệ thống.

Vì lẽ đó.

Giải phong Tịch Diệt Lôi Thương, sau một khắc trực tiếp ở trong hư không lập loè ra ánh chớp, tiếp theo, liền nhìn thấy trong hư không, từng đạo từng đạo lôi đình bùng lên, trong chớp mắt, liền hóa thành một đạo lôi trì, sau đó từ trong đó, một đạo còn như lôi đình tạo thành thân thể, xuất hiện ở trước mặt chúng nhân.

Tịch Diệt Lôi Thương thoát ra, rơi vào trong tay người kia.

Đây là một người đầu trọc đại hán, mi tâm có lôi đình dấu ấn, tay cầm Tịch Diệt Lôi Thương, ánh mắt càng là ẩn chứa khó có thể tưởng tượng phẫn nộ cùng sát cơ, âm thanh lối ra (mở miệng), như là từng viên một bom, không muốn quá nổ vang.

“Mơ ước bổn tộc thánh binh người, giết! Không! Xá!”

Tịch Diệt Lôi Thương nghe tên, tựa hồ có tiếng gì đó truyền ra, đại hán trọc đầu lập tức nhìn về phía trung niên thượng tiên, hờ hững nói, “là ngươi!”

Trung niên thượng tiên được kêu là một cái mộng, mộng lớn!

Nghe vậy, sắc mặt trắng bệch, hồn thể đều không chắc chắn, gấp bận bịu nói rằng, “tiền bối, tiền bối bớt giận, không phải ta, căn bản không phải ta, ta cũng không biết này Tịch Diệt Lôi Thương là làm sao đến!”

Dứt lời.

Trung niên thượng tiên đã không để ý tới Thanh Dương tiên đế, ánh mắt phẫn hận, nhìn về phía ngây người như phỗng Khương Thái Nhất, lớn tiếng rít gào nói, “là ngươi! Ngươi cái thứ hỗn trướng, ngươi liền tiền bối thánh binh cũng dám trộm, ngươi gan to bằng trời!”

Khương Thái Nhất một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Trong lòng oan ức có thể tưởng tượng được.

Ma trứng a!

Lời này nói, ta rất sao đều vì chính mình mặt đỏ a!

Ta đi trộm?

Ta rất sao trộm sao!

Đại hán trọc đầu nhìn về phía Khương Thái Nhất, ánh mắt tối tăm.

Tịch Diệt Lôi Thương bản thể ứng Thiên kiếp triệu hoán mà đi.

Thế nhưng sau khi trở lại nhưng thông báo bộ tộc, tổn thất một cái phân thân.

Phải biết, Tịch Diệt Lôi Thương bản thân là chân thần khí, lại vì Thiên Đạo cảm hoá mà sản sinh linh hồn, dù cho chỉ là phân thân, cũng không được!

Then chốt là.

Bản tôn căn bản không cảm ứng được phân thân!

Điều này làm cho đại hán trọc đầu vị trí bộ tộc, nhất thời phẫn nộ, lại là sợ hãi!

Vì lẽ đó, đại hán trọc đầu lần này hạ giới, một cái là vì đón về Tịch Diệt Lôi Thương, một cái khác, chính là điều tra rõ ràng chân tướng.

"Tiền bối, ta lấy Huyết Chú xin thề, không phải ta! Thật không phải ta!" Trung niên tiến lên nhìn thấy đại hán trọc đầu không lên tiếng, trong lòng càng thêm bất an, thề xin thề!

Nói xong, còn nhìn chằm chằm Khương Thái Nhất, rít gào nói, "ngươi còn chờ cái gì? Còn không mau thành thật khai báo!"

Khương Thái Nhất cả người đều muốn vỡ, nghe vậy, nhanh chóng chỉ tay Vương Bảo, lớn tiếng nói, "thượng tiên, tiền bối, Tịch Diệt Lôi Thương là người này từ Thiên kiếp bên trong chiếm được!"

Từng đạo từng đạo ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo.

Xa xa.

Chiến Thần lão tổ tuy rằng bị sự tiến triển của tình hình, khiến cho đầu óc tỉnh tỉnh, nhưng nhìn đến Vương Bảo, vẫn là khí vô cùng.

Mà Thiết Huyết Chiến Thần, không nói một lời, tự động coi chính mình là làm không khí, so với đại hán trọc đầu, chính hắn một Chiến Thần, căn bản không coi là cái gì, hắn có tự mình biết mình, vì lẽ đó, bày ra chính tâm thái sau khi, hiếu kỳ nhìn về phía Vương Bảo.

Hít một hơi thật sâu.

Vương Bảo đột nhiên quay về phía trên đại hán trọc đầu chắp tay, cực kỳ đau xót, lại lộ ra giãy dụa, phẫn nộ, vẻ mặt bất đắc dĩ, sau đó mới thở dài nói, "không sai, là ta, đều là ta làm ra, tiền bối muốn giết muốn phạt, ngài tự nhiên muốn làm gì cũng được, nhưng còn xin tiền bối, không muốn liên lụy những người khác..."

------oOo------

Chương 222: Chúng ta lão tổ bị chôn giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại hán trọc đầu khóe mắt cuồng quất.

Trên mặt của hắn, lộ ra sát cơ nồng nặc.

Vương Bảo triển lộ ra tu vi, ở trong mắt hắn, căn bản không chỗ che thân.

Vì lẽ đó.

Hắn giác đến sự thông minh của chính mình chịu đến ma sát!,

Hơn nữa là bị ấn tới trên đất, tàn nhẫn mà ma sát!

Chỉ là một cái hạ giới Thần Phủ, ngươi nói hắn từ Thiên kiếp bên trong, cướp đi Tịch Diệt Lôi Thương?

Khe nằm!

Ngươi là chính mình ngu ngốc vẫn là làm ta là ngu ngốc?

Loại này thái quá sự tình, ngươi cho rằng ta sẽ tin?

Tịch Diệt Lôi Thương một phần một triệu sức mạnh, đều có thể đem hắn đánh thành tro!

Trong lòng sát ý tuôn ra.

Đại hán trọc đầu đột nhiên tiến lên một bước.

Đều trốn tránh trách nhiệm đúng không? Cùng lão tử chơi tâm nhãn con đúng không? Lão tử cho các ngươi cơ hội, các ngươi liền như thế lãng phí?

Nếu lãng phí, vậy thì chết rồi coi là!

Cánh tay giơ lên, bị đại hán trọc đầu nắm Tịch Diệt Lôi Thương, chớp mắt công phu, liền hóa thành một tia sét.

Ánh chớp đầy trời.

Ầm ầm hướng về trung niên thượng tiên vọt ra ngoài.

Trung niên kia thượng tiên sắc mặt trở nên trắng bệch, sợ hãi cực kỳ nhìn Tịch Diệt Lôi Thương kéo tới, trong chớp mắt, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, trên người bùng nổ ra từng đạo từng đạo quang ấn, thân thể liền muốn biến mất!

Thế nhưng.

Ngay ở thân thể hắn biến mất trong nháy mắt, Tịch Diệt Lôi Thương, nhưng xuyên thủng qua, đồng thời, có vô cùng ánh chớp theo trong hư không xuất hiện vết nứt, lan tràn tiến vào!

Mọi người thậm chí cũng nghe được từ cái kia vết nứt sau khi, mơ hồ truyền đến một đạo kêu lên thê lương thảm thiết!

“Đây chính là mơ ước bộ tộc ta thánh binh đánh đổi!”

Đại hán trọc đầu cười lạnh một tiếng, một phát bắt được trở về Tịch Diệt Lôi Thương.

Hắn hạ giới, hai nhiệm vụ, hiện tại quan trọng nhất một cái, đã hoàn thành, còn Tịch Diệt Lôi Thương mất tích nguyên nhân, nếu không tra được, vậy cũng không sao.

Cho tới Khương Thái Nhất đám người.

Ở trong mắt hắn, giun dế mà thôi, hắn căn bản khinh thường đi giết!

Ánh mắt liếc mắt một cái Thiết Huyết Chiến Thần, đại hán trọc đầu bĩu môi, vậy thì chuẩn bị đi rồi!

Nhưng mà.

Chưa kịp hắn có hành động, sau một khắc, hắn liền bối rối!

Bởi vì.

Trên tay Tịch Diệt Lôi Thương, thình lình không cảm ứng được.

Dù cho hắn nắm tại trong tay, thế nhưng, cái kia cùng thánh binh trong lúc đó chặt chẽ liên hệ, nhưng là gián đoạn!

Phía dưới, Vương Bảo biết vâng lời, trong lòng cười lạnh không ngớt.

Ma trứng!

Đến đều đến rồi!

Không giúp ta đem cừu báo, ngươi cũng muốn đi?

"Là ai?"

Bá đạo ánh mắt bén nhọn, mang theo đại hán trọc đầu tức giận, nhất thời bạo phát, trong chớp mắt, mọi người liền sợ hãi lên, có loại trời long đất lở, vạn phong đem nghiêng khủng bố cảm giác.

Lạnh lẽo sát cơ, khóa chặt tất cả mọi người.

Coi như là Thiết Huyết Chiến Thần, cũng không ngoại lệ.

Điều này làm cho Thiết Huyết Chiến Thần con ngươi co rụt lại, cảnh giác lên.

Mà những người khác, còn lại, liền chỉ có hoảng sợ.

“Đến cùng là ai? Đáng chết, bổn tộc thánh binh cũng dám tùy ý đùa bỡn, thật sự coi lão tử không giết các ngươi bầy kiến cỏ này hay sao?”

Đại hán trọc đầu sát ý vạn cân ánh mắt, nhìn quét tất cả mọi người.

Tịch Diệt Lôi Thương biến hóa, khẳng định đi theo tràng người kia không thể tách rời quan hệ, đối phương lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích hắn, đại hán trọc đầu trên mặt mang theo sương lạnh, đột nhiên nói rằng, “lão tử cho ngươi trăm hơi thở thời gian, đi ra tự thú, nếu không thì, bản tọa sẽ đem toàn bộ các ngươi giết chết! Không giữ lại ai!”

Vụ thảo!

Hầu như hết thảy mọi người là hít vào một ngụm khí lạnh.

Kinh hoảng không muốn.

Ma trứng!

Hàng này xem ra là chân nộ, đều muốn thực hành liên luỵ!

Này giời ạ đến cùng là ai làm?

Chiến Thần Tông đám người nhìn về phía Thái Nhất Tông mọi người.

Mà Thái Nhất Tông Chiến Bắc Phong bọn họ, nhưng là tha thiết mong chờ nhìn về phía Khương Thái Nhất.

Dù cho là Chiến Bắc Phong, cũng sẽ không cho là đây là Vương Bảo đang giở trò quỷ, dù sao,

Vương Bảo tu vi thả ở nơi đó, hơn nữa, người ở chỗ này, cũng chỉ có Khương Thái Nhất, có cái điều kiện này năng lực, bởi vì Tịch Diệt Lôi Thương nhưng là bị Khương Thái Nhất nghiên cứu thời gian rất lâu.

Khương Thái Nhất tâm hồn lạnh lẽo, cảm thụ từng đạo từng đạo sáng quắc

ánh mắt, không khỏi gầm nhẹ nói, “đều nhìn ta làm gì? Không phải ta!”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động.

Đột nhiên tiến lên một bước, quay về đại hán trọc đầu nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “tiền bối, là ta làm ra! Căn bản không phải chúng ta lão tổ, ngươi muốn giết cứ giết ta!”

“Là ngươi...”

Đại hán trọc đầu ánh mắt thăm thẳm.

Trực tiếp nhìn về phía Khương Thái Nhất.

Tuy rằng, cũng có chút không tin, thế nhưng, hắn vào giờ phút này thần kinh, dị thường mẫn cảm, căn cứ thà giết lầm không thể buông tha ý nghĩ, đại hán trọc đầu cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên chỉ tay một cái!

Trong thời gian ngắn.

Thiên địa như là thêm ra một bàn tay!

Đây là một đạo uy lực tuyệt luân bàn tay, xuất hiện, ngang dọc hư không, nghiền ép mà xuống, thời khắc này, bầu trời như là bị món đồ gì trấn áp tin tức dưới giống như, vô tận kinh hoảng, đầy rẫy Khương Thái Nhất tâm hồn!

“Không phải ta...”

Khương Thái Nhất tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Đại hán trọc đầu không hề bị lay động.

Mà Vương Bảo, lúc này đột nhiên quay về Khương Thái Nhất gấp giọng nói, “lão tổ, xin mời lý trí một điểm, Thần khí lợi hại đến đâu, vậy cũng là người ta, chúng ta đánh không lại hắn, ngài vẫn là đừng ghi nhớ!”

Khương Thái Nhất một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Vụ tào!

Ghi nhớ?

Ta ghi nhớ cộng lông a!

Ai mẹ nó ghi nhớ!

Cái tên này như thế hổ bức, ta coi như có thể điều khiển cái kia Tịch Diệt Lôi Thương, ta cũng không dám làm bừa a, càng không cần phải nói, ta căn bản không thể điều khiển!

Này rất sao còn nói không rõ ràng?

“Ngươi câm miệng!”

Khương Thái Nhất căm tức Vương Bảo, bàn tay một cái, liền muốn ra tay, chỉ là nhưng vào lúc này, cái kia bàn tay khổng lồ, đột nhiên thu nhỏ lại, sau đó, dường như tia điện bình thường, ở Khương Thái Nhất ngực, xuyên thủng qua!

Khương Thái Nhất dừng lại ở đó.

Vẻ mặt dại ra.

Đầu óc, lập loè sinh cơ biến mất trước, cuối cùng ý nghĩ.

“Cuối cùng đem ngươi hố chết rồi, lên đường bình an, kiếp sau nhớ tới xem trọng đường, đừng tiếp tục rơi trong hầm!”

Vương Bảo đột nhiên truyền âm Khương Thái Nhất, ánh mắt hiu hắt ánh sáng lấp loé.

Khương Thái Nhất con mắt, trợn tròn lên, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, trề miệng một cái, muốn mở miệng, thế nhưng, nhưng một câu nói đều không nói ra được, cuối cùng, hết thảy sinh cơ, toàn bộ biến mất, mang theo

vô tận uất ức, mang theo vô tận phẫn nộ, mang theo vô tận mờ mịt...

Ngã xuống!

Vương Bảo thở phào nhẹ nhõm!

Muốn báo thù.

Tịch diệt lão tổ, chính là một ngọn núi lớn, lấy Vương Bảo tu vi bây giờ cùng lá bài tẩy, cùng Khương Thái Nhất đánh tới đến, tỷ lệ thắng không đủ ba phần mười!

Hiện tại được rồi.

Khương Thái Nhất chết rồi.

Cho tới Thái Nhất Tông những người khác, ha ha ha, vậy còn gọi sự tình sao?

Vương Bảo vừa nãy lần nữa khôi phục Tịch Diệt Lôi Thương phong ấn, nếu Khương Thái Nhất đã chết rồi, Vương Bảo lập tức lại cho giải trừ.

Vì lẽ đó.

Đại hán trọc đầu, trên mặt vẻ mặt, dịu đi một chút, thập phần xem thường châm chọc liếc mắt nhìn Khương Thái Nhất thi thể, cười lạnh nói, “cũng thật là ngươi, thật là một chày gỗ, chết đến nơi rồi, lại vẫn không buông tha!”

Dứt lời.

Đại hán trọc đầu nhấc theo Tịch Diệt Lôi Thương, một cước bước vào hư không, thân hình từ từ biến mất.

Không tên uy thế biến mất.

Chiến Thần Tông mọi người, đều là theo bản năng thở phào nhẹ nhõm.

Khe nằm!

Vị đại gia này cuối cùng cũng coi như là đi rồi, có vẻ như cái tên này so với Chiến Thần đều đáng sợ, không thấy Chiến Thần đến hiện tại đều không dám nhiều lời một chữ sao.

Mà Chiến Bắc Phong đám người, cả người run rẩy, tâm hồn run rẩy, mặt xám như tro tàn, nửa ngày, Chiến Bắc Phong đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, thấp giọng mắng nói, "ngươi... Lý Nguyên Bá... Đều là ngươi... Không phải ngươi, lão tổ không phải nhận được Tịch Diệt Lôi Thương, không chiếm được Tịch Diệt Lôi Thương, hiện tại cũng không đến nỗi chết thảm... Đều là ngươi a..."

Hắn nói chuyện đều có chút không lưu loát, thần trí cũng bị kích thích không rất quen thuộc, nói nhiều như vậy, kỳ thực đa số là tự lẩm bẩm.

Nhưng mà.

Ai cũng không nghĩ tới.

Vào giờ phút này, Vương Bảo đập đánh một cái quần áo, đột nhiên đi tới Chiến Bắc Phong đám người đối diện, cánh tay gánh vác lên, trong miệng cười khẽ nói, "chúc mừng ngươi, ngươi tất cả đều đoán đúng, đáng tiếc không có thưởng..."

------oOo------

Chương 223: Đến đến đến, làm ta thần sứ đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Bắc Phong trợn mắt ngoác mồm nhìn Vương Bảo, bản năng hỏi nói, "Lý Nguyên Bá, ngươi lời này là có ý gì?"

Vương Bảo báo thù sắp tới, tâm tình thoải mái không được, cười hì hì nói, "Ý của ta là, ngươi đoán không sai, tất cả những thứ này, đều là ta kế hoạch, ta thừa nhận, Khương Thái Nhất chính là bị ta hố chết, vừa nãy cái kia Tịch Diệt Lôi Thương, ở ta nắm trong bàn tay, nói thật, có thể như thế hố chết hắn, ta cũng rất bất ngờ!"

Chiến Bắc Phong sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Phản ứng lại, chính là cực kỳ tức giận.

Sau đó liền bị tức hộc máu!

Hắn mang theo điên cuồng sát cơ ánh mắt, nhìn Vương Bảo, rít gào nói, "Lý Nguyên Bá, ngươi tại sao phải làm như vậy?"

Chiến Bắc Phong bên người Thái Nhất Tông cao tầng đại lão, tương tự là toàn thân run rẩy, nhưng lại, cực kỳ không rõ!

Thái Nhất Tông đối với ngươi đã không sai!

Muốn cái gì cho cái gì!

Tất cả đều sủng ngươi!

Quay đầu lại, ngươi nhưng đem lão tổ hố chết rồi?

Đây rốt cuộc là vì là cái nào giống như?

Mà tình cảnh này, rơi vào Chiến Thần Tông đám người trong mắt, không khỏi vừa là muốn cười, lại là cảm khái.

Nhìn Vương Bảo.

Dù cho là Chiến Thần lão tổ Liễu Nguyên, cũng là trong mắt loé ra một vệt khâm phục!

Hàng này trâu bò a!

Quả thực là cái truyền kỳ!

Lấy nhỏ yếu như vậy thân phận, nhưng chôn giết Khương Thái Nhất cỡ này nhân vật tuyệt thế, ngươi thật đúng là cái hố to hàng a!

Thiết Huyết Chiến Thần đều dở khóc dở cười, chỉ là, nghĩ đến vừa nãy Vương Bảo nói, có thể thao túng Tịch Diệt Lôi Thương, Thiết Huyết Chiến Thần ánh mắt tinh mang lại là lóe lên, bất động thanh sắc tiếp tục xem cuộc vui.

Vương Bảo hé mắt.

Sau đó, trên mặt vẻ mặt, thu lại lên.

Hắn nhìn Chiến Bắc Phong, nhìn cái khác Thái Nhất Tông trưởng lão, nhạt âm thanh nói, “thị phi thiện ác cuối cùng cũng có báo, không phải không báo, thời điểm chưa tới, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, chớ khinh thiếu niên nghèo! Ta tại sao muốn hố Thái Nhất Tông, các ngươi một điểm b số đều không có? Cho các ngươi một cái nhắc nhở, ta căn bản không gọi Lý Nguyên Bá!”

“Ta gọi Vương Bảo!”

Vương Bảo?

Chiến Bắc Phong vừa sửng sốt.

Sau đó.

Đầu óc phảng phất một cái chớp giật xẹt qua.

Danh tự này, hắn nghe nói qua, hơn nữa, không ngừng một hồi, hắn biết cái này Vương Bảo, là Tử Vân Tông thiên kiêu.

Tử Vân Tông?

Chiến Bắc Phong rốt cục phản ứng lại, sau đó, khuôn mặt liền trở nên vặn vẹo.

Mã Đức!

Dĩ nhiên là Tử Vân Tông dư nghiệt!

Này đáng chết, giết ngàn đao Tử Vân Tông dư nghiệt, hắn lại vẫn làm đến trình độ này, hắn gia nhập Thái Nhất Tông, nhường lão phu, coi hắn là làm bánh bao, hắn thậm chí ngay cả chôn giết lão tổ bực này kỳ tích đều làm được!

“Ngươi đáng chết!”

Chiến Bắc Phong gào thét!

“Giết hắn!”

“Cho lão tổ báo thù!”

“Là Tử Vân Tông dư nghiệt chứ? Thiên sát, lão tử đã sớm nói rồi, đối với Tử Vân Tông, muốn đuổi tận giết tuyệt!”

“Giết!”

Không nhịn được!

Triệt để không nhịn được!

Lão tổ bị chôn giết, hơn nữa, vẫn bị bọn họ trước đây coi làm kiến hôi Tử Vân Tông dư nghiệt chôn giết, bực này đả kích, quả thực chính là khuất nhục, là đạn hạt nhân cấp!

Ầm ầm ầm!

Ôm nỗi hận nén giận ra tay một đám Thái Nhất Tông trưởng lão, hầu như đều là không có nương tay, trong miệng gầm thét lên, phát sinh đòn mạnh nhất, trong nháy mắt, khủng bố công kích liền hội tụ thành triều, sau một khắc tựa hồ liền muốn đem Vương Bảo nhấn chìm!

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, cười lạnh nói, "Khương Thái Nhất chết rồi, đến phiên các ngươi!"

Lúc nói chuyện.

Vương Bảo cánh tay vung lên!

Trong phút chốc, ba đạo hư huyễn nhưng lại ẩn chứa uy nghiêm đáng sợ khí tức bóng người, xuất hiện ở Vương Bảo trước người.

Chính là ma linh lão đại lão nhị cùng lão tam!

Ba cái lão gia hoả thực lực, nhưng là Đạp Tiên đỉnh cao, tuy rằng, không có đạt đến bán tiên mức độ, thế nhưng, cũng cách nhau không xa!

Mới vừa vừa xuất hiện.

Liền bị Thái Nhất Tông tất cả trưởng lão công kích, cuốn vào!

Trong chớp mắt, một đạo phẫn nộ điên cuồng hét lên, vang lên, "Các ngươi những thứ hỗn trướng này, tu vi như thế, cũng dám đối với chủ nhân bất kính? Chán sống rồi?"

"Hừ!"

"Bọn họ dám công kích chủ nhân,

Chính là chủ nhân kẻ thù, chủ nhân kẻ thù, chính là chúng ta kẻ thù giết cha, giết bọn họ!"

Ma linh ba huynh đệ sức mạnh bạo phát, vô tận bóng đen chớp mắt lan tràn, hóa thành từng đạo từng đạo màu đen liệt diễm, như là hoa sen bình thường nở rộ, qua lại hư không, ở Chiến Bắc Phong đám người khó có thể tin trong ánh mắt, bộc phát ra!

Ầm ầm ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang truyền vang thiên địa!

Nương theo từng đạo từng đạo tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Chiến Bắc Phong, khí tuyệt bỏ mình!

Thái Nhất Tông tất cả trưởng lão, tương tự ở mờ mịt cùng hoảng sợ bên trong, biến thành tro bụi!

Ma linh lão đại hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói, “Rác rưởi!”

Dứt lời.

Lộ ra nịnh nọt nụ cười, trở lại Vương Bảo bên người, cung kính nói, “Chủ nhân!”

Ma linh lão nhị cùng lão tam đồng dạng vấn an.

Vương Bảo gật gù, như cũ mặt không hề cảm xúc.

Tuy rằng xem như là báo thù, thế nhưng, kích động cảm giác, đã biến mất, thay vào đó, là một loại khôn kể thất lạc.

Báo thù, thì lại làm sao?

Tông môn bị diệt, đại đa số người cũng đã không ở.

Ma linh ba huynh đệ lo sợ bất an, không dám nói thêm cái gì, cung kính đứng ở một bên.

Cũng nhưng vào lúc này.

Thiết Huyết Chiến Thần, đột nhiên lãnh đạm nói rằng, “nhìn dáng dấp, như là chịu nhục, báo thù thành công! Tiểu tử, ngươi cũng coi như là một nhân vật!”

Vương Bảo giương mắt liếc mắt nhìn Thiết Huyết Chiến Thần, không lên tiếng.

Thiết Huyết Chiến Thần bóng người lóe lên, dĩ nhiên xuất hiện ở Vương Bảo trước người, vòng chéo tay, cười nhạt nói, “bản tọa rất thưởng thức ngươi, vì lẽ đó, thừa dịp ta tâm tình tốt, nếu như ngươi đem điều khiển Tịch Diệt Lôi Thương biện pháp giao cho ta, bản tọa có thể thu ngươi làm thần sứ!”

Thiết Huyết Chiến Thần áp lực đã thu lại lên.

Vì lẽ đó, ma linh ba huynh đệ còn không làm rõ được tình hình.

Có điều, trên mặt phẫn nộ, nhưng là có thể thấy rõ ràng, càng là dùng ánh mắt nhìn Vương Bảo, thật giống đang nói, chủ nhân muốn không nên động thủ.

Vương Bảo tâm tình từ từ bình phục, nhìn về phía Thiết Huyết Chiến Thần, trong thân thể, đấu hồn thần ấn không ngừng bị Vương Bảo tinh luyện hoàn thành tích lũy, hình thành từng đạo từng đạo thần bí đấu hồn, hòa vào Thần Phủ nguyên thai.

Nếu báo thù, Vương Bảo đơn giản hào phóng một lần, tinh luyện giá trị cấp

tốc tiêu hao.

Nhìn chằm chằm Thiết Huyết Chiến Thần, Vương Bảo híp mắt cười, “Muốn để ta làm ngươi thần sứ, ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Chiến Thần Tông mọi người nhất thời giận tím mặt, lớn tiếng quát lớn lên!

Thiết Huyết Chiến Thần phất tay một cái, quát lớn âm thanh mới biến mất, tựa như cười mà không phải cười nhìn Vương Bảo, Thiết Huyết Chiến Thần thản nhiên nói, “bản tọa cho rằng ngươi là người thông minh, không nghĩ tới, nhưng ngông cuồng như vậy, ngươi đối với sức mạnh, căn bản nhất không hay biết, lại như bọn họ như vậy... Bản tọa tiện tay liền có thể giết chết!.”

Thiết Huyết Chiến Thần chỉ chỉ ma linh ba huynh đệ.

Nhẹ nhàng gảy ngón tay một cái.

Ma linh ba huynh đệ trong nháy mắt thân thể đọng lại, sau đó, phảng phất linh quang bình thường, toàn bộ tan vỡ.

Chết không muốn quá oan!

Trước khi chết, bọn họ cũng không nghĩ đến, thế gian còn có kinh khủng như thế người!

“Bản tọa lại cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng!”

Thiết Huyết Chiến Thần vẻ mặt thu lại.

Vương Bảo trầm mặc không nói, chỉ là nhanh chóng ngưng tụ đấu hồn, vô cùng bạo tay điên cuồng tinh luyện bên dưới, hết thảy đấu hồn, toàn bộ tinh luyện hoàn thành!

Cũng chỉ trong nháy mắt này.

Vương Bảo trực tiếp tinh luyện tu vi.

Đột phá Vấn Đạo!

“Ta muốn đột phá Vấn Đạo, chờ ta đột phá lại nói!” Vương Bảo bất động thanh sắc.

Thiết Huyết Chiến Thần ngược lại cũng không đáng kể, dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo đã là hắn cua trong rọ, muốn làm sao làm, liền làm sao làm, nhường nằm, liền tuyệt đối lật có điều thân đến.

Tu vi đột phá.

Vương Bảo gốc gác, lần thứ hai bạo phát!

Đấu hồn thần trong phủ, từng đạo từng đạo vô hình đấu hồn, hình thành các loại thuộc tính đạo bao hàm, đồng thời, hấp dẫn thiên địa đại đạo giáng lâm, hóa thành nói bao hàm.

Thần Phủ cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời, mở rộng, phồng lớn, như cùng một cái cái thế giới.

Nói bao hàm thành sông, ở thần phủ bầu trời xoay quanh, vô số hiểu ra tràn vào Vương Bảo đầu óc, dường như khai trí!

Cũng đang lúc này.

Trên bầu trời, trong chớp mắt, liền xuất hiện từng đạo từng đạo mây đen, mà này mây đen, thập phần đáng sợ, tựa hồ lộ ra phẫn nộ, lộ ra vô cùng sát cơ, ở đây bất cứ người nào, đều có thể rõ ràng cảm nhận được trời phẫn nộ!

“Thiên nộ kiếp?”

Thiết Huyết Chiến Thần tựa hồ nhận ra được cái gì, hú lên quái dị, không nhịn được lùi về sau vài bước, cuối cùng, rốt cục vẫn là lo lắng dáng vẻ, cực tốc lui nhanh!

“Tiểu tử ngươi đến cùng làm cái gì? Dĩ nhiên đưa tới thiên nộ kiếp! Đây

chính là thập tử vô sinh Thiên kiếp!”

Thiết Huyết Chiến Thần cũng không thể bình tĩnh.

Vương Bảo nghe vậy cười, hơi phe phẩy rải rác tóc, nhạt âm thanh nói, “không phải đại sự gì, chỉ là ở lần trước độ kiếp thời điểm, đem trời cho mắng một trận, thuận tiện đem Tịch Diệt Lôi Thương đoạt mà thôi...”

------oOo------

Chương 224: Ngươi xứng sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhiều người thời khắc này đều mộng ở.

Dù cho là Thiết Huyết Chiến Thần, lúc này cũng có chút hơi ngây người.

Độ kiếp thời điểm, mắng trời?

Còn đoạt Tịch Diệt Lôi Thương?

Khe nằm!

Tiểu tử này nói, sẽ không là thật sao?

Nếu như thật sự, này một làn sóng thao tác có thể đúng là mãnh như rồng, quá đáng sợ!

Thiết Huyết Chiến Thần hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn Vương Bảo cái kia hờ hững tùy ý vẻ mặt, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt kiêng kỵ!

Tên tiểu hỗn đản này.

Có gì đó quái lạ a!

Cũng không lâu lắm.

Thiên kiếp rốt cục chính thức giáng lâm.

Đồng thời vừa xuất hiện, chính là từng đạo từng đạo cực kỳ uy nghiêm đáng sợ lôi ảnh, tạo thành đại trận bình thường, hướng về Vương Bảo nơi này phủ đầu bao phủ mà tới.

Thẳng đến lúc này, Vương Bảo mới xem như là triệt để thả lỏng, nhìn Thiết

Huyết Chiến Thần một chút, lạnh lùng cười.

Ma trứng!

Tuy rằng ma linh ba huynh đệ, căn bản cũng không phải đồ tốt, thế nhưng, nếu mặc hắn làm chủ, cái kia chính là nô bộc của hắn, là hắn người.

Lại bị Thiết Huyết Chiến Thần tiện tay giết!

"Hiện tại lão tử mới vừa có điều ngươi, thế nhưng, chờ ta đi!"

Vương Bảo đầu óc ý nghĩ chớp qua, sau đó, rồi đột nhiên ngẩng đầu, cất bước hướng về Thiết Huyết Chiến Thần mà đi, hoặc là nói, là hướng về phía Chiến Thần pho tượng mà đi.

Thiết Huyết Chiến Thần con ngươi co rút nhanh.

Chau mày, nhìn Vương Bảo động tác, càng ngày càng nghi ngờ không thôi lên.

Giời ạ!

Tiểu tử này đến cùng muốn làm gì?

Độ Thiên kiếp đây đây là.

Ngươi đây là vẻ mặt gì? Phản ứng gì? Hiện tại ngươi không nên tụ tập sức mạnh, chống lại Thiên kiếp đánh giết sao?

Ngươi này như không có chuyện gì xảy ra, đến cùng là cái cái gì quỷ? Còn có, ngươi hướng về ta chỗ này đến làm lông? Chẳng lẽ còn muốn nhường ta giúp ngươi độ kiếp?

Ầm!

Nhưng vào lúc này, Thiên kiếp rơi vào Vương Bảo đỉnh đầu, trực tiếp đem Vương Bảo thân thể nhấn chìm.

Nhưng mà chỉ chốc lát sau, nương theo Vương Bảo bình yên vô sự đi ra, bầu không khí vào đúng lúc này, bỗng nhiên đọng lại.

Mọi người phản ứng đầu tiên là, ta chẳng lẽ đang nằm mơ?

Thứ hai phản ứng là, khe nằm, lão tử tuyệt bức đang nằm mơ?

Đây chính là Thiên kiếp a Thiên kiếp!

Vẫn là thiên nộ kiếp!

Ngươi cái gì đều không làm, dĩ nhiên một chút việc đều không có?

“Tiểu tử ngươi...”

Thiết Huyết Chiến Thần đều cảm giác được kinh sợ lên.

Bất luận đạt đến cảnh giới gì, Thiên kiếp đều là đồng dạng đáng sợ, Thiên kiếp bên dưới, chín mươi chín phần trăm võ giả, đều là giun dế!

Mà hiện tại, như thế thái quá một màn xuất hiện, Thiết Huyết Chiến Thần có loại bị chó tất cảm giác, khó có thể tin, không thể nào tiếp thu được!

Chỉ là.

Nhìn thấy Vương Bảo lại vẫn ở đi về phía trước.

Thiết Huyết Chiến Thần sắc mặt trở nên khó xem ra, gầm nhẹ nói, “ngươi muốn làm cái gì?”

Vương Bảo vừa đi một bên cười lạnh nói, “nhường ngươi từ đâu đến, lăn đi nơi nào!”

Vương Bảo có thể nhìn ra, cái kia to lớn Chiến Thần pho tượng, phỏng chừng chính là Thiết Huyết Chiến Thần có thể thời gian dài lưu lại nguyên nhân.

Thiết Huyết Chiến Thần được kêu là một cái khí a!

Tuy rằng.

Vương Bảo hiện tại, thật là làm cho người ta kinh sợ, nhưng là, hắn nhưng là thần!

Mà Vương Bảo, phàm nhân một cái!

Liền tiên đều không phải!

Ở trong mắt hắn, Vương Bảo như vậy, hắn thổi khẩu khí đều có thể thổi chết 108,000 cái!

Vương Bảo, lại như là ở quất hắn mặt, vẫn là ngay ở trước mặt tín đồ của chính mình mãnh đánh!

“Ngươi tên tiểu hỗn đản này!”

Thiết Huyết Chiến Thần méo mặt lên, vô cùng phẫn nộ, sát ý vô cùng, thế nhưng.

Hắn rồi lại không biện pháp!

Vương Bảo nhưng là ở độ kiếp!

Vẫn là thiên nộ kiếp!

Không chút khách khí nói, lúc này, bất kỳ dám cắn hợp Vương Bảo Thiên kiếp hành vi, đều sẽ bị Thiên kiếp lan đến!

Mà hắn, mặc dù là thần, thế nhưng, đối mặt Thiên kiếp, cũng là giun dế một con, chỉ cần cảm ứng được thực lực của hắn, nhằm vào lên hắn, Thiên kiếp tuyệt đối có thể nhanh chóng thăng cấp, bởi vì này ở quy tắc bên trong!

"Ngươi là chính mình lăn,

Vẫn là tiểu gia đuổi ngươi lăn?"

Vương Bảo liếc Thiết Huyết Chiến Thần, xì cười một tiếng, bước chân liên tục.

Thiết Huyết Chiến Thần mặt âm trầm, không nói một lời.

Mà Liễu Nguyên đám người, nhưng là sợ vãi tè rồi.

Lại uất ức cực kỳ.

Chính mình tin chủ chiến thần, dĩ nhiên chịu đến uy hiếp, nhưng một mực, không có bất kỳ biện pháp nào.

Bọn họ thật hận không thể đem Vương Bảo ngàn đao bầm thây!

Rầm rầm rầm!

Thiên kiếp lực lượng, bắt đầu mạnh thêm, từng đạo từng đạo lôi đình lộ ra diệt thế giống như sức mạnh, hướng về Vương Bảo bao phủ tới.

Dần dần, Vương Bảo đi tới Thiết Huyết Chiến Thần to lớn tượng thần trước, nhìn xa xa lui lại Thiết Huyết Chiến Thần, Vương Bảo châm chọc nói, “có năng lực chớ né a!”

Thiết Huyết Chiến Thần nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “bản tọa rất hối hận vừa nãy không một chưởng vỗ chết ngươi!”

Vương Bảo cười to lên, “Không sai, ngươi vừa nãy thật sự nên ra tay, đáng tiếc a, cơ hội chỉ có một lần, ngươi không nắm lấy! Vì lẽ đó...”

Gần kề Thiết Huyết Chiến Thần tượng thần.

Vương Bảo thản nhiên nói, “ngươi vẫn là cút đi!”

Làn sóng tiếp theo Thiên kiếp hạ xuống.

Vương Bảo không hề hay biết, thế nhưng Chiến Thần tượng thần nhưng là bị chịu đến liên lụy, bị lôi đình oanh kích, chỉ nghe răng rắc răng rắc âm thanh.

Trong nháy mắt, tượng thần liền tan vỡ!

Mà Thiết Huyết Chiến Thần, cũng là phát sinh một đạo kêu rên, phân hồn thân thể, bắt đầu tan rã, ánh mắt ẩn chứa phẫn nộ cùng sát cơ, Thiết Huyết Chiến Thần lớn quát, "Tiểu hỗn đản, lão tử nhớ kỹ ngươi!"

Phong độ đều không còn, Thiết Huyết Chiến Thần nhưng không để ý, này Chiến Thần tượng thần, nhưng là có linh hồn của hắn dấu ấn, cái này cũng là hắn có thể từ Thần giới giáng lâm nguyên nhân!

Bây giờ tượng thần nát tan, linh hồn của hắn dấu ấn cũng bị lôi đình dập tắt, tương đương với bị thương, cũng căn bản ngốc không lâu!

Vương Bảo đứng ở trên hư không, quay về Thiết Huyết Chiến Thần ngoắc ngoắc tay, lạnh lùng nói rằng, "Đừng rất sao chỉ nói, có bản lĩnh đến giết ta a! Ngươi cái phế vật!"

"Khe nằm!" Thiết Huyết Chiến Thần mắng to một tiếng.

"Rác rưởi!"

"Liền như ngươi vậy, còn muốn để ta làm ngươi thần sứ? Ha ha ha, ngươi xứng sao?"

Vương Bảo vẻ mặt, thập phần xem thường!

Thiết Huyết Chiến Thần tức đến đỉnh cao, nhưng mà, còn có thể làm sao? Lúc này Vương Bảo liền phảng phất con nhím, chờ đợi Vương Bảo độ kiếp xong, cũng không hiện thực, vì lẽ đó, Thiết Huyết Chiến Thần chỉ có thể sinh hờn dỗi, sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, đột nhiên kéo một cái hư không, toàn bộ thân ảnh biến mất không thấy hình bóng.

“Hận này, bản tọa nhớ rồi!”

Lưu câu tiếp theo lời hung ác, Thiết Huyết Chiến Thần đi rồi.

Có không làm gì được người ta, cùng với nhận không sỉ nhục, còn không bằng chủ động rời đi!

Hận đi rồi Thiết Huyết Chiến Thần, Vương Bảo con mắt quét qua Chiến Thần Tông Liễu Nguyên đám người, mặt không hề cảm xúc, xoay người rời đi.

Hắn cùng Chiến Thần Tông không cừu, không đến nỗi lại tiếp tục liên lụy xuống.

Có điều, vào giờ phút này, tình cảnh là thập phần chấn động.

Vương Bảo chân đạp hư không, vòng chéo tay, phía sau, là không ngừng tập kích Thiên kiếp.

Từng đạo từng đạo Thiên kiếp đánh về Vương Bảo.

Rồi lại không làm gì được Vương Bảo nửa phần.

Mắt thấy Vương Bảo đi xa càng xa, bỗng nhiên, hư không tan vỡ, tiên tích cũng bị Thiên kiếp sức mạnh đánh vỡ, Liễu Nguyên đám người, đều là câm như hến, không nhúc nhích.

Ma trứng!

Quá rất sao hùng hổ!

Cái tên này đến cùng là ai a?

Độ kiếp, lại vẫn có thể như thế độ!

Này nếu như nói ra, ai tin? Ai mẹ nó đều không tin!

Liễu Nguyên đột nhiên mở miệng, âm thanh, ẩn chứa khó nén hoảng sợ.

“Sau đó, ai cũng chớ chọc hắn! Nhớ kỹ hắn dáng vẻ, đều cho ta ghi vào trong xương, nếu ai dám không nghe lời, lão phu tươi sống quả hắn...”

------oOo------

Chương 225: Ngươi rất không đạo nghĩa a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo rời đi Chiến Thần Tông sau khi, tùy ý tìm một gian thung lũng đặt chân.

Không ai nhìn hắn trang bức, Thiên kiếp cũng đi qua rất nhanh, Vương Bảo tu vi chính thức tăng lên tới Vấn Đạo cảnh giới.

Nguyên bản Thần Phủ, như là diễn hóa ra chín cái không gian, lẫn nhau giúp đỡ lẫn nhau, thao thao bất tuyệt đạo bao hàm ở không gian trên không xoay quanh, đại diện cho Vương Bảo các loại thuộc tính đạo bao hàm.

"Mã Đức, đã quên đem lão Miêu mang ra đến rồi!"

Củng cố một hồi tu vi sau khi, Vương Bảo đứng dậy, đi tới chỗ cao, không tên có chút mất mát.

Dù sao nơi này là Chiến Thiên đại lục, ngoại trừ Chiến Thần Tông người, có thể nói là một cái người quen đều không có, nếu như mèo yêu ở này, còn có thể đấu đấu võ mồm qua qua hằng ngày, hiện tại cô độc, Vương Bảo rất là cô đơn a!

Đương nhiên, cái cảm giác này rất nhanh sẽ biến mất, sống vô tư phái Vương Bảo, bắt đầu suy tư lên.

Thiên Dương đại lục, tạm thời không trở về đi tới.

Tăng lên thực lực của chính mình, mới là quan trọng nhất.

Hắn quyết định, sau đó cho Tử Vân Tông một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng.

Tỷ như, đem Thánh Võ giới đóng gói cho Tử Vân Tông làm hậu hoa viên?

Màn này cảm giác có vẻ như rất tốt!

“Ai nha, chơi này a! Tinh luyện giá trị mức độ lớn co lại!”

Vương Bảo có chút đau “bi” lên.

Điên cuồng tinh luyện đấu hồn thần ấn, cho tới hắn hiện tại tinh luyện giá trị, hách nhưng đã không đủ mười vạn, trước mấy trăm ngàn lớn cường hào một đi không trở về.

Này vẫn là ở hắn từ Chiến Thần Tông một nhóm được khen thưởng cơ sở lên.

“Xem ra, còn phải tiếp tục trang bức a!”

Vương Bảo lộ ra một vệt cười khổ, sau đó tùy tiện lựa chọn một phương hướng, lên đường (chuyển động thân thể) tiến lên.

...

...

Giết Khương Thái Nhất, Thái Nhất Tông cao tầng cũng đã hầu như diệt, còn lại liền không đủ vì là đều, vì là Tử Vân Tông đồng tông miễn đi nỗi lo về sau, Vương Bảo tâm tình rất tốt, đầy đủ đuổi hơn nửa tháng con đường, lúc này mới trì hoãn tốc độ.

Ngày đó.

Vương Bảo cưỡi từ trong ngọn núi uy hiếp đến một đầu cao lớn lợn rừng làm thú cưỡi, theo một cái đại lộ tiến lên.

Lợn rừng thở hổn hển thở hổn hển bước bước chân, hai con nhỏ trong ánh mắt tràn đầy nước mắt, trời mới biết vừa nãy chịu bao lớn tội.

Đột nhiên.

Phía sau bầu trời, mấy bóng người kéo tới.

Một cái trong đó là cái thanh niên, trên mặt mang theo không kiên nhẫn, nhìn thấy Vương Bảo, sáng mắt lên, trực tiếp hạ xuống ở Vương Bảo trước người giữa không trung, ở trên cao nhìn xuống ngạo nghễ hỏi nói, "uy, thả heo, Thiên Hỏa Thành là phía trước phương hướng này đúng không?"

Vương Bảo hé mắt, vẻ mặt ôn hòa nói rằng, "không phải nha, là bên kia!"

Vương Bảo chỉ chỉ bên trái.

Thanh niên do dự một chút, nhìn quét một chút Vương Bảo, cảm thấy Vương Bảo không thể có lá gan lừa hắn, lúc này lên không, cùng đồng bạn hội hợp sau khi, rất là khó chịu nói rằng, "Mã Đức, dĩ nhiên đi nhầm phương hướng, bên kia mới là Thiên Hỏa Thành!"

Mấy người đồng bạn dồn dập cười làm lành lên.

Nói chuyện, đoàn người dần dần đi xa.

Vương Bảo bĩu môi, thản nhiên tự đắc nằm ở lợn rừng trên người.

Thiên Hỏa Thành, ngay ở trước mặt hắn phương hướng, đây là hắn một canh giờ trước đánh nghe được.

Cho tới bên trái có cái gì, quỷ rất sao biết.

Tiểu nửa khắc đồng hồ qua đi.

Hư không đột nhiên lạnh lẽo, sau một khắc, một đạo hoàng nhiên kiếm khí, cuồn cuộn giáng lâm, có điều liền muốn rơi vào Vương Bảo trên người thời điểm, Vương Bảo nhẹ nhàng phất tay, kiếm khí liền trực tiếp hỏng mất.

Sau đó, Vương Bảo đứng dậy, nhìn hạ xuống ở trước người mình, đi mà quay lại mấy người trẻ tuổi, cười híp mắt hỏi nói, "làm sao? Còn muốn hỏi

đường?”

Lệ Thiên Tuần trên mặt mang theo sương lạnh, lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, “được lắm gan to bằng trời ngu xuẩn, ngay cả ta Lệ Thiên Tuần cũng dám mở bạch! Thiên Hỏa Thành ở cái hướng kia? Nơi đó là hắn mẹ vô biên núi hoang!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, suy tư nói rằng, “yêu, lẽ nào là ta nhớ lầm? Hình như là ai, xin lỗi nha, hẳn là cái hướng kia!”

Vương Bảo chỉ chỉ phía sau.

Lệ Thiên Tuần khóe mắt đột nhiên vừa kéo!

Trong ánh mắt,

Lập loè sát cơ.

Khe nằm!

Tiểu tử này!

Hắn lẽ nào còn chưa hiểu tình hình?

Phía sau ngươi phương hướng?

Lão tử chính là từ nơi nào đến a khe nằm!

Dĩ nhiên... Hắn dĩ nhiên, còn dám đùa ta?

“Máng!”

Mắng to một tiếng, Lệ Thiên Tuần trong tay một cái quang kiếm đột nhiên bùng lên, chớp mắt sau khi, từng đạo từng đạo kiếm khí như là lốc xoáy bình thường, bộc phát ra, hướng về Vương Bảo nhấn chìm mà đi!

“Điếc không sợ súng!”

Lệ Thiên Tuần hừ lạnh nói.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Một màn kinh khủng xuất hiện.

Liền nhìn thấy Vương Bảo vẻ mặt thản nhiên, chậm rãi đưa tay, sau một khắc, từng đạo từng đạo to bằng cái thớt kim quang thủ ấn, xuất hiện ở trước người của hắn.

Không chỉ có trong thời gian ngắn, nghiền ép kéo tới kiếm khí, càng là tổ hợp thành một đạo cực kỳ to lớn kim quang bàn tay, ầm ầm lên không, sau một khắc chính là hạ xuống!

Lệ Thiên Tuần mộng bức!

Hắn tiểu đồng bọn há hốc mồm!

Maya!

Ôi ta nhỏ má ơi!

Đụng tới thiết bản?

Không nói cái khác, ánh sáng (chỉ) hướng này sức mạnh bùng lên khí thế, sợ là đến có thể so với Vấn Đạo đại lão chứ?

Lệ Thiên Tuần khóc không ra nước mắt, sợ sệt cả người run cầm cập, nằm mộng cũng muốn đến, chính mình chỉ là tùy tiện tìm người để hỏi đường, đều đang có thể gặp được loại này chuyện xui xẻo!

“Tiền bối, tiền bối dừng tay! Là vãn bối có mắt không tròng!”

Lệ Thiên Tuần rống to lên, không gào không được a, kim quang thủ ấn chỉ

lát nữa là phải dẫn đầu lên, này nếu như thật trấn áp xuống, bọn họ tất cả mọi người không cũng phải hóa thành bùn a!

Kim quang đại thủ ấn đột nhiên dừng lại.

Sau đó, chậm rãi tiêu tan!

Hóa thành vô tận cuồng phong, thổi Lệ Thiên Tuần đám người thập phần chật vật.

Vương Bảo khoanh chân ngồi ở lợn rừng trên người, đánh giá Lệ Thiên Tuần, nói rằng, "ta lòng tốt cho ngươi chỉ đường, ngươi nhưng muốn giết ta, ngươi này rất không đạo nghĩa a!"

Lệ Thiên Tuần được kêu là một cái oan ức.

Trong lòng điên cuồng hét lên, ta không đạo nghĩa? Khe nằm ngươi rất sao cho ta mù chỉ đường, đến cùng ai không đạo nghĩa?

"Thôi thôi, ta người này đây, khí lượng lớn, quyết định chuyển các ngươi lần này, thế nhưng, chỉ cái này một hồi a, còn dám đối với lão nhân gia ta làm càn như vậy, ta có thể liền không sẽ khách khí như vậy!"

Lệ Thiên Tuần thở phào nhẹ nhõm.

Hắn tiểu đồng bọn cũng đều là lộ ra mỉm cười.

Tốt, cuối cùng cũng coi như là vượt qua một kiếp, vị tiền bối này, nhìn qua đúng là rất dễ nói chuyện a.

"Đa tạ tiền bối khoan hồng độ lượng, vãn bối đám người còn có việc, đi trước!"

Lệ Thiên Tuần quay về Vương Bảo chắp chắp tay, liền muốn cùng tiểu đồng bọn xoay người rời đi.

Chỉ là.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo đột nhiên cười híp mắt nói rằng, “đi? Ai để cho các ngươi đi rồi?”

Lệ Thiên Tuần lại mộng bức, khe nằm, này lại là tình huống gì? Nói lắp bắp, “Tiền... Tiền bối không phải tha thứ chúng ta sao?”

Vương Bảo rất là tức giận nói, “Ta tha thứ các ngươi, thế nhưng lợn do ta nuôi lại bị ngươi vừa nãy sát khí sợ rồi, ngươi xem một chút con mắt của nó, còn có nước mắt đây!”

Lệ Thiên Tuần trợn mắt ngoác mồm, nhìn chăm chú nhìn lợn rừng một chút, phát hiện vẫn đúng là rất sao rơi lệ.

Vương Bảo thản nhiên nói rằng, “ngươi nói, ngươi đúng hay không nên xin lỗi?”

Lệ Thiên Tuần một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Mẹ bán phê?

Lão tử Lệ Thiên Tuần, Vấn Đạo đỉnh cao đại tu lệ Cửu Phong con ruột, cao quý bao nhiêu tồn tại, ngươi nhường ta cho một con heo xin lỗi?

“Làm sao? Không muốn?” Vương Bảo lông mày nhíu lại, rất là nguy hiểm dáng vẻ.

Lệ Thiên Tuần trong lòng kinh hoàng, nhìn lợn rừng nhị sư huynh, trong miệng cực kỳ cay đắng, cuối cùng, cúi đầu ủ rũ nói rằng, “heo... Heo...”

“Heo ngươi muội, gọi nhị sư huynh!”

“Hai... Nhị sư huynh?”

Đây là tên chứ?

“Nhị sư huynh, xin lỗi! Vừa nãy doạ đến ngươi!”

Lệ Thiên Tuần dốc hết dũng khí, rống lên một cổ họng.

Vương Bảo lạnh giọng nói, “thành ý đây? Thành ý ở nơi nào? Xin lỗi nên có xin lỗi dáng vẻ, tiến lên, mắt đối mắt, thành khẩn một điểm!”

Lệ Thiên Tuần cảm giác mình bị tấn công dữ dội.

Nội tâm nhấc lên vô cùng khuất nhục.

Chỉ là.

Ở Vương Bảo uy lực uy hiếp bên dưới, bất kỳ phản kháng, đều là hành động tìm chết, vì lẽ đó, Lệ Thiên Tuần trầm mặc nửa ngày, trực tiếp tiến lên, đi tới lợn rừng trước mặt, hơi khom lưng, chắp tay, con mắt nhìn chằm chằm lợn rừng cái kia vô tội mắt nhỏ, thành thành khẩn khẩn nói rằng, “nhị sư huynh, xin lỗi...”

------oOo------

Chương 226: Yêu có tin hay không!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lúc này mới như lời mà!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Lệ Thiên Tuần đã mất cảm giác, cười gượng nói, “tiền bối, ta hiện tại có thể đi được chưa?”

Vương Bảo liếc hắn, lạnh giọng nói, “đi? Đi cộng lông, quang đạo áy náy liền xong? Tâm linh của nó chịu đến nặng như vậy xung kích, khẳng định hữu tâm bị bệnh, ngươi không được lấy chút tiền cho nó trị liệu một hồi?”

Lệ Thiên Tuần lại là một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Ánh mắt chớp qua nồng nặc uất ức.

Ma trứng!

Hóa ra là muốn đánh cướp a!

Ngươi đánh cướp ngươi sớm nói a!

Ngươi rất sao nhường ta theo một con heo xin lỗi sỉ nhục ta làm len sợi?

“Tiền bối, đây là vãn bối một điểm tâm ý, xin vui lòng nhận!”

Lệ Thiên Tuần trịnh trọng lấy ra một cái nhẫn chứa đồ.

Hàng này tuy rằng tính cách ương ngạnh, thế nhưng cũng có cái ưu điểm, vậy thì là hiểu được xem xét thời thế!

Vào giờ phút này, liền bọn họ mấy người trẻ tuổi, dù cho tự nhận bối cảnh,

căn bản đủ để không nhìn Vương Bảo, thế nhưng, trước mắt thiệt thòi mới là căn bản a, cùng với trang bức, chín phần mười có thể sẽ bị làm mất mặt, còn không bằng vẫn sợ xuống!

Vương Bảo tiếp nhận nhẫn chứa đồ, không hề liếc mắt nhìn, khoát tay một cái nói, "Được rồi, các ngươi có thể đi rồi!"

Lệ Thiên Tuần thở phào nhẹ nhõm, vội vàng quay về Vương Bảo chắp chắp tay, xoay người liền chạy.

Hắn tiểu đồng bọn cúi đầu đuổi tới.

Chờ chạy ra rất xa.

Lệ Thiên Tuần tốc độ mới chậm lại, chờ đến các bạn bè nhỏ đuổi tới, Lệ Thiên Tuần mặt âm trầm nói rằng, "chuyện này, các ngươi tốt nhất nát ở trong bụng!"

Lệ Thiên Tuần tiểu đồng bọn, đa số là theo phía sau hắn kiếm ăn chủ, nghe vậy dồn dập gật đầu.

Một cái trong đó thanh niên tức giận nói, "Lệ ca, tên kia khinh người quá đáng! Quả thực chính là người bị bệnh thần kinh, có muốn hay không làm hắn?"

Lệ Thiên Tuần xem ánh mắt của hắn, hãy cùng xem ngu ngốc như thế, tức giận nói, "Làm hắn? Làm sao làm? Hắn là Vấn Đạo, thậm chí cảnh giới đều không rõ, ngươi cảm thấy cha ta bọn họ sẽ vì ta này vẻn vẹn bị làm khó dễ, liền muốn đi giết người ta? Lại nói, làm hắn, có cái gì chỗ tốt?"

Một đám tiểu đồng bọn hai mặt nhìn nhau.

Lệ Thiên Tuần mở miệng khí, âm thanh lãnh đạm nói rằng, "này khẩu khí tạm thời ghi nhớ, sau đó đụng tới, sau này hãy nói, ngày hôm nay tính lão tử xui xẻo, Mã Đức, khẳng định là ta trước hỏi hắn đường thời điểm, thái độ không tốt giận hắn!"

Dứt lời.

Lệ Thiên Tuần lắc đầu một cái, thấp giọng nói, “được rồi, việc này chấm dứt ở đây, chúng ta đi lên trước nữa nhìn, Thiên Hỏa Thành nên ngay ở chung quanh đây, các ngươi cũng cần ghi nhớ, hiện tại không phải ở chúng ta Võ đế tông, đại gia làm việc, đều cẩm thận một chút!”

...

...

Vương Bảo cưỡi lợn rừng, chậm rãi đi tới Thiên Hỏa Thành.

Thành này rất lớn, lui tới võ giả cũng rất nhiều.

Nghĩ đến hai ngày trước từ tinh luyện tiểu lễ trong bao mở ra đến đồ vật, Vương Bảo không khỏi lộ ra nụ cười.

Tinh luyện cửa hàng đột nhiên quét mới ra đến một cái gọi là tinh luyện tiểu gói quà đồ vật, giá cả không mắc, nhưng cũng không rẻ, đầy đủ năm ngàn tinh luyện giá trị một cái.

Theo giới thiệu, mỗi cái tinh luyện tiểu gói quà bên trong, đều có tỷ lệ mở ra một ít đặc thù tinh luyện vật phẩm.

Vương Bảo liền mở ra hai cái, đều là một ít đồ chơi nhỏ, không đáng nhắc tới, thế nhưng không tin tà Vương Bảo lần thứ ba mở, nhưng là mở ra đến một đồ tốt.

Đồ chơi này gọi là [một ngày quái]!

Không sai, chính là xem bói đồ vật.

Chỉ là, hệ thống xuất phẩm, phải là tinh phẩm, Vương Bảo cái này một ngày quái, có thể thấy rõ một người ở ngày đó vận trình, họa phúc, cơ duyên, thậm chí các loại.

Một ngày quái là thời gian giới hạn đạo cụ, chỉ có một tháng sử dụng thời gian, Vương Bảo suy nghĩ, dùng nó đến trang bức, chỉ định không sai được.

Thiên Hỏa Thành xem như là phụ cận to lớn nhất võ giả thành trì, Vương Bảo này mới đến nơi này.

Chạy mục đích, Vương Bảo ở khách sạn tạm thời dàn xếp đi sau khi, liền nhàn nhã đi tới quán vỉa hè một con đường!

Nơi này là một ít tam giáo cửu lưu hội tụ nơi, bày ra quán vỉa hè, bán cái gì đều có, Vương Bảo tìm một cái không quầy hàng,

Đi tới bên cạnh quầy hàng trước.

Chủ sạp là cái trung niên người, bán chính là một ít mang đất cổ khí, nhìn thấy Vương Bảo tiến lên, vội vã lộ ra nụ cười, nói rằng, "tiểu ca, muốn mua chút gì? Ta lão Chu nơi này có thể tất cả đều là bảo bối, ngươi xem một chút cái này..."

Vương Bảo vung vung tay, nói rằng, "lão ca, ta chính là muốn hỏi một chút, ở chỗ này bán đồ vật, cần giao quán vỉa hè phí sao?"

Chủ sạp nghe vậy, nụ cười trên mặt trực tiếp cất đi, mặt không hề cảm xúc nói rằng, "đương nhiên đến giao phí, ngươi cho rằng phong thủy này bảo địa, ai tới đều có thể bán đồ vật a?"

Vương Bảo cười cợt, "Đi đâu giao tiền?"

"Đám người đến thu!" Chủ sạp mí mắt một đáp, liền không yêu phản ứng Vương Bảo.

Vương Bảo không có để ý, đi tới trống không quầy hàng trước, Vương Bảo đánh tới tự chế dù che nắng, một bộ ghế Thái sư, một bộ trà cụ, chờ đến có đồ vật đều làm xong sau khi, Vương Bảo lúc này mới lấy ra một khối lớn vải, quăng ở trên mặt đất.

Bên cạnh chu họ trung niên vẫn luôn ở chú ý Vương Bảo, nhìn thấy Vương Bảo cái kia hưởng thụ vài món bộ, gò má cuồng quất, cuối cùng liếc mắt một cái Vương Bảo lớn bày lên viết đồ vật, nhất thời trừng mắt lên, suýt chút nữa thổ huyết.

Vương Bảo viết chính là, "Quái thần xuất thế, tin người xưa nay! Một quẻ trăm vạn, đo một ngày Thiên Cơ!"

Chu họ trung niên khóe mắt không ngừng co rúm.

Đại gia ngươi!

Hàng này thật có thể khoác lác bức a!

Còn quái thần xuất thế, ra ngươi cái cà a!

Một quẻ trăm vạn, ngươi làm hết thảy mọi người là kẻ ngu si sao? Ra sao quái, mới có thể giá trị cái này một trăm vạn?

Liếc mắt nhìn Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo dĩ nhiên tựa ở trên ghế thái sư, híp mắt ngủ ngon, chu họ trung niên bĩu môi, sự chú ý thu lại rồi.

Người như thế, còn muốn có chuyện làm ăn? Ngươi rất sao trực tiếp đem chuyện làm ăn cho muốn chết!

Dần dần mà.

Có mấy người chú ý tới Vương Bảo quảng cáo.

Có người xem thường, có người lắc đầu, có người dừng lại nói hai câu khó nghe, Vương Bảo đều là không thèm để ý.

Ai cũng cho rằng Vương Bảo là bệnh thần kinh!

Coi như là xem bói, ngươi cũng không thể như thế làm chứ? Lại nói, tốt xấu ngươi cũng trang phục trang phục a, dịch dung một hồi, đổi một thân cao thâm khó dò trang phục, cái kia còn có chút độ tin cậy, liền ngươi này thanh

niên dáng dấp, ngươi còn quái thần?

Quái ngươi trứng đi!

Thời gian trôi qua.

Không chuyện làm ăn, Vương Bảo căn bản cũng không để ý.

Liền như vậy qua hơn một canh giờ, Vương Bảo khi thì tiểu nghỉ, khi thì uống sẽ trà, trà bên trong hương vị kích thích chu họ trung niên rất là động lòng, không nhịn được muốn một chén, Vương Bảo cười cợt, mời hắn uống trà.

Cũng nhưng vào lúc này.

Từ đường phố khẩu, mấy người trẻ tuổi, vẻ mặt tản mạn đi vào phố lớn.

Dọc theo đường kiểm tra quán vỉa hè, cầm đầu người trẻ tuổi có chút không hứng lắm, rõ ràng có tâm sự, dần dần, đi tới Vương Bảo quầy hàng trước.

Sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo quảng cáo.

Sau đó.

Mấy người trẻ tuổi, liền bắt đầu cười lớn.

“Khe nằm!”

“Lần thứ nhất nhìn thấy có người như thế trắng trợn lừa gạt tiền!”

“Một quẻ trăm vạn? Còn quái thần? Tiểu tử, lông dài tề hay chưa?”

“Chặc chặc, hoạt đúng là thật dễ chịu!”

Thanh niên cầm đầu hơi nhướng mày, lạnh giọng nói, “tất cả câm miệng!”

Một đám hàng nhất thời câm như hến, không biết nơi nào trêu đến lão đại

không cao hứng.

Trần Cung híp mắt nhìn Vương Bảo, đột nhiên nói rằng, “ngươi này quái nếu như tính không cho phép, làm sao bây giờ?”

Vương Bảo không lên tiếng, chỉ là tay run lên, một miếng vải nhẹ nhàng rơi vào trước đo.

Trần Cung vừa nhìn, khí nở nụ cười.

Phía trên kia viết chính là, “Yêu có tin hay không”!

------oOo------

Chương 227: Tính chân thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu có tin hay không?

Trần Cung tiểu đệ vừa nhìn Vương Bảo mới quảng cáo, lập tức xù lông.

Có điều, vừa nãy Trần Cung tức giận, bọn họ đều nhận ra được không đúng, vì lẽ đó, dù cho không cao hứng, cũng chỉ là trên mặt biểu hiện ra, cũng không nói chuyện.

Cho tới bên cạnh, dừng lại xem trò vui mọi người, đều là không nói gì.

Ma trứng!

Cái tên này.

Cũng thật là hung hăng a!

Này không phải đang gây hấn với sự thông minh của bọn họ sao?

Đồ chơi này ai muốn là thật tin, đó mới là thật khờ so với.

Chỉ là.

Ai cũng không biết chính là.

Trần Cung lúc này, đã rối loạn tấm lòng, đột nhiên nhìn thấy Vương Bảo quảng cáo, liền dâng lên một chút hy vọng.

Cho tới Vương Bảo hiêu liều lĩnh ngông cuồng.

Trần Cung tức giận về tức giận, ngược lại cũng không chút nào để ý, ngươi nếu như thật trâu bò, ta gọi ngươi đại sư đều thành, nhưng nếu như khoác

lác bức, sau đó tính sổ, ngươi cũng chạy không được.

Hít sâu một hơi.

Trần Cung nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng nói, “ta muốn đo một đo hôm nay họa phúc!”

Vương Bảo hơi híp mắt lại, hất tay, lại là một khối quảng cáo, “Trước tiên giao tiền”!

Trần Cung nhịn cơn giận, ném ra một cái nhẫn chứa đồ, Vương Bảo tiếp nhận, mặt không hề cảm xúc ném trở lại, nhạt âm thanh nói, “thượng phẩm!”

Trần Cung cho, là hạ phẩm nguyên thạch.

Trong giây lát này.

Tất cả mọi người bối rối.

Dù cho, muốn cho Vương Bảo đoán một quẻ Trần Cung, cũng là mộng không muốn.

Đại gia ngươi a đại gia ngươi!

Một quẻ, trăm vạn thượng phẩm nguyên thạch?

Khe nằm, ngươi thật coi ngươi là vấn thiên tông Thiên sư đây?

“Điên rồi sao?”

“Quả thực là phát điên!”

“Sẽ không là hãm hại tiền liền chạy trốn?”

“Ha ha, mười phần tên lừa đảo, ai muốn là tin, ai mới là... Coi là, không nói!”

Trần Cung ở Thiên Hỏa Thành, cũng là cái danh nhân, vì lẽ đó, trong mọi người nghị luận sôi nổi, tuy rằng rất nhiều người muốn nói, người nào tin người đó ngu ngốc, nhưng cũng không dám nói ra.

Trần Cung cũng biết.

Nếu như mình thật giao tiền, vậy thì thật thành ở ngoài trong mắt người ngu ngốc.

Nhưng là.

Hắn là thật sự sợ, đêm hôm qua hắn đem gia gia hắn phụng như kho báu một bức họa cho làm hỏng.

Thế nhưng.

Trước hắn căn bản liền không biết bức họa này nhiều quý giá, là hắn từ gia gia thư phòng nhìn vẽ có chút quái lạ, lúc này mới lấy về nghiên cứu một chút, ai biết trời vừa sáng lên lên vừa nhìn, bức họa kia bị hắn ép hỏng rồi.

Hắn không coi là chuyện to tát.

Thế nhưng làm hắn cha đến tìm hắn, nghiêm túc hỏi hắn vẽ sự tình thời điểm.

Trần Cung biết, sự tình có vẻ như lớn điều.

Gia gia hắn nhưng là tính khí nóng nảy, thật gấp lên, dù cho là cháu trai ruột, phế bỏ đều có khả năng, Trần gia lớn như vậy một cái đại tộc, gia gia tôn tử có thể có rất nhiều.

Vì lẽ đó.

Trần Cung trực tiếp cắn răng phủ nhận, thề xin thề hắn cha mới tin hắn.

Sau đó hắn cũng biết, bức họa kia là gia gia hắn từ một cái bí cảnh lấy giá

cả to lớn làm ra, có điều đã là vô số năm trước chuyện, vừa mới bắt đầu như nhặt được chí bảo, dần dần, cũng là chỉ xem là một cái nhớ nhung, lúc này mới tùy ý đặt ở trong thư phòng.

Lại bị hắn làm hỏng.

Trần Cung hiện tại lo sợ bất an, bi phẫn nghĩ, một khi sự việc đã bại lộ, chính mình sẽ cỡ nào thê thảm.

Hiện tại, chỉ có thể gửi hy vọng vào, sự tình không bị phát hiện, tuy rằng tỷ lệ rất nhỏ.

Hắn rất lo lắng.

Lo lắng đòi mạng.

Không thể chờ đợi được nữa muốn biết, ngày hôm nay đến cùng có sao không.

“Thượng phẩm, liền thượng phẩm!”

Trần Cung sắc mặt âm trầm, nhưng cũng giao tiền, một triệu thượng phẩm nguyên thạch ra tay, mí mắt đều không nháy mắt một hồi, chỉ là nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, “ta gọi Trần Cung, ngươi có thể hỏi thăm một chút gốc gác của ta, ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi đây là lừa gạt người, đừng trách ta trở mặt vô tình!”

Vương Bảo đối với này, không để ý chút nào.

Thu rồi tiền, rồi mới từ trên ghế thái sư thẳng thân ngồi,

Đánh giá Trần Cung một chút, cười nhạt nói, “ngươi muốn hỏi một ngày họa phúc?”

“Không sai!”

“Chờ ta nhìn một chút...”

Vương Bảo sử dụng một ngày quái, chỉ là qua không tới mười hơi thở, liền một lần nữa nằm trở lại, thuận miệng nói rằng, "ngươi xong! Ngày hôm nay tất đoạn một chân! Có điều ngươi cũng có phúc, hơn nữa, phúc khí còn không nhỏ, có thể nói tạo hóa!"

Trần Cung nghe được tất đoạn một chân, lúc này liền trái tim đột nhiên vừa kéo.

Khe nằm, chẳng lẽ gia gia thật muốn phế ta?

Có điều lại nghe được Daifuku, còn có thể nói tạo hóa, liền cả người run lên, truy hỏi nói, "tạo hóa? Cái gì tạo hóa?"

Vương Bảo thản nhiên nói rằng, "như hỏi tỉ mỉ, ngươi này đã là thứ hai quái!"

Trần Cung sắc mặt đen sì nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói, "hẳn là còn muốn giao tiền?"

"Ngươi nói xem?" Vương Bảo vẻ mặt tựa như cười mà không phải cười.

Trần Cung quyết định nhịn, một triệu thượng phẩm đều bỏ ra, vậy thì không kém trở lại một trăm vạn, hơn nữa, hắn hiện tại càng thêm sợ sệt, ném ra một cái nhẫn chứa đồ, Trần Cung không nói một lời nhìn Vương Bảo, chờ đợi giải thích.

Vương Bảo thu hồi nhẫn chứa đồ, nhạt âm thanh nói, "sau khi rời đi đụng tới một cái mặc đồ trắng phục, buôn bán chân thọt ông lão, mua lại trong đó một viên quả cầu đá, vậy thì là vận mệnh của ngươi!"

Trần Cung đương nhiên là không tin.

Ngươi muội.

Ngay cả ta đụng với người nào, muốn mua món đồ gì, ngươi cũng có thể

coi là đi ra?

Ngươi rất sao nháo đây?

Lúc này Trần Cung có chút hối hận rồi, Mã Đức chính mình ngu ngốc mới sẽ tin hắn, sắc mặt càng ngày càng âm trầm, Trần Cung lạnh giọng nói, “các ngươi cho ta nhìn kỹ hắn!”

Dứt lời, quay đầu bước đi.

Hai triệu đều tốn ra.

Nếu như lại làm mọi thuyết không tin, vậy thì thật cùng ngu ngốc giống như.

Có tin hay không đều là ngu ngốc, còn không bằng thử xem đây, vạn nhất, thật sự vạn nhất đây!

“Ta thật đúng là điên rồi!”

Trần Cung đi ra đường phố, trong thần sắc có chút giãy dụa, hắn đột nhiên rất muốn chạy trốn, đi ông ngoại hắn nhà, tránh né khó khăn, gia gia lại tức giận, cũng có cái mức độ đi.

Nghĩ tới đây, Trần Cung lập tức tinh thần tỉnh táo, cắn răng hướng về thành đi ra ngoài.

Có điều đi tới đi tới, bước chân của hắn, đột nhiên dừng lại.

Con mắt trừng trừng nhìn nghiêng phía trước, ở nơi đó, có một cái bạch y ông lão, vóc dáng không cao, vẻ mặt tang thương, còn què chân, lộ ra một cỗ đáng thương kính, chính lôi kéo một chiếc xe nhỏ, ở chào hàng đồ vật.

Như hắn như vậy, gọi là du thương, mỗi ngày hạn lượng tiến vào, không cần giao tiền, nhưng nhất định phải ẩn núp người, đi đo nói.

Bạch y.

Chân thọt.

Quả cầu đá?

Con mắt nhìn chằm chằm bạch y ông lão trên xe nhỏ đồ vật, trong đó, thình lình thì có một cái quả cầu đá.

Trần Cung trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Này mẹ nó thần!

Tên kia, tính đã vậy còn quá chuẩn? Hắn làm sao biết lão tử sẽ đụng phải cái này bạch y ông lão? Trần Cung không tin đây là đoán, cũng không tin đây là nhằm vào âm mưu của hắn, như vậy chân tướng chỉ có một cái, người ta, là thật sự có lớn bản lĩnh.

Nghĩ tới đây.

Trần Cung lập tức tiến lên, đối thoại Y lão đầu nói rằng, “vật này bao nhiêu tiền?”

Bạch y ông lão trên mặt mang theo nụ cười, thành khẩn nói rằng, “công tử muốn mua, cho mười cái hạ phẩm nguyên thạch liền được rồi!”

Trần Cung hất tay ném ra một khối thượng phẩm nguyên thạch, sau đó, mò lên quả cầu đá liền đi.

Bạch y ông lão cảm động đến rơi nước mắt, ở phía sau hắn cao giọng nói tạ!

Đi tới một chỗ vắng người.

Trần Cung đánh giá quả cầu đá.

Mặt trên điêu khắc từng đạo từng đạo hoa văn, nhìn dáng dấp, như là một cái vật trang trí.

Đây chính là vận mệnh của ta?

Trần Cung có chút buồn bực, vận mệnh của ta, liền rất sao là cái tảng đá cầu?

“Chẳng lẽ là trong tảng đá đồ vật?”

Đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Trần Cung sáng mắt lên, khẽ cắn răng, nguyên lực chấn động.

Trong phút chốc, quả cầu đá ầm ầm phá toái.

Sau đó.

Một viên màu đỏ như hỏa hạt châu, liền rơi rơi xuống, Trần Cung vội vàng đưa tay, nguyên lực hút lại hạt châu, mò ở trên tay.

Nhìn này hồng châu con.

Trần Cung mí mắt, đột nhiên nhanh chóng nhảy lên lên.

Càng nghĩ càng kích động, Trần Cung duỗi ra cái tay còn lại, run rẩy vuốt hạt châu, nguyên lực phun một cái, cũng không lâu lắm, cũng cảm giác được từ hạt châu bên trong, về truyền tới một đạo cực kỳ nóng rực sức mạnh!

Trần Cung kích động khuôn mặt đều co giật, trong lòng đột nhiên rít gào lên.

“Này mẹ nó là Thiên Hỏa Châu? Dĩ nhiên là thất truyền đã lâu Thiên Hỏa Châu! Ta trời, lão tử muốn phát ra...”

------oOo------

Chương 228: Vua hố nhi tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Cung trở lại Trần gia.

Thiên Hỏa Thành thế lực hỗn tạp, nhưng Trần gia có thể nói là danh môn vọng tộc, ở Thiên Hỏa Thành cắm rễ nhiều năm.

Thế lực lớn, người liền nhiều, đặc biệt là huyết thống ruột thịt, khai chi tán diệp, nhiều đến mấy ngàn, có điều người một nhiều, liền có âm u, câu tâm đấu giác mỗi ngày đều sẽ phát sinh.

Có điều, Trần gia có mãnh hổ, vậy thì là Trần lão gia tử.

Hắn là Trần gia định hải thần châm, Vấn Đạo hậu kỳ tu vi, đủ để kinh sợ vụn tiểu.

Hắn cũng là Trần gia hậu bối sợ như sợ cọp tồn tại, có hắn ở, ai cũng không dám làm càn, Trần thị có thể duy trì cường thịnh nhiều năm như vậy, không thể không nói, hãy cùng này uy nghiêm đáng sợ gia quy có quan hệ.

Vì lẽ đó.

Trần Cung trước mới sẽ như vậy sợ sệt!

Hiện tại.

Mới sẽ như vậy thả lỏng.

Hắn mang theo thỏa mãn mà lại kích động nụ cười, bước vào Trần gia.

Trần Cung biết, Trần thị gia quy rất đáng sợ, thế nhưng, nói cho cùng, nhà này quy chính là lão gia tử lập, Trần lão gia tử, có cuối cùng giải thích quyền!

Tùy ngươi định ta có bao nhiêu tội.

Mặc ta phạm vào bao lớn sai.

Chỉ cần gia gia không trách ta.

Ta rất sao sợ cái chim a?

Có điều Trần Cung nhưng là tính sai rồi, bởi vì hắn còn có cha.

Vào cửa đang chuẩn bị đi tìm Trần lão gia tử thông báo Thiên Hỏa Châu tin tức tốt đây, hắn liền bị hắn cha cận vệ lôi đến đại viện.

Trong viện, Trần Kim chờ đến Trần Cung đi vào, cái kia âm trầm mặt liền được phóng thích, cũng không cho phép Trần Cung giải thích, bắt lên chính là một trận mãnh đánh, cụ thể quá trình không cần nhiều lời, ngược lại, Trần Cung là bị đánh bối rối.

Chờ đến Trần Kim càng đánh càng hăng, Trần Cung rốt cục phát sinh một đạo kêu thảm thiết, “Cha, ngươi điên rồi?”

Trần Kim khóe miệng cuồng quất.

Chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Trần Cung, Trần Kim lạnh giọng nói, “ngươi cái thứ hỗn trướng, ngươi cái vua hố đồ chơi, ngươi cái không biết trời cao đất rộng nghiệp chướng, ngươi cho ta nói thật, gia gia ngươi bức họa kia, đúng hay không ngươi làm nát?”

Đổi làm trước.

Lúc này Trần Cung, khẳng định là các loại sợ sệt, các loại cầu xin.

Vậy mà lúc này.

Trần Cung khí định thần nhàn, chỉ là đau “bi” vuốt mặt của mình, đón lấy liền mặt mày hớn hở nói rằng, “cha, khỏi nói cái kia vẽ sự tình, ta đã nói

với ngươi, ta phát hiện một cái bảo bối, gia gia nếu như biết rồi, nhất định sẽ hài lòng không được...”

Trần Kim tức giận ngược cười.

Tên tiểu hỗn đản này.

Đến hiện tại, còn không biết mức độ nghiêm trọng của sự việc a.

Đơn giản tới nói, lão gia tử hiện tại rất tức giận, chính đang tra chuyện này, rất nhanh, phỏng chừng người sẽ đến, Trần Kim cũng là trước một bước nhận được tin tức, lúc này mới phái người đem Trần Cung bắt được trở về.

Có chút cô đơn nhìn Trần Cung, Trần Kim thở dài, gánh vác lên tay, khẽ ngẩng đầu, nhìn phương xa, nhạt âm thanh nói, “nhi tử, ngươi cũng trưởng thành, nên hiểu chuyện! Lần này chuyện này, hay là, sẽ là ngươi một lần thay đổi thời cơ!”

“Cha nói với ngươi lời nói thật, ngươi xông họa quá to lớn, lão tử đều gánh không được, lần này gia gia ngươi, nhất định sẽ đối với ta rất thất vọng, lại tiếp sau đó, ngươi mấy vị sư bá, sẽ biến đổi pháp đem ngươi cha gạt ra khỏi trong gia tộc tâm!”

“Này sẽ đối với ngươi, sản sinh ra sao ảnh hưởng, ngươi sau đó sẽ rõ ràng, nhi tử, nhớ ở trong lòng đi, cha, dù sao không thể hộ ngươi cả đời!”

“Khi còn bé ngươi gặp rắc rối, ta cho ngươi lượn tới, lớn rồi ngươi gặp rắc rối, ta cũng cho ngươi lượn tới, nhưng là ta lại có thể giúp ngươi gánh bao nhiêu năm?”

Trần Cung huyễn nhiên thất thần.

Nhìn mang theo tang thương, cô đơn cực kỳ cha đẻ!

Trần Cung con ngươi đỏ.

Trong ánh mắt, trước đây hắn thậm chí cũng không có chú ý đến, phụ thân

trên đầu, đã xuất hiện tóc bạc.

Tình yêu của cha như núi, thâm trầm lâu dài, đây là Trần Kim lần thứ nhất cho Trần Cung nói nhiều như vậy xuất phát từ tâm can, có thể nói, Trần Cung là thật sự bị kích thích đến.

“Cha, ta sai rồi! Xin lỗi!”

Dù cho đã chiếm được Thiên Hỏa Châu, lần này phỏng chừng không chỉ có sẽ không có chuyện gì, còn phải nhận được chỗ tốt, thế nhưng, Trần Cung vẫn là đàng hoàng cúi đầu,

Đầy mặt áy náy.

Lúc trước hắn ánh sáng (chỉ) cố chạy trốn.

Rồi lại từng nghĩ tới, hắn đi rồi, hắn cha làm sao bây giờ? Chạy án, hắn cha sẽ bị cả gia tộc tập hỏa!

Trần Cung xin lỗi phát ra từ tấm lòng!

Trần Kim cảm nhận được, vì lẽ đó, trên khuôn mặt già nua lộ ra vui mừng.

Cảm tình vừa đến thì sẽ không kìm lòng được.

Vì lẽ đó Trần Kim tiến lên, sờ sờ Trần Cung đầu, cười cợt, nói rằng, “không cần nói xin lỗi với ta, ta là ngươi cha, ta có thể đánh ngươi mắng ngươi, cũng có thể trở thành ngươi cuối cùng một đạo phòng tuyến, nhi tử, đi tìm gia gia ngươi đi, đi tự thú, dù sao cũng hơn nắm tới cường!”

Trần Cung đang chuẩn bị nói Thiên Hỏa Châu sự tình.

Đột nhiên, đại viện cửa phòng mở, đồng thời một âm thanh lạnh lùng truyền vào, “Kim gia, lão gia nhường ngươi cùng Trần Cung thiếu gia đi tộc đường!”

Trần Kim hít một hơi, xoay người, mở ra cửa lớn, đứng ngoài cửa một lão

giả, đây là Trần gia lão gia tử lão bộc, rất được coi trọng, ở Trần gia có không nhỏ quyền hành.

“Dịch lão, ta vậy thì mang khuyển tử qua đi!”

Trần Kim rất khách khí, quay về ông lão chắp chắp tay.

Ông lão gật gù, nhưng không có đi, chỉ là lui qua một bên.

“Đi!”

Trần Kim sắc mặt ngưng nhiên, hắn biết, này vừa đi, sau khi trở lại ở Trần gia địa vị, nhất định sẽ xuống dốc không phanh.

Trần lão gia tử bức họa kia, nhìn như bình thường, thế nhưng, nhưng là lão gia tử một cái nhớ nhung, không phải bảo bối, nhưng vượt qua bảo bối, bây giờ, bị nhi tử làm hỏng.

Trần Cung ngược lại không gấp giải thích Thiên Hỏa Châu, ngược lại sau đó cũng phải nói, lúc này, Trần Cung càng nhiều, vẫn là nghĩ lần này làm sao cùng lão gia tử giúp hắn cha thân thiết nơi.

Không sai.

Trần Cung thật hiểu chuyện.

Hay là phú quý không hiện ra, hoạn nạn lộ thật, Trần Cung hồi tưởng trước đây bởi vì chính mình không hiểu chuyện, xông ra đến họa, hắn cha thích như mật ngọt giúp hắn chùi đít, tuy rằng không tránh khỏi đánh một trận, nhưng qua đi hắn liền đã quên.

Nên hiểu chuyện!

Cũng nên lớn rồi!

...

...

Trần gia tộc đường.

Trần lão gia tử không giận tự uy, mặt không hề cảm xúc ngồi ở ngay chính giữa, hạ thủ nơi là hắn mấy cái con ruột, cộng thêm mấy cái rất có thực lực ngoại thích.

Nói thật, Trần lão gia tử sở dĩ tức giận như vậy, cũng không phải bởi vì vẽ bản thân, mà là bởi vì...

Tranh này thả ở nơi đó cũng còn tốt.

Lúc này bị làm hỏng.

Nhường hắn hồi tưởng lại chính mình lúc trước được bức tranh sau mấy chục năm, thấy thế nào làm sao như là một chuyện cười, cử chỉ điên rồ bình thường, không ngừng nghiên cứu đang nghiên cứu, cuối cùng phát hiện, chả là cái cóc khô gì.

Hắn đối với Trần Cung bất mãn.

Hắn tôn tử đông đảo, nhưng cũng không một cái không chịu thua kém, liền tỷ như Trần Cung, chỉ là hắn nghe nói tai họa, liền không dưới mấy chục lần.

Trần gia, sớm muộn cũng sẽ bị những này không tiến bộ đồ vật bại rơi!

Vì lẽ đó.

Trần lão gia tử cũng có muốn giết gà dọa khỉ ý tứ, gia quy lại nghiêm, không chấp hành cũng vô dụng, muốn cho bọn họ những này hậu bối biết, làm sai sự tình, phải phải có gánh chịu hậu quả giác ngộ!

Trần Kim dẫn Trần Cung đi vào, quỳ trên mặt đất.

Hai bên ngồi vào, Trần gia mấy cái trung niên người, cũng chính là Trần Kim các anh em, đều là ánh mắt cân nhắc nhìn Trần Kim.

Bây giờ gia chủ vẫn là lão gia tử, một ngày không có từ bọn họ đời này lập gia chủ, bọn họ đời này đấu tranh thì sẽ không ngừng lại.

Mà hôm nay.

Trần Kim nghiễm nhiên đã bị nốc ao.

Ai bảo hắn có một cái hố cha nhi tử?

“Cha, là ta giáo con vô phương, mời ngài trách phạt!”

Trần Kim thái độ thành khẩn, bởi vì hắn biết, gắng chống đối căn bản vô dụng, còn không bằng đàng hoàng nhận sai.

“Trần Cung, ngươi ngẩng đầu lên!”

Trần lão gia tử nhìn chằm chằm Trần Cung, mục mang uy nghiêm thấp quát.

Trần Cung vốn là hạ thấp xuống đầu nhấc lên.

Vẻ mặt, nói thế nào, rất là hờ hững.

Chuyện này nhất thời nhường Trần lão gia tử bất mãn.

Hắc ngươi cái tôn tử!

Phạm sai lầm, ngươi liền này thái độ?

“Ngươi cũng biết sai?” Trần lão gia tử trong giọng nói tức giận bốc lên.

Trần Cung hít một hơi, cầm nắm đấm, trầm giọng nói, “gia gia, ta biết sai rồi, có điều, ta vẫn là nghĩ giải thích một chút, chuyện lần này, sự tình phát

có nguyên nhân...”

Trần lão gia tử khẽ lắc đầu.

Biết không sai biến đổi, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, có thể có cái gì tiền đồ?

“Gia gia, ta chiếm được một cái đại bảo bối!”

Trần Cung từ từ bắt đầu kích động.

Trần lão gia tử còn không có gì phản ứng đây, hai bên ngồi vào sau mấy người trẻ tuổi nhưng là cười văng.

Bọn họ là Trần Cung này Đệ nhất cùng tộc huynh đệ, nhưng là, vào giờ phút này, rõ ràng chính là cười trên sự đau khổ của người khác.

Trần gia phần lớn cao tầng, trên mặt cũng là không nhịn được lộ ra ý cười.

Này cháu trai.

Cũng thật là không biết mùi vị a!

Cho rằng làm nát lão gia tử bảo bối, lại tùy tiện tìm cái bảo bối, liền có thể hỗn qua đi?

Chuyện cười!

Trần Kim đúng là không hề bị lay động, ngày hôm nay nhi tử có tốt biến hóa, hắn liền cảm thấy rất thỏa mãn.

“Được rồi, không cần nhiều lời...”

Trần lão gia tử thiếu kiên nhẫn vung vung tay.

Chỉ là.

Trần Cung há có thể không nói, không nói làm sao xoay ngược lại? Không nói làm sao kinh bạo hai bên cái kia mấy cái chế giễu ngu ngốc nhãn cầu?

“Gia gia, ta đây thật sự là đại bảo bối...”

“Ta nói, không cần nhiều lời, ngươi không...”

“Gia gia, ta tìm tới Lư thị gia tộc thất truyền đã lâu Thiên Hỏa Châu!”

Cọ.

Trần lão gia tử bỗng nhiên đứng lên, đôi mắt già nua vẩn đục, trở nên thanh minh, trợn trừng lên, con mắt trừng trừng nhìn Trần Cung, run giọng nói, “ngươi nói ngươi tìm tới cái gì?”

Trần Cung đầu hơi ngang.

Khóe mắt dư quang, nhìn quét một chút cực kỳ mộng bức mấy vị thúc bá, Trần Cung trong lòng cười lạnh một tiếng, sau đó, thản nhiên cực kỳ phun ra ba chữ, “Thiên! Hỏa! Châu!”

------oOo------

Chương 229: Con trai của ta không vua hố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần gia tộc đường.

Bầu không khí rất lúng túng.

Một đám hàng mắt to trừng mắt nhỏ, có quá nhiều hiếu kỳ quá nhiều chấn động muốn có được giải đáp, có quá nhiều không tin muốn có được nghiệm chứng.

Có điều, lúc này Trần lão gia tử, lôi kéo Trần Cung đi tới nội đường đơn tán gẫu.

Đại gia đều hiếu kỳ tâm tăng mạnh, đặc biệt là mấy người trẻ tuổi kia, gấp vò đầu bứt tai, càng là vô cùng lo lắng, bởi vì bọn họ đều hiểu, điều này có ý vị gì.

Đột nhiên.

Trần gia lão đại nói chuyện, nhìn về phía đã ngồi xuống Trần Kim, híp mắt hỏi nói, “lão tam, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Trần Kim ánh mắt nơi sâu xa, lập loè hưng phấn, trên mặt, nhưng là mặt không hề cảm xúc, lãnh đạm nói rằng, “không biết!”

Trần gia lão đại chau mày.

Tộc đường mọi người thấy Trần Kim, ánh mắt đều mang theo nồng nặc bất mãn cùng đố kị.

Không biết?

Lừa gạt quỷ đây!

Con trai của ngươi tìm tới Thiên Hỏa Châu, đây là bao lớn sự tình? Ngươi sẽ không biết?

Trần gia lão đại mấy cái cạnh tranh gia chủ trung niên, vào giờ phút này, tâm tình hết sức âm trầm.

Trần Cung lần này tìm tới, không chỉ có riêng là hắn tránh thoát kiếp nạn này bùa hộ mệnh.

Càng có thể trở thành Trần Kim hai cha con địa vị tăng nhanh như gió đạn dược!

Vẫn là vừa bay thăng thiên loại kia!

Thiên Hỏa Thành nhưng là Lư gia, Lư gia kiến thành, thành tên Thiên hỏa, bởi vậy liền có thể thấy được Thiên Hỏa Châu đối với Lư gia trọng yếu.

Trên thực tế.

Đại gia đều có nghe được đồn đại, có người nói Lư gia đến Thiên Hỏa Thành nơi này kiến thành, chính là vì tìm kiếm Thiên Hỏa Châu, này Thiên Hỏa Châu, chính là Lư gia lâu dài mấy cái lão tổ, vì gia tộc truyền thừa tỉ mỉ chế tạo đồ vật.

Đối với Lư gia huyết mạch, có tác dụng lớn!

Đáng tiếc, một lần bất ngờ, nhường Thiên Hỏa Châu biến mất không thấy hình bóng, mà to lớn nhất khả năng, chính là thành này ao làm trung tâm, chu vi nơi!

Trước đây thật lâu, Lư gia liền bắn tiếng, ai muốn là tìm tới Thiên Hỏa Châu, hiến cho Lư gia, Lư gia bảo đảm một đời phú quý, càng nói, có thể tùy ý ra điều kiện!

Đơn giản khái quát chính là, ngươi cho ta hạt châu, cái kia liền muốn cái gì

có cái gì!

Lư gia thực lực thâm hậu, chỉ là hiển lộ ở bên ngoài Vấn Đạo cường giả, liền nhiều đến mấy chục tôn, còn có Đạp Tiên đại lão, ở Thiên Hỏa Thành, đó là nói một không hai chủ.

Như vậy hứa hẹn, làm sao có thể không cho mọi người điên cuồng!

Đáng tiếc.

Đã nhiều năm như vậy.

Tìm Thiên Hỏa Châu, nhiều vô số kể!

Nhưng Thiên Hỏa Châu vẫn là bặt vô âm tín.

Lư gia, tựa hồ cũng từ bỏ tra tìm, đương nhiên, cũng khả năng trong bóng tối điều tra.

Mấy người, đều quên Thiên Hỏa Châu tồn tại.

Nhưng Trần gia thân là Thiên Hỏa Thành đại tộc, há có thể quên? Bởi vì đây là một cái có thể để cho Trần gia, nhanh chóng phát triển chí bảo!

Cũng khó trách ông tổ nhà họ Trần thất thố.

Cũng khó trách Trần gia lão đại bọn họ lo lắng.

Này rất sao nếu như thật sự.

Cái kia Trần Cung tiểu tử, phải nhận được bao nhiêu chỗ tốt? Yêu ai yêu cả đường đi, Trần Kim lại phải nhận được lão gia tử bao nhiêu tán thưởng?

Không sẽ trực tiếp liền Phong gia chủ chứ?

Không phải không thể a!

Trần gia lão đại đám người càng nghĩ càng đau “bi”, càng nghĩ càng không cam lòng.

Bởi vì uất ức a!

Vậy thì như là, bọn họ những cao thủ tuyệt thế này, đem một cái nào đó phàm nhân bức đến một cái trong góc tường, đang chuẩn bị tới một cái Thái Sơn áp đỉnh thời gian, đối phương đột nhiên móc ra một khẩu súng.

Mặc cho (đảm nhiệm) võ công của ngươi cao đến đâu, một thương (một súng) cũng là gg!

Cảm giác kia.

Đúng là cùng bị chó tất không có gì khác biệt!

Trần Kim đối với không khí này biến hóa, rõ ràng trong lòng, trong lòng không khỏi ám vui cười lên, vẫn có thể xem là chính mình, là vì là con trai của hắn Trần Cung, đón lấy liền khá là cảm thán nghĩ.

Nguyên lai, con trai của ta không vua hố!

...

...

Tướng mạo giống như đúc.

Công hiệu cũng giống như đúc.

Trần lão gia tử xem đi xem lại, sờ soạng lại mò, thử lại thử, rốt cục, hắn gò má run rẩy, giương mắt nhìn Trần Cung, cái kia trong ánh mắt,

Có nhu hòa, có vui mừng, có áy náy, không phải trường hợp cá biệt, chỉ có lại cũng không nhìn thấy lửa giận.

“Gia gia, đây là Thiên Hỏa Châu sao?” Trần Cung làm bộ hiếu kỳ dáng vẻ hỏi.

Trần lão gia tử nắm bắt Thiên Hỏa Châu, cười to nói, “là! Tuyệt đối là! Coi như không phải, cũng khẳng định đối với Lư gia có sức hấp dẫn, Lư gia có hỏa hệ huyết thống, này Thiên Hỏa Châu càng là Lư gia mấy vị lão tổ tỉ mỉ luyện chế vật truyền thừa, đối với tác dụng của bọn họ, vô hạn phóng to!”

“Cung tiểu tử, ngươi nhường gia gia, nhìn với cặp mắt khác xưa a!”

Trần lão gia tử vỗ vỗ Trần Cung vai.

Trần Cung rất là ngượng ngùng nói, “Gia gia, xin lỗi, ta làm hỏng ngươi vẽ, có điều ta là được Thiên Hỏa Châu sau, thật sự quá kích động, trong lúc nhất thời không chú ý!”

“Không sao cả!”

Trần lão gia tử hai chữ, liền quyết định Trần Cung khác hẳn không giống một cái khác tương lai.

“Cố gắng nỗ lực, gia gia yêu quý ngươi!”

Trần lão gia tử có ý riêng câu nói vừa dứt, sau đó, liền sải bước hướng đi ngoại đường, đón lấy trầm giọng nói, “ta có việc đi ra ngoài một chút, các ngươi ở đây chờ ta!”

Dứt lời, liền đi ra tộc đường.

Trần Cung một mặt thản nhiên từ giữa đường đi ra, đối với mọi người ánh mắt, ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là đi tới Trần Kim phía sau, biết vâng lời, mặt không hề cảm xúc.

Trần Kim càng ngày càng vui mừng.

Không nhịn được cười khẽ lên.

Sau đó lại nhận ra được không đúng, tựa hồ quá kích thích chính mình mấy cái huynh đệ, liền ngậm miệng lại, cũng biết vâng lời lên.

Trần gia tộc đường, bầu không khí càng thêm dày đặc ngột ngạt, theo Trần lão gia tử động tác, đại gia trong lòng, liền dâng lên một vệt bi thương.

Ngươi muội.

Chẳng lẽ, vậy thì thật là Thiên Hỏa Châu?

Ta cái quái gì vậy tốt uất ức!

...

...

Thiên Hỏa Châu là thật sự.

Vương Bảo một ngày quái, đo đi ra chính là Trần Cung một ngày bên trong các loại tao ngộ bên trong, ẩn chứa vô hạn khả năng, có tốt mà cũng có xấu, nếu như Trần Cung không tìm được Vương Bảo trên người, dựa theo vốn là phát triển, Trần Cung đụng tới bạch y ông lão, vẻn vẹn chỉ là nhìn lướt qua liền đi.

Nhưng là hiện tại.

Trần Cung được Thiên Hỏa Châu.

Lư gia, cũng rốt cục khi thì quay lại, đông đảo tộc lão tụ hội một đường, Lư gia mấy vị lão tổ, đều hiếm thấy từ bế quan bên trong đi ra, cùng chủ nhà họ Lư đi tới nội đường, ba cái lão gia hoả làm thành một vòng, qua lại nhìn, xoa xoa, cảm thụ Thiên Hỏa Châu, trên mặt vẻ mặt, kích động tột đỉnh!

“Chính là chúng ta Thiên Hỏa Châu!”

Ông tổ nhà họ Lư bên trong đại ca Lư Kỳ Nam khẽ quát một tiếng, trong

giây lát nắm lên Thiên Hỏa Châu, “Thiên hữu ta Lư gia a!”

Không ai biết, Lư gia huyết thống có trời sinh thiếu hụt, thế nhưng này vốn là kho báu Thiên Hỏa Châu, nhưng có thể loại trừ sự thiếu sót này.

Thậm chí, tiến thêm một bước!

Vì lẽ đó, Thiên Hỏa Châu đối với Lư gia tầm quan trọng, cái kia không phải bình thường nặng!

“Đồ vật chúng ta mang đi!”

Lư Kỳ Nam hít một hơi, nhìn về phía chủ nhà họ Lư Lư Quảng, trầm giọng nói, “tìm tới Thiên Hỏa Châu, là Trần gia? Khá lắm, làm ra không sai, nói cho hắn, từ đó về sau, Thiên Hỏa Thành phân một nửa, cắt cho Trần gia!”

Lư Quảng khóe miệng co quặp, không nhịn được nói rằng, “lão tổ, không đến nỗi chứ?”

Lư Kỳ Nam cùng cái khác hai cái ông tổ nhà họ Lư đều trừng mắt Lư Quảng, Lư Kỳ Nam vỗ vỗ bàn, tức giận nói, “Ngươi biết cái gì! Việc này sau đó lại giải thích với ngươi! Lư Quảng, ngươi chỉ cần biết, có Thiên Hỏa Châu, chúng ta Lư gia Thiên hỏa huyết thống, liền có thể ngày qua ngày tăng cường, vậy thì được rồi!”

Lư Quảng trợn mắt ngoác mồm.

Tăng cường Thiên hỏa huyết thống?

Khe nằm, nguyên lai Thiên Hỏa Châu tác dụng lớn như vậy!

Mãi đến tận Lư Kỳ Nam ba người rời đi, Lư Quảng lúc này mới hưng phấn đi ra ngoài.

Đi tới ngoại đường, Lư Quảng nhìn hạ thủ nơi ngồi Trần lão gia tử, con mắt híp thành một cái khe, cười híp mắt hỏi, “Lão Trần a, ta cũng nhận thức rất nhiều năm, đại ân không lời nào cám ơn hết được, ngươi cho ta Thiên Hỏa

Châu, ta trực tiếp đưa ngươi nửa toà thành, nói đi, muốn cái nào nửa bên, ngươi tùy ý chọn, đừng khách khí!”

Một câu nói ra.

Lư gia cao tầng suýt chút nữa thổ huyết.

Trần lão gia tử một mặt mộng bức.

Mãi đến tận Lư Quảng lấy ra Thiên Hỏa Thành bản đồ, mọi người mới khóc cười phát hiện không bình thường, giời ạ, gia chủ dĩ nhiên là đùa thật...

------oOo------

Chương 230: Ta muốn cho hắn không thoải mái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần lão gia tử trên đường về nhà đều là có vẻ hồn bay phách lạc.

Lư Quảng nói tới ra, cũng làm được đến.

Nói cho nửa toà thành, vậy thì cho nửa toà thành.

Trong này bao hàm giá trị, quả thực là Trần gia hơn trăm lần, thậm chí ngàn lần, toàn bộ Thiên Hỏa Thành, chia ra làm hai, trong thành hết thảy đất, Lư gia mời chào thu phục thị vệ, các loại đỉnh cấp chuyện làm ăn cửa hàng, tất cả đều cho Trần gia!

Hơn nữa Lư Quảng càng nói, có thể cho Trần gia một cái hứa hẹn, đủ khả năng bên trong phạm vi, nhất định giúp đỡ, vĩnh cửu hữu hiệu.

Trần lão gia tử bị doạ cho sợ rồi.

Dù cho.

Hắn biết hay là Lư gia đối với Thiên Hỏa Châu, nhất định muốn lấy được, thế nhưng, nhưng vạn vạn không ngờ tới, Thiên Hỏa Châu sẽ trọng yếu đến nước này.

Cho tới.

Coi như là về đến nhà.

Trần lão gia tử còn có loại nằm mơ ảo giác cảm giác.

Mãi đến tận bản năng trở lại tộc đường, từng đôi mắt, trừng trừng nhìn hắn, Trần lão gia tử bỗng nhiên hoàn hồn, đón lấy, nụ cười trên mặt, căn bản

yểm không giấu được, triệt để tỏa ra.

Ngẩng đầu.

Sải bước ngồi vào trung gian.

Trần lão gia tử ánh mắt rơi vào Trần Kim cùng Trần Cung trên người, ánh mắt được kêu là một cái nhu hòa.

Đặc biệt là Trần Cung.

Hắn cảm thấy, Trần Cung chính là trời cao đối với hắn Trần gia ban ân.

Nếu không.

Thất truyền lâu như vậy Thiên Hỏa Châu, vì sao người khác không tìm được, nhưng một mực tôn tử Trần Cung tìm tới?

Đây là Trần Cung phúc lợi, càng là Trần gia tạo hóa.

Dù cho Trần Cung trước mấy chục năm, gay go rối tinh rối mù, thế nhưng, có này một hạng, vậy thì không phải sự tình, không hề bất ngờ lắc mình biến hóa, trở thành Trần lão gia tử trong lòng, hoàn mỹ nhất đời sau.

“Cung tiểu tử!”

Trần lão gia tử vẻ mặt ôn hòa mở miệng.

Trần Cung liền vội vàng tiến lên đến, quỳ trên mặt đất, cung kính nói, “Gia gia!”

“Ngươi muốn cái gì khen thưởng? Hả?” Trần lão gia tử cười híp mắt nói rằng.

Lời này vừa nói ra.

Trần lão đại đám người, trong lòng nhất thời âm trầm xuống, Trần lão đại

càng là vội vã không nhịn nổi hít một hơi thấp giọng nói rằng, “cha, Thiên Hỏa Châu, đúng là Lư gia mất tích cái kia?”

Trần lão gia tử cười to mà lên, “Không sai! Vậy thì là thật sự Thiên Hỏa Châu!”

Trần lão đại mắt tối sầm lại, ngơ ngác nói không ra lời.

Cái khác mấy cái trung niên người cũng giống như thế, cực kỳ đau lòng.

Ma trứng!

Phá vòng vây thành công.

Trần Kim phụ tử ngày hôm nay từ Địa ngục, trong nháy mắt lên tới Thiên đường.

“Gia gia, ta không muốn tưởng thưởng gì, này đều là ta phải làm, có điều, ta có thể được Thiên Hỏa Châu, vẫn là cha ta giáo huấn có cách, vì lẽ đó, hi vọng gia gia, có thể cho cha khen thưởng, nhường hắn càng tốt hơn trợ giúp gia gia!”

Trần Cung rất là ngoan ngoãn hồi đáp.

Trần Kim một mặt vui mừng.

Mà Trần lão gia tử, cũng là vui mừng cực kỳ, con cưng không quên cha, đây là chuyện tốt.

Vẻn vẹn chỉ là do dự một giây, Trần lão gia tử liền vẻ mặt nghiêm túc nhìn về phía Trần Kim, nói rằng, “Trần Kim, ngươi đi ra!”

Trần Kim vội vã cũng đứng lên đến, mặt hướng Trần lão gia tử quỳ xuống.

Trần lão gia tử đứng dậy, trịnh trọng cực kỳ ngưng âm thanh nói, “ta tuyên bố, bắt đầu từ bây giờ, Trần Kim, chính là Trần gia đời kế tiếp gia chủ! Đợi ta thoái vị, Trần Kim lập tức thượng vị!”

Trần Kim kinh ngạc đến ngây người.

Trần lão đại đám người một cái lão huyết suýt chút nữa không phun ra.

Trần Cung thỏa mãn nở nụ cười, cười to nói, “Đa tạ gia gia!”

...

...

Tộc đường bên trong, Trần lão gia tử nhất ngôn cửu đỉnh, liền quyết định như vậy rất nhiều người tương lai.

Sau đó, Trần lão gia tử đơn độc đem Trần Cung kéo đến nội đường, tiếp tục hỏi dò Thiên Hỏa Châu sự tình.

Trần Cung không có ẩn giấu cái gì.

Bởi vì hắn biết, chuyện này, nghĩ giấu đều không che giấu nổi.

Hiện tại vị đại sư kia, hay là biết điều không người biết, thế nhưng loại này có người có bản lãnh, nhất định nổi danh khắp thiên hạ.

Trần lão gia tử một mặt mộng bức.

Nằm mộng cũng muốn không tới, tôn tử chiếm được tạo hóa, dĩ nhiên bắt nguồn từ một cái xem bói.

Hồi lâu sau.

Trần lão gia tử vẻ mặt cực kỳ phức tạp thở dài nói, “vị này, xem ra là ẩn thế cao nhân a, theo ta được biết, coi như là những thiên sư kia, cũng không có thành tựu cao như vậy! Hắn biết rõ tạo hóa, thế nhưng, nhưng căn bản không để ý chút nào...”

“Đi, ta dẫn ngươi đi tìm hắn, vị cao nhân này, gia gia muốn đích thân ngỏ ý cảm ơn!”

Trần Cung đương nhiên đồng ý.

Coi như Trần lão gia tử không đi, hắn cũng sẽ mau mau đi.

Vương Bảo, ở trong mắt hắn, không chỉ có là cao nhân, vẫn là hắn ân nhân cứu mạng, đem hắn từ vạn dặm sông trong sông, kéo lên thuyền, mang tới trời!

Phải cố gắng cảm tạ.

Dốc hết hết thảy, cũng sẽ không tiếc.

...

...

Cùng lúc đó.

Quán vỉa hè một con đường.

Vương Bảo có phiền phức.

Lệ Thiên Tuần rất xa nhìn Vương Bảo, ở bên cạnh hắn tiểu đồng bọn, thì lại đều là mắt tỏa tinh mang.

Bọn họ đến Thiên Hỏa Thành thời gian, so với Vương Bảo còn muốn sớm, hơn nữa, lần này đến Thiên Hỏa Thành, Lệ Thiên Tuần nhưng là đến cho hắn cha đi tiền trạm, muốn cùng Lư gia hợp tác, làm một việc lớn.

Lệ Thiên Tuần nhiệm vụ, là cấp tốc thăm dò trong thành thế lực phân bố, cùng với mỗi cái thế lực lớn đại lão yêu thích.

Vạn sự gặp nạn, tiền tài mở đường.

Rất nhanh Lệ Thiên Tuần liền cùng Thiên Hỏa Thành Vương gia một vị thiếu chủ, hoà mình, xưng huynh gọi đệ.

Vương thiếu chủ gọi Vương Phẩm.

Lệ Thiên Tuần lên nói, hắn cũng ông mất cân giò bà thò chai rượu, quan hệ tăng vụt lên, nhàn đến tẻ nhạt, liền mang theo Lệ Thiên Tuần đi tới quán vỉa hè một con đường.

Sau đó Lệ Thiên Tuần liền nhìn thấy Vương Bảo.

Vào giờ phút này, Lệ Thiên Tuần trong lòng, chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là, duyên phận a!

Hắn không nghĩ tới muốn lập tức báo thù, bởi vì thu vào cùng trả giá không được tỉ lệ thuận, Vương Bảo vấn đạo tu vi, liền đại diện cho khẳng định là một khối xương khó gặm.

Thế nhưng.

Ai bảo hắn một mực ở đây đụng tới đây.

Nơi này tuy rằng không phải địa bàn của hắn.

Nhưng cũng nói là Vương Phẩm địa bàn, căn bản không quá đáng.

Mà hắn cùng Vương Phẩm, hiện tại đã là bạn tốt cấp bậc.

Vì lẽ đó.

Lệ Thiên Tuần cảm thấy, đây là trời cao cũng muốn cho hắn báo thù.

Ma trứng.

Ngươi không phải sỉ nhục ta sao.

Không phải nhường ta theo một con heo xin lỗi sao?

Ngày hôm nay, ta cũng làm cho ngươi nếm thử, bị vũ nhục tư vị.

Lệ Thiên Tuần rất thông minh, chỉ là chỉ chỉ Vương Bảo, đem trong đó căm ghét nói chuyện, Vương Phẩm liền rõ ràng, liếc mắt một cái Vương Bảo, Vương Phẩm ha ha cười, khinh thường nói, "Lệ huynh, loại này tiểu nhân vật, cũng dám đắc tội ngươi?"

"Không coi là đắc tội, có chút qua lại thôi!" Lệ Thiên Tuần làm bộ không đáng kể dáng vẻ.

Có điều.

Vương Phẩm nhưng là con mắt hơi chuyển động, nở nụ cười.

Lệ Thiên Tuần đến từ Võ đế tông, đây là đại tông thế lực lớn, có thể cùng Lệ Thiên Tuần trở thành bạn tốt, đối với hắn mà nói, cũng là chuyện tốt một cái.

Quan hệ là làm sao gia cố? Chính là một cái lại một vấn đề nhỏ tính gộp lên.

Vương Phẩm híp mắt cười nói, "Lệ huynh, quan hệ chính là quan hệ, nếu đi tới Thiên Hỏa Thành, ta Vương Phẩm, liền không thể để cho Lệ huynh không thoải mái! Nếu hắn nhường ngươi không thoải mái, vậy ta liền để hắn càng không thoải mái! Ngươi hãy coi trọng!"

Dứt lời, quay đầu quay về bên người nào đó cái trung niên người, dặn dò vài câu.

Người trung niên kia gật gù, trực tiếp xoay người rời đi,

Cũng không lâu lắm.

Mấy cái thân mang khôi giáp, mục mang uy nghiêm vẻ, rõ ràng là Thiên Hỏa Thành thành vệ quân trung niên võ giả, tiến vào quán vỉa hè một con đường, sau đó, đứng ở Vương Bảo quầy hàng trước.

Cầm đầu người trung niên con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh lùng nói rằng, “tiểu tử, ngươi kẻ khả nghi lừa gạt, bị hư hỏng Thiên Hỏa Thành danh dự, xúc phạm thành quy, theo chúng ta, đi một chuyến đi...”

------oOo------

Chương 231: Quá hắn mẹ hãm hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo híp con mắt mở, lãnh đạm nhìn trung niên thành vệ, nói rằng, "kẻ khả nghi lừa gạt? Vậy không biết, ta lừa gạt ai?"

Trung niên thành vệ vẻ mặt không đổi, lạnh giọng nói, "ngươi đi theo ta liền biết rồi? Làm sao? Ngươi muốn chống cự?"

Trung niên thành vệ ánh mắt lập loè hàn mang, dâng lên một vệt sát cơ.

Thân là thành vệ quân tiểu thủ lĩnh.

Trung niên thành vệ kỳ thực cũng không giàu có.

Bởi vì hắn còn muốn tiến thêm một bước.

Vậy thì muốn dùng đến tiền.

Những năm này hắn tích góp tài phú, đa số dùng ở ghi điểm lên, trung niên thành vệ làm không biết mệt, bởi vì hắn biết, hiện tại trả giá càng nhiều, sau đó thu hoạch càng lớn.

Lần này Vương Phẩm phái người tìm hắn, há mồm chính là một trăm vạn thượng phẩm nguyên thạch, trung niên thành vệ có thể nào không động lòng? Hơn nữa, hay là còn có thể nhờ vào đó cùng Vương Phẩm đánh tới quan hệ, nhất cử lưỡng tiện.

Vương Phẩm mệnh lệnh là đem người mang tới Thiên Lao.

Có điều trung niên thành vệ cảm thấy, đem người giết, hiệu quả càng tốt hơn.

Hiện tại, hắn đúng là ước gì Vương Bảo chống cự lại, đến thời điểm, hắn sẽ

lập tức ra tay đánh chết.

Đương nhiên.

Điều này cũng chỉ là hắn ngẫm lại mà thôi, dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo sẽ không như thế ngốc, chống cự lại? Này không phải tìm đường chết sao!

Bốn phía bầu không khí, từ từ yên tĩnh lại.

Đây là quán vỉa hè một con đường, nói thật, đại đa số người, đều là ở hỗn sinh hoạt, đối chưởng nắm bọn họ chuyện làm ăn quyền to thành vệ, là kính nể rất nhiều.

Lúc này, phần lớn người đều là thương hại nhìn Vương Bảo.

Mặc kệ Vương Bảo đúng hay không lừa gạt.

Ngày hôm nay trung niên thành vệ vừa mở miệng, vậy thì là định tính.

Cái tên này muốn xong đời.

Hầu như hết thảy mọi người là nghĩ như vậy.

Vương Bảo bên cạnh quầy hàng, đều là theo bản năng tránh lui đi ra ngoài, miễn cho bị lan đến.

“Chống cự lại?”

Vương Bảo khẽ cười một tiếng, thân thể trọng tân nằm trở lại, lười biếng nói rằng, “vậy ngươi coi như ta chống cự lại chứ?”

Rất nhiều người đều bối rối.

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Khe nằm!

Hàng này là điên rồi sao?

Lại dám tại chỗ tuyên bố chống cự lại!

Phải biết, câu nói này nói ra khỏi miệng, dù cho ngươi không tội, hiện tại cũng là đỉnh trời tội, vì bộ mặt, Thiên Hỏa Thành quyền lợi máy móc, sẽ nhanh chóng động tác lên.

“Thật can đảm!”

Trung niên thành vệ tức giận ngược cười.

Vung tay lên, vèo vèo vèo, phía sau hắn thành vệ quân, trên mặt mang theo châm biếm vẻ, trực tiếp hướng về Vương Bảo đánh tới.

Bọn họ cầm trong tay chế tạo đại đao, khí thế hiển lộ, thình lình đều là Thần Phủ cảnh võ giả, mà trung niên thành vệ càng là một tay nhấc theo một cây trường đao, chân đạp vài bước, giẫm Vương Bảo quảng cáo vải, một đao bổ xuống.

Đao như kinh hồng!

Rất nhiều người chỉ là nhìn thấy một vệt ánh đao.

Theo bản năng hơi nheo mắt.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo hơi nhướng mày, mắt thấy bàn trà liền muốn bị lan đến, hừ nhẹ một tiếng, một luồng cuồn cuộn khí thế, liền dâng trào ra, trong chớp mắt, mọi người chỉ cảm thấy như là giao long xuất hải, cực kỳ mãnh liệt uy thế, tập kích hướng bốn phía tất cả mọi người.

Oành.

Trung niên thành vệ chỉ cảm thấy phảng phất bị một ngọn núi xông tới.

Cả người bay ngược ra ngoài, trên đường xương cốt vang rền, cũng không biết vỡ nát bao nhiêu cái xương.

Cái khác thành vệ càng là không thể tả, có càng là kêu thảm một tiếng, rơi xuống trên đất thời điểm, hai mắt một phen, hôn mê đi.

Trung niên thành vệ đụng vào phía sau một cái quầy hàng, vô cùng chật vật, miễn cưỡng đứng dậy, hắn ánh mắt mang theo ngơ ngác cùng lửa giận, nhìn chằm chằm Vương Bảo, gầm nhẹ một tiếng, trương tay giương lên, một đạo cường quang ầm ầm bắn về phía giữa không trung!

Ra đại sự!

Rất nhiều người đều là nghĩ như vậy.

Trung niên thành vệ phát ra ngoài tín hiệu, nhưng là Thiên Hỏa Thành đỉnh cấp cầu viện, lần này quán vỉa hè một con đường, sợ là sẽ phải cao thủ tập hợp.

Xa xa.

Lệ Thiên Tuần mặt không hề cảm xúc nhìn tình cảnh này.

Vương Phẩm nhưng là ánh mắt chìm xuống, mang theo một vệt kinh ngạc, nói rằng, “Lệ huynh, hắn là tu vi gì?”

Lệ Thiên Tuần không có ẩn giấu, “Vấn Đạo chứ?”

Vấn Đạo?

Vương Phẩm sắc mặt,

Nhất thời có chút hơi hơi khó coi hạ xuống.

Chậm rãi thở ra, Vương Phẩm miễn cưỡng cười, nói rằng, “Mã Đức, chẳng

trách như thế hung hăng! Lại dám tuyên bố chống cự lại, đáng tiếc a, hắn tìm lộn địa phương, đừng xem ta Thiên Hỏa Thành không hề lớn, thế nhưng... Ha hả!”

Thiên Hỏa Thành, không tính có tiếng.

Thế nhưng, đó là Lư gia ẩn giấu cực sâu.

Trong thành người ai cũng biết, Lư gia nhưng là một cái quái vật khổng lồ.

Đánh thành vệ quân mặt, chính là đánh Lư gia mặt, mà đánh Lư gia mặt, ngươi cho rằng ngươi là Vấn Đạo, ngươi liền trâu bò?

Lư gia sẽ vài giây dạy ngươi làm người!

Rầm rầm rầm!

Mãnh liệt khí thế, cấp tốc tập kích mà tới.

Trong nháy mắt, quán vỉa hè một con đường, liền bị từng cái từng cái thân mang khôi giáp thành vệ tiến vào, hết thảy mọi người bị cứng rắn phân đến hai bên, sau đó, một cái mang cuốn lấy khí thế mạnh mẽ trung niên võ giả, tề bước bước vào.

Đi tới Vương Bảo quầy hàng bên.

Trung niên kia võ giả nhìn trung niên thành vệ dáng vẻ chật vật, ánh mắt chớp qua một vệt sát cơ dày đặc, nhạt âm thanh nói, “không có sao chứ?”

“Thống lĩnh, ta không có chuyện gì!”

Trung niên thành vệ nhịn xuống đau nhức, bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nhưng tiếp theo, hắn liền nghiến răng nghiến lợi chỉ vào Vương Bảo, gầm nhẹ nói, “hắn chống cự lại!”

Thành vệ thống lĩnh gật gật đầu, xoay người, đi tới Vương Bảo quầy hàng trước.

Nhìn trên đất bày ra mấy cái quảng cáo.

Thành vệ thống lĩnh theo bản năng con ngươi co rụt lại.

Quái Thần?

Trăm vạn?

Này nếu như không có xảy ra việc gì trước, thành vệ thống lĩnh chỉ có thể xì mũi coi thường.

Thế nhưng hiện tại, Vương Bảo chống cự lại, thành vệ thống lĩnh liền nhìn ra một tia không bình thường đến.

“Chẳng lẽ là cái gì cao nhân?”

Thành vệ thống lĩnh trong lòng nghĩ, theo bản năng có chút cảnh giác, con đường võ đạo khó khăn tầng tầng, sợ cũng sợ, không thật tinh mắt, chọc tới không nên dây vào người, đến thời điểm, cả đời trả giá, khoảnh khắc rơi vào vực sâu.

Nghĩ tới đây.

Thành vệ thống lĩnh nhìn chằm chằm Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “đạo hữu, nơi này là Thiên Hỏa Thành, ngươi ra tay tổn thương thành vệ quân, xúc phạm bản thành thành quy, mời theo ta đi một chuyến đi!”

Vương Bảo không phản ứng hắn.

Thành vệ thống lĩnh sắc mặt, nhất thời lạnh lẽo hạ xuống.

Vâng.

Hắn kiêng kỵ Vương Bảo, vì lẽ đó không muốn động thủ.

Thế nhưng.

Nhưng cũng sẽ không kiêng kỵ đến không dám động thủ mức độ.

Lại nói.

Này nếu như nhận sợ.

Sợ là ở Thiên Hỏa Thành lên cấp con đường, cũng tuyệt bức đứt đoạn mất, Lư gia không sợ ngươi gây sự, thế nhưng, sợ ngươi sợ phiền phức, Lư gia có thể không nuôi sợ hàng!

Cười lạnh một tiếng, thành vệ thống lĩnh trên người phóng ra một vệt nồng nặc sát cơ, đang chuẩn bị động thủ, có điều lúc này, một đạo ẩn chứa già nua khí tức gầm lên vang lên, "Dừng tay!"

Thành vệ thống lĩnh quay đầu nhìn lại, cả người rung mạnh.

Trần lão gia tử mang theo Trần Cung, đang hướng về nơi này đi tới, Trần Cung thập phần không quen nhìn thành vệ thống lĩnh, mà Trần lão gia tử sắc mặt, nhưng là một mảnh tái nhợt.

Thành vệ thống lĩnh tâm trạng cả kinh.

Mặc dù là thành vệ thống lĩnh, thế nhưng, bất kể là thực lực vẫn là địa vị, hắn đều không thể cùng Trần lão gia tử so với, vừa nhìn Trần lão gia tử vẻ mặt, hắn liền đã hiểu.

Đã hiểu sau khi, hắn liền ở trong lòng mắng mở ra.

Ngươi muội.

Tên khốn này thật rất sao tà tính a!

Ngươi biết Trần lão gia tử, ngươi rất sao sớm nói a, ngươi im lặng không lên tiếng, cần phải theo ta phân cao thấp, ngươi này không phải bẫy người sao?

Quá mẹ nó hãm hại!

------oOo------

Chương 232: Nguyên lai không phải khoác lác bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Trần lão gia tử!”

Thành vệ thống lĩnh miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, quay về Trần lão gia tử chắp chắp tay.

Trần lão gia tử ánh mắt không quen, hừ lạnh một tiếng, nói rằng, “ai bảo ngươi đối với lão phu ân công động thủ?”

Thành vệ thống lĩnh khóc không ra nước mắt.

Ma trứng!

Nguyên lai hàng này không chỉ là nhận thức Trần lão gia tử a!

Hắn vẫn là Trần lão gia tử ân công!

Này giời ạ, suýt chút nữa xông đại họa a!

“Trần lão gia tử, vị này... Đạo hữu, hắn đánh thành vệ quân, ta cũng là nhận được cầu viện, lúc này mới tới rồi! Có điều ta cảm thấy, trong này, khẳng định có hiểu lầm gì đó!”

Thành vệ thống lĩnh mi tâm chảy mồ hôi lạnh giải thích.

Đổi làm dâng ra Thiên Hỏa Châu trước.

Trần lão gia tử có lẽ sẽ vòng quanh xử lý chuyện này.

Thế nhưng hiện tại, không cần!

Bởi vì bao quát quán vỉa hè một con đường ở bên trong nửa toà thành, đã là hắn Trần gia.

Đương nhiên cũng bao quát này nửa toà thành thành vệ trú quân.

Vì lẽ đó.

Trần lão gia tử cười lạnh nói, “nếu biết là hiểu lầm, vậy còn không xin lỗi?”

Thành vệ thống lĩnh sắc mặt hoàn toàn thay đổi, ánh mắt chớp qua một vệt tức giận.

Hắn nhưng là thống lĩnh, thành vệ quân bên trong chỉ đứng sau Thiên Hỏa Thành đại thống lĩnh tồn tại, tu vi cũng là Vấn Đạo sơ kỳ, tuy rằng không sánh được Trần lão gia tử, thế nhưng...

Khe nằm!

Nhường ta xin lỗi?

Này rất sao không phải sỉ nhục ta sao?

Ta nhận sợ, cũng là thôi.

Thế nhưng sỉ nhục ta? Không được!

Sắc mặt lạnh xuống, thành vệ thống lĩnh quay về Trần lão gia tử chắp tay khom người nói, “Trần lão gia tử, vị đạo hữu này phạm đến nhưng là chống cự lại tội! Chuyện này, cứ định như vậy đi!”

Trần lão gia tử tức giận ngược cười.

Coi là?

Làm sao có khả năng!

Trước mắt vị đại sư này, nhưng là cao thủ chân chính, không biết cao bao

nhiêu loại kia.

Cơ hội như thế nếu như đem không cầm được, vậy hắn liền sống uổng phí lớn tuổi như vậy!

Ánh mắt âm trầm.

Trần lão gia tử nhìn thành vệ thống lĩnh, nhạt âm thanh nói, “chống cự lại đúng không? Vậy không biết, ân công là phạm vào cái gì sai, các ngươi thành vệ quân muốn bắt hắn?”

“Cái này...” Thành vệ thống lĩnh nhìn về phía trung niên thành vệ.

Trung niên thành vệ vào giờ phút này, đã là câm như hến, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, nằm mộng cũng muốn đến, dĩ nhiên chọc tới như thế không nên dây vào người.

Sớm biết Vương Bảo cùng Trần lão gia tử có quan hệ, đánh chết hắn cũng không dám đến gây phiền phức a!

“Nói mau!”

Thành vệ thống lĩnh rất là khó chịu, trên thực tế hắn đương nhiên khó chịu, nếu không phải là bởi vì trung niên thành vệ cầu viện, hắn mới sẽ không rơi vào như vậy lúng túng mức độ.

Trung niên thành vệ ấp úng, không nói ra được cái nguyên cớ đến, dù sao, thân là thành vệ quân, nhưng cho Vương Phẩm làm việc tư, này vốn là không đúng.

Trần lão gia tử cười lạnh lên.

“Nói, ai sai khiến ngươi? Không nói, ta nhường ngươi sinh tử lưỡng nan!” Trần lão gia tử đột nhiên tiến lên một bước, bá đạo khí thế trùng kích trung niên thành vệ.

Trung niên thành vệ rốt cục sợ sệt, run giọng nói, “là Vương Phẩm thiếu

gia!”

“Vương Phẩm?”

Trần lão gia tử sầm mặt lại.

“Là ta!”

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Phẩm thình lình đạp bước đi tới, bên người, theo Lệ Thiên Tuần đám người.

Vương Bảo tuy rằng nằm, nhưng đối với hết thảy đều nhìn ở trong mắt, lúc này thấy đến Lệ Thiên Tuần, không khỏi nở nụ cười.

Ta nói sao.

Nơi nào đến phiền phức.

Hóa ra là ngươi cái này hàng a!

Chặc chặc, xem ra, vẫn là dạy dỗ ngươi không đủ a, lại tới trêu chọc ta!

“Trần lão gia tử!”

Vương Phẩm cười hì hì chắp chắp tay.

Trần lão gia tử nhìn chằm chằm Vương Phẩm, nhạt âm thanh nói, “ngươi cùng lão phu ân công có cừu oán?”

Vương Phẩm dửng dưng như không nói rằng, “lão gia tử, ta không phải với hắn có cừu oán, chỉ là, cha ta là đời trước thành vệ đại thống lĩnh, bây giờ là Lư gia nội phủ đại thống lĩnh, vì lẽ đó, nhìn thấy cái tên này đánh cờ hiệu lừa người, nhìn không được mà thôi!”

Dứt lời.

Vương Phẩm lời nói ẩn chứa một vệt châm chọc, nói rằng, “cái tên này

chính là một tên lừa gạt, lão gia tử ngài sẽ không nhận lầm người chứ?”

Trần lão gia tử tức giận ngược cười.

Vương Phẩm thái độ, quả thực không để hắn vào trong mắt.

Điều này cũng cùng Vương gia ở Thiên Hỏa Thành thế lực, chỉ đứng sau Lư gia có quan hệ.

Thế nhưng.

Đó là trước a!

Hiện tại, luận cùng Lư gia quan hệ, ai có thể so sánh được với ta Trần gia?

“Ngươi rất làm càn a!”

Trần lão gia tử mở miệng nói rằng.

Vương Phẩm ha ha cười, đang chuẩn bị lại cho Trần lão gia tử tốt nhất mắt thuốc, nào có biết, một cái bàn tay, liền gào thét mà đến, nhanh như tia chớp quạt đến trên mặt của hắn.

Đùng!

Vương Phẩm bị đập bay ra ngoài.

Trên mặt rát, khó có thể tin bụm mặt, ngơ ngác nhìn Trần lão gia tử.

Trần lão gia tử lớn tiếng quát, “Thứ hỗn trướng, tiểu tử ngươi thân phận gì? Dám như thế cùng lão phu nói chuyện?”

“Ngươi...”

Vương Phẩm khí nổ.

Vừa muốn mắng, nhưng nhìn thấy Trần lão gia tử ánh mắt lập loè hàn

quang, nhất thời câm miệng, chỉ là, này khẩu khí, hắn há có thể nuốt xuống, mặt âm trầm bò lên, Vương Phẩm nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “Kim thống lĩnh, người này giả danh lừa bịp không nói, còn chống cự lại đả thương thành vệ, này Thiên Hỏa Thành, nhưng là Lư gia, ngươi ngày hôm nay nếu như không làm chút gì, đừng trách ta đến ông nội ta nơi đó, tố cáo ngươi!”

Thành vệ thống lĩnh một mặt mộng bức.

Một giây sau, suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi tê liệt a ngươi tê liệt!

Ngươi tên khốn kiếp đồ chơi, ngươi đây là đang làm gì? Ngươi rất sao không bắt được Trần lão đầu, ngươi kéo ta xuống nước làm lông gà a? Ta nơi nào đắc tội ngươi?

Thành vệ thống lĩnh hận cực kỳ, chỉ là, Vương Phẩm này uy hiếp, thực sự là quá to lớn, Vương gia vị kia, nhưng là đời trước đại thống lĩnh, dù cho giải nhiệm, hiện tại thành vệ quân cao tầng, thấy vị kia, cũng đến cung cung kính kính kêu một tiếng đại thống lĩnh.

Này nếu như bẩm báo vị kia gia nơi đó.

Chính mình xem như là xong đời!

Có điều.

Không chờ hắn làm lựa chọn.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Trần lão gia tử đột nhiên đưa tay, sau đó, một đạo mãnh liệt sức mạnh liền dâng trào ra, như núi như biển, trút xuống, Vương Phẩm như bị sét đánh, điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi, bị đánh bay ra ngoài.

“Cút đi! Hiện tại liền lăn, bằng không, lão phu phế bỏ ngươi!” Trần lão gia tử lạnh giọng quát khẽ.

Vương Phẩm cả người cuồng run, bị Trần lão gia tử sát ý bao phủ, ngột ngạt giận cực kỳ, bò lên, khẽ cắn răng, quay đầu bước đi.

Mà Lệ Thiên Tuần, được kêu là một cái đau "bi".

Liếc mắt nhìn Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo chính tựa như cười mà không phải cười nhìn mình, Lệ Thiên Tuần trong lòng kêu một tiếng xúi quẩy, phiền muộn cực kỳ theo Vương Phẩm đi rồi.

Mà Trần lão gia tử, nhưng là đi tới Vương Bảo trước mặt, cung cung kính kính chắp tay nói, "ân công, đại sư, ta gọi trần ngạo, đây là cháu của ta Trần Cung, lúc trước đa tạ ngài chỉ điểm, thật sự là lớn ân đại đức, không biết ân công có thể nguyện đi ta quý phủ, nhường ta cố gắng cảm tạ cảm tạ ân công?"

Trần lão gia tử cho rằng Vương Bảo sẽ đáp ứng.

Đáng tiếc a.

Vương Bảo nhưng là lắc đầu một cái, nói rằng, "không cần! Hắn xem bói, ta mở quái, hắn trả thù lao, được cái gì, chính là hắn nên, chúng ta không ai nợ ai, còn có, đừng tiếp tục gọi ta ân công, không đến nỗi!"

Trần lão gia tử không chút nào phiền.

Vương Bảo đáp ứng hắn thỉnh cầu, đó là cho hắn mặt mũi.

Không đáp ứng, hắn cũng không sẽ nhờ đó ghi hận.

Trên mặt mang theo vẻ tiếc nuối, Trần lão gia tử nói rằng, "ân công, ngài chính là ta Trần gia ân công, hiện tại là, sau đó cũng là, ta biết ân công bực này cao nhân, không câu nệ tiểu tiết, có điều, ân công chi ân, ngang ngửa tạo hóa, đây là ba trăm triệu thượng phẩm nguyên thạch, kính xin ân công vui lòng nhận..."

Nhẫn chứa đồ đưa ra.

Lại không người tiếp.

Vương Bảo ngáp một cái, nhạt âm thanh nói, “tiền liền không cần, quái kim đã đã cho, ngươi nếu như không có chuyện gì, có thể đi rồi!”

Trần lão gia tử không khỏi phiền muộn lên.

Nắm tiền, là vì cùng Vương Bảo giữ gìn mối quan hệ.

Nhưng là Vương Bảo không muốn, hắn còn có thể cường cho hay sao?

Lúc này, càng thêm tiếc nuối, nói rằng, “vậy cũng tốt, ân công, ta đi về trước, có điều liền để cung tiểu tử, ở đây hầu hạ ngài đi, có dặn dò gì, ngài cứ việc nói, hắn làm không được, lão già ta liều mạng, cũng sẽ đi làm đến!”

Dứt lời, lại dặn dò Trần Cung hai câu, lần này xoay người rời đi.

Trần Cung một bộ nô tài dáng dấp, cung kính đi tới Vương Bảo bên người, biết vâng lời, chờ đợi dặn dò.

Mà vào giờ phút này.

Trên đường phố mọi người, đã kinh ngạc đến ngây người.

Liên tưởng đến trước Trần Cung bỏ ra hai triệu, tính một quẻ sự tình.

Chúng trái tim của người ta, không khỏi nhanh chóng nhảy lên lên.

Khe nằm.

Vị này được xưng Quái Thần chủ, đến cùng là cho Trần Cung tính xảy ra điều gì? Dĩ nhiên có thể làm cho Trần lão gia tử, đều đến tự mình cảm tạ?

Thậm chí không tiếc, cùng Vương gia kết thù!

Càng sâu chính là.

Này rất sao không phải tên lừa đảo sao?

Bây giờ nhìn lại, lừa gạt cái cà a!

Trần lão gia tử tặng không ba cái ức thượng phẩm nguyên thạch, người ta cũng không muốn!

Quái Thần xuất thế?

Nguyên lai không phải khoác lác bức!

Đây là thật trâu bò!

------oOo------

Chương 233: Vương huynh thật là Ngoan Nhân vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có Trần lão gia tử học thuộc lòng sách.

Vương Bảo cái này Quái Thần, nhất thời bắt đầu triển lộ phong mang.

Tuy rằng quái kim rất đắt, đầy đủ trăm vạn thượng phẩm, thế nhưng, võ giả bên trong, có tiền có thể không phải số ít.

Huống hồ.

Nhìn Trần Cung, liền rõ ràng, này trăm vạn trả giá, hay là thật sự đáng giá.

Đặc biệt là.

Ở Trần gia dâng ra Thiên Hỏa Châu, cho tới, làm cho Lư gia đặc biệt ưu ái, hào khí đưa ra nửa toà thành sau khi.

Thiên Hỏa Thành bên trong mỗi cái thế lực lớn, trong nháy mắt điên cuồng!

Trần gia tìm tới Thiên Hỏa Châu.

Làm sao tìm được đến?

Thiên Hỏa Châu đều mất tích bao nhiêu năm? Nhiều đến rất nhiều người, thậm chí đều quên Thiên Hỏa Châu tồn tại.

Thế nhưng hiện tại, bị Trần gia tìm tới, trong này tuyệt bức có việc a!

Tiếp tục liên tưởng một hồi.

Trần Cung hắn cha, thật giống nhảy một cái trở thành lại đại chủ nhà họ

Trần dự bị.

Trần Cung, từ Vương Bảo nơi đó tính một quẻ.

Trần lão gia tử, tự mình đi cùng Vương Bảo nói cám ơn, thái độ thành kính hãy cùng não tàn fans như thế.

Đối mặt ba cái ức thượng phẩm mê hoặc, Vương Bảo chút nào không để vào mắt.

Các loại dấu hiệu đều ở cho thấy.

Tìm tới Thiên Hỏa Châu, mười có, là Trần Cung, có thể tìm tới, là Vương Bảo xem bói tính được là chuẩn, tính ở Trần Cung tạo hóa.

Trong lúc nhất thời, Vương Bảo nơi đó, chuyện làm ăn như nước thủy triều, nguyên bản chỉ là kiếm lời người thường đến thảm một con đường, trở thành Thiên Hỏa Thành hot nhất tồn tại.

Từ từ, lục tục có tin tức tốt truyền đến.

Có người nghe theo Vương Bảo quái tượng, từ một cái nào đó quầy hàng tìm tới một cái đạo khí.

Có người nghe theo Vương Bảo quái tượng, từ một hồi bất ngờ bên trong nhặt về một cái mạng.

Quá nhiều người, nghiệm chứng Vương Bảo quái tượng đáng sợ, nghiệm chứng Vương Bảo sâu không lường được.

Thiên Hỏa Thành mấy gia tộc lớn, cũng sẽ không tiếp tục rụt rè, thậm chí có gia chủ tự mình xuất hiện, cầu Vương Bảo xem bói.

Vương Bảo tên, bắt đầu điên (chơi) truyền, danh vọng cuồng trướng, bị xưng “Quái Thần”!

...

...

Vương gia.

Vương Phẩm nửa nằm ở trên giường, ho khan, sắc mặt có chút Hollow trắng.

“Vương huynh, thật không phải với, nếu không là ta, ngươi cũng sẽ không bị lão gia tử trách phạt!” Lệ Thiên Tuần trên mặt mang theo chân thành áy náy nói rằng.

Vương Phẩm kéo ra một cái khuôn mặt tươi cười, vẻ mặt có chút cứng ngắc.

Hắn bị đánh.

Vẫn bị gia gia hắn đánh.

Vương gia lão gia tử nghe được hắn làm sự tình sau khi, ngay lập tức sẽ đem hắn kêu lên, cái gì cũng không nói, chính là đánh một trận.

Đánh được kêu là một cái huyết tử.

“Ta không cam lòng!” Vương Phẩm nói rằng, ánh mắt lập loè điên cuồng sự thù hận.

Mã Đức!

Không phải là một cái xem bói sao!

Có cái gì a!

Xem bói lợi hại, lại không thể đại biểu tu vi!

Ta Vương gia, tốt xấu có Vấn Đạo đỉnh cao, vì sao, phải cho một cái xem bói nhận sợ?

Vương Phẩm không nghĩ ra.

Hắn nhưng là không biết đây là Vương lão gia tử từ Lư gia dò thăm tin tức, có người nói, Lư gia đối với Vương Bảo, đều thập phần để bụng.

Vương lão gia tử nhưng là biết rõ Lư gia đáng sợ, hầu như đánh cho tàn phế Vương Phẩm, chính là ở cho thấy thái độ.

Nếu như không phải thực sự không chịu được mất mặt, hắn đều nghĩ tự mình đi xin lỗi!

Lệ Thiên Tuần nghe vậy, cười khổ nói, "Vương huynh, ngươi không phục, ta cũng không phục, nhưng là, không chiêu a, hắn hiện tại danh tiếng đang lên, sợ là Lư gia cũng sẽ coi trọng, hơn nữa thực lực của hắn, ta xem chuyện này, hay là thôi đi, ta đây, tự nhận xui xẻo, ngươi đây, bởi vì ta có chuyện, ta Lệ Thiên Tuần, sẽ khắc trong tâm khảm!"

Vương Phẩm sắc mặt âm trầm, không lên tiếng.

Này hay là, là hắn duy nhất thu hoạch đi!

Ánh mắt tinh mang lóe lên.

Vương Phẩm cắn răng nói rằng, "Lệ huynh, các ngươi Võ Đế Tông, tốt xấu cũng là có thể cùng Lư gia sánh ngang chủ, tại sao, muốn sợ chỉ là một cái Vấn Đạo? Tên kia dài đến còn trẻ như vậy, coi như là Vấn Đạo, phỏng chừng cũng chỉ là Vấn Đạo sơ kỳ, hắn bắt nạt ngươi, ngươi thật là biết nhẫn nại?"

Lệ Thiên Tuần lắc đầu một cái,

"Không phải ta nhịn, là không thể không nhịn, Vấn Đạo sơ kỳ, cũng là Vấn Đạo, có thể làm hắn, ta há có thể buông tha? Có điều, nhường gia tộc bởi vì ta đi giết một cái Vấn Đạo, điểm ấy lý do, căn bản không đủ a!"

Vương Phẩm sáng mắt lên, gấp giọng nói, “lý do không đủ, có thể thêm thẻ đánh bạc a!”

“Hả?” Lệ Thiên Tuần không rõ.

Vương Phẩm cười lạnh nói, “Lệ huynh, này khẩu khí, ta có thể không nuốt trôi, ta bị ông nội ta cuồng quất một cái, không chỉ là gia tộc chê cười, ông nội ta còn đem tin tức thả ra, nhường tên kia biết, hiện tại phỏng chừng khắp thành cư dân, đều biết chuyện này đi!”

“Mất mặt ném đến nước này, ta Vương Phẩm nếu như nhịn, vậy thì thật thành rùa tôn!”

“Thực không dám giấu giếm, ta đã từng bất ngờ được một cây huyết bích liên, này loại bảo vật, giá trị ta liền không nói nhiều, vốn định đột phá Vấn Đạo tác dụng, thế nhưng hiện tại, ta nghĩ lấy ra, nhường ngươi Võ Đế Tông ra tay, giúp ta giết hắn!”

“Không biết cái này thẻ đánh bạc, đầy đủ sao?”

Lệ Thiên Tuần hút ngụm khí lạnh.

Huyết bích liên, đây chính là bảo bối tốt, có người nói đột phá Vấn Đạo thời điểm, tỷ lệ có thể tăng cường hai phần mười!

Hai phần mười, đã không ít.

Có lúc kém 1 điểm một lông, đều có khả năng đang đột phá Vấn Đạo thời điểm thất bại!

Nghĩ tới đây.

Lệ Thiên Tuần cũng hứng thú.

Có thể báo thù, hắn dĩ nhiên muốn báo thù, không phải vậy, cũng sẽ không

mượn dùng Vương Phẩm.

Nếu như Vương Phẩm lấy ra huyết bích liên đương đại giá, Lệ Thiên Tuần tin tưởng, chính mình nhất định có thể thuyết phục trong tông môn Vấn Đạo trưởng bối, nhường bọn họ ra tay.

“Ngươi như thật cam lòng, ta liền đi tìm người! Có chín phần mười khả năng, có thể thành!” Lệ Thiên Tuần nghiêm nghị nói rằng.

Vương Phẩm trên mặt mang theo bàng bạc sát cơ, gằn giọng nói, “cam lòng? Đương nhiên cam lòng, đồ vật không còn kiếm lại, này mặt mất rồi, nghĩ tìm trở về, nhưng là khó coi, chờ hắn chết rồi, ta xem ai mẹ nó còn dám chê cười ta!”

“Cho tới những kia coi trọng hắn người, chờ hắn vừa chết, sẽ không có giá trị, đến thời điểm coi như bị gia gia trách phạt, ta cũng nhận, ngược lại là, có thể cổ vũ ta danh vọng!”

Vương Phẩm cũng là có theo đuổi.

Làm như thế, có lẽ sẽ nhường Vương lão gia tử thất vọng, thế nhưng, khẳng định cũng sẽ nhường lão gia tử rõ ràng, hắn Vương Phẩm tàn nhẫn.

Mà khi bộ tộc chi chủ, quan trọng nhất yếu tố, chính là tàn nhẫn, không phải vậy, há có thể ở võ đạo giới đặt chân?

“Vương huynh thật là Ngoan Nhân vậy!”

Lệ Thiên Tuần không hề che giấu chút nào cho Vương Phẩm điểm cái khen ngợi.

Không uổng tiền của mình, còn có thể giúp mình báo thù, này Vương Phẩm, cũng thật là cái tốt đồng bọn đây.

...

...

Võ Đế Tông người đến.

Cường giả rất nhiều, thậm chí đến rồi một vị Đạp Tiên sơ kỳ cường giả.

Vào thành sau khi, trực tiếp bao xuống một cái khách sạn, gọi tới Lệ Thiên Tuần, hỏi dò một hồi hắn tìm hiểu tin tức.

Chờ đến hỏi xong lời sau khi, Võ Đế Tông cao tầng bắt đầu mở hội, lần này cùng Thiên Hỏa Thành hợp tác, can hệ trọng đại, nếu có thể thành công, nhất định có thể làm cho Võ Đế Tông thực lực, lại lật một nấc thang.

Lệ Thiên Tuần liền ở bên ngoài yên tĩnh chờ đợi.

Đầy đủ hơn một canh giờ sau khi, một đám cao tầng lúc này mới đi ra, Lệ Thiên Tuần cung kính đứng qua một bên, chờ đến đại đa số người đều đi rồi, lúc này mới ẩn núp hắn cha, lôi kéo một người trung niên ống tay áo.

“Ngô thúc, ta có việc tìm ngươi!” Lệ Thiên Tuần nhỏ giọng nói.

Ngô Thường xem xét một chút Lệ Thiên Tuần hắn cha Lệ Thanh, cười cợt, cùng Lệ Thiên Tuần đi tới một cái phòng, đóng cửa sau khi, Ngô Thường cười nói, “trời tuần tra, có chuyện gì không thể làm diện nói?”

Lệ Thiên Tuần ha ha cười nói, “ta sợ cha ta biết rồi đánh ta! Ngô thúc, có chuyện, ta muốn cùng ngài thương lượng một chút, là như vậy, Thiên hỏa Vương gia một cái thiếu gia, gọi Vương Phẩm, hắn nhờ ta tìm người, giúp hắn giết người, vì thế, hắn đồng ý trả giá một cây huyết bích liên!”

Ngô Thường có chút lộ vẻ xúc động.

Huyết bích liên vật này, khó tìm, giá trị không là giá trên trời, nhưng thắng ở ít ỏi.

“Thực lực đối phương làm sao?” Ngô Thường hỏi.

“Hẳn là Vấn Đạo sơ kỳ!”

Ngô Thường hơi nhướng mày, “Vấn Đạo cường giả?”

Lệ Thiên Tuần có chút ngượng ngùng nói, “Ngô thúc, còn xin ngài giúp giúp ta, ngài cũng biết, tu vi của ta, khoảng cách Vấn Đạo cũng sắp rồi...”

Ngô Thường gật gù, trầm mặc không nói.

Tu vi của hắn, là Vấn Đạo hậu kỳ, có điều, thân phận của hắn đặc thù, là Lệ Thanh giờ bạn đồng.

Lệ Thanh tuổi chỉ lớn hơn hắn 2 tuổi, tu luyện đến nay, có thể nói Ngô Thanh mặc dù có thể đuổi tới Lệ Thanh bước chân, không đến nỗi lạc hậu quá nhiều, cũng là bởi vì Lệ Thanh vun bón.

Tuy rằng ở bề ngoài không nói, thế nhưng, Ngô Thường từ lâu đem Lệ Thanh cho rằng nửa cái chủ nhà đối xử.

Một cách tự nhiên, cũng đem Lệ Thiên Tuần địa vị, bày ra rất nặng.

Nếu như không phải huyết bích liên, trừ phi Lệ Thiên Tuần chịu đến thực chất thương tổn, bằng không, Ngô Thường mới sẽ không đáp ứng, giết một cái Vấn Đạo, phiền phức không nhỏ, cũng sợ đến tiếp sau phiền phức.

Thế nhưng có huyết bích liên.

Ngô Thường suy tư chốc lát, thì có quyết đoán.

“Ngươi này hỗn tiểu tử, đúng là biết ta thương ngươi, thôi thôi, vì ngươi, chuyện này, ta làm! Đúng là ngươi, được huyết bích liên, nhất định phải cố gắng nỗ lực, tranh thủ nhanh chóng đột phá Vấn Đạo!”

Ngô Thường chỉ vào Lệ Thiên Tuần cười mắng.

Lệ Thiên Tuần đại hỉ cực kỳ, cuồng nịnh hót, “Ngô thúc ra tay, nhất định mã đáo thành công, ngài đối với ta tốt, ta có thể đều nhớ kỹ đây, ngài yên tâm, đời này, đời sau, lão gia ngài vĩnh viễn là ta thân thúc! Ta cũng sẽ cố

gắng!”

Ngô Thanh vui mừng gật gù.

“Ngươi hiểu chuyện liền tốt! Ân... Đại sự sắp tới, việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại liền đi, ngươi đến dẫn đường đi...”

------oOo------

Chương 234: Quá giời ạ đáng sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lệ Thiên Tuần dẫn đường, Ngô Thanh theo.

Hai người thái độ, đều là tùy ý, Lệ Thiên Tuần đối với Ngô Thanh tự tin, Ngô Thanh đối với mình cũng tự tin.

Chỉ là Vấn Đạo sơ kỳ, tuy rằng nghĩ đánh giết, có thể sẽ có chút phiền phức, thế nhưng, lấy Ngô Thanh Vấn Đạo hậu kỳ tu vi, thực sự không coi là cái gì.

Đương nhiên.

Hai tên này không biết, từ bọn họ đi ra sau khi, cũng đã bị đặt tại trên khay trà, toàn bộ một chén cụ!

Đi tới quán vỉa hè một con đường.

Lệ Thiên Tuần sắc mặt lúc này mới trở nên trở nên nghiêm túc, ánh mắt lập loè một vệt sự thù hận, đi tới Vương Bảo quầy hàng trước.

Gần nhất Thiên Hỏa Thành bên trong, Vương Bảo danh vọng như mặt trời ban trưa, có điều trăm vạn quái kim, có thể tính, trên căn bản đều đã tới, chính đang tiêu hóa chính mình kỳ ngộ bên trong, vào giờ phút này, Vương Bảo hiếm thấy rảnh rỗi, nằm ở trên ghế nằm lười biếng uống buổi chiều trà.

Vương Bảo xung quanh quầy hàng, đã bị rút đi, nhường lại rất lớn một vùng.

Lệ Thiên Tuần rất xa dừng bước, chỉ chỉ Vương Bảo nói rằng, “Ngô thúc, chính là hắn!”

Ngô Thanh gật gù.

Từng bước một hướng đi Vương Bảo.

Mặt không hề cảm xúc.

Khí thế ở bốc lên!

Trong chớp mắt, toàn bộ đường phố không khí, đều tựa hồ quay cuồng lên, loáng thoáng, có vô cùng khô nóng, kích thích hết thảy mọi người là không khỏi ngơ ngác nhìn quét, nhìn thấy tình cảnh này, càng là sợ đến rụt cổ lại.

Bàng bạc sát ý, xông lên tận trời, Ngô Thanh khoảng cách Vương Bảo, càng ngày càng gần, hắn trí tuệ vững vàng, không có chút nào sốt ruột, Vấn Đạo cuộc chiến, không phải chuyện nhỏ, dù cho chỉ là Vấn Đạo sơ kỳ, Ngô Thanh cũng sẽ không coi thường.

Chỉ là.

Ngay ở Ngô Thanh, khoảng cách Vương Bảo miễn cưỡng chỉ còn dư lại mười bước xa thời điểm.

Vương Bảo đột nhiên mở híp con mắt.

Cái kia trong con ngươi, giếng cổ không dao động, thế nhưng, một vệt nhàn nhạt sát cơ nhưng xuyên thấu qua con mắt, rõ ràng truyền tới Ngô Thanh trong mắt.

Ngô Thanh thân thể đột nhiên cứng đờ.

Khí huyết quay cuồng, thình lình có chút không bị khống chế, tâm trạng ngơ ngác, hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt có chút mộng bức.

Trong chớp mắt, Ngô Thanh phản ứng lại, nhất thời dọa sợ.

Chỉ dựa vào một cái ánh mắt.

Dĩ nhiên xung kích đến chính mình thần hồn, để cho mình sản sinh một loại

không thể chống lại cảm giác sợ hãi?

Má ơi!

Khe nằm!

Trời giết này!

Đây là một ngưu nhân a!

Xác nhận xem qua thần, này rất sao tuyệt bức là cái không trêu chọc nổi người!

Tối thiểu.

Hắn còn chưa đủ tư cách!

Trái tim nhanh chóng nhảy lên, Ngô Thanh sâu sắc vui mừng, chính mình mới vừa rồi không có nhiều lời một chữ, không có quá nhiều biểu lộ ra địch ý, nuốt ngụm nước bọt, Ngô Thanh chuyển động bước chân, liền muốn rời đi!

Nhưng mà!

Ngay ở hắn đi ra ngoài hai bước, vừa muốn bước bước thứ ba thời điểm.

Một đạo thanh âm lười biếng, vang lên, “Vậy thì đi rồi?”

Ngô Thanh bước chân ổn định.

Vẻ mặt cay đắng nhìn về phía Vương Bảo.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đã thẳng ngồi dậy đến, con mắt híp nhìn hắn, “Ngươi tới đây cho ta!”

Ngô Thanh khóc không ra nước mắt.

Mã Đức!

Quả nhiên a.

Như hắn kẻ trâu bò như vậy, làm sao có khả năng vòng qua chính mình vừa nãy khiêu khích, cái nào sợ hắn không nói gì, thế nhưng, hành động, nhưng là tràn đầy địch ý!

“Tiền... Tiền bối!”

Ngô Thanh đi tới Vương Bảo trước mặt, vẻ mặt đưa đám chắp tay khom lưng.

Vương Bảo rót một chén trà, cười nhạt nói, “ngươi muốn giết ta?”

Ngô Thanh liền vội vàng lắc đầu.

Ma trứng, coi như là nghĩ, cũng không thể thừa nhận a!

“Ngươi chính là muốn giết ta!”

Vương Bảo uống một hớp trà, sau đó, đánh giá Ngô Thanh, cuối cùng, đưa ánh mắt rơi vào xa xa, cái kia một mặt mộng bức Lệ Thiên Tuần trên người, nói rằng, “là tiểu tử này, nhường ngươi đến giết ta chứ?”

Ngô Thanh tâm trạng đột nhiên phát lạnh.

Không biết tại sao, tuy rằng, Vương Bảo lời nói nói bình thản, cũng không có một chút nào sát ý hiển lộ,

Thế nhưng, Ngô Thanh nhưng là có thể cảm giác được, Vương Bảo động sát tâm.

“Tên khốn này tiểu tử... Vấn Đạo sơ kỳ? Cái tên này, thấp nhất đều là Vấn Đạo đỉnh cao! Ta trời, làm sao bây giờ? Hắn muốn giết thiếu gia!”

Ngô Thanh bắt đầu kinh hoảng.

Hắn là cái trung phó.

Nếu như Vương Bảo muốn giết hắn, hắn đều không sẽ kinh hoảng như vậy, thế nhưng, muốn giết Lệ Thiên Tuần?

Nếu như thiếu gia vì vì là sự bất lực của chính mình mà chết, hắn chết đều không nhắm mắt!

“Tiền bối, ngàn sai vạn sai, đều là ta sai, còn xin tiền bối nể tình thiếu gia nhà ta còn trẻ phần lên, tha cho hắn một mạng!”

Lại nói.

Ngô Thanh đã lặng lẽ bóp nát trong lòng bàn tay tránh ra đến một tấm bùa chú.

“Ha ha!”

Vương Bảo khẽ cười một tiếng.

Trên mặt, rốt cục lộ ra một vệt bất mãn.

Hắn lạnh lùng nhìn Lệ Thiên Tuần một chút, đưa tay hư không sờ một cái, trong phút chốc, một phương trong hư không sức mạnh, tựa hồ cũng bị Vương Bảo điều đi áp súc, ở phía xa, Lệ Thiên Tuần sắc mặt trắng bệch, rốt cục hoàn hồn, bởi vì trên cổ của hắn, truyền đến nồng đậm đau nhức.

Hai tay gắt gao che chở cái cổ, thế nhưng, đều là không cố gắng, thân thể không tự chủ được tiến lên, Lệ Thiên Tuần khóc!

Nước mắt vỡ!

Trong lòng, đều muốn hối hận chết rồi!

Sớm biết.

Sớm biết cái tên này như thế trâu bò!

Lão tử còn với hắn hận cái rắm a!

Không phải là bị vũ nhục lập tức sao? Có cái gì a? Lại không xong khối thịt, làm sao đến mức này, làm sao đến mức này?

Thế nhưng.

Dù cho như thế nào đi nữa hối hận, cũng đã chậm!

Vương Bảo đã bị tiểu tử này làm cho thiếu kiên nhẫn.

Một lần hai lần vòng qua ngươi, thật sự coi ta là Bồ Tát tính khí?

Trực tiếp đem Lệ Thiên Tuần bắt được trước người, Vương Bảo liếc mắt một cái rục rà rục rịch Ngô Thanh, nhạt âm thanh nói, "ngươi nếu dám lộn xộn, đều phải chết!"

Ngô Thanh phảng phất sương đánh cà, bình tĩnh lại, chỉ là, nhìn Lệ Thiên Tuần cái kia vẻ mặt thống khổ, cực kỳ lo lắng.

Vương Bảo thả tay xuống, Lệ Thiên Tuần trực tiếp rơi trên mặt đất.

Vương Bảo nghiêng đầu nhìn hắn, nói rằng, "tính cả lần này, đã là lần thứ ba ngươi gây sự với ta chứ?"

Lệ Thiên Tuần khóc ròng ròng, không dám lên tiếng.

Cũng xác xác thực thực, là lần thứ ba.

"Ta sai rồi, đừng có giết ta!" Lệ Thiên Tuần đột nhiên chảy nước mắt nói rằng.

Vương Bảo có chút không nói gì.

Ngươi muội, chuyện này làm sao còn khóc lên?

“Phế vật!”

Vương Bảo bĩu môi, đần độn vô vị một tay ép một chút, Lệ Thiên Tuần lập tức bị một luồng cuồn cuộn sức mạnh trấn áp, cùng lúc đó, Vương Bảo hai tay liên tiếp lấp loé quang ấn, hóa thành từng cái từng cái xiềng xích giống như sợi tơ, dung nhập vào Lệ Thiên Tuần trong cơ thể.

“Trước tiên quỳ đi!”

Vương Bảo nhìn sắc trời một chút, ngáp một cái, sau đó, thu thập một hồi đồ vật, trực tiếp thu sạp.

Mắt thấy Vương Bảo từng bước một rời đi quán vỉa hè một con đường.

Toàn bộ trên đường phố mọi người, đều là câm như hến!

Mãi đến tận Vương Bảo biến mất, lúc này mới từng cái từng cái tụ tập cùng một chỗ, bắt đầu nghị luận, con mắt khi thì nhìn về phía Ngô Thanh cùng Lệ Thiên Tuần, trong ánh mắt lộ ra thương hại.

Này hai ngu xuẩn, gây phiền phức đều không mang theo đầu óc sao? Người ta nhưng là Quái Thần, chỉ dựa vào bản lãnh này, có thể giành bao nhiêu tạo hóa? Thực lực làm sao có khả năng sẽ thấp?

“Thiếu gia, ngươi không sao chứ?”

Ngô Thanh trên mặt mang theo cấp thiết, đi tới Lệ Thiên Tuần bên người.

Lệ Thiên Tuần không nhúc nhích, vẻ mặt đưa đám nói rằng, “Ngô thúc, là ta hại ngươi, ta hiện tại thật giống bị phong ấn, động không được!”

“Ta vậy thì cứu ngươi!”

Ngô Thanh thở phào nhẹ nhõm, không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi a!

Lúc này, Ngô Thanh một tay đặt ở Lệ Thiên Tuần vai, sức mạnh bàng bạc dâng trào ra, muốn loại bỏ Vương Bảo phong ấn.

Rất nhanh, hắn cũng cảm giác được ở Lệ Thiên Tuần trong cơ thể, cái kia nhằng nhịt khắp nơi từng đạo từng đạo quang ấn xiềng xích, gầm nhẹ một tiếng, thao túng gắng sức lượng đụng vào.

Sau đó.

Hắn liền bay!

Một luồng cực kỳ cuồn cuộn khủng bố lực lượng, như là xúc tu bình thường, từ Lệ Thiên Tuần trong cơ thể bộc phát ra, theo mặt đất, lần thứ hai rơi vào Ngô Thanh trên người.

Ngô Thanh trong miệng điên cuồng phun máu, đụng vào trên một mặt tường, mặt xám như tro tàn!

Tâm tình trong nháy mắt lành lạnh.

Mọi người đi rồi.

Chỉ là lưu lại phong ấn lực lượng, đều có thể trọng thương chính mình?

Ta trời, đối phương đến cùng là tu vi gì?

Đạp Tiên?

Quá giời ạ đáng sợ!

------oOo------

Chương 235: Ngươi cuối cùng cũng coi như hố chết cha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngô thúc? Ngô thúc? Ngài không có sao chứ?”

Lệ Thiên Tuần gấp cũng bắt đầu đánh giật.

Thế nhưng, hắn ngoại trừ có thể làm ra một ít vẻ mặt ở ngoài, thân thể một không thể động đậy được, bởi vì Ngô Thanh ở hắn nghiêng về một bên, lại không nhìn thấy Ngô Thanh tình hình, càng thêm cuống lên, con ngươi chuyển hướng, nhưng không nhìn thấy chút nào.

“Khụ khụ... Thiếu, thiếu gia... Ta không có chuyện gì!” Ngô Thanh âm thanh truyền đến, lộ ra suy yếu.

Lệ Thiên Tuần trong mắt, dâng lên vô tận hối hận.

Biết vậy chẳng làm! Biết vậy chẳng làm!

Lòng tham hại chết người a!

“Thiếu gia!”

Ngô Thanh trở lại Lệ Thiên Tuần trước mặt, sắc mặt khó coi nói rằng, “sức mạnh của ta, còn phá không được phong ấn, vẫn là chờ lão gia đến đây đi! Ta đã cho lão gia phát ra cầu cứu tin tức!”

“Ngô thúc, ngài chảy máu, mau mau chữa thương!” Lệ Thiên Tuần có chút bận tâm.

Ngô Thanh gật gù, liền khoanh chân ngồi ở một bên, điều tức lên.

Trên đường phố vây xem đảng, theo bản năng nuốt nước miếng.

Lẫn nhau thấp giọng bắt đầu nghị luận.

“Mẹ nha, như thế lợi hại sao?”

“Người không ở này, chỉ để lại một đạo phong ấn, đều có thể trọng thương một vị Vấn Đạo!”

“Quái Thần danh bất hư truyền!”

“Hai vị này, xem y phục trên người, hình như là Võ Đế Tông người, chặc chặc, ta có linh cảm, chúng ta Thiên Hỏa Thành, đón lấy sợ là sẽ phải có một trận đại chiến!”

“Đúng đấy, Võ Đế Tông chắc chắn sẽ không nhịn xuống này khẩu khí!”

Cũng không lâu lắm.

Mấy bóng người, nhanh chóng kéo tới, người cầm đầu chính là Lệ Thiên Tuần phụ thân Lệ Thanh.

Ánh mắt ở Lệ Thiên Tuần cùng Ngô Thanh trên người liếc mắt nhìn, Lệ Thanh vẻ mặt âm trầm cực kỳ, đi lên trước thấp quát, “Ai làm?”

“Cha!”

Lệ Thiên Tuần nghe ra Lệ Thanh âm thanh, vội vàng kêu gào nói, “cứu ta!”

“Thứ hỗn trướng!”

Lệ Thanh một cái tát đánh vào Lệ Thiên Tuần trên đầu, sau đó, lo lắng nhìn Ngô Thanh, mắng nói, “tiểu hỗn đản, khẳng định là ngươi nhường ngươi Ngô thúc giúp ngươi gây sự chứ? Ta cho ngươi biết, nếu như ngươi Ngô thúc bởi vì ngươi có cái cái gì tốt xấu, lão tử tươi sống lột ngươi!”

“Lão gia, không muốn giận thiếu gia, ta thương, là ta gieo gió gặt bão!” Ngô Thanh vội vã tiến lên giải thích.

“Lão Ngô, xảy ra chuyện gì?” Lệ Thanh vẻ mặt trở nên nghiêm nghị.

Ngô Thanh tu vi có thể không thấp, thế nhưng hiện tại, lại rơi vào kết quả như thế, đối phương, đến cùng là cái gì người?

Ngô Thanh vẻ mặt cay đắng, cười khổ đơn giản truyền âm nói rồi nói.

Lệ Thanh con mắt chớp qua lửa giận, khóe miệng cuồng quất, không nhịn được lại đập Lệ Thiên Tuần đầu một chưởng, mắng nói, “ta liền biết, là ngươi tên tiểu hỗn đản này gặp rắc rối!”

Ngô Thanh cùng hắn, thân như huynh đệ, hơn nữa Ngô Thanh lấy nô bộc tự xưng, càng làm cho Lệ Thanh ôm ấp áy náy, vì lẽ đó, nhìn thấy nhi tử suýt chút nữa hố chết Ngô Thanh, hắn mới sẽ như vậy tức giận!

“Lão gia, trước tiên cứu thiếu gia đi, hắn bị phong ấn!” Ngô Thanh nói rằng.

“Hừ!”

Lệ Thanh hừ lạnh một tiếng.

Bàn tay đặt ở Lệ Thiên Tuần trên người, Vấn Đạo đỉnh cao sức mạnh kinh khủng, tràn vào Lệ Thiên Tuần thân thể.

Sau đó, hắn cũng nhận biết được Lệ Thiên Tuần trong cơ thể quang ấn xiềng xích.

Thoáng tới gần.

Dâng trào lực phản kích, liền phun trào ra đến.

Lệ Thanh vẻ mặt ngơ ngác, sức mạnh cấp tốc lui về, nghi ngờ không thôi thấp giọng nói, “thật là lợi hại, càng là phá giải, phản kích lại sức mạnh càng mạnh, đây là cái gì phong ấn? Dĩ nhiên đáng sợ như thế?”

Ngô Thanh sắc mặt trắng nhợt, âm thanh kinh sợ nói, “liền lão gia cũng không thể loại bỏ phong ấn sao? Lẽ nào hắn đúng là Đạp Tiên cường giả?”

“Vô liêm sỉ!”

Lệ Thanh càng thêm tức giận, rất sắt không được thép nhìn chằm chằm Lệ Thiên Tuần.

Dĩ nhiên là Đạp Tiên?

Này vua hố đồ chơi.

Bây giờ chính là Võ Đế Tông bay lên thời cơ, ngươi lại vẫn dám gây chuyện, gây sự cũng là thôi, ngươi lại dám trêu chọc Đạp Tiên cường giả!

Này không phải tìm đường chết là cái gì?

“Xin mời Lộ lão đến đây đi!”

Lệ Thanh cắn răng nói rằng,

Sau đó, con mắt trừng trừng nhìn Lệ Thiên Tuần, lớn mắng nói, “lần này lão tử có thể sẽ không như thế coi là, các loại về tông sau khi, trong vòng một năm ngươi dám ra tông môn cửa lớn, lão tử đánh gãy ngươi chân!”

Lệ Thiên Tuần oan ức, uất ức, lại thập phần hối hận, coi như bị hắn cha cấm túc, thế nhưng, hắn cũng không có một chút nào không phục.

Hắn cũng biết, lần này phỏng chừng là đùa lớn rồi!

Vô duyên vô cớ bởi vì hắn, đắc tội một cái Đạp Tiên cường giả, trong tông môn những lão gia hỏa kia, còn không được tức điên!

Lệ Thanh đưa tin, Võ Đế Tông lần này mang đội tối cường giả, Đạp Tiên cường giả Lộ Bạch Vũ mang theo mấy cái Võ Đế Tông cường giả, dắt tay

nhau mà tới.

“Xảy ra chuyện gì?” Lộ Bạch Vũ nhìn tình huống, cau mày hỏi.

Lệ Thanh cười khổ nói, “Lộ lão, việc này nói rất dài dòng, kính xin Lộ lão ra tay, trước tiên đem tiểu tử thúi này phong ấn loại bỏ lại nói!”

Lộ Bạch Vũ gật gù, cũng biết hiện tại không phải nói chuyện thời cơ, dù sao nhiều người như vậy nhìn đây, lúc này thi cứu.

Thân là Đạp Tiên, hắn có thể không có một chút nào kiêng kỵ, dù cho Lệ Thiên Tuần trong cơ thể phong ấn thần dị, nhưng đang chuẩn bị thủ đoạn bạo lực loại bỏ.

Thế nhưng.

Hắn coi thường Vương Bảo phong ấn.

Vương Bảo triển khai phong ấn, nhưng là đến từ chính Tam Tiên Đạo Tràng truyền thừa, chính là một viên thoát thai từ Tiên pháp phong ấn, có điều triển khai điều kiện đặc thù, cần ngũ hành có.

Nhưng đối với Vương Bảo mà nói, còn là một sự tình sao?

Này phong ấn, lấy Lộ Bạch Vũ Đạp Tiên sơ kỳ tu vi, còn chưa đủ loại bỏ tư cách.

Rất nhanh.

Lộ Bạch Vũ chính mình cũng biết.

Chỉ cảm thấy một luồng cực kỳ cuồn cuộn, so với chính mình vừa nãy bùng nổ ra đi sức mạnh, mạnh hơn gấp mười gấp trăm lần lực phản chấn, bạo trào ra.

Lệ Thiên Tuần trên người, ánh sáng tăng mạnh, hóa thành từng đạo từng đạo có thể thấy rõ ràng màu trắng dấu ấn, dường như phong ấn bình

thường, quay chung quanh Lệ Thiên Tuần xoay tròn.

Lộ Bạch Vũ thân thể lui nhanh, bởi vì phong ấn lực phản chấn, tựa hồ có chứa linh tính, hướng về hắn công kích mà tới.

Phía sau hắn mấy cái Võ Đế Tông cường giả, không kịp phản ứng, nằm mộng cũng muốn không tới, còn có biến cố như vậy, cho tới bị Lộ Bạch Vũ đánh bay, càng bị cái kia lực phản chấn tập kích, điên cuồng thổ huyết!

"Lộ lão?"

Lệ Thiên Tuần mộng bức.

Ngô Thanh mộng bức.

Lệ Thanh đương nhiên cũng mộng bức.

Võ Đế Tông những cường giả khác, càng là mộng bức không muốn!

Khe nằm!

Này mẹ nó đến cùng là tình huống gì?

Chỉ là chỉ là một đạo phong ấn!

Thậm chí ngay cả Đạp Tiên cường giả Lộ Bạch Vũ, cũng không thể loại bỏ? Thậm chí, còn trực tiếp phản kích?

Này đáng chết Lệ Thiên Tuần, đến cùng chọc tới người nào?

Lộ Bạch Vũ sắc mặt cực kỳ khó coi, khí huyết sôi trào, thình lình chịu đến một vệt vết thương nhẹ.

Ánh mắt mang theo kinh dị, Lộ Bạch Vũ thấp giọng nói, "này phong ấn kỳ diệu cực kỳ, dĩ nhiên có thể hấp thu sức mạnh, sau đó chớp mắt phản kích, càng khó mà tin nổi chính là, lực phản kích, đều có thể tăng gấp đôi!"

Lệ Thanh hít vào một ngụm khí lạnh, suy nghĩ một chút, nói rằng, “Lộ lão, nếu không, trước tiên đem khuyển tử mang trở về rồi hãy nói?”

Lộ Bạch Vũ gật gù, ánh mắt có chút bất mãn.

Lệ Thanh cười khổ, hắn đương nhiên biết Lộ Bạch Vũ vì sao bất mãn, thế nhưng...

Ai bảo hắn có cái vua hố nhi tử?

Trong lòng than nhẹ một tiếng, Lệ Thanh liền muốn đem Lệ Thiên Tuần nắm lên đến, toàn bộ mang đi, tuy rằng mất mặt, nhưng cũng vượt qua vẫn quỳ ở đây.

Thế nhưng.

Hắn có thể chạm đến Lệ Thiên Tuần.

Thế nhưng, làm hắn chuẩn bị đem Lệ Thiên Tuần nâng lúc thức dậy.

Từ Lệ Thiên Tuần thân thể bên trong, từng đạo từng đạo khủng bố cực kỳ màu trắng dấu ấn, thình lình như là từng đạo từng đạo cự long, ở trong chớp mắt, tiến vào Lệ Thanh thân thể.

Sau đó, Lệ Thanh chỉ cảm giác đầu gối của chính mình, đột nhiên tê rần, phù phù một tiếng, quỳ trên mặt đất.

Tình cảnh chớp mắt yên tĩnh lại.

Lệ Thanh cực kỳ mờ mịt, sức mạnh bản năng vận chuyển, nhưng, nhưng lập tức bị màu trắng dấu ấn hóa thành từng đạo từng đạo xiềng xích áp chế, không thể động đậy.

“Cha, ngài không có sao chứ?” Lệ Thiên Tuần khóc, con ngươi đỏ như máu.

Lệ Thanh mang theo mờ mịt, nhìn Lệ Thiên Tuần, mấy hơi thở qua đi, Lệ

Thanh lẩm bẩm nói, “Lệ Thiên Tuần a Lệ Thiên Tuần, ngươi cái vua hố đồ chơi, chúc mừng ngươi, ngươi cuối cùng cũng coi như hố chết cha...”

------oOo------

Chương 236: Ai mẹ nó cho ngươi lá gan?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Đế Tông tất cả mọi người, đều phảng phất ăn phân như thế vẻ mặt.

Phong ấn, Đạp Tiên cường giả Lộ Bạch Vũ đều đang không cách nào phá trừ.

Muốn trở về nghĩ biện pháp đi, nhưng liền mọi người mang không đi.

Hơn nữa lần này càng đáng sợ, lại vẫn sẽ bị phong ấn lan đến, trực tiếp cho quỳ, liên luỵ bình thường, tương tự bị phong!

Này giời ạ làm sao làm?

"Các ngươi đến cùng đắc tội ai?"

Lộ Bạch Vũ gò má co rúm, đi tới Lệ Thiên Tuần bên người, mang theo nồng nặc bất mãn tức giận nói.

Có thể có thủ đoạn như thế, đáng sợ tới cực điểm!

Lệ Thiên Tuần nào dám ẩn giấu.

Hiện tại hắn ước gì sự tình mau mau giải quyết, hắn cũng không cầu cái khác, chỉ cầu hắn cha mau mau thoát vây, bởi vì hắn cảm giác được, hắn cha Lệ Thanh thật giống nếu muốn thanh lý môn hộ!

Sự tình phảng phất một bức tranh từ từ triển khai.

Lệ Thanh đã không phải lần đầu tiên nghe xong, thế nhưng, làm hiện tại Vương Bảo uy hiếp cường độ đột nhiên thăng cấp, Lệ Thanh vẫn không tự chủ được tức giận!

Đều muốn một chưởng vỗ chết thằng ngu này nhi tử.

Mà Lộ Bạch Vũ đám người, càng là khí nổ!

Ma trứng!

Chỉ là bởi vì một lần nho nhỏ sỉ nhục, ngươi liền dám tìm đường chết đi giết một cái Đạp Tiên?

Càng không cần phải nói, vốn là chính ngươi tìm đường chết!

Người ta đường đường một cái Đạp Tiên.

Ngươi theo người ta động thủ, người ta không giết ngươi, ngươi liền đốt nhang đi!

Ngươi không chỉ có không vì mình nhặt về một cái mạng nhỏ cảm thấy vui mừng, ngươi còn làm trầm trọng thêm?

Ai mẹ nó cho ngươi lá gan?

Cha ngươi đúng hay không cho ngươi hố chơi?

Võ Đế Tông, đúng hay không cũng là bị ngươi hố chơi?

Ngươi có thể hay không dài một chút đầu óc? Dù cho chỉ là một điểm đây? Ở lần lượt trong xung đột ngươi cũng hẳn phải biết, người ta, là ngươi rất sao không trêu chọc nổi người!

“Nghiệp chướng!”

Lộ Bạch Vũ mạnh mẽ trừng Lệ Thiên Tuần một chút.

Lệ Thiên Tuần sắc mặt khổ (đắng) ba ba, lại không dám mở mắt ra, bởi vì hắn cha liền gần trong gang tấc, chỉ có thể cắn nát hàm răng, hướng về trong bụng nuốt.

Cảm thụ bốn phía, cái kia từng đạo từng đạo cổ cổ quái quái ánh mắt.

Lộ Bạch Vũ đặc biệt buồn bực, vung tay lên, quát, “Nhìn cái gì vậy, đều cút đi!”

Quán vỉa hè một con phố khác mọi người rụt cổ một cái, liền vội vàng xoay người liền chạy, liền liền chính mình đồ vật đều không dám cầm!

Lộ Bạch Vũ hít một hơi, trầm giọng nói, “người này ta cũng có nghe thấy, gần nhất danh tiếng đang lên, được xưng Quái Thần, nói đến, Lư gia đúng là nói tới chuyện này, tựa hồ đang chuẩn bị tiếp xúc, muốn nhường hắn, tham dự đến sự hợp tác của chúng ta bên trong đến!”

“Ai nghĩ đến, xảy ra chuyện như vậy!”

Một cái Võ Đế Tông ông lão sắc mặt khó coi nói rằng, “Lộ lão, làm sao bây giờ?”

Lộ Bạch Vũ cười lạnh nói, “còn có thể làm sao? Trước tiên đem người cứu, sau đó, nhường tên tiểu hỗn đản này tới cửa xin lỗi đi! Hắn bói toán thuật, thập phần nghịch thiên, là thật đối với chúng ta có tác dụng lớn! Ta đi Lư gia một chuyến!”

Dứt lời.

Lộ Bạch Vũ liền nhanh như tia chớp, biến mất ở tại chỗ.

Võ Đế Tông cường giả nhìn Lệ Thanh phụ tử, đều là cảm thấy đau đầu, đối với Lệ Thanh, vừa là thương hại, lại là bất mãn.

Ngô Thanh biết sự tiến triển của tình hình, đã thoát ly điều khiển, than nhẹ một tiếng, trong giây lát cắn răng, hướng về xa xa đi đến.

Rất nhanh.

Lư gia cường giả liền đến.

Ba cái Đạp Tiên lão tổ, đều bị Lộ Bạch Vũ mời lại đây, Lộ Bạch Vũ dọc theo đường đi không ít bị Lư gia ba vị lão tổ quở trách, trong lòng phiền muộn cực kỳ, trực tiếp đem khí vung đến Lệ Thiên Tuần trên người, thầm nghĩ, các loại việc nơi này, về tông sau khi, nhất định phải phạt Lệ Thiên Tuần biết vậy chẳng làm.

Lư Kỳ Nam nhìn quỳ nhựa đường phụ tử, trầm giọng nói, "bây giờ nhìn lại, Quái Thần khẳng định là thế hệ trước đại tu, chúng ta cũng đừng bất cẩn, mọi người cùng nhau tiến lên đi!"

Lộ Bạch Vũ liền bận bịu nói rằng, "Kỳ Nam huynh nói tới thật là!"

Dứt lời.

Mấy cái Đạp Tiên lão già, làm thành một vòng, cùng nhau lấy tay đặt ở Lệ Thanh trên người.

Nhưng mà.

Bọn họ vẫn là chắc hẳn phải vậy.

Vương Bảo đạo phong ấn này, trừ phi đối với Vương Bảo sức mạnh, có thể gấp mấy chục lần nghiền ép, mới có thể bạo lực loại bỏ, không tới nhất định mức độ, muốn cường phá, kết quả là là...

Ầm!

Nương theo một đạo nổ vang!

Lư Kỳ Nam tứ đại Đạp Tiên, cùng nhau bị phản chấn ra!

Lộ Bạch Vũ bối rối, khó có thể tin, tứ đại Đạp Tiên, dĩ nhiên cũng sẽ tay trắng trở về.

Mà Lư Kỳ Nam, nhưng là hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi nói, "thật là đáng sợ phong ấn, vẫn là coi thường Quái Thần! Lộ lão đệ, ta xem, vẫn là

đừng phí công vô ích, cởi chuông phải do người buộc chuông, Quái Thần có thể chỉ lấy chỉ là trăm vạn quái kim, vì là thế nhân chỉ điểm sai lầm, khẳng định không phải bụng dạ hẹp hòi người, ngươi tốt nhất tự mình đi một chuyến!”

Lộ Bạch Vũ gò má co rúm.

Ta tự mình đi một chuyến?

Nhường ta đi xin lỗi vẫn là sao nhỏ?

Khe nằm!

Ta rất sao có oan hay không a!

Này liên quan ta lông gà sự tình a!

Ta đi nói cái lông áy náy!

Ta thân là Đạp Tiên, ta còn muốn mặt đây, này Lệ Thiên Tuần, lại không phải cháu của ta, ta đến mức đó sao ta!

Nhưng mà.

Cảm nhận được Lệ Thanh cái kia lộ ra cầu xin ánh mắt, mang theo cay đắng vẻ mặt, Lộ Bạch Vũ coi như 10 triệu cái không vui, hắn trầm mặc một hồi, cũng bất đắc dĩ than nhẹ nói, “thôi!”

Nói xong, hắn liền chuẩn bị đi tìm Vương Bảo.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này.

Đột nhiên, hai bóng người đạp bước mà đến, một cái trong đó, là Ngô Thanh, mà một cái khác, rõ ràng là Vương Bảo.

Nhìn thấy Vương Bảo, sắc mặt của rất nhiều người, đều là đại biến, dù cho không quen biết Vương Bảo, nhưng nhìn đến Ngô Thanh thái độ, kết hợp với trước các loại, cũng đoán được.

Lư Kỳ Nam ba người tuy rằng không quen biết Vương Bảo, thế nhưng, nhưng cũng chuẩn bị tiếp xúc, có điều, hiện tại không phải nói chính sự thời điểm, lúc này đứng qua một bên.

"Nhưng là Quái Thần tiền bối?"

Lộ Bạch Vũ hít một hơi, tiến lên một bước, chắp tay nói rằng.

Dù cho Vương Bảo nhìn qua, rất trẻ tuổi.

Thế nhưng, thế gian này, không thiếu một ít dùng thiên địa trân bảo bất lão dung nhan.

Dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo có này thủ đoạn, tuyệt bức là cái lão quái vật.

Vương Bảo không có phản ứng Lộ Bạch Vũ, chỉ là đi tới Lệ Thanh phụ tử bên người, đưa tay hướng về trên người hai người vỗ một cái.

Lệ Thanh phụ tử trong cơ thể phong ấn, nhất thời tiêu trừ.

Lệ Thiên Tuần trực tiếp co quắp ở trên mặt đất, sợ hãi cực kỳ, mà Lệ Thanh, nhưng là đứng dậy sau khi, run giọng nói, "Đa tạ tiền bối! Đa tạ tiền bối tha thứ!"

Vương Bảo bĩu môi, lạnh lùng cười, "Đừng cảm ơn ta, vẫn là cảm tạ các ngươi có cái tốt người hầu đi!"

Lệ Thanh vẻ mặt cực kỳ phức tạp, nhìn về phía Ngô Thanh, sau đó hắn liền bối rối, phản ứng lại, khó có thể tin nói rằng, "lão Ngô, tu vi của ngươi?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "hắn tự phế tu vi, cầu ta tha thứ!"

“An có thể như vậy!”

Lệ Thanh hồn bay phách lạc, Lệ Thiên Tuần càng là khóc lên.

Ngô Thanh quay về Vương Bảo cung kính khom lưng, “Vẫn là tiền bối thiện tâm!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Hắn ngược lại không là thiện tâm.

Chỉ là.

Ngô Thanh ở hắn ngủ lại khách sạn, ngay ở trước mặt mặt của nhiều người như vậy, cho hắn quỳ xuống dập đầu, còn tự phế bỏ tu vi, nếu như chính mình tiếp tục thiết huyết, chuyện này thực sự là ảnh hưởng chính mình bức cách!

Ngược lại đều là một ít tiểu nhân vật, không đáng kể!

“Sau đó lại chọc ta, liền sẽ không như thế dễ dàng giải quyết!” Vương Bảo ý tứ sâu xa liếc mắt nhìn Lệ Thiên Tuần.

Lệ Thiên Tuần đối với Vương Bảo, là hận nộ đan xen, thế nhưng, hắn cũng rốt cuộc không nhấc lên được chút nào ý niệm phản kháng.

Hắn sợ!

Sợ đến tận xương tủy!

Vương Bảo đang chuẩn bị đi.

Lư Kỳ Nam nhưng là tiến lên một bước, đối với Vương Bảo cười nói, “đạo hữu không nên gấp gáp đi, lão phu Lư Kỳ Nam, ở đây mời Quái Thần đạo hữu, đi tới Lư phủ gặp mặt, có việc thương lượng, không biết có thể hay không?”

“Chuyện tốt?” Vương Bảo cười cợt.

Lư Kỳ Nam nghiêm nghị gật gù, “Chuyện thật tốt!”

“Được thôi!”

Vương Bảo đáp ứng rồi.

Bây giờ hắn cầu quái người tiếp cận bão hòa, ngược lại nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, đã có chuyện thật tốt, đi đi cũng không sao.

Lư Kỳ Nam đại hỉ cực kỳ.

Có vị này Quái Thần làm bạn, xu cát tị hung, tin tưởng lần này, định có thể thắng lợi trở về...

------oOo------

Chương 237: Ngươi thậm chí ngay cả chính mình cũng hố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Quái Thần tiền bối, xin mời ngồi!”

Lư Kỳ Nam rất khách khí.

Hắn biết, càng là Vương Bảo như vậy “Lão” tiền bối, liền càng cần phải tôn kính.

Ngươi mời hắn, so với cho hắn tiền hiệu quả đều tốt.

Lộ Bạch Vũ đối với Vương Bảo đúng là không có bao nhiêu ác cảm, dù sao cũng là Lệ Thiên Tuần chính mình tìm đường chết, vì lẽ đó, bầu không khí vẫn tính là không sai.

“Có chuyện gì, nói thẳng đi!”

Vương Bảo nhìn về phía Lư Kỳ Nam.

Lư Kỳ Nam đám người liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt đều là trở nên trở nên nghiêm túc, do dự một chút, Lư Kỳ Nam trầm giọng nói, “tiền bối, ta Lư gia cùng Võ Đế Tông, phát hiện một chỗ bảo địa, bên trong ẩn chứa giá trị, có thể nói kinh thiên tạo hóa! Có điều bên trong cũng là nguy cơ trùng trùng, vì lẽ đó...”

“Bảo địa?”

Vương Bảo hé mắt.

Vận lên một ngày quái, nhìn về phía Lư Kỳ Nam, sau nửa ngày, liền dẫn ý cười nói rằng, “tiên tích? Các ngươi dĩ nhiên phát hiện một chỗ chưa từng thăm dò tiên tích!”

Lư Kỳ Nam đám người một mặt mộng bức.

Ma trứng!

Hắn làm sao biết?

Lẽ nào là tính đi ra?

Khe nằm, này cũng có thể coi là đi ra? Ngươi rất sao đây là muốn nghịch thiên a? Thật có thể tiên đoán hay sao?

Trong nháy mắt, mấy người sắc mặt, trở nên trở nên phức tạp.

Đặc biệt là Lư Kỳ Nam, càng là phiền muộn cực kỳ, hắn nhường Vương Bảo đến giúp đỡ, nhưng là chuẩn bị chờ đến Vương Bảo phát ra huyết thệ sau khi, mới thổ lộ ra tiên tích sự tình.

Dù sao.

Đây chính là tiên tích.

Hơn nữa, vẫn là chưa từng khai hóa thăm dò tiên tích.

Trong này ẩn chứa giá trị, nói là kinh thiên động địa, cũng không quá đáng, có này tiên tích làm căn cơ, bất kể là Lư gia vẫn là Võ Đế Tông, đều có thể cực tốc phát triển, trong thời gian ngắn, trở thành Chiến Thiên đại lục lên đỉnh cao thế lực.

Nhưng là.

Bây giờ lại bị Vương Bảo tính đi ra.

Này nếu như không thể để cho Vương Bảo gia nhập, sau đó, sự tình lưu truyền đi...

Còn có bọn họ Lư gia cùng Võ Đế Tông sự tình sao?

Không chút khách khí nói, toàn bộ Chiến Thiên đại lục đỉnh cao thế lực, đều sẽ như là nghe thấy được mùi máu tanh cá mập, chen chúc mà tới.

Cho tới Lư gia cùng Võ Đế Tông.

Cũng tuyệt bức sẽ bị xé thành mảnh vỡ.

“Tiền bối... Ngài bói toán thuật, thật có thể nói là là này giới số một! Quá lợi hại!”

Lư Kỳ Nam miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười nói rằng.

Không biện pháp a!

Vương Bảo triển lộ ra thực lực, đã nhường bọn họ vô cùng e dè, hơn nữa này cao thâm khó dò bói toán thuật, bọn họ còn có thể làm sao? Chỉ có thể đem hết toàn lực đem Vương Bảo kéo vào được.

Tiên tích bánh gatô rất lớn, bọn họ tuy rằng lòng tham, thế nhưng, nghĩ đến Vương Bảo bói toán thuật, nhất định có thể nhường bọn họ an toàn độ tăng lên rất cao, cũng là thoải mái.

“Trò mèo, không đáng nhắc đến! Nếu là tiên tích, ta ngược lại thật ra thật cảm thấy hứng thú, chuẩn bị kỹ càng, đi tìm ta đi!” Vương Bảo đứng dậy, vẻ mặt thản nhiên đi ra ngoài.

Lư Kỳ Nam đám người vội vã đưa tiễn, mãi đến tận Vương Bảo rời đi, lúc này mới trở lại đường bên trong.

Trầm mặc một hồi.

Lộ Bạch Vũ sắc mặt khó coi nói rằng, “không phái người theo?”

Lư Kỳ Nam liếc Lộ Bạch Vũ một chút, nhạt âm thanh nói, “hữu dụng sao? Hắn liền tiên tích đều tính ra được, chuyện này chúng ta ai cũng không thể để lộ ra đi, tuyệt đối là hắn tính đi ra, ngươi cho rằng ngươi theo hắn, hắn

không biết?”

Lộ Bạch Vũ hừ nhẹ nói, “vốn là, ta ngược lại thật ra còn muốn hắn gia nhập, thế nhưng hiện tại, hắn liền huyết thệ đều không phát, bản thân lại tà môn vô cùng, một khi ra cái gì bất ngờ, chúng ta làm sao bây giờ?”

Mấy cái lão già đều là có chút đau “bi”.

Thế nhưng bất luận làm sao, bọn họ không biện pháp đây là thật sự.

Chỉ có thể ở trong lòng cầu khẩn, Vương Bảo nơi này không muốn ra cái gì yêu thiêu thân mới tốt.

...

...

Vương Bảo nơi này, vẫn đúng là không có gì yêu thiêu thân.

Lư Kỳ Nam bọn họ đầy đủ chuẩn bị ba ngày, sau đó này mới lên đường, ba Thiên Bình an vô sự tình, Lư Kỳ Nam mấy người cũng là đại hỉ cực kỳ, đối xử Vương Bảo thái độ,

Hiền lành độ lần thứ hai lên một tầng.

Vào giờ phút này.

Một toà hoang vu phía trên ngọn núi lớn, Lư gia tam đại Đạp Tiên, Võ Đế Tông ba vị Đạp Tiên lão tổ, cùng với hai thế lực lớn bên trong Vấn Đạo cường giả, tụ hội hư không.

Lần này hai thế lực lớn có thể nói là cường cùng xuất hiện, chuẩn bị làm một vố lớn.

Lư Kỳ Nam tiến lên một bước, Võ Đế Tông mạnh nhất Đạp Tiên, Đạp Tiên hậu kỳ cường giả Bạch Thương cũng là tiến lên một bước.

Hai đại cường giả đồng thời lấy ra một tấm lệnh bài, lệnh bài kia nhìn qua đã chia ra làm hai, tổ hợp lên, như là một đóa nhảy lên hỏa diễm.

Lệnh bài tụ hợp.

Trong nháy mắt, lệnh bài kia liền hóa thành một đạo đỏ chót hỏa mang, bắn vào hư không.

Sau đó, liền nhìn thấy sâu trong hư không, xuất hiện một đạo hư huyễn biển lửa, từ từ triển khai, còn như sâu không cự thú bình thường, một luồng bàng bạc uy thế, từ bên trong thẩm thấu ra.

Ầm!

Hư không truyền đến một đạo nổ vang.

Cuối cùng, hóa thành một đạo hư huyễn môn hộ, ong ong bên trong, từ từ mở ra.

Khó có thể nói nên lời tiên linh khí hơi thở phóng thích, Lư Kỳ Nam bọn người là mừng như điên cực kỳ.

"Là tiên tích!"

"Đúng là tiên tích a, cùng cái khác tiên tích, giống như đúc, không nghĩ tới, truyền thuyết dĩ nhiên là thật sự!"

"Thiên phú tạo hóa! Phải có được, mọi người cùng nhau tiến vào!"

Mấy cái lão già trong miệng run cầm cập nói chuyện, Lư Kỳ Nam cùng Bạch Thương liếc mắt nhìn nhau, hai người dặn dò vài câu, sau đó, Lư Kỳ Nam đi tới Vương Bảo bên người, nói rằng, "tiền bối, xin mời!"

Vương Bảo gật gù.

Mọi người cùng nhau tiến vào môn hộ, chờ đến tất cả mọi người biến mất, hư không môn hộ, đột nhiên biến mất không thấy hình bóng.

...

...

Tiến vào tiên tích cảm giác, thực sự là xinh đẹp tách.

Tương lai sinh hoạt ảo tưởng, còn có chút kích động tách.

Nhưng là.

Làm trước mắt xuất hiện từng đạo từng đạo ẩn chứa kinh thiên động địa khí thế thương lão thân ảnh, Lư Kỳ Nam các loại tâm tình của người ta, trong nháy mắt hạ xuống thấp nhất.

Bốn phía.

Lư Kỳ Nam chuyển động đầu, nhìn vào giờ phút này, phảng phất xem đại tinh tinh bình thường, nhìn bọn họ từng cái từng cái xa lạ võ giả, tâm hồn từ từ run rẩy lên.

Cường!

Quá mạnh mẽ!

Bốn phía chỉ là Đạp Tiên đỉnh cao, sợ là không kém hơn mười tôn, còn lại võ giả, khí thế trên người, cũng tuyệt bức là Đạp Tiên, mà vây quanh bọn họ, có tới ba mươi, bốn mươi người!

A phốc!

Ba mươi, bốn mươi Đạp Tiên?

Khe nằm!

Đây là muốn nháo loại nào a?

Này tiên tích không phải vẫn không có thăm dò qua sao?

Cái kia nhiều như vậy Đạp Tiên cường giả, là từ cái nào tảng đá khe trong đụng tới?

Chỉ chúng ta cái này thám hiểm tiểu đội, theo người ta một đôi so với, căn bản không dùng người nhà ra tay toàn lực, phỏng chừng một cái Đạp Tiên đỉnh cao đi ra, liền có thể đem bọn họ thỏa thỏa diệt sạch!

Lư Kỳ Nam tâm hồn lạnh lẽo, dường như rơi vào kẽ băng nứt lung, khóc không ra nước mắt, vẻ mặt cứng ngắc nhìn bốn phía cường giả, không dám lên tiếng.

Bạch Thương cùng Lộ Bạch Vũ đám người, đương nhiên như thế như vậy.

Chỉ có Vương Bảo, híp mắt nhìn bốn phía cường giả, đột nhiên hỏi nói, "các ngươi là người nào?"

"Ha ha..."

Một lão giả đi ra, sắc mặt hờ hững, vòng chéo tay, thản nhiên nói rằng, "các ngươi, cuối cùng cũng coi như là đi vào, nếu có người đi vào rồi, Tiên quân mệnh lệnh, cũng sẽ chính thức chấp hành, tự giới thiệu mình một chút, lão phu Lục Thiên!"

"Nơi đây, là Tiên quân đại nhân thiết trí rèn luyện nơi!"

"Làm người ngoại lai, các ngươi muốn cùng bọn ta Tiên quân nô bộc, tiến hành chín lần quyết đấu, căn cứ Tiên quân đại nhân mệnh lệnh, chúng ta thắng, giành lấy tự do, các ngươi thắng, chúng ta bái các ngươi làm chủ! Đương nhiên, nhất định phải là toàn thắng!"

Lục Thiên lời nói một trận.

Đột nhiên lộ ra một vệt uy nghiêm đáng sợ cười lạnh, nói rằng, "đại gia lần

đầu gặp mặt, khách khí một chút, lão phu khuyên các ngươi, trực tiếp chịu thua! Chịu thua, có thể sống, sau đó cùng bọn chúng ta chờ lần sau đi vào người ngoại lai, các loại thắng lên chín về, mọi người cùng nhau tự do, ngươi tốt mà ta cũng tốt! Không phải vậy..."

Ầm!

Từng đạo từng đạo sức mạnh tinh trụ, phóng lên trời.

Đây là nhất trực quan sức mạnh hiển lộ phương thức.

Vốn là, Lục Thiên bọn họ, liền đem Lư Kỳ Nam đám người làm cho khiếp sợ, vào giờ phút này, theo này từng đạo từng đạo sức mạnh vô cùng bá đạo tỏa ra, Lư Kỳ Nam đám người trước mắt đều có chút hoa mắt, run rẩy không ngớt, suýt chút nữa đều phải lạy!

Ma trứng!

Mạnh mẽ như vậy một đám người!

Cái kia Tiên quân đại nhân, là muốn làm lông gà?

Nhường chúng ta với bọn hắn quyết đấu? Này còn quyết đấu cái cà? Chúng ta dám sao?

Hơn nữa.

Chúng ta thua, liền trực tiếp bị bao vây, còn muốn chờ đầy đủ còn lại tám tốp người ngoại lai tiến vào, này rất sao đến các loại tới khi nào?

Lư Kỳ Nam bọn họ, nằm mộng cũng muốn không tới, một giấc mơ tiên tích thám hiểm, dĩ nhiên có lẽ sẽ thành vì bọn họ đời này điểm cuối.

"Các ngươi có một canh giờ cân nhắc thời gian, thời gian vừa đến, tự động tiến vào quyết đấu! Thế nhưng, lão phu không muốn chờ, vì lẽ đó, các ngươi chỉ có trăm hơi thở thời gian cân nhắc, thời gian vừa đến, các ngươi coi như chịu thua, cũng phải chết!"

Lục Thiên lạnh lùng nói rằng, ánh mắt lập loè mãnh liệt sát cơ, “Hi vọng bọn ngươi, đừng tự tìm đường chết!”

Trầm mặc!

Ngột ngạt trầm mặc!

Lư Kỳ Nam cùng Bạch Thương liếc mắt nhìn nhau, đều là cực kỳ cay đắng.

“Còn chưa nghĩ ra sao?” Lục Thiên hét lớn một tiếng.

“Tiền bối...”

Lư Kỳ Nam đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt ẩn chứa một vệt chờ mong, run giọng nói, “tình huống như thế, ngài không tính tới sao?”

Vương Bảo sắc mặt không hề thay đổi nói rằng, “tính tới nha!”

Lư Kỳ Nam một mặt mộng bức, “Tính... Tính tới?”

Sau đó suýt chút nữa thổ huyết.

Ma trứng!

Tính tới ngươi không nói? Tiền bối ngươi này không phải bẫy người sao?

Hơn nữa, ngươi thậm chí ngay cả chính mình cũng hố, ngươi thật ác độc...

------oOo------

Chương 238: Ta thiên tư đáng sợ như thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đừng sợ, bọn họ thắng không được chúng ta!” Vương Bảo cười hì hì nói.

Bạch Thương không nhịn được, mắng nói, “ngươi ngớ ngẩn sao? Nhiều như vậy Đạp Tiên đỉnh cao, chúng ta làm sao thắng?”

“Tin ta!” Vương Bảo thuận miệng nói rằng.

Bạch Thương thổ huyết, oán hận trừng mắt Vương Bảo, tin ngươi? Tin ngươi cái trứng a! Tin ngươi hữu dụng sao? Tin ngươi có thể thắng nhiều như vậy Đạp Tiên sao? Ngươi làm lão tử ngu ngốc a!

“Thời gian sắp đến rồi!” Lục Thiên trên mặt, lộ ra thiếu kiên nhẫn, ánh mắt sát cơ bùng lên.

Sát ý tập kích, Lư Kỳ Nam bọn họ rốt cục tan vỡ.

“Chúng ta chịu thua, không cần so với!”

Lục Thiên trên mặt, lộ ra nụ cười, hài lòng nói, “Các ngươi làm ra lựa chọn chính xác, đây là khế ước, đều ký!”

Lục Thiên nói chuyện, ném ra một đống ẩn chứa linh quang thẻ ngọc.

Lư Kỳ Nam đám người tiếp nhận, vừa nhìn trong ngọc giản nội dung, liền sắc mặt như tro tàn, cúi đầu ủ rũ, này khế ước một ký, từ đây đánh mất tự do, chỉ có thỏa mãn điều kiện, mới sẽ hủy bỏ.

Lục Thiên cùng cái khác Đạp Tiên cường giả, đều là vẻ mặt tươi cười, có thể thuận buồm xuôi gió giải quyết vấn đề, cũng là bọn họ chờ mong, dù sao, Tiên quân đại nhân thiết lập những kia quyết đấu, không phải là tu vi

thăng chức có thể chắc thắng.

Nhưng mà.

Lư Kỳ Nam bọn họ ký.

Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên đem thẻ ngọc ném một cái, lạnh lùng nhìn Lục Thiên.

Lục Thiên vẻ mặt cứng đờ, con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, “ngươi không muốn ký? Chẳng lẽ, là muốn tìm cái chết?”

Lư Kỳ Nam đám người bởi vì đối với Vương Bảo ẩn giấu, đặc biệt bất mãn, lúc này đều là ước gì Vương Bảo bị Lục Thiên thu thập một trận.

Mà Vương Bảo, nhưng là bĩu môi, khinh thường nói, “Các ngươi không thể động thủ, đúng không?”

Lục Thiên thân thể hơi chấn động, lông mày nhíu lên, sắc mặt khó coi, còn lại tiên tích cường giả, tương tự là sắc mặt âm trầm lại.

Vương Bảo đoán không lầm.

Căn cứ Tiên quân định ra quy tắc, bọn họ là không thể trực tiếp đối với người ngoại lai ra tay.

Toà này tiên tích, thuộc về tịch diệt Tiên quân, vị này tính cách, là nhất tà môn, yêu thích ở các đại Tiểu Thiên Thế Giới thiết lập truyền thừa điểm, nơi này chính là tịch diệt Tiên quân truyền thừa điểm một trong.

Lục Thiên có câu nói không nói.

Vậy thì là một khi thắng bọn họ, bọn họ không chỉ có muốn nhận chủ, toà này tiên tích bên trong truyền thừa, cũng sẽ tự động lựa chọn chủ nhân.

Đương nhiên.

Lời này cũng không thể thừa nhận.

Vì lẽ đó.

Lục Thiên ánh mắt lập loè sát cơ, trong giây lát tiến lên một bước, bàn tay chậm rãi giơ lên, cười lạnh nói, “hạng giun dế, cũng nghĩ đục nước béo cò? Không thể động thủ? Ngươi như muốn chết, ta tác thành ngươi!”

Vương Bảo híp mắt cười.

Không thể động thủ, là hắn đoán, bây giờ hắn cũng tham dự đến tiên tích thăm dò, vì lẽ đó, một ngày quái cũng mất đi hiệu lực.

Có điều.

Hắn nắm chắc bài, vì lẽ đó vẫn như cũ không sợ, hơi ngẩng đầu, Vương Bảo chỉ chỉ đầu của chính mình, thản nhiên nói rằng, “ông lão, làm tiểu gia là doạ lớn? Muốn giết ta, ngươi cứ việc ra tay, đến đến đến, ta đứng bất động nhường ngươi đánh, hướng về nơi này đánh!”

Lục Thiên được kêu là một cái khí a!

Khe nằm!

Tiểu tử này!

Làm sao tà môn như vậy?

Hắn làm sao liền có thể xác nhận chúng ta không thể ra tay?

Này mẹ nó là cái gì thần kỳ não đường?

“Ngươi muốn chết!”

Lục Thiên bàn tay một trận, ngập trời sức mạnh liền phun trào ra, có điều, nhưng ngưng mà không phát, lớn tiếng quát, “Lão phu lại cho ngươi một cơ hội cuối cùng lựa chọn!”

“Tuyển ngươi muội!”

Vương Bảo dựng đứng dựng đứng ngón giữa.

Sau đó, nhìn chung quanh, cao giọng nói, “ta Vương Bảo, muốn tham gia quyết đấu!”

Vù!

Trong chớp mắt, trong hư không, một toà vuông vức võ đài, hiển lộ ra.

Lục Thiên bọn người nhanh khí nổ, đặc biệt là Lục Thiên, càng là nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “khá lắm! Xem như ngươi lợi hại! Có điều, ngươi này hãy tìm chết! Coi như ngươi tham gia quyết đấu, thế nhưng, ngươi hiện tại đã chỉ có một người, chỉ bằng ngươi, cũng nghĩ thắng chúng ta? Nói chuyện viển vông!”

Vương Bảo cười nhạt nói,

“Đừng cù cưa, mau mau đến đây đi, còn có, ta xin khuyên ngươi, thái độ tốt nhất cho ta khách khí một chút, nếu không thì, chờ ta thắng, thu phục ngươi nhóm làm nô bộc, chuyện thứ nhất, chính là để cho các ngươi tự sát!”

“Ngươi...” Lục Thiên khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Ma trứng!

Tốt hung hăng!

Hắn coi như có thể nhìn thấu không thể động thủ quy củ, thế nhưng, liền thật sự một điểm không sợ chết? Lão tử tốt xấu cũng là đường đường bán tiên, hắn đều không điểm lòng kính nể sao?

Vương Bảo bước chân hơi động, bước lên võ đài.

Nhìn thấy tình cảnh này.

Lư Kỳ Nam sắc mặt của bọn họ, là muốn nhiều khó coi, có bao nhiêu khó coi!

Thiên sát!

Sớm biết không dám động thủ.

Bọn họ sẽ cứng rắn một điểm, hiện tại ngược lại tốt, đã ký giấy bán thân!

Nồng nặc hối hận, vây quanh Lư Kỳ Nam bọn họ, đối với Vương Bảo, cũng càng ngày càng hận, cái tên này, làm sao đều là mã hậu pháo (nói vuốt đuôi), quá đáng trách!

"Lục gia, nếu tiểu tử này muốn chết, cái kia sẽ tác thành hắn! Ngược lại chỉ cần hắn thua, liền sẽ trở thành Tiên quân nô bộc, đến thời điểm, có thừa biện pháp trừng trị hắn!" Có người bỗng nhiên cười lạnh nói.

Lục Thiên sắc mặt âm trầm, sát ý vạn cân nói rằng, "trận đầu quyết đấu, so với thiên tư! Ai tới?"

"Ta đến đây đi!"

Một cái trung niên dáng dấp võ giả đi ra, bước lên võ đài.

Sắc mặt lạnh lùng nhìn Vương Bảo, châm chọc nói, "ngông cuồng tự đại hạng người, sau đó ngươi liền sẽ hối hận đến trong xương!"

Vương Bảo sắc mặt quái lạ, nói rằng, "các ngươi xác định, trận đầu quyết đấu là so với thiên tư? Chặc chặc sách, phải làm sao mới ổn đây? Ta thiên tư đáng sợ như thế, thực sự là thật không tiện bắt nạt người a!"

Người trung niên sắc mặt đen sì, ánh mắt hết sức không quen.

Lục Thiên đám người nghiến răng nghiến lợi, nửa ngày qua đi, giữa lôi đài, một tấm bia đá đột nhiên hiển lộ ra.

Người trung niên hướng đi bia đá, vừa đi một bên nói rằng, "lão phu tu luyện đến nay, đã qua ngàn năm, từ khi bị Tiên quân chộp tới làm nô, tu vi hạn mức tối đa bị phong, nhưng, hai ta trăm tuổi, cũng đã là Đạp Tiên chi tu!"

"Ngươi so với ta thiên tư?"

"Ngươi mẹ nó là cái rắm gì!"

Đưa tay, tầng tầng hướng về trên bia đá vừa kề sát.

Người trung niên sắc mặt ngạo nghễ, sau một khắc, trên bia đá xuất hiện hai cái to lớn chữ triện, "Thượng tư!"

Lục Thiên đám người trên mặt đều mang theo cười lạnh.

Người trung niên tu vi, tuy rằng không phải trong bọn họ cao nhất, thế nhưng thiên phú, nhưng là đủ để xếp hạng thứ ba!

Trận đầu này, liền đủ để nói chắc thắng!

Vương Bảo ha ha cười.

Quá bắt nạt người!

Như vậy không tốt!

Tiến lên hai bước, Vương Bảo cũng không nhiều lời, bàn tay kề sát ở trên bia đá, một luồng không tên sức mạnh, ở thân thể của hắn trung du đi rồi một vòng, sau đó biến mất.

Sau đó, liền nhìn thấy trên tấm bia đá, chậm rãi hiện ra hai cái to lớn chữ, "Đế tư!"

Người trung niên bối rối.

Lục Thiên bọn họ cũng bối rối!

Đặc biệt là người trung niên, càng bị đả kích thương tích đầy mình, nhìn cái kia đế tư hai chữ, dường như mộng ảo.

Đế tư a!

Làm sao có khả năng là đế tư?

Hạ, trung, thượng, cực hướng về xếp sau, này còn phải xếp sáu cái mới có thể đến phiên đế tư!

Cái này cũng là tư chất đo lường hạn mức tối đa!

Người trung niên mờ mịt cực kỳ.

Ta chỉ là thượng tư, hắn nhưng là đế tư, nói cách khác...

Thiên tư của hắn, đầy đủ treo lên đánh chính mình vô số lần a vô số lần...

Vừa nãy ta còn có mặt mũi nói, người ta cùng chính mình so với, là cái rắm gì đây.

Bây giờ nhìn lại, chính mình ở người ta trong tay, mới là cái rắm đi...

------oOo------

Chương 239: Quá bắt nạt người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đế tư... Dĩ nhiên là đế tư...”

“Mã Đức! Tiểu tử này làm sao yêu nghiệt như thế!”

“Đế tư, đây chính là Tiên quân đại nhân tài có thể đạt đến tư chất, cái tên này dĩ nhiên cũng là đế tư!”

Lục Thiên sắc mặt của bọn họ tái nhợt.

Kinh hãi.

Hoảng sợ!

Tâm hồn đều có chút sợ hãi!

Phải biết, tịch diệt Tiên quân cái này kiểm tra thạch, thành phần mười phần, coi như là người trung niên có hai trăm tuổi Đạp Tiên ngạo nghễ thành tích, thế nhưng, cũng vẻn vẹn thu được một cái thượng tư.

Bọn họ nhiều như vậy Đạp Tiên, thiên tư cũng đa số là bên trong tư mà thôi.

Vương Bảo này đế tư, lại đến đáng sợ dường nào?

Người trung niên hồn bay phách lạc, phảng phất sương đánh cà, triệt để yên.

Mà Lư Kỳ Nam bọn họ nhìn tình cảnh này, sắc mặt đều là cực kỳ trở nên phức tạp, bọn họ không biết đế tư là cái gì quỷ, thế nhưng, một cái lên, một cái đế, thắng thua một chút thì có rõ ràng.

“Xem ra, là ta thắng a, thắng được rất thật không tiện đây, ngươi nói một chút các ngươi, so với ta cái gì không được, ta liền thiên tư mạnh nhất, ngươi đầu một cái liền so với ta thiên tư, thực sự là nhường ta thắng mà không vẻ vang gì a!” Vương Bảo cười hì hì.

Vẻ mặt này, giọng điệu này, lời nói này, như là tấn công dữ dội bình thường, làm cho người trung niên kia càng thêm uất ức.

Được lắm đồ vô liêm sỉ!

Ngươi thật không tiện? Ta xem ngươi hiện tại là rất tốt bụng nhớ, rất đắc ý a!

Bia đá đột nhiên biến mất.

Người trung niên yên lặng đi xuống lôi đài.

Lục Thiên ánh mắt bốc lửa, trong lòng càng là đột nhiên chìm xuống, mở cửa đen, này mộ binh, nhưng là không tốt!

Bất quá nghĩ đến, chín lần quyết đấu, muốn toàn thắng mới coi như thắng, hắn cũng là thoáng an tâm.

Này trên đời này, hẳn là không như thế biến thái người chứ?

“Trận thứ hai quyết đấu, so với sức chiến đấu!” Lục Thiên trầm mặt nói rằng.

Hết cách rồi, hắn không muốn nói.

Thế nhưng, đây là tịch diệt Tiên quân áp đặt cho hắn nhiệm vụ.

“Ta phản đối!”

Vương Bảo bỗng nhiên mở miệng, đón Lục Thiên âm trầm ánh mắt, thản nhiên nói, “các ngươi từng cái từng cái, đều như thế trâu bò dáng vẻ, ta đánh không lại các ngươi! Đây là không công bằng quyết đấu!”

Lục Thiên cắn răng nói rằng, “quyết đấu thời gian, tu vi cao, sẽ bị áp chế!”

“Đem tu vi áp chế đến ta như vậy trình độ sao?”

Vương Bảo nở nụ cười.

Ngươi muội.

Này rất sao lại là đưa phân đề a!

Lắc đầu một cái, Vương Bảo thập phần tiếc nuối nói, “Vậy thì thực sự là quá đáng tiếc, các ngươi, lại muốn thua, tương tự tu vi dưới, ta đã vô địch, ai cũng không đánh lại được ta! Nếu không, các ngươi thẳng thắn chịu thua coi là, bớt mất mặt!”

A phi!

Lục Thiên đám người, từng cái từng cái chảy như điên.

Ma trứng!

Cùng tu vô địch? Ngươi rất sao làm sao như thế có thể thổi? Tự mình cảm giác như thế hài lòng, ngươi mặt đây?

“Cái trước, giết chết hắn!”

Lục Thiên lạnh mặt nói.

Có điều lần này, bọn họ đúng là thận trọng lên, một đám hàng nghị luận một hồi, cuối cùng, một lão giả đi ra, bước lên võ đài.

Mà thời khắc này, trên lôi đài, đột nhiên xuất hiện không tên uy thế, sau đó, trên người lão giả hiển lộ khí thế, liền bắt đầu tăm tích.

Đạp Tiên hậu kỳ.

Đạp Tiên trung kỳ.

Đạp Tiên sơ kỳ.

Từng điểm từng điểm hạ xuống, cuối cùng, đi tới Vấn Đạo sơ kỳ.

Há hốc mồm.

Hầu như hết thảy mọi người há hốc mồm.

Đặc biệt là Lư Kỳ Nam mấy người bọn hắn, càng là cực kỳ mộng bức.

Trời ơi.

Tình huống thế nào?

Làm sao thành Vấn Đạo sơ kỳ?

Nếu ông lão bị áp chế đến Vấn Đạo sơ kỳ, vậy cũng liền mang ý nghĩa...

Cái tên này, lẽ nào chỉ là Vấn Đạo sơ kỳ?

A phốc!

Chúng ta đuổi theo đuổi tới, kêu một đường tiền bối, dĩ nhiên, chỉ là mẹ nó Vấn Đạo sơ kỳ?

Ta mệt cái máng, hàng này cũng quá hỗn đản đi, ngươi chỉ là Vấn Đạo sơ kỳ, ngươi dĩ nhiên không nói sớm? Chúng ta gọi tiền bối ngươi,

Ngươi còn chuyện đương nhiên đáp lời? Trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ người? Ngươi lương tâm đều sẽ không đau không!

Lục Thiên đám người nhưng là một bộ bị chó tất vẻ mặt.

Một cái Vấn Đạo sơ kỳ.

Hỏi.

Sơ kỳ a!

Dĩ nhiên, dám như thế hận bọn họ!

Đây là, từ đâu tới đây lá gan?

Nhiều năm chưa đi ra ngoài, bên ngoài Vấn Đạo sơ kỳ, đều như thế treo tạc thiên sao?

Liên đạp tiên đỉnh cao, đều không để vào mắt?

“Được lắm không biết trời cao đất rộng đồ ngu, chỉ là Vấn Đạo sơ kỳ, dĩ nhiên như vậy gan to bằng trời!”

Trên võ đài ông lão, sắc mặt cực kỳ khó coi, bọn họ đều cho rằng, Vương Bảo cuối cùng cũng phải là Đạp Tiên, cái nào ngờ tới, dĩ nhiên chỉ là chỉ là Vấn Đạo, vẫn là sơ kỳ hỏi.

Này giời ạ gan lớn có thể Nhật Thiên a!

“Vấn Đạo sơ kỳ làm sao? Ngươi hiện tại cũng là Vấn Đạo sơ kỳ!”

Vương Bảo không vui nói.

Ông lão kia sắc mặt đen sì, sau đó, bỗng nhiên trương tay, trong chớp mắt, từng đạo từng đạo quang ảnh lấp loé, dường như dãy núi hội tụ, hình thành bàng bạc dãy núi, một luồng dày nặng cực kỳ ý niệm bạo phát, ông lão mặt âm trầm quát, “Tìm đường chết hạng người, giết ngươi, lão phu đều ngại mất mặt!”

Ầm ầm!

Hư không run lên.

Dãy núi hình bóng, mang cuốn lấy ngập trời lực lượng, như đại dương

hướng về Vương Bảo bao phủ tới.

Sau đó.

Mọi người liền nhìn thấy.

Vương Bảo vòng chéo tay, trực tiếp hướng về ông lão đi tới.

“Chặc chặc, đừng nói ta không cho ngươi máy sẽ xuất thủ!”

Vương Bảo cười nói, mà ông lão kéo tới công kích, cũng trực tiếp đánh vào trên người hắn.

Thân thể run lên.

Dãy núi hình bóng, từ từ tan vỡ, biến mất.

Vương Bảo bước chân cũng không từng một trận, như cũ hướng về ông lão đi đến.

Bước tiến ung dung, thần thái như thường.

Ông lão một mặt mộng bức, khó có thể tin, Lục Thiên đám người càng là suýt chút nữa thổ huyết, nhìn tình cảnh này, tam quan hủy diệt sạch!

Trên võ đài ông lão, tuy rằng tu vi bị áp chế, thế nhưng, khống chế năng lực nhưng sẽ không biến mất, vừa nãy dùng, càng là Tiên Thuật cấp bậc siêu cấp thần thông, đòn đánh này bên dưới, sức chiến đấu lật cái gấp mười lần hai mươi lần, căn bản không phải cái sự tình.

Nhưng.

Rơi vào Vương Bảo trên người.

Nhưng liền bọt nước đều không nhô ra.

Đá chìm biển lớn a!

Trời ơi.

Cái tên này, đã vậy còn quá cường?

Đây chính là đế tư chỗ đáng sợ sao? Khe nằm, này mẹ nó cũng quá đáng sợ!

“Lão phu không tin!”

Trên võ đài ông lão hoàn hồn, rít gào một tiếng, bàn tay điên cuồng đánh ra mà ra, từng đạo từng đạo quang ấn chồng chất, đạt đến cực hạn sau khi, bị hắn đẩy đi ra ngoài.

Ầm ầm ầm.

Động tác liên tục.

Công kích không ngừng.

Trên võ đài ông lão, bú sữa sức lực đều xuất ra, có thể nói là toàn lực bùng nổ ra một trăm hai thực lực, làm sao...

Sức chiến đấu lật gấp mười lần hai mươi lần.

Ở Vương Bảo trước mặt, có cái lông dùng a!

Vào giờ phút này Vương Bảo, coi như là Đạp Tiên sơ kỳ, cũng có thể một trận chiến, bị áp chế ông lão, ở Vương Bảo trước mặt, kỳ thực cùng chiến đấu 5 cặn bã, không có gì khác nhau!

Ông lão điên cuồng công kích, đột nhiên ngừng lại.

Bởi vì, Vương Bảo đã đi tới trước mặt hắn.

Đây là thật sự cứng đẩy sự công kích của hắn, từng bước một đi tới, nhường ông lão vì đó sợ hãi chính là, hắn từ Vương Bảo sắc mặt bên trong, căn bản

không nhìn ra có chút làm khó dễ dấu hiệu, trên người, càng là chuyện gì không có!

Chính mình phảng phất lấy trứng chọi đá!

Như là khiêu khích quân vương nhảy nhót Joker!

“Quá bắt nạt người!”

Vương Bảo nói thầm một tiếng, sau đó, tùy ý phất phất tay, sau đó, một luồng đủ để có thể so với Đạp Tiên sơ kỳ sức mạnh, từ Vương Bảo trên tay bạo phát, một cái tát vỗ vào ông lão trên đầu.

Ông lão trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, thân thể hạ bay ra võ đài, tu vi khôi phục, liền nổi giận gầm lên một tiếng, trợn mắt lên, nhìn Vương Bảo, tức giận đến mức cả người run run.

Vương Bảo đứng bên cạnh lôi đài, cúi đầu nhìn hắn, hỏi nói, “mất mặt không? Liền hỏi ngươi mất mặt không?”

Ông lão sắc mặt tái xanh.

“Nhường ngươi chịu thua ngươi nghiêng không, nhất định phải tới mất mặt xấu hổ, ngươi nói một chút ngươi, cần gì chứ?”

Ông lão tâm can tỳ phổi thận đều tỏa ra hư hỏa!

“Ngươi đúng hay không không phục? Nếu không, ta lại cho ngươi một cơ hội? Ngươi đi lên nữa, chúng ta lại đánh một lần? Lần này, ta nhường ngươi hai cái tay, có thể chứ?”

Vương Bảo nháy mắt.

Tức chết người không đền mạng.

Ông lão rên lên một tiếng, khóe miệng bốc lên một vệt tơ máu, gầm nhẹ nói, “hỗn đản tiểu tử, các loại ngươi thua rồi, lão phu muốn đem ngươi ngàn

đao bầm thây!”

Vương Bảo cười ha ha, “Ta thất bại? Đừng nằm mơ, bằng vào ta vương giả đẳng cấp, chỉ là một cái tiểu phó bản, đánh thông quan, không lao lực, cửa ải tiếp theo so cái gì? Ông lão, này, hỏi ngươi đây, đừng mộng bức, mau mau tiếp tục giới thiệu a!”

Lục Thiên hoàn hồn.

Vẻ mặt đều vặn vẹo lên.

Tiểu nhân đắc chí a!

Lão tử còn mẹ nó không tin, chín lần quyết đấu, ngươi vẫn đúng là có thể toàn thắng, liền như ông lão từng nói, chờ ngươi thua rồi, tuyệt bức muốn đem ngươi ngàn đao bầm thây, ngươi sẽ chờ chết đi ngươi...

------oOo------

Chương 240: Ta trâu bò, không giải thích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Trận thứ ba quyết đấu, so với hồn lực!"

Lục Thiên lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, ánh mắt đột nhiên trở nên ung dung lên.

Mà còn lại tiên tích Đạp Tiên ông lão, vào giờ phút này cũng là liên tục cười lạnh, lập loè ánh mắt tự tin.

Bọn họ từ khi bị Tiên quân mạnh mẽ chấp hành quyết đấu nhiệm vụ bắt đầu, cũng đã chuẩn bị.

Mà hồn lực.

Không khách khí nói, là bọn họ chắc chắn nhất quyết đấu buổi diễn một trong.

Thậm chí, bọn họ vì thế, chuyên môn chế tạo ra một cái tuyệt thế hồn lực cường giả, mỗi ngày đều luân phiên cho truyền vào hồn lực, ngày qua ngày, năm này qua năm khác, hiện tại rốt cục muốn gặp được hiệu quả.

"Ha ha!"

Đột nhiên.

Một cái ông lão mặc áo đen đạp bước mà ra, ngạo nghễ nói, "cửa ải này, ngươi thua chắc rồi!"

"Thật không?"

Vương Bảo híp mắt nhìn ông lão mặc áo đen kia, đột nhiên cười văng,

“Khe nằm, trước tiên không nói thắng thua, cụ ông, ngươi đây là ngột ngạt quá lâu vẫn là sao nhỏ? Trên mặt lít nha lít nhít, rõ ràng muốn! 1 cầu bất mãn a! Y theo ta đỉnh cấp y sư ánh mắt đến xem, ngươi hư hỏa tăng lên trên, không nữa cùng năm cô nương đại chiến ba trăm hiệp, sợ là sẽ phải muốn! 1 hỏa đốt người mà chết!”

Ông lão mặc áo đen nghe vậy, trừng mắt lên, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, lên cơn giận dữ, quả thực muốn điên!

Đại gia ngươi!

Ai ngột ngạt quá lâu?

Không phải là trên mặt mụn nhọt nhiều một chút sao? Có cái gì a? Lão tử từ nhỏ đã như vậy!

Ông lão mặc áo đen nhất khí chính là người khác nói hắn tướng mạo, tuổi trẻ chưa đạp tu luyện đường thời điểm, đã từng có nào đó người chê cười hắn mặt mà máu phun ra năm bước tráng cử, mãi đến tận hắn trở thành võ giả, đồng thời thiên phú hiển lộ, lúc này mới không ai lại dám chê cười hắn.

Thế nhưng hiện tại.

Vương Bảo không chỉ có chuyện cười hắn.

Còn hướng về vết thương của hắn lên xát muối!

Tên tiểu hỗn đản này...

“Ngươi sẽ chết rất thê thảm!” Ông lão mặc áo đen mặt âm trầm, nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Vương Bảo bĩu môi.

Hiện tại Lục Thiên bọn họ hết thảy, ở trong mắt hắn, đều là đánh miệng

pháo.

“Được rồi, quyết đấu tiếp tục, đi cái kế tiếp sân bãi!”

Lục Thiên mặt không hề cảm xúc nói xong, liền sải bước hướng về phía trước đi đến.

Còn lại Đạp Tiên ông lão đuổi tới, Lư Kỳ Nam bọn họ yên lặng theo, thế nhưng tâm tình nhưng là rất khác nhau, Vương Bảo thắng liên tiếp hai tràng, không thể không nói, bọn họ có chút hối hận rồi.

Lúc này, Lư Kỳ Nam đám người đúng là ước gì Vương Bảo thua, nếu không, bọn họ còn không được hối hận chết, hơn nữa, đến thời điểm còn muốn nhận hàng này làm chủ, khe nằm, ngẫm lại tình cảnh đó liền cảm giác thật là đáng sợ.

Rất nhanh, Lục Thiên liền mang theo mọi người tới đến một toà hồ nhỏ bên.

Nhìn này hồ nhỏ.

Lục Thiên trên mặt, lộ ra nụ cười nhạt, sau đó, đối với ông lão mặc áo đen nói rằng, “lão Hắc, cố lên!”

“Yên tâm!”

Ông lão mặc áo đen gật gù, đứng ở bên hồ, nhạt âm thanh nói, “ta mỗi ngày đều đang ngưng tụ hồn lực, mỗi ngày đều ở hồn hồ rèn luyện, ta liền không tin, tiểu tử này lại nghịch thiên, còn có thể ở trên mặt này thắng ta!”

Lục Thiên thoả mãn cực kỳ.

Còn lại ông lão cũng đều là nở nụ cười.

Trước mắt này hồ nhỏ, gọi là hồn lực hồ, là tịch diệt Tiên quân tự tay chế tạo, bên trong chăn nuôi hồn ngư.

Lục Thiên liếc mắt một cái Vương Bảo, cười lạnh nói, “này quyết đấu so với hồn lực, ngưng tụ hồn lực vào hồn hồ, có thể hấp dẫn hồn ngư tới gần, tiến tới bắt lấy, hồn ngư bình thường tiềm tàng với đáy hồ, có Tiên quân cấm chế, chỉ có thể chờ đợi chính nó tới gần mới có thể, nửa khắc đồng hồ bên trong, ai bắt lấy hồn ngư nhiều, ai thắng lợi!”

Lục Thiên hiếm thấy nói nhiều như vậy, rất tỉ mỉ.

Vương Bảo nghe hiểu.

Có điều con mắt hơi chuyển động, Vương Bảo đột nhiên hỏi nói, “có thể mượn công cụ sao? Tỷ như cần câu cá cái gì? Lão gia hoả ngươi cũng không nên gạt ta, cẩn thận ta trách cứ ngươi!”

Lục Thiên bực mình cực kỳ.

Hắn trừng mắt Vương Bảo, ánh mắt kia có thể giết người, trầm mặc nửa ngày mới nói rằng, “có thể mượn công cụ, thế nhưng...”

Lục Thiên đón lấy châm chọc nói,

“Hồn ngư đối với hồn lực thập phần mẫn cảm, càng là thuần túy, sức hấp dẫn càng lớn, ngươi dùng công cụ, giống như là tự đoạn một tay! Hơn nữa, ngươi muốn dùng, cũng có năng lực lấy ra!”

“Vậy ta không cần được rồi!” Vương Bảo cười nói.

Lục Thiên khóe mắt đột nhiên vừa kéo.

Trong lòng mắng to một tiếng chính mình ngu ngốc.

Trên thực tế, lời vừa ra khỏi miệng, hắn liền hối hận rồi, thế nhưng, ai bảo Vương Bảo như thế làm người tức giận đây, hắn chính là không nhịn được, muốn ngứa ngáy ngứa ngáy Vương Bảo.

“Ha ha ha, đùa ngươi! Ta hay là muốn dùng cần câu cá!” Vương Bảo lại cười nói.

“Ngươi tên tiểu hỗn đản này...”

Lục Thiên suýt chút nữa thổ huyết, khuôn mặt vặn vẹo, chỉ vào Vương Bảo, cả người đều khí run cầm cập.

“Ha ha ha, chỉ đùa một chút, không cần như thế coi là thật mà!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, sau đó, đứng ở bên hồ.

Ông lão mặc áo đen kia lạnh lùng cười, quay đầu, theo Lục Thiên một tiếng bắt đầu, trong phút chốc, một luồng cuồng bạo cực kỳ hồn lực, từ trên người hắn phun trào mà ra.

Này hồn lực thập phần đáng sợ, quả thực đã ngưng tụ thành thực chất, hình thành bách lực mười phần uy thế, xem Lư Kỳ Nam bọn người là tâm thần sợ hãi!

Phảng phất một cái lưới lớn.

Ông lão mặc áo đen hồn lực, trải tán tứ phương, có điều hồn hồ đặc thù, ông lão mặc áo đen hồn lực, cũng chỉ có thể vào vào mấy tấc, liền không được tiến thêm, hơn nữa, căn bản không giống như là phổ thông địa phương, có thể trắng trợn không kiêng dè lộ liễu, hắn phạm vi bao trùm, khoảng chừng cũng chỉ có mười mét chu vi.

Đột nhiên.

Nương theo một đạo sóng nước âm thanh.

Một cái toàn thân mang theo linh quang to bằng bàn tay cá, từ trong hồ nhảy lên, bị ông lão mặc áo đen hồn lực ràng buộc, lôi kéo đến bên người.

Lục Thiên đại hỉ cực kỳ, “Cấp chín tiểu hồn ngư một con, đến 1 điểm!”

Dứt lời.

Còn quay đầu nhìn về phía Vương Bảo.

Phát hiện Vương Bảo động đều không nhúc nhích, nhất thời cười nhạo lên, thản nhiên nói, “làm sao? Hiện tại không gào to? Nhưng là biết mình phải thua không thể nghi ngờ? Tiểu tử, ngươi hiện tại chịu thua, cũng không muộn, tối thiểu, lão phu có thể bảo đảm, lưu ngươi toàn thây!”

Vương Bảo đột nhiên hất tay, một điếu thuốc cuốn ngậm ở vào trong miệng, nhẹ nhàng hút một hơi, buông tay ra, phun ra một vòng khói, theo vòng khói càng lúc càng lớn, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “gấp cái rắm! Ta là sợ thắng được quá nhanh, đả kích các ngươi không có đấu chí, vì lẽ đó a, cố gắng lên lão Hắc!”

Ông lão mặc áo đen sắc mặt vốn là đen, lúc này khí nhất thời càng đen.

Mà Lục Thiên đám người, nhìn Vương Bảo dáng vẻ, nhưng là lại là căm hận, lại là kinh ngạc.

Ngươi muội.

Hàng này đánh cái gì?

Tại sao tư thế nhìn qua như thế có bức cách?

Mà Lục Thiên lúc này đột nhiên cau mày, nghi ngờ không thôi hỏi nói, “ngươi từ nơi nào lấy ra đồ vật? Ngươi chứa đồ vật phẩm nên bị phong ấn mới đúng!”

Vương Bảo liếc hắn một cái, nhạt âm thanh nói, “ta trâu bò, không giải thích!”

Lục Thiên bị kích thích không nhẹ, hừ lạnh một tiếng, thức thời không nói lời nào.

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo hút thuốc, tâm thái vững vàng cực kỳ, mà ông lão mặc áo đen, nhưng là một mặt kinh hỉ, một mặt bức bách chính mình nỗ lực.

Chính mình cũng dẫn trước thời gian dài như vậy.

Nếu như đãi ngộ còn thua.

Vậy thì thật sự có thể một cái tát đập chết chính mình.

Quyết đấu thời gian, chỉ có một khắc, cũng chính là mười năm phút đồng hồ.

Mãi đến tận thời gian, đi tới phút thứ mười ba thời điểm, Vương Bảo mới vứt trong tay viên thứ hai tàn thuốc, đón lấy đập đánh một cái bàn tay, ánh sáng lóe lên, một cái thon dài cần câu cá, xuất hiện ở trong tay.

Một lần nữa thiêu đốt một điếu thuốc.

Vương Bảo cắn điếu thuốc, liếc mắt nhìn về phía Lục Thiên đám người, ánh mắt kia ý tứ rất đơn giản trực tiếp, chính là...

Mau đến xem ta trang bức!

------oOo------

Chương 241: Có thể hay không cho ta 1 điểm tính khiêu chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục Thiên nụ cười trên mặt càng sâu.

Hắn cũng chú ý tới Vương Bảo ánh mắt, thế nhưng, hắn không để ý chút nào.

Quy định thời gian chỉ lát nữa là phải đến.

Ngươi hiện tại coi như là có thể siêu thần, cũng mẹ nó thua chắc rồi.

Là lấy Lục Thiên hít một hơi, trong ánh mắt, lập loè tàn nhẫn ánh sáng, nội tâm đã ở cấu tứ tương tự Mãn Thanh thập đại cực hình loại hình tà ác thủ đoạn, muốn ở Vương Bảo trên người toàn dùng tới một lần.

Ông lão mặc áo đen khống chế hồn lực, lại kéo lên một cái hồn ngư, mà lần này, hắn trợn to hai mắt, hưng phấn lên, kêu to nói, "số may!"

Lục Thiên đám người vừa nhìn, nhất thời đại hỉ cực kỳ.

Này điều hồn ngư rất lớn, có tới hai mươi, ba mươi cm, Lục Thiên thân là quyết đấu quy tắc chấp hành người, từ lâu đối với hồn ngư cấp bậc quen thuộc, cười to mà lên, "Tốt! Cấp năm hồn ngư một con, đến ba mươi phân! Lão Hắc, làm ra không sai!"

Ông lão mặc áo đen hài lòng gật gù, cũng không lại sốt ruột câu cá, dù sao thời gian liền muốn đến, mà hắn hiện tại đã tích lũy đầy đủ sáu mươi phân!

Thắng định!

"Hừ, giả thần giả quỷ, lão phu ngược lại muốn xem xem, ngươi lấy cái gì đến thắng ta!"

Ông lão mặc áo đen nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói.

Mà Vương Bảo, trực tiếp nghiêng vứt ra cần câu, đón lấy, liền nhạt âm thanh nói, “trợn to con mắt của ngươi, xem trọng, cái gì, mới là thật trâu bò!”

Trên tay cần câu.

Nhưng là xuất thân từ hệ thống tinh luyện cửa hàng.

Tiêu tốn một vạn tinh luyện giá trị thuê đi ra siêu cấp cần câu cá.

Tác dụng rất nghịch thiên, bởi vì siêu cấp cần câu cá đối với loại cá sức hấp dẫn cực kỳ to lớn, hơn nữa, ngư việt lớn, sức hấp dẫn càng mạnh!

Vương Bảo nói xong, liền trực tiếp dẫn động siêu cấp cần câu cá hiệu quả đặc biệt.

Ông lão mặc áo đen ánh mắt mang theo châm biếm, trực tiếp không câu cá, liền chuẩn bị nhìn Vương Bảo sau đó sắc mặt, sẽ là cỡ nào khó coi.

Ngươi cho rằng, đây là ngoại giới những kia cá?

Này mẹ nó là hồn ngư!

Là Tịch Diệt tiên quân mân mê đi ra tiên vật!

Coi như là lão tử, cũng là ngày qua ngày, năm này qua năm khác thí luyện, lúc này mới đem nắm chặt rồi hấp dẫn hồn ngư hồn lực phân bố.

Ngươi coi như có thể câu tới, cũng tuyệt bức là cấp chín tiểu hồn ngư, đó mới có thể đến bao nhiêu phân? Hơn nữa, thời gian liền muốn đến!

Ngươi thắng ta?

A phi!

Ngươi lấy cái gì thắng?

Nhưng mà.

Ngay ở hắn nghĩ như thế thời điểm.

Ngay ở Lục Thiên đám người, vẻ mặt hưng phấn suy tư làm sao trừng trị Vương Bảo thời điểm.

Đột nhiên, liền nhìn thấy nguyên bản bình tĩnh mặt hồ, thình lình bắt đầu lăn lộn, từng luồng từng luồng bong bóng phảng phất bông hoa bình thường tỏa ra.

Lại như là, có cái gì quái vật khổng lồ, muốn xuất thế.

Tình cảnh này, xem ông lão mặc áo đen cùng Lục Thiên đám người, hãi hùng khiếp vía, trên mặt vẻ mặt đều cứng lại rồi, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo một chút, theo bản năng nuốt ngụm nước bọt.

Sau đó.

Liền nhìn thấy một con khó có thể tưởng tượng lớn đầu to, từ trong hồ nhô ra.

Tiếp theo, một con có tới dài một trượng ngắn lớn hồn ngư, chập chờn đuôi, nhảy ra mặt hồ.

Ông lão mặc áo đen cùng Lục Thiên bọn họ, toàn bộ đều mộng bức!

Khe nằm!

A phốc khe nằm!

Này mẹ nó làm sao có khả năng?

Lão tử nhìn thấy gì?

Đặc cấp hồn ngư? Này dĩ nhiên là đặc cấp hồn ngư, loại này hồn ngư, bọn họ cũng chỉ là gặp qua một lần, vậy còn là Tịch Diệt tiên quân tự mình bỏ vào.

Từ đó sau khi, bọn họ liền chưa bao giờ thấy đặc cấp hồn ngư đi ra qua!

Mà hiện tại, đặc cấp hồn ngư xuất hiện.

Còn rất sao là bị câu đi ra!

Ta lặc cái máng!

Ngươi rất sao khẳng định là ở đùa ta!

“Cái này không thể nào...”

Ông lão mặc áo đen sắc mặt tái nhợt, trong miệng tự lẩm bẩm, cả người run rẩy, ánh mắt đều không có tiêu cự.

Hắn vì lần này quyết đấu, vẫn đang cố gắng, nỗ lực nỗ lực cố gắng nữa, thế nhưng quay đầu lại...

Lại bị treo lên đánh không còn sót lại một chút cặn a!

Hắn dựa vào hồn lực,

Lôi kéo tới mười mấy điều hồn ngư, tích phân hơn sáu mươi!

Nhưng.

Chỉ là một cái đặc cấp hồn ngư, liền đem hắn chớp nhoáng giết hết.

Bởi vì đặc cấp hồn ngư, tích phân một ngàn!

“Ai u, không sai nha!”

Vương Bảo cười ha ha, hít một hơi thuốc lá, cần câu vung một cái, đặc cấp hồn ngư, liền bị hắn dẫn dắt lại đây, hồn ngư giãy dụa, cả người phảng phất trong suốt, Vương Bảo dùng sức mạnh nâng, sờ sờ, đúng là không có một chút nào trắng mịn cảm giác, trái lại dường như cây bông như thế.

“Này hồn ngư, ta câu tới, đúng hay không liền về ta?” Vương Bảo nhìn về phía Lục Thiên hỏi.

Lục Thiên sắc mặt, cực kỳ khó coi, khó coi đều vặn vẹo, hắn ánh mắt phun trào lửa giận, tỏa ra không cam lòng, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “về ngươi!”

Vương Bảo không chút do dự cất đi, hắn có thể cảm giác được, đồ chơi này đối với thần hồn tăng lên có tác dụng lớn.

Suy nghĩ một chút, Vương Bảo lập tức lần thứ hai quăng cái, đồng thời, trực tiếp tiêu tốn 3 vạn tinh luyện giá trị, đem siêu cấp cần câu cá hiệu quả đặc biệt, gia trì đến đỉnh điểm.

Sau đó!

Ông lão mặc áo đen cùng Lục Thiên bọn họ, liền nhìn thấy một bộ hình ảnh không thể tưởng tượng.

Trên mặt hồ.

Từng con từng con hồn ngư lộ đầu, hơn nữa, cái đầu toàn đều không nhỏ.

Vương Bảo hất tay lôi kéo, hết thảy hồn ngư đều bị Vương Bảo lôi kéo lại đây, híp mắt cười, chịu đến hệ thống trong hòm item.

Lục Thiên kinh ngạc đến ngây người.

Hồn trong hồ lớn 1 chút hồn ngư, có vẻ như tổng cộng mới chỉ có hơn ba mươi con!

Mà hàng này.

Thình lình toàn rất sao cho bao tròn!

Tên khốn này...

Đến cùng là làm thế nào đến?

“Ha ha, nói một chút đi, ta bao nhiêu phân? Ân, cũng chỉ tính toán điều thứ nhất được rồi, còn lại, ta không tỉ số, thua cũng không có chuyện gì!” Vương Bảo thản nhiên phun ra một cái vòng khói.

Ông lão mặc áo đen khí trong miệng đều tỏa huyết.

Ngươi muội.

Chân thực tức giận a!

Lục Thiên mặt âm trầm, cực kỳ không cam lòng gầm nhẹ nói, “đặc cấp hồn ngư một con,... Ngàn phân!”

“Bao nhiêu? Âm thanh lớn một chút, ta không có nghe rõ!” Vương Bảo cười hì hì nói.

Lục Thiên rít gào nói, “ngàn phân! Ngàn phân! Một ngàn phân! Ngươi mẹ nó thắng, bây giờ nghe rõ rồi chứ đi!”

Vương Bảo bĩu môi, “Gấp cái gì a, tuổi lớn như vậy, vẫn như thế sốt ruột bốc lửa, cẩn thận không để ý đánh rắm!”

Lục Thiên khí đều nói không ra lời, trừng mắt huyết con ngươi màu đỏ, quả thực muốn đem Vương Bảo xương đào móc ra.

“Ai nha, lại một lần thắng, vì sao không hề có một chút độ khó? Vì sao phải nhường ta thoải mái như vậy? Vô địch thực sự là cô quạnh như tuyết, mấy vị trâu bò kéo oanh tiền bối, có thể hay không cho ta một điểm tính khiêu

chiến?”

Vương Bảo thu hồi siêu cấp cần câu cá, vòng chéo tay, ánh mắt quét một vòng, cười nhạt nói.

Lư Kỳ Nam đám người sắc mặt co giật, khóc không ra nước mắt, thắng, vẫn là thắng liên tiếp, ngươi muội, tiểu tử này hẳn là thật sự có thể chiến thắng những này khủng bố sụp đổ!

Ngươi như thế treo, người nhà ngươi biết chưa?

Lục Thiên chăm chú nắm chặt nắm tay, tận lực để cho mình lý trí một điểm, hắn hít sâu một hơi, trong giây lát trầm giọng quát, “Đệ tứ tràng, so với thân thể! Lão Ngưu, lần này, xem hết ngươi!”

Một lão giả đạp bước đi ra, mặt không hề cảm xúc, hắn nắm tay, thân thể khẽ nhúc nhích, trong cơ thể trực tiếp truyền đến cuồn cuộn nổ vang, quay về Vương Bảo lộ ra một vệt cười lạnh, quát, “Tiểu tử, lão tử xuất thân Kim Ngưu Yêu tộc, so với thân thể, ta xem ngươi một cái nhân tộc tiểu tử, làm sao thắng ta...”

------oOo------

Chương 242: Xem ta cho ngươi đến cái ngưu huyết cho vào đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu tộc vốn là thiện thân thể.

Đây là trời sinh.

Nhân tộc công pháp đa số là khống chế thiên địa, dùng nhỏ nhất sức mạnh, điều động trong thiên địa càng nhiều sức mạnh, mà Yêu tộc, nhưng là tu bản thân, lấy thiên địa chi lực, rèn luyện thân thể, phụ trợ nguyên lực, đạt đến đồng dạng mạnh mẽ hiệu quả.

Ai tốt ai xấu, khó phân cao thấp, thế nhưng vào giờ phút này, Kim Ngưu Yêu tộc ông lão, nhưng là tự tin đến cực hạn.

Hắn liền không tin.

Chỉ là một nhân tộc tiểu tử, còn có thể thân thể lên, so với được với chính mình!

“Lên chuông!”

Lục Thiên trầm mặt, phun ra hai chữ, trong chớp mắt, trong hư không, xuất hiện một cái hư huyễn chuông lớn màu vàng.

Cùng lúc đó, một cái đặc thù sân khấu ở chuông vàng bên dưới hiện lên.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão tung người một cái, liền nhảy lên, cười lạnh nhìn Vương Bảo, châm chọc nói, “còn chờ cái gì? Tới nha, lần này, lão phu đúng là nghĩ cho ngươi một cái cơ hội, nhường ngươi trước tiên thử!”

Vương Bảo cười cợt, cũng tới sân khấu.

Trong nháy mắt, hắn cũng cảm giác được một luồng không cách nào chống lại sức mạnh, bao phủ thân thể, hết thảy nguyên lực, đều bị phong cấm ở, không cách nào sử dụng mảy may.

Ngoại trừ thân thể lực lượng.

Còn lại toàn bộ trấn phong!

Chân thật so với thân thể!

"Ai, dĩ nhiên là so với thân thể, cái này ta còn thực sự không am hiểu!" Vương Bảo khá có chút tiếc nuối nói.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão hừ hừ, nói rằng, "đâu chỉ là không nắm, ngươi là thua chắc rồi!"

"Lời không cần nói như thế đầy, cẩn thận sau đó bị làm mất mặt!" Vương Bảo liếc lão già một chút.

Lục Thiên đám người, thì đã không có quá nhiều vẻ mặt.

So với thiên tư, bọn họ hoàn toàn tự tin, lại bị treo lên đánh!

So với sức chiến đấu, bọn họ tự tin cực kỳ, lại bị nghiền ép!

So với hồn lực, bọn họ tuyệt đối nắm, lại bị quét ngang!

Đến hiện tại.

So với thân thể.

Bọn họ cũng là đồng dạng cảm thấy là chắc thắng.

Thế nhưng, vậy thì như thế nào?

Xem tình huống nói sau đi!

Lần lượt khó mà tin nổi, nhường bọn họ đối với Vương Bảo đang không có chút nào sự coi thường, dù cho, Vương Bảo tu vi, ở trong mắt bọn họ, chỉ là cặn bã cấp bậc, thế nhưng, hàng này không bình thường a!

Biến thái không bình thường!

Quá rất sao tà môn!

"Thật làm cho ta đi tới?" Vương Bảo cười hỏi.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão ôm cánh tay cười nhạo nói, "ngươi đi tới, liền ngươi đi tới!"

Vương Bảo thở dài nói, "tuy rằng, ta không phải am hiểu thân thể, thế nhưng, ta cảm thấy vẫn là ngươi tới trước đi, nếu không thì, ta sợ ta đi tới, ngươi sẽ bị đả kích không dám tới!"

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt.

Ngươi muội.

Theo ta Yêu tộc so với thân thể, vẫn là theo ta Yêu tộc vương tộc một trong Kim Ngưu Yêu tộc so với, ngươi lại vẫn ngông cuồng như vậy?

Hơi thở phun ra hai đạo khí thô, Kim Ngưu Yêu tộc ông lão nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đã như là xem một kẻ đã chết.

Lục Thiên vẻ mặt lạnh lùng nói rằng, "tỷ thí phân hai cái giai đoạn, thứ nhất, va chạm chuông vàng, sáu trăm hơi thở thời gian chuẩn bị, sức mạnh cường giả thắng lợi, thứ hai, song phương vòng tròn đấu sức, ra vòng người thua, hai cái giai đoạn toàn Katsunori thắng, một thắng 1 thua thì lại đánh ngang tay!"

Vương Bảo hé mắt.

Giai đoạn thứ nhất, có thể tụ lực, so với chính là đỉnh cao, mà giai đoạn thứ hai, so với nhưng là lực bộc phát.

Nghiêm túc tới nói.

Vương Bảo thân thể, tuyệt bức không phải Kim Ngưu Yêu tộc ông lão đối thủ.

Thế nhưng.

Ở hệ thống trước mặt, này vẫn là sự tình sao?

“Nói đến, ta hiện tại thân thể, chỉ là thuần thân thể lực lượng, cũng có thể đạt đến Thần Phủ sơ kỳ thực lực! Có điều, cùng Yêu tộc so với, khẳng định kém một đoạn dài! Ông lão này thân là Yêu tộc, Đạp Tiên đỉnh cao tu vi, chỉ cần sức mạnh thân thể, sợ sẽ không kém hơn Vấn Đạo!”

Vương Bảo suy tư.

Sau đó, liền bắt đầu tinh luyện thân thể.

Không riêng là vì tỷ thí, ngược lại này đều là nhất định phải có quá trình,

Thân thể, cũng là rất trọng yếu.

Tinh luyện!

Lại tinh luyện!

Vương Bảo làm ra muốn tụ lực dáng vẻ, thế nhưng, nhưng là trong bóng tối tinh luyện thân thể.

Tinh luyện thành công!

Thành công!

Thất bại!

Thành công!

Vương Bảo thân thể lực lượng, từ từ tăng cường!

Loại này tăng cường, biểu hiện ở bên ngoài ở, nhưng là bị Kim Ngưu Yêu tộc ông lão cảm giác được rõ rệt.

Hắn trợn mắt lên, nhìn Vương Bảo, theo Vương Bảo thân thể khí tức tăng lên, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi.

Mãi đến tận.

Vương Bảo thân thể khí tức, đã đạt đến Vấn Đạo cảnh giới.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt đột nhiên nhất bạch.

Tuy chủ tu thân thể, thế nhưng Yêu tộc cũng sẽ tu luyện nguyên lực, thân thể cùng nguyên lực hỗ trợ lẫn nhau, lúc này cơ thể hắn, liền đạt đến Vấn Đạo sơ kỳ đỉnh cao sức mạnh, đây là thuần thân thể, không chen lẫn chút nào nguyên lực sức mạnh.

“Tiểu tử này, là rất sao Nhân tộc?”

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão không khỏi điên cuồng nhổ nước bọt, nhịn không được run rẩy một hồi.

Cái nào có loài người như thế biến thái!

Lục Thiên đám người, cũng nhận ra được không bình thường, nhất thời cực kỳ mộng bức, gò má cuồng quất.

Khe nằm!

Chắc thắng thân thể, cũng phải vỡ sao?

“Ha!”

Vương Bảo đột nhiên phun ra một hơi.

Sau đó, thân thể hơi động, trực tiếp đánh vào chuông vàng bên trong.

Nương theo một đạo kinh hãi liên miên ong ong.

Chuông vàng bên trên, xuất hiện đầy đủ chín tầng bảo quang, đồng thời, hóa thành vòng sáng, càng lúc càng lớn.

Lục Thiên đám người như bị sét đánh.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão, cũng là có chút hồn bay phách lạc lên, hắn sắc mặt tái nhợt, khó có thể tin nhìn cái kia chín đạo vòng sáng, lẩm bẩm nói, "Đạp Tiên?"

Phản ứng lại.

Hắn thổ huyết!

Beef eye đỏ như máu, hắn run rẩy nhìn về phía Vương Bảo, lại như là ở xem một cái khoác da người yêu thú.

Tu vi Vấn Đạo sơ kỳ.

Thân thể cũng đã đạt đến Đạp Tiên!

Ngươi nói ngươi là Nhân tộc?

A phi, chính ngươi tin sao?

"Làm sao có thể chứ..."

Lục Thiên bọn họ đều ở trong lòng tự vấn lòng.

Đạp Tiên thân thể, đây là khủng bố bao nhiêu? Coi như là yêu trong tộc, cũng phải là loại kia lão quái vật ở đạt đến đỉnh cao sau khi, mới sẽ từng bước một tu luyện được, đây chính là thuần túy thân thể lực lượng, thay lời

khác mà nói, dù cho ngươi tu vi bị phế, cũng không sao, thân thể như thế treo tạc thiên!

Bọn họ nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, tương tự không phải người.

Không biết.

Lần này tinh luyện, Vương Bảo có thể nói là xuất huyết nhiều.

Đầy đủ tiêu tốn hơn mười vạn tinh luyện giá trị!

Một cái là vì chắc thắng.

Thứ hai, ngược lại đối với mình, là vô cùng trọng yếu tăng lên, vì lẽ đó, Vương Bảo ngoại trừ có chút đau lòng, ngược lại cũng không hàm hồ.

Lấy như vậy đánh đổi, Vương Bảo thân thể, đạt đến Đạp Tiên sơ kỳ mức độ, mỗi một tấc máu thịt, đều óng ánh long lanh, tựa hồ ẩn chứa thần quang, thân thể hơi động, giống như lôi linh nổ vang, khủng bố cực kỳ.

“Ai, chỉ có thể đạt đến như thế trình độ sao? Còn thật không có bao nhiêu tự tin đây! Ông lão, đến phiên ngươi, lần này nhưng là ngươi thừa lúc vắng mà vào cơ hội, cố gắng nắm nha!”

Vương Bảo quay về Kim Ngưu Yêu tộc ông lão cười.

Nụ cười này, ở Kim Ngưu Yêu tộc ông lão trong mắt, là chói mắt như vậy, như vậy tà ác!

Đạp Tiên sơ kỳ thuần thân thể, ngươi này còn không bao nhiêu tự tin?

Ngươi này vẫn là ta thừa lúc vắng mà vào cơ hội?

Ta lặc cái máng, có bản lĩnh ngươi đi cho ta gần điểm, xem ta cho ngươi đến cái ngưu huyết cho vào đầu!

------oOo------

Chương 243: Hắn vì sao như vậy toàn năng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão rơi vào tình huống khó xử.

Trong lòng là các loại xoắn xuýt.

Lên đi thử xem? Cái kia tuyệt bức là ổn thua a!

Thực lực của hắn, hắn đương nhiên rõ ràng, dù cho là tụ lực, dùng tới thiên phú bí pháp, thuần thân thể lực lượng, có thể đạt đến Vấn Đạo trung kỳ, coi như là đỉnh ngày.

Theo người ta Đạp Tiên sơ kỳ sức mạnh so với, khe nằm, bị nghiền ép chín khu phố có hay không?

Này đi tới, nói rõ chính là mất mặt!

Nhưng là.

Không lên?

Trực tiếp chịu thua?

A phốc!

Nghĩ tới đây Kim Ngưu Yêu tộc ông lão, thì có loại muốn thổ huyết kích động, hắn dám xin thề, chỉ cần từ trong miệng hắn nói ra chịu thua, Vương Bảo nhất định sẽ trả lại (còn cho) hắn 10 triệu điểm ngôn ngữ tấn công dữ dội, tên khốn này tiểu tử miệng chính là cái độc!

“Lão Ngưu, quên đi thôi! Chúng ta chí ở giai đoạn thứ hai!”

Lục Thiên nhìn ra Kim Ngưu Yêu tộc ông lão xoắn xuýt, ngược lại cũng không có chút nào trách hắn.

Không phải chiến chi tội a!

Trời mới biết tiểu tử này làm sao như vậy biến thái!

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão yên lặng thở phào nhẹ nhõm, sau đó, mắt lạnh nhìn Vương Bảo, cuối cùng cũng coi như là có như vậy một điểm tự tin.

Hắn tự nhận.

Vương Bảo thân thể, khẳng định không bình thường.

Lại như là hắn mới vừa cảm giác được, Vương Bảo thân thể khí tức, là ở từng bước tăng cường, này hay là, là một loại nào đó nghịch thiên cực kỳ bí pháp, cùng thiên phú của hắn bí pháp tương tự.

Đã như thế.

Giai đoạn thứ hai tỷ thí, thật là có thắng khả năng!

Hắn nhưng là có thể trong nháy mắt bùng nổ ra Vấn Đạo sơ kỳ đỉnh cao sức mạnh thân thể.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão đã quyết định, sau đó, liền không chút nào cho Vương Bảo tụ lực thời gian, một đòn trực tiếp đánh tan Vương Bảo.

Đến thời điểm song phương xem như là đánh ngang, ha ha ha, đánh ngang liền có thể ra biên a!

Đánh ngang liền có thể ngăn cản tiểu tử này nô dịch.

“Giai đoạn thứ hai tỷ thí bắt đầu!”

Lục Thiên mặt lạnh nói lời này, mà viên trên đài, theo tiếng nói của hắn rơi xuống đất, hai cái vòng sáng, trực tiếp ở trung ương nơi tái hiện ra.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão trước tiên bước vào một cái trong đó vòng sáng, nhìn chằm chằm Vương Bảo lệ quát, “Vào đi!”

Vương Bảo dửng dưng như không dáng vẻ, cũng đạp tiến vào, vòng chéo tay, nhìn Kim Ngưu Yêu tộc ông lão, lắc đầu nói rằng, “cần gì chứ? Cần gì chứ? Biết rõ phải thua, ngươi nói một chút ngươi cần gì chứ? Cùng vừa nãy như thế bỏ quyền coi là!”

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão nghiến răng nghiến lợi mắng nói, “chớ có phí lời!”

Phía dưới.

Lục Thiên con ngươi tinh mang lóe lên, đột nhiên lớn quát, “Bắt đầu!”

Ầm!

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão, trong nháy mắt giơ tay, trực tiếp đáp hướng về phía Vương Bảo hai vai.

Sau đó, dâng trào thân thể lực lượng, nương theo thân thể bên trong ong ong, dâng trào ra, trên người hắn, đều toát ra cuồn cuộn tinh lực, khuôn mặt vặn vẹo, trong miệng gào thét nói, “đi ra ngoài cho ta!”

Sức mạnh, hướng về Vương Bảo bao phủ tới!

Mà Vương Bảo, nhưng lù lù bất động!

Lại như là bị sóng lớn cuồng đập đá ngầm.

Bất động như núi!

“Tăng lực...”

Vương Bảo vẻ mặt lười biếng.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão trong lòng run lên bần bật, ánh mắt lập loè khó có thể tin, hắn cảm giác, chính mình hiện tại, lại như là một phàm nhân, ở không biết tự lượng sức mình muốn rút lên một toà hùng núi!

Rất đáng thương!

Rất bất đắc dĩ!

Rất...

Ngu ngốc!

“Tăng lực a, không ăn cơm a!”

Vương Bảo liếc mắt nhìn Kim Ngưu Yêu tộc ông lão, cười hì hì nói rằng.

Phía dưới.

Lục Thiên đám người khóe mắt, đều là cuồng quất, trong ánh mắt, ẩn chứa mãnh liệt uất ức!

Xem tình huống này.

Kết quả còn cần phải lại nhìn sao?

Tiểu tử này.

Lại mẹ nó thắng!

Thiên sát.

Hắn vì sao như vậy toàn năng?

Hắn làm sao cái gì đều như thế treo tạc thiên?

Trên đời này, tại sao có thể có như vậy biến thái người?

Tịch Diệt tiên quân này đồ phá hoại thử thách,

Vẫn còn có người có thể hoàn thành? Khe nằm, nếu như bị hắn biết rồi, còn không được lập tức hùng hục hạ giới tới đón đưa a!

“Ai, xem ra, ngươi tận lực!”

Vương Bảo thở dài một tiếng.

Sau đó hắn, chậm rãi giơ tay lên, chậm rãi chỉ về Kim Ngưu Yêu tộc ông lão mi tâm.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão hai tay đặt ở Vương Bảo trên bả vai, hai tay nhưng là ở run không ngừng, mi tâm giữ lại mồ hôi lạnh, trơ mắt nhìn Vương Bảo ngón tay, hướng về hắn điểm tới, sắc mặt càng thêm khó coi.

Rốt cục.

Vương Bảo ngón tay, sắp điểm đến mi tâm của hắn thời điểm.

Kim Ngưu Yêu tộc ông lão hú lên quái dị, liền muốn tách ra.

Thế nhưng trong chớp mắt, hắn lùi nhanh, Vương Bảo điểm càng nhanh hơn, ngón tay cực tốc rơi vào Kim Ngưu Yêu tộc ông lão mi tâm.

Trong phút chốc.

Một luồng không cách nào hình dung khủng bố lớn lực, rung động Kim Ngưu Yêu tộc ông lão đầu, cuốn sạch lấy thân thể của hắn, ầm ầm một tiếng nổ vang, nương theo một đạo gầm nhẹ, Kim Ngưu Yêu tộc ông lão bay ngược ra ngoài!

Té xuống sân khấu.

Nằm trên đất, hắn một bộ sinh không thể luyến vẻ mặt.

Ma trứng!

Ta vừa nãy rất sao từ đâu tới tự tin?

Còn muốn, có thể thắng hắn nửa sân?

Cũng thật là không tự lượng sức a!

Trong nháy mắt lực bộc phát, cũng đạt đến Đạp Tiên mức độ, tên tiểu hỗn đản này, căn bản không dùng bí pháp gì a khe nằm!

Hắn vốn là như thế treo!

“Ai, không nghĩ tới, các ngươi ngay cả ta yếu nhất một hạng, đều thắng không được ta! Xem ra, ta là thật sự muốn nằm thắng, thân thể các ngươi so với không được ta, cái khác, ta xem cũng đừng so với, các ngươi chịu thua coi là!”

Vương Bảo vòng chéo tay, một bộ tiếc nuối mà cô quạnh vẻ mặt, nhìn Lục Thiên đám người.

Lục Thiên đám người trầm mặc không nói.

Hiện tại, nói nói cái gì, đều là trắng xám vô lực.

Đều là sẽ bị Vương Bảo điều! 1 hí.

Đã như vậy, hà tất tự rước lấy nhục đây!

“Đệ ngũ tràng!”

Lục Thiên trực tiếp tiến vào chủ đề.

Hắn ánh mắt mang theo nghiêm nghị, toả ra nồng đậm sát khí, bỗng nhiên nhìn về phía một cái trong đó ông lão, trầm giọng nói, “Thanh gia, xem ngài!”

Vương Bảo hé mắt.

Liền ngay cả Lư Kỳ Nam bọn họ, cũng là khá là khiếp sợ nhìn về phía vào giờ phút này đi ra, một cái bình thường ông lão.

Lục Thiên từ bọn họ sau khi đi vào, liền vẫn làm nhân vật đầu não đến làm thiết lập nhân vật.

Hiện tại.

Dĩ nhiên gọi những người khác một tiếng "Gia" ?

"Lão phu Thanh Diệp!"

Ông lão kia sắc mặt thập phần điềm đạm, hắn nhìn về phía Vương Bảo trong ánh mắt, cũng không có bao nhiêu ác ý, trái lại, chảy qua một vệt tán thưởng.

"Ngươi rất tốt! Lão phu từ Đan Hoàng Giới mà đến, gặp đỉnh cao, cùng qua tiên nhân, thiên tư thượng thừa tuyệt thế người rất nhiều, thế nhưng, ngươi tuyệt đối có thể đủ để xếp hạng lão phu nhìn thấy mười vị trí đầu!"

Thanh Diệp nói chuyện, trực tiếp bước lên sân khấu, ánh mắt hờ hững nhìn Vương Bảo, đón lấy cười nói, "ngươi tên gì?"

Vương Bảo lông mày nhíu lại.

Trải qua nhiều như vậy mưa gió, Vương Bảo xem người đã không xem bằng con mắt, lúc này hắn có thể cảm giác được, cái này Thanh Diệp ông lão, cũng không phải là giả vờ giả vịt, mà là thật sự có quân tử chi phong.

"Vương Bảo!"

Vương Bảo quay về Thanh Diệp ông lão chắp chắp tay nói rằng.

Thanh Diệp thản nhiên nói, "này đệ ngũ tràng, so với chính là luyện đan, ta xuất thân Đan Hoàng Giới, nơi đó là luyện đan sư Thánh địa, vì lẽ đó, so với luyện đan, ngươi thắng tỷ lệ không lớn!"

Vương Bảo cười nói, “luyện đan sao? Đúng dịp, luyện đan một đạo, ta còn thực sự chưa từng biết sợ ai đó, thử xem lại nói!”

“Vậy thì thử xem!” Thanh Diệp ông lão cũng không vội phiền, nhìn về phía Lục Thiên.

Lục Thiên hít một hơi, trầm giọng nói rằng, “đệ ngũ tràng, so với luyện đan, tương tự thời hạn, tương tự vật liệu, luyện chế ra đến đan dược ưu thì lại thắng, Thanh gia thân đo!”

Vương Bảo liếc mắt nhìn Thanh Diệp.

Có thể bị Tịch Diệt tiên quân giao cho người kiểm tra, mà bản thân, vẫn là tỷ thí một phương, liền đủ để nhìn ra Thanh Diệp phẩm chất.

Có điều.

Quan cảm cho dù tốt, Vương Bảo cũng không thể cố ý thua, vì lẽ đó, chỉ có thể xin lỗi.

Luyện đan một đạo, lấy hắn tu vi bây giờ, hơn nữa hệ thống tinh luyện, đó là thật trâu bò a...

------oOo------

Chương 244: Ngài là ta truyền đạo ân sư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Vương Bảo không có một chút nào phản đối. Đỉnh điểm

Thanh Diệp cười cợt.

Lục Thiên nhưng là bĩu môi, nghĩ thầm, tính tiểu tử ngươi thức thời.

Ở tại bọn hắn những người này ở trong.

Lục Thiên tu là tối cao, tính khí hot nhất, thủ đoạn cũng tàn nhẫn nhất, thế nhưng người như hắn, đối mặt Thanh Diệp, cũng cam tâm tình nguyện kêu một tiếng "Thanh gia"!

Đây là Thanh Diệp nhân cách mị lực gây nên.

Nhiệt tình, ôn hòa, đại khí, bao dung, Thanh Diệp ông lão, chính là như vậy một cái dường như chí thân trưởng bối người.

Khinh bỉ hắn Lục Thiên, Lục Thiên khẽ cắn răng có thể nhịn.

Thế nhưng, dám nghi vấn Thanh Diệp nhân phẩm, Lục Thiên tuyệt đối sẽ lão không biết xấu hổ phản kích trở lại.

"Ra vật liệu!"

Lục Thiên quay về hư không hô.

Trong hư không, hai đám ánh sáng lấp loé, sau đó, hai cái lò luyện đan đối lập mà ra, cùng lúc đó, chín cái mang theo hiu hắt ánh sáng linh dược, cùng xuất hiện ở lò luyện đan bên.

Thanh Diệp ngồi khoanh chân, nhìn lướt qua linh dược, quay về Vương Bảo khoát tay một cái nói, “Này vài loại linh dược, dược tính mãnh liệt bá đạo, thích hợp luyện chế phá cảnh loại hình đan dược!”

Vương Bảo cũng ngồi xuống, nhìn linh dược một chút, cười nói, “tiền bối nghĩ luyện chế đan dược gì?”

Thanh Diệp ha ha cười, “Ta sao? Nunu lực, thử xem có thể hay không luyện chế một lò Huyền Tâm Đan! Đây là mười đại đạo đan thứ ba, phối dược không đủ, luyện chế thành công tỷ lệ không hề lớn, thế nhưng, lão phu muốn thử một chút!”

Vương Bảo biết Đạo Huyền tâm đan.

Viên thuốc này ở Đan Vương Cổ Kinh bên trong, cũng có giới thiệu.

So với một phen truyền thừa phương pháp luyện đan.

Vương Bảo khâm phục phát hiện, này vài loại linh dược, vẫn đúng là thích hợp nhất luyện chế Huyền Tâm Đan, giá trị có thể phát huy đến mức tận cùng.

“Vậy ta cũng luyện chế Huyền Tâm Đan được rồi!” Vương Bảo gật gật đầu nói.

Thanh Diệp ngẩn ra.

Ngờ vực nhìn Vương Bảo một chút.

Trên thực tế.

Thanh Diệp tính khí tuy rằng ôn hòa, thế nhưng, Đan sư ngạo khí, nhưng vẫn có.

Hắn không phải khinh bỉ Vương Bảo.

Chỉ là bản năng cảm thấy, xem Vương Bảo tuổi, nếu nói là ở luyện đan một

đạo, còn có cái gì cao thâm trình độ, cái kia căn bản là không thể!

Thế nhưng.

Hiện tại Vương Bảo lại nói, muốn giống như hắn, luyện chế Huyền Tâm Đan.

Vậy thì nhường Thanh Diệp cảm thấy ngạc nhiên.

Có thể luyện chế Huyền Tâm Đan, đại sư danh hiệu đây là tất nhiên, mười đại đạo đan, càng là chỉ có những kia đỉnh cao luyện đan đại sư, mới có tư cách luyện chế.

Hắn Thanh Diệp, có tư cách này.

Nhưng Vương Bảo, lại nơi nào đến sức lực, dám nói thế với?

“Không tự lượng sức!”

Phía dưới.

Lục Thiên lạnh lùng cười.

Không hề che giấu chút nào châm biếm.

Còn lại Đạp Tiên ông lão, tương tự như vậy.

Xem Vương Bảo ánh mắt, hãy cùng xem một kẻ ngu ngốc giống như.

Liền ngươi nha.

Còn muốn luyện chế Huyền Tâm Đan?

Ngươi rất sao biết mười đại đạo đan, có cái nào vài loại sao?

Ngươi rất sao biết, Huyền Tâm Đan có cái gì hiệu quả sao?

Ngươi rất sao biết cái đếch gì!

Thiên phú tu luyện như thế treo tạc thiên, ngươi nếu như còn có thể có luyện chế Huyền Tâm Đan đan đạo trình độ, vậy chúng ta cái này tuổi, chẳng phải là sống đến chó trên người?

Ngột ngạt thổi!

Thổi cái gì a!

Sợ cứ việc nói thẳng!

Không phải là một cái chết sao!

Ngươi không phải không sợ sao!

"Lão phu mỏi mắt mong chờ!"

Thanh Diệp đúng là hết sức tò mò, quay về Vương Bảo cười cợt, sau đó, vẻ mặt trở nên trở nên nghiêm túc, đối với đan đạo, hắn phụng nếu thật sự nói, là hắn cả đời tín ngưỡng, vì lẽ đó, luyện đan thời điểm, là Thanh Diệp chăm chú nhất thời điểm.

Linh dược như ánh sáng (chỉ), xoay quanh mà lên, Thanh Diệp hai tay phóng ra từng sợi từng sợi ánh lửa, trực tiếp đem hết thảy linh dược bao phủ.

Thanh Diệp ông lão có tâm thần, đều chìm đắm ở luyện đan bên trong.

Không phải có vẻ đối với Vương Bảo coi trọng, mà là hắn bản tính như vậy.

Vương Bảo nơi đó.

Nhìn thấy Thanh Diệp ông lão bắt đầu luyện đan, nhất thời cũng luyện chế lên.

Sau đó.

Phía dưới Lục Thiên đám người, sắc mặt trực tiếp cứng lại rồi.

Thanh Diệp ông lão luyện đan, nước chảy mây trôi bình thường, cực kỳ tự nhiên.

Mà Vương Bảo, thình lình như thế như vậy.

Không giống nhau, là luyện đan thủ pháp.

Thế nhưng.

Thanh Diệp thủ pháp luyện đan, nhìn qua huyền ảo cực kỳ, Vương Bảo, cũng bất đắc chí nhiều nhường.

Này giời ạ!

Lục Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt từ từ tái nhợt hạ xuống, cũng bắt đầu chửi má nó.

Không hạn mức tối đa đúng không?

Ngươi rất sao yêu nghiệt liền không hạn mức tối đa đúng không?

Lão thiên gia cũng quá bất công!

Làm sao chuyện tốt đẹp gì, cũng làm cho hàng này chiếm toàn, hơn nữa, một mực trả lại đến tiên tích, họa hại chúng ta!

Hiện tại.

Coi như là như thế nào đi nữa chán ghét Vương Bảo, Lục Thiên bọn họ cũng thừa nhận, Vương Bảo, hắn không phải ở khoác lác bức!

Người ta, là thật sự khả năng luyện chế ra Huyền Tâm Đan!

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo cũng không dùng tinh luyện, một cách tự nhiên luyện đan.

Vào giờ phút này hắn luyện đan trình độ, là chân thật trâu bò treo tạc thiên, tinh luyện luyện đan kinh nghiệm, đã là đăng phong tạo cực.

Dần dần mà.

Lúc đó đi tới nào đó khắc.

Vương Bảo trước tiên luyện chế thành công.

Hắn vỗ một cái lò luyện đan, một hạt tròn vo màu trắng đan dược, thoát ra lò luyện đan, rơi vào trong tay hắn, rất có linh tính qua lại lăn lộn.

"Là Huyền Tâm Đan!"

Lục Thiên đám người cả người rung mạnh, sắc mặt cực kỳ khó coi, Huyền Tâm Đan thập phần quý giá, bọn họ không ai ăn qua, thế nhưng, đã thấy qua hình vẽ.

Đại gia ngươi!

Vẫn đúng là bị hắn luyện xong rồi!

Lục Thiên trong lòng mắng to một tiếng!

Vừa nãy Thanh Diệp ông lão nhưng là nói rồi, liền hắn, đều không tuyệt đối nắm, luyện chế ra Huyền Tâm Đan!

Như thế một đôi so với, Lục Thiên trong lòng, nhất thời có cảm giác không ổn, cay đắng tự mình an ủi, tốc độ nhanh không có gì, miểu xạ nam còn không phải bị khinh bỉ, kéo dài hiệu suất cao mới là vương đạo!

Vù.

Thanh Diệp ông lão cũng luyện đan xong xuôi.

Sau đó.

Nhìn Vương Bảo một chút, ngay lập tức sẽ phát hiện Vương Bảo luyện chế Huyền Tâm Đan, ánh mắt chớp qua một vệt kinh khen ngợi, nói rằng, "khá lắm, là lão phu coi thường ngươi!"

Vương Bảo cười không nói.

Hắn cũng không phải không biết điều, bắt ai hận ai.

Thanh Diệp ông lão đứng dậy, đi tới Vương Bảo bên người, cầm lấy Vương Bảo luyện chế Huyền Tâm Đan, gẩy ra một điểm đan phấn, vẻ mặt nghiêm túc đặt ở vào trong miệng.

"Mười phần đan!"

Thanh Diệp có chút phức tạp phun ra ba chữ.

Sau đó.

Hé mắt, ánh mắt chớp qua một vệt khiếp sợ, con mắt nhìn Vương Bảo, kinh hãi nói rằng, "như vậy bá đạo dược lực, rồi lại không hao tổn tinh thần hồn, đối với nói bao hàm, cũng không có một chút nào xung đột, ngươi là làm thế nào đến?"

Vương Bảo híp mắt cười nói, "tiền bối muốn biết?"

Thanh Diệp ngẩn ra, sau đó, hơi có chút thật không tiện.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là đột nhiên vung tay lên, một vệt linh quang đánh về phía Thanh Diệp ông lão mi tâm, Thanh Diệp không có ngăn cản, chỉ là sau đó, hắn liền bối rối.

"Đây là ta ngẫu nhiên chiếm được một bộ cổ kinh, cho tiền bối!" Vương

Bảo tùy ý nói rằng.

Thanh Diệp run rẩy.

Này Đan Vương Cổ Kinh, nhưng là Tam Tiên nói từ một chỗ cổ địa chiếm được, truyền thừa từ thượng cổ, bên trong phong phú toàn diện, nói là vô thượng giá trị, cũng không quá đáng.

Thế nhưng Vương Bảo, nhưng không công đưa cho hắn.

“Truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc, từ hôm nay trở đi, ngài chính là ta truyền đạo ân sư!” Thanh Diệp cực kỳ nói thật.

Vương Bảo mí mắt giật lên, vội vã xua tay, “Tiền bối ngài quá khách khí!”

“Này một hồi, ta thua!”

Thanh Diệp không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là hít một hơi, đem hai viên Huyền Tâm Đan, tất cả đều cho Vương Bảo, sau đó liền nhảy xuống sân khấu.

Tình cảnh này.

Nhường Lục Thiên xem chính là khóc không ra nước mắt.

Thanh gia.

Ta nhỏ Thanh gia a!

Nhẹ nhàng như vậy, ngài liền chịu thua? Hắn cho ngài, lại là thứ đồ gì? Dĩ nhiên nhường ngài trực tiếp bái sư?

A phốc!

Có thể hay không suy tính một chút chúng ta cảm thụ a!

Tốt tang tâm!

------oOo------

Chương 245: Ta vì ngươi cảm thấy bi ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này Lục Thiên đám người, khỏi nói nhiều uất ức, nhiều oan ức.

Thế nhưng.

Lại là bởi vì làm việc này, là Thanh Diệp ông lão, vì lẽ đó, bọn họ một mực không thể phát tác.

Trong lúc nhất thời, cả người khó chịu a!

Mà Thanh Diệp, từ lâu chìm đắm ở Đan Vương Cổ Kinh bên trong, không cách nào tự kiềm chế, cái kia say mê dáng dấp, nhường Lục Thiên bất đắc dĩ, chỉ được mặt âm trầm cắn răng, nói rằng, "đệ ngũ tràng... Coi như ngươi thắng! Phía dưới tiến hành thứ sáu tràng..."

"So với luyện khí!"

Lục Thiên nói xong.

Ánh mắt đột nhiên lấp loé tinh mang, mãnh mà tiến lên một bước.

Hắn mặt lạnh nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng nói, "này một hồi, lão tử cùng ngươi so với!"

Vương Bảo ánh mắt trở nên quái lạ lên.

So với luyện đan.

So với luyện khí?

Ngươi muội.

Với bọn hắn so với, ta đúng hay không quá bắt nạt người?

Còn có.

Vương Bảo nhìn chằm chằm Lục Thiên, trong lòng đột nhiên âm hiểm cười lên.

Vừa nãy Thanh Diệp ông lão, Vương Bảo còn còn có thể duy trì một phần quân tử chi tâm, thế nhưng đối mặt Lục Thiên hàng này, Vương Bảo lập tức tiến lên một bước, chỉ vào Lục Thiên âm hiểm cười nói, "không phải ta coi thường ngươi, còn so với cái gì so với? Không cần so với liền biết ngươi thua chắc rồi! Biết ta có cái gì biệt hiệu sao? Luyện Ma! Ở luyện khí một đạo, ta có thể quăng ngươi hơn 19,000 lần!"

Lục Thiên khí sắc mặt tái xanh.

Ta thua chắc rồi?

Đại gia ngươi a!

Có cần hay không lớn lối như vậy?

Có cần hay không như thế kích thích ta!

Mạnh hơn ta hơn 19,000 lần, ngươi rất sao là sao tính đi ra?

"Hừ! Hù dọa ta?"

Lục Thiên nghiến răng nghiến lợi, cười lạnh một tiếng, ngẩng đầu nói, "ta thừa nhận ngươi thiên phú siêu tuyệt, luyện đan cũng có thể làm cho Thanh Diệp nhìn mà than thở, thế nhưng, đan khí hai đạo, ngươi am hiểu một đạo, tuyệt đối không thể am hiểu đạo thứ hai!"

"Ít nói nhảm!"

Dứt lời.

Lục Thiên thả người nhảy một cái, bước lên sân khấu.

Hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh lùng nói rằng, “trận tỉ thí này luyện khí, tương tự thời hạn, tương tự vật liệu, luyện chế ra đồ vật tiến hành so sánh, chúng ta, so với cường độ! Va chạm nhau, nát người thua!”

Mặc dù đối với Vương Bảo tỏ vẻ khinh thường.

Thế nhưng.

Lục Thiên cũng vẫn tương đối cẩn thận.

Luyện khí vật tỷ thí cường độ, vậy thì an ổn quá nhiều, hắn tu vi cao tuyệt, kinh nghiệm càng là luyện khí một đạo đại sư cấp nhân vật, luyện chế ra đến đồ vật, không nói các loại hiệu quả, so với cường độ, hắn hoàn toàn tự tin!

Vương Bảo ánh mắt, lại trở nên quái lạ lên.

Này đùa bức.

Xem lần này tiểu gia cho ngươi thua tâm phục khẩu phục!

“Bắt đầu đi!”

Lục Thiên trầm mặt khẽ quát một tiếng, sau đó, trước người của bọn họ, nguyên bản đặt lò luyện đan địa phương, xuất hiện hai cái to lớn khí lô!

“Chờ đã!”

Vương Bảo đột nhiên mở miệng.

Lục Thiên sững sờ, những người còn lại cũng là dồn dập nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo sắc mặt nghiêm túc nói, “Các ngươi quá yếu, ngoại trừ Thanh Diệp tiền bối, không một cái có thể cho ta áp lực, ngươi cái này nhược kê rõ ràng cũng không được, vì lẽ đó, ta muốn khiêu chiến chính mình!”

“Sáu mươi hơi thở! Ngươi luyện chế hoàn thành sáu mươi hơi thở bên trong, ta luyện chế ra một thanh kiếm, sau đó tới thắng ngươi!”

Lục Thiên kinh ngạc đến ngây người.

Còn lại mọi người, cũng là bị kích thích không nhẹ.

Khe nằm!

Sáu mươi hơi thở luyện khí?

Sáu mươi hơi thở ngươi có thể luyện cái lông gà?

Khí phôi có thể hay không kéo thành hình?

Tạp chất có thể hay không rèn luyện sạch sẽ?

Ngươi còn muốn ỷ vào sáu mươi hơi thở luyện khí, đến thắng ta? Thắng ta đường đường một cái luyện khí đại sư?

Lục Thiên con ngươi lại đỏ, hắn cả người run rẩy, đây là khí, hắn cảm xúc dâng trào, cái này cũng là khí.

Tuy rằng.

Vương Bảo tìm đường chết, là lý tưởng hình, thế nhưng...

Quá rất sao uất ức có hay không?

Quá rất sao xem thường người đúng hay không?

Cái tên này, liền cần phải như thế hung hăng sao? Cần phải nhường lão tử muốn giết người sao? Khe nằm, ngươi rất sao nếu có thể dùng sáu mươi hơi thở luyện khí thắng ta, ta theo họ ngươi!

“Được!”

Lục Thiên chỉ cắn răng phun ra một chữ, sau đó, liền bắt đầu luyện chế lên.

Vương Bảo nói hành động lớn đến.

Lại lớn như vậy cười toe toét ngồi, nhìn Lục Thiên luyện chế.

Sắc mặt của mọi người, hết sức khó coi, Vương Bảo càng là hung hăng, bọn họ liền càng là cảm giác sự thông minh của chính mình nợ phí, đặc biệt là, làm Vương Bảo một lần lại một lần xoay ngược lại, bọn họ cảm giác sự thông minh của chính mình đã nợ phí đều không thể trả lại!

Lục Thiên luyện khí trình độ không phải nắp.

Luyện khí quá trình, tinh diệu tuyệt luân, thập phần đặc sắc.

Một đám lão già, tâm thần dần dần trầm ổn đi, Lục Thiên cũng không có bị lửa giận che đậy lý trí, hắn toàn lực phát huy, lần này, có chín mươi chín phần trăm tỷ lệ, sẽ thắng!

Trùng hợp chính là.

Lục Thiên lần này luyện chế, rõ ràng là một thanh kiếm!

Là kiếm!

Thấy thế.

Vương Bảo không khỏi lắc đầu một cái, thở dài lên.

Lão già này, vận may còn đúng là không sao nhỏ, quả thực là quá xui xẻo rồi có hay không? Ngươi nói ngươi nếu như luyện chế cái những vật khác,

đao thương côn bổng loại hình cũng được a, ta có thể sẽ phế một chút công sức.

Ngươi dĩ nhiên luyện chế một thanh kiếm?

Này rất sao còn cần phải so với sao?

Hắn trâu bò kiếm gỗ, nhưng là có một cái cực kỳ bá đạo thuộc tính, gọi là [vương giả]!

Vương giả vừa ra, còn lại kiếm dụng cụ chính là cái rác rưởi a rác rưởi!

Vương giả, binh khí chi vương, có tỷ lệ gãy vỡ cái khác binh khí! Đặc biệt là kiếm đạo binh khí gãy vỡ tỷ lệ cực cao!

“Cái này xui xẻo ông lão!”

Vương Bảo nói thầm một tiếng, lười biếng ngồi ở chỗ đó, một bộ thản nhiên dáng dấp, xem những kia Đạp Tiên ông lão, tâm tình hết sức tối tăm.

Không thể không nói, bọn họ đều cử chỉ điên rồ, bọn họ ngàn phần vạn phần muốn xem đến Vương Bảo trên mặt, xuất hiện loại kia lo lắng a phẫn nộ a không cam lòng a loại hình tâm tình, đáng tiếc, Vương Bảo một mực không vừa lòng bọn họ, hoặc là hung hăng càn quấy, hoặc là bình thản không có gì lạ, hoặc là tính trước kỹ càng, hoặc là hùng hổ doạ người.

Ngược lại.

Bọn họ là làm sao không thoải mái, làm sao đến!

“Trang đi!”

“Hừ, khẳng định là trang, hắn hiện tại, không chắc ở trong lòng đã gấp thành chó!”

“Lục huynh luyện khí chi đạo, trong chúng ta chính là cao nhất, liền không tin thắng không được hắn!”

“Luyện đan hắn đều lợi hại như vậy, luyện khí nếu như vẫn như thế cường? Lão phu đánh chết đều không tin!”

Một đám hàng thấp giọng nghị luận.

Dần dần mà.

Làm một đạo cực kỳ óng ánh linh quang, bộc phát ra, trong nháy mắt, một luồng khó có thể hình dung sắc bén khí, tràn ngập ra.

Lục Thiên tay cầm một cái hình rồng kiếm, kiếm dài ba thước, Du Long giống như khúc chiết, mặt trên hoa văn lưu chuyển, cực kỳ đẹp đẽ.

Lục Thiên sắc mặt có chút tái nhợt.

Vì thanh kiếm này, hắn có thể nói là trả giá 150 phân tâm thần, kiếm này, khả năng làm hắn đời này đỉnh cao.

“Này đều thắng không được ngươi, vậy ta còn sống sót làm gì?”

Lục Thiên trong lòng nghĩ như vậy.

Sau đó, liền mắt lạnh nhìn về phía Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo dĩ nhiên thật không có luyện khí, đang chờ hắn, trong lúc nhất thời, tâm tình phảng phất chịu đến tấn công dữ dội, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Đưa tay hơi vung tay bên trong kiếm dụng cụ.

Lục Thiên nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm thấp cực kỳ quát, “Thời gian liền muốn đến, ngươi đến cùng so với không thể so? Chịu thua, nói thẳng, hà tất giãy dụa?”

“Ha ha!”

Vương Bảo khẽ cười một tiếng, rất là thương hại nhìn Lục Thiên nói rằng, “ngươi nói không sai, hà tất giãy dụa đây, ngươi đều thua chắc rồi, còn cố

gắng như vậy, ta thật vì ngươi cảm thấy bi ai!”

Lục Thiên thở hổn hển, mũi đều muốn tức điên.

Vì ta cảm thấy bi ai?

Bi ai đại gia ngươi!

“Đến phiên ngươi!”

Lục Thiên rít gào lên, hắn cảm thấy, lại cùng Vương Bảo nói chuyện, chính mình sẽ điên (chơi).

Tên tiểu hỗn đản này, quá rất sao làm người tức giận...

------oOo------

Chương 246: Làm sao liền thua cơ chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Gấp cái gì?"

Vương Bảo không nhanh không chậm nói chuyện, sau đó, tuốt tuốt tay áo.

Trang bức làm nguyên bộ.

Vương Bảo quyết định, toàn phương vị đả kích một hồi Lục Thiên!

Tốt nhất đả kích Lục Thiên hoài nghi nhân sinh!

"Ông lão, luyện khí, không phải ngươi như thế luyện, ngươi tuy rằng kinh nghiệm phong phú, thế nhưng, ngươi không biết, luyện khí một đạo, trọng yếu nhất, nhưng là để tâm!"

Vương Bảo một bộ tự thân dạy dỗ dáng vẻ, nghiêm túc nhìn chằm chằm Lục Thiên.

Lục Thiên khóe miệng cuồng quất.

Luyện khí trọng yếu nhất, là để tâm?

Tâm ngươi muội a tâm chị ngươi a, lão tử nơi nào không để tâm?

Lại nói, để tâm thì có dùng rồi? Để tâm liền có thể luyện chế ra treo tạc thiên luyện khí rồi? Ngươi rất sao mò ai đó!

Lục Thiên trầm mặc không nói.

Mà Vương Bảo, cũng không để ý tới Lục Thiên thái độ, chỉ là tùy ý cầm lấy một cái tài liệu luyện khí, đây là một khối đen kịt như mực tảng đá, cũng là

chí bảo một cái, nếu là thả ở bên ngoài, nhất định sẽ gây nên một hồi gió tanh mưa máu.

Vương Bảo cầm hắc thạch, nhạt âm thanh nói, “liền tỷ như, khối này tinh mực sắt...”

“Ngươi cho rằng, nó chỉ là một khối tinh mực sắt?”

“Kỳ thực, nó là có sinh mệnh!”

“Ngươi muốn dùng tâm, đi cảm thụ tính mạng của nó kiểm tra triệu chứng bệnh tật, đi che chở nó, đi quan tâm nó, chỉ có như vậy, nó mới có thể phát huy ra những kia thần bí tiềm lực!”

Lục Thiên kinh ngạc đến ngây người.

Còn lại mọi người, cũng là bị lôi đến kinh ngạc!

Ai u khe nằm!

Điên rồi!

Tiểu tử này, thật rất sao điên rồi!

Một tảng đá, nó có sinh mệnh?

Còn muốn đi quan tâm nó, che chở nó? Nhường nó phát huy tiềm lực!

A phốc!

Ngươi lừa gạt quỷ đây?

Loại này thái quá sự tình, ngươi cho rằng ta sẽ tin?

Tin ngươi mới rất sao ngu ngốc!

“Chớ có phí lời!”

Lục Thiên gầm nhẹ, hắn cảm thấy đến Vương Bảo hiện tại, chính là tự biết phải thua không thể nghi ngờ, vì lẽ đó, đang đùa hắn chơi!

Mà Vương Bảo, nhưng là rất là trách tội trừng Lục Thiên một chút, lắc đầu nói rằng, "không trách, ngươi luyện chế ra đến, đều là rác rưởi!"

Lục Thiên không tự chủ được liếc mắt nhìn trong tay thượng phẩm đạo khí kiếm, đây là rác rưởi? Ta rất sao ha ha tách!

"Ta dạy cho ngươi, là muốn cho ngươi nhận rõ chính mình không đủ, đáng tiếc a, ngươi không nghe, đã như vậy, vậy ta liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, luyện khí cảnh giới tối cao!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo liền vẻ mặt nghiêm túc cầm lấy từng cái từng cái tài liệu luyện khí, nhu hòa thân thiết một phen, tỷ như "Ngươi tốt" "Ngày hôm nay cao hứng không" "Ăn sao" loại hình.

Nghe được Lục Thiên sắc mặt, không ngừng co giật, cảm giác sự thông minh của chính mình, đều bị kéo thấp.

Sau đó.

Vương Bảo nhường bọn họ đã được kiến thức, cái gì gọi là luyện khí cảnh giới tối cao.

"Thành!"

Trong tay tài liệu luyện khí hội hợp, trong nháy mắt, một cái nhìn như kiếm dụng cụ, nhưng cũng là đơn giản chắp vá kiếm, xuất hiện ở Vương Bảo trong tay.

"Hoàn thành!"

Vương Bảo thỏa mãn gật gù.

Nhìn thấy tình cảnh này.

Lục Thiên kinh ngạc đến ngây người.

Mọi người cũng là há hốc mồm.

Thành?

Ngươi rất sao như vậy liền xong rồi?

Tài liệu luyện khí đều không có rèn luyện xong, liền như thế tổ hợp lại với nhau, ngươi nói cho ta ngươi luyện khí hoàn thành?

A phốc!

Này trên đời này luyện khí sư, muốn đều là ngươi dáng dấp này, cái kia đến chết bao nhiêu người a? Ngươi này kiếm có thể dùng sức sao? Phỏng chừng nhẹ nhàng vung một cái, liền rất sao tan vỡ chứ?

“Khá lắm! Khá lắm!”

Lục Thiên tức giận ngược cười.

Tự cảm nhận được siêu cấp sỉ nhục!

Đối phương dĩ nhiên muốn dùng loại rác rưởi này, đến thắng chính mình thượng phẩm đạo khí?

“Đến tỷ thí!”

Trong tay linh quang giương ra, sau đó, Lục Thiên kiếm dụng cụ trực tiếp bùng nổ ra một luồng ánh sáng óng ánh huy.

Có điều nhưng vào lúc này, hư không đột nhiên chấn động, sau đó, Lục Thiên tu vi, lại như là bị món đồ gì huỷ bỏ bình thường,

Cả người phảng phất một phàm nhân.

Lục Thiên ánh mắt không đổi.

Đây là quyết đấu quy tắc, chỉ có thể dựa vào luyện khí, không tham ngộ tạp chút nào tu vi.

Mà Vương Bảo nơi đó, tương tự như vậy.

Cầm tạo hình quái lạ kiếm, Vương Bảo vẻ mặt hờ hững, có điều, Lục Thiên cũng không biết, vào giờ phút này, Vương Bảo đã lấy ra trên kiếm gỗ bá đạo "Vương giả" thuộc tính.

Chuyển đến trong tay kiếm lên.

Có điều.

Vương giả thuộc tính, dù sao cũng là quá bá đạo chút, vì lẽ đó gợi ý của hệ thống, thanh kiếm này chỉ có thể chịu đựng năm phút đồng hồ!

Vương Bảo không để ý lắm, nhìn Lục Thiên nói rằng, "làm sao so với?"

Lục Thiên cười lạnh một tiếng, sải bước hướng về Vương Bảo đi tới, tới gần sau khi, trong tay đạo khí kiếm lên, truyền ra từng luồng từng luồng sắc bén khí tức, mặt âm trầm nói rằng, "đối với phách là được!"

Vương Bảo rất là tiếc nuối nói, "Cần gì chứ, này kiếm nhìn qua, vẻ ngoài không sai, nếu như nát, rất đáng tiếc!"

Lục Thiên nghiến răng nghiến lợi, "Mau tới!"

Hắn rất cấp bách, bởi vì hắn sợ chính mình không nhịn được, muốn giết người.

"Đây là ngươi gieo gió gặt bão a!"

Vương Bảo lắc đầu một cái, giơ tay lên bên trong quái lạ kiếm dụng cụ,

nghiêm nghị nói, “ta cho ngươi một cái cơ hội, ta không dùng sức, chính ngươi đến phách liền thành, như vậy, cũng tốt cho ngươi thua tâm phục khẩu phục, dù sao, ta này để tâm luyện chế kiếm, vốn là treo tạc thiên, lại dùng lực, quá bắt nạt ngươi!”

“A!”

Lục Thiên không nhịn được.

Nổi giận gầm lên một tiếng, giơ lên đạo khí kiếm, trực tiếp hướng về Vương Bảo kiếm bổ xuống!

Hắn thậm chí ở ảo tưởng, này kiếm có thể lông không ngừng lại, trực tiếp bổ vào Vương Bảo trên đầu, trực tiếp làm thịt cái này tiểu hỗn đản!

Nào sẽ là thoải mái bay sự tình!

Nhưng mà.

Hắn ảo tưởng, nhất định phá diệt!

Bởi vì.

Ngay ở hắn đạo khí kiếm, rơi vào Vương Bảo kiếm lên thời điểm.

Một đạo răng rắc răng rắc âm thanh, vang lên.

Lục Thiên vẻ mặt, chớp mắt hình ảnh ngắt quãng, cứng ngắc cực kỳ, hắn khó có thể tin xem trong tay đạo khí kiếm, mặt trên ánh sáng không lại, sắc bén không tồn, đã vỡ vụn chỉ còn dư lại chuôi kiếm...

A phốc!

Lục Thiên đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, nhưng còn không tự biết, bên tai, vang vọng Vương Bảo né tránh sau khi, cái kia một đạo thăm thẳm thở dài, “Muốn dùng tâm...”

Phía dưới mọi người, triệt để mộng bức!

Hai cái kiếm.

Một cái, là Lục Thiên toàn lực ứng phó, luyện chế ra đến đạo khí kiếm!

Một cái, là Vương Bảo chắp vá lung tung, rõ ràng chính là chơi như thế làm ra đến lông tạp kiếm!

Cuối cùng thắng được, dĩ nhiên là lông tạp kiếm?

Phốc a!

Nháo đây chứ?

Này rất sao tuyệt bức là ở đùa ta chứ?

Lão tử con mắt, chẳng lẽ là xuất hiện ảo giác?

Này làm sao có thể chứ!

Để tâm?

Để tâm luyện khí, thật sự liền như thế treo tạc thiên sao? Những kia tài liệu luyện khí, đúng là có sinh mệnh?

Khe nằm, chẳng lẽ sau đó luyện khí thời điểm, còn phải cung phụng lập tức?

Rất nhiều người cũng bắt đầu mờ mịt!

Lư Kỳ Nam bọn họ một bộ thấy quỷ vẻ mặt, ngây người như phỗng.

Vương Bảo nhìn Lục Thiên, thu hồi vương giả thuộc tính, sau đó, đem trong tay kiếm, đưa cho Lục Thiên, vỗ vỗ Lục Thiên vai, rất là thành khẩn nói rằng, “ông lão, lần này, tính ta dạy cho ngươi, không thu phí! Nhớ kỹ, luyện khí không để tâm, chẳng khác nào cặn!”

Lục Thiên nhưng vẫn là cực kỳ mờ mịt.

Ta không để tâm?

Ta rất sao rất để tâm a!

Thế nhưng, làm sao liền thua đây!

Đối phương này kiếm, đúng là cặn bã đều không phải a, đều rất sao không phải linh khí chứ? Ta vậy cũng là đạo khí!

“Lẽ nào ta vẫn luôn là sai?”

Ở như sắt thép sự thực trước mặt.

Lục Thiên bị Vương Bảo, dao động què rồi...

------oOo------

Chương 247: Tại hạ đánh cược... Đánh cược... Đổ Thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục Thiên vẻ mặt là hồn bay phách lạc.

Rõ ràng bị Vương Bảo đả kích hoài nghi nhân sinh.

Có thể tưởng tượng, tín ngưỡng của chính mình đổ nát, loại kia mỏi mệt (chua) thoải mái tư vị.

"Cố lên!"

Vương Bảo một bộ nghiêm túc mặt nhìn Lục Thiên, không biết, còn thật sự cho rằng hàng này là chân tâm thực lực.

Lục Thiên gò má đột nhiên vừa kéo.

Khe nằm, hi vọng hàng này chân thành quan tâm? Trừ phi thế giới lớn phá diệt.

"Ngươi thắng! Ngươi lại thắng!"

Lục Thiên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, nắm quyền người hắn rất muốn đánh người.

"Đúng đấy, ta lại thắng, thật dễ dàng!"

Vương Bảo không làm sao có hứng nổi dáng vẻ, lười biếng nói rằng, "mau mau tiến hành cuộc kế tiếp đi, mau mau kết thúc này không hề tính khiêu chiến quyết đấu, ta cũng tốt tiếp thu này một cái tiên tích, ân, chỗ này đúng là rất lớn, ta cảm thấy làm hoa viên hẳn là không sai!"

Lục Thiên bọn người là suýt chút nữa thổ huyết.

Ngươi muội.

Đem tiên tích làm hoa viên?

Ngươi này đầu là sao nghĩ tới?

“Hừ!”

Lục Thiên mặt âm trầm, hừ nhẹ một tiếng, đi xuống sân khấu.

Làm một cái trang bức phạm thật trâu bò thời điểm, tốt nhất tránh né mũi nhọn, điểm ấy đạo lý Lục Thiên trước đây không biết, thế nhưng hiện tại hắn đã hiểu.

“Thứ bảy tràng! So với nhãn lực!”

Lục Thiên vẻ mặt nghiêm nghị lên, nói rằng, “đổi sân bãi!”

Dứt lời, phủ đầu đi ra ngoài.

Mọi người đuổi tới.

Lư Kỳ Nam đám người, vào giờ phút này, nhưng là rất muốn tới, cùng Vương Bảo bộ thấy sang bắt quàng làm họ.

Lúc trước thời điểm, bọn họ ước gì Vương Bảo mau mau thua, nếu không, ánh sáng (chỉ) hãm hại bọn họ, cái kia nhiều tiếc nuối a, trong này chen lẫn oán khí giá trị, phẫn nộ có thể tưởng tượng được.

Thế nhưng hiện tại.

Làm Vương Bảo một lần lại một lần thắng.

Bọn họ đã hiểu!

Người ta thật sự không phải hố chính mình a!

Là chính bọn hắn, đem mình cho hãm hại!

Nếu như sớm tin Vương Bảo, hiện ở tại bọn hắn chẳng phải là nằm ở khắp chốn mừng vui giai đoạn, nào giống hiện tại, được lắm uất ức.

Bọn họ lúc này cũng hiểu ra, nếu như Vương Bảo toàn thắng, đến thời điểm cầu một cầu Vương Bảo, không hẳn không thể giành lấy tự do!

Có điều, xét thấy Lục Thiên các loại lão già trên mặt cái kia âm trầm vẻ mặt, Lư Kỳ Nam đám người là tâm có thừa, mà nhát gan tiến lên, chỉ có thể ở trong lòng cầu khẩn.

Trận thứ bảy quyết đấu, nhưng là đi tới một cái nền tảng trước.

To lớn trên bình đài, bày ra mấy chục khối to nhỏ không đều tảng đá.

Lục Thiên bọn họ dừng lại, một cái trong đó ông lão áo tím đột nhiên đạp bước mà ra, trên mặt mang theo hoàn toàn tự tin nụ cười, thản nhiên nói, "rốt cục đến phiên ta Thiên Nhãn ra tay rồi! Ha ha, tiểu tử, lúc trước nhường ngươi thắng nhiều lần như vậy, thế nhưng, chấm dứt ở đây!"

Vương Bảo cười nói, "trước bọn họ cũng nói như vậy!"

Ông lão áo tím nụ cười một tay, hơi nghểnh đầu cười lạnh nói, "đó là bởi vì còn không đến phiên ta Thiên Nhãn! Lên đây đi!"

Đạp bước nền tảng.

Thiên Nhãn nhìn từng cái từng cái to nhỏ không đều tảng đá, lạnh lùng nói rằng, "này một hồi quyết đấu, thử thách chính là nhãn lực! Nhưng cũng là kinh nghiệm! Những tảng đá này, đều là Tiên giới vũ thạch, theo Tịch Diệt tiên quân đại nhân nói, chính là bốn Daigo động một trong mưa trong động mà ra!"

"Những tảng đá này bên trong, có, không có thứ gì, nhưng có, nhưng là tiềm tàng có thể nói tạo hóa đồ cổ!"

“Chúng ta so với, chính là cái này nhãn lực! Ai tìm tới tảng đá, mở ra đến đồ vật giá trị cao, ai thắng lợi! 3 hiệp hai thắng chế, công bằng quyết đấu!”

Lục Thiên nhạt âm thanh nói, “Thiên Nhãn đạo hữu từng nói, chính là quyết đấu quy tắc! Tiểu tử, Thiên Nhãn đạo hữu nắm giữ thiên phú thần con mắt, khả quan tạo hóa, lần này, ngươi thua chắc rồi!”

“Chà chà!”

Vương Bảo đi tới nền tảng bên trên.

Xem xét một chút những tảng đá kia, sau đó liền thở dài một tiếng, lắc đầu một cái, nói rằng, “này cũng thật là đáng tiếc a! Nói đến, ở quê hương của ta, cũng có đồ chơi này, gọi là đánh bạc! Thực không dám giấu giếm, tại hạ còn có cái biệt hiệu, liền gọi đánh cược... Đổ... Đổ... Thánh! Chơi cái này, ta chưa bao giờ thua qua!”

Lục Thiên cảm giác gò má của chính mình lại muốn bắt đầu co giật.

Ông lão áo tím bọn họ, cũng giống như vậy, trên mặt vẻ mặt, đều là cực kỳ chán ngán.

Ma trứng!

Lại một cái biệt hiệu!

Ngươi rất sao từ đâu tới nhiều như vậy biệt hiệu.

Còn đánh cuộc Đổ Thánh đây!

Kéo như thế trường âm, ngươi liền treo?

“Mạnh miệng ai cũng sẽ nói! Ta ngược lại muốn xem xem ngươi cái này đánh cược... Phi! Đổ Thánh, có hay không người cũng như tên!”

Ông lão áo tím vẫn là nhịn xuống không gọi ra hoàn chỉnh Đổ Thánh biệt hiệu, chỉ là mặt âm trầm nói xong, ánh mắt liền nhìn về phía những kia cái tảng đá.

Những tảng đá này trước, hắn nhưng là nghiên cứu một lần lại một lần.

Tuy rằng trước, hắn trên căn bản không đến, không cách nào chạm đến, thế nhưng, dựa vào hắn trời sinh linh con mắt, nhưng từ lâu đoán đúng thất thất bát bát!

Vì lẽ đó, lần này tự mình tới, liền có mục đích tính bắt đầu nghiên cứu.

Mà Vương Bảo, nhưng là híp mắt, đứng tại chỗ, cười ha ha nói rằng, "ông lão, đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, lần này liền để ngươi đi tới!"

Ông lão áo tím mí mắt giật lên, âm lãnh nói rằng, "vậy thì đa tạ!"

Ngu xuẩn!

Tiên cơ cũng làm cho cho ta, ngươi không thua ai thua?

Ông lão áo tím quan sát rất chăm chú, không ngừng chạm đến, linh trong con ngươi lộ ra sức mạnh thần bí, không ngừng cảm ngộ mỗi một tảng đá.

Hồi lâu qua đi.

Ông lão áo tím trên mặt lộ ra nụ cười.

Lúc trước ngày qua ngày quan sát, cuối cùng cũng coi như là có báo lại, xác minh bên dưới, hắn đã tính trước kỹ càng.

Con mắt nhìn về phía Vương Bảo, ông lão áo tím cười lạnh nói, "ta chọn xong! Liền cái này!"

Vừa dứt lời, trực tiếp chỉ trỏ dưới chân một viên cao bằng nửa người tảng đá.

Vương Bảo tuốt tuốt tay áo, “Đến phiên ta!”

Dứt lời.

Vương Bảo đi tới một cái vũ thạch trước, ngồi xổm xuống, vỗ vỗ, tựa hồ đang nghe tiếng vang.

Ông lão áo tím xì cười một tiếng.

Ma trứng!

Ngươi làm đây là chọn dưa hấu, đây chính là Tiên giới vũ thạch, sức mạnh không cách nào thẩm thấu, âm thanh đều một cái dạng.

Nhưng mà.

Ông lão áo tím căn bản không biết.

Vương Bảo hiện tại, ở dối trá.

Không sai, hắn chính là đang sử dụng hệ thống tinh luyện những này vũ thạch.

Đương nhiên, cũng không phải thật tinh luyện, chỉ có điều, Vương Bảo là ở tinh luyện vũ thạch, sau đó, căn cứ hệ thống đưa ra tinh luyện giá cả, ở xếp thứ tự mà thôi.

Không thể không nói, Vương Bảo hàng này quá cơ trí.

Hệ thống cũng mặc kệ này đúng hay không đánh bạc, bên trong có đồ vật, nghĩ tinh luyện, vậy thì phải dùng tiền, không đồ vật, rác rưởi một cái tinh luyện giá trị đều thiếu nợ phụng.

Liền như vậy đi một chút, dừng dừng, Vương Bảo rất nhanh sẽ được rồi.

Hắn nhìn lướt qua ông lão áo tím tuyển vũ thạch, đúng là đối với lão già

này nhìn với cặp mắt khác xưa, nhiều như vậy vũ thạch, hắn nhưng chọn lựa ba vị trí đầu một khối, con mắt đúng là thật sự rất độc.

“Ta cũng chọn xong, liền tuyển này một khối đi!”

Vương Bảo chỉ chỉ bên cạnh một viên Tiểu Thạch Đầu.

Đừng xem nó tiểu, thường nói, tiểu mà tháo vát mà!

Ông lão áo tím liếc mắt nhìn mưa nhỏ thạch, bĩu môi khinh thường, đối với mình linh con mắt, hắn hoàn toàn tự tin.

Phía dưới.

Lục Thiên nhạt âm thanh nói, “khai thạch! Tự mình động thủ!”

Ông lão áo tím vẻ mặt trở nên nghiêm túc, đứng tự chọn vũ thạch trước mặt, trầm mặc nửa ngày, đột nhiên một tay bổ xuống.

Dâng trào sức mạnh bạo phát, bàn tay của hắn dường như một cái quang đao, trực tiếp đem đại vũ thạch, chém thành hai nửa.

Sau đó.

Ông lão áo tím liền kinh ngạc đến ngây người...

------oOo------

Chương 248: Ta sợ ngươi sẽ tự ti mà chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn trung tâm nơi, cái kia một vệt hơi tối ánh sáng, áo tím trái tim của ông lão, co giật một hồi.

Bên trong, rõ ràng là một cái khác tảng đá, có điều, không phải nguyên thạch, hẳn là so với nguyên thạch cao hơn một cấp, là tiên thạch!

Cùng lúc đó.

Lục Thiên trên tay, xuất hiện một vệt ánh sáng ảnh, mặt trên là các loại ảnh ảnh giới thiệu, nửa ngày, Lục Thiên mặt âm trầm nói rằng, "cực phẩm tiên thạch... Một khối!"

"Cái này không thể nào!"

Ông lão áo tím khó có thể tin kinh hô một tiếng, sau đó, đột nhiên nhanh chóng xuất chưởng, ở chém thành hai khúc vũ thạch lên dùng sức, chia ra làm hai vũ thạch, trực tiếp đã biến thành sáu khối!

Nhưng.

Ngoại trừ cực phẩm tiên thạch một khối.

Lông gà đều không có một cái!

Áo tím sắc mặt của ông lão, nhất thời đen hạ xuống, âm trầm đáng sợ, sau đó, liền gầm nhẹ nói, "cực phẩm tiên thạch, cũng là cực phẩm, mười đánh cược chín không! Ta liền không tin, hắn có thể khai ra đồ vật đến! Tiểu tử, mở ngươi đi!"

Vương Bảo ánh mắt trở nên hơi quái lạ, hắn nhưng là biết cái kia ông lão áo

tím lựa chọn vũ thạch giá trị.

“Ngươi tự mình xui xẻo, không trách ta a!”

Vương Bảo trong lòng nhắc tới một tiếng.

Sau đó.

Liền trực tiếp đem mưa nhỏ thạch nắm lên, sức mạnh thân thể bạo phát, vũ thạch liền ca ca ca vỡ vụn, chỉ là trong nháy mắt, một đạo không cách nào hình dung ánh sáng sáng chói, liền bộc phát ra, dường như từng cái từng cái sợi tơ, tạo thành một bộ bức họa xinh đẹp.

“Chặc chặc, xem ra có bảo bối!”

Vương Bảo không quản ông lão áo tím cái kia hoàn toàn biến sắc vẻ mặt, bàn tay qua lại quét một vòng, một cái đỏ sẫm râu dài vật xuất hiện.

“Này thứ đồ gì?”

Vương Bảo nhìn về phía Lục Thiên.

Lục Thiên mặt âm trầm nhìn một chút trong tay quang ảnh ảnh, sau đó, vẻ mặt liền trở nên muôn màu muôn vẻ lên, thời khắc này, hắn là thật sự rất nghĩ quát to một tiếng, ngươi này cái gì lông gà đồ chơi đều không phải!

Thế nhưng, hắn không dám làm bộ, bởi vì cái kia đánh đổi, là bọn họ chết hết!

Vì lẽ đó, chỉ có thể thập phần không cam lòng hừ hừ nói, “cực phẩm huyết long tham! Lấy cực phẩm tiên thạch tính... Định giá năm... Ngàn vạn!”

Vương Bảo làm bộ kinh ngạc dáng vẻ, nhìn về phía ông lão áo tím, “Nguyên lai ta so với ngươi trâu bò 50 triệu lần!”

Ông lão áo tím một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Mã Đức.

Cái gì gọi là ngươi so với ta trâu bò 50 triệu lần, ngươi này tự mình cảm giác ưu việt đến cùng là đến từ đâu?

“Ai, thắng! Thật cô quạnh!” Vương Bảo thở dài một tiếng.

Lục Thiên cắn răng nói rằng, “3 hiệp hai thắng, hiệp 1, Vương Bảo thắng!”

Có điều nhưng vào lúc này.

Vương Bảo nhưng là đột nhiên vung vung tay, nói rằng, “chậm đã!”

“Ngươi lại muốn làm à?” Lục Thiên trừng mắt.

Vương Bảo nhìn bàn tay của hắn, hỏi nói, “trong tay ngươi quang ảnh, là các loại tiên vật giới thiệu chứ? Có thể hay không cho ta sao chép một phần?”

Lục Thiên ngẩn ra, sau đó, liền cười to mà lên, vui sướng nói rằng, “ngươi nói xem?”

Xem thường khí tức hô Vương Bảo một mặt.

Vương Bảo không để ý lắm, chỉ là cười nhạt nói, “ngươi như cho ta, vậy ta liền từ bỏ vừa nãy cực phẩm long tham, một lần nữa tuyển, chịu người không thể nặng tuyển, người thắng, nên có thể chứ?”

Lục Thiên đột nhiên ngẩn ngơ.

Không sai, thua không thể nặng tuyển, thắng, nặng tuyển ai sẽ can thiệp?

“Ngươi nói thật chứ?”

Lục Thiên thật lòng nhìn chằm chằm Vương Bảo.

“Chính xác trăm phần trăm!” Vương Bảo gật gù.

“Tốt lắm!”

Lục Thiên căn bản không nhiều do dự, trực tiếp đem quang ảnh bên trong tin tức phục chế một phần, ném cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận, nhìn một chút, liền trực tiếp cất đi.

Ông lão áo tím đột nhiên cười lạnh nói, “càn rỡ! Thực sự càn rỡ! Ngươi cho rằng, vừa nãy ngươi đi rồi vận may, bây giờ còn có thể?”

“Ngươi mà mỏi mắt mong chờ!” Vương Bảo cười nhạt bắt đầu lựa chọn vũ thạch.

Sau đó liền tùy ý chỉ chỉ ông lão áo tím bổ ra cái kia mấy khối vũ thạch, hỏi nói, “những này ta cũng có thể tuyển chứ?”

Ông lão áo tím tức giận nói, “ngươi có ý gì? Sỉ nhục ta sao?”

“Đừng quá đề cao bản thân!”

Vương Bảo cười cợt,

Sau đó nhìn về phía Lục Thiên, “Ngươi là trọng tài, ngươi nói!”

Lục Thiên mặt không hề cảm xúc nói rằng, “có thể tuyển!”

Trong lòng, nhưng là cười nở hoa.

Hắn có cái tin tức không nói, vậy thì là đồng nhất khối vũ thạch, sẽ không xuất hiện dị chủng bảo vật, nếu hiện tại đã mở ra đến cực phẩm tiên thạch, vậy cũng liền mang ý nghĩa, còn lại tuyệt bức chính là phế thạch mà thôi!

“Ha ha ha, đây chính là gieo gió gặt bão đại biểu a! Trộm gian dùng mánh lới người, không thể vẫn thắng được đi!”

Lục Thiên trong lòng đắc ý nghĩ.

Cái kia ông lão áo tím đám người, đương nhiên cũng biết tin tức này, vì lẽ đó, ánh mắt đều lộ ra sắc mặt vui mừng, chuẩn bị xem Vương Bảo chuyện cười.

Vương Bảo mặc kệ bọn họ.

Trực tiếp ở ông lão áo tím mấy khối vũ thạch lên sờ sờ, lập tức trong lòng hiểu rõ, cầm lấy một khối, nói rằng, "ta tuyển cái này! Mở ra a!"

Dứt lời.

Liền trực tiếp dùng sức.

Vũ thạch từ từ vết nứt.

Tiếp theo.

Có ánh sáng xông ra.

Tuy rằng, không sánh được trước cực phẩm long tham, thế nhưng...

Cũng so với ông lão áo tím cực phẩm tiên thạch, óng ánh đâu chỉ ngàn lần vạn lần!

Thời khắc này.

Lục Thiên mộng bức.

Ông lão áo tím há hốc mồm.

Cái khác Đạp Tiên ông lão, trong lòng mắng to một tiếng khe nằm!

Con mắt trừng trừng nhìn Vương Bảo bàn tay, chờ đến, xuất hiện một bãi nhìn như lăn chất lỏng, nhưng cũng đặc biệt ngưng tụ kim dịch, mọi người

sững sờ, dồn dập nhìn về phía Lục Thiên.

Vương Bảo nhưng là nhanh chóng liếc mắt nhìn Lục Thiên cho hắn quang sách, cười hì hì nói rằng, “Khe nằm, thật là có bảo bối, dĩ nhiên là tiên thạch dương dịch! Lớn như vậy khối, ân, không sánh được cực phẩm long tham, nhưng có vẻ như giá trị cái mấy chục triệu cực phẩm tiên thạch!”

Phốc...

Những người khác còn không có gì phản ứng.

Ông lão áo tím nhưng là trước tiên thổ huyết!

Tê liệt a!

Này vốn nên là là hắn a!

Thế nhưng, nhưng mạnh mẽ từ ngón tay hắn đầu khe trong trốn.

Hắn vừa nãy chú ý tới, Vương Bảo mở tảng đá, chính là hắn tuyển vũ thạch tít ngoài rìa một khối.

Sớm biết như vậy, chính mình thêm ít sức mạnh, liền trực tiếp mở ra đến rồi!

Tuy rằng, vẫn là so với không được cái kia cực phẩm long tham, nhưng là, tối thiểu thua sẽ không khó coi như vậy a, 50 triệu lần nghiền ép, nhiều mất mặt? Nếu như là cái này, hắn cũng có thể tự hào nói một câu, chỉ kém một bậc mà thôi.

“Khinh người quá đáng!”

Ông lão áo tím tức giận đến mức cả người run run.

Tuy rằng hắn không cho là, đây là Vương Bảo có thể thao túng, thế nhưng, chỉ là hành động này, liền rất sao quá bắt nạt người!

Cầm đồ vật của ta, đến đánh ta mặt!

Ngươi tên khốn kiếp, ngươi sao như thế có thể tú đây!

Lục Thiên vẻ mặt, được kêu là một cái muôn màu muôn vẻ.

Không sai, đồng nhất khối vũ thạch, sẽ không xuất hiện dị chủng bảo vật, thế nhưng, này tiên thạch dương dịch, chính là tiên thạch trải qua tháng ngày tích lũy thôi hóa, tự động hình thành, có thể nói, là một loại bảo vật.

Chỉ là.

Này mẹ nó ai có thể nghĩ tới?

"Ai nha, ta đều nhường, ta đều như thế yêu cầu nghiêm khắc chính mình, ta vẫn là thắng, ông lão, ngươi xác định, ngươi thật sự không chịu thua? Ta hiện tại đã so với ngươi trâu bò chí ít 90 triệu lần, lại làm hạ thấp đi, ta sợ ngươi sẽ tức giận công tâm, tự ti mà chết!"

Vương Bảo rất là thành khẩn nhìn ông lão áo tím nói rằng.

Ông lão áo tím khí cả người run, sắc mặt tái xanh, phất tay áo vung một cái, đột nhiên rít gào nói, "quá tam ba bận, tiểu tử, ngươi số may đến cùng, lại! Đến..."

------oOo------

Chương 249: Ta cũng muốn biết điều a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quá tam ba bận, đa số hình dung chính là vận may.

Ông lão áo tím chính là cảm thấy, Vương Bảo mặc dù có thể thắng, dựa vào chính là chính mình thân là tuyệt đại yêu nghiệt vận may.

Không sai.

Tiểu tử này thiên phú như thế treo.

Vận may khẳng định cũng sẽ rất treo.

Này ở tu đạo giới không phải là không có tiền lệ.

Có điều, Thiên Đạo vô tình, không ai có thể đi thẳng vận, Thiên Đạo lại có tình, cũng không ai sẽ đi thẳng vận xui.

Bây giờ Vương Bảo hai lần may mắn, quá tam ba bận a, tiếp đó, chính là mình trang bức thời khắc!

Chính mình luôn không khả năng vẫn như thế xui xẻo?

Hắn từ không nghĩ tới, tất cả những thứ này, đều là Vương Bảo dựa vào bản lĩnh.

Bởi vì, những này vũ thạch, nhưng là xuất thân từ Tiên giới bốn Daigo động, bởi vì nhiễm bên trong thần bí khí tức, vì lẽ đó dù cho là Tiên giới thượng tiên, tỷ như Tịch Diệt tiên quân cái gì, đều không thể nhìn thấu.

Hắn có linh con mắt, 90% đều dựa vào mò, mười phần trăm mới là dựa vào kinh nghiệm đi chọn, ngươi liền linh con mắt đều không có, dựa vào vận

may, có thể làm đến nước này, đã được rồi, lại rất sao gặp may mắn xuống, còn để cho người khác hoạt sao?

“Lục huynh, tiếp tục đi!”

Ông lão áo tím nhìn về phía Lục Thiên, mặt âm trầm gầm nhẹ nói.

Lục Thiên trầm mặc gật gù, sau đó nói rằng, “hiệp thứ hai, bắt đầu!”

Trên bình đài vũ thạch, đột nhiên biến mất không thấy hình bóng.

Mà khối này cực phẩm tiên thạch, thậm chí tiên thạch dương dịch, cộng thêm cực phẩm huyết long tham, nhưng là trực tiếp xuất hiện ở Vương Bảo trước người.

“Có ý gì? Đều cho ta? Này sao được đây!”

Vương Bảo hơi có chút “Ngượng ngùng” nói, dưới tay động tác có thể không chậm, quét qua liền cất đi.

Xem Lục Thiên đám người ánh mắt bốc lửa.

Cái tên này.

Vẫn là trước sau như một vô liêm sỉ a!

Thật không tiện?

Thật không tiện ngươi rất sao đừng muốn a!

Tay như thế nhanh nhẹn, ngươi có như vậy ném đi ném thật không tiện sao? Trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ đồ?

Nhìn thoáng chút, nhìn thoáng chút, nếu không, sớm muộn đến tức chết...

Rất nhiều người đều như vậy an ủi chính mình.

Mà lúc này.

Nhóm thứ hai vũ thạch, đã xuất hiện.

Đồng dạng số lượng, to nhỏ không đều.

Vương Bảo cười hì hì nhìn về phía ông lão áo tím, “Quy tắc cũ, ngươi trước tiên nghiên cứu!”

Ông lão áo tím vẻ mặt càng ngày càng âm trầm, trong lòng mắng to Vương Bảo, sau đó liền thật lòng chọn lên.

Thua một lần!

Lại thua, 3 hiệp hai thắng chế, vậy thì triệt để thua!

Vì lẽ đó.

Ông lão áo tím hết sức chăm chú.

Trái tim của hắn đều nằm ở cực tốc nhảy lên bên trong, thần kinh lại trở nên căng thẳng, hai con mắt nhìn từng khối từng khối vũ thạch, mặt trên những kia hoa văn, màu sắc, lồi lõm, hóa thành từng đạo từng đạo tin tức, ở đầu óc của hắn xác minh.

Hắn thậm chí.

Còn vỗ vỗ.

Lắng nghe vang.

Dù sao.

Vương Bảo trước đập vũ thạch, sau đó liền thắng.

Đáng tiếc.

Hắn cái gì đồ chơi đều nghe ra đi ra, trong lúc nhất thời trong lòng bịt kín một tầng bóng mờ.

Hồi lâu sau, ông lão áo tím này mới ngừng lại, sau đó, sắc mặt xoắn xuýt nhìn hai khối vũ thạch, hít một hơi thật sâu, chỉ chỉ một cái trong đó, nói rằng, "ta tuyển cái này!"

"Đến ngươi chọn!" Ông lão áo tím nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo cười híp mắt tiến lên.

Nhưng vẫn là lúc trước bước đi, vỗ vỗ cái này, vỗ vỗ cái kia, cuối cùng, kinh ngạc nhìn ông lão áo tím một chút.

Lão già này, là có bản lãnh thật sự a!

Lần này tuyển, vẫn cứ là ba vị trí đầu vũ thạch, hơn nữa hắn xoắn xuýt cái kia hai khối vũ thạch, một trung đội ở thứ hai, một cái xếp hạng thứ ba, có điều đen đủi chính là, thứ nhất bị hắn không nhìn, mà hắn, lại chọn một cái thứ ba!

Vương Bảo đương nhiên không chút do dự lựa chọn giá trị ở thứ hai vũ thạch!

"Mở!"

Lục Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt ngưng nhiên, gầm nhẹ một tiếng, đón lấy liền ánh mắt sáng quắc nhìn về phía ông lão áo tím.

Còn lại Đạp Tiên cũng là vô cùng sốt sắng.

Lại thua!

Liền thật thua!

Hơn nữa.

Bảy trận chiến bảy chịu.

Áp lực không muốn quá lớn, đả kích không muốn quá sâu, mất mặt không muốn quá ác, tấn công dữ dội không muốn quá mạnh!

Ông lão áo tím cũng là cực kỳ nghiêm túc, sau đó, chậm rãi xử lý bắt tay lên vũ thạch, đầu tiên, hắn từ rìa ngoài bắt đầu xử lý, đây là hấp thụ vừa nãy giáo huấn.

Hắn xem như là rõ ràng.

Cùng Vương Bảo tỷ thí, liền không thể cho Vương Bảo mảy may khe hở, nếu không, dù cho lại tiểu, hắn đều có thể chui ra đi.

Dần dần mà.

Một đạo hào quang óng ánh, tái hiện ra.

Tịch Diệt tiên quân lựa chọn này một nhóm vũ thạch, ở giá trị lên, vậy cũng là tuyển chọn tỉ mỉ một nhóm bảo thạch.

Vào giờ phút này, theo ánh sáng hiện lên.

Ông lão áo tím cái kia căng thẳng nét mặt già nua, triển khai ra, ánh mắt phóng thích tinh mang, mặt mày hớn hở, lãnh ngạo liếc mắt nhìn Vương Bảo, hừ nhẹ nói, “này, mới là thực lực!”

Lục Thiên bọn họ đồng dạng mừng như điên cực kỳ.

Chỉ nhìn ánh sáng cường độ, cùng vừa nãy khá là một phen liền không khó phát hiện, lần này ông lão áo tím, ép bên trong báu vật.

Căn bản không thể so cực phẩm huyết long tham kém!

Dần dần mà.

Một cây khô héo đóa hoa màu đen, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Ông lão áo tím lập tức nhìn về phía Lục Thiên, Lục Thiên không chút do dự kiểm tra đồ lục, sau đó, nét mặt già nua lộ ra nụ cười, lớn tiếng nói, "hắc ngọc tục hồn hoa! Hoa này giá trị liên thành, lấy cực phẩm tiên thạch tính, định giá 80 triệu cực phẩm tiên thạch!"

"Được!"

Một đám lão già kêu to lên.

"Ta liền biết, Thiên Nhãn nhất định có thể thắng!"

"Vừa nãy đó chỉ là bất ngờ, hiện tại, mới là Thiên Nhãn thực lực chân chính!"

"Vừa nãy vậy cũng là không sai, nếu không là tiểu tử này đầu cơ, há có thể nhường hắn thắng được như vậy thẳng thắn!"

"Hừ, tiểu tử, Thiên Nhãn chính là ngươi kẻ huỷ diệt!"

Lão già nhóm cho Vương Bảo gây trong lòng áp lực, một câu câu trào phúng, đả kích, hướng về Vương Bảo đập tới!

Vương Bảo không hề bị lay động.

Chỉ là cười nhạt tiến lên.

Sau đó, trực tiếp cầm lấy chính mình vũ thạch.

Hắn nhìn ông lão áo tím, nói thật, "Ta cảm thấy, ngươi còn phải thua!"

Ông lão áo tím nhấc từ bản thân hắc ngọc tục hồn hoa, cười lạnh nói, "xem cái này!"

Ý kia rất rõ ràng.

Lão tử đều như thế treo, làm sao thất bại?

Vương Bảo lắc đầu một cái, sau đó, bắt đầu xử lý vũ thạch.

Sau đó.

Nương theo ánh sáng tăng vọt.

Nương theo, một cái phảng phất trẻ con giống như thô to trắng nõn ngọc thạch, xuất hiện ở Vương Bảo trên tay.

Phía dưới.

Lục Thiên nhanh chóng vừa nhìn đồ lục, gò má của hắn liền đột nhiên co giật lên.

Hắn mộng bức!

Ông lão áo tím thì lại cũng là sốt sắng lên đến, liền nghe đến Vương Bảo lười biếng nói rằng, "ta cái này cũng là cái bảo bối đây, giá trị không cao lắm, không xưng được vô giá, cũng là hơn một ức cực phẩm tiên thạch đi!"

Ông lão áo tím đương nhiên không tin, hắn cắn răng nhìn về phía Lục Thiên.

Lục Thiên cực kỳ cay đắng gật gù, "Hắn... Nói không sai, vô song hồn ngọc, có thể tái tạo Tiên Hồn... Định giá, 160 triệu cực phẩm tiên thạch!"

Ông lão áo tím ngây người như phỗng!

Vương Bảo tiếp lời, nhìn ông lão áo tím cười híp mắt nói, "Không có nhiều hay không, chỉ so với ngươi trâu bò cái hai lần mà thôi!"

Dứt lời.

Vương Bảo liền lắc đầu một cái, thở dài một tiếng, nói rằng, "ai, ta là thật không muốn thắng a! Ta cũng nghĩ thua a! Ta cũng tưởng đê điều a, đáng tiếc a, ta thực lực không cho phép a..."

------oOo------

Chương 250: Thực lực không cho phép a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ông lão áo tím thổ huyết!

Lục Thiên bọn họ cũng thổ huyết!

Lư Kỳ Nam các loại trong lòng người kêu to một tiếng khe nằm, hô to một tiếng trâu bò!

Lời này nói.

Thật mẹ nó bá khí!

Đương nhiên.

Ở Lư Kỳ Nam bọn họ trong tai, là bá khí, ở ông lão áo tím cùng Lục Thiên trong tai, nhưng là cực kỳ chói tai!

Nhưng.

Thua, chính là thua!

Lục Thiên mặt âm trầm, hắn rất khó chịu, bảy trận chiến bảy chịu, hắn cũng không biết, nhóm người mình, còn có thể không kiên trì đến cuối cùng, bởi vì cái này tiểu tử, quá rất sao trâu bò!

Trên đời này tại sao có thể có như vậy nghịch thiên người?

Này rất sao không bình thường!

“Ngươi thắng!”

Lục Thiên mạnh mẽ từ trong hàm răng bỏ ra đến hai chữ.

Vương Bảo cười vung vung tay, nói rằng, “này đều là nên, ai bảo ta như thế treo!”

Lục Thiên suýt chút nữa thổ huyết!

Trong lòng rít gào, hắn liền muốn hỏi một chút Vương Bảo, ngươi mặt đây, mặt đây!

“Có điều...”

“Quy tắc cũ! Ta có thể cho các ngươi thêm cơ hội yêu, chỉ muốn các ngươi có thể làm cho ta thoả mãn, ta có thể từ bỏ lần này thành tích, lại tới một lần nữa!”

Vương Bảo ác ma giống như âm thanh, nhường Lục Thiên đám người, trố mắt ngoác mồm!

Khe nằm!

Trả lại?

Có điều sau đó, bọn họ liền phản ứng lại.

Cơ hội a!

Lại là cơ hội a!

Ngạch các loại, tại sao muốn nói “Lại” đây?

Phi phi phi, mặc kệ!

Ngược lại, đây chính là cơ hội!

Cái kia ông lão áo tím thua đương nhiên không phải tâm phục khẩu phục, vì lẽ đó, lập tức gấp giọng nói, “ngươi muốn cái gì?”

Vương Bảo thản nhiên nói, “không phải ta muốn cái gì, đến xem, các ngươi có cái gì!”

Phía dưới.

Lục Thiên cùng một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, trong giây lát Lục Thiên khẽ cắn răng, duỗi xoay tay một cái, một khối to bằng bàn tay tảng đá, xuất hiện ở trên tay của hắn, con mắt ác liệt nhìn Vương Bảo, gầm nhẹ nói, “tiểu tử, đây là một viên đạo uẩn thạch! Không biết, vật ấy có thể hay không?”

Đạo uẩn thạch?

Vương Bảo sáng mắt lên.

Đồ chơi này, có thể không tầm thường.

Chính là cuối cùng đều là Đạp Tiên đỉnh cao võ giả, trước khi chết ngưng tụ.

Bên trong ẩn chứa không thuộc tính nói bao hàm, có thể để người ta hấp thu.

Không chút do dự, Vương Bảo gật gật đầu nói, “Có thể, liền nó!”

“Cho ngươi!”

Lục Thiên cũng không có một chút nào đau lòng.

So với tự do.

Đạo uẩn thạch tính là gì.

Nếu như có thể, nhường hắn trả giá nửa cái mạng hắn đều nhận!

Vương Bảo tiếp nhận đạo uẩn thạch, đánh giá một hồi, cất đi, sau đó liền

cười hì hì nói, “Tốt, lúc trước thành tích, hết hiệu lực, ta một lần nữa tuyển!”

Dứt lời.

Liền đi hướng về những kia vũ thạch.

Ông lão áo tím cùng Lục Thiên đám người xem vô cùng sốt sắng, trong lòng không ngừng cầu khẩn đầy trời thần Phật.

Vương Bảo chuyện đương nhiên đi tới giá trị thứ nhất vũ thạch trước mặt.

Này mưa thạch, vẻ ngoài kém cỏi nhất, vì lẽ đó, không ở ông lão áo tím cân nhắc hàng ngũ.

Thế nhưng, này xác xác thực thực, là giá trị thứ nhất vũ thạch.

Vương Bảo cầm lấy, xoa xoa vũ thạch, đột nhiên nói thật, “Ta có thể cảm giác được, trong này, có tuyệt thế chí bảo!”

Ông lão áo tím không có cười, hắn chỉ có căng thẳng, khẽ cắn răng thấp quát, “Đừng nói nhảm, mở!”

Vương Bảo bĩu môi, sau đó, bắt đầu xử lý vũ thạch.

Vũ thạch ở Vương Bảo trên tay, càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ.

Xem ông lão áo tím cùng Lục Thiên đám người, đều là mừng như điên cực kỳ.

Nhanh không rồi!

Nhanh không còn a!

Nói cách khác, mười có, là rất sao không, là phế thạch!

Muốn thắng sao?

Rốt cục.

Muốn thắng sao?

Bọn họ kích động, run rẩy, đều muốn rơi lệ, nhưng liền ở tại bọn hắn loại này mừng như điên tâm tình, đạt đến đỉnh cao thời điểm.

Vương Bảo trên tay, hầu như chỉ còn dư lại to bằng nắm đấm trẻ con vũ thạch, đột nhiên phóng ra vô số đạo cột sáng!

Không sai.

Chính là cột sáng!

Phi thường đáng sợ cột sáng!

Lần này,

Nhất thời suýt chút nữa đem ông lão áo tím cùng Lục Thiên đám người, kích thích đã hôn mê!

Tê liệt!

Dĩ nhiên thật sự có bảo vật!

Hơn nữa, tia sáng này vì sao như vậy óng ánh, suýt chút nữa sáng mù lão tử con mắt a!

“Ôi, không sai nha! Vẫn đúng là bị ta đoán!”

Vương Bảo cười hì hì xem trong tay một viên hạt châu màu đỏ rực.

Hạt châu không lớn, thế nhưng, nhưng dị thường chói mắt, đỏ chót cực kỳ, bên trong, dường như có món đồ gì, ở bơi lội.

Phía dưới, Lục Thiên vẻ mặt co giật, nhìn một chút sách tranh, sau đó hắn liền nhắm hai mắt lại.

Mà Vương Bảo, nhưng là cười nhạt nói, “Hỏa Đạo Thiên Châu một viên, định giá ba tỉ cực phẩm tiên thạch, đồ chơi này xuất hiện ở Tiên giới, đều sẽ khiến cho phong thưởng chứ? Ngược lại giới thiệu lên, là nói như vậy! Chặc chặc, cũng thật là tuyệt thế chí bảo!”

Ông lão áo tím như bị sét đánh.

Hắn một mặt mộng bức nhìn Vương Bảo, nhìn Hỏa Đạo Thiên Châu, hắn khó có thể tin, khó mà tin nổi.

Tại sao.

Hắn làm sao liền có thể tìm tới loại bảo vật này?

Vũ thạch liền Tịch Diệt tiên quân, đều nhìn không thấu a!

Hắn làm sao liền có thể một tìm một cái chuẩn?

“Ta thắng! Không có chút hồi hộp nào thắng!”

“Thế nhưng đây, như thường quy tắc cũ, ta còn có thể từ bỏ lần này thành tích, lại tuyển một lần!”

Vương Bảo cười híp mắt nhìn về phía Lục Thiên.

Mà Lục Thiên, nhưng là chậm rãi hoàn hồn, hắn nuốt ngụm nước bọt, con ngươi đều đỏ, “Tiểu tử ngươi...”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta tin tưởng chính mình! Vì lẽ đó, liền xem các ngươi thành ý! Đương nhiên, đây là các ngươi cuối cùng một cơ hội, một viên đạo uẩn thạch, không đủ!”

Lục Thiên đám người trầm mặc nửa ngày.

Bỗng nhiên, từng cái từng cái Đạp Tiên lão già tiến lên, giao cho Lục Thiên một viên đạo uẩn thạch.

Những này đạo uẩn thạch, đều là Tịch Diệt tiên quân khen thưởng cho đồ vật của bọn họ.

Phần lớn người đều không cam lòng dùng.

Nhỏ đếm một hồi, tổng cộng mười viên!

Lục Thiên thần sắc mang theo do dự, cuối cùng, liền khẽ cắn răng, mười viên đạo uẩn thạch, ném cho Vương Bảo, rít gào nói, "trở lại! Ta liền không tin, ngươi còn có thể tìm tới chí bảo!"

Vương Bảo tiếp nhận mười viên đạo uẩn thạch, trong lòng đẹp nổi bong bóng, thu hồi đến, sau đó liền cười nói, "vậy ta chọn a!"

Dứt lời.

Vương Bảo quay một vòng.

Đột nhiên, Vương Bảo dậm chân dưới nền tảng, nhìn về phía Lục Thiên hỏi nói, "ta tuyển... Cái này!"

Lục Thiên bọn người há hốc mồm.

Khe nằm!

Nhường ngươi tuyển vũ thạch, ngươi rất sao tuyển nền tảng làm len sợi?

"Cái này cũng là tảng đá a, chẳng lẽ không được?" Vương Bảo chăm chú hỏi.

Không được, vậy thì lại mở một hồi, ngược lại, ta có thể không nói nhất định phải là này một hồi, vì lẽ đó, các ngươi thông minh là ngạnh thương a, ha ha ha!

Nhưng mà.

Lục Thiên lão già vào giờ phút này, nghiên cứu một hồi Tịch Diệt tiên quân đưa cho quy tắc, đột nhiên phiền muộn phát hiện, giời ạ, vẫn đúng là có thể.

Bởi vì trên quy tắc nói, nền tảng cùng lên vũ thạch cũng có thể tuyển!

Tự nhiên cũng bao quát nền tảng.

Nhìn thấy Lục Thiên không nói lời nào, Vương Bảo liền đã hiểu, "Xem ra thật đến có thể tuyển! Ân, liền nó!"

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên hai chân dùng sức, đột nhiên giẫm một cái, trong chớp mắt, toàn bộ nền tảng, liền bắt đầu rạn nứt ra!

Mà vẻn vẹn là một hơi thở qua đi.

Một luồng ánh sáng, còn như Kim long bình thường, từ nền tảng bên trên, bộc phát ra!

Vương Bảo sớm có dự liệu, vẻ mặt như thường.

Nhưng Lục Thiên tròng mắt của bọn họ con đều sắp trừng đi ra.

Vụ thảo giời ạ!

Ra trận đáng sợ như thế, bên trong đến cùng là món đồ quỷ quái gì vậy?

Vương Bảo hư không mà đứng, đưa tay chụp tới, một tấm lệnh bài, liền xuất hiện ở trên tay của hắn.

Nhìn lệnh bài, Vương Bảo bĩu môi, hơi có chút vô vị nói rằng, "Mã Đức, còn tưởng rằng là cái gì bảo bối đây, hóa ra là Tịch Diệt tiên quân duy nhất đệ tử thân truyền khiến! Khiến cho cùng ẩn giấu khen thưởng giống như, không nghĩ tới, nhưng là đồ chơi này!"

Lục Thiên ngẩn ngơ, sau đó, nhanh chóng chuyển động sách tranh.

Lệ rơi đầy mặt.

Vật này, ở Tịch Diệt tiên quân cho hắn sách tranh bên trong, không có giá cả.

Chỉ có hai chữ.

Vô hạn!

A phốc!

Vô hạn a vô hạn!

Tịch Diệt tiên quân ngươi cái lão thất phu, ngươi rất sao cùng lão tử chơi văn tự gì trò chơi? Nền tảng có thể tuyển, ngươi nói thẳng a!

Ngươi cái mười phần lão hố hàng!

------oOo------

Chương 251: Yêu nghiệt cũng có cái mức độ chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đừng trách ta Không cho các ngươi cơ hội!”

Vương Bảo rất là tiếc nuối lắc đầu một cái, híp mắt cười nói, “là ta quá treo, treo lên căn bản thu lại không được a! Tùy tùy tiện tiện đều có thể thắng, thử hỏi ai có thể là đối thủ của ta? Đúng không?”

Ông lão áo tím yên lặng trở lại Lục Thiên phía sau.

Lục Thiên đám người thần sắc lộ ra sa sút tinh thần.

Trong lòng.

Tràn ngập một luồng nhàn nhạt khủng hoảng.

Trước bọn họ liền có cảm giác được, nếu là liền thua bảy tràng, sẽ là cảm giác gì.

Hiện tại.

Bọn họ cảm thấy, chính mình vừa nãy cảm giác, còn đúng là bảo thủ.

Quá hoảng rồi!

Quá sợ!

Quá run!

Dù cho không cảm giác được chút nào lạnh lẽo, thế nhưng Lục Thiên đám người nội tâm, cũng giống như tiến vào tháng chạp trời đông giá rét, lạnh lẽo thấu xương.

Vì lẽ đó.

Đối mặt Vương Bảo miệng pháo công kích, bọn họ cũng không đủ sức phản kích.

Nói cái gì đều là nước mắt a!

“Cuộc kế tiếp so cái gì?” Vương Bảo cười hỏi.

Lục Thiên trầm mặc nửa ngày.

Ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn Vương Bảo một chút, trầm thấp nói rằng, “so với ngộ tính...”

Nói xong.

Lục Thiên thì có loại lệ rơi đầy mặt kích động.

Nếu như nói trước mấy tràng, bọn họ còn có chút chắc chắn.

Như vậy so với ngộ tính.

Lục Thiên không muốn thừa nhận cũng đến thừa nhận, bọn họ thắng được tỷ lệ, thật sự không cao.

Vương Bảo triển lộ ra thiên phú, thực sự là quá yêu nghiệt!

Mà yêu nghiệt như thế người, có thể nói thiên phú con trai tồn tại, ngộ tính có thể thấp sao?

Cái kia tuyệt bức không thể a!

“Đổi sân bãi!”

Lục Thiên nói, cùng cái khác lão già liếc mắt nhìn nhau, sa sút tinh thần tâm tình cất đi, sau đó, ánh mắt ẩn chứa kiên quyết, hướng về cái kế tiếp

sân bãi mà đi.

Cũng không lâu lắm.

Sương trắng trôi nổi trong lúc đó, một toà không lớn cung điện hiển lộ ra.

Cung điện trước, đứng thẳng một khối lớn vô cùng không Shiraishi bia.

Lục Thiên đám người dừng lại sau khi, một cái trong đó lão giả đầu trọc, đi ra, trên mặt vẻ mặt, mang theo một vệt bất đắc dĩ, thấp giọng nói, "lão phu tận lực đi!"

Lục Thiên trầm mặc.

Tận lực.

Là được.

Còn nói nhất định có thể thắng? Đó là chính mình muốn ăn đòn!

Chờ đến Vương Bảo đi tới.

Lục Thiên lúc này mới nhạt âm thanh nói, "toà này bia sẽ hiển lộ ra ba loại Tiên pháp, lĩnh ngộ Tiên pháp công kích bia đá, như thành công, thì lại Tiên pháp tự tiêu, ba lần cơ hội, vẫn cứ là 3 hiệp hai thắng!"

Vương Bảo ôm cánh tay nhìn bia đá, ngáp một cái, nói rằng, "không thể không nói, so với ngộ tính, ta còn thực sự chưa từng biết sợ người khác! Nếu không các ngươi chịu thua coi là!"

Lục Thiên cắn răng nhìn Vương Bảo, lớn quát, "Chịu thua? Không thể!"

"Cắt!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Làm ta không nói!"

Cùng lão giả đầu trọc, song song đứng thẳng ở trước tấm bia đá.

“Bắt đầu!”

Lục Thiên vẻ mặt ngưng nhiên nói rằng.

Không Shiraishi bia bên trên, đột nhiên lập loè ra từng đạo từng đạo chữ viết, sắp xếp cùng nhau, phối hợp đồ hình, tạo thành một đạo thần bí khó lường Tiên pháp.

Lão giả đầu trọc ánh mắt sáng quắc nhìn trên bia đá chữ dấu vết.

Này Tiên pháp, gọi là tiên linh chưởng!

Có điều, đã bị Tịch Diệt tiên quân thay đổi, Đạp Tiên bên trên, cũng có thể sử dụng.

Nhưng coi như như vậy, cái này cũng là Tiên pháp, uy lực tuyệt luân, vô cùng mạnh mẽ, càng là tối nghĩa khó hiểu.

“Lạch cạch!”

Vương Bảo lấy ra một điếu thuốc, cái bật lửa vang động, thiêu đốt, phun ra một cái sương khói, nhạt âm thanh nói, “từ từ đi, không vội, ta chờ ngươi ba cái khói!”

Lão giả đầu trọc gò má cuồng quất.

Ngươi muội.

Biết ngươi trâu bò.

Thế nhưng.

Có thể hay không đừng như thế trang bức?

Ngươi như thế trang buộc chúng ta rất khó chịu có được hay không?

Lục Thiên đám người sắc mặt âm trầm, rất không phục, thế nhưng, lại thập phần vô lực, loại này tăng cao uất ức cảm giác, khỏi nói nhiều khó chịu.

Lão giả đầu trọc hít vào một ngụm khí lạnh, trợn to hai mắt, thần hồn cực tốc vận chuyển, dốc hết sức đầu, phải cho Vương Bảo một đòn trí mạng.

Ngươi không phải trâu bò sao?

Xem ngươi thua rồi,

Ngươi còn có thể hay không thể lớn lối như vậy.

Thời gian trôi qua.

Đầu trọc tâm hồn của ông lão từ từ run rẩy lên, ánh mắt của hắn sáng lên lấp loá, trong giây lát hét lớn một tiếng nói, “ta đã hiểu!”

Dứt lời.

Lão giả đầu trọc trong giây lát nhìn về phía bia đá, sau đó, bàn tay duỗi ra, trong chớp mắt, một luồng khó có thể tưởng tượng uy thế, từ trên người hắn tản mát ra, trong bàn tay, một vệt nhàn nhạt bạch quang, phảng phất một đạo Tiên Hồn ở tay, đột nhiên đánh ra ngoài.

Ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang, vang lên theo, chớp mắt qua đi, liền nhìn thấy trên bia đá, một luồng trùng kích cực lớn sóng, tung bay tứ phương!

Sau đó.

Mặt trên chữ dấu vết từ từ biến mất rồi.

Lão giả đầu trọc cảm giác mình hốc mắt ướt át.

Cảm giác mình ngực, không tên thông thuận.

Hắn ngẩng đầu, ưỡn ngực, hai mắt như lửa, nhìn chằm chằm Vương Bảo, cắn nguyên thần sắc dữ tợn gầm nhẹ nói, “tiểu tử, ngươi thua rồi! Lão phu nói cho ngươi, ngươi mẹ nó xong đời, chờ ngươi rơi vào chúng ta trong tay, lão phu sẽ làm ngươi đời này đều sống không bằng chết!”

“Thắng!”

Lão giả đầu trọc nắm tay, ngửa mặt lên trời gào thét!

Nửa ngày.

Vương Bảo thăm thẳm âm thanh, vang lên, “Ngu ngốc đúng hay không? Còn có 2 hiệp đây, ngươi thắng cái rắm!”

Phía dưới.

Lục Thiên mấy người cũng là gò má cuồng quất, suýt chút nữa che mặt.

Ma trứng!

Quá rất sao mất mặt!

Liền bọn họ đều cảm giác được xấu hổ a!

Chỉ là thắng 1 hiệp, ngươi mù gọi cái cà a?

Có điều.

Nói đi nói lại, thắng 1 hiệp, cũng là thắng a!

Phải biết, bọn họ cho đến bây giờ, nhưng là nửa điểm cũng không thắng qua đây, đều bị nghiền ép!

“Hừ, có một thì có hai, ngươi thua rồi 1 hiệp, hiệp thứ hai, cũng không xa!”

Lục Thiên đương nhiên phải giúp lão giả đầu trọc nói chuyện, cười lạnh một tiếng, quay về lão giả đầu trọc hô to nói, “lão Trần, cố lên!”

Lão giả đầu trọc có chút nhỏ lúng túng, có điều, sau đó liền lãnh ngạo nở nụ cười.

Thắng 1 hiệp ở tay.

Hắn liền chiếm cứ lớn ưu thế.

3 hiệp hai thắng, ván kế tiếp dù cho thua, hắn còn có cơ hội lại hòa nhau đến!

“Hiệp thứ hai!”

Lục Thiên tinh thần tỉnh táo, hô to một tiếng, trên bia đá một lần nữa hiển lộ ra chữ viết.

Này nhưng là mặt khác một loại Tiên pháp, gọi là [Phiêu Vân Kiếm]!

Lão giả đầu trọc lập tức định thần nhìn lại, hắn cảm giác mình hiện tại ngộ tính, đã đạt đến đỉnh cao, hắn hoàn toàn tự tin, hắn từng chữ từng chữ nhìn sang, sau đó...

Làm hắn nhìn thấy câu nói sau cùng thời điểm.

Một vệt nhàn nhạt ánh kiếm, đột nhiên từ trong hư không lấp loé mà ra, dường như một đạo mây mù, bồng bềnh rồi biến mất, mà cái kia trên tấm bia đá, nhưng là xuất hiện một đạo leng keng mạnh mẽ tiếng va chạm, cuối cùng, vỡ ra được!

Trên bia đá chữ viết chậm rãi biến mất.

Lão giả đầu trọc một mặt mộng bức.

Lục Thiên đám người càng là một mặt mộng bức.

Bọn họ không tự chủ được nhìn về phía Vương Bảo, liền nhìn thấy Vương Bảo chính thu tay về, một mặt thản nhiên dáng dấp.

Run rẩy!

Khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều bắt đầu run rẩy!

Khe nằm!

Vụ lặc cá tào!

Đại gia a!

Đại gia ngươi a!

Nhanh như vậy?

Cái quái gì vậy nhanh như vậy?

Điều này cũng quá nhanh hơn!

Trăm hơi thở thời gian có hay không?

Cái kia lão giả đầu trọc cảm thụ sâu nhất, cũng đau xót nhất, bởi vì, hắn liền hoàn chỉnh Tiên pháp, đều không thật lòng đọc xong, mà Vương Bảo, thình lình liền rất sao lĩnh ngộ!

A phốc!

Yêu nghiệt cũng có cái mức độ chứ?

Đây chính là Tiên pháp a Tiên pháp, không phải tăng giảm thặng dư a!

------oOo------

Chương 252: Không mang theo ngươi như thế bắt nạt người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nhìn thấy ngộ tính của ta chứ? Liền hỏi hỏi các ngươi có sợ hay không!”

Vương Bảo cười hì hì nhìn quét Lục Thiên đám người.

Đặc biệt là lão giả đầu trọc.

Càng bị Vương Bảo trọng điểm chăm sóc.

Ngươi muội.

Luôn mồm luôn miệng muốn cho ta sống không bằng chết.

Ngươi lão già này cũng thật là xấu tính xấu tính đây.

Tiểu gia này đều muốn qua cửa, còn chưa nói làm sao các ngươi thì sao, các ngươi lại la ó, tổng nghĩ đem ta ngàn đao bầm thây.

Chúng ta có lớn như vậy cừu, lớn như vậy hận sao?

Lão giả đầu trọc sắc mặt một mảnh trắng bệch.

Đến hiện tại, đầu óc của hắn vẫn là một mảnh tỉnh tỉnh.

Thời gian ngắn như vậy, lĩnh ngộ một loại Tiên pháp, đây là cái gì nghịch thiên sức lĩnh ngộ? Này mẹ nó còn cần phải so với hiệp thứ 3?

So với cái chim a!

Tuyệt bức ổn thua a!

Hắn bị đả kích thương tích đầy mình, toàn phương vị đả kích, làm cho tinh thần hắn đều uể oải uể oải suy sụp.

“Hiệp thứ 3, mau mau bắt đầu!”

Vương Bảo giục Lục Thiên.

Lục Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt khó coi cực kỳ, nửa ngày, lúc này mới cực kỳ không cam lòng tuyên bố hiệp thứ 3 bắt đầu.

Trên bia đá, lần thứ hai hiển lộ ra Tiên pháp chữ viết.

Mà lão giả đầu trọc, ánh mắt đánh mất tiêu cự, chỉ là bản năng nhìn Tiên pháp, đầu óc, trống rỗng.

Người hầu cách bị vô hạn kéo dài.

Liền cũng lại không nhấc lên được dũng khí chống cự.

Liền phảng phất một người so với ngươi ưu tú hai lần gấp ba, ngươi có thể sẽ đố kị, sẽ không phục, sẽ quyết định truy đuổi, thế nhưng, làm người kia, so với ngươi ưu Shuichi vạn lần, ngươi có thể làm, cũng chỉ có thể là ở trong lòng yên lặng niệm một câu thật trâu bò.

Cho tới truy đuổi?

Ha ha ha, ngây thơ!

Loại thứ ba Tiên pháp, rất nhanh sẽ bị Vương Bảo nghịch thiên sức lĩnh ngộ học được.

Vương Bảo ngộ tính bị tinh luyện đến cực cao mức độ, đừng nói là bị Tịch Diệt tiên quân thay đổi Tiên pháp, coi như là thật sự Tiên pháp, đối với Vương Bảo mà nói, cũng căn bản không tính sự tình.

Trên bia đá chữ viết biến mất.

Vương Bảo nhìn về phía Lục Thiên, ha ha cười nói, “lại thắng một hồi, vậy thì muốn thứ chín tràng? Cuối cùng một hồi a, nói đến, cũng thật là không dễ dàng đây!”

Lục Thiên con mắt trợn trừng.

Tên khốn này!

Mở to mắt nói mò a!

Đại gia ngươi không dễ dàng!

Ta đi ngươi muội không dễ dàng!

Chúng ta rất sao bị ngươi treo lên đánh một lần lại một lần được chứ?

Ngươi không dễ dàng?

Vậy chúng ta tính là gì?

“Thứ chín tràng!”

Lục Thiên con ngươi đỏ đậm, rít gào một tiếng, trên người bùng nổ ra một luồng ác liệt cực kỳ khí thế, “So với vận may!”

Gào thét ở mây xanh bồi hồi.

Mà những lão giả khác, vào giờ phút này, cũng là tinh thần căng thẳng tới cực điểm.

Này, là bọn họ cơ hội cuối cùng!

Mà này, cũng là bọn họ rốt cục có tự tin một cơ hội!

Cuối cùng một hồi, so với chính là vận may!

Cùng thực lực không quan hệ.

Cùng thiên phú không quan hệ.

Hư huyễn vận may, do trời định!

Bọn họ chưa chắc sẽ thua!

“Tiến vào điện!”

Lục Thiên gầm nhẹ một tiếng, sải bước hướng về cung điện đi đến.

Bên trong, rõ ràng là một đạo cực kỳ to lớn bài vị, bài vị lên viết chính là một cái tục danh, có điều, tuy rằng cái kia chữ viết có thể bị mọi người thấy, thế nhưng, rồi lại phảng phất trong nước hình chiếu, căn bản là không có cách ký ức!

Loại thủ đoạn này, rõ ràng là tiên gia thủ đoạn.

Điện trung ương.

Sắp xếp chín cái bồ đoàn.

Lục Thiên lạnh giọng nói, “chín cái bồ đoàn, ba sinh, ba tử, ba phạt nhỏ! Lấy kết cục đứng hàng thứ, luận thắng thua! Như đều chọn được đồng dạng... Thế hoà!”

“Này một hồi, ta đến!”

Lục Thiên tiến lên một bước.

Lại lần nữa dưới chiến trường.

Còn lại lão già muốn nói lại thôi, đều là yên lặng thở dài, Lục Thiên có thể làm bọn họ dê đầu đàn, dựa vào, có thể không riêng là thực lực, còn có phần này sự can đảm.

“Ngươi trước tiên vẫn là ta trước tiên?”

Lục Thiên nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt không có bao nhiêu chập chờn.

Vương Bảo hé mắt, hơi có chút đau "bi" nói rằng,

"Chơi lớn như vậy? Thật sự sẽ chết?"

Lục Thiên đám người, đều là cười to lên.

Lục Thiên châm chọc nói, "làm sao? Sợ?"

Vương Bảo thở dài nói, "sợ cái chim, muốn giết ta, thật không phải như vậy dễ dàng! Xem các ngươi như thế đáng thương, cơ hội vẫn là trước tiên cho các ngươi đi, ngươi trước tiên tuyển!"

Lục Thiên không có ý kiến.

Ai trước tiên ai sau, kỳ thực đều không sao.

Sai một bước, vực sâu!

Muốn thật sự xui xẻo rồi, chết sớm muộn chết, đều phải chết!

Con mắt ở chín cái trên bồ đoàn qua lại nhìn quét vài lần, Lục Thiên đột nhiên nhắm hai mắt lại, sau đó, thình lình tại chỗ xoay chuyển ba vòng, đón lấy, nhắm mắt lại, hướng đi phía trước, mãi đến tận hắn mở mắt ra, liền nhìn chằm chằm phía trước một cái bồ đoàn, dứt khoát kiên quyết bước nhanh tới!

Quỳ xuống!

Lục Thiên vẻ mặt, rốt cục sốt sắng lên.

Thần kinh căng thẳng.

Hô hấp đình trệ.

Trong giây lát, một vệt lôi đình từ hư không lấp loé mà ra, rơi vào trên người hắn.

Cùng lúc đó, trong hư không "Phạt nhỏ" hai chữ, lóe lên một cái rồi biến mất.

Lục Thiên đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, có điều, nhưng là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, thở phào một hơi, đón lấy đứng dậy, ánh mắt thâm thúy nhìn Vương Bảo, gầm nhẹ nói, "trời không phụ ta! Đến phiên ngươi!"

Vương Bảo đi lên.

Không chút do dự, trực tiếp hướng đi Lục Thiên bên cạnh một cái bồ đoàn.

Này một hồi, dối trá là không xong rồi, đã như vậy, vậy thì xem vận khí đi, ta vận may vẫn luôn là vô cùng tốt.

Bộp một tiếng ngồi vào bồ đoàn bên trên.

Trong phút chốc.

Sâu trong hư không, tựa hồ có vô tận lôi đình đang gầm thét.

Lục Thiên các loại lão già nhất thời suýt chút nữa kích động nhảy lên đến.

Này thanh thế.

Tiểu tử này sợ là chọn được chết a!

Ha ha ha, ha ha!

Rốt cục a!

Mặc ngươi thắng chúng ta nhiều như vậy tràng, cái nào có như thế nào?

Thắng đến cuối cùng, mới là người thắng!

Đại gia, tiểu tử ngươi cũng có ngày hôm nay!

“Trời xanh có mắt!”

Lão giả đầu trọc ngửa mặt lên trời thét dài.

“Này đều là mệnh!”

Ông lão áo tím vẻ mặt dữ tợn.

“Tự làm bậy, không thể sống!”

Lục Thiên lạnh lùng cười, “Sớm lựa chọn chịu thua, ngươi còn có thể tiếp tục sống!”

Vương Bảo không hề bị lay động.

Chỉ là cũng chuẩn bị lên.

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Một đạo lệnh bài, thình lình tái hiện ra, sau đó, nương theo một đạo lộ ra uy nghiêm ngâm khẽ xuất hiện, sâu trong hư không nổ vang, biến mất không thấy hình bóng.

Đồng thời.

Ở Vương Bảo trước người hư không, một cái “Sinh” chữ, nhường Lục Thiên đám người, phảng phất bị kẹp lại cái cổ con vịt, gần như nghẹt thở.

Lệnh bài trở lại Vương Bảo trong tay.

Vương Bảo không nhịn được, phù một tiếng bật cười, nhìn ngây người như

phỗng Lục Thiên, cảm thán nói rằng, “này thật đúng là... Ai, nếu không, ta lại tuyển một lần? Yên tâm, lần này không cho các ngươi muốn đồ vật, miễn phí biếu tặng!”

Nói xong.

Vương Bảo chuyển đến bên cạnh trên bồ đoàn.

Nhưng vẫn là nổ vang đột nhiên vang.

Thế nhưng sau đó, Tịch Diệt tiên quân đệ tử thân truyền lệnh bài, tiếp tục phát uy, xoay tử chuyển sinh!

“Chà chà!”

Vương Bảo bẹp một hồi miệng, cân nhắc nhìn Lục Thiên đám người.

Lục Thiên hắn rơi lệ.

Hắn nước mắt vỡ!

Cái khác lão già, tương tự như vậy!

Tê liệt!

Tịch Diệt tiên quân ngươi tê liệt!

Không mang theo ngươi như thế bắt nạt người!

Chúng ta rõ ràng liền thắng, vậy thì muốn thắng a!

Ngươi rất sao thân là nhiệm vụ npc, ngươi dĩ nhiên cho hàng này phát bug?

Khe nằm, còn có thể hay không thể cố gắng tỷ thí? Lão tử thua, lão tử không phục, lão tử muốn nguyền rủa ngươi...

Đại gia ngươi!

------oOo------

Chương 253: Tất yếu làm 1 sóng lớn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này.

Điện bên trong ngoại trừ ồ ồ tiếng thở dốc, không còn tiếng nói của hắn.

Lục Thiên các loại lão già trong lòng phẫn nộ qua đi, chính là không ngừng được lạnh lẽo.

Khắp toàn thân, nơi nào đều lạnh.

Mười trận chiến mười chịu!

“Muốn nhận hắn làm chủ?”

Lục Thiên trái tim chảy máu.

Hắn cảm giác mình thần hồn đều bị Vương Bảo bóng mờ cho ô nhiễm.

Tịch Diệt tiên quân cứng rắn thu hắn làm nô, hắn nhận, không tiếp thu không được a, ai để người ta là Tiên giới đại lão.

Thế nhưng.

Vương Bảo này chỉ là một cái Vấn Đạo.

Dù cho.

Thiên phú yêu nghiệt đáng sợ.

Nhường hắn nhận Vương Bảo làm chủ, hắn cũng không cam lòng!

Làm sao có thể cam tâm đây?

Càng không cần phải nói, trước bọn họ cãi lại pháo đùng đùng đùng phóng đãng, liền không cá biệt cửa, quả thực đem Vương Bảo đắc tội tàn nhẫn.

Này nếu như nhận chủ.

Vậy còn có đường sống sao?

Nhưng là.

Này, không thể kìm được bọn họ a!

Cái này cũng là bi ai chỗ!

Dù cho như thế nào đi nữa không cam lòng, không muốn, không phục, cũng vô dụng, Tịch Diệt tiên quân quy tắc hạ xuống, bọn họ không tiếp thu cũng không được!

Trừ phi không sống!

"Ừm, ta đã qua cửa! Khen thưởng ở nơi nào?"

Vương Bảo ánh mắt tùy ý nhìn quét bốn phía.

Vừa dứt lời.

Điện bên trong ánh sáng tăng mạnh.

Trong chớp mắt, Lục Thiên các loại lão già, bao quát Lư Kỳ Nam đám người ở bên trong, chỗ mi tâm đều xuất hiện một vệt màu vàng dấu ấn, này dấu ấn bên trong, toả ra kim quang, bay lả tả trong lúc đó, hình thành một đạo to lớn hồn ấn.

Bay về phía Vương Bảo.

Vương Bảo do dự một chút, không có phản kháng, tùy ý dấu ấn đi vào chính mình mi tâm.

Sau một khắc, một luồng rõ ràng liên hệ, xuất hiện ở hắn hồn, phóng tầm mắt nhìn tới, ở đây đông đảo lão già, phảng phất bỗng dưng thấp lại đi!

Một loại khống chế cảm giác, làm cho Vương Bảo híp mắt cười.

Khống chế, là sinh tử!

Vẫn là một đám Đạp Tiên đỉnh cao sinh tử!

Vào giờ phút này, không chút khách khí nói, nếu là hắn muốn cho Lục Thiên đám người một cái trong đó tử vong, chỉ cần một ý nghĩ là được!

"Đây chính là cái thứ nhất khen thưởng sao? Không có gì trứng dùng a!"

Vương Bảo ha ha cười.

Không hề hay biết, lúc này Lục Thiên đám người, sắc mặt trắng bệch, cả người run rẩy, sợ sệt còn kém quỳ xuống.

Cũng không lâu lắm.

Cái kia dấu ấn tục danh bài vị, phóng ra một vệt sáng, tương tự đi vào Vương Bảo mi tâm.

Cho đến giờ phút này, Vương Bảo mới kinh hỉ lên.

"Này càng không chỉ là bí cảnh, mà là một cái thu nhỏ lại không gian! Được lắm Tịch Diệt tiên quân, liền hướng cái này, ngươi cái này ân, ta nhớ rồi!"

Vương Bảo nở nụ cười.

Thu nhỏ lại không gian, dù cho là trong tiên giới, cũng rất là hiếm có: Yêu thích, ở này không gian bên trong, người chưởng khống giống như Thượng Đế, có thể dễ dàng điều động quy tắc, nghiền ép kẻ địch.

“Đáng tiếc, không thể mạnh mẽ thu lấy!”

Vương Bảo có chút tiếc nuối lắc đầu một cái, nếu như có thể chủ động thu lấy, đụng tới kẻ địch mạnh mẽ, trực tiếp vồ vào đến, không tốn sức chút nào liền có thể treo lên đánh, cái kia thoải mái hơn?

“Tịch Diệt tiên quân [Vương Thiên Quân] sao? Đồng dạng họ Vương, cũng là duyên phận a!”

Vương Bảo tiếp thu bài vị truyền đến tin tức.

Tịch Diệt tiên quân tổng cộng cho ba Daifuku lợi.

Một cái trong đó, chính là cái này thu nhỏ lại thế giới, vào giờ phút này đã bị Vương Bảo khống chế.

Mặt khác chính là vài tỷ cực phẩm tiên thạch.

Cuối cùng, nhưng là một bộ tiên quyết, gọi là [giết Thiên Kiếm Quyết], uy lực lớn một nhóm!

“Không sai! Cũng thật là được mùa lớn a!”

Vương Bảo thoả mãn cực kỳ.

Sau đó, Vương Bảo con mắt, liền rơi vào Lục Thiên các loại trên thân thể người, sờ sờ cằm, thản nhiên nói rằng, “trước, là ai nói muốn cho ta sống không bằng chết tới?”

Lục Thiên đám người cả người run rẩy.

“Còn giống như muốn đem ta băm thành tám mảnh?”

Lục Thiên đám người từ từ nước mắt vỡ.

“Có vẻ như còn muốn đem ta rút gân lột da?”

Lục Thiên đám người trực tiếp sợ vãi tè rồi.

Vương Bảo nụ cười rất là lương thiện, vỗ tay một cái,

Cười híp mắt nói, “Không cần phải sợ, đến đến đến, chúng ta cố gắng tính toán món nợ, nói rõ trước ha, không tiền mua mệnh, ân, ngươi hiện tại cũng có thể đi chết rồi!”

...

...

Thu nhỏ lại thế giới.

Lúc này ngoại trừ Vương Bảo, đã không có mặt khác sống sót sinh linh.

Lục Thiên đám người bị Vương Bảo thu cạo sạch sẽ sau khi, liền trực tiếp ném ra ngoài, điều này làm cho Lục Thiên bọn họ không thể tin tưởng, nhưng đột nhiên lại cảm động đến rơi nước mắt!

Ma trứng!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Cái tên này dĩ nhiên thả bọn họ một con đường sống.

Tuy rằng.

Khắp toàn thân, còn kém quần lót không lột xuống, thế nhưng, còn sống sót a!

Chúng ta lúc trước đúng hay không quá hỏng rồi?

Không đề cập tới có chút nhàn nhạt hối hận Lục Thiên đám người.

Vương Bảo nhưng là trực tiếp vận dụng thu nhỏ lại thế giới một trong phúc lợi, thời gian gia tốc!

Không sai, ở đây, có thể để điều chỉnh thời gian trôi qua, tiêu hao cực phẩm tiên thạch là có thể, lúc này Vương Bảo ở thu nhỏ lại thế giới tu luyện ba ngày, bên ngoài mới qua đi một ngày mà thôi!

Trước người hư không, là từng cái từng cái đạo uẩn thạch.

Những này đạo uẩn thạch, Lục Thiên bọn họ không nỡ dùng, thế nhưng là tiện nghi Vương Bảo, Vương Bảo cũng không có đam mê sưu tầm, bảo vật dùng đến trên người mình, mới là đúng lý.

Thần Phủ biến thành chín trong không gian lớn, Vương Bảo đạo bao hàm không ngừng tăng cường, hơn nữa là đang điên cuồng tăng cường bên trong.

Đạo uẩn thạch, không phải chuyện nhỏ, tuy rằng không lớn, nhưng cũng là một cái Đạp Tiên cường giả tối đỉnh đạo bao hàm tinh hoa, mười mấy khối đạo uẩn thạch, có thể giúp Vương Bảo tăng lên tới Vấn Đạo đỉnh cao, đều không phí sức.

...

...

Núi hoang đỉnh.

Trong hư không ánh sáng lóe lên, Vương Bảo bóng người hiện thân.

Trên người hắn, toát ra một luồng khủng bố đến cực điểm khí thế, tuy rằng chỉ là một phát liền thu, thế nhưng, cơn khí thế này, dù cho là Đạp Tiên hậu kỳ, sợ cũng sẽ sợ run tim mất mật.

“Lập tức liền có thể đột phá Đạp Tiên!”

Vương Bảo tinh thần thoải mái, đưa tay duỗi người.

Tu vi tăng lên tới Vấn Đạo đỉnh cao mức độ, Vương Bảo bất cứ lúc nào

cũng có thể đột phá, có điều, nhưng là ngừng lại.

Đạp Tiên, dẫn Tiên môn, Lưu Tiên tên, tiên tên ở cửa, liền có thể miễn cưỡng hấp thu tiên linh khí hơi thở.

Mà bán tiên, đã hơi mở ra Tiên môn.

Mãi đến tận Tiên môn toàn mở, chính là thành tiên thời gian!

"Đột phá Đạp Tiên như thế kinh thiên động địa sự tình, khẳng định đến thu hoạch một làn sóng tinh luyện giá trị mới viên mãn a!"

Vương Bảo lắc đầu, sau đó, liền hứng thú bừng bừng lắc mình rời đi.

...

...

Nghĩ tới nghĩ lui, Vương Bảo cảm thấy, chính mình tất yếu làm một làn sóng lớn!

Đột phá nhất định sẽ giáng lâm Thiên kiếp.

Khả năng này là chính mình thành tiên trước, một lần cuối cùng Thiên kiếp.

Động tĩnh không lớn điểm, làm sao cho thấy chính mình bức cách?

Vì lẽ đó, Vương Bảo liền bắt đầu động tác.

Thiên Vũ Tông!

Thân là Thiên Vũ Tông lão tổ, Trương Lương hoạt rất thoải mái.

Hắn tự biết chính mình số mệnh, đời này lại cố gắng thế nào, phỏng chừng đều không thể đột phá Đạp Tiên, vì lẽ đó, dù cho đã đang hỏi đỉnh cao, ở lại: Sững sờ gần ngàn năm lâu dài, hắn cũng nhận!

Trái lại càng sống càng tiêu sái.

Không cần cố gắng nữa bế quan.

Mỗi ngày ăn uống chơi, đều là cao cấp nhất, những ngày tháng này có chút sống mơ mơ màng màng, thế nhưng, người sống sót, không chính là vì một cái hài lòng đây, chờ đến thực sự tuổi thọ sắp tới, Trương Lương cảm thấy, chính mình vẫn có lá gan khiêu chiến một hồi chính mình cực hạn.

Có điều.

Tháng ngày còn dài lắm.

Vì lẽ đó, này căn bản không ở Trương Lương cân nhắc hàng ngũ.

Có điều, ở ngày đó, hắn ngày thật tốt, bị đánh vỡ...

Bởi vì Vương Bảo đến rồi!

------oOo------

Chương 254: Cái gì cừu cái gì oán?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Lương phẫn nộ!

Bởi vì tông môn chưởng giáo thất kinh đến nói cho hắn, có người xông sơn môn!

Người đến rất trâu bò, một đám trưởng lão bị thương chín phần mười!

Người đến rất không khách khí, một chưởng liền đánh bay sơn môn!

Người đến chỉ mặt gọi tên, chính là muốn gặp Thiên Vũ Tông lão tổ, Trương Lương!

Khe nằm!

Lão tử trong nhà ngồi, cũng có tai họa ập lên đầu? Còn có thể hay không thể vui vẻ tiếp tục sống?

Bạo Nộ Trương Lương đạp không mà ra, mắt nhìn phương xa, nơi đó, trong hư không trạm (đứng) có một bóng người đứng.

Sắc mặt tùy ý, liền như thế lăng không đứng, nhưng phảng phất một loại cấm kỵ, bốn phía phía dưới Thiên Vũ Tông đệ tử, từng cái từng cái mặt như màu đất, không dám lộn xộn.

Ai dám lộn xộn?

Bị thương các trưởng lão, chính là kết cục!

Chỉ là một chiêu a, chỉ là một chưởng a, chín phần mười trưởng lão liền bị con ruồi giống như vỗ tới trên đất!

Thật là đáng sợ!

Mãi đến tận Trương Lương tới gần, chúng đệ tử sắc mặt lúc này mới đẹp đẽ một chút.

“Ngươi là ai? Lão phu Trương Lương, có từng cùng đạo hữu từng có liên luỵ?”

Trương Lương tuy rằng trong lòng Bạo Nộ, sắc mặt âm trầm, thế nhưng, nhưng không có ngay lập tức động thủ.

Bởi vì.

Hắn tới gần sau khi, liền từ Vương Bảo trên người, cảm ứng được nguy hiểm.

Vương Bảo đánh giá Trương Lương, sau đó, liền lộ ra một vệt nụ cười, nói rằng, “ngươi là Vấn Đạo đỉnh cao?”

Trương Lương cười lạnh nói, “là thì lại làm sao?”

“Vậy thì đi theo ta đi!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Trương Lương khí nở nụ cười.

Ngươi muội.

Tuy rằng, ngươi khả năng rất mạnh, lão phu thậm chí đều không phải là đối thủ, thế nhưng, muốn cho ta như thế bé ngoan đi theo ngươi?

Ngươi rất sao làm ta là chó Pug a?

“Đạo hữu, chẳng cần biết ngươi là ai, lão phu Trương Lương, căn bản không quen biết ngươi, nếu như ngươi đến bản tông làm khách, lão phu hai tay hoan nghênh, thế nhưng, ngươi như muốn bắt nạt cho ta...”

Trương Lương nói chuyện, sắc mặt trở nên càng ngày càng ác liệt, đột nhiên thấp quát, “Đừng hòng!”

Vừa dứt lời.

Một luồng cuồng bạo khí thế, liền trải tản ra đến, giống như chân long mở hai con mắt, từ nghỉ ngơi bên trong tỉnh lại, bá đạo nguyên lực, thuỷ triều bình thường, hướng về Vương Bảo cuồn cuộn mà đến, khuấy động hư không, gợn sóng không ngừng.

Có điều, Vương Bảo không hề hay biết.

Vấn Đạo đỉnh cao...

Không chút khách khí nói, lực lượng này, đối với hắn mà nói, hãy cùng gãi ngứa giống như.

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Trương Lương, cười hỏi nói, “thật không đi? Không có thương lượng?”

Trương Lương lạnh lùng cười.

Vương Bảo lắc đầu một cái, sau đó, đưa tay xa xa chỉ tay, trong phút chốc, một luồng bá đạo đến cực điểm sức mạnh, liền bộc phát ra, phảng phất một cái tuyệt thế Cuồng Đao, ngang dọc mà xuống!

Phía dưới.

Thiên Vũ Tông mặt đất, dường như địa nứt, xuất hiện một đạo sâu không thể nhận ra khe!

Hư không như là bị phân cách, có thể thấy rõ ràng một đạo nhàn nhạt vệt trắng!

Thiên Vũ Tông đông đảo đệ tử, tâm hồn lạnh lẽo, cực kỳ sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Mà Trương Lương, trên mặt vẻ mặt cứng lại rồi.

Thân thể, từ từ bắt đầu run rẩy.

Tê liệt!

Như thế treo sao?

Khe nằm!

Như thế treo người, vì sao phải đến gây sự với ta?

Ta rất sao người hiền lành một cái, ta đều không tranh với đời, ta đắc tội ai ta? Chiêu ai trêu chọc ai? Này thật đúng là tai bay vạ gió!

“Tiền... Tiền bối...”

Trương Lương sắc mặt đổi trắng (Haku), âm thanh đều run cầm cập lên.

“Đi theo ta!” Vương Bảo lười biếng nói rằng.

“Đi nơi nào?” Trương Lương bản năng Vấn Đạo.

“Đuổi tới! Yên tâm, là chuyện tốt!”

Vương Bảo phảng phất ác ma giống như âm thanh, ở trên hư không lưu động, đang khi nói chuyện, đã xoay người rời đi, mà Trương Lương, trên khuôn mặt già nua mang theo giãy dụa, cuối cùng, sa sút tinh thần dậm chân, hít vào một ngụm khí lạnh, dặn tông môn chưởng giáo một phen, lúc này mới vẻ mặt đau khổ, đi theo.

...

...

Không trung, Vương Bảo cùng Trương Lương đạp không mà đi.

Vương Bảo ở trước, Trương Lương ở phía sau, hắn cũng không dám có chút vượt qua.

"Các ngươi tông môn,

Chỉ có ngươi một cái Vấn Đạo đỉnh cao?" Vương Bảo quay đầu Vấn Đạo.

Trương Lương liền vội vàng gật đầu, “Không sai!”

“Vậy ngươi có biết, phụ cận cái gì tông môn, hoặc là gia tộc, có Vấn Đạo đỉnh cao cao thủ?”

Trương Lương ngẩn ngơ.

Sau đó, sắc mặt lại trắng 1 điểm.

Hắn cảm thấy.

Chính mình phảng phất đoán được cái gì.

Khe nằm!

Cái tên này, nghiêng tìm Vấn Đạo đỉnh cao, muốn làm gì?

Chẳng lẽ, là những kia Ma đạo cao thủ, chuẩn bị bắt bọn họ làm đỉnh bếp? Vẫn là nói, muốn huyết tế bọn họ, làm gì tà ác sự tình?

Ngược lại.

Hẳn là không chuyện tốt chứ?

Trương Lương cảm giác tương lai một vùng tăm tối, mãi đến tận Vương Bảo mang theo bất mãn âm thanh, ở hắn bên tai nổ tung, hắn mới một cái giật mình, bừng tỉnh.

Sau đó.

Trương Lương liền vẻ mặt đưa đám nói rằng, “tiền bối, ta Trương Lương đời này tuy rằng không cảm thấy là người tốt, thế nhưng, cũng tuyệt đối không phải cái gì người xấu, ngài đại nhân có đại lượng, chuyển ta một mạng đi!”

Vương Bảo dở khóc dở cười, “Yên tâm, ta không hại ngươi!”

Dứt lời, còn nghiêm túc nói, “Ta lấy nhân cách của ta bảo đảm!”

Trương Lương nước mắt mục.

Đại gia.

Dùng nhân cách của ngươi bảo đảm? Trời mới biết nhân cách của ngươi là cao thượng vẫn là hạ thấp? Ngươi lại không phải Thánh nhân, ta tin ngươi mới có quỷ!

Có điều.

Tuy rằng không cam lòng.

Thế nhưng người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a!

Vì lẽ đó, căn cứ chết ta một cái, không bằng lôi kéo kẻ thù cùng chết ý nghĩ, Trương Lương cắn răng nói rằng, “tiền bối, ta biết nơi nào có Vấn Đạo đỉnh cao, ta mang ngài đi!”

“Cổ Đức!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp.

Thổ Linh Tông.

Khoảng cách Thiên Vũ Tông cũng không xa.

Bởi vì tới gần, vì lẽ đó, thường có gút mắc phát sinh, Thổ Linh Tông lão tổ

Lý Thiện Nhân, liền cùng Trương Lương, rất không hợp nhau.

Có điều hai người đều là Vấn Đạo đỉnh cao, ai cũng không phục ai, không giống chính là, Trương Lương là sợ, Lý Thiện Nhân nhưng là nằm mộng cũng muốn đột phá Đạp Tiên, đi ra bước đi kia.

Đáng tiếc, vẫn là không dám!

Trương Lương mang Vương Bảo đi tìm, chính là Lý Thiện Nhân.

Làm Lý Thiện Nhân biết được Trương Lương đến tông thời điểm, hắn là mang theo cười lạnh, mang theo tàn nhẫn ý, mang theo ngạo khí.

"Trương Lương, ngươi đến ta Thổ Linh Tông, muốn làm gì?" Lý Thiện Nhân lạnh lùng nhìn chằm chằm Trương Lương

Trương Lương thương hại nhìn Lý Thiện Nhân, nghĩ thầm, ngươi cái lão bất tử, hai ta đấu nửa đời, lần này kéo lên ngươi, hi vọng ngươi đừng trách ta, Hoàng Tuyền lộ lên, chúng ta tiếp tục đấu, vậy cũng không cô quạnh!

Vương Bảo vẫn là cái kia vài chữ, đạp bước mà ra, quay về Lý Thiện Nhân ngoắc ngoắc ngón tay, "Đạp Tiên đỉnh cao, đi theo ta!"

"Ngươi là ai?" Lý Thiện Nhân thập phần không quen nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Bạch!

Hư không run lên, một luồng cuồng bạo lực lượng lóe lên một cái rồi biến mất.

Lý Thiện Nhân thân thể ổn định bình thường, nửa ngày, mới vẻ mặt đưa đám, nhìn chằm chằm Trương Lương lớn mắng nói, "Trương Lương ngươi cái lão già khốn nạn, dĩ nhiên tìm giúp đỡ, cái gì cừu cái gì oán?"

Trương Lương thở dài nói, "ta cũng chẳng còn cách nào khác! Ngươi cũng nhận mệnh đi!"

“Đừng nói nhảm, mau mau, ta không có thời gian!”

Vương Bảo thuận miệng nói rằng.

Xoay người rời đi.

Trương Lương đuổi tới, quay về Lý Thiện Nhân liếc mắt ra hiệu, Lý Thiện Nhân sắc mặt lúc trắng lúc xanh, cực kỳ không cam lòng đi theo.

“Làm cái gì?”

Lý Thiện Nhân truyền âm Trương Lương.

Trương Lương một bộ khổ bức ngữ khí truyền âm nói, “trời mới biết làm cái gì, ngược lại, ta cảm giác này mệnh muốn nghỉ rồi!”

Lý Thiện Nhân trong lòng run lên, truyền âm mắng to, “Muốn chết cũng phải kéo lên ta đúng không? Trương Lương đại gia ngươi!”

Trương Lương ha ha cười.

Tuy rằng có thể sẽ chết, thế nhưng, nhìn thấy Lý Thiện Nhân tức giận như vậy, cảm giác thật là có chút thoải mái thoải mái đây.

Rời đi Thổ Linh Tông sau khi, Vương Bảo ngừng chân, xoay người nhìn hai cái lão gia hỏa, nghiêm túc nói, “Cho các ngươi một cái nhiệm vụ, mang ta đi tìm Vấn Đạo đỉnh cao cao thủ, càng nhiều càng tốt!”

Trương Lương yên lặng gật gù.

Lý Thiện Nhân, nhưng là muốn khóc!

Làm gì.

Cái tên này, đến cùng muốn làm gì?

Tìm nhiều như vậy Vấn Đạo đỉnh cao, đây là muốn làm đại sự a, khe nằm, lão tử làm sao xui xẻo như vậy? Một mực nhận thức Trương Lương cái này lão già khốn nạn?

Nếu như thời gian có thể chảy ngược.

Ta xin thề, ta sẽ dọn nhà...

------oOo------

Chương 255: Đại gia cùng đến độ kiếp đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lấy Thiên Vũ Tông cùng Thổ Linh Tông làm trung tâm.

Một hồi to lớn phong ba từ từ bao phủ ra.

“Nghe nói sao? Linh Huyễn Tông dĩ nhiên cũng gặp tai, môn hạ mười mấy tôn Vấn Đạo đỉnh cao, đều bị người mang đi!”

“Khe nằm, Linh Huyễn Tông cũng không được sao? Linh huyễn lão tổ nhưng là Đạp Tiên hậu kỳ lão quái!”

“Hừ, ra tay người kia, sợ là Đạp Tiên đỉnh cao, Đạp Tiên hậu kỳ đáng là gì? Mã Đức, cái tên này dã tâm thật lớn a, làm nhiều như vậy Vấn Đạo đỉnh cao, hắn muốn làm gì?”

“Như Ý Tông, Bắc Đấu Tông, Ly Kiếm Tông... Hiện tại, thêm vào Linh Huyễn Tông? Trời ạ, lại tính cả các (mỗi cái) gia tộc lớn, người kia hiện tại mang đi Vấn Đạo đỉnh cao, sợ là không kém hơn trăm vị chứ?”

“Ha ha, trăm vị? Lão tử có tin tức xác thật, hiện tại, đã là 188 tôn Vấn Đạo đỉnh cao!”

Tin tức bạo như gió điên cuồng truyền vang.

Dẫn tới vô số võ giả vừa là hoảng sợ ngơ ngác, lại là cực kỳ hiếu kỳ.

Ai cũng đoán không được, Vương Bảo muốn làm gì, dĩ nhiên cần nhiều như vậy Vấn Đạo đỉnh cao.

Bọn họ chỉ biết là.

Tuyệt bức sẽ có đại sự phát sinh.

Cũng là ở ngày đó.

Vương Bảo trạm (đứng) ở một tòa bên trong vùng bình nguyên, một cái tỉ mỉ chế tạo ra đến trăm mét trên đài cao, nhìn phía sau câm như hến rất nhiều Vấn Đạo đỉnh cao, cười híp mắt nói, “Cho các ngươi một cái nhiệm vụ, hiện tại, phát tin tức, để cho các ngươi môn nhân rồi bằng hữu rồi cái gì, đều tới nơi này, liền nói, mời bọn họ đến đây xem kỳ tích!”

“Nhớ kỹ, đến càng nhiều người càng tốt, nếu như ít người...”

Vương Bảo nụ cười vừa thu lại, lạnh giọng nói, “đừng trách ta tay đen a!”

Một đám lão già vô lực nhổ nước bọt.

Kỳ tích cái gì, chúng ta đã không hiếu kỳ.

Chúng ta chỉ hy vọng, ngài tha chúng ta một mạng liền xong rồi.

Lẫn nhau khổ bức liếc mắt nhìn nhau, sau đó, bọn họ dồn dập bắt đầu phát sinh tin tức, thuận tiện, đem Vương Bảo cảnh cáo cũng truyền trở lại.

...

...

Có Vương Bảo uy hiếp.

Rất nhiều tông môn, gia tộc, dù cho tâm có sợ hãi, thế nhưng, vẫn là hùng hục tới rồi.

Mà những kia ăn dưa võ giả, tự nhận có chút thực lực, cũng là rất là tò mò, dồn dập đi tới.

Vẻn vẹn qua một ngày.

Vương Bảo phụ cận, liền trở nên người ta tấp nập, vô số võ giả đều là con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm Vương Bảo, lại nhìn bốn phía những người khác, nhất thời càng thêm kỳ quái.

Vương Bảo vui vẻ!

Rất hài lòng!

Nhiều người như vậy!

Đến cho hắn cống hiến bao nhiêu tinh luyện giá trị?

Nước cờ này cũng thật là đi đúng rồi!

Xoay người, Vương Bảo nhìn một đám lão già, đột nhiên tiến lên, ở trên người bọn họ, lần lượt từng cái vỗ một cái.

Một đám lão già động cũng không dám động, khuôn mặt cay đắng, chờ đến Vương Bảo đem gần đây hai trăm Vấn Đạo đỉnh cao, đưa hết cho vỗ một lần, Vương Bảo trạm (đứng) ở trước người của bọn họ, lộ ra một vệt nụ cười, nói rằng, "hiện tại, chính là chứng kiến kỳ tích thời khắc!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo lập tức tinh luyện một đám Vấn Đạo võ giả đỉnh cao tu vi!

Trước Vương Bảo sớm có cảnh cáo, vào giờ phút này, bọn họ đều ở Vương Bảo tinh luyện hàng ngũ, hơn nữa, hiện tại hệ thống đã có thể lùi lại tinh luyện, còn có thể phạm vi nhỏ tinh luyện, càng thêm thuận tiện Vương Bảo.

Theo tinh luyện bắt đầu, kết thúc!

Một đám lão già cả người chấn động mạnh một cái!

Sau một khắc, dồn dập trợn to hai mắt.

Bọn họ chỉ cảm thấy, tu vi của chính mình, đột nhiên kéo lên, tuy rằng, kéo

lên tốc độ không lớn, thế nhưng...

Bọn họ nhưng là Vấn Đạo đỉnh cao!

Có mấy người, chính là không muốn đột phá, vì lẽ đó, nỗ lực áp chế, mà có mấy người, nỗ lực đột phá không được.

Có điều hiện tại.

Bọn họ không đột phá, cũng đến đột phá!

Chỉ cảm thấy, mình bị món đồ gì, khóa chặt.

Sức mạnh trong cơ thể, đang phát sinh biến hóa nghiêng trời, mà ở biến hóa này ở trong.

Bầu trời, đột nhiên âm trầm lên.

Cùng lúc đó.

Đông đảo lão già, rốt cục phản ứng lại, điên cuồng gọi lên.

“Khe nằm!”

“Thiên sát, ngươi đối với chúng ta làm cái gì?”

“Muốn đột phá? Ta lại muốn đột phá? A phốc, ta không muốn đột phá a, ta không muốn độ kiếp a, ta không muốn chết a...”

“Đáng chết, ngươi làm như thế, đến cùng là vì cái gì? Muốn giết chúng ta, ngươi hà tất phiền toái như vậy?”

“Thiên kiếp... Má ơi! Vẫn là nhiều người như vậy, đồng thời độ kiếp! Phốc...”

“Này Thiên kiếp, đến biến thái đến mức nào?”

“Nhiều như vậy Vấn Đạo đỉnh cao đồng thời độ kiếp, sợ là có thể dẫn ra diệt thế Thiên kiếp!”

Một đám lão già vô cùng kích động, ngơ ngác cực kỳ, vô cùng phẫn nộ, bọn họ trợn lên giận dữ nhìn Vương Bảo, dám nộ lại không dám động thủ, sắc mặt do đỏ lên, từ từ biến thành trắng bệch, không tự chủ được nhìn bầu trời, ngây người như phỗng!

Mà bốn phía, cái kia vô số vây xem võ giả, càng là một mặt mộng bức.

Bọn họ mộng lớn!

Nằm mộng cũng muốn không tới, Vương Bảo triệu tập nhiều như vậy Vấn Đạo đỉnh cao, dĩ nhiên là vì làm cái này!

Có thể làm cho những này Vấn Đạo đỉnh cao đồng thời đột phá, ngươi rất sao làm cái gì?

Ngươi nhường bọn họ đột phá, ngươi lại ảnh cái cái gì?

Ngươi rõ ràng có thể dễ như ăn cháo liền có thể giết chết, vì sao càng muốn dẫn đến Thiên kiếp?

A phốc!

Này mẹ nó là nhàn có bao nhiêu đau “bi” ?

“Đừng kích động...”

Vương Bảo sắc mặt thản nhiên.

Hơi ngẩng đầu, nhìn phía trên, híp mắt lại, nhạt âm thanh nói, “sau đó, các ngươi liền yên tĩnh chờ, tụ tập cùng một chỗ, ai cũng đừng chạy, lẳng lặng xem ta trang bức là có thể!”

“Lần này Thiên kiếp...”

“Không là các ngươi!”

“Là ta!”

Vù!

Vương Bảo trong cơ thể, tu vi bạo phát, khủng bố cực kỳ sức mạnh, kinh hãi một đám lão già bỗng nhiên kinh hồn!

Vương Bảo, chính thức bắt đầu đột phá!

...

...

Nơi cực xa.

Mấy chục bóng người cấp tốc kéo tới.

Trong những người này, có mấy tôn, rõ ràng là Đạp Tiên đỉnh cao lão quái.

Mà vây quanh bọn họ, là mấy cái đại tông đại tộc lão tổ, những này Đạp Tiên đỉnh cao, chính là những lão tổ này nhóm tiêu tốn lớn lao đánh đổi, đồng thời mời đi ra.

“Liền sắp đến rồi! Lão phu ngược lại muốn xem xem, là ai lại dám gan to như vậy, tàn sát chúng sinh!”

Vô Cực Tông lão tổ, Đạp Tiên đỉnh cao đại lão Trần Hùng nhạt âm thanh nói rằng.

Một cái khác Đạp Tiên đỉnh cao, lắc đầu nói rằng, “sợ là tu luyện tẩu hỏa nhập ma! Như vậy gióng trống khua chiêng, coi như hành ác sự tình, cũng đã đoạn tuyệt hi vọng thành công!”

Đột nhiên.

Trần Hùng vừa sửng sốt, nhìn về phía trước bầu trời, cái kia lớn lao cực kỳ mây đen, cảm thụ từ từ tăng cường một luồng thiên uy, Trần Hùng khó có thể tin nói rằng, “phía trước đã xảy ra chuyện gì? Cái kia mây đen, làm sao quen thuộc như thế?”

Tốc độ bọn họ không ngừng lại.

Rất nhanh, hình ảnh trước mắt, thành đối với Trần Hùng tốt nhất trả lời.

Đập vào mắt.

Liền xem đến vào giờ phút này, bầu trời nơi sâu xa, bùng nổ ra một luồng khó có thể tưởng tượng khủng bố lôi đình, chính phát sinh nổ vang thanh âm, cấp tốc đánh xuống!

Thế nhưng.

Khiến người ta cảm thấy kinh sợ chính là, một bóng người, dĩ nhiên bay lên trời, một tay nắm tay, lãnh ngạo cực kỳ âm thanh, vang vọng bát phương, ở mỗi người bên tai, nổ tung.

“Rác rưởi chi lôi, cũng dám hạ xuống! Biến mất cho ta!”

Một quyền đánh ra.

Lôi đình biến mất.

Người kia ngẩng đầu, nhìn trên không, trên mặt vẻ mặt, rất là hờ hững.

Tình cảnh này, dọa sợ Trần Hùng cùng cái khác Đạp Tiên đỉnh cao lão già.

Liếc mắt nhìn nhau.

Bọn họ trầm mặc.

Tê liệt.

Đây chính là cái kia cái ngoan nhân?

Nhóm người mình, lại vẫn thu rồi chỗ tốt, đến giết người ta?

A phốc!

Chính mình cỡ nào đơn thuần, cỡ nào ngây thơ...

------oOo------

Chương 256: Hồn đều muốn thoải mái bay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Trước tiên xem!”

Trần Hùng hít vào một ngụm khí lạnh, bất động thanh sắc nói rằng.

Còn lại Đạp Tiên đỉnh cao lão già đều là gật đầu.

Có điều.

Ở trong lòng, bọn họ đã đạt thành nhận thức chung, vậy thì là, đừng nghĩ mặc ép, không phải vậy chỉ định sẽ trở thành ngu ngốc.

Loại này dám miệt thị Thiên kiếp nhân vật, cũng là bọn họ có thể đối phó?

Ha ha ha, đừng nghịch!

Không đề cập tới Trần Hùng đám người kiêng kỵ.

Vương Bảo ở trên không.

Phía dưới, những kia Vấn Đạo đỉnh cao ông lão, nhưng là bối rối!

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo, một đám lão già trong lòng ngổn ngang không muốn.

Ma trứng!

Làm lông gà a?

Hắn rất sao đến cùng đang làm lông gà a?

Hắn dĩ nhiên ở thay chúng ta độ kiếp?

Hắn làm như thế, đến cùng là mưu đồ gì a?

Chẳng lẽ, thực sự là người bị bệnh thần kinh?

Chính mình muốn chết, sau đó bình vỡ không cần giữ gìn, lôi kéo chúng ta, muốn cho chúng ta đồng thời chôn cùng?

Phốc a!

Lão tử đây là ngã cái gì huyết nấm mốc a? Làm sao trên quầy như thế cái sự tình a!

Vấn Đạo đỉnh cao các lão giả, trên mặt vẻ mặt càng cay đắng.

Cũng nhưng vào lúc này.

Giữa bầu trời.

Thiên kiếp tựa hồ bên trong ấp ủ hoàn thành, cái kia khổng lồ mây đen bên trong, không ngừng lăn lộn kim quang, tựa hồ, có cái gì không tên tồn tại, chính đang tích trữ sức mạnh!

Gần hai trăm tôn Vấn Đạo đỉnh cao, đồng thời độ kiếp!

Cộng thêm Vương Bảo tên yêu nghiệt này!

Thời khắc này Thiên kiếp bên trong tản mát ra uy thế, thật có thể nói là là trời giận bình thường, khủng bố cực kỳ!

Cộc cộc cộc!

Trong hư không, tựa hồ truyền đến trên xe ngựa!

Phía dưới võ giả, cũng không dám thở mạnh, dồn dập trợn mắt lên, nhìn trên không, chờ đến cái kia từng đạo từng đạo xe ngựa xuất hiện, hầu như

mỗi người, trong lòng đều là kêu to một tiếng ta cắt cỏ!

Lôi Quân Xa!

Dĩ nhiên là Lôi Quân Xa!

Này rất sao nhưng là thành tiên Thiên kiếp một trong!

Vào giờ phút này, dĩ nhiên giáng lâm ở Vấn Đạo cướp!

Không hổ là mấy trăm tôn Vấn Đạo đỉnh cao cộng đồng Thiên kiếp, này giời ạ cũng quá vượt cương!

Nhưng mà.

Thiên kiếp lợi hại đến đâu.

Ở một cái nào đó trang bức phạm trong mắt, cũng chỉ là từng cái từng cái tinh luyện giá trị mà thôi.

Liền như thế không hẳn sẽ công phu, tinh luyện giá trị đã tăng vọt hết mấy vạn, Vương Bảo được kêu là một cái thoải mái a, tâm tình thật tốt, càng là hăng hái, trong giây lát hét lớn một tiếng, "Bên trong đất trời, ta là vương người! Chỉ là Thiên kiếp, ở trong mắt ta, dường như chuyện vặt!"

Nói chuyện thời gian.

Vương Bảo thân thể như đồng hóa thân lôi đình, trong chớp mắt, hướng về cái kia từng đạo từng đạo Lôi Quân Xa chạy đi!

Lôi Quân Xa, xe ngựa dáng dấp, nhưng toàn thân kim quang, mặt trên, càng ngồi từng cái từng cái không có khuôn mặt lôi đình người!

Vương Bảo kéo tới, phảng phất khiêu khích, làm cho hết thảy Lôi Quân Xa, đều là một trận, sau đó, hết thảy áp lực, hầu như đều hướng về Vương Bảo hội tụ đến!

“Hắn đúng hay không điên rồi?”

Xa xa Trần Hùng, sắc mặt đều trở nên trắng bệch.

Còn lại Đạp Tiên đỉnh cao ông lão, tương tự như vậy.

Gặp độ kiếp, chưa từng thấy ngài như vậy.

Ngài đây là ở tìm đường chết a đại thần!

Chỉ là.

Chỉ chốc lát sau, bọn họ suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết, Trần Hùng phảng phất chịu đến tấn công dữ dội, tự lẩm bẩm, “Ta nhỏ cái má ơi!”

Vương Bảo, phảng phất thiên địa quân vương, ở Lôi Quân Xa bên trong qua lại, mỗi một cái Lôi Quân Xa ở va chạm hắn thời điểm, đều sẽ tan vỡ, sau đó biến mất!

Như vậy một màn kinh khủng, hầu như muốn đem người hù chết!

Tứ phương những võ giả kia, lúc này cũng đã tâm thần sợ hãi, đều mê muội!

Khó có thể tin!

Khó mà tin nổi!

Cảm giác như ở trong mơ!

“Ha ha ha, quá yếu! Quá yếu!”

Vương Bảo ngửa mặt lên trời cười to!

Bừa bãi tiêu sái, chấn động thế nhân!

...

...

Thời gian trôi qua.

Bên trong đất trời, chỉ còn dư lại lôi kiếp thanh âm, chỉ còn dư lại Vương Bảo âm thanh.

Cho tới còn lại võ giả.

Từ lâu ngây người như phỗng, hô hấp đều theo bản năng đè thấp, chỉ lo làm tức giận cái gì.

Từng đạo từng đạo Thiên kiếp giáng lâm.

Các loại Thiên kiếp, luân phiên lên sàn!

Đổi làm ở đây bất luận một ai, dù cho là Trần Hùng bực này Đạp Tiên đỉnh cao, sợ cũng là không thể cứu vãn, nhận mệnh chờ chết.

Thế nhưng mọi người, nhưng chỉ nhìn thấy một cái nghịch thiên người, ở nơi đó, nghiền ép Thiên kiếp!

Không sai!

Chính là nghiền ép!

Bất kể là cái gì Thiên kiếp, liền chưa bao giờ từng làm bị thương Vương Bảo 1 điểm!

Vương Bảo chỗ đi qua, Thiên kiếp tự động tan vỡ!

Vương Bảo phát ra nói như vậy, càng là kích thích mọi người, adrenalin điên cuồng phân bố tăng vọt!

Thật đáng sợ!

Quá mẹ nó đáng sợ!

Này rất sao còn là một người sao?

Coi như là thượng tiên giáng lâm, cũng không dám như thế chơi chứ? Tiên cũng sợ trời, cũng sợ Thiên kiếp a!

Mãi đến tận.

Thiên địa đột nhiên yên tĩnh lên.

Thế nhưng, khủng bố thiên uy, đang điên cuồng tăng cường!

Vương Bảo lắc đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm phía trên mây đen, đón lấy, liền trừng mắt lên.

Mây đen bên trong, xuất hiện một cái quen thuộc cực kỳ đồ vật.

Đó là, Tịch Diệt Lôi Thương!

Mà theo Tịch Diệt Lôi Thương cùng nhau xuất hiện, thình lình còn có bốn phía toả ra lôi đình quân cờ.

Xa xa, Trần Hùng hút ngụm khí lạnh, thế nhưng, vẫn là áp chế không nổi sợ hãi của nội tâm, thấp giọng nói, "Tịch Diệt Lôi Thương... Bất Diệt Lôi Kỳ... Diệt Thế Lôi Pháo... Thông Thiên Lôi Hồn... Trời ạ... Bực này Thiên kiếp... Đây là muốn điên (chơi) a!"

Không sai!

Ngoại trừ Tịch Diệt Lôi Thương.

Thiên kiếp bên trong, còn ra phát hiện ba loại đặc thù Thiên kiếp, có thể nói diệt thế!

"Hắn chết chắc rồi!"

Trần Hùng đột nhiên lời thề son sắt nói rằng!

Một đám Đạp Tiên đỉnh cao, đều là gật đầu.

Như thế treo Thiên kiếp!

Ngươi nếu như còn bất tử!

Ngươi thẳng thắn thăng thiên thành thần coi là!

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, bọn họ nghe được một đạo tiếng cười lớn.

Nụ cười kia lộ ra vui sướng, lộ ra một cỗ cười xấu xa, tiếp theo, một bóng người, đạp không mà đi.

Tiện tay chụp tới, Tịch Diệt Lôi Thương biến mất.

Ở tiện tay vung lên, Bất Diệt Lôi Kỳ không có!

Chờ đến Diệt Thế Lôi Pháo, cùng Thông Thiên Lôi Hồn như thế biến mất không thấy hình bóng!

Bầu trời nơi sâu xa, tựa hồ truyền đến một đạo không hề có một tiếng động rít gào!

Giữa bầu trời mây đen, đột nhiên bắt đầu lùi tán, lộ ra từng tia từng tia ánh mặt trời!

Vương Bảo khá có chút tiếc nuối thở dài nói, “vậy thì xong? Mịa nó, còn đúng là không có một chút xíu khiêu chiến lực a! Khó chịu! Khó chịu!”

Trần Hùng thổ huyết!

Hắn nhìn Vương Bảo, con ngươi đều muốn rơi ra đến rồi!

Trời ạ!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Quá khủng bố rồi!

Cái tên này, đến cùng là cái gì người? Thượng thần chuyển thế? Tuyệt thế đại năng hạ phàm? A phốc, quả thực là trâu bò không có hạn mức tối đa!

Vương Bảo đột nhiên hạ xuống, sau đó, nhìn một đám mộng bức phảng phất Husky như thế Vấn Đạo đỉnh cao lão già, cười híp mắt nói rằng, "ta nói cho các ngươi một hồi tạo hóa, các ngươi không tin, hiện tại tin chưa?"

Không ai lên tiếng, cũng không nửa điểm phản ứng.

Hết thảy Vấn Đạo đỉnh cao lão già, đều nằm ở ta là ai, ta ở đâu? Ta đang làm gì mộng bức bên trong.

Mãi đến tận.

Một đạo lớn vô cùng hư huyễn môn hộ, phảng phất trời hóa thân, xuất hiện ở trên không.

Đông đảo lão già, bị tức máy dẫn dắt, lúc này mới hoàn hồn.

"Tiên môn?"

Trương Lương sắc mặt đột nhiên trở nên ửng hồng!

Sức mạnh trong cơ thể, chính đang bốc lên, tâm thần, bị Tiên môn hấp dẫn, chỉ chờ ở Tiên môn lưu danh, trong cơ thể hòa vào tiên linh khí, liền có thể chính thức trở thành Đạp Tiên đại lão!

"Trời ơi!"

Trương Lương trái tim cực tốc nhảy lên, hắn đột nhiên nhìn về phía Lý Thiện Nhân, gầm nhẹ nói, "lão già, ngươi còn không cảm tạ lão tử?"

Lý Thiện Nhân kích động cả người run cầm cập, tự lẩm bẩm, “Cảm tạ, cảm tạ! Khe nằm, bắt đầu từ bây giờ, ngươi là ta thân ca!”

Hai cái hàng hưng phấn tột đỉnh.

Cái khác lão già, càng là hồn đều sắp thoải mái bay!

Không hiểu ra sao, liền thành Đạp Tiên?

Liền Thiên kiếp, đều bị người cho tiếp nhận, bọn họ quả thực chính là bị người đưa lên Đạp Tiên a!

Trước đây, ai muốn với bọn hắn nói, còn có bực này chuyện tốt, bọn họ có thể phi đối phương một mặt huyết!

“Ân công!”

Trương Lương đột nhiên quỳ, mặt hướng Vương Bảo, thái độ thành kính!

Lý Thiện Nhân phản ứng cũng nhanh, lập tức quỳ xuống!

Còn lại Vấn Đạo đỉnh cao lão già, vừa học vừa xài, dồn dập đối với Vương Bảo ngỏ ý cảm ơn, thành tâm độ gạch thẳng.

Xa xa.

Trần Hùng các loại Đạp Tiên đỉnh cao lão già, nhìn tình cảnh này, trong mắt loé ra nồng nặc đố kị!

Khe nằm.

Lão tử làm sao liền chạm không lên chuyện tốt như thế? Vậy thì cùng trên trời rơi đĩa bánh, như thế như thế...

------oOo------

Chương 257: Tiên môn chi đỉnh ta lưu danh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Hùng đố kị, những người khác đương nhiên cũng đố kị, có điều những kia Vấn Đạo đỉnh cao lão già vị trí tông môn đệ tử cùng với cao tầng, nhưng là cười điên rồi!

Đặc biệt là Linh Huyễn Tông.

Bọn họ nhưng là có mười mấy tôn Vấn Đạo đỉnh cao bị Vương Bảo mang đi.

Mà hiện tại.

Dĩ nhiên nhất định là mười mấy tôn Đạp Tiên!

Thu hoạch ngoài ý muốn a!

Thật rất sao thu hoạch ngoài ý muốn a!

Hơn nữa, vẫn là có thể nói tạo hóa thu hoạch, không chút khách khí nói, Linh Huyễn Tông hiện tại tổng thể thực lực, đầy đủ lật gấp mấy lần, ảnh hưởng càng là sâu xa!

Tiên môn lưu danh, chính thức bắt đầu.

Từng cái từng cái lão già, dồn dập lên không, tới gần Tiên môn.

Có điều, Tiên môn sức mạnh, mênh mông cực kỳ, tuy rằng, cho phép bọn họ tới gần, ở Tiên môn lưu danh, thế nhưng, nhưng cũng chỉ có thể ở tầng thấp nhất lưu danh, thực lực càng mạnh, liền càng có thể dựa vào, hơn nữa, gốc gác càng mạnh, liền có thể ở Tiên môn trước, nhiều chịu đựng mấy hơi thở.

Chớ xem thường này mấy hơi thở.

Trong tiên môn sức mạnh, sẽ truyền vào đến võ giả trong cơ thể.

Võ giả chỉ cần luyện hóa, thực lực của chính mình sẽ tăng nhanh như gió!

Dần dần mà.

Làm hết thảy mọi người ở Tiên môn lên, lưu lại tên.

Mọi người dồn dập nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo tuy rằng vừa đột phá Đạp Tiên, thế nhưng, ai đều sẽ không cho là, Vương Bảo trước đây chỉ là Vấn Đạo đỉnh cao.

Này tuyệt bức là thượng cổ đại năng nhân vật, chuyển thế trùng tu!

Không phải vậy, không cách nào giải thích vừa nãy cái kia yêu nghiệt nghịch thiên từng hình ảnh!

Vương Bảo hít một hơi, bỗng nhiên lên không, từng bước một hướng về Tiên môn mà đi.

Xa xa.

Trần Hùng ánh mắt sáng quắc, thấp giọng nói, “chư vị, này một vị, sợ là có thể ở tiên môn chi đỉnh lưu danh, này nếu như thật bị hắn làm được, hướng về trước mấy vạn cổ, sau này mấy vạn cổ, sẽ trở thành tuyệt xướng!”

Cái khác Đạp Tiên đỉnh cao nghe vậy, ánh mắt đều là cực kỳ phức tạp.

Tiên môn thần bí khó lường.

Mấy vạn vạn năm qua, dù cho là lịch sử điển tịch ghi chép, cũng chưa bao giờ có người, có thể ở tiên môn chi đỉnh, lưu danh lọt mắt xanh!

Có điều.

Vương Bảo trước nghịch thiên chỗ, cho Trần Hùng bọn họ tự tin.

Loại này yêu nghiệt, như cũng không thể ở tiên môn chi đỉnh lưu danh, vậy thì thật không ai có thể làm được!

Vương Bảo hắn từng bước một tới gần Tiên môn.

Đi tới gần, sau đó, đẩy Tiên môn áp lực, vẫn là lên cao!

Cho đến lúc này, mới là khảo nghiệm chân chính!

Nếu nói là lúc trước Tiên môn áp lực, là mưa thuận gió hoà, như vậy hiện tại, chính là cuồng phong mưa rào, khí thế đâu chỉ tăng cường gấp mười lần!

Có điều.

Mặc cho (đảm nhiệm) Tiên môn áp lực to lớn hơn nữa!

Cũng không vượt qua được quy tắc!

Nhiều nhất cao hơn lưu danh người mấy cái cảnh giới nhỏ mà thôi.

Nhưng vào giờ phút này Vương Bảo, lấy hắn gốc gác, Đạp Tiên đỉnh cao đều có thể so sánh, từng bước một lên không, tuy rằng chân bước không nhanh, nhưng là, nhưng dị thường kiên định, ung dung!

Dần dần mà.

Vương Bảo thân thể, cùng thần bí Tiên môn, hầu như ngang nhau cao!

Mắt nhìn Tiên môn, Vương Bảo ở bên trái lấy thần hồn lực lượng viết một cái to lớn vương chữ, ở phân nửa bên phải, viết một cái bảo chữ!

Sau đó, trong chớp mắt, từng luồng từng luồng hung mãnh tiên linh khí,

dùng tốc độ khó mà tin nổi, hướng về Vương Bảo trong cơ thể hòa vào vào.

Thần Phủ biến thành không gian, lúc này càng lúc càng lớn, bị tiên linh khí hòa vào sau khi, bên trong đạo bao hàm, phảng phất hấp thu cái gì vật đại bổ, bắt đầu kịch liệt bành trướng, áp súc, tiếp tục bành trướng thêm!

Người không phải tiên!

Thế nhưng sau khi thành tiên, những này nói bao hàm, sẽ từ từ diễn biến thành các loại quy tắc!

Mười hơi thở qua đi.

Trăm hơi thở qua đi.

Vương Bảo nhắm mắt lại, thân thể của hắn, tham lam hấp thu tiên linh khí, Tiên môn lên áp lực, càng ngày càng mạnh, thế nhưng, còn ở Vương Bảo chịu đựng bên trong!

Chỉ là phía dưới.

Trần Hùng đám người, nhưng là từng cái từng cái bắt đầu run rẩy.

Ánh mắt toả ra nồng nặc ước ao đố kị, nhìn Vương Bảo.

Khe nằm!

Này đều bao nhiêu thời gian?

Người khác nhiều lắm có thể ở Tiên môn trước,

Tiếp thu mấy hơi thở tiên linh khí, mà ngươi đây?

Là người ta gấp mấy chục lần mấy trăm lần a khe nằm!

Này sẽ thu đến chỗ tốt lớn bao nhiêu? Không cần đoán cũng có thể biết!

Hồi lâu.

Vương Bảo rốt cục bắt đầu hạ xuống, mà Tiên môn, cũng chậm rãi biến mất rồi.

Vương Bảo rơi xuống đất, trên mặt vẻ mặt, mang theo vui sướng.

Hắn đương nhiên cao hứng.

Trong không gian đạo bao hàm, đã hình thành một giọt tích thuỷ châu giống như đồ vật, nói bao hàm thành dịch, này đã là Đạp Tiên trung kỳ cảnh giới.

Mấu chốt nhất chính là.

Lần này độ kiếp, chỉ là tinh luyện giá trị, liền cuồng thu ba mươi vạn!

Ba mươi vạn tinh luyện giá trị a!

Khe nằm, lão tử phát ra!

...

...

Nửa tháng sau.

Phù Vân Thành.

Nơi này, bởi vì có Thiên Sa Hải chỗ nước cạn, vì lẽ đó, trở thành võ giả nghỉ phép tuyệt hảo nơi.

Đi vào Đạp Tiên, Vương Bảo vậy thì chuẩn bị đi Thiên Dương đại lục.

Nửa đường cùng Thiên Sa Hải bên trong yêu ma quỷ quái qua so chiêu, đến Thiên Dương đại lục thời điểm, phỏng chừng thực lực cũng là có thể đạt

đến Đạp Tiên đỉnh cao.

Đến lúc đó, Vương Bảo liền tiên nhân đều không sợ, thượng tiên giáng lâm, cũng dám cho hắn giết!

Vốn là, Vương Bảo chuẩn bị từ Phù Vân Thành nơi này ra biển, có điều, ở đi tới Phù Vân Thành sau khi, Vương Bảo nghiêm túc quyết định, hoãn hai ngày lại đi.

Nhìn trên bờ biển, cái kia từng cái từng cái tuy rằng ăn mặc rất nhiều, nhưng là nhưng yêu kiều thướt tha, sóng lớn mãnh liệt đại mỹ nữ, Vương Bảo cảm thấy, chính mình nên tinh luyện một hồi chính mình thẩm mỹ quan, nếu không, thật sự xem không đến a.

Sau ba ngày.

Vương Bảo ở Phù Vân Thành một góc hải vực, thả xuống một chiếc thuyền con, khống chế hướng về Thiên Dương đại lục mà đi.

Cho tới hải đồ?

Mộc có!

Thiên Sa Hải bên trong nguy cơ trùng trùng, ngoại trừ những kia mở ra đến an ổn đường hàng hải, nào có cái gì hải đồ có thể nói.

Vương Bảo đương nhiên là không đi tầm thường đường, an toàn làm sao chuyển tinh luyện giá trị?

Thuyền con tốc độ không nhanh không chậm, Vương Bảo chỉ là ban ngày chạy đi, cầm trong tay một cái hệ thống xuất phẩm la bàn, phân rõ phương hướng.

Loáng một cái chính là bảy ngày thời gian qua đi.

Vào giờ phút này, Vương Bảo đần độn vô vị khoanh chân ngồi ở thuyền con lên, xem trong tay cứng nhắc.

Hệ thống tinh luyện cửa hàng bên trong có đủ loại đồ chơi nhỏ, lại như là khối này cứng nhắc máy vi tính, đừng xem không thể network, thế nhưng, bên trong video kho nhưng là không thiếu gì cả, liền tỷ như hiện tại, Vương Bảo đang xem "Nào đó du thuyền avi", xem say sưa ngon lành.

Đột nhiên.

Một đạo hét lớn thanh âm vang lên.

"Làm càn!"

Vèo vèo vèo.

Vài đạo tiếng xé gió vang lên, cùng lúc đó, một luồng cuồng mãnh công kích quét ngang mặt hồ, hướng về Vương Bảo đả kích lại đây.

Vương Bảo đứng thẳng đứng dậy, vừa nãy hắn là quay lưng đi tới phương hướng ngồi, còn chưa hiểu tình hình.

Lúc này vừa nhìn, nhất thời có chút không nói gì.

Trước người là một ngôi lầu thuyền, có điều nhưng là đã ngừng lại, nhìn qua như là một cái tĩnh mịch quái vật khổng lồ, Vương Bảo thuyền con, suýt chút nữa đâm đầu vào đi.

Ầm!

Một đạo công kích đánh vào Vương Bảo thuyền thuyền bên trên, có điều, đồ chơi này tốt xấu cũng là một cái đạo khí, sức phòng ngự không phải nắp, này kéo tới công kích, vẻn vẹn chỉ là Thần Phủ, cũng không thể nhường thuyền thuyền lay động một tia.

"Hả?"

Lâu thuyền phía trước hư không, ba cái thanh niên hơi nhướng mày, người cầm đầu hé mắt, đánh giá Vương Bảo một chút, liền cười lạnh nói, "Nhân

tộc? Nghĩ vượt biển mà đi, dĩ nhiên không chọn cái kia mấy cái tuyến đường, thực sự là muốn chết! Hừ, mau cút đi, quấy nhiễu mấy vị đại nhân, cẩn thận tính mạng của ngươi...”

------oOo------

Chương 258: Ta muốn đi Hải tộc đi dạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo lông mày nhíu lại.

Không nguyên do bị người khinh bỉ.

Hơn nữa, còn tuyên bố "Nhân tộc" ? Ngươi rất sao không phải người a?

Chờ chút.

Vương Bảo trừng mắt lên, phát hiện cái kia nói chuyện thanh niên, giữa hai lông mày thình lình có hai cái nhô ra, liền phảng phất bị người đánh ra đến hai cái bao giống như.

Khe nằm, còn thật không phải là người!

Cộc!

Vương Bảo một giẫm thuyền con, thân thể lên không, trong chớp mắt, liền vượt qua mấy cái thanh niên, trực tiếp rơi vào lâu thuyền to lớn trên boong thuyền.

Thuyền con đã bị Vương Bảo thu hồi, nhìn lướt qua boong tàu, Vương Bảo vẻ mặt tùy ý, hồn nhiên không để ý phía sau truyền đến Bạo Nộ tiếng.

"Lớn mật!"

"Dĩ nhiên ngông cuồng xông Hải Vương Lâu! Giết hắn!"

"Mau chóng thông báo trưởng lão, có kẻ địch tập kích!"

Ba người kia thanh niên miệng hét lên, cũng là rơi vào trên boong thuyền,

mắt nhìn chằm chằm nhìn Vương Bảo, trong tay lập loè ra binh khí, ánh mắt cực lạnh.

“Không nên tức giận, ta không có địch ý, chính là tới đi dạo!” Vương Bảo cười hì hì nói.

Ba cái thanh niên sắc mặt khó coi.

Ngươi muội, chúng ta rất quen sao? Tới đi dạo? Đi dạo ngươi cái trứng a! Không muốn chết cút nhanh lên trứng!

Càng nhiều người xông tới.

Vương Bảo nhìn bọn họ, liên tưởng đến tòa lầu này thuyền, gọi Hải Vương Lâu, không khỏi nghĩ đến ở Phù Vân Thành nghe được một ít truyền thuyết.

Tựa hồ đang Thiên Sa Hải bên trong, sinh tồn một ít đặc thù chủng tộc, bọn họ tự xưng Hải tộc, lấy Hải thần hậu duệ vang danh thiên hạ.

Có điều Hải tộc tựa hồ không thể lên bờ, coi như có thể, cũng không thể ngốc rất lâu.

Then chốt là.

Hải tộc thực lực rất mạnh!

“Các ngươi là Hải tộc?” Vương Bảo nhìn bọn họ Vấn Đạo.

Một đám hàng đều không nói lời nào, chỉ là lạnh lùng nhìn Vương Bảo, cũng không lâu lắm, một đạo mang theo âm thanh uy nghiêm từ phía sau vang lên, “Là ai, dám xông vào Hải Vương Lâu?”

Hải tộc các thanh niên dồn dập hành lễ, nhường đường ra.

Người đến là cái ông lão, tinh thần phấn chấn, ánh mắt ngay lập tức khóa chặt Vương Bảo, trên mặt liền tuôn ra sát cơ mãnh liệt, đi tới sau khi, lạnh giọng nói, “Nhân tộc? Ha ha, quả nhiên là ngông cuồng a!”

Mới vừa muốn động thủ.

Một bộ bóng dáng xinh đẹp, nhưng là đột nhiên đi tới.

Vương Bảo vừa nhìn, không khỏi sáng mắt lên.

Cô nàng này, rất đẹp!

Đẹp đẽ đến mức nào? Nếu như Phong Thần Bảng Lực Đát Dĩ trên đời, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi!

"Phi Hạc trưởng lão, không nên làm khó hắn, hay là, là cái gặp rủi ro người! Nhường hắn ở trên thuyền nghỉ ngơi hai ngày, phái người đưa hắn đi thôi!"

Đại mỹ nữ âm thanh rất là nhu hòa, hoặc là nói, rất êm tai, lỗ tai mang thai loại kia.

"Dao Quang thánh nữ... Chuyện này..."

Ông lão kia có chút khó khăn.

Dao Quang thánh nữ âm thanh lộ ra một vệt uy nghiêm, nhạt âm thanh nói, "ta biết Phi Hạc trưởng lão căm hận Nhân tộc, có điều, sư tôn ta một trong, cũng là loài người đại tu, vì lẽ đó, Phi Hạc trưởng lão, làm theo đi!"

Ông lão ánh mắt chìm xuống, ánh mắt chớp qua một vệt lạnh lùng chế giễu, sau đó liền thu hồi vẻ mặt, lạnh lùng nói rằng, "rõ ràng! Người đến, đưa vị khách nhân này đi phòng khách nghỉ ngơi!"

Dứt lời, phất phất tay.

Bên cạnh một cái Hải tộc thanh niên bất đắc dĩ đi tới.

Có điều, Vương Bảo nhưng là vung vung tay, cười nói, "nghỉ ngơi thì thôi, ta còn không mệt, sau đó lại nói! Đúng là vị tiểu thư này tỷ, tại hạ Vương...

Đại Chùy! Nhiều Tạ tiểu thư tỷ chiêu đãi chi ân!”

Dao Quang thánh nữ nhẹ nhàng cười, gật gù, không nói nữa, xoay người chậm rãi bước rời đi.

Vương Bảo nhìn bóng dáng xinh đẹp đi xa, không khỏi bẹp một hồi miệng, xem cái kia Phi Hạc trưởng lão, ánh mắt cực lạnh, mạnh mẽ trừng Vương Bảo một chút, hừ nhẹ một tiếng đi rồi.

Vương Bảo bĩu môi, quay đầu thân tượng cái khác một cái Hải tộc thanh niên hỏi nói, “lầu này thuyền làm sao không đi rồi?”

Cái kia Hải tộc thanh niên không vui nói, “Hỏng rồi!”

“Vậy làm sao không sửa?”

Hải tộc thanh niên ánh mắt trừng, “Sửa a!”

“Lầu này thuyền như thế trâu bò, làm sao sẽ xấu đây?”

Hải tộc thanh niên nhanh vỡ.

Ngươi muội.

Tên khốn này từ đâu tới nhiều như vậy vấn đề?

Hơn nữa, ta rất sao làm sao biết Hải Vương Lâu sẽ xấu? Này Hải Vương Lâu nhưng là Hải tộc trấn tộc hành quân luyện khí, một ngàn năm đều chưa chắc xấu một lần.

Hải tộc thanh niên thức thời câm miệng, nỗ lực không phản ứng Vương Bảo.

Nhưng mà, Vương Bảo nhưng là híp mắt lại, quay về hắn cười nói, “xem ra, là kỹ thuật không được a, như vậy đi, ngươi đi nói cho vừa mới cái kia đẹp đẽ tiểu tỷ tỷ, liền nói ta sẽ sửa!”

Hải tộc thanh niên một mặt mộng bức.

Mãi đến tận Vương Bảo giục, hắn mới tức giận nói, “ngươi nói mò cái gì? Đây chính là Hải Vương Lâu!”

Vương Bảo lông mày nhíu lại, “Ngươi muội, ta này vững vàng kỹ thuật, ngươi đều không tin ta? Coi là, không thông báo dẹp đi, sau đó đụng với, chính ta nói!”

Một đám Hải tộc thanh niên hai mặt nhìn nhau.

Cuối cùng, hay là đi thông báo Dao Quang thánh nữ.

Dù sao, Vương Bảo nếu như là đùa giỡn, trêu chọc Dao Quang thánh nữ, kết cục khẳng định khó coi, nhưng nếu như thật sự, các loại thánh nữ biết là nhóm người mình trì hoãn thời gian, còn không được phạt nặng?

...

...

“Ngươi có thể sửa lâu thuyền? Ngươi là luyện khí sư?”

Dao Quang thánh nữ hiếu kỳ nhìn Vương Bảo.

Bên người, là sắc mặt không quen Phi Hạc trưởng lão.

Vương Bảo cười nói, “ta cũng không chỉ là luyện khí sư, vẫn là rất lợi hại luyện khí sư, chỉ là một chiếc lâu thuyền, sửa tốt là điều chắc chắn!”

“Hừ!”

Phi Hạc dài sớm liền không nhịn được, vỗ bàn một cái đột nhiên đứng lên, lệ quát, “Nói khoác không biết ngượng! Hải Vương Lâu nhưng là cực phẩm đạo khí, coi như là những kia Nhân tộc luyện khí đại sư, cũng không dám nói có thể sửa phục! Tiểu tử ngươi tuổi còn trẻ, ngươi đến sửa? Khẩu khí

thật là lớn!”

Vương Bảo không thèm để ý cái này lão bệnh thần kinh.

Ánh mắt nhìn Dao Quang thánh nữ, Vương Bảo cười nói, “tiểu tỷ tỷ như tin ta, liền để ta sửa, không lấy một đồng tiền! Có điều, chỉ hy vọng tiểu tỷ tỷ đáp ứng ta một điều kiện!”

Dao Quang thánh nữ đôi mắt đẹp nháy mắt, “Điều kiện gì?”

Vương Bảo nói rằng, “các ngươi, hẳn là Hải tộc chứ?”

Phi Hạc trưởng lão cười lạnh nói, “coi như ngươi còn có chút kiến thức!”

Vương Bảo cười nói, “nói thật, ta đối với Hải tộc, có chút ngạc nhiên, nếu như, tiểu tỷ tỷ đáp ứng ta, có thể mang ta đi Hải tộc đi dạo một vòng, vậy ta, miễn phí giúp các ngươi sửa tốt lâu thuyền!”

“Mơ hão!”

Phi Hạc trưởng lão lại bạo.

Trừng mắt Vương Bảo, lệ quát, “Tiểu tử ngươi muốn đi ta Hải tộc, đến cùng có gì ý đồ? Thánh nữ, ta nhìn hắn không có ý tốt, nên nắm lên đến, nghiêm hình tra hỏi!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Đại gia ngươi!

Ông lão này tuyệt bức là cái ngu ngốc!

Mà Dao Quang thánh nữ, nhưng là do dự một chút, liền đứng dậy, nhẹ nhàng nói rằng, “tốt! Ta đáp ứng ngươi là được rồi, đương nhiên, tiền đề là ngươi có thể sửa tốt lâu thuyền!”

Phi Hạc trưởng lão trừng mắt lên, gấp giọng nói, “thánh nữ, không thể a!

Cái này nhân tộc tâm tư khó lường...”

Dao Quang thánh nữ sắc mặt không vui nói rằng, “Phi Hạc trưởng lão, chúng ta Hải Vương Thành, khi thì cũng sẽ có Nhân tộc đại tu tới làm khách, muốn nói tâm tư khó lường, to lớn nhất khả năng cũng là bọn họ chứ? Ngươi nếu không đáp ứng, cũng có thể! Lâu thuyền là ngươi ở lúc tu luyện làm hỏng, ngươi nếu có thể sửa tốt, hoặc là, tìm người sửa tốt, vậy ngươi liền đi sửa a!”

Phi Hạc trưởng lão sắc mặt nhất thời khó coi hạ xuống.

Nhường hắn sửa?

Sửa lông gà!

Hắn đối với những kia trận pháp, tuy rằng cũng hiểu một ít, thế nhưng, tổ hợp lên nhưng là Byankugan mù.

Con mắt chớp qua một đạo hung mang, Phi Hạc trưởng lão nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, “tốt! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao sửa! Sớm nói cho ngươi, ngươi nếu dám đùa lão phu, coi như thánh nữ che chở ngươi, lão phu cũng sẽ lực giết ngươi tại chỗ!”

Vương Bảo bất động thanh sắc, thản nhiên nói, “xem rắm a, ngươi lại xem không hiểu!”

Phi Hạc trưởng lão khí cả người run run một cái.

Dao Quang thánh nữ vừa nhìn, liền bận bịu nói rằng, “được rồi, không muốn trì hoãn, Vương... Đại Chùy đúng không? Đi theo ta!”

Vương Bảo vòng chéo tay, theo Dao Quang thánh nữ rời khỏi phòng.

Phi Hạc trưởng lão cầm nắm đấm, cắn răng, oán hận đi theo.

Hắn vừa nãy không phải là đang nói đùa.

Nếu như Vương Bảo không sửa được lâu thuyền, hắn xin thề, hắn sẽ giết người...

------oOo------

Chương 259: Này đều không gọi sự tình!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hải Vương Lâu dưới đáy.

Vương Bảo nhìn phảng phất tịch diệt bình thường trận pháp khoang thuyền, nghiêng đầu liếc mắt nhìn Phi Hạc trưởng lão, nhạt âm thanh nói, "thực sự là không sợ đối thủ giống như thần, chỉ sợ đồng đội ngu như heo, bực này trận pháp, nghĩ từ bên ngoài phá hoại, Đạp Tiên đỉnh cao cũng đến lao lực, không nghĩ tới, dĩ nhiên người khác từ nội bộ tan rã rồi!"

Phi Hạc trưởng lão cảm giác mi tâm của chính mình thẳng thình thịch.

Ánh mắt phun lửa nhìn Vương Bảo, hắn trong lòng sát cơ, càng ngày càng mãnh liệt!

Đồng đội ngu như heo?

Đây chính là đang mắng ta là heo, đúng không?

Nếu như không phải Dao Quang thánh nữ ở đây, Phi Hạc trưởng lão cảm giác mình nhất định sẽ một cái tát đập chết Vương Bảo.

Dao Quang thánh nữ trên mặt mang theo bất đắc dĩ, nhẹ giọng nói, "Vương Đại Chùy, ngươi có thể sửa sao?"

Vương Bảo lông mày nhíu lại, "Tiểu tỷ tỷ, tuyệt đối không nên hoài nghi thực lực của ta, bởi vì..."

Bạch!

Vương Bảo vung tay lên.

Từng luồng từng luồng linh quang mạn qua, chớp mắt sau khi, liền nhìn thấy cái kia từng cái từng cái trận bàn bùng nổ ra ánh sáng chói mắt huy, cùng lúc đó, một luồng cuồn cuộn lực lượng, cũng thuận theo bộc phát ra!

"Sẽ không có ta Vương Đại Chùy, không làm được!"

Vương Bảo tự tin lại bá đạo âm thanh, ở Dao Quang thánh nữ bên tai vang vọng.

Dao Quang thánh nữ ngơ ngác liếc mắt nhìn khôi phục bình thường trận pháp, sau đó nhìn về phía Vương Bảo, trong lòng áy náy nhảy loạn.

Tự tin lại mạnh mẽ nam nhân, là có sức hấp dẫn nhất!

Mà ở một bên.

Phi Hạc trưởng lão con ngươi đều sắp bạo, một mặt mộng bức nhìn cái kia từng đạo từng đạo trận bàn, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Giời ạ!

Phất phất tay, trận pháp liền được chữa trị?

Này rất sao là cái gì quỷ?

Coi như là Nhân tộc trận pháp đại sư, cũng làm không đến nước này a, chuyện này quả thật siêu thần!

Tên tiểu tử này...

Phi Hạc trưởng lão trong lòng sát cơ lui bước, thay vào đó, là một loại khôn kể kiêng kỵ.

Có điều sau đó, hắn liền chú ý tới Dao Quang thánh nữ vẻ mặt.

Trong lúc nhất thời, Phi Hạc trưởng lão sắc mặt, liền trở nên âm trầm đáng sợ.

Quay về Dao Quang thánh nữ xin lỗi một tiếng, liền mặt lạnh quay đầu rời đi.

...

...

Hải Vương Lâu chấn chỉnh lại cờ trống, hướng về Hải Vương Thành mà đi!

Mà Vương Bảo, thì lại bắt đầu tán gái, hóa thân tiết mục ngắn tay, đem Dao Quang thánh nữ chọc cho khanh khách cười không ngừng, thậm chí còn ngoại lệ mang theo Vương Bảo đi tới nàng khuê phòng.

Mà hết thảy này.

Dĩ nhiên rơi vào lâu thuyền bên trong một cái nào đó thanh niên trong tai.

Lúc này.

Phi Hạc trưởng lão liền đứng thanh niên bên người, theo hắn kể rõ, thanh niên trên mặt, dâng lên một vệt sát cơ, lóe lên một cái rồi biến mất.

Thanh niên gọi Nam Cung Bạch!

Bản thân càng là Huyết Giao bộ tộc nhất thiên kiêu.

Biển trong tộc bộ tộc hàng trăm hàng ngàn, nhưng Huyết Giao bộ tộc, nhưng là chân thực đỉnh cao đại tộc một trong.

Nam Cung Bạch đứng dậy, khắp toàn thân đều lộ ra một luồng gay mũi mùi máu tanh, trên người hắn hiện lên từng đạo từng đạo màu máu thần văn, lấp loé, khí thế của hắn thu hồi, trên mặt mang theo hờ hững, nhạt âm thanh nói, “Phi Hạc trưởng lão, đa tạ tin tức của ngươi! Lễ vật nhỏ, không được kính ý, xin vui lòng nhận!”

Nam Cung Bạch trên tay tránh ra một viên màu máu tinh thạch, Phi Hạc

trưởng lão tiếp nhận, trong mắt lóe mừng như điên, tiếp nhận, cười híp mắt nói, “Bạch thiếu chủ khách khí, này đều là lão phu phải làm!”

Dứt lời, lại khách sáo vài câu, Phi Hạc trưởng lão lui ra gian phòng.

Mà Nam Cung Bạch, nhưng là vỗ tay cái độp.

Sau một khắc.

Nam Cung Bạch phía sau hư không, một vệt bóng đen tái hiện ra, khắp toàn thân đều mặc áo đen, chỉ có một đôi mắt, nhưng là làm người ta sợ hãi đỏ như máu.

“Thiếu chủ!”

Âm thanh thâm trầm.

Nam Cung Bạch ngồi, xoa xoa mi tâm, nhạt âm thanh nói rằng, “Ám Dạ, người này, ngươi buổi tối xử lý!”

Người mặc áo đen Ám Dạ gật gù, bóng người chậm rãi biến mất.

Nam Cung Bạch đột nhiên lạnh lùng cười, lầm bầm lầu bầu nói rằng, " Dao Quang thân là Hải Long bộ tộc thánh nữ,

Chỉ có thể là ta Nam Cung Bạch nữ nhân, ta như cưới nàng, sau trăm tuổi, liền có thể trở thành là Hải Long bộ tộc nội các trưởng lão, hai ta sinh ra dòng dõi, liền Hải Vương đại vị, đều có tư cách tranh cướp!"

“Tương lai Hải tộc, nhất định phải là ta!”

Nam Cung Bạch đưa tay, hư không nắm chặt, phảng phất nắm chặt rồi thiên hạ, sau đó, cười quái dị lên, “Bằng không, chẳng phải là lãng phí ta này vô tiền khoáng hậu thiên phú!”

...

...

Vào đêm.

Vương Bảo ngủ rất say.

Có điều, theo cửa phòng vô thanh vô tức mở ra, Vương Bảo con mắt, liền nửa híp lại.

Cũng không lâu lắm, nương theo một luồng sức mạnh cuồng bạo, ở trên người chính mình, lóe lên một cái rồi biến mất, Vương Bảo không nhịn được khóe mắt vừa kéo.

Ngươi muội.

Từ đâu đến sát thủ?

Người đến chính là Ám Dạ.

Nhẹ nhàng một đòn, nhưng cũng đạt đến Đạp Tiên trung kỳ mức độ, Ám Dạ cảm ứng một hồi, không cảm ứng được chút nào sinh cơ, liền gật gù, sau đó phảng phất quỷ như thế, biến mất ở gian phòng, mà cửa phòng, cũng tự động khép kín.

Trở lại Nam Cung Bạch gian phòng, Ám Dạ chưa từng xuất hiện, nhưng âm thanh nhưng là ở trong hư không truyền đến, “Thiếu chủ, giải quyết!”

Nam Cung Bạch vung vung tay, trở lại trên giường, ngồi khoanh chân, tu luyện lên.

Ngày thứ hai.

Nam Cung Bạch dậy rất sớm, chuẩn bị cùng Dao Quang thánh nữ cùng chung bữa sáng.

Chỉ có điều.

Đi tới món ăn phòng thời điểm.

Nam Cung Bạch vẻ mặt, liền cứng lại rồi.

Đập vào mắt, liền nhìn thấy Dao Quang thánh nữ đang theo một người thanh niên mặt đối mặt mà ngồi, cười ăn cơm, nhìn dáng dấp, ăn rất thơm ngọt a!

Bí ẩn mà bất mãn liếc mắt nhìn phía sau hư không, Nam Cung Bạch hít một hơi, bỏ ra một cái nụ cười đi tới, cười nói, "Dao Quang, vị này chính là..."

"Nam Cung đại ca!"

Dao Quang thánh nữ nụ cười trên mặt cất đi, nhẹ giọng nói, "vị này chính là Vương Đại Chùy, một cái luyện khí đại sư, Hải Vương Lâu trước hỏng rồi, chính là hắn sửa tốt!"

"Ồ? Luyện khí đại sư a!"

Nam Cung Bạch ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo nhưng là tựa như cười mà không phải cười nhìn Nam Cung Bạch, cùng với, Nam Cung Bạch sau lưng hư không, cười híp mắt nói, "Hai vị cũng là tới dùng cơm?"

Nam Cung Bạch trong lòng đột nhiên cả kinh, nỗ lực cường cười nói, "Vương huynh, lời này có ý gì?"

"Ha ha! Đương nhiên là ngươi, cùng hắn a!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo bàn tay bỗng nhiên đẩy một cái!

Trong phút chốc, hư không phảng phất nếp nhăn bình thường lăn lên, sau đó, nương theo một đạo kêu rên, một đạo hắc y bóng người lảo đảo từ sâu

trong hư không té ra ngoài.

Nam Cung Bạch con ngươi co rút nhanh, ngơ ngác biến sắc.

Mà người mặc áo đen kia Ám Dạ, con mắt đỏ ngầu, cũng chớp qua một vệt khiếp sợ, sau đó, bóng người lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

“Nha, tại sao lại đi rồi?”

Vương Bảo cười hì hì nói rằng.

Nam Cung Bạch ánh mắt chìm xuống, quay về Dao Quang thánh nữ nói rằng, “Dao Quang, các ngươi ăn trước, ta đi ra ngoài một chút!”

Dứt lời, bước nhanh đi ra món ăn phòng.

Dao Quang thánh nữ đăm chiêu, ánh mắt chớp qua một vệt nghi hoặc, ngơ ngác không biết nghĩ cái gì.

“Làm sao?” Vương Bảo hỏi.

Dao Quang thánh nữ trầm mặc một chút, nhẹ giọng nói, “vừa nãy người mặc áo đen kia, không đơn giản, trên người có tà khí! Vương Đại Chùy, ngươi vừa nãy ép hắn hiện thân, sợ là bị hắn hận lên, sau đó cẩn thận một chút, có chuyện gì, có thể thông báo ta, ta đến xử lý!”

Vương Bảo không để ý chút nào, phất tay một cái nói, “không có chuyện gì! Ta còn chịu đựng được!”

Dao Quang thánh nữ cười khổ một cái.

Nàng phát hiện, thật giống bất kể là vấn đề gì, cái gì nguy cơ, ở Vương Bảo trong miệng, đều không phải cái sự tình, lại như là Vương Bảo nói với nàng cái kia gọi Tây Du kí cố sự bên trong, cái kia một cái đại náo Thiên cung Tề Thiên đại thánh như thế!

Cùng lúc đó.

Nam Cung Bạch trong phòng.

Trong hư không, hắc y Ám Dạ thiểm hiện ra.

Nam Cung Bạch ánh mắt toả ra sát cơ nồng nặc, lớn tiếng quát, “Xảy ra chuyện gì?”

Ám Dạ ánh mắt chớp qua một vệt phiền muộn, cung kính nói, “Thiếu chủ, tiểu tử kia thực lực không đơn giản, ngay cả ta đều không phải là đối thủ, hắn là Đạp Tiên hậu kỳ đại cao thủ!”

Nam Cung Bạch trong lòng đột nhiên run lên.

Tuy rằng đã sớm đoán được.

Thế nhưng thời khắc này, hắn vẫn còn có chút không dám tin tưởng.

Ngươi muội, tên kia nhìn qua trẻ tuổi như vậy, sẽ là Đạp Tiên hậu kỳ? Lúc nào Đạp Tiên hậu kỳ, cũng có thể là tiểu thịt tươi?

Trầm mặc nửa ngày.

Nam Cung Bạch ánh mắt hung mang lóe lên, cười lạnh nói, “Đạp Tiên hậu kỳ? Đạp Tiên hậu kỳ thì lại làm sao! Đặt ở ta Huyết Giao bộ tộc, như thường là rác rưởi! Khoảng cách Vương Thành, còn có bảy ngày thời gian, ngươi thay ta đi một chuyến Quỷ Long Vực, nhường ta cô phụ phái cao thủ lại đây, giết chết tiểu tử kia!”

Ám Dạ có chút do dự, nói rằng, “thiếu chủ, đúng hay không quá đem tiểu tử kia coi là chuyện to tát?”

Nam Cung Bạch lắc đầu một cái, lạnh giọng nói, “ngươi không hiểu, tiểu tử kia, là Nhân tộc, mà Dao Quang bởi vì nàng người sư tôn kia duyên cớ, đối với Nhân tộc rất là thân thiết, hơn nữa tiểu tử kia, nhìn tuổi trẻ, thực lực lại mạnh...”

“Người như thế, phải giết chết mà yên tâm! Dao Quang còn chưa chân thành cho ta, bất cứ uy hiếp gì, cũng phải ách giết từ trong trứng nước...”

------oOo------

Chương 260: Lại nhiều 1 cái dưới kiếm vong hồn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hải Vương Lâu theo gió vượt sóng, tốc độ cực nhanh.

Lâu thuyền bên trên.

Nam Cung Bạch co lên, vẫn chưa từng hiện thân, mà Phi Hạc trưởng lão, cũng là an phận rất nhiều.

Cũng không dám nữa đối với Vương Bảo nháy mắt.

Món ăn trong phòng phát sinh tất cả, Phi Hạc trưởng lão toàn nghe nói.

Lúc đó hắn liền sợ vãi tè rồi.

Hắn chỉ là Vấn Đạo đỉnh cao, thế nhưng hắn lại biết, ở Nam Cung Bạch bên người, có cái Đạp Tiên trung kỳ đỉnh cao ám vệ.

Nam Cung Bạch đều rụt.

Chính mình lại xù lông, cái kia không phải là tìm chết sao?

Vì lẽ đó, Phi Hạc trưởng lão khoảng thời gian này đều ẩn núp Vương Bảo đi.

Liền như thế qua mấy ngày.

Nương theo một đạo kinh thiên động địa nổ vang.

Hải Vương Lâu đột nhiên đình trệ, sau đó, mọi người bước lên boong tàu, sắc mặt trở nên thương Bạch Khởi đến.

Đập vào mắt, là một cái quái vật khổng lồ, nửa cái đầu biến mất ở trong nước biển, nhưng còn lại nửa cái đầu, cũng so với Hải Vương Lâu cũng cao hơn lớn, đây là một con cá voi!

Toàn thân màu đen, hai con to lớn con mắt, lạnh lùng nhìn Hải Vương Lâu.

Bốn phía, nhưng là từng cái từng cái cá voi thú, nửa vây quanh Hải Vương Lâu.

Trên boong thuyền.

Phi Hạc trưởng lão sắc mặt tái nhợt, ngơ ngác gọi nói, "là Ma Kình Ngô Thiên!"

Một đám Hải tộc thanh niên, đều là cả người run lên.

Ma Kình Ngô Thiên.

Hải tộc tội phạm truy nã một trong, vẫn là xếp hạng cực cao tội phạm truy nã.

Hàng này xuất quỷ nhập thần, nhưng mỗi một lần xuất hiện, đều sẽ nhấc lên một hồi gió tanh mưa máu.

Thiên Sa Hải rất lớn, hàng này chung quanh trốn, cứ thế Vu Hải tộc cao tầng đại lão, nhiều lần vây quét, đều là tay trắng trở về.

Không nghĩ tới, dĩ nhiên ở đây đụng với.

Hải tộc thanh niên khá là hoảng sợ chính là, Ma Kình Ngô Thiên, thập phần khát máu, giết lên Hải tộc đến, cũng tựa hồ sẽ không mềm tay.

"Thánh nữ! Mau nhanh lấy ra thân phận!" Phi Hạc trưởng lão cấp bách nhìn về phía Dao Quang thánh nữ.

Dao Quang thánh nữ gật gù, tiến lên trước vài bước, dõi mắt nhìn Ma Kình Ngô Thiên, lớn tiếng nói, "Hải Long bộ tộc thánh nữ Dao Quang, bái kiến

tiền bối! Không biết tiền bối vì sao, ngăn trở chúng ta đi đường?”

Ma Kình Ngô Thiên con ngươi chớp qua một vệt lạnh lùng chế giễu, ong ong nặng nề tiếng vang, ở trong thiên địa xuyên qua, “Đứa bé, bản tọa lần này đến, không phải vì ngươi, là ngươi toà lái lên cái kia Nhân tộc tiểu tử! Hắn giết bản tọa thủ hạ, bản tọa là đến báo thù!”

Dao Quang thánh nữ ngẩn ra.

Tiểu tử loài người?

Vương Đại Chùy?

Ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, Dao Quang thánh nữ nhỏ giọng hỏi, “Ngươi giết Ma Kình Ngô Thiên thủ hạ?”

Vương Bảo buông tay, “Ta biểu thị rất vô tội!”

Dao Quang thánh nữ mím mím môi.

Nàng đối với Vương Bảo quan cảm vô cùng tốt, khôi hài, tự tin, giảng cố sự càng là hấp dẫn người!

Nàng đã đem Vương Bảo xem là bạn tốt.

Vì lẽ đó.

Dao Quang thánh nữ ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, lớn tiếng nói, “tiền bối, Vương Đại Chùy là ta khách nhân, có thể không cho vãn bối một bộ mặt? Vãn bối có thể bồi thường tiền bối, không biết một viên biển tâm quả, có thể không?”

Ma Kình Ngô Thiên trong mắt loé ra một vệt tham lam.

Ngươi muội.

Không hổ là vương tộc thánh nữ a!

Biển tâm quả bực này bảo bối, nói cho liền cho.

Lại nói nếu như không phải Quỷ Long Vực vị kia mệnh lệnh, ta thật có thể sẽ động tâm, thế nhưng, ai bảo cái kia tiểu tử loài người, xui xẻo đây?

Con mắt từ từ mạn lên một vệt màu máu.

Ma Kình Ngô Thiên âm thanh, ở mây xanh vang vọng, "Tiểu nữ oa, không nên nhiều lời, nhường tiểu tử kia đi ra nhận lấy cái chết, bản tọa tha các ngươi qua đi, nếu không, đừng trách bản tọa đại khai sát giới! Ngươi ta không dám giết, nhưng những người khác, hanh..."

Dao Quang thánh nữ một trái tim nhất thời chìm xuống dưới.

Phi Hạc trưởng lão các loại Hải tộc, sắc mặt càng ngày càng trắng xám.

Nhưng vào lúc này, Nam Cung Bạch hiện thân, híp mắt, tiềm tàng ý cười, đi lên phía trước, thở dài nói, "Dao Quang, ngươi thật muốn vì một nhân tộc, nhường bọn họ chịu chết sao? Đây chính là Ma Kình Ngô Thiên, Đạp Tiên đỉnh cao tu vi a!"

Dao Quang lạnh lùng liếc mắt nhìn Nam Cung Bạch,

"Nam Cung đại ca, ngươi lời này có ý gì? Chẳng lẽ muốn nhường ta Dao Quang, đưa bằng hữu đi chết?"

Nam Cung Bạch lắc đầu một cái, ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, thương hại nói rằng, "huynh đệ, đây chính là ngươi tự tìm, ngươi nói ngươi trêu chọc ai không được, một mực chọc tới Ma Kình Ngô Thiên, ai, Dao Quang thiện tâm, thế nhưng, ngươi thân là nam nhân..."

Vương Bảo đột nhiên vung tay lên.

"Yên tâm!"

Đánh gãy Nam Cung Bạch.

Vương Bảo cười ha ha nói rằng, “ta sẽ không để cho các ngươi bất cứ người nào bị thương!”

Nam Cung Bạch khóe mắt vừa kéo.

Khe nằm.

Này trang bức hàng.

Chết đến nơi rồi, còn rất sao trang bức!

Cộc!

Vương Bảo một chân đạp lên tăng ca lan can.

Quần áo bị gió biển thổi đến vù vù vang vọng, Vương Bảo nhìn Ma Kình Ngô Thiên, cười nói, “ta chính là Vương Đại Chùy, trên thuyền duy nhất Nhân tộc, ngươi nói ta giết ngươi tiểu đệ? Ân, ta cảm thấy đây là một hiểu lầm, ngươi cho rằng đây?”

“Ha ha!”

Ma Kình Ngô Thiên lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, một luồng khí thế kinh thiên động địa, xông lên tận trời, “Hiểu lầm? Không phải hiểu lầm! Ngươi giết tiểu đệ của ta, chính là một con đường chết, là ngươi tự mình dưới đi tìm cái chết, hay là muốn bản tọa, giết tới thuyền đi?”

Vương Bảo thở dài nói, “ngươi cái quái gì vậy, cho ngươi mặt, ngươi không lượn tới, cần phải kiếm chuyện, ta có thể cảnh cáo ngươi, thực lực ta treo tạc thiên, chỉ là một kiếm, liền có thể cho ngươi da tróc thịt bong, ngươi nói chuyện, nhất thật là cẩn thận điểm!”

Ma Kình Ngô Thiên kinh ngạc đến ngây người.

Trên thuyền Hải tộc cũng là một mặt mộng bức.

Đứng Vương Bảo phía sau Nam Cung Bạch, suýt chút nữa thổ huyết!

Hắn nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Vương Bảo, méo mặt.

Trời ơi!

Thiệt thòi ta còn đem hàng này xem là số một đại địch đây!

Hóa ra là rất sao một người bị bệnh thần kinh!

Nhìn Vương Bảo, Nam Cung Bạch hít một hơi, cười lạnh nói thầm nói, "ngớ ngẩn!"

"Ha ha ha..."

Ma Kình Ngô Thiên nở nụ cười, thân thể to lớn lay động, sóng lớn mãnh liệt, dường như Hải Long cuốn, "Thú vị a, rất lâu không có ai, dám như thế đối với bản tọa nói chuyện!"

"Một kiếm nhường ta da tróc thịt bong?"

"Tốt! Ta liền để ngươi đến một kiếm, ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao nhường ta da tróc thịt bong!"

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ, "Ngươi đang tìm cái chết?"

Ma Kình Ngô Thiên hai con con mắt lập loè lệ mang, "Đến!"

"Như ngươi mong muốn!"

Vương Bảo nhe răng cười, trong tay kiếm gỗ lấp loé mà ra.

Sau một khắc, không cách nào hình dung sức mạnh kinh khủng, chen chúc tiến vào trong kiếm gỗ, kiếm gỗ vung một cái, một nói dải lụa màu trắng giống như kiếm khí, còn như thiên hà cuốn ngược, hướng về Ma Kình Ngô Thiên đánh tới!

Ma Kình Ngô Thiên, vốn là tâm thái rất tùy ý.

Nhưng là chớp mắt sau khi, hắn liền mộng bức.

Chỉ cảm thấy một luồng thấu xương băng hàn, bao phủ toàn thân, một luồng mùi chết chóc, đối với mình tập kích mà đến, trong lòng hú lên quái dị, Ma Kình Ngô Thiên trên người, từng đạo từng đạo màn ánh sáng màu đen đẩy lên, biển rộng bên trên, vang lên từng đạo từng đạo nổ tung thanh âm.

Chỉ là.

Theo một đạo to lớn xì xì tiếng vang lên.

Một đạo hét thảm, vang vọng đất trời.

Trên mặt biển, trong nháy mắt bị máu tươi nhiễm đỏ, nồng nặc mùi máu tanh, theo gió biển, hướng về bốn phía truyền vang.

Hầu như hết thảy mọi người há hốc mồm.

Ngơ ngác nhìn Ma Kình Ngô Thiên, hầu như muốn phân vỡ thành hai mảnh thi thể, ở trên mặt biển trôi nổi.

“Ai nha, ra tay quá nặng! Dĩ nhiên chết rồi! Ta Vương Đại Chùy trong tay, lại thêm một cái dưới kiếm vong hồn a!”

Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, chắp tay ở phía sau, ngửa mặt lên trời thở dài.

Trong lòng không nhịn được nở nụ cười.

Cái này Ma Kình Ngô Thiên, vẫn đúng là rất sao xui xẻo.

Chỉ là chỉ là đệ nhất kiếm.

Liền đen đủi đụng với kiếm gỗ chín mươi chín lần vận mệnh lần kích.

Lấy thực lực bây giờ của hắn...

Lật cái chín mươi chín lần...

Ha ha ha, Đạp Tiên đỉnh cao?

Bán tiên cũng đến phun máu ba lần...

------oOo------

Chương 261: Nam Cung Bạch bị doạ bối rối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Máu tươi theo mặt biển chảy xuôi.

Ma Kình Ngô Thiên thân thể quá to lớn, huyết dịch đương nhiên cũng là lớn nhiều, toàn bộ hải vực như là hóa thành biển máu.

Bốn phía, cái khác ma kình cả người run rẩy, từng con từng con con mắt nhìn Vương Bảo, muốn chạy lại không dám chạy, hô hấp đều dừng lại.

Hải Vương Lâu bên trên.

Cũng là hoàn toàn yên tĩnh.

Dao Quang thánh nữ tiểu khẽ nhếch miệng, đặc biệt giật mình nhìn Vương Bảo, bên trong đôi mắt đẹp lộ ra không tên thần thái, nàng bị chấn động đến.

Phi Hạc trưởng lão nhưng là trong lòng mắng to vụ thảo vụ thảo, sau đó, ánh mắt lộ ra nồng nặc hối hận, tâm tư cực tốc vận chuyển, đang suy tư làm sao bù đắp chính mình trước đối với Vương Bảo nói lời ác độc.

Cho tới Nam Cung Bạch.

Hắn bối rối!

Há hốc mồm!

Cả người một mảnh lạnh lẽo, tâm hồn bên trong, xuất hiện một đạo khổng lồ bóng mờ, đó là Vương Bảo.

Theo mùi máu tanh kéo tới, Nam Cung Bạch ám ảnh trong lòng diện tích,

đang không ngừng mở rộng, phảng phất như ma vương, bao phủ hắn có tâm thần.

Một kiếm!

Chém Ma Kình Ngô Thiên!

Khái niệm này nghĩa là gì?

Này mẹ nó quả thực siêu thần a!

Có thể làm đến nước này, Đạp Tiên hậu kỳ? Ta phi! Mười cái Đạp Tiên hậu kỳ, trăm cái Đạp Tiên hậu kỳ toàn lực gộp lại, đều không làm được!

Ma Kình Ngô Thiên Đạp Tiên đỉnh cao tu vi, hơn nữa Hải tộc bản thân thì có khủng bố thân thể, một kiếm chém giết, này tuyệt bức là bán tiên lực lượng!

Tiểu tử này là bán tiên?

Nam Cung Bạch đột nhiên run lập cập, lại kéo dài không ngừng run cầm cập lên, hắn rụt cổ một cái, ánh mắt lộ ra vô tận sợ hãi!

Bán tiên là khái niệm gì?

Hắn Huyết Giao bộ tộc, cũng cũng chỉ có một vị bán tiên, đó là Huyết Giao bộ tộc lão tổ, hơn nữa, tuổi tác đã cao, quanh năm nằm ở bế quan bên trong, tuy là bế quan, nhưng đột phá vô vọng, chỉ là ở thủ thành mà thôi!

Vì lẽ đó.

Nam Cung Bạch cảm giác mình, thật đạp Marco cười!

Chính mình dĩ nhiên muốn giết một cái bán tiên? Hơn nữa, lại nhiều lần đi trêu chọc đối phương!

“Xong đời! Hắn biết là ta! Coi như lần này Ma Kình Ngô Thiên không biết,

lúc trước Ám Dạ đi giết hắn, hắn khẳng định cũng biết là ta! Làm sao bây giờ? Nên làm gì? Hơn nữa, hắn tại sao không giết ta?”

“Đúng rồi! Ở trong mắt hắn, ta chỉ là một con giun dế chứ? Cự long là xem thường với giết giun dế, bởi vì hắn tùy ý xoay người, sẽ có vô số giun dế tử vong...”

“Đùa lớn rồi!”

Nam Cung Bạch đầu óc bắt đầu trở nên tỉnh tỉnh, hắn nghĩ đến rất nhiều, nghĩ đến chính mình sẽ chết như thế nào, nghĩ đến chết rồi tình huống, mãi đến tận một đạo tiếng rung truyền vào lỗ tai của hắn, hắn mới giật mình tỉnh lại.

Âm thanh là Ám Dạ từ hư không truyền âm tới được, “Thiếu... Thiếu chủ... Bổ cứu... Mau mau bổ cứu... Còn không muộn... Nên, còn không muộn!”

Cùng Nam Cung Bạch như thế.

Ám Dạ cũng dọa sợ.

Đều sợ vãi tè rồi!

Phải biết, trước ở ban đêm, hắn còn tự mình ra tay giết Vương Bảo tới.

Nghĩ, cái kia một đêm chính mình dĩ nhiên đối với một vị bán tiên ra tay, mà chính mình còn rất sao sống sót? Hắc, thật hắn mẹ kỳ tích a!

Vương Bảo lui về phía sau một bước, rơi vào trên boong thuyền, ở Dao Quang thánh nữ trước mặt quơ quơ tay, cười hì hì nói, “Tiểu tỷ tỷ, hoàn hồn rồi!”

Dao Quang thánh nữ hít một hơi, rất là kinh hoảng nói rằng, “tiền... Tiền bối...”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Tiền cái gì bối? Ta có thể không như vậy lão! Ta hai mươi cũng chưa tới đây!”

Dao Quang thánh nữ lại ở lại: Sững sờ!

Hải tộc mọi người suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Hai mươi cũng chưa tới?

Ngươi lừa gạt quỷ đây?

Ngươi như thế trâu bò như thế treo, ngươi không tới hai mươi? Khoác lác bức tuy rằng không có cực hạn, thế nhưng, ngươi điều này cũng quá thái quá!

“Ha ha, ha ha ha, Vương huynh thực sự là thiên kiêu tuyệt thế! Lấy hai mươi chi linh, liền đặt chân Đạp Tiên cảnh giới, có thể nói là ngang dọc vạn cổ, duy Vương huynh độc tôn!”

Nam Cung Bạch sắc mặt do trắng chuyển đỏ, quay về Vương Bảo chắp chắp tay,

Gần như nịnh nọt nói rằng.

“Vẫn được đi!”

Vương Bảo híp mắt cười.

“Vương huynh, có thể hay không đến tiểu đệ gian phòng nói chuyện? Tiểu đệ trước bế quan tu luyện, đúng là thất lễ Vương huynh bực này quý khách, thực sự là xin lỗi vạn phần, kính xin Vương huynh cho ta một cái bổ cứu cơ hội!”

Nam Cung Bạch vừa nói, trái tim một lần nhanh chóng nhảy lên lên.

“Nói sau đi!”

Vương Bảo đương nhiên không có gì hứng thú, lại không phải mỹ nữ.

Nam Cung Bạch cũng không để ý lắm, cuồng nịnh hót, dáng dấp kia làm cho Dao Quang thánh nữ không nhịn được xì xì nở nụ cười, lại nhận ra được không được, mau mau mân ngừng miệng góc (sừng), nói sang chuyện khác, nói rằng, “trước...”

“Gọi ta Đại Chùy là được! Ngươi nếu như yêu thích, cũng có thể gọi ta Chùy Chùy, ta không ngại!”

Vương Bảo quay về Dao Quang thánh nữ nháy mắt mấy cái.

Dao Quang thánh nữ gò má đỏ bừng, sau đó nhẹ giọng nói, “Đại Chùy... Ma Kình Ngô Thiên, là chúng ta Hải tộc tội phạm truy nã, ngươi hiện tại giết hắn, có thể dẫn thi thể của hắn, đi vương cung lĩnh khen thưởng!”

“Khen thưởng liền không cần! Như vậy, kéo lên thi thể của hắn, coi như là ta Vương Đại Chùy, đi Hải tộc đầu danh trạng!” Vương Bảo cười nói.

Sau đó, trực tiếp dặn dò cái kia mấy cái trốn không dám chạy trốn, ở nơi đó run lẩy bẩy ma kình, đem Ma Kình Ngô Thiên thi thể, bàn ở Hải Vương Lâu mặt sau.

Hải Vương Lâu tiếp tục tiến lên, mặt sau, lôi kéo Ma Kình Ngô Thiên lớn vô cùng thi thể, sau đó, là mấy con Vấn Đạo đỉnh cao ma kình mở đường, thẳng đến Hải Vương Thành mà đi.

...

...

Hải Vương Thành.

Đây là một toà cực kỳ to lớn hải đảo, ở Thiên Sa Hải bên trong, hải đảo không hề nhiều, trên thực tế, toàn bộ hải đảo bản thân liền là một cái luyện

khí, hơn nữa, Hải tộc gốc gác, khủng bố cực kỳ, này cái hải đảo, nhưng là Tiên khí.

Ngày đó.

Chuyên môn ngừng thuyền dụng cụ cảng.

Theo từng đạo từng đạo hô khiếu chi thanh truyền đến, cảng lên Hải tộc người, dồn dập nhìn sang, sau đó, từng cái từng cái mộng bức.

Hải Vương Lâu, này không kỳ quái.

Thế nhưng, Hải Vương Lâu sau lưng, cái kia hầu như cùng Hải Vương Lâu như thế cao Ma Kình Ngô Thiên thi thể, nhưng là đủ để chấn động lòng người!

“Khe nằm! Thi thể kia... Đó là Ma Kình Ngô Thiên?”

“Như thế to lớn ma kình, tuyệt đối là Ma Kình Ngô Thiên! Hắn... Cơ hồ bị bổ ra...”

“Ai làm? Ta trời, lẽ nào là vương tộc rốt cục cam lòng dốc hết vốn liếng tru diệt này ác?”

“Ma Kình Ngô Thiên dĩ nhiên chết rồi! Đây là chuyện thật tốt a! Mã Đức, tên khốn này giết chóc vô số, thực sự là hả hê lòng người!”

Thấy cảnh này Hải tộc người, chấn động sau khi, chính là mừng như điên, dồn dập hoan hô lên.

Bởi vậy có thể thấy được, Ma Kình Ngô Thiên, là cỡ nào nhận người hận!

Hải Vương Lâu dựa vào cảng.

Dao Quang thánh nữ cùng Vương Bảo cùng với Nam Cung Bạch các loại Hải tộc người, dồn dập đạp rơi xuống Hải Vương Lâu.

Nhìn thấy Dao Quang thánh nữ, có chút nhận thức, dồn dập giật mình.

Dao Quang thánh nữ đi tới Nhân tộc nơi đó bái sư, vừa đi chính là ba năm, dĩ nhiên trở về.

“Đại Chùy, ngươi thật không đi với ta vương cung?”

Dao Quang thánh nữ nhìn Vương Bảo, có chút tiếc nuối Vấn Đạo.

Vương Bảo ha ha cười, “Sẽ có cơ hội! Ta trước tiên ở Hải tộc đi dạo! Ngươi có ta thông tin, có việc liên hệ ta liền thành!”

“Vậy cũng tốt!”

Dao Quang thánh nữ gật gù, nói chuyện phiếm vài câu, này mới rời khỏi.

“Vương...”

Nam Cung Bạch tiến lên, mới vừa muốn nói chuyện, thế nhưng chỉ nói ra một chữ, Vương Bảo liền quay đầu bước đi.

Nam Cung Bạch còn lại, nín trở lại, âm trầm ánh mắt, nhìn Vương Bảo một chút, cực kỳ uất ức khe khẽ thở dài.

Ám Dạ ở trong hư không nhỏ giọng nói, “Thiếu chủ, nhìn thoáng chút...”

Nam Cung Bạch tự giễu cười.

Ngươi muội.

Này còn cần ngươi nói?

Ta rất sao bây giờ nhìn tốt mở ra!

Liền Dao Quang, ta đều tạm thời thả xuống, ta còn có cái gì, không buông ra?

“Thôi! Xem ra hắn là thật sự không đem ta để ở trong lòng, như vậy cũng tốt! Tỉnh (tiếp kiệm) lo lắng đề phòng!”

Nam Cung Bạch tự mình an ủi một hồi, sau đó, nhanh chóng hướng về vương cung phương hướng mà đi.

Hắn là phụng Hải Vương chi mệnh, đi đón Dao Quang thánh nữ, đương nhiên phải đi phục mệnh.

Mà Hải Vương Thành.

Theo Dao Quang thánh nữ trở về tin tức truyền vang ra, chư đại tộc nhóm thế hệ tuổi trẻ, dồn dập kích động...

------oOo------

Chương 262: Không ai trêu tới ngươi Chùy ca!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đi ở Hải Vương Thành trên đường phố.

Nhìn lui tới Hải tộc người.

Vương Bảo cảm thấy, là thời điểm biểu diễn chính mình trang bức kỹ thuật.

Thành tiên trước, Vương Bảo có mấy cái mục tiêu.

Một cái trong đó là cơ thể hắn, không chỉ tu vì là, muốn đạt đến có thể thành tiên mức độ, hắn muốn nhường cơ thể chính mình cũng có thể thành tiên!

Lại một cái, chính là mình thần hồn, Vương Bảo rất ít tinh luyện chính mình thần hồn, bởi vì dùng đến không nhiều, có điều, một cái mạnh mẽ thần hồn, vẫn rất có cần phải, sau khi thành tiên, liền có thể lĩnh ngộ sức mạnh quy tắc, đến lúc đó, thần hồn lực càng mạnh, đối với quy tắc thao túng cũng là càng mạnh!

Cho tới ngộ tính rồi, thiên phú rồi cái gì, đương nhiên là càng nhiều càng tốt!

Này liền cần lượng lớn tinh luyện giá trị.

Vương Bảo chuẩn bị tới một lần lớn bạo phát, một lần thành công, đến lúc đó, tuyệt bức muốn thoải mái hơn có bao nhiêu thoải mái!

Hiện tại hắn tinh luyện giá trị, trải qua lần trước độ kiếp thu gặt, thêm vào trước tích lũy, đã đạt đến bốn mươi lăm vạn khoảng cách.

Thế nhưng, không đủ!

Còn thiếu rất nhiều!

“Như thế một cái to lớn bộ tộc... Nhất định có thể thu gặt vài gốc!”

Vương Bảo đối với Hải tộc thoả mãn cực kỳ.

Không chỉ có số lượng nhiều.

Còn rất treo!

Gốc gác đủ, vậy thì cho hắn rất nhiều rất nhiều trang bức làm mất mặt đối tượng!

Sờ sờ cằm, Vương Bảo nở nụ cười.

“Đầu tiên, mới đến, trước tiên thần hào đi một làn sóng!”

...

...

Hải Vương Thành rất lớn, bản thổ cư dân nhưng là không nhiều.

Bởi vì có thể ở Hải Vương Thành định cư, đều là những kia dòng máu Hải thần thâm hậu đại tộc.

Tiểu tộc nhóm Hải tộc, căn bản không tư cách ở Hải Vương Thành định cư.

Vì lẽ đó.

Liền sinh ra rất nhiều Vương Thành cùng rất nhiều đại tộc mở khách sạn!

Hải tộc mặc dù đối với Nhân tộc xem thường, thế nhưng, bởi vì chín mươi chín phần trăm tộc nhân, không có thể dài lâu lên bờ, vì lẽ đó, cũng chỉ có thể đối mặt khổng lồ lục địa giương mắt nhìn.

Có điều, Hải tộc đối với Nhân tộc các loại mềm tính phương tiện, rất là tôn sùng!

Nơi này khách sạn, chế tạo hãy cùng Nhân tộc rất tương tự.

Vương Bảo tuy là Nhân tộc, thế nhưng, Hải tộc người bản thân hãy cùng Nhân tộc bên ngoài tương tự, trừ một chút rõ ràng đặc thù, rơi ở trong đám người, căn bản không thấy được.

Con mắt ở đường phố bên nhìn quét một chút.

Vương Bảo ánh mắt liền rơi vào một người thiếu niên trên người.

Thiếu niên này nhìn qua tuổi không lớn lắm, thế nhưng, ánh mắt nhưng lộ ra một vệt đau thương, trong tay hắn cầm một tấm bảng, mặt trên viết méo mó khúc khúc hai chữ.

...

...

Đường Long liếm liếm đôi môi khô khốc.

Khẩu có chút khát, có điều Đường Long nhưng không tâm tư uống nước, hắn là cái hướng dẫn du lịch, thế nhưng, đã một ngày không khai trương, có thể đến Hải Vương Thành, đều là không giàu sang thì cũng cao quý, hoặc nhiều hoặc ít, có chút giá trị bản thân, ngoại trừ những kia thiện tâm người, rất ít người tìm hắn làm người dẫn đường.

Đang muốn, đúng hay không đổi khu phố.

Một vệt bóng đen che kín ánh mặt trời.

Đường Long ngẩng đầu, nhìn thấy một người thanh niên, hắn bản năng lộ ra mỉm cười, cung kính nói, “Đại nhân, ngài cần hướng đạo sao? Ta từ nhỏ đã ở Hải Vương Thành lớn lên, Hải Vương Thành to to nhỏ nhỏ nơi đi, ta đều biết!”

Vương Bảo nhìn Đường Long, tiện tay vỗ tay cái độp, “Mang ta đi trong thành tốt nhất khách sạn, bắt đầu từ bây giờ, ngươi hãy cùng ở bên cạnh ta làm người dẫn đường, tiền công...”

Đường Long cảm động đến rơi nước mắt nói rằng, “tiền công ngài xem ta biểu hiện lại cho là được! Nếu là ngài không hài lòng, ta không cần tiền!”

“Được thôi!”

Vương Bảo híp mắt cười.

Đường Long lập tức tiến vào trạng thái, ở phía trước dẫn đường, “Đại nhân, Hải Vương Thành tốt nhất khách sạn, không thể nghi ngờ là vương tộc mở Tiềm Long Lâu, nơi đó giá tiền thấp nhất một gian phòng khách, cũng cần một vạn thượng phẩm nguyên thạch một ngày!”

Vương Bảo theo Đường Long, đi tới một toà khí thế bàng bạc kiến trúc trước.

Cửa là một tòa thật to Hải Long điêu khắc, toàn bộ thân thể tạo thành một đạo cổng vòm.

"Đại nhân,

Đây chính là Tiềm Long Lâu, ngài xin mời!" Đường Long cung kính nói.

Vương Bảo nhìn Đường Long, con mắt như nước sâu, nhạt âm thanh nói, “theo ta, cần phải nhớ kỹ một ít quy củ, cái thứ nhất ngươi nhớ kỹ, vậy thì là không cần quá khách khí, đại nhân, ngài, cái gì, không dùng lại, ân, gọi ta Chùy ca đi!”

Đường Long đỏ mắt.

Biết mình này lại là gặp phải người lương thiện.

“Rõ ràng, Chùy ca!”

Vương Bảo cười cợt, đạp bước đi vào Tiềm Long Lâu.

Hải Long Lâu là vương tộc mở.

Vì lẽ đó, hầu như không người nào dám ở Hải Vương Lâu bên trong gây sự, hơn nữa, bởi vì lưu ý thân phận, vì lẽ đó, liền ồn ào đều không thường có, ngược lại, chính là trang rất cao lớn lên.

Vương Bảo cùng Đường Long vừa mới tiến vào, liền tự có một cái Hải tộc thanh niên đi tới, cười nói, "khách nhân là ăn cơm vẫn là ở trọ?"

"Ở trọ!" Vương Bảo thuận miệng nói rằng.

"Xin mời đi theo ta!" Thanh niên nụ cười trên mặt càng là dày đặc.

Đi tới quầy hàng.

Thanh niên quay về bên trong một cái mỹ nữ nói rằng, "em gái, cho vị khách nhân này làm cái đăng ký!"

Toàn bộ quầy hàng rất lớn.

Phụ trách đăng ký mỹ nữ, cũng là rất nhiều.

Phụ trách Vương Bảo này một cái, trên mặt cười lên, có ngọt ngào lúm đồng tiền, vui tươi cực kỳ, giòn tan nói, "khách nhân có thể có bản tiệm khách quý lệnh?"

"Không có!"

"Khách nhân kia nghĩ ở đẳng cấp nào phòng khách đây? Chúng ta có cao cấp nhất Thiên long, kém một bậc..."

"Không cần giới thiệu, Thiên long, hai gian!"

Mỹ nữ ngẩn ngơ, le lưỡi một cái.

Hai gian Thiên long, chỉ là tiền phòng, liền cần mười vạn thượng phẩm nguyên thạch một ngày!

Xem ra là vị hào khách!

Mà một bên Đường Long, nhưng là dọa sợ, phản ứng lại, liền bận bịu nói rằng, “Chùy ca, ta... Ta có nơi ở, không cần cho ta đặt phòng! Ngài nếu cần, ta có thể ở ngài gian ngoài ngả ra đất nghỉ...”

Vương Bảo nhìn Đường Long, nhạt âm thanh nói, “hiện tại, ta đã nói với ngươi điều thứ hai quy củ! Vậy thì là theo ta, ngươi cần phải nhớ kỹ, tiền, chỉ là một cái ngươi muốn nói bao nhiêu, liền nói bao nhiêu, nghĩ nắm bao nhiêu, liền nắm bao nhiêu con số mà thôi, nhớ kỹ!”

Đường Long ngẩn ngơ.

Rất rõ ràng không phản ứng lại.

Mà Vương Bảo nhưng là nhìn về phía cái kia đồng dạng dại ra mỹ nữ em gái, gõ gõ quầy hàng, nói rằng, “đăng ký đi! Ta Vương Đại Chùy, hắn gọi Đường Long!”

“Phải! Khách nhân chờ!”

Mỹ nữ em gái hơi đỏ mặt, mau mau đăng ký lên.

Ở một bên nghe Hải tộc thanh niên, cùng với, cái khác chính đang đăng ký Hải tộc người, vào giờ phút này, sắc mặt đều là quái lạ.

Lời này nói hổ a!

Không đem tiền làm tiền, chỉ là một đống con số? Này giời ạ là nhiều lắm có tiền, mới có thể nói ra như thế hổ?

Vương Đại Chùy?

Không nghe nói Hải tộc hào tộc, có họ Vương a!

Mà nhưng vào lúc này.

Đột nhiên, từ thang lầu trên miệng, hạ xuống mấy cái thanh niên, cái kia một cái trong đó ánh mắt ở trong khách sạn tùy ý nhìn quét một chút, liền bỗng nhiên nhìn kỹ Đường Long.

Tiếp theo.

Thanh niên bước nhanh đi ra, đi tới Đường Long trước mặt, chau mày, chỉ vào Đường Long lớn tiếng quát, "Mã Đức! Ngươi này suy quỷ làm sao còn chưa có chết? Mau cút! Nơi này không phải ngươi cái này suy quỷ có thể đến địa phương!"

Đường Long nhìn thanh niên, đỏ mặt, nhưng là thân thể, nhưng run lẩy bẩy, rõ ràng là đối với nhận thức thanh niên, cũng e ngại cực kỳ.

Có điều nhưng vào lúc này, một đạo ôn hòa bàn tay, rơi vào Đường Long bả vai, theo một luồng sức nóng ở thân thể của hắn đi khắp một vòng, Đường Long khôi phục bình thường, giương mắt, liền nhìn thấy Vương Bảo cái kia bình tĩnh con ngươi như nước.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "hiện tại, là cái thứ ba quy củ! Vậy thì là, theo ta, ai cũng không cần sợ, bởi vì không có ai, trêu tới ngươi Chùy ca..."

------oOo------

Chương 263: Tiền chỉ là 1 chồng con số!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đường Long trái tim mãnh liệt nhảy lên.

Hắn nhìn Vương Bảo, ánh mắt kia, hắn căn bản nhìn không thấu, thế nhưng, hắn nhưng là có thể cảm nhận được, Vương Bảo trong giọng nói, lộ ra loại kia tự tin mãnh liệt.

Cho đến bây giờ, Vương Bảo cho hắn lập ba cái quy củ.

Cái thứ nhất, đừng quá khách khí.

Thứ hai, không thiếu tiền!

Cái thứ ba, không sợ phiền phức!

Ngoại trừ đệ một quy củ, còn lại hai cái quy củ, là muốn nhiều Haki có bao nhiêu Haki!

Đường Long không biết Vương Bảo nói tới quy củ, có hay không là đang nói đùa, có điều rất nhanh, hắn sẽ đã được kiến thức.

Mà Vương Bảo, rơi vào trong tai mọi người, tự nhiên, lại là mặt khác một phen cảm thụ.

Ai cũng không cần sợ?

Không ai trêu tới?

A phốc!

Này rất sao bệnh thần kinh a!

Ngươi rất sao như thế treo, trong nhà của ngươi người biết chưa?

Ở Hải Vương Thành, dám nói thế với, ngươi cho rằng ngươi là Hải Vương?

Nếu như vương tộc người, nói nếu như vậy, vậy còn có thể tiếp thu, thế nhưng ngươi một cái không phải vương tộc, chặc chặc...

"Phốc!"

Cái kia Hải tộc thanh niên trực tiếp cười phun.

Hắn nhìn ngớ ngẩn như thế, nhìn Vương Bảo, sau đó, châm chọc nói, "a, Đường Long, ngươi quả nhiên là cái suy quỷ, chính mình suy, hại toàn gia, hiện tại theo cái chủ nhân, cũng bị ngươi ảnh hưởng chứ?"

"Ai cũng không trêu chọc nổi ngươi?"

Hải tộc thanh niên Hoa Phi cười âm hiểm một tiếng, đột nhiên tầng tầng hướng về trên quầy vỗ một cái.

Lạch cạch một tiếng.

Một cái hình rồng lệnh bài, bị hắn vỗ tới trên bàn.

Hoa Phi cười lạnh nhìn chằm chằm Vương Bảo, nói rằng, "không biết từ nơi nào đụng tới đất bột phấn, dĩ nhiên chạy đến Hải Vương Thành đến khoe khoang lên! Nói cho ngươi, Hải Vương Thành nước, sâu lắm! Nhìn thấy sao? Ta đây là tam đẳng khách quý lệnh!"

"Biết nó có cái gì dùng sao? Ha ha, ngươi khẳng định không biết chứ?"

"Có nó! Ta có thể làm cho Tiềm Long Lâu, thay ta từ chối không tiếp một cái tiêu chuẩn khách nhân, nói đến, cơ hội này, ta cũng chưa dùng qua đây, xem ra hôm nay, có thể thử xem!"

Dứt lời.

Hoa Phi đẩy một cái hình rồng lệnh bài, đối với trong quầy mỹ nữ em gái nói rằng, “rõ ràng làm thế nào?”

Mỹ nữ em gái có chút eo hẹp không sai.

Từ chối không tiếp khách nhân, tình huống như thế không phải là hắn có thể xử lý, vì lẽ đó, cầu cứu ánh mắt, nhìn về phía quầy hàng nơi sâu xa, ở nơi đó, ngồi một cái nhắm mắt dưỡng thần ông lão.

Lúc này, ông lão mở mắt ra, đứng dậy, mặt không hề cảm xúc đi lên phía trước, nhìn một chút hình rồng lệnh bài, quay về Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “khách nhân, xin lỗi, quy củ, chính là quy củ!”

“Từ chối không tiếp ta?”

Vương Bảo hé mắt.

“Không sai, chính là từ chối không tiếp ngươi? Tiểu tử, trướng trướng giáo huấn đi! Không phải là người nào, đều là ngươi có thể chọc được, mà cũng không phải là không có người, có thể chọc được ngươi! Ngươi, lại là cái thá gì?”

Hoa Phi cười to.

Mấy cái thanh niên đồng bọn, đi tới, dồn dập ôm cánh tay, châm biếm trợ uy.

“Không sai! Món đồ gì a!”

“Cho rằng có chút tiền nhỏ, liền có thể ở Hải Vương Thành hô mưa gọi gió?”

“Tiền, ai không có a! Ngươi xem một chút ngươi trâu bò, thật là dọa người yêu!”

“Ngu xuẩn!”

Vương Bảo nhìn bọn họ, không có phản ứng, chỉ là quay đầu nhìn về phía ông lão, nhạt âm thanh nói, “ngươi nói không sai, quy củ, chính là quy củ! Có khách quý lệnh, liền có thể từ chối không tiếp khách nhân đúng không? Theo lý tới nói, khách quý lệnh đẳng cấp càng cao, quyền lợi cũng lại càng lớn, đúng không?”

“Không sai!” Ông lão gật gù, sắc mặt vẫn là lạnh lùng.

“Ta hiện tại thực hiện khách quý lệnh, có vấn đề sao?”

Ông lão gật gù, lại lắc đầu, “Hắn có tam đẳng khách quý lệnh, nghĩ được miễn từ chối không tiếp, ngươi ít nhất cần tứ đẳng, thế nhưng, tứ đẳng khách quý lệnh, cần ít nhất tiêu phí bốn trăm vạn thượng phẩm nguyên thạch... Tiểu huynh đệ, ta xem ngươi vẫn là chuyển sang nơi khác đi, vì là một cái khí, không đáng giá!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, thở dài nói, " bốn trăm vạn thượng phẩm nguyên thạch a... Chặc chặc,

Như vậy xin hỏi, đẳng cấp cao nhất khách quý lệnh, cần bao nhiêu nguyên thạch?"

Ông lão lúc này mới sững sờ.

Nghiêm túc cẩn thận nhìn Vương Bảo, trầm giọng nói, “ít nhất cần tiêu phí mười cái ức thượng phẩm nguyên thạch, hơn nữa, cũng không đủ thân phận, không cách nào thực hiện!”

Vương Bảo nói rằng, “đòi tiền lại sĩ diện sao? Này vip chế độ làm riêng rất nhường ta đau” bi “, có điều, không đáng kể, có thể đánh cái này ngu ngốc mặt, đã đủ rồi! Như vậy ta muốn biết, khen thưởng, xem như là tiêu phí một loại chứ?”

Ông lão gật gù, “Tự nhiên tính!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, “Cổ Đức!”

Dứt lời.

Vương Bảo duỗi xoay tay một cái, một cái nhẫn chứa đồ xuất hiện ở trên tay, sau đó... Đưa cho trong quầy mỹ nữ em gái.

“Thưởng đưa cho ngươi!” Vương Bảo cười nói, nhẫn chứa đồ đặt ở mỹ nữ em gái bên người.

Mỹ nữ em gái kinh ngạc đến ngây người, vui như lên trời a, rơi mất đĩa bánh a, có điều, này rất thật không tiện a, lúc này nhìn về phía ông lão.

Ông lão hơi nhướng mày, nói rằng, “khách nhân khen thưởng, còn không cảm ơn khách nhân?”

Mỹ nữ em gái vội vàng hướng Vương Bảo nói cám ơn.

Ông lão nhìn mỹ nữ em gái, đợi mấy hơi thở, ánh mắt chớp qua một đạo phiền muộn.

Này tiểu nha đầu, thần kinh thiếu Root dây đi, còn không mau mau mau nhìn khen thưởng bao nhiêu tiền? Ta cũng tốt dựa theo quy tắc xử lý a!

Mỹ nữ em gái hậu tri hậu giác, mau mau nắm qua nhẫn chứa đồ, chỉ là, thần hồn một chút nhìn lại, nàng liền bối rối!

“Hừ, ngớ ngẩn!”

Hoa Phi ôm cánh tay nhìn Vương Bảo.

Hắn ánh mắt mang theo châm biếm trào phúng.

Hắn có thể không tin, Vương Bảo dám vì chỉ là một hơi, liền trực tiếp vứt ra vượt qua bốn trăm vạn thượng phẩm nguyên thạch đến khen thưởng.

Mà ông lão, ánh mắt lại chớp qua một đạo bất đắc dĩ, ho nhẹ một tiếng, từ

mỹ nữ em gái cầm trong tay qua nhẫn chứa đồ, tự mình kiểm tra.

Sau đó!

Hắn cũng bối rối!

Em gái thực lực không đủ, thần hồn căn bản đếm không hết.

Thế nhưng, hắn nhưng là Vấn Đạo cường giả, thần hồn quét qua, căn cứ nguyên thạch sắp xếp số lượng, tính toán bên dưới, gò má của hắn ngay lập tức co giật lên.

Nửa ngày.

Gò má của ông lão trở nên đỏ lên, ánh mắt của hắn đổi nghiêm nghị, hắn thái độ, cung kính không ít, hắn nhìn Vương Bảo, hít sâu một hơi, cười khổ nói, “khách nhân, số tiền này, ngài là nghĩ...”

Vương Bảo thuận miệng nói rằng, “khen thưởng! Liền cho nàng! Dung mạo rất ngọt, ta rất yêu thích lúm đồng tiền của nàng!”

Cái kia mỹ nữ em gái oa một đời gọi lên, sau đó, kích động... Đều muốn lấy thân báo đáp!

Ông lão là thật sự bị Vương Bảo cho đánh ngất!

Trong nhẫn chứa đồ, nhưng là có mười cái ức thượng phẩm nguyên thạch!

Ma trứng!

Mười cái ức a khe nằm!

Khen thưởng cho trước sân khấu một cái tiểu nha đầu?

Khách nhân ngài đúng hay không não đánh? Đúng hay không ngốc? Ngài tiền nhiều hơn nữa cũng không thể như thế chà đạp a!

“Cái gì gọi là có tiền? Đây mới gọi là có tiền? Lúc trước hắn nói, tiền chỉ là một đống con số, lão tử lúc đó còn khinh bỉ tới, bây giờ nhìn lại, là ta kiến thức nông cạn a!”

Ông lão trong lòng tự giễu không ngớt.

Sau đó, hắn quay về Vương Bảo chắp chắp tay, một mực cung kính lấy ra một khối hình rồng lệnh bài.

“Đa tạ khách nhân khen thưởng! Đây là nhất đẳng khách quý lệnh, ngài trước tiên thu!”

Vương Bảo nhận lấy, sau đó, đặt ở Hoa Phi khách quý lệnh trước, thản nhiên nói, “nhất đẳng khách quý lệnh, có thể làm cho ta có quyền lực, xin mời Tiềm Long Lâu từ chối không tiếp mấy người bọn hắn sao?”

Ông lão trầm giọng nói, “tự nhiên có thể!”

Dứt lời.

Ông lão ánh mắt nhìn về phía Hoa Phi đám người, lạnh lùng nói rằng, “Hoa công tử, bắt đầu từ bây giờ, ngươi cùng bằng hữu của ngươi, không ở ta Tiềm Long Lâu chiêu đãi hàng ngũ, cho các ngươi một cái canh giờ, xin mời thu dọn đồ đạc rời đi!”

Hoa Phi suýt chút nữa thổ huyết!

Hắn các bạn bè nhỏ sắc mặt tái xanh tái nhợt.

Mà bốn phía Hải tộc người, càng là ồ lên mà lên, khó có thể tin.

Vương Bảo phía sau, Đường Long con ngươi trợn lên tròn xoe, khó có thể tưởng tượng, Vương Bảo đây là khen thưởng bao nhiêu tiền, dĩ nhiên trực tiếp thu được nhất đẳng khách quý lệnh.

Hoa Phi muốn điên!

Vừa nãy, hắn vẫn ôm xem cuộc vui tâm thái, đến xem sự tình phát triển.

Hắn chuẩn bị chờ Vương Bảo nhận sợ, chờ đánh Vương Bảo mặt.

Thế nhưng hiện tại, nhưng là mình bị đánh mộng bức!

Này mặt đánh, đùng đùng đùng, vang động trời!

Chính mình nhường Càn Long lầu từ chối không tiếp người, ngược quá mức đến, nhường Tiềm Long Lâu từ chối không tiếp chính mình?

A phốc, này mẹ nó là ông trời lại cho ta đùa giỡn?

Này nếu như truyền đi, hắn Hoa Phi khuôn mặt này, còn có thể hoặc là?

------oOo------

Chương 264: Chọc phải người không nên chọc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta không phục!”

Hoa Phi không thể nào tiếp thu được chính hắn một khổ bức kết cục!

Đỏ mặt, mạnh miệng, Hoa Phi nhìn chằm chằm trong quầy ông lão, trầm giọng nói rằng, “nhất đẳng khách quý lệnh? Hắn làm sao có tư cách nắm giữ nhất đẳng khách quý lệnh?”

Ông lão sắc mặt lạnh lùng, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt châm biếm, nhạt âm thanh nói, “cái này, ngươi liền không cần phải để ý đến! Hoa công tử, ngươi nếu không là không phục, có thể đi vương cung thân thuật, hi vọng ngươi có thể thành công!”

Không ít người đều là thương hại nhìn Hoa Phi.

Hàng này, thật rất sao đáng thương a!

Nói đến Hoa Phi ở Hải Vương Thành, cũng là có tiếng hào nhân vật, Đại Lực Giải tộc tiểu Thiên kiêu.

Nhưng là, phỏng chừng ngày hôm nay qua đi, nguyên lai tên gọi, sẽ trở thành to lớn trò cười.

Cho tới ông lão nói tới đi vương cung thân thuật.

Này giời ạ chính là cái trêu chọc.

Ngu ngốc, mới trở lại vương cung trách cứ Tiềm Long Lâu, này Tiềm Long Lâu chính là vương tộc mở, trách cứ Tiềm Long Lâu, này không phải đánh vương tộc mặt sao?

Hoa Phi sắc mặt lớn khó coi.

Hắn tiểu đồng bọn, nhưng là hoặc nhiều hoặc ít, có chút bất mãn.

Ma trứng!

Quả thực chính là tai bay vạ gió a!

Bọn họ chỉ là giơ Hoa Phi cờ nhỏ tuyên bố một hồi sân nhà, liền bị lan đến, ngươi nói có oan hay không?

Hoa Phi hít sâu một hơi, hắn bỗng nhiên nhìn về phía Vương Bảo, gầm nhẹ nói, "xem như ngươi lợi hại!"

Hắn không biết sự tình, là làm sao phát triển đến nước này!

Hắn cảm thấy, chính mình khẳng định bị Vương Bảo cùng ông lão liên hợp ám hại.

Hay là hối lộ?

Không phải không thể a!

Dù sao, nhất đẳng khách quý lệnh, vậy cũng là đến tiêu phí năm cái ức thượng phẩm nguyên thạch, mới có tư cách thu được.

Cái gì đồ chơi?

Vừa nãy Vương Bảo liền khen thưởng tiêu phí?

Khe nằm, khen thưởng có thể liên lụy năm cái ức? Làm ta ngốc a, ta rất sao tin ngươi cái tà!

Thăng cấp khách quý lệnh, vậy cũng là vô dụng, hắn không nhiều tiền như vậy, mấy cái ức thượng phẩm nguyên thạch, hắn giá trị bản thân lật gấp trăm lần cũng không nhìn thấy một bên.

“Chuyện này, lão tử sẽ không như thế coi là!”

Hoa Phi cười lạnh một tiếng, con ngươi chớp qua nồng nặc sát ý.

Sau đó.

Hoa Phi bỗng nhiên dán mắt vào Đường Long, hung hãn nói, “Còn có ngươi cái này suy quỷ, Mã Đức! Lão tử thực sự là mắt mù, dĩ nhiên lúc trước không làm thịt ngươi! Hừ, ngươi chờ ta, sau đó có ngươi dễ chịu!”

“Chúng ta đi!”

Phất tay một cái.

Không chịu thua Hoa Phi, liền muốn rời khỏi.

Chỉ là.

Hắn khả năng không biết một câu nói.

Vậy thì là, phản phái chết vào nói nhiều.

Không chờ hắn đi ra bước thứ hai, Vương Bảo âm thanh, liền thăm thẳm vang lên, “Đứng lại!”

Hoa Phi ngừng chân, cười lạnh nhìn Vương Bảo, ôm cánh tay nói rằng, “làm gì? Nghĩ chịu thua?”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Quay đầu nhìn ánh mắt hiện ra hoảng sợ Đường Long, Vương Bảo híp mắt cười nói, “ta quy củ, ngươi muốn mau nhanh thích ứng, cái thứ ba quy củ, ngươi có thể vô hạn phóng to!”

Đường Long trợn mắt lên.

Liền nhìn thấy Vương Bảo giơ tay, chỉ chỉ Hoa Phi, cười nhạt nói, “liền tỷ như, cái này ngu ngốc, sau đó, gặp mặt đến như vậy ngu ngốc, nói cho ta, ta đến quất chết hắn!!”

Hai chữ cuối cùng ra tay.

Vương Bảo hất tay, lóe lên một cái rồi biến mất.

Cùng lúc đó, một đạo lanh lảnh tràng pháo tay, vang lên.

Mà Hoa Phi, trực tiếp phốc một tiếng phun ra một ngụm máu lớn, cả người hướng về nghiêng phía sau hạ bay ra ngoài.

Bùm bùm!

Trong tiệm một cái cái bàn, bị thanh niên va nứt.

Khắp nơi bừa bộn.

Thời khắc này, hầu như hết thảy mọi người là kinh ngạc đến ngây người.

Nhìn Vương Bảo, đầu óc cảm giác không đủ dùng.

Khe nằm!

Tình huống gì?

Động thủ?

Dĩ nhiên ở Tiềm Long Lâu động thủ?

Này ở Hải Vương Thành, đã trải qua bao lâu chưa từng xảy ra?

Ngoại trừ vương tộc.

Coi như là Hải tộc bên trong những kia hào tộc, những kia hung hăng Đệ nhị Đệ tam mấy đời nhóm, như thế nào đi nữa hung hăng càn quấy, thế

nhưng, cũng không dám ở Tiềm Long Lâu động thủ a, bởi vì, đây là Hải Vương lập xuống quy củ!

Ma trứng!

Ra đại sự!

Đường Long sắc mặt, trở nên trắng bệch.

Phụ cận, một đám Hải tộc người, nuốt ngụm nước bọt.

Mấy hơi thở qua đi.

Bị Vương Bảo quất bay Hoa Phi, từ trên mặt đất bò lên, quơ quơ tỉnh tỉnh đầu, sau đó, khuôn mặt liền lập tức trở nên vặn vẹo, bưng mặt sưng má, chỉ vào Vương Bảo, rít gào nói, "ngu xuẩn! Ngu xuẩn! Ngươi lại dám đánh ta! Lại dám đánh ta Hoa Phi!! Ngươi chết chắc rồi! Chết chắc rồi! Không dùng hết con ra tay, ngươi ở Tiềm Long Lâu động thủ, chính là tội lớn, ngươi chết chắc rồi!"

Dứt lời.

Liền nhìn về phía trong quầy ông lão.

Mà cái kia sắc mặt của ông lão, vào giờ phút này, khó coi tới cực điểm.

Vướng tay chân a!

Thật mẹ nó vướng tay chân!

Vương Bảo hất tay mười cái ức thượng phẩm nguyên thạch, con mắt đều không nháy mắt một hồi, này nếu như nói không cái siêu cấp thân phận? Ai tin?

Ông lão tin tưởng, chỉ cần đơn giản xác minh một cái, một cái chân long khách quý lệnh, cho Vương Bảo liền không chạy!

Nhưng là.

Hiện tại Vương Bảo chỉ là nhất đẳng khách quý lệnh.

Chân long quý khách, có thể được miễn không thể ra tay quy tắc, nhất đẳng quý khách, nhưng không thể!

Bây giờ Vương Bảo đã ra tay.

Phá quy củ!

Nhường hắn làm sao bây giờ?

Hoa Phi con mắt trợn tròn lên, trong giây lát gào thét nói, "ngươi đang suy nghĩ gì? Hắn động thủ đánh ta, hỏng rồi Hải Vương lệnh cấm, ngươi chẳng lẽ không quản? Coi như hắn là nhất đẳng quý khách, cũng không thể ra tay! Ngươi còn không gọi người giết hắn?"

"Ngươi câm miệng!"

Ông lão tức giận quát.

Này ngu ngốc, làm sao như thế không có nhãn lực giới, ngươi rất sao từng cái từng cái chỉ là Đại Lực Giải tộc tiểu Thiên kiêu, ngươi nói ngươi trâu bò cái cái gì?

Việc này đều mẹ nó lại ngươi!

Nếu không là ngươi nói nhiều, nếu không là ngươi sắt cần phải quật ngã câu tiếp theo lời hung ác, người ta sẽ đánh ngươi sao?

Thay đổi lão tử, lão tử cũng muốn đánh ngươi, còn muốn đánh chết ngươi đây!

"Khụ khụ, khách nhân, ngươi nha... Ai, xin chờ một chút!"

Ông lão biết, chuyện này, đã vượt qua tầm kiểm soát của mình.

Gọi người giết Vương Bảo?

Đừng nghịch!

Hào thưởng mười cái ức siêu cấp hào khách, Tiềm Long Lâu cũng đến cung cấp!

Dứt lời, lão tử cũng sắp bước tới tầng cao nhất chạy đi.

Hoa Phi chăm chú nắm chặt nắm tay, khuôn mặt vặn vẹo nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Mà Vương Bảo, nhưng là thản nhiên nói, "lại dùng loại ánh mắt này nhìn ta, ta sẽ giết ngươi!"

Hoa Phi nghe vậy, cười nhạo nói, "giết ta? Hừ, ngươi cũng có gan này!"

Có điều, hắn vẫn là dời ánh mắt.

Dù sao, dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo chết chắc rồi.

Coi như có tiền, thì lại làm sao? Hải Vương lệnh cấm, không phải là có tiền liền có thể được miễn, lượng Tiềm Long Lâu, cũng không dám làm càn, dám đạp lên Hải Vương quy tắc.

Cộc cộc tách.

Cũng không lâu lắm, ông lão trở về, rập khuôn từng bước cùng ở một cái ông lão áo tím phía sau.

Người lão giả này trên người mặc long phục, sắc mặt hờ hững.

Nhìn thấy hắn xuất hiện, hầu như tất cả mọi người, đều là theo bản năng hô hấp một trận.

Hoa Phi đều bối rối, thấp cúi đầu, cảm thấy có chút khó mà tin nổi.

Ngươi muội.

Vị này làm sao hạ xuống?

“Ha ha!”

Áo tím long thừa nhận mình già người đi tới Vương Bảo trước người, cười nhạt nói, “tiểu hữu thú vị, hào thưởng mười cái ức thượng phẩm nguyên thạch, nhưng chỉ cho một cái trước sân khấu, liền hướng cái này, ta Ngao Sơn, cũng phục!”

Vương Bảo vẻ mặt như thường, “Mười cái ức rất nhiều sao?”

Ngao Sơn ánh mắt chớp qua một vệt quái lạ.

Cái tên này, vẫn đúng là kỳ, chỉ là một câu nói, Ngao Sơn liền có thể nghe được, trước mắt vị này, là thật sự siêu cấp siêu cấp siêu cấp có tiền!

Mà người như thế, bình thường bối cảnh, đều thấp không được!

Chỉ là.

Trong khách sạn Hải tộc người, nghe xong Ngao Sơn, nhưng là suýt chút nữa thổ huyết!

Đặc biệt là Hoa Phi cùng hắn tiểu đồng bọn.

Đây là thật thổ huyết!

Bọn họ trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, bọn họ trong đầu tỉnh tỉnh một mảnh, bọn họ cảm giác mình não dịch đã toàn bộ sôi trào bốc hơi lên rơi mất.

Vừa nãy, cái tên này khen thưởng mười cái ức thượng phẩm nguyên thạch?

A phốc!

Cho cái kia trước sân khấu lúm đồng tiền em gái, khen thưởng mười cái ức?

Vụ luy cá tào!

Này rất sao không phải thật sự, trên đời này, tại sao có thể có như thế thái quá người?

Đây là mười ức thượng phẩm nguyên thạch a!

Không phải mười ức nước biển!

Coi như là có tiền nữa, cũng không thể như thế nháo a!

“Lão tử đúng hay không chọc phải người không nên chọc?”

Thẳng đến lúc này.

Hoa Phi đầu óc, mới nhảy qua một ý nghĩ, đồng thời, lái đi không được...

------oOo------

Chương 265: Ta cũng là có tính khí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoa Phi sắc mặt trở nên sát trắng một mảnh, khắp toàn thân đều kịch liệt run cầm cập lên.

Có tiền, rất bình thường.

Thế nhưng có tiền đến rất cao mức độ, vậy thì không bình thường.

Dùng tiền, cũng rất bình thường.

Thế nhưng dùng tiền đến trình độ ngoại hạng, vậy cũng không bình thường.

Hoa Phi cảm giác mình ngày hôm nay muốn lành lạnh.

Hắn chính đang mộng.

Áo tím long thừa nhận mình già người Ngao Sơn, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi nói, "thứ lão phu mắt vụng về, tiểu hữu là cái nào tộc nhân?"

Vương Bảo lắc đầu một cái, "Ngươi không cần phải để ý đến!"

Ngao Sơn lắc đầu một cái, "Tiểu hữu, ta đây là muốn tốt cho ngươi, dù sao, ngươi ở bản tiệm động thủ, căn cứ Hải Vương quy tắc, không phải chân long quý khách, trừ phi là vương tộc, ở bản tiệm ra tay, chính là tội chết!"

"Ta không dựa vào bối cảnh ăn cơm!"

Vương Bảo nhìn Ngao Sơn, tựa như cười mà không phải cười.

Đang khi nói chuyện.

Một luồng khí thế, trong giây lát phát tiết mà ra, lóe lên một cái rồi biến

mất.

Mà Ngao Sơn, trên mặt vẻ mặt, trực tiếp cứng đờ.

Ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt nghiêm nghị, hắn hút ngụm khí lạnh, trong lòng ngơ ngác cực kỳ.

Vừa nãy một sát na kia.

Hắn thình lình cảm giác được một loại tử vong ập lên đầu cảm giác!

Phải biết, hắn nhưng là Đạp Tiên hậu kỳ cường giả a!

Có này thực lực, xác thực không cần dựa vào bối cảnh ăn cơm, người ta chính mình chính là trời lớn bối cảnh!

"Mã Đức! Tiểu tử này, phi phi phi không đúng, cái tên này tuyệt bức là cái dập đầu thần dược lão quái vật chứ? Đạp Tiên đỉnh cao?"

Ngao Sơn còn không dám nghĩ Vương Bảo là bán tiên.

Trên thực tế, lấy Vương Bảo thực lực bây giờ, Đạp Tiên đỉnh cao có thể đẩy ngang, bán tiên có thể đại chiến ba trăm hiệp, dùng tới kiếm gỗ đến cái vận mệnh lần kích, bán tiên cũng đến chạy mất dép!

"Đạo hữu! Ngươi giấu thật là kỹ a!"

Ngao Sơn cười khổ một tiếng, lắc đầu, sau đó, một đạo lệnh bài lấy ra, đây là một khối màu tím long khiến, nhìn qua là dùng vảy rồng luyện chế, đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận, cười nói, "đây là chân long khách quý lệnh?"

Ngao Sơn gật gù, nói rằng, "không sai! Đây chính là chân long khách quý lệnh, nắm lệnh này, Hải Vương Thành bất luận một nơi nào, ngươi đều là chân long quý khách, thông dụng!"

“Này ngược lại không tệ!”

Vương Bảo cất đi.

Ngao Sơn quay đầu, nhìn về phía Hoa Phi, hắn không quen biết Hoa Phi, nhưng nhưng cũng biết người như vậy, Hoa Phi chiếm rõ ràng, khẳng định chính là ông lão bẩm báo cái kia Đại Lực Giải tộc ngu ngốc.

“Ngươi có thể lăn!”

Ngao Sơn nhạt tiếng nói.

Hoa Phi run lên bần bật, phản ứng lại, sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo một chút, sau đó, cũng không dám nữa nói hơn một câu, xoay người liền chạy!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Một đạo lạnh lẽo hơi lạnh thấu xương, đột nhiên bao phủ mà xuống.

Hoa Phi còn không phản ứng lại.

Cả người liền cứng ở nơi đó, trên mặt lộ ra vô tận hoảng sợ, lại có chút mờ mịt, ánh mắt thần quang biến mất, nổ lớn một tiếng, ngã nhào trên đất.

Sinh cơ hoàn toàn không có!

Tình cảnh này, trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Dù cho là Ngao Sơn, cũng là có chút choáng váng!

Khe nằm, này rất sao là cái gì phát triển?

Không phải chấm dứt ở đây sao? Làm sao liền giết người?

“Đạo hữu, ngươi đây là...”

Ngao Sơn sắc mặt có chút khó coi, nơi này dù sao cũng là hắn tọa trấn Tiềm Long Lâu, đại diện cho vương tộc, ở đây giết người, cũng là không may mắn Toshiya không cho phép.

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “hắn mắng ta!”

Dát?

Ngao Sơn ngẩn ngơ.

Mắng ngươi?

Này ngược lại là có thể hiểu được, dù sao, ngươi thực lực này thân phận này...

Phi phi phi không đúng! Khe nằm, hắn khi nào mắng ngươi? Ta rất sao một cái Đạp Tiên hậu kỳ, ta đều không nghe thấy a!

Hoa Phi các bạn bè nhỏ vẻ mặt mang theo kinh hoảng cùng phẫn nộ, dồn dập tiến lên, một cái trong đó Hoa Phi cùng tộc, sắc mặt ửng hồng, gầm nhẹ nói, “ngươi... Khinh người quá đáng! Hoa Phi rõ ràng không mắng ngươi!”

Cái này cũng là mọi người suy nghĩ.

Nhưng mà, bọn họ nhưng là coi thường Vương Bảo.

“Hắn ở trong lòng mắng ta!”

Vương Bảo ánh mắt thăm thẳm.

Mọi người trong nháy mắt, một cái lão huyết suýt chút nữa biểu bắn mà ra.

Vụ luy cá tào!

Còn có loại này thao tác a!

Cái này cũng là rất sao giết người lý do a!

Ở trong lòng mắng ngươi? Loại lý do này ngươi cũng có thể nghĩ ra được? Cũng thật là... Trơ tráo a!

Ngao Sơn cũng dở khóc dở cười!

Cuối cùng cũng coi như là hiểu rõ Vương Bảo ý tứ.

Có điều sau đó, Ngao Sơn liền thở dài, nói rằng, "đạo hữu động tác này, thực sự là không lý trí, Hoa Phi là Đại Lực Giải tộc thiên kiêu hậu bối, ngươi này dùng lý do như vậy giết hắn, sợ là sẽ phải có phiền phức!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "yên tâm đi, ta không có bất cứ phiền phức gì, bởi vì bất cứ phiền phức gì đến trong tay ta, đều không phải phiền phức!"

Ngao Sơn vô lực nhổ nước bọt.

Hắn hiện tại chỉ muốn hỏi một chút Vương Bảo, ngươi vì sao như thế treo?

Quả thực so với ta vương tộc đều treo a!

Đều nói có chút cao thủ, tính tình cổ quái, quái làm người ta sợ hãi, ta xem như là đã được kiến thức.

"Đạo hữu, hi vọng ngươi ở Tiềm Long Lâu, có thể ở thư thái, có yêu cầu gì, cứ việc nói, ta còn có việc, thứ lỗi!"

Quay về Vương Bảo chắp chắp tay, Ngao Sơn bước nhanh rời đi.

Cho tới Tiềm Long Lâu không thể giết người...

Ân, Đạp Tiên đỉnh cao đây, thôi thôi, trước tiên tra tra lại nói!

Hơn nữa, Hoa Phi ở trong lòng mắng hắn.

Tuy rằng này lý do quá rất sao đồ phá hoại, thế nhưng mặc kệ sao nói, cái

này cũng là một cái lý do a!

...

...

“Khách nhân, đây là chân long, mời đến!”

Nhưng vẫn là bắt chuyện Vương Bảo cái kia Tiềm Long Lâu thanh niên.

Thế nhưng thái độ, nhưng là rất khác nhau.

Đó là muốn nhiều cung kính có bao nhiêu cung kính, hắn tha thiết mong chờ nhìn Vương Bảo, trong lòng đang không ngừng cầu khẩn, cho ta cái khen thưởng đi, ta không muốn mười cái ức, ta chỉ cần cái mang cái vạn liền xong rồi!

“Cảm ơn!”

Vương Bảo cười cợt, đi vào gian phòng.

Đường Long đuổi tới, vẻ mặt hưng phấn, sắc mặt ửng hồng, chiêu kia hô thanh niên, ánh mắt mang theo một vệt tiếc nuối, nhưng cũng không có oán giận, một mực cung kính khép cửa phòng lại.

Chân long là một tòa thật to phòng xép.

Vương Bảo cùng Đường Long ăn xong Tiềm Long Lâu miễn phí biếu tặng một trận hào Hoa Đại món ăn, Vương Bảo liền dẫn Đường Long, rời đi Tiềm Long Lâu.

Từ ra khỏi phòng cửa đến ra cửa tiệm, Vương Bảo nghênh tiếp đều là từng đạo từng đạo kính nể rất nhiều tầm mắt.

Có điều.

Ngay ở Vương Bảo bước ra Tiềm Long Lâu không vài bước, đột nhiên, một

đạo ẩn chứa phẫn hận âm thanh, liền vang lên, “Lão tổ, chính là hắn!”

Vương Bảo ngừng chân, nhìn về phía âm thanh khởi nguồn, sau đó liền nhìn thấy bị hắn đập chết Hoa Phi tiểu đồng bọn bên trong một cái, lúc này hàng này bên người, có không ít người trung niên, mà cầm đầu, nhưng là một lão giả.

Vị này chính là Đại Lực Giải tộc lão tổ Hoa Thiên!

Tự mình đứng ra, thực sự là lần này Đại Lực Giải tộc ném mặt, có chút lớn!

Tộc nhân bị Tiềm Long Lâu từ chối không tiếp, này còn không có gì, cũng kéo không tới hắn Hoa Thiên trên đầu.

Thế nhưng, tộc nhân ở Tiềm Long Lâu bị giết, vẫn là ngay ở trước mặt Tiềm Long Lâu chủ sự, vương tộc cao thủ Ngao Sơn.

Sau đó Ngao Sơn phủi mông một cái rời đi!

Này giời ạ liền liên quan đến hắn Đại Lực Giải tộc danh dự!

Hắn Hoa Thiên, tốt xấu cũng là Đạp Tiên đỉnh cao, tộc nhân ngay ở trước mặt vương tộc bị giết, vương tộc cái gì đều mặc kệ?

Ta khuôn mặt già nua này, có còn nên?

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, Hoa Thiên từng bước một hướng về Vương Bảo đi tới.

Bất động thì thôi, nếu muốn ra tay, Hoa Thiên liền kiêu căng hơn một ít!

Vì lẽ đó, hắn quyết định một chưởng vỗ nát Vương Bảo đỉnh đầu, nhường khắp thiên hạ Hải tộc biết, hắn Hoa Thiên, không phải là sợ phiền phức, ta cũng là có tính khí.

Giết tộc nhân ta!

Vài giây làm ngươi...

------oOo------

Chương 266: Nói cẩn thận báo thù đây?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Là Hoa lão tổ!”

“Được lắm Hoa lão tổ, trả thù đến nhanh như vậy, trước đúng là coi khinh!”

“Ta xem cũng là bị bức ép bất đắc dĩ, này khẩu khí nếu như không ra, Đại Lực Giải tộc danh tiếng liền thối, tộc nhân mình ngay ở trước mặt vương tộc bị giết, vương tộc nhưng không chút nào giúp, thứ này cũng ngang với đánh Đại Lực Giải tộc mặt a!”

Tiềm Long Lâu phụ cận Hải tộc người, đều nghe nói Tiềm Long Lâu bên trong phát sinh sự tình.

Lúc này thấy đến Hoa Thiên đám người, liền từng cái từng cái thấp giọng bắt đầu nghị luận.

Mà nhìn Hoa Thiên từng bước một hướng về Vương Bảo đi đến.

Mọi người thấy hướng về Vương Bảo thời gian, ánh mắt đều mang theo từng tia từng tia thương hại.

“Tiểu tử, ngươi quá phận quá đáng!”

Hoa Thiên không có dừng bước.

Chỉ là âm thanh lạnh lùng, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Vương Bảo, vừa đi, một bên trang bức.

“Hoa Phi chọc ngươi, ngươi đánh hắn một trận, xả giận, cũng là thôi! Ngươi coi như đánh cho tàn phế hắn, lão phu, cũng sẽ cười bỏ qua, sẽ không trách ngươi, dù sao, là hắn có lỗi trước, ai bảo hắn chọc phải người

không nên chọc đây?”

“Nhưng là, ngươi vì sao phải giết hắn?”

“Ngươi giết hắn, ta liền giết ngươi...”

“Này rất công bằng chứ?”

Hoa Thiên ánh mắt trở nên thăm thẳm, híp mắt, vào giờ phút này, dĩ nhiên đi tới Vương Bảo trước người.

Bàn tay của hắn nhấc lên.

Không nhanh, nhưng là, thời khắc này, nhưng phảng phất có vạn tầng Thần sơn bị hắn vụt lên từ mặt đất, dẫn dắt hết thảy sức mạnh, ngưng tụ ở trong tay của hắn.

Nắm vạn quân chi lực, ngang dọc đánh xuống!

Ầm!

Cuồng mãnh công kích, trong phút chốc rơi vào Vương Bảo trên đầu!

Sau đó.

Hoa Thiên trên mặt cười lạnh, liền đọng lại!

Nương theo một luồng khí thế kinh người, cuồn cuộn xung kích, không ngừng cuốn sạch lấy tứ phương, ngoại trừ đứng Vương Bảo phía sau Đường Long, Tiềm Long Lâu phụ cận Hải tộc người đều là theo bản năng lùi về sau.

Mà Vương Bảo, lù lù bất động!

Chỉ là lạnh lùng ánh mắt, nhìn Hoa Thiên, hắn thậm chí không hề động một chút nào, vòng chéo tay, nhìn Hoa Thiên, cũng không nói lời nào.

Hoa Thiên chậm rãi thu tay về.

Khó mà nhận ra, có chút nhẹ nhàng run rẩy.

Ánh mắt của hắn, lộ ra một vệt sợ hãi khó tả.

Những người khác không cảm giác được.

Thế nhưng.

Hắn nhưng là cảm giác được rõ rệt, chính mình lần này, khả năng muốn lành lạnh.

Vẻn vẹn chỉ là một lần ra tay, hắn liền đã xác định!

Bởi vì, ở bàn tay của hắn, rơi vào Vương Bảo trên đầu thời điểm, hắn cảm giác mình như là vỗ tới một toà Thông Thiên núi lớn bên trên.

“Ngươi...”

Hoa Thiên muốn tan vỡ, môi hắn hơi trắng bệch, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Người trẻ tuổi này.

Này mẹ nó nhìn chỉ là cái người trẻ tuổi a!

Hắn vì sao như thế treo?

Vương Bảo giơ tay, hơi phe phẩy tóc, híp mắt cười, nói rằng, “ngươi nói không sai, này rất công bằng, tiếp tục đi, giết ta nha!”

Hoa Thiên hít một hơi thật sâu.

Trong miệng, tất cả đều là cay đắng mùi vị!

Ma trứng!

Cái gì là không có sợ hãi?

Đây chính là không có sợ hãi!

Giết ngươi?

Ta giết cái cà!

Ta này cường lực một đòn, ngang nhau tu vi dưới chịu đựng, ai không đến thổ huyết?

Ngươi rất sao như thế treo, ta giết sao?

“Bán tiên! Hắn là bán tiên cường giả! Tuyệt đối đúng rồi...”

Hoa Thiên trong lòng rít gào lên, sau đó hắn liền bi ai phát hiện, chính mình hiện tại, cưỡi hổ khó xuống, là tình thế khó xử!

Tiếp tục giết?

Đó là chính mình muốn ăn đòn, đó là tìm đường chết!

Từ bỏ? Ha ha ha, hắn có thể sẽ không cho là, Vương Bảo sẽ như vậy đơn giản thả hắn rời đi!

Nhận sợ?

A phốc!

Lão tử tới là làm gì đến rồi? Là tìm đến mặt đến rồi, quay đầu lại, nhưng càng không biết xấu hổ?

Bi ai a!

Lão tử làm sao sẽ lưu lạc tới như vậy bi ai đất ruộng?

"Nếu như ngươi không động thủ,

Có thể để cho nhường đường sao? Ngươi không có chuyện gì, ta còn có việc!" Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Hoa Thiên trừng mắt lên, sau đó, lấy đời này tốc độ nhanh nhất, hướng bên trái dời bước.

Vương Bảo gật gù, quay về Đường Long vỗ tay cái độp, liền hướng về xa xa mà đi.

Mà tình cảnh này, trực tiếp nhường ở đây Hải tộc người, mộng bức!

Bọn họ khó có thể tin nhìn Hoa Thiên, trán tất cả đều là dấu chấm hỏi!

Đại gia ngươi a!

Này mẹ nó cái gì thần phát triển?

Nói cẩn thận báo thù đây? Vậy thì xong việc?

Đại Lực Giải tộc tộc nhân, càng là ngây người như phỗng, có điều, Hoa Thiên nhưng không quan tâm những chuyện đó, vào giờ phút này, hắn rất muốn lau một chút mi tâm mồ hôi lạnh, có điều vẫn là nhịn xuống, chỉ là hừ nhẹ một tiếng, yên lặng xoay người rời đi.

Đại Lực Giải tộc tộc nhân đuổi tới, rất nhanh biến mất ở trong đường phố.

Lưu lại một đám mờ mịt Hải tộc người, hai mặt nhìn nhau.

...

...

Đường Long rất hưng phấn.

Hắn nhìn đi ở trước người Vương Bảo, trong con ngươi, tất cả đều là cúng

bái.

Hay là liền chính hắn cũng không phát hiện, sống lưng của hắn đã do trước kia lọm khọm, trở nên thẳng tắp.

Vương Bảo quy củ, hắn vững vàng ghi vào trong lòng.

Hắn có lúc đều sẽ ở trong lòng rít gào, Chùy ca quy củ này, quá rất sao bá đạo!

Đại Lực Giải tộc lão tổ, đến gây phiền phức, đều thất bại tan tác mà quay trở về!

Không chút khách khí nói, Chùy ca ở Hải Vương Thành, nghênh ngang mà đi đều không ai dám nói một chữ "Không" chứ?

Hai người đi tới một cái to lớn kiến trúc trước.

Đường Long mau tới trước một bước, chỉ vào cái kia kiến trúc nói rằng, "Chùy ca, phía trước chính là Thiên Long sàn đấu giá! Hải Vương Thành Tiêu Kim Quật, nơi này ba ngày một tiểu đập, một tháng một đại đập, Chùy ca, ngài tới nơi này là nghĩ mua đồ sao?"

Vương Bảo híp mắt cười, không hề trả lời, đạp bước tiến vào Thiên Long sàn đấu giá.

Hai người tiến vào, phụ trách bắt chuyện một cái Hải tộc thanh niên liền đi lên phía trước, khom người cười nói, "khách nhân, ngài tới thật đúng lúc, lại có thêm nửa nén hương thời gian, sẽ tiến vào đấu giá thời khắc! Lần này lớn đập, có thể nói là ngày hôm nay nóng nhất! Xin hỏi ngài là nghĩ ở đại sảnh, vẫn là muốn đi phòng khách?"

Vương Bảo không lên tiếng, mà Đường Long, nhưng là yên lặng lấy ra chân long khách quý lệnh.

Thanh niên con mắt, trong nháy mắt trợn to, sau đó, cả người run lên, cực kỳ cung kính nói, "Hóa ra là quý khách đến nhà, xin mời quý khách cùng

tiểu nhân đến, tiểu nhân mang ngài đi chân long phòng!”

Dứt lời, ngay ở phía trước dẫn đường.

Vương Bảo cùng Đường Long đuổi tới, bốn phía, còn lại chú ý tới tình cảnh này Hải tộc người, nhất thời âm thầm líu lưỡi!

Chân long khách quý lệnh, hầu như áp dụng Vu Hải Vương Thành mỗi một cái chuyện làm ăn tiệm.

Chân long khách quý lệnh vừa ra, nhất thời ở Thiên Long sàn đấu giá gây nên rất nhiều sóng lớn.

Mà Vương Bảo đi rồi không bao lâu.

Một đám người trẻ tuổi, nói giỡn đi vào Thiên Long sàn đấu giá.

Những người này khoảng chừng năm, sáu cái, thế nhưng, đừng nhìn bọn họ tuổi trẻ, theo sự xuất hiện của bọn họ, sàn đấu giá cửa phụ cận, gần như trong nháy mắt liền trở nên yên tĩnh lên, một đám Hải tộc dồn dập cúi đầu xuống, thậm chí không dám cùng những người trẻ tuổi kia đối diện.

Những người này.

Có thể nói là Hải tộc cao cấp nhất một đám thiên kiêu.

Chỉ là.

Lúc này, bên cạnh một cái trung niên, nhưng là sắc mặt trở nên nhất bạch, do dự một chút, tiến lên vài bước, quay về mấy người trẻ tuổi cười khổ chắp tay nói, “bát vương tử! Lục thiếu, Ngô thiếu... Thực sự xin lỗi, ngày hôm nay chân long phòng... Có người đi tới, xin mời chư vị đi phi long phòng, làm sao?”

Mấy người trẻ tuổi trên mặt vẻ mặt, gần như cùng lúc đó cứng đờ.

Sau đó.

Liền nhìn thấy một cái trong đó, mặt không hề cảm xúc đi ra, trạm (đứng) tại trung niên người trước mặt, đầu tiên là xì cười một tiếng, sau đó, liền một cái tát giật xuống...

------oOo------

Chương 267: Ai cho các ngươi lá gan?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh niên bàn tay tăm tích tốc độ cũng không nhanh.

Nếu là hữu tâm né tránh, nhất định có thể né tránh.

Thế nhưng.

Vào giờ phút này, Thiên Long sàn đấu giá người trung niên, con ngươi mang theo một vệt đau thương sắc, cả người run rẩy, nhưng là trốn cũng không dám trốn!

Tùy ý thanh niên một cái tát đánh vào trên mặt của hắn.

Đùng!

Nương theo tràng pháo tay, người trung niên trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, đụng vào một bên một cái xem xét trên bồn hoa.

Bò lên.

Người trung niên trên mặt không có một chút nào lời oán hận, chỉ có hoảng sợ.

Mà ra tay thanh niên, nhưng là mặt không hề cảm xúc, lạnh lùng nói rằng, "Bát ca là chân long, ngươi nhường Bát ca đi phi long phòng? Ngươi đúng hay không chán sống rồi? Lần này là đơn giản giáo huấn, mau mau đi sắp xếp! Cho ngươi một nén nhang thời gian!"

Dứt lời.

Thanh niên liền xoay người lại, mấy người trẻ tuổi vẻ mặt tùy ý, đạp bước hướng về trên thang lầu mà đi.

Người trung niên sờ sờ mặt của mình, cười khổ lắc đầu một cái, lời ra khỏi miệng trước, hắn liền dự liệu được kết quả như thế này, bị đánh một cái tát, này đã xem như là tốt.

Thậm chí chết rồi, đều không kinh ngạc!

Dù sao, vậy cũng là bát vương tử a!

Tiếp đó, người trung niên vội vàng hướng về sàn đấu giá nơi sâu xa mà đi.

Thiên Long sàn đấu giá, cũng là vương tộc chuyện làm ăn, tầm thường thời điểm, cùng Ngao Sơn như thế, sẽ có vương tộc Đạp Tiên tọa trấn, bất quá hôm nay vị kia vương tộc Đạp Tiên, vừa vặn không ở, vì lẽ đó người trung niên chỉ được thông báo sàn đấu giá đại quản sự.

Đại quản sự vừa nghe, được kêu là một cái đau "bi"!

Ma trứng!

Thật rất sao vừa vặn!

Chân long quý khách, một năm đều chưa chắc có một cái đến, mà vương tộc cùng chân long quý khách đồng thời đến, càng là thập phần hiếm thấy.

Trước, có vương tộc Đạp Tiên tọa trấn, vì lẽ đó dù cho là thật đụng với, có vương tộc Đạp Tiên từ bên trong trấn áp, cũng không ai dám nói thêm cái gì, thế nhưng ngày hôm nay vương tộc Đạp Tiên không ở, này đến, lại là trong Vương tộc tính khí hot nhất, tính cách nhất tà ý bát vương tử...

"Máng!"

Chửi nhỏ một tiếng.

Đại quản sự vội vàng từ mặt sau trên lối đi lầu, thẳng đến chân long phòng.

Bát vương tử nơi đó, hắn cũng không dám đi khuyên!

Vì lẽ đó.

Chỉ có thể từ Vương Bảo nơi này vào tay: Bắt đầu!

Hi vọng tất cả thuận lợi đi.

Chân long phòng.

Cửa phòng bị vang lên, Đường Long mở cửa phòng ra.

Đại quản sự mi tâm mang theo mồ hôi lạnh, đối với Đường Long cười, mà yên tâm bước tiến vào trong phòng, ánh mắt quét qua, rơi vào Vương Bảo trên người, đại quản sự chắp chắp tay, cười khổ nói, "lão phu sàn đấu giá đại quản sự Nghiêm Chân! Khách nhân quý tính?"

"Họ Vương! Vương Đại Chùy!" Vương Bảo cười nói.

Nghiêm Chân nuốt ngụm nước miếng, trên mặt mang theo áy náy, nói rằng, "Vương lão đệ, lần này đến, nhưng là có việc muốn nhờ, không biết lão đệ có thể hay không dời bước phi long phòng?"

Vương Bảo trên mặt nụ cười vừa thu lại, híp mắt nói rằng, "nha? Nhường ta đổi địa phương? Tại sao?"

Nghiêm Chân cười khổ, vừa muốn giải thích, nhưng mà sau một khắc, một đạo châm chọc âm thanh, liền vang lên, "Còn có thể là tại sao, bởi vì, bát vương tử đến rồi! Ngươi thân phận gì? Bát ca ở, ngươi còn có tư cách, ở tại chân long phòng?"

Cộc cộc cộc!

Theo âm thanh.

Mấy người trẻ tuổi, dĩ nhiên đạp bước tiến vào chân long phòng.

Sau đó, tuyên binh đoạt chủ, từng người lười biếng nằm ở trong phòng ghế

ngồi, rõ ràng rất tinh tường.

Nghiêm Chân trong lòng thở dài.

Yên lặng đứng qua một bên.

Hắn biết, ngày hôm nay việc này, đã vượt qua tầm kiểm soát của mình, chỉ hy vọng, vị này bát vương tử, có thể lý trí một điểm, dù sao, có thể có chân long khách quý lệnh, vậy cũng không phải người bình thường a!

Bát vương tử gọi Ngao Phong!

Hắn an vị ở mấy người trẻ tuổi trung tâm, sắc mặt hờ hững nhìn Vương Bảo, cười khẽ nói, "huynh đệ, cho ta cái mặt mũi, chuyển sang nơi khác đi! Phi long phòng, kỳ thực cũng không sai!"

Vương Bảo sờ sờ cằm, bỗng nhiên nói rằng, "nhường ta đổi địa phương, ngươi còn chưa đủ tư cách, ân... Ngươi là chính mình cút ra ngoài? Vẫn là muốn cho ta vứt ngươi đi ra ngoài?"

Một câu nói ra.

Chân long phòng liền yên tĩnh lại.

Đường Long đều cảm thấy lần này Vương Bảo đùa lớn rồi.

Đại quản sự Nghiêm Chân, càng là mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngã chổng vó.

Khe nằm!

Cái tên này...

Làm sao như thế hổ bức?

Ngươi rất sao điên rồi? Lại dám nói nếu như vậy, ngươi có biết, trước mắt ngươi vị này, nhưng là bát vương tử Ngao Phong a, này nhưng là một cái có

thể bởi vì một câu khóe miệng, liền diệt bộ tộc người!

Ngươi nhường hắn cút ra ngoài? Đây là chọc thủng trời a!

“Khe nằm! Thật là to gan!”

Ngao Phong sắc mặt chớp mắt trở nên âm trầm.

Với hắn đến mấy người trẻ tuổi, căn bản không nhịn được, lập tức bạo, một cái trong đó nhanh chân bước ra, hai mắt như điện, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, cánh tay giương lên, vung chưởng hướng về Vương Bảo đánh tới.

Hắn cho rằng.

Vương Bảo với bọn hắn như thế.

Đều là một cái nào đó bộ tộc thiên kiêu, lúc này mới có thể đến chân long phòng mà thôi.

Nhưng là, hắn nơi nào có thể nghĩ đến, hắn đối mặt, mới là chân long!

“Các ngươi tốt nhất chớ chọc ta!”

Vương Bảo nhẹ nhàng cười, trên mặt vẻ mặt cực kỳ tùy ý, nhẹ nhàng chỉ tay, trong chớp mắt, một luồng sức mạnh cuồng bạo dâng trào ra, chính chính cố gắng đè ép ra tay người trẻ tuổi một đầu!

Sức mạnh bức bách bên dưới, thanh niên kia trực tiếp rên lên một tiếng, trực tiếp bị trấn áp nằm nhoài trên sàn nhà.

Muốn bò lên, đều không thể động đậy!

Ngao Phong chậm rãi đứng lên, trên mặt, mang theo vẻ thần kinh giống như mỉm cười, nhìn Vương Bảo nói rằng, “rất tốt! Đã rất lâu, không người nào dám như thế khiêu khích ta Ngao Phong! Ta không giết hạng người vô danh, báo lên tên của ngươi đi!”

Vương Bảo nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Ngao Phong, không nhịn được lắc đầu một cái, nói rằng, “xem ở ngươi là Dao Quang đệ đệ trên mặt, ta không đánh ngươi, ngươi mau cút, không phải vậy, ta sợ ta sẽ đánh chết ngươi!”

Ngao Phong sững sờ.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Dao Quang?

Hắn nhận thức đại tỷ?

Ngao Phong bên người mấy người trẻ tuổi, trên mặt Bạo Nộ vẻ mặt, cũng là vừa thu lại.

Dao Quang thánh nữ vừa trở về, vì lẽ đó bát vương tử Ngao Phong vừa mới đến sàn đấu giá, muốn mua kiện thứ tốt, đưa cho Dao Quang thánh nữ làm lễ vật.

“Ngươi theo ta đại tỷ, là quan hệ gì?” Ngao Phong sắc mặt khó coi Vấn Đạo.

Vương Bảo cười không nói.

Khí Ngao Phong, khóe mắt vừa kéo, đột nhiên khẽ cắn răng, quát, “Trang? Làm ta sợ? Làm ta Ngao Phong là doạ lớn? Lên cho ta, trước tiên đánh hắn một trận lại nói!”

Mấy người trẻ tuổi nghe vậy, đương nhiên lập tức chấp hành, đừng nhìn bọn họ tuổi trẻ, nhưng cũng đều đạt đến Vấn Đạo cảnh giới, vào giờ phút này, đồng thời đạp bước mà ra, liên thủ lại, đúng là khá cụ uy thế.

Chỉ là.

Nhưng vào lúc này.

Một thanh âm vang lên.

“Lão bát, nói xong rồi chờ ta đồng thời, ngươi dĩ nhiên đi tới, ta nói ngươi...”

Một người thanh niên, trên mặt mang theo mỉm cười, đi vào phòng khách quý.

Có điều sau khi đi vào.

Trong miệng hắn còn lại, liền còn như kẹt ở cuống họng, cũng lại phun không ra!

Ánh mắt mang theo cực hạn sợ hãi!

Thanh niên ngơ ngác nhìn Vương Bảo, sau đó, máy móc quay đầu, ở nhìn một đám vây quanh Vương Bảo, nghiễm nhiên liền muốn động thủ người trẻ tuổi, trong phút chốc, trong đầu chớp qua vô số đạo ý nghĩ.

Cuối cùng, hắn rít gào lên.

“Vụ thảo giời ạ, các ngươi mẹ nó muốn làm gì? Ai cho các ngươi lá gan? Để cho các ngươi đối với Vương đại ca động thủ? Các ngươi đám này ngốc nĩa, còn không mau cho Vương ca xin lỗi...”

------oOo------

Chương 268: Người này, chúng ta không trêu chọc nổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh niên không phải người khác, chính là Nam Cung Bạch!

Vào giờ phút này.

Nam Cung Bạch vẻ mặt mang theo vô tận kinh hoảng, ánh mắt đầy rẫy điên cuồng giống như phẫn nộ, nhìn chằm chằm mấy người trẻ tuổi kia.

Hắn mắng xong người.

Hắn vẫn cảm thấy không đủ!

Vì lẽ đó.

Nam Cung Bạch trong mắt loé ra một vệt hung tàn, đột nhiên đạp bước tiến lên!

Tuy rằng ở Vương Bảo trước mặt, hiện tại Nam Cung Bạch liền phảng phất chim cút như thế, nhưng kỳ thực, Nam Cung Bạch ở hắn trong vòng, địa vị nhưng là không thấp.

Dù cho là bát vương tử Ngao Phong, đối với Nam Cung Bạch, cũng là kiêng kỵ rất nhiều.

Càng không cần phải nói, theo Ngao Phong lăn lộn những này nhị thế tổ.

Nam Cung Bạch chân như Long Tượng, bắn ra từng luồng từng luồng sức mạnh khí tức, hai mắt sung huyết, dụng cả tay chân, đánh về phía mấy người trẻ tuổi kia.

Mấy người trẻ tuổi kia một mặt mộng bức.

Mãi đến tận bị Nam Cung Bạch đánh vào người, lúc này mới gào gào kêu loạn lên, Nam Cung Bạch càng đánh càng khí, càng đánh càng dùng sức, sức mạnh bạo phát, uy thế bức bách, cuối cùng bắt lên một cái, mạnh mẽ đánh nổi lên vả miệng.

Hắn nhanh khí nổ!

Ngốc nĩa a!

Quá mẹ nó ngốc nĩa!

Một đám, các ngươi ngay cả rễ lão tử xách giày cũng không xứng, lại dám trêu chọc liền lão tử đều không trêu chọc nổi, cũng phải nhận sợ ra vẻ đáng thương "Vương Đại Chùy" ?

Then chốt là!

Khe nằm giời ạ, các ngươi đừng ở ngay trước mặt ta trêu chọc a!

Vì sao một mực lão tử vừa tới, các ngươi liền làm như thế vừa ra?

Này không phải Khanh lão con sao?

Là hiềm lão tử chết không đủ nhanh đúng không?

Đùng đùng đùng!

Liên miên không dứt bạt tai, đã nhường cái kia nhị thế tổ mặt xưng phù phảng phất đầu heo, khóe miệng tỏa (liều lĩnh) tơ máu, ngất qua đi!

Nam Cung Bạch vứt rác rưởi như thế, đem trong tay người trẻ tuổi ném tới một bên, hít vào một ngụm khí lạnh, quay đầu nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, ánh mắt nhưng là mang theo một vệt hàn ý nhìn chằm chằm Nam Cung Bạch.

Xem Nam Cung Bạch trong lòng hồi hộp hồi hộp kinh hoàng, khóc không ra nước mắt!

Ma trứng!

Này sát tinh sẽ không đem khí vung đến lão tử trên đầu chứ?

Ta rất sao có oan hay không a?

"Vương ca! Những thứ này đều là một ít mắt bị mù ngu xuẩn, ngài khỏi chấp nhặt với bọn họ! Chuyện này ngài đừng nóng giận, tuyệt đối đừng tức giận, có chuyện gì, để ta giải quyết! Ta Nam Cung Bạch, nhất định sẽ cho Vương ca một cái thoả mãn bàn giao!"

Nam Cung Bạch cực kỳ thật lòng chắp tay nói rằng, còn kém thề xin thề!

Vương Bảo bĩu môi, lạnh giọng nói, "mang tới bọn họ, hiện tại cút!"

"Rõ ràng! Rõ ràng!"

Nam Cung Bạch mi tâm lăn mồ hôi lạnh, chậm rãi khom người lui về phía sau vài bước, sau đó, quay đầu nhìn về phía Ngao Phong.

Vào giờ phút này Ngao Phong, vẻ mặt âm trầm cực kỳ, có điều, hắn nhưng là không có lên tiếng, cũng không động tác gì, dù cho, Nam Cung Bạch đánh tiểu đệ của hắn, Ngao Phong cũng nhịn!

Hắn không phải người ngu!

Hắn cũng sẽ không cho là, Nam Cung Bạch là kẻ ngu si!

Vì lẽ đó, trong này tuyệt bức có việc a, tuyệt bức có cái gì là hắn không biết!

"Đi! Đi nhanh lên! Chờ ta giải thích!"

Nam Cung Bạch cho Ngao Phong truyền âm, ngữ khí nghiêm nghị cực kỳ.

“Vương ca, ngài nghỉ ngơi!”

Nam Cung Bạch quay về Vương Bảo chắp tay khom lưng, sau đó, bứt lên bên cạnh người trẻ tuổi, lôi kéo vài cái, cùng Ngao Phong liếc mắt nhìn nhau, hai người mang theo cái khác bị thương người trẻ tuổi, bước nhanh rời đi chân long phòng.

Mà sàn đấu giá đại quản sự, nhưng là nuốt ngụm nước bọt, trên mặt mang theo cười khổ, cũng cùng đi theo ra ngoài!

...

...

Đi tới phi long phòng.

Nam Cung Bạch trực tiếp ngồi phịch ở trên ghế, sát mồ hôi lạnh, trên mặt vẻ mặt, mang theo lòng vẫn còn sợ hãi nghĩ mà sợ!

Áo của hắn, hầu như đều bị mồ hôi ướt nhẹp!

May a!

May chính mình cơ trí!

Tiên phát chế nhân, đầu tiên giảm thái độ khiêm nhường, thái độ khiêm nhường làm đủ, cho đủ Vương Bảo mặt mũi, lúc này mới có thể toàn thân trở ra a!

Nếu không!

Khe nằm!

Bán tiên sức mạnh bạo phát!

Chỉ cần chỉ là một đầu ngón tay, liền có thể đánh chết bọn họ đi!

Mà đừng xem Hải tộc rất treo dáng vẻ.

Thế nhưng.

Lại treo, cũng tuyệt bức sẽ không bởi vì bọn họ mấy cái gây sự, mà cùng một cái bán tiên tử chiến a!

“Ta cần một cái giải thích!”

Ngao Phong sắc mặt âm trầm nhìn Nam Cung Bạch, hắn không thể nào hiểu được vừa nãy phát sinh tất cả!

Nam Cung Bạch hoãn hoãn thần, hít một hơi, đứng lên, nhìn quét một chút mấy cái sưng mặt sưng mũi, một mặt bộ phận thanh niên, Nam Cung Bạch đứng lên đến, thở dài nói, “lão bát! Ngươi suýt chút nữa hố chết ta a!”

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?” Ngao Phong cắn răng quát.

Nam Cung Bạch híp mắt lại, cười lạnh nói, “xảy ra chuyện gì? Còn có thể là xảy ra chuyện gì! Ta vừa nãy, không chỉ có cứu mình, cũng cứu bọn họ! Lão bát, ngươi xem người kia rất trẻ trung, đúng hay không liền cho rằng, hắn là cái gì đại tộc đời sau cái gì?”

“Chẳng lẽ không là?” Ngao Phong hơi nhướng mày.

Nam Cung Bạch cười nhạo lên, “Ha ha, đương nhiên không phải! Hắn... Là mẹ nó bán tiên! Là bán tiên a! Khe nằm, các ngươi lại dám động thủ với hắn? Ta cũng là phục rồi, các ngươi có thể sống, cũng đã có thể xem là kỳ tích!”

Ngao Phong sắc mặt cứng đờ.

Cả người run lên!

Ánh mắt lóe khó mà tin nổi, sắc mặt của hắn, từ từ đổi trắng (Haku)!

Mà mấy người trẻ tuổi kia, càng là suýt chút nữa sợ vãi tè rồi!

Một cái lão huyết suýt chút nữa biểu bắn ra!

Phốc a!

Bán tiên a!

Làm sao có khả năng là bán tiên!

Bán tiên cường giả, dài còn trẻ như vậy? Ngươi rất sao ăn nhãn hiệu gì giả sữa bột?

Trong phòng, vang lên từng đạo từng đạo ồ ồ tiếng thở dốc.

Nam Cung Bạch trên mặt mang theo cười lạnh, nhìn tất cả mọi người, hắn đã sớm biết, bán tiên tin tức vừa ra, bọn họ sẽ bị doạ thành bộ này chim dáng vẻ!

Bởi vì lúc trước chính mình, chưa từng không phải như vậy?

Bán tiên, này giới đỉnh cao, tiến thêm một bước, liền có thể thành tựu Tiên đạo, cường giả như vậy, đi ở nơi nào, đều là đỉnh cao bên trong đỉnh cao, đại lão bên trong đại lão!

“Lão Bạch! Có thể hay không lầm?”

Ngao Phong âm thanh khàn khàn nói rằng, sắc mặt hắn khó coi cực kỳ, bởi vì, Vương Bảo nếu là bán tiên, vậy thì đại diện cho, ngày hôm nay trận này xung đột, chính mình tuyệt bức sẽ là nhận sợ một phương!

“Lầm?”

Nam Cung Bạch liếc mắt nhìn Ngao Phong.

Sau đó, lắc đầu một cái nói rằng, “ngươi làm ta ngốc sao? Có thể làm cho ta Nam Cung Bạch cúi đầu người, cũng không nhiều! Nói như thế, ta cho

ngươi biết một cái tin, ngươi liền rõ ràng!”

“Ma Kình Ngô Thiên thi thể, ngươi nhìn thấy?”

Ngao Phong gật gù, tiếp theo, hắn liền tựa hồ rõ ràng cái gì, con ngươi co rút nhanh!

Nam Cung Bạch thở dài nói, “ngươi đoán được mà? Không sai! Ma Kình Ngô Thiên, chính là bị cái kia họ Vương, cho giết!”

Nói, Nam Cung Bạch đột nhiên duỗi ra một ngón tay, lắc lắc, cắn răng nói rằng, “ngày ấy, ta ở đây! Mà hắn, chỉ dùng một kiếm!”

“Bá...”

“Một kiếm a! Chỉ là một kiếm! Một kiếm qua đi, Ma Kình Ngô Thiên liền cơ hồ bị chém thành hai nửa!”

“Thực lực như vậy, không phải bán tiên? Thực lực như vậy, ta sẽ lầm? Lão bát, ta biết ngươi kiêu căng tự mãn, thế nhưng... Người này, chúng ta thật sự không trêu chọc nổi!”

Ngao Phong lặng lẽ.

Trong ánh mắt, có uất ức, có bất đắc dĩ, có phẫn nộ, có phiền muộn!

Nam Cung Bạch nói không sai!

Đạp Tiên đỉnh cao, hắn cái này đường đường bát vương tử, coi như cứng hận đều không có chuyện gì!

Thế nhưng bán tiên!

Ha ha ha, bán tiên quất hắn một cái tát, đi hắn cha Hải Vương nơi đó cáo trạng, phỏng chừng nghênh đón, cũng sẽ chỉ là càng thêm dùng sức một cái tát!

Không sai!

Bán tiên cường giả, lực uy hiếp, chính là lớn như vậy...

------oOo------

Chương 269: Lão tử dĩ nhiên bỏ qua 1 cái ức?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão bát, ta biết ngươi rất tức giận, thế nhưng, nghe ta một lời khuyên, này khẩu khí, ngươi tốt nhất vẫn là nhịn xuống!”

Nam Cung Bạch sắc mặt nghiêm túc nhìn Ngao Phong, sau đó, liền có chút uất ức thở dài nói, “mà ta... Hiện tại còn phải tự mình đi cho người ta một câu trả lời! Này giời ạ... Sớm biết, ta liền không đến...”

“Đừng!”

Ngao Phong đột nhiên mở miệng, cắn răng, nhìn chằm chằm Nam Cung Bạch, nói rằng, “ngươi không cần đi cho hắn nói xin lỗi cái gì! Chuyện này, chấm dứt ở đây! Ta không đi chọc giận hắn, cũng chính là, thế nhưng, nếu như hắn còn quá đáng, muốn truy cứu, ta liền không tin, cha ta không cho ta làm chủ!”

“Chuyện này...”

Nam Cung Bạch có chút do dự.

Ngao Phong hắn cha là Hải Vương, đường đường bán tiên, đương nhiên vẫn như cũ không sợ.

Thế nhưng, hắn cha không phải a!

“Yên tâm, tất cả có ta! Ngươi là huynh đệ ta, không ai có thể tùy ý bắt nạt ngươi!” Ngao Phong vỗ vỗ Nam Cung Bạch vai.

Nam Cung Bạch trong lòng ấm áp!

Hắn cùng Ngao Phong, hứng thú hợp nhau, từ nhỏ chơi đến lớn, cảm tình

đúng là vô cùng tốt!

“Cũng được!”

Nam Cung Bạch thở dài.

Có điều, trong lòng, còn không không thể tránh khỏi, bịt kín một tầng bóng mờ, nghĩ thầm, nếu Ngao Phong sợ rơi xuống mặt mũi, không cho hắn đi, vậy hắn sẽ chờ rời đi sàn đấu giá chính mình đi, phỏng chừng cũng sẽ không muộn.

...

...

Buổi đấu giá đúng hạn cử hành.

Ở ngoài phòng đã ngồi đầy người.

Các đại quý khách phòng khách, cũng là khách quý chật nhà.

Lần này lớn đập muốn bán đấu giá vật phẩm, từ lâu truyền ra tin tức, quý giá nhất, không gì bằng một giọt Hải thần nước mắt!

Đương nhiên, cũng không phải là đúng là Hải thần nước mắt, mà là lấy tự Vu Hải thần thánh địa bên trong một loại nào đó chí bảo, đối với Hải tộc mà nói, dùng Hải thần nước mắt, hãy cùng quán đính như thế, huyết thống phải nhận được tăng lên trên diện rộng.

Người bán đấu giá trên mặt mang theo nghề nghiệp mỉm cười, đi tới bán đấu giá đài.

Gõ gõ cây búa, người bán đấu giá già cười nói, “chư vị, giờ lành đã đến, chúng ta chính thức giá bắt đầu, ta xem chư vị, cũng là không kịp đợi, như vậy hiện tại, liền lên cái thứ nhất món đồ đấu giá...”

Người bán đấu giá lúc nói chuyện, thì có một cái Hải tộc thanh niên, bưng

lên như thế bảo vật!

Người bán đấu giá mặt mày hớn hở, lớn tiếng nói, “cái thứ nhất món đồ đấu giá, chính là...”

Thân là nghề nghiệp người bán đấu giá.

Hắn miệng lưỡi nói rất lưu loát.

Đang chuẩn bị dõng dạc biểu diễn trở xuống chính mình kỹ thuật đây, nào có biết, nhưng vào lúc này, chân long phòng cửa sổ, đột nhiên đánh tới to lớn nhất!

Sau đó, Vương Bảo nằm nhoài cửa sổ rào cản lên, nửa cái đầu nơi sâu xa, mắt nhìn phía dưới, nhạt âm thanh nói, “10 triệu thượng phẩm nguyên thạch!”

Người bán đấu giá già một mặt mộng bức.

Những người khác đương nhiên cũng là mộng bức không muốn.

Phi long phòng, Ngao Phong vẻ mặt âm trầm hừ nhẹ một tiếng, đối với Nam Cung Bạch nói rằng, “cái tên này, đầu óc giật chứ?”

Nam Cung Bạch cười khổ lắc đầu, “Ai biết được!”

Người bán đấu giá già nuốt ngụm nước bọt, ngẩng đầu nhìn hướng về chân long phòng, khóe mắt vừa kéo, hỏi nói, “khách nhân tôn quý, ngài đây là...”

Vương Bảo cười nhạt nói, “cái thứ nhất món đồ đấu giá, ta ra 10 triệu thượng phẩm nguyên thạch!”

Mọi người lần thứ hai yên tĩnh lên.

Trên mặt điên cuồng co giật!

Khe nằm!

Đùa thật a!

Vị này hay là thật long phòng!

Thế nhưng, ngươi rất sao là điên rồi vẫn là choáng váng?

Người cái thứ nhất món đồ đấu giá, đều còn không giới thiệu chương trình đây, ngươi liền ném ra 10 triệu?

Người bán đấu giá già cười khổ một tiếng, nói rằng, “khách nhân tôn quý, chuyện này... Này cái thứ nhất món đồ đấu giá, chỉ là một cái linh binh, giá quy định mười vạn thượng phẩm nguyên thạch mà thôi, ngài...”

Vương Bảo kinh ngạc một hồi, sau đó liền bừng tỉnh nói, “thì ra là như vậy! Xin lỗi a, ở ta quê nhà, bán đồ vật, sẽ không có ít hơn 10 triệu, ta còn tưởng rằng... Hiểu lầm, hiểu lầm!”

Mọi người hầu như muốn thổ huyết!

Ngươi muội!

Hàng này tốt có thể thổi a!

Ngươi quê nhà bán đồ vật, không có ít hơn 10 triệu? Lão gia ngài nhà lạm phát chứ?

Người bán đấu giá già cũng không dám có chút bất mãn,

Mau mau nói rằng, “không sao, như vậy, tiếp tục?”

Vương Bảo cười nói, “tiếp tục đi! Có điều, cái thứ nhất, ta vẫn là ra giá 10 triệu, ta Vương Đại Chùy, một ngụm nước bọt một viên đinh, nói bao nhiêu chính là bao nhiêu!”

Người bán đấu giá già liên tục cười khổ.

Mọi người đặc biệt đau “bi”!

Mã Đức!

Trắng (Haku) vứt gần nghìn vạn? Như thế tùy hứng?

“Cái kia tốt! Cái thứ nhất món đồ đấu giá, liền quy chân long phòng khách nhân hết thảy! Phía dưới, tiến hành cái thứ hai món đồ đấu giá...”

Người bán đấu giá già từ thiện mà chảy!

“10 triệu!” Vương Bảo âm thanh lại vang lên.

Người bán đấu giá già ngẩn ngơ, sau đó, khóc không ra nước mắt!

Khe nằm!

Lại tới?

Ta rất sao liền biểu diễn kỹ năng cơ hội đều không có đúng không?

Bất đắc dĩ thở dài, người bán đấu giá già run run người, tinh thần một hồi, nói rằng, “tốt, cái thứ hai món đồ đấu giá, vẫn là quy chân long phòng khách nhân hết thảy... Phía dưới, là thứ ba kiện món đồ đấu giá...”

Nói chuyện, người bán đấu giá già ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Bảo, sau đó...

“10 triệu!”

Người bán đấu giá già nhanh khóc!

Hắn thật sự lại tới nữa rồi!

Mà thời khắc này, mọi người không vui!

Ngươi muội!

Không mang theo ngươi như thế chơi a!

Ngươi rất sao một cái một cái 10 triệu, liền cái gì đồ vật đều không nghe, ngươi như thế tùy hứng, ngươi nhường chúng ta đập cái cầu?

Giương mắt nhìn a?

Đột nhiên.

Từ một cái nào đó phòng khách quý bên trong, vang lên một giọng già nua, nhạt âm thanh nói, "người trẻ tuổi, có tiền, cũng không thể như thế phá sản a, ngươi làm như thế, trong nhà của ngươi người, biết chưa? Ha ha, ngươi cần biết, thiên ngoại hữu thiên, sơn ngoại hữu sơn!"

Vương Bảo nằm nhoài trước cửa sổ lên, liếc mắt nhìn thanh âm kia truyền đến phòng khách quý, híp mắt cười nói, "lời này đúng là không tật xấu! Có điều, ngươi nói ta phá sản, ta liền không đồng ý! Hoa cái mấy chục triệu thượng phẩm nguyên thạch, liền gọi phá sản?"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên phất tay một cái.

Trong phút chốc, từng cái từng cái nhẫn chứa đồ, từ Vương Bảo trước cửa sổ, rơi xuống.

Những này nhẫn chứa đồ, khoảng chừng mười mấy cái, bay xuống ở trong đại sảnh, có mấy người nhìn thấy nhẫn chứa đồ hạ xuống, bản năng tiếp nhận!

Sau đó.

Liền nghe đến Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "này, mới gọi nho nhỏ phá sản! Ân, miễn miễn cưỡng cưỡng đi!"

Trong đại sảnh vắng lặng nửa ngày.

Sau đó, vang lên từng đạo từng đạo kêu to!

“Khe nằm!”

“Mẹ nha!”

“Một cái ức thượng phẩm nguyên thạch? A phốc, một cái ức a!”

“Ta ông trời, đây là ý tứ gì?”

“Lẽ nào đều cho chúng ta?”

“Phốc... Tha cho ta phun ngụm máu chậm một chút...”

Nhận được nhẫn chứa đồ, kích động tột đỉnh, dồn dập đứng lên đến, thân thể cuồng run, khó mà tin nổi ngưỡng mộ Vương Bảo!

Vương Bảo cười vung vung tay, “Không sai, đều cho các ngươi! Món tiền nhỏ món tiền nhỏ, đừng ngại ít a!”

Nhận được nhẫn chứa đồ Hải tộc người hạnh phúc đều muốn hôn mê!

Một cái ức thượng phẩm nguyên thạch, thật trắng đưa?

Bọn họ những người này gộp lại, mỗi người một cái ức, vậy thì là mười mấy ức a!

Phốc a, này đều là món tiền nhỏ?

Ngài đến cùng là có bao nhiêu hào?

Vừa nãy mở miệng quát lớn Vương Bảo cái kia phòng khách quý bên trong, một cái nào đó ông lão một bộ thấy quỷ bình thường vẻ mặt, gò má điên cuồng co giật, thấp giọng mắng nói, “người điên!”

Mà vào giờ phút này.

Trong đại sảnh, những kia mới vừa rồi không có cướp nhẫn chứa đồ Hải tộc người, trên mặt vẻ mặt, được kêu là một cái hối hận hận chồng chất!

Phốc a hận a ta hối hận a!

Vừa nãy, lão tử dĩ nhiên liền như thế bỏ qua một cái ức...

------oOo------

Chương 270: Long gia trấn tộc chi bảo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười mấy ức vừa ra.

Cũng lại không ai dám nói Vương Bảo phá sản!

Người ta là rất phá sản, thế nhưng, không chịu nổi người ta trâu bò a, người chính là có tiền, chính là tùy hứng, ngươi một người ngoài, có cái gì tư cách nói người ta phá sản?

Buổi đấu giá tiếp tục!

Chỉ có điều, nhưng trực tiếp rơi vào Vương Bảo tiết tấu!

Hết thảy món đồ đấu giá, đều bị Vương Bảo bỏ vào trong túi, mà tiêu tốn, cũng chỉ là chỉ là năm, sáu ức thượng phẩm nguyên thạch mà thôi.

Đối với Vương Bảo mà nói, đúng là món tiền nhỏ, quá ít, khoảng cách hắn thành tiên đã không xa, trong tay hắn tài phú, quả thực là có thể có thể so với mười mấy siêu cấp đại tông, số tiền này không tốn ra, thực sự là có lỗi với chính mình.

Trong phòng đấu giá Hải tộc người, đều là có chút chưa hết thòm thèm!

Thần hào qua lại!

Vẫn là siêu cấp thần hào!

Loại này kỳ ngộ nhưng là không thông thường a!

Thần hào đầu ngón tay khe trong chảy ra một điểm, đều đủ bọn họ hưởng dụng vô cùng!

...

...

Vương Bảo bước ra sàn đấu giá.

Mà phía sau, sàn đấu giá đại quản sự vội vã theo tới, gọi nói, “lão đệ...”

Vương Bảo xoay người nhìn đại quản sự, đại quản sự cười khổ nói, “lão đệ, ngươi vật này còn không nắm đây, làm sao liền đi?”

Vương Bảo vung vung tay, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi, “Đập xuống đồ vật, ngươi làm chủ cho bọn họ phân đi, ta đến sàn đấu giá, chính là muốn vui vẻ mà thôi! Bye bye!”

Đại quản sự một mặt mộng bức.

Vẻ mặt lộ ra nồng nặc chấn động!

Khe nằm!

Còn có loại này thao tác a?

Mua nhiều như vậy bảo bối, dĩ nhiên chỉ là vì ảnh cười!

Ngài này vui cười a đánh đổi, cũng quá rất sao lớn!

Lắc đầu một cái, đại quản sự thở dài nói, “nguyên lai đây mới là thần hào! Mã Đức, ta cũng là phục rồi!”

...

...

Đường Long đi theo Vương Bảo phía sau, trên mặt vẻ mặt, có chút do dự.

Vương Bảo quay đầu thời điểm, chú ý tới, dừng bước lại hỏi nói, “làm sao?”

Đường Long sợ hết hồn, vung vung tay, nói rằng, “Chùy ca, ta không... Không có chuyện gì!”

Vương Bảo híp mắt cười, nói rằng, “Đường Long, ngươi theo ta, cũng có thể ít nhiều gì hiểu rõ ta một điểm, ta cho ngươi biết, có chuyện gì, nói thẳng, có thể giải quyết, ta đều giải quyết cho ngươi, đối với ngươi Chùy ca mà nói, căn bản không tính sự tình!”

Đường Long lúc này mới nở nụ cười khổ, đón lấy, khẽ cắn răng, đột nhiên quay về Vương Bảo quỳ xuống, đỏ mắt, nói rằng, “Chùy ca, ngài có thể hay không cho ta mượn ít tiền, ta... Ta...”

Vương Bảo thấy buồn cười!

Lắc đầu một cái, Vương Bảo nói rằng, “ngươi cần tiền làm cái gì? Lên lại nói!”

Đường Long đứng lên đến, sau đó có chút cô đơn giải thích lên.

Nói đến, Đường Long thật sự thật xui xẻo.

Vốn là gia tộc của hắn, ở Hải Vương Thành cũng có thể đặt chân, dựa vào Đại Lực Giải tộc chỗ dựa sinh tồn, có điều, trước đoạn tháng ngày, Đường Long nhưng bất ngờ đắc tội rồi một cái xa lạ Hải tộc, đối phương là loại kia một lời không hợp liền mở giết chủ!

Cho tới Đường gia gặp nạn, cao thủ tử thương hầu như không còn, những người còn lại, cũng giải tán lập tức!

Đường gia chủ nhà còn sót lại Đường Long một người, mà đối phương sở dĩ bỏ qua cho hắn, rõ ràng là muốn cho hắn sống ở vô tận hối hận bên trong mà chết!

Đường Long mang theo hối hận, nói rằng, “Chùy ca, ta... Ta trước đó là vô

ý thương tổn được hắn, làm sao... Thù này, đời ta cũng không dám quên, vì lẽ đó, ta muốn đem ta Đường gia trấn tộc bảo vật chuộc đi ra! Bảo vật này trước bị ngài giết Hoa Phi mạnh mẽ đoạt đi, bán được Long Binh Các bên trong!”

Nếu như không phải Vương Bảo thể hiện ra mạnh mẽ như vậy tài phú lực cùng phóng khoáng lực, Đường Long tuyệt đối không dám vay tiền.

Bởi vì hắn biết, trấn tộc bảo vật giá trị không thấp, hắn đời này, đều không nhất định có thể chuộc đi ra!

Có điều, Vương Bảo cho hắn hi vọng, vì lẽ đó, Vương Bảo hỏi dò, hắn liền nói ra.

“Ngươi đây thực sự là...”

Vương Bảo thở dài một tiếng, cũng không biết nói cái gì được rồi.

Bởi vì chính mình, dẫn đến gia tộc bị diệt, chuyện như vậy, không có gì dễ bàn, chỉ có thể nói, quá xui xẻo rồi!

“Cái kia diệt ngươi Đường gia người, còn ở Hải Vương Thành sao?” Vương Bảo Vấn Đạo.

Đường Long lắc đầu một cái.

Vương Bảo vỗ tay cái độp, "Thôi! Việc này lại nói! Trước tiên thế ngươi đem trấn tộc bảo vật đoạt tới tay,

Dẫn đường!"

Đường Long nuốt ngụm nước bọt, con mắt mang theo cảm kích, nghẹn ngào nói, “Chùy ca, cảm tạ... Cảm tạ!”

Vương Bảo vung vung tay, “Ngươi nên rõ ràng, chuyện này đối với ta mà nói, căn bản không tính sự tình! Mau dẫn đường!”

“Ừm!”

Đường Long gật gù, kích động ở mặt trước dẫn đường, trấn tộc bảo vật, đã là hắn duy nhất ký thác tinh thần, hiện tại có hi vọng mất mà lại được, có thể nào không kích động.

...

...

Long Binh Các.

Nơi này cũng là vương tộc mở.

Trên thực tế, Hải Long bộ tộc chuyện làm ăn, trải rất rộng, hầu như mỗi cái kiếm tiền ngành nghề, Hải Long bộ tộc đều có trải qua!

Nói cách khác, những thứ này đều là vương tộc sản nghiệp!

Long Binh Các, diện tích tự nhiên cũng là rất lớn.

Làm Đường Long lấy ra Vương Bảo chân long khách quý lệnh, tự nhiên chịu đến cao cấp nhất tiếp đón, Long Binh Các một cái chủ tiệm, tự mình tiếp đón Vương Bảo.

“Khách nhân tôn quý, ngài muốn mua gì dạng binh khí, cũng có thể cùng lão hủ nói!”

Chủ tiệm mặt mày hớn hở, hơi khom người, biểu thị tôn kính.

Vương Bảo chỉ chỉ Đường Long, nhạt âm thanh nói, “nghe nói Đường gia trấn tộc chi bảo, bị người bán được Long Binh Các, đi lấy đến, ta mua!”

“Đường gia... Trấn tộc chi bảo?” Chủ tiệm liếc mắt nhìn Đường Long, sau đó, tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt đột nhiên biến đổi!

Vương Bảo híp mắt lại, “Làm sao? Có vấn đề?”

Chủ tiệm nuốt ngụm nước bọt, hít một hơi, trầm giọng nói, “quý nhất khách nhân, nếu như là Đường gia thanh kiếm kia... Thực sự thật không tiện, thanh kiếm kia, hiện tại đã bị người dự định!”

“Dự định?”

Vương Bảo sắc mặt lạnh lùng, nhạt âm thanh nói, “vật này, ta nhất định muốn lấy được! Ngươi liền nói bao nhiêu tiền đi!”

Chủ tiệm ánh mắt chớp qua một vệt bất đắc dĩ!

Cầm trong tay chân long khách quý lệnh, loại thân phận này, hoàn toàn không phải hắn có thể đắc tội, chỉ là...

Dự định Đường gia trấn tộc bảo vật người kia, thân phận hắn càng thêm không đắc tội được a!

Vì lẽ đó!

Chủ tiệm thành khẩn cực kỳ chắp tay nói, “khách nhân tôn quý, thanh kiếm kia thật sự không thể bán! Không biết khách nhân có thể không đổi một cái, coi như là ngài muốn mua bản tiệm trấn tiệm chi bảo, cũng không phải là không thể thương lượng!”

Đường Long ánh mắt chớp qua một vệt đau thương sắc.

Mà Vương Bảo, nhưng là trực tiếp đứng lên, lạnh giọng nói, “quy củ chính là quy củ, ta lý giải, có điều, dự định người là ai? Ngươi nên có thể nói cho ta chứ? Ta cần thấy hắn!”

Chủ tiệm do dự một chút, sau đó thấp giọng nói, “là tam vương tử Ngao Chiến! Cũng là đúng dịp, hắn là sáng nay phái người đến đặt trước, nói là chẳng mấy chốc sẽ tới lấy...”

“Ồ? Như thế xảo sao? Đã như vậy, vậy ta sẽ chờ chờ hắn!”

Vương Bảo hé mắt nói rằng.

Chủ tiệm nở nụ cười khổ, yên lặng thở dài.

Hai con đều là đại thần, hắn đều không đắc tội được, hi vọng, sẽ không ra chuyện gì đi!

Mà vẻn vẹn chỉ qua nửa khắc đồng hồ, tam vương tử Ngao Chiến, liền mang người mặt không hề cảm xúc bước vào Long Binh Các.

Chỉ có điều.

Sau đó mà đến, nhưng là bát vương tử Ngao Phong.

Hai đại hoàng tử ở lối vào gặp gỡ, ánh mắt đụng vào nhau, trong hư không nhất thời phảng phất xuất hiện từng đạo từng đạo tia điện.

Đừng xem hai người bọn họ là huynh đệ.

Thế nhưng, nhưng là tích oán đã lâu a...

(

------oOo------

Chương 271: Đó là thứ mà ta cần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Yêu, này không phải lão bát sao? Ngày hôm nay làm sao như thế có hứng thú, đến Long Binh Các chơi?” Ngao Chiến ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng.

Ngao Phong sắc mặt âm trầm.

Lạnh lùng nhìn Ngao Sơn, hừ nhẹ một tiếng, nói rằng, “ta đi đâu, còn chưa tới phiên ngươi đến quản chứ?”

Ngao Chiến sắc mặt lạnh lẽo, quát lớn nói, “lão bát, ta tốt xấu cũng là Tam ca của ngươi, anh em tương ái ngươi đều học được chó cái gì đi tới chứ?”

Ngao Phong cười nhạo.

Anh em tương ái?

Vậy cũng là anh em a!

Ngươi rất sao đều hận không thể ta chết, ta cũng hận không thể làm thịt ngươi, cái nào còn có cái gì huynh thân có thể nói?

Cả ngày liền biết đùa âm mưu, đùa quỷ kế, nham hiểm độc ác, lão cha làm sao sẽ sinh ra đến ngươi như thế cái đồ chơi?

Ngao Phong không lại phản ứng Ngao Chiến, mặt không hề cảm xúc hướng đi Long Binh Các nơi sâu xa.

Mà Ngao Chiến, nhưng là hơi nhướng mày, quay đầu hỏi bên người một người thanh niên nói rằng, “tin tức không truyền đi chứ?”

Thanh niên cười lấy lòng nói, “yên tâm đi chủ nhân, ta đã dặn được rồi!”

“Ừm!”

Ngao Chiến gật gù.

Hắn người này, rất nham hiểm, lại bảo thủ, cực kỳ không tín nhiệm người khác, vì lẽ đó, đều là sự tình tất thân vì là!

Hắn ngày hôm qua cũng là ngẫu nhiên từ Long Binh Các sách tranh lên nhìn thấy Long gia trấn tộc bảo vật kiếm, trong lúc nhất thời, phấn chấn lên, bởi vì, thanh kiếm này, với hắn ở trong cung kho báu nhìn thấy nào đó dạng bảo vật, ở một số dấu ấn lên, rất tương tự!

Hay là một bộ?

Ngao Chiến tim đập thình thịch!

Vì lẽ đó, lúc này mới phái người trời vừa sáng dự định, đồng thời, từ trong cung kho báu bên trong, phế bỏ lão đại kính, đem bảo vật làm đi ra.

“Hi vọng, truyền thuyết là thật sự...”

Ngao Chiến trong lòng đọc thầm.

Cũng là bởi vì sự tình trọng yếu, vì lẽ đó Ngao Chiến mới không có làm sao khiêu khích Ngao Phong, nếu không, thay cái trường hợp, hắn đã sớm không tha thứ khiến cho Ngao Phong khí giơ chân.

Ngao Chiến trực tiếp tìm tới Long Binh Các đại chưởng quỹ!

Việc quan hệ tam vương tử đặt trước, vì lẽ đó, Long gia trấn tộc bảo vật kiếm, đã bị đại chưởng quỹ cất đi, cung cung kính kính đưa cho Ngao Chiến, “Tam vương tử, đây chính là ngài đặt trước kiếm!”

Kiếm là môt cây đoản kiếm!

Thế nhưng là cực kỳ cổ điển!

Chuôi kiếm nơi, có rất nhiều dấu ấn điêu sức.

Ngao Chiến ngột ngạt hưng phấn, tiếp nhận đoản kiếm, sau đó, rất là nghiêm nghị từ trong nhẫn chứa đồ, lấy ra một thanh kiếm sao!

Không sai, chính là vỏ kiếm!

Trống rỗng vỏ kiếm, cực kỳ bình thường, có điều, Ngao Chiến lại biết, vỏ kiếm này rất là bất phàm, nghe đồn bên trong, là Hải tộc trong lịch sử một vị thành tiên lớn có thể phi thăng trước lưu, có người nói có quỷ thần lực lượng!

"Có vỏ kiếm, làm sao có thể không có kiếm đây? Các tộc lão nghiên cứu không có kết quả, khẳng định cũng là bởi vì, vỏ kiếm bên trong kiếm, đã mất đi! Này kiếm lên dấu ấn, cùng trên vỏ kiếm rất tương tự..."

Ngao Chiến trong lòng nhắc tới, sau đó, chậm rãi thanh kiếm, xuyên đến kiếm trong vỏ!

Mà trong phút chốc!

Dường như gây nên phản ứng dây chuyền!

Nguyên bản bình thường vỏ kiếm, bùng nổ ra một vệt ánh sáng chói mắt huy, tuy rằng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, thế nhưng, nhưng cũng nhường Ngao Chiến, mừng như điên cực kỳ!

Một lần nữa rút ra đoản kiếm!

Ngao Chiến con mắt, trong nháy mắt trừng lớn!

Chỉ cảm thấy, có một luồng cực kỳ sức mạnh mạnh mẽ, nhảy vào thân thể của hắn, làm cho hắn không tự chủ được muốn vung kiếm!

Ngao Chiến nỗ lực cố nén cái kia cỗ ý nghĩ, ánh mắt lộ ra chấn động, lẩm bẩm nói, "ta trời, sức mạnh có thể trướng! Trướng gấp mười lần đều không

quá đáng... Truyền thuyết là thật sự, này thật đúng là một cái quỷ thần chi kiếm a!”

Đem đoản kiếm trở vào bao!

Ngao Chiến thỏa mãn cười cợt, đứng dậy, nhìn đại chưởng quỹ nói rằng, “không sai! Ngươi làm rất tốt! Nhờ ơn của ngươi!”

Đại chưởng quỹ liền bận bịu nói rằng, “nên! Tam vương tử ngài thực sự là quá khách khí!”

“Ha ha! Đi rồi!”

Ngao Chiến thu hồi đoản kiếm, mang người đi ra ngoài, đại chưởng quỹ vội vã đưa tiễn!

Nhưng mà.

Làm bọn họ, đến đến đại sảnh thời điểm.

Một cái chủ tiệm, nhưng là sát mồ hôi lạnh, bước nhanh đi tới, ở đại chưởng quỹ bên tai, thì thầm một phen, đại chưởng quỹ biến sắc mặt, nghi ngờ không thôi nhìn về phía trước người.

Ở nơi đó, Vương Bảo cùng Đường Long đứng, chính đang Ngao Chiến cất bước phương hướng lên!

Ngao Chiến chú ý tới Vương Bảo,

Bởi vì Vương Bảo chính theo dõi hắn, hơi nhướng mày, nhạt âm thanh nói, “cút!”

Vương Bảo không để ý lắm, hỏi nói, “ngươi là tam vương tử?”

Ngao Chiến hé mắt, “Ta không nói lần thứ ba, cút!”

“Ngươi dự định một thanh kiếm, không khéo, đó là thứ mà ta cần!” Vương Bảo nói rằng.

“Ha ha!”

Ngao Chiến cười lạnh một tiếng.

Ở phía sau hắn, mấy cái thị vệ mặt không hề cảm xúc đi ra, đạp bước hướng về Vương Bảo tập kích mà tới.

Chỉ là, lúc này, Vương Bảo cũng hướng về tam vương tử đi đến, mà những kia kéo tới thị vệ, nhưng là ở Vương Bảo phất tay một cái sau, hình ảnh ngắt quãng tại chỗ, trên mặt mang theo mãnh liệt hoảng sợ, không thể động đậy!

Ngao Chiến con ngươi không khỏi co rụt lại!

Vương Bảo híp mắt, cười nhạt nói, “ta là mang theo thành ý, đến làm ăn! Thanh kiếm kia, hiện tại ở trên tay ngươi chứ? Bán cho ta, giá tiền, theo ngươi mở! Ngươi như chỉ là cần một món binh khí, cứ việc nói, nơi này chính là bán binh khí!”

Ngao Chiến vẻ mặt âm trầm cực kỳ.

Ngươi muội!

Trang bức trang đến lão tử trên đầu đến rồi?

Ta là ai?

Ta là tam vương tử!

Ta rất sao thân phận gì? Ta sẽ thiếu tiền?

Cũng đang lúc này.

Một đạo rõ ràng mang theo trêu chọc âm thanh, vang lên, “Ha ha ha, tam

ca! Ta nếu như ngươi, ta liền bán! Vị này, nhưng là một cái có tiền chủ!”

Nhưng là bát vương tử Ngao Phong, từ bên trong đi ra, trên mặt mang theo hí ngược ý cười!

Ngao Chiến vẻ mặt, bữa là trở nên càng thêm âm trầm!

Bị người trang bức cũng coi như!

Dĩ nhiên, một mực ngay ở trước mặt lão bát tên khốn kiếp này!

Con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, Ngao Chiến ôm cánh tay, cười lạnh nói, “có tiền đúng không? Rất năng lực đúng không? Tốt! Có bản lĩnh, ngươi đem này Long Binh Các bên trong bảo vật, đều mua lại, theo ta đổi!”

Bên cạnh, Ngao Phong sắc mặt nhất thời trở nên quái lạ lên.

Rất muốn cười ha ha ba tiếng, tam ca ngươi cái lớn ngu ngốc!

Ngươi rất sao cho rằng, đem Long Binh Các mua lại, rất khó sao?

Giá trị rất nhiều tiền sao?

Ngươi làm hắn mua không nổi vẫn là sao thế?

Ngươi mẹ nó không biết đi, người này vừa nãy, thượng phẩm nguyên thạch điên cuồng vung gần hai mươi ức!

Vậy thì là trắng (Haku) vứt!

Hắn lông mày đều không chớp 1 cái!

Ngươi dùng tiền đến làm khó dễ hắn? Khe nằm, ngươi cũng thật là ngu ngốc một cách đáng yêu a!

Đúng như dự đoán.

Vương Bảo trên mặt, cũng là mang theo ung dung vẻ mặt, nói rằng, “đây chính là ngươi nói!”

Dứt lời, Vương Bảo trực tiếp nhìn về phía Ngao Chiến phía sau đại chưởng quỹ, hỏi nói, “ngươi cũng nghe được, này Long Binh Các hết thảy binh khí, chỉ cần là không bán đi, ta toàn mua! Bao nhiêu tiền, ngươi ra cái giá!”

Đại chưởng quỹ một mặt mộng bức!

Ngươi muội chị ngươi đại gia ngươi!

Chơi ta a đúng không?

Long Binh Các giá trị bao nhiêu tiền? Gần trăm ức thượng phẩm nguyên thạch, ngươi toàn mua? Ngươi sao không lên trời đây!

“Bao nhiêu?” Vương Bảo nhạt âm thanh hỏi!

Đại chưởng quỹ có chút buồn bực, ăn ngay nói thật, “Trăm ức thượng phẩm nguyên thạch, gần như đầy đủ!”

“Trăm ức?”

Vương Bảo gật gù, hất tay ném ra một cái nhẫn chứa đồ, “Đi chuẩn bị đồ vật đi!”

Đại chưởng quỹ bản năng tiếp nhận nhẫn chứa đồ, thần hồn một tra, tâm thái lập tức nổ!

Hắn run lập cập cầm nhẫn chứa đồ, sắc mặt phức tạp tới cực điểm.

Ngao Chiến thấy thế, trong lòng hồi hộp nhảy một cái, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo một chút, Ngao Chiến mặt âm trầm, trực tiếp đoạt lấy nhẫn chứa đồ, kiểm tra bên dưới, hắn cũng mộng vòng!

Khe nằm!

Ngươi cái cây búa a!

Trăm ức?

Dĩ nhiên thật sự lấy ra trăm ức?

Một trăm ức, ngươi chỉ theo ta đổi một thanh kiếm? Chẳng lẽ, ngươi cũng biết, thanh kiếm này chỗ thần kỳ?

Không đúng không đúng, thanh kiếm này, không có vỏ kiếm, căn bản là không tính là chí bảo, hàng này tuyệt bức không thể biết!

Vậy hắn ném ra trăm ức là vì cái gì?

Ngao Chiến chính mình cũng hôn mê, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Mà lúc này, Vương Bảo thăm thẳm hỏi nói, “ngươi cũng có thể lựa chọn đòi tiền, này đều không sao, điều kiện của ngươi, ta làm được, như vậy hiện tại, ta muốn... Kiếm đây...”

(

------oOo------

Chương 272: Nghĩ đột phá Đạp Tiên? Này quá dễ dàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo lời nói mặc dù bình thản.

Thế nhưng Ngao Chiến, nhưng là trong lòng đột nhiên phát lạnh, hắn có thể nghe được, Vương Bảo trong giọng nói ẩn chứa kiên quyết!

Đây là nhất định muốn lấy được!

Nếu như, đổi món đồ, Ngao Chiến tin tưởng chính mình chỉ định thay đổi!

Đây chính là trăm ức thượng phẩm nguyên thạch, đổi cái gì đổi không tới?

Thế nhưng.

Cái này trong truyền thuyết quỷ thần chi kiếm...

Không phải là giá tiền, có thể cân nhắc!

Này hay là, có thể trở thành là hắn kế nhiệm Hải Vương đại vị mạnh nhất dựa dẫm!

Vì lẽ đó.

Ngao Chiến híp mắt lại, thình lình cười lạnh lên, “Ta vừa nãy chỉ nói là, khả năng đổi với ngươi, nhưng từ không qua, phải đổi! Tiểu tử, ta chẳng cần biết ngươi là ai, cũng mặc kệ, ngươi là cái nào Cổ tộc đời sau, dĩ nhiên có như thế tài lực, ta cho ngươi biết, kiếm, ta sẽ không đưa cho ngươi! Ngươi vẫn là kịp lúc hết hẳn ý nghĩ này đi!”

Vương Bảo híp mắt, nhạt âm thanh nói, “thiên hạ này, sẽ không có ta không làm được chuyện làm ăn! Ngươi nói thẳng, làm sao mới có thể thanh kiếm

cho ta!”

Ngao Chiến hữu tâm rời đi!

Thực sự là không muốn ở trước Ngao Phong bị người trang bức.

Hơn nữa.

Quỷ thần chi kiếm quá mức kinh người, hắn cũng không muốn để cho Ngao Phong biết!

Lạnh lùng cười.

Ngao Chiến châm chọc nói, “không có ngươi không làm được chuyện làm ăn? Thực sự là chuyện cười! Ngươi lại còn coi, mình là một nhân vật?”

Dứt lời.

Ngao Chiến bỗng nhiên tựa như cười mà không phải cười lên, nói rằng, “được rồi, nếu ngươi, nghĩ như thế muốn thanh kiếm kia, vậy ngươi liền giúp ta làm vài món sự tình, nếu như ngươi có thể làm được, vậy ta liền cho ngươi!”

“Nói!” Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Ngao Chiến trong giây lát nhìn về phía Ngao Phong, cười lạnh nói, “đầu tiên cái thứ nhất, trước hết để cho ta thấy thành ý của ngươi, trong tay ta này trăm ức thượng phẩm nguyên thạch, ngươi phải cho ta!”

“Vậy thì cho ngươi!”

Vương Bảo không đáng kể.

Chỉ là trăm ức thượng phẩm nguyên thạch, tính rắm a!

Hắn cũng cũng là bởi vì Dao Quang thánh nữ tiểu tỷ tỷ, nếu không, này gì đó bát vương tử tam vương tử, đắc tội hắn, sớm đã bị hắn quất chết!

Ngao Chiến hô hấp không thể tránh khỏi một trận.

Hắn nói như vậy, kỳ thực cũng là ôm thăm dò ý nghĩ.

Vạn vạn không ngờ tới, thật rất sao xong rồi!

Trong lúc nhất thời, chính hắn đều bị chấn động rồi!

Ma trứng!

Đây chính là trăm ức thượng phẩm nguyên thạch.

Ngươi rất sao cho ta, liền con mắt đều không chớp 1 cái, ngươi thật đúng là người điên!

Mà một bên lên, Ngao Phong sắc mặt, nhưng là trở nên âm trầm, cũng không còn nếu coi trọng hí ý nghĩ.

Hắn cùng Ngao Chiến sở dĩ quan hệ không được, cũng là bởi vì, hắn cũng là đối với Hải Vương vị trí, nhất định muốn lấy được!

Quan hệ này có thể tốt mới là lạ!

Hiện tại, Ngao Chiến mạnh thêm trăm ức thượng phẩm nguyên thạch tư bản, chuyện này với hắn mà nói, không phải là tin tức tốt gì!

“Khe nằm! Tên khốn này đến cùng muốn cái gì? Thanh kiếm kia, lại là cái gì quỷ? Dĩ nhiên đáng giá một vị bán tiên như thế kiên nhẫn?” Ngao Phong lòng hiếu kỳ tăng mạnh!

Mà mọi người ở đây, đương nhiên cũng là hiếu kì tột đỉnh!

Vì một thanh kiếm, Vương Bảo đã ném đi trăm trăm triệu, chuyện này quả thật muốn điên!

Hít vào một hơi thật dài.

Ngao Chiến trầm giọng nói, “nói rõ trước, điều kiện của ta, ngươi có một cái không làm được, lúc trước ngươi đáp ứng, ta cũng sẽ không trả lại cho ngươi!”

Vương Bảo thản nhiên nói, “chỉ cần trong lòng ngươi có chút tự biết, thì sẽ biết, ta mang theo thành ý mà đến, ngươi nói, ta đáp ứng!”

Ngao Chiến cắn răng, nói rằng, “ta tu vi Vấn Đạo đỉnh cao, đang tìm tìm kiếm Đạp Tiên thời cơ, có vài loại nghe đồn bên trong thánh dược, lẽ ra có thể giúp ta đột phá, cũng có thể giúp ta tăng cường gốc gác, đối kháng Thiên kiếp!”

“Ngươi phải giúp ta tìm tới!”

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ lắc đầu một cái, “Ngươi nghĩ đột phá Đạp Tiên? Quá dễ dàng! Hà tất như thế phiền phức!”

Ngao Chiến hơi nhướng mày, không hiểu Vương Bảo!

Mà Vương Bảo, thẳng thắn dứt khoát tiến lên vài bước, đưa tay ra nói, “chớ phản kháng!”

Ngao Chiến bản năng muốn né tránh.

Có điều lại bị Vương Bảo một phát bắt được bả vai.

Nghĩ tới đây sao trước công chúng, Ngao Phong cũng ở đây, Vương Bảo là tuyệt đối không thể có thể hung hãn giết hắn, vì lẽ đó, Ngao Chiến nhịn xuống ý niệm phản kháng, hít một hơi, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo hơi nhướng mày,

“Không muốn chống cự, ta đang giúp ngươi!”

Ngao Chiến có chút do dự, sau đó, tùy ý một nguồn sức mạnh, ở trong cơ thể mình quay một vòng!

Cũng nhưng vào lúc này.

Hắn đột nhiên cảm giác được, tu vi của chính mình, dường như giếng phun bình thường, bạo!

Tu vi tăng vọt, điên (chơi) trướng, đạt đến cực hạn, điên cuồng đột phá, trong nháy mắt, hắn chạy Đạp Tiên liền đi tới!

Ngao Chiến bối rối!

Triệt triệt để để bối rối!

Khe nằm!

Này mẹ nó là thủ đoạn gì?

Vỗ vỗ bờ vai của ta, tu vi của ta liền trực tiếp tăng mạnh?

Quá vô nghĩa chứ?

Có điều.

Phốc a vụ thảo a!

Ngươi rất sao liền để ta như thế đột phá? Ngươi là muốn cho ta chết a?

Thiên kiếp giáng lâm, chỉ bằng ta này gốc gác? Ta lấy cái gì để ngăn cản? Ngươi cái chày gỗ ngươi thật ác độc!

Đang chuẩn bị chửi ầm lên, Ngao Chiến cũng cảm giác được, chính mình tu vi bị trấn áp, bị Vương Bảo lôi kéo, thẳng đến ngoại giới!

Mà vào giờ phút này, ngoại giới, đã gió nổi mây vần, Hải Vương Thành núi cao không, mây đen giăng kín, Thiên kiếp giáng lâm!

Vương Bảo nhấc theo Ngao Chiến, trực tiếp lên không, trong nháy mắt, có

một luồng mạnh mẽ trận pháp lực lượng, bao phủ xuống.

Vương Thành là cấm không!

Thế nhưng đối với Vương Bảo mà nói, tự nhiên là như là không có gì, nắm đấm vung một cái, liền vượt qua trận pháp!

Ngao Chiến một mặt mộng bức, đến hiện tại vẫn là tỉnh tỉnh, mãi đến tận hắn cảm giác được mình bị cái gì không tên tồn tại khóa chặt, lúc này mới cả người run lên hoàn hồn, sau đó sợ hãi cực kỳ gọi nói, "ngươi... Ngươi muốn làm gì?"

Vương Bảo quay đầu nhìn Ngao Chiến, nhạt âm thanh nói, "giúp ngươi độ Thiên kiếp!"

Ngao Chiến ngẩn ngơ, sau đó liền cảm giác mình muốn điên!

Khe nằm!

Ngươi muội a!

Chị ngươi a!

Ngươi người bị bệnh thần kinh a!

Ngươi rất sao có não hay không? Ngươi còn giúp ta độ Thiên kiếp? Ngươi trợ cái cà! Này trên đời này, chưa từng nghe nói, còn có thể có người, giúp người khác độ kiếp, ngươi như thế tham cùng người khác độ kiếp, ngươi đây là ở hố ta a!

Lão thiên gia sẽ không để cho bỏ qua cho ngươi, càng sẽ không bỏ qua cho ta!

Phía dưới!

Tình cảm quần chúng xúc động!

Từng cái từng cái Hải tộc người, ngốc đầu nhìn trên không.

Ngao Phong đã đi ra, trên mặt hắn mang theo mừng như điên, nhìn mặt trên Vương Bảo, trong lòng đều cười giật!

Giời ạ!

Này thật đúng là, quá kích thích!

Thiên kiếp giáng lâm, lão tam chết chắc rồi, cái kia trêu đến hắn khó chịu gia hỏa, cũng chỉ định chết chắc rồi!

Lấy không phải ứng cướp người thân phận, tham dự độ kiếp, đây là thập tử vô sinh!

Một con đường chết!

Thiếu một cái đối thủ cạnh tranh, cảm giác này, cũng thật là lần thoải mái đây!

Cùng lúc đó.

Trong vương thành, lần lượt từng bóng người lên không, nhưng là biển trong tộc cao tầng các đại lão!

Đặc biệt là, lúc này từ trong vương cung, cũng có mấy bóng người gần không, một vị mặc trên người màu vàng long bào, ánh mắt thâm thúy như tinh không giống như người đàn ông trung niên, mắt nhìn phía trên Vương Bảo cùng với Ngao Chiến.

Long bào nam tử hoàn toàn biến sắc, trong giây lát lớn quát, “Ngao Chiến, ngươi đang làm gì? Đột phá độ Thiên kiếp, vì sao không đi tổ địa?”

Giữa bầu trời.

Ngao Chiến đều muốn hư thoát.

Hắn khóc không ra nước mắt nhìn long bào nam tử, cả người run rẩy.

Cha a!

Ta cũng muốn đi tổ địa a!

Thế nhưng ta hiện tại thân bất do kỷ a!

Nhanh cứu ta...

(

------oOo------

Chương 273: Hiện tại, ngươi là Đạp Tiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cha! Cứu ta!”

Ngao Chiến trong miệng kêu rên!

Chết đến nơi rồi, hắn cũng không kịp nhớ vương tử uy nghiêm, nước mắt cũng bắt đầu vỡ!

Hải Vương gọi Ngao Hiên.

Nhìn con trai của chính mình, nghe nhi tử cầu cứu, hắn bối rối!

Hắn còn tưởng rằng, Ngao Chiến là chính mình đột phá, vì lẽ đó, đưa tới Thiên kiếp, hắn còn khó hiểu, Ngao Chiến làm sao ngu như vậy so với, độ kiếp đều không đi tổ địa, cái nào ngờ tới...

Dĩ nhiên là bị người bắt được!

Ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, Ngao Hiên sắc mặt âm trầm đáng sợ, lớn quát, “Lớn mật cuồng đồ, ngươi muốn làm gì? Còn không mau thả ta ra nhi!”

Vương Bảo liếc mắt một cái Ngao Hiên, sau đó liền không phản ứng, chỉ là nhìn Ngao Chiến, thản nhiên nói, “ta cũng không sợ, ngươi sợ cái gì? Nói rồi ta giúp ngươi độ kiếp, tin ta!”

Ngao Chiến nước mắt mục, không nói gì ngưng nghẹn!

Ta đi ngươi ông ngoại cái chân!

Tin ngươi?

Tin ngươi cái trứng a!

Này mẹ nó là Thiên kiếp!

Giúp người độ Thiên kiếp, ngươi cho rằng ngươi là thần?

Huống hồ, thần cũng không làm được chứ?

Ngươi người điên!

“Cha! Nhanh cứu ta, giết hắn, giết hắn...”

Ngao Chiến chỉ có thể hướng về hắn cha cầu cứu.

Đáng tiếc a!

Vào giờ phút này, Ngao Hiên đó là thật không biện pháp!

Hắn kinh nộ tới cực điểm, thế nhưng, hắn vẫn có lý trí!

Độ kiếp đã bắt đầu, hay là sau một khắc sẽ giáng lâm, này nếu như tiến lên cứu nhi tử, không chắc liền không chỉ có cứu không ra nhi tử, còn có thể đem mình đáp bên trong!

“Máng!”

Ngao Hiên chửi nhỏ một tiếng, ánh mắt nhìn về phía người ở bên cạnh, lớn mắng nói, “tên khốn kia rốt cuộc là ai? Các ngươi ai nhận thức?”

Mấy cái Hải tộc cao tầng hai mặt nhìn nhau, nhưng vào lúc này, một lão giả trên mặt mang theo quái lạ, bỗng nhiên thấp giọng nói, “Hải Vương, tiểu tử này, ngươi hẳn nghe nói qua!”

Ngao Hiên ánh mắt tinh mang lóe lên, “Ngao Sơn, ngươi biết hắn?”

Ngao Sơn cười khổ nói, “không tính là nhận thức, có điều người này tên là

Vương Đại Chùy, Ma Kình Ngô Thiên, là hắn giết! Tiểu Dao Quang, với hắn là bằng hữu! Hắn hoàn thành chân long quý khách...”

“Vương Đại Chùy?”

Ngao Hiên lại bối rối!

Danh tự này, hắn có thể không ít nghe, nữ nhi của hắn Dao Quang, danh tự này liền nói ra không dưới năm lần!

Hắn còn muốn, lúc nào gặp gỡ cái này đại cao thủ đây!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Lần thứ nhất gặp mặt.

Dĩ nhiên là hắn ở hố con trai của chính mình!

“Cái tên này... Làm sao như vậy làm càn... Hơn nữa, hắn không muốn sống đúng hay không? Coi như là bán tiên, lấy không phải ứng cướp người thân phận tham dự độ kiếp, cũng sẽ” thân tử đạo tiêu “! Hắn, làm sao dám?”

Ngao Hiên khó có thể lý giải được!

Sắc mặt tự nhiên là càng ngày càng khó coi.

Có điều nhưng vào lúc này, Thiên kiếp, rốt cục giáng lâm!

Mây đen giăng kín bên dưới, kinh thiên nổ vang đột nhiên cuồng bạo vang lên, từng đạo từng đạo đinh tai nhức óc lôi vang lên triệt thời gian, từng đạo từng đạo còn Nhược Thủy thùng giống như độ lớn lôi đình từ trên trời giáng xuống!

Thời khắc này, phảng phất trời giận, có thể thấy được Vương Bảo tình huống như thế, dĩ nhiên kích thích đến Thiên kiếp!

“Đến rồi! Đến rồi!”

Ngao Chiến rít gào, sắc mặt trở nên trắng bệch, hắn rít gào lên, “Khe nằm! Ngươi nhanh buông ra ta! Buông ra ta a! Buông ra tu vi của ta, ta đến độ kiếp, cho dù chết, tối thiểu cũng làm cho lão tử tranh thủ một hồi a...”

“Yên chí!”

Vương Bảo tay trái nhấc theo Ngao Chiến, tay phải nhưng là vỗ vỗ đầu của hắn!

Khí Ngao Chiến thổ huyết!

An? An ngươi muội a an, ngươi cái chày gỗ, ngươi đây là tìm đường chết a, đây là muốn chết a, một mực ngươi còn muốn lôi kéo ta đồng thời? Cái gì cừu cái gì oán? Không phải là không bán cho ngươi đồ vật sao? Ngươi nói ngươi đến mức đó sao?

Lôi đình nổ xuống!

Ngao Chiến đã sắc mặt như tro tàn, nhắm hai mắt lại.

Mà mọi người vây xem, vào giờ phút này, cũng là không đành lòng lại nhìn.

Bi kịch a!

Này toàn bộ chính là một cái bi kịch!

Bị người cầm lấy, mạnh mẽ độ kiếp, tam vương tử Ngao Chiến, đã có thể trở thành bi kịch đại danh từ.

“Ta nhi a!”

Ngao Hiên rất là đau lòng.

Dù sao cũng là con trai ruột.

Liền như thế không công chết rồi, có thể nào không đau lòng?

Nhưng mà, chỉ trong nháy mắt này, cảnh tượng khó tin, bày ra ở trước mắt của tất cả mọi người.

“Ngươi dám!”

Quát lớn tiếng, vang tận mây xanh!

Vương Bảo như thiên địa hóa thân, bỗng nhiên giơ bàn tay lên, lôi đình tỏa ra, ở trong bàn tay của hắn, từ từ biến mất, mà cái kia lôi đình biến mất trước từng hình ảnh, nhưng phảng phất Vương Bảo tay cầm lôi đình, hình thành một bức rất có lực xung kích bức tranh!

Ngao Chiến mở mắt ra, kinh ngạc đến ngây người.

Mọi người thấy tất cả những thứ này, mộng bức!

Ngao Hiên phảng phất bị người đập một gậy, trước mắt đều có chút mê muội.

“Đây là bán tiên?”

Ngao Hiên thấp giọng tự lẩm bẩm, tựa hồ đang hỏi ngược lại, sau đó, liền thấp giọng mắng nói, “khe nằm? Này mẹ nó là bán tiên? Lão tử cũng là bán tiên, nhưng ta...”

Theo người ta so sánh...

Xách giày cũng không xứng chứ?

Sự can đảm, sức mạnh, thậm chí uy nghiêm, toàn cũng không sánh nổi!

“Ngươi... Ngươi...”

Ngao Chiến ngây người như phỗng nhìn Vương Bảo, sợ hãi nói chuyện, thế nhưng, dù cho trong lòng có vô số lời muốn nói, có thể tất cả đều chặn ở cuống họng.

“Chờ!”

Vương Bảo liếc mắt nhìn Ngao Chiến, nhạt âm thanh mở miệng.

Ngao Chiến hít vào một ngụm khí lạnh, thưa dạ nói không ra lời!

Còn có thể nói cái gì?

Thời khắc này Vương Bảo, thật đáng sợ!

Thiên kiếp tiếp tục giáng lâm!

Mà Vương Bảo, nhưng sừng sững bất động, phảng phất một đạo bàn thạch, vững vàng đinh ở nơi đó, bất luận Thiên kiếp đáng sợ dường nào, rơi vào Vương Bảo trên người, cũng giống như là rơi vào rồi động không đáy!

Mãi đến tận Thiên kiếp biến mất, bầu trời trong trẻo!

Vương Bảo lúc này mới quay đầu, nhìn về phía Ngao Chiến.

Đem Ngao Chiến buông ra, Vương Bảo híp mắt, nhạt âm thanh nói, “hiện tại, ngươi là Đạp Tiên!”

Ngao Chiến bỗng nhiên thức tỉnh!

Sau đó chính là không ứng phó kịp mừng như điên!

Hắn tay chân luống cuống, hắn đứng ở trên hư không, cảm giác huyết dịch cả người, đều ở ong ong, đều đang sôi trào, đều ở hướng về hắn rít gào, đầy rẫy vui mừng, đầy rẫy kích thích!

Ngẩng đầu.

Ngao Sơn nhìn dĩ nhiên xuất hiện Tiên môn.

Phát sinh một đạo cười lớn, “Đạp Tiên! Lão tử thành Đạp Tiên? Ha ha ha!

Khe nằm, Đạp Tiên...”

Lên không!

Tiên môn lưu danh!

Ngao Sơn đỏ mặt, với hắn cha Ngao Hiên xa xa đối diện, lớn tiếng nói, “cha! Ta đã thành Đạp Tiên!”

Ngao Hiên khóe mắt vừa kéo!

Đại gia ngươi!

Biết ngươi thành Đạp Tiên!

Thế nhưng ngươi kích động thành bộ dáng này, rất mất mặt biết không?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên một phát bắt được Ngao Chiến, trực tiếp đáp xuống đất, nhạt âm thanh nói, “ta kiếm đây...”

Ngao Chiến nụ cười trên mặt cứng lại rồi!

Kiếm!

Đúng rồi!

Cái kia quỷ thần chi kiếm!

Khe nằm!

Ngao Chiến sắc mặt, lại khó nhìn xuống đến!

Hắn không nghĩ tới, Vương Bảo sẽ dùng loại này đáng sợ phương thức, giúp hắn trở thành Đạp Tiên, vì lẽ đó, vào giờ phút này, hắn đối với Vương Bảo sợ hãi, cực sâu!

Hắn không thể nào tưởng tượng được, này trên đời này, vẫn còn có kinh khủng như thế người, thậm chí ngay cả Thiên kiếp, cũng không sợ!

Thế nhưng.

Vậy cũng là quỷ thần chi kiếm a!

Có thể đem sức chiến đấu, tăng cường gấp mười lần siêu cấp chí bảo!

Liền như thế chắp tay nhường cho?

Bỗng nhiên cắn răng, Ngao Chiến ngột ngạt đối với Vương Bảo hoảng sợ, thấp giọng nói, "kiếm... Ta sẽ đưa cho ngươi, thế nhưng... Điều kiện của ta, còn không nâng xong đây..."

Vương Bảo con ngươi hàn mang lóe lên, lạnh lùng nói rằng, "không muốn khiêu chiến ta điểm mấu chốt!"

Ngao Chiến trong lòng cuồng run, liền bận bịu nói rằng, "đây là cái điều kiện cuối cùng, ta bảo đảm..."

"Nói!"

Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Ngao Chiến hít một hơi thật sâu, sau đó thấp giọng nói, "ta... Ta tương lai, muốn làm Hải Vương, vì lẽ đó, thực lực là thứ nhất, thế nhưng, ta còn cần càng nhiều, ngươi... Ngươi cùng ở bên cạnh ta, giúp ta thành tựu Hải Vương, ta liền đem kiếm cho ngươi, làm sao?"

(

------oOo------

Chương 274: Hàng này muốn tán tỉnh ta khuê nữ a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngao Chiến tâm tư rất đơn giản!

Hắn cảm thấy đến Vương Bảo rất trâu bò!

Không đúng.?

Hẳn là trâu bò tới cực điểm!

Ngược lại.

Hắn cảm thấy đến hay là liền ngay cả hắn cha, liền ngay cả bộ tộc trong thánh địa cái kia mấy tôn siêu cấp lão tổ, cũng không có như thế trâu bò!

Liền Thiên kiếp, đều có thể hận trở lại!

Chuyện này quả thật trâu bò nổ trời được chứ?

Vì lẽ đó!

Nếu như Vương Bảo, có thể giúp hắn cướp đoạt Hải Vương đại vị, hắn cảm thấy, tuyệt bức là vững vàng mà, thỏa thỏa!

Chỉ có điều.

Làm Ngao Chiến, dùng cực kỳ ước mơ ánh mắt, nhìn về phía Vương Bảo thời gian.

Nhưng bỗng nhiên phát hiện.

Vương Bảo đang dùng một loại xem ngu ngốc ánh mắt, nhìn hắn.

“Ngươi ngớ ngẩn sao?”

Vương Bảo Vấn Đạo, sắc mặt quái lạ, “Nhường ta giúp ngươi chút ít bận bịu, cũng là thôi, nhường ta giúp ngươi làm Hải Vương? Nếu như, ngày mai sẽ tuyển mới Hải Vương, ta có thể đáp ứng ngươi, có điều, cha ngươi ngày mai thoái vị?”

Ngao Chiến sắc mặt cứng!

Hắn cha ngày mai thoái vị?

Thoái lông gà!

Hắn cha Ngao Hiên, chính trực tráng niên, lên làm Hải Vương, cũng vẻn vẹn chỉ là trăm năm, căn cứ ngàn năm đổi vị nguyên tắc, hắn cha còn phải lại vị chín trăm năm.

Vương Bảo thở dài nói, “ta cho ngươi biết, cho nên ta giúp ngươi, nhẫn nhịn ngươi, không phải là bởi vì ta sợ ngươi, ngươi cũng nhìn thấy ta nhiều trâu bò! Ta là bởi vì nhận thức chị ngươi Dao Quang, đại gia đều là người quen, ta cũng không tốt hạ tử thủ...”

Ngao Chiến một mặt sợ hãi.

Hạ tử thủ?

Hàng này nghĩ rất sao giết ta?

“Ừm, ta nghe nói, các ngươi Hải tộc, là lấy huyết thống làm đầu? Hải tộc huyết thống đồng nguyên, truyền thừa từ Hải thần, nếu như, ta có thể làm cho huyết mạch của ngươi tiến hóa... Ngươi cảm thấy làm sao?”

Vương Bảo híp mắt, thản nhiên nói.

Ngao Chiến ngẩn ngơ, phản ứng lại, khó có thể tin nói rằng, “nhường huyết thống tiến hóa? Ngươi... Ngươi đang nói đùa?”

Vương Bảo bĩu môi, “Đối với ta mà nói, này đơn giản nhất có điều!”

Ngao Chiến vẫn là không cách nào tin tưởng!

Nhường huyết thống tiến hóa, ngoại trừ đi tổ địa tiến hành gột rửa, nào có biện pháp khác? Đơn giản? Đơn giản cộng lông, cái tên này, tuyệt bức ở doạ ta!

Cũng đang lúc này!

Mọi người rốt cục dám đến gần rồi!

Đặc biệt là Hải Vương Ngao Hiên cùng Hải tộc một đám cao tầng đại lão, vào giờ phút này, đạp không lại đây.

Ngao Hiên bọn họ hạ xuống.

Mắt nhìn Vương Bảo, Ngao Hiên sắc mặt cực kỳ phức tạp nói rằng, “đạo hữu, thực sự là thật tài tình! Tại hạ Hải Vương Ngao Hiên!”

Vương Bảo chắp chắp tay, cười nhạt nói, “đạo hữu không dám làm, ta theo Dao Quang là bạn tốt, bá phụ gọi ta Đại Chùy là được!”

Ngao Hiên cười khổ!

Bá phụ?

Ngươi như thế treo, gọi bá phụ ta?

Chờ chút...

Ngao Hiên da mặt đột nhiên run lên, theo bản năng lộ ra cảnh giác vẻ mặt.

Cái tên này, rõ ràng thực lực treo tạc thiên, nhưng đối với ta khách khí như vậy, khẳng định có mưu đồ khác, liên lạc với hắn nhắc tới Dao Quang...

Khe nằm!

Hàng này muốn tán tỉnh ta khuê nữ a!

“Chúng ta vẫn là ngang hàng tương giao đi!” Ngao Hiên thu lại nụ cười.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Bá phụ, này tại sao có thể, quá vô lễ!”

“Hừ!”

Ngao Hiên hừ lạnh một tiếng, tâm tình hết sức khó chịu!

Hắn liền Dao Quang như thế một cái nữ nhi bảo bối, che chở đầy đủ, mặc dù biết, tương lai con gái sẽ tìm một cái như ý lang quân, thế nhưng, Ngao Hiên trong lòng vẫn còn có chút ăn vị!

“Đạo hữu nếu như không có chuyện gì, vẫn là mau chóng rời khỏi Hải tộc được!”

Ngao Hiên mặt không hề cảm xúc nói, đón lấy, chờ Ngao Chiến nói rằng, “ngươi sau đó về vương cung, ta có việc hỏi ngươi!”

Ngao Chiến kinh hồn bạt vía, sợ sệt nói rằng, “biết rồi phụ vương!”

Dứt lời, Ngao Hiên liền mang theo Hải tộc cao tầng đi rồi.

Xa xa.

Ngao Phong sắc mặt khó coi tới cực điểm, nhìn tình cảnh này, trong lòng đang chảy máu!

Ngao Hiên thành tựu Đạp Tiên, đây chính là bước ra một bước dài, Hải Vương Ngao Hiên có bảy con trai, bây giờ cũng cũng chỉ có hai cái thành tựu Đạp Tiên mà thôi!

Mà còn lại Hải tộc, nhưng là kính nể cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Đặc biệt là Đường Long, ở một bên nhìn, cái kia trong ánh mắt mang theo cúng bái cuồng nhiệt, nghiễm nhiên thành Vương Bảo não tàn fans!

"Các ngươi đo lường huyết thống,

Dùng biện pháp gì?"

Vương Bảo quay đầu nhìn về phía Ngao Chiến.

Ngao Chiến có chút buồn bực, bởi vì hắn cảm thấy đến Vương Bảo là ở đùa hắn, lúc này rầu rĩ nói rằng, “muốn đi Thánh điện!”

“Vậy thì đi! Ta giúp ngươi tăng lên huyết thống, ngươi cho ta kiếm! Sớm cảnh cáo ngươi, sự kiên trì của ta, đã đạt đến cực hạn, chớ quá mức!”

“Dẫn đường!”

Vương Bảo quay về Đường Long ngoắc ngoắc tay.

Sau đó, liền nhìn chằm chằm Ngao Chiến!

Ngao Chiến do dự một chút, nghĩ thầm, thôi thôi, liền để hắn trang bức được rồi, hơn nữa, đến thời điểm hắn không cách nào tăng lên huyết mạch của ta, ta cũng có cớ từ chối a!

Cho tới...

Thật có thể thành?

Ngao Chiến không dám nghĩ!

Dù sao, đây chính là tăng lên huyết thống, ngươi cho là nâng Root hành đơn giản như vậy a?

...

...

Hải tộc Thánh điện.

Nơi này 5 bước một thị vệ, tiến vào Thánh điện, liền có thể nhìn thấy một vị che kín uy nghiêm Hải thần Thánh tượng!

Trong thánh điện không người, nhưng là, nhưng không người dám ở chỗ này làm càn.

Coi như là Ngao Chiến, tiến vào Thánh điện sau khi, trên mặt vẻ mặt, cũng trải rộng thành kính, Đường Long như thế như vậy, chỉ có Vương Bảo người ngoài này, vẻ mặt tùy ý.

Ngao Chiến trong miệng nhắc tới vài câu, này vừa mới đến Thánh điện cái khác một cái trắng nõn ngọc trụ trước, sau đó quay đầu nhìn về phía Vương Bảo, bĩu môi thấp giọng nói, "đây chính là đo lường huyết thống thánh vật, ngươi nói đến thăng huyết mạch của ta, vậy thì đến đây đi! Tại chỗ đo lường, thành công, ta cho ngươi kiếm, thất bại, cũng đừng trách ta!"

Vương Bảo nhạt cười một tiếng, bàn tay đặt ở Ngao Chiến trên bả vai, nói rằng, "quy tắc cũ, chớ phản kháng!"

Ngao Chiến lần này không có làm thêm do dự.

Hắn hiện tại rõ ràng trong lòng, Vương Bảo nếu là thật muốn hại: Chỗ yếu hắn, phỏng chừng động động đầu ngón tay, cũng là thôi!

Vương Bảo lập tức lựa chọn tinh luyện Ngao Chiến huyết mạch!

Chỉ có điều...

Lần thứ nhất thật mất mặt thất bại!

Ngao Chiến nhưng là trong nháy mắt mặt như màu đất, cảm giác thân thể bị đào không, cực kỳ sợ hãi nói rằng, "ngươi... Ngươi đối với ta làm cái gì?"

“Đừng nóng vội!”

Vương Bảo cau mày, khẽ quát một tiếng, khí thế hơi động, Ngao Chiến nhất thời đột nhiên run run một cái, yên tĩnh lại!

Lần thứ hai tinh luyện!

Tinh luyện thành công!

Tinh luyện hai lần, Vương Bảo cảm thấy được rồi, hai vạn tinh luyện giá trị đây.

“Đi thăm dò đi!”

Vương Bảo vỗ vỗ Ngao Chiến vai.

Ngao Chiến vào giờ phút này, nằm ở rất lớn mộng bức bên trong.

Vừa nãy huyết thống biến mất, hắn cảm giác được, mà lúc này huyết thống tinh tiến, hắn đương nhiên cũng cảm nhận được.

Sức mạnh huyết thống rất thần kỳ, đối với bọn họ Hải tộc mà nói, dòng máu Hải thần càng là nồng nặc, liền càng có thể thức tỉnh vài ngày phú a cái gì năng lực đặc thù, càng có thể làm cho thực lực của bọn họ, trực tiếp tăng cường!

Cuồng nuốt ngụm nước miếng.

Ngao Chiến ngơ ngác nhìn Vương Bảo một chút, sau đó, lấy tay đặt ở trước người trắng nõn ngọc trụ bên trên!

Trắng nõn ngọc trụ, xuất hiện một luồng sức hút!

Thân thể của hắn bên trong, có không tên lực lượng ở rút đi, sau đó trở về!

Mà sau một khắc.

Nương theo một đạo màu tím tinh trụ, từ ngọc trụ lên, xông lên tận trời, xuyên thấu qua lộ thiên Thánh điện, lọt vào bầu trời, Ngao Chiến hạnh phúc suýt chút nữa ngất đi!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Màu tím?

Vương cấp huyết thống?

Lão tử lúc trước chỉ là Thiên cấp, vượt qua quân cấp, trực tiếp đạt đến Vương cấp?

Phải biết, hắn cha Ngao Hiên, cũng mới chỉ là Vương cấp huyết thống mà thôi a...

(

------oOo------

Chương 275: Ta muốn làm lão sư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Màu tím cột sáng bắn vào bầu trời, Hải Vương Thành chấn động!

“Món đồ gì?”

“Màu tím cột sáng... Từ Thánh điện truyền đến... Khe nằm! Cái này chẳng lẽ là...”

“Tám phần mười là có người, thức tỉnh rồi Vương cấp huyết thống a!”

“Chuyện này... Chuyện này... Đây là đủ để viết vào biển tộc chính sử đại sự! Là ai? Đến cùng là ai?”

Hải Vương Thành trên không, Hải Vương Ngao Hiên cùng một đám cao tầng đại lão lần thứ hai hiện thân, đồng thời lần này càng nhiều!

Bọn họ nhìn Thánh điện phương hướng, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, dồn dập chuyển thân chạy trốn!

Cùng lúc đó.

Bên trong tòa thánh điện.

Hải thần pho tượng cái kia nguyên bản bảo thạch giống như con mắt, tỏa ra một luồng không tên thần quang, soi sáng Ngao Chiến, Ngao Chiến trên người bốc lên u U Hỏa ngọn lửa, thân thể bên trong, bỗng nhiên bùng nổ ra một luồng khí thế mạnh mẽ!

Thánh điện đường nối, Ngao Hiên đám người sau khi đi vào, nhìn thấy chính là tình cảnh này.

Trố mắt ngoác mồm.

Ngây người như phỗng.

Ai cũng không nghĩ đến, thức tỉnh Vương cấp huyết thống, dĩ nhiên sẽ là Ngao Chiến!

Có điều Ngao Hiên nhưng sau đó liền đem sự chú ý, phóng tới Vương Bảo trên người, hơi nhướng mày, đột nhiên có đi một lần phổ ý nghĩ, đầu tiên là Đạp Tiên độ kiếp, này lại là huyết thống thức tỉnh, nguyên bản bình thường nhi tử bây giờ trở nên yêu nghiệt đến đây, lẽ nào, đều cùng người này có quan hệ?

Ầm!

Hỏa diễm đột nhiên vừa thu lại!

Ngao Chiến kích động cả người run cầm cập, mở con mắt, nhìn thấy Ngao Hiên đám người, trong mắt càng là lộ ra vẻ mừng như điên.

Ma trứng!

Ta hiện tại, cũng trâu bò!

Vương cấp huyết thống, toàn bộ Hải tộc trong lịch sử thức tỉnh, cũng có điều trăm người, đến hiện tại, càng là cũng chỉ có rất ít mấy người tồn tại, bây giờ, muốn thêm vào hắn Ngao Chiến!

Tu vi, hắn đã là Đạp Tiên!

Huyết thống, hắn đạt đến Vương cấp!

Lấy thực lực bây giờ của hắn, hiện tại thiên phú, tương lai không cho hắn làm Hải Vương, nói còn nghe được?

“Kiếm!”

Vương Bảo híp mắt, đưa tay.

Ngao Chiến hít một hơi, sau đó, ánh mắt chớp qua một vệt không cam lòng, nhưng lần này, ngược lại cũng thẳng thắn, móc ra một cái cổ điển đoản kiếm!

Cho tới vỏ kiếm.

Hắn mới sẽ không cho Vương Bảo.

Thanh kiếm đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo thu hồi, gật đầu cười, sau đó xoay người liền muốn đi, có điều, trước khi đi, vẫn là quay về Ngao Hiên chắp chắp tay, nói rằng, "chúc mừng, bá phụ!"

Ngao Hiên ánh mắt không quen.

Hắn luôn cảm thấy, Vương Bảo như thế tự hạ thân phận, đối với hắn như thế khách khí, chính là muốn tán tỉnh chính mình khuê nữ!

Trong lòng tức giận, liền không phản ứng Vương Bảo.

Vương Bảo không để ý lắm, mang theo Đường Long, rời đi Thánh điện.

...

...

"Cho!"

Vương Bảo trực tiếp đem đoản kiếm cho Đường Long.

Đường Long đỏ mặt, lại phải lạy bái, Vương Bảo ngăn cản hắn.

Đường Long cực kỳ cảm kích nói rằng, "Chùy ca... Cảm tạ!"

Vương Bảo cười gật gù.

Hai người chính đi về phía trước, trước mặt nhưng là đi đến một người thanh niên, chính là Ngao Phong.

Nhìn thấy Vương Bảo, Ngao Phong ánh mắt có chút âm trầm, có điều sau đó, liền khôi phục bình thường, lúc này trong đầu của hắn, cũng có cùng Ngao Hiên như thế ý nghĩ, lại nhìn về phía Vương Bảo thời gian, sắc mặt liền thay đổi!

Hít sâu một hơi, Ngao Phong bước nhanh chào đón, quay về Vương Bảo chắp tay nói, "Vương ca... Trước nhiều có đắc tội, xin hãy tha lỗi a! Không biết Vương ca có rảnh rỗi hay không? Nam Cung tiểu tử kia cùng ta, muốn mời Vương ca ăn bữa cơm!"

"Không cần!"

Vương Bảo hờ hững lắc đầu một cái, lông không ngừng lại, mang theo Đường Long rời đi.

Ngao Phong hoàn toàn biến sắc, trong ánh mắt, chớp qua một vệt nồng nặc uất ức, nhìn thấy Vương Bảo đi xa, chửi nhỏ một tiếng, sau đó nhìn Thánh điện phương hướng, bước nhanh tới.

Hắn được tin tức, thức tỉnh Vương cấp huyết thống, là Ngao Chiến, Ngao Phong không thể tin tưởng, nghĩ tận mắt xem.

...

...

Giải quyết xong Đường Long sự tình, Vương Bảo cảm thấy là thời điểm trang bức đi một làn sóng.

Nói đến ngược lại cũng không thiệt thòi.

Tuy rằng tinh luyện giá trị ném đi mấy vạn, thế nhưng, so với thu hoạch không coi là cái gì, chỉ là giúp Ngao Chiến độ Thiên kiếp, liền cuồng tăng mười mấy vạn tinh luyện giá trị!

Trong vương thành Hải tộc người, không muốn quá nhiều!

Những thứ này đều là ẩn tại tinh luyện giá trị a!

"Thần hào con đường, thắng ở đánh bất ngờ! Đón lấy..."

Vương Bảo suy nghĩ một chút, lập tức có quyết định.

Cũng không có về khách sạn, Vương Bảo đối với Đường Long nói rằng, "Hải tộc có thể có lớp học loại hình?"

Đường Long có chút ngạc nhiên, nhưng lập tức liền nói rằng, "có Chùy ca, có điều không gọi lớp học, là học viện, đây là vương tộc vì là chuyên môn vì là bình dân Hải tộc thiết lập học viện, có điều các (mỗi cái) trong đại tộc những kia không bị tiếp đãi đệ tử, có cũng sẽ đi bên trong học tập!"

Vương Bảo sờ sờ cằm, cười nói, "ngươi cảm thấy ta như là một cái lão sư sao?"

Đường Long cười khổ.

Giống như lão sư?

"Chùy ca, ngài đâu chỉ là giống như lão sư, ngài lợi hại như vậy, coi như làm người trong thiên hạ lão sư, đều xứng đáng!"

Lời này, Đường Long nói chân thành ý cắt!

Đây là trong lòng hắn lời.

Vương Bảo ha ha cười, "Tốt, vậy ta liền khách mời một hồi lão sư cái này thần thánh nghề nghiệp, mang ta đi cái kia học viện!"

Đường Long gật gù, phía trước dẫn đường.

Hải Thần Học Viện.

Rất có Hải tộc mùi vị tên.

Này Hải tộc học viện là vương tộc thiết lập, hơn nữa là khá là thân dân, bình dân chỉ cần thi đậu, cũng có thể lên nổi, từ một điểm này lên, Hải Vương Ngao Hiên làm, xem như là không sai.

Học viện viện trưởng cũng là vương tộc, gọi Ngao Quan Dương!

Vương Bảo lấy ra chân long khách quý lệnh, liền nhìn thấy Ngao Quan Dương, lão này không có quan tâm bên ngoài sự tình, cổ giả một viên, vì lẽ đó, căn bản không quen biết Vương Bảo, nghe được Vương Bảo muốn tới học viện làm giáo viên, nhất thời một mặt mộng bức.

Ngươi muội!

Còn trẻ như vậy, ngươi làm giáo viên?

Ngược lại cũng không phải không được, dù sao có chân long khách quý lệnh, thực lực khẳng định không thấp, thế nhưng, ngươi rất sao đúng hay không nhàn?

“Viện trưởng, ta có lòng tin dạy dỗ một đám thiên kiêu đi ra, khẳng định nhường viện trưởng mở mang tầm mắt!”

Vương Bảo hoàn toàn tự tin nói rằng.

Ngao Quan Dương cười khổ một tiếng, khá là phiền muộn.

Dạy dỗ một đám thiên kiêu? Đừng nghịch, thiên kiêu loại sinh vật này, từ trước đến giờ trời sinh, hậu thiên (ngày kia) người thành công, vạn người chưa chắc có được một, dạy dỗ một cái, đã là may mắn, dạy dỗ một đám? Quá bất hợp lí!

Ngao Quan Dương không muốn đáp ứng.

Có điều, nghĩ đến Vương Bảo là chân long quý khách, hắn vẫn đúng là không muốn đắc tội, vì lẽ đó, miễn cưỡng đồng ý.

Sự tình phân phó.

Hải Thần Học Viện liền bỗng dưng thêm ra đến một cái lớp học, dựa theo Vương Bảo yêu cầu, này lớp liền gọi làm [thiên kiêu học cấp tốc ban]!

Danh tự này vừa ra, đưa tới vô số nhổ nước bọt!

Giời ạ!

Thiên kiêu học cấp tốc ban?

Ngày này kiêu, còn có thể học cấp tốc?

Ngươi sao không lên trời đây?

Một ít trong học viện giáo viên nghe được tin tức này sau, đều là xì mũi coi thường, chuẩn bị chế giễu.

Mà học viên trong học viện, nghe nói sau khi, cũng là cảm thấy buồn cười, đối với cái này không biết mùi vị lớp, căn bản không có một chút nào hứng thú.

Nhưng là bọn họ không biết.

Vào giờ phút này, một nhóm trải qua Vương Bảo điều tra sau khi, làm ra đến danh sách, bị viện trưởng Ngao Quan Dương truyền đạt đi ra ngoài.

Phần danh sách này, nếu là bị trong học viện giáo viên nhìn thấy, nhất định sẽ rước lấy một phen trào phúng.

Danh sách lên tất cả mọi người, đều là Hải tộc trong đại tộc, thiên phú dưới đáy, không hề cảm giác tồn tại tiểu trong suốt, còn nữa, chính là những kia

bình dân bên trong may mắn thi được đến, cố gắng nữa cũng chỉ có thể không lý tưởng người đáng thương.

Nói cách khác.

Những thứ này đều là học bã!

Học bã!

Ngoại trừ học bã, vẫn là học bã!

Ngao Quan Dương lúc đó cũng chỉ có một buồn cười cảm giác.

Chỉ bằng những người này, ngươi nghĩ dạy dỗ một đám thiên kiêu đến?

Làm ngươi xuân thu đại mộng đi...

------oOo------

Chương 276: Thiên kiêu học cấp tốc ban!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phạm Cát sắc mặt rất khó nhìn. M.

Bởi vì hắn nhận được một phong thư thông báo, hắn bị lớp xoá tên, vẫn là viện trưởng tự mình ra lệnh, bắt đầu từ bây giờ, hắn thành [thiên kiêu học cấp tốc ban] một thành viên.

Nghĩ đến chính mình trước, nghe được thiên kiêu học cấp tốc ban thời điểm, còn cười ha ha, lớn tiếng nói, loại này xuẩn tên lớp, kẻ xui xẻo đầu đất mới sẽ gia nhập đây...

Phạm Cát đã nghĩ khóc!

Trước cười nhạo.

Hiện tại chính mình nhưng thành chính mình cười nhạo đối tượng.

Này thật đúng là một loại trào phúng.

Còn có chút đáng thương!

Đại tộc, cũng không phải đều là công tử thiếu gia.

Liền tỷ như Phạm Cát, hắn là Hổ Sa tộc một thành viên, hắn cha nhưng ở Hổ Sa tộc, không được coi trọng, mà làm hắn cha chín phòng tiểu thiếp sinh nhi tử, bởi vì thiên phú rác rưởi, thức tỉnh chỉ là hạ cấp huyết thống, Phạm Cát liền hầu như trở thành con rơi!

Nếu như không phải vì hắn ngậm đắng nuốt cay mẫu thân.

Hắn đã sớm rời đi Hổ Sa tộc, rời đi Vương Thành.

Có điều coi như ở Hải Thần Học Viện, Phạm Cát nỗ lực là nỗ lực, nhưng là, nỗ lực không có báo lại, hắn tu luyện nỗ lực thập phần, không kịp người khác tùy ý tu luyện 1 điểm, loại đả kích này, nhường Phạm Cát càng ngày càng chán chường!

Có thể lại chán chường!

Phạm Cát cũng không thể nào tiếp thu được, mình bị học viện đi đày đến cái kia không biết mùi vị [thiên kiêu học cấp tốc ban]!

Này giời ạ là đùa giỡn lớp chứ?

Còn thiên kiêu học cấp tốc đây!

Tin ngươi mới có bệnh!

Phạm Cát tức giận cực kỳ, bước nhanh vội vã, hướng về thiên kiêu học cấp tốc ban đi báo danh.

Không đến đến trước giáo viên nói tới địa phương, Phạm Cát liền ngạc nhiên lên.

Địa mạch cao thấp chập trùng, trước mặt nhưng là nồng nặc nguyên khí, có không tên trận pháp lực lượng, ở quanh thân xoay quanh, đập vào mắt là cái to lớn cung điện, phía trước nhưng là to lớn quảng trường.

Này rất sao là một cái lớp học vị trí?

Này đãi ngộ tiêu chuẩn, cao đến quá đáng a!

Phạm Cát ngơ ngác, hướng về bên trong đi đến, tiến vào cung điện, liền xem đến vào giờ phút này, điện bên trong đã có rất nhiều người, hơn nữa...

Đại đa số đều là người quen.

Cự Kình tộc tiểu trong suốt Ngô Chân!

Tiễn Quang Ngư tộc con rơi Trương Chính!

Long Ngư tộc phế vật Tề Huyền Quang!

...

Quá quen thuộc!

Bởi vì đại gia đều là đồng bệnh tương liên.

Còn có chút bình dân bên trong nổi danh học bã, lên đầy ba năm, sẽ cô đơn về quê tiểu nhân vật.

Phạm Cát sắc mặt, trực tiếp sa sút tinh thần lên.

Chính mình là học bã!

Sư huynh sư đệ là học bã!

Ma trứng!

Toàn mẹ nó là học bã!

Chỉ chúng ta loại này học bã, ngươi chỉ nhìn chúng ta trở thành thiên kiêu? Ngươi nghĩ đem chúng ta dạy cả ngày kiêu? Không phải ta tự ti, ngươi đây là mơ hão!

“Lão Phạm, ngươi cũng tới?”

Ngô Chân kêu gào một tiếng.

Phạm Cát hỏi thăm một chút, tìm một chỗ ngồi xuống, lầm bầm nói, “Mã Đức! Lần này nói cái gì, cũng không thể như thế coi là, cái gì thiên kiêu học cấp tốc ban, coi như là muốn từ bỏ chúng ta, cũng không thể như thế chơi chúng ta a, nói thẳng cũng so với này mạnh, đây là sỉ nhục!”

Tề Huyền Quang cười lạnh nói, “Ngao Quan Dương lão già kia, liền không có ý tốt, khẳng định là cố ý nhằm vào chúng ta!”

Trương Chính có chút nhu nhược thấp giọng nói, “nhằm vào? Chúng ta người như thế, còn có cái gì tốt nhằm vào? Ta ngược lại thật ra đối với cái kia thần bí giáo viên cảm thấy hứng thú, hay là, thật là chúng ta Takahito (quý nhân) đây?”

Từng đạo từng đạo ánh mắt nhìn về phía Trương Chính.

Ánh mắt kia, hầu như đều là cùng một cái ý tứ.

Ngươi rất sao là ngớ ngẩn sao?

Trương Chính bị xem thật không tiện, phiền muộn ngậm miệng lại!

Toàn bộ điện bên trong, có học viên chín tên, bảy nam hai nữ, hai cô bé, vẫn là tỷ muội song sinh, tuy nhiên dung mạo bình thường, cùng là mạnh mẽ biển cáo bộ tộc bên trong, nhất là bình thường một thành viên!

Phạm Cát như vậy nam đồng bào cùng nhau lầm bầm oán giận.

Hai cái học viên nữ, Lăng Nhược Vũ cùng lăng Nhược Tuyết nhưng là ngậm miệng không nói, thân là cô gái, càng mẫn cảm, các nàng cắn chặt môi, đã quyết định, nếu là sau đó đến giáo viên, không phù hợp các nàng suy nghĩ, các nàng dù cho bị học viện xoá tên, cũng sẽ không tiếp nhận!

Hồi lâu.

Một người thanh niên, đi vào!

Chính là Vương Bảo.

Nhìn hết thảy học viên, Vương Bảo trên mặt mang theo nụ cười, từng bước một hướng đi bục giảng.

Điện bên trong từ từ yên tĩnh lại.

Phạm Cát bọn họ toàn bộ đều mộng bức!

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo, đầu óc cảm giác không đủ dùng!

Khe nằm!

Học viện này còn đúng là nhằm vào a!

Mã Đức đến mức đó sao?

Không phải là học bã sao?

Cho tới như thế sỉ nhục chúng ta?

Tìm như thế cái thanh niên dạy chúng ta? Làm chúng ta giáo viên? Đại gia ngươi, cái tên này có vẻ như còn đối với chúng ta lớn chứ?

Vương Bảo gõ gõ bàn, đem tất cả mọi người vẻ mặt, thu vào đáy mắt, căn bản không coi là chuyện to tát, chỉ là sờ sờ cằm, thản nhiên nói, "chúc mừng các ngươi..."

Chúng học viên thổ huyết, chúc mừng? Chúc mừng cái trứng a, có cái gì tốt chúc mừng?

"Từ hôm nay trở đi, các ngươi, chính là ta học viên! Ta gọi Vương Đại Chùy, các ngươi thì sao, có thể gọi ta Chùy ca! Từ nay về sau, các ngươi không còn là học bã, không còn là tiểu trong suốt, bởi vì ở dưới tay ta, các ngươi sẽ nhanh chóng trở thành thiên kiêu!"

A phốc!

Ngột ngạt nói rồi!

Lại nói trâu bò liền bạo!

Phạm Cát đằng một hồi đứng lên, sắc mặt âm trầm cực kỳ, lớn tiếng nói,

“được rồi! Nói những câu nói này, hữu dụng sao? Đến điểm thực sự, ngươi nghĩ dạy chúng ta? Có thể, trước tiên đánh với ta một hồi, thắng ta lại nói!”

“Còn có ta!”

Tề Huyền Quang đứng lên!

“Ta!”

Ngô Chân cười lạnh đứng lên.

Sau đó là từng cái từng cái học viên, dù cho là Lăng Nhược Vũ cùng lăng Nhược Tuyết hai tỷ muội, cũng là đứng lên, cuối cùng Trương Chính trên mặt mang theo bất đắc dĩ, cũng đứng lên.

Vương Bảo vui vẻ!

Yêu a.

Từng cái từng cái, tính khí đều rất lớn mà!

Hai tay chống bục giảng, Vương Bảo cười nhạt nói, “các ngươi nghĩ đánh với ta?”

Phạm Cát nhíu mày, “Làm sao? Không dám?”

Vương Bảo lắc đầu một cái, chỉ tay một cái, trong phút chốc, trong hư không, một cái dây nhỏ giống như đường nối quỷ dị xuất hiện, mấy hơi thở vừa qua, hư không rung động, khôi phục như vậy.

Đường trung học viên run rẩy!

Từng cái từng cái ngây người như phỗng, ngơ ngác ngồi xuống!

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Khe nằm!

Chết yểu a!

Như thế trâu bò?

Sức mạnh rung động hư không, đều có thể gây nên hư không đổ nát?

Thực lực như vậy, sợ là trong tộc lão tổ, đều khó mà làm được!

Bọn họ không thể nào tưởng tượng được, thực lực như vậy, đã đạt đến trình độ nào!

“Hiện tại, ngươi còn muốn đánh với ta sao?” Vương Bảo cười híp mắt nhìn Phạm Cát.

Phạm Cát cả người đột nhiên run run một cái.

Đỏ mặt, liên tục xua tay, “Không đánh, không đánh!”

Đánh trứng a!

Giáo viên một đầu ngón tay đều có thể bóp chết ta chứ?

Vương Bảo thu lại nụ cười, ôm hai tay, nhìn quét Phạm Cát chín người, híp mắt, nhạt âm thanh nói, “các ngươi, đều là ta tuyển chọn tỉ mỉ đi ra...”

Phạm Cát đám người liên tục cười khổ.

Chỉ chúng ta loại này học bã, còn dùng tuyển chọn tỉ mỉ? Ở học viện một trảo một đám lớn a!

“Không sai, các ngươi đều là rác rưởi, đừng nóng giận, ta không phải đang mắng ngươi nhóm, ta chỉ là ở trần thuật một sự thật!”

“Đúng hay không không cam lòng?”

“Đúng hay không nghĩ chứng minh chính mình?”

“Đúng hay không trời tối người yên thời điểm, ở oán trời trách đất?”

“Đúng hay không ở nhìn thấy những kia chói mắt thiên kiêu thời điểm, ước ao ghen tị?”

Vương Bảo thanh âm trầm thấp, ở Phạm Cát bọn họ bên tai vang lên, dường như từng đạo từng đạo lôi đình, oanh kích nội tâm của bọn họ!

Bọn họ đều run rẩy lên!

Bởi vì Vương Bảo nói, đúng là bọn họ một đời.

Đáng thương một đời!

Vương Bảo âm thanh đột nhiên tăng cao, “Rác rưởi? Ở trong mắt ta, không có ai là rác rưởi! Người người đều là thiên kiêu, các ngươi là may mắn, bởi vì, các ngươi gặp phải ta!”

“Ta hiện tại, chính là muốn đem không thể, biến thành khả năng!”

“Chính là muốn đem các ngươi những này đừng trong mắt người rác rưởi, học cấp tốc giáo dục cả ngày kiêu!”

“Chớ hoài nghi năng lực của ta! Ta là tốt rồi mấy cái quy củ, trong đó một cái chính là, tin ta!”

“Phía dưới, dạy các ngươi thứ nhất khóa, nội dung chính là...”

“Tin ta người vĩnh sinh, không tin ta người, hối hận cả đời... Nhớ kỹ!”

------oOo------

Chương 277: So với cha đẻ đều thân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tin ta người vĩnh sinh?

Không tin ta người hối hận cả đời?

Phạm Cát đám người trợn mắt lên, hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi nhìn Vương Bảo.

Lời này nói...

Thật rất sao Haki!

Nếu như Vương Bảo lúc trước không có triển lộ ra siêu cấp sức chiến đấu, như vậy hiện tại, Phạm Cát đám người nhất định sẽ trắng trợn cười nhạo.

Có điều có thực lực kinh sợ!

Dù cho là cảm thấy Vương Bảo nói, quá mức ngông cuồng, nhưng, cũng có thể miễn cưỡng tiếp thu.

Vương Bảo nhìn Phạm Cát bọn họ, cười nhạt nói, “nghe nói nửa tháng sau, chính là Hải tộc thiên kiêu chiến?”

Phạm Cát ở trong bọn họ, đúng là nhất là nhạy bén, lập tức cung kính nói, “Không sai, giáo viên! Thiên kiêu chiến một năm một lần, mỗi một lần mười người đứng đầu, đều phải nhận được lớn lao ban thưởng, hơn nữa còn có thể tiến vào Thánh điện, tiến hành một lần huyết thống gột rửa!”

Vương Bảo híp mắt nói rằng, “tốt! Đã như vậy, lần này thiên kiêu chiến, chính là các ngươi thành danh khiêu vũ đài, ta muốn các ngươi ôm đồm chín người đứng đầu!”

Phạm Cát đám người nghe vậy, suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Giáo viên đây là điên rồi a?

Mặc dù biết ngài trâu bò, ngài treo tạc thiên, thế nhưng, chúng ta nhưng là học bã a!

Hải tộc thiên kiêu chiến, nhưng là hội tụ Hải tộc to lớn bộ tộc các tộc thiên kiêu đại hội chiến!

Chín người đứng đầu? Bao hết?

A phốc!

Không phải chúng ta tự ti!

Thực sự là.

Ngươi chính là quất chết chúng ta, chúng ta cũng không làm được a!

“Làm sao? Không có lòng tin?” Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn bọn họ.

Phạm Cát đám người hai mặt nhìn nhau, không tốt tiếp lời.

Nói không tự tin?

Này không phải đánh giáo viên mặt sao?

Nói có lòng tin?

Khe nằm, này mặt có còn nên? Chúng ta còn không như vậy không biết xấu hổ a!

Vương Bảo thản nhiên nói, “yên tâm! Nếu ta cho các ngươi định mục tiêu,

liền sẽ giúp các ngươi hoàn thành cái mục tiêu này, phía dưới, ta trước hết giúp các ngươi tăng lên một hồi tu vi! Phạm Cát, ngươi trước tiên lại đây!”

Phạm Cát có chút kích động!

Hắn biết, một ít cường giả siêu cấp, là có thể lấy đừng đại sức mạnh, trợ giúp người tu luyện cấp thấp đột phá!

Có điều, này sẽ đánh đổi khá nhiều.

Vạn vạn nghĩ đến, giáo viên đã vậy còn quá rộng thoáng, vừa lên đến liền giúp bọn họ tăng cao tu vi.

Tuy rằng, trong lòng đối với cái kia thiên kiêu chiến chín người đứng đầu, nhưng vẫn là nhổ nước bọt không dám nghĩ, nhưng là, thời khắc này Phạm Cát đối với Vương Bảo, cũng đã là tràn ngập kính ý, đây là chân thật cho bọn họ chỗ tốt a!

Tiến lên.

Phạm Cát cung cung kính kính hành lễ, sau đó liền tha thiết mong chờ nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo cười nhạt nói, “chớ phản kháng!”

Nói, lấy tay đặt ở Phạm Cát trên bả vai.

Phạm Cát đương nhiên sẽ không phản kháng, an tâm chờ đợi, sau đó...

Hắn cảm giác mình trong cơ thể nguyên lực, cuồng bạo lên, hơn nữa còn là trong nháy mắt cuồng bạo, tăng vọt, thặng thặng thặng tăng vọt, trong nháy mắt, tu vi của hắn liền đạt đến Trúc cơ hậu kỳ!

Không sai, thân là học bã, Phạm Cát lúc trước cũng chỉ có Trúc Cơ trung kỳ thực lực.

“Vậy thì Trúc cơ hậu kỳ?”

Phạm Cát khó có thể tin, phản ứng lại, chính là khó có thể ức chế mừng như điên.

Sau đó hắn đã nghĩ hô lớn nói cám ơn.

Chỉ có điều.

Không chờ hắn lời ra khỏi miệng.

Tu vi của hắn, lần thứ hai điên (chơi) trướng!

Trong cơ thể lại một lần truyền ra đột phá sóng khí.

Phạm Cát thân thể run rẩy, điên cuồng run rẩy, trên mặt tất cả đều là đỏ mặt, "Trúc cơ... Đỉnh cao?"

Ngô Chân kinh ngạc đến ngây người.

Tề Huyền Quang kinh ngạc đến ngây người.

Hai tỷ muội cũng kinh ngạc đến ngây người.

Những học viên khác ngây người như phỗng nhìn Phạm Cát, nhìn Vương Bảo, tâm hồn đang không ngừng chập chờn!

Liền phá hai cảnh?

Đây là cỡ nào tạo hóa?

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Lần này là thật sự phát đạt rồi!

Dĩ nhiên đụng tới như thế một cái siêu treo giáo viên!

Lúc trước bọn họ còn oán giận viện trưởng đây,

Hiện ở tại bọn hắn thực sự là hận không thể ôm lấy viện trưởng Ngao Quan Dương hôn một cái, lão gia tử này đối với bọn họ quá tốt rồi!

Chuyện tốt như thế dĩ nhiên có thể đến phiên trên người bọn họ, đúng là quá hạnh phúc!

"Giáo viên, cảm tạ! Cảm tạ!"

Phạm Cát thành khẩn cực kỳ, thành kính cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Trợ hắn liền phá hai cảnh, này ân cùng tái tạo!

Vương Bảo híp mắt cười, thản nhiên nói, "không cần cám ơn ta, các ngươi là ta học viên, ta phải đối với các ngươi phụ trách, còn có, đừng có gấp, lúc này mới chỉ là bắt đầu, xa xa chưa từng kết thúc..."

Vừa dứt lời.

Vương Bảo lần thứ hai tinh luyện Phạm Cát tu vi.

Phải biết, vào giờ phút này Vương Bảo, cảnh giới Đạp Tiên trung kỳ, thực lực càng là ép thẳng tới bán tiên, hắn tinh luyện Vấn Đạo cảnh giới cường giả, cũng chỉ là cần chỉ là một ngàn tinh luyện giá trị, mà tinh luyện Phạm Cát...

Một lần mới mấy chục điểm tinh luyện giá trị!

Đối với Vương Bảo mà nói, quá không đáng kể!

Phạm Cát bối rối!

Chỉ là bắt đầu?

Còn chưa kết thúc?

Khe nằm!

Này đều giúp ta liền phá hai cảnh, còn không kết thúc?

Giáo viên ngài muốn làm cái gì?

Ngài nghĩ giúp ta trời cao a?

Chưa kịp hắn phản ứng lại, Phạm Cát tu vi, liền xuất hiện to lớn chập chờn, lần này, xung kích mãnh liệt hơn!

Cảm thụ này cỗ phả vào mặt khí thế, cái kia Cự Kình tộc tiểu trong suốt Ngô Chân kích động tột đỉnh, gầm nhẹ nói, “thần... Thần Phủ!”

Tất cả mọi người là cả người rung mạnh!

Dù cho là đột phá Phạm Cát, lúc này cũng là đầu óc ong ong.

Ma trứng!

Vậy thì Thần Phủ?

Trước đây, tha thiết ước mơ Thần Phủ cảnh, giáo viên chỉ là ở chính mình trên bả vai vỗ mấy đập, liền thành?

Nhưng mà, bọn họ rất nhanh liền biết rồi, cái gì gọi là chỉ là bắt đầu...

Vương Bảo bàn tay, ở Phạm Cát trên bả vai liền vỗ mấy lần!

Mà Phạm Cát tu vi, cũng từ Thần Phủ sơ kỳ, đạt đến trung kỳ, đạt đến hậu kỳ, cuối cùng, đạt đến Thần Phủ cảnh đỉnh cao!

Phạm Cát cả người, hầu như lại như là hồn bay!

Những người khác, sắc mặt đều là giống nhau.

Ánh mắt đều không có tiêu cự.

Quá thần kỳ!

Thần kỳ đến làm cho người ta không cách nào tin nổi!

Đây là thủ đoạn gì? Quả thực là thái quá đến cực hạn, nếu như trợ người đột phá, dễ dàng như vậy, người võ giả kia còn tu luyện cái trứng?

Không thể tưởng tượng nổi a!

Vương Bảo cười nói, "Thần Phủ đỉnh cao, trước tiên như vậy đi, quá cao cũng không được, từ từ đi, ân, cái kế tiếp..."

Phạm Cát đột nhiên đánh run lên một cái.

Cảm thụ trong cơ thể, cái kia điên cuồng tàn phá phun trào tu vi, Phạm Cát sắc mặt đỏ chót, run rẩy thình lình trực tiếp cho Vương Bảo quỳ xuống, "Giáo viên, ta..."

Vương Bảo kéo đến, nhạt âm thanh nói, "nam nhi dưới gối có hoàng kim, sau đó nhớ kỹ, ở chỗ này của ta, không nhiều quy củ như vậy, ngươi đi xuống trước, làm quen một chút sức mạnh của chính mình!"

"Ừm!"

Phạm Cát con ngươi đỏ chót, cảm kích cực kỳ gật gù, lui trở lại.

Sau đó Ngô Chân liền cung cung kính kính đi lên.

Nửa khắc đồng hồ sau khi.

Theo hai tỷ muội, cũng trở thành Thần Phủ đỉnh cao.

Vương Bảo cái này thiên kiêu học cấp tốc ban chín cái học bã học viên, thành công hoàn thành đột kích ngược, do học bã, đã biến thành cấp thấp học bá!

Lấy bọn họ cái tuổi này.

Thần Phủ đỉnh cao, đã không sai, có thể coi tiểu Thiên kiêu!

Vương Bảo vỗ vỗ tay, chín cái kích động lý trí đều muốn đánh mất học viên lúc này mới yên tĩnh lại, ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bảo.

"Ngày mai, ta giáo đạo các ngươi tu luyện võ kỹ, ngày hôm nay lần đầu gặp mặt, cứ như vậy đi, tan học!"

"Đúng rồi, nếu là một cái lớp học, phải lập cái lớp trưởng... Phạm Cát, liền ngươi đi! Tới, lĩnh một hồi ban phí!"

Phạm Cát rất là kinh hỉ, có chút thật không tiện tiến lên, "Giáo viên, nhường ta làm lớp trưởng, ta sợ ta làm không được!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "làm không tốt đi học! Đây là ban phí, một người, mười vạn thượng phẩm nguyên thạch, cầm số tiền này, cố gắng quản lý một hồi chính mình, quần áo, binh khí, công cụ thay đi bộ, nên mua, đều mua, ta Vương Đại Chùy học viên, phải soái soái tách, xinh đẹp tách, nghe rõ chưa?"

Phạm Cát tiếp nhẫn chứa đồ thời điểm, cánh tay đều là run rẩy.

Lấy bọn họ trước cảnh ngộ.

Mười vạn thượng phẩm nguyên thạch, đã là một khoản tiền lớn!

Những người khác như thế cảm động hỏng rồi.

Giúp bọn họ tăng cao tu vi.

Còn cho bọn họ như thế một khoản tiền lớn.

Giáo viên a giáo viên.

Ngài đúng là đối với chúng ta so với cha đẻ đều muốn hôn a...

------oOo------

Chương 278: Phạm Cát đột kích ngược!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hổ Sa tộc ở Hải Vương Thành Tây thành.

Chiếm cứ rất lớn một mảnh đất bàn.

Hổ Sa lão tổ, đỉnh cao Đạp Tiên thực lực, đủ để ở Hải tộc cao tầng, chiếm cứ một vị trí.

Hải tộc lấy huyết thống luận tôn ti, lấy thực lực luận địa vị, mà dòng máu Hải thần càng mạnh, dòng dõi liền càng ít, vì lẽ đó, đừng xem Hổ Sa tộc là đại tộc, thế nhưng hết thảy tộc nhân, cũng có điều rất ít hơn ngàn.

Phạm Cát cầm trong tay một cái hộp vuông, hướng về trong nhà đi đến.

Trong tay hắn hộp vuông, chứa chính là một hộp sinh cơ cao, đồ chơi này là vương tộc đặc sản, giá trị khá cao, chỉ là này một hộp nhỏ, liền cần năm vạn thượng phẩm nguyên thạch.

Đổi lại trước đây.

Phạm Cát cũng không dám như thế lãng phí, tiêu tốn năm vạn khoản tiền kếch sù.

Có điều hiện tại, hắn cảm thấy đến không đáng kể.

Lấy thực lực bây giờ của hắn, năm vạn thượng phẩm nguyên thạch, đã không coi là cái gì, lại nói, này sinh cơ cao, là hắn cho mẫu thân hắn mua, tiền này hoa giá trị!

Phạm Cát đã âm thầm xin thề, phải cố gắng phụng dưỡng mẫu thân, chữa trị khỏi thân thể của mẫu thân.

Người khác cười nhạo hắn thời điểm, là mẫu thân một lần lại một lần kiên trì an ủi hắn.

Chịu đến tộc nhân ức hiếp thời điểm, là mẫu thân lần lượt đứng ở sau lưng của hắn, vì hắn dựa vào lí lẽ biện luận!

Tình yêu của cha vô cương, hắn không cảm giác được!

Thế nhưng tình mẹ vô tận, là hắn đời này hạnh phúc lớn nhất!

Phạm Cát cùng mẫu thân hắn nơi ở ngược lại cũng không tồi, thế nhưng, đây là so ra, Phạm Cát thiên phú cực sai, địa vị lại thấp, mỗi tháng lương tháng, cũng cũng chỉ có một trăm thượng phẩm nguyên thạch.

Võ giả tu hành, tiền tài rất trọng yếu, hắn lương tháng, trên căn bản đều bị mẫu thân hắn mua bổ sung khí huyết nguyên lực linh vật, ăn, mặc, đều là cực đơn giản!

Lui lại tiểu viện cửa lớn, Phạm Cát trên mặt mang theo nụ cười, lớn tiếng nói, “mẫu thân, ta đã trở về!”

Trong viện không có âm thanh đáp lại.

Phạm Cát sắc mặt cứng đờ, vội vàng hướng mẫu thân gian phòng đi đến, có điều còn chưa tiến vào, mẫu thân liền đi ra, sợi tóc che nửa bên mặt, mang theo kinh hoảng nói rằng, “Cát Cát trở về, ta đi làm cơm...”

“Mẫu thân?”

Phạm Cát hơi nhướng mày, kéo lại mẫu thân, sau đó, trực tiếp đem mẫu thân sợi tóc xốc lên!

Chỉ là một chút!

Một cơn lửa giận, liền xông thẳng trán!

Hai mắt trở nên đỏ đậm!

Bàng bạc sát ý phun trào mà ra!

Mẫu thân nửa bên mặt, hầu như đều sưng lên, đỏ rực một mảnh!

Này rõ ràng là bị người đánh!

Phải biết, mẫu thân hắn bởi vì sinh hắn nguyên khí đại thương, hay bởi vì mệt nhọc từ lâu lao lực lâu ngày thành nhanh, tu vi mất hết, cùng người bình thường không khác!

Người xuất thủ, lại vẫn như thế dùng sức, như thế tàn nhẫn, trời mới biết mẫu thân chịu đựng bao lớn đau!

Phạm Cát cảm động lây, gầm nhẹ nói, "mẫu thân, ai... Ai đánh?"

Phạm mẫu miễn cưỡng cười, nói rằng, "không có chuyện gì, thật không có chuyện gì! Cát Cát, mẫu thân không lo lắng, ngươi không nên tức giận, nghe lời, ta đi nấu cơm cho ngươi, có chuyện gì, ăn cơm lại nói!"

Phạm Cát trong lòng đột nhiên đau xót!

Hắn biết, mẫu thân đây là đang lo lắng hắn, đang bảo vệ hắn!

Nhưng là mẫu thân a mẫu thân, ngài không biết, ngài như vậy, nhường làm con trai, nhiều đau lòng sao? Nhường ta nhiều tự trách sao?

Là ta quá phế vật!

Là ta quá không hăng hái!

Nếu như ta cũng là Hổ Sa tộc thiên kiêu, nếu như ta cũng có thể tài năng xuất chúng, còn ai dám bắt nạt mẫu thân ta?

"Mẫu thân, ta có việc đi ra ngoài một chút, chờ ta trở lại! Ngài trước tiên làm cơm!"

Phạm Cát bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, sau đó, không để ý phạm mẫu la lên, quay đầu đi ra cửa viện!

Phạm Cát sâu sắc hô hấp, ngột ngạt nội tâm Bạo Nộ, hiện tại muốn làm, là điều tra rõ ràng, đến cùng là xảy ra chuyện gì.

Đang hướng về, trước mặt nhưng có một người trung niên, đi tới.

Phạm Cát sắc mặt nhất thời lạnh lẽo, ánh mắt tối tăm hạ xuống.

Người trung niên kia nhìn thấy Phạm Cát, thì lại cũng là lộ ra vẻ giận dữ, lớn quát, "Phạm Cát, mẹ ngươi đâu? Tiện nhân kia, dĩ nhiên xông tới Phạm Chinh! Xem ta như thế nào trừng trị nàng!"

Phạm Cát con mắt hơi híp lại.

Phạm Chinh?

Mẫu thân xông tới Phạm Chinh?

Phạm Chinh là Hổ Sa tộc thiên kiêu, có điều, chân chính thiên kiêu, là Phạm Chinh hắn ca Phạm Dương!

Nói cách khác.

Mẫu thân là Phạm Chinh đánh?

Phạm Cát nở nụ cười, có điều cười cực lạnh, thân thể bên trong cũng bùng nổ ra một luồng bạo ngược khí tức.

Người trung niên, là hắn cha!

Nhìn thấy Phạm Cát không nói lời nào, người trung niên lệ quát, "Tiểu tử thúi, cả ngày liền biết không lý tưởng, lão tử tại sao có thể có như ngươi vậy phế vật nhi tử?"

Phạm Cát nhìn chằm chằm người trung niên, lạnh giọng nói, “ta cũng buồn bực, ta tại sao có thể có ngươi như thế phế vật cha!”

Người trung niên bối rối.

Phạm Cát từng bước một hướng đi người trung niên, mỗi một bước, khí thế đều đang tăng lên.

Phạm Cát hắn cha gọi Phạm Quân.

Mà thực lực, rất thật không tiện, cũng chỉ có Thần Phủ hậu kỳ mà thôi!

“Ngươi muốn làm gì?”

Phạm Quân tâm hồn chấn động, bởi vì hắn thình lình từ Phạm Cát trên người, cảm nhận được nguy hiểm, có chút khó mà tin nổi, thế nhưng, theo Phạm Cát khí thế, tăng lên tới đỉnh cao, Phạm Quân dĩ nhiên sợ sệt.

Phạm Cát bỗng nhiên một quyền đánh ra!

Quyền phong gào thét, dường như sấm đánh!

Nhìn chằm chằm Phạm Quân, Phạm Cát lạnh giọng nói, “cha, bắt đầu từ bây giờ, ta Phạm Cát cùng mẫu thân ta, không lại cùng ngươi có chút quan hệ, ta sẽ rời khỏi Hổ Sa tộc, hiện tại, ta muốn đi tìm Phạm Chinh báo thù, mẫu thân ta, ngươi nếu dám động, đừng trách ta Phạm Cát thí thiên giết cha!”

Dứt lời.

Phạm Cát liền sải bước rời đi.

Lưu lại một mặt mộng bức Phạm Quân, cả người run rẩy!

...

...

Phạm Cát rất nhanh sẽ đi tới Phạm Chinh phủ đệ.

Phạm Chinh địa vị với hắn, cách biệt mười triệu dặm, là cao hơn mười triệu dặm, ở chính là đại phủ dinh thự, có tôi tớ mấy trăm.

Cũng không lâu lắm, hắn liền nhìn thấy Phạm Chinh.

Từ hậu đường đi ra, Phạm Chinh liếc mắt nhìn Phạm Cát, sau khi ngồi xuống thản nhiên nói rằng, "làm sao? Là thế mẹ ngươi đến xin lỗi? Phạm Cát, yên tâm đi, mẹ ngươi bực này tiện nhân, ta đánh một cái tát, cũng là thôi, ta không phải là loại kia..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Phạm Cát mãnh mà tiến lên.

Khí thế hung mãnh bạo phát!

Trong giây lát này, Thần Phủ đỉnh cao thực lực, Thần Phủ đỉnh cao sức mạnh, hóa thành ngập trời một quyền, tầng tầng đánh về phía Phạm Chinh ngực!

Điện quang hỏa thạch, ai cũng không phản ứng lại, mà Phạm Chinh, tuy rằng cũng có Thần Phủ hậu kỳ thực lực, nhưng là, lại nơi nào có thể tránh né? Chỉ có thể trơ mắt ngơ ngác nhìn nắm đấm ở giữa bộ ngực mình!

Phốc!

Phun ra một ngụm máu lớn!

Phạm Chinh đụng vào mặt sau trên tường!

Phạm Cát bước chân liên đạp, một phát bắt được Phạm Chinh cái cổ!

Thẳng đến lúc này.

Một đám hộ vệ, mới phản ứng được, có một cái ông lão áo tím từ bên ngoài tiến vào, nhìn thấy tình cảnh này, hoàn toàn biến sắc, lớn tiếng quát, “Phạm Cát, ngươi làm cái gì? Còn không mau thả ra thiếu chủ!”

Phạm Cát nắm bắt Phạm Chinh yết hầu, nhạt âm thanh nói, “ai cũng chớ lộn xộn, không phải vậy, ta sợ ta sẽ bóp chết hắn!”

Sau đó.

Phạm Cát đem Phạm Chinh thay đổi một phương hướng, che ở trước người mình, con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm Phạm Chinh, bỗng nhiên một cái tát giật xuống!

Tầng tầng một cái tát, Phạm Chinh gò má, cấp tốc sưng lên.

Phạm Cát nhìn thổ huyết Phạm Chinh, thăm thẳm nói rằng, “đau sao? Đau là được rồi, ngày hôm nay, không đem ngươi đánh thành đầu heo, lão tử liền không gọi Phạm Cát...”

------oOo------

Chương 279: Lớp trưởng đi đâu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Phạm Cát, ngươi điên rồi?”

Ông lão áo tím sắc mặt hoàn toàn thay đổi, nhìn thoi thóp Phạm Chinh, tức giận gầm hét lên.

Phạm Cát vừa nãy đùng đùng đùng cuồng quất, ngoại trừ không đem Phạm Chinh quất chết, đó là lớn bao nhiêu lực dùng bao lớn lực.

Phạm Chinh cả khuôn mặt lại như là đầu heo như thế, con mắt đều sưng không nhìn thấy, hít vào nhiều thở ra ít, nghiễm nhiên bồi hồi ở bên bờ tử vong.

Nghe được ông lão áo tím rít gào, Phạm Cát lạnh lùng nói rằng, “ta điên rồi? Không sai, lão tử chính là điên rồi! Ngươi có thể làm khó dễ được ta?”

Ông lão áo tím ánh mắt toả ra hàn ý, lộ ra cuồng bạo sát cơ, nhưng là nhìn gắt gao thủ sẵn Phạm Chinh cổ họng tay, lại không dám làm bừa, cũng nhưng vào lúc này, bên ngoài ầm ĩ lên, sau đó, liền nhìn thấy từng đạo từng đạo bóng người, đạp bước đi vào.

Nam nữ đều có!

Một cái trong đó diễm lệ nữ tử nhìn thấy tình cảnh này, lập tức khuôn mặt vặn vẹo, rít gào nói, “chinh nhi? Ngươi là Phạm Cát? Tên tiểu súc sinh nhà ngươi! Ngươi đối với con trai của ta làm cái gì?”

Phạm Cát bĩu môi, lạnh lùng cười, căn bản không thèm để ý.

Người tiến vào đều là Phạm Chinh người nhà.

Nữ tử là Phạm Chinh mẫu thân, một cái sắc mặt âm trầm trung niên, là

Phạm Chinh cha Phạm Lương.

Phạm Lương nhìn chằm chằm Phạm Cát, nhạt âm thanh nói, “Phạm Cát, đánh đập cùng tộc, ngươi làm quá phận quá đáng! Hơn nữa phạm thượng, ngươi đã xúc phạm hai đại tộc quy, nếu ngươi hiện tại bó tay chịu trói, lão phu có thể làm chủ, chỉ làm ngươi hồ đồ, không truy cứu nữa!”

Phạm Cát lạnh giọng nói, “tên khốn này đánh mẹ của ta!”

Phạm Lương mặt không hề cảm xúc, “Ta có thể phái người đi trị liệu! Mặt khác, các loại Phạm Chinh thương được rồi, nhường hắn tự mình hướng về mẹ ngươi xin lỗi!”

Nữ tử giận tím mặt, muốn nói cái gì, lại bị Phạm Lương mắt trừng trở lại.

Phạm Cát mặt âm trầm, ánh mắt chớp qua một vệt do dự.

Phạm Lương nhẹ giọng nói, “ta biết Phạm Chinh tính khí có chút táo bạo, đây là ta giáo con vô phương, có điều, các ngươi dù sao cũng là cùng tộc huynh đệ, ngươi lẽ nào thật sự muốn giết hắn hay sao? Dừng tay đi, ta sẽ trả ngươi một cái công đạo!”

Phạm Cát nắm bắt Phạm Chinh tay hơi buông lỏng.

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Phạm Lương ánh mắt hàn mang bùng lên.

Thân thể trong phút chốc liền xuất hiện ở Phạm Cát cùng Phạm Chinh trước mặt, cánh tay nhanh như tia chớp duỗi ra, một cái liền đem Phạm Chinh kéo về phía sau.

Sau một khắc, Phạm Lương bàn tay phảng phất Thông Thiên tay, quay về Phạm Cát đầu, lật úp mà xuống, như núi lở bình thường, sức mạnh cuồng bạo, trực tiếp chấn động đến mức Phạm Cát thổ huyết, thân thể hạ bay đến trên tường!

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Phạm Cát, Phạm Lương thâm trầm nói rằng, “Mã Đức! Liền lão tử nhi tử cũng dám động, ngươi tên tiểu súc sinh này, cho là có điểm tạo hóa, liền có thể lấy hạ khắc thượng? Muốn làm gì thì làm? Chuyện cười!”

“Người đến!”

Từng cái từng cái hộ vệ đi vào.

Phạm Lương lạnh lùng nói rằng, “đem tiểu tử này vồ vào tử lao, cố gắng xử lí (nấu ăn), nhường hắn nếm thử, cái gì gọi là sống không bằng chết tư vị, tu vi của hắn đã bị ta phong cấm, cho lão tử... Phế bỏ hắn!”

Trên đất Phạm Cát toàn thân run rẩy, gầm nhẹ nói, “vô liêm sỉ!”

Phạm Lương lạnh lùng cười, “Vô liêm sỉ? Người trẻ tuổi, là ngươi quá ngây thơ!”

...

...

Sáng sớm ngày thứ hai.

Ngô Chân, Trương Chính, Tề Huyền Quang đám người ngẩng đầu ưỡn ngực đi vào Hải Thần Học Viện.

Mà cùng lúc đó.

Hải Thần Học Viện trước cửa.

Ngao Phong sắc mặt vô cùng phức tạp, bên người theo Nam Cung Bạch một người, hai tên này ở cửa ngừng chân một hồi, một cước đi vào.

Bất kể là Ngao Phong, vẫn là Nam Cung Bạch, đều là Hải tộc danh nhân!

Hai người đi vào, bốn phía học sinh đều là lộ ra kính nể vẻ mặt, theo bản

năng nín thở, ngừng chân dừng lại, một bộ dáng dấp cung kính nhìn hai người.

“Lão Bạch, ngươi nói cái tên này đến chúng ta Hải tộc, đến cùng là ảnh cái cái gì? Hắn tiền tiêu nhiều như vậy, quả thực lại như là một người điên, hiện tại, dĩ nhiên chạy đến Hải Thần Học Viện, làm lão sư? Khe nằm...”

Ngao Phong trong miệng lầm bầm.

Nam Cung Bạch nhưng là rất là đau “bi” nói rằng,

“Ngươi hỏi ta? Ta rất sao còn mộng bức đây! Có điều lão bát, ngươi thật sự quyết định, muốn bái ông ta làm thầy?”

Ngao Phong khẽ cắn răng, nhìn chung quanh, gầm nhẹ nói, “ta cũng là bị bất đắc dĩ, ngươi cũng nhìn thấy, Ngao Chiến tên kia, dĩ nhiên thức tỉnh rồi Vương cấp huyết thống, bây giờ càng là Đạp Tiên tu vi, này đều là cái kia Vương Đại Chùy mang cho hắn, thật không biết Ngao Chiến đi rồi cái gì chó vận, dĩ nhiên có Vương Đại Chùy bức thiết thứ cần thiết!”

Nam Cung Bạch ánh mắt lộ ra một vệt thương hại.

Ngao Chiến phát tài!

Thật sự phát tài!

Đạp Tiên tu vi, vẫn không tính là cái gì, thế nhưng Vương cấp huyết thống, chuyện này quả thật chính là cái đại sát khí.

Dĩ nhiên thành Hải Vương đại vị, mạnh mẽ nhất người thừa kế!

Trước đây Ngao Chiến cùng Ngao Phong, là cân sức ngang tài, thế nhưng hiện tại, Ngao Phong cho Ngao Chiến xách giày cũng không xứng.

Thân phận địa vị, phát sinh biến hóa nghiêng trời!

Ngao Phong không cách nào nhịn được.

Lúc này mới nhanh chóng dò thăm Vương Bảo tin tức sau, mau mau tới rồi.

Hai người nói chuyện, đi tới thiên kiêu học cấp tốc ban vị trí.

Tiến vào cung điện, Ngao Phong cùng Nam Cung bao nhìn lướt qua, không có phát hiện Vương Bảo, chỉ là nhìn thấy Ngô Chân bọn họ, chính ngồi nghiêm chỉnh, chờ đợi cái gì.

Có điều Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch vừa tiến đến, Ngô Chân bọn họ liền lập tức cả người chấn động.

Không nhịn được đứng lên, dồn dập hành lễ.

"Đại gia không cần khách khí! Ngồi xuống đi!"

Ngao Phong không có một chút nào cái giá.

Bởi vì căn cứ tin tức về hắn, những này ở trong mắt hắn học bã giun dế, hiện tại đã thành Vương Bảo học sinh.

Nói là một bước lên trời, đều không quá đáng.

Liền hắn đều có chút ước ao, những người này tạo hóa.

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch ở phía sau cùng ngồi, vẻ mặt nghiêm túc, mà Ngô Chân đám người hai mặt nhìn nhau, thực sự là ngồi như châm chiên, bất kể là Ngao Phong vẫn là Nam Cung Bạch, có thể đều không phải người hiền lành, bây giờ dĩ nhiên như là ngoan bảo bảo như thế, đây là vì là cái nào giống như?

Hồi lâu.

Vương Bảo lười biếng đi vào.

Ngô Chân bọn họ mau mau đứng dậy hành lễ, từng cái từng cái "Giáo viên tốt" phát ra từ tấm lòng.

Mà Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch, cũng là vội vàng đứng lên, Ngao Phong đối với Vương Bảo chắp chắp tay, nói rằng, "vương... Vương sư được!"

Vương Bảo liếc mắt một cái Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch, cau mày nói, "các ngươi tới làm cái gì?"

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch liếc mắt nhìn nhau, trăm miệng một lời nói rằng, "bái sư!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, phất tay nói, "bái ngươi muội a, cút nhanh lên trứng, lão tử không công phu dạy các ngươi!"

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch không có một chút nào bất mãn, đặc biệt là Ngao Phong, càng là mang theo cay đắng, nói rằng, "Vương sư, lúc trước việc, tất cả đều là ta gieo gió gặt bão, có điều, ta xin thề, ta nhất định hối cải để làm người mới, xin mời Vương sư đáng thương đáng thương ta, thu ta làm đồ đệ!"

Vương Bảo bĩu môi, không lại phản ứng hắn, đi tới trên bục giảng, ánh mắt nhìn lướt qua, đón lấy liền cau mày nói, "lớp trưởng đi đâu?"

Ngô Chân bọn người là khá là phiền muộn, Ngô Chân nói rằng, "giáo viên, lớp trưởng còn chưa tới?"

"Đến muộn?"

Vương Bảo hé mắt.

Ngô Chân mau mau giải thích nói, "giáo viên, lớp trưởng khẳng định là bị chuyện gì làm lỡ, nếu không, ta đi Hổ Sa tộc nhìn?"

Vương Bảo gật gù, nhạt âm thanh nói, "ngươi đi xem xem cũng tốt, nếu là có phiền toái gì, thông báo ta! Tạm không chờ hắn, chúng ta đi tới đi học!"

Ngô Chân quay về Vương Bảo khom người, sau đó cũng sắp bước tới bên

ngoài đi đến.

Mà Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch liếc mắt nhìn nhau, dồn dập yên lặng quay về Vương Bảo hành lễ, đón lấy liền đuổi theo...

------oOo------

Chương 280: Lớp trưởng mất tích?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Huynh đệ quý tính?”

Ngao Phong một cái nắm ở Ngô Chân vai.

Ngô Chân cả người run rẩy, khó có thể tưởng tượng, bát vương tử cái này đại ma vương, dĩ nhiên đối với mình như vậy vẻ mặt ôn hòa, nói lắp bắp, “Ta... Ta gọi Ngô Chân... Cự Kình tộc!”

Ngao Phong hé mắt, “Cự Kình tộc a, nói đến ta và các ngươi Cự Kình tộc thiên kiêu Ngô Giang nhưng là thân như huynh đệ, chúng ta sau đó, hay là cũng là đồng môn sư huynh đệ, ta sẽ để hắn chăm sóc thật tốt ngươi!”

Ngô Chân rơi vào mừng như điên.

Ngô Giang ở đâu là Cự Kình tộc thiên kiêu, đó là bọn họ Cự Kình tộc thế hệ tuổi trẻ Giang Bả Tử.

Này nếu như chăm sóc hắn.

Cái kia Cự Kình tộc, ai còn dám xem thường hắn?

“Cảm ơn, cảm tạ bát vương tử!” Ngô Chân chân thành nói tạ.

Ngao Phong con mắt hơi chuyển động, cười nói, “ha ha, này đều là việc nhỏ! Ngô Chân lão đệ, không biết Vương sư đều dạy các ngươi cái gì?”

Ngô Chân hít một hơi, vui lòng phục tùng nói rằng, “ngày hôm qua, giáo viên giúp chúng ta tăng lên tu vi!”

“Ta từ Trúc Cơ sơ kỳ, bị giáo viên tăng lên tới Thần Phủ đỉnh cao!”

Ngao Phong hô hấp một trận.

Nam Cung Bạch theo sau lưng, cũng là lảo đảo một cái, suýt chút nữa ngã chổng vó.

Hai cái hàng liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt có chấn động, có cay đắng, có hối hận, càng nhiều, vẫn là hừng hực!

Má ơi!

Thật mẹ nó trâu bò a!

Một ngày, từ Trúc Cơ sơ kỳ, tăng lên tới Thần Phủ đỉnh cao?

Ma trứng!

Này rất sao quả thực là bắn ra cất cánh a!

Có muốn hay không khủng bố như vậy?

Chuyện này quả thật không thể tưởng tượng nổi, không thể nào tưởng tượng được!

Thật là đáng sợ a thật là đáng sợ!

Xem ra chúng ta đúng là coi thường tên kia, tên kia, không phải người!

“Hảo huynh đệ!”

Ngao Phong cầm lấy Ngô Chân bả vai, Nam Cung Bạch cũng đứng ở Ngô Chân một bên khác, ba người kề vai sát cánh, một bộ ngươi ta ta tốt chào mọi người đến anh em ruột dáng dấp.

Xem dọc theo đường đi Hải Thần Học Viện học viên, một mặt mộng bức.

Ma trứng!

Ta xuất hiện ảo giác?

Ngô Chân cái này học bã bên người, là bát vương tử cùng Nam Cung đại thiếu?

Khi nào, Ngô Chân leo lên như thế hai viên cường lực lớn thô chân? Này giời ạ là đang nói đùa chứ?

...

...

Hổ Sa tộc.

Bát vương tử cùng Huyết Giao bộ tộc nhất thiên kiêu Nam Cung Bạch đích thân tới.

Điều này làm cho Hổ Sa lão tổ, đều bị đã kinh động, tự mình đứng ra đón lấy.

Hổ Sa lão tổ ông lão dáng dấp, vóc người mập mạp, nhưng là ai cũng biết, vóc người này bên trong, ẩn chứa sức mạnh kinh khủng.

Thế nhưng, dù cho chính mình là Đạp Tiên đỉnh cao.

Đối mặt bát vương tử cùng Nam Cung Bạch, Hổ Sa lão tổ, cũng không dám có chút kiêu ngạo, trái lại là có chút nịnh nọt.

Một cái là vương tộc vương tử, một cái là bán tiên đại tộc hậu duệ, hắn Hổ Sa lão tổ bối phận cao đến đâu, cũng không dám bất cẩn a!

“Bát vương tử, Nam Cung thiếu gia đại giá quang lâm, lão phu không nghênh đón từ xa, mong rằng thứ tội a!” Hổ Sa lão tổ cười nói.

Ngao Phong chắp chắp tay, cười nhạt nói, “lão gia tử nói giỡn! Chúng ta ở trước mặt ngài, đều là vãn bối, này lại không phải trong cung, xưng hô tên ta là được!”

Nam Cung Bạch cũng là cười nói, “ta cũng không gánh được lão gia tử một câu thiếu gia, gọi ta tiểu Bạch liền thành!”

Hổ Sa lão tổ trên mặt nụ cười càng sâu.

Hắn khen tặng Ngao Phong hai người, ngược lại không cảm giác mất mặt, thế nhưng nếu là Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch được đà lấn tới, hắn cũng sẽ không vui, hiện tại Ngao Phong hai người như thế biết điều, hắn nhất thời thoả mãn cực kỳ.

“Lão gia tử, chúng ta còn có việc gấp, liền không nhiều khách khí, lần này đến, ta là tới tiếp lớp trưởng!” Ngao Phong cười nói.

Lời này, hắn kỳ thực là có chút chua xót.

Hắn đã nghe Ngô Chân giới thiệu.

Chỉ là một cái Hổ Sa tộc tiểu trong suốt, lại bị Vương Bảo nhận lệnh lớp trưởng, đây cơ hồ ngang ngửa cùng đại sư huynh cấp bậc.

Một khi hắn bái vào Vương Bảo môn hạ, liền hắn cũng không dám làm càn.

“Lớp trưởng?”

Hổ Sa lão tổ lơ ngơ.

Ngao Phong giải thích nói, “chính là Phạm Cát lớp trưởng!”

“Phạm Cát?”

Hổ Sa lão tổ vẫn là một mặt mộng bức.

Phạm Cát như vậy tiểu trong suốt, thiên phú hạ thấp tộc nhân, ngay cả rễ Hổ Sa lão tổ tư cách nói chuyện đều không có.

Ngao Phong đối với này, đương nhiên cũng đúng rồi nhiên, nghĩ thầm, hiện

tại cái kia Phạm Cát là tiểu trong suốt, thế nhưng rất nhanh, liền không phải, thành Vương sư đệ tử, này giời ạ cất cánh tốc độ, có thể hù chết người.

“Lão gia tử có thể phái người đi xem xem, chúng ta ở đây chờ!” Ngao Phong nói rằng.

Hổ Sa lão tổ có nghi hoặc trong lòng, cao giọng nói, “lão Cổ, đi vào!”

Cửa tiến vào đến một lão giả.

Ông lão đầu tiên là quay về Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch hành lễ, lúc này mới nói rằng, “lão gia!”

“Phạm Cát là ai nhi tử?”

Hổ Sa lão tổ ngưng âm thanh hỏi.

Ông lão hơi trầm tư, nói rằng, “là Phạm Quân con trai!”

Thế hệ tuổi trẻ tiểu trong suốt, Hổ Sa lão tổ không quan tâm qua, thế nhưng Phạm Quân, Hổ Sa lão tổ vẫn là biết đến, bừng tỉnh nói, “là hắn a, ân... Ngươi đem hắn kêu đến, nhường hắn mang Phạm Cát lại đây!”

Ông lão gật gù, mau mau rời đi.

Cũng không lâu lắm.

Phạm Quân liền bị dẫn theo lại đây.

Vào giờ phút này, Phạm Quân trên mặt, đều là tỉnh tỉnh vẻ mặt, ánh mắt lộ ra vô tận mừng như điên.

Hắn kỳ thực cũng là cái phế vật, nơi nào có thể có tư cách, bái kiến lão tổ, Hổ Sa lão tổ lẫn nhau chiêu, hắn kích động hỏng rồi, sau khi đi vào liền quỳ rạp dưới đất, “Phạm Quân bái kiến lão tổ!”

Hổ Sa lão tổ buồn bực nói, “Phạm Cát đây?”

Ông lão đứng Phạm Quân bên người, nói rằng, “lão tổ, Phạm Cát mất tích!”

“Mất tích?”

Hổ Sa lão tổ ánh mắt trừng.

Mà Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch, cùng với vẫn trầm mặc Ngô Chân, nhưng là hoàn toàn biến sắc.

Khe nằm!

Lớp trưởng mất tích?

Cái kia Vương sư còn không được bạo a!

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?” Hổ Sa lão tổ ác liệt nhìn chằm chằm Phạm Quân.

Phạm Quân vẻ mặt mang theo sợ hãi, liền bận bịu nói rằng, “lão tổ, con trai của ta ngày hôm qua thở phì phò đi rồi, hắn nói đi tìm Phạm Chinh báo thù, có điều ta đi tới Phạm Lương huynh nơi đó hỏi, cũng không có Phạm Cát tin tức!”

“Báo thù là có ý gì?” Hổ Sa lão tổ cảm giác muốn chuyện xấu.

Phạm Quân rất là thật không tiện đem Phạm Chinh đánh lão bà mình sự tình nói chuyện, Hổ Sa lão tổ liền lớn tiếng nói, “phạm thượng, Phạm Lương này ngu xuẩn, chính là như thế dạy nhi tử? Nhường hắn tới gặp ta!”

Ông lão kia vừa muốn lĩnh mệnh mà đi.

Ngao Phong nhưng là đột nhiên đứng lên, tựa như cười mà không phải cười nhìn Hổ Sa lão tổ, cười nhạt nói, “lão gia tử, ta cảm thấy, Phạm Cát lớp trưởng, hay là được oan ức, để tránh khỏi xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, ta vẫn là tự mình đi xem một chút đi!”

Dứt lời, cũng mặc kệ Hổ Sa lão tổ có đồng ý hay không, sải bước đi ra ngoài.

Nam Cung Bạch cùng Ngô Chân đuổi tới.

Mà Hổ Sa lão tổ, sắc mặt âm trầm một hồi, hút ngụm khí lạnh, cũng đứng dậy đuổi theo, "Bát vương tử bình tĩnh đừng nóng..."

Lưu lại đầu óc mơ hồ Phạm Quân, ánh mắt, trở nên càng ngày càng hoảng sợ.

Ngày hôm qua con trai của hắn biến hóa, hắn đều muốn dọa sợ, hiện tại, lại vẫn liên lụy đến bát vương tử? Ta trời, lẽ nào con trai của ta, muốn quật khởi?

Chuyện này với hắn mà nói, có thể cũng không phải là một chuyện tốt a.

"Không thể! Tuyệt đối không thể! Phạm Cát chính là cái phế vật, làm sao có khả năng quật khởi?"

Phạm Quân tự mình an ủi chính mình, thế nhưng chẳng biết vì sao, nhưng càng ngày càng hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Hắn không dám thừa nhận, thân là một cái phụ thân, hắn hối hận rồi...

------oOo------

Chương 281: Các ngươi muốn xui xẻo rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Ngao Phong bọn họ, đi tới Phạm Lương phủ đệ thời điểm, Phạm Lương một đại gia đình đang dùng cơm.

Phạm Chinh trên mặt, đã không nhìn ra bao nhiêu vết thương, có điều tâm tình là cực kỳ khó chịu, lúc ăn cơm rõ ràng ở nín giận.

Đột nhiên.

Phạm Chinh đột nhiên ngẩng đầu, nhìn Phạm Lương, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "cha! Ta muốn giết hắn!"

Phạm Lương nhạt âm thanh nói, "cùng tộc lẫn nhau tàn, đây là kiêng kỵ, phế bỏ hắn, cũng là thôi, chuyện này, vốn là thì ngươi sai rồi, Phạm Cát mẫu thân hắn, như thế nào đi nữa nói, cũng là ngươi trưởng bối, ngươi a, cũng nên tâm lớn một chút!"

Phạm Chinh hừ lạnh một tiếng, "Một cái tiện phụ mà thôi!"

Phạm Lương trừng mắt lên.

Phạm Chinh mẫu thân lập tức trừng mắt, "Làm gì? Con trai của ta nói có lỗi? Vốn là tiện phụ một cái!"

Phạm Lương sắc mặt cứng đờ, lắc đầu một cái nói rằng, "con trai này cũng làm cho ngươi nuông chiều hỏng rồi!"

Đột nhiên.

Một người trung niên mang theo hoảng sắc, đi vào, nói rằng, "lão gia, lão... Lão tổ đến rồi!"

Phạm Lương ngẩn ra.

Sau đó hoàn toàn biến sắc, bỗng nhiên đứng dậy, thu dọn quần áo một chút, gấp giọng nói, “còn lo lắng làm gì? Mau mau nghênh tiếp!”

Một đám người luống cuống tay chân, thu dọn một hồi dung nhan, dồn dập ra ngoài.

Trong viện.

Hổ Sa lão tổ sắc mặt âm trầm đứng, bên người, Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch mặt không hề cảm xúc, Ngô Chân nhưng là trên mặt mang theo sắc mặt giận dữ.

“Bái kiến lão tổ!”

Phạm Lương mang theo chính mình toàn gia, quỳ rạp dưới đất!

“Quỳ, ta có lời hỏi ngươi!”

Hổ Sa lão tổ lạnh mặt nói.

Phạm Lương cả người run lên, ánh mắt dâng lên một vệt sợ hãi, mau mau nói rằng, “là! Xin mời lão tổ phát biểu!”

“Ngẩng đầu nhìn ta... Ta hỏi ngươi, Phạm Cát hôm qua tới không có tới?”

Hổ Sa lão tổ con mắt trừng trừng nhìn Phạm Lương, thăm thẳm Vấn Đạo.

Phạm Lương ngẩn người.

Sau đó, đột nhiên run lập cập.

Phạm Cát?

Cái phế vật này, làm sao sẽ rơi vào lão tổ pháp nhãn? Còn tự mình đến hỏi

dò?

Ta trời, muốn có chuyện?

Hơn nữa...

Bên cạnh cái kia hai cái thanh niên, làm sao quen thuộc như thế?

Bát vương tử?

Nam Cung Bạch?

Khe nằm, bọn họ tới làm gì?

“Lão tổ...”

Phạm Lương cảm giác muốn hỏng việc, không biết đúng hay không nên ăn ngay nói thật.

Nhưng mà Hổ Sa lão tổ, nhưng là thiếu kiên nhẫn, vừa nhìn Phạm Lương vẻ mặt, liền trong lòng hiểu rõ, lớn tiếng quát, “Cho ta thành thật khai báo!”

Ầm ầm một tiếng.

Một luồng cuồng bạo khí thế, xông lên tận trời.

Áp lực kinh khủng, nhường Phạm Lương đều có chút mê muội, trong lòng một khổ (đắng), nói lắp bắp, “Lão... Lão tổ, Phạm Cát hắn... Hắn hiện tại ở tử lao...”

Tử lao?

Ngao Phong híp mắt lại, không hề có một tiếng động nở nụ cười.

Ngô Chân nhưng là không nhịn được, lớn tiếng nói, “Phạm Cát phạm vào tội gì? Phải đánh vào tử lao?”

“Nói!”

Hổ Sa lão tổ khí nổ.

Bất luận Phạm Cát trước địa vị, như thế nào đi nữa thấp kém, hiện tại cùng bát vương tử kéo lên quan hệ, vậy thì là một bước lên trời.

Bây giờ lại bị đánh vào tử lao?

Khe nằm, Phạm Lương ngươi tên khốn kiếp, ngươi rất sao đây là hố lão tử a!

“Hắn... Hắn suýt chút nữa giết con trai của ta Phạm Chinh!”

Phạm Lương không dám ẩn giấu.

“Tốt! Rất khỏe mạnh a! Cùng tộc lẫn nhau tàn, xem ra ta Hổ Sa tộc, thật nên cố gắng chỉnh đốn!”

Hổ Sa lão tổ tức giận ngược cười, nhìn chằm chằm Phạm Lương, tức giận nói, “còn không mau mau mang ta đi nhìn!”

“Phải! Là!”

Phạm Lương mau mau đứng dậy, sắc mặt trắng bệch, ở mặt trước dẫn đường.

Mà Phạm Chinh cùng mẫu thân hắn, lúc này càng thêm hoảng loạn, đặc biệt là Phạm Chinh, quả thực là ngũ lôi oanh đỉnh, thân thể run lẩy bẩy, đi theo cuối cùng một bên, đều muốn sợ vãi tè rồi.

Tử lao danh xứng với thực.

Âm u hoàn cảnh.

Cũng có thể gọi là thủy lao.

Nơi này dơ bẩn không thể tả, mặt đất bị nước bẩn bao trùm.

Phạm Cát liền bị chộp vào tử lao một gian nhà tù bên trong, bị trói ở một cái đầu gỗ lên, cúi thấp xuống đầu, hôn mê.

Làm Hổ Sa lão tổ bọn họ sau khi đi vào, nhìn thấy chính là như vậy một màn.

Thân thể hầu như lỏa thể.

Da tróc thịt bong, vết thương đầy rẫy.

Tứ chi bị bốn cái xiềng xích xuyên thấu, vững vàng cố định ở trên vách tường.

Ngực bụng có cái hang lớn, một con màu đen Sasori, chính nằm sấp ở bên trong.

“Phệ tâm bò cạp độc?”

Một đạo gào thét vang vọng tử lao.

Ngô Chân trên mặt mang theo phẫn nộ, con mắt nhìn chằm chằm Phạm Lương, “Các ngươi thật độc ác!”

Phạm Lương cả người run rẩy, quay đầu tàn nhẫn mà trừng một chút Phạm Chinh, sau đó nhìn về phía Hổ Sa lão tổ, run giọng nói, “lão tổ, này đều là người thủ hạ làm ra, ta... Ta không biết chuyện...”

Hổ Sa lão tổ ánh mắt thăm thẳm, bàn tay vung lên, cái kia phệ tâm bò cạp độc liền biến thành tro bụi, xiềng xích tự đoạn, Phạm Cát nhẹ nhàng lung lay lên.

Hổ Sa lão tổ lạnh giọng nói, “đi ra ngoài lại nói!”

Mọi người đang chuẩn bị lên đường (chuyển động thân thể).

Nào có biết, Ngao Phong nhưng là bỗng nhiên tiến lên, nhẹ nhàng ôm lấy Phạm Cát, đón lấy liền âm u cực kỳ nói rằng, “không dùng ra đi tới, cũng không cần... Phiền toái như vậy... Ai là Phạm Chinh?”

Hổ Sa lão tổ hít một hơi, “Bát vương tử...”

“Ai là Phạm Chinh?”

Ngao Phong không để ý đến Hổ Sa lão tổ, tiếp tục cười lạnh nói.

Phạm Chinh run rẩy đứng dậy, một mặt sợ hãi, “Tám... Bát vương tử, ta là Phạm Chinh!”

“Hóa ra là ngươi!”

Ngao Phong cười cợt, thế nhưng là dị thường âm lãnh, ngón tay đột nhiên vạch ra, một luồng rồng gầm, ở tử lao bên trong bồi hồi, mà Phạm Chinh, nhưng là như bị sét đánh, gào lên thê thảm, bay ngược ra ngoài.

Thân thể hạ ở bẩn trong nước, Phạm Chinh che ngực, thê thảm gọi lên, “Cha... Cha... Ta Thần Phủ bị phế... Bị phế a...”

“Nhi tử!”

Phạm Lương trong lòng đâm nhói, muốn rách cả mí mắt nhìn về phía Ngao Phong, trầm thấp nói rằng, “bát vương tử, ngài... Ngài quá đáng... Lão tổ...”

Ngao Phong cười lạnh không nói.

Nam Cung Bạch trực tiếp đứng dậy, thản nhiên nói, “vậy thì quá đáng? Ha ha ha, ngươi gọi Phạm Lương đúng không? Ta là Nam Cung Bạch, ngươi nên nhận thức ta! Hiện tại, ta có thể chân thực nói cho ngươi, ngươi a, muốn xui xẻo rồi, cả nhà ngươi đều phải xui xẻo, lão bát làm, chỉ là phạt nhỏ, thật sự thật sự, chỉ là phạt nhỏ...”

“Chân chính trừng phạt, còn chưa tới đây!”

“Ngươi nhiều như vậy Phạm Cát lớp trưởng, ta đều không thể nào tưởng tượng được, Vương sư sẽ làm sao phẫn nộ!”

“Lão gia tử, chúc ngày may mắn! Lão bát, đi nhanh lên đi, lớp trưởng thương thế không nhẹ, cần mau mau trị!”

Ngao Phong xì cười một tiếng.

Cùng Nam Cung Bạch cùng với Ngô Chân, đạp bước rời đi tử lao!

Tử lao hoàn toàn yên tĩnh!

Tất cả mọi người bị doạ cho sợ rồi.

Nói chuyện, mặc dù là Nam Cung Bạch, thế nhưng, lấy Nam Cung Bạch triển lộ ra thiên phú, đây cơ hồ có thể cùng bát vương tử Ngao Phong ngang nhau!

Vì lẽ đó, nhân vật như vậy, nói ra nếu như vậy, quả thực không muốn quá kinh sợ!

Là người nào, có thể làm cho Nam Cung Bạch, như thế kính nể, lại là người nào, có thể tựa hồ liền Hổ Sa lão tổ, đều sẽ không để ở trong mắt?

Phạm Cát, đến cùng là đi rồi cái gì đại vận, dĩ nhiên cùng người như vậy, kéo lên quan hệ?

Hổ Sa lão tổ con ngươi, trong nháy mắt đỏ, ánh mắt của hắn, ở ngây người như phỗng Phạm Chinh trên người nhìn một chút, sau đó, bỗng nhiên nhìn về phía Phạm Lương, nửa ngày, thăm thẳm nói rằng, “Hổ Sa tộc, nếu là bởi vì phụ tử các ngươi, chịu đến đại nạn, lão phu sẽ xin mời Thánh điện, tru tuyệt dòng máu của các ngươi...”

“Lại làm thịt các ngươi này đôi nghiệt súc!”

Rít gào, không thể tránh khỏi vang dội đến.

Phạm Lương một đại gia đình, run lẩy bẩy, muốn ngất, sợ vãi tè rồi...

------oOo------

Chương 282: Không ai có thể bắt nạt ta học sinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên kiêu học cấp tốc ban.

Vương Bảo chính đang chế tác [Võ Kỹ Thư].

Đồ chơi này là tinh luyện cửa hàng bên trong đường nhỏ cụ, có thể đem Vương Bảo nắm giữ võ kỹ thần thông đánh lấy ra, dấu ấn ở [Võ Kỹ Thư] bên trong, sau đó là có thể cho cái khác Hitoshi dùng.

Đối phương có thể trăm phần trăm thu được Võ Kỹ Thư bên trong, Vương Bảo hòa vào võ kỹ thần thông.

Đột nhiên.

Vương Bảo hé mắt, ngẩng đầu, ngoài cửa, Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch cùng với một mặt bi thiết Ngô Chân, đạp bước đi vào.

“Vương sư, việc lớn không tốt!”

Ngao Phong một mặt lo lắng tiến lên.

Trong lồng ngực ôm giống như thi thể Phạm Cát.

Tề Huyền Quang đám người sắc mặt cuồng biến, dồn dập xông tới.

Vương Bảo đứng dậy, mặt không hề cảm xúc nhìn một chút Phạm Cát, sau đó nói rằng, “xảy ra chuyện gì?”

Ngô Chân mới vừa muốn nói chuyện.

Ngao Phong liền nước miếng văng tung tóe giải thích lên.

Hắn rất ra sức!

Bởi vì hắn biết, cái này có thể là cơ hội của hắn!

Trên thực tế, ở Hổ Sa tộc thời điểm, nhìn thấy Phạm Cát hình dạng, Ngao Phong liền biết, cơ hội của chính mình đến rồi.

Biểu hiện a!

Cơ hội như thế.

Thực sự là ngàn năm một thuở!

Đang lo tìm không được cơ hội cùng Vương Bảo rút ngắn quan hệ đây, liền ra Phạm Cát này việc sự tình.

Vẻ mặt mang theo bi thương.

Ngao Phong thở dài nói, "Vương sư, là ta đi trễ, Phạm Cát lớp trưởng hắn Thần Phủ đã bị phế, ngũ tạng lục phủ đều bị hao tổn thương, hơn nữa, còn trúng phệ tâm bò cạp độc chi độc... Cái kia Phạm Lương một nhà, thực sự là khinh người quá đáng, nếu như không phải là bởi vì lo lắng Phạm Cát lớp trưởng, dù cho ngay ở trước mặt Hổ Sa lão tổ trước mặt, ta cũng sẽ làm thịt bọn họ phụ tử!"

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Ngao Phong một chút, đón lấy liền nhạt âm thanh nói, "trước tiên đem hắn thả trên bục giảng!"

"Ồ!"

Ngao Phong cung kính nhẹ nhàng đem Phạm Cát thả xuống.

Vương Bảo nhìn Phạm Cát, không khỏi lắc đầu một cái, tiểu tử này, cũng thật là xui xẻo, nếu như không có chính mình, tiểu tử này không chết cũng phế bỏ.

Ở trong nhẫn chứa đồ lật lật tìm nhặt.

Vương Bảo trong tay xuất hiện một cái hộp ngọc.

Hộp ngọc này chế tạo cực kỳ tinh mỹ, hơn nữa, dù cho có hộp ngọc ngăn cản, trong hộp ngọc, cũng mơ hồ bay tới một vệt hương vị.

Ngao Phong mũi vừa kéo.

Chỉ cảm thấy tinh thần đều là chấn động.

Không khỏi ngơ ngác lên.

Giời ạ!

Trong này, chẳng lẽ là cái gì siêu cấp linh vật? Chỉ là lộ ra khí tức, đều có thể rung chuyển ta chân nguyên, quả thật trong tưởng tượng diện đến cùng là cái gì!

Hộp ngọc bị Vương Bảo mở ra.

Bên trong, chỉ có một viên tròn vo đan dược.

Vương Bảo trực tiếp đem đan dược phóng tới Phạm Cát trong miệng, đan dược vào miệng tức hóa.

Mà sau một khắc.

Ngao Phong đám người liền cực kỳ chấn động nhìn thấy, Phạm Cát sắc mặt, do trắng chuyển đỏ, ngực bụng cái hang lớn kia, cực tốc khôi phục, đồng thời Phạm Cát thân thể bên trong, phảng phất bỗng dưng thêm ra đến một trái tim, không tên nhảy lên lên.

“Sẽ không có chuyện gì!”

Vương Bảo vỗ vỗ tay.

Hắn âm thanh vừa ra.

Phạm Cát con mắt liền mở.

Có chút mờ mịt, có chút ảm đạm, nhưng sau đó, liền nhìn thấy từng cái từng cái quen thuộc mặt, Phạm Cát bỗng cảm thấy phấn chấn, bò lên, đứng ở Vương Bảo bên người, "Giáo viên!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "cực kỳ hiếu thảo! Rất tốt, ta yêu quý ngươi, không hổ là ta tuyển lớp trưởng, chuyện của ngươi, ta đều biết!"

Dứt lời, Vương Bảo vỗ tay cái độp, "Đi!"

Phạm Cát có chút choáng váng.

Ngao Phong nhưng là chua xót nói rằng, "còn không mau một chút đuổi tới, Vương sư đây là muốn cho ngươi hả giận đi tới!"

Phạm Cát nuốt ngụm nước bọt, vô cùng kích động, Ngô Chân mấy người cũng là trở nên hưng phấn, một đám người đi theo Vương Bảo phía sau, hướng về Hổ Sa tộc phủ đệ mà đi.

...

...

Hổ Sa lão tổ hiện tại cảm giác rất chán ngán.

Nói như thế nào đây.

Phẫn nộ.

Oan khuất.

Không cam lòng.

Sợ hãi.

Các loại tâm tình không ngừng độc hại Hổ Sa lão tổ thần kinh.

Nam Cung Bạch trước khi đi lưu lại, thực sự là một cây gai,

Kẹt ở cổ họng của hắn bên trong, không tính trí mạng, thế nhưng là dị thường khó chịu.

Cái cảm giác này, thẳng đi ra bên ngoài truyền đến từng đạo từng đạo gầm lên, lúc này mới chuyển biến.

Hổ Sa lão tổ con ngươi tinh mang lóe lên, đạp bước đi ra ngoài, còn không rời đi đại viện, thiếp thân lão bộc liền mang theo hoảng sắc, bước nhanh đến, nhìn thấy Hổ Sa lão tổ, run giọng nói, "lão tổ, ra đại sự..."

"Chớ hoảng sợ! Người tới rốt cuộc là ai?"

Hổ Sa lão tổ miễn cưỡng trấn định nói rằng.

Lão bộc nói rằng, "là Vương Đại Chùy..."

"Là hắn?"

Hổ Sa lão tổ tâm hồn run lên bần bật.

"Vương Đại Chùy" là ai, hắn làm sao sẽ không biết.

Ngày hôm qua Vương Bảo trợ giúp Ngao Chiến độ kiếp, hắn thân là đỉnh cao Đạp Tiên, đương nhiên nhìn thấy, hơn nữa lập tức hỏi thăm được Vương Bảo theo hầu.

Không nói cái khác.

Chỉ là Vương Bảo triển lộ ra tài lực, liền để hắn sợ mất mật.

Này giời ạ là nhiều lắm có tiền, mới có thể tao đạp như vậy?

“Đi!”

Hổ Sa lão tổ hút ngụm khí lạnh, ngột ngạt nội tâm sợ hãi, bước nhanh ra ngoài.

Hổ Sa tộc phủ đệ giữa không trung.

Vương Bảo phía sau, theo Phạm Cát một người.

Nhìn thấy Hổ Sa tộc tộc nhân, đều ở phía dưới kinh hãi nhìn mình, Vương Bảo nhìn Phạm Cát, cười nói, “không ai có thể bắt nạt ta, đương nhiên cũng không ai có thể bắt nạt ta học sinh, nhớ kỹ!”

Phạm Cát cảm động đến rơi nước mắt.

Mà Vương Bảo, nhưng là ha ha cười, thân thể bên trong, trong giây lát bùng nổ ra một luồng khí thế kinh thiên động địa.

Khí thế kia phảng phất thuỷ triều, liên miên không dứt ở Hổ Sa tộc to lớn phúc địa xung kích, Vương Bảo vẻ mặt tùy ý, cánh tay liên tiếp vung ra.

Mỗi một lần vung kích.

Cũng giống như là có hủy thiên diệt địa nơi.

Sức mạnh kinh khủng, phá hoại Hổ Sa tộc mỗi một nhà kiến trúc, sụp đổ, dập tắt, ngoại trừ Hổ Sa tộc tộc nhân, lông tóc không tổn hại, Hổ Sa tộc kiến trúc, liên tiếp trở thành ngói vỡ tường đổ.

“Dừng tay!”

Quát lớn vang lên.

Hổ Sa lão tổ lên không, đỏ mặt, cùng Vương Bảo cách không đối diện.

Vương Bảo không có dừng tay, hững hờ, trong tay ánh sáng lóe lên, kiếm gỗ lấp loé mà ra, quay về Hổ Sa lão tổ vung một cái, tiếp theo sau đó phá

hoại.

Mà Hổ Sa lão tổ thời khắc này, nhưng là thân thể đột nhiên cứng đờ, sau đó gầm nhẹ một tiếng, thả người hướng về một bên né tránh, đáng tiếc, kiếm kia khí phảng phất ung nhọt tận xương, vững vàng khóa chặt hắn, tuỳ tùng hắn, mãi đến tận, rơi vào trên người hắn!

Hổ Sa lão tổ kêu thảm một tiếng.

Thân thể bay ngược, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, ngực trong bụng, lộ ra một cái to lớn chỗ trống, bên trong nội tạng, đều cơ hồ vỡ vụn, bị đạo đạo thần quang bảo vệ, nhưng cũng vẻn vẹn duy trì không tiêu tan mà thôi!

Sợ vãi tè rồi!

Hổ Sa lão tổ thật sự sợ vãi tè rồi!

Hắn đình chỉ kêu thảm thiết, hắn không dám lại nói thêm gì nữa, hắn một mặt sợ hãi nhìn Vương Bảo, hắn tâm hồn run rẩy nhìn bốn phía.

Hổ Sa tộc kiến trúc, ngoại trừ Phạm Cát mẫu thân vị trí nơi, hầu như toàn phế bỏ!

Dù cho là tổ tự, cũng là bị Vương Bảo một kiếm bổ ra, bên trong tượng thần bên trong bùng nổ ra một luồng năng lượng khổng lồ, hóa thành khổng lồ Hổ Sa bóng mờ, ở trong hư không rít gào, uy thế kinh thiên, thế nhưng đáng tiếc a, lại một lần nữa bị Vương Bảo đánh nát!

“Tổ hồn!”

Hổ Sa lão tổ trái tim chảy máu, trong lòng dâng lên vô cùng ngột ngạt giận!

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch, nuốt nước bọt, run rẩy liên tục.

Ngô Chân đám người, ánh mắt mang theo cúng bái, ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bảo.

Mà vào giờ phút này.

Phạm Lương toàn gia tụ tập cùng một chỗ, Phạm Lương đột nhiên, nhìn về phía con trai của chính mình Phạm Chinh.

Ánh mắt kia...

Xem Phạm Chinh, sợ hãi trong lòng...

------oOo------

Chương 283: Ai cùng ngươi là 1 người nhà?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hổ Sa tộc.

Tốt xấu cũng là Hải tộc đại tộc.

Thân là Hổ Sa tộc một thành viên, Hổ Sa tộc tộc nhân nằm mộng cũng muốn không tới, sẽ có một ngày, chính mình quê nhà đều đang bị người dưới mí mắt cho đảo!

Bọn họ cực kỳ uất ức, nhưng lại cực kỳ sợ hãi nhìn tất cả những thứ này.

Tâm hồn sợ hãi!

Hổ Sa lão tổ quá thảm.

Mà này, vẻn vẹn chỉ là một kiếm tạo thành a!

Nói cách khác, ở trong lòng mình, treo tạc thiên lão tổ, ở giữa không trung cái kia đại ma vương trước mặt, quả thực chính là cặn bã cấp bậc.

Bốn phía hầu như yên lặng như tờ.

Vương Bảo con mắt quét một vòng, thỏa mãn cười nói, “cuối cùng cũng coi như là hợp mắt chút!”

Ánh mắt nhìn về phía Hổ Sa lão tổ.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta tại sao phát hỏa, trong lòng ngươi, nên nắm chắc, ngày hôm nay cứ như vậy đi, đưa một trăm ức nguyên thạch, cho ta học viên Phạm Cát, chuyện này, cũng là như thế coi là!”

Dứt lời.

Vương Bảo mang theo Phạm Cát hạ xuống, đạp bước rời đi.

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch đám người, đều là âm thầm líu lưỡi, thương hại nhìn Hổ Sa lão tổ một chút.

Tai bay vạ gió a!

Thực sự là tai bay vạ gió!

Tất cả những thứ này, cùng Hổ Sa lão tổ, đó là một điểm lông gà quan hệ, đều không có.

Nhưng là hiện tại, nhưng do Hổ Sa lão tổ tính hóa đơn!

Có điều.

Ai bảo ngươi, có cái như thế hố đời sau đây.

Có mắt không tròng, đắc tội rồi không nên đắc tội người, đây chính là đánh đổi!

Ngao Phong thậm chí lau mồ hôi lạnh.

Hổ Sa bộ tộc tổ hồn, thực lực đó hầu như có thể sánh ngang bán tiên, nhưng là, nhưng vẫn là bị Vương Bảo một kiếm càn quét, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Vương Bảo thực lực, bán tiên không thể nghi ngờ, thậm chí, còn có thể là bán tiên bên trong siêu cường giả!

Lúc trước nếu không là Nam Cung Bạch, ngăn cản hắn.

Hắn muốn cùng Vương Bảo hận lên...

Dù cho hắn là bát vương tử.

Ngao Phong cũng tin tưởng, chính mình bất tử, cũng đến lột da!

“Hảo huynh đệ!”

Ngao Phong nhìn Nam Cung Bạch một chút, mang theo vẻ cảm kích!

Nam Cung Bạch cười khổ, đối với Vương Bảo, cũng là càng ngày càng kính nể lên.

...

...

“Dám như thế!”

Hổ Sa lão tổ toàn thân đều đang run rẩy.

Hắn nhìn khắp nơi bừa bộn tộc địa, muốn gào thét, thế nhưng, lại chỉ lo Vương Bảo đi mà quay lại, chỉ được sắc mặt âm trầm thấp giọng chửi bới một tiếng, chậm rãi hạ xuống!

Sau đó.

Hổ Sa lão tổ vắng lặng nửa ngày.

Bỗng nhiên rít gào nói, “Phạm Lương! Phạm Chinh!”

Phạm Lương hầu như là liên tục lăn lộn nhanh chóng tới rồi, phía sau, còn có đồng dạng chật vật Phạm Chinh.

“Lão tổ! Lão tổ! Đều là ta sai! Đều là ta sai a, cầu ngài lòng từ bi, tha ta lần này, ta nhất định...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Hổ Sa lão tổ liền mặt không hề cảm xúc, nhẹ nhàng vỗ một cái.

Đùng!

Phạm Lương toàn thân liền tuôn ra một luồng sương máu!

Máu tươi văng Phạm Chinh một mặt.

Phạm Chinh ngẩn ngơ, đón lấy liền hét rầm lên, nhưng mà cũng là rít gào một hơi thở, thân thể của hắn đồng dạng nổ tung.

Xa xa nhìn tình cảnh này Phạm Chinh chi mẫu, phun ra một ngụm máu lớn, trực tiếp ngất.

Phạm Lương cùng hệ tộc nhân, run lẩy bẩy, nằm trên mặt đất, sắc mặt như tro tàn.

Hổ Sa lão tổ một mặt vặn vẹo, tầng tầng hô hấp mấy lần, thấp giọng nói, "Phạm Cát mẫu thân hắn... Còn ở lại đây vui vẻ?"

Lão bộc run giọng nói, "còn ở! Duy nhất không xấu cái kia sân chính là!"

"Trọng thưởng! Đối đãi đặc biệt!"

Hổ Sa lão tổ thấp giọng nói.

Lão bộc gật gù, biểu thị biết rồi.

Cũng nhưng vào lúc này.

Trong vương cung, xông tới mấy bóng người, đồng thời, từ Hải Vương Thành bốn phía, lần lượt từng bóng người cũng phá không mà tới.

Hải Vương Ngao Hiên mang theo Hải tộc cao tầng giáng lâm, nhìn trở thành phế tích Hổ Sa tộc tộc địa, một mặt mộng bức.

Từ bọn họ nhận được tin tức, đến bọn họ tới rồi, lúc này mới bao nhiêu thời gian?

Hổ Sa tộc tộc địa, liền thành này Kuma (gấu) dạng?

Ai làm?

“Lão Phạm! Xảy ra chuyện gì?”

Ngao Hiên ánh mắt nghiêm nghị Vấn Đạo.

Hổ Sa lão tổ một mặt bi phẫn, muốn cho Ngao Hiên giúp hắn làm chủ, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là không không ngại ngùng nói ra khỏi miệng, chỉ được thấp giọng thở dài nói, “là Vương Đại Chùy! Có điều, cũng là bổn tộc gieo gió gặt bão, ai!”

Ngao Hiên sắc mặt âm trầm, “Này Vương Đại Chùy, thực sự là quá làm càn!”

Hổ Sa tộc dù sao cũng là Hải tộc đại tộc.

Như thế bị bắt nạt, hắn cái này làm Hải Vương, cũng thật mất mặt.

Hải tộc cái khác Đạp Tiên cường giả, đều là hai mặt nhìn nhau, tuy rằng, sớm biết Vương Bảo thực lực, khả năng đạt đến bán tiên, thế nhưng, lần này, mới xem như là thật sự nghiệm chứng.

Không tới bán tiên.

Có thể làm cho Hổ Sa lão tổ, chật vật như vậy?

“Phốc...”

Đột nhiên.

Hổ Sa lão tổ phun ra một ngụm máu tươi.

Sắc mặt trắng bệch, sợ hãi nhìn mình ngực bụng.

Ở nơi đó, là kiếm gỗ tạo thành vết thương khổng lồ, hầu như thấu hết rồi hắn ngực bụng.

Mà vào giờ phút này, từng đạo từng đạo màu xám sương mù, chính đang vết thương của hắn bên trong tán loạn.

“Tu vi của ta?”

Hổ Sa lão tổ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, sắc mặt càng thêm trắng bệch, sợ hãi ngẩng đầu nhìn Ngao Hiên, run giọng nói, “Hải Vương cứu ta!”

Ngao Hiên con ngươi co rụt lại, đưa tay ở Hổ Sa lão tổ ngực đụng vào, như bị sét đánh, cấp tốc thu tay lại, ngơ ngác nói, “đây là thứ quái quỷ gì?”

Lạnh lẽo thấu xương sức mạnh, suýt chút nữa chui vào thân thể của hắn, Ngao Hiên có thể cảm giác được, nguồn sức mạnh này bên trong, ẩn chứa lực phá hoại!

“Là Vương Đại Chùy gây thương tích!”

Hổ Sa lão tổ dường như đại họa lâm đầu, cấp thiết nhìn Ngao Hiên.

Ngao Hiên cau mày, lấy ra một viên đan dược, đưa cho Hổ Sa lão tổ, “Ăn nó!”

“Thiên Mệnh Đan? Tạ Hải Vương!”

Hổ Sa lão tổ cảm kích cực kỳ tiếp nhận đan dược, một cái nuốt xuống.

Chỉ là.

Nửa ngày qua đi.

Nhìn hầu như chưa từng biến hóa vết thương, Hổ Sa lão tổ muốn khóc, “Không... Vô dụng a!”

Ngao Hiên bọn người là hít vào một ngụm khí lạnh.

Thiên Mệnh Đan có thể nói là Đạp Tiên cảnh dầu Vạn Kim đan dược, cái gì thương đều có thể trị, dĩ nhiên một điểm hiệu quả đều không có?

Cái kia Vương Đại Chùy, đến cùng đối với Hổ Sa lão tổ, làm cái gì?

“Cái kia Vương Đại Chùy, hiện tại ở đâu?”

Ngao Hiên cắn răng quát.

Đồ hỗn trướng này, quá không đem Hải tộc để ở trong mắt.

Rất nhanh.

Ngao Hiên bọn họ liền biết rồi Vương Bảo vị trí.

Sau đó liền một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Ở Hải Thần Học Viện, làm lão sư?

A phốc!

Hàng này là ở nháo loại nào a?

Còn rất sao thiên kiêu học cấp tốc ban?

Hàng này là đang gieo họa Hải tộc chứ? Tuyệt bức đúng không?

Ngao Hiên sắc mặt đen sì, mang theo Hổ Sa lão tổ, thẳng đến Hải Thần Học Viện, còn cái khác cao tầng, nhưng là bị hắn quát bảo ngưng lại, không có tuỳ tùng.

Thân là Hải Vương.

Chỉ là thoáng hỏi thăm, liền biết rồi thiên kiêu học cấp tốc ban vị trí.

Ngao Hiên vẻ mặt không lành cùng Hổ Sa lão tổ, tiến vào cung điện.

Trong điện phủ.

Vương Bảo đang chuẩn bị đi học.

Nhìn thấy Ngao Hiên cùng Hổ Sa lão tổ tiến vào, ngược lại cũng không kỳ quái, ánh mắt chớp qua một vệt ý cười, quay về Ngao Hiên chắp chắp tay cười híp mắt nói, "Yêu, là bá phụ a!"

Ngao Hiên khóe mắt mãnh đánh.

Bá phụ bá phụ, bá ngươi muội a!

Vừa nghe đến Vương Bảo gọi hắn bá phụ, hắn liền xù lông, bởi vì hắn cảm giác mình khả năng khuê nữ khó giữ được!

Tâm có không quen, Ngao Hiên chỉ vào Vương Bảo, lớn tiếng quát, "Vương Đại Chùy, ngươi hại ta đại tộc cao thủ, đến cùng muốn làm cái gì? Là muốn cùng ta Hải tộc là địch? Ta cho ngươi biết, đừng coi chính mình có chút bản lãnh, liền có thể ở Hải tộc muốn làm gì thì làm, bán tiên? Ta Hải tộc cũng không sợ!"

Vương Bảo hơi có chút ngượng ngùng nói, "Lời này nói, đều là người một nhà, hà tất tức giận như vậy, có chuyện gì, ngồi xuống từ từ nói!"

Khe nằm!

Ngao Hiên suýt chút nữa khí đánh.

Ta phi phi phi, phi ngươi một mặt huyết.

Ai cùng ngươi là người một nhà? Ngươi cút cho ta cuồn cuộn...

------oOo------

Chương 284: Phụ vương, ngài bị hãm hại a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi nhưng là đường đường bán tiên...”

Ngao Hiên nghiến răng nghiến lợi nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo cười vung vung tay, “Bán tiên cái gì a, ở bá phụ trước mặt, ta coi như là tiên, cũng chỉ là tiểu bối!”

“Ngươi... Ta không cùng ngươi tách kéo, ta hỏi ngươi, ngươi vì sao tàn phá Hổ Sa tộc? Còn có này lão Phạm, ngươi đối với hắn làm cái gì?”

Ngao Hiên khí xù lông, có điều, lại không nghĩ tới nhiều dây dưa, bởi vì hắn đột nhiên nhận ra được Vương Bảo ẩn giấu thuộc tính một trong, vô liêm sỉ!

Vương Bảo liếc mắt một cái Hổ Sa lão tổ.

Lão già này sắc mặt trắng bệch, cả người run cầm cập, nhìn về phía ánh mắt của hắn, lộ ra vô tận hoảng sợ.

Nói đến.

Hổ Sa lão tổ vết thương này, nhưng là không bình thường.

Chính là kiếm gỗ tinh luyện +5 thuộc tính: Dung nguyên!

Bị kiếm gỗ công kích sau, chỉ cần tồn tại vết thương, là có thể bị Vương Bảo kích hoạt, dung nguyên thuộc tính, có thể đồng hóa người bị thương tu vi.

Nói cách khác.

Đồ chơi này hãy cùng một cái quỷ hút máu giống như, hấp thu người bị thương tu vi lớn mạnh, đồng thời, tiên cảnh bên dưới, ngoại trừ Vương Bảo, không cách nào trừ tận gốc!

Đối mặt Hổ Sa lão tổ, Vương Bảo có thể không sẽ khách khí như vậy, cười lạnh nói, "tiền mang đến?"

Hổ Sa lão tổ gò má vừa kéo, không nhịn được nhìn về phía Ngao Hiên.

Đại gia ngươi.

Ở Hải Vương trước mặt, ngươi rất sao còn làm càn như vậy? Còn bắt nạt ta? Xin mời Hải Vương cho ta làm chủ!

"Vương Đại Chùy!"

Ngao Hiên khí hét lớn.

Vương Bảo lập tức cười nói, "bá phụ, ngươi sinh cái gì khí a, lão này, là gieo gió gặt bão, ân, ngươi, cho ngươi cha giải thích một chút!"

Vương Bảo chỉ chỉ Ngao Phong.

Ngao Phong vốn là đàng hoàng đứng ở một bên, lúc này mau tới trước một bước, đối với Ngao Hiên cung kính nói, "Phụ vương!"

"Lão bát, ngươi ở này mù dính líu cái gì?"

Ngao Hiên trừng mắt.

Ngao Phong mau mau giải thích nói, "phụ vương, Vương sư thực lực, nhường ta vui lòng phục tùng, ta là chuẩn bị đến bái sư..."

Vừa nhìn Ngao Hiên sầm mặt lại, Ngao Phong trong lòng biết muốn chuyện xấu, mau mau gỡ bỏ đề tài, "Phụ vương, Phạm lão lần này, cũng là phạm lỗi lầm, ngài nghe ta tinh tế nói đến!"

Tỉ mỉ đem Phạm Cát sự tình nói chuyện.

Ngao Hiên lông mày liền chăm chú cau lên đến.

Lúc này Phạm Cát càng là tiến lên một bước, quay về Ngao Hiên quỳ xuống, nói thật, “Hải Vương, ta chính là Phạm Cát! Nếu như ngài muốn trừng phạt giáo viên, vậy trước tiên trừng phạt ta đi, tất cả những thứ này, đều là ta gây nên!”

“Ngươi trước tiên lên!”

Ngao Hiên ánh mắt chớp qua một vệt nhu hòa.

Cực kỳ hiếu thảo người, tới chỗ nào đều sẽ khiến cho hảo cảm.

Ho nhẹ một tiếng, Ngao Hiên có chút phức tạp nhìn Vương Bảo, nói rằng, “coi như như vậy, ngươi cũng không thể như thế làm càn a, ngươi chuyện này quả thật không đem ta Hải tộc để ở trong mắt!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “không ai có thể ở chọc ta học sinh sau khi, không trả giá thật lớn!”

Dứt lời, biến sắc mặt, cười híp mắt nói, “Đương nhiên, bá phụ ngoại trừ!”

Ngao Hiên nghe vậy, sắc mặt chính là đột nhiên một đen.

Đại gia ngươi a đại gia ngươi!

Cái gì gọi là ngoại trừ ta?

Ta không muốn đặc quyền, không muốn ngươi đặc quyền, tiểu tử ngươi lại theo ta khách khí như vậy, cẩn thận ta theo ngươi đại chiến ba trăm hiệp!

Khóe mắt vừa kéo.

Ngao Hiên nói rằng, “được rồi, việc này chấm dứt ở đây, ngươi trước tiên

đem lão Phạm thương trị lại nói!”

“Bá phụ nếu nói rồi, vãn bối liền tha thứ hắn đi!”

Vương Bảo cười quay về Hổ Sa lão tổ chỉ tay, Hổ Sa lão tổ ngực bụng vết thương màu xám sức mạnh, trực tiếp biến mất, mà Thiên Mệnh Đan sức mạnh, lúc này mới hiển lộ ra, rất nhanh Hổ Sa lão tổ là tốt rồi chịu chút, vết thương cũng đang chầm chậm phục hồi như cũ.

Ngao Hiên nhìn một chút Phạm Cát đám người, ánh mắt lại chớp qua một vệt không quen, tức giận nói, “Hổ Sa tộc sự tình không đề cập tới, ngươi cái này cái gì thiên kiêu học cấp tốc ban, đến cùng là giở trò quỷ gì? Ngươi đường đường bán tiên, ngươi muốn làm gì?”

Vương Bảo cười nói, “ta nhưng là muốn vì là Hải tộc đào tạo nhân tài, bá phụ yên tâm, ta không phải là đùa giỡn, nhìn thấy ta những học sinh này chứ? Qua mấy ngày, chính là Hải tộc thiên kiêu chiến, mà bọn họ...”

"Ở ta giáo dục dưới,

Nhất định sẽ nhất phi trùng thiên! Ăn ngay nói thật, chín người đứng đầu, đã bị ta dự định!"

Ngao Hiên gò má nhanh chóng co giật một hồi.

Căn cứ đến thời điểm, dò thăm tin tức.

Những này cái gọi là học sinh...

Có thể đều là học bã a!

Ngươi muốn cho bọn họ, ôm đồm thiên kiêu chiến chín người đứng đầu?

Phốc ngươi một mặt a khe nằm!

Ngươi sao không cho bọn họ một bước đăng tiên đây? Cái kia nhiều trâu bò!

Vương Bảo vỗ tay một cái, cười nói, “bá phụ, ngươi có thể đừng không tin, luận thực lực, ta khả năng còn không phải thiên hạ đệ nhất, thế nhưng luận giáo dục người bản lĩnh, ta nói thứ nhất, không ai dám nói thứ hai!”

Ngao Hiên liền nụ cười đều thiếu nợ phụng, kéo kéo khóe miệng, nói rằng, “thiên kiêu chiến, gần nửa tháng, ngươi nhường bọn họ, trở thành chín người đứng đầu? Ngươi là đang bắt nạt sự thông minh của ta?”

Vương Bảo híp mắt cười nói, “bá phụ nếu không tin, có bằng lòng hay không đánh với ta cái đánh cược?”

Ngao Hiên sững sờ, “Đánh cược? Đánh cuộc gì?”

Vương Bảo ánh mắt sáng lên, “Nếu như bọn họ thành công, bá phụ đáp ứng ta một điều thỉnh cầu, nếu là thất bại... Ta cho Hải tộc làm trăm năm cu li!”

Ngao Hiên hô hấp một trận.

Vương Bảo triển lộ ra tin tức, thật đáng sợ!

Bất kể là trợ giúp hắn tam tử Ngao Chiến độ kiếp, vẫn là tăng lên Ngao Chiến huyết mạch, đều là thần dị cực kỳ, chỉ có điều, chuyện như vậy, Ngao Hiên chuẩn bị chờ đến thời cơ đến lại tỉ mỉ hỏi một chút.

Mà lúc này, một cái có thể đem Vương Bảo nghiền ép cơ hội, đặt tại trước mặt hắn.

Cái này đánh cược...

Ngao Hiên nhìn lướt qua Phạm Cát đám người.

Xem đi xem lại, con mắt tinh mang lóe lên.

Này đánh cược, có thể yêu!

“Ngươi nói thật chứ?” Ngao Hiên nghiêm nghị Vấn Đạo.

“Đương nhiên!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, “Ta nói được là làm được!”

“Tốt! Ta đánh cuộc với ngươi! Có điều ngươi thỉnh cầu, nhất định phải là ở ta có thể làm được hàng ngũ!”

Ngao Hiên bỗng nhiên cười.

Không phải hắn làm thấp đi Phạm Cát đám người.

Thiên kiêu chiến, nhưng là toàn bộ Hải tộc thiên kiêu chiến, vừa độ tuổi người thích hợp tu vi người đều có thể tham gia, đến lúc đó sẽ có bao nhiêu đại tộc thiên kiêu, triển lộ phong mang? Không nói cái khác, liền nói hắn bát tử Ngao Phong, còn có Nam Cung Bạch, cái tuổi này, Vấn Đạo đỉnh cao thực lực, cũng là ở thiên kiêu chiến cho phép hàng ngũ!

Hi vọng này chín cái học bã ôm đồm chín người đứng đầu?

Nằm mơ đi ngươi!

Vương Bảo ha hả cười.

Ngao Phong đứng ở một bên, đột nhiên lén lút thương hại liếc mắt nhìn chính mình phụ vương, hắn có thể cảm giác được, chính mình phụ vương, bị hãm hại!

Tâm tình vô cùng tốt Vương Bảo, cười hì hì nói, “Đây là nên! Còn có, bá phụ, nam tử hán đại trượng phu, có thể đừng đổi ý a!”

Ngao Hiên mí mắt giật lên.

Ngươi muội.

Cái tên này, làm sao tự tin như vậy?

“Ngươi đổi ý, ta cũng sẽ không đổi ý! Hừ, ta chờ ngươi!”

Ngao Hiên dứt lời, trực tiếp đạp bước rời đi, Hổ Sa lão tổ đuổi theo sát.

Mà phía sau, nhưng là truyền đến Vương Bảo cười to, “Ông lão kia, đừng quên trăm ức nguyên thạch, không cho ta, cẩn thận ta lại đi nhà ngươi...”

“Còn có bá phụ, ngài đi thong thả, ta còn muốn cho học viên bí mật đặc huấn, liền không tiễn a, ha ha ha!”

Ngao Hiên nghe Vương Bảo tiếng cười.

Trong lòng đột nhiên bịt kín một tầng bóng mờ.

Luôn cảm giác, chính mình thật giống rơi trong hầm, lại thật giống, sẽ mất đi cái gì...

Lắc đầu một cái, Ngao Hiên ném xuống đầu óc cái kia hoang đường ý nghĩ.

Phi phi phi, sẽ không, tuyệt bức sẽ không, không sai, học bã làm sao có khả năng nhanh như vậy trở thành học bá? Lão tử thắng định...

------oOo------

Chương 285: Giáo viên quả thực treo tạc thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo tâm tình rất thoải mái.

Phạm Cát bọn người cảm nhận được.

Ngao Phong sắc mặt quái lạ nhìn Vương Bảo, trong lòng lại vì chính mình phụ vương mặc niệm một tiếng, sau đó, liền rất là thành khẩn đối với Vương Bảo chắp tay nói, "Vương sư, có thể không thu ta cùng lão Bạch làm đồ đệ? Bái cầu!"

Vương Bảo thu lại nụ cười, nhìn Ngao Phong, nhạt âm thanh nói, "các ngươi đem tới cho ta cảm giác, rất nguy, ta không muốn thu các ngươi làm đồ đệ! Có điều, Phạm Cát sự tình, ngươi cũng là xuất lực!"

"Có thù báo thù, có oán báo oán, có ân báo ân, ta tạm thời thu các ngươi vì là ký danh học sinh, các ngươi có thể dự thính, ta tâm tình tốt, sẽ chỉ điểm các ngươi một hồi, cứ như vậy đi!"

Ngao Phong thở phào nhẹ nhõm.

Đệ tử ký danh?

Cũng được cũng được.

Dù sao cũng tốt hơn như vừa nãy như vậy, trực tiếp từ chối!

Thành đệ tử ký danh, cũng là có trở thành chân truyền cơ hội, từng bước một đến mà!

Ngao Phong rất thỏa mãn, bởi vì hắn biết, chính mình dù sao đắc tội Vương Bảo trước, vì lẽ đó, quay về Vương Bảo trịnh trọng lạy xuống, nói thật, "Đệ

tử Ngao Phong, bái Vương sư!”

Nam Cung Bạch cũng nắm lấy cơ hội, “Nam Cung Bạch, bái Vương sư!”

“Ngồi đi sang một bên!”

Vương Bảo gật gù, thái độ có thể không thế nào hữu hảo.

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch nhưng là nghe lời ngồi vào một bên.

Phạm Cát đám người xem, là hai mặt nhìn nhau, trong lòng cảm thán không thôi, bất kể là Ngao Phong, vẫn là Nam Cung Bạch, ở Hải Vương Thành, vậy thì là tiểu Bá Vương, hổ con, ngoại trừ Hải Vương, chưa từng thấy bọn họ như thế cung kính qua.

Hiện tại, nhưng cùng con gà con giống như, đàng hoàng.

Có điều.

Nghĩ đến Vương Bảo thực lực.

Phạm Cát bọn họ, lại ánh mắt tỏa ánh sáng.

Có như thế trâu bò treo tạc thiên giáo viên, tương lai của bọn họ, có thể nói là bốc thẳng lên chín vạn dặm, xông lên tận trời vào thanh thiên!

“Giáo viên, ta muốn về nhà, nhìn mẫu thân!”

Đột nhiên, Phạm Cát trên mặt mang theo một vệt vẻ ưu lo, nói rằng.

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, “yên tâm đi, cho lão già kia một vạn cái lá gan, hắn cũng không dám đối với mẹ ngươi làm cái gì, ngược lại, hắn nếu là có điểm đầu óc, sẽ rất thủ hộ lên! Học xong lại trở về đi!”

Phạm Cát nghĩ nghĩ cũng đúng, chậm rãi thở ra, không cần phải nhiều lời nữa.

Vương Bảo nhìn Phạm Cát đám người, nghiêm nghị nói, “các ngươi cũng nhìn thấy, ta theo Hải Vương đánh cái đánh cược, tiền đặt cược, với các ngươi cùng một nhịp thở, vì lẽ đó, trước đây các ngươi nếu như không có thể làm đến thiên kiêu chiến chín người đứng đầu, ta cũng sẽ không nói thêm cái gì, thế nhưng hiện tại, chín người đứng đầu, ai muốn là cho ta xảy ra sự cố, cẩn thận ta đánh các ngươi!”

Phạm Cát đám người cái cổ co rụt lại.

Đánh chúng ta?

Lấy giáo viên tu vi, một cái tát hạ xuống, đều tìm không được bắc chứ?

Phạm Cát thân là lớp trưởng, lấy mình làm gương, lập tức đứng lên đến xin thề, lớn tiếng nói, “giáo viên yên tâm, chúng ta nhất định sẽ nỗ lực nỗ lực càng cố gắng, tuyệt không phụ lòng giáo viên dốc lòng giáo dục!”

“Ừm!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Sau đó nhường Phạm Cát bọn họ trước tiên ở lại, chính mình nhưng là chế tác Võ Kỹ Thư.

Võ Kỹ Thư chế tác cũng không phải khó.

Mà Vương Bảo vào giờ phút này sẽ võ kỹ, quả thực không muốn quá nhiều, ngộ tính tinh luyện sau khi, Vương Bảo hầu như nhìn cái gì võ kỹ, đều có thể thông hiểu đạo lí, hơn nữa từ Tam Tiên Đạo Tràng bên trong được những kia Tiên pháp Tiên thuật, cùng với Tịch Diệt tiên quân trong truyền thừa, cũng có rất nhiều tiểu Tiên thuật, đều bị Vương Bảo tu luyện thành công.

Chọn chọn tuyển.

Vương Bảo chế tác sau khi hoàn thành, ngẩng đầu nhìn hướng về Phạm Cát, “Phạm Cát, tới!”

Phạm Cát cả người chấn động.

Biết Vương Bảo đây là muốn cho mình phát phúc lợi.

Là muốn lại một lần nữa tăng lên tu vi của chính mình sao?

Phạm Cát tiến lên, ánh mắt mong đợi nhìn Vương Bảo, sau đó, liền nhìn thấy Vương Bảo trên tay tránh ra vài đạo ánh sáng (chỉ), trực tiếp vỗ tới trên đầu hắn, đón lấy liền nói rằng, "được rồi, đi xuống đi?"

Phạm Cát một mặt mộng bức.

Những người khác cũng là lơ ngơ.

Có điều sau đó, Phạm Cát sắc mặt đột nhiên một đỏ, trong ánh mắt, tựa hồ chảy qua vô số đạo ảnh ảnh, tiếp theo,

Từng đạo từng đạo hiểu ra, mỗi loại pháp quyết, từng cái từng cái chiêu thức, đều ở hắn hồn bên trong nổ tung!

Triệt để khống chế!

"Giáo viên?"

Phạm Cát kích động cả người run cầm cập.

Vương Bảo cười nhạt nói, "đi xuống đi! Cố gắng tu luyện, tranh thủ triệt để thông hiểu đạo lí!"

"Phải! Giáo viên!"

Phạm Cát cung kính gật gù, nhưng vẫn là không kìm nén được hưng phấn!

Lúc này ở trong lòng của hắn, đã nhấc lên sóng biển ngập trời, hắn dám xin

thề, lúc này coi như Vương Bảo nói mình là thần tiên chuyển thế, hắn cũng sẽ lập tức tầng tầng gật đầu, không nghi ngờ chút nào!

Vài loại võ kỹ a!

Hơn nữa, cấp bậc cao khó có thể tin!

Hắn căn bản liền lĩnh ngộ đều không lĩnh ngộ, liền tu luyện đều không tu luyện, dĩ nhiên sẽ?

Đây là thủ đoạn gì?

Thông thiên triệt địa, tạo hóa!

Quá khó mà tin nổi!

Phạm Cát xuống, Ngô Chân tới, Vương Bảo đem Võ Kỹ Thư, từng cái từng cái vỗ tới đầu óc của bọn họ!

Chờ đến chín cái học viên, toàn bộ truyền thừa Võ Kỹ Thư.

Vương Bảo nhìn bọn họ, nhạt âm thanh nói, "bài học hôm nay, trước hết lên tới đây, ta truyền cho các ngươi, phân biệt là công kích loại võ kỹ, phòng ngự loại võ kỹ, tốc độ loại võ kỹ, cùng với tâm pháp! Các ngươi đi phòng tu luyện cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày thông hiểu đạo lí, ở thiên kiêu chiến lên, rực rỡ hào quang!"

"Đi thôi!"

Phạm Cát đám người cảm động đến rơi nước mắt, dồn dập cung kính gật đầu theo tiếng, sau đó, vội vã không nhịn nổi hướng về phòng tu luyện đi đến.

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch liếc mắt nhìn nhau, không dám hy vọng xa vời Vương Bảo cũng cho bọn họ tới đây sao một hồi, chỉ được đuổi tới, muốn nhìn một chút hiệu quả.

Trong phòng tu luyện.

Phạm Cát chín người rất nhanh tách ra, đều tự tìm một cái tu luyện tràng, chuẩn bị thí nghiệm võ kỹ.

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch đi theo Phạm Cát bên người, tiến lên, Ngao Phong cười nói rằng, "lớp trưởng, Vương sư dạy cho các ngươi võ kỹ? Đẳng cấp nào?"

Phạm Cát liền bận bịu nói rằng, "bát vương tử, giáo viên không phải dạy chúng ta, là truyền thừa!"

Ngao Phong vung vung tay, "Lớp trưởng, có thể chớ cùng ta khách khí như vậy, ân, truyền thừa? Đây là ý gì?"

Phạm Cát suy nghĩ một chút, nói rằng, "nói cũng nói không rõ, bát vương tử vừa nhìn liền biết!"

Dứt lời.

Phạm Cát nắm ra binh khí của chính mình, một cái linh kiếm mà thôi, sau đó, hai mắt như điện, đột nhiên vứt ra!

Trong phút chốc, một luồng băng hàn lực lượng, tràn ngập ra, loáng thoáng muốn đem tứ phương, hóa thành băng tuyết ranh giới.

Trên mặt đất, kết đầy băng sương!

Phạm Cát vẻ mặt hưng phấn, thu hồi linh kiếm, hơi quát một tiếng, trên thân hình, trong nháy mắt xuất hiện từng đạo từng đạo nguyên lực khôi giáp, hồn dầy vô cùng, sau đó, bước chân hắn đạp xuống, cả người phảng phất sấm sét bình thường, ở tu luyện tràng qua lại lên.

Hồi lâu.

Phạm Cát thở hổn hển, kích động trở lại tại chỗ.

Mà thời khắc này.

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch, toàn bộ đều mộng bức.

Vật gì?

Cái gì đồ chơi?

Này rất sao ý tứ gì?

Phạm Cát quay đầu, nhìn Ngao Phong, thở dài nói, “bát vương tử, thấy được chưa?”

Ngao Phong tỉnh tỉnh, “Thấy cái gì?”

Phạm Cát dở khóc dở cười, “Vừa nãy, ta diễn luyện võ kỹ a? Đều là giáo viên vừa nãy truyền thừa cho ta!”

Ngao Phong con mắt đột nhiên trừng lớn, cả người run run một cái.

Nam Cung Bạch cũng lộ ra vẻ hoảng sợ, khó có thể tin hỏi nói, “ngươi là nói, trước ngươi một điểm đều không lĩnh ngộ tu luyện, Vương sư truyền thừa cho ngươi, ngươi tất cả đều sẽ?”

Phạm Cát thỏa mãn cực kỳ gật gù, “Đúng đấy! Chính là như vậy! Giáo viên thực sự là quá trâu, hơn nữa, ta truyền thừa ba loại võ kỹ, đều là tiểu Tiên thuật, tâm pháp đồng dạng là bán tiên quyết... Ồ? Bát vương tử ngươi làm sao?”

Phạm Cát hiếu kỳ nhìn Ngao Phong.

Mà Ngao Phong, khóe miệng thổ huyết, có chút mê muội dáng vẻ, quay đầu nhìn Nam Cung Bạch, run giọng nói, “lão Bạch, ta thật hối hận!”

Nam Cung Bạch đồng dạng là toàn thân run rẩy, vẻ mặt đưa đám, “Ta so với ngươi còn hối hận, có điều lão bát, chúng ta còn không muộn, chúng ta còn có cơ hội...”

Dưa hấu sẽ có.

Ngọt dưa cũng sẽ có.

Chúng ta sau đó, cũng nhất định sẽ được như vậy tạo hóa, cũng sẽ như vậy treo...

------oOo------

Chương 286: Hải tộc thiên kiêu chiến, bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian loáng một cái.

Đã gần nửa tháng thời gian trôi qua.

Khoảng thời gian này bên trong.

Hải Vương Thành bầu không khí, là khá là quỷ dị.

Ai cũng biết, Hải Vương Thành thêm ra tới một cái siêu cấp không thể trêu chọc.

Cái này không thể trêu chọc, hầu như bao dung toàn bộ Hải tộc, đó là thật không thể trêu chọc!

Ai trêu chọc ai xui xẻo!

Dù cho ngươi là đại tộc thiên kiêu, dù cho ngươi là đại tộc lão tổ, nên thành thật, phải thành thật!

Đại Lực Giải tộc chọc, hiện tại lão tổ còn co.

Hổ Sa tộc chọc, tộc địa đến hiện tại đều còn không làm sao khôi phục, hơn nữa tựa hồ trả giá đầy đủ trăm ức thượng phẩm nguyên thạch, Hổ Sa lão tổ bị thương nặng, hiện tại còn không khỏi hẳn.

Mà Vương Bảo cửu đại học sinh, cũng từ từ truyền ra.

Hải tộc thế hệ tuổi trẻ, được kêu là một cái ước ao ghen tị.

Ngô Chân, Tề Huyền Quang đám người vị trí Hải tộc, nhưng là thái độ đại

biến, nghiễm nhiên coi bọn họ là thành bánh bao tới đối xử.

Cũng không ai dám lại xem thường bọn họ, lại không nhìn bọn họ!

Có như vậy trâu bò sắt chỗ dựa, bọn họ dĩ nhiên một bước lên trời!

Có điều Ngô Chân bọn họ nhưng là rất thanh tỉnh.

Không chút nào cảm kích, có, chỉ là quyết tâm!

Trong tộc là bởi vì giáo viên, mới đối với mình tốt như vậy, mà giáo viên, không thể cả đời thủ hộ chính mình, vì lẽ đó, muốn chân chính được chính mình địa vị bây giờ, nhất định phải nỗ lực, càng cố gắng mới được!

Phạm Cát đám người tu luyện hừng hực, nghiêm túc cực kỳ.

Ngao Phong cùng Nam Cung Bạch, nhưng là mỗi ngày đều đến đàng hoàng đi học, trơ mắt nhìn Vương Bảo, mỗi ngày đều cho Phạm Cát đám người, truyền thừa các loại võ kỹ, bọn họ xem mê tít mắt, xem ước ao, đối với Vương Bảo thái độ, càng ngày càng cung kính!

Có điều mãi đến tận thiên kiêu chiến bắt đầu.

Vương Bảo cũng không có gì biểu thị.

Mà ở Ngao Phong trong lòng, thiên kiêu chiến tới gần thời điểm, liền càng là vì chính mình phụ vương cảm thấy bi ai.

Phụ vương a phụ vương.

Ngài thực sự là bị hố không cạn a!

Không sai, trước Phạm Cát bọn họ, là chín cái học bã!

Thế nhưng có thể tưởng tượng, thiên kiêu chiến lúc mới bắt đầu, này rất sao tuyệt bức sẽ trở thành chín cái siêu cấp học bá!

Ngài, thua chắc rồi!

...

...

Ngày đó.

Hải Vương Thành náo nhiệt lên.

Thiên kiêu chiến, liền do hôm nay trở đi.

Thiên kiêu chiến tràng.

Từ lâu là người ta tấp nập.

Hải tộc thiên kiêu chiến, toàn tộc thiên kiêu đại tác chiến, đây là không ít Hải tộc thiên kiêu, tha thiết ước mơ thành danh thời khắc.

Phạm Cát chín người từ lâu báo danh, vào giờ phút này, chính đang xếp hàng lấy ra đối chiến dãy số.

Vương Bảo nhưng là bị bất đắc dĩ Ngao Hiên, mời được cao tằng chỗ ngồi.

Hơn nữa, cùng Ngao Hiên ngồi vào nương tựa.

“Bá phụ, làm sao không nhìn thấy Dao Quang a?”

Vương Bảo ngồi xuống sau khi, liền quay đầu nhìn Ngao Hiên, tùy ý Vấn Đạo.

Ngao Hiên sắc mặt đen, không vui nói, “Ngươi quản nhiều như vậy làm gì?”

Vương Bảo bĩu môi, “Tùy tiện hỏi một chút, ngươi này khí từ đâu đến?”

Ngao Hiên nhẫn nhịn khí, nói rằng, “Dao Quang sau khi trở lại dùng huyết

thống ngọc, đang lúc bế quan luyện hóa, ngươi liền khỏi ghi nhớ!”

Vương Bảo gật gù.

Hai người câu được câu không nói chuyện, phần lớn thời gian là Vương Bảo đang nói, Ngao Hiên rất là qua loa, khi thì đem câu chuyện kéo tới Dao Quang thánh nữ trên người, nhưng là Ngao Hiên xù lông, nhường Vương Bảo cảm giác rất là thú vị.

Hồi lâu.

Canh giờ vừa đến.

Chuẩn bị làm việc xong bị.

Thiên kiêu chiến, chính thức bắt đầu.

Phạm Cát đám người không ở cùng tổ, thiên kiêu chiến tổng cộng chín toà võ đài, đầu tiên tiến hành, là sơ tuyển, quyết ra trăm người đứng đầu thiên kiêu!

Cũng không lâu lắm, liền đến phiên dãy số khá cao Phạm Cát.

Phạm Cát hít một hơi, đứng dậy, hướng đi võ đài.

Hay là thiên ý trêu người!

Khá là trùng hợp chính là, Phạm Cát đối thủ, dĩ nhiên là Hổ Sa tộc thiên kiêu, liền cha đẻ thân đệ đệ, đều bị Hổ Sa lão tổ, một cái tát đập chết Phạm Dương.

Phạm Dương nhưng là Hổ Sa tộc chân chính thiên kiêu, phụ thân và đệ đệ bị Hổ Sa lão tổ đập chết, hắn đúng là không có chịu đến cái gì liên lụy, chỉ là dứt khoát kiên quyết lui ra Hổ Sa tộc.

Phạm Dương sư tôn, là Hải tộc một vị tán tu, Đạp Tiên đỉnh cao tu vi, vì lẽ đó, Phạm Dương bản thân, vẫn chưa chịu đến cái gì ảnh hưởng.

Phạm Cát đứng ở trên lôi đài.

Nhìn thấy Phạm Dương từng bước một hướng đi võ đài.

Phạm Cát vẻ mặt liền thay đổi.

Lạnh lẽo như băng.

Con mắt nhìn chằm chằm Phạm Dương, mặt không hề cảm xúc.

Bất kể là Phạm Chinh vẫn là Phạm Dương, đối với hắn Phạm Cát, đều phảng phất đối xử một con chó bình thường, nếu không, Phạm Chinh cũng sẽ không có to gan như vậy, đánh mẫu thân hắn.

Còn đối với Phạm Dương mà nói.

Kẻ thù gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt!

Hắn cửa nát nhà tan, toàn bái Phạm Cát ban tặng, ở trong lòng hắn, không có đối với Phạm Cát chút nào áy náy, bởi vì dưới cái nhìn của hắn, Phạm Cát mẫu thân bị đánh, đó là đáng đời, chỉ là một cái tiện phụ, đệ đệ mình đánh, đáng là gì?

Ánh mắt tỏa ra nồng nặc sát cơ.

Phạm Dương nhảy lên võ đài, ánh mắt gắt gao nhìn Phạm Cát, cười lạnh nói, “tiểu súc sinh, thực sự là trời muốn vong ngươi, ngươi cái phế vật này, coi như có cái sắt chỗ dựa, cũng không cách nào che lấp chính ngươi rác rưởi sự thực!”

Phạm Cát vẫn là mặt không hề cảm xúc.

Bởi vì hắn có sung túc tự tin.

Phạm Dương khiêu khích, ở trong lòng hắn, căn bản không có gây nên chút nào sóng lớn.

Xa xa.

Hổ Sa lão tổ mang thương ngồi ở cao tằng chỗ ngồi, nhìn tình cảnh này, hãi hùng khiếp vía, rất muốn cùng Vương Bảo giải thích một chút, vào giờ phút này Phạm Dương, đã không phải Hổ Sa tộc tộc nhân, có điều, do dự một chút, vẫn là không dám chạy đến Vương Bảo trước mặt ló mặt.

Mà Hải Vương Ngao Hiên, nhưng là híp mắt liếc mắt nhìn Vương Bảo, nói rằng, "tiểu tử này, thực sự là xui xẻo rồi, trận chiến đầu tiên, liền đụng tới Phạm Dương, Vương Đại Chùy, ngươi lẽ nào liền không lo lắng?"

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Lo lắng? Ai, vẫn đúng là có chút bận tâm, lo lắng Phạm Cát không để ý, đem tiểu tử kia làm thịt!"

Ngao Hiên khóe miệng co quặp.

Phạm Dương, là tu vi gì?

Vấn Đạo hậu kỳ a!

Ngươi quái dị này tự tin, đến từ đâu?

So với cái khác võ đài.

Phạm Cát cùng Phạm Dương chiến đấu, tự nhiên là mọi người nhìn kỹ mục tiêu, khoảng thời gian này hạ xuống, ai cũng biết Phạm Cát cùng Phạm Dương một nhà thù hận.

Phụ trách chủ trì Hải tộc ông lão, đứng ở trên lôi đài, nhạt âm thanh nói, "chiến đấu... Bắt đầu!"

Nói, nhảy xuống lôi đài.

Cùng lúc đó, trên lôi đài, Phạm Dương thân thể hơi động, một luồng cuồng bạo khí thế, bộc phát ra, trên tay lập loè ra một đạo to lớn quang kiếm, nóng rực như lửa, hắn nhìn chằm chằm Phạm Cát, tay cầm quang kiếm, từng

bước một đi tới.

“Tiểu súc sinh! Ta sẽ không dễ dàng giết ngươi, ta muốn một kiếm một kiếm, đem ngươi giết!”

Phạm Dương vẻ mặt dữ tợn nói.

Thiên kiêu chiến, ngoại trừ không thể dùng đặc thù dược vật, không có cái gì quy tắc có thể nói.

Giết chóc, tự nhiên cũng cho phép!

Có điều thông thường mà nói, đối chiến thiên kiêu, trừ phi có cừu hận, không phải vậy, đều sẽ đều thối lui một bước, sẽ không xảy ra chết giao chiến!

Đối mặt Phạm Dương khiêu khích, Phạm Cát khẽ cười một tiếng, căn bản không có lấy ra vũ khí, chắp tay ở phía sau, trên thân hình, từng đạo từng đạo quang ảnh hiển lộ mà ra, phảng phất khôi giáp bình thường, đem hắn bảo vệ ở bên trong.

Phạm Cát lắc đầu một cái, nói rằng, “đệ đệ ngươi chết rồi, gieo gió gặt bão, cha ngươi chết rồi, cũng không có gì đáng tiếc, bọn họ đều đáng chết! Cho tới ngươi, ngày hôm nay, ta không giết ngươi, ta chỉ là nhường ngươi xem một chút, nhận rõ ràng một cái hiện thực, vậy thì là...”

“Ngươi hiện tại ở trong mắt ta...”

“Là cái này!”

Ngón tay cái hướng dưới!

Phạm Cát ngẩng đầu.

Vương Bảo giáo dục bọn họ mấy ngày nay, bất kể là Phạm Cát vẫn là Ngô Chân đám người, đều học được Vương Bảo mấy phần mười trang bức công lực.

Hơn nữa tự tin tăng vọt, cùng với trước, quả thực là khác nhau một trời một vực!

Phạm Dương nổi giận!

Cừu hận, thêm vào hiện tại miệt thị, trùng kích Phạm Dương nội tâm, hắn con ngươi đỏ đậm, quả thực muốn điên, bản muốn cố gắng dằn vặt dằn vặt Phạm Dương, thế nhưng hiện tại, hắn chỉ muốn một kiếm giết chết!

Giết giết giết!

Phạm Dương nâng kiếm, cả người bùng nổ ra một ánh lửa, phảng phất nóng rực kiêu dương, hướng về Phạm Cát vọt tới.

Ánh kiếm lấp loé, kiếm khí phụt lên, dâng trào hỏa lực, tràn ngập bát phương.

Phạm Dương vẻ mặt dữ tợn, ánh mắt âm u, cự kiếm quay về Phạm Cát chém bổ xuống đầu!

Mà Phạm Cát.

Không nhúc nhích.

Đứng tại chỗ, ánh mắt bình tĩnh nhìn Phạm Dương cự kiếm bổ tới.

Cự kiếm trực tiếp rơi vào Phạm Cát trên đầu.

Nhưng mà sau một khắc, Phạm Dương con ngươi chính là co rụt lại, khó có thể tin nhìn thấy, vào giờ phút này, Phạm Cát trên người quang ảnh khôi giáp, xuất hiện từng cơn sóng gợn, không ngừng lưu chuyển, mà hắn cự kiếm, như là bị lớn lực nắm lấy, không nữa có thể tiến thêm.

Phạm Cát híp mắt, cười khẽ nhìn ngây người như phỗng Phạm Dương, nói rằng, “thấy được chưa? Đây chính là chênh lệch, dùng giáo viên tới nói, ngươi ngay cả ta phòng ngự đều phá không được, chiến đấu 5 cặn bã a...”

------oOo------

Chương 287: Sống được thiếu kiên nhẫn đúng không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phạm Dương cả người run rẩy!

Tâm hồn quả thực muốn nổ tung!

Vừa nãy cái kia một đòn, tuy rằng không phải hắn công kích mạnh nhất.

Thế nhưng, cũng tuyệt đối cũng có thể nói là hắn mười phần công lực!

Bực này một đòn, liền Phạm Cát cái này học bã, cái phế vật này, loại này rác rưởi, làm sao có thể chịu đựng được?

Không bị hắn một kiếm chém thành hai khúc, đều là tốt!

Nhưng là hiện tại.

Phạm Cát không chỉ có lông tóc không tổn hại!

Hắn thậm chí động đều không nhúc nhích, mà sự công kích của hắn, chính như Phạm Cát nói, liền Phạm Cát phòng ngự, đều không phá!

Chênh lệch vì sao lớn như vậy?

Sao có thể lớn như vậy?

Một cái phế vật, ngăn ngắn thời gian nửa tháng, hắn coi như là cất cánh, cũng không thể bay như thế cao a, này mẹ nó quá không thể tưởng tượng nổi!

“Ta không tin!”

Phạm Dương thân thể bên trong, hỏa diễm như là hỏa long bình thường bạo phát mà lên, bừng tỉnh, sắc mặt dữ tợn khủng bố, giơ lên cự kiếm, ngang dọc cuồng phách, toàn lực bạo phát, thậm chí dùng tới cấm thuật!

Nhưng mà...

Phạm Cát nhưng vẫn là cũng chưa hề đụng tới!

Bao trùm hắn quang ảnh khôi giáp, dường như đem hắn cùng Phạm Dương ngăn cách ở hai cái không giống không gian.

Chỉ là ánh mắt lạnh lùng, nhìn Phạm Dương, lại như là ở xem một cái nhảy nhót thằng hề.

Mà tình cảnh này.

Rơi đang quan chiến trong mắt mọi người, nhấc lên một hồi không nhỏ sóng lớn.

“Khe nằm!”

“Chẳng lẽ ta đang nằm mơ?”

“Sao có thể có chuyện đó? Vậy cũng là Phạm Cát a, học bã Phạm Cát, Hổ Sa tộc tiểu trong suốt, hiện tại làm sao lợi hại như vậy?”

“Lẽ nào, là một loại nào đó luyện khí?”

“Coi như là hắn có siêu cường luyện khí, lấy tu vi của hắn, làm sao có khả năng phát huy đến nước này? Phải biết, Phạm Dương Vấn Đạo hậu kỳ tu vi, như thế cuồng bạo công kích, coi như là Vấn Đạo đỉnh cao, cũng không làm được như thế ung dung!”

“Khó có thể tin!”

“Cái kia Vương Đại Chùy, đến cùng là làm thế nào đến? Nghe nói hắn lớp, là thiên kiêu học cấp tốc ban? Ta phốc, sẽ không đúng là học cấp tốc thiên

kiêu chứ?”

“Vương Đại Chùy... Đáng sợ a!”

Mọi người sắc mặt thay đổi.

Ánh mắt thay đổi.

Nhìn một chút võ đài, sau đó, dồn dập khó mà tin nổi nhìn về phía cao tằng chỗ ngồi lên Vương Bảo.

Đặc biệt là Hổ Sa lão tổ cùng với Hổ Sa tộc tộc nhân, nhìn thấy tình cảnh này, con ngươi đều muốn tuôn ra đến rồi, Hổ Sa lão tổ nhìn về phía Vương Bảo, tâm hồn run.

Thời gian ngắn như vậy.

Đem bọn họ Hổ Sa tộc rác rưởi, giáo dục đến nước này.

Quả thực siêu thần! Thật đáng sợ!

Cao tằng chỗ ngồi.

Một đám lão già nuốt nước bọt, nhìn Vương Bảo.

Mà Ngao Hiên, nhưng là suýt chút nữa ngồi không yên, hắn quay đầu, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, thấp giọng nói, “Vương Đại Chùy, tiểu tử này, hiện tại tu vi gì?”

Vương Bảo híp mắt cười nói, “Vấn Đạo đỉnh cao a bá phụ!”

Ngao Hiên suýt chút nữa thổ huyết!

Vụ thảo!

Vụ luy cá tào!

Cái gì quỷ a đây là?

Trước đây học bã, thời gian nửa tháng, ngươi rất sao mạnh mẽ giáo dục thành Vấn Đạo đỉnh cao?

Có vẻ như căn cứ hắn phái người dò thăm tin tức, trước Phạm Cát, chỉ là cái Trúc cơ a!

Nửa tháng, từ Trúc cơ, đến Vấn Đạo đỉnh cao?

Phốc ngươi muội a, ngươi đây là cho bọn họ ăn cái gì? Ăn cái gì tuyệt thế thần dược? Này rất sao cũng quá thái quá!

Ngao Hiên sắc mặt trong nháy mắt khó coi hạ xuống.

Vấn Đạo đỉnh cao thực lực.

Vào lần này thiên kiêu chiến bên trong, không hề nhiều.

Tiến vào chín người đứng đầu cơ hội, có rất nhiều a!

Nói cách khác, hắn cùng Vương Bảo đánh cược, hiện tại đã không thể nói là chắc thắng, mà là có tỷ lệ thua!

“Tiểu tử ngươi...”

Ngao Hiên lần thứ hai cảm giác mình bị hãm hại, mà lần này, hắn không thể lại làm thành ảo giác, con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, rất là khó chịu dáng vẻ.

Vương Bảo cười an ủi nói, “bá phụ không nên gấp gáp, thắng bại là binh gia chuyện thường, coi như ngươi thua rồi, ta cũng sẽ không quá đáng, nhiều lắm, ha ha ha, ngài hiểu được...”

Ngao Hiên trợn mắt lên.

Ta hiểu?

Khe nằm,

Ta hiểu cái trứng, tiểu tử này muốn làm gì?

Lẽ nào là...

Trong đầu chớp qua một ý nghĩ, Ngao Hiên một cái lão huyết suýt chút nữa biểu bắn mà ra, hắn thở phì phò trừng Vương Bảo một chút, sau đó, liền vẻ mặt âm trầm nhìn võ đài, trong lòng đọc thầm, đại gia ngươi...

Cùng lúc đó.

Trên lôi đài.

Phạm Dương công kích, từ toàn lực bạo phát, tuyệt chiêu xuất liên tục, đến từ từ suy sụp, từ từ vắng lặng, hắn trợn mắt ngoác mồm, một mặt mộng bức, hắn nhìn Phạm Cát, hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều đang nhanh chóng run cầm cập.

Mãi đến tận hiện tại.

Hắn vẫn không có phá tan Phạm Cát chút nào phòng ngự.

Phạm Cát lại như là một cái Thông Thiên ngoan thạch.

Mà hắn, phảng phất giun dế bình thường, ở không biết tự lượng sức mình quay về thứ khổng lồ này, lấy ra hàm răng, nghĩ gặm một cái, lại bị tan vỡ đầy miệng Kiba (răng)!

“Đánh được rồi?”

Phạm Cát méo xệch đầu, liếc mắt nhìn Phạm Dương, xì cười một tiếng nói rằng.

Phạm Dương hít vào một ngụm khí lạnh.

Bản năng, theo bản năng liền muốn lùi về sau.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, liền nhìn thấy Phạm Cát bàn tay, chậm rãi nhấc lên!

Một sát na công phu.

Gió nổi mây vần, khủng bố thiên địa nguyên khí, hình thành từng luồng từng luồng dị thường bá đạo thuỷ triều, hướng về Phạm Cát chen chúc mà tới.

Phạm Cát bàn tay, đã biến thành màu vàng, đồng thời, loáng thoáng ở bành trướng, theo bàn tay của hắn, chậm rãi đẩy ra!

Một đạo lớn vô cùng thủ ấn (dấu tay), từ nhỏ biến thành lớn, do bình tĩnh chuyển thành cuồng bạo, như mưa giông gió bão áp lực, hướng về Phạm Dương, cửa hàng mà tới!

Khó có thể tưởng tượng sức mạnh, không ngừng va chạm thân thể của hắn!

Này, còn chỉ là kim quang này đại thủ ấn dư âm a!

Kim quang đại thủ ấn hóa thành mấy to khoảng mười trượng, thông thiên triệt địa, một chút hướng về Phạm Dương na di mà đi, tốc độ không nhanh, rõ ràng bị Phạm Cát khống chế!

Phạm Dương sắc mặt trở nên trắng bệch, đầy mắt vẻ hoảng sợ, nhấc theo cự kiếm tay, đều có chút bất ổn, tâm hồn rung chuyển, suýt chút nữa thì quay đầu chạy trốn!

Nhưng là đây là thiên kiêu chiến!

Nội tâm ngạo kiều, nhường hắn không muốn trốn bán sống bán chết!

Nhưng mà, theo kim quang đại thủ ấn, từng bước một đem hắn bức đến võ đài biên giới.

Phạm Dương nổi giận gầm lên một tiếng, quyết định tỏa ra chính mình cuối cùng dư uy, đáng tiếc, không chờ hắn nâng kiếm, kim quang đại thủ ấn tốc độ, lại đột nhiên gia tốc!

Trong phút chốc!

Như núi như biển sức mạnh!

Khủng bố như trời áp lực!

Dâng trào như nước thủy triều xung kích!

Nhấn chìm Phạm Dương!

Phạm Dương đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, kêu rên một tiếng, thân thể hạ bay mà ra, thân thể bên trong, ở giữa không trung phát sinh từng đạo từng đạo răng rắc răng rắc tiếng vang, như là có vô số đạo cốt cách gãy vỡ, đồng thời theo một đạo tiếng vang nặng nề, Phạm Dương thân thể bên trong Vấn Đạo không gian, triệt để vỡ diệt!

Cả người phảng phất suy già đi mười tuổi!

Ánh mắt ảm đạm, hai mắt Vô Thần rơi trên mặt đất!

Phạm Cát vòng chéo tay, đứng bên cạnh lôi đài, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống Phạm Dương, trên mặt lạnh lùng, chớp qua một vệt nhàn nhạt sát cơ.

“Ngày hôm nay, ta không giết ngươi, chỉ phế ngươi, thù hận giải quyết xong, ngươi tự lo lấy!”

Phạm Dương toàn thân run rẩy, không thể nào tiếp thu được chính mình trở thành phế nhân sự thực!

Mà nhưng vào lúc này.

Đột nhiên, một đạo quát lớn âm thanh vang lên, “Nghiệp chướng! Nghiệp chướng! Dĩ nhiên hạ độc thủ như vậy, ngươi chết cho ta...”

Một bóng người ngang trời, thẳng đến Phạm Cát vị trí võ đài mà đến, đó là một lão giả, cũng là Phạm Dương sư tôn.

Cao tằng chỗ ngồi.

Ngao Hiên vẻ mặt đại biến.

Mà Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên đứng dậy, tùy ý vẻ mặt không ở, lạnh lùng nhìn ông lão kia.

!

Lão tử còn ở chỗ này đây, lại dám bạo chủng giết ta học viên?

Sống được thiếu kiên nhẫn đúng không?

------oOo------

Chương 288: Đúng là ở ghi nhớ ta khuê nữ a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phạm Dương nằm trên đất.

Hắn không thể động đậy, bởi vì hắn xương cốt tất cả đều nát, tu vi cũng hầu như không tồn, bị trở thành phế nhân.

Con mắt nhìn sư tôn của chính mình lên không, Phạm Dương tâm triều, nhanh chóng phun trào!

Hắn rơi lệ.

Sư tôn cố lên!

Giết chết tên súc sinh này, giết chết hắn a!

Phạm Dương trong lòng đang điên cuồng rít gào, ánh mắt lập loè điên cuồng sự thù hận!

Mà Phạm Dương sư tôn, sắc mặt phảng phất mang theo băng sương, ánh mắt cừu hận nhìn chằm chằm Phạm Cát, một tay hơi động, sơn băng địa liệt sức mạnh, hướng về Phạm Cát đầu dũng đi!

“Không được!”

Ngao Hiên trong lòng quát to một tiếng.

Hải tộc cao tầng, cũng là sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Vì vì là bọn họ cũng đều biết, Vương Bảo nhưng là cực kỳ tự bênh, từ Phạm Cát việc, liền không cần bàn cãi.

Vào giờ phút này, liền nhìn thấy Vương Bảo bóng người lấp loé, tia điện bình thường, trực tiếp xuất hiện ở trên lôi đài.

Hai tay nhẹ nhàng vung lên.

Một nói màn ánh sáng trắng, trực tiếp che kín võ đài.

Giữa không trung, Phạm Dương sư tôn công kích, rơi vào màn ánh sáng trắng lên, phảng phất đá chìm biển lớn, không có nhấc lên chút nào sóng lớn!

Vương Bảo tu vi, lại tinh tiến!

Dĩ nhiên đạt đến Đạp Tiên hậu kỳ, trong cơ thể nói bao hàm thành tinh, đáng sợ cực kỳ!

Mắt nhìn Phạm Dương sư tôn, Vương Bảo cười lạnh nói, "ông lão, nể tình ngươi đồ đệ xui xẻo phần lên, ta tha cho ngươi khỏi chết, hiện tại mang tới ngươi đồ đệ cút đi!"

Phạm Dương sư tôn sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Hắn là cái tán tu.

Thế nhưng, nhưng cũng không phải là không có sư thừa.

Ngược lại.

Hắn sư tôn còn rất treo!

Vì lẽ đó, đối mặt Vương Bảo, hắn đều không có bao nhiêu kiêng kỵ!

Con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, Phạm Dương sư tôn nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "Vương Đại Chùy, ta biết ngươi là bán tiên, thế nhưng, sư tôn ta nhưng là Cửu Dương đạo nhân, bán tiên đỉnh cao tồn tại, ngươi tung đồ như vậy bắt nạt đồ đệ của ta, lẽ nào, đã nghĩ như thế coi là?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “tài nghệ không bằng người, không có gì dễ bàn! Còn có...”

Ánh mắt lạnh lẽo.

Vương Bảo không chứa một tia cảm tình âm thanh vang lên, “Rất đáng tiếc, cơ hội của ngươi, dùng hết!”

Kiếm gỗ lấp loé mà ra.

Vương Bảo tùy ý vung ra một kiếm, ánh kiếm lóng lánh thiên địa, như là một vệt màu trắng ngân hà, quay về Phạm Dương sư tôn bắn tới.

“Ngươi dám giết ta? Ngươi như giết ta, sư tôn ta sẽ diệt ngươi cửu tộc!” Phạm Dương sư tôn đang gầm thét!

Thế nhưng hàng này...

Nắm lời này uy hiếp cái khác bán tiên, hay là còn có chút dùng.

Thế nhưng dùng cái này uy hiếp Vương Bảo?

Quả thực chính là trò cười!

Bạch!

Ánh kiếm lóe lên, Phạm Dương sư tôn dĩ nhiên bị kiếm khí gần người, mà cho đến giờ phút này, hắn mới hiểu ra, mình rốt cuộc làm ngu dường nào so với sự tình!

Nhưng là hắn vẫn cứ không thể nào hiểu được!

Vương Bảo làm sao lá gan lớn như vậy!

Hắn sư tôn Cửu Dương đạo nhân, cũng là tán tu, liền hắn này một cái đồ đệ, hắn nếu như chết rồi, Cửu Dương đạo nhân, tuyệt đối sẽ cho hắn báo thù, lại như là hắn đi vào khuôn phép dương này một cái đồ đệ, cũng nhất định

phải báo thù như thế.

Tên khốn này, liền không sợ một cái bán tiên đỉnh cao căm giận ngút trời sao?

Phạm Dương sư tôn hoảng rồi!

Đáng tiếc vô dụng!

Muốn tránh!

Đương nhiên cũng không dùng!

Phạm Dương sư tôn phun ra một ngụm máu lớn, thân thể trực tiếp hóa thành sương máu, tan thành mây khói, đến chết, đều không nghĩ ra.

“Mã Đức ngu ngốc!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, trực tiếp quay đầu, mấy cái lắc mình, trở lại tại chỗ!

Thẳng đến lúc này.

Mọi người mới phản ứng được.

Sau đó, từng cái từng cái tất cả đều xù lông.

“Cửu Dương đạo nhân đồ đệ?”

“Không nghĩ tới, Phạm Dương vẫn còn có này tạo hóa, sư tổ dĩ nhiên là Cửu Dương đạo nhân!”

“Khe nằm, ra đại sự!”

“Cửu Dương đạo nhân, bán tiên đỉnh cao, tính khí nóng nảy, giết chóc vô số, không chính không tà, hiện tại đồ đệ bị giết, hắn không được bạo a!”

Cao tằng chỗ ngồi.

Ngao Hiên ánh mắt có chút phức tạp, hắn tự nhiên là không sợ Cửu Dương đạo nhân, thế nhưng...

Này rất sao dù sao cũng là Cửu Dương đạo nhân.

Tiểu tử ngươi có ngu hay không? Ngươi coi như ra tay, ngươi giết hắn đồ đệ làm gì? Ngươi sẽ không giáo huấn một chút xong việc?

Lần này được rồi.

Ngươi giết Cửu Dương đạo nhân đồ đệ, này tuyệt bức không để yên a!

"Cửu Dương đạo nhân lai lịch bí ẩn, thực lực nghịch thiên, tiểu tử ngươi, thực sự là quá kích động!"

Ngao Hiên có chút đau "bi" nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo cười nói, "bá phụ yên tâm, trong lòng ta tính toán sẵn!"

Ngao Hiên vô lực nhổ nước bọt.

Chắc chắn?

Ngươi có cái cà mấy!

Trên đất.

Sư tôn bị giết, Phạm Dương con mắt đảo một vòng, trực tiếp ngất, người khác mang đi.

Phạm Cát có chút lo lắng trở lại chuẩn bị chiến tịch, Vương Bảo khả năng không biết Cửu Dương đạo nhân, hắn biết a, vì lẽ đó, bản năng thế Vương Bảo lo lắng, có điều hắn cũng biết, chính mình căn bản không giúp được gì, chỉ được ở trong lòng âm thầm thề, nếu như Cửu Dương đạo nhân đánh tới, sư tôn không địch lại, chính mình liều mạng, cũng phải cho sư tôn tranh thủ

một tia cơ hội chạy trốn.

Phong ba qua đi.

Thiên kiêu chiến, tự nhiên còn sẽ tiếp tục.

Kết quả là, ngoại trừ Phạm Dương, Ngô Chân đám người, tự nhiên cũng là rực rỡ hào quang!

Mỗi cái đều rất hổ bức!

Bất kể là thực lực, vẫn là khí chất, cùng trước, đều phát sinh biến hóa nghiêng trời, kích thích Hải tộc mọi người, cả người run cầm cập!

Giời ạ!

Thiên kiêu a!

Hơn nữa, vẫn là có thể nói đến thiên kiêu!

Trước đây phế vật, hiện tại trở thành đến thiên kiêu, tất cả những thứ này, có thể đều là Vương Bảo mang đến!

Bọn họ cực kỳ ước ao đố kị nhìn Phạm Cát đám người.

Này rất sao đời trước đến cùng làm cái gì kinh thiên động địa chuyện tốt? Dĩ nhiên có như vậy tạo hóa?

Thời gian trôi qua.

Thiên kiêu chiến, từ từ rơi vào kết thúc.

Mà Hải Vương Ngao Hiên sắc mặt, tự nhiên là càng ngày càng khó coi, thân thể có chút cứng ngắc, hắn được kêu là một cái hối hận.

Bất cẩn rồi a!

Không để ý, liền rơi trong hầm!

Đánh cái tự cho là chắc thắng đánh cược, hiện tại nhưng thua trận quần lót!

Cuối cùng, thiên kiêu chiến mười người đứng đầu quyết ra, mà Phạm Cát đám người, ôm đồm chín người đứng đầu.

Vương Bảo cười hì hì nhìn Ngao Hiên, nói rằng, “bá phụ, ngươi thua rồi a!”

Ngao Hiên nặng nề gật gù, đón lấy liền sắc mặt không quen nhìn Vương Bảo, nói rằng, “ta thua! Nói đi, ngươi muốn làm gì?”

Vương Bảo mặt mày hớn hở, “Bá phụ hiểu được!”

Ngao Hiên đau thấu tim gan, “Ta không hiểu!”

Vương Bảo thở dài nói, “hà tất nhường ta nói rõ đây, ngươi xem, ta cũng coi như là một phương thiên kiêu, cùng Dao Quang, lại tình đầu ý hợp, ngươi không bằng tác thành chúng ta, thật tốt?”

Ngao Hiên thổ huyết!

Khe nằm!

Quả nhiên a!

Tên khốn kiếp này, đúng là ở ghi nhớ ta khuê nữ!

Hơn nữa, còn chẳng biết xấu hổ đào hố, đem ta trong hầm!

“Không được! Thay cái yêu cầu!”

Ngao Hiên giận dữ, trừng mắt Vương Bảo.

Vương Bảo bĩu môi, “Bá phụ, nam tử hán đại trượng phu, ta yêu cầu, lại không phải cái gì chuyện quá đáng, ngươi nếu như đổi ý, vậy thì thôi, chúng ta tự do yêu đương!”

Ngao Hiên cả người run cầm cập, “Ngươi... Ngươi tên khốn kiếp! Ta khuê nữ mới bao nhiêu tuổi? Ngươi bao nhiêu tuổi? Ngươi... Ngươi thật không biết xấu hổ!”

Vương Bảo cười híp mắt nói, “Tiền bối sai rồi, ta tuổi có thể không lớn, không hai mươi đây!”

Ngao Hiên một cái lão huyết suýt chút nữa nhổ đến Vương Bảo trên mặt.

Không hai mươi?

Lăn ngươi trứng đi!

Lừa gạt quỷ đây ngươi?

“Hừ!”

Ngao Hiên hừ lạnh một tiếng, quyết định không lại phản ứng Vương Bảo, ma trứng, lão tử chính là đổi ý, ngươi có thể đem ta sao nhỏ?

Bởi vì hơi nhỏ xấu hổ, vì lẽ đó, Ngao Hiên trực tiếp đứng dậy rời đi, liền cuối cùng khen ngợi đại hội, đều không tâm tư chủ trì.

Lưu lại một đám Hải tộc cao tầng hai mặt nhìn nhau.

Ngươi muội, Hải Vương đây là nổi điên làm gì? Cái kia Vương Đại Chùy làm cái gì? Đem Hải Vương khí thành dáng vẻ ấy?

Cao tằng chỗ ngồi phía dưới ngồi vào.

Ngao Phong một bộ tự tin vẻ mặt, đối với Nam Cung Bạch nhỏ giọng nói, “ta dám xin thề, Vương sư khẳng định là cùng phụ vương cầu hôn!”

Nam Cung Bạch ánh mắt mang theo tang thương, không lên tiếng.

Cũng có chút buồn bực!

Dù sao.

Hắn nhưng là sớm đem Dao Quang thánh nữ, xem là tương lai mình người vợ.

Nhưng là hiện tại.

Dù cho như thế nào đi nữa không cam lòng, cũng chỉ có thể nhận, coi như là, hữu duyên không phân đi.

Hay là đây chính là thanh xuân đi!

Làm sao đều sẽ không viên mãn...

------oOo------

Chương 289: 9 dương đạo nhân muốn báo thù!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên kiêu chiến tuy rằng qua đi.

Thế nhưng, dư âm, nhưng là từ từ bắt đầu ấp ủ.

Hải Vương Thành người, đều đang suy đoán, Vương Bảo giết Cửu Dương đạo nhân đồ đệ, nhất định sẽ chịu đến trả thù.

Mà trên thực tế.

Này suy đoán, chính đang trở thành sự thật!

Quỷ Long Vực.

Chỗ này, là Hải tộc cấm địa!

Bởi vì, đây là sinh tồn Hải tộc nghịch tộc người, cái gì gọi là nghịch tộc? Chính là những kia Hải tộc tội phạm truy nã loại hình, còn có, không phục Hải Vương thống trị những người kia.

Mà chưởng quản Quỷ Long Vực, chính là Quỷ Long bộ tộc!

Quỷ Long tộc không sánh được Hải Long Tộc, thế nhưng, cũng có nồng nặc dòng máu Hải thần, mấy ngàn năm trước, cùng Hải Long bộ tộc từng có một lần đại chiến, tranh cướp Hải thần đạo thống thất bại, ngủ đông ở Quỷ Long Vực.

Vào giờ phút này.

Một cái ông lão mặc áo đen, mặt không hề cảm xúc, bước vào Quỷ Long Vực, nơi hắn đi qua, trong vùng biển, hết thảy sinh linh, đều là run lẩy bẩy,

hoảng sợ cực kỳ.

Người lão giả này, chính là Cửu Dương đạo nhân!

Đồ đệ bị giết!

Hơn nữa.

Vẫn là ở đưa ra danh hiệu của hắn sau khi bị giết!

Bất kể là làm đồ đệ báo thù, vẫn là vì chính mình chính danh, Cửu Dương đạo nhân cũng phải đứng ra.

Có điều.

Cửu Dương đạo nhân không ngốc, căn cứ tìm hiểu đến tin tức, lúc này Vương Bảo, không chỉ tu vì là ở bán tiên cảnh giới không rõ, hơn nữa, còn cùng Hải Vương có dính dáng.

Hắn nếu là đi Hải Vương Thành báo thù.

Báo thù tỷ lệ, không thể hoàn toàn bảo đảm trăm phần trăm.

Vì lẽ đó, Cửu Dương đạo nhân đi tới Quỷ Long Vực.

Cửu Dương đạo nhân ở Quỷ Long Vực, không phải là người xa lạ, hắn tác phong làm việc, không chính không tà, xuất thân bé nhỏ, nhưng là thiên phú huyết thống, nhưng rất trâu bò, đi thẳng tới Quỷ Long vương cung!

Quỷ Long tộc tuy rằng chiến bại, thế nhưng, cũng tự xưng Hải tộc chi vương.

Vương cung đại điện.

Quỷ Long vương Ngao Liệt tựa như cười mà không phải cười nhìn Cửu Dương đạo nhân, nhạt âm thanh nói, “ngọn gió nào, đem ngươi Cửu Dương thổi tới ta chỗ này đến rồi?”

Cửu Dương đạo nhân ngồi ở hạ thủ tịch, lạnh lùng nói rằng, “Ngao Liệt, đồ đệ của ta bị người giết!”

Ngao Liệt ánh mắt ngẩn ra.

Hắn nhưng là biết Cửu Dương đạo nhân tính khí.

Chỉ có một cái đồ đệ.

Còn bị người giết.

Bực này liền đâm Cửu Dương đạo nhân buồng tim hang ổ a!

“Làm sao? Đối phương lai lịch rất lớn?”

Ngao Liệt nhất thời rõ ràng cái gì, cười hỏi.

Cửu Dương đạo nhân bất đắc dĩ nói, “Không phải lai lịch lớn, là rất thần bí, hơn nữa, bởi vì cùng Hải Vương Ngao Hiên, thật giống có chút giao tình, vì lẽ đó, ta tìm đến ngươi!”

Ngao Liệt cười lạnh nói, “Ngao Hiên đứa kia, là cái rắm gì Hải Vương! Ta Quỷ Long bộ tộc, mới là Hải thần chính thống truyền thừa! Tìm ta? Làm sao, muốn cho ta giúp ngươi báo thù?”

Cửu Dương đạo nhân gật gù, “Nghĩ tới nghĩ lui, ta cảm thấy, vẫn là cùng Quỷ Long tộc liên hợp, báo thù tỷ lệ cao nhất, Ngao Liệt, ta cũng không đùa với ngươi hư, ngươi giúp ta báo thù, ta Cửu Dương vào Quỷ Long tộc làm trưởng lão, đồng thời, ta có thể cho ngươi Hải thần trang phục bên trong giáp tay!!”

Ngao Liệt trừng mắt lên, đột nhiên đứng lên.

Hắn khó có thể tin nhìn Cửu Dương đạo nhân, ngơ ngác nói, “ngươi có Hải thần giáp tay?”

Cửu Dương đạo nhân cao thâm khó dò gật gù, híp mắt lại, cười nhạt nói, "không sai! Hải thần giáp tay, liền ở trong tay ta, ngươi cho rằng, ta một cái tiểu tộc, vì sao trưởng thành đến mức độ như vậy? Dựa vào, chính là Hải thần giáp tay, chuyện này, vốn là là ta bí mật lớn nhất, ta cũng không dối gạt ngươi, ta từng từng chiếm được Hải thần một ít truyền thừa, lúc đó liền được Hải thần giáp tay!"

"Không chỉ có như vậy, ta còn biết, Hải thần trang phục bên trong, hai cái linh kiện tăm tích!"

Ngao Liệt hít vào một ngụm khí lạnh.

Hải thần trang phục, chính là Hải thần ban tặng!

Ẩn chứa hủy thiên diệt địa uy năng!

Có người nói, nếu như có thể tập hợp Hải thần trang phục, liền có thể triệu hoán Hải thần giáng lâm, nhất thống hải vực!

Có điều qua nhiều năm như thế, Hải thần trang phục tăm tích, trước sau là cái câu đố.

Hải Long Tộc may mắn được mũ giáp, mà bọn họ Quỷ Long tộc, nhưng là tìm tới ngực giáp!

Còn sót lại giáp tay,

Giáp chân cộng thêm Hải thần giầy, cùng với Hải thần trang phục bên trong binh khí, Hải thần kiếm!

Hải thần giáp tay dĩ nhiên ở Cửu Dương đạo nhân trong tay.

Điều này làm cho Ngao Liệt, trái tim nhanh chóng nhảy lên lên.

"Ngươi như dâng ra Hải thần giáp tay, ta Ngao Liệt xin thề, sẽ giúp ngươi báo thù rửa hận!" Ngao Liệt nghiêm nghị nhìn Cửu Dương đạo nhân nói rằng.

Cửu Dương đạo nhân cười lạnh nói, “yên tâm, ta chí ở đại đạo, Hải thần giáp tay, đã đối với ta không có tác dụng lớn gì, cho các ngươi Quỷ Long tộc chính là! Có điều, lần này báo thù, ta hi vọng Hải Long Tộc, có thể thẳng thắn một điểm, trực tiếp đem Hải Long bộ tộc, cũng cho diệt!”

Ngao Liệt sắc mặt quái lạ.

Cửu Dương đạo nhân cắn răng nói rằng, “Hải Vương Ngao Hiên tên khốn kia, trơ mắt nhìn đồ đệ của ta chết, cũng không ngăn trở, hắn cũng nên chết!”

“Ha ha ha, Cửu Dương, tiêu diệt Hải Long Tộc, vẫn là ta tâm nguyện, có điều, chuyện này không vội vã, đợi ta tộc lão tổ tiến thêm một bước, sẽ xua quân Hải Vương Thành, diệt Hải Long Tộc!”

Ngao Liệt nở nụ cười.

Cửu Dương đạo nhân nghe vậy, cười nhạt nói, “ta, không muốn chờ! Vì lẽ đó, ta quyết định vải một cái sát cục, ta vừa nãy cũng nói rồi, Hải thần trang phục hai cái linh kiện tăm tích, ta cũng biết, trong đó có Hải thần kiếm cùng Hải thần giầy!”

“Này hai cái thần vật, ngay ở Huyết Vực Thâm Cốc ở trong!”

“Ta nghĩ, nếu là ngươi tự mình đi tìm Ngao Hiên, nói biết Hải thần trang phục tin tức, sau đó, muốn liên hợp thăm dò, Ngao Hiên, sẽ không không đáp ứng chứ?”

“Mà ta, những năm này thăm dò Huyết Vực Thâm Cốc, từ lâu quen thuộc cực kỳ, biết vài nơi hung địa, cũng biết hóa giải phương pháp, đến lúc, đem Hải Long Tộc cao tầng, một lưới bắt hết, ta cũng có thể báo thù, chẳng phải là, song toàn tề đẹp?”

Ngao Liệt ánh mắt tinh mang cuồng thiểm.

Vạn vạn không nghĩ tới, Cửu Dương đạo nhân, dĩ nhiên chơi lớn như vậy!

Nếu như sự tình có thể thành, cái kia thật đúng là Quỷ Long tộc, quật khởi thời gian!

Có điều, Ngao Liệt vẫn là truy hỏi nói, "ngươi xác định, những kia hung địa, có thể giết chết Hải Long lão tổ? Hắn nhưng là ở Hải thần tổ địa, luyện hóa quy tắc, thực lực vượt xa bán tiên, coi như là bộ tộc ta lão tổ, đều không phải là đối thủ!"

Cửu Dương đạo nhân lộ ra một vệt sợ hãi vẻ, nói rằng, "đâu chỉ là Hải Long lão tổ, coi như là tiên nhân, một khi bị những kia hung địa sát chiêu đụng với, cũng sẽ" thân tử đạo tiêu ", ta là có Hải thần truyền thừa bên trong, lưu lại pháp môn, thế mới biết tránh thoát phương pháp!"

Ngao Liệt cau mày, sau nửa ngày, nói rằng, "chuyện này, ta cần phải báo cho lão tổ, dù sao liên lụy rất lớn, ta không làm chủ được!"

"Nên!"

Cửu Dương đạo nhân không có một chút nào bất mãn.

Ngao Liệt tiếp tục nói rằng, "vì biểu hiện thành tâm, ngươi ta song phương, cũng nhất định phải lập xuống Hải thần huyết thệ, cộng cùng tiến lùi, không được mưu nghịch phản bội, Cửu Dương, ta không phải không tin ngươi, thực sự là, ngươi biết, so với chúng ta nhiều quá nhiều!"

Cửu Dương đạo nhân cười nhạt lắc đầu một cái, "Cái này ta đương nhiên cũng đáp ứng, ngươi yên tâm, ta Cửu Dương, còn không đến mức vô liêm sỉ như vậy, đến lúc đó đồng thời tuyên thề liền thành!"

Ngao Liệt thở phào nhẹ nhõm.

Con mắt híp híp, trái tim lần thứ hai nhanh chóng nhảy lên lên.

Việc này một khi thành công, Hải thần trang phục không nói, chỉ là tiêu diệt Hải Long Tộc, cũng đã đủ khiến bọn họ Quỷ Long tộc, trở thành hải vực mới kẻ thống trị!

Tạo hóa giáng lâm, Quỷ Long tộc, thế tất quật khởi...

------oOo------

Chương 290: Ta đến biết điều a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo ở Hải Vương Thành cũng có "Nhà".

Là một toà tỉ mỉ đã tu sửa phủ đệ.

Ở ôm đồm thiên kiêu chiến chín người đứng đầu sau khi, Phạm Cát chín người được lớn lao ban thưởng, có điều mấy người thương lượng một chút, trực tiếp đem một nửa ban thưởng, đổi thành này tòa thật to phủ đệ.

Phạm Cát mẫu thân bị nhận lấy, Ngô Chân thân nhân của bọn họ cũng đều vào ở tòa phủ đệ này.

Đương nhiên.

Làm vì bọn họ tôn thờ như thần linh ân sư, Vương Bảo tự nhiên cũng bị xin mời vào.

Người tuy không nhiều.

Thế nhưng, Phạm Cát chín người lẫn nhau nhưng có thật sự cảm tình, thật giống anh chị em như thế, nhìn thấy này cùng mục bầu không khí, Vương Bảo cũng rất là cao hứng.

Ngày đó.

Ngao Phong trên mặt mang theo háo sắc, đạp bước tiến vào phủ đệ.

Phạm Cát nhận được hạ nhân bẩm báo, mau mau ra đón, nhìn thấy Ngao Phong, chắp tay nói, "bát vương tử..."

Ngao Phong phất tay đánh gãy Phạm Cát, cười khổ nói, "lớp trưởng, Vương sư hiện tại rảnh rỗi sao?"

Phạm Cát suy nghĩ một chút, nói rằng, “giáo viên thật giống ở thưởng thức trà!”

Ngao Phong đại hỉ, “Ta muốn gặp Vương sư, ta có chuyện quan trọng cho biết!”

“Bát vương tử mời đi theo ta!”

Hai người bước nhanh đi tới một toà không lớn tiểu viện.

“Bát vương tử, chờ! Ta đi mời chỉ ra một hồi!” Phạm Cát nhỏ giọng nói.

“Nên!”

Ngao Phong cũng không có một chút nào bất mãn.

Hắn hiện tại, từ lâu đem Vương Bảo tôn thờ như thần linh bình thường, xuất phát từ nội tâm kính nể.

Rất nhanh, Phạm Cát liền đi ra, “Vào đi thôi bát vương tử!”

Ngao Phong hít sâu một hơi, bước vào tiểu viện.

Trong viện dưới mái hiên, Vương Bảo thản nhiên uống trà, nhìn Hải tộc thông sử, liếc mắt một cái Ngao Phong, cười nhạt nói, “tìm ta có việc?”

Ngao Phong cung kính nói, “Vương sư, việc lớn không tốt, Lôi Giao lão tổ mang theo hắn cháu trai ruột đến đây, muốn... Muốn tới cầu thân! Cưới ta đại tỷ!”

Vương Bảo hé mắt, nghiêm túc nói, “Hải Vương không đem bọn họ đánh ra đi?”

Ngao Phong dở khóc dở cười!

Đánh ra đi?

Lôi Giao lão tổ nhưng là bán tiên đỉnh cao tu vi, càng không cần phải nói, sau lưng còn có ngầm không phục tùng Hải Long Tộc quản lý Lôi Giao đại tộc, hắn cha Hải Vương coi như phát điên, cũng sẽ không đem vị này người có quyền đuổi ra ngoài a!

Đem Lôi Giao lão tổ lai lịch bối cảnh vừa nói như thế.

Vương Bảo bĩu môi, sau đó con mắt hơi chuyển động, trực tiếp đứng dậy.

Hải Vương lật lọng, không nam nhân, Vương Bảo cũng không để ý lắm, hắn bản ý cũng không phải vì Dao Quang thánh nữ, chỉ là ý định khí chọc giận Hải Vương, tìm vui vẻ mà thôi.

Đương nhiên, nếu như có thể biết thời biết thế, Vương Bảo cũng sẽ không sợ, đối với Dao Quang thánh nữ, Vương Bảo vẫn là rất có hảo cảm.

Lúc này dĩ nhiên xuất hiện tình địch.

Lai lịch còn không nhỏ.

Vương Bảo nhất thời cảm thấy, đây là một cái rất tốt trang bức cơ hội a!

...

...

Vương cung đại điện.

Hải Vương Ngao Hiên, đang theo một cái trên người điêu khắc lôi đình đồ án ông lão áo tím, chuyện trò vui vẻ.

Ở ông lão bên cạnh người, còn có một người thanh niên, dài chính là khí vũ hiên ngang, soái một nhóm, hiếm thấy chính là khí chất trầm ổn, ông cụ non.

“Hải Vương, cháu ta Lôi Quảng Chân tuy rằng ở thiên phú lên, không thể

nói là vạn cổ đệ nhất, nhưng là, thiên phú cũng là không sai, Vương cấp huyết thống, hơn nữa, còn thức tỉnh rồi ta Lôi Giao bộ tộc tổ mạch thần thông Phệ Diệt Lôi Thương!"

Lôi Giao lão tổ Lôi Cửu Thiên sang sảng cười, chỉ chỉ bên người thanh niên, híp mắt nói rằng, "lần này đến Vương Thành cầu thân, là tiểu tử này không biết trời cao đất rộng, có điều, cũng xin mời Hải Vương, cho lão phu một bộ mặt a, nhường ta tôn cùng Dao Quang thánh nữ, ở chung một phen, coi như không được, cũng không cái gì!"

Ngao Hiên ngoài cười nhưng trong không cười gật gù.

Trong lòng nhưng là chửi nhỏ một tiếng, lại rất sao là một cái ghi nhớ ta khuê nữ hỗn đản.

Lôi Quảng Chân đứng dậy khen tặng một phen, sau đó, liền yên lặng nghe Ngao Hiên cùng Lôi Cửu Thiên nói chuyện.

Cũng không lâu lắm, Lôi Cửu Thiên cùng Ngao Hiên cáo từ, cùng Lôi Quảng Chân, liền ở đến vương cung đỉnh cấp khách điện bên trong.

Nơi sâu xa.

Lôi Cửu Thiên vung tay lên, ngăn cách tất cả, trên mặt vẻ mặt, âm tình bất định.

Lôi Quảng Chân hít một hơi, nhỏ giọng nói, "Tổ gia, ta thật sự muốn cùng Hải Long Tộc là địch?"

Lôi Cửu Thiên nhạt âm thanh nói, "chiều hướng phát triển mà thôi, ảo diệu trong đó, ngươi không hiểu, rộng rãi thật, lần này là ta Lôi Giao bộ tộc bay lên thời cơ, ngươi có thể ngàn vạn, phải cho ta nỗ lực a!"

Lôi Quảng Chân tự nhiên gật đầu, ánh mắt lập loè tinh mang.

Lôi Cửu Thiên hít một hơi, trở nên trầm tư.

Hắn Lôi Cửu Thiên, bán tiên đỉnh cao tu vi, làm sao hầu như đoạn tuyệt thời cơ thành tiên.

Có điều Cửu Dương đạo nhân tìm đến hắn, cho hắn vẽ một bức tốt đẹp kế hoạch lớn.

Một khi đại sự thành công, Quỷ Long tộc tiếp chưởng Hải tộc, hắn Lôi Cửu Thiên, cũng có thể liên lụy Thuận Phong xe, tiến vào Hải thần tổ địa, luyện hóa quy tắc.

Thành tiên, liền có cơ hội.

Điều này làm cho Lôi Cửu Thiên, không thể không ý động.

Cửu Dương đạo nhân cho hắn nhiệm vụ, thật không đơn giản, lấy thông gia làm tên, tiếp cận Hải Vương, đưa ra chiêm ngưỡng Hải thần mũ giáp cơ hội, việc này nếu là Lôi Quảng Chân tên tiểu bối này nhắc tới, hơn nữa Dao Quang thánh nữ lên tiếng phụ họa, nói vậy Hải Vương sẽ không từ chối.

Sau đó, hướng về Hải thần mũ giáp bên trong, gia nhập một ít đồ, như vậy, nhiệm vụ liền xong xong rồi.

Hai ông cháu lại tỉ mỉ ôn lại một lần kế hoạch.

Lôi Quảng Chân liền rời đi khách điện.

Dao Quang thánh nữ còn đang bế quan, sự tình cần chờ đợi.

Ra khách điện.

Lôi Quảng Chân sự trên mặt, nhất thời lộ ra một vệt cười khẩy.

Bất động thanh sắc ở phía xa cất bước một nhóm cung nữ trên người, tàn nhẫn mà cạo một chút, Lôi Quảng Chân hé mắt, kêu lên chính mình lão bộc, phát sinh một đạo đưa tin.

Cũng không lâu lắm.

Một cái cẩm y thanh niên đi tới, nhìn thấy Lôi Quảng Chân, trên mặt lộ ra một vệt nụ cười, rất xa liền gọi nói, "biểu ca!"

Lôi Quảng Chân híp mắt cười, "Ngao Nguyên biểu đệ!"

Ngao Nguyên liếc mắt nhìn khách điện, nói rằng, "đồn đại là thật sự? Biểu ca thật sự muốn kết hôn Dao Quang đại tỷ?"

Lôi Quảng Chân gật gù, thản nhiên nói, "yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu mà! Làm sao, không vui?"

Ngao Nguyên lắc đầu một cái, "Sao có thể chứ, ngươi là biểu ca ta, Dao Quang đại tỷ là ta cùng cha khác mẹ tỷ tỷ, nếu như thật có thể thành sự, thân càng thêm thân, ta cao hứng còn đến không kịp!"

Ngao Nguyên nhưng là Hải Vương đứa con thứ bẩy.

Thất vương tử Ngao Nguyên, danh tiếng cũng không phải hiện ra, liền Ngao Phong cũng không sánh nổi, tư chất cũng là thấp nhất.

Ngao Nguyên chi mẫu, chính là xuất thân Lôi Giao bộ tộc, vì lẽ đó, đối với Lôi Giao bộ tộc, bản năng thân cận, tiến lên bao quát Lôi Quảng Chân sự vai, nháy mắt nói rằng, "đi thôi biểu ca, ngươi nhưng là đã lâu không có tới Vương Thành, ta mang ngươi ở trong thành cố gắng đi dạo!"

Lôi Quảng Chân bất động thần sắc đem Ngao Nguyên cánh tay đẩy ra, hai người cười, đi ra vương cung.

...

...

Mà cùng lúc đó.

Ngao Phong trên mặt mang theo khiếp sợ, cùng Vương Bảo đi ra phủ đệ.

Có điều Vương Bảo khuôn mặt, nhưng là hoàn toàn biến dạng, đã biến thành một cái đại soái bức.

Ngao Phong kinh hãi cực kỳ.

Vương Bảo biến hóa, ngay ở hắn dưới mí mắt, bất kể là khuôn mặt, vẫn là khí tức, thậm chí tất cả cảm ứng, đều phảng phất thay đổi một người.

“Vương sư, ngài muốn làm cái gì? Tại sao...”

Ngao Phong không nhịn được, lên tiếng hỏi.

Vương Bảo sờ sờ chính mình đẹp trai tiểu hồ tử, cười híp mắt nói, “Ngươi không cảm thấy, ta trước đây thân phận, quá đáng sợ sao?”

Ngao Phong chuyện đương nhiên gật gù.

Đâu chỉ là đáng sợ, quả thực là không thể trêu chọc!

Vương Bảo cười nói, “vì lẽ đó a, ta đến biết điều a, không phải vậy cùng cái kia Lôi Quảng Chân đụng với, hắn cũng không dám chọc ta, cái kia nhiều vô vị? Nhớ kỹ a, ta hiện tại gọi Vương Tiểu Chùy, là Vương Đại Chùy đệ đệ!”

Ngao Phong khóe miệng co quặp.

Ngài thân phận này chuyển đổi, cũng thật là không hề cảm giác khó chịu, nói vậy có Đại Chùy, vậy cũng nhất định sẽ có Tiểu Chùy.

Có điều, Vương sư a Vương sư.

Ngài đây là cái gì ác thú vị a.

Ngươi trâu bò, ngươi trực tiếp kinh sợ liền xong chứ, ngươi cần phải biết điều, cần phải giả làm heo ăn thịt hổ, không biết, ngươi này có bao nhiêu bẫy người?

Thời khắc này, Ngao Phong đều thế Lôi Quảng Chân mặc niệm lên.

Bày ra như thế cái tình địch, Lôi Quảng Chân, ngươi liền tự cầu phúc đi...

------oOo------

Chương 291: Ngươi là thật sự tú a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Biểu ca, nếu không ta dẫn ngươi đi Kỳ Thú Tràng đi dạo? Nghe nói Kỳ Thú Tràng gần nhất tiến cử một cái dị chủng kỳ thú, gọi là Thần Lực Thiên Sư, sức mạnh vô cùng lớn cực kỳ, đều có thể có thể so với Vấn Đạo cảnh!”

Ngao Nguyên chí không ở Hải Vương đại vị, bởi vì hắn biết mình không có cơ hội.

Hải tộc nói cho cùng, vẫn là lấy huyết thống làm đầu, chính mình huyết thống thấp nhất, cùng với làm không công, còn không bằng làm một cái tiêu dao vương tử.

Vì lẽ đó, Ngao Nguyên khá là yêu thích vui đùa.

Lôi Quảng Chân ngược lại cũng không đáng kể, hiện tại Dao Quang thánh nữ bế quan, hắn tán gái kỹ thuật không chiếm được cơ hội thi triển, có điều, cũng không thể nhàn rỗi, ở Lôi Giao bộ tộc, hắn nhưng là có tình thánh mỹ danh.

Hai người hướng về Kỳ Thú Tràng đi đến.

Kỳ Thú Tràng bên trong, đều là Hải tộc đặc dị kỳ thú.

Mà kỳ thú cùng Hải tộc, tuy là một mạch kế thừa, có điều, không biết nguyên nhân gì, dù cho có thực lực mạnh mẽ, nhưng là, trí lực nhưng cực kỳ hạ thấp, cũng không thể hóa thành hình người, vì lẽ đó, một ít mạnh mẽ kỳ thú, bị Hải tộc cường giả lùng bắt bao vây, cho rằng đấu thú tác dụng.

Kỳ Thú Tràng, chính là chơi đạo này người tài ba, thậm chí tổng bộ đều mở ra Vương Thành đến rồi.

Mà cùng lúc đó.

Dò thăm tin tức Ngao Phong tiểu đệ, thời khắc báo cáo Lôi Quảng Chân hai người hướng đi, Vương Bảo cùng Ngao Phong, liền hướng về bọn họ nơi này đi tới.

Đột nhiên.

Lôi Quảng Chân ngừng chân, con mắt nhìn về phía đường phố bên một cái cửa hàng ở ngoài trên quầy, chính đang xem xét đồ vật hai cô gái.

Ngao Nguyên sững sờ, theo Lôi Quảng Chân ánh mắt nhìn sang, con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Hai cô gái này, thình lình chính là Vương Bảo hai cái học viên nữ, Lăng Nhược Tuyết cùng Lăng Nhược Vũ.

"Thú vị!"

Lôi Quảng Chân liếm môi một cái, rất là hứng thú dạt dào đi tới.

Có điều, mới vừa đi hai bước, liền bị Ngao Nguyên kéo.

"Biểu ca, ngươi sẽ không coi trọng cái kia hai cô gái chứ?" Ngao Nguyên dò hỏi.

Lôi Quảng Chân híp mắt gật gù, "Không sai! Ta vừa vặn thiếu hai cái bồi ngủ hầu nữ, hai cái này, ta xem liền không sai!"

Ngao Nguyên vừa nghe, suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Biểu ca ngươi rất sao đây là ở tìm đường chết a!

Ngươi lại vẫn nghĩ, đem hai cái này Vương Thành cấm kỵ, cho rằng bồi ngủ hầu nữ?

Hai vị này, nhưng là vị kia không thể trêu chọc đồ đệ a!

Hiện tại Vương Thành người nào không biết, Vương Bảo chín cái học viên, ai lại không biết, Vương Bảo cái kia tự bênh tính nết?

Hổ Sa lão tổ chính là kết cục.

Phạm Dương hắn sư tôn, càng là huyết kết cục!

Đỉnh cao Đạp Tiên đều bị một kiếm chém giết, ngươi muốn làm cái gì?

Ngao Nguyên hít một hơi, trầm giọng nói, "biểu ca, các nàng dài đến không có chút nào đẹp đẽ, ngươi đây là tại sao a?"

Lôi Quảng Chân ha ha cười, "Ngươi không hiểu!"

Này, nhưng là bởi vì Lôi Quảng Chân năng lực thiên phú.

Hắn Lôi Quảng Chân, có một hạng siêu cấp năng lực đặc biệt, vậy thì là, có thể cảm ứng được những kia cao đẳng dòng máu Hải thần Hải tộc.

Ở hắn cảm ứng bên trong, Lăng Nhược Tuyết cùng Lăng Nhược Vũ, huyết thống liền kỳ cao, đối với hắn công pháp tu luyện mà nói, có đại bổ hiệu quả!

Cái này cũng là Vương Bảo tinh luyện Phạm Cát chín người huyết mạch duyên cớ.

Cho tới dung mạo?

Hắn lại không cưới đối phương, đóng lại đèn đều giống nhau.

Nhìn thấy Lôi Quảng Chân lại muốn đi, Ngao Nguyên không thể không lần thứ hai kéo hắn lại, "Biểu ca, đừng!"

"Làm sao? Biểu đệ, ngươi vì sao ngăn trở ta?" Lôi Quảng Chân ngẩn ra.

Ngao Nguyên cười khổ nói, “biểu ca, những cô gái khác, cũng là thôi, hai cái này, ngươi cũng không thể động!”

Lôi Quảng Chân lòng hiếu kỳ nổi lên, cười nói, “biểu đệ, ngươi nhưng là vương tử, hai cái này, chẳng lẽ có cái gì thông thiên bối cảnh? Thậm chí ngay cả ngươi, đều như thế kiêng kỵ?”

Ngao Nguyên cười gượng nói, “việc này, nói rất dài dòng, ngược lại, biểu ca ngươi vẫn là nghe ta, hai cô gái này, chọc không được không thể chạm vào càng đắc tội không được, chúng ta hay là đi mau đi!”

Lôi Quảng Chân thần sắc hơi động.

Bỗng nhiên gia tốc, hướng về Lăng Nhược Vũ cùng Lăng Nhược Tuyết đi đến.

Cái gì gọi là chọc không được không thể chạm vào đắc tội không được?

Hắn Lôi Giao bộ tộc hiện tại liền ngươi Hải Long tộc đều chuẩn bị mở làm, còn có cái gì, là hắn không trêu chọc nổi?

Lại nói.

Hắn lại không phải đồ ngu, sẽ trực tiếp tiến lên, thổ lộ mục đích, tạm thời trước tiên quen biết một chút, có cái gì?

Ngao Nguyên lại là một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, mau mau đuổi theo.

“Hai vị cô nương, tại hạ Lôi Quảng Chân, xuất thân Lôi Giao bộ tộc, không biết hai vị cô nương khuê danh? Có thể hay không nhận thức một hồi?”

Lôi Quảng Chân lộ ra tự nhận đẹp trai nhất vẻ mặt, đi tới Lăng Nhược Vũ cùng Lăng Nhược Tuyết thân vừa cười nói.

Lăng Nhược Tuyết quay đầu, nhìn Lôi Quảng Chân một chút, nhíu mày.

Lăng Nhược Vũ tính cách khá là mãnh liệt, trực tiếp lạnh giọng nói, “không có hứng thú! Tỷ tỷ, chúng ta đi thôi!”

Hai người liền muốn đi.

Thế nhưng Lôi Quảng Chân sắc mặt cứng đờ, cảm giác chịu đến sỉ nhục.

Hắn Lôi Quảng Chân ở Lôi Giao bộ tộc thậm chí tứ phương hải vực, tán gái kỹ thuật vậy cũng là xưng tên.

Hiện tại, hai cái tướng mạo bình thường nữ tử, đã vậy còn quá không nhìn hắn, đây là ở đánh hắn tình thánh mặt a!

Ngăn cản Lăng Nhược Tuyết tỷ muội đường đi, Lôi Quảng Chân thành khẩn nói rằng, “hai vị cô nương, ta là chân tâm muốn cùng hai vị kết giao bằng hữu, kính xin...”

Lôi Quảng Chân đang chuẩn bị triển lộ chính mình ba tấc không nát miệng lưỡi.

Nhưng mà đột nhiên, một đạo châm biếm, vang lên, ngắt lời hắn, “Mời ngươi muội a xin mời, chỉ là một cái Lôi Giao tộc tiểu bối, cũng muốn cùng hai ta vị sư tỷ kết bạn? Thực sự là chuyện cười!”

Lôi Quảng Chân ánh mắt chìm xuống.

Theo tới Ngao Nguyên, nhưng là khóe mắt đột nhiên vừa kéo.

Thanh âm này, hắn đương nhiên quen tất, bởi vì đây là hắn cái kia kiêu căng khó thuần Bát đệ!

Đúng như dự đoán, Ngao Phong đi tới, bên người đương nhiên là Vương Bảo.

“Ngao Phong?”

Lôi Quảng Chân tự nhiên cũng là nhận ra Ngao Phong.

Con ngươi vẻ lạnh lùng lóe lên, Lôi Quảng Chân nhạt âm thanh nói, “Ngao Phong, nhiều năm như vậy không gặp, ngươi này tính khí, vẫn là trước sau như một hung hăng a!”

“Bình thường!”

Ngao Phong bĩu môi.

“Bát vương tử!”

Lăng Nhược Tuyết tỷ muội quay về Ngao Phong thi lễ, kinh ngạc liếc mắt nhìn Vương Bảo.

Ngao Phong nhưng là rất là khách khí nói, “Hai vị sư tỷ, các ngươi mời về, người này, ta đến xử lý!”

Hai tỷ muội gật gù, lần thứ hai thi lễ, bước nhanh rời đi.

Lôi Quảng Chân được kêu là một cái khí a.

Đại gia ngươi!

Tuy rằng ngươi là bát vương tử, thế nhưng, lão tử tốt xấu cũng là Lôi Giao tộc nhất thiên kiêu, như thế trước mặt mọi người đánh ta mặt, ngươi rất sao cũng quá không nể mặt ta chứ?

“Ngao Phong, ngày hôm nay việc này, ta nhớ rồi!”

Lôi Quảng Chân vẻ mặt âm trầm cười lạnh một tiếng, liền muốn rời khỏi.

Lúc này đương nhiên không phải lúc trở mặt, thế nhưng Lôi Quảng Chân đã âm thầm xin thề, một khi đại sự thành công, sẽ nhường Ngao Phong, sinh tử lưỡng nan.

Ngao Phong ánh mắt chớp qua một vệt trào phúng, căn bản không coi là chuyện to tát.

“Lão bát, ngươi quá đáng!”

Ngao Nguyên trừng một chút Ngao Phong, liền chuẩn bị cùng Lôi Quảng Chân rời đi.

Nhưng mà.

Vương Bảo chính là gây sự với bọn họ đến, làm sao sẽ dễ dàng nhường bọn họ rời đi.

Huống hồ.

Lôi Quảng Chân trêu chọc hắn hai cái học viên, xem ánh mắt liền không có ý tốt, Vương Bảo có thể buông tha hắn, mới là lạ.

“Cái tên này dài đến như thế xấu, cũng dám ra đây tán gái? Thực sự là không sợ hù chết người a!”

Vương Bảo nói thầm, âm thanh cũng không nhỏ.

Ngao Phong dở khóc dở cười.

Ngao Nguyên khóe mắt mãnh đánh.

Lôi Quảng Chân dứt khoát xoay người!

Ánh mắt lạnh lùng nhìn Vương Bảo, Lôi Quảng Chân suy tư một hồi Hải tộc các đại thiên kiêu hình ảnh đồ phổ, toàn không có một cái đối được hào.

“Ngươi nói ai xấu?”

Lôi Quảng Chân nghiến răng nghiến lợi quát.

Nói hắn cái khác, Lôi Quảng Chân còn không đến mức tức giận như vậy.

Thế nhưng dung mạo, nhưng là hắn nhất tự kiêu địa phương.

Hắn như thế một cái đại soái bức, ngươi nói ta xấu? Khe nằm, này không thể nhẫn nhịn a!

Vương Bảo lộ ra kinh ngạc vẻ mặt, “Nơi này xấu xí, còn có người khác sao? Đương nhiên là ngươi a!”

Vụ thảo!

Lôi Quảng Chân ánh mắt bùng nổ ra từng đạo từng đạo lôi mang, tức giận hướng não, liền muốn động thủ.

Có điều lúc này, Ngao Phong nhưng là tiến lên một bước, lệ quát, “Làm càn!”

Lôi Quảng Chân ngẩn ra.

Ngao Nguyên chau mày, nhìn Vương Bảo, nói rằng, “lão bát, hắn là ai?”

Ngao Phong cười lạnh nói, “Thất ca, hắn là Vương sư đệ đệ, Vương Tiểu Chùy, ta khuyên ngươi, tốt nhất lôi kéo cái này chày gỗ, đi nhanh lên, bằng không, cẩn thận cái mạng nhỏ của hắn!”

Ngao Nguyên vẻ mặt đại biến.

Vương Đại Chùy đệ đệ?

Khe nằm, Vương Đại Chùy lúc nào, thêm ra tới một cái đệ đệ?

“Biểu ca, đi!”

Ngao Nguyên mặt âm trầm, lôi kéo Lôi Quảng Chân.

Lôi Quảng Chân cảm giác được không đúng, hừ lạnh một tiếng, quyết định... Nhịn!

Hảo hán không ăn trước mắt thiệt thòi a!

Chỉ có điều.

Chưa kịp hắn xoay người, liền nhìn thấy Vương Bảo trừng mắt lên, nhìn chằm chằm Lôi Quảng Chân, lớn quát, “Ngươi mắng ta?”

Đang khi nói chuyện.

Vương Bảo vung tay lên, một đạo linh quang, thẳng đến Lôi Quảng Chân mà đi.

Tuỳ tùng Lôi Quảng Chân phía sau lão bộc bóng người lóe lên, ngăn ở trước mặt hắn, nhưng mà, làm linh quang bao phủ tới, ông lão ánh mắt chớp qua một vệt sợ hãi, phun ra một ngụm máu lớn, bay ngược lùi về sau, đem đột nhiên không kịp chuẩn bị Lôi Quảng Chân, cũng đánh ngã.

Vương Bảo hừ nhẹ nói, “đừng tưởng rằng ở trong lòng mắng ta, ta liền không đánh ngươi!”

Ngã trên mặt đất Lôi Quảng Chân, một cái lão huyết cuồng bắn mà ra.

Một mặt mộng bức Ngao Nguyên nghe vậy, cũng là suýt chút nữa thổ huyết!

Ngao Phong khóe mắt mãnh đánh, lần thứ hai vì là Lôi Quảng Chân mặc niệm.

Mà bốn phía xem trò vui Hải tộc, sắc mặt cũng là trở nên cực kỳ quái lạ.

Trong lòng mắng ngươi?

Ai u khe nằm!

Ngươi này đều có thể biết?

Ma trứng!

Thật tà tính a!

Thế gian này, ra tay lý do ngàn ngàn vạn, thế nhưng, ngài lý do này, là thật sự tú a...

------oOo------

Chương 292: Ta chỉ là đơn giản nghĩ hố ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Khinh người quá đáng!”

Lôi Quảng Chân gào thét!

Tâm thái triệt để nổ tung!

Bị đánh, hắn đương nhiên là có qua. M.

Thế nhưng, bởi vì bực này hoang đường lý do bị đánh, này mẹ nó quả thực là cưỡi ở trên đầu hắn đùng đùng đùng quất hắn mặt a!

“Đừng kích động!”

Nhìn thấy Lôi Quảng Chân muốn phát tin tức, Ngao Nguyên mi tâm bốc lên một vệt mồ hôi lạnh!

Hắn oán khí cực kỳ liếc mắt nhìn Vương Bảo, mạnh mẽ đem Lôi Quảng Chân cho vứt đi rồi.

Vương Bảo híp mắt cười nhìn bọn họ rời đi, sau đó đạp bước, thản nhiên đi theo.

Ngao Phong tự nhiên đi theo, ánh mắt có chút chờ mong.

Hắn đối với Lôi Quảng Chân, đương nhiên có thể không có gì hảo cảm có thể nói, hàng này hung hăng rất a.

Hai người trời sinh khí tràng không hợp.

...

...

Lại nói Lôi Quảng Chân.

Bị Ngao Nguyên lôi đi, Lôi Quảng Chân vẫn là cơn giận còn sót lại chưa tiêu, nhìn Ngao Nguyên gầm nhẹ nói, “cái tên này, đến cùng lai lịch gì?”

Ngao Nguyên lau mồ hôi lạnh, thấp giọng nói, “biểu ca, người này, không thể trêu chọc! Ngươi vừa nãy cũng nghe được, hắn gọi Vương Tiểu Chùy, là Vương Đại Chùy đệ đệ, mà cái kia Vương Đại Chùy... Hắn là bán tiên cường giả!”

Lôi Quảng Chân mí mắt run lên.

Khe nằm!

Bán tiên cường giả đệ đệ?

Vẻ mặt âm trầm nhíu nhíu mày, Lôi Quảng Chân chửi bới vài tiếng, liền hít sâu một hơi, bình tĩnh lại.

Đổi ở Lôi Giao tộc địa, coi như là bán tiên cường giả đệ đệ, hắn cũng không sợ a!

Gia gia hắn cũng là bán tiên, vẫn là bán tiên đỉnh cao, hơn nữa, bởi vì lão làm đến con, lại có hắn người cháu này, thương yêu khẩn.

Có điều.

Nơi này là Hải Vương Thành.

Hơn nữa.

Hắn còn có chuyện quan trọng tại người.

Không tiện xảy ra sự cố a!

Đại sự làm trọng!

Vì lẽ đó, Lôi Quảng Chân, lần thứ hai nhịn!

Nhìn thấy Lôi Quảng Chân như vậy, Ngao Nguyên thở phào nhẹ nhõm, hắn chỉ sợ Lôi Quảng Chân tức không nhịn nổi, đến thời điểm hô lên Lôi Cửu Thiên đến, như vậy sự tình tuyệt bức sẽ làm lớn a, không tốt kết cuộc!

"Đi thôi biểu ca, chúng ta đi Kỳ Thú Tràng, phát tiết một chút!" Ngao Nguyên nỗ lực gượng cười nói.

Lôi Quảng Chân gật gù, bên cạnh hắn lão bộc, cũng là thở phào nhẹ nhõm, ba người không có gì đừng tâm tư, thẳng đến Kỳ Thú Tràng!

...

...

Kỳ Thú Tràng.

Bởi vì gần nhất, Kỳ Thú Tràng bên trong bắt được một con dị chủng kỳ thú, Thần Lực Thiên Sư, tấn thân thú vương, vì lẽ đó, chuyện làm ăn nóng nảy cực kỳ.

Mỗi ngày đều có đếm không hết Hải tộc người, tới nơi này đấu thú!

Đấu thú Quy Tắc, đương nhiên là đánh cược, hai con kỳ chiến, áp chú thắng bại.

Ngao Nguyên nhưng là Kỳ Thú Tràng đại chủ cố, vì lẽ đó, vừa vào cửa, liền thu được đỉnh cấp đãi ngộ, Kỳ Thú Tràng ông chủ lớn tự mình nghênh tiếp, tiếp đón, cười híp mắt mang theo nhàn nhạt cung kính, nói rằng, "Thất gia, ngài nhưng là rất lâu không đến rồi, có muốn hay không chơi một cái?"

Ngao Nguyên gật đầu cười nhạt nói, "không phải có cái Thần Lực Thiên Sư sao? Thú vương lên ngôi, đương nhiên đến chơi một cái! Lão cửu, bận bịu

ngươi đi, ta xem trước một chút!”

“Rõ ràng!”

Ông chủ lớn khom người lui bước, có điều nhưng dặn dò lại đi, khiến người ta bất cứ lúc nào chuẩn bị tiến lên tiếp đón.

Ngao Nguyên cùng Lôi Quảng Chân dọc theo vòng bảo hộ, nhìn về phía trung ương nơi Đấu Thú Tràng.

Lúc này giữa sân, chính có một con cao mấy trượng đạt sư thú, đây chính là Thần Lực Thiên Sư, nó ngửa mặt lên trời thét dài, cả người bóng loáng toả sáng bộ lông, mang theo nhàn nhạt tử quang, bá khí cực kỳ ấn lại một con cự thú thi thể.

Không ít dân cờ bạc đều đang lớn tiếng khen hay.

Nhưng cũng có rất nhiều người, bóp cổ tay thở dài, càng sâu người mắng to không ngớt.

Ngao Nguyên cười nói, “biểu ca, ánh mắt của ngươi, trước đây chính là độc vô cùng, sau đó ngươi có thể chiếm được cố gắng tuyển tuyển, nếu như có thể tuyển chọn một con kỳ thú, đánh bại này Kỳ Thú Tràng thú vương, chỉ là thắng chú, liền nhiều đến năm mươi ức thượng phẩm nguyên thạch!”

Lôi Quảng Chân ngẩn ra, “Năm mươi ức? Như thế cao?”

Ngao Nguyên cười giải thích nói, “không sai, cái này cũng là Kỳ Thú Tràng nóng nảy nguyên nhân, có lúc bọn họ sẽ chọn một đầu thú vương vì là nhà cái, thế nhưng, cũng sẽ cho cái khác người, lựa chọn những kia không phân sàn sàn kỳ thú cơ hội, rất nhiều người đều là dân cờ bạc, đều sẽ tin tưởng cái kia vạn người chưa chắc có được một cơ hội!”

“Thú vương chiến bại số lần có hạn, Kỳ Thú Tràng nhiều năm như vậy, cũng chỉ là đã xảy ra hai lần mà thôi! Có điều thế hoà, cũng có một cái ức khen thưởng, hơn nữa, còn có thể chính mình mang kỳ thú tới khiêu chiến!”

“Chà chà! Năm mươi ức a!”

Lôi Quảng Chân bẹp một hồi miệng.

Năm mươi ức thượng phẩm nguyên thạch, liền hắn đều đến mê tít mắt.

Bước tiến một trận.

Lôi Quảng Chân nhìn Ngao Nguyên, thấp giọng nói, “chính mình mang kỳ thú tới khiêu chiến, thắng rồi, cũng có năm mươi ức sao?”

Ngao Nguyên gật gù, “Đương nhiên!”

Lôi Quảng Chân híp mắt lại, không khỏi trở nên hưng phấn.

Muốn nói kỳ thú.

Hắn tổ phụ bên người, liền có một con, chính là tổ phụ công cụ thay đi bộ, thậm chí thành lập khế ước.

Thực lực càng là đạt đến Vấn Đạo đỉnh cao sức mạnh.

Đây cơ hồ là kỳ thú có thể đạt đến sức mạnh mạnh nhất.

Dù sao kỳ thú trí lực rất thấp, không thể cảm giác Goten mà lớn mạnh bản thân.

Xoay người, dặn dò lão bộc vài câu, lão bộc liền gật gù, bước nhanh rời đi.

Lôi Quảng Chân cười lạnh nhìn giữa sân Thần Lực Thiên Sư, đối với Ngao Nguyên nói rằng, “đợi lát nữa nhường ngươi nhìn ra trò hay!”

Ngao Nguyên không rõ.

Lôi Quảng Chân thần bí cười.

Này năm mươi ức, hắn là muốn định!

Rất nhanh lão bộc liền đến, có điều nhưng nói cho Lôi Quảng Chân một cái rất tin tức xấu, vậy thì là, Vương Bảo cùng Ngao Phong, cũng tới đến Kỳ Thú Tràng.

“Không quản hắn!”

Lôi Quảng Chân sắc mặt âm trầm lạnh lùng cười.

Tiếp nhận lão bộc trong tay thú giới, Lôi Quảng Chân hỏi Ngao Nguyên, hai người đi thẳng tới kỳ thú chiến tập trung nơi.

Nghe có người muốn dùng chính mình kỳ thú, khiêu chiến Kỳ Thú Tràng thú vương, cái kia tập trung nơi người phụ trách không khỏi cả kinh, hắn nhận thức Ngao Nguyên, vì lẽ đó, căn bản không dám chậm trễ chút nào, vội vã làm tốt thủ tục.

Sau đó Lôi Quảng Chân liền thả ra chính mình tổ phụ kỳ thú.

Đây là một con vẻn vẹn có một trượng Thủy Tê.

Có điều cái này cũng là một cái quái vật khổng lồ, hơn nữa, có một cái màu vàng óng một sừng, nhìn qua uy phong lẫm lẫm.

Đấu thú tiếp tục, từ từ, đến phiên Lôi Quảng Chân Thủy Tê.

Thủy Tê bị bỏ vào Đấu Thú Tràng.

Đứng ở trung ương Thần Lực Thiên Sư, mang theo địch ý nhìn Thủy Tê, trong miệng phát sinh bá khí rít gào, trời sinh bản năng chiến đấu, nhường nó cảm giác được nguy cơ.

Mà cái kia Thủy Tê, nhưng là chậm rãi đứng ở nơi đó, đối mặt Thần Lực Thiên Sư rít gào, không chút nào phản ứng.

Ngao Nguyên thấp giọng nói, “biểu ca, ngươi này con kỳ thú, có được hay không a?”

Lôi Quảng Chân châm biếm nói, “chỉ là một cái rác rưởi kỳ thú, cũng có thể cùng tê vương so với? Yên tâm đi!”

Đang khi nói chuyện.

Thần Lực Thiên Sư dĩ nhiên gào thét, nhằm phía Thủy Tê, mang theo chất phác lớn lực tứ chi, mãnh đạp lên đại địa, gây nên từng đạo từng đạo nổ vang, bốn phía dân cờ bạc điên cuồng kêu to, bầu không khí hừng hực tới cực điểm.

Nhưng mà.

Theo Thủy Tê đột nhiên gầm nhẹ, một sừng trong phút chốc phảng phất tráng lớn hơn một vòng, nhảy lên trời đột nhiên đỉnh đầu!

Bốn phía tiếng gào to, im bặt đi.

Tất cả mọi người là ngây người như phỗng nhìn bị đỉnh bay ra ngoài Thần Lực Thiên Sư, đặc biệt là, chú ý tới thần lực trời ngực bụng lên, cái kia to lớn lỗ máu, kinh hãi nói không ra lời!

Khe nằm!

Nghiền ép a!

Thần Lực Thiên Sư, lại bị nghiền ép!

Đây chính là Kỳ Thú Tràng mới thú vương!

Cao tầng khán đài, cái kia gọi lão cửu ông chủ lớn mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngã chổng vó, theo bản năng xa xa liếc mắt nhìn Ngao Nguyên cùng Lôi Quảng Chân, thấp giọng chửi bới lên.

“Thắng?”

Ngao Nguyên ngẩn ngơ, sau đó chính là mừng như điên.

Năm mươi ức a!

Đây chính là năm mươi ức thượng phẩm nguyên thạch!

Dễ dàng như vậy liền đến tay!

Lôi Quảng Chân cũng là hết sức kích động, hăng hái, nhìn giữa sân Thủy Tê, thỏa mãn cực kỳ.

Ha ha ha, này năm mươi ức, nên xài như thế nào đây...

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo cùng Ngao Phong, đạp bước đi tới.

Ở hai người bên cạnh dừng lại, Vương Bảo chỉ vào giữa sân Thủy Tê, híp mắt cười nói, “nghe nói cái này kỳ thú, là chính ngươi?”

Ngao Nguyên theo bản năng liền muốn đi.

Có điều Lôi Quảng Chân nhưng là không muốn nhận sợ, trầm thấp nói rằng, “không sai! Làm sao? Muốn cùng ta kỳ thú đấu một trận?”

Vương Bảo hé mắt.

Nở nụ cười.

Không phải muốn cùng ngươi kỳ thú đấu một trận.

Ta chỉ là đơn giản nghĩ hố ngươi một cái a, tiểu tử...

------oOo------

Chương 293: Còn coi chính mình chắc thắng đây?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Quảng Chân cười lạnh nhìn Vương Bảo, chờ đợi Vương Bảo trả lời.

Thời khắc này, hắn đúng là hi vọng Vương Bảo đáp lời sự khiêu khích của hắn.

Đến thời điểm, liền có thể báo nhất tiễn chi cừu!

Đối với Thủy Tê, hắn có sung túc tự tin, chính mình tổ phụ này con kỳ thú, nhưng là từ một chỗ di tích cổ chiếm được.

Thiên phú cực kỳ mạnh mẽ!

Hắn tổ phụ không chỉ một lần ngạo nghễ đề cập với hắn, này Hải tộc bên trong, kỳ thú vạn vạn, nhưng có thể so sánh Thủy Tê cường, khẳng định có điều năm ngón tay số lượng.

Lôi Quảng Chân có thể sẽ không tin tưởng, Vương Bảo trong tay vừa vặn thì có có thể đánh bại Thủy Tê kỳ thú.

“Xem ngươi dáng dấp này, là theo ta phân cao thấp a!”

Vương Bảo vòng chéo tay, híp mắt cười nhìn Lôi Quảng Chân.

Lôi Quảng Chân lạnh giọng nói, “liền nói có dám hay không, so với không thể so, còn có, đánh cuộc hay không đi!”

Ngao Nguyên khá là đau “bi” giật giật khóe miệng.

Có điều, Ngao Nguyên cũng biết, chính mình biểu ca trong lòng ngạo khí, vì lẽ đó, nếu không phải động võ, Ngao Nguyên cũng không có muốn ngăn

cản ý tứ.

Mà Ngao Phong.

Vào giờ phút này, nhưng là ánh mắt chớp qua một đạo thương hại, nhìn Lôi Quảng Chân một chút.

Ngao Phong hiện tại nhưng là Vương Bảo não tàn fans.

Ở trong lòng của hắn, Vương Bảo quả thực chính là không gì không làm được.

Tuy rằng, Đấu Thú Tràng bên trong Thủy Tê, nhìn qua ở kỳ thú bên trong vô địch, thế nhưng Ngao Phong tự tin, Vương Bảo khẳng định có biện pháp giải quyết!

Cùng Vương sư đánh cược?

Ngươi là không biết phụ vương ta thua có bao nhiêu thảm a!

Ngươi là không biết giả làm heo ăn thịt hổ Vương sư, có bao nhiêu hố a!

"Đánh cược?"

Vương Bảo cười cợt, đón lấy liền gật gù, thản nhiên nói, "nếu ngươi muốn cho ta đưa tiền, có thể! Có điều, ta Vương Tiểu Chùy cuộc đời, không phải lớn đánh cuộc hay không, ngươi muốn theo ta đánh cược, có thể, tiền đặt cược một trăm ức thượng phẩm nguyên thạch! Cái này đánh cược, ngươi dám tiếp sao?"

Lôi Quảng Chân sắc mặt cứng lại rồi!

Một trăm ức thượng phẩm nguyên thạch?

Khe nằm, mặc dù đối với hắn tổ phụ tới nói, cũng không thể coi là cái gì, nhưng chuyện này với hắn mà nói, quả thực chính là cái giá trên trời!

Ngao Nguyên cả người run lên, sắc mặt khó coi.

Ngao Phong nhưng là một bộ quả nhiên biểu tình như vậy, ôm cánh tay xem cuộc vui.

“Một trăm ức thượng phẩm nguyên thạch...”

Lôi Quảng Chân con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm Vương Bảo, sau đó, liền đột nhiên nở nụ cười, hơi nghểnh đầu châm chọc nói, “muốn dùng lớn tiền đặt cược làm ta sợ? Hắc! Ngươi tính lầm, tốt, một trăm ức liền một trăm ức, cái này đánh cược, ta nhận! Nếu ngươi muốn cho ta đưa tiền, ta không lý do từ chối, không phải sao?”

Vương Bảo không nhịn được cười nói, “hành! Ta cũng không cần ngươi xin thề, ngươi nếu như thua không công nhận, ta có thừa biện pháp nhường ngươi hối hận!”

Lôi Quảng Chân trong lòng xì cười một tiếng.

Ma trứng!

Uy hiếp ta?

Đừng tưởng rằng ngươi ca là bán tiên, liền trâu bò, ông nội ta vẫn là bán tiên đỉnh cao, ta nói rồi sao?

Huống hồ.

Ta thất bại?

Thủy Tê thất bại?

Đừng rất sao khôi hài!

Không để ý đến Vương Bảo, Lôi Quảng Chân nhường Vương Bảo tuyển kỳ thú.

Mà Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên chỉ tay vào giờ phút này, bị bắt ra Đấu Thú Tràng Thần Lực Thiên Sư, nhạt âm thanh nói, “liền nó!”

Lôi Quảng Chân cùng Ngao Nguyên đều là suýt chút nữa cười phun!

Ngươi muội.

Cái tên này chẳng lẽ là cái não tàn?

Cái kia Thần Lực Thiên Sư một chiêu bại trận, hiện tại càng là trọng thương trạng thái, ngươi dùng nó cùng Thủy Tê, tái chiến một hồi?

Này rất sao còn dùng so với?

“Một trăm ức tới tay, hơn nữa Kỳ Thú Tràng thắng cược năm mươi ức... Trời ơi!”

Lôi Quảng Chân trong lòng cực tốc thịch thịch nhảy lên.

Lần này chính là 150 ức thượng phẩm nguyên thạch a!

Đây là thế nào một món tiền bạc?

Then chốt là, này dễ như ăn bánh, liền thắng 150 ức, nói ra, hắn Lôi Quảng Chân, tuyệt bức sẽ ở Hải tộc triệt để dương danh!

Lôi Quảng Chân mừng như điên cực kỳ, lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, giục Vương Bảo, mau mau bắt đầu.

Vương Bảo trực tiếp nhường Ngao Phong tìm tới Kỳ Thú Tràng ông chủ lớn.

Nghe nói Vương Bảo muốn dùng Thần Lực Thiên Sư, lại cùng Thủy Tê đánh cược một hồi, ông chủ lớn trung niên sắc mặt chính là khó xem ra, nếu không là nhìn Vương Bảo bên người theo bát vương tử Ngao Phong, ông chủ lớn trung niên có thể trực tiếp mắng ra đến.

“Tiểu huynh đệ, Thần Lực Thiên Sư bị thương, nếu không, ngài lại chọn một cái?”

Làm ăn, đều là khuôn mặt tươi cười nghênh người, vì lẽ đó dù cho trong lòng có đại đại bất mãn, ông chủ lớn trung niên cũng không biểu hiện ra, trái lại vẻ mặt ôn hòa khuyên bảo.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ngươi yên tâm, nếu như Thần Lực Thiên Sư xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ta sẽ bồi thường cho ngươi một trăm ức thượng phẩm nguyên thạch!”

Ông chủ lớn trung niên nhất thời một mặt mộng bức.

Phản ứng lại, hắn hút ngụm khí lạnh, trầm giọng nói, “tiểu huynh đệ hẳn là đang nói đùa?”

Này vừa nói, Ngao Phong không vui, trực tiếp lạnh giọng nói, “ta dùng tín dự của ta đảm bảo, đều có thể chứ?”

Ông chủ lớn trung niên đại hỉ cực kỳ.

Ngao Phong nhưng là đường đường bát vương tử, lời kia vừa thốt ra, sẽ không có đổi ý khả năng, vương tộc có thể không thiếu trăm ức thượng phẩm nguyên thạch.

Vì lẽ đó, ông chủ lớn trung niên phóng khoáng nói, “Được rồi! Có bát vương tử câu nói này, ta nếu như còn không biết thú, vậy thì là ngu xuẩn! Thần Lực Thiên Sư, tạm thời về tiểu huynh đệ chi phối!”

Vương Bảo gật gù, đi tới Thần Lực Thiên Sư trước mặt.

Bỗng nhiên cảm giác được có xa lạ khí tức tới gần, Thần Lực Thiên Sư cái kia nhắm lại con mắt mở, lớn vô cùng con mắt, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, phát sinh suy yếu vô lực gầm nhẹ.

Vương Bảo hơi nhướng mày, chỉ tay một cái, Thần Lực Thiên Sư liền cả người chấn động, sau đó, trong con ngươi, bản năng chớp qua vẻ sợ hãi,

nằm sấp trên đất, run lẩy bẩy.

Điều này làm cho nhìn tình cảnh này không ít người, đều là tấm tắc lấy làm kỳ lạ, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, cũng đổi nghiêm nghị lên.

Vương Bảo ngồi xổm ở Thần Lực Thiên Sư đầu trước, bàn tay đặt ở trên đầu nó, trực tiếp tinh luyện cơ thể nó lực lượng!

Thần Lực Thiên Sư lợi hại nhất chính là nó một thân hồn lực!

Này được lợi từ cơ thể nó thiên phú, vì lẽ đó, muốn cho Thần Lực Thiên Sư tăng cao thực lực, tinh luyện thân thể, dễ dàng nhất.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền buông tay ra chưởng, hướng về Thần Lực Thiên Sư trong miệng nhét vào một viên đan dược, Vương Bảo cười đứng dậy, mà Thần Lực Thiên Sư, nhưng là lộ ra thần phục ánh mắt, nghẹn ngào một tiếng, triệt để quỳ sát ở Vương Bảo trước người.

Tuy rằng thông minh không cao.

Thế nhưng Thần Lực Thiên Sư cũng có thể cảm giác được Vương Bảo đưa cho vận mệnh của nó.

Ở thêm vào Vương Bảo thực lực nghiền ép, Thần Lực Thiên Sư đã là xuất phát từ nội tâm thần phục với Vương Bảo chân dưới.

“Được rồi!”

Vương Bảo trở lại Ngao Phong bên người.

Ngao Phong nhìn ngực khôi phục như lúc ban đầu Thần Lực Thiên Sư, ánh mắt chớp qua một vệt ước ao, hắn biết Vương Bảo đan dược không đơn giản, đầu tiên là Phạm Cát, lại chính là này Thần Lực Thiên Sư, thương nặng như vậy, như vậy vết thương lớn, một viên đan dược xuống liền hoàn hảo.

Lúc nào, Vương sư cũng đối với ta tốt như vậy đây? Ngao Phong rất là chờ

mong nghĩ.

Nhường ông chủ lớn trung niên, một lần nữa sắp xếp Thần Lực Thiên Sư cùng Thủy Tê đánh nhau sau khi, Vương Bảo cùng Ngao Phong, trở về đến Lôi Quảng Chân cùng Ngao Nguyên nơi đó.

Nhìn thấy Lôi Quảng Chân trên mặt khó có thể ức chế nụ cười.

Ngao Phong suýt chút nữa cười ra tiếng.

Này đùa bức.

Còn coi chính mình chắc thắng đây đúng không?

Không biết.

Trước mắt ngươi vị này, nhưng là có thể ở ngăn ngắn trong vòng nửa tháng, đem chín cái học bã, dạy dỗ thành đến thiên kiêu tồn tại.

Dù cho cái kia Thần Lực Thiên Sư trước là cái rác rưởi.

Hiện đi ngang qua Vương sư dạy dỗ, cũng tuyệt bức nhất phi trùng thiên.

Ngươi hiện đang cười có bao nhiêu đắc ý.

Sau đó a, sẽ khóc có bao nhiêu thảm.

Ai, thật đáng thương...

------oOo------

Chương 294: Thua chứ? Mộng bức chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có Ngao Phong dặn dò, Thần Lực Thiên Sư cùng Thủy Tê hai lần đấu thú, rất nhanh lên sàn.

"Bắt đầu rồi!"

Thời khắc này, Ngao Nguyên cũng là lộ ra vẻ chờ mong, nếu là chắc thắng, như vậy tâm thái tự nhiên là rất thả lỏng.

Lôi Quảng Chân liếc mắt một cái Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo vẻ mặt hờ hững, một bộ tính trước kỹ càng dáng dấp, nhất thời cảm thấy có chút chán ngán.

Mã Đức!

Trang cái lông a!

Ngươi hiện tại khẳng định hối hận ruột đều xanh chứ? Hừ, này một trăm ức, xem như là lợi tức, đợi đến đại sự vừa thành: Một thành, tất nhường ngươi trả giá bằng máu.

Giữa sân.

Thần Lực Thiên Sư cùng Thủy Tê, từ đối lập miệng cống bên trong đi ra.

Mà nhìn thấy uy phong lẫm lẫm Thần Lực Thiên Sư lần thứ hai ra trận, tứ phương dân cờ bạc, đều là có chút ngạc nhiên.

Lần này đấu thú, là ông chủ lớn trung niên lâm thời thêm, căn bản không có lên đánh cược!

“Đấu Thú Tràng làm cái gì?”

“Thần Lực Thiên Sư đã là tướng bên thua, vì sao ở đây đấu thú?”

“Có điều này Thần Lực Thiên Sư, thật giống thương được rồi? Khe nằm, thương nặng như vậy, như thế trong thời gian ngắn là tốt rồi? Đấu Thú Tràng thật ngưu!”

“Hừ, coi như được rồi, ở đầu kia Thủy Tê trước mặt, cũng là rác rưởi! Cái kia Thủy Tê thật trâu bò! Sợ là có thể nói là kỳ thú bên trong mạnh nhất thú vương!”

Một đám dân cờ bạc nghị luận sôi nổi, nhìn giữa sân hai con kỳ thú, cảm giác Kỳ Thú Tràng người phụ trách đầu óc Oát.

Rõ ràng đã là thắng bại tức phân hai con kỳ thú, lần thứ hai đấu thú, có gì ý nghĩa?

Cũng nhưng vào lúc này.

Theo miệng cống đóng.

Đấu Thú Tràng bên trong, Thần Lực Thiên Sư đột nhiên phát sinh một đạo kinh thiên động địa rít gào.

Khí thế so với trước, đâu chỉ là mạnh mẽ gấp đôi!

Tình cảnh này, nhất thời nhường rất nhiều người giật nảy cả mình.

Lôi Quảng Chân cũng là vẻ mặt biến đổi, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo một chút.

Mã Đức, làm cái gì? Này Thần Lực Thiên Sư làm sao trở nên lợi hại như vậy? Người này cho nó ăn cái gì?

“Gào..”

Phẫn nộ rít gào, từ Thần Lực Thiên Sư trong miệng truyền ra, nó to lớn con mắt nhìn Thủy Tê, lộ ra căm hận.

Vừa nãy cái kia một góc vết thương, nó có thể không phải sẽ không quên.

Thực lực bây giờ tiến nhanh, Thần Lực Thiên Sư không thể bình tĩnh, gào thét gầm thét lên, chạy Thủy Tê mà đến!

Cùng lúc đó, từng luồng từng luồng sức mạnh kinh khủng, từ trên người nó bộc phát ra, hướng về Thủy Tê nghiền ép mà đi!

Thủy Tê nguyên bản bình tĩnh con mắt, chớp qua một đạo ngạc nhiên.

Tuỳ tùng Lôi Giao lão tổ nhiều năm như vậy, nó coi như là chỉ kỳ thú, thông minh cũng tăng lên rất cao.

Thủy Tê chỉnh không hiểu, vì sao lúc trước còn phảng phất giun dế giống như đối thủ, dĩ nhiên có thể lắc mình biến hóa, trở thành có thể những kẻ uy hiếp nó.

Ầm!

Cuồng bạo kình phong tập kích mà đến, Thủy Tê cũng nghiêm túc lên, gầm nhẹ một tiếng, hướng về Thần Lực Thiên Sư vọt tới.

Nương theo một đạo nổ vang!

Trong nháy mắt, hai con quái vật khổng lồ, liền quấn ở cùng nhau!

Lần này, Thủy Tê một sừng, cũng không thể một lần kiến công, Thần Lực Thiên Sư sức mạnh bão táp, vẫn như cũ không sợ, to lớn tiếng va chạm, như là từng đạo từng đạo Lôi Bạo thanh âm, rung động Đấu Thú Tràng.

Hai con cự thú man lực giao chiến, đánh hừng hực!

Đột nhiên.

Thủy Tê thân thể đột nhiên một cái gai đâm, nhìn chuẩn cơ hội, muốn dùng chính mình không gì không xuyên thủng một sừng, đâm thủng Thần Lực Thiên Sư.

Mà Thần Lực Thiên Sư nhưng là lộ ra vẻ điên cuồng, rít gào một tiếng, trực tiếp lấy chân dài đón đánh, cùng lúc đó, nó to lớn đầu, phảng phất bỗng dưng trướng lớn hơn một vòng, nhanh như tia chớp cắn về phía Thần Lực Thiên Sư cái cổ.

Thủy Tê một sừng không có một chút nào bên ngoài, xuyên thấu Thần Lực Thiên Sư chân!

Nhưng mà.

Thời khắc này, Thủy Tê trong ánh mắt, thần quang bắt đầu từ từ tiêu diệt, cổ của nó bị Thần Lực Thiên Sư gắt gao cắn vào, dòng máu như trụ!

“Gào!”

Thần Lực Thiên Sư cắn Thủy Tê, phát sinh một đạo kinh thiên nộ hống, cũng có phát tiết ý tứ, ngạo nghễ ngẩng đầu, đem Thủy Tê thả ra, Thần Lực Thiên Sư giẫm Thủy Tê thi thể, lần thứ hai rít gào lên.

Tình cảnh này, chấn động lòng người!

Mọi người lúc này cảm giác, vậy thì là phảng phất tất chó như thế.

Bọn họ thậm chí cũng hoài nghi, đây là Đấu Thú Tràng cố ý, trước hết để cho Thần Lực Thiên Sư giấu dốt, thua lên một hồi.

Dù sao, này quá khó mà tin nổi!

Mới vừa rồi còn nhược so sánh Thần Lực Thiên Sư, lắc mình biến hóa, dĩ nhiên long vươn mình, trở thành người thắng, chuyện này làm sao xem làm sao thái quá.

Cái kia Kỳ Thú Tràng ông chủ lớn trung niên, ánh mắt chớp qua từng đạo từng đạo mừng như điên, chấn động, theo bản năng xa xa liếc mắt nhìn Vương Bảo, nuốt ngụm nước bọt.

Hắn biết, tất cả những thứ này, đều là bởi vì Vương Bảo.

Có thể làm cho Thần Lực Thiên Sư, trong thời gian ngắn phát sinh như thế biến hóa to lớn, loại thủ đoạn này, quá rất sao thần kỳ.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo nơi đó.

Lôi Quảng Chân như bị sét đánh, hồn bay phách lạc, ngơ ngác nhìn giữa sân, cái kia Thủy Tê thi thể.

Hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều đang run rẩy.

Tâm hồn của hắn, đều muốn nổ!

Chết rồi!

Hắn Thủy Tê, dĩ nhiên chết rồi!

Hắn tổ phụ Thủy Tê, dĩ nhiên... Chết rồi?

A phốc!

Khe nằm!

Ra mẹ nó đại sự a!

Phải biết, này Thủy Tê nhưng là với hắn tổ phụ, gia hạn khế ước!

Tuy rằng không phải nghiêm trọng như vậy khế ước, thế nhưng, Thủy Tê vừa chết, hắn tổ phụ cũng sẽ bị thương, càng không cần phải nói, này Thủy Tê với hắn tổ phụ, thân mật cực kỳ.

Lôi Quảng Chân không thể nào tiếp thu được trước mắt tất cả những thứ này.

Mà Ngao Nguyên, nhưng là suýt nữa thổ huyết!

Một trăm ức a!

Thua!

Tuy rằng, có lúc trước thắng được năm mươi ức, thế nhưng, còn có năm mươi ức đây!

Như thế to lớn một món tiền bạc, dù cho hắn người vương tử này, cũng không bỏ ra nổi đến a!

“Ai nha, vẫn đúng là thắng a!”

Vương Bảo ha ha cười, nhìn chằm chằm Lôi Quảng Chân.

Ngao Phong thương hại nhìn Lôi Quảng Chân, không khỏi âm thầm lắc đầu, ngu xuẩn, há hốc mồm chứ? Mộng bức chứ? Không thể tiếp nhận rồi chứ? Sớm rất sao làm gì!

“Ngươi... Ngươi làm sao dám? Ngươi...”

Lôi Quảng Chân run cầm cập, chỉ vào Vương Bảo, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “này nói như thế nào đều không lưu loát? Không đến nỗi đi, chỉ là chỉ là một trăm ức mà thôi, đả kích lớn như vậy?”

Lôi Quảng Chân mặt âm trầm, căm tức Vương Bảo, sau đó, cắn răng, nói rằng, “tiền... Ta không mang ở trên người, ta trở lại lấy!”

Vương Bảo cười nói, “Không sao, ta có thể chờ! Tiền đưa đến Thiên Kiêu Phủ là có thể!”

“Chúng ta đi!”

Lôi Quảng Chân gầm nhẹ một tiếng, dặn dò lão bộc đi thu Thủy Tê thi thể.

Mà hắn cùng Ngao Nguyên, nhưng là bước nhanh hướng về bên ngoài đi đến.

Vương Bảo cùng Ngao Phong cũng đi ra ngoài.

Chỉ có điều.

Hai người mới vừa vừa rời đi Kỳ Thú Tràng.

Liền phát hiện vào giờ phút này, bốn phía, yên lặng như tờ, trên đường phố mọi người, đều là một mặt kính nể nhìn trên không.

Mà phía trên.

Đó là Lôi Cửu Thiên!

Ở Lôi Cửu Thiên bên người, còn theo sắc mặt trắng bệch Lôi Quảng Chân, đang thấp giọng giải thích cái gì, hơn nữa nhìn đến Vương Bảo đi ra, còn chỉ chỉ Vương Bảo.

Lôi Cửu Thiên con mắt, lập loè Thiểm Điện ánh sáng, hướng về Vương Bảo nhìn lại.

Sắc mặt âm trầm đáng sợ, Lôi Quảng Chân đột nhiên khí thế bạo phát, phía sau có một cái lớn vô cùng Lôi Long bóng mờ, lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhìn chằm chằm Vương Bảo, Lôi Cửu Thiên gầm nhẹ nói, “tiểu súc sinh, lại dám đặt bẫy hại ta tôn rộng rãi thật, còn liên lụy lão phu kỳ thú, thực sự là, không thể tha cho ngươi, cho ta... Chết...”

------oOo------

Chương 295: Hắn đều không đả thương được ta 1 căn tóc gáy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm!

Lôi Cửu Thiên tức giận một đòn, trong nháy mắt, liền hóa thành một đạo lớn vô cùng Lôi Long.

Này Lôi Long phảng phất mang theo chân chính linh trí, uy nghiêm cực kỳ con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, hàng dài vẫy đuôi, hướng về Vương Bảo đáp xuống!

Vương Bảo bốn phía Hải tộc người, sợ đến cả người run, liên tục lăn lộn mau mau thoát ly cái này nguy hiểm khu vực.

Ngao Phong đứng Vương Bảo phía sau, theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, có điều, tuy rằng hoảng sợ, hắn vẫn là cũng chưa hề đụng tới.

Ngao Phong tin tưởng Vương Bảo thực lực.

Sáng tạo kỳ tích Vương sư, là vô địch!

Mà Vương Bảo, nhưng là ánh mắt không quen liếc mắt một cái Lôi Cửu Thiên, lạnh lùng cười, tiến lên một bước, đối mặt kéo tới Lôi Long, không gặp hắn có chút động tác, mãi đến tận Lôi Long liền muốn va ở trên người hắn thời điểm, mới xòe bàn tay ra.

Cong ngón tay búng một cái!

Khủng bố Lôi Long, biến mất không thấy hình bóng!

Tình cảnh này, nhất thời nhường rất nhiều người há hốc mồm.

Khe nằm!

Như thế ung dung thoải mái?

Ông lão kia, có vẻ như là Lôi Giao lão tổ Lôi Cửu Thiên chứ? Này ở Hải tộc, cũng là cái danh nhân, dù sao cũng là bán tiên đỉnh cao cường giả.

Bán tiên đỉnh cao một đòn, dễ dàng như vậy vỡ diệt?

Rất nhiều người khó có thể tin.

Giữa không trung, Lôi Cửu Thiên con ngươi co rụt lại, trong ánh mắt chớp qua một vệt nhàn nhạt kiêng kỵ.

"Khá lắm! Nguyên lai ngươi cũng là bán tiên cường giả!"

Lôi Cửu Thiên mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Vương Bảo lạnh lạnh quát.

Vương Bảo đạp không, vẻ mặt hờ hững nhìn Lôi Cửu Thiên, nói rằng, "ông lão, tôn tử của ngươi thua ta một trăm ức, đúng hay không muốn quỵt nợ a?"

Lôi Cửu Thiên cười lạnh nói, "chỉ là một trăm ức, lão phu vẫn không để ý, thế nhưng ta kỳ thú vì ngươi mà chết, liền, không thể dễ dàng buông tha ngươi!"

Đang khi nói chuyện.

Lôi Cửu Thiên trên người, bùng nổ ra từng luồng từng luồng làm người chấn động cả hồn phách ánh chớp.

Này ánh chớp xông lên tận trời, phảng phất đẩy lên thiên địa, chấn động Hải Vương Thành bên trong Hải tộc.

Mà như thế to lớn rung chuyển, tự nhiên cũng gây nên Hải tộc cao tầng chú ý, mấy hơi thở qua đi, trong vương cung, Ngao Hiên bóng người xuất hiện, mắt nhìn nơi này, vẻ mặt đại biến, cái khác Hải tộc đại lão cũng là dồn dập

đạp không mà đến!

Rất xa nhìn thấy nổi giận Lôi Cửu Thiên, Ngao Hiên hơi nhướng mày, tốc độ tăng nhanh, đến gần rồi chút trầm giọng nói, “Lôi huynh, đây là làm sao?”

Lôi Cửu Thiên hít một hơi, nói rằng, “Hải Vương, tiểu tử này hại chết ta kỳ thú Thủy Tê, vậy cũng là lão phu lão đồng bọn, thù này, không thể không báo! Vì lẽ đó, xin mời biển Vương Doãn hứa ta làm càn một hồi!”

Ngao Hiên khóe mắt vừa kéo, nhìn về phía Vương Bảo, rất là xa lạ, không khỏi sững sờ, “Ngươi là ai?”

Vương Bảo híp mắt cười nói, “bá phụ, ta là Vương Tiểu Chùy, Vương Đại Chùy là ta ca!”

Ngao Hiên nghe vậy, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Khe nằm!

Vương Tiểu Chùy?

Vương Đại Chùy đệ đệ?

Đại gia ngươi, một cái Vương Đại Chùy, liền đủ nhường ta đau đầu, lúc nào, lại đụng tới một cái Vương Tiểu Chùy?

Then chốt là.

Này hai huynh đệ, là rất sao kẻ giống nhau a!

Tất cả đều không phải cái an phận chủ!

Lôi Cửu Thiên mới đến Hải Vương Thành, hãy cùng ngươi hận lên, ngươi là có bao nhiêu nhận người hận?

“Việc này, đúng hay không có hiểu lầm gì đó?” Ngao Hiên chỉ có thể làm

cùng sự tình lão.

Bán tiên đỉnh cao Lôi Cửu Thiên, nếu là ra tay toàn lực, cái kia tình cảnh nhưng là quá to lớn!

Này vừa nói, Vương Bảo còn chưa nói, Lôi Cửu Thiên liền cực kỳ thật lòng thấp quát, "Hải Vương, không có hiểu nhầm! Người này, ta tất phải giết!"

Vừa dứt lời.

Lôi Cửu Thiên trên người, liền hiển lộ ra từng đạo từng đạo ánh chớp phù văn.

Ngao Hiên chau mày, đau "bi" cực kỳ.

Mà Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên nói rằng, "bá phụ, ta theo ta ca quan hệ có thể tốt, ngươi là hắn nhạc phụ tương lai, ta đương nhiên phải cho ngài một bộ mặt, lão già này, ta liền không đánh hắn, ngược lại, hắn căn bản không đả thương được ta một cọng tóc gáy!"

Ngao Hiên gò má đánh đánh.

Đại gia ngươi!

Lời này sao nói?

Mấy cái ý tứ a?

Nhạc phụ tương lai? Khe nằm,

Vương Đại Chùy ngươi tên khốn kiếp, ai là ngươi nhạc phụ tương lai?

"Vương Tiểu Chùy, ngươi quá ngông cuồng, Lôi huynh nhưng là bán tiên đỉnh cao, ngươi ca đều không phải là đối thủ! Còn không mau cho Lôi huynh xin lỗi!" Ngao Hiên lớn quát.

Vương Bảo híp mắt lắc đầu, “Xin lỗi? Hắn cũng xứng a! Còn có a bá phụ, ta so với ta ca muốn ngưu nhiều lắm, ngươi đợi lát nữa liền biết rồi, liền lão già này, ta Vương Tiểu Chùy dám ở chỗ này, nhường hắn dùng sức đánh, hắn nếu có thể thương tổn được ta một cọng tóc gáy, liền coi như ta thua, mặc cho xử trí!”

Ngao Hiên được kêu là một cái khí a!

Cuồng a!

Quá rất sao điên!

Bán tiên đỉnh cao, không đả thương được ngươi một cọng tóc gáy?

Ngươi rất sao cho rằng ngươi là Quy Tắc cường giả?

Đừng nghịch có được hay không? Lại nháo, ngươi liền thật chết rồi, Lôi Cửu Thiên nổi giận lên, ta cũng không tốt ngăn a!

Ngao Hiên đang chuẩn bị nói cái gì.

Lôi Cửu Thiên liền tức giận ngược cười lên.

Sỉ nhục a!

Chuyện này với hắn mà nói, chính là sỉ nhục!

Ngay ở trước mặt nhiều như vậy Hải tộc trước mặt, ngươi rất sao nói nếu như vậy, ta nếu như nhịn, ta nếu như liền như thế coi là, ta Lôi Cửu Thiên danh tiếng, liền rất sao thối!

Lôi Quảng Chân phẫn nộ ánh mắt, nhìn Vương Bảo, lớn mắng nói, “tổ phụ, giết tên khốn kiếp này! Giết hắn!”

“Hừ!”

Lôi Cửu Thiên hừ lạnh một tiếng, sát ý vạn cân con mắt, nhìn chằm chằm

Vương Bảo, lớn quát, “Tốt! Ta ngược lại muốn xem xem, có thể làm cho ta không đả thương được một cọng tóc gáy, là thực lực ra sao!”

Trên thân hình ánh chớp phù văn nhanh chóng lưu chuyển!

Trong chớp mắt, liền hình thành một đạo cực kỳ to lớn Thông Thiên lôi kiếm!

Tay nâng lôi kiếm, Lôi Cửu Thiên cười lạnh nhìn Vương Bảo, gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp hướng về Vương Bảo đầu bổ tới!

Ngao Hiên hoàn toàn biến sắc, cái khác Hải tộc cao tầng, cũng là cả người run lên.

Lôi Cửu Thiên đây là thật phát hỏa a, dĩ nhiên vận dụng thiên phú thần thông!

Thấp giọng chửi bới một tiếng, Ngao Hiên mau mau ra tay, bảo vệ bốn phía, còn Vương Bảo, Ngao Hiên chỉ có thể hi vọng, tiểu tử này có thể lý trí một điểm, sớm một chút nhận sợ, hắn cũng dễ làm cùng sự tình lão.

“Ha ha ha!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở vòng chéo tay, hơi nghểnh lên đầu.

Thật không tiện, ta lại muốn bắt đầu trang bức.

“Rác rưởi! Rác rưởi! Đồ ngu! Chỉ là bán tiên đỉnh cao, cũng dám ở ta Vương Tiểu Chùy trước mặt làm càn? Liền để ngươi xem một chút, ta thực lực chân chính!”

Vương Bảo cười to mà lên, đứng tại chỗ hư không, không nhúc nhích, cũng không có một chút nào động tác, chỉ là hờ hững nhìn lôi kiếm, chí thượng mà xuống ngang dọc bổ tới!

“Chết!”

Lôi Cửu Thiên tức giận đến mức cả người run run, lại tăng lực ba phần, khủng bố lôi kiếm, quả thực muốn đem thiên địa cắt vỡ thành hai mảnh, từng đạo từng đạo khí lưu không ngừng lăn lộn, sôi trào, còn Nhược Vân sương mù bình thường, có thể thấy rõ ràng!

May mà Ngao Hiên che chở bốn phía, nếu không, dư âm của đòn đánh này có thể đem tốt mấy con phố nói đều cho dập tắt!

Nhưng mà.

Sau một khắc, tất cả mọi người là kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì bọn họ khó có thể tin nhìn thấy, như thế khủng bố một đòn, trực tiếp rơi vào Vương Bảo trên người.

Thế nhưng.

Vương Bảo thình lình không có chịu đến chút nào tổn thương, trái lại còn ngáp một cái, "Nhược! Quá yếu! Yếu bạo a?"

Nhược?

Chúng tâm hồn người run rẩy!

Này rất sao làm sao có khả năng nhược?

Đây chính là bán tiên cường giả tối đỉnh, dùng ra thiên phú thần thông, đánh ra đến một đòn!

Coi như là tầm thường bán tiên, đối mặt đòn đánh này, cũng sẽ phun máu ba lần, trọng thương tránh lui!

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Ngao Hiên cũng bối rối!

Nghĩ đến Vương Bảo mới vừa nói, hắn gan cũng run.

Trâu bò a!

Cái này Vương Tiểu Chùy, dĩ nhiên thật sự so với Vương Đại Chùy đều trâu bò!

Bán tiên cường giả, đều không thể thương mảy may, cái này Vương Tiểu Chùy, là thực lực ra sao? Bán tiên đỉnh cao không thể, chẳng lẽ...

Là Quy Tắc cường giả?

Ngao Hiên giật mình.

Phải biết Quy Tắc, nhưng là tiên nhân chuyên môn.

Bọn họ lão tổ, cũng chính là ỷ vào Hải thần tổ địa, lúc này mới có thể ở không phải tiên nhân cảnh giới, luyện hóa Quy Tắc, có thể sánh ngang tiên nhân!

Cái này Vương Tiểu Chùy, lại là từ nơi nào đụng tới Quy Tắc?

Quá rất sao đáng sợ!

------oOo------

Chương 296: 1 cái so với 1 cái xấu tính!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngao Hiên suy đoán.

Đương nhiên cũng là Lôi Cửu Thiên suy đoán.

Vì lẽ đó.

Lôi Cửu Thiên cũng bối rối!

Sự công kích của hắn, chính hắn rõ ràng.

Có thể làm được mức độ này, ngoại trừ Quy Tắc cường giả, không có cái khác giải thích.

Tâm hồn lăn lộn run rẩy, Lôi Cửu Thiên trên khuôn mặt già nua, lộ ra một vệt vẻ sợ hãi, trong lòng mát lạnh.

Hướng về Quy Tắc cường giả báo thù?

Đây là ngu ngốc mới sẽ làm ra sự tình!

Mà chính mình vừa nãy, cũng đã là ngu ngốc!

Lôi Cửu Thiên trầm mặc, bắt đầu sợ, Vương Bảo nhưng là không vui.

Con ngươi không quen nhìn Lôi Cửu Thiên, Vương Bảo cười lạnh nói, "làm gì không đánh? Đúng hay không sợ? Ông lão, vừa nãy tinh khí thần đi đâu rồi? Không phải muốn giết ta sao? Không phải muốn quỵt nợ sao? Đến nha đến nha, không cần nhẫn nhịn, cứ đến đánh ta!"

Lôi Cửu Thiên vẫn là trầm mặc không nói.

Chỉ là trong lòng có chút đau khổ.

Ngươi muội!

Mới vừa rồi còn cảm thấy Vương Bảo hung hăng.

Thế nhưng hiện tại, hắn cảm thấy đến đây là chuyện đương nhiên.

Người ta như thế trâu bò, đương nhiên là có sức lực hung hăng, đổi làm chính mình, có thể sẽ so với đối phương càng hung hăng!

Có điều.

Cái tên này cũng quá hùng hổ doạ người, ngươi như thế lợi hại như thế treo, ta còn đánh với ngươi cộng lông? Căn bản phá không được ngươi phòng được chứ!

Ngao Hiên hít sâu một hơi, vẻ mặt nghiêm túc đối với Vương Bảo nói rằng, "Vương Tiểu Chùy, chuyện này, chấm dứt ở đây đi, Lôi huynh hắn... Cũng không phải cố ý! Coi như là một cái hiểu lầm, như thế coi là, làm sao?"

Lôi Cửu Thiên theo xuống dốc lừa, mau mau nói rằng, "đúng, là ta lỗ mãng, tiền bối thứ lỗi!"

Như vậy ăn nói khép nép.

Lôi Cửu Thiên là thật sự sợ.

Bên cạnh hắn, Lôi Quảng Chân suýt nữa nước mắt vỡ.

Tổ phụ đều làm bất động tên khốn kiếp này sao? Khe nằm, thù này không có cách nào báo!

Ngao Phong trong ánh mắt mang theo sùng bái, nhìn Vương Bảo, chỉ có chính hắn rõ ràng, trước mắt cái này, ở đâu là Vương Tiểu Chùy, là chính mình Vương sư.

Nghĩ đến chính mình dĩ nhiên có dự kiến trước, rất sớm hãy cùng như thế trâu bò người đánh được rồi quan hệ, đồng thời, càng ngày càng vững chắc, Ngao Phong liền không nhịn được nở nụ cười.

Cho tới Ngao Nguyên, nhưng là lòng vẫn còn sợ hãi lau mồ hôi lạnh,

May mà trước không có động thủ a!

Bằng không, hay là liền ngay cả hắn cái này thất vương tử, cũng không có gì kết quả tốt.

Không thấy liền hắn cha Hải Vương, vào giờ phút này, cũng đến khách khí đối xử sao?

"Coi là?"

Vương Bảo híp mắt cười.

Liền như thế coi là, làm sao có khả năng?

Ông lão này vừa lên đến đã nghĩ giết ta, làm ta là Bồ Tát tâm địa a?

Trong tay ánh sáng lóe lên.

Kiếm gỗ xuất hiện.

Vương Bảo cười nhạt nhìn Ngao Hiên cùng Lôi Cửu Thiên, nói rằng, "bá phụ, ta cho ngài một bộ mặt! Vì lẽ đó, ta quyết định cho hắn một cái sống sót cơ hội, ba kiếm!"

"Chỉ cần hắn, có thể chịu đựng ta ba kiếm, ta liền buông tha hắn!"

Lôi Cửu Thiên nghe vậy, được kêu là một cái run gan.

Ma trứng!

Quy Tắc cường giả ba kiếm?

Khe nằm, nơi nào còn cần phải ba kiếm? Một kiếm ta phải quỳ a!

Trong mắt thất kinh, Lôi Cửu Thiên khẩn thiết ánh mắt, nhìn về phía Ngao Hiên, lúc này có thể cứu hắn, cũng chỉ có Ngao Hiên!

Ngao Hiên hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "Vương Tiểu Chùy, ngươi thật muốn giết Lôi huynh, mới bỏ qua sao?"

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, "không phải ta không phải giết hắn, chỉ là, ta nếu như dễ dàng như vậy buông tha hắn, người khác còn tưởng rằng là ta Vương Tiểu Chùy là cái tượng đất đây, ai cũng có thể đến giẫm một giẫm!"

Ngao Hiên sầm mặt lại.

Có chút do dự, có muốn hay không đem lão tổ mời đi ra.

Có điều, lúc này, Lôi Cửu Thiên ánh mắt chớp qua một vệt giãy dụa, bỗng nhiên khẽ cắn răng, nói rằng, "tốt! Ba kiếm liền ba kiếm! Đây chính là ngươi nói!"

Ở trong tay hắn.

Có Cửu Dương đạo nhân, cho hắn một cái lá bài tẩy.

Cái này lá bài tẩy, là Cửu Dương đạo nhân vì cho hắn sức lực, mới cho hắn.

Cửu Dương đạo nhân nói, một khi kế hoạch xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, bị Hải Long tộc phát hiện, là có thể dựa vào cái này lá bài tẩy thoát thân.

Lá bài tẩy có thể chịu đựng Quy Tắc cường giả, trong thời gian ngắn công kích!

Xem Vương Bảo bộ dáng này, Lôi Cửu Thiên biết ngày hôm nay không thể

dễ dàng, đã như vậy, vẫn là mạng nhỏ trọng yếu a, còn kế hoạch, hi vọng sẽ không xuất hiện bất ngờ đi!

“Lôi huynh, ngươi...”

Ngao Hiên ngạc nhiên.

Không biết Lôi Cửu Thiên, giở trò quỷ gì.

Dù sao, dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo hiện tại nhưng là Quy Tắc cường giả.

Ba kiếm này đánh xuống đến, ngươi còn không được thành cặn bả a!

Lôi Cửu Thiên hít một hơi thật sâu, sau đó, trong tay đột nhiên lập loè ra một vệt bạch quang, này bạch quang hóa thành một đạo phù văn cổ xưa.

Lôi Cửu Thiên giơ tay, một giọt máu, liền hướng phù văn chui vào, dung nhập vào bên trong.

Sau một khắc.

Lôi Cửu Thiên liền bỗng nhiên cảm giác được, trong tay phù văn bên trong, trào ra từng luồng từng luồng ngập trời lực lượng, lực lượng này, dù cho là hắn cái này bán tiên đỉnh cao, cũng là kinh hãi cực kỳ.

Phù văn đột nhiên hóa thành màu máu, biến mất ở trong tay hắn.

Lôi Cửu Thiên ngẩn ngơ, sau một khắc, đột nhiên cười lớn lên, “Ha ha ha, sức lực thật là mạnh!”

Hắn cảm giác thực lực của chính mình ở kéo lên, cực tốc kéo lên!

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt nơi sâu xa, sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất.

Vốn là, hắn còn muốn dùng cái này lá bài tẩy, chống đối Vương Bảo đây,

cái nào ngờ tới, này lá bài tẩy uy lực đã vậy còn quá lớn.

Có muốn hay không phản kích?

Lôi Cửu Thiên do dự lên.

Nhưng mà.

Ngay ở hắn ý niệm này, lấp loé đồng thời.

Dòng máu của hắn, đột nhiên sôi trào lên, nóng rực như lửa, cốt tủy nơi sâu xa, càng là truyền đến từng đạo từng đạo đau nhức, nói bao hàm không gian, hết thảy đạo bao hàm đều cuồng bạo bình thường nhảy lên không ngớt!

Lôi Cửu Thiên kinh ngạc đến ngây người.

Phản ứng lại, liền sợ hãi cực kỳ, bởi vì cơ thể hắn, thình lình bắt đầu mức độ lớn sưng lên.

Trong nháy mắt đã biến thành tên béo.

Tình cảnh này, kinh sợ tất cả mọi người, cũng không biết Lôi Cửu Thiên, ở làm cái gì.

Ngao Hiên con ngươi đột nhiên co rụt lại, đầu óc một ý nghĩ lóe lên, ngơ ngác nói, “không được, tẩu hỏa nhập ma? Muốn tự bạo?”

“Không...”

Lôi Cửu Thiên đột nhiên gào thét lên, vang tận mây xanh, “Cửu Dương đạo nhân, ngươi dĩ nhiên như vậy ác độc...”

Ngao Hiên một mặt mộng bức.

Cửu Dương đạo nhân? Tại sao lại kéo tới Cửu Dương đạo nhân trên người?

Mà Vương Bảo, ánh mắt tinh mang lóe lên, trong nháy mắt nghĩ tới điều gì, nhìn về phía Lôi Cửu Thiên ánh mắt, càng thêm không quen, thân hình lóe lên, xuất hiện ở Lôi Cửu Thiên trước mặt, sau đó, sức mạnh bàng bạc, dâng trào ra, bàn tay trực tiếp nắm lấy Lôi Cửu Thiên vai.

Cưỡng chế lên không!

Phảng phất đạn pháo bình thường, chui vào mây xanh!

Mọi người thấy chính là trợn mắt ngoác mồm.

Mà chờ đến sau một khắc, nương theo một đạo kinh thiên động địa nổ tung chi âm vang lên, phảng phất lôi đình nổ vang, lại có một đạo mưa máu tùy ý mà xuống, mọi người chỉ cảm thấy da đầu tê rần, sợ hãi cực kỳ.

Mà Ngao Hiên hét lớn một tiếng, cái khác Hải tộc đại lão cũng phản ứng lại, dồn dập bùng nổ ra sức mạnh, tạo thành từng đạo từng đạo phòng ngự, đẩy lên một phương bầu trời!

Nổ tung dư âm từ trên xuống dưới hạ xuống, có điều vẫn bị Ngao Hiên đám người chặn lại rồi.

Mấy hơi thở qua đi.

Trong trời cao, Vương Bảo bóng người rơi xuống, nhìn qua chật vật cực kỳ, trong miệng cũng bốc lên một luồng tơ máu, liền muốn rơi trên mặt đất.

Ngao Hiên sợ hết hồn, vội vã ra tay, bảo vệ Vương Bảo, bóng người lóe lên, xuất hiện ở Vương Bảo bên người, vội vàng hỏi, “Vương Tiểu Chùy, ngươi không sao chứ?”

Vương Bảo sắc mặt trắng bệch, suy yếu cực kỳ, thân thể lảo đảo, tựa hồ không đứng thẳng được, kiếm gỗ chống đất, Vương Bảo ngẩng đầu, nhìn Ngao Hiên, run giọng nói, “bá phụ, ta nhưng là vì là Hải tộc, kính dâng chính mình, vừa nãy nếu không là ta, cái tên này tự bạo, phiền phức liền lớn!”

“Ta biết!” Ngao Hiên liền vội vàng nói, cũng lộ ra vẻ cảm kích.

“Như vậy, bá phụ cảm thấy, ta lập xuống lớn như vậy công lao, có đủ hay không cho đại ca ta, tích góp nhân phẩm, cưới Dao Quang tiểu tỷ tỷ?” Vương Bảo uể oải nói rằng.

Ngao Hiên da mặt, nhất thời cứng lại rồi.

Trong lòng, bắt đầu điên cuồng rít gào.

Ma trứng!

Một cái đánh cược hố ta.

Một cái mang ân hố ta.

Này hai huynh đệ, quả nhiên đều không phải thứ tốt, một cái so với một cái, xấu tính a...

------oOo------

Chương 297: Mân Côi a Mân Côi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quỷ Long Vương Thành.

Tuy rằng đã có kế hoạch, có điều việc này liên luỵ rất lớn, không cho phép ra chút nào sai lầm, vì lẽ đó, Quỷ Long vương Ngao Liệt cùng Quỷ Long tộc mấy tôn tổ gia đều là mật thiết chuẩn bị bên trong.

Cho tới Lôi Giao lão tổ Lôi Cửu Thiên.

Nhưng là Cửu Dương đạo nhân chính mình sắp xếp.

Thân là một cái có thể có vận may lớn, được Hải thần truyền thừa tồn tại, Cửu Dương đạo nhân lần này đương nhiên sẽ không chỉ là báo thù đơn giản như vậy.

Hắn mưu đồ rất lớn, báo thù chỉ là tiện thể mà thôi.

Nhường Lôi Cửu Thiên đi Hải Vương Thành, chính là hắn trong bóng tối kế hoạch một phần.

Làm Lôi Cửu Thiên tự bạo thời điểm, Cửu Dương đạo nhân liền lập tức cảm nhận được, thần sắc hắn biến đổi, lập tức ra vương cung, phái người đi tìm hiểu tin tức.

Mấy canh giờ sau khi, một cái ngang qua không biết bao xa tin tức, truyền tới Cửu Dương đạo nhân nơi này.

“Quy Tắc cường giả?”

Tin tức nhường Cửu Dương đạo nhân một mặt mộng bức.

Dĩ nhiên nói Vương Bảo là Quy Tắc cường giả.

Này mẹ nó làm sao có khả năng?

Nếu như Quy Tắc cường giả như thế dễ dàng thành tựu, hắn Cửu Dương đạo nhân cũng sẽ không dừng lại với bán tiên đỉnh cao.

“Lầm! Tuyệt đối lầm!”

Cửu Dương đạo nhân không thể tin tưởng, cũng không muốn đi tin tưởng.

Bởi vì, một khi Vương Bảo đúng là Quy Tắc cường giả, vậy hắn hầu như không có sơ hở kế hoạch, sẽ không có như vậy thập toàn thập mỹ.

“Đáng chết Lôi Cửu Thiên! Thậm chí ngay cả như thế đơn giản nhiệm vụ đều không hoàn thành sẽ chết, hơn nữa, cái này đồ con lừa, không có chuyện gì đi trêu chọc Vương Đại Chùy làm gì?”

Cửu Dương đạo nhân trong lòng mắng to không ngớt.

Ở kế hoạch của hắn bên trong, Hải Long tộc Hải thần mũ giáp, là rất trọng yếu một hoàn.

Cho Cửu Dương đạo nhân lá bài tẩy, kỳ thực một cái là vì diệt khẩu, một cái khác, là vì trọng thương một hồi Hải Long tộc cường giả.

Nhưng mà.

Hắn như vậy quý giá lá bài tẩy, đủ để thuấn sát bán tiên đỉnh cao lực lượng lá bài tẩy, cũng bị Vương Bảo hời hợt phá vỡ!

Cửu Dương đạo nhân sắc mặt khó coi cực kỳ, trầm tư chốc lát, phiền muộn cực kỳ trở về Quỷ Long tộc vương cung.

Hải thần mũ giáp, không thể từ bỏ, hắn chỉ cần khiến người ta tiếp cận chạm đến, là có thể lấy Hải thần truyền thừa bên trong kinh thiên bí thuật, tạm thời hiệu lệnh, mà Quỷ Long tộc Hải thần trang phục, hắn đã sớm ở dâng ra Hải thần giáp tay thời điểm đối với ngực giáp động tay động chân.

Xem ra, muốn hoàn thành kế hoạch, chỉ có thể từ Dao Quang thánh nữ vào tay: Bắt đầu.

Cũng may, hắn còn có b kế hoạch.

...

...

Vài ngày sau, Dao Quang thánh nữ xuất quan.

Cùng lúc đó, Hải Vương Thành cửa thành, một cái khăn che mặt màu tím quần lụa mỏng nữ tử, chậm rãi bước vào thành trì.

Trong vương cung.

Ngao Hiên nhìn con gái của chính mình, ánh mắt mang theo sủng chìm vẻ, cười hỏi nói, “con gái, cảm giác làm sao?”

Dao Quang thánh nữ cười hì hì nói, “Phụ vương, ta hiện tại cùng ngài như thế, cũng là Vương cấp huyết thống!”

Ngao Hiên đại hỉ.

Hắn nhưng là chỉ có Dao Quang thánh nữ này một đứa con gái.

Tự nhiên là thương yêu khẩn.

Dao Quang thánh nữ dùng huyết mạch ngọc, cực kỳ hi hữu, dù cho là mấy con trai, hắn đều không cam lòng cho.

“Phụ vương, ta có việc đi ra ngoài một chuyến!” Dao Quang thánh nữ đứng lên nói.

Ngao Hiên gật gù, đang chuẩn bị đáp ứng, đột nhiên, đầu óc chớp qua một ý nghĩ, quỷ thần xui khiến nói rằng, “đi ra ngoài làm gì?”

“Tìm một người bạn!”

Dao Quang thần nữ vừa xuất quan.

Nàng còn không biết Vương Bảo tạo thành phong ba.

Cũng không biết Vương Bảo cho Ngao Hiên tạo thành tâm linh thương tổn lớn bao nhiêu.

Vì lẽ đó, căn bản không có ẩn giấu.

Mà Hải Vương Ngao Hiên, sắc mặt cứng ngắc hạ xuống, nhìn con gái của chính mình, trong lòng có chút đau khổ.

Bằng hữu? Cái gì bằng hữu? Khẳng định là Vương Bảo đứa kia a!

Vừa xuất quan, liền ghi nhớ lên, chẳng lẽ, nữ nhi mình cũng đối với tên kia thú vị?

Này tại sao có thể?

Cái kia hàng hiện tại có chín phần mười khả năng, là Quy Tắc cường giả, như thế trâu bò tồn tại, lớn tuổi biển đi tới, làm sao xứng với bảo bối của chính mình khuê nữ!

"Không được! Ngươi huyết thống vừa tiến hóa, cần củng cố,

Trước về tẩm cung nghỉ ngơi đi!"

Ngao Hiên sừng sộ lên, quyết định bổng đánh uyên ương.

Vương Bảo hiện tại hắn không biện pháp, thế nhưng đối với nữ nhi mình, chính mình vẫn có rất lớn quyền quản lý.

“Phụ vương?”

Dao Quang thánh nữ rất là mờ mịt.

Thế nhưng Ngao Hiên căn bản không giải thích, trực tiếp khiến người ta đem Dao Quang thánh nữ mang về tẩm cung, hơn nữa...

Còn cho nàng cấm túc!

Bên trong tẩm cung.

Dao Quang thánh nữ rất tức giận, tức giận phi thường, không thể nào hiểu được, chính mình anh minh thần võ phụ vương, làm sao trở nên như thế thần kinh.

Đang chuẩn bị đi mẫu hậu nơi đó cáo trạng.

Bỗng nhiên, một cái cung nữ đi vào, cung kính nói, “Thánh nữ, bên ngoài có cái tiểu thư cầu kiến, nàng nói nàng gọi Tuyết Mân Côi!”

“Mân Côi?”

Dao Quang thánh nữ ngẩn ngơ, sau đó chính là đại hỉ.

Tuyết Mân Côi là nàng khi còn bé ở Vương Thành nhận thức đồng bọn, đã cực kỳ lâu không thấy.

“Mau mời đi vào!” Dao Quang thánh nữ nói rằng.

Rất nhanh.

Màu tím quần lụa mỏng nữ tử đi vào, lấy xuống khăn che mặt, lộ ra một tấm khuynh thành dung nhan, cùng Dao Quang thánh nữ so ra, đều không kém chút nào, mỗi cái có mỗi vẻ.

“Dao Quang?” Tuyết Mân Côi một mặt kích động hô.

“Mân Côi?” Dao Quang thánh nữ cũng rất kích động.

Các nàng thành lập rất thâm hậu hữu nghị, nhiều năm sau khi gặp mặt lại, đoạn thời gian đó vẻ đẹp nhất thời xông lên đầu.

Tuyết Mân Côi hít một hơi, đột nhiên quỳ xuống, thi lễ một cái nói rằng, “Mân Côi bái kiến thánh nữ!”

Dao Quang thánh nữ dở khóc dở cười.

Nhường tẩm cung cung nữ đi ra ngoài, Dao Quang thánh nữ bất mãn nói, “Làm sao trở nên khách khí như vậy? Này có thể không giống ngươi a, Mân Côi, nhiều năm như vậy, ngươi đều đi đâu? Ta phái người tìm ngươi, cũng không tìm tới...”

Bạn thân gặp lại, tự nhiên có rất nhiều muốn nói.

Hai cái đại mỹ nữ ôn chuyện xong, dùng qua bữa tối, Dao Quang thánh nữ trực tiếp nhường Tuyết Mân Côi ở phòng nàng ngủ đi, muốn nói điểm lặng lẽ dạ thoại.

Vào đêm.

Dao Quang thánh nữ ngủ say.

Mà giường ngọc lớn lên, Tuyết Mân Côi đóng chặt con mắt, đột nhiên mở, lặng yên không một tiếng động chậm rãi đứng dậy, liếc mắt nhìn Dao Quang thánh nữ.

“Xin lỗi!” Tuyết Mân Côi không hề có một tiếng động nói tiếng, mang theo áy náy, nhẹ nhàng phất tay.

Một đạo hiu hắt ánh sáng lặng yên rồi biến mất, cùng lúc đó, có mùi thơm ngát khí tức, bị Dao Quang thánh nữ hút vào.

Sau một khắc, Dao Quang thánh nữ liền ngủ thật say, tinh xảo khuôn mặt, phảng phất một cái búp bê sứ.

Tuyết Mân Côi trên tay ánh sáng lóe lên, xuất hiện một cái xa lạ giống như mặt nạ, phóng tới Dao Quang thánh nữ trên mặt sau khi, Dao Quang thánh nữ mặt, thình lình đã biến thành Tuyết Mân Côi dáng vẻ.

Mà Tuyết Mân Côi đồng dạng ở trên mặt chính mình dán một cái, chính mình nhưng là đã biến thành Dao Quang thánh nữ.

Ngày thứ hai.

Dao Quang thánh nữ hầu gái đang chuẩn bị hầu hạ thánh nữ rửa mặt, liền phát hiện thánh nữ đã chính mình đi ra.

“Thánh nữ!”

Hầu gái cảm giác kinh hoảng, còn coi chính mình lầm thời gian.

Tuyết Mân Côi liếc mắt nhìn hầu gái, ôn nhu nói, “tỉ muội ta suốt đêm đi rồi, dậy sớm chút, ân... Ta đã rửa mặt xong, ngươi đi xuống trước đi!”

Hầu gái thở phào nhẹ nhõm, lùi ra.

Mà Tuyết Mân Côi, nhưng là hé mắt, nghĩ nên làm sao tìm được cơ hội, hướng biển vương cầu xem biển thần mũ giáp.

Nàng là Cửu Dương đạo nhân phái tới người, cũng là Cửu Dương đạo nhân ám kỳ, vì ngày đó, Cửu Dương đạo nhân bố cục rất lâu.

Tuy rằng bị cấm túc, có điều, cũng chỉ là hạn định một cái phạm vi, đi tìm Hải Vương Ngao Hiên, vẫn là không thành vấn đề, vì lẽ đó, Tuyết Mân Côi trực tiếp hướng về Hải Vương điện bước đi.

Mà xảo chính là, lúc này ở nàng phía trước, bát vương tử Ngao Phong cùng Vương Bảo, vừa vặn đi tới...

------oOo------

Chương 298: Lão nương tổn thất quá to lớn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ồ? Đại tỷ?"

Ngao Phong lộ ra nét mừng.

Vương Bảo cũng là hơi cười.

Ngao Phong hàng này rất chân chó, Dao Quang thánh nữ vừa xuất quan, liền mau mau thông báo Vương Bảo.

Nghĩ thời gian rất lâu không thấy, Vương Bảo cũng là đến rồi.

"Đại tỷ!"

Ngao Phong lập tức la lớn, tốc độ tăng nhanh chạy tới!

Tuyết Mân Côi ngẩn ra, trong đầu vượt qua vài đạo ảnh ảnh, lập tức liền biết rồi trước mắt hàng này là ai, "Là tiểu Bát a!"

Nàng bị Cửu Dương đạo nhân giáo dục rất tốt, không đường là thần thái vẫn là ngữ khí, đều cùng Dao Quang thánh nữ không có một chút nào khác nhau, hơn nữa Cửu Dương đạo nhân nhiều năm như vậy thu thập tin tức, vương cung bên trong người cùng Dao Quang thánh nữ mạng lưới liên lạc, từ lâu sắp xếp xong.

"Đại tỷ, Vương sư đến xem ngươi!"

Ngao Phong nháy mắt.

Ở Dao Quang thánh nữ trước mặt, hắn cũng sẽ không đùa tính khí, bởi vì Dao Quang thánh nữ từ nhỏ liền đối với mấy cái đệ đệ rất tốt.

“Vương sư?”

Tuyết Mân Côi ánh mắt biến đổi, lập tức nhìn về phía Vương Bảo.

Chính là hắn sao?

Nghĩa phụ kẻ thù.

Nghi là Quy Tắc cường giả tồn tại.

“Dao Quang, xuất quan rồi?”

Vương Bảo cười đi lên.

Liên quan với Vương Bảo cùng Dao Quang thánh nữ quan hệ...

Cửu Dương đạo nhân căn bản liền không biết, vì lẽ đó, Tuyết Mân Côi tự nhiên cũng không biết,

Kết quả là.

Nàng ngay lập tức sẽ bại lộ.

“Vương sư được!”

Tuyết Mân Côi ôn nhu nói, còn làm cái vãn bối lễ.

Vương Bảo vẻ mặt ngẩn ra, sau đó hé mắt, gật gù, “Không cần khách khí! Ta tìm ngươi có chút việc, chúng ta đi ngươi tẩm cung lại nói!”

Tuyết Mân Côi đương nhiên không muốn đáp ứng.

Có điều Cửu Dương đạo nhân ở nàng khi đến dặn, không nên trêu chọc Vương Bảo, đương nhiên, cũng không thể cùng Vương Bảo sản sinh xung đột loại hình.

Nói chung, có thể tách ra liền tách ra, thực sự không tránh khỏi, liền theo.

Dựa theo hiện tại tiết tấu, vậy cũng chỉ có thể theo, vì lẽ đó, Tuyết Mân Côi rất là ngoan ngoãn gật gù, bởi vì Dao Quang thánh nữ tính cách, chính là rất nhu hòa.

Ngao Phong vừa muốn đuổi tới.

Cũng cảm giác được một luồng phảng phất dao găm bình thường tầm mắt.

Thân thể cứng đờ, Ngao Phong khóc không ra nước mắt liếc mắt nhìn Vương Bảo, lập tức cả người run lên, cười gượng nói, "đại tỷ, Vương sư, ta còn có việc, đi trước ha!"

Nói xong, chạy trối chết.

Vương Bảo cùng Tuyết Mân Côi song song tiến lên, khi thì nhìn về phía Tuyết Mân Côi mặt, Tuyết Mân Côi hãi hùng khiếp vía, lại không dám quát lớn, chỉ được trêu chọc.

Từ hệ thống tinh luyện cửa hàng quét một vòng thương phẩm.

Vương Bảo lập tức tìm tới ngưỡng mộ trong lòng đồ vật, gọi là [Phá Vọng Chi Nhãn]!

Vật này giá bán khá cao, đầy đủ hai vạn tinh luyện giá trị, có điều bởi vì liên lụy đến Dao Quang thánh nữ, Vương Bảo thẳng thắn mua lại.

Dùng tới Phá Vọng Chi Nhãn.

Tuyết Mân Côi cái kia xa lạ dưới chân thực dung mạo, liền xuất hiện ở Vương Bảo trong mắt.

"Yêu, còn là một đại mỹ nữ!"

Vương Bảo trong lòng hứng khởi.

Bất quá nghĩ đến vào giờ phút này Dao Quang thánh nữ, còn không biết sinh tử, vì lẽ đó, Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, khóe miệng xẹt qua một vệt âm hiểm cười.

Hai người trở lại tẩm cung.

Vương Bảo lộ ra uy nghiêm vẻ mặt, nói rằng, "chúng ta đơn độc nói chuyện!"

Tuyết Mân Côi trong lòng giật mình, trong lòng có chút chán ngán, nhưng là không dám ngày càng rắc rối, chỉ được nhường các cung nữ đều đi ra ngoài.

Chờ đến tất cả mọi người rời đi.

Vương Bảo đột nhiên tiến lên một bước, lộ ra một vệt cười khẩy, trực tiếp một cái nắm ở Tuyết Mân Côi vai bên.

Tuyết Mân Côi thân thể cứng đờ, theo bản năng liền muốn giãy dụa, thế nhưng, nhưng phảng phất bị núi lớn ngăn chặn, không thể động đậy.

"Dao Quang, ta có thể nhớ chết ngươi rồi!"

Vương Bảo liếm môi một cái, trực tiếp hướng về Tuyết Mân Côi môi tụ hợp tới.

Thời khắc này, Tuyết Mân Côi nội tâm là tan vỡ.

Tình huống gì?

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Chẳng lẽ Dao Quang cùng tên ghê tởm này, đã được rồi?

Sưng sao làm?

Nên sưng sao làm?

Này biến cố quá to lớn, đột nhiên không kịp chuẩn bị a,

Tuyết Mân Côi đầu óc tỉnh tỉnh, căn bản không có một chút nào đối sách.

Phản kháng?

Sợ là sẽ phải bị hoài nghi.

Không phản kháng?

Cái kia sự trong sạch của ta...

Chỉ là, chưa kịp Tuyết Mân Côi làm ra quyết định, Vương Bảo đã hôn lại đây, bờ môi va chạm, Tuyết Mân Côi chân thực gương mặt, trở nên đỏ chót!

Vương Bảo nhẹ giọng nói, “Dao Quang, đến một phát?”

Dao Quang thần nữ trong lòng kinh hãi.

Đến một phát?

Đến cái gì đến?

Phát cái gì phát?

Giọng điệu này vẻ mặt này, hắn không phải là muốn theo ta cái kia chứ?

Vương Bảo ánh mắt chớp qua một vệt cười khẩy.

Này đại mỹ nữ, tuyệt đối là cái non.

Vậy thì không chịu được?

Vừa vào tẩm cung, Vương Bảo liền cảm ứng được một đạo ảo trận, nơi sâu xa trên giường, Dao Quang thánh nữ ngủ say nằm ở nơi đó.

Nếu Dao Quang thánh nữ không có nguy hiểm tính mạng, Vương Bảo không ngại cùng cái này đại mỹ nữ chơi vui vui chơi.

Coi như là giải trí chính mình, ha ha ha.

Lôi kéo Tuyết Mân Côi tay, Vương Bảo liền muốn hướng về bên trong phòng đi, sợ đến Tuyết Mân Côi khóc không ra nước mắt, nàng muốn giúp Cửu Dương đạo nhân không sai, thế nhưng, sự trong sạch của chính mình, nàng cũng không muốn ném vào a.

Cũng nhưng vào lúc này, một đạo mang theo hơi giận hét lớn vang lên, "Vương Đại Chùy? Ngươi đến con gái của ta tẩm cung làm chi?"

Tuyết Mân Côi đại hỉ.

Là Hải Vương Ngao Hiên, có cứu!

Ngao Hiên bước nhanh tiến vào, liếc mắt liền thấy Vương Bảo lôi kéo Tuyết Mân Côi tay, Tuyết Mân Côi ngụy trang không phải nắp, liền Ngao Hiên, đều không có nhìn ra chút nào dị thường đến, hai con mắt tựa hồ có thể lộ ra hỏa mang, Ngao Hiên nhìn chằm chằm Vương Bảo, lệ quát, "Buông tay!"

Vương Bảo buông ra Tuyết Mân Côi, rất là bất mãn nói, "Bá phụ, ta theo Dao Quang tự ôn chuyện, ngươi gấp cái gì?"

Ngao Hiên khí xù lông.

Ôn chuyện?

Ôn chuyện cần phải bắt tay sao?

May lão tử nhận được tin tức, lập tức tới rồi, nếu không, còn không chắc ra chuyện gì đây!

"Vương Đại Chùy, ngươi đi ra ngoài cho ta! Nơi này là con gái của ta tẩm

cung, ngươi một người đàn ông ở đây, còn thể thống gì? Còn dám làm càn, đừng trách lão phu trở mặt!”

Thời khắc này, Ngao Hiên cũng mặc kệ Vương Bảo đúng hay không Quy Tắc cường giả, con gái mới là to lớn nhất.

“Bá phụ, ta đi là được rồi, làm gì như thế tức giận a!” Vương Bảo rất là bất mãn nói thầm một tiếng, quay về Tuyết Mân Côi nháy mắt mấy cái, sau đó liền thản nhiên đi rồi.

Ngao Hiên nhìn thấy Vương Bảo đi ra tẩm cung cửa lớn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, trong miệng chửi bới hai tiếng, chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Tuyết Mân Côi nói rằng, “con gái a, ngươi... Ai, ngươi cho ta chú ý một chút, lại nhường ta thấy ngươi đi cùng với hắn, liền đi diện bích!”

Đến nhẫn tâm a!

Ngao Hiên trong lòng thở dài, rất là phiền muộn chắp tay sau lưng đi rồi, dặn dò thị vệ chăm sóc tốt, này mới rời khỏi.

Tẩm cung bên trong, Tuyết Mân Côi thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt âm trầm cực kỳ, sờ sờ môi mình, có chút buồn nôn, phi phi phi ói ra mấy cái, đang chuẩn bị súc miệng súc miệng, nào có biết trước mắt kình phong vừa qua, Vương Bảo xuất hiện ở trước người của nàng.

Tuyết Mân Côi ngẩn ngơ, “Ngươi tại sao lại trở về?”

Vương Bảo trực tiếp đem Tuyết Mân Côi ôm lên, tà cười nói rằng, “còn chưa lên giường... Phi phi phi, còn không lái xe đây, làm sao có thể đi đây?”

Tuyết Mân Côi dọa sợ, gấp bận bịu nói rằng, “vương... Vương sư...”

Vương Bảo bĩu môi, “Không phải nói sao, lúc không có người, gọi ta Đại Chùy là được!”

Tuyết Mân Côi ngột ngạt nội tâm phẫn nộ cùng hoảng sợ, tận lực ôn hòa nói rằng, “Đại Chùy, ta... Ta có kiện chuyện quan trọng, muốn đi làm, ngươi

chờ ta một chút có được hay không?”

Vốn là, Tuyết Mân Côi còn muốn, khẳng định đến mài một mài, cái nào ngờ tới, Vương Bảo thình lình gật gật đầu.

“Có việc? Có việc nói cho ta a, ngươi là ta tương lai lão bà, chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta, nói đi, muốn làm cái gì? Dùng Chùy ca hỗ trợ không? Cứ việc nói, ngươi Chùy ca nhưng là vạn năng!”

Tuyết Mân Côi ngẩn ra, sau đó, con mắt hơi chuyển động, cười khẽ nói, “Chùy ca, ngươi thật muốn giúp ta?”

Vương Bảo liếm môi một cái, tay ở Tuyết Mân Côi trước ngực quét qua, ép một chút, cười hì hì nói, “Còn có thể gạt ngươi sao?”

Tuyết Mân Côi toàn bộ thân thể đều cứng ngắc.

Nếu như có thể rơi lệ, hiện tại nước mắt của nàng phỏng chừng là ào ào ào.

Kế yêu kiều môi nụ hôn đầu mất đi sau khi.

Sự trong sạch của chính mình lại đi tới một điểm.

Lão nương tổn thất quá to lớn!

Tên khốn kiếp này!

Cái sắc này phôi!

Đồ vô liêm sỉ này!

Muốn không phải vì nghĩa phụ nhiệm vụ, lão nương cho dù chết, cũng chắc chắn sẽ không nhường ngươi thực hiện được...

------oOo------

Chương 299: Nam nhân không thể nói không được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuyết Mân Côi chịu nhục.

Cũng trong nháy mắt nắm chắc cơ hội.

Trước mắt vị này, nhưng là trong truyền thuyết Quy Tắc cường giả a!

Đây là so với nghĩa phụ Cửu Dương đạo nhân, đều ngang tàng hơn gấp trăm lần tồn tại.

Có cường giả như vậy hỗ trợ, nói vậy có thể đi vào đến vương cung bảo khố bên trong, căn cứ Cửu Dương đạo nhân dò thăm tin tức, Hải thần mũ giáp ngay ở vương cung bảo khố bên trong cung phụng.

Vật này cùng Hải Long tộc lão tổ hơi thở mệnh liên quan, một ý nghĩ liền có thể triệu hồi, ngược lại cũng không sợ ra chút nào bất ngờ.

Tuyết Mân Côi trong bóng tối khẽ cắn răng.

Hướng về Vương Bảo trong lồng ngực hơi co lại.

Ngược lại thuần khiết đã bị tao đạp, nhiều nhường hắn ăn mấy khối đậu hũ, cũng không có gì...

“Chùy ca, ta muốn đi vương cung bảo khố, nhưng là phụ vương không cho phép, ngươi có thể mang ta đi tìm một món đồ sao? Có điều, tuyệt đối không nên bị người phát hiện nha!”

Tuyết Mân Côi ôn nhu nói.

“Đi kho báu?”

Vương Bảo hé mắt.

Này đại mỹ nữ, chẳng lẽ là cái tặc?

Không thể đi, nhòm ngó Hải Vương kho bạc nhỏ, đây là ở làm lớn chết.

Sự tình ra khác thường tức là yêu, nghĩ đến lúc trước Lôi Cửu Thiên đột nhiên đến, liên lạc với Cửu Dương đạo nhân, Vương Bảo thì có suy đoán.

Cửu Dương đạo nhân liên hoàn chiêu?

Lão già này làm cái gì đây?

Không mau mau đến Vương Thành tìm ta báo thù, phái người một làn sóng một làn sóng muốn làm gì?

"Chùy ca, đúng hay không không được?"

Nam nhân không thể nói không được.

Tuyết Mân Côi mặc dù là cái non, có điều, nhưng là biết rõ nam nhân một ít bệnh chung.

Đúng như dự đoán.

Vương Bảo lông mày nhíu lại, "Không được? Không tồn tại! Vương cung bảo khố đúng không? Ngươi chỉ điểm phương hướng, ta mang ngươi đi vào!"

Tuyết Mân Côi đại hỉ.

Lại nhịn cơn giận, cùng Vương Bảo chán ngán một hồi, Vương Bảo trước tiên biến mất, Tuyết Mân Côi rất mau rời khỏi tẩm cung, bởi vì sợ Hải Vương nhìn thấy nhảy ra quấy rối, vì lẽ đó Vương Bảo vẫn ẩn nấp thân hình.

Tuyết Mân Côi đương nhiên biết vương cung bảo khố phương vị, những này ở tin tức bên trong đều có.

Hai người lén lén lút lút ở phía xa nhìn thủ vệ nghiêm ngặt vương cung bảo khố.

Tiến vào kho báu, cần Hải Vương mật lệnh.

Tuyết Mân Côi nhỏ giọng nói rằng, "Chùy ca, làm sao đi vào?"

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Đương nhiên là đi vào, Dao Quang, ngươi nhưng là Hải Vương con gái, không cần cái gì Hải Vương mật lệnh, những thủ vệ kia nếu như dám ngăn ngươi, uy hiếp uy hiếp là được rồi!"

Tuyết Mân Côi ngẩn ra.

Loại này thao tác, thật sự có thể?

"Yên tâm!"

Vương Bảo nặn nặn Tuyết Mân Côi tay nhỏ.

Tuyết Mân Côi quyết định thử xem, ánh mắt chớp qua một vệt sự thù hận.

Nàng sở dĩ đồng ý Vương Bảo hỗ trợ, cũng là muốn âm Vương Bảo một cái báo thù, dù sao...

Làm lão nương đậu hũ là ăn không?

Hướng đi kho báu.

Những thủ vệ kia cung kính hành lễ, Tuyết Mân Côi đi thẳng vào vấn đề, muốn đi kho báu bên trong nắm một món đồ, thủ vệ mặt lộ vẻ khó xử, bởi vì Tuyết Mân Côi không có lấy ra Hải Vương mật lệnh.

Thấy chịu đến ngăn cản, Tuyết Mân Côi vẻ mặt thay đổi nhẹ nhàng, mang theo tia vẻ tức giận nhìn thủ vệ, hai câu uy hiếp vừa nói, thủ vệ liền quỳ.

Kho báu cửa lớn mở ra.

Nhưng mà, ngay ở Tuyết Mân Côi liền muốn đi vào thời điểm, đột nhiên, thấy lạnh cả người ở đáy lòng của nàng bốc lên.

Nàng có loại dự cảm.

Đi lên trước nữa tới gần một bước, nàng có thể sẽ chết!

“Là huyết thống!”

Tuyết Mân Côi trong lòng cảm thấy lạnh lẽo.

Tình huống như thế, Cửu Dương đạo nhân đã đoán, này dù sao cũng là vương cung bảo khố, không có vương thất huyết thống, căn bản không thể tiến vào.

Chính do dự bất định, cưỡi hổ khó xuống thời gian, liền nhìn thấy Vương Bảo nghênh ngang đi tới, mà cùng lúc đó, những thủ vệ kia sắc mặt âm trầm nhìn Vương Bảo, vừa muốn câu hỏi, Vương Bảo ánh mắt nhưng là trong nháy mắt đã biến thành dựng đứng con ngươi!

Tiên thuật hoặc đồng!

Tự Tam Tiên Đạo Tràng truyền thừa mà đến, uy lực quỷ bí, rất khó tu luyện, nhưng vẫn bị Vương Bảo tu luyện thành.

Thủ vệ thực lực vẻn vẹn chỉ là Vấn Đạo, làm sao có thể chống đối Vương Bảo Tiên thuật, từng cái từng cái ánh mắt đờ đẫn đứng ở nơi đó.

Tuyết Mân Côi hít một hơi,

Sau một khắc, Vương Bảo liền mò lên nàng mông mẩy, cười khẩy nói, “làm sao không đi vào?”

Tuyết Mân Côi đương nhiên sẽ không nói lời nói thật, “Nơi này không có phụ vương mật lệnh, sẽ bị bài xích!”

Lúc nói chuyện, nàng rất thấp thỏm, bởi vì nàng sợ Vương Bảo không tin, do đó hoài nghi nàng.

Không biết, Vương Bảo đã sớm nhìn thấu nàng, sở dĩ cùng nàng chơi, chỉ là nghĩ làm rõ mục đích của nàng mà thôi.

“Yên tâm! Có Chùy ca đây!”

Vương Bảo mê chi tự tin, xem Tuyết Mân Côi trong lòng oán thầm, cái tên này thật có thể trang.

Một viên viên cầu xuất hiện ở Vương Bảo trên tay.

Đồ chơi này gọi là [Cơ Giới Ngụy Trang Châu].

Có thể tỏa ra một tầng Tiểu Kết giới, kết giới bên trong sinh vật, sinh mệnh kiểm tra triệu chứng bệnh tật sẽ bị triệt để che lấp.

Vật ấy giá trị cực cao, có điều cũng không phải Vương Bảo mua được, mà là hệ thống khen thưởng.

Cơ Giới Ngụy Trang Châu hiệu quả, dùng để ám sát không sai, có điều dùng để phá trận, càng là trăm phần trăm bug, sinh mệnh kiểm tra triệu chứng bệnh tật bị che lấp, sẽ bị xem là vật chết, căn bản sẽ không gây nên trận pháp cảnh giác, trừ phi loại kia dập tắt trận pháp, tiến vào cái gì đánh cái gì, mới sẽ bị nhằm vào.

Màn ánh sáng che lấp Vương Bảo cùng Tuyết Mân Côi.

Tuyết Mân Côi kinh hồn bạt vía, theo Vương Bảo tiến vào vương cung bảo khố, phát hiện không có một chút nào dị thường, Tuyết Mân Côi không khỏi đại hỉ, đương nhiên, đối với Vương Bảo cũng là càng thêm căm hận lên.

Bởi vì Vương Bảo đặt ở nàng cái mông lên tay, liền vẫn không có dời đi qua!

“Nhịn xuống! Nhịn xuống! Nhịn xuống...”

Tuyết Mân Côi hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng là không dám biểu hiện ra, chỉ là thân thể mềm mại có chút hơi cứng ngắc.

Căn cứ tin tức, Hải thần mũ giáp liền cung phụng ở vương cung bảo khố nơi sâu xa.

Ở Tuyết Mân Côi trong tay, có vài loại cường lực phá trận cổ phù, những thứ này đều là Cửu Dương đạo nhân, từ Hải thần truyền thừa bên trong chiếm được chí bảo, vừa nãy là sợ bại lộ, không dám dùng, thế nhưng đi vào liền không hề e dè.

Hải thần mũ giáp cung phụng địa phương, tuyệt bức là đại khủng bố nơi, trời mới biết sẽ có bao nhiêu trận pháp bao trùm.

Cũng may Tuyết Mân Côi nhiệm vụ, chỉ là tới gần Hải thần mũ giáp, đánh vào Cửu Dương đạo nhân cho đồ vật của nàng, bằng không, nàng căn bản không có một chút nào tự tin.

Vương cung bảo khố tự nhiên là bảo vật đông đảo.

Vương Bảo chẳng muốn đến xem, mà Tuyết Mân Côi, nhưng là không tâm tư đến xem, theo tin tức bên trong phương vị, hai người đi tới kho báu nơi sâu xa, nơi này đã là rất trống trải, mà ở một cái hành lang sau khi, liền có một cái đài cao, phía trên kia là một cái cổ xưa mà lại tràn ngập nhàn nhạt uy nghiêm khí tức mũ giáp.

“Ngươi muốn cái kia?”

Vương Bảo chỉ chỉ Hải thần mũ giáp.

Có thể thả như thế sâu, khẳng định là cái đại bảo bối.

Tuyết Mân Côi hít sâu một hơi, liền Vương Bảo đều không lo được, ánh mắt nghiêm nghị, trong tay xuất hiện ba tấm phù văn cổ xưa, những bùa chú này hầu như đều có người thường mấy cái to bằng bàn tay, bị Tuyết Mân Côi xúc động, lập tức thiêu đốt.

Sau một khắc, Tuyết Mân Côi liền bị ba cỗ ánh sáng bao trùm, lắc mình hướng về Hải thần mũ giáp phóng đi.

Hành lang bên trong, có không tên vĩ đại lực lượng ở hội tụ, có điều, vẫn chưa kích phát.

Đến gần rồi Hải thần mũ giáp, Tuyết Mân Côi đại hỉ cực kỳ, trương tay liền đánh ra một vệt ánh sáng, tia sáng này nhìn qua như là một cái đại ấn, ở Hải thần mũ giáp lên dừng lại không tới một hơi thở, liền biến mất không thấy hình bóng.

Tuyết Mân Côi thở phào nhẹ nhõm.

Nha ư!

Nhiệm vụ.

Hoàn thành!

Đại sự vừa đi, Tuyết Mân Côi trong lòng áp lực tận tất biến mất, sau đó, Tuyết Mân Côi sắc mặt liền trở nên lạnh lẽo, xoay người, đứng hành lang bên trong, mang theo sự thù hận con mắt nhìn Vương Bảo.

“Bảo bối, hết bận? Hết bận liền đi ra đi!” Vương Bảo híp mắt cười.

“Ngươi hỗn đản! Vô liêm sỉ! Hạ lưu!”

Tuyết Mân Côi bắt đầu mắng to.

Nàng nhịn được quá lâu, nghĩ đến vừa nãy chính mình mông mẩy còn chịu đến tàn phá, nàng đã nghĩ khóc.

Trên người cô gái có mấy cái địa phương đặc thù? Nàng đều sắp bị Vương Bảo mò khắp cả.

“Ngươi sẽ chết rất thê thảm, ta bảo đảm...”

Tuyết Mân Côi cười lạnh một tiếng, sau đó, trực tiếp ném ra một quả cầu ánh sáng, sau một khắc, hành lang bên trong trận pháp, bị triệt để xúc động, từng luồng từng luồng sức mạnh kinh khủng, đang không ngừng lăn lộn bên trong, bùng nổ ra kinh thiên động địa nổ vang...

------oOo------

Chương 300: Vương Bảo ngươi cái hạ lưu phôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thủ hộ Hải thần mũ giáp cấm chế trận pháp bị xúc động.

Âm thanh to lớn.

Như vậy động tĩnh, tự nhiên sẽ làm nổ vương cung.

Hơn nữa nơi này Ngao Hiên nhất định sẽ chặt chẽ liên kết, xuất hiện dị động, Ngao Hiên ngay lập tức thì sẽ biết.

Tuyết Mân Côi liền không tin, dù cho Vương Bảo như thế nào đi nữa lợi hại, mơ ước vương cung bảo khố, thậm chí cách đến Hải thần mũ giáp như thế gần, cái kia Hải Vương Ngao Hiên, còn có thể nhịn.

So với khủng bố Vương Bảo.

Tuyết Mân Côi đối với Hải Long bộ tộc, vẫn có tự tin, Hải Long lão tổ nhưng là lâu năm Quy Tắc cường giả, nơi này càng là Hải Long tộc đại bản doanh.

Nhất định có thể đánh chết tên khốn kiếp này, dầu gì, cũng đến trọng thương hắn.

Ngược lại chỉ cần Vương Bảo không dễ chịu, nàng liền thoải mái, nữ nhân lửa phục thù nhưng là rất ngoan cường.

Tuyết Mân Côi đắc ý nhìn Vương Bảo, ỷ vào Cửu Dương đạo nhân cổ phù, nàng có thể an ổn không việc gì.

Sự tình chính như nàng chờ mong như vậy phát triển.

Không ngoài dự đoán, Hải Vương Ngao Hiên nhanh chóng tới rồi, hơn nữa, Hải tộc cao tầng cũng tới không ít.

Một đám lão già thấy tới cửa thủ vệ dáng vẻ, liền trong lòng kêu to một tiếng không tốt.

Ngao Hiên sắc mặt âm trầm đáng sợ, ánh mắt tỏa ra bàng bạc sát cơ, hắn còn ở vương cung đây, vẫn còn có người dám mơ ước vương cung bảo khố, lá gan này quá rất sao dài rộng!

Mấy hơi thở qua đi.

Ngao Hiên liền nhìn thấy Vương Bảo, cũng nhìn thấy ở hành lang bên trong "Con gái"!

Ngao Hiên khí run rẩy lên.

Vương Đại Chùy?

Khe nằm!

Hàng này, lại rất sao làm cái gì yêu thiêu thân?

Mạnh mẽ xông vào vương cung bảo khố, còn mang tới con gái của ta, Vương Đại Chùy, ngươi khinh người quá đáng!

"Vương Đại Chùy!"

Ngao Hiên hét lớn, khí thế khóa chặt Vương Bảo, đầy người sát ý đều thu lại không được, hắn nhưng cũng là bán tiên cường giả.

Vương Bảo vẻ mặt rất tùy ý.

Nhìn Ngao Hiên, cười hì hì nói, "Bá phụ tốt!"

Ngao Hiên khẽ cắn răng, "Ngươi ở kho báu làm cái gì? Ngươi làm sao tiến vào? Ngươi đến cùng muốn làm gì? Đừng tưởng rằng là Quy Tắc cường

giả, liền có thể muốn làm gì thì làm, ta Hải Long tộc, cũng không sợ ngươi!”

Thật đến bức thời điểm bất đắc dĩ, Ngao Hiên cũng dám đối với Quy Tắc cường giả tuyên chiến!

“Phụ vương!”

Tuyết Mân Côi đi ra, sắc mặt trắng bệch, sợ hãi nhìn Vương Bảo, tới gần Ngao Hiên, rất là nhu nhược dáng vẻ, phảng phất một con bị thương thỏ trắng nhỏ, “Hắn... Hắn muốn ăn cắp Hải thần mũ giáp, bị ta ngăn cản!”

“Quả nhiên!”

Ngao Hiên ánh mắt tràn ngập sát cơ.

Đang nhìn đến Vương Bảo đứng hành lang trước thời điểm, hắn thì có loại này suy đoán, thế nhưng không dám xác nhận.

Bởi vì hắn biết, một khi xác nhận, đây cơ hồ chính là không chết không thôi kết cục.

Hải thần mũ giáp đối với Hải tộc tầm quan trọng, không cần nói cũng biết, tuy rằng chỉ có một cái Hải thần mũ giáp, thế nhưng, nếu như thân là vương tộc, liền Hải thần trang phục một cái đều không có, làm sao phục chúng?

Tuyết Mân Côi đại hỉ cực kỳ.

Đánh đi!

Đánh chết mới được rồi!

Nào có biết.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo nhưng là đột nhiên cười nói, “cô nương, là thời điểm lộ ra ngươi diện mạo thật sự, ngươi cho rằng ngụy trang thành Dao Quang dáng vẻ, ta liền không nhìn ra ngươi sao? Ngươi a, quá non!”

Tuyết Mân Côi sắc mặt cứng đờ, sau đó khôi phục bình thường.

Thế nhưng trong lòng, nhấc lên sóng biển ngập trời.

Ma ma?

Tình huống gì nha?

Ta bại lộ? Bị hắn nhìn thấu? Sao có thể có chuyện đó? Nghĩa phụ không phải nói dù cho là Quy Tắc cường giả, không cẩn thận kiểm tra, đều không nhìn ra chút nào kẽ hở sao?

“Xảy ra chuyện gì?”

Ngao Hiên con mắt dán mắt vào Tuyết Mân Côi.

Tuyết Mân Côi nhẹ giọng nói, “phụ vương, hắn, ngươi cũng tin?”

Ngao Hiên vẻ mặt nghiêm túc, lập tức lần thứ hai dán mắt vào Vương Bảo, khiến cho Vương Bảo rất là bất đắc dĩ, xem ra Hải Vương hàng này là thật bị chính mình chơi hỏng rồi.

Một điểm độ tín nhiệm đều không có sao?

“Ha ha!”

Khẽ cười một tiếng, Vương Bảo trực tiếp mở lớn!

Hắn đại chiêu không phải cái khác, chính là tuyệt đối mị lực!

Thời khắc này, Tuyết Mân Côi chỗ sâu trong con ngươi, đối với Vương Bảo sự thù hận,

Nhanh chóng biến mất, thay vào đó, là không tên nhưng lại đạt đến đỉnh cao độ thiện cảm!

Sắc mặt ửng đỏ.

Tuyết Mân Côi ngơ ngác nhìn Vương Bảo, trong lòng gọi thẳng rất đẹp trai rất đẹp trai tốt rất đẹp trai.

“Gỡ xuống ngươi ngụy trang, có thể không?” Vương Bảo cười nhạt nhìn Tuyết Mân Côi.

Tuyết Mân Côi hầu như là bản năng gỡ xuống chính mình ngụy trang, lộ ra nàng diện mạo thật sự.

Ngao Hiên bối rối!

Nhìn Tuyết Mân Côi, cảm giác chịu đến một vạn điểm tấn công dữ dội.

Chính mình khuê nữ, lại bị người thay vào đó? Cái kia nữ nhi mình đi đâu?

Phản ứng lại, Ngao Hiên liền nổi giận!

Cùng lúc đó, Vương Bảo thu hồi tuyệt đối mị lực, Tuyết Mân Côi lý trí trở về, nghĩ đến chính mình vừa nãy làm những chuyện như vậy, Tuyết Mân Côi sợ hãi cực kỳ, “Ngươi... Ngươi đối với ta làm cái gì?”

Vương Bảo lấy ra một điếu thuốc, tựa ở hành lang trên tường, chậm rì rì thiêu đốt, phun ra một cái vòng khói, phun ra ba chữ, “Ngươi hiểu!”

Tuyết Mân Côi không hiểu!

Thế nhưng nàng biết, chính mình xong đời!

Nhìn gần trong gang tấc Hải Vương, Tuyết Mân Côi lạnh cả người, trái tim hầu như đều muốn ngưng đập, lo lắng con gái an nguy Hải Vương, đầy người sát cơ cũng không phải nắp, là thật sự rất đáng sợ!

“Bá phụ yên tâm, Dao Quang không có chuyện gì, chính đang tẩm cung ngủ!”

Vương Bảo tựa hồ biết Ngao Hiên lo lắng cái gì, nhổ một cái khói, lười biếng nói rằng.

Ngao Hiên lập tức thở phào nhẹ nhõm, sợ là sợ nữ nhi mình bị hại, hơi nhướng mày, Ngao Hiên nhìn Tuyết Mân Côi, lạnh giọng nói, "ngươi là ai?"

Mà vào giờ phút này.

Tuyết Mân Côi thân thể bắt đầu run rẩy, nàng bỗng nhiên nhớ tới, nếu như Vương Bảo đã sớm nhìn thấu nàng ngụy trang, như vậy trước lũ lượt kéo đến mặn heo tay...

"Vương Đại Chùy! Ngươi tên khốn kiếp! Đồ vô liêm sỉ! Hạ lưu đến cực điểm, ngươi không biết xấu hổ..."

Tuyết Mân Côi rơi lệ!

Bị hủy thuần khiết cũng coi như.

Hiện tại ngay cả mình cũng bị vạch trần.

Tuy rằng hoàn thành nhiệm vụ.

Thế nhưng nghĩ đến chính mình như là nhảy nhót thằng hề bình thường, bị Vương Bảo đùa bỡn trong lòng bàn tay, nghĩ đến thân thể chính mình, bị cái tên này sờ soạng không biết bao nhiêu lần, Tuyết Mân Côi liền bắt đầu hết sức oan ức.

Cố ý cùng vô ý, hai loại xung kích, là tuyệt nhiên không giống.

"Đừng nghịch!"

Vương Bảo híp mắt nhìn Tuyết Mân Côi, trong miệng ngậm thuốc lá, xòe bàn tay ra, nghiêm trang nói, "Ta đây chính là thông sát ma lực thủ, ta biết ngươi cũng rất thoải mái, thực sự là tiện nghi ngươi..."

Tuyết Mân Côi kinh ngạc đến ngây người.

Trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ đồ?

Nàng muốn giết người!

Làm sao hiện tại nàng đã là cùng đường mạt lộ, chỉ có thể bị trở thành tù nhân, rất nhanh sẽ bị Ngao Hiên hạ lệnh mang đi.

Ngao Hiên sắc mặt quái lạ nhìn Vương Bảo.

Nhìn thấy Vương Bảo hút thuốc trang bức dạng, lại là giận không chỗ phát tiết.

Ngao Hiên cảm giác mình đã nhìn thấu Vương Bảo vài loại thuộc tính.

Một cái là bao che cho con.

Một cái khác là sắc bại hoại.

Lại một cái chính là vô liêm sỉ không hạn cuối!

Còn rất sao thông sát ma lực thủ đây, ngươi có còn nên cái mặt?

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?” Ngao Hiên sắc mặt khó coi nói rằng.

Vương Bảo chậm rãi đem sự tình đơn giản nói chuyện, Ngao Hiên cùng Hải tộc cao tầng sắc mặt, chính là cuồng biến.

Cô gái kia tiếp cận Hải thần mũ giáp?

Hơn nữa, còn giống như giở trò gì?

“Đáng chết!”

Ngao Hiên lập tức nhìn về phía Hải thần mũ giáp.

Đồ chơi này, ý nghĩa tượng trưng phải lớn hơn với bản thân giá trị, có thể ngàn vạn ngàn vạn, không thể ra sai lầm...

------oOo------

Chương 301: Cửu Dương đạo nhân muốn đột kích ngược!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xua tan hành lang cấm chế trận pháp.

Ngao Hiên sắc mặt âm trầm, bước nhanh hướng đi Hải Thần mũ giáp.

Chạm đến bên dưới, Ngao Hiên nhắm hai mắt lại, có điều hồi lâu sau, lông mày của hắn liền chăm chú cau lên đến.

“Làm sao?”

Một cái Hải tộc ông lão hỏi.

“Không có sự dị thường!”

Ngao Hiên vẻ mặt khó coi cực kỳ.

Hải Thần mũ giáp bên trong có hai đại truyền thừa hồn ấn, Đệ nhất truyền Đệ nhất, trong đó chủ yếu nhất chính là đương đại mạnh nhất lão tổ Ngao Thiên Tuyệt hồn ấn, còn nữa chính là đương đại Hải Vương hồn ấn.

Không có sự dị thường kỳ thực chính là to lớn nhất dị thường.

Hải Thần mũ giáp đã bị Tuyết Mân Côi động tay động chân, thế nhưng Ngao Hiên nhưng không thấy được, đây chính là một cái to lớn mầm họa.

Một đám Hải Thần cao tầng hai mặt nhìn nhau.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đi tới, nhìn Hải Thần mũ giáp, hé mắt nói rằng, “bá phụ, ngươi nếu như tin ta, nhường ta xem một chút!”

Ngao Hiên thần sắc hơi động.

Vương Bảo chi thần bí mạnh mẽ chi nghịch thiên, đã một lần lại một lần biểu diễn ở trước mặt của hắn.

Ngược lại Ngao Hiên tự nhận, chính mình so với Vương Bảo chênh lệch không chỉ một đoạn.

Gật gù, Ngao Hiên tránh ra vị trí.

Vương Bảo tiến lên, cầm lấy Hải Thần mũ giáp, đồ chơi này mang theo năm tháng rửa luyện, đồng thau vẻ, trọng lượng không nhẹ.

Vương Bảo đương nhiên cũng nhìn không ra chút nào dị thường.

Có điều, này không có nghĩa là Vương Bảo không có cách nào.

"Bá phụ, này mũ giáp khẳng định bị cái kia nữ nhân tăng thêm món đồ gì, tỏa (liều lĩnh) lớn như vậy nguy hiểm, làm chuyện như vậy, ta không tin không có hậu chiêu! Ta có thể giúp đỡ tìm tới Hải Thần mũ giáp mao bệnh, có điều..."

Vương Bảo lời nói một trận.

Ngao Hiên hít một hơi, trầm giọng nói, "nói đi, ngươi muốn cái gì?"

Vương Bảo nở nụ cười, "Bá phụ coi ta là người nào? Giúp bá phụ một tay, này không phải ta phải làm mà!"

Ngao Hiên mí mắt giật lên.

Nếu như không phải việc quan hệ Hải Thần mũ giáp, hắn vách cheo leo đến nhảy lên đến kêu to, lão tử không cần ngươi giúp ta!

"Bá phụ chỉ cần đem này Hải Thần mũ giáp cho ta liền xong rồi!"

Vương Bảo bắt đầu nhổ lôi!

Đem Ngao Hiên cùng một đám Hải tộc đại lão nổ không nhẹ.

Đặc biệt là Ngao Hiên, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt, ngực bụng một luồng một luồng, rõ ràng bị tức đến không nhẹ.

Hắn cảm giác Vương Bảo điên rồi.

Vương Bảo vừa nhìn Ngao Hiên đám người sắc mặt, liền biết bọn họ đang suy nghĩ gì, dở khóc dở cười giải thích nói, "bá phụ hiểu lầm, không phải nói đem Hải Thần mũ giáp triệt để cho ta, chỉ cần ngươi trên đầu môi thừa nhận liền xong rồi!"

Ngao Hiên vẻ mặt vừa chậm.

Nhưng đón lấy lại phiền muộn lên.

Hắn không thể nào hiểu được Vương Bảo yêu cầu là giở trò quỷ gì, có điều, nếu như chỉ là đánh miệng pháo...

"Tốt! Ta đáp ứng ngươi!"

Ngao Hiên phóng khoáng phất tay một cái.

Mà được Ngao Hiên này gần phân nửa chủ nhân đồng ý sau khi, Vương Bảo liền có tinh luyện Hải Thần mũ giáp tư cách.

Tinh luyện.

"Đo lường đến tinh luyện vật cũng không phải là kí chủ hết thảy!"

"Đo lường đến tinh luyện vật đã được kỳ chủ (1 \3) tặng cho!"

"Tinh luyện giúp đỡ thông qua, tinh luyện bên trong..."

"Tinh luyện thành công!"

Vương Bảo nhìn một chút Hải Thần mũ giáp thuộc tính, không khỏi có chút thán phục, đồ chơi này còn rất trâu bò, có thể điều động sức mạnh quy tắc, có điều, là trang phục thuộc tính, đơn kiện cái này Hải Thần mũ giáp, tăng cường chính là nguyên khí lực tương tác.

Nhìn cái kia chói mắt một phần ba, Vương Bảo đối với Ngao Hiên nói rằng, "bá phụ, Hải Thần mũ giáp có ba người chủ nhân?"

Ngao Hiên sững sờ.

Sau đó sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Ma trứng!

Hải Thần mũ giáp chủ nhân, chỉ có hắn cùng lão tổ, làm sao bỗng dưng thêm ra tới một cái?

Không cần đoán cũng biết, khẳng định cùng Tuyết Mân Côi không thể tách rời quan hệ a!

"Đáng chết!"

Ngao Hiên tức đến run rẩy cả người, quả nhiên gặp sự cố, hơn nữa vấn đề còn không nhỏ!

Có điều bất luận hắn làm sao kiểm tra Hải Thần mũ giáp, đều không tra được chút nào dị thường, tra tới tra lui, dấu ấn cũng chỉ có hai cái.

Làm sao bây giờ?

Ngao Hiên hoang mang lo sợ,

Cảm thấy nên lập tức thông báo lão tổ.

Ôm loại này lo lắng lo lắng tâm thái, Vương Bảo đám người rời đi vương cung bảo khố.

...

...

Quỷ Long Vương Thành.

Cửu Dương đạo nhân ngồi ở trên giường tu luyện, trong giây lát mở mắt ra, khóe miệng lộ ra một vệt ý cười, ánh mắt nơi sâu xa, lập loè nhàn nhạt kích động.

“Xong rồi!”

Nặn nặn nắm đấm.

Cửu Dương đạo nhân cảm giác mỹ hảo tương lai chính đang hướng về mình vẫy tay.

Từ được Hải thần truyền thừa, đồng thời từ từ trở nên mạnh mẽ một khắc đó, Cửu Dương đạo nhân liền chuẩn bị như thế làm.

Đột kích ngược vương tộc, thành tựu bá nghiệp.

Hít sâu một hơi, Cửu Dương đạo nhân đứng dậy, sau đó liền cười lạnh một tiếng, trực tiếp đi ra ngoài.

...

...

Hải Thần mũ giáp giải quyết vấn đề, Cửu Dương đạo nhân căn bản không muốn đợi, trực tiếp giục Quỷ Long vương Ngao Liệt tăng nhanh tiến độ.

Ngao Liệt ngược lại cũng không hoài nghi gì, hoặc là nói, hắn đối với Quỷ Long tộc bỉ rõ rệt tự tin, hơn nữa, song phương đã lập xuống thệ ước, hơn

nữa Cửu Dương đạo nhân thực lực, cũng không sợ Cửu Dương đạo nhân phản bội.

Liền như vậy qua mấy ngày.

Hải Vương Thành.

Ngao Hiên liền nhận được Quỷ Long tộc vương giả Ngao Liệt đến thăm tin tức.

Tuy rằng chiến tranh đã qua rất lâu, thế nhưng Hải Long bộ tộc cùng Quỷ Long bộ tộc quan hệ, nhưng không có một chút nào hòa hoãn.

Đặc biệt là Quỷ Long xưng vương, lôi kéo những kia truy nã Hải tộc sau khi, càng là ma sát không ngừng.

Vì lẽ đó, Ngao Hiên rất buồn bực, cũng rất cảnh giác, hoài nghi Ngao Liệt mưu đồ gây rối.

Có điều Ngao Liệt rất lưu manh, đi thẳng vào vấn đề.

“Ngao Hiên, ta cũng không cùng ngươi khách sáo, lần này đến, là đại biểu bộ tộc ta lão tổ, đến đây cùng Hải Long tộc thương nghị hợp tác một việc lớn!”

“Bộ tộc ta đã dò thăm Hải Thần kiếm cùng Hải Thần giầy vị trí nơi! Ngươi hai ta tộc liên hợp, bằng bản lãnh của mình!”

Ngao Hiên trái tim trong nháy mắt sót ngừng nửa nhịp.

Hải Thần kiếm cùng Hải Thần giầy?

Tuy rằng Hải Thần trang phục đơn kiện uy lực, không tính là to lớn, thế nhưng này có thể không bao gồm Hải Thần kiếm!

Hải Thần kiếm có thể trực tiếp câu thông Hải Thần tín ngưỡng, đồ chơi này có thể so với chân chính Tiên khí.

Ánh mắt nghiêm nghị, Ngao Hiên ưỡn thẳng thân thể, nhìn chằm chằm Ngao Liệt, “Hợp tác? Hẳn là chuyện cười?”

Quỷ Long tộc hận không thể diệt Hải Long tộc.

Hải Long tộc mặc dù là người thắng, thế nhưng, đương nhiên cũng hi vọng đuổi tận giết tuyệt.

Hai cái cừu hận chủng tộc hợp tác, quả thực là nói mơ giữa ban ngày!

Có điều.

Hải Thần kiếm cùng Hải Thần giầy, như thế ích lợi thật lớn điều động, Ngao Liệt rất tự tin, trực tiếp đứng dậy, nhạt âm thanh nói, “Ngao Hiên, chuyện này ngươi còn không làm chủ được, thông báo Thiên Tuyệt lão tiền bối đi! Ta chỉ ở Vương Thành chờ ba ngày, làm ra quyết định, cho ta trả lời chắc chắn!”

Ngao Liệt nói xong, trực tiếp lẫm lẫm liệt liệt đi rồi, một điểm đối với Hải Vương kính ý đều không có.

Ngao Hiên hừ lạnh một tiếng.

Con ngươi bùng nổ ra một luồng mạnh mẽ sát ý.

Hải Thần mũ giáp mới vừa vừa xuất hiện dị thường, này Ngao Liệt liền lên sàn, hơn nữa, vẫn là cùng Hải Thần trang phục có quan hệ.

Quả thực chính là ở lỏa lồ khiêu khích nói, ta chính là hung thủ!

Tuy rằng không có chứng cứ, thế nhưng Ngao Liệt hiềm nghi không thể nghi ngờ là to lớn nhất, Ngao Hiên vừa nãy nổi lên giết người tâm tư đều có.

Trầm mặc nửa ngày, Ngao Hiên đứng dậy, bước tiến trầm trọng đi ra ngoài.

Hải Thần trang phục bên trong Hải Thần kiếm, đồ chơi này quá trọng yếu, nếu như Quỷ Long lão tổ được, thậm chí có thể vượt trên Hải Long lão tổ.

Vì lẽ đó, dù cho đã biết rõ, trong này hay là Quỷ Long tộc đào hố, Hải Long tộc cũng không thể không nhảy xuống!

Hươu chết vào tay ai, còn không biết, thật đánh tới đến, Hải Long tộc không phải là ngồi không!

------oOo------

Chương 302: Mau đến xem, ta muốn bắt đầu trang bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo sinh hoạt bắt đầu bình thường không có gì lạ, mỗi ngày chỉ điểm một chút Phạm Cát bọn họ tu luyện, sau đó bồi tiếp Dao Quang thánh nữ ép đường cái.

Ngao Hiên vẫn không lộ mặt, khiến cho Vương Bảo đều có chút buồn bực.

Mãi đến tận Ngao Hiên phái người tìm đến hắn.

Chính như Ngao Hiên chính mình dự liệu, cùng Quỷ Long tộc hợp tác, Hải Long mạnh nhất lão tổ Ngao Thiên Tuyệt duẫn!

Bọn họ đều là nghĩ như vậy.

Coi như Hải Long tộc không chiếm được Hải Thần kiếm.

Cũng tuyệt đối không thể nhường Quỷ Long tộc được.

Sau đó.

Ngao Hiên đã nghĩ đến Vương Bảo.

Không đường là Vương Bảo thực lực vẫn là thủ đoạn, vậy cũng đều là siêu cấp ngoại viện.

Ngao Hiên thỉnh cầu, Vương Bảo chỉ là suy nghĩ một chút, liền đồng ý, cũng không nói muốn điều kiện gì.

Điều này làm cho Ngao Hiên rất bất an, cũng có chút buồn bực, bởi vì hắn rõ ràng, nợ Vương Bảo càng nhiều, hắn liền càng khó từ chối Vương Bảo cái kia nhường hắn đau lòng yêu cầu.

...

...

Mấy ngày sau.

Một mảnh máu tanh hải vực.

Nơi này, là Huyết vực, cũng là Hải tộc cấm địa, trừ phi loại kia có tự tin cường giả, nếu không, dù cho là ở hải vực trên không qua, đều không mấy cái Hải tộc dám.

Vèo vèo vèo.

Mười mấy bóng người từ hư không xẹt qua, đứng ở Huyết vực biên giới, cũng không lâu lắm, lại là một làn sóng người đến.

Lần này Hải Long tộc đến cao thủ không ít.

Phân biệt là Hải Long mạnh nhất lão tổ Ngao Thiên Tuyệt, hai tổ ngao tôn, ba tổ ngao tin, Hải Vương Ngao Hiên cùng Hải Long tộc Đạp Tiên đỉnh cao mấy cái.

Đương nhiên, còn có Vương Bảo.

Mà Quỷ Long tộc, hầu như cũng là như thế, Quỷ Long tộc lão tổ gọi Ngao U, toàn thân đều biến mất ở áo bào đen bên trong, chỉ có đôi kia phảng phất mang theo quỷ hỏa con mắt, đặc biệt uy nghiêm đáng sợ.

Hai nhóm người tới gần, Ngao Hiên sắc mặt, đột nhiên biến đổi, nhìn về phía Cửu Dương đạo nhân.

Theo bản năng liếc mắt một cái Vương Bảo, Ngao Hiên nhạt âm thanh nói, “không nghĩ tới, Cửu Dương đạo nhân cũng có hứng thú tập hợp cái này náo nhiệt!”

Cửu Dương đạo nhân?

Vương Bảo lập tức theo Ngao Hiên ánh mắt nhìn sang, hé mắt.

Cửu Dương đạo nhân phảng phất chưa phát hiện, chỉ là khách khí chắp chắp tay, nói rằng, “Cửu Dương gặp vương tộc các vị tiền bối!”

Ngao Thiên Tuyệt hừ nhẹ một tiếng, căn bản không thèm để ý, ở trong mắt hắn, ngoại trừ Ngao U, Quỷ Long tộc những người khác, đều là giun dế mà thôi, dù cho là Ngao U, Ngao Thiên Tuyệt cũng căn bản không để vào mắt.

Đây chính là Quy Tắc cường giả sức lực!

“Ngao U, đồ vật ở đâu?” Ngao Thiên Tuyệt mặt không hề cảm xúc Vấn Đạo.

Ngao U bên trong hắc bào khuôn mặt lộ ra một nụ cười lạnh, nhạt âm thanh nói, “Thiên Tuyệt huynh, nếu là hợp tác, cái kia ta liền mở rộng nói đi, lần này hợp tác, mặc dù là bằng bản lãnh của mình, thế nhưng, chúng ta Quỷ Long tộc ra tình báo, cái kia Hải Long tộc, phải xuất chiến lực!”

“Đây là tiền đề! Thiên Tuyệt huynh không đồng ý, hợp tác lập tức thủ tiêu!”

Ngao Thiên Tuyệt ánh mắt tức giận phun trào, trong hư không, đều phảng phất muốn tan vỡ.

Ngao U hồn nhiên không sợ.

Tuy rằng hắn không có Hải Thần tổ địa, nung nấu Quy Tắc, thế nhưng, hắn nhưng là dựa vào chính mình nỗ lực, đã hướng về Quy Tắc cường giả thẳng tiến, nếu là Ngao Thiên Tuyệt dám động thủ, Ngao U tuy rằng thừa nhận đánh không lại, thế nhưng, tầng tầng lá bài tẩy bạo phát, cũng tuyệt bức sẽ làm Hải Long tộc trả giá thật lớn.

Tối thiểu, Hải Long tộc những người khác, là đừng nghĩ sống.

Ngao Thiên Tuyệt quay đầu, mấy cái lão tổ thương lượng một chút.

Cũng không lâu lắm, Ngao Thiên Tuyệt liền sắc mặt khó coi nói rằng, “Ngao U, hi vọng ngươi không nên gạt ta, nếu không thì, ngươi sẽ hối hận!”

Ngao U nhạt âm thanh nói, “ta còn không đến mức như thế tẻ nhạt!”

“Hừ!”

Ngao Thiên Tuyệt hừ nhẹ, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt sát ý, “Nói đi, đi như thế nào!”

“Đi theo ta!”

Ngao U hít một hơi, phía trước dẫn đường, thân ở Quỷ Long trong tộc tâm Cửu Dương đạo nhân, bất động thanh sắc nhìn Vương Bảo một chút, ánh mắt xẹt qua một vệt sát cơ.

Cũng không lâu lắm.

Bọn họ liền sâu vào trong biển.

Những hải tộc này ở bên trong nước, lại như là ở trên đất bằng như thế, có thể tùy ý hô hấp, nhưng là Vương Bảo liền phiền muộn,

Chỉ được bỏ ra điểm tinh luyện giá trị mua chút dưỡng khí.

Cứ thế mà đi thôi à hồi lâu, liền tiến vào Huyết Vực Thâm Cốc.

Lại một lát sau, Ngao U đột nhiên ngừng chân, nhìn về phía Ngao Thiên Tuyệt, “Thiên Tuyệt huynh, cảm ứng được sao?”

Ngao Thiên Tuyệt không lên tiếng, ánh mắt nghiêm nghị nhìn phía trước trống không nước biển, tuy rằng trước mắt là trống không, thế nhưng thần hồn nhận biết bên trong, nơi đó, có đại khủng bố!

Ngao U nhìn một chút Cửu Dương đạo nhân, Cửu Dương đạo nhân tiến lên, mi tâm đột nhiên xuất hiện một đạo bạch ấn, dấu ấn xuất hiện sau khi, phía

trước nước biển ầm ầm đại biến, dường như muốn nứt ra bình thường, bị không tên đồ vật, phân cách ra!

Cùng lúc đó, phía trước đột ngột xuất hiện từng toà từng toà cắm rễ ở đáy biển núi lớn, càng có từng tia từng tia uy nghiêm khí tức, từ trong đó dâng lên!

"Đi thôi, Hải Thần kiếm cùng Hải Thần giầy, liền ở trong đó!" Ngao U híp mắt âm hiểm cười.

Ngao U tự tin, Cửu Dương đạo nhân không dám lừa hắn, vì lẽ đó, phía trước sẽ có rất nhiều hố to, chờ hố chết Ngao Thiên Tuyệt!

Chỉ cần Ngao Thiên Tuyệt vừa chết, Ngao U liền dám giơ lên khởi nghĩa cờ lớn, trở thành Hải tộc mới bá chủ!

Nhìn thấy tình cảnh này, Ngao Thiên Tuyệt thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Cửu Dương đạo nhân, nhường Cửu Dương đạo nhân hãi hùng khiếp vía, trong lòng nhưng lại cực kỳ hừng hực, bởi vì đây chính là Quy Tắc cường giả sức mạnh, dù cho là một cái ánh mắt, bán tiên đỉnh cao hắn, đều có chút không chịu nổi!

Mọi người ở trong núi qua lại.

Dần dần mà.

Ở một tòa tạo hình kỳ dị ngọn núi phụ cận, ngừng lại.

"Nơi đó chính là một chỗ dày địa!"

Ngao U chỉ chỉ ngọn núi nơi nào đó, nghiêm túc nói, "Thiên Tuyệt huynh, dựa vào ngươi!"

Ngao Thiên Tuyệt mặt âm trầm, một mình tiến lên.

Bóng người lóe lên liền biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, hắn đã xuất hiện ở ngọn núi trước, nhìn về phía trước phảng phất vực sâu lối vào (vào miệng) giống như cái hang lớn màu đen, Ngao Thiên Tuyệt đi tới.

Chỉ có điều.

Bước chân vừa hạ xuống!

Ngao Thiên Tuyệt thân thể liền chấn động mạnh một cái, trong phút chốc, từng đạo từng đạo ong ong ong âm thanh, vang lên.

"Món đồ gì?"

Ngao Thiên Tuyệt trong lòng hơi kinh, thân thể lui nhanh, giương mắt vừa nhìn, suýt chút nữa dọa tiểu!

Chỉ thấy toà này tạo hình kỳ dị "Ngọn núi", dĩ nhiên nhanh chóng nát tan!

Không sai, ngay ở Ngao Thiên Tuyệt mí mắt của bọn họ con dưới đáy, vỡ vụn!

Hóa thành một đoàn Cự Vô Bá (Big Mac) bóng đen!

Cùng lúc đó, Ngao Thiên Tuyệt cũng nhìn thấy tạo thành này đoàn bóng đen đồ vật, trong lúc nhất thời, trong lòng dâng lên vô tận hàn ý, rống to nói, "ngăn địch! Là đoạt hồn phong!"

Ngao Hiên đám người sắc mặt cuồng biến.

Vương Bảo một bộ quả nhiên biểu tình như vậy.

Ngao Liệt đám người làm bộ hỗn loạn dáng vẻ kêu to lên.

Đoạt hồn phong.

Đồ chơi này ở Hải tộc, đã từng hình thành một luồng tai nạn, gần năm phần mười Hải tộc chết ở đoạt hồn phong trong tay, đồ chơi này quần cư, số

lượng đông đảo, một mực thân thể lại cực kỳ mạnh mẽ, có thể hấp thụ thần hồn, vì lẽ đó, gọi là đoạt hồn phong.

Ngao Thiên Tuyệt càng xem càng đau lòng, nơi này đoạt hồn phong số lượng, sợ là đến mấy chục vạn!

Đoạt hồn phong tốc độ nhanh vô cùng.

Tạo thành đen đoàn phân liệt, chia làm vài cái bộ phận, đánh về phía hết thảy Hải tộc.

Không người nào dám coi khinh đoạt hồn phong, dù cho là Ngao Hiên, bị nhiều như vậy đoạt hồn phong nhốt lại, hơi bất cẩn một chút, cũng có nguy hiểm có thể chết đi.

Từng đạo từng đạo mắng to vang lên, đều là Hải Long tộc cao thủ.

Cho tới Ngao U bọn họ...

Trên người từ lâu bôi lên Cửu Dương đạo nhân cho đồ vật của bọn họ, là một loại chất nhầy, bôi ở trên người, đoạt hồn phong sẽ không coi bọn họ.

Chú ý tới tình cảnh này Ngao Thiên Tuyệt, tâm can sắp tức đến bể phổi rồi!

Ma trứng, tính ra tính đi, vẫn bị Ngao U cho hãm hại, lập tức lớn mắng nói, “Ngao U, ngươi dám âm ta?”

Ngao U đương nhiên phủ nhận, lập tức nói rằng, “Thiên Tuyệt huynh, đoạt hồn phong thù dai, ngươi chọc chúng nó, chúng nó mới sẽ đuổi theo các ngươi, theo ta có thể không có một chút nào quan hệ!”

Ngao Thiên Tuyệt khí cổ họng bốc khói.

Đại gia!

Lời này nói ra, chính ngươi rất sao tin sao?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo một vung tay một đá chân, từ Ngao Hiên bên người đi ra.

Ánh mắt tà ý, thật giống đang nói, mau đến xem, ta muốn bắt đầu trang bức...

------oOo------

Chương 303: Trang bức phạm Ngao U, tốt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đơn xoay tay một cái, Vương Bảo trên tay liền xuất hiện một nén nhang. M.

Này thơm có cao nửa trượng, toàn thân lộ ra màu vàng hiu hắt ánh sáng, phảng phất do hổ phách tạo thành.

[mê thú Karin].

Thiêu đốt sau có thể làm cho không phải người hình thấp Trí Yêu thú rơi vào hôn mê bên trong một canh giờ, nhưng đối với tiên cảnh bên trên yêu thú vô hiệu.

Đồ chơi này không phải là Vương Bảo mua được, là hệ thống khen thưởng, tinh luyện cửa hàng đúng là có bán, giá bán mười vạn tinh luyện giá trị.

Đẩy lên một cái vòng sáng, lẫn vào một ít dưỡng khí, Vương Bảo thiêu đốt một điếu thuốc, thản nhiên hút một hơi, pháo hoa hướng về mê thú thơm lên thiêu đốt, từng tia từng tia mùi thơm cấp tốc khuếch tán.

Trong phút chốc, lấy Vương Bảo làm trung tâm, từng cái từng cái đoạt hồn phong đình trệ hư không, theo Vương Bảo thu lấy, biến mất ở tại chỗ.

Qua lại chạy trốn mấy chạy toán loạn.

Một hồi đủ khiến Ngao Thiên Tuyệt bọn họ vạn kiếp bất phục tai nạn, bị Vương Bảo dễ dàng giải quyết.

Phun ra một cái vòng khói, Vương Bảo yên lặng đi tới Ngao Hiên bên người, sau đó, tiếp tục hút thuốc.

Bốn phía rất yên tĩnh.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, cũng không nói thêm cái gì, liền như vậy đứng ở nơi đó, không hề có một tiếng động chính là trang bức.

Ngược lại vào giờ phút này.

Hầu như hết thảy mọi người bị Vương Bảo chấn động đến mức mộng bức.

Dù cho là Ngao Thiên Tuyệt đám người, ngay lập tức cũng không phải sống sót sau tai nạn vui sướng, mà là trong lòng bay lên một cái lớn dấu chấm hỏi.

Hàng này giời ạ làm sao như thế treo?

Ngao U hai mắt lập loè điên cuồng sát cơ, có điều nhưng không có tản mát ra, áo bào đen ống tay bên trong hai tay gắt gao nắm, móng tay phảng phất đều muốn rơi vào thịt bên trong, nội tâm, hắn vừa là chấn động, lại là phẫn nộ!

Đây là Ngao U thứ nhất hố, ở Ngao U kịch bản ở trong, lần này tuy rằng không đánh chết Ngao Thiên Tuyệt, thế nhưng, Ngao Hiên đám người tuyệt bức sẽ tổn thất thất thất bát bát, đến thời điểm hắn lấy ra một ít tin tức trọng yếu, không tin Ngao Thiên Tuyệt dám tức giận.

Mà Cửu Dương đạo nhân, nhưng là mặt không hề cảm xúc, ai cũng không nhìn ra hắn đang suy nghĩ gì, kỳ thực, hàng này hiện tại suy nghĩ chính là, đợi đến đại sự vừa thành: Một thành, nhất định phải đem Vương Bảo hồn phách rút ra, Vương Bảo biểu diễn ra năng lực, nhường hắn rất là mê tít mắt.

“Vương Đại Chùy, đa tạ!”

Ngao Thiên Tuyệt trầm mặc nửa ngày, trầm giọng mở miệng, tuy rằng âm thanh trầm thấp, thế nhưng, nhưng là chân tâm cảm tạ.

“Khách khí!”

Vương Bảo cười cợt, dửng dưng như không.

Ngao Thiên Tuyệt hít sâu một hơi, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Ngao U, từng bước một hướng về Ngao U đi đến, “Ngao U, ta cần một cái giải thích!”

Ngao U âm thanh lãnh đạm nói rằng, “nơi đây ta cũng chỉ có một ít bản đồ, chỉ có thể thăm dò, nguy hiểm khẳng định là có, vừa nãy đoạt hồn phong việc, ta chỉ có thể nói... Xin lỗi!”

Lời nói liên tục, Ngao U biết, không cho Ngao Thiên Tuyệt một điểm ngon ngọt là không xong rồi, trương tay cầm ra một tấm da thú, trầm giọng nói, “nơi này, có một toà cổ điện, Hải Thần kiếm cùng Hải Thần giầy, chín phần mười khả năng ở trong đó, đây chính là bản đồ, bản đồ này, ta có thể giao cho ngươi!”

Da thú hướng về Ngao Thiên Tuyệt bay đi.

Ngao Thiên Tuyệt tiếp nhận, cẩn thận kiểm tra, nửa ngày, vẻ mặt vừa chậm.

Vừa nãy tuy rằng Ngao U có chín phần mười khả năng ở hãm hại hắn.

Có điều hiện tại ảnh ở tay, bên trong ẩn chứa Hải Thần khí tức, lấy hắn cảm ứng đến xem, không phải giả, mặt trên đánh dấu mấy cái vòng đỏ, cũng không biết là người phương nào lưu, đoạt hồn phong tạo thành ngọn núi, liền có một cái vòng đỏ.

Ngao U nhạt âm thanh nói, “Thiên Tuyệt huynh, trước ta cho rằng, vòng đỏ bên trong là một loại nào đó tạo hóa, bây giờ nhìn lại, hay là kiếp nạn!”

Ngao Thiên Tuyệt thu hồi bản đồ, lạnh giọng nói, “chúng ta trực tiếp đi cổ điện, những nơi còn lại, không cần tra xét!”

Dứt lời, trực tiếp lên đường (chuyển động thân thể).

Ngao Hiên đám người vẻ mặt không cam lòng liếc nhìn Ngao U đám người,

thấp rên một tiếng, đi theo.

Vương Bảo hãy cùng ở Ngao Hiên phía sau, vẻ mặt tùy ý cực kỳ, lấy thực lực bây giờ của hắn cùng lá bài tẩy, có thể mang đến cho hắn nguy hiểm, chân tâm không nhiều.

Ngao U bọn họ theo sau từ xa.

Chỉ là vẻ mặt rất lạnh.

Trước đoạt hồn phong tạo thành dãy núi, dù sao cũng là cái bất ngờ, còn lại ngọn núi tuy rằng cổ xưa, thế nhưng, cũng không có nguy hiểm gì,

Cổ điện, ngờ ngợ có thể thấy được.

Thẳng đến lúc này, Ngao Thiên Tuyệt sắc mặt, mới trở nên ung dung hạ xuống, ánh mắt ẩn chứa một vệt nhàn nhạt kích động.

Tuy rằng còn chưa tới nơi cổ điện, thế nhưng một luồng Hải Thần uy nghiêm khí tức, cũng đã phả vào mặt.

Dù cho lần này không tìm được Hải Thần trang phục.

Thế nhưng, cũng tuyệt đối có thể được Hải Thần tạo hóa.

Tới gần cổ điện.

Càng thêm uy nghiêm khí tức vọt tới.

Đập vào mắt, chính là một toà trôi nổi ở trong nước biển đồng thau cổ điện, cổ điện phía dưới, nhưng là rắc mà thành sàn nhà.

Ngao Thiên Tuyệt ánh mắt lập loè tinh mang, run rẩy nhìn cổ điện trước, cái kia thẳng cắm vào mặt đất một cái cổ xưa thần kiếm!

“Hải Thần kiếm!”

Ngao Thiên Tuyệt khẽ quát một tiếng.

Ngao Hiên đám người vẻ mặt phấn chấn.

Mà từng theo hầu đến Ngao U, cũng là nghi ngờ không thôi nhìn Hải Thần kiếm một chút.

Sau đó Ngao U nhìn một chút Cửu Dương đạo nhân, Cửu Dương đạo nhân đối với Ngao U gật gù, ánh mắt mang theo tàn nhẫn.

Ngao U lúc này mới yên lòng lại.

Tiến lên vài bước, Ngao U nói rằng, “Thiên Tuyệt huynh, hiện tại tin tưởng, ta không có lừa ngươi chứ? Phía trước chính là Hải Thần kiếm, món chí bảo này, ta có thể để cho cho Thiên Tuyệt huynh, chúng ta chỉ cần tìm tới Hải Thần giầy là được!”

Ngao Thiên Tuyệt con mắt nhìn chằm chằm Ngao U, có điều sau đó, hắn liền lạnh lùng cười, cũng không nói thêm cái gì, hướng đi Hải Thần kiếm.

Không có một chút nào dị thường.

Ngao Thiên Tuyệt cũng rất là căng thẳng, đây chính là Hải Thần kiếm, nhất định sẽ gặp nguy hiểm, có điều Ngao Thiên Tuyệt cũng không sợ, thân là Quy Tắc cường giả, vẫn là Hải Thần huyết thống hậu duệ, coi như gặp nguy hiểm, hắn cũng có tự tin có thể tránh thoát đi.

Gần rồi!

Nhìn gần trong gang tấc Hải Thần kiếm, Ngao Thiên Tuyệt sắc mặt, mang theo nồng nặc kích động, đưa tay, nắm chặt rồi chuôi kiếm!

Nhưng mà này nắm chặt!

Nhưng như là chọc vào tổ ong vò vẽ!

Trong chớp mắt, một luồng vô tận sát cơ từ bốn phía vọt tới, sau một khắc, sàn nhà bên trên xuất hiện đạo đạo thần văn, tạo thành một cái vô cùng to lớn cấm chế!

Ngao Thiên Tuyệt cả người rung mạnh, ngay lập tức tạo ra phòng ngự, may mà hắn phản ứng đúng lúc, bởi vì từng đạo từng đạo cột sáng từ hư không bộc phát ra, hầu như là ở hắn đẩy lên phòng ngự trong nháy mắt, liền đánh tới!

Ngao Thiên Tuyệt rên lên một tiếng, ánh mắt lộ ra sợ hãi!

Này cột sáng lực lượng, ẩn chứa Quy Tắc, tuy rằng hắn có thể phòng ngự, thế nhưng trong lòng hắn rõ ràng, căn bản chống đỡ không mất bao nhiêu thời gian!

“Ha ha ha!”

Ngao U cất tiếng cười to!

Hắn kích động hỏng rồi.

Thậm chí trực tiếp xốc lên áo bào đen, lộ ra diện mạo thật sự, sắc mặt tối tăm, tướng mạo cực xấu, trong hai mắt, phảng phất mang theo hào quang đỏ ngàu, nhìn chằm chằm rơi vào cảnh khốn khó Ngao Thiên Tuyệt, Ngao U ôm cánh tay, làm càn cười to nói, “Ngao Thiên Tuyệt! Lần này ngươi chết chắc rồi!”

Ngao Thiên Tuyệt trong lòng cuồng mắng, âm trầm liếc mắt nhìn Ngao U, nghĩ đối sách!

Ngao Hiên bọn họ nhưng là khí nổ, cả người run rẩy.

Ngao Hiên nhìn chằm chằm Ngao U, ánh mắt dường như muốn ăn người.

“Nhìn cái gì vậy? Muốn động thủ? Chỉ bằng các ngươi tên tiểu bối này?”

Ngao U cười nhạo, miệt thị ánh mắt nhìn Ngao Hiên.

Hải Long tộc mấy tôn lão tổ, dựa vào nhau, ánh mắt ngưng nhiên, tuy rằng phẫn nộ, thế nhưng bọn họ cũng đều biết, hiện tại không phải cùng Ngao U lúc trở mặt, lão này rất mạnh, thậm chí có thể cùng Ngao Thiên Tuyệt đánh một trận, dù cho bị ngược đây, cũng đã rất khủng bố.

Ngao U liếm môi, đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, Ngao Thiên Tuyệt nhất định sẽ chết, hắn đã không thèm để ý.

“Tiểu tử, đem ngươi vừa nãy cái kia nén hương giao ra đây!”

Ngao U cười lạnh nói.

Vương Bảo lắc đầu một cái, ánh mắt quái lạ.

Nhưng ở Ngao U xem ra, đây là mê chi miệt thị!

Trong nháy mắt khí nổ!

Sắc mặt âm trầm nhìn Vương Bảo, Ngao U cười lạnh nói, “lão phu cho ngươi thời gian ba cái hô hấp cân nhắc, giao ra cái kia nén hương, đừng tưởng rằng có thể giết chết Đạp Tiên đỉnh cao, liền đúng là Quy Tắc cường giả, lão phu nói cho ngươi...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Vương Bảo trên tay ánh sáng lóe lên, kiếm gỗ xuất hiện, tùy ý vung lên!

Bạch!

Kiếm khí đánh tan nước biển.

Sau một khắc, máu tươi tràn ngập, đem một phương thuỷ vực, đã biến thành đỏ như máu.

Trang bức phạm Ngao U, tốt...

------oOo------

Chương 304: Hắn chính là cái BUG!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngao U nằm mộng cũng muốn không tới, chính mình sẽ chết ở Vương Bảo trên tay.

Vẫn là ở hắn đắc ý nhất thời gian.

Mắt thấy liền có thể hoàn thành Quỷ Long tộc tâm nguyện, trở thành Hải tộc Chân Vương, đáng tiếc, hắn nhưng không có cơ hội.

Hắn bản thân thực lực, tuy rằng rất treo.

Làm sao, hàng này bạo ngược thành tính.

Hoặc là nói, Quỷ Long bộ tộc, bản tính chính là như vậy!

Dường như Ngao U, chỉ là tự tay tiêu diệt Hải tộc, liền không dưới mười mấy cái bộ tộc, hơn nữa là tùy tính giết chết, toàn bộ tru tuyệt, Sát tâm lớn, hung tính chi tàn nhẫn, tuyệt bức đại ác nhân!

Vương Bảo đã sớm chú ý tới, dò xét một hồi, liền đem Ngao U xem là bất cứ lúc nào có thể giết chết heo trắng.

Vốn là Vương Bảo không nghĩ ra tay, thế nhưng ai bảo Ngao U ra đến trang bức, với ai trang bức không được, cần phải cùng tiểu gia trang bức?

Vậy còn không một kiếm đi ngươi?

Thu hồi kiếm gỗ, Vương Bảo con mắt nhìn về phía Ngao Liệt bọn họ, suy nghĩ, đúng hay không đem bọn họ cũng một kiếm chém coi là.

Mà chiêu kiếm này.

Phảng phất một cái đoạn hồn chi kiếm, sợ vãi tè rồi Ngao Liệt bọn họ, kinh ngạc sững sờ Ngao Hiên đám người!

Một kiếm, chém Ngao U!

Này mẹ nó nhưng là Quỷ Long bộ tộc mạnh nhất lão tổ Ngao U!

Lão này, đều có thể cùng Ngao Thiên Tuyệt tách vật tay con!

Lại bị một kiếm chém!

Này rất sao phải là nhiều đáng sợ, mới có thể làm đến nước này?

Bọn họ không biết kiếm gỗ bá đạo chỗ, vì lẽ đó, bọn họ nhìn thấy, chỉ là Vương Bảo bá đạo!

Quá bá đạo!

Không chút nào nói lý phi thường thái quá bá đạo!

Theo Vương Bảo ánh mắt, nhìn hướng mình, Ngao Liệt đám người run lẩy bẩy, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, dù cho là lão tổ bị giết, bọn họ cũng không dám có chút báo thù sát ý biểu hiện ra!

Lão tổ bị một kiếm chém.

Nhóm người mình liền lão tổ một phần năm cũng không đủ, còn muốn báo thù? Báo rắm a, hiện tại vấn đề duy nhất, là bọn họ có thể không có thể sống sót!

Ngao Liệt bên người.

Cửu Dương đạo nhân hít vào một ngụm khí lạnh, mau mau cúi đầu!

Hắn cũng sợ vãi tè rồi!

Chiêu kiếm này, suýt chút nữa hù chết hắn!

Có điều, thấp rủ xuống trong ánh mắt, Cửu Dương đạo nhân ánh mắt, nhưng là hừng hực cực kỳ, người khác sự chú ý đều đặt ở Vương Bảo trên người, thế nhưng Cửu Dương đạo nhân sự chú ý, nhưng đặt ở trên kiếm gỗ!

Trực giác nói cho Cửu Dương đạo nhân.

Vương Bảo sở dĩ như thế trâu bò, hay là cùng cái kia kiếm gỗ có quan hệ!

"Thời gian! Ta cần thời gian! Chỉ cần ta tập hợp đủ Hải Thần trang phục cái khác linh kiện, liền có thể bình yên vô sự rút ra Hải Thần kiếm! Đến thời điểm..."

Cửu Dương đạo nhân trong lòng cấp thiết!

Đột kích ngược thời khắc, hắn đã chờ mong rất lâu, cái nào ngờ tới sẽ xuất hiện Vương Bảo cái này biến cố!

Vương Bảo không có ra tay, xoay người nhìn về phía cổ điện trước, ở nơi đó, Ngao Thiên Tuyệt sắc mặt trắng bệch, nửa cái bóng người hầu như đều bị nhấn chìm, liền tình huống của nơi này cũng không thấy!

"Vương..."

Ngao Hiên đi tới.

Thần sắc phức tạp.

Hắn vốn là, là muốn gọi Vương Bảo Vương Đại Chùy tên, thế nhưng chỉ phun ra một chữ, liền dừng lại.

Còn kêu tên?

Mới vừa chém xuống Ngao U dư uy vẫn còn, Ngao Hiên được kêu là hãi hùng khiếp vía, đều không dám nói ra khỏi miệng.

"Ha ha, bá phụ là muốn cho ta cứu người?"

Vương Bảo cười hì hì nói.

Ngao Hiên thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó hắn thẳng người bản.

Hắn đột nhiên hiểu ra.

Không sai!

Trước mắt hàng này, là rất trâu bò treo tạc thiên.

Thế nhưng.

Vậy thì như thế nào?

Lão tử khuê nữ, nhưng là đem hắn tù binh!

Tuy rằng, lão tử không muốn, không muốn, thế nhưng, này đã không thể kìm được hắn, nếu nhất định phải tiếp thu, như vậy...

Lão tử sợ cái gì?

Lão tử nhưng là hắn tương lai nhạc phụ!

Này thân phận địa vị, còn cần phải nói sao?

“Vương Đại Chùy! Dựa vào ngươi!” Ngao Hiên trầm giọng nói.

“Ta tận lực thử xem!”

Vương Bảo cười cợt, đạp bước hướng về Ngao Thiên Tuyệt đi đến.

Đẩy lên [Cơ Giới Ngụy Trang Châu], Vương Bảo vừa tới gần, thì có một cột sáng phóng tới!

Chớp mắt lui nhanh,

Vương Bảo nhìn trên sàn nhà thần ấn, lắc đầu một cái.

Cấm chế này trận pháp xem ra là loại kia khá là cực đoan trận pháp, tất cả tới gần đồ vật, đều sẽ dập tắt công kích!

Tuy là như vậy, Vương Bảo cũng không phải không có biện pháp chút nào!

“Cũng chính là xem ở Dao Quang mặt mũi lên!”

Vương Bảo trong lòng nói thầm.

Lấy ra một cái cái dùi giống như đồ vật.

Đồ chơi này so với Cơ Giới Ngụy Trang Châu có thể trâu bò nhiều, gọi là [phá cấm thần trùy]!

Có điều, có lần mấy hạn chế, chỉ có thể sử dụng mười lần!

Nhưng là đồ chơi này hiệu quả...

Nhưng không có hạn mức tối đa!

Nói cách khác, đừng nói trận pháp này, dù cho là tiên trận, thần trận, phá cấm thần trùy cũng có thể vài giây ấn lại trận pháp ma sát!

Dùng phá cấm thần trùy, một đạo hiu hắt ánh sáng cuốn sạch lấy Vương Bảo, lần thứ hai bước vào địa bàn bên trong, lần này, không còn cột sáng kéo tới.

Ngao Thiên Tuyệt đang ở nơi đó nỗ lực chống đỡ cột sáng công kích đây.

Đột nhiên, liền nhìn thấy gương mặt xuất hiện ở trước mắt hắn, dọa hắn giật mình.

“Vương Đại Chùy!”

Ngao Thiên Tuyệt kinh ngạc thốt lên một tiếng.

“Lão gia tử, theo ta ra ngoài!”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, phá cấm thần trùy lực lượng, bao trùm ở Ngao Thiên Tuyệt trên người, trong chớp mắt, hết thảy công kích đều ngừng lại, có điều, nhưng không có biến mất, phảng phất đang tìm mục tiêu!

Ngao Thiên Tuyệt một mặt mộng bức, phản ứng lại sau khi, liền hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn thấy Vương Bảo xoay người, cũng mau mau dựa vào Vương Bảo.

Hai người sau khi đi ra ngoài, sàn nhà từ từ khôi phục yên tĩnh!

Một màn như thế!

Được kêu là một cái kích thích lòng người!

So với vừa nãy Vương Bảo một kiếm giết Ngao U, không kém chút nào!

Ở mọi người nhìn lại.

Vương Bảo quả thực chính là một cái lớn vô cùng bug!

Bất kỳ khó khăn, đặt ở đừng trong mắt người là tuyệt cảnh, là hẳn phải chết, thế nhưng đặt ở Vương Bảo trong tay!

Không muốn quá đơn giản!

Ngao Liệt bọn người muốn khóc!

Này trên đời này, tại sao có thể có đáng sợ như thế người?

Ngao Hiên bọn họ nhưng là đại hỉ cực kỳ, kích động hỏng rồi, Ngao Hiên tiến lên, run giọng nói, “lão tổ, không có sao chứ?”

“May mà Vương lão đệ hỗ trợ!”

Vương Bảo thăng cấp làm lão đệ.

Ngao Thiên Tuyệt chậm rãi thở ra, vừa nãy hắn thật sự cho rằng, chính mình sẽ ngã xuống ở nơi đó, từ bên bờ tử vong đi qua, hắn cảm thụ rất nhiều!

Có điều sau đó.

Ngao Thiên Tuyệt trong mắt, liền lập loè ra bàng bạc sát ý, ngẩng đầu, Ngao Thiên Tuyệt nhìn về phía Ngao Liệt bọn họ, cười lạnh một tiếng, lớn tiếng quát, “Ngao U, ngươi muốn chết!”

Sau đó hắn liền phát hiện.

Ngao U lão Âm tất không gặp!

“Ngao U, lăn ra đây!” Ngao Thiên Tuyệt hét lớn, khí thế bao phủ, hướng về Ngao Liệt bọn họ rung động mà đi!

Ngao Thiên Tuyệt còn tưởng rằng, Ngao U trốn đi.

Nhưng mà sau một khắc.

Một đạo thăm thẳm âm thanh, vang lên, “Lão gia tử, đừng hô, Ngao U bị ta làm thịt!”

Ngao Thiên Tuyệt thân thể cứng đờ.

Hắn theo bản năng nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt kia thật giống đang nói, ngươi rất sao ở đùa ta?

Ngao Liệt bọn người muốn khóc, mới vừa bị Vương Bảo dọa một làn sóng, hiện tại Ngao Thiên Tuyệt khí thế lại đang làm bọn họ, không muốn quá khổ rồi!

“Lão tổ, Ngao U thật sự chết rồi!”

Ngao Hiên mau mau giải thích, sắc mặt có chút phức tạp.

Ngao Thiên Tuyệt khóe miệng mãnh đánh, hắn tâm hồn đột nhiên nhảy một cái, nhìn về phía Ngao Hiên.

Ngao Hiên thở dài nói, “Ngao U chết rồi, bị Vương Đại Chùy, một... Một kiếm cho giết!”

Ngao Thiên Tuyệt ngây người như phỗng!

Ngao U chết rồi, một kiếm liền cho giết?

Phốc a!

Này ngay cả ta đều không làm được a!

Ngao U nhưng là có trấn tộc chi dụng cụ, có thể chống lại sức mạnh quy tắc, dù cho là hắn, cũng đến nỗ lực lập tức, mới có thể làm thịt Ngao U.

Khe nằm!

Ta vừa đến cùng bỏ qua cái gì?

------oOo------

Chương 305: Ta muốn cùng ngươi sinh hầu tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão tổ, hiện tại chúng ta nên làm gì?” Ngao Hiên trầm giọng nói.

Ngao Thiên Tuyệt từ kinh hãi bên trong tỉnh lại.

Thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo một chút, Ngao Thiên Tuyệt hít một hơi, nhìn về phía cổ điện trước, sắc mặt lại trở nên hết sức khó coi.

Hải Thần kiếm liền như vậy yên tĩnh sống ở đó bên trong.

Thế nhưng.

Nhưng không cách nào thu lấy!

Vừa nãy tình cảnh đó thực sự quá đáng sợ, hắn cũng không muốn lại chịu đựng lần thứ hai.

Đột nhiên.

Ngao Thiên Tuyệt nhìn về phía Cửu Dương đạo nhân, cười lạnh nói, “Cửu Dương, chỗ này, là ngươi phát hiện chứ?”

Cửu Dương đạo nhân thân thể chấn động, cười khổ nói, “Thiên Tuyệt tiền bối, nơi này đúng là ta phát hiện, có điều, ta cũng là lần đầu tiên tới!”

Ngao Thiên Tuyệt tự nhiên là không tin.

“Trước tiên vào cổ điện nhìn!”

Cho Cửu Dương đạo nhân đánh tới có thể giết nhãn mác, Ngao Thiên Tuyệt liền không tiếp tục để ý hắn, mắt nhìn cổ điện nói rằng.

“Vương lão đệ, đồng thời?”

Nói thật, Ngao Thiên Tuyệt có chút sợ, có điều hiện tại phát hiện một cái so với hắn càng treo người, lại thêm ra một chút tự tin, hướng về Vương Bảo phát sinh mời.

“Lão gia tử không cần khách khí như thế!”

Vương Bảo cười, gật gù đồng ý.

Hai người tề bước tới cổ điện đi đến.

Nhìn thấy cấm chế trận pháp không có bị kích hoạt, Ngao Thiên Tuyệt đại hỉ, hắn cho rằng cái kia Hải Thần kiếm mới là căn bản, chỉ cần bất động Hải Thần kiếm, sẽ không có chuyện gì!

Cái nào ngờ tới, hai người mới vừa đi tới trước điện chỗ cửa lớn!

Trong hư không, cột sáng màu trắng, lần thứ hai tái hiện ra.

Ngao Thiên Tuyệt trong lòng mắng to một tiếng khe nằm, sau đó ngay lập tức lui nhanh, mà lần này trận pháp kích hoạt, chỉ là ngưng mà không phát, Ngao Thiên Tuyệt lui ra sàn nhà, vẫn cứ không có chịu đến công kích, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Đón lấy hắn liền phát hiện, Vương Bảo còn chưa có trở lại đây.

Chính muốn nói cái gì, sau một khắc, Vương Bảo đã đạp bước, chính thức bước vào bên trong cung điện, một cái chân bước sau khi đi vào, phảng phất xúc động cái gì, trong hư không, từng đạo từng đạo khủng bố bạch quang, hướng về Vương Bảo nơi này tuôn lại đây.

Cùng lúc đó, cổ điện cửa lớn trước, sức mạnh cuồng bạo, cũng ở lôi kéo Vương Bảo thân thể.

Vương Bảo bĩu môi, đẩy lên phá cấm thần trùy, cứng đẩy điên cuồng công

kích, biến mất ở cổ điện trước.

...

...

Ngao Thiên Tuyệt há há mồm, cuối cùng không nói gì.

Vương Bảo so với hắn trâu bò, này đã là sự thật không thể chối cãi!

Hắn thần sắc phức tạp, khẽ thở dài một hơi, cũng may Vương Bảo là quân đội bạn, vậy cũng là là một loại an ủi đi.

Nhưng vào lúc này.

Cửu Dương đạo nhân nhìn thấy Vương Bảo rời đi, đột nhiên nói rằng, "Thiên Tuyệt tiền bối, ta đột nhiên nhớ lại đến, ở đây, Hải Thần trang phục, có tác dụng lớn nơi, đương nhiên, cái này cũng là lúc trước ta suy đoán!"

Ngao Thiên Tuyệt ánh mắt tinh mang lóe lên.

Thâm trầm liếc mắt nhìn Cửu Dương đạo nhân, Ngao Thiên Tuyệt có chút do dự, có điều sau nửa ngày, vẫn là đem Hải Thần mũ giáp lấy ra.

Cửu Dương đạo nhân trong mắt loé ra một vệt kích động, thấp giọng nói, "Hải Thần trang phục linh kiện càng nhiều, liền càng an toàn, hiện tại Ngao U tiền bối đã chết, tiền bối sao không..."

Ngao Thiên Tuyệt hé mắt, trực tiếp nhìn về phía Ngao Liệt.

Ngao U tử vong, chứa đồ trang bị có thể đều bị Ngao Liệt thu hồi đến rồi.

Ngao Liệt trong lòng phát lạnh, căm hận ánh mắt, nhìn chằm chằm Cửu Dương đạo nhân.

Cảm giác được một luồng sát khí, khóa chặt chính mình, Ngao Liệt được kêu là một cái đau khổ!

Lão tổ chết rồi.

Cửu Dương phản bội.

Này giời ạ quả thực không có cách nào sống!

Đàng hoàng giao ra Hải Thần ngực giáp, Ngao Liệt trái tim chảy máu.

Ngao Thiên Tuyệt vẻ mặt mang theo nhàn nhạt kích động, lần này coi như là tay trắng trở về, có thể được Hải Thần ngực giáp, cũng là khó có thể tưởng tượng thu hoạch!

Đang chuẩn bị mặc vào.

Nhưng là, một đạo tùy ý cười to, vang lên, "Ha ha ha! Rốt cục... Xong rồi! Cho ta thu!"

Liền nhìn thấy Cửu Dương đạo nhân trên mặt mang theo điên cuồng giống như nụ cười, ngẩng đầu, hai tay liên tiếp đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, trong chớp mắt, Hải Thần mũ giáp cùng Hải Thần giầy, liền biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở Cửu Dương đạo nhân trên tay.

Cùng lúc đó.

Cửu Dương đạo nhân trên người xuất hiện một đạo đồng thau giáp tay, cùng với một đôi đồng thau giầy!

Hải Thần giáp tay, đồ chơi này Cửu Dương đạo nhân dao động Ngao Liệt, lại cho hắn, mà Hải Thần giầy, từ vừa mới bắt đầu, liền ở trong tay hắn!

Bây giờ bốn cái Hải Thần trang phục ở tay, ngoại trừ Hải Thần kiếm, Hải Thần trang phục liền đủ!

Ngao Thiên Tuyệt ngẩn ngơ, chớp mắt nổi giận, trên người sát cơ dâng trào, nhưng là, nhưng vào lúc này, Cửu Dương đạo nhân nhưng là biến mất ở tại chỗ, lại xuất hiện thời điểm, đã là ở Hải Thần kiếm trước!

Song tay vồ một cái Hải Thần kiếm!

Cái kia liền Ngao Thiên Tuyệt, đều hãn bất động Hải Thần kiếm, bị hắn một chút rút ra!

Cọ!

Theo một đạo kiếm reo vang lên.

Cửu Dương đạo nhân đã rút ra khỏi biển thần kiếm, giơ lên, thân mang Hải Thần trang phục, từng luồng từng luồng sức mạnh không thể tưởng tượng được, ở thân thể của hắn bên trong hội tụ, ngưng hợp!

Ngao Thiên Tuyệt kinh ngạc đến ngây người.

Cảm thụ Cửu Dương đạo nhân trên người tản mát ra khí thế, tâm hồn phát lạnh!

Những người khác cũng là lạnh cả người.

Cửu Dương đạo nhân lớn như vậy âm tất, lộ ra kế hoạch, hiện khi chiếm được Hải Thần trang phục, khống chế Hải Thần kiếm, hắn có thể buông tha bọn họ mới là lạ!

...

...

Vương Bảo đương nhiên không biết bên ngoài Cửu Dương đạo nhân đột kích ngược chi màn.

Vào giờ phút này, Vương Bảo vẻ mặt quái lạ, chính vòng quanh một toà quan tài thuỷ tinh xoay quanh.

Đây là bên trong cung điện cổ, vật duy nhất, bày ra ở ngay chính giữa.

Nhường Vương Bảo cảm thấy hứng thú, là trong quan tài kiếng người.

Đây là một người dáng dấp tuyệt mỹ nữ nhân, hơn nữa, ngoại trừ trọng điểm vị trí, hầu như là lỏa lồ.

Vương Bảo nhìn nửa ngày, bẹp một hồi miệng, sau đó nỗ lực đẩy ra quan tài thuỷ tinh.

Cũng nhưng vào lúc này.

Trong quan tài kính, cái kia tuyệt mỹ nữ tử, mở mắt ra.

Vương Bảo tay cứng đờ, cười gượng nói, "cái kia cái gì, tiểu tỷ tỷ chào ngươi!"

Ầm!

Quan tài thuỷ tinh đột nhiên nổ tung, Vương Bảo ở trong nháy mắt, liền bạo lui ra, dù là như vậy, một luồng một luồng khủng bố đến cực điểm sức mạnh, nhưng vẫn là nhường hắn cả người tê dại.

Tuyệt mỹ nữ tử chân trần đạp đất.

Lười biếng xoay xoay eo chi.

Linh quang hiện ra, đem nàng thân thể bao trùm, tiêu diệt sau khi, nàng đã thêm ra đến một vệt ánh sáng giáp bao trùm ở trên thân thể.

"Ngươi làm sao tiến vào?"

Tuyệt mỹ nữ tử rất là hiếu kỳ nhìn Vương Bảo.

"Đương nhiên là đi tới!" Vương Bảo bĩu môi.

Tuyệt mỹ nữ tử méo mó đầu, đột nhiên đưa tay hướng về hư không chụp tới, trong chớp mắt, có vô số tinh thể xuất hiện, bị nàng nuốt vào trong miệng.

Sau đó Vương Bảo liền có chút choáng váng phát hiện, cô nương này thực lực...

Ở kịch liệt kéo lên!

Hư không rung động, phảng phất căn bản không chịu nổi nữ tử sức mạnh, đang dần dần tan vỡ, tuyệt mỹ nữ tử hơi nhướng mày, lại rất nhanh giãn ra, con mắt nhìn về phía Vương Bảo, đưa tay chộp một cái!

Vương Bảo liền phiền muộn phát hiện, mình bị cầm cố!

Con mụ này thực lực quá cao.

Đem Vương Bảo kéo đến trước người mình, tuyệt mỹ nữ tử đột nhiên mặt giãn ra cười, "Ngươi chính là Thiên Cơ lão quỷ nói người hữu duyên? Ta người hữu duyên? Ân, dài đến rất soái, cũng rất non..."

"Nên ăn thật ngon chứ?"

Vương Bảo khóe mắt không khỏi vừa kéo.

Con mụ này, tuyệt bức có bệnh!

Đưa tay ở Vương Bảo trên mặt một vệt.

Tuyệt mỹ nữ tử ngẩn ra, "Nhiều như vậy đạo nguyên thuộc tính... Hơn nữa, đều đạt đến mức độ như vậy... Ta trời, chẳng trách ngươi có thể trở thành là ta người hữu duyên, chẳng trách ngươi sẽ trở thành tối cường giả, Thiên Cơ lão quỷ không có gạt ta..."

Tuyệt mỹ nữ tử ánh mắt tỏa ánh sáng.

Liếm môi một cái, sắc mặt ửng đỏ, có chút e thẹn, có chút nhăn nhó nói rằng, "ngươi tốt, ta gọi Huyền Nguyệt, ta muốn cùng ngươi sinh đứa bé..."

------oOo------

Chương 306: Cũng bị cường đùng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo một mặt mộng bức.

Nói thật.

Có thể làm cho hắn mộng bức sự tình, thật sự không nhiều.

Thế nhưng hiện tại, hắn thật sự mộng bức.

Làm len sợi?

Cô nương ngươi là đang làm len sợi?

Muốn theo ta sinh đứa bé?

A phốc!

Này mẹ nó là cái gì thần tiến triển? Quá nhảy ra chứ? Não đường về như vậy thanh kỳ, ta cũng là say rồi!

Nhìn sắc mặt đỏ bừng, kiều diễm cực kỳ Huyền Nguyệt, Vương Bảo hít sâu một hơi, run giọng nói, “cô nương, bình tĩnh... Bình tĩnh...”

Huyền Nguyệt đôi mắt đẹp nháy mắt, “Ngươi tên gì?”

“Vương... Đại Chùy!”

Huyền Nguyệt nhắc tới một lần, dường như muốn ghi vào sâu trong linh hồn, sau đó, liền bắt đầu ra tay.

Vương Bảo khóe miệng cuồng quất, kêu to lên.

“Khe nằm, đừng cởi quần a...”

“Không muốn giãy dụa, tuy rằng ngươi là ta mạnh nhất lý tưởng hình, thế nhưng hiện tại ngươi còn quá yếu rồi!”

“Cô nương, ngươi đúng hay không điên rồi? Tỉnh táo một điểm a, chúng ta mới quen, đều không hề có một chút cảm tình...”

“Cảm tình có thể bồi dưỡng, nhưng ta thời gian không nhiều, vẫn là nhanh lên một chút làm việc đi!”

“Phốc...”

“Ồ? Ngươi làm sao thổ huyết?”

“Ta... Khe nằm...”

“Ai nha, không muốn như thế thô tục rồi, cũng không muốn vội như vậy, ta từ từ đi là tốt rồi...”

Vương Bảo không nói gì ngưng nghẹn.

Thân thể bị cầm cố, tuy rằng không phải là không có biện pháp, thế nhưng...

Vương Bảo vẫn là nhận mệnh.

Ma trứng!

Bị cường đùng liền bị cường đùng đi, ngược lại ta lại không lỗ lã, đại gia, không phải là lái xe sao, ai sợ ai a!

...

...

Hai canh giờ qua đi.

Vương Bảo yên lặng mặc quần áo tử tế, nhìn trong hư không Huyền Nguyệt.

Huyền Nguyệt quay về Vương Bảo đến rồi cái hôn gió, mặt mày hớn hở gọi nói, “ta nam nhân, mau chóng mạnh mẽ nha, đến Thần giới tìm ta...”

Hư không vết nứt lóe lên, Huyền Nguyệt biến mất ở tại chỗ.

Vương Bảo khóe miệng co giật.

Này rất sao...

Gọi chuyện gì a!

Không hiểu ra sao bị cường đùng, tuy rằng không thế nào mâu thuẫn, nhưng vẫn có chút không thoải mái!

“Coi như là một giấc mộng được rồi!”

Vương Bảo nói thầm một tiếng, nhìn một chút cổ điện, nơi này đã là một mảnh trống không, có điều, cánh tay của hắn lên, thêm ra tới một cái dấu ấn, phảng phất một cái tam xoa kích.

Cũng cũng là bởi vì ấn ký này khí tức, cổ điện bên trong cấm chế trận pháp, đã đối với Vương Bảo không lại ôm ấp địch ý!

Ngoài điện tựa hồ có nổ tung thanh âm kéo tới.

Vương Bảo xoay người, bước ra đại điện, đập vào mắt, liền nhìn thấy chính ở trong hư không, làm càn cực kỳ, vô cùng đắc ý, bá đạo cực kỳ Cửu Dương đạo nhân!

Phía dưới, Ngao Hiên đám người dựa vào nhau, sắc mặt khó coi!

Cửu Dương đạo nhân đối diện, Ngao Thiên Tuyệt khóe miệng thổ huyết, sắc mặt trắng bệch, quanh thân từng luồng từng luồng sức mạnh quy tắc xoay quanh, thế nhưng, rõ ràng Cửu Dương đạo nhân càng hơn một bậc!

Tựa hồ chú ý tới Vương Bảo.

Cửu Dương đạo nhân con mắt quét qua, liền gằn giọng cười nói, “ngươi rốt cục đi ra...”

“Yêu, rốt cục lộ ra đuôi cáo tới rồi!”

Vương Bảo cười đi ra ngoài.

Ngao Thiên Tuyệt hít một hơi, trầm giọng nói, “Vương lão đệ, thực lực bây giờ của hắn rất mạnh, sợ là đã đạt đến Nhân tiên đỉnh cao! Cẩn thận!”

“Là dựa vào này một thân Hải Thần trang phục chứ? Xem ra trước đều là ngươi giở trò quỷ a?”

Vương Bảo đánh giá Cửu Dương đạo nhân.

Cửu Dương đạo nhân cười lạnh nói, “ta có Hải Thần bí thuật, thêm vào Hải Thần trang phục, này giới, ta đã vô địch, tiểu tử thúi, bé ngoan bó tay chịu trói, giao ra bí mật của ngươi, ta còn có thể nhường ngươi chết thoải mái điểm!”

Vương Bảo thương hại nhìn Cửu Dương đạo nhân.

Lão già này trên đầu mang Hải Thần mũ giáp, lớn nửa cái đầu đều co ở bên trong.

“Ngày hôm nay ta không muốn giết người, ngươi đàng hoàng đem Hải Thần trang phục cởi ra, ta tha cho ngươi một mạng!”

Vương Bảo nói thật.

Cửu Dương đạo nhân sững sờ, đón lấy liền cười to lên.

Đột kích ngược đến đây!

Hắn cảm thấy,

Chính mình hiện tại đã có thể Phá Toái Hư Không, phi thăng Tiên giới!

Mạnh mẽ!

Đây chính là duy nhất cảm giác!

Mà từ vừa nãy cùng Ngao Thiên Tuyệt giao thủ đến xem, cảm giác của chính mình, cũng không phải là ảo giác!

Ta hiện tại thực sự là quá treo!

"Chết đi!"

Cửu Dương đạo nhân ánh mắt sát cơ lóe lên.

Vốn là, hắn còn muốn lưu Vương Bảo một mạng.

Thế nhưng hiện tại, hắn cảm thấy đến không đáng kể, Vương Bảo trên người là có bí mật, thế nhưng hiện tại chính mình như thế treo tạc thiên, còn cần những bí mật kia đến tăng cao thực lực sao?

Căn bản không cần!

Hải Thần kiếm giơ lên.

Một luồng khủng bố cực kỳ sức mạnh, từ từ sôi trào lên, bốn phía nước biển rung chuyển, trực tiếp bị sức mạnh rung động thành không gian.

Ngao Thiên Tuyệt nhìn tình cảnh này, trong lòng phát lạnh, lớn tiếng nói, "Vương lão đệ, cùng ta đồng thời, liên thủ giết hắn!"

Vương Bảo vòng chéo tay, lắc đầu một cái, nhạt âm thanh nói, "không cần như thế phiền phức!"

Nói xong, Vương Bảo liền thở dài nói, “vốn là ngày hôm nay ta làm cái mộng đẹp, không muốn giết ngươi, thế nhưng, ngươi vì sao một mực muốn tìm chết đây?”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp nát tan Hải Thần mũ giáp!

Hiện tại Hải Thần mũ giáp, nhưng là hắn tinh luyện vật, mà đối với Vương Bảo mà nói, hắn tinh luyện vật...

Có thể tùy ý nát tan!

Đang chuẩn bị phát đại chiêu Cửu Dương đạo nhân, bối rối, chỉ cảm giác mình Hải Thần mũ giáp, trong nháy mắt vỡ tan, sau đó, hóa thành một luồng tan nát tất cả sức mạnh!

Cuốn sạch lấy đầu của hắn!

Thằng xui xẻo này lớn nửa cái đầu, đều ở Hải Thần mũ giáp bên trong!

Hải Thần mũ giáp vừa vỡ, cái kia dập tắt tính sức mạnh, trùng kích đầu của hắn.

Nương theo một đạo thê thảm đến cực điểm gào thét.

Cửu Dương đạo nhân đầu, ầm ầm nổ bể ra đến!

Đột kích ngược chi Cửu Dương đạo nhân, tốt!

“Tìm đường chết a!”

Vương Bảo lắc đầu một cái nói rằng.

Rầm!

Ngao Thiên Tuyệt nuốt ngụm nước bọt!

Phía dưới, Ngao Hiên đám người, Ngao Liệt bọn họ, toàn thân run rẩy, hai chân đều như nhũn ra!

Bọn họ cảm thấy, đã thấy Vương Bảo cực hạn, thế nhưng Vương Bảo nhưng một lần lại một lần quét mới hắn hạn mức tối đa!

Đáp án là, không có hạn mức tối đa!

Đặc biệt là Ngao Thiên Tuyệt, cảm thụ sâu nhất, bởi vì hắn cùng Cửu Dương đạo nhân giao thủ, căn bản không phải là đối thủ.

Hắn cảm giác Cửu Dương đạo nhân sức mạnh, có thể đạt đến Nhân tiên đỉnh cao, này nhưng là tiên nhân chân chính cấp độ!

Cái nào ngờ tới.

Vương Bảo liền như vậy đứng ở nơi đó.

Hắn thậm chí đều không ra tay.

Chỉ là đánh đánh miệng pháo, Cửu Dương đạo nhân liền tốt.

Đây là cỡ nào năng lực đáng sợ?

Quá mức nghịch thiên!

Quá mức khó mà tin nổi!

“Vương lão đệ, ngươi cũng quá lợi hại!”

Ngao Thiên Tuyệt miễn cưỡng cười, âm thanh có chút run.

Vương Bảo cười nói, “lão gia tử khách khí, mau đưa Hải Thần trang phục nhận lấy đi, nó là các ngươi!”

Ngao Thiên Tuyệt mí mắt kinh hoàng.

Trên mặt là ức chế không được mừng như điên!

Thấp thỏm tiến lên, đem Hải Thần trang phục, từ Cửu Dương đạo nhân trên người lột xuống, Ngao Thiên Tuyệt một tay nắm Hải Thần kiếm, cảm giác nắm chặt rồi thiên hạ!

Chỉ là tiếc nuối chính là, Hải Thần mũ giáp nát tan, Ngao Thiên Tuyệt trong lòng thở dài.

Cái nào ngờ tới.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo hướng về hư không một chiêu, trong chớp mắt, Hải Thần mũ giáp, lại xuất hiện, phảng phất trước nát tan, là ảo giác.

Đem Hải Thần mũ giáp ném cho Ngao Thiên Tuyệt, Vương Bảo nói rằng, “còn có cái này!”

Cầm Hải Thần mũ giáp.

Ngao Thiên Tuyệt ngây người như phỗng.

Ngao Hiên đám người tâm tư đều phảng phất đọng lại.

Bịa đặt?

Ngươi muội!

Đây là tạo vật a!

Chúa sáng thế?

Khe nằm, cái tên này, đến cùng là cái gì người? Tiên? Thần? Vẫn là càng thêm nhân vật khủng bố?

Thật đáng sợ!

------oOo------

Chương 307: Hạt giống nẩy mầm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ai, lần này thiệt thòi lớn rồi a!”

Vương Bảo ngồi một con tầm thường Cá Mập Lớn, ở trên mặt biển chạy nhanh.

Hắn không có cùng Ngao Hiên đám người về Hải Vương Thành, ở Hải tộc chờ thời gian lâu dài, cũng nên đi ra ngoài trang bức.

Nhường Ngao Hiên hỗ trợ chăm sóc Phạm Cát bọn họ sau khi, Vương Bảo liền hướng Thiên Dương đại lục phương hướng mà đi.

Nếu như nói tiếc nuối duy nhất, vậy thì là Dao Quang thánh nữ đi, dù sao hắn liền Dao Quang tiểu tỷ tỷ tay nhỏ đều còn không kéo qua đây.

Hồi tưởng trước Huyền Nguyệt, Vương Bảo có chút lo lắng, bởi vì hắn đột nhiên ý thức được, trúng đạn Huyền Nguyệt, có thể sẽ nẩy mầm a, hắn đối với mình chất lượng vẫn là rất tự tin!

“Hi vọng không thể nào!”

Vương Bảo cũng chỉ có thể cầu khẩn.

...

...

Thần giới.

Trong hư không, một toà nguy nga Thần sơn trôi nổi ở nơi đó, bốn phía là vô số màu thủy lam tinh trụ, tạo thành một cái phức tạp phiền phức trận pháp.

Nơi này là Hải Thần gia tộc.

Mạnh mẽ Hải Thần gia tộc.

Ở Thần giới, Hải Thần gia tộc thực lực, đều là kể đến hàng đầu, hạ giới vạn ngàn thế giới bên trong đại dương, đều có thứ nhất lão tổ đập xuống dấu ấn.

Đột nhiên.

Thần trong núi tâm, một đạo tiếng rít gào vang vọng đất trời, "Vô liêm sỉ!"

Thần sơn tựa hồ cũng lay động một tia, có thể thấy được nổi giận người thực lực.

Trung tâm nơi, đó là một toà khoáng cổ đại điện, điện bên trong phảng phất cất giấu một thế giới, hư không bên trong, có vô số cường giả như ẩn như hiện.

Mà phía dưới nơi, Huyền Nguyệt mặt không hề cảm xúc, lạnh lùng nhìn chằm chằm phía trước nhất một lão giả.

"Huyền Nguyệt, ngươi lại dám... Dám như thế vi đức! Ngươi... Ngươi..."

Ông lão kia nổi giận đùng đùng, sắc mặt tái xanh một mảnh, ánh mắt nhìn chằm chằm Huyền Nguyệt, trong ánh mắt lộ ra hàn mang.

Huyền Nguyệt bó lấy tóc dài, nhạt âm thanh nói, "gạo đã nấu thành cơm, lão già, ngươi liền tuyệt cái kia tâm tư đi! Nghĩ bán ta, lấy lòng Thiên Hỏa Tông? Nằm mơ!"

"Có lá gan, các ngươi liền để ta gả đi nha, nếu như bọn họ đồng ý tiếp thu!"

Ông lão trước mắt đột nhiên một đen.

Bốn phía vô số cường giả, dồn dập nở nụ cười khổ.

“Người đến, lấy Chiếu Thiên Kính đến!”

Ông lão hét lớn một tiếng, phía dưới Huyền Nguyệt sắc mặt nhất thời biến đổi.

Vừa định động, liền thấy lão giả vung tay lên, Huyền Nguyệt thân thể liền cầm cố ở tại chỗ.

Cũng không lâu lắm, mấy cái thanh niên giơ lên một mặt to lớn tấm gương đi vào đại điện, ông lão một tay chỉ tay, Chiếu Thiên Kính tỏa ra một cột sáng, rơi vào Huyền Nguyệt trên người.

“Dẫn!”

Ông lão một tay đánh ra một đạo ấn quyết, Chiếu Thiên Kính bên trong, nhất thời xuất hiện một tấm linh quang phù, ông lão tiện tay một chiêu, nắm ở trong tay!

“Huyền Ngọc trưởng lão!”

Ông lão ánh mắt nhìn về phía hư không nơi nào đó, ở nơi đó, một người trung niên chân đạp hư không, tái hiện ra, rơi trên mặt đất, cung kính hành lễ, “Cửu tổ!”

Ông lão vẻ mặt dữ tợn gầm nhẹ nói, “đây chính là cái kia nghiệp chướng khí tức, dùng bổn tộc thánh khí hạ giới, giết cái kia nghiệp chướng! Đem linh hồn của hắn rút ra, mang tới! Bất kể đánh đổi!”

“Rõ ràng!”

Huyền Ngọc trung niên gật gù, tiếp nhận linh quang dấu ấn cùng với một cái cổ xưa cực kỳ đen kiếm, khom người lui bước.

Điện bên trong.

Huyền Ngọc sắc mặt trắng nhợt, sau đó lại khôi phục bình thường, châm chọc nói, “ta phu quân, nhưng là tương lai tối cường giả, số mệnh vô biên,

há là các ngươi có thể bóp chết? Đừng phí công vô ích! Ta... Gia gia...”

“Ngươi cái này nghịch nữ!”

Ông lão đều muốn tức giận thổ huyết, phức tạp nhìn Huyền Nguyệt, gầm nhẹ nói, “cho ta mang nàng tới Tuyệt Thần Cốc, nhốt lại!”

Huyền Nguyệt ngẩn ngơ, “Tuyệt Thần Cốc?”

Thân thể giãy dụa, Huyền Nguyệt kêu to nói, “lão già, ta đã cảm giác được, ta mang thai, ngươi nhường ta đi Tuyệt Thần Cốc? Ngươi điên rồi? Cha ta chết rồi, ta nương chết rồi, ngươi còn muốn hại chết con của ta sao?”

“Cút!”

Ông lão càng thêm tức đến nổ phổi, vung tay lên, trong hư không đi ra một cái ông lão mặc áo đen, cung kính hành lễ sau khi, yên lặng đi tới Huyền Nguyệt bên người,

Nắm lên Huyền Nguyệt, thân ảnh biến mất ở tại chỗ.

Điện bên trong vắng lặng.

Nửa ngày.

Ông lão cái kia lộ ra tàn nhẫn âm thanh, chậm rãi vang lên, “Đi cho Thiên Cơ lão quỷ đưa tin, chuyện này, không cho lão phu một câu trả lời, lão phu tự mình đi hủy đi hắn Thiên Cơ Sơn!”

Hư không cường giả, câm như hến.

Ai cũng biết, Cửu tổ đã thực sự tức giận, khí quá độ!

Vốn là, lão tổ tôn nữ nổi giận rời nhà, ai cũng không coi là chuyện to tát, thế nhưng ai ngờ đến, sau khi trở về lại bị lão tổ cảm ứng được đến đã hư

thân!

Lần này, muốn đem trời chọc thủng, còn có cái kia Thiên Cơ lão quỷ, loại này nhân quả cũng dám dính, lão gia hoả tuyệt bức là chán sống rồi!

...

...

Trên mặt biển.

Vương Bảo rất nhàn nhã.

Gió biển thổi phất, Vương Bảo đưa tay duỗi người, ngáp một cái, đang chuẩn bị tiểu ngủ 1 hồi, đột nhiên, trong hư không, sấm nổ cuồn cuộn!

Chớp mắt sau khi, Vương Bảo liền nhìn thấy một đạo hắc quang, hiện lên ở hư không.

Vương Bảo đứng lên đến, híp mắt nhìn nơi đó.

Rất nhanh, một cái đen kiếm xuất hiện, tiếp theo, chính là một cái ông lão mặc áo đen!

Ông lão kia xuất hiện sau khi, trên không đột ngột xuất hiện đạo đạo mây đen, chỉ có điều lúc này, đen kiếm bắn ra một đạo hắc quang, hóa thành một phương màn trời, dường như muốn che kín bầu trời!

Người lão giả này, tự nhiên chính là Huyền Ngọc ông lão!

Trong tay cầm lấy, chính là Vương Bảo khí tức, lúc này nát tan, Huyền Ngọc ông lão ánh mắt khóa chặt Vương Bảo, ánh mắt lộ ra lửa giận!

Chính là tên khốn này, gan to bằng trời?

Nơi này dĩ nhiên là chỉ là một cái hạ giới!

Nếu để cho người ngoài biết, biển Thần tộc thiên chi kiêu nữ Huyền Nguyệt, ủy thân với một cái hạ giới giun dế, bọn họ Hải Thần gia tộc, còn không được trở thành Thần giới trò cười?

“Nghiệp chướng! Nhục ta Hải Thần huyết thống, còn chưa chịu chết!”

Huyền Ngọc ông lão khẽ quát một tiếng, căn bản không đem Vương Bảo để ở trong mắt, nhẹ nhàng chỉ tay, hư không rung động, sau đó liền đột nhiên co rút lại!

Rùa hô hấp một trận, tâm trạng ngơ ngác.

Ma trứng!

Lão này, như thế trâu bò?

Cảm thụ thân thể muốn tan vỡ xu thế, Vương Bảo mặt lạnh, lớn mắng nói, “lão gia hoả, ta theo ngươi không thù không oán, vì sao giết ta?”

Huyền Ngọc trưởng lão cười lạnh nói, “ngươi xấu ta Hải Thần gia tộc đại sự! Nhục ta Hải Thần gia tộc huyết thống! Này còn gọi không thù không oán?”

Vương Bảo trong lòng hơi động, “Huyền Nguyệt?”

“Hừ!”

Huyền Ngọc trưởng lão ánh mắt sát cơ bùng lên, tuy rằng có thánh khí trợ giúp, thế nhưng hắn dù sao cũng là Thần giới người, căn bản không thể dừng lại thời gian quá dài, vì lẽ đó, trực tiếp vận dụng hóa thân toàn lực!

Xa xa chỉ tay!

Phảng phất ẩn chứa tịch diệt tất cả sức mạnh!

Vương Bảo tâm trạng phát lạnh, lại có vô cùng phẫn nộ, “Muốn giết ta? Ngươi mẹ nó còn chưa đủ tư cách! Thù này ta nhớ rồi, sớm muộn đánh chết

ngươi!”

Không thời gian trang bức!

Quật ngã câu tiếp theo lời hung ác, Vương Bảo liền chuẩn bị chạy trốn!

Bỏ ra đầy đủ năm mươi vạn tinh luyện giá trị, Vương Bảo trong nháy mắt mua tinh luyện cửa hàng bên trong tâm đen chí bảo, Phá Giới Thần Phù!

Xúc động Phá Giới Thần Phù, Vương Bảo quay về Huyền Ngọc trưởng lão dựng đứng dựng đứng ngón giữa, lại so với cái cắt yết hầu thủ thế, thân thể biến mất ở tại chỗ.

Giữa không trung, Huyền Ngọc trưởng lão sắc mặt cứng đờ, sau đó, mồ hôi lạnh liền không ngừng được chảy xuống!

Khe nằm!

Chạy?

Ở hắn dưới mí mắt chạy?

Tiểu tử này là mẹ nó cái gì yêu nghiệt? Có thánh khí phong tỏa hư không, đều đang có thể làm cho hắn chạy? Nhiệm vụ thất bại, sau khi trở về cửu tộc còn không được đập chết hắn?

Lão tử khả năng viên thuốc a...

------oOo------

Chương 308: Nghĩ làm bẩn ta thuần khiết thân thể?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đường hầm hư không bên trong, Vương Bảo cả người bị một vệt bạch quang bao trùm, sắc mặt âm trầm đáng sợ!

"Đáng ghét, tiểu gia còn chưa từng bị người bức từng tới phần này lên đây! Ngươi tốt nhất cầu khẩn đừng làm cho ta gặp lại được ngươi!"

Vương Bảo thấp giọng chửi bới.

Trong mắt, chớp qua một vệt phức tạp!

Dùng cái mông đoán cũng có thể đoán được, đây nhất định là Huyền Nguyệt cái kia dũng mãnh nữu nơi đó xuất hiện vấn đề!

"Thần giới sao? Lão tử sớm muộn là muốn đi!"

Vương Bảo cười lạnh một tiếng.

Tập trung ý chí.

Bắt đầu chú ý phía trước.

Đường hầm hư không bên trong, quang ảnh tầng tầng, càng ẩn chứa vô số cuồng phong, loại này cuồng phong nhưng là không giống tiếng vọng, coi như là tiên nhân cũng sẽ bị thương, đụng tới hư không thiên tai, càng là có thể thí tiên God Slayer!

Vương Bảo trên người bạch quang, càng ngày càng yếu, biến mất thời điểm, chính là hắn đi ra ngoài thời gian!

Cũng không biết trải qua bao lâu, Vương Bảo đột nhiên cả người chấn

động.

Bởi vì ở phía trước nơi nào đó, thình lình xuất hiện một cái to lớn quả cầu đá, càng quỷ dị hơn chính là, có một cái thông thiên triệt địa giống như người khổng lồ, bị trên quả cầu đá xiềng xích khóa lại!

Tựa hồ là chú ý tới Vương Bảo, người khổng lồ kia mở con mắt, vẩn đục con mắt, lộ ngơ cả ngẩn ánh sáng (chỉ), hư không rung động, truyền ra một đạo khủng bố cực kỳ sấm nổ thanh âm, "Hữu duyên tiểu tử, bản tọa chính là lớn quang minh giới thần ngự chi chủ! Nếu ngươi nhìn thấy lớn quang minh giới thần chủ, giúp đỡ ta lan truyền tin tức, liền nói bản tọa ở đây, sau khi chuyện thành công, bản tọa tất có hậu báo!"

Vừa dứt lời, hắn tựa hồ muốn giãy dụa, thế nhưng cái kia xiềng xích ào ào ào vang lên, mặt trên cho thấy từng đạo từng đạo sợi tơ, đâm vào thân thể của hắn.

Người khổng lồ khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt phun trào lửa thần quang, hé miệng, một viên răng trắng từ trong miệng hắn bay ra, hướng về Vương Bảo biểu bắn mà đến!

Vương Bảo khóe miệng co quặp, không chờ hắn phản ứng lại, răng trắng liền đâm vào mi tâm của hắn.

Sau một khắc, bao trùm Vương Bảo phá giới lực lượng, nhanh chóng biến mất, đường hầm hư không nơi nào đó lóe lên, thân ảnh biến mất.

...

...

Oành.

Vương Bảo đáp xuống đất, thân thể tê dại.

Từ dưới đất bò dậy đến, Vương Bảo lập tức nhìn chung quanh.

Này hình như là một toà núi hoang, khắp nơi không người, Vương Bảo chậm rãi thở ra, hồi tưởng vừa nãy nhìn thấy tình cảnh đó, run lên nửa ngày, hít một hơi.

“Mã Đức! Mãnh nhân thật nhiều! Chính mình hiện tại, chung quy chỉ là giun dế a! Bất luận là cái nào đáng chết người trung niên, vẫn là người khổng lồ kia, đều không phải ta có thể hận tồn tại!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, đứng lên đến.

Bởi vì có Phá Giới Thần Phù sức mạnh, Vương Bảo qua lại hư không, đúng là không có bị thương.

Theo con đường phía trước đi rồi đi, rất nhanh Vương Bảo liền tìm đến một cái sơn đạo.

Chỉ có điều, mới vừa đi rồi không vài bước.

Vương Bảo liền ngừng lại.

Xa xa.

Xuất hiện một cái to lớn đầu!

Đó là một cái cực kỳ to lớn sư tử, chỉ là đầu sư tử, thì có nhiều trượng chu vi.

Hư không truyền đến một đạo rít gào, tiếp theo, chính là một đạo gào thét!

Một nói nhanh như tia chớp mũi tên ánh sáng, còn như Bôn Lôi bạo phát, bắn vào lớn đầu sư tử bộ, thi thể ngã chổng vó, phảng phất núi lớn đổ nát.

Ầm ầm một tiếng, vô cùng tận khí thế nhằm phía bát phương, dù cho chỉ là dư âm, Vương Bảo cũng cảm giác mình không chịu nổi, không nhịn được lùi về sau.

Xa xa giữa không trung, có vô số diễm lệ nữ nhân lên không, đồng thời đều

ở vỗ tay bảo hay!

“Nữ vương đại nhân mũi tên này thật là đẹp trai!”

“Đó là, Nữ vương đại nhân cầm trong tay Vô Cực Lôi Cung, một mũi tên bên dưới, coi như là Thiên tiên cũng đến trọng thương!”

“Ha ha, ngày hôm nay có bữa tiệc lớn ăn nha!”

Hư không lóe lên.

Một đạo xinh đẹp bóng người xuất hiện, tay nắm một thanh cao hơn một trượng to lớn trường cung.

Tuy rằng xinh đẹp, thế nhưng nên lớn địa phương lớn, nên lồi địa phương cũng lồi, để trần hai chân, kêu lên còn mang theo hai chuỗi chuông gió.

“Nữ vương, chúng ta tiếp tục? Lần này thuộc hạ cho ngài bắt được thật nhiều con mồi đây!” Một cái nữ tu lấy lòng cười nói.

Tinh Tuyệt nữ vương gật gù, trên mặt mang theo một vệt đắc ý, trường cung vung lên, âm thanh lanh lảnh, vang tận mây xanh, “Tiếp tục!”

Một đám nữ tu đang chuẩn bị đi.

Vương Bảo thần sắc hơi động, bóng người lên không, có điều nhường Vương Bảo kinh ngạc chính là, nơi này không gian lực cản rất lớn, trước đây thích làm gì thì làm liền có thể đạp không, hiện tại còn phải trả giá nguyên lực.

“Các (mỗi cái) vị tiểu tỷ tỷ, tại hạ Vương Đại Chùy, không biết nơi này, là nơi nào a?”

Vương Bảo chuẩn bị hỏi thăm một chút, phá giới tới nơi nào.

Cái nào ngờ tới.

Nhìn thấy hắn xuất hiện.

Tinh Tuyệt nữ vương cùng nàng tiểu đồng bọn toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người.

Đầy đủ qua nửa ngày, từng đạo từng đạo tiếng thét chói tai mới vang lên.

“A...”

“A a a...”

“A a a a a...”

“Nam nhân?”

“Dĩ nhiên là nam nhân!”

“Ta từ trong tranh đã gặp nam nhân, chính là như vậy!”

“Nắm lên tới bắt lên!”

“Tất cả câm miệng!”

Vương Bảo một mặt mộng bức.

Nhìn phảng phất ở nhìn tuyệt thế trân bảo một đám nữ nhân, Vương Bảo trong lòng đột nhiên một đột!

Theo bản năng nghĩ đến, chính mình đột nhiên hiện thân, thật giống làm sai.

Tinh Tuyệt nữ vương bóng người hơi động, chân trần liền điểm, xuất hiện ở Vương Bảo bên cạnh người, vây quanh Vương Bảo loanh quanh một vòng, ánh mắt lập loè nhìn chằm chằm Vương Bảo hỏi nói, “nam nhân?”

Vương Bảo rất muốn lắc đầu, không lên tiếng.

Tinh Tuyệt nữ vương thoả mãn gật gù, “Xem ra, đúng là! Người đến a!

Nắm lên đến!”

Vèo vèo vèo.

Từng cái từng cái nữ tu ánh mắt tỏa ánh sáng lấp loé mà đến, sau một khắc, nương theo một đạo to lớn quang võng, từ trên trời giáng xuống, Vương Bảo nháy mắt mấy cái, cũng không phản kháng, bị các nàng nắm lấy.

Tinh Tuyệt nữ vương phảng phất được cái gì tốt đồ chơi, trong tay trường cung vung một cái, hì hì cười nói, “ngày hôm nay không săn thú, chúng ta chơi nam nhân! Đi, hồi cung!”

Một đám nữ tu vô cùng phấn khởi!

Vương Bảo tâm tình, thoải mái chập trùng!

Ma trứng!

Ai nha ma trứng!

Không săn thú, chơi nam nhân?

A phốc, nữ nhân này là bị điên rồi? Những nữ nhân khác cũng đều là bị điên rồi? Ta đến cùng phá giới tới nơi nào? Luôn cảm giác nơi này thế giới quan không bình thường a!

Nhìn liếm môi nhìn mình một đám nữ tu.

Vương Bảo đột nhiên có loại trinh 1! Thao khó giữ được dắt lừa thuê.

Loại này dắt lừa thuê, mãi đến tận đi tới vương cung, theo cái kia Tinh Tuyệt nữ vương, bước lên vương tọa, theo từng cái từng cái nữ tu, xếp thành hai hàng, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn mình, nghiêm trọng hơn.

“Cởi quần áo!” Tinh Tuyệt nữ vương đơn chân đạp vương tọa, vuốt cằm nhìn chằm chằm Vương Bảo quát.

Vương Bảo mặt xạm lại!

Khe nằm, mấy ngày gần đây là đào hoa kiếp chứ? Làm sao từng cái từng cái đều muốn thoát y phục của ta?

Hạ thủ một cái ăn mặc thị vệ giáp nữ tu trong tay trường kiếm vung một cái, yêu kiều quát, "Nữ vương hạ lệnh, còn không mau thoát!"

Vương Bảo tâm tình gay go, đầu hơi ngang, lớn quát, "Nghĩ làm bẩn ta thuần khiết? Nằm mơ! Có loại liền giết ta, ta không sợ..."

Tinh Tuyệt nữ vương nhíu mày, vuốt cằm nói rằng, "đã như vậy... Vậy thì giết đi, chết rồi xem cũng như thế, người đến..."

Vương Bảo suýt chút nữa thổ huyết!

Giời ạ trứng!

Cái gì gọi là chết rồi cũng như thế xem?

Ngươi rất sao còn có luyến thi đam mê a?

"Chờ đã..."

Vương Bảo hít một hơi, vội vã hét lớn, nhìn chung quanh, phát hiện mỗi một người phụ nữ, không nói là thiên tư quốc sắc, cũng là đỉnh đầu một đại mỹ nữ, Vương Bảo thở phào nhẹ nhõm, cảm giác này một làn sóng hay là không thiệt thòi, liền nghiêm túc gật gật đầu nói, "Đại gia đều là người bình thường, không cần thiết đánh đánh giết giết, ta thoát, thoát là được rồi..."

------oOo------

Chương 309: Hoàng Phong giới! Thánh Nữ Quốc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nghe nói nam nhân đều có hung khí, lần này cuối cùng cũng coi như có thể đã được kiến thức!”

“Thoát... Nhanh thoát...”

“Nội cung thật vất vả mới tiến vào đến một người đàn ông, lần này làm sao cũng đến nghiên cứu triệt để! Xem xem rốt cục đúng hay không như lão tổ nói cay sao đáng sợ!”

“Chặc chặc, hắn ngực thật nhỏ!”

Vương Bảo gò má cuồng quất.

Cảm giác mình đi tới Nữ Nhi quốc!

Đang muốn đúng hay không trước tiên nghĩ biện pháp chạy trốn, đột nhiên, bên ngoài truyền đến một đạo ác liệt hét lớn, “Hoang đường!”

Điện bên trong hết thảy nữ người đều hoàn toàn biến sắc, đặc biệt là Tinh Tuyệt nữ vương, trên mặt lộ ra e ngại vẻ, bước nhanh đi xuống vương tọa.

Ngoài điện.

Một cái lão phụ cầm trong tay một cái gậy đạp bước đi vào, phía sau theo một đám trung niên nữ tu.

“Mỗ mỗ!”

Tinh Tuyệt nữ vương cúi đầu nhỏ giọng nói.

Lão phụ hừ lạnh một tiếng, sau đó liếc mắt nhìn Vương Bảo, ánh mắt lộ ra một vệt sát khí, tầng tầng một điểm gậy, nhẹ quát, "Nội cung bên trong, này hoang đường việc, Châu Châu, ngươi quá nhường ta thất vọng rồi!"

Tinh Tuyệt nữ vương có chút oan ức, ngón tay vuốt nhẹ góc áo.

Lão phụ ánh mắt đột nhiên khóa chặt Vương Bảo, lớn tiếng quát, "Nội cung cấm chế tầng tầng, ngươi là làm sao tiến vào?"

Vương Bảo bất động thanh sắc đem áo khoác mặc, "Tiền bối, đây chỉ là bất ngờ!"

Lão phụ nhân cười lạnh nói, "không nói? Hừ, ngươi sẽ nói, người đến, đánh vào thiên lao, nhường Như Phong thống lĩnh cho ta rất tra hỏi, cần phải đem hắn tất cả đào sạch sẽ!"

Từ lão phụ nhân phía sau đi ra hai trung niên nữ nhân, hai người tiến lên, bàn tay lớn cầm lấy Vương Bảo vai.

Vương Bảo không có phản kháng, còn có chút cảm kích lão bà này, giời ạ chuyện này quả thật là cứu tinh a, giúp ta thoát ly khổ hải!

Nhìn thấy Vương Bảo bị người mang đi, Tinh Tuyệt nữ vương rất là không phục ngẩng đầu nói rằng, "mỗ mỗ, nam nhân có đáng sợ như vậy sao? Tại sao không cho hắn chơi với ta, ta sau đó cũng phải chiêu rể, không phải sao?"

Lão phụ nhân thở dài nói, "Châu Châu, nam nhân rất đáng sợ, ngươi cũng biết chúng ta tộc tình huống, nếu như không thể cho ngươi tìm cái người đàn ông tốt, tương lai của ngươi liền phá huỷ!"

Dứt lời.

Lão phụ nhân ánh mắt nghiêm nghị, nhìn chăm chú hai bên nữ tu một chút, quát, "Châu Châu hồ đồ, các ngươi cũng không phân nặng nhẹ sao? Muốn các ngươi hầu ở Châu Châu bên người, là làm gì? Hừ, nếu có lần sau nữa, nghiêm trị không tha!"

Một đám nữ tu câm như hến.

Thế nhưng trong lòng, nhưng là đều có chút tiếc nuối.

Đáng tiếc.

Không thấy hung khí!

Nghe đồn cái kia hung khí lão hung tàn, đến cùng dung mạo ra sao đây.

...

...

Thiên lao.

Vương Bảo bị trực tiếp nhốt vào một gian nhà tù, theo cửa lao đóng, từng đạo từng đạo khủng bố trận pháp khí tức, bao trùm ở nhà tù.

“Thành thật ở lại!”

Ngục tốt cũng không phải nữ nhân, lạnh cười nói âm thanh, sau đó liền thản nhiên đi rồi.

Vương Bảo chậm rãi thở ra, tìm cái đống cỏ ngồi xuống.

Lúc trước thời điểm, Vương Bảo đối với Tinh Tuyệt nữ vương các nàng sử dụng tuyệt đối mị lực, thế nhưng là bị hệ thống báo cho đẳng cấp qua cao, không cách nào ảnh hưởng.

“Trước tiên tăng cao thực lực!”

Vương Bảo cảm thấy tất yếu tăng lên sức chiến đấu của chính mình.

Có điều, không đợi Vương Bảo bắt đầu tinh luyện tu vi, bên cạnh đột nhiên truyền ra một thanh âm, “Non dưa, xem nơi này!”

Vương Bảo theo âm thanh nhìn lại, là nghiêng phía trước một cái nhà tù, ở nơi đó có cái rối bù người đàn ông trung niên.

Vương Bảo không thèm để ý, thu hồi ánh mắt.

Người đàn ông trung niên nhìn thấy Vương Bảo không để ý tới mình, sắc mặt nhất thời âm trầm lại, hai con mắt lập loè sát cơ, cười lạnh nói, "khe nằm, tiểu tử rất ngông cuồng a! Nói cho ngươi, nếu bị vồ vào thiên lao, liền cho lão tử bé ngoan nghe lời, nếu không, đi ra ngoài làm công thời điểm, lão tử có một trăm loại phương pháp có thể giết chết ngươi!"

Vương Bảo vẻ mặt hơi động, "Ngươi muốn cái gì?"

Người đàn ông trung niên gấp giọng nói, "trên người ngươi còn có cái gì không cướp đoạt sạch sẽ?"

"Cướp đoạt?"

Vương Bảo nghĩ đến dẫn hắn đến hai người phụ nữ kiểm tra một màn, nhất thời hiểu rõ, sau đó, khóe miệng lộ ra một vệt ý cười, duỗi xoay tay một cái, một cái to lớn trái cây xuất hiện ở trên tay hắn.

Người đàn ông trung niên xem con ngươi đều tuôn ra đến rồi.

Rất nhanh, bốn phía cũng truyền tới từng đạo từng đạo kêu sợ hãi.

"Món đồ gì thơm như vậy?"

"Khe nằm, chảy nước miếng a..."

"Phát cơm? Không thể a!"

"Đáng chết, đến cùng là ai?"

Có thể nhìn thấy Vương Bảo trên tay lớn cây dưa hồng, chỉ có cái kia cái người đàn ông trung niên, hắn ánh mắt nhìn chằm chằm lớn cây dưa hồng,

nuốt ngụm nước, gầm nhẹ nói, “tất cả câm miệng!”

Trong phòng giam đột nhiên yên lặng như tờ.

Người đàn ông trung niên híp mắt lại, hít một hơi, nhìn Vương Bảo trầm giọng nói, “ngươi vẫn còn có chứa đồ chi bảo, tiểu tử, đem đồ vật ném quá đến!”

“Muốn a?”

Vương Bảo cười hì hì nói, quăng quăng trong tay lớn cây dưa hồng, “Trả lời ta một vài vấn đề, ta cho ngươi! Đồ chơi này ta nhiều chính là!”

Nhà tù có loại gây rối xu thế, có điều rất nhanh bị người đàn ông trung niên trấn áp, xem ra hắn ở thiên lao phạm nhân bên trong địa vị không thấp.

Vì ăn, người đàn ông trung niên rất nhanh thuận theo.

Từ nói bóng gió bên trong, Vương Bảo cũng coi như là đối với cảnh ngộ hiểu rõ thất thất bát bát.

Đầu tiên.

Nơi này là Hoàng Phong giới!

Sức mạnh đẳng cấp so với Thánh Võ giới cao hơn nhiều.

Hoàng Phong giới tuy rằng không phải Tiên giới, thế nhưng, nơi này có không ít Tiên giới di tích, sức mạnh quy tắc không thiếu.

Có điều thực lực đạt đến Thiên tiên đỉnh cao, cũng sẽ rơi vào bình cảnh, muốn đề cao mình, chỉ có thể phi thăng Tiên giới.

Còn nữa.

Vương Bảo hiện tại vị trí, là Thánh Nữ Quốc!

Một cái nữ quyền chí thượng quốc gia!

Ở Thánh Nữ Quốc, địa vị của nam nhân rất thấp, đương nhiên, đây chỉ là so ra, mạnh mẽ nam tu, tương tự sẽ được coi trọng, thế nhưng, muốn đi vào Thánh Nữ Quốc quyền lợi trung tâm, vậy thì dường như khó.

Thánh Nữ Quốc chia làm nội cung cùng ngoại cung.

Vương Bảo lúc trước đụng tới Tinh Tuyệt nữ vương, là nội cung chi chủ, ở không tới nhất định thực lực trước, kể cả cùng nhau lớn lên nội thị nữ tu, toàn bộ đều không cho phép xuất cung.

Mà ngoại cung chi chủ, chính là Vương Bảo bản thân nhìn thấy lão phụ nhân kia.

Nhường Vương Bảo khá là cảm thấy hứng thú, là một cái trong đó tin tức.

Vậy thì là Tinh Tuyệt nữ vương ở chính thức diện thế sau khi, sẽ chiêu rể, khi đó, là Hoàng Phong giới náo nhiệt nhất thời gian.

Bởi vì Tinh Tuyệt nữ vương bộ tộc, có trước tiên Thiên Quy thì lại tại người, một khi hợp thể, liền có thể dung hợp, ngược lại, Tinh Tuyệt nữ vương cũng sẽ hấp thu hợp thể người thiên phú sức mạnh, thực hiện song thắng!

Cái này cũng là Tinh Tuyệt nữ vương từ nhỏ đến lớn, không thấy được nam nhân, đồng thời bị tầng tầng bảo vệ nguyên nhân!

Bởi vì chuyện này quả thật chính là lên thuyền liền cất cánh a!

Người nam nhân nào không vì thế điên cuồng?

Người đàn ông trung niên nước miếng văng tung tóe, nói miệng khô lưỡi khô, nhìn thấy Vương Bảo đăm chiêu, người đàn ông trung niên liếm môi một cái, “Tiểu tử, hài lòng chưa? Vội vàng đem cái kia dưa cho ta!”

Vương Bảo ngón tay ở lớn cây dưa hồng lên một vệt, một đạo chất lỏng hóa thành đường nét giống như, đi vào Vương Bảo môi, đồ chơi này ngon lành nhất chính là bên trong nước.

Đem trống rỗng lớn cây dưa hồng xuyên thấu qua nhà tù khe hở ném cho đối phương, Vương Bảo liền ngồi xuống lại, bắt đầu tu luyện!

Trung niên nam nhân kia tiếp nhận lớn cây dưa hồng, lập tức bắt đầu ăn, thế nhưng cắn một cái, liền phun ra ngoài, quay về Vương Bảo trợn mắt nhìn.

"Khe nằm, như thế khổ (đắng)? Tiểu tử ngươi hại ta!"

"... Không để ý tới ta? Khá lắm, ta nhớ kỹ ngươi! Xem làm công thời điểm, lão tử làm sao trừng trị ngươi!"

Vương Bảo không để ý đến người đàn ông trung niên chửi bới.

Lúc này hắn tinh luyện giá trị, đã mức độ lớn co lại, chỉ còn dư lại ba mươi mấy vạn!

Xét thấy sức chiến đấu xuất hiện hiện ra hố to, Vương Bảo bắt đầu tinh luyện tu vi, tu vi mức độ lớn bước vào.

Mấy cái canh giờ qua đi.

Vương Bảo mở mắt ra, trong ánh mắt, có không tên thần quang lấp loé.

Tu vi miễn cưỡng tăng lên tới bán tiên cảnh giới!

Đạo uẩn không gian bên trong, vô cùng đạo bao hàm phảng phất từng cái từng cái tinh thạch, tạo thành sông lớn.

Đột nhiên.

Một cái thân mang hắc giáp, vóc người linh lung có hứng thú nữ nhân, mang người đi vào.

Trực tiếp đứng Vương Bảo nhà tù trước, hắc giáp nữ nhân lạnh lùng nói rằng, “đem hắn mang ra đến!”

“Phải! Như Phong thống lĩnh!”

Thiên lao quản ngục là cái ông lão, cúi đầu khom lưng, tự mình tiến lên mở cửa lao.

Vương Bảo thực lực tăng lên, nắm chắc trong lòng, thả ra tuyệt đối mị lực!

Như Phong thống lĩnh ánh mắt biến đổi, lành lạnh vẻ mặt không lại, thay vào đó, là một mảnh nhu hòa vẻ.

Những này cái kia quản ngục đương nhiên không nhìn thấy, mở ra cửa lao, lạnh lùng nhìn Vương Bảo, lớn mắng nói, “nhìn cái gì vậy, còn không mau cút đi đi ra ngoài!”

Vừa mới dứt lời.

Một đạo lòng bàn tay gào thét mà đến, trong nháy mắt đánh ở trên đầu của hắn.

Quản ngục một mặt mộng bức, ôm đầu quay đầu lại, liền nhìn thấy Như Phong thống lĩnh ánh mắt không quen nhìn hắn, lạnh giọng nói, “lớn mật!”

Quản ngục được kêu là một cái oan ức, không chờ hắn nói cái gì, Như Phong thống lĩnh gò má đỏ bừng đi tới, phong tình như nước nhìn Vương Bảo.

“Mang ta đi ra ngoài!” Vương Bảo cười nói.

“Được!”

Như Phong thống lĩnh gật gù, thẹn thùng nhưng lại, xem choáng váng quản ngục, thời khắc chú ý nơi này người đàn ông trung niên phạm nhân cũng là cả người co giật!

Thánh Nữ Quốc nữ nhân, lúc nào đối với nam nhân như thế e thẹn qua?

Vương Bảo đi theo Như Phong thống lĩnh phía sau, hướng về bên ngoài đi đến.

Đi ngang qua trung niên nam nhân kia nhà tù thời điểm, Vương Bảo ngừng chân, chỉ vào cái kia hàng nói rằng, “cái tên này muốn tạo phản, chính hắn nói!”

Như Phong thống lĩnh nhìn quản ngục lạnh giọng nói, “biết nên làm như thế nào?”

Quản ngục gật đầu liên tục, “Rõ ràng, tiểu nhân sẽ trọng điểm chăm sóc hắn!”

Nhìn Vương Bảo bọn họ rời đi, nhà tù bên trong người đàn ông trung niên như cha mẹ chết, đầy mặt trắng bệch, sau nửa ngày, mới vẻ mặt đưa đám lẩm bẩm nói, “ta không phải muốn ăn ngươi cái dưa sao, ngươi mẹ nó đến mức đó sao... Ô ô ô...”

------oOo------

Chương 310: Mở 1 nhà tiệm nội y!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có Như Phong thống lĩnh trợ giúp, Vương Bảo rất nhanh sẽ giành lấy tự do.

Vương Bảo tuyệt đối mị lực, tu vi càng cao, sức ảnh hưởng càng nhỏ, mà coi như là có thể ảnh hưởng dường như thống lĩnh, cũng chỉ có thể ảnh hưởng mười phút, thực lực của nàng, là Nhân tiên cảnh hậu kỳ!

Vương Bảo cũng dụ ra không ít tin tức.

Tiên nhân cảnh giới, từ Nhân tiên bắt đầu, đón lấy chính là Địa tiên, Thiên tiên, Huyền tiên, Thánh tiên, Kim tiên, Đại La kim tiên...

Vương Bảo hiện tại chỉ là bán tiên, liền Nhân tiên đều không phải, mà Thánh Nữ Quốc boss lão phụ nhân, nhưng là Thiên tiên đỉnh cao tồn tại.

Giành lấy tự do, Vương Bảo lập tức thay đổi dung mạo của chính mình.

Bà lão kia người biết được chính mình chạy trốn tin tức, tuyệt bức đến tức giận.

...

...

Sau ba ngày.

Vương Bảo đối với Thánh Nữ Quốc Vương Thành thế lực phân bố, có hiểu rõ.

Nơi này là Thánh Nữ Quốc quyền lợi trung tâm.

Ngoại trừ những kia nữ tu đại thần, thánh nữ trong thành còn có một chút

đại tộc nam tu, những người này không thiếu vài ngày tiên cường giả.

Sở dĩ ở thánh nữ thành an cư lạc nghiệp, dùng tửu lâu gã sai vặt mà nói, chính là vì đoạt người trinh! 1 đệt!

Dù sao lên Tinh Tuyệt nữ vương thuyền, được chỗ tốt quá to lớn!

Lúc này Vương Bảo tiểu bảo khố đã thấy đáy, ở trong thành đàng hoàng ở lại ba ngày sau khi, cái kia viên không an phận trái tim, dấy lên trang bức chi hỏa!

Mấy ngày qua đi.

Thánh Nữ Vương Thành tây phía sau phố, một cái không đáng chú ý cửa hàng khai trương.

Tên là [Thánh Nữ Chi Hữu]!

Trong cửa hàng, Vương Bảo vuốt chính mình tóc dài, lười biếng nằm nhoài trên quầy.

Không sai, Vương Bảo có tóc dài, bởi vì hắn hiện tại đã là một người phụ nữ, xét thấy Thánh Nữ Quốc nam nữ thiếu cân đối, địa vị sai biệt quá lớn, Vương Bảo quả đoán hóa thân nữ trang đại lão!

Mà cửa hàng này, bán không phải cái khác, là nội y, nguyên bộ nữ tính nội y!

Thánh Nữ Vương Thành người nào nhiều nhất? Đương nhiên là nữ nhân, muốn trang bức nên làm sao làm? Đương nhiên là thỏa mãn những nữ nhân này!

Mà nữ nhân cộng đồng tính là cái gì?

Đương nhiên là thích chưng diện rồi!

Xinh đẹp tách cái gì, nữ nhân nhất đồng ý!

Vương Bảo cảm thấy, không tốn thời gian dài, chính mình liền sẽ trở thành bạn của phụ nữ, tinh luyện giá trị có thể tăng mạnh.

Cửa hàng khai trương, Vương Bảo cũng không khiến cho như vậy long trọng, bởi vì hắn biết nội y mị lực.

Thế giới này là không có nội y, nữ nhân chỉ có một cái đai lưng ở ngoài Gab túi quần, cái kia có thể thoải mái sao? Tuyệt bức không thể a!

Rất nhanh.

Mấy cái khách nhân tới cửa.

Trong đó có Như Phong thống lĩnh.

Tuy rằng đã hóa thân nữ trang đại lão, thế nhưng Vương Bảo mị lực nhưng là không đổi, nam nhân thân thời điểm, hiệu quả vừa qua, Như Phong thống lĩnh sẽ khôi phục bình thường, thế nhưng nữ trang đại lão, độ thiện cảm tuy rằng mức độ lớn giảm xuống, nhưng vẫn có.

Liền Vương Bảo rồi cùng Như Phong thống lĩnh thành bạn thân bạn tốt!

Vương Bảo cũng biết Như Phong thống lĩnh thân phận, đừng xem nàng chỉ là Nhân tiên, nhưng cũng là vương tộc ngoại thích, địa vị khá cao, bản danh gọi Nam Cung Như Phong.

“Chùy Chùy, đây chính là ngươi bán nội y?”

Vương Bảo dùng tên giả Vương Tiểu Chùy, tuy rằng nữ nhân lên danh tự này có chút vi diệu, thế nhưng ở Thánh Nữ Quốc không ảnh hưởng chút nào, bởi vì rất nhiều tên của nữ nhân, đều là có chứa nam tính ý vị.

Vương Bảo đứng Nam Cung Như Phong bên người, híp mắt cười nói, “tiểu tỷ tỷ, có muốn hay không thử một lần nha?”

“Vật này tạo hình thật cổ quái, như là hai cái chén lớn!” Một cái nữ tu cầm

một cái f hào che chở che chở rất là hiếu kỳ nói rằng.

Vương Bảo liếc nàng một cái nào đó vị trí một chút, nói rằng, “cái này không thích hợp ngươi, ngươi đến tuyển a, chính là cái kia!”

“Cái này... Thật giống gọi nịt ngực đúng không? Nó mặc lên người, thật sự rất thoải mái?” Nam Cung Như Phong sớm đã bị Vương Bảo dao động, chớp mắt Vấn Đạo.

“Tỷ tỷ thử một chút thì biết, nơi đó có phòng thử quần áo!” Vương Bảo chỉ chỉ bên cạnh một cái phòng.

Nói xong trả lại (còn cho) Nam Cung Như Phong cầm lấy một cái d số.

Nam Cung Như Phong nghĩ nghĩ cũng đúng, cầm lấy nịt ngực đi vào phòng thử quần áo.

Rất nhanh.

Phòng thử quần áo vang lên Nam Cung Như Phong âm thanh, “Chùy Chùy đi vào, ta không biết làm sao xuyên...”

Vương Bảo híp mắt lại, đi vào phòng thử quần áo, liền nhìn thấy một bức không thể miêu tả hình ảnh, nuốt ngụm nước miếng.

Tiến lên, Vương Bảo âm thanh thì có chút đi âm, cười gượng nói, “ta đến dạy ngươi... Ân... Ngươi đừng lung lay, ta đầu cháng váng...”

Mã Đức!

Lão tử mở tiệm nội y, quả thực là quá sáng suốt.

...

...

Vương Bảo tiệm nội y trực tiếp phát hỏa!

Hắn luyện chế nội y, dùng đều là đỉnh cấp vật liệu, hơn nữa còn là dùng hệ thống xuất phẩm đặc thù bản vẽ chế tạo, dùng hệ thống thuộc tính để biểu hiện, vậy thì là thư thích độ trăm phần trăm!

Nội y mị lực ở chỗ cái gì?

Vậy thì là tú vóc người!

So với đai lưng, nịt ngực rất tốt đem nữ nhân lồi lõm có hứng thú vóc người hiển lộ ra.

Có Nam Cung Như Phong cái này hoạt quảng cáo, Vương Bảo nội y rất nhanh sẽ ở Thánh Nữ Vương Thành gặp may.

Không ngoài dự đoán, trong thành xuất hiện hàng nhái!

Chuyện này vẫn là Nam Cung Như Phong nói với hắn.

“Không cần để ý tới!” Vương Bảo dửng dưng như không vung vung tay.

Cái gì đồ vật đều sợ so sánh.

Chính mình nội y cái kia trăm phần trăm thư thích độ, không phải là đùa giỡn.

Đúng như dự đoán, cũng không lâu lắm, trong thành từ từ hưng khởi tiệm nội y, hầu như đối mặt đóng cửa.

Trong thành nơi nào đó.

Nơi này là Tề gia phủ đệ.

Tề gia là Thánh Nữ Vương Thành bên trong đại tộc, Tề gia lão tổ càng là Thiên tiên sơ kỳ tu vi, mạnh mẽ cực kỳ.

Vào giờ phút này, Tề gia gia chủ sắc mặt âm trầm nhìn trước mặt run lẩy

bẩy người trung niên, lớn quát, “Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Người trung niên kia khổ (đắng) ba ba nói rằng, “gia chủ, những nữ nhân kia đều thần kinh, chúng ta bán tiện nghi nhiều lắm, thế nhưng, các nàng lại nói ăn mặc không bằng Thánh Nữ Chi Hữu tiệm bán thoải mái, muốn trả hàng!”

Tề gia chủ rất là buồn bực.

Nội y hỏa lên đến thời điểm, hắn liền nhìn thấy bên trong cơ hội làm ăn.

Đồ chơi này ở Thánh Nữ Quốc, nếu như phạm vi lớn trải ra, có thể bán ra hỏa đến!

Đến thời điểm dựa vào chính mình lão tổ địa vị, thực hành cưỡng chế thủ đoạn, ngăn chặn phỏng chế, tuyệt bức có thể kiếm bộn tiền!

Nhưng là, một cái chân mới vừa bước ra, liền rất sao què rồi!

Những kia nữ tu căn bản không để ý bọn họ nội y.

Không thoải mái?

Mã Đức, trước đây các ngươi xuyên đai lưng buộc chặt thời điểm, tại sao không nói không thoải mái?

“Xem ra cái kia gọi Vương Tiểu Chùy nữ nhân, thật sự có chút tà môn chỗ! Đã như vậy, vậy thì đừng trách lão tử đùa thủ đoạn, ngươi tới!”

Tề gia chủ ngoắc ngoắc tay, người trung niên liền vội vàng tiến lên, đưa lỗ tai lắng nghe, gật đầu liên tục.

Nửa ngày.

“Đi làm đi!” Tề gia chủ phất tay một cái.

Người trung niên do dự một chút, nói rằng, “gia chủ, nghe nói người phụ nữ

kia, cùng Như Phong thống lĩnh quan hệ rất tốt, chúng ta làm như vậy, có thể hay không đắc tội Như Phong thống lĩnh?”

Tề gia chủ cười lạnh nói, “quan hệ tốt thì thế nào? Vì một người bạn, nàng Nam Cung Như Phong còn dám đắc tội ta Tề gia hay sao? Sách cái gì, mau mau đi làm!”

“Rõ ràng!”

Người trung niên không cần phải nhiều lời nữa, khom người lui bước.

Tề gia chủ hừ nhẹ một tiếng.

Chỉ cần có thể được nội y kỹ thuật, trả giá một chút, cũng không có gì.

Không biết.

Hắn muốn từ Vương Bảo trong nồi mò thịt.

Há lại là trả giá một điểm đánh đổi, đơn giản như vậy?

Quá ngây thơ rồi!

------oOo------

Chương 311: Cô nàng này thấy thế nào như thế nhìn quen mắt?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo trong tiệm.

Trải qua mấy ngày nay tầng tầng ma kiếp, Vương Bảo cảm giác mình đã đạt đến cảnh giới nhất định.

Chính là xem vếu không phải vếu, Vương Bảo hiện đang đối mặt những kia nữ tu ngay mặt thay quần áo, cũng mặt không đỏ không thở gấp.

Đột nhiên.

Cộc cộc tách.

Từng đạo từng đạo bước chân nặng nề âm thanh truyền đến.

Sau một khắc, mấy cái thân mang khôi giáp võ giả sắc mặt âm trầm bước vào cửa hàng.

“A...”

“Giở trò quỷ gì nha!”

“Nơi này nhưng là tiệm nội y, xú nam nhân dừng lại, ai để cho các ngươi tiến vào?”

“Xuỵt, đây là Tề gia vệ đội, chúng ta không trêu chọc nổi!”

Điện bên trong chính đang chọn nội y mấy cái nữ tử vẻ mặt phẫn nộ, có điều ở có người nói ra Tề gia tên tuổi sau khi, đều là lộ ra vẻ kiêng dè, yên tĩnh lại.

Cái kia cầm đầu trung niên đại hán nhìn lướt qua điện bên trong, nuốt ngụm nước bọt, đón lấy liền nhẹ quát, “Ai là chủ tiệm?”

Vương Bảo từ sau quầy lười biếng đứng lên đến, “Là ta!”

Trung niên đại hán nhìn chằm chằm Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “có người báo cáo, ngươi trong tiệm sau lưng bán là đồ cấm, xin mời đi theo ta một chuyến đi!”

Vương Bảo híp mắt lại, “Là đồ cấm? Cái gì là đồ cấm? Nói rõ một chút!”

“Việc quan hệ cơ mật, không thể lan truyền, ngươi tốt nhất đàng hoàng đi theo chúng ta một chuyến, bằng không...”

Trung niên đại hán ánh mắt lập loè hàn quang, uy hiếp ý vị lộ rõ trên mặt.

“Bằng không thế nào?”

Vương Bảo từ sau quầy đẹp trai nhấc chân nhảy ra ngoài, mặt không hề cảm xúc hướng đi trung niên đại hán, trung niên đại hán xì cười một tiếng, đang chuẩn bị nói cái gì, sau một khắc, từng đạo từng đạo ác liệt ánh kiếm, liền đem bọn họ nhấn chìm!

Trung niên đại hán cũng chỉ là chỉ là Bán tiên, ở đâu là Vương Bảo đối thủ, liền một kiếm cũng không ngăn nổi, liền oa một đời phun ra một ngụm máu lớn, thân thể hạ bay mà ra, đụng phải cái khác Tề gia vệ binh, ngã vào trên đường phố.

Vương Bảo nắm bắt kiếm gỗ, tu móng tay, nhìn cái kia thổ huyết không ngừng trung niên đại hán, lạnh giọng nói, “nghĩ bắt nạt ta Vương Tiểu Chùy? Làm lão nương là chim cút a? Cút!”

Trung niên đại hán sắc mặt trắng bệch, run rẩy chỉ vào Vương Bảo nói rằng, “ngươi... Ngươi sẽ hối hận!”

“Ta nói rồi, cút!”

Vương Bảo ánh mắt sát cơ bùng lên.

Trung niên đại hán trong lòng đột nhiên phát lạnh, không dám tiếp tục nói thêm cái gì, mang người ảo não đi rồi.

Điện bên trong nữ tu nhìn thấy tình cảnh này, dồn dập đối với Vương Bảo giải thích lên Tề gia mạnh mẽ, thế Vương Bảo lo lắng.

"Vương gia? Thứ đồ gì a!"

Vương Bảo bĩu môi, ánh mắt cân nhắc suy nghĩ một chút, trực tiếp quay về trong tiệm chiêu mộ đến giúp công tiểu nha đầu ngoắc ngoắc tay, "Tiểu Hoàn, giúp ta chạy cái chân!"

...

...

Vương Bảo dĩ nhiên trước mặt mọi người hoàn thủ.

Tề gia quản sự không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Động thủ tốt!

Động thủ liền có lý do gây phiền phức a!

Một niệm đến đây, Tề gia quản sự lập tức tự mình ra trận, mang tới Tề gia đỉnh cấp hộ vệ, hướng về Vương Bảo cửa hàng đi tới!

Mà vào giờ phút này.

Nam Cung Như Phong cùng với một cái khăn che mặt cô gái đi vào cửa hàng.

"Muội muội, đây chính là Tuyên Linh quận chúa! Quận chúa, đây là ta nhận đến muội muội kết nghĩa, Vương Tiểu Chùy!" Nam Cung Như Phong giới thiệu.

Tuyên Linh quận chúa mẫu thân nhưng là hoàng nữ, địa vị của nàng tự nhiên cũng là gạch thẳng, quay về Vương Bảo gật gù, đón lấy liền nói rằng, "mấy ngày nay không ít nghe tên của ngươi, đồ lót kia không sai, rất thú vị phát minh, có điều ngươi nói mị lực trang phục là món đồ gì?"

Vương Bảo cười nói, "quận chúa, mị lực trang phục là ta phát minh mới, có thể trình độ lớn nhất lên biểu diễn ra mị lực của nữ nhân, nếu không, quận chúa mặc thử một hồi?"

Tuyên Linh quận chúa do dự một chút, gật gù, "Có thể!"

"Xin mời đi phòng thử quần áo!"

Vương Bảo quay về Nam Cung Như Phong liếc mắt ra hiệu, Nam Cung Như Phong tự mình mang theo Tuyên Linh quận chúa đi phòng thử quần áo.

Mà Vương Bảo nhưng là lấy ra một cái bao mông váy!

Bực này câu hồn đoạt phách trang phục, quả thật là nam tính sát thủ.

Đem bao mông váy đưa đến phòng thử quần áo, Vương Bảo liền thức thời lùi ra.

Sau đó, Vương Bảo liền híp mắt, nhìn bên ngoài.

Ngươi muội, tốc độ làm sao như thế chậm?

Đang muốn thời điểm, đường phố xa xa, một cái đại quân ngay lập tức đi tới.

Người cầm đầu là một người thanh niên, ở phía sau hắn, là sắc mặt phảng phất khổ qua bình thường Tề gia quản sự.

Tề gia quản sự rất phiền muộn.

Bởi vì ra ngoài phủ thời điểm, dĩ nhiên đụng với Tề Khiếu tam công tử.

Ai cũng biết Tề Khiếu tam công tử bản tính, sắc phôi một cái, nếu như không phải ở Thánh Nữ Quốc, sớm không biết gieo vạ bao nhiêu hoa cúc khuê nữ.

Dù là như vậy, Tề Khiếu tam công tử cũng là mỗi ngày không nữ không vui, sầu chết Tề gia gia chủ.

Nghe được Tề gia quản sự, muốn tới tìm tiệm nội y phiền phức, Tề Khiếu con mắt lúc đó liền tỏa ánh sáng.

Hắn nhưng là nghe nói, tiệm nội y bên trong mỹ nữ như mây, hơn nữa còn tự mình ở bên trong thay quần áo.

Đáng tiếc, nơi đó không cho phép nam nhân tiến vào.

Hiện tại, có quang minh chính đại đi vào lý do, hắn Tề Khiếu, có thể chịu?

Tuyệt bức không thể a!

Vương Bảo bất động thanh sắc lùi vào trong tiệm.

Rất nhanh, Tề Khiếu liền mang theo Tề gia đỉnh cấp đội hộ vệ, đằng đằng sát khí cất bước đi vào, những hộ vệ này cùng vừa nãy, nhưng là khác nhau một trời một vực, Nhân tiên cảnh cường giả chín cái, thậm chí còn có một vị Địa tiên cao thủ.

Tề Khiếu tà ý ánh mắt, ở Vương Bảo trên người mạnh mẽ nhìn chăm chú một chút.

Vương Bảo nữ trang đại lão hình tượng, vậy dĩ nhiên là đỉnh cấp, điều này làm cho Tề Khiếu trong lòng bốc lửa, lập tức lớn quát, “Chính là ngươi đả thương ta Tề gia vệ đội? Ngươi thật là to gan! Người đến a, cho ta đem nàng tóm lại!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “ta chỗ này có khách quý,

các ngươi tốt nhất không muốn làm càn!”

Tề Khiếu thấy buồn cười.

Xem xét một chút trong tiệm nữ tu, không một cái bối cảnh có thể đi vào Thánh Nữ Quốc cao tầng, châm chọc nói, “quý khách? Lão tử chính là quý khách! Chớ cùng nàng phí lời, động thủ!”

“Các ngươi khinh người quá đáng!”

Vương Bảo lộ ra “Phẫn nộ” vẻ mặt, chỉ vào Tề Khiếu.

Tề Khiếu âm hiểm cười, từ phía sau hắn, mấy tôn Nhân tiên cao thủ đi ra, cuồng bạo khí thế hướng về Vương Bảo tuôn lại đây.

Có điều.

Không chờ bọn hắn động thủ.

Liền nhìn thấy Vương Bảo “Oa” một tiếng thổ huyết.

“Vèo” một tiếng bay ngược.

“Oanh” một tiếng đánh vào phòng thử quần áo tấm chặn lên.

“Rầm” một tiếng.

Phòng thử quần áo sụp!

Hơn nữa, vừa vặn là Tuyên Linh quận chúa phòng thử quần áo.

Mấy người kia tiên cao thủ một mặt mộng bức.

Khe nằm, tình huống thế nào? Là ai ra tay rồi? Làm sao một điểm dấu hiệu đều không có? Lẽ nào trong chúng ta xuất hiện một vị đại cao thủ?

“Các ngươi...”

Vương Bảo trong miệng thổ huyết, nửa ngồi dưới đất, sắc mặt "Trắng xám".

Sau một khắc, bên người liền xuất hiện từng luồng từng luồng sương lạnh giống như hơi lạnh.

Không cần đoán cũng biết, vào giờ phút này, là ai ở phát hỏa.

Tuyên Linh quận chúa che ngực, một ánh hào quang lấp loé, bao trùm ở nàng toàn thân, một hơi thở qua đi, trên người nàng đã thêm ra đến một bộ trường bào.

Tuy rằng vừa nãy nàng trong nháy mắt phản ứng lại, che ngực, thay đổi quần áo, thế nhưng...

Vừa nãy nàng nhưng là ăn mặc nội y.

Mà lúc này trong cửa hàng, có thật nhiều thật nhiều xú nam nhân.

Quỷ biết mình vừa nãy dáng vẻ, có hay không bị người nhìn thấy.

"Muốn chết!"

Tuyên Linh quận chúa giận tím mặt, nàng nhưng là Thiên tiên cao thủ, trên thực tế, Thánh Nữ Quốc trực hệ huyết thống, tu vi đều là kỳ cao, tất cả đều là Thiên tiên!

Ánh mắt như dao găm giống như nhìn về phía Tề Khiếu, Tuyên Linh quận chúa từng bước một đi ra, trên mặt treo đầy sương lạnh.

Mà lúc này Tề Khiếu, trong miệng đều chảy ra ngụm nước đến rồi, vừa nãy hắn thật giống nhìn thấy một bộ thập phần mê người, tuyệt bức không phải ảo giác, chính là nàng a, đừng nói, cô nàng này dài đến thật khá tốt?

Hả? Không đúng...

Cô nàng này thấy thế nào như thế nhìn quen mắt?

------oOo------

Chương 312: Hệ thống đã tăng lên tới 2. 0 phiên bản!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn quen mắt!

Phi thường nhìn quen mắt!

Bộ này mặt mày...

Tề Khiếu đầu óc trải qua 0.1 giây vận chuyển sau khi, cuối cùng cũng coi như là khôi phục bình thường thông minh, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, khắp toàn thân đều run rẩy lên.

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Này mẹ nó là Tuyên Linh quận chúa chứ?

Tuy rằng trước đây hắn chỉ là rất xa nhìn thấy, y+y qua, thế nhưng ở trong mơ hắn nhưng là không ít chà đạp qua!

Này mẹ nó tuyệt bức là Tuyên Linh quận chúa!

A phốc!

Khe nằm, này tình huống thế nào? Tuyên Linh quận chúa vì sao như thế đằng đằng sát khí? Đúng rồi, đây chính là cái kia chủ tiệm cô nàng nói tới quý khách a, mà hiện tại...

Chính mình thật giống...

Bất ngờ nhìn thấy Tuyên Linh quận chúa thân thể?

Tuy rằng chỉ là trong nháy mắt đây.

Nhưng cũng là nhìn thấy.

Nói vậy những người khác cũng nhìn thấy, nam nhân đều là hắn Tề gia người!

Tề Khiếu một đầu hừng hực, chớp mắt bị tưới tắt, hắn nhìn Tuyên Linh quận chúa, run giọng nói, “Tề Khiếu bái kiến Tuyên Linh quận chúa...”

Tuyên Linh quận chúa con ngươi hàn mang lóe lên, nhẹ nhàng hất tay.

Đùng!

Tề Khiếu liền bị đập một cái lảo đảo, mặt trái nhanh chóng sưng lên.

Ánh mắt mang theo sợ hãi, Tề Khiếu run giọng nói, “quận chúa, này đều là hiểu lầm...”

Tuyên Linh quận chúa lại là vung tay lên.

Đùng!

Lần này càng ác hơn, Tề Khiếu trực tiếp bị đánh mê muội, một cái hàm răng đều đụng tới, đụng vào trên tường!

Tuyên Linh quận chúa ánh mắt sát ý bùng lên.

Một đám xú nam nhân.

Dĩ nhiên khinh nhờn chính mình!

Tề gia...

Thực sự là quá làm càn!

“Quỳ xuống!”

Tuyên Linh quận chúa lành lạnh nói rằng.

Mà này, không phải hạ lệnh.

Trái lại là một loại thông cáo.

Vừa dứt lời, Tuyên Linh quận chúa bàn tay liền đột nhiên duỗi ra, đi xuống tầng tầng ép một chút, trong phút chốc, hết thảy Tề gia vệ đội võ giả, thân thể đều không chịu nổi gánh nặng, trong miệng điên cuồng thổ huyết, tầng tầng bò ở trên mặt đất!

Nhưng là, dù cho là bị thương nặng, bọn họ cũng không dám nằm ngay đơ, trái lại mau mau nhanh nhẹn bò lên, quỳ tốt lâu la!

“Khụ khụ... Quận chúa, đều là ta không tốt...”

Vương Bảo che ngực đi tới, bên người là vẻ mặt quái lạ Nam Cung Như Phong.

Tuyên Linh quận chúa vẻ mặt vừa chậm, “Vừa nãy ta cũng nghe được, chuyện không liên quan tới ngươi, này Tề gia, là càng ngày càng làm càn!”

Câm như hến người nhà họ Tề đều là trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, đặc biệt là Tề Khiếu, càng là một mặt sợ hãi!

Tuyên Linh quận chúa hừ lạnh một tiếng, mặt âm trầm đi ra ngoài, Nam Cung Như Phong trừng Vương Bảo một chút, mau mau đuổi theo.

Vương Bảo con mắt liếc Tề Khiếu đám người, lạnh giọng nói, “còn quỳ đây? Nhanh đi về báo cáo đi, đắc tội rồi Tuyên Linh quận chúa, các ngươi liền tự cầu phúc ha!”

“Tiện nhân!”

Tề Khiếu cái thứ nhất đứng lên, trên mặt mang theo điên cuồng sát cơ.

Đều là bởi vì cái này tiện nhân!

Bây giờ đắc tội rồi Tuyên Linh quận chúa, Tề gia khẳng định xuất huyết an ủi, mà nếu như bị gia tộc biết trong này còn có hắn nguyên nhân...

Vậy khẳng định đến chịu đựng đánh a, còn phải là vào chỗ chết đánh loại kia.

"Giết nàng! Lập tức giết nàng!"

Tề Khiếu gầm hét lên.

Nhưng mà, vừa nãy Tuyên Linh quận chúa cái kia hung hãn một đòn, cơ hồ đem hết thảy Tề gia vệ đội võ giả trọng thương, dù cho là cái kia Địa tiên cao thủ, cũng là cả người vô lực, trong cơ thể tiên lực đều ngưng tụ không ra.

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, "Ngu xuẩn đồ vật, cho thể diện mà không cần!"

Trong tay kiếm gỗ lóe lên, Vương Bảo chuẩn bị giết hắn mấy người xả giận.

Kiếm khí lấp loé, dường như lớn Ryuichi giống như cuốn sạch lấy Tề gia vệ đội võ giả, một đám hàng tâm trạng ngơ ngác, lại cực kỳ ngột ngạt giận, mau mau lui nhanh.

Chỉ có điều, nhưng vẫn là bị Vương Bảo chém hai người, là hai vị Nhân tiên cao thủ!

Cái kia Địa tiên cường giả nhanh chóng một cái Tề Khiếu, lui ra cửa hàng, phun ra một ngụm máu lớn, thấp quát, "Tam thiếu gia, chờ chốc lát, đợi ta thương thế khôi phục một ít động thủ nữa không muộn!"

Tề Khiếu khuôn mặt vặn vẹo, "Nhanh lên một chút!"

Cái kia Địa tiên cường giả gật gù, hướng về trong miệng nhét vào vào một viên đan dược, sau đó liền khoanh chân ngồi trên mặt đất.

Mà vào giờ phút này.

Trong cửa hàng.

Vương Bảo vẻ mặt, có chút ngốc.

Bởi vì, ngay ở Vương Bảo chém giết mấy người kia tiên cao thủ thời gian, hệ thống điên cuồng tiếng nhắc nhở, vang lên.

“Đo lường đến kí chủ đã đánh giết Nhân tiên cường giả!”

“Hệ thống chính thức thăng cấp... Thăng cấp bên trong... Thăng cấp thành công!”

“Chúc mừng kí chủ, hệ thống đã tăng lên tới 2. 0 phiên bản!”

“Chúc mừng kí chủ thu được hệ thống thăng cấp gói quà lớn!”

“Chúc mừng kí chủ, hệ thống 2. 0 phiên bản sau khi, kí chủ có thể đánh giết kẻ địch tính gộp EXP tiến hành thăng cấp! Hiện nay Bán tiên!”

“Chúc mừng kí chủ, ngài kí chủ đội hộ vệ đã giải khóa, hiện nay có thể giải khóa một người, toàn bộ có thể giải khóa chín người!”

Vụ thảo!

Vương Bảo là thật sự kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không nghĩ tới a!

Hệ thống lại vẫn kìm nén này đại chiêu đây!

Này thật đúng là người ở trong nhà ngồi, gói quà trên trời rơi!

Thăng cấp sau đó hệ thống, quả thực không muốn quá treo!

Bất kể là giết địch thăng cấp, vẫn là kí chủ đội hộ vệ, đều là nhường Vương Bảo vui cười này công năng.

“Đội hộ vệ? Vẫn là kí chủ đội hộ vệ, nghe vào rất treo dáng vẻ!”

Vương Bảo lập tức kiểm tra hệ thống, giới biểu hiện đội hộ vệ thành viên 1 \9, có thể triệu hoán!

“Triệu hoán!”

Vương Bảo không do dự, lập tức click triệu hoán kí chủ đội hộ vệ.

Theo Vương Bảo bên người một vòng ánh sáng chớp qua, sau một khắc, một cái cả người bốc lửa ngọn lửa xinh đẹp nữ nhân xuất hiện ở Vương Bảo bên người.

“Kí chủ đã triệu hoán đội hộ vệ thành viên -- Thần Nữ Hạn Bạt!”

“Thần Nữ Hạn Bạt!”

“Cấp bậc: Thiên tiên!”

“Trung thành độ: 90%!”

“Nhắc nhở kí chủ, kí chủ đội hộ vệ thành viên thực lực sẽ theo kí chủ thực lực tăng lên mà tăng lên, đồng thời, không có hạn mức tối đa, xin mời kí chủ nỗ lực thăng cấp!”

Vương Bảo kinh hỉ nhìn bên cạnh Hạn Bạt, vị này nhưng là truyền thuyết thần thoại bên trong đế nữ, cũng là một vị hung thần!

Có điều, lúc này Hạn Bạt, nhìn về phía Vương Bảo thời gian, ánh mắt rất là nhu hòa, quỳ một chân trên đất, nhẹ giọng nói, “bái kiến thần chủ!”

“Lên!”

Vương Bảo đem Hạn Bạt kéo đến, có điều nhìn Hạn Bạt ửng đỏ sắc mặt, ý thức được không thích hợp, mau mau buông tay ra.

Vương Bảo lòng tràn đầy vui mừng, chính muốn nói chuyện, nhưng xem đến lúc này Tề Khiếu chính trên mặt mang theo điên cuồng sát cơ, đi vào!

Bên cạnh hắn, vị này Địa tiên cao thủ ông lão đã khôi phục một chút thực lực, tự nhận có thể đẩy ngang Vương Bảo!

Trong giây lát tiến lên một bước, Địa tiên ông lão cười lạnh một tiếng, năm ngón tay mở ra, từng luồng từng luồng màu đen luồng khí xoáy hóa thành đạo đạo ma trảo, hướng về Vương Bảo đỉnh đầu phủ phủ xuống.

“Giết nàng, giật hồn phách của nàng!”

Tề Khiếu căn bản không muốn đơn giản buông tha Vương Bảo, thét to.

“Như ngài mong muốn!”

Địa tiên ông lão âm u mở miệng.

Nhưng vào đúng lúc này, nguyên bản ánh mắt nhu hòa Hạn Bạt, đã đã biến thành một tấm mặt lạnh, chậm rãi đi ra, vóc người tuy rằng không cao, nhưng cũng là phảng phất một toà hùng núi, che ở Vương Bảo trước mặt.

“Thần chủ, muốn giết sạch bọn họ sao?” Hạn Bạt bình tĩnh nói.

Vương Bảo khóe miệng co quặp.

Không hổ là thượng cổ hung thần.

Vừa lên đến liền muốn giết sạch.

Có điều...

Ta thật thích nha...

“Vậy thì giết hết đi!”

Vương Bảo căn bản không đáng kể, ở trong mắt hắn, một lần lần thứ hai tìm hắn để gây sự Tề gia, chính đang tìm đường chết trên đường, càng chạy càng xa...

------oOo------

Chương 313: Đều là kinh nghiệm quái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Vương Bảo dặn dò, Hạn Bạt khóe miệng chính là cười, hơi có chút yêu mỵ dáng vẻ.

Ánh mắt nhìn lướt qua Địa tiên ông lão, sau một khắc, vô tận nóng rực khí tức, phảng phất có thể nóng xuyên không, trên đất tiên ông lão bên người xoay quanh.

Mà Địa tiên ông lão thân thể đột nhiên cứng đờ.

Con ngươi trong nháy mắt trừng lớn!

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, tê cả da đầu nhìn Hạn Bạt, màu máu trên mặt giống như là thuỷ triều nhanh chóng lui bước.

“Trời... Thiên tiên?”

Địa tiên ông lão run cầm cập, phun ra hai chữ, liền muốn xin tha.

Chỉ có điều, không chờ hắn xin tha lại nói lối ra (mở miệng), trước người của hắn hư không, một đạo in dấu lửa ngưng tụ mà ra, chớp mắt bạo phát!

Địa tiên ông lão trước mắt đột nhiên một đen, trong cơ thể sinh cơ đã trong nháy mắt tiêu vong, mà cùng lúc đó, hắn tinh huyết trong cơ thể kể cả khống chế quy tắc, trực tiếp ngưng tụ thành một viên giọt máu, trôi nổi ở giữa không trung, tà ý cực kỳ.

Vèo.

Giọt máu trực tiếp chui vào đến Hạn Bạt trong miệng.

Liếm môi một cái, Hạn Bạt ánh mắt nhìn về phía Tề Khiếu đám người.

Tề Khiếu bối rối!

Cảm giác thân thể bị đào hết rồi.

Một bãi bùn giống như ngồi phịch ở nơi đó.

Ánh mắt tan rã nhìn Hạn Bạt, Tề Khiếu ba hồn đều bị doạ bay!

Đột nhiên.

Tề Khiếu phảng phất bỗng dưng thêm ra đến một chút sức lực, nhảy lên, hướng về bên ngoài điên cuồng chạy đi, "Ngươi không thể giết ta! Không thể giết ta! Ta tổ gia nhưng là Thiên tiên, Thiên tiên, ngươi không thể..."

Một bước hai bước ba bước!

Tề Khiếu im bặt đi, thân thể cứng đờ, ngã xuống đất, Hạn Bạt tùy ý thu ngón tay lại, hư không liền điểm, từng đạo từng đạo hoả tuyến lóe lên một cái rồi biến mất, Tề gia mọi người tiên cao thủ, phù phù một tiếng ngã xuống đất, ánh mắt đều là mang theo vô tận kinh hoảng!

Giọt máu ngưng tụ, Hạn Bạt một cái nuốt vào, có chút chưa hết thòm thèm.

"Thần chủ, chỉ giết những người đó, đủ sao?"

Hạn Bạt quay về Vương Bảo cười, hai viên đầy răng nanh sáng lên lấp loá.

Vương Bảo khóe miệng co quặp, cười gượng nói, "được rồi! Được rồi! Ân... Không có ta mệnh lệnh, không thể tùy ý giết người!"

"Vâng, thần chủ!"

Hạn Bạt gật gù, sau đó tự giác đứng ở Vương Bảo phía sau.

Trong tiệm.

Mấy cái nữ tu mang theo đối với cường giả sùng bái nhìn Hạn Bạt, ánh mắt đều tựa hồ mang theo xuân thủy.

Ân, không thể không nâng Thánh Nữ Quốc bởi vì nam nữ thiếu cân đối duyên cớ, rất nhiều nữ nhân lấy hướng về đã phát sinh thay đổi, liền dường như trong tiệm này mấy cái, ở các nàng trong mắt, Hạn Bạt vậy thì là rất đẹp trai rất đẹp trai rất đẹp trai tách.

Vương Bảo nhìn đầy đất thi thể, từ bên ngoài tìm hai cái tráng hán, đem thi thể phóng tới ngoài quán.

Sau đó, tiệm vừa đóng cửa, mang theo Hạn Bạt nhanh chân rời đi!

Tề gia.

Cửa lớn hai cái thị vệ nhìn thấy Vương Bảo tới gần, trầm giọng hét lớn, "Làm gì?"

Vương Bảo tiện tay vung lên, hai cái Bán tiên gác cổng liền hai mắt một phen, té xỉu trên đất.

Vương Bảo cùng Hạn Bạt đạp bước tiến vào Tề phủ.

Đâm đầu đi tới một người trung niên, nhìn thấy Vương Bảo cùng Hạn Bạt, không khỏi sững sờ, mới vừa muốn nói chuyện, liền nghe đến Vương Bảo mở miệng hỏi, "Tề gia gia chủ Tề Đạo Quang ở đâu?"

Người trung niên bản năng trôi chảy nói rằng, "gia chủ ở thư phòng, ồ? Không đúng, các ngươi là ai?"

Vương Bảo cười hì hì nói, "Ta? Ta gọi Vương Tiểu Chùy, là đến gây phiền phức!"

Người trung niên một mặt mộng bức.

Khe nằm, gây phiền phức?

Thời đại này mọi người lớn gan như vậy sao? Gây phiền phức trực tiếp tới cửa đến rồi, nữ nhân này tốt tà tính!

Phản ứng lại, người trung niên liền lạnh lùng cười, “Gây phiền phức? Dám tìm Tề gia phiền phức, ta xem ngươi là muốn chết! Người đến a...”

Vèo vèo vèo.

Bốn phía, từng cái từng cái hộ vệ nhanh chóng kéo tới, quay về người trung niên chắp tay nói, “Vũ quản sự!”

Vũ quản sự chỉ vào Vương Bảo, châm chọc nói, “cái tên này đến đủ phủ gây phiền phức, đem nàng nắm lên đến!”

Một đám hộ vệ trong mắt mang theo sát cơ, cùng nhau hướng về Vương Bảo nhích lại gần.

“Làm càn!”

Hạn Bạt ánh mắt lập loè hàn quang.

"Đừng nhúc nhích,

Để cho ta tới!"

Vương Bảo trên mặt mang theo vẻ hưng phấn.

Ở trong mắt hắn, hiện tại Tề phủ đã trở thành một cái hắn đơn xoạt phó bản, bên trong người, đều là kinh nghiệm quái a!

Trong tay kiếm gỗ xuất hiện, từng đạo từng đạo ánh kiếm không ngừng lấp loé, trực tiếp đem hết thảy hộ vệ toàn bộ xé rách!

Kinh nghiệm tăng vọt mười phần trăm!

Lúc trước Hạn Bạt giết chết Tề phủ Địa tiên các cường giả, Vương Bảo chỉ được đến một nửa kinh nghiệm, nhưng cũng đem Vương Bảo tu vi tăng lên tới Bán tiên mười chín phần trăm mười lăm mức độ, hiện tại dĩ nhiên đạt đến một trăm phần trăm lẻ năm!

Có thể thăng cấp!

Vương Bảo mặt mày hớn hở, so với lúc trước tinh luyện tu luyện, đây mới là xuyên qua đảng nhanh nhất trở nên mạnh mẽ thủ đoạn a, thật thích!

"Hạn Bạt, đem Tề gia lão tổ dẫn ra, lão già kia hình như là Thiên tiên!"

Vương Bảo nói rằng.

Hạn Bạt gật gù, sau đó, đôi môi một tấm, một luồng hỏa diễm từ trong miệng nàng bắn ra, ở giữa không trung xoay quanh quay một vòng, chớp mắt sau khi, liền hóa thành một đạo cực kỳ to lớn hỏa màn ánh sáng màu đỏ, che đậy Tề phủ!

Khủng bố sát khí, cuốn sạch lấy Tề phủ người.

Trong thư phòng, Tề gia gia chủ Tề Đạo Quang sắc mặt hoàn toàn thay đổi, bước nhanh đi ra thư phòng.

Từng cái từng cái Tề gia cường giả nghi ngờ không thôi lên không.

Cùng lúc đó, Tề phủ hậu viện, một lão giả sắc mặt nghiêm nghị xuất hiện, thân thể lấp loé, hướng về Vương Bảo nơi này chạy nhanh đến!

"Ngươi là ai?"

Người ở giữa không trung, Tề gia lão tổ ánh mắt liền khóa chặt Hạn Bạt, nghiêm nghị Vấn Đạo.

Hạn Bạt không có phản ứng Tề gia lão tổ.

Tề gia lão tổ sắc mặt nhất thời trở nên khó coi hạ xuống, lạnh lùng nói,

“Lão phu chính là Thánh Nữ Quốc hộ quốc đại tướng, ngươi coi như là Thiên tiên cao thủ, còn dám làm càn, lão phu cũng chắc chắn sẽ không giảng hoà!”

Vương Bảo hé mắt, nói rằng, “ông lão, nhận thức ta sao?”

Tề gia lão tổ cau mày nhìn Vương Bảo, “Ngươi là ai?”

Vương Bảo bĩu môi, “Ngươi phái người đi ta trong cửa hàng gây phiền phức, nhưng lại không biết ta là ai?”

“Ăn nói linh tinh!”

Tề gia lão tổ ánh mắt tinh mang lóe lên, lập tức nhìn về phía nơi nào đó, ở nơi đó, Tề Đạo Quang khóe mắt đột nhiên giật mạnh, buồn bực nói, “Ngươi là Vương Tiểu Chùy?”

Vương Bảo gật gù, “Là ta!”

Tề Đạo Quang méo mặt càng lợi hại!

Ma trứng!

Là ai nói cho lão tử, cái kia Vương Tiểu Chùy là cái vô thân vô cố cô nhi? Này rất sao là cô nhi? Bên người có cái Thiên tiên cường giả cô nhi? Lăn ngươi trứng đi!

Tề gia lão tổ hít một hơi thật sâu, nói rằng, “Vương Tiểu Chùy đúng không? Trong này, khẳng định có hiểu lầm gì đó, lão phu trước tiên xin lỗi ngươi, còn giải quyết như thế nào, chúng ta bên trong phủ nói chuyện làm sao?”

Vương Bảo lông mày nhíu lại, cười to nói, “hiểu lầm? Không không không, không có hiểu nhầm, các ngươi tìm ta phiền phức, ta đến báo thù, chính là như vậy, hiện tại, ta tới nói nói, chuyện này giải quyết như thế nào, ân, chỉ muốn các ngươi cho ta một trăm vạn thượng phẩm tiên tinh, chuyện này cứ định như vậy đi!”

Tề gia lão tổ đều sắp tức giận đánh giật!

Đại gia ngươi, một triệu thượng phẩm tiên tinh? Vậy cũng là tiên tinh, đồ chơi kia lão tử đều không có bao nhiêu, ngươi rất sao muốn một trăm vạn?

Ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, Tề gia lão tổ sắc mặt khó coi nói rằng, "tiểu cô nương, ngươi quá phận quá đáng!"

"Vậy thì là không cho a?"

Vương Bảo lên giọng.

Sau đó, tiến lên một bước, ánh mắt tà ý nói rằng, "đã như vậy..."

"Vậy thì so tài xem hư thực đi! Có điều trước đó, trước tiên chờ ta một chút ha, ta thuận tiện độ cái kiếp lại nói..."

------oOo------

Chương 314: Ngày hôm nay Tề gia tuyệt bức muốn gặp vận đen!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm!

Vương Bảo bắt đầu phá cảnh.

Đây là Nhân tiên kiếp.

Trong phút chốc, trên không xuất hiện dày đặc mây đen, nguyên bản bầu trời trong xanh, trở nên đen tối lên.

Mà nhìn thấy Vương Bảo công khai đứng ở nơi đó, nhìn chằm chằm trên không.

Tề gia lão tổ cảm giác mình muốn điên!

Khe nằm!

Thuận tiện độ cái kiếp?

Này rất sao là Thiên kiếp a? Này còn có thể thuận tiện? Ngươi đến cùng là đến gây phiền phức vẫn là đến tìm cái chết?

Nhưng là làm người không thể như thế hố a!

Ngươi muốn chết ngươi đi chỗ khác a, ngươi ở nhà ta độ cái trứng Thiên kiếp a!

“Toàn bộ giải tán!”

Tề gia lão tổ rống to.

Ánh mắt có chút uất ức.

Dù cho hắn là Thiên tiên cường giả, thế nhưng, đối mặt Thiên kiếp, cũng chỉ là giun dế mà thôi.

Hạn Bạt ánh mắt căng thẳng, “Thần chủ, cần ta hỗ trợ sao?”

Vương Bảo vẻ mặt ung dung, khoát tay một cái nói, “Không cần phải để ý đến, nhìn ta trang bức liền thành!”

Hạn Bạt mím mím môi, nghiêm nghị đứng Vương Bảo bên người.

Mà vào giờ phút này.

Trong vương thành, lần lượt từng bóng người dĩ nhiên lên không!

Vương cung ngoại cung bên trong, trước Vương Bảo bản thân nhìn thấy lão phụ nhân kia, trong tay nhấc theo gậy, ánh mắt âm trầm nhìn tình cảnh này.

Ở bên người nàng, từ từ hội tụ một đám người, các nàng chính là lão phụ con gái, cũng là hoàng nữ.

Thánh Nữ Quốc huyết thống đặc thù, như Tinh Tuyệt nữ vương loại kia, đồng đại bên trong hoặc là không xuất hiện, hoặc là chỉ sẽ xuất hiện một cái.

Cho tới những này hoàng nữ, thì lại sẽ ẩn lui thành Thánh Nữ Quốc trưởng lão.

“Vậy là ai?”

Lão phụ xa xa chỉ tay Vương Bảo nơi đó.

Một đám hoàng nữ đều là lắc đầu, không ai nhận thức.

Lão phụ ánh mắt mang theo một tia bất mãn, một đám hoàng nữ sắc mặt nhưng là khó coi hạ xuống, trong vương thành, không cho phép độ kiếp, nữ

oa kia chẳng lẽ không rõ ràng?

Vương Bảo thân thể chậm rãi lên không, rất xa nhìn Tề gia lão tổ, nhạt âm thanh nói, “ta lại cho ngươi một cơ hội cuối cùng, cho ta tiên tinh, hai chúng ta thanh, ta khuyên ngươi vẫn là tốt nhất nghĩ rõ ràng, bởi vì qua thôn này, nhưng là không ta cái tiệm này lâu la!”

Tề gia lão tổ sắc mặt âm trầm, cười lạnh nói, “đợi ngươi có thể vượt qua Thiên kiếp nói sau đi!”

Thiên kiếp bên dưới đều giun dế.

Dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo có thể không có thể sống sót, còn chưa biết đây!

Vương Bảo lắc đầu một cái.

Cũng đừng trách ta lòng dạ ác độc a!

Ta đã đã cho ngươi cơ hội!

Nếu ngươi đòi tiền không muốn sống, cái này mối thù chúng ta coi như là kết làm!

Thân thể lên không, Vương Bảo trực tiếp hướng về kiếp vân đi đến!

Lúc này Thiên kiếp còn chưa chính thức giáng lâm, Vương Bảo này một động tác, nhất thời dẫn được vô số người ồ lên mà lên.

“Làm gì vậy đây là?”

“Cô nương này điên rồi sao?”

“Không chuẩn bị cẩn thận ứng kiếp, nàng dĩ nhiên dựa vào hướng về Thiên kiếp?”

“Ta phảng phất đã thấy thi thể của nàng, dung mạo cũng không tồi, đáng

tiếc...”

Rất nhiều người lắc đầu thở dài.

Nhưng mà sau một khắc, bọn họ liền bối rối.

Liền nhìn thấy Vương Bảo khoảng cách gần đứng Thiên kiếp bên dưới, ngồi khoanh chân.

Một tay nâng cằm, phảng phất đang trầm tư.

Cùng lúc đó, đạo thứ nhất lôi kiếp giáng lâm, hóa thành một đạo lớn vô cùng Lôi Long, ầm ầm mà xuống!

Vương Bảo đưa tay, một tiếng vang ầm ầm nổ vang, Lôi Long tan vỡ!

Mọi người thấy cằm đều sắp kinh rơi mất.

Tề gia lão tổ sắc mặt cứng đờ, nghi ngờ không thôi nhìn phía trên, đột nhiên có một loại cảm giác xấu.

Mà cái cảm giác này, ở Vương Bảo liên tiếp phất tay hỏng mất đạo đạo Thiên kiếp bên trong, đạt đến đỉnh cao!

Tề gia lão tổ hít vào một ngụm khí lạnh, tâm can phổi đều sắp nổ tung!

Ánh mắt chớp qua nồng nặc hoảng sợ!

Tuy rằng, Vương Bảo đây chỉ là độ Nhân tiên kiếp, coi như thành công, cũng chỉ là Nhân tiên, thế nhưng...

Này rất sao cũng quá thái quá!

Đây chính là Thiên kiếp!

Trở bàn tay, liền Thiên kiếp đều trực tiếp nghiền ép, cái tên này đến cùng lai lịch gì?

Xa xa.

Bà lão kia cũng là ngẩn ngơ, cái khác Thiên tiên cảnh giới hoàng nữ, vẻ mặt nghiêm túc cực kỳ.

Có thể như thế độ kiếp,

Vương Bảo nơi này là đầu một cái!

Có thể nói là trước không có người sau cũng không có người!

Vào giờ phút này, các nàng đều có một vấn đề, vậy thì là, nàng đến cùng là ai?

Thời gian trôi qua.

Tề gia lão tổ rốt cục không nhịn được, hắn cảm giác mình thần kinh muốn tan vỡ, nhìn không mất một sợi tóc Vương Bảo, cực kỳ kiêng kỵ, trong lòng phát lạnh nói rằng, “một trăm vạn tiên tinh đúng không, ta cho!”

Đập nồi bán sắt cũng phải cho!

Cái tên này bối cảnh, tuyệt đối khủng bố ép một cái!

Cái nào ngờ tới.

Vương Bảo cúi đầu nhìn hắn, cười híp mắt nói, “Hiện tại nghĩ cho? Chậm!”

Tề gia lão tổ suýt chút nữa thổ huyết.

Có điều hắn cũng gấp, lập tức lớn tiếng nói, “tiểu cô nương, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, ta cho 150 vạn, giữa chúng ta quan hệ thanh toán xong làm sao?”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, “Ba trăm vạn!”

Tề gia lão tổ sững sờ, trong lòng bi phẫn cực kỳ, ánh mắt chớp qua một vệt sát cơ, mặt âm trầm cúi đầu trầm mặc một hồi, sau đó ngẩng đầu, gầm nhẹ nói, "tốt! Ba trăm vạn! Ta cho!"

"Trước tiên giao tiền!"

Vương Bảo đàng hoàng trịnh trọng xòe bàn tay ra.

Tề gia lão tổ hít một hơi, "Ta không có nhiều như vậy!"

Vương Bảo lắc đầu thở dài, "Vậy ta cũng chỉ có thể tiếc nuối cùng ngươi nói xin lỗi!"

"Đừng!"

Tề gia lão tổ cuống lên, do dự một chút, trực tiếp lấy ra một cây khô héo hoa, có chút thịt thương nói rằng, "đây là tiên linh thảo, một cây có thể chống đỡ mấy triệu tiên tinh!"

"Hạn Bạt, thu!" Vương Bảo vỗ tay cái độp.

Hạn Bạt mặt không hề cảm xúc đưa tay, Tề gia lão tổ trực tiếp ném tới.

Vương Bảo ha ha cười, "Sớm như vậy không phải xong? Hiện tại, hai chúng ta thanh, đợi ta độ xong Thiên kiếp, chúng ta lại tính coi như các ngươi Tề gia nghiệt tử cùng Tuyên Linh quận chúa tỷ tỷ trướng!"

Tề gia lão tổ ngẩn ngơ, "Tuyên Linh quận chúa?"

Xa xa, một vị hoàng nữ biến sắc mặt, ánh mắt trở nên sắc bén.

Mà Vương Bảo, nhưng là cười lạnh nói, "cái kia Tề Khiếu, là các ngươi người nhà họ Tề chứ? Hắn ở ta cửa hàng rình trộm, chẳng biết xấu hổ, rất: Gì đến rình trộm đến Tuyên Linh quận chúa, nếu không là ta giết hắn, còn không biết hắn sẽ làm sao bại hoại quận chúa tỷ tỷ danh tiếng, món nợ này, ta thân là muội muội, đương nhiên đến giúp quận chúa tỷ tỷ tính rõ ràng!"

Tề gia lão tổ kinh ngạc đến ngây người.

Rình trộm?

Vẫn là chụp trộm Tuyên Linh quận chúa?

Ngươi muội.

Lời không thể nói lung tung a, đây chính là xảy ra đại sự a!

“Thật can đảm!”

Nào đó hoàng nữ sắc mặt âm trầm đáng sợ, tuy rằng không biết cái gì là chụp trộm, nhưng lại có thể liên tưởng.

Lão phụ nhạt âm thanh nói, “không nên gấp gáp, nhìn kỹ hẵng nói!”

Tề gia lão tổ nơi đó, khuôn mặt đều vặn vẹo, hắn có loại cảm giác, ngày hôm nay Tề gia tuyệt bức muốn gặp vận đen, nhìn chằm chằm Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “trước sự tình, là ta Tề gia không đúng, thế nhưng, ta đã xin lỗi, bồi thường, nếu là ngươi còn muốn hùng hổ doạ người, tự có quốc chủ vì là lão phu làm chủ!”

Tề gia lão tổ đương nhiên nhìn thấy lão phụ.

Hắn thân là hộ quốc đại tướng, không có công lao cũng có khổ lao, tin tưởng lão phụ nhân sẽ bảo đảm hắn.

Vương Bảo nhưng là cười to lên, “Quốc chủ vì ngươi làm chủ? Ngây thơ! Ngươi Tề gia gan to bằng trời, nhìn đây là cái gì?”

Hư không lóe lên, một tảng đá xuất hiện, đồng thời bắn ra một vệt ánh sáng ảnh, bên trong rõ ràng là tiệm nội y bên trong, Tuyên Linh quận chúa lộ hàng tình cảnh đó!

Này xem xa xa một vị hoàng nữ mắt tối sầm lại, sắc mặt tái xanh cực kỳ.

“Ngươi... Ngươi... Ngươi đây là vu oan!”

Tề gia lão tổ càng là dọa sợ.

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, “Thị phi tự có người phân rõ, có điều đáng tiếc ngươi không nhìn thấy, Hạn Bạt, ngăn hắn!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp hướng về Tề gia lão tổ phóng đi.

Mà Hạn Bạt càng là ngay lập tức, xuất hiện ở Tề gia lão tổ bên người, bất cứ lúc nào chuẩn bị giam giữ.

Vương Bảo vào giờ phút này, nhưng là còn không độ kiếp thành công, nhìn thấy Vương Bảo vọt tới, cảm giác tựa hồ toàn bộ thiên địa, đều ở đè ép chính mình, Tề gia lão tổ sợ vãi tè rồi.

Này nếu như bị xem là ứng kiếp người, hắn tuyệt bức muốn chết cầu.

Đang muốn né tránh, Hạn Bạt bóng người chớp liên tục, đánh Tề gia lão tổ lùi về sau.

“Ha ha ha, đừng giãy dụa! Bé ngoan độ kiếp đi!”

Vương Bảo cười to, theo hắn tới gần, một luồng cực kỳ thô to Thiên kiếp, từ trên trời giáng xuống, đồng thời lần này, một phần vì là ba, một đạo bổ về phía Vương Bảo, một đạo bổ về phía Hạn Bạt, một đạo bổ về phía Tề gia lão tổ.

Vương Bảo thân thể chớp liên tục, chặn lại rồi hai đạo Thiên kiếp.

Mà Tề gia lão tổ, nhưng là tê cả da đầu, rít gào một tiếng, trốn đều không tránh thoát, bị Thiên kiếp bổ trúng!

Vương Bảo Thiên kiếp, không phải chuyện nhỏ, hơn nữa lúc này đã là Độ

Kiếp hậu kỳ, Thiên kiếp lực lượng tăng lên tới đáng sợ cực kỳ trình độ, một đạo Thiên kiếp đập tới, Tề gia lão tổ dĩ nhiên trọng thương!

“Quốc chủ cứu ta!”

Tề gia lão tổ hồn đều muốn doạ bay, kêu thảm một tiếng.

Bà lão kia sắc mặt khó coi, nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài.

Cứu ngươi?

Làm sao cứu?

Thiên kiếp còn không tán đây!

Tề gia lão tổ tự nhiên cũng biết điểm này, vừa nãy chỉ là bản năng gọi, đang chuẩn bị nói cái gì nữa, một luồng ánh kiếm, đem trước mắt của hắn nhấn chìm!

Trọng thương trạng thái, dù cho hắn là Thiên tiên, cũng không thể chịu đựng Vương Bảo chiêu kiếm này, thân thể ầm ầm nổ tung!

Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, nhạt âm thanh nói, “đừng trách ta, đường là tôn tử của ngươi tuyển, ngươi nếu như không cam lòng, đi Hoàng Tuyền lộ lên quất hắn đi...”

------oOo------

Chương 315: Đặt chân Nhân tiên cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề gia lão tổ cái chết, ở trong lòng mọi người nhấc lên sóng lớn ngập trời.

Ai cũng không nghĩ đến, Thiên tiên cường giả Tề gia lão tổ, dĩ nhiên sẽ bị người mượn Thiên kiếp lực lượng giết chết, này cái chết không thể nghi ngờ rất là uất ức.

Ầm!

Hư không rung động, trên không mây đen nhanh chóng tiêu tan!

Thay vào đó, là một đạo cực kỳ to lớn bóng mờ, này bóng mờ ngang lập ở trên bầu trời, dường như một toà hùng núi từ trên trời giáng xuống, trấn áp chúng tâm linh người ta.

Tiên môn!

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, đạp không, hướng về Tiên môn mà đi.

Bàng bạc uy thế, từ trong tiên môn tuôn ra, vào giờ phút này, Tiên môn mở ra, bên trong là một mảnh bạch quang.

Vèo.

Vương Bảo bóng người lóe lên, hầu như không có một chút nào trở ngại, liền trực tiếp bước vào đến Tiên môn bên trong!

Mọi người thấy này, càng là ồ lên.

Liền Tiên môn cũng không thể ngăn cản nàng mảy may sao? Cô gái này

làm sao đáng sợ như thế?

Mà vào giờ phút này, Vương Bảo đã đi tới một chỗ vị trí bí ẩn, nơi này như là ở hư không vô tận, có vô số con sông, ở trong hư không chảy xuôi, dòng sông kia có lớn có nhỏ, không nhìn thấy đầu nguồn, cũng không nhìn thấy phần cuối.

“Quy tắc sông!”

Vương Bảo đối với đột phá Nhân tiên cảnh giới sự tình, từ lâu tìm hiểu rõ ràng.

Những này dòng sông, chính là do quy tắc tạo thành.

Đặt chân Nhân tiên, liền có thể hấp thu những quy tắc này, trong cơ thể đạo bao hàm, từ từ chuyển hóa hấp thu, trở thành quy tắc.

“Bắt đầu đi!”

Vương Bảo trong lòng hào khí vạn trượng!

Hắn đạo bao hàm thuộc tính nhưng là có đầy đủ chín loại, hơn nữa toàn bộ đều sâu dầy vô cùng, một khi hóa thành quy tắc, hắn ở Nhân tiên cảnh giới thực lực, đã không phải dùng người tiên có thể cân nhắc.

Thần sắc hơi động.

Trong hư không, có vài điều sông lớn, ầm ầm mà động.

Từng luồng từng luồng quy tắc linh quang, hướng về Vương Bảo trong cơ thể vọt tới, hình thành quy tắc chi ấn.

...

...

Ngoại giới.

Nhìn cái kia hằng cổ tới nay liền tồn tại Tiên môn, tất cả mọi người là nghị luận sôi nổi.

Bọn họ nghị luận, là Vương Bảo có thể ở trong tiên môn chờ bao lâu.

Bởi vì, đặt chân Nhân tiên sau khi, ở Tiên môn bên trong chờ thời gian dài độ, hầu như liền có thể từ mặt bên nói rõ một cái võ giả thiên phú, tương lai.

Ở Tiên môn thời gian càng dài, được chỗ tốt không thể nghi ngờ to lớn nhất!

Vương cung phía trên.

Lão phụ nhân, cũng chính là Thánh Nữ Quốc chủ híp mắt lại, ánh mắt ẩn chứa vẻ chờ mong.

Tuy rằng Vương Bảo làm càn giết hộ quốc đại tướng Tề gia lão tổ, thế nhưng, có người nhà họ Tề mạo phạm vương tộc trước, hơn nữa Vương Bảo quỷ dị độ kiếp quá trình, vì lẽ đó ở Thánh Nữ Quốc chủ tâm bên trong, Vương Bảo tội lỗi đã vô hạn hạ thấp.

Hơn nữa.

Vương Bảo là cái nữ trang đại lão

Nếu là nữ nhân, cái kia giá trị thì càng đến khác luận, tỷ như Tề gia lão tổ, thân là nam nhân, hắn căn bản là không có cách tiến vào Thánh Nữ Quốc quyền lợi trung tâm.

Thời gian trôi qua.

Làm một canh giờ trôi qua, sắc mặt của rất nhiều người đều là biến đổi.

Phần lớn người, phá cảnh bước vào Nhân tiên sau khi, hấp thu sức mạnh quy tắc, nửa canh giờ liền không thể không rời đi quy tắc chi biển, bị Tiên

môn bài xích mà ra.

Mà Vương Bảo, đã đợi đầy đủ một canh giờ.

Còn chưa hề đi ra.

“Hay là, ngày hôm nay chúng ta có thể nhìn thấy một cái kỳ tích!”

Mấy người líu lưỡi.

Liền như vậy qua hai canh giờ.

Ba canh giờ.

Theo thời gian trôi qua, toàn bộ trong vương thành, hầu như là yên lặng như tờ, màn đêm buông xuống, thế nhưng phần lớn người, cũng luyến tiếc không rời, con mắt của bọn họ ánh mắt sáng quắc nhìn Tiên môn, chuẩn bị chứng kiến kỳ tích sinh ra!

Thánh Nữ Quốc chủ cùng một đám hoàng nữ, cũng không hề rời đi, hơn nữa, vẻ mặt đều có chút kích động.

Ở Tiên môn bên trong chờ thời gian dài như vậy.

Coi như là kẻ ngu si cũng biết, thu được chỗ tốt, tăng lên sức mạnh, là to lớn bao nhiêu!

Liền như vậy đến ngày thứ hai.

Tiên môn đột nhiên chậm rãi biến mất, cùng lúc đó, Vương Bảo bóng người, từ Tiên môn bên trong bước ra, thân thể hơi động, một luồng mạnh mẽ cực kỳ khí tức, liền trải tản ra đến.

Vương Bảo bóng người rơi xuống đất,

Khí thế vừa thu lại, chậm rãi thở ra, “Cuối cùng kết thúc!”

Hạn Bạt ánh mắt tinh mang cuồng thiểm.

Nàng cùng Vương Bảo liên hệ mật thiết, có thể thấy rõ ràng Vương Bảo tình hình, vì lẽ đó trong lòng kinh khen ngợi cực kỳ, bởi vì đừng xem Vương Bảo hiện tại chỉ là Nhân tiên sơ kỳ, thế nhưng này một thân hồn dầy vô cùng sức mạnh quy tắc, sợ là Địa tiên sơ kỳ, cũng không ngăn nổi Vương Bảo một đòn!

Mạnh mẽ!

Không cách nào ngôn ngữ mạnh mẽ!

"Vương Tiểu Chùy!"

Thánh Nữ Quốc chủ mang theo hoàng nữ nhóm đạp không mà đến, rơi trên mặt đất.

Vương Bảo nhìn lão phụ, lộ ra hoa bình thường mỉm cười, "Tiền bối!"

Thánh Nữ Quốc chủ nhạt âm thanh nói, "ngươi phạm thượng, giết bổn quốc hộ quốc đại tướng, đây là tội lớn, có điều nể tình sự tình ra có nguyên nhân, tạm thời tha cho ngươi một lần, có điều, Tây thành hộ quốc đại tướng vị trí đã chỗ trống, ngươi nhất định phải đẩy lên, ngươi có bằng lòng hay không?"

Vương Bảo cười ha ha cười, "Cầu cũng không được!"

Thánh Nữ Quốc chủ lộ ra một vệt cười nhạt, nhìn Vương Bảo, ánh mắt nơi sâu xa lộ ra một vệt kích động.

Cỡ này thiên phú siêu tuyệt thiên tài, vì là Thánh Nữ Quốc sử dụng, cũng là Thánh Nữ Quốc phúc khí.

...

...

Lão tổ chết rồi.

Quốc chủ mặc kệ.

Hung thủ còn rất sao thăng quan.

Thời khắc này, Tề gia tất cả mọi người, hầu như đều là tuyệt vọng.

Tề gia gia chủ Tề Đạo Quang ánh mắt đầy rẫy màu máu, cũng không dám nói nhiều một câu lời hung ác, trong bóng tối dặn dò hạ nhân, mang tới Tề gia huyết thống người, trực tiếp rời đi Vương Thành.

Ngoài thành, Tề Đạo Quang rất xa nhìn Vương Thành, ánh mắt lộ ra kinh thiên sự thù hận, gầm nhẹ tự nói nói, "Vương Tiểu Chùy, ngươi chờ ta, ngươi sẽ trả giá thật lớn!"

...

...

Vương Bảo xem như là ở Thánh Nữ Quốc cắm rễ.

Có Tề gia việc, hơn nữa Hạn Bạt Thiên tiên thực lực truyền bá, hầu như toàn bộ trong vương thành đại lão, đều đem Vương Bảo liệt lên cấm kỵ danh sách.

Vương Bảo tiệm nội y mở thuận buồm xuôi gió, không còn hàng nhái xuất hiện.

Lục tục đẩy ra tất chân, các loại nghề nghiệp trang phục sau khi, Vương Bảo nghiễm nhiên hóa thân Vương Thành đại lão gia căm hận nhất nữ nhân.

Nữ nhân này độc ác a!

Quá rất sao độc ác!

Mở đó là cái gì phá tiệm a!

Vợ của bọn họ, bọn họ khuê nữ, bọn họ nữ tính thân thuộc, toàn bộ đều thành Vương Bảo đáng tin fans, dùng tiền được kêu là một cái rộng thoáng, nghiệp dư nữ nhân là không có lý trí, vì đẹp đẽ, Vương Thành nữ tu hầu như là gào gào kêu cho Vương Bảo đưa tiền.

Thời gian trôi qua.

Ngày đó.

Vương cung nơi sâu xa, nội cung!

Tinh Tuyệt nữ vương tu luyện điện bên trong, đột nhiên xuất hiện kinh thiên nổ vang, cùng lúc đó, một luồng dị thường đáng sợ khí tức, ở trong điện bộc phát ra.

Toàn bộ nội cung đều bị kinh động, ngoại cung bên trong, Thánh Nữ Quốc chủ vẩn đục con mắt, tuôn ra một vệt vẻ kích động, thân thể biến mất ở tại chỗ.

Nội cung bên trong cung điện, Tinh Tuyệt nữ vương một đám nữ hầu kích động nhìn Tinh Tuyệt nữ vương, ánh mắt ẩn chứa chờ mong, một cái trong đó hỏi nói, “nữ vương, ngài... Ngài thành?”

Tinh Tuyệt nữ vương đắc ý phất phất tay, “Xong rồi! Ta hiện tại đã là Thiên tiên đỉnh cao, tiên thiên đạo linh cũng tăng lên tới cực hạn, trẫm, rốt cục có thể rời đi nội cung!”

Một đám nữ hầu hoan hô lên.

Các nàng cùng Tinh Tuyệt nữ vương, từ nhỏ đã ở bên trong cung lớn lên, mỗi người đều chờ mong ngày đó.

Vèo.

Thánh Nữ Quốc chủ xuất hiện, trên khuôn mặt già nua mang theo nụ cười,

“Châu Châu, chúc mừng ngươi, ngươi rốt cục thành niên!”

Tinh Tuyệt nữ vương lắc mình xuất hiện ở Thánh Nữ Quốc chủ bên người, lắc Thánh Nữ Quốc chủ cánh tay, làm nũng nói, “mỗ mỗ, ta muốn xuất cung!”

Thánh Nữ Quốc chủ bất đắc dĩ lắc đầu một cái, “Không được!”

Tinh Tuyệt nữ vương biến sắc mặt.

Thánh Nữ Quốc chủ ánh mắt lộ ra tang thương, vuốt Tinh Tuyệt nữ vương đầu, cười nhạt nói, “ngươi vừa đã thành niên, liền đến cho ngươi chọn rể thời gian, chờ mỗ mỗ giúp ngươi tìm tới cái kia có thể xứng với ngươi nam nhân, ngươi liền có thể kế nhiệm lớn thống, mà ta, cũng có thể an tâm rời đi...”

Tinh Tuyệt nữ vương gò má một đỏ, có điều, nhưng cũng có vẻ mong đợi.

Đối với với mình ý trung nhân, nàng nhưng là chờ đợi rất lâu...

------oOo------

Chương 316: Hắn là đến khôi hài sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tinh Tuyệt nữ vương muốn vời rể!

Cái tin tức này, dường như cuồng như gió bao phủ Hoàng Phong giới.

Cùng Tinh Tuyệt nữ vương hợp thể chỗ tốt, quá to lớn, lớn đến dù cho là Thiên tiên, cũng theo đó khát vọng mức độ.

Ai cũng biết, chỉ cần cùng Tinh Tuyệt nữ vương hợp thể, dù cho là một tên rác rưởi, cũng có thể trở thành là nhất thiên kiêu.

Đương nhiên.

Tinh Tuyệt nữ vương không sẽ chọn một tên rác rưởi.

Chỉ sẽ chọn một cái mạnh nhất yêu nghiệt!

Trên thực tế, Hoàng Phong giới chư thế lực lớn ở trong, có sự can đảm cũng có tự tin, dám đối với Tinh Tuyệt nữ vương có ý nghĩ, chỉ có ba người.

Một cái trong đó là Hỏa Thánh Tông đương đại tông chủ Huống Thiên Tuyệt, thiên phú siêu tuyệt, bây giờ đã là Thiên tiên sơ kỳ tu vi.

Còn nữa chính là Phong Vân Các ba các chủ Trọng Thiếu Ly, Địa tiên đỉnh cao tu vi.

Cái cuối cùng, là Lăng Thiên Điện duy nhất đích truyền, đời tiếp theo điện chủ Uông Minh, Địa tiên sơ kỳ tu vi.

Đây là Hoàng Phong giới công nhận xếp hạng xếp vào ba vị trí đầu tuyệt thế yêu nghiệt.

Bây giờ, chư thế lực lớn đều hướng về Thánh Nữ Quốc mà đến, đại đa số người đều là đến xem trò vui, dù sao, một khi Tinh Tuyệt nữ vương chọn rể hoàn thành, liền đem đại diện cho, Hoàng Phong giới, lại sẽ xuất hiện hai cái cường giả vô địch.

...

...

"Nữ vương chọn rể?"

Vương Bảo nghe được tin tức này, không khỏi sắc mặt quái lạ lên.

Đối với cái kia Tinh Tuyệt nữ vương, Vương Bảo nhưng là ký ức sâu, đây là một ma nữ, gặp mặt liền muốn thoát hắn quần!

Hạn Bạt cười nói, "thần chủ cũng cảm thấy hứng thú?"

Vương Bảo hé mắt, lắc đầu cười nói, "không phải cảm thấy hứng thú, là cảm thấy rất hứng thú, có người nói cái này Tinh Tuyệt nữ vương bộ tộc có một loại thần kỳ huyết thống, cùng với song tu có thể dò xét Thiên Đạo quy tắc, thập phần đáng sợ!"

Hạn Bạt ánh mắt tinh mang lóe lên, trầm giọng nói, "thần chủ, hay là đó là tiên thiên đạo linh huyết thống! Loại này huyết thống, giáng sinh sau khi thì có dị tượng xuất hiện, trong cơ thể tiên thiên đạo linh, như có thể bị thần chủ hấp thu, vẫn đúng là sẽ có chỗ tốt cực lớn!"

"Tiên thiên đạo linh?"

Vương Bảo nhìn Hạn Bạt một chút, đối với cái kia Tinh Tuyệt nữ vương, càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

...

...

Ba ngày qua đi.

Trong vương thành, bầu không khí nghiêm nghị không ít, rất nhiều người không an phận, đều trở nên thành thật lên, bởi vì lúc này giờ khắc này trong vương thành lớn bối cảnh võ giả quá nhiều, hơi bất cẩn một chút, liền có thể có thể đá vào tấm sắt.

Lại qua hai ngày, theo vương cung truyền ra mật lệnh, nữ vương chọn rể thi đấu, chính thức mở ra.

Vương cung phía sau, nơi này là Thánh Nữ Quốc chuyên môn mở ra đến sân bãi.

Chư thế lực lớn ngồi xuống.

Thánh Nữ Quốc chủ cùng rất nhiều hoàng nữ đến, quần hùng vấn an.

Thánh Nữ Quốc chủ mặt mỉm cười, nhìn chung quanh một tuần, chậm rãi nói rằng, “chư vị, không nhiều lời nói, ai nghĩ vào ta Thánh Nữ Quốc, trở thành ta tôn vị hôn phu người, đi ra đi!”

Tình cảnh nhất thời yên tĩnh lại.

Qua nửa ngày, một người trung niên, lúc này mới chậm rãi đạp bước đi ra, trực tiếp đứng ở giữa sân nơi một cái sân khấu lên.

“Là Huống Thiên Tuyệt!”

“Quả nhiên, Hỏa Thánh Tông Huống Thiên Tuyệt tu luyện đến nay, vẫn chưa lập gia đình, các loại chính là ngày hôm nay đi!”

“Này Huống Thiên Tuyệt có người nói nắm giữ chín loại tuyệt thế Tiên pháp, sức chiến đấu vượt xa cùng cấp, lần này có thể rốt cục có thể mở mở mắt!”

Mọi người nghị luận sôi nổi.

Huống Thiên Tuyệt cũng không để ý lắm, quay về Thánh Nữ Quốc chủ chắp chắp tay, đón lấy liền trầm mặc chờ đợi.

Lại một người bước ra.

Lại một người!

Cuối cùng, có tới chín cái võ giả, đi tới từng cái từng cái trên sân khấu.

Ngoại trừ Huống Thiên Tuyệt, Trọng Thiếu Ly, Uông Minh này ba cái lớn đứng đầu, còn lại sáu người, cũng là cao cấp nhất thiên kiêu.

“Chỉ có bọn họ chín người sao?”

Thánh Nữ Quốc chủ gật gù, nhìn khắp bốn phía.

Còn tưởng rằng không ai, mới vừa muốn nói chuyện, liền nhìn thấy Vương Bảo từ ngồi vào nơi nào đó, đứng lên!

Bên như không người hướng đi một cái trong đó sân khấu.

Rất nhiều người đều là sững sờ.

Vào giờ phút này, Vương Bảo đã trở thành một cái đại soái bức,

Này khuôn mặt đối với tất cả mọi người mà nói, đều cực kỳ xa lạ.

Trên sân khấu chín người, đều là cau mày nhìn Vương Bảo, những người khác không nói cái khác, đa số là ở Hoàng Phong giới, khá là nổi danh nhân vật, bọn họ coi như chưa từng thấy, cũng nghe qua.

Hắn lại là cái gì quỷ?

“Tiểu gia hỏa, ngươi là người phương nào?”

Thánh Nữ Quốc chủ hơi nhướng mày, Vấn Đạo.

Vương Bảo híp mắt cười, chắp chắp tay nói rằng, “tiền bối, tại hạ tán tu một viên, ân, có điều muội muội ta tiền bối nên quen thuộc, nàng gọi Vương Tiểu Chùy, ta đây, gọi Vương Đại Chùy!”

Thánh Nữ Quốc chủ con ngươi không khỏi co rụt lại.

Vương Tiểu Chùy muội muội?

Trong ánh mắt hoài nghi, nhất thời tản đi.

Mà trong vương thành mỗi cái thế lực lớn cao thủ, cũng nhất thời bừng tỉnh, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đều không giống nhau.

Thánh Nữ Quốc chủ hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “đã có ý người, đều đi ra, vậy liền bắt đầu đi! Biểu diễn ra thực lực của các ngươi, trong đó công nhận mạnh mẽ nhất phú người, thì lại vì ta tôn vị hôn phu!”

“Ta tới trước đi!”

Huống Thiên Tuyệt cái thứ nhất mở miệng, vẻ mặt bình thản, đứng trên sân khấu, đột nhiên mắt sáng lên, trong hư không, xuất hiện từng đạo từng đạo ẩn chứa quy tắc đại đạo hỏa diễm.

Thánh Nữ Quốc Chủ thần sắc lộ vẻ xúc động, “Hỏa Nguyên Thiên Đồng?”

Huống Thiên Tuyệt cười nhạt nói, “quốc chủ thật tinh tường!”

Tất cả mọi người là ồ lên mà lên.

Cao tằng chỗ ngồi nơi nào đó, một lão giả mặt mỉm cười vẻ, hắn chính là Hỏa Vân Tông lão tổ, thiên tuyến đỉnh cao tu vi.

Ông lão nhưng là biết được, Huống Thiên Tuyệt vì Hỏa Nguyên Thiên Đồng, trả giá bao lớn đánh đổi.

Huống Thiên Tuyệt ánh mắt nhìn về phía những người khác, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt miệt thị, nhạt âm thanh nói, “chư vị, nên các ngươi!”

Nữ vương chọn rể, có ý định người mỗi người đều cần triển lộ ra thiên phú của chính mình đi ra, một lần biểu diễn một cái, nếu như những người khác không có có thể chống lại, thì lại thất bại, nếu như có, vậy thì tiếp tục vòng kế tiếp!

Ngoại trừ Vương Bảo cùng Huống Thiên Tuyệt, còn lại trong bảy người, có sắc mặt hai người trở nên khó coi cực kỳ, khẽ thở dài, trực tiếp nhảy xuống sân khấu.

Huống Thiên Tuyệt tên khốn này, quá rất sao đáng ghét, lúc này mới vừa mới bắt đầu so đấu, liền rất sao lên đại chiêu, ngươi rất sao từ từ đi có thể chết a?

Còn chưa bắt đầu liền thất bại, hai người này khỏi nói nhiều xấu hổ, thậm chí trực tiếp khí rời đi.

Mà Trọng Thiếu Ly đám người, nhưng là từng cái từng cái bắt đầu biểu diễn tuyệt kỹ của chính mình.

Mọi người không khỏi thán phục.

Cuối cùng, đến phiên Vương Bảo.

Vương Bảo bị mọi người nhìn kỹ, vẻ mặt không đổi, ánh mắt ở Huống Thiên Tuyệt trên người bọn họ quét một vòng, Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, đột nhiên cười hì hì nói, “Tiền bối, không biết [tuổi trẻ], có tính hay không thiên phú?”

Dát?

Tất cả mọi người là ngẩn ngơ.

Phản ứng lại, dở khóc dở cười, vẻ mặt quái lạ.

Ngươi muội, tuổi trẻ còn có thể tính thiên phú? Cái kia đồng búp bê (em bé) chẳng phải là có thể thành quán quân? Hàng này là đến khôi hài sao?

Thánh nữ quả chủ khóe mắt vừa kéo, cau mày nói rằng, “tuổi trẻ không phải tư chất!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, thản nhiên nói rằng, “tiền bối lời này, ta cảm thấy không đúng, tuổi trẻ cũng là tư chất một loại, liền tỷ như ta, bây giờ ta tuổi tác, vẫn chưa tới hai mươi, tiền bối ngài nói, cái này chẳng lẽ không phải một loại thiên phú thể hiện sao?”

Lời này vừa nói ra.

Toàn trường đều kinh!

Khe nằm!

Ngươi tuổi không tới hai mươi?

Không tới hai mươi ngươi thành tiên?

Xem ra chúng ta sai rồi, cái tên này không phải đến khôi hài, hắn là đến ma sát chúng ta thông minh a...

------oOo------

Chương 317: Ta cảm thấy hắn có thể nắm quán quân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ha ha!”

Một đạo tiếng cười lạnh vang lên.

Đó là Lăng Thiên Điện duy nhất đệ tử đích truyền, Uông Minh!

Hàng này trên mặt lộ ra xem thường, trào phúng ý vị rất nồng nặc.

Lăng Thiên Điện ở Hoàng Phong giới, thuộc về siêu cấp thế lực, có điều Lăng Thiên Điện cùng những thế lực khác không giống chính là, bọn họ là Đệ nhất người truyền Đệ nhất người, đồng đại bên trong, chỉ có một cái đệ tử.

Có thể bị đương đại Lăng Thiên Điện điện chủ thu làm đồ đệ, bởi vậy, đủ có thể thấy được Uông Minh thiên tư, là cỡ nào yêu nghiệt.

“Ngươi cười cái gì?”

Vương Bảo cau mày nhìn Uông Minh, “Vô cớ cười, ngươi có bệnh? Đến trị liệu a!”

Uông Minh da mặt cứng đờ.

Sắc mặt nhất thời trở nên âm trầm lại.

Huống Thiên Tuyệt cùng Trọng Thiếu Ly đám người, nhưng là khẽ lắc đầu, đối với Vương Bảo báo lấy thương hại vẻ mặt.

Này đùa bức.

Cũng thật là càn rỡ a!

Thế nhưng, ngươi càn rỡ, tìm lộn đối tượng.

Lăng Thiên Điện đệ tử, mỗi một cái đều là tuyệt đại thiên kiêu, mà tâm tính, tất cả đều là kiêu ngạo cực kỳ, thuộc về loại kia ngươi không phục ta ta liền diệt ngươi, ngươi dám trừng ta giết cả nhà ngươi chủ.

Liền Uông Minh, ngươi cũng dám chê cười, hàng này tuyệt bức chết chắc rồi!

Uông Minh hé mắt, cười lạnh nói, "ngươi nên vui mừng thời gian này, trường hợp này, ngày hôm nay ta cho quốc chủ tiền bối mặt mũi, không giết ngươi!"

Vương Bảo một lời nói ra bản chất, "Nói cho cùng, ngươi vẫn là sợ a! Sợ tiền bối tìm ngươi phiền phức đúng không? Rác rưởi!"

"Ngươi!"

Uông Minh trong nháy mắt khí nổ.

Hắn Lăng Thiên Điện truyền nhân có rất nhiều tên gọi, Sát thần, ma tinh, nhưng còn chưa bao giờ có người dám hướng về bọn họ trên đầu bộ sợ cái này mũ đây.

"Được rồi!"

Thánh Nữ Quốc chủ khẽ quát một tiếng, nhíu chặt mày, nhìn Vương Bảo, "Vương Đại Chùy, ngươi không nên hồ nháo!"

Vương Bảo quay về Thánh Nữ Quốc chủ chắp chắp tay, trầm giọng nói, "tiền bối, ta không phải hồ đồ, mà là nói thật! Tiền bối có thể dùng trắc linh thạch đến đo lường! Ta thật không tới hai mươi, con người của ta cái gì đều nói, nhưng chính là chưa bao giờ nói dối!"

Thánh Nữ Quốc chủ khóe mắt lại là vừa kéo.

Cái tên này, vẫn đúng là chuẩn bị hồ đồ xuống?

Đang chuẩn bị quát lớn.

Cái kia Uông Minh đột nhiên cười to nói, “tiền bối, nhường hắn đo! Cái tên này, rõ ràng chính là đang đùa mọi người chúng ta, ta ngược lại muốn xem xem, đợi lát nữa kết quả đi ra, hắn còn có thể nói cái gì!”

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, nhìn chằm chằm Uông Minh, “Ngươi đây là ở theo ta phân cao thấp a! Ta một không chọc giận ngươi, hai không mắng ngươi, ngươi nhằm vào ta, cười lạnh ta, ngươi cũng thật là cái tiện nam! Có điều, ta thích nhất thu thập, chính là như ngươi vậy tiện nam!”

Uông Minh ánh mắt tỏa ra cực hạn sát cơ, gằn giọng nói, “ngươi đang tìm cái chết, biết chưa?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ai muốn chết còn chưa chắc chắn đây! Ngươi không phải không tin ta không tới hai mươi sao? Tốt lắm, đánh cược một hồi đi!”

Ánh mắt chớp qua một vệt ý lạnh, Vương Bảo cười nói, “ta nếu không đến hai mươi, ngươi học ba tiếng chó sủa, ngược lại, ta cũng như thế, dám, vẫn là không dám?”

Uông Minh méo mặt.

Ma trứng, học chó sủa? Hàng này là ở ma sát ta sự nhẫn nại sao?

Đột nhiên nắm chặt quyền, hư không đều tựa hồ nổ tung, nương theo một đạo nổ vang, Uông Minh nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “đánh cược! Ta đánh cuộc với ngươi! Có điều, tiền đặt cược ngươi quá trò đùa! Ta như thắng, ngươi tự sát! Ta như thua, ta cho ngươi một cái ba sao tiên kiếm, làm sao?”

“Cũng được!”

Vương Bảo dửng dưng như không phất tay một cái, ngược lại hắn đều thắng định, ảnh cái trang bức thuận tiện giáo huấn một chút một hồi Uông Minh mà thôi.

“Tiền bối, cho hắn đo cốt linh đi!”

Uông Minh lạnh lùng cười, quay về Thánh Nữ Quốc chủ chắp chắp tay.

Thánh Nữ Quốc chủ vừa nhìn,, Uông Minh cùng Vương Bảo đều đánh cược, cũng không tốt lại nói thêm gì nữa, phân phó, tự có người đi vào cái kia trắc cốt thạch.

Trắc cốt thạch có thể đo lường ra cốt linh, cốt linh bao nhiêu, đại diện cho tuổi bao nhiêu.

Mọi người thấy hai mặt nhìn nhau.

Không nghĩ tới, sự tình sẽ phát triển đến mức độ như thế.

Lăng Thiên Điện duy nhất đích truyền Uông Minh, dĩ nhiên lấy ra một cái ba sao tiên kiếm làm tiền đặt cược, tiền đặt cuộc này không thể bảo là không lớn, một cái ba sao tiên kiếm, dù cho là Thiên tiên cường giả, cũng sẽ vì thế động lòng tranh cướp!

Rất nhanh.

Mấy cái thanh niên giơ lên một tảng đá lớn xuất hiện.

Trực tiếp phóng tới Vương Bảo viên trên đài.

Uông Minh nhìn Vương Bảo, châm chọc nói, “bắt đầu đi, vị này không tới hai mươi thiên tài!”

Vương Bảo không thèm để ý hàng này, ánh mắt quét qua, khẽ cười một tiếng, để bàn tay kề sát ở trắc cốt thạch bên trên.

Cũng không lâu lắm.

Trắc cốt thạch lên, từ từ xuất hiện từng đạo từng đạo vòng sáng, đó là hai đạo ánh vàng!

Mà này hai đạo ánh vàng xuất hiện sau khi.

Uông Minh thân thể, đột nhiên run lên, mí mắt kinh hoàng.

Thánh nữ quả chủ ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mà mọi người, nhưng là một mặt mộng bức.

Đón lấy liền dồn dập đến đánh cảm lạnh khí, ngơ ngác gọi lên.

“Khe nằm, hai vàng? Một vàng mười năm, này hai đạo ánh vàng liền đại diện cho hai mươi năm, trời ạ...”

“Trong đó một đạo còn không phải toàn vàng, hắn nói không sai, hắn dĩ nhiên thật sự không tới hai mươi tuổi tác!”

“Chân thần ở lên, khả năng này sao?”

“Hắn hình như là Nhân tiên cảnh giới, không tới hai mươi Nhân tiên? Má ơi, thế giới này thật là đáng sợ!”

“Quá lợi hại, quá yêu nghiệt, không nói cái khác, liền hướng cái này, ta cảm thấy hắn có thể nắm quán quân!”

Mọi người cực kỳ tặc lưỡi!

Thậm chí đều có chút sợ hãi!

Không tới hai mươi, thành tựu Nhân tiên, đây cơ hồ là kỳ tích!

Coi như là từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, tốc độ cũng không thể nhanh

như vậy, như thế thái quá a!

“Giả!”

Uông Minh con ngươi đều đỏ, toàn thân hắn run rẩy, ánh mắt gắt gao nhìn Vương Bảo, khuôn mặt có chút vặn vẹo.

Hắn tự nhận là thiên tài tuyệt thế.

Thế nhưng.

Đạt đến Nhân tiên, cũng dùng đầy đủ hơn 300 năm!

Mà đối phương, dùng không tới hai mươi năm?

Ma trứng, này há không phải nói, đối phương tư chất, treo lên đánh hắn mười mấy lần?

Uông Minh không thể tiếp thu.

“Ha ha, giả? Giả ngươi muội a! Thua muốn quỵt nợ a?”

Vương Bảo liếc mắt một cái Uông Minh, cười nhạo nói.

“Ngươi... Ngươi khẳng định dối trá!” Uông Minh sắc mặt đỏ bừng, lớn quát.

Vương Bảo cười lạnh, “Dối trá? Có chứng cứ sao? Chỉ biết đánh miệng pháo, ngươi còn đúng hay không cái đàn ông?”

“Ngươi...”

Uông Minh tức nói không ra lời.

Cao tằng chỗ ngồi, Thánh Nữ Quốc chủ hít một hơi, trầm giọng nói rằng, “trắc cốt thạch chính là ta phái người từ quốc khố đem ra, không giả được! Vương Đại Chùy, ngươi thật là làm cho lão thân, nhìn với cặp mắt khác xưa

a!”

“Ha ha, tiền bối nói quá lời!” Vương Bảo cười chắp chắp tay.

Huống Thiên Tuyệt cùng Trọng Thiếu Ly đám người, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt đều thay đổi, kiêng kỵ cực kỳ.

Mà Uông Minh, sắc mặt tái xanh, trầm mặc nửa ngày, đột nhiên cắn răng nói rằng, “tốt! Tuy rằng ta không tin ngươi, thế nhưng, sự thực ở đây, ta nhận! Ba sao tiên kiếm, ta cho ngươi!”

Dứt lời, trong tay hắn, liền xuất hiện một cái lưu quang phân tán trường kiếm!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo nhưng là đột nhiên vung vung tay, “Chậm đã!”

Uông Minh sắc mặt âm trầm nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo bĩu môi, xem thường liếc mắt nhìn cái kia đem ba sao tiên kiếm, dùng một loại thập phần ghét bỏ ngữ khí nói rằng, “chỉ là ba sao tiên kiếm, ngươi cho rằng cho ta ta liền muốn a? Nói thật cho ngươi biết, lấy thân phận của ta, ít hơn chín sao tiên kiếm, ta sẽ không dùng...”

------oOo------

Chương 318: Cẩn thận họa là từ miệng mà ra a người trẻ tuổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người thổ huyết!

Không thể không thổ huyết a!

Nếu như thế giới này có cảnh sát, bọn họ vách cheo leo sẽ gọi đường dây nóng điện thoại, này này uy, yêu yêu linh - 110 sao? Nơi này có người đang tinh tướng, trang còn rất tàn nhẫn, tình cảnh nhanh không khống chế được rồi!

Cái kia Uông Minh cầm ba sao tiên kiếm tay, đều ở khẽ run.

Khuôn mặt triệt để vặn vẹo!

Khe nằm!

Càn rỡ a!

Quá mẹ nó càn rỡ!

Càn rỡ đến, không có thiên lý mức độ!

Liền ngươi?

Một mình ngươi tiên, ngươi nói cho ta, ngươi thấp hơn chín sao tiên kiếm không cần?

Loại này vô liêm sỉ, ngươi đến cùng là nói thế nào lối ra (mở miệng)?

Chín sao tiên kiếm, đó là nhân vật đáng sợ cỡ nào? Nhiều như vậy sao vật quý giá? Đồ chơi kia coi như là cho ngươi, ngươi có thể sử dụng sao?

Ngươi có thể thôi thúc sao? Chín sao tiên kiếm phát sinh một đạo kiếm khí, đều có thể đem ngươi hút khô ngươi có tin hay không?

Khoác lác bức, ngươi rất sao cũng có cái điểm mấu chốt!

Làm người, ta có thể hay không có chút hạn cuối?

"Càn rỡ! Vô liêm sỉ!"

Uông Minh thấp giọng mắng to, ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "đây là sỉ nhục, đúng không? Ngươi lại đang làm nhục ta! Vương Đại Chùy, ta Uông Minh xin thề, sau lần đó tất sát ngươi!"

Vương Bảo cười lạnh nói, "cẩn thận họa là từ miệng mà ra a người trẻ tuổi!"

"Hừ!"

Uông Minh xì cười một tiếng.

Căn bản không đem Vương Bảo để ở trong mắt.

"Ngươi lẽ nào cảm thấy, ta ở khoác lác bức?"

Vương Bảo khóe miệng xẹt qua một vệt âm hiểm cười, quyết định hố Uông Minh một cái.

Ai bảo hàng này duỗi đầu đây, không hố ngươi hố ai?

Uông Minh ôm ba sao tiên kiếm, châm chọc nói, "chẳng lẽ không là ở khoác lác? Thấp hơn chín sao tiên kiếm ngươi không cần, ngươi cho rằng ngươi là Tiên tôn? Ngươi cũng không nắm khối tấm gương soi ngươi đạo đức, món đồ gì a!"

Vương Bảo sắc mặt không hề thay đổi, hé mắt, nói rằng, "ngươi không tin, vậy dễ làm! Ta tuy rằng không có chín sao tiên kiếm, thế nhưng, nhưng thật

sự có đem tốt nhất tiên kiếm, trước tiên tàm tạm dùng, đến đến đến, chúng ta có thể tỷ thí một chút, hai cái kiếm đối chém, nhường ngươi nhìn một cái ngươi kiếm, là cỡ nào giòn gà!"

Kiếm gỗ xuất hiện ở Vương Bảo trong tay.

Dựa vào kiếm gỗ, Vương Bảo có thể không ít hố kiếm tu.

Uông Minh ánh mắt ở trên kiếm gỗ quét qua, không nhịn được cười nói, "không sai kiếm? Liền nó?"

Trên mặt nụ cười vừa thu lại.

Uông Minh nâng trong tay ba sao tiên kiếm, âm trầm cực kỳ nói rằng, "đến đây đi, nhường ta nhìn ngươi một chút kiếm, có bao nhiêu sắc bén!"

"Xét thấy hai ta hiện tại quan hệ, ta quyết định nhường quốc chủ tiền bối hỗ trợ tỷ thí!"

Vương Bảo cười nói.

Nói xong, quay về Thánh Nữ Quốc chủ chắp chắp tay, nói rằng, "tiền bối, coi như là ấm tràng, sinh động sinh động bầu không khí, đoạn hắn cái tiên kiếm, nghe một chút vang, cũng là không sai!"

Thánh Nữ Quốc chủ bất đắc dĩ lắc đầu một cái, đúng là không có từ chối!

Vương Bảo không tới hai mươi tuổi tác, đè ép nàng, hiện tại Vương Bảo, ở Thánh Nữ Quốc chủ tâm bên trong, phân lượng rất nặng, bởi vì nàng nhưng là biết, còn có cái "Vương Tiểu Chùy" đây, như thế thiên phú siêu tuyệt!

"Có thể!"

Thánh Nữ Quốc chủ nói rằng.

Vương Bảo cười, ngẩng đầu, trực tiếp đem kiếm gỗ ném Thánh Nữ Quốc chủ, sau đó vòng chéo tay, thản nhiên nói, "tiểu tử, đến ngươi, ta khuyên

ngươi a, tốt nhất tuyển một cái thấp tinh kiếm, nếu không, nát ngươi nhưng là bồi quá độ!”

Uông Minh cười to mà lên, “Nghĩ doạ ta? Nằm mơ! Hay dùng cái này ba sao tiên kiếm!”

Trong tay kiếm hướng về Thánh Nữ Quốc chủ quăng đi.

Uông Minh cười lạnh nói, “xem ngươi làm sao mất mặt xấu hổ!”

Mọi người thấy chính là say sưa ngon lành.

Vương Bảo cùng Uông Minh hận một làn sóng tiếp một làn sóng, thực sự là quá thú vị.

Mà vào giờ phút này, ánh mắt của mọi người, đều đặt ở Thánh Nữ Quốc chủ trên người.

Vương Bảo đúng hay không khoác lác bức, hai cái kiếm thử một lần liền biết!

Thánh Nữ Quốc chủ tay trái cầm ba sao tiên kiếm, tay phải cầm Vương Bảo kiếm gỗ, theo bản năng kiểm tra một chút Vương Bảo kiếm gỗ, Thánh Nữ Quốc chủ hơi nhướng mày.

Rất phổ thông một thanh kiếm!

Thậm chí, ở cảm nhận của nàng bên trong, kiếm gỗ chính là một cái đơn giản kiếm gỗ!

Như vậy kiếm, cùng ba sao tiên kiếm va chạm?

Thánh Nữ Quốc chủ nhìn Vương Bảo một chút, lắc đầu một cái, sau đó, hai cái kiếm chậm rãi tới gần!

Đột ngột tăng tốc độ!

Kiếm gỗ cùng ba sao tiên kiếm, đụng vào nhau.

Vương Bảo vẻ mặt tươi cười, bá đạo trâu bò kiếm gỗ, vương giả thuộc tính không phải là đùa giỡn, cái khác kiếm dụng cụ ở kiếm gỗ trước mặt, cái kia đều là đời cháu.

Răng rắc!

Đúng như dự đoán, từng đạo từng đạo tiếng vỡ nát, vang lên.

Mà ánh mắt của mọi người, do ngưng nhiên, từ từ hóa thành ngơ ngác, một mặt mộng bức, dại ra nhìn từ từ vỡ vụn thành mảnh vỡ, rơi xuống trên đất ba sao tiên kiếm mảnh vỡ, cảm giác mình não tế bào cũng không đủ dùng!

Thánh Nữ Quốc chủ cả người chấn động, cũng là kinh hãi liếc mắt nhìn trong tay kiếm gỗ!

Này kiếm gỗ, dĩ nhiên đáng sợ như thế?

Ba sao tiên kiếm, đụng vào liền nát, bực này giai, phải là bao nhiêu?

Trên sân khấu.

Vương Bảo vòng chéo tay, lắc đầu cười nói, “ngươi xem một chút, ba sao tiên kiếm một cái, nát chứ? Đúng hay không rất đau lòng? Đáng tiếc a, thực sự là đáng tiếc!”

Uông Minh khuôn mặt co giật, nhanh chóng vặn vẹo thành các loại dáng vẻ, hắn ánh mắt nhìn kiếm gỗ, không thể tin tưởng tất cả những thứ này, gầm nhẹ nói, “cái này không thể nào...”

Vương Bảo cười nhạt nói, “người trẻ tuổi, so với ngươi trâu bò người, nhiều hơn nhều, phải chú ý thu lại a!”

Uông Minh con ngươi đỏ đậm.

Một hai lần cắm đến Vương Bảo trên tay.

Uông Minh đều muốn khí bạo nổ!

Ngày hôm nay nếu như không đem bãi tìm trở về, hắn Uông Minh, còn mặt mũi nào đi gặp sư phụ? Lăng Thiên Điện tên tuổi đều bị hắn làm không rồi!

“Trở lại!”

Uông Minh quyết tâm!

Sau đó, trên tay ánh sáng lóe lên, một cái tinh xảo kiếm dụng cụ, xuất hiện ở trong tay hắn.

“Tuyết Vân Kiếm?”

Huống Thiên Tuyệt khẽ quát một tiếng, ánh mắt sáng quắc.

Lăng Thiên Điện có rất nhiều thành danh kiếm dụng cụ, này Tuyết Vân Kiếm, chính là một cái trong đó, chính là bốn sao tiên kiếm!

Cũng là Uông Minh bản mệnh tiên kiếm!

Uông Minh liền không tin, ba sao thua, bốn sao còn có thể thua, Tuyết Vân Kiếm chạy toán loạn hướng về Thánh Nữ Quốc chủ, bị Thánh Nữ Quốc chủ nắm lấy!

Uông Minh ánh mắt mang theo điên cuồng, gầm nhẹ nói, “tiền bối, tiếp tục thử đi!”

Thánh Nữ Quốc chủ ánh mắt chớp qua một vệt thương hại, khuyên can nói, “Uông Minh, không muốn hành động theo cảm tình!”

Uông Minh hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “tiền bối yên tâm, ta có lòng tin!”

Thăm thẳm âm thanh truyền đến, “Có lòng tin là chuyện tốt, thế nhưng không tự lượng sức chính là chuyện xấu, ngươi nói ngươi cần gì chứ, không

phải là cúi đầu sao? Không phải là co co rụt lại sao, có cái gì a!”

Uông Minh khí run gan, quyết định không để ý tới Vương Bảo, dùng sự thực nói chuyện!

Thánh Nữ Quốc chủ thở dài.

Sau đó, cầm hai cái kiếm, chậm rãi tới gần.

Này một cái trong đó, nhưng là Tuyết Vân Kiếm, bốn sao tiên kiếm, liền Thánh Nữ Quốc đều không có!

Cũng chỉ có lăng vân điện loại này bối cảnh thâm hậu thế lực, mới có ba sao bên trên tiên kiếm!

Kiếm, đang đến gần!

Một hơi thở qua đi, va chạm vào nhau.

Sau đó.

Nương theo một đạo tiếng rắc rắc.

Trên sân khấu đứng Uông Minh, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, mắt tối sầm lại, ngã chổng vó xuống.

Tuyết Vân Kiếm, triệt để vỡ vụn, mà đây chính là Uông Minh bản mệnh tiên kiếm, Tuyết Vân Kiếm vừa vỡ, hắn trực tiếp bị thương nặng!

Vương Bảo đứng sân khấu một bên, nhìn nằm trên mặt đất, không rõ sống chết Uông Minh, lắc đầu một cái nói rằng, “chặc chặc sách, tuổi trẻ, đến cùng là tuổi trẻ, hi vọng lần này đả kích, có thể cho ngươi thành lâu một chút đi, nhường ngươi biết, ngươi hận trời hận địa hận không khí cũng có thể, thế nhưng hận ta?”

“Vậy thì là muốn chết a...”

------oOo------

Chương 319: Các ngươi vẫn là lui ra đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta trời, bốn sao tiên kiếm đều đang nát!”

“Cái kia đem kiếm gỗ, đến cùng là cái gì đẳng cấp? Như thế đáng sợ!”

“Uông Minh lần này thật sự bồi lớn, bản mệnh tiên kiếm đều bị nát, trực tiếp trọng thương, tổn thương căn nguyên!”

“Này nếu như bị Lăng Thiên Điện vị lão quái kia vật biết rồi, còn không được phát rồ?”

Nhìn vỡ vụn Tuyết Vân Kiếm, mọi người ồ lên mà lên.

Huống Thiên Tuyệt cùng Trọng Thiếu Ly đám người kinh hãi đến biến sắc, ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo đối với Thánh Nữ Quốc chủ nói rằng, “tiền bối, kiếm đưa ta đi!”

Thánh Nữ Quốc chủ trái tim đang nhanh chóng nhảy lên.

Không thể không nói, dù cho là nàng cái này Thiên tiên đỉnh cao, một quốc gia chi chủ, Hoàng Phong giới siêu cấp lớn lão, đối mặt kiếm gỗ bá đạo, cũng là tim đập thình thịch.

Đây là chí bảo!

Chí ít, đối với Hoàng Phong giới mà nói, một cái có thể vỡ vụn bốn sao tiên kiếm kiếm, vậy thì là chí bảo!

Có điều, tốt xấu còn có nhiều người như vậy đây.

Coi như là động lòng, cũng là chuyện trong nháy mắt, rất nhanh Thánh Nữ Quốc chủ liền bày ra chính tâm thái, trực tiếp đem kiếm gỗ ném cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận kiếm gỗ, cất đi.

“Người đến, đem Uông Minh dẫn đi, cố gắng hầu hạ!” Thánh Nữ Quốc chủ lãnh đạm nói rằng.

Chờ đến Uông Minh bị người mang theo rời đi.

Thánh Nữ Quốc chủ lúc này mới sắc mặt có chút quái lạ nói rằng, “tiếp tục đi! Vương Đại Chùy, ngươi tuổi, có thể cho rằng thiên phú một trong! Này một vòng, coi như ngươi qua!”

Vương Bảo cười nói, “Đa tạ tiền bối!”

Huống Thiên Tuyệt đám người hai mặt nhìn nhau, có điều, nhưng không có một tia bất mãn, dù sao không tới hai mươi tuổi, tu luyện tới Nhân tiên cảnh giới, này giời ạ muốn không tính là thiên phú, cái kia cái gì mới là thiên phú?

Huống Thiên Tuyệt ánh mắt tinh mang lóe lên, chuẩn bị triển khai một hồi chính mình tuyệt học mạnh nhất, áp đảo chúng sinh.

Có điều nhưng vào lúc này, Vương Bảo nhưng là đột nhiên đứng ra, híp mắt cười nói, “chờ một chút!”

Hàng này lại muốn làm à?

Huống Thiên Tuyệt sắc mặt khó coi nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo quay về Thánh Nữ Quốc chủ nói rằng, “tiền bối, có lời thành thật, không biết có nên nói hay không!”

Thánh Nữ Quốc chủ khóe mắt vừa kéo, bất đắc dĩ gật gật đầu nói, “Giảng!”

Vương Bảo hơi ngẩng đầu, mặt mỉm cười, thản nhiên nói rằng, "xin thứ cho ta nói thẳng, kỳ thực theo ta tỷ thí chư vị, thật sự không cần thiết phí công vô ích, thiên phú của ta lại nhiều lại đáng sợ, nếu không là ta biết điều, từ lâu trở thành Hoàng Phong giới siêu cấp võng hồng, vì lẽ đó, vì không lãng phí thời gian, các ngươi vẫn là lui ra đi!"

Thánh Nữ Quốc chủ đỡ trán, quả nhiên, hàng này lại đang kiếm chuyện.

Mà mọi người ở đây, vào giờ phút này đều là kinh ngạc đến ngây người.

Ma trứng a!

Tốt hung hăng!

Bất kể là Huống Thiên Tuyệt, vẫn là Trọng Thiếu Ly, cái kia đều là Hoàng Phong giới cao cấp nhất thiên kiêu cường giả, cùng đài thi đấu, ngươi dĩ nhiên để người ta chủ động lui ra?

Đây cũng quá không đem người khác để ở trong mắt chứ? Những người này tuyệt bức muốn bạo a!

"Hừ!"

Huống Thiên Tuyệt tu là tối cao, lúc này sắc mặt âm trầm đáng sợ, lạnh lùng nhìn Vương Bảo.

Tuy rằng Vương Bảo vừa nãy tuổi sợ rồi hắn, thế nhưng, lấy Huống Thiên Tuyệt thân phận tu làm bối cảnh, căn bản vẫn như cũ không sợ.

Trọng Thiếu Ly đám người, cũng là nhìn Vương Bảo, liên tục cười lạnh.

"Làm gì đều như vậy nhìn ta?"

Vương Bảo vô tội buông tay, bất đắc dĩ thở dài nói, "chẳng lẽ nói lời nói thật cũng là tội? Các vị thứ lỗi, ta chính là như thế ngay thẳng, ta cũng rất bất đắc dĩ a!"

Huống Thiên Tuyệt không nhịn được, gầm nhẹ nói, “tiểu tử, muốn cho chúng ta chủ động lui ra, có thể, ngươi không phải có rất nhiều lợi hại thiên phú sao? Vậy thì triển khai ra, nhường chúng ta xem một chút đi!”

Vương Bảo cuốn cuống tay áo.

Lúc này không trang bức, càng chờ khi nào.

Khoanh chân ngồi ở trên sân khấu, Vương Bảo cười to nói, “này còn cần ngươi nói, ta có thể cho các ngươi chủ động lui ra, thì có để cho các ngươi lui ra bản lĩnh!”

Vung tay lên.

Một cái to lớn lò luyện đan xuất hiện ở trước người.

Không sai, Vương Bảo chuẩn bị luyện đan.

Bất kể là luyện đan vẫn là luyện khí, Vương Bảo từ lâu tinh luyện đến đỉnh điểm, hiện đang đột phá đến Nhân tiên cảnh giới, cũng đã có thể luyện chế tiên đan.

Mà vừa nhìn Vương Bảo động tác.

Mọi người cũng là cả kinh.

“Đây là chuẩn bị luyện đan?”

“Không thể a, hắn không tới hai mươi, tu luyện tới Nhân tiên, vậy còn không đến mỗi thời mỗi khắc đều ở tu luyện a, làm sao có thời giờ thể ngộ đan đạo?”

“Khe nằm, nếu như hắn ở luyện đan một đạo, cũng có không tầm thường trình độ, vậy hắn liền quá trâu bò!”

Mọi người nghi ngờ không thôi.

Huống Thiên Tuyệt đám người sắc mặt đều là biến đổi.

Mà Thánh Nữ Quốc chủ nhưng là ánh mắt tinh mang lóe lên, lộ ra không tên kinh hỉ.

Vương Bảo nơi đó, lúc này hơi hơi hí mắt, suy nghĩ một chút, lập tức quyết định muốn luyện chế đan dược gì.

Tam Tiên Đạo Tràng bên trong được Đan Vương Cổ Kinh bên trong có một loại đan dược, gọi là Tiên Linh Đan, viên thuốc này ở Tiên giới các loại đan dược bên trong, đều cực kỳ phổ thông, thế nhưng, viên thuốc này có một loại chỗ đặc thù chính là, có thể nung nấu.

Nung nấu số lần càng nhiều, hiệu quả lại càng lớn, hơn nữa, dù cho là Nhân tiên, cũng có thể hấp thu, đã như thế, tác dụng liền lớn!

Vương Bảo chuẩn bị luyện chế Tiên Linh Đan, còn có thể nung nấu mấy lần, Vương Bảo cũng chưa từng thử, đem hết toàn lực đi.

Có quyết định, Vương Bảo bắt đầu lấy ra linh dược, nhanh chóng luyện đan.

Tinh thần tập trung, hồn nhiên vong ngã.

Tất cả mọi người là nhìn chằm chằm Vương Bảo động tác, suy đoán Vương Bảo muốn luyện chế đan dược gì.

Rất nhanh, thì có mắt sắc người hơi nhướng mày, nói rằng, “có vẻ như, là muốn luyện chế Tiên Linh Đan!”

Tiên Linh Đan, ở Hoàng Phong giới cũng thập phần lưu hành, hơn nữa bởi vì liều dùng lớn, phương pháp luyện đan cũng không phải bí mật!

Phần lớn Đan sư, đều có thể luyện chế Tiên Linh Đan.

Có điều, nung nấu nhiều lần Tiên Linh Đan, vậy thì là cực phẩm, rất ít người từng thấy.

Huống Thiên Tuyệt vẻ mặt hơi động, khóe miệng lộ ra một vệt vẻ châm chọc, tâm tình sốt sắng cũng thanh tĩnh lại.

Mã Đức!

Còn tưởng rằng hàng này có bao nhiêu trâu bò đây.

Nguyên lai chỉ là luyện chế chỉ là Tiên Linh Đan.

Tiên Linh Đan loại đồ chơi này, ngươi còn muốn làm làm thiên phú? Đừng khôi hài, không phải hết thảy Đan sư, đều có thể theo ta các loại so với.

Trọng Thiếu Ly đám người, cũng là nghĩ như vậy.

Thế nhưng.

Theo Vương Bảo, luyện chế xong phần thứ nhất Tiên Linh Đan, thình lình động tác liên tục, lần thứ hai rèn luyện phần thứ hai linh dược.

Sắc mặt của rất nhiều người thay đổi.

Huống Thiên Tuyệt mí mắt giật lên, vẻ mặt cứng ngắc, cuối cùng đã rõ ràng rồi Vương Bảo ý nghĩ, “Cái tên này, hóa ra là muốn nung nấu Tiên Linh Đan!”

Huống Thiên Tuyệt vẻ mặt lần thứ hai âm trầm lại.

Tiên Linh Đan không đáng sợ, thế nhưng nung nấu nhiều lần Tiên Linh Đan, vậy thì đáng sợ, nung nấu chín lần, dù cho là Thiên tiên cũng sẽ động lòng.

Thời gian trôi qua.

Ánh mắt mọi người sáng quắc nhìn chằm chằm Vương Bảo, muốn nhìn một chút Vương Bảo lần thứ nhất nung nấu, có thể thành công hay không.

Dần dần mà.

Nương theo một đạo ong ong từ trong lò luyện đan truyền đến, mọi người vẻ mặt căng thẳng, mà Vương Bảo, nhưng là bất động thanh sắc, yên lặng lấy ra thứ ba phần linh dược.

Thành công?

Khe nằm!

Vẫn đúng là bị hắn thành công!

Cái tên này trâu bò a, có thể nung nấu Tiên Linh Đan Đan sư, có thể đều là đại sư cấp bậc, có chút thậm chí lấy đan nhập đạo, thập phần đáng sợ.

Thiên phú tu luyện như thế trâu bò.

Bây giờ lại liền luyện đan đều lợi hại như vậy.

Cái tên này, cũng thật là không cho cái khác người một điểm đường sống a... Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 320: Không cách nào so sánh được a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn Vương Bảo chuẩn bị tiếp tục nung nấu Tiên Linh Đan.

Tất cả mọi người là có chút chờ mong.

Nhiều lần nung nấu Tiên Linh Đan, mỗi xuất hiện một viên, đều sẽ khiến cho tranh đoạt, nói là chí bảo đều không quá đáng.

Vương Bảo có thể nung nấu mấy lần?

Theo thời gian trôi qua.

Sắc mặt của mọi người, càng ngày càng kinh hãi, đều sắp mất cảm giác.

Hai lần?

Ba lần?

Làm sao có thể a!

Cho đến bây giờ, Vương Bảo đã đầy đủ nung nấu bảy lần Tiên Linh Đan.

Hơn nữa nhìn dáng vẻ, còn phải tiếp tục.

Mấy người không nhịn được thấp giọng gọi lên.

“Ta trời, bảy lần nung nấu Tiên Linh Đan, có khả năng tăng lên tiên nguyên, là đáng sợ cỡ nào? Nếu như có có đủ nhiều cực phẩm tiên thạch phụ trợ, sợ là có thể làm cho một chỗ tiên sơ kỳ tiên nguyên, nhanh chóng đột phá đến hậu kỳ thậm chí đỉnh cao, chỉ cần tích lũy quy tắc là có thể!”

“Nung nấu Tiên Linh Đan rất khó, hai viên đan dược dược lực dung hợp, đan văn dung hợp, độ khó tăng lên không phải một chút, bảy lần nung nấu, thực sự là khó có thể tưởng tượng!”

“Hiện nay chúng ta Hoàng Phong giới, nung nấu Tiên Linh Đan số lần làm nhiều, là Đoan Mộc đại sư, hơn nữa cũng chỉ là may mắn thành công, này Vương Đại Chùy bây giờ đã nung nấu bảy lần, nhanh đuổi tới...”

“Ha ha, ta xem nguy hiểm, dù sao số lần càng nhiều, độ khó càng cao, Đoan Mộc đại sư là thực lực ra sao? Hắn có thể cùng Đoan Mộc đại sư so với?”

Tất cả mọi người ở nhỏ giọng nói chuyện.

Phảng phất chỉ lo quấy rối đến Vương Bảo đúng thế.

Mà cao tằng chỗ ngồi, bất kể là Thánh Nữ Quốc chủ, vẫn là những kia hoàng nữ, lúc này sắc mặt đều là mang theo một vệt đỏ ửng nhàn nhạt.

Cao đẳng Đan sư, giá trị liền rất cao, càng không cần phải nói, đại sư cấp bậc.

Hiện nay ở Thánh Nữ Quốc, căn bản cũng không có cái gì đan đạo đại sư, bởi vì đến đại sư cái cảnh giới kia, đã rất ít sẽ phải chịu ràng buộc, hơn nữa Thánh Nữ Quốc chính là nữ quyền quốc gia, đừng nói là đan đạo đại sư, coi như là cao đẳng Đan sư, trừ phi là cùng đường mạt lộ, bằng không cũng kiên quyết sẽ không tới Thánh Nữ Quốc.

Vương Bảo mặc dù là nam.

Thế nhưng, Thánh Nữ Quốc chủ các nàng, nhưng là ghi nhớ “Vương Tiểu Chùy” đây.

Còn nữa, nếu như Vương Bảo có thể cùng Tinh Tuyệt nữ vương hỉ kết liên lý, Tinh Tuyệt nữ vương cũng sẽ nắm giữ Vương Bảo gần chín phần mười năng lực luyện đan, các nàng bộ tộc huyết mạch, chính là đáng sợ như vậy.

Không đề cập tới phản ứng của mọi người.

Vương Bảo nơi đó, vào giờ phút này đã là hết sức chăm chú.

Ở loại này nghiêm túc bầu không khí bên trong.

Vương Bảo luyện chế Tiên Linh Đan, từ bảy lần nung nấu, đi tới tám lần, chín lần, thậm chí...

Mười lần!

Vẫn không có đình chỉ!

Trên mặt của mọi người, lúc này toàn bộ đều kinh hãi cực kỳ, cả người run rẩy.

Nung nấu chín lần trở lên Tiên Linh Đan.

Này ở Tiên giới, căn bản là gần như không tồn tại!

Đáng sợ!

Cái tên này luyện đan trình độ, dĩ nhiên đáng sợ như thế!

Đoan Mộc đại sư cũng không sánh bằng a!

Nung nấu Tiên Linh Đan, là giỏi nhất trải nghiệm một cái Đan sư đan đạo.

Bây giờ, Vương Bảo ở đan đạo, đã làm đầu!

Hồi lâu.

Vương Bảo bỗng nhiên phun ra một hơi.

Dừng rơi xuống động tác trong tay, sau đó, hững hờ nhẹ nhàng vỗ một cái lò luyện đan.

Trong chớp mắt, một đạo linh quang từ trong lò luyện đan thoát ra, tia sáng

kia toả ra màu vàng kim nhàn nhạt, đồng thời xuất hiện ở không trung sau khi, thình lình không ngừng chuyển động loạn lên, tựa hồ nghĩ muốn trốn khỏi nơi đây!

“Đan tự sinh linh!”

Có võ giả kinh kêu thành tiếng.

Vương Bảo cười lạnh một tiếng, đưa tay hướng về hư không một chiêu, bá đạo cầm cố sức mạnh, trực tiếp khóa lại Tiên Linh Đan, bị Vương Bảo kéo vào trong tay!

Tiên Linh Đan yên tĩnh lại, ánh sáng tiêu tan, lộ ra một viên màu vàng đan dược, khiến người ta líu lưỡi chính là mặt trên đan văn, lít nha lít nhít, nhằng nhịt khắp nơi, vừa nhìn liền có thể sợ cực kỳ.

Vương Bảo nắm bắt Tiên Linh Đan, thu hồi lò luyện đan, đứng dậy nhìn Thánh Nữ Quốc chủ cười nói, “tiền bối, ta viên thuốc này, có thể được?”

Thánh Nữ Quốc chủ hít một hơi, nội tâm có chút dở khóc dở cười.

Lời này nói, còn dùng hỏi?

Nung nấu mười tám lần Tiên Linh Đan, này rất sao nếu như còn không được, cái kia cái gì có thể hành?

“Không sai! Rất tốt!” Thánh Nữ Quốc chủ ngột ngạt kích động nhạt tiếng nói.

Vương Bảo nhìn về phía Huống Thiên Tuyệt đám người, cười nhạt nói, “luyện đan, chỉ là ta đông đảo thiên phú bên trong, không hề bắt mắt chút nào một cái, còn lại, các ngươi xác định còn phải tiếp tục xem?”

Huống Thiên Tuyệt đám người Trần Mặc, sau nửa ngày, Huống Thiên Tuyệt mới cắn răng nói rằng, “tiếp tục!”

Hắn còn liền không tin.

Người còn có thể như thế treo tạc thiên.

Nếu như Vương Bảo dừng lại ở đây, hắn Huống Thiên Tuyệt, cũng không phải là không thể so với!

“Như ngươi mong muốn!”

Vương Bảo cười gật gù, sau đó, thu hồi nhường mọi người mê tít mắt cực kỳ Tiên Linh Đan, một lần nữa khoanh chân trên đất.

“Phía dưới, ta đến luyện khí!”

Vương Bảo âm thanh chậm rãi truyền ra.

Một trang bức vậy thì dừng không được đến rồi.

Mọi người da mặt đều là cứng đờ.

Khe nằm, muốn luyện khí?

Luyện đan như thế treo, lẽ nào hắn luyện khí còn có thể cũng như thế treo?

Sau đó.

Một canh giờ qua đi.

Mọi người nhìn Vương Bảo trong tay một cái sáng lên lấp loá trường kiếm, hầu như đều dừng lại hô hấp.

Chờ đến Thánh Nữ Quốc chủ phái người tiến lên đo lường sau khi, mọi người nhất thời ồ lên cực kỳ.

“Ta trời, đây là một sao Tiên khí? Uy lực này sợ là có thể so sánh được với ba sao!”

“Đáng sợ, dĩ nhiên đáng sợ như thế!”

“Lấy hắn luyện khí trình độ, một khi tu vi tăng lên tới, luyện chế Tiên khí, còn không được mỗi cái đều là tuyệt phẩm a!”

“Ta trời, cái tên này thiên phú, thực sự là quá khủng bố! Chẳng trách, hắn vừa nãy như thế cuồng...”

Rất nhiều người theo bản năng nuốt nước bọt.

Cùng lúc đó.

Huống Thiên Tuyệt đám người, sắc mặt toàn bộ đều khó nhìn tới cực điểm!

Lại là luyện đan, lại là luyện khí, một mực mỗi cái treo tạc thiên, ma trứng, hắn tu luyện tới Nhân tiên, còn rất sao không tới hai mươi?

Ta nhỏ lão thiên gia, đây cũng quá bất công chứ? Cái tên này là Thiên Đạo con trai vẫn là sao nhỏ?

Vương Bảo lần này không có hỏi dò Huống Thiên Tuyệt, thu hồi trường kiếm sau khi, đứng dậy thản nhiên nói, “ta biết, các ngươi khả năng vẫn là không phục, vì lẽ đó, ta cũng không hỏi, tiếp tục là được rồi!”

Dứt lời.

Vương Bảo thân thể bên trong, từng đạo từng đạo khủng bố quy tắc bộc phát ra!

Mà nhìn cái kia thô to phảng phất thùng nước giống như quy tắc, tất cả mọi người cho rằng xuất hiện ảo giác, theo bản năng dụi dụi con mắt.

Phản ứng lại, kinh kêu thành tiếng.

“Khe nằm!”

“Như thế thô quy tắc? Này rất sao là ảo giác sao?”

“Ta quy tắc, còn không bằng hắn một phần trăm thô...”

“Như vậy thô to quy tắc, thực lực sẽ đạt đến mức nào? Thật đáng sợ!”

Dù cho là Huống Thiên Tuyệt đám người.

Từng cái từng cái đều là Hoàng Phong giới thiên kiêu.

Thế nhưng vào giờ phút này, cũng là sắc mặt trắng nhợt!

Quy tắc càng là thô to, liền đại diện cho gốc gác càng sâu, như vậy thô to quy tắc, khó có thể tưởng tượng, là làm sao cô đọng thành.

“Không nên gấp gáp, đây chỉ là cái bắt đầu!” Vương Bảo thần bí cười.

Tiếp đó, bắt đầu từ từ biểu diễn chính mình các loại quy tắc!

Tình cảnh trong nháy mắt trở nên yên lặng như tờ.

Tất cả mọi người, đều ngơ ngác nhìn Vương Bảo, phảng phất lại nhìn một cái quái vật.

Ngươi muội a!

Đại gia ngươi a!

Ngươi rất sao đem ngân hàng quy tắc tu luyện tới loại kia trình độ khủng bố, cũng là thôi, ngươi thậm chí ngay cả những quy tắc khác, cũng tu luyện, hơn nữa, đầy đủ chín loại a, toàn bộ đều như thế đáng sợ a!

Cái tên này mặc dù là Nhân tiên.

Thế nhưng phỏng chừng Địa tiên cường giả, ở trước mặt hắn cũng không đáng chú ý chứ?

Huống Thiên Tuyệt đám người toàn bộ mộng bức.

Bọn họ biết, bọn họ thua, cái nào sợ thiên phú của bọn họ lại treo, thế nhưng cùng Vương Bảo so sánh, vậy cũng là cặn bã cấp bậc!

Không cách nào so sánh được a!

------oOo------

Chương 321: Chúng ta bắt đầu song tu đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Có phục hay không?”

Vương Bảo vòng chéo tay, trên mặt mang theo cười nhạt nhìn Huống Thiên Tuyệt bọn họ.

Mà Huống Thiên Tuyệt đám người, nhưng là toàn bộ trầm mặc.

Có phục hay không?

Đương nhiên rất sao không phục a!

Ngươi dựa vào cái gì như thế treo?

Bằng cái gì chuyện tốt đều là ngươi?

Cái quái gì vậy lão tử chính là không phục!

Thế nhưng.

Coi như là trong lòng không phục.

Bọn họ cũng không thể nói a!

“Ha ha!”

Cao tằng chỗ ngồi, Thánh Nữ Quốc chủ đứng lên.

Cho tới bây giờ, chính như Vương Bảo nói, cũng là thật không có tỷ thí cần phải.

“Vương Đại Chùy! Ngươi có thể nguyện làm cháu ta vị hôn phu?” Thánh Nữ Quốc chủ trầm giọng nói.

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “đương nhiên đồng ý!”

“Được!”

Thánh Nữ Quốc chủ lộ ra mỉm cười, ánh mắt nhìn quét toàn trường, trầm giọng nói, “chư vị, bây giờ cháu ta đã tìm tới như ý lang quân, đón lấy lễ chúc mừng, chúc các vị chơi tận hứng!”

Vừa dứt lời.

Đột nhiên, một đạo thanh âm lạnh như băng vang lên, “Tận hứng? Vậy không biết, ngươi làm sao nhường lão phu tận hứng a?”

Thánh Nữ Quốc Chủ thần sắc biến đổi, con ngươi co rụt lại, nhìn về phía một cái nào đó ra trận đường nối.

Ở nơi đó, một cái ông lão áo tím vòng chéo tay, sắc mặt lạnh lùng đạp bước mà đến, ở phía sau hắn, là sắc mặt tái xanh Uông Minh.

“Tôn đạo hữu lời ấy ý gì?”

Thánh Nữ Quốc chủ nghiêm nghị nhìn chằm chằm ông lão áo tím.

Ông lão áo tím là Lăng Thiên Điện đương đại điện chủ Tôn Hữu Đạo, Uông Minh sư tôn.

Đây là một cái cùng với nàng đứng ngang hàng lão quái vật, thậm chí ở về mặt thực lực, nàng đều muốn thua 1 điểm.

Tôn Hữu Đạo ánh mắt ở mấy toà trên sân khấu nhìn lướt qua, lập tức khóa chặt Vương Bảo, gằn giọng nói, “chính là ngươi, hại bản tọa đồ nhi?”

Vương Bảo híp mắt lại, cười khẽ nói, “là ta! Làm sao, đánh tiểu, đến rồi lão, ngươi là cho hắn tìm bãi đến rồi?”

Uông Minh căm hận con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, ánh mắt tựa hồ muốn đem Vương Bảo vạn kiếm xuyên tim.

Tôn Hữu Đạo cười nhạo nói, “tiểu con kiến cỏ nhỏ, còn dám nói ẩu nói tả, sau đó lại trừng trị ngươi!”

Dứt lời.

Tôn Hữu Đạo đột nhiên nhìn về phía Thánh Nữ Quốc chủ, lạnh lùng nói rằng, “Vân Linh, nhường đồ đệ của ta, làm cháu gái ngươi phu quân, ngươi không vui?”

Thánh Nữ Quốc chủ ánh mắt âm trầm, “Hắn đã bị đào thải!”

Tôn Hữu Đạo đột nhiên quỷ dị cười, “Đào thải? Ta đồ nhi, không ai có thể đào thải rơi, vốn là, còn muốn từ từ lại thu thập các ngươi Thánh Nữ Quốc, đã như vậy, lão phu kia liền nói rõ đi!”

“Vân Linh, thần phục đi! Các ngươi Thánh Nữ Quốc, tồn tại quá lâu, các ngươi huyết thống, nên về Hoàng Phong giới hết thảy!”

Thánh Nữ Quốc chủ hoàn toàn biến sắc, lệ quát, “Tôn Hữu Đạo, ngươi làm càn!”

Tôn Hữu Đạo cười ha ha, “Ta làm càn?”

Mắt lạnh ở quét mắt nhìn bốn phía.

Tôn Hữu Đạo nhạt âm thanh nói, “các vị đạo hữu, còn chờ cái gì? Kế hoạch sớm, còn không mau đứng ra?”

Thánh Nữ Quốc chủ con ngươi co rút nhanh.

Bởi vì lúc này giờ khắc này.

Ở những kia đại tông ngồi vào bên trong, mấy cái ông lão, bỗng nhiên chậm

rãi đứng dậy.

Hỏa Thánh Tông lão tổ.

Phong Vân Các lão tổ.

Võ Cực Tông lão tổ.

Đầy đủ chín cái Hoàng Phong giới đại tông lão tổ, đứng lên.

Liên hợp vừa nãy Tôn Hữu Đạo, điều này có ý vị gì, không cần nói cũng biết.

Đông đảo tu sĩ xem chính là trợn mắt ngoác mồm, vạn vạn không ngờ tới, sẽ xuất hiện biến cố như vậy.

Đây là Hoàng Phong giới đại tông liên hợp lại, muốn xâm cũng Thánh Nữ Quốc a!

Thánh Nữ Quốc chủ thân thể run lên, ánh mắt phun trào lửa giận, nhìn chằm chằm mấy cái ông lão, lạnh giọng nói, “tốt! Các ngươi thực sự là thật là to gan! Có điều chỉ bằng mấy người các ngươi, đã nghĩ mưu đồ ta Thánh Nữ Quốc? Chuyện cười!”

“Ngày hôm nay lão thân cho dù chết, cũng có thể kéo mấy cái chịu tội thay!”

Tôn Hữu Đạo vẻ mặt hơi trầm xuống, đột nhiên nổi lên, hướng về Thánh Nữ Quốc chủ chạy trốn, lệ quát, “Ít nói nhảm, lão phu dám làm như thế, thì có như thế làm sức lực! Chư vị, cùng tiến lên, có lão phu Tiên khí thủ hộ, nàng giãy dụa không được bao lâu!”

Một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, dồn dập đạp không mà lên, bọn họ âm mưu đã lâu, sao lại e ngại Thánh Nữ Quốc chủ uy hiếp.

Ầm ầm!

Hư không rung động, mấy tôn Thiên tiên đỉnh cao giao chiến, trời long đất lở bình thường, mọi người chỉ có thể nhìn thấy từng luồng từng luồng Tiên thuật ánh sáng, liền Tôn Hữu Đạo thân thể của bọn họ đều không nhìn thấy.

Trên sân khấu.

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Khẽ lắc đầu.

Ngươi muội.

Đám này lão gia hoả, đến thật không phải lúc.

Tối thiểu cũng đến chờ ta lên thuyền lại nói a.

“Thần chủ, muốn ta ra tay sao?”

Hạn Bạt đi tới Vương Bảo bên người, vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

Vương Bảo híp mắt, nhìn kỹ chiến trường, nói rằng, “đi thôi, cẩn thận một chút!”

Hạn Bạt hơi cười, “Thần chủ yên tâm, bọn họ không đả thương được ta!”

Nói xong.

Hạn Bạt liền liếm môi một cái, sau một khắc, hai cái thật dài răng nanh từ trong miệng xông ra, thân thể hơi động, Hạn Bạt thân thể lên không, sau lưng lưu lại một chuỗi ánh lửa.

Cả người phảng phất hóa thân làm hỏa diễm, Hạn Bạt nhảy vào chiến trường.

Chính đang vây công Thánh Nữ Quốc chủ Tôn Hữu Đạo đám người sắc

mặt đại biến, trong đó Hỏa Thánh Tông lão tổ liếc mắt nhìn, càng là giật mình, bởi vì Hạn Bạt chính hướng hắn mà tới.

Hỏa Thánh Tông lão tổ cắn răng, trong giây lát phất tay, một đạo cực hạn hỏa diễm quy tắc hình thành một cái cự kiếm, hướng về Hạn Bạt bổ tới.

“Hỏa?”

Hạn Bạt xì cười một tiếng, thân như sấm đánh, lông không ngừng lại, hỏa diễm cự kiếm rơi vào Hạn Bạt trên người, thình lình ở trong chớp mắt, liền bị Hạn Bạt hấp thu.

Hỏa Thánh Tông lão tổ một mặt mộng bức, phản ứng lại, thân thể lui nhanh, đồng thời đánh ra một quyền, hư không rung động, nhưng không ngăn được Hạn Bạt!

Mạnh mẽ vọt tới Hỏa Thánh Tông lão tổ bên người, Hạn Bạt mở hai tay ra, thời gian trong chớp mắt, liền đánh ra vô số đạo quyền quang.

Hỏa Thánh Tông lão tổ trong miệng oa oa phun máu, đều sắp sợ vãi tè rồi, bị Hạn Bạt một phát bắt được, rống to nói, “cứu ta!”

Tôn Hữu Đạo sắc mặt khó coi cực kỳ, chiến đấu gần như trong nháy mắt phát sinh, ai cũng không nghĩ đến, Hỏa Thánh Tông lão tổ ở Hạn Bạt trước mặt, dĩ nhiên như vậy yếu đuối không thể tả!

Mà Hạn Bạt nhưng là một cái cắn vào Hỏa Thánh Tông lão tổ cái cổ!

Buông ra!

Hạn Bạt liếm môi một cái máu tươi, ánh mắt hung mang tăng mạnh.

“Hỗ trợ!”

Hạn Bạt lạnh lùng mở miệng.

Mà Hỏa Thánh Tông lão tổ lúc này căn bản không chết, chỉ là, đã trở thành

Hạn Bạt huyết nô!

Ánh mắt lộ ra vô tận hoảng sợ, Hỏa Thánh Tông lão tổ hơi cúi đầu, run giọng nói, “là, ta chủ!”

Ầm!

Hỏa Thánh Tông lão tổ giơ tay tấn công về phía Tôn Hữu Đạo đám người.

Một đám lão già suýt chút nữa thổ huyết, đặc biệt là Tôn Hữu Đạo, càng là tâm hồn phát lạnh, kiêng kỵ nhìn Hạn Bạt, sau đó rống to nói, “các vị đạo hữu, mau mau vào trận! Toàn lực ứng phó!”

Mấy lão già dựa vào hướng về Tôn Hữu Đạo, Tôn Hữu Đạo trên người bùng nổ ra một vệt thần quang, hóa thành vài đạo thần ấn, rơi vào cái khác đại tông lão tổ trên người.

Chiến đấu, trực tiếp tiến vào sốt ruột trạng thái.

Mà phía dưới.

Các đại tông Thiên tiên sắc mặt âm trầm, tụ hợp lại một nơi, Thánh Nữ Quốc Thiên tiên hoàng nữ cũng là tụ tập ở một đám, trợn mắt nhìn nhau.

Cũng nhưng vào lúc này, một thanh âm đột nhiên truyền vào Vương Bảo trong tai, “Đi theo ta!”

Vương Bảo thần sắc hơi động, thanh âm này hắn cực kì quen thuộc, là cái kia vừa thấy mặt đã thoát hắn quần Tinh Tuyệt nữ vương.

Ánh mắt quét qua, Vương Bảo liền nhìn thấy chỗ lối đi đứng Tinh Tuyệt nữ vương, tuy rằng khăn che mặt, thế nhưng Vương Bảo cũng nhận ra nàng.

Tinh Tuyệt nữ vương xoay người rời đi, Vương Bảo bước nhanh đi theo.

Rất nhanh sẽ đi tới nội cung.

Tinh Tuyệt nữ vương lấy xuống khăn che mặt, trên mặt sát khí bức người, lộ ra hai viên răng nanh nhỏ, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “những lão khốn kiếp kia bắt nạt ta mỗ mỗ, ta cần tăng cao thực lực, ít nói nhảm, chúng ta bắt đầu song tu đi...”

------oOo------

Chương 322: Tại sao không phải buộc ta giết người đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo gò má đột nhiên vừa kéo.

Cái này Tinh Tuyệt nữ vương, vẫn là như thế trực tiếp.

Có điều.

Sự tình đến mức độ như vậy, Vương Bảo cũng có thể hiểu được Tinh Tuyệt nữ vương ý nghĩ.

Tuy rằng không tình cảm gì, thế nhưng, coi như là nước sương nhân duyên, vì lẽ đó, Vương Bảo bắt đầu rồi chinh phạt.

...

...

Nửa canh giờ qua đi.

Nội cung bên trong, đột nhiên bùng nổ ra hai cỗ khí thế kinh khủng.

Hư không rung động, Tinh Tuyệt nữ vương đặt chân không trung, đầy mặt sát khí, trực tiếp hướng về chiến trường mà đi.

Mà Vương Bảo, nhưng là không chút hoang mang mặc quần áo xong, nhìn Tinh Tuyệt nữ vương rời đi, tức giận nói thầm nói, "đánh xong pháo liền đi, cũng thật là thẳng thắn a!"

Vốn là, chuyện như vậy hẳn là nam nhân chiếm tiện nghi, thế nhưng hiện tại Vương Bảo nhưng cảm thấy thật giống chính mình chịu thiệt giống như.

Nhắc tới xong.

Vương Bảo trên mặt lộ ra nụ cười nhạt.

Hắn thực sự là coi thường Tinh Tuyệt nữ vương huyết mạch!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, trong cơ thể hắn quy tắc, thình lình đã đến Thiên tiên cấp bậc!

Tiên thiên đạo linh, chính là khủng bố như vậy!

Mà Tinh Tuyệt nữ vương thu hoạch đến chỗ tốt, kỳ thực so với Vương Bảo càng to lớn hơn, Vương Bảo tất cả năng lực, đều bị Tinh Tuyệt nữ vương hoàn mỹ phục chế qua đi, thực lực tăng mạnh!

“Không để ý, ta liền Thiên tiên, này sức chiến đấu tăng lên không phải một chút a!”

Vương Bảo khẽ cười một tiếng, hướng về chiến trường đi đến.

Đi tới trên chiến trường, Vương Bảo phát hiện vào giờ phút này, Tôn Hữu Đạo bọn họ đã là bị đánh mộng bức.

Thánh Nữ Quốc chủ thêm vào Hạn Bạt, hơn nữa phản bội Hỏa Thánh Tông lão tổ, bây giờ, thực lực tăng vọt Tinh Tuyệt nữ vương cũng gia nhập vào, Tôn Hữu Đạo bọn họ lập tức không chống đỡ nổi, liên tục lui nhanh, cái kia liên hợp bọn họ trận pháp quang ấn, cũng có muốn tan vỡ xu thế!

“Đáng chết!”

Tôn Hữu Đạo gầm nhẹ!

Sau đó, phía sau đột nhiên xuất hiện một cái to lớn vòng cầu, này vòng cầu phun ra nuốt vào tiên linh khí, hóa thành từng đạo từng đạo màn ánh sáng, ngang đứng ở Tôn Hữu Đạo đám người trước người.

“Các ngươi những lão già này, đi chết!”

Tinh Tuyệt nữ vương con ngươi đỏ đậm, đằng đằng sát khí nhìn chằm chằm Tôn Hữu Đạo, trong lúc phất tay, đều có từng luồng từng luồng sức mạnh kinh khủng hướng về màn ánh sáng tập kích.

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên.

Lớn như vậy tốt trang bức cơ hội, đương nhiên không cho bỏ qua!

Thân thể hơi động, như ánh chớp giống như lẻn đến Hạn Bạt bên người, Vương Bảo trong tay kiếm gỗ xuất hiện, đột nhiên lớn quát, "Dừng tay!"

Sức bùng nổ sức mạnh ở trên hư không rung động, dù cho là Tinh Tuyệt nữ vương, cũng là hơi ngạc nhiên, Thánh Nữ Quốc chủ càng là con ngươi co rụt lại, tâm trạng ngơ ngác.

Vừa nhìn tôn nữ trạng thái, Thánh Nữ Quốc chủ liền biết tôn nữ đã cùng cái kia Vương Đại Chùy song tu.

Có điều bây giờ nhìn lại, cái này "Vương Đại Chùy" thực lực tăng lên có chút quá đáng a!

Vương Bảo híp mắt nhìn sắc mặt âm trầm Tôn Hữu Đạo, cười lạnh nói, "ông lão, hiện tại có một cái cơ hội tuyệt vời đặt tại trước mặt ngươi, lập tức đầu hàng, ta tha các ngươi một mạng! Dù sao trời cao có đức hiếu sinh a, ta không muốn sát sinh!"

Tôn Hữu Đạo ánh mắt ẩn chứa một vệt uất ức!

Sự tình phát triển đến nước này, là hắn không có nghĩ đến.

Đối phó một cái Thánh Nữ Quốc chủ, bọn họ nhiều người như vậy liên hợp lại, hơn nữa hắn bất ngờ được chí bảo, căn bản không tính việc khó!

Thế nhưng.

Đầu tiên là một cái khủng bố Hạn Bạt.

Tiếp đó, cái kia Tinh Tuyệt nữ vương tiểu nha đầu sức chiến đấu cũng rất sao tăng mạnh.

Hơn nữa phản bội Hỏa Thánh Tông tông chủ, còn có cái này nguyên bản là giun dế, thế nhưng hiện tại, cũng rất sao siêu thần Vương Bảo.

Khe nằm!

Ngày hôm nay phiền phức lớn rồi!

Lăng vân Các lão tổ đám người sắc mặt, so với Tôn Hữu Đạo có thể âm trầm nhiều, trong lòng dâng lên vô tận hối hận.

Sớm biết như vậy.

Bọn họ mới rất sao không đến.

Đều do Tôn Hữu Đạo lão thất phu này, đem bọn họ dao động què rồi, hiện tại, liền rất sao hỏi một chút, nên làm gì?

Trầm mặc nửa ngày, Tôn Hữu Đạo mặt âm trầm lạnh giọng nói, “tiểu tử, ngày hôm nay coi như sự tình không thể làm, thế nhưng, ngươi muốn giữ lại chúng ta, cũng là mơ hão!”

Vương Bảo hơi cười, “Vậy thì là muốn chết a?”

Kiếm gỗ hơi giơ lên.

Vương Bảo ngẩng đầu, nụ cười vừa thu lại, lạnh giọng nói, “ông lão, đừng trách ta không cho ngươi lựa chọn cơ hội!”

Kiếm gỗ vung một cái.

Từng đạo từng đạo khoảng một trượng kiếm khí, phun phát ra!

Mà hiện tại kiếm gỗ, vận mệnh lần kích thuộc tính đã bị Vương Bảo tiến hành rồi hai lần tinh luyện!

Trước hạn mức tối đa, là chín mươi chín lần!

Hiện tại, nhưng là 199 lần!

Lấy Vương Bảo hiện tại Thiên tiên tu vi, bản thân liền có thể chiến thiên tiên đỉnh cao, kiếm gỗ vận mệnh lần kích, dù cho không đạt tới 199 lần, nhưng cũng là thập phần đáng sợ!

Xì xì xì.

Tôn Hữu Đạo chí bảo vòng cầu biến thành màn ánh sáng, bị kiếm khí tập kích, như là bọt nước bình thường rung chuyển lên.

Mà Vương Bảo động tác liên tục, mặt không hề cảm xúc, ánh mắt hàn mang lóe lên, trực tiếp dùng ra truyền thừa từ Tịch Diệt tiên quân siêu cấp kiếm quyết, giết tiên kiếm quyết thức thứ nhất!

Trong chớp mắt, từng luồng từng luồng khủng bố kiếm khí, gần như trong nháy mắt liền đem bốn phía thiên địa nguyên khí rút khô, hóa thành một cái to lớn kiếm ảnh, ầm ầm va về phía màn ánh sáng!

Tôn Hữu Đạo sắc mặt hoàn toàn thay đổi, chờ đến một đạo răng rắc tiếng vang lên, Tôn Hữu Đạo đỉnh đầu vòng cầu Tiên khí phát sinh một đạo gào thét, mặt trên thần quang trực tiếp tiêu diệt!

“Đừng động thủ!”

Tôn Hữu Đạo mặt xám như tro tàn, ánh mắt lộ ra thần sắc kinh khủng, đột nhiên hét lớn.

“Chậm!”

Vương Bảo lạnh lùng mở miệng, động tác liên tục!

Giết tiên kiếm quyết thức thứ hai, ở trong hư không cuồng thiểm không ngớt, trong phút chốc liền xuất hiện ở Tôn Hữu Đạo đám người trước người!

Vận mệnh lần kích 150 lần!

Chiêu kiếm này, không muốn quá khủng bố!

"Đáng ghét!"

Tôn Hữu Đạo rít gào lên, con ngươi đỏ đậm, xoay người liền chạy!

Nhận sợ cũng không được? Tên khốn kiếp này lại muốn đuổi tận giết tuyệt!

Mà cái khác đại tông lão tổ, cũng giống như vậy động tác, bằng vào trực cảm, liền có thể cảm giác được chiêu kiếm này khủng bố, da đầu đều muốn nổ tung, tâm hồn phát lạnh!

Đồng thời ở bên trong tâm, cuồng mắng Tôn Hữu Đạo, này cái hố to so với, thật muốn đem bọn họ hố chết rồi!

Liền ở tại bọn hắn chạy trốn ra ngoài không bao xa.

Từng đạo từng đạo kiếm khí, đem bọn họ nhấn chìm!

Thời gian trong chớp mắt, bao quát Tôn Hữu Đạo ở bên trong mấy cái đại tông lão tổ, toàn bộ đều kêu thảm một tiếng, lại im bặt đi, thân thể từ giữa không trung rơi xuống, chết không thể chết lại.

Tình cảnh trong nháy mắt yên tĩnh lại!

Phía dưới.

Đông đảo võ giả một mặt mộng bức, mộng không muốn.

Chiêu kiếm này, có thể nói là đem Hoàng Phong giới trời cho chọc vào!

Mà mấy đại tông Thiên tiên, run lẩy bẩy, sắc mặt trắng bệch cực kỳ, đứng tại chỗ, rất muốn xoay người bỏ chạy.

Nhưng là không dám!

Uông Minh ngây người như phỗng, hồn bay phách lạc.

Huống Thiên Tuyệt đám người cũng giống như vậy, trong đầu một mảnh trống không!

Các lão tổ, bị đoàn diệt?

Khe nằm, tên kia, không phải rất sao Nhân tiên sao? Làm sao đột nhiên trở nên như thế treo?

Trong hư không.

Thánh Nữ Quốc chủ hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi nhìn Vương Bảo.

Cái tên này, thật sự chỉ là Thiên tiên?

Này sức chiến đấu, sợ là có thể truy được với Huyền tiên chứ? Quá khủng bố!

Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, một mặt tiếc nuối cảm thán nói, “ai nha, lại nhiều một nhóm dưới kiếm vong hồn, tại sao buộc ta giết người đây, thật phiền muộn...”

------oOo------

Chương 323: Lăng Thiên Huyết Cừu Ấn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy tháng sau khi.

Thánh Nữ Quốc trên không, Vương Bảo cùng Tinh Tuyệt nữ vương sóng vai đứng thẳng.

Khoảng thời gian này, Vương Bảo có thể không nhàn rỗi, mỗi ngày cùng Tinh Tuyệt nữ vương song tu, hoặc là nói này Tinh Tuyệt nữ vương huyết mạch trâu bò đây, Vương Bảo liền tu luyện đều không tu luyện, liền trực tiếp mạnh mẽ tăng lên tới Thiên tiên đỉnh cao.

Không hề bất ngờ vượt qua Huyền tiên kiếp, Vương Bảo vậy thì chuẩn bị phi thăng Tiên giới.

“Châu Châu, ngươi thật sự không theo ta cùng đi?” Vương Bảo nắm bắt Tinh Tuyệt nữ vương tay nhỏ.

Lại không có cảm tình cơ sở, mỗi ngày lên thuyền cũng lôi ra cảm tình đến rồi.

Tinh Tuyệt nữ vương lắc đầu một cái, có chút không muốn, có chút quyến luyến.

Vương Bảo mạnh mẽ, thiên phú, không thể không nhường Tinh Tuyệt nữ vương thần phục, nhẹ giọng nói, “thuận buồm xuôi gió!”

“Gặp lại!”

Vương Bảo hít một hơi, ở Tinh Tuyệt nữ vương ngoài miệng mạnh mẽ gặm một cái, theo không gian áp bức cách đến tăng lên, một cột sáng khóa chặt Vương Bảo, biến mất ở tại chỗ!

...

...

Tiên giới lớn, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Ngoại trừ những kia lánh đời Tiên đế cấp cường giả, hiện nay Tiên giới có tứ đại cổ quốc nổi danh nhất, phân biệt là Thiên Long Tiên Quốc, Ám Ảnh Tiên Quốc, Thần Nguyệt Tiên Quốc cùng Cửu Dương Tiên Quốc, đối ứng chính là tứ đại Tiên đế!

Vào giờ phút này, Thần Nguyệt Tiên Quốc nơi nào đó.

Vương Bảo thân thể, từ trong hư không lấp loé mà ra.

Bước lên thực địa, Vương Bảo nhìn quét bốn phía, không khỏi ngẩn ra.

Bốn phía có rất nhiều võ giả, nơi này nhìn qua như là một cái phi thăng ao, có rất nhiều người từ dưới chân một màn ánh sáng bên trong đi ra.

“Này này uy, ngươi, nói ngươi đây? Mù nhìn cái gì, còn không mau lại đây đăng ký?”

Một đạo thiếu kiên nhẫn âm thanh âm vang lên.

Nói chuyện chính là một cái thân mang khôi giáp người trung niên, chính lạnh lùng nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo thần sắc hơi động, đi tới.

Người trung niên kia hơi nhướng mày, đột nhiên cười lạnh nói, “Mã Đức, người mới chính là người mới, còn coi chính mình là hạ giới đại lão đây? Như thế dài dòng, cho ngươi chút dạy dỗ nhường ngươi thanh tỉnh một chút!”

Vừa dứt lời, người trung niên cánh tay giơ lên, từng luồng từng luồng linh

quang hóa thành một đạo lòng bàn tay, đánh về Vương Bảo.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, động tác chưa dừng lại!

Trung niên nhân này chỉ là chỉ là Địa tiên, bực này công kích, cùng gãi ngứa không có gì khác nhau!

Vương Bảo liền tiên nguyên đều vô dụng, chỉ dựa vào tinh luyện đến Thiên Tiên thân thể, liền dễ dàng đỡ công kích.

Người trung niên hoàn toàn biến sắc, con ngươi co rụt lại, đang chuẩn bị nói chuyện, liền nhìn thấy Vương Bảo tay vừa nhấc, một luồng bàng bạc lực lượng tập kích mà tới.

Người trung niên sợ vãi tè rồi, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, kêu to nói, "Huyền tiên? Đại nhân tha mạng! Tha mạng! Tiểu nhân có mắt không tròng, đại nhân tha mạng a!"

Vương Bảo thu tay lại, lạnh giọng nói, "nơi này là nơi nào?"

Bốn phía.

Không ít thân mang khôi giáp võ giả, đều là thương hại nhìn người trung niên.

Mới vừa phi thăng lên đến võ giả, đa số là Nhân tiên, chỉ có rất ít ỏi một phần, mới sẽ là Nhân tiên hướng về lên, mà Huyền tiên, vậy thì càng ít đi, trăm năm đều chưa chắc ra một cái.

Trang bức trang đến Huyền tiên trên người.

Người trung niên cái này xui xẻo kính, cũng là không ai.

Hít vào một ngụm khí lạnh, người trung niên nuốt ngụm nước bọt, lòng vẫn còn sợ hãi nói rằng, "đại nhân, nơi này là Thần Nguyệt Tiên Quốc đệ 930 hào phi thăng ao, đi ra ngoài bên ngoài, là Phi Sa Thành!"

Vương Bảo gật gù, hướng về một cái to lớn cổng vòm đi đến.

Có điều.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo đột nhiên ngừng chân, bởi vì lúc này giờ khắc này, trong hư không thình lình xuất hiện từng luồng từng luồng tinh lực, cái kia tinh lực ký kết thành một đạo dấu ấn, đột ngột bay về phương xa.

Vương Bảo cau mày, nhìn trên mu bàn tay thêm ra đến một đạo vết máu, con ngươi quái lạ.

“Lăng Thiên Huyết Cừu Ấn? Trời ơi...”

Phía sau, người trung niên kia đột nhiên rít gào một tiếng, đồng thời ở nhanh chóng lùi về phía sau.

Một mặt sợ hãi, bị dọa cho phát sợ.

Vương Bảo xoay người, giơ tay chỉ chỉ trên mu bàn tay vết máu nói rằng, “ngươi biết đây là cái gì?”

Người trung niên nuốt nước bọt, bốn phía cũng là yên lặng như tờ, Vương Bảo có thể cảm giác được bọn họ e ngại.

Ánh mắt hàn mang lóe lên, Vương Bảo nhìn chằm chằm trung niên nhân nói, “Nói!”

Người trung niên thân thể khẽ run, chỉ là do dự một chút, liền run cầm cập nói rằng, “chuyện này... Đây là Lăng Thiên Huyết Cừu Ấn, là Lăng Thiên Điện một loại bí pháp, chỉ cần có người giết Lăng Thiên Điện truyền nhân, sẽ trúng loại này dấu ấn, sẽ bị Lăng Thiên Điện truy sát đến chân trời góc biển!”

“Lăng Thiên Điện?”

Vương Bảo rõ ràng.

Khẳng định là bởi vì hắn giết Hoàng Phong giới Lăng Thiên Điện điện chủ Tôn Hữu Đạo duyên cớ.

Có điều.

Cái kia Lăng Thiên Điện như thế treo sao? Ở Tiên giới có vẻ như cũng rất nổi danh a!

Mà vào giờ phút này, người trung niên kia cùng với bốn phía cái khác khôi giáp võ giả, nhìn về phía Vương Bảo thời gian, đều lộ ra thương hại.

Đắc tội rồi Lăng Thiên Điện.

Ngươi tuyệt bức chết chắc rồi!

Lăng Thiên Điện bên trong, toàn rất sao là một đám người điên, người tuy rằng không nhiều, nhưng cái đỉnh cái trâu bò a.

Hơn nữa Lăng Thiên Điện người từ trước đến giờ hào phóng, nếu như có người giúp Lăng Thiên Điện báo thù, phải nhận được rất lớn báo lại.

Nhìn lướt qua trên tay dấu ấn, Vương Bảo cũng không coi là chuyện to tát, binh tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, Lăng Thiên Điện nếu là không chọc đến hắn cũng là thôi, thật tìm đến hắn báo thù, hắn sẽ làm Lăng Thiên Điện biến thành chết trời điện.

Rời đi phi thăng ao, đập vào mắt chính là một mảnh cát vàng, mà ở cát vàng bên trên, nhưng là một tòa thật to thành trì.

Nghĩ đến đây chính là Phi Sa Thành.

Vừa mới chuẩn bị vào thành tìm hiểu một chút Tiên giới đây.

Đột nhiên, Phi Sa Thành bên trong, từng đạo từng đạo khí thế kinh khủng bốc lên, cùng lúc đó, mấy bóng người dường như nhanh như tia chớp, từ trong thành xông tới, thình lình chính là Vương Bảo phương hướng này.

Vương Bảo hơi nhướng mày, theo bản năng ngừng chân, híp mắt lại xem hướng về phía trước.

“Ở cái kia!”

Một đạo hét lớn vang vọng hư không, rầm rầm rầm, mười mấy bóng người ở Vương Bảo trước người rơi rụng!

Một người trong đó nhẹ nhàng phất tay, trong hư không nhất thời thêm ra đến một đạo hình ảnh, chính là Vương Bảo khuôn mặt, trên mu bàn tay Lăng Thiên Huyết Cừu Ấn có thể thấy rõ ràng!

Cầm đầu một người trung niên, người này chính là Phi Sa Thành thành chủ Lý Túng Thiên!

Trên dưới đánh giá Vương Bảo một chút, Lý Túng Thiên vòng chéo tay, nhạt âm thanh nói, “tự giới thiệu mình một chút, lão phu Phi Sa Thành thành chủ, Lý Túng Thiên! Tiểu tử, bé ngoan bó tay chịu trói đi!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, “Chúng ta ngày xưa không nguyên hôm nay không thù, ngươi vì sao muốn bắt ta?”

Lý Túng Thiên cười to nói, “ngươi giết Lăng Thiên Điện người, nắm lấy ngươi giao cho Lăng Thiên Điện, một viên năm sao tiên đan tuyệt đối thiếu không được, vì lẽ đó, đừng trách ta ra tay với ngươi, có trách thì chỉ trách ngươi chọc không nên dây vào người!”

Vương Bảo ha ha cười, ánh mắt chớp qua một vệt sát cơ, “Yêu, bắt chó đi cày, quản việc không đâu a! Có điều, ngươi cảm thấy ta dám giết Lăng Thiên Điện người, liền không chút bối cảnh? Cảnh cáo ngươi, đừng mẹ nó chọc ta, bằng không ta... Ân, ta Ma giáo mấy vạn vạn giáo chúng, một người một ngụm nước bọt, đều có thể nhấn chìm ngươi Phi Sa Thành!”

Lý Túng Thiên sững sờ.

Phản ứng lại, vẻ mặt quái lạ nói rằng, “ngươi một cái mới vừa phi thăng lên

đến gia hỏa, uy hiếp ta? Ha ha ha, thực sự là chuyện cười, Tiên giới thế lực lớn không ít, lão phu không trêu chọc nổi cũng không ít, thế nhưng cái này cái gọi là Ma giáo, ta còn thực sự chưa từng nghe nói!"

Lý Túng Thiên bên người, một người bỗng nhiên đi ra, cười lạnh nói, "thành chủ, với hắn nói nhảm gì đó, phế bỏ tu vi của hắn lại nói!"

Vừa dứt lời, chân như Long Tượng lao nhanh, giẫm cát vàng đầy trời, hướng về Vương Bảo vọt tới...

------oOo------

Chương 324: Kiếm chuyện, ta nhưng là chuyên nghiệp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm!

Hư không rung động, phát sinh to lớn bạo âm, trong nháy mắt, cái kia động thủ Phi Sa Thành võ giả lại như là hóa thành một cái loại nhỏ kiêu dương, cả người lộ ra khó có thể nói nên lời cực nóng khí tức, một quyền hướng về Vương Bảo đánh giết mà đến!

Bàng bạc hỏa diễm quy tắc bao phủ, trong nháy mắt liền tập kích đến Vương Bảo trước người.

Nhưng mà.

Ngay ở này trong chớp mắt, Vương Bảo ánh mắt hàn mang lớn thiểm, trong cơ thể hỏa nguyên quy tắc dâng trào mà ra, không gần như chỉ ở trong nháy mắt đồng hóa kéo tới hỏa diễm quy tắc, càng là hóa thành một cái cực hạn ngạch lưỡi dao gió!

Bạch!

Dường như trường đao, ngang dọc đánh xuống!

Cái kia Phi Sa Thành võ giả trong lòng hàn ý tăng mạnh, tê cả da đầu, cấp tốc phản ứng lại, liền muốn lui nhanh, thế nhưng, quá chậm, hắn khoảng cách Vương Bảo đã là rất gần, lúc này căn bản là không có cách thoát đi Vương Bảo phạm vi công kích!

Dao thớt gia thân giống như, khủng bố hỏa nguyên quy tắc biến thành trường đao sắc bén, trong phút chốc phá hoại Phi Sa Thành võ giả hộ thể phòng ngự, trực tiếp đem thân thể của hắn, cắt rời thành hai nửa!

Yếu đuối không thể tả!

Quả thực chính là nghiền ép!

Người võ giả này, Huyền tiên sơ kỳ, thế nhưng ở Vương Bảo trong tay, nhưng liền một chiêu cũng không ngăn nổi!

Mà Vương Bảo, thậm chí đều không có di động một bước, hung hãn giết người, mắt lạnh nhìn chằm chằm Lý Túng Thiên đám người, nhạt âm thanh nói, "hôm nay tới đây thôi, bằng không, ta dám cam đoan, các ngươi sẽ hối hận!"

Lý Túng Thiên sắc mặt của bọn họ, đều là trở nên khó coi cực kỳ.

Đồng bạn chết quá nhanh, dù cho là Lý Túng Thiên, cũng kiên quyết không sẽ nghĩ tới, tương tự là Huyền tiên, thế nhưng chênh lệch đã vậy còn quá lớn!

Lớn đến một chiêu tức chết mức độ!

"Đáng ghét!"

Ánh mắt âm trầm đáng sợ, Lý Túng Thiên trên mặt mang theo cười lạnh, khá là kiệt ngạo lớn quát, "Chấm dứt ở đây? Ngươi rất sao nằm mơ! Giết ta Phi Sa Thành người, chính là lão phu tử địch, người đến, giết cho ta! Không cần lưu thủ, coi như là thi thể, Lăng Thiên Điện như thế có thù lao!"

Đi theo Lý Túng Thiên bên người, đều là Phi Sa Thành cao tầng.

Lý Túng Thiên vừa dứt lời, một đám hàng nhất thời khí thế bạo phát, lông không bảo lưu hướng về Vương Bảo công kích lại đây.

Lý Túng Thiên cũng không có nhàn rỗi, hắn thân là thành chủ, tu vi tự nhiên là cao nhất, hắn là một vị Thánh tiên!

Quy tắc chí thánh, trong lúc phất tay, đều lộ ra không tên hoàng nhiên lớn lực!

“Chết!”

Trong miệng gào thét, Lý Túng Thiên giơ tay một chiêu, một thanh khổng lồ trường đao xuất hiện ở trong tay hắn, lưỡi đao nhất chuyển, vô cùng tận đao khí hóa thành sông dài, lộ ra từng luồng từng luồng uy nghiêm đáng sợ ánh sáng lạnh lẽo, hướng về Vương Bảo bao phủ tới!

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Ma trứng.

Đám người kia, còn đúng là không để lại dư lực a!

Nếu như chỉ cần đối phó Lý Túng Thiên, Vương Bảo còn có thể đọ sức, có điều hơn nữa một đám Huyền tiên trung hậu kỳ, Vương Bảo cũng không làm được diệt sạch.

Trong mắt xẹt qua một vệt hung mang.

Vương Bảo hừ nhẹ một tiếng, trong tay kiếm gỗ lấp loé mà ra, dưới chân như điện, động đằng trong lúc đó, từng luồng từng luồng kiếm khí hóa thành từng đạo từng đạo to lớn mặt quạt kiếm ảnh, chống đối Lý Túng Thiên đồng thời, cắn giết hướng về cái khác Phi Sa Thành võ giả!

Ầm ầm ầm!

Hư không nổ tung bình thường, phát sinh kinh thiên động địa nổ vang, cát vàng bay vụt, hầu như hình thành từng đạo từng đạo bão cát.

Ánh đao đầy trời, kiếm khí như rồng, Vương Bảo trong tay kiếm gỗ ánh kiếm cuồng thiểm, cũng không lâu lắm, Lý Túng Thiên bên người, liền truyền tới hai đạo kêu thảm thiết.

Thân thể lui nhanh.

“Phốc...”

Vương Bảo trong miệng phun máu, cầm trong tay kiếm gỗ, mắt lạnh nhìn về phía trước, Lý Túng Thiên sức chiến đấu cao hơn hắn không ít, đao khí nhập thể, thân thể đều phảng phất bị đông cứng.

Mà Lý Túng Thiên đều muốn điên, con ngươi đỏ đậm, bên cạnh hắn, đã thêm ra đến hai bộ thi thể!

Lại rất sao chết mất hai người!

Bên cạnh hắn mấy lớn Huyền tiên, sắc mặt đều là có chút cứng ngắc, tâm hồn phát lạnh!

Đẩy bọn họ nhiều người như vậy công kích, còn chém giết hai người bọn họ đồng bạn, cái tên này là biến thái sao? Quá mẹ nó yêu nghiệt!

Lý Túng Thiên gào thét nói, "tiểu súc sinh, lão tử ngày hôm nay muốn đem ngươi rút gân lột da!"

Vừa dứt lời, trong tay hắn trường đao giơ lên, một luồng cực hạn khí tức lạnh lẽo như băng không ngừng xoay quanh, hư không đều tựa hồ ngưng tụ, xuất hiện băng cặn!

Thấy cảnh này, Vương Bảo híp mắt lại, đột nhiên cười to nói, "ngày hôm nay này khẩu khí, lão tử nhớ rồi, đợi ta triệu hoán Ma giáo bang chúng đến đây, nhất định phá huỷ ngươi Phi Sa Thành!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp dẫn động hệ thống xuất phẩm tiểu na di phù!

Đồ chơi này có thể cự ly ngắn na di, hơn nữa chỉ cần không vượt qua Vương Bảo hai cái đại cảnh giới, liền không cách nào phong tỏa!

Bóng người lóe lên, Vương Bảo biến mất ở tại chỗ.

Mà lúc này, Lý Túng Thiên kinh thiên một đao, dĩ nhiên hạ xuống, hư

không xuất hiện từng đạo từng đạo khủng bố sóng gợn, sôi trào đao khí cắt rời hư không, cắt rời đại địa, đập vào mắt nhìn thấy, một cái lớn vô cùng khe kéo dài về phía trước, không biết bao nhiêu dặm địa!

Chỉ là.

Này một đao lại treo cũng vô dụng, Vương Bảo sớm chạy.

“Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết!”

Lý Túng Thiên rít gào, trong tay trường đao không ngừng vứt ra, phát tiết nội tâm bất mãn cùng uất ức!

Chỉ là một cái Huyền tiên, bọn họ nhiều người như vậy, không chỉ có không giết chết đối phương, trái lại bị đối phương giết ngược lại ba người!

Chuyện này quả thật mất hết hắn Lý Túng Thiên mặt!

Quá vô năng!

“Thành chủ! Tiểu tử kia, không đơn giản! Chúng ta lần này, khả năng thật sự làm sai!”

Một người trung niên sắc mặt khó nhìn thật thoáng khẩu.

Lý Túng Thiên không lên tiếng.

Chỉ là ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt hối hận!

Vương Bảo sức chiến đấu mà không đề cập tới, chỉ là có thể ở trong chiến đấu, trong nháy mắt thoát ly biến mất, cũng đã nhường tâm tình của hắn rơi xuống thung lũng.

Như thế trâu bò một người.

Hay là cái kia Ma giáo, thật sự không trêu chọc được!

Nhưng là, nói nhiều hơn nữa, như thế nào đi nữa hối hận, có cái lông gà dùng? Cũng đã động thủ, thời gian cũng không thể ngã lưu.

“Gần nhất nhiều cảnh giác! Đem tên kia hình ảnh kề sát tới trong thành!”

Lý Túng Thiên mặt âm trầm khẽ quát một tiếng, sau đó, ánh mắt tinh mang lóe lên, lạnh giọng nói, “mau chóng thông báo Lăng Thiên Điện! Nhường bọn họ phái người đến, Lăng Thiên Điện bên trong người khoảng cách Huyết Cừu Ấn khoảng cách nhất định, liền có thể cảm giác được!”

“Rõ ràng!”

Một đám hàng theo tiếng gật đầu.

“Trở về!”

Phiền muộn phất tay một cái, Lý Túng Thiên đám người trở về Phi Sa Thành.

...

...

Phi Sa Thành ngoài thành nơi nào đó, Vương Bảo bóng người từ hư không lấp loé mà ra, lập tức đã biến thành một cái đẹp Ngọc thiếu năm.

Rất xa nhìn Phi Sa Thành, Vương Bảo thản nhiên đi tới.

Ánh mắt lập loè ánh sáng lạnh lẽo.

Vương Bảo khóe miệng mang theo ý cười, dĩ nhiên đem Lý Túng Thiên đánh tới thi thể nhãn mác.

Giết ba cái Huyền tiên võ giả, Vương Bảo EXP đã đạt đến mười phần trăm!

Hạn Bạt lúc này vẫn là Thiên tiên cảnh giới, muốn tăng lên, cũng cần EXP.

Vốn là Vương Bảo nghĩ an ổn an ổn, nhưng ai bảo cái kia Phi Sa Thành chủ Lý Túng Thiên tìm đường chết đây.

Đi tới Phi Sa Thành cửa thành, Vương Bảo xếp hàng vào thành, đúng quy đúng củ, cái kia Lý Túng Thiên nằm mộng cũng muốn không tới, Sát thần vào thành.

Tùy ý tìm một cái khách sạn ở lại, Vương Bảo ở trong phòng định ra na di phù chỉ định tọa độ, sau đó liền hơi phe phẩy tóc dài, mặt mỉm cười rời đi khách sạn.

Nhìn xa xa cái kia to lớn phủ thành chủ.

Vương Bảo khóe miệng xẹt qua một vệt âm hiểm cười.

Kiếm chuyện, ta nhưng là chuyên nghiệp...

------oOo------

Chương 325: Còn có càng quá đáng đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vòng chéo tay, Vương Bảo ở Phi Sa Thành trong đường phố đi tới.

Hắn đang tìm kiếm mục tiêu.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo con mắt chính là nhắm lại, phía trước có mấy cái thân mang khôi giáp võ giả chính mặt không hề cảm xúc tuần tra.

Những này là Phi Sa Thành thành vệ quân.

Ho nhẹ một tiếng, Vương Bảo trực tiếp quay về cái kia mấy cái thành vệ quân đi tới.

Thân là Phi Sa Thành thành vệ quân, những võ giả này ở trong thành địa vị cao cả, những võ giả khác trên căn bản đều là ẩn núp bọn họ ở đi.

Kết quả là, Vương Bảo liền vô cùng dễ thấy.

Cái kia cầm đầu thành vệ quân tiểu đội trưởng lập tức chú ý tới Vương Bảo, hơi nhướng mày, bước chân liên tục, đổi phương hướng.

Tuy rằng trong thành người đều e ngại thành vệ quân, thế nhưng căn cứ không gây sự nguyên tắc, coi như có người che ở đường trước, thành vệ quân cũng nhiều lắm chú ý một hồi, không sẽ động thủ.

Nhưng mà.

Theo Vương Bảo, thình lình cũng đổi phương hướng.

Cái kia thành vệ quân tiểu đội trưởng sắc mặt chính là biến đổi.

Này rất sao.

Tuyệt bức là cố ý a!

Ánh mắt hung mang lóe lên, thành vệ quân tiểu đội trưởng cười lạnh một tiếng, tay cầm bên hông chuôi kiếm, lệ quát, “Cút!”

Vương Bảo cười lạnh nói, “ngươi mắng ta?”

Thành vệ quân tiểu đội trưởng nhịn xuống ra tay ý nghĩ, khá là cảnh giác nói rằng, “ngươi ngăn trở chúng ta đi đường, ý muốn như thế nào?”

Vương Bảo cười lạnh, “Ngươi mắng ta?”

Thành vệ quân tiểu đội trưởng cùng hắn tiểu đồng bọn suýt chút nữa thổ huyết, tiểu đội trưởng sắc mặt khó coi nói rằng, “đạo hữu, nơi này nhưng là Phi Sa Thành, ngươi đến cùng muốn làm cái gì?”

“Trước tiên bất kể muốn ta làm cái gì, ngươi lại dám mắng ta? Này cũng không thể nhịn!”

Vương Bảo thản nhiên mở miệng, vung tay lên, trong chớp mắt, từng đạo từng đạo thủy ấn mang theo sóng lớn ào ào âm thanh, hướng về một đám thành vệ quân bao phủ mà xuống!

Sức mạnh kinh khủng trong phút chốc liền tràn ngập hư không, một đám thành vệ quân suýt chút nữa dọa tiểu, người tiểu đội trưởng kia trên mặt mang theo sợ hãi, nghĩ muốn nói chuyện, đều không nói ra, cả người liền bị một nguồn sức mạnh kéo, gắt gao bò ở trên mặt đất.

Đau nhức kéo tới, một đám thành vệ quân tiếng kêu rên liên hồi.

Bốn phía võ giả đều biểu thị mộng bức.

Ma trứng!

Đây là không muốn sống sao?

Ở Phi Sa Thành bên trong trắng trợn công kích thành vệ quân, này rất sao là khiêu khích a, lỏa lồ khiêu khích!

Thành vệ quân tiểu đội trưởng trước mắt mê muội, trong miệng thổ huyết, biểu hiện có chút mờ mịt.

Ma trứng, chúng ta đến cùng trải qua cái gì?

Không hiểu ra sao a!

Quá rất sao không hiểu ra sao.

Chúng ta chiêu ngươi chọc giận ngươi?

Ngươi chặn lại chúng ta con đường, ngươi còn có lý?

Khe nằm, quá rất sao bắt nạt người!

Vương Bảo đi tới thành vệ quân tiểu đội trưởng bên người, ngồi xổm xuống nhìn hắn, hiếu kỳ nói rằng, "nghĩ cái gì đây? Còn không mau mau gọi người? Không muốn báo thù?"

Tiểu đội trưởng một mặt mộng bức!

Vụ thảo!

Cái tên này chẳng lẽ là ngốc? Chẳng lẽ là bưu? Tìm đường chết cũng không thể như thế làm a? Như thế trắng trợn gây phiền phức, thật sự được chứ?

"Còn suy nghĩ lung tung, có thể hay không có chút huyết tính!" Vương Bảo tức giận vỗ vỗ tiểu đội trưởng đầu.

Thành vệ quân tiểu đội trưởng yên lặng rơi lệ, ta không huyết tính? Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi chờ ta.

Sau đó, trong tay xuất hiện một đạo phù ấn, ánh sáng lóe lên, trong hư

không nhất thời xuất hiện một đạo to lớn quang ảnh.

Vương Bảo mặt mày hớn hở, “Này là được rồi mà!”

Đứng dậy, Vương Bảo vòng chéo tay, đứng tại chỗ, bình yên chờ đợi.

Thành vệ quân tiểu đội trưởng cùng hắn tiểu đồng bọn liền như thế nằm trên mặt đất, cũng không dám lên, bọn họ không biết Vương Bảo vì cái gì vô duyên vô cớ công kích hắn, cũng không biết Vương Bảo vì cái gì còn cho bọn họ cơ hội nhường bọn họ gọi người, bọn họ không biết, cũng không dám hỏi a.

Bọn họ chỉ biết là.

Hàng này tuyệt bức chết chắc rồi!

Như thế khiêu khích Phi Sa Thành, thành chủ nếu có thể nhịn mới rất sao quái, coi như ngươi là Huyền tiên, thế nhưng thành chủ nhưng là Thánh tiên, không cho phép ngươi hung hăng.

Cộc cộc cộc!

Thành vệ quân tiểu đội trưởng phát sinh tín hiệu, cũng là nguy hiểm nhất cảnh cáo!

Rất nhanh, thành vệ quân tổng đội trưởng kể cả tứ đại đội đội trưởng, dắt tay nhau mà đến, khí thế vô tận, không hề che giấu chút nào.

Tổng đội trưởng ánh mắt quét qua, lập tức tập trung Vương Bảo, ánh mắt lệ mang lóe lên, cười lạnh nói, “đạo hữu, không biết thuộc hạ của ta, làm sao đắc tội rồi ngươi, ra tay như thế tàn nhẫn!”

Vương Bảo nhìn thành vệ quân tổng đội trưởng, hàng này đúng là quen thuộc, vừa nãy công kích hắn mấy cái Huyền tiên bên trong, thì có cái này hàng.

“Hắn mắng ta!” Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nói rằng.

Thành vệ quân tổng đội trưởng hơi nhướng mày, nhìn về phía người tiểu đội trưởng kia, tiểu đội trưởng oan ức đến bạo, suýt chút nữa nước mắt vỡ, vội vã giải thích nói, "hắn chặn chúng ta đi đường, ta chỉ là thuận miệng nói!"

Tổng đội trưởng hé mắt, ánh mắt ánh sáng lạnh lẽo cuồng thiểm, này rõ ràng chính là ở kiếm chuyện a!

"Đạo hữu, ngươi quá đáng!"

Tổng đội trưởng nhìn chằm chằm Vương Bảo, luôn cảm giác có chút không đúng, vì lẽ đó, không có lập tức ra tay.

Vừa nãy ở ngoài thành, Phi Sa Thành tổn thất nặng nề, Vương Bảo uy hiếp thanh âm, còn còn như ở bên tai xoay quanh, thành chủ đã hạ lệnh, nhiều cảnh giác.

Vương Bảo đột nhiên mặt giãn ra cười, "Quá đáng? Vậy thì quá đáng? Còn có càng quá đáng đây!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên cười dài một tiếng, trực tiếp hướng về tổng đội trưởng vọt tới.

Thành vệ quân tổng đội trưởng gò má cuồng quất, lệ quát, "Muốn chết!"

Trong tay ánh sáng lóe lên, một cái màu đen trường côn xuất hiện, bóng người lao ra, trực tiếp hướng về Vương Bảo đầu đập xuống!

Cuồng phong gào thét, hắc côn bên trên hiển lộ ra tầng tầng núi ảnh, như mang theo vạn quân chi lực, đè ép hư không, rung động không ngớt!

Vương Bảo bĩu môi, châm chọc cười.

Hàng này chỉ là Huyền tiên hậu kỳ, đối với hắn mà nói, không đáng nhắc tới.

Bàn tay duỗi ra, từng đạo từng đạo sóng nước hóa thành to bằng cái thớt thủy ấn, ngang lập ở trước người, theo Vương Bảo vung tay lên, thủy ấn điên cuồng tăng lên, không chỉ có trong phút chốc va lăn đi tổng đội trưởng hắc côn, càng là lông không ngừng lại, nghiền ép về phía trước!

"Đáng chết, làm sao như thế mạnh?"

Tổng đội trưởng con ngươi co rụt lại, tâm hồn lập loè tâm tình sợ hãi, hú lên quái dị, cực tốc lui nhanh!

Ầm!

Vương Bảo ánh mắt ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, một quyền đánh tới, bàng bạc nước nguyên quy tắc hóa thành vừa đến càng thêm to lớn thủy ấn, trực tiếp đem tổng đội trưởng thân thể đánh nổ!

Sương máu vung tung.

Vương Bảo ngừng chân, chậm rãi thở ra, "Này, mới kêu lên phân!"

Bốn phía võ giả toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người.

Ngay lập tức phản ứng lại, nguyên lai, người ta không phải đang tìm cái chết, người ta là đến gây phiền phức đến rồi!

Nếu như nói vừa nãy, còn có thể dùng hiểu lầm để giải thích, như vậy hiện tại, ở đâu là hiểu lầm, này rất sao chính là cố ý.

Mà vào giờ phút này, thành vệ quân tứ đại đội đội trưởng, nhưng là một mặt sợ hãi, cả người run rẩy, một cái trong đó run lập cập nói rằng, "ngươi... Ngươi dĩ nhiên giết tổng đội trưởng, thành chủ sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Vương Bảo híp mắt, ha ha cười, "Cái này, liền không nhọc ngươi bận tâm, ta ăn ngay nói thật, ngày hôm nay ta chính là đến kiếm chuyện, mau mau thông báo các ngươi thành chủ, ta không có thời gian!"

Mấy cái đội trưởng cả người co giật.

Cái kia trên đất nằm úp sấp thành vệ quân tiểu đội trưởng, yên lặng cúi đầu, sát mặt đất, không nhúc nhích.

Ma trứng!

Hận xong tổng đội trưởng, cái tên này lại muốn hận thành chủ sao?

Ta vẫn là đàng hoàng nằm thi đi, đối mặt loại này sát tinh, không để ý, liền khó giữ được cái mạng nhỏ này a...

------oOo------

Chương 326: Ma giáo số hiệu 2,587!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Túng Thiên nhận được tin tức sau khi, cảm giác đầu tiên chính là, tuyệt bức là có người ở đùa ta.

Vừa ở ngoài thành thất bại tan tác mà quay trở về, bây giờ lại bị người khiêu khích đến tổng đội trưởng cũng bị giết mức độ?

Đáng chết!

Năm xưa bất lợi, chồng đến đồng thời đúng không?

Phẫn nộ Lý Túng Thiên, lập tức đạp không hướng về Vương Bảo nơi này chạy nhanh đến, cùng lúc đó, trong thành cao tầng đại lão cũng dồn dập nhận được Lý Túng Thiên tin tức, quần hùng mà tới.

Rất xa, Lý Túng Thiên nhìn thấy Vương Bảo.

Dù sao Vương Bảo quá dễ thấy.

Bốn phía hầu như không có võ giả, đều là rất xa dùng e ngại ánh mắt nhìn Vương Bảo.

“Ngươi là ai?”

Lý Túng Thiên đáp xuống đất, một đám Huyền tiên hội tụ ở bên cạnh hắn, dường như dao găm giống như con mắt dồn dập nhìn chằm chằm Vương Bảo.

“Ít nói nhảm, xem đánh!”

Vương Bảo chẳng muốn cùng Lý Túng Thiên phí lời, lập tức ra tay.

Hắn chuẩn bị sống sờ sờ đùa chơi chết Lý Túng Thiên, hiện tại chỉ là bước thứ nhất.

Rầm rầm rầm!

Vương Bảo thân thể, thập phần khủng bố, đã đạt đến Thiên tiên cảnh giới, giẫm đại địa, mặt đất trong thời gian ngắn liền phảng phất mạng nhện bình thường rạn nứt!

Thao thao bất tuyệt sóng biển thanh âm ào ào ào vang lên!

Vương Bảo chỉ điều động nước nguyên quy tắc, thế nhưng, sức chiến đấu cũng là thập phần đáng sợ.

Lý Túng Thiên được kêu là một cái khí a, nổi giận gầm lên một tiếng, trường đao ở tay, quay về Vương Bảo chính là một cái dài phách.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là tà mị cười, bóng người đột nhiên biến mất.

Tại chỗ xuất hiện một cái Hôi Thảo biên chế mà thành manh manh đát (quá đáng yêu) đứa bé.

[thế thân búp bê], có thể dùng thế thân búp bê chiếm cứ Vương Bảo bản thân vị trí, trong nháy mắt xuất hiện ở tầm nhìn bên trong bất kỳ địa phương nào.

Đây là trước hệ thống thăng cấp gói quà lớn bên trong mở ra đến đúng lúc bảo bối, có điều một ngày chỉ có thể sử dụng một lần.

Lý Túng Thiên trường đao phách không, con ngươi chính là co rụt lại.

Mà ở bên cạnh hắn nơi nào đó, Vương Bảo bóng người xuất hiện ở trong đó một cái Huyền tiên cao thủ bên người.

Cái kia hàng đang chuẩn bị xem thành chủ đại sát tứ phương đây, nơi nào sẽ ngờ tới Vương Bảo lại đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh hắn, cảm ứng sau khi đến, lập tức quát to một tiếng, hướng về Vương Bảo một quyền oanh đến!

Mà cùng lúc đó, Vương Bảo trong cơ thể nước nguyên sức mạnh quy tắc mang theo bàng bạc tiên nguyên, trong chớp mắt, trước một bước đánh vào trên người đối phương!

Phốc!

Huyết tung trời cao!

Vương Bảo một chiêu giết địch, lông không lưu luyến, cười to nói, "thứ hỗn trướng, đây chính là đắc tội ta Ma giáo huynh đệ kết cục, mà này, chỉ là một cái bắt đầu, Ma giáo giáo chúng ngàn ngàn vạn, lão tử số hiệu 2587, giết một người là đủ, chuồn mất chuồn mất!"

Thân ảnh biến mất.

Vương Bảo trực tiếp xuất hiện ở khách sạn ở trong.

Mà vào giờ phút này, Lý Túng Thiên biểu thị mộng bức.

Khe nằm!

Ma giáo giáo chúng?

Số hiệu 2587?

Thiên sát, trước tiểu tử kia uy hiếp, không phải rất sao miệng pháo a, lúc này mới qua bao lâu, thì có Ma giáo giáo chúng giết tới đến rồi? Còn số hiệu 2587 đây, bọn họ là lấy cái gì đến số hiệu? Dùng thực lực? A phốc, 2587 đều như thế treo, cái kia số một nhiều lắm trâu bò?

"Đáng chết!"

Lý Túng Thiên gào thét, rít gào, sắc mặt tái xanh, một thân sát khí bao phủ, bốn phía võ giả đều là câm như hến!

Mà lúc này Phi Sa Thành Huyền tiên cao tầng.

Nhưng là mặt xám như tro tàn!

Sợ hãi cực kỳ!

Ma trứng!

Không có cách nào trị a!

Đây là muốn chết cầu a!

Cái kia Ma giáo giáo chúng thủ đoạn, đều mẹ nó xuất quỷ nhập thần, giết người, muốn đi thì đi, thành chủ đều không ngăn được, then chốt là, người ta muốn giết cứ giết, bọn họ căn bản không ngăn được.

Thành chủ là không sợ, hắn là Thánh tiên!

Thế nhưng bọn họ sợ a!

Nhiều đến mấy lần, bọn họ những người này còn không được chết sạch?

"Thành chủ, làm sao bây giờ?" Một cái Huyền tiên sắc mặt tái nhợt hỏi.

Lý Túng Thiên hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra uất ức, gầm nhẹ nói, "chớ hoảng sợ, biết rồi thủ đoạn của bọn họ, sau đó chú ý là được rồi, bọn họ có thể tùy ý na di, thế nhưng, căn bản không ngăn được ta toàn lực một đao, đánh tới đến các ngươi dựa vào khẩn ta!"

Một đám hàng trầm mặc không nói.

Đánh tới đến dựa vào khẩn ngươi?

Vậy đối phương nếu như đánh lén đây?

Liếc mắt nhìn nhau, một đám hàng toàn bộ đều là lo lắng cực kỳ, Lý Túng Thiên đương nhiên cũng chú ý tới, thế nhưng, hắn cũng rất bất đắc dĩ a, chỉ được ở trong lòng cầu khẩn, Lăng Thiên Điện người mau mau đến đây đi!

Hiện tại hắn đều hối hận chết rồi.

Cái kia đáng chết Ma giáo, quả thực chính là cái tổ ong vò vẽ, thật đáng sợ!

...

...

Khách sạn trong phòng.

Vương Bảo chậm rãi xoay người, thay đổi cái khuôn mặt, thản nhiên đi ra ngoài.

Hắn nói rồi vừa nãy chỉ là cái bắt đầu, đó cũng không là đùa giỡn.

Thời gian nhiều chính là, chậm rãi chơi là được rồi, sớm muộn đùa chơi chết Lý Túng Thiên.

Thế thân búp bê ở làm lạnh bên trong, ra khách sạn, Vương Bảo suy nghĩ một chút, liền có ý đồ xấu, tìm cái người qua đường hỏi thăm một chút, Vương Bảo chắp tay sau lưng trực tiếp hướng về trong thành một cái to lớn kiến trúc đi đến.

Càn Nguyên sàn đấu giá.

Vương Bảo bất động thần sắc đi vào, một người thanh niên nhìn thấy Vương Bảo, lập tức đi tới hỏi nói, “khách quan cần muốn cái gì?”

“Mang ta đi phòng ngăn, ta có đại sự thương lượng!” Vương Bảo thuận miệng nói rằng, thoáng lộ ra một tia khí thế.

Thanh niên sững sờ, liền bận bịu nói rằng, “xin mời đi theo ta!”

Tiến vào một cái phòng, thanh niên cung kính nói nói, “khách quan chờ, ta đi mời Đại chấp sự!”

Vương Bảo bỗng nhiên phất tay, cửa phòng đóng, sau đó bàn tay lớn ở thanh niên trên bả vai một đáp, bàng bạc lực lượng chớp mắt cầm cố lại thanh niên.

Thanh niên sắc mặt trắng bệch, một mặt sợ hãi.

Vương Bảo hướng về trong miệng hắn nhét vào một viên đan dược, giải trừ hắn cầm cố, nhạt âm thanh nói, "đừng kêu loạn, nghe ta nói, chúng ta không cừu không oán, ta có chút việc cần ngươi giúp ta, cho ngươi ăn chính là một viên độc đan, muốn mạng sống liền bé ngoan nghe lời, biết chưa?"

Thanh niên khóc không ra nước mắt, "Tiền bối tha mạng!"

"Mang ta đi các ngươi kho hàng!" Vương Bảo nói rằng.

Thanh niên ngẩn ngơ, run giọng nói, "tiền bối, ngài phải làm gì?"

"Không nên hỏi đừng hỏi!" Vương Bảo trừng mắt lên.

Thanh niên hút ngụm khí lạnh, không cần phải nhiều lời nữa.

Hai người rời khỏi phòng, thanh niên đàng hoàng mang theo Vương Bảo hướng về kho hàng đi đến.

Rất xa, đã thấy một cái gian phòng cực lớn, cửa có hai cái thủ vệ, thanh niên quay đầu nhìn Vương Bảo, xin tha nói rằng, "tiền bối bỏ qua cho ta đi!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ngươi có thể đi rồi, có điều, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng nói lung tung, ta như chết rồi, ngươi độc, nhưng là không ai giải!"

Thanh niên cả người run lên, được kêu là một cái sợ sệt.

Mà Vương Bảo, nhưng là hướng về kho hàng đi đến.

Cửa hai cái thủ vệ nhìn chằm chằm Vương Bảo đi tới, một cái trong đó hơi

nhướng mày, quát, “Làm gì?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “Đại chấp sự để cho ta tới lấy đồ vật!”

Nói chuyện thủ vệ nói rằng, “mật lệnh đây?”

“Ở này!”

Vương Bảo đưa tay ra, hai cái thủ vệ nhất thời nhìn lại, mà sau một khắc, hai người chỉ cảm thấy trước mắt nhất bạch, đón lấy một đen, ầm ầm ngã chổng vó, hôn mê đi.

Vương Bảo híp mắt cười, tay đặt ở kho hàng trên cửa chính, phá cấm thần trùy lực lượng dâng trào, không nhìn thẳng bao phủ kho hàng khủng bố trận pháp, đẩy cửa đi vào.

Xa xa.

Thanh niên kia một mặt mộng bức nhìn Vương Bảo vô thanh vô tức tiến vào kho hàng.

Khe nằm!

Kho hàng trận pháp là rất sao giả sao? Làm sao một điểm phản ứng đều không có? Hơn nữa người này làm sao gan to như vậy, đây là muốn cướp sạch kho hàng?

------oOo------

Chương 327: Ma giáo số hiệu 2,586!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một khắc qua đi.

Đến đây thay ca hộ vệ nhìn thấy ngã xuống đất hai người đồng bạn, kinh hãi đến biến sắc, một cái trong đó chăm sóc, một cái khác mau mau đi thông báo sàn đấu giá cao tầng.

Rất nhanh, Càn Nguyên sàn đấu giá đại quản sự liền mang theo mấy cái ông lão vội vã mà tới.

Sốt ruột lửa cháy mở ra kho hàng.

Đại quản sự đám người liền kinh ngạc đến ngây người.

Kho hàng bên trong, rất nhiều đặt trọng yếu món đồ đấu giá đài cao, đã rỗng tuếch.

Kho hàng bị cướp sạch?

A phốc!

Trận pháp làm sao đều không mang theo hữu hiệu? Đây chính là có thể ngăn cản Kim tiên trận pháp a, như thế mạnh lực trận pháp bảo vệ bên dưới, đều bị cướp sạch, ngươi rất sao ở đùa ta?

Hít vào một ngụm khí lạnh, đại quản sự lo lắng hướng vào phía trong đi đến, sau đó, liền trừng trừng nhìn nơi sâu xa nhất một cái nào đó đài cao thất thần.

Nửa ngày, đại quản sự sắc mặt trắng bệch, thân thể một cái lảo đảo, đặt mông ngồi vào trên đất.

“Ai làm?”

Quơ quơ đầu, đại quản sự đột nhiên nhảy lên, gào thét rít gào nói, “Mã Đức! Mau mau phong tràng! Thần nguyên bảo châu đều bị người đánh cắp đi rồi, lão tổ nếu như biết rồi, chúng ta này mấy cái mệnh cũng không đủ lấp!”

Một đám lão già lạnh cả người, một cái trong đó thân thể run run một cái, xoay người bước nhanh rời đi.

Nhưng vào lúc này, một cái trong đó ông lão tựa hồ chú ý tới cái gì, đi tới bên cạnh một cái đài lên.

Nơi đó có một trang giấy trắng.

Ông lão cầm lấy giấy trắng, con mắt quét qua, liền kinh ngạc thốt lên nói, “Ma giáo?”

“Cái gì?”

Đại quản sự nghiến răng nghiến lợi nhìn ông lão.

Ông lão hít một hơi, đem giấy trắng đưa tới, “Đại quản sự mời xem!”

Đại quản sự tiếp nhận giấy trắng.

Mặt trên viết một câu nói.

“Ma giáo đệ tử số hiệu 2586 Diệu Thủ Không Không dâng, xét thấy Phi Sa Thành thành chủ thương ta Ma giáo huynh đệ, do dó thanh lý Phi Sa Thành cửa hàng, chỗ đắc tội, chớ trách chớ trách, muốn trách, tìm Lý Túng Thiên cái kia lão ngu ngốc đi thôi!”

Đại quản sự hai tay run rẩy.

Gắt gao nắm giấy trắng, đại quản sự khuôn mặt đều vặn vẹo!

Ma trứng!

Ma giáo Diệu Thủ Không Không?

Vụ thảo đại gia ngươi, ngươi cái này hố hàng đầu óc vô nước đúng không? Các ngươi cùng Lý Túng Thiên có cừu oán, tìm hắn đi a, hại chúng ta Càn Nguyên sàn đấu giá làm gì?

Chúng ta rất sao đắc tội ai?

Đây cũng quá bắt nạt người a!

"Lý Túng Thiên!"

Đại quản sự liên quan đem Lý Túng Thiên hận lên.

Trong thành phát sinh sự tình, hắn đương nhiên cũng biết, thế nhưng là vạn vạn không nghĩ tới, hỏa sẽ đốt tới trên đầu mình đến.

Kho hàng bị cướp sạch, tông môn nhất định sẽ hạ xuống trừng phạt, càng không cần phải nói còn có thần nguyên bảo châu cỡ này chí bảo!

"Đi phủ thành chủ!"

Đại quản sự cắn răng phun ra một câu nói, sải bước hướng về bên ngoài đi đến.

Người của Ma giáo, căn bản tìm không được.

Thế nhưng chuyện này, cũng không thể như thế coi là, tối thiểu, không thể hắn đến gánh trách nhiệm a, hắn cũng đỉnh không nổi a!

Đáng chết Lý Túng Thiên, đều lại cái này lớn ngu ngốc, nhàn đến đau "bi" ngươi đi trêu chọc người của Ma giáo!

...

...

Phủ thành chủ.

Lý Túng Thiên tâm vẫn luôn ở lơ lửng.

Chỉ lo tiếp tục có chuyện.

Bây giờ trong thành cao thủ, người người tự nguy, hắn người thành chủ này uy tín, rơi xuống từ trước tới nay điểm thấp nhất!

Lý Túng Thiên đã có thể tưởng tượng, nếu như hôm nay bận rộn đến mấy lần, cái kia bên cạnh hắn, phỏng chừng không ai dám ở lại!

Ở tử vong trước mặt, hắn người thành chủ này là cái rắm gì a!

Đột nhiên.

"Lão gia! Lão gia!"

Một đạo mang theo hoảng loạn âm thanh truyền đến, Lý Túng Thiên mí mắt kinh hoàng, tiến lên vài bước lớn quát, "Lại làm sao? Nói mau!"

Tiến vào đến một ông lão, thất kinh nói rằng, "lão gia, việc lớn không tốt, Càn Nguyên sàn đấu giá đại quản sự mang người tới!"

Lý Túng Thiên thở phào nhẹ nhõm, Càn Nguyên sàn đấu giá? Không có chuyện gì không có chuyện gì, chỉ cần không phải người của Ma giáo, đều rất sao là việc nhỏ.

Chỉ là.

Rất nhanh hắn liền không nghĩ như thế.

Nhìn thấy Càn Nguyên sàn đấu giá đại quản sự đám người cái kia âm trầm đáng sợ sắc mặt, Lý Túng Thiên trong đầu hồi hộp nhảy một cái, có dự cảm không ổn.

“Lý Túng Thiên, chuyện này, ngươi cần cho ta Càn Nguyên Tông một câu trả lời!”

Đại quản sự vừa tiến đến, không nói hai lời, trực tiếp đem giấy trắng ném cho Lý Túng Thiên.

Lý Túng Thiên tiếp nhận vừa nhìn, đầy mặt mộng bức, phản ứng lại, sắc mặt được kêu là một cái khó coi, táo bón.

“Lưu quản sự, ngươi muốn cái gì bàn giao?” Lý Túng Thiên cắn răng nói rằng.

Đại quản sự cười lạnh nói, “bởi vì ngươi, bản tông chịu đến liên lụy, cái khác lại không nói, chúng ta chuẩn bị lên đập thần nguyên bảo châu bị cướp sạch, bảo vật này giá trị một ức cực phẩm tiên thạch, ngươi đến bồi!”

Lý Túng Thiên một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Trợn mắt lên, cả người run cầm cập!

Tê liệt!

Ngươi tê liệt a!

Một ức cực phẩm tiên thạch? Ngươi nhường ta bồi?

Ta bồi ngươi cái mỗ mỗ!

Lão tử toàn thân dòng dõi gộp lại, cũng mới không tới một trăm vạn cực phẩm tiên thạch!

Ngươi theo ta muốn một ức?

Ngươi bán ta, ta cũng không đền nổi a!

Lý Túng Thiên trầm mặc nửa ngày, rất là uất ức nói rằng, “Lưu quản sự,

chuyện này, không có quan hệ gì với ta chứ?”

Uất ức a!

Quá oan uổng!

Lại không phải lão tử cướp sạch các ngươi kho hàng, các ngươi tìm ta làm len sợi? Ta rất sao dễ ức hiếp?

Đại quản sự trên mặt lộ ra một vệt sát cơ, trong giây lát gằn giọng nói, “không sao? Lý Túng Thiên a Lý Túng Thiên, lão phu nói cho ngươi, việc này vì ngươi mà lên, chuyện này, ngươi nếu như không lấy ra cái chương trình đến, đừng trách ta Càn Nguyên Tông không nể tình!”

Lý Túng Thiên thân thể run cầm cập.

Càn Nguyên Tông, đây chính là so với hắn trâu bò mấy trăm lần tồn tại, trong tông môn chỉ là Đại La kim tiên, thì có đầy đủ ba vị!

Tùy tiện đi ra một vị, một đầu ngón tay cũng có thể đem hắn ép chết!

“Nói thế nào? Cho cái lời!”

Đại quản sự ánh mắt sát cơ bùng lên.

Lý Túng Thiên oan ức đến rơi lệ, lại là yên lặng một hồi, sau nửa ngày, cắn răng, gầm nhẹ nói, “tốt! Việc này coi như ta nhận cắm, xin mời cho ta một chút thời gian, ta nhất định sẽ cho Càn Nguyên Tông một cái thoả mãn bàn giao!”

“Hừ!”

Đại quản sự hừ nhẹ một tiếng, xem thường nhìn Lý Túng Thiên, nói rằng, “đừng trách ta Càn Nguyên Tông bắt nạt người, Lý Túng Thiên, ngươi đều tu luyện tới Thánh tiên, làm sao vẫn là ngu như vậy bức, liền người nào đắc tội không được cũng không biết, Ma giáo cao thủ có thể dễ dàng cướp sạch chúng ta kho hàng, thủ đoạn dĩ nhiên Thông Thiên, ngươi sẽ chờ xui xẻo,

nói rõ trước, lão phu chỉ cho ngươi thời gian nửa tháng!”

“Chúng ta đi!”

Dứt lời, đại quản sự vung tay lên, mang người rời đi.

Lý Túng Thiên ngây người như phỗng đứng ở đại sảnh, nửa ngày, một luồng điên cuồng sát khí, không ngừng phun trào, toàn bộ phòng khách đều trở nên khắp nơi bừa bộn.

Mà chỉ chốc lát sau.

Đột nhiên, mấy cái ông lão đột nhiên mạnh mẽ xông vào.

Lý Túng Thiên cả người run lên, mới vừa muốn nói chuyện, vài câu hét lớn liền đem hắn nhấn chìm.

“Lý Túng Thiên, ta Đan Vương Các bị người cướp sạch, đây là Ma giáo Diệu Thủ Không Không để thư lại, việc này vì ngươi mà lên, lão phu cần một câu trả lời!”

“Lý Túng Thiên, còn có ta Khí Linh Đạo, ngươi cũng nợ chúng ta một câu trả lời, Mã Đức, lão tử Tiên khí a!”

“Còn có ta...”

Lý Túng Thiên đầu óc ong ong, liền các lão giả nói, đều nghe không rõ, mắt tối sầm lại, đột nhiên ngã xuống đất.

Thiên sát!

Ngươi cái thiên sát Ma giáo!

Ngươi rất sao quá độc ác, quá độc ác a...

------oOo------

Chương 328: Khổ nhất bức người, là ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Này một buổi tối.

Phi Sa Thành lòng người bàng hoàng.

Ở Ma giáo giáo chúng số hiệu 2586 Diệu Thủ Không Không lưu chữ lưu truyền sau khi đi ra ngoài.

Trong thành những kia cửa hàng lớn, toàn bộ đều đóng cửa.

Vương Bảo ý tứ, rất rõ ràng.

Ngươi nghĩ ở Phi Sa Thành làm ăn? Vậy cũng không được, ta nhường ngươi không làm tiếp được.

Xét thấy Vương Bảo thủ đoạn thông thiên, trong thành thế lực lớn, đều là kiêng kỵ cực kỳ, tuy rằng phẫn nộ, nhưng là, nhưng cũng chỉ có thể nhẫn nhịn, lại nói, liền người cũng không tìm tới, nghĩ phát hỏa cũng không nơi phát a!

Liền như vậy đi tới ngày thứ hai.

Vương Bảo lười biếng đi ra khách sạn, đưa tay duỗi người, nhìn nhân khí đã rõ ràng giảm xuống đến mấy chục lần đường phố, Vương Bảo mặt mày hớn hở.

Vòng chéo tay, huýt sáo, Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, ở trong thành nơi nào đó quay một vòng, trực tiếp đã biến thành một cái mười tuổi khoảng chừng tiểu bàn tử.

Sau đó Vương Bảo liền đến đến phủ thành chủ một con đường một cái nào

đó trước cửa phủ đệ.

Lúc này trong phủ cửa lớn đóng chặt.

Vương Bảo giơ lên bàn chân nhỏ, đạp tới, cửa lớn trực tiếp nát tan!

Bên trong rất nhanh vang lên từng đạo từng đạo kinh ngạc thốt lên, mà Vương Bảo, không coi ai ra gì đi vào.

“Người nào?”

Một đạo hét lớn truyền đến, mấy cái trong phủ cao thủ vọt tới.

Vương Bảo liếc mắt nhìn bọn họ.

Mà mấy cao thủ này, nhưng là mỗi cái đều mộng bức.

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo, cảm giác mình tam quan muốn đổ nát.

Khe nằm!

Này rất sao tình huống thế nào?

Như thế cái đứa bé, lên Khương phủ đến gây sự?

“Khương Khuê ở đâu? Mang ta đi tìm hắn!” Vương Bảo lạnh lùng cười.

Mấy cái hộ vệ trong phủ liếc mắt nhìn nhau, một cái trong đó lạnh quát, “Nơi nào đến đồ vật nhỏ, mau mau cho ta...”

Hô!

Một đạo hỏa mang ở trên hư không lóe lên.

Hộ vệ kia thân thể cứng ngắc, sắc mặt trở nên trắng bệch, sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo, còn lại trực tiếp nuốt trở vào!

“Không muốn chết, mang ta đi!”

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên.

Một đám hàng liếc mắt nhìn nhau, đều là sợ hãi lùi về sau, có điều bị Vương Bảo ánh mắt trừng, lập tức ngừng lại.

Vương Bảo suy nghĩ một chút, phất tay một cái nói, “thôi, ta Ma giáo đệ tử, cũng không phải không giảng đạo lý người, cút nhanh lên trứng!”

Một đám hộ vệ lệ rơi đầy mặt, dồn dập hướng về phủ chạy chạy toán loạn.

Bọn họ biết, ngày hôm nay Khương gia tuyệt bức muốn xong đời!

Vương Bảo hít một hơi, tay hướng về trước duỗi một cái, trong chớp mắt, một đạo quả cầu lửa từ hắn trước người hư không ngưng tụ mà ra, vô tận hỏa diễm quy tắc toả ra sức mạnh bàng bạc, quả cầu lửa càng lúc càng lớn, không ngừng bành trướng, bị Vương Bảo nhẹ nhàng vung lên, trực tiếp về phía trước lăn ra ngoài!

Vương Bảo liền như thế đi theo quả cầu lửa phía sau.

Quả cầu lửa tốc độ không nhanh, thế nhưng lực phá hoại nhưng là có thể nói diệt thế cấp bậc, phía trước tất cả kiến trúc dồn dập nổ tung, dập tắt!

Cũng không lâu lắm, một lão giả mang theo không ít người hiện thân.

Nhìn ông lão kia, Vương Bảo lông mày nhíu lại, “Khương Khuê?”

Ông lão kia ngơ ngác nhìn Vương Bảo, tâm hồn có chút phát lạnh, phản ứng lại, run giọng nói, “ngươi là ai?”

Vương Bảo híp mắt lại, cười nói, “Ma giáo đệ tử, số hiệu 2585, nghe nói có trong giáo đại ca bị bắt nạt, này không liền đến báo thù sao!”

Khương Khuê suýt chút nữa thổ huyết!

Hít vào một ngụm khí lạnh, khóc không ra nước mắt nhìn Vương Bảo.

Thiên sát!

Ma giáo đệ tử?

Nhỏ như thế Ma giáo đệ tử?

Nhỏ như thế nhưng như thế trâu bò Ma giáo đệ tử?

Này rất ngựa tuyệt bức đến Huyền tiên mức độ a!

Cái kia Ma giáo, đến cùng là cái gì Tà giáo? Điều này cũng quá tà môn!

Ánh mắt mang theo sợ hãi, Khương Khuê cả người run run một cái, trong giây lát rống to nói, "tiểu huynh đệ, đừng động thủ! Ta Khương Khuê đối với Thiên Đạo xin thề, từ đó sau khi, cùng Phi Sa Thành Lý Túng Thiên, không còn chút nào nữa quan hệ, ta hiện tại liền dọn nhà, hiện tại liền chuyển!"

Vương Bảo sờ sờ cằm, ông lão này, đúng là rất thông minh.

Mà Khương Khuê, nhưng là trực tiếp bị nghe được động tĩnh sau, cấp tốc tới rồi Lý Túng Thiên,

Nghe xong cái rõ ràng.

Lý Túng Thiên suýt chút nữa khí ngất đi, khuôn mặt vặn vẹo, điên cuồng mà tới, "Ma giáo nhãi con, các ngươi khinh người quá đáng! Lão tử muốn giết ngươi!"

Ầm!

Bàng bạc lực lượng hướng về Vương Bảo nơi này nổ xuống, to lớn đao khí xuyên qua hư không, xuyên qua đại địa.

Mà Vương Bảo thân thể, nhưng là trực tiếp biến mất ở tại chỗ, chỉ để lại một cái thế thân búp bê.

Lại xuất hiện thời điểm, đã là ở Lý Túng Thiên phía sau xa xa, ở nơi đó, là mấy cái trung niên người, cũng là Lý Túng Thiên cận vệ!

Bạch!

Hư không hỏa mang lóe lên một cái rồi biến mất.

Mấy bộ thi thể, từ giữa không trung rơi xuống, Vương Bảo thu hồi tay, một mặt thản nhiên nhìn Lý Túng Thiên, cười hì hì nói, "Ha hả, giết mấy người, giúp trong giáo đại ca xả giận, cũng coi như, ta còn không đánh lại ngươi, chuồn mất chuồn mất!"

"Có điều, lão gia hoả ngươi sẽ chờ chết đi, hơn nữa, cũng không sợ nói cho ngươi, lúc này mới chỉ là cái bắt đầu đây, bất kể là ai, đi theo bên cạnh ngươi, đều giống nhau muốn chết!"

Vương Bảo biến mất ở tại chỗ.

Lý Túng Thiên như cha mẹ chết, hồn bay phách lạc.

Khương Khuê mi tâm chảy mồ hôi lạnh, cuồng nuốt ngụm nước, yên lặng mang người hướng về trong phủ nơi sâu xa đi đến.

Này Phi Sa Thành.

Là không có cách nào ở lại: Sững sờ!

...

...

Phi Sa Thành xong cà.

Cửa hàng đóng cửa.

Đại cao thủ thoát ly Phi Sa thế lực, có thể chạy đều chạy.

Không chạy, là tự nhận là không có mình chuyện gì, lưu lại xem cuộc vui.

Bây giờ coi như là phủ thành chủ, ngoại trừ Lý Túng Thiên người nhà, từ lâu là không ai.

Đại gia đều sợ chết a!

Ma giáo thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

Xuất quỷ nhập thần còn mạnh mẽ hơn.

Nghe nói cái kia Ma giáo nhỏ nhất vẫn chưa tới mười tuổi, cũng đã là Huyền tiên, đó là muốn nhiều treo có bao nhiêu treo a!

Mà Huyền tiên thực lực, ở Ma giáo bên trong xếp hạng thình lình chỉ là hai ngàn mấy.

Lại có nghe đồn, nói là Ma giáo giáo chủ đó là vô thượng Tiên đế!

Ngược lại.

Phi Sa Thành, đã chỉ còn trên danh nghĩa.

Không ai, cũng không có tất cả.

Mà liên tiếp bảy ngày.

Vương Bảo mỗi ngày lộ một lần diện.

Lộ một lần diện, liền đả kích Lý Túng Thiên một lần.

Lý Túng Thiên bị Vương Bảo chơi hỏng rồi, hắn thần kinh thời khắc nằm ở căng thẳng trạng thái, lý trí của hắn đã nằm ở đánh mất biên giới, hắn đã

không ngủ không nghỉ cảnh giác mấy ngày mấy đêm, trên người hắn dĩ nhiên thêm ra tốt mấy vết thương, hắn không tâm tư đi chữa thương, hắn hiện tại...

Cảm giác muốn điên!

Mãi đến tận ngày đó.

Vài đạo lộ ra kinh thiên sát cơ bóng người, giáng lâm Phi Sa Thành.

Người đến là Lăng Thiên Điện mọi người.

Lăng Thiên Điện ở Tiên giới, nhưng vẫn là nắm người ở tinh không ở nhiều nguyên tắc, môn hạ chỉ duy trì rất ít 108 người, chỉ cần hút vào mới mẻ huyết dịch, xếp hạng thứ nhất liền tự động tiến vào điện bên trong tiềm tu không lại xuất thế lần nữa.

Lần này đến, có chín người, toàn bộ đều là Kim tiên cường giả!

Mà nhìn thấy Lăng Thiên Điện cửu đại Kim tiên!

Lý Túng Thiên khóc!

Đó là thật khóc!

Khóc gào gào!

Vương Bảo đem hắn chơi quá thảm, động thủ giết không được người, thời khắc cảnh giác đánh lén, trong thành thu nạp đến cao thủ, đã cách hắn mà đi, Càn Nguyên Tông các loại các đại hàng đầu thế lực vững vàng theo dõi hắn, không cho hắn chạy trốn, sẽ chờ hắn hỏng việc bán huyết trả tiền lại...

Nếu như nói muốn bình chọn một Tiên giới thứ nhất Đại Khổ bức.

Lý Túng Thiên cảm thấy, hắn nói mình là thứ hai, không ai dám nói mình là số một!

Ta mẹ nó quá khổ bức!

------oOo------

Chương 329: Cuối cùng cũng coi như đến rồi đại gia hỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Thiên Điện cửu đại Kim tiên hai mặt nhìn nhau.

Nhìn trước mắt chảy nước mắt, khua tay múa chân phát tiết nội tâm kích động tâm tình Lý Túng Thiên, bọn họ cảm giác quá thái quá.

Đường đường một cái thành lớn, lại bị mấy cái Huyền tiên chơi thành dáng dấp như vậy?

Nháo đây?

"Đại nhân! Ta này đều là Lăng Thiên Điện, ta... Ta khổ (đắng) a! Càn Nguyên Tông buộc ta đổi tiền, Đan Vương Các buộc ta trả nợ, ta..."

Lý Túng Thiên bụm mặt, nước mắt lưu đến lời đều không nói ra được.

Lăng Thiên Điện 108 tướng, lấy thực lực vi tôn, thực lực càng mạnh, xếp hạng càng khá cao, lúc này này cửu đại Kim tiên, xếp hạng trước nhất chính là chín mươi sáu hào, Kim tiên hậu kỳ Chương Tử Sơn!

Hơi nheo mắt, Chương Tử Sơn đột nhiên nói rằng, "vì sao lão phu không cảm giác được Huyết Cừu Ấn khí tức?"

Lý Túng Thiên sững sờ, mau mau nói rằng, "tiền bối, tên kia hẳn là chạy!"

Chương Tử Sơn chau mày.

Lý Túng Thiên xoa xoa nước mắt, hít một hơi nói rằng, "tiền bối, người của Ma giáo thật giống rất đoàn kết, ngài chỉ cần bắt được một cái trong đó, không lo những người khác không đến!"

Chương Tử Sơn gật gù, sau đó ngay ở phủ thành chủ ở lại, chờ "Ma giáo" cao thủ lần thứ hai đột kích.

...

...

Cùng lúc đó.

Trong thành khách sạn, Vương Bảo gian phòng.

Nhìn trước người bị hệ thống lấy ra phong ấn này đoàn tinh lực, Vương Bảo khóe miệng mang theo cười lạnh, đem tinh lực cất đi.

"Cửu đại Kim tiên? Chặc chặc, thật lớn kinh nghiệm quái a!"

Vương Bảo khóe miệng lộ ra một vệt âm hiểm cười.

Đưa tay duỗi người, Vương Bảo ánh mắt ẩn chứa một vệt chờ mong, trực tiếp rời đi khách sạn.

Đào lâu như vậy hố, cuối cùng cũng coi như là đến rồi đại gia hỏa.

Đi tới phủ thành chủ phụ cận.

Vương Bảo trong tay ánh sáng lóe lên, một cái bàn tay lớn trận bàn, xuất hiện ở trong tay hắn.

Đây là [càn khôn Ryōgi cầm cố trận], cũng là hệ thống thăng cấp gói quà lớn bên trong mở ra đến đại bảo bối.

Trận pháp phạm vi bao trùm bên trong, Kim tiên cùng với Kim tiên trở xuống, đều sẽ bị trận pháp cầm cố, có điều, trận pháp này chính là hệ thống trực tiếp khen thưởng cho, chỉ có một lần sử dụng cơ hội.

Tuy rằng lần này chỉ chờ đến chín cái Kim tiên, thế nhưng Vương Bảo cảm thấy cũng đáng, giết chín cái Kim tiên, điểm kinh nghiệm của hắn tuyệt đối

có thể cao lên tới Thánh tiên, đến lúc đó, Vương Bảo không cần trận pháp, cũng có thể cùng Kim tiên chống lại.

Nhìn phủ thành chủ, Vương Bảo ha hả cười, đi thẳng vào.

Lúc này phủ thành chủ hầu như người đã đi phủ không, Vương Bảo đi rồi một hồi lâu mới nhìn thấy xa xa có người.

Trực tiếp đứng ở trong viện, Vương Bảo đột nhiên đem phong ấn tinh lực móc đi ra, tạm thời giải trừ phong ấn.

Trong đại sảnh.

Chương Tử Sơn thân thể chấn động mạnh một cái, ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, đứng lên.

Còn lại Lăng Thiên Điện Kim tiên cường giả, cũng cũng giống như thế.

Lý Túng Thiên sững sờ, "Tiền bối, làm sao?"

Chương Tử Sơn híp mắt, không có để ý đến hắn, đột nhiên nhìn ra phía ngoài, đi ra ngoài, những người còn lại đuổi tới, rất nhanh mọi người liền nhìn thấy đứng ở trong viện Vương Bảo.

"Được lắm gan to bằng trời nghiệt súc!"

Chương Tử Sơn âm u mặt nhìn chằm chằm Vương Bảo, "Lại dám chính mình đưa tới cửa!"

Mà theo tới Lý Túng Thiên nhìn thấy Vương Bảo, khuôn mặt trong nháy mắt liền trở nên vặn vẹo lên, run rẩy thân thể lệ quát, "Là ngươi! Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi cuối cùng cũng coi như xuất hiện!"

Vương Bảo cười cợt nói, "mấy ngày nay sướng hay không sướng?"

Lý Túng Thiên hận đến độ nhanh đem mình Kiba (răng) cho cắn nát.

Sướng hay không sướng?

Được kêu là một cái mỏi mệt (chua) thoải mái!

Hắn tự sát tâm tư đều có.

“Yên tâm, sau đó còn có càng thoải mái hơn!” Vương Bảo lười biếng nói rằng.

Chương Tử Sơn híp mắt nhìn Vương Bảo, đột nhiên cười khẽ nói, “tiểu tử, ngươi chẳng lẽ không biết, chính mình hiện tại là chết chắc rồi? Ta rất là hiếu kỳ, ngươi tại sao không sợ?”

Vương Bảo cười to nói, “sợ sệt? Không tồn tại!”

Chương Tử Sơn lắc đầu một cái.

Chỉ là một cái Huyền tiên, từ đâu tới sức lực ở trước mặt hắn hung hăng? Chương Tử Sơn không hiểu, có điều hắn quyết định không chờ nữa.

“Chết đi!”

Chương Tử Sơn sắc mặt lạnh lẽo,

Trực tiếp đưa tay.

Chỉ có điều.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo đột nhiên đánh ra một đạo trận bàn.

Trận bàn ở trên hư không lấp loé không ngớt, mà ở trong phủ thành chủ bốn phương tám hướng, vào giờ phút này, thình lình đồng thời lập loè ra mặt khác tám đạo trận bàn!

Chín đạo trận bàn, lẫn nhau liên hợp, trong chớp mắt, một luồng không

cách nào hình dung bá đạo cầm cố lực lượng, cố co hư không!

Vươn tay ra, còn không phát sinh công kích Chương Tử Sơn, thân thể lập tức cứng đờ, một mặt mộng bức.

Còn lại Kim tiên không nhúc nhích đứng tại chỗ, ánh mắt lộ ra vô tận sợ hãi.

Lý Túng Thiên càng là không thể động đậy, miệng lưỡi cuồng run, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

"Chà chà!"

Vương Bảo nhìn Chương Tử Sơn đám người, trong tay kiếm gỗ lấp loé mà ra.

"Ngươi..."

Chương Tử Sơn sắc mặt cấp tốc đỏ lên, hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, "ngươi làm cái gì? Đây là trận pháp? Lấy thực lực của ngươi, làm sao có khả năng dùng ra như thế khủng bố trận pháp?"

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Hiện tại biết, ta tại sao không sợ chứ? Bởi vì phải sợ, là các ngươi a!"

Một cái Kim tiên ông lão mặt âm trầm gầm nhẹ nói, "Mã Đức, trận pháp này khẳng định đã sớm bố trí kỹ càng, Lý Túng Thiên, ngươi cũng không phát hiện?"

Lý Túng Thiên khóc không ra nước mắt!

Chương Tử Sơn hít một hơi, lạnh giọng nói, "tiểu tử, ngươi coi như có thể cầm cố lại chúng ta thân thể, thế nhưng, ngươi cũng không làm gì được chúng ta, chúng ta có Kim tiên quy tắc hộ thể, ngươi không đả thương được chúng ta mảy may, hơn nữa cỡ này cầm cố lực lượng, chắc chắn sẽ không kéo dài, chờ lão phu thoát vây, chính là giờ chết của ngươi!"

Vương Bảo nín cười, lắc đầu một cái nói rằng, “thoát vây là không thể thoát vây, bởi vì ở trước đó, các ngươi đã sớm chết rồi!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo nhấc theo kiếm gỗ, thản nhiên chém ra một kiếm!

Kiếm khí ngang trời, trong nháy mắt liền rơi ở trong đó một cái Kim tiên trên người lão giả.

Cái kia Kim tiên ông lão trong lòng lạnh lẽo, có điều theo kiếm khí bị trong cơ thể Kim tiên quy tắc cùng với tiên nguyên ngăn cản, ông lão thở phào nhẹ nhõm, sau đó liền châm chọc nói, “giết chúng ta? Chỉ bằng ngươi?”

“Sắt!”

Vương Bảo bĩu môi, tiếp tục vung ra kiếm gỗ!

Hắn đang đợi vận mệnh lần kích!

Lúc này kiếm gỗ vận mệnh lần kích, cao nhất 199 lần, mà Vương Bảo thực lực, lật cái 199 lần, đây là cái gì khái niệm?

Đừng nói là Kim tiên!

Coi như là Đại La kim tiên, cũng đến thổ huyết trọng thương!

Mà Kim tiên, phỏng chừng một kiếm sẽ tiêu vong!

Có điều vận mệnh lần kích 199 lần, tỷ lệ rất nhỏ là được rồi, thời điểm chiến đấu, chỉ có thể tìm vận may.

Nói như vậy, Vương Bảo sử dụng kiếm gỗ thời điểm, đa số là gấp hai ba lần hoặc là mười mấy lần.

Mà hiện tại, Vương Bảo một kiếm kiếm vung ra, liền không tin đánh cược không ra 199 lần!

Bị Vương Bảo công kích Kim tiên ông lão càng ngày càng thả lỏng.

Ha ha ha.

Có cái gì a!

Chỉ là Huyền tiên.

Ngươi rất sao còn có thể một kiếm giết ta hay sao?

Nhưng mà.

Ngay ở hắn rất là thả lỏng thời điểm, đột nhiên, một luồng hoàng nhiên kiếm khí, từ trong kiếm gỗ bộc phát ra, này kiếm khí nhìn qua cùng trước, không có gì khác biệt.

Nhưng là.

Cái kia bị Vương Bảo công kích Kim tiên ông lão, nhưng là suýt chút nữa sợ vãi tè rồi, tê cả da đầu, thân thể thậm chí thần hồn đều ở hướng về hắn phát ra cực kỳ nguy hiểm tín hiệu.

Hắn hoảng sợ cảm giác được, chiêu kiếm này, đối với Kim tiên mà nói, đều là dị thường hung hiểm...

------oOo------

Chương 330: Xong đời, tiểu tử này cử chỉ điên rồ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cái này không thể nào...”

Khó có thể tin gào ra bốn chữ.

Kim tiên ông lão toàn bộ thân thể, bị kiếm khí xé rách thành hai nửa, mưa máu tùy ý, trong hư không, yên lặng như tờ, chỉ có Vương Bảo cái kia mang theo thoả mãn cười to.

“Thoải mái!”

Vương Bảo vui cười này.

Một cái Kim tiên, đầy đủ mười lăm phần trăm EXP, có thể không thoải mái sao?

Bối rối!

Toàn bộ đều bối rối!

Chương Tử Sơn đám người trong mắt mang theo mờ mịt, ánh mắt thất thần, tâm hồn cực kỳ lạnh lẽo.

Huyền tiên, một kiếm giết Kim tiên hậu kỳ?

Này nếu như trước có người với bọn hắn nói, bọn họ có thể nhổ đối phương một mặt huyết!

Thế nhưng hiện tại, nhưng là chân thực phát sinh ở tại bọn hắn dưới mí mắt!

Đáng sợ!

Thật đáng sợ!

Phản ứng lại sau khi.

Dù cho là Chương Tử Sơn, cũng là hoảng rồi.

Trước bị cầm cố, bọn họ không chút nào lo lắng, nhưng là hiện tại, rất có thể sẽ chết a!

“Ngươi... Ngươi không thể...”

Chương Tử Sơn hút vào cảm lạnh khí, da mặt điên cuồng co giật, hắn vô cùng e dè nhìn Vương Bảo, thấp giọng gào nói, “tiểu tử! Dừng tay đi! Ngày hôm nay ngươi buông tha chúng ta, chuyện lúc trước, xóa bỏ, làm sao?”

Vương Bảo cười hì hì nói, “Xóa bỏ? Đừng giới a, các ngươi không phải muốn báo thù sao? Chỉnh còn như vậy đoàn kết, giết một cái, đến một đám, ta cảm thấy, tất yếu thỏa mãn các ngươi, tiếp tục để cho các ngươi báo thù!”

Chương Tử Sơn các loại tâm hồn người tan vỡ!

Ma trứng!

Báo thù?

Báo đáp cái cà cừu a!

Ngươi đều có thể một kiếm chém Kim tiên, chúng ta còn dám nói báo thù sao?

“Tiểu huynh đệ! Đừng kích động! Việc này chính là cái hiểu lầm!”

Một cái Kim tiên ông lão nuốt nước bọt, tận lực âm thanh bằng phẳng nói rằng, “ngươi suy nghĩ một chút, ngươi như giết chúng ta nhiều người như vậy, cái kia Lăng Thiên Huyết Cừu Ấn sẽ lớn đến mức nào? Ngươi cần phải

hiểu rõ a, đến thời điểm đến truy sát ngươi, không phải ta các loại Kim tiên, mà là Đại La, thậm chí Tiên quân cấp bậc cường giả!”

Vương Bảo khẽ cau mày.

Cái kia Kim tiên ông lão còn tưởng rằng Vương Bảo sợ sệt, vội vàng tiếp tục nói rằng, “việc này liền như vậy đình chỉ, chúng ta có thể giúp ngươi giải trừ cừu ấn, làm sao?”

Vương Bảo trầm mặc nửa ngày.

Đột nhiên lắc đầu một cái.

Chương Tử Sơn đám người suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Chúng ta lời đều nói như thế rõ ràng, đều trực tiếp nhận sợ, còn kém cho ngươi quỳ liếm, ngươi rất sao vẫn chưa xong?

Thật sự coi ta Lăng Thiên Điện là ngồi không?

Bọn họ nói, không phải là lời nói dối a, cũng không phải uy hiếp, mà là chân thật sự thực!

Bọn họ cửu đại Kim tiên, ngày hôm nay thật chết ở này, cái kia Lăng Thiên Điện tuyệt đối sẽ triệt tra tới cùng, cho bọn họ báo thù!

Cái này cũng là Lăng Thiên Điện nhất quán nguyên tắc!

“Tha các ngươi một con ngựa, là không thể, ta còn chỉ vào các ngươi thăng cấp đây, có điều ngươi nói, cũng có lý, như vậy đi, đợi ta giết các ngươi, xử lý xong chuyện nơi đây sau khi, ta liền tự mình đi Lăng Thiên Điện, tiện đường đem Lăng Thiên Điện diệt sạch!”

Vương Bảo ha ha cười.

Chương Tử Sơn đám người gò má cuồng quất!

Mã Đức, ngông cuồng a, quá rất sao ngông cuồng!

Chỉ bằng ngươi một cái Huyền tiên, ngươi muốn tiêu diệt rơi Lăng Thiên Điện? Ngươi sao không nhất thống Tiên giới đây? Cái kia nhiều treo?

Xong đời, tiểu tử này cử chỉ điên rồ, điên rồi!

Cùng người điên, là không đạo lý gì có thể giảng!

Chương Tử Sơn đám người sắc mặt như tro tàn!

Cảm giác ngày hôm nay khả năng muốn lành lạnh!

Ở phía sau bọn họ, Lý Túng Thiên một tấm nét mặt già nua đã là trắng bệch cực kỳ, hắn tan vỡ!

Hắn muốn khóc!

Hắn cũng muốn chết!

Sớm biết như vậy, vẫn đúng là không bằng tự sát đây, tối thiểu, không giống như bây giờ uất ức!

Hối hận, lần thứ hai nhấn chìm Lý Túng Thiên, nếu như thời gian có thể chảy ngược, nếu như lại cho hắn một lựa chọn cơ hội, hắn sẽ không lại ham muốn Lăng Thiên Điện ban thưởng, hắn sẽ đem Vương Bảo xem là tổ tông cung lên!

Đáng tiếc, không có nếu như!

“Đại gia không nên gấp gáp ha! Từng cái từng cái đến!”

Vương Bảo cười nói.

Sau đó, kiếm gỗ bắt đầu vung ra,

Từng đạo từng đạo kiếm khí, hướng về một cái trong đó Kim tiên tràn ngập mà đi!

Cái kia Kim tiên bi ai cực kỳ, tự biết hẳn phải chết, trong miệng bắt đầu mắng to Vương Bảo.

Rất nhanh hắn liền đi vào trước một cái Kim tiên ông lão gót chân!

Thời gian trôi qua.

Từng cái từng cái Kim tiên ngã xuống!

Chương Tử Sơn đám người, lạnh cả người, từ từ yên tĩnh lại!

Vẻ mặt ngây ngô!

Nhận mệnh!

Uy hiếp vô dụng.

Phản kháng vô lực!

Ngày hôm nay thật sự chắc chắn phải chết!

Then chốt là.

Chết quá oan uổng!

Bọn họ cửu đại Kim tiên, liên hợp lại, nơi nào không thể đi? Thế nhưng, nhưng chết ở một cái Huyền tiên trong tay!

Quả thực muốn nhiều bi ai, có bao nhiêu bi ai!

Muốn nhiều uất ức, có bao nhiêu uất ức!

Sau nửa canh giờ.

Chương Tử Sơn khuôn mặt vặn vẹo, vẻ thần kinh cười to lên, “Nghiệt súc! Nghiệt súc a! Ngươi cho lão phu chờ, ngươi cũng chết chắc rồi, ngươi giết chúng ta, chính ngươi cũng sẽ không dễ chịu, Lăng Thiên Điện sẽ không bỏ qua cho ngươi! Chúng ta nhiều như vậy Kim tiên chết ở trong tay ngươi, ngươi Lăng Thiên Huyết Cừu Ấn sẽ ấn vào linh hồn của ngươi nơi sâu xa!”

“Ngươi xong đời! Xong đời!”

Kêu kêu.

Theo một đạo khủng bố kiếm khí giáng lâm.

Chương Tử Sơn âm thanh im bặt đi, bị kiếm khí xé rách!

Vương Bảo bĩu môi, nhạt âm thanh nói, “Lăng Thiên Điện sẽ không bỏ qua ta, ta liền sẽ bỏ qua cho Lăng Thiên Điện? Chờ xem, các ngươi ở Hoàng Tuyền lộ lên, sẽ không cô quạnh!”

Mà vào giờ phút này, Vương Bảo EXP đã đạt đến một trăm phần trăm bốn mươi!

Bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá!

Vù.

Trận bàn đột nhiên run rẩy lên, sau đó, ca ca ca vỡ vụn!

Tiêu tan một không!

Vương Bảo thở phào một cái, đắc ý đem 40% EXP phân cho Hạn Bạt, sau đó, ngay tại chỗ đột phá!

Trong cơ thể quy tắc cực tốc biến hóa, rất nhanh sẽ chuyển hóa thành Kim tiên quy tắc, sức mạnh chất lượng nâng cao một bước!

“Kết thúc?”

Lý Túng Thiên cảm giác mình có thể động!

Hắn kích động hỏng rồi, lập tức lui nhanh đến mấy chục bước, sau đó, con mắt nhìn Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “tiểu hỗn đản, coi như ta nhận cắm! Này Phi Sa Thành, lão tử không muốn, không muốn!”

Vương Bảo cười nói, “ngươi cảm thấy ngươi có thể chạy?”

Lý Túng Thiên cười lạnh nói, “ngươi trận pháp đã mất đi hiệu lực, ngươi có thể làm khó dễ được ta?”

Vương Bảo lắc đầu cười nói, “không cảm giác được? Ta hiện tại đã là Thánh tiên!”

Lý Túng Thiên ngẩn ra.

“Thánh tiên cảnh giới, ta liền Kim tiên cũng dám giết, huống chi ngươi? Lý Túng Thiên, ta nói rồi, chọc ta, ngươi sẽ hối hận!”

Vương Bảo mở miệng khí, hung hãn một kiếm vứt ra, trong chớp mắt, một luồng sức mạnh kinh khủng xé rách hư không, ở Lý Túng Thiên khó có thể tin gào thét ở trong, một kiếm chém giết!

Thu hồi kiếm gỗ.

Vương Bảo nhẹ nhàng đi.

Cũng không lâu lắm, mấy bóng người từ giữa phủ xuất hiện, là Lý Túng Thiên mấy con trai!

Ngơ ngác nhìn Lý Túng Thiên cùng một đám Kim tiên thi thể.

Lý Túng Thiên mấy con trai, nước mắt vỡ!

Mà nhưng vào lúc này, xa xôi nơi nào đó.

Nơi này là Lăng Thiên Điện.

Lăng Thiên Điện chiếm cứ một toà Thần sơn, bàng bạc tiên linh khí, hầu như hình thành sương mù!

Mà vào giờ phút này, Lăng Thiên Điện trên không, lần lượt từng bóng người tái hiện ra, nhìn cái kia từ huyết điện bên trong tái hiện ra từng đạo từng đạo to lớn Huyết Cừu Ấn, một luồng mãnh liệt sát cơ, tràn ngập Lăng Thiên Điện!

Đột nhiên, một đạo rống to vang tận mây xanh.

“Chín cái Kim tiên huynh đệ diệt vong? Là ai lớn mật như thế? Đáng chết, tra! Mau chóng đi điều tra rõ ràng...”

------oOo------

Chương 331: Hiện tại ngươi đối với ta lạnh nhạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phi Sa Thành việc, cũng không lâu lắm liền bay truyền ra đến.

Dù sao, liên tiếp ngã xuống cửu đại Kim tiên, hơn nữa, vẫn là Lăng Thiên Điện Kim tiên, thứ này cũng ngang với là động đất!

Thần Nguyệt Tiên Quốc bị chấn động đến mức không nhẹ.

Biết Lăng Thiên Điện thực lực người càng bị chấn động bối rối!

Lăng Thiên Điện thực lực, dùng sâu không lường được để hình dung, đều không quá đáng, những kia từ từ lánh đời từng đời một số một xếp hạng, hiện tại đến cùng nhiều treo, ai cũng không rõ ràng.

Ngược lại.

Coi như là ở ở bề ngoài, Lăng Thiên Điện cũng có một vị chỉ đứng sau Tiên đế, Tiên tôn cấp bậc cường giả!

Mà Lăng Thiên Điện có thù tất báo, cái kia càng thêm có tiếng.

Những năm gần đây, giết Lăng Thiên Điện truyền nhân võ giả không ít, thế nhưng, nhưng từ chưa sống sót qua một cái.

Bất kể là ai, bất luận bỏ ra cái giá gì, Lăng Thiên Điện đều sẽ đem kẻ thù truy sát đến chân trời góc biển!

Hiện tại.

Lăng Thiên Điện lại bị người cùng chém cửu đại Kim tiên?

Không ai hoài nghi, hung thủ tuyệt bức muốn chết cầu, trừ phi đối phương có Tiên đế làm hậu trường.

Sau đó, Lăng Thiên Điện treo giải thưởng liền xuống đến rồi.

Cùng lúc đó, Lăng Thiên Điện số một cường giả, Đại La kim tiên Hỏa Vô Cực, càng là phát sinh mạnh nhất lệnh truy sát, hơn nữa còn rộng rãi mà báo cho, Lăng Thiên Điện đã tiêu tốn lớn lao đánh đổi, xin mời Thiên Cơ Các ra tay!

Chỉ cần ngăn ngắn một tháng, liền có thể dựa vào Thiên Cơ Bia lên tức thời tin tức, truy sát hung thủ!

...

...

"Thiên Cơ Các? Thiên Cơ Bia?"

Vương Bảo cũng biết tin tức này.

Nhất thời có chút không nói gì.

Vốn là, hắn còn muốn trước tiên đem Lăng Thiên Điện thả thả, có thời gian lại đi hận bọn họ.

Vạn vạn không ngờ tới a.

Chính bọn hắn cần phải tìm đường chết.

Vương Bảo đã tìm hiểu rõ ràng, Thiên Cơ Các bên trong Thiên Cơ Bia, thần bí khó lường, có người nói khởi động sau khi, có thể kém thế gian vạn sự, lần theo một người hành tung, càng là là điều chắc chắn, hơn nữa, còn có thể lấy Thiên Cơ bí pháp tiến hành khóa chặt.

Chuyện như vậy thẳng tới linh hồn khóa chặt, không cách nào chạy trốn!

Nói cách khác.

Một tháng sau.

Vương Bảo coi như là thay đổi khuôn mặt, cũng sẽ bị Lăng Thiên Điện võ giả, truy giết tới cửa.

Đã như vậy.

Vậy thì không có gì dễ bàn.

Này Lăng Thiên Điện, trong vòng một tháng, đẩy rơi đẩy rơi!

...

...

Vài ngày sau.

Lăng Thiên Thành.

Nơi này chính là Lăng Thiên Điện đại bản doanh.

Toàn bộ thành trì bị chế tạo phảng phất Jingu bình thường, lớn vô cùng.

Vương Bảo tiến vào Lăng Thiên Thành.

Nghĩ trong vòng một tháng hận rơi Lăng Thiên Điện, bằng thực lực bây giờ của hắn, đó chẳng khác nào nói chuyện viển vông.

Có điều.

Lại mạnh đầu gỗ cũng sợ sâu mọt.

Lại mạnh thế lực cũng sợ bên trong tan rã.

Mà Vương Bảo, am hiểu nhất chính là đào hầm, hắn chuẩn bị gia nhập

Lăng Thiên Điện, sau đó, để những người khác càng treo thế lực giúp hắn hoàn thành sứ mệnh.

Xua hổ nuốt sói mà thôi, Vương Bảo đối với cái này chơi tặc quen thuộc, Thái Nhất Tông chính là bị hắn như thế làm ngã.

Đến trước Vương Bảo đã nghĩ được rồi tất cả, vì lẽ đó, hỏi thăm một chút, Vương Bảo đi thẳng tới trong thành một cái nào đó kiến trúc trước.

Nơi này là Lăng Thiên Điện Đan sư chiêu mộ nơi.

Bất kỳ một thế lực nào, đều sẽ bồi dưỡng chính mình Đan sư, cũng coi như là kỹ thuật dự trữ.

Vương Bảo vừa tới Tiên giới liền đánh đánh giết giết, vì lẽ đó lần này chuẩn bị làm cao trình độ nhân viên kỹ thuật, hơn nữa, Lăng Thiên Điện không thiếu sức chiến đấu, thiếu chính là nhân viên kỹ thuật, hoặc là nói, bất kỳ thế lực đều thiếu Đan sư loại hình.

Lấy thực lực của chính mình, Vương Bảo cảm giác mình có thể ở Lăng Thiên Điện bò vèo vèo.

“Cộc cộc cộc!”

Vương Bảo gõ gõ quầy hàng bàn.

Lúc này Đan sư chiêu mộ nơi hầu như không ai, trong quầy có cái thanh niên chính đang nằm úp sấp nghỉ ngơi.

Nghe được Vương Bảo gõ quầy hàng, thanh niên còn buồn ngủ lên, nhìn Vương Bảo một chút, hơi nhướng mày, lạnh giọng nói, “làm gì? Nơi này không bán đan dược, ra ngoài quẹo trái!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta không mua đồ, ta là tới gia nhập Lăng Thiên Điện, thực không dám giấu giếm, ta là cái Đan sư!”

Thanh niên từ trên xuống dưới đánh giá Vương Bảo,

Một mặt mộng bức.

Ngươi?

Là rất sao Đan sư?

Được rồi.

Coi như ngươi là.

Ngươi muốn gia nhập Lăng Thiên Điện?

Khe nằm!

Nháo đây?

Mở ta chuyện cười chứ?

Ngươi làm Lăng Thiên Điện là nơi nào? Cái gì đồ chơi Đan sư đều thu đúng không? Chúng ta Lăng Thiên Điện chỉ lấy cường giả, không thu học đồ!

Chiêu mộ, chiêu mộ hai chữ có hiểu hay không ý tứ gì?

Đại gia, tiểu tử này tuyệt bức là tới bắt lão tử mở bá!

Thanh niên sắc mặt đen, đột nhiên phất tay một cái nói, “lăn lăn lăn! Nơi này không phải ngươi nên đến địa phương!”

Vương Bảo sầm mặt lại, “Ngươi nói chuyện tốt nhất cho ta khách khí một điểm!”

Thanh niên nghe vậy, không khỏi cười nhạo nói, “khách khí? Ta đã rất khách khí! Tiểu tử, cút nhanh lên trứng, bằng không đừng trách ta gọi người

đem ngươi đánh ra đi!”

Vương Bảo híp mắt, ý tứ sâu xa nhìn thanh niên một chút.

Vừa mới chuẩn bị đi.

Bên ngoài đột nhiên đi vào mấy người.

Cầm đầu là cái ông lão mặc áo tím, trong quầy thanh niên thấy này, mau mau đi ra, cung kính nói, “Ngũ gia, ngài đã về rồi!”

Ông lão mặc áo tím gật gù, liếc mắt một cái Vương Bảo, hỏi nói, “làm gì?”

Thanh niên cười khổ nói, “hắn nói hắn là Đan sư, muốn gia nhập Lăng Thiên Điện!”

Ông lão mặc áo tím cùng hắn người phía sau, đều là không khỏi cười.

Ngươi muội.

Này rất sao ai cũng dám hướng về Lăng Thiên Điện chạy đúng không?

“Lăng Thiên Điện, chỉ chiêu mộ cao đẳng Đan sư!”

Ông lão mặc áo tím hơi ngẩng đầu, châm chọc cười, liền trực tiếp mang người hướng đi nội sảnh.

Cho tới Vương Bảo đúng hay không cao đẳng Đan sư?

Hắn đều chẳng muốn tra cứu!

Thanh niên các loại ông lão mặc áo tím đi rồi, trừng mắt Vương Bảo, quát, “Còn không mau cút đi? Không nghe Ngũ gia sao?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “nghe được, có điều, ta nên so với cao đẳng Đan sư, mạnh một chút!”

Thanh niên gò má vừa kéo, đột nhiên quát, “Cút!”

Ma trứng.

Liền ngươi?

So với cao đẳng đại sư đều cường?

Cái kia không phải là đại sư cấp bậc sao?

Khe nằm, ngươi rất sao đầu óc vô nước? Vẫn là làm ta đầu óc vô nước? Loại này thái quá ta sẽ tin? Dài đến còn trẻ như vậy, ngươi rất sao lông dài tề hay chưa? Ngươi muốn thực sự là đan đạo đại sư, vậy ta chính là Đan Thần!

Vương Bảo ánh mắt chớp qua một vệt hàn mang, chắp tay ở phía sau, nghĩ đi ra ngoài, “Người trẻ tuổi, ngươi sẽ hối hận, cảnh cáo ngươi, con mắt, muốn vừa sáng một điểm! Hiện tại ngươi đối với ta lạnh nhạt, sau đó ta nhường ngươi không với cao nổi!”

Nói chuyện, Vương Bảo đi ra chiêu mộ nơi.

Bên trong thanh niên khí sắc mặt tái xanh, nhìn chằm chằm Vương Bảo bóng lưng, nghiến răng nghiến lợi, “Mã Đức! Như thế có thể trang, nhường ta hối hận? Lại dám đi vào, xem ai hối hận! Món đồ gì a!”

Mà Vương Bảo.

Rời đi chiêu mộ nơi sau khi, căn bản là không đi xa.

Chiêu mộ nơi dựa vào phố lớn đối diện, là một cái tiểu nghỉ ngơi tràng, nơi này lúc này có không ít người, bởi vì chiêu mộ nơi bên cạnh chính là đan dược tiệm, rất nhiều võ giả đứng hàng hào sau khi, không muốn ở trong tiệm xếp hàng, liền ra tới tiểu nghỉ ngơi tràng ngồi một hồi chờ.

Vương Bảo đi tới nơi này cái tiểu nghỉ ngơi tràng.

Tìm cái đất trống, khoanh chân ngồi trên mặt đất, sau đó, tay áo lớn vung lên, một cây cờ lớn cắm ở trên mặt đất, hắn trong nhẫn chứa đồ loại này cờ xí có không ít, chính là dùng để chứa bức phòng công cụ.

Chỉ tay một cái, nguyên bản trống không cờ xí lên, nhất thời thêm ra một hàng chữ.

“Tâm tình không tốt, giúp người luyện đan --- Đan Thần Vương Bắc Huyền!”

------oOo------

Chương 332: Tốt trâu bò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Híp mắt, Vương Bảo một bộ hồn ở trên mây dáng vẻ.

Mà rất nhanh.

Nghỉ ngơi trong sân võ giả, đều là bị Vương Bảo cờ xí lên quảng cáo cho chỉnh bối rối!

Ma trứng!

Đan Thần Vương Bắc Huyền?

Trời ạ!

Cái tên này người nào? Lại dám tự xưng Đan Thần?

Điều này cũng quá ngông cuồng chứ?

Mà nhìn rõ ràng Vương Bảo mặt sau khi, mọi người liền không nói gì.

Như thế cái thanh niên.

Dĩ nhiên tự xưng Đan Thần?

Thời đại này, cũng thật là ai đều có a!

“Tiểu tử này thú vị!”

“Khẳng định là mánh lới, hấp dẫn người đến tìm hắn luyện đan chứ?”

“Coi như là mánh lới, điều này cũng quá thái quá!”

“Ha hả, đối diện chính là Lăng Thiên đan dược tiệm, cái tên này tự xưng Đan Thần, ta cảm thấy sau đó khẳng định có trò hay muốn xem!”

Mọi người trong lúc rảnh rỗi, đều ở Vương Bảo sạp hàng trạm kế tiếp, nghị luận sôi nổi, có điều, thật sự muốn tìm Vương Bảo luyện đan, nhưng là một cái đều không có.

Nhưng vào lúc này.

Từ đường phố khẩu đi tới mấy cái tuổi trẻ võ giả.

Cái kia cầm đầu một cái, sắc mặt trầm ổn, dài đến tuy rằng tuổi trẻ, nhưng lại có một loại uy nghiêm khí tức nhàn nhạt truyền tới.

Mấy người tựa hồ muốn đi Lăng Thiên đan dược tiệm.

Xem đến động tĩnh của nơi này, cái kia cầm đầu thanh niên thần sắc hơi động, đi tới.

Rất xa nhìn thấy Vương Bảo cao to cờ xí lên quảng cáo, thanh niên cầm đầu trên mặt lộ ra một vệt vẻ cổ quái.

Đi tới.

Thượng Quan Phi Độ nhìn Vương Bảo, đánh giá một hồi, đúng là không có xem thường, mà là cười khẽ nói, “Đan Thần Vương Bắc Huyền? Tiên giới bên trong nổi danh Đan sư không ít, Vương Bắc Huyền? Chưa từng nghe qua danh tự này! Chính là không biết, ngươi cái này Đan Thần tên, là chính mình thổi ra, hay là thật có bản lãnh kia đây?”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, cũng không ngẩng đầu, chỉ là nhạt âm thanh nói, “ta tâm tình không tốt!”

Thượng Quan Phi Độ ngẩn ra.

Ngươi tâm tình không tốt? Tâm tình không tốt liên quan ta chuyện gì?

“Vì lẽ đó, nghĩ luyện đan, tự chuẩn bị dược liệu, không muốn luyện đan, liền đừng nói nhảm!”

Vương Bảo ngữ khí bình thản nói rằng.

Thượng Quan Phi Độ còn chưa nói, phía sau hắn mấy cái thanh niên nhưng là sầm mặt lại, một cái trong đó lệ quát, “Làm càn, ngươi biết trước mắt ngươi chính là người nào sao? Dám như vậy cùng ba... Tam gia nói chuyện!”

Đang khi nói chuyện, liền muốn tiến lên, tựa hồ chuẩn bị ra tay giáo huấn một hồi Vương Bảo.

Có điều Thượng Quan Phi Độ nhưng là trực tiếp đưa tay, ngăn cản thanh niên, nụ cười trên mặt cất đi, lạnh giọng nói, “ta muốn luyện đan!”

Vương Bảo lúc này mới nhìn về phía Thượng Quan Phi Độ, lạnh lùng mở miệng, “Ngươi nghĩ luyện đan dược gì?”

Thượng Quan Phi Độ suy nghĩ một chút, nói rằng, “thử thách một cái Đan sư bản lĩnh, Tiên Linh Đan chính là thích hợp nhất, ngươi liền luyện chế Tiên Linh Đan đi! Làm sao?”

“Có thể!”

Vương Bảo gật gù.

Thượng Quan Phi Độ phất tay, từng đạo từng đạo linh quang xuất hiện.

Tiên Linh Đan dược liệu cần thiết, tung bay ở Vương Bảo trong tay.

Mà những dược liệu này, là hai phần.

Thượng Quan Phi Độ hé mắt, cười nhạt nói, “nếu như, ngươi có thể nung nấu một lần Tiên Linh Đan, như vậy, ngươi miễn cưỡng có thể làm bằng hữu ta!”

Vương Bảo không thèm để ý cái này trang bức phạm.

Lấy ra lò luyện đan, hờ hững bắt đầu luyện đan.

Thượng Quan Phi Độ nhìn chằm chằm Vương Bảo, nhìn Vương Bảo luyện đan động tác, yên lặng gật đầu, hắn cũng là một cái Đan sư, vì lẽ đó, tự nhiên có thể phân biệt ra được trước mắt hàng này, đến cùng đúng hay không ở doạ người.

Vương Bảo vẫn chưa lấy cái gì đặc thù thủ đoạn luyện đan.

Có điều, làm phần thứ nhất Tiên Linh Đan luyện chế thành công, Vương Bảo tiếp tục tập trung vào phần thứ hai sau khi.

Nhìn cái kia an ổn lò luyện đan, mấy người trong ánh mắt khinh bỉ nhất thời biến mất rồi.

Tiên Linh Đan, chỉ cần là nung nấu Tiên Linh Đan, vậy thì là bảo bối, mà có thể nung nấu Tiên Linh Đan Đan sư, tự nhiên cũng là bánh bao.

Không phải hết thảy Đan sư, đều có loại này cao thâm lực chưởng khống.

Nửa ngày.

Vương Bảo bỗng nhiên nhìn về phía Thượng Quan Phi Độ, nhạt âm thanh nói, " vật liệu còn nữa không? Có, lấy ra, ta Vương Bắc Huyền đời này không luyện hỏng đan,

Chín lần nung nấu Tiên Linh Đan trở xuống, ở trong mắt ta..."

“Đều là phế đan!”

Một câu nói ra.

Không ít người suýt chút nữa thổ huyết.

Xưng mục líu lưỡi nhìn Vương Bảo, méo mặt!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Cái tên này cũng quá có thể khoác lác ép!

Cái gì gọi là chín lần nung nấu trở xuống Tiên Linh Đan, đều là phế đan?

Khe nằm, đó là chí bảo có được hay không?

Ta có thể hay không muốn mặt mũi a? Lời này nói ra, ngươi mặt đều không mang theo Kurenai (đỏ), ngươi này nếu để cho đối diện Lăng Thiên đan dược tiệm Đan sư nghe được, còn không được đùa với ngươi mệnh a!

Thượng Quan Phi Độ cũng kinh ngạc.

Phía sau hắn mấy đồng bọn, nhe răng nhếch miệng, một cái trong đó lắc đầu nói rằng, "tam gia, cái tên này điên rồi, chớ cùng hắn náo loạn!"

Mà Thượng Quan Phi Độ, nhưng là hít một hơi, đột nhiên phất tay, trầm giọng nói, "Tiên Linh Đan vật liệu, ta có chính là!"

"Ngươi nếu có thể nhiều lần nung nấu, cái kia xin mời tiếp tục!"

Vật liệu xuất hiện ở Vương Bảo trước người.

Vương Bảo cũng không lên tiếng, chỉ là yên lặng luyện đan!

Mà theo thời gian trôi qua.

Mọi người lần thứ hai kinh ngạc đến ngây người.

Ba lần!

Bốn lần!

Năm lần!

Mãi đến tận Vương Bảo bắt đầu chín lần nung nấu, ở đây mỗi người, trái tim đều đang nhanh chóng nhảy lên, nhảy được kêu là một cái gấp gáp!

Ma trứng a!

Không có thiên lý a!

Người này, vẫn đúng là liền như thế trâu bò!

Trước tiên không đề cập tới vừa nãy hắn nói, đến cùng đúng hay không đang tinh tướng, liền nói hiện tại, này đã là lần thứ chín nung nấu, một khi thành công...

Vậy này luyện đan trình độ, tuyệt bức có thể bước vào Tiên giới Đan sư mười vị trí đầu!

Khái niệm này nghĩa là gì?

Trước mắt, này mẹ nó là một vị đại phật a!

Thượng Quan Phi Độ tiểu đồng bọn, đều biểu thị kinh ngạc đến ngây người.

Thượng Quan Phi Độ, càng là kích động hỏng rồi.

Như thế trâu bò Đan sư, có vẻ như, vẫn là hoang dại? Khe nằm, lại bị ta cho đụng!

Này nếu như không nhét vào dưới trướng, thực sự là bạch mù hắn Thượng Quan Phi Độ thân phận.

Bỗng nhiên.

Tiên Linh Đan chín lần nung nấu, thành công!

Mà lúc này, dược liệu đã tiêu hao sạch sẽ, vì lẽ đó, Vương Bảo lần thứ hai

nhìn về phía Thượng Quan Phi Độ, cũng không nói chuyện, chỉ là nhìn.

Thượng Quan Phi Độ nhưng là đã hiểu.

Hắn cũng có chút bối rối.

Trời ạ!

Cái tên này ý tứ gì?

Hắn còn chuẩn bị tiếp tục nung nấu?

Khe nằm, lại nung nấu, vậy thì phá chín!

Ánh mắt ẩn chứa hết sức hưng phấn, Thượng Quan Phi Độ lần thứ hai lấy ra vật liệu, Vương Bảo cũng thẳng thắn, lập tức tiếp tục nung nấu!

Mười lần!

Mười một lần!

Bốn phía yên lặng như tờ.

Dần dần, đi tới người vây xem, càng ngày càng nhiều!

Mà tới một cái, nhưng là mộng bức một cái!

Dần dần, tất cả mọi người là không hẹn mà cùng gọi lên.

“Mười lăm!”

Nửa ngày.

“Mười sáu!”

Lại quá nửa ngày.

“Mười bảy...”

Mẹ meow nha!

Vẫn còn tiếp tục!

Thượng Quan Phi Độ đỏ mặt, hắn nhìn Vương Bảo, phảng phất ở xem một cái tuyệt thế mỹ nhân.

Không có thiên lý a!

Quá không có thiên lý!

Mười tám lần nung nấu Tiên Linh Đan, đây là cái gì trình độ?

Này giời ạ tuyệt bức có thể xếp vào Tiên giới Đan sư ba vị trí đầu hàng ngũ!

Mà như vậy tồn tại, đi người nào tiên quốc, đều sẽ phải chịu cao cấp nhất tiếp đãi long trọng!

Không chút khách khí nói, coi như là vô thượng Tiên đế nhìn thấy, cũng đến khách khí!

Đột nhiên.

Một đạo gầm nhẹ vang lên, “Mười tám!”

Nhưng là Vương Bảo, đã hoàn thành Tiên Linh Đan mười tám lần nung nấu!

Mà lúc này.

Vương Bảo đột nhiên dừng lại động tác, nhìn Thượng Quan Phi Độ, nhạt âm thanh nói, “còn phải tiếp tục sao?”

Thượng Quan Phi Độ run giọng nói, “ngài... Ngài còn có thể tiếp tục?”

“Xem tâm tình!” Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Thượng Quan Phi Độ không hiểu, có điều hắn nhưng là lập tức nói rằng, “đại sư xin mời tiếp tục!”

Vương Bảo gật gù, sau đó, lấy ra một cái vuông vức xúc xắc, quăng quăng, nói rằng, “một, hai ba điểm: Ba giờ tiểu, bốn, năm sáu hơi lớn, điểm nhỏ mấy, ta tâm tình sẽ rất tồi tệ, đan dược này liền như vậy coi như thôi! Lớn 1 chút mấy, ân... Ta sẽ giúp ngươi nung nấu chín lần!”

Thượng Quan Phi Độ bối rối!

Những người khác cũng bối rối!

Không nói Vương Bảo nơi này hí giống như tâm tình, vào giờ phút này, bọn họ cũng chỉ có một ý nghĩ.

Ta nhỏ má ơi!

Hắn còn có thể tiếp tục nung nấu chín lần?

Này rất sao cũng đã mười tám lần a!

Lại nung nấu chín lần, đó là khái niệm gì?

Cái kia rất sao tuyệt bức có thể xếp vào Tiên giới số một!

Người này, hắn, thật có thể làm được sao...

------oOo------

Chương 333: Tiếp tục trâu bò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cộc cộc tách.

Xúc xắc trên đất xoay tròn xoay tròn.

Mọi người thần kinh cũng giống như theo xúc xắc ở chuyển.

Con mắt trừng trừng nhìn, có vài nhân khẩu bên trong không cảm thấy thấp kêu thành tiếng, "Lớn! Lớn! Lớn!"

Đột nhiên.

Xúc xắc dừng lại.

Thượng Quan Phi Độ ánh mắt đầy rẫy mừng như điên, kích động hỏng rồi, hít vào một ngụm khí lạnh, ngột ngạt hưng phấn nhìn Vương Bảo, "Đại sư? Là lớn!"

Vương Bảo nhìn xúc xắc năm điểm điểm mấy, thu hồi đến, nhạt âm thanh nói, "ân, vậy thì tiếp tục đi!"

Dứt lời.

Vương Bảo cuốn lên một phần dược liệu, tiếp tục nung nấu lên.

Mọi người thấy mê tít mắt, cảm giác huyết dịch đều là sôi trào.

Mười chín lần nung nấu thành công!

Hai mươi lần nung nấu thành công!

Hai mươi mốt!

Hai mươi hai!

Thượng Quan Phi Độ cảm giác mình muốn thoải mái bay, ánh mắt hắn không tiếp tục nhìn chằm chằm lò luyện đan, trái lại ở nhìn chằm chằm Vương Bảo, hắn trong lòng đang điên cuồng gầm thét lên, cỡ này yêu nghiệt tuyệt thế vô địch Đan sư, nhất định phải kết giao!

Cái này có thể là mình đời này to lớn nhất giúp đỡ!

...

...

Lăng Thiên đan dược trong tiệm.

Đại quản sự Tiết Cảnh Phong cửa phòng bị vang lên.

“Đi vào!”

Tiết Cảnh Phong chính đang ngồi thưởng thức trà.

Cửa phòng mở ra, một người trung niên vẻ mặt mang theo vẻ hoảng sợ đi vào, đóng kỹ cửa phòng sau khi, quay về Tiết Cảnh Phong chắp tay, run giọng nói, “đại quản sự, bên ngoài ra đại sự, ngài mau đi xem một chút đi!”

Tiết Cảnh Phong hơi nhướng mày, nhấp một ngụm trà, nhạt âm thanh nói, “chuyện gì?”

Người trung niên hít sâu một cái, nói rằng, “bên ngoài có người ở bên đường luyện đan, luyện chế chính là Tiên Linh Đan, bây giờ... Đã nung nấu đầy đủ hai mươi lăm lần!”

Tiết Cảnh Phong chính uống một hớp trà.

Nghe vậy, lập tức văng đi ra ngoài.

Nước trà tung toé đến người trung niên trên mặt, người trung niên bất động thần sắc xoa xoa, đại quản sự phản ứng như thế, ở trong dự liệu của hắn.

“Hai mươi lăm lần?”

Tiết Cảnh Phong trợn mắt lên, đứng lên.

Vụ thảo!

Tiên Linh Đan tinh luyện hai mươi lăm lần?

Ngươi mẹ nó tuyệt bức là ở đùa ta chứ?

Loại này đẳng cấp Đan sư, làm sao có khả năng xuất hiện ở bọn họ Lăng Thiên Thành? Hơn nữa, còn tưởng là phố luyện đan?

Người trung niên hơi cúi đầu, “Đại quản sự, hắn vẫn còn tiếp tục đây, ngài vẫn là đi ra xem một chút đi!”

Tiết Cảnh Phong trầm mặc một chút!

Trái tim ở điên cuồng loạn động.

Ở Lăng Thiên Điện dưới tay Đan sư bên trong, nung nấu Tiên Linh Đan số lần nhiều nhất, cũng chỉ là Mạc Thiếu Bạch đại sư, hơn nữa, nhiều nhất chỉ có thể nung nấu chín lần!

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Tiết Cảnh Phong nhanh chân rời khỏi phòng.

...

...

Cùng lúc đó.

Lăng Thiên Điện Đan sư chiêu mộ nơi.

Một lão giả mang theo không ít người nhanh bước ra ngoài.

Người lão giả này, chính là vừa nãy Vương Bảo gặp phải cái kia, gọi là Ngũ Lục!

Bên trong quầy thanh niên, cũng ở Ngũ Lục phía sau.

Ngũ Lục sau khi ra ngoài, vừa vặn đụng tới Tiết Cảnh Phong, liền vội vàng đi tới chắp tay nói, "Tiết đại nhân!"

Tiết Cảnh Phong gật gù, nhìn phía xa nghỉ ngơi tràng, nơi đó đã sớm bị đoàn người vây quanh.

Đoàn người đi tới, tự có người tách ra một con đường, bọn họ đều là Lăng Thiên Thành danh nhân, nhường đường võ giả coi như tâm có bất mãn, cũng không dám nói ra.

Tiết Cảnh Phong híp mắt nhìn Vương Bảo.

Hắn chú ý tới cờ xí, mặt trên quảng cáo nhường hắn đặc biệt mê tít mắt, Đan Thần Vương Bắc Huyền?

Mã Đức!

Thì ra hào Đan Thần, cái tên này đến cùng thật lợi hại?

Mà vào giờ phút này.

Tiết Cảnh Phong bên cạnh Ngũ Lục kinh ngạc đến ngây người.

Ngũ Lục phía sau cái kia quầy hàng thanh niên cũng là mộng bức!

Hai người trong lòng đều muốn mộng nổ tung!

Là hắn?

Dĩ nhiên là hắn?

Làm sao có khả năng là hắn a khe nằm!

Quầy hàng thanh niên trên mặt lộ ra vẻ kinh hoảng, mà Ngũ Lục, nhưng là sắc mặt trở nên khó coi cực kỳ, nghĩ đến vừa nãy chính mình đối với Vương Bảo xem thường, trong lòng bịt kín một tầng vô hạn hối hận!

Đột nhiên.

Một đạo gầm nhẹ từ Thượng Quan Phi Độ phía sau một người thanh niên trong miệng truyền ra,

"Hai mươi bảy... Trời ạ!"

Đã nung nấu đến hai mươi bảy lần?

Tiết Cảnh Phong mí mắt kinh hoàng!

Ngũ Lục trước mắt có chút biến thành màu đen.

Cái kia quầy hàng thanh niên càng là không thể tả, cảm giác mình có thuốc nước tiểu vỡ xu thế!

Mọi người kinh khen ngợi cực kỳ, xem Vương Bảo ánh mắt, liền phảng phất ở xem một thần nhân!

Mà nhìn thấy Vương Bảo dừng lại động tác, Thượng Quan Phi Độ cung kính nói, "Đại sư, ngài hoàn thành sao?"

Vương Bảo liếc mắt một cái lúc này chính mang theo sợ hãi nhìn hắn Ngũ Lục, híp mắt lại, cười nhạt nói, "hoàn thành? Xem tâm tình đi!"

Thượng Quan Phi Độ ngẩn ra.

Lập tức liền cả người chấn động dữ dội!

Ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ!

Mà mọi người ở đây, cũng là run lại run, bởi vì bất kể là Thượng Quan Phi Độ, hay là bọn hắn, đều biết Vương Bảo ý tứ của những lời này.

Vương Bảo lấy ra xúc xắc, cười nhạt nói, "quy tắc cũ!"

Giống như trò đùa quyết định, nhưng là, mọi người cũng không có một cái, đem này xem là trò đùa, mắt thấy xúc xắc định ở bốn mặt trên!

Mấy người không nhịn được kêu lớn lên, "Được!"

Vương Bảo nhìn Thượng Quan Phi Độ một chút, gật gật đầu nói, "Lại là lớn sao? Cũng được, vậy thì tiếp tục đi!"

Thượng Quan Phi Độ thân thiết nói rằng, "đại sư, ngài có muốn hay không nghỉ ngơi một chút?"

Vương Bảo bĩu môi, nhạt âm thanh nói, "nghỉ ngơi? Bực này đơn giản đan dược, còn cần nghỉ ngơi? Ngươi là ở xem thường ta?"

Thượng Quan Phi Độ bối rối!

Mồ hôi lạnh đều chảy ra.

Khe nằm!

Đơn giản?

Nung nấu hai mươi bảy lần Tiên Linh Đan, lại tiếp tục, lão gia ngài nói đơn giản?

Phốc a!

Lời này nếu để cho Tiên giới Đan sư nghe được, còn không được không đất dung thân a!

“Đại sư, ngài hiểu lầm! Ta miệng đần, nói sai, ngài tuyệt đối đừng trách móc!” Thượng Quan Phi Độ vội vã giải thích.

Vương Bảo vung vung tay, sau đó, liền trực tiếp tiếp tục nung nấu Tiên Linh Đan!

Tiết Cảnh Phong xem chính là hãi hùng khiếp vía.

Suy nghĩ một chút, hắn yên lặng phát ra ngoài một đạo đưa tin.

Ngũ Lục nơi đó, hắn đột nhiên quay đầu, một cái nắm muốn xoay người quầy hàng thanh niên.

Thanh niên kia một mặt sợ hãi, mới vừa muốn nói chuyện, nhưng phát hiện mình bị cầm cố lại, liên thanh âm đều không nói ra được.

Cùng lúc đó, Ngũ Lục âm u âm thanh, ở hắn bên tai vang lên, “Muốn chạy? Đàng hoàng ở lại!”

Quầy hàng thanh niên đều sắp sợ vãi tè rồi, sắc mặt trắng bệch.

Mà Ngũ Lục, nhưng là hừ lạnh một tiếng, cầm lấy quầy hàng thanh niên cũng không buông ra.

Vương Bảo, quá trâu bò!

Trâu bò đến, hắn Ngũ Lục xách giày cũng không xứng mức độ.

Mà vừa nãy, chính mình nhưng không nhìn đối phương, sỉ nhục đối phương, này nếu như bị Lăng Thiên Điện những kia đại lão biết, tuyệt bức sẽ không bỏ qua chính mình a.

Quầy hàng thanh niên, chính là hắn đẩy ra nhánh cỏ cứu mạng, đến thời điểm, đem trách nhiệm hướng về thân thể hắn đẩy, hi vọng có thể tránh được một kiếp đi!

Mà lúc này.

Lăng Thiên Điện nào đó toà bên trong ngọn thần sơn, một đạo thân ảnh già nua đạp không mà ra, phía sau theo rất nhiều ông lão, bọn họ đều là Lăng Thiên Điện cung phụng Đan sư.

Cái kia thân ảnh già nua, là Lăng Thiên Điện thủ tịch đan sư Mạc Thiếu Bạch!

Giờ khắc này Mạc Thiếu Bạch sắc mặt.

Nói như thế nào đây.

Đó là một bức cực kỳ muôn màu muôn vẻ vẻ mặt.

Lăng Thiên Thành xuất hiện một vị có thể nung nấu hai mươi bảy lần Tiên Linh Đan Đan sư, đây là Tiết Cảnh Phong cho hắn tin tức truyền đến.

Mạc Thiếu Bạch cảm thấy, hoặc là, là Tiết Cảnh Phong điên rồi!

Hoặc là.

Chính là Lăng Thiên Thành thật sự đến rồi một vị nhất cao cấp nhất người có quyền, này, hay là cái kỳ ngộ!

------oOo------

Chương 334: Trâu bò đến cực điểm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạc Thiếu Bạch đến rất gấp.

Rất nhiều người nhìn thấy Mạc Thiếu Bạch, tất cả giật mình.

“Là Mạc đại sư!”

“Mạc đại sư dĩ nhiên xuất hiện!”

“Cũng đúng, Lăng Thiên Thành xuất hiện như vậy một vị người có quyền, Mạc đại sư cũng đến tự mình đứng ra a!”

“Chính là không biết, vị này Đan Thần, có hay không gia nhập cái gì thế lực!”

Mọi người nghị luận sôi nổi.

Tự động tránh ra một con đường.

Tiết Cảnh Phong các loại Lăng Thiên Điện người, mau mau nghênh đón hành lễ.

Mà Thượng Quan Phi Độ, nhưng là hơi liếc mắt một cái Mạc Thiếu Bạch, liền thu hồi ánh mắt, xem vẻ mặt, căn bản không đem Mạc Thiếu Bạch để ở trong lòng.

“Chính là hắn?”

Mạc Thiếu Bạch ánh mắt lộ ra chấn động.

Khe nằm!

Như thế tuổi trẻ một người.

Có thể nung nấu hai mươi bảy lần Tiên Linh Đan?

Mẹ bán phê, lão phu nhiều năm như vậy luyện đan, đều luyện đến chó trên người chứ?

Tiết Cảnh Phong hít một hơi, âm thanh có chút run nói rằng, "không sai, Mạc đại sư, hiện tại hắn đã ở nung nấu thứ ba mươi ba lần!"

Mạc Thiếu Bạch suýt chút nữa thổ huyết!

Ba mươi ba lần?

Không phải hai mươi bảy lần sao?

Ta trời, hai mươi bảy lần lại vẫn không phải hắn cực hạn?

Vương Bảo cũng chú ý tới Mạc Thiếu Bạch, nhếch miệng lên một vệt cười nhạt.

Hắn tiếp tục nung nấu Tiên Linh Đan.

Mãi đến tận đem Tiên Linh Đan, nung nấu đến ba mươi sáu lần!

Vương Bảo liền dừng lại, lười biếng nói rằng, "ba mươi sáu lần, địa sát số lượng, liền chấm dứt ở đây đi!"

Phất tay.

Trong lò luyện đan xuất hiện một cột sáng!

Trong chớp mắt, một đạo kim sắc quang ảnh từ bên trong biểu bắn mà ra, không ngừng xoay quanh, đang chuẩn bị phá không mà đi, nhưng lập tức bị Vương Bảo nắm ở trong tay!

Hào quang tiêu diệt, Vương Bảo xem trong tay Tiên Linh Đan, trực tiếp tùy

ý ném cho Thượng Quan Phi Độ, “Ngươi đan dược!”

Thượng Quan Phi Độ vội vàng tiếp nhận, hơi khom người, liền phảng phất đón lấy một cái thánh vật!

Đây chính là ba mươi sáu lần nung nấu Tiên Linh Đan a!

Đồ chơi này có thể tăng cường quy tắc, đó là khó mà tin nổi!

Hơn nữa, dù cho là Đại La kim tiên, đối mặt chí bảo như thế, cũng đến điên cuồng, coi như là Tiên quân, cũng đến trông mà thèm!

Trang trọng thu hồi Tiên Linh Đan, đặt ở một cái tinh mỹ cực kỳ, vừa nhìn sẽ bất phàm trong hộp sau, Thượng Quan Phi Độ lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, cung cung kính kính nói rằng, “đại sư, đây là cho ngài tạ lễ!”

Vương Bảo không có tiếp, nhạt âm thanh nói, “ngươi đang làm nhục ta?”

Thượng Quan Phi Độ suýt chút nữa phun máu!

Ta đối với các thần xin thề, loại này khủng bố ý nghĩ, ta một điểm đều không có a!

Vương Bảo nhìn hắn, nói rằng, “ta Vương Bắc Huyền làm cho người ta luyện đan, xưa nay không thu đồ vật! Xem hết tâm tình! Hiểu?”

Thượng Quan Phi Độ lập tức nói rằng, “đại sư, ta đã hiểu! Ta sai rồi! Xin mời đại sư tha thứ!”

“Không có chuyện gì!” Vương Bảo vung vung tay.

Sau đó, ánh mắt nhìn quét một chút, nhạt âm thanh nói, “còn có ai hay không nghĩ luyện đan?”

Mọi người ngẩn ngơ.

Sau đó liền điên cuồng.

Có cỡ này Đan sư giúp bọn họ luyện đan, vẫn là miễn phí, loại này trên trời rơi đĩa bánh chuyện tốt, bọn họ làm sao có khả năng không điên?

Trong lúc nhất thời, âm thanh phảng phất làn sóng bình thường, nhấn chìm Vương Bảo.

Vương Bảo đưa tay ra.

Mọi người liền yên tĩnh lại.

Vương Bảo suy nghĩ một chút, nói rằng, "như vậy đi, ta chỗ này có một cái tự nghĩ ra đan dược, viên thuốc này gọi là [Đại Đạo Đan]! Tác dụng đây, có thể để cho võ giả quy tắc lớn mạnh, chí ít, hai lần trở lên!"

Bối rối!

Hết thảy mọi người bối rối!

Ta trời, nhường quy tắc lớn mạnh? Chí ít hai lần? A phốc, này mẹ nó là cái gì thần đan a? Hiệu quả như thế này đan dược ngài đều có thể tự nghĩ ra? Ngài còn đúng là Đan Thần a!

Cái kia Mạc Thiếu Bạch cũng là nét mặt già nua run lên, hít vào một ngụm khí lạnh.

"Ta chỉ luyện chế một lò, đến thời điểm bấn đấu giá ra, bán đi tiền, đại gia chia đều đi, làm sao?" Vương Bảo cười nói.

Trên mặt của mọi người, trong nháy mắt liền kích động lên.

Người tốt a!

Vương đại sư đúng là người tốt a!

Làm một cái ăn dưa đảng,

Còn có như vậy Daifuku lợi, ngày hôm nay thực sự là ngày may mắn.

“Viên thuốc này cần không ít đặc thù dược liệu, ân...”

Vương Bảo nói ra chính mình dược liệu cần thiết, âm thanh vừa ra, Thượng Quan Phi Độ đột nhiên trầm giọng nói, “đại sư, những dược liệu này ta đều có, luyện chế Đại Đạo Đan dược liệu, ta toàn ra!”

Vương Bảo kinh ngạc nhìn Thượng Quan Phi Độ như thế, chỉ chỉ hắn, “Ngươi, rất tốt!”

Thượng Quan Phi Độ hài lòng hỏng rồi.

Mà lúc này.

Mạc Thiếu Bạch đột nhiên nói rằng, “đại sư, những dược liệu này, ta Lăng Thiên Điện cũng có, ngài cũng có thể miễn phí sử dụng!”

Vương Bảo nhìn về phía Mạc Thiếu Bạch, nhạt âm thanh nói, “không cần!”

Mạc Thiếu Bạch ngẩn ra, hắn cảm giác được Vương Bảo trong giọng nói bất mãn, không khỏi khá là buồn bực, đại gia, ta chiêu ngươi chọc giận ngươi?

Biết vì sao Ngũ Lục, lần thứ hai xiết chặt quầy hàng thanh niên, sắc mặt tái nhợt cực kỳ.

Ầm!

Lò luyện đan lại mở!

Vương Bảo bắt đầu luyện chế Đại Đạo Đan.

Viên thuốc này chính là hệ thống khen thưởng mà ra, Tiên giới đều không có Đại Đạo Đan phương pháp luyện đan!

Hơn nữa viên thuốc này hiệu quả, dù cho là Tiên quân, cũng có thể sử dụng, giá trị vô song!

Thời gian trôi qua.

Mọi người thấy chính là tê cả da đầu!

So với vừa nãy Vương Bảo thuận buồm xuôi gió luyện chế Tiên Linh Đan, luyện chế Đại Đạo Đan, Vương Bảo vẻ mặt nghiêm túc rất nhiều, động tác cũng vô cùng phức tạp.

Mạc Thiếu Bạch con mắt trừng trừng nhìn Vương Bảo động tác, tựa hồ muốn từ bên trong nhìn ra chút gì.

Đột nhiên.

Vương Bảo thu tay lại, vỗ một cái lò luyện đan.

Từng đạo từng đạo ánh sáng lấp loé mà ra.

Vương Bảo nắm lấy đan dược, gật gù cười nói, “không sai, một lò chín viên!”

“Viên thuốc này, ta toàn mua! Ta ra mười ức cực phẩm tiên thạch!”

Thượng Quan Phi Độ trực tiếp mở miệng, mang theo cấp thiết!

Mọi người một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Mười ức cực phẩm tiên thạch? Khe nằm, hàng này dĩ nhiên có tiền như vậy?

Mà Mạc Thiếu Bạch, đột nhiên nói rằng, “Lăng Thiên Điện, ra hai mươi ức!”

Mọi người cảm giác trái tim ở co giật.

Hai mươi trăm triệu!

Thật là đáng sợ!

Thượng Quan Phi Độ liếc mắt nhìn Mạc Thiếu Bạch, cười lạnh nói, “so với ta nhiều tiền? Ta ra ba tỉ!”

Mạc Thiếu Bạch con mắt nhìn chằm chằm Thượng Quan Phi Độ, ánh mắt không quen.

Có điều hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, trực tiếp trầm mặc lại.

Vương Bảo thấy này, đem đan dược ném cho Thượng Quan Phi Độ.

Thượng Quan Phi Độ đắc ý tiếp nhận, sau đó nói rằng, “đại sư, ta hiện ở không có nhiều tiền như vậy, có điều ngày mai, muộn nhất ngày mai, liền sẽ có người đem tiền đưa tới!”

Vương Bảo gật gù, “Không đáng kể, chỉ cần ngươi nhớ tới đem tiền phân cho bọn họ là tốt rồi!”

Thượng Quan Phi Độ nói thật, “Đại sư yên tâm, ta sẽ không nuốt lời!”

Vương Bảo đưa tay duỗi người, lầm bầm lầu bầu nói rằng, “vừa nãy ta muốn gia nhập Lăng Thiên Điện, bị cự tuyệt, tâm tình rất nguy, hiện đang giúp người luyện đan, quả nhiên thoải mái rất nhiều, giúp người làm niềm vui vì là vui sướng gốc rễ, cổ nhân đúng là không sai!”

Lời này vừa nói ra.

Mọi người kinh hãi.

Thượng Quan Phi Độ sắc mặt cũng là cứng đờ.

Mà Mạc Thiếu Bạch, nhưng là trong nháy mắt cảm giác lòng vô cùng buồn bực, con mắt trừng lớn, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Bên cạnh hắn Lăng Thiên Điện mọi người, cũng là phảng phất chịu đến một vạn điểm tấn công dữ dội.

Ma trứng.

Vương đại sư nói cái gì?

Hắn muốn gia nhập Lăng Thiên Điện, bị cự tuyệt?

A phốc!

Vụ thảo giời ạ!

Là ai? Đến cùng là ai? Là ai như vậy ngu ngốc, dĩ nhiên làm ra như thế hoang đường sự tình, Mã Đức, liền như thế trâu bò Đan sư, ngươi cũng dám từ chối!

Đầu này tuyệt bức là sinh trưởng ở cái mông lên chứ?

------oOo------

Chương 335: Săn bắn bắt đầu rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạc Thiếu Bạch ở trong lòng đem cái kia đắc tội Vương Bảo gia hỏa mắng cái máu chó đầy đầu.

Ánh mắt tinh mang lóe lên.

Mạc Thiếu Bạch hít sâu một hơi, tiến lên, cung cung kính kính trầm giọng nói, "đại sư, lúc trước nếu như Lăng Thiên Điện đối với ngài có chỗ đắc tội, mong rằng đại sư bao dung! Người kia là ai, ngài nói cho ta, ta đi xử lý!"

Vương Bảo hé mắt, không lên tiếng.

Ngũ Lục thân thể run rẩy.

Hắn đứng Mạc Thiếu Bạch phía sau, vì lẽ đó, hắn có thể cảm giác được Mạc đại sư trên người không ngừng trào ra sát cơ, nói lời nói tự đáy lòng, hắn sợ vãi tè rồi!

Hắn không muốn đứng ra!

Thế nhưng.

Hiện tại không thẳng thắn, sau đó nếu như bị Vương Bảo chỉ nhận ra, vậy coi như đang không có một con đường sống!

Vì lẽ đó, Ngũ Lục sắc mặt trắng bệch, hắn đạp bước đi ra, sau đó, trực tiếp quỳ trên mặt đất, quay về Vương Bảo tùng tùng tùng dập đầu!

Cái kia quầy hàng thanh niên bị hắn kéo sau khi ra ngoài, trực tiếp vung ra trên đất, hàng này vẻ mặt dại ra, phảng phất đánh mất tinh khí thần.

"Tiền bối! Đại sư! Đều là ta sai, là ta sai tin tiểu nhân, ta có mắt không biết

chân thần! Đại sư, xin tha thứ ta a, van cầu ngài!”

Ngũ Lục một bên dập đầu một bên xin tha.

Vương Bảo nhìn Ngũ Lục một chút, nói rằng, “đứng lên đi!”

Ngũ Lục cũng không dám lên, vẫn cứ quỳ.

Mạc Thiếu Bạch sắc mặt tái xanh, ánh mắt nhìn Ngũ Lục, liền phảng phất ở xem một kẻ đã chết.

Chính là cái này mắt bị mù hỗn đản sao?

Mã Đức, nếu như bởi vì ngươi, dẫn đến Lăng Thiên Điện bỏ mất như thế một vị trâu bò Đan sư, đại điện chủ có thể xé xác ngươi!

“Đại sư, có muốn hay không giết hắn?” Mạc Thiếu Bạch trên mặt lộ ra sát cơ.

Vương Bảo vung vung tay, đứng dậy, chắp tay ở phía sau, cười nhạt nói, “giết cái gì giết? Một lần nho nhỏ bất ngờ thôi! Có điều, nếu như ta hiện tại muốn gia nhập Lăng Thiên Điện, cũng không có vấn đề chứ?”

Mạc Thiếu Bạch mừng như điên cực kỳ.

Khe nằm, đại sư còn muốn gia nhập Lăng Thiên Điện?

Này thật đúng là trên trời rơi đĩa bánh a!

“Đại sư! Ngài như muốn gia nhập cái gì thế lực, hà tất gia nhập Lăng Thiên Điện? Lăng Thiên Điện tính là thứ gì, đại sư ngài có thể theo ta a, ta Thượng Quan Phi Độ xin thề, tất lấy ân sư chi lễ chờ chi!”

Thượng Quan Phi Độ vội vàng nói.

Mạc Thiếu Bạch vẻ mặt chìm xuống, nhìn chằm chằm Thượng Quan Phi Độ, cười lạnh nói, “tiểu hữu, nói chuyện quá cuồng vọng đi chứ?”

Thượng Quan Phi Độ xì cười một tiếng, lắc đầu một cái, “Ngông cuồng? Ha ha, ngươi đối với ta thâm hậu bối cảnh, không biết gì cả, cũng dám nói ẩu nói tả?”

“Đừng ầm ĩ!” Vương Bảo vung vung tay.

Sau đó, trên mặt lộ ra một vệt hồi ức vẻ, nhạt âm thanh nói, “ta từng được qua Lăng Thiên Điện một cái nào đó tiền bối ân huệ, vì lẽ đó, thành đạo sau khi, liền muốn báo đáp một phen, nếu như Lăng Thiên Điện có yêu cầu, ta gia nhập!”

Mạc Thiếu Bạch nét mặt già nua tỏa ra hoa như thế.

Hắn âm thanh đều có chút run lên, chắp tay khom lưng, trầm giọng nói, “đại sư, xin mời đi theo ta, ta mang ngài đi gặp đại điện chủ, hắn nếu là biết tin tức này, còn không biết cao hứng bao nhiêu, ha ha ha!”

...

...

Vương Bảo theo Mạc Thiếu Bạch đi rồi.

Mà Thượng Quan Phi Độ, nhưng là một mặt không cam lòng, trong mắt lóe kiên quyết, xin thề muốn đem Vương Bảo kéo đến chính mình trận doanh.

Lăng Thiên Điện bên trong ngọn thần sơn.

Đại điện chủ Hỏa Vô Cực một mặt kích động nhìn Vương Bảo.

Mạc Thiếu Bạch đã đem sự tình với hắn nói một lần.

Vì lẽ đó, Hỏa Vô Cực cảm thấy vui mừng, cảm thấy khó mà tin nổi, cảm giác hoang đường, nhưng lại cực kỳ vui mừng!

May a!

May có vị tiền bối lưu lại kỳ ngộ.

Nếu không, sẽ cùng như thế một vị trâu bò tạc thiên Đan sư gặp thoáng qua!

Có thể nung nấu ba mươi sáu lần Đan sư, có thể luyện chế ra loại kia nhường quy tắc lớn mạnh [Đại Đạo Đan] Đan sư.

Loại này đan đạo trình độ, Hỏa Vô Cực cảm thấy, dù cho là vị kia Tiên giới thứ nhất Đan sư, cũng so với không được!

"Vương đại sư, từ giờ trở đi, ngài là Lăng Thiên Điện thủ tịch đan sư! Bất luận ngài có yêu cầu gì, ta Hỏa Vô Cực nhất định sẽ toàn lực ứng phó!" Hỏa Vô Cực trầm giọng mở miệng.

"Đại điện chủ khách khí!"

Vương Bảo ha ha cười.

Lại khách sáo một hồi, Vương Bảo liền do Mạc Thiếu Bạch tự mình mang đi trụ sở của hắn!

Chờ đến Vương Bảo rời đi, Hỏa Vô Cực tâm tình kích động mới vững vàng hạ xuống.

Híp mắt nghĩ đến một hồi, nhạt âm thanh nói, "người đến! Đi đem Vân điện chủ mời đi theo!"

Rất nhanh.

Chủ quản tin tức ba mươi hào điện chủ Vân Thanh Thủy đi vào, "Đại điện chủ!"

Hỏa Vô Cực đem Vương Bảo đơn giản giới thiệu một chút, liền nói rằng,

“phái người đi tra một chút đi, dù sao, nhưng nên có tâm phòng bị người!”

Vân Thanh Thủy đăm chiêu, gật gù, “Rõ ràng!”

...

...

Động phủ là độc phong động phủ, bị chế tạo cực kỳ xa hoa.

Mạc Thiếu Bạch cung kính nói, “Đại sư, ngài như có dặn dò gì, trực tiếp liên hệ ta chính là, đây là thông tin lệnh!”

Mạc Thiếu Bạch lấy ra một tấm lệnh bài.

Vương Bảo thu hồi đến, gật gật đầu nói, “Đa tạ!”

Mạc Thiếu Bạch vội vã vung vung tay, “Đại sư ngài khách khí, ân... Thực không dám giấu giếm, vãn bối có cái yêu cầu quá đáng!”

“Nói!”

“Vãn bối có chút vấn đề muốn thỉnh giáo đại sư, không biết đại sư có thể không vì là vãn bối giải thích nghi hoặc?”

Vương Bảo không đáng kể vung vung tay, “Nếu gia nhập Lăng Thiên Điện, đương nhiên phải vì là Lăng Thiên Điện mưu phúc lợi, này đều là ta phải làm, có cái gì không hiểu, cứ hỏi!”

Mạc Thiếu Bạch đại hỉ cực kỳ.

Chưa tới nửa giờ sau.

Vương Bảo nói rằng, “được rồi, trước tiên như vậy đi, có vấn đề gì, sau này hãy nói! Mạc đại sư...”

Mạc Thiếu Bạch một mặt thỏa mãn vẻ, lúc này nghe vậy, vội vã kinh hoảng

xua tay nói, “đại sư, ngài gọi ta lão Mạc là có thể, ở trước mặt ngài, ta có thể làm không nổi đại sư!”

Vương Bảo cũng liền tùy ý nói rằng, “được rồi, lão Mạc! Không biết tông môn chuyên môn luyện đan địa phương ở nơi nào? Ta mới vừa gia nhập Lăng Thiên Điện, chuẩn bị luyện chế mấy lò Đại Đạo Đan, cũng coi như là ta lễ ra mắt!”

Mạc Thiếu Bạch đại hỉ, suy nghĩ một chút, nói rằng, “đại sư, nếu không ngài đi ta Luyện Đan Điện đi, nơi nào có chuyên môn luyện đan tiên trận!”

Vương Bảo gật gù, “Có thể! Có điều, đúng là muốn làm phiền ngươi một hồi, giúp ta hộ pháp, có việc gấp ta cũng có thể mau chóng tìm tới ngươi!”

Mạc Thiếu Bạch gật đầu, cung kính nói, “Đại sư ngài khách khí, này đều là ta phải làm! Xin mời!”

...

...

Luyện Đan Điện nơi sâu xa.

Tiên trận vừa mở, nhất thời phảng phất bị ngăn cách thành hai cái thế giới.

Mạc Thiếu Bạch đàng hoàng ở bên ngoài hộ pháp.

Mà Vương Bảo, nhưng là lười biếng nghỉ ngơi, mãi đến tận đêm khuya, này mới mở hai mắt ra.

Khóe miệng xẹt qua một vệt âm hiểm cười, Vương Bảo đứng lên.

Săn bắn, bắt đầu!

Trực tiếp sử dụng na di phù thêm phá cấm thần trùy.

Vương Bảo thân thể, biến mất ở tại chỗ, lại xuất hiện thời điểm, đã là hắn

trong động phủ.

Ẩn nấp thân hình, Vương Bảo lặng yên không một tiếng động rời đi động phủ, nhiều lần đi khắp, theo sơn đạo, đi tới một ngọn núi bên trong.

Lăng Thiên Điện 108 viên, mỗi cái đều có một toà điện, động phủ này trên có cái to lớn cấp, chín mươi sáu!

Vương Bảo đứng động phủ trước, hiển lộ ra thân thể, có điều, lúc này dáng dấp của hắn, đã là Hỏa Vô Cực dáng vẻ.

Gõ gõ động phủ cửa, Vương Bảo thanh âm lạnh lùng theo dẫn âm trận truyền vào đi, “Mở cửa!”

------oOo------

Chương 336: Vương đại sư, thực sự là người tốt a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Thiên Điện chín mươi sáu hào điện chủ là Minh Không!

Kim tiên trung kỳ tu vi, không thể bảo là không mạnh.

Minh Không lơ ngơ đem Vương Bảo nghênh tiến vào trong động phủ.

Vương Bảo vòng chéo tay, mặt âm trầm, khí tức không quen, nhường Minh Không càng ngày càng buồn bực.

“Đại điện chủ mời ngồi!”

Minh Không cung kính nói.

Vương Bảo lắc đầu một cái, lạnh giọng nói, “ngồi? Bản tọa hiện tại không tâm tư ngồi!”

Minh Không hít một hơi, “Đại điện chủ, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

“Ta hoài nghi, điện bên trong ra gian tế!” Vương Bảo trầm giọng nói.

Minh Không kinh hãi đến biến sắc.

“Ngươi tới, ta có việc hỏi ngươi!” Vương Bảo vung vung tay.

Minh Không sắc mặt trắng nhợt, “Đại điện chủ, không phải ta, ta đối với Lăng Thiên Điện trung thành tuyệt đối!”

Vương Bảo lạnh giọng nói, “ta biết không phải ngươi, nếu không, ngươi hiện tại đã là một kẻ đã chết! Lại đây!”

Minh Không mau mau nhích lại gần.

“Lại gần điểm, việc này cần bảo mật!”

Minh Không lần thứ hai tới gần.

“Ta hoài nghi...”

Vương Bảo ba chữ lối ra (mở miệng).

Trong chớp mắt, trong tay đột nhiên lập loè ra một luồng ánh kiếm, sau một khắc, bàng bạc kiếm khí trực tiếp đem gần trong gang tấc Minh Không, thân thể xé rách!

Minh Không đến cùng đều không phản ứng lại đây là chuyện ra sao.

Hắn trước khi chết chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là, Mã Đức, lão tử thật rất sao không phải gian tế a!

Vương Bảo ha ha cười, trực tiếp thu hồi hắn nhẫn chứa đồ, thân thể biến mất ở động phủ bên trong.

Trở lại Luyện Đan Điện.

Vương Bảo lúc này mới bắt đầu luyện chế Đại Đạo Đan.

...

...

Ngày thứ hai.

Lăng Thiên Điện vẫn là như thường ngày.

Có điều, lúc đó đi tới chính buổi trưa.

Lăng Thiên Điện vỡ tổ.

Minh Không động phủ bị tầng tầng vây nhốt, Hỏa Vô Cực cùng xếp hạng cao mấy đại điện chủ đứng động phủ bên trong, ánh mắt âm trầm nhìn Minh Không thi thể.

Một người trung niên nhíu chặt mày nói rằng, "Minh Không hẳn là tối ngày hôm qua bị giết, một đòn giết chết, thực lực của đối phương, nhất định là Kim tiên đỉnh cao thậm chí... Đại La cảnh giới!"

Hỏa Vô Cực ánh mắt lập loè hàn mang, lệ quát, "Tông môn trận pháp cấm chế không có một chút nào xâm lấn dấu hiệu, đối phương khẳng định còn trốn ở Lăng Thiên Điện bên trong, tốc tra, dù cho là đem địa cho ta lật một lần, cũng phải đem người tìm cho ta đi ra!"

Mấy cái điện chủ yên lặng đi ra ngoài, ra lệnh.

Trở lại Lăng Thiên đại điện, Hỏa Vô Cực mặt âm trầm, một thân một mình ở nơi đó ngồi.

Hồi lâu.

Hỏa Vô Cực phát sinh một đạo tin tức, chờ đến về tấn truyền đến, Hỏa Vô Cực mặt không hề cảm xúc đi tới Luyện Đan Điện.

Mạc Thiếu Bạch sắc mặt có chút khó coi, nói rằng, "đại điện chủ, Minh Không điện chủ thật sự bị người giết?"

Hỏa Vô Cực gật gù.

Mạc Thiếu Bạch vẫn còn có chút không dám tin tưởng, "Đây chính là ở Lăng Thiên Điện bên trong, ai dám lớn mật như thế?"

Hỏa Vô Cực hít một hơi, ánh mắt lập loè tinh mang, hỏi nói, "Vương đại sư ngày hôm qua vẫn ở luyện đan?"

Mạc Thiếu Bạch bản năng gật gù, "Không sai! Vẫn chưa từng... Đại điện chủ, ngài sẽ không là hoài nghi Vương đại sư chứ?"

Hỏa Vô Cực trầm mặc không nói.

Mạc Thiếu Bạch dở khóc dở cười, lắc đầu nói rằng, “đại điện chủ, cái này không thể nào, không đề cập tới ta ngày hôm qua thủ tại chỗ này, không hề rời đi nửa bước, liền nói Vương đại sư tu vi... Hắn một cái Thánh tiên, giết Minh Không điện chủ cái này Kim tiên trung kỳ?”

Hỏa Vô Cực cười khổ nói, “quá trùng hợp, hắn vừa tới, chúng ta liền xảy ra vấn đề rồi!”

Mạc Thiếu Bạch thở dài nói, “trùng hợp thôi! Đại điện chủ, ngài tốt nhất vẫn là cẩn thận một chút, nếu để cho Vương đại sư biết rồi ngài hoài nghi hắn, ta sợ...”

Hỏa Vô Cực buồn bực thở dài, “Lời nói mới rồi... Nát ở trong bụng đi!”

Đột nhiên.

Phòng luyện đan cửa lớn mở ra.

Vương Bảo có chút uể oải từ bên trong đi ra, nhìn thấy Hỏa Vô Cực, lộ ra “Kinh ngạc” vẻ mặt, nói rằng, “đại điện chủ? Ngài làm sao đến rồi?”

Hỏa Vô Cực chắp tay nói, “có chút việc tìm một hồi lão Mạc!”

Vương Bảo gật gù, “Lão Mạc là cái đồng chí tốt a, vì giúp ta hộ pháp, một đêm chưa ngủ!”

Mạc Thiếu Bạch mau mau nói rằng, “nên nên! Đại sư, ngài... Đan dược luyện xong?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “vừa vặn đại điện chủ cũng ở, ta chỗ này mới ra lò một lò Đại Đạo Đan, đại điện chủ có thể tuyển người, theo ta đồng thời, đi gặp thấy hiệu quả quả!”

Hỏa Vô Cực từ lâu đối với Đại Đạo Đan thèm nhỏ dãi không ngớt, nghe vậy đại hỉ, "Được!"

Nói chuyện, ba người đi tới chín mươi tám hào điện.

Chín mươi tám hào điện điện chủ chính là Cảnh Chân, cho Hỏa Vô Cực hành lễ sau khi, Hỏa Vô Cực giới thiệu một chút Vương Bảo, Cảnh Chân nhất thời mang theo kính ý vấn an.

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Ta tự nghĩ ra một loại đan dược, gọi là Đại Đạo Đan, có thể lớn mạnh quy tắc chí ít gấp hai ba lần, đến, ngươi thử một chút!"

Nói, lấy ra một viên đan dược!

Cảnh Chân trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Ma trứng, lớn mạnh quy tắc gấp hai ba lần? Còn có loại này nghịch thiên đan dược?

Cung kính tiếp nhận đan dược, Cảnh Chân nói cám ơn sau khi, liền nuốt vào trong miệng, đi tới một bên ngồi xuống.

Hỏa Vô Cực cùng Mạc Thiếu Bạch đều là ánh mắt sáng quắc nhìn Cảnh Chân.

Hồi lâu sau.

Cảnh Chân thân thể, bùng nổ ra một luồng mãnh liệt khí thế, sau đó mở mắt ra, trên mặt mang theo mừng như điên, ánh mắt lộ ra chấn động, một mặt kích động đứng dậy, quay về Vương Bảo cúi đầu đến địa, run giọng nói, "Vương đại sư đan đạo thực sự là kinh thiên động địa, ta Kim tiên quy tắc trực tiếp làm lớn gấp ba!"

Quy tắc càng mạnh.

Có khả năng tính gộp tiên nguyên liền càng nhiều, điều động thiên địa tiên linh khí đánh đi ra ngoài sức mạnh, cũng càng mạnh!

Lớn mạnh gấp ba quy tắc, Cảnh Chân thực lực dĩ nhiên tăng vọt!

Hỏa Vô Cực có chút chấn động.

Đây chính là phát sinh ở hắn dưới mí mắt, Cảnh Chân nói vậy sẽ không lừa hắn, nói cách khác, Đại Đạo Đan, là thật sự như thế trâu bò!

"Đại sư, ta thế Lăng Thiên Điện mọi người, đa tạ đại sư!" Hỏa Vô Cực nghiêm túc nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo vui mừng vung vung tay, "Hữu dụng liền thành! Ta vốn là nghĩ báo đáp Lăng Thiên Điện! Như vậy đi, Đại Đạo Đan, mỗi người khoảng chừng có thể sử dụng cái mấy lần, hiệu quả sẽ từng bước hạ thấp, mãi đến tận vô hiệu, chúng ta tông môn nhiều người như vậy, ta luyện chế nhiều mấy lò, nhường Lăng Thiên Điện gốc gác, nâng cao một bước!"

"Chuyện này... Đại sư, ngài từ từ đi, không cần như thế khổ cực!" Hỏa Vô Cực đại hỉ cực kỳ, nói rằng.

Vương Bảo cười vung vung tay, "Này đều là ta phải làm, ta đến trước cũng nghe nói, Lăng Thiên Điện thật giống chọc tới người nào?"

Hỏa Vô Cực ánh mắt chớp qua một vệt sát cơ, "Không sai, có người nói là người trong ma giáo!"

Vương Bảo gật gù, "Đã như vậy, vậy ta thì càng đến nỗ lực, có thể thêm một phần thực lực, người của chúng ta, liền thiếu một phân nguy hiểm!"

Hỏa Vô Cực cảm động hỏng rồi.

Mạc Thiếu Bạch cũng là một mặt cảm khái, còn bất động thanh sắc liếc mắt một cái Hỏa Vô Cực.

Này còn hoài nghi người ta đây.

Nhìn người ta, nhưng ở thời khắc vì là Lăng Thiên Điện suy nghĩ.

Hỏa Vô Cực cảm giác được Mạc Thiếu Bạch ánh mắt, nét mặt già nua không khỏi một đỏ, trong lòng cũng là ở thầm mắng mình ngu ngốc.

Hoài nghi ai, cũng không thể hoài nghi Vương đại sư a!

Người ta nhọc nhằn khổ sở giúp tông môn luyện chế Đại Đạo Đan, một mảnh hết sức chân thành chi tâm, hoài nghi đối phương, cái kia không phải khiến người ta thất vọng sao?

Vương đại sư, thực sự là người tốt a, Lăng Thiên Điện biết bao may mắn, dĩ nhiên đụng tới như vậy quý nhân, thực sự là quá hạnh phúc...

------oOo------

Chương 337: Vẫn là như thường người chết a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rời đi Cảnh Chân động phủ.

Vương Bảo cùng Hỏa Vô Cực cùng với Mạc Thiếu Bạch, lại liên tiếp đi tới vài cái Kim tiên điện chủ nơi đó.

Từng viên một Đại Đạo Đan đưa ra.

Đổi lấy chính là Lăng Thiên Điện cực tốc kéo lên danh vọng.

Chờ đến một lò Đại Đạo Đan chia xong, Vương Bảo liền cùng Hỏa Vô Cực cáo từ, cùng Mạc Thiếu Bạch đồng thời, lần thứ hai đi Luyện Đan Điện luyện đan.

Mà tâm tình thật tốt Hỏa Vô Cực, rất nhanh sẽ tâm tình không tốt.

“Không có?”

Hỏa Vô Cực táo bạo quát chói tai.

Hạ thủ nơi mấy Tôn điện chủ đều là câm như hến, Đại La đỉnh cao Hỏa Vô Cực, một phát hỏa nhưng là kinh sợ cấp.

“Làm sao có khả năng không có?”

Hỏa Vô Cực hơi thất thần, tự lẩm bẩm.

Ở tại bọn hắn đại bản doanh, chính mình điện chủ bị người không hiểu ra sao giết, còn chẳng hiểu ra sao biến mất không thấy hình bóng?

“Lại tra!”

Nửa ngày, Hỏa Vô Cực sát ý vạn cân vỗ một cái tay vịn, lạnh giọng nói, "khiến người ta thời khắc ở tại Hồn Điện, nếu là hung thủ kia lần thứ hai hành hung, liền có thể lập tức nhận ra được, liền không sợ hắn có thể chạy mất!"

Một đám điện chủ lĩnh mệnh mà đi.

...

...

Đêm khuya.

101 hào điện chủ Trần Cửu đang cố gắng trong tu luyện.

Hắn rất hưng phấn.

Bởi vì ban ngày thời điểm, tông môn đan đạo đại sư Vương Bắc Huyền Vương đại sư, cho hắn một viên siêu ngưu bức đan dược.

Hắn quy tắc đầy đủ lật bốn lần!

Mặc dù là Kim tiên sơ kỳ thực lực, Đan sư Trần Cửu cũng có loại cảm giác, hay là chính mình cũng có thể có thể cùng Kim tiên trung kỳ vật tay!

Có loại này tạo hóa, làm sao có thể không nỗ lực đây, không nỗ lực xứng đáng Vương đại sư sao? Vì lẽ đó, Trần Cửu lúc này rất nỗ lực ở tu luyện.

Đang tu luyện thời điểm.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một thanh âm vang lên động.

Trần Cửu mở mắt ra, trên mặt mang theo nghi hoặc, đi ra phòng tu luyện, liền nhìn thấy một đạo bóng người quen thuộc, "Đại điện chủ?"

Vương Bảo quay đầu nhìn Trần Cửu, cau mày nói rằng, "Trần Cửu, ngươi

gia nhập Lăng Thiên Điện, mấy năm?”

Trần Cửu không biết đại điện chủ đang giở trò quỷ gì, nhưng vẫn là đàng hoàng trả lời nói, “mười năm!”

Vương Bảo cảm thán nói, “mười năm a... Trần Cửu, ta có thể tin tưởng ngươi sao?”

Trần Cửu hít một hơi, cảm giác mình cũng bị giao cho trọng trách, nghiêm túc nói, “Đại điện chủ, đương nhiên có thể!”

Vương Bảo ngoắc ngoắc tay, “Tốt lắm, ngươi tới, ta có chuyện, cần ngươi đi làm!”

Trần Cửu đi tới, có chút kích động, vậy... Không hề phòng bị!

Sau đó theo một luồng ánh kiếm lấp loé.

Trần Cửu mang theo mộng bức, lĩnh cơm hộp!

Vương Bảo híp mắt, nhìn dâng lên EXP, thoả mãn cực kỳ, liếc mắt nhìn Trần Cửu thi thể, nói thầm nói, “lập trường không giống, có quái chớ trách!”

Thân thể biến mất ở tại chỗ.

Mà cùng lúc đó.

Hồn Điện bên trong, vang lên một đạo kinh thiên ong ong.

Sau một khắc, Hỏa Vô Cực liền xuất hiện ở trên không, hướng về Hồn Điện cực tốc mà đến, lục tục không ít Lăng Thiên Điện điện chủ xuất hiện.

Hồn Điện trước, một người thanh niên sắc mặt trắng bệch nói rằng, “Trần Cửu điện chủ... Hồn ngọc nát!”

“Trần Cửu?”

Hỏa Vô Cực trong lòng phát lạnh, thân thể cuồng thiểm, thẳng đến Trần Cửu động phủ mà đi!

Những người khác đuổi theo sát.

Bạo lực mở ra Trần Cửu động phủ, Hỏa Vô Cực cái thứ nhất tiến vào, sau đó, liền nhìn Trần Cửu thi thể, khuôn mặt vặn vẹo lên.

"Là ai? Đến cùng là ai? Đáng chết! Làm sao có khả năng đi nhanh như vậy?" Hỏa Vô Cực hồn niệm bạo phát, lục soát không có kết quả, trực tiếp khí nổ!

Theo tới cái khác điện chủ, cũng là tâm hồn phát lạnh, đặc biệt là những kia Kim tiên điện chủ, càng là thần kinh cuồng khẩn, đánh cảm lạnh khí, người người tự nguy!

Một cái trung niên điện chủ trầm giọng nói, "trận pháp không có bị phá hỏng dấu hiệu... Phiền phức! Đại điện chủ, hung thủ khẳng định còn chưa đi, hoặc là... Chính xen lẫn trong trong chúng ta!"

Lời vừa nói ra.

Không ít người đều cảnh giác lên, nhìn người bên cạnh.

Hỏa Vô Cực buồn bực không thể tả, nửa ngày, mọi người tản ra sau khi, Hỏa Vô Cực nghiến răng nghiến lợi, thẳng đến Lăng Thiên Điện nơi nào đó mà đi.

Sau một canh giờ.

Hỏa Vô Cực đem hết thảy điện chủ, đều cho triệu tập lên.

Nhìn từng cái từng cái lộ ra vẻ ưu sầu Kim tiên điện chủ, Hỏa Vô Cực ngột ngạt phẫn nộ, trầm giọng nói rằng, "đại gia cũng đều nhìn thấy, liên tiếp đã

chết hai người Kim tiên điện chủ, thế nhưng hung thủ, nhưng biến mất không thấy hình bóng, người này thủ đoạn thông thiên, có điều, bản tọa cũng không phải là không có biện pháp ứng đối!”

Dứt lời.

Trong tay hắn lập loè ra một chồng phù triện.

Từng đạo từng đạo phù rơi vào những điện chủ kia trước người.

Hỏa Vô Cực giải thích nói, “những phù triện này, là ta từ Đạo Viễn tổ sư nơi đó cầu đến, này phù là một cái cự ly ngắn đơn hướng truyền tống phù, các ngươi đều nghe rõ, khoảng thời gian này trong vòng, buổi tối cắt không thể rời đi động phủ, cấm chế trận pháp toàn mở ra!”

“Nếu như, có chút nguy hiểm, không cần chống lại, lập tức xúc động truyền tống phù!”

“Đến lúc đó ta sẽ xuất hiện ở bên cạnh ngươi, liền không tin thịt không được cái kia hung thủ!”

Một đám Kim tiên điện chủ đại hỉ.

Hỏa Vô Cực Đại La đỉnh cao thực lực, đó là gạch thẳng.

Đã như thế, nói vậy độ nguy hiểm liền giảm mạnh.

Hỏa Vô Cực miễn cưỡng bỏ ra một cái nụ cười, nói rằng, “đại gia yên tâm đi, có ta ở, không thành vấn đề!”

Nhưng mà.

Lúc đó lần thứ hai đi tới đêm khuya.

Làm Hồn Điện, lại vang lên một đạo kinh thiên ong ong.

Làm Hỏa Vô Cực cùng một đám điện chủ, lần thứ hai đứng một bộ thi thể

trước mặt.

Hỏa Vô Cực có loại muốn thổ huyết kích động.

Đông đảo Lăng Thiên Điện điện chủ sắc mặt, phảng phất táo bón bình thường, khó coi tới cực điểm!

Mấy người nghĩ đến ban ngày Hỏa Vô Cực, khóc không ra nước mắt.

Không phải nói tốt không thành vấn đề?

Có ngươi ở, không thành vấn đề? Phốc a, không thành vấn đề cái trứng a, vẫn là như thường người chết a!

Mã Đức, này tông môn còn có đờ ra sao? Ở tiếp tục như vậy, bọn họ sẽ không từng cái từng cái bị người giết sạch sẽ chứ?

Hỏa Vô Cực trầm mặc nửa ngày, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “đều nhớ rõ, nhớ ở trong lòng, ngàn vạn phải nhớ đến lập tức xúc động truyền tống phù!”

Một đám Kim tiên điện chủ vô lực nhổ nước bọt, nửa tin nửa ngờ!

Sau đó.

Thời gian đi tới ngày thứ ba đêm khuya.

Hồn Điện lại vang lên.

Đông đảo điện chủ hầu như là mặt như màu đất tụ tập ở cùng nhau, đối mắt nhìn nhau trong lúc đó, đều là mang theo hoài nghi.

Nhìn mới xuất hiện thi thể.

Hỏa Vô Cực một thân sát khí, căn bản không ngừng được bạo phát, sắc mặt hắn âm trầm, gầm nhẹ nói, “bắt đầu từ bây giờ, Kim tiên điện chủ đều tụ tập cùng một chỗ, do Đại La điện chủ làm bạn, mãi đến tận nắm lấy hung thủ

lại nói! Hiểu không?”

Một đám hàng sắc mặt khó coi gật đầu.

Hỏa Vô Cực gắt gao nắm chặt nắm tay.

Hắn không thể nào hiểu được, không cách nào suy nghĩ tượng, đối phương đến cùng là làm thế nào đến.

Lẽ nào thực lực của đối phương, đúng là Đại La, cho tới Kim tiên điện chủ, liền một tia phản ứng đều không phản ứng kịp?

Thế nhưng.

Giời ạ trận pháp còn mở ra đây!

Vì cái gì những kia Kim tiên điện chủ, một điểm cảnh giác đều không có?

Đáng chết đáng chết đáng chết! Không nghĩ ra!

Này một đêm.

Kim tiên điện chủ đều tụ tập cùng một chỗ, ăn ngủ không yên, mãi đến tận trời đã sáng, mới từ từ tản đi.

Ban ngày thời điểm, Vương Bảo từ phòng luyện đan đi ra.

Nhìn Mạc Thiếu Bạch sắc mặt khó coi, Vương Bảo kinh ngạc nói, “lão Mạc, sắc mặt làm sao khó nhìn như vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Mạc Thiếu Bạch nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “đại sư, trong tông môn xuất hiện một cái thần bí sát thủ, đã chết rồi thật nhiều Kim tiên điện chủ!”

Vương Bảo “Ngơ ngác” nói, “lớn lối như vậy?”

Mạc Thiếu Bạch nói rằng, “chính là lớn lối như vậy, một mực lại không tìm thấy người, ai, hiện tại đại điện chủ đã hạ lệnh, nhường Đại La điện chủ thủ

hộ Kim tiên điện chủ, hi vọng, có thể nắm lấy hung thủ đi!”

Vương Bảo híp mắt lại.

Đại La thủ hộ?

Ân, hiện tại còn không đánh được, săn bắn vẫn là tạm dừng một lát đi...

------oOo------

Chương 338: Vương đại sư là chúng ta, ai cũng cướp không đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo săn bắn tạm dừng, Lăng Thiên Điện Kim tiên vượt qua một cái hoàn chỉnh bình tĩnh buổi tối.

Hỏa Vô Cực vừa nhìn, biện pháp này vẫn được a, này không là không sao sao? Vì lẽ đó lập tức hạ lệnh, sau đó cứ làm như thế!

Sau đó toàn lực truy tra hung thủ.

Trên thực tế, lúc này Hỏa Vô Cực đã bắt đầu hoài nghi, tất cả những thứ này đúng hay không Ma giáo giở trò!

Hiện nay cùng Lăng Thiên Điện có huyết hải thâm cừu đồng thời còn tồn tại thế lực, cũng chỉ có Ma giáo.

Nhưng là.

Coi như là hoài nghi.

Hỏa Vô Cực cũng là không có biện pháp nào, muốn báo thù, còn phải các loại hơn nửa tháng đây!

...

...

Cùng lúc đó.

Thần Nguyệt Tiên Quốc thủ đô.

Thủ đô cực kỳ bao la, võ giả đếm không xuể, Thần Nguyệt Tiên Quốc lấy

Thần Nguyệt Tiên đế làm đầu, dưới trướng là từng cái từng cái quyền hành rất nặng quân thần.

Thượng Quan gia tộc chính là Thần Nguyệt Tiên Quốc cực kỳ cổ xưa một đại gia tộc, Đệ nhất lão tổ tuỳ tùng Thần Nguyệt Tiên đế kiến quốc, chính là tòng long chi thần, thực lực càng là Tiên tôn đỉnh cao, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Tiên đế cảnh giới.

Thượng Quan gia nắm giữ Thần Nguyệt quân bộ, thế lực đan xen chằng chịt, chính là một cái quái vật khổng lồ.

Lúc này.

Thượng Quan Phi Độ đang cùng hắn cha Thượng Quan Vân Tôn nói chuyện, "Cha, ngài nhất định phải đáp ứng ta a!"

Thượng Quan Vân Tôn chau mày.

Bởi vì hắn cảm giác mình nhi tử thập phần vô căn cứ.

Nung nấu ba mươi sáu lần Tiên Linh Đan? Khe nằm, loại này Đan sư thật sự tồn tại?

Dù cho là Thượng Quan Phi Độ đã đem Tiên Linh Đan lấy ra, thế nhưng, Thượng Quan Vân Tôn không có thử nghiệm, vẫn là không dám tin tưởng.

"Lão tam, tiểu tử ngươi chớ cùng ta làm loạn!" Thượng Quan Vân Tôn ngờ vực nhìn Thượng Quan Phi Độ.

Thượng Quan Phi Độ dở khóc dở cười, "Cha, chuyện như vậy, ta há dám lừa gạt ngài a! Ta xin thề, xin thề chu toàn chứ?"

Thượng Quan Vân Tôn trầm mặc nửa ngày, đột nhiên thở dài nói, "tốt lắm, ta sẽ tin ngươi lần này, có điều ngươi làm việc vẫn là quá non, liền để đại ca ngươi cùng đi với ngươi đi!"

Thượng Quan Phi Độ suýt chút nữa thổ huyết!

Đại ca Thượng Quan Quân?

Ta đề phòng truy đuổi, chính là hắn Thượng Quan Quân a, chuyện tốt như thế, ngài dĩ nhiên nhường hắn theo ta cùng đi?

“Cha!”

Thượng Quan Phi Độ cuống lên, biểu thị bất mãn.

Có điều Thượng Quan Vân Tôn nhưng là không chút do dự phất tay nói, “lần này ngươi đại biểu nhưng là Thượng Quan gia, ta có thể giao cho ngươi tư cách này, thế nhưng, nhưng không thể để cho ngươi làm xằng làm bậy, đại ca ngươi làm người thận trọng, làm việc bền chắc, do hắn mang theo ngươi, ta yên tâm!”

Thượng Quan Phi Độ lại là một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Đại ca hắn làm người thận trọng?

Hắn làm việc bền chắc?

Không ngờ như thế ta ở ngài trong mắt liền không phải là bất cứ cái gì đúng không?

Hơn nữa...

Thượng Quan Phi Độ ánh mắt tối tăm hạ xuống.

Đối với Thượng Quan Quân, Thượng Quan Phi Độ so với Thượng Quan Vân Tôn hiểu rõ đều nhiều hơn, hắn biết rõ, Thượng Quan Quân là cái đại âm tất!

Cái tên này từ nhỏ đến lớn, có thể không ít hãm hại hắn!

Phản kháng không có kết quả, Thượng Quan Phi Độ cũng là nhận mệnh, hắn nhất định phải nắm lấy cơ hội này, Vương Bảo đan đạo trình độ chấn

kinh rồi hắn, hắn cảm thấy đến có Vương Bảo trợ giúp, tuyệt bức có thể làm cho Thượng Quan gia tộc thực lực nhanh chóng điên cuồng tăng lên!

Đến thời điểm, làm đại công thần, người tộc trưởng kia đại vị, cũng sẽ không là như vậy xa không thể vời!

Đương nhiên.

Tiền đề là, đại ca Thượng Quan Quân, không với hắn cướp công!

Trong đầu chớp qua một ý nghĩ, Thượng Quan Phi Độ lại trong lòng cười lạnh lên, "Coi như là đại âm tất muốn cướp công, vậy cũng đến Vương đại sư đồng ý a, đại sư là cái hoài cựu người, công lao này, ta là lấy chắc! Hừ!"

...

...

Lần thứ hai đi tới Lăng Thiên Thành.

Thượng Quan Phi Độ đã không còn là trước đây thanh niên, mặc vào Thượng Quan gia tộc tộc y phục, mặt trên có kí hiệu.

"Đại ca, chúng ta làm thế nào?"

Tuy rằng chán ngán, thế nhưng, Thượng Quan Vân Tôn nhưng là dặn dò, lần này, do Thượng Quan Quân mang đội, bao quát Thượng Quan gia tộc lần này đi ra tam đại Tiên quân, đều sẽ nghe theo Thượng Quan Quân mệnh lệnh.

Thượng Quan Quân híp mắt.

Thượng Quan Phi Độ đem Vương Bảo thổi như vậy trâu bò, hắn kỳ thực là có chút không tin.

Có điều, Thượng Quan Quân lại biết Thượng Quan Phi Độ đánh ý định gì, nếu nghĩ chia sẻ chính mình vật trong túi tộc trưởng vị trí, như vậy xin lỗi

lão tam, này huynh đệ không đến làm.

“Trực tiếp đi!”

Thượng Quan Quân ánh mắt chớp qua một vệt sát cơ, cười lạnh nói, “chúng ta là ai? Chúng ta là Thượng Quan gia tộc, chỉ là một cái Lăng Thiên Điện, là cái rắm gì? Còn có cái kia Vương Bắc Huyền đại sư, nếu là biết rồi Thượng Quan gia tộc tên gọi, hắn sẽ không đồng ý gia nhập? Hừ!”

Thượng Quan Phi Độ khóe miệng đột nhiên vừa kéo.

Ma trứng a!

Ta rất sao liền biết a!

Lão đại tuyệt bức sẽ kiếm chuyện a!

Ngươi vẫn như thế trâu bò tạc thiên, ngươi cho rằng Thượng Quan gia tộc ở người ta Vương đại sư trong mắt, liền trâu bò rồi? Vương đại sư nhưng là so với Tiên giới thứ nhất Đan sư đều trâu bò, ngươi rất sao có loại đi chỗ đó vị gia trước người trang bức thử xem?

Chau mày, Thượng Quan Phi Độ biết, Thượng Quan Quân khả năng muốn âm chính mình!

Thượng Quan Quân thân là mang đội, hắn, tự nhiên là phảng phất thánh chỉ.

Thượng Quan gia tộc tổng cộng hai mười mấy người, thẳng đến Lăng Thiên Điện mà đi.

Có điều mà, hiện tại Lăng Thiên Điện, từ lâu là trông gà hoá cuốc, những kia Kim tiên đều bị dọa đến không dám ngủ, nơi nào còn có thể nhường người ngoài tiến vào?

Hỏa Vô Cực đơn giản mở ra hộ tông đại trận, một bộ phong sơn tư thế!

Thế nhưng.

Coi như phong sơn.

Thượng Quan gia tộc giáng lâm, cho Hỏa Vô Cực một vạn cái lá gan, cũng không dám cự tuyệt ở ngoài cửa a!

Hỏa Vô Cực tự mình đi tới nghênh tiếp, khách khí dẫn tới chính mình chủ điện ở trong.

Nhìn Thượng Quan Quân, Hỏa Vô Cực có chút hơi nịnh nọt nói rằng, "Thượng Quan Quân thiếu gia đúng không? Ha ha, không biết tiểu hữu đến ta Lăng Thiên Điện, vì chuyện gì?"

Thượng Quan Quân lạnh lùng nói rằng, "ta muốn gặp Vương đại sư! Hoặc là nói, chúng ta Thượng Quan gia tộc, cần Vương đại sư, lần này đến, ta là phụng cha ta chi mệnh, đến đây thông báo Lăng Thiên Điện, các ngươi tốt nhất đem Vương đại sư chủ động đẩy ra, bằng không... Ha ha!"

Cuối cùng một tiếng cười lạnh nhường Hỏa Vô Cực da mặt cứng đờ!

Trong lòng chửi má nó!

Mã Đức!

Ta làm chuyện gì đây!

Hóa ra là tới cửa trang bức đến rồi!

Quá mẹ nó bắt nạt người a!

Vương đại sư là chúng ta, ai cũng cướp không đi!

Vừa nhìn Hỏa Vô Cực sắc mặt, Thượng Quan Phi Độ liền cảm giác phải gặp, trong lòng cố sức chửi một tiếng, Thượng Quan Phi Độ quay về Hỏa Vô Cực chắp chắp tay nói, "tiền bối, thực không dám giấu giếm, vãn bối cùng Vương đại sư, có rất lớn ngọn nguồn!"

“Vãn bối biết, nhường Vương đại sư rời đi, sẽ cho Lăng Thiên Điện mang đến tổn thất, vì lẽ đó, chúng ta lấy Thượng Quan gia tộc danh nghĩa thông báo Lăng Thiên Điện, chỉ muốn các ngươi giúp chúng ta quyết định Vương đại sư, như vậy, Lăng Thiên Điện từ đó về sau, chính là Thượng Quan gia tộc nước bạn, nếu như có yêu cầu, vạn sự có thể nâng!”

Hỏa Vô Cực vẻ mặt vừa chậm.

Ánh mắt chớp qua một vệt tinh mang.

Thượng Quan gia tộc là nhân vật gì? Đây là so với Lăng Thiên Điện không biết trâu bò bao nhiêu lần thế lực, Tiên tôn đỉnh cao có người nói thì có vài tôn!

Hơn nữa, rất được Thần Nguyệt Tiên đế thưởng thức, Lăng Thiên Điện căn bản so với không được!

Nếu như, Thượng Quan gia tộc thật sự làm ra như vậy hứa hẹn, cái kia, chuyện này, ngược lại cũng không phải không được a!

“Có thể hay không nhường chúng ta thương lượng một chút?”

Hỏa Vô Cực thành khẩn nói rằng.

“Nên!” Thượng Quan Phi Độ cười nói, cảm giác có cửa.

Có điều.

Thượng Quan Quân nhưng là ánh mắt tối tăm, cười lạnh một tiếng nói rằng, “thương lượng? Cần gì thương lượng! Hỏa Vô Cực, ta đây là ở lấy Thượng Quan gia tộc danh nghĩa, đang nói với ngươi, ngươi nếu là không đáp ứng, cái kia Lăng Thiên Điện, chính là Thượng Quan gia tộc kẻ địch, chính ngươi suy nghĩ thật kỹ rõ ràng đi!”

Hỏa Vô Cực được kêu là một cái khí a

Tê liệt!

Tiểu tử này nói chuyện thật giời ạ làm người tức giận a!

Đồng dạng là một cái cha một cái mẹ sinh, ngươi xem một chút người ta Thượng Quan Phi Độ, ngươi nhìn lại một chút ngươi? Chênh lệch này làm sao liền lớn như vậy chứ?

"Chờ!"

Hỏa Vô Cực bỏ ra hai chữ, liền trực tiếp đi ra ngoài.

Thượng Quan Quân sững sờ, lập tức liền nổi giận, vừa muốn mắng to, Thượng Quan Phi Độ cắn răng nói rằng, "đại ca, ngươi được rồi!"

Thượng Quan Quân híp mắt, "Làm sao? Ngươi đây là đang chỉ trích ta?"

Thượng Quan Phi Độ nhắm chặt mắt lại, nghĩ thầm, chỉ trích ngươi? Ta rất sao còn dùng chỉ trích ngươi? Ngươi cái đại âm tất, tất cả những thứ này đều là ngươi giả ra đến, ngươi cho rằng ta không biết?

Ai, hi vọng sau đó, Vương đại sư có thể cho điểm lực đi, ta nhưng là chỉ vào Vương đại sư ngài giúp ta trở mình, nếu không, ta sớm muộn cũng sẽ bị Thượng Quan Quân cái này đại âm tất đánh chết...

------oOo------

Chương 339: Ta lòng dạ quá rộng thoáng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỏa Vô Cực cùng Lăng Thiên Điện cao tầng thương lượng một chút, sau đó xin chỉ thị một hồi mấy tôn lão tổ.

Cuối cùng vẫn là quyết định thả người.

Bọn họ không phải không biết Vương Bảo cái này đẳng cấp Đan sư, đối với Lăng Thiên Điện tác dụng.

Thế nhưng.

Thượng Quan Phi Độ cùng Thượng Quan Quân hai người, mang Thượng Quan gia tộc danh nghĩa mà tới.

Nếu như không đáp ứng.

Vậy thì là không nể mặt mũi!

Không cho Thượng Quan gia tộc mặt mũi?

Này ở Thần Nguyệt Tiên Quốc, có thể không có mấy cái tông môn gia tộc dám có gan này!

Huống hồ, làm như thế, có có thể được Thượng Quan gia tộc hữu nghị, trong đó chỗ tốt, không cần nói cũng biết.

Sau đó, Vương Bảo liền bị mời lại đây!

Lúc này Hỏa Vô Cực cùng Thượng Quan Phi Độ bọn họ, đã đang đợi.

Vương Bảo đi vào, liền đối với Hỏa Vô Cực chắp chắp tay nhạt âm thanh

nói, “đại điện chủ!”

Hỏa Vô Cực liền vội vàng đứng lên đáp lễ, “Vương đại sư!”

“Tìm ta có việc?”

Vương Bảo xoay chuyển ánh mắt, ánh mắt liền rơi vào Thượng Quan Phi Độ trên người.

Hỏa Vô Cực không lên tiếng.

Thượng Quan Phi Độ nhưng là cướp ở Thượng Quan Quân trước, đứng dậy cung kính nói, “Vương đại sư, chúng ta lại gặp mặt!”

“Là ngươi tìm ta?” Vương Bảo hé mắt.

Thượng Quan Phi Độ thành khẩn cực kỳ nói rằng, “không sai! Vương đại sư, ta lần này đến, là đại biểu Thượng Quan gia tộc, muốn mời cầu Vương đại sư, gia nhập chúng ta Thượng Quan gia tộc, chúng ta Thượng Quan gia, nhất định lấy cao cấp nhất đãi ngộ chiêu đãi đại sư!”

Vương Bảo ha ha cười, “Muốn cho ta gia nhập? Ân, đây là không thể, ta đã quyết định, nên vì Lăng Thiên Điện cúc cung tận tụy, chết sau đó đã!”

Lời vừa nói ra.

Hỏa Vô Cực chấn kinh rồi!

Má ơi!

Thật là cảm động a!

Đối mặt Thượng Quan gia tộc mời chào, Vương đại sư dĩ nhiên không có chút nào động lòng, đều có thể nói ra nếu như vậy, này thành chi tâm, thực sự là quá cảm động!

“Vương đại sư!”

Thượng Quan Phi Độ nhưng là cuống lên.

Chỉ là một cái Lăng Thiên Điện, làm sao có thể phát huy ra đại sư thực lực của ngài? Ngài nên ở Thần Nguyệt Tiên Quốc thủ đô phát sáng toả nhiệt a!

"Không cần nói, ta ý đã quyết!"

Vương Bảo thẳng thắn dứt khoát phất tay một cái.

Thượng Quan Phi Độ một trận.

Thượng Quan Quân chậm rãi đứng lên, nhìn Vương Bảo, ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, "Vương đại sư? Đúng không? Ha ha, tại hạ Thượng Quan Quân, Vương đại sư, ngươi cần biết, chúng ta Thượng Quan gia, không phải là Lăng Thiên Điện có thể so sánh! Ở Thần Nguyệt Tiên Quốc, chúng ta Thượng Quan gia, cũng là kể đến hàng đầu thế lực lớn!"

Vương Bảo híp híp mắt, âm thanh lạnh lùng, "Ngươi đây là, đang uy hiếp ta?"

Thượng Quan Quân cười gượng nói, "sao dám sao dám, có điều chỉ là nhắc nhở một hồi Vương đại sư, chúng ta Thượng Quan gia sức lực mà thôi!"

"Ngươi chính là đang uy hiếp ta!"

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, sau đó trực tiếp xoay người rời đi, "Cái này uy hiếp, ta nhớ rồi, sau đó sẽ tìm ngươi tính sổ!"

Thượng Quan Quân vẻ mặt trực tiếp chìm xuống, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt sát cơ.

Mà Thượng Quan Phi Độ, nhưng là khí nổ, nhìn chằm chằm Thượng Quan Quân, quát, "Đại ca, ngươi làm cái gì? Đối xử Vương đại sư, muốn lấy thành tâm đánh động, ngươi đem Thượng Quan gia nhắc đến như thế cao, lấy đại sư ngạo khí, há có thể lại gia nhập thêm?"

Thượng Quan Quân vẻ mặt khẽ biến, lạnh giọng nói, “lão tam, ngươi quá làm càn! Ngươi có thể đừng quên, lần này đi ra, là bằng vào ta làm chủ!”

Ngươi tên khốn kiếp đồ chơi!

Thượng Quan Phi Độ trong lòng cố sức chửi không ngớt.

Mà Thượng Quan Quân, nhưng là bĩu môi, đối với Hỏa Vô Cực nói rằng, “tiền bối trước tiên cho chúng ta tìm một chỗ ở đi, ta tin tưởng Vương đại sư, sẽ làm ra một cái lựa chọn chính xác!”

Hỏa Vô Cực mặt âm trầm, im lặng không lên tiếng gật gù.

...

...

Khách điện.

Thượng Quan Quân trong phòng.

Đang ngồi Thượng Quan Quân, ánh mắt lộ ra một vệt tà ý, một vệt điên cuồng, hắn trầm tư nửa ngày, kêu đến một cái Kim tiên tâm phúc!

Đây là một lão giả, lúc này cung kính đối với Thượng Quan Quân hành lễ, “Thiếu chủ có gì phân phó?”

Thượng Quan Quân hít một hơi, trầm giọng nói, “vào buổi tối, ngươi đi đem cái kia Vương đại sư, mời tới cho ta, nếu như tất yếu... Mạnh mẽ mang tới! Chú ý bảo mật!”

Kim tiên ông lão sững sờ, “Thiếu chủ, ngươi đây là...”

Thượng Quan Quân ánh mắt chìm xuống, “Không nên hỏi đừng hỏi!”

Kim tiên ông lão cả người run lên, liền vội vàng gật đầu.

Chờ đến Kim tiên ông lão rời đi, Thượng Quan Quân liền âm hiểm cười lên.

Nhìn thấy Vương Bảo một khắc đó, cảm ứng được Vương Bảo Thánh tiên tu vi, Thượng Quan Quân thì có một cái ý nghĩ điên cuồng.

Hắn muốn cho Vương Bảo làm nô bộc của chính mình!

Ở trước đây thật lâu, hắn đã từng từ một chỗ di tích cổ bên trong được một tấm thượng cổ khế ước, đây là chủ nô khế ước!

Căn cứ khế ước lên từng nói, chỉ cần tu vi không vượt qua chính mình hai cái lớn cấp bậc, là có thể mạnh mẽ thu vì là nô bộc của chính mình!

Đương nhiên, là ở không thể phản kháng tình huống!

Mà Vương Bảo chỉ là một cái chỉ là Thánh tiên.

Ha ha ha, đây là một cái cơ hội thật tốt a!

Ngẫm lại đi, như thế một vị Đan sư, nếu là thành nô bộc của chính mình, cái kia Thượng Quan gia tộc tộc trưởng vị trí, còn có lựa chọn thứ hai sao?

Thượng Quan Quân càng nghĩ càng hưng phấn, càng nghĩ càng kích động, trái tim nhỏ phù phù phù phù nhảy lên, hắn chậm rãi bình tĩnh lại tâm tình, khóe miệng mang theo cười nhạt, ảo tưởng nếu như sự tình sau khi thành công, mình có thể thu được chỗ tốt!

Vào đêm.

Vương Bảo động phủ bị vang lên.

Chính là Thượng Quan Quân phái tới cái kia Kim tiên ông lão.

“Ngươi là?” Vương Bảo hỏi.

Kim tiên ông lão nhạt âm thanh nói, “lão phu là Thượng Quan Quân thiếu

chủ người hầu, Vương đại sư, Thiếu chủ nhà ta có chuyện tìm ngươi thương lượng, có thể không dời bước nói chuyện?”

“Có thể nha!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở.

Mà Kim tiên ông lão, nhưng là ngẩn ra.

Vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo dĩ nhiên đáp ứng thẳng thắn như vậy.

Phải biết ban ngày thời điểm, Vương Bảo thái độ có thể không thế nào hữu hảo, hơn nữa rất là cứng rắn.

“Cái kia... Xin mời!”

Kim tiên ông lão trong lòng đại hỉ, chỉ sợ xong không Thành thiếu chủ nhiệm vụ sẽ bị trách cứ.

Vương Bảo tuỳ tùng Kim tiên ông lão, đi thẳng tới khách điện, bước vào Thượng Quan Quân cửa phòng sau khi, Thượng Quan Quân híp mắt cười, quay về Vương Bảo chắp tay nói rằng, “Vương đại sư, ban ngày thời điểm, ta trong lời nói có bao nhiêu mạo phạm, kính xin đại sư bỏ qua cho a!”

“Không có chuyện gì không có chuyện gì, ta lòng dạ rộng thoáng!”

Vương Bảo không đáng kể vung vung tay.

Bẫy người hố nhiều, thì có một loại rất cảm giác vi diệu, hắn có thể cảm giác được, Thượng Quan Quân là chuẩn bị muốn hãm hại hắn.

Có điều.

Hố tốt, hố diệu a!

Hố quá đúng lúc!

Nghe được Thượng Quan Quân, đem Thượng Quan gia giới thiệu như vậy trâu bò thời điểm, Vương Bảo liền biết cơ hội của chính mình đến rồi.

Mà Thượng Quan Quân chuẩn bị hãm hại hắn, này không thể nghi ngờ là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a!

Thượng Quan Quân cười nói, "đại sư quả nhiên phóng khoáng! Ha ha ha, ha ha ha, ha ha..."

Thượng Quan Quân nói nói liền nở nụ cười, càng cười càng là quỷ dị, mà cũng nhưng vào lúc này, trong phòng, đột nhiên ánh sáng tăng mạnh, cùng lúc đó, đứng Vương Bảo phía sau cái kia Kim tiên ông lão, đột nhiên gầm nhẹ một tiếng, một luồng bàng bạc cực kỳ hồn nhiên cự lực, hướng về Vương Bảo sau lưng đánh ra đi!

Ầm!

Khủng bố xung kích, cuốn sạch lấy gian phòng.

Mà âm thanh, nhưng là đã bị Thượng Quan Quân bố trí trận pháp phong cấm.

Chỉ là.

Lúc này Thượng Quan Quân, trên mặt vẻ mặt, có chút mộng bức.

Cái kia một chưởng vỗ đến Vương Bảo sau lưng Kim tiên ông lão, cũng là ngây người như phỗng.

Bởi vì Vương Bảo thình lình động đều không nhúc nhích, lông tóc không tổn hại!

Thượng Quan Quân trong đầu phảng phất nhét vào một đoàn hồ dán.

Tỉnh tỉnh.

Khó có thể tin.

Ma trứng!

Này mẹ nó tình huống gì?

Làm sao có khả năng, một chút việc đều không có?

Không bị thương không nói.

Giời ạ dĩ nhiên động đều không nhúc nhích?

Một vị Kim tiên sơ kỳ, đánh một vị Thánh tiên, còn không phải bắt vào tay?
Khe nằm, hàng này đến cùng là cái gì quỷ?

------oOo------

Chương 340: Lăng Thiên Điện muốn thoải mái lật trời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Có ý gì?”

Vương Bảo phủi phủi quần áo, mặt không hề cảm xúc nhìn Thượng Quan Quân, “Vì sao đánh ta?”

Thượng Quan Quân vẻ mặt cứng ngắc, đầu óc của hắn ở điên cuồng vận chuyển, hắn đang thiêu đốt sự thông minh của chính mình, cớ a, cớ ở nơi nào, phải tìm một cái cớ a, nếu không, việc này e sợ khó có thể dễ dàng!

“Ngạch... Đại sư, là tại hạ sai, ta chỉ là nghĩ thăm dò một hồi đại sư thực lực, nhưng là ta quá hiếu kỳ, chuyện này... Ân... Cái này...”

Thượng Quan Quân mở miệng, nói nói, liền biên không dưới đi tới, giời ạ, này cớ quá kém!

Nhưng mà.

“Ha ha, thì ra là như vậy, ta đã nói rồi, ta còn tưởng rằng ngươi muốn giết ta đây, có điều làm sao có khả năng? Chúng ta không cừu không oán!”

Vương Bảo cười, không đáng kể vung vung tay, hào khí can vân nói rằng, “không cần nói xin lỗi, ta vừa nãy liền nói, ta lòng dạ rộng thoáng rất!”

Thượng Quan Quân một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra ngoài!

Ngươi muội, hắn dĩ nhiên tin!

Ta cái này như thế nát cớ, chính ta nói ra, ta đều mặt đỏ, ta đều biên không dưới đi tới, hắn dĩ nhiên ngươi muội tin!

Trời ơi!

Hàng này đầu óc tuyệt bức thiếu cọng dây!

Có điều, thiếu cọng dây tốt, ta quả nhiên là đứa con của số phận, lão thiên gia đều giúp ta a, ha ha ha!

“Đại sư, rộng thoáng!”

Thượng Quan Quân duỗi ra ngón tay cái!

Vương Bảo gật gù, “Ừm... Ngươi còn có việc sao?”

Thượng Quan Quân híp mắt, cười gượng nói, “không, không rồi! Đại sư xin mời đi về nghỉ ngơi đi!”

“Đã như vậy, vậy ta liền cáo từ!”

Vương Bảo vung vung tay, trực tiếp thản nhiên rời đi!

Chờ đến hắn đi rồi sau khi, Thượng Quan Quân sắc mặt, liền khó nhìn xuống đến, hắn nhìn cái kia Kim tiên ông lão, gầm nhẹ nói, “ngươi không xuất toàn lực?”

Kim tiên ông lão cười khổ nói, “thiếu chủ, ta dùng tám phần lực, là sợ đánh chết hắn, thế nhưng... Hắn cái kia phản ứng, hắn tuyệt bức không phải Thánh tiên!”

Thượng Quan Quân chau mày.

Không phải Thánh tiên, cũng không có chuyện gì, hắn bản thân liền là Thánh tiên, coi như là Kim tiên, cũng ở khế ước áp dụng bên trong phạm vi!

Gò má vừa kéo, Thượng Quan Quân buồn bực nhường Kim tiên lão tổ lùi ra, chính mình nhưng là nghiến răng nghiến lợi ngạch ở nơi đó thề xin thề.

Ma trứng!

Ngày mai, ngày mai ta liền cẩn thận van cầu Tiên quân tộc thúc, vì Thượng Quan gia tộc, bọn họ nhất định sẽ đáp ứng.

Vương đại sư a Vương đại sư, ngươi là ta!

Ngày mai sẽ trừng trị ngươi!

...

...

Vương Bảo vui cười hớn hở trở lại chính mình động phủ.

Thượng Quan Quân dĩ nhiên là trực tiếp muốn động thủ với hắn.

Này giời ạ quá đối với hắn khẩu vị!

Ngươi đều muốn giết ta, cái kia không làm ngươi làm ai vậy?

Có điều, chuyện như vậy, nhưng là phải cố gắng mưu tính một phen.

Đầu tiên, đến đem mình hái đi ra ngoài!

Suy nghĩ một chút, Vương Bảo trực tiếp mở ra hệ thống tinh luyện cửa hàng.

Nhìn cái kia Gundam (cao tới) hai mươi vạn tinh luyện giá trị dụng cụ [Thần Kỳ Chi Kính], Vương Bảo quyết tâm trực tiếp mua lại!

Thần Kỳ Chi Kính, có thể để cho Vương Bảo cho gọi ra một cái ảnh trong gương phân thân, có điều, này ảnh trong gương phân thân là rắm sức chiến đấu không có, chỉ có thể doạ người, hơn nữa cảnh giới cũng có thể tùy ý điều chỉnh.

Cho gọi ra ảnh trong gương phân thân, Vương Bảo nhường ảnh trong

gương phân thân trực tiếp đi tìm Mạc Thiếu Bạch.

Lão Mạc là người tốt a, vẫn ở làm hắn nhân chứng.

Mạc Thiếu Bạch nhìn thấy Vương Bảo, chính mình là kinh hỉ cực kỳ, nghe được Vương Bảo muốn với hắn giao lưu đan đạo, càng là mừng như điên, đắc ý.

Một mặt khống chế ảnh trong gương phân thân.

Vương Bảo lắc mình biến hóa, trực tiếp hóa thành Hỏa Vô Cực, cười lạnh một tiếng, thân ảnh biến mất ở tại chỗ.

Ở Thượng Quan Quân gian phòng, hắn nhưng là lưu lại na di phù tọa độ.

Thượng Quan Quân gian phòng.

Lúc này Thượng Quan Quân còn chưa ngủ, đang suy nghĩ chuyện ngày mai.

Có điều, theo Vương Bảo xuất hiện, Thượng Quan Quân bối rối.

“Đại điện chủ? Ngươi đây là...” Thượng Quan Quân sững sờ.

Thế nhưng sau một khắc, hắn liền da đầu nổ tung, một đạo dâng trào sức mạnh hóa thành một đạo hoả tuyến, trực tiếp hướng về hắn quấn quanh mà đến!

Thượng Quan Quân chỉ là Thánh tiên sơ kỳ, ở Vương Bảo trong tay, cùng chiến đấu 5 cặn bã không có gì khác nhau.

Ràng buộc ở Thượng Quan Quân, Vương Bảo cười lạnh nói, “tiểu tử thúi, ban ngày thời điểm, ngươi rất hung hăng a!”

“A?”

Thượng Quan Quân bối rối.

“Ngươi cho rằng, ta Lăng Thiên Điện, sẽ sợ ngươi sao?” Vương Bảo âm lãnh cười.

Thượng Quan Quân hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt trắng nhợt, lạnh giọng nói, “ngươi dám động ta? Ngươi chẳng lẽ không sợ Lăng Thiên Điện diệt tông?”

Vương Bảo cười nhạo nói, “sợ? Nói thật cho ngươi biết đi, ta Lăng Thiên Điện lão tổ đã cùng cái khác tiên quốc có liên hệ, chính đang mưu đồ đại kế, chiếm đoạt Thần Nguyệt Tiên Quốc, các ngươi Thượng Quan gia tộc, chẳng mấy chốc sẽ xong đời!”

Thượng Quan Quân kinh hãi.

Ma trứng!

Tiên quốc đại chiến?

Này mẹ nó đã là bao lâu chưa từng xảy ra?

“Ngươi... Ngươi...”

Thượng Quan Quân chấn động sợ nói không ra lời, hắn sắc mặt như tro tàn, hắn biết nói, “Hỏa Vô Cực” dám như thế nói cho hắn, liền tuyệt sẽ không bỏ qua hắn!

Hỏa Vô Cực âm hiểm cười nói, “ngươi còn không biết chứ? Chúng ta Lăng Thiên Điện, hiện tại vừa lúc bị Ma giáo sát thủ nhằm vào, đã liền chết rồi vài tôn Kim tiên, chỉ cần giết ngươi, sau đó sẽ giá họa cho Ma giáo, chặc chặc, vẹn toàn đôi bên a!”

Thượng cổ quân thân thể run cầm cập, sợ hãi cực kỳ.

Được lắm Hỏa Vô Cực, được lắm Lăng Thiên Điện, giời ạ, quá rất sao thâm độc!

“Tộc thúc làm sao còn chưa tới!”

Thượng Quan Quân trong lòng điên cuồng hét lên!

Cấp bách cực kỳ!

Vừa nãy Vương Bảo động thủ thời điểm, hắn liền xúc động cảnh tấn, có thể hay không hoạt, liền xem ba vị Tiên quân tộc thúc phản ứng!

“Tiểu tử, đàng hoàng chịu chết đi!” Vương Bảo hung tợn nhìn Thượng Quan Quân.

Có điều, nhưng vào lúc này, Thượng Quan Quân gian phòng, trực tiếp nổ tung, sau đó, ba đạo lộ ra kinh thiên sát khí bóng người, vọt vào!

Rầm rầm rầm!

“Đáng chết!” Vương Bảo gào thét, thân thể lui nhanh!

Mà Thượng Quan Quân, nhưng là mừng như điên cực kỳ, kêu to nói, “tộc thúc cứu ta, Lăng Thiên Điện điên rồi!”

Đang nói chuyện, hắn đột nhiên vẻ mặt trắng (Haku).

Sau đó, liền dại ra hạ xuống!

Trong cơ thể hắn, hết thảy Thánh tiên quy tắc, đều là trực tiếp nát tan, cái kia mãnh liệt sức mạnh, tựa hồ sau một khắc liền muốn nát bấy thân thể của hắn.

Nhưng vào lúc này, trên bả vai thêm ra đến một cái tay, bá đạo cực kỳ đem nguồn sức mạnh kia xông ra ngoài!

Tiên quân cường giả Thượng Quan Yến sắc mặt âm trầm đáng sợ, ánh mắt vững vàng nhìn chằm chằm Vương Bảo, đang chuẩn bị nói chuyện, liền nhìn thấy Vương Bảo bóng người đột nhiên biến mất.

“Đáng chết!”

Thượng Quan Yến giận dữ cực kỳ.

Mà Thượng Quan Quân, nhưng là như cha mẹ chết, hồn bay phách lạc nói rằng, “tộc thúc, ta... Ta bị phế!”

Thượng Quan Yến sắc mặt, càng thêm khó coi!

Mặt khác hai cái Tiên quân, cũng là vẻ mặt cuồng biến.

“Vừa nãy đó là Hỏa Vô Cực?”

Thượng Quan Yến có chút không vững tin gầm nhẹ nói.

Thượng Quan Quân muốn điên, gầm hét lên, “Không sai, là Hỏa Vô Cực, lão thất phu này, lão tử muốn hắn chết!”

Một cái Tiên quân nhíu chặt mày nói rằng, “Hỏa Vô Cực điên rồi? Làm sao sẽ đối với Tiểu Quân ra tay?”

Thượng Quan Yến cũng không thể nào hiểu được.

Mà Thượng Quan Quân, nhưng là nước mắt vỡ, khóc lóc mắng nói, “Hỏa Vô Cực là chuẩn bị vu oan giá họa cho Ma giáo, bọn họ cùng Ma giáo có cừu oán, cái này thiên sát lão thất phu, hắn không chết tử tế được! Hơn nữa tộc thúc, Lăng Thiên Điện thật sự điên rồi, bọn họ dĩ nhiên chuẩn bị liên hợp cái khác tiên quốc, đối với Thần Nguyệt Tiên Quốc phát động chiến tranh!”

“Cái gì?”

Thượng Quan Yến tam đại Tiên quân trong nháy mắt xù lông!

Tiên quốc cuộc chiến, này không phải là việc nhỏ, đánh tới đến vậy cũng là kinh thiên động địa!

“Đi! Lập tức đi! Nơi này không thể đợi!”

Thượng Quan Yến trong lòng phát lạnh, kinh sợ cực kỳ, cái khác hai cái Tiên quân, rất tán thành.

Lăng Thiên Điện mưu đồ diệt, mà nơi này, càng là Lăng Thiên Điện đại bản doanh, một khi Lăng Thiên Điện chuẩn bị tử thủ, ba người bọn hắn Tiên quân có thể không đáng chú ý!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo trở lại động phủ mình, đem toàn bộ tâm thần đều đặt ở Mạc Thiếu Bạch trên người, nghe Mạc Thiếu Bạch ở nơi đó miệng lưỡi lưu loát nói đan đạo, Vương Bảo rất là cảm khái nói rằng, “lão Mạc, ngươi là người tốt a!”

“A?”

Mạc Thiếu Bạch có chút mờ mịt.

Mà Vương Bảo, nhưng là ha ha cười, không cần phải nhiều lời nữa.

Ngày hôm nay qua đi.

Lăng Thiên Điện tuyệt bức thoải mái!

Thoải mái lật trời loại kia!

Thượng Quan gia tộc, đến cùng có bao nhiêu trâu bò đây? Ca mà mỏi mắt mong chờ...

------oOo------

Chương 341: Vậy thì tiếp tục hố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Màn đêm bao phủ bên dưới, Thượng Quan Yến đám người chính đang hướng về Lăng Thiên Điện ở ngoài cuồng lược mà đi.

Thượng Quan Phi Độ cũng ở trong bọn họ, hiện tại vẫn là một bộ mộng bức mặt.

Cái gì đồ chơi? Đại ca bị Hỏa Vô Cực phế bỏ?

Cái gì đồ chơi? Lăng Thiên Điện muốn vu oan giá họa?

Cái gì đồ chơi? Lăng Thiên Điện chuẩn bị phản quốc?

A phốc!

Khe nằm!

Này từng cái từng cái tin tức, có phải là thật hay không a? Hay là đại ca cái này lão Âm tất làm ra đến âm mưu quỷ kế!

Có điều.

Nhìn Thượng Quan Quân cái kia mặt tái nhợt, cùng với trên người căn bản không bị khống chế tán loạn sức mạnh quy tắc, Thượng Quan Phi Độ miễn miễn cưỡng cưỡng tin.

Nhưng là.

Tin sau khi càng mộng bức a!

Hắn không thể tin tưởng, Lăng Thiên Điện tại sao có thể có lá gan lớn như vậy, đây là ăn trời trứng đi!

“Đi! Đừng có ngừng!”

Thượng Quan Yến âm thanh băng hàn.

Kỳ thực trong lòng là nắm bắt gấp vô cùng.

Lăng Thiên Điện đến hiện tại đều còn không có động tác?

Này tuyệt bức không bình thường a!

Chẳng lẽ là đang ấp ủ một đòn sấm sét? Khe nằm, Lăng Thiên Điện nhưng là có Tiên tôn, đối phương nếu là ra tay, bọn họ tam đại Tiên quân hợp lực cũng không có một chút nào phần thắng.

Rất nhanh sẽ đi tới sơn môn trước.

Thượng Quan Yến xông lên trước, xiết chặt nắm đấm, ánh mắt nhìn gác cổng cái kia hai cái Lăng Thiên Điện thanh niên, lạnh quát, “Mở cửa mở trận, chúng ta muốn đi ra ngoài!”

Hai cái thanh niên tự nhiên nhận ra Thượng Quan Yến, hai mặt nhìn nhau, nhìn Thượng Quan Yến đáng sợ kia vẻ mặt, cũng không dám nhiều lời, đàng hoàng mở ra trận pháp cửa lớn.

Thượng Quan Yến trong lòng hàn ý càng sâu!

Liền lối ra (mở miệng) đều không chặn lại? Đúng rồi, đây là sợ tiết lộ phong thanh đi, là chuẩn bị ở bên ngoài cướp giết chúng ta?

Rời đi sơn môn, Thượng Quan Yến đột nhiên mặt âm trầm quát, “Trước tiên không nên rời đi Lăng Thiên Thành, chúng ta đi trong thành Đa Bảo Các trước tiên ở lại, nơi đó là Đa Bảo tiên đế địa bàn, lẽ ra có thể cho chúng ta một điểm bước đệm thời gian, mặt khác mau chóng thông báo tộc trưởng, nhường... Nhường lão tổ đến đây đi! Việc này, liên lụy quá to lớn!”

Một đám hàng sắc mặt đều là khó coi cực kỳ, trầm mặc không nói, chỉ có

Thượng Quan Quân, khuôn mặt vặn vẹo, ở nơi đó không ngừng gầm nhẹ "Ta muốn đem Hỏa Vô Cực ngàn đao bầm thây" loại hình miệng pháo.

Đa Bảo Các, Đa Bảo tiên đế mở, thế lực trải rộng tứ đại tiên quốc, Đa Bảo tiên đế chính là tự do Tiên đế, thế nhưng, nhưng là Tiên giới ít có lâu năm Tiên đế.

Coi như là tứ đại tiên quốc Tiên đế, cũng sẽ ít nhiều gì cho Đa Bảo Các một bộ mặt.

Lăng Thiên Thành không nhỏ, Đa Bảo Các tự nhiên cũng có phần tiệm.

Lấy Thượng Quan gia tộc uy danh, muốn tiến vào Đa Bảo Các, tự nhiên là dễ như ăn bánh, Đa Bảo Các chi nhánh chủ tiệm tự mình nghênh tiếp tiến vào!

Lúc này, Thượng Quan Yến đám người mới thở phào nhẹ nhõm.

Có điều, bọn họ cũng không dám đơn độc nghỉ ngơi, cho gia tộc phát sinh tin tức sau khi, liền sống chung một chỗ, yên lặng chờ đợi.

...

...

Ngày thứ hai.

Hỏa Vô Cực sau khi thức dậy, liền nhận được Thượng Quan gia tộc suốt đêm rời đi tin tức.

Thần sắc hắn vì là ngơ ngác, nhưng sau đó liền lắc đầu một cái, cũng không coi là chuyện to tát.

Mà Vương Bảo nơi đó.

Cùng Mạc Thiếu Bạch thảo luận một đêm đan đạo, kính tượng phân thân trở về, liền có chút buồn bực.

Khe nằm.

Tình huống thế nào?

Làm sao không đánh tới đến?

Nghĩ lại vừa nghĩ, Vương Bảo liền đoán được một chút, sau đó con mắt hơi chuyển động, trực tiếp cho Thượng Quan Phi Độ phát ra cái đưa tin.

Thượng Quan Phi Độ lấy lòng Vương Bảo, đã sớm đem đưa tin cho hắn.

Vương Bảo chỉ phát ra một câu nói, "Ở đâu? Có chuyện quan trọng thương lượng!"

Đa Bảo Các bên trong.

Bầu không khí nghiêm nghị cực kỳ, dù cho là Thượng Quan Quân, cũng yên tĩnh lại.

Bọn họ đều bản năng cho rằng, vào giờ phút này Lăng Thiên Điện đang ấp ủ đại chiêu, hiện đang giúp đỡ không có tới, một khi Lăng Thiên Điện bất chấp, phỏng chừng Đa Bảo Các cũng không ngăn được.

Cho tới Đa Bảo tiên đế uy hiếp? Ha ha ha, Lăng Thiên Điện đều chuẩn bị phản quốc, còn quan tâm Đa Bảo tiên đế?

Thượng Quan Phi Độ nhận được Vương Bảo đưa tin.

Hắn có chút do dự, có nên hay không nói cho Vương Bảo, có điều sau đó nghĩ đến, hành tung của bọn họ tuy rằng ẩn giấu, nhưng khẳng định không tránh thoát Lăng Thiên Điện mật thám, vì lẽ đó, liền truyền trở lại, "Đại sư, ta ở Đa Bảo Các!"

"Mau mau rời đi, nơi đây gặp nguy hiểm, cụ thể ta cũng không rõ ràng, thế nhưng Lăng Thiên Điện thật giống muốn đối với các ngươi bất lợi!" Vương Bảo phát sinh cái tin tức này sau khi, liền trực tiếp phái ra kính tượng phân

thân.

Hóa thành một cái trong đó điện chủ dáng vẻ, quang minh chính đại từ nơi nào đó lấy phá cấm thần trùy phá tan trận pháp, rời đi Lăng Thiên Điện.

Tiến vào vào trong thành, Vương Bảo đã bịt kín khăn che mặt.

Tiến vào Đa Bảo Các, Vương Bảo tìm tới Đa Bảo Các chủ tiệm, lộ ra diện mạo thật sự, đương nhiên là Hỏa Vô Cực rồi.

“Thượng Quan gia tộc người đâu? Bản tọa có chuyện tìm bọn họ!” Vương Bảo lạnh lùng nói rằng.

Chưởng quỹ kia có chút khó khăn, không dám làm chủ, mau mau thông báo chủ tiệm.

Lão chủ tiệm tùy cơ liền tìm đến Thượng Quan Yến, đem sự tình nói chuyện, Thượng Quan Yến liền khí run, “Mã Đức, lớn lối như vậy?”

Trắng trợn tìm đến cửa, Hỏa Vô Cực muốn làm gì?

“Chỉ một mình hắn?” Thượng Quan Yến hỏi.

Lão chủ tiệm gật gù.

“Vậy hãy để cho hắn đi vào!” Thượng Quan Yến cắn răng, là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi.

Rất nhanh.

Vương Bảo liền bị mời đến Thượng Quan Yến bọn họ vị trí gian phòng.

Vòng chéo tay, Vương Bảo sắc mặt lạnh lùng, sau khi đi vào liền lạnh giọng nói, “bản tọa là đến cầu hoà!”

“Cầu hoà?”

Thượng Quan Yến cùng hai đại Tiên quân liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt sát cơ bùng lên.

Mã Đức, phế bỏ Thượng Quan Quân cái này tộc trưởng con lớn nhất, ngươi muốn cầu hòa?

Làm ngươi xuân thu đại mộng đi!

Vương Bảo nhìn thần sắc của bọn họ, trong lòng cười thầm, thở dài nói, "ta thừa nhận, tối hôm qua có kích động, có điều... Ta có thể cho các ngươi bình yên vô sự đi ra, các ngươi, liền lấy cho các ngươi an toàn, bản tọa chỉ cho các ngươi một cái canh giờ cân nhắc..."

"Như đáp ứng cầu hoà, tối hôm qua lên sự tình, xóa bỏ, Thượng Quan Quân thương, chúng ta Lăng Thiên Điện bồi thường, có điều, muốn định ra khế ước, tuyệt không thể tiết lộ ngày hôm qua tất cả, có được hay không, các ngươi ngẫm lại đi!"

Thượng Quan Quân ánh mắt lộ ra ngập trời sự thù hận, nhìn chằm chằm Hỏa Vô Cực, nghiến răng nghiến lợi mắng nói, "lão thất phu, ta sẽ giết ngươi, ta xin thề, ta sẽ giết ngươi!"

"Ha ha!" Vương Bảo cười lạnh.

Đột nhiên.

Thượng Quan Yến phát sinh một đạo gào thét, "Trước tiên nắm lấy hắn, làm con tin!"

Ầm!

Tiên quân lực lượng bạo phát, gian phòng không ngừng lay động run rẩy, Thượng Quan Yến bàn tay lớn chớp mắt đã tới, liền muốn chụp vào Vương Bảo.

Có điều, nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo bóng người, từ từ tiêu tan, châm chọc nhìn Thượng Quan Yến, lạnh giọng nói, "rượu mời

không uống chỉ thích uống rượu phạt, cho thể diện mà không cần, lão tử cũng lời nói thật với các ngươi nói rồi, Thượng Quan gia tộc người, chỉ cần dám bước vào Lăng Thiên Điện... Hừ! Ta Lăng Thiên Điện, nhất định để cho các ngươi, một đi không trở lại!”

Kính tượng phân thân biến mất.

Thượng Quan Yến đám người khuôn mặt đều là có chút vặn vẹo!

“Làm sao bây giờ?” Một cái Tiên quân cường giả nhìn Thượng Quan Yến.

Thượng Quan Yến nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “yên tâm đi, ta cho tộc trưởng phát tin tức, đã nói rất nghiêm trọng, chờ đến lão tổ dẫn người lại đây... Định có thể diệt Lăng Thiên Điện!”

Một đám hàng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Ta vừa nãy đã đem Hỏa Vô Cực hình ảnh ghi chép xuống!” Thượng Quan Phi Độ đột nhiên nói rằng.

Thượng Quan Yến ngẩn ra, sau đó đại hỉ, “Khá lắm, vẫn là ngươi cân nhắc chu toàn!”

Thượng Quan Phi Độ liếc mắt một cái sắc mặt khó xem Thượng Quan Quân, thở dài nói, “lão già kia, thật không phải là người, dĩ nhiên phế bỏ đại ca ta, ta theo hắn không chết không thôi! Đại ca, ngài không có sao chứ?”

Thượng Quan Quân thổ huyết!

Phốc ngươi cái trứng a!

Hỏi rắm a ngươi!

Vì sao kêu không có sao chứ? Ngươi rất sao mới vừa nói xong ta bị phế, ngươi còn hỏi ta? Ngươi đây là ý tứ gì?

Ngươi còn một mặt thân thiết? Ngươi còn đầy mắt nhiệt tình? Ta trời, lão tam a lão tam, vạn vạn không ngờ tới, tiểu tử ngươi cũng rất âm a, không hổ là đệ đệ ta!

Mà Thượng Quan Phi Độ, trên mặt đương nhiên là giả ra đến rồi, kỳ thực trong lòng hắn, đã cười thành chó.

Lão đại a lão đại, nhường ngươi làm!

Nhường ngươi rất sao âm!

Nhường ngươi rất sao tiện!

Hiện tại, chính là báo ứng!

Tu vi bị phế, đáng đời ngươi ngươi!

------oOo------

Chương 342: Chúng ta bị hãm hại?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phá không cầu vồng, giống như mấy chục nói Thiên long chân thân, ở trong hư không không ngừng ngang qua!

Mà ở phía sau bọn họ, nhưng là từng cái từng cái thân mang khôi giáp cấm vệ.

Người cầm đầu là cái diện râu tóc trắng (Haku) ông lão, hắn chính là Thượng Quan gia tộc lão tổ, Thượng Quan Vô Cương!

Phía sau.

Là Thượng Quan Vân Tôn cùng với cái khác Thượng Quan gia tộc Tiên tôn.

Có điều ở Thượng Quan Vô Cương bên cạnh người, nhưng có hai cái trên khí thế không chút nào thua Thượng Quan Vô Cương ông lão, bọn họ, là Thần Nguyệt tiên bộ đại lão!

Sau lưng theo sát cấm vệ, chính là Thần Nguyệt Tiên Quốc cấm vệ quân một phần.

Thượng Quan Vô Cương chấp chưởng quân bộ nhiều năm, quyền thế khắp triều chính trên dưới, hơn nữa rất được Thần Nguyệt Tiên đế khí nặng, lần này Thượng Quan gia tộc có chuyện, thậm chí còn liên lụy tới tiên quốc đại chiến, vì lẽ đó, quân bộ hai vị Tiên tôn đỉnh cao đại lão, cũng đồng thời đến rồi!

Đằng đằng sát khí!

Ngang dọc hư không, cho tới chỗ đi qua, hết thảy thấy cảnh này võ giả, đều là theo bản năng cả người run rẩy, tê cả da đầu.

Vừa nhìn khí thế kia, liền biết có đại sự phát sinh a!

Có chút gan lớn, không nhịn được bát quái chi tâm, rất xa theo sau đuôi theo.

...

...

Lăng Thiên Thành, gần rồi!

Rầm rầm rầm!

Khí thế kinh khủng uy thế, hướng về Lăng Thiên Thành nghiền ép mà đi, sắc mặt âm trầm Thượng Quan Vô Cương, thẳng đến Đa Bảo Các mà đi.

Mà cảm ứng được lão tổ khí thế sau khi, Thượng Quan Yến bọn người là đại hỉ cực kỳ.

Từ Đa Bảo Các đi ra, Thượng Quan Yến đám người dồn dập hành lễ.

Mà Thượng Quan Quân, nhưng là nước mắt vỡ, tâm hồn triệt để tan vỡ, kêu rên nói, "cha... Tổ gia gia, ta tu vi bị phế! Cái kia Hỏa Vô Cực, khinh người quá đáng!"

Thượng Quan Vân Tôn đau thấu tim gan.

Thượng Quan Quân trang rất tốt, vì lẽ đó Thượng Quan Vân Tôn rất coi trọng cái này con lớn nhất, hiện tại con lớn nhất bị phế, Thượng Quan Vân Tôn khí tâm can phổi đều muốn nổ tung, hắn muốn giết người!

Thượng Quan Vô Cương hít một hơi, mặt âm trầm nói rằng, "quy tắc bị phế không hẳn không thể tái tạo, việc này sau này hãy nói, trước tiên đi Lăng Thiên Điện!"

Lúc nói chuyện.

Thượng Quan Vô Cương là nghiến răng nghiến lợi.

Có điều Thượng Quan Yến nhưng là nhắc nhở nói, “lão tổ, cái kia Hỏa Vô Cực tựa hồ một chút đều không lo lắng, thật giống có cái gì lá bài tẩy, sợ là Lăng Thiên Điện cấu kết tiên quốc, có cao thủ ở đây tọa trấn!”

Thượng Quan Vô Cương hé mắt, cười lạnh nói, “yên tâm, đến trước ta đã cùng Tiên đế đại nhân báo cáo qua, chỉ cần ta dùng ra tín vật, Tiên đế đại nhân chính là rất nhanh đến, nơi này là Thần Nguyệt Tiên Quốc, hắn Lăng Thiên Điện...”

“Không lật được trời!”

“Đi!”

Ầm ầm ầm!

Thượng Quan Vô Cương đám người khí thế bạo phát, thẳng đến Lăng Thiên Điện mà đi.

Mà Lăng Thiên Thành võ giả, đều là mộng bức!

Khe nằm!

Cái gì đồ chơi a?

Thượng Quan gia tộc lão tổ đều rất sao đến rồi? Hơn nữa, đằng đằng sát khí, đây là muốn làm cái gì?

Lăng Thiên Điện, đắc tội rồi Thượng Quan gia tộc?

A phốc!

Này rất sao lá gan quá lớn chứ? Hơn nữa nhìn dáng vẻ, cái này cần tội không nhẹ a, Thượng Quan gia tộc cao thủ ra hết, còn mang theo tiên quốc cấm vệ...

Ta trời, Lăng Thiên Điện sợ là viên thuốc!

...

...

Đứng Lăng Thiên Điện sơn môn ở ngoài, Thượng Quan Vô Cương cười lạnh một tiếng, lệ quát, "Bày trận!"

Ầm!

Ở phía sau hắn rất nhiều cấm vệ, đột nhiên động tác lên, từng cái từng cái chạy toán loạn hướng về xa xa, hai bên lại có thể nhìn thấy đối phương.

Đây là Thần Nguyệt tiên bộ đại trận, lẫn nhau liên hợp bên dưới, có thể cố co hư không, dù cho là Tiên tôn, trong thời gian ngắn, cũng không thể rời đi!

Chờ đến từng cái từng cái cấm vệ, trên người phát sinh ánh sáng, liên hệ tới, trận pháp lực lượng bạo phát, Thượng Quan Vô Cương nhìn về phía trước Lăng Thiên Điện, ánh mắt đầy rẫy kinh thiên sát cơ!

Đáng chết Lăng Thiên Điện!

Khinh người quá đáng!

Hại ta tộc hậu bối, còn muốn vu oan giá họa, còn muốn cấu kết cái khác tiên quốc?

Gan quá béo tốt!

Cuồng bạo sát ý, hướng về Lăng Thiên Điện bên trong nghiền ép mà đi, ở Thượng Quan Vô Cương bên người, mặt khác hai đại Tiên tôn đỉnh cao cao thủ, tương tự bạo phát, tam đại Tiên tôn đỉnh cao đồng thời động thủ!

Trong chớp mắt, ca ca ca!

Lăng Thiên Điện hộ tông đại trận, liền không chịu được nữa, từng tấc từng tấc nát tan, hóa thành linh quang tiêu tan một không!

Tình cảnh này, dọa sợ những kia thủ sơn đệ tử!

Càng là dọa sợ một chút nghe được động tĩnh chạy tới Lăng Thiên Điện võ giả.

Bọn họ dại ra nhìn phía xa hư không, cái kia từng cái từng cái đằng đằng sát khí gia hỏa, bọn họ bối rối!

Ta nhỏ má ơi!

Làm thần mã nha!

Chúng ta Lăng Thiên Điện, đây là lại mẹ nó đắc tội ai rồi? Đầu tiên là cái kia Ma giáo sát thủ, quấy nhiễu Lăng Thiên Điện gà chó không yên, Kim tiên cũng không dám đơn độc ngủ, hiện tại, ban ngày, dĩ nhiên lại tới nữa rồi một làn sóng?

Hơn nữa...

Có vẻ như càng treo!

Hộ tông đại trận đều chớp mắt nát tan a khe nằm!

Vèo vèo vèo.

Từng cái từng cái Lăng Thiên Điện điện chủ hiện thân, trong đó có Hỏa Vô Cực, xa xa, Vương Bảo cũng là cùng Mạc Thiếu Bạch đồng thời, từ trong động phủ đạp không mà ra.

Nhìn phương xa, Mạc Thiếu Bạch một mặt sợ hãi, “Xảy ra chuyện gì?”

Vương Bảo trong lòng mừng lớn, trên mặt nhưng là cảm thán nói rằng, “đại sự không ổn a!”

Hai người hướng về bên ngoài chạy!

Mà lúc này.

Hỏa Vô Cực cùng cái khác điện chủ, đã đi tới sơn môn trước.

Ngơ ngác nhìn phủ đầu cái kia chỉ ở trong hình ảnh gặp người, Hỏa Vô Cực cả người run run một cái, ánh mắt mang theo sợ hãi, run giọng nói, "Vô Cương lão tiền bối? Ngài... Ngài làm cái gì vậy?"

Thượng Quan Vô Cương ánh mắt lộ ra sương lạnh giống như nhìn chằm chằm Hỏa Vô Cực, cười lạnh nói, "giả ngu, hữu dụng?"

Hỏa Vô Cực một mặt mộng bức.

Giả ngu? Ta trang cái gì ta?

"Bộ Cuồng Thần! Còn chưa cút đi ra?"

Thượng Quan Vô Cương một tiếng rống to, phảng phất giống như lôi đình, ở trong hư không nổ tung, rất nhiều Lăng Thiên Điện võ giả, đều là đầu váng mắt hoa, run rẩy liên tục.

Hỏa Vô Cực hít vào một ngụm khí lạnh!

Khe nằm a!

Đây là làm sao?

Bộ Cuồng Thần, là Lăng Thiên Điện mạnh nhất Đệ nhất lão tổ, Thượng Quan lão gia con, lẽ nào cùng Đệ nhất lão tổ có cừu oán?

Mà lúc này, Thượng Quan Quân không nhịn được, chỉ vào Hỏa Vô Cực giậm chân rít gào nói, "Hỏa Vô Cực, ngươi mẹ nó xong đời! Muốn giết ta? Dám phế ta? Ngày hôm nay chính là giờ chết của ngươi, ta muốn đem ngươi rút gân lột da!"

Hỏa Vô Cực cả người run lên, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Trợn mắt ngoác mồm nhìn thượng cổ quân.

Giết ngươi? Phế ngươi?

Vụ thảo, ngươi rất sao đến cùng đang nói thần mã?

Phản ứng lại, nhìn đằng đằng sát khí Thượng Quan Vô Cương đám người, Hỏa Vô Cực nhận ra được không đúng.

Cũng nhưng vào lúc này.

Xa xa hư không, mấy bóng người lấp loé mà ra, đó là từng cái từng cái khí thế kinh thiên ông lão, mỗi cái đều là Tiên tôn, có điều, mạnh nhất Bộ Cuồng Thần, cũng chỉ là Tiên tôn đỉnh cao mà thôi.

Bộ Cuồng Thần rất xa đuổi tới cổ Vô Cương đối diện.

Thượng Quan Vô Cương cái kia ánh mắt lạnh như băng, nhường hắn tâm hồn phát lạnh.

Hắn không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng hắn biết, ngày hôm nay sơ ý một chút, sợ là Lăng Thiên Điện khó giữ được!

Vì lẽ đó.

Bộ Cuồng Thần đám người dựa vào lại đây sau khi, Bộ Cuồng Thần lập tức quay về Thượng Quan Vô Cương chắp tay, thành khẩn cực kỳ nói rằng, "Vô Cương lão ca, ta Bộ Cuồng Thần xin thề, bất luận Lăng Thiên Điện làm sao chọc tới Thượng Quan gia tộc, trong này khẳng định có hiểu nhầm! Xin đừng nên nổi giận, ta Bộ Cuồng Thần nhất định tra cái rõ ràng!"

"Tra?"

"Tra cái rắm!"

Thượng Quan Quân lại bạo, trực tiếp vung một cái, từng đạo từng đạo hình ảnh, xuất hiện ở giữa không trung.

Đó là Vương Bảo ở Đa Bảo Các, cùng Thượng Quan Yến đối thoại từng hình ảnh.

Mà nhìn hình ảnh kia bên trong chính mình.

Nghe chính mình nắm hung hăng đến cực điểm.

Hỏa Vô Cực đã hiểu!

Hết thảy đều đã hiểu!

Hắn bị hãm hại!

Hố quá độ!

Cái này hố, sợ là đủ để đem Lăng Thiên Điện, đều cho mai táng...

------oOo------

Chương 343: Hiện tại mua quan tài, còn kịp sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư không có chút yên tĩnh.

Lăng Thiên Điện tất cả mọi người, bao quát Bộ Cuồng Thần, đều là ngơ ngác nhìn trong hư không ảnh hưởng, tâm hồn phát lạnh!

Vua hố a!

Quá hắn mẹ vua hố!

Hỏa Vô Cực đây là muốn trời cao a!

Đây là muốn nghịch thiên a!

Hắn muốn làm cái gì?

Hắn rất sao là nằm vùng chứ?

Nếu không, làm sao có khả năng đem Lăng Thiên Điện hướng về hố lửa bên trong đẩy?

Ngươi rất sao đến cùng cõng lấy chúng ta, làm cái gì? Ngươi làm cái gì?

“Bộ Cuồng Thần! Ngươi còn có lời gì để nói?”

Thượng Quan Vô Cương cười lạnh nhìn Bộ Cuồng Thần!

Bộ Cuồng Thần ngẩn ngơ.

Phản ứng lại, khắp toàn thân, đều là đột nhiên run run một cái, sợ hãi cực kỳ nói rằng, “Vô Cương lão ca, này không phải thật sự! Cái kia Hỏa Vô

Cực... Khe nằm, Hỏa Vô Cực, này mẹ nó đến cùng là xảy ra chuyện gì?”

Ánh mắt đột nhiên nhìn về phía Hỏa Vô Cực, Bộ Cuồng Thần ăn người tâm tư đều có!

Hỏa Vô Cực cực kỳ sợ hãi, rống to nói, “lão tổ, Vô Cương lão tiền bối, hình ảnh này bên trong, không phải ta a! Ta làm sao có khả năng sẽ làm chuyện như vậy, nói lời nói như vậy... Ta, ta bị hãm hại!”

“Hiện tại không thừa nhận, còn có ý nghĩa sao?”

Thượng Quan Vô Cương lạnh lùng nói rằng.

Sau đó, nhẹ nhàng phất tay, trong hư không, từng luồng từng luồng cầm cố lực lượng, bắt đầu bạo phát, hắn nhìn chằm chằm Bộ Cuồng Thần, lạnh giọng nói, “hiện tại, nói ra các ngươi Lăng Thiên Điện cấu kết cái khác tiên quốc đi! Đàng hoàng bàn giao, lão phu có thể làm chủ, để cho các ngươi chết thể diện điểm!”

Bộ Cuồng Thần cuồng nuốt ngụm nước, hắn gầm nhẹ nói, “Vô Cương lão ca, không nên vọng động! Cái gì cấu kết cái khác tiên quốc? Ta Lăng Thiên Điện, từ chưa bao giờ làm chuyện như vậy!”

Thượng Quan Vô Cương châm chọc cười.

Việc đã đến nước này, hắn há sẽ tin tưởng Bộ Cuồng Thần!

Có điều, hắn cũng không phải là không có hoài nghi, chỉ là, việc này quá trọng đại, liên lụy tiên quốc đại trận, nhất định phải thận trọng, lúc này mới không có lập tức động thủ.

“Khụ khụ khụ, đại gia bình tĩnh một chút!”

Đột nhiên.

Vương Bảo đứng dậy, đưa tay ra hư không ép một chút, rất là nghiêm nghị nói rằng, “việc này quá mức tà môn, tiền bối, điều tra rõ ràng lại nói, có thể

không?”

Mọi người thấy hướng về Vương Bảo.

Thượng Quan Vô Cương hơi nhướng mày, “Ngươi là ai?”

Cảm ứng được Vương Bảo thực lực, hắn có chút không nói gì, chỉ là một cái Thánh tiên, nơi này có ngươi nói chuyện phần?

“Ừm, tại hạ Vương Bắc Huyền!” Vương Bảo cười nhạt nói.

Lúc này, Thượng Quan Vân Tôn đi tới Thượng Quan Vô Cương bên người, giải thích lên.

Sau khi nghe xong, Thượng Quan Vô Cương chấn kinh rồi!

Khe nằm.

Đem Tiên Linh Đan, luyện ba mươi sáu lần?

Hiện nay Tiên giới có cửu đại đỉnh cao Đan sư, mỗi cái đều ngưu phê tạc thiên, Thần Nguyệt Tiên Quốc liền cung phụng một cái, thế nhưng, theo hắn biết, vị kia cũng chỉ có thể đem Tiên Linh Đan, nung nấu hai mươi lần mà thôi!

“Vương đại sư!”

Đối mặt cỡ này Đan sư, dù cho Vương Bảo là Thánh tiên, Thượng Quan Vô Cương cũng không dám bất cẩn!

“Tiền bối khách khí!”

Vương Bảo cười chắp chắp tay, sau đó, hít sâu một hơi, nói rằng, “Lăng Thiên Điện cho ta có ân, ta tin tưởng Lăng Thiên Điện tuyệt không thể ngu như vậy, ân, đại điện chủ, tối hôm qua lên, ngươi ở đâu?”

Hỏa Vô Cực cảm kích liếc mắt nhìn Vương Bảo, liền bận bịu nói rằng, “ta ở

trong điện tu luyện!”

“Có thể có nhân chứng?”

Hỏa Vô Cực nhất thời vẻ mặt đưa đám, “Không... Không có!”

Vương Bảo hơi nhướng mày, nhìn về phía Thượng Quan Vô Cương, trầm giọng nói, “tuy rằng đại điện chủ không có nhân chứng, thế nhưng tiền bối a, chỉ bằng một cái hình ảnh, thực sự là chứng cứ không đủ, hơn nữa, việc này chỉ liên lụy tới đại điện chủ, ta xem, vẫn là chậm rãi điều tra, làm sao?”

Bộ Cuồng Thần hít một hơi, đối với Vương Bảo cũng là báo lấy cảm kích ánh mắt, cái khác Lăng Thiên Điện mọi người, tương tự như vậy, đặc biệt là Mạc Thiếu Bạch, trong lòng cảm thán, Vương đại sư, người tốt a!

Mà Thượng Quan Vô Cương nhưng là trầm tư chốc lát, liền lạnh giọng nói, “nếu Vương đại sư cho các ngươi biện hộ cho, như vậy ngày hôm nay, lão phu liền không buộc các ngươi, có điều Bộ Cuồng Thần, các ngươi Lăng Thiên Điện tất cả mọi người, cần theo ta đồng thời, đi thủ đô phối hợp điều tra, việc này vẫn cần Tiên đế đại nhân tự mình ra tay điều tra rõ!”

Bộ Cuồng Thần trong lòng là 10 triệu không vui.

Chỉ là, không vui cũng không được a!

Tam đại Tiên tôn đỉnh cao, hơn nữa Thượng Quan gia tộc những cao thủ này, đem bọn họ Lăng Thiên Điện diệt chín lần đều được rồi!

Xui xẻo a, chết xui xẻo!

Đến cùng là ai, muốn hại: Chỗ yếu bọn họ Lăng Thiên Điện?

“Như vậy rất tốt!” Vương Bảo rất là “Vui mừng” gật gù.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Trong hư không đột nhiên truyền ra một đạo chập chờn, sau một khắc, một đạo hắc y bóng người hiện thân, người này vòng chéo tay, xuất hiện sau khi liền thản nhiên cười lạnh nói, "Thượng Quan Vô Cương, ngươi thật là uy phong a!"

"Người nào?"

Thượng Quan Vô Cương ánh mắt lập loè hàn mang.

Vương Bảo khống chế kính tượng phân thân, không chút do dự một cái Tiên đế khí thế mô phỏng đi ra!

Tuy rằng sức chiến đấu là số không, thế nhưng khí thế kia nhưng là chân thật Tiên đế khí thế!

Mọi người cả người rung mạnh!

Thượng Quan Vô Cương vẻ mặt chìm xuống, hút ngụm khí lạnh.

Ai cũng không nghĩ tới, Lăng Thiên Điện bên trong dĩ nhiên cất giấu một vị Tiên đế!

Vương Bảo vòng chéo tay, cười lạnh nói, "Bộ Cuồng Thần, không muốn lại với hắn trang, lão phu cho ngươi áp trận, ngươi đi giết Thượng Quan Vô Cương! Lão phu nói rõ trước, ai dám hỗ trợ, lão phu nhường ai chết!"

Bộ Cuồng Thần thổ huyết!

Khe nằm.

Ngươi mẹ nó ai ai ai? Ta rất sao trang cái gì ta liền trang? Ngươi cái lão già khốn nạn ngươi đến cùng muốn làm thần mã?

Mà Thượng Quan Vô Cương, nhưng là khí nổ!

Ta đi đại gia ngươi Bộ Cuồng Thần!

Còn nói ngươi là bị oan uổng, ngươi oan uổng cái trứng a ngươi!

“Còn không mau đi!” Vương Bảo lộ ra bất mãn hét lớn lối ra (mở miệng).

Bộ Cuồng Thần cả người run cầm cập, rống to nói, “ngươi là ai? Vì sao phải hại ta Lăng Thiên Điện? Ta... Khe nằm!”

Hắn muốn điên!

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên vung tay lên, lạnh giọng nói, “thứ hỗn trướng, đến hiện tại còn sợ cái này sợ cái kia, cũng được, vốn là quốc chủ liền không nghĩ chỉ nhìn các ngươi Lăng Thiên Điện, nếu sự tích bại lộ...”

“Các ngươi liền tự cầu phúc đi!”

Vương Bảo châm chọc cười, bóng người trực tiếp tiêu tan.

Vừa nhìn Vương Bảo biến mất.

Mọi người phản ứng bất nhất.

Bộ Cuồng Thần các loại Lăng Thiên Điện võ giả cảm giác đầu tiên là, ma trứng, hiện tại mua quan tài, còn kịp sao?

Mà Thượng Quan Vô Cương nhưng là cảnh giác nhìn bốn phía, ánh mắt tỏa ra kinh thiên sát cơ, đối với Bộ Cuồng Thần sát ý, nhảy lên tới cực hạn!

“Bộ! Cuồng! Thần!”

Thượng Quan Vô Cương gầm nhẹ!

“Lớn ngươi gan chó!”

Thượng Quan Vô Cương rít gào!

Bộ Cuồng Thần ngột ngạt giận thổ huyết, gắt gao nắm chặt nắm tay, sắc mặt trắng bệch run giọng nói, “ta... Ta... Chúng ta là bị oan uổng! Là bị người hãm hại!”

Thượng Quan Vô Cương nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Bộ Cuồng Thần, tức giận ngược cười, “Ngươi nói cho ta, một cái đường đường Tiên đế, đi oan uổng ngươi? Người ta không cần, oan uổng ngươi? Bộ Cuồng Thần a Bộ Cuồng Thần, đáng đời ngươi chết! Vừa nãy ngươi nếu là ở vị kia Tiên đế che chở cho, ngày hôm nay hay là, còn có thể có một chút hi vọng sống, thế nhưng ngươi còn trang, lại oán đạt được ai?”

Bộ Cuồng Thần phun máu!

Còn lại Lăng Thiên Điện điện chủ, sắc mặt như tro tàn!

Mà Hỏa Vô Cực, nhưng là phiền muộn phát điên!

Giả!

Hết thảy đều là giả!

Trong hình ảnh hắn là giả!

Cấu kết tiên quốc cũng là giả!

Sợ là vừa mới cái kia Tiên đế nói, cũng rất sao là giả!

Thế nhưng tại sao?

Này mẹ nó đến cùng là tại sao?

Liền Tiên đế đều có thế lực, tại sao muốn hãm hại bọn họ Lăng Thiên Điện?

Phốc ngươi muội a, đại pháo đánh muỗi, các ngươi đúng hay không nhàn đau “bi” a? Thú vị sao?

------oOo------

Chương 344: Này 1 sóng, hố không muốn quá thoải mái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bộ Cuồng Thần sắc mặt như tro tàn!

Hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều đang run rẩy!

Thế nhưng không cách nào ức chế hoảng sợ cùng phẫn nộ, vẫn là phảng phất mười tám cấp sóng biển không ngừng trùng kích tâm hồn của hắn!

Xong đời!

Hắn xong đời!

Lăng Thiên Điện cũng xong đời!

Bị những kia "Tiên đế" như thế một làm, Thượng Quan Vô Cương đã tin tưởng không nghi ngờ!

Còn giải thích cộng lông?

Kỳ thực đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, đổi làm hắn là Thượng Quan Vô Cương, vào giờ phút này cũng là sẽ không tin tưởng chính mình là oan uổng a!

Dù sao, người "Tiên đế" đều đi ra!

Đường đường một cái Tiên đế, làm sao có khả năng hãm hại Lăng Thiên Điện? Này nhàn đau "bi", dù cho là Tiên đế như thế nào đi nữa ngu ngốc, cũng không làm được a!

"Bộ Cuồng Thần, ngươi là theo ta bé ngoan trở lại, vẫn là ta tự mình động thủ?"

Thượng Quan Vô Cương cười lạnh nói.

Bộ Cuồng Thần khẽ cắn răng, hắn không cam lòng!

Hắn uất ức!

Hắn không muốn chết!

Thần Nguyệt Tiên Quốc Ám Bộ đội, nhưng là nghe tên thiên hạ, chết cũng có thể cho ngươi làm sống, càng không cần phải nói hắn loại này "Chứng cứ xác thực" tội nhân!

Một khi bị đánh vào thiên lao, tiếp thu Ám Bộ đội kiểm tra, liền đang không có vươn mình ngày!

"Xem ra, ngươi là chuẩn bị bướng bỉnh đến cùng a!"

Thượng Quan Vô Cương châm chọc cười.

Nhẹ nhàng phất tay, vài chữ phun ra, sát ý cuồng bạo mà ra, "Động thủ! Người phản kháng, giết chết không cần luận tội!"

Ra lệnh một tiếng.

Thượng Quan Vô Cương cùng với mặt khác hai cái Tiên quân đỉnh cao quân bộ đại lão, trực tiếp liên hợp lại, giết hướng về Bộ Cuồng Thần!

Bộ Cuồng Thần nhìn thấy tình cảnh này, suýt chút nữa thổ huyết!

Hận đến đòi mạng!

Hắn cực kỳ oan ức nhìn Thượng Quan Vô Cương ba người xông lại, nội tâm rít gào không ngớt!

Ma trứng Thượng Quan Vô Cương!

Đại gia ngươi!

Ngươi cái lão bất tử, ngươi vẫn đúng là mẹ nó không biết xấu hổ!

Lão tử còn tưởng rằng, ngươi sẽ chính mình đối phó ta đây, không ngờ như thế ngươi lại vẫn nghĩ ba đánh ngươi!

Thân là lâu năm Tiên quân đỉnh cao, ta rất sao liền muốn hỏi một chút, ngươi mặt đây?

Nổi giận gầm lên một tiếng, Bộ Cuồng Thần bình vỡ không cần giữ gìn, cũng chuẩn bị liều mạng!

Đương nhiên là liều mạng chạy!

“Trốn!”

Có thể chạy một cái là một cái!

Hi vọng Lăng Thiên Điện, sẽ không toàn quân bị diệt đi!

Chỉ là, người khác còn chưa biết.

Hắn Bộ Cuồng Thần, nhưng là bị Thượng Quan Vô Cương ba người, vững vàng khóa chặt, ba cái Tiên quân đỉnh cao đối phó hắn một cái, nếu như còn bị hắn chạy, vậy thì là chuyện cười!

Ầm ầm ầm!

Hư không nổ tung, các nơi đều là thần thông ánh sáng va chạm nổ tung âm!

Vương Bảo đứng ở một bên, bên người là sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, đến hiện tại vẫn là cực kỳ mộng bức Mạc Thiếu Bạch.

Một cái Thượng Quan gia tộc Đại La kim tiên xông lại, dừng lại, nhìn Mạc Thiếu Bạch, có chút do dự.

Vương Bảo cười nhạt nói, “lão Mạc là vô tội! Ta có thể chứng minh!”

Cái kia Đại La kim tiên gật gù, chắp chắp tay, nhằm phía những người khác.

Vương Bảo liền Thượng Quan Vô Cương lão tổ cũng phải lấy lễ để tiếp đón, hắn tự nhiên không dám làm càn!

Mạc Thiếu Bạch đều muốn khóc, “Vương đại sư, đa tạ! Đa tạ!”

Hắn biết, nếu như không phải có Vương Bảo che chở, hắn tuyệt bức cũng đến chơi xong, hắn cũng không có Vương Bảo như vậy khủng bố năng lực luyện đan.

“Nên!” Vương Bảo tùy ý cười.

Dù sao cho hắn làm nhiều lần ngụy chứng đây, coi như là báo lại đi!

Ánh mắt ở Lăng Thiên Điện võ giả trên người quét qua, Vương Bảo nhếch miệng lên, trong lòng ám vui cười.

Này một làn sóng, hố không muốn quá thoải mái!

Thượng Quan gia tộc, quả nhiên là khá lắm.

“Ai, đắc tội ta người, đúng là tốt có thể thương a!”

Vương Bảo ác ý tràn đầy cười thầm.

...

...

Bất luận như thế nào đi nữa không cam lòng, như thế nào đi nữa chống lại, chờ đến đại họa lâm đầu, thật sự làm lên, Lăng Thiên Điện liền phảng phất

cái kia trứng gà, đánh vào phía trên tảng đá!

Trực tiếp nát tan!

Kim tiên cũng được, mạnh mẽ Tiên tôn cũng tốt, dù cho là Bộ Cuồng Thần, từ từ đều lưu lạc thành tù nhân!

Bị Thần Nguyệt cấm vệ lấy đặc thù xiềng xích phong tỏa tu vi, làm phạm nhân như thế xua đuổi ở cùng nhau!

Thượng Quan Vô Cương ba người càng là quá đáng, trực tiếp liên thủ đem Bộ Cuồng Thần đánh cái sống dở chết dở, con mắt đều không mở ra được!

Sự tình giải quyết, Thượng Quan Vô Cương nhưng là không có bao nhiêu cao hứng tâm tư.

Lăng Thiên Điện, hắn vốn là không có để ở trong mắt, hắn lưu ý, là Lăng Thiên Điện đến cùng là cấu kết cái nào tiên quốc!

Đối phương xem ra mưu đồ không nhỏ, thậm chí liền đường đường Tiên đế, đều tự mình tiến vào vào Thần Nguyệt Tiên Quốc!

Không tra được, thực tại là một cái tâm bệnh a!

“Đem người mang về!”

Thượng Quan Vô Cương gầm nhẹ một tiếng.

Tra, phải tra cái rõ ràng, bằng không, Thần Nguyệt Tiên đế nơi đó, liền không tốt bàn giao!

Khẽ thở dài, Thượng Quan Vô Cương quay đầu, nhìn về phía Vương Bảo.

Vừa nãy Vương Bảo vẫn chưa động, nhìn Vương Bảo, Thượng Quan Vô Cương đi tới.

“Tiểu hữu!”

Thượng Quan Vô Cương chắp chắp tay, ánh mắt có chút nóng bỏng.

Nếu như, vị này siêu cấp Đan sư có thể để cho hắn sử dụng, cái kia Thượng Quan gia tộc, nhưng là thật sự muốn bay lên!

Vương Bảo thở dài nói, "tiền bối, khung cảnh này, không phải ta muốn nhìn đến!"

Thượng Quan Vô Cương trầm mặc nửa ngày, nói rằng, "Lăng Thiên Điện gieo gió gặt bão, đại sư không cần chú ý!"

Vương Bảo gật gù, "Nếu như không có chuyện gì, ta phải đi!"

"Ngạch..."

Thượng Quan Vô Cương do dự một chút, nói rằng, "đại sư, gia nhập ta Thượng Quan gia, làm sao?"

"Đa tạ tiền bối hảo ý, có điều, ta tính cách tự do, nếu như không phải vì báo ân, cũng sẽ không gia nhập Lăng Thiên Điện, quên đi thôi!" Vương Bảo vung vung tay từ chối!

Thượng Quan Vô Cương cũng không vội phiền.

Có người có bản lãnh, đi tới chỗ nào cũng phải khác mắt chờ đợi.

"Đại sư, này có thể thật là quá đáng tiếc! Có điều, lão phu nhưng là có một chuyện muốn nhờ!" Thượng Quan Vô Cương tiếc nuối nói.

"Cứ nói đừng ngại!" Vương Bảo cười nói.

Thượng Quan Vô Cương cau mày, nói rằng, "đại sư, ta có một cái vãn bối, bị phế tu vi, quy tắc toàn phí, không biết đại sư, có thể có biện pháp?"

Vương Bảo tự nhiên biết là ai, bất động thanh sắc nói rằng, "Rất đáng tiếc, loại này thương, ta cũng không cách nào trị liệu!"

Thượng Quan Vô Cương rất phiền muộn.

Tái tạo quy tắc, trong truyền thuyết có loại đan dược có thể trị, thế nhưng, hắn kỳ thực căn bản không rõ ràng, vốn tưởng rằng Vương Bảo biết đến, đúng là thất vọng rồi.

"Cũng được! Đại sư, sau này còn gặp lại! Nếu như đại sư rảnh rỗi, có thể đến Thần Nguyệt thủ đô, lão phu nhất định quét giường lấy chờ!"

Thượng Quan Vô Cương chắp chắp tay nói rằng.

"Tiền bối khách khí, có thời gian, ta sẽ đi!" Vương Bảo cười đáp lễ.

Thượng Quan gia tộc người mang theo Lăng Thiên Điện tội nhân, từ từ rời đi, Thượng Quan Phi Độ tìm tới Vương Bảo, ngôn từ trong lúc đó, thập phần cung kính, nghe nói Vương Bảo từ chối Thượng Quan Vô Cương mời chào, càng cảm giác đáng tiếc, hàn huyên một hồi, cũng là rời đi.

Chờ đến tất cả mọi người đi xa.

Vương Bảo đối với Mạc Thiếu Bạch nói rằng, "lão Mạc, liền như vậy sau khi từ biệt!"

Mạc Thiếu Bạch có chút không muốn, "Đại sư, nếu không, ta đi theo với ngài chứ?"

Vương Bảo dở khóc dở cười.

Đi theo ta?

Ngươi nếu như biết rồi thân phận của ta, còn không được hận chết ta?

"Quên đi thôi, sau đó hữu duyên, định có thể gặp lại, lấy ngươi đan đạo trình độ, thiên hạ lớn, nơi nào cũng có thể đi đến!"

Vương Bảo cười vung vung tay, sau đó, đạp không rời đi.

Mạc Thiếu Bạch cảm thấy đáng tiếc, nhìn Vương Bảo đi xa sau hồi lâu, mới thần sắc phức tạp liếc mắt nhìn khắp nơi bừa bộn Lăng Thiên Điện, sau đó phá không đi xa.

Mà Lăng Thiên Điện bị diệt tin tức.

Liền phảng phất bạo như gió, ở Thần Nguyệt Tiên Quốc tàn phá lên, chấn động thế nhân!

------oOo------

Chương 345: Nhất định phải đánh chết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nửa tháng sau.

Vương Bảo từ một toà thành lớn ở ngoài hạ xuống.

Vào giờ phút này, Vương Bảo tu vi đã là Thánh tiên hậu kỳ, hắn vẫn là không đem Hạn Bạt cho gọi ra đến, chủ yếu là Hạn Bạt là nữ, hai người không thể giao lưu quá sâu.

Huống hồ Hạn Bạt ở kí chủ đội hộ vệ không gian cũng có thể vững bước tăng cao thực lực.

Vương Bảo sở dĩ đến cái thành trì này, là bởi vì hắn tìm tới một cái trang bức cơ hội!

Vậy thì là Thần Nguyệt Tiên Quốc Thần Nguyệt Vệ sát hạch!

Thần Nguyệt Tiên Quốc Thần Nguyệt Vệ thập phần không bình thường, bao trùm toàn bộ Thần Nguyệt Tiên Quốc phạm vi, mỗi cái võ giả cũng có thể tham gia.

Thần Nguyệt Vệ chia làm một sao đến chín sao, chín sao Thần Nguyệt Vệ, địa vị thậm chí không kém hơn thủ đô đại tộc lão tổ, có bất cứ lúc nào gặp mặt Thần Nguyệt Tiên đế tư cách.

Hơn nữa Thần Nguyệt Vệ cực kỳ tự do, căn bản không bị ràng buộc, chỉ cần chính ngươi không đi Thần Nguyệt Vệ phân bộ tiếp nhận vụ, liền tự do tự tại.

Vì lẽ đó, này Thần Nguyệt Vệ, thực sự là quá thích hợp Vương Bảo loại này độc hành hiệp.

Sát hạch thời điểm, tiện thể còn có thể trang bức kiếm lời tinh luyện giá trị, thoải mái hơn.

Vương Bảo đi tới toà thành trì này, thì có Thần Nguyệt Vệ phân bộ.

Tiến vào thành trì, đi tới Thần Nguyệt Vệ phân bộ, Vương Bảo nhìn cái kia xếp hàng hàng dài, không khỏi thở dài.

Ngươi muội, làm sao nhiều người như vậy?

Mặc dù có chút phiền muộn, nhưng Vương Bảo hay là đi xếp hàng.

Liền như thế qua nửa giờ, Vương Bảo vị trí đội ngũ, phía trước liền còn sót lại ba người.

Vương Bảo lười biếng, đều có chút ngủ gà ngủ gật.

Nhưng mà.

Trong chớp mắt, từ Thần Nguyệt Vệ trong phân bộ, đi ra một người trung niên, ánh mắt của hắn quét một vòng, liền lộ ra nụ cười, nhanh chân hướng về xa xa đoàn người đi tới.

“Ngô thiếu!”

Người trung niên cười chắp chắp tay.

“Lưu quản sự! Làm phiền!”

Người đi đường này tổng cộng năm cái, đều là thanh niên, lúc này đầu lĩnh quay về Lưu quản sự mỉm cười gật đầu, nói rằng, “sát hạch khi nào thì bắt đầu?”

Người trung niên Lưu quản sự nhỏ giọng nói, “Ngô thiếu, ngày hôm nay Thần Nguyệt Vệ tuần tra tổ số chín tổ trưởng đến tùy cơ kiểm tra phân bộ, này không phải đến phiên chúng ta nơi này, nếu không Ngô thiếu ngày mai

trở lại?”

Ngô Tu hơi nhướng mày, “Làm gì ngày mai đến?”

Lưu quản sự bất đắc dĩ nói, “Ngô thiếu, ngươi muốn ngày hôm nay nhất định phải sát hạch... Cái kia đến xếp hàng!”

Ngô Tu vẻ mặt vừa chậm, ánh mắt nhìn lướt qua mấy cái đội ngũ thật dài, nói rằng, “xuyên cái đội, không được sao?”

“Cái này...”

Lưu quản sự do dự một chút, “Nếu như gây nên huyên náo, bị tuần tra tổ trưởng biết, nhưng là gay go!”

Ngô Tu hé mắt, “Vậy thì không đưa tới huyên náo là được rồi! Yên tâm, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Dứt lời, trực tiếp hướng đi một cái nào đó đội ngũ trước.

Nơi đó, rõ ràng là Vương Bảo vị trí, bởi vì liền muốn đến phiên Vương Bảo.

Đánh giá một hồi, Ngô Tu liền đưa ánh mắt đặt ở Vương Bảo trên người, Vương Bảo khá là tuổi trẻ, mà tuổi trẻ, liền mang ý nghĩa dễ ức hiếp.

Vì lẽ đó, Ngô Tu đi tới Vương Bảo bên người, cười nói, “lão Vương, khổ cực ngươi, nhường ngươi giúp ta xếp hàng!”

Nói xong, Ngô Tu trực tiếp truyền âm Vương Bảo, nói rằng, “huynh đệ, cho cái mặt mũi, nhường ta xuyên cái đội, sau đó có thể tới tìm ta, một vạn thượng phẩm tiên thạch đưa cho ngươi!”

Những người còn lại hơi nhướng mày, thế nhưng, cũng không tiện nói gì, người ta là hỗ trợ xếp hàng, lại không phải trực tiếp chen ngang, có cái gì dễ bàn?

Chỉ có điều.

Vương Bảo vẻ mặt, nhưng là quái lạ lên.

Lão Vương?

Ha ha, hàng này mò đúng là rất chuẩn!

Thế nhưng.

Ngươi rất sao tính sợi lông? Xuyên ta đội? Ta như thế trâu bò như thế treo, ta đều không chen ngang, ngươi chen ngang?

Ngươi sao không lên trời đây?

“Ngươi là ai? Ta không quen biết ngươi!” Vương Bảo một bộ nghiêm túc mặt.

Ngô Tu vẻ mặt cứng lại rồi.

Ngươi muội.

Lão tử truyền âm truyền trên tảng đá đi tới?

Ngươi là không nghe được a vẫn là nghe không hiểu a?

“Lão Vương, đừng nghịch!” Ngô Tu lúng túng cười.

Điên cuồng truyền âm Vương Bảo, “Huynh đệ, ngươi nghe không hiểu sao? Chỉ cần nhường ta một vị trí, một vạn thượng phẩm tiên thạch, chuyện tốt như thế nơi nào tìm đi?”

“Nháo ngươi muội a! Cút đi!”

Vương Bảo bĩu môi, ngẩng đầu, “Ngươi đúng hay không nghĩ chen ngang? Muốn cứ việc nói thẳng!”

Ngô Tu lần thứ hai cứng lại rồi!

Khe nằm!

Tên khốn này gia hỏa!

Hóa ra là cái tú đùa!

Sắc mặt âm trầm lại, Ngô Tu nghĩ đến Lưu quản sự, quyết định tạm thời nhịn, hung tợn trừng Vương Bảo một chút, Ngô Tu hừ nhẹ một tiếng, đi tới bên cạnh đội ngũ.

Những người khác nhất thời nở nụ cười, ánh mắt mang theo châm chọc.

Làm nửa ngày, hóa ra là chơi âm, chỉ có điều nhưng chạm tường, đáng đời!

Mà trên thực tế, một vạn thượng phẩm tiên thạch sức hấp dẫn, vẫn là rất lớn, một cái khác đội ngũ người võ giả kia, coi như thành đĩa bánh tới đón!

Chỉ cần một lần nữa xếp hàng mà thôi, liền có thể kiếm lời một vạn thượng phẩm tiên thạch, làm sao sẽ không đồng ý?

Ngô Tu được toại nguyện!

Có điều, tâm tình của hắn nhưng là hết sức gay go!

Vốn là, tâm tình của hắn vẫn tính là vô cùng tốt, hắn cha cảm thấy hắn tu vi đầy đủ, rốt cục đáp ứng nhường hắn tham gia Thần Nguyệt Vệ.

Cái nào ngờ tới, đụng tới Vương Bảo cái này đá cứng!

“Đồ khốn kiếp, thù này ta nhớ rồi, sớm muộn trừng trị ngươi!” Ngô Tu cười lạnh một tiếng.

Mà Vương Bảo, nhưng là hồn nhiên không thèm để ý.

Đến phiên hắn sau khi, bắt đầu báo danh, Thần Nguyệt Vệ sát hạch báo

danh, không hề nghiêm ngặt, họ tên cùng tu vi báo ra liền có thể.

Báo danh xong xuôi, liền cầm thẻ số, đi bên trong chờ.

Vương Bảo bị người mang vào một cái phòng, bên trong có mấy chục người, đều thành thật ngồi, cũng không lâu lắm, cái kia Ngô Tu thình lình cũng đi vào.

Hắn cũng nhìn thấy Vương Bảo, lúc này liền lộ ra một vệt âm hiểm cười.

Thực sự là xảo a, xem ra tên khốn này là với hắn một nhóm sát hạch, vậy thì có chơi!

Lại một lát sau!

Một lão giả mang theo mấy người, đi vào, ánh mắt nhìn quét toàn trường, hoãn âm thanh nói, "chư vị, các ngươi đều là Thánh tiên cường giả, có thể trực tiếp sát hạch bốn sao Thần Nguyệt Vệ!"

"Sau đó, chúng ta sẽ mang bọn ngươi đi sát hạch sân bãi, hi vọng các ngươi có thể toàn lực ứng phó, đồng thời, chú ý an toàn!"

"Nói rõ trước, sát hạch quá trình bên trong, nếu như xuất hiện thương vong, chúng ta Thần Nguyệt Vệ, khái không chịu trách nhiệm, nếu như các ngươi cảm thấy có nguy hiểm đến tính mạng, có thể bất cứ lúc nào lui ra, chúng ta cũng sẽ không truy cứu các ngươi trách nhiệm!"

"Liền như vậy! Đại gia đi theo ta!"

Ông lão nói xong, liền hướng bên trong đi đến, mọi người dồn dập đứng lên đến, tuỳ tùng cùng đi ra ngoài.

Vương Bảo đứng dậy, có điều nhưng vào lúc này, Ngô Tu nhưng là đến gần rồi hắn, cách hắn không xa, mặt âm trầm nhìn hắn, truyền âm nói, "tiểu tử, chúng ta đi nhìn!"

Vương Bảo híp mắt cười, "Làm gì? Ngươi muốn chọc ta?"

Ngô Tu nhẹ nhàng cười.

Chọc giận ngươi?

Lão tử muốn đánh chết ngươi!

Dám không nể mặt ta, ngươi này cái mạng nhỏ xem như là chơi xong!

Vương Bảo đánh giá một hồi Ngô Tu, lắc đầu một cái, nhạt âm thanh nói, “ta xin khuyên ngươi, nhất thật là thành thật điểm, đừng có ý đồ với ta, ta kỳ thực rất đáng sợ, ai chọc ta, đều sẽ hối hận, xem ngươi cũng không phải ngốc, đừng làm chuyện điên rồ, biết chưa?”

Ngô Tu một mặt mộng bức.

Đại gia ngươi!

Ngươi vẫn đúng là trâu bò a!

Ngươi biết ta là ai sao?

Cha ta nhưng là đường đường Đại La kim tiên đỉnh cao tồn tại!

Liền như ngươi vậy, thả ở trong mắt ta, tính sợi lông?

Ngươi lời này nói ra, rất sao là thuần tâm kích thích ta đúng không?

Vốn là, ta là cảm thấy, có thể đánh chết ngươi, liền tiện tay đánh chết ngươi nha, thế nhưng hiện tại, lão tử xin thề!

Nhất định phải đánh chết ngươi!

Không tin chúng ta đi nhìn!

------oOo------

Chương 346: Nhanh như vậy thì có con mồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Nguyệt Vệ sát hạch không phải ở trong thành.

Ông lão kia mang theo Vương Bảo bọn họ đi tới một cái trên quảng trường nhỏ, cho gọi ra một chiếc to lớn tàu bay, mọi người bước lên tàu bay, vọt thẳng về phía chân trời.

Ông lão đang tàu cao tốc lên giải thích nói, "chúng ta muốn đi, chính là sát hạch địa điểm, hào quang đỏ ngàu núi!"

Một đám Thánh tiên võ giả thấp giọng bắt đầu nghị luận.

Xem ra đối với hào quang đỏ ngàu núi, sớm có nghe thấy.

Ông lão nhạt âm thanh nói, "có mấy người hay là không biết hào quang đỏ ngàu núi, lão phu ở đây giải thích một chút, nơi đó là Thần Nguyệt Vệ sát hạch điểm một trong, hào quang đỏ ngàu núi rất lớn, thế nhưng đã bị Tiên đế phong ấn."

"Bên trong, giam giữ rất nhiều tà tu ma tu!"

"Hào quang đỏ ngàu núi chia làm vài cái sát hạch đẳng cấp khu vực, các ngươi sau khi tiến vào, ngàn vạn phải nhớ kỹ, không thể loạn vào! Bằng không, tính mạng khó bảo toàn!"

"Các ngươi muốn làm, chính là đánh giết bên trong bị phong cấm ở tà tu ma tu, lấy đến trên người bọn họ thân phận bài, mỗi người, chỉ cần hai cái thân phận bài, coi như là hoàn thành nhiệm vụ, đến thời điểm dùng mã số của ngươi bài phát sinh kích hoạt tín hiệu, người của chúng ta, sẽ tiếp các ngươi đi ra!"

Một số võ giả mặt không hề cảm xúc, một ít nhưng là gật gù.

Vương Bảo đần độn vô vị ngồi ở một bên, yên tĩnh chờ đợi.

Có điều Ngô Tu nhưng là thỉnh thoảng xem Vương Bảo một chút, ánh mắt kia, đầy rẫy sát cơ.

Liền như thế qua hơn nửa trời.

Tàu bay tốc độ mới chậm lại.

Phía trước, chính là hào quang đỏ ngàu núi.

Một chút nhìn lại, căn bản không nhìn thấy bờ, toàn bộ hào quang đỏ ngàu núi, bị Thần Nguyệt Tiên đế tự mình phong cấm, nếu như không có đặc thù pháp môn, coi như là Tiên tôn cũng nghỉ muốn cưỡng chế đi ra.

Tàu bay hạ xuống ở nghỉ ngơi nơi.

Dưới chân núi, ông lão thu hồi tàu bay, nhìn quét một chút hết thảy sát hạch người, nói rằng, "tiến vào phía trước cánh cửa kia, coi như là sát hạch bắt đầu, các ngươi mà nhớ kỹ, nếu như các ngươi ở bên trong gặp phải nguy hiểm, chúng ta là sẽ không quản, vì lẽ đó... Tự cầu phúc đi! Có hay không muốn từ bỏ? Đây là cơ hội cuối cùng!"

Một đám võ giả đều không ngôn ngữ.

Dám tới tham gia sát hạch, tự nhiên là đối với mình có mấy phần tự tin.

Tới cửa một cước nhưng lùi bước, cái kia không phải đánh mặt của mình sao?

"Cái kia tốt! Đi thôi!" Ông lão phất tay một cái.

Một đám Thánh tiên võ giả xoay người hướng về xa xa một toà cánh cửa khổng lồ đi tới.

Vương Bảo không nhanh không chậm đạp vào cửa hộ, phía trước, là một mảnh vùng núi.

Đột nhiên.

Sát hạch người bên trong, một cái mặt thẹo đại hán đứng dậy, nhạt âm thanh nói, "Thần Nguyệt Vệ sát hạch, tỉ lệ tử vong cực cao, đặc biệt là những kia tự cho mình siêu phàm ngu xuẩn, nhất định phải đơn độc đi thi hạch, ta gọi Tần Sơn, Thánh tiên trung kỳ, có hay không, muốn theo ta đồng thời tổ đội?"

Rất nhiều Thánh tiên liếc mắt nhìn nhau, bầu không khí náo nhiệt lên.

Tổ đội có thể, thế nhưng, người không thể quá nhiều, căn cứ quy tắc, không thể vượt qua ba người.

Phần lớn người đều có đội ngũ, coi như là Ngô Tu, cũng có hai cái cường lực đội hữu.

Chỉ có Vương Bảo, vẫn là một thân một mình.

Mà còn lại Thánh tiên, cũng chỉ còn sót lại một cái trung niên tên béo, sắc mặt hắn có chút khó coi, bởi vì hắn nhiều lần yêu cầu theo người ta tổ đội, nhưng là nghe nói hắn là Thánh tiên sơ kỳ, đều không để ý tới hắn.

"Liền còn lại hai chúng ta, nếu không, chúng ta tổ đội?" Trung niên tên béo nhìn thấy mọi người rời đi, có chút cấp bách, đi tới Vương Bảo bên người nói rằng.

Vương Bảo đúng là không đáng kể, gật gù, "Có thể!"

Trung niên tên béo buồn bực nói, "Vậy thì đi thôi! Hi vọng chúng ta số may, có thể đụng với lạc đàn tà tu! Còn có, ta gọi Trương Thiên Bàn, nói rõ trước, ngươi cùng Ngô gia đại thiếu thù hận, ta có thể không tham dự a!"

Vương Bảo vẻ mặt hơi động, "Ngô gia đại thiếu?"

Trương Thiên Bàn trợn tròn mắt, “Ngô Tu a! Hai người các ngươi có cừu oán chứ? Ta nhìn hắn xem ánh mắt của ngươi, liền giống như là muốn ăn ngươi giống như!”

Vương Bảo gật gù, “Không cừu, có điều hắn muốn giết ta là thật sự!”

Trương Thiên Bàn thương hại nhìn Vương Bảo một chút.

Hiện tại là sát hạch sơ kỳ, Ngô Tu không có động thủ, thế nhưng, phỏng chừng Ngô Tu hoàn thành nhiệm vụ sau khi, sẽ bắt tay đối phó Vương Bảo.

Mà Ngô Tu tu vi, nhưng là Thánh tiên đỉnh cao!

Càng không cần phải nói, hắn cái kia thâm hậu bối cảnh.

Liền cái tên này ngươi cũng dám trêu chọc, không thể không nói, ngươi lá gan quá hơi lớn!

“Đi thôi!”

Trương Thiên Bàn lựa chọn một phương hướng, đi về phía trước.

Bốn phía rất là yên tĩnh.

Nhìn qua, đừng nói người, coi như là chuột bọ côn trùng rắn rết cũng không có một con.

Trương Thiên Bàn rất cảnh giác, thần hồn lực lượng đều phát tán ra, tìm hiểu bốn phía động tĩnh.

Vương Bảo hãy cùng ở Trương Thiên Bàn phía sau, nhàn nhã dáng dấp, xem Trương Thiên Bàn đặc biệt không nói gì, trong lòng không ngừng nhổ nước bọt, đại gia, tiểu tử này không phải đến sát hạch chứ? Hắn là khách du lịch chứ? Chẳng lẽ đầu óc nước vào?

Lão tử làm sao liền lưu lạc tới cùng tên như vậy tổ đội?

Trương Thiên Bàn tức giận bất bình.

Một đám ngu ngốc, xem thường người, hắn Trương Thiên Bàn mặc dù là Thánh tiên sơ kỳ, thế nhưng, hắn nhưng có rất nhiều lá bài tẩy, dù cho là Thánh tiên trung kỳ, hắn đều có thể cứng hận!

Cùng lúc đó.

Hào quang đỏ ngàu núi nghỉ ngơi nơi, cái kia phụ trách sát hạch Vương Bảo bọn họ ông lão, đi tới nghỉ ngơi nơi trong đó một toà điện bên trong, bên trong có không ít người.

Trong hư không, có rất nhiều hình ảnh.

“Làm sao?” Ông lão mở miệng hỏi.

Một cái tử y trung niên cung kính nói, “Đại nhân, chết rồi một người! Chạm đổ ra ngoài săn bắn ma tu!”

Ông lão hơi nhướng mày, vừa mới qua đi bao lâu, sẽ chết người?

Hình ảnh bị phân cách thành vài cái bộ phận.

Đột nhiên, ông lão híp mắt lại, nhìn một cái trong đó hình ảnh, hình ảnh kia, rõ ràng là Vương Bảo cùng Trương Thiên Bàn.

Ông lão bọn họ là Thượng Đế thị giác.

Vì lẽ đó, có thể thấy rõ ràng, vào giờ phút này, đang có ba cái sắc mặt lạnh lẽo bóng người, lặng lẽ hướng về Vương Bảo hai người vây quanh.

Cái kia tử y trung niên thấp thỏm liếc mắt nhìn ông lão, thở dài nói, “đại nhân, hai người này phỏng chừng muốn xong! Vây quanh bọn họ, là một cái Thánh tiên đỉnh cao, hai cái Thánh tiên trung kỳ!”

Ông lão có chút không quen liếc mắt nhìn Vương Bảo bóng người, lạnh quát, “Chết rồi cũng xứng đáng, tiểu tử kia... Làm đây là trò chơi sao? Chết

đến nơi rồi cũng không biết, vẫn như thế tùy ý!”

Tử y trung niên cùng điện bên trong những người khác, cũng là tán thành gật gù.

Nơi này.

Nhưng là hào quang đỏ ngàu núi!

Đây là từng bước nguy cơ, từng tấc từng tấc họa sát thân!

Ngươi đi dạo hoa viên như thế, ngươi là ở tìm đường chết ngươi biết không?

Mà hào quang đỏ ngàu trong núi.

Đi ở phía trước Trương Thiên Bàn, thân thể đột nhiên cứng đờ.

Ánh mắt chớp qua một vệt vẻ sợ hãi.

Hoàn toàn biến sắc, Trương Thiên Bàn nhìn chằm chằm phía trước một cái nào đó trên núi đá, đột nhiên xuất hiện một đạo áo bào đen bóng người, nhìn cái kia sát cơ vô cùng ánh mắt, Trương Thiên Bàn hít vào một ngụm khí lạnh.

“Thánh tiên... Đỉnh cao?”

Má ơi!

Lão tử làm sao xui xẻo như vậy? Khảo hạch này khu vực Thánh tiên đỉnh cao, chỉ có thể có ba vị chứ? Lại bị lão tử đụng tới?

“Chạy!”

Trương Thiên Bàn một tiếng rống to.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, từ hai phía sau, hai đạo dâng trào sát khí tuôn lại đây.

Trương Thiên Bàn sắc mặt như tro tàn!

Một cái Thánh tiên đỉnh cao, còn chưa đủ? Vẫn còn có hai cái Thánh tiên trung kỳ?

A phốc!

Đây là gặp vận đen tám đời a, ai tới cứu cứu ta?

Cũng đang lúc này, Trương Thiên Bàn nghe được phía sau chính mình đội hữu, phát sinh một đạo vui vẻ tiếng cười.

“Ôi, không sai nha, nhanh như vậy thì có con mồi...”

------oOo------

Chương 347: Ta đội hữu như vậy trâu bò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Thiên Bàn có lý do tin tưởng chính mình đội hữu là cái đậu bỉ.

Hắn khắp toàn thân đều ở co giật.

Nghe phía sau vui vẻ tiếng cười, Trương Thiên Bàn đều muốn rơi lệ.

Đối mặt một vị Thánh tiên đỉnh cao, hai vị Thánh tiên trung kỳ, ngươi nói bọn họ là ngươi con mồi?

Phốc ngươi muội a, hai chúng ta mới là con mồi được rồi?

Ma trứng!

Heo đồng đội a!

Lão tử dĩ nhiên tìm cái heo đồng đội!

Sớm biết như vậy, ta rất sao hà tất với hắn tổ đội? Ta còn không bằng làm một mình đây!

Tối thiểu, không như thế khí!

“Ha ha, thú vị!”

Cái kia áo bào đen Thánh tiên võ giả đỉnh cao lộ ra một vệt cười khẩy, hắn trung niên dáng dấp, vòng chéo tay, trạm (đứng) ở trên bãi đá, có nhiều thú vị đánh giá Vương Bảo.

Thân là Thánh tiên đỉnh cao, hắn chính là cái này sát hạch khu vực vương giả một trong, chỉ có hắn giết người khác, người khác chạy trối chết phần,

nào có làm qua con mồi một ngày?

Coi như là sát hạch người bên trong, có Thánh tiên đỉnh cao, hắn cũng vẫn như cũ không sợ, những người kia căn bản sẽ không đem chủ ý đánh tới trên người hắn, không giống độ khó, kết quả giống nhau, ai sẽ mất công sức không có kết quả tốt chọc giận hắn?

Hai bên vây quanh tới được hai cái Thánh tiên trung kỳ, lộ ra châm chọc vẻ mặt.

Mà lúc này.

Vương Bảo trong tay ánh sáng lóe lên, thình lình xuất hiện một cái búa lớn!

Này búa lớn chỉ là bình thường tiên binh, không quá đáng lượng nhưng là rất nặng, to lớn đầu búa nổ xuống ở trên núi đá, Vương Bảo vẩy tóc, cười nói, “ai lên trước đến nhận lấy cái chết?”

Hai cái Thánh tiên trung kỳ liếc mắt nhìn nhau, một cái trong đó gằn giọng nói, “lão tử giết sát hạch người không ít, thế nhưng, ngươi tuyệt đối là ngu xuẩn nhất nhất đùa một cái, xem ở ngươi như thế ngây thơ phần lên, sau đó ta cho ngươi lưu lại toàn thây!”

Vừa dứt lời.

Hắn trực tiếp vọt tới.

Vươn tay phải ra, chỉ là đơn thuần lấy tu vi lực lượng, muốn tiêu diệt Vương Bảo.

Bành bái kình khí, phả vào mặt, cạo Vương Bảo quần áo đều là phần phật vang vọng!

Trương Thiên Bàn có chút do dự, muốn không muốn ra tay.

Cuối cùng vẫn là sợ!

Hơn nữa hắn cũng rất là xoắn xuýt, nghĩ xác nhận một hồi, chính mình đội hữu đến cùng là heo đồng đội, hay là thật trâu bò!

Mà Vương Bảo, nhưng là trơ mắt nhìn cái này Thánh tiên trung kỳ võ giả xông lại, không nhúc nhích!

Hai người đến gần rồi sau khi.

"Chết đi!"

Thánh tiên trung kỳ võ giả hét lớn một tiếng.

Một quyền đánh xuống đến!

Sau đó.

Nương theo một đạo bóng đen to lớn chợt lóe lên, theo một đạo kinh thiên động địa giống như nổ vang truyền vang.

Vương Bảo mặt mày hớn hở đem búa lớn kéo trở về, chỉ tay một cái, trên đất một viên lệnh bài, bị hắn mò vào trong tay!

Cái kia Thánh tiên trung kỳ võ giả đã hóa thành sương máu, liền thi thể đều không làm sao lưu lại, trước khi chết kêu thảm thiết đều không thời gian truyền ra!

Chết không muốn quá mê man.

"Một cái yêu!"

Vương Bảo quay về Trương Thiên Bàn quơ quơ lệnh bài.

Trương Thiên Bàn một mặt mộng bức.

Cái kia còn lại cái kia Thánh tiên trung kỳ võ giả, thân thể run rẩy, sợ hãi cực kỳ.

Mà cái kia Thánh tiên đỉnh cao áo bào đen trung niên, cũng là vẻ mặt cứng ngắc, sự coi thường từ lâu bỏ đi lên chín tầng mây.

Có thể như thế tùy ý một chiêu giết chết Thánh tiên trung kỳ.

Tên trước mắt này thực lực, tuyệt đối đạt đến Thánh tiên hậu kỳ thậm chí hậu kỳ đỉnh cao cảnh giới!

“Khá lắm! Nhưng là ta nhìn nhầm!”

Áo bào đen trung niên mặt âm trầm gầm nhẹ một tiếng, đột nhiên từ trên núi đá đi xuống.

Trương Thiên Bàn vừa nhìn, đi nhanh lên đến Vương Bảo bên người, run giọng nói, “tiểu... Đại, đại ca! Dựa vào ngươi!”

Vương Bảo vui cười hớn hở nói rằng, “yên tâm, mặt hàng này, ta một búa liền có thể nện chết!”

Trương Thiên Bàn cằm đều sắp kinh rơi mất.

Má ơi!

Mẹ meow nha!

Ta đội hữu là khoác lác bức, hay là thật như thế trâu bò?

Mà áo bào đen trung niên, nhưng là khí nổ!

Ngươi tên khốn kiếp, thứ hỗn trướng, ngươi một búa liền có thể nện chết ta?

Được!

Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi rất sao có cái gì sức lực, dám nói lời nói như vậy!

Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao một búa nện chết ta!

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, áo bào đen trung niên thân thể hơi động, nhanh như tia chớp vọt tới, một tay một tấm, một luồng màu đen tà phong hoá làm từng đạo từng đạo uy nghiêm đáng sợ mặt quỷ, hình thành một luồng thủy triều màu đen giống như khủng bố lực lượng, hướng về Vương Bảo tuôn lại đây!

“A đánh!”

Vương Bảo trong miệng kêu quái dị một tiếng, thân thể cũng không nhúc nhích, chỉ là trong tay búa, nhấc lên.

Trong chớp mắt, một luồng không cách nào hình dung sức mạnh, hóa thành một cái dâng trào sông lớn, hướng về phía trước bạo phát!

Cái kia kéo tới hắc triều, phảng phất như là hoa tuyết tan rã!

Mà Vương Bảo này khủng bố một búa, mang theo sức mạnh, vọt thẳng đến áo bào đen trung niên trước mặt.

Áo bào đen trung niên sắc mặt hoàn toàn thay đổi, cũng sợ hãi lên, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể lui nhanh, cùng lúc đó, các loại phòng ngự thủ đoạn cùng xuất hiện.

Nhưng mà!

Nát!

Linh tinh nát!

Bất luận hắn lấy ra cái gì, dùng ra cái gì, toàn bộ đều nát tan thành hư không!

Sức mạnh kinh khủng kia, căn bản cũng không có mảy may dừng lại.

Cuối cùng, rơi vào trên người hắn!

Phốc!

Một ngụm máu lớn phun ra, áo bào đen trung niên kêu thảm một tiếng, bay ngược mà ra, ngã xuống đất, cả người co giật, thân thể của hắn cơ hồ bị triệt để xé rách, không ngừng phun huyết tuyến!

"Ồ? Dĩ nhiên không chết! Sớm biết liền ra 2 điểm lực!"

Vương Bảo kinh ngạc một hồi.

Hắn đi lên trước, đứng ở áo bào đen trung niên trước mặt, sau đó, lắc đầu một cái nói rằng, "một búa chuỳ (nện) bất tử, vậy thì hai búa!"

To lớn búa nhẹ nhàng hạ xuống.

Áo bào đen trung niên rên lên một tiếng, hai mắt trợn tròn lên, đánh rắm!

"A..."

Một đạo điên (chơi) tiếng kêu vang lên.

Nhưng là cái kia còn lại Thánh tiên trung kỳ người trung niên, giống như bị điên thét lên ầm ĩ, không ngừng rút lui, hoảng sợ cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Xoay người liền muốn chạy!

Chỉ là, Vương Bảo nhưng là đột nhiên thản nhiên nói, "ngươi nếu dám chạy, ta liền đuổi tới giết ngươi, ngươi xác định ngươi có thể chạy mất?"

Thánh tiên trung kỳ người trung niên thân thể cứng đờ, sau đó xoay người, hắn cả người run rẩy, tê cả da đầu, vẻ mặt đưa đám nhìn Vương Bảo, trực tiếp quỳ xuống, run giọng nói, "gia! Đại gia! Tha mạng! Tha mạng a!"

Vương Bảo đi tới, búa vác lên vai, híp mắt cười, nói rằng, "yên tâm, ta hiện tại không giết ngươi! Ngoan ha, mang ta đi tìm cái khác tà tu, muốn mạnh

một chút, có chút tính khiêu chiến, hiểu sao?”

Cái kia Thánh tiên trung kỳ người trung niên tâm hồn cuồng run, liền bận bịu nói nói, “Đa tạ đại gia ơn tha chết!”

Có thể không chết, chính là vạn hạnh!

Cho tới đi tìm cái khác tà tu?

Ma trứng, tuy rằng làm như thế, có chút không chân chính, thế nhưng, vẫn là mạng nhỏ quan trọng a!

Rầm.

Trương Thiên Bàn nuốt ngụm nước miếng.

Hắn hít vào một ngụm khí lạnh, thấp giọng nói, “đại ca, ngươi thật là lợi hại! Quá lợi hại!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Chút lòng thành rồi!”

Trương Thiên Bàn vừa là ước ao, lại là kính nể, nói rằng, “đại ca ngươi mới vừa nói, chỉ điểm 1 điểm lực... Là thật sự?”

“Ta cũng không xác định a, thực lực ta hạn mức tối đa bao nhiêu, ta cũng không đếm, ta liền như vậy tiện tay vung lên, kết quả, ngươi cũng nhìn thấy!” Vương Bảo cười nói.

Trương Thiên Bàn suýt chút nữa nước mắt vỡ!

Chỉ là tiện tay vung lên?

Má ơi!

Ta đội hữu đã vậy còn quá treo!

Xem ra lão tử không phải ngã huyết nấm mốc, lão tử đây là đi rồi tốt đẹp

vận a!

Ha ha ha, có như thế trâu bò đội hữu, ta còn sát hạch cái cà?

Lão tử trực tiếp cử đi học!

------oOo------

Chương 348: Ngươi cái đậu bỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hào quang đỏ ngàu núi ở ngoài.

Quan sát điện bên trong.

Lúc này yên lặng như tờ.

Cái kia to lớn hình ảnh ảnh ảnh bên trong, Vương Bảo vừa nãy đánh giết Thánh tiên đỉnh cao từng hình ảnh, chính đang chúng trong lòng của người ta vô hạn phóng to!

Đáng sợ cực kỳ!

Cực kỳ chấn động!

Sau nửa ngày.

Cái kia tử y trung niên hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, "ta trời, hắn thật sự chỉ là Thánh tiên?"

Hai chuỳ (nện) nện chết Thánh tiên đỉnh cao, thực lực này giời ạ là Kim tiên chứ?

Cái kia phụ trách sát hạch ông lão gò má mãnh đánh.

Vừa nãy, hắn còn đối với Vương Bảo quan cảm không tốt đây.

Cái nào ngờ tới, Vương Bảo dĩ nhiên như vậy trâu bò!

Thánh tiên đỉnh cao, hai búa liền giết chết, cái tên này vẫn đúng là không cần nghiêm túc!

“Tu vi sẽ không sai, đã tự mình đo lường qua!” Ông lão gật gù.

Trên mặt vẻ mặt, có chút phức tạp.

Tử y trung niên nhìn ông lão một chút, nhắc nhở nói, “đại nhân, có muốn hay không, đem hắn làm ra đến? Hắn thực lực như vậy, nơi nào còn dùng sát hạch?”

Ông lão trầm mặc một chút, khẽ lắc đầu, “Không hợp quy củ!”

Sát hạch quá trình bên trong, trừ phi sát hạch thông qua, nếu không không cách nào trên đường rời khỏi sàn diễn.

Tử y trung niên gật gù, ngược lại cũng không đáng kể.

Ngược lại tên kia đã chiếm được hai tấm lệnh bài, lại được hai cái, hắn cùng đồng bọn của hắn, liền sát hạch thông qua, đến thời điểm cũng là đi ra.

...

...

Bị Vương Bảo bắt được tráng đinh Thánh tiên trung kỳ người trung niên, sợ mất mật đi ở phía trước.

Phía sau, là một mặt tùy ý Vương Bảo, cùng một mặt kính nể Trương Thiên Bàn.

Cũng không lâu lắm, bọn họ liền đến đến một cái động phủ trước.

Thánh tiên trung kỳ người trung niên xoay người, cung kính nói, “Gia, trong này ở chính là Ma Huyết tam huynh đệ! Tu vi đều là Thánh tiên hậu kỳ!”

“Đi gọi cửa!” Vương Bảo nói rằng.

Thánh tiên trung kỳ người trung niên do dự một chút, nói rằng, “gia, sát

hạch trong lúc phần lớn người đều sẽ trốn đi, liên hợp lại, chỉ có đối với mình có tự tin, mới ra đến săn giết sát hạch người, Ma Huyết tam huynh đệ từ trước đến giờ cẩn thận, bọn họ phỏng chừng từ lâu mở ra trận pháp, coi như ta đi gọi cửa, bọn họ cũng không sẽ ra tới!"

"Như vậy a!"

Vương Bảo sờ sờ cằm.

Không ra, vậy thì chính mình đi vào được rồi.

Cho tới trận pháp cái gì, ở Vương Bảo nơi này, có bằng không có.

Vừa mới chuẩn bị lên đường (chuyển động thân thể), đột nhiên, mấy bóng người tập lại đây.

Vương Bảo bước tiến một trận, híp mắt nhìn mấy người kia, không khỏi vui vẻ.

Người quen!

Ba người bên trong, có một cái là Ngô Tu.

Ngô Tu ba người ở một bên hạ xuống, ánh mắt rơi vào Vương Bảo trên người, Ngô Tu ánh mắt không khỏi sát cơ bùng lên.

Vốn là, hắn là nghĩ hoàn thành sát hạch nhiệm vụ, lại ra tay đối phó Vương Bảo.

Thế nhưng hiện tại đụng với, coi như không giết, cũng phải nhường Vương Bảo ăn chút vị đắng!

"Tiểu tử, không nghĩ tới đi! Chúng ta lại gặp mặt!" Ngô Tu gằn giọng cười nói.

Vương Bảo lắc đầu một cái, "Ngươi cái đậu bỉ!"

Trương Thiên Bàn cũng là thương hại nhìn Ngô Tu.

Đúng đấy, ngươi cái đậu bỉ!

Ngươi rất sao còn cuồng đây? Ngươi biết ngươi người trước mắt này nhiều trâu bò không?

Liền như ngươi vậy, hai búa trực tiếp đánh rắm!

Ngô Tu vẻ mặt âm trầm, do dự, muốn không nên động thủ.

Có điều Vương Bảo nhưng là trực tiếp hướng đi Ma Huyết tam huynh đệ động phủ.

Vừa tới gần, một đạo trận pháp ánh sáng liền lóng lánh lên.

Vương Bảo dùng phá cấm thần trùy, không để ý chút nào, đứng ở động phủ cửa lớn trước, đột nhiên hơi dùng sức!

Cửa lớn ầm ầm nát tan!

Vương Bảo thần sắc hơi động, lui về phía sau vài bước, sau một khắc, ba đạo bóng người màu đỏ ngòm, từ bên trong vọt ra.

“Ma Huyết tam huynh đệ?” Ngô Tu bên người một người trung niên ngạc nhiên nói rằng.

Ngô Tu hỏi nói, “làm sao, ngươi biết?”

Người trung niên kia lắc đầu một cái, “Không quen biết, thế nhưng nghe nói qua, bọn họ là hào quang đỏ ngàu núi Thánh tiên bốn sao Thần Nguyệt Vệ sát hạch bên trong ba cái khó chơi gia hỏa, Thánh tiên hậu kỳ tu vi, hơn nữa khá là cẩn thận, lá gan rất nhỏ, luôn luôn đều rùa rụt cổ ở động phủ bên trong, vì lẽ đó sống rất lâu!”

Ngô Tu hơi ngạc nhiên.

Ánh mắt quái lạ nhìn về phía Vương Bảo.

Ba cái Thánh tiên hậu kỳ?

Tiểu tử này đúng hay không điên rồi? Làm sao dám trêu chọc bọn hắn? Này không phải là tìm chết sao?

“Ngươi dĩ nhiên phá chúng ta trận pháp?”

Ma Huyết tam huynh đệ lão đại mặt âm trầm nhìn chằm chằm Vương Bảo, vẻ mặt rất là khó coi.

“Muốn chết!”

“Giết hắn! Tiểu tử này trên người khẳng định có phá trận Tiên khí!”

Mặt khác hai cái huyết y trung niên quát chói tai lên.

Sau đó, Ma Huyết tam huynh đệ khí thế bạo phát, từng vệt hào quang màu máu mang theo sát cơ ngập trời, hướng về Vương Bảo tuôn lại đây.

Vương Bảo không chút hoang mang, trong tay tránh ra búa lớn.

Một búa!

Hai búa!

Ba búa!

Quyết định, thu công!

Ba bộ thi thể va về phía một bên, rơi xuống ra lệnh bài, bị Vương Bảo cất đi.

Khóe miệng mang theo cười nhạt, Vương Bảo trực tiếp nhìn về phía Ngô

Tu, híp mắt nói rằng, “ngươi cái đậu bỉ, đã sớm cảnh cáo ngươi, chớ chọc ta, ngươi nghiêng không nghe, tốt, không biết điều đúng không? Nói cho ngươi, ngày hôm nay ngươi là đừng mơ tưởng hoàn thành nhiệm vụ!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp nhấc theo búa lớn, hướng đi Ngô Tu!

Ngô Tu con ngươi co rút nhanh.

Bên cạnh hắn hai trung niên người, cảnh giác cực kỳ.

Có điều, Vương Bảo rất nhanh sẽ dừng lại, cách cho bọn họ không xa cũng không gần.

Tựa như cười mà không phải cười nhìn Ngô Tu, Vương Bảo chuẩn bị kỹ càng chơi vui chơi cái này món đồ chơi.

Ba chuỳ (nện) dễ dàng đập chết ba cái Thánh tiên hậu kỳ, thực lực này, Ngô Tu rốt cục kiêng kỵ, sắc mặt hắn lớn khó coi nhìn Vương Bảo một chút, sau đó, im lặng không lên tiếng xoay người rời đi.

Chỉ là.

Rất nhanh hắn liền phát hiện, Vương Bảo chính đang phía sau hắn, theo hắn!

“Ngươi muốn làm gì?” Ngô Tu lệ quát.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Theo ngươi a! Cướp đầu người a thân!”

Ngô Tu một mặt mộng bức.

Cướp... Cướp đầu người?

Này rất sao là cái gì thao tác?

Hắn hai đồng bạn liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên nói rằng, “trước tiên đồng lòng hợp lực, giải quyết hắn!”

Ngô Tu đại hỉ, có hai người đồng bạn hỗ trợ, hắn liền có lòng tin nhiều, hít một hơi, nói rằng, “vậy trước tiên làm thịt hắn!”

Vừa dứt lời, ba người vọt tới.

Sức mạnh bàng bạc hướng về Vương Bảo bao phủ mà xuống, Ngô Tu tay nắm một thanh trọng kiếm, kiếm khí tung hoành, xé rách hư không.

Nhưng mà.

Này mênh mông cuồn cuộn công kích, ở Vương Bảo giơ lên trong tay búa tạ sau khi, nhưng là phảng phất bị vô cùng kình khí mở ra vừa đến khẽ hở thật lớn.

Kinh thiên nổ vang truyền vang thời gian.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên bóng người loé lên đến, thình lình cứng đẩy sự công kích của bọn họ, trong chớp mắt, liền xuất hiện ở Ngô Tu trước người.

Nhìn dại ra Ngô Tu.

Vương Bảo cười ha hả nói, “Người trẻ tuổi, không nên uổng phí khí lực, ngươi là không giết chết được ta! Vẫn là mau mau đi làm nhiệm vụ đi, yên tâm đi, tiếp đó, ta sẽ không giết ngươi, thế nhưng, sẽ tức chết ngươi!”

Ngô Tu hai đồng bạn, tê cả da đầu, xoay người, cấp tốc liền chạy!

Vừa nhìn Vương Bảo không truy bọn họ, chạy càng là nhanh nhẹn.

Mà Ngô Tu trên mặt, nhưng là diện như màu đất.

Không nhịn được rút lui vài bước.

Hắn tâm bắt đầu run.

Hắn gan bắt đầu run cầm cập.

Hắn nhìn Vương Bảo, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt hối hận.

Tê liệt!

Sớm biết cái tên này như thế trâu bò, ta theo hắn hận cái rắm a!

Hắn sẽ không thật giết ta chứ? Không thể chứ? Cha ta nhưng là Đại La đỉnh cao!

Phốc ngươi muội, thật hối hận...

------oOo------

Chương 349: Ta 1 ra tay, hắn liền cách cái chết không xa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta... Ta xin lỗi ngươi!”

Nghĩ tới nghĩ lui, Ngô Tu quyết định làm cái sợ bức.

Thế nhưng hắn không cho là nhục ngược lấy làm vinh hạnh!

Đây là chiến lược tính trang sợ.

Dù sao này không phải ở bên ngoài, hắn cũng tìm không đến hắn cha làm cứu tinh, nếu như mơ mơ hồ hồ bị Vương Bảo giết, đó mới gọi ngu xuẩn!

Nào có biết.

Vương Bảo nhưng là cười hì hì nói, “Xin lỗi? Đừng giới a! Ta không chấp nhận ngươi nói xin lỗi!”

Ngô Tu khóc không ra nước mắt!

Ma trứng, cái tên này không buông tha ta? Làm sao bây giờ? Liền rất sao hỏi một chút, nên làm gì!

“Xem như ngươi lợi hại!”

Gầm nhẹ một tiếng, Ngô Tu cực tốc mà đi.

Vương Bảo ha ha cười, trực tiếp đuổi tới.

Trương Thiên Bàn đúng là muốn cùng, thế nhưng, nhưng không đuổi kịp Vương Bảo cùng Ngô Tu, bị hai người càng quăng càng xa.

Mà cái kia bị Vương Bảo bắt được tráng đinh Thánh tiên trung kỳ người trung niên, nhưng là một mặt vẻ mừng rỡ như điên, rắm điên nhanh nhẹn trốn về chính mình sào huyệt!

Nhặt về một cái mạng nhỏ a, trở lại mau mau thắp hương đi!

...

...

Rất nhanh.

Ngô Tu liền rõ ràng Vương Bảo nói muốn tức chết hắn, là ý tứ gì.

Bất luận hắn đi tới cái nào, Vương Bảo hãy cùng đến cái nào, trên đường đụng với tà tu, chỉ cần hắn ra tay, đem đối phương mau đánh thời điểm chết, Vương Bảo liền lên đến thu đầu người!

Nhìn rõ ràng nên thuộc với lệnh bài của chính mình, bị Vương Bảo cướp đi.

Ngô Tu khí nổ!

Hắn vô cùng phẫn nộ, hắn uất ức cực kỳ, hắn lại hoảng sợ cực kỳ!

Ma trứng!

Khảo hạch này không có cách nào thi!

Lão tử bỏ quyền, này tổng được chưa? Tên đáng chết, ngươi rất sao cho ta chờ, chỉ cần ta không chết, việc này, không rất sao xong!

...

...

Sát hạch kết thúc thời gian, từ từ đến.

Điểm tập hợp.

Ngô Tu nhìn phụ trách sát hạch ông lão xuất hiện, trên mặt lộ ra sống sót sau tai nạn mừng như điên, mau mau vọt tới.

Ông lão kia căn bản không có phản ứng Ngô Tu, chỉ là híp mắt, nhìn Vương Bảo, trầm giọng nói, "thực lực ngươi như thế cao, nên tham gia năm sao Thần Nguyệt Vệ sát hạch!"

Vương Bảo tùy ý vung vung tay, "Không đáng kể!"

Ông lão lắc đầu một cái, không cần phải nhiều lời nữa, chờ đến hết thảy sát hạch người xuất hiện, liền đem mọi người dẫn theo đi ra ngoài.

Lần khảo hạch này, thông qua tỉ lệ vẫn tính có thể.

Một cái đặc thù trang sức, bị ông lão phân phát Vương Bảo, đó là một cái huân chương, mặt trên dấu ấn bốn vì sao.

Tàu bay lần thứ hai xuất phát.

Mà lần này, Ngô Tu như là cái bị tra tấn cô dâu nhỏ, chim cút như thế ở tại ông lão bên người, chỉ lo Vương Bảo đột nhiên động thủ.

Có điều Vương Bảo căn bản không để ý tới hắn, ngồi ở boong tàu nơi nào đó híp mắt nghỉ ngơi.

Trương Thiên Bàn ở Vương Bảo bên người, nhỏ giọng nói, "Đại ca, cái kia Ngô Tu cha là Đại La đỉnh cao cường giả, sau khi trở về ngươi phải cẩn thận a!"

Vương Bảo dửng dưng như không nói rằng, "không có chuyện gì!"

Trương Thiên Bàn không biết Vương Bảo từ đâu tới sức lực, có điều, hắn nhưng cũng có chút tin.

Trở lại thành trì sau khi.

Mọi người liền trực tiếp từng người rời đi.

Ngô Tu cong đuôi chạy trốn, chỉ hận chính mình ít đi hai cái chân, chờ đến nhận ra được Vương Bảo không đuổi kịp đến, nhất thời đại hỉ cực kỳ, sau đó, vẻ mặt dữ tợn gầm nhẹ nói, "chúng ta đi nhìn!"

Vương Bảo cùng Trương Thiên Bàn không hề rời đi, tiến vào Thần Nguyệt Vệ phân bộ bên trong.

"Đại ca, ngươi là muốn tăng lên đẳng cấp sao?"

Trương Thiên Bàn nhìn Vương Bảo chính đang nhìn quét phân bộ trong đại sảnh các loại nhiệm vụ, liền hỏi.

Vương Bảo gật gù, không lên tiếng, chỉ là con mắt, nhìn quét một cái lại một cái nhiệm vụ.

Đột nhiên.

Vương Bảo sáng mắt lên.

Sau đó, trực tiếp hướng đi phòng khách quầy hàng, gõ gõ tủ diện.

Bên trong một người thanh niên lộ ra nụ cười, nói rằng, "đại nhân nghĩ muốn nhận nhiệm vụ gì? Báo làm nhiệm vụ dãy số là được!"

Vương Bảo nói rằng, "bảy mươi chín hào!"

Thanh niên gật gù, cầm lấy một đạo ngọc phù nhìn một chút, hơi ngạc nhiên, sau đó liền cẩn thận từng li từng tí một nói rằng, "đại nhân, xin lấy ra thân phận của ngài huân chương!"

Vương Bảo lấy ra cái viên này bốn sao huân chương!

Thanh niên vừa nhìn, tuy rằng giật mình với Vương Bảo tuổi, thế nhưng, càng thêm giật mình với Vương Bảo lá gan!

Nhìn Vương Bảo, thanh niên trầm giọng nói, "đại nhân, bảy mươi chín hào nhiệm vụ, là truy sát một cái ma tu cao thủ, hắn... Hắn nhưng là Đại La đỉnh cao đại ma đầu, đã phạm vào vài cái ngập trời tội lớn, đại nhân ngươi đúng hay không không thấy rõ?"

Vương Bảo cười vung vung tay, "Ta nhìn rõ ràng! Cái khác không cần phải để ý đến, cho ta nhận nhiệm vụ liền thành!"

Thanh niên không nói gì, lần thứ hai nhắc nhở, "Hắn là Đại La đỉnh cao!"

Vương Bảo không để ý chút nào, "Đại La đỉnh cao làm sao? Đại La đỉnh cao liền không thể chết được a? Ta vừa ra tay, hắn liền cách cái chết không xa!"

Thanh niên suýt chút nữa thổ huyết!

Một hơi kẹt ở cuống họng, được kêu là một cái khó chịu!

Ngươi muội a!

Chị ngươi a!

Đại gia ngươi a!

Ngươi rất sao chính là không biết điều đúng không?

Chính là muốn khoác lác so với đúng không?

Ngươi một cái bốn sao Thần Nguyệt Vệ, Thánh tiên tu vi, ngươi muốn giết một vị Đại La kim tiên đỉnh cao?

Ta liền muốn hỏi một chút.

Không thổi có thể chết a?

Thanh niên sắc mặt có chút lúng túng, suy nghĩ một chút, đơn giản trực tiếp cho Vương Bảo nhận nhiệm vụ.

Vương Bảo có chết hay không, với hắn lại không sao, lòng tốt xem là lòng lang dạ thú, thổi chết đáng đời ngươi!

Vương Bảo bên người.

Trương Thiên Bàn đến hiện tại còn không phản ứng lại.

Hắn đầu óc tỉnh tỉnh.

Hắn không hiểu nổi, chính hắn một mới nhận đại ca, đến cùng đang làm lông gà?

Nhiệm vụ thứ nhất, ngươi liền muốn lên trời?

Đi giết một cái Đại La đỉnh cao? Khe nằm, nhiệm vụ này đã nghiêm trọng vượt cương a, này rất sao là sáu sao Thần Nguyệt Vệ nhiệm vụ!

Hơn nữa nhiệm vụ giới thiệu lên, cái kia ma đầu, nhưng là đã giết đầy đủ bốn cái sáu sao Thần Nguyệt Vệ, nguy hiểm đẳng cấp cực cao!

Vương Bảo cầm lại huân chương, liền xoay người, nhìn Trương Thiên Bàn, nói rằng, “ngươi, là theo ta tiếp tục tổ đội xoạt nhiệm vụ đây, vẫn là tách ra?”

Trương Thiên Bàn gò má đột nhiên vừa kéo.

Còn tổ đội?

Ta...

Ta rất sao không dám a!

Ta này trái tim nhỏ ở cuồng run a!

“Xem ngươi cũng không tệ lắm, cho ngươi cái cơ hội, mang ngươi hỏa tiễn thăng cấp, không đến thì thôi!” Vương Bảo không đáng kể vung vung tay.

Trương Thiên Bàn hút ngụm khí lạnh, ánh mắt mang theo giãy dụa do dự.

Có theo hay không?

Theo sau, có thể sẽ chết!

Không cùng...

Khe nằm, làm sao giác quan thứ sáu chính đang điên cuồng nhắc nhở hắn, thật giống sẽ bỏ qua cái gì kỳ ngộ?

Chần chờ mấy giây.

Trương Thiên Bàn cắn răng, trong giây lát đuổi theo!

Ma trứng, liền tin đại ca một hồi!

Đại ca thực lực như thế trâu bò, coi như đánh không lại, nên cũng có biện pháp thoát thân chứ?

“Đại ca, chờ ta a!” Trương Thiên Bàn hô.

Vương Bảo ngừng chân, quay đầu nhìn Trương Thiên Bàn một chút, hơi mỉm cười nói, “Xem ra ngươi là muốn theo ta tổ đội? Ân, vậy thì đi thôi! Có tốc độ nhanh công cụ thay đi bộ sao?”

Trương Thiên Bàn nói rằng, “ta có một chiếc tàu bay!”

“Rất tốt, vậy thì tốc độ lái xe đi! Mục tiêu, Nhân Đồ ma quân!”

Ra khỏi thành, bước lên tàu bay.

Trương Thiên Bàn khống chế tàu bay tiến lên, có chút đứng ngồi không yên

dáng vẻ, nửa ngày, không nhịn được hỏi nói, “đại ca, ngài nếu như đánh không lại cái kia Nhân Đồ ma quân, có thoát thân biện pháp sao?”

Vương Bảo dở khóc dở cười, vung vung tay, “Đánh không lại? Thoát thân? Làm sao có khả năng, nhìn thấy hắn, ta một kiếm liền có thể giết hắn!”

Trương Thiên Bàn thân thể cứng đờ, đột nhiên cảm giác mình lên thuyền giặc.

Trong lòng suýt chút nữa nước mắt vỡ.

Má ơi!

Ta nhỏ mẹ à!

Đại ca có thể ngột ngạt khoác lác so với không?

Này lại không có người ngoài, ngươi lừa gạt ta làm cộng lông a?

Đáng chết, ta có thể xuống xe không? Ta có chút hối hận rồi...

------oOo------

Chương 350: Đây chính là 1 bệnh thần kinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tàu bay chạy nhanh.

Dần dần mà đi tới Thần Nguyệt Vệ tin tức bộ thời gian thực tuyên bố mục tiêu điểm, Linh Tê Sơn.

Này Linh Tê Sơn vốn là là một cái đại tông Linh Tê Tông sơn môn.

Thế nhưng là bị cái kia Nhân Đồ ma quân cả nhà tru tuyệt, thậm chí trực tiếp chiếm cứ Linh Tê Sơn làm lâm thời sào huyệt.

Vương Bảo cùng Trương Thiên Bàn ở Linh Tê Sơn phụ cận hạ xuống, rất xa nhìn Linh Tê Sơn.

Trương Thiên Bàn nhìn cái kia toả ra ánh sáng dãy núi, cảm thụ từng luồng từng luồng nhàn nhạt áp lực, không nhịn được nói rằng, "đại ca, này Linh Tê Sơn bị trận pháp bao trùm, chỉ là trận pháp này, sợ là đều có thể ngăn cản Kim tiên!"

Vương Bảo không lên tiếng.

Chỉ là nhìn về phía xa xa, ở nơi đó, chính có mấy bóng người hạ xuống.

Bọn họ cũng chú ý tới Vương Bảo hai người, nhìn lướt qua, liền không nữa chú ý.

Vương Bảo nhưng là hơi cười, trực tiếp đi tới, Trương Thiên Bàn đuổi theo sát.

"Là sáu sao Thần Nguyệt Vệ!"

Trương Thiên Bàn nhìn thấy mấy người ngực huy chương, không khỏi con ngươi co rụt lại.

Đầy đủ ba cái sáu sao Thần Nguyệt Vệ, xuất hiện ở đây, mục đích không cần nói cũng biết, khẳng định là cũng muốn giết Nhân Đồ ma quân.

Mà ba người kia sáu sao Thần Nguyệt Vệ, lúc này đã nhìn chằm chằm Vương Bảo hai người, trong đó một người trung niên cau mày, liếc mắt nhìn Vương Bảo ngực Thần Nguyệt Vệ huy chương, không nhịn được nói rằng, "tiểu huynh đệ, ngươi một cái bốn sao Thần Nguyệt Vệ, đến Linh Tê Sơn làm gì?"

Vương Bảo cười nói, "đương nhiên là đến giết Nhân Đồ ma quân a!"

Người trung niên kia nghe vậy ngẩn ngơ.

Suýt chút nữa thổ huyết.

Ngươi muội.

Hiện tại hậu bối đều là vô pháp vô thiên như vậy sao?

Hai cái bốn sao Thần Nguyệt Vệ, dĩ nhiên vì là vọng tưởng muốn giết Nhân Đồ ma quân cái này Đại La đỉnh cao?

Là thế giới điên rồi vẫn là làm Nhân Đồ ma quân nâng không động đao?

Ba người này đều là lâu năm Thần Nguyệt Vệ, phân biệt gọi Ngô Trường Phong, Cao Phi, Cổ Đại La!

Bọn họ tất cả đều là Đại La đỉnh cao.

Ba cái Đại La đỉnh cao, đối phó một cái Nhân Đồ ma quân, tự nhận là bắt vào tay.

Lời mới vừa nói chính là Ngô Trường Phong.

Lúc này cái kia Cao Phi đột nhiên lộ ra một vệt vẻ châm chọc, cười lạnh nói, “người trẻ tuổi, không muốn mơ tưởng xa vời! Còn muốn giết Nhân Đồ ma quân? Hắn chỉ dùng một cái tay, liền có thể giết các ngươi!”

Vương Bảo ha ha cười, “Ta liền thử xem, không được dẹp đi!”

Cao Phi khóe miệng co quặp.

Ngươi muội.

Có nắm sinh mệnh đến thử xem sao? Tiểu tử này đầu óc sẽ không là tú đùa chứ?

Ngô Trường Phong khẽ lắc đầu, nói rằng, “Nhân Đồ ma quân nhiệm vụ này, ba người chúng ta đã chuẩn bị làm, tiểu huynh đệ ngươi vẫn là trở về đi thôi, tội gì vì thế đưa mạng!”

Vương Bảo chắp chắp tay, “Tiền bối muốn làm, ta liền để cho tiền bối, các ngươi nếu như có thể hoàn thành, ta tuyệt không ra tay!”

Ngô Trường Phong một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Cái kia Cao Phi sắc mặt trực tiếp trở nên tái nhợt, Cổ Đại La sắc mặt cũng khó nhìn.

Ngươi muội.

Lời này nói.

Làm sao như là chúng ta được ngươi bố thí là?

Đến cùng ai mới là sáu sao Thần Nguyệt Vệ a khe nằm!

Ngươi như thế cuồng, trong nhà của ngươi người biết chưa?

“Hừ! Khỏi để ý đến hắn!” Cao Phi cười lạnh một tiếng, sau đó liền xoay người, hướng về Linh Tê Sơn đi đến.

Ngô Trường Phong hai người cũng là lắc đầu một cái, xoay người rời đi.

Đây chính là một bệnh thần kinh, để ý đến hắn làm chi?

Mà Vương Bảo, không chút nào bị xem là bệnh thần kinh giác ngộ, cười híp mắt cùng ở phía sau bọn họ.

Trương Thiên Bàn rất là khó chịu, cả người không dễ chịu, tự mình thôi miên một hồi, mới đuổi theo.

Rất nhanh.

Linh Tê Sơn trận pháp lực lượng liền xuất hiện.

Trước mắt tuy rằng không hề có thứ gì, thế nhưng, nhưng có trận pháp lực lượng bao phủ, ngăn cản Ngô Trường Phong bước chân của bọn họ.

“Là ngũ hành Hỗn Nguyên trận!” Cổ Đại La trong tay xuất hiện một cái trận bàn, qua lại thao túng nửa ngày, trầm giọng nói rằng.

Ngô Trường Phong hé mắt, nghiêm túc nói, "Nhân Đồ ma quân quả nhiên có quỷ, chẳng trách có thể giết chết vài tôn Đại La đỉnh cao,

Chỉ là ngũ hành này Hỗn Nguyên trận, cũng đã không tầm thường!"

Cổ Đại La cau mày, nói rằng, “phá trận, ít nhất ba canh giờ!”

Cao Phi lạnh giọng nói, “vậy liền bắt đầu đi, các loại phá trận sau khi, xem cái kia Nhân Đồ ma quân còn có cái gì lá bài tẩy!”

Cổ Đại La bắt đầu thao túng trận bàn, suy nghĩ phá trận phương pháp.

Vương Bảo sờ sờ cằm, lắc đầu một cái, tiến lên nói rằng, “các vị tiền bối, có cần giúp một tay hay không a?”

Ngô Trường Phong dở khóc dở cười.

Ngũ hành Hỗn Nguyên trận, ba người bọn hắn Đại La đỉnh cao, đều không thể bạo lực phá giải, còn phải muốn am hiểu trận pháp Cổ Đại La nghĩ biện pháp phá giải.

Ngươi một cái bốn sao Thần Nguyệt Vệ, chỉ là Thánh tiên, ngươi đến giúp đỡ?

"Ngươi giúp cái cầu!"

Cao Phi ngôn ngữ không quen, vẻ mặt không quen.

Hắn tính khí vốn là không được, mới vừa rồi bị Vương Bảo khiến cho rất là chán ngán, bây giờ nghe Vương Bảo nói ẩu nói tả, càng thêm bất mãn, lạnh quát, "Mau mau nơi nào về đi đâu, mù đúc kết cái gì!"

Vương Bảo liếc Cao Phi một chút, không thèm để ý hàng này, đối với Ngô Trường Phong cười nói, "tiền bối nếu như muốn đi vào, đi theo ta!"

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp đi về phía trước.

Phá cấm thần trùy đi lên.

Cái kia trong suốt trận pháp lực lượng, từ từ tan rã, trong chớp mắt, hình thành cao hơn một người chỗ trống.

Vương Bảo một cước đạp tiến vào.

Quay về Ngô Trường Phong gật gù, "Vào đi!"

Ngô Trường Phong một mặt mộng bức.

Cao Phi thân thể cứng ngắc, trên mặt mang theo khó mà tin nổi.

Cổ Đại La dừng lại phá trận động tác, cả người co giật!

Ba người bị Vương Bảo phá trận thủ đoạn cho làm cho khiếp sợ.

Ngươi muội.

Đây chính là có thể ngăn cản Đại La đỉnh cao ngũ hành Hỗn Nguyên trận a!

Ngươi một cái Thánh tiên, ngươi trực tiếp phá?

Hơn nữa, còn vô thanh vô tức làm ra lớn như vậy một cái lỗ thủng to?

Trời ơi!

Đây là thủ đoạn gì?

Đây là Thánh tiên có thể làm được đến sự tình sao?

Trương Thiên Bàn cũng là ngây người, có điều, phản ứng lại, hắn liền lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Ha ha ha, xem ra sự lựa chọn của ta không có sai, đại ca chính là đại ca, vẫn là như thế treo!

"Tiểu huynh đệ!"

Ngô Trường Phong vượt qua chỗ trống, trên mặt mang theo kinh khen ngợi, không còn chút nào xem thường, trầm giọng nói, "ngươi thủ đoạn này, thực sự là không thể tưởng tượng nổi!"

Vương Bảo cười nói, "khách khí khách khí!"

Cao bay vào được, không cần phải nhiều lời nữa, hắn thậm chí có chút hối hận rồi, vừa nãy không nên như vậy kích động hận Vương Bảo.

Mấy người hướng về Linh Tê Sơn nơi sâu xa đi đến.

Dần dần, liền nhìn thấy phía trước ngói vỡ tường đổ bên trên.

Trung tâm nơi một cái đoạn điện chỗ cao, khoanh chân ngồi một cái huyết y người trung niên, nhắm mắt lại, trên người toả ra ngập trời tinh lực.

Bốn phía bầu không khí, cực kỳ âm u khủng bố, loáng thoáng có âm hồn kêu rên.

Đột nhiên.

Huyết y trung niên mở mắt ra.

Mắt nhìn Vương Bảo đám người, Nhân Đồ ma quân trên mặt lộ ra một vệt vẻ kinh ngạc, cau mày, đứng dậy, trên tay chợt hiện ra một đạo màu máu cờ lớn!

“Thú vị! Dĩ nhiên có thể vô thanh vô tức, phá ta trận pháp! Ba cái sáu sao Thần Nguyệt Vệ, hai cái bốn sao Thần Nguyệt Vệ? Ha ha ha, lần này, bảo bối của ta, có bù đắp...”

Vừa dứt lời.

Nhân Đồ ma quân trong tay màu máu cờ lớn đột nhiên vung lên!

Hư không rung động, đầy đủ chín đạo to lớn bóng người màu đỏ ngòm, xuất hiện ở trong hư không.

Những này bóng người màu đỏ ngòm, có thể rõ ràng nhìn ra ngũ quan, khuôn mặt vặn vẹo, không ngừng ở trên hư không bay lượn, cái kia toát ra đến khí thế áp lực, nhường Ngô Trường Phong ba người, sắc mặt trực tiếp trở nên trắng bệch như tờ giấy!

Đại La, đỉnh cao!

Đây là chín cái Đại La đỉnh cao huyết hồn...

------oOo------

Chương 351: Này sóng phúc lợi đột nhiên không kịp chuẩn bị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngô Trường Phong ba trong lòng người cuồng mắng không ngớt.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Thần Nguyệt Vệ ngành tình báo là mẹ nó ăn cơm khô chứ?

Dùng cái mông ở làm việc a!

Lấy Nhân Đồ ma quân lúc này thực lực, nhiệm vụ này đã nghiêm trọng vượt cương, sợ là đến Tiên quân trung kỳ ra tay mới được!

Hít vào một ngụm khí lạnh, Ngô Trường Phong gầm nhẹ nói, "đi!"

Ba người lui nhanh!

Trương Thiên Bàn bản năng cũng muốn chạy, thế nhưng vừa nhìn Vương Bảo đứng ở tại chỗ, nhưng là sửng sốt, liền bận bịu nói rằng, "đại ca, chạy a!"

"Chạy cái gì chạy!"

Vương Bảo dửng dưng như không nói rằng.

Trương Thiên Bàn thổ huyết, kinh hồn bạt vía đứng Vương Bảo bên người, chạy không phải, không chạy nhưng sợ sệt, khỏi nâng nhiều xoắn xuýt!

"Ha ha ha, nếu đến rồi, vậy cũng chớ đi rồi!"

Nhân Đồ ma quân cười âm hiểm một tiếng.

Trong chớp mắt, sắc trời tựa hồ đã biến thành một phương màu máu, màn máu bên dưới, chín đạo Đại La đỉnh cao huyết hồn giờ ở tại chỗ, lại xuất hiện thời điểm, đã là vây lại Ngô Trường Phong ba người.

Ngô Trường Phong tâm hồn phát lạnh, vô cùng phẫn nộ, cùng Cao Phi hai người lưng tựa lưng, không ngừng phản kích!

Chỉ là lấy ba đối với chín, dù cho là linh trí không cao huyết hồn, thế nhưng, cũng là rơi vào hạ phong!

Nhân Đồ ma quân lộ ra đến sắc.

Từ khi được này màu máu cờ lớn sau khi, Nhân Đồ ma quân liền đi lên này điều nghiệt đường, hắn không hối hận.

Hắn khát vọng mạnh mẽ!

Hiện tại, chính là cảm giác mạnh mẽ!

Trước giết Thần Nguyệt Vệ, Nhân Đồ ma quân liền biết mình sau đó nhất định sẽ bị Thần Nguyệt Vệ truy sát, có điều, hắn nhưng không chút nào sợ, bởi vì hắn có bảo mệnh lá bài tẩy!

“Ha hả, ba cái Đại La đỉnh cao, lẽ ra có thể nhường bảo bối của ta tăng lên cấp một chứ?” Nhân Đồ ma quân âm hiểm cười tự nói.

Mà vào lúc này.

Vương Bảo mở miệng, nhìn bị huyết hồn công kích Ngô Trường Phong, Vương Bảo cười nói, “tiền bối, cần giúp một tay không?”

Ngô Trường Phong bản năng muốn cự tuyệt!

Chỉ là một cái Thánh tiên, giúp cộng lông a?

Chỉ là.

Nghĩ đến vừa nãy Vương Bảo phá trận thời điểm thần bí thủ đoạn, Ngô Trường Phong vội vã đổi giọng nói rằng, “tiểu huynh đệ, ngươi có biện pháp?”

Vương Bảo cười nói, “không phải biện pháp! Là thực lực!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trên tay, kiếm gỗ lấp loé mà ra.

Nhìn chín đạo không ngừng lập loè công kích Đại La đỉnh cao thế lực huyết hồn, Vương Bảo mặt mày hớn hở, kiếm gỗ phá tà thuộc tính kích hoạt, từng đạo từng đạo kiếm khí lấp loé hư không!

Trong phút chốc!

Cái kia chín đạo huyết hồn liền hét rầm lên, bị kiếm khí đụng vào, chỉ là thời gian trong chớp mắt, dường như nắng gắt dưới tuyết trắng, tan rã không còn!

Kinh nghiệm tăng vọt!

Vương Bảo thoả mãn cực kỳ!

Không hổ là Đại La đỉnh cao a, thật là lớn bù!

Lần này xem như là đến đúng rồi.

Thu kiếm, Vương Bảo đối với Ngô Trường Phong cười, “Không có bị thương chứ?”

Ngô Trường Phong bản năng lắc đầu một cái.

Phản ứng lại, hắn chấn kinh rồi.

Trợn mắt lên nhìn Vương Bảo, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Ta nhỏ má ơi!

Làm cái gì nha?

Một cái Thánh tiên, mấy kiếm oanh diệt chín đạo Đại La đỉnh cao huyết hồn?

Xem ra thế giới này là thật sự điên rồi, Thánh tiên sức chiến đấu đều có thể như thế tạc thiên!

Cao Phi càng là cả người run run một cái, ánh mắt đầy rẫy hối hận, giời ạ trứng, vừa nãy ta thật giống hận hắn? Hắn sẽ không ghi hận ta chứ? Ta này miệng tiện mao bệnh lúc nào có thể thay đổi biến đổi a!

Cho tới Cổ Đại La cùng Trương Thiên Bàn.

Một cái kinh hãi im lặng.

Một cái mừng như điên muốn hát này ca.

"Đại ca, ngươi quá lợi hại!" Trương Thiên Bàn đầy mặt dữ tợn đều đang run rẩy, mừng như điên nói rằng.

Vương Bảo ha ha cười, quay đầu nhìn về phía Nhân Đồ ma quân, cười híp mắt nói, "Vừa nãy như vậy huyết hồn, có còn hay không? Có, trở lại mấy cái thôi? Không phải Đại La đỉnh cao, thấp một chút cũng không quan hệ a!"

"Ngươi..."

Nhân Đồ ma quân khuôn mặt vặn vẹo!

Tâm hồn kinh hãi, rồi lại vô cùng phẫn nộ!

Này chín cái Đại La đỉnh cao huyết hồn, hắn nhưng là uẩn nhưỡng đầy đủ mấy trăm năm!

Trong thời gian này không biết giết bao nhiêu người, tạo thành bao nhiêu oan nghiệt!

Đây là tâm huyết của hắn a!

Lại bị trước mắt tên khốn kiếp này, mấy kiếm kết quả!

“Ta muốn giết ngươi!”

Nhân Đồ ma quân rít gào một tiếng, sau đó, trong giây lát phun ra một ngụm tinh huyết, nhổ ở màu máu cờ lớn bên trên!

Ào ào ào!

Cuồng phong gào thét, từ màu máu cờ lớn bên trong, rất nhanh sẽ xông tới từng đạo từng đạo huyết hồn!

Thực lực ra sao đều có, có điều tuyệt đại đa số, đều là Kim tiên huyết hồn!

Số lượng Gundam (cao tới) hơn trăm!

Này xem Vương Bảo, đều là kinh ngạc đến ngây người!

Ngươi muội a!

Cái tên này cũng thật là ta người hữu duyên a!

Này sóng phúc lợi đột nhiên không kịp chuẩn bị, ta đều bối rối!

Đối với Vương Bảo mà nói, những này huyết hồn, có thể đều là kinh nghiệm bao a, hơn nữa, vẫn là cực lớn kinh nghiệm bao!

Cũng chính là Nhân Đồ ma quân, những năm qua này, tích lũy nhiều như vậy mạnh mẽ huyết hồn!

Nếu không, từ đâu tới chuyện tốt như vậy?

“Người tốt a! Người tốt a! Sau đó khẳng định cho ngươi lưu lại toàn thây!”

Vương Bảo cảm động hỏng rồi.

Đương nhiên, trong tay lại không nhàn rỗi.

Kiếm gỗ không ngừng biểu bắn ra kiếm khí, chỉ là bình thường kiếm khí, thế nhưng, hết thảy huyết hồn, tiếp xúc được Vương Bảo kiếm khí, nhưng đều là lấy tốc độ nhanh nhất, tan rã không thấy hình bóng!

Vương Bảo trên mặt mang theo hưng phấn, chờ đến huyết hồn toàn bị tiêu diệt!

Vương Bảo tu vi, thình lình trực tiếp đột phá đến cảnh giới Kim Tiên!

Hơn nữa, vẫn là Kim tiên trung kỳ!

Cái cảm giác này, được kêu là một cái thoải mái lật trời!

Ngô Trường Phong mấy người từ lâu xem ngốc.

Bọn họ biết Vương Bảo trâu bò.

Thế nhưng chắc chắn sẽ không nghĩ đến, sẽ như vậy trâu bò.

Chiêu kiếm này một kiếm, quả thực chính là nghiền ép a, chính là ở cắt cỏ a!

“Phốc...”

Nhân Đồ ma quân run rẩy cực kỳ, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn.

Ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, Nhân Đồ ma quân lớn tiếng gào nói, “tiểu súc sinh! Ta muốn giết ngươi, lột da ngươi! Rút ra hồn phách của ngươi, nhường ngươi chịu đựng ta vô tận lửa giận!”

Nói xong.

Nhân Đồ ma quân đột nhiên vỗ tay một cái bên trong màu máu cờ lớn.

Hắn màu máu trên mặt, cấp tốc biến mất, tinh huyết trong cơ thể, như là bị rút đi bình thường, mà cái kia màu máu cờ lớn, nhưng là huyết mang hừng hực, trong chớp mắt liền phồng lớn vô số lần.

Một đạo màu máu hồn ảnh, xuất hiện ở màu máu cờ lớn bên trong, giọng nói lạnh lùng, chậm rãi vang lên, "Ta người hầu, ngươi quấy rối ta ngủ say!"

Nhân Đồ ma quân run giọng nói, "chủ nhân, ta gặp phải nguy hiểm! Xin chủ nhân hỗ trợ!"

"Ồ? Nguy hiểm? Ta tới xem một chút!"

Một đôi to lớn con mắt màu đỏ ngòm, từ màu máu cờ lớn lên sáng lên, chỉ chốc lát sau, thanh âm lạnh lùng lộ ra âm u, vang lên, "Chỉ là ba cái Đại La đỉnh cao, ngươi dĩ nhiên nói nguy hiểm? Ta người hầu, ngươi đúng hay không sống đủ?"

Nhân Đồ ma quân liền bận bịu nói rằng, "không phải ba người kia, là hắn!"

Nói xong, chỉ chỉ Vương Bảo.

Cái kia con mắt màu đỏ ngòm, nhìn về phía Vương Bảo.

Sau đó, âm u bên trong lộ ra thanh âm phẫn nộ, ở trên hư không truyền vang lên, "Kim tiên? Ta xem, ngươi là thật sự sống đủ..."

Nhân Đồ ma quân sững sờ.

Kim tiên? Không phải Thánh tiên sao?

Ngô Trường Phong mấy người, đặc biệt là Trương Thiên Bàn, cũng là có chút mờ mịt.

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên vung vung tay, cười nói, “mắt to quái, không nên trách hắn, hắn không có nói láo, hơn nữa ta còn muốn nói cho ngươi, không ngừng hắn gặp nguy hiểm, ngươi cũng gặp nguy hiểm!”

Âm u âm thanh phẫn nộ nói, “càn rỡ, ngươi cái này hạng giun dế, ở bản tọa trong mắt, tính...”

Bạch!

Trong hư không.

Ánh kiếm lóe lên.

Kiếm khí rung động.

Màu máu cờ lớn, ào ào ào xé rách!

Loáng thoáng, nương theo một đạo tiếng kêu thảm thiết đau đớn, màu máu cờ lớn lu mờ ảm đạm, rơi xuống trên đất...

------oOo------

Chương 352: Ta đang chuẩn bị đến 1 sóng lớn thăng cấp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân Đồ ma quân kinh ngạc đến ngây người.

Vô tận hoảng sợ trong phút chốc đem hắn hết thảy đều bao phủ lại.

Màu máu cờ lớn bên trong, vậy cũng là thượng cổ tà ma!

Tuy rằng chỉ là một cái tàn hồn, thế nhưng, có khả năng triển khai sức mạnh, cũng đạt đến Tiên tôn cấp bậc!

Đã vậy còn quá dễ dàng, sẽ chết?

Ta nhỏ má ơi!

Tên tiểu tử này, đến cùng là cái gì người?

Hắn là Tiên đế?

Phốc ngươi muội a, bốn sao Thần Nguyệt Vệ Tiên đế?

Như thế tuổi trẻ Tiên đế?

Khe nằm, này đi đâu nói lý đi?

Lạch cạch!

Nhân Đồ ma quân quỳ gối núi đá bên trên.

Quỳ vững vàng mà.

Hắn thân thể run rẩy, quỳ sát lại đi, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, run lập

cập nói rằng, “tiền... Tiền bối, tiền bối tha mạng a! Tha mạng a!”

Vẻ mặt lộ ra cầu xin.

Vương Bảo nhẹ nhàng cười, “Cần gì chứ, ngươi biết rõ ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

Nhân Đồ ma quân sắc mặt như tro tàn.

Theo một luồng ánh kiếm lóe lên một cái rồi biến mất, Nhân Đồ ma quân trước mắt đen kịt một màu, trở thành thi thể.

Vương Bảo thu kiếm, chưa hết thòm thèm!

Nhân Đồ ma quân vẫn không tính là cái gì.

Thế nhưng vừa nãy chém giết màu máu cờ lớn bên trong âm hồn, nhưng là cái siêu cấp kinh nghiệm bao!

Trực tiếp nhường Vương Bảo tu vi, đột phá đến Đại La kim tiên cảnh giới!

Nhanh chóng như vậy sự tiến bộ tu vi, nếu là truyền đi, có thể hù chết người trong thiên hạ.

“Trở về trở về!”

Vương Bảo đưa tay duỗi người, xoay người nhìn về phía Ngô Trường Phong đám người, cười nói, “lão ca, đoạt mục tiêu của các ngươi, không sao chứ?”

Ngô Trường Phong hút ngụm khí lạnh, khô cằn nói rằng, “không... Không sao!”

Cao Phi cùng Cổ Đại La triệt để thất thanh, hai người ngơ ngác nhìn Vương Bảo, hô hấp đều tựa hồ dừng lại.

Vương Bảo ha ha cười, quay về Trương Thiên Bàn đánh cái ngón tay, nói

rằng, “đi rồi đi rồi! Trở lại giao nhiệm vụ! Tên béo ngươi thu thập một hồi!”

“Được rồi!”

Trương Thiên Bàn hưng phấn hỏng rồi, bắt đầu mò thi quét tước chiến trường.

...

...

Trở lại thành trì.

Vương Bảo cùng Trương Thiên Bàn liền đi giao nhiệm vụ.

Phụ trách đệ trình nhiệm vụ Thần Nguyệt Vệ chấp sự một mặt mộng bức.

Hai cái bốn sao Thần Nguyệt Vệ, hoàn thành sáu sao cấp bậc nhiệm vụ?

Khe nằm, đùa giỡn chứ?

“Có ghi chép hình ảnh sao?” Thần Nguyệt Vệ chấp sự ánh mắt hoài nghi nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo cau mày, “Không có!”

“Không có?”

Thần Nguyệt Vệ chấp sự sắc mặt lúc này liền lạnh xuống, “Vậy ta hỏi ngươi, ngươi một cái bốn sao Thần Nguyệt Vệ, làm sao có khả năng hoàn thành sáu sao nhiệm vụ? Theo ta được biết, Nhân Đồ ma quân Đại La đỉnh cao tu vi, coi như là sáu sao Thần Nguyệt Vệ, cũng đến liên hợp lại!”

“Hừ, ta xem ngươi là nghĩ dối trá, tăng lên đẳng cấp! Ngươi loại hành vi này, đã là phạm vào tội lớn, biết chưa?”

Vương Bảo ánh mắt chìm xuống.

Đại gia ngươi!

Nói ta dối trá?

Ta cần gì phải dối trá?

“Được rồi, ngươi có thể đi rồi, nể tình ngươi là lần thứ nhất, ta không so đo với ngươi, nếu có lần sau nữa, trực tiếp thủ tiêu ngươi Thần Nguyệt Vệ thân phận, hiểu chưa?” Thần Nguyệt Vệ chấp sự bĩu môi, phất tay nói rằng.

Vương Bảo cười lạnh một tiếng, sâu sắc liếc mắt nhìn Thần Nguyệt Vệ chấp sự, xoay người rời đi.

Trương Thiên Bàn cực kỳ không cam lòng.

Đại ca bằng bản lĩnh hoàn thành nhiệm vụ, làm sao liền không đáng tin?

Đáng chết, sớm biết, liền ghi hình!

Ra ngoài sau khi, Trương Thiên Bàn không phục nói rằng, “đại ca, chúng ta có thể đi tìm ba người kia sáu sao Thần Nguyệt Vệ, nhường bọn họ giúp chúng ta làm chứng!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “làm chứng? Nếu như tên kia nói là ngụy chứng, làm sao bây giờ?”

Trương Thiên Bàn ngẩn ngơ.

Không ngờ như thế còn không nói lý đi tới?

Vương Bảo lạnh lùng cười, “Hắn không phải muốn hình ảnh sao? Vậy ta cho hắn là được rồi, ngược lại, ta đang chuẩn bị đến một làn sóng lớn thăng cấp!”

Nói xong, Vương Bảo liền đi tới nhiệm vụ phòng khách!

Vốn là, tà tu ma tu trốn đằng đông nấp đằng tây, từng người vì là chiến, Vương Bảo muốn tìm cũng đến phí công phu.

Có điều có Thần Nguyệt Vệ tin tức bộ dò xét.

Vương Bảo là có thể tiện tay mà làm!

Lên một hồi thăng cấp thịnh yến, Vương Bảo còn không thoải mái đủ đây.

Rất nhanh.

Vương Bảo liền nhận đầy đủ hơn hai mươi cái nhiệm vụ!

Mà những nhiệm vụ này, một cái so với một cái nguy hiểm, có thậm chí là chín sao cấp bậc nhiệm vụ, cái kia phụ trách lĩnh ngộ nhiệm vụ quầy hàng thanh niên, đã sớm mất cảm giác.

Tiếp nhận vụ, ngươi tùy tiện.

Ngược lại lại xong không được.

...

...

Thời gian nửa tháng, lặng yên rồi biến mất.

Thần Nguyệt Vệ phân bộ bên trong.

Vương Bảo cùng Trương Thiên Bàn đạp bước tiến vào.

Lần thứ hai tìm tới cái kia phụ trách đệ trình nhiệm vụ chấp sự.

Cái kia chấp sự nhìn thấy Vương Bảo, ngay lập tức sẽ ký ức lên, đây là cái nào dối trá Thần Nguyệt Vệ a!

“Ngươi lại tới làm gì?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “đương nhiên là nhắc tới giao nhiệm vụ!”

Cái kia chấp sự sắc mặt không quen, “Đệ trình nhiệm vụ? Tốt, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi lần này còn muốn chơi cái gì tâm cơ!”

“Tên béo!”

Vương Bảo quay về Trương Thiên Bàn gật gù.

Trương Thiên Bàn lạnh lùng cười, trực tiếp vứt ra một cái ảnh lưu niệm thạch, nói rằng, “đây là đại ca ta hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất! Nhiệm vụ mục tiêu, Ma quân Bạch Thủy!”

Trong hư không, xuất hiện một đạo hình ảnh, có thể nhìn thấy, một cái trong đó tóc trắng xoá ông lão, trạm (đứng) ở giữa không trung, một mặt âm trầm nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, một kiếm xẹt qua, Bạch Thủy tử vong!

Cái kia chấp sự há hốc mồm.

Ma quân Bạch Thủy?

Tiên quân cảnh giới đại ma đầu, Ma quân Bạch Thủy?

Ta phốc cái cầu, ngươi rất sao một kiếm giết Ma quân Bạch Thủy?

Chấp sự phản ứng đầu tiên, chính là dối trá.

Này không phải không thể a!

Ảnh lưu niệm trong đá hình ảnh, cũng là có thể bóp méo, tuy rằng rất khó, nhưng, nhưng có thể!

Nghĩ tới đây, chấp sự lạnh lùng cười, “Khá lắm! Ta còn thực sự là coi thường ngươi, lại dám như thế chơi, như vậy, còn nữa không?”

Trương Thiên Bàn nhìn cái kia chấp sự, trên mặt vẻ mặt, khá là không cam lòng.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Cái tên này là ngu ngốc sao? Làm sao vẫn là chưa tin dáng vẻ?

Trong lòng mắng to một tiếng, Trương Thiên Bàn tiếp tục triển khai ảnh lưu niệm thạch, từng đạo từng đạo hình ảnh, bắt đầu phát hình, đó là Vương Bảo chém giết từng cái từng cái Ma đạo cường giả hình ảnh.

Chấp sự đã không nói gì.

Gò má của hắn ở co giật.

Hắn nhìn Vương Bảo, phảng phất ở xem một kẻ ngu ngốc!

Thiên sát!

Này trên đời này, dĩ nhiên sẽ có như thế ngu muội vô tri người?

Ngươi rất sao làm ra một cái Ma quân Bạch Thủy còn chưa đủ, ngươi thậm chí ngay cả Ma Tôn cường giả đều làm ra đến rồi!

Ngươi một kiếm giết Ma Tôn?

Không ngờ như thế ngươi rất sao là Tiên đế a!

Ta làm sao liền nghĩ như thế phun ngươi một mặt huyết đây?

“Lớn mật! Thật là to gan a! Gan to bằng trời!”

Chấp sự tức giận đến mức cả người run run.

Dối trá, không phải là không có.

Thế nhưng như thế thái quá, ngươi rất sao tuyệt bức là cái thứ nhất!

Ngươi chơi lớn như vậy, chính ngươi tin sao? Đem người trong thiên hạ thông minh đè xuống đất ma sát a?

"Ta tuyên bố, ngươi Thần Nguyệt Vệ tư cách, bị thủ tiêu!" Chấp sự này Đại La cảnh giới tu vi, dĩ nhiên không tầm thường.

Hắn tức giận phất tay, lạnh lẽo khí thế bộc phát ra.

Trương Thiên Bàn cuống lên, "Tại sao?"

Chấp sự mắng nói, "tại sao? Các ngươi còn có mặt mũi hỏi ta tại sao? Như vậy trắng trợn dối trá, ngươi cho rằng ta là ngớ ngẩn sao? Hiện tại, lập tức cút cho ta!"

Vương Bảo híp mắt cười.

Đại gia!

Cho ngươi mặt đúng không?

Lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích ta điểm mấu chốt, làm lão tử là Nê Bồ Tát a?

------oOo------

Chương 353: Nguyên lai, là ta ngu ngốc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiến lên một bước.

Vương Bảo đột nhiên phất tay!

Trong chớp mắt, từng luồng từng luồng sức mạnh kinh khủng, hóa thành một cái to lớn bạch quang thủ ấn (dấu tay), ngón này ấn xuất hiện ở hư không, chậm rãi ép xuống!

Cái kia chấp sự kinh ngạc đến ngây người.

Đầu giơ lên, nhìn to lớn thủ ấn (dấu tay), hướng về hắn thân thể hạ xuống, cả người một mảnh lạnh lẽo.

Ngươi tê liệt!

Đây là...

Đến từ chính Tiên tôn áp lực?

A phốc!

Tiểu tử này dĩ nhiên là Tiên tôn?

Ma trứng a, làm sao có khả năng là Tiên tôn!

Bốn sao Thần Nguyệt Vệ Tiên tôn? Ta nhỏ má ơi, nguyên lai ta đụng tới một cái trang bức phạm a, này giả mù sa mưa, quả thực tuyệt...

Điên cuồng đánh giết bên dưới, Vương Bảo tu vi cực tốc điên cuồng tăng lên!

Vào giờ phút này, đã là Tiên tôn sơ kỳ tu vi!

To lớn thủ ấn (dấu tay), ở chấp sự đỉnh đầu tạm dừng, Vương Bảo cười lạnh nhìn hắn, nói rằng, “cho thể diện mà không cần!”

Chấp sự sắc mặt trắng bệch cực kỳ.

Ngơ ngác nói không ra lời!

Mà vào giờ phút này, Thần Nguyệt Vệ phân bộ nhưng là lập tức bị đã kinh động.

Rất nhanh, thì có mấy cái ông lão, vụt xuất hiện ở nơi này, người cầm đầu sắc mặt nghiêm túc, đi tới sau khi, cảm thụ trong hư không đại thủ ấn, càng là kiêng kỵ cực kỳ, đối với Vương Bảo nói rằng, “đạo hữu, đây là ý gì?”

Vương Bảo hừ nhẹ một tiếng, tiêu tan đại thủ ấn, lười biếng nói rằng, “nhường hắn với các ngươi nói!”

Cái kia chấp sự cảm giác mình từ Quỷ Môn Quan trở về bình thường, mồ hôi lạnh loạch xoạch chảy xuống, nhìn thấy tất cả mọi người, hầu như đều nhìn mình chằm chằm, chấp sự muốn khóc.

Ngươi muội!

Oán ta lạc?

Ngươi cái trang bức phạm, ngươi nếu như rất sớm hiển lộ ra thực lực như vậy, ta còn cần phải hận ngươi?

Đáng chết hỗn đản, bẫy người cũng không mang theo như thế hố a!

“Đại nhân, sự tình là dáng dấp như vậy...”

Chấp sự rõ ràng mười mươi đem sự tình tỉ mỉ giải thích trắng.

Cái kia ông lão dẫn đầu, khóe miệng mãnh đánh.

Bốn sao Thần Nguyệt Vệ, hoàn thành rất nhiều tám sao chín sao săn giết nhiệm vụ?

Mà cái này bốn sao Thần Nguyệt Vệ thực lực, đã là Tiên tôn cảnh giới?

Khe nằm!

Ngươi rất sao đường đường Tiên tôn, ngươi trang lông gà a?

Ngươi còn bốn sao Thần Nguyệt Vệ, ngươi sao bất nhất tinh đây? Đi ra ngoài càng bẫy người!

"Đạo hữu, việc này là hắn không đúng! Ta sẽ trách phạt hắn, còn nhiệm vụ của ngươi, ta tự mình cho ngươi thanh toán!" Ông lão bất đắc dĩ thở dài nói.

Vương Bảo gật gù, nắm ra bản thân huy chương.

Ông lão nhìn huy chương lên bốn viên tinh, đặc biệt không nói gì!

Chờ đến nghiệm chứng xong hết thảy nhiệm vụ, ông lão cũng là có chút kinh hãi, bởi vì Vương Bảo săn giết, thậm chí có Tiên tôn đỉnh cao siêu cấp lão ma!

"Đáng chết, cái tên này đến cùng là thực lực ra sao? Dài đến còn trẻ như vậy, sẽ không là phản lão hoàn đồng chứ?"

Ông lão trong lòng nói thầm.

Chờ đến hết thảy nhiệm vụ thanh toán xong xuôi.

Vương Bảo huy chương lên, đã thêm ra năm viên tinh!

Không sai, lúc này đã là chín viên tinh!

Đây cơ hồ là chỉ có Tiên đế, hoặc là những kia lâu năm Tiên tôn đỉnh cao,

mới có thể đạt đến đẳng cấp!

“Chín sao Thần Nguyệt Vệ đại nhân!”

Ông lão chắp chắp tay, hành lễ, còn lại Thần Nguyệt Vệ cũng mau mau hành lễ.

Cái kia chấp sự vẻ mặt đưa đám, không dám phát hơn một lời, trốn đến một bên.

Vương Bảo tiếp nhận huy chương, nhẹ nhàng cười.

Thu hồi huy chương, Vương Bảo chỉ chỉ Trương Thiên Bàn, nói rằng, “còn có hắn nhiệm vụ!”

Trương Thiên Bàn đắc ý lấy ra chính mình huy chương!

Ông lão nghe vậy, cũng tiếp tới, bắt đầu dò xét!

Chỉ là.

Một tra bên dưới.

Ông lão một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Trương Thiên Bàn thực lực, hắn trong nháy mắt liền cảm ứng đi ra, đó là Thánh tiên!

Thế nhưng, Trương Thiên Bàn tiếp nhiệm vụ, nhưng là có những kia Ma Tôn cao thủ!

Này nếu như xong xong rồi.

Đó mới gọi đùa giỡn!

Khóe miệng mãnh đánh, ông lão đối với Vương Bảo chắp chắp tay nói, “chín sao Thần Nguyệt Vệ đại nhân, hắn... Hắn chỉ là Thánh tiên! Những

nhiệm vụ này, không phải hắn hoàn thành chứ?”

Vương Bảo tùy ý nói rằng, “chúng ta tổ đội hoàn thành!”

Ông lão thở dài, “Dựa theo quy củ, như là hắn loại này, chỉ có thể được yếu ớt công lao!”

Vương Bảo cau mày.

Ông lão mau mau giải thích, “Đây là Tiên đế đại nhân định ra quy củ, mong rằng ngài thứ lỗi!”

“Không có chuyện gì không có chuyện gì, đại ca, ta hãy cùng ngươi ăn canh cũng đầy đủ!” Trương Thiên Bàn vung vung tay, quay về Vương Bảo cười.

“Được thôi!” Vương Bảo cũng liền không nói thêm gì nữa.

Chờ đến đệ trình xong nhiệm vụ, Vương Bảo cùng Trương Thiên Bàn liền rời đi.

Ông lão kia và những người khác liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt đều là có chút quái lạ, cái kia chấp sự vẻ mặt đưa đám, rất là oan ức nói thầm, “Quá hãm hại!”

...

...

Mới vừa vừa rời đi Thần Nguyệt Vệ phân bộ.

Vương Bảo cùng Trương Thiên Bàn trước người, liền thêm ra tới một người.

Nhìn này người quen, Vương Bảo không khỏi lắc đầu một cái.

Ngươi muội, còn đúng là điếc không sợ súng a, lại tới?

Không sai, hàng này chính là Ngô Tu!

Ngô Tu lúc này tâm tình, là kích động, là vui sướng, hắn nhìn Vương Bảo, lớn tiếng nói, “cuối cùng cũng coi như là vây lại ngươi, ta cho ngươi biết, cha ta rất nhanh sẽ đến rồi, ngươi hiện tại cho ta dập đầu xin lỗi, còn kịp!”

Vương Bảo sờ sờ cằm.

Do dự có muốn hay không làm thịt hắn.

Ngón tay hơi điểm nhẹ, hư không rung động, Ngô Tu chỉ cảm giác thân thể của chính mình phảng phất bị một vạn ngọn núi lớn ngăn chặn.

Phù phù một tiếng quỳ xuống.

Không thể động đậy!

Khuôn mặt trong nháy mắt trở nên vặn vẹo, Ngô Tu rít gào nói, “hỗn đản, ngươi lại vẫn dám động thủ!”

“Cũng thật là ngây thơ a!” Vương Bảo thở dài.

Cũng nhưng vào lúc này.

Đông đảo vây xem đảng sau khi, ba bóng người đi tới, cái kia cầm đầu, liếc mắt nhìn, sắc mặt chính là đại biến!

“Nhi tử? Tiểu huynh đệ? Các ngươi...”

Đến người, rõ ràng là Ngô Trường Phong!

Mà nghe Ngô Trường Phong, Vương Bảo cũng không khỏi ngẩn ngơ.

Dở khóc dở cười.

Không ngờ như thế Ngô Tu cha, chính là Ngô Trường Phong a!

Đối với Ngô Trường Phong, Vương Bảo vẫn rất có hảo cảm, không nói cái khác, thân là Đại La đỉnh cao, không có một chút nào vênh váo hung hăng, liền hướng cái này, Vương Bảo liền cảm thấy...

Lão Ngô khả năng bị tái rồi!

Ngô Tu là hắn con ruột?

Rất khả năng không phải a!

"Cha!"

Ngô Tu nhưng là cuống lên, rống to nói, "cha, giết hắn, chính là hắn, hại ta sát hạch không qua ải!"

Ngô Trường Phong khóe miệng bắt đầu co giật.

Cao Phi cùng Cổ Đại La liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút bất đắc dĩ.

"Đùng!"

Ngô Trường Phong trực tiếp một cái tát đánh vào Ngô Tu trên ót.

Phẫn nộ nhìn Ngô Tu, Ngô Trường Phong lớn mắng nói, "ngươi cái tiểu vô liêm sỉ! Nói cái gì lời vô vị đây! Khẳng định là ngươi không biết trời cao đất rộng, đắc tội rồi người khác, nếu không thì, như ngươi vậy giun dế, người ta làm sao có khả năng nhằm vào ngươi?"

Vương Bảo đưa mở ra đối với Ngô Tu trấn áp, chắp chắp tay, nói rằng, "lão ca, lại gặp mặt!"

Ngô Trường Phong mau mau nói rằng, "tiểu huynh đệ, tại hạ dạy con vô phương, thực sự là thẹn thùng a!"

"Không sao, tiểu hài tử mà!"

Vương Bảo vung vung tay, đi ra ngoài, "Cáo từ!"

“Tiểu huynh đệ đi thong thả!” Ngô Trường Phong rất là cảm kích.

Chờ đến Vương Bảo rời đi.

Ngô Trường Phong trực tiếp đạp Ngô Tu một cước, lệ quát, “Nghiệt tử! Liền biết gây sự! Ngươi có biết, Đại La đỉnh cao ở trong tay hắn, căn bản không ngăn được một kiếm?”

Ngô Tu đã sớm mộng bức!

Lúc này nghe vậy, hắn bắt đầu thổ huyết!

Nguyên lai, là ta ngu ngốc!

Đại La đỉnh cao, không ngăn được một kiếm?

Má ơi, ta lại vẫn sống sót? Thật tm kỳ tích!

------oOo------

Chương 354: Bi ai Hồ Hữu Đức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại là lớn thời gian nửa tháng qua đi.

Khoảng thời gian này tới nay, Vương Bảo cùng Trương Thiên Bàn hầu như mỗi ngày đều ở làm nhiệm vụ.

Tạo thành hậu quả, lại như là một viên sấm nổ, ở Thần Nguyệt Tiên Quốc bên trong nổ tung!

Ai cũng biết, Thần Nguyệt Vệ bên trong xuất hiện một cái kỳ hoa!

Hắn chuyên giết ma tu tà tu!

Hắn còn gần như vô địch!

Hắn không phải Tiên đế, thế nhưng hắn so với Tiên đế đều trâu bò!

Không có ai, có thể đỡ được hắn một kiếm.

Như vậy nhân vật đáng sợ, nhường Thần Nguyệt Tiên Quốc tà ma nghe tiếng đã sợ mất mật, cấp tốc rời đi Thần Nguyệt Tiên Quốc.

Cũng là ở ngày đó.

Vương Bảo nhận được một cái đưa tin, là Thượng Quan Vô Cương truyền đến.

Thượng Quan Vô Cương đã tìm tới có thể trị liệu Thượng Quan Quân cổ đan phương, có điều viên thuốc này rất khó luyện chế, muốn Vương Bảo hỗ trợ.

Lão gia hoả dù sao trợ giúp chính mình loại trừ Lăng Thiên Điện, vì lẽ đó

nếu đều cầu đến trên đầu mình, Vương Bảo cũng là đáp ứng.

Cùng Trương Thiên Bàn nói lời từ biệt, Vương Bảo hướng về Thần Nguyệt thủ đô mà đi.

...

...

Bước lên tàu bay, Vương Bảo cũng không làm sao vội vã chạy đi, chỉ là nhường tàu bay bay hướng về thủ đô đi.

Liền như thế đi rồi chừng mười ngày.

Đột nhiên, phía trước truyền đến một đạo nổ vang, loáng thoáng nương theo từng đạo từng đạo tiếng kêu thảm thiết.

Vương Bảo trở mình một cái đứng dậy, ánh mắt nhìn lướt qua, không khỏi vẻ mặt quái lạ lên.

Phía trước phía dưới, một toà dốc cao bên trên, lúc này một cái ông lão mặc áo đen chính nằm ở nơi đó, chỉ là, trên người là thê thảm đến cực điểm, rách rách rưới rưới không nói, ngực có ba cái hang lớn, có thể sống cũng đã là kỳ tích!

Vương Bảo suy nghĩ một chút, đạp không đi xuống.

Ông lão mặc áo đen kia tựa hồ nghe đến động tĩnh, vươn mình ngồi dậy đến, con mắt nhìn Vương Bảo một chút, thở phào nhẹ nhõm, tiếp theo, liền khuôn mặt vặn vẹo lên.

“Sao nhỏ?” Vương Bảo hỏi.

Ông lão mặc áo đen liếc mắt một cái Vương Bảo, đột nhiên quát, “Tiểu tử, đem trên người ngươi có thể chữa thương đồ vật, đều cho ta lấy ra!”

Vương Bảo hé mắt, “Yêu, đây là muốn cướp đoạt?”

Ông lão mặc áo đen cắn răng, “Ngươi coi như ta là đánh cướp đi!”

“Ha hả!”

Vương Bảo cười quái dị một tiếng, trực tiếp đưa tay hướng về ông lão mặc áo đen trên đầu vỗ tới.

Ông lão mặc áo đen kinh hãi đến biến sắc, vừa muốn né tránh, thế nhưng một luồng cảm giác vô lực kéo tới, bi ai trơ mắt nhìn Vương Bảo đánh vào trên đầu hắn.

Đùng!

Tiếng vang lanh lảnh.

Ông lão mặc áo đen suýt chút nữa bị Vương Bảo đánh bối rối, ngây người như phỗng, thân là đã từng đường đường Tiên tôn đỉnh cao đại cao thủ, thời khắc này, hắn muốn chết.

“Đều thương thành dáng dấp như vậy, còn trang bức đây?”

Vương Bảo bĩu môi.

Đánh giá ông lão mặc áo đen một chút, đột nhiên nói rằng, “xem ngươi cũng không giống như là kẻ quá xấu, như vậy đi, cho ngươi cái cơ hội, lưu ở bên cạnh ta, làm người hầu của ta, tình nguyện không?”

Ông lão mặc áo đen trực tiếp thổ huyết!

Khe nằm!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Ta đường đường Tiên tôn đỉnh cao!

Tuy rằng, hiện tại bị thương nặng, không nữa cứu trị, chẳng mấy chốc sẽ

đánh rắm, thế nhưng, ta rất ngựa vẫn là Tiên tôn đỉnh cao!

Ngươi một cái thanh niên, nhường ta làm ngươi người hầu? Ngươi sao như thế hạnh phúc đây?

Làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi!

“Đừng hòng! Ngươi cái tiểu hỗn đản!” Ông lão mặc áo đen rống to.

Vương Bảo không đáng kể phất tay một cái, “Không vui thì thôi, nếu ngươi không vui làm người hầu của ta, vậy ta cũng không cần thiết cứu ngươi! Gặp lại!”

Ông lão mặc áo đen há hốc mồm.

Cái gì đồ chơi?

Ngươi có thể cứu ta?

A phốc!

Ngươi rất sao sớm nói a!

Có điều...

Tiểu tử này sẽ không là ở khoác lác bức chứ?

Ông lão mặc áo đen thật sự sắp chết rồi, ỷ vào chính mình gốc gác thâm hậu, mới có thể kéo dài hơi tàn đến đến nay, nghĩ đến chính mình đường đường Tiên tôn đỉnh cao, nhất tông lão tổ, lại bị ác đồ ám hại, còn kém điểm chết, ông lão mặc áo đen đã nghĩ khóc!

“Tiểu huynh đệ, dừng chân!” Ông lão mặc áo đen đầu óc chớp qua rất nhiều ý nghĩ, cuối cùng, cầu sinh đè xuống mặt mũi.

Hắn không muốn chết như thế uất ức.

Hắn muốn báo thù!

Nghĩ tự mình đâm cái kia ác đồ!

Cái kia đáng chết nghiệp chướng, không giết hắn, hắn cảm giác mình chết không nhắm mắt!

Vương Bảo ngừng lại, xoay người, nói rằng, “làm sao? Đổi ý?”

Ông lão mặc áo đen hít sâu một hơi, trên mặt thương khuôn mặt vặn vẹo, gầm nhẹ nói, “ngươi như có thể cứu ta, cho ngươi làm người hầu, lại có làm sao?”

Vương Bảo ha ha cười, trong nhẫn chứa đồ lật qua lật lại, lấy ra một viên đan dược, ném cho ông lão mặc áo đen, “Ăn đi!”

Ông lão mặc áo đen nhìn cái kia đan dược, cả người co giật!

Vụ thảo!

Này mẹ nó là cái gì đồ chơi?

Tiên Linh Đan?

Dĩ nhiên chỉ là Tiên Linh Đan!

Tuy rằng Tiên Linh Đan, hầu như là dầu Vạn Kim đan dược, cũng có thể chữa thương, thế nhưng, vụ thảo, ta này được nhưng là muốn mệnh thương, ta nhưng là Tiên tôn đỉnh cao, ta còn trúng kịch độc!

Ngươi rất sao cái gì cũng không nhìn, cũng không dò xét dò xét ta, ngươi ném ra một viên Tiên Linh Đan, vậy thì xong?

Ta thật là khờ so với, ta làm sao sẽ tin ngươi đây?

Ông lão mặc áo đen hồn bay phách lạc lên.

Vương Bảo hơi nhướng mày.

Này viên Tiên Linh Đan, nhưng là chân chính bảo bối, đầy đủ bị hắn nung nấu bốn mươi chín lần!

“Có mắt không tròng!”

Bĩu môi, Vương Bảo trực tiếp đem đan dược mạnh mẽ nhét vào ông lão mặc áo đen trong miệng.

Ông lão mặc áo đen được kêu là một cái khí a!

Vừa mới chuẩn bị tức giận, đánh đánh miệng pháo đây, cái nào ngờ tới, đan dược vào miệng, trong cơ thể hắn quy tắc, trong nháy mắt cuồng bạo!

Bên trong đất trời tiên linh khí, che ngợp bầu trời hướng về hắn vọt tới!

Cái kia không ngừng kích thích hắn huyết xương độc tố, cấp tốc tan rã, tan rã!

Độc giải!

Tốc độ nhanh làm người giận sôi!

Khó mà tin nổi nhất chính là, vết thương của chính mình, đang lấy một loại kinh sợ tốc độ phục hồi như cũ, trong cơ thể hắn gần như khô cạn tiên nguyên, cũng không lâu lắm, liền dồi dào lên!

Mười mấy phút qua đi.

Ông lão mặc áo đen đứng dậy, hắn ngơ ngác nhìn mình hoàn hảo như lúc ban đầu thân thể, cảm thụ trong cơ thể hùng hồn kinh thiên lực lượng, hắn bối rối, há hốc mồm, sau đó liền kích động!

Mã Đức!

Ta Hồ Hữu Đức, lại mẹ nó trở về!

“Ha ha ha! Tốt! Tiểu huynh đệ, ngươi làm ra không sai! Cái này ân ta nhớ rồi, ta trước tiên đi xử lý ta cái kia ác đồ, ngươi như có nguy hiểm gì, có thể đi Thần Nguyệt thủ đô tìm ta, ta tất có hậu báo!”

Hồ Hữu Đức mừng như điên cực kỳ, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, đứng dậy, bay lên không, vậy thì muốn chạy!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Một đạo khủng bố cực kỳ sức mạnh, phảng phất một toà thông Thiên thần sơn từ trên trời giáng xuống, trực tiếp rơi vào Hồ Hữu Đức trên người!

Hồ Hữu Đức chỉ cảm thấy trời sập, không cách nào chống lại sức mạnh, trấn áp ở trên người hắn.

Ầm ầm một tiếng.

Bị trực tiếp nghiền ép ở trên mặt đất!

Một mặt mờ mịt ngẩng đầu, Hồ Hữu Đức nhìn đi tới, ngồi xổm ở trước người mình Vương Bảo, đầu óc trống rỗng!

Tình huống thế nào?

Cái gì quỷ?

Ta rất sao bị tiểu tử này, một chưởng vỗ xuống đến rồi?

Đùng!

Vương Bảo một cái tát đánh vào Hồ Hữu Đức trên đầu, không vui nói, “Chạy cái gì chạy? Thân là ta người hầu, ngươi không ở lại đến hầu hạ ta, ngươi muốn đi đâu? Ta trị ngươi thương, ngươi lòng bàn chân bôi trơn nghĩ chuồn mất? Ngươi xứng đáng ta sao?”

Hồ Hữu Đức vẫn là nằm ở mộng bức bên trong.

Không thể tin tưởng trước mắt tất cả những thứ này là thật sự.

“Ta khẳng định là đang nằm mơ!” Hồ Hữu Đức vỗ đầu của chính mình.

Sau đó, liền cảm giác mình bị người giật một cái tát!

Xót ruột đau!

“Mau mau lên! Lại dài dòng, ta quất chết ngươi!” Vương Bảo đứng lên đến, hướng về bay đi chạy.

Hồ Hữu Đức cả người run run một cái!

Đứng lên đến, nhìn trên không tàu bay, do dự một chút, liền đi theo, bước lên tàu bay sau khi, Hồ Hữu Đức kinh hãi nhìn Vương Bảo, nói rằng, “tiền... Tiền bối. Ngài là Tiên đế?”

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Không phải!”

“Không thể!” Hồ Hữu Đức khó có thể tin.

Không phải Tiên đế, ngươi như thế treo?

“Quản nhiều như vậy làm gì? Đây là thao túng bài, ngươi phụ trách lái xe, ta nghỉ ngơi một chút, xem ra ngươi đối với Thần Nguyệt thủ đô rất quen thuộc, vừa vặn, ta liền muốn đi nơi đó!” Vương Bảo ngáp một cái, trực tiếp đang tàu cao tốc lên nghỉ ngơi lên.

Mà Hồ Hữu Đức.

Hắn sửng sốt một hồi lâu, lúc này mới yên lặng bắt đầu thao túng tàu bay, hướng về Thần Nguyệt thủ đô mà đi.

Hắn bao hàm nhiệt lệ nhìn về phía trước.

Hắn không nói gì ngưng nghẹn.

Đầu tiên là bị ác đồ gây thương tích, tâm linh chịu đến tấn công dữ dội.

Hiện tại càng bị người không hiểu ra sao thu làm người hầu.

Bi ai!

Ta Hồ Hữu Đức đời này, thật mẹ nó bi ai!

------oOo------

Chương 355: Chính mình vẫn còn có làm chân chó tiềm chất?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tàu bay chạy nhanh, liền nhìn thấy Thần Nguyệt thủ đô.

Rất xa nhìn khí thế kia kinh người Thần Nguyệt thủ đô, Hồ Hữu Đức bỗng cảm thấy phấn chấn, hít một hơi, đi tới Vương Bảo bên người, nhỏ giọng nói, "Chủ nhân, chúng ta đến!"

Vương Bảo mở mắt ra, vươn mình ngồi dậy đến.

Tàu bay chậm rãi hạ xuống.

Hồ Hữu Đức trước tiên tiếp tục đi, quay về Vương Bảo cung kính nói, "Chủ nhân, ngài chậm một chút!"

Lời nói xong, Hồ Hữu Đức kỳ thực rất muốn đánh chính mình một cái tát.

Làm sao sớm không phát hiện, chính mình vẫn còn có làm chân chó tiềm chất?

Vương Bảo thu hồi tàu bay, cùng Hồ Hữu Đức hướng đi cửa thành.

Đột nhiên.

Một vệt sáng từ đằng xa kéo tới.

Cùng lúc đó, đại địa nổ vang, rung động không ngừng, một con kỳ thú lấy tốc độ cực nhanh, hướng về cửa thành vọt tới.

Lôi đình hét lớn, ở trên hư không nổ tung vang lên, "Đều cút ngay!"

Chính đang vào thành võ giả trên mặt mang theo vẻ kinh sợ, dồn dập thoái

nhượng, có mấy cái chú ý tới xa xa kéo tới một nhóm đoàn xe, sắc mặt giận dữ liền biến mất không thấy hình bóng.

Hóa ra là Lư gia đại thiếu trở về!

Chẳng trách khó lớn lối như thế, xông tới cửa thành!

Mắt thấy cái kia kỳ thú thẳng tắp hướng về chính mình vọt tới, Vương Bảo hơi nhướng mày, mà Hồ Hữu Đức, biểu hiện muốn lập tức bị kích phát, vẻ mặt rung lên, đứng Vương Bảo trước người, ánh mắt bình tĩnh nhìn kỳ thú vọt tới!

Ngồi ở kỳ thú lên chính là cái thanh niên, lúc này trong mắt lệ mang lóe lên, quay về Hồ Hữu Đức vung tay lên, một đạo bóng roi trực tiếp kéo tới, cười lạnh nói, "điếc không sợ súng!"

Chỉ là.

Roi chớp qua!

Lư gia đại thiếu chỉ cảm giác mình bị một nguồn sức mạnh kéo, bay lên trời, mà con kia kỳ thú, càng là phảng phất đánh vào trên tường thành, móng trước một trận, phần sau thân bị cong bay, trong miệng gào thét, nghiêng qua một bên.

Oành!

Lư gia đại thiếu mắt nổ đom đóm, mờ mịt bò ở trên mặt đất.

"Thiếu chủ!"

"Đáng chết, ngươi lão già này, ngươi mẹ nó chết chắc rồi!"

"Hỗn đản! Hỗn đản! Thiếu chủ ngài không có sao chứ?"

"Còn đứng ngây ra đó làm gì? Còn không mau nắm lấy hắn!"

“Dám trêu ta Lư gia, nhất định phải nhường lão tổ diệt ngươi cửu tộc!”

Phía sau đoàn xe trong nháy mắt kéo tới từng đạo từng đạo bóng người, có đi nâng Lư gia đại thiếu, mà có, nhưng là trực tiếp hướng về Hồ Hữu Đức chém giết tới!

Mà Hồ Hữu Đức, nghe được Lư gia hai chữ, lập tức trợn to hai mắt, tùy cơ liền bạo, “Lư gia? Cái kia ác đồ chính là nương nhờ vào Lư gia, lão tử đang muốn tìm các ngươi tính sổ đây!”

Sát ý ngút trời dâng trào mà lên, mấy cái hướng về Hồ Hữu Đức xông lại võ giả, trong thời gian ngắn liền sắc mặt trắng bệch, sợ hãi nhìn Hồ Hữu Đức.

Rầm rầm rầm!

Một đám hàng bị Hồ Hữu Đức đập thành sương máu!

“Lão Hồ!” Vương Bảo khẽ quát một tiếng.

Hồ Hữu Đức trong mắt sát ý nhanh chóng lui bước, có chút uất ức hơi cúi đầu, “Chủ nhân, xin lỗi, vừa nãy nhịn không được!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Không sao! Đi thôi!”

“Phải!”

Hồ Hữu Đức cung kính gật gù.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, một nói nhanh như tia chớp bóng người, đột ngột kéo tới, một thanh trường đao chém dọc hư không, hình thành một luồng không cách nào hình dung đao khí, quay về Hồ Hữu Đức đầu bổ xuống!

“Đáng chết!”

Hồ Hữu Đức thân thể chấn động dữ dội.

Xoay người, nhìn chằm chằm lúc này cười lạnh một lão giả, hét lớn một tiếng, tu vi bạo phát, song chưởng đã biến thành màu xanh, từng đạo từng đạo đại thủ ấn không ngừng đánh ra, dung hợp lại cùng nhau, cùng đao khí va chạm!

Ầm ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang truyền vang.

Hồ Hữu Đức rên lên một tiếng, rút lui một bước!

Mà ông lão kia, nhưng là sau khi dừng lại, nhìn chằm chằm Hồ Hữu Đức, nói rằng, "Thanh Linh Thập Tam Phách! Ngươi là Hồ Hữu Đức? Ngươi dĩ nhiên không chết!"

Hồ Hữu Đức nắm chặt nắm tay, gầm nhẹ nói, "lão tử đương nhiên không chết! Ngươi nếu nhận ra ta, khẳng định cũng nhận thức Hồ Chính Nguyên đứa kia! Ngươi trở lại nói cho hắn, lão phu sẽ đích thân đi lấy đầu của hắn!"

Ông lão kia hé mắt, ánh mắt sát ý lóe lên, "Nếu không chết, vậy thì nên đàng hoàng co, ngươi lại vẫn dám đến thủ đô, thực sự là chết không hết tội!"

Vừa dứt lời.

Ông lão trong tay trường đao, lần thứ hai giơ lên, bước chân tầng tầng đạp xuống mặt đất, hướng về Hồ Hữu Đức vọt tới.

Hồ Hữu Đức ánh mắt tối tăm, đang chuẩn bị nghênh chiến, nhưng vào lúc này, Vương Bảo vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Hồ Hữu Đức ngẩn ra.

Không chờ hắn phản ứng lại, liền nhìn thấy Vương Bảo trong tay xuất hiện một cái kiếm gỗ, nhẹ nhàng vung lên!

Trong phút chốc!

Hư không rung động, phảng phất bị cắt rời bình thường, xuất hiện một luồng có thể thấy rõ ràng dây nhỏ, này dây nhỏ lan tràn chỗ, tất cả tồn tại, đều nát tan, tự nhiên cũng bao quát kéo tới ông lão!

Ông lão kia tê cả da đầu, kinh hãi cực kỳ, bản năng muốn lùi về sau, thế nhưng, nhưng không kịp, trong tay trường đao giơ lên, bổ ra một đao, nhưng lập tức bị kiếm khí cuốn ngược!

"A..."

Nương theo một đạo kêu thảm thiết!

Cầm đao ông lão, trực tiếp bị một kiếm lĩnh cơm hộp.

Vương Bảo thu kiếm, nhìn Hồ Hữu Đức, không vui nói, "Sớm biết liền không thu ngươi, nhiều phiền toái như vậy!"

Hồ Hữu Đức hít vào một ngụm khí lạnh.

Sau đó hắn liền hoảng sợ lên!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Thật là đáng sợ nha!

Tiên tôn đỉnh cao a, ông lão kia nhưng là Tiên tôn đỉnh cao a, lại bị một kiếm cho giết!

Ta trời, ta người chủ nhân này, lẽ nào thật sự chính là Tiên đế?

“Đi!” Vương Bảo xoay người, hướng về trong thành đi đến.

Hồ Hữu Đức nuốt ngụm nước bọt, đuổi theo sát.

Mà phía sau.

Hết thảy người nhà họ Lư, câm như hến, trên đất lên Lư gia đại thiếu, ngây người như phỗng, nhìn tình cảnh này, dường như nằm mơ.

...

...

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Vương Bảo đi ở trên đường phố, hỏi.

Hồ Hữu Đức không dám có chút ẩn giấu, rõ ràng mười mươi đem chuyện của chính mình nhổ lộ ra.

Hồ Hữu Đức là Nguyên Kiếm Môn lão tổ.

Có điều, lão này, là cái siêu cấp người đàn ông độc thân, đời này, cũng chỉ lấy một cái đồ đệ, hoặc là nói, là nghĩa tử.

Hắn gọi Hồ Chính Nguyên!

Hồ Hữu Đức chờ Hồ Chính Nguyên, dường như con ruột, đáng tiếc a, đây là một nuôi không quen sói con.

Quãng thời gian trước, Hồ Hữu Đức được một cái chí bảo, có thể tăng cường hắn đột phá Tiên đế tỉ lệ thành công, bị Hồ Chính Nguyên sau khi biết, liền trực tiếp lộ ra đuôi cáo, đầu tiên là hạ độc, sau đó cấu kết người ngoài đối với hắn vây giết.

Thật vất vả, Hồ Hữu Đức mới thoát khỏi truy sát.

Nếu như không phải vừa vặn gặp phải Vương Bảo.

Phỏng chừng hiện tại Hồ Hữu Đức, đã là một bộ thi thể!

“Ân đền oán trả, tiểu tử kia xác thực đáng chết!” Vương Bảo quay đầu, thương hại liếc mắt nhìn Hồ Hữu Đức.

Lão này, vẫn đúng là rất có thể thương.

Có thể tưởng tượng, bị người mà mình tín nhiệm nhất bán đi, là cảm giác gì.

Hồ Hữu Đức trầm mặc một hồi, thấp giọng nói, “chủ nhân, chuyện này, ta tự mình giải quyết, không thể liên lụy chủ nhân, ông tổ nhà họ Lư, là Thần Nguyệt Tiên Quốc cung phụng điện bên trong thứ mười cung phụng, hai sao Tiên đế tu vi, thập phần khủng bố!”

Vương Bảo híp mắt cười, lắc đầu một cái, “Ngươi tự mình giải quyết? Đó là muốn chết!”

Hồ Hữu Đức cười khổ.

Vương Bảo suy nghĩ một chút, nói rằng, “chuyện này trước tiên thả thả, người nhà họ Lư tìm tới đến, ta ứng phó! Ngươi đã là ta người hầu, ta nên đối với ngươi phụ trách!”

Hai sao Tiên đế sao?

Cũng không phải hận không nổi!

Tiên đế phân chín sao, tỷ như Thần Nguyệt tiên đế, chính là chín sao Tiên đế.

Vương Bảo khoảng thời gian này điên cuồng thăng cấp, tu vi từ lâu đạt đến Tiên tôn đỉnh cao, hai sao Tiên đế, tuy rằng chưa từng thử, thế nhưng, Vương Bảo cũng không sợ!

Nói đi tới, Thượng Quan gia tộc phủ đệ, đến...

------oOo------

Chương 356: Nhà ta Vương đại sư rõ ràng là Thánh tiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Vương đại sư!"

Thượng Quan gia, khách điện.

Thượng Quan Vô Cương trên mặt mang theo vẻ cảm kích, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, "Ngài có thể đến, thực sự là quá tốt rồi! Làm phiền ngài đi một chuyến, lão phu thực sự là thẹn thùng a!"

Vương Bảo cười nói, "đại gia đều là người quen, không cần thiết khách khí như vậy, không biết tiền bối tìm tới cái kia cổ đan phương, tên gọi là gì?"

"Là Tố Đạo Đan!"

Thượng Quan Vô Cương cười khổ một tiếng, "Nói ra thật xấu hổ, viên thuốc này mới tuy rằng bị ta tìm tới, thế nhưng, cần thiết dược liệu, nhưng còn có mấy vị vị thuốc chính chưa từng tới tay, vì lẽ đó, còn muốn làm phiền đại sư ở hàn xá ở lại mấy ngày!"

"Không sao cả!"

Vương Bảo đúng là không đáng kể.

Hắn tới nơi này, một cái là vì hỗ trợ, còn nữa là vì trang bức, cái gọi là trang bức Như Phong thường bạn ngô thân, thân là một cái chính phái chính đáng trang bức phạm, Vương Bảo không phải đang tinh tướng, chính là đang tinh tướng trên đường.

Cho tới Tố Đạo Đan.

Tuy rằng đồ chơi này có thể trị liệu Thượng Quan Quân, nhưng kỳ thực,

Vương Bảo có thể càng đơn giản điểm, trực tiếp tinh luyện Thượng Quan Quân quy tắc cũng chính là, hàng này tu vi vẻn vẹn chỉ là Thánh tiên, căn bản không cần bao nhiêu tinh luyện giá trị.

Có điều.

Vương Bảo đối với Thượng Quan Quân, có thể không có gì hảo cảm, mặc kệ hắn.

Nếu như có thể luyện chế Tố Đạo Đan, liền giúp đỡ, không thể luyện chế, cũng sẽ không ra tay.

"Tiền bối, ta sẽ ở lại thủ đô, có điều, ta vẫn là không ở quý phủ! Ân... Vào thành thời điểm, ta chọc tới một điểm phiền phức!" Vương Bảo đứng dậy cười nói.

Thượng Quan Vô Cương sững sờ.

Sau đó, ánh mắt chớp qua một vệt sắc mặt vui mừng, trầm giọng nói, "đại sư, ngài phiền phức, chính là ta Thượng Quan gia tộc phiền phức! Ở này Thần Nguyệt thủ đô, ta Thượng Quan gia, vẫn đúng là không bao nhiêu, giải quyết không được phiền phức, ngài an tâm ở chỗ này, ta xem phiền toái gì, dám trêu đến ta Thượng Quan gia trên đầu đến!"

Thân là Thần Nguyệt tiên bộ đại lão, Thần Nguyệt tiên đế tâm phúc, Thượng Quan Vô Cương, có tư cách nói như vậy.

Vương Bảo vẻ mặt có chút quái lạ.

Thượng Quan gia sức chiến đấu cao nhất, cũng chính là này Thượng Quan Vô Cương, Tiên tôn đỉnh cao tu vi.

Mà cái kia ông tổ nhà họ Lư, có vẻ như là hai sao Tiên đế.

Hai cái gia tộc, căn bản không thể so sánh, Thượng Quan gia đối mặt Lư gia, vậy thì là lấy trứng chọi đá.

“Vẫn là không cần! Ta đi trong thành tìm một cái khách sạn ở lại chính là!” Vương Bảo thiện ý từ chối.

Thượng Quan Vô Cương cho rằng Vương Bảo không tín nhiệm hắn, nhất thời dở khóc dở cười, vừa muốn giải thích, đột nhiên, bên ngoài truyền đến một đạo gấp hoảng hoảng âm thanh, “Lão tổ, việc lớn không tốt!”

Sau đó, một người trung niên bước nhanh tiến vào khách điện, cũng là người quen, là Thượng Quan Yến.

Thượng Quan Vô Cương cau mày, tức giận quát, “Hoảng cái gì? Đến cùng làm sao?”

Thượng Quan Yến theo bản năng liếc mắt nhìn Vương Bảo, chắp chắp tay, này mới cười khổ nói, “Lão tổ, Lư gia... Chủ nhà họ Lư mang người tới cửa, thái độ không thiện!”

“Lư gia?”

Thượng Quan Vô Cương con ngươi co rụt lại.

Lập tức sắc mặt liền âm trầm lại, lạnh quát, “Giở trò quỷ gì? Lư Tàng lẽ nào điên rồi? Thân là tiên quốc cung phụng, lại dám đến ta Thượng Quan gia làm càn! Ta đi xem xem!”

“Đại sư, ngài xin chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở lại!”

Thượng Quan Vô Cương đối với Vương Bảo chắp chắp tay, bước nhanh rời đi.

Vương Bảo há há mồm, vẫn là không nói cái gì, chỉ là muốn cùng đi ra ngoài, Thượng Quan Yến liền bận bịu nói rằng, “đại sư, ngài an tâm chờ là được!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Các loại cái gì a, Lư gia là tìm đến ta!”

“A?”

Thượng Quan Yến một mặt mộng bức.

“Ta giết bọn họ một cái Tiên tôn đỉnh cao!”

“A?”

Thượng Quan Yến vô hạn mộng bức.

Chờ hắn phản ứng lại, Vương Bảo dĩ nhiên đi ra khách điện.

Thượng Quan Yến cả người đột nhiên run run một cái, cực kỳ sợ hãi, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Khe nằm!

Vụ tào!

Vương đại sư giết một vị Tiên tôn?

Phốc ngươi muội a, cái này không thể nào a! Này không thể a! Vương đại sư thực lực,

Có vẻ như chỉ là Thánh tiên chứ?

Thánh tiên giết Tiên tôn đỉnh cao?

Đại sư khẳng định là đang nói đùa.

Thượng Quan Yến mờ mịt quơ quơ đầu, cũng đuổi theo.

Mà vào giờ phút này.

Thượng Quan gia tộc cửa tiền đình viện ở trong.

Lư gia gia tộc Lư Đông Phương, vẻ mặt âm trầm chắp tay sau lưng đứng ở nơi đó, phía sau, là đầy đủ mười tôn toả ra khí thế khủng bố bóng người.

Bốn phía Thượng Quan gia tộc người, đều là câm như hến.

Hơi động cũng không dám động.

Thượng Quan Vô Cương bước nhanh kéo tới, nhìn thấy tình cảnh này, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi cực kỳ.

Ma trứng!

Đằng đằng sát khí?

Lư gia ngươi đây là muốn tạo phản a!

Đáng chết thứ hỗn trướng, coi chính mình có cái hai sao Tiên đế lão tổ, liền có thể ở ta Thượng Quan gia tộc làm càn? Lớn ngươi gan chó, lão tử nhưng là Thần Nguyệt tiên đế đại nhân thân phong quân bộ đại lão!

“Lư Đông Phương! Ngươi muốn làm gì?”

Thượng Quan Vô Cương hét lớn một tiếng, không hề che giấu chút nào ý lạnh tán phát ra.

Lư Đông Phương cau mày, nhìn Thượng Quan Vô Cương, hít một hơi, chắp chắp tay trầm giọng quát, “Vô Cương huynh! Đừng trách ta mạo muội! Thực sự là có người giết ta Lư gia tộc người, quay đầu lại liền giấu đến Thượng Quan gia bên trong, hi vọng Vô Cương huynh, cũng có thể giúp ta một tay, tập nã hung thủ!”

Thượng Quan Vô Cương ngẩn ra.

Có người giết Lư gia tộc nhân?

Khe nằm!

Là ai gan to như vậy?

Chuyện như vậy, ngay cả ta cũng không dám làm a!

“Hung thủ thật đến ta Thượng Quan gia bên trong?”

Thượng Quan Vô Cương sâu đồng hồ hoài nghi.

Cửa hộ vệ không phải người ngu, nhà người trong tộc cũng không phải người điên, làm sao có khả năng thả hung thủ đi vào?

Lư Đông Phương ánh mắt tối tăm.

Ở trong lòng, Thượng Quan gia tộc kỳ thực tính rắm a!

Thế nhưng.

Ai bảo đây là Thần Nguyệt Tiên Quốc.

Ở Thần Nguyệt Tiên Quốc, Thần Nguyệt tiên đế nhất ngôn cửu đỉnh, bên dưới chính là chấp chưởng các loại quyền lợi đại lão.

Mà cung phụng điện, nhưng là tự do ở quyền lợi ở ngoài.

Cung phụng điện bên trong hết thảy cung phụng, tuy rằng mỗi cái có gia tộc tông môn, địa vị cũng là gạch thẳng, thế nhưng, nhưng không thể áp bức tỷ như Thượng Quan Vô Cương quyền lợi như vậy đại lão, nếu không, sẽ bị Thần Nguyệt tiên đế đại nhân trách phạt.

Không ai nghĩ chịu đến Thần Nguyệt tiên đế trách phạt.

Đó là không thể chịu đựng nỗi đau!

Hít sâu một hơi.

Lư Đông Phương trầm giọng nói, “Vô Cương huynh, kính xin ngươi giúp ta, đồng thời tra rõ quý trong phủ người!”

Lục soát nhà ta?

Thượng Quan Vô Cương sắc mặt nhất thời khó coi hạ xuống.

Đang chuẩn bị tức giận thời gian, bỗng nhiên, liền nhìn thấy Vương Bảo cùng Hồ Hữu Đức, đi tới.

Trước từng thấy Vương Bảo mấy cái người nhà họ Lư, ngay lập tức sẽ bạo, một cái trong đó hô to nói, "gia chủ, chính là hắn, hắn giết Lư Quảng trưởng lão!"

Lư Đông Phương ánh mắt hàn mang lóe lên, ánh mắt rơi vào Vương Bảo cùng Hồ Hữu Đức trên người, sau đó, liền tập trung Vương Bảo.

Hồ Hữu Đức, Lư Đông Phương nhận thức, lúc trước đi giết Hồ Hữu Đức, hắn còn tự mình ra tay rồi.

"Ngươi thật là to gan!"

Lư Đông Phương lộ ra khí thế bá đạo vô cùng, sát ý vô cùng.

Vương Bảo lông mày nhíu lại, "Ta lá gan luôn luôn rất lớn, làm sao? Không phục a? Không phục đến đánh ta a!"

Lư Đông Phương khóe miệng mãnh đánh.

Ngươi muội.

Cái tên này là choáng váng vẫn là điên rồi? Lẽ nào hắn không biết ta Lư gia mạnh mẽ?

"Tiên tôn đỉnh cao, ở ta Lư gia trong mắt, căn bản không coi là cái gì, tiểu tử, thức thời, đàng hoàng bó tay chịu trói, theo ta trở lại, bằng không, ta dám cam đoan, ngươi sẽ hối hận!"

Mà Thượng Quan Vô Cương, lúc này dĩ nhiên chấn kinh rồi.

Giết đồ chơi a?

Cái gì đồ chơi liền Tiên tôn đỉnh cao?

Ngươi muội, nhà ta Vương đại sư rõ ràng là Thánh tiên, ngươi rất sao ở đùa ta đây?

------oOo------

Chương 357: Đều là ta giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lư huynh! Ta xem các ngươi khẳng định là lầm! Vương đại sư là ta xin mời đến giúp đỡ luyện đan, hắn chỉ là Thánh tiên tu vi! Các ngươi nhận lầm người chứ?” Thượng Quan Vô Cương nói rằng.

Lư Đông Phương khóe miệng co quặp.

Đại gia!

Thánh tiên?

Thánh tiên có thể một kiếm đánh ngã Tiên tôn đỉnh cao Lư Quảng?

“Đúng hay không lầm, Vô Cương huynh sau đó liền biết rồi!”

Lư Đông Phương cười lạnh một tiếng, sau đó, nhẹ nhàng phất tay.

Trong phút chốc, phía sau hắn theo một đám người, gần như cùng lúc đó tiến lên một bước, từng luồng từng luồng cuồng bạo khí thế tuôn ra, không gian rung động ra liên tiếp không ngừng nổ tung âm thanh!

Tiên tôn đỉnh cao!

Đầy đủ mười tôn Tiên tôn đỉnh cao!

Hơn nữa vô hạn tiếp cận Tiên đế Lư Đông Phương!

“Nắm lên đến! Phản kháng, giết không tha!” Lư Đông Phương hét lớn một tiếng!

Lần lượt từng bóng người, hướng về Vương Bảo đánh tới, mười tôn Tiên tôn đỉnh cao đồng loạt ra tay, kinh thiên động địa, sức mạnh kinh khủng

phảng phất chòm sao rơi rụng, khí thế doạ người, tầng tầng cuộn sóng cuốn ngược, dù cho là Thượng Quan Vô Cương, cũng là không nhịn được lùi về sau!

“Chủ nhân!”

Hồ Hữu Đức hãi hùng khiếp vía.

Mà hắn vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy Vương Bảo tiến lên một bước.

Kiếm gỗ lấp loé mà ra, ánh kiếm lóe lên, vèo vèo vèo, tầng tầng kiếm ảnh hướng về phía trước bao phủ mà đi!

“A...”

Liên tiếp không ngừng tiếng kêu thảm thiết, vang lên.

Trong hư không, sương máu tùy ý, từng cái từng cái Lư gia Tiên tôn đỉnh cao, thân thể nổ tung, căn bản không chịu nổi Vương Bảo một kiếm!

Vèo!

Vương Bảo bóng người lóe lên, đứng một mặt mộng bức cùng hoảng sợ Lư Đông Phương trước mặt.

Híp mắt nhìn Lư Đông Phương, Vương Bảo lạnh giọng nói, “đây là bắt đầu, vẫn là kết thúc, chính các ngươi lựa chọn! Cút!”

Oành!

Một cái tát đánh vào Lư Đông Phương trên mặt, Lư Đông Phương trực tiếp bị rút ra Thượng Quan gia cửa lớn.

Vương Bảo thu kiếm, nhìn về phía Thượng Quan Vô Cương, nói rằng, “tiền bối, ta vẫn là không ở Thượng Quan gia ở, ân, các loại tìm kĩ dược liệu,

trực tiếp liên hệ ta! Ta đi trước!”

Dứt lời, Vương Bảo chắp chắp tay, đạp bước rời đi.

Hồ Hữu Đức kích động tột đỉnh, đuổi theo sát.

Chỉ để lại Thượng Quan Vô Cương đám người, ngây người như phỗng.

Nửa ngày.

Thượng Quan Vô Cương hít vào một ngụm khí lạnh, “Cỡ này sức chiến đấu... Tiên tôn đỉnh cao? Vẫn là Tiên đế?”

Phía sau hắn, Thượng Quan Yến run giọng nói, “lão tổ, trước đây hắn... Đúng là Thánh tiên?”

Thượng Quan Vô Cương trầm mặc không nói.

Thực sự là Thánh tiên?

Trước hắn rất vững tin, thế nhưng hiện tại, hắn rất hoài nghi.

Nếu không, thời gian ngắn như vậy, làm sao có khả năng từ Thánh tiên, biến thành hiện tại thực lực như vậy?

“Phiền phức!”

Thượng Quan Vô Cương cũng không kịp nhớ suy nghĩ, Vương Bảo vì sao trở nên như thế treo.

Hắn hiện đang để trong lòng, là Vương Bảo có thể hay không từ Lư gia trong tay, sống sót.

Ông tổ nhà họ Lư Lư Tàng, vậy cũng là hai sao Tiên đế!

Gia tộc bị giết nhiều như vậy Tiên tôn đỉnh cao, Lư Tàng tuyệt bức sẽ xuất thủ, hắn nếu như nhịn, cái kia nét mặt già nua cũng là không rồi!

Nhưng mà, chuyện luyện đan, còn phải rơi vào Vương Bảo trên đầu a.

Làm sao bây giờ?

Liền rất sao hỏi một chút, làm sao bây giờ?

Thượng Quan Vô Cương trong lòng cuồng mắng, buồn phiền cực kỳ.

...

...

Vương Bảo cùng Hồ Hữu Đức lúc rời đi Thượng Quan gia thời điểm, Lư Đông Phương đã chạy toán loạn không còn bóng!

Lư Đông Phương đúng là bị Vương Bảo sợ vãi tè rồi.

Một kiếm a!

Chỉ là một kiếm, mười tôn Tiên tôn đỉnh cao, cũng không ngăn nổi!

Thực lực này, tuyệt bức đạt đến Tiên đế cảnh giới!

Hắn cũng thực sự là đủ ngu ngốc, mang theo mấy tôn Tiên tôn, dĩ nhiên mưu toan đánh giết một vị Tiên đế?

“Đáng chết! Coi như ngươi là Tiên đế! Ngươi cũng không sống nổi! Lão tổ sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Lư Đông Phương một bên hướng về trong nhà chạy nhanh, một bên mặt âm trầm, trong lòng rít gào không ngớt.

...

...

“Chủ nhân, ta đi đâu?”

Hồ Hữu Đức hơi có chút lo lắng tầng tầng hỏi.

Vương Bảo hé mắt, ha ha cười, “Đương nhiên là trước tiên tìm một cái cường lực đội hữu!”

Cường lực đội hữu?

Hồ Hữu Đức có chút không rõ, hắn biết Vương Bảo là lần đầu tiên tới thủ đô.

Chỉ là thoáng sau khi nghe ngóng.

Vương Bảo liền trong lòng nắm chắc rồi.

Thủ đô tới gần Hoàng thành nào đó khu phố, nơi này người lui tới, liền tương đối ít, bởi vì nơi này là hoàng thân quốc thích chỗ ở.

Nào đó toà phủ đệ trước, Vương Bảo cùng Hồ Hữu Đức đi tới.

Nơi này, ở thủ đô cực kỳ có tiếng, bởi vì nơi này là tam hoàng tử phủ đệ.

Thần Nguyệt tiên đế có bảy hài tử, ba nam bốn nữ.

Trong đó này tam hoàng tử, nổi danh nhất, bởi vì này tam hoàng tử bối cảnh thâm hậu nhất, không phải Thần Nguyệt tiên đế quan hệ, mà là bởi vì, tam hoàng tử ông ngoại bà ngoại, tất cả đều là Tiên đế, hơn nữa, đầy đủ đạt đến tám sao!

Cỡ này bối cảnh, làm cho tam hoàng tử kế nhiệm đại thống tiếng hô rất cao, là Thần Nguyệt Tiên Quốc mỗi cái thế lực lớn, muốn dựa vào nhất khép một cái hoàng tử.

Vương Bảo nghĩ, trước tiên ở tam hoàng tử cây to này dưới đáy thừa hóng

gió.

Dù sao nếu như ông tổ nhà họ Lư kéo tới, hơi có chút phiền phức, nếu như thật giết, đoán chừng phải đắc tội Thần Nguyệt tiên đế.

Vương Bảo cùng Hồ Hữu Đức mới vừa tới gần phủ đệ, cửa hai hàng hộ vệ, liền ánh mắt sắc bén nhìn lại.

Trong đó thủ lĩnh tiến lên một bước, lạnh quát, “Làm gì?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta là tam hoàng tử bằng hữu, Đan Thần Vương Bắc Huyền, ngươi đi thông báo đi!”

Cái kia thủ lĩnh sợ hết hồn.

Ngươi muội.

Đan Thần Vương Bắc Huyền? Danh tiếng này rất treo a!

Tuy rằng chưa từng nghe nói, thế nhưng hộ vệ thủ lĩnh cũng không dám thất lễ, vẻ mặt vừa chậm, nói rằng, “xin chờ một chút!”

Dứt lời chắp chắp tay, xoay người bước nhanh tiến vào phủ đệ.

Cũng không lâu lắm, hộ vệ thủ lĩnh đi ra, trầm giọng nói, “khách nhân xin mời đi theo ta, tam hoàng tử muốn gặp ngài!”

Vương Bảo cùng Hồ Hữu Đức tuỳ tùng hộ vệ thủ lĩnh, đi vào phủ đệ, dần dần, đi tới một toà phòng khách trước.

“Mời đến!” Hộ vệ thủ lĩnh ngừng chân, phất tay dẫn bên trong nói rằng.

“Ngươi trước tiên chờ ta một hồi!” Vương Bảo dặn dò Hồ Hữu Đức một câu, liền đi vào.

Trong sảnh có ba người.

Một cái trong đó tương đối tuổi trẻ, ngồi ở chính thủ nơi, hai bên là hai cái ông lão.

Ba người nhìn tiến vào Vương Bảo, đều là lộ ra đánh giá.

“Ngươi là ai?”

Đột nhiên, chính thủ nơi người trung niên nhạt âm thanh hỏi nói, “ngươi nói là bằng hữu của ta, nhưng ta thật giống, không quen biết ngươi!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Trước đây không quen biết, hiện tại nhận thức ta, tự giới thiệu mình một chút, tại hạ Vương Bắc Huyền, người đưa biệt hiệu Đan Thần! Có lễ!”

Người trung niên chính là tam hoàng tử.

Lông mày hơi nhíu.

Tam hoàng tử nhạt tiếng nói, “Đan Thần? Khẩu khí cũng không nhỏ, có điều, ngươi vẫn là không nói, tìm ta chuyện gì!”

“Kỳ thực cũng không có gì, chính là nghĩ ở tam hoàng tử trong phủ, ở mấy ngày, đương nhiên, tam hoàng tử nếu là nghĩ luyện đan, ta cũng sẽ hỗ trợ!” Vương Bảo cười nói.

Tam hoàng tử vẻ mặt có chút cân nhắc.

Mà phía dưới hai cái ông lão, một cái trong đó đột nhiên bật cười nói, “luyện đan? Ha ha, Thần Nguyệt Tiên Quốc thứ nhất luyện đan sư, Huyền Mộc đại sư, chính là tam hoàng tử sư tôn, ngươi, nên vì tam hoàng tử luyện đan?”

Vương Bảo không chút phật lòng, nhạt âm thanh nói, “luận luyện đan, ta nói thứ hai, không ai dám nói số một!”

“Làm càn!” Ông lão kia chau mày, nhạt quát một tiếng.

Vừa dứt lời, đột nhiên.

Ông lão thần sắc hơi động, lấy ra một khối ngọc phù, tựa hồ nhận được tin tức gì, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, đột nhiên đứng lên đến, quay về tam hoàng tử chắp tay nói, “tam hoàng tử, trong nhà có đại sự xảy ra, lão phu cần muốn trở về một chuyến!”

Tam hoàng tử hỏi nói, “xảy ra chuyện gì?”

Ông lão mặt âm trầm, nói rằng, “trong thành ra một cái cuồng đồ, càng... Dĩ nhiên giết ta đầy đủ mười cái Tiên tôn đỉnh cao tộc nhân, đáng chết, ta muốn đem hắn ngàn đao bầm thây!”

Tam hoàng tử cùng một cái khác ông lão, đều hoàn toàn biến sắc.

“Tam hoàng tử, cáo từ!” Ông lão lần thứ hai chắp tay.

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo trên mặt mang theo quái lạ, lắc đầu một cái, nói rằng, “ngươi là ông tổ nhà họ Lư, Lư Tàng?”

Không sai, lão già này, thình lình chính là Lư Tàng.

Nghe được Vương Bảo hỏi dò, Lư Tàng tựa hồ nhận ra được cái gì, ánh mắt trở nên lạnh lẽo lên.

Vương Bảo sờ sờ cằm, cười khẽ nói, “xem ra đúng rồi, thực sự là xảo a, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi Lư gia những kia Tiên tôn đỉnh cao...”

“Đều là ta giết!”

------oOo------

Chương 358: Bình thường đại hoàng tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồ Hữu Đức còn thật sự cho rằng Vương Bảo là tam hoàng tử bằng hữu.

Nghĩ đến có tam hoàng tử cái này cường lực đội hữu, Lư gia cũng không phải như vậy không cách nào chống lại, Hồ Hữu Đức tâm tình liền lỏng lẻo ra hạ xuống.

Thế nhưng hắn rất nhanh sẽ phát hiện mình sai rồi.

Sai rất thái quá!

Vào giờ phút này, nhìn chính đang trong sảnh thoát ra, đồng thời loáng thoáng, truyền đến từng đạo từng đạo gầm lên, Hồ Hữu Đức suýt chút nữa nước mắt vỡ.

Rắm bằng hữu a!

Rắm cường lực đội hữu a!

Đều là chủ nhân mù lông gà thổi a!

Khe nằm, hiện tại được rồi, không chỉ có muốn ứng phó Lư gia, càng muốn ứng phó tam hoàng tử, trời ạ, đối mặt Lư gia còn có một chút hi vọng sống, đối mặt tam hoàng tử?

Ở Thần Nguyệt thủ đô, đây cơ hồ là chắc chắn phải chết!

“Lo lắng làm gì? Đi!”

Vương Bảo nhạt cười một tiếng, trực tiếp một phát bắt được Hồ Hữu Đức, thân thể phảng phất một tia chớp, ở trên hư không thoát ra một đạo hư bạch

dấu vết, hướng về phủ ở ngoài chạy!

Trong sảnh.

Tam hoàng tử cùng Lư Tàng cùng với mặt khác ông lão kia, đi ra.

Lư Tàng khuôn mặt vặn vẹo, nhìn Vương Bảo bóng người, gầm nhẹ nói, “tam hoàng tử, ngài phải cho ta làm chủ a!”

Tam hoàng tử gật gù, lạnh giọng nói, “yên tâm, hắn chạy không thoát! Ta trong phủ trận pháp, nhưng là ngoại công ta tự mình cho ta bố trí! Đừng nói là Tiên tôn, chỉ cần không phải năm sao Tiên đế trở lên, liền trốn không ra!”

Vừa dứt lời.

Tam hoàng tử mi tâm, một đạo trận pháp dấu ấn tản mát ra, cùng lúc đó, to lớn phủ đệ bốn phía, đột ngột xuất hiện từng đạo từng đạo cột sáng, trong nháy mắt, liền hình thành một toà khủng bố trận pháp!

Tam hoàng tử ánh mắt mang theo sung túc tự tin, cười nhạt nói, “đi, chúng ta đi bắt hắn!”

Nhưng mà.

Hắn vừa mới dứt lời.

Liền nhìn thấy Vương Bảo thân thể, đột nhiên kéo cao, đồng thời, trận pháp tạo thành to lớn lá chắn, đột ngột xuất hiện một cái chỗ trống, Vương Bảo cùng Hồ Hữu Đức chạy trốn ra ngoài, rất nhanh sẽ biến mất không còn tăm hơi.

Tam hoàng tử mộng bức.

Lư Tàng da mặt cứng ngắc.

Hắn theo bản năng liếc mắt nhìn tam hoàng tử, không dám nói cái gì nữa, hắn còn có thể nói cái gì? Nói tam hoàng tử ngươi sao có thể khoác lác bức

đây? Làm hại ta cũng không kịp truy kích?

Không thể nói a, cũng không thể hỏi a!

“Người này... Quả nhiên lợi hại!”

Tam hoàng tử nửa ngày mới ngột ngạt ra một câu, ánh mắt lập loè hàn mang, “Ta vậy thì truyền lệnh xuống, ở tiên quốc trong phạm vi truy nã hắn!”

Dám quét hắn tam hoàng tử mặt mũi?

Ngươi không cứu!

...

...

Trên thực tế, Vương Bảo căn bản không chạy.

Vẫn là ở tam hoàng tử phủ đệ vị trí trên đường phố hạ xuống.

Hồ Hữu Đức cuống lên, liền bận bịu nói rằng, “chủ nhân, mau mau chạy đi!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Chạy?

Chạy cộng lông a!

Không phải là một cái tam hoàng tử sao? Còn coi chính mình nhiều trâu bò đây, chỉ cần ta nghĩ hố chết ngươi, ma trứng ngươi liền khỏi nghĩ có ngày sống dễ chịu.

“Đi theo ta!”

Vương Bảo lạnh lùng cười, phất tay áo hướng về cách đó không xa một cái phủ đệ đi đến.

Nơi này, rõ ràng là đại hoàng tử phủ đệ.

Dùng đồng dạng động tác võ thuật, Vương Bảo đồng dạng nhìn thấy đại hoàng tử, cùng tam hoàng tử không giống chính là, đại hoàng tử nhìn qua rất là suy yếu, ôn thuận nhã nhặn, cùng Vương Bảo gặp mặt thời điểm, trong tay còn cầm một cuốn sách cuốn.

“Ngươi là?”

Vương Bảo đã hiển lộ ra Tiên tôn khí tức, cái này cũng là đại hoàng tử thấy hắn nguyên nhân.

Cho tới bằng hữu?

Đại hoàng tử có thể không nhớ rõ, chính mình có cái có thể được xưng Đan Thần bằng hữu.

Trong phòng khách chỉ có Vương Bảo cùng đại hoàng tử hai người, Vương Bảo ngồi ở hạ thủ nơi, cười nhạt nói, “ta giết Lư gia mười mấy tôn Tiên tôn cao thủ!”

Đại hoàng tử cầm cuốn sách tay cứng đờ, ánh mắt tinh mang lấp loé.

“Sau đó ta đi tới tam hoàng tử nơi đó, muốn cho hắn từ bên trong hoà giải hoà giải, dù sao mà, ta là cái người đàng hoàng, thực sự không thích đánh đánh giết giết, thế nhưng đây...”

"Tam hoàng tử quá ngu, không biết ta trâu bò chỗ, nhất định phải liên hợp Lư gia xử quyết ta,

Chặc chặc, thực sự là ngu không thể nói!"

“Vì lẽ đó, ta đến rồi! Đại hoàng tử đúng không? Nghe nói, ngươi ở Thần

Nguyệt tiên đế trong lòng địa vị, rất xa thấp hơn tam hoàng tử? Thân là lão đại, đúng hay không cảm giác không phục lắm? Đúng hay không rất muốn hận chết tam hoàng tử tên ngu xuẩn kia? Nếu như, là, như vậy, ngươi khả năng cần ta!"

"Ta cũng không chơi hư, ta có thể giúp ngươi, mọi phương diện!"

Vương Bảo nói xong, liền một mặt tùy ý đánh giá phòng khách.

Mà đại hoàng tử, vào giờ phút này, đó là thật mộng bức.

Cái gì đồ chơi a?

Làm sao liền thực sự đến trình độ như thế này?

Không sai, ta là đối với lão tam không phục, ta là rất muốn hận hắn, thế nhưng, này không thể thả đến ở bề ngoài nói a.

Lại nói.

Ngươi giúp ta?

Giúp ta thắng lão tam?

Đừng nghịch có được hay không a? Ông ngoại hắn cùng bà ngoại, toàn mẹ nó là tám sao Tiên đế, ngoại công ta cùng bà ngoại... Đã sớm ăn trên hộp cơm đường, này lên cái nào nói lý đi?

Tiểu tử này, chẳng lẽ là lão tam phái tới thử thăm dò ta?

Dù sao, phụ hoàng lớn tuổi, cũng nên xác lập thái tử.

"Ngươi đi đi, ta chỗ này không hoan nghênh ngươi!" Đại hoàng tử ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, lạnh lùng nói.

Hắn không thể mạo hiểm.

Bởi vì lão tam dưới tay, có thể điều động cao thủ, so với hắn cao quá nhiều.

Cùng tam hoàng tử cứng làm lên, hắn không hề có một chút phần thắng.

Vương Bảo không chút phật lòng, chỉ là tung một viên đan dược.

Đan dược này, chính là Tiên Linh Đan.

Nung nấu bốn mươi chín lần Tiên Linh Đan.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "Thần Nguyệt Tiên Quốc thứ nhất Đan sư, là tam hoàng tử sư tôn? Ha ha, thực không dám giấu giếm, luận đan đạo, từ ta dám gọi Đan Thần, ngươi liền có thể biết, ta mới là số một!"

"Này Tiên Linh Đan, bị ta dong luyện bốn mươi chín lần!"

Đại hoàng tử cầm Tiên Linh Đan tay, đột nhiên run run một cái.

Đan dược đều suýt chút nữa rớt xuống.

Vụ thảo!

Đại gia ngươi a!

Luyện bốn mươi chín lần Tiên Linh Đan?

Này trâu bò thổi có chút lớn quá rồi đó?

Này trên đời này, nào có luyện đan sư như thế biến thái?

"Không tin, ngươi có thể tìm người nghiệm chứng, đại hoàng tử, ta là mang theo thành ý mà đến, cơ hội đặt ở trước mặt ngươi, có hay không nắm chắc, xem ngươi yêu!" Vương Bảo lộ ra một vệt ánh mặt trời nụ cười.

Đại hoàng tử trái tim nhanh chóng nhảy lên, nhẹ nhàng vung tay lên, phía sau hắn hư không, một đạo thân ảnh già nua, tái hiện ra, đây là một ông lão mặc áo tím, lúc này thâm ý sâu sắc nhìn Vương Bảo, trực tiếp từ đại hoàng

tử trong tay, tiếp nhận đan dược.

Cạo dưới một điểm đan phấn, thả vào trong miệng.

Ông lão mặc áo tím cả người rung mạnh, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, nuốt ngụm nước bọt, thấp giọng nói rằng, "đại hoàng tử, đúng hay không bốn mươi chín lần, ta không dám xác định, thế nhưng, này Tiên Linh Đan hiệu quả, dù cho Huyền Mộc đại sư, cũng luyện chế không ra!"

Đại hoàng tử con ngươi co rút nhanh.

Huyền Mộc đại sư chính là tam hoàng tử sư tôn, cũng là dựa vào Huyền Mộc đại sư luyện chế siêu cấp đan dược, tam hoàng tử mới lung lạc càng nhiều cao thủ.

Có lúc, đại hoàng tử sẽ cố sức chửi, tương tự là hoàng tử, vì sao chính mình cùng lão tam chênh lệch lớn như vậy.

Mà hiện tại.

Một cái so với Huyền Mộc đại sư, càng treo Đan sư, tự động đưa tới cửa?

Đại hoàng tử ánh mắt từ từ nóng bỏng lên.

Khe nằm, hẳn là lời cầu nguyện của ta, hữu dụng, tiểu tử này, sẽ không là tới Thiên Tứ cho ta phúc tinh chứ?

------oOo------

Chương 359: Đại hoàng tử, ngươi nổi danh a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một viên nung nấu bốn mươi chín lần Tiên Linh Đan, bỏ đi đại hoàng tử hết thảy lo lắng.

Hắn quá rõ ràng, một cái như vậy đẳng cấp Đan sư, ý vị như thế nào.

Lão tam bởi vì có Huyền Mộc đại sư, vì lẽ đó không sẽ để ý, thế nhưng đối với mình mà nói, đây chính là trời ban tạo hóa a!

"Vương huynh!"

Đại hoàng tử quay về Vương Bảo chắp chắp tay, trầm giọng nói, "ngài trước tiên ở trong phủ ở lại, còn lão tam... Hắn tay, còn duỗi không tới ta chỗ này đến!"

"Ha ha, chúc mừng ngươi, ngươi làm ra một cái lựa chọn chính xác!" Vương Bảo đứng dậy cười.

Ông lão mặc áo tím tự mình mang theo Vương Bảo cùng Hồ Hữu Đức đi tới khách viện.

Mà đại hoàng tử, nhưng là lập tức phái ra mật thám đi thăm dò, rất nhanh sẽ đem sự tình tra xét cái thất thất bát bát.

Nhất thời đối với Vương Bảo, lại không hoài nghi.

Dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo đây là bệnh cấp tính loạn chạy chữa, cùng đường mạt lộ, nương nhờ vào chính mình.

Thế nhưng, đại hoàng tử không để ý chút nào.

Hắn có tự mình biết mình, đối với mình cùng tam hoàng tử chênh lệch, rất có b mấy.

Suy nghĩ một chút, đại hoàng tử lập tức phát sinh một đạo đưa tin.

Tam hoàng tử phủ đệ.

Nhận được đại hoàng tử đưa tin tam hoàng tử, trực tiếp đập nát ghế dựa tay vịn, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Lư Tàng cùng một cái khác ông lão, đều là cung phụng điện Tiên đế cung phụng, từ lâu nương nhờ vào tam hoàng tử, nhìn tam hoàng tử sắc mặt, Lư Tàng không nhịn được hỏi nói, "tam hoàng tử, xảy ra chuyện gì?"

Tam hoàng tử ánh mắt hàn mang bùng lên, "Lão đại... Cho ta đưa thư, nói cái kia Vương Bắc Huyền, là hắn tri giao hảo hữu, trước sự tình, cứ định như vậy đi! Hắn sau đó sẽ phái người đưa tới nhận lỗi!"

Lư Tàng suýt chút nữa thổ huyết!

Trong lòng đem đại hoàng tử mắng cái máu chó đầy đầu!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Liền như thế coi là?

Lão tử trong nhà tổn hại mười mấy tôn Tiên tôn đỉnh cao, liền như thế coi là?

Còn rất sao nhận lỗi đây? Phối nhiều hơn nữa đồ vật, rắm dùng cũng không có a, còn có thể nhường người chết phục không sống được?

Lư Tàng sắc mặt hết sức khó coi, gầm nhẹ nói, "đại hoàng tử làm sao sẽ đúc kết việc này?"

Tam hoàng tử hít sâu một hơi, vẻ mặt khôi phục yên tĩnh, lạnh giọng nói, "mặc kệ lão đại đang suy nghĩ gì, chuyện này, trước tiên như vậy đi!"

“Tam hoàng tử?” Lư Tàng cuống lên.

Tam hoàng tử híp mắt, nói rằng, “yên tâm, thù này khẳng định là phải báo, có điều, hiện tại còn không phải cùng lão đại không nể mặt mũi thời điểm, nếu không, ta như chủ động xuất kích, chẳng khác gì là từ bỏ ưu thế của chính mình, ở phụ hoàng nơi đó mất điểm!”

“Trong cung gần hầu hạ đã phát tới mật thư, phụ hoàng có ý định, xác lập thái tử chính thống, đại sự sắp tới, không thể ra nhiễu loạn!”

Lư Tàng không nói lời nào.

Trời đất bao la, tam hoàng tử tiền đồ to lớn nhất!

Suy nghĩ một chút, Lư Tàng nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “đã như vậy, vậy trước tiên nhường tiểu tử kia, sống thêm một quãng thời gian!”

Tam hoàng tử nhạt âm thanh nói, “lư lão, oan ức ngươi!”

Lư Tàng liên tục nói không dám.

Hắn còn có thể nói cái gì?

Chỉ có thể gửi hy vọng vào, tam hoàng tử sớm một chút kế thừa đại thống, làm tòng long chi thần, Lư gia, cũng có thể chính thức tiến vào Thần Nguyệt Tiên Quốc quyền lợi trung tâm.

Đến thời điểm, chỉ là tam hoàng tử ban thưởng, phỏng chừng cũng có thể làm cho hắn cái này ba sao Tiên đế, tiến thêm một bước.

...

...

Ngày thứ hai.

An phận không bao lâu Vương Bảo, trực tiếp tìm tới đại hoàng tử.

“Chúng ta phải mau mau nổi danh a!” Vương Bảo nói rằng.

Đại hoàng tử rất phiền muộn, “Ý tứ gì?”

Vương Bảo ôm hai tay, thản nhiên nói rằng, “đại hoàng tử, lời nói không êm tai, hiện tại toàn bộ Thần Nguyệt Tiên Quốc, người nào không biết ngươi khẳng định hận có điều tam hoàng tử? Nếu như nói cho kế thừa Thần Nguyệt tiên đế đại thống hoàng tử làm một cái xếp hạng, cái kia tam hoàng tử, không thể nghi ngờ là số một hạt giống tuyển thủ, mà ngươi...”

“Nhiều lắm xem như là đi đi qua người A qua đường!”

Đại hoàng tử sắc mặt đen.

Vụ thảo, tuy rằng ngươi đã sớm nói rồi, lời này không êm tai, thế nhưng cũng đừng nói như thế khó nghe chứ? Ta tốt xấu là đại hoàng tử a, ta vẫn là lão đại lặc,

Liền như thế không có tồn tại cảm giác?

“Vì lẽ đó, đến nổi danh a!”

Đại hoàng tử vẻ mặt nghiêm túc.

Vương Bảo nói rằng, “gây nên tên khắp thiên hạ, mới có hảo hán xin vào, ngươi cảm giác tồn tại như thế thấp, những kia Tiên đế cao thủ, làm sao sẽ ủng hộ ngươi?”

Đại hoàng tử gật gù, khá hơi xúc động nói rằng, “ngươi nói không sai! Hiện tại cung phụng điện tuyệt đại đa số Tiên đế cung phụng, đều trong bóng tối nương nhờ vào lão tam, thế nhưng ta, nhưng không có một cái đồng ý đi theo ta!”

“Ta cũng chính là có cái đại hoàng tử thân phận, cái khác, ta không còn gì cả, ta thiên phú không cao, mẫu thân ta nhiều năm trước liền vì bệnh bỏ mình, ta mẫu nhà cũng là bình thường tiểu tộc!”

“Vương đại sư, xin mời chỉ giáo!”

Đại hoàng tử thái độ thành khẩn.

Vương Bảo ha ha cười, “Ngươi yên tâm, ta nếu quyết định giúp ngươi, vậy thì sẽ dốc toàn lực ứng phó, nhường tam hoàng tử tên ngu xuẩn kia biết, đắc tội ta, là cỡ nào hối hận một chuyện!”

“Ừm, đi theo ta đi! Chúng ta đi ra ngoài kiếm chuyện đi!”

Kiếm chuyện?

Đại hoàng tử có chút mộng.

Không phải muốn cho ta nổi danh sao? Làm sao liền đi kiếm chuyện? Ta còn có thể hay không thể làm điểm chuyện đứng đắn?

...

...

“Vương huynh, ngươi muốn làm nó?”

Đại hoàng tử sắc mặt quái lạ nhìn trước người cửa hàng.

Tiệm này, ở Thần Nguyệt thủ đô, địa vị nhưng là không bình thường, bởi vì tiệm này, là Thần Nguyệt Tiên Quốc thứ nhất Đan sư, Huyền Mộc đại sư mở.

Gọi Huyền Mộc Đan Các.

Trong tiệm mỗi ngày giao dịch ngạch, thập phần khủng bố.

Vương Bảo cười nói, “này Huyền Mộc Đan sư không phải tam hoàng tử sư tôn sao? Không làm hắn làm ai? Chớ sợ, đừng quên ta biệt hiệu!”

Đại hoàng tử hít một hơi.

Ánh mắt nơi sâu xa, mang theo nhàn nhạt hưng phấn.

Vương Bảo biệt hiệu gọi cái gì? Đan Thần!

Nung nấu bốn mươi chín lần Tiên Linh Đan, Huyền Mộc đại sư cũng đến đứng ở bên!

“Đi!” Vương Bảo khẽ cười một tiếng, cùng đại hoàng tử cùng đi tiến vào cửa hàng.

Cửa hàng to lớn, rất nhanh sẽ có người đến đây tiếp đón, chỉ là, nhìn thấy đại hoàng tử, người kia rõ ràng nhận thức, lo sợ tát mét mặt mày nói rằng, “bái kiến đại hoàng tử!”

Đại hoàng tử đang chuẩn bị nói chuyện.

Vương Bảo rồi đột nhiên tiến lên một bước, cười to nói, “đừng đùa những này hư, thông báo các ngươi trong cửa hàng luyện đan sư, liền nói ta Vương Bắc Huyền, tới đây đấu đan, lấy thành bại luận anh hùng!”

Vương Bảo thanh âm không nhỏ.

Huyền Mộc Đan Các lầu một, trong nháy mắt trở nên yên lặng như tờ.

Mọi người ngơ ngác nhìn Vương Bảo, chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là, hàng này tuyệt bức là đến khôi hài chứ?

Đến Huyền Mộc Đan Các đấu đan?

Giời ạ này không phải tìm đường chết sao!

Đại hoàng tử đứng Vương Bảo phía sau, khóe miệng hơi vừa kéo, khe nằm,

Vương huynh cũng thật là trực tiếp a, có điều...

Ta yêu thích!

Trong tiệm vắng lặng nửa ngày.

Rất nhanh, mấy cái ông lão, từ lầu hai đi xuống, sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Một cái trong đó ông lão đi ra, quay về đại hoàng tử khom mình hành lễ, trầm giọng nói, "đại hoàng tử, ngài đây là ý gì?"

Đại hoàng tử trầm mặc một hồi, nhạt âm thanh nói, "không ý tứ gì, chỉ là huynh đệ ta nhất thời ngứa nghề mà thôi, kính xin Huyền Mộc Đan Các, vui lòng chỉ giáo!"

Ông lão kia hé mắt.

Trực tiếp đưa ánh mắt, dán mắt vào Vương Bảo, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, chắp tay ở phía sau, hơi nghểnh đầu nhạt âm thanh nói, "như vậy... Vậy thì đấu một trận đi! Nói thật, dám đến ta Huyền Mộc Đan Các đấu đan, ngươi là đầu một cái!"

Vương Bảo vung tay lên, "Không cần sợ, ta sẽ hạ thủ lưu tình!"

Ông lão kia và những người khác, trên mặt đều là đột nhiên vừa kéo.

Đại gia ngươi!

Ngươi còn hạ thủ lưu tình?

Ngông cuồng gia hỏa, sau đó ngươi thì sẽ biết, đến Huyền Mộc Đan Các đấu đan, là cái ra sao quyết định ngu xuẩn!

Ngày hôm nay không cho ngươi thua rơi quần lót, ngươi đừng hòng đi ra Huyền Mộc Đan Các cửa lớn...

------oOo------

Chương 360: Đây là muốn điên a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Mịa nó, muốn điên, dĩ nhiên có người đi Huyền Mộc Đan Các đấu đan!”

“... Ta càng không có gì để nói! Cái này cần là ngốc tới trình độ nào?”

“Huyền Mộc Đan Các đại diện cho Huyền Mộc đại sư, thân là Thần Nguyệt Tiên Quốc thứ nhất luyện đan sư, coi như là so với Huyền Mộc đại sư hơi yếu hai vị đại sư, cũng sẽ không như thế làm, quấy nhân sinh ý, đây là công khai đánh Huyền Mộc đại sư mặt a, quá kiêu ngạo!”

“Tin tức mới nhất, đấu đan người có hai cái, trong đó có đại hoàng tử!”

“Ta trời, đại hoàng tử? Này tính là gì? Người nào không biết tam hoàng tử là Huyền Mộc đại sư đệ tử đắc ý, lẽ nào đại hoàng tử muốn cùng tam hoàng tử cứng làm một cuộc sao?”

Thần Nguyệt thủ đô chấn động.

Hầu như mỗi cái nghe được tin tức người, đều là hưng phấn cùng những người khác bắt đầu nghị luận.

Dù sao cũng là liên luỵ Thần Nguyệt Tiên Quốc đứng đầu nhất đại lão tranh chấp, quá có bát quái tính.

Đặc biệt là đại hoàng tử cũng liên luỵ trong đó sau khi, càng làm cho mọi người bát quái chi hỏa cháy hừng hực.

Mà vào giờ phút này.

Tam hoàng tử phủ đệ.

Ầm!

Không nhịn được lửa giận bạo phát, trong sảnh khắp nơi bừa bộn.

Tam hoàng tử trừng mắt ửng đỏ con mắt, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “lão đại hắn muốn làm gì? Nói rõ là muốn theo ta phân cao thấp a! Hắn từ đâu tới đây sức lực? Hắn dựa vào cái gì? Cái kia Vương Bắc Huyền sao? Đáng ghét! Tên khốn kia đến cùng muốn làm gì!”

Lư Tàng cùng trong sảnh mấy cái ông lão đều là hai mặt nhìn nhau.

Nhìn lên cơn giận dữ tam hoàng tử, không khỏi vì là đại hoàng tử mặc niệm lên.

Thực sự tức giận tam hoàng tử, há lại là đại hoàng tử có thể ứng phó?

“Đi! Ta ngược lại muốn xem xem, bọn họ trong hồ lô muốn làm cái gì!”

Tam hoàng tử quát lạnh một tiếng, sải bước hướng về bên ngoài đi đến.

...

...

Huyền Mộc Đan Các.

Hậu viện.

Huyền Mộc Đan Các cũng có chuyên môn Đấu Đan Tràng, có điều, đây là bên trong Đan sư dùng để tiến hành hữu hảo đấu đan tác dụng.

Cho tới người ngoài.

Đây là lần đầu.

Toàn bộ Đấu Đan Tràng kiến tạo rất lớn, bởi vì có lúc Huyền Mộc đại sư cũng sẽ đến, đến thời điểm Đan Các luyện đan sư, sẽ vinh hạnh lên đài hiến kỹ.

Bởi vì nghĩ triệt để nhục nhã Vương Bảo.

Vì lẽ đó Huyền Mộc Đan Các căn bản không có ngăn cản những người khác tiến vào, đương nhiên, cũng chỉ là bỏ vào đến chừng trăm cá nhân, đa số là cường giả, hoặc là ở Thần Nguyệt quốc đều có chút địa vị.

Đại hoàng tử cô đơn đứng nơi nào đó.

Một phe khác, Huyền Mộc Đan Các đại quản sự, phó quản sự, hai người này cùng với còn lại mười mấy tôn đại sư, đều là đan đạo đại sư cấp bậc, bọn họ đứng ở nơi đó, nhìn trên đài lười biếng Vương Bảo, ánh mắt khinh bỉ.

Huyền Mộc Đan Các, tụ tập Thần Nguyệt Tiên Quốc đứng đầu nhất một nhóm luyện đan sư.

Nghĩ ở đan đạo lên tìm Huyền Mộc Đan Các phiền phức?

Muốn chết a ngươi nha!

"Võ lão, nếu không ta lên?" Một cái trong đó trung niên dáng dấp đan đạo đại sư tự đề cử mình.

Võ lão chính là đại quản sự, một cái thân phận khác, cũng là Huyền Mộc đại sư đệ tử thân truyền.

Nhìn trung niên kia đại sư, Võ lão gật gù, cười nhạt nói, "có thể! Lên đi!"

Trung niên kia đại sư gật gù, trực tiếp nhảy lên đấu đan đài.

Mắt nhìn Vương Bảo, trung niên đại sư cười lạnh nói, "đấu đan quy tắc, văn đấu vẫn là võ đấu, người tới là khách, ngươi cho ngươi cơ hội, ngươi tới chọn!"

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Này còn cần phải tuyển? Ta chính là đến làm mất mặt, đương nhiên là lựa chọn võ đấu a!"

Trung niên đại sư giận tím mặt.

Võ lão các loại còn lại Huyền Mộc Đan Các bên trong người, cũng là mặt lộ vẻ vẻ giận dữ.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Tốt hung hăng!

Thật cuồng ngông cuồng!

Tốt điếc không sợ súng!

Nói thẳng tới cửa làm mất mặt, ngươi đây là không muốn sống mà đi ra đi a!

Có mấy người nhìn về phía đại hoàng tử, phát hiện đại hoàng tử trên mặt vẻ mặt, hơi có chút bất đắc dĩ, không khỏi cười thầm lên.

Đấu đan trên đài trung niên Đan sư ánh mắt phun ra một vệt ánh lửa, lệ quát, "Võ đấu đúng không? Hành! Nếu là võ đấu, vậy thì có tiền đặt cược, ngươi, muốn đánh cuộc gì?"

Vương Bảo ngáp một cái,

Lười biếng nói rằng, "đừng sốt sắng như vậy, ta nói rồi, ta sẽ hạ thủ lưu tình, vì lẽ đó ngày hôm nay sẽ không thấy máu, đánh cược tính mạng người chuyện như vậy, ta sẽ không nói ra! Ân, liền đánh cược, cái này được rồi..."

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trong tay, xuất hiện một đoàn phảng phất thạch đồ vật.

Mà vật này vừa xuất hiện, một luồng kỳ hương, liền hướng bốn phía lan

tràn ra.

Rất nhiều không rõ vì sao người đánh mũi, không nhịn được hỏi dò người ở bên cạnh, đồ chơi này vừa nhìn liền không đơn giản!

Đại hoàng tử kỳ thực cũng không quen biết.

Thế nhưng, chỉ xem cái kia Võ lão cùng còn lại Huyền Mộc Đan Các Đan sư vẻ mặt, hắn liền biết, đồ chơi này đâu chỉ là không bình thường, hay là, giá trị liên thành.

“Vật ấy, nói vậy ngươi cũng nhận thức! Ta liền đánh cược nó!” Vương Bảo quăng quăng đồ trên tay.

Trung niên kia đại sư hít vào một ngụm khí lạnh, Tham Lam nhìn Vương Bảo quăng động đồ vật, run giọng nói, “thiên hương mệnh giao, ngươi dĩ nhiên có vật ấy! Còn... Vẫn như thế lớn...”

Vương Bảo cười nhạo nói, “vật ấy không kịp ta hết thảy một phần vạn! Đừng chỉnh đến cùng không từng va chạm xã hội giống như, ta ngẫm lại, này một khối thiên hương mệnh giao giá thị trường, nên ở mười ức cực phẩm tiên thạch lên!”

“Vật ấy, là thứ nhất đấu tiền đặt cược!”

“Cũng lấy vật ấy, tính áp cược, chúng ta lần này, chơi Đấu Đan Cửu Tử Đấu!”

Trung niên đại sư sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Không nhịn được nhìn về phía Võ lão.

Còn lại hoặc nhiều hoặc ít, biết đấu đan quy tắc người, đều là kinh hãi cực kỳ.

Đấu Đan Cửu Tử Đấu.

Nghe tên liền biết, đây cơ hồ là cửu tử nhất sinh đánh cược!

Đấu đan tổng cộng chia làm chín lần, lấy lần thứ nhất đấu đan tiền đặt cược vì là đáy chú, lần sau đấu đan, tiền đặt cược trực tiếp tăng gấp đôi!

Mãi đến tận lần thứ chín, cái kia tiền đặt cược, sẽ là một cái giá trên trời!

Chín lần đấu đan, năm thắng bốn chịu!

Nếu là giao không ra cuối cùng tiền đặt cược, như vậy, tham dự đánh cược người, không chỉ có muốn dốc hết hết thảy trả lại tiền đặt cược, sắp sửa trả giá bằng cả mạng sống!

Đáy chú mười ức!

Cuối cùng tiền đặt cược, đem sẽ đạt tới doạ người hơn năm ngàn ức!

Đây là khủng bố bao nhiêu một cuộc đánh cá?

Vậy liền coi là là phóng tới Thần Nguyệt tiên đế trên người, cũng là một bút thịt thương khoản tiền kếch sù!

Không một người nói chuyện.

Dù cho là đấu đan trên đài trung niên Đan sư, vào giờ phút này, cũng là một câu nói, cũng không dám nói!

Đây chính là hơn năm ngàn ức a khe nằm!

Này mẹ nó nếu như ra cái sai lầm, táng gia bại sản cũng không đủ hắn bồi!

“Làm sao? Không chơi nổi?”

Vương Bảo ha ha cười, hồn nhiên không thèm để ý dáng dấp, châm biếm nói, “đây chính là Huyền Mộc Đan Các? Ta xem cũng không kiểu gì mà, liền điểm ấy lá gan đều không có, còn chưa bắt đầu đấu đan đây, đúng hay không liền cảm giác mình muốn thua?”

Một đám Huyền Mộc Đan Các Đan sư đều muốn khí nổ!

Dồn dập nhìn về phía Võ lão!

Sau nửa ngày, Võ lão nắm chặt nắm tay, mặt không hề cảm xúc, ánh mắt nhưng là hàn mang bùng lên, cười lạnh nói, "ngươi muốn chơi! Lão phu kia, liền đại biểu Huyền Mộc Đan Các, chơi với ngươi! Đấu Đan Cửu Tử Đấu đúng không? Có thể!"

"Cổ Đức!"

Vương Bảo vỗ tay cái độp, thoả mãn cực kỳ.

Trực tiếp đem thiên hương mệnh giao ném cho đại hoàng tử, "Nhường đại hoàng tử, ở giữa cầm tiền đặt cược, không sao chứ?"

Võ lão ánh mắt hơi chìm xuống, nói rằng, "không sao!"

Dứt lời.

Võ lão cũng ném ra một vật, tương tự là cao cấp nhất tài liệu luyện đan, cùng thiên hương mệnh giao, giá trị tương đương.

Đại hoàng tử nuốt ngụm nước bọt, trong lòng phiền muộn đến phát điên.

Dù cho là hắn, có nằm mơ cũng chẳng ngờ, Vương Bảo dĩ nhiên chơi lớn như vậy!

Đây là muốn điên (chơi) a!

Hơn năm ngàn ức, hắn cái này Thần Nguyệt Tiên Quốc đại hoàng tử, cũng không bỏ ra nổi đến a...

------oOo------

Chương 361: 3 đệ ngươi sẽ không tức giận chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đấu Đan Đài lên.

Trung niên đại sư trong mắt không còn chút nào khinh bỉ, trong lòng hắn, cũng không có chút nào vui sướng.

Đây chính là liên luỵ hơn năm ngàn ức cực phẩm tiên thạch đấu đan!

Vậy cũng là cực phẩm tiên thạch!

Hơn năm ngàn ức cực phẩm tiên thạch!

Hóa thành mỗi một khối, thậm chí có thể nhấn chìm Thần Nguyệt Tiên Quốc!

Này rất sao nếu như bởi vì hắn thua một lần, cho tới đấu đan thất bại!

Hắn tự sát tâm tư đều sẽ có!

Hít vào một ngụm khí lạnh, trung niên đại sư trầm giọng nói, “vừa nãy nhường ngươi lựa chọn văn đấu võ đấu, vậy bây giờ, ta tới chọn chọn đấu phương pháp luyện đan thức, không thành vấn đề chứ?”

Ưu thế.

Hắn cần ưu thế.

Vương Bảo dửng dưng như không, “Rất hợp lý!”

Trung niên đại sư lập tức nói rằng, “ta luyện chế một loại đan dược, ngươi hoàn chỉnh phục chế ra, căn cứ đấu đan quy tắc, luyện đan thời gian, không

thể vượt qua ta gấp đôi!”

“Có thể!” Vương Bảo gật đầu.

Trung niên đại sư ánh mắt chớp qua một vệt sắc mặt vui mừng.

Trận đầu này, hắn tuyệt bức muốn bắt!

Nếu không, biến số sẽ quá lớn, vừa lên đến liền mất tiên cơ, Huyền Mộc Đan Các sẽ rất bị động!

Phía dưới, Võ lão các loại Đan sư, cũng là gật gù.

Bọn họ đều đối với lẫn nhau, rõ ràng trong lòng, trung niên đại sư có một môn độc môn đan dược, dựa vào chính là tự thân một loại huyết thống thiên phú, trong bọn họ, cũng chỉ có Võ lão, có chút nắm, có thể phục chế.

Hơn nữa thất bại tỉ lệ cực cao!

Hạn chế thời gian, này một hồi, thắng định!

Trung niên đại sư trì hoãn tâm tình, toàn tâm toàn lực chuẩn bị luyện đan, đầu tiên là muốn tới vật liệu, sau đó, khoanh chân ngồi ở chính mình lò luyện đan bên người.

Luyện đan cẩn thận tỉ mỉ.

Động tác nước chảy mây trôi.

Tất cả mọi người không dám quá lớn tiếng, nhỏ giọng nghị luận, suy đoán thắng thua.

Vương Bảo ôm hai tay, con mắt nhìn trung niên đại sư luyện đan động tác, đặc biệt là sử dụng đi ra các loại đan ấn.

Hắn tự tin.

Nhưng không tự phụ!

Liền như vậy qua hồi lâu, tam hoàng tử mang người đến rồi.

Luyện đan vẫn còn tiếp tục, tam hoàng tử mang người đi tới, trực tiếp đứng ở đại hoàng tử bên người.

Đại hoàng tử nhìn tam hoàng tử, cái này hắn đã từng ước ao ghen tị tam đệ.

“Đại ca!”

“Tam đệ!”

Hai người giả tình giả ý hỏi một tiếng tốt.

Tam hoàng tử liền ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, “đại ca ngày hôm nay, chơi tính rất cao a!”

Đại hoàng tử lắc đầu một cái, nói rằng, “tam đệ không nên hiểu lầm, là Vương huynh đối với Huyền Mộc đại sư rất là tò mò, nghĩ mượn cơ hội này, cùng Huyền Mộc đại sư, so sánh đan đạo mà thôi, ngươi cũng biết, Đan sư mà, đều là kiệt ngạo chủ! Vương huynh là ta tri giao hảo hữu, ta cũng không biện pháp a, tam đệ ngươi sẽ không tức giận chứ?”

“Tức giận?”

Tam hoàng tử thấy buồn cười.

Lắc đầu một cái, vung vung tay, nói rằng, “ta sinh cái gì khí! Hắn thua chắc rồi!”

Đại hoàng tử trong lòng liên tục cười lạnh, hoãn âm thanh nói, “vậy thì mỏi mắt mong chờ đi!”

Hai người không nói nữa nói.

Tam hoàng tử cũng liền đi tới Võ lão bọn họ nơi đó.

Võ lão thấp giọng cho tam hoàng tử nói rồi nói đấu đan quy tắc.

Sau đó tam hoàng tử suýt chút nữa giơ chân chửi má nó.

Ngươi tê liệt!

Đáy chú mười ức Đấu Đan Cửu Tử Đấu?

Ta muốn cắt cỏ a giời ạ trứng, chơi lớn như vậy, ngươi là muốn lên trời a, ngươi rất sao coi như là cho Huyền Mộc Đan Các đưa tiền, cũng đừng đùa như thế kinh tâm động phách a!

Liếc mắt nhìn đại hoàng tử, tam hoàng tử trong mắt hàn mang bùng lên!

Đột nhiên.

Đấu Đan Đài lên.

Cái kia trung niên đại sư khẽ quát một tiếng, lò luyện đan cái nắp mở ra, luyện đan đã hoàn thành, sau đó, một viên màu đỏ rực đan dược, rơi vào trong tay hắn.

Trung niên đại sư híp mắt lại, nhìn Vương Bảo, đứng dậy, cười lạnh nói, “chính là viên thuốc này, viên thuốc này chính là ta tự nghĩ ra, gọi là Hỏa Long Đoạt Mạch Đan! Ngươi có nửa khắc đồng hồ quan sát thời gian!”

Đan dược vứt cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận, tới tới lui lui đánh giá có mười hơi thở thời gian, cạo điểm đan phấn nếm trải nếm, liền trực tiếp ném trở lại.

Đan dược,

Xét đến cùng, vẫn là dược lý các loại biến hóa, lấy Vương Bảo lúc này đan

đạo trình độ, đã sớm thông hiểu đạo lí!

Cái kia trung niên đại sư khóe miệng mãnh đánh.

Gắt gao nắm chặt nắm tay.

Ma trứng!

Liền xem như thế một hồi, ngươi rất sao nghĩ phục chế ta đan dược?

Được lắm cuồng đồ!

Nhìn thấy Vương Bảo đã bắt đầu luyện đan, trung niên đại sư, nghiến răng nghiến lợi.

Vương Bảo luyện đan, cùng trung niên đại sư tuyệt nhiên không giống!

Dược liệu ở trên hư không trôi nổi, theo Vương Bảo hai tay đánh ra từng đạo từng đạo đan ấn, từng luồng từng luồng hiu hắt ánh sáng, trực tiếp đem Vương Bảo cùng lò luyện đan nhấn chìm!

Cũng không lâu lắm, ánh sáng thu lại, Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, mở ra bàn tay, mặt trên là một viên màu đỏ rực đan dược!

Cùng trung niên đại sư luyện chế, trên căn bản ngoại hình tương tự.

Trung niên đại sư một mặt mộng bức.

Đại gia ngươi!

Lão tử luyện đan, tốt xấu cũng dùng gần nửa canh giờ.

Ngươi vừa mới qua đi bao lâu?

Mà nhìn Vương Bảo đan dược, con ngươi của hắn, không khỏi hơi co rụt lại!

Chẳng lẽ...

Hắn thật sự luyện chế ra đến rồi?

Khe nằm, không thể a! Nào có người như thế biến thái?

“Ta đến nghiệm chứng, không sao chứ?” Võ lão đột nhiên tiến lên một bước, nhạt tiếng nói.

Vương Bảo gật gù, “Đương nhiên có thể!”

Võ lão híp mắt, bước lên Đấu Đan Đài, đầu tiên là cầm lấy trung niên đại sư luyện chế đan dược, thoáng đo lường liền thả xuống.

Sau đó, hắn cầm lấy Vương Bảo luyện chế đan dược.

Thật lòng đo lường lên.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Hồi lâu qua đi, Võ lão sắc mặt, trở nên rất là khó coi, hắn ngẩng đầu, nhìn Vương Bảo, sau nửa ngày, mới thấp giọng nói, “Được lắm hoàn mỹ phục chế! Đạo hữu đan đạo, thực sự là nhường lão phu, nhìn với cặp mắt khác xưa!”

“Chút lòng thành rồi! Này đẳng cấp đan dược, ta mười tuổi thời điểm liền có thể luyện chế!” Vương Bảo dửng dưng như không vung vung tay.

Huyền Mộc Đan Các rất nhiều Đan sư suýt chút nữa thổ huyết!

Tức giận trong lòng.

Ma trứng, thật có thể khoác lác bức a, mười tuổi ngươi liền có thể luyện chế cỡ này chín sao đan? Mò ai đó? Giời ạ ngươi mười tuổi thời điểm tuyệt bức ở chơi bùn chứ?

“Hừ!”

Võ lão hừ nhẹ một tiếng, hít một hơi, trầm giọng nói, “hiệp 1, Vương Bắc Huyền thắng!”

“Đa tạ!” Vương Bảo cười hì hì nói.

Cái kia trung niên đại sư, sắc mặt trắng bệch, muốn nói lại thôi, Võ lão vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói rằng, “cái này cũng không trách ngươi, không phải chiến chi tội, ngươi đi xuống trước đi!”

“Vâng, Võ lão!”

Trung niên đại sư sắc mặt, vẫn là hết sức khó coi, phiền muộn đi xuống.

Vương Bảo ôm hai tay, cười nói, “ôi, mười ức tới tay, tiền này kiếm lời, quá ung dung, cuộc kế tiếp ai tới a? Tiền đặt cược đã đạt đến hai mươi ức nha!”

Một đám Đan sư trái tim đột nhiên vừa kéo.

Một thua thua mười ức cực phẩm tiên thạch, Huyền Mộc Đan Các đến mấy năm chuyện làm ăn đều làm không.

Tam hoàng tử sắc mặt tái xanh nhìn Vương Bảo, trong ánh mắt, sát cơ cuồng thiểm, điều này làm cho thời khắc chú ý tam hoàng tử đại hoàng tử, trong lòng vui sướng cực kỳ!

Ha ha ha, lão tam a lão tam, ngươi rất sao cũng có ngày hôm nay!

Mà hết thảy này, đều là ngươi tự tìm a, người Vương đại sư rõ ràng trước tiên tìm ngươi, ngươi nhưng xem thường, ngươi còn muốn giết người nhà, ngươi quái đạt được ai?

Vì chỉ là một cái Lư Tàng, ngươi dĩ nhiên đắc tội rồi như thế một vị đan đạo thông thần quái vật, ngươi nha, đúng là quá ngu!

Suy nghĩ một chút, đại hoàng tử thình lình trực tiếp đi tới, đối với tam hoàng tử nói rằng, “lão tam, thật không tiện a, này một hồi, là Vương huynh

thắng rồi! Có điều nếu ngươi đến rồi, như vậy vi huynh cũng không thể không nhắc nhở ngươi...”

“Nên giao tiền đặt cược nha!”

------oOo------

Chương 362: Sau đó, ngài có thể đừng khóc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tam hoàng tử cảm giác mình muốn nổ!

Cả người đều muốn bành trướng!

Ánh mắt của hắn đầy rẫy tà hỏa, nhưng lại không chỗ phát tiết, hắn liếc mắt nhìn đại ca của chính mình, cắn răng, thấp giọng nói, "đại ca, không muốn quá kiêu ngạo!"

"Cũng vậy!" Đại hoàng tử cười nhạo.

"Hừ!"

Tam hoàng tử hừ nhẹ một tiếng, cùng Võ lão thương lượng một chút.

Tiền đặt cược giao ra.

Rất nhanh, Huyền Mộc Đan Các thứ hai ra trận đại sư đi tới Đấu Đan Đài.

Người này toàn thân áo đen, chính là một lão giả, vòng chéo tay nhìn Vương Bảo, mặt không hề cảm xúc, "Nói ra ngươi quy tắc!"

Vương Bảo nhìn hắn, con mắt hơi chuyển động, lập tức có ý đồ xấu, "Ta cũng không làm khó các ngươi, đuổi tới một hồi như thế, ta luyện chế cái gì, ngươi luyện chế cái gì, tương tự quy tắc, hi vọng ngươi cho điểm lực a, nếu không, vẫn thắng được đi, cũng là thập phần vô vị, không phải sao?"

Ông lão kia vẫn là mặt không hề cảm xúc, lạnh giọng nói, "có thể!"

Vương Bảo bĩu môi.

Muốn tới dược liệu.

Lập tức bắt đầu luyện đan.

Có điều Vương Bảo luyện chế, không phải là bình thường đan dược, mà là hệ thống xuất phẩm phương pháp luyện đan, loại đan dược này ngoại trừ Vương Bảo, còn lại Đan sư, căn bản luyện chế không ra!

Dù cho có thể hoàn mỹ hoàn nguyên Vương Bảo luyện đan bước đi, cũng không được!

Hệ thống xuất phẩm, chính là như thế bá đạo!

Vương Bảo đối với này, một điểm đều không có tội ác cảm giác, dối trá làm sao? Ngược lại ta là thắng định!

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo liền luyện đan hoàn thành.

Viên đan dược kia, chỉ là ba sao tiên đan, Vương Bảo cầm trong tay, trực tiếp vứt cho ông lão mặc áo đen.

Ông lão tiếp nhận, lập tức bắt đầu đo lường, nửa ngày, sắc mặt của hắn có chút quái lạ, khẽ lắc đầu, nói rằng, “thực sự là càn rỡ a! Chỉ là một viên ba sao đan...”

Huyền Mộc Đan Các Đan sư đều là đại hỉ.

Ngươi muội!

Hàng này là rất hung hăng!

Có điều, hung hăng tốt, hung hăng diệu a, này 1 hiệp, tuyệt bức thắng định!

Chỉ là ba sao đan, ở đây Huyền Mộc Đan Các Đan sư, có chín phần mười đều có thể tùy ý luyện chế ra đến!

Tuy rằng, phục chế luyện chế độ khó không nhỏ, thế nhưng, cũng không nhìn trên võ đài chính là ai!

Đây chính là Huyền Mộc đại sư đệ tử thân truyền một trong, Cực Nhạc đại sư!

“Ha ha, chỉ là ba sao đan? Ta khuyên ngươi vẫn là tâm lớn một chút đi, ta này ba sao đan, có thể không bình thường!”

Vương Bảo thần bí cười.

Ông lão mặc áo đen, cũng chính là Cực Nhạc đại sư, híp mắt lại, lần thứ hai thật lòng đo lường một hồi, có điều vẫn phải là ra đồng dạng kết luận, xì cười một tiếng, trực tiếp chuẩn bị luyện chế.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Lấy Cực Nhạc đại sư đan đạo trình độ, ba sao đan quá trình luyện chế, hết sức đơn giản, tốc độ cũng cực nhanh!

Thế nhưng.

Ngay ở Cực Nhạc đại sư, chuẩn bị thành đan thời gian, đột nhiên, lò luyện đan xuất hiện một đạo nhàn nhạt ong ong!

Sau một khắc, Cực Nhạc đại sư sắc mặt, liền trở nên khó xem ra!

Vẻ mặt âm trầm, Cực Nhạc đại sư hít một hơi, vung tay lên, trong lò luyện đan, trực tiếp cuốn lên một đoàn tro cặn!

Thất bại!

Mọi người thấy chính là trợn mắt ngoác mồm.

Đặc biệt là Huyền Mộc Đan Các Đan sư, càng là một bộ khó có thể tin mộng bức vẻ mặt.

Nắm bụi cỏ, làm sao có khả năng thất bại?

Chỉ là ba sao đan, ở Cực Nhạc đại sư trong tay, hẳn là bắt vào tay a, hẳn là ung dung thích ý a, làm sao có thể thất bại?

Võ lão ánh mắt tinh mang lóe lên, cắn răng nói rằng, “thời gian còn rất nhiều, lại cố gắng nghiên cứu nghiên cứu!”

Cực Nhạc đại sư gật gù.

Cầm lấy Vương Bảo luyện chế đan dược, lại một lần nữa nghiên cứu lên.

Nhưng mà, đan dược này đã sớm bị hắn nghiên cứu triệt để!

Thậm chí, Cực Nhạc đại sư tự tin, chính mình nhắm mắt lại, đều có thể hoàn mỹ luyện chế ra đến.

Nhưng là.

Làm sao liền thất bại?

Vì sao ở thành đan một khắc đó, liền không nắm được dược lực cơ chứ?

Chỉnh không hiểu, không nghĩ ra, Cực Nhạc đại sư quyết định thử một lần nữa!

Một lần nữa cuốn lên một phần tài liệu!

Cực Nhạc đại sư bắt đầu rồi lần thứ hai luyện chế! ~

Luyện đan tiến hành rất chắc chắn.

Nhưng mà.

Khi lại một lần nữa đi tới thành đan điểm giới hạn thời điểm, Cực Nhạc đại

sư ngơ ngác phát hiện, chính mình dĩ nhiên lại một lần nữa không nắm được dược lực, bạo phát dược lực làm cho lò luyện đan phát sinh ong ong, luyện đan lại một lần thất bại!

Cực Nhạc đại sư bối rối!

Sắc mặt trở nên trắng bệch!

Căn bản không nghĩ ra, chuyện này rốt cuộc là như thế nào!

Rõ ràng chỉ là ba sao đan, vì sao, nhưng luyện chế hay sao?

"Ai nha, ngươi làm sao như thế ngốc a, ngươi đúng là đan đạo đại sư?" Vương Bảo ôm hai tay, một bộ hoài nghi vẻ mặt nhìn Cực Nhạc đại sư.

Cực Nhạc đại sư cũng không còn cách nào duy trì trấn định, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, gầm nhẹ nói, "ngươi đây rốt cuộc là đan dược gì?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "cái này, ngươi muốn nhúng tay vào không được, thời gian không nhiều, ngươi, thua!"

Cực Nhạc đại sư hồn bay phách lạc.

Liền thua hai tràng!

Huyền Mộc Đan Các liền thua hai tràng!

Này rất sao nói ra, ai tin?

Nhưng là, nhưng một mực thật sự phát sinh!

Đấu Đan Đài phía dưới, hoàn toàn tĩnh mịch.

Mỗi người đều là mang theo ánh mắt khó mà tin nổi, nhìn Vương Bảo.

Võ lão sắc mặt tái xanh, gầm nhẹ nói, "Cực Nhạc, xuống đây đi!"

Cực Nhạc đại sư cắn răng, đi xuống.

Tam hoàng tử sắc mặt cũng là khó coi cực kỳ, hắn nhìn về phía đại hoàng tử, ánh mắt nơi sâu xa, lộ ra mãnh liệt không quen.

Mà đại hoàng tử, nhưng là một bộ trí tuệ vững vàng vẻ mặt, nhưng kỳ thực, trong lòng hắn là sướng đến phát rồ rồi.

Đột nhiên.

Võ lão trực tiếp đi tới Đấu Đan Đài.

Tình cảnh yên tĩnh một cách chết chóc, Võ lão thân là Huyền Mộc Đan sư khai sơn đại đệ tử, đan đạo từ lâu đạt đến đỉnh cao cảnh giới.

Đứng Vương Bảo trước mặt, Võ lão lạnh giọng nói, “hiệp thứ 3!”

Vương Bảo sắc mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “trước tiên giao tiền đặt cược!”

Đại hoàng tử trực tiếp nhìn về phía tam hoàng tử, tam hoàng tử tuy rằng sắc mặt khó coi, thế nhưng, cũng rất là thẳng thắn lấy ra đầy đủ bốn mươi ức tiền đặt cược!

Đại hoàng tử nhận lấy tiền đặt cược, trái tim nhanh chóng nhảy lên, tiền đặt cược càng lúc càng lớn, Đấu Đan Cửu Tử Đấu, đúng là kinh tâm động phách!

Võ lão hút ngụm khí lạnh!

Liền thua hai tràng, không thể lại thua, lại thua cũng chỉ còn sót lại quần lót, này mặt đánh a, truyền đi Huyền Mộc Đan Các danh tiếng liền hỏng rồi!

“Trận thứ ba, chúng ta tỷ thí Tiên Linh Đan, dung luyện Tiên Linh Đan số lần cao người thắng lợi!”

Võ lão âm thanh bằng phẳng nói rằng.

Dung luyện Tiên Linh Đan, là hắn nhất là tự kiêu địa phương, bởi vì hắn dung luyện Tiên Linh Đan số lần, thậm chí có thể với hắn sư tôn Huyền Mộc đại sư sánh vai!

Này, cũng là hắn nhất có lòng tin đấu đan!

Nhưng mà.

Nghe được hắn lời này.

Vương Bảo suýt chút nữa liền văng!

Dưới đài, đại hoàng tử khóe miệng đột nhiên vừa kéo, muốn nói lại thôi, trong lòng cười lớn không ngớt!

Khe nằm!

Muốn chết a!

Này chính là mình hướng về trên mũi đao va, đây là đang tìm cái chết a!

Ngươi nói ngươi so với cái gì không tốt đây?

Ngươi dĩ nhiên tỷ thí dung luyện Tiên Linh Đan...

Đại hoàng tử nhớ tới Vương Bảo ngày hôm qua cho hắn cái kia viên nung nấu bốn mươi chín lần khoảng cách Tiên Linh Đan, nhìn về phía Võ lão ánh mắt, liền dẫn lên thương hại!

Thật đáng thương!

Xem ngươi vẻ mặt này, có vẻ như rất tự tin a!

Thế nhưng sau đó, ngài có thể đừng khóc!

“Khụ khụ...”

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, thiện ý nói rằng, “ngươi nếu không, đổi một cái? Ta cũng không bắt nạt ngươi, ta dung luyện Tiên Linh Đan, kỳ thực rất lành nghề a...”

Võ lão lạnh lùng cười.

Quỷ kế a quỷ kế, ngươi cho rằng, ta rất sao sẽ tin ngươi? Ngươi có tốt bụng như vậy? Chuyên môn nhắc nhở ta?

Quỷ kế đối với ta là vô dụng, này một hồi, ta cũng là thắng định...

------oOo------

Chương 363: Các ngươi nha, quá yếu

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nghỉ muốn phí lời! Bắt đầu đi! Nhường ta xem một chút, ngươi đến cùng có không có tư cách, đứng ta Huyền Mộc Đan Các phía đối lập!”

Võ lão cười lạnh một tiếng, vung tay lên, hắn lò luyện đan xuất hiện ở trước người.

Võ lão lò luyện đan không lớn, thế nhưng là cực kỳ cổ điển, chỉ có số ít người biết, Võ lão lò luyện đan lai lịch có thể không bình thường, có người nói là một cái nào đó thần tích trung lưu truyền tới đồ cổ!

Ầm!

Liệt diễm sôi trào.

Hỏa diễm là màu đen, phảng phất luyện ngục chi hỏa!

Đấu Đan Đài lên, đã bày ra đầy đủ hơn trăm phần Tiên Linh Đan tài liệu luyện chế.

Võ lão động tác không nhanh không chậm, thế nhưng, lại hết sức ổn, liền phảng phất nắm chặt rồi thiên hạ giống như tự tin, ở trong tay của hắn, lò thứ nhất Tiên Linh Đan, rất nhanh sẽ luyện chế hoàn thành.

Hắn bắt đầu rồi nung nấu!

Mà Vương Bảo nơi đó, căn bản không nhúc nhích.

Hắn liền như thế nhìn Võ lão dung luyện Tiên Linh Đan, trên mặt vẻ mặt, thập phần tùy ý.

Điều này làm cho những kia Huyền Mộc Đan Các Đan sư, khá là không

cam lòng, đều là trong bóng tối chửi bới Vương Bảo.

Thời gian trôi qua.

Chờ đến Võ lão đã nung nấu đầy đủ hai mươi lần Tiên Linh Đan, Vương Bảo mới ngáp một cái, đưa tay duỗi người, bắt đầu luyện chế Tiên Linh Đan.

Thời gian lần thứ hai trôi qua.

Võ lão động tác, đột nhiên ngừng lại, sắc mặt hắn có chút tái nhợt, dung luyện Tiên Linh Đan, quá tốn kém nhọc lòng thần, cái kia đan dược bên trong ẩn chứa dược lực biến hóa, đã phức tạp đến khó có thể mức tưởng tượng!

Mỗi một lần nung nấu tăng lên, đều là một lần to lớn tâm thần tiêu hao.

Võ lão nung nấu đầy đủ hai mươi tư lần Tiên Linh Đan!

Cái này cũng là hắn cực hạn!

Liền ngay cả sư tôn của hắn Huyền Mộc đại sư, dung luyện Tiên Linh Đan cao nhất số lần, cũng vẻn vẹn so với hắn nhiều một lần mà thôi!

Tiên Linh Đan bay ra, Võ lão cầm trong tay, giương mắt nhìn về phía Vương Bảo.

Trước hắn cũng chú ý tới Vương Bảo, biết Vương Bảo đợi rất lâu rồi, mới bắt đầu luyện chế, có điều hắn cũng không biết, Vương Bảo đã nung nấu mấy lần.

Nhìn một chút Đấu Đan Đài dưới, Võ lão hỏi dò một phen, liền hé mắt.

“Dĩ nhiên đã nung nấu mười lăm lần! Tốc độ thật nhanh!”

Võ lão cảm thấy vẻ hoảng sợ.

Sau đó, hắn bắt đầu hết sức chăm chú nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Đếm lấy Vương Bảo nung nấu số lần!

Mười sáu lần!

Hai mươi lần!

Vương Bảo vẻ mặt, nhưng vẫn là cực kỳ tùy ý!

Võ lão nuốt ngụm nước miếng, cái kia tia ngơ ngác cảm giác, càng thêm mãnh liệt!

Mãi đến tận.

Vương Bảo dung luyện Tiên Linh Đan số lần, đạt đến hai mươi lăm lần!

Võ lão sắc mặt, cấp tốc đã biến thành trắng bệch vẻ!

"Hai mươi lăm lần? Sao có thể có chuyện đó! Sư tôn cũng chỉ có thể nung nấu hai mươi lăm lần mà thôi! Đáng chết, tên tiểu tử này, đến cùng là cái gì người?"

Võ lão kinh hãi cực kỳ, không nhịn được đứng lên, thân thể đều có chút run rẩy!

Mà Đấu Đan Đài phía dưới.

Mọi người thấy cũng là nhiệt huyết dâng lên.

Võ lão nung nấu hai mươi tư lần!

Mà Vương Bảo, lúc này đã nung nấu hai mươi lăm lần!

Này trận thứ ba, Vương Bảo lại thắng!

Liền thắng ba tràng a, khe nằm, thật là đáng sợ!

Huyền Mộc Đan Các, ngày hôm nay sợ là muốn ngã xuống!

“Đại ca! Dừng tay đi!” Tam hoàng tử đột nhiên hướng về đại hoàng tử truyền âm nói.

Đại hoàng tử ngẩn ra, sau đó sắc mặt liền trở nên âm trầm, quay đầu nhìn Đấu Đan Đài, căn bản không để ý đến tam hoàng tử.

Tam hoàng tử ánh mắt sát cơ bùng lên, gắt gao nắm chặt nắm đấm!

Tình cảnh yên tĩnh.

Mà Vương Bảo dung luyện Tiên Linh Đan, căn bản không dừng lại!

Liền như thế một lần, lại một lần, mỗi một lần, đều điều động mọi người thần kinh, lên lên xuống xuống!

Võ lão đã sắp muốn tan vỡ!

Bởi vì Vương Bảo dung luyện Tiên Linh Đan số lần, đã đạt đến làm người nghe kinh hãi bốn mươi tám lần!

Đây là hắn hai lần!

Hai lần a khe nằm!

Chênh lệch đã vậy còn quá to lớn!

Dung luyện Tiên Linh Đan, là giỏi nhất nhìn ra một cái Đan sư trình độ!

Vương Bảo số lần, là hắn hai lần, điều này có ý vị gì, không cần nói cũng biết!

Mọi người ở đây, hầu như đều là nằm ở mộng bức bên trong.

Dung luyện Tiên Linh Đan bốn mươi tám lần, ta trời, cái tên này chẳng lẽ

đúng là Đan Thần? Nếu không, làm sao đáng sợ như vậy?

Đáng sợ nhất còn ở chỗ.

Vương Bảo vẫn cứ chưa dừng lại!

Bốn mươi tám lần, không phải Vương Bảo cực hạn a!

Lại qua nửa khắc đồng hồ!

Đột nhiên, Vương Bảo động tác ngừng lại, hắn đột nhiên vỗ một cái lò luyện đan, ánh sáng hiện ra, hóa thành một viên đan dược, bị Vương Bảo thu vào trong lòng bàn tay!

Nhìn đan dược, Vương Bảo cười nhạt nói, "nung nấu năm mươi sáu lần, kỷ lục mới nha!"

Năm mươi sáu lần...

Mọi người cảm giác muốn điên!

Mà Vương Bảo, nhưng là nhìn về phía Võ lão, lắc đầu cười nói, "thế nào? Lại thua chứ? Vừa nãy ta nhiều lòng tốt? Đều nhắc nhở qua ngươi, đổi một cái đấu phương pháp luyện đan thức, ngươi rất sao nghiêng không nghe! Ta mười tuổi thời điểm dung luyện Tiên Linh Đan, liền có thể nung nấu năm mươi lần!"

Võ lão cả người co giật.

Mọi người nhưng là vô lực nhổ nước bọt, ngươi muội, hàng này lại đang khoác lác ép, thế nhưng, này trâu bò thổi đến mức, ngươi đến phục!

"Ta thừa nhận, ngươi rất lợi hại!" Võ lão sắc mặt khó coi tới cực điểm, gầm nhẹ nói.

Vương Bảo nhàn nhạt cười, "Lợi hại? Bình thường bình thường, trên thực tế ta cảm thấy, không phải ta quá lợi hại, là các ngươi nha, quá yếu..."

“Ngươi...”

Võ lão lồng ngực phảng phất đầy rẫy một đoàn liệt diễm, muốn bộc phát ra!

Thế nhưng liền thua ba tràng, hắn thậm chí đều không có sức lực!

Huyền Mộc Đan Các ngạo khí, thời khắc này bị Vương Bảo đả kích không còn sót lại một chút cặn!

Ở đây Huyền Mộc Đan Các Đan sư, hắn đứng đầu, hiện tại hắn đều thua, cái kia đệ tứ tràng, ai tới?

Ai, có thể thắng?

Đột nhiên.

“Ha ha, dung luyện Tiên Linh Đan, năm mươi sáu lần! Thật tài tình, ta không bằng!”

Một giọng già nua vang lên.

Rất nhiều người nghe được âm thanh này, đều là khẽ run lên.

Bởi vì chủ nhân của thanh âm này, là Huyền Mộc đại sư, ở Thần Nguyệt Tiên Quốc, địa vị tôn sùng!

Thậm chí cùng Thần Nguyệt tiên đế, đều là bạn tốt!

“Sư tôn!”

Võ lão đỏ mắt, đều muốn khóc!

Đối mặt Vương Bảo áp bức, hắn cảm giác mình đều không thể thở dốc, cũng may, sư tôn đến rồi!

Mà sư tôn đến rồi!

Ngươi tên khốn kiếp, ngươi liền thảm!

Coi như ngươi có thể nung nấu nhiều hơn nữa số lần Tiên Linh Đan, thế nhưng, ở sư tôn trên tay, ngươi cũng phải thua không thể nghi ngờ!

Sư tôn nhưng là có thượng cổ Đan Thần truyền thừa!

Đan đạo bên trong, sư tôn chính là Kim Tự Tháp cao nhất!

Đoàn người tự động tránh ra một con đường!

Huyền Mộc đại sư chậm rãi bước đi tới, bên cạnh hắn không có người khác, ánh mắt ôn hòa, chút nào không nhìn ra tức giận!

Mọi người dồn dập hành lễ, tam hoàng tử hành lễ, coi như là đại hoàng tử, cũng là duy trì kính ý hành lễ!

Huyền Mộc đại sư vung vung tay, sau đó, trực tiếp bước lên Đấu Đan Đài, đối với Võ lão cười nhạt nói, "ngươi đi xuống trước đi! Nhường sư phụ bồi vị tiểu hữu này, chơi một chút!"

"Vâng, sư tôn!"

Võ lão kích động đi xuống!

Huyền Mộc đại sư nhìn Vương Bảo, ánh mắt thâm thúy, không nhìn ra bao nhiêu tâm tình, nhạt âm thanh nói, "Huyền Mộc Đan Các, đã liền thua ba tràng, không thể thua a, tiểu hữu, đệ tứ tràng, ta đến cùng ngươi so với, bắt đầu đi..."

Vương Bảo sờ sờ cằm, quyết định dối trá đến cùng, rất là vô liêm sỉ cười hì hì nói, "Quy tắc cũ, ta luyện đan, ngươi đến phục hồi như cũ, làm sao?"

Huyền Mộc đại sư tự tin cười, "Có thể!"

Có thượng cổ Đan Thần truyền thừa hắn, hoàn toàn tự tin, này trên đời này,

liền hầu như không có hắn luyện chế không ra đan dược...

------oOo------

Chương 364: Thâu Thiên Đại Đạo Đan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Mộc đại sư này một đời, đấu đan vô số!

Tuy rằng không nói là chắc thắng, thế nhưng mỗi một lần đấu đan, Huyền Mộc đại sư đều là tự tin trăm phần trăm, loại này tự tin từ khi hắn được thượng cổ Đan Thần truyền thừa sau khi, liền hầu như dấu ấn ở hắn trong xương!

Hắn cho rằng, hắn chính là nhân sinh người thắng, vận mệnh người thắng!

Vậy mà lúc này giờ khắc này.

Huyền Mộc đại sư bối rối!

Nhìn trong lò luyện đan bay ra ngoài phế đan tro cặn, Huyền Mộc đại sư mi tâm, chảy qua một giọt mồ hôi lạnh.

Ba sao tiên đan!

Chính mình thậm chí ngay cả ba sao tiên đan, đều luyện chế không ra?

Khe nằm?

Này mẹ nó làm sao có khả năng?

Đừng nói là ba sao đan, coi như là chín sao đan, Huyền Mộc đại sư nghiên cứu một phen, cũng có thể trong nháy mắt hiểu cái thất thất bát bát, lại trải qua một lần luyện đan, nghiệm chứng sau khi, cái kia càng là vững vàng luyện ra!

Ngay ở vừa nãy, Vương Bảo luyện chế ra một viên ba sao đan.

Huyền Mộc đại sư đo lường qua sau, căn bản không có để ở trong lòng, bắt đầu luyện chế.

Nhưng là.

Lò thứ nhất, phế bỏ!

Này thứ hai lò, dĩ nhiên cũng phế bỏ!

Huyền Mộc đại sư đầu óc tỉnh tỉnh, hắn không có thể hiểu được, lấy hắn đan đạo trình độ, làm sao sẽ xuất hiện như vậy sai lầm?

Phía dưới.

Võ lão đám người sắc mặt, đều là tái nhợt một mảnh, ánh mắt ẩn chứa lo lắng.

Mà Vương Bảo, nhưng là tựa như cười mà không phải cười nhìn Huyền Mộc đại sư, thản nhiên nói, "xem ra, ngươi cũng không được a!"

Vèo vèo vèo!

Từng đạo từng đạo ánh mắt giết người, nhìn về phía Vương Bảo.

Đó là Võ lão đám người phẫn hận ánh mắt.

Huyền Mộc đại sư hít vào một ngụm khí lạnh, hắn híp mắt, ánh mắt phức tạp nhìn Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, "ngươi đan dược này, ta thừa nhận, ta nhìn không thấu!"

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, "Rất bình thường, ta đan dược phi thường tà môn, trong thiên hạ, không ai có thể phục chế ra!"

Huyền Mộc đại sư không có phản bác.

Liền hắn đều không thể phục chế ra, hay là thật sự không ai có thể phục

chế.

“Ngươi đã thắng bốn tràng!”

Huyền Mộc đại sư ánh mắt, xuyên thấu qua một vệt tối tăm!

Vương Bảo thắng bốn tràng, lại thắng, vậy coi như là năm tràng, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, lần này đấu đan, Huyền Mộc Đan Các, thua!

Có thể tưởng tượng, chuyện này lưu truyền sau khi đi ra ngoài, đối với Huyền Mộc Đan Các đả kích!

Có thể nói một vạn điểm tấn công dữ dội a!

Trước đây Huyền Mộc Đan Các tuyên truyền, chính là Thần Nguyệt Tiên Quốc thứ nhất luyện đan sư đan tiệm, nhưng là lần này đấu đan nếu như thua, hắn Huyền Mộc, còn có mặt mũi tự xưng thứ nhất sao?

Huyền Mộc đại sư trầm mặc rất lâu.

Sau đó, hắn hơi ngẩng đầu, nói rằng, “đệ ngũ tràng, ta cho ngươi một cái phương pháp luyện đan, ngươi dựa theo phương pháp luyện đan, luyện chế ra một viên đan dược đi ra, có thể hay không?”

Vương Bảo hào hiệp cười, “Không thành vấn đề!”

Huyền Mộc đại sư lấy ra một tấm cổ xưa da thú!

Sau đó, ném cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận, phát hiện mặt trên có rất nhiều chữ cổ, còn có một chút luyện đan đồ hình.

Huyền Mộc đại sư nhạt âm thanh nói, “A Vũ, đi chuẩn bị dược liệu...”

Từng cái từng cái dược liệu tên, từ Huyền Mộc đại sư trong miệng truyền ra.

Võ lão đám người, đều là kinh hồn bạt vía.

Thân thể run!

Những dược liệu này giá trị, có thể nói vô giá, mỗi một loại, đều là cực kỳ hi hữu, sư tôn đây là lấy ra cái gì phương pháp luyện đan? Dĩ nhiên cần nhiều như vậy giá cao dược liệu?

Phương pháp luyện đan không có tên tuổi.

Có điều Vương Bảo nhưng là ánh mắt ngưng lại, đan đạo cũng là nói, liên luỵ rất nhiều quy tắc, mà cái này phương pháp luyện đan bên trong đan dược, không phải chuyện nhỏ, Vương Bảo có loại ảo giác, đan dược này, tựa hồ có thể đánh cắp đại đạo lực lượng!

Huyền Mộc đại sư híp mắt.

Viên thuốc này, chính là hắn được thượng cổ Đan Thần truyền thừa vô thượng bên trong kỳ đan, gọi là Thâu Thiên Đại Đạo Đan!

Dùng viên thuốc này, trong vòng mười năm trực tiếp có thể để cho người dùng, biến thành Đại Đạo Thánh Thể, đánh cắp đại đạo lực lượng, bất kể là tu vi, vẫn là căn cơ, đều sẽ phát sinh long trời lở đất to lớn tăng lên!

Đây là một cái có thể để cho phế vật, đều có thể trở thành là tuyệt thế yêu nghiệt siêu cấp thần đan!

Viên thuốc này, Huyền Mộc đại sư không cách nào luyện chế, hắn nghiên cứu cả đời, thậm chí đều không có nhập môn, hơn nữa Huyền Mộc đại sư có loại cảm giác, Thâu Thiên Đại Đạo Đan, không phải hắn có thể luyện chế ra đến, luyện ra, có lẽ sẽ gặp thiên tai, chắc chắn phải chết!

Huyền Mộc đại sư lấy ra Thâu Thiên Đại Đạo Đan đến.

Là vì thắng!

Không thắng không được a!

Dù cho, lần này đấu đan thua, thế nhưng, tối thiểu, cũng không thể để cho người quét ngang chứ? Này rất sao nếu như thật như vậy, truyền đi, Huyền Mộc Đan Các mặt vậy thì thật không có, quá mất mặt!

Đường đường Thần Nguyệt Tiên Quốc thứ nhất luyện đan sư, bị người quét ngang?

Hắn Huyền Mộc, không ném nổi người này!

Mỗi loại dược liệu lấy ra, đặt ở Đấu Đan Đài lên.

Vương Bảo nhìn phương pháp luyện đan hồi lâu, nhìn Huyền Mộc đại sư một chút, cười nói, "đan dược này, ngươi nên luyện chế không ra chứ?"

Huyền Mộc đại sư vẻ mặt không đổi, "Ta đương nhiên có thể luyện chế ra đến! Có điều viên thuốc này tiêu hao dược liệu, quá mức quý giá, có chút thậm chí đã là tuyệt tích dược liệu, vì lẽ đó, ngươi, cũng chỉ có một cơ hội!"

Vương Bảo bĩu môi.

Trang cái gì a!

Bằng vào ta đan đạo trình độ, phương pháp luyện đan bên trong có chút dược lực biến hóa, còn không cách nào nhìn thấu, ngươi có thể luyện chế ra đến?

Ngươi cái trang bức phạm, chạy đến ta chỗ này đến trang bức, thực sự là tìm đường chết a!

Không nghi ngờ chút nào.

Vào giờ phút này, còn phải tiếp tục tinh luyện đan đạo a!

Vương Bảo đan đạo, đã sớm tinh luyện đến đỉnh cao, thế nhưng, nhưng xa xa chưa từng đạt đến hạn mức tối đa.

Lúc này lại tinh luyện, mỗi một lần, đều sẽ tiêu hao không ít tinh luyện giá trị.

Có điều Vương Bảo ngược lại cũng không thèm để ý, đan đạo là rất hữu dụng, là trang bức thần kỹ một trong.

Liền như thế qua tiểu một hồi, Vương Bảo đem phương pháp luyện đan ném cho Huyền Mộc đại sư, sau đó, vỗ một cái chính mình lò luyện đan, trực tiếp bắt đầu luyện chế!

Huyền Mộc đại sư ánh mắt chìm xuống, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo.

Hắn tin tưởng, lấy Vương Bảo đan đạo trình độ, nhất định có thể nhìn ra toa thuốc này bên trong dị thường!

Thế nhưng, hàng này lại vẫn muốn tiếp tục luyện đan?

Hắn dĩ nhiên không chịu thua?

Vụ thảo, thực sự là không va nam tường không quay đầu lại, không tới Hoàng Hà tâm bất tử a, ngươi tiếp tục giả bộ, hữu dụng sao?

Còn không phải cái thua?

“Hừ, ta xem ngươi có thể giả vờ đến lúc nào!”

Huyền Mộc đại sư trong lòng âm trầm quát khẽ.

Mà Vương Bảo nơi đó, tâm thần toàn bộ đều chìm đắm ở luyện đan bên trong.

Dược liệu hóa thành tinh khiết dược lực, lẫn nhau dung hợp với nhau, căn cứ Vương Bảo đối với phương pháp luyện đan thể ngộ, hình thành một đạo Đạo Huyền chi lại huyền đan văn thần ấn!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Lần này luyện đan, thời gian có chút dài!

Chúng tâm tình của người ta bất nhất, Võ lão bọn họ đều là lo lắng lo lắng, đặc biệt là tam hoàng tử, vào giờ phút này, thực sự là hận không thể một cái tát quất chết Vương Bảo.

Cho tới đại hoàng tử, nhưng là lại là kích động, lại là chờ mong.

Này một hồi nếu như thắng, vậy thì thật thắng!

Không chỉ có danh tiếng có, còn cuồng kiếm lời hơn năm ngàn ức cực phẩm tiên thạch, như thế to lớn so sánh tài phú, dù cho là cao tinh Tiên đế, cũng đến vì đó điên cuồng!

Cứ như thế trôi qua hơn một canh giờ.

Đột nhiên, Vương Bảo mở mắt ra.

Luyện đan vẫn còn tiếp tục, thế nhưng, quan trọng nhất một bước, muốn tới!

Thâu Thiên Đại Đạo Đan, làm sao trộm (thâu)?

Đương nhiên là từ đại đạo chi kiếp bên trong!

Vượt qua, trộm thiên thành công, không vượt qua được, “thân tử đạo tiêu”!

“Thì ra là như vậy! Dĩ nhiên là đạo kiếp!”

Huyền Mộc đại sư, cũng hiểu ra, hắn nhìn trên không từ từ biến hóa sắc trời, nhắc tới: Nhấc lên trái tim, buông xuống.

Này một hồi, ổn!

------oOo------

Chương 365: Đạo kiếp bị chơi hỏng rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Nguyệt Tiên Quốc Tiên cung nơi sâu xa.

Một cái khuôn mặt khô vàng người đàn ông trung niên, đột nhiên mở mắt ra, khóe miệng lộ ra một vệt quái lạ ý cười, "Đạo kiếp? Thú vị!"

Ánh mắt của hắn, tựa hồ xuyên qua tầng tầng trở ngại, rơi vào Huyền Mộc Đan Các bên trong, trong ánh mắt xuất hiện tầng tầng hình chiếu, người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, "Là cái kỳ nhân!"

Dứt lời, hắn liền nhắm hai mắt lại.

Hắn, chính là Thần Nguyệt tiên đế, Thần Nguyệt Tiên Quốc bên trong duy nhất tôn chủ!

...

...

Mà vào giờ phút này.

Huyền Mộc Đan Các, Đấu Đan Đài trên không.

Tầng tầng mây đen làm cho sắc trời hối tối lại.

Phía dưới, Vương Bảo khẽ ngẩng đầu, nhìn trên không, ánh mắt nghiêm nghị.

Đạo kiếp không phải Thiên kiếp!

Thiên kiếp hầu như đều là lôi kiếp, thế nhưng đạo kiếp không phải là!

Đại đạo chi kiếp, thiên biến vạn hóa, cũng không ai biết bay xuống, sẽ là ra sao kiếp nạn!

Đột nhiên.

Huyền Mộc đại sư trầm giọng nói, “hiện tại từ bỏ, còn không muộn!”

Mọi người yên lặng như tờ, không ai dám nói chuyện, đều bị trước mắt tình cảnh này kinh ngạc đến ngây người, luyện đan vẫn còn có động tĩnh lớn như vậy, cũng là không ai.

Mà Vương Bảo, nhưng là hé mắt, cười nhạt nói, “từ bỏ? Không tồn tại!”

Không phải là bởi vì trận này đấu đan thắng thua.

Mà là bởi vì, Vương Bảo thân thể bên trong, lúc này truyền đến một loại khôn kể khát vọng!

Loại này khát vọng, đến từ chính hắn Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ các loại chín tầng Tiên tôn quy tắc trung tâm, lúc này ở nơi đó, một đóa màu vàng hoa nhỏ, theo gió chập chờn!

Vương Bảo huyễn nhiên thất thần.

Này đóa màu vàng hoa nhỏ, hắn đều gần như quên lãng, này vẫn là hắn ở Khí Hải cảnh thời điểm, ở Ngộ Đạo Thụ di tích bên trong được kỳ ngộ!

Trước, màu vàng hoa nhỏ vẫn chưa từng có động tĩnh.

Thế nhưng hiện tại, màu vàng hoa nhỏ phảng phất một cái thiếu sữa hài tử, truyền ra mãnh liệt khát vọng, khát vọng phần cuối, rõ ràng là trên không trung đạo kiếp!

“Đây là muốn ăn cơm a!”

Vương Bảo trong lòng nói thầm một tiếng, bỗng cảm thấy phấn chấn, lẳng

lặng đợi đạo kiếp giáng lâm!

Huyền Mộc đại sư xì cười một tiếng, chắp tay ở phía sau, hắn lắc đầu một cái.

Hắn vừa nãy nhắc nhở Vương Bảo, cũng là vì dương danh, ngươi xem một chút, ta Huyền Mộc, nhưng là trách trời thương người chủ, ta đều nhắc nhở qua hắn, thế nhưng hắn một mực muốn chết, lần này, ai cũng nói không được ta không phải chứ?

Đột nhiên.

Hư không rung động.

Sau đó, một luồng màu đỏ rực chảy dài, từ mây đen nơi sâu xa, hạ xuống mà ra, người đạo trưởng này lưu ở trên hư không hiện ra, trưởng thành, từ từ, phảng phất huyết thanh bình thường, hướng về Vương Bảo vọt xuống tới!

Vương Bảo không nhúc nhích!

Thế nhưng hắn nhưng là có thể cảm giác được, một luồng khôn kể sức mạnh, từ màu vàng hoa nhỏ bên trong thoát ra, đạt đến đỉnh đầu của hắn, đón cái kia màu đỏ rực huyết thanh, phảng phất mở ra hai tay!

Xì xì xì!

Màu đỏ rực huyết thanh, trực tiếp đem Vương Bảo nhấn chìm!

Mà vào giờ phút này, dù cho là Huyền Mộc đại sư, cũng là tâm hồn phát lạnh, nhìn cái kia màu đỏ rực huyết thanh, có loại chân thực ảo giác, phảng phất, bọn họ chỉ là thoáng đụng vào, sẽ bị thiêu đốt không còn sót lại một chút cặn!

“Vương huynh!”

Đại hoàng tử vô cùng đau đớn!

Bắt đầu hối hận, mới vừa rồi không có mở miệng xin khuyên Vương Bảo.

Này giời ạ nếu như Vương Bảo chết ở này, vậy hắn nhưng là rơi vào tình huống khó xử, tiền tài hắn có thể không để ý, hắn quan tâm chính là Vương Bảo người này, có Vương Bảo ở, hắn có niềm tin cùng tam hoàng tử cứng hận, thế nhưng không có Vương Bảo, hắn nhất định sẽ co rụt lại đến cùng!

Thế nhưng hiện tại, tam hoàng tử đã bị hắn hận ra chân hỏa!

Vương Bảo vừa chết, cái được không đủ bù đắp cái mất!

"Hi vọng không có chuyện gì a!" Đại hoàng tử trong lòng điên cuồng cầu khẩn!

Cũng không ai biết.

Hiện tại Vương Bảo, rất thoải mái!

Hết thảy màu đỏ rực huyết thanh, căn bản không có đối với hắn tạo thành chút nào thương tổn.

Trái lại, chính mình hỏa chi quy tắc, bị màu đỏ rực huyết thanh bao trùm, chính đang phát sinh biến hóa nghiêng trời!

Cùng lúc đó, cái kia màu vàng hoa nhỏ, điên cuồng rút lấy màu đỏ rực huyết thanh,

Lộ ra một cỗ vui vẻ!

"Ha hả! Tạm thời gọi ngươi tiểu Hoa đi! Tiểu Hoa khá lắm, tăng thêm sức!" Vương Bảo tâm hồn nhìn màu vàng hoa nhỏ, vui cười không được!

Có thể đem trong truyền thuyết đạo kiếp, đều bị hấp thu!

Này truyền đi, ai tin?

Quá kinh sợ!

Màu vàng hoa nhỏ nhanh chóng chập chờn, phảng phất ở đáp lại Vương Bảo.

Thời gian trôi qua.

Dần dần, màu đỏ rực huyết thanh, biến mất không thấy hình bóng, bị Vương Bảo cùng màu vàng hoa nhỏ, nuốt một điểm không dư thừa.

Hai cái kẻ tham ăn đều là cực kỳ thỏa mãn!

Xem mọi người, là mộng bức hỏng rồi.

Đặc biệt là Huyền Mộc đại sư.

Hắn đầu óc phảng phất bị một cái đánh búa mạnh mẽ đập một cái con.

Ánh mắt dại ra.

Não dịch sắp không đủ dùng.

Ai nha ngươi muội!

Này mẹ nó là ảo giác chứ?

Vừa nãy vậy cũng là đạo kiếp! Đạo kiếp a đạo kiếp!

Ngươi muội, ngươi rất sao liền đạo kiếp, đều có thể hấp thu?

A phốc!

Ngươi sao như thế có thể đây? Ngươi rất sao không phải người chứ? Ngươi là đại đạo nhi tử chứ?

Mọi người tuy rằng không biết đạo kiếp, thế nhưng, nhìn Vương Bảo lúc này vẻ mặt, ai cũng sẽ không cho là, Vương Bảo là ở độ kiếp.

Mà Tiên cung nơi sâu xa.

Thần Nguyệt tiên đế mở mắt lần nữa, vẻ mặt ngạc nhiên cực kỳ, sau nửa ngày, hắn hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, "Tốt! Được lắm kỳ nhân! Kỳ nhân tất có kỳ mệnh! Người này, hay là có thể giúp ta một chút sức lực!"

...

...

Đạo kiếp bị chơi hỏng rồi!

Hoặc là nói, là bị màu vàng hoa nhỏ, chơi hỏng rồi!

Đồ chơi này, Vương Bảo căn bản không biết đầu nguồn, đây là Ngộ Đạo Thụ bản nguyên!

Mà Ngộ Đạo Thụ, có thể nói là trong thiên địa thứ nhất kỳ mộc, đại đạo con cưng.

Đạo kiếp đối với những khác người, là thiên tai, là tuyệt mệnh chi kiếp, thế nhưng đối với Ngộ Đạo Thụ mà nói, đó là dinh dưỡng, là Coca Cola đồ uống.

Đạo kiếp không ngừng giáng lâm!

Rồi lại bị Vương Bảo cùng màu vàng hoa nhỏ hấp thu!

Màu vàng hoa nhỏ, cũng có hoa đóa trạng thái, từ từ diễn biến, cuối cùng, hình thành một đạo năm màu lưu ly giống như mầm cây nhỏ!

Vài cái canh giờ qua đi, khi bầu trời khôi phục bình thường.

Vương Bảo liếm môi một cái.

Cảm thụ thân thể bên trong, cái kia bàng bạc hùng hồn lực lượng, không nhịn được lắc đầu một cái.

Khe nằm, không để ý, lại trâu bò!

Trong cơ thể hắn chín loại quy tắc, đã không thể nói là quy tắc, đã ẩn chứa cường điệu trọng đại nói lực lượng, Vương Bảo thực lực, đâu chỉ là gấp mấy chục lần tăng lên, hiện tại đừng nói Lư Tàng cái này hai sao Tiên đế, chính là năm sao sáu sao, Vương Bảo cũng cảm thấy có thể với bọn hắn vật tay!

"Đáng tiếc a, biến mất quá nhanh!" Vương Bảo khá có chút tiếc nuối!

Sau đó, trực tiếp vỗ vỗ lò luyện đan!

Trong lò luyện đan Thâu Thiên Đại Đạo Đan, đã tự động hấp thu đại đạo lực lượng, luyện chế hoàn thành!

Viên thuốc này khá là nội liễm, hiện ra màu đen, căn bản không nhìn ra, có chút bất phàm.

Vương Bảo bất động thanh sắc cất đi, sau đó, nhìn về phía còn ở mộng bức bên trong Huyền Mộc đại sư, trầm giọng nói, "Huyền Mộc đại sư, đan dược ta luyện chế ra đến rồi! Có điều ta có một cái nho nhỏ kiến nghị, ngươi xem, các ngươi hiện tại, đã thua năm tràng, đấu đan là ta thắng, vậy cũng là hơn năm ngàn ức cực phẩm tiên thạch đây!"

"Không biết, có thể không giúp ta đổi mấy chục phần đan dược này dược liệu?"

Huyền Mộc đại sư tỉnh lại.

Hắn nhìn Vương Bảo, khóe miệng điên cuồng co giật!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Đổi mấy chục phần Thâu Thiên Đại Đạo Đan dược liệu?

Đổi ngươi cái trứng a!

Này Thâu Thiên Đại Đạo Đan dược liệu bên trong, có một loại vị thuốc chính, vậy thì là Tiên giới dòng độc đinh, nếu không là hắn căn bản luyện chế không ra Thâu Thiên Đại Đạo Đan, hắn đều sẽ không lấy ra!

Ngươi còn muốn muốn mấy chục phần?

Ngươi tên khốn kiếp, ngươi sao không chết đi...

------oOo------

Chương 366: Người đưa biệt hiệu, [độ kiếp tiểu năng thủ]!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cân nhắc làm sao?” Vương Bảo cười hỏi.

Đạo kiếp không phải nói đến là đến, Vương Bảo cũng không biết làm sao nhường đường cướp giáng lâm, thế nhưng hiển nhiên, luyện chế Thâu Thiên Đại Đạo Đan là được rồi.

Đáng tiếc a.

“Không có!”

Huyền Mộc đại sư nhận mệnh.

Hắn nhìn Vương Bảo, ánh mắt nơi sâu xa, lộ ra nồng nặc kiêng kỵ cùng khát vọng, trầm giọng nói, “có một loại vị thuốc chính, ta tìm khắp thiên hạ, cũng chỉ là tìm tới... Ân, hai phần! Ta dùng một phần, hiện tại đã không rồi!”

Vương Bảo ngược lại cũng không hoài nghi.

Thâu Thiên Đại Đạo Đan bên trong dược liệu, có một ít hắn đều chưa từng thấy.

“Vậy thì quá đáng tiếc!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, sau đó chuyển đề tài, cười nói, “đã như vậy, vậy thì trả tiền đi!”

Huyền Mộc đại sư thân thể cứng đờ.

Tính cả trước mấy tràng tiền đặt cược!

Đây chính là đầy đủ hơn năm ngàn ức cực phẩm tiên thạch a!

Nhìn Vương Bảo, Huyền Mộc đại sư ánh mắt thâm thúy, hừ nhẹ một tiếng, ném ra một cái nhẫn trữ vật, xoay người mà đi!

Vương Bảo tiếp nhận nhẫn chứa đồ, nhảy xuống Đấu Đan Đài, ánh mắt nhìn về phía tam hoàng tử, cười khẽ nói, "yêu, này không phải tam hoàng tử sao, đã lâu không gặp a!"

Tam hoàng tử khóe miệng cuồng quất, ma trứng, đã lâu không gặp ngươi muội a, ngày hôm qua chúng ta mới gặp!

"Việc này, vẫn chưa xong!"

Tam hoàng tử cười lạnh một tiếng, mặt âm trầm, thô bạo đẩy ra đoàn người, bước nhanh rời đi!

Vương Bảo bĩu môi, trực tiếp lớn tiếng nói, "chư vị, ta Đan Thần Vương Bắc Huyền, cùng đại hoàng tử nhưng là bạn tốt, chư vị nếu như có dùng đến ta, có thể cùng đại hoàng tử thương lượng! Đại hoàng tử từ trước đến giờ hào phóng, bất kể là ai, chỉ muốn trở thành đại hoàng tử bằng hữu, đại hoàng tử, là vui lòng hỗ trợ!"

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp ném ra một đám lớn nhẫn chứa đồ.

Mọi người vẻ mặt mờ mịt tiếp nhận, kiểm tra sau khi, liền mộng bức.

Mà Vương Bảo, nhưng là cười nói, "đây là chúng ta đại hoàng tử lễ ra mắt, chư vị có thể đem chuyện ngày hôm nay truyền đi! Làm phiền!"

Mọi người yên tĩnh chớp mắt.

Từng cái từng cái kêu to lên.

“Ta trời, nhiều như vậy cực phẩm tiên thạch? Cái này cần gần nghìn vạn chứ?”

“Ngươi cũng nhiều như vậy? A phốc! Ta rất sao dĩ nhiên cũng thành ngàn vạn cực phẩm đại hào!”

“Trời ạ, Vương đại sư thực sự là quá rộng thoáng, đại hoàng tử thực sự là quá phóng khoáng!”

“Tùy tùy tiện tiện liền ban thưởng nhiều như vậy, nếu có thể vì là đại hoàng tử làm việc, chẳng phải là càng nhiều?”

Chính rời đi đoàn người tam hoàng tử, một cái lảo đảo, suýt chút nữa ngã chổng vó!

Hắn quay đầu, ánh mắt thấu qua đám người, rơi vào Vương Bảo cùng đại hoàng tử trên người, ánh mắt lộ ra ánh lửa!

Ma trứng!

Thật đáng ghét hỗn đản!

Vài tỷ cực phẩm tiên thạch a, liền như thế ném cho như thế một đám rác rưởi, ngươi đúng hay không điên rồi?

Đại hoàng tử cũng là có chút mộng.

Muốn nói lại thôi.

Hai người cũng thuận theo rời đi Huyền Mộc Đan Các.

Đi ở trên đường phố, đại hoàng tử kích động nói, “Vương huynh, ngươi thực sự là quá lợi hại! Liền Huyền Mộc đại sư đều bái phục chịu thua!”

Vương Bảo ha ha cười, “Này tính cái gì! Ân, hiện tại thanh danh của ngươi, xem như là đánh ra đi tới, tiếp đó, mới là màn kịch quan trọng!”

Đại hoàng tử ánh mắt tinh mang lóe lên, “Vương huynh có ý gì?”

Vương Bảo híp mắt cười, “Đương nhiên là tìm cường lực đội hữu! Ta nghe nói, Thần Nguyệt tiên đế định ra chọn lựa người thừa kế quy tắc, một cái trong đó chính là bỏ phiếu chế?”

Đại hoàng tử gật gù, vẻ mặt có chút phức tạp nói rằng, “không sai! Bỏ phiếu chính là Cung Phụng Điện bên trong cung phụng, căn cứ tu vi cao thấp, có sự khác biệt số lượng số phiếu! Hiện nay ba cái tám sao Tiên đế đại cung phụng tạm thời vẫn không có sáng tỏ biểu thị chống đỡ lão tam, làm sao, Vương huynh có biện pháp?”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, “Thử một lần mà! Người có thất tình lục dục, tu vi cao đến đâu, cũng có yêu cầu, thỏa mãn hắn nhu cầu, hắn liền có thể trở thành là chúng ta đội hữu! Ngươi chọn một, chúng ta tận dụng mọi thời cơ, vậy thì đi bái phỏng!”

Đại hoàng tử nuốt ngụm nước bọt.

Rất là cảm kích nói rằng, " Vương huynh, thiên ngôn vạn ngữ, không đủ để nói tận ta lòng biết ơn,

Ngươi yên tâm, đợi ta trở thành đời tiếp theo Thần Nguyệt quốc chủ, chắc chắn cho Vương huynh một câu trả lời!"

Vương Bảo phốc nở nụ cười, “Ngươi sẽ không cho rằng, ta giúp ngươi là vì cái này chứ?”

Đại hoàng tử mờ mịt.

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Ta giúp ngươi, một cái, là bởi vì ngươi hợp mắt, lại một cái, là toàn phương vị đả kích tam hoàng tử cái kia trang bức phạm, hiểu sao?”

Đại hoàng tử đương nhiên không hiểu!

Hắn không có thể hiểu được Vương Bảo ý nghĩ.

Vương Bảo cũng không làm thêm giải thích, đại hoàng tử chọn một cái trong đó Cung Phụng Điện đại cung phụng, hai người liền tìm qua đi!

...

...

Đại hoàng tử tuyển đại cung phụng, gọi Cung Linh Mộc.

Thân là tám sao Tiên đế, hầu như đạt đến Tiên giới đỉnh cao, Cung Linh Mộc trở thành Thần Nguyệt Tiên Quốc đại cung phụng, đã rất nhiều năm.

Theo mấy vị hoàng tử trưởng thành, Cung Linh Mộc cũng biết, chính mình không tránh khỏi muốn đứng thành hàng.

Có điều, Cung Linh Mộc không vội, cái khác mấy cái đại cung phụng cũng không vội, bởi vì bọn họ đều rõ ràng, lúc này mới chỉ là bắt đầu.

Đặc biệt là ở tam hoàng tử, hiện ra nghiền ép xu thế trạng thái, vậy thì càng không thể cuống lên!

Thêm gấm thêm hoa có thể không sánh được đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Cung Linh Mộc ngồi chắc Điếu Ngư Đài, hắn đang các loại, các loại tam hoàng tử, bởi vì tam hoàng tử ông ngoại bà ngoại trong tay, có hắn nhu cầu đồ vật.

Nhận được đại hoàng tử bái phỏng tin tức, Cung Linh Mộc kỳ thực là không muốn gặp.

Thần Nguyệt tiên đế ba cái hoàng tử, đại hoàng tử mặc dù là lão đại, thế nhưng, bối cảnh nhất nông, thiên phú thấp nhất, hầu như đã bị bài trừ ở người thừa kế ở ngoài.

Có điều.

Sau đó Vương Bảo tin tức, truyền tới hắn trong tai, Cung Linh Mộc ngạc nhiên!

Huyền Mộc đại sư, cũng không sánh nổi Đan sư?

Quét ngang Huyền Mộc Đan Các, mới một đời Thần Nguyệt đệ nhất đan sư?

Đại hoàng tử dĩ nhiên được người như thế nương nhờ vào?

Khe nằm!

Đùa giỡn chứ?

Cung Linh Mộc rất là không rõ, có điều, nhưng cũng thấy hứng thú, ở phòng tiếp khách, nhìn thấy Vương Bảo cùng đại hoàng tử.

"Đại hoàng tử!"

Cung Linh Mộc hơi chắp tay!

"Cung tiền bối!" Đại hoàng tử khách khí đáp lễ.

Cung Linh Mộc cười cợt, ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, hiếu kỳ nói rằng, "vị này chính là Vương Bắc Huyền? Vương đại sư? Có thể ở đấu đan lên, vượt trên Huyền Mộc đại sư một bậc, thật là làm cho lão phu khó có thể tin a!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "tiền bối, ta cũng không khách sáo! Lần này đến thăm, là nghĩ cùng tiền bối nói một tiếng, một khi Thần Nguyệt tiên đế chọn lựa người thừa kế, tiến hành bỏ phiếu thời điểm, chúng ta hi vọng, tiền bối có thể gửi cho đại hoàng tử!"

Cung Linh Mộc khóe miệng co quặp.

Ngươi muội.

Có muốn hay không như thế trắng ra a?

Ngươi rất sao vừa lên đến liền phóng đại chiêu, thật sự được chứ?

Hé mắt, Cung Linh Mộc nhạt âm thanh nói, “chọn lựa người thừa kế, còn vì là Stylist sớm, chuyện sau này, sau này hãy nói!”

Đại hoàng tử vẻ mặt khẽ biến.

Vương Bảo nhưng là cười nhạt nói, “sớm cái gì a, không còn sớm! Tiền bối, ngươi liền nói rõ, cần muốn cái gì, mới có thể làm cho ngươi chống đỡ đại hoàng tử?”

Cung Linh Mộc khóe miệng hơi cong lên, “Cần muốn cái gì? Ta cái gì đều không cần!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Bất luận người nào đều có yêu cầu, coi như là Thần Nguyệt tiên đế, như thế như vậy! Tiền bối, chúng ta mang theo thành ý mà đến, có được hay không, chuyện một câu nói! Nói ra ngươi cần, ta Vương Bắc Huyền có thể làm được, đều đại hoan hỉ, không làm nổi, chúng ta lập tức đi ngay!”

Cung Linh Mộc trầm mặc lại, nửa ngày, mới khá là cảm khái nói rằng, “đại hoàng tử, nếu lời đều nói đến mức này, ta cũng theo ngài ăn ngay nói thật đi! Ta cần Lôi Thần mộc, vật ấy hiện tại ở tam hoàng tử ông ngoại bà ngoại trong tay! Vì lẽ đó...”

“Lôi Thần mộc?” Vương Bảo hé mắt, “Vậy không biết, tiền bối muốn Lôi Thần mộc, làm cái gì?”

Cung Linh Mộc trầm giọng nói, “ta con lớn nhất hiện tại đã đến Tiên đế ngưỡng cửa, nhất định phải độ kiếp, có Lôi Thần mộc trợ giúp, nắm có thể đạt đến bảy phần mười!”

“Nghĩ độ kiếp?” Vương Bảo vẻ mặt quái lạ.

Sau đó đứng lên, Vương Bảo híp mắt cười nói, “người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, tại hạ có cái biệt hiệu, nhân xưng [độ kiếp tiểu năng thủ], muốn độ kiếp chính là ai? Thả hắn ra, ta vài giây nhường hắn trở thành Tiên đế...”

------oOo------

Chương 367: Độ kiếp 108 loại tư thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cung Linh Mộc cảm giác thấy hơi chán ngán, liền phảng phất có người bỗng dưng ở trước mặt ngươi phun một bãi nước miếng, ngươi nhưng không thể đi ra loại kia chán ngán.

Hắn nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo vẻ mặt, rất chăm chú.

Ý kia là, ta nói đều là thật sự!

Nhưng là...

Giời ạ trứng!

Độ kiếp tiểu năng thủ?

Phốc ngươi muội a, này rất sao là cái gì biệt hiệu a? Độ kiếp còn có tiểu năng thủ? Ngươi sao không thành thần tiểu năng thủ đây? Ngươi sao như thế có thể khoác lác bức đây?

Nếu không là xem ở Vương Bảo đan đạo tu vi lên, Cung Linh Mộc xin thề, hắn sẽ nhổ Vương Bảo một mặt!

“Ha ha!”

Cung Linh Mộc cười khan một tiếng.

Cân nhắc một chút ngôn từ, Cung Linh Mộc mới đón lấy nói rằng, “Vương đại sư, khuyển tử độ kiếp, liền không làm phiền đại sư ra tay rồi! Không phải không tin được ngươi... Ta chỉ có như thế một đứa con trai! Không phải không tin được ngươi... Thực sự là ta thật sự chỉ có như thế một đứa

con trai...”

Cung Linh Mộc đối với này kỳ thực là mang theo oán giận, hắn ngày đêm vất vả, chính thất thêm vào tiểu thiếp, đều có thể đánh vài bàn mạt chược, dĩ nhiên chỉ có này một đứa con trai, có người chỉ có một cái người vợ, dĩ nhiên con cháu thành đàn!

Này rất sao lên cái nào nói lý đi?

Vương Bảo ha ha cười, “Tiền bối không tin ta, cũng bình thường, dù sao cũng là Tiên đế kiếp mà! Có điều, ta có thể chứng minh một hồi thực lực của ta!”

Dứt lời.

Vương Bảo đứng dậy, trực tiếp đi hướng phía ngoài.

Cung Linh Mộc cùng đại hoàng tử liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau.

Hai người lơ ngơ, nhưng vẫn là đứng dậy, hướng về bên ngoài đi đến.

Liền xem đến vào giờ phút này, Vương Bảo đã đạp không, ngừng chân trên không, vòng chéo tay, thản nhiên nói, “ta [độ kiếp tiểu năng thủ] danh hiệu, không phải là đến không! Đại gia xin đừng nên chớp mắt!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp dẫn động chính mình Thiên kiếp!

Hắn từ lâu đạt đến Tiên tôn đỉnh cao, càng là hấp thu đạo kiếp lực lượng, vào giờ phút này, Vương Bảo nghĩ đột phá, ngay lập tức sẽ bị Thiên kiếp gia thân!

Nhìn trên không Thiên kiếp mây đen, Cung Linh Mộc một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Khe nằm!

Hắn đùa thật a!

Hắn dĩ nhiên thật sự bắt đầu chứng minh!

Chứng minh phương thức, dĩ nhiên là chính hắn độ kiếp!

Ngươi muội, tiểu tử này chẳng lẽ là ngốc? Có mạnh mẽ như vậy luyện đan trình độ, ngươi còn đột phá cái cầu a, Thần Nguyệt tiên đế nhìn thấy ngươi, cũng không thể sĩ diện!

Đại hoàng tử cũng là kinh hồn bạt vía.

Mà Cung gia động tĩnh, cũng trong nháy mắt đã kinh động Thần Nguyệt thủ đô!

Rất nhiều cường giả, đều là đạp không mà đứng, xa xa nhìn Cung gia phương hướng, một ít tu vi mạnh mẽ tiên quốc cung phụng, mang theo vẻ mặt ngạc nhiên, rất xa nhìn Vương Bảo.

Tiên cung nơi sâu xa, Thần Nguyệt tiên đế mở mắt lần nữa, xuyên thấu qua hư không, hắn nhìn Vương Bảo, ánh mắt lộ ra ngạc nhiên, cười khẽ nói, “thú vị tiểu tử! Đầu tiên là đạo kiếp, bây giờ là Tiên đế kiếp, ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao qua!”

Cùng lúc đó.

Ầm!

Trong hư không, nổ vang sấm nổ giáng lâm!

Nhìn cái kia phảng phất vô số bóng người, quân đội giống như giáng lâm lôi kiếp, Cung Linh Mộc cả người run run một cái, ngơ ngác gọi nói, “lôi hồn kiếp? Làm sao có khả năng là lôi hồn kiếp? Hắn chỉ là đột phá Tiên đế a!”

Đại hoàng tử cũng là thân thể cuồng run!

Hai người đều dọa sợ!

Cung Linh Mộc đường đường tám sao Tiên đế tu vi, cũng theo đó líu lưỡi, bởi vì này lôi hồn kiếp, chính là thành thần cướp!

Tiên đế kiếp bên trong xuất hiện thần kiếp? Này rất sao muốn điên a!

Bốn phía chú ý tình cảnh này cường giả, cũng theo đó thất thanh, cực kỳ chấn động!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo nhưng là đột nhiên bắt đầu cười ha hả, "Mọi người đều nhìn kỹ, ta đến dạy đại gia một loại chính xác độ kiếp tư thế! Đầu tiên..."

"Trái ba vòng, xoay uốn một cái!"

"Phải ba vòng, xoay uốn một cái!"

"Chú ý tư thế ha, muốn đủ tao, đủ phóng túng! Lúc này mới có lực!"

Mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Nhìn Vương Bảo phảng phất một cái vũ nương trên không trung ngao du!

Mà Thiên kiếp, ầm ầm mà xuống, rơi vào Vương Bảo trên người, nhưng liền một điểm bọt nước, đều không bay lên!

Mỗi người đều mộng bức!

Đặc biệt là Cung Linh Mộc.

Hắn nhớ tới vừa nãy Vương Bảo nói tới biệt hiệu, sau đó hắn nước mắt rơi!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Nguyên lai cái tên này không khoác lác a!

Hắn dĩ nhiên đúng là độ kiếp tiểu năng thủ!

Ngươi xem một chút hắn xoay, sóng tao tiện hợp thể a!

Đây là ở nhảy hí Thiên kiếp a!

Đây là đang gây hấn với a!

Nhưng là.

Thiên kiếp dĩ nhiên một điểm đều không làm gì được hắn!

Này không phải độ kiếp tiểu năng thủ, là cái gì?

Đại hoàng tử cũng rơi nước mắt.

Thời khắc này, hắn đối với tam hoàng tử cảm kích, đạt đến đỉnh cao.

Lão tam, người tốt a!

Lão tam, thật rất sao rộng thoáng a!

Lão tam a lão tam, đại ca muốn cảm tạ ngươi, cảm tạ ngươi ngày hôm qua một khắc đó ngu ngốc, nhường ta chiếm được như vậy nghịch thiên đội hữu!

Đại hoàng tử thậm chí nghĩ ngửa mặt lên trời thét dài.

Có người này trợ giúp, ai mẹ nó còn có thể theo ta tranh đoạt Thần Nguyệt Tiên Quốc người thừa kế bảo tọa?

Ai cũng không thể!

Có năng lực, ngươi cũng độ cái Tiên đế kiếp thử xem? Có năng lực, ngươi cũng ở Thiên kiếp bên dưới nhảy một bản thử xem?

Tiên cung nơi sâu xa.

Thần Nguyệt tiên đế dở khóc dở cười, ánh mắt thâm thúy nhìn hư không, hắn nụ cười từ từ thu lại, nhẹ giọng nói, "bá đạo! Thần kỳ! Nghịch thiên! Tà môn! Nhìn không thấu! Không hiểu nổi! Người này, tuyệt đối có thể giúp ta được cái này bảo vật!"

Thời gian.

Liền như thế trôi qua!

Mà Vương Bảo.

Nhưng là sâu sắc chấn động ở Thần Nguyệt Tiên Quốc thủ đô bên trong mỗi người.

Hắn thậm chí, trực tiếp chỉnh đi ra [độ kiếp 108 loại tư thế]!

Hắn thậm chí một giọt máu đều không lưu, một giọt mồ hôi đều không tỏa, một tia tóc đều không rơi!

Mãi đến tận Thiên kiếp chậm rãi biến mất.

Vương Bảo thành tựu Tiên đế, cái kia bàng bạc Tiên đế quy tắc bóng mờ, phảng Phật sơn biển giống như trải ra!

Mỗi người đều là rung động lộ ra thần sắc kinh khủng!

"Mã Đức, đó là một sao Tiên đế, có thể có quy tắc?"

"Ta nhỏ má ơi, một sao Tiên đế? Nói hắn là bảy sao Tiên đế ta đều tin!"

“Thật là đáng sợ! Thật là đáng sợ gốc gác! Một khi Phong Vân tế hội, hóa Long Đằng không chín vạn dặm!”

“Cái tên này có vẻ như cùng đại hoàng tử, xưng huynh gọi đệ?”

“Hắn cùng Huyền Mộc đại sư đấu đan, quét ngang thắng!”

“Hí... Đại hoàng tử, đây là gặp may a! Dĩ nhiên có thể thu được người này trợ giúp!”

Thủ đô từng cái từng cái góc tối, truyền ra đạo đạo gầm nhẹ, một ít tu vi mạnh mẽ võ giả, đặc biệt là những kia tiên quốc cung phụng nhóm, vào giờ phút này, thần sắc phức tạp cực kỳ.

Vương Bảo, phát hỏa!

Liên quan đại hoàng tử, cũng phát hỏa!

Ai dám lại nói, đại hoàng tử không bối cảnh?

Ai dám lại nói, đại hoàng tử chính là cái bồi chơi?

Ai dám lại nói, đại hoàng tử không có tư cách?

Rắm!

Có người này là giúp đỡ, đại hoàng tử dĩ nhiên có thể cùng tam hoàng tử tranh đấu!

Đột nhiên.

Cung gia đại viện, Cung Linh Mộc tiến lên một bước, đứng đại hoàng tử trước người, lôi kéo đại hoàng tử tay, trầm giọng nói, “đại hoàng tử, kỳ thực lão phu sớm có nương nhờ vào chi tâm, ta cảm thấy ngươi là thích hợp nhất tiên quốc người thừa kế!”

Đại hoàng tử, “...”

Ngươi muội đại gia ngươi! Ngươi người này thiết mạnh mẽ chuyển đổi rất lúng túng a!

Có điều, ta thật thích!

Cung Linh Mộc nhưng là Cung Phụng Điện đại cung phụng một trong, ba cái đại cung phụng bên trong, Cung Linh Mộc tu vi cũng là cao nhất, đạt đến tám sao Tiên đế đỉnh cao!

Có Cung Linh Mộc nương nhờ vào.

Tiên quốc người thừa kế, lại không phải là mộng!

Ha ha ha, ngẫm lại còn có chút hơi kích động đây...

------oOo------

Chương 368: Chúng ta có thể mời sát thủ a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo tự mình thử pháp, Cung Linh Mộc tự nhiên không lại lo lắng.

Trực tiếp gọi tới chính mình con lớn nhất, nhường Vương Bảo giúp độ kiếp!

Chờ đến Cung Linh Mộc con lớn nhất, bình yên độ kiếp, Vương Bảo [độ kiếp tiểu năng thủ] biệt hiệu, lan truyền nhanh chóng, thủ đô võ giả, ngơ ngác cực kỳ, đều ở tiêu hóa cái này làm người kinh sợ tin tức.

Mà có mấy người, tỷ như những kia nằm ở Tiên tôn đỉnh cao cảnh giới võ giả, nhưng là kích động hỏng rồi!

Ai không muốn trở thành Tiên đế?

Thế nhưng Tiên đế kiếp, thập phần đáng sợ, mười người bên trong có một người có thể thành công độ kiếp, cũng đã là may mắn, tuyệt đại đa số người, đều là kẹt ở Tiên tôn đỉnh cao, không dám đột phá.

Như là Thượng Quan Vô Cương.

Hắn chính là lâu năm Tiên tôn đỉnh cao, vẫn chưa dám đột phá.

Mà một ít người.

Vào giờ phút này, là vừa kinh vừa sợ!

Tỷ như tam hoàng tử!

Tam hoàng tử phủ đệ.

Bị chính mình coi là vật trong túi Tiên đế người thừa kế đại vị, dĩ nhiên xuất hiện biến cố như vậy, tam hoàng tử dĩ nhiên muốn điên.

Trong phòng khách.

Lần thứ hai khắp nơi bừa bộn.

Lư Tàng cùng một cái khác Cung Phụng Điện cung phụng, sắc mặt khó coi ngồi ở chỗ đó, đối với tam hoàng tử lúc này uất ức, bọn họ cảm động lây.

“Không thể lại tiếp tục như thế!”

Tam hoàng tử đột nhiên ngẩng đầu, trong ánh mắt, hàn mang bùng lên, “Diệt trừ hắn! Cái kia đáng chết Vương Bắc Huyền! Nhất định phải diệt trừ hắn! Lão đại có sự giúp đỡ của hắn, không tốn thời gian dài, gốc gác sẽ vượt xa cho ta!”

Lư Tàng ánh mắt đột nhiên chớp qua một vệt hoảng sợ, run giọng nói, “tam hoàng tử, Vương Bắc Huyền đã đột phá Tiên đế, mà hắn lúc đó hiển lộ ra quy tắc bóng mờ... Sợ là không kém hơn bảy sao Tiên đế! Người này... Làm sao trừ?”

Tam hoàng tử ánh mắt càng thêm tối tăm.

Cũng vô cùng hối hận.

Sớm biết như vậy!

Sớm biết như vậy, lúc trước hắn nên ám khí, trực tiếp ra tay, coi như là đắc tội rồi đại hoàng tử, cũng đáng giá!

Thế nhưng hiện tại, chậm a!

Bảy sao Tiên đế...

Sức chiến đấu cỡ này, hầu như có thể ở Tiên giới nghênh ngang mà đi!

“Lẽ nào, muốn ông ngoại bà ngoại ra tay? Đáng chết! Không được a, ông ngoại bà ngoại thân phận đặc thù, không thể trực tiếp đến thủ đô!”

Tam hoàng tử cau mày suy tư!

Đột nhiên.

Một cái khác Cung Phụng Điện cung phụng tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt chớp qua một vệt hưng phấn, trầm giọng nói, “tam hoàng tử, ta có biện pháp!”

“Ồ?” Tam hoàng tử đại hỉ, “Nói mau!”

Cái kia cung phụng cười lạnh nói, “tam hoàng tử, chúng ta có thể mời sát thủ a!”

Tam hoàng tử cùng Lư Tàng đều là khóe miệng mãnh đánh, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn cái kia cung phụng.

Mời sát thủ?

Xin mời lông gà!

Ngươi rất sao đúng hay không ngốc? Không biết tổ chức sát thủ xưa nay không tiếp Tiên đế trở lên nhiệm vụ a?

Cái kia cung phụng tự nhiên cũng rõ ràng cái này quy tắc ngầm, có điều, hắn nhưng là vẫn cứ rất tự tin, cười nói, “tam hoàng tử, ta nói sát thủ, không phải là phổ thông sát thủ, mà là Tiên giới thần bí nhất, cũng là mạnh mẽ nhất, hiện nay xếp hạng thứ nhất, chưa bao giờ có người từ trong tay hắn sống sót tên sát thủ kia!”

Tam hoàng tử hít vào một ngụm khí lạnh, “Ngươi là nói...”

Cái kia cung phụng âm hiểm cười nói, “không sai, chính là chung cực sát thủ chi vương, Hỏa Vân Tà Tôn!”

Lư Tàng ánh mắt mang theo nghi hoặc, hỏi nói, “Hỏa Vân Tà Tôn? Hắn không phải mất tích mấy trăm năm sao?”

Hỏa Vân Tà Tôn rất mạnh!

Này không thể nghi ngờ!

Dù cho là tám sao Tiên đế, đều có ở trong tay hắn ngã xuống tiền lệ!

Có điều Hỏa Vân Tà Tôn ở mấy trăm năm trước làm cái cuối cùng nhiệm vụ sau khi, liền biến mất không thấy hình bóng, vô số người tìm kiếm, đều không có tìm được hắn.

Cái kia cung phụng ánh mắt chớp qua một vệt hoảng sợ, nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, “hắn là mất tích, thế nhưng, vừa vặn, ta biết hắn ở đâu! Việc này vốn là là bí mật của ta, thế nhưng, vì tam hoàng tử đại kế, ta không thể làm gì khác hơn là nói ra!”

Tam hoàng tử khẽ cắn răng, trầm giọng nói, " Lưu lão! Này tình ta sẽ ghi nhớ! Nếu ngươi biết Hỏa Vân Tà Tôn tăm tích,

Vậy thì nhanh lên đi liên hệ đi!"

Lưu cung phụng gật gù, có điều sau đó, lại có chút ngượng ngùng nói, “Tam hoàng tử, ngươi cũng biết xin mời Tà Tôn ra tay đánh đổi...”

Tam hoàng tử dửng dưng như không phất tay một cái, “Bất luận hắn muốn điều kiện gì, đáp ứng hắn! Sau khi chuyện thành công, đến ta chỗ này tới lấy!”

“Vậy thì không thành vấn đề!”

Lưu cung phụng mặt mày hớn hở.

Hắn biết Hỏa Vân Tà Tôn tăm tích, cũng là một cái trùng hợp, một mực chờ đợi chờ một cơ hội, mà hiện tại, lưu cung phụng cảm thấy, đây chính là cơ hội!

Tuy rằng, hắn chỉ là một sao Tiên đế, thế nhưng, năng lực tam hoàng tử giải quyết như thế một cái phiền toái lớn.

Ban thưởng sẽ thiếu sao?

Một khi tam hoàng tử kế thừa đại thống, chính mình sẽ nước lên thì thuyền lên a!

...

...

Thủ đô thiên lao.

Lưu cung phụng đi tới, nhường thiên lao thủ vệ chớ cùng hắn, lưu cung phụng dần dần mà đi tới nơi sâu xa một gian nhà tù ở trong.

Nhà tù bên trong.

Một cái tóc tai bù xù ông lão, đang nằm ở một đống phá trên cỏ nghỉ ngơi.

Lưu cung phụng đi tới, hít sâu một hơi, âm thanh khẽ run nói rằng, "tại hạ Lưu Thiên Chân, bái kiến Hỏa Vân Tà Tôn đại nhân!"

Ông lão kia không có động tĩnh.

Lưu cung phụng cũng không ngoài ý muốn.

Hắn biết Hỏa Vân Tà Tôn thân phận, là một cái tử tù nói cho hắn, đối phương cùng Hỏa Vân Tà Tôn tiếp xúc qua!

Lưu cung phụng, cũng chính là Lưu Thiên Chân, trầm giọng nói, "Tà Tôn đại nhân, ta phụng Thần Nguyệt Tiên Quốc tam hoàng tử nhờ vả, xin mời Tà Tôn đại nhân ra tay, giết một người! Điều kiện, mặc cho (đảm nhiệm) lão gia ngài mở!"

Nói xong.

Lưu Thiên Chân liền cung cung kính kính khom người, yên tĩnh chờ đợi.

Hồi lâu sau.

Nhà tù bên trong ông lão, mở mắt ra, con ngươi vẩn đục, lạnh lùng nói rằng, “lão phu đã phong kiếm!”

Lưu Thiên Chân nghiêm túc cẩn thận nói rằng, “phàm là đều có ngoại lệ!”

Hỏa Vân Tà Tôn ngồi dậy đến.

Hắn nhìn Lưu Thiên Chân, đột nhiên mỉm cười nói, “ngươi nói không sai, mọi việc đều có ngoại lệ, có điều, ta cũng không nhận ra, ngươi có có thể làm cho ta ngoại lệ tư cách!”

Lưu Thiên Chân tự tin nói rằng, “Tà Tôn đại nhân, mời nói ra yêu cầu của ngài! Ba chúng ta hoàng tử, gốc gác Thông Thiên, nhất định có thể thỏa mãn!”

Hỏa Vân Tà Tôn đột nhiên ánh mắt âm sâm lên, “Ngươi cảm thấy, ta sẽ thiếu tiền? Thiếu bảo vật?”

Lưu Thiên Chân hô hấp hơi ngưng lại!

Hắn cảm ứng được một luồng không cách nào hình dung sát khí, ở trong ánh mắt của hắn, vào giờ phút này Hỏa Vân Tà Tôn, thình lình phảng phất một toà núi thây, một đạo biển máu giống như, nồng nặc sát khí, hướng về hắn điên cuồng vọt tới!

Nhà tù trận pháp cấm chế, dường như vô dụng!

Hỏa Vân Tà Tôn ánh mắt khôi phục bình thường, nhạt âm thanh nói, “ta có ba cái yêu cầu!”

“Xin mời ngài nói!”

Lưu Thiên Chân thở phào nhẹ nhõm, mi tâm mồ hôi lạnh cũng không dám chùi.

“Thứ nhất, không phải nam tu không giết!”

Lưu Thiên Chân cao hứng nói, “Tà Tôn đại nhân, hắn là cái nam!”

“Thứ hai, không phải thiên tài tuyệt thế không giết!”

Lưu Thiên Chân càng thêm mừng như điên, “Tà Tôn đại nhân, hắn chính là thiên tài tuyệt thế! Hắn đan đạo tu vi, thậm chí vượt qua Huyền Mộc đại sư!”

Hỏa Vân Tà Tôn lộ ra cảm thấy hứng thú ánh mắt, liếm môi một cái, nói rằng, “như vậy, cái cuối cùng yêu cầu, không phải cường giả không giết!”

Lưu Thiên Chân thoải mái.

Khe nằm!

Này mẹ nó thực sự là trời muốn cái kia Vương Bắc Huyền chết a!

“Tà Tôn đại nhân, hắn chính là cường giả! Sức chiến đấu của hắn, hay là có thể đạt đến bảy sao Tiên đế mức độ! Mà hắn, chỉ là một sao Tiên đế a!”

Hỏa Vân Tà Tôn vẻ mặt cứng đờ, trong phút chốc, ánh mắt liền âm u hạ xuống, “Ngươi ở đùa ta?”

Một sao Tiên đế tu vi, bảy sao Tiên đế sức chiến đấu?

Lão tử tuy rằng ẩn lui, thế nhưng lão tử không ngốc!

“Đây là thật sự! Thật sự! Lúc trước vô số người đều nhìn thấy!” Lưu Thiên Chân lại muốn khóc, không hổ là đệ nhất sát thủ, sát khí quá đáng sợ!

Không khí yên tĩnh hồi lâu.

Hỏa Vân Tà Tôn đứng lên, hắn đi tới trước cửa phòng giam, tay hướng về mặt trên đẩy một cái, cửa lao liền mở ra.

“Đã như vậy... Cũng được! Vốn là, ta cho rằng thế gian này, không người có tư cách, nhường ta ra tay rồi, không nghĩ tới, vẫn còn có như vậy nghịch thiên người!”

“Thiên tài tuyệt thế như vậy, cường giả như vậy, giết chết, mới có lạc thú a!”

Lưu Thiên Chân mừng như điên, nịnh nọt nói, “không sai! Tà Tôn đại nhân, ta bảo đảm ngài lần này, nhất định sẽ lạc thú vô cùng!”

“Chỉ hy vọng như thế!”

Hỏa Vân Tà Tôn vòng chéo tay, lười biếng hướng về bên ngoài đi đến...

------oOo------

Chương 369: Ta đã nói với ngươi ngươi chớ ép ta kìm nén đại chiêu a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cung Linh Mộc đã quy thuận!

Vương Bảo cùng đại hoàng tử không có dừng lại lâu, trực tiếp đi tới cái kế tiếp đại cung phụng phủ đệ!

Có điều.

Tuy rằng Vương Bảo hiện tại rất hỏa, thế nhưng...

“Muốn cho ta biểu thị chống đỡ? Ha ha! Không thể! Ta Trương Tường Vân được Thần đế đại nhân coi trọng, trông coi Cung Phụng Điện, thân là ba đại cung phụng một trong, không tới bỏ phiếu biểu quyết thời gian, ta sẽ không sáng tỏ tỏ thái độ!”

Cái này đại cung phụng, gọi Trương Tường Vân!

Lúc này hắn mắt lạnh nhìn Vương Bảo, ánh mắt nơi sâu xa, ẩn chứa nồng nặc đố kị cùng xem thường!

Đại hoàng tử thành khẩn nói rằng, “Trương cung phụng, ta mang theo thành ý mà đến, chỉ cần ngài đồng ý, ta có thể thỏa mãn ngài bất kỳ nhu cầu!”

Trương Tường Vân vung tay lên, “Ta không có nhu cầu!”

Vương Bảo hé mắt, Trương Tường Vân lời nói này, cùng Cung Linh Mộc có thể không giống nhau, hắn có thể nghe được, hàng này trong giọng nói địch ý cùng chống cự!

Ngươi muội.

Lão tử đắc tội qua hắn?

Làm gì thái độ này?

Trên thực tế.

Vương Bảo không biết chính là, hàng này, kỳ thực là cái kỳ hoa!

Trương Tường Vân người này, cực kỳ tốt đố, đặc biệt là đố kị những kia thiên phú kỳ cao đồng tính, loại này đố kị tâm tình, thậm chí sẽ nhấn chìm lý trí của hắn!

Hắn không cam lòng!

Trong lòng hắn bốc lửa!

Hắn bây giờ nhìn Vương Bảo, thì có loại muốn động thủ kích động!

Bằng cái gì a!

Đồng dạng là người, bằng cái gì ngươi thiên phú như thế cao?

Đan đạo trình độ, so với Huyền Mộc đại sư đều trâu bò.

Ngươi còn dài đến còn trẻ như vậy, then chốt là, ngươi rất sao so với ta còn soái?

Sức chiến đấu càng là biến thái, vượt xa tu vi!

Khe nằm!

Lão tử nhịn không được a!

Ta nhọc nhằn khổ sở cả đời, lúc này mới tu luyện tới tám sao Tiên đế, ngươi đây?

Ngươi dùng bao lâu?

Nếu lão thiên gia bất công, vậy ta hay dùng chính ta phương thức đi giải quyết, muốn cho ta nương nhờ vào?

Phi!

Lăn ngươi trứng đi!

Chờ ngươi khi nào thành chín sao Tiên đế, trở lại nói với ta những câu nói này đi!

“Thật không có thương lượng?” Vương Bảo nhạt âm thanh hỏi.

“Không có thương lượng!” Trương Tường Vân cười lạnh nói.

Vương Bảo đứng dậy, lắc đầu một cái nói rằng, “hi vọng, ngươi sẽ không hối hận!”

Trương Tường Vân cười nhạo.

Hối hận?

Sao có thể có chuyện đó?

Coi như đại hoàng tử kế thừa đại thống, thì lại làm sao? Lão tử vẫn là đại cung phụng, hắn còn có thể động ta? Coi như nghĩ động, hắn cũng có tư cách có thực lực a!

“Đi thong thả, không tiễn!” Trương Tường Vân liền đứng dậy đều thiếu nợ phụng, mặt không hề cảm xúc nói rằng.

Vương Bảo đối với đại hoàng tử hơi ngẩng đầu, hai người hướng về bên ngoài đi đến!

Chỉ có điều.

Vương Bảo vừa mới đi ra cửa phòng khách.

Đột nhiên.

Trong hư không, một luồng ánh kiếm hầu như gần ở thước chỉ lấp loé mà ra, nhắm thẳng vào Vương Bảo mi tâm!

Ầm!

Trong chớp mắt, một luồng khủng bố cực kỳ sát khí, dâng trào mà ra, sát khí này kinh thiên động địa, không khí trong nháy mắt đều tựa hồ đều bị máu tươi tràn ngập, gay mũi mùi máu tanh, khiến người ta buồn nôn!

Trong chớp mắt.

Vương Bảo trong tay kiếm gỗ lấp loé mà ra, phá tà thuộc tính kích phát!

Hàn mang bức người bóng mờ chi kiếm, ở Vương Bảo mi tâm dừng lại.

“Ai? Lăn ra đây!”

Vương Bảo híp mắt nhìn trước mắt hư không, đột nhiên cười lạnh một tiếng, “Ông lão, ta đã thấy ngươi!”

Trong hư không.

Hỏa Vân Tà Tôn ánh mắt ẩn chứa khiếp sợ, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

“Ngươi xác định không hiện thân?” Vương Bảo gằn giọng nói.

Kiếm gỗ giơ lên, khóa chặt Hỏa Vân Tà Tôn!

Hỏa Vân Tà Tôn mi tâm mồ hôi chảy đầm đìa!

Vụ thảo đại gia ngươi a!

Là ai nói hàng này là bảy sao Tiên đế?

Bảy sao Tiên đế ngươi muội a! Lão tử thân là sát thủ đầu lĩnh, lão tử thân là tám sao đỉnh cao Tiên đế, lão tử thành danh một kiếm, đều đang phá không được hắn phòng!

Hắn còn có thể nhìn thấu ta ẩn nấp thần công!

Đây là bảy sao Tiên đế? Ngươi muội đại gia ngươi, Lưu Thiên Chân, ngươi rất sao đúng hay không sống đủ?

Chớp mắt công phu, Hỏa Vân Tà Tôn thì có quyết đoán,

Chạy!

Lập tức chạy!

Một đòn không trúng, trốn xa ngàn dặm, đây là thân là đỉnh cấp sát thủ tín điều!

Nhưng mà.

Ngay ở hắn vừa yên lặng lui về phía sau vài bước thời điểm.

Trong hư không, ánh kiếm lóe lên.

Hỏa Vân Tà Tôn mộng bức!

Trong nháy mắt, hắn phảng phất từ Tử thần trong tay loanh quanh một vòng!

Cái kia một vệt đơn giản kiếm khí, dĩ nhiên cho hắn hẳn phải chết cảm giác!

“Đi ra! Ta không nói lần thứ ba!” Vương Bảo ánh mắt hàn mang bùng lên!

Hỏa Vân Tà Tôn sợ vãi tè rồi.

Thân thể run rẩy, trong lòng cuồng mắng, từ từ lộ ra chân thân!

Vương Bảo nhìn Hỏa Vân Tà Tôn, hơi nhướng mày, “Ngươi là cái sát thủ?”

“Phải!”

Hỏa Vân Tà Tôn run giọng nói.

Vương Bảo hé mắt, “Nếu là sát thủ, vậy thì vô dụng a? Ngươi vẫn là chết đi!”

Hỏa Vân Tà Tôn một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra ngoài, khe nằm, sát thủ làm sao liền vô dụng? Sát thủ tác dụng lớn đi tới!

“Tiền bối! Tiền bối tha mạng! Ta chính là Hỏa Vân Tà Tôn! Ta rất hữu dụng!” Hỏa Vân Tà Tôn gần như tan vỡ xin tha!

Dĩ nhiên mờ mịt, không rõ, bởi vì chín sao Tiên đế, hắn cũng hận qua, không đến nỗi như thế vô lực, nhưng là, hắn vẫn là rất yêu chính mình cái mạng này!

“Hỏa Vân Tà Tôn?”

Vương Bảo ngẩn ra, đón lấy liền mỉm cười nói, “vậy ngươi là có cái gọi Hỏa Vân Tà Thần huynh đệ?”

“Hỏa Vân Tà Thần?”

Hỏa Vân Tà Tôn cũng là ngẩn ra, sau đó, sáng mắt lên, “Danh tự này thật giống so với ta êm tai!”

Mà vào giờ phút này.

Đại hoàng tử cùng Trương Tường Vân nhưng là kinh ngạc đến ngây người!

Mộng bức không muốn!

Hỏa Vân Tà Tôn hiện thân?

Đây chính là trong truyền thuyết sát thủ giới đại lão!

Thế nhưng.

Lại bị Vương Bảo nghiền ép!

Điều này có ý vị gì?

Đại hoàng tử cảm giác mình hô hấp đều tựa hồ khó có thể kéo dài, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Mà Trương Tường Vân.

Mồ hôi lạnh điên cuồng chảy xuống!

Hắn cuồng, hắn đố kị, hắn mắt cao hơn đầu, này đều không sai!

Thế nhưng, đây là ở đối phương so với mình yếu điều kiện tiên quyết!

Mà vừa nãy, hắn có vẻ như đắc tội rồi một cái liền Hỏa Vân Tà Tôn, đều không làm gì được một cái cường giả cấp cao nhất!

Trương Tường Vân rơi nước mắt!

Hít sâu một hơi, Trương Tường Vân trong mắt, lập tức có quyết đoán, bước nhanh về phía trước, quay về đại hoàng tử khom mình hành lễ, trầm giọng nói, “đại hoàng tử, ta nghĩ đi nghĩ lại, do dự mãi, cảm thấy đại hoàng tử kế thừa Thần Nguyệt, vậy tuyệt đối là thuận theo ý trời à! Đại hoàng tử ngài yên tâm, bỏ phiếu thời điểm, ta hết thảy phiếu, đều sẽ gửi cho đại hoàng tử!”

Đại hoàng tử, “...”

Mã Đức!

Những hàng này, từng cái từng cái đều là mượn gió bẻ măng cao thủ a!

Cung Linh Mộc như vậy, ngươi so với hắn càng quá đáng!

Vương Bảo cũng là vui vẻ, bĩu môi, nhìn Trương Tường Vân, “Không phải nói, không có thương lượng sao?”

Trương Tường Vân kiên quyết nói rằng, “Vương đại sư, ý của ta là, căn bản không cần thương lượng! Chống đỡ, đó là tất yếu! Phải chống đỡ a, nếu không thì, ta lương tâm bất an!”

Vương Bảo hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Hỏa Vân Tà Tôn, hé mắt, cười nhạt nói, “xem ra, ngươi vẫn có chút tác dụng!”

Hỏa Vân Tà Tôn nịnh nọt nói, “tiền bối, không dối gạt ngài nói, ta ở Tiên giới, đúng là rất có uy danh!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, “Đã như vậy, thu ngươi làm tôi tớ, cũng không sai, nhận chủ đi!”

Hỏa Vân Tà Tôn bối rối!

Khe nằm!

Cái gì đồ chơi a coi như tôi tớ, cái gì đồ chơi a liền nhận chủ?

Ta rất sao là nhận sợ, không phải muốn làm nô tài, ta đã nói với ngươi ngươi chớ ép ta kìm nén đại chiêu a, ta đại chiêu dùng đến, chính ta đều sợ hãi...

------oOo------

Chương 370: Ngươi rất sao đây là muốn đùa chết ta chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Làm gì? Không vui?”

Vương Bảo liếc mắt liếc Hỏa Vân Tà Tôn.

Hỏa Vân Tà Tôn hít sâu một hơi, hơi khom lưng, trầm giọng nói, “ta... Ta đương nhiên tình nguyện, thế nhưng... Thế nhưng...”

Nói nói.

Hỏa Vân Tà Tôn ánh mắt đột nhiên hàn mang bùng lên, quát chói tai lên.

“Ta tình nguyện đại gia ngươi! Tiếp ta Sát Thần Nhất Kiếm chết đi!”

Ầm!

Một đạo chói mắt dây đen từ Hỏa Vân Tà Tôn trong tay thoát ra!

Này đạo dây đen chính là ánh kiếm, nhưng cũng phảng phất đem bốn phía hết thảy tia sáng toàn bộ hút khô, ngoại trừ Vương Bảo, dù cho là Trương Tường Vân, trước mắt cũng đầy rẫy toàn bộ hắc quang, trong tầm mắt bên trong, đang không có những thứ đồ khác!

Sát Thần Nhất Kiếm!

Danh bất hư truyền!

Chiêu kiếm này, đừng nói là tám sao Tiên đế, coi như là chín sao Tiên đế bị chiêu kiếm này tập kích, cũng đến bị thương nặng!

Nhưng mà a!

Hàng này đối mặt chính là Vương Bảo!

Sát Thần Nhất Kiếm như thế nào đi nữa treo tạc thiên, thế nhưng ở kiếm gỗ phá tà thuộc tính bên dưới...

Cái gì lông gà đồ chơi a!

Chiến đấu 5 cặn bã a chiến đấu 5 cặn bã!

Vương Bảo động cũng không động, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Hỏa Vân Tà Tôn, mãi đến tận màu đen lợi kiếm đứng ở hắn ngực sau khi, Vương Bảo mới thản nhiên nói rằng, "đừng nói ta bụng dạ hẹp hòi, cho ngươi một cái chuộc tội cơ hội!"

Hỏa Vân Tà Tôn một mặt mộng bức.

Thân thể cứng ngắc!

Mồ hôi lạnh!

Điên cuồng tuôn ra!

Hắn ba hồn đều sắp bị doạ bay, hắn quy tắc đều sắp bị doạ nứt rơi mất, trái tim của hắn nhanh chóng nhảy lên, đều muốn nổ tung!

Không ngừng được hàn ý bao phủ toàn thân!

Hỏa Vân Tà Tôn con ngươi ửng đỏ, đột nhiên phù phù một tiếng, cho Vương Bảo quỳ, run giọng nói, "chủ nhân! Chủ nhân! Chủ nhân! Là ta làm càn! Là ta không biết điều! Ta sai rồi! Xin mời nhận lấy ta hồn ấn khế ước..."

Chủ động hiến ra bản thân hồn ấn, Hỏa Vân Tà Tôn thời khắc này, có loại ôm nhau khóc ròng kích động.

Vậy thì mất đi tự do a!

Nghĩ hắn Hỏa Vân Tà Tôn, ở Tiên giới vậy cũng là vang dội nhân vật có tiếng tăm, tứ đại tiên quốc, khắp nơi đều có hắn hung danh!

Ai có thể nghĩ tới, sẽ lộn nhào ở đây?

"Ừm! Ngoan..."

Vương Bảo nhận lấy Hỏa Vân Tà Tôn hồn ấn, sờ sờ đầu của hắn, cười nhạt nói, "đứng lên đi!"

Hỏa Vân Tà Tôn mau mau đứng lên đến, đàng hoàng đứng ở Vương Bảo phía sau!

Vương Bảo liếc mắt nhìn Trương Tường Vân, chắp chắp tay nói rằng, "việc đã đến nước này, chúng ta liền cáo từ! Gặp lại!"

Trương Tường Vân nịnh nọt hơi khom lưng, "Vương đại sư đi thong thả, ta đưa ngài!"

Cung cung kính kính đem Vương Bảo đoàn người đưa ra cửa lớn.

Trương Tường Vân lau một cái mi tâm mồ hôi hột, tiên lực hơi động, phía sau lưng bị mồ hôi ướt nhẹp quần áo cũng làm.

"Đáng sợ a! Mã Đức! Cái tên này dĩ nhiên đáng sợ như thế! Còn rất sao mới vừa đột phá Tiên đế? Ta nhổ vào, tuyệt bức là trang! Lừa gạt quỷ đây?"

Trương Tường Vân trong lòng chửi bới, trong ánh mắt lòng đố kị đạt đến cực hạn sau khi, nhanh chóng tản đi, thay vào đó, là nồng nặc kiêng kỵ cùng hoảng sợ!

...

...

Tam hoàng tử phủ đệ.

Trong phòng khách, vẫn là tam hoàng tử, Lư Tàng, cùng với Lưu Thiên Chân ba người.

Bầu không khí có chút ngột ngạt, bởi vì bọn họ đang đợi tin tức, nhìn tam hoàng tử mang theo nôn nóng vẻ mặt, Lưu Thiên Chân hít một hơi, trầm giọng nói, "tam hoàng tử ngài không cần lo lắng, Tà Tôn đại nhân ra tay, nhất định có thể giết tên tiểu tử kia!"

Tam hoàng tử khẽ gật đầu, ho nhẹ một tiếng nói rằng, "ta không phải hoài nghi Tà Tôn thực lực, chỉ là, lo lắng xuất hiện cái gì bất ngờ!"

Vừa dứt lời.

Phòng khách trước, một vệt bóng đen thình lình từ trong hư không tái hiện ra.

Tam hoàng tử cùng Lư Tàng cả kinh, nhưng Lưu Thiên Chân nhưng là đại hỉ cực kỳ, liền vội vàng đứng lên, cung kính nói, "Tà Tôn đại nhân, ngài đã về rồi!"

"Ha hả!"

Hỏa Vân Tà Tôn hơi cười, thế nhưng cười, nói như thế nào đây, muốn nhiều quỷ dị, có bao nhiêu quỷ dị.

Lưu Thiên Chân căn bản không chú ý tới, chỉ là mang theo hưng phấn, nói rằng,

"Tà Tôn đại nhân, ngài đúng hay không tìm tới lạc thú? Thoải mái chứ?"

Hắn bản năng cho rằng, Hỏa Vân Tà Tôn sở dĩ giết thiên tài, giết cường giả, là vì xoạt cảm giác tồn tại, xoạt độ vui vẻ!

Mà Hỏa Vân Tà Tôn sắc mặt, chớp mắt trở nên băng hàn lên.

Tìm tới lạc thú?

Thoải mái?

Ha ha ha, ha ha!

Vụ thảo đại gia ngươi!

Ngươi cái hố gia hỗn đản a!

Ngươi rất sao còn có mặt mũi hỏi ta!

Lão tử đúng là thoải mái, thế nhưng, thoải mái quá mức, vui quá hóa buồn!

Một bước!

Hai bước!

Hỏa Vân Tà Tôn hướng đi Lưu Thiên Chân!

Lưu Thiên Chân hơi ngạc nhiên, đang chuẩn bị nói chuyện, sau một khắc, trong hư không, một đạo dây đen lóe lên một cái rồi biến mất, giống như tử thần Câu Hồn liêm đao, ở Lưu Thiên Chân trên đầu quay một vòng!

Lưu Thiên Chân trong miệng tỏa huyết, bưng cái cổ, ngã quỵ ở mặt đất.

Hỏa Vân Tà Tôn sức mạnh có tê liệt thuộc tính, hiện tại Lưu Thiên Chân liền không thể động đậy!

Hỏa Vân Tà Tôn vẻ mặt, trở nên vặn vẹo lên.

Nếu không là Vương Bảo dặn hắn đừng giết người, hắn hiện tại đem Lưu Thiên Chân lột da tróc thịt tâm tình đều có!

“Tà Tôn, ngài...”

Lưu Thiên Chân một mặt sợ hãi.

Căn bản không nghĩ tới, vì sao Tà Tôn đại nhân sẽ ra tay với chính mình.

Này kịch bản không đúng sao? Này không phải lão tử kịch bản a!

“Hừ!”

Hỏa Vân Tà Tôn hừ lạnh một tiếng, một cái tát quất bay Lưu Thiên Chân, sau đó, ánh mắt rơi vào mộng bức tam hoàng tử trên người, cười lạnh nói, “ngươi chính là tam hoàng tử?”

“Là... Là ta!”

Tam hoàng tử tâm cũng đang run rẩy.

Hắn cũng sợ sệt a!

Này dù sao cũng là xếp hạng thứ nhất sát thủ đầu lĩnh.

“Chủ nhân nhường ta mang cho ngươi câu nói! Nghe rõ...”

Hỏa Vân Tà Tôn hít sâu một hơi, học Vương Bảo vẻ mặt cùng tư thế, vẫy vẫy tay, gằn giọng nói, “hối hận rồi chứ? Ngu ngốc chứ? Đáng tiếc a, hết thảy đều chậm!”

Dứt lời.

Hỏa Vân Tà Tôn khôi phục bình thường vẻ mặt, nhìn về phía Lư Tàng, nhạt âm thanh nói, “còn có ngươi, ngươi là gọi Lư Tàng đúng không? Chủ nhân cũng làm cho ta cho ngươi biết, vội vàng đem cái kia họ Hồ bại hoại, phế bỏ sau khi đưa đến đại hoàng tử phủ đệ, bằng không, ngươi sẽ chờ chết đi!”

Dứt lời.

Hỏa Vân Tà Tôn ánh mắt nhìn quét một chút ba người, thấp giọng mắng nói, “Mã Đức! Một đám ngu ngốc!”

Chính mình cũng là ngu ngốc.

Cố gắng ở thiên lao ở lại thật tốt, ăn đến tốt ở đến tốt, đợi đến sự kiện kia phong ba triệt để qua đi, chính mình liền có thể tiếp tục phóng túng bên trong phóng túng, hiện tại đây? Bỗng dưng thêm ra tới một cái chủ nhân, ma trứng căn bản phóng túng không nổi nổi a!

Khẽ thở dài.

Hỏa Vân Tà Tôn xoay người, hướng về bên ngoài đi đến.

Tam hoàng tử phản ứng đầu tiên, ánh mắt lộ ra vô hạn uất ức, cao giọng nói, "Tà Tôn đại nhân! Xin hỏi ngài chủ nhân... Là ai? Còn có, cái kia Vương Bắc Huyền, đến cùng làm sao?"

Hỏa Vân Tà Tôn ngừng chân, xoay người, nhìn chằm chằm tam hoàng tử, cười lạnh nói, "ta chủ nhân, chính là Vương Bắc Huyền! Tam hoàng tử, đừng coi chính mình là Thần Nguyệt tiên đế nhi tử, liền có thể muốn làm gì thì làm, lại nhường ta biết ngươi dám âm mưu ám hại chủ nhân, buổi tối cẩn thận cái mạng nhỏ của ngươi!"

Tam hoàng tử triệt để bối rối!

Hỏa Vân Tà Tôn rời đi rất lâu, cũng không có phục hồi tinh thần lại!

Tê liệt!

Quá tê liệt!

Nắm bụi cỏ a, không có thiên lý a, này mẹ nó làm sao có thể chứ? Đường đường Đệ nhất Sát thần, Tiên giới đệ nhất sát thủ Hỏa Vân Tà Tôn, dĩ nhiên nhận chủ?

Then chốt là, người kia càng là Vương Bắc Huyền?

Phốc a!

Lão thiên gia a, ngươi rất sao đây là muốn đùa chết ta chứ? Này so với nhấc lên quần liền đi còn quá đáng a...

------oOo------

Chương 371: Miêu thần đại nhân, mời ra đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tam hoàng tử rất nhanh sẽ nhận sợ!

Hắn không phải nhận mệnh, chỉ là nhận sợ, tự mình an ủi chính là chiến lược tính lui lại.

Mà Lư Tàng.

Cũng trực tiếp đem Hồ Hữu Đức nghĩa tử kẻ phản bội đưa đến đại hoàng tử phủ đệ!

Hồ Hữu Đức tâm tình hết sức phức tạp, đến cuối cùng vẫn là không quyết tâm lạnh lùng hạ sát thủ, chỉ là huỷ bỏ tu vi của đối phương, đuổi ra ngoài!

Mà ngay ở Vương Bảo, chuẩn bị ngày thứ hai tiếp tục giúp đại hoàng tử kéo phiếu thời điểm.

Thần Nguyệt tiên đế, đột nhiên truyền đến ngự chiếu, muốn Vương Bảo tiến vào Tiên cung vừa thấy.

Tiên cung đại điện.

Vương Bảo đi vào.

Điện bên trong chỉ có ngồi ở long chỗ ngồi Thần Nguyệt tiên đế một người.

“Vương đạo hữu! Ngồi!”

Thần Nguyệt tiên đế mặt mỉm cười.

“Tiền bối!”

Vương Bảo cười khan một tiếng, ngồi vào một bên.

Thần Nguyệt tiên đế đột nhiên đứng dậy, đi xuống, vòng chéo tay hắn, đứng cửa đại điện, nhìn phương xa, nhạt âm thanh nói, "Vương đạo hữu, lần này mời ngươi tới, nhưng là có cái yêu cầu quá đáng, yếu đạo bạn hỗ trợ!"

"Ồ? Nói nghe một chút!" Vương Bảo hé mắt.

Thần Nguyệt tiên đế xoay người, nhìn Vương Bảo, trầm giọng nói, "không biết đạo hữu, nghe chưa từng nghe nói Thần Tàng Chi Địa?"

Vương Bảo lắc đầu một cái.

Thần Nguyệt tiên đế ngẩn ra, ánh mắt có chút quái lạ, nhưng vẫn là giải thích nói, "Thần Tàng Chi Địa ngay ở ta Thần Nguyệt Tiên Quốc cảnh nội, chính là một bộ thời cổ bay xuống một bộ Thần Thi biến thành! Bên trong nguy cơ trùng trùng, từng bước thần trận, hung hiểm cực kỳ!"

"Nhưng! Cũng là tạo hóa vô cùng!"

"Ta từng cùng mấy vị Tiên đế đạo hữu, nhiều lần tiến vào, thế nhưng, nhưng cuối cùng kẹt ở một đạo lôi trận trước, không thể tiến thêm!"

Vương Bảo vẻ mặt hiểu rõ.

Thì ra là như vậy!

Lôi trận? Đối với hắn mà nói, hãy cùng suối nước nóng giống như!

"Vì lẽ đó, tiền bối là muốn cho ta hỗ trợ đánh phó bản lâu la? Cái này đơn giản! Ta theo đại hoàng tử vẫn là bạn tốt, việc này đương nhiên phải giúp!"

Vương Bảo cười nói.

Thần Nguyệt tiên đế ánh mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, rất là vui mừng gật gù, "Đạo hữu có thể nói là ta quý nhân! Như có nhu cầu, xin mời cứ việc

nói!”

Vương Bảo suy nghĩ một chút, nói rằng, “nhu cầu sao? Còn thật không có! Nếu như không phải nếu ta nói một cái, vậy hãy để cho đại hoàng tử làm người thừa kế của ngươi đi, ngươi cái kia con thứ ba, ta không ưa, liền cái kia cay độc, cũng có tư cách kế thừa một đại tiên quốc?”

Thần Nguyệt tiên đế dở khóc dở cười.

Cái gì đồ chơi liền cay độc?

Tốt xấu vậy cũng là con trai của ta!

Có điều.

Do dự một chút, Thần Nguyệt tiên đế vẫn gật đầu, nói rằng, “có thể!”

Đại hoàng tử tuy rằng không bị hắn coi trọng, thế nhưng, đó là trước, ở hiện tại Thần Nguyệt tiên đế xem ra, đại hoàng tử so với tam hoàng tử đáng tin!

Vương Bảo đứng dậy, vỗ vỗ ngực, “Vậy thì nha! Tiền bối yên tâm, ta từ trước đến giờ là thích làm vui người khác, chủ nghĩa người nối nghiệp, đến thời điểm, nhất định sẽ toàn lực ứng phó! Tiền bối chuẩn bị kỹ càng, thông báo ta liền xong rồi!”

...

...

Đại hoàng tử phủ đệ.

Làm Vương Bảo đem sự tình nói chuyện.

Đại hoàng tử trực tiếp há hốc mồm!

Khe nằm!

Vậy thì thành tiên quốc người thừa kế?

Phản ứng lại, đại hoàng tử rơi nước mắt, lôi kéo Vương Bảo cánh tay run giọng nói, “Vương đại sư! Vương huynh! Ngài yên tâm, này ân ta khẳng định suốt đời khó quên! Tất có hậu báo!”

“Dẹp đi đi!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Sau đó, liền đối với hư không vỗ tay cái độp, “Tà thần, đi cho tam hoàng tử báo cáo cái tin tức tốt này!”

Trong hư không.

Hỏa Vân Tà Tôn.

Lúc này đã bị Vương Bảo, đổi tên là Hỏa Vân Tà Thần lão già, đáp một tiếng, sau đó liền biến mất ở tại chỗ.

Đại hoàng tử mi tâm bốc lên một vệt mồ hôi lạnh.

Lão tam thực sự là xui xẻo a!

Một mực chọc tới một người như vậy!

...

...

Mấy ngày sau.

Đã chuẩn bị kỹ càng Thần Nguyệt tiên đế, lập tức thông báo Vương Bảo.

Vương Bảo cùng Hỏa Vân Tà Thần đồng thời, đi tới Tiên cung!

Lần này Hỏa Vân Tà Thần không hề lộ diện,

Thần Nguyệt tiên đế nhìn thấy Hỏa Vân Tà Thần, cũng tia không hề thấy quái lạ, đúng là khẽ cau mày, nói rằng, “Tà tôn, ngươi lại dám đi ra? Không sợ Thiên Long lão tiền bối, tìm ngươi phiền phức?”

Hỏa Vân Tà Thần ánh mắt chớp qua một vệt bi thiết, nhạt âm thanh nói, “ta... Không sợ! Có chủ nhân ở, không ai có thể thương tổn được ta!”

“Chủ nhân?”

Hỏa Vân Tà Thần nhận chủ sự tình, Thần Nguyệt tiên đế còn không biết, lúc này nghe vậy, nhất thời lộ ra ngơ ngác vẻ mặt.

Hắn nhưng là đối với Hỏa Vân Tà Thần thực lực, rõ ràng trong lòng!

Lão già này nếu như chuyên môn ám sát hắn, hắn cũng phải cẩn thận ứng phó!

Không nghĩ tới, dĩ nhiên nhận chủ?

Hơn nữa nhìn dáng vẻ, vẫn là Vương đạo hữu?

Khe nằm, chuyện này làm sao xem, làm sao cảm giác như là đùa giỡn!

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn Hỏa Vân Tà Thần, hỏi nói, “làm sao? Ngươi có phiền phức?”

Hỏa Vân Tà Thần cười khổ nói, “chủ nhân, ta mấy trăm năm trước, đã từng ám sát qua Thiên Long tộc một cái nhân tài mới xuất hiện, có báo thù dấu ấn tồn tại, vì lẽ đó, lúc này mới ở Thần Nguyệt thiên lao ẩn núp!”

Vương Bảo gật gù, cũng không để ý lắm.

Thần Nguyệt tiên đế sắc mặt có chút phức tạp, Vương Bảo ở trong lòng hắn địa vị, lần thứ hai tăng cao một đẳng cấp!

“Đi thôi, ước định thời gian, muốn đến!”

Thần Nguyệt tiên đế hít một hơi, vung tay lên, một đạo cổ điển trường kiếm lấp loé mà ra, sau đó hóa thành một cái cự kiếm, mang theo ba người, rất nhanh biến mất ở trên không.

Đầy đủ tiến lên một ngày rưỡi tả hữu.

Thần Nguyệt tiên đế khống chế cự kiếm, tốc độ thả chậm lại.

Phía trước.

Là kéo dài vô tận sương mù, này sương mù chính là đỏ như màu máu, đặc biệt quỷ dị.

Thần Nguyệt tiên đế biết Vương Bảo không biết thần tàng sự tình, giải thích nói, “Vương đạo hữu, nơi này chính là thần tàng vị trí nơi! Bên ngoài tầng này sương mù, có mạnh mẽ sức mạnh nguyền rủa, dù cho là Tiên đế, sau khi tiến vào, cũng sẽ phải chịu nguyền rủa, tu vi hạ thấp xuống, căn bản chống đỡ không được bao lâu! Cũng may này sương mù chỉ là phía trước một đoạn này, nếu không, dù cho là ta tu vi như thế, cũng không dám ở lâu thêm!”

Hạ xuống.

Thần Nguyệt tiên đế nhìn sắc trời một chút, nói rằng, “chúng ta vẫn cần chờ đợi mấy vị đạo hữu, Vương đạo hữu bình tĩnh đừng nóng!”

Vương Bảo gật gù, có điều nhìn cái kia sương mù, Vương Bảo đột nhiên nhớ tới chính mình trước đây từng chiếm được một cái đạo cụ, con mắt hơi chuyển động, nói rằng, “tiền bối, ta trước tiên vào xem xem!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp đi vào sương mù đỏ ngòm.

Thần Nguyệt tiên đế ngăn cản cũng không kịp, có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, Hỏa Vân Tà Thần do dự một chút, không dám theo sau.

Cũng nhưng vào lúc này.

Xa xa hư không, hai bóng người đạp không mà tới.

Đáp xuống đất sau khi, hai người quay về Thần Nguyệt tiên đế khẽ gật đầu, một cái trong đó ông lão liền cung kính nói, "Miêu thần đại nhân, mời ra đây!"

Ở sau lưng của hắn, có một cái vàng ngọc ba lô, nửa ngày, một con mèo lười biếng từ bên trong nhảy ra, rơi vào ông lão kia trên bả vai.

"Đây là..." Thần Nguyệt tiên đế hơi kinh hãi.

Trước mắt hai người này, chính là tán tu Tiên đế bên trong tuyệt đối cường giả, đều là chín sao cấp bậc, hiếm thấy chính là, vẫn là kết nghĩa kim lan huynh đệ.

Bọn họ kiệt ngạo cực kỳ, nhưng hiện tại, dĩ nhiên đối với một con mèo, như thế cung kính?

"Ta chính là Miêu thần! Ngươi cũng có thể gọi ta Miêu gia!" Lão Miêu miệng nói tiếng người, liếc mắt nhìn Thần Nguyệt tiên đế, "Miêu gia ta thân thể bất diệt, thần thông nghịch thiên, nói rõ trước, lần này có Miêu gia ở, cái kia lôi trận nơi, quá đơn giản, vì lẽ đó, chia làm cái gì, chúng ta phải một lần nữa phân phối lập tức, Miêu gia, muốn độc phân ba phần mười, bằng không, ta có thể không làm..."

------oOo------

Chương 372: Lão Vương ngươi cái không lương tâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại có người đến rồi.

Hơn nữa hầu như là dắt tay nhau mà đến, vài sóng đồng thời giáng lâm.

Thần Nguyệt tiên đế nhìn những người này, trong ánh mắt, lộ ra hí ngược.

Vừa nãy lão Miêu tuyên bố, muốn độc chiếm ba phần mười.

Thần Nguyệt tiên đế trực tiếp liền biểu thị ha ha.

Có điều, hắn cái gì đều không nói.

Hắn chỉ là trầm mặc, chờ đợi, chuẩn bị, xem vở kịch lớn.

Đặc biệt là đối với đôi kia Kim thị huynh đệ, Thần Nguyệt tiên đế khó chịu vô cùng.

Ngươi muội.

Làm lão tử là ngu ngốc?

Tìm đến một con yêu thú, đã nghĩ đảm nhiệm thần thú, các ngươi là nghĩ trời cao vẫn là nghĩ sao nhỏ? Độc chiếm ba phần mười? Ta phi ngươi mỗ mỗ ba cái chân!

Thứ đồ gì a!

Tham lam cũng có cái mức độ chứ?

Lão tử chấp chưởng một đại tiên quốc, luận gốc gác, luận thông minh, là

các ngươi gấp mấy lần, nghĩ ma sát sự thông minh của ta? Ngươi nằm mơ đi thôi!

Thần Nguyệt tiên đế liền không tin, những cường giả khác sẽ đáp ứng như thế thái quá yêu cầu!

Bọn họ những này Tiên đế, đã phối hợp hai lần, tạo thành thám hiểm tiểu phân đội, trước hai lần, cũng cũng coi như là hợp tác vui vẻ, thế nhưng hiện tại, Thần Nguyệt tiên đế cảm thấy, quá tam ba bận, nhất định phải sụp đổ.

Đúng như dự đoán.

Chính như Thần Nguyệt tiên đế dự liệu.

Ở lão mèo gặp được những người khác, lần thứ hai nói ra cái kia lời nói sau khi.

Có người bạo!

Người này, cũng ở Thần Nguyệt tiên đế trong dự liệu, hắn gọi Lôi Tuấn Lãng, một người dáng dấp khá tốt, nhưng cũng bị thời gian liên lụy ông lão.

Lôi Tuấn Lãng tu luyện chính là hệ sét quy tắc, tính khí cùng bạo ngược lôi đình như thế nóng nảy!

Thuộc về một điểm liền loại kia.

Hiện tại, lão Miêu liền thiêu đốt Lôi Tuấn Lãng cái này nổ tung thùng.

Mắt lạnh nhìn lão Miêu.

Lôi Tuấn Lãng đưa ánh mắt, chuyển đến Kim thị huynh đệ trên người, cười lạnh nói, “ba phần mười? Kim lão đại, ta xem không cần cho thêm các ngươi ba phần mười, thẳng thắn đưa hết cho các ngươi coi là, ý như thế nào?”

Kim thị huynh đệ biến sắc mặt.

Lão Miêu vẫn như cũ là lười biếng.

Mà Lôi Tuấn Lãng, căn bản không đợi Kim thị huynh đệ trả lời, liền lập tức mở miệng mắng nói, “Mã Đức, mũi heo xuyên hành tây, trang mẹ nó cái gì voi lớn đây? Liền hai người các ngươi gộp lại, liền lão tử một cái đều không đánh được, còn muốn đa phần ba phần mười? Phân đại gia ngươi phân ngươi muội!”

Kim thị huynh đệ lão đại sắc mặt khó coi, tái nhợt một mảnh, tiến lên một bước gầm nhẹ nói, “Lôi huynh, không cần như thế hung hăng chứ? Hai huynh đệ chúng ta, không đánh được ngươi? Cái kia thử xem?”

“Thử xem liền thử xem!”

Ầm ầm ầm!

Lôi Tuấn Lãng thân thể bên trong, một luồng màu đen lôi đình phảng phất khôi giáp, nằm dày đặc hắn toàn thân, ánh mắt âm u, “Lão tử lôi linh thần công vừa đại thành, vừa vặn còn không có cơ hội ra tay đây!”

“A...”

Bầu không khí giương cung bạt kiếm!

Thần Nguyệt tiên đế vừa nhìn, này có thể không được a, thám hiểm tiểu phân đội sụp đổ, đại gia cũng không tốt qua, Thần Tàng Chi Địa nguy cơ trùng trùng, hợp tác mới là căn bản!

Vì lẽ đó, Thần Nguyệt tiên đế lập tức từ bỏ xem trò vui tâm tư, làm nổi lên cùng sự tình lão, đi ra nhạt âm thanh nói, “được rồi! Lão Lôi, đừng như thế hướng! Không đến nỗi! Có điều Kim lão đại, hai anh em ngươi, yêu cầu có chút quá đáng, vừa nãy ta không nói, thế nhưng không có nghĩa là, ta đáp ứng rồi, ngươi hỏi một chút những huynh đệ khác, đa phần các ngươi ba phần mười, đồng ý sao?”

Còn lại Tiên đế, còn có bốn tôn!

Trong đó hai cái là cùng một cái thế lực, một nam một nữ, ẩn cư Vô Ưu Cốc, nam gọi Phong Thanh, nữ tên là Nguyệt Minh.

Mặt khác hai cái, đều là tứ đại tiên quốc ở ngoài, Hỗn Loạn Chi Địa tuyệt đối cường giả, một cái họ Vân, gọi Vân Dương, một cái tên khác vừa nghe liền muốn ăn đòn, gọi Lại Trướng (quỵt nợ)!

Theo Thần Nguyệt tiên đế câu chuyện nhấc lên, còn lại Tiên đế dồn dập lắc đầu, biểu thị bất mãn.

Có điều.

Kim thị huynh đệ liếc mắt nhìn nhau.

Nhưng là đột nhiên bình tĩnh lại, cái kia Kim lão đại nhìn về phía lão Miêu, cung kính nói, "Miêu thần, bọn họ không tin ngài, mời ngài lão ra tay!"

Lão Miêu vẫn Lã Vọng buông cần.

Ánh mắt của nó, rất là tản mạn, vào giờ phút này, thản nhiên nhấc chân, đạp không mà đi.

Trực tiếp đi tới Lôi Tuấn Lãng bên người, lão Miêu âm hiểm cười nói, "ông lão, ngươi rất hung hăng a!"

Lôi Tuấn Lãng tức giận phất tay một cái, "Cút sang một bên, chỉ là một con mèo yêu, cũng dám ở trước mặt lão phu làm càn?"

Lão Miêu mí mắt vừa nhấc, "Ta làm càn? Ta xem là ngươi làm càn chứ? Biết ta Miêu gia lai lịch gì sao? Nói ra hù chết ngươi, Miêu gia ta đến từ Thần giới đại yêu quái liên minh, ngươi rất sao theo ta ngang?"

Đột nhiên.

Lão Miêu biến mất ở tại chỗ.

Lại xuất hiện thời điểm, thình lình đã là Lôi Tuấn Lãng sau lưng, duỗi ra bản thân móng vuốt, trực tiếp cào hướng về Lôi Tuấn Lãng cái cổ!

Lôi Tuấn Lãng biến sắc mặt, xoay người, nhưng căn bản không kịp né tránh, trực tiếp bị cào ra từng đạo từng đạo vết máu.

“Đáng chết! Ngươi cái ngu xuẩn mèo yêu, lão tử giết chết ngươi!”

Lôi Tuấn Lãng muốn điên.

Rít gào một tiếng, từng luồng từng luồng đen kịt như mực lôi đình, từ thân thể của hắn nổ tung, trong nháy mắt, hắn quanh thân, liền như hóa thành lôi đình chi biển.

Thần Nguyệt tiên đế đám người, đều là lui nhanh!

Nhưng mà rất nhanh, một bộ cảnh tượng khó tin, nhường bọn họ trố mắt ngoác mồm.

Liền xem đến vào giờ phút này, mèo yêu ở lôi đình chi biển công kích bên trong, đi bộ nhàn nhã, bóng người chớp liên tục, nhìn như né tránh, nhưng dù sao có thể tìm tới lôi đình công kích bên trong khe hở.

Lôi Tuấn Lãng cũng là mộng bức!

Công kích đều trực tiếp đình trệ!

Lôi đình công kích, tốc độ hầu như đạt đến công kích cực hạn, công kích kia khoảng cách chớp mắt là qua, thế nhưng, lão Miêu nhưng có thể tìm tới, đồng thời né tránh rơi!

Đây là ra sao tốc độ phản ứng?

Ngươi muội đại gia ngươi, chẳng lẽ, này còn đúng là một con thần mèo?

“Làm sao?”

Lão Miêu liếc mắt nhìn mọi người, đặc biệt là Lôi Tuấn Lãng, châm chọc nói, “hiện tại biết, Miêu gia lợi hại chứ? Hừ, nhắc nhở ngươi, chớ chọc ta, bằng không ta cào chết ngươi!”

“Ngươi...”

Lôi Tuấn Lãng hút ngụm khí lạnh, sắc mặt âm trầm, muốn mở miệng quát mắng, nhưng là vừa ngừng lại.

Còn lại Tiên đế nghi ngờ không thôi.

Mà Kim thị huynh đệ, lại không cái gì bất ngờ vẻ, trên thực tế, bọn họ đối với lão Miêu thực lực, rõ ràng trong lòng, vị này Miêu gia, nhưng là có thể mạnh mẽ chống đỡ Thiên kiếp chủ, các ngươi ai từng thấy?

Cùng Miêu gia sắt?

Thấy chán sống rồi ư!

Lão Miêu ngáp một cái, lười biếng nói rằng, “ta nói rồi, ta chỉ cần ba phần mười! Các ngươi không cho Miêu gia, cũng được! Vậy ta liền không xuất lực, ta làm bồi chơi, này tổng được chưa! Ngược lại Miêu gia không thiếu tiền, cũng không thiếu bảo bối, làm Miêu gia kém các ngươi cái kia một chút a?”

Thần Nguyệt tiên đế nhìn đông đảo Tiên đế vẻ mặt, không khỏi cười khổ một cái, lắc đầu một cái, nói rằng, “Miêu gia, đúng không? Thực lực của ngươi, đã đủ để theo chúng ta đứng ngang hàng, có điều ngươi muốn ba phần mười, vẫn là quá nhiều, nhiều lắm, đa phần ngươi vừa thành: Một thành!”

“Hơn nữa, ta cũng đến nói cho ngươi, cái kia lôi trận nơi, ta đã tìm tới giúp chúng ta vượt qua người, có hắn trợ giúp, lôi trận nơi, như giẫm trên đất bằng!”

Đông đảo Tiên đế kinh hãi.

Lôi trận nơi, như giẫm trên đất bằng?

Vậy cũng là thần trận!

Khe nằm, là ai như thế treo?

Lão Miêu khóe miệng cong lên, tức giận nói, “Ngươi liền khoác lác bức đi! Như thế trâu bò người, ta chỉ gặp qua một cái, đáng tiếc a...”

Đang lúc này!

Trong chớp mắt, từng luồng từng luồng ong ong, từ cái kia đỏ như màu máu trong sương mù truyền vang mà ra, sau đó, cũng không lâu lắm, đông đảo Tiên đế liền ngơ ngác phát hiện, cái kia đỏ như màu máu sương mù, phảng phất bị món đồ gì hấp dẫn bình thường, không ngừng co rút lại!

Cuối cùng, biến mất không thấy hình bóng.

Mà tại chỗ, chỉ là xuất hiện một người trẻ tuổi, trong tay, còn cầm ba viên đỏ như màu máu yêu diễm hạt châu, xem vẻ mặt, được kêu là đắc ý.

Một đám Tiên đế mộng bức cực kỳ.

Mà một cái nào đó lão Miêu, càng là mộng bức, nó xoa xoa con mắt của chính mình, xác định chính mình không nhìn lầm sau khi, trong giây lát vọt ra ngoài, cùng lúc đó, càng là thê thảm lớn mắng nói, “ôi khe nằm, lão Vương ngươi cái không lương tâm, không nghĩ tới ngươi đều đang ngao du đến Tiên giới đến rồi...”

------oOo------

Chương 373: Nghĩ hại chúng ta cứ việc nói thẳng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo ngẩn ra.

Nhìn chạy toán loạn tới được lão Miêu, phản ứng lại, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

“Lão Miêu? Khe nằm! Ngươi dĩ nhiên thành tiên? Có ngươi a!”

Vương Bảo tiến lên, một tay đem mèo yêu vỗ tới trên đất, ân, vẫn là quen thuộc cảm giác!

Lão Miêu bò lên, tức giận mắng nói, “meo cái meow, Miêu gia đúng là muốn hỏi một chút ngươi, ngươi rất sao làm lông đi tới? Một đi không trở về, ta ở Thái Nhất Tông chờ ngươi chờ đến lông đều đổi màu! Ngươi cũng quá không lương tâm chứ? Nói vứt bỏ liền vứt bỏ ta!”

“Một lời khó nói hết a!”

Vương Bảo cảm thán nói rằng.

Lão Miêu lẻn đến Vương Bảo bả vai, trong ánh mắt, cũng là ẩn chứa kích động.

Nói thế nào, bọn họ cũng là tiểu đồng bọn.

Vẫn có cảm tình.

Thời gian dài như vậy không gặp, cũng là lo lắng.

Đứng Vương Bảo bả vai, lão Miêu dương dương tự đắc nói rằng, “lão Vương ta cho ngươi biết, sau đó a, Miêu gia che chở ngươi, bảo đảm ngươi

ăn ngon uống say, ngươi là không biết Miêu gia hiện tại có bao nhiêu trâu bò, ta này một bộ da, Thiên kiếp đều phách không phá, ta tốc độ này, liền ánh sáng (chỉ) đều có thể truy được với, Miêu gia còn thức tỉnh rồi vài loại thiên phú thần thông, đó là muốn nhiều treo có bao nhiêu treo, ha ha ha!"

"Ồ? Thật không?"

Vương Bảo híp mắt lại, trực tiếp lấy ra kiếm gỗ, "Ta cảm thấy tất yếu thử xem!"

Lão Miêu thân thể cứng đờ.

Nó nhìn kiếm gỗ, đột nhiên xù lông, ở Vương Bảo bên tai rít gào nói, "lão Vương đại gia ngươi! Đừng cầm thanh kiếm! Thanh kiếm này quá tà môn, ta thức tỉnh trong trí nhớ, có nó bóng dáng, nó liên tục thần đều chém qua! Thật là đáng sợ!"

Vương Bảo cười ha ha thu hồi kiếm gỗ, "Vậy cũng chớ theo ta trang bức, không phải vậy cẩn thận ta quất ngươi!"

Lão Miêu tức giận bất bình, "Ta không phải trang bức, Miêu gia là thật trâu bò!"

Hai cái hàng kéo việc nhà, hằng ngày đấu võ mồm, tốt không vui vẻ.

Mà vào giờ phút này, đông đảo Tiên đế, nhưng là hai mặt nhìn nhau.

Có điều.

Kim thị huynh đệ, sắc mặt nhưng là đại biến, nhìn lão Miêu, nhìn về phía Vương Bảo, trong ánh mắt, đầy rẫy không quen, đầy rẫy oan ức.

Cái gì đồ chơi a!

Vẫn là người quen a!

Làm sao liền nhận lên?

Đây là chuẩn bị muốn vứt bỏ hai chúng ta sao?

Phốc a, hai chúng ta nhưng là đem ngài coi là thật thần hầu hạ a, liền chỉ vào ngươi dẫn chúng ta trang bức mang chúng ta bay, ngươi hiện tại nghĩ bay một mình, ngươi hỏi qua chúng ta hay chưa?

Cho tới Thần Nguyệt tiên đế.

Hắn mắt thả dị thải, mang theo vẻ vui mừng.

Lão Miêu thực lực, hắn đã được kiến thức, dù hắn không thừa nhận cũng không được, rất lợi hại.

Mà hiện tại, mấy cái ý tứ?

Dĩ nhiên chuyển hóa thành hắn đội hữu a!

Vương Bảo nhưng là đồng bọn của hắn, đồng bọn đồng bọn, cái kia không phải vẫn là đồng bọn của hắn sao?

“Ta cảm thấy, vị này Miêu gia huynh muốn ba phần mười, căn bản không nhiều!”

Thần Nguyệt tiên đế đột nhiên mở miệng.

Chớp mắt liền nghênh đón từng đạo từng đạo ánh mắt khinh bỉ.

Vụ thảo đại gia ngươi Thần Nguyệt, ngươi thật không biết xấu hổ! Vừa nãy là ai nói cho một Thành Đô ngại nhiều? Hiện tại lại cho ba phần mười? Liền rất sao muốn hỏi một chút, ngươi mặt đây?

“Một thành! Không thể nhiều!” Lôi Tuấn Lãng sắc mặt khó coi nói rằng.

Thần Nguyệt tiên đế cũng không phản bác, nhưng vẫn là vui cười hớn hở, này vừa thành: Một thành, cũng là niềm vui bất ngờ a, vốn là là Kim thị huynh đệ, hiện tại thành hắn!

“Miêu thần!”

Kim lão đại vừa nhìn, không thể nhẫn nhịn a, vội vã tiến lên, chắp tay nói, “Miêu thần, chúng ta hợp tác vui vẻ như vậy, ngươi xem đúng hay không...”

Lão Miêu vung vung móng vuốt, lười biếng nói rằng, “lão Kim a, chúng ta mỗi người đi một ngả đi, với các ngươi cùng nhau, không ý tứ gì, vẫn là cùng lão Vương ở cùng nhau chơi đùa, thoải mái!”

Kim lão đại suýt chút nữa thổ huyết!

Thoải mái?

Đến cái lông gà kính a!

Ánh mắt uất ức, nội tâm phẫn nộ, Kim lão đại ánh mắt căm hận nhìn Vương Bảo, quả thực muốn ăn thịt người.

Thần Nguyệt tiên đế đi tới, cười ha ha hỏi nói, “Vương huynh, những này nguyền rủa sương mù, là xảy ra chuyện gì?”

Vương Bảo lấy ra một viên vừa nãy thu hồi hạt châu,

Thỏa mãn cười nói, “những sương mù này vừa lúc bị ta hạt châu này hấp thu, đã có thể xem là vũ khí sử dụng, hết thảy sức mạnh nguyền rủa, đều bị áp súc ở hạt châu bên trong, này nếu như nổ tung, chặc chặc, ta nghĩ dù cho là Tiên đế cũng đến lập tức đánh rắm!”

Thần Nguyệt tiên đế thân thể cứng đờ, còn lại Tiên đế cũng là chấn động không tên, cái kia Kim lão đại bất động thần sắc lùi về sau, ánh mắt không còn chút nào địch ý!

Nguyền rủa sương mù coi như là bọn họ, cũng phải cẩn thận ứng phó, hiện tại bị áp súc ở một cái hạt châu bên trong, có thể tưởng tượng một khi nổ tung, sản sinh trong nháy mắt lực phá hoại, lớn bao nhiêu!

“Việc này không nên chậm trễ, chúng ta vẫn là lên đường thôi!”

Thần Nguyệt tiên đế dời đi đề tài, hắn có thể không có bao nhiêu kiêng kỵ, Vương Bảo càng trâu bò càng tốt.

Sương mù tiêu tan.

Trực tiếp lộ ra bên trong bộ mặt thật.

Đập vào mắt có thể thấy được, toàn thân các loại thần quang chói mắt, loáng thoáng phảng phất thế gian đại khủng bố, đều tụ tập ở cùng nhau, có kỳ phong, ác nước, cuồng lôi, liên miên vô tận.

Mọi người tới gần.

Thần Nguyệt tiên đế thân là tiểu đội trưởng, đi ở đằng trước nhất, Vương Bảo liền ở bên người hắn.

Thần Nguyệt tiên đế nói rằng, “sương mù tan, mới phát hiện chúng ta dĩ nhiên chỉ là miễn cưỡng bước vào Thần Tàng Chi Địa, chẳng trách lúc đó cơ bản không hề đoạt được, đại gia mau nhìn, theo con đường này qua đi, liền đến lôi trận nơi, xa xăm nhất nơi đó, có một cột sáng, nên chính là Thần Tàng Chi Địa, có giá trị nhất địa phương!”

“Ta đề nghị, toàn lực ứng phó đi nơi nào, đại gia ý như thế nào?”

Cái khác Tiên đế không có gì ý kiến.

Ven đường có vài toà thần trận, có điều, vào giờ phút này, đã bị phá tan!

Dần dần, mọi người tới đến lôi trận trước!

Khủng bố thất sắc lôi đình, không ngừng từ trong hư không, lấp loé mà ra, khi thì đánh xuống, đại địa chấn chiến, truyền vang ra khủng bố tiếng vang.

Thần Nguyệt tiên đế nhìn về phía Vương Bảo, “Vương huynh, làm phiền ngươi ra tay rồi!”

Vương Bảo cười cợt, nói rằng, “không thành vấn đề!”

Sau đó Vương Bảo nụ cười vừa thu lại, nhìn về phía cái khác Tiên đế, cười nhạt nói, “ta theo Thần Nguyệt tiền bối là đồng bọn, giúp hắn không thành vấn đề, nhưng là các ngươi... Ân, các ngươi cần phải mua vé vào cửa, dù sao, ta hỗ trợ nhưng là muốn hao tổn sức lực, ta và các ngươi không quen không biết, không thể trắng (Haku) uổng phí a, đúng hay không?”

Thần Nguyệt tiên đế dở khóc dở cười, thế nhưng, nhưng không nói gì.

Mà cái khác Tiên đế, từng cái từng cái khóe miệng cuồng quất.

Lôi Tuấn Lãng ánh mắt toả ra ánh chớp, kỳ thực đó là hắn phát hỏa dấu hiệu, cười lạnh nói, “tiểu bối, coi như ngươi có độ trận chi bảo, thế nhưng, ngươi có thể tới đây, cũng là dựa vào Thần Nguyệt huynh, phân ngươi một thành, đã là rất nhiều, không muốn được voi đòi tiên!”

Vương Bảo bĩu môi, “Cái gì đồ chơi liền phân ta một thành? Ta đáp ứng rồi sao?”

Lôi Tuấn Lãng giận dữ, “Ngươi có ý gì?”

Vương Bảo hé mắt, “Ý của ta là, ta không muốn chia làm! Ta còn quan tâm cái kia? Ta chỉ quan tâm ta trả giá, cùng ta chiếm được! Các ngươi từ bên trong được bảo bối gì, ta mặc kệ, thế nhưng, muốn cho ta ra tay giúp đỡ, các ngươi hiểu...”

Vương Bảo chà xát ngón tay, đây chính là vạn giới thông dụng thủ thế.

Kim thị huynh đệ lão đại đột nhiên lạnh giọng nói, “ngươi đến cùng muốn cái gì?”

Vương Bảo cười híp mắt nói, “Rất đơn giản, tiên trần thảo một cây! Ai bảo ta hỗ trợ, theo: Đè đầu người tiền trả, tạm thời không có, có thể trước tiên nợ, đánh giấy nợ liền thành!”

Tiên trần thảo.

Đây là luyện chế Thâu Thiên Đại Đạo Đan vị thuốc chính!

Vương Bảo nghĩ hấp thụ nhiều mấy lần đạo kiếp, có thể dựa cả vào Thâu Thiên Đại Đạo Đan.

Mấy tôn Tiên đế liếc mắt nhìn nhau, đúng là chậm lại, tiên trần thảo mặc dù là một loại rất có giá trị dược liệu, thế nhưng, yêu cầu này, ngược lại cũng không tính quá đáng, chỉ là nghĩ tiền trả phiền phức điểm mà thôi!

Rất nhanh, mấy tôn Tiên đế liền toàn bộ đồng ý.

Vương Bảo thu xong giấy nợ, vui cười hớn hở nói, "ta trước tiên đưa Thần Nguyệt tiền bối qua đi! Lão Miêu, sang một góc chơi!"

Lão Miêu trực tiếp nhảy đến Kim lão đại trên bả vai, "Lão Kim a, mượn ngươi vai dùng!"

Kim lão đại rất muốn khóc, ta ngược lại thật ra vẫn muốn cho ngươi mượn, thế nhưng ngươi đã vứt bỏ ta không phải sao?

Sau đó.

Mọi người liền kinh ngạc đến ngây người.

Nhìn Vương Bảo bảo vệ Thần Nguyệt tiên đế, thản nhiên nhanh chóng xuyên qua lôi trận, sau đó, nhanh chóng trở về.

Lão Miêu rung đùi đắc ý, "Ngươi muội, tiểu tử này vẫn là như vậy trâu bò!"

Mọi người suýt chút nữa thổ huyết.

Ma trứng a!

Vô liêm sỉ a!

Không biết xấu hổ a!

Còn rất sao hao tổn sức lực a?

Ngươi phí sức đây?

Liền mẹ nó đi rồi hai bước a!

Liền này, ngươi còn hỏi chúng ta muốn vé vào cửa, phốc ngươi muội, trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ đồ!

Nghĩ hại chúng ta cứ việc nói thẳng, hà tất kiếm cớ!

------oOo------

Chương 374: Ta cảm giác mình đã bị thương nặng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Tuấn Lãng trước tiên không nhịn được.

Hắn vốn là tính khí nóng nảy, lúc trước càng là ăn lão Miêu khí, khá là không cam lòng, đối với Vương Bảo, tự nhiên cũng là ghét ai thì ghét cả đường đi lối về, lúc này thấy đến Vương Bảo lại dám như thế vô liêm sỉ hãm hại bọn hắn, lập tức xù lông!

"Tiểu tử, ngươi như thế ung dung liền đem Thần Nguyệt huynh hộ tống qua, nhưng thừa dịp cháy nhà hôi của, không thực sự chứ?" Lôi Tuấn Lãng cười lạnh nói.

Còn lại Tiên đế vẻ mặt đương nhiên cũng khó nhìn.

Nếu như Vương Bảo biểu hiện gian nan, khó chịu, một bộ bị chó ngược tất vẻ mặt, như vậy bọn họ có lẽ sẽ rất vui mừng, cảm giác trả giá cùng thu hoạch thành tỉ lệ thuận.

Đơn giản tới nói, đây chính là nhân tính xoắn xuýt!

Vương Bảo vừa nhìn, lập tức liền nói rằng, "yêu, xem ra các ngươi đều không phục a, tốt lắm a, chính các ngươi qua đi đi!"

Lôi Tuấn Lãng giận dữ, "Chúng ta có thể qua đi còn cần phải ngươi?"

Vương Bảo cười to mà lên, "Cho nên nói a, các ngươi phải dựa vào ta mới có thể qua đi, lúc trước ta liền nói, chúng ta không quen không biết, tiểu gia tại sao phải giúp các ngươi? Không mua phiếu đã nghĩ lên thuyền? Các ngươi cũng thật là tự mình cảm giác hài lòng a!"

"Đúng hay không cảm thấy thân là Tiên đế, người trong thiên hạ đều thiếu

nợ các ngươi?”

“Đúng hay không cảm thấy ta giúp các ngươi, đó là chuyện đương nhiên?”

“Đối với loại người như ngươi, ta chỉ đưa ngươi năm chữ, lăn ngươi trứng đi!”

“Yêu đi đi, không đi dẹp đi! Tiểu gia vẫn đúng là không muốn hầu hạ! Ngươi rất sao làm ta thật sự rất dễ dàng a, ta vì vượt qua thần trận này, đã dùng tới tích trữ đã lâu Hồng Hoang lực lượng, ta rất sao dễ dàng sao ta!”

Nước miếng văng tung tóe.

Vương Bảo mắng chính là thoải mái tràn trề.

Lôi Tuấn Lãng kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Hàng này!

Hắn làm sao dám?

Hắn làm sao dám đối với bọn hắn như vậy nói chuyện?

Bọn họ có thể đều là chín sao Tiên đế a, đều là Tiên giới một phương đại lão a!

Ngươi rất sao liền một điểm lòng kính nể, đều thiếu nợ phụng chứ?

Hắn lại vẫn mắng người? Lăn ngươi trứng chứ? Vụ thảo, tiểu tử ngươi muốn chết!

Lôi Tuấn Lãng con ngươi hàn mang cuồng thiểm, đột nhiên hướng về Vương Bảo phất tay, trong chớp mắt, một luồng màu đen lôi đình hóa thành một đạo lôi thương, ngang dọc hư không, trong phút chốc giáng lâm ở Vương Bảo đỉnh đầu, bắn đi!

“Này xem như là đưa cho ngươi một chút giáo huấn, nhường ngươi biết, người ở ngoài có...”

Lôi Tuấn Lãng bản muốn dạy dỗ một hồi Vương Bảo.

Cái nào ngờ tới, công kích đi ra ngoài, nói được nửa câu, hình ảnh trước mắt, liền để hắn kinh ngạc đến ngây người.

Liền nhìn thấy Vương Bảo phất tay một cái, màu đen lôi thương cấp tốc tan vỡ, tiêu tan.

Kinh khủng như thế một đòn, lại bị Vương Bảo hời hợt phá vỡ.

Kim lão đại trên bả vai, lão Miêu cười điên rồi, ôm bụng nằm úp sấp, “Ha ha ha, ngươi lão già này cũng thật là đậu bỉ! Dĩ nhiên đối với lão Vương động thủ, Lôi Thần trận đều không đả thương được lão Vương mảy may, ngươi một cái lôi tu, ngươi động thủ? Ngươi còn đúng là một điểm b số đều không có a!”

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo nhưng là đột nhiên ‘Kêu thảm thiết’ một tiếng.

Thân thể cuồng run, lay động lay động, một bộ sắp té ngã dáng vẻ.

Hắn sắc mặt trắng bệch, run run giơ tay, chỉ vào Lôi Tuấn Lãng, bi phẫn nói rằng, “đòn đánh này... Thật mạnh! Ta cảm giác mình đã bị thương nặng, ông lão, uổng ta đem các ngươi làm khách hàng, các ngươi nhưng ác ý hại người, xong đời, không có mười năm tám năm công phu, ta sợ là khôi phục không được...”

Lão Miêu nụ cười thu lại, hơi cúi đầu, thở dài nói, “vô liêm sỉ a!”

Cái khác Tiên đế vào giờ phút này biến sắc mặt, trong lòng cũng là rít gào

mở ra, ma trứng, vô liêm sỉ a!

Trọng thương?

Thương ngươi muội a, ngươi cho chúng ta mắt mù a, ngươi lông đều không rơi một cái chứ?

Cho tới Lôi Tuấn Lãng.

Hắn vô cùng e dè nhìn Vương Bảo, ánh mắt phun lửa, đầu tiên là ở lão Miêu nơi đó ăn quả đắng, bây giờ lại không đả thương được Vương Bảo mảy may, nội tâm hắn uất ức, có thể tưởng tượng được.

Hiện tại.

Dĩ nhiên lại bị Vương Bảo nắm lấy cơ hội, "Lừa" lên!

Hắn nhất thời khí nổ, "Tiểu hỗn đản, ngươi trang cái gì trang! Ngươi căn bản nhất điểm sự tình đều không có!"

Vương Bảo lẽ thẳng khí hùng nói rằng,

"Ai nói ta trang? Ta rất sao thật lòng rất, ngược lại ta đã trọng thương, không nắm cái 180 vạn, phi phi phi, không lấy chút thành ý đi ra, ha hả..."

Tình cảnh một lần có chút yên tĩnh!

Nửa ngày, Lôi Tuấn Lãng mới mặt âm trầm nói rằng, "tốt, coi như ta nhận cắm, trước sự tình, ta xin lỗi!"

Vương Bảo không hề bị lay động, "Nhiều hơn một cây tiên trần thảo!"

Lôi Tuấn Lãng gắt gao nắm chặt nắm tay, "Không nên khinh người quá đáng!"

Vương Bảo cười hì hì nói, "Ta ngược lại không vội, các ngươi nếu như không muốn vào đi, vậy ta liền đi a, ai, ta thật đi rồi a..."

“Chờ đã!”

Kim lão đại đột nhiên mở miệng, hít một hơi, trầm giọng nói, “tiểu huynh đệ, Lôi Tuấn Lãng sự tình, theo chúng ta không sao chứ, ngươi trước tiên dẫn chúng ta qua đi!”

Vương Bảo liếc Kim lão đại một chút, tức giận nói, “Làm sao liền không sao, các ngươi làm nhìn, không nói lời nào, chính là đồng lõa! Đừng tưởng rằng ta không biết các ngươi sao nghĩ tới!”

Kim lão đại đám người suýt chút nữa thổ huyết, giời ạ, này cũng thật là tai bay vạ gió a!

Trong lúc nhất thời, đều khá là bất mãn nhìn Lôi Tuấn Lãng.

Nhường ngươi rất sao trang bức!

Hiện tại há hốc mồm chứ?

Ngươi rất sao đúng hay không? Đúng hay không bưu? Ngươi nghĩ phát hỏa, ngươi chờ thêm đi a, còn không rất sao qua đi đây, ngươi theo người ta cuồng cái lông gà a!

Hiện tại ngược lại tốt!

Mọi người đều bị lừa lên!

Nửa ngày qua đi.

Đông đảo Tiên đế từng cái từng cái lần thứ hai đánh cái giấy nợ.

Không đánh không được a!

Lẽ nào thật sự liền như thế từ bỏ?

Rất sao cũng đã đi đến một bước này, nếu như từ bỏ, vậy còn không may chết?

Vương Bảo thu rồi giấy nợ, eo không đau, chân không tính, một lần mang hai người, đều không lao lực, rất nhanh mọi người liền bước qua lôi trận!

Trong này, Hỏa Vân Tà Thần vẫn đang yên lặng nhìn, quan sát, nội tâm không cam lòng, triệt để tản đi!

Chủ nhân là thật hổ bức a!

Nhiều như vậy Tiên đế, không có chút nào thuật, đổi làm chính mình, phỏng chừng đã sớm quỳ liếm, xem ra ta làm nô tài, không phải là không có đạo lý!

Thần Nguyệt tiên đế cười khổ liếc mắt nhìn Vương Bảo, truyền âm nói, "Vương huynh, chú ý một hồi, không muốn quá mức phát hỏa!"

Vương Bảo dửng dưng như không, "Tiền bối yên tâm đi, ta tính toán sẵn!"

Thần Nguyệt tiên đế bất đắc dĩ.

Chắc chắn?

Ngươi có cái cái gì mấy a.

Đường đường chín sao Tiên đế, đều sắp bị ngươi chơi hỏng rồi!

...

...

Tiến lên.

Thình lình không còn chút nào nữa nguy hiểm.

Bốn phía nhìn qua như là một mảnh Harano, chỉ có điều, một chút không

nhìn thấy phần cuối, Thần Nguyệt tiên đế đám người thẳng đến trung tâm cột sáng mà đi, căn bản không có muốn nhỏ tra ý tứ!

Ai cũng biết, nơi trung tâm nhất, tuyệt đối có nguy cơ lớn, nhưng khẳng định, cũng nương theo vận may lớn!

Rốt cục.

Trung tâm cột sáng chỗ, gần rồi!

Sau đó đông đảo Tiên đế, liền ngơ ngác biến sắc!

Bởi vì ở tại bọn hắn phía trước, thình lình có một bộ thi thể khổng lồ, thi thể này quá khổng lồ, càng khiến người ta kinh sợ, là cái kia cỗ nhàn nhạt uy thế, dù cho là đã chết rồi, cũng lộ ra một loại cực hạn bá đạo, mạnh mẽ!

Ở thi thể phía trên, một viên tinh thể đang không ngừng xoay tròn, cột sáng chính là tinh thể phát sinh.

Mà ở tinh thể cạnh, nhưng là một viên tròn vo màu trắng đan dược giống như đồ vật.

Thần Nguyệt tiên đế ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, gầm nhẹ nói, “thần cách! Hồn đan! Quả nhiên là vận may lớn!”

Một đám Tiên đế cũng là phấn chấn cực kỳ!

Chỉ có điều.

Nhìn cái kia to lớn bên cạnh thi thể, cái kia mười mấy bộ quen thuộc thi thể, đông đảo Tiên đế, lại là tâm hồn phát lạnh!

“Khủng Bố đế chủ, Thương Sơn đế chủ...”

Thần Nguyệt tiên đế quát khẽ, theo bản năng lui một bước!

Chín sao Tiên đế cực hạn, có thể coi đế chủ, đó là đạt đến nửa bước thần

cảnh mức độ, mới có tư cách được tôn xưng.

Mà trước mắt này mười mấy bộ thi thể, đều là trong truyền thuyết đế chủ, thế nhân đều lấy vì bọn họ phi thăng Thần giới, vạn vạn không ngờ tới, dĩ nhiên chết ở nơi này.

Bởi vậy có thể thấy được.

Thi thể này nguy hiểm cỡ nào!

Liền đế chủ cảnh giới, đều chết ở này, vậy bọn họ...

Còn không phải chịu chết uổng?

------oOo------

Chương 375: Ngươi rất sao đều đại họa lâm đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đại gia không muốn làm bừa!”

Thần Nguyệt tiên đế mở miệng, âm thanh trầm thấp, vẻ mặt nghiêm nghị.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, một luồng âm hiểm cười âm thanh, đột nhiên từ Lôi Tuấn Lãng trong miệng truyền ra!

Sau một khắc, Lôi Tuấn Lãng ánh mắt đại biến, đầy rẫy một luồng hung mang, hơn nữa trong cơ thể hắn, từng luồng từng luồng khí thế mạnh mẽ, chính đang không ngừng kéo lên, kịch liệt kéo cao!

Vương Bảo hé mắt, bất động thanh sắc đứng ở Hỏa Vân Tà Thần trước người, Hỏa Vân Tà Thần nhất thời cảm động đến rơi nước mắt!

Mà vào giờ phút này, đông đảo Tiên đế sắc mặt hoàn toàn thay đổi, Thần Nguyệt tiên đế nhìn chằm chằm Lôi Tuấn Lãng, gầm nhẹ nói, “Lôi huynh, ngươi đây là ý gì?”

Lôi Tuấn Lãng sức mạnh trong cơ thể, tựa hồ còn đang tăng lên, lạnh lùng nói rằng, “tiểu bối, bản tọa không phải là Lôi Tuấn Lãng cái này giun dế!”

Thần Nguyệt tiên đế trong lòng phát lạnh, lòng cảnh giác nổi lên, “Ngươi đến cùng là ai!”

“Ha hả!”

Lôi Tuấn Lãng cười âm hiểm một tiếng, không hề trả lời, chỉ là con mắt nhìn về phía to lớn thú thi bên trên, cái kia thần cách cùng với hồn đan, liếm môi một cái, lầm bầm lầu bầu nói rằng, “cuối cùng cũng coi như là thành công, vì ngày đó, bản tọa chờ quá lâu!”

“Đúng hay không, rất tò mò?”

Lôi Tuấn Lãng quỷ dị nhìn Thần Nguyệt tiên đế đám người.

Đông đảo Tiên đế hít vào một ngụm khí lạnh, đầy mặt ngơ ngác, bởi vì lúc này, Lôi Tuấn Lãng thân thể bên trong sức mạnh bùng lên khí thế, đã vượt xa cho bọn họ!

Lôi Tuấn Lãng lộ ra nụ cười nhạt, nói rằng, “biết trước mắt thi thể này, là cái gì không? Đây chính là Thần giới thú minh thiên kiêu, Thôn Thiên Hổ!”

“Bản tọa đánh với hắn một trận, tự bạo hết thảy mới đem hắn giết chết, thế nhưng, hắn nằm mơ đều sẽ không nghĩ đến, bản tọa còn có đệ nhị phân hồn...”

Lôi Tuấn Lãng lộ ra tuyệt vời ý vẻ mặt, chỉ vào những kia đế chủ thi thể, cười nói, “còn có đám này ngu xuẩn, lại vẫn nghĩ chiếm món hời của ta, thực sự là muốn chết!”

“Có điều, bọn họ thật sự chết không hết tội, nếu như không phải bọn họ, ta hà tất các loại lâu như vậy, đã sớm nuốt Thôn Thiên Hổ thần cách hồn đan, gốc gác tiến thêm một bước!”

“Cũng may hiện tại cũng không muộn! Cuối cùng cũng coi như là bị chúng ta đến!”

Hơi ngẩng đầu.

Lôi Tuấn Lãng trong ánh mắt, thần quang cuồng thiểm, sau đó, đột nhiên lạnh lùng cười, quay về Thần Nguyệt tiên đế chỉ tay, Thần Nguyệt tiên đế như bị sét đánh, thổ huyết rút lui, trực tiếp ngã xuống đất!

Lôi Tuấn Lãng ánh mắt tùy ý, công kích lần nữa cái khác Tiên đế, quả thực là hổ vào bầy dê, không có bất luận cái nào Tiên đế, có thể đỡ được hắn một chiêu!

Một màn như thế, coi là thật là kinh thế hãi tục!

Cuối cùng.

Vẻn vẹn chỉ còn dư lại Vương Bảo cùng Hỏa Vân Tà Thần, cùng với đứng Vương Bảo trên bả vai lão Miêu.

Lôi Tuấn Lãng ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, cười nhạt nói, "tiểu tử ngươi, có chút ý nghĩa! Thôn Thiên Hổ trước khi chết bày xuống Lôi Hồn Đại Trận, đều đang không sợ, xem ra trên người, khẳng định có cái gì chí bảo, ta cho ngươi một cái sống sót cơ hội, giao ra đây, bản tọa tha cho ngươi khỏi chết!"

Vương Bảo ha ha cười, hỗn không thèm để ý, nhìn Lôi Tuấn Lãng, tấm tắc lấy làm kỳ lạ, "Không nghĩ tới a, ngươi dĩ nhiên là cái lão Âm tất, chẳng trách ta xem ngươi khó chịu, hóa ra là đồng hành!"

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp lấy ra một trang giấy trắng.

Này trên tờ giấy trắng, có một cái chữ màu đen, dâng thư "Cấm"!

Vật ấy nhưng là từ hệ thống thăng cấp gói quà lớn bên trong mở ra đến tuyệt đối chí bảo.

Một chữ.

Dường như Thiên Đạo!

Có điều chỉ có nửa cái canh giờ hiệu quả.

"Đàng hoàng ở lại đi!"

Vương Bảo bĩu môi, trực tiếp dẫn động giấy trắng, trong phút chốc, một luồng sức mạnh thần bí, giáng lâm ở Lôi Tuấn Lãng trên người.

Ngồi chắc Thái Sơn Lôi Tuấn Lãng sắc mặt hoàn toàn thay đổi, sợ hãi phát hiện, chính mình lại bị một luồng sức mạnh thần bí, phong cấm lại, bất luận hắn làm sao phát lực, đều không thể phá tan phong cấm!

“Ngươi... Ngươi đây là thủ đoạn gì? Đáng chết! Thả bản tọa đi ra ngoài! Nếu không thì, đợi ta phá phong mà ra, bản tọa sẽ diệt ngươi cửu tộc!”

Lôi Tuấn Lãng rít gào.

Trực tiếp khí nổ.

Vương Bảo cười nhạo nói, “thả ngươi đi ra? Chớ ngu! Ngươi đợi lát nữa, sau đó lại trừng trị ngươi!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp nhìn về phía cái kia to lớn trên thi thể mới thần cách cùng hồn đan, liếm môi một cái, quay về lão Miêu vỗ tay cái độp, “Lão Miêu, nên ngươi lên sân khấu, đi lấy tới!”

Lão Miêu đầy mặt không vui, “Miêu gia mới không đi, khẳng định lão nguy hiểm!”

Vương Bảo tức giận nói, “Sợ rắm a, ngươi hiện tại không phải rất treo sao? Không phải da dầy huyết cỡ nào?”

Lão Miêu nghĩa chính ngôn từ, “Ngược lại ta không đi, trừ phi... Mười bữa, phi phi phi, một trăm bữa đồ nướng!”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

“Một trăm bữa liền một trăm bữa, mau mau đi!”

Lão Miêu lúc này mới mặt mày hớn hở.

Sau đó, trực tiếp hướng về thần cách cùng hồn đan thoáng qua.

Nguy hiểm đúng hạn mà tới, đến gần rồi thần cách cùng hồn đan, từng luồng từng luồng sức mạnh kinh khủng từ trong hư không ngưng tụ, bạo phát, đánh vào lão Miêu trên người.

Lão Miêu thương nhe răng nhếch miệng, rít gào liên tục, "Meo cái meow, đau chết Miêu gia! Khe nằm, đồ nướng muốn ít đi, một trăm bữa có thể không đáng!"

Lôi Tuấn Lãng xem ánh mắt bốc lửa!

Nhưng cũng là hoảng sợ cực kỳ.

Này Thôn Thiên Hổ tuy rằng bỏ mình, thế nhưng, trước khi chết tản mát ra sức mạnh, cũng là dị thường khủng bố, coi như là hắn, cũng đến từ từ ảnh chi, nào giống lão Miêu, như thế đơn giản thô bạo!

Cũng không lâu lắm, lão Miêu liền đến đến thần cách cùng hồn đan trước.

Một phát bắt được thần cách cùng hồn đan, lão Miêu nhanh chóng trở về, trong hư không, tựa hồ vang lên một đạo bi thiết gào thét, nhưng rất nhanh sẽ tan thành mây khói.

Trở lại Vương Bảo trên bả vai, lão Miêu đem thần cách cùng hồn đan cho Vương Bảo, tinh thần uể oải, uể oải nói rằng, "đại gia ngươi! Miêu gia thiệt thòi lớn rồi!"

Vương Bảo ha ha cười, cầm thần cách cùng hồn đan, ánh mắt nóng lòng muốn thử!

Thần Nguyệt tiên đế đám người mặc dù trọng thương, thế nhưng, thần trí đều là cực kỳ tỉnh táo, lúc này thấy đến to lớn nhất tạo hóa, bị Vương Bảo bỏ vào trong túi, không ước ao đố kị, đó là giả!

Vương Bảo quay về lão Miêu lắc lắc hồn đan, hỏi nói, "đồ chơi này, ngươi hữu dụng sao?"

Lão Miêu kiệt ngạo hơi ngẩng đầu, “Chỉ là Thôn Thiên Hổ, tính rắm a, Miêu gia cao hơn hắn đắt hơn!”

“Vậy thì là vô dụng rồi!” Vương Bảo trực tiếp đem hồn đan nuốt xuống.

Tạm thời không quản từ từ hóa thành tinh khiết sức mạnh hồn đan.

Vương Bảo quay đầu, nhìn về phía Hỏa Vân Tà Thần, đem thần cách đưa tới, “Cái này cho ngươi!”

“A?”

Hỏa Vân Tà Thần mộng bức!

Vô hạn mộng bức bên trong!

Khe nằm!

Ta cái đại tào!

Tình huống gì a?

Này rất sao tình huống gì?

Đây chính là thần cách a! Thần cách a Trời ơi!

Chủ nhân dĩ nhiên cho ta?

Chẳng lẽ, đây là thăm dò? Vụ thảo, tuyệt bức là thăm dò! Đây là ở thử thăm dò ta thành tâm chứ?

“Chủ nhân, nô tài kinh hoảng!” Hỏa Vân Tà Thần lắc đầu, liên tục xua tay.

Vương Bảo tức giận nói, “Kinh hoảng ngươi muội a, đây là hoàn chỉnh thần cách, ăn liền có thể thành thần, ta xem thường đi loại này con đường, ngươi theo ta, cho ngươi ngụm thịt ăn, cũng không tính quá đáng!”

Hỏa Vân Tà Thần nhìn Vương Bảo, từ từ, hắn bắt đầu kích động!

Mẹ meow nha!

Chủ nhân dĩ nhiên là đùa thật?

Này thần cách, thật sự cho ta?

Run run tiếp nhận thần cách.

Hỏa Vân Tà Thần lệ rơi đầy mặt, "Chủ nhân, ngài... Ngài đối với thuộc hạ, thực sự là quá tốt rồi!"

"Mau mau luyện hóa!" Vương Bảo dửng dưng như không nói rằng.

Hỏa Vân Tà Thần gật đầu, hít một hơi, khoanh chân trên đất, luyện hóa thần cách.

Mà lúc này.

Đông đảo Tiên đế hầu như đều muốn thổ huyết!

Ma trứng!

Đây chính là thần cách a!

Ngươi rất sao dĩ nhiên cho một cái nô tài!

Ngươi không muốn, ngươi cho chúng ta a, chúng ta đồng ý trả giá hết thảy để đổi!

Thiên sát, chúng ta đường đường chín sao Tiên đế, dĩ nhiên không sánh được một cái nô tài, này rất sao lên cái nào nói lý đi?

Mà Lôi Tuấn Lãng.

Lúc này toàn thân run rẩy, khuôn mặt vặn vẹo!

Hắn nhìn Vương Bảo, mang theo vô cùng tận sự thù hận, vô cùng tận sát ý, gào thét nói, “nghiệt súc... Tiểu nghiệt súc! Ngươi chết chắc rồi! Bản tọa xin thề, ngươi chết chắc rồi!”

Mà Vương Bảo.

Nhưng là đột nhiên rút ra kiếm gỗ, trên mặt mang theo cười xấu xa, hướng đi Lôi Tuấn Lãng, âm hiểm cười nói, “chết cái lông gà, ngươi rất sao đều đại họa lâm đầu, ngươi còn theo ta hung hăng? Ha ha ha, Thần giới đại lão đúng không? Nói vậy, nên vô cùng lớn bù...”

------oOo------

Chương 376: Này mẹ nó đến cùng là cái gì tao thao tác?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi... Ngươi muốn làm gì?”

Lôi Tuấn Lãng con ngươi co rút nhanh, hắn cảm giác được một loại hết sức cảm giác không ổn.

Cái cảm giác này hắn rất quen thuộc, lúc trước Thôn Thiên Hổ muốn đối với hắn sử dụng sát chiêu thời điểm, chính là cái cảm giác này.

Lúc trước nếu như không phải hắn quyết định thật nhanh, lập tức tự bạo, hay là đã sớm “thân tử đạo tiêu”.

Mà hiện tại.

Vương Bảo cho hắn cái cảm giác này.

Tuy rằng cảm thấy khó mà tin nổi, thế nhưng, nghĩ đến chính mình hiện tại phong cấm, không đồng dạng là khó mà tin nổi?

Này giời ạ liền căn bản không phải một cái hạ giới đất!

Đây chính là tên biến thái!

“Chớ lộn xộn, yên tâm, rất thoải mái!”

Vương Bảo híp mắt cười.

Trong tay kiếm gỗ, nhanh như tia chớp đâm hướng về Lôi Tuấn Lãng.

Lôi Tuấn Lãng căn bản là không có cách né tránh, hắn cũng không có chỗ né tránh, chỉ có thể trơ mắt nhìn kiếm gỗ đâm vào vai trái của chính mình!

Sau đó hắn liền kinh ngạc đến ngây người.

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Sức mạnh của ta...

Ta bản nguyên hồn lực...

Phốc a!

Dĩ nhiên lại bị rút đi?

Tên khốn kiếp đáng chết này, này giết ngàn đao biến thái, chuyện như vậy ngươi đều làm được? Lão tử đây chính là thần nguyên hồn phách, ngươi đụng chạm một điểm cũng phải biến thành tro bụi!

Ngươi dĩ nhiên có thể đánh? Còn có thể hấp thu?

Lôi Tuấn Lãng tâm hồn phát lạnh, thân thể dừng không ngừng run rẩy, hắn sợ hãi, hắn hoảng sợ, Vương Bảo phong cấm hắn, hắn phẫn nộ, nhưng không có chút nào hoảng sợ, bởi vì hắn biết, chính mình sớm muộn cũng sẽ phá phong mà ra.

Thế nhưng hiện tại...

Phá cái lông chim a!

Đi ra ngoài có tác dụng chó gì, sức mạnh đều bị rút khô!

Hai tay gắt gao cầm lấy kiếm gỗ, Lôi Tuấn Lãng nổi giận gầm lên một tiếng, rít gào nói, “đáng chết tiểu hỗn đản, ngươi triệt để chọc giận ta! Xem bản tọa phế bỏ vũ khí của ngươi!”

Ầm ầm!

Sức mạnh trong cơ thể bạo phát, toàn bộ hướng về kiếm gỗ tập kích mà đi!

Chỉ là.

Sau nửa ngày.

Lôi Tuấn Lãng liền mộng bức phát hiện, chẳng có tác dụng gì có!

Này kiếm gỗ.

Thật rất sao cứng a!

Cường đoạt?

Lôi Tuấn Lãng lần thứ hai phát lên một chút hy vọng, dùng sức lôi kéo kiếm gỗ, nhưng mà...

Vẫn là vô dụng!

Cái kia kiếm gỗ, vẫn không nhúc nhích, tựa hồ ngoại trừ Vương Bảo, bất luận người nào chuyển động đậy, đều là hy vọng xa vời!

Lôi Tuấn Lãng ở lại: Sững sờ, choáng váng, mặt xám như tro tàn, lại lớn như vậy sẽ, hắn cảm giác mình 30% bản nguyên hồn lực, bị giật đi ra ngoài!

Đây chính là chính mình Đông Sơn tái khởi tư bản a!

“Nhiêu... Tha mạng!”

Lôi Tuấn Lãng hít vào một ngụm khí lạnh, run giọng mở miệng, ánh mắt lộ ra cầu xin.

Vương Bảo nhìn hắn, không hề bị lay động, hiếm thấy đụng tới như thế một cái phong phú tài nguyên bao, không dưới năm hạ xuống, thực sự là có lỗi với chính mình trả giá “Cấm” chữ trời phù!

Vương Bảo tiếp tục sử dụng kiếm gỗ tinh luyện thuộc tính [rút lấy]!

Này bá đạo rút lấy, nhưng là không nhìn tất cả bá đạo, lúc này Lôi Tuấn Lãng bị phong cấm, Vương Bảo có thể dùng cái đủ!

“Tốt thoải mái a!”

Vương Bảo lộ ra thỏa mãn mỉm cười.

Tu vi ở cực tốc bão táp!

Hai sao Tiên đế!

Ba sao Tiên đế!

Lần lượt đột phá, làm cho bên cạnh Thần Nguyệt tiên đế đám người, không nhịn được tê cả da đầu, sắc mặt trắng bệch!

Ma trứng!

Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

Cái tên này dĩ nhiên có thể như thế chơi!

Này mẹ nó đến cùng là cái gì tao thao tác?

Đem người khác sức mạnh, hấp thu đến trong cơ thể mình, đây là muốn điên (chơi) a, hắn hút khô rồi Lôi Tuấn Lãng, sẽ không lại hút chúng ta chứ? Không phải sẽ không a, cái tên này phát điên a, trước hại chúng ta nhưng là không hề có một chút lòng dạ mềm yếu!

“A...”

Lôi Tuấn Lãng muốn điên!

Trơ mắt cảm thụ sức mạnh của chính mình, từ từ biến mất, loại này dằn vặt, nhường hắn muốn phát điên!

“Hỗn đản! Hỗn đản! Dừng tay a...”

“Ta muốn giết ngươi...”

“Đáng chết! Mau dừng tay...”

“Van cầu ngài, gia! Đại gia! Ta cho ngài quỳ...”

“Không muốn a... Không muốn hút khô ta... Ta... Không ngờ chết...”

Lôi Tuấn Lãng gào thét không ngừng!

Nhưng mà,

Vương Bảo nhưng là hồn nhiên không thèm để ý, đối phó loại này lão Âm tất, liền cần chính mình loại này càng mạnh hơn lão Âm tất, khụ khụ khụ, phi phi phi, ta mới không phải lão Âm tất, ta đây là vì dân trừ hại!

Thời gian trôi qua.

Làm Lôi Tuấn Lãng phong cấm, hoàn toàn biến mất.

Vương Bảo cũng thu tay lại.

Nhìn co quắp trên mặt đất, phảng phất một bãi bùn nhão giống như Lôi Tuấn Lãng, Vương Bảo khẽ lắc đầu. Trực tiếp cho hắn một cái hộp cơm!

“Tiên đế... Chín sao!”

Chất phác quy tắc, khủng bố quy tắc, dường như mạn Thiên Tinh Thần, tạo thành một cái lại một cái khủng bố tinh hà!

Vương Bảo gốc gác quá chất phác, Lôi Tuấn Lãng bản nguyên thần hồn ẩn chứa sức mạnh, thập phần bàng bạc, nhưng cũng chỉ là nhường Vương Bảo

đột phá đến chín sao Tiên đế mà thôi!

Thế nhưng, này đã đầy đủ nhường Vương Bảo ở Tiên giới nghênh ngang mà đi, sai, đâu chỉ là nghênh ngang mà đi, dù cho là nằm úp sấp đi, ngược lại đi, nhảy đi, cũng không ai dám nói nửa câu không phải!

Lão Miêu nhảy lại đây, đánh giá Vương Bảo một chút, thở dài nói, "lão Vương, ngươi thật đúng là cái kỳ tích!"

"Đúng không! Ta cũng là như thế cho rằng!" Vương Bảo híp mắt nở nụ cười.

Ánh mắt nhìn về phía Hỏa Vân Tà Thần, Vương Bảo hỏi nói, "cảm giác làm sao?"

Hỏa Vân Tà Thần kích động đỏ mặt, "Chủ nhân, ta cảm giác thực lực bây giờ, là nguyên lai hơn 100 lần! Nhưng, còn đang tăng lên bên trong, đoán chừng phải có mấy cái trăng, mới có thể triệt để luyện hóa thần cách!"

"Từ từ đi, không vội vã!" Vương Bảo gật gù.

Suy nghĩ một chút, Vương Bảo cảm thụ một hồi trong cơ thể hồn đan, vào giờ phút này, cái kia hồn đan chính đang Vương Bảo quy tắc biển sao bên trong lăn, bị Vương Bảo tâm thần một dẫn, lập tức chuyển động loạn lên lên, dần dần mà đi tới lôi chi quy tắc bên trong, lúc này mới an ổn.

"Thôn Thiên Hổ?"

Vương Bảo thân thể chấn động mạnh một cái.

Trước mắt, tựa hồ xuất hiện một vài bức hình ảnh, đó là ký ức, như là sách tranh bình thường ở Vương Bảo tâm thần trong lúc đó xốc lên!

Thôn Thiên Hổ, Thần giới thú minh nhất thiên kiêu!

Được khen là có hy vọng nhất, lên cấp Thiên Thần cảnh thần thú một trong!

Thôn Thiên Hổ bộ tộc cũng chỉ có hắn một người, huyết thống chỉ một, có điều tùy theo mang đến, là thực lực khủng bố, nếu không là này con Thôn Thiên Hổ còn vị thành niên, ký sinh Lôi Tuấn Lãng cái kia Thần giới kẻ xui xẻo, dù cho là tự bạo, cũng chưa chắc có thể giết chết này một vị thần thú!

Hấp thu Thôn Thiên Hổ ký ức sau khi, Thôn Thiên Hổ hồn đan, liền từ từ biến mất, mà Vương Bảo trong cơ thể, trong huyết mạch phảng phất bỗng dưng thêm ra đến một loại xa lạ huyết thống, đồng thời vô số đạo huyết thống thần văn tạo thành mỗi loại thiên phú thần thông, dấu ấn ở Vương Bảo xương cốt bên trong!

"Thật là lớn được mùa a!"

Vương Bảo không nhịn được thở dài nói.

"Vương huynh!"

Nhưng vào lúc này, Thần Nguyệt tiên đế mang theo cười khổ, đi tới.

"Tiền bối, lần này đúng là nhường ngươi một chuyến tay không! Ân, cái này cho ngươi đi!"

Vương Bảo trực tiếp đem Lôi Tuấn Lãng nhẫn chứa đồ ném cho Thần Nguyệt tiên đế, "Ta nhìn một chút, bên trong có vài loại thần cảnh công pháp cùng thần đan, nói vậy là tên kia dùng để khôi phục thực lực!"

Thần Nguyệt tiên đế kinh hỉ cực kỳ.

Tiếp nhận nhẫn chứa đồ, sắc mặt ửng đỏ, cảm kích cực kỳ nói rằng, "Vương huynh, chuyện này... Điều này làm cho ta làm sao có thể tiếp thu a!"

"Yên chí! Ta chiếm được, có thể so với ngươi nhiều!"

Vương Bảo dửng dưng như không vung vung tay.

Sau đó, nói rằng, "như vậy, ta liền cáo từ, Thần Nguyệt thủ đô, ta liền

không trở về đi tới, đại hoàng tử ngươi cố gắng bồi dưỡng, dù sao theo ta cũng coi như hữu duyên, bằng hữu một hồi! Tiền bối, chúng ta sau này còn gặp lại!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp đi tới thú thi trước mặt.

Hấp thu Thôn Thiên Hổ hồn đan, tới gần thi thể của hắn, không còn nguy hiểm, Vương Bảo dễ dàng thu vào đến một cái trong nhẫn chứa đồ.

Kêu lên Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu, Vương Bảo đạp không rời đi!

Thủ hộ nơi này trận pháp, cũng tan thành mây khói, không còn tồn tại nữa.

Thần Nguyệt tiên đế nhìn Vương Bảo rời đi bối cảnh, cao giọng nói, “Chúc Vương huynh một đường hát vang!”

“Đa tạ!”

Vương Bảo sang sảng âm thanh, từ đằng xa truyền đến.

Thần Nguyệt tiên đế hơi có chút ước ao nhẹ nhàng thở dài, sau đó, hắn cũng cảm giác được từng đạo từng đạo rát ánh mắt, đó là cái khác Tiên đế ánh mắt hâm mộ.

Bất động thanh sắc đem nhẫn chứa đồ thu hồi đến, Thần Nguyệt tiên đế nhìn quét đông đảo Tiên đế một chút, nghiêm túc cẩn thận nói rằng, “đừng nói ta Thần Nguyệt hẹp hòi, đại gia đều là một cái thám hiểm tiểu đội hảo huynh đệ, chúng ta trở lại lại phân!”

Một đám Tiên đế ngẩn ra, lập tức liền nở nụ cười, cũng có chút kính nể.

Thần Nguyệt huynh.

Rộng thoáng a...

------oOo------

Chương 377: Ngươi chỉ phương hướng, ta lái xe!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tháng sau.

Trong trời cao, Vương Bảo cùng Hỏa Vân Tà Thần cùng với lão Miêu, ba cái hàng chính đang tàu cao tốc lên đấu địa chủ!

Đột nhiên.

Lão Miêu đem trong tay bài ném một cái, xù lông giống như trừng mắt Hỏa Vân Tà Thần mắng nói, "Tà thần ngươi cái lớn nhào phố, ngươi rất sao cùng Miêu gia đều là nông dân, đến cuối cùng, trong tay ngươi song vương ở tay, sao không nổ hắn?"

Hỏa Vân Tà Thần chân thành nói rằng, "Miêu gia, ta nghĩ lúc mấu chốt phát lực, không nghĩ tới, ai, chủ nhân chuồn mất đến quá nhanh!"

"Nhanh lông gà!"

Lão Miêu tức giận bất bình, hung hãn nói, "Hắn đều báo tin, ta xem ngươi chính là ở nịnh hót!"

Hỏa Vân Tà Thần thề xin thề, "Không có! Ta xin thề! Thật không có! Miêu gia ngươi phải tin tưởng ta! Ta cảm thấy lúc đó là đầu óc vô nước! Ngươi cũng biết, ta lớn tuổi..."

Cho tới đúng hay không nịnh hót.

Ha ha ha, đại gia hiểu được!

"Hừ, không chơi!"

Lão Miêu trực tiếp xốc bài bàn.

Vương Bảo bất động thanh sắc quản gia hỏa thu hồi đến, lười biếng nói rằng, “chính mình kỹ thuật không được còn oán trời trách đất, lão Miêu, ngươi bành trướng a!”

Lão Miêu dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Vương Bảo, “Lão Vương ngươi thật không biết xấu hổ!”

“Đây là đối với ta to lớn nhất ca ngợi, cảm tạ!”

Lão Miêu trợn tròn mắt.

Đột nhiên thần sắc hơi động, xem hướng về phía trước.

Phía trước hư không nơi nào đó, đang có mấy người ở chiến đấu, hơn nữa là mấy cái đánh một cái.

Bị đánh chính là cái nữ tử, thân mang lục trang, yêu kiều khuôn mặt đẹp lên, treo đầy sương lạnh, hai tay múa hai cái đai lưng, không ngừng bay lượn.

Mà vây công nữ tử, nhưng là mấy cái ông lão, ở các lão giả phía sau, một người thanh niên tay cầm một cái quạt giấy, thản nhiên nhìn chiến đấu, khi thì liếm một liếm môi, dáng dấp kia vừa nhìn chính là cái sắc bại hoại!

“Tà thần, hỗ trợ!”

Vương Bảo lập tức tinh thần tỉnh táo.

Hỏa Vân Tà Thần không hai lời, vào giờ phút này, hắn đối với Vương Bảo nhưng là trung thành độ trăm phần trăm, nhẹ nhàng đạp xuống, bóng người cuồng thiểm, hướng về chiến đấu vòng mà đi.

Lão Miêu liếc Vương Bảo một chút, nói thầm nói, “sắc! 1 quỷ! Nhìn thấy nữ nhân liền rút không động cước!”

“Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa?” Vương Bảo cười híp mắt nhìn lão Miêu.

Lão Miêu thân thể cứng đờ, cười gượng nói, “ta nói lão Vương ngươi thật đúng là Bồ Tát tâm địa, liền biết hỗ trợ, người tốt a!”

Vương Bảo hừ nhẹ một tiếng, nhìn về phía trước.

Mà Hỏa Vân Tà Thần, vào giờ phút này, tốc độ vừa chậm, đứng chiến đấu vòng ở ngoài, nhạt âm thanh nói, “tất cả dừng tay!”

Chiến đấu đình trệ, cô gái kia sắc mặt Hollow trắng, lạnh như băng nhìn cái kia mấy cái ông lão.

Mà cái kia mấy cái ông lão, nhưng là mặt không hề cảm xúc, một cái trong đó ông lão mặc áo đen nhìn Hỏa Vân Tà Thần, con ngươi hơi co rụt lại, trầm giọng nói, “đạo hữu, Phạm Thiên Tông làm việc, xin mời cho cái mặt mũi!”

Hỏa Vân Tà Thần Haki vung tay lên, “Ta chủ nhà, không cần cho bất luận người nào mặt mũi!”

Nói xong câu đó, Hỏa Vân Tà Thần liền cảm giác mình tựa hồ thăng hoa bình thường, khe nằm, ta công phu nịnh hót cũng thật là tu luyện đến nơi đến chốn a, trở tay chính là một cái nịnh nọt, ai có thể so với?

Mà cái kia mấy cái ông lão, hoàn toàn biến sắc.

Đặc biệt là ông lão mặc áo đen, hắn nhưng là một sao Tiên đế tu vi, có điều, nhưng nhìn không thấu Hỏa Vân Tà Thần sâu cạn, vốn là kiêng kỵ, hiện tại vừa nghe, này giời ạ chỉ là cái nô tài?

Khe nằm!

Khi nào, còn có người so với Thiếu chủ nhà ta càng to lớn hơn bài? Cường giả như vậy, cũng cam tâm làm nô tài? Ta đều không cam lòng!

“Không biết đạo hữu chủ nhân, là người phương nào?” Ông lão mặc áo đen trầm giọng nói.

“Ngươi không tư cách biết!”

Hỏa Vân Tà Thần lạnh lùng nói rằng, “hiện tại lăn, tha các ngươi bất tử!”

Hắc y sắc mặt của ông lão trở nên khó coi cực kỳ, quay đầu liếc mắt nhìn quạt giấy thanh niên, truyền âm nói, “thiếu chủ, người này sâu không lường được, chúng ta vẫn là tạm thời tránh mũi nhọn đi!”

Cái nào ngờ tới.

Quạt giấy thanh niên căn bản không phản ứng cảnh cáo của hắn, trực tiếp khép lại quạt giấy, lệ quát, "Cái gì sâu không lường được! Ta đường đường Phạm Thiên Tông lão tổ duy nhất huyết thống huyền tôn, Tiên giới bên trong,

Ai dám chọc ta? Lên cho ta!"

Ông lão mặc áo đen suýt chút nữa thổ huyết!

Vụ thảo đại gia ngươi!

Ngươi cái hố so với thiếu chủ!

Lên? Trước cầu!

Ngươi rất sao đúng hay không ngốc? Đúng hay không bưu? Ta đều nói rồi đối phương sâu không lường được, ngươi đều không nghe thấy? Ngươi đều lý giải không được?

“Chà chà!”

Hỏa Vân Tà Thần ánh mắt tinh mang lóe lên.

Phạm Thiên Tông?

Này thế lực, còn đúng là rất treo, đổi làm trước hắn, nhất định sẽ nhượng bộ lui binh, thế nhưng hiện tại...

Ta rất sao một cái muốn thành thần chủ!

Ta chủ nhân liền thần đều hút khô qua!

Sợ ngươi một cái Phạm Thiên Tông?

"Cút!"

Trực tiếp vung tay lên.

Trong chớp mắt, từng luồng từng luồng khủng bố hắc triều, dường như thôn phệ ánh sáng, từng bước xâm chiếm phía trước tất cả, đây là Hỏa Vân Tà Thần luyện hóa thần cách kế thừa năng lực, thân là Thôn Thiên Hổ, hắn thần cách, có chứa thôn phệ thuộc tính!

Nghe tên liền biết rồi.

Thôn Thiên Hổ, thiên đô dám nuốt!

Mấy cái ông lão vẻ mặt cuồng biến, bị hắc triều lan đến sau khi, chỉ cảm giác thân thể của chính mình phảng phất bị không tên đồng hóa giống như, chính đang biến mất, lúc này càng thêm ngơ ngác, mau mau lui nhanh, ông lão mặc áo đen kia gầm nhẹ một tiếng, trong lòng cuồng mắng không ngớt, Mã Đức, như vậy một đòn, dĩ nhiên chỉ là tiện tay vung lên lực lượng, nô tài kia là giời ạ muốn nghịch thiên a!

Lôi kéo quạt giấy thanh niên, mấy cái ông lão cấp tốc rút đi.

Hỏa Vân Tà Thần xì cười một tiếng, bĩu môi.

Đúng là không có truy kích.

Sau đó nhìn về phía lục trang nữ tử, chắp chắp tay nói, “cô nương, ta chủ nhà sẽ ở đó tàu bay lên, có thể hay không đi tới nói chuyện?”

Lục trang nữ tử có chút do dự.

Có điều, nàng cũng biết, có thể đơn giản đẩy lùi một sao Tiên đế chủ, thực lực tuyệt đối không phải nàng có thể chống lại, vì lẽ đó, liền gật gật đầu nói, “Có thể!”

Hỏa Vân Tà Thần cười.

Thân là nô tài, liền muốn làm chủ con con giun trong bụng, vừa nhìn Vương Bảo ánh mắt kia, Hỏa Vân Tà Thần liền biết chủ nhân muốn phao cái này nữu!

Trở lại tàu bay, Hỏa Vân Tà Thần một mực cung kính đứng ở Vương Bảo phía sau.

Mà lục trang nữ tử, nhưng là dịu dàng thi lễ, nhạt âm thanh nói, “Đa tạ công tử giúp đỡ! Xin mời nói cho ta ngươi tục danh, tương lai tất có hậu báo!”

Vương Bảo ha ha cười, “Ngày sau thật báo?”

Lục trang nữ tử ngẩn ra, có chút không hiểu, nhưng vẫn gật đầu, “Tất báo!”

“Quên đi thôi, ta không phải người tùy tiện!” Vương Bảo nghĩa chính ngôn từ vung vung tay.

Lục trang nữ tử hơi mờ mịt.

Mà lão Miêu, tự nhiên là lập tức giây hiểu, trong lòng mắng to, “Phi, không biết xấu hổ...”

“Khụ khụ!”

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, hỏi nói, “cô nương, ra ngoài ở bên ngoài,

người xấu nhưng là rất nhiều, nếu không, ta mang ngươi đoạn đường?”

Lục trang nữ tử khẽ lắc đầu, “Ta muốn dành thời gian, cứu tiểu thư nhà ta, liền không làm phiền công tử!”

“Tiểu thư?”

Vương Bảo không nhịn được tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Này lục trang nữ tử, nói là quốc sắc Thiên Hương, cũng không quá đáng, như vậy cao phân mỹ nữ, dĩ nhiên chỉ là cái tùy tùng? Cái kia nàng tiểu thư, chẳng phải là muốn điểm giá trị phá trăm?

Vì lẽ đó.

Vương Bảo trực tiếp nắm nắm đấm, thành khẩn nói rằng:

“Thân là chính nghĩa hóa thân, y thần truyền nhân, cứu sống, chính là việc nằm trong phận sự của ta, cô nương, cái gì cũng đừng nói, ngươi chỉ phương hướng, ta lái xe, cứu người quan trọng a...”

(Cảm tạ [mất trí nhớ người] huynh đệ 600 khen thưởng, cảm tạ [sẽ nói nói dối con mắt] huynh đệ 1888+100 khen thưởng, chờ ta Kiuben thời điểm, sẽ bù càng thêm càng, bái Tạ huynh đệ nhóm chống đỡ!)

------oOo------

Chương 378: Không cần kiêng kỵ! Đánh hắn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục trang nữ tử không có một chút nào sắc mặt vui mừng.

Chỉ là nhìn Vương Bảo, khẽ lắc đầu, nhạt âm thanh nói, "tiểu thư nhà ta thân trúng kỳ độc, ta không thể trì hoãn, công tử, đây là ta truyền huấn phù, sau đó như có không có thể giải quyết việc, có thể đưa tin cho ta!"

Dứt lời.

Lục trang nữ tử trực tiếp ném ra một viên linh quang phù triện, trực tiếp chạy nhanh mà đi.

Vương Bảo trên mặt mang theo bất đắc dĩ.

Lão Miêu cười giật, đang tàu cao tốc lên lăn lộn, "Ha ha ha, lão Vương, ngươi bị khinh bỉ! Thân là trang bức phạm Đại vương, ngươi trực tiếp bị phá! Ha ha ha, cười chết Miêu gia!"

Vương Bảo bất động thanh sắc nói rằng, "lão Miêu, ngươi bộ lông vẫn luôn là như thế thẳng tắp sao?"

Lão Miêu đắc ý nói, "Đó là đương nhiên, ta bộ lông dồi dào, mềm nhẵn cực kỳ!"

"Vậy thì tốt!"

Vương Bảo gật gù, quay đầu nhìn về phía Hỏa Vân Tà Thần, "Tà thần, nóng ấm nước sôi, các loại sẽ hữu dụng!"

Hỏa Vân Tà Thần không rõ, nhưng vẫn là nghe theo.

Mà lão Miêu, nhưng là thân thể cứng đờ, bò lên, nhìn Vương Bảo, bỗng nhiên run cầm cập một hồi, khổ (đắng) ba ba nói rằng, “lão Vương, ngươi nấu nước làm gì? Khe nằm... Ta nhận sai còn không được sao!”

“Đáng chết Tà thần, ngươi rất sao có phải là có tật xấu hay không a, cái gì lời ngươi đều nghe a? Ngột ngạt rất sao đốt!”

...

...

Hư không nơi nào đó.

Mấy người chính đang cấp tốc ngang qua.

Chính là quạt giấy thanh niên cùng với ông lão mặc áo đen mấy người.

Có điều, quạt giấy thanh niên là bị người cưỡng chế kéo, trong giây lát kêu to nói, “dừng lại!”

Ông lão mặc áo đen bất đắc dĩ, chỉ được ngừng chân, thả ra quạt giấy thanh niên.

Quạt giấy thanh niên ánh mắt phun lửa, trong tay quạt giấy đột nhiên trở nên nát tan, gầm nhẹ nói, “đáng chết! Xưa nay đều là ta Phạm Trọng để cho người khác chạy trối chết, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám để cho ta chạy trối chết!”

Ông lão mặc áo đen hít một hơi, trầm giọng nói rằng, “thiếu chủ, người kia không trêu chọc được, sợ là một cái nào đó Thánh địa đi ra cường giả!”

Phạm Trọng cười lạnh nói, “Thánh địa? Ta Phạm Thiên Tông, chính là Thánh địa! Phạm Thiên! Hắc Ngục! Chim xanh! Tam đại Thánh địa, ta Phạm Thiên xếp hạng thứ nhất! Coi như là mặt khác hai cái trong thánh địa cường giả, thì lại làm sao?”

“Ngươi thật sự coi ta là xông tâm? Nói thật cho ngươi biết đi, cái kia cô

nàng chủ nhân, trên người có đại bảo bối, mũi của ta có thể ngửi được! Có thể làm cho thiên phú của ta huyết thống thần thông phản ứng lớn như vậy, cái kia bảo bối, không thể tưởng tượng! Nhất định phải muốn chiếm được!"

Ông lão mặc áo đen thần sắc hơi động, nói rằng, "thiếu chủ, nếu không, thông báo trong nhà?"

Phạm Trọng trừng ông lão một chút, không vui nói, "Thông báo cái rắm! Ta phải cho tổ gia gia, một niềm vui bất ngờ!"

Dứt lời.

Phạm Trọng hé mắt, cười lạnh nói, "đi với ta Thiên Long tiên quốc, trời Long lão tổ nợ ta tổ gia một cái ân huệ lớn, cũng nên đến hắn còn thời điểm! Còn có, cho ta phát Phạm Thiên khiến, triệu tập những kia chịu đến ta tổ gia ân huệ Tiên đế!"

"So với thực lực?"

"Ai mẹ nó có thể so sánh được ta? Ai cũng không thể!"

Phạm Trọng sắc mặt, tàn nhẫn đáng sợ!

Ông lão mặc áo đen ánh mắt chớp qua một vệt vẻ ưu lo, nhưng vẫn là bé ngoan nghe lời gật gù.

...

...

Lại nói Vương Bảo.

Lung tung không có mục đích, tùy tính mà đi, du lịch.

Vương Bảo tạm thời thật sự không có gì mục tiêu.

Đơn giản liền thuận theo tự nhiên.

Trang bức Như Phong, thường bạn ngô thân, nhân sinh nơi nào không thể trang bức?

Dần dần, vượt qua một ngọn núi lớn sau khi, Hỏa Vân Tà Thần sắc mặt đột nhiên khẽ biến, muốn nói lại thôi.

Lão Miêu chú ý tới, không khỏi hỏi nói, “Lão Tà ngươi đây là cái gì vẻ mặt? Táo bón? Đồ nướng ăn nhiều? Ta liền nói ngươi ngột ngạt ăn nhiều như vậy, nhìn ngươi cái kia không tiền đồ!”

Hỏa Vân Tà Thần khóe miệng co quặp.

Khe nằm, ta không tiền đồ?

Chủ nhân đồ nướng vừa ra tới, ngươi ngụm nước đều sắp chảy thành sông, ngươi còn có mặt mũi nói ta?

Vương Bảo khẽ nhíu mày, “Làm sao?”

Hỏa Vân Tà Thần vội vã cung kính nói, "Chủ nhân, ta nhớ tới nơi này, vượt qua ngọn núi này, nên liền đến Thiên Long tiên quốc địa giới,

Mà nô tài..."

Lời nói tới chỗ này, Hỏa Vân Tà Thần liền nở nụ cười khổ.

Hắn cùng Thiên Long tiên quốc lão tổ, nhưng là có cừu oán!

Vương Bảo bừng tỉnh, dửng dưng như không phất tay một cái, “Không có chuyện gì! Ta phỏng chừng vị kia trời Long lão tổ, hiện tại cũng không phải là đối thủ của ngươi, hắn ứng nên biết phải làm sao người!”

“Này không phải sợ cho chủ nhân gây phiền toái sao!” Hỏa Vân Tà Thần ha ha cười.

“Hắn sẽ sợ phiền phức?”

Lão Miêu bĩu môi, “Hắn là ước gì có phiền phức!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Lời này có lý, lão Miêu rất được ta tâm a!”

Vừa đi vừa nghỉ, mấy trời thời gian trôi qua, Hỏa Vân Tà Thần lập tức nhận ra được không đúng.

Rất nhiều qua đường người ánh mắt, chú ý tới bọn họ, toàn bộ đều mắt tỏa tinh quang, sau đó cực tốc mà đi.

“Chủ nhân, có gì đó không đúng lắm!”

Hỏa Vân Tà Thần nhắc nhở.

Vương Bảo lười biếng gật gù, “Ta cũng chú ý tới, nhìn kỹ hẵng nói!”

...

...

Khoảng cách Vương Bảo mấy ngàn dặm nơi, mười mấy bóng người, đang hướng về Vương Bảo tới gần.

Bởi vì Phạm Trọng yêu cầu, Thiên Long tiên đế đã hạ phát đối với Vương Bảo một nhóm lệnh truy nã, mà Vương Bảo bọn họ, cũng thực sự quá dễ nhận biết, thanh niên, ông lão, thêm vào một con mèo.

Cái này cũng là người đi đường, vẻ mặt đại biến nguyên nhân.

Bởi vì báo cáo có thưởng a!

Cái kia mười mấy bóng người, chính là Thiên Long tiên đế cùng với cái khác Thiên Long tiên quốc trong phạm vi, nhận được Phạm Thiên khiến mà tụ tập Tiên đế nhóm!

Phạm Thiên Tông, nhưng là Thánh địa thế lực!

Này nhóm thế lực, địa vị cao cả, bởi vì chỉ có đế chủ, mới có tư cách thành lập Thánh địa, mà chỉ có chịu đựng còn lại Thánh địa công kích gột rửa, mới có thể trường tồn!

Bây giờ, Thánh địa chỉ có ba cái.

Phạm Thiên Thánh địa thân là tam đại Thánh địa đứng đầu, Phạm Trọng cao quý tính, có thể tưởng tượng được.

Dù cho là Thiên Long tiên đế, cũng không dám không cung kính đối xử, đừng xem người ta tuổi trẻ, thế nhưng người ta trong tay có bài a!

Đối với Vương Bảo, Phạm Trọng rơi xuống tất sát khiến!

Thiên Long tiên đế bọn họ, mang theo sát ý ngút trời mà đến!

Song phương từ từ tới gần, tới gần, cuối cùng, ở một tòa núi lớn trên không, đụng với.

Nhìn phía trước đằng đằng sát khí bóng người, Vương Bảo hé mắt, Hỏa Vân Tà Thần khóe miệng xẹt qua một vệt châm biếm, lão Miêu lập tức lấy ra tự chế bỏng ngô, ngồi xổm ở tàu bay trên boong thuyền, chuẩn bị xem vở kịch lớn.

“Là bọn họ!”

“Không sai rồi!”

“Thiên Long tôn thượng, vẫn là ngài tự mình ra tay đi, công lao này, chúng ta cũng không dám cướp!”

“Không sai, chúng ta chỉ nhìn, này công lao không phải Thiên Long tôn thượng không còn gì khác!”

Một đám Tiên đế mắt tỏa tinh quang, sau đó, dồn dập quay về Thiên Long tiên đế chắp tay cười nói.

Thiên Long tiên đế trên mặt lộ ra nụ cười nhạt, “Các vị đạo hữu, thực sự là khách khí! Yên tâm đi, hoàn thành thánh tử nhiệm vụ, tất có trọng thưởng, chư vị tình nghĩa, bản tọa sẽ nhớ ở trong lòng!”

Mười mấy tôn Tiên đế mặt mày hớn hở.

Bọn họ đương nhiên biết, hoàn thành Phạm Trọng thánh tử nhiệm vụ, khẳng định là có trời lớn ban thưởng, thế nhưng, có Thiên Long tiên đế ở bên, bọn họ coi như là cướp, có thể cướp được?

Còn không bằng trời vừa sáng nhường lại, bán cái thuận nước giong thuyền.

Ngược lại bọn họ chỉ cần theo tới, coi như là xuất lực.

Đạp không.

Thiên Long tiên đế mắt nhìn Vương Bảo cùng Hỏa Vân Tà Thần, cuối cùng đưa ánh mắt, đặt ở Hỏa Vân Tà Thần trên người.

Hỏa Vân Tà Thần thân là Tiên giới đệ nhất sát thủ, mặt mũi hắn vẫn ẩn núp vô cùng tốt, ngoại trừ có hạn mấy người, những người khác căn bản không quen biết hắn.

Làm nhiệm vụ thời điểm, Hỏa Vân Tà Thần sẽ tiến hành ngụy trang.

Vì lẽ đó, Thiên Long tiên đế căn bản không biết, trước mặt, kỳ thực hắn xem như là Thiên Long tộc kẻ thù.

“Đạo hữu, cùng bản tọa đi một chuyến đi! Đương nhiên, tiền đề là, ngươi tự phế tu vi!”

Thiên Long tiên đế lạnh lùng mở miệng.

Thân là chín sao Tiên đế, hắn có tư cách không đem những người khác để ở trong mắt.

Huống chi, tứ đại tiên quốc, Thiên Long tiên quốc thực lực mạnh nhất, bởi vì trời Long lão tổ, thực lực vượt xa chín sao Tiên đế.

Tuy rằng không đạt tới đế chủ mức độ, nhưng cũng rất đáng sợ.

“Chủ nhân...”

Hỏa Vân Tà Thần hơi cúi đầu, nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt ẩn chứa từng tia từng tia hưng phấn.

Trước đây, Thiên Long tiên quốc đối với hắn mà nói, chính là cái quái vật khổng lồ.

Nhưng là hiện tại.

Tính rắm a!

“Ngươi bận bịu ngươi!” Vương Bảo khoanh chân ngồi vào lão Miêu bên người, bình tĩnh cọ bỏng ngô ăn, khí lão Miêu rất muốn cào Vương Bảo một móng vuốt.

Hỏa Vân Tà Thần lập tức bỗng cảm thấy phấn chấn.

Chủ nhân mặc kệ?

Vậy thì thỏa!

Đi theo Vương Bảo bên người thời gian dài như vậy, Hỏa Vân Tà Thần cũng coi như là hiểu rõ Vương Bảo một ít tính khí, tỷ như lúc này, Vương Bảo này thái độ chính là đang nói.

Không cần kiêng kỵ!

Đánh hắn...

------oOo------

Chương 379: Cô nương, ngươi gây chuyện rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỏa Vân Tà Thần rời đi tàu bay.

Vòng chéo tay, từng bước một hướng đi Thiên Long tiên đế.

Đột nhiên ngừng chân, Hỏa Vân Tà Thần nhạt âm thanh nói, "nhường ta tự phế tu vi? Ngươi... Phối sao?"

Thiên Long tiên đế ánh mắt chìm xuống.

Còn lại Tiên đế đều là liên tục cười lạnh, một cái trong đó châm chọc nói, "chết đến nơi rồi, còn ngông cuồng như vậy, chẳng trách đắc tội rồi Phạm Trọng thánh tử! Ngu xuẩn, nhìn rõ ràng, nhận cẩn thận, trước mặt ngươi, nhưng là Thiên Long tiên quốc chi chủ, Thiên Long tiên đế tôn thượng!"

Nhìn sắc mặt lãnh ngạo Thiên Long tiên đế.

Hỏa Vân Tà Thần bĩu môi.

Ma trứng.

Trang cái chổi lông gà a!

Ai không biết ai vậy!

Đổi làm trước, nếu như không phải trời Long lão tổ, lão tử liền ngươi cũng dám ám sát!

Ta Tà thần một kiếm thả ra, liền cho ngươi thả ba cân huyết ngươi có tin hay không?

Hiện tại ta đều nhanh thành thần, ta như thế trâu bò như thế treo, cũng chính là chủ nhân cùng Miêu gia có thể ép ta, ngươi?

Ha ha cộc!

Đang chuẩn bị động thủ, phát tiết một hồi mấy trăm năm oán khí, đột nhiên, phía sau truyền đến lão Miêu tiếng kêu, "Lão Tà, đừng đùa quá nhanh a, Miêu gia muốn xem hí, xem kịch vui, ngươi nếu như một kiếm giết hắn, Miêu gia còn có thể xem cái cái gì?"

Hỏa Vân Tà Thần lập tức thu lại sức mạnh.

Vương Bảo, hắn trăm phần trăm chấp hành.

Thế nhưng lão Miêu, vậy cũng đến chấp hành 90% a.

"Khụ khụ!"

Ho nhẹ một tiếng, Hỏa Vân Tà Thần lập tức có chủ ý.

Không phải là hát hí khúc sao?

Đơn giản!

"Thiên Long tiên đế, ngươi còn nhận ra ta?" Hỏa Vân Tà Thần cao kêu một tiếng.

Trong tay xuất hiện một cái đen kiếm, lộ ra một vệt thần bí nụ cười, thân thể chậm rãi biến mất.

Nhìn thấy tình cảnh này.

Thiên Long tiên đế ngẩn ra.

Còn lại Tiên đế nhưng là đột nhiên hoàn toàn biến sắc, phảng phất nghĩ tới điều gì, từng cái từng cái câm như hến.

“Sát thủ chi vương! Hỏa Vân... Tà tôn?”

Một cái nào đó Tiên đế thấp giọng mở miệng, môi trắng bệch, vừa nãy chính là hắn châm chọc Hỏa Vân Tà Thần, lúc này được kêu là một cái hối hận a!

Hắn chỉ là năm sao Tiên đế, ở Hỏa Vân Tà Thần trước mặt, liền cái giòn gà cũng không sánh nổi!

Mà Thiên Long tiên đế, phản ứng lại sau khi, ánh mắt nhất thời phun ra một vệt ánh lửa, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “hóa ra là ngươi! Hỏa Vân Tà Tôn, ngươi vẫn còn có lá gan, đến Thiên Long tiên quốc!”

Trong hư không truyền đến Hỏa Vân Tà Thần cười lạnh, “Ta đã sửa lại tên gọi, xin mời gọi ta Hỏa Vân Tà Thần!”

Vèo.

Đột nhiên, trong hư không xuất hiện một vệt đen!

Này hắc mang lan tràn, trong nháy mắt liền hình thành từng đạo từng đạo mạng nhện, ngang dọc hư không, hướng về Thiên Long tiên đế bao phủ tới!

Thiên Long tiên đế gầm nhẹ một tiếng, thân thể rung lên, sức mạnh bàng bạc dâng trào ra, tứ phương hư không, có vô số Long Hồn giống như bóng mờ đang gầm thét gào thét, chớp mắt bạo phát!

Ầm ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang truyền vang.

Thiên Long tiên đế con ngươi co rút nhanh, nhìn từ từ biến mất hắc mang, cảnh giác nhìn bốn phía.

Cũng nhưng vào lúc này.

Một cái đen kiếm, lấy một loại tốc độ không thể tưởng tượng xuất hiện,

trong chớp mắt, liền đâm thủng Thiên Long tiên đế vai!

Thiên Long tiên đế rên lên một tiếng, xoay người một quyền đánh ra, thế nhưng, nhưng đánh vào chỗ trống!

Bưng vai, Thiên Long tiên đế khuôn mặt vặn vẹo, hai mắt đỏ đậm, lớn quát, "Hỏa Vân Tà Tôn, giấu đầu lòi đuôi, tính là gì Tiên đế! Có bản lĩnh đi ra theo ta một trận chiến!"

Trong hư không truyền đến một đạo tiếng cười, "Ta nghiêng không! Ta tức chết ngươi! Ta nhưng là sát thủ, ta theo ngươi liều mạng? Đầu óc ngươi đúng hay không tú đùa?"

Tàu bay lên.

Lão Miêu liếc Vương Bảo một chút, nói thầm nói, "Lão Tà đều bị ngươi dạy hư! Trước hắn không như thế trơ tráo!"

Vương Bảo ha ha cười, "Ngộ tính không sai, có trang bức phạm tiềm chất!"

"Vô liêm sỉ a!"

Lão Miêu lắc đầu cảm thán, đón lấy liền có nhiều thú vị nói rằng, "ngươi nói cái tên này hiện tại ám ảnh trong lòng diện tích lớn bao nhiêu?"

Vương Bảo cười cợt.

Lớn bao nhiêu?

Ngược lại không nhỏ!

Bởi vì Thiên Long tiên đế sợ!

Mà trên thực tế, Thiên Long tiên đế, vẫn đúng là sợ!

Hắn không biết, nghe đồn đến cùng là mẹ nó sao truyền ra!

Cái gì đồ chơi a liền tám sao Tiên đế tu vi?

Vào giờ phút này Hỏa Vân Tà Thần triển lộ ra thực lực, tám sao Tiên đế? Nháo đây? Này ẩn nấp ta rất sao một điểm đều nhìn không thấu a!

Vèo!

Hư không hắc mang lóe lên!

Thiên Long tiên đế vai, lần thứ hai bị xuyên qua!

Hỏa Vân Tà Thần ẩn nấp hư không, mèo vờn chuột bình thường, trêu đùa Thiên Long tiên đế, không có cách nào a, Miêu gia muốn xem hí a, muốn ăn bỏng ngô a, chỉ có thể Nunu hết lực lượng thu lại!

Mà liền này thu lại trình độ, Hỏa Vân Tà Thần cảm thấy, một kiếm liền có thể chấm dứt Thiên Long tiên đế.

"Đáng chết! Đi ra!"

Thiên Long tiên đế vừa kinh vừa sợ, song chưởng không ngừng vung ra, tứ phương hư không, hầu như đều đầy rẫy hắn cái kia bàng bạc tiên lực!

Nhưng mà Hỏa Vân Tà Thần, nhưng phảng phất không ở không gian này, nhưng là, khi thì xuất hiện một luồng hắc mang, nhưng đang nhắc nhở Thiên Long tiên đế, ngươi dự định hộp cơm đợi lát nữa liền đến chiến trường!

Luân phiên năm, sáu lần sau khi.

Thiên Long tiên đế tâm hồn rung động, rốt cục không nhịn được, xoay người, hắn muốn chạy!

Còn lại Tiên đế, cũng rốt cục xem hiểu, không ngờ như thế Thiên Long tiên đế ở Hỏa Vân Tà Thần trước mặt, chính là cái giòn gà a!

Vậy còn đánh cộng lông?

Mạng nhỏ quan trọng a!

Cho tới Phạm Trọng nhiệm vụ, lập tức bị bọn họ ném ra sau đầu!

“Muốn chạy?”

Hư không truyền đến một đạo cười lạnh, “Ai dám lộn xộn, chết!”

Nói vệt đen lẩn trốn hư không, đang chuẩn bị chạy trốn mấy tôn Tiên đế, thân thể cứng ngắc, ở tại nơi đó!

Mà Thiên Long tiên đế đột nhiên phát sinh một đạo kêu thảm thiết, trong miệng phun máu, hai mắt dại ra nhìn trước người Hỏa Vân Tà Thần!

Đen kiếm, xuyên thẳng hắn ngực!

Tuy rằng không phải trí mạng vết thương, thế nhưng, Thiên Long tiên đế nhưng là sắc mặt như tro tàn!

“Miêu gia, xem vẫn được chứ?”

Hỏa Vân Tà Thần quay đầu, quay về lão Miêu ha ha cười.

Lão Miêu bĩu môi, “Rất vô vị! Ngươi vẫn là quá non a, luận trang bức, luận bẫy người, luận động tác võ thuật, ngươi đến cùng ngươi chủ nhân cố gắng học một ít, hắn đó mới gọi cấp bậc tông sư!”

Hỏa Vân Tà Thần lúng túng cười.

Trong lòng nhưng là nghĩ, này rất sao còn cần phải ngươi nói? Ta là nô tài, chủ nhân là chủ nhân, chủ nhân khẳng định khắp mọi mặt đều so với ta trâu bò a!

Vương Bảo khống chế tàu bay lại đây, nhìn Thiên Long tiên đế, hỏi nói, “ai để cho các ngươi đến? Đúng hay không một cái tay cầm quạt giấy thanh niên?”

Thiên Long tiên đế trong lòng hoảng sợ!

Ma trứng!

Cái gì quỷ a!

Như thế trâu bò Hỏa Vân Tà Thần, dĩ nhiên chỉ là cái nô tài?

Trước mắt cái tên này, đến cùng bối cảnh gì? Dĩ nhiên có thể thu phục Hỏa Vân Tà Thần!

Còn lại Tiên đế càng là sắc mặt như tro tàn!

"Chủ nhân hỏi ngươi lời đây, còn không mau nói!" Hỏa Vân Tà Thần ánh mắt hàn mang bùng lên.

Thiên Long tiên đế ngực tê rần, càng thêm sợ hãi, liền bận bịu nói rằng, "là Phạm Trọng thánh tử! Hắn là Phạm Thiên Tông Phạm Thiên lão tổ duy nhất huyết thống cháu ruột!"

Vương Bảo hé mắt, sờ sờ cằm, "Thực sự là hắn! Đến chết không đổi? Sớm biết liền làm thịt tiểu tử kia! Nếu hắn truy sát chúng ta, như vậy, cô nương kia, khẳng định cũng không an toàn!"

Lão Miêu đột nhiên khinh bỉ nói, "ngươi này không thì có anh hùng cứu mỹ nhân lý do sao?"

Vương Bảo lông mày nhíu lại, ha hả cười, lập tức lấy ra lục trang nữ tử đưa tin phù, phát sinh một đạo tin tức.

"Cô nương, ta có tin tức ngầm, ngươi nha, gây chuyện rồi..."

------oOo------

Chương 380: Lão Vương, lần này chuẩn bị làm ai vậy?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Long tiên quốc nhà ta khách sạn trong phòng.

Lục trang nữ tử chính nửa quỳ ở giường một bên, lo lắng cực kỳ nhìn trên giường một cô gái.

Lúc này nữ tử chính rơi vào hôn mê, dung nhan tuyệt thế khuynh thành, một bộ váy đỏ, có điều nữ tử chỗ mi tâm, có một con màu đen con nhện dấu ấn lúc ẩn lúc hiện.

Lục trang nữ tử ánh mắt bi thiết, hai mắt đỏ chót, nắm bắt tay của cô gái, nước mắt không ngừng lăn xuống.

“Tiểu thư...”

“Tiểu Nguyệt nên làm gì nha...”

“Ngươi sau khi trúng độc liền vẫn hôn mê, ta cũng không liên lạc được lão gia, tiểu thư, ngài tỉnh lại đi a, dù cho là tỉnh táo một hồi cũng được a...”

Lục trang nữ tử gọi Vân Nguyệt.

Vân Nguyệt khóc phảng phất một cái nước mắt người, trong lòng hoảng sợ.

Cũng nhưng vào lúc này, Vân Nguyệt ngẩng đầu, lấy ra một đạo đưa tin phù, bên trong truyền đến Vương Bảo tin tức.

Vân Nguyệt vẻ mặt hơi run, sau đó sáng mắt lên.

Hiện tại Vân Nguyệt, bởi vì tìm thuốc giải không có kết quả, đã là cùng đường mạt lộ, Vương Bảo đã biến thành nàng cuối cùng một cái nhánh cỏ

cứu mạng!

Dù cho Vân Nguyệt chính mình cũng không tin.

Thế nhưng vạn nhất.

Vạn nhất thật sự hành đây?

Vì lẽ đó, Vân Nguyệt lập tức liên hệ Vương Bảo, nàng cho Vương Bảo thông tin phù bên trong có định vị liên hệ, có thể để cho Vương Bảo tìm tới nàng.

...

...

Một ngày qua đi.

Vương Bảo đi tới Vân Nguyệt vị trí thành trì, tiến vào khách sạn, nhường Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu ở lầu một ở lại, chính mình liên hệ một hồi Vân Nguyệt, liền tới đến cửa một gian phòng trước, gõ cửa.

Cửa phòng mở ra, Vân Nguyệt khăn che mặt, nhìn thấy Vương Bảo, ánh mắt mang theo chờ mong, liền bận bịu nói rằng, "ân công mời đến!"

Vương Bảo ha ha cười, bước vào gian phòng, "Vân cô nương hà tất khách khí như vậy? Ta gọi Vương... Đại Chùy, cô nương gọi ta Chùy ca là được!"

Vân Nguyệt biết nghe lời phải, "Chùy ca!"

"Tiểu thư nhà ngươi đây?" Vương Bảo hỏi.

Vân Nguyệt mang theo Vương Bảo tiến vào bên trong.

Nhìn nằm ở trên giường tiểu thư, Vân Nguyệt cô đơn nói rằng, "tiểu thư bên trong chính là một loại kỳ độc, vạn độc chu! Loại độc này... Dù cho là ở chúng ta nơi đó, cũng là đỉnh cấp kịch độc, chỉ có Thiên Sơn tuyết thiềm

hồn đan có thể giải! Chùy ca, ngài... Có biện pháp sao?”

“Vạn độc chu?”

Vương Bảo hé mắt, “Lấy vạn loại đỉnh cấp kịch độc luyện chế mà thành kỳ độc! Ta còn tưởng rằng, đây chỉ là truyền thuyết, không nghĩ tới thật có người có thể luyện thành! Không độc chết hắn cũng là cái kỳ tích! Người hạ độc là ai?”

Vân Nguyệt bi ai nói rằng, “không biết! Tiểu thư là bất ngờ trúng độc, là ai ra tay, ta đều không rõ ràng!”

Vương Bảo lập tức rõ ràng.

Trong này tuyệt bức là có việc a!

Vạn độc chu chi độc tuy rằng có thể nói đỉnh cấp, có điều, loại độc này sẽ làm người một tháng bên trong, tiến vào hôn mê trạng thái, sau một tháng mới sẽ triệt để độc phát, đến lúc đó thần cũng khó cứu!

Thấy vị tiểu thư này đẹp như thế, khẳng định có kẻ xấu quấy phá!

Cho tới là ai.

Vương Bảo tuy rằng không rõ ràng, thế nhưng, tin tưởng đối phương nhất định sẽ lộ mặt, đến thời điểm giết chết là được rồi!

“Vạn độc chu, lấy Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan làm chủ thuốc, có thể luyện chế giải độc thánh đan tuyết thiềm đan, có điều, ngày này núi tuyết thiềm vốn là số lượng ít ỏi, có thể làm thuốc, tu vi không thể thấp hơn Tiên đế cảnh! Này thì càng thêm khó tìm!”

Vương Bảo khẽ lắc đầu.

Vân Nguyệt trong ánh mắt ngạch đau thương sắc càng nồng!

Vương Bảo an ủi nói, “không nên gấp gáp, trời không tuyệt đường người,

ân, vật ấy ngươi trước tiên cầm!”

Dứt lời, Vương Bảo lấy ra hai hạt châu, chính là ở Thần Tàng Chi Địa hấp thu nguyền rủa chi sương mù ngưng tụ nguyền rủa châu, nguyền rủa châu đã bị Vương Bảo tinh luyện, một cái trong đó thuộc tính, chính là chỉ có thể đối địch đối với đơn vị sản sinh thương tổn, “Đồ chơi này uy lực rất lớn, nếu như đụng tới giải quyết không được sự tình, có thể làm nổ! Dù cho là chín sao Tiên đế, phỏng chừng cũng sẽ trong nháy mắt đánh rắm!”

Vân Nguyệt kinh ngạc đến ngây người.

Chín sao Tiên đế, trong nháy mắt đánh rắm?

Mẹ meow nha!

Thật sự có lợi hại như vậy?

“Cho tới Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, ta đến nghĩ biện pháp! Yên tâm, ta dùng nhân cách của ta bảo đảm, nhất định sẽ tìm tới!” Vương Bảo vỗ ngực bảo đảm.

Vân Nguyệt cảm kích cực kỳ, “Chùy ca... Đa tạ! Vân Nguyệt không cần báo đáp, chờ cứu trị tiểu thư, ta sẽ để tiểu thư thông báo lão gia, đến thời điểm, lại cẩn thận cảm tạ Chùy ca!”

“Ha ha, ta nói rồi, khỏi như thế khách khí! Chùy ca chân thực nhiệt tình, ngươi lại xinh đẹp như vậy, không giúp ngươi thì giúp ai a!” Vương Bảo cười nói.

Vân Nguyệt sắc mặt ửng đỏ.

Có điều, đối mặt Vương Bảo trêu đùa, nhưng không có bao nhiêu căm ghét cảm giác.

...

...

Trở lại lầu một.

Vương Bảo bắt chuyện Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu, ba cái hàng lập tức rời đi thành trì.

Lão Miêu vừa nhìn Vương Bảo cái kia tinh thần phấn chấn vẻ mặt, liền biết muốn kiếm chuyện, liền biết có người muốn xui xẻo rồi!

"Lão Vương, đi đâu đi đâu? Làm ai làm ai? Làm sao làm làm sao làm?" Lão Miêu hưng phấn gọi tới gọi lui.

Vương Bảo không vui nói, "Làm cái kê nhi, chúng ta là muốn đi cứu người!"

Lão Miêu xem thường nhìn Vương Bảo.

Làm ta Miêu gia không biết ngươi a!

Ngươi làm mười cái sự tình, có chín cái sự tình là đang tinh tướng bẫy người, còn lại cái tiếp theo chỉ định là tán gái!

Vương Bảo hé mắt, khóe miệng, xẹt qua một vệt âm hiểm cười, khống chế tàu bay, thẳng đến Thiên Long tiên quốc thủ đô!

Tiên đế cảnh giới Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, vật ấy có thể nói là cái mạng thứ hai, cực kỳ hi hữu, Vương Bảo chắc chắn tìm tới, thế nhưng, Vân Nguyệt tiểu thư chỉ còn dư lại bảy ngày thời gian.

Thời gian không còn kịp nữa a!

Vì lẽ đó!

Phải bảo đảm đem a!

Cái kia đến từ chính cái gì Phạm Thiên Thánh địa tiểu quỷ, không phải rất trâu bò sao? Có bối cảnh thâm hậu như vậy, nói vậy chỉ là một cái Thiên

Sơn tuyết thiềm hồn đan, căn bản không coi là cái gì chứ?

...

...

Người nào đó còn không biết chính mình sắp đại họa lâm đầu.

Người nào đó hiện tại chính ở nổi trận lôi đình!

Thiên Long tiên quốc thủ đô, Phạm Trọng nổi trận lôi đình, tức giận cắn răng nghiến răng, gầm nhẹ liên tục, "Rác rưởi! Một đám rác rưởi! Nhiều như vậy Tiên đế, đều đang đối phó không được người ta một cái nô tài!"

Phạm Trọng hộ đạo ông lão, hãi hùng khiếp vía, khuyên nói, "thiếu chủ! Ta xem việc này, vẫn là tạm dừng đi! Tên kia nô tài, có rất lớn khả năng, là thứ cấp đế chủ cảnh giới, thân phận của hắn, có thể tưởng tượng được! Chúng ta xuất thân ở bên ngoài... Thiếu chủ an nguy trọng yếu a!"

Phàn thuyền trừng ông lão một chút, đặt mông ngồi xuống, sinh hờn dỗi.

Hộ đạo ông lão, hắn đương nhiên hiểu.

Hắn lại không phải thật sự ngu ngốc.

Thế nhưng.

Liền như thế bỏ qua?

Tại sao có thể!

Này khẩu khí, hắn bất luận làm sao, đều không nuốt trôi!

Thứ cấp đế chủ nô tài làm sao? Lão tử tổ gia nhưng là đế chủ đỉnh cao, chỉ kém tới cửa một cước, liền có thể đặt chân vô thượng thần cảnh!

Mà chúng ta Phạm Thiên Thánh địa, chỉ là đế chủ cường giả, thì có đến

mấy chục tôn!

“Hừ! Nếu những kia chó mới, không bắt được hắn, vậy ta liền thông báo ta Cửu thúc! Cửu thúc thương ta nhất!”

Phạm Trọng hừ lạnh một tiếng, muốn làm liền làm, lập tức phát sinh đưa tin, sau đó mặt âm trầm cười lạnh nói, “liền để tiểu tử kia, sống thêm hai ngày! Lần này hắn coi như là cái khác Thánh địa thiên kiêu, lão tử cũng phải nhường hắn trở thành rác rưởi, mặc ta nhào nặn!”

Hộ đạo ông lão trên mặt lộ ra cười khổ, muốn nói lại thôi!

Thiếu chủ Cửu thúc?

Vị kia gia tính khí cay sao nóng nảy, thực lực cay sao đáng sợ, có thể giết mười người tuyệt không giết chín người chủ, này nếu như đi ra, không chắc sẽ gây ra cái gì yêu thiêu thân!

Ai, hi vọng sự tình có thể thích đáng giải quyết, nếu không, thiếu chủ nếu như ra điểm cái gì bất ngờ...

Phạm Thiên Thánh địa, có thể lật trời!

------oOo------

Chương 381: Ma trứng, ta sẽ không viên thuốc đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Long tiên quốc thủ đô.

Tiên cung cửa lớn trước.

Vương Bảo ba cái hàng đi tới.

Cửa lớn đứng hai hàng cấm vệ quân, thấy thế lập tức lộ ra nghiêm khắc vẻ mặt, cấm vệ quân thủ lĩnh tiến lên một bước, lạnh quát, "Người phương nào muốn vào cung? Có thể có công văn?"

Vương Bảo vòng chéo tay, bước tiến liên tục, bỉu môi nói, "Công văn? Văn sách gì? Ta Vương Đại Chùy muốn vào cung, còn cần công văn? Ta và các ngươi Thiên Long tiên đế, nhưng là bạn tốt!"

Cái kia cấm vệ quân thủ lĩnh con ngươi co rụt lại, mới vừa muốn nói chuyện, Hỏa Vân Tà Thần con mắt đột nhiên chớp qua một vệt đen!

Cấm vệ quân thủ lĩnh chỉ cảm thấy lạnh cả người, còn lại cấm vệ quân, cũng là trong nháy mắt sợ vãi tè rồi, một cái cứng ở nơi đó, mãi đến tận Vương Bảo bọn họ vào cung, cũng không khôi phục như cũ.

Chờ đến thân thể khôi phục bình thường, cấm vệ quân thủ lĩnh hít vào một ngụm khí lạnh, lập tức phát sinh cảnh tấn.

Trong phút chốc.

Tiên cung chấn động!

Có người mạnh mẽ xông vào Thiên Long Tiên cung?

Khe nằm!

Này rất sao là thấy chán sống rồi ư?

Đây là chán sống rồi đúng không?

Cung Phụng Điện ngay lập tức điều động, mấy cái ông lão cấp tốc tới rồi, nhìn thấy Vương Bảo bọn họ, một cái trong đó Tiên đế cung phụng lập tức lớn quát, "Lớn mật cuồng đồ, dừng lại!"

Vương Bảo căn bản không thèm để ý bọn họ.

Mà Hỏa Vân Tà Thần, tự giác đứng ra, mắt nhìn mấy cái cung phụng, lấy chưởng vì là đao, ngang dọc vừa bổ, trong chớp mắt, một đạo to lớn khe chém hư không, cũng chém Tiên cung mặt đất, theo lan tràn đi ra ngoài, không biết có bao xa.

Cho tới mấy cái cung phụng!

Từng cái từng cái thổ huyết rút lui, trên mặt mang theo vẻ kinh hãi, ngã nhào trên đất, thổ huyết liên tục thời gian, sắc mặt tái nhợt, theo bản năng dừng lại hô hấp!

Vụ thảo giời ạ!

Như thế treo?

Thật tốt, bọn họ lập tức thông báo mấy vị đại cung phụng!

Thiên Long Tiên cung bên trong trực ban đại cung phụng, tám sao Tiên đế đỉnh cao tu vi, nhận được tin tức sau khi, không dám thất lễ, cũng là cấp tốc tới rồi, nhìn thấy Vương Bảo bọn họ, tương tự là quát to một tiếng, "Bọn ngươi..."

Bạch!

Hư không hắc mang lóe lên.

Một cái đen kiếm, ở đại cung phụng cái cổ xoay quanh, đại cung phụng hộ thể tiên lực, chớp mắt liền nát thành mảnh vụn, không đỡ nổi một đòn!

Đại cung phụng mộng bức!

Trời ơi!

Thực lực như vậy?

Sợ là Thiên Long tiên đế, cũng so với không được a!

Ta rất sao còn có thể cùng Thiên Long tiên đế qua hai chiêu đây!

"Hả? Tám sao Tiên đế? Vừa vặn, mang ta đi tìm Thiên Long tiên đế cái kia hàng!" Vương Bảo quay về đại cung phụng ngoắc ngoắc tay.

Đen kiếm chống đỡ đại cung phụng cái cổ, lạnh như băng mũi kiếm nhường đại cung phụng không dám làm bừa, khổ (đắng) ba ba nói rằng, "công tử, ngài... Ngài đến cùng muốn làm gì?"

Hỏa Vân Tà Thần lớn tiếng nói, "nhường ngươi dẫn đường liền dẫn đường, từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy!"

Đại cung phụng cả người run lên, không dám tiếp tục nhiều lời, khóc không ra nước mắt ở mặt trước dẫn đường, chỉ lo đen kiếm ở trên đầu đâm cái lỗ thủng!

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo liền nhìn thấy nhận được tin tức Thiên Long tiên đế.

Mà một sát na công phu, Thiên Long tiên đế cả người run lẩy bẩy lên, hắn ánh mắt mang theo sợ hãi, hắn mi tâm tuôn ra mồ hôi lạnh, hắn cảm giác trái tim của chính mình đều sắp từ trong lồng ngực nhảy ra!

Hắn sợ đến hồn đều phải bay rồi!

Ta nhỏ má ơi!

Là bọn họ!

Dĩ nhiên là bọn họ!

Bọn họ làm sao tìm được tới cửa?

Vừa nghĩ tới lúc trước ở Hỏa Vân Tà Thần trong tay, phảng phất giun dế giống như bị trêu chọc, cuối cùng lại phảng phất rác rưởi giống như bị không để ý tới, may mắn nhặt về một cái mạng nhỏ, Thiên Long tiên đế đã nghĩ khóc!

Hắn đối với Vương Bảo thân phận, có suy đoán!

Tuyệt bức là trong thánh địa người a!

Cũng chỉ có Thánh địa, mới phải xuất hiện như vậy cường giả!

"Này! Lại gặp mặt! Đi một chút đi, ta có chuyện, hàn huyên với ngươi tán gẫu!"

Vương Bảo ha ha cười, tiến lên, một cái nắm ở Thiên Long tiên đế vai!

Thiên Long tiên đế vẻ mặt cứng ngắc, có điều, đột nhiên lại thần sắc hơi động!

Khe nằm!

Cơ hội a!

Trong đầu chớp qua một ý nghĩ, Thiên Long tiên đế lập tức thay đổi thực thi, bàn tay cực tốc lóe lên, trực tiếp chụp vào Vương Bảo cái cổ!

Nhưng mà, trong chớp mắt, liền nhìn thấy Vương Bảo tay nhẹ nhàng vừa nhấc, ngón tay búng một cái, chuẩn xác gảy tại Thiên Long tiên đế trên mu bàn tay!

Răng rắc!

Tiếng gãy xương vang lên!

Thiên Long tiên đế bối rối!

Liên thủ chưởng truyền đến đau nhức, đều không lo được!

Trong lòng lạnh lẽo, phản ứng lại, hắn nhịn đau sở, nhìn vào giờ phút này, nụ cười từ từ thu lại Vương Bảo, Thiên Long tiên đế tê cả da đầu, não dịch cực tốc thiêu đốt, đang suy nghĩ cớ!

Cùng lúc đó, trong lòng hắn, nhấc lên vô số đạo rít gào, nhấc lên mãnh liệt hối hận!

Ngu ngốc a!

Thực sự là thật là ngu ngốc a!

Lại vẫn nghĩ, đem cái tên này bắt được làm con tin?

Nhẹ nhàng bắn ra, liền phá sức mạnh của chính mình, thực lực của người này, sợ là không kém hơn Hỏa Vân Tà Thần tên biến thái kia a!

Ta rất sao thực sự là ngu đến mức nhà!

“Tiền... Tiền bối, ngài cổ áo sai lệch!” Thiên Long tiên đế nói lắp bắp.

Vương Bảo hơi cúi đầu, nhìn một chút y phục của chính mình cổ áo, đón lấy hơi cười, ôm Thiên Long tiên đế vai đi về phía trước, “Há, nguyên lai ngươi là nghĩ cho ta chính cổ áo a, ta còn tưởng rằng ngươi muốn động thủ? Ta liền nói đi, ngươi không đến nỗi ngu như vậy so với!”

Thiên Long tiên đế lúng túng cười, kỳ thực ta chính là cái ngu ngốc, vẫn là cỡ lớn!

Vào Tiên cung chính điện.

Vương Bảo buông ra Thiên Long tiên đế, hỏi nói, “ta hỏi ngươi, Tiên đế cảnh giới Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, ngươi có sao?”

“A?” Thiên Long tiên đế ngẩn ngơ, phản ứng lại, bản năng lắc đầu, “Không có a tiền bối, đồ chơi này có thể nói cái mạng thứ hai, toàn bộ Tiên giới phỏng chừng đều tìm không ra mấy cái chứ?”

“Ngươi thật là đủ rác rưởi!” Vương Bảo xem thường, nhìn Thiên Long tiên đế, cười nhạt nói, “cái kia Phạm Trọng, hiện tại ở đâu, ngươi hẳn phải biết chứ? Ta cho ngươi biết, ngươi chớ cùng ta nói dối, ta có trắc hoang nghi, rất chuẩn! Ngươi nếu như nói dối, ta sẽ rất tức giận, ta nếu như vừa giận, chính ta đều sợ hãi, hiểu?”

Thiên Long tiên đế mi tâm mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Khe nằm!

Tức rồi chính mình cũng sợ sệt? Vậy ngươi đến hung thành cái gì dáng dấp a!

Chỉ là.

Cái tên này chính mình không trêu chọc nổi!

Phạm Trọng, chính mình như thế không trêu chọc nổi a!

Hơn nữa, Phạm Trọng thân phận, càng đặc thù, ở Phạm Trọng này Đệ nhất, chỉ có hắn một cái Phạm Thiên lão tổ huyết mạch cháu ruột, còn lại, toàn rất sao là tôn nữ, vì lẽ đó, bị được Phạm Thiên lão tổ cưng chiều!

Này nếu như bởi vì hắn ra chuyện gì!

Bọn họ Thiên Long tiên quốc, cũng không có tồn tại cần phải!

“Tiền... Tiền bối! Phạm Trọng thánh tử hắn... Hắn về nhà!” Thiên Long tiên đế khô cằn nói dối, con ngươi không chớp một cái, tận lực để cho mình trở nên chân thành một ít!

Nhưng mà, ngay ở hắn vừa dứt lời thời khắc!

Bên ngoài, lão Miêu đứng Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai đi tới, dương dương tự đắc nói rằng, “lão Vương, Miêu gia này mũi, ngươi đến phục! Nếu không là Miêu gia ra tay, tiểu tử này tuyệt bức chuồn mất!”

Ở Hỏa Vân Tà Thần phía sau, Phạm Trọng một mặt trắng xám cùng hắn hộ đạo ông lão, run run theo.

Thiên Long tiên đế mắt tối sầm lại.

Suýt chút nữa ngất đi!

Mẹ bán phê!

Phạm Trọng thánh tử ngươi cái hố to so với, ngươi rất sao hố chết lão tử, sớm biết ngươi sẽ bị trảo, ta liền không nói dối!

Hiện tại được rồi!

Nhìn Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười vẻ mặt.

Thiên Long tiên đế sắc mặt như tro tàn, ma trứng, ta sẽ không viên thuốc đi...

Thân, click đi vào, cho cái khen ngợi chứ, điểm càng cao đổi mới càng nhanh, có người nói cho mới đánh max điểm cuối cùng đều tìm tới đẹp đẽ lão bà nha!

Di động trạm (đứng) hoàn toàn mới biến đổi bản thăng cấp địa chỉ: Số liệu cùng phiếu tên sách cùng máy vi tính trạm (đứng) đồng bộ, không quảng

cáo tươi mát xem!

------oOo------

Chương 382: Ta là loại kia đánh đánh giết giết người sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tới rồi lão đệ!"

Vương Bảo quay về Phạm Trọng hơi cười.

Thế nhưng nụ cười này, giống như với ác ma nụ cười, ở Phạm Trọng thánh tử trong đầu lôi kéo thật dài bóng mờ!

"Huynh... Huynh đệ, không đúng! Đại ca! Đại ca ta sai rồi! Ta không nên phái người truy sát ngươi!"

Phạm Trọng thánh tử lập tức nhận sợ!

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a!

Hắn Cửu thúc còn chưa tới, liền bản thân hắn cùng với hắn hộ đạo ông lão gộp lại, cũng không đủ Hỏa Vân Tà Thần một cái ngón tay!

Đã như vậy, vậy còn trang lông gà?

Vương Bảo ha ha cười, "Không có chuyện gì không có chuyện gì, con người của ta, kỳ thực rất đại độ! Rộng thoáng rất! Ta tha thứ ngươi?"

"Thật sự?" Phạm Trọng đại hỉ!

"Đương nhiên là giả a, ngươi cái đậu bỉ!"

Lão Miêu vui khôn tả, nằm nhoài Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai cười lăn lộn.

Phạm Trọng vẻ mặt cứng đờ, trong mắt lửa giận lóe lên một cái rồi biến

mất, này con đáng chết mèo yêu, nếu không là hắn, lão tử sẽ không bị tóm, bây giờ lại còn cười nhạo ta!

Ngươi liền cho ta chờ đi!

Chờ ta Cửu thúc đến rồi, ta trực tiếp nướng ngươi!

“Đừng nghịch!”

Vương Bảo trừng lão Miêu một chút, không vui nói.

Tiếp đó, vẻ mặt ôn hòa đối với Phạm Trọng nói rằng, “lão đệ yên tâm, ta sẽ không giết ngươi! Ta là loại kia đánh đánh giết giết người sao? Ta nhưng là rất ham muốn hòa bình! Ân, ta hỏi ngươi, các ngươi Phạm Thiên Thánh địa, có hay không thần cách a, hồn đan a cái gì? Tỷ như, Tiên đế cảnh giới Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan? Có hay không?”

Phạm Trọng nhìn Vương Bảo vẻ mặt, nói rằng, “không... Không có!”

“Không có?”

Vương Bảo âm thanh tăng cao 120 độ, nụ cười từ từ thu lại!

Phạm Trọng trong lòng cuồng run, vội vàng giải thích, “Cái này thật không có!”

Vương Bảo hơi nhướng mày, “Xem ra ngươi rất không thành thật a! Ngươi đường đường một thánh địa, đế chủ cường giả đều có một đống lớn, chỉ là một cái Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, ngươi nói với ta không có?”

“Tà thần!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp.

Hỏa Vân Tà Thần lập tức nghiêm túc ứng nói, “chủ nhân xin phân phó!”

“Các ngươi sát thủ có hay không cái gì bức cung thủ đoạn?”

Hỏa Vân Tà Thần lập tức giây hiểu, nhìn Phạm Trọng, không có ý tốt nói rằng, “chủ nhân! Muốn nói bức cung thủ đoạn, ta nhưng là vương giả cấp bậc! Ta tu luyện qua xương mềm chưởng, một chưởng xuống, xương toàn bộ nát rơi! Đau đến không muốn sống!”

Phạm Trọng hồn đều sắp doạ bay!

Hắn từ nhỏ đã quen sống trong nhung lụa, chưa từng trải qua những này!

Sắc mặt trắng bệch, tê cả da đầu, đều sắp nước tiểu vỡ!

Toàn thân xương đều nát rơi a!

Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

Giời ạ người bên ngoài đều như thế tà ác sao? Tại sao có thể có tà ác như thế thủ đoạn?

Có điều.

Vương Bảo nhưng là khẽ lắc đầu, nhạt âm thanh nói, “ngươi này không được a! Xem ra, còn cần ta dạy dỗ ngươi! Như vậy, ta dạy cho ngươi vài loại ta gia hương công phu, một cái gọi nát trứng cuồng trảo, một trảo xuống, trứng nát mỏi mệt (chua) thoải mái! Lại một cái, bạo gà Thần Quyền, cái này liền lợi hại, hiệu quả ngươi hiểu! Cái cuối cùng, phá cúc cơn giận, cái này cần công cụ, ngươi mà lại đây, ta dạy cặn kẽ ngươi...”

Người ở chỗ này toàn bộ đều chảy ra mồ hôi lạnh!

Đặc biệt là Phạm Trọng!

Càng là cảm giác mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngất đi!

Nát trứng cuồng trảo a!

Bạo gà Thần Quyền a!

Phá cúc cơn giận a!

A phốc!

Đều mẹ nó cái gì quỷ?

Bụng dưới căng thẳng, Phạm Trọng triệt để vỡ, tâm thái toàn vỡ, hắn bị Vương Bảo dọa sợ, ở trong mắt hắn, vào giờ phút này Vương Bảo, so với tà ma đều muốn tà ác hơn 12,000 lần!

Quá rất sao làm người ta sợ hãi!

"Đại ca! Đại ca! Không nên như vậy đối với ta!"

Phạm Trọng nước mắt nước mũi đều bão tố đi ra, rít gào nói, "chúng ta có Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, coi như không có, bằng vào ta tổ gia thủ đoạn thông thiên, cũng có thể giúp đại ca tìm tới, cầu ngài không muốn nát ta! Không muốn bạo ta! Không muốn phá ta!"

"Cổ Đức!"

Vương Bảo vỗ vỗ tay, tiến lên, nắm ở Phạm Trọng vai, nháy mắt nói rằng, "ngươi xem, sớm như vậy không là tốt rồi? Kỳ thực ta đều là nói chơi, ngươi như thế nghe lời, ta làm sao sẽ như vậy đối với ngươi, đúng không?"

Phạm Trọng lệ rơi đầy mặt!

"Mau mau thông báo trong nhà của ngươi người, nhường bọn họ chuẩn bị đi, nói rõ trước a, ngươi chỉ có năm ngày thời gian, vượt thời điểm sau khi..."

"Đừng trách ta thủ đoạn ác độc phá vỡ gà!"

Phạm Trọng mãnh gật đầu!

Hắn cũng không muốn làm thái giám, nữ nhân mới là hắn sống tiếp duy

nhất động lực!

...

...

Phạm Trọng lần thứ hai truyền ra tin tức, vẫn là hắn Cửu thúc, Phạm Vô Ưu!

Nhận được tin tức sau khi.

Phạm Vô Ưu đột nhiên ngừng chân, bởi vì vừa nãy thời điểm, hắn chính mang người ở trên không đi nhanh.

Tin tức xem xong.

Phạm Vô Ưu há hốc mồm!

Khe nằm!

Cháu lớn bị người bắt được?

Vốn là, hắn còn muốn cùng cháu lớn hội hợp, thế cháu lớn hả giận, thế nhưng hiện tại, Phạm Vô Ưu cảm thấy sự tình đã vượt khỏi tầm kiểm soát của chính mình!

Phạm Trọng nhưng là bọn họ Thánh địa bảo bối!

Này Đệ nhất duy nhất huyết thống cháu ruột, có bao nhiêu bảo bối vậy cũng không cần nhiều lời!

“Đáng chết!”

Phạm Vô Ưu sắc mặt từ từ âm trầm lại, trầm tư nửa ngày, đột nhiên vung tay lên, mang người lần thứ hai trở về!

Trở lại Phạm Thiên Thánh địa, Phạm Vô Ưu một mặt đau “bi” đi tìm Phạm

Vô Ưu cha đẻ, Phạm Vô Tình!

“Đại ca!”

Phạm Vô Ưu tìm tới Phạm Vô Tình thời điểm, Phạm Vô Tình chính đang thư phòng đọc sách.

“Cửu đệ a! Có việc?”

Phạm Vô Tình ngẩng đầu, kinh ngạc hỏi.

Phạm Vô Ưu hít một hơi, nói rằng, “đại ca, xảy ra vấn đề rồi... Tiểu Trọng hắn... Bị người bắt cóc!”

Phạm Vô Tình ánh mắt đột nhiên vẫn!

Nhi tử bị bắt cóc?

Phốc a!

Này mẹ nó xảy ra đại sự a!

Phạm gia cái này thế lực bá chủ gia tộc, liền chỉ vào nhi tử khai chi tán diệp đây!

Đột nhiên vỗ bàn một cái, Phạm Vô Tình đứng lên đến, lớn tiếng nói, “ai làm? Là ai gan to như vậy? Còn có, tiểu Trọng lần này đi ra ngoài, không phải mang theo hộ vệ sao? Hơn nữa hắn có lão tổ ban tặng chí bảo, dù cho là chín sao Tiên đế, cũng tuyệt đối không đả thương được hắn!”

Phạm Vô Ưu trầm giọng nói, “đại ca! Cái kia người lai lịch bất phàm, tiểu Trọng suy đoán, là Thánh địa truyền nhân, hơn nữa... Thực lực vượt xa chín sao Tiên đế! Cái kia Thiên Long tiên quốc Thiên Long tiên đế, đều bị đối phương nô bộc đùa bỡn với ở trong lòng bàn tay!”

Phạm Vô Tình hoàn toàn biến sắc!

“Đại ca, đối phương yêu cầu chúng ta lấy ra Tiên đế cảnh giới Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, mới thả tiểu Trọng! Đồ chơi kia... Chúng ta không có a! Làm sao bây giờ?”

Phạm Vô Ưu lo lắng nói.

Phạm Vô Tình tận lực để cho mình bình tĩnh lại.

Sau nửa ngày.

Phạm Vô Tình trầm thấp cực kỳ nói rằng, “Tiên đế cảnh giới Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, ta biết nơi nào có! Hắc Ngục thánh tổ, thì có một viên! Việc này, còn cần thánh tổ đứng ra! Ta vậy thì đi tìm thánh tổ!”

Cũng không lâu lắm.

Phạm Thiên Thánh địa tựa hồ bị to lớn uy thế bao phủ, trong thánh địa hết thảy võ giả, trong lòng đều là mò chìm xuống.

Chỉ chốc lát sau, một cái ông lão mặc áo đen, sắc mặt âm trầm đạp không, rất nhanh biến mất ở Phạm Thiên Thánh địa.

Cùng lúc đó.

Phạm Vô Tình phát sinh Triệu Tập Lệnh, Phạm Thiên Thánh địa gần năm phần mười đế chủ, đều bị triệu tập lại đây, ở Phạm Vô Tình dẫn dắt đi, thẳng đến Thiên Long tiên quốc!

Phạm Vô Tình nội tâm sát ý, đạt đến cực hạn!

Phạm Trọng là con trai của hắn, cũng là Phạm Thiên Thánh địa sinh mạng, vì lẽ đó, dù cho biết Phạm Trọng tầm quan trọng, thế nhưng, Phạm Vô Tình bọn họ, cũng không làm sao quan tâm qua Phạm Trọng vấn đề an toàn.

Vì sao?

Bởi vì ai rất sao không biết.

Động Phạm Trọng.

Chẳng khác nào triệt để trêu chọc lông Phạm Thiên Thánh địa!

Lần này, bất kể là ai!

Nhất định phải nhường hắn, trả giá bằng máu...

------oOo------

Chương 383: Ngươi cái không biết xấu hổ mèo yêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Ngục Thánh địa!

Tuy rằng đành phải với thứ hai Thánh địa, thế nhưng Hắc Ngục Thánh địa trên đời người trong mắt, nhưng đáng sợ hơn!

Tu vi đạt đến đế chủ cảnh giới, chỉ có hai cái lựa chọn, hoặc là, chính mình xây một cái Thánh địa, chịu đựng cái khác Thánh địa công kích gột rửa, hoặc là, gia nhập cái khác Thánh địa!

Mà Hắc Ngục Thánh địa!

Chỉ lấy Sát tâm nặng Tiên đế!

Vì lẽ đó Hắc Ngục Thánh địa từ trên xuống dưới, cho tới Hắc Ngục thánh tổ, cho tới phổ thông nô bộc, từng cái từng cái đều là Sát thần!

Phạm Thiên thánh tổ đến!

Tự nhiên là Hắc Ngục thánh tổ tự mình tiếp đón!

“Phạm huynh! Hôm nay làm sao rảnh rỗi, tới chỗ của ta làm khách a?”

Hắc Ngục thánh tổ ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng.

Phạm Thiên thánh tổ tâm tình tối tăm, căn bản không tâm tình cùng Hắc Ngục thánh tổ lá mặt lá trái, nhạt âm thanh nói, “Hắc Ngục huynh, ta biết trong tay ngươi có một viên Tiên đế cảnh giới Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, vật ấy ta hiện tại rất cần, ra giá đi!”

Hắc Ngục thánh Tổ thần sắc kinh ngạc, hé mắt, “Thiên Sơn tuyết thiềm hồn

đan... Xem ra phạm huynh là cần muốn cứu người a!”

“Không sai! Ta cũng không dối gạt ngươi! Ta hiện tại cần gấp nó cứu người!” Phạm Thiên thánh tổ trầm giọng nói.

Hắc Ngục thánh tổ trên mặt lộ ra vẻ khó khăn.

Trong lòng nhưng là hồi hộp!

Đây chính là đưa tới cửa oan đại đầu a!

Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, giống như là cái mạng thứ hai, dùng đến chỗ mấu chốt, đó là Thông Thiên chí bảo!

“Phạm huynh, ngươi cũng biết Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, rất quý giá! Huống hồ, trong tay ta này viên Tiên đế cảnh giới, càng là ta phế bỏ lớn lao đánh đổi tới tay! Ta không phải là không muốn cho ngươi, thế nhưng...”

Hắc Ngục thánh tổ lời nói một trận, nhìn Phạm Thiên thánh tổ!

Phạm Thiên thánh tổ hít một hơi, đột nhiên xoay tay, “Vật ấy có thể cho ngươi!”

Lòng bàn tay của hắn, là một viên viên cầu, toàn thân Akaguro, toả ra quỷ dị u mang.

Hắc Ngục thánh tổ ánh mắt tỏa ánh sáng, “U ám thần nguyên? Bảo bối tốt!”

Dứt lời.

Hắc Ngục thánh tổ lại mang theo tiếc nuối nói rằng, “đáng tiếc a, thần nguyên tuy rằng quý giá, thế nhưng... Sinh mệnh càng đáng quý...”

Phạm Thiên thánh tổ ánh mắt chớp qua một vệt tức giận!

Ma trứng!

Quá mẹ nó lòng tham chứ?

Đây chính là một viên thần nguyên, hấp thu có thể mang đến chỗ tốt lớn bao nhiêu, trong lòng ngươi không điểm b số sao? Lại vẫn không vừa lòng?

“Hắc Ngục huynh, không muốn quá phận quá đáng!” Phạm Thiên thánh tổ mặt âm trầm thấp giọng nói.

Hắc Ngục thánh tổ ánh mắt chìm xuống, có chút bất mãn nói, “Phạm huynh lời này là nói thế nào? Lẽ nào ta nói không đúng? Quyền tài sắc, ở sinh mệnh trước mặt, đều là không đáng nhắc tới! Nếu như ngươi cảm thấy ta ở thừa dịp cháy nhà hôi của, cái kia phạm huynh có thể đi trở về!”

Phạm Thiên thánh tổ được kêu là một cái khí a!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Mịa nó cả nhà ngươi cái cà chân a!

Này rất sao vẫn không tính là thừa dịp cháy nhà hôi của?

Trầm mặc Bán tiên.

Phạm Thiên thánh tổ vẫn là quyết định nhịn!

Thấp rên một tiếng, lần thứ hai lấy ra một vật, vật ấy toàn thân nhũ bạch, là một con đoạn góc (sừng).

Hắc Ngục thánh tổ híp mắt nhìn, cũng không nói lời nào!

Ý kia rất rõ ràng!

Không có đủ hay không.

Phạm Thiên thánh tổ hận chính là nghiến răng nghiến lợi, lấy thêm, đầy đủ lấy ra bốn cái chí bảo sau khi, Hắc Ngục thánh tổ đột nhiên nói rằng, “phạm huynh, hai người chúng ta ngàn năm trước tìm kiếm toà kia di tích cổ,

ngươi từng từng chiếm được một cái bản chép tay, không biết, có thể hay không cho ta? Nếu như ngươi cho ta bản chép tay, thêm vào những thứ đồ này, vậy ta tuyết thiềm hồn đan, tặng cho ngươi, lại có làm sao?”

Phạm Thiên thánh tổ đột nhiên nặn nặn nắm đấm!

Hắn nhìn chằm chằm Hắc Ngục thánh tổ.

Hắc Ngục thánh tổ vẫn như cũ không sợ với hắn đối diện!

Sau nửa ngày, Phạm Thiên thánh tổ cười lạnh một tiếng, đem một quyển cổ xưa bản chép tay lấy ra.

Hắc Ngục thánh tổ mặt mày hớn hở, đem tất cả mọi thứ thu hồi sau, liền đem tuyết thiềm hồn đan lấy ra, phóng khoáng cho Phạm Thiên thánh tổ!

Phạm Thiên thánh tổ một câu nói đều thiếu nợ phụng, cầm đồ vật, xoay người rời đi, hắn sợ chính mình không nhịn được, một quyền chuỳ (nện) đến Hắc Ngục thánh tổ tấm kia đáng ghét trên mặt.

Chờ đến Phạm Thiên thánh tổ đi rồi.

Hắc Ngục thánh tổ híp mắt, đột nhiên cười lạnh một tiếng, kêu lên một người, nhường hắn đi ra ngoài dò xét hồi lâu, sau nửa ngày, người kia trở về, bẩm báo nói, “hồi bẩm thánh tổ, trước đây không lâu Phạm Thiên Thánh địa đại quân điều động, gần nửa đế chủ đều lên đường rồi, xem phương hướng, hình như là Thiên Long tiên quốc...”

Hắc Ngục thánh tổ ánh mắt tỏa ánh sáng, nặn nặn nắm đấm, “Phạm Thiên lão Quỷ theo ta muốn tuyết thiềm hồn đan, hiện tại lại làm ra động tĩnh lớn như vậy, đây nhất định xảy ra đại sự a!”

Trên mặt chớp qua một vệt hưng phấn.

Hắc Ngục thánh tổ cười to mà lên, trực tiếp vọt ra ngoài.

Ai cũng không muốn làm vạn năm lão! 1 hai, nếu như có thể, Hắc Ngục

thánh tổ dĩ nhiên muốn diệt Phạm Thiên Thánh địa, thay vào đó!

...

...

Thiên Long tiên quốc thủ đô.

Tiên cung bên trong.

Thiên Long tiên đế phảng phất một cái bị tra tấn cô dâu nhỏ, ngồi ở vương tọa bên dưới, mà ở vương tọa bên trên, lão Miêu nằm sấp ở một cái hoa lệ trên thảm, lười biếng nhìn phía dưới.

Một cái cung nữ ngoan ngoãn hầu hạ lão Miêu.

Cây nho, điểm tâm, lão Miêu ăn thản nhiên, phía dưới nhưng là vũ nữ hành múa, dáng người uyển chuyển.

Vương Bảo cùng Hỏa Vân Tà Thần mang theo Phạm Trọng rời đi, liền còn lại lão Miêu.

Cho tới vì sao còn lại hắn, tự nhiên là bởi vì hàng này thích hợp nhất làm người trung gian a!

Căn bản không sợ đối phương trở mặt!

Đột nhiên.

Lão Miêu liếc mắt một cái Thiên Long tiên đế, nói rằng, “tiểu Thiên a...”

Thiên Long tiên đế trong lòng phiền muộn cực kỳ.

Khe nằm!

Ta rất sao đường đường chín sao Tiên đế, chấp chưởng một đại tiên quốc, tiểu Thiên? Này rất sao cái gì quỷ xưng hô?

Ta có thể chịu sao?

Ta nhịn!

“Miêu gia, ngài có gì phân phó?” Thiên Long tiên đế nịnh nọt cười, hắn cũng không biết chính mình dĩ nhiên có thể cười đến như thế chân chó.

Lão Miêu ho nhẹ một tiếng, “Cái kia cái gì, ngươi nơi này lẽ nào cũng chỉ có loại này? Sẽ không có điểm bạo tạc?”

“Bạo tạc?” Thiên Long tiên đế ngẩn ngơ.

Sau đó phản ứng lại, lập tức xuống dặn dò một hồi.

Sau đó...

“Khe nằm!”

Lão Miêu lập tức văng, “Đại gia ngươi! Ta là nói bạo tạc! Ngươi rất sao có hiểu hay không a? Làm cho các nàng mặc quần áo vào, ta lại không phải lão Vương cái kia hàng!”

Thiên Long tiên đế phiền muộn, lần thứ hai dặn dò một hồi, hỏi nói, “Miêu gia, ngài đến cùng nghĩ nhìn cái gì?”

Lão Miêu không quen nhìn Thiên Long tiên đế, “Ngươi thật là quá ngu! Chẳng trách dám đắc tội lão Vương, ngươi mở to hai mắt nhìn ta...”

Thiên Long tiên đế nhìn lão Miêu, nhìn nhìn, nửa ngày hắn đã hiểu!

Sau đó hắn liền mộc!

Khe nằm!

Này con đáng chết mèo yêu, không phải là muốn xem mèo yêu nhảy cái kia cái gì múa chứ?

Phốc ngươi muội a!

Ta rất sao lên cái nào cho ngươi tìm như vậy mèo yêu đi?

“Miêu gia, ta... Ta đã hiểu! Có điều, ta cần thời gian sắp xếp, kính xin Miêu gia các loại...”

Thiên Long tiên đế mi tâm chảy mồ hôi lạnh nói rằng.

Lão Miêu cười quái dị nói, “Không sao, Miêu gia thời gian sung túc rất!”

Thiên Long tiên đế mang theo lòng tràn đầy phiền muộn, cung kính rời đi.

Lão Miêu rất hưng phấn, cảm giác mình có thể mở mang tầm mắt, cái nào ngờ tới, cũng không lâu lắm, từng đạo từng đạo khủng bố cực kỳ khí thế, ngay ở Thiên Long Tiên cung bên trong giáng lâm xuống!

Tiên cung trên không!

Phạm Vô Tình các loại Phạm Thiên Thánh địa đế chủ, phảng phất từng cái từng cái băng mụn nhọt, sắc mặt lạnh lẽo nhìn phía dưới!

Thiên Long tiên đế cảm giác được, lập tức đi tới, nhìn thấy Phạm Vô Tình đám người, hắn suýt chút nữa khóc!

Cuối cùng cũng coi như là đến rồi!

Phạm Thiên Thánh địa cường lực quân đội bạn!

Ma trứng! Con kia đáng chết mèo yêu, ngươi ngày thật tốt, rất sao đến cùng!

Còn muốn xem nữ mèo yêu nhảy ra! 1 y phục! 1 múa đây? Ngươi cái không biết xấu hổ, ngươi xem cái cà, sau đó ngươi liền gặp vận đen...

------oOo------

Chương 384: Liền hỏi hỏi các ngươi có sợ hay không!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tiền bối!"

Thiên Long tiên đế nhanh chóng đi tới Phạm Vô Tình đám người bên người, khom mình hành lễ!

Phạm Vô Tình ánh mắt lạnh lẽo cực kỳ, lạnh lùng nói rằng, "bọn họ người đâu?"

"Hồi bẩm tiền bối, cái kia Vương Đại Chùy mang theo thánh tử rời đi thủ đô, chỉ để lại một cái mèo yêu làm người trung gian!" Thiên Long tiên đế cung kính nói.

Phạm Vô Tình nôn nóng phất tay một cái, "Mang ta đi!"

Đoàn người bước vào Tiên cung chính điện.

Lão Miêu nhưng vẫn là lười biếng nằm nhoài ở chỗ này, nhìn thấy Phạm Vô Tình đám người, căn bản không có gì phản ứng, chỉ là tùy ý vẫy vẫy móng vuốt, nói rằng, "meo cái meow, các ngươi cuối cùng cũng coi như là đến rồi! Cái kia cái gì, tuyết thiềm hồn đan mang đến sao?"

Phạm Vô Tình trong mắt lệ mang lóe lên, "Ngu xuẩn! Dám áp chế ta Phạm Thiên Thánh địa, các ngươi lẽ nào liền không có suy nghĩ qua hậu quả?"

Lão Miêu vui khôn tả, "Hậu quả? Có cái gì hậu quả? Ngươi còn có thể báo thù sao nhỏ? Meo meo meo, Miêu gia khuyên ngươi a, tốt nhất từ bỏ cái ý niệm này, bởi vì dám tìm lão Vương phiền phức, không phải chết rồi, chính là ở chết trên đường!"

Phạm Vô Tình hé mắt.

Ở phía sau hắn, một đám đế chủ sắc mặt âm trầm cực kỳ, khí thế đồng thời bạo phát!

Đây chính là mấy chục tôn đế chủ.

Khí thế liên hợp lại, kinh thiên động địa, khủng bố cực kỳ, hướng về lão Miêu trực tiếp nghiền ép lên đi!

Chỉ là.

Lão Miêu nhưng là cười nhạo nói, "chớ ngu! Coi như là chân thần, cũng không đả thương được Miêu gia nửa sợi lông! Trang cái chổi lông gà a? Đừng lãng phí thời gian, đồ vật đem ra, lão Vương thả người, chỉ đơn giản như vậy!"

Phạm Vô Tình con ngươi co rụt lại!

Còn lại đế chủ cũng là dồn dập thấp hít một hơi khí lạnh!

Bọn họ nhiều như vậy đế chủ cường giả, mạnh mẽ như vậy khí thế liên hợp, dĩ nhiên thật giống vô dụng bình thường, này con đáng chết mèo yêu, đến cùng là cái gì cảnh giới?

"Ta muốn tiên kiến người!" Phạm Vô Tình đột nhiên gầm nhẹ nói.

Nhi tử bị tóm, không rõ sống chết, Phạm Vô Tình có thể duy trì lý trí, đã rất hiếm có rồi!

"Có thể!"

Lão Miêu nhướng mắt lớp vỏ, trên móng vuốt ánh sáng lóe lên, một cái mang theo màn hình máy móc xuất hiện.

Dựa theo Vương Bảo giáo dục mân mê một phen, màn hình bên trên, ánh sáng lóe lên, xuất hiện Vương Bảo khuôn mặt, "Lão Miêu, đúng hay không Phạm Thiên Thánh địa người đến?"

“Chính ngươi với bọn hắn tán gẫu đi!”

Lão Miêu ấn ấn một cái nhấn nữu, điện bên trong nhất thời xuất hiện Vương Bảo to lớn hình ảnh.

Nhìn lướt qua Phạm Vô Tình đám người, Vương Bảo cười híp mắt nói, “Mấy vị! Lần đầu gặp mặt, tự giới thiệu mình một chút, tại hạ Vương Đại Chùy, nhân xưng vô địch Chùy ca! Hiện tại con tin ở trên tay ta, vật của ta muốn đây?”

Phạm Vô Tình sự thù hận vô cùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, nặn nặn nắm đấm, lạnh giọng nói, “con trai của ta đây?”

Vương Bảo sững sờ.

Đón lấy liền nở nụ cười, “Hóa ra là chính chủ a! Ha ha, Phạm Trọng, lại đây lại đây!”

Vương Bảo quay về bên người ngoắc ngoắc tay.

Một bóng người đi tới, xuất hiện ở ảnh ảnh bên trong, chính là Phạm Trọng, tựa hồ nhìn thấy Phạm Vô Tình, Phạm Trọng kích động hỏng rồi, đỏ mắt, thê thảm gọi nói, “cha... Cha nhanh cứu ta!”

“Tiểu Trọng!”

Phạm Vô Tình cắn răng.

“Đồ vật!”

Vương Bảo ngoắc ngoắc ngón tay, cười hì hì nói, “Ngươi xem, ta nhưng là thành ý mười phần! Đồ vật ở đâu?”

Phạm Vô Tình hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “tuyết thiềm hồn đan, chẳng mấy chốc sẽ đưa đến!”

Vương Bảo nụ cười, đột nhiên thu lại.

Sau đó, đột nhiên cười lạnh nói, “vậy ngươi rất sao liên hệ ta làm len sợi? Không biết tiểu gia vài giây trăm vạn trên dưới a? Ta thời gian rất gấp có được hay không? Gần nhất thế đạo như thế khó hỗn, ta còn hi vọng nhiều trói mấy người thu tiền chuộc đây!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên tay vỗ một cái, liền nhìn thấy một mặt kỳ ký Phạm Trọng, đã biến thành một mặt mộng bức, sau đó liền bị quất bay, biến mất ở trong hình ảnh!

Tiếp theo, Vương Bảo bàn tay lớn lần thứ hai hút một cái, Phạm Trọng bị hắn hút vào trong tay, trong tay một cái tuyết trắng (Haku) Winky (lấp lánh) trường đao xuất hiện, giơ tay chém xuống, Phạm Trọng cánh tay trái mộc có!

Một màn như thế!

Liền như thế phát sinh ở Phạm Vô Tình dưới mí mắt!

Cho tới, Phạm Vô Tình đều không phản ứng lại!

Phốc ngươi muội a!

Tình huống gì?

Làm sao liền muốn giết con tin?

Không phải là nhường ngươi chờ một chút sao? Các loại có thể chết vẫn là sao nhỏ? Khe nằm! Không mang theo như ngươi vậy chơi a!

Như ngươi vậy, chúng ta còn có thể hay không thể vui vẻ giao dịch?

“Đáng chết!”

“Lớn mật!”

“Cuồng đồ làm càn!”

“Tiểu Trọng... Ngươi cái này đồ tể! Ngươi thật là ác độc độc a!”

Một đám đế chủ đều là thét lên ầm ĩ lên, trong đó mấy cái Phạm gia đế chủ, càng là lo lắng cực kỳ, phẫn nộ vô biên!

Phạm Vô Tình phản ứng lại, lớn tiếng gào thét nói, “ngươi muốn làm gì? Khe nằm! Ngươi dừng tay cho ta!”

Vương Bảo đột nhiên ném xuống Phạm Trọng, tới gần màn ảnh, lạnh lùng nói rằng, “đừng trách ta! Ai để cho các ngươi lãng phí thời gian của ta? Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, sự khoan dung của ta độ, là có hạn! Ba ngày, trong vòng ba ngày ta muốn nhìn thấy tuyết thiềm hồn đan, bằng không ta liền giết con tin!”

Hư không ảnh ảnh lóe lên, tiếp theo liền biến mất.

Lão Miêu thu hồi Vương Bảo cho hắn video bộ đàm, lười biếng nói rằng, “ngươi xem, ta nói đi? Lão Vương tính khí lão thối, ta cũng không dám chọc giận hắn, các ngươi nha, không đồ vật, còn muốn giao dịch? Này không phải muốn ăn đòn sao?”

“Hỗn đản!”

Phạm Vô Tình ghét ai thì ghét cả đường đi lối về, trực tiếp đem lửa giận phát tiết đến lão Miêu trên người, ánh mắt lệ mang cuồng thiểm, hét lớn một tiếng, trực tiếp duỗi tay lần mò, một cái trọng kiếm xuất hiện ở trong tay hắn!

Quay về lão Miêu điên cuồng vừa bổ!

Ầm ầm!

Hư không rung động, phảng phất sụp xuống bình thường, một luồng không cách nào hình dung đao khí, không ngừng về phía trước lan tràn, trong nháy mắt, liền tập kích đến lão Miêu trên người!

Cung điện mặt đất nứt ra, bức tường cũng bắt đầu chia năm xẻ bảy!

Có điều, mạnh mẽ như vậy một đòn...

Nhưng cũng là nhường lão Miêu, đau la to lên, thân thể chạy toán loạn ở giữa không trung, lão Miêu rít gào nói, "meo cái meow, Miêu gia liền biết, lão Vương cái kia hàng giữ ta lại, chính là hấp dẫn hỏa lực! Tên khốn kiếp đáng chết này, còn có các ngươi..."

"Một đám ngớ ngẩn! Đánh ta làm lông gà a? Miêu gia lại không trói tên tiểu tử kia! Hừ hừ, thật sự coi Miêu gia là ngồi không? Xem ta tuyệt chiêu!"

Lão Miêu tức hỏng rồi, hắn là càng nghĩ càng giận, càng khí bộ lông càng nổ, hai con con ngươi chuyển động, tiếp theo ngực bụng liền không ngừng quay cuồng lên!

Trong chớp mắt, một đạo kỳ dị cột sáng, hóa thành đầy trời quang điểm, tùy ý trong lúc đó, Phạm Vô Tình đám người sắc mặt nhất thời đại biến!

Chỉ cảm thấy, cổ họng của chính mình bên trong, tựa hồ nhiều xảy ra điều gì đồ vật!

Nghĩ há mồm nói chuyện, nhưng chỉ có thể "A a a" kêu loạn, không còn gì để nói!

Lão Miêu dương dương tự đắc đứng cung điện trên phế tích không, ôm móng vuốt âm hiểm cười nói, "Miêu gia chiêu này gọi là [câm miệng]! Tư vị làm sao? Không thể nói chuyện chứ? Liền hỏi hỏi các ngươi có sợ hay không!"

Thiên Long tiên đế đứng bên cạnh, mi tâm thẳng đổ mồ hôi lạnh!

Trong lòng điên cuồng nhổ nước bọt, ngươi cái đậu bỉ mèo yêu, không thể nói chuyện sợ cái trứng a! Có cái gì rất sợ?

Có điều.

Phạm Vô Tình, thật là có chút sợ!

Lấy tu vi của hắn, thực lực của hắn, có thể như thế giam lại hắn khả năng nói chuyện, thủ đoạn như thế, cũng là nhường hắn kiêng kỵ vạn phần!

Hơn nữa vừa nãy, căn bản không có một chút nào sóng sức mạnh, liền có thể ảnh ảnh thông tin thủ đoạn.

Phạm Vô Tình tâm trạng chìm xuống, con mắt nhìn chằm chằm lão Miêu, đúng là thành thật.

Mèo yêu mặt mày hớn hở, sau đó, đột nhiên trừng Thiên Long tiên đế, lớn mắng nói, "ngươi cái thứ hỗn trướng! Miêu gia muốn tiết mục đây? Ngươi sắp xếp hay chưa?"

Thiên Long tiên đế khóc không ra nước mắt!

Ma trứng!

Lúc này còn không quên ngươi tiết mục, ngươi là có bao nhiêu khát khao a?

Còn có...

Vụ thảo ngươi cái cà chân!

Liền Phạm Thiên Thánh địa nhiều như vậy đế chủ, đều bắt ngươi không có cách nào?

Ngươi vì sao như thế treo?

"Miêu gia... Ta vậy thì đi, vậy thì đi..."

Thiên Long tiên đế tâm trạng bi thương, nhưng cũng chỉ có thể đàng hoàng bước nhanh rời đi.

Mà vào giờ phút này.

Tiên cung nơi sâu xa.

Một lão giả, không ngừng sát mi tâm mồ hôi lạnh, thấp giọng lẩm bẩm nói, “may a! May lão già ta cơ trí, không có đi ra ngoài... Quá rất sao đáng sợ...”

------oOo------

Chương 385: Phải làm hắn 1 làm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một toà núi hoang đỉnh.

Phạm Trọng một mặt mộng bức nhìn đồng dạng khuôn mặt cụt tay chính mình, chậm rãi biến mất, trong lòng nhất thời càng thêm hoảng sợ.

Vụ thảo!

Đây là thủ đoạn gì?

Cái tên này vì sao như thế trâu bò?

Quá không có thiên lý chứ?

Xua tan kính tượng phân thân Vương Bảo, liếc mắt nhìn Phạm Trọng, hơi cười, "Đừng sợ, ta sẽ không như vậy đối với ngươi! Ta há lại là loại kia không hề có nguyên tắc bọn cướp!"

Phạm Trọng khóc không ra nước mắt?

Ngươi không phải sao?

Ta rất sao làm sao như thế không tin đây!

"Chờ tin tức đi!"

Vương Bảo lười biếng nói, triệu ra một cái ghế nằm, ngồi xuống, Hỏa Vân Tà Thần thập phần chân chó làm ra một cái lớn cây quạt, cho Vương Bảo quạt gió hóng mát.

Vương Bảo thoả mãn cực kỳ, đối với Hỏa Vân Tà Thần nói rằng, "Tà thần a, dung hợp kiểu gì?"

Hỏa Vân Tà Thần siểm cười quyến rũ nói, “chủ nhân, còn đến tiếp tục cố gắng! Nô tài sẽ cố gắng gấp bội, tranh thủ sớm ngày dung hợp!”

“Không sai!”

Vương Bảo gật gù.

Một lát sau, Vương Bảo cảm giác thấy hơi tẻ nhạt, liền đối với Phạm Trọng ngoắc ngoắc tay, nói rằng, “Tà thần, đem trang bị lấy ra, ba người chúng ta đấu đem địa chủ!”

“Phải!”

Hỏa Vân Tà Thần cung kính lấy ra đấu địa chủ trang phục, một bàn ba ghế tựa một bộ bài pu-khơ!

Đây là tiêu chuẩn bố trí, Hỏa Vân Tà Thần tự mình chế tạo, chuẩn bị mấy trăm bộ.

Phạm Trọng lo lắng cực kỳ đi tới, sợ mất mật, hai chân đều ở co giật, khô cằn nói rằng, “tiền bối... Cái gì... Vì sao kêu đấu địa chủ?”

Vương Bảo cười híp mắt nói, “Đấu địa chủ a, là một loại trò chơi, chơi rất vui! Đến đến đến, ta trước tiên dạy ngươi làm sao chơi!”

Tay lấy tay dạy xong.

Phạm Trọng liền tâm tình trầm trọng bắt đầu đấu địa chủ, liên tục vài đem, hắn đều là địa chủ, bị Vương Bảo cùng Tà thần đả kích chính là thương tích đầy mình, tấn công dữ dội liên tục.

Chơi game mà, adrenalin nhấc lên cao, Phạm Trọng nhất thời cũng không như vậy sợ, đột nhiên, Vương Bảo là địa chủ, Phạm Trọng sướng đến phát rồ rồi, ở hắn nghĩ đến, vẫn là nông dân tốt, hai người hai đánh một đây.

Lúc này, Phạm Trọng liền đối với Hỏa Vân Tà Thần nói rằng, “Tà thần tiền

bối, chúng ta đồng thời liên thủ, nhất định có thể thắng!”

Nửa ngày.

Phạm Trọng ngơ ngác nhìn Hỏa Vân Tà Thần ném ra biển hiệu, “Ngươi... Ngươi... Ngươi...”

“Ngươi cái gì ngươi? Đánh bài!”

Hỏa Vân Tà Thần trừng Phạm Trọng một chút, nhanh chóng thanh tẩy.

Này đùa bức!

Còn rất sao liên thủ?

Còn muốn hai đánh một?

Ngươi liên cái búa, ngươi đánh cà? Chính ngươi cái gì thân phận, một điểm tự rõ đều không có sao?

Phạm Trọng đã hiểu, giây hiểu, tâm tình của hắn cực tốc rơi xuống, adrenalin lấy 180 bước tốc độ hạ xuống, yên lặng tiếp tục đánh bài.

Vương Bảo chính hứng thú nồng nặc đây.

Đột nhiên, ánh mắt chìm xuống, nhanh như tia chớp xoay người, nhấc quyền, một luồng cuồn cuộn sức mạnh hàng dài giống như dâng trào ra!

Hư không nơi nào đó!

Một bóng người thiểm hiện ra, rõ ràng là Hắc Ngục thánh tổ!

Trong mắt loé ra vẻ kinh ngạc, Hắc Ngục thánh tổ cũng không coi là chuyện to tát, lúc này nhìn cái kia một mặt dại ra nặng nề, Hắc Ngục thánh tổ sắp cười điên rồi!

Khe nằm!

Thực sự là trời cũng giúp ta a!

Dĩ nhiên là Phạm Trọng!

Bị rất sao bắt cóc?

Ha ha ha!

Phạm ông lão a phạm ông lão, ngươi rất sao cũng có ngày hôm nay!

Chẳng trách ngươi ngày hôm nay gấp cùng hầu tử giống như, hóa ra là tiểu tử này bị người trói lại!

Hắn nhưng là biết Phạm Thiên Thánh địa mạch cửa, vậy thì là Phạm Trọng, nói đến, Phạm gia tuyệt bức là chịu đến trời giận, này Đệ nhất huyết thống tất cả đều là nữ, duy nhất một cái, chính là Phạm Trọng!

Phạm Trọng nếu như ra chuyện gì!

Phạm gia đám kia gia súc, chỉ có thể cả ngày lẫn đêm vất vả, nếu không, huyết thống liền đứt đoạn mất!

Nhưng là.

Thật nếu có thể thành, còn dùng các loại tới hôm nay?

Hắc Ngục thánh tổ được kêu là một cái vui cười a, thời điểm trước kia, hắn không phải không đánh qua Phạm Trọng chú ý, thế nhưng, việc này quá khổng lồ, Phạm Trọng vừa chết, phạm ông lão sẽ điên (chơi), nhất định sẽ toàn lực ứng phó tra rõ hung thủ!

Hai người bọn họ đại thánh địa chính là trọng điểm hoài nghi đối tượng!

Một khi có cái gì manh mối, hắn lộ ra thoáng sơ sót, vậy thì nguy rồi, liều lĩnh phạm ông lão, hắn cũng là rất sợ.

Thế nhưng.

Hiện tại ổn a!

Phạm Trọng bị những người khác bắt cóc!

Mà lão tử, chỉ cần thoáng thêm vào như vậy một nhóm người khí lực, ha ha ha...

Muốn làm liền làm, Hắc Ngục thánh tổ nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, “tiểu tử, đụng tới ta, coi như ngươi xui xẻo...”

Vừa dứt lời.

Hắc Ngục thánh tổ đỉnh đầu, một đạo khói đen bốc lên mà ra, chớp mắt sau khi, hóa thành một cái toàn thân ngăm đen đoản kiếm!

Kiếm này không có chuôi kiếm, chỉ có thân kiếm, thế nhưng Hắc Ngục thánh tổ nhưng là trực tiếp đem đoản kiếm tế luyện thành bản mệnh Tiên khí!

Lúc này đen kiếm thoát ra, trong nháy mắt, liền giáng lâm Vương Bảo đỉnh đầu!

Hỏa Vân Tà Thần ánh mắt âm trầm, mới vừa muốn động thủ, Vương Bảo nhưng là phất tay đánh gãy hắn, hơi cười, trong tay kiếm gỗ xuất hiện, hững hờ nhẹ nhàng chặn lại!

Đen kiếm đánh vào mộc trên thân kiếm!

Lập tức, ca ca ca nứt!

Này một nứt cũng không nên khẩn, Hắc Ngục thánh tổ tâm hồn cũng thuận theo nứt, hắn một mặt mộng bức, khóe miệng phun ra tơ máu, dại ra nhìn tình cảnh này!

Trầm mặc hồi lâu, mới phát sinh một đạo gào thét thảm thiết, “Hỗn đản...

Ta u minh kiếm... Bản tọa muốn đem ngươi lột da tróc thịt...”

Ầm!

Khí thế kinh khủng bạo phát, Hắc Ngục thánh tổ tiên không, vô tận hắc triều, không ngừng lăn lộn, chớp mắt sau khi, liền hóa thành từng đạo từng đạo Hắc Long thân thể, to lớn con mắt toàn bộ nhìn chằm chằm Vương Bảo, theo Hắc Ngục thánh tổ vung tay lên, Hắc Long vọt người, hướng về Vương Bảo nhào đi!

Vương Bảo bất động thanh sắc đem đen kiếm mảnh vỡ thu hồi đến, đón lấy liền gằn giọng nói rằng, “ông lão, ngươi rất sao gây chuyện rồi...”

Dứt lời.

Vương Bảo duỗi vung tay lên, ba đạo linh quang cuốn sạch lấy Hỏa Vân Tà Thần cùng Phạm Trọng, ba người biến mất không thấy hình bóng!

Hắc Long vồ hụt, cả đỉnh núi, bị triệt để đánh nổ!

Hắc Ngục thánh tổ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, khuôn mặt nhanh chóng vặn vẹo lên, ánh mắt hung lệ cực kỳ nhìn chằm chằm bốn phía, thần hồn lực lượng, nhanh chóng toả ra, có điều hồi lâu sau, sắc mặt của hắn thì càng thêm âm trầm!

“Đáng chết, dĩ nhiên chạy!”

Hắc Ngục thánh tổ phảng phất ăn một con ruồi bình thường, khỏi nói nhiều chán ngán!

Tốt đẹp tương lai, nước chảy về biển đông a!

Đứt đoạn mất Phạm gia huyết thống cơ hội, liền như thế lặng lẽ trốn!

Trầm tư nửa ngày.

Hắc Ngục thánh tổ cười lạnh tự nói, “Lão tử trước tiên đi Thiên Long thủ

đô, từ từ ảnh chi, không tin không tìm được cơ hội!”

Bóng người lóe lên, Hắc Ngục thánh tổ biến mất ở tại chỗ.

Mà vào giờ phút này.

Xa xôi nơi nào đó hư không, Vương Bảo ba người xuất hiện, Hỏa Vân Tà Thần hít một hơi, trầm giọng nói, “chủ nhân, người kia hẳn là đế chủ cảnh giới đỉnh cao lão quái vật!”

Vương Bảo gật gù, lạnh đo đo nói rằng, “ta còn không phải là đối thủ của hắn, có điều ngược lại cũng không sợ hắn! Lão hỗn đản kia, không có chuyện gì gây sự với ta, cũng thật là tìm đường chết a, xem lão tử làm sao đùa chơi chết hắn!”

Phạm Trọng đột nhiên run run nói rằng, “tiền bối, cầu ngài không muốn đem ta giao cho hắn, hắn là Hắc Ngục Thánh địa thánh tổ... Ta nếu như rơi vào trong tay hắn, khẳng định đến chết...”

“Hắc Ngục Thánh địa thánh tổ?”

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên quái lạ cười, “Nguyên lai có lớn như vậy lai lịch, chặc chặc, quả thực là đưa tới cửa oan đại đầu a, phải làm hắn một làm...”

------oOo------

Chương 386: Hắc Ngục... Ngươi mẹ nó đến cùng muốn làm gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Long tiên quốc thủ đô.

Phạm Thiên thánh tổ mặt âm trầm giáng lâm Tiên cung, Phạm Vô Tình đám người từ lâu đứng trên đất trống nghênh tiếp.

“Làm sao?”

Phạm Thiên thánh tổ hỏi, ánh mắt mang theo cấp thiết.

Phạm Vô Tình mặt tối sầm lại nói rằng, “thánh tổ, tên kia không phải muốn gặp được Thiên Sơn tuyết thiềm hồn đan, mới nhường liên hệ, lúc trước... Lúc trước ta yêu cầu gặp một lần tiểu Trọng, thấy là nhìn thấy, thế nhưng, tiểu Trọng hắn... Lại bị gãy một cánh tay!”

“Ngươi nói cái gì?”

Phạm Thiên thánh tổ ánh mắt lập loè hung lệ ánh sáng, một luồng không cách nào hình dung sát cơ, xông lên tận trời, toàn bộ thủ đô bên trong võ giả, đều như có cảm giác, cả người mát lạnh, sợ hãi nhìn Tiên cung phương hướng.

Phạm Vô Tình đám người khí đều là khó chịu cực kỳ.

Nghĩ bọn họ Phạm Thiên Thánh địa.

Cỡ nào trâu bò tạc thiên chủ!

Tam đại Thánh địa, trù tính chung toàn cục, liền tứ đại tiên thủ đô đến cho bọn họ cung phụng.

Thân là thứ nhất Thánh địa, Phạm Thiên Thánh địa chính là không thể trêu chọc đại danh từ!

Nhưng bây giờ thì sao?

Thậm chí ngay cả huyết thống đích truyền đều bị người bắt cóc!

Trong bọn họ tâm ngột ngạt giận, có thể tưởng tượng được.

“Đồ đáng chết! Khinh người quá đáng!”

Phạm Thiên thánh tổ khẽ quát một tiếng, lạnh giọng nói, “mau chóng liên hệ hắn, tuyết thiềm hồn đan, ta đã đem ra!”

Phạm Vô Tình đám người còn không nói chuyện.

Lão Miêu nhưng là vọt tới, cười hì hì nói, “Yêu, đến rồi cái càng treo gia hỏa, xem ra ngươi chính là Phạm Thiên thánh tổ lạc?”

Phạm Thiên thánh tổ cau mày nhìn lão Miêu.

Phạm Vô Tình thấp giọng nói, “thánh tổ bớt giận, này mèo yêu không hề tầm thường, trước dùng ra một loại không tên thần thông, giam lại chúng ta âm thanh đầy đủ nửa canh giờ!”

Phạm Thiên thánh tổ ánh mắt tinh mang lóe lên.

Phạm Vô Tình thực lực có thể không thấp, đế chủ trung kỳ cảnh giới, liền tu vi như thế, đều bị im lặng?

“Mèo yêu, chúng ta thánh tổ đã đem tuyết thiềm hồn đan mang đến, ngươi nhanh liên hệ cái kia Vương Đại Chùy!”

Phạm Vô Tình chỉ lo Phạm Thiên thánh tổ khí có điều cùng lão Miêu trở mặt, vội vã mở miệng, hắn nhưng là biết lão Miêu làm người tức giận bản lĩnh.

“Chờ!”

Lão Miêu bắt đầu liên hệ Vương Bảo.

Chỉ có điều.

Hồi lâu đều không có gì phản ứng.

Lão Miêu lăn qua lộn lại mân mê nửa ngày, tức giận nói, “Đáng chết lão Vương, lại rất sao ngột ngạt cái gì ý nghĩ xấu đây? Nhanh tiếp a!”

Cũng nhưng vào lúc này.

Một bóng người, từ trời cao đột nhiên hạ xuống, âm thanh truyền đến, “Lão Miêu, ngươi đang mắng ta, ta nghe được!”

Mèo yêu mí mắt giật lên, nhìn bay xuống Vương Bảo, cười gượng nói, “cái kia cái gì, ta làm sao sẽ mắng ngươi? Ngươi nghe lầm!”

“Sau đó lại tính sổ với ngươi!”

Vương Bảo bị một mảnh vải đen che mặt, hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt rơi vào Phạm Thiên thánh tổ trên người, cười nhạt nói, “ta chính là Vương Đại Chùy! Vật của ta muốn đây?”

“Người đâu?”

Phạm Thiên thánh tổ ngột ngạt lửa giận!

Vương Bảo lạnh giọng nói, “trước tiên giao tiền! Lại cho hàng! Không biết ta quy củ a!”

“Ngươi...”

Phạm Thiên thánh tổ không nhịn được bùng nổ ra đế chủ đỉnh cao khí thế, khủng bố cực kỳ.

Nhưng mà.

Vương Bảo nhưng là híp mắt lại, thình lình cũng tới trước một bước, một luồng cuồn cuộn cực kỳ khí thế dâng trào ra, khí thế kia kinh thiên động địa, so với Phạm Thiên thánh tổ, đều nếu không sính nhiều nhường!

Phạm Thiên thánh tổ cứng lại rồi!

Ngươi muội!

Đã vậy còn quá cường!

Chẳng trách dám trêu lão tử, nguyên lai như thế có thực lực!

Lão Miêu buồn bực liếc mắt nhìn Vương Bảo, hắn nhưng là biết Vương Bảo thực lực, mạnh mẽ như vậy khí thế, này không nên a!

Không biết.

Vào giờ phút này, Vương Bảo chỉ là kính tượng phân thân mà thôi!

Cho tới bản tôn, còn xa lắm.

"Ông lão, ta khuyên ngươi ngữ khí hiếu khách nhất khí một điểm, thái độ khiêm tốn một chút, hành động thành thật một chút, nếu không, quá mức, lão tử không muốn tuyết thiềm hồn đan, thế nhưng tên tiểu tử kia, hừ hừ hanh..."

Vương Bảo mang theo tràn đầy uy hiếp, không có ý tốt nhìn Phạm Thiên thánh tổ.

Phạm Thiên thánh tổ nhìn Vương Bảo, ánh mắt âm trầm, sắc mặt khó coi, Phạm Vô Tình đám người nhưng là vừa là phẫn nộ, lại là hoảng sợ.

Tiên giới, lúc nào thêm ra tới đây sao một vị cường giả tuyệt thế?

"Đây chính là tuyết thiềm hồn đan!"

Phạm Thiên thánh tổ quyết định tạm thời nhịn, dù sao bảo vật quý giá nữa, vẫn là người trọng yếu, còn sau đó, đó là đương nhiên đến báo thù a, quản ngươi rất sao đúng hay không đế chủ đỉnh cao, ngươi rất sao coi như là lại treo, lão tử cũng đến báo thù!

Chuyện này, không rất sao xong!

Lấy ra tuyết thiềm hồn đan.

Phạm Thiên thánh tổ nhìn Vương Bảo, trầm giọng nói, "thả người đi!"

"Trước tiên đem đồ vật cho ta!" Vương Bảo lười biếng nói rằng.

Phạm Thiên thánh tổ hô hấp một trận, có chút do dự.

Vương Bảo cười lạnh nói, "sự kiên trì của ta có hạn, ngươi cũng không muốn khiêu chiến ta điểm mấu chốt, không tin ta đúng không? Vậy ta liền đi!"

Vương Bảo làm dáng phải đi.

Phạm Thiên thánh tổ cuống lên, trực tiếp đem tuyết thiềm hồn đan ném về Vương Bảo, Vương Bảo không thèm nhìn, đem tuyết thiềm hồn đan ném cho lão Miêu, nhất thời mặt mày hớn hở, "Rất tốt, xem ra ngươi vẫn là đồng chí tốt mà! Nếu ngươi thành ý như thế đủ, như vậy, ta cũng đến biểu thị biểu thị, như vậy, trước hết để cho ngươi xem một chút ngươi cháu ngoan!"

Nói, Vương Bảo trực tiếp nhường lão Miêu gọi video bộ đàm.

Lão Miêu lần thứ hai gọi.

Mà cùng lúc đó.

Nơi xa xôi, Vương Bảo xem trong tay vang video bộ đàm, đối với Phạm Trọng nói rằng, "ta dạy cho ngươi, đều nhớ kỹ chứ?"

Phạm Trọng sắc mặt trắng bệch cực kỳ, run giọng nói, “tiền bối, ngài... Ngài muốn làm gì?”

Vương Bảo trừng mắt lên, “Hỏi nhiều như vậy làm gì? Nói cho ngươi a, sau đó cho ta vua màn ảnh phụ thể, cố gắng diễn, nếu là có cái gì không đúng, cẩn thận ta nát ngươi trứng gà! Vẻ mặt, quan trọng nhất chính là vẻ mặt, thân là một cái diễn viên, phải đi tâm, hiểu sao?”

“Ta hiểu!”

Phạm Trọng lệ rơi đầy mặt.

Vô tận hối hận tràn ngập trong lòng!

Đây chính là cái ác ma!

Chính mình vì sao cay sao ngu ngốc, trêu chọc như vậy một cái gia hỏa!

Video bộ đàm mở ra.

Tiên cung bên trong.

Trong hư không, lộ ra Vương Bảo mặt, còn là một đại đại khuôn mặt tươi cười, “Chư vị, lại gặp mặt!”

Vương Bảo trực tiếp nói rằng, “đại ca, tuyết thiềm hồn đan đã tới tay, tên tiểu tử kia, nhường bọn họ gặp một lần, ngươi liền mang tới đi!”

“Ồ!”

Vương Bảo làm cái OK thủ thế, sau đó, Phạm Trọng gương mặt đó xuất hiện, ánh mắt bi thiết, còn mang theo từng tia từng tia cấp bách, cảm thụ Vương Bảo cái kia lạnh lẽo tầm mắt, Phạm Trọng đột nhiên thê thảm gào nói, “tổ gia gia cẩn thận, bắt ta chính là Hắc Ngục...”

Nói còn chưa dứt lời.

Ầm!

Một ánh hào quang chớp qua, trong hư không ảnh ảnh biến mất không thấy hình bóng.

Phạm Thiên thánh tổ ngẩn ngơ, phản ứng lại, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, ánh mắt đột nhiên mang theo hàn quang, nhìn chằm chằm Vương Bảo, từ trên xuống dưới đánh giá, đặc biệt là Vương Bảo con mắt, càng là trọng điểm chăm sóc đối tượng!

Nửa ngày.

Phạm Thiên lão tổ đột nhiên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "Ta nói, làm sao lại đột nhiên thêm ra một cái cường giả như vậy, Hắc Ngục... Ngươi mẹ nó đến cùng muốn làm gì?"

Vương Bảo ánh mắt mang theo "Hoảng loạn", lùi về sau một bước, trầm giọng nói, "ông lão, ngươi đang nói cái gì? Ta không nghe rõ!"

"Trang! Ta xem ngươi có thể trang tới khi nào!" Phạm Thiên thánh tổ gầm nhẹ!

Phạm Vô Tình đám người đều là một mặt mộng bức!

Vụ thảo!

Lớn bạo điểm a!

Nguyên lai cái tên này, dĩ nhiên là Hắc Ngục thánh tổ!

Chẳng trách mạnh như vậy!

Chẳng trách lá gan lớn như vậy!

Hắc Ngục thánh tổ a Hắc Ngục thánh tổ, đại gia ngươi a đại gia ngươi! Ngươi cái vạn năm lão nhị ngươi làm đến cùng!

Âm mưu thất bại, xem ngươi giải thích như thế nào thanh!

------oOo------

Chương 387: Khe nằm, là ai giá họa cho ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Khụ khụ khụ! Nay trời khí trời tốt, nhà ta còn hầm lớn xương, chuồn mất chuồn mất...”

Vương Bảo tằng hắng một cái, cười gượng lùi về sau hai bước.

Mà Phạm Thiên thánh tổ, nhưng là ánh mắt lệ mang cuồng thiểm, tay áo lớn vung lên, từng đạo từng đạo thần quang mang cuốn lấy ngập trời lực lượng, như đại dương đem Vương Bảo cùng lão Miêu nhấn chìm.

Lão Miêu nhe răng nhếch miệng, xì chân liền chạy.

Mà Vương Bảo, trên mặt cân đột nhiên lướt xuống, lộ ra Hắc Ngục thánh tổ gương mặt đó.

Phạm Thiên thánh tổ sắc mặt đen phảng phất đáy nồi, rống to nói, “Hắc Ngục, ngươi khinh người quá đáng!”

“Ta không phải!”

Vương Bảo bụm mặt, trực tiếp giải tán kính tượng phân thân, “Gặp lại gặp lại!”

Hào quang nhấn chìm Vương Bảo vị trí nơi.

Mà Vương Bảo, nhưng là biến mất không thấy hình bóng.

Phạm Thiên thánh tổ phẫn nộ cực kỳ, nhìn quét bốn phía, sau đó, khóa chặt lại đào tẩu ngạch lão Miêu, lớn quát, “Chạy đi đâu!”

Lão Miêu khí giơ chân, “Ma trứng, truy Miêu gia làm gì! Ngươi cái lão vô

liêm sỉ!”

Vèo vèo vèo.

Lão Miêu chuyển động loạn lên càng nhanh hơn!

Sau đó hắn liền phát hiện, Phạm Thiên thánh tổ, thình lình không đuổi kịp đến!

Trong lúc nhất thời, lão Miêu cười hỏng rồi, cố ý trì hoãn tốc độ, cười hì hì nói, “Chơi vui! Chơi thật vui! Ngươi cái lão già, có bản lĩnh đến truy ta nha, có bản lĩnh đến đánh ta nha, đuổi tới ta, ta liền cho ngươi kẹo ăn!”

Video trong máy truyền tin vang lên Vương Bảo âm thanh, “Ngươi cái đậu bỉ đừng nghịch, theo kế hoạch làm việc!”

Lão Miêu trợn tròn mắt, trong miệng nói nhỏ, móng vuốt bên trong, nhưng là thêm ra tới một cái máy dò cảm ứng, trực tiếp hướng về một cái hướng khác thoáng qua.

Mà ở nơi đó.

Là thủ đô nơi nào đó.

Hắc Ngục thánh tổ, đang âm thầm, tùy thời mà động.

Hắn không dám tới gần Tiên cung, sợ bị Phạm Thiên thánh tổ phát hiện.

Chỉ là rất nhanh, sắc mặt của hắn đột nhiên cuồng biến, cảm ứng được một luồng mạnh mẽ cực kỳ khí thế, hướng về hắn nơi này tới gần, lơ ngơ.

Mã Đức, tình huống gì?

Ở hắn bên chân xa xa, nằm úp sấp một con bình thường con kiến.

Thế nhưng con kiến này, nhưng là hệ thống đặc thù đạo cụ, gọi truy hồn kiến, lúc trước Vương Bảo biến mất thời điểm, thả ra nhìn chằm chằm Hắc

Ngục thánh tổ đây.

Lão Miêu xuất hiện ở Hắc Ngục thánh tổ tầm nhìn, ánh mắt quét qua Hắc Ngục thánh tổ tấm kia quen thuộc mặt, trong lòng phun cười, "Ngươi muội, lão Vương quá hãm hại, lão già này là ai? Dĩ nhiên có tư cách nhường lão Vương hố, xem ra cũng là người vật!"

Dùng ra bên người mang theo na di phù.

Lão Miêu biến mất không thấy hình bóng.

Mà Phạm Thiên thánh tổ thời gian nháy mắt, liền giáng lâm lại đây, lập tức chú ý tới Hắc Ngục thánh tổ!

Hai người một người ở trên không, một người trên đất.

Song phương liếc mắt nhìn nhau.

Một ánh mắt phun lửa, sát ý vô cùng!

Một cái vẻ mặt cứng ngắc, vô hạn mộng bức!

Ba hơi thở qua đi.

Phạm Thiên thánh tổ, cả người khí thế bạo phát, từng luồng từng luồng cực nóng hỏa diễm, dường như nắng gắt, từ trong người hắn, sôi trào mà ra, quát lớn mở miệng, "Hắc Ngục, vụ thảo đại gia ngươi! Ngươi rất sao xong đời..."

Hắc Ngục thánh tổ ánh mắt lộ ra lửa giận!

Khe nằm!

Phạm ông lão ngươi rất sao muốn chết a!

Lão tử không phải là tùy tiện đi bộ đi bộ sao? Lão tử chiêu ngươi chọc giận ngươi? Ta còn không làm gì chuyện xấu đây, ngươi tính khí như thế hướng

làm cộng lông a?

“Phạm huynh! Không muốn khinh người quá đáng!”

Hắc Ngục thánh tổ vẻ mặt không lành nói rằng.

Hắn không phải là cái quái tính tình, thân là Sát thần, hắn cũng là thuộc về thùng thuốc súng, một điểm liền.

Phạm Thiên thánh tổ tức điên!

Ta khinh người quá đáng!

Đến cùng ai mẹ nó khinh người quá đáng?

Ngươi bắt cóc ta cháu ruột, ngươi hãm hại lão tử tuyết thiềm hồn đan, đổi qua đi, chính là đầy đủ vài phần chí bảo, chẳng trách ngươi há mồm chính là yêu cầu tuyết thiềm hồn đan, bởi vì này bức đồ chơi cũng chỉ có ngươi có a!

Lão tử phải tìm ngươi đổi đúng không?

Ngươi đã sớm rất sao tính toán kỹ chứ?

Vèo vèo vèo.

Phạm Vô Tình đám người truy chạy tới, mắt nhìn Hắc Ngục thánh tổ, đều là khí run gan.

Phạm Thiên thánh tổ hít vào một ngụm khí lạnh, thân thể bên trong bộc phát ra hỏa diễm, trực tiếp hóa thành một đạo thông thiên triệt địa hỏa long, quay về Hắc Ngục thánh tổ, đáp xuống!

Hung mãnh cực kỳ hỏa long, như một toà Hỏa Diệm sơn từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đem Hắc Ngục thánh tổ nhấn chìm!

Mà trong ngọn lửa, rất nhanh truyền ra một đạo to lớn gào thét, “Hỗn đản! Phạm ông lão, đây là ngươi buộc ta!”

Vèo vèo vèo!

Từng đạo từng đạo hắc khí phảng phất to lớn xúc tu, trực tiếp điên cuồng vung bạo phát!

Hai đại Thánh địa thánh tổ, trực tiếp chiến ở cùng nhau, thủ đô trên không, nổ vang không ngừng, toàn bộ thủ đô bên trong võ giả, đều là tâm hồn phát lạnh, vụ thảo, này rất sao là thế giới tận thế muốn tới sao?

Quá rất sao đáng sợ!

Hồi lâu sau.

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ lúc này mới trong thời gian ngắn tách ra.

Song phương thở hổn hển, trợn mắt nhìn nhau.

Bọn họ tu vi tương đương, Phạm Thiên thánh tổ cũng chỉ so với Hắc Ngục thánh tổ, mạnh hơn một đường, trong thời gian ngắn, người này cũng không làm gì được người kia!

“Phạm ông lão, ta không chấp nhặt với ngươi!”

Hắc Ngục thánh tổ dị thường uất ức, cảm giác trận này giá làm ra có chút quỷ quái, này liền muốn đi.

Nhưng mà Phạm Thiên thánh tổ, nơi nào có thể gặm, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “Hắc Ngục, vội vàng đem tiểu Trọng cho ta thả ra, chuyện này, còn có quay về, nếu không, ta Phạm Thiên Thánh địa, cùng ngươi Hắc Ngục Thánh địa, không chết không thôi!”

Hắc Ngục thánh tổ ngẩn ngơ, “Tiểu Trọng? Ngươi... Ngươi lời này là có ý

gì?”

Phạm Thiên thánh tổ lớn tiếng nói, “ngươi còn trang? Trang mẹ nó đại gia ngươi a!”

Hắc Ngục thánh tổ bắt đầu đã hiểu, mi tâm bốc lên một giọt mồ hôi lạnh, trầm thấp cực kỳ quát, “Phạm ông lão, ngươi sẽ không cho rằng... Phạm Trọng là ta trảo chứ?”

Phạm Thiên thánh tổ không nói lời nào, ý kia rất rõ ràng, không phải ngươi, chẳng lẽ là ta a!

“Không phải ta!”

Hắc Ngục thánh tổ giải thích, tâm tình hết sức gay go, lớn mắng nói, “khe nằm, là ai giá họa cho ta? Phạm huynh, câu nói như thế này ngươi cũng tin? Chuyện như vậy ngươi cũng có thể hoài nghi ta? Ta... Ta rất sao coi như có cái kia tâm, ta cũng không cái kia gan a, phạm huynh, ngươi mà...”

Nói nói, Hắc Ngục thánh tổ, liền lời nói ý vị sâu xa giáo dục lên, chỉ là...

Ở Phạm Thiên thánh tổ nhìn tới.

Hắc Ngục thánh tổ, này rất sao chính là ở trang!

Vì sao?

Ta cháu ruột đều cho ta nhắc nhở!

Ta đều nhìn thấy ngươi mặt!

Đế chủ đỉnh cao thực lực, tám chín phần mười cũng là ngươi!

Ta còn nghe ngươi giải thích? Ta còn tin ngươi cái cà?

Ngột ngạt nói rồi!

Một chữ, chính là được!

Ầm!

Phạm Thiên thánh tổ lại ra tay, táo bạo liệt diễm như là tinh linh bình thường, ở trong thiên địa bay lượn, từng đạo từng đạo hỏa diễm trường thương ở Phạm Thiên thánh tổ phía sau thành hình!

Hắc Ngục thánh tổ mí mắt kinh hoàng.

Nếu như trước, hắn còn ngươi có gan rất sao bắt nạt ta, làm lão tử sợ ngươi tâm tư, như vậy hiện tại, hắn một điểm chiến đấu muốn! 1 nhìn đều không có!

Việc này làm lớn a!

Lão tử là mẹ nó oan uổng a!

Lại làm tiếp, thăng cấp đến hai cái Thánh địa chiến tranh, vậy coi như long trời lở đất!

“Phạm huynh...”

“Huynh ngươi muội! Không giao người, lão tử đánh chết ngươi cái rùa tôn!”

Phạm Thiên thánh tổ rít gào, lần thứ hai cùng Hắc Ngục thánh tổ làm lên!

Hắc Ngục thánh tổ suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Phạm ông lão ngươi cái lão đồ con lừa!

Ngươi rất sao bị người sử dụng như thương ngươi biết không?

Lão tử bị người oan uổng hỏng rồi ngươi rất sao hiểu không?

Ngươi cái chày gỗ!

Ngươi sớm muộn cũng sẽ hối hận!

------oOo------

Chương 388: Hắc Ngục thánh tổ ngươi cái lớn đậu bỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến đấu tiếp tục không đến bao lâu.

Hắc Ngục thánh tổ dựa vào đối kích lực lượng, cực tốc mà đi, lưu câu tiếp theo ngột ngạt giận mắng to, "Lão tử không chấp nhặt với ngươi, thời gian sẽ chứng minh sự trong sạch của ta, phạm ông lão, ngươi nhớ kỹ cho ta, ngày hôm nay việc này, ngươi sớm muộn cũng sẽ cho ta một câu trả lời!"

Hắc Ngục thánh tổ là Sát thần không sai, chiến đấu muốn rất mạnh cũng không sai.

Thế nhưng đối với loại này đồ phá hoại chiến đấu, hắn có thể không có một chút nào lưu luyến.

Phạm Thiên thánh tổ không có truy!

Mà là ánh mắt lộ ra kinh thế sát cơ, nhìn Hắc Ngục thánh tổ rời đi bóng lưng, bỗng nhiên gầm nhẹ nói, "vô tình, mau chóng trở lại gọi người, làm cho tất cả mọi người đồng thời! Thuận tiện đem tổ khí mang ra đến!"

"Theo ta, đi Hắc Ngục Thánh địa..."

Phạm Vô Tình phẫn nộ gật gù, xoay người rời đi.

...

...

Lão Miêu thành công cùng Vương Bảo hội hợp.

Gặp mặt sau khi, lão Miêu liền cảm thán nói, "lão Vương, liền như thế đem

nồi vẩy đi ra, ngươi lương tâm quả nhiên sẽ không đau sao? Ngươi nhưng là thật có thể hố a!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Quá khen quá khen!”

Lão Miêu trợn tròn mắt.

“Bọn họ phỏng chừng đã đánh tới đến rồi, đi, chúng ta đi Hắc Ngục Thánh địa xem cuộc vui đi!”

Vương Bảo vung tay lên, mọi người lập tức xuất phát.

Xem cuộc vui là thứ yếu!

Trang bức mới là quan trọng nhất!

Chính mình vứt ra như thế cái to lớn nồi đen, nếu như không thu điểm tinh luyện giá trị, vẫn đúng là có lỗi với chính mình.

Ngược chính thời gian đầy đủ, Vương Bảo cũng không vội vã.

Mấy người ở Phạm Trọng dẫn đường dưới, đi tới Hắc Ngục Thánh địa!

Vào giờ phút này.

Hắc Ngục Thánh địa, đã bị Phạm Thiên thánh tổ dẫn người hoàn toàn vây quanh!

Tình cảnh quá to lớn!

Bởi vì Phạm Thiên Thánh địa, có thể nói là toàn quân điều động!

Khổng lồ như thế động tác, dẫn tới Hắc Ngục Thánh địa bên trong võ giả, mờ mịt cực kỳ, lơ ngơ, nhường Hắc Ngục thánh tổ, hận đến nghiến răng.

Cũng làm cho tam đại Thánh địa cuối cùng Thanh Điểu Thánh địa, như gặp đại địch!

Thanh Điểu thánh tổ cảm giác được nguy hiểm.

Phạm Thiên Thánh địa muốn làm cái gì?

Phạm Thiên thánh tổ muốn làm gì?

Ma trứng điều động nhiều người như vậy, chính mình cũng tự mình ra trận, có thể nói là toàn lực ứng phó, này rất sao là muốn tiêu diệt rơi Hắc Ngục Thánh địa chứ?

Phạm Thiên thánh tổ tại sao lại như vậy? Lẽ nào, có tiêu diệt Hắc Ngục Thánh địa tự tin? Nếu hắn có loại này tự tin, như vậy, hắn có thể hay không ở tiêu diệt Hắc Ngục Thánh địa sau khi, lại đánh ta Thanh Điểu Thánh địa chủ ý?

Không thể không phòng a!

Vì lẽ đó!

Thanh Điểu thánh tổ một mặt để cho mình người trận địa sẵn sàng đón quân địch, một mặt mang theo mấy cái đế chủ cường giả, đi tới chiến trường, nghĩ tìm tòi hư thực.

Hắc Ngục Thánh địa ở ngoài.

Phạm Thiên thánh tổ mắt nhìn bao phủ Hắc Ngục Thánh địa bàng bạc đại trận, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, âm thanh ra như lôi, rung động thiên địa, “Hắc Ngục! Mau giao ra tiểu Trọng! Ta theo ngươi trong lúc đó, còn có đàm luận, nếu không thì, đừng trách ta hung ác đến cùng, diệt ngươi Hắc Ngục Thánh địa!”

Hắc Ngục Thánh địa bên trong.

Hắc Ngục thánh tổ đứng giữa không trung, sắc mặt khó coi nhìn bên ngoài hư không, ở phía sau hắn, là Hắc Ngục Thánh địa phiền muộn đế chủ các cường giả.

Nghe được Phạm Thiên thánh tổ.

Hắc Ngục thánh tổ một mặt là tức giận gần chết, mặt khác, nhưng là oan ức đến nổ tung!

Nửa ngày.

Hắc Ngục thánh tổ đột nhiên rít gào nói, “Phạm Thiên ngươi cái lớn ngu ngốc, ngươi bị người chơi đùa! Đến hiện tại ngươi còn bị chẳng hay biết gì, ngươi ra ngoài có thể hay không mang điểm đầu óc!”

Phạm Thiên thánh tổ cũng khí nổ, “Chuyện đến nước này, ngươi còn muốn lừa dối lão phu? Hắc Ngục a Hắc Ngục, ta xem ngươi là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!”

“Tấn công núi!”

Phạm Thiên thánh tổ quát to một tiếng.

Trong phút chốc, phía sau hắn mấy chục tôn đế chủ, ầm ầm mà động, từng người vì là chiến, dồn dập hướng về Hắc Ngục Thánh địa trận pháp công kích!

Hắc Ngục thánh tổ được kêu là một cái khí a, cả người run rẩy, phía sau hắn Hắc Ngục đế chủ môn hãi hùng khiếp vía nhìn tất cả những thứ này, dồn dập nhìn về phía Hắc Ngục thánh tổ.

Một cái trong đó đế chủ ông lão run giọng nói, “thánh tổ, ngài... Ngài bắt được Phạm Trọng?”

Hắc Ngục thánh tổ mặt tối sầm lại nói rằng, “ta không có!”

Một đám đế chủ trố mắt ngoác mồm.

Khe nằm!

Thánh tổ đây là đang làm lông gà?

Chuyện như vậy, ngay cả chúng ta cũng gạt?

Hắc Ngục thánh tổ uất ức hỏng rồi, này rất sao còn giải thích không rõ ràng?

Ta rất sao mới không có như vậy ngu ngốc, bắt được Phạm Trọng còn bị phạm ông lão biết, ta chính là thật sự làm, cũng đến có thể bảo đảm thiên y vô phùng!

Hắc Ngục thánh tổ gầm nhẹ nói, "ta... Ta rất sao cũng không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng, khẳng định có người ở vu oan cho ta, cái kia phạm ông lão nhận định ta bắt cóc Phạm Trọng, nhưng là, trước ta nhưng là..."

Đột nhiên.

Hắc Ngục thánh tổ lúc này mới hậu tri hậu giác nghĩ đến Vương Bảo.

"Vụ thảo! Là tiểu tử kia! Không sai! Tuyệt bức là tên tiểu tử kia! Phạm Trọng là hắn bắt cóc! Nhưng giá họa đến trên người ta, hắn là làm thế nào đến?"

Hắc Ngục thánh tổ khuôn mặt vặn vẹo, lại cực kỳ mờ mịt.

Có thể làm được chuyện như vậy, khẳng định là Vương Bảo, nhưng mà, Vương Bảo làm cái gì? Dĩ nhiên nhường phạm ông lão như vậy nhận định chính là hắn làm ra?

Hắc Ngục Thánh địa đế chủ môn nhìn nhau không nói gì!

Trời ơi!

Thánh tổ dĩ nhiên cõng lớn như vậy một cái nồi đen?

Cái kia quăng nồi chính là ai? Này rất sao quăng cũng quá trâu bò, liền

thánh tổ đều trúng chiêu!

Mà lúc này.

Ẩn núp trong bóng tối quan sát Thanh Điểu thánh tổ cùng với thân tín của hắn, dồn dập mộng bức, há hốc mồm, cuối cùng, vẻ mặt quái lạ lên.

Vụ thảo a!

Không ngờ như thế là Hắc Ngục thánh tổ chính mình tìm đường chết a!

Dĩ nhiên gan to bằng trời đến bắt cóc Phạm Trọng!

Chẳng trách Phạm Thiên thánh tổ phát lớn như vậy hỏa khí, này rất sao là bị đào vận mệnh a!

Trong lúc nhất thời, Thanh Điểu thánh tổ cũng yên tâm, chỉ cần không phải Phạm Thiên Thánh địa, nghĩ đại thống nhất là tốt rồi, thậm chí...

Thanh Điểu thánh tổ đột nhiên có ảo tưởng.

Này hay là, còn có thể là cái cơ hội, hai đại Thánh địa khai chiến, tuyệt bức sẽ lưỡng bại câu thương a, cái kia chẳng phải là bọn họ Thanh Điểu Thánh địa cơ hội?

Tấn công núi kéo dài.

Hắc Ngục Thánh địa trận pháp, tràn ngập nguy cơ.

Hắc Ngục thánh tổ tự nhiên cũng là bị triệt để làm tức giận, hắn nhận mệnh, nếu nhảy đến thiên hà cũng rửa không sạch, vậy lão tử trực tiếp tiếp tới cùng!

Thật sự coi ta Hắc Ngục là tượng đất tính khí a?

Ngươi rất sao nghĩ nắm liền nắm?

Lăn ngươi trứng đi!

Ầm ầm!

Đột nhiên.

Nương theo một đạo kinh thiên động địa nổ vang!

Hắc Ngục Thánh địa trận pháp, nát!

Song phương đều nhìn thấy đối phương, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ từng người đứng chính mình đội ngũ phía trước, đối lập mà đứng!

Phạm Thiên thánh tổ ánh mắt nhìn chòng chọc vào Hắc Ngục thánh tổ, tâm tình buồn bực tới cực điểm, rống to nói, "Hắc Ngục, đến hiện tại, ngươi còn muốn giãy dụa tới khi nào?"

Hắc Ngục thánh tổ mặt lộ vẻ cười lạnh vẻ, đột nhiên vung tay lên, trong chớp mắt, từ Hắc Ngục Thánh địa bên trong, xông tới mười tám Root đồng thau trụ!

Phạm Thiên thánh tổ biến sắc mặt.

Này mười tám Root đồng thau trụ, nhưng là cực phẩm chín sao đỉnh cao Tiên khí, uy lực không tầm thường, có thể gia trì sức chiến đấu!

Bầu không khí nặng nề nửa ngày.

Hắc Ngục thánh tổ bỗng nhiên nghiến răng nghiến lợi gào thét nói, "ma trứng! Phạm ông lão ngươi cái này cực phẩm! Lão tử nói cái gì ngươi đều không tin, đã như vậy, ta ngả bài, ta rất sao bắt cóc Phạm Trọng, được chưa? Lão tử chính là nghĩ diệt ngươi loại! Có bản lĩnh, ngươi mẹ nó tới cứu hắn a!"

Phạm Thiên thánh tổ sững sờ, phản ứng lại, lửa giận trực tiếp nhấn chìm lý trí.

Hắc Ngục Thánh địa đế chủ môn mắt tối sầm lại, khóc không ra nước mắt, đại gia ngươi, thánh tổ điên rồi!

Cùng lúc đó.

Xa xa hư không, Thanh Điểu thánh tổ thở dài.

Mà lúc này, một đoàn đám mây chậm rãi di động mà đến, ở phía trên, Vương Bảo một nhóm nhìn chiến trường.

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ.

Lão Miêu cùng Hỏa Vân Tà Thần, đều là thương hại nhìn hai đại Thánh địa người.

Mà Phạm Trọng, nhưng là một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Vụ thảo đại gia ngươi a!

Hắc Ngục thánh tổ ngươi cái lớn đậu bỉ!

Loại này nước bẩn, ngươi nên đến chết không tiếp thu a, ngươi nên tiếp tục giải thích a, ngươi nên kiên trì tới cùng a, ngươi thừa nhận cái lông gà a!

Phạm Trọng đều muốn tan vỡ!

Ta nhỏ má ơi, sẽ không thật sự muốn đánh tới đến rồi, này đánh, nhưng là không thắng được xe a...

------oOo------

Chương 389: Đúng hay không cảm giác mình rất ngu ngốc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đấu võ!

Thật sự đấu võ!

Song phương chiến đấu với nhau, đánh được kêu là một cái huyết tử.

Ngươi chửi một câu "Giết chết ngươi".

Ta còn một câu "Đỉnh ngươi lão Mộc a".

Phạm Thiên lão tổ là bị kích thích hỏng rồi, vốn là, hắn liền rất lo lắng Phạm Trọng, hiện tại bị Hắc Ngục thánh tổ miệng pháo công kích, ngay lập tức sẽ nổ!

Nghĩ tuyệt ta loại?

Vụ thảo giời ạ, thù này không đội trời chung a!

Phải đánh chết ngươi!

Mà Hắc Ngục thánh tổ, nghĩ tới cũng rất đơn giản!

Vậy thì là bình vỡ không cần giữ gìn!

Ngược lại sớm muộn cũng sẽ như vậy, còn không bằng trên miệng chiếm chút lợi lộc, tối thiểu, khí thế cũng đủ a!

Chiến đấu đánh trời long đất lở bình thường, song phương đều không có bảo lưu, rất nhanh sẽ có rất nhiều cường giả chịu đến trọng thương, thoát ly chiến trường!

Thậm chí có mấy cái đều hơi thở mong manh, bị người kéo đi cứu trị!

Chiến đấu tiến hành đến như vậy, đã không hề có đạo lý có thể nói.

Song phương đều đánh nhau thật tình!

Liền tỷ như Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ, đánh càng là khốc liệt, lá bài tẩy ra hết, song phương đều có một loại không giết chết ngươi liền coi như ta thua khí thế!

Liền như vậy, chờ đến chiến đấu kéo dài cao! 1 triều, xem Phạm Trọng rốt cục không nhịn được.

Hắn quay về Vương Bảo cầu xin nói, "tiền bối! Đại gia! Ta sai rồi, trước đây đều là ta sai! Van cầu ngài cho cái cơ hội đi, ngươi nếu không liền giết ta, không muốn lại dằn vặt ta!"

Vương Bảo trầm mặc một chút, đột nhiên phất tay một cái, nhạt âm thanh nói, "người làm việc, là muốn giao trách nhiệm, ngươi nếu dám trêu ta, liền muốn có gánh chịu hậu quả giác ngộ! Có điều, xem ngươi thực sự đáng thương, đi thôi! Lần này buông tha ngươi!"

Phạm Trọng ngẩn ngơ.

Đón lấy chính là mừng như điên.

Hắn đột nhiên thoát ra mây trắng, thân thể hiển lộ ra, sau đó, cực tốc hướng về chiến trường chạy.

Vừa tới gần chiến trường, Phạm Trọng liền lập tức rống to nói, "tổ gia! Phụ thân! Các vị thúc bá tiền bối, dừng tay a! Hắc Ngục lão tiền bối, dừng tay! Mau dừng tay! Đừng mẹ nó đánh!"

Chiến đấu tiếp tục kéo dài một hồi, đối chiến người từ từ tách ra!

Sau đó, hầu như tất cả mọi người, đều là ngốc bức há hốc mồm nhìn Phạm

Trọng!

Không mất một sợi tóc Phạm Trọng!

Phạm Thiên thánh tổ ngây người.

Tình huống gì?

Ta này cháu ruột, không phải đứt đoạn mất một cái cánh tay sao?

Ta này cháu ruột, không phải là bị Hắc Ngục thánh tổ kẻ này nắm lên đến rồi sao?

Làm sao từ bên ngoài chạy tới?

“Tiểu Trọng!”

Phạm Thiên thánh tổ bóng người mấy cái lấp loé, xuất hiện ở Phạm Trọng bên người, liên tục kiểm tra nhiều lần, mới xác định, này xác xác thực thực là chính mình cháu ruột huyết thống, Phạm Trọng!

“Tổ gia! Không muốn lại đánh! Chuyện này cùng Hắc Ngục tiền bối, không bao nhiêu quan hệ!”

Phạm Trọng khổ (đắng) ba ba nói rằng.

Phạm Thiên thánh tổ chấn kinh rồi.

Vụ thảo!

Không sao?

Không ngờ như thế lão tử thật sự bị dao động? Giời ạ, sao có thể có chuyện đó? Này rất sao không phải thật sự!

“Ha ha!”

Hắc Ngục thánh tổ cảm giác mình mù mịt gạt mây thấy trăng, gặp lại quang minh!

Hắn cười lạnh nhìn Phạm Thiên thánh tổ, lạnh lùng cười to, “Ha ha ha!”

Phạm Thiên thánh tổ vẻ mặt cứng đờ, quay đầu nhìn Hắc Ngục thánh tổ, trong lòng hồi hộp kinh hoàng.

“Phạm ông lão! Hiểu chưa? Há hốc mồm chứ? Đúng hay không cảm giác mình rất ngu ngốc? Lão tử giải thích với ngươi bao nhiêu lần? Ngươi mẹ nó nghiêng không nghe, hiện tại, ngươi có cảm tưởng gì?”

Hắc Ngục thánh tổ trên mặt lộ ra khôn kể sát khí, nắm tay, về phía trước đi dạo, gầm nhẹ nói, “ngày hôm nay việc này, ngươi phải cho ta một câu trả lời, nếu không thì, lão tử đùa với ngươi đến cùng!”

Chân tướng rõ ràng!

Hắc Ngục thánh tổ sức lực mười phần!

Hiện tại, là hắn chiếm cứ đạo đức cao thượng, là Phạm Thiên thánh tổ sợ ném chuột vỡ đồ!

Phạm Thiên thánh tổ không có gì để nói!

Sắc mặt của hắn khó coi tới cực điểm!

“Hắc Ngục! Việc này... Là ta không đúng! Ta sẽ cho ngươi một cái bàn giao! Ta lấy huyết mạch của ta xin thề! Nhất định sẽ cho ngươi một cái thoả mãn bàn giao!”

Phạm Thiên thánh tổ mang theo không cam lòng thấp quát.

Cháu ruột không có chuyện gì!

Chính mình còn oan uổng Hắc Ngục thánh tổ.

Chiến đấu đến hiện tại, song phương trả giá nhưng là không nhỏ, chỉ là hơi thở mong manh trọng thương đế chủ, thì có mười mấy cái!

Lại đánh?

Không lý do a!

Trước Phạm Thiên thánh tổ là vì báo thù, vì Phạm Trọng, nhưng là hiện tại, vì là cái lông gà?

Thật diệt Hắc Ngục Thánh địa, hắn không phải không làm được, thế nhưng phỏng chừng Phạm Thiên Thánh địa, cũng là chỉ còn trên danh nghĩa, hơn nữa Thanh Điểu Thánh địa uy hiếp tiềm ẩn, vì lẽ đó Phạm Thiên thánh tổ lập tức lui một bước!

Mà vào giờ phút này.

Phạm Thiên Thánh địa cùng Hắc Ngục Thánh địa những người khác, cùng với xem vở kịch lớn Thanh Điểu thánh tổ đám người, đều là suýt chút nữa thổ huyết!

Ma trứng!

Này xoay ngược lại thật rất sao lớn a!

Hắc Ngục thánh tổ dĩ nhiên thực sự là vô tội!

Phạm Thiên thánh tổ thật sự bị dao động què rồi!

Là ai làm? Thật là to gan a! Thật ác độc tâm tư a! Tốt đen nồi a!

Đột nhiên.

Một đạo cười to, từ đằng xa kéo tới, liền nhìn thấy Vương Bảo đi tới, mặt mỉm cười vẻ.

“Là ngươi!” Hắc Ngục thánh tổ nhìn thấy Vương Bảo, sắc mặt tái xanh.

Phạm Thiên lão tổ đám người, cũng là sát ý vạn cân nhìn Vương Bảo.

“Chào mọi người! Tại hạ Vương Đại Chùy! Lần này đến, chính là với các ngươi làm sáng tỏ một hồi, kỳ thực, từ đầu đến cuối, này đều là ta Chùy ca tự biên tự diễn trò hay, người là ta trói, đồ vật là ta nắm, nồi đen là ta quăng, không sai, tất cả đều là ta làm ra...”

Vương Bảo cười nói xong.

Mọi người yên lặng như tờ!

Nửa ngày.

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ trạm (đứng) đến cùng một chỗ.

Hai người cùng nhau bùng nổ ra đỉnh cao đế chủ khí thế, hướng về Vương Bảo nghiền ép mà đi, cùng lúc đó, Phạm Thiên thánh tổ càng là nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “nghiệp chướng! Ngươi gan to bằng trời! Ngày hôm nay ngươi không chết, chính là ta vong!”

Vương Bảo này một bộ, chỉ là kính tượng phân thân.

Hắn sợ cái cà!

Kính tượng phân thân, đối với khí thế nhưng là miễn dịch, lười biếng nhìn Phạm Thiên thánh tổ, nhạt âm thanh nói, “ngươi, chắc chắn chứ?”

Ầm!

Một luồng so với Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ càng thêm khí thế kinh khủng bộc phát ra!

Khí thế kia quá mức kinh thiên, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ sắc mặt cùng nhau đại biến, còn lại cường giả, câm như hến, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Hắc Ngục thánh tổ nghi ngờ không thôi nói rằng, “ngươi... Ngươi làm sao sẽ trở nên mạnh như thế?”

Trước hắn đụng tới Vương Bảo sau khi, nhưng là đem Vương Bảo đánh chạy trối chết!

Vương Bảo châm chọc nói, “trước cùng ngươi đùa giỡn đây, thật sự coi bản tọa sợ ngươi a, nói thật cho ngươi biết, bản tọa đến từ Ma giáo, số hiệu 777, các ngươi nhớ kỹ cho ta, sau đó đụng tới người của Ma giáo, ngột ngạt rất sao cùng lão tử trang bức, nếu không thì, đây chính là kết cục!”

Dứt lời.

Vương Bảo xoay người rời đi.

Mang cuốn lấy ngập trời khí thế, Vương Bảo không quay đầu lại, bá đạo nói rằng, “có lá gan, các ngươi liền đến đánh ta! Sớm cảnh cáo các ngươi, con người của ta, thù rất dai...”

Một bước!

Hai bước!

Vương Bảo đi ra ngoài rất xa, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ, đều là không hề động thủ!

Hai người bọn họ tuy rằng liên hợp, thế nhưng hai bên lại từng người mang ý xấu riêng, làm sao sẽ chân tâm hợp tác?

Vương Bảo dưới cái nhìn của bọn họ, thực lực so với bọn họ đều mạnh, này nếu như đánh tới đến...

Mà Vương Bảo.

Lúc này nhưng là cười hỏng rồi.

Này một cái tàn nhẫn bức trang quá bá đạo, hai đại Thánh địa nhiều người như vậy, nhiều cường giả như vậy, tinh luyện giá trị cuồng thu mấy trăm ngàn!

Hơn nữa.

Trang bức liền đi, thật mẹ nó kích thích a...

------oOo------

Chương 390: Chớ cùng ta phí lời, ta không có thời gian!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo đắc ý chạy tới Vân Nguyệt nơi đó.

Không đề cập tới chính đang lên men [Ma giáo chí cường giả quăng nồi sự kiện] cho Vương Bảo mang đến chỗ tốt, Vương Bảo nhìn thấy Vân Nguyệt sau khi, lập tức đem hảo tâm tình ném ra sau đầu.

“Chùy ca? Ngươi...”

Vân Nguyệt mở ra khách sạn cửa, nhìn thấy là Vương Bảo, kinh hỉ cực kỳ, mấy ngày nay nàng ngày đêm không ngủ, cũng chưa từng rời khỏi gian phòng nửa bước, theo ước định thời gian trôi qua, nội tâm lo lắng đạt tới cực điểm!

Bây giờ nhìn đến Vương Bảo, trong ánh mắt mang theo chờ mong, mơ hồ có thể nhìn thấy lệ quang lấp loé.

“Tiểu Nguyệt!”

Vương Bảo đi vào sau, hơi cười, “Tuyết thiềm hồn đan, ta chiếm được tay! Sau đó liền luyện chế Tuyết Thiềm Đan!”

“Chùy ca!”

Vân Nguyệt kinh hỉ hỏng rồi, không nhịn được tiến lên ôm chặt lấy Vương Bảo, cảm thụ cái kia mềm mại áp bức, Vương Bảo mặt mày hớn hở, tùy ý Vân Nguyệt phảng phất cây gấu túi như thế ở trên người mình mang theo.

Sau nửa ngày.

Vân Nguyệt buông ra Vương Bảo, lúc này mới ý tứ đến chính mình bất nhã,

sắc mặt ửng đỏ, lui hai bước!

“Ha ha, ta trước tiên đi chuẩn bị! Đừng có gấp a!”

Vương Bảo đắc ý vòng chéo tay, trên mặt mang theo cười xấu xa, đi ra khỏi phòng.

Mà Vân Nguyệt nhìn thấy Vương Bảo xấu xa kia vẻ mặt, chẳng biết vì sao, nhưng cảm giác ngọt.

...

...

Khách sạn lầu một.

Lão Miêu cùng Hỏa Vân Tà Thần lười biếng ngồi ở lầu một phòng khách nơi nào đó, nhìn thấy Vương Bảo đi xuống, mới tinh thần một chút.

Sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo đi tới quầy hàng, gõ gõ quầy hàng bàn, “Chủ tiệm?”

Bên trong là một lão giả, mặt mỉm cười vẻ, ngẩng đầu đối với Vương Bảo cười nói, “khách quan! Có gì phân phó?”

“Ta muốn ở trọ, mở hai gian phòng hảo hạng!” Vương Bảo nói rằng.

“Được rồi!” Chủ tiệm mặt mày hớn hở.

Có điều, Hỏa Vân Tà Thần không có cảm giác gì, lão Miêu vừa nghe, có thể không vui, trực tiếp nhảy đến trên quầy, không vui nói, “Lão Vương ngươi ý tứ gì? Làm sao mở hai gian? Đây là không đem Miêu gia làm người xem a!”

“Rất đơn giản, bởi vì ta không muốn!” Vương Bảo cười híp mắt nói.

Lão Miêu suýt chút nữa thổ huyết.

Này lý do đơn giản thô bạo, hắn càng không có gì để nói.

“Lão Vương ngươi không biết xấu hổ!” Lão Miêu xù lông, sau đó trước ngực mang theo một cái như trăng lưỡi liềm dây chuyền bên trong ánh sáng rung động, một viên cực phẩm tiên thạch lăn đi ra, hào khí nói rằng, “lão bản, cho Miêu gia mở một gian nhất nhất cao cấp nhất gian phòng!”

Chủ tiệm nuốt ngụm nước miếng.

Hắn khách sạn này không cao lắm quý, một viên cực phẩm tiên thạch, đủ để ở hắn khách sạn phổ thông trong phòng ở năm ngoái.

“Rõ ràng! Vị này gia, xin chờ một chút!” Chủ tiệm thu hồi tiên thạch, hài lòng nói rằng.

Vương Bảo cũng không thèm để ý lão Miêu, còn vì sao không mở cho hắn gian phòng, đương nhiên là thù dai a, hàng này trước nhưng là mắng qua hắn, đừng làm lão Vương Ký nhớ lại lực không được.

Nhường Hỏa Vân Tà Thần nhìn chằm chằm lão Miêu, tận lực đừng gây chuyện, Vương Bảo liền rời khỏi khách sạn.

Đi dạo xa xôi, Vương Bảo đi tới trong thành một nhà tên là [Như Thiên Đan Điếm] địa phương.

Tuyết Thiềm Đan làm cao cấp nhất giải độc thánh đan, tuyết thiềm hồn đan chính là vị thuốc chính, nhưng là cái khác dược liệu, cũng là giá trị liên thành.

Có điều so với tuyết thiềm hồn đan, còn lại dược liệu, cũng không phải là như vậy quý hiếm, chỉ là giá cả lên cao mà thôi.

Nhưng đối với Vương Bảo mà nói, có thể sử dụng tiền giải quyết vấn đề, đều rất sao không là vấn đề.

Hơi làm trằn trọc sau khi, Vương Bảo trực tiếp nhìn thấy đan tiệm cao tầng,

đối phương là một cái ông lão mặc áo xanh, đối với Vương Bảo chắp chắp tay, híp mắt cười nói, “nghe nói đạo hữu muốn căn bản tiệm làm một món làm ăn lớn?”

Vương Bảo gật gù, trực tiếp tiến vào chủ đề, “Không sai! Chân linh tiên thảo, mặt quỷ kỳ hoa phấn hoa...”

Vương Bảo nói ra mười mấy loại dược liệu.

Những dược liệu này, hắn trong tay không có, chỉ có thể mua!

Mà ông lão mặc áo xanh kia, vẻ mặt nhưng là từ từ cứng ngắc, sau nửa ngày, hít vào một ngụm khí lạnh, nói rằng, “đạo hữu, những dược liệu này, có giá trị không nhỏ a, sợ là không ngừng mười ức cực phẩm tiên thạch...”

Vương Bảo bất động thanh sắc nói rằng, “ta biết! Tiền, không là vấn đề, còn có, ta chỉ nhận dược liệu, còn các ngươi là đi mua, vẫn là làm sao, ta một mực mặc kệ!”

Ông lão mặc áo xanh ánh mắt tinh mang lấp loé. “Xin mời đạo hữu chờ! Ta đi một chút sẽ trở lại!”

Dứt lời.

Ông lão mặc áo xanh sai người hầu hạ, chính mình nhanh tốc rời khỏi phòng.

Đi tới đan tiệm tầng cao nhất, ông lão mặc áo xanh đem sự tình báo cho đan tiệm đại quản sự, đối phương vừa nghe, không khỏi cũng là ngạc nhiên.

“Những đan dược này, trên căn bản đều là giải độc dùng! Bản thân lại giá trị cực cao, đến ta đan tiệm mua đồ, chín mươi chín phần trăm là đến mua đan dược, nghĩ mua dược liệu, không phải là không thể, thế nhưng, ngươi nói cho hắn, giá cả lên, muốn cao hơn giá thị trường ba phần mười mới có thể!”

Đại quản sự lông mày hơi nhíu lại, nói rằng.

Ông lão mặc áo xanh nhận được mệnh lệnh, liền muốn đi thông báo Vương Bảo.

Cái nào ngờ tới.

Trong phòng một cái thanh niên mặc áo đen, nhưng là bỗng nhiên nói rằng, "chậm đã!"

Đại quản sự sững sờ, liền bận bịu nói rằng, "thiếu tông, ngài có gì phân phó?"

Vị thanh niên này, rõ ràng là như Thiên Đan Tông thiếu tông, địa vị cao, tự nhiên không cần nhiều lời.

Ông lão mặc áo xanh cũng mau mau ngừng chân, nhìn thanh niên mặc áo đen.

Thanh niên mặc áo đen đột nhiên cười khẩy nói, "hắn muốn những dược liệu này, nếu đều là giải độc dùng, vậy dĩ nhiên là nghĩ luyện chế Giải Độc Đan, đã như vậy, vậy chúng ta bán hắn dược liệu làm chi? Bán dược liệu có thể bán vài đồng tiền? Ngươi đi nói cho hắn, tiệm chúng ta không bán dược liệu, bán đan dược!"

"Đây chính là một món làm ăn lớn, ta nhớ tới bản tông có vài loại giải độc đại đan, vẫn chưa từng bán đi!"

"Hay là lần này, có thể thanh một thanh tồn kho!"

Đại quản sự cười khổ một cái.

Ông lão mặc áo xanh nhìn đại quản sự một chút, gật gù, nói rằng, "rõ ràng thiếu tông, ta vậy thì đi thông báo hắn!"

Trở lại Vương Bảo nơi này.

Ông lão mặc áo xanh liền nói rằng, "đạo hữu, thực không dám giấu giếm,

bản tiệm đối với ngươi nói những dược liệu này, là không đối ngoại bán ra! Có điều... Ta xem đạo hữu ý này, là muốn luyện chế Giải Độc Đan? Chính là đúng dịp, bản tiệm tông môn bên trong, có vài loại hiệu suất cao Giải Độc Đan, không biết, đạo hữu có hay không cần đây?"

Vương Bảo khóe miệng co quặp.

Giải Độc Đan?

Giải Độc Đan có thể giải vạn độc chu độc, ta rất sao còn phí cái này kính làm gì?

Ta rất sao liền Thánh địa mấy cái thánh tổ đều hận qua, vì là chính là Tuyết Thiềm Đan, các ngươi chẳng lẽ có Tuyết Thiềm Đan tồn kho?

"Ta chỉ cần dược liệu! Vẫn là câu nói kia, tiền không là vấn đề!"

Vương Bảo vẻ mặt có chút không quen nói rằng.

Ông lão mặc áo xanh cười khổ, không biết nên làm sao hoàn mỹ làm thành cuộc trao đổi này, có điều đang lúc này, phòng cửa vừa mở ra, liền nhìn thấy thanh niên mặc áo đen cùng đại quản sự, đi vào.

Thanh niên mặc áo đen gọi là Trương Tấn Phong!

Lúc này đối với Vương Bảo hơi cười, Trương Tấn Phong cười nhạt nói, "huynh đệ, dược liệu mua, còn không phải đến luyện đan? Ngươi trực tiếp mua thành phẩm, không phải vừa vặn?"

Vương Bảo nhìn Trương Tấn Phong, lắc đầu nói rằng, "chớ cùng ta phí lời, ta không có thời gian, các ngươi liền nói có bán hay không đi!"

Trương Tấn Phong nụ cười thu lại, trong lòng hơi giận.

Ma trứng!

Cho thể diện mà không cần!

“Tốt, ngươi nhất định phải mua dược liệu đúng không? Được đó, một trăm ức cực phẩm tiên thạch! Ngươi, lấy ra được đến sao?” Trương Tấn Phong châm chọc nói.

Vừa dứt lời.

Một cái nhẫn chứa đồ, trực tiếp vứt cho Trương Tấn Phong, “Nơi này là một trăm ức, đi lấy dược liệu đi, vẫn là câu nói kia, ta không có thời gian...”

------oOo------

Chương 391: Trở thành dê béo lão Vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Tấn Phong mộng bức!

Vương Bảo này một trăm ức cực phẩm tiên thạch ném ra, liền phảng phất cấm chú bình thường, đem hắn hết thảy chiêu số đưa hết cho phá!

Hắn thất bại!

Bị bại rối tinh rối mù!

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo, Trương Tấn Phong máy móc kiểm tra trong tay nhẫn chứa đồ, sau nửa ngày, ánh mắt đột nhiên loé lên tinh mang.

Khe nằm!

Thật mẹ nó một trăm ức!

Cái tên này là đậu bỉ?

Hắn muốn những dược liệu kia, đỉnh ngày cũng là mười mấy ức, này một trăm ức, đã cao hơn đến tám, chín lần!

Đại quản sự cũng kinh hãi cực kỳ, còn ông lão mặc áo xanh, trước mắt đều có chút mê muội.

Ngươi muội, cái tên này thật hào a, quá mẹ nó phóng khoáng, điều này cũng quá phá sản!

“Làm sao?”

Vương Bảo mí mắt hơi nhíu, “Lo lắng làm gì, nhanh đi a!”

Trương Tấn Phong hút ngụm khí lạnh, đột nhiên phất tay, “Lão Trần, ngươi đi lấy dược liệu!”

Lão Trần gọi chính là đại quản sự.

Đại quản sự nghe vậy, mau chóng rời đi, trái tim nhanh chóng nhảy lên, cuộc trao đổi này làm thành, nhưng là hắn to lớn tư lịch a, đây chính là một trăm ức cực phẩm tiên thạch, tới đó đều là một khoản tiền lớn!

Mà Trương Tấn Phong, nhưng là đối với Vương Bảo hơi cười, thăm dò nói rằng, “huynh đệ, thứ tại hạ mắt vụng về, không biết huynh đệ là?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta? Ta họ Vương, gọi ta lão Vương liền xong rồi!”

“Vương huynh!”

Trương Tấn Phong cười khan một tiếng, “Vương huynh thực sự là phóng khoáng, vậy không biết Vương huynh xuất từ nơi nào đây?”

“Tán tu một cái!”

Vương Bảo thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Trương Tấn Phong.

Trương Tấn Phong trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Vụ thảo!

Tán tu?

Chỉ là một cái tán tu, giời ạ có nhiều tiền như vậy?

Có điều nhìn dáng vẻ của hắn, cũng thực sự là xa lạ vô cùng, Trương Tấn Phong tự nhận, lấy thân phận của chính mình kiến thức, dù cho là mấy lớn trong thánh địa quý nhân, hắn cũng là nhận thức, nhưng là, đối với Vương Bảo, nhưng không có một chút nào ấn tượng!

Chẳng lẽ thực sự là tán tu?

Có mang khoản tiền kếch sù tán tu!

Trương Tấn Phong không nói lời nào, mà dược liệu, rất nhanh bị đại quản sự đưa tới!

Vương Bảo cầm dược liệu, trực tiếp liền đi, một câu nói đều không lưu, nhường Trương Tấn Phong, khá là bất mãn.

Mã Đức.

Không chỉ là có chút tiền a!

Ta như Thiên Đan Tông đừng nói trăm ức, trăm tỉ đều có, ngươi rất sao này tính len sợi!

“Phái người theo hắn, nhìn hắn đi đâu!”

Trương Tấn Phong đột nhiên nói rằng.

Đại quản sự sững sờ, cẩn thận từng li từng tí một nói rằng, “thiếu tông, hắn có thể có tiền như vậy, lai lịch khẳng định bất phàm, chúng ta theo hắn, đúng hay không...”

Trương Tấn Phong nhạt âm thanh nói, “yên tâm, ta còn không đến mức như vậy không chắc chắn, có điều, người này cũng coi như là một cái to lớn khách hàng, lưu ý một ít, đều là tốt!”

Đại quản sự lúc này mới yên lòng lại, phái người đi làm.

Qua hồi lâu.

Trương Tấn Phong đột nhiên nhận được một cái tin, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, vội vàng bận bịu ra cửa tiệm, thẳng đến ngoài thành như Thiên Đan Tông!

Thành này chính là như Thiên Đan Tông mở, nếu không, cũng sẽ không đem nắm trong thành đan dược thương mạch, đây chính là nhất là kiếm tiền.

Tiến vào như Thiên Đan Tông, Trương Tấn Phong căn cứ tin tức, đi tới một cái khách viện, đây là như Thiên Đan Tông cao cấp nhất khách viện, có thể thấy được ở tại bên trong nhân thân phần sự tôn quý!

Đẩy ra khách viện cửa.

Trương Tấn Phong đứng cửa, lớn tiếng nói, "Trương Tấn Phong, đến đây bái kiến Đằng Phi huynh!"

"Vào đi!"

Bên trong truyền ra một cái thanh âm lười biếng.

Trương Tấn Phong cung kính đi vào, tiến vào chính sảnh, liền nhìn thấy một người thanh niên.

Thanh niên này đối với Trương Tấn Phong hơi cười, nói rằng, "lão Trương, đã lâu không gặp!"

"Đằng Phi đại ca!" Trương Tấn Phong mặt mày hớn hở.

Đối với hắn mà nói.

Vị này Đằng Phi đại ca, nhưng là hắn đời này to lớn nhất đầu tư.

Hắn tự nhận, lấy chính mình tư lịch, mặc dù có thể ngồi trên thiếu tông bảo tọa, đều cùng vị này Đằng Phi đại ca, không thể tách rời quan hệ.

Trong tông môn biết rõ bản thân mình cùng vị này quan hệ sau khi, địa vị của chính mình, càng ngày càng tăng, liên đới phụ thân hắn đều đối với hắn

coi trọng nhất.

Mà Đằng Phi.

Thân phận so với hắn cao quý đâu chỉ gấp trăm lần!

Người nhưng là Thánh địa thánh tử!

“Lão Trương, lần này tìm đến ngươi, là có việc muốn ngươi hỗ trợ!” Đằng Phi híp mắt cười.

Trương Tấn Phong lập tức vỗ ngực, nói rằng, “Đằng Phi đại ca có việc cứ việc nói, ta Trương Tấn Phong tất làm đem hết toàn lực!”

Đằng Phi nhạt âm thanh nói, “lão Trương vẫn là như thế phóng khoáng! Ha ha, ta cần vài loại thuốc giải độc tài, để cho các ngươi hỗ trợ luyện chế một loại đan dược, ta này có phương pháp luyện đan, ngươi hãy nghe cho kỹ...”

Trương Tấn Phong vốn là trên mặt mang theo nụ cười, từ từ cứng ngắc.

Vì sao?

Bởi vì Đằng Phi nói tới những dược liệu này, thình lình cùng trước Vương Bảo cần thiết, có chín phần mười trùng hợp.

Mà Vương Bảo...

Bởi vì mỗi loại dược liệu, mua không ngừng một phần, vì lẽ đó, hầu như dọn trống như Thiên Đan Tông tồn kho!

Trên mặt lộ ra cười khổ, Trương Tấn Phong khổ (đắng) ba ba nói rằng, “Đằng Phi đại ca, ngươi... Ngài nếu như sớm đến, những dược liệu này, ta như Thiên Đan Tông thì có, có điều hiện tại, có vài loại, tồn kho đã không rồi!”

Đằng Phi sắc mặt khẽ biến thành trầm.

Trương Tấn Phong mau mau giải thích nói, “ngay ở vừa nãy, có người mua Đằng Phi đại ca nói tới mấy loại dược liệu!”

Đem sự tình đơn giản nói chuyện.

Đằng Phi con mắt, tinh mang cuồng chớp, có nhiều thú vị nói rằng, “ngươi là nói, hắn là cái tán tu, còn cực kỳ có tiền, một trăm ức ném ra, đều không nháy mắt?”

“Không sai!”

Trương Tấn Phong gật gù.

“Thú vị!”

Đằng Phi đột nhiên trong lòng bay lên một đám lửa!

Này đoàn hỏa, gọi là tham lam chi hỏa!

Hắn là Thanh Điểu Thánh địa thánh tử.

Mà Thanh Điểu Thánh địa, có tam đại thánh tử.

Bây giờ Phạm Thiên Thánh địa cùng Hắc Ngục Thánh địa, bởi vì đánh một hồi không hiểu ra sao chiến tranh, song phương tổn thất nặng nề, Thanh Điểu Thánh địa, địa vị tăng vọt, hắn cái này thánh tử đều sướng đến phát rồ rồi.

Mà Thanh Điểu Thánh địa, hiện nay có tam đại thánh tử, đều có kế thừa Thánh địa tư cách!

Có thể lấy ra trăm ức cực phẩm tiên thạch, trên người khẳng định còn có nhiều tiền hơn, mà không thể không nói, tiền tuy rằng không phải vạn năng, thế nhưng, tiền có thể thông thần!

Chỉ là một cái tán tu.

Mà thôi.

Hắn tiền, còn không chính là mình tiền?

“Đi! Mang ta đi tìm hắn!” Đằng Phi đột nhiên đứng dậy, cười nói.

Trương Tấn Phong sững sờ, lập tức rõ ràng Đằng Phi ý nghĩ, “Đằng Phi đại ca, ngươi là nghĩ...”

Đằng Phi cười lạnh nói, “ta hoài nghi hắn là Thánh địa tội phạm truy nã, đi nhìn một cái!”

Trương Tấn Phong mí mắt vừa kéo.

Người còn chưa thấy.

Vậy thì Thánh địa tội phạm truy nã?

Đằng Phi đại ca ngươi không hổ là cái đại âm tất a, quá thẳng thắn!

“Không sai! Ta trước cũng là cho là như vậy, vì lẽ đó ta đã sớm phái người đi tìm hiểu tin tức về hắn, ta vậy thì mang Đằng Phi đại ca đi tìm hắn!”

Trương Tấn Phong lập tức theo Đằng Phi thánh tử tiếp tục nói.

Đằng Phi thoả mãn cười.

Cái này Trương Tấn Phong, thập phần lên nói, là hắn cùng như Thiên Đan Tông cao tầng liên hệ người trung gian nhân vật, tuy rằng như Thiên Đan Tông, không có chính thức đứng thành hàng, thế nhưng, Đằng Phi tự tin, sau đó như Thiên Đan Tông, nhất định sẽ thành vì là sự giúp đỡ của chính mình.

Hai người rời đi khách viện.

Theo, là Đằng Phi thánh tử hai cái hộ đạo người.

Xét thấy Phạm Thiên Thánh địa thánh tử Phạm Trọng chuyện ngoài ý muốn, vì lẽ đó mấy đại thánh địa đều đối với các (mỗi cái) nhà thánh tử xuất hành, gấp bội chú ý, lần này đi theo Đằng Phi hộ đạo người, tu vi nhưng là hai cái chín sao Tiên đế.

Đoàn người dã tâm bừng bừng chạy Vương Bảo vị trí khách sạn mà đi.

Chuẩn bị trảo lợn béo.

Giết dê béo!

------oOo------

Chương 392: Trang so cái gì, chủ nhân thích nhất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Tấn Phong cùng Đằng Phi đi tới Vương Bảo ngủ lại khách sạn.

“Đằng Phi đại ca, căn cứ tin tức, cái kia họ Vương ngay ở trong khách sạn này!” Trương Tấn Phong nói rằng.

Đằng Phi gật gù, khóe miệng lộ ra một vệt cười khẩy.

Hắn cá nhân tương đối tin phụng một loại tiêu phí lý niệm, vậy thì là có thể lấy ra một trăm ức làm tiền tiêu người, trên người mang tuyệt không chỉ hai trăm ức.

Cho tới Vương Bảo thân phận, có hay không cao quý...

Ha ha ha!

Ở này Tiên giới, tam đại Thánh địa làm đầu, chẳng lẽ đối phương còn có thể so với được với chính mình? Đừng nghịch!

So với bối cảnh, hắn cũng không sợ ai!

“Đi!”

Đằng Phi thản nhiên nói, mang theo hai cái hộ đạo người, một bước bước vào khách sạn.

Tìm hiểu tin tức sự tình đương nhiên không cần Đằng Phi tự mình ra tay, trương tấn gió rất chân chó liền trực tiếp tìm tới chủ tiệm.

Gõ gõ quầy hàng, Trương Tấn Phong nhạt âm thanh nói, “nhận thức ta sao?”

Chủ tiệm sợ mất mật.

Ở này như trời đan thành, ai không quen biết như Thiên Đan Tông thế hệ tuổi trẻ người tâm phúc Trương Tấn Phong a.

“Trương thiếu!”

Chủ tiệm khách khí hành lễ.

Trương tấn gió rất hài lòng, hơi cười, “Nếu ngươi biết ta, cái kia hẳn phải biết tính tình của ta! Ta hỏi ngươi, trước có cái mặc áo đen, tóc dài buộc lên, còn có chút... Ân, tiểu soái họ Vương thanh niên, nên ở tại các ngươi trong tiệm, hình như là ở tại chữ” Thiên “phòng khách, có hay không?”

Chủ tiệm ngẩn ngơ.

Trương Tấn Phong hơi nhướng mày, “Nói mau!”

“Có!” Chủ tiệm không dám ẩn giấu, hắn còn muốn ở như trời đan thành ăn cơm, phải theo vị này Trương đại thiếu.

“Cụ thể, số mấy phòng!” Trương tấn gió liếm môi một cái hỏi.

Chủ tiệm trong đầu một khổ (đắng), tiết lộ khách nhân tin tức, đây chính là phạm vào khách sạn tối kỵ, thế nhưng...

Không nói?

Chủ tiệm không dám tưởng tượng hậu quả!

Đang chuẩn bị nhổ lộ ra, đột nhiên, một đạo lành lạnh âm thanh, vang lên, “Ngươi hỏi người, ta biết!”

Chủ tiệm vừa nhìn.

Trái tim nhanh chóng nhảy lên lên, bởi vì nói chuyện, là Hỏa Vân Tà Thần,

trước chủ tiệm có thể nhìn ra đến, Vương Bảo cùng Tà thần là một nhóm.

Trương Tấn Phong cùng Đằng Phi bọn người là quay đầu nhìn về phía đi tới Hỏa Vân Tà Thần.

Trương Tấn Phong đánh giá Hỏa Vân Tà Thần một chút, cười lạnh nói, "ngươi biết? Tốt lắm, ngươi nói cho ta, ngươi biết gì đó?"

Hỏa Vân Tà Thần cười nhạt nói, "ta biết có thể nhiều! Ta không chỉ có biết chủ nhân ẩm thực quen thuộc, các loại ham muốn, còn biết..."

"Chủ nhân các loại trâu bò chỗ!"

"Ngươi cái này chày gỗ, vừa nhìn ngươi dáng dấp này, ta liền biết ngươi không có ý tốt! Ta là thật vì là sự thông minh của ngươi cảm thấy nắm bắt gấp, ngay cả ta chủ nhà chủ ý, ngươi cũng dám đánh? Chặc chặc, thực sự là điếc không sợ súng a!"

Trương Tấn Phong con ngươi co rụt lại.

Ngươi muội.

Chính chủ chưa thấy.

Dĩ nhiên đụng tới một cái nô tài!

Đằng Phi bỗng nhiên lạnh giọng nói, "ngươi là tên kia nô bộc? Vừa vặn, đồng thời trảo đứng lên đi! Tên kia là Thánh địa tội phạm truy nã, tội ác tày trời, tội không thể tha thứ, ta đến chính là phụng mệnh tập nã!"

Vừa dứt lời.

Đằng Phi phất tay một cái.

Bên cạnh hắn, hai cái chín sao Tiên đế bên trong một cái ông lão mặc áo tím, hờ hững tiến lên một bước.

Nhìn Hỏa Vân Tà Thần, ông lão mặc áo tím này, căn bản không để vào mắt, giơ tay, một chỉ điểm ra, một cái hơi vòng sáng trắng trong lúc đó mở rộng, hướng về Hỏa Vân Tà Thần lồng phủ xuống.

Lúc bình thường, Hỏa Vân Tà Thần vì luyện hóa thần cách, phần lớn sức mạnh, đều gần như thu lại.

Mắt lạnh nhìn Đằng Phi, Hỏa Vân Tà Thần đứng tại chỗ, không nhúc nhích, thế nhưng sức mạnh, đã đang chầm chậm điều động!

Hắn nhìn về phía Đằng Phi thời gian, đã phảng phất ở xem một kẻ đã chết!

Chày gỗ a!

Cũng thật là một cái sống sờ sờ gậy lớn chùy!

Ngươi muội đại gia ngươi, còn dám cho chủ nhân an cái trước có lẽ có tội danh?

Thánh địa tội phạm truy nã?

Phốc ngươi muội a, phốc chị ngươi a, Thánh địa tội phạm truy nã cái trứng trứng a, chủ nhân mới vừa đem hai đại Thánh địa hố chính là kinh ngạc, bọn họ rắm cũng không dám lại thả một cái, truy nã?

Đừng mẹ nó khôi hài!

Ngươi rất sao có phải là nằm mơ hay không đây?

Vù!

Hơi trắng vòng sáng, trực tiếp đem Hỏa Vân Tà Thần, toàn thân bao phủ.

Ông lão mặc áo tím mặt mỉm cười, nhưng mà đột nhiên, vẻ mặt cứng đờ.

Hắn sử dụng, là hắn đắc ý thần thông, có thể phong ấn cường giả, hơi trắng vòng sáng hướng về Hỏa Vân Tà Thần trong cơ thể tràn vào sau khi, liền có

thể khống chế Hỏa Vân Tà Thần thân thể hành vi.

Nhưng mà.

Lúc này hơi trắng vòng sáng, thình lình không thể tiến thêm!

Dừng lại ở Hỏa Vân Tà Thần bên ngoài thân!

Điều này đại biểu cái gì, không cần nói cũng biết!

"Cẩn thận, người này lớn có gì đó quái lạ!" Ông lão mặc áo tím con ngươi co rút nhanh, không nhịn được nắm chặt nắm đấm.

Đằng Phi cũng là hơi ngạc nhiên, cười lạnh nói, "nguyên lai vẫn đúng là có chút lai lịch, có điều ta khuyên ngươi tốt nhất bé ngoan đầu hàng, ta chính là Ao (xanh)..."

Nói còn chưa dứt lời đây!

Liền nhìn thấy Hỏa Vân Tà Thần mãnh mà tiến lên một bước!

Khí thế bạo phát, giống như 180 cấp bão giáng lâm, dị thường khí thế kinh khủng nhấc lên đầy trời cuồng phong, xung kích Đằng Phi hô hấp đều là không thể kéo dài, đỏ mặt, con mắt trợn lên đại đại, cố nén mới sẽ không hướng bay.

Hai đại chín sao Tiên đế hộ đạo người, trong lòng ngơ ngác cực kỳ, bọn họ, thình lình cũng là cảm giác giống nhau!

Điều này đại biểu cái gì?

Này rất sao tuyệt bức là một vị đế chủ a!

Hai cái chín sao Tiên đế suýt chút nữa sợ vãi tè rồi, suýt chút nữa tan vỡ, một cái lão huyết gần như bão tố đến cổ họng!

Vụ thảo giời ạ a!

Thiếu chủ ngươi rất sao làm cộng lông a!

Đây chính là ngươi tuyển dê béo?

Dê béo cái cà chân a, người ta tiểu đệ đều mẹ nó là đế chủ a!

Ma trứng!

Lần này đá vào tấm sắt!

Cho tới Trương Tấn Phong.

Hắn mộng bức!

Kinh ngạc đến ngây người!

Tâm tư đều không thể duy trì vận chuyển!

Trong đầu, vào giờ phút này chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là, ta nhỏ má ơi, lão tử sẽ không là xông đại họa chứ?

Hỏa Vân Tà Thần từng bước một hướng đi Đằng Phi.

Đằng Phi trong lòng dâng lên từng đạo từng đạo khủng hoảng tâm tình, run giọng nói, “ta chính là Ao (xanh)...”

Lời lần thứ hai chưa nói xong.

Một bàn tay nhanh như tia chớp đánh vào trên mặt của hắn.

Đùng!

Lanh lảnh giống như tiếng vỗ tay, gấu lớn giống như chưởng lực, Đằng Phi bị đập bay, đánh vào trên quầy!

Hỏa Vân Tà Thần ánh mắt lạnh lùng, đưa tay hút một cái, Đằng Phi trực

tiếp bị hắn hút vào trong tay.

Đằng Phi trước mắt tỏa (liều lĩnh) Kim tinh, tê cả da đầu, càng là uất ức cực kỳ, ma trứng, còn có thể hay không thể cố gắng đàm phán, ngươi mẹ nó có thể hay không để cho ta nói xong một câu nói, ta quan trọng nhất bối cảnh, ngươi rất sao nhường ta nói ra có thể chết a!

“Ta là Ao (xanh)...”

“Đùng!”

“Ta là...”

“Đùng đùng đùng!”

“Ta...”

“Đùng đùng đùng đùng đùng!”

Đằng Phi tâm linh tan vỡ, mặt xưng phù phảng phất đầu heo bình thường, máy móc Vô Thần nhìn trước người sát tinh!

Hỏa Vân Tà Thần đầy đủ giật tốt mấy phút, lúc này mới dừng tay, sau đó đem Đằng Phi trực tiếp ném xuống đất!

Suy nghĩ một chút, Hỏa Vân Tà Thần đột nhiên lộ ra một vệt cười khẩy.

Hắn dung hợp luyện hóa thần cách ở trong, nhưng là có không ít truyền thừa tin tức, trong đó có một loại Phong Ấn Thuật, Hỏa Vân Tà Thần cảm thấy hiện tại nhất định có thể áp dụng!

Một tay bấm quyết, hóa thành từng đạo từng đạo kỳ dị phong ấn, đưa tay ở Đằng Phi tứ chi cùng với đầu chỉ trỏ, Đằng Phi liền cảm giác được thân thể của chính mình, thoát ly tầm kiểm soát của mình!

Quỳ trên mặt đất, đầu duy trì ngưỡng mộ tư thế, khổ không thể tả!

Hỏa Vân Tà Thần thoả mãn gật gù, sau đó, quay về Trương Tấn Phong ngoắc ngoắc tay, “Ngươi, lại đây!”

Trương Tấn Phong tâm hồn phát lạnh, nhưng lại không dám có chút làm trái, run run đi tới, phù phù một tiếng liền cho quỳ, Hỏa Vân Tà Thần cười nhạo nói, “liền ngươi này đạo đức, cũng có lá gan, hại ta chủ nhân? Thực sự là ngây thơ a!”

Bắt chước làm theo.

Trương Tấn Phong cũng bị phong ấn!

Làm xong tất cả những thứ này, Hỏa Vân Tà Thần ánh mắt, nhìn về phía hai đại chín sao Tiên đế, đối diện một hồi, ở hai đại Tiên đế sợ hãi trong ánh mắt, Hỏa Vân Tà Thần cau mày nói, “còn chờ cái gì? Còn không chạy mau!”

“Chạy?” Hai đại chín sao Tiên đế một mặt mộng bức.

Hỏa Vân Tà Thần cười lạnh nói, “không chạy, làm sao gọi cứu binh? Chẳng lẽ các ngươi còn muốn đoàn diệt a!”

Không cứu binh, chủ nhân làm sao trang bức?

Lão Tà nhưng là biết, chủ nhân thích nhất thích nhất, chính là trang bức!

Việc này làm đẹp đẽ, sau đó chủ nhân tuyệt đối sẽ tầng tầng có thưởng, ha ha ha ha...

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 393: Hỏi, làm sao hóa giải đoạn này thù hận?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"A!"

Hai cái chín sao Tiên đế cảm giác não dịch không đủ dùng!

Khe nằm!

Hàng này ý tứ gì a?

Nhường chúng ta chạy, còn muốn nhường chúng ta gọi cứu binh?

Vụ thảo, này rất sao là cái gì kỳ lạ não đường về a!

"Cút!" Hỏa Vân Tà Thần trừng mắt lên, đột nhiên hét lớn!

Hai đại chín sao Tiên đế đã hiểu!

Giây hiểu!

Xoay người!

Hai cái hàng chạy trối chết!

Hỏa Vân Tà Thần bĩu môi, liếc mắt một cái Đằng Phi cùng Trương Tấn Phong, cười nhạt nói, "đến cho các ngươi, đàng hoàng quỳ đi!"

Dứt lời.

Hỏa Vân Tà Thần liền nhàn nhã trở lại bên trong cơm chỗ ngồi uống ít rượu.

Vương Bảo vội vàng luyện đan.

Lão Miêu meo tính quá độ, ở chính mình nhất nhất cao cấp nhất trong phòng đem mềm giường làm lò xo giường dùng (khiến), chơi không còn biết trời đâu đất đâu.

Hỏa Vân Tà Thần ngồi xuống.

Chung quanh hắn mấy cái trên bàn rượu khách nhân, vắt chân lên cổ mà chạy!

Trên thực tế, người ở chỗ này, đều rất sao kinh ngạc đến ngây người!

Ngoan nhân a!

Quá rất sao tàn nhẫn!

Đường đường như Thiên Đan Tông người tâm phúc Trương Tấn Phong, bị làm thành hiện tại này Kuma (gấu) dạng.

Hơn nữa cái này hư hư thực thực xuất thân từ Thánh địa càng treo tồn tại.

Bọn họ đều không thể nào tưởng tượng được, Hỏa Vân Tà Thần thân phận!

Nhất làm cho bọn họ tâm hồn phát lạnh chính là, Hỏa Vân Tà Thần dĩ nhiên đem hai cái chín sao Tiên đế thả chạy!

Đây là muốn làm gì?

Còn để người ta đi viện binh?

Phốc a!

Không phải là muốn một lưới bắt hết chứ?

Có muốn hay không như thế tàn nhẫn?

...

...

Lại nói hai đại chín sao Tiên đế.

Rời đi khách sạn sau khi, hai người vẻ mặt, đều có chút mờ mịt.

Liếc mắt nhìn nhau, ông lão mặc áo tím run giọng nói, “lão Quỷ, chúng ta làm sao bây giờ?”

Lão Quỷ hít vào một ngụm khí lạnh, sau nửa ngày trầm giọng nói, “còn có thể làm sao? Cầu viện a! Việc này không có cách nào dễ dàng! Đằng Phi thánh tử bị nhốt, việc này liên quan đến tử chúng ta Thanh Điểu Thánh địa mặt mũi, mau mau cho Thánh địa truyền tin tức đi!”

Ông lão mặc áo tím do dự một chút, nói rằng, “chân truyền? Lão Quỷ a, ta sao cảm giác, chúng ta đây là ở tìm đường chết đây? Tên kia thả chúng ta, còn nhường chúng ta viện binh, như vậy không có sợ hãi, ta sợ...”

Lão Quỷ cười khổ!

Hắn chưa từng không biết.

Chỉ là.

Chẳng lẽ, liền như thế bỏ mặc thánh tử phảng phất cái tội phạm giống như quỳ ở cái kia trong khách sạn?

Cuối cùng, hai người vẫn là đem tin tức truyền tới Thanh Điểu Thánh địa.

...

...

Nhận được tin tức, là Thanh Điểu thánh tổ con trai thứ hai, đế chủ Đằng Nguyên!

Hàng này cũng là Đằng Phi cha đẻ!

Nhận được hai cái chín sao Tiên đế tin tức, Đằng Nguyên không thể tin tưởng!

Giời ạ!

Thời đại này, Thánh địa đúng hay không một điểm uy tín độ đều không có?

Làm sao ai cũng dám trêu chọc Thánh địa a!

Thời điểm trước kia, Thánh địa là cấm kỵ, hiện tại đây? Thành cái gì?

Phạm Thiên Thánh địa cùng Hắc Ngục Thánh địa liên tiếp bị hố, hiện ở tại bọn hắn Thanh Điểu Thánh địa, cũng bị người hận tới cửa!

"Tê liệt, lão tử liền không tin, còn có cùng Vương Đại Chùy như thế trâu bò gia hỏa! Dám phong con trai của ta, coi như ngươi là đế chủ, cũng đến trả giá thật lớn!"

Đằng Nguyên phẫn nộ.

Bây giờ Thanh Điểu Thánh địa, như mặt trời ban trưa, ở Phạm Thiên Thánh địa cùng Hắc Ngục Thánh địa luân phiên bị đả kích bên dưới, Thanh Điểu Thánh địa địa vị đều có muốn lên cấp xu thế!

Giá trị này thời khắc, càng muốn cho thế nhân biết biết, Thanh Điểu Thánh địa chỗ đáng sợ!

"Người đến!"

Đằng Nguyên quát to một tiếng.

Rất nhanh.

Thanh Điểu Thánh địa, một nhóm mười mấy tôn đế chủ, chạy như trời đan

thành mà đi.

...

...

Trong khách sạn.

Cửa thang gác, lão Miêu theo cầu thang tay vịn, cái mông chọc tay vịn vèo một cái trượt rơi xuống, đẹp trai rơi xuống đất.

Hỏa Vân Tà Thần vừa nhìn, vội vã vứt dưới chén rượu trong tay, hùng hục chạy tới, giơ ngón tay cái lên nói rằng, “Miêu gia, này tư thế, không thể chê, liền một chữ, soái!”

Lão Miêu vô cùng đắc ý, “Đó là, Miêu gia nhưng là đẹp trai nhất, liền ngay cả...”

Lén lút liếc mắt một cái mặt trên, lão Miêu tiếp tục đắc ý nói, “liền ngay cả lão Vương cũng không được! Hắn có thể có ta soái? Ta đẹp trai nhất!”

Hỏa Vân Tà Thần cười gượng không nói lời nào!

Lão Miêu bĩu môi, “Sợ trứng!”

Hỏa Vân Tà Thần cười không nói, ta sợ trứng? Ha ha ha, Miêu gia a Miêu gia, có bản lĩnh các loại chủ nhân hạ xuống, ngươi còn như vậy nói a, đến thời điểm ngươi tuyệt bức cũng sợ trứng, còn có mặt mũi nói ta đây!

“Lão bản đâu? Cho Miêu gia đổi giường đi! Miêu gia giường sụp!” Lão Miêu nhảy đến Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai, nhìn về phía sợ mất mật chủ tiệm.

Chủ tiệm ngẩn ngơ.

Cái gì đồ chơi a, giường sụp? Ngươi rất sao sẽ không là đem giường xem là mèo cái đùng đùng đùng chứ? Đây cũng quá phát điên!

Hỏa Vân Tà Thần nhạt âm thanh nói, “còn không mau đi?”

Chủ tiệm này mới phản ứng được.

Hắn đối với Hỏa Vân Tà Thần, nhưng là sợ đến tận xương tủy, vội vã dặn dò người đi đổi giường, cuối cùng nghĩ muốn làm như vậy tựa hồ có vẻ thành ý không đủ, liền quyết định tự mình ra trận.

Lão mắt mèo hướng về Đằng Phi cùng Trương Tấn Phong trên người liếc mắt nhìn, hỏi nói, “tình huống gì?”

Hỏa Vân Tà Thần cười nhạt nói, “hai thằng ngu, muốn tìm chủ nhân phiền phức, bị ta phong ấn lại, các loại chủ nhân trở về xử lý!”

Lão Miêu sáng mắt lên, “Ồ? Tìm lão Vương phiền phức? Trâu bò không? Bối cảnh thâm hậu không?”

“Hình như là Thánh địa truyền nhân!” Hỏa Vân Tà Thần suy nghĩ một chút, nói rằng.

Lão Miêu nhất thời không có hứng thú, “Cắt, Thánh địa? Lúc này còn có Thánh địa dám trêu lão Vương? Tiểu tử này tuyệt đối ngu ngốc! Ai, xem ra là không nhìn thấy lão Vương bị đánh một màn!”

Dứt lời, lão Miêu chạy trốn, lần thứ hai lên lầu!

Hỏa Vân Tà Thần trở lại bàn rượu, tiếp tục phẩm rượu.

Mà vào giờ phút này.

Quỳ gối khách sạn trong đại sảnh Đằng Phi, há hốc mồm!

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Lá gan của hắn đang nhanh chóng héo rút, linh hồn của hắn đang nhanh chóng run rẩy, trong lòng hắn, vang lên từng đạo từng đạo mang theo hoảng

sợ rít gào!

Trời ạ!

Trời ạ!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Con mèo này...

Con mèo này sẽ không chính là con kia mèo chứ?

Cái kia họ Vương...

A phốc!

Sẽ không là rất sao Vương Đại Chùy, Chùy gia chứ?

Khe nằm! Khe nằm! Khe nằm!

Không phải thật sự!

Ngàn vạn ngàn vạn, không muốn là thật sự!

Này mẹ nó nếu như thật sự, vậy lão tử chẳng phải là chết chắc rồi? Coi như lần này bất tử, sau khi trở về cũng tuyệt bức sẽ bị hắn cha quất chết, sẽ bị hắn tổ gia mạnh mẽ quất chết!

Nhưng.

Ngoại trừ Vương Đại Chùy, còn có người, dám lớn gan như vậy sao? Có thể có đế chủ làm nô bộc như thế treo sao?

Đằng Phi triệt để thoải mái!

Phạm Thiên Thánh địa cùng Hắc Ngục Thánh địa, vì sao nguyên khí đại thương?

Phạm Thiên thánh tử Phạm Trọng, vì sao không cấm túc còn bị treo lên đánh liên tục một ngày một đêm?

Hắc Ngục thánh tổ vì sao phát điên, tuyên bố Hắc Ngục Thánh địa lại không tiếp thu họ Vương đế chủ?

Còn không phải là bởi vì họ Vương, cái kia Vương Đại Chùy Chùy gia, đã thành Thánh địa cấm kỵ?

Hắn tổ nghiệp Thanh Điểu thánh tổ ngày đó đến xem đại chiến, sau khi trở lại ngàn dặn dò vạn dặn, ngàn vạn tuyệt đối đừng trêu chọc Vương Đại Chùy!

Nhưng mà...

Hắn thật giống...

Không chỉ có chọc!

Còn mạnh mẽ đắc tội rồi!

Cho đối phương, an một cái Thánh địa tội phạm truy nã tên tuổi, đem đối phương xem là dê béo đến hao lông dê!

Đằng Phi tan vỡ!

Chỉ tiếc miệng cũng bị niêm phong lại, không thể nói, nếu không thì, hắn tuyệt bức sẽ lớn tiếng cao giọng thét lên làm sợ bức, triệt để hóa giải đoạn này thù hận!

Vừa nghĩ tới chính mình hai cái chín sao hộ đạo người, bị thả trở lại, trở lại chuyển cứu tinh, Đằng Phi đã nghĩ chết!

Sau đó đến, sẽ không là cha ta chứ?

Cha ta biết rồi ta trêu chọc chính là ai, có thể hay không tại chỗ một cái tát đập chết ta?

Không phải là không thể a!

Ta không phải muội muội a, không phải phụ thân tiểu áo bông a, ta rất sao nên làm gì?

Liền mẹ nó hỏi một chút, nên làm gì...

------oOo------

Chương 394: Cha a, ngài có thể tâm lớn một chút đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đằng Nguyên đến rồi!

Tiến vào như trời đan thành, Đằng Nguyên lập tức liên hệ Đằng Phi hai cái chín sao Tiên đế hộ đạo ông lão.

Song phương chạm mặt sau khi, liền thẳng đến khách sạn.

Trên đường.

Đằng Nguyên mang theo mười mấy tôn đế chủ cường giả, một thân khí thế mạnh mẽ không chút nào che lấp bạo phát, sát khí cuồn cuộn, ánh mắt sắc bén.

Trong thành võ giả cảm thụ này cỗ tử khí thế, dồn dập hoàn toàn biến sắc, câm như hến, vào giờ phút này, toàn bộ như trời đan thành, đều rơi vào đến khủng hoảng ở trong, gần như yên lặng như tờ!

Mười mấy tôn đế chủ a!

Đủ để đem như trời đan thành, đẩy ngang cái 18 triệu khắp cả.

Tin tức truyền tới như Thiên Đan Tông bên trong, như Thiên Đan Tông cao tầng cũng dọa sợ, bọn họ vẫn không có nhận được trong khách sạn tin tức, liền dị thường khủng hoảng, vội vã tới rồi!

Khách sạn cửa lớn.

Đằng Nguyên trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, từng bước một đi tới.

Ánh mắt sát cơ bùng lên, Đằng Nguyên một cước bước vào khách sạn, ánh mắt chiếu tới, liền nhìn thấy quỳ trên mặt đất, run lẩy bẩy nhi tử Đằng Phi!

“Đáng chết! Lại dám đối xử như vậy con trai của ta!”

Đằng Nguyên trong lòng cuồng mắng không ngớt!

Nhi tử tuy rằng không phải là mình tiểu áo bông, nhưng cũng là tiểu áo sơmi a!

Tràn đầy đều là yêu a.

Nhìn thấy nhi tử như vậy, Đằng Nguyên một cái là phẫn nộ, một cái là đau lòng.

Khách sạn một tầng, yên tĩnh cực kỳ, chỉ có Hỏa Vân Tà Thần, thản nhiên tự mình tự uống chút rượu, không để ý chút nào!

Đằng Nguyên ánh mắt lập tức khóa chặt Hỏa Vân Tà Thần, chậm rãi bước đi tới, lạnh giọng nói, “hãy xưng tên ra, lão phu trong tay, không giết hạng người vô danh!”

Dứt lời.

Quay về phía sau mấy cái đế chủ khiến cho nháy mắt, nhường bọn họ đi cứu Đằng Phi.

Hỏa Vân Tà Thần đứng dậy, nhìn Đằng Nguyên, hơi nhướng mày, “Các ngươi tới quá nhanh! Chờ chút đã!”

Đằng Nguyên cười lạnh nói, “chờ cái gì? Có cái gì tốt các loại? Ngươi như nghĩ sống thêm một quãng thời gian, ngàn vạn lần không nên, trêu chọc ta Thanh Điểu Thánh địa! Hiện đang hối hận? Chậm!”

Hỏa Vân Tà Thần xem đậu bỉ như thế nhìn Đằng Nguyên.

Ma trứng!

Cái gì đồ chơi liền hối hận rồi?

Ta hối hận cái cà a!

Ta là để cho các ngươi các loại chủ nhân hạ xuống, làm cho chủ nhân đến trang bức, ta trang bức có ý tứ gì? Lại không có gì chỗ tốt?

Ánh mắt liếc mắt một cái đang tiến hành thi cứu mấy cái đế chủ.

Hỏa Vân Tà Thần đột nhiên cười khẩy nói, "các ngươi không vội sống, ta dưới phong ấn, trừ phi chủ nhân, những người khác đừng hòng phá giải!"

Đằng Nguyên sững sờ.

Quay đầu vừa nhìn, phát hiện mấy cái đế chủ sắc mặt, đều là khó coi cực kỳ, nhất thời cả kinh.

Đi tới, Đằng Nguyên trầm giọng nói, "xảy ra chuyện gì?"

Một cái trong đó đế chủ sắc mặt khó coi nói rằng, "sư huynh, tiểu Phi trong cơ thể phong ấn rất kỳ quái, ta chưa từng gặp như phong ấn này, phong ấn lực mạnh mẽ không nói, thậm chí... Còn có thể hấp thu sức mạnh của chúng ta!"

Đằng Nguyên ánh mắt tinh mang lấp loé, tự mình động thủ, phát hiện lấy chính mình đế chủ hậu kỳ tu vi, dĩ nhiên cũng không cách nào lay động phong ấn nửa điểm!

Trong lúc nhất thời, Đằng Nguyên cảm giác được không đúng.

Này giời ạ là phổ thông đế chủ có thể dưới phong ấn?

"Ngươi đến cùng là ai?"

Đằng Nguyên thấp hút một hơi khí lạnh, nghiêm nghị nhìn Hỏa Vân Tà Thần.

Hỏa Vân Tà Thần thản nhiên nói rằng, “vừa nãy liền nói, trước tiên chờ! Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu chính là ta chủ nhân là ai! Các ngươi tốt nhất bé ngoan chờ, nếu không thì, tiểu tử này ta muốn giết liền có thể giết, trong một ý nghĩ, hắn sẽ hóa thành một than xương khô!”

“Ngươi...”

Đằng Nguyên khí nổ!

Uy hiếp ta?

Ngươi thằng ngu này, ngươi lại dám uy hiếp ta?

Trên mặt lộ ra tàn nhẫn, Đằng Nguyên lạnh giọng nói, “mau thả người! Hiện tại thả người, việc này còn có đến thương lượng!”

Hỏa Vân Tà Thần bĩu môi, “Thương lượng cái gì a? Có cái gì dễ thương lượng? Các ngươi kết cục đã nhất định, khẳng định xong đời!”

Đằng Nguyên được kêu là một cái khí a, được kêu là một cái khí a, có điều, nhìn vào giờ phút này, một mặt cầu xin, lại lộ ra vẻ hoảng sợ nhi tử, Đằng Nguyên đau lòng, sợ ném chuột vỡ đồ, vẻ mặt âm trầm cực kỳ yên tĩnh lại!

Không biết.

Vào giờ phút này, Đằng Phi nhìn thẳng vào ảnh dùng ánh mắt cho hắn cha phát tín hiệu.

Ánh mắt cầu khẩn ý tứ là, cha a, ngài tâm lớn một chút đi, hắn một nô bộc phong ấn đều như thế treo tạc thiên, ngài cũng không thể liên tưởng một hồi con sao? Cha a, cầu ngài đừng giả bộ ép, đừng tiếp tục như thế trâu bò, nếu không, sau đó ngu ngốc nhất định sẽ có ngài một cái a!

Sợ hãi ánh mắt ý tứ là.

Xong đời!

Triệt để xong đời!

Cha ta không chịu nhận đến ta tín hiệu, theo ta không ở một cái kênh, ta rất sao lại không thể nói chuyện không thể động, một khi cái kia vương sát tinh đi ra, y theo cái kia hàng tính khí, chúng ta Thanh Điểu Thánh địa sẽ bị hố thành dạng gì a?

Đằng Phi trong lòng khổ (đắng) a!

Nhưng là không nói ra được!

Thời gian trôi qua.

Đằng Nguyên đương nhiên cũng không nhàn rỗi, nhíu chặt mày, nỗ lực nghĩ biện pháp phá giải Đằng Phi trong cơ thể phong ấn.

Cho tới đồng dạng bị phong ấn Trương Tấn Phong, nhưng là bị hắn không thèm đếm xỉa đến!

Điều này làm cho yên lặng đi tới, làm rõ tình hình như Thiên Đan Tông cao tầng các đại lão, không nói gì rơi lệ.

...

...

Vân Nguyệt gian phòng.

Vương Bảo đem trong tay đan dược đưa cho Vân Nguyệt, nói rằng, “tiểu Nguyệt, may mắn không làm nhục mệnh, đây chính là Tuyết Thiềm Đan, nhanh cho ngươi tiểu thư ăn vào đi!”

Vân Nguyệt vô cùng kích động, khuôn mặt nhỏ mang theo ửng hồng, cảm kích cực kỳ liếc mắt nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “Chùy ca! Cảm tạ! Cảm tạ!”

Tự từ tiểu thư trọng thương hôn mê, Vân Nguyệt liền vẫn hoảng sợ.

Mãi đến tận lần thứ hai đụng tới Vương Bảo, Vân Nguyệt mới cảm giác tìm tới người tâm phúc, nàng từng ở trong lòng âm thầm thề, chỉ cần Vương Bảo cứu tiểu thư, coi như là lấy thân báo đáp, lại có làm sao?

Tiếp nhận đan dược, Vân Nguyệt cẩn thận từng li từng tí một đem đan dược cho tiểu thư nhà mình, ăn vào!

Vân Nguyệt tiểu thư, cùng nàng cùng nhau lớn lên, tình cảm thâm hậu, gọi là Vân Sương!

Ăn vào Tuyết Thiềm Đan.

Vân Sương mi tâm độc chu dấu ấn tựa hồ chịu đến cái gì kích thích, trong hư không, phảng phất vang lên từng đạo từng đạo quỷ dị rít gào!

Cuối cùng, độc chu dấu ấn tan vỡ tiêu tan, Vân Sương sắc mặt, khôi phục bình thường, cũng không lâu lắm, liền con mắt khẽ run, từ từ tỉnh!

Vân Sương đứng dậy, ánh mắt có chút mờ mịt, sau nửa ngày mới khôi phục Seimei, nhìn Vân Nguyệt, nhẹ giọng nói, “tiểu Nguyệt...”

“Tiểu thư!”

Vân Nguyệt giọt nước mắt lăn xuống, ôm chặt lấy Vân Sương, “Tiểu thư, ngươi cuối cùng cũng coi như được rồi! Ta... Ta còn tưởng rằng, đời này đều không thấy được tiểu thư!”

Vân Sương vỗ Vân Nguyệt phía sau lưng, nhẹ giọng an ủi.

Chú ý tới Vương Bảo, Vân Sương ánh mắt ngưng lại, buông ra Vân Nguyệt, cau mày hỏi nói, “ngươi là...”

“Tại hạ Vương Đại Chùy!” Vương Bảo hơi cười.

Vân Nguyệt đứng dậy, vội vã giải thích lên.

Vân Sương hơi ngạc nhiên, nàng chỉ biết mình trúng độc, thế nhưng lại không nghĩ rằng, chính mình bên trong dĩ nhiên là vạn độc chu chi độc!

Trong lúc nhất thời, Vân Sương ý thức được chính mình trước thái độ không được, đứng dậy, dịu dàng hành lễ, "Vân Sương đa tạ Vương công tử ân cứu mạng, ngày sau tất có hậu báo!"

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Lại rất sao ngày sau!

Điều này làm cho ta cái này không đứng đắn bại hoại rất có liên tưởng a!

"Khách khí!"

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, sau đó chắp chắp tay, nói rằng, "cô nương bệnh nặng mới khỏi, các ngươi khẳng định có rất nhiều lời nghĩ tán gẫu, ta đi ra ngoài trước, các ngươi tán gẫu!"

Dứt lời, liền rời khỏi phòng.

...

...

Được mỹ nhân ân, Vương Bảo tâm tình không tệ, chuẩn bị ăn một chút gì.

Có điều.

Xuống tới lầu một sau khi.

Vương Bảo híp mắt lại, nhìn phía dưới bầu không khí tình cảnh quái quỷ, chậm rãi xuống lầu.

Hiện tại trong khách sạn khách nhân, cũng không dám hạ xuống.

Vương Bảo xuất hiện, nhất thời hấp dẫn tâm thần của mọi người.

Hỏa Vân Tà Thần lấy 180 bước tốc độ, vèo một cái lẻn đến cửa thang gác, rất là chân chó khom người nói, "chủ nhân, ngài hạ xuống rồi! Có muốn hay không dùng bữa? Ta sớm cũng làm người ta chuẩn bị kỹ càng!"

Vương Bảo khẽ gật đầu, nhìn Đằng Nguyên đoàn người, hỏi nói, "bọn họ là xảy ra chuyện gì?"

Hỏa Vân Tà Thần cười nói, "chủ nhân, đều là một đám chày gỗ, cái kia hai cái quỳ, trước hỏi thăm chủ nhân sự tình, một cái trong đó là Thanh Điểu Thánh địa thánh tử, dĩ nhiên vu hại chủ nhân là Thánh địa tội phạm truy nã, thực sự là quá buồn cười!"

Vương Bảo hơi cười.

Vừa nhìn Trương Tấn Phong, Vương Bảo liền đã hiểu, tuyệt bức là tiểu tử này xem chính mình có tiền, cùng cái kia Thanh Điểu Thánh địa thánh tử, coi chính mình là thành dê béo đến làm thịt!

Còn nói ta là Thánh địa tội phạm truy nã?

Vu oan giá họa, làm cho rất có thứ tự a!

Tiểu đồng chí rất có tiền đồ, đáng giá điểm khen ngợi.

"Cho nên nói, các ngươi muốn làm thế nào? Bắt ta? Giết ta?" Vương Bảo ánh mắt nhìn về phía Đằng Nguyên, mặt mỉm cười.

Mà vào giờ phút này.

Đằng Nguyên đã há hốc mồm!

Ánh mắt của hắn dại ra, ánh mắt tan rã, Vương Bảo dung mạo, cùng trong đầu cái kia đáng sợ đáng sợ đáng sợ nhất mặt lẫn nhau giao hòa, cuối cùng ấn hợp thành một cái...

Vụ thảo giời ạ!

Nguyên lai nhi tử trêu đến, dĩ nhiên là này một tên gia hỏa khủng bố!

Đằng Nguyên tan vỡ...

------oOo------

Chương 395: Khe nằm, dĩ nhiên theo ta cướp bát ăn cơm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

So với Đằng Phi liên tưởng.

Đằng Nguyên nhưng là tận mắt từng thấy Vương Bảo.

Ngày đó ở Hắc Ngục Thánh địa, Thanh Điểu thánh tổ mang theo mấy người bọn hắn đế chủ hậu kỳ chuẩn bị tìm hiểu tình báo.

Vì lẽ đó mấy người bọn hắn tận mắt nhìn thấy Vương Bảo phiên thủ vi vân phúc thủ vi vũ, vô hạn trang bức!

Lần kia lộ mặt sau khi, liền hố Phạm Thiên cùng Hắc Ngục hai đại Thánh địa, rồi lại nhẹ nhàng đi, cho tới Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ hai đại thánh tổ, tuy rằng hận muốn chết, có thể truy cũng không dám truy.

Đằng Nguyên một khắc đó liền biết.

Tiên giới thêm ra tới một cái không thể trêu chọc!

Cái này không thể trêu chọc, lại như là một cái to lớn bóng mờ, ngang đứng ở tam đại Thánh địa trên không, ngươi chạm thử, vậy liền chờ xui xẻo!

Mà hiện tại.

Cái này không thể trêu chọc, bị con trai của hắn chọc!

Làm sao bây giờ?

Đằng Nguyên vẻ mặt đọng lại, đầu óc nhưng là lập loè vạn ngàn ý nghĩ, não dịch sôi trào, hóa thành một cái lại một ý nghĩ.

Nói là hiểu lầm?

Chịu nhận lỗi?

Phỏng chừng vô dụng a!

Xin lỗi nếu là có dùng, Phạm Thiên cùng Hắc Ngục Thánh địa, thì sẽ không bị hố như vậy thảm!

Liền tỷ như Hắc Ngục Thánh địa, căn cứ thám tử báo cáo, tựa hồ Hắc Ngục Thánh địa liền vẻn vẹn chỉ là ngẫu nhiên đụng tới tên sát tinh này, thoáng đả kích lập tức, liền bị hãm hại.

Hắc Ngục Thánh địa kết cục, chính là Thanh Điểu Thánh địa tương lai a!

Tuyệt đối không nên hoài nghi một cái đại âm tất nham hiểm trình độ.

Chính như Thanh Điểu thánh tổ từng nói, cái kia Vương Đại Chùy rõ ràng có thể ở hai đại Thánh địa giết cái bảy tiến vào bảy ra, nhưng vẫn cứ ném ra một cái hố to, nhường hai đại Thánh địa tự giết lẫn nhau, hắn ảnh cái cái gì?

Tuyệt bức không bình thường a!

Đây là đại âm tất kỳ lạ não đường về, người phỏng chừng chính là tìm vui vẻ, lại như là những kia võ lực sặc sỡ trí giả, võ lực giết người, không có gì thoải mái điểm, nhưng là âm mưu quỷ kế liên hoàn hố vừa ra, sẽ thoải mái không muốn.

Vì lẽ đó...

“Nhận sợ! Còn phải nhận sợ đến cùng! Sợ ra phía chân trời loại kia!”

Đằng Nguyên trong lòng rít gào!

Thời khắc này, hắn cảm giác mình mặt cũng có thể không muốn!

Nếu không, một khi bị Vương Bảo nhìn chằm chằm, muốn hố Thanh Điểu Thánh địa, sau khi trở về, Thanh Điểu Thánh địa có thể đem hắn lớp vỏ rút ra cho hả giận!

“Tiền bối!”

Đằng Nguyên một tiếng la hét!

Sau đó, trong giây lát khom lưng, chắp tay, thái độ cung kính cực kỳ, “Ngài rốt cục xuất hiện! Vãn bối các loại chào ngài lâu!”

Vương Bảo hơi sững sờ.

Hỏa Vân Tà Thần bĩu môi, lắc đầu một cái, ngươi muội, vậy thì sợ? Vừa nãy trâu bò sức mạnh đi đâu rồi? Quá vô vị chứ?

Đằng Nguyên đột nhiên một cước đá ra!

Đằng Phi liền bị đạp thân thể đều biến hình, có điều, có phong ấn lực lượng tồn tại, hắn căn bản là không có cách di chuyển, có vẻ chật vật cực kỳ.

Mà Đằng Phi bị đạp này một cước, hắn không hề tức giận, hắn không có phẫn nộ, hắn có, chỉ có cao hứng!

Cha a!

Ngài rốt cục lên nói!

Chính là như vậy, tàn nhẫn mà đạp, chỉ cần không đạp chết ta, ngài làm sao mân mê ta đều hành, nhường thống khổ đến càng mãnh liệt một ít đi!

Chỉ cần có thể nhường tên sát tinh này cao hứng!

Ta đáng giá!

“Tên tiểu hỗn đản này! Tiểu nghiệp chướng! Lại dám trêu chọc đến tiền bối trên đầu! Thực sự là chết không hết tội! Tiền bối, chỉ cần ngài một cái gật

đầu, ta liền thanh lý môn hộ, tuyệt không hai lời!”

Đằng Nguyên vẻ mặt nghiêm túc.

Vì Thanh Điểu Thánh địa tương lai.

Nhi tử, ngươi hi sinh, cũng đáng giá!

“Được rồi!”

Vương Bảo hơi nhướng mày.

Lời đều nói đến mức này, Vương Bảo trong lòng biết muốn Thanh Điểu Thánh địa mạnh mẽ lên với hắn hận một hồi, đã không thể, hơn nữa việc này một khi lên men, lại là một số lớn tinh luyện giá trị vào sổ, cũng không sai.

Vì lẽ đó, Vương Bảo phất tay một cái nói, “đi thôi đi thôi, mặc kệ các ngươi!”

Đằng Nguyên mừng như điên.

Đằng Phi mừng như điên!

Thanh Điểu Thánh địa cái khác đế chủ, cũng là mừng như điên cực kỳ, sát mồ hôi lạnh, lòng vẫn còn sợ hãi, mồ hôi ướt nhẹp phía sau lưng, cũng không dám dùng tiên lực bốc hơi lên.

Vạn hạnh a!

Kém một bước!

Chỉ thiếu một chút điểm, Thanh Điểu Thánh địa liền xong đời!

Cũng may, Đằng Nguyên cực kỳ cơ trí, trước một bước nhận sợ, một sợ đến cùng, quả nhiên vẫn là sự kiện lớn bên trong hiện ra thông minh a, vì là Đằng Nguyên thông minh ấn like.

Hỏa Vân Tà Thần đã sớm vì là Vương Bảo chuẩn bị kỹ càng bữa tiệc lớn, hầu hạ Vương Bảo ăn cơm thời khắc, Hỏa Vân Tà Thần nhìn Đằng Nguyên cái kia khô căn ánh mắt, đi tới, giải trừ Đằng Phi cùng Trương Tấn Phong phong cấm.

"Cút đi!"

Hỏa Vân Tà Thần vẻ mặt không quen.

Đằng Nguyên chắp chắp tay, "Đa tạ đạo hữu!"

Hỏa Vân Tà Thần trở lại Vương Bảo bên người hầu hạ.

Mà Đằng Nguyên, trầm tư nửa ngày, đột nhiên thấp giọng nói, "các ngươi đi trước, dẫn người ở trong thành ở lại!"

"Cha..."

Đằng Phi nhỏ giọng kêu một tiếng.

Đằng Nguyên trừng Đằng Phi một chút, "Sau đó lại tính sổ với ngươi!"

Thanh Điểu Thánh địa đế chủ, mang theo Đằng Phi rời đi, mà như Thiên Đan Tông cao tầng đại lão, phảng phất đánh một đại thùng nước tương, mang theo Trương Tấn Phong rời đi, từ đầu đến cuối, cũng không có người đáp để ý đến bọn họ, như Thiên Đan Tông các đại lão cảm giác rất mất mát.

Cho tới Đằng Nguyên.

Hắn không đi, hắn trả lại đến Vương Bảo bên người, cung kính nói, "Tiền bối, ngài đại nhân đại lượng, không theo chúng ta tính toán, thế nhưng ta Đằng Nguyên, nhưng không thể liền như vậy rời đi, khoảng thời gian này, tiểu nhân ngay ở tiền bối bên người hầu hạ, tán gẫu tỏ tâm ý!"

Vương Bảo còn không có cảm giác gì.

Hỏa Vân Tà Thần nhưng là trừng mắt lên, đặc biệt khó chịu!

Khe nằm!

Ý tứ gì a!

Không ngờ như thế ngươi rất sao muốn lưu lại, theo ta cướp bát ăn cơm đúng không!

Ngươi cái đồ khốn kiếp, ngươi thực sự là năng lực a!

Hỏa Vân Tà Thần trừng trừng nhìn Đằng Nguyên, uy hiếp ý tứ rất rõ ràng, thế nhưng Đằng Nguyên nhưng không hề bị lay động, nhìn thấy Vương Bảo không có biểu thị từ chối, nhất thời đại hỉ cực kỳ.

Chuyện xấu liền chuyện tốt, liền trong một ý nghĩ a!

Theo Vương Bảo, hay là còn có thể mò điểm cái gì chỗ tốt rồi, tối thiểu...

Nếu như Phạm Thiên Thánh địa cùng Hắc Ngục Thánh địa, biết lão tử đi theo vương Đại Sát tinh bên người hầu hạ, bọn họ còn dám cùng lão tử ngang sao?

Ha ha ha, này đều là mệnh a, lão tử vì sao như vậy cơ trí? Ta đều khâm phục chính ta!

...

...

Tiên giới nơi nào đó.

Một toà núi hoang đỉnh, mấy cái thanh niên nam nữ cùng với một đám toả ra mạnh mẽ khí tức cường giả, đang đợi cái gì đó.

Thanh niên nam nữ tổng cộng bốn người, ba nam một nữ.

Thân phận của bọn họ tựa hồ rất là cao quý, những lão giả kia chia làm vài bộ phận, từng người hộ ở bên cạnh họ.

Đột nhiên.

Một cái trong đó mi tâm có trăng khuyết dấu ấn thanh niên, nhìn về phía một cái nào đó tử y long phục thanh niên, nói rằng, "trời cao huynh, này đều qua gần một tháng, vẫn không có Vân Sương thiên nữ tin tức, ngươi chỉ nói nhường bọn chúng ta, rốt cuộc muốn các loại tới khi nào?"

Tử y long phục thanh niên lười biếng nói rằng, "đừng có gấp, ta cũng không liên lạc được Vân Sương, thì có biện pháp gì? An tâm chờ xem!"

Mấy người trẻ tuổi đặc biệt khó chịu.

Mấy người bên trong nữ tử lạnh lùng nói rằng, "Dạ Trường Không, ngươi đúng hay không biết chút ít cái gì?"

Dạ Trường Không lạnh giọng nói, "chúng ta lần này liên hợp lại, đến Giới Phong Chi Địa tìm kiếm Kiếm Ma Mộ Địa, Vân Sương cùng ta là khởi xướng người, các ngươi nếu như không muốn chờ, có thể rời đi! Đừng vội làm thêm phỏng đoán!"

Cô gái kia tức giận nói, "trong tay chúng ta giới phù quý trọng cực kỳ, dùng một cái thiếu một cái, nhiều nhất chỉ có hai tháng dừng lại, ngươi lẽ nào liền không vội vã!"

Dạ Trường Không nhạt âm thanh nói, "gấp cũng vô dụng, Kiếm Ma Mộ Địa chìa khoá, ta một nửa, Vân Sương một nửa, nàng không đến, ta có thể làm sao? Đừng nói nhảm, an tâm chờ chính là, Vân Sương sẽ đến!"

Một đám thanh niên nam nữ buồn bực cực kỳ, có điều, nhưng cũng yên tĩnh lại.

Mà Dạ Trường Không, nhưng là híp mắt, con ngươi nơi sâu xa, chớp qua

nồng nặc tham sắc, lóe lên một cái rồi biến mất.

Chỉ là.

Cũng không lâu lắm.

Dạ Trường Không đột nhiên thân thể hơi chấn động, sắc mặt khó coi hạ xuống, bỗng nhiên đứng dậy, vẻ mặt cấp tốc tái nhợt.

Những người còn lại không biết hắn giở trò quỷ gì, mới vừa còn muốn hỏi, Dạ Trường Không quay về bên cạnh hắn một lão giả ngoắc ngoắc tay, hai người hướng đi xa xa.

Dừng lại sau khi, Dạ Trường Không nhường ông lão phong cấm âm thanh, thấp giọng nói, "đáng chết, ta vạn độc chu cảm ứng biến mất rồi!"

Ông lão kia con ngươi co rụt lại, "Chẳng lẽ độc bị giải?"

Dạ Trường Không sắc mặt khó coi, "Không nên a, nghĩ giải vạn độc chu, không phải Tiên đế cảnh giới tuyết thiềm hồn đan không thể! Vân Sương bên người, chỉ có chỉ là một cái tiểu nha đầu, có thể tìm tới thứ chí bảo này?"

Ông lão buồn bực nói, "Thiếu chủ, chúng ta nên làm như thế nào? Vân Sương nếu như giải độc, chúng ta hậu chiêu, liền uổng phí! Hơn nữa... Nếu như bị Vân Sương cô nương nhận ra được chúng ta, phiền phức nhưng lớn rồi!"

Dạ Trường Không trở nên trầm mặc.

Hắn há có thể không biết.

Vân Sương thân phận bối cảnh, có thể so với hắn muốn thâm hậu nhiều lắm.

Nếu không là Kiếm Ma Mộ Địa truyền thừa kinh người, hắn cũng sẽ không hành hạ độc chi sách.

Vốn là, hắn còn muốn chờ đến Vân Sương độc phát trước một khắc, triển khai thi cứu, thế nhưng chỉ treo Vân Sương một hơi, dùng để uy hiếp, cái nào ngờ tới, Vân Sương dĩ nhiên giải độc!

Sau nửa ngày, Dạ Trường Không sắc mặt khó coi thấp giọng nói, "việc đã đến nước này, hối hận cũng không dùng! Kiếm Ma Mộ Địa truyền thừa, ta nhất định muốn lấy được, Vân Sương lần này không mang hộ đạo người, chính là cái sở đoản, nàng khẳng định về tới tìm chúng ta hội hợp, đến thời điểm trước tiên dò nghĩa địa, các loại đến thời cơ thích hợp, tìm cơ hội diệt trừ nàng đi..."

Ông lão mí mắt run lên, "Cũng không thể cùng Vân Sương chết có chút liên luỵ, vân thiên tông khí thế bói toán thuật, đứng đầu thiên hạ, bị tra được, đó là tai họa khổng lồ!"

Dạ Trường Không trầm mặc nửa ngày, nhạt âm thanh nói, "sự tình ở người làm, coi như giết không được Vân Sương, tín vật cũng nhất định phải tới tay, kiếm ma truyền thừa, là của ta, ai cũng cướp không đi..."

------oOo------

Chương 396: Hố đến chết là được rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khách sạn.

Vương Bảo cơm nước xong, Hỏa Vân Tà Thần lập tức đưa lên một khối tay không lụa, "Chủ nhân xin mời dùng!"

Tiếp nhận tay không lụa xoa một chút miệng, Vương Bảo đưa tay duỗi người, Hỏa Vân Tà Thần phi thường chân chó hỏi nói, "chủ nhân, muốn uống nước súc miệng sao? Ta vậy thì đi lấy!"

Nói xong, liền chuẩn bị đi lấy súc miệng nước.

Cái nào ngờ tới.

Nhưng vào lúc này, một cái trắng nõn bình ngọc đưa tới Vương Bảo trước mặt.

Nhưng là Đằng Nguyên, chính nịnh nọt cười nói, "tiền bối, đây là Ngọc Thanh Hàn Đàm chi nước, tuy rằng rất quý giá, nhưng lấy tiền bối thân phận, dùng để làm súc miệng nước, vừa vặn thích hợp!"

Vương Bảo ha ha cười, tiếp nhận bình ngọc, cho Đằng Nguyên một cái tán thưởng ánh mắt.

Đằng Nguyên được kêu là một cái đẹp a!

Nhe răng nhếch miệng cười.

Không biết, lúc này hắn bên cạnh người, Hỏa Vân Tà Thần đã tức hỏng rồi.

Hắn tức giận nhìn Đằng Nguyên, âm thầm cắn răng.

Đại gia ngươi!

Tiểu dạng!

Vẫn đúng là thật sự có tài a.

Chẳng trách dám cùng lão tử cướp bát ăn cơm, này nhãn lực giới có thể a, ngựa này rắm công phu rất rất quen a.

Có điều, chủ nhân bên người thứ nhất chân chó, chỉ có thể là ta! Dám theo ta cướp?

Ngươi đừng hòng!

Vương Bảo cảm giác thời gian được rồi, liền trực tiếp lên lầu.

Vang lên cửa phòng, Vân Nguyệt mở cửa, trên mặt mang theo nụ cười, nắm ở Vương Bảo cánh tay, "Chùy ca!"

"Ân công!"

Vân Sương cũng tới tiến lên lễ.

Vương Bảo cười ha hả nói, "Cô nương có thể gọi tên ta, cũng có thể cùng tiểu Nguyệt như thế, gọi ta Chùy ca, đừng khách khí như thế!"

Vân Sương biết nghe lời phải, "Vậy ta còn là xưng hô ân công Chùy ca đi! Có điều, Chùy ca cũng có thể trực tiếp gọi tên ta!"

Vương Bảo gật gù, nói rằng, "Vân Sương, các ngươi lần này là chuẩn bị phải làm gì? Có hay không có nhu cầu gì hỗ trợ?"

Vân Nguyệt muốn nói lại thôi, nhìn Vân Sương!

Lần này đến Giới Phong Chi Địa, thật đúng là có đại sự.

Mà Vân Sương, nhưng là đột nhiên ngưng âm thanh nói, "Chùy ca có nghe

nói qua, kiếm ma uông Ao (xanh) hàn!”

Vương Bảo lắc đầu một cái.

Vân Sương hai người không khỏi sững sờ.

Kiếm ma uông Ao (xanh) hàn, khoáng cổ đệ nhất kiếm nói yêu nghiệt, ở kiếm đạo lên thiên phú, không ai bằng, người này thiên phú xuất chúng, cường đại dị thường, thình lình có thể đột phá giải phong nơi phong ấn, ở Vân Sương nơi đó, đều soạn nhạc một đoạn tuyệt thế truyền kỳ!

Đáng tiếc, uông Ao (xanh) hàn kết cục, không thế nào tốt.

Tục truyền nói, uông Ao (xanh) hàn bởi vì tình mà chết, chết ở Giới Phong Chi Địa, cũng chính là bây giờ Tiên giới.

Trước khi chết, uông Ao (xanh) hàn từng vì chính mình tạo một toà nghĩa địa, lưu lại hai khối tín vật.

Nghe đồn bên trong, được hai khối tín vật người, có thể thu được uông Ao (xanh) hàn truyền thừa, điều này làm cho rất nhiều người vì đó điên cuồng, bởi vì uông Ao (xanh) hàn người này, từng có lấy tiên đồ thần tráng cử, hắn kiếm ma quyết, càng là đứng đầu thiên hạ!

Vân Sương tuy rằng không rõ Vương Bảo không biết uông Ao (xanh) hàn sự tích, nhưng vẫn là giải thích một hồi.

Vương Bảo rất buồn bực.

Như thế treo gia hỏa, này tuyệt bức là nhân vật chính vầng sáng phụ thể a, vì tình mà chết, cũng thật là tiếc nuối.

“Nói cách khác, ngươi cùng cái kia Dạ Trường Không, tìm tới hai khối tín vật, liên hợp lại tập hợp cái dưới mộ tiểu phân đội, chuẩn bị tìm tới kiếm ma truyền thừa?” Vương Bảo nói rằng.

Vân Sương gật gù, “Không sai! Thực không dám giấu giếm, chúng ta

không phải Giới Phong Chi Địa người, chúng ta đến từ chín vực biển! Giới Phong Chi Địa, cũng chính là bây giờ Tiên giới, bị một luồng mạnh mẽ phong ấn bao phủ!"

"Mà Giới Phong Chi Địa bên trong thực lực võ giả, cùng chín vực biển, căn bản không cùng đẳng cấp, ở chín vực biển, tối cường giả bị tôn xưng vì là Chí tôn! Chín sao Tiên đế, càng không phải hi hữu!"

"Ở đế chủ cảnh giới sau khi, chúng ta chín vực biển đã thành công thần đài, Thần cảnh, mới là chúng ta cao cấp sức chiến đấu!"

Vương Bảo khóe miệng không khỏi vừa kéo.

Này tính cái gì?

Thế giới trong thế giới?

Không ngờ như thế đại gia chỉ ở đất Man Hoang thế giới mù chơi a, còn chưa tới Cửu Châu đại lục đây đúng không!

"Thì ra là như vậy!" Vương Bảo thở dài một tiếng, "Quả nhiên là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!"

Vân Sương cười nhạt nói, "Chùy ca, ngươi có thể theo ta cùng đi Kiếm Ma Mộ Địa, đồng thời tìm kiếm truyền thừa, cho nên ta đến, chỉ là vì hứng thú, cũng không có gì không thể không cần ý nghĩ, chờ Kiếm Ma Mộ Địa hành trình kết thúc, Chùy ca đến thời điểm có thể đi với ta chín vực biển, nhìn một chút thiên địa mới!"

"Cái kia cảm tình được!"

Vương Bảo ha ha cười.

Vân Nguyệt rất vui vẻ, cùng Vương Bảo nói một chút chín vực trong biển các loại kỳ văn dị sự, cuối cùng Vương Bảo cùng Vân Sương thương lượng một chút, hai ngày sau, các loại Vân Sương hoàn toàn phục hồi như cũ sau khi liền lên đường (chuyển động thân thể).

...

...

Không đợi Vương Bảo bọn họ lên đường (chuyển động thân thể).

Dạ Trường Không thình lình liền liên lạc với Vân Sương, đi thẳng tới như trời đan thành.

Dạ Trường Không là vội vã không nhịn nổi.

Vân Sương giải độc đều không liên hệ hắn, điều này làm cho Dạ Trường Không cảm giác được lo lắng, chỉ lo Vân Sương hoài nghi hắn, đơn giản liền trực tiếp đến rồi.

Trong khách sạn.

Dạ Trường Không tiến vào Vân Sương gian phòng, vừa thấy mặt liền ân cần hỏi han, "Vân sư muội, khoảng thời gian này vẫn liên lạc không được ngươi, ngươi đúng hay không xảy ra vấn đề rồi?"

Vân Sương nhạt âm thanh nói, "là xảy ra vấn đề rồi, ta bị người hạ độc!"

"A!"

Dạ Trường Không "Khiếp sợ" cực kỳ, sắc mặt âm trầm nói, "Hạ độc? Là ai lớn mật như thế? Tra được là ai không có? Nếu như bị ta biết là ai, ta sẽ để hắn sống không bằng chết!"

Vân Sương khẽ lắc đầu, "Không dấu tích có thể tra!"

"Ai, nơi đây mặc dù là Giới Phong Chi Địa, nhưng vẫn có rất nhiều nguy hiểm! Vân sư muội, nếu không chúng ta mau mau đi làm chính sự đi, miễn cho đêm dài lắm mộng!"

Dạ Trường Không trong lòng thở phào một cái, liền vội vàng nói.

Vân Sương bên người, Vương Bảo đột nhiên cười nói, “làm sao liền đêm dài lắm mộng, gấp cái gì? Vân Sương thân thể còn chưa hồi phục, đuổi minh lại nói!”

Dạ Trường Không chau mày, nhìn Vương Bảo.

Hắn mới vừa rồi còn cho rằng, Vương Bảo là cái hạ nhân, căn bản không đem Vương Bảo để ở trong lòng, lúc này Vương Bảo nói chuyện như vậy, nhất thời cảm giác được không bình thường.

“Ngươi là...” Dạ Trường Không lạnh lùng hỏi.

Vương Bảo hơi cười, “Tại hạ Vương Đại Chùy! Người đưa biệt hiệu, vương không thể trêu chọc!”

Dạ Trường Không mí mắt vừa kéo.

Ma trứng!

Vương không thể trêu chọc?

Ngoại hiệu này có chút trâu bò a!

Ngươi một cái chỉ là Giới Phong Chi Địa man tử, ngươi lấy cái như vậy biệt hiệu, thật sự được chứ?

Ếch ngồi đáy giếng chính là ếch ngồi đáy giếng, quá ngớ ngẩn!

Dạ Trường Không có chút không cam lòng, có điều Vân Sương thái độ kiên quyết, chính là không muốn hiện tại đi, nhường Dạ Trường Không cũng không thể làm gì, có điều, mục đích của chuyến này đúng là đạt đến, xem Vân Sương dáng vẻ, hẳn là không hoài nghi hắn, vậy là được!

Vương Bảo cùng Dạ Trường Không đồng thời ra ngoài phòng.

Dạ Trường Không căn bản không thèm để ý Vương Bảo, trực tiếp liền đi,

chuẩn bị trước tiên ở lại.

Chỉ có điều, Vương Bảo nhưng là kéo Dạ Trường Không, cười nói, “huynh đệ đừng có gấp đi a, qua mấy ngày ta cũng theo các ngươi cùng đi Kiếm Ma Mộ Địa, ta còn tìm rất nhiều giúp đỡ, chúng ta trước tiên nói một nói?”

Dạ Trường Không bỏ qua Vương Bảo, căm ghét nói rằng, “biệt ly ta như thế gần! Còn có, ngươi còn tìm giúp đỡ? Ngươi tìm giúp đỡ, để làm gì? Kiếm Ma Mộ Địa, không tới đế chủ cảnh giới, căn bản tiến vào cũng không vào được! Hơn nữa, chúng ta đã định được rồi nhân số, ngươi tìm cũng là toi công!”

Vương Bảo hé mắt, “Ngươi đúng hay không có tật giật mình a?”

Dạ Trường Không trong lòng hồi hộp nhảy một cái, mặt âm trầm nói rằng, “ngươi lời này là có ý gì?”

Vương Bảo cười quái dị nói, “Vân Sương độc, sẽ không là ngươi bỏ xuống chứ?”

Ai nha khe nằm!

Nói mò cái gì lời nói thật đây!

Dạ Trường Không được kêu là một cái khí a, hung tàn nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, “tiểu tử, ta khuyên ngươi không muốn quá kiêu ngạo! Hướng về trên người ta giội nước bẩn, cẩn thận cái mạng nhỏ của ngươi! Hừ!”

Vung một cái ống tay áo.

Dạ Trường Không bước nhanh xuống lầu, quyết định chủ ý, phải cố gắng tra tra Vương Bảo theo hầu.

Mà Vương Bảo, nhưng là lạnh lùng cười, nhìn Dạ Trường Không rời đi.

Có tật giật mình là khẳng định.

Hạ độc tuyệt bức là này làm ra.

Nếu dám đối với Vân Sương hạ độc, vậy thì là kẻ địch, mà Vương Bảo, đối với kẻ địch thái độ, tự nhiên không cần nhiều lời.

Hố!

Hố đến chết là được rồi...

------oOo------

Chương 397: Tìm đường chết đây đây là?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Trường Không lần thứ hai lo lắng.

Vân Sương có vẻ như đối với hắn không hoài nghi.

Thế nhưng Vân Sương bên người tên kia, dĩ nhiên nói thẳng hạ độc chính là hắn, chỉ giời ạ đâu chỉ là hoài nghi, chuyện này quả thật chính là chỉ nhận!

Then chốt là, hắn vẫn đúng là mò đúng rồi!

Lần này, Dạ Trường Không đối với Vương Bảo, không khỏi bay lên nồng nặc sát ý.

Cấp tốc dặn dò thủ hạ hộ đạo ông lão, tìm hiểu Vương Bảo tin tức, chính mình nhưng là ở khách sạn mở ra một gian phòng.

Cũng không lâu lắm, hộ đạo ông lão trở về, cũng mang đến Vương Bảo một ít tin tức.

Sau khi nghe xong.

Dạ Trường Không ngây người.

Vụ thảo!

Cái tên này, đã vậy còn quá hố?

Trói lại người ta Thánh địa thánh tử, giá họa một cái khác Thánh địa, dẫn tới hai đại Thánh địa, tự giết lẫn nhau, chính mình ở một bên xem vở kịch lớn.

Cái này cũng chưa tính, cuối cùng còn tự mình lộ mặt giải thích, ở trong lòng của người ta, bịt kín một tầng to lớn bóng mờ diện tích.

Này giời ạ cùng ta cũng như thế, chính là cái đại âm tất a!

Trong lúc nhất thời, Dạ Trường Không cảnh giác lên, đối với Vương Bảo sát ý, càng là nhảy lên tới đỉnh cao.

"Thực lực so với đế chủ đỉnh cao đều mạnh hơn... Này còn không có gì, Giới Phong Chi Địa đế chủ đỉnh cao, không đủ vì là theo! Hơn nữa hắn còn cứu Vân Sương! Tên khốn đáng chết này, phải giết chết hắn!"

Dạ Trường Không nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Hộ đạo ông lão đứng ở bên cạnh hắn, trầm giọng nói, "thiếu chủ, tiểu tử kia đi theo Vân Sương bên người, căn bản là không có cách ra tay! Theo ta thấy, không bằng xua hổ nuốt sói, tên kia đem hai đại Thánh địa đắc tội tàn nhẫn, chúng ta chỉ cần cho bọn họ một cơ hội, không tin bọn họ không đến báo thù!"

Dạ Trường Không sáng mắt lên.

Sau đó trầm tư nửa ngày, âm hiểm cười nói, "cứ làm như thế! Ngươi cấp tốc đi đem cái kia hai đại Thánh địa thánh tổ gọi tới! Tin tưởng bọn hắn hẳn nghe nói qua chín vực biển sự tình, không không dám đến! Coi như thịt không được tên tiểu tử kia, bây giờ Vân Sương đã mời ngoại viện, chúng ta cũng tìm hai cái bản địa cường giả, cũng không quá đáng!"

"Phải! Thuộc hạ vậy thì đi làm!" Hộ đạo ông lão khom người lui ra gian phòng.

...

...

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ, xác thực không không dám đến!

Hai cái hàng đi theo Dạ Trường Không hộ đạo ông lão phía sau, hướng về như trời đan thành mà tới.

Vào giờ phút này, hai cái hàng không còn chút nào sự thù hận, trái lại như là hai cái đội hữu bình thường, trong thần sắc lộ ra hưng phấn, lộ ra chờ mong, cũng mang theo một luồng không tên căng thẳng cùng sợ hãi.

Chín vực biển a!

Nghe đồn bên trong, nơi đó nhưng là có Thần cảnh tồn tại!

Tiên giới lớn, cường giả xuất hiện lớp lớp, nhưng là so với chín vực biển, Tiên giới chính là cái đất hang ổ hang ổ!

Bọn họ mặc dù là Thánh địa thánh tổ, thế nhưng, cũng chỉ có thể gia đình bạo ngược, đụng tới chín vực trong biển cường giả, cũng chỉ có nhận sợ phần!

Nhường Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ vì đó phấn chấn, nhưng là hộ đạo ông lão để lộ ra đến khác một cái tin.

Lần này, dĩ nhiên là muốn dưới mộ!

Vẫn là kiếm ma uông Ao (xanh) hàn chi mộ!

Kiếm ma a!

Tiên giới cổ xưa truyền thuyết!

Thực lực mạnh so sánh, đó là có thể lấy tiên đồ thần chủ!

Người này chi mộ, ẩn chứa bao lớn tạo hóa? Chỉ cần ở bên trong thoáng mò một điểm mỡ, phỏng chừng liền được lợi vô cùng.

Then chốt là.

Ôm như thế thô một cái bắp đùi không nói.

Còn có thể dựa vào cây này bắp đùi báo thù a!

Đối với Vương Bảo, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ, hận đến ngứa cả hàm răng, đó là muốn đem Vương Bảo ăn tươi nuốt sống hận!

Mang theo phức tạp tâm tình.

Ba người trở lại như trời đan thành.

Đi vào khách sạn, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ nhìn thấy Dạ Trường Không.

"Dạ thiếu chủ!"

Hai người đã biết rồi Dạ Trường Không thân phận, chín vực biển một trong Thiên Huyền vực gia tộc cao cấp, Dạ gia thiên kiêu thiếu chủ!

Thiên phú kỳ cao, thực lực đã đạt đến đế chủ hậu kỳ cảnh giới!

"Các ngươi chính là Phạm Thiên, Hắc Ngục hai đại Thánh địa thánh tổ? Tại sao tìm các ngươi, nói vậy các ngươi đều biết chứ?" Dạ Trường Không cười nhạt nói.

Hắc Ngục thánh tổ ha hả cười, "Dạ thiếu chủ yên tâm, chúng ta hai cái lão gia hỏa, nhất định sẽ toàn lực ứng phó, trợ giúp Dạ thiếu chủ đoạt được kiếm ma truyền thừa!"

Dạ Trường Không hé mắt, nhạt âm thanh nói, "các ngươi lầm!"

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ ngẩn ngơ.

Dạ Trường Không đột nhiên lạnh giọng nói, "để cho các ngươi đến, không phải nghĩ dựa vào các ngươi cướp đoạt truyền thừa, chuyến này ta mang

đến ba cái đế chủ đỉnh cao hộ đạo cường giả, còn cần các ngươi? Tìm các ngươi, là bởi vì các ngươi cùng Vương Đại Chùy có cừu oán!”

“Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, nhiệm vụ của các ngươi, chính là giúp ta diệt trừ Vương Đại Chùy, ta bởi vì một ít nguyên nhân, không thể vô duyên vô cớ động thủ với hắn, nhưng là các ngươi...”

Phạm Thiên thánh tổ mí mắt run lên, run giọng nói, “Dạ thiếu chủ, Vương Đại Chùy thực lực... So với hai chúng ta đều mạnh hơn! Chúng ta căn bản giết không chết hắn!”

Dạ Trường Không châm chọc nói, “cường? Có thể mạnh đến mức nào? Yên tâm, ta không cần các ngươi giết chết hắn, chỉ cần các ngươi cho ta một cái lý do, hiểu!”

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ rõ ràng.

Liếc mắt nhìn nhau.

Hắc Ngục thánh tổ lập tức nói rằng, “ta rõ ràng Dạ thiếu chủ, ngươi là muốn cho chúng ta làm hắn, coi như không bắt được, cuối cùng do ngài đứng ra, nói vậy tên kia, cũng sẽ chết không có chỗ chôn, đúng không?”

“Thông minh!”

Dạ Trường Không thưởng cho Hắc Ngục thánh tổ một cái tán thưởng ánh mắt, Hắc Ngục thánh tổ nhất thời mặt mày hớn hở.

Phạm Thiên thánh tổ không rơi xuống hạ phong, nói rằng, “Dạ thiếu chủ yên tâm, việc này liền giao cho chúng ta, ngài sẽ chờ trừng trị hắn đi!”

Bọn họ lúc còn trẻ, tuy nhiên không phải an phận chủ!

Đến hiện tại, từng cái từng cái, đều là lão Âm tất cấp bậc!

Có Dạ Trường Không bảo đảm, bọn họ đối với Vương Bảo, cũng sẽ không lại sợ hãi!

“Vương Đại Chùy” a “Vương Đại Chùy”!

Lần này có Dạ thiếu chủ ra tay.

Ngươi rất sao lại trâu bò a!

Ngươi có thể ngưu được chín vực trong biển cường giả?

Lần này xem ngươi chết như thế nào!

Có quyết định, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ, lập tức lên đường, hai người rời đi Dạ Trường Không gian phòng, mà sau đó đến lầu một!

Đứng lầu một trung ương nơi, Phạm Thiên thánh tổ đột nhiên lớn quát, “Vương Đại Chùy, ngươi theo ta đi ra, nợ máu trả bằng máu, là thời điểm trả nợ!”

Ầm!

Toàn bộ khách sạn, trong nháy mắt sôi trào.

Cái kia khách sạn lão bản ở phía sau bếp bận việc lắm, vừa nghe câu này hét lớn, lúc này đặt mông ngồi vào trên đất!

Ngươi muội đại gia ngươi a!

Tại sao lại rất sao làm lên a!

Vẫn là rất sao cái kia sát tinh Vương Đại Chùy!

Ta mở cái khách sạn, ta dễ dàng sao ta? Này từng ngày từng ngày, ánh sáng (chỉ) có chuyện, liền không nhường ta ngủ cái an giấc!

Lão Miêu gian phòng, đang nghiên cứu 3,600 độ cực tốc quay người trước nằm sấp va giường lão Miêu dừng động tác lại, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn,

nhanh chóng hướng về ngoài phòng chạy, “Lão Vương cũng bị làm? Này có thể không thể bỏ qua!”

Vân Sương gian phòng, cùng Vân Nguyệt đều là hơi thay đổi sắc mặt, nhanh chóng đi ra.

Dạ Trường Không thoả mãn cực kỳ bước ra gian phòng, ho nhẹ một tiếng, giả vờ giả vịt xuống lầu.

Mà ở Vương Bảo trong phòng.

Đang cùng Hỏa Vân Tà Thần cùng Đằng Nguyên đấu địa chủ Vương Bảo, con mắt híp lại.

Nghe thanh âm, tựa hồ là Phạm Thiên thánh tổ ông lão kia.

A Tây đi, lão già này đúng hay không ngốc? Đúng hay không teo não? Ta cũng đã không hố ngươi, ngươi lại tìm tới cửa?

Tìm đường chết đây đây là...

------oOo------

Chương 398: Nếu chính ngươi nhất định phải muốn ăn đòn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khách sạn lầu một.

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ đứng chung một chỗ, hai người không còn chút nào nữa khúc mắc, mặc dù gọi lời chỉ là Phạm Thiên thánh tổ, nhưng Hắc Ngục thánh tổ cũng giống như vậy căng thẳng, kinh hoảng, nghĩ mà sợ!

Dù sao Vương Bảo đem bọn họ hố quá thảm!

Tuy rằng không chết như thế nào người, thế nhưng bọn họ trong thánh địa đế chủ cường giả, đều phế bỏ vài cái, lưỡng bại câu thương.

Thịch thịch thịch.

Cửa thang gác.

Vương Bảo đi ở đằng trước nhất, xuống lầu, Hỏa Vân Tà Thần cùng Đằng Nguyên phân chia hai bên.

Nhìn thấy Vương Bảo, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ đều là con ngươi co rụt lại.

Mà Vương Bảo, nhưng là liếc mắt nhìn Hắc Ngục thánh tổ, hàng này cũng tới.

“Vương Đại Chùy! Ngươi rốt cục chịu xuất hiện!”

Phạm Thiên thánh tổ sắc lệ bên trong gốc gầm nhẹ nói.

Vương Bảo đi xuống, cười nhạt nói, “ta nói, ngươi đúng hay không không

biết ghi nhớ? Cần phải ta đem ngươi Phạm Thiên Thánh địa tiêu diệt, ngươi mới cam tâm, đúng không?”

“Còn có ngươi, ngươi cũng là đến gây phiền phức?”

Phạm Thiên thánh tổ tâm hồn mãnh đánh.

Hắc Ngục thánh tổ bị Vương Bảo nhìn chằm chằm, trái tim cũng là cực tốc nhảy lên.

Trong hai người tâm bóng ma trong lòng chính đang điên cuồng mở rộng, không nhịn được lùi về sau nửa bước.

Hàng này tuy rằng đáng trách.

Thế nhưng.

Tuyệt bức là cái ngoan nhân a!

Nghe một chút, này giời ạ liền muốn diệt chúng ta Thánh địa!

“Làm sao bây giờ? Lão phạm, chúng ta có thể đánh không lại hắn! Yoru thiếu làm sao còn không tới?” Hắc Ngục thánh tổ cấp thiết cùng Phạm Thiên thánh tổ truyền âm.

Phạm Thiên thánh tổ nghiêm nghị về truyền nói, “sau đó ngươi có thể phải chú ý, một khi hắn có muốn dấu hiệu động thủ, lập tức nhận sợ, hiểu sao?”

Hắc Ngục thánh tổ hé mắt.

Này rất sao còn cần phải ngươi nhắc nhở?

Không có Yoru thiếu bảo đảm, lão tử liền hắn cũng không dám lại gặp một lần.

Phạm Thiên thánh tổ nắm chặt nắm tay, gầm nhẹ nói, “Vương Đại Chùy, ngươi đừng vội hung hăng, ngươi đem chúng ta hố thảm như vậy, lẽ nào

cho rằng, chúng ta sẽ như vậy đơn giản coi là? Đừng nằm mơ, ngày hôm nay, chúng ta chỉ cầu một cái công đạo!”

Hắc Ngục thánh tổ phụ họa, cao giọng thét lên, “Không sai, công đạo!”

Vương Bảo không nói gì nhìn hai cái hàng, bản năng nhận ra được không đúng, ngươi đây muội chính là tới cửa trả thù dáng vẻ?

Đứng Vương Bảo bên cạnh Đằng Nguyên, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn hai đại thánh tổ, còn kém chỉ vào mũi của bọn họ mắng ngu ngốc.

Mà Hỏa Vân Tà Thần nhưng là đột nhiên đi ra, trầm giọng nói, “chủ nhân, nhường ta đuổi rồi bọn họ!”

Hỏa Vân Tà Thần thực lực hôm nay, là càng ngày càng khủng bố, mỗi thời mỗi khắc sức mạnh đều đang tăng lên, trận đánh lúc trước Hắc Ngục thánh tổ thời điểm, cũng không được, có điều hiện tại, đã có thể cùng hai đại thánh tổ cùng sánh vai.

Hơn nữa Hỏa Vân Tà Thần trong cơ thể thần cách gốc gác khủng bố cực kỳ, căn bản không sợ bất kỳ công kích, vì vì là căn bản là không có cách trọng thương hắn.

“Không vội vã!”

Vương Bảo thuận miệng nói.

Ngược lại muốn xem xem hai cái này hàng giở trò quỷ gì.

Vèo.

Một bóng người chạy toán loạn hạ xuống, chuẩn xác rơi vào Vương Bảo bả vai, lão Miêu tinh thần phấn chấn, ánh mắt tỏa ánh sáng, gọi nói, “meo cái meow, làm sao còn không đánh? Nói những lời nhảm nhí này có cái gì dùng? Cảm giác khẩn, đánh đánh đánh... Ai u khe nằm!”

Vương Bảo một cái tát quất bay lão Miêu, ánh mắt nhìn Phạm Thiên thánh

tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ, cười nhạt nói, “ai để cho các ngươi đến?”

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ con ngươi co rụt lại, Phạm Thiên thánh tổ trầm giọng nói, “chúng ta cùng ngươi trong lúc đó, có thù không đợi trời chung, còn cần người khác nhường chúng ta đến? Ngày hôm nay chúng ta cho dù chết, cũng phải nhường ngươi trả giá thật lớn!”

“Không sai!” Hắc Ngục thánh tổ tiếp tục phụ họa.

Cũng nhưng vào lúc này.

Dạ Trường Không long trọng ra trận.

Ở phía sau hắn, hắn hộ đạo ông lão toả ra lạnh lẽo cực kỳ khí thế, từng bước một đi xuống.

Dạ Trường Không thản nhiên nhìn lầu một, nhạt âm thanh nói, “Phạm Thiên? Hắc Ngục? Hai người các ngươi làm sao đến rồi? Không phải để cho các ngươi trước tiên chờ ta sao?”

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ lộ ra “Ngạc nhiên” vẻ mặt, sau đó mau mau hành lễ, Phạm Thiên thánh tổ lo sợ tát mét mặt mày nói rằng, “thiếu chủ? Ngài dĩ nhiên ở đây, ai nha, ta lão phạm nếu như sớm biết thiếu chủ ở này, cái nào dám đi vào, này nếu như xông tới thiếu chủ, ta có Kujo Seimei, cũng không đủ chết a!”

Hắc Ngục thánh tổ ‘Run’ âm thanh nói, “thiếu chủ, chúng ta vậy thì đi, vậy thì đi...”

Dạ Trường Không híp mắt, nhạt âm thanh nói, “không nên gấp gáp...”

Dứt lời.

Dạ Trường Không ánh mắt liếc mắt một cái Vương Bảo, cười lạnh nói, “ta vừa nãy cũng nghe được, làm sao? Các ngươi cùng Vương huynh có cừu oán? Vương huynh, ngươi làm như thế, có chút quá đáng a, hai người bọn họ, chính là ta người theo đuổi, ngươi bắt nạt phụ bọn họ, chẳng khác nào là

bắt nạt ta, mà ngươi bắt nạt ta...”

“Ăn ngay nói thật, ngươi nha, còn thật không có tư cách này!”

“Nợ máu trả bằng máu, ngày hôm nay, ngươi cần cho ta một câu trả lời!”

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ ngay lập tức cảm tạ, ánh mắt khẩn thiết cực kỳ, lần này đúng là phát ra từ chân tâm ánh mắt.

Vương Bảo trợn tròn mắt!

Ma trứng!

Một đám hí tinh a!

Đều rất sao hí tinh phụ thể!

Ở tiểu gia trước mặt chơi cái này? Dạ Trường Không a Dạ Trường Không, chúng ta cũng thật là tâm ý tương thông, ta đang chuẩn bị hố ngươi, không ra tay đây, ngươi trước hết hố ta!

“Ngươi muốn thế nào a?” Vương Bảo dửng dưng như không nói rằng.

Dạ Trường Không ánh mắt phẫn nộ!

Tên khốn này!

Vẫn còn thái độ như thế!

Hắn vì sao lớn lối như thế?

Lão tử liền rất sao không hiểu, ngươi chỉ là một cái Giới Phong Chi Địa đế chủ, ngươi không biết chín vực biển, cũng là thôi!

Ngươi biết rõ ràng chín vực biển trâu bò, ngươi dĩ nhiên một điểm không đem ta để ở trong mắt?

Ta Dạ Trường Không coi như ở Thiên Huyền vực, cũng là nhân vật có tiếng tăm, ngươi rất sao không sợ ta?

“Nên như thế nào, được cái đó! Lão Hồng, trước tiên phế bỏ hắn đi, sau đó sẽ nhường Vân sư muội xử lý!” Dạ Trường Không ánh mắt hàn mang lấp loé.

Phía sau hắn, hộ đạo ông lão lão Hồng đột nhiên bước ra, một thân khí thế, dường như cửu thiên mây long Thiên Hổ nổi giận, bao phủ bát phương, khủng bố cực kỳ, từng luồng từng luồng lạnh lẽo sát cơ, phảng phất thuỷ triều bình thường ở trong khách sạn ngang dọc gào thét.

Lão Hồng hướng về Vương Bảo từng bước một đi tới!

Vương Bảo bất động thanh sắc, Đằng Nguyên kinh ngạc đến ngây người, mà Hỏa Vân Tà Thần, nhưng là đứng Vương Bảo trước người, ánh mắt nghiêm nghị.

Ầm!

Lão Hồng một quyền đánh đi ra.

Như trời long đất lở, vô tận sức mạnh từ phía chân trời trút xuống, bàng bạc áp lực, vững vàng áp chế mọi người ở đây.

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ nội tâm phát lạnh, rít gào không ngớt, ngươi muội, này rất sao là đế chủ đỉnh cao? Chín vực biển đế chủ đỉnh cao, như thế mạnh? Lão tử tu luyện chẳng lẽ là giả tu vi?

Vương Bảo chưa động, chỉ có Hỏa Vân Tà Thần, đột nhiên cười lạnh lên.

Có điều, ngay ở Hỏa Vân Tà Thần chuẩn bị phản kích thời gian, từ lầu hai bên trong, một vệt màu trắng sương khí, dường như cửu tiêu sương mù giáng lâm, ở trên đất trống hình thành một cái to lớn cổ xưa chữ triện.

Hộ đạo người lão Hồng con ngươi co rụt lại, tựa hồ nghĩ tới điều gì, lộ ra một vệt vẻ sợ hãi, không nhịn được lùi về sau!

Mà Dạ Trường Không, cũng là ngẩn ngơ, phản ứng lại, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi cực kỳ.

Hắn vốn tưởng rằng, lần này thu thập Vương Bảo, dù cho Vân Sương ngăn cản, cũng là vô dụng, bởi vì sức chiến đấu không thể so sánh a!

Cái nào ngờ tới.

Vân Sương tuy rằng không có mang đến hộ đạo người.

Thế nhưng.

Nhưng mang theo Vân gia chí bảo, trời sương hàn khí!

Trời sương hàn khí là ông tổ nhà họ Vân từ chính mình thần tích bên trong cô đọng mà đến, mấy ngàn năm mới có thể cô đọng thành một đạo, uy lực đáng sợ cực kỳ, tỷ như lúc này Vân Sương, dù cho tu vi của nàng chỉ là đế chủ sơ kỳ, nhưng là có này đạo trời sương hàn khí, chín vực biển đế chủ đỉnh cao, cũng không phải là đối thủ của nàng.

Vân Sương xuống lầu.

Vân Nguyệt lộ ra vẻ giận dữ, răng nanh nhỏ thử, bất mãn nhìn Dạ Trường Không.

“Yoru sư huynh, Chùy ca chính là ta cứu mạng ân công, lần này cho ta một bộ mặt, làm sao?” Vân Sương xuống lầu sau, đứng ở Vương Bảo bên người, nhạt tiếng nói.

Dạ Trường Không hé mắt, thấp giọng nói, “Vân sư muội, không phải ta không nể mặt ngươi, thực sự là ta cũng không thể, để cho mình người theo đuổi thất vọng a!”

“Chuyến này đoạt được, nhường ngươi vừa thành: Một thành!” Vân Sương nhạt tiếng nói.

Dạ Trường Không sững sờ.

Sau đó liền hút một hơi khí lạnh, hắn không ngờ tới, Vân Sương dĩ nhiên mang đến trời sương hàn khí, bảo vật này coi như là Vân gia cao tầng, cũng không có mấy người nắm giữ.

Đã như thế, nghĩ tính toán Vân Sương, liền phiền phức, rất khả năng nước chảy về biển đông, đã như vậy, vừa thành: Một thành đoạt được, đáng giá!

“Được thôi!” Dạ Trường Không thoả mãn gật gù.

Nhưng mà.

Vương Bảo không vui.

“Hành? Hành ngươi muội a! Vốn là không muốn phản ứng ngươi, nếu chính ngươi nhất định phải muốn ăn đòn, vậy ta thỏa mãn ngươi...”

------oOo------

Chương 399: Bẫy người nhất thời thoải mái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc tiến lên hai bước.

Vân Sương vì hắn làm ra nhượng bộ, hắn rất cảm kích.

Thế nhưng là không thể tiếp thu.

Vương đại gia không phải là dựa vào nữ nhân sinh tồn chủ.

Sinh tử coi nhẹ, không phục liền được!

Đứng Vương Bảo bả vai lão Miêu, lúc này nhìn về phía Dạ Trường Không thời gian, lộ ra nồng nặc vẻ thương hại.

Tiểu tử ngươi tuyệt bức muốn xong đời!

Ngày hôm nay ngươi tính không bị hố chết, cũng đến rơi ba tầng lớp vỏ.

Nghiêm túc lên muốn hố ngươi lão Vương, cái kia sức chiến đấu nhưng là thặng thặng thặng dâng lên a.

“Chùy ca, ngươi...”

Vân Sương muốn nói lại thôi, Vân Nguyệt nhưng là nhẹ nhàng lôi kéo Vương Bảo góc áo, nhỏ giọng nói, “Chùy ca, không muốn hành động theo cảm tình!”

“Yên chí! Liền hàng này, ta còn không để vào mắt!” Vương Bảo vỗ vỗ Vân Nguyệt mu bàn tay, còn gãi gãi.

Vân Nguyệt đầy mặt đỏ bừng, giận dữ nghĩ, đều khi nào, Chùy ca vẫn như

thế không đứng đắn, thật là xấu.

“Ha ha, thú vị!”

Dạ Trường Không tức giận ngược cười.

Ma trứng!

Gặp không muốn sống, chưa từng thấy như thế không muốn sống!

Ếch ngồi đáy giếng.

Tầm nhìn hạn hẹp.

Ngươi rất sao theo ta ngang?

Ngươi có cái gì sức lực, theo ta ngang?

Nếu không là vừa nãy Vân Sương bảo đảm ngươi, ngươi hiện tại đã là một kẻ tàn phế ngươi biết không?

Vương Bảo ôm hai tay, liếc Dạ Trường Không, cười lạnh nói, “Yoru đại thiếu, luận thực lực, thủ hạ ngươi người rất trâu bò rất treo, cái này ta thật so với không được, có điều, ở những phương diện khác, ngươi ở trước mặt ta, xách giày cũng không xứng!”

Dạ Trường Không đột nhiên không tức giận, ngươi cùng một kẻ đã chết, sinh cái gì khí đây? Ở trong mắt hắn, Vương Bảo đã là một kẻ đã chết, “Ngươi phải như thế nào?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “lấy đánh cược luận thắng thua, ta đánh cuộc với ngươi mệnh, ngươi có dám hay không?”

Dạ Trường Không con ngươi co rụt lại.

Đánh cược mệnh?

Vụ thảo, ai đánh cuộc với ngươi mệnh? Lão tử mạng nhỏ quý giá bao nhiêu?

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “xem ngươi vẻ mặt này, thật giống không dám a! Cũng được, chúng ta đánh cược cái khác! Chúng ta lần này lập cái đánh cuộc, ta thắng, ngươi cho ta ước định cẩn thận tiền đặt cược, ta thua, mạng nhỏ đưa cho ngươi, ngoài ra ta tiền đặt cược, làm sao?”

Dạ Trường Không sắc mặt âm trầm trầm mặc nửa ngày, lạnh giọng nói, “ngươi muốn đánh cuộc gì?”

Hắn không phải là ngớ ngẩn.

Cảm giác được Vương Bảo khả năng muốn hãm hại hắn.

Vương Bảo chỉ chỉ trên bả vai lão Miêu, nói rằng, “nhìn thấy hắn sao? Lão Miêu là một con mèo yêu, trăm hơi thở trong thời gian, không giới hạn chế bất luận biện pháp gì, ngươi nếu có thể giết hắn, như vậy, coi như ngươi thắng! Làm sao?”

Dạ Trường Không còn không có gì phản ứng.

Lão Miêu ngay lập tức sẽ xù lông, “Vụ thảo! Lão Vương ngươi cái hố hàng, người mình đều hố! Miêu gia phản đối cái này đánh cuộc!”

Lại rất sao hố Miêu gia!

Miêu gia đều bị ngươi hố bao nhiêu lần? Ta này kim cương bất hoại thân thể ngươi thật đúng là tỉ lệ lợi dụng trăm phần trăm a, lão Vương ngươi lương tâm thật là xấu thấu!

“Đừng nghịch!”

Vương Bảo liếc mắt nhìn lão Miêu, nhỏ giọng nói, “Ngươi nếu không chết ta cho ngươi mèo khoa động vật thế giới, ngươi hiểu!”

Lão Miêu giây hiểu, bởi vì hắn từng thấy, Vương Bảo chỉ cho hắn liếc mắt

nhìn liền cất đi.

Lúc này lão Miêu tuyến thượng thận sách liền cấp tốc tăng vọt, tinh thần phấn chấn kêu to nói, “Mã Đức! Có bản lĩnh liền giết Miêu gia!”

Vương Bảo ha ha cười, nhìn chằm chằm Dạ Trường Không, “Thế nào? Đánh cuộc hay không?”

Dạ Trường Không cười lạnh lên.

Tâm thái rất ổn.

Chỉ là một con mèo yêu, còn không phải muốn giết cứ giết?

Ngươi cho rằng, cho con mèo này yêu một điểm thủ đoạn bảo mệnh, là có thể ổn thao thắng cuốn?

Rắm!

Ếch ngồi đáy giếng chính là ếch ngồi đáy giếng, ngươi này điểm kiến thức, thực sự là đáng thương, lần này liền để ngưu mở mang, chín vực biển thực lực!

“Tiền đặt cược là cái gì? Nếu như chỉ là mạng ngươi, ha ha, ta còn thực sự không có hứng thú!” Dạ Trường Không châm chọc nói.

Vương Bảo suy nghĩ một chút, quay đầu nhìn về phía Vân Sương, “Vân Sương, có cái gì bảo bối sao? Càng quý càng đáng giá càng tốt!”

Vân Sương tuy rằng không rõ Vương Bảo đây là ở làm cái gì, thế nhưng, nhưng chưa lựa chọn ngăn cản.

Ánh mắt bình tĩnh, Vân Sương nói rằng, “Chùy ca, trên người ta đáng giá tiền nhất, hẳn là trời sương hàn khí!”

“Vậy thì nó!” Vương Bảo gật gù, nhìn về phía Dạ Trường Không, “Này cuộc đánh cá, ngươi cảm thấy làm sao?”

Dạ Trường Không kinh ngạc đến ngây người!

Khe nằm khe nằm khe nằm!

Trời sương hàn khí?

Vân Sương nữ nhân ngốc này, dĩ nhiên đem trời sương hàn khí lấy ra cho thằng ngu này làm tiền đặt cược?

Giữa hai người này tuyệt bức có quỷ chứ?

Có điều...

Ta yêu thích!

Dạ Trường Không ánh mắt nơi sâu xa tuôn ra mãnh liệt tham lam.

Trời sương hàn khí quý giá, tự nhiên không cần nhiều lời, đồ chơi này đặt ở Thiên Huyền vực, cũng là đỉnh đầu một chí bảo!

Nếu như bị hắn được.

Thực lực của hắn không chỉ có sẽ tăng lên dữ dội, thậm chí, còn có thể tăng cường ở gia tộc địa vị, vật ấy dù cho là Thần cảnh, cũng là có thể sử dụng!

“Có thể... Có thể!” Dạ Trường Không nuốt ngụm nước bọt, ngột ngạt kích động nói rằng.

Vương Bảo ha ha cười, “Như vậy, ngươi tiền đặt cược đây?”

Dạ Trường Không ngẩn ngơ.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “chúng ta lấy ra trời sương hàn khí, ngươi thế nào cũng phải lấy ra ngang nhau tiền đặt cược chứ? Nếu không, này

đánh cuộc làm sao tiến hành?”

Dạ Trường Không suýt chút nữa thổ huyết!

Cùng trời sương hàn khí giá trị ngang nhau tiền đặt cược?

Ta rất sao cũng có a!

Ta rất sao cũng nghĩ có a!

Đáng tiếc a, ta không có!

Vương Bảo đột nhiên hơi ngẩng đầu, cười lạnh nói, “nếu như ngươi không có giá trị bằng nhau tiền đặt cược, vậy cũng có thể thương lượng, chỉ cần ngươi thua rồi, tự đánh mười cái lòng bàn tay, này đánh cuộc, cũng có thể tiến hành!”

Dạ Trường Không vẻ mặt, trong nháy mắt âm trầm đáng sợ, Bạo Nộ cực kỳ.

Tự đánh mười cái lòng bàn tay?

Này giời ạ là muốn hắn mệnh a!

Ở hắn loại này mặt mũi so cái gì đều người trọng yếu trong mắt, bảo bối gì đều là hư, mặt mới là quan trọng nhất.

Chỉ là.

Lúc này Dạ Trường Không, tự nhận là chắc thắng, vì lẽ đó, hắn ánh mắt hàn mang lấp loé, gằn giọng nói, “hành! Liền đánh cược cái này!”

“Phát đánh cược thề đi!” Vương Bảo nói rằng, “nếu không, ngươi thua rồi không công nhận sao làm?”

Dạ Trường Không sắc mặt khó coi, thua không công nhận? Ngươi cho rằng ta là ngươi a, lão tử nhưng là muốn mặt, phi phi phi không đúng, ta rất sao

làm sao thất bại?

Sau đó Vương Bảo cùng Dạ Trường Không liền phát xuống ác độc lời thề, đánh cược thề là Vương Bảo định ra, ác độc lũy thừa trăm phần trăm.

“Đi, chúng ta tìm cái đất trống!”

Vương Bảo phất tay một cái.

Một đám người nhất thời đi ra ngoài, cách khách sạn không xa có cái nghỉ ngơi hóng mát tiểu sân bãi.

Dạ Trường Không gánh vác ích lợi, hăng hái, ánh mắt ẩn chứa kích động, rất nhanh, trời sương hàn khí liền muốn tới tay, đã như thế, Vân Sương cũng sẽ không đủ vì là theo, đến thời điểm Kiếm Ma Mộ Địa lại phát lên một bút!

Gào gào gào, nhân sinh đỉnh cao, đang ở trước mắt a!

Ta Dạ Trường Không quật khởi ngày, ngay hôm nay!

Cộc!

Lão Miêu từ Vương Bảo trên bả vai nhảy xuống, lười biếng nói rằng, “ai muốn đánh Miêu gia, đứng ra đi!”

Dạ Trường Không bên người, chỉ có lão Hồng cái này hộ đạo người, tự nhiên là lão Hồng đi ra!

Nhìn lười biếng lão Miêu, lão Hồng trong lòng cười lạnh không ngớt, ngu xuẩn, chủ nhân xuẩn, yêu sủng cũng xuẩn, sau đó định đem ngươi đánh biến thành tro bụi!

Vương Bảo đập sợ tay, cười đắc ý, “Nhanh bắt đầu đi, ta cũng đã không thể chờ đợi được nữa!”

Bẫy người nhất thời thoải mái!

Vẫn bẫy người vẫn thoải mái a...

------oOo------

Chương 400: Nhanh nhanh nhanh, dùng cấm thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Lão Hồng! Không cần lưu thủ!"

Dạ Trường Không cười lạnh dặn dò.

Đối phó kẻ địch, phải lòng dạ độc ác, dùng tuyệt đối võ lực, thẳng thắn dứt khoát, tàn nhẫn mà kinh sợ.

Lão Hồng gật gù, nhìn lão Miêu, đột nhiên đưa bàn tay ra, trong chớp mắt, song chưởng của hắn thình lình đã biến thành khôn kể màu đen.

Từng luồng từng luồng ẩn chứa chết ý, cuồng bạo, khô bại giống như khí tức, từ lão Hồng trên người tản mát ra.

Vân Sương cùng Vân Nguyệt đứng Vương Bảo bên người, Vân Sương bỗng nhiên nhẹ giọng nói, "đây là Dạ gia đỉnh cấp thần thông, Tịch Diệt Chưởng! Người tu luyện cần từ người chết nghĩa địa hấp thu tử khí trăm năm, mới có thể tu luyện thành công!"

Vương Bảo lộ ra ghét bỏ vẻ mặt.

"Ngủ thi a, tốt đổi! 1 thái!"

Vân Sương dở khóc dở cười.

Dạ Trường Không cũng nghe được, ánh mắt càng là phẫn nộ, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Hắn xin thề, hắn sẽ giết chết Vương Bảo!

Người này, lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích hắn điểm mấu chốt, không

giết hắn, Dạ Trường Không giác đến đạo tâm của chính mình đều bất ổn.

Ầm!

Lão Hồng mặt không hề cảm xúc, thế nhưng ánh mắt nhưng sát cơ bùng lên, ầm ầm một chưởng đánh ra, từng luồng từng luồng cuồng bạo bên trong mang theo tử vong ý chí hắc khí, hướng về lão Miêu bao phủ mà xuống!

Lão Miêu không có né tránh, kỳ thực né tránh cũng không có gì chim dùng, tốc độ của hắn còn không đạt tới có thể vượt qua lão Hồng này các cường giả tốc độ công kích mức độ.

Hơn nữa lão Miêu tự phụ, xưa nay cũng không phải tốc độ của hắn!

Mà là hắn cái kia siêu cấp BUG thân thể!

Từ khi thức tỉnh đi tới Tiên giới sau khi, lão Miêu càng ngày càng cảm giác mình chính là Thiên Đạo con cưng, trong thiên địa lộng triều, nếu không, Miêu gia thân thể làm sao sẽ đáng sợ như vậy?

“Meo!”

Lão Miêu phát sinh một đạo tiếng kêu kì quái.

Đầu một ngang, ánh mắt chớp qua một đạo vẻ khinh thường, sau một khắc, thình lình há mồm ra, miệng lớn hút một cái!

Vèo vèo vèo.

Lăn tử vong hắc khí, lại bị hắn nuốt xuống.

Một cái đón lấy một cái!

Cái kia đủ khiến tầm thường đế chủ đỉnh cao thân thể đều hủ hóa, úy chi không kịp tử vong hắc khí, xông tới lão Miêu thân thể, ở trên thân thể ma sát lăn, thế nhưng, nhưng căn bản phảng phất vô dụng, một chút bị lão Miêu

toàn bộ hút vào!

“Nấc...”

Lão Miêu ợ một tiếng no nê.

Nằm trên mặt đất, lười biếng nhìn khuôn mặt đại biến lão Hồng, âm hiểm cười nói, “meo cái meow, ngươi có được hay không a, đây là ở cho ta nhuận phổi a? Nếu như đây chính là ngươi thủ đoạn lợi hại nhất, cái kia Miêu gia không thể không tiếc nuối thông báo ngươi, ngươi vẫn là nhận thua đi!”

Lão Hồng ánh mắt nghi ngờ không thôi lập loè hiu hắt ánh sáng.

Bằng thân thể, mạnh mẽ chống đỡ hắn Tịch Diệt Chưởng lực lượng?

Còn rất sao đem hết thảy sức mạnh toàn bộ hút vào trong cơ thể?

Phốc ngươi muội!

Này mẹ nó là từ đâu bật nhảy đi ra quái mèo? Này cũng quá tà môn chứ?

Gầm nhẹ một tiếng.

Lão Hồng trên người sát ý lăn, khí thế bạo phát, trời long đất lở bình thường, chấn động bát phương, bốn phía vây xem đảng từng cái từng cái câm như hến, nhưng là vừa rất là tò mò, nén được áp lực trừng trừng nhìn.

Song chưởng duỗi ra!

Tịch Diệt Chưởng lần thứ hai đánh đi ra!

Có điều lần này, tử vong hắc khí càng thêm bàng bạc mạnh mẽ.

Cùng lúc đó, lão Hồng Tịch Diệt Chưởng sau khi đánh xong, lần thứ hai hóa chưởng vì là chỉ, hai cái ngón giữa trong lúc đó bắn ra hai đạo cực hạn hắc mang.

Sau đó, lão Hồng càng là song chưởng kết ấn, từng luồng từng luồng màu đen lưu quang đại ấn che ngợp bầu trời tuôn ra!

Vân Sương đảm nhiệm nổi lên giải thích người, nói rằng, “Tịch Diệt Chưởng! Hoàng Tuyền Chỉ! Trầm Luân Ấn! Dạ gia ba loại Tà đạo thần thông! Tam đại thần thông cùng xuất hiện, có thể hình thành một loại thần thông, Tử Vong Tang Chung! Ngươi yêu sủng phải cẩn thận!”

Vương Bảo hé mắt.

Vẻ mặt tùy ý.

Cẩn thận?

Cẩn thận cộng lông a!

Vương Bảo thậm chí cho rằng, trong thiên địa này, dù cho là thần cũng không cách nào tiêu diệt lão Miêu, cũng chính là mình có cái BUG giống như kiếm gỗ, mới có thể làm cho lão Miêu đổi ngoan một điểm.

Liền nhìn thấy.

Lão Miêu quanh thân, từng đạo từng đạo màu đen luồng khí xoáy từ từ hình thành, tam đại thần thông dung hợp, cô đọng, hóa thành một đạo màu đen vô hình chuông lớn, đây chính là Tử Vong Tang Chung, dường như chuông tang bình thường, xuất hiện tức đại biểu tử vong!

Màu đen chuông tang đem lão Miêu toàn thân bao phủ, biến mất ở tầm mắt của mọi người ở trong.

Thời gian trôi qua.

Lão Hồng vẫn không có ngừng tay, không ngừng đánh ra tam đại thần thông, gia trì tăng lên Tử Vong Tang Chung lực lượng.

Dạ Trường Không sốt sắng lên.

Lão Miêu vừa nãy hút Tịch Diệt Chưởng thực lực, nhường Dạ Trường Không trong đầu không ngừng thình thịch, hơi có chút lo lắng, nhưng lại cảm thấy hoang đường, loại này xoắn xuýt tâm tình, nhường hắn thầm mắng không ngớt.

"Cố lên!"

Vân Nguyệt nắm chặt nắm tay, nhỏ giọng nhắc tới.

Vân Sương nhưng là đem sự chú ý, phóng tới Vương Bảo trên người, cùng Vương Bảo tiếp xúc càng lâu, Vân Sương liền càng ngày càng hiện Vương Bảo thực sự là cái kỳ diệu người, căn bản xem chi không ra, bất kể là giá trị quan vẫn là thế giới quan, đều cùng với nàng không phải một cái chiều không gian.

Phạm Thiên thánh tổ, "Giết..."

Hắc Ngục thánh tổ, "Giết giết giết..."

Đằng Nguyên hai con mắt không chớp một cái, theo bản năng nuốt nước miếng, hắn so với Dạ Trường Không đều căng thẳng.

Mà vây xem đảng, càng là yên lặng như tờ.

Ngay ở loại này yên tĩnh lại ôn hòa bầu không khí ở trong, trong chớp mắt, một đạo tiếng kêu kì quái vang lên, "Vụ thảo! Đừng nói, còn rất thương! Như là có tốt mấy ngàn con con sâu nhỏ ở cắn Miêu gia giống như!"

Lão Hồng con ngươi co rút nhanh.

Dạ Trường Không một mặt mộng bức.

Hai người ngơ ngác nhìn Tử Vong Tang Chung từ từ sau khi biến mất, lộ ra thân thể đến lão Miêu. Triệt để há hốc mồm!

Má ơi!

Làm mẹ nó cái gì a!

Đòn đánh này Tử Vong Tang Chung, sợ là có thể quét ngang Giới Phong Chi Địa hết thảy đế chủ, coi như là Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ hai người gộp lại, cũng phải ở Tử Vong Tang Chung bên trong hóa thành một vũng máu!

Mà lão Miêu, dĩ nhiên một chút không thương?

Run run người lên bộ lông.

Lão Miêu thích ý hé mắt, lười biếng nói rằng, "mệt mỏi, bị nhốt! Ta trước tiên ngủ 1 hồi, ngươi trước tiên đánh, dùng sức đánh, đừng khách khí, đánh xong gọi đánh thức Miêu gia ha!"

Dứt lời.

Hắn thình lình thật sự nằm nhoài chân trước lên, ngủ!

Dạ Trường Không càng mộng bức.

Này con đáng chết một vạn lần mèo yêu.

Hắn dĩ nhiên ngủ...

Ngủ a!

Vụ thảo giời ạ!

Ngươi rất sao có thể hay không tôn trọng một hồi lão tử? Ngươi rất sao có thể hay không tôn trọng một cái lão Hồng? Lão Hồng tốt xấu cũng là có thể treo lên đánh Giới Phong Chi Địa chủ, ngươi liền này thái độ?

"Lão Hồng! Dùng cấm thuật!"

Dạ Trường Không phản ứng lại, khuôn mặt vặn vẹo, gầm nhẹ rít gào!

Chủ nhân đáng chết, con mèo này yêu cũng như thế đáng chết, thật là có dạng gì chủ nhân, liền rất sao có hình dáng gì yêu sủng, quá làm người tức giận, tức chết lão tử!

Lão Hồng hơi thay đổi sắc mặt, thấp giọng nói, "thiếu chủ, dùng cấm thuật, chuyến này liền không thể lại dùng, chúng ta còn muốn đi nơi đó, sợ là..."

Dạ Trường Không trừng mắt lên, "Không cần liền thua! Ngươi lẽ nào muốn nhìn đến ta tự đánh ba cái lòng bàn tay?"

Lão Hồng nhất thời không nói lời nào!

Nếu thiếu chủ đều như vậy nói rồi...

Vậy chỉ dùng cấm thuật đi!

Hít sâu một hơi.

Lão Hồng con ngươi thình lình đã biến thành màu đen, trong nháy mắt, cả người trên người, đều đang không có một tia tức giận, từng luồng từng luồng thấy được tử khí, từ lão Hồng trên người nhẹ nhàng đi ra.

Phảng phất một cái toả ra tà ác tử khí thi thể!

Vân Sương ánh mắt ngưng nhiên, thấp giọng nói, "Dạ gia cấm thuật, Ác Linh Phụ Thể! Dùng qua sau khi, trong vòng ba năm, nguyên khí đại thương! Này thuật cực kỳ mạnh mẽ, người sử dụng thực lực chí ít lật gấp mười lần!"

Vương Bảo lộ ra một vệt vẻ cổ quái, "Tử Vong Tang Chung, Ác Linh Phụ Thể? Ngươi muội, cái này Dạ gia là tà ma ngoại đạo? Làm sao sạch là loại này tà ác thần thông?"

Vân Sương giải thích nói, "Dạ gia nửa chính nửa tà, công pháp tu luyện càng là tà môn, đạt đến Thần cảnh sau khi, liền sẽ trở thành thi thể, bị trở thành thi tu, có điều thần trí vẫn là bảo lưu!"

Vương Bảo trợn mắt ngoác mồm.

Tu tu đem mình tu luyện thành thi thể?

Vụ thảo, này Dạ gia, thật mẹ nó sẽ chơi...

------oOo------

Chương 401: 1 thẳng bẫy người 1 ngay thẳng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão Hồng thành công hoàn thành biến thân!

Nguyên bản gầy gò thân thể, trở nên càng thêm lọm khọm, quả thực có thể nói là da bọc xương.

Vẻ mặt cứng ngắc, như là cương thi.

Bàng bạc sát ý, tử khí, hỗn hợp lại cùng nhau, nhường bốn phía mọi người cảm giác áp lực, tê cả da đầu, theo bản năng muốn chạy trối chết.

“Xấu quá...”

Vương Bảo nhìn lão Hồng tấm kia khô cằn mặt, không nhịn được nhổ nước bọt.

Mấy người không nhịn được cười nhẹ.

Vân Sương có chút bất đắc dĩ nhìn lướt qua Vương Bảo, mà Vân Nguyệt, nhưng là không hề che giấu chút nào khanh khách nở nụ cười.

Dạ Trường Không tâm tình sốt sắng, trong nháy mắt chịu đến đả kích cường liệt.

Bị tấn công dữ dội bình thường, sắc mặt trở nên cực kịch khó coi!

Trừng mắt Vương Bảo, Dạ Trường Không ánh mắt phảng phất hóa thành tử vong chi kiếm, vèo vèo vèo hướng về phía Vương Bảo trên cổ bắt chuyện.

Ma trứng!

Cái gì gọi là xấu quá?

Xấu ngươi cái cà a, ngươi rất sao quan tâm điểm lầm chứ? Ngươi hiện tại suy nghĩ, hẳn là ai nha má ơi thật là đáng sợ loại hình, ngươi rất sao quan tâm đẹp xấu?

“Lão Hồng! Ra tay!”

Dạ Trường Không không nhịn được, gầm nhẹ gầm hét lên!

Lão Hồng dại ra vẻ mặt hơi lộ vẻ xúc động, sau đó từng bước một hướng về lão Miêu đi tới!

Theo bước chân của hắn bước ra.

Hắn khí thế trên người, từ từ kéo lên!

Lão Hồng thực lực, vốn là thập phần đáng sợ, đế chủ đỉnh cao, hơn nữa trải qua chín vực biển tỏa ra thần lực cô đọng, so với Tiên giới đế chủ đỉnh cao, mạnh mẽ gấp mấy lần!

Hiện tại càng là dùng cấm thuật, Ác Linh Phụ Thể!

Dạ gia cường giả, ngưng luyện ác linh, có thể đều là chín vực trong biển tuyệt đối cường giả, một khi dung hợp, trong thời gian ngắn, thực lực sẽ tăng vọt cực kỳ đáng sợ!

Thời khắc này, lão Hồng đã vô hạn tiếp cận với thần cảnh!

Bàn tay duỗi ra!

Sức mạnh kinh khủng, rốt cục bạo phát ra, thiên địa biến sắc, hư không rung động không ngớt, ánh mắt của mọi người bên trong, nguyên bản sáng sủa tầm nhìn, trong nháy mắt phảng phất tiến vào tận thế hắc triều bên trong, hối tối lại!

Đây là bị sức mạnh ảnh hưởng ý chí!

Rầm rầm rầm!

Bàn tay điệt ra!

Lão Hồng lần này là thật sự bỏ ra vốn lớn, ra toàn lực, hắn thậm chí còn thiêu đốt vài giọt tinh huyết, lần thứ hai tăng cường thực lực!

Một chưởng đón lấy một chưởng!

Vô tận sức mạnh, nhấn chìm lão Miêu!

Nhìn như ngủ say bên trong lão Miêu, đương nhiên không có thật sự ngủ, hắn chỉ là ở trang cái bức, thuận tiện điều! 1 hí! 1 điều! 1 hí Dạ Trường Không tiểu hỏa cái kia yếu đuối tâm linh.

Lúc này lão Miêu lông dựng lên, híp mắt lại, đầu khẽ động, trong người hắn, không người phát hiện bên ngoài thân, thình lình xuất hiện từng đạo từng đạo kỳ dị cực kỳ thần văn, những này hoa văn lúc ẩn lúc hiện, dường như một bức khôn kể cổ xưa khôi giáp!

Ầm ầm ầm!

Sức mạnh va chạm ở lão Miêu trên người!

Phát sinh kinh thiên động địa nổ vang!

Lão Miêu dưới thân mặt đất, chớp mắt rạn nứt, sụp xuống, lão Miêu càng là căn bản là không có cách lại khống chế thân thể của chính mình, bị trực tiếp đánh vào địa trong hầm!

Trong lòng cuồng mắng không ngớt, lão Miêu khí râu mép đều nhẹ nhàng, trực tiếp mở tức miệng mắng to, “Meo cái meow, ngươi tên rác rưởi! Ngu xuẩn! Cặn bã! Ngươi rất sao không được chính ngươi không điểm B mấy a, cần phải đem Miêu gia đánh như thế chật vật sao?”

Thả người nhảy một cái.

Lão Miêu nhảy lên mặt đất!

Tức giận nhìn lão Hồng, phóng viên khuôn mặt này, lão Miêu xem như là hận lên, này khẩu khí sớm muộn muốn tìm trở về!

“Cổ Đức, đã đến giờ!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, đột nhiên mở miệng nói rằng.

Trăm hơi thở thời gian, nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm.

Lúc này đã đến giờ, lão Miêu không chết, Vương Bảo hắn thắng!

Bốn phía vây xem đảng đều là ồ lên lên.

Như đòn công kích này, dĩ nhiên vẫn không giết được cái kia mèo yêu?

Dạ Trường Không bối rối, là thật bối rối!

Vụ thảo giời ạ!

Dùng cấm thuật lão Hồng, đều mẹ nó thua?

Lão tử, cũng thua?

Thua?

Muốn đánh lòng bàn tay?

Tự đánh mười cái lòng bàn tay a? A phốc! Ta khuôn mặt này còn rất sao có muốn hay không? Truyền quay lại chín vực biển, ta còn có thể hay không thể ra ngoài?

Dạ Trường Không sắc mặt trở nên trắng bệch, rơi vào đến chính mình ảo tưởng ở trong, ở sự tưởng tượng của hắn bên trong, mình đã bị trở thành thế nhân trào phúng đối tượng, ra ngoài gương mặt, đáng tiếc hắn mộc có!

Lão Hồng đã khôi phục bình thường.

Hắn nhìn lão Miêu, ánh mắt ẩn chứa tia chút sợ hãi!

Hắn suy nghĩ chính là, đại gia ngươi, con mèo này yêu sẽ không là giả làm heo ăn thịt hổ chứ? Hắn chẳng lẽ là Thần cảnh?

Còn có chính là, chính mình thua, thiếu chủ chỉ định sẽ điên (chơi) chứ? Chính mình quả thực tội ác tày trời!

"Này này uy, tỉnh lại đi rồi!"

Vương Bảo bất mãn đánh ra một đạo kình khí ở Dạ Trường Không trước người nổ tung!

Dạ Trường Không cả người run lên, giật mình tỉnh lại, ánh mắt của hắn cùng Vương Bảo đối diện, vẻ mặt khó coi, trong miệng cay đắng tới cực điểm.

Vương Bảo cười hì hì nói, "Hiện tại ngươi thua rồi! Tiền đặt cược mười cái lòng bàn tay, đây chính là ngươi đáp ứng! Ta tin tưởng, lấy Dạ thiếu thân phận, nên không đến nỗi Lại Trướng (quỵt nợ) chứ? Tà thần nhanh chuẩn bị kỹ càng máy quay phim, chúng ta cho hắn ghi lại đến!"

"Đã sớm chuẩn bị kỹ càng chủ nhân!" Hỏa Vân Tà Thần cười, cầm trong tay một cái máy quay phim, rất là chuyên nghiệp đặt ở trước mắt.

Vương Bảo thoả mãn gật gù, nhìn chằm chằm Dạ Trường Không!

Bốn phía lặng lẽ.

Dạ Trường Không trâu bò sao? Đương nhiên trâu bò, mọi người cảm giác cái tên này trâu bò hỏng rồi, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ

hai đại Tiên giới đại lão, cũng phải quỳ liếm chủ, ngươi nói trâu bò không trâu bò?

Nhưng mà.

Như thế trâu bò chủ!

Vào giờ phút này, nhưng thua đánh cuộc, muốn tự đánh mười cái lòng bàn tay!

Này thì tương đương với, nguyên bản cao cao tại thượng nữ thần, phải cho phàm nhân nhảy cái kia cái gì múa như thế!

Vụ thảo!

Quá mẹ nó kích thích!

Tất cả mọi người đang đợi!

Sau nửa ngày.

Dạ Trường Không trắng bệch sắc mặt, trở nên ửng hồng, hắn nổi giận, hắn tận lực để cho mình tâm tình bằng phẳng một ít, hắn nhìn Vương Bảo, thấp giọng nói, "Vương huynh, không muốn quá phận quá đáng! Làm người lưu một đường, ngày sau tốt gặp lại!"

"Ai cùng ngươi ngày sau!"

Vương Bảo tức giận quát, "Làm sao? Thật nghĩ Lại Trướng (quỵt nợ) a? Cái này cũng được, chỉ cần ngươi phát độc thề, nếu như ta thua, ngươi có thể từ bỏ trời sương hàn khí, vậy ta liền cảm thấy ngươi còn có thể cứu, buông tha ngươi!"

Dạ Trường Không khóe miệng co giật!

Hắn thắng, sẽ bỏ qua trời sương hàn khí sao?

Đáp án đương nhiên là sẽ không a!

Hắn hận không thể đánh kẻ sa cơ đây!

Cắn răng, Dạ Trường Không gầm nhẹ nói, “ngươi cũng thật là khinh người quá đáng! Cũng được, ta nắm đồ vật chống đỡ mười cái lòng bàn tay, loại này được chưa?”

Tự đánh là không thể tự đánh, bằng không hắn sẽ chết.

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, cười híp mắt nói, “Nắm đồ vật đổi tiền đặt cược a? Cũng được! Nói đi, ngươi có cái gì?”

Dạ Trường Không lạnh giọng nói, “ta dùng... Một viên Thần Lâm Phù để đổi!”

Vương Bảo nhìn về phía Vân Sương, “Thần Lâm Phù là cái gì quỷ?”

Vân Sương nói rằng, “một loại Thần cảnh cường giả luyện chế phù triện, ẩn chứa thần lực, có điều gia trì sức mạnh căn bản không thể cùng trời sương hàn khí cùng sánh vai!”

“Ngươi nghe được?”

Vương Bảo nhìn về phía Dạ Trường Không, châm chọc nói, “còn muốn giở trò gian đây? Cũng được, ngược lại ngươi đều lập lời thề, chúng ta đánh cược thề là cái gì tới? Nghĩ tới, chỉ cần ngươi ý nghĩ đỉnh sinh sang, lòng bàn chân lưu mủ, vận mệnh đoạn tuyệt, cái mông hợp nhất, vậy ngươi liền Lại Trướng (quỵt nợ) đi, ta ngược lại không đáng kể!”

Dạ Trường Không ánh mắt chớp qua sự thù hận, liếc mắt nhìn Vân Sương!

Này thối đàn bà!

Chào mọi người xấu cũng là chín vực biển Thiên Huyền vực một thành viên, một cái chiến hào, ngươi rất sao dĩ nhiên giúp hắn không giúp ta!

Ngươi chờ ta, sớm muộn thu phục ngươi!

Sâu hút một hơi khí lạnh, Dạ Trường Không lòng không cam tình không nguyện lấy ra một tấm giọt máu, gầm nhẹ nói, “Âm Hư Thần cảnh tinh huyết một giọt! Đây đầy đủ!”

Vương Bảo đương nhiên không biết đây là cái gì đồ chơi, lần thứ hai nhìn về phía Vân Sương, mà Vân Sương, nhưng là hơi cười, “Thứ tốt, đáp ứng hắn đi!”

“Vậy thì đem ra đi!” Vương Bảo cười nói.

Tiếp nhận giọt máu, Vương Bảo nói rằng, “như vậy hiện tại ta tuyên bố, ngươi tiền đặt cược thay đổi thành công!”

Dạ Trường Không hàm răng đều sắp cắn chảy ra máu, hừ lạnh một tiếng, mặt âm trầm, gầm nhẹ nói, “chúng ta đi!”

Đang chuẩn bị rời đi.

Có điều nhưng vào lúc này, Vương Bảo bỗng nhiên quăng thể rắn giống như huyết châu, cười híp mắt nói, “Trước tiên đừng đi a Dạ đại thiếu, ta lại cho ngươi một cái cơ hội, ngươi nếu không cần phải nắm chắc a? Ngươi nhìn nhìn ta người lão bộc này...”

Nói kéo qua Hỏa Vân Tà Thần.

Hỏa Vân Tà Thần rất vô tội, nháy mắt mấy cái.

“Tu vi vẻn vẹn đế chủ hậu kỳ nha, thực lực hay là không sánh được nhà ngươi lão Hồng nha, vẫn là lên một hồi quy tắc, đánh chết hắn, ngươi thắng, tinh huyết trả (còn) cho ngươi, ngươi thua rồi, quy tắc cũ, làm sao nha?”

------oOo------

Chương 402: Đại gia đều là có BUG người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Trường Không ngừng chân.

Hắn xoay người, cùng Vương Bảo đối diện, nhìn Vương Bảo cái kia dương dương tự đắc sắc mặt, Dạ Trường Không trong lòng cuồng mắng không ngớt.

Có điều lại nhìn Hỏa Vân Tà Thần cái kia vô tội mặt, Dạ Trường Không lại ý động lên.

Hỏa Vân Tà Thần thân phận đã không còn là bí mật, coi như là Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ cũng là biết rồi lão già này nguyên lai chính là Tiên giới sát thủ đầu lĩnh.

Cho tới bây giờ là làm sao trở thành Vương Bảo tôi tớ, tu vi càng là bão táp đến đế chủ cảnh giới, cái này liền không người hiểu rõ.

Biết trong đó nội tình Thần Nguyệt tiên đế bọn họ, căn bản không dám nhiều truyền, bởi vì phân biệt trước Vương Bảo liền để bọn họ lập lời thề.

Dạ Trường Không nhìn thấy cơ hội.

Trở mình cơ hội!

Dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo đây là kiêu ngạo quá độ, bị thắng lợi xung kích đánh mất lý trí, quên hết tất cả, tình huống như thế, Dạ Trường Không chính mình cũng đã gặp qua.

Âm Hư Thần cảnh tinh huyết một giọt, thuộc về tiêu hao phẩm, đối với đế chủ cảnh giới mà nói, càng có tác dụng to lớn, thậm chí trong thời gian ngắn phát huy tác dụng, so với Vân Sương trời sương hàn khí càng to lớn.

Cái này cũng là Dạ Trường Không tìm kiếm Kiếm Ma Mộ Địa tam đại lá bài tẩy một trong.

Lúc này có có thể mất mà lại được cơ hội, Dạ Trường Không liền động lòng.

Mà nhìn thấy Dạ Trường Không chỉ là cau mày trầm tư không nói lời nào, ánh mắt lộ ra do dự, muốn cùng không muốn đang chém giết lẫn nhau, Vương Bảo con ngươi hơi đổi, lập tức quyết định tăng giá cả.

Nhìn Dạ Trường Không, Vương Bảo đột nhiên nói rằng, "Dạ thiếu chủ không đáp ứng... Thì thôi! Ha ha ha!"

So với vừa nãy bá khí.

Vương Bảo cười có chút miệng cọp gan thỏ cảm giác.

Dạ Trường Không nghe được, trong lúc nhất thời liên tục cười lạnh, cảm thấy thiên mệnh không bị ngược được tội lỗi, nếu Vương Bảo tìm đường chết, chính mình muốn trả là không nắm chặt ở, vậy thì thật là quá có lỗi với chính mình thông minh.

Hàng này hẳn là sợ chưa?

Hắn không nghĩ tới lão tử sẽ đáp ứng chứ?

Hắn chỉ muốn mặc bức, không biết, lão tử kỳ thực vẫn là lòng tự tin tăng cao, nhất thời thắng thua, lão tử căn bản không để vào mắt.

"Ta đáp ứng tiếp tục đánh cuộc!" Dạ Trường Không cất cao giọng nói.

Vương Bảo "Hoàn toàn biến sắc", ánh mắt "Hối hận sắc" cuồng thiểm, thậm chí còn lui về phía sau môt bước, coi là thật là hí tinh phụ thể, vua màn ảnh bạn thân, sắc lệ bên trong gốc quát, "Ngươi thật phải tiếp tục? Dạ Trường Không ta có thể nói cho ngươi, thủ hạ ta tất cả đều là vô địch người, ngươi nhất định sẽ thua, hơn nữa..."

“Ngươi có tiếp tục đánh cuộc tiền đặt cược sao?”

Dạ Trường Không vừa nhìn Vương Bảo phản ứng, trong lòng càng thêm trộm hỉ.

Ma trứng!

Tuyệt bức ổn!

Cái này Hỏa Vân Tà Thần, khẳng định không giống như là con kia mèo như thế đáng sợ, ngươi xem, này họ Vương hoảng rồi, cái kia Hỏa Vân Tà Thần ông lão, càng là sắc mặt trắng bệch, run rẩy liên tục, nha? Ánh mắt còn mang theo sự thù hận? Sợ là bị họ Vương đẩy ra mở nhận lấy cái chết, đã đem họ Vương mắng máu chó đầy đầu chứ?

Chặc chặc sách.

Thực sự là một bước Địa ngục, một bước Thiên đường!

Đây là thật sự thoải mái!

Hít sâu một hơi, Dạ Trường Không ngột ngạt hưng phấn, cười lạnh nói, “tiền đặt cược, ta đương nhiên có! Lần này ta cũng không chơi hư, vật ấy...”

Dứt lời.

Dạ Trường Không trực tiếp lấy ra một tấm phù triện.

Bùa này triện cực kỳ phức tạp, nhìn qua lại như là dấu ấn một cái thu nhỏ lại tấm khiên, híp mắt ngẩng đầu, Dạ Trường Không nhạt âm thanh nói, “Vân Sương, ngươi hẳn phải biết chứ?”

Vân Sương ánh mắt bình tĩnh, coi nhẹ phong vân, nhẹ giọng nói, “Chùy ca, đây là thần phù tông tam đại trấn tông phù triện một trong Thần Thuẫn phù, xem này phù dáng vẻ, lẽ ra có thể phòng ngự dương thực Thần cảnh cường giả một đòn, quý giá chính là, để chủ cảnh giới cũng có thể hoàn mỹ phát

huy trong đó sức phòng ngự!”

Vương Bảo sắc mặt như cũ là “Khó coi” cực kỳ, trong lòng hắn cuồng vui cười, bởi vì này Thần Thuẫn phù tuyệt bức là thứ tốt, có điều, vẫn phải là tiếp tục trang sợ a, nếu không Dạ Trường Không rụt sao làm?

“Cái này...”

Vương Bảo muốn nói lại thôi.

Dạ Trường Không ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, gầm nhẹ nói, “phát đánh cược thề đi!”

Nói xong, đuổi tới một hồi như thế đánh cược thề phát ra.

Sau đó, Dạ Trường Không còn hùng hổ doạ người nói rằng, “Vương Đại Chùy, ngươi đúng hay không sợ? Sợ? Không tự tin?”

Vương Bảo sắc mặt khôi phục bình thường, đột nhiên lười biếng nói rằng, “ta sợ? Ta sợ? Ta không tự tin? Ha ha ha, Dạ đại thiếu ngươi cả nghĩ quá rồi nha!”

Ba lạp ba lạp, Vương Bảo cũng phát ra đánh cược thề.

Chỉ là Dạ Trường Không trong đầu nhưng là đột nhiên một đột.

Vương Bảo vẻ mặt liền phảng phất ngày mùa hè khí trời, thay đổi bất ngờ, trở nên được kêu là một cái quỷ quái.

Rất sao vừa nãy không phải còn một bộ ta thật hối hận dáng vẻ sao?

Làm sao hiện tại liền thành ổn thao thắng cuốn vẻ mặt?

Vụ thảo!

Lão tử trong lòng mãnh liệt này lo lắng đến cùng lại là cái gì quỷ?

Lắc đầu bỏ đi cái kia không thiết thực ý nghĩ, Dạ Trường Không lui về phía sau, lệ quát, “Lão Hồng! Tiếp tục đi! Vẫn là như thế, toàn lực ứng phó, ta không muốn lại thua!”

Lão Hồng sắc mặt trầm ổn, ánh mắt càng là sát cơ cuồng thiểm, vào giờ phút này, hắn còn ở cấm thuật Ác Linh Phụ Thể hiệu quả ở trong, tự nhiên là tự tin vô cùng.

Đối với lão Miêu, lão Hồng căn bản nhìn không thấu, thế nhưng đối với Hỏa Vân Tà Thần, lão Hồng nhưng tự nhận có thể xem thấu triệt.

Lão già này sợ là liền Phạm Thiên cùng Hắc Ngục hai đại thánh tổ cũng không sánh bằng!

Liền này.

Lão phu một chưởng liền có thể đánh chết chứ?

Mà Vương Bảo, cũng là vỗ vỗ Hỏa Vân Tà Thần vai, nhạt âm thanh nói, “cố lên!”

Hỏa Vân Tà Thần mặt mày hớn hở, không còn trước “Trắng xám” sắc mặt, nịnh nọt nói, “Đa tạ chủ nhân cố lên! Lão nô cảm giác động lực mười phần!”

Lão Miêu đã trở lại Vương Bảo bả vai, buồn nôn nhổ hình, nói thầm nói, “buồn nôn! Thật buồn nôn! Lão Vương a lão Vương, Lão Tà đều bị ngươi mang hỏng rồi, ngươi nhìn nhìn vừa nãy cái kia so với trang, hí tinh phụ thể a đó là!”

Vương Bảo trừng lão Miêu một chút, tức giận nói, “Nhiều hơn nữa miệng ta đi nấu nước!”

Lão Miêu nhất thời không nói lời nào, yên, nấu nước đã thành hắn bóng mờ, lão Miêu vẫn là yêu thích bộ lông xưa nay thuận, còn ly tử năng? Phi phi phi, lão Vương thật là một không lương tâm hỗn đản.

Chúng trái tim của người ta, lần thứ hai nâng lên.

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ đều ở trong lòng cầu khẩn, có thể ngàn vạn ngàn vạn, không thể lại thua!

Đằng Nguyên nghi ngờ không thôi nhìn Hỏa Vân Tà Thần, tình huống gì? Cái này cùng lão tử cướp thứ nhất chân chó chức vị gia hỏa, nguyên lai cũng là treo tạc thiên chủ sao?

Vân Sương cùng Vân Nguyệt mang theo nhàn nhạt lo lắng, nhìn chằm chằm chiến trường.

Mà vây xem đảng, tự nhiên là lòng hiếu kỳ tăng cao, vở kịch lớn biến đổi bất ngờ, ngày hôm nay này giá vé không thiệt thòi.

Cũng nhưng vào lúc này.

Lão Hồng giống như như lôi đình, bùng nổ ra khí thế kinh thiên động địa, ánh mắt nhìn chằm chằm Hỏa Vân Tà Thần, giống như cửu thiên chân long, trừng mắt mắt rồng nhìn lòng đất giun dế!

Hỏa Vân Tà Thần sắc mặt chưa đổi, còn mang theo cười nhạt.

Trong lòng tuy rằng không khỏi có chút hơi căng thẳng, thế nhưng Hỏa Vân Tà Thần kỳ thực là không có chút nào sợ.

Hắn sợ cái gì a?

Hắn nhưng là tương lai thần!

Trong cơ thể hắn có thần cách, cùng lão Miêu như thế thân thể như thế, đây chính là một cái to lớn BUG!

Hắn căn bản sẽ không chết, bởi vì thần cách sẽ thủ hộ hắn, bất luận hắn chịu đến nhiều tầng thương thế, đều sẽ nhanh chóng phục hồi như cũ!

Mấu chốt nhất chính là, thần cách hay là còn có thể bị kích thích đến, tiến hành tự động phản kích, đến lúc đó liền càng chơi vui.

Con ngươi trừng.

Hỏa Vân Tà Thần khá là tàn nhẫn quát, “Đến đây đi! Đánh chết ta! Đánh không chết ta, ta giết chết ngươi...”

------oOo------

Chương 403: Ta đã hiểu, ta bị hãm hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão Hồng nổi giận!

Thân là Dạ gia hộ đạo người, đế chủ đỉnh cao tu vi, lần này Giới Phong Chi Địa hành trình, lão Hồng đó là chuẩn bị đại sát tứ phương.

Đó là chuẩn bị một đường đi một đường trang bức mang trâu bò.

Thế nhưng là ở lão Miêu trong tay ngã xuống cái lớn bổ nhào!

Không cần người khác nói, lão Hồng chính mình liền xấu hổ, chính mình thậm chí ngay cả Giới Phong Chi Địa một con yêu thú đều thu thập không được? Tốt xấu hổ!

Hiện tại, Hỏa Vân Tà Thần cái này Giới Phong Chi Địa đế chủ, dĩ nhiên cũng ở trước mặt mình nói ẩu nói tả?

Vụ thảo!

Không đánh chết ngươi, thật là không có thiên lý!

Không đánh chết ngươi, ta còn có thể làm người sao?

Không đánh chết ngươi, thiếu chủ tuyệt bức sẽ đánh chết ta!

Vì lẽ đó!

Vậy thì đến đây đi!

Chết đi cho ta!

Ầm!

Lão Hồng động, Ác Linh Phụ Thể tại người, lão Hồng vừa nãy liền không đánh thoải mái, cảm giác đều không khống chế được trong cơ thể mình Hồng Hoang lực lượng.

Bây giờ một khi bộc phát, giống như trong thiên địa Tử Thần giáng lâm, khủng bố tử khí hướng về Hỏa Vân Tà Thần bao phủ mà đi!

Trong phút chốc, Tử Vong Tang Chung xuất hiện lần nữa.

Chuông lớn màu đen sau khi xuất hiện liền xoay tròn xoay tròn, ở hắc khí lan tràn trong lúc đó, trực tiếp bao phủ lại Hỏa Vân Tà Thần.

"A..."

Hỏa Vân Tà Thần phát sinh một đạo kêu thảm thiết.

Tuy rằng không nhìn thấy bóng người, thế nhưng vây xem đảng nhưng là ngay lập tức liên tưởng tới Hỏa Vân Tà Thần lúc này vẻ mặt, cái kia chỉ định rất vặn vẹo chứ? Rất thống khổ chứ? Đây là muốn xong đời a!

Lão Hồng cười lạnh lên.

Dạ Trường Không thở phào một hơi, trong lòng càng là mừng như điên cực kỳ.

Không sai không sai!

Đây mới là ta Dạ Trường Không nên có tiết tấu!

Trước đó chỉ là bất ngờ, hiện tại mới là quỹ đạo!

Khóc đi gọi đi, sau đó sẽ chết đi!

Nha ha ha!

“Tình huống gì?” Lão Miêu dựng thẳng lỗ tai, không nhịn được nói rằng.

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, trong lòng cho Hỏa Vân Tà Thần điểm cái khen ngợi, lập tức “Gấp” âm thanh nói, “xảy ra chuyện gì? Vì sao lại như vậy?”

Sau đó lão Miêu liền đã hiểu, trợn tròn mắt, ma trứng, trắng (Haku) rất sao lo lắng, tên khốn này chủ tớ hai, thực sự là một cái so với một cái nham hiểm a, cái kia Lão Tà cũng là học cái xấu, triệt để ở lão Âm tất trên đường một đi không trở về.

Này vách cheo leo là trang a!

Đây là đang trì hoãn thời gian a!

Dù sao Hỏa Vân Tà Thần chỉ là dựa vào thần cách, có thể an ổn thắng, Hỏa Vân Tà Thần không keo kiệt kỹ xảo của chính mình.

“Chùy ca, không có sao chứ?” Vân Nguyệt lo lắng nói rằng.

Vương Bảo cho Vân Nguyệt một cái “Ngươi nên hiểu” ánh mắt, không lên tiếng, Vân Nguyệt sững sờ, Vân Sương nhưng là xem hiểu, khẽ lắc đầu, trong lòng dở khóc dở cười, người này, đều là như thế không chính hình sao?

“A...”

“A a a...”

“Đau quá đau quá, muốn chết muốn chết...”

“Chủ nhân, ta nhanh không xong rồi, có điều ta có thể làm chủ con người hầu, đời này cũng đáng, ta chết rồi nhắm mắt...”

“Chủ nhân yên tâm, ta sẽ tận lực, ta sẽ tiếp tục chống đỡ xuống, cho dù chết, ta cũng phải chống được thời khắc cuối cùng...”

“Ồ... A...”

Tử Vong Tang Chung bên trong.

Hỏa Vân Tà Thần đúng là thật sự rất chật vật, lão Hồng Ác Linh Phụ Thể, bộc phát ra Tử Vong Tang Chung lực lượng, này không phải là hư, là thật sự trâu bò tạc thiên.

Cũng chính là lão Miêu cái kia một thân Lão Bì, có thể không nhìn.

Hỏa Vân Tà Thần không làm được nhẹ như mây gió, y phục của hắn đều trở nên rách rách rưới rưới, bị ăn mòn hỏng rồi, thân thể càng bị tử khí tập kích không thể tả, xương đùi cùng xương tay đều lộ ra!

Hắn kêu to thống khổ, cũng không phải trang!

Chân thật lo lắng thương.

Thế nhưng Hỏa Vân Tà Thần là ai? Hắn nhưng là Tiên giới sát thủ đầu lĩnh, hắn không biết trải qua bao nhiêu thống khổ chém giết.

Đau chính là hắn chiến chí bản nguyên!

Khổ (đắng) chính là hắn chỉ đường ngọn đèn sáng!

Này tính cái gì a!

Mà thân thể của hắn bản nguyên, thần cách phảng phất chịu đến uy hiếp, bùng nổ ra từng luồng từng luồng nhu hòa cực kỳ sức mạnh, thủ hộ Hỏa Vân Tà Thần!

Thời gian trôi qua.

Mấy chục hơi thở thời gian trôi qua.

Sáu mươi hơi thở.

Bảy mươi hơi thở.

Lão Hồng con ngươi thu nhỏ lại, cảm ứng Hỏa Vân Tà Thần còn tồn tại sóng sinh mệnh, sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Dạ Trường Không cũng không cười, hắn ánh mắt ngưng nhiên, đột nhiên gầm nhẹ nói, "không đúng, lão Hồng! Ra tuyệt chiêu!"

Lão Hồng yên lặng gật gù.

Trăm hơi thở thời gian, thời gian không chờ người, nếu như thời gian vừa đến, Hỏa Vân Tà Thần còn chưa có chết, vậy thì đồ phá hoại, liền thua hai đại lá bài tẩy, Dạ Trường Không lần này Kiếm Ma Mộ Địa hành trình, sợ là sẽ phải bị trở thành một cái khách qua đường!

Hít vào một ngụm khí lạnh.

Lão Hồng con ngươi trở nên ngăm đen đáng sợ, khẽ ngẩng đầu, một luồng khôn kể khủng bố ý chí đột nhiên giáng lâm!

Ác Linh Phụ Thể sau, có cuối cùng tuyệt chiêu.

Vậy thì là ác linh xung kích!

Đến lúc đó sẽ đem phụ thể ác linh lực lượng, toàn bộ bùng nổ ra đi, đây là cuối cùng một đòn, thắng đắc ý, thua trực tiếp thành ngu ngốc.

Lão Hồng cũng căn bản không lo được hậu quả, trực tiếp bùng nổ ra cuối cùng một đòn!

Khủng bố mà lại tà ác sức mạnh, từ thân thể của hắn bên trong bộc phát ra, lão Hồng cả người như là bị đào không, sắc mặt tái nhợt cực kỳ, lảo đà lảo đảo, thậm chí trực tiếp thoát lực, đặt mông ngồi vào trên đất!

Có điều, con mắt của hắn vẫn là vững vàng nhìn chằm chằm Hỏa Vân Tà Thần vị trí nơi, chính là không buông ra!

Những người khác cũng giống như thế!

Dạ Trường Không con ngươi không chớp một cái, nội tâm bắt đầu điên cuồng rít gào, chết đi! Chết đi! Mau mau cho lão tử chết!

Ầm ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang, kéo dài không ngừng, sức mạnh bàng bạc, nhấn chìm Hỏa Vân Tà Thần, ngay ở loại này không thể nào tưởng tượng được sức mạnh oanh kích bên trong, thời gian đạt đến trăm hơi thở lâu dài.

Vương Bảo đứng dậy, cười hì hì nói, "Đã đến giờ! Ngươi xem, ta lại thắng!"

Dạ Trường Không trừng mắt lên, vừa muốn mắng to ngươi rất sao thắng cái rắm, lão già kia tuyệt bức không còn sót lại một chút cặn, cái nào ngờ tới, nhưng vào lúc này...

Cuồng phong thổi qua!

Hỏa Vân Tà Thần bóng người hiển lộ ra!

Hắn đương nhiên không chết!

Tuy rằng nhìn qua, chật vật tới cực điểm, thân thể cũng không được người dạng, trên mặt càng là âm u khủng bố, thế nhưng, thời khắc này, Hỏa Vân Tà Thần còn nói, "Thật mẹ nó thương a..."

Dạ Trường Không mộng bức!

Lão Hồng mắt tối sầm lại, căn bản là không có cách tiếp thu tất cả những thứ này, quát to một tiếng, một cái lão huyết phun ra ngoài sau liền ngất xỉu qua đi.

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ trong lòng hoảng sợ, khóc không ra nước mắt, một thủ lành lạnh đưa cho mình.

Đằng Nguyên cười khổ không thôi, cũng không dám nữa cùng Hỏa Vân Tà Thần cướp giật thứ nhất chân chó chức vị, hắn sợ Hỏa Vân Tà Thần giết chết hắn.

Vân Sương cùng Vân Nguyệt đều là lộ ra nụ cười, Vân Nguyệt càng là cao hứng hơi nhảy một cái, giơ giơ quả đấm nhỏ, "Giỏi quá!"

"Không có sao chứ?" Vương Bảo nhìn Hỏa Vân Tà Thần hỏi.

Hỏa Vân Tà Thần nhe răng nhếch miệng, khom người nói, "chủ nhân yên tâm, ta còn chịu đựng được!"

Trên thực tế, hắn không chỉ chịu đựng được, hắn còn rất cao hứng, lần này thình lình nhân họa đắc phúc, chịu đến uy hiếp thần cách linh tính bạo phát, gia tốc hắn dung hợp, chờ hắn khôi phục như cũ, thực lực sẽ nâng cao một bước!

Hắn khôi phục cũng là cực nhanh.

Cái kia bị tử khí tập kích huyết nhục, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, khôi phục bình thường, cũng không lâu lắm, ngoại trừ rách rách rưới rưới quần áo, Hỏa Vân Tà Thần chí ít ở bề ngoài đã khôi phục lại người bình thường trạng thái.

"Rất tốt, nhớ ngươi một đại công, chuyện sau khi ta cho ngươi nướng mười cái lớn thận bồi bổ!" Vương Bảo cười nói.

Hỏa Vân Tà Thần cảm động đến rơi nước mắt, đều phải chảy nước dãi.

Lão Miêu nhưng là không vui, xù lông nói, "khe nằm, lão Vương ngươi nhất bên trọng nhất bên khinh, Miêu gia cũng xuất lực, ta cũng phải lớn thận!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Cho ngươi năm cái, không thể nhiều hơn nữa!"

Lão Miêu tức giận bất bình, có điều ngẫm lại sau khi, cũng thỏa mãn, năm cái cũng được a, Vương Bảo nướng lớn thận không chỉ có đại bổ, mùi vị đó

cũng là tuyệt, huống hồ đến thời điểm, hừ hừ hừ, lượng Lão Tà cũng không dám độc chiếm mười cái lớn thận.

Bên này bầu không khí hòa hợp.

Dạ Trường Không bên kia, nhưng là sắc mặt trắng bệch, mộng bức nhiên không biết nguyên cớ.

Cảm giác ánh mắt lại lung lay, cảm giác linh hồn cũng ở lung lay!

Lại thua!

Nhìn lại lại nhìn, Dạ Trường Không đã hiểu...

Nguyên lai.

Hắn lại bị hãm hại!

Then chốt là.

Lúc trước bị hãm hại một lần, chính mình mẹ nó làm sao chính là không biết ghi nhớ đây...

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 404: Dạ đại thiếu muốn báo thù

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Trường Không nghĩ đến một hồi nói khóc liền khóc phát tiết!

Người khác đào hầm hắn nhảy hố!

Vẫn là đắc ý lần thứ hai nhảy hố!

Ta rất sao làm sao ngu như vậy?

Làm sao sẽ tin cái này đại âm tất cơ chứ?

Này chủ tớ hai, đều rất sao hí tinh, then chốt là, cơ trí như ta, dĩ nhiên tin...

Vương Bảo ở Dạ Trường Không trước mắt phất tay một cái, cười hì hì nói, "Nghĩ cái gì đây? Nhập thần như thế?"

Dạ Trường Không thức tỉnh.

Phản ứng lại, bản năng đã nghĩ nói, lão tử còn có thể nghĩ cái gì? Hiện tại duy nhất suy nghĩ chính là tìm thanh kiếm đem ngươi qua lại đâm đâm đâm, một vạn cái lỗ thủng ta đều không chê nhiều.

"Ngươi thắng!"

Dạ Trường Không cắn răng nói rằng.

Nói xong, hắn lại thẳng thắn dứt khoát nắm ra Thần Thuẫn phù, rác rưởi bình thường ném cho Vương Bảo, phảng phất chính mình không có nhiều quan tâm giống như.

Kỳ thực trong lòng hắn đang chảy máu.

Lần này đến Giới Phong Chi Địa làm Mạc Kim Giáo Úy, Dạ Trường Không chỉ cho bị tam đại lá bài tẩy, bây giờ hai đại lá bài tẩy đều bị Vương Bảo hố đi rồi.

Chỉ còn dư lại một cái, còn rất sao không thể bảo đảm an toàn.

Hắn kỳ thực đều sắp điên rồi.

Thế nhưng, hắn nhưng che giấu vô cùng tốt, thua người không thua trận, lão tử vẫn là Dạ gia đại thiếu Dạ Trường Không.

Đương nhiên.

Trong này cũng có lão Miêu trong tay bưng máy quay phim duyên cớ, tuy rằng không làm rõ ràng được đây là cái gì đồ chơi, nhưng là Dạ Trường Không nhưng bản năng đoán được máy quay phim khẳng định cùng ảnh lưu niệm thạch có hiệu quả như nhau tuyệt diệu.

Vì lẽ đó.

Thiết lập nhân vật không thể đổ nát!

Chính mình muốn đến chết vẫn sĩ diện!

Dùng sức đập tỉnh lão Hồng, lão Hồng sau khi tỉnh lại liền đầy mặt vẻ xấu hổ, Dạ Trường Không không có làm sao tức giận, vỗ vỗ lão Hồng vai, cho lão bộc một cái "Gia vẫn là rất vừa ý ngươi" ánh mắt, lão Hồng đương nhiên cảm kích hỏng rồi.

Nhìn về phía Vương Bảo thời điểm, ánh mắt kia muốn ăn thịt người, lão Hồng đã âm thầm xin thề, chờ đến ở Kiếm Ma Mộ Địa bên trong, mình coi như là nét mặt già nua không muốn, mạng già liều lên, cũng phải nhường Vương Bảo trả giá thật lớn.

"Cáo từ!"

Dạ Trường Không một khắc đều không muốn ở lâu thêm.

Mà chờ hắn xoay người đi rồi một bước, Vương Bảo âm thanh vang lên, “Ai? Dạ đại thiếu làm sao vẫn là gấp gáp như vậy? Ta có một cái đề nghị...”

Đề nghị đại gia ngươi!

Dạ Trường Không trong lòng cuồng mắng, cũng không quay đầu lại, bước chân gia tốc.

“Chờ đã...” Vương Bảo còn ở gọi.

Dạ Trường Không liên tục cười lạnh, các loại? Chờ ngươi muội a, chờ bị ngươi hố a, ngươi rất sao thật sự coi lão tử ngu ngốc sao?

Vèo.

Dạ Trường Không trực tiếp bay, mắt không gặp tâm không phiền, hắn sợ chính mình thật sự không nhịn được bạo phát tiểu vũ trụ, một đòn Ultraman chính nghĩa tia sáng oanh Vương Bảo cái này đại âm tất trên mặt.

Vương Bảo có chút không nói gì, buông tay, nói rằng, “ta có đáng sợ như vậy sao?”

Mọi người trực tiếp văng, vụ thảo, ngươi không đáng sợ? Ngươi rất sao đều đem người hố thành cái gì chim dạng? Chúng ta chỉ là đứng bên cạnh làm khán giả cũng đã kinh hồn bạt vía lưng lạnh cả người, Dạ Trường Không cái này nhảy hố vận động viên sợ là đã sớm điên rồi sao.

“Ai, vô liêm sỉ a vô liêm sỉ!” Lão Miêu phát biểu cảm khái, gây nên rất nhiều người cộng hưởng.

Hỏa Vân Tà Thần cười cười không nói lời nào, Đằng Nguyên theo bản năng đứng ở Hỏa Vân Tà Thần một bên, cảm thấy cho Hỏa Vân Tà Thần cái này tiểu đệ làm tiểu đệ kỳ thực cũng không sai.

“Chùy ca, ngươi thật đúng là lợi hại! Ta chưa từng gặp có người đem Dạ

Trường Không làm cho thảm như vậy!" Vân Nguyệt rất kích động, líu ra líu ríu nói.

Từ khi Vân Sương giải độc sau khi, Vân Nguyệt thiên tính lần thứ hai phóng thích, nàng thuộc về loại kia không tâm tư thần kinh thô to nữ nhân, sướng vui đau buồn toàn ở trên mặt.

Vương Bảo hơi ngẩng đầu, cười nói, "lợi hại không? Kỳ thực ta càng lợi hại chính là thời gian, ngươi hiểu..."

Rất nhiều người đã hiểu, rất nhiều người không hiểu, tối thiểu Vân Nguyệt liền lơ ngơ, Vân Sương tựa hồ đã hiểu, sắc mặt ửng đỏ, ám trừng Vương Bảo một chút, nhiều người như vậy đây, ngươi mở xe gì? Không sợ xảy ra tai nạn xe cộ a!

Dạ Trường Không vừa đi, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ chỉ có thể ảo não rời đi.

Bọn họ lúc đi được kêu là một cái sợ mất mật, chỉ lo Vương Bảo gọi lại bọn họ, tới một cái thu sau tính sổ.

Có điều Vương Bảo không đáp để ý đến bọn họ.

Điều này làm cho Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ càng khó chịu.

Lại như là có chút trà xanh kỷ nữ như thế, ngươi phản ứng nàng đi, nàng giả vờ thanh cao, tư thái mười phần, ngươi không để ý tới nàng đi, nàng còn khó chịu hơn, tự mình hoài nghi mị lực của chính mình đánh mất.

Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ chính là hiện tại cái cảm giác này, Vương Bảo không đáp để ý đến bọn họ, chẳng khác nào là không nhìn bọn họ.

Hai cái lão gia hỏa trong lòng tự cảm giác bi ai.

Mình đã đến bị người không nhìn mức độ sao?

Lão tử tốt xấu cũng là đế chủ đỉnh cao, Thánh địa chi chủ!

Tốt TM thương tâm.

...

...

Nghỉ ngơi hai ngày, Vương Bảo cùng Vân Sương đám người liền lên đường.

Chuyến này tổng cộng có năm người một yêu, Vương Bảo chủ tớ hai ở ngoài Gia Lão mèo, Vân Sương chủ tớ, phía sau theo cái Thanh Điểu thánh tổ.

Không sai, Đằng Nguyên trở lại, nhờ vào lần này Kiếm Ma Mộ Địa hành trình, lấy tu vi của hắn, vẫn đúng là không đủ phân lượng, vì lẽ đó đổi lấy Thanh Điểu thánh tổ.

Thanh Điểu thánh tổ rất kích động, rất hưng phấn, cũng có chút tiểu chờ mong.

Hai ngày trước phát sinh sự tình, Thanh Điểu thánh tổ nhưng là một chữ không sót nghe Đằng Nguyên báo cáo.

Dùng Đằng Nguyên tới một cái tổng kết chính là, Vương Đại Chùy người này, sâu không lường được, Hỏa Vân Tà Thần, nghịch thiên vô cùng, yêu thú mèo yêu, mười phần BUG!

Hai người một yêu, quét ngang Tiên giới tám triệu lần đều đầy đủ diệt thế!

Huống hồ lần này có thể theo chín vực biển tiến hành hành động lớn, thăm dò kiếm ma Uông Thanh Hàn chi mộ, chỉ cần biểu hiện mạnh mẽ, nói nhỏ chuyện đi có thể thu được Vương Bảo hữu nghị, nói lớn chuyện ra, tùy tiện

tìm tảng đá không chắc liền có thể trở thành là truyền gia bảo.

Vào giờ phút này Thanh Điểu thánh tổ là rất có tự mình biết mình, Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ thê thảm hoàn cảnh nhường Thanh Điểu thánh tổ cảm giác phức tạp, tương tự là thánh tổ, vẫn là mạnh mẽ hơn chính mình Thánh địa thánh tổ, nhưng lưu lạc tới như vậy đất ruộng, cũng thật là...

Thoải mái a!

Thật mẹ nó thoải mái!

Để cho các ngươi rất sao đắc ý, để cho các ngươi rất sao mù lông gà đắc tội người, hiện tại thành thật chứ? Từ đó sau khi, tam đại Thánh địa, Thanh Điểu làm đầu, vì sao? Lão tử nhưng là ở Chùy gia thủ hạ làm việc!

Chỉ lát nữa là phải đạt đến Kiếm Ma Mộ Địa, Thanh Điểu thánh tổ lộ ra bừng tỉnh vẻ, nhỏ giọng nói rằng, “Chùy gia, nơi đây chính là Tiên giới cấm địa một trong, đã từng lạc lối qua không ít đế chủ, không nghĩ tới dĩ nhiên là kiếm ma tiền bối nghĩa địa!”

Vương Bảo tùy ý nói rằng, “ngươi đã tới?”

Thanh Điểu thánh tổ gật gù, “Đi vào một lần, mơ mơ màng màng liền chuyển đi ra!”

Vân Sương giải thích nói, “Kiếm Ma Mộ Địa ở ngoài chính là mê hồn đại trận, có nghe đồn kiếm ma đã từng được thượng cổ thần trận khống trận kho báu, nói vậy hắn nghĩa địa bên trong, cũng không thiếu trận pháp thử thách!”

“Có điều ta có tín vật, nơi này trận pháp đối với chúng ta là vô hiệu!”

Kiếm ma Uông Thanh Hàn tín vật là hai khối bị đánh bóng thành kiếm hình tảng đá, một đen một trắng, Vân Sương trong tay chính là Bạch Kiếm Thạch.

Dần dần, Vương Bảo bọn họ liền nhìn thấy bóng người.

Chính là chín vực biển cái khác dưới mộ đội viên, hơn nữa Dạ Trường Không cũng quay về rồi, vào giờ phút này chính sầm mặt lại ngồi ở trên một tảng đá lớn sinh đại khí, vẻ mặt đó vừa nhìn chính là người sống chớ gần, dám nói chuyện với hắn đều sẽ nghênh đón tử vong chi trừng.

Vân Sương đến, nhường những kia chín vực biển thiên kiêu rất kinh hỉ, mấy người dồn dập chào hỏi.

Lần này dưới mộ đội ngũ thuộc về với năm gia tộc lớn, ngoại trừ Vân Sương cùng Dạ Trường Không, mặt khác hai nam một nữ lai lịch cũng không đơn giản.

Ba người này bên trong, hai nam tử phân biệt gọi Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường, cuối cùng cô gái kia gọi Thượng Quan Thu Thủy, người cũng như tên, rất xinh đẹp, mười phần họa thủy.

Năm người vị trí gia tộc tạo thành năm tộc liên minh, lén lút chung quanh phân cao thấp, ở bề ngoài nhưng duy trì cộng cùng tiến lùi tư thế, Vân gia mạnh nhất, Dạ gia kém hơn, có điều bởi vì công pháp tu luyện duyên cớ, cũng không làm người thích, bị Vân gia các loại tứ đại gia tộc khi thì liên hợp nhằm vào, khiến cho Dạ gia khá là không cam lòng.

Không phải là tu luyện thành thi thể sao? Rất sao ai đến cuối cùng không phải thi thể? Chúng ta chỉ là sớm mà thôi.

“Thiên nữ, chúng ta bây giờ sẽ bắt đầu?” Chu Nguyên hưng phấn kêu lên.

Thiên nữ là Vân Sương biệt hiệu, thân là Vân gia này Đệ nhất thiên chi kiêu nữ, bị Thiên Huyền vực võ giả phụng là thứ nhất nữ thần.

Vân Sương liếc mắt nhìn Dạ Trường Không, nhạt âm thanh nói, “Yoru sư huynh ngươi nói xem?”

Dạ Trường Không bỗng nhiên đứng dậy, cắn răng nói rằng, “bắt đầu đi!”

Hắn kỳ thực không thể chờ đợi được nữa.

Dạ Trường Không cảm thấy, Vương Bảo chính là tôi tớ trâu bò, yêu sủng trâu bò, chính mình phỏng chừng không có gì lớn bản lĩnh, chính mình lần này Kiếm Ma Mộ Địa hành trình phỏng chừng không có gì tiền đồ, hy vọng duy nhất chính là giết chết Vương Bảo, báo thù rửa hận!

Không biết.

So sánh Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu.

Vương Bảo mới là [thật *BOSS vô song].

Cho nên nói, Dạ Trường Không nhất định, chỉ có thể trở thành một cỡ lớn bi kịch...

------oOo------

Chương 405: Kiếm Ma Mộ Địa, mở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vân Sương đang chuẩn bị cùng Dạ Trường Không xúc động kiếm ma tín vật.

Có điều lúc này, cái kia Thượng Quan Thu Thủy đột nhiên nói chuyện, mang theo một cỗ bất mãn, nói rằng, "Vân Sương tỷ tỷ, ngươi lần này mang người, khó tránh khỏi có chút nhiều chứ? Thương lượng được rồi một người mang ba người, các ngươi hiện tại, nhiều một cái!"

Vân Sương động tác một trận, nhìn về phía Thượng Quan Thu Thủy, nửa ngày nhạt âm thanh nói, "ngươi muốn như thế nào?"

Thượng Quan Thu Thủy hé mắt, "Ngươi từ bỏ một cái chứ, dù sao đây là đã sớm định ra quy củ không phải sao?"

Nàng lúc nói chuyện, ánh mắt lộ ra xem thường ở Vương Bảo các loại trên thân thể người đảo qua.

Thượng Quan Thu Thủy kỳ thực rất đố kị Vân Sương, dung mạo so với nàng đẹp đẽ, gia thế so với nàng tốt, then chốt là liền vóc người nàng đều thua một bậc, Vân Sương là trước lồi sau vểnh còn eo thon, nàng nhưng là vượng nhóc tiểu bánh màn thầu, nếu không là dài Hồ Mị, đều có lỗi với nàng tên.

Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường đều là khẽ nhíu mày, có điều cũng không nói chuyện.

Thượng Quan Thu Thủy không phải có lẽ có tìm cớ, một người mang ba người, đây quả thật là là chi trước định ra, nếu không, nhân số quá nhiều, sợ không khống chế được tình cảnh.

Mà Dạ Trường Không, nhưng là hưng phấn suýt chút nữa nhảy lên đến.

Hắn đã sớm đối với Vân Sương bất mãn.

Nếu không là Vương Bảo đem hắn hận không còn cách nào khác, Thượng Quan Thu Thủy cái này kịch bản nên nhường hắn đến diễn.

Nhìn thấy Thượng Quan Thu Thủy tìm Vân Sương phiền phức, Dạ Trường Không đã nghĩ ôm Thượng Quan Thu Thủy đến một đùng, phi phi phi, là đến đầy miệng, đây là thật đội hữu a.

Vân Sương nhẹ như mây gió, căn bản không nhìn Thượng Quan Thu Thủy khiêu khích, nói rằng, "nếu ngươi cố ý như vậy, vậy ta lui ra được rồi!"

Rút củi dưới đáy nồi.

Vân Sương chơi cũng là cực chuồn mất.

Nàng cầm trong tay kiếm ma tín vật, không còn nàng, chỉ là Dạ Trường Không một người cũng là luống cuống.

Ngươi bất mãn? Ta phá hoại quy tắc?

Vậy ta không chơi, tổng được chưa?

Thượng Quan Thu Thủy được kêu là một cái khí a, nàng lại như là cầm trong tay thẻ đánh bạc dân cờ bạc, đang chuẩn bị vứt lớn đây, nhà cái nhưng lật bàn biểu thị không chơi, thời khắc này nàng uất ức trình độ có thể tưởng tượng được.

"Yoru ca ca, ngươi cũng không nói một câu!"

Thượng Quan Thu Thủy vừa nhìn,, ta đến kéo đội hữu a, tìm giúp đỡ a, gia tăng dư luận lên tiếng phê phán cường độ a, trực tiếp quay về Dạ Trường Không điệu điệu nói rằng.

Dạ Trường Không khóe miệng co quặp, trầm mặc không nói lời nào, hắn lúc này đúng là trong lòng khẽ nhúc nhích, nghĩ như thế từ bỏ, kỳ thực cũng

không sai, chờ lão tử trở lại, chuẩn bị kỹ càng lá bài tẩy quay đầu trở lại, Kiếm Ma Mộ Địa vẫn là rất có khả năng.

Đương nhiên, hắn đây chỉ là ngẫm lại mà thôi, nghĩ đến Giới Phong Chi Địa ở lâu, cần giới phù, vật ấy là chín vực biển đại tu từ Giới Phong Chi Địa đại trận phụ cận ngưng tụ, quý hiếm cực kỳ, hơn nữa chỉ có thể đế chủ sử dụng.

Lần này cần không phải Kiếm Ma Mộ Địa, mấy gia tộc lớn lão tổ cũng sẽ không lao lực đuổi chế giới phù, vậy thì thật là mệt thổ huyết.

Dạ Trường Không nghĩ trở lại, vậy còn đến được Vân Sương đồng ý, ngẫm lại liền biết không đơn giản như vậy.

Xét thấy Thượng Quan Thu Thủy nhằm vào người là Vương Bảo, Dạ Trường Không không muốn nhiều lời, này cái hố to so với, chưa chuẩn bị xong trước vẫn là đừng trêu là hơn.

Thượng Quan Thu Thủy vừa nhìn Dạ Trường Không vẻ mặt, không khỏi sửng sốt.

Làm cái gì?

Họ Dạ dĩ nhiên sợ?

Này rất sao vẫn là Dạ gia đại thiếu Dạ Trường Không sao? Sẽ không là đổi vai diễn chứ?

Ngươi hung hăng, ngông cuồng, ngông cuồng tự đại thiết lập nhân vật đây? Cường biến đổi giả thiết a đây là!

“Khụ khụ!”

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo đứng dậy, cười híp mắt nói, “Vị này ngực phẳng tỷ tỷ không nên tức giận, ngươi nói kỳ thực cũng có đạo lý, như vậy đi, Dạ đại thiếu ngươi cũng đừng trầm mặc, ngươi cùng Vân Sương tay cầm tín vật, liền do các ngươi biểu quyết được rồi!”

“Có muốn hay không đuổi chúng ta này đội người đi, Yoru bớt nói, ngươi nếu như không đồng ý, chúng ta lập tức đi cá nhân!”

Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường ngạc nhiên nhìn Vương Bảo, cái tên này là Giới Phong Chi Địa võ giả chứ? Lại dám ở trường hợp này mở miệng? Hơn nữa...

Ta phốc!

Hắn xưng hô Thượng Quan Thu Thủy cái gì?

Ngực phẳng tỷ tỷ?

Thực sự là thần mẹ nó ngực phẳng, đây chính là Thượng Quan Thu Thủy uy hiếp, cấm kỵ, lần này Thượng Quan muội giấy tuyệt đối muốn bạo a!

Quả nhiên.

Thượng Quan Thu Thủy ngay lập tức sẽ bạo, rít gào nói, “ngươi gọi ta cái gì? Ngươi một cái Giới Phong Chi Địa tạp ngư, ngươi dám lặp lại lần nữa?”

Vương Bảo không thèm để ý cái này ngu ngốc nữ, nhìn về phía Dạ Trường Không, trong tay lại đột nhiên xuất hiện một cái máy quay phim, cười híp mắt nói, “Dạ thiếu, mở miệng a, đều chờ ngươi đấy!”

Dạ Trường Không cả người đột nhiên giật mạnh.

Khóe miệng cũng là cuồng quất.

Nhìn Vương Bảo trong tay máy quay phim, không cần đoán cũng biết bên trong có cái gì, thời khắc này hắn có chút bi ai, hai ngày trước hắn không thể nghi ngờ rất mất mặt, hắn cảm thấy đến cái này mặt, muộn ném một hồi là một hồi.

“Ta cảm thấy Vân sư muội thêm một cái người, không cái gì!” Dạ Trường Không nửa ngày thấp giọng nói.

Vân Sương cười nhạt nói, “Đa tạ Yoru sư huynh!”

Dạ Trường Không ngượng ngùng cười, trong lòng phiền muộn có thể tưởng tượng được.

Mà Thượng Quan Thu Thủy, triệt để không bật nhảy, nàng tức giận nhìn Vân Sương, lại nhìn Dạ Trường Không, cuối cùng đưa ánh mắt dán mắt vào Vương Bảo, tên khốn này lại dám như vậy nói nàng, thực sự là không thể dễ dàng buông tha.

Kiếm Ma Mộ Địa mở ra, tiến vào bình thường tiết tấu.

Hai thanh kiếm đá tín vật nắm sau khi đi ra, một đen một trắng hai tia sáng trực tiếp chạy toán loạn xuống mặt đất, sau một khắc, từng luồng từng luồng khủng bố uy thế, từ bốn phía từ từ hiện lên, ép xuống, nhường chúng tâm thần người căng thẳng.

Cũng không lâu lắm, một cánh cửa ánh sáng khổng lồ, xuất hiện ở giữa không trung, cùng lúc đó, một đạo phảng phất đại kiếm giống như trắng đen khí, hình thành một cái cầu thang, rơi vào trên mặt đất.

Hơn nữa, ở đệ nhất cấp cầu thang bên dưới, còn có một tòa thật to bia đá, dâng thư kiếm ý bia.

Hư không ngưng chữ.

“Ta chính là Uông Thanh Hàn, cuộc đời chiến đấu vô số, chém vô số người, làm sao thiên ý trêu người, tất cả thành không! Thân trước khi chết, lưu lại kiếm này mộ, lấy chờ người hữu duyên!”

“Vào kiếm mộ người, Ngộ Kiếm Bia bên trong chín loại kiếm ý mỗi tìm hiểu một đạo thiếu một đạo, tham che người thành công có thể tăng cường một đạo vết kiếm, bằng vết kiếm có thể vào kiếm trong mộ Kiếm các chọn một bước ta chi kiếm pháp!”

“Ngộ Kiếm Bia kiếm ý ít hơn bốn đạo, kiếm mộ mở ra!”

Chữ tán.

Có mấy người nuốt một ngụm nước bọt.

Uông Thanh Hàn thân là kiếm ma, hắn giết người vô số, xông ra hiển hách hung danh, ở chín vực biển, cũng là siêu cấp đại BOSS, hắn thu gom kiếm pháp, nói vậy cũng là cao cấp nhất, dù cho bắt được một bộ, này một chuyến cũng đáng!

Dạ Trường Không bọn người là hưng phấn cực kỳ, mau mau tới gần Ngộ Kiếm Bia cảm ngộ kiếm ý.

Mà Vương Bảo.

Nhưng là hơi cười, nụ cười kia, cũng chỉ có lão Miêu cùng Hỏa Vân Tà Thần nhìn hiểu.

Vương đại gia tuyệt bức lại muốn trảo gà lấy máu a, quá tà ác!

Vương Bảo chính là nghĩ như vậy.

Không phải là cảm ngộ kiếm ý sao? Chuyện này quả thật là đưa phân đề, ngộ tính của hắn đã tinh luyện đến cực đoan đáng sợ mức độ, đừng nói là kiếm ma Uông Thanh Hàn lưu lại kiếm ý, chính là lại treo gấp mười lần đại năng lưu lại, Vương Bảo cũng căn bản không sợ.

Ta đầu óc hiện tại lần linh quang.

Vương Bảo hướng về Ngộ Kiếm Bia đi đến, vừa đi còn một bên ồn ào, “Cũng làm cho nhường, nhường a, các ngươi có thể nghỉ một lát, nơi này không các ngươi chuyện gì, ta chính thức tuyên bố, này Ngộ Kiếm Bia bên trong kiếm ý, ta bao hết tròn...”

------oOo------

Chương 406: Lớn ngốc xuân, ngươi muốn làm gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường nhìn Vương Bảo lẫm lẫm liệt liệt đi tới, liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút không nói gì.

Lúc trước bọn họ liền cảm thấy Vương Bảo gan to bằng trời.

Chỉ là Giới Phong Chi Địa võ giả, lại dám khẩu hận có 'Hồ ly đen' danh xưng Thượng Quan Thu Thủy, này không phải tìm đường chết sao?

Mà hiện tại.

Vương Bảo càng thêm liều lĩnh một mặt bày ra ở trước mặt bọn họ, bọn họ cảm thấy Vương Bảo đã điên (chơi).

Dùng một câu tục ngữ mà nói vậy thì là, "Đầu tuyệt đối Oát"!

Giới Phong Chi Địa võ giả đều là như thế đùa bức sao?

Bọn họ chẳng lẽ không rõ ràng, chín vực biển mới là chân chính cường giả chi lâm?

Vậy thì như là một cái lão nông dân, chạy đến trung tâm thành phố đỉnh cấp sàn đấu giá, tuyên bố "Đừng TM vỗ, ta toàn bộ bao" như thế buồn cười.

Ngươi rất sao cho rằng ngươi là ai?

Ngươi cho rằng ngươi thân phận gì?

Ngươi cho rằng ngươi thật có thể làm được?

Đừng khôi hài!

“Ngu xuẩn!”

Thượng Quan Thu Thủy liếc mắt liếc mắt nhìn Vương Bảo, châm chọc nói, “không biết mùi vị dế nhũi, ngươi cho rằng kiếm ma tiền bối, là các ngươi Giới Phong Chi Địa tạp ngư?”

Vương Bảo không để ý đến Thượng Quan Thu Thủy, này ngu ngốc nữ rõ ràng nhìn hắn không hợp mắt, ta liền nói rồi lời thành thật, sao?

Đi tới đi tới, đi tới Ngộ Kiếm Bia bên dưới.

Vương Bảo quay về Dạ Trường Không hơi cười, “Dạ đại thiếu, ta nói ngươi tin không?”

Dạ Trường Không sắc mặt khó coi cực kỳ.

Hắn đến hiện tại đều không thể nào tưởng tượng được, lão Miêu cùng Hỏa Vân Tà Thần, là vì sao như vậy treo.

Dạ Trường Không cùng lão Hồng thương lượng rất lâu, cảm thấy Vương Bảo trên người, tuyệt đối có cái gì bí bảo, vẫn là tạc thiên loại kia.

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Dạ Trường Không không có trả lời, hắn sợ bị làm mất mặt, sự thực chứng minh, trước mắt hàng này, rất am hiểu làm mất mặt, đối với hàng này muốn vạn phần cẩn thận, cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận, nếu không, không để ý liền vào hố.

Dạ Trường Không phản ứng nhường Thượng Quan Thu Thủy ba người đều là lơ ngơ.

Đêm này lão đại sưng sao? Ăn sợ người đan? Làm sao cổ quái như vậy? Người này thiết biến đổi quá rất sao triệt để chứ?

Vương Bảo bĩu môi, Dạ Trường Không dĩ nhiên đổi thông minh, này đều không mắc câu, không thể làm mất mặt còn thật là có chút tiếc nuối a.

Ánh mắt nhìn chăm chú Ngộ Kiếm Bia.

Vương Bảo tâm thần tràn vào, lập tức cảm ngộ đến một đám lửa.

Này hoả táng làm một nói ngôi sao giống như to lớn đại kiếm, lấy không cách nào hình dung khí thế hướng về Vương Bảo tâm thần so với ép mà đến!

Vương Bảo trong lòng không có bao nhiêu chập chờn.

Kiếm ý truyền thừa chính là như vậy, đầu tiên là chịu đựng, sau đó mới là cảm ngộ!

Nếu như ý chí không kiên định, bước thứ nhất chịu đựng đều không thể qua ải, ý chí không kiên người, thì lại làm sao có thể lĩnh ngộ kiếm ý?

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo ngộ tính không phải là thổi ra, cũng không lâu lắm, Vương Bảo khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt, lấy tay đại kiếm, quay về Ngộ Kiếm Bia nhẹ nhàng vạch một cái, sau một khắc, một đạo kiếm khí màu đỏ lóe lên một cái rồi biến mất.

Đây chính là kiếm ý!

Đối với kiếm tu mà nói, kiếm ý là cực kỳ đáng sợ đồ vật, có thể gia trì sức chiến đấu, một ít đỉnh cấp kiếm tu, kiếm ý đại thành sau khi sẽ từ từ diễn biến thành kiếm hồn, đó là càng thêm lộ hết ra sự sắc bén.

Vù.

Ngộ Kiếm Bia truyền ra một trận vang động, sau một khắc, một đạo màu đỏ rực dấu ấn từ Ngộ Kiếm Bia bên trong thoát ra, trực tiếp dấu ấn ở Vương Bảo trên mu bàn tay.

Mà tình cảnh này.

Hầu như làm cho tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Dù cho là Vân Sương cùng Vân Nguyệt, cũng là chấn động không tên, ở chủ tớ hai trong mắt, Vương Bảo thần bí mà lại mạnh mẽ, thấy thế nào đều nhìn không thấu.

Hỏa Vân Tà Thần ước ao bên trong mang theo kính nể nói rằng, "chủ nhân thật là lợi hại, kiếm ma kiếm ý cũng có thể ở thời gian ngắn như vậy lĩnh ngộ!"

Lão Miêu nhướng mắt lớp vỏ, lười biếng nói rằng, "lão Vương chính là cái trò chơi lỗ thủng, ta hoài nghi hắn là Thiên Đạo con riêng, nếu không làm sao có thể so với Miêu gia đều trâu bò?"

Thanh Điểu thánh tổ tâm phục khẩu phục, nhếch môi cười khúc khích, hắn cảm thấy đến lần này mình tuyệt bức muốn phát tài, sau khi chuyện thành công Vương Bảo thoáng ban thưởng cho hắn một điểm, hắn Thanh Điểu Thánh địa cũng phải Đằng Phi.

Cho tới Dạ Trường Không mấy người.

Tự nhiên là bị chấn động không nhẹ.

Kể cả những kia cái đế chủ đỉnh cao hộ đạo người, cũng là kinh hãi cực kỳ.

Ta giời ạ!

Này mẹ nó mới qua đi bao nhiêu thời gian a?

Trăm hơi thở thời gian có hay không?

Ngươi rất sao vậy thì lĩnh ngộ một loại kiếm ý?

Ngươi đây là mở hack a, ngươi đây là dối trá a, ngươi còn là một người sao?

Nhìn thấy Vương Bảo thình lình chuẩn bị tiếp tục, ngoại trừ Dạ Trường

Không, những người khác đều cuống lên.

Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường không cảm thấy Vương Bảo trang bức khoác lác ép, bọn họ phát hiện Vương Bảo là thật trâu bò, này rất sao ở đâu là lão nông dân, đây là thế giới thủ phủ xuống nông thôn cải tạo a!

Giữa lúc mấy sắc mặt người khó coi, ánh mắt lấp loé thời điểm.

Vương Bảo thình lình lại phát sinh một đạo cười khẽ.

Liền nhìn thấy Ngộ Kiếm Bia phát sinh đạo thứ hai vết kiếm, màu tuyết trắng, dấu ấn ở Vương Bảo mu bàn tay!

Lần này Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường không làm, Thượng Quan Thu Thủy càng là đố kị phát điên, này mỗi một đạo vết kiếm, liền đại diện cho một loại kiếm ma truyền thừa a, mỗi một loại cầm lại chín vực biển, đều có thể xem là trấn tộc chi bảo!

Kiếm ý tổng cộng chín đạo.

Ngươi nói bao viên liền bao viên?

Coi như ngươi thiên phú trâu bò như thế nghịch thiên, thế nhưng...

Khe nằm, ta không đồng ý!

“Hỗn đản! Mau dừng lại! Ngươi cho rằng ngươi là ai? Tạp ngư nghĩ thôn thiên, cũng không sợ căng bụng?” Thượng Quan Thu Thủy nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng khẽ kêu.

Phía sau nàng.

Ba cái hộ đạo ông lão mắt nhìn chằm chằm, khí thế ngưng tụ, lộ ra nhàn nhạt sát ý ánh mắt, nhìn Vương Bảo.

Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường ánh mắt nhất động, hai người bọn họ hộ đạo người, cũng dồn dập tỏa ra khí thế, hướng về Vương Bảo bao phủ mà

đi.

Dạ Trường Không không nhúc nhích, hắn hộ đạo người lão Hồng ba người cũng không nhúc nhích.

Vào giờ phút này, Dạ Trường Không đúng là muốn nhìn một chút, Vương Bảo cửa ải này làm sao mà qua nổi, nếu như vẫn là dựa vào Vân Sương, cái kia thì càng thêm chứng Minh Vương bảo bản thân vô năng.

Hỏa Vân Tà Thần nhìn một chút lão Miêu, thấp giọng nói, "Miêu gia, không trả nổi?"

Lão Miêu ngáp một cái, "Lên cộng lông a? Cùng ngươi chủ nhân cướp trang bức, ngươi không muốn lăn lộn?"

Cùng lúc đó.

Vương Bảo mở mắt ra.

Cảm thụ khóa chặt chính mình vài đạo khí thế kinh khủng, Vương Bảo hé mắt, đột nhiên cười nói, "các ngươi muốn làm gì?"

Vừa dứt lời!

Vương Bảo sau lưng, Kính Tượng Phân Thân lấp loé mà ra, những người khác đương nhiên không biết Kính Tượng Phân Thân đậu bỉ chỗ, lập tức bị dọa sợ.

Bởi vì lúc này Kính Tượng Phân Thân bộc phát ra khí thế, đáng sợ tới cực điểm, đây là Vương Bảo đã được kiến thức lão Hồng Ác Linh Phụ Thể đỉnh cao lực lượng sau, mô phỏng đi ra khí thế!

So với càng mạnh hơn ba phần!

Khí thế kia đại biểu thực lực, treo đánh mấy người bọn hắn hộ đạo người, đó là tuyệt đối không thành vấn đề!

“Chủ nhân, muốn giải quyết bọn họ sao? Ta đã ba ngày không ăn thịt người!” Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân liếm môi, nóng lòng muốn thử nói rằng.

Vương Bảo làm bộ “Bất mãn” dáng vẻ, tức giận quát, “Ha ha ăn, chỉ có biết ăn thôi! Lần này không cho phép ăn người, bọn họ đều là bằng hữu!”

Kính Tượng Phân Thân biểu hiện rất kinh hoảng, “Chủ nhân, nô tài biết sai!”

Vương Bảo gật gù, nói rằng, “có điều, trước là bằng hữu, hiện tại, vẫn đúng là khó nói, ngươi chờ ta hỏi một chút...”

Dứt lời, Vương Bảo quay đầu lần thứ hai nhìn quét Thượng Quan Thu Thủy ba người cùng với bọn họ hộ đạo người, nói thật, “Chúng ta, hẳn là bằng hữu chứ? Như vậy xin trả lời ta, các ngươi đến cùng muốn làm gì?”

Thời khắc này.

Thượng Quan Thu Thủy ba người cùng bọn họ chín cái hộ đạo người, đều là trợn mắt ngoác mồm, tâm tư hỗn loạn cực kỳ.

Tình huống của bọn họ liền phảng phất Charlotte buồn phiền bên trong lớn ngốc xuân như thế.

“Lớn ngốc xuân, ngươi muốn làm gì?”

“Ta cũng không biết ta muốn làm gì...”

------oOo------

Chương 407: Ngươi này động tác võ thuật chơi thật rất sao chuồn mất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nói nha!"

Vương Bảo vẻ mặt càng thêm nghiêm túc, ngữ khí thì lại mang theo một tia điên cuồng tâm ý, ánh mắt lộ ra tàn nhẫn ánh sáng.

Thái độ như thế, làm cho Thượng Quan Thu Thủy ba người đều là thân thể run lên bần bật!

Vụ thảo!

Cái này Giới Phong Chi Địa dế nhũi muốn lên trời!

Thế giới này đúng hay không mẹ nó điên rồi? Mặt hàng này, dĩ nhiên có như thế trâu bò nổ trời nô bộc?

Ngươi thân là như vậy cường giả, ngươi như thế hạ mình giảm quý, ngươi liền không muốn một điểm mặt sao?

"Chủ nhân, bọn họ không trả lời, đúng hay không không phải bằng hữu? Không phải bằng hữu của chủ tử, nô tài liền có thể ăn đi!"

Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân trang bức, xe nhẹ chạy đường quen.

Thượng Quan Thu Thủy ba người muốn điên!

Ăn người cuồng ma a ngươi?

Có muốn hay không như thế tà ác a?

Ta rất sao sẽ rất sợ có được hay không?

“Bằng hữu!” Chu Nguyên kiên định hét lớn.

“Tuyệt đối là bằng hữu!” Lý Vô Thường lập tức phụ họa, ngữ khí kiên quyết!

Vương Bảo hơi híp mắt lại, nhìn về phía Thượng Quan Thu Thủy.

Thượng Quan Thu Thủy trong lòng hồi hộp nhảy một cái, rốt cục vẫn là sợ, lập tức nhỏ giọng nói, “Ta chính là tùy tiện chỉ đùa một chút, như thế nghiêm túc làm cái gì?”

“Xem ra, chúng ta vẫn là bằng hữu!” Vương Bảo nở nụ cười.

Kính Tượng Phân Thân lộ ra “Tiếc nuối” vẻ mặt, biến mất ở tại chỗ.

Mà Vương Bảo, nhưng là liếc mắt một cái Dạ Trường Không, tiện đà cười khẽ, lần thứ hai cảm ngộ kiếm ý!

Dạ Trường Không bị Vương Bảo cái nhìn này xem sợ hãi.

Vụ thảo!

Ý tứ gì?

Ngươi ánh mắt kia, đến cùng là mấy cái ý tứ?

Là uy hiếp?

Tuyệt bức là uy hiếp!

Dạ Trường Không cả người cũng bắt đầu cứng ngắc, cảm giác mình báo thù đại kế xuất hiện to lớn lỗ thủng.

“Thiếu chủ, người này thật đáng sợ! Không thể đối đầu!” Lão Hồng nghi ngờ không thôi truyền âm nói, “vừa nãy người kia, ta căn bản là không có

cách phát hiện hắn hướng đi, hay là Thần cảnh cường giả!”

Dạ Trường Không nghiến răng nghiến lợi, truyền âm nói, “Giới Phong Chi Địa có Thần cảnh? Bọn họ đã sớm đoạn tuyệt thành thần cơ hội!”

Lão Hồng cũng là mờ mịt không rõ, “Thiếu chủ, không thể xem thường a!”

Ma trứng!

Tức giận a!

Dạ Trường Không sắc mặt hết sức khó coi.

Liên tục bị Vương Bảo hố, Dạ Trường Không nhịn, ai bảo Vân Sương ở đây, hắn không thể hạ độc thủ, mà hiện tại, hắn bi ai phát hiện, nghĩ hạ độc thủ chính mình cũng không có gì cơ hội, có cái Thần cảnh làm nô bộc, khe nằm, so với ta đều rất sao treo a!

Vân Sương bọn người là nhìn nhau không nói gì, tình cảnh này quá đáng sợ, liên đội bạn đều bị chấn kinh.

Sau đó.

Dạ Trường Không mấy người cảm nhận được cái gì gọi là uất ức, cái gì gọi là đố kị phát điên!

Loại thứ ba kiếm ý!

Loại thứ tư kiếm ý!

Mấy người bọn hắn liều mạng, nỗ lực bão tố đến một trăm hai, nhưng liền một loại kiếm ý đều cảm ngộ không ra, mà Vương Bảo, lại như là lên giống như bay.

Đây là xe lửa nhỏ cùng hỏa tiễn khác nhau!

Không cách nào so sánh được!

Thượng Quan Thu Thủy cảm giác mình ngực đều khí trống, Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường cảm giác tròng mắt của chính mình con đều đố kị thành đỏ mắt thỏ.

Dạ Trường Không nhưng là cảm giác mình ra ngoài tuyệt đối không coi ngày, lần này Kiếm Ma Mộ Địa, thật mẹ nó không nên tới!

Chỗ tốt đều rất sao thành người khác, chính mình còn cái gì đồ chơi không có đây, hơn nữa còn bồi đi ra ngoài khác biệt chí bảo!

Tức giận tức giận tốt muốn khóc, ta Dạ Trường Không thiên chi kiêu tử, số mệnh hanh thông, làm sao sẽ đụng phải như vậy đổi! 1 thái? Lão thiên gia ngươi đúng hay không ngủ? Không yêu ta?

Chín loại kiếm ý.

Vương Bảo rất nhanh sẽ cảm ngộ hoàn thành.

Trên mu bàn tay, đã thêm ra đến chín đạo vết kiếm.

Vương Bảo thỏa mãn cực kỳ, Thượng Quan Thu Thủy mấy người nhưng là đố kị đến phát điên, nhưng là lại giận mà không dám nói gì.

“Đại gia đồng hồ thương tâm, các loại ta chiếm được chín bộ kiếm quyết, sẽ cho các ngươi!” Vương Bảo quay đầu nhìn bọn họ cười nói.

Chu Nguyên đại hỉ, liền bận bịu nói rằng, “huynh đệ phóng khoáng như vậy? Vậy ta trước tiên cảm ơn huynh đệ!”

Vương Bảo kinh ngạc hỏi, “Cảm ơn ta làm cái gì? Ta lại không phải tặng không, là muốn thu tiền, ta muốn thừa dịp cháy nhà hôi của bán ra một cái giá cao, không tiền mặt cũng không sao, có thể đánh giấy nợ, ta không chọn!”

Chu Nguyên kinh ngạc đến ngây người.

Thượng Quan Thu Thủy cùng Lý Vô Thường đều là há hốc mồm.

Khe nằm!

Ngươi muốn bán cho chúng ta? Được được được, này không sao, thế nhưng..

Phốc ngươi cái muội a!

Ngươi rất sao dĩ nhiên trực tiếp đem lời nói thật nói hết ra, liền như thế nói thẳng ngươi muốn thừa dịp cháy nhà hôi của, ta liền muốn hỏi một chút ngươi mặt đây?

Ngươi lương tâm đi đâu?

Ngươi có còn hay không điểm đoạn! 1 thao?

Đem thừa dịp cháy nhà hôi của nói như thế đường hoàng, này trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ người?

Quá hỏng rồi, quá vô liêm sỉ, quá rất sao làm người tức giận!

Dạ Trường Không trong lòng cười lạnh một tiếng, lớn mắng nói, "lão tử liền rất sao biết là như vậy!"

"Ngươi thật quá đáng!"

Thượng Quan Thu Thủy khí quai hàm thương, căn bản cũng thương, yêu kiều quát, "Ngươi như thế đối với chúng ta, liền không sợ chúng ta thu sau tính sổ sao?"

Vương Bảo híp híp mắt, "Ồ? Ngươi là đang nhắc nhở ta, muốn đem các ngươi diệt ở trong trứng nước sao? Ta suy tính một chút..."

Thượng Quan Thu Thủy vẻ mặt cứng đờ, Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường

đồng thời mí mắt giật lên, mau mau đứng ra ổn định Vương Bảo cái kia viên xao động tâm, “Huynh đệ, đùa giỡn!”

“Ngươi có hàng, ngươi có quyền lên tiếng, thừa dịp cháy nhà hôi của không có gì, đúng là có vẻ huynh đệ phóng khoáng không làm bộ, ha ha...”

“Ha ha ha...”

Hai người cười gượng!

Thượng Quan Thu Thủy không dám nhiều lời nữa, vừa nãy Kính Tượng Phân Thân tuy rằng không xuất hiện bao lâu, thế nhưng loại này tuyệt thế võ lực lực áp bách độ đó là gạch thẳng, lấy bọn họ thân phận tôn quý, thật muốn là cắm ở Giới Phong Chi Địa, đó mới là kiếp này nhất uất ức.

Vương Bảo hơi nhướng mày, “Đừng nói đùa ta! Mở lông gà chuyện cười!”

Lần này hận, Chu Nguyên ba người triệt để á khẩu không trả lời được.

Dạ Trường Không phảng phất trở thành người câm điếc, hắn phát hiện mình cũng thật là cơ trí, nếu không, tuyệt đối cũng sẽ bị Vương Bảo hận không còn cách nào khác.

“Được rồi, chúng ta nên đi vào!”

Vân Sương đi lên phía trước cười nhạt nói.

Nàng tâm tình không tệ, lần này Kiếm Ma Mộ Địa hành trình, Vân Sương kỳ vọng cũng không nhiều, nàng chính là đến giải sầu.

Vương Bảo lập tức nói rằng, “Dạ đại thiếu các ngươi đều là chín vực biển cường nhân, cường giả có quyền ưu tiên, các ngươi trước tiên tiến vào!”

Dạ Trường Không bọn họ suýt chút nữa thổ huyết!

Trong lòng cuồng mắng không ngớt!

Vụ thảo, tên khốn này cũng thật là vô liêm sỉ đến cùng a, hắn tuyệt bức không có hạn cuối.

Hiện tại nhớ cho chúng ta là chín vực biển cường nhân? Lúc trước ngươi làm len sợi đi tới?

Kiếm Ma Mộ Địa bên trong không cần đoán cũng nguy cơ trùng trùng.

Trời mới biết cái thứ nhất đi vào sẽ đụng phải cái gì.

Có chuyện tốt ngươi chính mình một người bao viên, gặp nguy hiểm nhường chúng ta lên trước, huynh đệ ngươi này động tác võ thuật chơi thật rất sao chuồn mất!

"Lên đi, cố lên!" Vương Bảo nắm nắm đấm, cố lên tiếp sức.

Dạ Trường Không hút một hơi khí lạnh, nhìn về phía Thượng Quan Thu Thủy ba người, thấp giọng nói, "còn chờ cái gì? Tiến vào đi!"

Thượng Quan Thu Thủy cảm giác mình ngực bụng tất cả đều là hỏa, che chở! 1 chén khẳng định từ A đã biến thành B, ghét bỏ nói rằng, "Dạ Trường Không, lão nương khinh bỉ ngươi!"

Dạ Trường Không không hề bị lay động, bĩu môi, xoay người hướng về quang môn đi đến.

Khinh bỉ ta?

Ngươi có thể khinh bỉ ta cái gì?

Có năng lực ngươi rất sao cùng họ Vương solo a, ngươi được ngươi lên a!

Lão tử cái này gọi là lùi một bước trời cao biển rộng, bo bo giữ mình, tích trữ sức mạnh, nằm gai nếm mật!

Phong thuỷ còn thay phiên chuyển đây!

Đợi ta Đông Sơn tái khởi.

Ăn ta, cũng phải cho ta phun ra!

Thiếu nợ ta, cũng phải cho ta trả về đến...

------oOo------

Chương 408: Ngươi rất sao cho chúng ta lưu khẩu canh uống có thể chết a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Trường Không trong lòng hào tình vạn trượng, cũng chỉ có chính hắn rõ ràng, đặt chân kiếm ma chi mộ, hắn cái thứ nhất tiến vào, kỳ thực cũng là ở đánh cược.

Mới vào người có lẽ sẽ bị Kiếm Ma Mộ Địa bên trong nguy cơ lan đến.

Thế nhưng cũng có năm phần mười tỷ lệ, trước một bước được tạo hóa.

Dạ Trường Không tự nhận, chính mình số mệnh vẫn là có thể đoạt giải, tám tuổi thời điểm hắn liền ra ngoài tản bộ đến chí bảo, mười lăm tuổi thiên ngoại thần vật từ trên trời giáng xuống liền rơi vào gót chân của hắn trước.

Điều này nói rõ lão thiên gia vẫn là yêu ta.

Tiến vào quang môn, liền phảng phất tiến vào một thế giới khác.

Đập vào mắt là một toà hư huyễn biển mây, cũng không biết biển mây bên dưới có cái gì, mà dưới chân, nhưng là một cái sân khấu, thông qua một cái thẳng tắp đường nối liên tiếp 1 tòa đại điện, hướng về trước lại nhìn cũng là nghiêm túc cực kỳ, có rất nhiều kiến trúc.

Dạ Trường Không đã không công phu tinh tế đánh giá.

Hắn đã bị trước mắt tạo hóa kinh ngạc đến ngây người.

Liền nhìn thấy trước người của hắn, sân khấu cùng đồng đạo liên tiếp địa phương, là chín cái nhô ra đến kiếm đài.

Mỗi một toà kiếm trên đài, đều cắm vào một cái cổ điển kiếm.

Những này kiếm toả ra nhàn nhạt thần vận, vừa nhìn liền cực kỳ bất phàm, ở chín toà kiếm đài liền đứng thẳng một khối bia, mặt trên có lưu chữ, "Vào ta kiếm mộ người, cho là người hữu duyên, nơi đây chín kiếm chính là ta bình sinh cực kỳ yêu thích chi kiếm binh, như có cơ duyên, cái kia rút kiếm ra đài, nhìn ngươi đối xử tử tế!"

Thần kiếm!

Đây là Dạ Trường Không phản ứng đầu tiên!

Lão tử quả nhiên thắng cược!

Đây là Dạ Trường Không thứ hai phản ứng!

Hiện tại Thượng Quan Thu Thủy đám người còn không có vào, phỏng chừng là lo lắng cái này lo lắng cái kia, đây chính là cơ hội a.

"Thiếu chủ, những này thần kiếm được một cái, đều là cơ duyên to lớn! Đây chính là kiếm Ma sứ dùng thần kiếm!" Lão Hồng vô cùng kích động, gầm nhẹ nói.

Còn lại hai cái hộ đạo người cũng là sướng đến phát rồ rồi.

"Vậy thì nhanh lên!"

Dạ Trường Không cười to, đi đứng lưu loát, thẳng đến cái thứ nhất kiếm đài, hướng về kiếm trên đài nhìn lướt qua, còn có giới thiệu.

"Thần kiếm Thương Nguyệt! Toàn thân lấy Nguyệt Sương thạch chế tạo, kiếm ra Kisaragi sao băng rơi, hàn tính thần lực kiếm tu chiếm được, thực lực có thể tăng vọt gấp mười lần!"

Má ơi!

Thứ tốt a thứ tốt!

Dạ Trường Không ánh mắt tỏa ánh sáng, đưa tay liền hướng Thương

Nguyệt kiếm lên rút!

Chỉ có điều sử dụng bú sữa khí lực, Dạ Trường Không đều không đem Thương Nguyệt kiếm nhổ ra, không chỉ có như vậy, theo sức mạnh của hắn tăng cường, Thương Nguyệt kiếm dường như nắm giữ linh trí giống như phát sinh từng đạo từng đạo ong ong, truyền tới một đạo lực phản chấn.

Dạ Trường Không hai tay tê dại, không nhịn được buông tay.

“Đại gia ngươi!”

Trong lòng mắng to một tiếng.

Sắc mặt có chút khó coi.

Dạ Trường Không cảm thấy khả năng Thương Nguyệt kiếm cùng chính mình thuộc tính không hợp, liền bắt đầu có lựa chọn chọn lên.

Lão Hồng đám người cũng giống như vậy, rất thất vọng lần thứ hai lựa chọn.

Nhưng mà liền thử mấy lần sau khi, Dạ Trường Không vẫn cứ không thể rút ra một thanh kiếm thần, không khỏi bắt đầu nôn nóng, mà sự tự do của hắn tuyển bảo thời gian chính thức kết thúc, những người khác đi vào.

Thượng Quan Thu Thủy đám người nhìn thấy kiếm đài giới thiệu, một mặt mừng như điên, dồn dập động thủ.

Dạ Trường Không chửi nhỏ một tiếng, bắt lấy một thanh kiếm thần dùng sức, hắn cảm giác thanh kiếm này với hắn thuộc tính tương xứng, vẫn chưa có bài xích lực, rất lớn hy vọng có thể thành công.

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo cùng Vân Sương bọn họ cũng tiến vào.

Nhìn thấy kiếm trên đài một màn, Vương Bảo con mắt chính là sáng ngời,

“Yêu, nhiều như vậy thần kiếm? Ta đây là muốn được mùa lớn a, thực sự là thật không tiện!”

Dạ Trường Không bọn người là run lên bần bật.

Vụ thảo!

Hàng này lại muốn làm à?

Sẽ không là lại muốn bao viên chứ?

Vương Bảo đi tới Thương Nguyệt thân kiếm trước, thanh kiếm thần này Dạ Trường Không từng thử, Thượng Quan Thu Thủy bọn họ cũng từng thử, tất cả đều thất bại.

Thế nhưng Vương Bảo không muốn thử.

Ta không đi tầm thường đường.

Còn người hữu duyên đây, hữu duyên cộng lông a!

Vương Bảo trực tiếp đem kiếm gỗ rút ra, sau đó lấy ra mấy cái trước đây vơ vét đến kiếm binh, một tay cầm kiếm gỗ, một tay cầm một thanh kiếm binh, Vương Bảo qua lại khoa tay, đột nhiên một cái va chạm.

Kiếm binh vỡ nát!

Những người khác vào giờ phút này đều là dừng rơi xuống động tác trong tay, ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Này mấy cái ý tứ a?

Liền nghe đến Vương Bảo quay về Thương Nguyệt thần kiếm hung hãn nói, “Thấy được chưa, đây chính là theo ta đối nghịch kết cục, ngươi nếu như thức thời, bé ngoan nhận chủ, nếu không thì, nhường ngươi cũng vỡ thành cặn!”

Đùng đùng lấy đùng đùng!

Vài thanh kiếm binh đều ở kiếm gỗ va chạm dưới trở thành tro cặn!

Dạ Trường Không bọn họ rốt cục phản ứng lại Vương Bảo muốn làm cái gì, nhất thời suýt chút nữa thổ huyết!

Hàng này thực sự là hỗn a!

Hắn dĩ nhiên uy hiếp một thanh kiếm!

Ngươi rất sao sao không lên trời đây?

Đây chính là thần kiếm a, còn có thể bị ngươi một cái chỉ là tiểu đế chủ uy hiếp? Còn muốn thanh thần kiếm cho vỡ nát đây, xem đem ngươi năng lực, lung lay quá thái quá!

"Ngớ ngẩn!"

Thượng Quan Thu Thủy nói thầm, ánh mắt tràn đầy trào phúng.

Nhưng mà.

Bọn họ căn bản không biết kiếm gỗ chỗ đáng sợ.

Theo Vương Bảo cầm kiếm gỗ, ở Thương Nguyệt kiếm thân kiếm phụ cận qua lại khoa tay, sau một khắc, Thương Nguyệt kiếm phát sinh đạo đạo ong ong, không giống với trước bài xích, mọi người thậm chí cảm giác được một loại nhàn nhạt hoảng sợ tâm tình.

Một thanh kiếm, sẽ hoảng sợ?

Này ngược lại là cũng có thể, dù sao cũng là thần kiếm.

Thế nhưng.

Khe nằm!

Ngươi dĩ nhiên làm cho một thanh kiếm thần hoảng sợ? Phốc ngươi cái cầu a, ngươi sao như thế trâu bò đây?

Vương Bảo nhìn Thương Nguyệt thần kiếm, cười lạnh nói, “lại cho ngươi một cơ hội a, ta đếm đến mười, đếm xong sau khi ngươi nếu như còn không thức thời, đừng trách ta thủ đoạn ác độc tâm đen!”

“Mười!”

“Tám!”

“Năm!”

Vương Bảo một nhảy ba cái mấy.

Dạ Trường Không mấy người khóe miệng cuồng quất.

Ma trứng!

Ngươi đây là đếm xem sao? Từ mười nhảy đến tám, chín bị ngươi ăn a, bảy cùng sáu đây? Bỏ trốn đúng không?

Vù!

Bọn họ chính nhổ nước bọt đây.

Liền nghe đến một đạo kịch liệt ong ong, sau đó liền nhìn thấy Thương Nguyệt thần kiếm tự động nhảy ra kiếm đài, mang theo mãnh liệt hoảng sợ tâm ý, ở Vương Bảo trước người trôi nổi.

Mũi kiếm một trên một dưới, phảng phất ở dập đầu xin tha.

Vương Bảo thoả mãn nở nụ cười, “Coi như ngươi sẽ làm kiếm!”

Trực tiếp liền đem Thương Nguyệt thần kiếm cất đi.

Sau đó.

Vương Bảo đưa ánh mắt phóng tới thanh thứ hai thần kiếm mặt trên, lúc này Chu Nguyên chính ở tòa này kiếm bên đài nỗ lực, Vương Bảo đi tới nói rằng, “làm gì vậy? Phí cái này sức làm gì a, ngược lại đều là của ta, các ngươi lại cướp không đi!”

Chu Nguyên sắc mặt tái xanh cực kỳ, ánh mắt lập loè phẫn nộ, gấp phiền lên hỏa vừa lên đầu, liền muốn phát rồ, bên cạnh hộ đạo người kéo hắn lại.

Chu Nguyên lúc này mới tỉnh táo một chút, mặt tối sầm lại nói rằng, “huynh đệ quá phận quá đáng chứ?”

Vương Bảo khẽ nhíu mày, “Tựa hồ có chút, như vậy đi, ta cho ngươi một trăm hơi thở thời gian nỗ lực, ngươi nếu như không thành công, vậy thì nên ta a! Đứng hố xí không sót phân, làm người không thể quá ích kỷ a!”

Chu Nguyên thổ huyết.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Ta ích kỷ?

Đến cùng là ai ích kỷ?

Trong lòng mắng to không ngớt, Chu Nguyên cũng là mau mau bắt đầu nỗ lực, chỉ là, sau một khắc hắn liền kinh ngạc đến ngây người.

“Một hơi thở...”

“Năm mươi hơi thở...”

“Một trăm hơi thở...”

“Âu, đã đến giờ! Nhường a!”

Vương Bảo cái mông chen lại đây, trực tiếp đem Chu Nguyên chen đến một

lảo đảo, dại ra cực kỳ.

Tất cả mọi người biểu thị kinh ngạc đến ngây người.

Má ơi!

Cái tên này đếm xem thật mẹ nó ma tính a!

Đây là trăm hơi thở thời gian? Này liền ba hơi thở cũng chưa tới a, ngươi đến cùng có biết hay không vừa đến một trăm có một trăm mấy?

Vương Bảo không có một chút nào xấu hổ, lúc này mới vô liêm sỉ đến cái nào, chút lòng thành rồi, cầm kiếm gỗ uy hiếp một hồi, thanh thứ hai thần kiếm cũng tự động bắn ra vào tay: Bắt đầu!

“Thật thoải mái!” Vương Bảo mặt mày hớn hở!

Dạ Trường Không mấy người nhưng là rơi nước mắt!

Thoải mái?

Thoải mái ngươi muội a!

Thoải mái ngươi cái cà chân a!

Ngươi rất sao đúng là thoải mái!

Chúng ta đây?

Chỗ tốt đều mẹ nó nhường chính ngươi toàn chiếm, chúng ta rỗng tuếch!

Làm người không thể như thế vì tư lợi a!

Có cần hay không như thế đuổi tận giết tuyệt?

Ngươi rất sao cho chúng ta lưu khẩu canh uống có thể chết a?

------oOo------

Chương 409: Diệt Chùy tiểu đội chính thức thành lập!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cái hai cái ba, bốn đem!

Ở kiếm gỗ uy hiếp bên dưới.

Chín thanh kiếm thần tận vào Vương Bảo tay.

Vương Bảo đắc ý.

Dạ Trường Không bọn họ trực tiếp khí mũi bốc khói.

Hàng này thật giời ạ tàn nhẫn a!

Hắn còn đúng là đuổi tận giết tuyệt a!

Một thanh kiếm thần cũng không cho bọn họ lưu!

"Làm gì nhìn ta như vậy? Là bởi vì ta quá tuấn tú sao?" Vương Bảo kinh ngạc nhìn Dạ Trường Không đám người, sờ sờ mặt của mình, lầm bầm lầu bầu nói rằng.

Dạ Trường Không mấy người trong lòng cuồng mắng không ngớt!

Ngươi tên khốn kiếp đồ chơi!

Chúng ta vì sao xem ngươi, trong lòng ngươi không điểm B mấy sao?

Chúng ta này khinh bỉ, phẫn nộ, trong thống khổ chen lẫn ánh mắt chán ghét, ngươi xem không hiểu?

Ngươi còn soái, soái thì lại làm sao? Ngươi tâm đen a!

Đột nhiên.

Dạ Trường Không nhìn về phía Vân Sương, trầm giọng nói, “Vân sư muội, chúng ta đến trước giảng được rồi, tất cả đoạt được, đại gia chia đều! Vậy này cái, nói thế nào?”

Vân Sương vẫn ở xem Vương Bảo trang bức, cảm giác rất mang cảm giác, cái cảm giác này là trước nay chưa từng có, nghe vậy cười nhạt nói, “giảng tốt chính là hợp tác đoạt được, này chín thanh kiếm thần, các ngươi xuất lực sao?”

Thượng Quan Thu Thủy rít gào nói, “vậy cũng không thể như vậy quá đáng chứ?”

Đầy đủ chín thanh kiếm thần!

Mang về chín vực biển, chính là chín thanh đại sát khí!

Quỷ biết phía sau có còn hay không loại này phúc lợi!

Bọn họ đố kị trong lòng phát điên!

Vân Sương nhàn nhạt cười, “Các ngươi cùng Chùy ca thương lượng a, ta tin tưởng hắn nhất định sẽ bán cho các ngươi!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, cười nói, “đó là tự nhiên, chín thanh kiếm thần, chúng ta này đội một người một cái, còn lại về các ngươi, yên tâm, ta vẫn là sẽ thừa dịp cháy nhà hôi của, bán cái giá tiền cao, các ngươi nhất định sẽ được toại nguyện!”

Dạ Trường Không mấy người đều là rất muốn phun Vương Bảo một mặt huyết!

“Đi nhanh lên đi, ta cảm thấy mặt sau khẳng định còn có chí bảo vô số!” Vương Bảo chỉ chỉ phương xa!

Mọi người lần thứ hai lên đường (chuyển động thân thể), Dạ Trường Không nhưng vẫn là đi ở trước nhất.

Vào giờ phút này, Dạ Trường Không tâm tình của bọn họ, đều là đại thể tương đồng, đầy đầu nghĩ tới đều là làm sao đem Vương Bảo đánh chết!

Không giết chết tên khốn này không được a!

Hàng này chính là cái treo bức a!

Rõ ràng chính là mở ra vô song treo a!

Kiếm ý này còn có giải thích, thiên phú sức lĩnh ngộ trâu bò, chúng ta chịu phục, nhưng là, có thể làm cho thần kiếm đều hoảng sợ cái kia đem kiếm gỗ lại là cái gì quỷ? Cỡ này BUG cũng có thể tồn tại? Lại bị hắn đến mấy lần, chúng ta chẳng phải là sẽ bị hắn đùa chơi chết!

Phía trước chính là đại điện.

Trước điện, theo mọi người đi vào, ở trước điện sắp xếp bốn toà thần thú pho tượng tỏa ra từng đạo từng đạo bàng bạc áp lực, hướng về mọi người tấn công tới, cùng lúc đó, hư không hiện ra chữ, "Đây là Tứ Tượng kiếm trận, xông trận người có thể vào rửa luyện điện, thực lực không đủ người dừng lại, không được đưa mạng!"

Dạ Trường Không ánh mắt khẽ nhúc nhích, lập tức tiến lên một bước, sau một khắc, bốn toà thần thú pho tượng đột nhiên bùng nổ ra bốn nguồn kiếm khí, hợp chi làm một, hóa thành một đạo bốn màu kiếm khí tập kích mà xuống!

Dạ Trường Không tê cả da đầu, cực tốc lui nhanh!

Ầm!

Kiếm khí đánh vào trên mặt đất!

Mặt đất tuy rằng vẫn cứ hoàn hảo, thế nhưng Dạ Trường Không nhưng

cũng hít vào một ngụm khí lạnh, thấp giọng nói, “này kiếm khí lực công kích thật mạnh, đế chủ đỉnh cao sợ là cũng phải tốn nhiều sức lực!”

Thượng Quan Thu Thủy đám người nhưng là không để ý chút nào, trái lại là có chút kinh hỉ.

Cuối cùng cũng coi như là đụng với ta cũng có thể ăn canh thử thách, đây chính là trận pháp, chúng ta cũng có thể qua, qua đi liền có thể được phúc lợi, hay là còn có thể ăn khẩu thịt đây, không cần tiếp tục phải ở Vương Bảo nơi này được oan ức, thật vui vẻ thật vui vẻ!

Chu Nguyên đột nhiên khẽ cười một tiếng, tiến lên tiến vào Tứ Tượng kiếm trận, sau đó hắn liền lấy ra một đạo phù, như cùng một cái mai rùa bao phủ lại hắn toàn thân.

Tứ Tượng kiếm trận kiếm khí không ngừng, trùng kích Chu Nguyên, Chu Nguyên sắc mặt trở nên trắng xám, nhưng là ánh mắt nhưng là rất sáng, dù cho là tốc độ rất chậm, thế nhưng vẫn là ở trong khi tiến lên!

“Lên đi!”

Lý Vô Thường cũng nở nụ cười, dùng ra lá bài tẩy, tiến vào kiếm trận.

Một đám hộ đạo người nhưng là ỷ vào tu vi, đẩy lên phòng ngự, toàn lực đi tới.

Dạ Trường Không sắc mặt hết sức khó coi, vì sao? Bởi vì hắn bại bởi Vương Bảo hai đại lá bài tẩy, lúc này liền có thể phát huy được tác dụng a, thế nhưng toàn rất sao thua!

Lão Hồng thấp giọng nói, “thiếu chủ, ba người chúng ta che chở ngươi, từ từ đi, lẽ ra có thể thông qua!”

“Cẩn thận!”

Dạ Trường Không thở dài một tiếng, liếc mắt một cái Vương Bảo, ánh mắt lần thứ hai chớp qua mãnh liệt sự thù hận.

Chờ đến Dạ Trường Không bọn họ cũng đi vào.

Lão Miêu đứng Hỏa Vân Tà Thần bả vai, lười biếng nói rằng, “lão Vương, còn chờ cái gì, mau mau a, vậy ngươi cây gậy lớn móc ra!”

Vương Bảo trừng mắt lên, tức giận quát, “Này còn có cô gái đây, ngươi bão tố cái gì cao tốc!”

Lão Miêu trợn tròn mắt.

Vương Bảo nhưng là trực tiếp lấy ra phá cấm thần trùy, hơi cười, “Đi thôi, chúng ta cũng đi!”

Dứt lời, Vương Bảo nhường mọi người tới gần, phá cấm thần trùy tỏa ra một ánh hào quang, hóa thành một cái to lớn lồng, bao phủ đoàn người.

Tiến vào kiếm trận.

Bình an vô sự.

Vương Bảo bọn họ liền phảng phất bị trận pháp lãng quên giống như.

Vân Sương cùng Vân Nguyệt tấm tắc lấy làm kỳ lạ, Thanh Điểu thánh tổ càng là trợn mắt ngoác mồm.

Xem Dạ Trường Không phản ứng của bọn họ, trận pháp này rất trâu bò a, nhưng là, vì sao chính là không công kích chúng ta đây?

Sau đó, đang cố gắng hướng về đại điện đi Dạ Trường Không bọn họ, cũng phát hiện Vương Bảo đám người tình huống khác thường.

Trong lúc nhất thời đều là ngừng chân, một mặt mộng bức!

Vương Bảo chống phá cấm thần trùy ở bên cạnh họ đi qua, Vương Bảo còn quay về bọn họ phất tay một cái, cười híp mắt nói rằng, “chư vị, chúng ta đi trước một bước ha, cố lên, bye bye rồi ngài a!”

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo đám người liền vượt qua trận pháp, tiến vào đại điện.

Biến mất ở Dạ Trường Không tầm mắt của bọn họ.

Dạ Trường Không thổ huyết.

Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường cùng với Thượng Quan Thu Thủy cũng là muốn điên (chơi)!

Một đám đế chủ đỉnh cao hộ đạo người, trong lòng quỷ dị phát lạnh!

“Cái tên này...”

Chu Nguyên âm thanh đều đang phát run, đột nhiên gầm nhẹ nói, “này mẹ nó đến cùng là xảy ra chuyện gì? Giới Phong Chi Địa tại sao có thể có như vậy nghịch thiên người! Đầu tiên là kiếm ý, sau đó là thần kiếm! Bây giờ liền như vậy kiếm trận, hắn đều có thể không nhìn!”

“Mã Đức! Nếu như hắn vẫn như vậy, vậy chúng ta còn với hắn chơi cái rắm a, mau mau về nhà coi là!”

Dạ Trường Không hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói, “chư vị, hiện tại trạng huống này, đại gia đều là cảm động lây, Vương Đại Chùy người này liều lĩnh, vô liêm sỉ, không hạn cuối, không hề đoàn kết ý thức, hắn một đường vơ vét bao nhiêu chỗ tốt? Chúng ta nhưng chỉ có thể làm nhìn!”

“Chúng ta phải liên hợp a! Đến diệt trừ hắn!”

Thượng Quan Thu Thủy giọng căm hận nói, “nói đúng là ung dung, hắn cái kia Thần cảnh nô bộc làm sao bây giờ?”

Dạ Trường Không ánh mắt lệ mang lấp loé, “Thần cảnh làm sao? Đây chính là Kiếm Ma Mộ Địa, Thần cảnh cũng không tính cái gì, ý của ta là, đại gia trước tiên án binh bất động, tạm thời nhẫn nhịn, chỉ cần chúng ta nắm lấy

cơ hội, liền đồng thời liên hợp, ai cũng không muốn lưu thủ, làm hắn!”

Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường liếc mắt nhìn nhau, gầm nhẹ nói, “không sai! Được!”

Thượng Quan Thu Thủy tức giận khẽ kêu, “Ta cũng được!”

Ở Vương Bảo luân phiên dưới sự kích thích.

Diệt Chùy tiểu đội chính thức thành lập!

------oOo------

Chương 410: Diễn viên sinh ra đ quý thứ nhất ~!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo còn không biết ở Dạ Trường Không bắt chuyện dưới Diệt Chùy tiểu đội thành lập, chuẩn bị bóc can khởi nghĩa.

Có điều kỳ thực hắn biết rồi cũng sẽ không coi là chuyện to tát.

Trái lại còn có thể mừng rỡ không được.

Bị vướng bởi Vân Sương, Vương Bảo sẽ không đại khai sát giới, thế nhưng nếu như Dạ Trường Không bọn họ tìm đường chết, cái kia Vương Bảo liền không có gì kiêng kỵ.

Vào giờ phút này.

Bên trong cung điện, Vương Bảo mấy người đi vào, thu hồi phá cấm thần trùy, Vương Bảo ánh mắt ở bên trong cung điện quét qua.

Đại điện bên trong không tính rộng rãi.

Có điều lại có vẻ rất có uy nghiêm.

Chủ yếu là ngang đứng ở trong tiệm ương một cái khuôn mặt mơ hồ tượng thần.

Này tượng thần cao mấy trượng lớn, hấp dẫn chúng tâm thần người chính là tượng thần hai viên to lớn con ngươi, phảng phất cái gì bảo thạch bình thường, sáng lên lấp loá.

Hư không bắt đầu hiện ra chữ, “Rửa luyện điện có thể rửa luyện tiên lực thần lực, phục đầu gối quỳ xuống đất là được!”

Kiểu chữ biến mất.

Vương Bảo vẻ mặt có chút quái lạ.

Nhường bọn họ quỳ xuống tiếp thu rửa luyện?

Ha ha ha.

Quỳ xuống là không thể quỳ xuống, có thể làm cho Vương Bảo cam tâm tình nguyện quỳ xuống, chỉ có huyết thống chí thân, vì lẽ đó...

“Lão Miêu a...”

Vương Bảo lập tức bắt chuyện lão Miêu.

Lão Miêu ở Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai lấy nằm tư chính híp mắt hưởng thụ Hỏa Vân Tà Thần xoa bóp, nghe vậy không khỏi run run một cái, cảnh giác nói, “Lão Vương ngươi lại muốn làm à?”

Vương Bảo tức giận nói, “Ngươi đây là cái gì phản ứng? Làm sao cảm giác ta như cái kẻ ác như thế? Ngươi còn như vậy huynh đệ chúng ta đều không cách nào làm, kịp lúc tán hàng đạt được!”

Lão Miêu có chút thật không tiện, cười gượng nói, “Miêu gia này không phải là bị ngươi hố.. Cái kia cái gì, Miêu gia cũng không nói nhiều, ngươi gọi Miêu gia làm gì?”

Vương Bảo chỉ chỉ pho tượng.

Lão Miêu tuần chỉ nhìn lại, ánh mắt nhất thời toả sáng.

Vừa nãy lão Miêu không chú ý, bây giờ nhìn đến pho tượng con mắt, cái kia to lớn lấp lánh bảo thạch, trong nháy mắt kích thích lão Miêu nhảy lên, kích động nói, “Miêu gia! Miêu gia muốn dùng chúng nó làm dây chuyền!”

Lão Miêu yêu thích sáng lên lấp loá đồ vật.

Bởi vì này chút đồ vật đều mang ý nghĩa bảo bối.

Vương Bảo vui cười không được, cười nói, “không sai! Đều là ngươi! Lão Miêu nhanh hơn, ta yêu quý ngươi thành công!”

Lão Miêu lúc này mới thân thể cứng đờ, đón lấy phản ứng lại, không vui nói, “Miêu gia liền rất sao biết, ngươi gọi ta thông thường đều không có gì chuyện tốt! Bất quá lần này Miêu gia rộng lượng, tha thứ ngươi, thế nhưng nói rõ trước a, này hai viên bảo thạch, phải cho Miêu gia một viên, nếu không, Miêu gia liền khóc lóc om sòm, lăn lộn, cố tình gây sự!”

Vương Bảo tưởng tượng một hồi lão Miêu khóc lóc om sòm lăn lộn cố tình gây sự tình cảnh, nhất thời run run một cái, trong lòng phát tởm, gật gật đầu nói, “Có thể!”

Lão Miêu lúc này mới đạp không thoát ra.

Hướng về pho tượng mà đi.

Tới gần pho tượng sau khi, hai cỗ thần quang liền từ pho tượng con ngươi bắn ra, rơi vào lão Miêu trên người, lão Miêu thoải mái phát sinh một đạo tiếng kêu.

Chỉ là.

Theo lão Miêu càng ngày càng tới gần, tựa hồ xúc phạm cái gì cấm kỵ, liền nhìn thấy pho tượng kia ngực xuất hiện từng đạo từng đạo kiếm văn, phảng phất tạo thành cái gì siêu cấp kiếm pháp, hướng về lão Miêu bao phủ xuống!

Lão Miêu nhe răng nhếch miệng, tiếp tục tiến lên, từng đạo từng đạo ánh kiếm rơi vào trên người hắn, đánh cho hắn liên tiếp lui về phía sau.

“Mã Đức! Làm Miêu gia dễ ức hiếp a!”

Lão Miêu hét lên một tiếng, cực tốc đi tới, thân thể phảng phất một chùm sáng, qua lại chuyển động loạn lên, vết kiếm càng ngày càng bắt đầu tăng

lên, vô tận ánh kiếm cơ hồ đem lão Miêu nhấn chìm!

Thế nhưng lão Miêu thân thể thực sự là quá nghịch thiên rồi!

Đến cuối cùng, vẫn là bình an vô sự, tiếp cận pho tượng, duỗi ra móng vuốt, liền hướng pho tượng trên mắt diện chụp.

Cũng không lâu lắm, hai viên bảo thạch liền bị lão Miêu chụp đi ra, nắm ở trảo bên trong, thanh mát mẻ lạnh!

"Bảo bối tốt!"

Lão Miêu rất vui vẻ.

Cùng lúc đó, pho tượng phảng phất bị triệt để làm tức giận, thình lình ầm ầm nổ tung, sức mạnh kinh khủng bạo phát, lão Miêu hú lên quái dị, nhanh chóng lùi về phía sau, điện bên trong hư không xuất hiện từng đạo từng đạo quỷ dị dấu ấn, sức nổ lúc này mới không có khuếch tán.

Hỏa Vân Tà Thần đứng phía trước nhất, chặn lại rồi hết thảy áp lực, sắc mặt cũng có chút tái nhợt.

Chờ đến một ít náo động qua đi, pho tượng kia đã không ở, trở thành đá vụn.

Lão Miêu ánh mắt tỏa ánh sáng nắm bắt hai viên bảo thạch, tiện tay ném cho Vương Bảo một viên, chính mình nhưng là thưởng thức mặt khác một viên.

Vương Bảo tiếp nhận một viên bảo thạch, vào tay: Bắt đầu sau khi, ngay lập tức sẽ nhận ra được trong cơ thể tiên lực dị động!

Trong tay bảo thạch tự động xuất hiện một luồng sức mạnh thần bí, đi vào Vương Bảo trong cơ thể, Vương Bảo thân thể bên trong tiên lực thời khắc này phảng phất bị triệt để gột rửa tinh chế, trở nên càng thêm thuần túy!

Vương Bảo hé mắt, này bảo thạch là thứ tốt a, đây là có thể tăng cường võ giả gốc gác bảo bối.

“Sau khi rời khỏi đây chúng ta lại phân!”

Vương Bảo đem bảo thạch cất đi, sau đó nhường lão Miêu cũng đem bảo thạch thu hồi đến, con mắt hơi chuyển động, nói rằng, “đại gia dựa vào lại đây một ít, ta có một cái không thuần thục kế hoạch, mọi người cùng nhau thương lượng một chút!”

Ba lạp ba lạp!

Vương Bảo đem kế hoạch của chính mình nói chuyện.

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Vân Sương dở khóc dở cười nói rằng, “Chùy ca, ngươi nói ngươi đến mức đó sao? Chỗ tốt đều là ngươi cầm, bọn họ cái nào đắc tội ngươi?”

Vương Bảo hầm hừ nói rằng, “ngươi có tin hay không, bọn họ hiện tại khẳng định nghĩ làm sao giết ta đoạt bảo đây, nếu không là ngươi, ta đã sớm giết giết giết, cái nào cần phải với bọn hắn dài dòng! Hiện tại chỉ là đào hố, có thể hố đến ai, tính ai xui xẻo!”

“Tùy ngươi vậy!” Vân Sương bất đắc dĩ lắc đầu một cái, Vân Nguyệt nhưng là cười trộm, Vương Bảo kế hoạch hắn nâng hai tay tán thành.

Vương Bảo mặt mày hớn hở, vẻ mặt đó rất là hứng thú dạt dào, xem tiểu trong suốt Thanh Điểu thánh tổ cũng không dám thở mạnh.

Chùy gia là thật có thể hố a!

Hố còn mang gai loại kia!

Hắn hiện tại đều thế Phạm Thiên thánh tổ cùng Hắc Ngục thánh tổ cảm thấy vui mừng.

Này giời ạ tuyệt bức là số may a, bởi vì Vương Bảo hãm hại bọn hắn thời điểm, nói rõ hạ thủ lưu tình, nếu như thật để tâm, hai cái lão già hiện tại chỉ định chết cầu!

Mà Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu, nhưng là rất hưng phấn, dù cho là Hỏa Vân Tà Thần, theo Vương Bảo cũng đi chệch.

Bẫy người nhất thời thoải mái, vẫn bẫy người vẫn thoải mái!

Bẫy người, khiến người ta nghiện a!

Vương Bảo bắt đầu đào hầm.

Đầu tiên, Vương Bảo bỏ ra đầy đủ năm vạn tinh luyện giá trị từ tinh luyện cửa hàng làm riêng một cái két sắt!

Tuy rằng tiêu tốn không ít, thế nhưng Vương Bảo nhưng hoa rất vui vẻ.

Két sắt cổ điển cổ xưa, đối diện Vương Bảo ý muốn.

Làm làm riêng két sắt, mặt trên hoa văn điêu sức đều là Vương Bảo chính mình thiết kế, phi thường phù hợp kiếm tu bảo vật đồ hình, cộng thêm một câu lưu chữ.

Đồ chơi này ngoại trừ Vương Bảo, trên căn bản không người có thể mở ra, coi như có thể mở ra, đồ vật bên trong cũng sẽ trong nháy mắt hủy diệt.

Vương Bảo chỉ đi vào trong gia nhập một tờ giấy, sau đó bắt đầu biên soạn kịch bản, làm xong tất cả những thứ này, Vương Bảo hắc bắt đầu cười hắc hắc.

Đợi đã lâu, chính đang cửa nhìn trộm lão Miêu vọt tới, gọi nói, “đến rồi đến rồi!”

Vương Bảo hổ khu chấn động, hăng hái nói rằng, “chư vị, có thể hay không hố đến người, liền xem các ngươi, đại gia chú ý nhớ kỹ chính mình kịch bản lời kịch, chúng ta cái này tổ hợp liền gọi... Ân... Diễn viên sinh ra được

rồi!”

Rất nhiều diễn viên vào chỗ!

Không quá lớn sẽ, Dạ Trường Không đám người từ từ tiến vào, đầu tiên tiến vào chính là Chu Nguyên cùng hắn ba cái hộ đạo người, Lý Vô Thường theo sát phía sau, sau đó là Thượng Quan Thu Thủy, Dạ Trường Không bọn họ.

Chỉ là.

Sau khi đi vào, bọn họ liền bị trước mắt tình cảnh này khiến cho có chút mộng bức.

Liền xem đến vào giờ phút này, Vương Bảo đang cùng Vân Sương lẫn nhau trừng mắt, song phương trong tay còn cướp giật một cái màu đen cổ điển hòm báu giống như đồ vật.

Vân Nguyệt một mặt lo lắng, ở một bên hô “Không muốn a” “Không muốn”!

Hỏa Vân Tà Thần cùng với lão Miêu cộng thêm Thanh Điểu thánh tổ cũng là vô cùng nóng nảy, nhưng rõ ràng không dám nói thêm cái gì.

Dạ Trường Không bọn họ kinh ngạc đến ngây người.

Này tình huống gì?

Vân Sương cùng họ Vương.

Trở mặt thành thù?

Khe nằm!

Có muốn hay không như thế thoải mái? Đây là thật sự?

Nếu như là thật sự, cái kia xin mời chờ chúng ta một hồi, chúng ta muốn

làm một cái pháo mừng, đánh tới một pháo ăn mừng một trận, này rất sao quá kích thích...

------oOo------

Chương 411: Đào cái hố to chôn cái hạt giống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Cho ta!"

Vương Bảo trừng mắt Vân Sương, vẻ mặt thiếu kiên nhẫn.

Vân Sương rất là bướng bỉnh cầm két sắt, môi trên hơi cắn môi dưới, quyến rũ mê người, vô cùng đáng thương, ôn nhu nói, "Chùy ca, vật này là hại người đồ vật, ném đi, tính Sương nhi... Cầu ngươi!"

Vương Bảo không hề bị lay động, trái lại là ánh mắt tỏa ánh sáng, cười to mà lên, "Vừa nãy Kiếm ma tiền bối đều nói rồi, này trong rương có hắn yêu nhất bản mệnh kiếm dụng cụ một trong [Ngô Đồng thần kiếm]! Còn có Kiếm ma cũng vì đó điên cuồng kỳ công kiếm quyết! Ném? Vân Sương, ngươi đang nói đùa!"

Vân Sương một mặt "Bi thiết", "Chùy ca... Ngươi lẽ nào còn không biết... Không được! Vật ấy thật đáng sợ! Chính là Tà đạo kiếm pháp, ta không thể để cho ngươi sa đọa, ngươi... Ngươi như sẽ không lại cho ta, ta liền... Ta sẽ chết ở trước mặt ngươi!"

"A..."

Vân Nguyệt kinh ngạc thốt lên.

Hỏa Vân Tà Thần gấp giọng nói, "chủ nhân, ngươi tỉnh táo một điểm a, nói không chắc đây là Kiếm ma lừa người đây? Hơn nữa vì Vân Sương cô nương, ta cảm thấy ngài vẫn là..."

"Ngươi câm miệng!" Vương Bảo trừng mắt.

Lão Miêu đột nhiên thoát ra.

Két sắt bị lão Miêu một làn sóng mang đi, chạy toán loạn ở giữa không trung, rít gào nói, “lão Vương, ngươi rất sao điên rồi? Loại này kiếm quyết coi như là như thế nào đi nữa nghịch thiên, coi như bên trong có siêu cấp thần kiếm, lại đáng là gì? Ngươi không vì mình, lẽ nào liền không vì là người yêu ngươi ngẫm lại...”

Vương Bảo mặt âm trầm không nói lời nào.

Vân Sương đột nhiên tiến lên, xoa xoa Vương Bảo mặt, ôn nhu nói, “Chùy ca, không nên bị lợi ích che đậy lý trí của ngươi, ngươi tỉnh táo một điểm...”

“Sương nhi...” Vương Bảo tựa hồ bị cảm động, có chút xấu hổ.

Tình cảnh yên tĩnh lại.

Mà một hồi vở kịch lớn kết thúc, Dạ Trường Không đám người liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau.

Vụ thảo!

Làm cọng lông gà a?

Cái kia trong hòm báu đến cùng là công pháp gì, có thể làm cho này họ Vương điên (chơi) thành như vậy?

Còn có.

Ma trứng tin tức lớn a!

Luôn luôn kiêu ngạo phảng phất chân phượng giống như Vân Sương thiên nữ, dĩ nhiên cùng Vương Đại Chùy có tình cảm?

“Ta rất sao liền biết!”

Dạ Trường Không trong lòng gầm nhẹ.

Hắn sớm đã có suy đoán.

Vương Bảo cùng Vân Sương, khẳng định đã sớm quyến rũ đến đồng thời, nếu không, Vân Sương làm sao có khả năng vì chỉ là một cái Giới Phong Chi Địa người, tùy ý Vương Bảo như vậy đối xử hắn.

Tốt xấu chính mình cũng là Vân Sương người theo đuổi một trong.

"Đáng chết! Gian! 1 phu dâm! 1 phụ! Hừ!"

Dạ Trường Không trong lòng xem thường không ngừng.

"Này là được rồi mà!" Lão Miêu rất là vui mừng đi xuống, nhảy đến Vương Bảo bả vai, sau đó đem két sắt vung một cái, tùy ý ném tới trên đất.

Dạ Trường Không bọn người là trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Ánh mắt rơi vào két sắt lên, căn bản không buông ra!

Vương Bảo vừa nãy vở kịch lớn nhưng là tiết lộ một chút tin tức.

Đầu tiên, trong này có một môn tựa hồ rất tà môn rất nguy thế nhưng là lại rất mạnh mẽ, liền Kiếm ma đều tán thưởng kiếm pháp.

Tiếp theo, bên trong có thần kiếm a!

Vẫn là siêu cấp thần kiếm, Ngô Đồng thần kiếm!

Này Ngô Đồng thần kiếm cực kỳ nổi danh, là Kiếm ma đỉnh cao thời gian, nhất thường sử dụng thần kiếm, theo tất là lấy Ngô Đồng thần mộc chế tạo, uy lực thập phần khủng bố, bên trong có Phoenix tiên thiên chân hỏa, một kiếm vứt ra có thể thiêu đốt mười dặm Uông Hải trăm ngày bất diệt.

Nếu như nói, lúc trước kiếm trên đài chín thanh kiếm thần, Dạ Trường Không bọn họ chỉ là tham lam lời.

Như vậy Ngô Đồng thần kiếm, nhưng là đâm trúng nội tâm của bọn họ nhất

Tham Lam địa phương.

Vèo.

Két sắt bị Vương Bảo hút vào trong tay.

Vân Sương bọn họ đều là hơi thay đổi sắc mặt, liền nghe đến Vương Bảo có chút tiếc nuối nói, “Bảo vật này... Ta tuy từ bỏ, nhưng là, nhưng cũng không thể không duyên cớ tiện nghi người khác, trước tiên nhận lấy đi!”

Dạ Trường Không bọn người là vô cùng tức giận.

Đại gia ngươi!

Vì sao kêu tiện nghi người khác?

Chúng ta rất sao tốt xấu cũng là đồng thời dưới mộ mộ bạn, chúng ta có thể là người khác sao? Ngươi rất sao không muốn, cho chúng ta a!

Dạ Trường Không phản ứng nhanh nhất, ánh mắt tinh mang lóe lên, nhẹ quát, “Vương huynh, có thể hay không thương lượng một chút, trong tay ngươi chi bảo, bán cho ta làm sao?”

Vương Bảo cười nhạo nói, “bán cho ngươi? Ngươi còn có chút cái gì? Ngươi thật nhiều bảo bối đều ở trong tay ta!”

Dạ Trường Không khóe miệng mãnh đánh.

Ma trứng, nói mò cái gì lời nói thật đây, ngươi lừa bảo bối của lão tử, lại như thế kích thích ta thật sự được chứ?

Chu Nguyên hít một hơi, trầm giọng nói, “bán cho ta! Ta cho ngươi một cái giá tiền cao!”

Lý Vô Thường không cam lòng lạc hậu, đối chọi gay gắt, “Ta Lý Vô Thường, nhất định sẽ nhường Vương huynh thoả mãn!”

“Ai nha, Vương ca ca...”

Thượng Quan Thu Thủy cười duyên, mặt mày hàm xuân, cười nói, “ngươi nếu như không cần bảo bối này, cho ta đi, ta sẽ thỏa mãn ngươi yêu...”

Vương Bảo không hề bị lay động, “Kiên quyết” nói rằng, “không được! Bán cho các ngươi là không thể bán! Ta sẽ giữ lại, thử thách đạo tâm của ta!”

“Chùy ca, ngươi đúng hay không còn muốn...”

Vân Sương yêu kiều nộ, dậm chân.

Vương Bảo cười gượng nói, “làm sao có thể chứ, ta coi như là vì ngươi, cũng sẽ không làm như vậy a...”

“Hi vọng ngươi nói được là làm được!” Vân Sương thở dài một tiếng.

Vương Bảo tựa hồ thở phào nhẹ nhõm, sau đó, nhìn Dạ Trường Không đám người sắc mặt khó coi vẻ mặt, lắc đầu một cái cười nói, “mấy vị, đừng nói lão Vương không trượng nghĩa, chủ yếu là bảo vật này bên trong kiếm quyết, nữ nhân không thể tu luyện, nam nhân mà... Tu luyện cũng là cần rất lớn trả giá, ta là muốn tốt cho các ngươi!”

Chu Nguyên tức không nhịn nổi, hừ lạnh nói, “vì chúng ta tốt? Nói thật dễ nghe, ngươi cho chúng ta ngớ ngẩn sao? Thật tin ngươi?”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Trực tiếp đem két sắt vượt qua đến sáng ngời, bĩu môi nói, “không tin? Cái kia chính các ngươi xem!”

Dạ Trường Không đám người trong nháy mắt nhìn chăm chú qua đi, ánh mắt sáng quắc.

Chỉ là.

Vừa nhìn sau khi.

Bọn họ há hốc mồm.

Két sắt lên dấu ấn kiểu chữ, viết chính là "Tịch Tà Kiếm Phổ! Chí tà chi kiếm! Muốn luyện này công, trước tiên tự cung, thần công đại thành, vô địch bầu trời"!

Phía dưới còn có một hàng chữ nhỏ, tựa hồ là sau đó khắc lên đi, "Ta Uông Thanh Hàn cảnh cáo người có duyên, không được lòng tham, không sau đó hối hận vô dụng! Như muốn tu luyện, tự cung sau khi phong ấn tự mở!"

Bầu không khí trong nháy mắt lúng túng!

Nửa ngày.

Vương Bảo cười hì hì nói, "Hiện tại, có còn muốn hay không luyện?"

Không người nói chuyện.

Vương Bảo trực tiếp đem tàng bảo hòm cất đi.

Bán khẳng định là muốn bán.

Nhưng không phải vào lúc này.

Dạ Trường Không bọn họ cũng không ngu ngốc, diễn viên sinh ra thứ nhất quý quang vinh kết thúc, thế nhưng này hố còn chưa đủ, tuyệt đối đừng coi thường người khác thông minh.

Dạ Trường Không phản ứng lại, hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt có chút Hollow trắng, theo bản năng bụng dưới căng thẳng, đau "bi" cực kỳ.

Vụ thảo!

Tự cung?

Chẳng trách cái kia Vân Sương sẽ phản ứng lớn như vậy!

Nhân tình đều tự cung, vậy còn có cái gì hạnh phúc có thể nói?

Dạ Trường Không ánh mắt chớp qua một đạo mờ mịt, đặt mình trong nơi địa ngẫm lại, nếu như là chính mình, được cỡ này công pháp hấp dẫn, sẽ quyết định tự cung sao?

Hay là không tới một khắc đó, chính mình căn bản là không có cách làm ra quyết định.

Mà Chu Nguyên cùng Lý Vô Thường bọn họ, cũng là sắc mặt trắng bệch, tự cung a, thật là đáng sợ thật là đáng sợ.

Chỉ là.

Đối với vô địch thần công ước mơ, vẫn là phảng phất hạt giống, ở trong lòng bọn họ đâm rễ, sớm muộn cũng sẽ nẩy mầm!

Vương Bảo trong lòng cười thầm.

Đồ chơi này rất tàn nhẫn, không tin bán không ra giá tiền cao.

Vân Sương đám người nhưng là thế Dạ Trường Không đám người mặc niệm mấy giây.

Đụng tới như thế cái hố thần.

Coi như các ngươi xui xẻo.

Dù sao.

Trong tủ bảo hiểm, nhưng là cái gì đồ chơi đều không có a!

Này nếu như thật bị Dạ Trường Không bọn họ chiếm được, lại quyết tâm, múa đao một đi không trở về, vậy coi như chơi vui.

Còn không được sống sờ sờ tức chết a...

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 412: Đến nha, tiếp tục tú nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xuyên qua rửa luyện điện, mọi người lần thứ hai tiến lên.

Chỉ có điều, từng người tâm tình nhưng là rất khác nhau.

Vương Bảo bọn họ đều còn ở diễn viên dư (ta) cảm giác ở trong, liền tỷ như Vân Sương, lúc này cùng Vương Bảo đi liền rất gần, nội tâm chẳng biết vì sao, có chút e thẹn, còn có từng tia từng tia khát vọng.

Mà Dạ Trường Không đám người, nhưng là có chút thất thần, ngoại trừ Thượng Quan Thu Thủy âm thầm cố sức chửi ở ngoài, những người khác nghĩ tới vẫn là cái kia vô địch kiếm quyết sự tình.

Mãi đến tận.

Mọi người xuyên qua rửa luyện điện, đi tới cái kế tiếp thí luyện điểm.

Nơi này cùng với nói là thí luyện điểm, chẳng bằng nói là một cái hầm mộ nhóm.

Hình tròn lớn mộ, trung gian dựng thẳng một khối bia mộ, mặt trên hình như là có cái gì giới thiệu.

Mọi người ngừng chân, hư không hiện ra chữ, “Nơi đây trấn áp sinh hồn bảy mươi hai, bại một trong số đó, có thể vào sau đó ta chi kiếm mộ!”

Chữ viết biến mất.

Phảng phất gợi ra cái gì, trong lúc nhất thời, cái kia đầy đủ bảy mươi hai toà bia mộ, rung động lên, cùng lúc đó, từng đạo từng đạo tà ý âm thanh, ở trên hư không trong lúc đó vang lên.

“Ha ha ha, rốt cục có người đến rồi!”

“Bao nhiêu năm... Cuối cùng cũng coi như đụng tới người sống...”

“Chặc chặc, còn có mấy cái tiểu nương tử đây, ta tuyên bố, này ba cái mỹ nữ ta Điền bá xuân nhận thầu!”

“Lão Điền, ngươi liền làm mộng đi, vậy cũng đến người ta tuyển ngươi a!”

“Chúng ta chỉ cần thắng 1 trận, liền có thể ở kiếm mộ tự do hoạt động một năm, đây là đại gia cơ hội, không muốn cướp không muốn cướp...”

“Mấy người các ngươi tiểu bối còn lo lắng làm gì? Còn không mau tiến lên tuyển chúng ta, đến đến đến, đập ta bia mộ ba lần, ta liền có thể xuất hiện, nhìn thấy trung tâm nơi võ đài sao? Chúng ta là ở chỗ đó một trận chiến mới thôi!”

“Giết giết giết, ai tuyển tập toà bản tọa giết ai, giết...”

“Ai, Sát thần lại bắt đầu điên rồi!”

“Tuyển ta!”

“Ta ta ta! Thực lực ta nhất món ăn, các ngươi thắng định!”

Âm thanh kéo dài liên tục, tùm la tùm lum.

Vương Bảo ánh mắt chớp qua một đạo không kiên nhẫn, lớn quát, “Tất cả câm miệng! Yên tĩnh một chút!”

Yên tĩnh đúng là yên tĩnh.

Thế nhưng sau đó, phản ứng nhưng càng thêm lớn!

“Ôi khe nằm! Tiểu tử ngươi cuồng đến lặc...”

“Thứ hỗn trướng, biết chúng ta là người nào sao? Chúng ta nếu là sống sót,

một cái ánh mắt liền có thể cho ngươi sinh tử lưỡng nan!”

“Giết giết giết! Ta muốn giết hắn!”

“Hừ, không biết trời cao đất rộng ngu xuẩn, còn dám quát lớn chúng ta, có lá gan ngươi cái thứ nhất tới, bản tọa dạy ngươi làm người bản phận!”

“Ta ngược lại thật ra rất thưởng thức hắn, vì lẽ đó ta quyết định ban hắn vừa chết!”

Vương Bảo lạnh lùng cười.

Ánh mắt nơi sâu xa, nhưng là chớp qua một nụ cười.

Này bảy mươi hai toà bia mộ, Vương Bảo vừa nãy dùng con mắt quét một vòng, lập tức phát hiện đây là Kiếm ma Uông Thanh Hàn cho hắn phát một đại sóng phúc lợi!

Liền tỷ như trong đó một toà.

Mặt trên dấu ấn.

“Võ ma Vạn Cửu Sơn, lấy võ nhập ma, lấy huyết định nói, tàn sát thiên hạ ba trăm thành, diễn ra năm cái canh giờ, bị ta chém ở dưới Điểm Thương Sơn, phong linh hồn ở đây, làm thử thách tác dụng, tuyển giao chiến, cẩn thận ma ý hoặc thần, cần lấy thế lôi đình, một lần đánh giết thành công!”

Không phải đồ tốt!

Chỉ là cái kia tàn sát ba trăm thành cử chỉ, lão hỗn đản kia chính là một cái siêu cấp đại ma đầu!

Còn đối với Vương Bảo mà nói, mặt hàng này...

Chính là một cái siêu cấp kinh nghiệm bao a, ha ha ha!

Quay đầu.

Vương Bảo rút ra kiếm gỗ, nhìn về phía Dạ Trường Không bọn họ, nói rằng, “những lão già này, ta toàn bộ bao tròn, các ngươi không có ý kiến chớ?”

Dạ Trường Không mấy người nghe vậy suýt chút nữa thổ huyết!

Phốc ngươi muội a!

Ý tứ gì a!

Ngươi đây cũng có thể bao viên? Ngươi bao viên cái trứng a, có cái gì chỗ tốt?

Then chốt là, ngươi đúng hay không ngốc? Biết cái gì gọi là trời cao đất rộng sao? Những này có thể đều là Kiếm ma chém xuống những kia cường giả tuyệt thế, ở Cửu Vực Hải bên trong, lưu lại bọn họ truyền thuyết, nhiều vô số kể.

Ngươi nghĩ bao viên?

Toàn đánh một lần?

Hừ hừ hừ, thực sự là tìm đường chết a!

Ngươi hành, ngươi trâu bò, vậy ngươi liền lên đi, chúng ta có thể có cái gì ý kiến? Chúng ta liền lẳng lặng xem ngươi trang bức sau đó chết so với, không phải xong?

Dạ Trường Không cười lạnh nói, “ta không ý kiến!”

Chu Nguyên ba người bĩu môi, tỏ vẻ khinh thường!

Thật rất sao coi chính mình nhiều trâu bò đây?

Nếu không là ngươi cái kia Thần cảnh hộ đạo người, phóng tới trong truyện ký, ngươi căn bản không sống hơn hai chương ngươi biết không?

Vương Bảo ha hả cười, hăng hái, hướng về bia mộ nhóm đi đến.

Những kia bia mộ bên trong lão ma, từng cái từng cái bắt đầu kêu gào, cái gì "Tuyển ta" a, "Ngươi cái búa ngươi dám tuyển ta sao" "Không chọn ta ngươi phải chết chắc" loại hình, hướng về Vương Bảo oanh tạc mà tới.

Vương Bảo không có gì phản ứng, chỉ là miệng hơi cười, căn cứ gần đây nguyên tắc, lựa chọn đối thủ thứ nhất, chính là Võ ma Vạn Cửu Sơn!

Tựa hồ cảm ứng được Vương Bảo lựa chọn Võ ma.

Một đám lão ma yên tĩnh chớp mắt, dồn dập cười to lên, ẩn chứa nồng nặc trào phúng.

"Này ngu xuẩn!"

"Xuẩn không thể thành a!"

"Võ ma được xưng Sát thần! Hắn căn bản không biết cái gì gọi là hưởng thụ, bởi vì chỉ có giết người mới sẽ làm hắn hưởng thụ!"

"Võ ma đã điên rồi, căn bản sẽ không lưu ý Kiếm ma đứa kia nhắc nhở, hắn sẽ không lưu thủ, ngươi chết chắc rồi!"

"Đem Võ ma thả ra chớp mắt, ngươi liền sẽ hối hận!"

Vương Bảo không thèm để ý một đám lão ma cười nhạo, ở Võ ma Vạn Cửu Sơn trên mộ bia gõ ba cái sau khi, cái kia bia mộ bên trong, trực tiếp xông tới một đạo hắc quang, xuất hiện ở trên lôi đài!

Hóa thành một cái áo bào đen mặt đen người trung niên!

Tuy rằng thân thể nhìn qua là hư huyễn, thế nhưng, rồi lại vô cùng chân thật, hắn cao nghểnh đầu, khắp toàn thân đều để lộ ra một luồng bễ nghễ thiên hạ khí thế!

Song quyền nắm chặt, Võ ma Vạn Cửu Sơn ánh mắt, mang theo cực hạn điên cuồng, ánh mắt đột nhiên nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, gầm nhẹ nói, “tới... Giết giết giết...”

Vương Bảo vui vẻ nhảy lên võ đài.

Sau một khắc, trong hư không, một luồng bàng bạc áp lực lóe lên một cái rồi biến mất.

Cùng lúc đó, Võ ma Vạn Cửu Sơn tu vi, bị áp chế đến đế chủ sơ kỳ cảnh giới.

Một đám lão ma tựa hồ kinh ngạc đến ngây người, sau đó chính là càng lớn tiếng âm cười nhạo, càng ngày càng cảm thấy Vương Bảo không tự lượng sức.

“Giết!”

Võ ma Vạn Cửu Sơn hai mắt Akaguro một mảnh, nhập ma bình thường, trong mắt không có tình cảm chút nào, có chỉ có sát ý!

Thân thể hơi động, song quyền phảng phất bùng nổ ra hai đạo Hắc Long, quấn quanh quả đấm của hắn, hướng về Vương Bảo đánh tới!

Khủng bố sát ý, hầu như có thể nhấn chìm những người khác thần trí.

Đây chính là ma ý, một khi thần hồn bị ăn mòn, sẽ bị trở thành cỗ máy giết chóc!

Vương Bảo ánh mắt bình tĩnh, kiếm gỗ phá tà thuộc tính kích hoạt, hờ hững nhìn Võ ma Vạn Cửu Sơn hai quyền đánh vào trên người mình.

Như là bị gió nhẹ thổi một cái.

Vương Bảo hé mắt, kiếm gỗ giơ lên, nhẹ nhàng vén lên, nhạt âm thanh nói, “bụi về bụi, đất trở về với đất, nếu chết rồi, vậy thì ngủ yên đi, cho ngươi phát cái đùi gà cơm, đi thôi...”

Ầm!

Võ ma Vạn Cửu Sơn hồn phách nổ tung, tan đi trong trời đất...

Vương Bảo khẽ lắc đầu, trong lòng nhưng là cười hỏng rồi, chỉ là một cái Võ ma Vạn Cửu Sơn, liền cho tăng vọt 30% kinh nghiệm!

Ta rất sao đúng hay không muốn nhẹ nhàng?

Nhảy xuống lôi đài, Vương Bảo nhấc theo kiếm gỗ, ở bia mộ trong lúc đó ngang qua, cười hì hì nói, "Cái kế tiếp, tuyển ai đó? Cũng thật là không tốt tuyển a, đúng rồi, vừa nãy các ngươi không phải tự đề cử mình rất vui vẻ sao? Đến nha, tiếp tục tú nha!"

Bia mộ yên lặng như tờ...

------oOo------

Chương 413: Ngươi không biết xấu hổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bia mộ trong đám lão ma bị sợ vãi tè rồi!

Bọn họ kỳ thực vượt treo, đều là Cửu Vực Hải tuyệt thế đại ma đầu, thành danh đã lâu, ở Kiếm ma Uông Thanh Hàn giết ma chứng đạo thời điểm bị đánh giết, rút đi hồn phách trấn áp lên.

Đối với Uông Thanh Hàn bọn họ chịu phục, hoảng sợ!

Nhưng mà.

Vào giờ phút này, bọn họ kinh sợ phát hiện, Uông Thanh Hàn tính rắm a, trước mắt cái này đáng sợ tiểu gia hỏa, mới là rất sao thật *BOSS vô song!

Quá trâu!

Quá treo!

Quá khó mà tin nổi!

Quá rất sao làm người ta sợ hãi!

Một kiếm, chém giết trong bọn họ có thể coi là Ma Chủ Võ ma Vạn Cửu Sơn!

Nhìn nhìn vừa nãy Vạn Cửu Sơn cái kia giòn, liền phảng phất con gà con giống như, một kiếm liền bị diệt rồi!

May Vạn Cửu Sơn đã sớm ma tính công tâm, triệt để điên rồi, nếu không, hiện tại khẳng định ở Hoàng Tuyền lộ lên nước mắt vỡ lắm đi.

Thật đáng sợ!

Những người khác cũng há hốc mồm.

Vân Sương chủ tớ nhà trợn cả mắt lên, yêu kiều môi khẽ nhếch, con ngươi lộ ra khó có thể tin.

Dạ Trường Không đám người liền cùng bọn họ hộ đạo người đã đánh mất năng lực suy tư, vô hạn mộng bức.

Này giời ạ không phải thật sự!

Võ ma tuy rằng bị áp chế thực lực, thế nhưng chỉ có thể bị đánh bại, làm sao có khả năng bị đánh giết? Vẫn bị một kiếm đâm chết, này rất sao là ảo giác, tuyệt bức là ảo giác!

Cũng chỉ có Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu đối với này không có một chút nào chập chờn, Vương Bảo trâu bò từ lâu thâm nhập nội tâm của bọn họ.

"Đùng!"

Vương Bảo ở một cái trong đó trên mộ bia gõ một cái.

Cái kia bia mộ bên trong nhất thời truyền đến hoảng sợ rít gào, "Không được! Tiểu hữu không được! Tha mạng a..."

Vương Bảo động tác một trận, cười híp mắt nói, "Ồ? Ngươi nói không muốn? Vừa nãy ta nhưng là nghe được ngươi luôn luôn ham muốn tới, làm gì, dục cầm cố túng a? Đùa ta a?"

Bia mộ bên trong rất nhanh truyền đến nịnh nọt âm thanh, "Tiểu hữu, ta vừa nãy là nói chơi! Xin mời không cần để ở trong lòng, ta chỗ này có truyền thừa công pháp một bộ, quyền làm hiếu kính tiểu hữu, mong rằng tiểu hữu có thể tha ta một mạng!"

"Ồ? Lấy tới xem một chút!"

Vương Bảo nhíu mày.

Lập tức liền nở nụ cười.

Có thể thu điểm chiến lợi phẩm cũng không sai, những này lão ma có thể đều không phải người bình thường.

Bia mộ rung động, rất nhanh liền truyền tới một đạo tin tức linh quang, Vương Bảo tiếp thu, sau khi xem xong quay đầu hỏi Vân Sương, "Vân Sương, lớn chân lý quyền pháp đã từng nghe nói chưa?"

Vân Sương sáng mắt lên, gật gật đầu nói, "Nghe nói qua, đây chính là thiên địa ba ngàn đại đạo thuật một trong, nghe đồn tu luyện tới cực sâu cảnh giới, lớn chân lý quyền pháp có thể lột xác thành chân lý Thiên Đạo quyền, quyền ra như Thiên Đạo chân lý, không ai địch nổi!"

"Lợi hại như vậy?"

Vương Bảo thoả mãn gật gù, sau đó liền nhìn bia mộ thản nhiên nói, "xem ngươi rất thức thời, nếu như ngươi lại cho ta vài loại như vậy đẳng cấp thần thông thuật pháp, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi một mạng!"

Bia mộ bên trong lão ma há hốc mồm.

Hắn cái này cũng là thật sự sợ rồi, lúc này mới đem chính mình ép đáy hòm bảo bối công pháp lấy ra, lớn chân lý quyền pháp có thể đứng hàng trong thiên địa ba ngàn đại đạo thuật, có thể thấy được trình độ hiếm hoi.

Này giời ạ lại nhường ta lấy ra vài loại?

Ta rất sao cầm được đi ra sao?

"Tiểu hữu! Tiểu hữu thứ lỗi a! Lớn chân lý quyền pháp đã là ta lợi hại nhất truyền thừa công pháp, ta chiếm được sau, chính mình cũng không tu luyện thành công, cũng chỉ có tiểu hữu cỡ này thiên tư, mới có thể khống chế đi, cùng sánh vai, ta thật không có! Có điều, ta chỗ này còn có rất nhiều cướp

giật... Phi phi, sưu tầm mà đến công pháp, tiểu hữu có thể vui lòng nhận!”

Bia mộ bên trong lão ma vì bán mạng, đoạn! 1 thao cũng không muốn.

Từng đạo từng đạo ánh sáng lập loè ra đến, Vương Bảo toàn bộ tiếp thu, sau đó đột nhiên cười lạnh nói, “trước tiên nói cho ngươi tốt, ngươi nếu là có cái gì lừa ta, đừng trách ta thu sau tính sổ!”

Bia mộ bên trong lão ma suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt.

Lừa ngươi?

Ta rất sao cũng đến dám a!

Ngược lại lão tử đời này là không ra được, chỉ cần có thể sống sót là tốt rồi, không chắc còn có hi vọng đây.

Buông tha cái này lão ma, Vương Bảo đi tới cái kế tiếp bia mộ trước, híp mắt cười nói, “ngươi đây? Có cái gì ý nghĩ không?”

Này bia mộ bên trong lão ma trầm mặc hồi lâu, từng đạo từng đạo linh quang xuất hiện, “Tiểu hữu thu cẩn thận!”

“Không sai! Rất lên nói a!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Sau đó Vương Bảo liền bắt đầu vơ vét con đường.

Bia mộ bên trong lão ma toàn bộ đều đau lòng sợ hãi, Vương Bảo có thể một kiếm giết Võ ma Vạn Cửu Sơn, vậy giết bọn hắn phỏng chừng cũng là cùng chơi như thế.

Cùng với triệt để chết đi, còn không bằng mua mệnh!

Dù sao, cái gì đồ chơi cũng không sánh được tính mạng trọng yếu a!

Tình cảnh này.

Xem Dạ Trường Không bọn họ, là đố kị muốn chết, ước ao phát điên!

Tên khốn này thật rất sao nghịch thiên a!

Liền ngang dọc Cửu Vực Hải đỉnh cấp ma đầu, cũng cúi đầu xưng thần, cam tâm tình nguyện lấy ra suốt đời công pháp mua mệnh!

Cái kia một bộ bộ công pháp thần thông đạo thuật, nếu như thả ra ngoài, dù cho là Cửu Vực Hải cũng đến vì đó điên cuồng bạo tẩu!

Ở trong mắt bọn họ.

Vào giờ phút này Vương Bảo, dĩ nhiên hóa thành một cái to lớn di động kho báu.

Kiếm ý lại không nói, chín thanh kiếm thần tại người, Ngô Đồng thần kiếm liền vô địch kiếm quyết truyền thừa, hiện tại càng có bảy mươi hai tôn lão ma suốt đời hết thảy!

Này giời ạ nếu như trảo về nhà, trực tiếp cuồng số cộng vạn năm gốc gác cũng không khuếch đại!

Điều này có thể tạo nên một cái mấy vạn năm danh gia vọng tộc a!

Một cái nhận sợ, hai cái nhận sợ, hết thảy lão ma tất cả đều nhận sợ.

Võ ma Vạn Cửu Sơn xui xẻo, cái thứ nhất chết rồi, thế nhưng hắn công lao rất lớn, nhường rất nhiều lão ma nhìn rõ ràng Vương Bảo đáng sợ!

Đợi đến cuối cùng một cái lão ma cũng hoàn thành giao tiếp nghi lễ.

Dạ Trường Không đám người lúc này mới có điểm tinh thần.

Cuối cùng cũng coi như đến phiên bọn họ.

Cái nào sợ bọn họ không làm được đánh giết lão ma mức độ, thế nhưng, chỉ cần có thể cùng lão ma phàn điểm quan hệ, không chắc còn có cái gì thu hoạch ngoài ý muốn đây, ha ha ha.

Chỉ là.

Ngay ở Dạ Trường Không chuẩn bị cái thứ nhất lên sàn thời điểm.

Trong giây lát, Vương Bảo đột nhiên nhấc theo kiếm gỗ, cho trong đó một toà bia mộ đùng đùng đùng.

Tình cảnh này.

Hầu như làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Bia mộ nhóm bên trong lão ma nhóm, mộng bức vô cực hạn.

Bị Vương Bảo tuyển chọn lão ma, càng là không phản ứng kịp, hồi lâu sau, mới rít gào nói, “ngươi... Ngươi làm gì?”

Nhưng mà.

Hắn chưa kịp đến Vương Bảo trả lời, liền bị kéo vào đến võ đài ở trong, xuất hiện thân thể, là một lão giả, lúc này khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt phẫn nộ, căm giận nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo thản nhiên nhảy lên võ đài, cười nói, “còn có thể làm gì, cùng ngươi solo a!”

Ông lão kia rít gào nói, “tiểu hỗn đản, ngươi... Ngươi dĩ nhiên như vậy vô liêm sỉ! Ngươi dĩ nhiên lật lọng!”

“Ngột ngạt nói mò!”

Vương Bảo đầy người chính khí, nghiêm túc cẩn thận nói rằng, “ta khi nào

lật lọng? Ta nói rồi muốn buông tha các ngươi sao? Ta chỉ nói là, có thể suy nghĩ một chút, ân... Ta cân nhắc qua, vẫn không thể buông tha các ngươi, ai, ai bảo ta ghét cái ác như kẻ thù đây!”

Ông lão kia suýt chút nữa thổ huyết, nếu như hắn thật sự có huyết.

Mà bia mộ nhóm bên trong cái khác lão ma, lúc này cũng coi như là hiểu ra lại đây.

Bọn họ bị hãm hại!

Bọn họ thật là ngu thật là ngu, dĩ nhiên tin như thế một cái vô liêm sỉ đồ!

Thiên sát hỗn đản!

Giữa người và người, liền không thể nhiều một chút chân thành? Ngươi không biết xấu hổ...

------oOo------

Chương 414: Ta tâm địa thiện lương, thuần túy vô cùng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đùng đùng đùng!

Lão ma lên sàn, chết!

Đùng đùng đùng!

Tiếp tục lên sàn tiếp tục chết!

“Tha mạng...”

Mới vừa lúc mới bắt đầu, một đám lão ma vẫn là hi vọng Vương Bảo lương tâm phát hiện, dồn dập kêu rên xin tha.

Chỉ là.

Theo từng cái từng cái lão ma trở thành Vương Bảo dưới kiếm vong hồn.

Lão ma nhóm đã hiểu.

Xin tha? Cầu cọng lông gà!

Trước mắt tên khốn này, hắn tâm địa sắt đá a, hắn Sát thần phụ thể a, hắn không cần mặt mũi a, bất luận ngươi nói thế nào hắn, làm sao mắng hắn, làm sao khinh bỉ hắn trào phúng hắn, đều mẹ nó vô dụng!

Không chắc còn có thể xem là đối với hắn tán thưởng.

Vì lẽ đó.

Dần dần, một đám lão ma bắt đầu biểu đạt chính mình cuối cùng một tia

huyết tính, thô tục bão táp, nguyền rủa hoành hành, dù cho là chết, cũng chết hào khí vạn trượng!

Từng cảnh tượng ấy.

Nhường Dạ Trường Không chảy mồ hôi lạnh.

Một mặt dại ra nhìn Vương Bảo một kiếm mang đi một cái lão ma.

Thời khắc này, Dạ Trường Không là thật sự đối với Vương Bảo hoảng sợ, người đến tiện thì lại vô địch, thế nhưng người vô liêm sỉ đến mức nhất định, cũng là cực kỳ đáng sợ!

"Ta rất sao với hắn đối nghịch, đúng là đúng sao? Làm sao cảm giác mình càng ngày càng ngu ngốc cơ chứ? Ta thật có thể thắng sao?"

Dạ Trường Không tự vấn lòng.

Hắn không có đáp án.

Chỉ là chính hắn cũng không phát hiện, ánh mắt của hắn không lại như vậy sự thù hận tràn đầy, trái lại là mang theo lùi bước.

Cho tới Chu Nguyên ba cái Cửu Vực Hải thiên kiêu.

Lúc này, chỉ có hơi lạnh thấu xương!

Tàn nhẫn a!

Quá ác!

Đặt mình trong nơi địa ngẫm lại, nếu như là bọn họ, có một cái cơ hội như vậy, bọn họ tuyệt đối sẽ không làm đến mức độ như thế, đây chính là Cửu Vực Hải tuyệt thế lão ma đầu a, mỗi một cái thậm chí cũng có thể với bọn hắn tổ tông chống đỡ được!

Bọn họ không hiểu, không hiểu Vương Bảo vì sao không sợ hãi chút nào,

bọn họ thậm chí hoài nghi, Vương Bảo căn bản là không phải Giới Phong Chi Địa đất, mà là Thần giới hạ xuống đại năng nhân vật, nếu không, làm sao sẽ như vậy trâu bò?

Bá.

Chém giết cái cuối cùng lão ma sau khi, Vương Bảo tu vi đã bạo phát đến đế chủ đỉnh cao cảnh giới!

Hơn nữa kinh nghiệm của hắn tràn ra tới rất nhiều, đem Vương Bảo cười hỏng rồi.

Lão ma nhóm diệt sạch, Dạ Trường Không bọn họ cũng dính cái ánh sáng (chỉ), không có đối thủ, đã đều có tiến vào kiếm mộ tư cách.

Xuyên qua mộ nhóm, mọi người trước người chỉ còn dư lại một cái to lớn kiến trúc, là một toà khoáng cổ đại điện, dâng thư [Kiếm các] hai chữ.

t r u y e n❤c u a t u i n e t Vương Bảo hơi cười nói, “nha? Kiếm các? Đây là muốn chuẩn bị lĩnh thưởng a, thực sự là thật không tiện nha!”

Vẩy vẩy mu bàn tay.

Chín đạo vết kiếm, chiếu rọi ở Dạ Trường Không mấy trong mắt người, dẫn tới một đám hàng các loại ước ao ghen tị.

Đi vào Kiếm các.

Đập vào mắt chính là rực rỡ muôn màu các loại thẻ ngọc, ở trong hư không trôi nổi, sau khi nhưng là một đạo to lớn cổng vòm.

Hư không hiện ra chữ, “Đây là kiếm mộ điểm cuối, Kiếm các! Được vết kiếm người, có thể dựa vào vết kiếm lựa chọn một bộ kiếm quyết!”

“Được ta tín vật người, tất là một nam một nữ! Nắm tín vật, có thể vào truyền thừa cánh cửa, lấy ta truyền thừa!”

Dạ Trường Không đám người con ngươi lại đỏ.

Được vết kiếm, chỉ có Vương Bảo, bao hết tròn.

Vương Bảo ha ha cười, rất nhanh sẽ lựa chọn chín đạo thẻ ngọc, thoả mãn cất đi.

Cùng lúc đó.

Dạ Trường Không hít một hơi thật sâu, cực kỳ vui mừng đối với Vân Sương nói rằng, "Vân sư muội, nên chúng ta!"

Vào giờ phút này Dạ Trường Không, là kích động.

Này Fell không thể chê.

Liền một chữ, thoải mái!

Hao hết thiên tân vạn khổ, chịu đựng nhiều như vậy uất ức, bị đả kích còn kém thổ huyết mà chết hắn, cuối cùng cũng coi như là thời cơ đến vận chuyển!

Lão thiên gia a, lão gia ngài rốt cục tỉnh ngủ!

Lão tử tuy rằng trước cái gì đồ chơi đều không được, thế nhưng, này cuối cùng khen thưởng, nhưng là lão tử, ha ha ha, Kiếm ma Chung Cực Truyền Thừa, ngẫm lại liền hơi nhỏ kích động!

Quá thoải mái!

Dạ Trường Không kích động gò má đều đang nhanh chóng co rúm, miệng nhếch, căn bản ức chế không được vui sướng.

Nhưng mà.

"Xin lỗi Dạ sư huynh, ta không muốn đi!"

Vân Sương thản nhiên nói.

Dạ Trường Không vẻ mặt cứng lại rồi.

Cái gì? Cái gì cái gì cái gì? Ngươi không muốn đi?

Phốc a, làm cộng lông a, ngươi rất sao không đi, ta làm thế nào chiếm được thuộc về truyền thừa của ta, chỉ có một nam một nữ cầm trong tay tín vật, mới có thể tiến vào nơi truyền thừa a!

Ai? Các loại...

Dạ Trường Không đột nhiên liếc mắt nhìn Thượng Quan Thu Thủy, âm thầm vui mừng nhiều bắt chuyện một cái nữ đội hữu, lần thứ hai hít một hơi, sắc mặt khó coi nói rằng, "Vân sư muội, ngươi như không muốn đi, tốt lắm, đem thư vật cho Thượng Quan sư muội, này đều có thể chứ?"

Thượng Quan Thu Thủy kinh hỉ cực kỳ, đỉnh cao như thế cả người một giật mình.

Nào có biết...

"Cho tiểu bánh màn thầu? Ha ha, ngươi đúng hay không chưa tỉnh ngủ a? Bằng cái gì? Xin mời cho chúng ta một cái lý do!"

Vương Bảo đứng Vân Sương trước mặt, bĩu môi cười lạnh nói.

Thượng Quan Thu Thủy nghiến răng nghiến lợi, hai con mắt phun lửa, "Ngươi mới là tiểu bánh màn thầu, cả nhà ngươi đều là tiểu bánh màn thầu!"

"Ha ha!" Vương Bảo trợn tròn mắt.

Mà Dạ Trường Không, nhưng là không để ý đến Vương Bảo, chỉ là nhìn Vân Sương, trầm giọng nói, "Vân sư muội, chúng ta tốt xấu cũng coi như là năm tộc liên minh một thành viên, chính ngươi không muốn Kiếm ma truyền thừa, cũng không thể cũng cho chúng ta tay không mà về chứ?"

Vân Sương do dự một chút, đột nhiên nói rằng, “nếu không, ngươi đem tín vật của ngươi cho Chùy ca?”

Dạ Trường Không chấn kinh rồi!

Khe nằm!

Không hổ là gian! 1 phu! 1 dâm! 1 phụ a!

Này rất sao còn chưa lên thuyền đây, cùi chỏ liền rẽ đến trình độ như thế này!

Trong lòng cuồng mắng một tiếng, Dạ Trường Không gầm nhẹ nói, “Vân sư muội, ngươi nhìn từ đầu tới đuôi, ngươi rõ ràng trong lòng, Vương Đại Chùy hắn được bao nhiêu truyền thừa? Được bao nhiêu bảo vật? Mà chúng ta đây? Cái gì đều không có! Ngươi thật muốn đem sự tình làm như thế tuyệt sao?”

Vân Sương nhạt âm thanh nói, “Chùy ca đoạt được, đều là hắn bản lãnh của chính mình, các ngươi lại có thể trách ai?”

Thượng Quan Thu Thủy tức giận bất bình nói thầm nói, “tiện nhân!”

Vương Bảo trừng một chút Thượng Quan Thu Thủy, người sau giật mình, lúc này mới vang lên Vương Bảo khủng bố, vội vã cúi đầu, Vương Bảo cười lạnh một tiếng, đối với Dạ Trường Không nói rằng, “Dạ đại thiếu, cái gì cũng đừng nói, tín vật của ngươi, ta Vương Đại Chùy mua! Ra giá đi!”

Dạ Trường Không cười nhạo nói, “vậy cũng là Kiếm ma tiền bối truyền thừa! Ngươi có thể lấy cái gì theo ta đổi?”

Vương Bảo thản nhiên nói, “tình huống bây giờ là, không có Vân Sương, ngươi rắm cũng không chiếm được một cái! Hiện tại ta cho ngươi một cái cơ hội, ngươi nhưng không cố gắng nắm lấy, cũng được, vậy này Kiếm ma truyền thừa, liền giữ lại được rồi, ngược lại, chúng ta chuyến này không thiệt thòi, còn kiếm bộn rồi!”

“Ngươi...”

Dạ Trường Không khuôn mặt vặn vẹo, đều muốn khí nổ!

Lão Hồng đột nhiên truyền âm nói, “thiếu chủ, theo ta thấy, đổi kỳ thực cũng không sai, trong tay hắn được nhiều như vậy bảo bối, chỉ là những kia thần kiếm kiếm quyết, chính là một cái siêu cấp lớn kho báu, hiện tại chúng ta có tín vật ở tay, có thể nhờ vào đó áp chế hắn, nhiều kiếm lời một điểm là một điểm!”

“Nếu không, hắn muốn thật quyết tâm mang Vân Sương đi, đó mới là sự tổn thất của chúng ta!”

Dạ Trường Không tỉnh táo lại.

Nhỏ nghĩ một hồi, lão Hồng nói không sai.

Kiếm ma truyền thừa tuy tốt, thế nhưng Vương Bảo được những kia bảo bối, cũng là phi phàm a.

Ánh mắt tinh mang lóe lên.

Dạ Trường Không gầm nhẹ nói, “hành! Chỉ cần ngươi đem... Đem trước ngươi được những thứ đó, phân cho ta một ít, ta liền đem tín vật cho ngươi! Làm sao?”

Vương Bảo hé mắt, sau nửa ngày, đột nhiên cười híp mắt nói, “Phân ngươi một ít? Ngươi muốn phân bao nhiêu a?”

Dạ Trường Không liếm môi một cái, Tham Lam nói rằng, “ba... Không! Năm phần mười!”

Vân Sương ánh mắt hơi giận.

Đang muốn mở miệng, Vương Bảo nhưng là ngăn cản Vân Sương, sau đó, cười hì hì nói, “Năm phần mười? Cần gì chứ? Không cần nhát gan như vậy,

con người của ta, kỳ thực chính là người khác tạo hóa vận chuyển công, ta tâm địa thiện lương, thuần túy rất!”

“Ta quyết định, ta chiếm được những kia bảo bối a cái gì, đều cho ngươi...”

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 415: Diễn viên sinh ra thứ 2 quý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Trường Không một mặt mộng bức.

Cảm giác mình nghe nhầm rồi.

Cái gì cái gì cái gì?

Ngươi rất sao nói cái gì?

Ngươi muốn đem ngươi được bảo bối đưa hết cho ta?

A phốc!

Khe nằm!

Này mẹ nó tình huống thế nào?

Này lại là cái gì quỷ thao tác?

Tên khốn này làm sao sẽ tốt bụng như vậy?

Âm mưu!

Tuyệt bức là âm mưu!

Dạ Trường Không hít vào một ngụm khí lạnh, lòng cảnh giác đánh tới một trăm hai, hai con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng nói, “Vương Đại Chùy, ta chân tâm thực lòng muốn cùng ngươi làm giao dịch, kính xin ngươi không nên gạt ta!”

Vương Bảo sầu não nói rằng, “ta ở trong lòng ngươi, chính là người như thế

thiết? Ta là loại kia lừa người người sao?”

Dạ Trường Không suýt chút nữa thổ huyết!

Má ơi!

Quá rất sao vô liêm sỉ!

Ngươi lời này nói ra, nhường cái kia vừa nãy bảy mươi hai tôn lão ma làm sao chịu nổi? Đoán chừng phải hận không thể từ Hoàng Tuyền lộ lên giết trở về giết chết ngươi cái đồ vô liêm sỉ chứ?

Mọi người nghe được cũng là dở khóc dở cười, đặc biệt là Chu Nguyên đám người, ánh mắt xem thường, không hề biến mất!

“Ta là cực kỳ chân thành!”

Vương Bảo thở dài một tiếng, vòng chéo tay, nháy mắt mấy cái, trầm giọng nói, “chuyện đến nước này, ta chỉ muốn nói, trước tất cả, kỳ thực đều là ta ngụy trang, ta trước được những kia, vốn là không nghĩ chiếm làm của riêng! Không quan tâm các ngươi có tin hay không, ngược lại ta là tin!”

“Hiện tại, chúng ta đến giao dịch đi, đến!”

Vương Bảo đi tới một bên, ở nơi đó có một cái bệ đá.

Dạ Trường Không do dự một chút, đi tới.

Lão Hồng đám người đuổi theo sát, chỉ lo Vương Bảo chỉnh ra cái gì yêu thiêu thân.

Vương Bảo trở nên trầm tư.

Kỳ thực là ở chế tạo một cái két sắt.

Cùng trước chế tạo két sắt như thế, đều là tinh luyện cửa hàng bên trong bản vẽ chế tạo, có điều nhưng là tự chủ yêu cầu, dựa theo Vương Bảo tâm ý

đến chế tạo.

Tiêu tốn như cũ không ít, nhưng Vương Bảo như cũ đang đào hầm, hắn ở hố thần con đường lên càng chạy càng xa.

Rất nhanh, Vương Bảo vẫy bàn tay lớn một cái, một cái to lớn két sắt xuất hiện, trực tiếp phóng tới trên đài đá.

Này két sắt cùng trước còn không giống.

Ngoại trừ nhìn qua khá là trào lưu, cùng Vương Bảo kiếp trước một cái dáng dấp ở ngoài.

Không gian bên trong dựa theo Vương Bảo yêu cầu, liên tiếp hệ thống cột item.

Cho nên nói đây chính là cái hố đây.

Đem két sắt mở ra, Vương Bảo nghiêm túc cẩn thận nhìn Dạ Trường Không nói rằng, "Dạ đại thiếu, ta không chơi hư, ta đem ta chiếm được bảo bối lấy ra, khóa tiến vào trong cái cái rương này, đến thời điểm cái rương ngươi lấy đi, sau đó sẽ cho ta tín vật, này tổng được chưa?"

Dạ Trường Không nhíu chặt mày, cảm giác có gì đó không đúng, thế nhưng lại không nói ra được, liền trầm giọng nói, "hi vọng ngươi có thể nói được là làm được!"

"Đó là đương nhiên!"

Vương Bảo gật gù, lấy ra từng thanh thần kiếm, đều là trước từ kiếm trên đài nhổ ra.

Mỗi lấy ra một cái, Vương Bảo cũng làm cho Dạ Trường Không kiểm tra một chút.

Dạ Trường Không từ thấp thỏm, hoài nghi, kiểm tra xong sau khi, tâm tình rốt cục đã biến thành kích động, khó có thể tin, ánh mắt mang theo mừng

như điên, nuốt ngụm nước nhìn Vương Bảo!

Ma trứng!

Cái tên này dĩ nhiên đùa thật?

Hắn là thật sự muốn dốc hết hết thảy để đổi tín vật?

Khe nằm!

Cái tên này đúng hay không ngốc? Đúng hay không bưu? Lão tử coi như là giở công phu sư tử ngoạm, cũng chỉ là nghĩ có thể nắm năm phần mười liền nắm năm phần mười, năm phần mười không được, ba phần mười cũng có thể nha!

Ai từng nghĩ đến.

Này đùa bức lại muốn đưa hết cho ta!

Ha ha ha!

Lão tử quả nhiên là thiên mệnh chi tử, chuyện tốt như thế đều có thể gặp được, không thua gì ta ra ngoài thấy bảo a!

Mà Chu Nguyên đám người, cũng là xông tới, ước ao ghen tị nhìn Dạ Trường Không, cái tên này xem như là phát tài to rồi!

Bất quá nghĩ đến Dạ Trường Không chắc chắn sẽ không cùng Vương Bảo như thế không hạn cuối, sau khi rời khỏi đây chia của, tuyệt bức có chính mình một phần, bọn họ cũng là vui vẻ!

“Thấy được chưa? Chín thanh kiếm thần, một cái không thiếu! Toàn bỏ vào!”

“Những này đây, chính là những kia thần công kiếm quyết, ngươi trước tiên nhìn một chút... Nhìn được rồi a, ta cũng bỏ vào!”

“Ai, những bảo bối này, hi vọng Dạ đại thiếu ngươi có thể cố gắng vận dụng, cũng coi như là ta một cái tâm nguyện đi!”

Vương Bảo đóng lại két sắt, một đạo thần bí hoa văn hóa thành một cái khóa hình, khóa lại két sắt.

“Dạ huynh, tiếp bảo!”

Vương Bảo trầm giọng hét lớn.

Dạ Trường Không hai tay run rẩy, chậm rãi đưa tay ra, tiếp được két sắt, trong nháy mắt, hắn rơi nước mắt!

Chín thanh tuyệt thế thần kiếm.

Hơn nữa những kiếm quyết kia công pháp.

Khe nằm!

Dạ gia đây là muốn cất cánh a, đây là muốn nhất thống Cửu Vực Hải tiết tấu a, sau khi về nhà, cha ta ông nội ta còn không phải đem ta sủng trời cao a!

“Chờ đã!”

Đột nhiên, lão Miêu mở miệng, gọi nói, “lão Vương, ngươi còn có cái bảo bối không lấy ra đây!”

Vương Bảo hoàn toàn biến sắc.

Mấy người tổ thân thể hơi chấn động, dựa theo kế hoạch lúc trước, diễn viên sinh ra thứ hai quý, chính thức phát sóng.

“Không được!”

Vương Bảo kiên quyết mở miệng, “Cái kia vô địch kiếm quyết quá tà môn,

ta làm sao có thể lấy ra hại người!”

Hỏa Vân Tà Thần bi phẫn nói rằng, “chủ nhân, ta xem ngài chính là muốn để lại mình luyện đi! Chủ nhân a, cầu ngài, tuyệt đối không nên lại có thêm ý đồ không an phận!”

Vân Sương ánh mắt lóe qua một tia ý cười, diễn viên phụ thể, mềm mại nói rằng, “Chùy ca... Buông tha đi! Cho hắn!”

Vân Nguyệt vô cùng đáng thương nói rằng, “Chùy ca, ta tin tưởng ngươi, ngươi sẽ làm ra một cái lựa chọn chính xác, thật không?”

“Chùy gia, đại gia đều là ngài tốt! Ngài vẫn là... Ai...” Thanh Điểu thánh tổ thở dài, quét một làn sóng cảm giác tồn tại.

“Ta...” Vương Bảo vẻ mặt do dự.

Vân Sương đột nhiên khẽ cắn răng, nói rằng, “Chùy ca, chỉ cần ngươi từ bỏ cái kia tà ác kiếm quyết, ta liền... Ta liền gả cho ngươi...”

Nói xong, khuôn mặt đỏ lên, chịu không nổi e thẹn.

Vương Bảo ngẩn ngơ.

Tiếp đó, đột nhiên thấp quát, “Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu! Tốt! Ta nắm!”

Nói xong.

Vương Bảo trực tiếp đem trước chế tạo két sắt lấy ra, cùng nhau giao cho Dạ Trường Không, trầm giọng nói, “Dạ đại thiếu, vật ấy tà môn, ta xem ngươi sau khi rời khỏi đây, vẫn là phá huỷ nó đi!”

Dạ Trường Không mí mắt kinh hoàng.

Muốn luyện này công trước tiên tự cung lực uy hiếp, không phải lớn một cách bình thường!

Có điều.

Nghĩ tới đây là Kiếm ma truyền thừa vô địch kiếm quyết, bên trong còn có Ngô Đồng thần kiếm, Dạ Trường Không vẫn là cực kỳ mừng như điên, vội vã cất đi, nghiêm nghị nói, "yên tâm đi, ta khẳng định phá huỷ nó!"

"Đem thư vật cho ta đi!" Vương Bảo đưa tay.

Dạ Trường Không không có một chút nào lưu luyến, đem màu đen tiểu kiếm đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo nói rằng, "ta này hòm báu bị ta rơi xuống phong ấn, ngươi đưa lỗ tai lại đây, ta cho ngươi biết giải trừ phong ấn biện pháp, tỉnh (tiếp kiệm) cái khác không có ý tốt người cướp ngươi!"

Dạ Trường Không ngẩn ra, không những không giận mà còn lấy làm mừng, ôi uy này đùa bức, nghĩ tới đúng là rất chu đáo.

Tùy tiện biên cái khẩu quyết, Vương Bảo liền đi tới Vân Sương bên người, "Đi thôi, ngược lại muốn xem xem, Kiếm ma truyền thừa, đến cùng là cái gì!"

Vân Sương lần này không có một chút nào ý kiến, theo Vương Bảo cùng đi hướng về cổng vòm.

Mà Dạ Trường Không, cái kia lòng ghen tỵ lại đột nhiên bay lên đến rồi, cười lạnh nhìn Vương Bảo cùng Vân Sương, biến mất ở trong cổng vòm!

Mã Đức!

Vân Sương ngươi cái tiện nhân, cùng lão tử không cùng, hàng này ngươi liền như thế cam tâm tình nguyện, lão tử nơi nào không sánh được tên khốn này?

Ánh mắt đặt ở thủ hạ hòm báu bên trên.

Dạ Trường Không ánh mắt chớp qua đạo đạo vẻ tàn nhẫn.

Ta Dạ gia quật khởi, ngay trong tầm tay!

Đến lúc đó, Vân gia đến cho lão tử làm nô, Vân Sương ngươi cái tiện nhân, cũng đến cho lão tử xách giày, còn có Vương Đại Chùy ngươi cái ngốc hàng, đừng tưởng rằng lão tử sẽ cảm kích ngươi!

Đem hòm báu thu hồi.

Dạ Trường Không hăng hái, một khắc đều không muốn nhiều đợi, cười to nói, "đi, chúng ta về Cửu Vực Hải!"

Chu Nguyên trầm giọng nói, "Dạ huynh, những bảo bối này, có thể không phân chúng ta một ít..."

Lý Vô Thường cùng Thượng Quan Thu Thủy đều là sốt sắng lên đến, chỉ lo Dạ Trường Không từ chối!

Mà Dạ Trường Không trầm mặc nửa ngày, đột nhiên cười nói, "đó là đương nhiên, có điều, đến chờ chúng ta sau khi trở về, ha ha!"

Chu Nguyên đám người đại hỉ, Chu Nguyên chắp tay, thành khẩn nói rằng, "Dạ huynh quả nhiên trượng nghĩa!"

Dạ Trường Không cười không nói.

Trong lòng, nhưng là liên tục cười lạnh.

Ta trượng nghĩa?

Ta trượng nghĩa cộng lông!

Lão tử chỉ là ở dao động các ngươi a, chỉ là ở ổn định các ngươi cái kia xao động trái tim nhỏ a, nghĩ phân bảo bối của lão tử?

Làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi...

------oOo------

Chương 416: Uông Thanh Hàn cùng ma kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổng vòm sau khi không có bao nhiêu kỳ dị, chỉ là một cái dị độ không gian giống như địa phương.

Một đen một trắng hai cái tiểu kiếm tín vật hóa thành hai đạo quang mang, tiêu tan ở giữa không trung.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo cùng Vân Sương trước mắt, xuất hiện từng đạo từng đạo bức tranh.

Trong bức tranh là một người dáng dấp bình thường, nhưng cũng khí chất xuất chúng nam tử, cùng với một cái phảng phất từ thơ trong tranh đi ra nữ tử.

Bức tranh lấp lóe rất nhanh.

Nam tử cùng nữ tử hai người gặp gỡ, hiểu nhau, yêu nhau, lẫn nhau dựa vào, đồng thời vượt qua các loại đau khổ, nhưng tràn ngập tiếng cười cười nói nói, mãi đến tận có một ngày...

Nữ tử trúng độc, thiên địa kỳ độc, không có giải dược!

Nam tử phát rồ, tìm khắp một giới, nhưng không có biện pháp gì, nữ tử càng ngày càng suy nhược, sắc mặt càng ngày càng trắng xám, sinh cơ phảng phất trong đầm nước nước đục, không ngừng biến mất.

Bức tranh lấp lóe, xuất hiện một thanh kiếm, màu đen kiếm, trung gian nhưng mang theo một đạo uốn lượn huyết văn.

Ngày đó, nam tử đem nữ tử đặt với một cái trong quan tài băng, một mình đi rồi.

“Mẫn nhi, ngươi nghỉ ngơi thật tốt!”

Cũng là ở ngày đó.

Cửu Vực Hải bên trong thêm ra tới một cái Kiếm ma!

Uông Thanh Hàn.

Hắn tàn sát thiên hạ vạn mạnh, tuyệt thế vô địch, một cái ma kiếm chém ra một cái thiên hạ đệ nhất!

Mà hết thảy này, chỉ vì trong tay ma kiếm, đang không ngừng dụ! 1 hoặc hắn, ma kiếm Kiếm Linh cần cường giả máu thức tỉnh, mà Uông Thanh Hàn, có thể được ma kiếm luyện chế sinh tử thuốc.

Bức tranh từ từ biến mất.

Trong hư không, xuất hiện một đạo ảo ảnh, là trung niên dáng dấp Uông Thanh Hàn, đây chỉ là hắn lưu lại một đạo ảnh ảnh, nhìn hư không, ánh mắt si mê, âm thanh chậm rãi truyền ra, “Ta Uông Thanh Hàn đời này, quang minh quang minh, duy nhất sai sự tình, chính là tin ma kiếm Huyền Sanh!”

“Ta hồn đã bị Huyền Sanh điều khiển, đánh đổi là ta đạo lữ thân thể an toàn, sau lần đó chính là gửi ta đạo lữ định hồn băng quan!”

“Người truyền thừa, nơi đây có lưu lại ta suốt đời thần nguyên, còn có ta đời này tu, Thiên Tuyệt Kiếm quyết!”

“Có thể đi vào nơi đây nam nữ, nam tử có thể chiếm được ta chi thần nguyên cùng với Thiên Tuyệt Kiếm quyết, nữ tử có thể chiếm được ta chi đạo lữ lưu lại mệnh kiếm chi loại!”

“Như có cơ duyên, xin mời tìm tới ta, giết ta, mang theo cơ thể ta, trở lại quê hương của ta vạn đến trấn, cho ta cùng đạo lữ Mẫn nhi lập một trượng

chi đất!”

“Như không làm được, làm ơn tất phá tan định hồn quan, nhường Mẫn nhi mồ yên mả đẹp!”

Uông Thanh Hàn ảnh ảnh biến mất.

Vân Sương ánh mắt ửng đỏ, khá là sầu não nói rằng, “thế nhân đều đồn đại, Kiếm ma Uông Thanh Hàn vì tình mà chết, vạn vạn không ngờ tới, dĩ nhiên là dáng dấp như vậy! Được lắm si tình tiền bối!”

t r u y❤e n c u a t u i n e t Vương Bảo khẽ thở dài một cái, “Vì là tình nhập ma! Đáng thương đáng tiếc! Lão này là cái ngưu nhân, đáng giá ta cúi đầu!”

Dứt lời.

Vương Bảo quay về hư không cúi đầu, vẻ mặt nghiêm túc.

Vân Sương mím mím môi, nhẹ giọng nói, “Chùy ca, chúng ta nên làm như thế nào? Cái kia ma kiếm Huyền Sanh hình như là vạn cổ nghe đồn bên trong thứ nhất sát kiếm, lúc này cũng không biết ở phương nào!”

Vương Bảo hé mắt, cười lạnh nói, “còn có thể làm thế nào? Đương nhiên là tìm tới nó, phá huỷ nó, thuận tiện đem Uông tiền bối cứu ra! Việc này ngươi không cần phải để ý đến, Uông tiền bối đạo lữ băng quan ngươi thu cẩn thận, ta sẽ đi tìm được ngươi rồi!”

...

...

Sau đó chính là truyền thừa.

Trong truyền thừa, nhưng là có Kiếm ma Uông Thanh Hàn suốt đời thần nguyên, cùng với tu luyện kiên quyết, Thiên Tuyệt Kiếm quyết, chỉ là thần nguyên, liền khủng bố cực kỳ, có thể tiết kiệm được Vương Bảo vô số năm tu luyện.

Có điều Vương Bảo tạm chưa thành thần, vẫn chưa thể hấp thu thôi.

Vân Sương nhưng là được mệnh kiếm chi loại, là một môn cực kỳ mạnh mẽ kiếm thuật, mệnh kiếm trưởng thành sau khi, giống như là phân thân, thế nhưng điểm số thân mạnh hơn nhiều.

Truyền thừa xong xuôi, Vương Bảo cùng Vân Sương, liên đới bên ngoài chờ Hỏa Vân Tà Thần bọn họ, trực tiếp bị dịch chuyển rời đi Kiếm Ma Mộ Địa!

To lớn cánh cửa ánh sáng biến mất, Kiếm Ma Mộ Địa hoàn toàn biến mất.

...

...

"Chùy ca, ngươi sau đó phải đi đâu? Có muốn hay không theo ta đi Cửu Vực Hải?" Vân Sương hỏi.

"Đi thôi đi thôi!" Vân Nguyệt rất là kỳ ký nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo suy nghĩ một chút, gật gật đầu nói, "Cũng được! Ngược lại này Tiên giới cũng không có gì khiêu chiến, hơn nữa nơi này căn bản không thể thành thần, ta cũng phải đến Cửu Vực Hải tăng lên một hồi chính mình!"

Vân Sương cùng Vân Nguyệt đều là cao hứng lên.

Mọi người chỉnh dừng một chút liền xuất phát, Thanh Điểu thánh tổ mang theo Vương Bảo cho hắn một thanh kiếm thần một bộ kiếm quyết, ba bước vừa quay đầu lại đi rồi, hắn đúng là muốn cùng Vương Bảo đi ra ngoài lang bạt đi, thế nhưng cuối cùng vẫn là từ bỏ.

...

...

Cùng lúc đó.

Từ lâu rời đi Kiếm Ma Mộ Địa Dạ Trường Không đám người, không ngừng không nghỉ trở lại Cửu Vực Hải.

Bọn họ rất nhanh phân biệt, đồng thời ước định cẩn thận, sau ba ngày ở Dạ gia gặp nhau chia của.

Đương nhiên.

Dạ Trường Không sớm có dự định.

Mang theo thoả thuê mãn nguyện, Dạ Trường Không trở lại Dạ gia!

Dạ gia thân là nửa chính nửa tà gia tộc, gia tộc kia vị trí đúng là chế tạo cực kỳ huy hoàng, bàng bạc dãy núi, một chút có thể thấy được lưu quang đại điện, bầu không khí cũng là cực kỳ náo nhiệt!

Dạ Trường Không trở về, không làm kinh động những người khác, thẳng đến hắn cha Dạ Hắc Bạch vị trí.

Dạ Hắc Bạch tu vi cũng là Thần cảnh.

Cửu Vực Hải tuy rằng so với Tiên giới cao cấp, thế nhưng bản thân đương nhiên cũng không đạt tới Thần giới mức độ.

Dựa theo cảnh giới mà nói.

Đi vào Thần cảnh, bước thứ nhất là Âm Hư thần cảnh, sau đó là Dương Thực thần cảnh!

Âm Hư thần cảnh, Dương Thực thần cảnh, dòm ngó Đạo Thần cảnh, Ngộ Đạo thần cảnh, Đại Đạo thần cảnh...

Thần cảnh sau khi, cảnh giới có rất nhiều!

Mà Cửu Vực Hải cao nhất thực lực, cũng vẻn vẹn chỉ là ngộ đạo cảnh mà thôi, chờ đến ngộ đạo đỉnh cao, đột phá đến đại đạo cảnh liền không chịu nổi giới luật pháp tắc, phải phi thăng.

Dạ Hắc Bạch tu vi, đạt đến dòm ngó đạo cảnh đỉnh cao!

Bởi vì công pháp tu luyện duyên cớ, Dạ gia Thần cảnh, tất cả đều là thi thể, vào giờ phút này Dạ Hắc Bạch, nhìn qua là vẻ mặt cứng ngắc, căn bản đánh mất nụ cười bình thường, dù cho là chính mình con ruột Dạ Trường Không tự mình tới gặp, cũng là một bộ mặt cương thi.

"Ngươi trở về!" Dạ Hắc Bạch nói rằng, ánh mắt ôn hòa.

Dạ Trường Không nhưng là kích động nói, "Cha! Chúng ta Dạ gia, muốn quật khởi!"

"Ồ?"

Dạ Hắc Bạch vẻ mặt không có gì biến hóa, ánh mắt nhưng là đột nhiên sáng ngời, nói rằng, "nói như vậy, ngươi là được Kiếm ma Uông Thanh Hàn truyền thừa? Đến, cùng cha nói tường tận nói!"

Dạ Trường Không nhịn xuống kích động, đem tiến vào Giới Phong Chi Địa sau tất cả, đơn giản làm cái tổng kết.

Khi nhắc tới Vương Bảo nhiều lần đào hầm sau khi, Dạ Hắc Bạch liền thâm trầm nói rằng, "cuồng vọng muốn chết đồ! Chờ hắn có một ngày đi tới Cửu Vực Hải, lão phu sẽ đích thân đem hắn luyện chế thành thi khôi!"

Sau đó.

Dạ Trường Không hít sâu một hơi.

Lấy ra lớn két sắt.

Ánh mắt kích động nhìn Dạ Hắc Bạch, Dạ Trường Không trầm giọng nói,

“cha! Cái rương này bên trong, liền là ta chuyến này đoạt được! Tổng cộng chín thanh kiếm thần, chín bộ siêu cấp kiếm quyết, ta cảm thấy sẽ không lần với gia tộc lớn nói điển!”

Dạ Hắc Bạch hít một hơi, “Nhiều như vậy?”

Dạ Trường Không đắc ý nói, “Cha, chúng ta Dạ gia vẫn bị tứ đại gia tộc xa lánh, thế nhưng sau lần đó thời đại, tứ đại gia tộc muốn tồn tại xuống, còn phải xem chúng ta sắc mặt, ngày này Huyền vực chi chủ, cũng thế tất sẽ là chúng ta!”

Dạ Hắc Bạch trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Kiếm ma Uông Thanh Hàn mạnh mẽ, đó là quét ngang Cửu Vực Hải mạnh mẽ, thâm nhập lòng người!

“Có điều, cái rương này đến sau ba ngày, mới có thể mở ra, cha, còn có chính là Chu Nguyên bọn họ, ta đã đáp ứng rồi bọn họ, muốn phân cho bọn họ một ít, ngài cảm thấy thế nào?” Dạ Trường Không cười nói.

Dạ Hắc Bạch âm hiểm cười nói, “phân? Phân cái gì phân? Đều là chúng ta! Chuyện này ngươi không cần phải để ý đến, đến thời điểm ta xem ai dám ở ta Dạ gia làm càn!”

Dạ Trường Không gật gù, “Ta cũng là nghĩ như thế!”

Hai cha con liếc mắt nhìn nhau.

Đều là nở nụ cười...

------oOo------

Chương 417: Lão Vương chuẩn bị muốn thành thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn đi Cửu Vực Hải, hoặc là thực lực đạt đến Thần cảnh, hoặc là đến xuyên qua Thiên Huyền biển. Di động mang: M.

Mà không tới Thần cảnh đi Thiên Huyền biển, kết cục chỉ có một cái, vậy thì là chết.

Thiên Huyền trong biển, sinh sống vô số yêu thú, những này yêu thú thực lực, có rất nhiều đạt đến Thần cảnh, từng tổ tới, Thần cảnh cũng đến phí không ít công phu.

Đương nhiên, chuyện này đối với Vương Bảo mà nói, căn bản không phải sự tình, chỉ dùng hai ngày trong lúc đó, liền bước lên lục địa.

Dựa vào chính là Uông Thanh Hàn thần nguyên uy thế!

Căn cứ Vân Sương từng nói, nghe đồn bên trong Uông Thanh Hàn bước vào Cửu Vực Hải thời điểm, giết Thiên Huyền trong biển vô số siêu cấp yêu thú tâm hồn sợ hãi, máu nhuộm ngàn dặm.

Uông Thanh Hàn thần nguyên uy thế, chính là siêu cấp lớn sát khí, Thiên Huyền biển hành trình, Vương Bảo bọn họ thậm chí không đụng tới một cái yêu thú.

Bước lên lục địa, là một cái hải cảng.

Vân Sương hỏi nói, “Chùy ca, thật không đi với ta Vân gia làm khách? Ta cố gắng chiêu đãi chiêu đãi ngươi!”

Vương Bảo cười khổ lắc đầu một cái, “Vẫn là tạm biệt, ngươi cũng không biết ta đem Dạ đại thiếu bọn họ hố thành dạng gì, bọn họ nếu như biết ta đi

tới Vân gia, còn không phải đem các ngươi Vân gia cho vây quanh, liền như vậy sau khi từ biệt, sau đó hội kiến diện!”

“Vậy ngươi cẩn thận!”

Vân Sương ở trên đường đã nói, Vương Bảo vẫn từ chối, cũng sẽ không nói thêm nữa, đoàn người nói rồi hội thoại liền phân biệt.

Trước khi chia tay, Vân Nguyệt còn thân hơn Vương Bảo một cái, cái kia con mắt phảng phất có thể lộ ra nước đến.

Vân Sương Vân Nguyệt sau khi rời đi, lão Miêu nằm nhoài Hỏa Vân Tà Thần bả vai, nói thầm nói, “cầm thú!”

“Ngươi nói cái gì?” Vương Bảo trừng mắt.

Lão Miêu cười gượng nói, “không nói cái gì!”

Vương Bảo hé mắt, đi về phía trước, “Đi thôi, tìm địa phương nóng ấm nước sôi!”

Lão Miêu nhất thời há hốc mồm, bắt đầu tự mình phê bình.

...

...

Vương Bảo cảm thấy, chính mình đầu tiên muốn làm, chính là thành thần!

Đây là một bước mấu chốt nhất!

Mà muốn thành thần, cái kia phải đến Thành Thần Đài!

Đi hấp thu bên trong Âm Hư thần khí, thay đổi thể chất, cảm ứng thần nguyên chi biển, đi vào Âm Hư thần cảnh!

Thành Thần Đài Cửu Vực Hải tổng cộng chín toà, phân biệt ở chín vực

từng người trung ương nơi, bởi vì không muốn gợi ra chúng nộ, vì lẽ đó Thành Thần Đài thuộc về công cộng phương tiện.

Đương nhiên, chi phí không ít!

Tất cả đoạt được, đều về chín vực liên minh hết thảy, có điều lấy tên đẹp tự sinh ra từ tiêu, được chi phí, sẽ dùng để giữ gìn Thành Thần Đài.

Thành Thần Đài ở vào Thiên Huyền thành lớn.

Thành này kiến tạo rất lớn, bị Thiên Huyền vực các đại đỉnh cấp thế lực nắm giữ, đã nhiều năm như vậy, quyền Lily ích từ lâu phân phối xong, những người khác lại nghĩ nhúng tay, đó là vô cùng khó khăn!

Vương Bảo đoàn người, dùng mấy ngày, liền thản nhiên đi tới Thiên Huyền thành lớn.

Có điều vào thành sau khi, một đạo tin tức liền nhường Vương Bảo phun nở nụ cười.

“Nghe nói sao? Năm tộc liên minh đánh tới đến rồi!”

“Khe nằm, thật hay giả?”

“Tin tức phỏng chừng chẳng mấy chốc sẽ bao phủ Thiên Huyền vực, ngươi là không biết đánh có bao nhiêu thảm!”

“Bởi vì cái gì a? Năm tộc liên minh không phải rất hài hòa sao?”

“Hài hòa cái rắm, cũng chính là Vân gia không đếm xỉa đến, bây giờ Thượng Quan gia tộc, Chu gia, Lý gia, đã đem Dạ gia vây quanh, đồn đại bên trong là bởi vì Dạ gia được Kiếm ma Uông Thanh Hàn nghĩa địa bên trong bảo tàng, sau đó một mực lòng tham quấy phá, nhất định phải chiếm làm của riêng, như vậy đưa tới tam tộc giận dữ!”

“Mã Đức, Kiếm ma bảo tàng a! Chẳng trách...”

“Ta còn nghe nói, hiện tại Thiên Huyền vực bên trong mỗi cái thế lực lớn đều lên đường rồi, muốn chia một chén canh, ta xem Dạ gia lần này, khó thoát một kiếp!”

“Lấy ra chia đều không phải xong?”

“Ha ha ha, ngươi là không biết, Dạ gia tuyên bố bọn họ là bị người lừa, thật giống gọi cái gì Vương Đại Chùy, bọn họ được bảo tàng, kỳ thực là không!”

“Này rất sao... Ai tin?”

“Nói chính là a, ngược lại ta là không tin!”

Chính đang trong thành một quán rượu nghỉ ngơi Vương Bảo bọn họ, vẻ mặt rất là quái lạ, lão Miêu một bên gặm một cái xương gà một bên thở dài nói, “chúc mừng ngươi lão Vương, ngươi khoảng cách hố thần tiến thêm một bước, cái tên này hố, cái kia Dạ gia sợ là đem ngươi lột da tróc thịt tâm đều có!”

Vương Bảo thoả mãn cười, “Hố nhỏ hố nhỏ, không coi là cái gì! Ân, ăn được sao? Ăn được mau mau làm việc, ta hiện ở tâm tình rất khỏe mạnh! Ha ha!”

Rời đi tửu lâu.

Vương Bảo hỏi thăm một chút Thành Thần Đài sự tình, liền hướng về thành thần chỗ ghi danh mà đi!

Này thành thần chỗ ghi danh cũng là Thiên Huyền vực các đại đỉnh cấp thế lực liên hợp sáng tạo, dù sao muốn thành thần không ít, thế nào cũng phải có cái tới trước tới sau chứ? Cho nên liền có cái này chỗ ghi danh!

Dựa theo quy tắc, Thành Thần Đài một ngày chỉ có thể sử dụng một lần.

Vì lẽ đó...

Vương Bảo khiếp sợ nhìn cái kia phụ trách báo danh người trung niên, trầm

giọng nói, “ngươi nói cái gì? Ta đến xếp ba năm? Ngươi rất sao đùa ta đây?”

Người trung niên kia ánh mắt khẽ biến, cười lạnh nói, “người trẻ tuổi, chú ý ngươi thái độ!”

Vương Bảo nhịn cơn giận, hỏi nói, “có biện pháp gì nhanh một chút sao?”

Người trung niên châm chọc nói, “ngươi liền Thành Thần Đài quy tắc cũng không hiểu, xem ra cũng là cái chưa từng thấy thị trường dã tu, nghĩ nhanh một chút, có thể a, tìm cùng bắp đùi ôm một hồi, nếu như ngươi là năm tộc liên minh hậu bối, hoặc là các đại đỉnh cấp tông môn hậu bối, vậy thì có thể lâm thời chen ngang, dù sao, này Thành Thần Đài dựa vào chính là bọn họ giữ gìn, tạo phúc người trong thiên hạ!”

“Thế nhưng, ngươi thật không?”

Người trung niên ánh mắt hí ngược.

Vương Bảo tỉnh táo lại, sau đó xoay người rời đi.

Lão Miêu thở phì phò mắng nói, “cái gì đồ chơi a, thành thần còn phải xếp hàng, xếp ba năm? Này rất sao xếp tới nhà bà ngoại đi tới, lão Vương, ngươi đây có thể chịu?”

Vương Bảo không vui nói, “Nhịn cái trứng! Biện pháp có chính là, mới vừa ông lão kia không phải nói sao? Có đặc quyền có thể lên trước!”

Hỏa Vân Tà Thần nói rằng, “chủ nhân là muốn gia nhập một cái tông môn?”

Vương Bảo gật gù.

Luân phiên hỏi thăm một chút.

Vương Bảo lựa chọn một cái trong đó thế lực.

Này thế lực tên là Đan Khí liên minh.

Sở dĩ không lựa chọn tông môn, là bởi vì Vương Bảo cảm thấy, thân phận mình công khai, không chắc sẽ làm cho người ta trêu chọc đi phiền toái gì.

Thế nhưng Đan Khí liên minh liền không giống.

Cái này liên minh các đại đỉnh cấp thế lực, đều có tham dự, còn thuộc về loại kia cổ đông thành viên hội đồng quản trị, tìm La Thiên Huyền vực luyện đan sư, luyện khí sư, luận địa vị, cái này mới là Thiên Huyền vực siêu cấp thế lực!

Bên trong cũng khá là tự do.

Dù cho Vương Bảo thân phận lộ ra ánh sáng, vậy cũng không có chuyện gì, Vương Đại Chùy tên gọi, như thường có thể sử dụng, Dạ gia ở Đan Khí liên minh bên trong quyền lên tiếng căn bản không cao.

Huống hồ.

Gia nhập Đan Khí liên minh, còn có một chỗ tốt, vậy thì là địa vị tăng lên nhanh nhất, hắn đan đạo từ lâu, khí đạo trình độ, treo lên đánh tất cả, đến thời điểm lại đi Thành Thần Đài chỗ ghi danh, người trung niên kia không cho hắn xếp cái người thứ nhất, hắn cũng có xấu hổ.

Đan Khí liên minh ở Thiên Huyền thành lớn có phần bộ.

Vương Bảo nhường Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu trước tiên ở trong thành đi bộ, chính mình đi vào.

Một người thanh niên đi tới, khách khí chắp tay nói, “tiểu huynh đệ nhưng là muốn mua đan khí?”

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Ta là luyện đan sư, chuẩn bị gia nhập Đan Khí liên minh!”

Thanh niên sáng mắt lên.

Hắn ở đây, mỗi chiêu đãi vào chức một cái Đan sư, vậy cũng là có khen thưởng, vào chức Đan sư hoặc là luyện khí sư đẳng cấp càng cao, khen thưởng cũng là càng cao.

Thanh niên nhất thời cười càng thêm chân thành, nói rằng, "ta gọi Lưu Tiểu Lục, đại nhân ngài xưng hô ta tiểu Lục liền thành, xin mời trước tiên đi theo ta!"

Dứt lời, liền mang theo Vương Bảo hướng về nơi sâu xa bên trong đi đến.

Đi tới thời điểm, Lưu Tiểu Lục dò hỏi, "Không biết đại nhân là đẳng cấp nào luyện đan sư? Ta cũng tốt hơn báo!"

Vương Bảo suy nghĩ một chút, nói rằng, "các ngươi Đan sư liên minh cao cấp nhất luyện đan sư, là cái gì đẳng cấp, vậy ta chính là cái gì đẳng cấp!"

Lưu Tiểu Lục một mặt mộng bức, suýt chút nữa lảo đảo ngã chổng vó!

Quay đầu nhìn Vương Bảo, Lưu Tiểu Lục trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Vụ thảo!

Hàng này không phải đến báo danh, hắn là đến đập bãi chứ? Ta rất sao đúng hay không đến quyết định thật nhanh, đem hắn đuổi ra ngoài?

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 418: Ai u ta này bạo tính khí

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Làm sao?”

Nhìn thấy Lưu Tiểu Lục đờ ra, Vương Bảo hé mắt, tựa như cười mà không phải cười hỏi.

Lưu Tiểu Lục cười khan một tiếng, liền bận bịu nói rằng, “không có gì, nghĩ một ít chuyện, ngài xin mời...”

Cân nhắc luôn mãi.

Lưu Tiểu Lục vẫn là không dám đem Vương Bảo đuổi ra ngoài.

Chủ yếu là, Vương Bảo thái độ quá bình tĩnh.

Này cũng không giống như là kiếm chuyện đến.,

Vì lẽ đó, Lưu Tiểu Lục ổn định Vương Bảo, chính mình nhưng là tâm tình thấp thỏm đi tìm cấp một quản sự Từ Phi.

Vốn là lấy Từ Phi địa vị, chuyện như vậy căn bản không cần Từ Phi bận tâm, thế nhưng Lưu Tiểu Lục nhưng rất kiên trì nhìn thấy Từ Phi.

Dù sao.

Vương Bảo nếu là khoác lác bức, vậy hắn nhiều lắm bị mắng một trận.

Nhưng nếu là thật.

Cơ hội như thế nếu như không nắm chặt ở, Lưu Tiểu Lục cảm giác mình sẽ hối hận cả đời.

Từ Phi trung niên dáng dấp, tu vi cũng đạt đến Dương Thực thần cảnh đỉnh cao, hắn không phải Đan sư, thuộc về Đan Khí liên minh chiến tu.

Hắn chủ quản Thiên Huyền thành lớn Đan Khí liên minh phân bộ nhiều năm, kiến thức không phải Lưu Tiểu Lục có thể so với.

Vì lẽ đó vừa nghe Lưu Tiểu Lục giới thiệu, Từ Phi liền tới hứng thú, đứng dậy nói, "đi, đi xem một chút! Dĩ nhiên tự tin như vậy, chẳng lẽ ta Đan Khí liên minh, sẽ nghênh đón đệ tứ tôn đan đạo tông sư?"

Rất nhanh.

Từ Phi nhìn thấy Vương Bảo.

Nhìn thấy Vương Bảo một khắc đó, Từ Phi là mộng bức.

Trong lòng hắn nhấc lên vô cùng nhổ nước bọt, ngàn vạn câu hội tụ thành hai chữ, vậy thì là khe nằm.

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Từ Phi ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, "tiểu huynh đệ, ngươi nói ngươi là đan đạo tông sư? Còn muốn gia nhập chúng ta Đan Khí liên minh?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "Tông Sư cái gì, ta không hiểu! Ta chỉ là một cái luyện đan kỳ tài!"

Từ Phi khóe miệng đột nhiên vừa kéo.

Ngươi muội.

Thân là Đan sư, nhưng lại không biết đan đạo vinh dự cao nhất danh hiệu là Tông Sư, tiểu tử này nhìn qua không ngốc a?

"Nói đi, làm sao sát hạch?" Vương Bảo vẻ mặt tùy ý hỏi.

Từ Phi lúc này mới nghiêm túc lên, suy nghĩ một chút, nói rằng, "không biết tiểu huynh đệ có thể luyện chế đẳng cấp nào đan đạo?"

Vương Bảo cười nhạt nói, “bất kể cái gì đẳng cấp, ngươi cho ta phương pháp luyện đan, dược liệu, ta đến luyện chế, luyện chế không ra, ta rời đi!”

https://truyencuatui.net/ Yêu!

Như thế hổ?

Này mạnh miệng nói, càng nghe càng như khoác lác bức a!

Tiểu tử này chẳng lẽ là tới chỗ của ta lừa gạt phương pháp luyện đan lừa gạt dược liệu? Không thể a, hắn từ đâu tới lớn mật như thế?

Từ Phi tâm tư chuyển loạn, trầm tư chốc lát, cuối cùng trầm giọng nói, “nếu ngươi đều nói như vậy...”

Đột nhiên.

Từ Phi ánh mắt mờ sáng.

Bỗng nhiên nghĩ đến gần nhất tổng bộ hạ phát cái kia nhường hắn đau đầu nhiệm vụ, vậy thì là luyện chế [Thần Mạch Đan]!

Này Thần Mạch Đan không tầm thường, cực kỳ phức tạp, tổng bộ nói rõ, cũng chỉ có đan đạo đại sư cấp bậc, mới có tiểu tỷ lệ có thể lĩnh ngộ thành công.

Sở dĩ hạ phát hạ xuống, là nhường các đại phân bộ đan đạo đại sư khống chế, đây chính là có nhiệm vụ kỳ hạn, hoàn thành có khen thưởng, xong không được sẽ trừng phạt.

Nhường Từ Phi đau “bi”, là bọn họ phân bộ hiện nay duy nhất một vị đan đạo đại sư Khô Vinh đại sư, lão gia hoả đạt đến đại sư cấp bậc nhiều năm, thế nhưng, tính khí được kêu là một cái gay go.

Hơn nữa, còn cực kỳ lòng tham.

Hàng năm yêu cầu tăng tiền lương, hàng năm trướng, hắn còn hàng năm nhắc lại, khiến cho Từ Phi đau đầu cực kỳ.

Này không, gần nhất lại yêu cầu tăng tiền lương, Từ Phi không đáp ứng, Khô Vinh đại sư lợi dụng Thần Mạch Đan đến áp chế.

Cũng không phải nói không lĩnh ngộ luyện chế.

Chỉ là, thái độ tản mạn, còn thỉnh thoảng kích thích hắn một hồi.

Ý kia rất rõ ràng.

Tăng tiền lương, tất cả tốt đàm luận.

Không tăng tiền lương, tổng bộ nhiệm vụ xong đời, cuối năm công trạng chia hoa hồng ít nhất cũng đến thiếu một nửa!

Này không phải là một con số nhỏ.

Vào giờ phút này, Từ Phi nhìn Vương Bảo liền đang nghĩ, tiểu tử ngươi nếu như thật trâu bò, được đó, đem Thần Mạch Đan luyện chế ra đến, vậy ta liền coi ngươi là tổ tông cung cấp, luyện chế không ra, ta ngày hôm nay coi như là tiêu khiển.

“Thần Mạch Đan, tiểu huynh đệ nên chưa từng nghe nói! Đây là chúng ta Đan Khí liên minh lá nói Tông Sư nghiên cứu phát minh thành công đan dược! Như vậy, tiểu huynh đệ ngươi liền luyện chế Thần Mạch Đan, phát xuống sẽ không truyền ra ngoài huyết thệ, ta sẽ cho ngươi phương pháp luyện đan, làm sao?” Từ Phi trầm giọng nói rằng.

“Có thể!”

Vương Bảo gật gù.

Từ Phi cười cợt, lập tức dặn dò người đi chuẩn bị dược liệu.

Chỉ có điều.

Dược liệu tuy rằng mang đến, thế nhưng, cũng mang đến một cái bất ngờ.

Một người thanh niên đi vào gian phòng, nhìn lướt qua, đầu tiên là sững sờ, đón lấy liền cười lạnh nói, "Từ Phi quản sự, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Thiên Nguyên sừng thú bột phấn, như Kim Cha nhóm kho hàng chỉ còn dư lại ba phần! Sư tôn ta dùng để lĩnh ngộ Thần Mạch Đan đều hiềm không đủ đây, ngài liền như thế nhường một một tên lừa gạt tùy ý lãng phí?"

Từ Phi vẻ mặt chìm xuống, nhìn thanh niên thấp quát, "Võ Địch, chú ý ngươi thái độ!"

Võ Địch bĩu môi, lạnh giọng nói, "thái độ? Ta liền này thái độ! Ta tin tưởng sư tôn ta nếu là ở này, thái độ có thể so với ta càng ác liệt! Làm gì, hành ngài cõng lấy sư tôn ta làm chuyện xấu, còn không cho phép ta nói a!"

Từ Phi ánh mắt chớp qua sắc mặt giận dữ.

Võ Địch là Khô Vinh đại sư duy nhất đồ đệ, tự nhiên là thập phần cưng chiều, đan đạo trình độ gia tia không tầm thường, thế nhưng này tính khí, so với Khô Vinh đại sư còn muốn thối, ỷ vào Khô Vinh đại sư cưng chiều, làm mưa làm gió, hoành hành bá đạo nhiều năm.

Dù cho hắn cái này chấp chưởng phân bộ cấp một quản sự, cũng không bị Võ Địch để ở trong mắt.

Ai bảo Đan Khí liên minh nội chiến tu địa vị tương đối thấp đây.

"Tiểu tử, ta có thể cảnh cáo ngươi, dài một chút đầu óc, đừng mẹ nó nói cái gì đều tin, theo ta này diễn kịch đây?"

Võ Địch ôm hai tay, cười lạnh.

Hắn cho rằng, đây là Từ Phi cùng Vương Bảo diễn kịch, chuẩn bị hao hết

Thần Mạch Đan dược liệu, rút củi dưới đáy nồi kích thích hắn sư tôn đây.

Khô Vinh đại sư tự nhiên cũng muốn đem Thần Mạch Đan luyện chế ra đến, có điều này tiền lương không trướng cũng không được, Khô Vinh đại sư cảm thấy, lấy địa vị của chính mình, một năm trướng một lần tiền lương, rất bình thường, không biết, lòng tham vô tận a!

"Này đùa bức ai vậy?" Vương Bảo khẽ lắc đầu, hỏi.

Võ Địch giận dữ, vừa mới chuẩn bị nói chuyện, Từ Phi trong giây lát khí thế hơi động, vững vàng khóa chặt Võ Địch, cười lạnh nói, "Võ Địch, không muốn quá phận quá đáng! Ngươi còn thành thật hơn ở lại, vậy thì đứng ở một bên, không thành thật, cút đi!"

Từ Phi cũng là tức hỏng rồi.

Hắn rất ít phát hỏa.

Võ Địch hô hấp một trận, ánh mắt tinh mang lóe lên, không nói lời nào.

Mà Từ Phi nhưng là đối với Vương Bảo áy náy cười, nói rằng, "xin lỗi a tiểu huynh đệ, cái này là Khô Vinh đại sư đồ đệ Võ Địch, đừng để ý tới hắn! Ngươi xem, đây là phương pháp luyện đan, dược liệu, tiểu huynh đệ ngươi còn cần..."

Vương Bảo tự nhiên hiểu, lập tức phát ra cái huyết thệ!

Tu vi càng cao, phát lời thề càng là linh nghiệm, vì lẽ đó Từ Phi nhìn thấy Vương Bảo thống khoái như vậy, cũng nhiều vẻ mong đợi.

Thiên hạ kỳ nhân không phải là không có, không chắc bị ta chạm cái trước đây!

Vương Bảo xem lướt qua một lần Thần Mạch Đan phương pháp luyện đan.

Bị tinh luyện đến nhất cao cấp nhất đan đạo trình độ lập tức bản năng bắt đầu vận chuyển, ở Vương Bảo đầu óc lập loè vạn ngàn ý nghĩ, sau nửa

ngày, Vương Bảo ánh mắt mới đưa phương pháp luyện đan lên rời đi.

Mà Võ Địch đứng ở một bên, vẫn còn có chút không cam lòng, cười lạnh nói, “Thần Mạch Đan sư tôn ta lĩnh ngộ đến nay, vẫn là không dám ngông cuồng luyện đan, liền hắn, xem lớn như vậy sẽ, có thể luyện chế ra đến? Hắn sao như thế ngưu đây? Từ quản sự, ngài ngày hôm nay sẽ không là uống lộn thuốc chứ?”

Từ Phi quát lạnh, “Câm miệng!”

Vương Bảo hé mắt, nhạt âm thanh nói, “loại đan dược này, đều đến cẩn thận từng li từng tí một, ngươi sư tôn, vẫn là rất phế...”

Võ Địch kinh ngạc đến ngây người.

Đại gia ngươi!

Nói sư tôn ta phế?

Hò dô ta này bạo tính khí, ngươi rất sao muốn chết...

------oOo------

Chương 419: Quá trâu so với!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi nói cái gì? Ngươi có loại lặp lại lần nữa!”

Võ Địch ánh mắt lộ ra hàn mang, nắm chặt nắm đấm, tựa hồ chuẩn bị làm một vố lớn.

“Võ Địch!”

Từ Phi lệ quát một tiếng, khí thế lần thứ hai bức ở Võ Địch, trầm giọng nói, “ngươi đúng hay không làm ta không tồn tại? Ta cảnh cáo ngươi, còn dám làm càn, đừng trách ta trở mặt!”

Võ Địch nghiến răng nghiến lợi, không nhịn được động thủ kích động, giọng căm hận nói, “tốt! Ta nhịn! Có điều tiểu tử này sỉ nhục sư tôn ta, chuyện này, không rất sao xong!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “sỉ nhục? Có thể làm cho ta sỉ nhục, cũng là bản lãnh của hắn! Đàng hoàng ở chờ ở một bên đi!”

Võ Địch được kêu là một cái khí a!

Mã Đức!

Này Tiểu Mạc cũng không cái kẻ ngu si? Liền sư tôn ta Khô Vinh đại sư, cũng dám như vậy sỉ nhục, này rất sao là chán sống rồi a!

Dù cho là Từ Phi, hắn cũng không dám!

Có điều, Võ Địch tạm thời nhẫn nhịn, hắn ngược lại muốn xem xem, sau đó Vương Bảo có thể luyện chế ra cái gì quỷ đồ chơi đến!

Vương Bảo nhìn về phía Từ Phi, cười nói, “lão ca, ngươi toa thuốc này,

cũng không tệ lắm, mở rộng thần mạch tác dụng đúng không? Có điều, toa thuốc này vẫn không tính là hoàn mỹ, như vậy, ngươi cho ta mang tới...”

Vương Bảo nói ra mấy loại dược liệu.

Từ Phi và những người khác đều mộng bức.

Vụ thảo!

Ý tứ gì a?

Phương pháp luyện đan không hoàn mỹ?

Này rất sao nhưng là lá nói Tông Sư tự mình làm ra đến phương pháp luyện đan a, ngươi lại dám nghi vấn lá nói Tông Sư?

Ngươi sao này trâu bò đây?

“Ha ha ha!”

Võ Địch cười văng!

Cười cả người co giật.

Hắn đã hiểu, rõ ràng, Vương Bảo đây là thật sự ngốc, chẳng trách liền hắn sư tôn Khô Vinh đại sư cũng không để vào mắt.

Hàng này là liên đạp ngựa lá nói Tông Sư cũng không để vào mắt a!

Từ Phi phản ứng lại, hơi có chút bất đắc dĩ, mang theo vài phần hoài nghi nhìn Vương Bảo, nói rằng, “tiểu huynh đệ ngươi là đang nói đùa chứ?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “không quan tâm đúng hay không đùa giỡn, dược liệu đem ra, ta luyện đan, một chuyện rất đơn giản, đừng khiến cho như thế phức tạp!”

Từ Phi con ngươi co rụt lại.

Này tự tin!

Này thái độ!

Lời nói này!

Ngươi muội, ta lão Từ ngày hôm nay cùng ngươi điên (chơi) một hồi lại có làm sao!

“Người đến! Lấy thuốc tài!”

Từ Phi hét lớn.

Rất nhanh dược liệu liền mang tới!

Vương Bảo tiếp nhận, sau đó đem phương pháp luyện đan trả lại (còn cho) Từ Phi, sau đó nhìn chung quanh, nói rằng, “tìm cái lớn 1 chút gian phòng!”

Từ Phi liền bận bịu nói rằng, “đi phòng luyện đan đi, nơi đó đồ vật hoàn thiện!”

Trên đường, Võ Địch đột nhiên nói rằng, “quá trình luyện đan chúng ta đến toàn bộ hành trình nhìn chằm chằm!”

Vương Bảo dửng dưng như không nói rằng, “tùy các ngươi, ngược lại lấy ngươi tư chất, cũng xem không hiểu cái gì!”

Võ Địch tức giận muốn điên, hận đến cắn răng, hai mắt phun lửa nhìn Vương Bảo, hắn xin thề, sau đó nếu như Vương Bảo cái gì đồ chơi luyện chế không ra, không có Từ Phi bảo vệ, hắn sẽ làm Vương Bảo sống không bằng chết!

Phòng luyện đan.

Vương Bảo kiểm tra một chút trong phòng lò luyện đan, cũng không tệ lắm.

Khoanh chân ngồi ở trên bồ đoàn, Vương Bảo bắt đầu luyện chế Thần Mạch Đan!

Lúc này Thần Mạch Đan phương pháp luyện đan đã trải qua Vương Bảo tối ưu hóa.

Quá trình luyện chế, đơn giản lại phức tạp, ngược lại Võ Địch là toàn bộ hành trình nhìn chằm chằm, nháy mắt một cái không nháy mắt, thế nhưng là lơ ngơ, Vương Bảo sử dụng thủ pháp luyện đan hắn chưa từng thấy, các loại đan văn ở trên hư không thành hình, hắn cũng là xa lạ cực kỳ.

Có điều.

Võ Địch không phải ngớ ngẩn, hắn cũng nhìn ra Vương Bảo không đơn giản, ánh mắt tinh mang lấp loé, khá là buồn bực nghĩ Vương Bảo lai lịch.

Mà Từ Phi trên mặt, nhưng là sắc mặt vui mừng càng nồng.

Không biết qua bao lâu.

Hơi híp mắt lại Vương Bảo, đột nhiên mở mắt, khẽ quát một tiếng, đưa tay vỗ một cái lò luyện đan, trong chớp mắt, trong lò luyện đan xông tới ba đạo cường quang!

Hào quang rơi vào Vương Bảo lòng bàn tay, tiêu tan sau khi, xuất hiện ba viên đan dược!

Từ Phi ngay lập tức nhích lại gần, con mắt ở Vương Bảo lòng bàn tay lóe lên, trái tim nhanh chóng co rụt lại một hồi!

Rất quen thuộc đan dược, cùng tổng bộ hạ phát Thần Mạch Đan hàng mẫu, không nhiều lắm khác nhau!

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, thành công?

“Kiểm tra một chút đi!” Vương Bảo đem đan dược đưa cho Từ Phi.

Từ Phi tiếp nhận, sau đó hít sâu một hơi, liếc mắt nhìn Võ Địch, sau đó liền trầm giọng nói, “Võ Địch, đi đem ngươi sư tôn Khô Vinh đại sư mời tới, nhường hắn giám đan!”

Lúc này Võ Địch sắc mặt, khó coi cực kỳ, hắn nghi ngờ không thôi liếc mắt nhìn Vương Bảo, không nói nhảm nhiều, xoay người rời đi.

Trong lòng nhưng là loạn tung tùng phèo.

Ngươi muội.

Tên khốn kia sẽ không thật sự luyện chế thành công chứ?

Này rất sao không thể a!

Hắn mới nhìn bao lớn sẽ phương pháp luyện đan? Coi như là lại trâu bò Đan sư, cũng có cái mức độ chứ?

Hơn nữa.

Hắn có vẻ như còn thay đổi phương pháp luyện đan!

Phốc ngươi muội, càng nghĩ càng đồ phá hoại a!

Ôm loại này thấp thỏm tâm tình bất an, Võ Địch tìm tới Khô Vinh đại sư, đem sự tình nói chuyện, Khô Vinh đại sư tâm tình trong nháy mắt gay go thấu.

“Hắn thật sự đem Thần Mạch Đan luyện chế ra đến rồi?” Khô Vinh đại sư sắc mặt vẫn còn có chút khó có thể tin.

Võ Địch buồn bực nói, “Sư tôn, ta cũng không biết a, nhưng nhìn dáng dấp đúng là rất như! Chúng ta vẫn là mau mau đi xem xem đi, ta phỏng chừng tiểu tử kia là dùng cái gì thủ đoạn, sư tôn ngài cũng tốt đi vạch trần hắn!”

Khô Vinh đại sư vẻ mặt âm trầm, sải bước hướng đi phòng luyện đan.

Thần Mạch Đan hắn đến hiện tại đều không nắm luyện chế thành công.

Đối phương nhưng chỉ nhìn một hồi phương pháp luyện đan, đùng đùng đùng một trận mãnh liệt như hổ thao tác, đem phương pháp luyện đan thay đổi còn luyện chế thành công?

Này rất sao có vẻ lão tử nhiều lắm phế cặn?

Tâm tình phức tạp Khô Vinh đại sư đi tới phòng luyện đan, nhìn thấy Vương Bảo đầu tiên nhìn, cảm giác thấy hơi dở khóc dở cười!

Ngươi muội!

Năm đó nhẹ tiểu hỏa, chính là nhường ta mất mặt ngưu nhân?

Ánh mắt chớp qua một đạo khinh bỉ, Khô Vinh đại sư cười lạnh một tiếng, đi tới nhìn Từ Phi, lạnh giọng nói, “đan dược đây?”

“Khô Vinh đại sư!”

Từ Phi tuy rằng bất mãn, nhưng lễ nghi vẫn phải là làm được, hành lễ sau khi, đem một viên Thần Mạch Đan lấy ra.

Khô Vinh đại sư tiếp nhận, nhìn lướt qua, trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Đại gia ngươi!

Vẫn đúng là như chuyện như vậy!

Híp mắt, lần thứ hai đánh giá một hồi vẻ mặt hờ hững Vương Bảo, Khô Vinh đại sư bắt đầu giám đan, cạo dưới một điểm đan phấn thả vào trong miệng, nhắm hai mắt lại.

Thời gian trôi qua.

Trong phòng luyện đan người, ngoại trừ Vương Bảo, đều là nhìn chằm chằm Khô Vinh đại sư.

Hồi lâu sau.

Khô Vinh đại sư mở mắt ra.

Hắn màu máu trên mặt, trong nháy mắt biến mất, môi trắng bệch, còn mang theo khẽ run, nhìn Vương Bảo, Khô Vinh đại sư eo không tự nhiên hơi cong một chút.

Lần này động tác biểu hiện, vượt qua thiên ngôn vạn ngữ.

Từ Phi ánh mắt chớp qua vẻ mừng rỡ như điên.

Võ Địch nhưng là một mặt mộng bức.

Những người khác đúng là rất kích động dáng vẻ.

“Làm sao?” Vương Bảo cười nhạt hỏi.

Khô Vinh đại sư hít vào một ngụm khí lạnh.

Làm sao?

Hắn cảm thấy đến chỉ có hai chữ mới có thể hình dung, vậy thì là trâu bò!

Đan dược này, so với lá nói Tông Sư luyện chế Thần Mạch Đan, dược hiệu chí ít tăng lên năm phần mười!

Thật đáng sợ!

Quá trâu!

Ánh mắt ánh sáng lấp loé, Khô Vinh đại sư trong nháy mắt làm cái quyết định, quay về Vương Bảo chắp tay cúi đầu, lớn tiếng nói, “Tông Sư, xin mời thu ta làm đồ đệ, tại hạ Lee Khô Vinh, sư thừa...”

Võ Địch cả người rung mạnh.

Nhìn tự giới thiệu, còn muốn bái sư sư tôn, Võ Địch một cái lão huyết suýt chút nữa không phun ra!

Má ơi!

Trước hắn còn muốn báo thù đây?

Này rất sao đều muốn thành người ta đồ tôn bối, báo đáp cái chim cừu...

Đề cử đô thị đại thần lão thi sách mới:

------oOo------

Chương 420: Xin lỗi, ngài tiêu chuẩn đã bị chiếm trước!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Phi một mặt mộng bức.

Vạn vạn không nghĩ tới Khô Vinh đại sư sẽ đối với Vương Bảo kính nể đến mức độ như vậy.

Không biết.

Vào giờ phút này Khô Vinh đại sư, đối với Vương Bảo là thật sự hoảng sợ vạn phần!

Thần Mạch Đan nhưng là Đan Khí liên minh tổng bộ lá nói Tông Sư nghiên cứu chế ra, phương pháp luyện đan tuyệt không tiết lộ ra ngoài khả năng!

Nói cách khác, Vương Bảo là thật sự chỉ là nhìn lớn như vậy sẽ, liền đem Thần Mạch Đan luyện chế ra đến rồi.

Nhất làm cho Khô Vinh đại sư hoảng sợ, là Vương Bảo lại vẫn cho tối ưu hóa.

Đem lá nói Tông Sư làm ra đến Thần Mạch Đan tối ưu hóa.

Hơn nữa đồng dạng là trong thời gian ngắn như vậy.

Này rất sao cũng làm người ta kinh sợ!

Như vậy luyện đan trình độ, đạt đến trình độ nào? Khô Vinh đại sư không dám đi suy đoán!

Hắn chỉ là bản năng cho rằng, Vương Bảo quá treo!

Sở dĩ nhìn qua tuổi trẻ, tuyệt bức là dùng cái gì Trú Nhan Đan loại hình đan dược.

Như vậy đan dược hắn trước đây cũng dùng qua, có điều hiệu quả ngắn ngủi, hơn nữa có kháng dược tính, thế nhưng Vương Bảo dùng Trú Nhan Đan, sợ là mãi mãi đi.

Không phải không thể a!

Như vậy một cái luyện đan trình độ thâm hậu kinh thiên động địa lão quái vật, nghiên cứu ra cái gì đan dược đều không kỳ quái!

Khô Vinh đại sư đời này đều dâng hiến cho đan đạo, hắn dĩ nhiên muốn tiến thêm một bước, chỉ là quá khó khăn, mà hiện tại, có cái cơ hội đặt ở trước mắt của hắn.

Hắn quyết định quý trọng.

Vì lẽ đó lập tức vứt bỏ đoạn! 1 đệt!

Nhưng mà.

Vương Bảo đối với hắn quan cảm nhưng không hề tốt đẹp gì, giáo dục ra Võ Địch như vậy đồ đệ, này Khô Vinh đại sư cũng quá chừng.

“Bái ta làm thầy? Không cần!” Vương Bảo vung vung tay, trực tiếp từ chối Khô Vinh đại sư.

Khô Vinh đại sư trong miệng một khổ (đắng), mau mau nói rằng, “tiền bối, vãn bối lúc trước...”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “đừng nói, ngươi không có cơ hội, ta không thu đồ đệ đệ!”

Ánh mắt chuyển lạnh.

Xem Khô Vinh đại sư hãi hùng khiếp vía.

Càng là trâu bò Đan sư, càng không thể dùng tu vi đến cân nhắc, liền tỷ như hắn, thân là đại sư cấp bậc nhân vật, dù cho là Từ Phi cái này Dương Thực thần cảnh đỉnh cao, cũng không bị hắn để ở trong mắt.

Dòm ngó Đạo Thần cảnh đại năng, cũng đến khách khách khí khí với hắn.

Hắn cảm thấy được Vương Bảo như vậy đan đạo cảnh giới, dù cho là những kia Đại Đạo thần cảnh muốn phi thăng lão quái vật, phỏng chừng cũng đến đối với Vương Bảo khách khí rất nhiều.

Khô Vinh đại sư nhất thời không dám nhiều lời, chỉ là đối với Từ Phi nói rằng, "lão Từ, tiền bối đan đạo đã đạt đến Tông Sư hóa cảnh, không cách nào độ lượng, ngươi xem đó mà làm thôi!"

Từ Phi hít vào một ngụm khí lạnh, vô cùng kích động, đem ba viên Thần Mạch Đan thu sau khi thức dậy, lập tức phái người hầu hạ Vương Bảo trước tiên làm dàn xếp.

Có điều Khô Vinh đại sư xung phong nhận việc, tự mình hầu hạ Vương Bảo, nhường Từ Phi khá là cảm khái, lão già này, cũng có cúi đầu thời điểm a.

Tông Sư đẳng cấp danh hiệu, Từ Phi còn không làm chủ được, can hệ trọng đại, Từ Phi lập tức cho tổng bộ báo đi tới tin tức.

...

...

"Vương sư, tổng bộ đã truyền về tin tức, lá nói Tông Sư sẽ đích thân đến chúng ta nơi này, cho Vương sư định ra thân phận, khoảng thời gian này Vương sư nếu như có chuyện, có thể bất cứ lúc nào dặn dò cho ta!"

Rất nhanh Từ Phi liền tìm đến Vương Bảo, cung kính lại hưng phấn nói.

Hắn lập công!

Vẫn là đại công!

Đây chính là có trời lớn ban thưởng, không thể kìm được Từ Phi không cao hứng.

Lưu Tiểu Lục nơi đó, Từ Phi đồng dạng ban thưởng xuống đi, nhường Lưu Tiểu Lục cực kỳ vui mừng lúc trước chính mình không có đuổi người quyết định.

Vương Bảo hé mắt, cười nói, "đúng là có chuyện, cần phiền phức từ chấp sự, là như vậy, ta muốn đi Thành Thần Đài lên cấp, có điều, bởi vì xếp hàng quá nhiều người, vì lẽ đó..."

Từ Phi giây hiểu, lập tức nói rằng, "cái này dễ làm, chúng ta Đan Khí liên minh có không ít hàng trước tiêu chuẩn, ta sẽ mau chóng đi làm!"

Bên cạnh.

Khô Vinh đại sư vừa nghe, lập tức nói rằng, "mau chóng? Mau chóng là bao nhanh? Lão Từ, ngươi làm việc quá không lưu loát! Vương sư, nơi này là đặc hành lệnh, ngài thu cẩn thận, dựa vào này khiến, có thể không nhìn xếp hạng, tức khắc thành thần!"

Vương Bảo hơi cười, "Này nhiều thật không tiện a!"

Khô Vinh đại sư cười to nói, "này tính cái gì, năng lực Vương sư làm việc, là phúc phận của ta, đặc hành lệnh là ta vì là liệt đồ đổi lấy, có điều hắn khoảng cách thành thần còn cách một đoạn, qua chút thời gian ta lại đổi một khối là được rồi!"

Ở gian phòng của mình sinh hờn dỗi Võ Địch chắc chắn sẽ không nghĩ đến sư tôn của hắn bán đứng hắn, bởi vì tu vi của hắn cũng đạt đến đế chủ đỉnh cao, gần đây liền chuẩn bị đột phá.

Đan sư cùng dụng cụ sư tu vi phổ biến yếu, có thể ở đan đạo cùng tu vi lên cùng tốc đi tới cũng không nhiều, vì lẽ đó Vương Bảo tu vi tai hại, Khô Vinh đại sư cùng Từ Phi vốn không hề để ý.

Có đặc hành lệnh, Vương Bảo cũng là không kịp đợi, lập tức đi tới thành thần chỗ ghi danh.

Có điều hắn không có gọi Khô Vinh đại sư theo, mà gọi là trở về Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu.

Ba cái hàng lần thứ hai tiến vào thành thần chỗ ghi danh, cái kia chỗ ghi danh người trung niên nhìn thấy Vương Bảo, lông mày chính là vừa nhíu, chê cười nói rằng, "tiểu tử, ngươi cầu ta cũng vô dụng, nên xếp hàng còn phải xếp hàng, coi như..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Đùng!

Vương Bảo trực tiếp đem đặc hành lệnh vỗ tới trên quầy.

Người trung niên nhìn thấy đặc hành lệnh, lập tức há hốc mồm, phản ứng lại, bỗng nhiên đứng dậy, kính nể quay về Vương Bảo chắp tay nói, "tiểu huynh đệ, tại hạ trước nhiều có đắc tội, mong rằng bao dung, ngài yên tâm, ngày hôm nay Thành Thần Đài còn chưa sử dụng, ta vậy thì cho ngài sắp xếp!"

"Không cần xếp hàng?" Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nói rằng.

Người trung niên mi tâm chảy mồ hôi lạnh, nhưng chùi cũng không dám chùi, cười gượng nói, "sao có thể chứ, ngài có đặc hành lệnh, sao dám nhường ngài xếp hàng!"

Đặc hành lệnh một năm chỉ phát mười khối, giá trị cực cao, có điều không có địa vị khá cao địa vị, mua cũng không mua được.

Lúc này người trung niên trong lòng là ở cuồng mắng.

Chân trước ngươi còn cái gì cũng không phải.

Chân sau liền đem đặc hành lệnh cho đánh ra đến rồi.

Này giời ạ không phải bẫy người sao?

Này không phải cố ý đánh ta mặt đây sao!

Không dám làm thêm phí lời, người trung niên dặn dò một người thanh niên hầu hạ Vương Bảo, chính mình nhưng là nhanh chóng đi thông báo thượng tầng.

Đặc hành lệnh liền đại diện cho cho đi.

Có điều, thành thần chỗ ghi danh quản sự, lúc này lại là phiền muộn lên, bởi vì ngày hôm nay thành thần tiêu chuẩn chủ nhân, địa vị cũng là không thấp!

Đang ở nơi đó chửi má nó đây, bên ngoài có người đến đây bẩm báo, Hỏa Thánh Tông Hoàn Nhan Liệt đến.

Quản sự mí mắt nhảy vụt!

Mã Đức, không tới sớm không tới trễ, một mực hiện tại đến, này không phải đổ dầu vào lửa sao!

Quản sự tự mình tiếp đón Hoàn Nhan Liệt.

Hỏa Thánh Tông ở Thiên Huyền vực địa vị không cao không thấp, tông môn bên trong lão tổ hỏa thánh, dòm ngó nói đỉnh cao tu vi.

“Vu quản sự, ta đã chuẩn bị thỏa đáng! Xin mời mau mau sắp xếp đi, ta đã không thể chờ đợi được nữa!” Hoàn Nhan Liệt cười to nói.

Mà Vu quản sự, do dự do dự mãi, rốt cục khẽ cắn răng, nói rằng, “Hoàn Nhan công tử, thực sự xin lỗi, ngày hôm nay thành thần tiêu chuẩn, bị người chiếm!”

Hoàn Nhan Liệt nụ cười trực tiếp cứng ở trên mặt.

Sau nửa ngày, Hoàn Nhan Liệt ánh mắt lập loè ánh sáng lạnh lẽo, nhìn Vu quản sự, cười lạnh nói, “Vu quản sự, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, có thể cướp ta Hoàn Nhan Liệt tiêu chuẩn người, có rất nhiều, có điều, ta hôm nay đã đến xem như là rất muộn, ngươi sớm không cho ta biết, hiện tại nhưng nói với ta, đúng hay không...”

“Cảm thấy ta Hoàn Nhan Liệt, dễ ức hiếp?”

------oOo------

Chương 421: Xui xẻo Võ Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vu quản sự sắc mặt khó coi hạ xuống.

Hắn sở dĩ thấp thỏm, sở dĩ xoắn xuýt, xem chính là hỏa thánh lão tổ mặt mũi.

Không phải nhằm vào hắn Hoàn Nhan Liệt.

Ngươi rất sao chỉ là một cái Hỏa Thánh Tông chân truyền, ngươi theo ta ở này nổi nóng?

Lão tử tuy rằng chỉ là thành thần chỗ ghi danh người phụ trách, thế nhưng sau lưng lão tử nhưng là có rất nhiều đại tông đại tộc thành viên hội đồng quản trị!

Ngươi theo ta ngưu phê?

Ngươi còn chưa đủ tư cách!

Vu quản sự vẻ mặt lạnh lùng lên, thái độ cũng không giống như là trước như vậy cung kính, nhạt âm thanh nói, “Hoàn Nhan công tử, thực sự xin lỗi! Bất quá đối phương là cầm đặc hành lệnh mà đến, ta coi như muốn giúp ngươi, cũng không giúp được! Ta còn có việc, đi trước!”

Dứt lời, Vu quản sự phẩy tay áo bỏ đi.

Hoàn Nhan Liệt tức giận a!

Tức giận sắc mặt tái xanh.

Tức giận trái tim đánh đánh.

Vụ thảo giời ạ!

Quá rất sao thế lực chứ?

Không chính là có cái đặc hành lệnh sao, có cái gì a, ta rất sao bị người cắm đội, ta chính là phát nổi nóng, sưng sao? Ngươi liền không thể nhẫn nhịn nhịn a!

“Không đúng!”

Đột nhiên, Hoàn Nhan Liệt nghĩ tới điều gì, sáng mắt lên, “Khe nằm, không đúng a! Mười khối đặc hành lệnh, năm nay đã dùng mất rồi chín khối a, theo ta được biết, chỉ còn lại cái nào một khối, còn ở biểu ca sư tôn nơi đó, chuẩn bị cho biểu ca sử dụng!”

“Đây là giở trò bịp bợm?”

Hoàn Nhan Liệt kích động!

Làm mất mặt cơ hội tốt a!

Các ngươi rất sao không phải xem thường ta sao?

Nếu như các ngươi biết, cái kia có đặc hành lệnh gia hỏa, kỳ thực chính là cái hàng lởm, mà các ngươi, nhưng căn bản không phát hiện...

Sách chà chà!

Đùng đùng đùng làm mất mặt a! Tốt thoải mái a! Họ với, ngươi rất sao cho ta chờ!

Nghĩ tới đây, Hoàn Nhan Liệt lập tức lên đường, đi tới Đan Khí liên minh phân bộ.

Không sai.

Hoàn Nhan Liệt biểu ca chính là Võ Địch.

Hai người tuổi tác chỉ kém một tháng, chơi đùa từ nhỏ đến lớn, Hoàn Nhan Liệt có thể ở Hỏa Thánh Tông trở thành chân truyền, Võ Địch cũng xuất lực không nhỏ, hai huynh đệ quan hệ vô cùng tốt.

Rất nhanh.

Hoàn Nhan Liệt liền nhìn thấy Võ Địch.

Võ Địch khá là kinh hỉ, phiền muộn tâm tình được giảm bớt phóng thích, ôm chặt lấy Hoàn Nhan Liệt, cười to nói, "biểu đệ? Ngươi làm sao đến rồi? Cũng không còn sớm thông báo ta một tiếng, ta tốt đi đón ngươi!"

Hoàn Nhan Liệt cười nói, "ta này không chuẩn bị đột phá thành thần mà, nghĩ cho biểu ca một niềm vui bất ngờ!"

Võ Địch cười nói, "được đó, chạy tới phía trước ta đi tới, hả?"

Kinh ngạc nhìn Hoàn Nhan Liệt một chút, Võ Địch hỏi nói, "không đúng vậy, không phải cho ta kinh hỉ sao? Ngươi này còn không đột phá đây chứ?"

Hoàn Nhan Liệt nụ cười vừa thu lại, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "ta chính là vì việc này đến, biểu ca, có người bắt nạt đến trên đầu ta đến rồi! Vốn là ta chuẩn bị thỏa đáng sau khi, đi tới thành thần chỗ ghi danh, không nghĩ tới, đối phương lại nói ta tiêu chuẩn bị người cướp đoạt!"

"Nếu như chỉ là như vậy, ta còn không tức giận như vậy, thế nhưng, đối phương xác thực lấy ra đặc hành lệnh, ngươi nói này làm người tức giận không làm người tức giận? Trước ngươi truyền tin không phải nói, Khô Vinh đại sư cho ngươi cầu đến rồi một cái đặc hành lệnh sao?"

"Năm nay đặc hành lệnh chín khối dùng, chỉ còn dư lại Khô Vinh đại sư cho ngươi cầu này một khối, vậy đối phương, là từ đâu đến?"

"Đây là giở trò bịp bợm a!"

Võ Địch chau mày, “Còn có chuyện như vậy? Thành thần chỗ ghi danh những tên kia là đầu óc động kinh sao? Này cũng không phát hiện?”

Hoàn Nhan Liệt nóng lòng muốn thử nói rằng, “biểu ca, nếu không ngươi đi với ta một chuyến đi, chúng ta ngay mặt vạch trần tên kia, cũng coi như là vì ta hả giận, cái kia chỗ ghi danh Vu quản sự, thái độ ác liệt, lần này thẩn thờ, nhất định sẽ bị giáng tội!”

Võ Địch gật gù, dửng dưng như không nói rằng, “đi làm nhiên phải đến, dù sao nếu như thứ mười nhanh đặc hành lệnh dùng, vậy ta đến thời điểm chẳng phải là đến há hốc mồm? Phiền toái nhỏ cũng là phiền phức, đi, ta ngược lại muốn xem xem, là ai lớn gan như vậy!”

Hai huynh đệ thẳng đến thành thần chỗ ghi danh.

Hoàn Nhan Liệt yêu cầu thấy Vu quản sự.

Vu quản sự cũng không nghĩ tới đạt được nhiều tội cái này Hỏa Thánh Tông chân truyền, vì lẽ đó hiện thân gặp mặt, có điều nhìn thấy Võ Địch sau khi, Vu quản sự lập tức cung kính.

Võ Địch thân phận địa vị, không phải Hoàn Nhan Liệt có thể so với.

Thân là Khô Vinh đại sư duy nhất đồ đệ, Võ Địch địa vị chỉ so với Khô Vinh đại sư thấp hơn một chút.

“Võ ít, ngài làm sao đến rồi?” Vu quản sự cười làm lành nói.

Võ Địch lạnh lùng cười, không đáp lời.

Mà Hoàn Nhan Liệt nhưng là bĩu môi, cười lạnh nói, “Vu quản sự, cùng ngươi nói rõ đi, các ngươi bị người lừa, biết không?”

“A?”

Vu quản sự ngẩn ngơ.

Hoàn Nhan Liệt âm hiểm cười nói, “ngươi khả năng còn không biết chứ? Đặc hành lệnh dùng chín khối, còn lại một khối, bị biểu ca ta sư tôn Khô Vinh đại sư được, tạm thời không dùng, ngươi tới nói nói, cướp ta tiêu chuẩn tên kia, trong tay đặc hành lệnh từ đâu tới?”

“Cũng không thể, là Khô Vinh đại sư cho hắn chứ?”

Vu quản sự hoàn toàn biến sắc.

Hắn chỉ là nghe thủ hạ người trung niên kia báo cáo, có thể không thấy tận mắt đặc hành lệnh.

Nếu như là giả.

Vậy thì đồ phá hoại.

Có mắt không tròng, làm việc vô căn cứ, cấp trên nhất định sẽ trách tội.

“Khe nằm!”

Vu quản sự chửi nhỏ một tiếng, chắp tay nói, “việc này hay là ta sơ sẩy, kính xin Hoàn Nhan công tử không muốn theo ta tính toán, lão phu tất có hậu báo!”

“Hừ, lại nói!”

Hoàn Nhan Liệt thoải mái, báo trước nhất tiễn chi cừu, lạnh giọng nói, “còn không mau đi tìm tên kia, nếu như chờ hắn lên Thành Thần Đài, ha hả...”

Vu quản sự gật đầu liên tục, sát mồ hôi lạnh nhanh chóng rời đi.

Hoàn Nhan Liệt cùng Võ Địch ở phía sau theo.

Mà vào giờ phút này.

Vương Bảo ba cái hàng chính đang chuẩn bị phòng chờ đây, liền nhìn thấy Vu quản sự đẩy cửa mà vào, sắc mặt tái xanh, nhìn lướt qua, ánh mắt đặt ở Vương Bảo trên người, trầm giọng nói, "đặc hành lệnh là ngươi lấy ra? Có thể hay không cho ta nhìn một chút?"

Vương Bảo hé mắt, cũng không coi là chuyện to tát, đem đặc hành lệnh lấy ra, lượng Khô Vinh đại sư cũng không dám lừa gạt mình.

Vu quản sự kết quả đặc hành lệnh, lăn qua lộn lại kiểm tra nhiều lần, mộng bức phát hiện, này rất sao chính là thật sự a!

Hắn tiếp tục mộng bức.

Mã Đức!

Đến cùng tình huống gì?

Làm sao chính là thật sự?

Cũng nhưng vào lúc này, Hoàn Nhan Liệt hí ngược âm thanh từ bên ngoài vang lên, "Làm sao? Là giả chứ? Ha ha ha, dám làm một khối giả đặc hành lệnh, ta ngược lại muốn xem xem, là ai như thế ngớ ngẩn!"

Hoàn Nhan Liệt cùng Võ Địch đi vào gian phòng.

Vương Bảo con mắt rơi vào Võ Địch trên người, sờ sờ cằm, vẻ mặt tựa như cười mà không phải cười.

Mà đi tới Võ Địch, cứng lại rồi!

Sau đó liền bắt đầu run rẩy!

Lưu mồ hôi lạnh!

Run!

Da mặt co rúm, trái tim cực tốc nhảy lên, Võ Địch tâm tình, trong nháy mắt

rơi xuống đáy vực!

Nắm bụi cỏ a!

Làm sao là hắn?

Làm sao sẽ là hắn?

Phốc ngươi muội, lão tử nhiều đều tránh không kịp hắn, tại sao lại rất sao rơi trong tay hắn!

Chờ chút.

Hắn lấy ra đặc hành lệnh...

A phốc!

Rõ ràng, hết thảy đều rõ ràng, hắn đặc hành lệnh, không thể là giả, hắn như thế trâu bò nhân vật, làm sao sẽ lấy ra hàng giả đến?

Tuyệt bức là sư tôn cho a!

Sư tôn vì bái sư, liền đoạn! 1 thao cũng không muốn, chỉ là một khối đặc hành lệnh tính rắm a!

Ta rất sao...

Ngày hôm nay đúng hay không viên thuốc...?

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 422: Tự cung tự cung! Ta muốn tự cung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàn Nhan Liệt ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, châm chọc nói, “là ngươi? A, thời đại này...”

Nói tới nửa đoạn.

Võ Địch bạo phát!

Không nói hai lời, một cái tát mạnh con liền quất tới.

Hoàn Nhan Liệt căn bản không nghĩ tới chính mình biểu ca sẽ xuất thủ quất hắn, nơi nào phản ứng lại đây, trực tiếp bị Võ Địch một cái tát quất bay.

Một tát này có thể không nhẹ.

Vì để cho Hoàn Nhan Liệt thằng ngu này triệt để câm miệng, Võ Địch thậm chí dùng tới tiên nguyên, cái tên này đánh, đem Hoàn Nhan Liệt mặt đánh sưng lên, đầu óc đánh bối rối, nửa ngày đều không phục hồi tinh thần lại.

Trong miệng tỏa (liều lĩnh) bọt máu, hàm răng cũng vỡ nát vài viên!

“Vương sư? Ngài tại sao lại ở chỗ này? Thực sự là xảo a, ha ha, ha ha ha...”

Võ Địch cười giả không thể lại giả.

Vương Bảo ánh mắt bình thản nhìn hắn, bĩu môi nói rằng, “ngột ngạt nói rồi, nhân ta tâm tình không tính quá xấu, cút nhanh lên!”

Võ Địch không những không giận mà còn lấy làm mừng!

Mã Đức!

Sống sót sau tai nạn a!

Này họ Vương dĩ nhiên không quá tức giận, vụ thảo, thực sự là đi rồi chó phân chở, trở lại đến bye bye thần.

Không phải là cút đi mà!

Đến lặc!

Chỉ cần ngài không tìm ta phiền phức, nhường ta thật cút ra ngoài cũng không phải là không thể làm được a, ha ha ha!

Võ Địch mang theo mừng thầm liên thanh nói xin lỗi, sau đó liền kéo Hoàn Nhan Liệt nhanh nhanh rời đi.

Vương Bảo quay đầu nhìn về phía Vu quản sự, hỏi nói, “bây giờ còn có vấn đề sao?”

Cô...

Vu quản sự nuốt ngụm nước bọt!

Hít vào một ngụm khí lạnh!

Đường đường Khô Vinh đại sư duy nhất đệ tử chân truyền, đối với Vương Bảo nhưng như vậy kính nể, điều này làm cho Vu quản sự khó có thể tin, lại tâm hồn phát lạnh!

Ngươi muội!

Này vách cheo leo là cái ngưu nhân a!

Người như vậy, sẽ nắm một cái giả đặc hành lệnh?

Đừng khôi hài!

Vì lẽ đó, Vu quản sự trịnh trọng đối với Vương Bảo xin lỗi, âm thầm vui mừng chính mình không nói lời gì quá đáng.

...

...

Thành thần chỗ ghi danh cửa.

Võ Địch cùng Hoàn Nhan Liệt một trước một sau đi ra.

Hoàn Nhan Liệt hồn bay phách lạc, bụm mặt má cắn răng, chờ đến rời đi thành thần chỗ ghi danh, Hoàn Nhan Liệt cúi đầu, đột nhiên gầm nhẹ nói, "biểu ca, tên kia... Đúng hay không có rất mạnh bối cảnh?"

Võ Địch ngừng chân.

Xoay người, Võ Địch thần sắc phức tạp nhìn Hoàn Nhan Liệt, có chút áy náy, còn có chút vui mừng, thở dài nói, "ta còn tưởng rằng, ngươi đầu tiên sẽ oán giận ta!"

Hoàn Nhan Liệt cười thảm nói, "ta lại không ngốc! Ta biết biểu ca đây là vì muốn tốt cho ta!"

Hai huynh đệ quan hệ tốt như vậy, biểu ca không lý do vô duyên vô cớ quất hắn, liên tưởng đến biểu ca đối với Vương Bảo thái độ, Hoàn Nhan Liệt liền biết mình lần này đá vào tấm sắt.

"Ngươi rõ ràng là được!"

Võ Địch lại là khẽ than thở một tiếng, sau đó buồn bực nói, "Không nghĩ tới dĩ nhiên là hắn! Biểu đệ a, người này, ngươi không trêu chọc nổi, ta cũng không trêu chọc nổi, có điều ngươi nhưng là đoán sai, hắn căn bản không phải có cái gì thâm hậu bối cảnh..."

"Cái kia..." Hoàn Nhan Liệt mờ mịt không rõ.

Võ Địch cười khổ nói, “chính hắn chính là cái trời lớn bối cảnh!”

Hoàn Nhan Liệt ngẩn ra.

Võ Địch trầm giọng nói, “ngươi là không biết hắn lợi hại! Liền như thế nói cho ngươi đi, sư tôn ta, Khô Vinh đại sư ngươi hiểu rõ chứ? Luận địa vị, ngươi cảm thấy sư tôn ta làm sao?”

Hoàn Nhan Liệt hít một hơi, “Khô Vinh đại sư thân là đan đạo đại sư, dòm ngó Đạo Thần cảnh cũng đến kính trọng! Biểu ca, ý của ngươi là... Hắn có thể cùng Khô Vinh đại sư so với?”

Võ Địch dở khóc dở cười, “Cùng sư tôn ta muốn so sánh với? Nếu như sư tôn ta, có thể sánh được hắn, ta còn cần phải nhận sợ? Biểu đệ a, ngươi vẫn là quá tuổi trẻ, nói thật cho ngươi biết đi, người này...”

“Sư tôn ta thấy, cũng đến cung cung kính kính kêu một tiếng Vương sư!”

“Trước đây không lâu, sư tôn ta còn muốn bái ông ta làm thầy tới, thế nhưng bị hắn từ chối!”

“Có thể khẳng định chính là, hắn hẳn là một vị đan đạo tông sư! Chí ít theo chúng ta Đan Khí liên minh Diệp Ngôn Tông Sư sánh vai!”

Hoàn Nhan Liệt mộng bức!

Thời khắc này, trong đầu hắn chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là biểu ca ta nhát gan, ngươi có thể đừng dọa ta!

“Đây cũng quá...”

Hoàn Nhan Liệt có chút khó có thể tiếp thu!

Khô Vinh đại sư bái sư, đều bị cự tuyệt, đây là cái gì khái niệm?

Quả thực muốn tạc thiên a!

Đan đạo tông sư?

Dài như thế tuổi trẻ Tông Sư?

Vụ thảo, ta rất sao suýt chút nữa đắc tội tàn nhẫn một vị đan đạo tông sư!

Đầy đủ mộng bức hồi lâu, Hoàn Nhan Liệt mới phản ứng được, sau đó, hắn cực kỳ vui mừng vuốt mặt, cảm kích cực kỳ đối với Võ Địch nói rằng, "biểu ca, cái gì cũng đừng nói, ngươi này u một cái tát, đánh đến tốt! Quả thực là cứu mạng già của ta a!"

"Cũng là vừa vặn đụng với! May ta đi tới a, nếu không, ngươi đắc tội rồi hắn, ai có thể cứu ngươi?" Võ Địch cười khổ nói.

"Bên ngoài khắp nơi là ngưu nhân a! Xem ra, ta vẫn phải là biết điều a!"

Hoàn Nhan Liệt phiền muộn thở dài.

Võ Địch cũng hơi xúc động.

Hắn bối cảnh ngưu không?

Hắn tự nhưng đã rất trâu!

Thế nhưng, chỉ cần không phải nhất ngưu, vậy thì nhất thật là thành thật điểm!

Hắn sư tôn liền đặc hành lệnh đều cho Vương Bảo, này càng làm cho Võ Địch nhận rõ một cái hiện thực, cái kia chính là mình vẫn lấy làm kiêu ngạo, ở Vương Bảo trong mắt, thấp kém phảng phất bụi bặm!

Chuyện này, phải lấy làm trả giá a!

...

...

Vương Bảo chuẩn bị thành thần, Vân Sương về nhà sau khi, đem Vương Bảo cho hắn thần kiếm cùng với kiếm quyết cái gì giao cho gia tộc, Vân gia cười vui vẻ.

Nhưng mà.

Lúc này Dạ gia, nhưng là gặp đại tai nạn!

Đây là xác xác thực thực đại tai nạn, có thể nói hủy diệt cấp tai nạn, bởi vì Dạ gia đã bị tầng tầng vây quanh!

Chu gia, Lý gia, Thượng Quan gia, cùng với Thiên Huyền vực các đại đỉnh cấp thế lực, đều phái người đến đây!

Đem Dạ gia bao quanh vây nhốt!

Dạ gia bầu không khí, rơi vào băng điểm.

Tam tộc liên hợp thế lực to lớn nhất, đã phát sinh cuối cùng thông cáo, Dạ gia nếu như vẫn là u mê không tỉnh, lật lọng, lòng tham cực hạn, như vậy, liền thật chơi cứng!

Dạ gia phòng nghị sự.

Dạ gia lão tổ, gia chủ, các (mỗi cái) đại trưởng lão, hội tụ một đường, ngoài ra Dạ Trường Không tên tiểu bối này.

Dạ Trường Không quỳ trên mặt đất, mặt như màu đất, cả người phảng phất mất hồn như thế.

Phòng nghị sự bầu không khí, yên tĩnh đáng sợ!

Đột nhiên.

Dạ gia một vị lão trưởng lão đứng dậy, trầm giọng nói, “lão tổ, nên làm quyết đoán!”

Dạ Trường Không phụ thân Dạ Hắc Bạch ánh mắt lệ mang cuồng thiểm, gầm nhẹ nói, “làm sao quyết đoán? Chúng ta lại có thể làm sao? Hiện ở gia tộc bị tầng tầng vây quanh, chạy? Chạy không thoát! Nhưng là những bảo vật kia, chúng ta vừa không có, lại có thể làm sao?”

Một đám Dạ gia trưởng lão, đều là bất mãn nhìn Dạ Hắc Bạch!

Mã Đức!

Cũng là bởi vì có ngươi cái này xuẩn so với gia chủ, lúc này mới sinh ra tới đây sao một cái xuẩn so với nhi tử!

Bị người lừa, trả cho người ta vác nồi, này giời ạ chỉnh, phụ tử các ngươi hai đối với mình, đối với gia tộc thật rất sao đủ tàn nhẫn!

Dạ gia lão tổ ánh mắt đúng là bình tĩnh, không nói gì.

Chỉ là nhìn Dạ Trường Không, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà quỳ trên mặt đất Dạ Trường Không, nửa cúi đầu, dù cho như thế nào đi nữa kiêu ngạo kiên cường, nước mắt cũng là không ngừng được lưu lại.

Đùng đùng.

Còn không dám phát ra âm thanh, khóc được kêu là một cái lòng chua xót.

Vừa nghĩ tới chính mình lần này xông ra bao lớn tai họa, Dạ Trường Không thì có một loại muốn chết kích động!

Hắn biết, hắn lại lại lại bị Vương Bảo cho hãm hại!

Hơn nữa lần này là vượt rãnh sâu, hố đi vào không leo lên được loại kia!

Chu Nguyên, Lý Vô Thường cùng với Thượng Quan Thu Thủy, tận mắt Vương Bảo đem bảo vật cất vào trong rương, cái rương hắn cầm, nhưng mà bảo bối, nhưng không thấy!

Dạ Trường Không biết, đây là Vương Bảo đang giở trò quỷ, thế nhưng, vậy thì như thế nào?

Hắn nói rồi, giải thích, phát độc thề, nhưng là không ai tin a!

Hiện tại ba gia tộc lớn muốn phân bảo, còn lại thế lực tham gia trò vui, Dạ gia vô duyên vô cớ sắp chịu đựng diệt tộc tai họa!

Tất cả những thứ này đều là bởi vì hắn!

Dạ Trường Không biết mình xong, coi như vượt qua nguy cơ lần này, hắn ở Dạ gia địa vị, cũng sẽ thẳng tắp giảm xuống!

Đột nhiên.

Dạ gia lão tổ nhạt âm thanh nói, "phân phó đi... Toàn tộc chuẩn bị chiến!"

Phòng nghị sự bên trong mọi người cả người rung mạnh.

Một cái Dạ gia trưởng lão gấp giọng nói, "khai chiến? Lão tổ, chúng ta Dạ gia bộ tộc, căn bản..."

"Không nên nói nữa!"

Dạ gia lão tổ trong mắt hàn mang lóe lên, lạnh giọng nói, "duỗi đầu là một đao, rụt đầu cũng là một đao, cái kia hà tất như thế bị động? Bọn họ nghĩ diệt ta Dạ gia, vậy sẽ phải nhìn, bọn họ có bản lãnh này hay không, yên tâm, tất cả có ta!"

Dạ gia mọi người lo lắng cực kỳ, nhưng xem lão tổ kiên quyết vẻ mặt, lại không dám nói thêm cái gì.

Chỉ có thể đem phẫn nộ căm hận ánh mắt, nhìn về phía Dạ Trường Không!

Mà vào giờ phút này.

Dạ Trường Không cũng không đổ lệ.

Hắn khẽ cắn răng, do dự do dự nữa, nghĩ đến Dạ gia lần này, chạy trời không khỏi nắng, chính mình lại sợ, như thường vô dụng, lúc này ngẩng đầu, bỗng nhiên lớn quát, "Tổ gia, ta... Ta có biện pháp, giúp chúng ta Dạ gia vượt qua kiếp nạn này!"

"Tổ gia, cha, các vị trưởng lão, Kiếm ma Uông Thanh Hàn Ngô Đồng thần kiếm, nếu như tổ gia đến dùng, có thể không giúp chúng ta vượt qua cửa ải khó?"

Mọi người một mặt mộng bức.

Mà Dạ gia lão tổ, nhưng là trong mắt mang theo tinh mang, trầm giọng nói, "Trường Không, ngươi có Ngô Đồng thần kiếm?"

Dạ Trường Không cười thảm nói, "ta có... Có điều, cần bỏ ra cái giá khổng lồ, thế nhưng hiện tại ta cảm thấy, bất cứ giá nào so với Dạ gia an nguy đến, cũng không tính là gì, tổ gia, ta chỗ này không chỉ có Ngô Đồng thần kiếm, còn có một bộ khoáng thế kiếm quyết!"

"Căn cứ Kiếm ma từng nói, tu chi, có thể vô địch khắp thiên hạ..."

...

...

Thiên Huyền thành lớn.

Vu quản sự lấy bình sinh tốc độ nhanh nhất, hoàn thành chuẩn bị công tác.

Vương Bảo bước lên Thành Thần Đài.

Vu quản sự tự mình bắt chuyện, đối với Vương Bảo nói rằng, "Vương sư, sau đó ngài toàn lực hấp thu Âm Hư thần khí, cảm ngộ thần nguyên chi biến, đến lúc đó ta sẽ đem Âm Hư thần thạch phóng thích độ mở to lớn nhất! Mà các loại ngài thành thần cướp đến sau khi, ta cũng sẽ đem tất cả

phòng ngự trận mở ra, bảo đảm ngài an ổn độ kiếp!”

“Phiền phức!” Vương Bảo ha ha cười.

Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu ở chờ ở một bên, lão Miêu như thường lệ nằm nhoài Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai, đầu gối lên chân trước, lười biếng nói rằng, “Lão Tà a, ngươi chủ nhân đều thành thần, ngươi này thần cách khi nào hấp thu xong a?”

Hỏa Vân Tà Thần buồn bực nói, “Ta hiện tại mới phát hiện, trong cơ thể ta thần cách, thật giống không bình thường a, làm sao cảm giác dung hợp không cái đủ giống như!”

“Thần thú thần cách, đương nhiên không bình thường!”

Lão Miêu bĩu môi, quay đầu nhìn về phía Vương Bảo, chua xót nói rằng, “ngày hôm nay lão Vương lại đến trang bức! Thật hâm mộ!”

Hai cái hàng nói chuyện phiếm.

Vương Bảo đã khoanh chân ngồi ở Thành Thần Đài lên, bắt đầu hấp thu Âm Hư thần khí.

Âm Hư thần khí nhập thể, Vương Bảo trong cơ thể tiên nguyên liền bắt đầu biến đổi lớn, cùng lúc đó, thần hồn bị Âm Hư thần khí dung hợp, trong cơn mông lung có thể cảm ứng được một cái to lớn vô biên thế giới!

Bên trong đầy rẫy vô hình thần nguyên, Vương Bảo thần hồn tràn vào, cũng chỉ có thể ở mặt ngoài du đãng.

Cùng lúc đó.

Trong hư không thần khí bắt đầu tiến vào Vương Bảo thân thể, làm tất cả hoàn thành, Vương Bảo trong cơ thể tiên nguyên, sẽ chuyển hóa thành thần nguyên!

Đây là một cái công trình vĩ đại, chủ yếu là Vương Bảo trong cơ thể tiên

nguyên quá bàng bạc, có điều Vương Bảo cũng không vội, này có thể so với trực tiếp dùng tinh luyện giá trị tinh luyện tiếp kiệm tiền nhiều.

...

...

Dạ gia.

Phòng nghị sự cái khác nghiêng trong sảnh.

Dạ gia lão tổ cùng Dạ Hắc Bạch cùng với Dạ Trường Không, đều là ngơ ngác nhìn đặt ở trên bàn hòm báu.

Hoặc là nói, là ở nhìn trên hòm báu những kia chữ.

Nửa ngày.

“Muốn luyện này công, tất trước tiên... Tự cung?”

Dạ Hắc Bạch sắc mặt tái xanh, trong giây lát vỗ bàn một cái, lớn quát, “Mã Đức! Đây là cái gì quỷ đồ chơi? Ta làm sao chưa từng nghe nói? Đây nhất định là giả! Lừa người!”

Dạ gia lão tổ trầm giọng nói, “cái rương này rất tà môn, ta đều không thể hư hao, là thật hay giả, không thể ngông cuồng có kết luận a!”

Vừa nãy hắn nhưng là bạo lực phá giải, thế nhưng phí đi nửa ngày kính, cứ thế là không bị tổn thương đến hòm báu nửa phần.

Dạ Trường Không đột nhiên quỳ đến trên đất, thất lạc nói rằng, “tổ gia! Cha! Cái gì cũng đừng nói! Cái cái rương này, ta đến mở! Việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, liền do ta kết thúc! Cái rương này bảy, tám phần mười không giả, vì cái này, cái kia giết ngàn đao Vương Đại Chùy bọn họ, suýt chút nữa phản bội!”

Bầu không khí lần thứ hai yên tĩnh lại.

Hồi lâu sau.

Dạ Hắc Bạch gầm nhẹ nói, “nhi tử, ta không cho phép ngươi làm như thế, không được! Ngươi này tuổi còn trẻ, liền đạo lữ đều không có, làm sao có thể? Không được không được!”

Dạ Trường Không cười thảm nói, “cha, cái kia bây giờ còn có hà biện pháp, có thể giải quyết nguy cơ lần này sao?”

Dạ Hắc Bạch trầm mặc!

“Tổ gia, cha, các ngươi đi ra ngoài trước đi, ta làm tốt gọi các ngươi!” Dạ Trường Không quyết định quyết định!

Tự cung liền tự cung!

Có cái gì a!

Không phải là không còn x phúc sao?

Có cái gì a!

Chờ đến ta sửa chữa vô địch kiếm quyết, xưng bá một đời, nỗ lực nỗ lực cố gắng nữa, chưa chắc không có thể tìm tới phục hồi như cũ biện pháp!

Lần thứ hai thương lượng rất lâu, Dạ Hắc Bạch chết sống không đồng ý, Dạ Trường Không tuy rằng bi phẫn, nhưng vẫn kiên trì!

Mãi đến tận Dạ gia lão tổ lên tiếng, sự tình mới có quyết đoán.

Dạ gia lão tổ cùng Dạ Hắc Bạch đi ra ngoài!

Tất cả vì Dạ gia!

Dạ Trường Không ở lại: Sững sờ rất lâu, lúc này mới có động tác, hắn rút ra một thanh kiếm, cởi quần áo, sau đó cúi đầu, nhìn nhìn, đột nhiên vừa nhắm

mắt lại.

Rất lâu sau đó.

Bạch!

Ánh kiếm lóe lên một cái rồi biến mất!

Dạ Trường Không tiếng kêu thảm thiết đau đớn một tiếng, cắn răng nhẫn nhịn đau nhức, hắn run rẩy nắm lấy hòm báu.

Vương Bảo chế tạo hòm báu, mở hòm mật mã chính là tự cung, bây giờ Dạ Trường Không làm được, cái rương mở ra!

Nhưng mà.

Cái rương mở ra, không đợi Dạ Trường Không nhìn rõ ràng đồ vật bên trong, một luồng bàng bạc lực lượng bạo phát ra.

Dạ Trường Không kêu rên một tiếng, trực tiếp bị sức mạnh đánh bay!

Nhưng là Vương Bảo ở trong hòm báu bỏ vào một viên nguyền rủa châu bạo phát.

Nguyền rủa châu có thể uy hiếp chín sao Tiên đế, nhưng không cách nào giết chết Dạ Trường Không, thế nhưng lực lượng này một bạo phát, này trong sảnh đồ vật, nhưng là trực tiếp nát tan, đương nhiên cũng bao quát rơi xuống cái!

Bên ngoài Dạ gia lão tổ cùng Dạ Hắc Bạch vội vàng đi vào, nhìn thấy sảnh bên bên trong tình cảnh này, trợn mắt ngoác mồm.

Mà khi bọn họ nhanh chóng đi tới mở ra hòm báu trước, nhìn rõ ràng đồ vật bên trong sau khi.

Trong sảnh, vang lên hai đạo sát cơ kinh thiên rít gào.

“Đại gia ngươi...”

“Thiên sát Vương Đại Chùy, ngươi thật là độc...”

------oOo------

Chương 424: Tự cung ta cũng không sợ, ta còn sợ cái gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thành Thần Đài lên.

Vương Bảo ngồi khoanh chân, nhắm mắt lại, trong cơ thể thần nguyên phảng phất đại giang đại hà giống như rít gào lăn lộn.

Từng luồng từng luồng khí thế kinh khủng từ Vương Bảo trong cơ thể bộc phát ra.

Phía dưới rất nhiều người đều là hút vào cảm lạnh khí, ngơ ngác cực kỳ.

Đặc biệt là Vu quản sự, nuốt nước bọt, cuối cùng cũng coi như là rõ ràng vì sao Võ Địch sẽ như vậy e ngại Vương Bảo.

Lúc này mới chỉ là mới vừa thành thần a!

Dĩ nhiên liền có như vậy khí thế kinh khủng!

Vu quản sự Dương Thực thần cảnh thực lực, đều cảm giác thấy hơi hãi hùng khiếp vía.

Đột nhiên.

Vương Bảo mở mắt ra, trong con ngươi phảng phất lộ ra vô tận tinh vân, cũng đang lúc này, trên hư không mới, từng luồng từng luồng bàng bạc uy thế từ từ tràn ngập bát phương, từng đạo từng đạo mây đen hiện ra nằm dày đặc, điện tiếng sấm chớp!

“Thiên kiếp đến!” Vu quản sự thiện ý nhắc nhở nói, “ta đã mở ra Cửu Trọng Thần Trận, Vương sư cẩn thận a!”

Vương Bảo ha ha cười, không để ý chút nào, chỉ là hơi ngẩng đầu, nhìn bầu trời.

Vù.

Hư không rung động!

Trong chớp mắt, một luồng không thể nào tưởng tượng được siêu cường uy thế, trực tiếp giáng lâm.

Cùng lúc đó, mây đen nơi sâu xa, từ từ hiển hóa ra một tia chớp, này lôi đình từ từ hạ xuống, tốc độ không nhanh không chậm, chỉ là lôi đình ánh sáng không ngừng vặn vẹo, cũng không lâu lắm dĩ nhiên hóa thành một đạo vô cùng to lớn Lôi Phù!

Mà này, chỉ là đạo thứ nhất!

Theo sát phía sau, là Lôi Phù đại quân, lít nha lít nhít, những này Lôi Phù vẫn chưa trực tiếp giáng lâm, mà là lơ lửng ở trong hư không!

Ở rất nhiều người mộng bức trong thần sắc, đạo đạo Lôi Phù bắt đầu tụ lại, tổ hợp, hình thành một đạo kinh thiên động địa to lớn Lôi Phù!

Thiên Huyền bên trong tòa thành lớn nhìn tình cảnh này võ giả đều là kinh ngạc đến ngây người.

Mà Thành Thần Đài phụ cận người, nhưng là hầu như đều muốn dọa sợ!

Cái kia Vu quản sự trên mặt vẻ mặt đọng lại, ngơ ngác nhìn trên không to lớn Lôi Phù, sau nửa ngày run tiếng gầm nhẹ nói, “lôi kiếp trời phù, trời ơi... Đây chính là Đại Đạo thần cảnh bên trong đều khó mà đụng với khủng bố Thiên kiếp, làm sao sẽ giáng lâm ở thành thần cướp bên trong...”

Hắn phản ứng đầu tiên là, chơi quá độ!

Hắn mở ra Thành Thần Đài hết thảy trận pháp, chờ đến lôi kiếp chính thức giáng lâm, vậy những thứ này trận pháp còn không được tất cả đều đến phế

bỏ a!

Vu quản sự khóc không ra nước mắt, lại không dám đem trận pháp đóng lại, khỏi nói nhiều phiền muộn.

Ngay ở loại này nghiêm nghị bầu không khí bên trong, lôi kiếp trời phù, bắt đầu nổ xuống!

...

...

Vương Bảo độ kiếp độ này lớp vỏ.

Mà lúc này ở Dạ gia.

Dạ Trường Không mơ màng tỉnh lại.

Sau khi mở mắt, cảm giác đau liền cực tốc kéo tới, Dạ Trường Không rên lên một tiếng, ánh mắt mờ mịt nhìn phía trên.

“Trường Không...”

Dạ Hắc Bạch thân thiết nhìn Dạ Trường Không.

Dạ gia lão tổ đứng ở một bên, sắc mặt âm trầm đáng sợ!

“Cha! Làm sao? Ngô Đồng thần kiếm tới tay sao?” Dạ Trường Không cắn răng nhẫn nhịn đau nhức, vội vàng hỏi.

Dạ Hắc Bạch vẻ mặt cứng ngắc, không lên tiếng.

Dạ gia lão tổ khuôn mặt đột nhiên vặn vẹo lên, cố nén nội tâm sát ý.

Dạ Trường Không cảm giác được không đúng.

Vụ thảo!

Tình huống gì?

Chẳng lẽ Ngô Đồng thần kiếm không tới tay?

Trước nguyền rủa châu bạo phát, Dạ Trường Không căn bản không thấy rõ trong hòm báu có cái gì.

“Cha, xảy ra chuyện gì? Đến cùng làm sao?” Dạ Trường Không cuống lên.

Này nếu như không được Ngô Đồng thần kiếm, dù cho bên trong có tuyệt thế kiếm quyết, Dạ gia lần đại kiếp nạn này cũng khó có thể vượt qua a!

Dạ Hắc Bạch gò má run lên, sau nửa ngày, trầm thấp cực kỳ nói rằng, “Trường Không, ở ta cho ngươi biết trước, ta hi vọng ngươi có chút chuẩn bị tâm lý...”

Dạ Trường Không trái tim co giật, dự cảm không tốt càng thêm nồng nặc, đều sắp nước mắt vỡ, “Cha, mau nói cho ta biết, đến cùng làm sao!”

“Ngô Đồng thần kiếm...”

Dạ Hắc Bạch tận lực để cho mình âm thanh bằng phẳng, “Bên trong căn bản không có...”

“Không có?”

Dạ Trường Không như bị sét đánh, một mặt mộng bức.

“Cái kia vô địch kiếm quyết, cũng không có...”

Dạ Trường Không như cha mẹ chết, hồn bay phách lạc.

“Trường Không, không nên nổi giận, ngươi nguyên khí đại thương, cẩn thận...” Dạ Hắc Bạch an ủi.

Chỉ là nói còn chưa dứt lời đây.

Dạ Trường Không liền bỗng nhiên phun ra một ngụm máu lớn, ngửa mặt lên trời gào thét nói, “Vương Đại Chùy!”

Thời khắc này.

Dạ Trường Không muốn chết!

Bất tử còn có thể làm gì?

Vốn là, có vô địch kiếm quyết, Dạ Trường Không cảm thấy tự cung cũng đáng!

Đông Sơn tái khởi, không phải không thể!

Nhưng mà.

Tất cả những thứ này tất cả, đều là hố a!

Hơn nữa còn là liên hoàn hố!

Một cái hố so với một cái hố sâu, một cái hố so với một cái hố tàn nhẫn!

“Ta muốn giết hắn! Giết hắn! Giết hắn!”

Dạ Trường Không tự lẩm bẩm.

Bên cạnh.

Dạ gia lão tổ âm thanh trầm thấp nói rằng, “yên tâm đi, ta suy đoán, tên kia căn bản không phải Giới Phong Chi Địa người, chỉ cần hắn còn ở Cửu Vực Hải, chỉ cần chúng ta Dạ gia có thể vượt qua lần đại kiếp nạn này, lão phu sẽ nhường hắn sinh tử lưỡng nan!”

Dạ Trường Không đầu óc tỉnh tỉnh, căn bản không nghe lọt chút nào lời nói, hắn chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là báo thù!

...

...

Thiên Huyền thành lớn.

Bầu không khí làm ồn cực kỳ.

Vương Bảo độ kiếp đã qua, mà tạo thành dư âm, nhưng là nhường Thiên Huyền bên trong tòa thành lớn võ giả không cách nào bình tĩnh!

Thành thần cướp đáng sợ lại không đáng sợ, dù sao có Thành Thần Đài thần trận thủ hộ.

Nhưng mà Vương Bảo Thiên kiếp, nhưng là đáng sợ đáng sợ nhất, chỉ là lôi kiếp trời phù, liền để rất nhiều người trong lòng thật lạnh thật lạnh.

Này nếu như thay đổi bọn họ đi tới, đạo thứ nhất lôi kiếp phải chém thành cặn a!

Nhất làm cho bọn họ cảm giác được khó mà tin nổi, khó có thể tin, đến hiện tại phảng phất đưa thân vào trong mộng chính là, Vương Bảo độ kiếp quá trình.

Nói như thế nào đây.

Mỗi người đều muốn ăn cơm đi?

Vương Bảo độ kiếp, lại như là ăn một bữa cơm đơn giản như vậy!

Đan Khí liên minh tổng bộ.

Hoàn Nhan Liệt sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nuốt ngụm nước, cả người run rẩy, lòng vẫn còn sợ hãi chảy mồ hôi lạnh, làm sao chùi đều chùi không được!

Ở bên cạnh hắn, Võ Địch thần sắc phức tạp, trong nội tâm, lại vô đối

Vương Bảo không chút nào thiện ý nghĩ!

Có chỉ có kính!

Chỉ có hoảng sợ!

“Biểu ca, cảm tạ!” Hoàn Nhan Liệt đỏ mắt lên, đối với Võ Địch lần thứ hai ngỏ ý cảm ơn.

Võ Địch cười khổ một tiếng, nói rằng, “đừng khách khí, huynh đệ chúng ta hai ai với ai a! Ai, chỉ là hi vọng Vương sư đại nhân có đại lượng, đừng nhớ hận chúng ta!”

Hoàn Nhan Liệt vẻ mặt đau khổ, nói rằng, “vậy làm thế nào? Nếu không, ta tự mình lại đi một chuyến nói lời xin lỗi?”

Võ Địch liên tục xua tay, “Đừng, ngươi có thể đừng tìm sự tình a! Chuyện này ta đến xử lý, ngươi yên tâm đi!”

Võ Địch còn có chút tự tin!

Là người, thì có ham muốn!

Nghĩ muốn lấy được một người hảo cảm, làm vui lòng là được rồi.

...

...

Vương Bảo trở lại Đan Khí liên minh.

Ngày thứ hai cũng không lâu lắm, Đan Khí liên minh tổng bộ đội ngũ liền đến.

Người cầm đầu là một cái ông lão áo tím, tóc bạc trắng, này chính là ở Thiên Huyền vực có thể nói hô mưa gọi gió siêu cấp nhân vật, Diệp Ngôn Tông Sư.

Diệp Ngôn Lôi Hành Lệ Phong, ngay lập tức nhường Từ Phi dẫn hắn tìm tới Vương Bảo.

Trong phòng.

Diệp Ngôn nhìn Vương Bảo, dù cho là đã sớm chuẩn bị, nhìn thấy Vương Bảo trẻ tuổi như vậy khuôn mặt, vẫn còn có chút khó có thể tin, câu nói đầu tiên liền không nhịn được hỏi nói, "Vương huynh, không biết ngươi là có hay không sáng tạo ra mới Trú Nhan Đan? Này hiệu quả cũng quá tốt rồi chứ?"

Trú Nhan Đan là cực kỳ kiếm tiền chuyện làm ăn, cung không đủ cầu.

Nếu như thật có hiệu quả như thế trâu bò Trú Nhan Đan, buôn bán còn không đáp số tiền cây tới tay rút gân a.

Vương Bảo lắc đầu, nói rằng, "ta vốn là tuổi trẻ, vẫn chưa tới hai mươi đây!"

Diệp Ngôn vẻ mặt cứng đờ.

Khóe miệng không nhịn được vừa kéo.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Ngươi không tới hai mươi?

Mò ai đó?

Lừa gạt quỷ đây?

Khe nằm, không muốn nói liền nói rõ, như thế nát cớ ngươi có thể thật không ngại nói ra.

Diệp Ngôn trong lòng oán thầm, nhưng không có biểu hiện ra, lập tức đi thẳng vào vấn đề, nói rằng, "Vương huynh, thực không dám giấu giếm,

Thần Mạch Đan là ta sáng tạo ra đến, viên thuốc này ngươi dĩ nhiên có thể tối ưu hóa, thật là làm cho ta mở mang tầm mắt, lần này đến, một cái là cho Vương huynh chúng ta Đan Khí liên minh Tông Sư khách khanh thân phận, một cái khác, thực sự là rất muốn cùng Vương huynh xúc đầu gối trường đàm, thảo luận đan đạo!"

Vương Bảo khóe miệng co quặp, cười gượng nói, "xúc đầu gối trường đàm liền không cần, ta không có cái kia khuynh hướng, ta có cái gì nói cái gì, cũng đừng có khách khí như vậy!"

Diệp Ngôn dở khóc dở cười.

Sau đó bắt đầu tỉ mỉ hỏi dò Vương Bảo Thần Mạch Đan tối ưu hóa vấn đề.

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo đan đạo trình độ vượt xa Diệp Ngôn, hệ thống tinh luyện ra đan đạo hỗn tạp cực kỳ, trải qua đan đạo mọi phương diện, Diệp Ngôn càng ngày càng là khiếp sợ.

Đầy đủ qua có tiểu hai canh giờ, Diệp Ngôn mới chưa hết thòm thèm dừng lại hỏi dò.

Thu hoạch khá dồi dào.

Ở đan đạo lên Diệp Ngôn đụng tới một vài vấn đề, Vương Bảo đều cho hắn từng cái giải đáp, điều này làm cho Diệp Ngôn kinh hãi sau khi, cũng có chút cảm động!

Nhìn Vương Bảo, Diệp Ngôn nói thật, "Vương huynh, ngày hôm nay đa tạ ngươi chỉ giáo, ngươi mới đến Thiên Huyền vực, nếu như có cái gì cần cần giúp đỡ, trực tiếp nói với ta, ta nhất định toàn lực ứng phó!"

Vương Bảo hơi cười, suy nghĩ một chút, vỗ tay cái độp nói rằng, "Diệp lão ca, ta ngược lại thật ra thật có một việc, muốn ngươi hỗ trợ!"

Diệp Ngôn sáng mắt lên, cười to nói, "Vương huynh có thể nói thẳng, ta

khẳng định giúp!”

Vương Bảo cười nói, “ta luyện chế ra một loại đan dược, chuẩn bị bán, Diệp lão ca có thể giúp ta mời chào một hồi người mua!”

Vương Bảo nói tới đan dược, không có tên tuổi, chính là hắn thành thần sau khi hệ thống khen thưởng cho hắn một cái vô danh phương pháp luyện đan luyện chế mà thành.

Căn cứ hiệu quả, Vương Bảo gọi nó bạo chủng đan.

Có điều hiện tại, Vương Bảo quyết định gọi nó [Chùy ca số một]!

Vương Bảo lấy ra Chùy ca số một, tròn vo đan dược, nhìn qua bình thản không có gì lạ, Diệp Ngôn nhưng là cực kỳ thận trọng nhận lấy, đánh giá một hồi, hỏi nói, “Vương huynh, đan dược này tên gọi là gì? Có gì hiệu quả?”

Vương Bảo nói rằng, “nó gọi Chùy ca số một, còn hiệu quả mà, ân, mắt thấy là thật, như vậy, ngươi nơi này có hay không Âm Hư thần cảnh, Dương Thực thần cảnh, dòm ngó đạo cảnh cao thủ? Có, một cảnh giới tới một người!”

Diệp Ngôn tuy rằng không rõ, thế nhưng hắn lần này đi ra, kể cả hắn người theo đuổi, mang không ít cao thủ, mỗi cái cảnh giới đều có.

Rất nhanh, Diệp Ngôn liền gọi tới ba người.

Ba người này đối với Diệp Ngôn cực kỳ cung kính, hành lễ sau khi, đàng hoàng đứng một bên.

Diệp Ngôn nói rằng, “Vương huynh, làm thế nào?”

Vương Bảo lại lấy ra hai viên đan dược, nói rằng, “phân cho bọn họ một người một viên, dùng, ngươi liền biết ta này Chùy ca số một mị lực!”

Bởi vì đối với Vương Bảo cực kỳ khâm phục, Diệp Ngôn cũng có chút chờ

mong.

Ba viên đan dược phân cho ba người, này ba cái võ giả xem trong tay đan dược, không làm sao lưu ý.

Nghe lời ăn vào đan dược.

Cũng không lâu lắm.

Ba cái hàng cả người rung mạnh, tựa hồ là không khống chế được trong cơ thể thần nguyên, khí thế không tự chủ được bộc phát ra!

Cùng lúc đó.

Ba sắc mặt người trở nên ửng hồng, cắn chặt hàm răng, tựa hồ đang chịu đựng cái gì, nửa ngày, ba cái hàng một mặt mộng bức duỗi ra tay của chính mình, hầu như là đồng thời hướng về phía trước hư không đánh ra một chưởng!

Sức mạnh một phát liền thu.

Hư không nổ tung, sức mạnh kinh khủng bao phủ, đứng Diệp Ngôn phía sau vẫn phảng phất ngủ bình thường một lão giả đột nhiên mở hai mắt ra, khẽ quát một tiếng, hai tay hướng về phía trước vung lên, hết thảy bạo phát sức mạnh lập tức bị cản lại.

Diệp Ngôn không có trách tội ba người suýt chút nữa hủy đi nhà, chỉ là nuốt ngụm nước bọt, hút ngụm khí lạnh, mờ mịt thất thần.

Mà ra tay ba cái hàng, càng là ánh mắt đờ đẫn nhìn hai tay của chính mình, trên mặt vẻ mặt, càng ngày càng phong phú.

Vương Bảo thấy thế, hơi cười, “Chùy ca số một! Một cái còn chưa xong đẹp đan dược, có thể kích thích thần nguyên, nhường thần nguyên cấp tốc tăng vọt mấy lần, tốc độ tăng bất định, thế nhưng sẽ không quá thấp!”

“Viên thuốc này có nửa canh giờ hiệu quả, sau nửa canh giờ, thần nguyên

sẽ khôi phục bình thường, cũng không có gì tác dụng phụ!”

Diệp Ngôn quay đầu nhìn về phía Vương Bảo, cực kỳ chấn động nói rằng, “Vương huynh, ta Diệp Ngôn gặp kỳ đan không ít, thế nhưng này Chùy ca số một, cũng thật đáng sợ! Âm Hư, dương thực, dòm ngó nói ba cái đại cảnh giới đều áp dụng, đan dược này nếu như có thể lượng sản...”

“Sợ là có thể làm nổ Cửu Vực Hải a!”

Ba người kia hàng sùng kính nhìn Vương Bảo, đều sắp thành Vương Bảo não tàn fans.

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, “lượng sản là không thể, ta lần này chỉ luyện chế hơn 100 viên!”

Diệp Ngôn có chút tiếc nuối, “Thực sự là quá đáng tiếc!”

Có thể trướng sức chiến đấu đan dược, trên thị trường phi thường nóng nảy, mà này Chùy ca số một, có thể treo lên đánh trên thị trường bất kỳ đan dược.

Nếu có thể lượng sản, trở thành Cửu Vực Hải thủ phủ trong thời gian ngắn liền có thể đạt đến.

“Diệp lão ca, ta đem này chừng trăm viên đan dược bán quyền cho ngươi, ngươi giúp ta bán cái giá cao, có điều ta không muốn cái khác, chỉ cần đỉnh cấp dược liệu!” Vương Bảo cười nói.

Diệp Ngôn rất kích động, vỗ vỗ tay, trầm giọng nói, “Vương huynh yên tâm, chuyện này, bao ở trên người ta, đến thời điểm ta liên lạc một chút Thiên Huyền vực hết thảy đại tông đại tộc, đan dược này dùng được rồi, vậy thì là siêu cấp vật tư chiến lược! Bọn họ nhất định sẽ cảm thấy rất hứng thú!”

Vương Bảo suy nghĩ một chút, nói rằng, “còn có chính là, với bọn hắn nói, có mấy loại dược liệu, có ưu tiên đổi mua quyền!”

Mấy loại dược liệu nói ra.

Diệp Ngôn gật gù, biểu thị nhớ rồi.

Vương Bảo nói chính là luyện chế Thâu Thiên Đại Đạo Đan vài loại vị thuốc chính, bây giờ hắn nơi này đã tích góp vài phần Thâu Thiên Đại Đạo Đan dược liệu.

Chờ đến cơ hội thích hợp, Vương Bảo sẽ đồng thời luyện chế, hấp thu đạo kiếp, lắp một cái tàn nhẫn so với!

...

...

Dạ gia.

Đêm qua thời điểm, tam tộc đại liên minh, rốt cục không nhịn được, liên hợp lại, hướng về Dạ gia đánh giết, các đại tông môn đại tộc cao thủ tuy rằng xem vở kịch lớn, thế nhưng cũng là ở phòng ngừa Dạ gia chạy trốn.

Vốn là, chuyện như vậy không chân chính.

Thế nhưng, ai bảo Dạ gia chính mình tìm đường chết đây, cùng tam tộc nói xong rồi phân bảo bối, quay đầu lại lại không phân, tam tộc chiếm cứ đạo nghĩa điểm cao nhất, bọn họ cũng không ngại bỏ đá xuống giếng.

Vào giờ phút này.

Dạ gia khắp nơi bừa bộn.

Hết thảy mọi người đi rồi, Dạ gia không có chết người, nhưng là, nhưng từng cái từng cái bị đánh phảng phất chó chết, mỗi cái trọng thương.

Đặc biệt là Dạ gia lão tổ, bị đánh cảnh giới đều rơi xuống, một cái cánh tay cũng biến mất rồi.

Ngày đó.

Dạ Trường Không rời đi Dạ gia.

Hắn mang theo tràn ngập sự thù hận, bắt đầu rồi chính mình trở nên mạnh mẽ con đường!

Hắn ý chí vô cùng kiên định, thế muốn tức giận phấn đấu!

Hắn không có gì lo sợ.

Lão tử liền tự cung cũng không sợ!

Thế gian này, còn có cái gì là có thể làm cho ta e ngại...?

------oOo------

Chương 425: Chùy ca số 1 đan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Huyền vực từ từ bắt đầu chấn động lên.

Liền phảng phất một cơn bão táp, đang nổi lên bên trong lớn mạnh, bao phủ, quét ngang, khắp Thiên Huyền vực mỗi một góc.

Hiện tại Thiên Huyền vực võ giả, đều biết một cái siêu cấp trâu bò đan dược, vậy thì là Chùy ca số một.

Đan dược này có gì trâu bò chỗ?

Dùng Diệp Ngôn Tông Sư nhân phẩm bảo đảm đi ra chính là, đây là tuyệt sát chi đan, báo thù chi đan, chiến tranh siêu thần đan, sức chiến đấu không được? Không sao, ăn vào viên thuốc này, sức chiến đấu tăng vọt gấp đôi, gấp ba, thậm chí năm lần, gấp mười lần!

Đan Khí liên minh vốn là Thiên Huyền vực mỗi cái thế lực lớn tập hợp thể, có điều, chủ quản Đan Khí liên minh, vẫn là Diệp Ngôn các loại tam đại đan đạo tông sư cùng tam đại khí đạo Tông Sư.

Những thế lực khác, ở Đan Khí liên minh bên trong, đều có một trưởng lão ghế.

Do Diệp Ngôn chủ đánh, trận này hoàn toàn mới buổi đấu giá, trực tiếp ở Thiên Huyền thành lớn tổ chức, cũng không lâu lắm, các cường giả liền từ từ giáng lâm Thiên Huyền thành lớn.

Trong này, có Thiên Huyền vực hiện nay tam đại đỉnh cao thế lực, Vô Ưu Cốc, Huyết Chiến Môn, Nhất Kiếm Tông, to to nhỏ nhỏ, năm tộc liên minh bên trong, ngoại trừ Vân gia, dù cho là Dạ gia, cũng phái người đến rồi!

Bầu không khí phảng phất một vũng từ từ ấm lên mặt nước, không biết lúc

nào, sẽ sôi trào.

...

...

Dạ gia lão tổ mang theo Dạ Hắc Bạch cùng với hai cái Dạ gia trưởng lão, đi tới Thiên Huyền thành lớn.

Bọn họ rất biết điều.

Bộ dạng biết điều.

Ở cũng biết điều.

Nếu như không phải biết bọn hắn, phỏng chừng ai cũng không nghĩ đến, Dạ gia lão tổ cái này âm u đầy tử khí cụt tay lão già nát rượu, sẽ là Ngộ Đạo cảnh sơ kỳ đại cao thủ.

Đối với Dạ gia mà nói.

Không biết điều không được a!

Tuy rằng quãng thời gian trước, Dạ gia ở đại kiếp nạn bên trong, gắng gượng vượt qua.

Thế nhưng, đó là ở Dạ gia từ trên xuống dưới, ở nguy hiểm nhất bước ngoặt, phát ra mười lần huyết thệ kết quả!

Mười lần huyết thệ, mỗi một lần lời thề đều không giống nhau, mỗi một lần lời thề, đều độc tới cực điểm.

Mãi đến tận như vậy, Chu gia, Lý gia, Thượng Quan gia, thậm chí cái khác Thiên Huyền vực thế lực, lúc này mới tin tưởng, Dạ gia...

Có vẻ như không nói dối!

Có vẻ như bị hãm hại!

[tr u yen cua tui | Net] Ba gia tộc lớn, những thế lực khác đầu lĩnh não não đối với này tự nhiên cũng là tức giận cực kỳ, uất ức cực kỳ, mang theo lòng tràn đầy không cam lòng giận dữ rời đi.

Kết quả là, Vương Đại Chùy danh tự này, cũng bắt đầu phát hỏa!

...

...

Buổi đấu giá ở Thiên Huyền thành lớn to lớn nhất sàn đấu giá tổ chức.

Ngày đó, Diệp Ngôn trù tính chung toàn cục, chuẩn bị kỹ càng tất cả sau khi, khiến người ta bắt chuyện tân khách ra trận.

Các cường giả dồn dập đến, tiến vào trong phòng đấu giá.

Dạ gia lão tổ mấy người, yên lặng đi vào cửa lớn, bọn họ vẫn cứ rất biết điều, thế nhưng, như Dạ gia bực này thi sửa đường con, liền phảng phất trong đêm tối đom đóm, bất luận hắn làm sao biết điều, vẫn để cho người không thể lơ là.

Đột nhiên.

Một đạo tiếng cười lạnh liền vang lên, “A, Dạ Nguyên, các ngươi dĩ nhiên cũng dám đến?”

Dạ gia lão tổ liền gọi Dạ Nguyên, lúc này hắn ngẩng đầu, nhìn về phía âm thanh phương hướng, ánh mắt không khỏi giận dữ.

Nói chuyện, là ông tổ nhà họ Chu!

Trước bọn họ mới vừa hận qua, ông tổ nhà họ Chu sát ý mạnh nhất, Dạ gia lão tổ cụt tay, chính là bái ông tổ nhà họ Chu ban tặng.

Dạ gia lão tổ không đáp lời, bởi vì hắn biết, vào giờ phút này, Dạ gia không thể tái xuất cái gì yêu thiêu thân!

Mà ông tổ nhà họ Chu bĩu môi, đúng là không có tiếp tục bỏ đá xuống giếng, chỉ là đem tin tức này, thông báo Lý gia cùng Thượng Quan gia.

Bọn họ ba gia tộc lớn đã đạt thành nhận thức chung.

Lúc này cùng Dạ gia, đã thành như nước với lửa cục, chỉ phải bắt được thời cơ thích hợp, liền đem Dạ gia tiêu diệt, trước nếu không có Thiên Huyền vực mỗi cái thế lực lớn ở đây, sợ rơi nhân khẩu lưỡi, bọn họ sớm liền làm như thế.

Các cường giả từ từ đến đủ, có tiến vào quý khách phòng, có nhưng là ở đại sảnh ở trong.

Chờ đến tất cả kết thúc.

Diệp Ngôn tự mình lên sàn, đứng bán đấu giá trước đài.

Ánh mắt quét một vòng, Diệp Ngôn hơi cười, nói rằng, “chư vị có thể đến, chính là cho ta Diệp Ngôn mặt mũi, lão phu ở đây cảm ơn chư vị!”

Từng đạo từng đạo khách khí âm thanh âm vang lên.

Diệp Ngôn thân là đan đạo tông sư, Ngộ Đạo cảnh đỉnh cao cũng đến nể tình.

Diệp Ngôn chắp chắp tay, trầm giọng nói, “không nhiều lời nói, chúng ta tiến vào chủ đề, phía dưới, liền để chúng ta tự mình nhìn một chút, này Chùy ca số một đan hiệu quả!”

“Người đến, lên đan!”

Một người thanh niên cầm một cái khay, cung kính đi tới.

Khay trên có ba viên đan dược.

Diệp Ngôn sau đó, lại để cho các cường giả, tự tiến cử ba cái Âm Hư, dương thực, dòm ngó đạo cảnh giới cường giả.

Tuy rằng thí nghiệm đan dược, thực đang lãng phí, thế nhưng, hiệu quả xác thực to lớn nhất!

Muốn cho các cường giả cam tâm tình nguyện bỏ tiền, còn phải nhường bọn họ tín phục mới được.

Ba cái cường giả, dùng Chùy ca số một đan.

Diệp Ngôn mặt mỉm cười vẻ, trong ánh mắt, cũng có chút kích động, đan dược này hắn đã từng âm thầm nghiên cứu qua, thế nhưng chấn động phát hiện, không được pháp.

Đối với Vương Bảo tự nhiên càng thêm vui lòng phục tùng!

Dần dần mà.

Theo ba cái cường giả khí thế trên người kéo lên, từng cái từng cái thí nghiệm ra tay.

Các cường giả bắt đầu chấn kinh rồi.

Dù cho là có chuẩn bị, như cũ là bị Chùy ca số một đan siêu cấp hiệu quả, chấn động tột đỉnh!

Vụ thảo!

Quá trâu bò!

Cái kia Âm Hư sơ kỳ gia hỏa, lúc này dĩ nhiên có thể cùng Âm Hư đỉnh cao sánh vai!

Coi như là dòm ngó nói đỉnh cao tên kia, cũng liền vượt hai cấp, có dòm ngó nói hậu kỳ sức mạnh!

Dù cho, có thời gian hạn chế!

Thế nhưng, trong chiến đấu, tranh thủ từng phút từng giây, thời gian lâu như vậy, đầy đủ!

Các cường giả phấn chấn, kích động, ánh mắt đều là tinh mang lấp loé, nội tâm âm thầm xin thề, không tiếc bất cứ giá nào, nhất định phải đoạt tới tay, nếu không, thật muốn là cùng thế lực khác có xung đột, đại gia kẻ tám lạng người nửa cân thời điểm, đồ chơi này chính là đại sát khí a!

Diệp Ngôn chờ đến các cường giả tâm tình bình phục, liền cười nhạt nói, "Chùy ca số một đan tổng cộng bán đấu giá một trăm viên, mười viên một tổ, chúng ta bán đấu giá mười lần, giá quy định, không dưới giá trị ngàn vạn thần tinh dược liệu, mỗi lần tăng giá, cũng là như thế!"

"Chúng ta lấy thần tinh vì là giá đấu giá, lấy dược liệu làm cuối cùng giao dịch, chư vị, tổ thứ nhất Chùy ca số một đan, hiện tại chụp ảnh!"

"Ra giá đi!"

Diệp Ngôn âm thanh bình thản, không có cỡ nào sục sôi, thế nhưng các cường giả nhưng là nhiệt huyết sôi trào lên.

"Tử Sơn tông, 20 triệu thần tinh, trước tiên thăm dò đường!" Một cái phòng riêng bên trong truyền lên tiếng.

"Ha ha, Tử Sơn lão tổ, 20 triệu dò đường, quá hẹp hòi chứ? Nhất Kiếm Tông, một cái ức thần tinh!"

Các cường giả có trong nháy mắt yên tĩnh.

Dồn dập nhìn về phía Nhất Kiếm Tông phòng khách.

Trong lòng nhưng là cố sức chửi không ngớt, Nhất Kiếm Tông thật rất sao phá sản a, thật rất sao đồ phá hoại a, lúc này mới lần thứ hai tăng giá, liền thêm đến một cái ức thần tinh, lúc này mới tổ thứ nhất a, ngươi rất sao đúng

hay không điên rồi?

Mà vào giờ phút này, Nhất Kiếm Tông trong bao sương, vừa nãy định giá Nhất Kiếm Tông lão tổ, nhưng là lạnh lùng cười, hắn chính là muốn làm ra nhất định muốn lấy được tư thế, bởi vì lão này có linh cảm, lần đấu giá này sẽ, càng đến hậu kỳ, giá tiền sợ là càng cao!

Thời gian trôi qua.

Tổ thứ nhất Chùy ca số một đan, thật sự rơi vào Nhất Kiếm Tông tay, mà giá cả...

Dĩ nhiên đạt đến mười ức 50 triệu thần tinh!

Giá tiền này có thể nói giá trên trời, các cường giả cảm giác mình mồ hôi đều không ngừng được ra bên ngoài dũng, chờ đến tổ thứ hai lên đập, nhiệt huyết khó hòa, tiến vào kịch liệt cướp đập thời gian!

Mười ba ức!

Mười lăm ức!

Hai mươi ức!

Chùy ca số một đan, một tổ so với một tổ giá tiền cao, những kia mua trước đến, tỷ như Nhất Kiếm Tông lão tổ, nhất thời có một loại thông minh lên cảm giác ưu việt, cười trên mặt đều phảng phất mọc ra hoa.

Đầy đủ qua một canh giờ lâu dài.

Thứ mười tổ Chùy ca số một đan, mới lấy bốn mươi ức 50 triệu giá cả thành giao, đấu giá được chính là tam đại đỉnh cao thế lực một trong Huyết Chiến Môn.

Làm lâm thời người bán đấu giá, Diệp Ngôn đủ để tự kiêu, bởi vì hắn chủ trì qua một lần tổng giá trị Gundam (cao tới) hơn hai mươi tỉ buổi đấu giá!

“Không hổ là Vương sư, này tốc độ kiếm tiền... Chà chà!”

Diệp Ngôn trong lòng cảm khái một tiếng, sau đó, nhìn chung quanh một tuần, cao giọng nói, “chư vị, buổi đấu giá chính thức kết thúc, đấu giá được Chùy ca số một đan, có thể đi Đan Khí liên minh tiến hành giao dịch!”

Vừa dứt lời.

Một giọng già nua, đột nhiên vang lên, “Diệp huynh, trước ngươi vẫn không tiết lộ, này Chùy ca số một đan luyện chế người, hiện tại, có thể hay không nhường hắn hiện thân gặp mặt? Dù sao, đan dược chúng ta đều mua, bất nhất lộ hình dáng thấy một mặt, thực sự đáng tiếc!”

Diệp Ngôn mới vừa muốn cự tuyệt.

Bên tai nhưng truyền đến một thanh âm, nhất thời cười nói, “chư vị chờ, Vương sư vậy thì đến!”

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo liền đi tới.

Hắn vốn là không nghĩ ẩn giấu chính mình, dù sao như thế trang bức cơ hội, há có thể từ bỏ?

Đi tới bán đấu giá trước bàn, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “tại hạ Vương Đại Chùy, chính là luyện chế Chùy ca số một đan luyện chế người!”

Vương Bảo một bộ cao lãnh phạm.

Mà vào giờ phút này trên sân bầu không khí, dĩ nhiên tiến vào yên tĩnh trạng thái.

Rất nhiều người nhìn Vương Bảo, khó có thể tin, không thể tin tưởng này rất sao sẽ là một cái đan đạo tông sư!

Quá tuổi trẻ.

Đây là bọn hắn cảm giác đầu tiên!

Sau đó, bầu không khí liền nổ tung!

“Trẻ tuổi như vậy? Lầm chứ?”

“Lá Tông Sư liền ở bên người, nói vậy... Không sẽ sai lầm chứ?”

“Ta trời, là thật sự còn trẻ như vậy, hay là dùng Trú Nhan Đan?”

“Vương Đại Chùy... Làm sao nghe quen thuộc như vậy?”

Âm thanh liên tiếp!

Mà sau một khắc.

Một đạo giống như như lôi đình âm thanh, ầm ầm vang lên, “Là ngươi!!”

Sau một khắc, từ một cái tầng dưới chót trong bao sương, Dạ gia lão tổ từ cửa sổ thoát ra!

Hắn thân thể run rẩy!

Hắn khuôn mặt vặn vẹo!

Hắn tâm hồn hầu như muốn nổ!

Vô cùng phẫn nộ ánh mắt, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, tựa hồ cũng lại không tha cho cái khác!

Dạ Hắc Bạch cùng mặt khác hai cái Dạ gia trưởng lão theo sát phía sau, đều là run rẩy nhìn Vương Bảo.

Vương Đại Chùy!

Đây chính là cái kia Vương Đại Chùy!

Dạ Trường Không đã từng có lưu lại Vương Bảo khuôn mặt ảnh ảnh, bọn họ há có thể không nhớ rõ cái này quen thuộc đại ác ma!

Hãm hại bọn họ Dạ gia!

Suýt nữa diệt tộc!

Hãm hại Dạ Trường Không!

Trực tiếp từ cung, bây giờ càng là biến mất không còn tăm hơi!

Bọn họ đối với Vương Bảo, là hận không thể nuốt huyết, gặm xương, không giết chết, đời này đều đêm không thể chợp mắt!

Các cường giả nhất thời ồ lên lên!

Vương Đại Chùy, bọn họ đương nhiên quen tất, chính là Dạ gia trong miệng, đem Dạ gia hãm hại lớn Ngoan Nhân!

Này Vương Đại Chùy, dĩ nhiên là đan đạo tông sư?

“Ngươi muốn làm gì?”

Vương Bảo còn không có gì phản ứng, Diệp Ngôn cũng đã nổi giận, nhìn Dạ gia lão tổ, nhẹ nhàng phất tay, Diệp Ngôn hộ đạo người, Ngộ Đạo cảnh đại cao thủ liền lên trước một bước, khí thế khóa chặt Dạ gia lão tổ.

Dạ gia lão tổ không hề động thủ, hắn chỉ là nhìn Vương Bảo.

Hắn biết.

Nghĩ bằng Dạ gia chính mình báo thù, đó chẳng khác nào nói chuyện viển vông!

Vương Bảo đan đạo tông sư thân phận, chính là một cái to lớn bia đỡ đạn, Đan Khí liên minh ba Đại Tông Sư, sẽ không mặc kệ, còn lại các cường giả, cũng sẽ không tùy ý bọn họ Dạ gia động thủ!

Đan đạo tông sư.

Ai không nghĩ bán một bộ mặt, kết một cái thiện duyên?

Vì lẽ đó.

Dạ gia lão tổ nhìn Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "ngươi thật là ác độc độc a!"

Vương Bảo hé mắt, sau đó hơi cười, "Ngươi hận ta như vậy, nhường ta đoán xem thân phận của ngươi, ngươi là Dạ gia người chứ?"

Diệp Ngôn ở một bên cười lạnh nói, "Vương sư, đây là Dạ gia lão tổ, Dạ Nguyên!"

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, "thì ra là như vậy! A, ngươi nói ta độc ác? Vậy ngươi là chưa từng thấy Dạ đại thiếu độc ác, ta đây chỉ là tùy tiện đào hố, chính hắn nhảy vào đến, ta có biện pháp gì? Vì lẽ đó, đừng hận ta, muốn hận thì hận Dạ đại thiếu!"

Dạ gia lão tổ tức đến muốn phun máu ra!

Dạ Hắc Bạch đều sắp muốn điên, cố nén ý động thủ!

Đột nhiên.

Một cái phòng riêng bên trong truyền ra tiếng âm, lạnh lùng cực kỳ, nhưng là Nhất Kiếm Tông trong bao sương một kiếm lão tổ, "Dạ Nguyên, không nên vọng động! Vương sư bây giờ là Đan Khí liên minh đệ tứ Tông Sư! Ngươi muốn làm gì? Muốn động thủ? Lão phu khuyên ngươi tỉnh táo một điểm!"

Dứt lời.

Một luồng nhàn nhạt sát cơ, ở trên hư không lóe lên một cái rồi biến mất.

Các cường giả không nói gì, đối với Dạ gia lão tổ biểu thị thương hại.

Chuyện này đối với đầu, thực sự là quá mạnh mẽ a!

Liền các ngươi Dạ gia này phẩm chất, cũng muốn cùng đan đạo tông sư vật tay con?

Người ta cái gì cũng không cần phải nói, chỉ là những kia muốn lấy đến hảo cảm người, ngươi đều không trêu chọc nổi!

Mười cái Dạ gia, cũng không trêu chọc nổi a!

Dạ gia lão tổ lạnh cả người, Dạ Hắc Bạch ba người cũng là uất ức cực kỳ, bốn người đứng ở nơi đó, cả người run rẩy!

Nửa ngày.

Dạ gia lão tổ mở miệng.

Hắn vẫn là nhìn Vương Bảo, thình lình nở nụ cười, âm thanh không chứa một tia cảm tình nói rằng, "ngươi tàn nhẫn! Ngươi độc! Ngươi lợi hại! Lão phu vạn vạn không ngờ tới, ngươi còn có đan đạo tông sư thân phận!"

"Có điều!"

"Ngươi thực sự đáng chết!"

"Không giết ngươi, lão phu không cam lòng!"

"Huyết chiến tông Giang Thiên Hào lão tiền bối, ta Dạ Nguyên ở đây lập lời thề, nếu là lão tiền bối có thể giúp ta giết người này, ta nguyện đại biểu Dạ gia tất cả mọi người, phát Thiên Đạo huyết thệ, lấy nô bộc thân phận, gia nhập Huyết Chiến Môn!"

Bầu không khí lần thứ hai yên tĩnh lại.

Các cường giả tâm hồn chấn động, thực sự không nghĩ tới, Dạ gia lão tổ dĩ nhiên dưới như vậy vốn liếng!

Một toàn bộ đại tộc, lấy nô bộc thân phận gia nhập, này đổi làm ai, ai đều không thể từ chối a!

Dù sao.

Đan đạo tông sư là đại gia.

Mà bộ tộc này nô bộc, là chính mình!

Nô bộc thân phận, cũng là đại diện cho không cần bất kỳ nghi kỵ, có Thiên Đạo huyết thệ, có thể tùy ý sai khiến!

Mà Dạ gia lão tổ lời nói một trận, thình lình lần thứ hai tăng giá cả, "Ta Dạ gia sẽ nghiêng hết thảy, nhập vào Huyết Chiến Môn, ta còn từng ở chúng thần chiến trường, từng chiếm được Thiên Vận Thần đế ba cái tín vật bên trong một cái, cũng có thể cho Huyết Chiến Môn!"

"Nhưng cầu, Giang tiền bối có thể giúp ta một tay, giết cái này ác ma!"

Bầu không khí yên tĩnh một hồi.

Huyết Chiến Môn trong bao sương, một giọng già nua vang lên, "Lão phu... Đáp lại!"

Các cường giả ồ lên!

Huyết Chiến Môn phòng khách, Giang Thiên Hào xuất hiện, hắn khuôn mặt tiều tụy, tóc hoa râm, đứng phòng khách trước cửa sổ, khuôn mặt lạnh lùng!

Bán đấu giá trước đài.

Diệp Ngôn hoàn toàn biến sắc, tức giận nói, "Giang huynh, quá đáng!"

Giang Thiên Hào lắc đầu một cái, nói rằng, “Diệp huynh, xin lỗi, Dạ Nguyên đều như vậy tỏ rõ thái độ rồi, ta Giang Thiên Hào nếu là không nên, có lỗi với ta Huyết Chiến Môn danh tiếng, Huyết Chiến Môn, xưa nay đều là cứng rắn đại danh từ!”

“Vương sư là Đan Khí liên minh đan đạo tông sư!” Diệp Ngôn tức hỏng rồi.

Giang Thiên Hào lặng lẽ.

Tông Sư thì lại làm sao?

Lại không phải ta Huyết Chiến Môn Tông Sư.

Mà lúc này.

Bán đấu giá trước đài, Vương Bảo bỗng nhiên cười nhạt nói, “được rồi, đại gia đều xin bớt giận, không cần sốt sắng như vậy mà, đại gia buông lỏng một chút, nghe ta một lời!”

“Kỳ thực, ta ngoại trừ luyện chế Chùy ca số một đan, còn có Chùy ca số hai đan đây, nếu Huyết Chiến Môn cảm thấy ta Vương Đại Chùy, không cách nào cùng Dạ gia bộ tộc so với, như vậy, ta hay dùng này Chùy ca số hai đan, thêm tăng giá cả!”

“Đại gia có chút chuẩn bị a, bởi vì, đan dược này, quá trâu bò...”

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 426: Ta gọi ngươi 1 âm thanh, ngươi dám đáp ứng sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

Vương Bảo tuy rằng đem Chùy ca số hai thổi đến mức vang động trời, nhưng kỳ thực rất nhiều người vẫn là xì mũi coi thường.

Vào giờ phút này, Giang Thiên Hào đã cho thấy thái độ.

Huyết Chiến Môn tín điều, càng là người không xâm phạm ta, ta cũng phạm nhân, nếu người phạm ta, ta gấp mười lần còn.

Ở đây nhiều người như vậy, ngươi coi như là đan đạo tông sư, có thể luyện chế một ít trâu bò đan dược, thì lại làm sao?

Đối với Giang Thiên Hào bực này Ngộ Đạo cảnh đại năng mà nói.

Mặt mũi quan trọng nhất!

Nếu Giang Thiên Hào đã tỏ thái độ, mặc ngươi thổi thiên hoa loạn trụy, ngày hôm nay cũng là chắc chắn phải chết!

Không thấy Nhất Kiếm Tông còn có Vô Ưu Cốc hai cái đỉnh cao đại tông đều không lên tiếng?

Đó là bởi vì Huyết Chiến Môn, chính là tam đại tông đứng đầu a!

Đan đạo tông sư dĩ nhiên khan hiếm, thế nhưng trắng trợn cùng Huyết Chiến Môn là địch, đó mới là ngu xuẩn!

Bốn phía vang lên lất pha lất phất châm biếm âm thanh.

Vương Bảo không để ý đến, chỉ là lấy ra Thâu Thiên Đại Đạo Đan!

Ánh mắt quét qua, Vương Bảo trực tiếp nhìn về phía Diệp Ngôn Tông Sư bên người cái kia Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ, cười nhạt nói, "tiện nghi ngươi!"

Cái kia Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ hơi nhướng mày, tuy rằng tiếp nhận đan dược, nhưng không có muốn ăn ý tứ.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "làm gì? Không tin ta? Sợ ta độc chết ngươi hay sao?"

Diệp Ngôn liền bận bịu nói rằng, "Trương huynh, Vương sư luyện chế đan dược, khẳng định là kỳ đan không thể nghi ngờ, hắn chắc chắn sẽ không hại ngươi!"

Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ hé mắt, khẽ lắc đầu, tuy rằng không lên tiếng, thế nhưng là cũng đem Thâu Thiên Đại Đạo Đan để vào vào trong miệng.

Đan dược vào bụng!

Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ sắc mặt liền bắt đầu biến đổi lớn!

Thâu Thiên Đại Đạo Đan, trong vòng mười năm có thể thành tựu đại đạo thân thể, đánh cắp đại đạo lực lượng, Thần cảnh bên dưới, căn bản là không có cách hoàn toàn phát huy viên thuốc này thần hiệu!

Mà Ngộ Đạo cảnh, không thể nghi ngờ thích hợp nhất!

Đường lớn này thân thể, có thể để cho bọn họ nhanh chóng thể ngộ tự thân đạo lực, cảm ứng thiên địa đại đạo, mùi vị đó, quả thực thoải mái thấu!

Cái này Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ chính là như vậy, thoải mái không muốn, căn bản không cần tỉ mỉ cảm ngộ, hắn liền có thể cảm giác được trong cơ thể mình nói lực bắt đầu điên cuồng tăng lên, không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung cảm ngộ, tràn ngập trong lòng!

Thời khắc này, hắn cảm giác mình chính là thiên địa con cưng, không cần tu luyện, liền có thể thể ngộ đại đạo, tăng cường đạo lực!

Mà này.

Chỉ là một viên đan dược mang đến.

Này Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ đã mộng bức tại chỗ, kinh hãi nói không ra lời.

Nhìn thấy hắn phản ứng như thế, rất nhiều người sững sờ, thế nhưng Giang Thiên Hào nhưng là đột nhiên cười lạnh nói, "trang? Hữu dụng sao? Đan dược gì có thể cho ngươi đường đường Ngộ Đạo cảnh, khiếp sợ thành như vậy?"

Giang Thiên Hào có thể không tin.

Không chắc chính là Diệp Ngôn sai khiến.

Mà cái kia Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ, lúc này ánh mắt bỗng nhiên hàn mang lấp loé, hừ lạnh một tiếng, bóng người lóe lên, đến gần rồi Giang Thiên Hào, lạnh giọng nói, "Giang tiền bối, không nên xem thường anh hùng thiên hạ! Vương sư luyện chế ra đến cái này đan dược, nói là vạn cổ đệ nhất thần đan, ta cảm thấy cũng không quá đáng, chính ngươi lĩnh hội một chút đi!"

Dứt lời.

Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ hơi híp mắt lại, giơ tay, từng luồng từng luồng thần bí khó lường, chỉ có Ngộ Đạo cảnh mới có thể cảm ứng được đại đạo lực lượng, lăn lộn đi ra!

Giang Thiên Hào ánh mắt ngẩn ra.

Cùng lúc đó, Vô Ưu Cốc cùng Nhất Kiếm Tông trong bao sương, truyền đến hai đạo khẽ ồ lên âm thanh, sau một khắc, hai trưởng thượng tổ cùng nhau hiện thân, xuất hiện ở Giang Thiên Hào bên người.

Nhất Kiếm Tông lão tổ khiếp sợ nhìn Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ, ngơ ngác nói, “đại đạo lực lượng? Ngươi dĩ nhiên... Chẳng lẽ ngươi là đại đạo thân thể?”

Đây là giải thích duy nhất.

Bởi vì chỉ có đại đạo thân thể, mới có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu tùy tâm thả ra đại đạo lực lượng.

“Trước ta không phải!”

Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ cũng rất kích động, cười to nói, “thế nhưng hiện tại, ta đúng rồi! Các ngươi không đoán sai, chính là Vương sư siêu cấp thần đan, mang cho ta đại đạo thân thể! Đan dược này, ngươi liền nói ngưu không ngưu?”

Nhất Kiếm Tông lão tổ kinh ngạc đến ngây người.

Vô Ưu Cốc lão tổ cũng há hốc mồm.

Giang Thiên Hào hít vào một ngụm khí lạnh, quay đầu nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua không cách nào ẩn giấu Tham Lam!

Nếu như nói lúc trước Vương Bảo chỉ là một cái có thể tạo thương (súng) gia hỏa, như vậy hiện tại, ở Giang Thiên Hào trái tim, Vương Bảo dĩ nhiên có thể tạo máy bay đại pháo liên quan cháy tiễn!

Địa vị đó là thặng thặng thặng dâng lên, vẫn không có phần cuối loại kia.

Những người khác đồng dạng là mộng hỏng rồi.

Vây xem đảng vẻ mặt cực kỳ ước ao, đến hiện tại vẫn còn có chút khó có thể tin, vừa nãy Ngộ Đạo cảnh người thủ hộ nói chính là thật sự.

Đặc biệt là Diệp Ngôn các loại đan đạo cường giả.

Bị chấn động càng sâu.

Đan sư địa vị cao, mà hiện tại, Vương Bảo lần thứ hai đem Đan sư, tăng lên tới một cái khác độ cao, này trâu bò kéo oanh Chùy ca số hai đan, quả thực là có thể nói nghịch thiên thần đan!

Khiến người ta biến thành đại đạo thân thể, đối với Ngộ Đạo cảnh mà nói ý vị như thế nào, không cần nói cũng biết!

Quá hoàn mỹ!

Thật đáng sợ!

Quá trâu bò!

...

...

"Làm sao?" Vương Bảo híp mắt cười nhìn Giang Thiên Hào.

Giang Thiên Hào hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi cực kỳ, hắn có thể nghe ra Vương Bảo trong giọng nói trêu chọc.

Chỉ là thời khắc này.

Hắn cũng lại không sinh được chút nào tức giận.

Chùy ca số một không cách nào trợ giúp hắn, hắn hồn nhiên không thèm để ý, nhưng là này Chùy ca số hai, có thể làm cho Ngộ Đạo cảnh cường giả, điên cuồng tăng cao thực lực!

Này giời ạ nếu như bị Vô Ưu Cốc cùng Nhất Kiếm Tông được đan dược cung cấp.

Vậy bọn họ Huyết Chiến Môn, còn làm cái rắm tam tông đứng đầu?

Tuyệt đối không nên hoài nghi tam tông đứng đầu cái tên này lực uy hiếp, liền tỷ như vừa nãy, hắn trả về tỏ thái độ sau khi, Vô Ưu Cốc cùng Nhất Kiếm Tông, thậm chí đều ngầm thừa nhận không lên tiếng.

Nhường Giang Thiên Hào cảm giác được vướng tay chân chính là, vào giờ phút này, coi như hắn mặc kệ Chùy ca số hai đan, trực tiếp đối với Vương Bảo ra tay, như vậy, Vô Ưu Cốc cùng Nhất Kiếm Tông, sợ là sẽ không lại trầm mặc!

Chùy ca số hai đan sức hấp dẫn độ, đủ khiến bọn họ cùng Huyết Chiến Môn là địch!

Làm sao bây giờ?

Giang Thiên Hào trầm mặc.

Hắn nỗ lực suy nghĩ đối sách, nhưng là nhưng bi ai phát hiện, Vương Bảo này Chùy ca số hai đan vừa ra tới, liền phảng phất đứng ở thế bất bại, Vô Ưu Cốc cùng Nhất Kiếm Tông sẽ đuổi tới trợ giúp Vương Bảo.

Mà Giang Thiên Hào thái độ thay đổi, nhường Dạ gia lão tổ trong lòng hoảng sợ, cảm giác được cực kỳ bi thương!

Ma trứng!

Làm cái gì a?

Này sông đại lão dĩ nhiên đang do dự!

Cầu đậu bao tải a!

Giang Thiên Hào sẽ không thật sự nhận sợ chứ?

Phốc ngươi muội, hắn nếu như một sợ, vậy chúng ta Dạ gia...

Diệt tộc ngày, đang ở trước mắt!

Mà Dạ Hắc Bạch, nhưng là trong mắt tinh mang lóe lên, cắn răng gầm nhẹ nói, “Giang tiền bối, đan dược này là hắn lấy ra, không sai! Thế nhưng, đến cùng có phải là hắn hay không luyện chế? Hắn nhưng là đan đạo tông sư, nếu như từ thượng cổ thần tích bên trong được đan dược, chẳng có gì lạ!”

“Ngài ngàn vạn ngàn vạn, chớ bị hắn lừa!”

“Lúc trước hắn, chỉ là chỉ là Giới Phong Chi Địa một cái nho nhỏ tiên cảnh a!”

Dạ Hắc Bạch, thắp sáng Dạ gia lão tổ cái kia ảm đạm nội tâm.

Cũng trực tiếp đánh thức Giang Thiên Hào.

Hắn hơi thay đổi sắc mặt, nhìn chằm chằm Vương Bảo, nhỏ nghĩ một hồi, không phải không thừa nhận, Dạ Hắc Bạch nói, không phải không thể a!

Nếu như hôm nay bị Vương Bảo đùa, sau đó bộc phát ra, hắn mới gọi mất mặt!

“Ngươi nói thế nào?” Giang Thiên Hào trầm giọng nói.

Vương Bảo hé mắt, lười biếng nói rằng, “cái gì nói thế nào?”

“Ngươi lẽ nào liền không muốn chứng minh một hồi?” Giang Thiên Hào lông mày hơi nhíu.

Vương Bảo đột nhiên đưa tay duỗi người, cười to nói, “chứng minh? Ta Chùy ca còn cần phải chứng minh? Vừa nãy sở dĩ đem Chùy ca số hai đan thả ra, là vì cho ngươi một cái bậc thang, nhường ngươi biết khó mà lui, dù sao, ta không phải yêu thích đánh đánh giết giết người!”

“Thế nhưng, ngột ngạt cho rằng ta sợ ngươi a, lão gia hoả!”

“Làm gì? Ngươi vẫn là nghĩ động thủ với ta, vậy thì đến nha! Ai sợ ai a, có loại solo a!”

Giang Thiên Hào, “...”

Các cường giả, “! #￥...”

Vụ thảo!

Hàng này hẳn là điên rồi sao?

Ngươi một cái Âm Hư thần cảnh, ngươi cùng Giang Thiên Hào solo?

Ngươi sao như thế có thể trâu bò đây?

Tìm đường chết cũng không mang theo như vậy a, ngươi chuyện này quả thật chính là việc nghĩa chẳng từ nan muốn chết a, thập tử vô sinh!

Mà Vương Bảo, nhưng là híp mắt, liên tục cười lạnh, tiếp đó, hắn muốn lắp một cái kinh thiên động địa tàn nhẫn so với, lấy ra Thâu Thiên Đại Đạo Đan, ngược lại cũng đúng là vì là Giang Thiên Hào tốt, thế nhưng, lão này cho thể diện mà không cần a!

Đối phó loại này được đà lấn tới gia hỏa, Vương Bảo cũng chỉ có một đối sách, vậy thì là hận!

Hận có điều?

Chạy!

Trở về tiếp tục hận!

Không hận đến đối phương hoài nghi nhân sinh, thề không bỏ qua!

Vốn là lấy Vương Bảo thực lực bây giờ, Âm Hư thần cảnh đỉnh cao, có thể treo lên đánh, Dương Thực thần cảnh có chút mơ hồ, căn bản không phải Giang Thiên Hào đối thủ.

Có điều.

Vương Bảo một cái là có Kiếm ma Uông Thanh Hàn lưu lại thần nguyên, bàng bạc thần nguyên!

Hiện tại Vương Bảo căn bản cũng không có hấp thu bao nhiêu, có điều, nhưng có thể thuyên chuyển trong đó sức mạnh, thực lực tăng vọt, thật đơn giản.

Đương nhiên, này cũng không đủ hận chết Giang Thiên Hào.

Nhường Vương Bảo tự tin, là thành thần sau khi hệ thống gói quà lớn bên trong mở ra đến một món khác bảo vật.

"Dối trá thư khiêu chiến!"

Chỉ cần kí chủ phát sinh khiêu chiến, đối phương đáp lại tên, coi như làm khiêu chiến có hiệu lực, đến lúc đó đối phương sẽ bị hệ thống mạnh mẽ cân đối thực lực.

Nói cách khác.

Giang Thiên Hào tu vi cao, cái kia căn bản không quan trọng lắm.

Trực tiếp kéo thấp tu vi của hắn là được rồi!

Hệ thống chính là như thế bá đạo như thế treo, ngươi còn không nơi nói lý đi!

Dối trá thư khiêu chiến chỉ có một lần sử dụng cơ hội, Vương Bảo trước cũng không nghĩ vận dụng.

Nhưng.

Ai bảo Giang Thiên Hào tìm đường chết!

Nhìn nhìn ngươi trâu bò, ngươi còn nhường ta lão Vương chính minh? Cho ngươi cái bậc thang ngươi không đi, ngươi cần phải nhảy vách núi, ngươi bất tử ai chết?

...

...

Dạ gia lão tổ cùng Dạ gia người bọn họ đều là mừng như điên cực kỳ.

Vương Bảo làm yêu tìm đường chết, bọn họ vui vô cùng.

Báo thù có hi vọng a!

Giang Thiên Hào như thế một tốt diện người.

Ngươi ngay ở trước mặt nhiều người như vậy nói năng lỗ mãng đánh hắn mặt, hắn có thể chịu?

Bạo phát đi, sông đại lão!

Đánh chết cái này hỗn đản!

Mà Giang Thiên Hào, con ngươi chớp qua một vệt sát cơ mãnh liệt.

Trong lòng đối với Vương Bảo hoài nghi càng sâu.

Hơi hít một hơi, Giang Thiên Hào trầm giọng nói, "xem ra, ngươi tám chín phần mười, là ở trang! Ta đã sớm hoài nghi, ngươi trẻ tuổi như vậy, tại sao có thể có như thế cao đan đạo trình độ, hừ, sợ là người trong thiên hạ đều bị ngươi lừa!"

"Chỉ là, ngươi muốn cùng ta solo? Ngươi hỏi một chút chính ngươi, ngươi, phối sao?"

Vương Bảo thần bí Issho (cười), lấy ra dối trá thư khiêu chiến, đồ chơi này những người khác căn bản không nhìn thấy.

Nhìn chằm chằm Giang Thiên Hào, Vương Bảo thản nhiên nói, "ta xứng hay không xứng, ngươi sau đó liền biết rồi! Giang Thiên Hào? Đúng

không?”

Chuyển đề tài, Vương Bảo đột nhiên lệ quát, “Giang Thiên Hào, ta gọi ngươi một tiếng, ngươi dám đáp ứng sao?”

Giang Thiên Hào vẻ mặt âm trầm cực kỳ, căn bản không thèm để ý Vương Bảo hồ đồ.

Chỉ là.

“A, sợ bức! Gọi ngươi một tiếng ngươi cũng không dám ứng! Liền như ngươi vậy sợ hàng, còn ngốc ở bên ngoài mù đi bộ làm cái gì? Về nhà bú sữa đi thôi!”

Giang Thiên Hào bối rối.

Hắn bị mắng?

Vẫn là chửi độc!

Khe nằm! Cái tên này chẳng lẽ thật sự điên rồi? Hắn từ đâu tới lớn mật như thế, đây là thật sự đang tìm cái chết chứ?

Những người còn lại cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ có Dạ gia lão tổ, nước mắt ngang dọc, hắn rõ ràng, ngày hôm nay mối thù này, có thể báo, ổn!

“Ngươi! Tìm! Chết!” Giang Thiên Hào quát khẽ, ánh mắt sát cơ bùng lên!

Vương Bảo cười lạnh nói, “vẫn là câu nói kia, có loại solo a, ta, Vương Đại Chùy, khiêu chiến ngươi, Giang Thiên Hào, ngươi dám ứng sao?”

“Ha ha ha ha!”

Giang Thiên Hào tức giận ngược cười.

Khí thế trên người, từ từ kéo lên, âm thanh lạnh lẽo nói rằng, “có gì không dám? Ta Giang Thiên Hào, đáp ứng sự khiêu chiến của ngươi!”

“Ôi! Ngươi vẫn đúng là đáp lại? Chặc chặc, vậy ta liền không khách khí!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, không nhịn được nở nụ cười!

Mà cùng lúc đó.

Đang chuẩn bị một chưởng vỗ chết Vương Bảo Giang Thiên Hào, đột nhiên chinh ở tại chỗ.

Chớp mắt sau, ánh mắt của hắn để lộ ra cực hạn sợ hãi, không nhịn được kêu to nói, “ngươi... Ngươi đối với ta làm cái gì?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “không có làm cái gì, chỉ là sơ lược thi thủ đoạn, thiến tu vi của ngươi, ôi, thối lui...”

Giang Thiên Hào khí thế trên người cực tốc hạ xuống.

Ngộ đạo trung kỳ!

Ngộ đạo sơ kỳ!

Dòm ngó Đạo Thần cảnh!

Mãi đến tận lui bước đến Dương Thực thần cảnh...

Giang Thiên Hào ngây người như phỗng, triệt để đánh mất năng lực suy tư!

Mà tình cảnh này.

Cũng làm cho mọi người, yên lặng như tờ, chấn động không gì sánh nổi, cảm giác mình như ở trong mộng!

Tình huống gì?

Trước mắt tình cảnh này là rất sao giả chứ?

Hai người đang đùa diễn viên sinh ra chứ?

Đường đường Ngộ Đạo cảnh đỉnh cao đại lão, trong thời gian ngắn bị, đã biến thành Dương Thực thần cảnh? Không đúng, lại hàng rồi, thành rất sao Âm Hư thần cảnh?

Đây rốt cuộc là đang làm lông gà?

“Ngươi...”

Giang Thiên Hào ánh mắt sợ hãi, run rẩy giơ tay, nhìn Vương Bảo, môi run cầm cập, hơi trắng bệch!

“Đừng hoảng hốt!”

Vương Bảo thản nhiên nói, “ngươi này không không chết sao? Sợ cái gì a!”

Giang Thiên Hào đều sắp tan vỡ!

Hắn sức mạnh trong cơ thể, liền phảng phất như là hoa tuyết tan rã, loại này do đựng mà suy lực xung kích độ, không thua gì trời long đất lở diệt thế tai ương!

“Lão tổ!”

Huyết Chiến Môn trong bao sương, rất nhanh lập loè ra tốt mấy cường giả, thậm chí còn có một cái Ngộ Đạo cảnh đại năng!

Nhưng mà.

Liền ở tại bọn hắn muốn dựa vào Oumi Thiên Hào thời điểm, nhưng khiếp sợ phát hiện, căn bản không thể!

Liền phảng phất có một đạo thần bí xa lạ, ngăn cản bọn họ.

Không biết, vào giờ phút này, một cái vuông vức võ đài, ở trên hư không thành lập, đây chính là hệ thống khiêu chiến lôi!

Đừng nói là bọn họ, coi như là đại đạo cảnh lão quái, cũng chịu đựng không được hệ thống a!

"Ngươi đối với chúng ta lão tổ làm cái gì?" Một đám Huyết Chiến Môn cao thủ tâm thần chấn động, nhưng vẫn là quay về Vương Bảo quát chói tai.

Vương Bảo không thèm để ý bọn họ, chỉ là nhìn Giang Thiên Hào, ôm hai tay, cười nhạt nói, "đừng nói ta bắt nạt ngươi, hiện tại đại gia cảnh giới tương đương, thế nhưng ta phỏng chừng ta vừa ra tay, ngươi liền ngã xuống, trước hết để cho ngươi ba chiêu, xoạt xoạt nhân phẩm, đến đây đi ông lão, phát huy ngươi vừa nãy trâu bò kính đi!"

Giang Thiên Hào sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Nơi nào chỉ có chút muốn chiến đấu ý tứ.

Huyết Chiến Môn những cao thủ mắng to cố sức chửi, nhưng chỉ có thể làm gấp.

Nhất Kiếm Tông cùng Vô Ưu Cốc lão tổ, sắc mặt nghiêm túc, cảm ứng bốn phía, bản năng cho rằng, là có cường giả siêu cấp can thiệp, thế nhưng là không hề đoạt được.

Mọi người bị kích thích không nhẹ, khó có thể tin, rồi lại vô cùng kích động, đường đường Huyết Chiến Môn lão tổ Giang Thiên Hào, lại bị bức đến như vậy đất ruộng, đây là muốn lành lạnh sao?

Chỉ có mấy người, tâm tình nhất khổ rồi.

Vậy dĩ nhiên là Dạ gia lão tổ bọn họ.

Bọn họ mộng bức lại mộng bức, trợn mắt ngoác mồm, nghĩ như thế nào cũng không nghĩ đến, sự tình làm sao sẽ phát triển đến như vậy đất ruộng?

Này rất sao tiết tấu không đúng vậy!

Không phải nên sông đại lão gào gào ha hắc một trận mãnh liệt như hổ thao tác, đem cái kia đáng chết Vương Đại Chùy đập chết sao?

Làm sao liền thành bộ dáng này?

Ta phốc ngươi muội, chúng ta Dạ gia báo cái cừu, sao liền như thế khó đây...

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 427: Ngươi trúng độc, gọi Hóa Cốt Miên Chưởng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

“Đến nha!”

“Đến đánh nha!”

“Đứng làm cái gì đấy? Lẽ nào ngươi cho rằng trầm mặc liền có thể tránh thoát đi không?”

“Ta đều nhường ngươi ba chiêu, ngươi vẫn là như vậy sợ so với sao? Thiệt thòi ngươi vẫn là Ngộ Đạo cảnh đại lão, ngươi có thể hay không có chút Ngộ Đạo cảnh tôn nghiêm?”

Giữa sân.

Hầu như yên lặng như tờ.

Chỉ còn dư lại Vương Bảo mắng chiến.

Này câu cuối cùng, nhường Nhất Kiếm Tông lão tổ cùng Vô Ưu Cốc lão tổ các loại Ngộ Đạo cảnh đều là đặc biệt cách ứng.

Cũng làm cho Giang Thiên Hào, cực kỳ đau lòng.

Hắn thân thể run rẩy.

Nắm đấm nhưng là nắm chặt.

Móng tay rơi vào thịt bên trong, đều dường như chưa phát hiện.

Hắn khuôn mặt một trận vặn vẹo, nhìn về phía Vương Bảo thời điểm mang theo sự thù hận, mang theo hoảng sợ, mang theo tránh lui!

Cảnh giới rút bớt, là hắn không thể chịu đựng nỗi đau!

Hắn là Huyết Chiến Môn lão tổ, hắn một tay sáng lập Huyết Chiến Môn, tính tình của hắn từ trước đến giờ đều là hung hăng!

Thế nhưng hắn có hắn sức lực, đó chính là hắn vô địch sức chiến đấu!

Nhưng là hiện tại, hắn sức lực, cách hắn mà đi.

Giang Thiên Hào đã nằm ở sắp tan vỡ biên giới.

Một màn như thế.

Nhường bên trong góc hai cái hàng, rất là thương hại.

“Quá choáng váng, làm sao ngu đến mức cùng lão Vương gậy lên đây? Hắn ai a? Lần này bị lừa thảm rồi chứ?” Lão Miêu lười biếng nằm nhoài Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai thầm nói.

Hỏa Vân Tà Thần cười gượng, nhưng cũng là nhẹ giọng nói rằng, “này rất chủ nhân!”

Hiện tại Hỏa Vân Tà Thần, trong lòng cho rằng, chủ tử nhà mình là vô địch!

Khắp mọi mặt đều là vô địch!

Không thể chiến thắng!

Hắn còn chưa từng gặp chủ nhân thiệt thòi chứ!

Bất kỳ dám nhằm vào chủ nhân hành động, đều không khác nào lấy trứng chọi đá!

Dùng hai chữ đến khái quát, vậy thì là khổ rồi!

Liền tỷ như hiện tại.

Này họ Giang, thật rất sao khổ rồi!

“Xem ra, ta đánh giá cao ngươi!”

Vương Bảo đột nhiên mở miệng, sau đó, từng bước một hướng về Giang Thiên Hào đi đến.

Khí thế trên người ở kéo lên, sát ý ở hội tụ, sức mạnh kinh khủng, dường như thủy triều, hướng về Giang Thiên Hào dâng trào xung kích mà đi.

Giang Thiên Hào đột nhiên ngẩng đầu, cùng Vương Bảo liếc mắt nhìn nhau, trong lòng hàn khí đột ngột sinh ra.

Việc đã đến nước này, Giang Thiên Hào nhận mệnh, hắn đột nhiên hú lên quái dị, sắc mặt cấp tốc đỏ lên, cùng lúc đó, Giang Thiên Hào trong tay, một đạo cổ xưa phù triện xuất hiện, hóa thành một thanh khổng lồ búa!

“Cổ phù Chiến Thần chi chuỳ (nện)!” Nhất Kiếm Tông lão tổ nghiêm nghị nói rằng.

Vô Ưu Cốc lão tổ ánh mắt hàn mang lóe lên, “Lần kia ba người chúng ta thám hiểm, Chiến Thần Điện khẳng định bị hắn cướp sạch, hắn còn không thừa nhận!”

Hiện tại nhưng lòi.

Hai đại lão tổ được kêu là một cái khí a!

Mà Giang Thiên Hào, nhưng quản không được nhiều như vậy, hắn giơ lên cao Chiến Thần chi chuỳ (nện), không cách nào hình dung cự lực sôi trào, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lệ quát, “Thằng nhóc con, đi chết...”

Ầm!

Từng luồng từng luồng kịch liệt nổ tung thanh âm, sau đó vang lên.

Sức mạnh dư âm xung kích, lại bị hệ thống ngưng tụ thành võ đài ngăn trở.

Vương Bảo dừng bước lại, sắc mặt quái lạ nhìn mặt mày xám xịt, tóc tai bù xù, một bộ bị người cứng làm dáng dấp Giang Thiên Hào, không nhịn được thở dài nói, “cần gì chứ!”

Giang Thiên Hào hồn bay phách lạc, tự lẩm bẩm, “Sao như vậy?”

Trong tay hắn cổ phù Chiến Thần chi chuỳ (nện), không chờ hắn vung ra đập về phía Vương Bảo, liền chính mình nổ tung, cũng may bởi vì không có triệt để vung ra, cho tới cổ phù bên trong sức mạnh, không có triệt để kích hoạt, một lần nữa hóa thành một đạo vỡ vụn phù triện.

Nếu không.

Lần này tự bạo phản phệ, hắn sẽ chết cầu.

Vương Bảo cười nói, “này rất đơn giản, thì tương đương với một cái một tuổi búp bê (em bé), bị người cường nhét vào một khối mấy ngàn cân Đại Chùy, ngươi liền Đại Chùy đều không nắm được, còn muốn đập người?”

Giang Thiên Hào khóe miệng cuồng quất.

Không chờ hắn phản ứng lại, Vương Bảo trong tay kiếm gỗ lấp loé mà ra.

Cùng lúc đó, Vương Bảo ánh mắt lạnh lẽo, kiếm gỗ khẽ hất hư không, vẽ ra một đạo xán nát đường vòng cung, ánh kiếm lấp loé thời gian, nói đạo kiếm khí qua lại hư không, phảng phất thuấn di bình thường, bao phủ lại Giang Thiên Hào đầu!

Bá.

Ánh kiếm biến mất.

Vương Bảo thu kiếm, đứng ngạo nghễ hư không, nhạt âm thanh nói, “ta đã

cho ngươi cơ hội!”

Rầm!

Giang Thiên Hào thi thể rơi xuống, rơi trên mặt đất, va nát không ít cái bàn.

Giữa sân.

Bầu không khí triệt để nổ tung.

Tất cả mọi người là ngơ ngác nhìn Giang Thiên Hào thi thể.

Này rất sao nhưng là Ngộ Đạo cảnh đỉnh cao đại năng thi thể a!

Liền như thế chết ở nơi này.

Chết uất ức!

Nhìn nhìn cái kia con mắt, chết không nhắm mắt a!

“Lão tổ!”

Từng đạo từng đạo bi thương rống to vang lên, nhưng là Huyết Chiến Môn mấy cái lão tu, bọn họ vọt tới Giang Thiên Hào thi thể bên người, run rẩy nhìn Giang Thiên Hào.

Nửa ngày.

Một cái Ngộ Đạo cảnh ông lão bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “hỗn đản, ta giết ngươi...”

Vèo!

Ông lão cấp tốc hướng về Vương Bảo vọt tới.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Nhất Kiếm Tông lão tổ đột nhiên tiến lên một bước, sôi trào kiếm ý dường như thiên địa chi kiếm, bỗng nhiên xuất hiện ở tâm thần của mọi người trong lúc đó, mọi người kinh hãi, cái kia Huyết Chiến Môn ông lão, càng là dừng tại chỗ.

Nhất Kiếm Tông lão tổ nhạt âm thanh nói, "Giang huynh chết đáng tiếc, thế nhưng, Vương sư dù sao cũng là Đan Khí liên minh Tông Sư, chuyện này, chấm dứt ở đây đi!"

Lúc nói chuyện, Nhất Kiếm Tông lão tổ trong mắt, sát ý rất đậm!

Huyết Chiến Môn ông lão khắp cả người phát lạnh, không dám làm bừa, oán hận nhìn Vương Bảo một chút, cực kỳ uất ức hạ xuống, sau đó cùng Huyết Chiến Môn những người khác, mang theo Giang Thiên Hào thi thể, không nói một lời rời đi.

"Đa tạ!" Vương Bảo quay về Nhất Kiếm Tông lão tổ chắp chắp tay.

"Vương sư không cần khách khí!" Nhất Kiếm Tông lão tổ cười nhạt nói, sau đó, xoay chuyển ánh mắt, hỏi nói, "những người này, Vương sư chuẩn bị làm thế nào? Có muốn hay không lão phu hỗ trợ?"

Hắn nói, là Dạ gia lão tổ đám người.

Mà vào giờ phút này Dạ gia lão tổ bọn họ, ánh mắt đều là mang theo mờ mịt, tựa hồ không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này.

Vương Bảo nhìn bọn họ một chút, lắc đầu một cái nói rằng, "không cần! Bọn họ muốn báo thù, tùy tiện đến!"

Không phải Vương Bảo trách trời thương người, Bồ Tát tâm địa, là thật sự không đem Dạ gia lão tổ bọn họ để ở trong mắt.

Nhường Nhất Kiếm Tông lão tổ hỗ trợ, còn phải nợ một cái nhân tình, không đến nỗi.

...

...

Buổi đấu giá kết thúc.

Vương Bảo được lượng lớn quý hiếm dược liệu.

Thậm chí, Thâu Thiên Đại Đạo Đan dược liệu, đều tích góp hai mươi phần.

Sau lần đó mấy ngày, Vương Bảo luyện chế ba viên Thâu Thiên Đại Đạo Đan, cho Diệp Ngôn lưu lại một viên, bán cho Nhất Kiếm Tông cùng Vô Ưu Cốc một viên.

Ba lần luyện đan, ba lần đạo kiếp giáng lâm, Vương Bảo lần thứ hai nhường Thiên Huyền vực đại tông ngổn ngang.

Liền đạo kiếp đều có thể hấp thu.

Này rất sao vẫn là người sao?

Hơn nữa trước Giang Thiên Hào uất ức cái chết.

Kết quả là, Vương Bảo triệt để trở thành cấm kỵ, rất nhiều người đạt thành một cái nhận thức chung, vậy thì là, người như thế, chọc không được, không thể chạm vào a!

...

...

Ngày đó, Vương Bảo suốt đêm rời đi Thiên Huyền thành lớn.

Ra khỏi thành sau rất lâu, lão Miêu mới nói thầm nói, “ra cái thành mà thôi, còn lén lén lút lút như vậy sao!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “hết cách rồi, fans quá nhiều, không chịu nổi bọn họ thương tâm!”

Lão Miêu trợn tròn mắt, nhổ nước bọt nói, “ta xem ngươi là cừu quá nhiều người, sợ tiết lộ hành tung, bị người ghi nhớ lên đi! Cái kia Nhất Kiếm Tông lão tổ cùng Vô Ưu Cốc lão tổ xem ánh mắt của ngươi, liền rất quái lạ, sợ là đã sớm chuẩn bị động thủ!”

Vương Bảo tức giận nói, “Từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy, chạy đi!”

Hỏa Vân Tà Thần lập tức triệu ra một chiếc linh thuyền.

Ba cái hàng đang chuẩn bị xuất phát, đột nhiên, xa xa truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết.

“Có gì đó quái lạ!” Lão Miêu lập tức tinh thần.

Vương Bảo cũng là hiếu kì cực kỳ, vung tay lên, che lấp hơi thở của bọn họ, thẳng đến âm thanh truyền đến nơi.

Cũng không lâu lắm, liền nhìn thấy phía trước một chỗ ao trong cốc, vài đạo lưu quang vọt lên, hướng về xa xa đi vội vã.

Ao cốc bên dưới nào đó địa, một người trung niên nằm trên đất, ngực bụng vài nơi kiếm động.

Vương Bảo lắc mình mà vào, xuất hiện ở người trung niên bên cạnh người, thấp giọng sờ sờ mũi của hắn, còn có một tia khí tức, nhưng phỏng chừng cách cái chết không xa.

Suy nghĩ một chút, Vương Bảo hướng về người trung niên trên người vỗ một cái.

Trực tiếp tinh luyện tính mạng của hắn.

Người trung niên vết thương nhanh chóng khép lại, tuy rằng chưa hề hoàn toàn phục hồi như cũ, thế nhưng, nhưng cũng rên lên một tiếng, mở mắt ra.

“Ngươi... Ngươi là ai?” Người trung niên kinh hô một tiếng, bỗng nhiên

đứng dậy về phía sau rút lui.

Vương Bảo tức giận nói, “Ta cứu mạng ngươi, ngươi liền hỏi ta cái này?”

“Ai?”

Người trung niên sờ sờ ngực, trên mặt một mảnh mờ mịt, hắn biết thương thế của chính mình, khẳng định là chắc chắn phải chết, hiện tại vết thương đều vảy.

“Ân công!”

Người trung niên cảm kích cực kỳ chắp chắp tay, thành khẩn nói rằng, “tại hạ là Lưu Vân học viện giáo viên Trần Võ Hải, đa tạ ân công ân cứu mạng!”

“Không sao cả!”

Vương Bảo gật gù, hỏi nói, “trước những kia là người nào? Làm gì giết ngươi?”

Trần Võ Hải hơi thay đổi sắc mặt, sau đó liền nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “bọn họ là phó viện trưởng bên người bại hoại, bởi vì ta... Ta biết phó viện trưởng bí mật, vì lẽ đó, mới bị bọn họ truy sát!”

“Bí mật?”

Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn.

“Cái gì bí mật?”

Lão Miêu ló đầu.

“Nói mau nói mau!”

Hỏa Vân Tà Thần nhích lại gần.

Trần Võ Hải một mặt mộng bức.

Ngươi muội, này cái gì phản ứng a?

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, trừng hai cái hàng một chút, liền cười nói, "đừng chấp nhặt với bọn họ, đều là chưa từng thấy bí mật chủ, cái kia cái gì, đến cùng cái gì bí mật?"

Trần Võ Hải có chút do dự có nên hay không nói.

Vương Bảo vừa nhìn, liền bất mãn nói, "Ta đem ngươi từ đường ranh sinh tử kéo trở về, trả giá ta một viên vô thượng thần đan, ta cũng không cầu ngươi báo lại cái gì, chỉ là xuất phát từ hiếu kỳ, liền ngươi đây đều không thể thỏa mãn ta?"

Trần Võ Hải không khỏi thẹn thùng.

Đúng đấy.

Nếu không là trước mắt cái này ân công, chính mình hiện tại từ lâu trở thành thi thể.

Còn có cái gì, không thể nói?

Nghĩ tới đây, Trần Võ Hải khẽ cắn răng, nói rằng, "ân công, phó viện trưởng bí mật chính là... Hắn bí mật luyện chế con rối!"

Vương Bảo khóe miệng co quặp, "Liền này? Luyện chế con rối sao? Phạm pháp a?"

Trần Võ Hải cười thảm nói, "đó cũng không là bình thường con rối, là huyết con rối, cần dùng người sống luyện chế, ta hoài nghi hắn được vạn cổ trước đây Ma Tông huyết khôi tông công pháp tu luyện!"

"Cái kia cũng thật là cái người xấu!" Vương Bảo gật gù.

Lão Miêu cùng Hỏa Vân Tà Thần nhưng là có chút vô vị, còn tưởng rằng

cái gì bí mật chứ, nguyên lai đơn giản như vậy.

“Được rồi, ngươi đi đi, ta khuyên ngươi đừng về cái kia cái gì Lưu Vân học viện!” Vương Bảo nói rằng.

Trần Võ Hải thần sắc hơi động, không nhịn được nói rằng, “công tử, ta xem ngài oai hùng bất phàm, thâm minh đại nghĩa, lẽ nào liền không muốn giúp giúp trong học viện những kia người đáng thương?”

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, “này còn cần ngươi nói? Ta nhất định sẽ đi a!”

“Thật sự?”

Trần Võ Hải rất kích động.

Vương Bảo ha ha cười, “Đó là đương nhiên!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo lắc mình biến hóa, đã đã biến thành Trần Võ Hải dáng dấp.

Trần Võ Hải mộng bức hỏng rồi, chỉ vào Vương Bảo nói không ra lời, Vương Bảo vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói rằng, “ta sẽ đi làm đại sự, ngươi tốt nhất mai danh ẩn tích tìm cái địa phương xa xa, cái kia cái gì, ngươi có người nhà sao? Có cũng tiếp đi, tỉnh (tiếp kiệm) bị liên lụy!”

Trần Võ Hải máy móc nói rằng, “ta không cha không mẹ là cái cô nhi, ta còn không thành gia đây!”

Vương Bảo thở dài nói, “thật là một người đáng thương, đi thôi, tìm địa phương theo đuổi ngươi hạnh phúc đi thôi, cứu vớt thế giới chức trách lớn, liền rơi vào trên người ta!”

...

...

Trần Võ Hải đi rồi.

Lúc đi rất mờ mịt, Vương Bảo trả lại (còn cho) hắn không ít lộ phí, đầy đủ hắn thành gia lập nghiệp.

Mà không giống nhau: Không chờ Vương Bảo bọn họ lên đường (chuyển động thân thể).

Xa xa nhưng là kéo tới vài đạo lưu quang.

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, nhìn về phía nơi đó, lưu quang dần dần tới gần, sau đó chính là một đạo kêu sợ hãi, "Gặp quỷ?"

Vèo vèo vèo.

Mấy đạo nhân ảnh hạ xuống.

Chính là vừa bay đi mấy người kia.

Bọn họ hậu tri hậu giác trở về, nghĩ đem Trần Võ Hải thi thể mang đi, để ngừa sinh biến đây, cái nào ngờ tới, trước mắt dĩ nhiên đứng một cái sống sờ sờ Trần Võ Hải!

Thật giời ạ gặp quỷ!

"Tốt ngươi cái Trần Võ Hải, may mà chúng ta trở về một chuyến, nếu không, liền bị ngươi đã lừa gạt đi tới!" Cầm đầu một người trung niên cười lạnh nói.

Vương Bảo thở dài nói, "vì sao a? Các ngươi vì sao phải quay về? Ta hiện tại thần công đại thành, một cái có thể đánh mười cái, các ngươi tại sao phải quay về muốn chết?"

Một đám hàng ngẩn ngơ.

Ma trứng.

Trần Võ Hải không chỉ có khởi tử hoàn sinh, đầu óc cũng tú đùa?

“Ông lão, là ngươi cứu cho hắn?” Dẫn đầu trung niên ánh mắt sát cơ bùng lên, nhìn về phía Hỏa Vân Tà Thần.

Hỏa Vân Tà Thần không lên tiếng, lẳng lặng đợi đám này ngu ngốc lĩnh hộp cơm.

Dẫn đầu trung niên giận dữ, phất tay một cái nói rằng, “lên cho ta, toàn bộ đều làm thịt, không giữ lại ai!”

Phía sau hắn mấy người đáp lời một tiếng, chia làm hai nhóm, một nhóm hướng về Vương Bảo vọt tới, mặt khác một nhóm nhằm phía Hỏa Vân Tà Thần.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo đột nhiên tiến lên một bước.

Trong phút chốc, trong hư không, từng đạo từng đạo ánh kiếm ngang dọc sắp xếp, giống như đợi mệnh quân đội bình thường, hình thành một đạo khủng bố sát trận.

Đây là Thiên Tuyệt Kiếm Quyết bên trong Sát Kiếm Trận!

Dâng trào sát ý cùng sức mạnh, làm cho người trung niên một đám hàng hình ảnh ngắt quãng tại chỗ, đặc biệt là cái kia dẫn đầu trung niên, trên mặt là cực kỳ mộng bức, cảm giác mình não dịch không đủ dùng!

Vụ thảo!

Tình huống gì a?

Này Trần Võ Hải là ăn cái gì thần dược? Trước còn phảng phất giun dế như thế, hiện tại làm sao liền thành Sát thần?

Chẳng lẽ, đúng là thần công đại thành?

Ta phốc ngươi muội, này rất sao cái gì thần công? Như thế lợi hại như thế treo? Chuyện này quả thật chính là kỳ tích a!

“Nhiêu... Tha mạng!”

Một đám hàng đều là Âm Hư thần cảnh thực lực, đều sợ vãi tè rồi, dẫn đầu trung niên thân thể run rẩy, bắt đầu xin tha.

Vương Bảo không lại với bọn hắn dài dòng, cong ngón tay búng một cái, từng đạo từng đạo kiếm khí xuyên qua không ít người mi tâm.

Chỉ còn dư lại dẫn đầu trung niên, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Vương Bảo tiến lên, vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười híp mắt nói rằng, “đừng sợ!”

Ta rất sao có thể không sợ?

Dẫn đầu trung niên suýt nữa tan vỡ.

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta không giết ngươi, mang ta về Lưu Vân học viện liền thành, thực không dám giấu giếm, ta thần công đại thành, liền con đường quay về đều đã quên, ngươi không sẽ châm biếm ta chứ?”

Dẫn đầu trung niên ngẩn ngơ.

Khe nằm, này rất sao cũng có thể?

Có điều.

Đã quên tốt!

Nhặt về một cái mạng nhỏ a!

“Sao dám sao dám!”

Dẫn đầu trung niên xoa một chút mồ hôi lạnh, nghiêm túc cẩn thận nói rằng, “Trần gia yên tâm, ta Điền Đại Pháo bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ, ngài xin mời...”

“Ngoan!”

Vương Bảo gật gù, đón lấy liền tùy ý nói rằng, “đúng rồi, quên nói rồi, ngươi đã trúng ta Hóa Cốt Miên Chưởng chi độc, vì lẽ đó, ngươi tốt nhất bé ngoan nghe lời, nếu không, sau một tháng, ngươi toàn thân sẽ hóa thành một than nước, rất thảm!”

“A?” Điền Đại Pháo há hốc mồm, sau đó chính là không ngừng được hoảng sợ, “Ngươi... Ngươi... Ngươi... Không thể! Ta không ăn ngươi bất luận là đồ vật gì!”

Vương Bảo âm hiểm cười nói, “ai nói với ngươi, tất yếu ăn mới có thể trúng độc, ta vừa nãy vỗ bờ vai của ngươi, độc khí liền tiến vào thân thể của ngươi, vì lẽ đó, ngươi hiện tại là đang hoài nghi ta? Có muốn hay không ta hiện tại liền để ngươi độc phát thử xem?”

Điền Đại Pháo rơi nước mắt.

Vỗ vỗ vai liền có thể hạ độc?

Này mẹ nó cũng quá khó lòng phòng bị!

Còn thử xem đây.

Thử cái kê nhi!

Này nếu như thật sự, ta sẽ chết, cái kia đến chết nhiều oan a...

------oOo------

Chương 428: Ta muốn làm phó viện trưởng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có Hóa Cốt Miên Chưởng uy hiếp.

Điền Đại Pháo ngoan ngoãn phảng phất con gà con, cái kia thật đúng là biết gì nói nấy ngôn vô bất tẫn, ở trong miệng hắn, Lưu Vân học viện phó viện trưởng Thẩm Huyền Minh quả thực chính là cái đỉnh đầu sinh sang lòng bàn chân lưu mủ đại ác nhân.

Mà nhường Điền Đại Pháo rất nhanh tan vỡ chính là, hắn phát hiện Hỏa Vân Tà Thần cùng con kia kỳ quái mèo yêu, dĩ nhiên là "Trần Võ Hải" người theo đuổi.

Điều này làm cho Điền Đại Pháo càng thêm kinh hãi cực kỳ.

Gaunt sao thần công đại thành a!

Vậy thì có tiểu đệ? Hơn nữa một tới vẫn là hai?

Này giời ạ chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết thần công đại thành, bát phương làm lễ?

Thế nhưng điều này cũng bái quá nhanh hơn điểm chứ? Ta dẫn người mới rời khỏi bao nhiêu thời gian?

Điền Đại Pháo không hiểu nổi, có điều này không trở ngại hắn đối với Vương Bảo càng thêm sợ hãi.

Lưu Vân học viện.

Đây là ở Thiên Huyền vực địa vị cực cao một nhà học viện.

Sở dĩ địa vị cao, là bởi vì Lưu Vân học viện cao cấp võ lực, không chút nào kém Nhất Kiếm Tông cỡ này đỉnh cao đại tông, thậm chí, còn mạnh hơn.

Thế nhưng Lưu Vân học viện chưa bao giờ có tranh bá ý nghĩ, bọn họ chỉ canh giữ ở chính mình mảnh đất nhỏ lên, giáo dục ra rất nhiều thiên tài.

Luận danh vọng, Lưu Vân học viện mới là Thiên Huyền vực thứ nhất.

Vào giờ phút này, Lưu Vân học viện cao tầng sân khu một gian tĩnh thất bên trong,

Trong phòng vang lên nhẹ nhàng lanh lảnh tiếng chuông.

Thẩm Huyền Minh khẽ nhíu mày, nhìn lướt qua bên trong ao máu con rối, đứng dậy đi ra ngoài, ngoài cửa là một lão giả, chính là Thẩm Huyền Minh lão bộc, hầu hạ hắn hơn nửa đời người.

“Ta không phải đã phân phó, lúc tu luyện không cho quấy rối ta sao?” Thẩm Huyền Minh có chút bất mãn nhẹ quát.

Lão bộc mau mau giải thích nói, “chủ nhân, xảy ra vấn đề rồi! Điền Đại Pháo trở về!”

Thẩm Huyền Minh khóe miệng co quặp, “Đại pháo trở về thì trở về, chẳng lẽ ta còn phải đi đón hắn?”

Lão bộc cười khổ nói, “chủ nhân, là như vậy, Điền Đại Pháo không phải là mình trở về, hắn... Hắn mang đi những người kia, một cái đều không trở về, trái lại, nhường hắn truy sát Trần Võ Hải, nhưng bình yên không ngang trở về!”

“Cái gì?”

Thẩm Huyền Minh ánh mắt tinh mang lóe lên.

Sớm này Trần Võ Hải, Thẩm Huyền Minh liền đến khí, thì có sát ý, là một cái như vậy tiểu nhân vật, dĩ nhiên bởi vì một cái huyết con rối xuất hiện

chuyện ngoài ý muốn, tìm hiểu nguồn gốc tra được trên người mình, nhường hắn vô cùng phẫn nộ.

“Điền Đại Pháo hắn hẳn là chán sống rồi?”

Thẩm Huyền Minh gầm lên, khí mặt đều đang run rẩy, “Phái người đi đem hắn bắt tới!”

“Lão nô đã khiến người ta đi tới!” Lão bộc cúi đầu nói rằng.

“Hừ! Ta ngược lại muốn xem xem hắn làm lý lẽ gì!” Thẩm Huyền Minh ánh mắt sát cơ bùng lên, nặn nặn nắm đấm, ánh mắt từ từ tràn ngập lên một tầng huyết ảnh.

...

...

Học viện giáo viên định cư khu.

Điền Đại Pháo chỉ vào một cái trong đó sân, run giọng nói, “Trần gia, nơi này chính là ngài nơi ở!”

“Há, là nơi này a, thật giống có chút ấn tượng, được rồi, ngươi có thể đi rồi!” Vương Bảo phất tay một cái nhạt tiếng nói.

Điền Đại Pháo vẻ mặt có chút khó có thể tin.

Khe nằm!

Thả ta đi?

Thật giả a?

Chẳng lẽ là âm mưu?

“Nghĩ cái gì đây? Đến cùng có đi hay không?” Vương Bảo trừng mắt lên.

“Cái kia cái gì, Trần gia, ta độc...” Điền Đại Pháo cẩn thận từng li từng tí một nói rằng.

“Yên tâm, chỉ cần ta không xúc động, ngươi sẽ bình yên không ngang!” Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Điền Đại Pháo đại hỉ cực kỳ, vội vàng nói tạ, mà chân sau đáy bôi trơn, cẩn thận mỗi bước đi sau khi, lúc này mới vung lên chân chạy như điên.

Mãi đến tận đi ra ngoài rất xa, Điền Đại Pháo mới ngừng lại, nhìn phía sau, Điền Đại Pháo lau mồ hôi lạnh, cảm giác thấy hơi hư thoát, chiến đều đứng không vững, ngồi trên mặt đất.

“Nhặt về một cái mạng nhỏ a!” Điền Đại Pháo tự lẩm bẩm.

Nhưng vào đúng lúc này.

Một đạo thanh âm lạnh như băng đột nhiên vang lên, “Điền Đại Pháo!”

Điền Đại Pháo cả người run run một cái, ngẩng đầu, liền nhìn thấy ba cái người áo đen, trong lúc nhất thời buồn từ tâm đến, liền vội vàng đứng lên.

Không chờ hắn nói chuyện, một cái trong đó người áo đen đưa tay, trực tiếp thẻ Điền Đại Pháo cái cổ, hừ nhẹ một tiếng, nhanh chóng rời đi.

Rất nhanh.

Điền Đại Pháo liền bị mang tới Thẩm Huyền Minh trước mặt.

Quỳ rạp dưới đất.

Điền Đại Pháo run lẩy bẩy, hoảng sợ cực kỳ, so với đối mặt Vương Bảo đều cần sợ hãi!

“Đại pháo, ngươi thật đúng là Bồ Tát tâm địa a, ta phái ngươi đi giết người, ngươi nhưng đem người mang về!” Thẩm Huyền Minh gằn giọng cười nói.

Điền Đại Pháo vội vã giải thích, ủy khuất nói, “Phó viện trưởng, ta là bị bức ép! Ngài không biết, hiện ở cái kia Trần Võ Hải, thực lực vượt xa Âm Hư thần cảnh, hay là đều đạt đến dòm ngó đạo cảnh giới! Ta căn bản không phải hắn một chiêu chi địch!”

Thẩm Huyền Minh khóe miệng mãnh đánh, đột nhiên một cái tát giật đi ra ngoài, lớn quát, “Thứ hỗn trướng, ngươi làm lão phu ngớ ngẩn sao? Hắn lúc trước chỉ là Âm Hư sơ kỳ, lúc này mới bao lớn sẽ, đạt đến dòm ngó nói?”

Điền Đại Pháo rơi nước mắt.

Ngươi hỏi ta?

Ta rất sao nào có biết a?

Thế nhưng sự thực chính là như vậy, không tin cũng phải tin a!

“Phó viện trưởng, ta Điền Đại Pháo nếu như nói dối một chữ, bị thiên lôi đánh a! Hắn... Hắn nói hắn thần công đại thành, ta cũng không biết hắn tu luyện cái gì thần công, ngược lại hắn thật giống đánh mất trí nhớ lúc trước, liền trở về con đường, ở nơi nào đều quên!”

Điền Đại Pháo ba ba đem sự tình nhặt trọng yếu toàn bộ ói ra một lần.

Thẩm Huyền Minh chau mày.

Có chút nghi ngờ không thôi.

Ngươi muội.

Cái gì thần công, có thể khiến người ta tăng lên tới trình độ như thế này? Này mẹ nó quả thực chính là ngồi trên trên phi kiếm trời tốc độ tu luyện a!

Quá giời ạ nhanh hơn!

Điền Đại Pháo nói không giống như là giả.

Này nếu như thật sự...

“Ký ức đánh mất? Trang hay là thật không ký ức?”

Thẩm Huyền Minh tự lẩm bẩm, vẻ mặt âm tình bất định.

Ở học viện ở trong, hắn vẫn đúng là không tiện hạ thủ, học viện phần lớn khu vực đều ở lão viện trưởng giám sát trận quản giáo bên dưới.

Trước hắn là dựa vào phó viện trưởng tên, nhường Trần Võ Hải làm nhiệm vụ, lúc này mới đem hắn lừa gạt ra học viện, lại tới một lần nữa phỏng chừng liền không xong rồi.

Thế nhưng huyết con rối việc, lúc này xa xa không tới có thể bại lộ thời điểm, nếu không, hắn có Kujo Seimei, cũng không đủ chết, Trần Võ Hải, phải diệt trừ!

Trầm tư hồi lâu.

Thẩm Huyền Minh trầm giọng nói, “đại pháo, từ giờ trở đi, ngươi liền đi Trần Võ Hải nơi đó nhìn chằm chằm!”

“A?”

Điền Đại Pháo đột nhiên run run một cái, sợ hãi cực kỳ, “Phó viện trưởng, ta...”

Thẩm Huyền Minh ánh mắt chớp qua một đạo sát cơ, cười lạnh nói, “có đi hay không? Không đi, ta hiện tại liền làm thịt ngươi!”

Điền Đại Pháo tâm hồn cực kỳ thê lương, không dám tiếp tục nhiều lời nửa chữ, bất đắc dĩ oan ức gật gù.

“Nhớ kỹ, hắn có chút động tĩnh, ngươi cũng phải hướng về ta báo cáo, còn có, cái này ngươi cầm...”

Thẩm Huyền Minh lấy ra một cái màu máu bình nhỏ, gằn giọng nói, “tìm cơ hội, nhường hắn ăn đồ vật bên trong!”

Nhường ta hạ độc?

Điền Đại Pháo cảm giác độ khó của nhiệm vụ tăng lên gấp bội, run run tiếp nhận bình nhỏ.

“Há mồm!” Thẩm Huyền Minh đột nhiên quát khẽ.

Điền Đại Pháo không dám không trương, sau một khắc, một viên màu máu viên thuốc, rơi vào trong miệng hắn, Thẩm Huyền Minh lạnh quát, “Nuốt xuống!”

Điền Đại Pháo được kêu là một cái khí a.

Tê liệt!

Ngươi rất sao cũng cho ta hạ độc!

Thẩm Huyền Minh nhạt âm thanh nói, “yên tâm đi, ngươi nuốt vào này viên độc đan, chỉ cần ta không xúc động, thì sẽ không bạo phát, ta cảnh cáo ngươi, cho ta thành thật một chút, nếu không thì, hừ hừ...”

Hanh ngươi muội a, lão tử hiện tại thân bên trong hai độc, thật bức cuống lên ta, ta rất sao cái gì cũng mặc kệ!

Điền Đại Pháo trong lòng rít gào, trên mặt nhưng làm bộ lo sợ tát mét mặt mày dáng dấp, Thẩm Huyền Minh lại dặn vài câu, hắn liền đi.

Điền Đại Pháo đi rồi, người lão bộc kia trầm giọng nói, “chủ nhân, chẳng lẽ không phái người trong bóng tối giết Trần Võ Hải?”

Thẩm Huyền Minh thở dài nói, “trong học viện giết người, quá không an toàn, một khi tiết lộ, phiền phức liền lớn! Trần Võ Hải không có chứng cứ,

đúng là cũng không sợ hắn nói lung tung, ta là không nghĩ ra phiền phức...”

“Có điều... Ám sát...”

“Như vậy!”

Thẩm Huyền Minh sáng mắt lên, gằn giọng nói, “ngươi lập tức đi tổ chức sát thủ Ám Dạ nơi đó, treo một cái nhiệm vụ! Tuy rằng tỷ lệ không lớn, nhưng nếu như có thể giết Trần Võ Hải, trả giá một chút cũng đáng!”

Lão bộc lập tức lĩnh mệnh mà đi.

...

...

Vương Bảo nhường Hỏa Vân Tà Thần thu thập gian nhà.

Lão Miêu nằm nhoài Vương Bảo trên bả vai hỏi nói, “lão Vương, ngươi không đi giết cái kia phó viện trưởng?”

Vương Bảo liếc lão Miêu một chút, tức giận nói, “Ngươi là đậu bỉ sao? Cái kia hàng Ngộ Đạo cảnh trung hậu kỳ tu vi, ta có thể làm ra qua hắn?”

Lão Miêu bĩu môi, “Trang cái gì a, ngươi liền ngộ đạo đỉnh cao đều giết chết qua!”

“Đó là bất ngờ!”

“Vậy cũng lấy báo cáo a!”

“Ngươi có chứng cứ a? Song phương địa vị cách xa lớn như vậy, tin ngươi vẫn là tin hắn?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, dứt lời, bắt nạt nói, “Nói đi nói lại, Tà thần ta còn có thể hi vọng hi vọng, ngươi cũng quá không hăng hái, đến hiện tại còn là một vật biểu tượng, ngoại trừ đánh không xấu, ngươi nói một chút ngươi

còn có cái cái gì?”

Lão Miêu cuống lên, xù lông, kêu quái dị nói, “meo cái meow, Miêu gia gần nhất thì có linh cảm, sẽ tới một lần tiến nhanh hóa, đến thời điểm ta treo lên đánh ngộ đạo đều không phải việc khó!”

“Thổi đi ngươi!” Vương Bảo một mặt không tin.

Lão Miêu tức giận bất bình, trực tiếp nhảy ra ngoài, lấy biểu thị chính mình tức giận.

Thu thập gọn gàng sau khi.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến một đạo giòn tan âm thanh, “Trần giáo viên? Ở sao?”

Vương Bảo đi ra ngoài, sáng mắt lên, bên ngoài là một cái váy trắng nữ tử, dài đến tuy rằng không phải đỉnh cấp đẹp đẽ, nhưng vóc người tuyệt đối có thể đánh chín mươi chín phân.

Vương Bảo cười ha ha tiến lên, nói rằng, “ngươi là...”

Nữ tử khẽ nhíu mày, có chút bất mãn nói, “Trần giáo viên, ngươi đúng hay không nhiễm bệnh? Ngày hôm qua ngươi đều không đi dạy khóa, là ta dạy thay!”

Vương Bảo gãi đầu một cái, cười gượng nói, “kỳ thực, ta gần nhất tu luyện xảy ra sự cố, thần trí có chút không rõ, quên một chút sự tình, cái kia cái gì, cô nương ngươi tới thật đúng lúc, vừa vặn giúp ta hồi tưởng một hồi ký ức!”

Nữ tử trợn mắt ngoác mồm, “Ngươi mất trí nhớ?”

“Không sai!” Vương Bảo gật gù.

Nữ tử tấm tắc lấy làm kỳ lạ, vòng quanh Vương Bảo quay một vòng, ngờ vực nói rằng, “ngươi đúng hay không đang nói đùa?”

“Sao có thể chứ!” Vương Bảo đàng hoàng cười ngây ngô.

Nữ tử vẫn còn có chút không tin.

Mãi đến tận Điền Đại Pháo đi vào.

“Trần gia, ta lại trở về, Trần gia làm người nhường tiểu nhân thập phần kính nể, quyết định đi theo làm tùy tùng hầu hạ Trần gia tả hữu!” Điền Đại Pháo nói ngay cả mình đều không tin lý do.

“Ngươi tới thật đúng lúc, ta hỏi ngươi, ta đúng hay không mất trí nhớ?” Vương Bảo đối với Điền Đại Pháo nháy mắt mấy cái.

Điền Đại Pháo ngẩn ngơ, nhìn thấy học viện mỹ nữ giáo viên Điền Tâm cũng nhìn mình, lĩnh ngộ lại đây, liền vội vàng gật đầu, “Đúng đấy, Trần gia ngài thật sự mất trí nhớ, liền trở về đường đều quên!”

“Ngươi xem đi!” Vương Bảo quay về Điền Tâm buông tay.

Điền Tâm lúc này mới có chút tin.

Vương Bảo đối với Điền Đại Pháo phất tay một cái, nói rằng, “ngươi đi bên trong hỗ trợ, thu thập gian phòng!”

Điền Đại Pháo đại hỉ, vậy thì tiếp nhận rồi? Quá rất sao dễ gạt gẫm, mau mau rắm điên chạy tiến vào.

Điền Tâm trợn mắt ngoác mồm, “Điền Đại Pháo làm sao như thế nghe lời ngươi? Hắn nhưng là phó viện trưởng nơi đó hộ vệ!”

Vương Bảo nghiêm túc cẩn thận nói rằng, “ta theo phó viện trưởng quan hệ tốt vô cùng, người bình thường ta đều không nói cho hắn, lại nói cô nương, ta còn không nhớ rõ tên của ngươi, như vậy, chúng ta tìm một chỗ, cố gắng nhờ một chút thế nào?”

Điền Tâm đôi mi thanh tú một túc, cảnh giác nói, “Ta phát hiện ngươi thật

sự đổi không ít, thật giống... Đồi bại, ngươi hãy tìm Điền Đại Pháo tìm ký ức đi thôi, ta đi rồi, nhớ tới ngươi buổi chiều còn có lớp!”

Dứt lời, Điền Tâm liền rời đi sân.

Vương Bảo thở dài nói, “xe này không mở tốt, thất bại!”

Trở lại trong phòng.

Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu chính ngồi ở một bên, nhìn thấy Vương Bảo đi vào, Hỏa Vân Tà Thần vội vã đứng lên đến.

Vương Bảo nhìn về phía bận việc Điền Đại Pháo, ngoắc ngoắc tay nói rằng, “trước tiên đừng thu thập, ngươi tới, ta có lời hỏi ngươi!”

Điền Đại Pháo lập tức chạy tới, cung kính nói, “Trần gia ngài có việc xin cứ việc phân phó!”

Vương Bảo hé mắt, nhìn chằm chằm Điền Đại Pháo, sau nửa ngày cười lạnh nói, “ngươi là nằm vùng chứ?”

“A?”

Điền Đại Pháo trong nháy mắt mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Ma trứng!

Vậy thì bại lộ?

“Trần gia, ngài lời này sao nói, ta làm sao sẽ là nằm vùng, ta... Ta...”

Điền Đại Pháo nỗ lực nghĩ cớ.

Vương Bảo vung vung tay, nói rằng, “ngươi là phó viện trưởng người, trước còn muốn giết ta tới, nương nhờ vào ta khẳng định là mang theo mục đích đến, có điều, ngươi là nằm vùng không quan trọng lắm, ta cũng không sợ, tuy rằng ta không nhớ rõ, cùng phó viện trưởng trong lúc đó, đến cùng xảy

ra điều gì hiểu lầm, cho tới hắn cần phải giết ta, thế nhưng ngươi có thể tranh thủ nói cho hắn, giữa chúng ta, kỳ thực có thể xóa bỏ!”

Điền Đại Pháo đều sắp khóc, “Trần gia, ta không phải nằm vùng, thật không phải...”

“Không phải? Vậy ngươi liền không có gì dùng đây...”

Vương Bảo ánh mắt đột nhiên hàn mang bùng lên, âm hiểm cười nói.

Điền Đại Pháo há hốc mồm.

Một mặt mộng bức.

Này mới phản ứng được, không ngờ như thế ta rất sao chỉ có thừa nhận nằm vùng, mới có đường sống?

Này nằm vùng làm...

Thật rất sao khổ rồi!

“Ta là nằm vùng! Trần gia! Ta chính là phó viện trưởng nằm vùng!”

Điền Đại Pháo lập tức thề xin thề, chỉ lo Vương Bảo dùng Hóa Cốt Miên Chưởng độc giết hắn.

“Không sai, làm rất tốt! Nằm vùng nhưng là một cái quang vinh mà gian khổ nghề nghiệp!” Vương Bảo vỗ vỗ Điền Đại Pháo vai.

Điền Đại Pháo khóc không ra nước mắt.

Chờ tất cả thu thập thỏa đáng sau khi, Vương Bảo bắt chuyện Điền Đại Pháo lại đây, hỏi nói, “ta hỏi ngươi, làm sao mới có thể lên làm viện trưởng?”

Điền Đại Pháo ngay lập tức sẽ cho quỳ, quỳ đến vững vàng mà, trong lòng điên cuồng rít gào, ngươi rất sao một cái bính cấp giáo viên, ngươi phải làm

viện trưởng? Ngươi sao không lên trời đây?

“Hiện tại viện trưởng là Đoan Mộc Tôn lão tiền bối, hắn mới nhậm chức trăm năm, khoảng cách hắn dỡ Nhâm Viễn lắm!” Điền Đại Pháo giải thích.

Vương Bảo sờ sờ cằm, “Như vậy a, cái kia phó viện trưởng đây?”

Điền Đại Pháo có chút không hiểu Vương Bảo ý nghĩ, hàng này muốn làm gì? Làm sao hung hăng nghĩ trèo lên trên?

“Phó viện trưởng... Trần gia ngài tu vi cũng không đủ a, chỉ có Ngộ Đạo cảnh cường giả, mới có thể làm phó viện trưởng, hơn nữa, còn cần rất cao tư lịch, ngài chuyện này...” Điền Đại Pháo không dám nói quá trắng ra.

Vương Bảo ha ha cười, “Nói cách khác, phó viện trưởng là có cơ hội, đúng không? Tu vi không đủ, tư lịch đến tập hợp, cái này phó viện trưởng, ta là làm định, đại pháo, hiện tại giao cho ngươi một cái quang vinh nhiệm vụ!”

“Từ hiện tại ngươi, ngươi chính là ta quân sư quạt mo, đến đến đến, nói cho ta, như thế nào mới có thể nhanh chóng tăng lên tư lịch? Sự tình thuận lợi, có phần thưởng nha...”

------oOo------

Chương 429: Người này đan đạo, tuyệt đối không tầm thường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Điền Đại Pháo cái này mới nhậm chức quân sư quạt mo vẫn rất có vật liệu.

Nhanh chóng cho Vương Bảo liệt kê ra mấy cái có thể tăng lên tư lịch con đường.

Có điều có mấy lời, Điền Đại Pháo cũng chỉ có thể ở trong lòng nhổ nước bọt.

Vậy thì là...

Hắn cảm thấy đến Vương Bảo tu luyện thần công, thực sự là cái vua hố đồ chơi.

Mất trí nhớ liền không nói.

Còn rất sao nương theo vọng tưởng chứng.

Này rất sao cái gì thần công a?

Cho lão tử lão tử cũng không luyện!

Đương nhiên, thật đến một khắc đó, Điền Đại Pháo vẫn phải là thừa nhận chính mình tuyệt bức sẽ nuốt lời, đầu óc thiếu cọng dây liền thiếu chứ, thực lực mới là căn bản.

Điền Đại Pháo đàng hoàng mang theo Vương Bảo đi tới học phần đường.

Điền Đại Pháo giải thích nói, “Trần gia, mặc kệ là học sinh vẫn là giáo viên, đều có học phần, dựa theo ta quy củ của học viện, nghĩ tranh cử phó viện trưởng, một vạn học phần là điểm mấu chốt!”

“Ta hiện tại có bao nhiêu phân?” Vương Bảo hỏi.

“Cái này, đến tra tra!”

Điền Đại Pháo lưu loát đi vào học phần đường, phụ trách trực ban giáo viên liếc mắt nhìn Vương Bảo, cấp tốc tra xét tra vài đạo thẻ ngọc, nhạt âm thanh nói, “Trần Võ Hải, ba cái học phần!”

Ba cái?

Vương Bảo một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Khe nằm!

Ba cái cùng một vạn? Này rất sao là trời cùng đất chênh lệch a, lão Trần ngươi lăn lộn sao liền thảm như vậy?

Điền Đại Pháo cẩn thận từng li từng tí một nói rằng, “Trần gia, làm sao bây giờ?”

Vương Bảo tức giận nói, “Còn có thể làm sao? Tiếp tục theo: Đè trước ngươi nói cái kia mấy cái con đường đi!”

Điền Đại Pháo từ thiện mà chảy, nghe lời vô cùng, đầu tiên, mang theo Vương Bảo đi tới giảng bài cung điện.

“Trần gia, giảng bài cung điện là tự do, bất kỳ giáo viên cũng có thể báo danh, có điều, có thể hay không thông qua, cần xem bản lãnh của chính mình, nếu như thông qua, có thể cho phép thụ một bài giảng, hoàn thành một lần giảng bài, sẽ thêm hai mươi học phần!”

“Ta trước tiên đi báo danh!”

Phụ trách giảng bài cung điện báo danh giáo viên liền lợi hại, hiện nay trực ban đó là một vị dòm ngó nói sơ kỳ cao thủ, cũng là Lưu Vân học viện đặc cấp giáo viên.

Đây là một ông lão, vốn là, nhìn thấy Điền Đại Pháo cùng Vương Bảo đi vào, còn mặt mỉm cười đây, thế nhưng nghe xong Vương Bảo yêu cầu cùng tự giới thiệu sau khi.

Ông lão bối rối!

Trần Võ Hải?

Âm Hư sơ kỳ?

Nhập học viện mười năm nhậm chức giáo viên, đem ra được tư lịch?

Một cái mộc hữu!

Tu luyện tới điểm nhấp nháy?

Một cái mộc hữu!

Bàng môn đại đạo tu luyện?

Một cái mộc hữu!

Ta phốc ngươi cái muội a, ngươi rất sao là đến đùa lão tử chứ? Ngươi cái này một cái bình thường tiểu giáo viên, ngươi còn muốn ở giảng bài cung điện cho học sinh thậm chí giáo viên giảng bài?

Ngươi thụ cái cà chân a!

Ngươi có cái gì có thể thụ?

Thụ ngươi này da mặt dày a?

“Cút!”

Ông lão tại chỗ liền kéo xuống mặt to dài, tức giận quát lớn nói, “người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng, nhưng nghĩ một bước lên trời, chỉ bằng

ngươi cũng nghĩ giảng bài? Lại hầm lên mấy ngàn năm đi!”

Điền Đại Pháo hơi thay đổi sắc mặt, cảm giác muốn hỏng việc.

Có điều nhường Điền Đại Pháo há hốc mồm chính là, Vương Bảo thình lình không phát hỏa, trái lại cười híp mắt nói rằng, “tiền bối, ta nhưng là Thẩm Huyền Minh, Thẩm viện phó người!”

Điền Đại Pháo tại chỗ liền cho quỳ!

Suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Trời ạ.

Cái tên này, thật rất sao vô liêm sỉ không biết xấu hổ!

Ngươi là phó viện trưởng người? Lời này nếu để cho Thẩm Huyền Minh nghe được, còn không được phi ngươi một mặt a?

Có điều.

Thẩm Huyền Minh ở Lưu Vân học viện danh vọng, nhưng là cực cao, điều này làm cho ông lão thái độ có thay đổi to lớn, chau mày, nhìn Vương Bảo, hoãn âm thanh nói, “coi như ngươi là phó viện trưởng người, cũng không thể... Ân... Cũng không thể xằng bậy a!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “nhìn thấy hắn là ai sao? Điền Đại Pháo, phó viện trưởng bên người hồng nhân, hiện tại liền Điền Đại Pháo, phó viện trưởng đều mặc ta điều động, ngươi giác đến quan hệ của chúng ta, có thể nông?”

“Vì lẽ đó a tiền bối, ngươi coi như không nể mặt ta, cũng đến cho đại pháo một bộ mặt a, không cho đại pháo mặt mũi, cũng đến cho phó viện trưởng một bộ mặt a, đúng hay không?”

Ông lão được kêu là một cái khí a!

Nhất rất sao phiền các ngươi những này chơi quy tắc ngầm người!

“Xem tiền bối dáng dấp như vậy, rất khó khăn a, được thôi, ta liền không miễn cưỡng tiền bối, có điều phó viện trưởng nơi đó, ha ha...”

Vương Bảo làm dáng phải đi, trực tiếp xoay người.

Ông lão lông mày run lên giật mình trong lòng, mau mau nói rằng, “Trần giáo viên các loại...”

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn ông lão.

Ông lão khẽ cắn răng, âm tình bất định nói rằng, “nếu Trần giáo viên có công khai giảng bài chi tâm, vậy ta cũng không thể ngăn, ta vậy thì cho ngươi báo danh!”

Vương Bảo gật gù, “Vậy thì đa tạ, chính là không biết, ta xếp hạng thứ mấy a?”

Ông lão vẻ mặt tối tăm nói rằng, “gần nhất giáo viên đều rất bận rộn, công khai giảng bài chỉ có mấy cái, trưa mai, liền có thể đến phiên ngươi!”

“Không sai!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở, chỉ trỏ bàn, ý tứ sâu xa nói rằng, “yên tâm đi, ta sẽ ở phó viện trưởng trước mặt, thế ngươi nói tốt vài câu!”

Ông lão lúc này mới tâm tình khá hơn một chút, cười nói, “khách khí!”

Chờ đến Vương Bảo cùng Điền Đại Pháo rời đi, ông lão nụ cười trên mặt vừa thu lại, tức giận nói thầm nói, “không bản lĩnh còn muốn công khai giảng bài? Ta ngược lại muốn xem xem, ngày mai ngươi làm sao mất mặt!”

...

...

Nghĩ nhanh chóng tăng lên chính mình học phần, giáo viên ngoại trừ công khai giảng bài, còn có mấy cái con đường.

Một cái là mang đội rèn luyện, càng là nguy hiểm khu vực, an toàn trở về sau tăng cường học phần càng nhiều, nhưng hạn mức tối đa cũng là một trăm phân.

Lại một cái, là vấn đáp bảng, trong học viện có cái to lớn trụ đứng, mặt trên là các loại vấn đề, có thuộc về treo giải thưởng loại vấn đề, treo giải thưởng chính là học phần.

Cuối cùng, chính là dạy học khen thưởng a, dựa theo học viện quy tắc, mỗi cái giáo viên làm giới dạy dỗ đến học sinh, tăng lên một cái cảnh giới nhỏ, thêm thập phần, một cảnh giới lớn, thêm hai mươi phân, mười năm làm một giới, bây giờ Trần Võ Hải dạy khóa này học viên, đã tới gần giải tán.

Vương Bảo cảm thấy, cùng Thẩm Huyền Minh cứng hận không phải biện pháp.

Vừa đến hắn vẫn đúng là không phải là đối thủ, Thẩm Huyền Minh tuy rằng luyện chế huyết con rối, thế nhưng cũng không phải trực tiếp giết người, tuy rằng thuộc về nghiệp chướng người xấu, thế nhưng hệ thống thừa nhận không thừa nhận còn chưa biết.

Vì lẽ đó.

Không thể cứng hận, vậy thì từ từ đi.

Tối thiểu, tăng lên địa vị của chính mình sau khi, nói chuyện cũng là có phân lượng, không đến nỗi giống như bây giờ, ngươi nói phó viện trưởng luyện chế huyết con rối? Phần lớn người đều sẽ giác hắn điên rồi.

Hơn nữa tăng lên học phần quá trình, cũng là trang bức quá trình, Vương Bảo vẫn là rất hưởng thụ.

Cân nhắc một chút, Vương Bảo từ bỏ rèn luyện, lựa chọn từ mặt khác hai cái con đường vào tay.

Vấn đáp bảng ngay ở học viện trên quảng trường lớn.

Nơi này mỗi ngày đều có rất nhiều người vây quanh, có chính là nghĩ tuyên bố treo giải thưởng, có nhưng là vắt hết óc muốn hoàn thành mặt trên nhiệm vụ, bởi vì đây là phất nhanh con đường một trong.

Điền Đại Pháo đối với này khá là quen thuộc, xe nhẹ chạy đường quen mang theo Vương Bảo đi tới nơi này sau, cung kính nói, "Trần gia, ngài trước tiên lựa chọn đáp đề bảng lên vấn đề, sau đó nhớ kỹ dãy số, sau khi cần muốn nhận đối ứng đáp đề thẻ ngọc, để ngừa có người trong bóng tối thao tác, thẻ ngọc chính là lão viện trưởng luyện chế, sẽ không có vấn đề!"

Vương Bảo gật gù.

Hướng về đoàn người áp sát mà đi.

Phía trước chính là đáp đề bảng.

To lớn bảng danh sách, to lớn biểu hiện diện, mặt trên không ngừng hướng lên trên tuần hoàn lăn từng đạo từng đạo vấn đề.

Vương Bảo xem xét hồi lâu, con mắt đột nhiên nhắm lại, lộ ra một vệt nụ cười.

Qua gần nửa canh giờ, Vương Bảo nói ra liên tiếp dãy số, Điền Đại Pháo từng cái ghi nhớ, đón lấy liền xoay người đi tới bên cạnh kiến trúc.

Chờ cầm về đối ứng dãy số gặp phải, Điền Đại Pháo lúc này mới có thời gian đi đối chiếu đáp đề bảng.

Sau đó.

Hắn liền bối rối.

Đầu tiên là năm mươi bảy hào vấn đề, vậy thì yêu nghiệt, ra đề mục rõ ràng là Lưu Vân học viện Đan sư phân viện phân viện trưởng.

Này nâng vấn đề, Điền Đại Pháo xem không hiểu, nhưng chỉ xem mặt sau treo giải thưởng học phần hạn mức, Điền Đại Pháo liền không nhịn được chảy ra mồ hôi lạnh.

Đầy đủ một ngàn học phần a!

Trực tiếp đạt đến hạn mức tối đa!

Vấn đề này, tuyệt bức cao thâm đến trình độ ngoại hạng a!

Khe nằm!

Trần gia đây là muốn làm gì? Ngài rất sao không phải muốn học phân sao? Ngài tuyển vấn đề như vậy là muốn ồn ào loại nào a? Chẳng lẽ ngài còn có thể đáp đi ra? Người ta đường đường đan đạo tông sư nói ra vấn đề, ngươi có thể đáp đi ra?

Nháo đây?

Điền Đại Pháo quái lạ liếc mắt nhìn Vương Bảo.

Phát hiện Vương Bảo vẻ mặt rất chăm chú ở đáp đề dáng vẻ, không khỏi khóe miệng cuồng quất.

Quả nhiên a!

Cái kia thần công quả nhiên không phải cái đồ chơi hay a!

Ngoại trừ điên cuồng gia tăng rồi một ít thực lực, liền rất sao không phải cái đồ chơi hay, này đầu óc tuyệt bức Oát!

Thỉnh thoảng liền đánh một hồi!

Điền Đại Pháo tư tưởng bắt đầu vân du, nghĩ đến chính mình hiện tại bi thảm tình cảnh, hối tiếc tự đau thương, thân nặng “Song” độc, con đường của chính mình ở phương nào?

“Được rồi!”

Vương Bảo âm thanh âm vang lên, vỗ vỗ Điền Đại Pháo vai, “Giao lên đi!”

Điền Đại Pháo một mặt mộng bức.

Được rồi?

Phốc ngươi muội, như vậy cũng tốt?

Lúc này mới bao lâu trôi qua? Nhiều như vậy cao điểm giá trị vấn đề, thả này có thậm chí dài đến nửa năm đều không ai có thể đáp đi ra vấn đề, ta liền vân du thiên ngoại một hồi, ngươi liền hoàn thành?

“Ai, đầu óc là đồ tốt a! Thiếu mất thật không được!”

Điền Đại Pháo trong lòng nhổ nước bọt, trên mặt tự nhiên không dám biểu hiện ra, mang theo vài đạo thẻ ngọc, thẳng đến bên cạnh kiến trúc.

Giao thẻ ngọc thời điểm, người phụ trách kia nhìn về phía Điền Đại Pháo ánh mắt rất là quái lạ, hãy cùng ở xem một cái lớn kẻ ngu si giống như.

Điền Đại Pháo chạy trối chết.

Trở lại Vương Bảo bên người.

Vương Bảo lần thứ hai nói ra thật nhiều dãy số.

Điều này làm cho Điền Đại Pháo có chút tan vỡ.

Gia!

Trần gia!

Ta tùy tiện làm ồn ào là được, xong chưa a?

“Trần gia, những vấn đề này, ngài đều có đáp án?” Điền Đại Pháo cẩn thận từng li từng tí một cân nhắc ngữ khí của chính mình lời nói.

Vương Bảo tùy ý nói rằng, “đều là đưa phân đề, không trả lời không đáp, này đáp đề bảng không sai, tặng không gần ba ngàn phân! Như vậy xem ra, một vạn cũng không phải rất xa mà, ha ha ha!”

Ha ngươi muội!

Điền Đại Pháo trong lòng điên cuồng rít gào.

Khe nằm, còn đưa phân đề? Tặng không ngươi ba ngàn phân? Ngươi làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi? Trả lời đúng mới có phần, đáp sai rồi quỷ tài cho ngươi phân!

Nhắm mắt.

Điền Đại Pháo lần thứ hai đi tới bên cạnh kiến trúc, người phụ trách kia là cái trung niên người, nhìn thấy Điền Đại Pháo, ánh mắt có chút không quen, “Ngươi tại sao lại đến rồi?”

Điền Đại Pháo trong lòng không chắc chắn, thế nhưng, đến cùng trước đây đi theo Thẩm Huyền Minh, vẫn là rất kiên cường, bá đạo nói rằng, “ngươi quản nhiều như vậy làm gì? Ta đến lĩnh đáp đề thẻ ngọc... Làm gì? Ngươi đây là ánh mắt gì? Không biết ta là Thẩm viện trưởng hộ vệ sao?”

Thẩm Huyền Minh hộ vệ thân phận, vẫn rất có uy hiếp lực.

Người trung niên kia không dám tiếp tục nói thêm cái gì, tuy rằng nhưng vẫn là ánh mắt khinh bỉ, thế nhưng miệng pháo công kích nhưng là thả xuống.

Liền như thế tới tới lui lui.

Thời gian đã đến chiều.

Vương Bảo đưa tay duỗi người, nhường Điền Đại Pháo chính mình trở lại,

chính mình nhưng là nhàn nhã trở về tiểu viện.

Chỉ có điều.

Đến cửa tiểu viện thời điểm, nhưng nhìn thấy một bóng người xinh đẹp, đồng thời, Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu đứng cửa một bên, một bộ xem cuộc vui dáng dấp.

“Là Điền muội muội a!” Vương Bảo cười đi tới.

Điền Tâm mặt cười mang theo sương lạnh, tức giận nói, “Ai là ngươi Điền muội muội, Trần giáo viên, xin tự trọng!”

Vương Bảo buông tay, “Ta lớn hơn ngươi, gọi ngươi một tiếng Điền muội muội, ta không chịu thiệt!”

Điền Tâm bộ ngực run lên, lăn ba lăn.

Ngươi không chịu thiệt? Ngươi đương nhiên không chịu thiệt, là ta chịu thiệt, thật không nhìn ra, cái tên này dĩ nhiên như vậy vô liêm sỉ.

Điền Tâm không muốn nhiều phản ứng Vương Bảo, thở phì phò nói, “Trần giáo viên, ngươi buổi chiều lại không đi học, lại là ta cho ngươi dạy thay, tuy rằng chúng ta lớp học sát bên, thế nhưng, mời ngươi có chút đức hạnh nghề nghiệp, ta cho ngươi biết, đây là một lần cuối cùng, xem ở chúng ta là hàng xóm mặt mũi lên, ta mới giúp ngươi, ngươi nhưng...”

“Hừ, lời tận ở đây, ngươi tự lo lấy!”

Điền Tâm nói xong, xoay người đi tới sát vách tiểu viện.

“Meo meo meo, hiếm thấy a, lão Vương lại bị người mắng, thoải mái thoải mái thoải mái!” Lão Miêu lập tức kêu lên, đứng Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai xoay một vòng, tâm tình vô cùng tốt.

Vương Bảo đi tới, híp mắt cười nói, “thoải mái chứ? Ha ha, sau đó còn có càng thoải mái hơn, Tà thần, lại đi nóng ấm nước sôi, không đúng, nóng hai

ấm!”

Lão Miêu nụ cười cứng lại rồi, “...”

...

...

Lưu Vân học viện Đan sư phân viện.

Phân viện trưởng Mai Tự Thanh chính đang làm việc.

Tiếng gõ cửa phòng, Mai Tự Thanh cũng không ngẩng đầu lên nhạt âm thanh nói, “đi vào!”

Một lão giả đi vào, nhẹ chân đi tới sau, thả xuống một đạo thẻ ngọc, cung kính nói nói, “lão gia, ngài trước không phải ở đáp đề bảng lên, lưu cái kế tiếp treo giải thưởng sao? Có người đưa ra đáp án, đưa tới!”

“Ồ?”

Mai Tự Thanh ngẩng đầu, lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Đáp đề bảng lên vấn đề, là hắn gần nhất nghiên cứu một cái cổ đan phương đụng tới vấn đề khó.

Sở dĩ phóng tới đáp đề bảng lên, là hi vọng có người có thể cho hắn một tia linh cảm.

Có điều nhường hắn thất vọng chính là, thời gian dài như vậy, liền không có mấy người dám đáp, coi như dám đáp, cũng là hỏi một đằng trả lời một nẻo, nhường hắn rất là thất vọng.

Hắn đều quên này gốc.

“Ta tới xem một chút!”

Mai Tự Thanh lộ ra nụ cười nhạt, cầm lấy thẻ ngọc, lắc đầu một cái nói rằng, “hi vọng lần này có thể cho ta một niềm vui bất ngờ!”

Thẻ ngọc chỉ có hắn mới có thể mở ra phong cấm.

Phong cấm vừa mở, thần hồn thăm dò vào, Mai Tự Thanh trên mặt, từ từ do tùy ý, chuyển thành kinh ngạc, trong mắt tinh mang cuồng thiểm, dần dần, hắn bỗng nhiên đứng dậy, ngưng tiếng nói, “Kẻ thật là đáng sợ! Dĩ nhiên chỉ dựa vào ta cái vấn đề này, suy tính ra đan dược cách luyện chế, Trần Võ Hải? Đan sư phân viện, chưa từng có một cái Trần Võ Hải?”

Ông lão hơi nhướng mày, “Không từng nghe đã nói!”

“Đi thăm dò!”

Mai Tự Thanh trầm giọng nói, “người này đan đạo tuyệt đối không tầm thường!”

Ông lão lĩnh mệnh mà đi.

Mà Mai Tự Thanh, nhưng là nhìn đáp án, tinh tế nghiên cứu, càng xem càng là kinh hỉ, linh cảm điên cuồng vọt tới, Mai Tự Thanh không nhịn được xoay người, đi tới phía sau phòng luyện đan.

Cùng lúc đó.

Lưu Vân học viện các nơi các nơi, mấy đại phân viện bên trong, cũng bắt đầu hưng khởi tìm kiếm Trần Võ Hải vận động.

Hàng này trâu bò a!

Đáp án hoàn mỹ!

Thế nhưng, vì sao nghe đều chưa từng nghe nói? Trần Võ Hải, đến cùng là ai...

------oOo------

Chương 430: Bây giờ ta thần công đại thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đùng đùng đùng.

Vương Bảo cửa viện vang lên.

Hỏa Vân Tà Thần mở cửa, ngoài cửa là một lão giả, chính là Đan sư phân viện trưởng Mai Tự Thanh bên người lão bộc.

Lão bộc cười nhạt nói, "đây là Trần Võ Hải nhà chứ? Lão gia nhà ta mời hắn đi một chuyến!"

Hỏa Vân Tà Thần mặt không hề cảm xúc hỏi nói, "nhà ngươi lão gia là ai?"

"Mai Tự Thanh!" Lão bộc trong giọng nói lộ ra một vệt ngạo nghễ.

Nhưng mà Hỏa Vân Tà Thần đón lấy động tác, nhưng là nhường Mai Tự Thanh lão bộc mộng bức.

"Chờ!"

Đùng!

Hỏa Vân Tà Thần thình lình đem cửa viện đóng lại!

Lão bộc ở lại một hồi, khóe miệng đột nhiên co giật lên.

Đại gia ngươi!

Nào có như thế hổ?

Ngươi rất sao lẽ nào không có nghe rõ lão gia nhà ta tục danh? Mai Tự

Thanh a, chính là ba chữ này, đặt ở Lưu Vân học viện, vậy thì là ba viên lôi, ngươi không khách khí mời ta đi vào, liền đem ta lượng bên ngoài?

Lão bộc trong lòng nhổ nước bọt, cũng không lâu lắm, cửa viện lần thứ hai mở ra, Hỏa Vân Tà Thần nhưng vẫn là mặt không hề cảm xúc, nói rằng, "xin lỗi, chủ nhân buổi chiều còn có lớp muốn lên, tạm thời không chuẩn bị gặp người! Gặp lại!"

Đùng!

Cửa viện lần thứ hai đóng.

Lão bộc ở ngoài cửa ngổn ngang không thể tả.

Trợn mắt ngoác mồm.

Cảm giác mình thần kinh đang điên cuồng co rúm.

Ma trứng!

Quỷ quái a!

Thật hổ a!

Cái kia Trần Võ Hải đúng hay không choáng váng? Bệnh tâm thần? Này rất sao là cái gì thái độ? Bị lão gia nhà ta mời tới cửa, đây là bao nhiêu người tu không đến chịu phục? Thật sự cho rằng có chút mực nước liền có thể chỉ trích mới cường tráng? Ngây thơ!

Lão bộc sắc mặt trở nên khó xem ra, cố nén phá cửa kích động, hừ nhẹ một tiếng, xoay người liền muốn đi.

Có điều nhưng vào lúc này.

Xa xa thình lình đi tới mấy nhóm người.

Nhìn những người này, lão bộc lông mày không khỏi vừa nhíu, đều là người

quen, trong đó không thiếu Đan sư phân viện cao tầng, đại sư cấp nhân vật gần theo.

Còn có cái khác mấy cái phân viện cao tầng gần theo.

Những người này với hắn như thế, cơ bản chẳng khác nào sau lưng chủ nhân ống loa, như thế như ong vỡ tổ xuất hiện, là muốn làm gì?

Chẳng lẽ...

Lão bộc con ngươi co rụt lại, lần thứ hai liếc mắt nhìn đóng chặt cửa viện.

Mà những người khác, sắc mặt cũng là khá là quái lạ, đến gần sau khi, dồn dập ngoài cười nhưng trong không cười lá mặt lá trái, có tiến lên cùng Mai Tự Thanh lão bộc thấy sang bắt quàng làm họ.

Nửa ngày.

Một cái trong đó địa vị tương đối cao, luyện khí phân viện phân viện trưởng gần theo ông lão, vang lên cửa viện.

Cũng không lâu lắm.

Hỏa Vân Tà Thần xuất hiện, mặt không hề cảm xúc hỏi nói, “chuyện gì?”

Ông lão kia cau mày nói rằng, “Phương Nguyên đại nhân muốn xin mời Trần Võ Hải đi tới luyện khí phân viện nói chuyện!”

“Chờ!”

Viện vừa đóng cửa.

Hỏa Vân Tà Thần thái độ, nhất thời gây nên một trận sóng lớn.

Rất nhiều người đều là ở tức giận bên trong lầm bầm bất mãn, Mai Tự Thanh lão bộc nhưng là tâm lý cân bằng.

Họ Trần không phải đối với chủ tử nhà mình hổ a!

Hắn là đối với hết thảy mọi người hổ!

Rất nhanh.

Hỏa Vân Tà Thần mở cửa, có điều, lại không lên tiếng, chỉ là lặng lẽ lấy ra một tấm bảng, lạch cạch một tiếng đặt tại bên cạnh trên tường.

Làm xong tất cả những thứ này, Hỏa Vân Tà Thần liền đóng cửa đi rồi.

Một đám Lưu Vân học viện cao tầng lão bộc tới gần, nhìn rõ ràng mặt trên, giận không chỗ phát tiết.

Mặt trên viết chính là, "Không thời gian!"

Khe nằm!

Thần rất sao không thời gian!

Lúc này điểm, ngươi có thể làm gì? Ngượng ngùng thẹn cũng không đến muộn lên a!

Đây là tìm lý do đều thiếu nợ phụng a!

"Tốt hung hăng!"

"Trần Võ Hải, lão phu nhớ kỹ ngươi!"

"Chư vị, này họ Trần như vậy ngông cuồng, chúng ta làm sao bây giờ?"

"Hừ, như thực chất bẩm báo liền có thể, hắn lần này, đem chúng ta chủ nhân toàn bộ đều đắc tội, coi như hắn có chút bản lãnh, nhìn hắn sau đó còn làm sao hỗn!"

Trề môi thì thầm, hùng hùng hổ hổ bên trong, một đám lão già từ từ tản đi.

Mai Tự Thanh lão bộc hé mắt, đột nhiên khẽ cười một tiếng, trở lại Mai Tự Thanh nơi đó.

Mai Tự Thanh kinh ngạc nói, “người đâu?”

Lão bộc đem sự tình nói chuyện.

Mai Tự Thanh không khí ngược cười, lắc đầu một cái nói rằng, “thiên tư trác việt, có chút tính khí rất bình thường, ta chính là rất kỳ quái, vì sao trước hắn không lộ ra ngoài!”

Lão bộc đem mình suy đoán nói ra, “Sợ là nghĩ một khi thành danh, một bước lên trời, cũng là cái quái nhân!”

“Nếu hắn không thời gian, vậy thì đợi 1 chút đi, vừa vặn ta cũng nghiệm chứng một hồi!” Mai Tự Thanh gật gù, sau đó, lần thứ hai hưng phấn xoay người lại phòng luyện đan.

...

...

Vương Bảo đúng là không nói láo.

Hắn buổi chiều thật sự có khóa.

Lưu Vân trong học viện học sinh, một ngày ba đường khóa, vào buổi trưa khóa, lại là Điền Tâm dạy thay, buổi chiều không đi nữa, lại nhường Điền Tâm dạy thay, phỏng chừng ruộng đại mỹ nữ sẽ chửi đổng.

Huống hồ.

Vương Bảo cũng nghĩ thấy thấy mình mấy cái học sinh, vừa vặn từ trên người bọn họ nắm phân.

Những người khác muốn ở học sinh trên người nắm phân, đó là vô cùng khó khăn, cẩn trọng không nói còn phải bận tâm cái này bận tâm cái kia.

Thế nhưng Vương Bảo liền dễ dàng nhiều, chỉ cần một cái tinh luyện, tất cả vấn đề đều không là vấn đề.

Đến canh giờ sau khi, Vương Bảo nhường Hỏa Vân Tà Thần nhìn chằm chằm Điền Tâm cửa viện, cũng không lâu lắm, Điền Tâm ra ngoài, Vương Bảo cũng là đi ra.

"Điền muội muội, đồng thời a!" Vương Bảo cười hì hì.

Điền Tâm xinh đẹp lông mày dựng đứng, tựa hồ muốn phát hỏa, có điều sau đó liền nhịn xuống, hừ nhẹ một tiếng, im lặng không lên tiếng đi về phía trước.

Vương Bảo ha ha cười, đuổi tới.

Bởi lạc hậu Điền Tâm một cái thân vị, vì lẽ đó Vương Bảo đem Điền Tâm tốt vóc người xem chính là vô cùng nhuần nhuyễn.

Đi ở phía trước Điền Tâm rất nhanh cũng cảm giác được không đúng, phía sau tựa hồ có từng cái song rát ánh mắt ở nhìn mình, đặc biệt là cái mông của chính mình.

Cảm giác này như vậy khó chịu.

Không cần đoán cũng là Vương Bảo.

Hắn càng như vậy trắng trợn không kiêng dè.

Trong lúc nhất thời, Điền Tâm nổi giận, quay đầu, đối với Vương Bảo yêu kiều quát, "Ngươi ở phía trước đi!"

Vương Bảo vô tội nháy mắt mấy cái, "Vì sao a?"

"Ngươi tự mình biết!" Điền Tâm nghiến răng nghiến lợi, tên khốn này, còn giả ngu!

Vương Bảo thở dài, “Ngươi cũng biết, ta mất trí nhớ, vì lẽ đó, ta căn bản không biết đường đi như thế nào!”

Điền Tâm thở phì phò nói, “Vậy hãy cùng ta cùng đi, đừng trạm (đứng) ta mặt sau!”

“Ồ!”

Vương Bảo đáp một tiếng, tiến lên một bước, cùng Điền Tâm vai sánh vai.

Điền Tâm lúc này mới buông tha Vương Bảo, có điều sắc mặt càng lạnh hơn, cũng không nói lời nào.

Vương Bảo nghĩ vẫn là đừng kích thích nàng, cũng là yên lặng theo, cũng không lâu lắm, phía trước xuất hiện từng cái từng cái kiến trúc cao tầng.

Cửa chính.

Vương Bảo cùng Điền Tâm tiến vào.

Một thanh âm đột nhiên nhớ tới, “Điền Tâm!”

Sau đó, một cái trung niên dáng dấp gia hỏa đi tới.

Điền Tâm vẻ mặt vừa chậm, nhẹ giọng nói, “Lưu sư huynh!”

Lưu sư huynh híp mắt cười, ôn nhu nói, “ngày hôm qua mời ngài ăn cơm, ngươi làm sao không đi?”

Điền Tâm do dự một chút, nói rằng, “ta có việc! Xin lỗi a Lưu sư huynh!”

“Ha ha, không có gì, ta chính là hỏi một chút!”

Lưu sư huynh cười khẽ, sau đó, xoay chuyển ánh mắt, nhìn lướt qua Vương Bảo, hắn nhận thức Vương Bảo, dù sao ngay ở Điền Tâm sát vách dạy khóa, ở trong mắt hắn, Vương Bảo chính là cái người qua đường Giáp Ất Bính Đinh cấp, triệt để không nhìn.

Đang chuẩn bị cùng Điền Tâm lại tán gẫu một hồi, đột nhiên, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “Lưu sư huynh đúng không? Ngột ngạt nói chuyện, chúng ta còn phải đi học!”

Lưu sư huynh vẻ mặt cứng đờ, ánh mắt dán mắt vào Vương Bảo, lạnh lùng nói rằng, “Trần Võ Hải, sư huynh cũng là ngươi có thể gọi? Mau mau đi ngươi phòng học, té ra chỗ khác đi!”

“Chặc chặc, mỹ nữ trước mặt, như thế không phong độ a!”

Vương Bảo bĩu môi châm chọc nói.

“Cái tên nhà ngươi...” Lưu sư huynh ánh mắt giận dữ.

Điền Tâm liền bận bịu nói rằng, “Lưu sư huynh, ngươi bận bịu ngươi đi thôi, ta ngược lại thật ra thật sự đi phòng học, sắp tới canh giờ, gặp lại!”

Làm cái lễ, Điền Tâm xoay người hướng về một tòa đại lâu đi đến.

Vương Bảo nhìn vẻ mặt âm trầm Lưu sư huynh, cười khẩy nói, “hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình a, thật đáng thương!”

Lưu sư huynh được kêu là một cái khí a, nắm đấm căng thẳng chuẩn bị động thủ, cái nào ngờ tới Vương Bảo lập tức chuồn mất.

Có Điền Tâm ở đây, Lưu sư huynh cũng không tiện phát tác, thế nhưng là đem Vương Bảo cho hận lên.

Ma trứng!

Chỉ là một cái bính cấp giáo viên, tiểu trong suốt một cái, ngươi rất sao hận ta?

Còn làm lỡ ta tán gái?

Hẳn là đối với Điền Tâm cũng có ý nghĩ?

Lạnh lùng cười, Lưu sư huynh vẻ mặt âm trầm xoay người rời đi.

Đi tới một loạt phòng học, Điền Tâm tức giận chỉ chỉ trong đó một toà, nói rằng, “vậy thì là ngươi phòng học, sau đó mời ngươi không muốn phiền ta!”

Dứt lời, Điền Tâm xoay người đi vào trước người giáo viên.

Đối với Điền Tâm thái độ, Vương Bảo không chút phật lòng, hắn lại không phải Trọng Mã, thấy một cái cái trước, đồ chơi này đến xem duyên, trước miệng ba hoa, chỉ là chọc cười Điền Tâm mà thôi.

Đi tới chính mình phòng học trước.

Vương Bảo đẩy cửa đi vào.

Bên trong có động thiên khác, có dạy đài, có cái bàn, nơi sâu xa là tu luyện ngoài sân thêm thật nhiều phương tiện.

Vào giờ phút này, bên trong phòng học có chín cái học sinh.

Vốn là phờ phạc, nghe được cửa mở, lập tức sinh long hoạt hổ, lộ ra vẻ chờ mong, chỉ là nhìn thấy là Vương Bảo sau khi, rõ ràng hết sức thất vọng, có mấy cái thậm chí còn mang theo vẻ chán ghét.

Trần Võ Hải biến mất, Điền Tâm dạy thay, bọn họ cuối cùng cũng coi như là lý giải Điền Tâm trong lớp các sư huynh đệ hạnh phúc. Mới 81 Trung văn lưới đổi mới nhanh nhất di động mang: \

Đó là thật hạnh phúc a!

Lồi lõm có hứng thú vóc người thật đẹp mắt a!

Dù cho là cái gì cũng không học, cũng đáng!

Thế nhưng.

Này họ Trần sao lại trở về? Đại gia, thật khó chịu!

Khó chịu biểu hiện ở trên mặt, chính là lười biếng qua loa thái độ, liền một câu vấn an đều thiếu nợ phụng.

Vương Bảo ánh mắt nhìn quét một vòng, khóe miệng lộ ra một vệt ý cười, đứng lên dạy đài, nhạt âm thanh nói, "chào mọi người, ta là Trần Võ Hải, sở dĩ tự giới thiệu mình, là bởi vì bản thân gần nhất luyện một môn thần công, bây giờ thần công đại thành, tạo thành ngắn ngủi tính mất trí nhớ, vì lẽ đó, các ngươi cũng chính mình giới thiệu một chút chính mình đi!"

Một đám học sinh một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Mất tích, là đi tu luyện thần công? Thần công đại thành, nhưng mất trí nhớ?

Đại gia ngươi!

Đem chúng ta làm ba tuổi búp bê (em bé) đến chơi đây? Ta tin ngươi quỷ!

Có điều.

Hoài nghi về hoài nghi, Vương Bảo dù sao cũng là giáo viên, bọn họ coi như không nữa đầy, cũng không thể lõa lồ cứng hận.

Vì lẽ đó, từng cái từng cái mang theo bất mãn đứng lên tới làm nổi lên tự giới thiệu mình.

"Ta gọi Chương Tây Phong, hai sao Tiên đế..."

"Hoàng Nhất Long, một sao Tiên đế..."

"..."

Vương Bảo nghe xong, đột nhiên nhìn về phía một cái trong đó thanh niên.

Thanh niên này gọi Hoàng Nhất Long, tu vi một sao Tiên đế, thuộc về những học viên này bên trong tu vi thấp nhất.

Chỉ có điều tiến vào Lưu Vân học viện sau khi, hắn liền vẫn chưa từng tiến bộ, mười năm thoáng một cái đã qua, hiện tại Hoàng Nhất Long sẽ chờ khóa này học xong sau khi, tiến hành trùng tu, lựa chọn một cái tốt giáo viên.

Những học viên khác đều là với hắn như thế ý nghĩ.

Bọn họ có thể thi vào Lưu Vân học viện, tuy rằng không tính là thiên chi kiêu tử, thế nhưng thiên phú tu luyện vẫn là không cặn.

Bởi vì có cha mẹ gien duyên cớ, như là Hoàng Nhất Long như vậy, tiền kỳ đều là thuận buồm xuôi gió, chỉ có điều đến một cái điểm giới hạn, sẽ hướng tới bình thường.

Mới vừa vào học, giáo viên là học viện phân phối, thế nhưng hai lần trùng tu, thì có rất cao độ tự do.

“Hoàng Nhất Long!” Vương Bảo hô.

Hoàng Nhất Long đứng dậy, vẻ mặt kiệt ngạo, hắn còn tưởng rằng Vương Bảo gọi hắn là kiếm chuyện đây!

Học viên không thể ngỗ nghịch đối với giáo viên bất kính, thế nhưng, tiền đề là cái kia giáo viên không hùng hổ doạ người.

Nào có biết...

“Ngươi rất tốt!” Vương Bảo híp mắt cười, “Phát triển tiềm lực rất lớn, ta rất vừa ý ngươi a!”

Hoàng Nhất Long nhất thời có chút mờ mịt.

Cái gì đồ chơi a?

Vừa ý ta?

Đây là ở lấy lòng ta sao?

Lại nói họ Trần thần công đại thành sau khi, đúng hay không đổi thông minh? Còn biết lôi kéo chúng ta nói tốt, trước nhưng là vẫn quy củ, lớn kẻ ngu si như thế.

“Đa tạ giáo viên!”

Hoàng Nhất Long hơi có chút lúng túng cười.

“Ngươi tới!” Vương Bảo vỗ vỗ tay, chỉ chỉ bên cạnh mình.

Hoàng Nhất Long không hiểu nổi Vương Bảo muốn làm gì, do dự một chút, vẫn là đi ra cái bàn, đứng ở Vương Bảo bên người.

Vương Bảo ánh mắt ở hết thảy học sinh trên người loanh quanh một vòng, nhạt âm thanh nói, “các ngươi đều là học sinh của ta, tuy rằng ta mất trí nhớ, nhưng nhìn dáng dấp của các ngươi, sợ là đối với ta có rất nhiều bất mãn!”

“Có điều, bây giờ ta thần công đại thành, ta có lòng tin để cho các ngươi đối với ta kính yêu rất nhiều!”

Những câu nói này vừa ra.

Một đám học sinh cũng không đủ sức nhổ nước bọt.

Hoàng Nhất Long đứng Vương Bảo bên người, sắc mặt ửng đỏ, cảm giác ngượng đến hoảng, ma trứng, hàng này tự mình cảm giác cũng quá lương xong chưa?

Còn kính yêu rất nhiều?

Chúng ta hận không thể liên hợp lại chém chết ngươi a!

Vương Bảo vẻ mặt trở nên nghiêm túc, hai tay chống bàn học, nghiêm túc cẩn thận nói rằng, "các ngươi khả năng, đều đang hoài nghi lời của ta nói, thế nhưng sau đó, các ngươi liền sẽ rõ ràng, ta nói một chút cũng không giả!"

"Ta lần này thức tỉnh, chính là huyết mạch của ta thần công, vượt treo siêu ngưu bức, thực lực tạm thời không đề cập tới, liền nói này dạy học năng lực, ta cảm giác ta đã lao ra phía chân trời, dùng mấy câu nói đến khái quát, vậy thì là..."

"Đập ai ai thăng cấp!"

"Trừng ai ai mang thai!"

"Hãy coi trọng..."

Vương Bảo lời nói hàng loạt, nói chuyện vẻ mặt nhưng cực kỳ nghiêm túc, xem một đám học sinh sững sờ sững sờ.

Mà chờ đến Vương Bảo vừa dứt lời.

Tiếp theo, bàn tay phóng tới Hoàng Nhất Long trên người, một đám học sinh theo bản năng nín thở, nháy mắt một cái không nháy mắt.

"Nhớ kỹ, không nên chống cự, tin ta một lần, ta cho ngươi một đời vinh hoa!" Vương Bảo con mắt nhìn Hoàng Nhất Long con mắt.

Hoàng Nhất Long ngẩn ngơ, chịu đến Vương Bảo đầu độc thanh âm ảnh hưởng, quỷ thần xui khiến gật gật đầu.

Sau một khắc.

Vương Bảo nhạt cười một tiếng, bàn tay giơ lên, ở Hoàng Nhất Long trên bả vai nhẹ nhàng vỗ một cái.

Đông đảo học sinh chỉ nghe được một tiếng nhàn nhạt ong ong.

Sau đó một luồng không bị khống chế khí thế, từ Hoàng Nhất Long trên người dâng lên.

Một đám học sinh bao quát Hoàng Nhất Long, toàn bộ đều mộng bức!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Làm cái gì à?

Hai sao Tiên đế? Này rất sao liền hai sao Tiên đế? Phốc ngươi muội, chẳng lẽ lão Trần không phải ở khoác lác bức? Đập ai ai thăng cấp? Trừng ai ai mang thai? Này rất sao là cái gì tao thao tác?

Chờ chút!

Gay go!

Vừa nãy lão Trần thật giống trừng chúng ta...

------oOo------

Chương 431: Bị dọa sợ Lưu sư huynh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàng Nhất Long toàn thân run rẩy, sắc mặt ửng hồng, hắn kích động quay đầu, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “Trần sư...”

“Ngoan ha, đừng nói trước, cẩn thận cảm thụ!”

Vương Bảo ôn hòa cười.

Bàn tay lần thứ hai vỗ một cái.

Đùng.

Hai sao Tiên đế trung kỳ.

Đùng.

Hai sao Tiên đế hậu kỳ.

Đùng.

Hai sao Tiên đế đỉnh cao...

Lần thứ hai một đùng.

Vù!

Một đám học sinh có chút mê muội, gấp huyết lên não, trước mắt đều có chút đen kịt.

Ma trứng a!

Vậy thì ba sao Tiên đế rồi?

Có muốn hay không như thế nghịch thiên a?

Này rất sao là muốn hù chết chúng ta sao?

Dọa sợ!

Triệt để dọa sợ!

Nếu như nói Hoàng Nhất Long từ một sao Tiên đế đỉnh cao đột phá đến hai sao Tiên đế, cái kia còn có thể dùng Hoàng Nhất Long gốc gác bạo phát để giải thích, vậy bây giờ từ hai sao Tiên đế sơ kỳ đến ba sao Tiên đế, này tính cái gì?

Này mẹ nó tính cái cái gì?

Như vậy cực tốc tốc độ đột phá, làm người giận sôi a!

"Cảm giác làm sao?" Vương Bảo cười hỏi.

Hoàng Nhất Long kích động tột đỉnh, cảm thụ trong cơ thể tăng vọt sức mạnh, hắn nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đã mang tới cúng bái vẻ.

Có thể như thế thích làm gì thì làm tăng lên người khác tu vi.

Loại năng lực này, Hoàng Nhất Long nghe đều chưa từng nghe nói, chớ nói chi là gặp.

"Thoải mái!"

Hoàng Nhất Long phun ra một chữ, sau đó, chấp cái đẳng cấp cao nhất đệ tử chi lễ, trầm giọng nói, "Trần sư, cái gì cũng không nói, sau đó ngài chính là đời ta ân sư!"

"Ha ha, ngươi là ta học viên, giúp ngươi tăng cao tu vi, là nhiệm vụ của ta, không cần khách khí như thế!"

Vương Bảo híp mắt cười, đón lấy nhìn quét một vòng, thản nhiên nói, “ngày hôm nay định vị mục tiêu nhỏ, chúng ta trước tiên tập thể tăng lên tới chín sao!”

Hoàng Nhất Long bọn người muốn điên.

Ánh mắt lập loè nóng rực ánh sáng nhìn Vương Bảo.

Trời ơi.

Tập thể tăng lên tới chín sao?

Này còn chỉ là mục tiêu nhỏ?

Cái kia cái gì mới gọi lớn mục tiêu?

...

...

Một bài giảng xa xôi qua đi.

Điền Tâm từ phòng học đi ra, do dự một chút, hướng đi Vương Bảo phòng học.

Đi ngang qua cửa, Điền Tâm làm bộ không thèm để ý dáng dấp, đi vào trong liếc mắt nhìn, sau đó liền vẻ mặt lạnh lẽo.

Trong phòng học, Vương Bảo đang dạy trên đài nằm úp sấp ngủ ngon.

Mà mấy cái học viên, nhưng là ở nơi sâu xa tu luyện tràng kích động khoa tay cái gì.

Điền Tâm không khỏi có chút thầm giận.

Này Trần Võ Hải, trước đây nhìn hắn rất thành thật, Điền Tâm vẫn là rất có

hảo cảm, đương nhiên, cũng giới hạn với hữu hảo.

Thế nhưng hiện tại.

Như vậy lười nhác, học viên mặc kệ, trên miệng Hoa Hoa không nói, càng là lưu lý lưu khí.

Nói chung, như thay đổi một người như thế.

Thực sự là thật đáng ghét thật đáng ghét.

Khẽ nhíu mày, Điền Tâm vừa muốn đi, Vương Bảo nhưng đột nhiên đứng dậy, ngẩng đầu, nhìn thấy Điền Tâm, Vương Bảo híp mắt cười, phất tay một cái nói, "Điền muội muội, tan học rồi?"

Điền Tâm hừ nhẹ nói, "ngươi chính là như thế đi học?"

Vương Bảo đi tới, buông tay nói rằng, "ta rất đề xướng tự do, lại nói, bọn họ đều là thiên tài trong thiên tài, cũng thực sự không cần ta để bụng!"

Điền Tâm xinh đẹp lông mày giương lên, rất muốn hận Vương Bảo một câu, nhưng là vừa nhịn xuống.

Liền Vương Bảo trong lớp Hoàng Nhất Long đám người, Điền Tâm tuy rằng chỉ dạy mấy đường khóa, thế nhưng cũng xem thấu triệt, đều là một đám bình thường con trai, then chốt là tựa hồ có hơi tự giận mình, nàng khi đi học, một đám người đều là nhìn chằm chằm nàng xem, nơi nào có tâm tư tu luyện.

Thiên tài?

Thiên tài cộng lông!

"Vừa vặn, ta muốn dẫn bọn họ đi bình trắc, Điền muội muội có muốn hay không theo ta đồng thời nhìn?" Vương Bảo cười hì hì nói.,

Điền Tâm tức giận nói, "Có cái gì khen ngợi đo? Chẳng lẽ bọn họ còn có

đột phá?”

Vương Bảo cười hắc hắc nói, “Đâu chỉ là đột phá, là Đại Đột Phá, ngươi nếu như theo ta cùng đi xem, bảo đảm sẽ làm Điền muội muội ngươi kinh ngạc đến khó có thể tin tưởng được!”

Điền Tâm cảm thấy Vương Bảo ở khoác lác.

Có điều.

Nàng đúng là muốn nhìn một chút, sau đó Vương Bảo làm sao tự bào chữa, con mắt hơi chuyển động, cười nhạt nói, “hành, ta đi!”

“Cổ Đức!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, bắt chuyện một tiếng, Hoàng Nhất Long đám người nhất thời tụ tập cùng một chỗ đi tới.

“Xếp hàng xếp hàng, đều tinh thần điểm... Hoàng Nhất Long, ánh mắt ngươi hướng về cái nào nhìn đây? Lại nhìn cẩn thận ta quất ngươi!”

Vương Bảo chỉ huy Hoàng Nhất Long đám người, xếp thành một cái hàng dài, nhìn thấy Hoàng Nhất Long vẻ mặt gian giảo, quát lớn một câu, sợ đến Hoàng Nhất Long mau mau mắt nhìn thẳng.

Điền Tâm tấm tắc lấy làm kỳ lạ, quả thật có chút giật mình.

Những học viên này đối với Trần Võ Hải nhưng là không thích, hiện tại làm sao như thế nghe lời?

“Đi, đi Bình Trắc Điện!” Vương Bảo phất tay một cái.

Hoàng Nhất Long dẫn đầu, một đám học viên vẻ mặt thật lòng hướng về Bình Trắc Điện đi đến.

Vương Bảo cùng Điền Tâm lại mặt sau theo.

“Điền Tâm!”

Xa xa truyền đến một đạo kêu gào, nhưng là Lưu sư huynh rất xa đi tới.

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “khỏi để ý đến hắn!”

Điền Tâm quái lạ liếc mắt nhìn Vương Bảo, thấp giọng nói, “Trần Võ Hải, ngươi chẳng lẽ thật mất trí nhớ? Lưu sư huynh nhưng là hạng nhất giáo viên, ngươi tốt nhất chú ý một hồi ngươi thái độ, không phải vậy ta sợ hắn sẽ đối phó ngươi!”

Vương Bảo ha ha cười.

Cười không nói.

Điền Tâm có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, nhắc nhở nàng nhắc nhở, Vương Bảo nếu là còn không nghe, thì nên trách không được nàng.

“Điền Tâm sư muội, đi Lạc thần cư ăn cơm thế nào?” Lưu sư huynh đi tới sau cười hỏi.

Điền Tâm nhẹ giọng nói, “xin lỗi Lưu sư huynh, ta muốn cùng Trần giáo viên đi Bình Trắc Điện, hôm nào đi!”

Lưu sư huynh hé mắt, đón lấy nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói, “liền hắn dạy dỗ đến học viên, còn cần phải đi Bình Trắc Điện? Có cái gì khen ngợi đo? Theo ta được biết, hắn dạy khóa này học viên, nhưng là đều dậm chân tại chỗ, thực sự là đồ ngu!”

Này trào phúng, đã không lưu tình chút nào.

Vương Bảo trên mặt nụ cười biến mất, liếc mắt nhìn Lưu sư huynh, châm chọc nói, “ta đồ ngu? Vậy ngươi là cái gì? Đồ ngu bên trong lớn đồ ngu?”

Lưu sư huynh vẻ mặt âm trầm lại, ánh mắt hàn mang lóe lên, uy nghiêm đáng sợ mở miệng, “Tiểu tử ngươi... Muốn chết a?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “làm gì? Muốn động võ a? Ngươi tốt nhất nghĩ nghĩ rõ ràng!”

Lưu sư huynh nắm chặt quả đấm buông lỏng.

Hắn cho rằng Vương Bảo sử dụng giáo viên không có thể tùy ý động võ quy củ đang cảnh cáo hắn, không biết, Vương Bảo đây là đang cảnh cáo hắn đừng tìm đánh.

“Ngươi hành! Ta nhớ kỹ ngươi!”

Lưu sư huynh mặt âm trầm mở miệng, sau đó đối với Điền Tâm nói rằng, “Điền Tâm sư muội, chớ có để ý tới tên xuẩn tài này, ta nhìn hắn tiếp cận ngươi, cũng là không có ý tốt!”

Điền Tâm có chút tình thế khó xử, Vương Bảo nhưng là trực tiếp nói rằng, “Lưu Đại đầu, đừng nói nhảm, có dám theo hay không ta đánh cuộc?”

“Lưu... Lưu Đại đầu?”

Lưu sư huynh cảm giác mình ngổn ngang.

Là, không sai, hắn đầu là hơi lớn, thật là có những người này gọi hắn Lưu Đại đầu. Thủ phát:

Thế nhưng, đó là bao lâu trước chuyện.

Từ khi hắn tiến vào Lưu Vân học viện làm giáo viên sau khi, thì càng không ai như thế xưng hô hắn.

Đây là sỉ nhục a!

Lõa lồ sỉ nhục a!

Tên khốn này!

Đúng hay không rất sao điên rồi?

Ngươi rất sao một cái bính cấp giáo viên bên trong tiểu trong suốt, ngươi há mồm ngậm miệng, ăn nói ngông cuồng, ngươi đối với ta không có một chút nào kính ý không nói, ngươi còn không giữ mồm giữ miệng, khe nằm!

Gan quá béo tốt!

“Trần Võ Hải... Ngươi tốt nhất cho ta khách khí một điểm... Còn có, ngươi muốn đánh đánh cược? Đánh cái gì đánh cược?”

Lưu sư huynh nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Ta sau đó đi mang theo các học viên bình trắc, ta cảm thấy ta có thể nắm hơn hai ngàn phân, hay dùng cái này đến đánh cược, nếu như ít hơn hai ngàn phân, kém bao nhiêu, ta nhường ngươi đánh mấy lòng bàn tay, ngược lại một cái dạng, nhiều mấy phần, ngươi nhường ta đánh mấy lòng bàn tay, làm sao?”

Lưu sư huynh kinh ngạc đến ngây người.

Má ơi!

Tên khốn này quả nhiên điên rồi!

Này mẹ nó là chuyên môn tới cửa tìm đến đánh chứ?

Hai ngàn phân?

Ngươi sao không lên trời đây?

“Tốt! Cái này đánh cược, ta đáp lại!” Lưu sư huynh cười điên cuồng.

Hắn quyết định, sau đó liền tàn nhẫn mà đánh, không chút lưu tình đánh, quất chết là xong.

“Đã như vậy, vậy thì đi thôi!” Vương Bảo cười âm hiểm một tiếng, vòng chéo tay, đi về phía trước.

Hoàng Nhất Long đám người ở phía xa chờ, nhìn, nhìn thấy Vương Bảo đi về phía trước, nhất thời lần thứ hai lên đường (chuyển động thân thể).,

Điền Tâm cùng Lưu sư huynh đi theo Vương Bảo phía sau, Lưu sư huynh mang theo từng tia từng tia xem thường nói rằng, "Điền Tâm sư muội, sau đó người như thế, ngươi thiếu tiếp xúc, ngươi cũng nhìn thấy, hắn là ngu xuẩn cỡ nào!"

Điền Tâm không có gì để nói.

Nàng cũng cảm thấy Vương Bảo điên rồi.

Ở học viên bình trắc lên nắm hai ngàn phân? Này ở Lưu Vân học viện trong lịch sử, gần như không tồn tại, đừng nói hai ngàn phân, dù cho là một ngàn phân đều không có.

Tuy rằng học viên tăng lên giai tầng càng cao, khen thưởng học phần càng cao, thế nhưng mười năm một lần, mười năm công phu, có thể tăng lên mấy cảnh giới?

Bữa này đánh là chịu đựng định.

Một mực vẫn là Vương Bảo chính mình nói ra.

Tự làm tự chịu, Điền Tâm cũng có chút bất đắc dĩ, đều có chút hối hận theo Vương Bảo đến xem bình trắc, nếu như lúc đó nàng lập tức trở về, phỏng chừng cũng sẽ không đụng với Lưu sư huynh.

...

...

Bình Trắc Điện.

Lưu Vân học viện Bình Trắc Điện hãy cùng Học Phần Đường sát bên.

Bình Trắc Điện bên trong công tác khá là thanh nhàn, vì lẽ đó ở bên trong làm việc cũng không có nhiều người, Hoàng Nhất Long trên mặt bọn họ khó nén tâm tình kích động, đứng Bình Trắc Điện cửa chờ Vương Bảo.

Vương Bảo đi tới, vung tay lên, "Đi vào!"

Bình Trắc Điện bên trong, trực ban phụ trách về hưu lão giáo viên chính đang trong quầy thao túng mấy cái vật trang trí, nhìn thấy Vương Bảo dẫn người đi vào, lão giáo viên nhạt âm thanh nói, "nhưng là muốn học viên bình trắc?"

Vương Bảo gật gù.

"Đi theo ta!"

Lão giáo viên căn bản không coi là chuyện to tát, làm việc công theo thông lệ mà thôi, ở phía trước dẫn đường, đi tới mặt sau bình trắc quảng trường.

Nhìn xếp thành hàng năm Hoàng Nhất Long đám người, lão giáo viên ánh mắt chớp qua một vệt tán thưởng, kỷ luật rất tốt sao, hi vọng sau đó có thể có chút kinh hỉ.

Mặt sau, Điền Tâm cùng Lưu sư huynh đi tới, đứng ở một bên, Điền Tâm ánh mắt có chút lo lắng, Lưu sư huynh nhưng là lấp loé hưng phấn, miệng hơi cười.

Lão giáo viên nhìn Vương Bảo, hỏi nói, "tên của ngươi?"

"Trần Võ Hải!"

Lão giáo viên trong tay lấp loé một quyển thẻ ngọc màu vàng, tựa hồ đang lục soát cái gì, sau nửa ngày, lão giáo viên khẽ lắc đầu, ngẩng đầu nhạt âm thanh nói, "giáo viên Trần Võ Hải, mang theo lần thứ nhất học viên chín tên, phân biệt là Hoàng Nhất Long, mới bắt đầu tu vi một sao Tiên đế đỉnh cao..."

Ba lạp ba lạp.

Lão giáo viên đem hết thảy tin tức đều nói một lần.

Sau đó, chắp tay ở phía sau, chỉ chỉ bình trắc trên quảng trường bình trắc ngọc trụ, cao giọng nói, “đi đo tu vi đi!”

Bình Trắc Điện chỉ bình trắc tu vi, không bình trắc sức chiến đấu.

“Đi thôi!” Vương Bảo quay về Hoàng Nhất Long đám người gật gù.

Hoàng Nhất Long xếp hạng vị trí đầu não, cái thứ nhất đứng ra, quay về Vương Bảo cung kính khom lưng hành lễ, vẻ mặt trang trọng, chỉ là trong ánh mắt, lộ ra cực kỳ tâm tình kích động.

Hắn biết, tự hôm nay trở đi, hắn cùng hắn những sư huynh này đệ nhóm, có thể coi... Thiên kiêu!

Từng bước một đi tới bình trắc ngọc trụ trước.

Hoàng Nhất Long hít sâu một hơi, đưa tay thả ở bên trên, sau đó, trong cơ thể tu vi bạo phát, sôi trào, một mạch dâng tới bình trắc ngọc trụ.

Bá.

Bình trắc ngọc trụ lên, đột nhiên bùng nổ ra từng đạo từng đạo bạch quang, dường như vòng sáng bình thường, trong ngoài vờn quanh.

Lão giáo viên con ngươi đột nhiên co rụt lại, trong lòng ngơ ngác cực kỳ, động tĩnh lớn như vậy? Đây là muốn có chuyện a!

Nửa ngày.

Hoàng Nhất Long thu tay về.

Sau đó, hắn ngẩng đầu, nhìn bình trắc ngọc trụ bên trên, cái kia khổng lồ vài chữ, rơi vào đến cực hạn thỏa mãn bên trong.

Tiên đế!

Chín sao!

Không ai biết, cũng không ai tin tưởng, hắn là làm sao dễ như ăn cháo đạt đến.

Lão giáo viên kinh ngạc đến ngây người.

Cái khác học sinh nóng lòng muốn thử.

Điền Tâm há hốc mồm.

Cho tới Lưu sư huynh, nhưng là mộng bức không thể lại mộng bức, hết thảy trước mắt tựa hồ cũng trở thành bọt nước, chỉ còn dư lại Tiên đế chín sao bốn chữ lớn!

"Được!"

Lão giáo viên sắc mặt trở nên đỏ lên, rất là than thở nói rằng, "mười năm... Vẻn vẹn mười năm, từ một sao Tiên đế, đạt đến chín sao Tiên đế... Cỡ này thiên phú, có thể nói tuyệt thế! Ngươi tên là gì?"

"Vàng... Hoàng Nhất Long!"

Hoàng Nhất Long kích động nói chuyện đều không lưu loát.

Lão giáo viên hưng phấn nói, "Việc này đáng giá toàn viện ăn mừng, bình trắc xong xuôi, ta sẽ thông báo cho viện trưởng, ngươi mà xuống đây đi!"

Hoàng Nhất Long đi xuống, đứng ở Vương Bảo phía sau, tâm tình kích động ngột ngạt hạ xuống, cung cung kính kính.

Lão giáo viên nhìn về phía Vương Bảo, kinh khen ngợi nói, "Trần Võ Hải, ngươi có thể giáo dục ra như vậy thiên kiêu, không thể không kể công, ta đến tính toán..."

Nửa ngày.

Lão giáo viên hơi có chút ước ao nói rằng, “chỉ là Hoàng Nhất Long, ngươi học phần trực tiếp tăng cường đầy đủ sáu trăm a!”

“Đều là học viên không chịu thua kém, ha ha ha!” Vương Bảo vung vung tay, hơi cười, quay đầu, nhìn về phía Lưu sư huynh.

Cái kia Lưu sư huynh đã ở chảy mồ hôi lạnh.

Vừa nãy trong nháy mắt đó, hắn nổi da gà nổi lên một thân, thực sự là bị sợ rồi, có điều lúc này nghĩ đến, sáu trăm phân mà thôi, khoảng cách hai ngàn, kém xa lắm đây, những người khác tuyệt đối không thể như thế đổi! 1 thái.

“Đừng vội đắc ý! Hai ngàn phân, ta xem ngươi làm sao đạt đến!” Lưu sư huynh sắc lệ bên trong quát.

Vương Bảo híp mắt cười, “Vậy thì tốt đẹp đẽ, dụi sáng mắt!”

Thứ hai học viên lên sàn.

Cũng là một mặt kích động.

Tay đặt ở bình trắc ngọc trụ lên, cái này học viên một mặt thỏa mãn vẻ, mạnh mẽ, đây là hắn cùng một đám các sư huynh đệ cảm giác, tự hào, đây là bọn hắn thứ hai cảm giác, còn lại, tất cả đều là đối với Vương Bảo kính nể.

Bình trắc ngọc trụ lần thứ hai bùng nổ ra vầng sáng.

Một màn như thế.

Nhường lão giáo viên bối rối, ở lại: Sững sờ, vừa nãy Hoàng Nhất Long bình trắc tăng mạnh, hắn chỉ là kinh hỉ, cảm khái, nhưng mà này thứ hai...

Ta phốc!

Sẽ không cũng là Tiên đế chín sao chứ?

Sự thực, đúng là như thế!

Nhìn bình trắc ngọc trụ lên Tiên đế chín sao bốn chữ lớn, lão giáo viên cảm giác mình có chút đứng không vững.

Giời ạ a!

Không có thiên lý a!

Như vậy hai cái nhất thiên kiêu, vì sao trước nghe đều chưa từng nghe nói? Nhập học kiểm tra phụ trách giáo viên, là rất sao mắt bị mù chứ? Như vậy thiên phú học viên, nên tăng cường to lớn nhất tài nguyên đến vun bón a!

"Tốt! Được lắm Tiên đế chín sao!"

Lão giáo viên lần thứ hai kích động, kích động hỏng rồi, hỏi tên, nhiều phiên cổ vũ sau khi, lão giáo viên càng thêm ánh mắt hâm mộ, nhìn về phía Vương Bảo.

Đầy đủ 1,200 học phần a!

Đây là bao nhiêu hạng hai giáo viên, đều không đạt tới độ cao?

Mà Vương Bảo chỉ là một cái bính cấp bên trong hạ du giáo viên, dĩ nhiên liền như thế tự nhiên kiếm được 1,200 học phần!

Vận may này, cũng là không ai.

Bên cạnh.

Điền Tâm khiếp sợ cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Nàng gần nhất nhưng là thế Vương Bảo đại qua khóa, vì lẽ đó so với ai khác đều rõ ràng, Hoàng Nhất Long đám người tu vi.

Điền Tâm rất là mờ mịt.

Nàng không thể nào tưởng tượng được, Vương Bảo đến cùng là làm thế nào đến tất cả những thứ này, chỉ là một bài giảng công phu a, một sao đổi chín sao? Ta trời, coi như là lại trâu bò thiên phú, cũng không làm được a, vậy cũng chỉ có thể là Vương Bảo thủ đoạn.

"Đáng chết!"

Lưu sư huynh bắt đầu cuồng mắng, thấp giọng chửi bới, sắc mặt khó coi cực kỳ, sau đó hắn liền làm một cái quyết định, vậy thì là thừa cơ hội này, nhất định phải mạnh mẽ đánh một hồi Vương Bảo, nếu không...

Chờ tới hôm nay bình trắc một truyền, hắn phỏng chừng liền không có gì cơ hội, Vương Bảo địa vị, chỉ định sẽ thặng thặng thặng cuồng trướng.

Nhưng mà.

Sự thực cho hắn tầng tầng một búa.

Lần thứ hai có học viên lên sàn.

Một cái Tiên đế chín sao bình trắc, đập bối rối Lưu sư huynh.

Hắn ánh mắt tan rã, ngây người như phỗng, sau nửa ngày, mới tự lẩm bẩm, "Nằm mơ? Tốt chân thực mộng a, ha ha ha, khẳng định là đang nằm mơ..."

"Nghĩ cái gì đây?"

Vương Bảo sắc mặt quái lạ nhìn Lưu sư huynh, ôm cánh tay nói rằng, "tuy rằng ta rất muốn nói, ngươi là đang nằm mơ, thế nhưng rất đáng tiếc, ngươi không phải..."

Lưu sư huynh bỗng nhiên ngẩng đầu.

Màu máu trên mặt, lui sạch sành sanh.

Nắm chặt nắm đấm, móng tay đều đâm vào thịt bên trong, xót ruột cảm giác đau đớn kéo tới, trước mắt tất cả nhưng đều không biến hóa, Lưu sư huynh con ngươi đỏ chót, đột nhiên nghĩ chạy trối chết.

Vượt qua hai ngàn phân, 1 điểm một cái tát a!

Này mẹ nó liền một ngàn tám!

Quỷ biết phía sau mấy cái học viên, sẽ vọt tới bao nhiêu phân.

Này nếu như nhiều mấy trăm phân.

Cái kia không phải là mấy trăm lòng bàn tay?

Xét thấy trước hắn ác liệt thái độ, Lưu sư huynh có thể không tin Vương Bảo sẽ hạ thủ lưu tình, cái kia chỉ định là có thể đánh nhiều đánh mạnh nhiều tàn nhẫn a!

Má ơi, càng nghĩ càng đáng sợ, quá giời ạ đáng sợ...

------oOo------

Chương 432: Tổ chức sát thủ đang điều động!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay ở Lưu sư huynh rơi vào vô tận kinh hoảng thời điểm.

Thứ tư học viên lên sàn, nhàn nhạt một trận thao tác, cũng giống như với trời long đất lở, ở Lưu sư huynh đầu óc nổ tung.

2,400 phân a!

Phốc ngươi muội, này mẹ nó so với hai ngàn trực tiếp thêm ra đến bốn trăm phân.

Điều này cũng làm cho là mang ý nghĩa.

Bốn trăm lòng bàn tay!

Lưu sư huynh chỉ cảm thấy trong hư không phảng phất thêm ra đến từng cái từng cái vô hình tay, ở hướng về trên mặt của hắn dùng sức bắt chuyện.

“Ôi a, xem ra ta học viên không phải cặn bã mà, người nào đó mặt a, ngày hôm nay muốn xui xẻo lâu la!”

Vương Bảo cười hì hì.

Lưu sư huynh miệng lưỡi run run một cái, suýt chút nữa chửi ầm lên!

Đến hiện tại hắn nơi nào còn có thể không hiểu, chính mình là bị Vương Bảo hãm hại.

Lừa thảm rồi!

Chính mình học viên cái gì tu vi, chính mình khẳng định biết a, hàng này

biết rõ mình học viên như thế trâu bò, nhưng cùng chính mình đánh cược.

Đây là chân âm a, thật hố a, quá vô liêm sỉ, quá không biết xấu hổ!

Chỉ là.

Hắn nhưng chưa hề nghĩ tới, nếu như không phải chính hắn tới cửa đưa mặt, Vương Bảo căn bản là sẽ không đánh hắn mặt.

Lưu sư huynh không phải là không muốn mắng Vương Bảo, nếu như có thể, hắn thậm chí muốn làm thịt Vương Bảo.

Có điều.

Nghĩ đến chính mình còn phải cầu buông tha, Lưu sư huynh liền nhịn xuống.

Chỉ cần không đến nỗi tự đánh lòng bàn tay, hắn liền có thể ở sau đó trả thù lại.

Thời gian.

Đang trôi qua.

Lưu sư huynh tâm tình cực sai, chính đang ấp ủ lời giải thích, ánh mắt có chút tan rã, Vương Bảo thỉnh thoảng hận hắn một câu, hắn đều không nghe được.

Mà Điền Tâm.

Vào giờ phút này, chính lấy một loại chấn động ánh mắt nhìn Vương Bảo, nữ nhân giác quan thứ sáu nói cho nàng, tất cả những thứ này cùng Vương Bảo không thể tách rời quan hệ.

Hoàng Nhất Long đám người phi thường kích động, tự hào, vinh dự gia thân, bọn họ sướng đến phát rồ rồi.

Lão giáo viên nhưng là mộng bức lại mộng bức, đã không biết nên làm sao báo cáo.

Giời ạ lập tức đụng tới chín cái thiên tài tuyệt thế?

Vẫn là tụ tập, ngụ lại một cái lớp học.

Nói ra cũng có người tin a!

Dù sao chính hắn đều không tin a!

Cùng Lưu sư huynh như thế cho rằng nằm mơ đây.

Mãi đến tận cái cuối cùng học viên bình trắc xong, Vương Bảo hô lão giáo viên vài tiếng, hắn mới hoàn hồn.

Hoàn hồn sau khi, chính là run run một cái.

Ánh mắt mờ mịt qua lại quét qua một hồi, lão gia hoả triệt để bạo, kích động đỏ mặt, còn kém bể mạch máu.

Sự thực đặt tại trước mặt, không thể kìm được hắn không tin, ngày hôm nay, Lưu Vân học viện xuất hiện kỳ tích.

“Trần Võ Hải, ngươi muốn phát hỏa a... Các ngươi chờ, không cần đi, ta muốn đi thông báo viện trưởng bọn họ!”

Chín lớn thiên tài tuyệt thế xuất thế, việc này nhất định phải thông báo viện trưởng, không phải vậy chính là hắn mất trách.

Dứt lời, lão giáo viên vội vã mà đi.

Lưu sư huynh kỳ thực nghĩ vắt chân lên cổ liền chuồn mất, chỉ là, cảm thụ Vương Bảo cái kia hí ngược ánh mắt, Lưu sư huynh vẫn là không nhúc nhích, chỉ là hít sâu một hơi, vẻ mặt thẫn thờ nói rằng, “trần... Trần huynh! Ngày hôm nay việc này, coi như ta có mắt không tròng, còn cái kia cá cược... Kính xin Trần huynh có thể tha ta một mạng!”

“Yêu, nhận sợ?” Vương Bảo vẻ mặt kinh ngạc.

Lưu sư huynh ánh mắt chớp qua một đạo phẫn nộ, tận lực ngột ngạt cơn giận, thấp giọng nói, “xin lỗi, bỏ qua cho ta đi!”

Dứt lời, Lưu sư huynh thình lình nhìn về phía Điền Tâm.

Điền Tâm cảm thụ Lưu sư huynh trong ánh mắt khẩn cầu, không đành lòng, thán âm thanh nói, “Trần sư huynh, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, chúng ta dù sao cũng là đồng sự, không phải sao?”

Lưu sư huynh nhất thời lộ ra nét mừng.

Vương Bảo bĩu môi, nhìn Lưu sư huynh, cười lạnh nói, “nếu Điền muội muội giúp ngươi cầu xin, cái kia nên tha cho ngươi một mạng, cút đi!”

Lưu sư huynh được kêu là một cái khí a!

Ma trứng!

Thật rất sao không khách khí!

Có điều.

Ta nhịn!

Nghiến răng nghiến lợi, hận đến không được, Lưu sư huynh hơi cúi đầu, xoay người chạy trối chết.

Điền Tâm thở dài, “Trần sư huynh, ngươi này xem như là triệt để đắc tội rồi Lưu sư huynh!”

“Không có chuyện gì, tiểu lâu la một cái, không tính cái gì!” Vương Bảo dửng dưng như không vung vung tay.

Điền Tâm có chút bất đắc dĩ, nàng đều không hiểu nổi Vương Bảo sức lực

ở nơi nào, coi như có ngày hôm nay kỳ tích ở, thế nhưng, Lưu sư huynh dương cảnh thật hậu kỳ thực lực, ngươi liền như thế không để vào mắt?

...

...

Lưu Vân học viện đương đại viện trưởng gọi Đoan Mộc Tôn, Ngộ Đạo cảnh đại năng.

Lúc này Đoan Mộc Tôn chính đang mở hội, ở đây ngoại trừ Đoan Mộc Tôn, chỉ có ba người.

Trong ba người liền có Thẩm Huyền Minh phó viện trưởng, hai người khác cũng là phó viện trưởng.

Lấy giai tầng đến xem, Thẩm Huyền Minh như vậy phó viện trưởng, có thể so với phân viện viện trưởng địa vị còn cao hơn, Đoan Mộc Tôn trên căn bản không quản sự, đều là Thẩm Huyền Minh ba cái phó viện trưởng trù tính chung toàn cục.

Bầu không khí có chút nghiêm túc.

Đoan Mộc Tôn nhìn qua như là cái lão già, đặc biệt là vóc người, càng là cẩu lũ cực kỳ, nhưng mà Thẩm Huyền Minh ba người, nhưng là cực kỳ kính nể, bởi vì Đoan Mộc Tôn tu luyện chính là một môn thượng cổ kỳ công, gọi là Khô Vinh Thần Mộc Công.

Lúc bình thường, Đoan Mộc Tôn chính là loại này già yếu trạng thái, thế nhưng một khi bạo phát thực lực, Đoan Mộc Tôn liền sẽ biến thành trung niên dáng dấp, thực lực tăng vọt.

Đoan Mộc Tôn nhìn Thẩm Huyền Minh ba người một chút, trầm giọng nói, “sự tình liền nói nhiều như vậy, vẫn là một câu nói, lần này trời đỉnh vực bên trong trời đỉnh thư viện đến đây giao lưu, chúng ta Lưu Vân học viện, nhất định phải duy trì ở ngoài lỏng bên trong khẩn phương châm!”

“Trời đỉnh vực không tông môn giáo phái, lấy thư viện làm chủ, trời đỉnh thư viện chính là mạnh nhất bá chủ, lần này giao lưu, tuy rằng ở bề ngoài đánh giao lưu chủ ý, nhưng phỏng chừng vẫn là vì chúng ta trấn viện chi bảo!”

“Làm sao tiếp đón, ứng phó như thế nào trong đó rất nhiều biến số, ba người các ngươi thương lượng một chút, mau chóng cho ta một cái báo cáo!”

Thẩm Huyền Minh ba người nghiêm túc gật gù, theo tiếng đồng ý.

“Đi chuẩn bị đi!” Đoan Mộc Tôn phất tay một cái.

Thẩm Huyền Minh ba cái lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy, cười hành lễ cáo từ.

Đoan Mộc Tôn đứng dậy đưa tiễn.

Chỉ là.

Lúc ra cửa.

Cái kia lão giáo viên nhưng là đã sớm chờ ở nơi đó, gấp không được, nhìn thấy cửa mở, lão giáo viên vội vã cao giọng nói, “viện trưởng, ra đại sự!”

Thẩm Huyền Minh ba người hơi nhướng mày.

Đoan Mộc Tôn tiến lên, nhìn lão giáo viên, bất đắc dĩ nói, “Lão Hình, chuyện gì đem ngươi gấp thành dáng dấp như vậy?”

“Chuyện tốt! Chuyện thật tốt!”

Lão giáo viên cũng chính là lão Hình, sắc mặt kích động cấp tốc đỏ lên, con mắt chợp mắt đều muốn không nhìn thấy, âm thanh run lẩy bẩy âm nói rằng, “viện trưởng, lần thứ nhất học viên bên trong, xuất hiện thiên tài tuyệt thế, hơn nữa... Đầy đủ chín cái! Không tới mười năm thời gian, từ một sao Tiên đế, tu luyện tới chín sao Tiên đế! Viện trưởng, đây là đáng giá toàn

viện cùng khánh đại hỉ sự a!”

Đoan Mộc Tôn vẻ mặt ngẩn ngơ.

Cảm giác đầu tiên, có chút không tin.

Thiên phú lại trâu bò, cũng rất sao đến có cái mức độ a!

Mười năm, một sao đến chín sao? Này mẹ nó chưa từng nghe nói như thế đổi! 1 thái!

“Lão Hình, ngươi chắc chắn chứ?” Đoan Mộc Tôn một mặt hoài nghi.

Lão Hình đập vỗ ngực nói, “Ta dùng đời ta danh dự đến đảm bảo, viện trưởng, ngài nếu không tin, có thể đi với ta nhìn nha!”

Đoan Mộc Tôn hít vào một ngụm khí lạnh, nuốt ngụm nước bọt, ánh mắt tinh mang bùng lên, cũng là không nhịn được, đại hỉ nói, “đi!”

Lão Hình đuổi theo sát.

Mà Thẩm Huyền Minh ba người liếc mắt nhìn nhau, đều là hai mặt nhìn nhau.

Tuy rằng không thể nào tin được, có điều, việc này lực xung kích quá mạnh, ba người bọn hắn cũng là cực kỳ hiếu kỳ, đuổi tới.

Chỉ là.

Nửa đường.

Theo lão Hình đem sự tình đơn giản nói chuyện.

Đoan Mộc Tôn bọn họ ngoại trừ khiếp sợ ngơ ngác còn không có gì, Thẩm Huyền Minh nhưng là trực tiếp mộng bức tại chỗ.

Bước đi đều không lưu loát.

Cái gì đồ chơi?

Cái kia chín cái thiên tài tuyệt thế, là Trần Võ Hải học viên?

Ta phốc ngươi muội đại gia ngươi!

Đùa ta đây đúng không?

Liền Trần Võ Hải cái kia đạo đức, hắn có thể như thế trâu bò, dạy dỗ chín cái thiên tài tuyệt thế?

Thẩm Huyền Minh cảm giác đầu tiên chính là không tin, sau đó, chính là thấy lạnh cả người xông lên đầu.

Giời ạ!

Này rất sao nếu như thật sự!

Cái kia Trần Võ Hải nhưng là ngưu quá độ, địa vị còn không được thặng thặng thặng dâng lên a?

"Tên khốn kiếp đáng chết này, đến cùng xảy ra chuyện gì? Làm sao đi ra ngoài một chuyến, trực tiếp lớn vươn mình? Lão thiên gia ngươi là đang đùa ta chứ?"

Thẩm Huyền Minh đều muốn thổ huyết, tâm tình vô cùng phức tạp.

Dần dần mà.

Đoàn người đi tới bình trắc tràng.

Điền Tâm cùng Hoàng Nhất Long bọn người nhận thức Đoan Mộc Tôn, vội vàng hành lễ, Vương Bảo cũng là chắp chắp tay, kêu một tiếng viện trưởng.

Đoan Mộc Tôn không có một chút nào kéo dài, nhanh chóng ở Hoàng Nhất Long các loại trên thân thể người sờ soạng lại mò.

Sau đó so sánh một hồi lão Hình tài liệu trong tay.

Đoan Mộc Tôn da mặt run lên, nhìn về phía Vương Bảo, ngơ ngác nói, "ngươi là làm thế nào đến? Trần Võ Hải? Ngày hôm nay ta thật giống nghe nói qua danh tự này, ở đáp đề bảng nơi đó gây nên náo động, cũng là ngươi phải không? Tiểu tử ngươi đây là..."

Đoan Mộc Tôn cảm giác thấy hơi ngổn ngang.

Trước đây tiểu trong suốt.

Sao liền như thế trâu bò cơ chứ?

Này rất sao quá không bình thường!

Thẩm Huyền Minh cũng là ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bảo, trái tim nâng lên, hắn cũng muốn biết nguyên nhân.

Vương Bảo cười nhạt nói, "viện trưởng, thực không dám giấu giếm, mấy ngày trước, ta xảy ra chút sự tình..."

Thẩm Huyền Minh ánh mắt căng thẳng.

"Có điều, cũng coi như là nhân họa đắc phúc, triệt để thức tỉnh rồi ta huyết thống thần công năng lực thiên phú, một cái trong đó năng lực, chính là truyền công!"

"Chỉ cần ta nghĩ, ta liền có thể thích làm gì thì làm giúp người khác tăng cao tu vi!"

Ầm ầm một gậy.

Đập bối rối Đoan Mộc Tôn.

Đập bối rối Thẩm Huyền Minh.

Cũng đập bối rối cái khác hai cái phó viện trưởng.

Cho tới Điền Tâm, tương tự có chút choáng váng.

Chỉ cần ngươi nghĩ.

Liền có thể giúp người thích làm gì thì làm tăng cao tu vi?

Ta trời.

Đây là cái gì huyết thống thiên phú? Sao liền như thế trâu bò? Ta làm sao như thế không dám tin đây?

Đoan Mộc Tôn toàn thân run rẩy, kích động hỏng rồi, run giọng nói, "ngươi... Ngươi nói thật chứ?"

Vương Bảo chỉ chỉ Hoàng Nhất Long đám người, cười nhạt nói, "này còn có giả? Không tin hỏi ta học viên!"

Điền Tâm đột nhiên thần sắc phức tạp nói rằng, "ta tin hắn! Viện trưởng, buổi trưa hôm nay ta còn giúp Trần sư huynh dạy thay tới, lúc đó mấy người bọn hắn học viên, thấp nhất chỉ là một sao Tiên đế, mà hiện tại..."

Không phải như thế trâu bò huyết mạch năng lực thiên phú, sẽ không phát sinh kỳ tích như thế này.

Cùng với tin tưởng Hoàng Nhất Long bọn họ thiên phú bạo phát, một ngày đạt chín sao, vẫn là Vương Bảo lý do đáng tin một điểm.

"Tốt!"

Đoan Mộc Tôn đột nhiên vỗ đùi.

Lại nhìn Vương Bảo thời gian, ánh mắt nhất thời không giống nhau, được kêu là một cái tỏa ánh sáng.

Mà vào giờ phút này.

Thẩm Huyền Minh sắc mặt, khó coi tới cực điểm, tâm tình, táo bạo đến cực hạn.

Tê liệt!

Làm sao có thể như thế trâu bò?

Làm sao có thể như thế nghịch thiên?

Then chốt là.

Nếu như những người khác thì thôi.

Vì sao một mực là rất sao cái này hàng?

Khe nằm, lão tử bí mật hắn nhưng là biết rồi, trước địa vị hắn thấp, nói chuyện không ai phản ứng, thế nhưng sau đó đây?

Thẩm Huyền Minh tóc gáy đều đứng thẳng, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, trong ánh mắt, sát cơ bùng lên, đem hết toàn lực ngột ngạt nội tâm sát ý.

“Trần Võ Hải, tiểu Trần a, ngươi thật đúng là cho ta một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng a, đi, đi theo ta, chúng ta cố gắng nói nói!”

Đoan Mộc Tôn nóng ruột không được, muốn triệt để biết Vương Bảo huyết mạch năng lực thiên phú, lôi kéo Vương Bảo liền chuẩn bị tán gẫu.

Vương Bảo cũng không từ chối, chỉ là quay về Hoàng Nhất Long bọn họ nói rằng, “mấy người các ngươi, giúp ta hộ tống Điền muội muội về nhà a!”

Hoàng Nhất Long đám người trên mặt mang theo cười xấu xa, dồn dập theo tiếng.

Điền Tâm ám gắt một cái, sắc mặt ửng đỏ, trừng Vương Bảo một chút, quay về Thẩm Huyền Minh bọn họ thi lễ, cáo từ rời đi.

Tại chỗ.

Chỉ còn dư lại ba cái phó viện trưởng.

Mặt khác hai cái phó viện trưởng cùng Đoan Mộc Tôn như thế, rất kích động, đó là nghĩ đến Vương Bảo có thể cho Lưu Vân học viện mang đến biến hóa nghiêng trời.

Nghị luận một hồi, hai người mới phát hiện, Thẩm Huyền Minh sắc mặt rất khó nhìn a.

Này sao?

Lớn như vậy tin tức tốt, làm sao cái này vẻ mặt?

"Lão Trầm, ngươi sinh bệnh?" Một cái trong đó phó viện trưởng hỏi.

Thẩm Huyền Minh miễn cưỡng cười, vung vung tay nói rằng, "bệnh cũ, khụ khụ, ta còn có việc, đi trước!"

"Ai?"

Hai cái phó viện trưởng lơ ngơ, nhìn Thẩm Huyền Minh vội vã mà đi.

Thẩm Huyền Minh trở lại chính mình trong viện.

Cũng lại không kìm nén được lửa giận của chính mình, rầm một tiếng, trong viện một vài thứ toàn nát.

Lão bộc từ một gian phòng bên trong đi ra, ngạc nhiên nhìn tất cả những thứ này, mí mắt giật lên, quan tâm hỏi nói, "lão gia, làm sao?"

Thẩm Huyền Minh sắc mặt âm trầm đáng sợ, ánh mắt có chút phập phù, sau nửa ngày, liền âm thanh kiên quyết thấp giọng nói, "đi, mau mau đi Ám Dạ tổ chức nơi đó, đem Trần Võ Hải treo giải thưởng thêm gấp mười lần, không, gấp trăm lần!"

Lão bộc ngây người, “Một... Gấp trăm lần? Lão gia, chuyện này...”

Thẩm Huyền Minh thấp giọng mắng nói, “đừng nói gấp trăm lần, hai trăm lần có thể giết hắn, ta cũng nhận, ngươi là không biết, tiểu tử kia hiện tại thành dạng gì, tên khốn này...”

Ba lạp ba lạp.

Thẩm Huyền Minh đơn giản nói chuyện.

Lão bộc cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Giời ạ, đây là muốn trời cao a!

Đến đây sau khi, cái kia Trần Võ Hải ở Lưu Vân học viện, còn không được nghênh ngang mà đi nằm đi đều không ai dám quản a?

“Lão gia, ta vậy thì đi!”

Biết được mức độ nghiêm trọng của sự việc, lão bộc trong mắt cũng là sát cơ bùng lên.

Tối hôm nay, hay là giết chết Trần Võ Hải cơ hội cuối cùng, qua ngày hôm nay, lại giết liền khó khăn, chuyện như vậy, tuyệt bức sẽ kinh động lão viện trưởng những lão quái vật kia.

Lão bộc nhanh nhanh rời đi.

Thẩm Huyền Minh thấp giọng chửi bới, trong ánh mắt lộ ra một vệt hối hận, sớm biết như vậy, hắn lúc trước nên phái ra cao cấp sức chiến đấu, lạnh lùng hạ sát thủ, cũng không đến nỗi, rơi xuống như vậy cưỡi hổ khó xuống kết cục.

“Đáng chết Điền Đại Pháo!”

Thẩm Huyền Minh xem như là đem Điền Đại Pháo cũng cho hận lên.

...

...

Cũng không lâu lắm.

Ám Dạ tổ chức tổng bộ, mấy tôn đại lão bắt đầu chạm trán.

Bọn họ ở lòng đất mở ra một cái không gian thật lớn, màu đen trong không gian, chỉ có mấy đôi huyết con mắt màu đỏ đang lóe lên.

Đột nhiên, một cái Ám Dạ đại lão lên tiếng, "Số hiệu 2589 nhiệm vụ, mọi người đều biết, nhiệm vụ mục tiêu quá phiền phức, thân ở Lưu Vân học viện, đại gia phát biểu một hồi ý kiến đi!"

Nửa ngày.

"Nhận!"

"Không sai, thù lao rất cao, đáng giá vận dụng ám kỳ!"

"Ám kỳ ở Lưu Vân học viện ẩn núp nhiều năm, cũng là thời điểm trướng dâng lên chúng ta Ám Dạ uy danh, làm này một phiếu, người trong thiên hạ thì sẽ biết, chúng ta Ám Dạ, không có không dám giết người, cũng không có giết không chết người!"

"Đã như vậy..."

Ám Dạ thủ lĩnh hít sâu một hơi, trong mắt màu máu tràn ngập càng sâu, âm u nói rằng, "vậy thì... Nhận..."

------oOo------

Chương 433: Ta là sát thủ ta kiêu ngạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trình Phóng Thiên là Lưu Vân học viện hạng nhất giáo viên, hơn nữa khá được tôn kính.

Ở bên trong mắt người, hắn là cái hiền lành tên béo, cả ngày cười vui vẻ, ai cũng có thể nói đùa hắn, hắn cũng mở nổi chuyện cười, coi như là học viên bên trong có người đối với hắn bất kính, hắn cũng chưa bao giờ tức giận.

Người thành thật.

Biết xử sự.

Nhưng mà ai đều sẽ không nghĩ đến, Trình Phóng Thiên căn nguyên lên là một sát thủ, vẫn là Ám Dạ tổ chức kim bài sát thủ.

Tu vi dòm ngó đạo cảnh sơ kỳ.

Ở Lưu Vân học viện, đã ẩn núp ba trăm năm lâu dài.

Trình Phóng Thiên bị Ám Dạ tổ chức phái sau khi đi vào, liền một mực chờ đợi làm nhiệm vụ ngày đó, hắn biết, hắn ở Lưu Vân học viện nhiệm vụ, có mà chỉ có một lần, sau khi hoàn thành...

Ma trứng!

Liền mẹ nó không cần tiếp tục phải cả ngày giả nở nụ cười!

Không cần tiếp tục phải cùng những kia ngu ngốc cười vui vẻ!

Không cần tiếp tục phải đối mặt một lần lại một lần ngu ngốc học viên!

Đầy đủ ba trăm năm cách hắn mà đi tự do, sẽ một lần nữa đến.

Bởi vậy.

Có thể tưởng tượng, đương nhiên được Ám Dạ thủ lĩnh truyền đến nhiệm vụ sau khi, là cỡ nào kích động, cỡ nào vui mừng, cỡ nào...

Sát ý mười phần!

“Trần Võ Hải?”

Trình Phóng Thiên nhắc tới trứ danh chữ, trong tay nhiệm vụ đưa tin hóa thành bột phấn tiêu tan, lạnh lùng cười, con ngươi nơi sâu xa, tràn ngập ra một vệt nhàn nhạt màu máu, Trình Phóng Thiên liếm môi một cái, âm hiểm cười lên, “Xem ở ngươi cứu vớt ta mức... Ta sẽ rất nhanh!”

Bước thứ nhất.

Trình Phóng Thiên bắt đầu tìm hiểu tình báo.

Xét thấy hắn trong ngày thường dựng nên lên và người lương thiện cách, Trình Phóng Thiên mạng lưới liên lạc vẫn là rất đông đúc, rất nhanh sẽ biết được “Trần Võ Hải” tin tức.

“Âm Hư cảnh giới?”

Trình Phóng Thiên khóe miệng đột nhiên vừa kéo.

Đại gia!

Chỉ là một cái Âm Hư cảnh giới cặn bã, dĩ nhiên ta đây ẩn núp đầy đủ ba trăm năm ám kỳ cho vận dụng?

Tổ chức thủ lĩnh là rất sao ngu ngốc sao?

Chà xát một cái mặt, Trình Phóng Thiên lộ ra một cái tiêu chuẩn nụ cười, đi ra cửa viện.

Đi dạo, Trình Phóng Thiên đi tới Vương Bảo vị trí bính cấp giáo viên nơi ở viện khu.

Đi tới Vương Bảo cửa viện trước.

Trình Phóng Thiên vỗ vỗ cửa, cao giọng gọi nói, “Trần huynh? Trần huynh có ở hay không?”

Cũng không lâu lắm.

Viện mở cửa ra.

Hỏa Vân Tà Thần ló đầu, nhìn thấy Trình Phóng Thiên, nhạt âm thanh hỏi nói, “chuyện gì?”

Trình Phóng Thiên híp mắt cười hì hì nói, “Ta tìm một hồi Trần huynh!”

“Trần huynh?”

Hỏa Vân Tà Thần đánh giá một hồi Trình Phóng Thiên, đột nhiên con ngươi co rụt lại, khó mà nhận ra nặn nặn nắm đấm, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một nụ cười lạnh, nhạt âm thanh nói, “chủ nhân không ở, ngươi nếu như bằng hữu của chủ tử... Vậy thì đi vào các loại đi!”

Trình Phóng Thiên không chút nào biết.

Luận tu vi, hay là Hỏa Vân Tà Thần, thúc ngựa cũng không sánh nổi hắn.

Thế nhưng so với giết người...

Hắn vẫn đúng là không đáng chú ý.

Hỏa Vân Tà Thần nhưng là lâu năm sát thủ đầu lĩnh, dù cho là hiện tại hoàn lương, sát thủ bản năng cũng chưa từng biến mất qua.

Dù cho Trình Phóng Thiên ẩn giấu vô cùng tốt, nhưng vẫn bị Hỏa Vân Tà

Thần nhận ra được không đúng.

“Như vậy, vậy thì đa tạ!”

Trình Phóng Thiên rất cao hứng, tất cả tiến hành, cũng rất thuận lợi.

Theo Hỏa Vân Tà Thần đi tới phòng khách, Hỏa Vân Tà Thần bắt chuyện Trình Phóng Thiên sau khi ngồi xuống, chính mình cáo từ, lập tức tìm tới chính ở trên giường ngủ say như chết lão Miêu.

“Miêu gia? Miêu gia!”

Hỏa Vân Tà Thần đánh thức lão Miêu.

Lão Miêu rõ ràng mang theo rời giường khí, híp mắt không quen meo meo gọi, “Làm gì làm gì? Dám quấy rầy Miêu gia ngủ, Tà thần ngươi gan to a!”

Hỏa Vân Tà Thần cười gượng nói, “Miêu gia, này không phải xảy ra vấn đề rồi sao! Không có chuyện gì tiểu nhân nào dám a!”

“Có chuyện?” Lão Miêu khẽ ngẩng đầu.

Hỏa Vân Tà Thần đem Trình Phóng Thiên đơn giản giới thiệu một chút, nói rằng, “cảm giác của ta sẽ không sai, cái tên này, chín mươi chín phần trăm là cái sát thủ!”

“Sát thủ a!”

Lão Miêu bộ lông đột nhiên xuất hiện một luồng nhàn nhạt khí tức quỷ dị, phảng phất cuộn sóng, từ đuôi vẫn lẻn đến chóp mũi.

“Ha hả, thú vị, nhìn dáng dấp đây là chuẩn bị giết lão Vương a, lá gan tuy rằng không nhỏ, chỉ là quá ngu ngốc!”

Lão Miêu tinh thần, đứng dậy, ở trên giường đi qua đi lại, “Lão Vương còn chưa có trở lại, cái này món đồ chơi về ta!”

Hỏa Vân Tà Thần ngưng âm thanh nói, “ta cảm giác tu vi của hắn, phỏng chừng vượt xa Dương Thực thần cảnh, Miêu gia, chúng ta không đánh được a!”

Lão Miêu bỗng nhiên liếc mắt nhìn Hỏa Vân Tà Thần, âm hiểm cười nói, “ngươi không đánh được, không có nghĩa là ta không đánh được, Miêu gia hiện tại nhưng là càng ngày càng trâu bò, lại cho ta mấy tháng, Miêu gia liền Ngộ Đạo cảnh đều không để vào mắt!”

Hỏa Vân Tà Thần bĩu môi, nghĩ thầm ngươi liền khoác lác bức đi, đại gia sớm chiều ở chung, người nào không biết ai vậy.

Lão Miêu hừ nhẹ nói, “không tin dẹp đi! Như vậy, ta trước tiên cho hắn hạ độc, lại chậm rãi đùa hắn!”

“Hạ độc?”

Hỏa Vân Tà Thần bỗng cảm thấy phấn chấn.

Hạ độc, ta sở dục vậy.

“Làm sao hạ độc? Trong tay chúng ta không có quá lợi hại độc đan a!” Hỏa Vân Tà Thần nói rằng.

Lão Miêu nhấc lên móng vuốt, cực kỳ nói khoác nói rằng, “nói thật cho ngươi biết đi, Miêu gia mới là thiên hạ đệ nhất kịch độc, đi, cho hắn 1 ly coca, thuận tiện lẫn điểm máu của ta!”

Hỏa Vân Tà Thần bất động thanh sắc lui về phía sau nửa bước, “Coca? Ta đã một bình không dư thừa!” : \

Lão Miêu xù lông nói, “khe nằm, ngươi là heo sao? Lão Vương cho ngươi đầy đủ một bó đây, đừng tưởng rằng ta không biết!”

Hỏa Vân Tà Thần cười gượng nói, “ta người này không giấu được bảo bối, Miêu gia, nếu không, ngài cống hiến một bình?”

Lão Miêu cùng Hỏa Vân Tà Thần đối diện.

Hỏa Vân Tà Thần một bước cũng không nhường.

Đối với tương tự với coca, đồ nướng, sprite, bia loại hình Vương Bảo ban thưởng bảo bối, Hỏa Vân Tà Thần cảm giác này chính là mình điểm mấu chốt, ngoại trừ chủ nhân, dù cho là Miêu gia... Cũng có thể hận một làn sóng!

"Được, xem như ngươi lợi hại!"

Lão Miêu bất mãn lầm bầm, vung vung móng vuốt, một bình coca xuất hiện.

Hỏa Vân Tà Thần nắm lấy, nuốt ngụm nước bọt, liếm môi, rất muốn lập tức đến một cái.

Lão Miêu mắng nói, "nhìn ngươi này điểm tiền đồ, ngươi nếu như học thông minh một chút, đấu địa chủ thời điểm cho ta hợp tác, ta cho tới xem lão Vương sắc mặt sao?"

Hỏa Vân Tà Thần đối với này không phát biểu bất kỳ ý kiến gì, vì sao? Nếu như hắn nói năng lỗ mãng, lưu manh này lão Miêu tuyệt bức sẽ đâm thọc cầu thưởng a, căn bản không cần đoán.

Lão Miêu trợn tròn mắt, sau đó hít một hơi, móng vuốt vừa nhấc, trên đệm thịt rất sắp xuất hiện rồi một giọt yêu diễm đỏ sẫm máu tươi.

Lẫn vào coca ở trong, đúng là căn bản không thấy được.

Lẻn đến Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai, hai cái đại âm tất chạy Trình Phóng Thiên đi tới.

Trình Phóng Thiên ở trong phòng khách yên tĩnh chờ, không có một chút nào buồn bực vẻ, nghe được động tĩnh, Trình Phóng Thiên nhìn sang, liền cười nói, "lão Trần lúc nào trở về?"

Hỏa Vân Tà Thần lắc đầu một cái, nói rằng, “phỏng chừng còn phải chờ một lát, Trình gia, xin mời dùng!”

Nói chuyện.

Hỏa Vân Tà Thần đem coca lấy ra.

Coca đã ngã vào trong ly.

Băng hàn sương mù, mang theo mùi thơm thoang thoảng, Trình Phóng Thiên hiếu kỳ nhìn coca, hỏi nói, “này món đồ gì?”

Hỏa Vân Tà Thần nghiêm túc nói, “Đây là chúng ta chủ nhân dùng để bắt chuyện bạn bè bảo bối, ngươi nói ngươi là bằng hữu của chủ tử, lẽ nào không uống qua?”

Ánh mắt hồ nghi.

Giọng hoài nghi.

Trình Phóng Thiên trong lòng hồi hộp nhảy một cái, liền bận bịu nói rằng, “làm sao có thể chứ? Ha ha, ta trước uống qua...”

Dứt lời, Trình Phóng Thiên trực tiếp tiếp nhận coca, sát thủ cảnh giác, nhường hắn không có lập tức uống vào, chỉ là ngửi một cái.

Nhẹ nhàng nhấp một chút xíu.

Kỳ lạ mùi vị nhường Trình Phóng Thiên đầu lưỡi vui thích mau đứng lên, không nhịn được một hơi uống hết.

“Thứ tốt!”

Trình Phóng Thiên thở dài nói.

“Ha ha ha!”

Lão Miêu trực tiếp nhảy đến chính thủ lớn trên ghế, liếc mắt nhìn Trình Phóng Thiên, âm hiểm cười nói, “ngu ngốc, ngươi trúng độc!”

“A?” Trình Phóng Thiên há hốc mồm.

Lão Miêu hô xả giận, móng vuốt đột nhiên quay về hư không qua lại khoa tay nửa ngày, ở lão Miêu bàn tay bằng thịt bên trong, từng đạo từng đạo cổ xưa uy nghiêm đáng sợ hoa văn xuất hiện, lóe lên một cái rồi biến mất.

Mà Trình Phóng Thiên, đột biến tâm tình trực tiếp gặp phải trọng thương, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, theo bản năng liền muốn động thủ, thế nhưng trong chớp mắt, trong cơ thể thình lình bùng nổ ra một luồng tà môn cực kỳ sức mạnh, triệt triệt để để đông lại hắn thần lực đạo nguyên.

Không chỉ có như vậy, từng đạo từng đạo quỷ dị hoa văn như là mạng nhện, ở hắn toàn thân các nơi khuếch tán.

“Ngươi...” Trình Phóng Thiên sắc mặt khó coi nhìn lão Miêu.

Lão Miêu đắc ý nói, “Còn chờ cái gì? Thành thật khai báo đi, họ tên, lai lịch, đến làm gì! Thẳng thắng sẽ được khoan hồng, chống cự nghiêm trị meo!”

...

...

Đoan Mộc Tôn đem Vương Bảo xem là bánh bao thịt lớn bình thường hiếm có: Yêu thích.

Dù sao Vương Bảo “Năng lực thiên phú”, thực sự là quá nghịch thiên rồi.

Đoan Mộc Tôn cảm thấy, Vương Bảo quả thực chính là trời cao ban ân cho Lưu Vân học viện đại lễ.

Thiên mệnh không bị ngược được tội lỗi, xét thấy trước đối với Vương Bảo sơ sẩy, Đoan Mộc Tôn cảm thấy tất yếu lôi kéo Vương Bảo, đem Vương

Bảo gô lên Lưu Vân học viện chiến thuyền.

Chỗ tốt, đồng ý không ít.

Địa vị, nghe tới Vương Bảo muốn làm phó viện trưởng sau khi, Đoan Mộc Tôn lúc này mới cảm giác thấy hơi vướng tay chân.

Phó viện trưởng không phải là ai cũng có thể làm.

Một vạn học phần, chỉ là ngưỡng cửa.

Còn có chính là, cần hắn người viện trưởng này gật đầu, khởi xướng bỏ phiếu, uy tín không đủ, căn bản sẽ không được tuyển.

“Viện trưởng, yên tâm đi, ta ngày mai sẽ phải tiến hành công khai giảng bài, đến thời điểm ta uy tín phỏng chừng liền được rồi!” Vương Bảo tự tin nói rằng.

Đoan Mộc Tôn nhất thời không lời nói, vỗ ngực bảo đảm, chỉ cần Vương Bảo đạt đến nhất định danh vọng, nhất định sẽ khởi xướng bỏ phiếu.

Tuy rằng Vương Bảo tu vi không đủ, tuổi cũng quá nhẹ, có điều, chính như Vương Bảo từng nói, tu vi không đủ, tư lịch đến tập hợp mà.

...

...

Vương Bảo từ Đoan Mộc Tôn nơi đó thoát thân sau khi, liền trở lại chính mình sân.

Có điều.

Tiến vào phòng khách sau khi, nhưng nhìn thấy không đành lòng nhìn thẳng một màn.

Một cái chỉ ăn mặc đâu đang bố tên béo, chính đang làm giạng thẳng chân.

Có thể tưởng tượng màn này, lớn bao nhiêu lực xung kích.

“Lão Miêu, là ngươi làm chứ?” Vương Bảo trừng lão Miêu một chút.

Lão Miêu từ trên ghế nhảy xuống, lẻn đến Vương Bảo bả vai, đắc ý nói, “Lão Vương, ta cho ngươi bắt được một sát thủ, Miêu gia nhưng là cứu ngươi một mạng a!”

“Sát thủ?”

Vương Bảo vòng quanh Trình Phóng Thiên xoay chuyển nhất chuyển, nhìn về phía Hỏa Vân Tà Thần, “Hàng này rất cho ngươi mất mặt a!”

Hỏa Vân Tà Thần lắc đầu nói rằng, “tu luyện còn chưa đến nơi đến chốn, sát khí thu lại không tới đỉnh cao, hơn nữa tu luyện huyết tính công pháp, quá dễ dàng bại lộ, thất bại a!”

Trình Phóng Thiên lệ rơi đầy mặt.

Ma trứng!

Chính mình tốt xấu cũng là Ám Dạ kim bài sát thủ rất rồi?

Các ngươi rất sao cái này xem thường ta thật sự được chứ?

“Đến cùng chuyện ra sao, nói một chút!” Vương Bảo đẩy ra lão Miêu, ngáp một cái, ngồi vào trên ghế.

Hỏa Vân Tà Thần rõ ràng mười mươi đem sự tình ba ba nói xong.

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “không cần đoán, chỉ định là Thẩm Huyền Minh tìm! Ám Dạ... Thực sự là tìm đường chết a!”

Đối với Vương Bảo mà nói, không sợ nhất chính là tổ chức sát thủ.

Ở kiếm gỗ trong tay, trên căn bản sát thủ chính là cái giòn gà, vẫn là loại kia

nghĩ lấy máu liền lấy máu giòn gà.

“Ngươi ở nhường hắn làm gì?” Vương Bảo nhìn về phía lão Miêu.

Lão Miêu rất là bất mãn nói, “Miêu gia chơi chính vui thích đây, nhường hắn luyện yôga!”

“Ngươi có thể thật không phải là người!”

Vương Bảo thở dài nói.

Như thế cái tên béo, ngươi khiến người ta làm yôga? Ngươi tâm sao liền như thế tàn nhẫn đây?

“Đến đến đến, đừng làm, đứng lên đến!”

Vương Bảo tiến lên, trực tiếp đem Trình Phóng Thiên kéo lên.

Trình Phóng Thiên cảm động hỏng rồi.

Người tốt a!

Không nghĩ tới nhiệm vụ mục tiêu cái này thân mật.

Quả thực theo ta ngụy trang thiết lập nhân vật có so sánh a.

“Nam tử hán đại trượng phu, chảy máu không đổ lệ, đừng khóc!”

Vương Bảo vỗ vỗ Trình Phóng Thiên vai.:

Trình Phóng Thiên ửng đỏ con ngươi nháy mắt, tầng tầng gật gù, trầm giọng nói, “Trần huynh, cảm tạ, ta cũng là thân bất do kỷ, yên tâm, từ đó về sau, ta liền lui ra tổ chức sát thủ, cuộc sống ẩn dật, chắc chắn sẽ không...”

“Đừng!”

Vương Bảo phất tay đánh gãy Trình Phóng Thiên, cười nói, “sát thủ như thế

một cái có tiền đồ nghề nghiệp, làm sao có thể nói từ bỏ liền từ bỏ? Cái kia cái gì, ngươi lần này là đến giết ta, có điều, ta không so đo với ngươi!"

"Cảm ơn!" Trình Phóng Thiên lần thứ hai cảm tạ, rất thành khẩn.

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Đừng vội cảm ơn ta, ân... Ngươi đi theo ta!"

Dứt lời, Vương Bảo vòng chéo tay, hướng về bên ngoài đi đến.

Trình Phóng Thiên vừa muốn đuổi tới, lão Miêu đột nhiên thương hại nhìn hắn, thở dài nói, "lão Trình a, ta khuyên ngươi vẫn là nghĩ nghĩ rõ ràng, là làm Miêu gia món đồ chơi, vẫn là theo lão Vương, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, chỉ cần ngươi ra cái cửa này, ta dám cam đoan, ngươi sẽ hối hận!"

Trình Phóng Thiên thân thể run lên bần bật.

Hận chính là nghiến răng nghiến lợi.

Hơi ngẩng đầu, Trình Phóng Thiên liền đối với lão Miêu hoảng sợ đều đè xuống, gầm nhẹ nói, "Trần huynh lương thiện, nào giống ngươi..."

Ngươi rất sao không nhân tính a!

Ngươi rất sao suýt chút nữa đùa chơi chết ta a!

Ta hiện tại hạ bộ đều sắp mẹ nó xé rách ngươi biết không?

Nhường ta như thế cái tên béo giạng thẳng chân, làm yôga, ngươi là sao nghĩ tới? Đây là thật độc a!

"Hừ!"

Trình Phóng Thiên hừ nhẹ một tiếng, bước nhanh ra ngoài.

Lão Miêu trợn tròn mắt, lẻn đến Hỏa Vân Tà Thần vai, cảm thán nói, "đi thôi, ra ngoài xem xem hắn sau đó là sao khóc!"

Hỏa Vân Tà Thần đi ra phía ngoài, cũng là thổn thức nói, “nhất định sẽ khóc ròng ròng đi!”

Ngoài cửa viện.

Vương Bảo ngừng chân.

Nhìn thấy Trình Phóng Thiên cùng lên đến, mặt mày hớn hở, nói rằng, “lại đây, nơi này nơi này...”

Vương Bảo đem Trình Phóng Thiên kéo đến cửa viện một bên.

Trình Phóng Thiên có chút mờ mịt, nhưng cũng bé ngoan nghe lời trạm (đứng) qua đi, không nghe lời không được a, chính mình hiện tại hãy cùng kẻ tàn phế không có gì khác biệt.

“Đến, hai tay phóng tới trước ngực, như vậy... Không sai!”

Vương Bảo làm cái làm mẫu động tác, Trình Phóng Thiên đàng hoàng làm tốt.

Sau đó.

Vương Bảo thoả mãn gật gù, bàn tay vung lên, một khối tấm ván gỗ liền xuất hiện.

Một tay ở trên tấm ván gỗ ngoắc ngoắc vẽ vời.

Vương Bảo cuối cùng một lần tấm ván gỗ, hé mắt, khóe miệng mang theo ý cười, đem tấm ván gỗ phóng tới Trình Phóng Thiên trong tay.

Trình Phóng Thiên hai tay ở ngực đỡ tấm ván gỗ, cúi đầu, nhìn rõ ràng mặt trên chữ, sau đó...

Một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Mặt trên viết chính là.

“Ta gọi Trình Phóng Thiên!”

“Ta là Ám Dạ sát thủ!”

“Ta là sát thủ ta kiêu ngạo!”

“Không phục? Ngươi mẹ nó đến đánh ta nha, ha ha ha...”

Xin mời ngày nghỉ

Đại gia, điện tín rộng mang thật chậm, lưới trang đều không mở ra, tức chết ta rồi, ngày hôm nay xin mời ngày nghỉ ha.

------oOo------

Chương 434: Không phục? Ngươi mẹ nó đến giết ta a

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nắm chặt!”

“Ôm được!”

“Ngoan ha!”

Vương Bảo cười híp mắt nhìn Trình Phóng Thiên, còn vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Cái kia cổ vũ mà lại tràn ngập ánh mắt chân thành, nhường Trình Phóng Thiên trong nháy mắt tan vỡ.

Hắn hậu tri hậu giác rõ ràng lão Miêu nhắc nhở!

Ma trứng!

So với lão Miêu cái này ác ma, trước mắt tên khốn kiếp này, mới mẹ nó xem như là chân chính ác ma!

Lão Miêu nói hắn sẽ hối hận.

Hắn không tin.

Nhưng là hắn hiện đang hối hận.

Nồng đậm hối hận ở trong lòng tràn ngập, lăn lộn, bạo phát, Trình Phóng Thiên tan vỡ, con ngươi đỏ chót, suýt nữa nước mắt vỡ, toàn thân run rẩy, Trình Phóng Thiên run lập cập nói rằng, “tha mạng... Trần gia, ta sai rồi, ta thật sự biết sai rồi, tha mạng a...”

Vương Bảo kinh ngạc nói, “ta không muốn giết ngươi a!”

Trình Phóng Thiên khuôn mặt một trận vặn vẹo.

Này còn không muốn giết ta?

Ngươi rất sao nhường ta ôm này tấm bảng ở đây kéo cừu hận, ma trứng tuyệt bức sẽ đem viện trưởng đưa tới chứ? Đến thời điểm ta còn có mệnh hoạt sao?

Quá hãm hại!

Cái tên này chân âm, lớn ngân tệ a đây là!

Cửa viện.

Lão Miêu cùng Hỏa Vân Tà Thần đi ra, nhìn thấy trên bảng hiệu quảng cáo, trực tiếp phốc cười.

Hỏa Vân Tà Thần thương hại lắc đầu một cái.

Lão Miêu trực tiếp vui cười hớn hở châm chọc nói, “nói với ngươi lời nói thật ngươi không nghe, cho ngươi chỉ điều Minh Lộ ngươi không đi, cho ngươi tốt bụng khuyên giới ngươi làm ta hại ngươi, hiện tại cái gì cảm tưởng a? Đến đến đến, Miêu gia phỏng vấn ngươi một hồi!”

Vương Bảo liếc mắt một cái lão Miêu, tức giận nói, “Lăn con bê, ta hỏi ngươi, hắn thực lực bây giờ kiểu gì?”

Lão Miêu lười biếng nói rằng, “uống Miêu gia huyết, hàng này xem như là xong đời, rất nhanh tu vi sẽ rơi xuống đến đế chủ, sau đó tu vi của hắn sẽ bị hình thành một cái cầu, vậy cũng là đại bổ đồ chơi!”

Lại nói.

Lão Miêu còn duỗi ra đầu lưỡi đỏ thắm liếm môi một cái.: \

Rất tà ác nói.

“Thật tà ác!”

Vương Bảo ghét bỏ vung vung tay, sau đó đối với Hỏa Vân Tà Thần nói rằng, “Tà thần, nhìn hắn, ba canh giờ sau đó thả hắn đi!”

“Phải! Chủ nhân!” Hỏa Vân Tà Thần cung kính gật đầu.

Vương Bảo xoay người trở về sân.

Lão mắt mèo trừng trừng nhìn Trình Phóng Thiên, xem Trình Phóng Thiên tâm lý phòng tuyến toàn dây tan vỡ, run giọng nói, “Miêu gia, không muốn ăn ta...”

“Chán! Vẫn là yôga chơi vui!”

Lão Miêu vẩy vẩy đầu, vô vị nhảy ra ngoài trở về.

Hỏa Vân Tà Thần phất tay một cái, làm ra một cái băng ngồi nhỏ, có nề nếp nghiêm túc cẩn thận ngồi ở Trình Phóng Thiên bên người.

Trình Phóng Thiên nói rằng, “lão ca, thả ta đi đi, ngày sau tất có hậu báo!”

“Nhật cái gì nhật? Hạ lưu!”

Hỏa Vân Tà Thần quát lớn, trừng mắt lên, sát khí cuồn cuộn nói rằng, “tuy rằng ngươi trước đây tu vi so với ta cao, thế nhưng luận giết người, lão tử là ngươi tổ tông, cho ta thành thật một chút, ôm thứ tốt, cũng câm miệng cho ta, lại dám mở miệng, ta quất chết ngươi!”

Trình Phóng Thiên á khẩu không trả lời được.

Hỗn đản a!

Đều rất sao hỗn đản a!

Lão tử đến cùng là nhận cái cái gì lông gà nhiệm vụ? Tổ chức thủ lĩnh tuyệt đối là ngu ngốc, như thế khó làm đối tượng, nhưng để cho ta tới làm, ta rất sao làm định sao?

Trình Phóng Thiên không cần phải nhiều lời nữa, ngửa đầu nhìn trời, không nói gì ngưng nghẹn.

...

...

Lưu Vân học viện, từ từ náo động.

Đầu tiên, là một cái tan học giáo viên, đi ngang qua Vương Bảo sân, nhìn thấy Trình Phóng Thiên giơ bảng hiệu, đầu tiên là ngẩn ngơ, đón lấy chính là một mặt ngơ ngác.

Tin tức từ từ truyền ra.

Rất nhiều người đều là hướng về Vương Bảo sân vọt tới.

“Sát thủ? Trình giáo viên dĩ nhiên là sát thủ? Trời ơi...”

“Thật hay giả a? Chẳng lẽ là bị bức ép?”

“Không thể đi, nếu như giả, trình giáo viên sẽ không là loại vẻ mặt này!”

Đoàn người nghị luận sôi nổi.

Rất nhanh.

Lưu Vân học viện cao tầng đến.

Đoan Mộc Tôn cùng với Thẩm Huyền Minh ba cái phó viện trưởng đều đến rồi.

Trong học viện xuất hiện Ám Dạ tổ chức sát thủ, đây chính là đại sự!

Nhìn sắc mặt trắng bệch Trình Phóng Thiên, Đoan Mộc Tôn chau mày.

Mà Thẩm Huyền Minh.

Nhưng là sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hỗn đản Ám Dạ a! Thủ phát:

Phái đây là lông gà sát thủ?

Liên khu khu một cái Dương Thực thần cảnh giun dế đều không bắt được, còn thu rồi lão tử nhiều tiền như vậy, món nợ này lão tử nhớ rồi!

"Trình giáo viên, đến cùng xảy ra chuyện gì? Ngươi đến học viện nhiều năm, vẫn cẩn trọng, làm sao có khả năng là Ám Dạ sát thủ? Là có người hay không bức bách ngươi?"

Thẩm Huyền Minh ánh mắt tinh mang lóe lên, hỏi.

Trình Phóng Thiên ngẩn ngơ.

Phản ứng lại, mừng như điên cực kỳ, liền bận bịu nói rằng, "phó viện trưởng, không sai không sai, ta là bị bức ép, Trần Võ Hải hắn... Hắn ỷ vào yêu sủng, cho ta hạ độc, hắn nham hiểm độc ác, không phải nhường ta nói mình là Ám Dạ sát thủ, xin mời phó viện trưởng đại nhân, viện trưởng đại nhân minh giám a..."

Trình Phóng Thiên khóc ào ào.

Cũng là uất ức được phóng thích, nhìn qua đúng là chân thực.

Thẩm Huyền Minh lạnh quát, "Được lắm Trần Võ Hải, ỷ vào học viện đối với hắn ưu ái, dĩ nhiên nói xấu ức hiếp cái khác giáo viên, thực sự là kỳ cục, viện trưởng, ta đề nghị đem Trần Võ Hải giam giữ cấm đoán!"

Lời này vừa nói ra.

Biết Vương Bảo trâu bò chỗ Đoan Mộc Tôn cùng mặt khác hai cái phó viện trưởng đều là kinh ngạc đến ngây người.

Vụ thảo!

Ngươi muốn giam giữ Trần Võ Hải?

Thẩm Huyền Minh, ngươi rất sao sao không lên trời đây? Không mang đầu óc ra ngoài, vẫn là đầu óc bị lừa đá?

“Hỏi trước một chút lại nói, gấp cái gì?”

Đoan Mộc Tôn có chút bất mãn liếc mắt nhìn Thẩm Huyền Minh.

Thẩm Huyền Minh bất động thanh sắc nói rằng, “ta bảo lưu ý kiến!”

“Trần Võ Hải đây?”

Đoan Mộc Tôn hỏi Hỏa Vân Tà Thần.

Hỏa Vân Tà Thần do dự một chút, chắp tay nói, “chờ!”

Dứt lời, xoay người lại sân.

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo đi ra.

Hành lễ sau khi, Vương Bảo tùy ý nói rằng, “viện trưởng, cái tên này chính là Ám Dạ sát thủ, đến đây ám sát ta, bị ta yêu sủng phát hiện, trực tiếp cho đẩy ngã!”

“Ngươi có chứng cớ gì, chứng minh hắn là sát thủ?” Thẩm Huyền Minh ánh mắt hàn mang bùng lên, tiến lên một bước, hùng hổ doạ người nói rằng, “ngươi nói là hắn chính là a, vậy ngươi nói ta là sát thủ, chẳng lẽ ta cũng là

sát thủ?”

Vương Bảo ý tứ sâu xa liếc mắt nhìn Thẩm Huyền Minh, cười nhạt nói, “Thẩm viện phó, phản ứng lớn như vậy làm lông? Ngươi muốn chứng cứ đúng không? Nói thật, ta hiện tại vẫn đúng là không chứng cứ!”

Thẩm Huyền Minh ánh mắt chớp qua vẻ mừng như điên, lệ quát, “Không chứng cứ? Không chứng cứ ngươi liền như thế sỉ nhục một cái hạng nhất giáo viên? Trần Võ Hải a Trần Võ Hải, ta xem ngươi chính là lòng mang ác ý, viện trưởng, giữ lại người này ở trong viện, không phải là bản viện chi phúc a!”

Thẩm Huyền Minh trong lòng rất đắc ý.

Hắn này xem như là phòng hờ.

Chỉ cần ngồi vững Vương Bảo vu hại Trình Phóng Thiên, đến thời điểm một khi Vương Bảo chỉ nhận hắn, hắn là có thể cầm cái nói chuyện.

Có Trình Phóng Thiên cái này dẫm vào vết xe đổ, Vương Bảo liền mất giá rất nhiều, hắn ứng đối lên, liền thong dong nhiều.

Nhưng mà.

Hàng này thực sự là cả nghĩ quá rồi.

“Hiện tại không chứng cứ, thế nhưng ta rất nhanh sẽ có chứng cứ!”

Vương Bảo híp mắt cười.

Dứt lời.

Vương Bảo đưa tay chộp một cái Trình Phóng Thiên, đối với Đoan Mộc Tôn nói rằng, “viện trưởng, dẫn người đi theo ta!”

Đoan Mộc Tôn gật gù, nói rằng, “Trần Võ Hải, ta vẫn tin tưởng ngươi! Có điều, hi vọng ngươi thật có thể có chứng cứ chứng minh Trình Phóng Thiên

là sát thủ, nếu không, khó kẻ dưới phục tùng!”

“Yên tâm đi!”

Vương Bảo ha ha cười.

Trực tiếp cầm lấy Trình Phóng Thiên, một đám người đi tới Lưu Vân học viện cửa lớn.

Sau đó, Vương Bảo nhường Hỏa Vân Tà Thần nhìn Trình Phóng Thiên, chế tạo lần nữa một tấm bảng.

Buộc một cái dây thừng, treo ở Trình Phóng Thiên trong cổ.

Mọi người vừa nhìn.

Nhất thời gò má cuồng quất.

Trên bảng hiệu viết chính là.

“Ám Dạ sát thủ thật rác rưởi, ta Trần Võ Hải nói!”

“! #￥￥...”

Liên tục không ngừng, là từng đạo từng đạo ác độc cực kỳ, trào phúng cường độ trăm phần trăm.

Mọi người tự vấn lòng, nếu là mình là Ám Dạ thủ lĩnh, nhìn thấy tấm bảng này lên, cái kia vách cheo leo lập tức phải khí bạo a!

Trên bảng hiệu cuối cùng viết, vẫn là một câu khiêu khích, “Không phục? Ngươi mẹ nó đến giết ta a...”

------oOo------

Chương 435: Trước tiên thịt cái nào tốt đây? Đều rất béo tốt a

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Trần Võ Hải, ngươi điên rồi?”

Thẩm Huyền Minh ánh mắt sát ý tràn ngập, lớn tiếng lớn quát, “Ngươi như vậy khiêu khích Ám Dạ tổ chức sát thủ, đến cùng muốn làm gì?”

Dứt lời, Thẩm Huyền Minh quay về Đoan Mộc Tôn chắp tay, trầm giọng nói, “viện trưởng, mời ngài lý trí một điểm, Trần Võ Hải gan to bằng trời, rắp tâm hại người, hiện tại là muốn bốc lên chúng ta Lưu Vân học viện cùng Ám Dạ chiến sự a!”

“Ta đề nghị, lập tức đem Trần Võ Hải nắm lên đến, nghiêm hình tra tấn!”

Nói nói, Thẩm Huyền Minh liền không nhịn được muốn động thủ kích động.

Có điều nhưng vào lúc này, Đoan Mộc Tôn hừ nhẹ một tiếng, một luồng bá đạo cực kỳ khí thế ở trên hư không lóe lên một cái rồi biến mất.

Thẩm Huyền Minh thân thể cứng đờ, kích động giống như là thuỷ triều tản đi, trong lòng than nhẹ một tiếng.

“Chớ vội!”

Đoan Mộc Tôn nhạt âm thanh nói, “ta tin tưởng Trần Võ Hải, khẳng định có như thế làm lý do!”

Vương Bảo lúc này ha ha cười, nói rằng, “viện trưởng, ta làm như vậy, biết chắc sẽ đưa tới Ám Dạ tổ chức trả thù, có điều, ta có thể ở đây lập lời thề, Ám Dạ tổ chức nếu tới trả thù, ta một mình gánh chịu!”

Dứt lời, Vương Bảo trực tiếp phát ra cái ác độc lời thề.

Đoan Mộc Tôn hoàn toàn biến sắc, có chút cuống lên, “Hoang đường! Sao có thể như vậy!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “yên tâm đi viện trưởng, ta huyết thống sau khi giác tỉnh, tâm liền có Hạo Nhiên Chính Khí, bất kỳ tà ma ngoại đạo, đều không thể thương tổn được ta mảy may, thậm chí...”

“Bất kể là ai, bất luận tu vi gì, chỉ cần là tà ma ngoại đạo, ta liền có thể một kiếm chém chi!”

“Sát thủ? Mạnh hơn sát thủ, cũng không ngăn được ta một kiếm!”

Vương Bảo các loại chính là thời khắc này.

Mở ra trang bức thời khắc.

Lời này nói, rất là kinh hãi lòng người.

Tất cả mọi người là mộng bức cực kỳ.

Ma trứng!

Này trâu bò thổi đến mức, ta đều thế ngươi mặt đỏ a?

“Chờ xem, tin tưởng Ám Dạ sát thủ... Vẫn có chút tự tôn!”

Vương Bảo híp mắt cười.

...

...

Trên thực tế.

Ám Dạ sát thủ rất nhanh sẽ nhận được tin tức.

Tình báo của bọn họ bộ ngành rất phát đạt, Lưu Vân học viện bên trong ám kỳ, cũng không ngừng Trình Phóng Thiên một cái.

Làm Lưu Vân trong học viện sự tình truyền đến.

Ám Dạ tổ chức sát thủ tổng bộ.

Lòng đất thế giới âm u ở trong.

Vài đạo khủng bố bóng người, toả ra bàng bạc tức giận, mãnh liệt sát cơ, phảng phất bão táp bình thường ở không gian giai đoạn giữa toàn.

“Nhất định phải lôi đình tiêu diệt!”

“Khiêu khích... Không nghĩ tới, chúng ta Ám Dạ sát thủ, dĩ nhiên chịu đến như vậy khiêu khích!”

“Ám Dạ sinh ra vào Thiên Huyền vực một giới ban đầu, truyền thừa vạn vạn năm, các đời ba mười Đệ lục Sát thần, gan dám như thế khiêu khích Ám Dạ, đã đã lâu không gặp!”

“Ám Dạ uy danh, chính đang từ từ suy sụp, cái này có thể là cái cơ hội!”

“Biểu diễn sức mạnh đi! Lưu Vân học viện đều là một đám con cọp giấy mà thôi!”

“Giết!”

“Muốn cho thế nhân biết, chúng ta Ám Dạ... Mạnh mẽ!”

Ầm ầm ầm!

Mặt đất sâu trong hư không, đầy đủ chín bóng người, lấp loé mà ra, sau đó thân ảnh biến mất xuất hiện lại biến mất, cuối cùng biến mất không còn tăm hơi.

Nương theo kinh thiên động địa sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất, chín cái Ám Dạ tổ chức Ngộ Đạo cảnh lão quái, thẳng đến Lưu Vân học viện.

...

...

Lưu Vân học viện ở ngoài.

Vương Bảo cùng lão Miêu chính đang cầm cứng nhắc xem tiểu điện ảnh, say sưa ngon lành.

Rất nhiều người rất là hiếu kỳ, rồi lại do thân phận hạn chế, không có tiến lên.

Đoan Mộc Tôn đám người, đều là chau mày, thời gian đang trôi qua, thế nhưng bọn họ nôn nóng, nhưng là Vương Bảo vừa nãy độc thể.

Lúc này Đoan Mộc Tôn chính đang cầu khẩn, Ám Dạ tổ chức sát thủ, sẽ không để ý tới Vương Bảo khiêu khích.

Nếu không.

Như thế một cái bảo bối...

Khe nằm!

Này đáng chết Thẩm Huyền Minh, rất sao teo não đi, nếu như không phải hắn, làm sao đến mức này, chỉ là một cái hạng nhất giáo viên, làm sao có thể cùng Lưu Vân học viện quật khởi hòn đá tảng cùng sánh vai?

“Việc này nếu như không thể dễ dàng, ngươi khó thoát tội lỗi!”

Đoan Mộc Tôn trừng mắt Thẩm Huyền Minh, nhỏ giọng nói.

Thẩm Huyền Minh bất động thanh sắc nhạt âm thanh nói, “viện trưởng, ta cái này cũng là từ học viện phương diện cân nhắc, ta không thẹn với lương

tâm!”

“Hừ!”

Đoan Mộc Tôn hừ nhẹ, đối với Thẩm Huyền Minh càng ngày càng bất mãn. Thủ phát:

Cũng không lâu lắm.

Đoan Mộc Tôn sắc mặt đột nhiên đại biến.

Sau đó hắn khẽ quát một tiếng, thân thể bên trong, truyền đến từng đạo từng đạo ong ong, thời gian trong chớp mắt, liền trực tiếp do lão niên trạng thái, đã biến thành trung niên dáng dấp, sức mạnh bàng bạc phun trào, Đoan Mộc Tôn ánh mắt nhìn quét hư không nơi nào đó, lớn quát, “Ám Hoàng! Còn không hiện thân?”

Ong ong ong.

Trong hư không, bóng người lưu chuyển, hóa thành chín đạo người áo đen, không thấy rõ khuôn mặt, thế nhưng ánh mắt lại là cực kỳ doạ người, màu máu một mảnh.

Mỗi một đời Ám Dạ thủ lĩnh, cũng gọi làm Ám Hoàng.

Vào giờ phút này, Ám Hoàng hiện thân, hắn nhìn Đoan Mộc Tôn, lạnh lùng nói rằng, “Đoan Mộc viện trưởng, khinh người quá đáng chứ?”

Đoan Mộc Tôn ánh mắt tinh mang lóe lên, nhạt âm thanh nói, “chúng ta khinh người quá đáng? Các ngươi Ám Dạ sát thủ, đều chạy đến ta học viện đến rồi, đến cùng là ai, khinh người quá đáng?”

Ám Hoàng cười lạnh nói, “chúng ta Ám Dạ chỉ tiếp nhận nhiệm vụ, đạo bất đồng bất tương vi mưu, có người muốn giết các ngươi người, không trách chúng ta! Nắm tiền tài của người, cùng người tiêu tai, hằng cổ không đổi đạo lý!”

Đoan Mộc Tôn ánh mắt phẫn nộ.

Này lời đã rất rõ ràng.

Trình Phóng Thiên, liền rất sao là Ám Dạ sát thủ.

Vạn vạn không ngờ tới, Ám Dạ sát thủ dĩ nhiên như vậy có thể chịu, ở học viện nằm vùng nhiều năm như vậy, này nếu không phải là bị Vương Bảo dẫn ra, chờ đến Trình Phóng Thiên địa vị càng ngày càng cao, hậu quả khó có thể dự liệu.

Một mặt khổ rồi Trình Phóng Thiên thân thể loáng một cái, ở trong lòng đem Ám Hoàng mắng cái máu chó đầy đầu!

Ta năm ngoái mua cái đồng hồ a!

Đại gia ngươi Ám Hoàng!

Không phải là mắng ngươi hai câu sao?

Ngươi gấp cộng lông a?

Hiện tại được rồi, lão tử thân phận bại lộ, ngươi thoải mái?

“Thủ lĩnh, cứu ta!” Trình Phóng Thiên tuy rằng cuồng mắng Ám Hoàng, nhưng vẫn là mau mau cầu cứu.

“Hừ!”

Ám Hoàng hừ nhẹ một tiếng, lạnh quát, “Mất mặt xấu hổ đồ vật, lăn lại đây!”

Trình Phóng Thiên đã nghĩ chạy.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo bỗng nhiên vung vung tay, Hỏa Vân Tà Thần trực tiếp một phát bắt được Trình Phóng Thiên, bàn tay dùng sức, Trình Phóng Thiên nhất thời kêu thảm thiết lên.

Vương Bảo híp mắt cười nói, "Ám Hoàng đúng không? Danh tự này rất có khí thế a! Có điều, ngươi này đầu óc, đúng là não dung lượng không đủ a, biết rõ ta một kiếm liền có thể giết các ngươi, vì sao muốn đến tìm cái chết đây?"

"Ngươi chính là Trần Võ Hải?"

Ám Hoàng ánh mắt sát cơ lóe lên.

"Là ta!"

Vương Bảo gật gù.

"Rất tốt!"

Ám Hoàng âm u cười, nhẹ nhàng phất tay, kể cả hắn ở bên trong, hết thảy Ám Dạ Ngộ Đạo cảnh sát thủ, bóng người từ từ biến mất.

Trong hư không.

Truyền đến Ám Hoàng tiếng cười lạnh, "Ha ha, tiểu tử thúi, ngày hôm nay ai cũng cứu không được ngươi, Lưu Vân học viện nếu như làm tốt người chết chuẩn bị, vậy thì hỗ trợ!"

"Ám Hoàng, không nên vọng động!"

Đoan Mộc Tôn cuống lên.

Sát thủ, rất khó chơi.

Đặc biệt là có thể che dấu hơi thở thân hình.

Ám Hoàng đám người, đều là Ngộ Đạo cảnh bên trong cường giả, ẩn giấu đi trong hư không, có thể phát hiện bọn họ tung tích, cũng chính là hắn cùng Thẩm Huyền Minh ba cái phó viện trưởng.

Mà những sát thủ này, nhưng là có tới chín cái!

Một khi triển khai giết chóc, lực phá hoại rất đáng sợ!

"Trước tiên lui về học viện bên trong, mở trận!" Đoan Mộc Tôn hét lớn.

Mọi người dồn dập lùi về sau.

Nhưng mà Vương Bảo bọn họ, nhưng là cũng chưa hề đụng tới.

Lão Miêu đứng Hỏa Vân Tà Thần trên bả vai, âm hiểm cười nói, "Tà thần, còn nhớ ngươi khi đó sao rơi xuống lão Vương trong tay không?"

Hỏa Vân Tà Thần lúng túng cười, "Sớm đã quên!"

Trên thực tế, hắn làm sao sẽ quên?

Hắn nhưng là nhớ tới, Vương Bảo lúc đó tu vi rõ ràng nhược hắn tốt mấy cảnh giới, thế nhưng, chính mình nhưng liền một kiếm cũng không ngăn nổi.

"Chỉ nhìn lão Vương Trang bức, thật khó chịu a!" Lão Miêu lầm bầm, bên ngoài thân bên trên, đạo đạo thần bí hoa văn, càng ngày càng rõ ràng.

"Trần Võ Hải, mau vào!"

Học viện trận pháp đã mở ra, nhưng nhìn đến Vương Bảo còn ngốc tại chỗ, Đoan Mộc Tôn nhất thời cuống lên, hô lớn.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì!"

Vương Bảo cười vung vung tay.

Sau đó.

Vương Bảo quay về hư không nơi nào đó một câu ngón tay, cười nhạt nói, “đến đây đi, nhường ta xem các ngươi một chút cân lượng!”

“Muốn chết!”

“Giết!”

“Không tự lượng sức!”

Hư không truyền đến từng đạo từng đạo gầm lên.

Chớp mắt sau khi, từng đạo từng đạo khủng bố hắc mang, nhanh như tia chớp lẻn đến Vương Bảo trước mặt.

Đoan Mộc Tôn thân thể run lên, trực tiếp vọt ra ngoài.

Chỉ là.

Không chờ hắn ra tay.

Liền nhìn thấy Vương Bảo mãnh mà tiến lên một bước, thình lình...

Không lùi mà tiến tới!

Bầu không khí, chớp mắt làm nổ!

Nương theo đạo đạo xì xì xì âm thanh, nói vệt đen, trực tiếp ở Vương Bảo quanh thân tan vỡ.

Cùng lúc đó, Vương Bảo trong tay kiếm gỗ lấp loé mà ra, liếm môi một cái.

“Trước tiên thịt cái nào tốt đây? Đều rất béo tốt a, lựa chọn khó khăn chứng phạm vào đây...”

------oOo------

Chương 436: Viện trưởng, ta muốn báo cáo

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chuyện này... Làm sao có khả năng?”

Đoan Mộc Tôn một mặt mộng bức, động thủ thủ thế đọng lại ở nơi đó, ngây người như phỗng nhìn Vương Bảo, đối với hình ảnh trước mắt khó có thể tin.

Ám Hoàng bọn họ liên hợp ra tay, dù cho là hắn đỉnh cao trạng thái, như vậy trắng ra chịu đựng một đòn, không chết cũng đến trọng thương.

Vương Bảo dĩ nhiên lông tóc không tổn hại?

Này giời ạ là ảo giác chứ?

Thẩm Huyền Minh phản ứng càng to lớn hơn.

Ám Hoàng bọn họ ra tay, Vương Bảo tiến lên tìm sau khi chết, Thẩm Huyền Minh liền này.

Thế nhưng, ai nghĩ đến sẽ xuất hiện chuyện như vậy.

Cái tên này đến cùng là cái gì quỷ? Nếu như nói trước còn có thể giải thích, như vậy hiện tại tính cái gì?

Đến cùng tính cái cái gì?

Trước hắn chỉ là nho nhỏ Âm Hư sơ kỳ a khe nằm!

Hiện tại đều có thể cứng rắn Ngộ Đạo đỉnh cao?

Phốc ngươi muội, ta rất sao không tin!

Thẩm Huyền Minh trong lòng rít gào không ngớt, xoa xoa mắt, vẫn là như vậy, lại chùi, vẫn là như vậy.

“Này không phải thật sự!” Thẩm Huyền Minh thấp giọng lẩm bẩm.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo ra tay rồi.

Ánh mắt bình tĩnh nhìn quét hư không nơi nào đó, Vương Bảo trong tay kiếm gỗ giơ lên, trong chớp mắt, một đạo kiếm khí thẳng tắp chạy toán loạn hướng về phía trước.

“Hừ, chỉ là Âm Hư, có thể làm khó dễ được ta? Ta liền không tin... A...”

Trong hư không truyền đến một đạo tiếng cười lạnh.

Chỉ là, miệt thị chính nói, liền hóa thành một đạo kêu thảm thiết.

Sau một khắc, một đạo áo bào đen bóng người từ trong hư không rơi xuống, ngực bụng cơ hồ bị triệt để đánh xuyên qua, người ở rơi xuống, trước khi chết ánh mắt còn có thể thấy rõ ràng, đó là hỗn hợp kinh hãi, hoảng sợ, hối hận ánh mắt, vô cùng phức tạp.

Ầm!

Người áo đen rơi xuống trên đất.

Gây nên một mảnh bụi bặm.

“Chúc mừng kí chủ đánh giết Ngộ Đạo cảnh hậu kỳ võ giả, khen thưởng kinh nghiệm 70%, chúc mừng kí chủ tu vi tăng lên, hiện nay tu vi Dương Thực thần cảnh sơ kỳ!”

Vương Bảo liếc mắt một cái, sau đó liền trừng trừng nhìn hư không mặt khác một nơi, cười nhạt nói, “được lắm lớn kinh nghiệm bao, đưa tới cửa

kinh nghiệm, thật thoải mái a!”

Toàn trường vắng lặng.

Mọi người toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người.

“Cái tên này...”

Liền Đoan Mộc Tôn, đều run cầm cập lên, cả người cảm giác cũng không tốt.

Âm Hư chém Ngộ Đạo?

Này mẹ nó làm sao có khả năng?

Hơn nữa, vẫn là một kiếm chém giết!

Này rất sao coi như là như thế nào đi nữa bạo chủng, cũng không làm được mức độ như vậy a! Thủ phát

Hướng về trước mấy mười ngàn năm, sau này mấy mười ngàn năm, phỏng chừng đều không người nào có thể làm được.

Cái tên này không phải người a!

“Vụ thảo!”

Thẩm Huyền Minh trong lòng mở mắng.

Thân thể cuồng run, Thẩm Huyền Minh đột nhiên cảm giác được một luồng lạnh lẽo hàn khí từ bàn chân bốc lên, xông thẳng đỉnh đầu.

Vương Bảo một kiếm có thể giết Ngộ Đạo hậu kỳ Ám Dạ sát thủ.

Vậy thì có thể một kiếm giết mình.

Thiệt thòi hắn lúc trước còn muốn tự mình ra tay, tiêu diệt Vương Bảo cái

này uy hiếp, bây giờ suy nghĩ một chút, ma trứng may chính mình không có động thủ a, nếu không, hiện tại đã sớm lĩnh hộp cơm nằm ngay đơ chứ?

Trong lúc nhất thời, Thẩm Huyền Minh đối với làm sao đối phó Vương Bảo, đều có chút mờ mịt.

Bốn phía mọi người, tự nhiên là mộng bức không nhẹ, hô hấp theo bản năng đều ngừng, nửa chữ đều không nói ra được.

“Đáng chết...”

“Cái này không thể nào, lão thất Ngộ Đạo hậu kỳ... Cái này không thể nào a...”

“Lão đại...”

“Mau lui!”

Sâu trong hư không, Ám Hoàng con ngươi co rút nhanh, trong lòng hàn ý cuồng sinh, phát sinh một đạo gào thét sau khi, liền muốn chạy trốn.

Chỉ là.

Liền ở tại bọn hắn còn lại tám cái Ngộ Đạo sát thủ, chuẩn bị thoát đi nơi đây ép an ủi thời điểm.

Vương Bảo trong giây lát bóng người kéo cao, ngẩng đầu nhạt âm thanh nói, “muốn chạy? Nếu đến rồi, vậy thì không cần đi!”

Ầm ầm ầm!

Vương Bảo trực tiếp dùng ra Thiên Tuyệt Kiếm Quyết.

Kiếm gỗ liên tục lấp lóe, kiếm khí tuôn ra phảng phất tạo thành một đạo to lớn kiếm ấn, chớp mắt sau khi, đầy đủ hơn trăm đạo kiếm ảnh từ sâu trong

hư không bộc phát ra, đâm vào Ám Hoàng đám người tiềm tàng nơi. Thủ phát:

Tiếng kêu thảm thiết, liên miên không dứt vang lên.

Vèo vèo vèo vèo...

Lần lượt từng bóng người rơi xuống.

Trong đó có Ám Hoàng.

Trước khi chết, Ám Hoàng đều không thể tin tưởng, chính mình đường đường Ngộ Đạo cảnh đỉnh cao đại năng, ngang dọc Thiên Huyền vực siêu cấp lớn lão, dĩ nhiên sẽ mất mạng ở đây.

Vẫn là rất sao như thế uất ức bị người giết chết!

Chỉ là một cái chỉ là Âm Hư a khe nằm!

Hắn làm sao như thế treo?

Hắn làm sao có thể như thế treo?

Hắn dựa vào cái gì?

Ám Hoàng đám người, chết cực kỳ uất ức, cực kỳ không cam lòng, thi thể rơi xuống, ngang dọc tứ tung, đặc biệt làm người ta sợ hãi.

Dù sao.

Này có thể đều là Ngộ Đạo cảnh đại lão a!

Cuối cùng một cái, vẫn là Ngộ Đạo cảnh trung kỳ đây!

Chín người này, đã là Ám Dạ cao cấp nhất sức chiến đấu, nói cách khác...

Ám Dạ tổ chức, hầu như bằng tan thành mây khói!

Vương Bảo vui cười hớn hở hé mắt, trong cơ thể thần lực phát sinh biến hóa to lớn, rất nhanh liền đản sinh ra từng đạo từng đạo đặc thù sức mạnh, đó là bản nguyên của đại đạo lực lượng, Vương Bảo có đầy đủ chín loại!

Đánh giết Ám Hoàng đám người sau khi.

Vương Bảo tu vi, dĩ nhiên tăng lên tới dòm ngó đạo cảnh trung kỳ!

Này rất sao trực tiếp ngồi hỏa tiễn a, lớn bay vọt mạnh!

"Thoải mái!"

Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, đưa tay duỗi người, được kêu là một cái vui sướng.

Nhưng mà.

Hắn sướng sắp rồi.

Những người khác nhưng là khó chịu.

Đoan Mộc Tôn cũng không biết nói cái gì được rồi, hắn cảm thấy đến hiện tại bất luận tự mình nói cái gì, đều là trắng xám vô lực, chiêu kiếm này một cái chém liên tục chín vị Ngộ Đạo cảnh đại năng chiến tích trước mặt, Đoan Mộc Tôn cũng quỳ!

Những người khác càng là quỳ đến vững vàng mà.

Thẩm Huyền Minh sắc mặt trở nên trắng bệch, có loại xoay người liền chạy kích động, gian nan nhịn xuống.

Lưu Vân học viện giáo viên cùng với một phần học sinh, triệt để thất thanh, nhìn về phía Vương Bảo thời điểm, mang theo hoảng sợ, cực kỳ kính nể.

Thời khắc này, Vương Bảo ở Lưu Vân trong học viện danh vọng, nghiễm nhiên đạt đến đỉnh cao!

“Trần... Trần Võ Hải!”

Đoan Mộc Tôn do dự một chút, rốt cục không nhịn được hỏi nói, “ngươi đến cùng là tu vi gì?”

Vương Bảo nhìn về phía Đoan Mộc Tôn, cười nói, “viện trưởng, ta hiện tại là dòm ngó đạo cảnh!”

Đoan Mộc Tôn mí mắt giật lên, “Dòm ngó nói? Ngươi tu vi tiến triển nhanh như vậy? Có điều, coi như là dòm ngó đạo cảnh... Ngươi là làm sao làm được chém liên tục chín vị Ngộ Đạo cảnh, chuyện này... Đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi!”

Vương Bảo cười nói, “ta không phải nói sao, ta tâm có Hạo Nhiên Chính Khí, bất kỳ tà ma ngoại đạo ở trước mặt ta, đều là gà đất chó sành thôi!”

Đoan Mộc Tôn cảm thấy Vương Bảo ở khoác lác bức.

Thế nhưng hắn không có chứng cứ.

Hắn chỉ biết là, chính mình tuy rằng không tin, thế nhưng cũng phải tin a, nếu không, này giải thích thế nào?

Chỉ là.

Này rất sao cũng quá trâu bò điểm chứ?

Ngươi cái này Hạo Nhiên Chính Khí, là phần mềm hack chứ? Vẫn là một đao giây 90 ngàn chín HP loại kia.

Thật đáng sợ!

Vương Bảo xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Thẩm Huyền Minh, cười nhạt nói, “Thẩm viện phó, hiện tại, không cần ta nói thêm nữa chứ? Trình Phóng Thiên là Ám Dạ sát thủ, ngươi còn có cái gì ý kiến?”

Thẩm Huyền Minh sắc mặt nhưng vẫn là một mặt trắng bệch, nghe vậy da mặt run lên, thấp giọng nói, “trước là ta hiểu lầm ngươi, ta... Ta xin lỗi!”

Vương Bảo híp mắt lại, đột nhiên lớn quát, “Xin lỗi? Ngươi không cần theo ta xin lỗi! Ngươi cần cùng Lưu Vân học viện xin lỗi, viện trưởng, ta muốn báo cáo Thẩm Huyền Minh!”

“Thẩm Huyền Minh, ngươi luyện chế huyết con rối, tạo dưới vô tận sát nghiệt, đến hiện tại, ngươi còn không thành thật bàn giao, càng chờ khi nào?”

Ầm ầm!

Thẩm Huyền Minh như bị sét đánh.

Ma trứng!

Đến rồi!

To lớn nhất nguy cơ!

Lão tử thật bị hắn cho báo cáo...

------oOo------

Chương 437: Điền Tâm kiếp nạn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đoan Mộc Tôn hoàn toàn biến sắc.

Xoay chuyển ánh mắt, nghiêm nghị nhìn về phía Thẩm Huyền Minh.

Lưu Vân trong học viện võ giả, vào giờ phút này cũng là như thế, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

So với Ám Dạ tổ chức.

Thẩm Huyền Minh luyện chế huyết con rối, mới thật sự là lớn lôi!

Huyết con rối là cái gì, ở đây đa số mọi người rõ ràng trong lòng, đồ chơi này tà môn cực kỳ, xuất từ một cái diệt thế Ma Tông huyết khôi tông.

Trước đây thật lâu, huyết khôi tông đã từng nhấc lên qua một hồi Cửu Vực Hải diệt thế bão táp, khi đó vô biên vô hạn huyết con rối, hầu như nhường huyết khôi tông đi tới nhất thống Cửu Vực Hải bá chủ bảo tọa.

Có điều rất không khéo chính là, khi đó có Đệ nhất Kiếm ma Uông Thanh Hàn xuất thế, thần cản giết thần, ma chặn giết ma, huyết khôi tông vô tận huyết con rối đại quân, đều không thể ngăn cản Uông Thanh Hàn bước tiến.

Kiếm ma Uông Thanh Hàn, một kiếm chém huyết khôi trưởng thượng tổ, huyết khôi tông cao thủ một trận chiến sau khi, tử thương hầu như không còn, đến đây, ở Cửu Vực Hải toàn thể liên hợp bên dưới, huyết khôi Tông tài diệt.

Mà hiện tại.

Thẩm Huyền Minh dĩ nhiên luyện chế huyết con rối?

Này mẹ nó quả thực là kinh thiên lôi.

Chẳng lẽ là huyết khôi tông thức tỉnh?

Đây chính là to lớn hạo kiếp tín hiệu a!

Huyết khôi tông tại sao đáng sợ như vậy? Cũng là bởi vì huyết khôi tông luyện chế huyết con rối phương pháp, quả thực là tà ác tới cực điểm, đó là đem người sống sờ sờ luyện chế thành con rối a, bảo lưu thần trí, bảo lưu tu vi, thế nhưng, tự do nhưng đang luyện chế người trên người, thậm chí, còn có thể bị hình ảnh suy nghĩ năng lực.

Một khi bị luyện chế thành huyết con rối, cái kia hầu như không cách nào phản kháng, coi như là luyện chế người để cho giết cha giết mẫu, đều sẽ không chút do dự chấp hành!

Đứng Thẩm Huyền Minh bên người mấy cái Lưu Vân học viện cao tầng, bản năng nhanh chóng lui lại.

"Ngươi... Các ngươi... Đáng chết!"

Thẩm Huyền Minh sắc mặt khó coi cực kỳ, cố nén nội tâm hoảng loạn, sắc mặt tái nhợt từ từ trở nên đỏ lên, rống to nói, "đây là nói xấu! Trần Võ Hải! Ngươi ngậm máu phun người! Vừa nãy ta hoài nghi ngươi, ngươi liền trả thù cho ta! Đáng chết! Viện trưởng, ta ở Lưu Vân học viện mấy ngàn năm, cẩn trọng, ta sẽ đi tới Tà đạo?"

Thẩm Huyền Minh nhìn về phía Đoan Mộc Tôn, tận lực nhường ánh mắt của chính mình, trở nên chân thành.

Đoan Mộc Tôn nhưng là ánh mắt sát cơ cuồng thiểm, gầm nhẹ nói, "Trần Võ Hải, ngươi nói Thẩm viện phó luyện chế huyết con rối, ngươi có chứng cứ sao?"

Vương Bảo nghiêm túc nói, "Lời của ta nói, chính là chứng cứ, lẽ nào đại gia không tin?"

Đoan Mộc Tôn ngẩn ngơ, sau đó dở khóc dở cười nói rằng, “Trần Võ Hải, không muốn đùa giỡn!”

“Nha, không có thể nói đùa a, ha ha, kỳ thực ta vừa nãy chính là đùa giỡn, ta liền tùy tiện nói chuyện, nói chơi, ngươi xem một chút Thẩm viện phó đỏ mặt tía tai!”

Vương Bảo thuận miệng cười nói.

Đoan Mộc Tôn sắc mặt cuồng quất.

Thẩm Huyền Minh sắc mặt nhăn nhó cực kỳ, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Mọi người cũng là có loại muốn thổ huyết kích động!

Vụ thảo!

Có thể tú a!

Ngươi cũng quá rất sao có thể tú!

Chuyện như vậy, cũng có thể nói chơi? Đùa giỡn? Phốc ngươi muội, ngươi teo não chứ?

“Hỗn đản! Hỗn đản! Hỗn đản a...”

Thẩm Huyền Minh đều sắp tức giận nổ, khó có thể tưởng tượng cảm giác nhục nhã bạo phát, nhường hắn uất ức đều muốn nổ.

“Thẩm viện phó đừng nóng giận, ta xin lỗi, được chưa? Có điều, như muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, Thẩm viện phó, mà hành mà quý trọng yêu!”

Vương Bảo ý tứ sâu xa nhìn Thẩm Huyền Minh nói rằng.

Thẩm Huyền Minh trong lòng kinh hoàng, sắc mặt khó coi gầm nhẹ nói,

“Trần Võ Hải, công đạo tự tại lòng người, ngươi không nên ở chỗ này làm bừa mù làm!”

“Chán!”

Vương Bảo kỳ thực rất muốn một kiếm chém Thẩm Huyền Minh, có điều vừa nãy hắn dùng kiếm gỗ thử một chút, nhưng không ở phá tà thuộc tính bên trong, thực sự là đồ phá hoại.

“Hôm nay đến đây thôi nhé, chuồn mất chuồn mất!”

Vương Bảo quay về Hỏa Vân Tà Thần cùng lão Miêu ngoắc ngoắc tay, sau đó đối với Đoan Mộc Tôn chắp tay, đạp bước rời đi.

“Chờ ta đồng thời!”

Đoan Mộc Tôn nhưng là đuổi theo.

Hắn có quá nhiều muốn hỏi.

Chỉ để lại mọi người, hai mặt nhìn nhau.

Nhìn cái kia chín bộ Ám Dạ Ngộ Đạo cảnh đại lão thi thể, ánh mắt mờ mịt, phảng phất hết thảy đều ở trong mộng.

...

...

Tối nay nhất định chưa chợp mắt.: \

Đặc biệt là Thẩm Huyền Minh, nơi nào còn có muốn nghỉ ngơi ý tứ.

Ngồi ở trong mật thất, Thẩm Huyền Minh vẻ mặt biến hóa, đầy đủ đờ ra nửa canh giờ, lúc này mới hút ngụm khí lạnh, ánh mắt lập loè ra nói đạo hàn mang.

Do dự một chút, Thẩm Huyền Minh đưa tay, từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một đạo đưa tin phù.

Hơi khom lưng, Thẩm Huyền Minh cung kính cực kỳ bắt đầu phát sinh tin tức, sau nửa ngày, đưa tin phù hóa thành nhàn nhạt linh quang, biến mất không còn tăm hơi.

...

...

Ngày thứ hai.

Làm Vương Bảo còn ở lúc nghỉ ngơi.

Hàng xóm Điền Tâm em gái đã rất sớm lên.

Sở dĩ dậy sớm như thế, là bởi vì có việc gấp phát sinh.

Mắt mang lo lắng Điền Tâm nhanh nhanh rời đi Lưu Vân học viện, đi tới Lưu Vân học viện Yamashita Lưu Vân Thành bên trong.

Toà thành trì này, tăng cường Lưu Vân học viện mà mở, Lưu Vân trong học viện giáo viên người nhà, lớn đều cư ngụ ở nơi này địa.

Điền Tâm nhà ngay ở Lưu Vân học viện bên trong.

Điền Tâm xem như là Điền gia chúa cứu thế, ỷ vào giáo viên thân phận, Điền gia miễn phí ở Lưu Vân Thành có một tòa thật to sân.

Lưu Vân Thành tuy rằng không có bao nhiêu thế lực lớn, thế nhưng nên có cũng có, thêm vào nơi đây là Lưu Vân học viện mở, nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng, cho tới bị xào đến điền sản mạnh, một toà đại viện rơi, giá trị rất lớn!

Nhường Điền Tâm sốt ruột, là hắn đệ đệ, Điền Quý!

Đây là một cái nhường Điền Tâm rất là căm ghét đệ đệ, không biết tiến tới không nói, còn cực kỳ tốt đánh cược, này không, trời còn chưa sáng, Điền Quý liền cho nàng phát tin tức, người bị sòng bạc bắt được, làm cho nàng đi mò người.

Cát Tường sòng bạc.

Điền Tâm vội vã mà vào, bên trong bầu không khí hừng hực cực kỳ, các loại tiếng kêu liên tiếp, mùi cũng phân là ở ngoài gay mũi, Điền Tâm căm ghét liếc mắt nhìn những kia dân cờ bạc, bưng mũi tìm tới sòng bạc quản sự.

Sòng bạc người nhận thức Điền Tâm, bởi vì Điền Quý tốt đánh cược, Điền Tâm không ít đến Cát Tường sòng bạc.

"Yêu, ruộng giáo viên tới rồi!"

Sòng bạc quản sự vẻ mặt gian giảo nhìn Điền Tâm, đặc biệt là ở Điền Tâm một cái nào đó vị trí, càng là mạnh mẽ cằn nhằn vài lần.

Còn nuốt ngụm nước.

Không thể không nói, Điền Tâm vóc người, thực sự là nhận người mê tít mắt.

"Đệ đệ ta đây?" Điền Tâm sắc mặt khó coi nói rằng.

"Đi theo ta!"

Quản sự tà cười một tiếng, xoay người hướng về nơi sâu xa đi đến.

Tiến vào một cái phòng, hai trung niên võ giả, trên người toả ra khí tức lạnh như băng, vững vàng ngăn chặn cửa.

Trong phòng, một người thanh niên trói gô nằm trên đất, trên người càng bị

đánh đẫm máu, gò má sưng phảng phất đầu heo, ở nơi đó thấp giọng thở hổn hển.

“Điền Quý?”

Điền Tâm kinh ngạc đến ngây người.

Nói một ngàn nói một vạn, cái này cũng là nàng đệ đệ, bị đánh thành dáng vẻ ấy, không đau lòng đó là giả.

“Tỷ...” Điền Quý phảng phất nắm lấy nhánh cỏ cứu mạng, trực tiếp khóc, “Cứu ta a...”

“Tại sao muốn đánh người? Các ngươi muốn đánh chết hắn sao?” Điền Tâm phẫn nộ hướng về phía quản sự quát.

Quản sự bĩu môi, không lên tiếng.

Mà vào giờ phút này, trong phòng bên trong mở cửa ra, một người thanh niên, đi vào.

Thanh niên toàn thân áo trắng, trong tay còn cầm một cái quạt giấy, sau khi ngồi xuống, cười híp mắt nói rằng, “Điền cô nương, đánh hắn, là bởi vì hắn nên đánh! Đánh cược thua không công nhận, không tiền tự nhiên nên đánh! Nếu ngươi đến rồi, vậy thì trả nợ đi!”

Điền Tâm hít sâu một hơi.

Cái kia chập trùng đường cong, nhường ở đây mấy cái nam tính suýt chút nữa chảy nước miếng.

“Hắn nợ các ngươi bao nhiêu tiền, ta còn!” Điền Tâm trầm giọng nói.

Thanh niên mặc áo trắng híp mắt, thản nhiên nói, “không nhiều, ba cái ức cực phẩm thần nguyên mà thôi!”

Điền Tâm kinh ngạc đến ngây người, “Bao nhiêu?”

“Ba cái ức! Cực phẩm thần nguyên nha!” Thanh niên mặc áo trắng âm hiểm cười nói.

“Làm sao sẽ nhiều như thế? Điền Quý, chuyện gì thế này?” Điền Tâm căm tức Điền Quý.

Điền Quý kêu thảm thiết nói, “tỷ, bọn họ âm ta... Ta... Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì! Thua thua, liền nhiều như vậy, tỷ, nhanh cứu ta đi ra ngoài a, nếu không, bọn họ sẽ đánh chết ta!”

“Ta lấy cái gì cứu ngươi? Ba cái ức cực phẩm thần nguyên, bán đứng ta đều còn không nổi!” Điền Tâm thân thể loáng một cái, run giọng nói.

Thanh niên mặc áo trắng đột nhiên đứng dậy, cười nói, “Điền cô nương a, không thể nói như thế, ngươi muốn giúp đệ đệ ngươi trả nợ, kỳ thực cũng đơn giản...”

“Làm ta hầu hạ thiếp, ta miễn hắn trướng, còn dâng tặng hắn mấy triệu, ngươi xem coi thế nào?”

“Ngươi... Ngươi đừng hòng!”

Điền Tâm tức hỏng rồi.

Thanh niên mặc áo trắng vẻ mặt lạnh lẽo, quạt giấy vừa mở, cười lạnh nói, “không muốn thì thôi! Thế nhưng ta cảnh cáo ngươi, trong vòng một canh giờ, ngươi nếu như không bỏ ra nổi tiền đến, đừng trách ta lòng dạ độc ác! Gần nhất quỵt nợ người không ít, cũng tốt giết gà dọa khỉ!”

“Tỷ... Ta không muốn chết a... Cứu ta a, ta xin thề, ta xin thề cũng không tiếp tục đánh cuộc!” Điền Quý đều sắp sợ vãi tè rồi.

Điền Tâm trầm mặc.

Ba cái ức cực phẩm thần nguyên, nàng cái nào có nhiều như vậy, những năm qua này, nàng thu vào trên căn bản đều bị Điền Quý họa họa.

Làm sao bây giờ?

Đệ đệ không thể không quản.

Cũng không thể trơ mắt nhìn hắn chết a!

Cha mẹ ham muốn hưởng lạc, Điền gia từ lâu đã vào được thì không ra được, toàn gia đều dựa vào nàng đến nuôi sống.

Nàng lấy cái gì đi trả nợ?

Thời khắc này, Điền Tâm lòng như tro nguội, ngơ ngác hồi lâu, trước mắt lúc này mới xuất hiện một đạo ảo ảnh giống như.

Đó là một bóng người.

Vương Bảo khuôn mặt.

“Nếu như... Không phải muốn lấy thân thể để đánh đổi...”

“Hắn lẽ ra có thể giúp ta đi...”

“Dù sao, hắn cường đại như vậy...”

------oOo------

Chương 438: Đánh bạc? Liền chơi cái này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Điền Tâm tuyệt vọng!

Nàng biết, nếu như không thể đem nợ trả lại, chính mình nhất định sẽ rơi vào thanh niên mặc áo trắng Bạch Trảm ma trảo.

Cát Tường sòng bạc chính là Bạch gia sản nghiệp.

Mà Bạch gia, nhưng là Lưu Vân Thành bên trong danh môn đại tộc, Bạch Trảm thân là đương đại trưởng tôn, lại há lại là nàng cái này nho nhỏ giáo viên có thể chống lại?

Nếu như không phải kiêng kỵ nàng Lưu Vân học viện giáo viên thân phận, Điền Tâm sớm đã bị Bạch Trảm chà đạp.

“Ta sẽ đi trù tiền!”

Điền Tâm đau thương lớn lao với tâm chết nhìn Điền Quý bình thường, thấp giọng nói.

“Cái kia xin mau sớm đây Điền cô nương!”

Bạch Trảm tà cười một tiếng, thản nhiên quạt quạt giấy, “Thời gian vừa đến, ta thật sự sẽ giết người!”

“Tỷ...” Điền Quý chính ở chỗ này kêu rên.

Điền Tâm không muốn lại nhìn, một giây đồng hồ đều không muốn ở lâu thêm, xoay người rời đi.

Bước ra Cát Tường sòng bạc, Điền Tâm ánh mắt mờ mịt nhìn về phía trước,

hồi lâu sau, lúc này mới hoàn hồn, do dự một chút, bước nhanh hướng về Lưu Vân học viện mà đi.

...

...

Vương Bảo ăn được ngủ được sướng như tiên, rời đi phòng ngủ sau khi, liền nghe được từng đạo từng đạo cọt kẹt cọt kẹt cọt kẹt âm thanh.

“Sao đây là?” Vương Bảo nhìn về phía làm tốt bữa sáng chờ đợi Hỏa Vân Tà Thần.

Hỏa Vân Tà Thần cung kính nói, “Chủ nhân, là Miêu gia! Đang đùa giường!”

Vương Bảo xạm mặt lại.

Ăn điểm tâm thời điểm, Vương Bảo đối với cọt kẹt cọt kẹt âm thanh có chút chán ngán, nghe thanh âm này, đều là liên tưởng tới cái gì, trong lúc nhất thời thở dài, “Đây là ngột ngạt lâu a!”

Đang chuẩn bị đem lão Miêu bắt tới đánh cho một trận, bỗng nhiên, ngoại viện cửa vang lên.

“Ta đi mở cửa!” Hỏa Vân Tà Thần vội vàng đi ra ngoài.

Rất nhanh.

Hỏa Vân Tà Thần liền dẫn Điền Tâm đi vào.

“Nha, là Điền muội muội a!” Vương Bảo híp mắt cười nói.

“Trần... Trần sư huynh!”

Điền Tâm cúi thấp xuống đầu, ánh mắt có chút phức tạp, thậm chí không dám cùng Vương Bảo đối diện.

“Làm sao đây là?”

Vương Bảo cảm giác được không đúng, kinh ngạc nói.

Điền Tâm quay đầu liếc mắt nhìn Hỏa Vân Tà Thần, Hỏa Vân Tà Thần cái nào còn không hiểu, cười nhạt nói, “chủ nhân, tiểu đi làm điểm sự tình! Lui ra!”

Chờ đến Hỏa Vân Tà Thần vừa đi, Điền Tâm lúc này mới cảm giác thả lỏng một hồi, chỉ là, vẫn còn có chút căng thẳng, dù sao, nàng biết mình muốn nâng yêu cầu, có bao nhiêu quá đáng.

“Điền muội muội, lo lắng làm gì a, đến cùng chuyện gì, nói mau!” Vương Bảo âm thanh mang theo một vệt nhu hòa tâm ý, xem như là một loại sóng âm võ kỹ, có điều nhưng là tĩnh tâm an thần võ kỹ.

đọc truyện với❤https://truyencuatui.n e t Sau nửa ngày.

Điền Tâm ngẩng đầu.

Ánh mắt mang theo một vệt đau thương sắc, nói rằng, “Trần sư huynh, ta có chuyện, muốn mời ngươi hỗ trợ, ta... Ta biết, ta yêu cầu này, có chút quá đáng, thế nhưng, ta thực sự là cùng đường mạt lộ, ta...”

Nói nói, Điền Tâm oan ức cảm giác tới, đỏ mắt, chỉ lát nữa là phải khóc.

Vương Bảo không nói gì, liền vội vàng tiến lên nhường Điền Tâm ngồi xuống, sau đó trầm giọng nói, “Điền muội muội, chúng ta cũng coi như là hàng xóm, có chuyện gì ngươi cứ việc nói thẳng, có thể giúp đỡ ta tuyệt không hàm hồ!”

“Ta... Ta muốn mượn ngươi một ít tiền!”

Điền Tâm nhỏ giọng nói, sau đó lại nhanh chóng gấp giọng nói, “có điều, ta đúng là mượn ngươi, ta có thể lập lời thề ước, nhất định sẽ trả (còn) cho ngươi!”

“Vay tiền a...”

Vương Bảo sờ sờ cằm.

Điền Tâm tựa hồ cảm thấy Vương Bảo đang làm khó dễ, khẽ cắn răng, đột nhiên đứng lên đến, một tay kéo một cái quần áo, nửa cái vai liền lộ ra, đau thương âm thanh nói, “Trần sư huynh, thực sự không được, ta... Ta dùng chính ta làm đặt cọc, ta...”

Vương Bảo một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Khe nằm!

Tình huống gì a?

Sao liền cởi quần áo?

Ta do dự, là đang nhớ ngươi đụng tới cái gì chuyện phiền toái, ta không có ý đồ khác a!

Ồ?

Thật đừng nói.

Điền muội muội còn rất trắng (Haku).

A phi phi phi, vụ thảo, khi nào, mình còn có ý tưởng tà ác như vậy, thật rất sao dưới 11 lưu, phi!

Vương Bảo tự mình phê bình một hồi, tiến lên trực tiếp đem Điền Tâm quần áo kéo lên đi, trầm giọng nói, “Điền muội muội, trước tiên bất kể tiền sự tình, ngươi nợ bao nhiêu, ta liền có thể cho ngươi bao nhiêu, có điều, ta xem ngươi là đụng tới phiền toái gì a! Có thể hay không nói cho ta một chút?”

Điền Tâm thở phào nhẹ nhõm.

Sắc mặt nhưng là đỏ lên.

Trong lòng ngượng ngùng cực kỳ, cục xúc bất an nắm bắt góc áo, trầm mặc một hồi, nhẹ nhàng đem Điền Quý cùng Cát Tường sòng bạc sự tình nói ra. Thủ phát

Nửa ngày, Điền Tâm thấp giọng nói, "hắn dù sao cũng là ta thân đệ đệ, ta... Không thể không cứu... Dù cho, trả giá hết thảy!"

"Như vậy a..."

Vương Bảo lộ ra nụ cười nhạt, sau đó, hơi ngẩng đầu, cười nhạt nói, "Điền muội muội, loại chuyện nhỏ này, liền giao cho ta, Cát Tường sòng bạc đúng không? Ngươi đi về trước, cho ta một canh giờ, ta khẳng định cho ngươi làm thật xinh đẹp!"

...

...

Cát Tường sòng bạc cửa lớn.

Vương Bảo cùng lão Miêu nhìn bảng hiệu, Vương Bảo cười nói, "là này, không sai rồi!"

"Nhanh đi nhanh đi, Miêu gia muốn đại sát tứ phương!" Lão Miêu nóng lòng muốn thử. Thủ phát:

Vén rèm cửa lên tiến vào, hai con to lớn Tỳ Hưu điêu khắc đặc biệt làm người ta sợ hãi, trừng trừng nhìn mỗi người đi vào.

Vương Bảo ánh mắt nhìn lướt qua, hò hét nháo náo động đến.

Đột nhiên, một người thanh niên đi tới, cười khẽ nói, "khách quan nhìn lạ mắt? Sợ là lần đầu tiên tới chứ?"

“Không sai!” Vương Bảo gật gù.

Thanh niên sáng mắt lên, nụ cười càng nồng, “Khách quan lần đầu quang lâm, tại hạ có thể cùng đi tả hữu, trợ giúp khách nhân giới thiệu!”

“Được!” Vương Bảo không đáng kể gật gù.

Thanh niên dùng tay làm dấu mời, vừa đi vừa nói chuyện, “Khách quan, chúng ta trước tiên đi hối đoái thẻ đánh bạc! Chúng ta thẻ đánh bạc, nhưng là từ đổ thần vực đỉnh cấp đánh cược tông làm riêng, ai cũng lẫn không được giả, xin mời...”

Đi tới trước một cái quầy.

Trong quầy hàng một lão giả ngẩng đầu, cười híp mắt nói rằng, “khách quan, muốn hối đoái bao nhiêu thẻ đánh bạc?”

Vương Bảo đưa tay, một vệt sáng rơi vào trên quầy.

Ông lão nụ cười trên mặt cứng đờ, “Một viên cực phẩm thần nguyên?”

“Làm gì? Ngại ít a?” Vương Bảo liếc ông lão một chút.

Ông lão cười khan nói, “Sao có thể chứ...”

Nói chuyện, ông lão trực tiếp lấy ra một khối màu tím hình tròn thẻ đánh bạc, đưa cho Vương Bảo, sắc mặt không lại nóng bỏng, nhạt âm thanh nói, “chúc khách quan chơi vui vẻ!”

“Đi a!” Vương Bảo tay áng chừng màu tím thẻ đánh bạc, quay đầu nhìn về phía thanh niên.

Thanh niên có chút lúng túng nói, “Khách quan, ta nghĩ tới đến, lâm thời có chút việc...”

Vương Bảo trừng mắt lên, “Theo, cẩn thận ta trách cứ ngươi!”

Thanh niên thổ huyết!

Đại gia ngươi!

Còn lại lên ta!

Ta là xem ngươi xuyên không sai, khí chất không sai, còn tưởng rằng là cái đại gia, theo ngươi mới có lợi mò đây, vạn vạn không ngờ tới a, ngươi rất sao là cái quỷ nghèo!

Có điều.

Dù cho như thế nào đi nữa bất mãn.

Vương Bảo trách cứ nói hết ra, thanh niên cũng không dám lại từ chối, chỉ được buồn bực nói, “Khách quan đi theo ta...”

Thanh niên mang theo Vương Bảo ở trong sòng bạc đi.

“Nơi này là đánh cược đơn song... Nơi này là so với to nhỏ... Nơi này là...”

Thanh niên giới thiệu trong sòng bạc các loại cách chơi.

Vương Bảo im lặng không lên tiếng nghe, đột nhiên, chỉ chỉ một khối trọng đại khu vực, hỏi nói, “nơi đó là cái gì?”

Thanh niên ánh mắt nhìn sang, tùy ý nói rằng, “đánh bạc a, khách quan chưa từng thấy? Không thể nào?”

Vương Bảo híp mắt lại, nhếch miệng lên một vệt ý cười, nói rằng, “đánh bạc sao...”

“Liền chơi cái này!”

------oOo------

Chương 439: Trâu bò cường giả khí vận thạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh bạc khu.

Không khí nơi này, so với cái khác cách chơi muốn yên tĩnh nhiều lắm.

Đứng ở chỗ này, trên căn bản cũng là một ít nhìn qua khá người có thân phận.

Thanh niên sắc mặt mang theo nhàn nhạt bất mãn, nói rằng, "khách quan, đánh bạc khu chơi đều rất lớn, ta xem ngài vẫn là..."

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "liền chơi cái này, nói một chút, làm sao chơi?"

Thanh niên bĩu môi, nói rằng, "đánh bạc cách chơi, chúng ta Cát Tường sòng bạc chơi chính là đánh cược giá, chúng ta sẽ lục tục lấy ra đánh bạc, mỗi một khối đánh bạc có trăm hơi thở quan sát thời gian, thời gian vừa đến liền mở đá!"

"Mở đá trước, khách quan có thể lựa chọn mười cái đẳng cấp đánh cược giá, một khối cực phẩm thần nguyên trở xuống là thứ nhất đương, trăm vạn cực phẩm thần nguyên trở lên vì là thứ mười chặn!"

"Mỗi cái đẳng cấp không giống, tỉ lệ bồi cũng không giống, đẳng cấp càng cao, tỉ lệ bồi càng cao! Tỷ như thứ mười chặn, nhưng là 1 bồi 100 tỉ lệ bồi!"

Thanh niên cũng vẫn tính làm tròn trách nhiệm, nói rất tỉ mỉ.

Vương Bảo gật gù, hỏi nói, "đánh bạc có thể chạm đến sao?"

Thanh niên lắc đầu, "Không thể!"

“Như vậy a...”

Vương Bảo có chút tiếc nuối, không thể chạm đến, vậy thì không thể dựa vào tinh luyện đến mở hack.

Có điều.

Điều này cũng không làm khó được hắn.

Hắn dám đến sòng bạc, thì có đại sát tứ phương sức lực, hắn sức lực đến từ chính chém giết Ám Hoàng chín cái Ngộ Đạo cảnh cường giả sau khi, hệ thống khen thưởng bảo bối.

“Cường giả khí vận thạch (chín), đây là kí chủ càng mấy cấp đánh giết cường giả siêu cấp sau khi tiểu tỷ lệ được bảo bối!”

“Mỗi tiêu hao một khối cường giả khí vận thạch, có thể thu được trong vòng mười hai canh giờ cường giả số mệnh gia thân! Canh giờ vừa đến, cường giả khí vận thạch biến mất!”

Vương Bảo cười nhạt, trực tiếp dùng một khối cường giả khí vận thạch.

Sau đó, Vương Bảo tiến lên, đi tới áp chú khu.

Áp chú khu có mấy cái, Vương Bảo đi tới người ít nhất một cái, thanh niên bất đắc dĩ theo, qua loa thái độ rất rõ ràng.

Lão Miêu nằm nhoài Vương Bảo trên bả vai, con mắt trừng trừng nhìn áp chú khu vực, sáng mắt lên, kêu quái dị nói, “lão Vương, áp thứ mười chặn, một bồi một trăm a, chúng ta phát ra!”

Vương Bảo khóe miệng co quặp, “Câm miệng!”

Sau đó, Vương Bảo đưa tay, từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một tờ giấy.

Giấy trắng chia làm thập phần.

Vương Bảo viết đến một, hai ba, bốn năm, mãi đến tận mười, mười cái con số.

Xoa thành cuộn giấy sau khi, Vương Bảo hơi ngẩng đầu, nhìn về phía đánh bạc đài.

Lúc này đánh cược trên đài đá, một lão giả chính đang nước miếng văng tung tóe giới thiệu, "Đại gia mau nhìn khối này đánh bạc, xem này đường nét, xem này thần văn, trong này chín mươi chín phần trăm có bảo bối a, đặt cược khách quan chú ý, ta lão Cửu lấy nhân cách đảm bảo, trong này tất ra bảo bối!"

Dưới đài.

Rất nhiều người đều cười mắng.

"Thôi đi lão Cửu, khỏi thổi, mỗi một khối đánh bạc ngươi đều thổi, ngươi không mệt sao?"

"Hẳn là hỏi, ngươi lương tâm sẽ không đau sao?"

"Có điều nói đi nói lại, khối này đánh bạc phẩm tướng, đến là thật sự rất tốt!"

"Ta cũng cảm thấy, lẽ ra có thể ra bảo bối, ta đánh cược bốn chặn!"

Mọi người nghị luận sôi nổi, ánh mắt từ từ trở nên nghiêm túc, sau đó bắt đầu đặt cược.

Vương Bảo không chút hoang mang từ mười cái cuộn giấy bên trong nặn ra một cái, mở ra, nhìn mặt trên con số, có chút không nói gì lắc đầu một cái.

Mặt trên rõ ràng là cái mười!

"Lão Vương, ngươi đang làm gì thế?" Lão Miêu tò mò hỏi.

Vương Bảo thản nhiên nói, “bốc thăm a!”

Lão Miêu che mặt.

Bốn phía không ít người, đều là trợn mắt ngoác mồm, theo Vương Bảo thanh niên, càng là kinh ngạc đến ngây người, mộng bức.

Khe nằm!

Thần rất sao bốc thăm.

Ở sòng bạc chơi bốc thăm?

Ngươi là thật sự tú a!

Này rất sao thực sự là ta không tưởng tượng nổi tao thao tác!

Vương Bảo mặc kệ bốn phía vang lên châm biếm âm thanh, bất động thanh sắc đem màu tím thẻ đánh bạc phóng tới thứ mười chặn khu vực.

Mọi người lúc này mới chợt hiểu.

Chẳng trách dám như thế mù lông gà chơi, hóa ra là cái quỷ nghèo a!

Thời gian trôi qua.

Trăm hơi thở thời gian sắp tới.

Đánh cược trên đài đá ông lão lớn tiếng nói, “mở đá! Đại gia mở to hai mắt, tuyệt đối đừng chớp mắt, bảo bối, vậy thì muốn ra... Ra...”

Nói nói, ông lão động tác trong tay có thể không chậm, chính đang mở đá, chỉ là, nói được nửa câu, hắn liền tiến hành không dưới đi tới, ngơ ngác nhìn từ trong khe đá nhô ra một vệt chói mắt kim quang.

“Kim... Kim ngọc tủy... Trời ơi... Lớn như vậy một cái diện, sợ là có thể đào vài cân... Giá trị không kém hơn ba trăm vạn cực phẩm thần nguyên a...”

Một cái võ giả đặc biệt hối hận vỗ mạnh đầu, chú mắng nói, “đại gia! Ta tuyển thứ chín chặn, liền thiếu một chút a...”

Đánh cược trên đài đá ông lão hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “kim ngọc tủy... Ba cân ba lạng, giá trị hơn 400 vạn cực phẩm thần nguyên...”

Mọi người ảo não, hối hận, không cam lòng, bởi vì có thể khai ra thứ mười chặn đánh bạc, rất ít ỏi, này nếu như áp trúng, áp tiền đặt cược muốn rất nhiều, vậy thì phát đạt.

“Khách quan, đây là ngài thắng thẻ đánh bạc!” Một người thanh niên đi tới, đưa cho Vương Bảo một loạt thẻ đánh bạc.

Đầy đủ một trăm!

Lão Miêu kêu quái dị nói, “tà môn, lão Vương ngươi thật trâu bò, bốc thăm cũng có thể bắt bên trong!”

“Cảm ơn khích lệ!” Vương Bảo cười cợt.

Mà theo Vương Bảo thanh niên, lúc này mắt mang kinh dị liếc mắt nhìn Vương Bảo, hút ngụm khí lạnh.

Cái này áp chú khu lên người, không nói gì nhìn Vương Bảo, này đều có thể áp bên trong? Ma trứng thật không cam lòng, bại bởi vận may a!

Vòng kế tiếp đánh bạc, rất nhanh lên đài.

Đánh cược trên đài đá lão Cửu, tiếp tục bắt đầu nói khoác.

Có điều có vừa nãy dẫm vào vết xe đổ, mọi người cũng không lại trêu đùa, càng thêm thật lòng xem lên.

Vương Bảo cũng không nhàn rỗi, làm xáo trộn cuộn giấy, sau đó ngắt một cái.

“Ta mở ta mở!” Lão Miêu rất có hứng thú đưa móng vuốt.

Vương Bảo không đáng kể đem cuộn giấy cho lão Miêu.

Lão Miêu nắm bắt cuộn giấy, đều sắp hô mắt lên, chậm rãi mở ra, sau đó gọi nói, “meo cái meow, vẫn là mười?”

“Đây là muốn nhường ta cất cánh a!” Vương Bảo cười nói.

Không chút do dự, một trăm thẻ đánh bạc, giải đến mười chặn lên.

Vương Bảo bên người, thanh niên mí mắt kinh hoàng, nuốt ngụm nước bọt, trong lòng đọc thầm, ngươi muội, này nếu như còn có thể tiếp tục áp bên trong, mới có quỷ, ngươi cái chày gỗ!

Liền mở mười chặn, Cát Tường sòng bạc trong lịch sử cũng chỉ là từng xuất hiện một lần mà thôi.

Nào có tà môn như vậy?

Nhưng mà.

Theo khối này đánh bạc, bị lão Cửu mở đá.

Nương theo một khối mang theo vầng sáng tảng đá xuất hiện, mọi người yên lặng như tờ.

Bốn phía, rất nhiều dân cờ bạc cũng là bị hấp dẫn, xông tới.

“Đạo nguyên thạch! Trời ơi...”

“Một khối lớn như thế...”

“Sợ là giá trị cái ngàn vạn chứ?”

“Hừ, kém kiến thức chứ? Lớn như vậy một khối, ít nhất cũng đến giá trị cái

20 triệu cực phẩm thần nguyên!”

“Mã Đức, lão Cửu ngày hôm nay tay rất hot a, lão tử lại một lần bỏ qua một lần phát tài cơ hội!”

“Liền mở hai lần mười chặn, có thể nói kỳ tích!”

Không ít người hối hận xanh cả mặt.

Mà Vương Bảo, nhưng là thoả mãn tiếp nhận đưa tới thẻ đánh bạc, một dãy lớn, gây nên không ít người nhìn kỹ.

“Cái tên này liền thắng hai tràng!”

“Hơn nữa, còn đều đuổi tới thứ mười chặn!”

“Tiểu tử này cũng có chút tà môn, vận may nghịch thiên rồi!”

“... Rắm a, ngươi rất sao không biết, ta vừa nãy ở cái kia, tiểu tử kia là bốc thăm tới chọn!”

“Ta phốc, bốc thăm? Còn có loại này thao tác?”

“Then chốt là người ta còn thắng, ngươi nói lên cái nào nói lý đi?”

Mọi người thấp giọng nghị luận, nghe được Vương Bảo áp chú phương thức, càng là dở khóc dở cười.

Bốc thăm cũng có thể áp bên trong, này rất sao thực sự là...

Đơn giản thô bạo không nói lý a!

Vương Bảo bên người thanh niên bị lôi đến không nhẹ, trơ mắt nhìn Vương Bảo thẻ đánh bạc, từ một cái biến thành một vạn cái, phần này lực xung kích độ cũng không nhỏ.

Vương Bảo nhìn về phía thanh niên, cười nói, “ngươi giới thiệu cái này

cách chơi thật không tệ, nhường ta phát tài rồi, lão Miêu, thưởng!”

Vương Bảo dứt lời, lão Miêu trực tiếp vẫy vẫy móng vuốt, một vệt sáng bay về phía thanh niên.

Thanh niên đại hỉ, mau mau tiếp nhận, chỉ là...

“Hạ phẩm thần nguyên?”

Thanh niên nắm bắt một viên hạ phẩm thần nguyên, một cái lão huyết suýt chút nữa nhổ đến già mèo trên mặt.

Lão Miêu bĩu môi nói, “sao? Ngại ít a? Không muốn trả (còn) cho ta!”

“Hừ, cho ngươi!”

Thanh niên bất mãn hừ hừ, trực tiếp ném cho lão Miêu.

Lão Miêu chẳng biết xấu hổ tiếp nhận, nói thầm nói, “phá gia chi tử!”

Vòng kế tiếp đánh bạc, bắt đầu rồi.

Vương Bảo đồng dạng thao tác, lần này lão Miêu không lại muốn mở cuộn giấy, Vương Bảo bốc lên một cái sau, thản nhiên mở ra.

Mở ra.

Vương Bảo bất đắc dĩ buông tay, trực tiếp đẩy một cái chính mình một vạn thẻ đánh bạc, đẩy lên mười chặn lên, thở dài liên tục.

“Vận may đến rồi, chặn cũng không ngăn nổi a, vẫn là mười chặn...”

------oOo------

Chương 440: Cuồng thắng 800 ức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh bạc đài phụ cận người chơi ồ lên mà lên.

Tuy rằng một vạn thẻ đánh bạc ở trong mắt bọn họ căn bản không coi là cái gì, thế nhưng ba tràng liền áp mười chặn, hơn nữa, đều là toàn ép, này giời ạ liền có chút quá đáng.

Lẽ nào thật sự có thể ba mở mười chặn a?

Này tỷ lệ đều rất sao có thể xưng là kỳ tích chứ?

Kỳ tích sao có thể tùy tiện xuất hiện.

Lại nói, Cát Tường sòng bạc đánh bạc sư phụ, tuyệt đối không thể ở liền mở hai lần mười chặn tình huống, trở lên một khối tốt đánh bạc.

“Đây mới là dân cờ bạc a!”

“Mã Đức, người ta đều bốc thăm áp chú, này không phải dân cờ bạc là cái gì?”

“Ha ha, nếu có thể liền mở mười chặn, lão tử quỳ xuống đất bái sư!”

“Nhanh nhanh nhanh, mở đá!”

Mọi người từ từ kêu to lên, bầu không khí hừng hực, dồn dập nhìn về phía đánh cược trên đài đá lão Cửu.

Lão Cửu mi tâm toát mồ hôi lạnh.

Liền mở hai lần mười chặn, hắn thấy thế nào đều cảm thấy không bình thường, này rất sao là trúng tà sao?

Xem trong tay khối này mới đánh bạc, lão Cửu hít vào một ngụm khí lạnh, mở đá hạ đao tay đều có chút run rẩy.

Này nếu như lại mở ra mười chặn.

Vậy coi như trăm vạn cực phẩm thần nguyên đi ra ngoài.

Trong lòng mắng to một tiếng, lão Cửu ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, nhanh chóng hạ đao.

Bá.

Chớp mắt sau khi, nương theo từng đạo từng đạo dâng trào khí tức bộc phát ra, toàn trường dại ra.

Lão Cửu mộng bức nhìn đánh bạc trung tâm nơi, nơi đó có ba viên toả ra hơi thở mãnh liệt huyết châu.

“Là... Thần huyết! Không biết bao nhiêu vạn năm trước cường giả thần huyết... Xem này ẩn chứa khí tức... Má ơi, sợ là đại đạo cảnh cường giả lưu lại thần huyết!”

“Này huyết giá trị liên thành a, rơi xuống cần trong tay, cho ngàn vạn cực phẩm thần nguyên đều không đổi!”

“... Thực sự là mười chặn, lại để cho tiểu tử kia che lại!”

Vèo vèo vèo.

Từng đạo từng đạo ánh mắt hướng về Vương Bảo quét tới.

Lão Cửu trố mắt ngoác mồm nhìn chằm chằm Vương Bảo, ánh mắt mang theo nghi ngờ không thôi.

Vương Bảo bên người thanh niên đều sắp hối hận chết rồi, Mã Đức, sớm biết cái tên này vận may như vậy nghịch thiên, chính mình nên cố gắng hầu

hạ a, đến thời điểm chỉ là khen thưởng cũng có thể phát một làn sóng.

Này một hồi thắng, Vương Bảo thẻ đánh bạc đạt đến đầy đủ trăm vạn cực phẩm thần nguyên!

Một cái thẻ đánh bạc, trong thời gian ngắn bị lật trăm vạn lần, nói là đổ thần đều không quá đáng.

https://truyencuatui.net/ Mọi người cũng không tiếp tục coi thường Vương Bảo, dồn dập nhìn Vương Bảo động tác, giục lão Cửu tiếp tục cuộc kế tiếp.

Lão Cửu có chút tình thế khó xử, có điều chúng nộ khó phạm, vẫn là mau mau cho người thủ hạ nháy mắt, đưa tới khối tiếp theo đánh bạc.

Vương Bảo cười híp mắt bốc thăm.

Sau đó lắc đầu một cái, tiếc nuối nói, “Không phải mười chặn...”

Mấy người có chút thất vọng.

“Là chín chặn!”

Mọi người lúc này mới phấn chấn lên, chín chặn cũng không sai, một bồi tám mươi đây!

Vương Bảo đặt cược, nhưng vẫn là lưu manh ném một cái, giá trị trăm vạn cực phẩm thần nguyên màu tử kim thẻ đánh bạc, rơi vào đến chín đỡ chú rào cản bên trong.

Mà vào giờ phút này, mọi người đồng dạng tranh nhau chen lấn áp chú, như thế áp chính là chín chặn.

Vương Bảo vận may tăng cao, bọn họ cũng muốn cùng lên xe.

Đánh cược trên đài đá lão Cửu ánh mắt chìm xuống, bởi vì hắn lo lắng nhất phiền phức, rốt cục phát sinh.

Thuận gió!

Lần này nếu như đều áp trúng.

Sòng bạc kia nhưng là bồi chết rồi.

Bởi vì đặt cược có thể có không ít đại thiếu cấp bậc hào gia, mấy triệu ném đi cùng chơi như thế.

Lão Cửu nắm qua đánh bạc, mở đá tay hơi run rẩy.

Một bên mở đá, lão Cửu một bên thông báo hạ nhân, “Mau mau thông báo Bạch thiếu, ra đại sự!”

...

...

Bạch Trảm tâm tình vô cùng tốt.

Nắm lấy Điền Tâm chân đau, liền không tin Điền Tâm không đi vào khuôn phép.

Bạch Trảm dùng bao đem Điền Quý hãm hại, mặc dù có chút không vẻ vang, thế nhưng, nghĩ đến Điền Tâm cái kia nóng bỏng vóc người, Bạch Trảm cảm thấy hết thảy đều đáng giá.

Này ngực, cái mông này, này eo đoạn, chặc chặc sách, chảy nước miếng a, muốn đòi mạng a, then chốt là còn có một bộ mặt trẻ con.

“Ngày hôm nay nha, ta muốn... Thoả mãn tâm nguyện a...”

Bạch Trảm uống ấm trà, trong miệng còn hát nổi lên tiểu khúc, dương dương tự đắc.

Chỉ là rất nhanh.

Bạch Trảm tâm tình liền do đám mây rơi xuống đến Địa ngục.

Nghe hạ nhân báo lại, Bạch Trảm ánh mắt lệ mang lóe lên, lớn quát, “Ngươi nói cái gì?”

Hạ nhân cả người run rẩy, quỳ rạp dưới đất, lặp lại một hồi mới vừa nói.

Bạch Trảm chau mày, sắc mặt âm trầm đi ra ngoài.

Ba tràng toàn mở ra mười chặn.

Còn bị người toàn ép bên trong?

Này rất sao tuyệt bức không bình thường a!

Chẳng lẽ, là có người mình ăn trời gan địa gan, cùng người ngoài trong ứng ngoài hợp trong bóng tối cấu kết?

Mang theo các loại suy đoán, Bạch Trảm đi tới đánh bạc khu.

Nhưng mà nhìn vào giờ phút này, bầu không khí quỷ dị đánh bạc khu, Bạch Trảm con ngươi co rụt lại, cảm thấy xảy ra vấn đề rồi.

Sự thực, chính như hắn dự liệu.

Từ hắn nhận được tin tức, đến hắn tới rồi trong khoảng thời gian này, lão Cửu đã lại mở ra hai lần đánh bạc.

Mà lần này, Vương Bảo vẫn là áp trúng.

Mấu chốt nhất chính là.

Vương Bảo áp loại kém nhất lần, đều là chín chặn!

Mười chặn, tính cả trước ba lần, đã đầy đủ mở ra bốn lần khoảng cách.

Cộng thêm một lần chín chặn.

Hiện tại Vương Bảo trước mặt, không có thẻ đánh bạc, mà trận này đánh bạc, đã xong, nhưng lão Cửu nhưng không có lại mở ý tứ, chỉ là cay đắng nhìn Bạch Trảm, sắc mặt trắng bệch.

Lần này, Vương Bảo đầy đủ thắng tám mươi ức cực phẩm thần nguyên!

Này rất sao không phải tám ngàn tám trăm, đây là tám mươi ức!

Lão Cửu mặc dù biết sự tình từ lâu vượt qua tầm kiểm soát của mình, thế nhưng, hắn đều là có ảo tưởng, ảo tưởng Vương Bảo thua một lần, đến thời điểm tất cả nước chảy về biển đông.

Đáng tiếc.

Vương Bảo thắng đến cuối cùng!

Hiện tại lão Cửu đã không dám lại mở, lại mẹ nó mở, vậy còn hiểu được trị sao? Gấp trăm lần gấp trăm lần bồi, hiện tại đều tám mươi ức, trở lại cái gấp trăm lần, đó là bao nhiêu?

Phốc ngươi muội!

Không thể đếm hết được a!

“Trắng (Haku)... Bạch thiếu...”

Lão Cửu sắc mặt trắng bệch một mảnh đi tới, run giọng nói, “ra... Xảy ra vấn đề rồi!”

Bạch Trảm vẻ mặt tối tăm cực kỳ, lạnh quát, “Đến cùng xảy ra chuyện gì? Làm sao? Lẽ nào hắn lại thắng?”

Lão Cửu còn không nói chuyện.

Vương Bảo cũng đã nhìn về phía Bạch Trảm, họ Bạch, còn trẻ như vậy, tuyệt bức chính là thằng ngốc kia so với Bạch Trảm chứ?

Con mắt hơi chuyển động, Vương Bảo ôm hai tay, nhìn Bạch Trảm cười lạnh nói, “sao? Không thua nổi? Không thể chứ? Đường đường Cát Tường sòng bạc, liền chỉ là tám mươi ức cực phẩm thần nguyên đều giao không ra?”

“Cái gì?”

Bạch Trảm kinh ngạc đến ngây người.

Hắn nhận được tin tức thời điểm, mới đánh cược xong vòng thứ tư.

Không phải rất sao trăm vạn cực phẩm thần nguyên sao?

Làm sao liền mẹ nó thành tám mươi ức khe nằm?

Một trăm vạn cùng tám mươi ức, ngươi rất sao chẳng lẽ ở đùa ta?

Bạch Trảm nhìn về phía lão Cửu, lão Cửu run rẩy nói rằng, “Bạch thiếu, hắn... Hắn lại thắng hai lần, một lần chín chặn, một lần mười chặn, ta... Ta...”

“Thứ hỗn trướng!”

Bạch Trảm tức điên.

Trực tiếp một cái tát quất tới, rít gào nói, “ngươi làm gì ăn? Không biết phong đài sao?”

Lão Cửu bị quất bay, nhưng một câu nói cũng không dám nói, cúi thấp xuống đầu đứng ở một bên.

Bạch Trảm sắc mặt cực kỳ khó coi, dán mắt vào Vương Bảo, nói rằng, “huynh đệ, ngươi là đến gây phiền phức, đúng không?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “gây phiền phức? Tại sao lời ấy? Các ngươi sòng bạc mở cửa nạp khách, ta đi vào chơi, đánh cược thắng, chính là đến

gây phiền phức a? Không ngờ như thế chúng ta những này tới chơi, còn chỉ có thể thua?”

Vương Bảo này vừa nói, nhất thời dẫn tới tình cảm quần chúng xúc động.

“Không sai!”

“Hừ, chỉ cho phép thua không cho thắng sao? Không nghĩ tới đây chính là Cát Tường sòng bạc quy củ!”

“Máng, thật muốn là như vậy, cái kia thiếu gia ta sau đó có thể không đến!”

“Bạch huynh, quá đáng a...”

Rất nhiều người ánh mắt không quen.

Bạch Trảm khóe miệng mãnh đánh.

Trong lòng mắng to không ngớt.

Khe nằm!

Trêu chọc chúng nổi giận!

Chúng nộ khó phạm a, hắn vừa nãy cũng là nói nói bậy!

“Sao có thể chứ!”

Bạch Trảm miễn cưỡng bỏ ra vẻ tươi cười, nói rằng, “chúng ta Cát Tường sòng bạc, lấy sự tin cậy làm gốc, thắng thì thắng, thua thì thua, đại gia không muốn hoài nghi!”

“Vậy thì đền tiền đi!”

Vương Bảo buông tay, nháy mắt mấy cái, âm hiểm cười nói, “ta còn chờ!”

“Ngươi...”

Bạch Trảm đều sắp tức giận nổ.

Tên khốn này.

Làm tám mươi ức là rau cải trắng a?

Chỉ là.

Nhìn mọi người, cái gì cũng không cá cược, ánh sáng (chỉ) nhìn mình, các loại quyết định của chính mình, Bạch Trảm hút ngụm khí lạnh, ánh mắt chớp qua một vệt nhàn nhạt sát cơ, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "người đến, đưa tiền đây!"

"Đừng, đừng nắm tiền, nắm thẻ đánh bạc!"

Vương Bảo cười vung vung tay, sau đó cười hì hì nói, "Ta còn muốn đón lấy đánh cược đây, nắm tiền làm gì a?"

Bạch Trảm kinh ngạc đến ngây người.

Mộng bức.

Suýt chút nữa thổ huyết!

Hắn ngơ ngác nhìn Vương Bảo, trong lòng nhấc lên vô biên tiếng mắng.

Ta phi ngươi cái lòng tham quỷ a!

Ngươi mẹ nó ở lão tử sòng bạc thắng tám mươi ức, ngươi còn không cái đủ, ngươi rất sao còn muốn đón lấy đánh cược?

Khe nằm, ngươi đến cùng muốn làm gì?

Muốn đem ta sòng bạc thắng cái lộn chổng vó lên trời a?

Còn có thể hay không thể có cái điểm mấu chốt?

“Cho hắn thẻ đánh bạc!”

Bạch Trảm gầm nhẹ, sắc mặt khó coi cực kỳ nói rằng, “phong đánh bạc đài! Ngày hôm nay không mở ra!”

Tự có người đi vào chuẩn bị thẻ đánh bạc.

Mọi người có chút bất mãn, trề môi thì thầm, Bạch Trảm chắp tay trầm giọng nói, “chư vị, cho tại hạ một cái mặt mũi!”

Mọi người lúc này mới tiếp thu, mấy người tiếp tục trở lại chính mình đánh cược trên đài.

Bạch Trảm thấy chú ý ít người, tiến lên, tới gần Vương Bảo, ý tứ sâu xa nói rằng, “huynh đệ, thấy đỡ thì thôi!”

“Yên tâm, ta tính toán sẵn!”

Vương Bảo cười nói.

Lão Miêu nằm nhoài Vương Bảo trên bả vai, âm hiểm cười nói, “đậu bỉ, ngày hôm nay lão Vương có thể đùa chơi chết ngươi!”

Bạch Trảm ánh mắt giận dữ, hừ nhẹ một tiếng, không nhiều lời nữa, tựa hồ cảm thấy cùng một cái yêu sủng phân cao thấp hạ giá giống như.

Thẻ đánh bạc bị cầm tới.

Tám cái đỏ au thẻ đánh bạc.

Này mỗi một cái, đều đại diện cho mười ức cực phẩm thần nguyên.

Vương Bảo tiếp nhận này tám mươi ức thẻ đánh bạc, qua lại tích góp chồng chất lên, ào ào ào không ngừng vang.

Cũng không để ý tới Bạch Trảm, Vương Bảo đi ra ngoài.

Mà Bạch Trảm, nhưng chỉ có thể theo, hắn ngược lại muốn xem xem, Vương Bảo đến cùng là làm sao thắng, chuyện này, không rất sao xong, tuyệt bức đến triệt tra tới cùng.

“Đánh cược to nhỏ đi!”

Vương Bảo đi tới đánh cược to nhỏ đánh cược bên đài lên.

Bạch Trảm trong mắt tinh mang lóe lên, lạnh quát, “Ta đến lắc xúc xắc!”

“Tùy tiện ngươi nha!”

Vương Bảo dửng dưng như không.

Bạch Trảm đem người phụ trách đuổi ra ngoài, chính mình ánh mắt ngưng nhiên đứng đánh cược giữa đài tâm, trực tiếp rung nổi lên xúc xắc, lạch cạch một tiếng rơi vào trên bàn.

Bất kể là xúc xắc vẫn là bàn, đều là đặc chế, ngăn cách tất cả âm thanh, cảm giác mạnh mẽ ứng độ rất cao, bất kể là ai muốn dối trá, không bị những người khác phát hiện, căn bản không thể.

“Đặt cược đi!” Bạch Trảm cười lạnh.

Hắn liền không tin, Vương Bảo còn có thể hắn dưới mí mắt dối trá thành công.

“Gấp cái gì!”

Vương Bảo không chút hoang mang, một lần nữa làm hai cái cuộn giấy, một cái viết năm 1 cái viết tiểu.

Nhưng vẫn là bốc thăm.

Tuy rằng đã sớm biết Vương Bảo là bốc thăm áp chú.

Thế nhưng tận mắt đến, Bạch Trảm vẫn cảm thấy Vương Bảo là ở ma sát sự thông minh của chính mình.

Liền này?

Cũng có thể thắng tám mươi ức?

Vụ thảo giời ạ, nói không có quỷ, chân thần rất sao cũng không tin a!

Vương Bảo quấy rầy cuộn giấy, tiện tay bắt được một cái, mở ra, thoả mãn gật gù.

Sau đó.

Hắn đem thẻ đánh bạc, trực tiếp đẩy lên đại diện cho lớn áp chú rào cản bên trong, cái này áp chú rào cản, tỉ lệ bồi cao nhất, một bồi mười!

Bạch Trảm mí mắt giật lên.

Nhưng là vừa có chút chờ mong.

Hắn cảm thấy đến Vương Bảo ở hắn dưới mí mắt, chơi không được giả, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, hắn cũng có năm mươi phần trăm tỷ lệ, đem tám mươi ức thắng trở về. Thủ phát:

Không sai.

Vương Bảo một hồi chú chính là ròng rã tám mươi ức!

Mà theo Vương Bảo dưới xong chú, Vương Bảo bên người vẫn theo hắn mấy cái đại thiếu, dồn dập khẽ cười một tiếng, trực tiếp đặt cược, thiếu cũng có mấy trăm ngàn, mà nhiều, càng là Gundam (cao tới) ngàn vạn!

Bạch Trảm sắc mặt đen, trong lòng mắng mở ra.

Nửa ngày, Bạch Trảm tiếng trầm nói, “mở!”

Xúc xắc nắp mở ra.

Nhìn mang theo bốn, năm sáu ba cái xúc xắc.

Bạch Trảm trong lòng một tiếng vang ầm ầm nổ vang, khắp toàn thân đều cảm giác lạnh lẽo.

Hắn một mặt mộng bức ngẩng đầu nhìn Vương Bảo, thấy thần quỷ.

Vụ thảo!

Lại thắng a!

Lần này tăng gấp mười lần!

Tám mươi ức đã biến thành tám trăm ức a khe nằm!

A phốc ngươi cái đại gia!

Tám! Trăm! Ức!

Nhà ta này Cát Tường sòng bạc, mấy năm có thể kiếm lời cái tám trăm ức?

“Ai, lại thắng, làm sao liền không thể để cho ta thua một hồi đây? Chặc chặc, lo lắng làm gì, nắm thẻ đánh bạc a!”

Vương Bảo tà cười một tiếng, đập sợ tay nói rằng.

Bạch Trảm hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói không ra lời.

Giảng thật.

Hắn sòng bạc tiền mặt, thật rất sao không có tám trăm ức!

Trăm ức đã là cực hạn!

Mà nghe được Vương Bảo hay là muốn thẻ đánh bạc, Bạch Trảm phảng

phất bị lôi oanh bình thường, cả người run lên, giọng căm hận nói, “ngươi... Ngươi còn muốn đánh cược?”

“Đánh cược a! Khi nào thua, khi nào dừng lại!”

Bạch Trảm trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Hắn cực kỳ xoắn xuýt, một mặt, hi vọng Vương Bảo tiếp tục đánh cược, sau đó thắng trở về, thế nhưng mặt khác, nhưng đang lo lắng Vương Bảo nếu như tiếp tục thắng đây?

Nếu như sẽ không thua đây?

Này mẹ nó tám trăm ức sẽ không thay đổi thành tám ngàn ức chứ? Phốc ngươi muội, nhiều đến mấy lần, Bạch gia chúng ta táng gia bại sản đạt được!

“Phong sòng bạc!”

Bạch Trảm đột nhiên phát sinh một đạo rít gào, gào thét nói, “ngày hôm nay ngừng kinh doanh!”

Mọi người ồ lên.

Tuy rằng cảm giác Cát Tường sòng bạc hôm nay thật là xui xẻo, thế nhưng...

Bọn họ nhưng là bị Cát Tường sòng bạc hố không ít tiền.

Lúc này đánh kẻ sa cơ, được kêu là một cái căm phẫn sục sôi, dồn dập biểu thị bất mãn.

Bạch Trảm trầm giọng nói, “mỗi người một vạn cực phẩm thần nguyên, xem như là ta nhận lỗi, ai dám phản đối nữa, chính là đắc tội ta Bạch gia!”

Mọi người sững sờ, âm thanh tiêu lui xuống.

“Phong sòng bạc a? Vậy thì thực hiện (đổi tiền mặt) đi!”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “tám trăm ức cực phẩm thần nguyên, nói thật, ta vẫn là lần thứ nhất kiếm lời nhiều như vậy tiền!”

Bạch Trảm chăm chú nắm nắm đấm, gầm nhẹ nói, “chúng ta sòng bạc, không có tám trăm ức tiền mặt!”

“Không có a...”

Vương Bảo hé mắt, cười nhạt nói, “không có vậy thì đánh giấy nợ, có điều, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngày hôm nay ta đến Cát Tường sòng bạc, là muốn dẫn đi một cái người, người này gọi Điền Quý, ngươi nếu như cho ta, ta cho ngươi tương đương một trăm ức, ngươi chỉ cho ta đánh bảy trăm ức giấy nợ tính xong!”

“Điền Quý?” Bạch Trảm kinh ngạc đến ngây người.

“Điền Quý!” Vương Bảo gật gù.

Bạch Trảm rõ ràng!

Ma trứng!

Không ngờ như thế ta Bạch gia ngày hôm nay bồi đi vào hơn một nửa cái Bạch gia, dĩ nhiên chỉ là bởi vì một cái chỉ là Điền Quý!

Này đồ khốn kiếp, tuyệt bức là Điền Tâm tiện nhân kia mời tới cứu binh a!

Bạch Trảm giết người bình thường ánh mắt nhìn Vương Bảo, đầy đủ nhìn chăm chú Vương Bảo thời gian thật dài, lúc này mới gầm nhẹ nói, “đem Điền Quý mang ra đến!”

Tự có người đi vào tìm Điền Quý.

Cũng không lâu lắm, sưng mặt sưng mũi Điền Quý kinh hồn bạt vía bị người dẫn theo lại đây.

Vương Bảo nhìn hắn, lạnh giọng nói, “ngươi là Điền Quý?”

“Ta... Ta là...”

Điền Quý run giọng nói.

“Đi theo ta đi!”

Vương Bảo gật gật đầu nói, sau đó, đối với Bạch Trảm nhàn nhạt cười, “Theo ta thấy, giấy nợ cũng không cần đánh, ngươi nếu là có lá gan, liền lại ta trướng, hoan nghênh quỵt nợ nha!”

Dứt lời, Vương Bảo một trảo Điền Quý, thản nhiên hướng về bên ngoài đi đến.

Bạch Trảm cảm giác thấy hơi mộng.

Bên tai đều ong ong ong.

Tình huống gì?

Giấy nợ cũng không muốn?

Đây rốt cuộc là tình huống gì?

Vậy cũng là còn lại đầy đủ bảy trăm ức a khe nằm!

Ngươi rất sao liền như thế tin ta, ta sẽ không quỵt nợ?

Rắm lặc!

Tuyệt bức quỵt nợ a!

Ngươi người ngu ngốc đậu bỉ, đầy đủ bảy trăm ức, quỷ rất sao mới nhận món nợ trả (còn) cho ngươi, ha ha ha, hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai a!

Bạch Trảm một mặt mừng như điên, đều sắp cười giật, chính mình Vương Bảo uy hiếp, thì bị hắn không nhìn chi.

Nhưng mà.

Lúc này Bạch Trảm nhưng là không biết, liền bởi vì hắn quỵt nợ, cho Bạch gia đưa tới bao lớn tai nạn.

Ngược lại.

Bị Vương Bảo nhìn chằm chằm.

Còn có thể có được chứ?

------oOo------

Chương 441: Công khai giảng bài giảng đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên đường phố, Vương Bảo hầu như là lôi kéo Điền Quý đi về phía trước.

Trước là ở Cát Tường sòng bạc, Điền Quý lo lắng sợ hãi, lúc này đã rời đi Cát Tường sòng bạc rất xa, Điền Quý lập tức khôi phục trước đây bản sắc.

Bàn tay lớn vung một cái Vương Bảo cánh tay, Điền Quý kêu to nói, "thả ra ta, ta phải về nhà!"

Dứt lời, Điền Quý còn trừng Vương Bảo một chút, hùng hùng hổ hổ đi rồi.

Vương Bảo không có ngăn cản, chỉ là vẻ mặt lãnh đạm nhìn hắn, nói rằng, "lão Miêu, theo hắn, cho ta trong bóng tối xem chừng hắn!" : \

Lão Miêu tức giận nói, "Ngươi liền như thế sai khiến Miêu gia? Ngươi lương tâm sẽ không đau sao?"

"Có đi hay không?"

Vương Bảo trừng mắt.

Lão Miêu cười gượng nói, "đi, đi còn không được sao? Đạo đức!"

Thả người nhảy một cái, lão Miêu phảng phất một đạo không nhìn thấy lưu quang, đuổi tới Điền Quý.

Mà Vương Bảo nhưng là trở lại Lưu Vân học viện bên trong.

Trở lại chính mình trong viện, Điền Tâm chính ở trong viện lo lắng chờ đợi, nhìn thấy Vương Bảo đi vào, gấp giọng nói, "Trần sư huynh, làm sao?"

Vương Bảo cười nói, “giải quyết! Hiện tại Điền Quý hẳn là về nhà!”

Điền Tâm phảng phất trong nháy mắt mất đi tất cả sức mạnh, thân thể mềm mại loáng một cái, suýt chút nữa ngã xuống đất, Vương Bảo mau tới trước, một cái đỡ lấy Điền Tâm.

Cảm giác trên cánh tay truyền đến mềm mại, Vương Bảo cười gượng nói, “không có sao chứ?”

“Không...”

Điền Tâm khuôn mặt đỏ lên, thoáng lui về phía sau môt bước, cảm kích cực kỳ nói nói, “Cảm ơn ngươi, Trần sư huynh! Nếu không là ngươi, ta khả năng... Nói chung, ta không cần báo đáp, sau đó coi như là làm trâu làm ngựa, ta cũng sẽ báo đáp ngươi ân tình!”

“Nói quá lời!”

Vương Bảo cười vung vung tay, nói rằng, “đi thôi, trước tiên đi ăn một bữa cơm, cho ngươi ép an ủi!”

...

...

Buổi trưa đầu thời điểm, Vương Bảo phái Hỏa Vân Tà Thần đi tới Cát Tường sòng bạc thu sổ sách.

Không ra bất kỳ bất ngờ, Bạch Trảm liền thấy Hỏa Vân Tà Thần ý tứ đều không có, trực tiếp cho bế môn canh.

Đây là chuẩn bị quỵt nợ!

Mặc dù đối với thanh danh bất hảo, thế nhưng bảy trăm ức đây, lại cái món nợ làm sao?

Trong học viện.

Vương Bảo híp mắt cười nói, “vẫn đúng là chuẩn bị quỵt nợ a, được thôi, sau đó trừng trị hắn!”

Hỏa Vân Tà Thần có chút không cam lòng, “Chủ nhân, bảy trăm ức đây!”

❤[truyen cua tui OO vn] Vương Bảo cười vung vung tay, “Trước hết để cho hắn bật nhảy mấy ngày, qua mấy ngày lại làm, ta hiện tại thật không thời gian!”

Vương Bảo chuẩn bị đi trang bức.

Công khai giảng bài thời gian liền muốn đến.

Là một cái chém liên tục chín vị Ngộ Đạo cảnh đại năng cường giả siêu cấp, Vương Bảo công khai giảng bài tin tức một tản ra, nhất thời dẫn tới mọi người hưng phấn liên tục, nghe giảng bài tiêu chuẩn cấp tốc bị tranh mua một không!

Liền ngay cả Đoan Mộc Tôn, cũng tới.

Vào giờ phút này, Vương Bảo đứng giảng bài dạy trên đài, híp mắt nhìn phía dưới mọi người.

Đoan Mộc Tôn các loại cao tầng, đều ngồi ở hàng đầu, có điều đúng là không có Thẩm Huyền Minh, tạc hôm sau, Thẩm Huyền Minh liền biến mất ở mọi người tầm nhìn.

“Ngày hôm nay, ta trước tiên cho đại gia giảng một hồi đan đạo!”

Đan đạo?

Tất cả mọi người là ngẩn ngơ.

Ngài không phải tu luyện yêu nghiệt, hư hư thực thực Đại Đạo cảnh cao thủ sao? Nói như thế nào lên đan đạo đến rồi? Chẳng lẽ...

Ngài còn biết luyện đan?

Rất nhiều người đều là ồ lên lên.

Mà Đoan Mộc Tôn các loại học viện cao tầng, nhưng là mắt tỏa tinh quang, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, liền dường như muốn đem Vương Bảo nuốt vào đi giống như.

Vương Bảo cười cợt, bàn tay khẽ nhúc nhích, không người nào biết chính là, Vương Bảo trong tay thêm ra đến một đạo cổ màu vàng cuốn sách.

"Cường Giả Chi Thư (9)!"

"Đạo này cụ vì là kí chủ liên tục chém giết nhiều vị siêu giai vị cường giả tiểu tỷ lệ khen thưởng cực phẩm đạo cụ!"

"Sử dụng sau mười hai canh giờ biến mất!"

"Sử dụng Cường Giả Chi Thư, có thể nhường kí chủ trong khoảng thời gian ngắn nắm giữ cường giả chi ngữ," thể hồ quán đỉnh ", lời nói truyền lại bên trong phạm vi, tất cả mọi người ngộ tính ở Cường Giả Chi Thư sử dụng trong thời gian, vô hạn cất cao!"

Vương Bảo không biết này Cường Giả Chi Thư hiệu quả, đến cùng làm sao, thế nhưng, chỉ xem giới thiệu liền biết, đây là một cái vượt treo trang bức đạo cụ.

Vương Bảo ngộ tính đã bị tinh luyện cực cao, vì lẽ đó hắn biết rõ cao ngộ tính chỗ tốt.

Khóe miệng hơi cười, Vương Bảo cao giọng nói, "mặc kệ chư vị đúng hay không Đan sư, ta hi vọng các ngươi đều cẩn thận nghe, bởi vì... Trước ngươi không phải, thế nhưng một giây sau, ngươi khả năng là được rồi!"

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp sử dụng Cường Giả Chi Thư.

Chớp mắt công phu, từng luồng từng luồng đặc thù sức mạnh, từ Cường Giả Chi Thư bên trong truyền tới.

Cùng lúc đó, Vương Bảo cảm giác miệng mình căn bản không tự chủ được liền nói ra lời.

“Đan đạo...”

Vương Bảo lời nói, không nhanh không chậm.

Nhưng mà trong giây lát này.

Rất nhiều người nhưng là cả người chấn động.

Đặc biệt là những kia Đan sư, càng là như là sau gáy bị đập một gậy, trong chớp mắt đầu óc phảng phất thêm ra đến vô số đạo cảm ngộ.

Những này Đan sư ánh mắt đều là rất mờ mịt, tựa hồ không thể nào hiểu được tình huống như thế, chỉ là theo bọn họ nhận ra được, chính mình trước đây khó có thể lĩnh ngộ đan đạo vấn đề, giải quyết dễ dàng thời điểm.

Đông đảo Đan sư đều biểu thị kinh ngạc đến ngây người.

Đan sư phân viện phân viện trưởng Mai Tự Thanh, lúc này đầy mặt mộng bức, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, kinh hãi nói không ra lời.

Trước hắn suy đoán, Vương Bảo đan đạo, không giống người thường.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, Mai Tự Thanh mới biết.

Này đâu chỉ là không giống người thường a!

Này mẹ nó là sâu không lường được a!

Liền ngay cả hắn, đường đường đan đạo tông sư, nghe Vương Bảo giảng

giải đan đạo, hắn trong lòng nhưng vẫn là phát lên vô số đạo cảm ngộ.

“Thật mạnh đan đạo! Người này sợ là đạt đến đan đạo cao nhất cảnh giới chứ?” Mai Tự Thanh tự lẩm bẩm.

Đoan Mộc Tôn kỳ thực đều không cẩn thận nghe, hắn chỉ là bản năng cảm giác được, Vương Bảo âm thanh có chút không bình thường, thật giống ẩn chứa cái gì đại đạo chí lý.

Hắn nhìn chung quanh, cuối cùng, Đoan Mộc Tôn phát hiện một cái nhường hắn kinh sợ sự tình.

Vậy thì là vào giờ phút này, từng cái từng cái Đan sư phân viện Đan sư, thình lình lấy một loại thập phần cuồng nhiệt ánh mắt, ở nhìn Vương Bảo.

Này ánh mắt, thỏa thỏa não tàn fans a!

Nếu như, Vương Bảo đan đạo không mạnh, nếu như, không phải những này Đan sư, từ bên trong lĩnh ngộ được cái gì, bọn họ tuyệt sẽ không như vậy.

Đoan Mộc Tôn tinh thần hết sức phấn chấn, lần thứ hai cảm giác mình đào được một cái bảo.

Không sai, hiện tại Vương Bảo ở Đoan Mộc Tôn trong lòng, chính là một cái cục cưng quý giá.

Ngày hôm nay, Lưu Vân học viện Đan sư phân viện, được ích lợi không nhỏ a!

Đoan Mộc Tôn cực kỳ vui mừng.

Chỉ là.

Hắn nhưng là không biết, này, chỉ là vừa mới bắt đầu.

Bởi vì sau đó, Vương Bảo lại bắt đầu nói về khí đạo.

“Khí đạo...”

Lúc trước Đan sư phân viện nội đan sư tao ngộ, giáng lâm ở khí đạo phân viện luyện khí sư trên người.

Vừa nãy những luyện khí sư này, còn có chút không cam lòng đây, bọn họ cũng căn bản không muốn nghe, đan khí đánh lôi đài không phải một năm hai năm.

Trong lúc nhất thời ghét ai thì ghét cả đường đi lối về, đối với Vương Bảo thái độ cũng không thế nào được rồi.

Chỉ là theo Vương Bảo khí đạo khai giảng.

Những luyện khí sư này trong nháy mắt quỳ liếm.

Má ơi!

Thật trâu bò a!

Nguyên lai khí văn còn có thể như vậy dùng!

Nguyên lai luyện khí dĩ nhiên cũng có thể đơn giản như vậy!

Luyện khí phân viện phân viện trưởng cũng phục rồi, ngoan ngoãn, kính nể nhìn Vương Bảo.

Đoan Mộc Tôn các loại học viện cao tầng trố mắt ngoác mồm.

Đan đạo bất phàm, liền khí đạo, cũng như thế tạc thiên, khe nằm, cái gì chuyện tốt đều bị ngươi đuổi tới a, ngươi sao như thế treo đây?

“Phía dưới, chúng ta mà nói tu luyện nói!”

Vương Bảo nói gần nửa canh giờ khí đạo sau, mỉm cười nói.

Mà Đoan Mộc Tôn, nhưng là đột nhiên đứng dậy, cả người run lên, hưng

phấn rồi lại ngột ngạt trầm giọng nói, “Trần Võ Hải, trước tiên không muốn giảng, chúng ta đi học viện đại lễ quảng trường, ta cảm thấy, tất yếu mời toàn học viện giáo viên học sinh tới nghe!”

Vương Bảo vừa nghe, đương nhiên mừng rỡ như vậy, càng nhiều người, hắn khen thưởng tinh luyện giá trị cũng là càng nhiều a!

Tất cả mọi người là vô cùng chờ mong, huyên náo lại có thứ tự đi tới đại lễ quảng trường.

Cùng lúc đó.

Đoan Mộc Tôn cho học viên bên trong hết thảy giáo viên, phát ra tin tức...

------oOo------

Chương 442: Ai mẹ nó làm ra?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đoan Mộc Tôn quyết đoán là trải qua đắn đo suy nghĩ.

Vương Bảo đan đạo, khí đạo, đều là cực kỳ nghịch thiên, vừa nãy hắn hỏi dò Đan sư phân viện cùng luyện khí phân viện hai vị phân viện trưởng, hai cái trong ngày thường vênh váo vang trời gia hỏa, đều đang biểu đạt ra thần phục tâm ý!

Điều này làm cho Đoan Mộc Tôn càng thêm vui mừng quyết định của chính mình.

Hắn bản năng nhận ra được, Vương Bảo không thể ở Lưu Vân học viện ngốc rất lâu.

Đã như vậy.

Vậy thì tốt tốt quý trọng Vương Bảo ở thời gian.

Tu luyện cảm ngộ, Đoan Mộc Tôn không biết Vương Bảo có thể giảng đến mức nào, kể ra cái gì chí lý, nhưng là, nhìn Vương Bảo tự tin vẻ mặt, Đoan Mộc Tôn cảm thấy ngày hôm nay khả năng đến ra đại sự.

Người từ từ đến.

Có điều, dù sao cũng là lâm thời triệu hoán, còn cần một chút thời gian.

Vương Bảo cũng không vội vã, an vị ở đại lễ quảng trường trên đài cao, bên cạnh chính là Đoan Mộc Tôn đám người.

Nhưng vào lúc này, một lão giả vội vã mà đến, ở Đoan Mộc Tôn bên tai xem thường hai câu sau, Đoan Mộc Tôn nghi ngờ không thôi liếc mắt nhìn Vương Bảo, mà hậu chiêu hô hai vị phó viện trưởng còn có Mai Tự Thanh

các loại cao tầng đi qua một bên.

Đoan Mộc Tôn phong cấm âm thanh, trong mắt loé ra một vệt sắc mặt vui mừng, nói rằng, “chư vị, tin tức tốt, vừa nãy lão Mai ngươi không phải hỏi ta, nên làm sao cùng Trần Võ Hải tạo mối quan hệ sao?”

Mai Tự Thanh đại hỉ, “Có biện pháp?”

Hắn đối với Vương Bảo, kính phục đến tận xương tủy, bởi vì tuy rằng Vương Bảo giảng đan đạo thời gian không lâu, nhưng là, nhưng giải quyết quấy nhiễu chính mình mấy trăm năm vài một vấn đề khó khăn.

Như vậy đan đạo trình độ, triệt để thuyết phục Mai Tự Thanh.

Mai Tự Thanh nghĩ ở Vương Bảo trước mặt, xoạt một tăng độ yêu thích, sau đó đơn độc thỉnh giáo, như vậy, mới hỏi dò Đoan Mộc Tôn.

Những người còn lại cũng có ý tưởng giống nhau, lúc này từng cái từng cái ánh mắt sáng quắc nhìn Đoan Mộc Tôn.

Đoan Mộc Tôn cười nhạt nói, “vừa nãy, học viện Ám Bộ tìm hiểu Trần Võ Hải tin tức, bất ngờ biết được một cái việc vui! Trước đây không lâu, Trần Võ Hải đi tới một chuyến Cát Tường sòng bạc!”

“Không sai, Trần Võ Hải đi bài bạc đi tới! Tuy rằng... Có chút quái lạ, có điều, nghe được kết quả, các ngươi liền sẽ không như thế nghĩ đến, bởi vì Trần Võ Hải hắn, đầy đủ thắng tám trăm ức cực phẩm thần nguyên!”

Một đám cao tầng một bộ mộng bức mặt.

Tám trăm ức?

Phốc a, tám trăm ức a!

Ở sòng bạc có thể thắng nhiều tiền như vậy? Khe nằm, không hổ là Trần Võ Hải, đánh cược nói cũng là đỉnh cao nhân vật!

Đoan Mộc Tôn đón lấy cười nói, “tin tức tốt là, Cát Tường sòng bạc... Quỵt nợ!”

“Ồ?”

Mai Tự Thanh ánh mắt tinh mang lóe lên, sau đó, lạnh quát, “Được lắm Cát Tường sòng bạc, được lắm Bạch gia, lại dám. Quịt nợ.. Trần sư! Bọn họ chó lớn gan!”

Một cái học viện cao tầng cười lạnh nói, “Bạch gia chuyện làm ăn không ít, lấy tiền mở đường, đúng là từ từ trưởng thành đến quái vật khổng lồ mức độ, chỉ có điều, ha ha...”

Luyện khí phân viện phân viện trưởng nhạt âm thanh nói, “không cần cân nhắc, phái người đi, đi tới Bạch gia, trước tiên cho Bạch gia một bài học, đợi đến Bạch gia biết sai rồi, nhường bọn họ tự mình tìm đến Trần sư nhận sai!”

“Tiền, không thể thiếu! Nhưng cũng phải nhường Trần sư biết, chúng ta Lưu Vân học viện, cũng sẽ là Trần sư hậu thuẫn!”

Đoan Mộc Tôn vỗ vỗ tay, cười nói, “chính là như thế cái lý! Vốn là, Trần Võ Hải liền căn bản không có yêu cầu, ta cũng là rất khó khăn, nghĩ rút ngắn quan hệ, cũng không tìm tới biện pháp, này Bạch gia, tới thật đúng lúc!”

“Như vậy, các ngươi cấp tốc phái mấy cái bên người cường giả, đi tới Bạch gia, giáo huấn một phen lại nói, chờ đến Trần Võ Hải tu luyện nói nói, chúng ta lại tường nghị!” : \

...

...

Bạch gia.

Bổn tộc vị trí nơi, một mảnh an lành.

Nhưng mà.

Theo Lưu Vân học viện cường giả tiểu phân đội đến, nhất thời đánh vỡ mảnh này yên tĩnh.

Bạch gia ở tại mấy toà phía trên ngọn thần sơn, sơn môn bị một cái Lưu Vân học viện ông lão mạnh mẽ đập nát.

“Người nào đến ta Bạch gia làm càn?”

Bạch gia bị kinh động, rất nhanh sẽ có Bạch gia cường giả đến.

Chỉ là.

Bạch gia cường giả liếc mắt nhìn ngoài sơn môn trong hư không, cái kia mấy cái quen thuộc mà lại mặt lạnh lùng, nhất thời á khẩu không trả lời được.

Cái này Bạch gia cường giả, gọi là Bạch Phi Lưu, hắn hít vào một ngụm khí lạnh, âm thanh kinh sợ nói, “Lý tiền bối? Phong tiền bối? Trần tiền bối... Các ngươi đây là...”

Lưu Vân học viện cường giả tiểu phân đội tổng cộng sáu người.

Mà tu vi, thình lình mỗi cái đều là Ngộ Đạo cảnh.

Mà Bạch gia.

Tuy rằng chuyện làm ăn trải rất lớn, có điều, nhưng cũng chỉ là ông tổ nhà họ Bạch, này một cái Ngộ Đạo cảnh sơ kỳ mà thôi.

“Bạch Nhược Trần đây? Nhường hắn đi ra!” Cầm đầu Lưu Vân học viện ông lão cười lạnh nói.

Bạch Phi Lưu trầm giọng nói, “Lý tiền bối, không biết Bạch gia chúng ta,

làm sao chọc tới Lưu Vân học viện, còn xin báo cho, chúng ta sẽ tận lực bù đắp!”

Lưu Vân học viện ông lão dẫn đầu bỗng nhiên một nhe răng, cười nói, “xin lỗi!”

Bọn họ nhận được mệnh lệnh, là cho Bạch gia một cái mạnh mẽ giáo huấn.

Làm sao giáo huấn?

Ầm!

Đang khi nói chuyện, Lưu Vân học viện ông lão dẫn đầu liền ra tay rồi, xòe tay lớn, một đạo to lớn linh quang đại thủ ấn, từ trên trời giáng xuống, ầm ầm trước đẩy trong lúc đó, từng luồng từng luồng dâng trào sức mạnh, nghiền ép Bạch Phi Lưu trực tiếp thổ huyết!

Kêu thảm một tiếng, thình lình hạ bay ra ngoài.

Miễn cưỡng từ dưới đất bò dậy đến, Bạch Phi Lưu ngơ ngác nhìn về phía trước, nửa ngày mới gào thét nói, “Hủy Mạch Thần Ấn? Ngươi thật là ác độc độc a...”

“Không đi nữa tìm Bạch Nhược Trần, ngươi sẽ chết!” Cầm đầu Lưu Vân học viện ông lão cười lạnh nói.

Bạch Phi Lưu hận chính là nghiến răng nghiến lợi, trong cơ thể hắn thần mạch hầu như đứt đoạn, muốn chữa trị, căn bản không biết muốn trả giá bao lớn đánh đổi.

Xoay người, Bạch Phi Lưu mau mau đi tìm lão tổ Bạch Nhược Trần.

Bạch Nhược Trần nhận được tin tức, kinh hãi đến biến sắc, kết thúc bế quan, cấp tốc tới rồi, đầu tiên là thi lễ, sau đó thành khẩn nói rằng, “chư vị đạo huynh, không biết...”

Ầm!

Liền hắn đang lúc nói chuyện.

Lưu Vân học viện lục đại Ngộ Đạo cảnh cường giả, thình lình toàn bộ ra tay rồi.

Lôi đình nhanh như tia chớp, vọt thẳng hướng về Bạch Nhược Trần.

Sau một khắc, nương theo từng đạo từng đạo tràng pháo tay, Bạch Nhược Trần thân thể lắc trái ngiêng phải, sau đó ngã chổng vó hướng về phía một bên.

Mà gò má của hắn, đã sưng phảng phất đầu heo!

Nét mặt già nua nhưng nhưng vẫn là mộng bức hình.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Tình huống gì?

Sao liền đánh lên ta đến rồi?

Bạch gia chúng ta, đến cùng làm cái gì? Khe nằm, các ngươi rất sao muốn đánh ta, ít nhất cũng đến cho ta một cái lý do a!

“Các ngươi...”

“Đáng chết, các ngươi làm cái gì?”

“Lão tổ...”

“Khinh người quá đáng!”

Bạch gia nhân đều khí nổ, đỏ mặt gào thét.

Bạch Nhược Trần đưa tay ra, hít vào một ngụm khí lạnh, trên mặt sưng, nhanh chóng biến mất, trầm giọng nói, “chư vị đạo huynh, nếu như ta Bạch

gia, có xin lỗi Lưu Vân học viện địa phương, ta xin lỗi... Lý huynh, 300 năm trước, ta còn từng đi tới ngươi phủ đệ làm khách, còn xin báo cho, đây rốt cuộc là vì cái gì!"

Cầm đầu Lưu Vân học viện ông lão nhìn Bạch Nhược Trần, khẽ lắc đầu, nhạt âm thanh nói, "Bạch lão đệ, cái gì cũng đừng nói, chúng ta nhận được nhiệm vụ, chính là cho các ngươi Bạch gia một cái đau đớn thê thảm giáo huấn, đặc biệt là ngươi, Bạch Nhược Trần!"

"Dạy sau vô phương, xông hoạ lớn ngập trời!"

"Mỗi cái trăm hơi thở, chúng ta các (mỗi cái) quất ngươi một cái tát!"

"Như có phản kháng..."

"Giết chết không cần luận tội!"

Bạch Nhược Trần kinh ngạc đến ngây người.

Triệt triệt để để kinh ngạc đến ngây người!

Vụ thảo ngươi cái cà chân a!

Đại gia ngươi!

Dạy sau vô phương?

Đến cùng là ai?

Đến cùng là ai, cho lão tử xông lớn như vậy một cái tai họa?

Trăm hơi thở sáu cái lòng bàn tay, phốc ngươi muội, những này Lưu Vân học viện học người điên, đây là điên thật a, đây là muốn nhục nhã ta đến chết a!

"Ai mẹ nó làm ra?"

Bạch Nhược Trần xoay người, sắc mặt tái xanh, nhìn mình những hậu nhân này, gào thét bầu trời...

------oOo------

Chương 443: Ta là quỵt nợ, làm sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Bạch Nhược Trần mà nói, ngày hôm nay phát sinh tất cả, giống như với hiện thực cho hắn một cái ám côn.

Ngay ở trước mặt nhiều như vậy hậu nhân trước mặt, chính mình trăm hơi thở bị đánh sáu cái lòng bàn tay.

Mất mặt ném quá độ a!

Mấu chốt nhất.

Cũng là nhất uất ức đến cực điểm chính là.

Hắn còn không cách nào phản kháng.

Chỉ bằng chính hắn, Lưu Vân học viện sáu người bên trong một cái trong đó, hắn đều đối phó không được, càng không cần nhắc tới sáu người đồng thời hợp lực.

Hơn nữa bất kể là làm sao hỏi dò, Lưu Vân học viện lão giả cầm đầu chính là không nói cho mình gặp rắc rối chính là ai.

Hỏi hậu nhân, hỏi ai ai trầm mặc, hỏi ai ai mộng bức.

Bạch Nhược Trần cảm giác mình muốn điên, tức điên, cũng uất ức điên rồi!

Tra?

Trong thời gian ngắn, như thế nào tra đi ra?

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhược Trần như là bị tiến hành triệt sản giải phẩu bình thường mèo như thế, cảm giác đối với thế giới đều sẽ không lại yêu.

Đương nhiên, mặt ngoài hồn bay phách lạc, Bạch Nhược Trần cũng là tức giận đến phát điên, há có thể cam tâm?

Bắt đầu nâng lên cứu binh.

Muốn nói Bạch gia, tuy rằng chỉ có hắn như thế một cái cao cấp sức chiến đấu, thế nhưng bởi vì Bạch Nhược Trần người này, thần nguyên vung vẩy tốt, am hiểu sớm đầu tư, quả đoán bố cục, đúng là cùng không ít thế lực lớn, đều có thâm giao.

Bạch Nhược Trần chuyển được cứu trợ binh gọi Viên Thành, Ngộ Đạo cảnh trung kỳ cường giả.

Sở dĩ tìm Viên Thành, là bởi vì Viên Thành với hắn tư giao dày đặc, chính là hắn từ bé nhỏ giúp đỡ lên, chính là Bạch Nhược Trần đắc ý nhất đầu tư.

Càng quan trọng, là Viên Thành bản thân liền là xuất thân Lưu Vân học viện, hơn nữa là Lưu Vân học viện lão viện trưởng đệ tử thân truyền một trong.

Bây giờ Viên Thành từ lâu tịnh thân ra hộ, sáng lập một cái đại tông, chính là tích cực khai thác thời gian.

Bạch Nhược Trần tin tức phát sinh, Lưu Vân học viện sáu cái cường giả, vẫn chưa ngăn cản, điều này làm cho Bạch Nhược Trần thở phào nhẹ nhõm.

Hi vọng.

Viên Thành liền cứu hắn vượt qua kiếp nạn này đi, nếu không...

Bạch gia lại bị như thế chơi tiếp, vậy thì triệt để chơi xong, Lưu Vân học viện dĩ nhiên không tham dự tranh bá, thế nhưng người nào không biết, Lưu Vân học viện gốc gác, mới là kinh khủng nhất. Thủ phát:

...

...

Nhận được Bạch Nhược Trần tin tức sau khi, Viên Thành là kích động.

Là hưng phấn.

Bạch Nhược Trần tin tức bên trong nói rất tỉ mỉ, hơn nữa thái độ thành khẩn, chỉ cần mình có thể trợ giúp Bạch Nhược Trần vượt qua cửa ải khó, đem phải nhận được to lớn giúp đỡ.

Đây đối với cấp thiết phát triển thế lực Viên Thành mà nói, là không thể không giúp lý do.

Rất nhanh.

Viên Thành liền chạy tới Lưu Vân học viện.

Thân là lão viện trưởng đồ đệ, dù cho hắn không thế nào không chịu thua kém, thế nhưng, tốt xấu cũng không tính mất mặt.

Ở trong học viện thời điểm, cũng là Lưu Vân học viện nhân vật nổi tiếng.

Lần này đến, vẫn là Viên Thành tịnh thân ra hộ sau khi, lần thứ nhất trở về, trong lúc nhất thời có chút kích động, cũng có chút tự hào, có chút chờ mong.

Nào có biết...

Rất nhanh Viên Thành liền há hốc mồm.

Tiến vào học viện sau khi.

Quen thuộc học sinh chi phong không thấy.

Người cũng không nhìn thấy.

Dù cho là quét rác đại gia bác gái đây, cũng không nhìn thấy một cái.

Này giời ạ liền lúng túng.

Hắn còn muốn mặc cái bức, xoạt một làn sóng cảm giác tồn tại đây.

Viên Thành suy nghĩ một chút, vẫn không có đi tìm chính mình sư tôn lão viện trưởng, mà là trở về học viện lối vào, tìm tới thủ vệ người học viện cửa lớn hai cái trông cửa.

Vừa hỏi bên dưới, Viên Thành mới biết xảy ra chuyện gì.

"Trần Võ Hải? Thụ đạo giảng pháp?"

Viên Thành một mặt mộng bức.

Khe nằm, người này như vậy trâu bò? Toàn viện nghe giảng?

Viên Thành cần tìm Đoan Mộc Tôn, liền bất đắc dĩ đi tới đại lễ quảng trường.

Tới gần sau khi, lập tức cảm giác được cái kia cỗ không khí náo nhiệt, vừa nãy một người không nhìn thấy, hiện tại nhưng là đập vào mắt tất cả đều là người, người ta tấp nập, đại lễ quảng trường, bị Lưu Vân học viện người vây quanh nước chảy không lọt.

Nếu như không phải thân phận của hắn vẫn tính cao, bị mấy người nhận ra, căn bản đều không chen vào được.

Rốt cục, Viên Thành nhìn thấy Vương Bảo.

Mà vào giờ phút này, Vương Bảo đã ở bắt đầu giảng giải tu luyện nói.

Đại lễ trên quảng trường Lưu Vân học viện mọi người, nghe như mê như say, Vương Bảo lời nói dường như một cái khai trí búa, không ngừng rèn luyện sự thông minh của bọn họ, ngộ tính tăng lên, mang đến chỗ tốt là lớn lao!

Tu luyện bình cảnh, biết thời biết thế giống như dễ dàng biến mất.

Quấy nhiễu võ kỹ vấn đề, giải quyết dễ dàng, không muốn quá đơn giản.

Tiến vào Viên Thành, vốn là vẫn không có gì quan trọng, thế nhưng nghe xong một hồi, hắn liền mộng bức, ngơ ngác cảm thụ đầu óc bắn ra các loại ý nghĩ, thình lình kinh hãi phát hiện, chính mình Ngộ Đạo cảnh hậu kỳ cửa hạm, đều sắp biến mất!

Một khi Ngộ Đạo a!

Viên Thành hít vào một ngụm khí lạnh, liền nhiệm vụ của chính mình đều quên, mừng như điên cực kỳ tìm cái địa phương ngồi khoanh chân, ánh mắt sáng quắc nghe Vương Bảo khai giảng.

Mà Viên Thành đến, nhường Đoan Mộc Tôn chú ý tới.

Hắn đã là Ngộ Đạo cảnh đỉnh cao cảnh giới, Vương Bảo khai giảng, đối với hắn ảnh hưởng, cũng không phải lớn.

Nhưng Đoan Mộc Tôn, nhưng là thập phần vui mừng quyết định của chính mình.

Xem không thấy? Liền bên trong góc cái kia mười mấy ông lão bà lão? Đó là Lưu Vân học viện quét rác, mân mê hoa cỏ, liền bọn họ đều đột phá a!

Đoan Mộc Tôn không thể nào tưởng tượng được, Vương Bảo là làm thế nào đến, hắn hiện tại ngoại trừ cao hứng, chính là cao hứng, phát hiện Viên Thành đến, Đoan Mộc Tôn hơi suy nghĩ, liền tựa hồ đoán được cái gì.

Viên Thành người này, công lợi tâm quá nặng.

Cùng Bạch Nhược Trần, tương giao tâm đầu ý hợp.

Lúc này đột nhiên tới chơi, nói vậy, cùng Bạch Nhược Trần có quan hệ.

Khẽ lắc đầu, Đoan Mộc Tôn cười lạnh một tiếng, cho lúc này treo lên đánh

của Bạch gia sáu cái Lưu Vân học viện cường giả, phát ra điều tin tức, trăm hơi thở sáu lòng bàn tay, đã biến thành năm mươi hơi thở.

Không cố gắng tìm nguyên nhân, vẫn còn muốn tìm giúp đỡ? Thực sự nên đánh!

Thời gian trôi qua.

Đột nhiên, Vương Bảo có chút uể oải dừng lại khai giảng, Đoan Mộc Tôn thấy thế, lập tức lẻn đến Vương Bảo bên người, thân thiết nói rằng, "mệt không? Mau mau đi nghỉ ngơi một chút!"

Vương Bảo cười vung vung tay, "Không sao, viện trưởng, xem ra hiệu quả không sai!"

Đoan Mộc Tôn môi khẽ nhúc nhích, thô tục suýt chút nữa bão tố đi ra.

Đâu chỉ là không sai a!

Quả thực là nghịch thiên rồi được chứ?

Đoan Mộc Tôn phái người đóng chặt chú ý, cho đến bây giờ, học viện bên trong chín phần mười người, đều đột phá, càng sâu chính là, vài ngày kiêu học viện, càng là đột phá vài cái cấp độ.

Như vậy thụ đạo giảng pháp, gần như không tồn tại a, dù cho là Lưu Vân học viện lão viện trưởng, cũng không làm được mức độ như vậy!

Nhường một cái phó viện trưởng, đưa Vương Bảo đi về nghỉ, Đoan Mộc Tôn nhìn lúc này nhắm mắt tu luyện Lưu Vân học viện mọi người, không có quấy rầy.

Chỉ là tìm tới Viên Thành.

Viên Thành chính ở cái kia Satomi xì xì cảm ngộ đoạt được đây, nghe được tiếng bước chân, mở mắt ra, mau mau đứng lên đến chắp tay nói, "Đoan Mộc sư huynh!"

“Viên sư đệ a!”

Đoan Mộc Tôn hé mắt, hỏi nói, “ngươi làm sao rảnh rỗi trở về?”

Viên Thành có chút ngượng ngùng nói, “Sư huynh nói giỡn, học viện chính là ta quê nhà, ta tới xem một chút không được a?”

Đoan Mộc Tôn cười nói, “về tới xem một chút, đó là đương nhiên có thể! Có điều, sư huynh nhắc nhở ngươi, nếu như ngươi là đến cho Bạch Nhược Trần, có nên nói hay không khách, vậy ngươi vẫn là mời trở về đi!”

“A?”

Viên Thành há hốc mồm.

Đoan Mộc Tôn lạnh lùng nói rằng, “Bạch gia đắc tội rồi Trần Võ Hải!”

“Khe nằm!”

Viên Thành rõ ràng, một cái mắng to bão tố lối ra (mở miệng).

Trước hắn không biết Trần Võ Hải là người phương nào.

Thế nhưng hắn hiện tại biết rồi.

Này mẹ nó tuyệt bức là cái siêu cấp lão quái vật a!

Thụ đạo giảng pháp, có thể làm đến mức độ như thế, Viên Thành biết Vương Bảo lớn bao nhiêu giá trị.

Đừng nói là chỉ là Bạch gia, coi như là cùng Thiên Huyền vực mạnh hơn tông môn là địch, Lưu Vân học viện cùng không hàm hồ.

Viên Thành ánh mắt tinh mang lóe lên, lớn tiếng nói, “ta đã hiểu, sư huynh yên tâm, ta hiện tại liền đi Bạch gia, nhường Bạch Nhược Trần lão già kia biết biết, chúng ta Lưu Vân học viện, không phải là dễ bắt nạt như vậy...”

...

...

Bạch Nhược Trần là thật mộng lớn!

Viên Thành đến, Bạch Nhược Trần do Địa ngục đi tới Thiên đường, nhưng mà theo Viên Thành ra tay, gia nhập vào quất hắn tiểu phân đội bên trong, Bạch Nhược Trần lại từ Thiên đường rơi xuống Địa ngục.

“Tại sao?”

Bạch Nhược Trần cắn răng, gào thét một tiếng, “Viên huynh, mời xem lúc trước về mặt tình cảm, báo cho nguyên nhân!”

Viên Thành đến trước, đã nhận được Đoan Mộc Tôn bày mưu đặt kế.

Bây giờ Bạch gia nói vậy đã chịu đến đủ khiến bọn họ tỉnh táo giáo huấn, đầy đủ.

Nhìn Bạch Nhược Trần, Viên Thành trầm giọng nói, “Bạch huynh, ngươi có cái hậu nhân, gọi Bạch Trảm, đúng không?”

“Bạch Trảm?”

Bạch Nhược Trần ngẩn ngơ.

Hắn há có thể không biết.

Đây chính là Bạch Nhược Trần nhất là cưng chiều một cái chắt trai.

Lưu Vân Thành bên trong lớn sòng bạc, Bạch Nhược Trần đều hạ lệnh giao cho Bạch Trảm quản lý.

Bạch Trảm vẫn làm không tệ, không nhường hắn thất vọng, thế nhưng...

Chẳng lẽ...

“Đáng chết!”

Mắng to một tiếng, Bạch Nhược Trần run giọng nói, “nhưng là Bạch Trảm, làm cái gì sai sự tình?”

“Cái này, ngươi có thể tự mình đi hỏi hắn!”

Viên Thành thở dài, quay về Lưu Vân học viện sáu đại cường giả nói rằng, “chư vị, viện trưởng hạ lệnh, cho Bạch gia một cái chuộc tội cơ hội, nếu như... Bạch gia không thể để cho Trần sư thoả mãn, như vậy... Chư vị có thể tiếp tục giáo huấn!”

Bạch Nhược Trần run lập cập.

Lưu Vân học viện giáo huấn hắn lâu như vậy, mới đổi tới một cái chuộc tội cơ hội.

Mà có thể làm cho Lưu Vân học viện dưới lớn như vậy quyết tâm, như vậy ra sức giữ gìn, thì là người nào?

Bạch Trảm, đến cùng đắc tội với ai?

Bạch Nhược Trần trong lòng đổ đến hoảng, chờ đến Viên Thành đám người rời đi, lập tức sắc mặt tái xanh mang theo Bạch gia cao tầng, thẳng đến Lưu Vân Thành.

...

...

Bạch Trảm lúc này vẫn là rất dễ dàng.

Hỏa Vân Tà Thần đến đây muốn món nợ, hắn không phản ứng, thế nhưng

là làm tốt ứng đối chuẩn bị.

Bất cứ lúc nào chuẩn bị cầu viện.

Có điều.

Chờ nửa ngày, chuyện gì không có, Bạch Trảm liền tự cho là đúng cảm thấy, này quỵt nợ, ổn!

Đối phương tuyệt bức là con cọp giấy a!

Chỉ có một thân môn đánh bạc mà thôi.

Sau đó hắn liền nhận được Bạch Nhược Trần đám người, muốn tới tin tức.

Bạch Trảm rất kích động, tổ gia giáng lâm, đây là tra cương sao? Vậy hắn nhất định phải cố gắng biểu diễn một hồi thành tích của chính mình a!

Bạch Trảm lập tức nhường sòng bạc trọng tân khai trương, đồng thời nghiêm khắc dặn dò thủ vệ, mật thiết chú ý người lui tới, tuyệt đối đừng đem Vương Bảo bỏ vào đến.

Cũng không lâu lắm, Bạch Nhược Trần liền mang người đến rồi.

Bạch Trảm quỳ xuống đất nghênh tiếp, nhưng mà vừa một cái dập đầu, lại ngẩng đầu thời gian, trước mắt đã trống rỗng rồi.

Bạch Trảm một mặt mờ mịt, bên người nhưng là thêm ra đến một bóng người, Bạch Trảm kinh ngạc nói, “cha, tổ gia đây là...”

“Thằng nhóc con!”

Bạch Trảm hắn cha sắc mặt tái xanh, gầm nhẹ tức giận mắng, nếu như không phải muốn điều tra rõ ràng đầu đuôi sự tình, hắn có thể một chưởng bổ chính hắn một nhi tử.

“Theo ta đi vào!”

Cầm lấy con gà con bình thường đem Bạch Trảm mang vào đi.

Bạch Trảm khuôn mặt dại ra, khó có thể tin, tựa hồ còn không phản ứng lại.

Đi tới một cái phòng bên trong, phòng cửa đóng chặt, Bạch Trảm hắn cha đem Bạch Trảm nhưng ở trung ương trên đất, chính mình nhưng là phiền muộn đi đến một bên.

Bạch Nhược Trần ngồi ở trung ương nơi trên một chiếc ghế dựa, đột nhiên lớn quát, "Bạch Trảm!"

"A... Tổ gia!"

Bạch Trảm cuối cùng cũng coi như là tỉnh táo, thất kinh nói rằng, "tổ gia, ta... Ta làm sao?"

"Ngươi nói ngươi làm sao?"

Bạch Nhược Trần rít gào, ngụm nước hầu như đều hô Bạch Trảm một mặt, cái kia dâng trào khí thế, càng làm cho Bạch Trảm sắc mặt như tro tàn.

"Ngươi cho ta thành thật khai báo, ngươi đến cùng chọc tới Lưu Vân học viện người nào? Đối phương thật giống gọi Trần sư!"

"Nói! Một chữ đều không cho kéo xuống, nếu không, lão phu lập tức thanh lý môn hộ!"

Bạch Nhược Trần nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Trước tất cả cưng chiều, lúc này lại nhìn, chính là cỡ nào căm hận!

Không có mắt a!

Nghĩ hắn Bạch Nhược Trần, xoay trái xoay phải, xem người vừa nhìn một cái chuẩn, làm sao liền mắt bị mù, cho rằng tiểu tử này là khả tạo chi tài?

“Lưu Vân học viện? Trần sư?”

Bạch Nhược Trần ngẩn ngơ.

Chính mình không đắc tội qua, họ Trần a!

Ai? Không đúng...

Họ Trần... Trần Võ Hải?

Lưu Vân học viện cái kia bính cấp giáo viên?

Căn cứ chính mình tra được tin tức, đối phương đúng là cái bính cấp trong suốt a, không có gì đặc thù bối cảnh, chính mình quỵt nợ, đối phương cũng không biện pháp.

Chẳng lẽ...

Bạch Trảm hít vào một ngụm khí lạnh, nuốt ngụm nước bọt, run giọng nói, “tổ gia, nếu như ngươi là nói Trần Võ Hải, cái kia... Ta ngược lại thật ra có lời muốn nói...”

“Nói!” Bạch Nhược Trần cắn răng bỏ ra một chữ.

Bạch Trảm tâm tình thấp thỏm đem Vương Bảo treo lên đánh sòng bạc, từ sòng bạc bao phủ tám trăm ức sự tình nói ra.

Bạch Nhược Trần kinh ngạc đến ngây người.

Của Bạch gia những người khác, cũng kinh ngạc đến ngây người.

Từ sòng bạc thắng tám trăm ức?

Vụ thảo giời ạ!

Này mẹ nó là cái người nào a?

Quá rất sao thần chứ?

Đem Bạch gia từ trên xuống dưới khép một khép, hết thảy bảo vật lộn nhào đổi thành tiền mặt, hay là có thể có cái ngàn hơn trăm triệu.

Này nếu như bồi đi ra ngoài, táng gia bại sản a!

Bạch Trảm do dự một chút, nói rằng, "tổ gia, tiểu tử kia khinh người quá đáng, ta cảm thấy hắn dối trá, vì lẽ đó, không chuẩn bị đem tiền cho hắn, ta tin tưởng, đổi làm cái khác thúc gia, khẳng định cũng sẽ làm như vậy!"

Bạch Nhược Trần trầm mặc, cái khác Bạch gia nhân, cũng là không nói.

Bạch Trảm làm sai rồi sao?

Có lẽ vậy!

Ngược lại, hiện tại tính những này, cũng không dùng, việc cấp bách, vẫn là mau mau giải quyết phiền phức, nếu không...

Đừng nói là táng gia bại sản, đến thời điểm phỏng chừng nghĩ táng gia bại sản, cũng không có cơ hội a!

"Lão đại!"

Bạch Nhược Trần lạnh lùng mở miệng.

Một người trung niên đứng ra, nói rằng, "cha, ngài dặn dò!"

Bạch Nhược Trần lớn quát, "Nhanh đi về tập hợp tiền, đây là bí khố chìa khoá, đem hết thảy bảo bối đáng tiền lấy ra, đổi tiền, đổi thành thần nguyên!"

"Tám trăm ức, ta Bạch gia, không phải là không có!"

"Chỉ cần có thể vượt qua kiếp nạn này, coi như là táng gia bại sản, cũng đáng!"

“Lưu Vân học viện không phải xem tiền chủ, có thể vì đó ra mặt, khẳng định còn có những nguyên nhân khác, hiện tại lão phu chỉ sợ, coi như nắm tiền, cũng đổi không trở về một chút hi vọng sống!”

Người trung niên tiếp nhận một tấm chìa khoá giống như cổ phù, lĩnh mệnh mà đi.

Mà Bạch Nhược Trần, nhưng là ánh mắt bình tĩnh nhìn Bạch Trảm, xem Bạch Trảm, tâm hồn sợ hãi, sau nửa ngày, Bạch Nhược Trần đột nhiên nói rằng, “Bạch Trảm, tuy rằng có thể thông cảm được, thế nhưng, ngươi xông ra hoạ lớn ngập trời, lão phu, đối với ngươi rất thất vọng...”

Bạch Trảm hồn bay phách lạc.

Hắn biết, chính mình lại tổ gia trong lòng ấn tượng phân, do đỉnh cao, lướt xuống đến thung lũng, sau đó, sợ là khó có thể lại ra mặt.

Bạch Trảm buồn từ tâm đến.

Là, ta là quỵt nợ!

Thế nhưng, ta có lỗi sao?

Ta rất sao cũng không hiểu nổi, vì sao người kia có thể thắng tám trăm ức!

Ta rất sao cũng không hiểu nổi, đối phương tại sao đáng giá đến Lưu Vân học viện, vì hắn ra mặt!

Nhưng mà.

Bạch Trảm nhưng là quên.

Nếu như, không phải hắn đối với Điền Tâm, có tranh giành quyền lợi chi tâm.

Lại sao lại triệu ra Vương Bảo tên sát tinh này đến.

Hắn đúng là nên vui mừng, Lưu Vân học viện vì là Vương Bảo ra mặt.

Bởi vì, nếu như Vương Bảo có công phu, tự mình ra trận đến hố Bạch gia, chặc chặc, vậy thì không phải đền tiền, có thể giải quyết.

Bạch gia còn có thể hay không thể tồn tại, cũng phải chưa biết...

------oOo------

Chương 444: Ta sai rồi, ta không nên quỵt nợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chờ đến Bạch gia lão đại mang theo tiền trở về, Bạch Nhược Trần lập tức đi tới Lưu Vân học viện.

Mà vào giờ phút này Bạch Nhược Trần, thậm chí cái khác theo Bạch gia nhân, bao quát tội nhân Bạch Trảm, đều là tâm hồn phát lạnh, bước đi hai chân đều có chút run lên.

Trước Bạch Trảm phái người thu thập qua Vương Bảo tin tức, thế nhưng, được tin tức, nhưng chỉ là Trần Võ Hải trước đây tin tức.

Mà Bạch Nhược Trần tự mình phái người điều tra Vương Bảo tin tức, tra được, nhưng là lúc này Vương Bảo tất cả.

Kết quả là, bọn họ bắt đầu kinh sợ.

Đầu tiên chính là, một người một kiếm, hô hấp tiêu diệt chín hiểu ra nói cảnh sát thủ chiến tích!

Như vậy chói mắt chiến tích!

Như vậy nghịch thiên chiến tích!

Đáng sợ như thế chiến tích!

Bạch Trảm thậm chí ngay cả người như vậy, đều dám đắc tội? Quả thực là ăn trời gan địa gan a!

Tiếp theo, chính là Vương Bảo giảng bài giảng đạo từng hình ảnh tin tức.

Bạch Nhược Trần trong lòng đau thương lạnh.

Hắn cuối cùng cũng coi như là lý giải, Lưu Vân học viện vì sao lấy như vậy bá đạo thái độ, vì là Vương Bảo ra mặt.

Đổi làm chính mình là Đoan Mộc Tôn.

Chính mình hay là làm, so với này càng quá đáng.

Đừng nói là chính mình Bạch gia.

Phỏng chừng đổi làm Thiên Huyền vực cái khác đại tông, dù cho là Nhất Kiếm Tông như vậy đỉnh cao đại tông, Lưu Vân học viện cũng sẽ cứng rắn.

Cái này "Trần Võ Hải", quá giời ạ nghịch thiên rồi!

Đáng giá trả giá tất cả tới lôi kéo!

Bởi vậy, cũng có thể dự đoán, nếu như Bạch gia vẫn là u mê không tỉnh, đổi lấy, sẽ là cỡ nào kết cục.

Nói là diệt tộc tai họa, cũng không quá đáng!

Tiền tính là gì?

Chỉ cần Bạch gia còn tồn tại, chỉ cần mình còn tồn tại, vậy thì có Đông Sơn tái khởi hi vọng, sợ là sợ, liền Đông Sơn tái khởi tư cách đều không có.

...

...

Bạch Nhược Trần đoàn người không có chịu đến chút nào ngăn cản.

Nhưng là Đoan Mộc Tôn, từ lâu ra lệnh.

Bạch Nhược Trần chạy tới Vương Bảo tiểu viện, mang theo hoảng sợ, tự mình tiến lên gõ cửa.

Gõ cửa xong sau khi, Bạch Nhược Trần lùi về sau vài bước, cung kính đứng chờ đợi.

Nửa ngày.

Hỏa Vân Tà Thần mở cửa đi ra, nhìn Bạch Nhược Trần, nhạt âm thanh nói, "làm gì?"

Bạch Nhược Trần liền bận bịu nói rằng, "lão ca, tại hạ Bạch Nhược Trần, mang Bạch gia nghiệt tử, đến đây tìm Trần sư bồi tội, mong rằng thông báo!"

Hỏa Vân Tà Thần nhắc tới cái này thì có khí, lúc trước hắn nhưng là ăn bế môn canh, sắc mặt không quen liếc mắt nhìn Bạch Trảm, châm chọc nói, "ngu xuẩn, sớm mẹ nó làm gì đi tới? Nợ tiền không còn, cùng ngươi còn có lý giống như! Hừ, chờ!"

Dứt lời, xoay người đi vào bộp một tiếng đóng lại cửa viện.

Bạch Trảm sắc mặt tái nhợt một mảnh, hai chân run rẩy không ngừng, hầu như muốn trạm (đứng) không được, bởi vì hắn có thể cảm giác được, bên người các thân nhân chính lấy một loại đem hắn lăng trì giống như ánh mắt, nhìn mình chằm chằm.

Làm bậy a!

Bạch Trảm tâm thái toàn vỡ!

Cũng không lâu lắm, viện mở cửa ra, Hỏa Vân Tà Thần nhạt âm thanh nói, "Bạch Nhược Trần đúng không? Ngươi có thể đi vào, Bạch Trảm, có thể đi vào, những người khác, không thể vào!"

"Tuân mệnh!"

Bạch Nhược Trần thấp giọng mở miệng, sau đó, ánh mắt mang theo lệ mang, nhìn về phía Bạch Trảm, nói rằng, "nghịch tử, còn không theo ta đi

vào?”

Bạch Trảm hãi hùng khiếp vía theo Bạch Nhược Trần, bước vào Vương Bảo tiểu viện.

Trong chính sảnh, Vương Bảo ngồi ở chỗ đó, ánh mắt ôn hòa.

Bạch Nhược Trần đi tới, trực tiếp ầm ầm một tiếng quỳ xuống, này một quỳ, cũng đại diện cho, hắn thần phục tâm ý!

Bạch Trảm càng là không thể tả, hầu như co quắp ngã xuống đất, vừa nhìn Vương Bảo, thì có chút tê cả da đầu.

“Đứng lên nói chuyện đi!” Vương Bảo thuận miệng nói rằng.

Bạch Nhược Trần đứng lên đến, chắp tay nói, “Trần sư...”

Hít sâu một hơi, Bạch Nhược Trần ngột ngạt sợ hãi của nội tâm, tiếp tục nói rằng, “Bạch gia nghiệt tử, đắc tội rồi Trần sư, tội ác tày trời, lần này đến, ta một là đến đền tiền, hai là đem nghiệt tử giao cho Trần sư, nhường ngài xử lý!”

Dứt lời.

Bạch Nhược Trần cung cung kính kính đưa qua một cái nhẫn chứa đồ.

“Trong này, có chín trăm ức cực phẩm thần nguyên! Trong đó tám trăm ức, là Trần sư thắng được, còn lại một trăm ức, là ta của Bạch gia nhận lỗi!”

Vương Bảo ánh mắt lóe qua một tia kinh ngạc, liếc mắt nhìn Hỏa Vân Tà Thần, Hỏa Vân Tà Thần tiến lên, tiếp nhận nhẫn chứa đồ.

“Ha ha, trước không phải quỵt nợ lại đến mức rất kiên quyết sao? Đây là làm sao? Biến hóa lớn như vậy?” Vương Bảo hiếu kỳ cười nói.

Bạch Nhược Trần lúng túng nói, “Là nghiệt tử tự chủ trương! Trần sư không lấy làm phiền lòng!”

Bạch Trảm đúng lúc dập đầu như đảo tỏi, sợ hãi nói rằng, “Trần gia, là ta không đúng, là ta sai rồi, ta không nên quỵt nợ! Kính xin ngài buông tha ta, buông tha Bạch gia!”

Vương Bảo khá là buồn bực.

Nhưng là còn không biết, Đoan Mộc Tôn bọn họ làm những chuyện như vậy.

Có điều, nếu Bạch gia nhận sợ, Vương Bảo cũng không để ý nữa, chỉ là nhìn Bạch Trảm, có chút không muốn dễ dàng như vậy bỏ qua cho hắn.

Híp mắt trầm mặc một chút, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “trắng (Haku) đại thiếu, theo: Đè tính tình của ta, chờ ta hết bận khoảng thời gian này, ta sẽ đích thân nhường ngươi nếm thử, thủ đoạn của ta! Có điều, nếu ngươi sớm nhận sợ, ta cũng không làm khó ngươi!”

“Như vậy, Điền Quý, ngươi còn nhớ chứ?”

Bạch Trảm trong miệng càng ngày càng cay đắng.

Điền Quý, hắn sao không nhớ rõ, hết thảy đều là do hắn mà xảy ra a!

Bạch Trảm gật đầu nói rằng, “nhớ tới!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “tốt lắm, từ giờ trở đi, ta liền cho ngươi một cái nhiệm vụ! Nhiệm vụ tên đây, gọi là một lần nữa làm người! Nhiệm vụ mục tiêu đây, chính là nhường Điền Quý, đi ở hắn chính xác con đường lên! Nhiệm vụ tỉ mỉ bước đi đây, chính ngươi tìm hiểu, ta chỉ cho ngươi liệt một cái quy tắc chung!”

“Nói chung, ngươi sau đó, theo sát Điền Quý, hắn như đi đánh cược, ngươi trừng trị hắn, hắn như làm chuyện xấu, ngươi trừng trị hắn, hắn như rời đi Lưu Vân Thành, ngươi trừng trị hắn, hắn như không hiếu kính cha mẹ,

ngươi trừng trị hắn!”

“Hắn không cố gắng tu luyện, ngươi cũng đến trừng trị hắn!”

“Có điều, ngươi cho ta chú ý, không thể đem hắn đánh hỏng rồi, cũng không thể vô duyên vô cớ đánh hắn, nếu như bị ta biết, ngươi đem khí vung đến trên người hắn, ha ha...”

Bạch Trảm kinh ngạc đến ngây người!

Mộng bức!

Tâm tình của nội tâm dùng hai chữ đến tổng kết, vậy thì là khe nằm!

Vương Bảo nâng những này yêu cầu, quả thực chính là cho hắn tìm cái cha đẻ hầu hạ a!

Đây là cỡ nào khe nằm!

Bạch Nhược Trần khóe miệng đột nhiên vừa kéo, có điều, nhưng lập tức phản ứng lại, chắp tay nói, “Trần sư yên tâm, nghiệt tử sẽ làm tốt! Còn không mau mau trả lời!”

Bạch Nhược Trần đá Bạch Trảm một cước.

Bạch Trảm thân thể cuồng run, run lập cập nói rằng, “ta... Ta nhớ kỹ!”

“Rất tốt! Vậy các ngươi có thể rời đi!” Vương Bảo cười vung vung tay.

Bạch Nhược Trần thở phào nhẹ nhõm, liền liền hành lễ sau khi, kéo Bạch Trảm, đi ra ngoài.

...

...

Bạch Nhược Trần mang theo Bạch gia nhân đi rồi.

Mà Bạch Trảm, là muốn đi, cũng không thể đi, không dám đi!

Vương Bảo thông báo lão Miêu, làm giao tiếp sau khi, lão Miêu rời đi, Bạch Trảm rất xa nhìn chính đang một quán rượu bên trong ăn uống Điền Quý, quyết tâm, khẽ cắn răng, yên lặng đi tới.

Ngồi xuống.

Điền Quý ngẩng đầu, một chút kinh ngạc đến ngây người, trong miệng còn gặm một cái đùi gà, suýt chút nữa dọa tiểu, "Trắng (Haku)... Bạch gia!"

Bạch Trảm thấp giọng nói, "nên ha ha, nên uống uống, không cần phải để ý đến ta!"

Điền Quý nhổ sạch sẽ trong miệng đồ vật, bỗng nhiên đứng dậy, đẩy ra cái ghế cho Bạch Trảm quỳ xuống, đau thương âm thanh nói, "Bạch gia, vòng qua ta đi, ta... Ta nợ không phải đã bị người trả lại sao? Lão nhân gia ngài đại nhân có đại lượng, buông tha ta a!"

Bạch Trảm khuôn mặt một trận vặn vẹo.

Thần sắc biến ảo, sau nửa ngày, nhận mệnh giống như cúi đầu ủ rũ hít một tiếng, sau đó hai tay khoát lên Điền Quý trên bả vai, oán hận cắn răng nói rằng, "đừng mẹ nó khách khí với ta! Ta cho ngươi biết, bắt đầu từ bây giờ, lão tử sẽ một bước không rời theo ngươi, ngươi đi đâu ta đi đâu..."

"Còn có, sau đó đừng gọi ta Bạch gia! Từ hôm nay trở đi, ngươi mẹ nó là ta gia, tê liệt, lão tử đến cùng ngã mấy đời huyết nấm mốc? Làm sao sẽ trên quầy như thế cái sự tình a..."

------oOo------

Chương 445: Chúc mừng ngươi, ngươi trúng thưởng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đuổi đi Bạch Nhược Trần bọn họ sau khi, Vương Bảo cảm giác mình tất yếu bắt đầu trừ ma vệ đạo, vì là hòa bình thế giới phát sáng toả nhiệt.

Tích góp tinh luyện giá trị tăng mạnh, đã có thể tinh luyện tu vi, xung kích Ngộ Đạo cảnh.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Bảo tinh thần thoải mái từ trong phòng đi ra, không người nào biết, vào giờ phút này Vương Bảo, đã là Ngộ Đạo cảnh sơ kỳ cường giả.

Mà hắn Ngộ Đạo cảnh, so với người bình thường, mạnh mẽ quá nhiều, trong cơ thể chín loại thuộc tính nói lực phảng phất sông lớn bình thường lăn lộn, sợ là Đoan Mộc Tôn, cũng không cách nào sánh với hắn.

“Tinh luyện giá trị mức độ lớn co lại, chỉ còn dư lại chừng hai mươi vạn, lại đến nỗ lực kiếm tiền!”

Vương Bảo nụ cười vừa thu lại, thở dài.

Tay trái cầm lấy cổ tay phải, chuyển động nắm đấm, Vương Bảo híp mắt cười nói, “Thẩm Huyền Minh, giờ chết của ngươi đến, hay dùng ngươi đem chứa cái bức!”

Vương Bảo hứng thú bừng bừng thẳng đến Thẩm Huyền Minh tiểu viện mà đi.

Chỉ là...

“Cái gì? Đi công tác?”

Vương Bảo cau mày nhìn hộ viện thanh niên, ánh mắt không quen.

Hộ viện thanh niên đương nhiên nhận ra Vương Bảo, có chút kính nể nói rằng, “Trần sư, Thẩm viện phó tối ngày hôm qua liền đi!”

“Lão già này, cũng thật là tốt số a!”

Vương Bảo có chút tiếc nuối thầm nói.

Tăng cao thực lực, chính là trang bức lớn thời điểm tốt, không nghĩ tới Thẩm Huyền Minh dĩ nhiên chuồn mất, lão già này vận may cũng quá được rồi.

Nhưng mà.

Vương Bảo nhưng là không biết, Thẩm Huyền Minh từ đối với hắn kiêng kỵ, đã đã biến thành hoảng sợ, ngày hôm qua giảng bài giảng đạo một màn, bị Thẩm Huyền Minh sau khi biết, Thẩm Huyền Minh liền cảm giác mình muốn lành lạnh, cấp tốc thu dọn đồ đạc chạy trốn.

“Không thể bỏ qua hắn a!”

Vương Bảo hé mắt, ánh mắt lạnh lùng.

Đến Lưu Vân học viện, chính là vì giết Thẩm Huyền Minh, bây giờ Thẩm Huyền Minh chạy trốn, Vương Bảo cảm thấy lưu lại cũng không có gì mục tiêu, thiên hạ lớn, nơi nào cũng có thể trang bức, đã như vậy...

Vương Bảo trực tiếp đi vào tiểu viện nơi sâu xa, cũng không lâu lắm, Vương Bảo từ bên trong đi ra, trong tay thêm ra đến một bộ y phục.

Đây là Thẩm Huyền Minh quần áo, Vương Bảo cất đi.

Sau đó, Vương Bảo tìm tới Đoan Mộc Tôn, thỉnh cầu cáo từ, Đoan Mộc Tôn đương nhiên là mọi cách không muốn, nghiêng lực giữ lại, chỉ là, vẫn là không cách nào nhường Vương Bảo thay đổi quyết định.

...

...

“Đáng tiếc cái kia em gái! Ngươi đều không ăn được thịt đây, liền muốn chạy?”

Trong tầng mây, tàu bay bên trên, lão Miêu lầm bầm nói rằng, “này không phải là ngươi nhất quán động tác võ thuật a!”

Vương Bảo trừng lão Miêu một chút, tức giận nói, “Này trên đời này, so với tán gái việc trọng yếu, nhiều hơn nhều, ta là như vậy nông cạn người sao?”

Lão Miêu trợn tròn mắt, tỏ vẻ khinh thường, sau đó lười biếng nói rằng, “mọi người chạy, ngươi sao truy?”

Vương Bảo đắc ý nói, “Đại gia tự có biện pháp!”

Dứt lời, Vương Bảo lấy ra Thẩm Huyền Minh quần áo, sau đó, đơn xoay tay một cái, trong tay xuất hiện mở ra cát mịn.

Đây là hệ thống đạo cụ, gọi là tìm khí cát, lấy khí hơi thở vì là dẫn, có thể tìm ra người tìm vật.

Cát mịn tự động bay lộn, ở Thẩm Huyền Minh trên y phục chuyển động vài vòng, sau đó, tổ hợp thành một cái thật dài mũi tên, chỉ về nghiêng về phía trước.

Vương Bảo dặn dò nói, “Tà thần, chuyển hướng mở đường!”

Hỏa Vân Tà Thần cung kính nói, “rõ ràng, chủ nhân!”

Tàu bay gia tốc, thẳng đến cát mịn mũi tên chỉ phương hướng.

...

...

Tiểu nửa tháng sau, Vương Bảo bọn họ chính đang chạy nhanh bên trong, lão Miêu nhưng là đột nhiên nhảy lên, sau đó, thân thể loáng một cái, nằm nhoài trên boong thuyền, ánh mắt lập loè đau đớn, gầm nhẹ nói, "lão Vương, Miêu gia muốn thức tỉnh tiến hóa, khả năng đến ngủ một quãng thời gian!"

Vương Bảo ánh mắt ngưng lại, "Không thành vấn đề chứ?"

Lão Miêu suy yếu nói rằng, "yên tâm đi! Chờ Miêu gia thức tỉnh, Ngộ Đạo cảnh treo lên đánh cho ngươi xem!"

Nói nói, lão Miêu liền nhắm hai mắt lại.

Vương Bảo cau mày, nói rằng, "Tà thần, xem trọng lão Miêu!"

Hỏa Vân Tà Thần cẩn thận từng li từng tí một đem lão Miêu ôm vào trong ngực, nói rằng, "chủ nhân yên tâm, ta sẽ bảo vệ tốt Miêu gia!"

Vương Bảo do dự một chút, vẫn là nhẫn nhịn không có tinh luyện lão Miêu, then chốt là lão Miêu ngủ say, cũng không có chỗ xuống tay a, chỉ hy vọng bình an vô sự đi.

...

...

Thiên Lôi Vực.

Nơi này là Cửu Vực Hải bên trong khác loại một vực, Thiên Lôi Vực bên trong khi thì sẽ xuất hiện cuồn cuộn Thiên Lôi, cho tới nguy cơ rất lớn, nếu như xui xẻo, bị Thiên Lôi bắn trúng, không chết cũng đến lột da.

Vì lẽ đó, dám ở Thiên Lôi Vực bên trong lăn lộn, trên căn bản đều có tránh lôi phương pháp.

Thẩm Huyền Minh liền bước qua Thiên Huyền vực, đi tới Thiên Lôi Vực.

Sở dĩ tới đây, là bởi vì hắn cùng trong tổ chức hội hợp địa điểm, ngay ở Thiên Lôi Vực nào đó địa.

Không sai.

Thẩm Huyền Minh nhưng là có người của tổ chức.

Trong tay hắn huyết khôi tông công pháp, chính là tổ chức lão tổ ban tặng, vốn là, Thẩm Huyền Minh là trong tổ chức ở Thiên Huyền vực một cái trọng yếu quân cờ, có điều hiện tại, lại bị Vương Bảo làm xáo trộn, cho tới Thẩm Huyền Minh không thể không từ bỏ chính mình ở Lưu Vân học viện vô số năm tích lũy.

Sau bảy ngày.

Thiên Nguyên thành.

Vương Bảo cùng Hỏa Vân Tà Thần vào thành.

Nhìn sáng lên lấp loá cát mịn, Vương Bảo híp mắt cười, “Liền này! Được lắm Thẩm Huyền Minh, chạy đúng là rất xa!”

Theo cát mịn chỉ dẫn phương hướng, lần thứ hai tiến lên, Vương Bảo bọn họ đi tới một cái khách sạn, cát mịn hóa thành một vòng, đại diện cho mục tiêu gần trong gang tấc.

Vương Bảo cùng Hỏa Vân Tà Thần bước vào khách sạn.

Đi tới trước quầy, Vương Bảo gõ gõ quầy hàng, bên trong có cái ông lão liền cười nói, “khách quan nhưng là muốn ở trọ?”

Vương Bảo đưa tay ở phía trước một vệt, một đạo nhàn nhạt huyễn ảnh xuất hiện, chính là Thẩm Huyền Minh mặt, hỏi nói, “người này, gặp không?”

Ông lão hơi nhướng mày, có chút không quen nói rằng, “khách quan, khách nhân tin tức, chúng ta không sẽ tiết lộ! Này sẽ phá hoại quy củ!”

“Nói cách khác, hắn ở nơi này lâu la!” Vương Bảo híp mắt cười nói.

Ông lão ngẩn ngơ, thầm mắng một tiếng, không vui nói, “Mời khách quan tự trọng! Nếu như không ở trọ, xin mời rời đi!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “yên tâm, ta cho ngươi tin tức phí, cầm!”

Lạch cạch.

Một cái nhẫn chứa đồ rơi vào trên quầy.

Ông lão ánh mắt lạnh lẽo, cười lạnh nói, “hừ, người trẻ tuổi, đừng tưởng rằng, có chút tiền nhỏ, là có thể muốn làm gì thì làm!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “món tiền nhỏ? Ngươi có thể nhìn kỹ hẵng nói!”

Ông lão bĩu môi khinh thường, nhưng vẫn là cầm lấy nhẫn chứa đồ kiểm tra, chỉ là, kiểm tra sau khi, hắn liền bối rối!

Thần hồn nhìn thấy chỗ, trắng (Haku) gâu gâu tất cả đều là thần nguyên.

Mắt thường căn bản đếm không hết bao nhiêu viên.

Thần hồn quét qua, ông lão hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác biến sắc, run giọng nói, “người trẻ tuổi, ngươi... Ngươi...”

Vương Bảo nhẹ giọng nói rằng, “lặng lẽ nói cho ta, tiền ngươi có thể chính mình thu!”

Ông lão trái tim nhanh chóng nhảy lên, cắn răng, thấp giọng nói, “năm tầng, mây chữ số một phòng!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù, nhường Hỏa Vân Tà Thần ở phía dưới chờ, chính mình lên lầu.

Bước lên năm tầng, Vương Bảo ánh mắt nhìn quét, cũng không lâu lắm, liền phát hiện mục tiêu, mây chữ số một phòng.

Khóe miệng lộ ra một vệt âm hiểm cười, Vương Bảo gõ cửa phòng một cái.

Nửa ngày.

Trong phòng vang lên giọng nói lạnh lùng, "Chuyện gì?"

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, tiếng cười nói, "khách quan, ta là khách sạn lão bản, lại đây đưa ấm áp đến rồi, mở cửa nha!"

Gian phòng trầm mặc nửa ngày, tiếng cửa mở vang lên, rất nhanh, cửa phòng mở ra.

Lộ ra Thẩm Huyền Minh.

Thẩm Huyền Minh cau mày nhìn Vương Bảo, nói rằng, "ngươi là ai?"

Vương Bảo đã khôi phục vốn là khuôn mặt, Thẩm Huyền Minh đương nhiên không quen biết.

Vương Bảo híp mắt nhìn Thẩm Huyền Minh, thản nhiên nói, "chúc mừng ngươi, ngươi trúng thưởng, đến đến đến, chúng ta trong phòng nói chuyện..."

------oOo------

Chương 446: Đại gia đều là đại âm tất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Cút!"

Thẩm Huyền Minh ánh mắt hào quang đỏ ngàu lóe lên, lạnh giọng quát.

Cái gì trúng thưởng không trúng thưởng, không hiểu ra sao a.

Nhưng mà.

Ngay ở hắn chuẩn bị đóng cửa thời điểm, đột nhiên, một luồng không cách nào hình dung khủng bố cự lực khoảng cách gần bạo phát, trong chớp mắt, trực tiếp đánh vào hắn ngực.

Thẩm Huyền Minh căn bản không phản ứng kịp, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, liền chịu đựng đau nhức, thân thể cũng bay vào.

Từ dưới đất bò dậy đến, Thẩm Huyền Minh con ngươi co rút nhanh, che ngực nhìn đóng kỹ cửa phòng Vương Bảo, sắc mặt cực kỳ khó coi nói rằng, "ngươi là ai? Ta theo ngươi không thù không oán, vì sao phải ra tay?"

Vương Bảo híp mắt cười, trên mặt khuôn mặt biến hóa, trở thành Trần Võ Hải dáng vẻ.

Thẩm Huyền Minh kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Này mẹ nó là cái gì biến ảo thuật a? Dĩ nhiên giống như thật như thế!

"Trần Võ Hải, dĩ nhiên là ngươi!" Thẩm Huyền Minh khí phổi đều muốn nổ.

“Đúng hay không rất kinh hỉ? Rất bất ngờ? Ha ha, thực không dám giấu giếm, ta tìm tới ngươi, kỳ thực chính là vì giết ngươi!” Vương Bảo cười hì hì nói.

Thẩm Huyền Minh khóe miệng đột nhiên vừa kéo, ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên lớn quát, “Giết ta? Ngươi còn chưa đủ tư cách, tiếp ta một chiêu...”

Giơ tay!

Thẩm Huyền Minh đột nhiên lui nhanh, đây là chuẩn bị phá cửa sổ chạy trốn.

“Yêu, còn rất sẽ trang bức!”

Vương Bảo vui vẻ.

Nói chuyện thời gian, hai tay dĩ nhiên bùng nổ ra từng đạo từng đạo khủng bố linh quang, hư không rung động, trong chớp mắt bị vô số nói đại ấn màu vàng óng bao trùm.

Thẩm Huyền Minh chạy trốn không được, đánh vào trên đại ấn, nhất thời kinh hoảng lên.

Hắn sớm có dự liệu Vương Bảo rất trâu bò, cho nên mới chạy trốn.

Thế nhưng vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo dĩ nhiên lợi hại như vậy, chuyện này với hắn quả thực chính là nghiền ép a!

Thẩm Huyền Minh gắt gao nắm chặt nắm tay, rống to nói, “Trần Võ Hải ta cho ngươi biết, coi như ngươi giết ta, ngươi cũng sẽ không có kết quả tốt, thủ lĩnh sẽ báo thù cho ta, lão nhân gia người nhưng là Đại Đạo cảnh cường giả siêu cấp, bị hắn nhìn chằm chằm, ngươi chết chắc rồi!”

“Ồ? Lợi hại như vậy?” Vương Bảo hé mắt.

Thẩm Huyền Minh cười lạnh, “Ngươi tốt nhất thả ta rời đi, sau đó cũng

không nên trêu chọc ta, không phải vậy, hanh...”

Hắn còn tưởng rằng Vương Bảo sợ.

Thế nhưng đây là không biết Vương Bảo a.

Cái gì Đại Đạo cảnh cao thủ, ở Vương Bảo trong mắt, tính sự tình sao?

Sau một khắc, Vương Bảo lại đột nhiên phát sinh một tiếng cười nhạo, thân thể hơi động, trực tiếp hướng về Thẩm Huyền Minh vọt tới.

Nắm đấm bên trên, quang ấn lưu chuyển, chín loại đạo lực không ngừng vờn quanh, dung hợp, cuối cùng hội tụ thành đòn đánh này bá đạo cực kỳ đỉnh cao chi quyền!

Ầm!

Thẩm Huyền Minh căn bản là không có cách tránh né, hắn cũng không đường có thể trốn, trong chớp mắt, hắn còn muốn phản kháng, đáng tiếc, vẫn bị Vương Bảo một quyền bắn trúng!

Cả người hầu như hóa thành một đám mưa máu, tại chỗ chỉ có hai cái nhẫn trữ vật rơi xuống trên đất.

“Chúc mừng kí chủ đánh giết Ngộ Đạo cảnh trung kỳ võ giả, khen thưởng kinh nghiệm một phần trăm!”

Kinh nghiệm ít như vậy?

Vương Bảo bĩu môi, không thèm để ý hệ thống keo kiệt, ánh mắt khẽ nhúc nhích, rơi vào nhẫn chứa đồ lên, trực tiếp cất đi.

Nhìn đồ vật bên trong.

Bảo bối thật không ít, xem ra Thẩm Huyền Minh không ít tham.

Nhường Vương Bảo khá là để bụng, là Thẩm Huyền Minh trong nhẫn chứa

đồ ba món đồ, một cái là huyết khôi tông lập tông gốc rễ, luyện chế huyết con rối bí pháp, lại một cái, là huyết khôi tông trưởng lão lệnh.

Cái cuối cùng, nhưng là một đạo dày tấn, dày tấn có phong ấn, có điều trực tiếp bị phá cấm thần trùy bạo lực phá giải.

Phá cấm thần trùy là phá giải phong cấm nhất quán chi bảo.

"Sự tình không thể làm, không đủ tháo vác cầu, thời cơ chưa tới, không phải lật đổ chín vực thời gian, Thẩm trưởng lão, với trưởng lão cùng Lý trưởng lão rất nhanh sẽ cùng ngươi ở Thiên Lôi Vực bản đồ biểu thị điểm hội hợp, bọn ngươi ba người có thể liên hợp đi tới Vực Ngoại Thần Cảnh, nơi đó nghe đồn có chí bảo xuất thế, như có tin tức xác thật, có thể đưa tin với bản tọa!"

Vương Bảo ánh mắt hơi toả sáng.

Sau nửa ngày, trong phòng liền vang lên một đạo âm hiểm cười, "Ha hả, tựa hồ có thể chơi một chút a, Vực Ngoại Thần Cảnh... Có người nói nơi đó, ẩn chứa vô cùng chí bảo, có thể còn có thể tiểu phát một bút!"

...

...

Vương Bảo dùng Loki mặt nạ đã biến thành Thẩm Huyền Minh dáng vẻ, thản nhiên xuống lầu.

Chính ở dưới lầu Hỏa Vân Tà Thần con ngươi co rụt lại, vừa mới chuẩn bị động thủ, Vương Bảo nhìn Hỏa Vân Tà Thần một chút, truyền âm nói, "đừng hoảng hốt, là ta!"

"Chủ nhân a!"

Hỏa Vân Tà Thần thở phào nhẹ nhõm, "Hù chết tiểu nhân, ta còn tưởng rằng..."

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Như thế không tin ta?”

“Sao có thể chứ! Ha ha!”

Hỏa Vân Tà Thần cười khan nói.

Vương Bảo nói rằng, “khoảng thời gian này, ngươi trước tiên ở tại nơi này đi, xem trọng lão Miêu liền thành, có cái gì khẩn cấp sự tình sẽ liên lạc lại ta, ta đi ra ngoài kiếm chuyện!”

Hỏa Vân Tà Thần mi tâm chảy qua một đạo mồ hôi lạnh.

Chủ nhân lại muốn kiếm chuyện? Thật thế những kia bị làm người mặc niệm a!

Thời gian trôi qua.

Hai trời thời gian trôi qua.

Ngày đó sáng sớm, Vương Bảo cửa phòng bị vang lên, từ lâu dặn Hỏa Vân Tà Thần không cần quấy rối Vương Bảo, lập tức bỗng cảm thấy phấn chấn.

Ho nhẹ một tiếng, khôi phục lại Thẩm Huyền Minh trong ngày thường vẻ mặt, Vương Bảo mở cửa phòng.

Ngoài cửa phòng, lúc này đứng hai cái ông lão.

Hai người nhìn qua đều không phải người xấu, tướng mạo rất hiền hòa, nhìn thấy Vương Bảo, một cái trong đó cười nhạt nói, “lão Thẩm, đã lâu không gặp a!”

“Ừm!”

Vương Bảo lạnh lùng mở miệng, xoay người đi vào gian phòng.

Hai cái ông lão liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu bật cười, sau khi đi vào đóng kín

cửa, lời mới vừa nói cái kia liền nói rằng, “biết ngươi tâm tình không tốt, có điều, thủ lĩnh đã truyền đạt nhiệm vụ, lão Thẩm ngươi vẫn là tỉnh lại điểm đi!”

Một cái khác ông lão nhạt âm thanh nói, “không phải là bại lộ sao? Có cái gì quá mức, đợi chúng ta lật đổ chín vực thời gian, cái kia Lưu Vân học viện, còn không phải ngươi định đoạt?”

“Ai, khỏi nói! Lật thuyền trong mương a!” Vương Bảo giả vờ giả vịt thở dài.

Hai cái ông lão ha ha cười.

Hai người bọn họ, một cái gọi Vu Thông, một cái gọi Lý Sơn, đều là Ngộ Đạo cảnh võ giả, hơn nữa, cũng là thuộc về đại tông trưởng lão cấp bậc, là Thẩm Huyền Minh tổ chức bày xuống ám kỳ một trong.

Vu Thông hít một hơi, trầm giọng nói, “nếu chạm mặt, vậy thì nói một chút kế hoạch cụ thể đi! Mọi người đều biết, trong tổ chức đối với nhiệm vụ lần này coi trọng trình độ, nhường ba người chúng ta liên hợp, liền có thể nhìn ra!”

“Vực Ngoại Thần Cảnh bên trong chí bảo, có người nói là một cái tuyệt thế chi kiếm, có nghe đồn, chính là Kiếm ma Uông Thanh Hàn lưu!”

“Đương nhiên, tin tức có chút không chính xác, chúng ta muốn làm, chính là liên hợp lại, chứng thực tin tức này, đến lúc đó, thủ lĩnh sẽ đích thân ra tay!”

“Thuận tiện, chúng ta còn có chút tiểu nhiệm vụ, vậy thì là thừa dịp lần này chín vực thế lực lớn cùng chuyển động trường hợp, gây xích mích ly gián, hố lên một làn sóng, tốt nhất, có thể mức độ lớn suy yếu một ít chín vực thực lực!”

“Lão Thẩm, ngươi hiện tại một thân một mình, thân phận cũng không tốt bại lộ, hãy cùng ở bên cạnh ta, cần phải thời gian, cũng có thể làm một vị đòn sát thủ!”

Vương Bảo gật gù, dửng dưng như không nói rằng, “theo ngươi!”

Vu Thông cười nói, “việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại liền lên đường đi! Vực Ngoại Thần Cảnh, dĩ nhiên tạo hóa vô số, thế nhưng, cũng là nguy cơ trùng trùng, ba người chúng ta tuy rằng không phải lần đầu tiên hợp tác, thế nhưng, cũng đến cẩn thận một chút a!”

Vương Bảo đương nhiên không ý kiến.

Đại gia đều là đại âm tất, xem ai âm qua ai lâu la...

------oOo------

Chương 447: Dạ Trường Không kỳ ngộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vu Thông cùng Lý Sơn, đều là đơn độc đến đây.

Có điều, hai người hiện nay ở từng người tông môn địa vị vững như chó già, là tông môn trụ cột, đệ tử trong lòng cường giả cùng trưởng giả.

Xét thấy Vương Bảo thân phận bại lộ, vì lẽ đó, hai người nhường Vương Bảo mang theo cái mặt nạ, ẩn nấp tu vi, đảm nhiệm lá bài tẩy.

Vương Bảo trực tiếp chọn cái đầu trọc cường mặt nạ.

Khiến cho Vu Thông cùng Lý Sơn, nhìn tấm thẻ kia thông mặt, hai mặt nhìn nhau.

Đương nhiên, đây chỉ là khúc nhạc dạo ngắn, đơn giản chuẩn bị qua đi, ba người thẳng đến Vực Ngoại Thần Cảnh.

Vực Ngoại Thần Cảnh rất lớn, vô cùng lớn, nơi này căn bản không phải lục địa, mà là một phương hư không, toàn bộ Vực Ngoại Thần Cảnh, đều đầy rẫy một loại nhàn nhạt uy thế.

Tạo hóa vô số!

Chí bảo vô số!

Rất nhiều người đều ở Vực Ngoại Thần Kinh, Niết Bàn sống lại, trình diễn từng hình ảnh cường giả trở về, vì lẽ đó, Vực Ngoại Thần Cảnh cũng bị trở thành kỳ tích nơi!

Đi về Vực Ngoại Thần Cảnh, cần bước lên hư không truyền tống trận, nếu không, cái kia đến bay đi thế giới biên cảnh.

Truyền tống trận ở Thiên Lôi thành, Thiên Lôi Thánh Tông chưởng quản địa bàn, Thiên Lôi Thánh Tông thống Mikazuchi pháp, chính là Thiên Lôi Vực nhất là sinh động chói mắt nhất đỉnh cao đại tông.

Vương Bảo ba người đi tới Thiên Lôi thành sau liền đi tới truyền tống trận, có điều, hay là chí bảo xuất thế tin tức hấp dẫn, trước truyền tống trận, xếp nổi lên hàng dài, hơn nữa, tới rồi người vẫn là nối liền không dứt.

Vu Thông ba người nương tựa, hờ hững xếp hàng, Vu Thông đột nhiên ngăn cách âm thanh truyền ra ngoài nói rằng, "Thiên Lôi Thánh Tông lão tổ tựa hồ cũng đi tới Vực Ngoại Thần Cảnh, lão này, là tổ chức chúng ta kình địch, có cơ hội, cái thứ nhất diệt trừ!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Ta đánh thắng được người ta sao?"

Vu Thông ha ha cười, "Đã quên nói cho ngươi, thủ lĩnh lần này cho ba người chúng ta một cái lớn lá bài tẩy, một vị Đại Đạo cảnh huyết con rối, có điều, thao túng lên có hạn chế, khá là phiền toái!"

Vương Bảo mí mắt giật lên.

Ngươi muội.

Đại Đạo cảnh không phải khó có thể hoà vào này giới, căn bản không thể ở lâu sao? Giời ạ làm sao còn chỉnh ra tới một cái Đại Đạo cảnh con rối? Lẽ nào Thẩm Huyền Minh không khoác lác, hắn tổ chức thủ lĩnh, cũng là Đại Đạo cảnh cao thủ?

Xem ra vẫn đúng là không thể đối với hắn hai tùy ý động thủ a, này trong tay hai người nắm song vương nổ a!

Lý Sơn đột nhiên ngưng âm thanh nói, "mau nhìn, là Thánh Hỏa Vực Chu Tước Tông lão tổ! Người này, cũng là cái vướng tay chân gia hỏa!"

Xa xa.

Một bộ hỏa diễm không ngừng phun ra cực nóng khí tức, hỏa diễm bên trên, đứng thẳng mười mấy người, cầm đầu là một người mặc Chu Tước dấu ấn trang phục ông lão, một thân tóc, cũng là màu đỏ rực.

Mà Chu Tước Tông lão tổ, thình lình không có xếp hàng, trực tiếp bước vào truyền tống trận.

Có điều không có ai có lời oán hận, chỉ có mấy cái thoáng lầm bầm mấy cổ họng.

Chờ không đại hội, liền đến phiên Vương Bảo ba người, Vương Bảo lĩnh một tấm về truyền phù, bước lên truyền tống trận, một luồng dịch chuyển lực lượng vây quanh thân thể của hắn, rất nhanh sẽ biến mất ở truyền tống trận lên.

Vực Ngoại Thần Cảnh.

Hư không nơi nào đó.

Vương Bảo ba người hiển lộ ra thân thể, bốn phía chính có không ít lưu quang, chính đang đi vội vã.

Vu Thông lấy ra một tờ tinh đồ, đối chiếu sâu trong hư không không ít lượng tinh nhìn nửa ngày, trầm giọng nói, “lão Thẩm, lão Lý, chí bảo xuất thế nơi, là ở Vực Ngoại Thần Cảnh số 90 Tinh vực, dịch chuyển xuất hiện sai lệch, chúng ta hiện tại ở tám mươi chín hào, mau mau chạy đi đi!”

Dứt lời, Vu Thông tiện lợi (bento) trước tiên vọt ra ngoài, Vương Bảo đuổi tới, tâm tình rất là thản nhiên.

...

...

Thời gian trôi qua.

Vực Ngoại Thần Cảnh, căn bản không có dương lên dương rơi, chỉ có thể

bằng cảm giác tính toán thời gian, Vương Bảo tính toán lúc này khoảng chừng đi rồi đến tiểu Thất trời.

Đột nhiên.

Phía trước thình lình xuất hiện một đạo ẩn chứa cổ xưa tang thương lâu thuyền.

Vu Thông ánh mắt tinh mang lóe lên, thấp quát, "Cơ hội tốt, là Thiên Lôi lão tổ trấn tông chí bảo, Thiên Lôi Lâu! Bảo vật này có thể mạnh mẽ chống đỡ Đại Đạo cảnh chí ít trăm hơi thở mà không nát, chính là cao cấp nhất bảo bối!"

Lý Sơn cười nhạt nói, "chúng ta có thể trước tiên gặp một lần Thiên Lôi lão tổ, tùy cơ ứng biến!"

Vương Bảo đúng lúc bù đao, "Lúc cần thiết, làm rơi hắn!"

Vu Thông híp mắt, gằn giọng nói, "không sai! Đi, chúng ta đi lên lầu!"

Ba người rất nhanh sẽ toàn lực truy đuổi lên Thiên Lôi Lâu.

Vu Thông cùng Lý Sơn lấy ra thân phận sau khi, lập tức bị mời lên thuyền, có điều, nhưng là chưa thấy Thiên Lôi lão tổ, bắt chuyện bọn họ, là Thiên Lôi Tông chưởng giáo.

Bố trí tinh mỹ trong lầu trong sảnh.

Thiên Lôi Tông chưởng giáo chắp chắp tay, cười nói, "Vu huynh, Lý huynh, ngưỡng mộ đại danh đã lâu a!"

Vu Thông cùng Lý Sơn vội vã khách khí đáp lễ.

Vương Bảo không nói một lời, dù cho Thiên Lôi Tông chưởng giáo hỏi, cũng là không chút nào phản ứng, nên ha ha nên uống uống, khiến cho Thiên Lôi Tông chưởng giáo có chút bất mãn.

Chưa thấy Thiên Lôi lão tổ, Vu Thông hai người cũng không vội, đường xá còn rất dài, sớm muộn cũng sẽ nhìn thấy.

Chỉ là.

Vẻn vẹn chỉ qua một ngày.

Một đạo sấm sét giữa trời quang, trực tiếp đánh vào trên mặt của mọi người.

Phía trước.

Xuất hiện quy mô lớn trùng triều.

Phiền phức!

...

...

Cùng lúc đó.

Vực Ngoại Thần Cảnh số 90 tinh vực bên trong.

Một viên tịch diệt ám tinh bên trên.

Một người thanh niên thở hồng hộc, đỏ mặt nằm ngửa ở mặt đất màu đen lên.

Trong tay hắn còn có môt cây đoản kiếm, y phục trên người, cũng là quần áo lam lũ, rách tả tơi, nhìn dáng dấp chật vật, hẳn là vừa trải qua một trận chiến đấu.

Thanh niên này.

Rõ ràng là Dạ Trường Không.

Lúc này Dạ Trường Không ngơ ngác nhìn trên không, ánh mắt tĩnh mịch một mảnh, không nhìn thấy chút nào hào quang.

“Suýt chút nữa sẽ chết!”

Dạ Trường Không tự lẩm bẩm.

Hắn từ khi xin thề báo thù sau khi, liền bắt đầu tìm kiếm khắp nơi tạo hóa, đáng tiếc, tạo hóa lại là sao có thể tùy tùy tiện tiện tìm tới?

Không thể làm gì bên dưới, Dạ Trường Không quyết tâm, khẽ cắn răng, đi thẳng tới Vực Ngoại Thần Cảnh!

Chỉ là.

Cùng tưởng tượng không giống chính là.

Hắn đi tới nơi này, đã thời gian rất lâu, đừng nói là tạo hóa, mạng nhỏ đều suýt chút nữa làm mất đi chín trở về.

Đột nhiên nửa ngồi dậy.

Dạ Trường Không chống đoản kiếm, ánh mắt âm lệ nhìn hư không, trong miệng gào thét rít gào.

“Ta muốn trở nên mạnh hơn!”

“Ta muốn báo thù!”

“Ta liền không tin, ta Dạ Trường Không, không thể Niết Bàn sống lại, vương giả trở về! Những người khác có thể có kỳ tích, ta Dạ Trường Không, như thế có thể có!”

“Chỉ cần có thể báo thù, ta Dạ Trường Không, đồng ý trả giá hết thảy!”

Âm thanh truyền vang.

Ở trống trải thế giới, dị thường rõ ràng.

Nửa ngày.

Dạ Trường Không chuẩn bị trước tiên chữa thương, tiếp theo sau đó nỗ lực phấn đấu.

Nào có biết.

Nhưng vào lúc này, một đạo lạnh lùng lại lộ ra tà ý âm thanh, vang lên, "Ngươi muốn báo thù?"

"Ai?"

Dạ Trường Không ánh mắt chớp qua một vệt hoảng sợ, không có một bóng người ám tinh, đột nhiên xuất hiện âm thanh, quá đáng sợ.

"Bất kể bản tọa là ai, bản tọa liền hỏi ngươi, ngươi đúng hay không muốn báo thù?"

Âm thanh hồi lâu mới lại vang lên, mang theo ý cười nhàn nhạt.

Dạ Trường Không hít vào một ngụm khí lạnh, đè xuống sợ hãi của nội tâm, hắn đột nhiên phấn chấn lên.

Khe nằm!

Lão tử đây là đụng tới kỳ ngộ chứ?

Không phải không thể a, rất nhiều kỳ ngộ sự tích, đều là từ một cái thần bí âm thanh bắt đầu.

"Ta nghĩ! Nằm mộng cũng muốn!"

Dạ Trường Không mạnh mẽ gật đầu, nghiêm túc trả lời.

"Vì báo thù, ngươi có thể trả giá tất cả?" Thanh âm kia vang lên, mang theo

đầu độc sức mạnh.

Dạ Trường Không nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “chỉ cần có thể báo thù, chỉ cần có thể giết tên kia, ta coi như là báo thù sau lập tức chết, cũng không đáng kể!”

“Cái kia bản tọa nếu nói là, bản tọa có thể giúp ngươi báo thù, thế nhưng, ngươi cần trả giá linh hồn của ngươi đây...”

Thần bí âm thanh âm vang lên, đột nhiên lại hoàng nhiên vang lớn, dường như chuông lớn, ở Dạ Trường Không bên tai nổ tung.

Dạ Trường Không cảm giác mình đầu đều muốn nổ, đột nhiên điên cuồng gật đầu, rống to nói, “ta đồng ý! Còn xin tiền bối giúp ta!”

“Như ngươi mong muốn...”

Hồi lâu.

Thần bí âm thanh phun ra bốn chữ, tiếp theo, đại địa đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo khe hở.

Sau đó, điên cuồng mở rộng, cuối cùng, hóa thành một tấm cực kỳ to lớn thổ địa mặt người.

Dạ Trường Không, vừa vặn ngay ở mặt người trong miệng.

Phong! Địa mặt người miệng rộng một tấm, Dạ Trường Không liền bị nuốt xuống, thân ảnh biến mất không thấy hình bóng.

Mặt đất từ từ khôi phục bình thường, phảng phất vừa nãy tất cả, đều là Kyokasuigetsu...

------oOo------

Chương 448: Đúng hay không có chút bại nhân phẩm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Trùng triều?”

“Trời ơi... Đại quy mô như vậy trùng triều, chết... Chết chắc rồi...”

“Làm sao bây giờ? Trùng triều ngàn năm khó gặp, làm sao một mực bị chúng ta đuổi tới?”

“Đáng chết, nhanh đi thông báo lão tổ a, còn đứng ngây ra đó làm gì?”

Thiên Lôi Lâu trên boong thuyền.

Thiên Lôi Thánh Tông chưởng giáo sắc mặt âm trầm gào thét, tê cả da đầu nhìn vào giờ phút này dĩ nhiên đem Thiên Lôi Lâu cho triệt để vây quanh trùng triều.

Lít nha lít nhít.

Tất cả đều là to bằng nắm tay ong độc giống như côn trùng.

Đây là vạn ong độc, một loại hư không dị thú, thành đàn thành đàn qua lại, có thể nói Tử thần!

Thiên Lôi Lâu trận pháp phòng ngự đã toàn bộ mở ra, thế nhưng, không có ai có chút thả lỏng, bởi vì trùng triều một khi tập trung một cái mục tiêu, sẽ đuổi sát không buông, đến chết mới thôi.

Boong tàu Ikkaku (một góc), Vương Bảo cùng Vu Thông cùng với Lý Sơn đứng ở nơi đó.

Vu Thông sắc mặt cũng có chút khó coi, truyền âm nói, “phiền phức!

Không nghĩ tới sẽ đụng phải trùng triều, đây là vạn ong độc, như vậy số lượng, phỏng chừng chỉ có Đại Đạo cảnh mới có thể chạy trốn!”

Lý Sơn thở dài, “Đi một bước xem một bước đi, đại gia, quá xui xẻo rồi!”

Vương Bảo không lên tiếng, đang suy nghĩ làm sao mò chỗ tốt.

“Chớ hoảng sợ!”

Đột nhiên.

Một lão giả từ trong khoang thuyền đi ra, đây chính là Thiên Lôi lão tổ.

Thiên Lôi Thánh Tông chưởng giáo tiến lên, trầm giọng nói, “lão tổ, trùng triều số lượng quá nhiều, căn bản không thể đối đầu, làm sao bây giờ?”

Thiên Lôi lão tổ híp mắt nhìn vây quanh Thiên Lôi Lâu trùng triều, mặt ngoài bình tĩnh, kỳ thực trong lòng cũng là hoảng đến ép một cái.

Đại quy mô như vậy trùng triều, nếu như xử lý không tốt, dù cho hắn có thể sống sót, Thiên Lôi Thánh Tông những cao tầng này cũng phế bỏ.

Thứ này cũng ngang với Thiên Lôi Thánh Tông cũng phế bỏ.

“Trốn đi!”

Thiên Lôi lão tổ thở dài, “Trước tiên dùng truyền tống phù truyền đưa trở về, lại từ đầu vào đi!”

Thiên Lôi Thánh Tông chưởng giáo ánh mắt ngẩn ra, sau đó có chút khó chịu nói rằng, “trở lại cũng được, thế nhưng, cần thời gian a, Thiên Lôi Lâu làm sao bây giờ? Tổng không thể từ bỏ chứ? Dịch chuyển quá trình không thể sử dụng thần lực, nhưng nếu như thu rồi Thiên Lôi Lâu lại dịch chuyển, phỏng chừng sẽ bị trùng triều lập tức xé nát!”

“Thiên Lôi Lâu nhưng là Thiên Lôi Thánh Tông truyền thừa chí bảo, không thể sai sót!”

Thiên Lôi lão tổ ánh mắt hàn mang bùng lên.

Ánh mắt, hướng về Vương Bảo ba người liếc mắt nhìn, Thiên Lôi lão tổ cười nhạt nói, “này không còn có ba vị đạo hữu, vì chúng ta hấp dẫn hỏa lực sao!”

“A?”

Thiên Lôi Thánh Tông chưởng giáo ngẩn ngơ, phản ứng lại, mí mắt kinh hoàng, “Chuyện này... Không tốt sao?”

Thiên Lôi lão tổ lườm hắn một cái, “Này đều lúc nào? Sống còn thời khắc, quản không được nhiều như vậy! Thông báo xuống, làm cho tất cả mọi người mau mau chuẩn bị dịch chuyển!”

Thiên Lôi Thánh Tông chưởng giáo thở dài, “Rõ ràng!”

Mà Thiên Lôi lão tổ, nhưng là hướng đi Vương Bảo ba người, chắp chắp tay, cười nhạt nói, “mấy vị đạo hữu, lão phu ở đây có lễ!”

Vu Thông liền bận bịu nói rằng, “Thiên Lôi lão tổ tiền bối không cần khách khí!”

Thiên Lôi lão tổ cười nói, “vốn là, các ngươi tới ta Thiên Lôi Lâu lên làm khách, lão phu nên rất chiêu đãi, làm sao các ngươi cũng nhìn thấy, hiện tại, xuất hiện quy mô lớn trùng triều, vì lẽ đó...”

“Kính xin ba vị, giúp ta đồng thời, mở ra một con đường sống!”

Vu Thông cùng Lý Sơn liếc mắt nhìn nhau, Vu Thông cười gượng nói, “tiền bối, ngài này có chút khó khăn chúng ta a, đại quy mô như vậy trùng triều, chúng ta có thể ứng đối ra sao?”

Thiên Lôi lão tổ trầm giọng nói, “yên tâm, lúc mấu chốt, ta sẽ bỏ qua Thiên Lôi Lâu, chúng ta đồng thời truyền đưa trở về!”

Cùng lúc đó.

Thiên Lôi Lâu lên Thiên Lôi Thánh Tông võ giả, đã bắt đầu dịch chuyển rời đi.

Vu Thông xem hãi hùng khiếp vía, có một loại dự cảm xấu, nói rằng, "tiền bối, có thể hay không để cho chúng ta nên rời đi trước?"

"Ngươi nói xem?" Thiên Lôi lão tổ tựa như cười mà không phải cười nói rằng.

Vu Thông trong lòng mắng to.

Truyền tống phù triển khai, nếu như bị người quấy rối, sẽ bị cắt đứt dịch chuyển, đối mặt Thiên Lôi lão tổ vô lại hành vi, hắn cũng không biện pháp.

Cũng không thể trực tiếp lên Đại Đạo cảnh huyết con rối chứ? Đánh đổi quá to lớn!

Dần dần mà.

Thiên Lôi Lâu lên chỉ còn dư lại Vương Bảo ba người cùng Thiên Lôi lão tổ.

Vu Thông ánh mắt cấp bách, trầm giọng nói, "tiền bối, nên chúng ta dịch chuyển rời đi chứ?"

Thiên Lôi lão tổ hơi cười, "Mấy vị, tuy rằng chúng ta không thù không oán, nhưng là, ai bảo đụng tới lớn như vậy cướp đây?"

"Vậy thì xin lỗi!"

Thiên Lôi lão tổ âm thanh đột nhiên tăng cao, hơn nữa, trở nên cực lạnh, sau một khắc, Vương Bảo chỉ cảm giác mình bị một nguồn sức mạnh bài xích, thân thể cuốn lấy, xuất hiện ở Thiên Lôi Lâu trận pháp ở ngoài.

Vu Thông cùng Lý Sơn, tương tự như vậy.

Một màn như thế, nhường Vu Thông cùng Lý Sơn, căn bản không kịp phản ứng, cũng có chút khó có thể tin, các loại hai người phản ứng lại, liền phát sinh một đạo gào thét, "Thiên Lôi lão tổ, ngươi thật là độc!"

"Ta máng ngươi cái tổ người bản bản!"

Nhưng mà.

Như thế nào đi nữa phẫn nộ, cũng không làm nên chuyện gì, vạn ong độc tìm được mục tiêu, nhất thời hướng về hai người vây công mà đến, Vu Thông cùng Lý Sơn cuống quít chống lại.

Thiên Lôi lão tổ cười lạnh nói, "người không vì bản thân trời tru đất diệt, vì ta Thiên Lôi Thánh Tông, ba vị, đi được!"

Trùng triều bên trong.

Vương Bảo bất động thanh sắc đẩy lên phòng ngự màn ánh sáng, tùy ý vạn ong độc công kích.

Mà lúc này, bị trùng triều nhấn chìm Vu Thông, ánh mắt lập loè tàn nhẫn cùng sự thù hận, đột nhiên phất tay, ở hắn trước người, xuất hiện một cái có tới cao ba mét người khổng lồ.

Người khổng lồ này khuôn mặt dại ra, trong ánh mắt, căn bản không nhìn thấy chút nào thần thái.

Vu Thông trong tay xuất hiện một đạo lệnh bài, ngón tay ngưng huyết ở phía trên một vệt, một tay bấm ấn, đặt tại lệnh bài bên trên.

Sau một khắc.

Ba mét lớn trong mắt người xuất hiện cuồn cuộn sát khí, cùng lúc đó, trong miệng hắn phát sinh vô ý thức gào rú, hai tay giương ra, từng luồng từng luồng khủng bố cực kỳ sức mạnh, chớp mắt bạo phát!

Người khổng lồ phụ cận vạn ong độc nhóm, thân thể trực tiếp bị nghiền nát, hóa thành sương máu nổ tung.

Vu Thông thở phào nhẹ nhõm, vội vàng điều khiển người khổng lồ mở đường, tìm tới Lý Sơn, hai người hội hợp, trốn ở người khổng lồ bên người, muốn tìm Vương Bảo, lại phát hiện không có động tĩnh chút nào, trong lúc nhất thời có chút cấp bách!

"Đáng chết Thiên Lôi lão tổ!"

Vu Thông mắng to một tiếng, ánh mắt trực tiếp nhìn về phía Thiên Lôi Lâu phương hướng, nhường người khổng lồ mở đường, rất nhanh sẽ xuất hiện ở Thiên Lôi Lâu trận pháp màn ánh sáng ở ngoài.

Mà vào giờ phút này, Thiên Lôi lão tổ đang chuẩn bị nhân cơ hội sẽ lấy Thiên Lôi Lâu mở đường, tạm lánh trùng triều phong mang, nhờ vào đó thu rồi Thiên Lôi Lâu tránh đi đây.

Bỗng nhiên nhìn thấy người khổng lồ huyết con rối, trong lúc nhất thời có chút mộng bức.

Đặc biệt là ở người khổng lồ huyết con rối, một quyền đánh trận pháp màn ánh sáng run rẩy, hắn càng là suýt chút nữa sợ vãi tè rồi!

Khe nằm!

Nắm bụi cỏ!

Đại Đạo cảnh!

Này mẹ nó tuyệt bức là Đại Đạo cảnh!

Đây là cái gì quỷ đồ chơi? Làm sao có khả năng có Đại Đạo cảnh lực lượng?

Vu Thông nhường người khổng lồ huyết con rối công kích trận pháp, sắc mặt Hollow trắng, tàn nhẫn cực kỳ nói rằng, "Thiên Lôi lão tổ, không nghĩ

tới sao? Hừ, ngươi cái này đáng chết lão thất phu, lại dám cùng lão tử chơi âm, nói cho ngươi, ngày hôm nay coi như ngươi có thể chạy mất, ngươi Thiên Lôi Lâu, ngươi cũng mang không đi, món nợ này, sớm muộn tính với ngươi!”

Thiên Lôi lão tổ tâm hồn cuồng run, sự tình vượt qua hắn khống chế, hắn ngổn ngang.

Đang chuẩn bị quyết tâm, khẽ cắn răng, từ bỏ Thiên Lôi Lâu, trước tiên bảo mệnh thời điểm.

Nhưng vào lúc này.

Một đạo cực hạn lưu quang, thình lình xuyên qua vạn ong độc trùng triều, sau một khắc, ở Vu Thông mi tâm, lóe lên một cái rồi biến mất.

Đang đắc ý Vu Thông, nằm mộng cũng muốn không tới sẽ chịu đựng tất cả những thứ này, nụ cười trên mặt còn đọng lại, trong thân thể sinh cơ, cấp tốc tiêu tan.

Mà người khổng lồ huyết con rối, bởi vì người giật dây bỏ mình, trực tiếp định tại chỗ, có điều, một thân sức mạnh kinh khủng, vẫn để cho vạn ong độc không cách nào thương tới mảy may.

Lý Sơn bối rối!

Theo bản năng liền muốn đi đón người khổng lồ huyết con rối thao túng khiến.

Chỉ là, không chờ hắn đưa tay, cái kia lưu quang thình lình đi vòng vèo, xuyên qua sau gáy của hắn.

Lý Sơn cũng chết!

Lưu quang hiển lộ, rõ ràng là một con thập phần bỏ túi vạn ong độc.

Có điều, này vạn ong độc thấu xuất lực lượng, nhưng là nhìn thấy mà giật mình, liên sát hai vị Ngộ Đạo cảnh, không hề khó khăn.

Đồng thời, bốn phía vạn ong độc, vào giờ phút này đều yên tĩnh lại, kính nể cực kỳ bảo vệ quanh bỏ túi vạn ong độc.

Này vách cheo leo là cái vương giả a!

Thiên Lôi Lâu lên.

Thiên Lôi lão tổ bị này biến đổi bất ngờ biến cố, chỉnh trợn mắt ngoác mồm.

Nhìn thấy cái kia bỏ túi vạn ong độc, chính lấy một loại kiêu ngạo ánh mắt, nhìn mình chằm chằm, Thiên Lôi lão tổ trong lòng phát lạnh, lại cũng không kịp nhớ nhiều như vậy, vội vã khởi động truyền tống phù.

Mạng nhỏ quan trọng a!

Nhưng mà.

Dịch chuyển ánh sáng, sáng lên thời điểm.

Một bóng người, đột nhiên từ trùng triều bên trong đi ra, đồng thời không trở ngại chút nào giống như lướt qua Thiên Lôi Lâu trận pháp phòng ngự.

Lẻn đến mộng bức Thiên Lôi lão tổ trước người thời điểm, quay về hắn đưa tay ra chỉ.

Một luồng sức mạnh mạnh mẽ, đánh về phía Thiên Lôi lão tổ, Thiên Lôi lão tổ trong lòng phát lạnh, mau mau ngăn cản, dịch chuyển trực tiếp bị gián đoạn.

Vương Bảo thản nhiên nhìn Thiên Lôi lão tổ, cười hì hì nói, “Ta lại trở về, kinh không kinh hỉ, ý không ngoài ý muốn...”

“Ngươi... Ngươi... Cái này không thể nào!”

Thiên Lôi lão tổ hoảng như chó già.

Hắn kinh hãi, là Vương Bảo dĩ nhiên không hề khó khăn xuyên qua Thiên Lôi Lâu trận pháp.

Này giời ạ liền Đại Đạo cảnh đều có thể ngăn cản trận pháp, ngươi rất sao tùy tùy tiện tiện liền đi tới?

Vương Bảo cười nhạt nói, "không có gì không thể! Thế gian vạn vật, tất cả đều có thể, ông lão, ngươi lương tâm rất xấu a, liền như thế đem ta đẩy ra ngoài uy côn trùng, ngươi còn rất tàn nhẫn a!"

"Ta..."

Thiên Lôi lão tổ không có gì để nói.

Hít vào một ngụm khí lạnh, Thiên Lôi lão tổ không dám tùy tiện ra tay, rất là thành khẩn nói rằng, "đạo hữu, lúc trước là ta không đúng, sau đó nhất định sẽ cho ngươi một cái bàn giao, thế nhưng, bên ngoài có cái trùng Vương cấp Đại Đạo cảnh vạn ong độc, việc này không nên chậm trễ, chúng ta vẫn là mau mau dịch chuyển đi thôi!"

"Đi?"

Vương Bảo híp mắt cười, "Ta không đi! Hơn nữa... Ngươi cũng không cần phải đi rồi!"

Dứt lời.

Vương Bảo liền lùi về sau vài bước, thản nhiên nhìn Thiên Lôi lão tổ.

Thiên Lôi lão tổ một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Này mẹ nó tình huống gì?

Tên khốn này là đậu bỉ sao?

Như thế nguy cơ bước ngoặt, ngươi rất sao theo ta đối nghịch? Không mau mau một khối chạy trốn, ngươi chờ cái kia trùng vương đi vào, chúng ta ai cũng chạy không thoát!

“Ngươi đến cùng muốn làm gì?” Thiên Lôi lão tổ gào thét.

Ánh mắt liếc mắt một cái chính đang quay về trận pháp màn ánh sáng cứng hận bỏ túi vạn ong độc, hắn hãi hùng khiếp vía, càng cuống lên, “Ngươi chẳng lẽ không muốn sống?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “không cần lo lắng cho ta, ngươi vẫn là lo lắng chính ngươi đi, đợi lát nữa trận pháp bị đánh tan, ngươi nên làm sao bảo mệnh đây? Cái kia trùng vương tựa hồ rất trâu bò!”

Thiên Lôi lão tổ suýt chút nữa thổ huyết.

Tên khốn này!

Đây là thật sự muốn chết a!

Thế nhưng.

Ngươi rất sao muốn chết, ngươi chuyển sang nơi khác a, ngươi theo ta rõ rệt cái gì kính a, sắp chết ngươi còn muốn kéo cái chịu tội thay? Ta rất sao xui xẻo không xui xẻo?

Đồ đáng chết!

Ta làm sao sẽ đụng với như thế cái đồ chơi?

“Ngươi chết đi cho ta!”

Thiên Lôi lão tổ nổi giận, trương tay, từng đạo từng đạo khủng bố cực kỳ ánh chớp, ở lòng bàn tay của hắn hội tụ, sau một khắc, hướng về Vương

Bảo bao phủ mà xuống!

Vương Bảo không nhúc nhích.

Ôm hai tay, cười nhạt nhìn ánh chớp kéo tới, đem hắn nhấn chìm.

Thiên Lôi lão tổ một chút, nhất thời đại hỉ.

Vụ thảo!

Cũng thật là cái đậu bỉ a!

Còn đúng là muốn chết a!

Này đều không né không phản kháng?

Vậy còn không là chết chắc rồi?

Chỉ là.

Nương theo ánh chớp tiêu diệt, Vương Bảo không mất một sợi tóc xuất hiện ở trước mắt hắn, cười híp mắt nhìn hắn, Thiên Lôi lão tổ lần thứ hai mộng bức.

Này lại là tình huống gì?

"Ngươi... Ngươi... Cái này không thể nào!" Thiên Lôi lão tổ lại là đồng dạng lời kịch.

Vương Bảo buông tay, "Ta nói rồi, không có gì không thể, kỳ thực ta cũng nghĩ bị ngươi đánh chết a, thế nhưng, thực lực không cho phép a, ông lão, bé ngoan dừng lại chờ chết đi, ngột ngạt mù quáng làm việc!"

Vương Bảo liền Thiên kiếp chi lôi đều coi thường chi, càng không hay dùng nói Thiên Lôi lão tổ lôi công.

Thiên Lôi lão tổ đây? Hắn không tin tà, hắn không phải phải tiếp tục, hắn sử

dụng toàn bộ thực lực, thậm chí vượt trình độ phát huy, vận dụng lôi nói cấm pháp, hướng về Vương Bảo điên cuồng tấn công!

Nửa ngày.

Thiên Lôi lão tử ngơ ngác nhìn không mất một sợi tóc Vương Bảo, triệt để há hốc mồm, tâm tư đều bị xung kích đứt đoạn mất.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vạn ong độc trùng vương, dĩ nhiên phá tan rồi trận pháp màn ánh sáng, thân thể xâm nhập, phát sinh một đạo rít gào, trong chớp mắt, liền xuyên qua Thiên Lôi lão tổ đầu.

Thiên Lôi lão tổ căn bản không có một chút nào chống đối lực lượng, uất ức ngã xuống.

Hắn chết không nhắm mắt, bởi vì hắn vốn là có thể chạy mất, một mực, có cái rất sao ngốc thiếu, cần phải lôi kéo hắn cùng chết!

Muốn cùng ta cộng phó Hoàng Tuyền lộ? Ta nhổ vào, ta đi trước một bước!

Mà lúc này.

Vạn ong độc trùng vương, dĩ nhiên hướng về Vương Bảo vọt tới.

Có điều nhưng vào lúc này, Vương Bảo trong tay xuất hiện một chiếc lọ, hướng về quanh thân hư không phun một cái, lưu quang chớp mắt gián đoạn.

Vạn ong độc trùng vương rít gào lên nhìn Vương Bảo, không ngừng lùi lại.

“Chuyện này... Là... Thập... Sao...”

Một đạo thanh âm đứt quãng vang lên, mang theo lành lạnh, dường như giọng nữ.

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn vạn ong độc trùng vương.

Tương tự với loại này vạn ong độc loại dị thú này, tuy rằng thực lực mạnh mẽ, thế nhưng linh trí nhưng là hầu như không có, chỉ dựa vào bản năng làm việc, một uống một mổ, chính là thiên định.

Không nghĩ tới tên này còn có thể nói chuyện.

Lắc lắc trong tay chiếc lọ, Vương Bảo nghiêm nghị nói, "đây là ta... Ma giáo thánh phẩm thuốc sát trùng, tất cả phi trùng coi như thực lực mạnh đến đâu, cũng sống không qua ba hơi thở! Ngươi là trùng vương chứ? Chúng ta làm cái giao dịch?"

"Nhân loại... Đáng chết! Ngươi muốn làm gì?" Trùng vương âm thanh lưu loát không ít.

Vương Bảo cười nói, "ngươi đem thi thể của bọn họ đều cho ta, sau đó thả ta rời đi, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, nếu như ngươi khư khư cố chấp, nhất định phải giết ta, ha ha, ngươi có thể không thể giết chết ta, ta khó nói, thế nhưng, ngươi những này con dân, sợ là đến diệt tộc, nhắc nhở ngươi một hồi, ta này thuốc sát trùng, nhưng là có hết mấy vạn bình!"

Vương Bảo kỳ thực khoác lác bức đây.

Liền này một bình vượt cực phẩm thuốc sát trùng, ở tinh luyện cửa hàng yết giá đầy đủ mười vạn tinh luyện giá trị.

"Có thể!"

Trùng vương tựa hồ thật sự sợ, phun ra một chữ, gào thét một tiếng, bàng bạc bầy côn trùng, trong nháy mắt đi xa, mà vạn ong độc trùng vương bình tĩnh nhìn Vương Bảo, cuối cùng mới hóa thành lưu quang, lẻn đến bầy côn trùng trung tâm.

"Ma trứng, cuối cùng cũng coi như là giải quyết!" Vương Bảo lau mồ hôi lạnh, thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, Vương Bảo nhìn Thiên Lôi lão tổ thi thể, nhìn ở trên hư không trôi nổi Vu Thông cùng Lý Sơn thi thể, nhìn lại một chút bị người thao túng, sống ở đó bên trong người khổng lồ huyết con rối.

Ba hiểu ra nói cảnh cường giả thu gom lại không nói.

Nhìn ở trong mắt, thì có Đại Đạo cảnh huyết con rối một con.

Thiên Lôi Lâu một chiếc.

Đều là không cách nào dùng giá trị đánh giá.

Vương Bảo không nhịn được sờ sờ cằm.

“Giời ạ, thu hoạch nhiều như vậy, vận may cũng quá được rồi? Này đúng hay không có chút bại nhân phẩm?”

------oOo------

Chương 449: Tự nhiên kiếm được 1 toà Thiên Lôi Lâu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quét dọn xong chiến trường sau khi, Vương Bảo trực tiếp thu hồi mặt nạ, dùng Thiên Lôi lão tổ khống chế khiến điều động Thiên Lôi Lâu, hướng về tinh đồ bên trong thứ chín mươi hào Tinh vực mà đi.

Mà vào giờ phút này.

Đã dịch chuyển Hồi Thiên lôi thành Thiên Lôi Thánh Tông chưởng giáo đám người, nhưng là gấp hỏng rồi.

Bọn họ toàn bộ đều trở về.

Một mực lão tổ không trở về!

Hẳn là xảy ra chuyện gì?

Cái này không thể nào a, lão tổ nhưng là Ngộ Đạo cảnh đỉnh cao cảnh giới, hơn nữa Thiên Lôi Lâu, Đại Đạo cảnh cũng có thể chống lại đến sử dụng truyền tống phù.

Đánh không lại, không đến nỗi chạy không thoát a!

Huống hồ, lão tổ đều kế hoạch được rồi, không thể có chuyện a!

Lại đợi đã lâu, Thiên Lôi Tông chưởng giáo không nhịn được, trực tiếp hạ lệnh lần thứ hai xuất phát, có điều lần này bọn họ nhiều cái nhiệm vụ, vậy thì là, tìm lão tổ.

...

...

Vực Ngoại Thần Cảnh nơi nào đó.

Đoàn người khá là chật vật chính ở trên hư không một viên trên tảng đá lớn nghỉ ngơi.

Những người này lai lịch bất phàm, đều là Cửu Vực Hải bên trong tông môn thiên kiêu, lần này Vực Ngoại Thần Cảnh chí bảo xuất thế, các tông các tộc mặc dù là đại quân điều động, có điều, trên căn bản người trẻ tuổi đều là từng người kết nhóm.

Chủ yếu là người trẻ tuổi số mệnh đủ, đụng tới tạo hóa tỷ lệ càng cao hơn, theo đội ngũ tuy rằng càng an toàn, nhưng là, bởi vì hành trình đơn điệu, nhưng không khỏi sẽ lãng phí một ít cơ duyên.

Người trẻ tuổi, muốn đi đâu đi đâu, không chắc liền đụng tới Tạo Hóa Chi Địa, cái này ai có thể biết đây?

“Ai, sớm biết liền không đi cái kia viên chết tinh, tạo hóa không đụng tới, còn chọc tới con kia giao long, hại chúng ta tổn thất thật nhiều lá bài tẩy, cái được không đủ bù đắp cái mất a!”

Một cái mập mạp thanh niên than thở nói rằng.

Có mấy cái bắt đầu phụ họa.

Có điều nhưng vào lúc này, một cái thanh niên mặc áo đen trong tay ánh sáng lóe lên, trường kiếm khoát lên trên tảng đá, lãnh ngạo ngẩng đầu, nói rằng, “Triệu Tử ngang, ngươi là đang trách ta lâu la?”

Mập thanh niên ánh mắt lóe qua một tia hơi giận, trên mặt nhưng là cười ha ha, cười gượng nói, “sao có thể chứ? Liễu ít, trách ai ta cũng không dám trách ngươi a, nếu không là ngươi bí phù chặn lại rồi giao long, chúng ta không hẳn có thể chạy thoát!”

“Biết là tốt rồi!”

Liễu Hóa Long lạnh lùng cười.

Yên tĩnh một hồi.

Mập thanh niên lần nữa mở miệng nói, “Liễu ít, chúng ta đón lấy đi đâu? Ngươi là dẫn đầu, ngươi lên tiếng!”

Liễu Hóa Long hé mắt, đột nhiên liếm môi, nói rằng, “chúng ta trở lại, tiếp tục xông hang núi kia, ta có loại dự cảm, nơi đó có khó mà tin nổi tạo hóa!”

Một đám hàng trợn mắt ngoác mồm.

Mập thanh niên phản ứng lại, rít gào nói, “trở lại? Này cái nào hành? Cái kia con giao long chí ít Ngộ Đạo cảnh thực lực, chúng ta có thể trốn ra được, đã là may mắn thấu trời, trở lại không phải là tìm chết sao?”

Những người khác liền vội vàng gật đầu.

Cái kia con giao long thật đáng sợ, sát khí cuồn cuộn, đây là bọn hắn lần thứ nhất đụng tới đáng sợ như thế yêu thú.

Liễu Hóa Long vẻ mặt kiên quyết nói rằng, “các ngươi tin ta, ta thật sự có linh cảm, tâm huyết dâng trào, nơi đó tất có chí bảo! Mấy vị, mấy người chúng ta kết nhóm đi ra, là vì cái gì? Còn không phải là vì Vực Ngoại Thần Cảnh tạo hóa, cơ hội lần này hiếm thấy, các lão tổ đều ban tặng chúng ta không thái bảo mệnh chí bảo, thật sự có nguy cơ, cũng có thể nhận được tin tức nhanh chóng tới rồi!”

“Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, các ngươi lẽ nào liền không muốn biết, có thể khóa lại cái kia con giao long, là người nào? Có thể làm cho cấp độ kia thực lực giao long thủ hộ, lại sẽ là cỡ nào chí bảo?”

Một đám hàng hai mặt nhìn nhau.

Có điều, thật là có người, bị Liễu Hóa Long nói động tâm.

“Ta đồng ý liễu thiếu ý kiến!” Có người mở miệng.

Lục tục, tuyệt đại đa số người đều đồng ý.

Mập thanh niên nhưng là vẫn như cũ lắc đầu, nói rằng, “ta bảo lưu ý kiến, hơn nữa, ta kiến nghị thông báo các trưởng bối, để cho bọn họ tới dò xét!”

Liễu Hóa Long châm chọc nói, “tên béo, lá gan của ngươi, cũng thật là trước sau như một tiểu a! Thông báo trưởng bối? Này thật xa, ngươi không thăm dò rõ ràng tình hình, ngươi để cho bọn họ tới? Nếu như cuối cùng không thu hoạch được gì, ngươi chịu trách nhiệm a?”

“Huống hồ, ngươi sợ cái gì? Cái kia con giao long bị nhíu mày đây, trước chúng ta là đi bên dưới hang núi cung điện cửa chính, lần này trở lại, chúng ta có thể vòng qua nó a!”

Mập thanh niên vẫn là không đồng ý.

Liễu Hóa Long có chút căm tức, đang chuẩn bị phát hỏa, mỗi người đi một ngả thời gian, đột nhiên, từ đằng xa kéo tới một tia sét.

Chờ nhìn rõ ràng cái kia ánh chớp là cái gì sau, Liễu Hóa Long liền cực kỳ mừng như điên nói rằng, “là ta ngoại tổ gia? Không sai, là ngoại tổ gia Thiên Lôi Lâu!”

Một đám thanh niên hơi thay đổi sắc mặt.

Liễu Hóa Long ngoại tổ gia nghe tên Cửu Vực Hải, Thiên Lôi Thánh Tông lão tổ, đại gia lẫn nhau rất quen, bọn họ há có thể không biết.

Liễu Hóa Long trước mặt xông ra ngoài, những người khác đuổi theo sát.

Chờ đến Thiên Lôi Lâu tới gần, Liễu Hóa Long nhất thời cao giọng kêu to lên, “Ngoại tổ gia! Ngoại tổ gia!”

Thiên Lôi Lâu ngừng lại.

Có điều, nhưng không có động tĩnh.

Thiên Lôi Lâu trên boong thuyền không có một bóng người.

Xem Liễu Hóa Long khẽ nhíu mày, tiếp tục la lớn, “Ta là Liễu Hóa Long, có người sao? Nhanh đi thông báo ta ngoại tổ gia, ta muốn gặp hắn!”

Nhưng vẫn là không phản ứng chút nào.

Liễu Hóa Long cuống lên, lần thứ hai tới gần Thiên Lôi Lâu, có điều, lại bị sức phòng ngự ngăn trở, vận dụng hết tất cả sức mạnh, la lớn, “Ngoại tổ gia?”

“Đến rồi! Đến rồi!”

Rốt cục có âm thanh.

Tầng cao nhất trong khoang thuyền xuất hiện một cái ngáp một cái thanh niên, chính là Vương Bảo, vẻ mặt lười biếng đi tới boong tàu vòng bảo hộ một bên, Vương Bảo nhìn trợn mắt ngoác mồm Liễu Hóa Long, híp mắt cười, “Cháu ngoan, là ngươi gọi ta a?”

“Ngươi...”

Liễu Hóa Long một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Khe nằm!

Đồ hỗn trướng này!

Liền lão tử tiện nghi cũng dám chiếm?

“Ngươi là ai? Vì sao ở ta ngoại tổ gia Thiên Lôi Lâu lên? Ta cho ngươi biết, ta là Thiên Lôi lão tổ ở ngoài chắt trai, ngươi tên khốn kiếp này, ngươi lại dám chiếm ta tiện nghi, ngươi chết chắc rồi!”

Liễu Hóa Long sắc mặt khó coi mắng.

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Là ngươi la to, nhất định phải nhận ta làm tổ gia, làm sao còn trách lên ta đến rồi? Cho tới ta là ai... Ta gọi Vương Đại Chùy, ngươi cũng có thể gọi ta Chùy gia!”

“Ngươi tên khốn kiếp!”

Liễu Hóa Long ánh mắt phun lửa, nhìn chằm chằm Vương Bảo, sắp tức đến bể phổi rồi, lớn mắng nói, “còn không mau thả ta đi tới, ta muốn gặp ngoại tổ gia!”

Vương Bảo tức giận nói, “Phía trên này chỉ có chính ta, không có ngươi ngoại tổ gia!”

Liễu Hóa Long một mặt mộng bức, sau nửa ngày mới phản ứng được, khó có thể tin nói rằng, “không thể! Thiên Lôi Lâu là ngoại tổ gia sinh mạng, làm sao sẽ rơi người ở bên ngoài trên tay?”

Vương Bảo ha ha cười, “Thực không dám giấu giếm, Chùy gia chính đang Vực Ngoại Thần Cảnh mù đi bộ, dạo chơi, ngươi đoán làm sao? Hắc, tự nhiên kiếm được một toà Thiên Lôi Lâu, chặc chặc, ta vận may này a, thực sự là vô địch rồi!”

“Nhặt... Nhặt?”

Liễu Hóa Long kéo dài mộng bức, hai mắt đều không có tiêu cự.

Mập thanh niên mấy người cũng là trợn mắt ngoác mồm, phản ứng lại, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Vụ thảo!

Đi ra đi dạo?

Tự nhiên kiếm được một toà Thiên Lôi Lâu?

Này mẹ nó là đang nói đùa chứ?

Nào có này chuyện tốt a!

Thiên Lôi Lâu liền Đại Đạo cảnh đại năng đều có thể chống đối một, hai, ngươi rất sao tự nhiên kiếm được một toà? Ta rất sao tin ngươi tà...

------oOo------

Chương 450: Mượn đao giết người chơi rất lưu loát a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không ai tin tưởng Vương Bảo nhặt được Thiên Lôi Lâu.

Đồ chơi này nhưng là Thiên Lôi lão tổ sinh mạng, là Thiên Lôi Thánh Tông thứ nhất chí bảo.

Mập thanh niên bọn họ không tin.

Liễu Hóa Long tự nhiên càng không tin.

Thế nhưng.

Nhìn Vương Bảo, Liễu Hóa Long lại cực kỳ mờ mịt, ngoại tổ gia không ở, Thiên Lôi Thánh Tông những người khác cũng không thấy tăm hơi, vậy này Thiên Lôi Lâu, làm sao sẽ ở trên tay tên khốn kiếp này?

Này rất sao càng nghĩ càng không đúng vậy!

“Ngươi... Ngươi đến cùng...”

Liễu Hóa Long do dự ngôn từ, thế nhưng cuối cùng phát hiện, chính mình căn bản không biết nói cái gì được rồi, trong lòng mắng to vài câu, Liễu Hóa Long đột nhiên sáng mắt lên, hít một hơi, trầm giọng nói, “này Thiên Lôi Lâu nếu là ngươi nhặt, vậy còn mời ngươi trả lại cho ta đi, đây là ta ngoại tổ gia chí bảo!”

Vương Bảo xem ngu ngốc như thế nhìn Liễu Hóa Long, lười biếng nói rằng, “ngớ ngẩn, ta nhặt đồ vật, ta bằng cái gì trả (còn) cho ngươi? Ngươi có chứng cứ chứng minh đây là ngươi ngoại tổ gia a? Có, lấy ra a!”

Liễu Hóa Long phẫn nộ quát, “Cửu Vực Hải bên trong võ giả đều biết,

Thiên Lôi Lâu chính là ta ngoại tổ gia chí bảo, đây chính là chứng cứ!”

“Đáng tiếc, ta không biết!”

Vương Bảo thản nhiên nói, “vì lẽ đó, này không thể xem như là chứng cứ, lời chứng không thành lập, ta vẫn không thể trả (còn) cho ngươi!”

Liễu Hóa Long ánh mắt sát ý cuồng thiểm.

Hắn phẫn nộ, nhưng là hắn lại không biện pháp, tạm thời bất luận có gọi hay không được Vương Bảo, chỉ là Vương Bảo ở Thiên Lôi Lâu bên trong, hắn liền không lên nổi.

Con mắt hơi chuyển động, Liễu Hóa Long đột nhiên nói rằng, “được rồi, đã như vậy, vậy ta cũng không nói nhiều, có điều, ta xem huynh đệ ngươi khí chất xuất chúng, nói vậy thực lực cũng là không thấp, đã như vậy, hà không theo chúng ta đồng thời, đi đâu Tạo Hóa Chi Địa, tìm kiếm cơ duyên?”

Trước tiên dao động hắn qua đi.

Sau đó tìm cơ hội giết chết.

Cuối cùng được Thiên Lôi Lâu.

Kế hoạch đại đại tốt, ha ha ha!

Nếu như có thể mượn giao long lực lượng, vậy thì càng tốt, dễ như ăn bánh giải quyết tên khốn kiếp này a!

“Tạo Hóa Chi Địa?” Vương Bảo nháy mắt mấy cái.

Liễu Hóa Long bỏ ra vẻ tươi cười, nói rằng, “không sai, Tạo Hóa Chi Địa! Chỗ kia ở một viên chết tinh bên trên, bị chúng ta bất ngờ phát hiện, ở cái kia lòng đất, có một toà khoáng cổ cung điện, bên trong tuyệt đối có chí bảo tồn tại!”

Vương Bảo nhìn về phía mập thanh niên đám người, hỏi nói, “hắn nói chính

là thật sự?”

Mập thanh niên bọn họ liền vội vàng gật đầu, này ngược lại là không nói dối, coi như là mập thanh niên không dám đi, thế nhưng cũng cảm thấy, trong cung điện khẳng định có bảo bối không thể nghi ngờ.

“Được thôi, bồi các ngươi vui đùa một chút!”

Vương Bảo hơi cười, đơn giản thu rồi Thiên Lôi Lâu, đạp bước tiến lên, “Còn chờ cái gì, dẫn đường a!”

“Tốt!”

Liễu Hóa Long ánh mắt chớp qua một vệt âm sắc, trong lòng châm chọc liên tục, trước tiên xoay người hướng về một phương hướng chạy.

Còn lại thanh niên, đi theo, mà mập thanh niên thì lại cũng là theo sau, hắn suy nghĩ chính là, Vương Bảo có Thiên Lôi Lâu, thật đụng tới nguy hiểm, nói vậy không có gì sinh mệnh chi sầu.

...

...

Tịch diệt ảm đạm chết tinh lên.

Liễu Hóa Long phía trước xông lên trước, xuyên qua hư không, đáp xuống đất.

Ở phía trước, là hắc ám đại địa dãy núi, bình tĩnh cực kỳ, không có một tia tạp âm.

Vương Bảo theo sát phía sau hạ xuống.

Liễu Hóa Long liếc mắt một cái Vương Bảo, nói rằng, “huynh đệ, ngươi có thể muốn theo sát ta, nơi đó nguy hiểm lắm!”

Vương Bảo gật gù, “Yên tâm!”

Liễu Hóa Long trong lòng cười thầm, ho nhẹ một tiếng, cũng không đợi mập thanh niên bọn họ, hóa thành lưu quang hướng về một ngọn núi mà đi.

Rất nhanh sẽ đi tới chỗ cần đến, nơi này là một toà tạo hình kỳ dị cực kỳ ngọn núi, mà ở dưới chân núi, lại có một toà đen nhánh sơn động.

Cửa động không lớn, không nhìn kỹ, ở đây chờ trong hoàn cảnh, đều sẽ tự động quên.

Liễu Hóa Long khóe miệng chớp qua một nụ cười lạnh, trực tiếp bước vào bên trong hang núi, Vương Bảo đi theo phía sau hắn, một vào sơn động liền phát hiện, có động thiên khác, bên trong dị thường rộng rãi, xem địa hình, là ở một đường hướng phía dưới.

Trên vách đá lộ ra nhàn nhạt hiu hắt ánh sáng, hơn nữa, càng đi dưới càng sáng.

Cũng không lâu lắm.

Trước mắt liền xuất hiện một cái rộng lớn cực kỳ không gian, ngay phía trước, là một toà lộ ra tang thương khí cung điện.

Ở cung điện trước cửa chính, là một dòng sông nhỏ, trên sông là cầu hình vòm.

Liễu Hóa Long hít sâu một hơi, sâu sắc liếc mắt nhìn sông nhỏ, đè xuống sợ hãi của nội tâm, đối với Vương Bảo vẫy tay nói, “đuổi tới!”

Dứt lời, bước nhanh hướng đi cầu hình vòm.

Vương Bảo không đáng kể theo.

Mãi đến tận, bước lên cầu hình vòm, đi rồi khoảng chừng gần một nửa sau khi.

Dị biến tăng vọt.

Từng đạo từng đạo tiếng nước đột nhiên xuất hiện, cùng lúc đó, một đạo trầm thấp cực kỳ rít gào, từ nhỏ sông dưới truyền ra ngoài.

Ầm!

Mặt nước nổ tung!

Sau một khắc, một viên dữ tợn cực kỳ giao long đầu, từ dưới nước bốc lên, cái miệng lớn như chậu máu một tấm, mùi tanh trải tán, cuồng bạo khí thế giống như bão, bao phủ bát phương, trực tiếp hướng về Vương Bảo cùng Liễu Hóa Long cắn tới.

Liễu Hóa Long gần như trong nháy mắt công phu liền lấy ra một tấm to bằng bàn tay phù triện, xúc động sau khi, một đạo hào quang màu vàng óng bọc hắn, hướng về phía sau đi vội vã.

Ầm ầm!

Giao long đầu đụng vào Liễu Hóa Long phòng ngự màn ánh sáng lên, trực tiếp đem Liễu Hóa Long đánh bay, Liễu Hóa Long bình an vô sự, tiếp tục chạy.

Một bên chạy, Liễu Hóa Long còn một bên cười to nói, “ngu xuẩn, xem ngươi lần này chết như thế nào, đời sau nhớ kỹ, tuyệt đối đừng tùy tùy tiện tiện tin tưởng người khác, nếu không, chết không hết tội a! Ha ha ha!”

Mập thanh niên bọn họ đã đi đến nơi này, thấy thế, một mặt mộng bức.

Ma trứng.

Liễu Hóa Long cái này lão Âm tất, đây là mượn đao giết người a, khe nằm, theo hắn có thể phải cẩn thận!

Mà lúc này, giao long đầu, khoảng cách Vương Bảo dĩ nhiên chỉ có gang

tấc xa.

Nhưng là.

Nhường Liễu Hóa Long kinh ngạc, mập thanh niên bọn họ buồn bực chính là, bọn họ từ Vương Bảo trên mặt, không nhìn thấy chút nào hoảng sợ, phẫn nộ, hối hận tâm tình, trái lại là...

Một mặt quái lạ!

Sau một khắc, Vương Bảo khẽ lắc đầu, đưa tay, nắm tay, ưỡn ngực, nắm đấm như hung mãnh Đại Chùy, dọc xuất kích, một quyền đánh vào giao long trên đầu.

"Gào..."

Giao long phát sinh một đạo kêu thảm thiết, thân thể cuốn ngược mà quay về, giữa đường bên trong, long hé miệng, lượng lớn long huyết phun ra ngoài, thân thể lộn nhào chồng chất xếp, phảng phất căn bản là không có cách chịu đựng Vương Bảo sức mạnh, trên người vảy giáp đều là đang nhanh chóng rơi xuống, cả người đẫm máu.

Rầm một tiếng.

Hạ trở lại tiểu trong sông, không có động tĩnh.

Vương Bảo đần độn vô vị thu hồi nắm đấm, ánh mắt, nhìn về phía mộng bức cực kỳ phục thêm Liễu Hóa Long, cười nhạt nói, "rất tốt mà, mượn đao giết người chơi đến mức rất chuồn mất a, có điều rất đáng tiếc a, ngươi đúng hay không không biết có cái từ, gọi là có mắt không tròng?"

Liễu Hóa Long như bị sét đánh, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, khắp toàn thân đều đang run rẩy.

Mập thanh niên bọn họ cũng là hoảng sợ cực kỳ, trong lòng thê lương, sợ bị lan đến.

Một quyền a!

Chỉ là nhẹ nhàng một quyền, cái kia bị bọn họ suy đoán Ngộ Đạo cảnh yêu thú giao long, liền bị đánh phảng phất chó chết giống như không dám mạo hiểm đầu.

Này rất sao là cái gì thực lực?

Hắn sẽ không là Ngộ Đạo cảnh đại năng a?

Phốc ngươi muội, dài đến cùng như chúng ta tuổi trẻ Ngộ Đạo cảnh?

Đây cũng quá có lừa dối tính, này không bẫy người sao?

------oOo------

Chương 451: Trang bức là muốn trả giá thật lớn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tiền bối, ta sai rồi!”

Liễu Hóa Long đầu óc bão táp cấp tốc đình chỉ, toàn bộ cố sức chửi, oán giận, căm hận, đều chuyển hóa thành hai chữ, bao trùm ở toàn bộ của hắn đầu óc.

Vậy thì là.

Nhận sợ!

Nhanh lên một chút sợ a, phải nhường hàng này nhìn thấy thành ý của chính mình a, nếu không, coi như mình tổ gia ngoại tổ gia đều rất trâu bò, phỏng chừng ngày hôm nay cũng đến chết cầu.

Tên khốn này liền ngoại tổ gia Thiên Lôi Lâu hắn đều dám nhặt, nhặt được còn tới nơi đi bộ, hắn lá gan không phải lớn một cách bình thường a!

Giết chính mình còn không phải chút lòng thành.

Vì lẽ đó.

Chỉ nghe được “Phù phù” một tiếng.

Liễu Hóa Long cho quỳ, quỳ đến vững vàng mà, thành khẩn cực kỳ chắp tay nói, “trước ta là bị mỡ heo làm tâm trí mê muội, hi vọng tiền bối đại nhân có đại lượng, tha ta một mạng!”

Mập thanh niên đám người ánh mắt đều là lóe qua một tia xem thường.

Kiếm chuyện chính là ngươi.

Nhận sợ cũng là ngươi.

Then chốt là, người ta còn không làm sao ngươi đây, ngươi rất sao nhận sợ cũng quá thẳng thắn, có còn nên điểm mặt?

Vương Bảo đần độn vô vị vung vung tay, chẳng muốn lại phản ứng cái này sợ hàng.

Mà là đưa ánh mắt rơi xuống sông nhỏ bên trong, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, "cho rằng ẩn núp là được? Còn không mau đi ra? Ta có thể cảnh cáo ngươi, ta tính khí rất kém cỏi, nhường ta không cao hứng, ngươi phải chết chắc!"

Vương Bảo vừa dứt lời.

Một đạo mang theo thanh âm hoảng sợ, từ nhỏ sông nơi sâu xa vang lên, "Gia! Ngài xin bớt giận, xin bớt giận, ta vừa nãy là cùng ngài đùa giỡn, ha ha, ha ha ha..."

Rầm một tiếng tiếng nước chảy.

Một viên dữ tợn giao long đầu từ nhỏ giữa sông nơi sâu xa, chỉ bất quá lần này, đang không có vừa nãy khí thế khủng bố.

Giao long con mắt căng thẳng nhìn Vương Bảo, xin tha ý tứ rất đậm, đầu hơi cúi thấp xuống, thân thể nhưng là dừng không ngừng run rẩy.

Vương Bảo cười nói, "ngươi gọi cái gì?"

Giao long về nói, "gia, tiểu nhân không có tên tuổi, bắt đầu nhớ sự tình lên liền ở ngay đây! Ỷ vào huyết thống ký ức truyền thừa, miễn cưỡng tu luyện, đương nhiên, căn bản không sánh bằng gia ngài, thực lực của ngài, cái kia thật đúng là trời đất bao la gia to lớn nhất, ta đối với gia lòng kính trọng, còn như nước sông cuồn cuộn, cái kia liên miên không dứt, ta..."

"Dừng lại!" Vương Bảo vung vung tay.

Khóe miệng co quặp, có chút không nói gì nhìn giao long.

Ngươi muội đại gia ngươi, này rất sao ở đâu là Ngộ Đạo cảnh đại yêu, này rất sao chính là cái nịnh nọt tinh a!

Giao long oan ức nhìn Vương Bảo, "Gia, ta bị người hạ cấm chế, nhất định phải ngăn cản tiến vào Cổ Thần Điện người, này có thể không trách cứ tiểu nhân a, ngài đừng giết ta, ta còn không muốn chết, ta còn không có kiến thức qua bên ngoài nơi phồn hoa đây!"

"Thôi!"

Vương Bảo lắc đầu một cái, hướng về phía giao long phần này nịnh nọt, cho hắn một con đường sống cũng không sao.

"Đa tạ đại gia! Nhiều Tạ đại gia! Gia, ngài muốn đi Cổ Thần Điện? Ta kiến nghị ngài đi đường dưới, nặc, chính là bên kia, phải đi phía trước, thực không dám giấu giếm, nguy cơ trùng trùng a!" Giao long thiện ý nhắc nhở.

Vương Bảo liếc mắt một cái giao long chỉ phương hướng, nơi đó là từng tầng từng tầng cầu thang, ngược lại cũng đúng là đi về Cổ Thần Điện.

Có điều...

Này tiện long sẽ tốt bụng như vậy?

Vương Bảo biểu thị hoài nghi.

Thâm ý sâu sắc nhìn giao long một chút, Vương Bảo đơn giản rời đi cầu hình vòm, hướng về cầu thang đi tới.

Liễu Hóa Long cùng mập thanh niên bọn người là theo bản năng lùi về sau, rụt cổ lại, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Mà Liễu Hóa Long ngoại trừ hoảng sợ, còn có không ngừng được phẫn nộ cùng sát ý, hắn cúi thấp xuống đầu, đã trong bóng tối đưa tin, đồng thời

truyền âm cho mập thanh niên đám người, nhường bọn họ cũng cấp tốc bắt chuyện chính mình trưởng bối.

Không nói cái khác.

Vào giờ phút này, chỉ là Cổ Thần Điện ba chữ, liền đủ để kích thích thần kinh của bọn họ.

Cổ Thần, bất luận cái gì đồ chơi, thêm một cái chữ cổ, cái kia vách cheo leo đều là thứ tốt, nơi này nói không chắc liền có truyền thừa vô thượng, vô thượng chí bảo.

Mà nhìn Vương Bảo hướng về cầu thang mà đi.

Giao long tuy rằng vẫn là đầy mắt lấy lòng vẻ, thế nhưng ánh mắt nơi sâu xa, nhưng đầy rẫy một luồng trào phúng, đuôi không tự chủ được đung đưa, tâm tình vô cùng tốt.

Vương Bảo đi tới cầu thang trước.

Nhanh chân đạp xuống, đi tới tầng thứ nhất cầu thang.

Mà sau một khắc, hư không màn lớn phảng phất bị lôi kéo, một luồng không cách nào hình dung khủng bố lực lượng, từ đằng xa Cổ Thần Điện bên trong bộc phát ra, trong chớp mắt, cầu thang trực tiếp điên cuồng tăng lên, những vật khác, cũng bắt đầu sinh trưởng!

Cổ Thần Điện trưởng thành thành một cái quái vật khổng lồ, sông nhỏ biến thành sông lớn, giao long càng là vui vẻ ở trên hư không chuyển động loạn lên, nếu không là một cái xiềng xích xuyên qua hắn long cốt, phỏng chừng từ lâu phá không rời đi.

Toàn bộ bên dưới hang núi bí mật, triệt để thoát thai mà ra, mặt đất biến mất, lộ ra khỏi nơi này thần bí.

Vương Bảo có chút không nói gì nhìn đầy đủ chín tầng cầu thang, bỗng nhiên xuất hiện đầy đủ chín cái tiểu đài, lại liếc mắt nhìn bành trướng đầy đủ một vòng giao long, thở dài, "Ta vẫn là quá nhân từ, tiện long, ngươi thành công gây nên sự chú ý của ta!"

Giao long thực lực tựa hồ tăng lên, thế nhưng, tăng lên trình độ không cao, có điều, tư thái của hắn nhưng là hoàn toàn biến dạng, ngạo nghễ nói rằng, "giun dế, chúc mừng ngươi thành công mở ra Cổ Thần Điện, có điều, làm mở ra người, không có Cổ Thần Lệnh, ha hả, vừa vào Cổ Thần Lộ, không thành công thì thành nhân!"

Dứt lời.

Giao long thân thể ở giữa không trung đánh cái vòng, cười to nói, "ngươi còn muốn giết ta sao? Ngươi giết sao? Có bản lĩnh, ngươi liền đến nha, ngươi đi ra nha, ngươi dám sao? Ha ha ha, dám đánh ngươi giao đại nhân, đây chính là đánh đổi!"

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, thản nhiên nói, "trang bức là muốn trả giá thật lớn!"

Giao long tỏ vẻ khinh thường, "Đừng nói nhảm, ngươi rất sao đều phải chết! Gặp lại ha, có cơ hội, giao đại nhân sẽ cho ngươi nhặt xác!"

Rầm một tiếng.

Giao long tiến vào lớn trong sông, toàn bộ sông lớn, không còn nữa bình tĩnh, lộ ra vầng sáng nhàn nhạt.

Mà vào giờ phút này, Liễu Hóa Long bọn họ đều biểu thị kinh ngạc đến ngây người.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Còn có loại này thao tác?

Này rất sao cũng là bẫy người a!

Đặc biệt là Liễu Hóa Long, nghĩ đến chính mình kế hoạch lúc trước, chính là vòng qua giao long, đi cầu thang, trong nháy mắt lòng vẫn còn sợ hãi, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Thiếu một chút a!

Giời ạ, thiếu một chút đi tới không đường về, chính là ta!

May tên khốn kiếp này, thay ta đi tới!

Vạn vạn không ngờ tới, cái tên này vẫn là ân nhân cứu mạng của ta, này vận mệnh a, còn đúng là...

Ha ha ha, một chữ, thoải mái!

Cùng lúc đó.

Vực ngoại tinh không các nơi.

Rất nhiều ẩn núp ở chỗ này cổ xưa thế lực, toàn bộ kinh động.

Một toà hư không phía trên ngọn thần sơn.

Nơi này trống vắng cực kỳ, nhưng vào giờ phút này, thần trên đỉnh ngọn núi, tia sáng tăng mạnh, toàn bộ Thần sơn, từ các nơi địa phương trào ra không ít người.

Một tấm to lớn mặt người, xuất hiện ở mọi người tầm nhìn, âm thanh như lôi, hoàng nhiên uy nghiêm, “Cổ Thần Điện xuất thế, chúng ta Tô gia bay lên thời cơ đến! Thiên Quan, cố lên, lão phu mang theo Tô gia ở Vực Ngoại Thần Cảnh tiềm tu nhiều năm, các loại chính là ngày hôm nay!”

Thần sơn nơi nào đó.

Thanh niên Tô Thiên Quan trịnh trọng gật gù, trầm giọng nói, “lão tổ yên tâm, Thiên Quan chắc chắn cướp đoạt Cổ Thần huyết, nhường Tô gia huyết

thống, trở thành cực nhà trên tộc!”

Cỡ này tình huống, ở Vực Ngoại Thần Cảnh các nơi trình diễn.

Cổ Thần Điện mở ra, làm ra đến động tĩnh, so với số 90 Tinh vực chí bảo xuất thế, đều muốn to lớn...

------oOo------

Chương 452: Biết điều, phải khiêm tốn a

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Thần Điện.

Cổ Thần Lộ.

Vương Bảo hít một hơi, ánh mắt nhìn về phía phía trên, sau đó nhấc chân, hướng lên trên mà đi.

Áp lực kinh khủng, từ trong hư không nghiền ép mà xuống!

Loại này thử thách Vương Bảo đã xe nhẹ chạy đường quen, thử thách chính là gốc gác mà thôi.

Đối với Vương Bảo mà nói...

Áp lực là không tồn tại.

Một bước, hai bước, ba bước!

Chín tầng bậc thang một cái tiểu nền tảng, rất nhanh, Vương Bảo liền đến đến cái thứ nhất nền tảng.

Ngay ở hắn hai chân bước lên cái này nền tảng trong nháy mắt, áp lực trực tiếp biến mất, mà lúc này nền tảng hư không, một bóng người lấp loé mà ra.

Đây là một người trung niên, ánh mắt hờ hững nhìn Vương Bảo, nói rằng, "Cổ Thần Điện bên trong cơ duyên, người có duyên chiếm được, thế nhưng sự tình không có tuyệt đối, Cổ Thần Lộ cũng là thu được tư cách phương thức một trong!"

"Đầu tiên, tuổi qua ngàn người, ngươi sẽ đào thải, đào thải ba lần... Tức

chết!”

Người trung niên âm thanh cuối cùng, đã cực lạnh.

Vừa dứt lời, hắn phất tay một cái, một đạo cây cột giống như tảng đá xuất hiện ở trên bình đài, người trung niên nhạt âm thanh nói, “tiến lên, chạm đến!”

Vương Bảo không có lập tức tiến lên, trái lại hỏi nói, “Cổ Thần Điện bên trong có cái gì?”

Người trung niên nhạt âm thanh nói, “thần binh, thần quyết, trận pháp, đan đạo, khí đạo, huyết thống, phong phú toàn diện, không thiếu gì cả!”

“Ồ? Có hay không em gái?” Vương Bảo lông mày nhíu lại.

Người trung niên vẻ mặt cứng đờ.

Em gái?

Khe nằm, ngươi rất sao đối với bảo bối xem thường, nhưng nhớ mãi không quên em gái? Không cứu chứ?

Người trung niên quyết định không phản ứng Vương Bảo.

Vương Bảo bĩu môi, không lại tiếp tục hỏi nhiều, tiến lên, sờ sờ cây cột giống như tảng đá.

Rất nhanh.

Trên cây cột xuất hiện một tầng bạch quang.

Vương Bảo thu tay lại, nói rằng, “có thể chứ?”

Người trung niên vẫn là không lên tiếng.

Hắn là mộng bức.

Nhìn trên cây cột lộ ra đến bạch quang, người trung niên khóe miệng co quặp, lẩm bẩm nói, “Tuổi không hơn trăm? Hỏng rồi?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “không xấu, ta năm nay vẫn chưa tới hai mươi tuổi!”

Người trung niên vừa nghe, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Kinh hãi nhìn Vương Bảo, hắn cảm thấy đến Vương Bảo ở khoác lác bức.

Không tới hai mươi tuổi, thực lực như thế treo? Đánh trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng không thể a.

t r u y e n c u a t❤u i . v n Xoắn xuýt trầm mặc một hồi, người trung niên thu hồi cây cột tảng đá, nói rằng, “tính... Coi như ngươi qua ải!”

“Phía dưới, bắt đầu chân chính thứ nhất đường thử thách!”

Người trung niên vẻ mặt trở nên nghiêm túc, trầm giọng nói, “thứ nhất đường, ngươi cần muốn lĩnh ngộ chí ít mười loại thử thách công pháp, võ kỹ thần thông, thành công có thể tiếp tục, không thành công, cần từ đầu trở lại! Nhớ kỹ, ngươi chỉ có ba lần cơ hội!”

Dứt lời.

Người trung niên nhàn nhạt phất tay, nền tảng phảng phất đã biến thành tinh không, phía trước, là một cái to lớn vách thuỷ tinh, mặt trên biểu hiện kiểu chữ cùng thân thể đồ hình.

“Xích Hỏa Thiên Vũ!”

Vương Bảo nhìn này loại thứ nhất võ kỹ thần thông, ngáp một cái.

Ma trứng!

Đều là đưa phân đề a!

Lại không thể có điểm tính khiêu chiến, này cũng thật là...

Vô vị a!

...

...

Cổ Thần Điện phảng phất một cái to lớn sắt nam châm, đem Vực Ngoại Thần Cảnh các cường giả đều đưa tới.

Mà có thể ngay lập tức được Cổ Thần Điện xuất thế tin tức, kỳ thực cũng chỉ có sáu cái thế lực mà thôi, bao quát Tô gia ở bên trong, bọn họ đều có Cổ Thần Lệnh.

Những thế lực này, giấu diếm ở Vực Ngoại Thần Cảnh bên trong, tối cường giả đỉnh cao chiến lực, nhưng là Đại Đạo cảnh cường giả, cũng chỉ có ở đây, bọn họ mới sẽ không ép buộc độ kiếp, phi thăng Thần giới.

Đây là một đám có dã tâm lão quái vật.

Bởi vì Cổ Thần Điện, nhưng là Vực Ngoại Thần Cảnh thứ nhất Tạo Hóa Chi Địa, nhường này sáu cái thế lực cam tâm tình nguyện chờ, là Cổ Thần Điện bên trong sản xuất vô thượng chí bảo, Cổ Thần huyết.

Chỉ muốn chiếm được một giọt Cổ Thần huyết, huyết thống liền sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời.

Càng không cần phải nói, Cổ Thần Điện bên trong ngoại trừ Cổ Thần huyết, còn lại bảo bối, truyền thừa, cũng là cao cấp nhất.

Rất đáng giá bọn họ chờ đợi vô số năm.

Này sáu thế lực lớn, đều có Cổ Thần Lệnh, dựa vào Cổ Thần Lệnh, cấp tốc dịch chuyển mà đến, nhìn gần trong gang tấc Cổ Thần Điện, một đám người đều là hưng phấn cực kỳ.

Sáu cái thế lực, sáu cái Đại Đạo cảnh lão quái, lúc này liếc mắt nhìn nhau, đều là phát sinh một tiếng hừ nhẹ.

Ầm!

Sáu thế lực lớn tề cùng lên đường, hướng về Cổ Thần Điện mà đi.

Rất nhanh, bọn họ liền đến đến Liễu Hóa Long đám người vị trí trên đất trống.

Liễu Hóa Long bọn họ dại ra nhìn này một đám khủng bố cực kỳ người, tâm hồn run rẩy, hô hấp đều dừng lại.

Không ai lưu ý bọn họ.

Ở Tô gia lão tổ trong mắt bọn họ, đây chính là mấy cái giun dế mà thôi.

Nhìn to lớn bàng bạc Cổ Thần Điện, Tô gia lão tổ duỗi xoay tay một cái, một khối cổ xưa lệnh bài, xuất hiện ở trên tay của hắn.

Quay về phía sau vẫy tay, Tô Thiên Quan đi ra, tiếp nhận Cổ Thần Lệnh.

“Đi thôi!”

Tô gia lão tổ trầm giọng nói, “nỗ lực!”

Tô Thiên Quan nghiêm nghị gật gù, cầm Cổ Thần Lệnh, hướng đi cầu hình vòm.

Cùng lúc đó, cái khác mấy cái thế lực lão tổ, cũng dồn dập lấy ra Cổ Thần Lệnh, cho mình mạnh mẽ nhất kiêu.

Sáu người, trầm mặc hướng về cầu hình vòm đi đến.

Mà lúc này.

Đang đứng ở hoảng sợ bên trong Liễu Hóa Long, đột nhiên ngây người, sau nửa ngày phản ứng lại, Liễu Hóa Long run rẩy tiến lên.

Không có tiếng tăm gì hắn, vẻn vẹn chỉ là nhường Tô gia lão tổ đám người nhiều liếc mắt nhìn mà thôi, liền không nữa xem thêm.

Muốn chết gia hỏa!

Không có Cổ Thần Lệnh, cũng dám xông Cổ Thần Điện? Cổ Thần Điện bị vô cùng trận pháp bao trùm, nếu là đụng tới sát trận, dù cho là bọn họ, cũng có nguy hiểm có thể chết đi.

Chỉ là.

Chờ đến Liễu Hóa Long đứng ở cầu hình vòm bên cạnh, đột nhiên, trong tay ánh sáng lóe lên, xuất hiện một khối Cổ Thần Lệnh.

Tô gia lão tổ đám người liền mộng bức!

Vụ thảo!

Cổ Thần Lệnh?

Tiểu tử này, dĩ nhiên có rất sao Cổ Thần Lệnh?

Cỡ này hạng giun dế, dĩ nhiên có một khối bọn họ vì đó đánh đổi mạng sống mới đoạt đến Cổ Thần Lệnh?

Phốc ngươi muội!

Này rất sao lên cái nào nói lý đi?

Liễu Hóa Long đã bước lên cầu hình vòm.

Tô gia lão tổ đám người tức giận bốc khói trên đầu, sớm biết như vậy, bọn họ vừa nãy sẽ lập tức ra tay cướp giật.

Thế nhưng tiến vào cầu hình vòm sau, bọn họ cũng không dám ra tay.

Tô Thiên Quan bọn họ quay đầu lại, kinh ngạc liếc mắt nhìn Liễu Hóa Long, Tô Thiên Quan xì cười một tiếng, nói rằng, "có Cổ Thần Lệnh cũng toi công, bọn ngươi Cửu Vực Hải võ giả, liền Đại Đạo cảnh đều không có, huyết thống không đủ, tiên thiên lạc hậu, ngươi có thể hy vọng xa vời cái gì?"

Liễu Hóa Long không phản ứng.

Kỳ thực lúc này hắn đều nhanh hưng phấn bạo.

Cao hứng bạo.

Hắn biết, nhà mình tổ tiên thật giống một loại đặc thù huyết thống, thế nhưng, đó là rất xa xưa sự tình, huyết thống mỏng manh trên căn bản bằng không có.

Hắn cũng biết, chính mình, hay là mới là Cổ Thần Điện người truyền thừa.

Bởi vì này Cổ Thần Lệnh.

Là rất sao chính mình ba tuổi thời điểm đập trên người mình a!

Vận may này, này tạo hóa, này kỳ ngộ, ngươi nói, này Cổ Thần Điện không phải cho ta Liễu Hóa Long chuẩn bị, ngươi tin sao?

"Biết điều, phải khiêm tốn a!"

Liễu Hóa Long kích động cả người run cầm cập, không muốn bị nhằm vào, vì lẽ đó cũng không dám mở miệng nói chuyện.

Như vậy sợ thái, càng làm cho Tô Thiên Quan đám người xem thường.

Ở cầu hình vòm lên lúc đi, giao long đúng là chưa từng xuất hiện, hay là bởi vì Cổ Thần Lệnh duyên cớ.

Mà lúc này.

Tô gia lão tổ này một đám đầy cõi lòng chờ mong người, cũng rốt cục phát hiện biên giới lên, ở Cổ Thần Lộ lên Vương Bảo.

Tô gia lão tổ ngẩn ra, thấy buồn cười nói, “Cổ Thần Lộ tổng cộng mở ra hai lần, lần đầu còn có người tiến vào Cổ Thần Lộ, thế nhưng lần thứ hai, liền không ai dám đi rồi, vừa vào Cổ Thần Lộ, không thành công thì thành nhân, cái kia lần thứ nhất, chết rồi bao nhiêu thiên kiêu hạng người, tên tiểu tử này... Cũng thật là tìm đường chết a!”

Các cường giả dồn dập nở nụ cười.

Cổ Thần Lộ thử thách, thật đáng sợ!

Không ai có thể qua đi!

Không có ai...

------oOo------

Chương 453: 1 đường nghiền ép!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Thiên Quan sáu người cùng với Liễu Hóa Long đều đi tới Cổ Thần Điện chính điện trước cửa lớn.

Dọc theo đường đi đúng là bình an vô sự, có điều Cổ Thần Lệnh nhưng là tỏa ra nhàn nhạt hiu hắt ánh sáng, tràn ngập ở tại bọn hắn quanh thân.

Liễu Hóa Long vẫn rất biết điều, căn cứ tiếng trầm giàu to nguyên tắc, Liễu Hóa Long một đường trầm mặc, cẩn thận từng li từng tí một, đại khí cũng không dám loạn thở, cúi thấp xuống đầu, phảng phất bị tra tấn cô dâu nhỏ.

Đột nhiên.

Liễu Hóa Long nhìn thấy Tô Thiên Quan mấy cái thình lình ngừng lại.

Hắn cũng mau mau dừng lại, quan sát tình huống.

Liền nhìn thấy Tô Thiên Quan bọn họ hít sâu một hơi, ánh mắt kính nể nhìn Cổ Thần Điện, sau đó, nâng cao tay, quay về Cổ Thần Điện quỳ xuống, cung kính cúi đầu!

Không ai ngẩng đầu, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Liễu Hóa Long vừa nhìn, tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn có có học dạng cũng quỳ xuống lạy.

Không chờ hắn nghĩ rõ ràng, chuyện gì thế này, đột nhiên, từ Cổ Thần Điện nơi sâu xa, truyền đến một đạo ong ong vang lớn, sau một khắc, bảy đạo dấu ấn từ chính điện cửa lớn nơi sâu xa thoát ra.

Này bảy đạo dấu ấn tới tới lui lui, lẫn nhau xoay quanh quấn quanh, vây quanh Tô Thiên Quan bọn họ, cũng không lâu lắm, những này dấu ấn liền

biến mất không thấy hình bóng.

Mà Tô Thiên Quan sáu người cùng với Liễu Hóa Long trên mu bàn tay, đều nhiều hơn ra tới một cái dấu ấn, có chính là hỏa diễm, có chính là băng sương, có chính là đan văn, có chính là khí văn, chỉ có hai người là giống nhau.

Chính ở phía xa nhìn tình cảnh này Tô gia lão tổ đám người, nhất thời lộ ra vẻ chờ mong.

Tô gia lão tổ thấp giọng tự nói nói, "bái Cổ Thần, chọn truyền thừa, liền xem, ai có thể được cái kia huyết mạch ấn ký! Cổ Thần Điện Chung Cực Truyền Thừa, nhưng là cái kia Cổ Thần Hồn Huyết a!"

Cái khác lão tổ cũng là nín thở.

Tuy rằng cách rất xa nhau, có tầng tầng sức mạnh cách trở, thấy không rõ lắm, thế nhưng, nhưng không trở ngại bọn họ ảo tưởng.

Mà lúc này.

Tô Thiên Quan sáu người đều là đại hỉ cực kỳ.

Chỉ là, ở Tô Thiên Quan trong lúc lơ đãng liếc mắt nhìn Liễu Hóa Long sau khi.

Tô Thiên Quan bối rối.

Cúi đầu, nhìn một chút chính mình dấu ấn, lại đột nhiên vừa nhìn Liễu Hóa Long dấu ấn, Tô Thiên Quan một tấm tuấn tú mặt, cấp tốc trở nên vặn vẹo, phẫn nộ, hối hận, Tham Lam, hắn nhìn Liễu Hóa Long, trong ánh mắt, sát cơ nhanh chóng lan tràn ra.

Những người khác thấy này, cũng dồn dập nhìn về phía Liễu Hóa Long, sau đó đều chú ý tới Liễu Hóa Long trên mu bàn tay dấu ấn.

Đó là một giọt yêu dị giọt máu dấu ấn!

Này, chính là huyết mạch ấn ký!

“Đáng chết!”

“Huyết mạch ấn ký, lại bị cái này giun dế được!”

“Ai, phải làm sao mới ổn đây?”

“Cổ Thần Điện huyết thống truyền thừa, chính là thứ nhất tạo hóa, tên tiểu tử này, phải chết!”

“Đại gia không nên vọng động...”

Một đám hàng gầm nhẹ lên, dồn dập nhìn chằm chằm Liễu Hóa Long.

Liễu Hóa Long hoảng rồi.

Một đám người sát ý không hề biến mất, tuy rằng chính hắn cũng là Đệ nhất hiêu Trương đại thiếu, thế nhưng, cùng những này có thể có Đại Đạo cảnh lão tổ gia hỏa muốn so sánh với, chính mình thực sự quá thức ăn.

Kiên cường không đứng lên a.

Duy nhất có thể cho hắn một điểm sức lực, là chính mình chỗ đặc thù, cùng với, trong tay lên huyết mạch ấn ký.

Hắn có thể cảm giác được, có một cỗ hô hoán lực lượng, từ Cổ Thần Điện nơi sâu xa bốc lên.

Hút vào ngụm khí lạnh, nuốt ngụm nước bọt, Liễu Hóa Long quyết định tiếp tục ra vẻ đáng thương.

Hắn cũng không phải sợ Tô Thiên Quan bọn họ động thủ.

Sợ cái trứng a!

Loại này nơi truyền thừa, tám chín phần mười, là không cho phép động thủ, nếu không thì, vậy còn không lộn xộn a!

Nếu bình an vô sự, tinh thần áp lực tính rắm a, chính mình tốt xấu cũng là bị Cổ Thần Điện mở ra tiểu táo (tiêu chuẩn cao nhất) người, sợ bọn họ làm lông?

Nhìn Liễu Hóa Long phản ứng, Tô Thiên Quan đám người càng là phẫn nộ, có điều, liếc mắt nhìn nhau, lại có chút bất đắc dĩ.

Ma trứng.

Không doạ dẫm!

Tiểu tử này còn là một thông Minh tử.

Tô Thiên Quan lắc đầu một cái, cười lạnh một tiếng, hơi ngẩng đầu, đứng dậy sải bước bước hướng về Cổ Thần Điện.

Những người còn lại dồn dập đứng lên, hướng về Cổ Thần Điện mà đi.

Liễu Hóa Long thở phào nhẹ nhõm, đắc ý không chút hoang mang đuổi tới, thời khắc này, hắn cực kỳ xác thực tin, Cổ Thần Điện gặp phải người thích hợp, chính mình, chính là Cổ Thần Điện người truyền thừa!

Bảo bối!

Truyền thừa!

Huyết thống!

Ha ha ha!

Đều mẹ nó là của ta rồi chứ?

Nhiều cho ta, ta cũng không chê nhiều, ta Liễu Hóa Long đời này to lớn nhất khắc phục khó khăn, khai hỏa!

...

...

Xa xa.

Tô gia lão tổ đám người, sắc mặt đều là khẽ biến.

Cổ Thần Điện trước một màn, bọn họ tuy rằng không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, thế nhưng, nhưng cũng có thể đoán được một tia.

Chín phần mười khả năng, là cái kia trà trộn vào đi giun dế tiểu gia hỏa, được cái gì khá lớn hỏa truyền thừa ấn ký.

"Không nghĩ tới, bị người hái được quả đào!" Có lão tổ cười lạnh, ánh mắt sát ý cuồng thiểm.

Tô gia lão tổ nhạt âm thanh nói, "gấp cái gì? Chỉ cần không phải chúng ta được huyết thống truyền thừa, vậy chúng ta liền nhất trí đối ngoại, bằng sức mạnh của chúng ta liên hợp lại, Cửu Vực Hải tuy rằng chúng ta không thể quay về, thế nhưng, cũng đủ để cho Cửu Vực Hải bất kỳ thế lực, đều tan thành mây khói!"

Mấy tôn Đại Đạo cảnh lão tổ dồn dập gật đầu.

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Một đạo tiếng kêu vang lên, "Ai? Khe nằm! Tình huống thế nào? Tiểu tử kia, chạy thế nào đến thứ ba đài đi tới?"

Mọi người ngẩn ngơ, theo lên tiếng người ánh mắt vừa nhìn, nhất thời mộng bức.

Liền nhìn thấy.

Cổ Thần Lộ bên trên, Vương Bảo đã thản nhiên bước vào thứ ba tiểu nền tảng.

Trước bọn họ xem thời điểm, nhưng là còn ở thứ nhất tiểu trên bình đài đây.

Lúc này mới qua bao lớn sẽ a?

Có người nói Cổ Thần Lộ toàn bộ hành trình uy thế thử thách, chín cái kỳ thi, ba lần cơ hội, dùng hết tức chết.

Này chín cái kỳ thi, không có khó khăn to nhỏ khác nhau, bởi vì...

Đều là đại nạn!

Khó như lên trời loại kia!

Như thế ngắn thời điểm bên trong, tiểu tử kia liền qua hai quan? Ta phốc ngươi muội, đùa ta đây đúng không?

Tô gia lão tổ đám người triệt để há hốc mồm.

Đột nhiên, một cái Đại Đạo cảnh lão tổ thấp giọng nói, "nghe đồn bên trong, chỉ cần có thể bước qua Cổ Thần Lộ, liền có thể trở thành là Cổ Thần Điện duy nhất người truyền thừa, không biết... Thật hay giả?"

Tô gia lão tổ đám người con ngươi co rút nhanh.

Này, nhưng là một cái cực kỳ vấn đề nghiêm trọng.

Thật nếu như bị Vương Bảo thành, vậy bọn họ... Chênh lệch cảm giác đến bao lớn a, có thể đem người bức điên chứ? Có thể bức cho bọn họ cũng kéo lôi kéo tay áo, thẳng đến Cổ Thần Lộ tìm đường chết chứ?

"Truyền thuyết mà thôi, không thể coi là thật!"

Một cái Đại Đạo cảnh lão tổ cười khan một tiếng nói rằng.

Mọi người trở nên trầm mặc.

Ngay cả mình hậu nhân đều không lo được lo lắng, dồn dập nhìn Vương Bảo, trước, bọn họ không để ý tới, là bởi vì không tin có người có thể xông qua Cổ Thần Lộ, nhưng là, hiện tại, bọn họ không vững tin.

Cổ Thần Lộ thứ ba nền tảng.

Vương Bảo tuy rằng người đứng ở nơi đó, nhưng kỳ thực tâm hồn đã bị mang tới một cái vị trí bí ẩn.

Người trung niên kia lộ ra kinh khen ngợi âm thanh âm vang lên, "Liền qua hai quan, thời gian sử dụng... Cực nhỏ! Ngươi thật đúng là khó gặp thiên tài, đáng tiếc, Cổ Thần Lộ, vốn là Cổ Thần đại nhân vì là tưởng tượng thiên tài thiết, ngươi cơ bản, khó có thể qua cửa!"

"Chuyện phiếm không nói, này cửa thứ ba, thử thách, là ngươi đan đạo, nơi đây sẽ mô phỏng ngoại giới tất cả, hi vọng ngươi có thể thành công!"

Âm thanh sau khi biến mất.

Hư không liền xuất hiện một bóng người, không thấy rõ khuôn mặt, khoanh chân ngồi ở chỗ đó, bắt đầu luyện đan.

Đầy đủ hơn trăm loại tài liệu luyện đan, xuất hiện ở bóng người bốn phía.

Bóng người yên lặng luyện đan, không có phát sinh chút nào tiếng vang, cái kia hư huyễn lò luyện đan, hỏa diễm vờn quanh, thời gian từ từ trôi qua.

Vương Bảo híp mắt, nhìn tất cả những thứ này, đầu óc đã đang nhanh chóng mô phỏng bóng người quá trình luyện đan.

Dần dần mà.

Làm bóng người luyện đan hoàn thành, từ từ biến mất, Vương Bảo trước người, xuất hiện đồng dạng dược liệu, tương tự lò luyện đan.

“Chà chà!”

Vương Bảo khẽ lắc đầu.

Còn tưởng rằng đan dược này, sẽ khó tới trình độ nào đây, không nghĩ tới, cũng là như thế đơn giản.

Lấy Vương Bảo luyện đan trình độ, tuy rằng vẫn chưa thể xưng là, đan đạo chư thiên vạn giới mạnh nhất, thế nhưng, cũng là cao cấp nhất đỉnh cao.

Thập phần rất quen đem người ảnh quá trình luyện đan, hoàn toàn phục chế lại đây.

Vương Bảo nắm trong tay đan dược, trực tiếp ném vào trong miệng, đáng tiếc, cái gì phản ứng không có.

Đang đứng ở chỗ tối quan sát tất cả những thứ này người trung niên, khóe miệng mãnh đánh.

Chỉ là sau đó, hắn lại không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, mi tâm đều khẩn cau lên đến.

Hắn đều có chút mờ mịt.

Bởi vì quá ung dung.

Này rất sao nhưng là Cổ Thần đại nhân, ức nghĩ ra được nhất cao cấp nhất thiên tài, mới có thể vượt qua Cổ Thần Lộ thử thách.

Nhưng mà hiện tại.

Sẽ không có một cái, có thể làm cho Vương Bảo xoắn xuýt qua, do dự qua, cảm thấy khó khăn qua.

Quá giời ạ ung dung.

Trên đời này, thật là có cỡ này cực hạn thiên tài? Người trung niên vẫn còn có chút khó có thể tin.

Mà Vương Bảo.

Tâm hồn đã trở về, phía trước cách trở biến mất, Vương Bảo hơi cười, tiếp tục tiến lên.

Mà một màn như thế.

Rơi ở Tô gia lão tổ đám người trong mắt, lại là hãi hùng khiếp vía.

Vụ thảo!

Cửa thứ ba cũng qua!

Cái tên này chạy cửa thứ tư liền đi tới!

"Không ai nhận ra hắn sao?" Tô gia lão tổ trầm giọng hỏi.

Một đám lão già hai mặt nhìn nhau.

Tô gia lão tổ không tin tà nói rằng, "cỡ này thiên phú, tuyệt đối có thông thiên bối cảnh, chắc chắn sẽ không như vậy không có tiếng tăm gì, thật không ai nhận thức?"

Không người trả lời.

Tô gia lão tổ có chút không cam lòng.

Hắn ngược lại biết, Vương Bảo không có quan hệ gì với hắn.

Thế nhưng, cùng những người khác, có quan hệ hay không, hắn liền không vững tin, hắn chiều sâu hoài nghi, đây là cái khác mấy cái Đại Đạo cảnh đối thủ cũ, bí mật bồi dưỡng được đến thiên tài tuyệt thế.

Nếu không.

Làm sao có khả năng đột nhiên bật nhảy ra tới một cái như thế yêu nghiệt người nghịch thiên?

Này không phù hợp lẽ thường a!

Cho tới Vương Bảo là từ Cửu Vực Hải mà đến, liền Tô gia lão tổ cũng không nghĩ như thế qua, chỗ kia, không có Đại Đạo cảnh gốc gác, có thể có cái gì thiên tài tuyệt thế giáng sinh?

Vương Bảo rất nhanh sẽ đi tới đệ tứ Quan Bình đài.

Cho tới uy thế, không tồn tại.

Mà đệ tứ cửa khảo nghiệm, trực tiếp nhường Vương Bảo che mặt, bởi vì cửa thứ tư, thử thách chính là luyện khí.

Này cùng luyện đan như thế.

Đều rất sao thuần túy đưa phân đề a!

Liền không thể để cho hắn quang minh chính đại trang cái so với? Không thấy xa xa còn có không ít ngoài sân khán giả đây?

Chỗ tối quan sát Vương Bảo người trung niên, đã có chút vì là Vương Bảo cảm thấy đáng tiếc.

Vương Bảo thiên phú, có thể nói rất mạnh, hắn đều thập phần vừa ý.

Thế nhưng.

Vương Bảo lúc trước triển lộ ra đan đạo trình độ cao thâm khó dò, hiện đang khảo nghiệm luyện khí, tuyệt đối sẽ bị đào thải a.

Nào có người, có thể luyện đan có thể luyện khí, còn đều là cực hạn cao

siêu? Cái này không thể nào!

“Cổ Thần đại nhân cũng là, ai, đáng tiếc a!”

Chỗ tối người trung niên, lắc đầu thở dài.

Nhưng mà dần dần mà.

Theo Vương Bảo bắt đầu luyện khí.

Người trung niên ngạc nhiên phát hiện, chính mình lại bị làm mất mặt.

Sau đó, nương theo Vương Bảo luyện chế ra một cái đồng dạng luyện khí, người trung niên nội tâm kinh hãi, có thể tưởng tượng được.

“Lại qua ải? Luyện khí, tương tự nghịch thiên!” Người trung niên trong lòng cuồng hô.

Hắn thậm chí không nhịn được hiện thân, xuất hiện ở đệ tứ nền tảng.

Nhìn Vương Bảo, người trung niên trầm giọng nói, “không nghĩ tới, ngươi có thể đi đến một bước này...”

Vương Bảo cười nhạt nói, “đúng hay không rất kinh hỉ, rất bất ngờ?”

Người trung niên không nhịn được hơi cười, “Không sai! Thật sự rất kinh hỉ, rất bất ngờ! Ta thân là Cổ Thần đại nhân nô bộc, tự nhiên cũng hi vọng có người tốt nhất, kế thừa đại nhân huyết thống, ngươi, rất tốt!”

“Người trẻ tuổi, tiếp tục đi, phía trước bốn quan, là phiền phức bốn quan, thế nhưng mặt sau năm quan, nhưng là đơn giản nhất trực tiếp thử thách, thử thách, là sức chiến đấu! Lấy một địch hai, địch mười, địch ba mươi, năm mươi, một trăm!”

“Ngươi như có thể làm được, cái kia, ngươi có thể được chỗ tốt, khó có thể tưởng tượng!”

Người trung niên nói xong, bóng người liền biến mất.

Có điều kỳ quái chính là, Tô gia lão tổ bọn họ, nhưng chưa từng nhìn thấy người trung niên chút nào bóng người.

Vương Bảo ha ha cười, sờ sờ cằm, tự nói nói, "sức chiến đấu? Lấy một địch một trăm? Này vẫn tính sự tình sao? Ta cảm thấy có thể đánh một vạn cái!"

Chỗ tối người trung niên nghe được Vương Bảo nói như vậy, suýt chút nữa thổ huyết, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, tiếp tục quan tâm.

Vương Bảo nhấc chân, tiếp tục tiến lên.

Xem Tô gia lão tổ đám người, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Vương Bảo mỗi qua một cái nền tảng, liền đại diện cho, khoảng cách cái kia truyền thuyết càng gần, mà cái kia truyền thuyết, bọn họ không muốn nhìn thấy trở thành sự thật!

Thật nếu như bị tiểu tử này được Cổ Thần truyền thừa cuối cùng, này Cổ Thần Điện, còn tồn tại không tồn tại, đều chưa biết.

Bọn họ mấy lần trước, đều không nắm chắc cơ hội, hiện đi ngang qua lần thứ nhất tìm tòi, lần thứ hai nỗ lực, lần thứ ba đến thu gặt thời điểm, đột nhiên bật nhảy ra Vương Bảo cái này kẻ phá rối, bọn họ tâm tình có thể tốt mới là lạ.

Đáng tiếc.

Thế sự khó liệu.

Bọn họ càng là không hy vọng truyền thuyết trở thành sự thật.

Sự tình, liền càng là hướng về truyền thuyết phát triển.

Cổ Thần nô bộc người trung niên không biết, Tô gia lão tổ bọn họ cũng không biết, thử thách những vật khác, Vương Bảo vẫn chưa thể nói là tuyệt

đối tự tin, thế nhưng thử thách sức chiến đấu.

Hắn qua nhiều năm như thế, từng bước một phong phú căn cơ, không phải là đùa giỡn.

Chỉ là chín loại thuộc tính thần nguyên đạo lực, chính là một loại không cách nào diễn tả khủng bố gốc gác.

Vương Bảo thử thách người đối chiến, chính là căn cứ Vương Bảo tu vi mà đến, tự động tăng lên hai cấp, Ngộ Đạo cảnh hậu kỳ mà thôi.

Vì lẽ đó.

Đánh hai? Ung dung!

Một đánh mười? Vẫn là ung dung!

Đánh ba mươi? Cái này gọi là sự tình sao?

Đánh năm mươi? Nỗ lực lập tức cũng là qua.

Đánh một trăm?

Làm Vương Bảo đi tới cửa ải cuối cùng, phảng phất hổ vào bầy dê, liều mạng trăm tên thử thách võ giả liên hợp sức chiến đấu, đại sát tứ phương, cuối cùng giết lại không bóng người thời gian.

Vương Bảo hừ nhẹ một tiếng, nhanh chân đạp xuống, rơi vào Cổ Thần Lộ bên dưới.

Cổ Thần Lộ, chính thức bị Vương Bảo mở ra.

Này xem chỗ tối người trung niên, đã là hồn bay phách lạc, không phản ứng kịp.

Xem Tô gia lão tổ đám người, ánh mắt mờ mịt, đều không có tiêu cự.

Nhanh!

Quá nhanh!

Nếu như nói phía trước bốn quan, Vương Bảo còn phí đi một phen công phu, như vậy mặt sau năm quan, Vương Bảo vốn là ép đi.

Nghiền ép!

Căn bản không tiêu hao bao nhiêu thời gian.

Mà này.

Chính là nhường bọn họ vì đó hoảng sợ, tránh như rắn rết Cổ Thần Lộ?

Khe nằm!

Chúng ta đi, với hắn đi, không phải cùng một con đường chứ?

Chênh lệch này cũng quá rõ ràng chứ?

Này rất sao là thử thách đây, vẫn là cho hắn đưa phân đây?

“Chẳng lẽ, Cổ Thần Lộ thử thách, độ khó mức độ lớn giảm xuống?” Có Đại Đạo cảnh ông lão thấp giọng nói, “nếu không, phái người đi thử xem?”

Một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, đều mang theo giựt giây ý tứ.

Tô gia lão tổ thở dài.

Thử xem?

Thử lông gà!

Thử thách làm sao có khả năng độ khó giảm xuống!

Lại nói đây.

Coi như là giảm xuống, ai dám phái người đi thử? Trước là không biết Cổ Thần Lộ quy củ, hiện tại biết rồi, ai cam lòng nhường chính mình thiên kiêu đi làm cái kia cửu tử nhất sinh việc?

Nhìn Vương Bảo, Tô gia lão tổ ánh mắt ngưng nhiên.

Cái tên này.

Quá rất sao đổi! 1 thái...

------oOo------

Chương 454: Chẳng lẽ là khắc tinh của ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thiên tư của ngươi, thật sự vượt quá sự tưởng tượng của ta!”

Cổ Thần nô bộc người trung niên xuất hiện, liền hắn đều vì là Vương Bảo vừa nãy chiến tích cảm thấy kinh hãi, lấy hắn kiến thức, có thể nói ra mấy câu nói như vậy, đã rất hiếm có rồi.

Vương Bảo cười nói, “Cảm ơn khích lệ, có điều, ta qua cửa Cổ Thần Lộ, hẳn là có khen thưởng chứ?”

Người trung niên vẻ mặt hơi cứng đờ, hơi có chút ngượng ngùng nói, “Cái kia... Thực sự xin lỗi...”

“Ha?” Vương Bảo lông mày nhíu lại.

Người trung niên cười khổ nói, “Cổ Thần Lộ là Cổ Thần đại nhân ức nghĩ ra được truyền nhân thử thách, bởi vì độ khó liền Cổ Thần đại nhân đều cảm thấy hoang đường, vì lẽ đó... Căn bản không có thiết trí khen thưởng quy tắc!”

Vương Bảo hé mắt, thản nhiên nói, “nói cách khác, ta bận việc lâu như vậy, mân mê nửa ngày, phế bỏ mũi trâu kính, giỏ trúc múc nước công dã tràng, đúng không?”

Lời này giọng điệu này, thỏa thỏa bất mãn.

Người trung niên nhưng rất lý giải, lập tức nói rằng, “ngươi đừng thất vọng, tuy rằng Cổ Thần đại nhân không có cho ngươi thiết trí khen thưởng quy tắc, thế nhưng, ta nhưng có thể ở quy tắc cho phép bên trong, cho ngươi trình độ lớn nhất khen thưởng a!” :

“Kỳ thực, coi như không có khen thưởng, ta cũng không sao, ta là loại kia coi trọng khen thưởng phàm tục Phu tử sao, ha ha!”

Vương Bảo lập tức mặt mày hớn hở.

Người trung niên khóe miệng mãnh đánh.

Không khen thưởng không sao? Rắm nhếch, cái kia vừa nãy là ai cho ta nhăn mặt? Không nghĩ tới tiểu tử này, còn rất vô liêm sỉ.

Người trung niên vẻ mặt trở nên nghiêm túc, nói rằng, “ta không thể trực tiếp cho ngươi khen thưởng, ta không có cái kia quyền hạn, thế nhưng, ta nhưng có thể cho ngươi cao nhất độ tự do, Cổ Thần Điện bên trong, truyền thừa vô số, thế nhưng, cũng có thể phần có vì là mấy lớn loại, ngươi có thể tự mình đi tranh thủ!”

Dứt lời.

Người trung niên nhẹ nhàng phất tay.

Trong phút chốc công phu, từ Cổ Thần Điện nơi sâu xa, một đạo kỳ dị dấu ấn ánh sáng xuất hiện, cuối cùng rơi vào Vương Bảo trên mu bàn tay.

Này dấu ấn không giống với Tô Thiên Quan bọn họ dấu ấn, Vương Bảo dấu ấn, chính là một cái thu nhỏ lại bản Cổ Thần Điện.

“Cố lên đi! Cổ Thần đại nhân ngã xuống trước đáng tiếc nhất, chính là không có tìm được một cái thích hợp truyền nhân, hi vọng, ngươi có thể trở thành là Cổ Thần đại nhân đệ tử, hoàn thành đại nhân tiếc nuối!”

Người trung niên có chút tang thương thê lương phun ra một câu nói, thân ảnh biến mất không gặp.

Vương Bảo nhìn một chút trên mu bàn tay dấu ấn, liền trực tiếp hướng đi Cổ Thần Điện.

...

...

Cổ Thần Điện bên trong.

Đi vào sau khi, bên trong có không gian thật lớn, bốn phương tám hướng, là mười mấy diện cửa lớn, phân biệt dấu ấn “Đan” “Dụng cụ” “Huyết thống” “Thần thông” các loại chữ viết.

Tô Thiên Quan bọn họ, đã biến mất.

Vương Bảo hít một hơi.

Bận việc lâu như vậy.

Cuối cùng cũng coi như đến trang bức bẫy người giai đoạn.

Ngẫm lại thật là có chút hơi kích động đây.

Xoay chuyển ánh mắt, Vương Bảo hướng đi đại diện cho đan cửa lớn.

Cửa lớn ở Vương Bảo tới gần sau khi, liền tự động mở ra, Vương Bảo đi vào, phát hiện bên trong chính có một người.

Là Tô Thiên Quan.

Mà Tô Thiên Quan, đang ở nơi đó cuồng gặm đan đạo kinh cuốn, chuẩn bị ký ức hạ xuống, cho gia tộc gốc gác thêm gạch thêm ngói đây, đột nhiên nghe được động tĩnh, quay đầu, nhìn thấy Vương Bảo.

Hai đạo ánh mắt ở trên hư không hội tụ.

Tô Thiên Quan đột nhiên kinh hãi nói, “là ngươi? Ngươi... Ngươi dĩ nhiên xông qua Cổ Thần Lộ!”

Vương Bảo cười nói, “huynh đệ, hỗn cái nào?”

Tô Thiên Quan ngột ngạt nội tâm kinh hãi, trầm giọng nói, “Tô gia, Tô Thiên Quan!”

Vương Bảo gật gù, ánh mắt ở không gian quét qua, phía trước là từng tầng từng tầng cổ xưa thẻ ngọc, Tô Thiên Quan ngay ở cuồng gặm trong đó một bộ.

Có điều.

Ở những này tầng tầng thẻ ngọc sau khi, là một cái đài cao.

Trên đài cao, đặt một quyển cổ xưa da thú.

Tô Thiên Quan chú ý tới Vương Bảo ánh mắt, không khỏi cười nhạo nói, “đừng nghĩ, nơi đó căn bản không cho tới gần, trừ phi... Có thể thông qua sát hạch!”

Vừa nãy hắn liền từng thử.

Thế nhưng rất đáng tiếc, chính hắn căn bản không phải Đan sư.

Cái này cũng là nhường hắn phẫn nộ nhất nguyên nhân.

Vương Bảo liếc mắt nhìn Tô Thiên Quan, hơi cười, “Ngươi không được, không có nghĩa là ta không được, xem trọng...”

Nói chuyện thời gian, Vương Bảo đã hướng đi đài cao.

Ở Tô Thiên Quan ánh mắt khinh thường bên trong, Vương Bảo cảm ứng được lực cản, trước mắt bốc lên từng đạo từng đạo đan đạo vấn đề, lít nha lít nhít.

Này thuộc về ý thức vấn đáp.

Vương Bảo hơi nhắm mắt lại, ý thức phát sinh tin tức.

Tô Thiên Quan không muốn ở Vương Bảo trên người, lãng phí quá nhiều

thời gian.

Dù sao, hắn có thể ở lại đây thời gian có hạn, có thể nhiều ký ức một bộ đan kinh, liền có thể nhiều cho gia tộc thêm thêm một phần gốc gác.

Đan kinh bên trong có thần bí lực lượng, ở cản trở khả năng ghi nhớ của hắn, thập phần phí công phu.

Nhưng mà.

Căn bản cũng không lâu lắm.

Tô Thiên Quan đột nhiên cảm giác được thân thể loáng một cái.

Không chờ hắn phản ứng lại, hắn cũng đã xuất hiện ở Cổ Thần Điện lối vào (vào miệng) trong chính điện.

Ánh mắt mờ mịt nhìn ngó bốn phía, Tô Thiên Quan nhìn thấy mặt mày hớn hở Vương Bảo.

Vẫn còn có chút không phản ứng kịp.

Mãi đến tận.

Hắn nhìn thấy đại diện cho đan đạo trên cửa chính, xuất hiện một hàng chữ, hắn mộng bức.

“Đan đạo truyền thừa, tận!”

Tô Thiên Quan trong nháy mắt phẫn nộ.

Tức đến run rẩy cả người.

Khí hàm răng cắn chặt, đều đang bốc lên tơ máu.

Vụ thảo a!

Hỗn đản a!

Ma trứng chết yểu a!

Cái tên này dĩ nhiên thật sự được cái kia cuốn da thú? Khẳng định đúng không, cái kia vách cheo leo chính là Cổ Thần Điện đan đạo chí cao truyền thừa, này không, truyền thừa bị người được, đan đạo cửa liền bị phong!

Thế nhưng.

Ngươi mẹ nó trâu bò, ta quản không được, ta cũng là chỉ là ước ao ghen tị mà thôi, có thể...

Ngươi rất sao không thể chờ chờ a!

Ta liền một bộ đan kinh một phần trăm, còn không nhớ toàn đây!

"Đem truyền thừa giao ra đây!"

Tô Thiên Quan ánh mắt âm lãnh nhìn Vương Bảo, lớn tiếng quát, "Ta mặc kệ ngươi là thần thánh phương nào, ngươi ngăn trở ta đắc đạo, chính là đắc tội Tô gia, thức thời, giao ra truyền thừa, nếu không, ta sẽ cho ngươi biết, lục đại đỉnh cao đại tộc đứng đầu, Tô gia khủng bố!"

"Ồ? Thật không?"

Vương Bảo cười cợt, ngoắc ngoắc đầu ngón tay, "Cái kia mau tới nha, ta thật sự rất tò mò, Tô gia đến cùng có cái gì khủng bố!"

"Ngươi..."

Tô Thiên Quan khí ánh mắt phun lửa.

"Được rồi, ngột ngạt khoác lác ép! Ta còn có việc, trước tiên bận bịu, hẹn gặp lại!"

Vương Bảo quay về Tô Thiên Quan phất tay một cái, cười cùng con hồ ly

giống như, mà phía sau lưng bắt tay, thản nhiên hướng đi đại diện cho "Dụng cụ" nói cửa lớn.

Tô Thiên Quan sững sờ.

Khe nằm.

Hàng này muốn làm gì?

Hắn lại vẫn muốn đi khí đạo nơi truyền thừa?

Này hẳn là ngốc hả? Một người một cái dấu ấn, những người khác nơi truyền thừa, căn bản không cho người khác tiến vào.

Chỉ là.

Chỉ chốc lát sau, theo khí đạo cửa lớn mở ra, Vương Bảo bình an vô sự đi vào, Tô Thiên Quan lần thứ hai mộng bức.

Này này chuyện này...

Này rất sao không hề có đạo lý!

Lẽ nào, lão tổ căn dặn, đều là sai?

Truyền thừa cũng là có thể cướp?

Tô Thiên Quan cả người rung mạnh, sắc mặt ửng hồng, theo bản năng thẳng đến đại diện cho "Huyết thống" truyền thừa cửa lớn mà đi.

Đáng tiếc.

Chờ hắn tới gần, liền lập tức cảm giác được một luồng không cách nào hình dung mênh mông lực lượng, ngăn cản ở trước mặt của hắn.

Tô Thiên Quan hơi thay đổi sắc mặt, không tin tà tiếp tục tiến lên, sau một khắc, một nguồn sức mạnh phảng phất Đại Chùy, hóa thành một cái điểm,

mạnh mẽ nện ở gáy của hắn lên.

Oành!

Tô Thiên Quan bị đánh bay, kêu thảm một tiếng, đầu óc phảng phất trở thành một đoàn hồ dán.

Tình huống gì?

Mã Đức!

Này rất sao đến cùng tình huống gì?

Bằng cái gì tiểu tử kia có thể liền vào hai cái nơi truyền thừa, mà ta, tới gần đều rất sao không được?

Này không công bằng!

Tô Thiên Quan xoa đầu, vẻ mặt có chút sa sút tinh thần, đi vào trước, hắn thoả thuê mãn nguyện, thế nhưng hiện tại, đã liên tục ngã xuống tốt lăn lộn mấy vòng.

Mà không đợi Tô Thiên Quan, từ thất vọng tâm tình bên trong đi ra.

Sau một khắc.

Hư không lóe lên, hai bóng người xuất hiện.

Tô Thiên Quan một nhìn, lập tức trở về huyết bình thường, tinh thần không khỏi rung lên.

Là Dương Đính!

Dương Đính với hắn như thế, chính là sáu cái Đại Đạo cảnh đại tộc Dương gia thiên kiêu.

Hắn dấu ấn, chính là khí đạo dấu ấn.

Hiện tại xuất hiện, xem ra một mặt mờ mịt tiểu dạng, khẳng định cũng là không phản ứng lại chứ? Ha ha ha, hiện tại làm một người đứng xem đến xem, thật sự rất đùa, ạch...

Tô Thiên Quan nụ cười trên mặt cứng đờ.

Trong lòng cuồng mắng, ta phi phi phi a, ta mẹ nó đắc ý cái cái gì kính a, tiểu tử này liền đoạt hai đại truyền thừa, hắn là công địch a, hắn là truyền thừa cuối cùng thử thách to lớn uy hiếp a!

Tuy rằng, đối với những người khác có thể với hắn đồng thời chia sẻ Vương Bảo bóng ma trong lòng, sơ lược cảm giác vui mừng, nhưng hay là hận ý cùng uy hiếp đặt ở người thứ nhất, Tô Thiên Quan lớn tiếng nói, "ngươi thật là to gan a, trước tiên đắc tội rồi ta Tô gia, hiện tại, liền Dương gia, ngươi cũng dám đắc tội, ngươi chết chắc rồi! Thiên địa chân thần cũng cứu không được ngươi!"

Dương Đính đã hoàn hồn.

Hắn liếc mắt nhìn Tô Thiên Quan, ánh mắt trong nháy mắt trở nên đỏ đậm, dán mắt vào Vương Bảo, lớn mắng nói, "thứ hỗn trướng, ngươi dĩ nhiên dám làm như thế, ta giết ngươi!"

Vèo.

Dương Đính so với Tô Thiên Quan tính khí nóng nảy, thình lình trực tiếp chạy toán loạn tới.

Vương Bảo ánh mắt không đổi đứng tại chỗ, cũng không né tránh ý tứ.

Tô Thiên Quan trợn mắt lên, trái tim nhanh chóng nhảy lên, có thể động thủ sao? Có thể không? Thật sự có thể không?

Đáp án là.

Không thể nha!

Oành!

Dương Đính cất cánh, bị trong hư không đột nhiên xuất hiện một luồng mênh mông lực lượng đánh bay, hắn cũng thổ huyết.

“Đáng thương a!”

Vương Bảo khẽ lắc đầu, chỉ chỉ Tô Thiên Quan cùng Dương Đính, cười nói, “ta xem các ngươi, đều rất thất lạc, có điều không sao, cùng là thiên nhai lưu lạc người, ta tin tưởng, các ngươi sẽ có rất nhiều cộng đồng cảm ngộ đến tỉnh táo nhung nhớ!”

“Ta ở cho các ngươi tìm tới mấy cái tiểu đồng bọn, chờ a!”

Dứt lời, Vương Bảo hướng đi cái kế tiếp truyền thừa cửa.

Cửa mở.

Tiến vào.

Xem choáng váng Dương Đính, cũng xem Tô Thiên Quan, một mặt buồn giận.

Dương Đính hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, “Tô huynh, cái tên này đến cùng là ai? Còn có, không phải nói, một người chỉ có thể vào vào một cái nơi truyền thừa sao? Vì sao hắn có thể đi vào hai cái?”

“Hai cái?”

Tô Thiên Quan nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Dương Đính, “Ngươi cảm thấy ta là trang trí a?”

Dương Đính phản ứng lại.

Không phải là.

Tô Thiên Quan thử thách, cũng bị gián đoạn sao? Nói như vậy, tên khốn kia vậy thì đi tới ba cái nơi truyền thừa a!

“Khe nằm!”

Dương Đính sắc mặt khó coi cực kỳ, mắng to một tiếng, cắn răng nói rằng, “khí đạo chí cao truyền thừa, bị hắn được, đồ vật bên trong, không biết cỡ nào kinh thiên động địa, huống hồ, hắn đánh gãy truyền thừa của ta, việc này, không rất sao xong!”

Tô Thiên Quan yên lặng gật đầu.

Việc này, đương nhiên không rất sao xong!

...

...

Huyết thống truyền thừa bên trong.

Liễu Hóa Long cực kỳ thoải mái khoanh chân ngồi ở tại chỗ, nỗ lực hấp thu trong cơ thể huyết châu.

Ở đây, có mấy chục viên giọt máu, mỗi một viên, đều có thể đem mình huyết thống, tăng lên tới mức độ khó tin.

Cái này cũng là Tô Thiên Quan bọn họ, đối với Liễu Hóa Long cực kỳ đố kị nguyên nhân.

Bởi vì chỉ có ở huyết thống truyền thừa nơi này, mới có thể thắng lợi trở về.

Nghe được động tĩnh sau, Liễu Hóa Long lập tức thức tỉnh, mà chờ đến nhìn thấy Vương Bảo, hắn run rẩy!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Tên sát tinh này sao tới nơi này?

Khe nằm, ta rất sao làm sao xui xẻo như vậy, lại đụng với hắn?

“Yêu, là ngươi a!”

Vương Bảo có chút bất ngờ liếc mắt nhìn Liễu Hóa Long.

Liễu Hóa Long không dám như Tô Thiên Quan như vậy làm càn, đứng dậy cung kính nói, “Tiền bối!”

Vương Bảo cười nói, “xem ra, ngươi cũng không phải người bình thường, ngươi nói, ta là nên hiện tại giết ngươi, để ngừa ngươi trình diễn vương giả trở về đây, vẫn là...”

“Phù phù!”

Liễu Hóa Long quỳ, quỳ đến vững vàng mà, dập đầu quỳ lạy, đều sắp nước mắt vỡ, “Tiền bối, ta chính là một cái con sâu nhỏ, ngài tuyệt đối đừng để ở trong lòng, ta làm sao có khả năng đối với tiền bối có nhị tâm? Tiền bối ngài tha mạng a!”

Vương Bảo khóe miệng co quặp, đơn giản không lại phản ứng hàng này, ánh mắt ở bên trong quét qua, xe nhẹ chạy đường quen hướng đi nơi sâu xa nhất đài cao.

Có điều.

Huyết thống truyền thừa, không giống với đan đạo khí đạo, truyền thừa không có thử thách.

Liễu Hóa Long đều không lo được trong cơ thể mình huyết châu, vừa nhìn Vương Bảo vẻ mặt âm trầm lại, trong lòng liền hồi hộp nhảy một cái.

Ma trứng.

Không thể bại tâm tình a!

Này sát tinh nếu như tâm tình chênh lệch, gay go, hắn có thể hay không liên lụy ta? Không phải là không thể a!

“Tiền bối, ngài là muốn nơi sâu xa nhất cái kia viên giọt máu? Tiền bối có thể trước tiên từ phía trước nhất huyết châu hấp thu, chậm rãi đi về phía trước, vừa nãy ta thí nghiệm qua, là hành đến thông!”

Liễu Hóa Long cung kính nói.

“Như vậy a!”

Vương Bảo hé mắt, lui trở về.

Những này giọt máu, chằng chịt có hứng thú, sắp xếp cùng nhau, Vương Bảo đến gần rồi trong đó một viên, đều bị ngăn cản, có điều ở cạnh tiến vào phía sau cùng một viên thời điểm, nhưng có thể.

Đừng nói.

Liễu Hóa Long vẫn đúng là mò đúng rồi.

Vương Bảo cầm lấy giọt máu, khoanh chân ngồi dưới đất, hút cất đi.

Liễu Hóa Long gánh nặng trong lòng liền được giải khai, yên lặng cách khá xa chút, tiếp tục hấp thu máu của mình châu.

Vương Bảo cảm giác được một nguồn sức mạnh, chui vào trong cơ thể mình, tựa hồ đang sưu tầm cái gì, cũng không lâu lắm, liền cấp tốc chuyển thành cực nóng.

Vương Bảo trong lòng kinh ngạc, nguồn sức mạnh này tìm thấy được mục tiêu, rõ ràng là chính mình Long tộc huyết thống.

Trước Vương Bảo đã từng tinh luyện qua Lôi Long huyết thống.

Có điều, sau khi liền không lại quản.

Hiện tại, theo giọt máu nội lực lượng tràn vào, hắn Lôi Long huyết thống, thình lình lần thứ hai tăng lên lên.

“Chính là tốc độ có chút chậm a!”

Vương Bảo hơi không kiên nhẫn, hắn vốn là không chú trọng những thứ này.

Suy nghĩ một chút, Vương Bảo cầm lấy giọt máu, đột nhiên tinh luyện lên, tinh luyện phương hướng, hấp thu tốc độ.

Kết quả là.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo trong tay huyết châu, liền biến mất không thấy hình bóng.

Đứng dậy, Vương Bảo mò qua viên thứ hai, đơn giản không lại ngồi xuống, trực tiếp đứng hấp thu.

Một viên hai viên ba viên.

Chính hấp thu giọt máu Liễu Hóa Long, trong lúc lơ đãng mở mắt ra, muốn nhìn một chút Vương Bảo động tĩnh, nhưng mà con mắt mở trong nháy mắt, hắn há hốc mồm.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, Vương Bảo thình lình đã nhanh muốn tới gần cái kia trên đài cao chung cực giọt máu trước.

Liễu Hóa Long một mặt mộng bức.

Emma khe nằm, hắn sao qua đi?

Trước huyết châu đây? Không gặp? Lẽ nào hắn đều hấp thu?

Ta phốc...

Liễu Hóa Long một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Sớm biết như vậy, hắn liền không nhắc nhở Vương Bảo, lần này được rồi, giọt máu đều bị Vương Bảo hút sạch sẻ, mà chuyện này...

Nhưng là thuộc về hắn Liễu Hóa Long tạo hóa a!

“Này sát tinh, chẳng lẽ là khắc tinh của ta?”

Liễu Hóa Long hồn bay phách lạc, bắt đầu hoài nghi nhân sinh...

------oOo------

Chương 455: Chọc ta ngươi liền mười phần sai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bá.

Vương Bảo cùng Liễu Hóa Long xuất hiện ở trong đại điện.

Nhìn thấy hai người, Tô Thiên Quan ngay lập tức liền cười lạnh lên, nội tâm cảm thấy khuây khoả, hắn xem chính là Liễu Hóa Long, đặc biệt là Liễu Hóa Long hồn bay phách lạc vẻ mặt, càng làm cho hắn cực kỳ thoải mái!

Ở trong mắt hắn, Liễu Hóa Long chính là một cái nho nhỏ bò sát.

Đánh cắp nguyên bản thuộc về bọn họ sáu cái thiên chi kiêu tử tạo hóa.

Bây giờ, bò sát bị trấn áp, Tô Thiên Quan thậm chí đều có cười to kích động.

Mà Liễu Hóa Long.

Ngoại trừ thất vọng, vẫn là thất vọng, hắn liền phẫn nộ cũng không dám biểu lộ ra, bị Vương Bảo đoạt tạo hóa hắn, thời khắc này, nội tâm chính đang lớn tiếng gầm thét lên, gào thét, xin thề muốn cho Vương Bảo trả giá thật lớn.

Ngay ở Tô Thiên Quan, Dương Đính cùng với Liễu Hóa Long nhìn kỹ bên trong.

Vương Bảo tiếp tục hướng đi truyền thừa của hắn cánh cửa.

Đối với Vương Bảo có thể tùy ý cướp giật người khác truyền thừa, Tô Thiên Quan cùng Dương Đính đều mất cảm giác, Liễu Hóa Long đối với

này không biết, chính ở chỗ này hối tiếc tự đau thương.

Thời gian trôi qua.

Dần dần, Vương Bảo đem hết thảy truyền thừa cánh cửa, đều càn quét một lần.

Mà Tô Thiên Quan sáu người, cũng một lần nữa tập hợp, trên mặt mỗi người vẻ mặt, đều mang theo tàn nhẫn, mang theo phẫn nộ, ánh mắt phun lửa nhìn Vương Bảo, thực sự là hận không thể đem Vương Bảo ăn tươi nuốt sống.

Chờ đến Vương Bảo từ cái cuối cùng truyền thừa cánh cửa xuất hiện.

Ầm!

Cổ Thần Điện nơi sâu xa đột nhiên phun trào ra một luồng cuồn cuộn linh quang.

Sau một khắc.

Cổ Thần nô bộc người trung niên, thiểm hiện ra.

Ánh mắt nhìn quét mọi người một chút, người trung niên ở Vương Bảo trên người, dừng lại vài hơi thở, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt ngơ ngác, hít sâu một cái, nhạt âm thanh nói, “những người dự bị, Cổ Thần Điện, vạn năm vừa mở, lần này là lần thứ ba! Các ngươi tạo hóa, vừa nãy đã chiếm được...”

Nói tới chỗ này.

Liền người trung niên đều cảm giác thấy hơi nói không được.

Càng không cần phải nói, những ánh mắt kia phun lửa Tô Thiên Quan bọn họ.

Đúng đấy, bọn họ cũng có tạo hóa tới.

Thế nhưng, toàn rất sao bị Vương Bảo cho quấy nhiễu.

Ngươi liền nói có tức hay không đi!

Người trung niên bất đắc dĩ nói, “Tạo hóa truyền thừa, bằng bản lãnh của mình, chư vị chớ oán giận! Hiện tại, ta sẽ y theo Cổ Thần phân phó của đại nhân, bắt đầu yêu ma ý chí thử thách! Như có người có thể ở yêu ma ý chí thử thách bên trong, kiên trì trăm hơi thở thời gian...”

“Vậy hắn, chính là Cổ Thần đại nhân duy nhất người truyền thừa!”

Tô Thiên Quan đám người cả người rung mạnh, ánh mắt cuồng nhiệt lên.

So với cái khác tạo hóa truyền thừa.

Này Cổ Thần duy nhất người truyền thừa, mới là bọn họ muốn tất tranh!

Người trung niên nói xong, nghiêm túc vung tay lên, sau một khắc, một đạo đồng thau cổ cửa, xuất hiện ở hư không.

“Chú ý, bắt đầu rồi!”

Người trung niên lui sang một bên, mà vào giờ phút này, đồng thau cổ cửa, đột nhiên ầm ầm mở ra!

Một luồng không cách nào hình dung ý chí, từ đồng thau cổ cửa bên trong, dâng lên.

Luồng ý chí này, tràn ngập giết chóc, bạo ngược, âm tà, vô số loại tâm tình tiêu cực, bao hàm trong đó, loáng thoáng, phảng phất có rất nhiều tà ma đại năng, ở rình người nơi này.

Tô Thiên Quan đám người trực tiếp cảm nhận được này cỗ khủng bố ý chí, đang hướng về đầu óc của chính mình, tập kích mà tới.

Thời gian trong chớp mắt, mấy người liền phảng phất hóa thành một cái mồ

hôi người, trên người quần áo đều bị mồ hôi ướt nhẹp.

Sắc mặt dữ tợn, kiên trì bản tâm, lấy chính mình kiên cường ý chí, đối kháng khủng bố yêu ma ý chí xâm lấn.

Người trung niên ở Tô Thiên Quan trên mặt của bọn họ đảo qua, ánh mắt mang theo chờ mong, là chủ nhân tìm một cái hợp lệ truyền nhân, là hắn số mệnh.

Có điều.

Làm hắn đưa ánh mắt, rơi vào Vương Bảo trên người thời điểm, nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì Vương Bảo vẻ mặt...

Dị thường tùy ý!

Bất kể là ánh mắt, vẫn là động tác, đều cùng Tô Thiên Quan bọn họ, hình thành sự chênh lệch rõ ràng, nếu như Tô Thiên Quan bọn họ là vội vàng xe bò đăng cao phong, cái kia Vương Bảo chính là mở ra Ferrari đi xuống dốc.

“Cái tên này...” Người trung niên tâm trạng ngơ ngác.

Càng là cùng Vương Bảo tiếp xúc, hắn liền càng ngày càng hiện Vương Bảo thực sự là một tên biến thái.

Quá rất sao tà môn!

Người trung niên kiến thức không thấp, thế nhưng nhìn chung Cổ Thần quê hương, Cổ Thần, cổ yêu, Cổ Ma cùng tồn tại Cổ giới, có thể cùng Vương Bảo biểu hiện như vậy, cũng là không nhiều!

Vương Bảo kỳ thực thật sự cảm giác rất tẻ nhạt.

Hết thảy yêu ma ý chí, ở tiến vào đầu óc của hắn sau khi, liền bị hệ thống tự động Master cơ chế cho chặn lại, đương nhiên, đây là trả tiền.

Khiến cho Vương Bảo, thật sự rất muốn lui ra a.

“A...”

Đột nhiên, một người thanh niên đỏ mặt, con ngươi thình lình bùng nổ ra một luồng quỷ dị ánh sáng.

Người trung niên hơi thay đổi sắc mặt, chỉ tay một cái, thanh niên kia liền bị na di đến phía sau, thân thể mềm nhũn, ngã xuống.

“Đào thải!” Người trung niên lạnh lùng nói rằng.

Mà thanh niên kia đào thải, như là một cái dây dẫn lửa, từng cái từng cái thiên kiêu thanh niên, dồn dập bước hắn gót chân, bọn họ chống đỡ thời gian, thình lình có điều hai mươi hơi thở.

Tô Thiên Quan cắn răng, nỗ lực kiên trì, nội tâm của hắn đang điên cuồng rít gào, ở lấy trở nên mạnh mẽ duy nhất tâm niệm, khổ sở chống đỡ.

Mà Liễu Hóa Long.

Lúc này hắn, cảm thụ cùng Tô Thiên Quan bọn họ, tuyệt nhiên không giống, yêu ma kia ý chí nhập thể, không chỉ có không có xâm nhập đầu óc của hắn, trái lại, ở kích thích trong cơ thể hắn tiềm tàng một phần sức mạnh!

Đó là, hắn sức mạnh huyết thống!

Một loại cực kỳ đặc thù huyết mạch.

Mãi đến tận.

Nguồn sức mạnh này, triệt để bạo phát.

Liễu Hóa Long đột nhiên phát sinh một đạo kêu rên, che đầu, cùng lúc đó, người trung niên vẻ mặt đại biến, nhìn về phía đồng thau cổ cửa.

Liền nhìn thấy đồng thau cổ cửa dĩ nhiên triệt để mở ra, đồng thời, từng đạo từng đạo mắt trần có thể thấy sức mạnh, từ bên trong thoát ra, dung nhập vào Liễu Hóa Long thân thể bên trong.

"Không được!" Người trung niên kinh hãi đến biến sắc, bản năng hô hô một tiếng, hai tay bấm quyết, liền muốn đóng đồng thau cổ cửa.

Đáng tiếc.

Chậm!

Đồng thau cổ cửa ầm ầm nứt ra.

Mà Liễu Hóa Long thân thể bên trong, thình lình truyền đến một đạo tang thương thanh âm, "Rốt cục... Thoát vây rồi!"

"Cổ Ma!"

Người trung niên sắc mặt khó coi phun ra hai chữ.

Liễu Hóa Long con mắt mở, lộ ra vô tận kinh hoảng, mà thân thể của hắn bên trong, âm thanh tiếp tục vang lên, "Chớ hoảng sợ! Tiểu gia hỏa, vạn vạn không ngờ tới, ở này ma khí cằn cỗi địa phương, cũng có ta Cổ Ma huyết mạch hậu duệ, nếu không là ngươi, ta sợ là đời này đều khó mà từ phong cấm bên trong thoát vây mà ra!"

"Cổ Ma huyết thống?"

Người trung niên nghiến răng nghiến lợi nhìn Liễu Hóa Long, "Đáng chết, nơi này tại sao có thể có Cổ Ma huyết thống?"

Cổ Ma cười to nói, "thế sự Vô Thường, này đều là mệnh! Chính như ta bị thương Hạo phong cấm, là như thế đạo lý, bây giờ thương Hạo đã chết, chỉ bằng ngươi cái này nho nhỏ nô bộc, không tha ta đi ra ngoài, càng chờ khi nào?"

Người trung niên tức giận nói, “muốn đi ra ngoài, nằm mơ!”

“Này có thể không thể kìm được ngươi!”

Cổ Ma lạnh lùng cười, thình lình đột nhiên đưa tay, sau một khắc, đứng Liễu Hóa Long bên người, một mặt mộng bức Tô Thiên Quan, trực tiếp bị hắn nắm ở trong tay.

Không giống nhau: Không chờ Tô Thiên Quan cùng người trung niên phản ứng lại, Tô Thiên Quan trong cơ thể sinh cơ, trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Tô Thiên Quan chết uất ức, trước khi chết, trên mặt vẫn là mộng bức sắc, gầy trơ xương ngã trên mặt đất.

“Mỹ vị a! Sinh mệnh khí tức!”

Cổ Ma tà ý đến cực điểm âm thanh tràn ngập.

Người trung niên giận dữ, mà Cổ Ma, nhưng là âm hiểm cười nói, “ngươi dám ra tay sao? Cẩn thận ta bản thể phá phong mà ra!”

Người trung niên con ngươi co rụt lại, liếc mắt nhìn đồng thau cổ cửa, phát hiện mặt trên vết rạn nứt càng to lớn hơn, nhất thời tâm loạn như ma, toàn lực phong cấm.

“Ha ha! Tự do cảm giác, thật tốt a!”

Cổ Ma tự lẩm bẩm.

Khống chế Liễu Hóa Long thân thể, ánh mắt, rơi xuống Vương Bảo trên người.

“Mỹ vị khí tức!”

Liễu Hóa Long cánh tay duỗi ra, hướng về Vương Bảo vồ tới.

Vương Bảo cảm giác được một luồng cực kỳ hùng vĩ sức mạnh, cầm cố thân thể của hắn, không khỏi khẽ lắc đầu, "Ngươi cái đậu bỉ, chọc ta ngươi liền mười phần sai!"

Trong tay kiếm gỗ lóe lên.

Vương Bảo nhẹ nhàng quơ quơ kiếm gỗ, cười nói, "vì sao ta đều là đụng tới ngươi loại này kẻ xui xẻo?"

Bạch!

Kiếm gỗ vung một cái, kiếm khí dâng trào!

Mà Cổ Ma, nhưng là phát sinh một đạo khó có thể tin tiếng kêu, "Đây là... Huyền Hoàng Thần mộc? Đáng chết, ngươi sao nắm giữ cỡ này chí bảo, các loại... Đây là sức mạnh nào..."

Ầm!

To lớn nổ tung chi âm vang lên.

Liễu Hóa Long như bị sét đánh, trong thân thể, hết thảy cảm giác mạnh mẽ, giống như là thuỷ triều lui bước.

Một mặt mộng bức đứng tại chỗ, sau đó, ầm ầm ngã chổng vó.

Hắn còn chưa có chết, thậm chí, căn bản không bị thương, hắn chỉ là mộng bức khó có thể lý giải được, vì cái gì này bình thường một kiếm, thậm chí không cách nào thương tổn được hắn, nhưng có thể giết chết trong cơ thể mình cái kia nhân vật khủng bố.

Mà bốn phía.

Toàn trường yên lặng như tờ.

Tô Thiên Quan đã chết, Dương Đính bọn họ chỉ còn dư lại năm người.

Kể cả người trung niên ở bên trong, đều là trợn mắt ngoác mồm nhìn Vương Bảo.

Ma trứng!

Đây rốt cuộc là cái gì thao tác?

Vậy cũng là Cổ Ma, nghe tên liền không tầm thường, vừa mới lên diễn vương giả trở về một màn vở kịch lớn, liền như thế dừng thức ăn, bị một kiếm chấm dứt?

"Được!"

Người trung niên phản ứng lại, đại hỉ cực kỳ, không có Cổ Ma thức tỉnh ý chí, áp chế lên cửa đồng đến, cũng không có như vậy gian nan, rất nhanh, liền xử lý tốt tất cả, đem cửa đồng chữa trị xong xuôi, vung tay lên, cửa đồng biến mất không còn tăm hơi.

Chậm rãi thở ra.

Người trung niên nhìn Vương Bảo, thấy thế nào làm sao thoả mãn.

Cỡ này kinh thiên động địa yêu nghiệt, trở thành chủ nhân đệ tử, cũng không tính mai một chủ nhân thân phận.

"Ngươi tên là gì?" Người trung niên hỏi.

"Vương Đại Chùy!" Vương Bảo cười nhạt nói.

Người trung niên trầm giọng nói, "Vương Đại Chùy! Ngươi giết ngược lại yêu ma thức tỉnh ý chí, hoàn toàn qua ải! Từ giờ trở đi, ngươi chính là thương Hạo Cổ Thần đại nhân người truyền thừa!"

Nói chuyện.

Người trung niên phất tay, Dương Đính đám người và Liễu Hóa Long, cùng nhau biến mất, xuất hiện ở Cổ Thần Điện ở ngoài.

Mà Cổ Thần Điện bên trong.

Người trung niên nhìn Vương Bảo, thản nhiên nói, "phía dưới, ta giới thiệu cho ngươi một hồi, thương Hạo Cổ Thần chuyện của người lớn, ngươi mà nhớ kỹ!"

...

...

Thương Hạo Cổ Thần.

Đến từ chính Cổ giới.

Mà Cổ giới, chính là chư thiên đầu nguồn, Cổ giới bên trong tồn tại rất nhiều chủng tộc, thế nhưng tột cùng nhất, vẫn là Cổ Thần, cổ yêu, Cổ Ma tam đại tộc, còn lại chủng tộc, đều là tam đại Cổ tộc theo tộc.

Thương Hạo nguyên bản là Cổ Thần bộ tộc thiên kiêu, bất ngờ bị Cổ Ma bộ tộc cao thủ chặn giết, trả giá lớn lao đánh đổi sau khi, lưu lạc tới đây, thương Hạo tiêu diệt hết thảy chặn giết Cổ Ma, nhưng mình cũng là đèn cạn dầu, lưu lại rất nhiều tiếc nuối.

Người trung niên êm tai nói, Vương Bảo cũng không có gì đặc thù phản ứng, nhường người trung niên khá là phiền muộn.

Dứt lời.

Người trung niên ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bảo, hỏi nói, "ngươi có khắc ma thể?"

"Cái gì đồ chơi?"

Vương Bảo sững sờ.

Người trung niên nói rằng, “ngươi có thể một kiếm giết Cổ Ma thức tỉnh ý chí, tuyệt đối có khắc ma thể chất, đây là một loại cực kỳ thể chất đặc biệt, hay là, ngươi sau đó có thể trở thành là Cổ Thần bộ tộc biến số, cũng khó nói!”

“Được rồi, giới thiệu tới đây, hiện tại, ta cho ngươi chủ nhân lưu lại đồ vật!”

Người trung niên móc ra một cái chiếc hộp màu vàng óng, trầm giọng nói, “này trong hộp, là chủ nhân chín giọt Hồn Huyết, ngàn vạn phải nhớ kỹ, chủ nhân sức mạnh, mạnh mẽ hơn ngươi quá nhiều quá nhiều, ngươi không thể tham công liều lĩnh, chín giọt Hồn Huyết, càng đại sức mạnh càng mạnh, truyền thừa cũng là càng nhiều! Chính ngươi chậm rãi lĩnh hội!”

Vương Bảo tiếp nhận hộp, vừa muốn mở ra, người trung niên lắc đầu một cái, nói rằng, “các loại ta nói xong!”

Vương Bảo liền đem hộp cất đi.

Người trung niên tiếp tục nói, “chủ nhân cất giấu đã ở lần kia đại chiến bên trong tiêu hao hầu như không còn, vì lẽ đó, không có cho ngươi để lại, có điều, cái này cấm phù ngươi thu cẩn thận, này phù có thể cho gọi ra chủ nhân một đạo phân thần, không phải vạn bất đắc dĩ, không nên dùng!”

“Vương Đại Chùy, đợi ngươi chín giọt Hồn Huyết hoàn toàn hấp thu, ngươi liền có thể triệt để lột xác thành Cổ Thần thể, đến lúc đó, ngươi sẽ biết, Cổ Thần bộ tộc là cỡ nào mạnh mẽ!”

“Ta đã hoàn thành chủ nhân di chí, sẽ tìm một cái chết tinh, nhường chủ nhân yên giấc! Vương Đại Chùy... Gặp lại!”

Người trung niên nói xong, nhẹ nhàng phất tay.

Vương Bảo thấy hoa mắt, lại xuất hiện thời điểm, đã là ở Cổ Thần Điện ở ngoài.

Mà Cổ Thần Điện, nhưng là biến mất không thấy hình bóng.

Vương Bảo một mặt mộng bức.

Quay đầu, nhìn vào giờ phút này, chính đang theo dõi hắn Tô gia lão tổ đám người, khóe miệng mãnh đánh.

Khe nằm!

Ngươi cái giết ngàn đao.

Ngươi rất sao thực sự là hổ a!

Ngươi muốn đi, ngươi đi a, lão tử lại không ngăn cản ngươi, thế nhưng, ngươi tốt xấu cho ta lưu con đường sống a, làm cái dịch chuyển, ngươi dĩ nhiên đem ta dịch chuyển đến này, đây là muốn nhường ta đánh rắm a!

Mà lúc này.

Bầu không khí có chút quỷ dị.

Tô gia lão tổ các loại sáu cái Đại Đạo cảnh lão quái vật, đều ở nhìn Vương Bảo.

Chỉ có điều, lại không người ra tay.

Yên tĩnh nửa ngày.

Vương Bảo bất động thanh sắc nói rằng, “các vị tiền bối, nếu như không có chuyện gì, ta đi trước!”

Tô gia lão tổ cười lạnh nói, “đi? Chạy đi nơi đâu! Lão phu đắc ý nhất huyền tôn đều chết ở Cổ Thần Điện, ngươi muốn đi? Ngươi đi sao?”

Một cái Đại Đạo cảnh lão tổ nhạt âm thanh nói, “trước tiên đem truyền thừa giao ra đây đi!”

Sáu cái Đại Đạo cảnh dồn dập tỏa ra khí thế của chính mình, bức bách

Vương Bảo.

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, lạnh giọng nói, “một đám ngớ ngẩn! Các ngươi làm ta là cải thìa a? Ai cũng dám giẫm ta? Lão Bạch, còn không mau mau chóng hiện thân!”

Vừa dứt lời.

Kính Tượng Phân Thân phát động rồi.

Vừa xuất hiện, liền tỏa ra so với Tô gia lão tổ đám người, còn muốn khí thế mạnh mẽ.

Tô gia lão tổ đám người cả người chấn động, nhìn Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, ánh mắt nghiêm nghị.

Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân nhạt âm thanh nói, “chủ nhân, truyền thừa giao cho ta, ta đến bảo vệ, ngươi đi trước! Ta xem, bọn họ ai dám ngăn cản, bức cuống lên, ta liền đem bảo vật hủy diệt!”

Vương Bảo làm ra vẻ trang dạng gật gù, lấy ra chiếc hộp màu vàng óng, mở ra, bên trong chín giọt màu vàng óng hỗn huyết, trong nháy mắt hấp dẫn Tô gia lão tổ đám người ánh mắt.

Hồn Huyết toả ra kinh tâm động phách sức mạnh, đối với Tô gia lão tổ này các cường giả mà nói, cảm thụ càng sâu, bản năng cảm giác được, những này Hồn Huyết dù cho cho bọn họ một viên, cũng có thể làm cho thực lực của bọn họ, phát sinh biến hóa nghiêng trời!

Tô gia lão tổ bọn họ ánh mắt cuồng nhiệt, theo bản năng nuốt nước miếng, hận không thể lập tức đi chín giọt Hồn Huyết chiếm làm của riêng!

“Hừ!”

Vương Bảo bất mãn hừ nhẹ một tiếng, che lên hộp, cho Kính Tượng Phân Thân, Hồn Huyết ở Kính Tượng Phân Thân trên người qua một cái, đã chuyển đến hệ thống trong hòm item.: \

“Ta chờ ngươi về tộc!” Vương Bảo nhạt âm thanh nói, chính mình nhưng là xoay người, cất bước hướng về xa xa bước đi.

Kính Tượng Phân Thân vòng chéo tay, ngạo nghễ nhìn Tô gia lão tổ đám người.

Tô gia lão tổ bọn họ không có ngăn cản Vương Bảo rời đi.

Ngược lại bảo vật ở cái này thần bí Đại Đạo cảnh trong tay, Vương Bảo đối với bọn họ mà nói, có cũng được mà không có cũng được.

“Ngươi đến cùng là ai?” Tô gia lão tổ nhìn Kính Tượng Phân Thân, trầm giọng nói, “không nghĩ tới, Vực Ngoại Thần Cảnh vẫn còn có thứ bảy tôn Đại Đạo cảnh!”

Kính Tượng Phân Thân cười to nói, “đừng đoán, để cho các ngươi đoán, các ngươi cũng đoán không được, ta chủ nhà lai lịch, vượt quá các ngươi tưởng tượng, này cái gì Cổ Thần Điện truyền thừa, đối với ta chủ nhân mà nói, cũng không thể coi là món đồ gì, chủ yếu là vì cho chủ nhân rèn luyện mà thôi!”

Tô gia lão tổ đám người khóe miệng cuồng quất.

Vụ thảo!

Này thần bí Đại Đạo cảnh cường giả, một cái một cái chủ nhân, chẳng lẽ đúng là vừa nãy tiểu tử kia nô tài?

Nhường Đại Đạo cảnh làm nô tài?

Phốc ngươi muội, đây là nhà ai, như thế hổ so với?

Đại Đạo cảnh làm nô bộc, cái kia chủ nhân nhà đến thật lợi hại? Tô gia lão tổ các loại người không thể nào tưởng tượng được.

“Ngươi chết rồi huyền tôn đúng không?” Vương Bảo nhường Kính Tượng

Phân Thân nhìn về phía Tô gia lão tổ, trầm giọng nói.

Tô gia lão tổ sắc mặt khó coi, còn tưởng rằng Vương Bảo ở bóc hắn ngắn.

Nào có biết, sau một khắc, một cái chiếc hộp màu vàng óng, hóa thành một đoàn ánh vàng, thẳng đến Tô gia lão tổ mà đi.

"Vật này, ta chủ nhà, đều xem thường muốn! Cho các ngươi! Đạo hữu, ngươi chết rồi huyền tôn, nắm cơ hội a!"

Kính Tượng Phân Thân nói xong, thân thể liền biến mất không còn tăm hơi.

Cùng lúc đó.

Tô gia lão tổ phản ứng lại, hét lớn một tiếng, bóng người hóa thành lưu quang, thẳng đến chiếc hộp màu vàng óng mà đi.

Cái khác Đại Đạo cảnh lão tổ cũng là đồng thời phản ứng lại, thẳng đến chiếc hộp màu vàng óng.

Có điều cái kia chiếc hộp màu vàng óng vốn là đánh về phía Tô gia lão tổ, lão già trước một bước tới tay, lập tức thu hồi đến, cao giọng nói, "chư vị, đồ vật tới tay, chúng ta thương lượng lại phân, lão phu đi đầu một bước, sau đó sẽ liên lạc các ngươi!"

Vừa dứt lời, hắn thân thể bên trong, xuất hiện một đạo cổ phù, vỡ ra được trong nháy mắt, xông tới mở cái khác Đại Đạo cảnh lão tổ, chính mình nhưng là lóe lên một cái rồi biến mất.

Còn lại Đại Đạo cảnh lão tổ sắc mặt âm trầm đáng sợ, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập mắng to lên.

"Đáng chết!"

"Lão Tô không phải đồ vật a!"

"Hắn nếu dám ăn một mình, liền xong đời!"

“Liền nhìn hắn cho chúng ta một cái cái gì bàn giao, hanh...”

------oOo------

Chương 456: Truyền thừa Cổ Thần Hồn Huyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta cười đắc ý, ta cười đắc ý...”

Vương Bảo khẽ hát, đuổi nửa ngày đường, cuối cùng tìm tới một cái hư không trôi nổi to lớn tảng đá lớn.

Ở một chỗ ngóc ngách ngồi xuống, Vương Bảo nhìn trong hòm item chín giọt Cổ Thần Hồn Huyết, đem nhỏ nhất một viên lấy ra.

Này Hồn Huyết vừa xuất hiện, liền rõ ràng một luồng mạnh mẽ cực kỳ chập chờn, Vương Bảo hiện tại còn không biết Cổ Thần đến cùng là cái gì cấp bậc chủng tộc, thế nhưng tuyệt bức rất trâu bò là được rồi.

“Hi vọng vật siêu giá trị!”

Vương Bảo liếm môi một cái.

Hồn Huyết lối vào (vào miệng).

Trong chớp mắt, Vương Bảo trong cơ thể hết thảy thần nguyên đạo lực, cuồng bạo mà lên, hướng về Hồn Huyết bắn ra mà đi.

Hồn Huyết dường như một khối bọt biển, nhanh chóng hấp thu Vương Bảo sức mạnh trong cơ thể.

Ầm ầm ầm!

Vương Bảo thân thể bên trong truyền ra trầm thấp ong ong, thời gian trôi qua, chờ đến Hồn Huyết cơ hồ đem Vương Bảo hết thảy sức mạnh, đều hấp thu hầu như không còn, phụng dưỡng bắt đầu rồi.

Cuồn cuộn sức mạnh, từ Hồn Huyết bên trong bộc phát ra, hơn nữa, trong đó càng là pha từng sợi từng sợi kỳ diệu sợi vàng.

Vương Bảo thần hồn rung chuyển, trong ý thức, xuất hiện từng hình ảnh kinh thiên động địa hình ảnh.

"Ta thương Hạo, thế muốn trở thành Cổ Thần tộc mạnh mẽ nhất kiêu!"

Một đạo rống to, vang tận mây xanh.

Ở Vương Bảo ý thức, hắn nhìn thấy một cái kinh thiên người khổng lồ, thân thể Gundam (cao tới) mấy ngàn trượng, cất bước lao nhanh với đại địa trong lúc đó, núi sông rung động không ngớt.

Đây chính là Cổ Thần?

Vương Bảo hơi thất thần, tuy rằng chỉ là ý thức xem phim, thế nhưng hắn cũng có thể rõ ràng cảm nhận được cái này Cổ Thần mạnh mẽ!

So với cái gọi là Đại Đạo cảnh cường giả, mạnh mẽ đâu chỉ gấp trăm lần? Ngàn lần?

Ong ong ong.

Từng đạo từng đạo ảnh ảnh ở Vương Bảo đầu óc bốc lên, đó là Cổ Thần thương Hạo trải qua, mãi đến tận ảnh ảnh biến mất, Hồn Huyết cũng biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó, là ở Vương Bảo mi tâm, đản sinh ra một đạo không gian, ở này không gian bên trong, đầy rẫy màu vàng sức mạnh.

Đây là Cổ Thần lực lượng!

Cùng lúc đó, Vương Bảo thân thể, cũng đã bị Hồn Huyết bên trong Cổ Thần lực lượng, tăng lên tới thập phần mức độ biến thái!

Tay phải giơ lên.

Vương Bảo hít một hơi, theo bản năng vung ra một quyền!

Ầm ầm!

Một đạo sức mạnh sông dài, trực tiếp đem phía trước tảng đá lớn nhô ra đánh thành hư không, sau đó cả khối tảng đá lớn cũng căn bản không chịu nổi, triệt để nát tan.

Không gian rung động không ngớt.

Phảng phất đang kể cú đấm này mạnh mẽ!

"Cổ Thần thân thể! Tuy rằng không trọn vẹn, thế nhưng, thật là lợi hại!"

Vương Bảo âm thầm líu lưỡi.

Sau đó chính là mừng như điên.

Một giọt Cổ Thần Hồn Huyết, nhường thực lực của hắn tăng lên điên cuồng, vào giờ phút này Vương Bảo, đã có thể cùng Đại Đạo cảnh cường giả sánh vai.

Hơn nữa.

Vương Bảo còn có hai đại sát chiêu.

Một cái trong đó, chính là mi tâm Cổ Thần lực lượng, một khi xúc động, liền có thể tạm thời cường hóa Cổ Thần thân thể.

Một cái khác, chính là Cổ Thần bộ tộc truyền thừa thần thông, nát tinh chỉ tay!

"Thoải mái a!"

Vương Bảo đưa tay duỗi người, không có lại tiếp tục dung hợp Cổ Thần Hồn Huyết, đường muốn từng bước một đi, cơm muốn ăn từng miếng đạo lý, Vương Bảo vẫn là hiểu.

...

...

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo chạy số 90 Tinh vực mà đi, rất nhanh sẽ căn cứ tinh đồ, tiến vào số 90 Tinh vực địa giới.

Dọc theo con đường này rất quái, không có đụng tới một cái võ giả.

Đột nhiên.

Vương Bảo thần sắc hơi động, từ nhẫn chứa đồ lấy ra một đạo phù, này phù rõ ràng là Thẩm Huyền Minh đưa tin phù.

“Thẩm trưởng lão, với trưởng lão cùng Lý trưởng lão vì sao không liên lạc được? Bản tọa ở chỗ này, mau tới!”

Đưa tin bên trong có một đạo tinh đồ.

Vương Bảo hé mắt, cười âm hiểm một tiếng, lắc mình biến hóa, hóa thành Thẩm Huyền Minh dáng vẻ, thẳng đến tinh đồ vị trí mà đi.

Hơn nửa trời qua đi.

Ở Vương Bảo thu được tinh đồ vị trí nơi, một nhóm chín người, chính đang một chỗ hư không trên tảng đá lớn ngồi khoanh chân.

Trung ương nơi, là một cái hắc y tóc bạc ông lão, hai con mắt lộ ra huyết văn, giữa hai lông mày, mang theo nhàn nhạt sát khí.

Ở quanh người hắn, rõ ràng là đầy đủ chín vị Ngộ Đạo cảnh cường giả tối đỉnh.

Hắc y ông lão tóc trắng, chính là mới Huyết Khôi Tông thủ lĩnh, Mộ Dung

thiên tôn!

Vốn là, Mộ Dung thiên tôn là chuẩn bị chờ đến Vu Thông bọn họ tìm hiểu rõ ràng sau khi, trở lại Vực Ngoại Thần Cảnh, thế nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Vu Thông dĩ nhiên mất liên lạc, Lý Sơn cũng không liên lạc được, Thẩm Huyền Minh cũng là như thế, điều này làm cho Mộ Dung thiên tôn cảm thấy không bình thường, liền mang người tới rồi.

Đưa tin cho Vương Bảo ba người sau khi, Mộ Dung thiên tôn liền bắt đầu chờ đợi, là sống hay chết, hắn cần phải biết kết quả, dù sao cũng là Ngộ Đạo cảnh sức chiến đấu, không phải có thể dễ dàng buông tha bia đỡ đạn.

Đột nhiên.

Một lão giả đứng dậy, nhạt âm thanh nói, "thủ lĩnh, có người lại đây!"

Mộ Dung thiên tôn híp mắt nhìn tới, lông mày chính là vừa nhíu, chờ đến bóng người tới gần, Mộ Dung thiên tôn trầm giọng nói, "Thẩm trưởng lão! Với trưởng lão cùng Lý trưởng lão đây?"

Đến đương nhiên là Vương Bảo.

Nhìn Mộ Dung thiên tôn, Vương Bảo trên mặt lộ ra bi phẫn vẻ, "Run giọng" nói, "thủ lĩnh, với trưởng lão cùng Lý trưởng lão... Chết rồi..."

Mộ Dung thiên tôn ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, sát ý hiển lộ, gầm nhẹ nói, "chết rồi? Làm sao có khả năng? Ta rõ ràng cho hắn để lại một đạo Đại Đạo cảnh huyết khôi lỗi!"

Vương Bảo nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "thủ lĩnh, Đại Đạo cảnh huyết khôi lỗi, căn bản không phải là đối thủ a, bởi vì đối phương... Là đầy đủ sáu tôn Đại Đạo cảnh!"

"Cái gì?"

Mộ Dung thiên tôn sững sờ.

Còn lại ông lão cũng là sợ hãi trừng mắt.

Vương Bảo thán âm thanh nói, “bọn họ hình như là cái gì lánh đời gia tộc, trong đó có một cái, gọi Tô gia...”

Mộ Dung thiên tôn tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt trở nên khó coi cực kỳ, “Là Vực Ngoại Thần Cảnh sáu tổ? Các ngươi làm sao sẽ chọc cho đến bọn họ trên đầu?”

Đối với Vực Ngoại Thần Cảnh sáu cái Đại Đạo cảnh gia tộc, Mộ Dung thiên tôn rất rõ ràng, đã từng còn cùng Tô gia lão tổ, từng có một hồi tranh đấu.

Vương Bảo bắt đầu dao động, “Cái này, muốn từ Cổ Thần Điện nói tới, lại nói ngày đó ba người chúng ta chính đang đi tới số 90 Tinh vực, vạn vạn không ngờ tới...”

Vương Bảo miệng lưỡi lưu loát.

Nghe được Mộ Dung thiên tôn đám người sững sờ sững sờ.

Chờ Vương Bảo nói xong, Mộ Dung thiên tôn liền lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, hít vào một ngụm khí lạnh, nói rằng, “Cổ Thần Điện? Không nghĩ tới Cổ Thần Điện dĩ nhiên lần thứ hai xuất thế, đáng chết, Cổ Thần Điện tạo hóa, không phải chuyện nhỏ, Tô gia...”

Mộ Dung thiên tôn ánh mắt lập loè sát cơ.

Vương Bảo cười khổ nói, “thủ lĩnh, với trưởng lão cùng Lý trưởng lão lực chiến mà chết, ta nếu không phải là có một viên cổ phù dịch chuyển, cũng sẽ chết ở nơi đó, bọn họ quá bá đạo, ba người chúng ta, chỉ là nhìn, cũng không được, trực tiếp truy sát, quá làm người tức giận!”

“Hừ!”

Mộ Dung thiên tôn hừ lạnh một tiếng, nặn nặn nắm đấm, “Trước đây, bản tọa hay là còn đều bọn họ ba phần, thế nhưng hiện tại...”

“Thù này, tạm thời ghi nhớ, Thẩm trưởng lão, các ngươi tới Vực Ngoại Thần Cảnh khoảng thời gian này, có từng tra được cái gì chí bảo tin tức?”

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Nào có cái gì chí bảo, ta hoài nghi, đây là có người gây ra đến danh nghĩa!”

Mộ Dung thiên tôn cũng là lắc đầu một cái, nói rằng, “danh nghĩa không có khả năng lắm! Nhìn kỹ hẵng nói đi!”

Vừa dứt lời.

Xa xa thình lình kéo tới một đám người triều.

Mộ Dung thiên tôn lông mày hơi nhíu, bóng người lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở dòng người phía trước.

Vung tay lên, một đạo khủng bố cực kỳ bàn tay lớn màu đỏ ngòm, che đậy hư không, quay về dòng người, ngang dọc đập xuống.

Dòng người vang lên sợ hãi tiếng thét chói tai, sau đó tiêu diệt, cuối cùng, chỉ còn dư lại một người.

Đây là một người trung niên, run lẩy bẩy, sắc mặt trắng bệch, bị Mộ Dung thiên tôn cách không nắm lấy cái cổ, lôi lại đây.

“Tiền... Tiền bối... Tiền bối tha mạng a!” Người trung niên kia run rẩy mở miệng.

Mộ Dung thiên tôn lạnh giọng nói, “đã xảy ra chuyện gì? Các ngươi như thế cấp thiết chạy đi?”

Người trung niên nuốt ngụm nước bọt, không dám ẩn giấu, nói rằng, “tiền bối, tông môn đưa tin, phát hiện chí bảo Tinh Thần, bây giờ các tông đều đang đi tới nơi đó, chuẩn bị cướp giật tạo hóa!”

“Ồ?”

Mộ Dung thiên tôn nở nụ cười, ánh mắt màu máu tràn ngập, trên cánh tay thình lình xuất hiện từng đạo từng đạo tơ máu, theo người trung niên cái cổ, lan tràn toàn thân.

Người trung niên sợ hãi cực kỳ kêu to lên, xin tha vô dụng, liền đổi thành chửi bới, có điều dần dần, tiếng nói của hắn càng ngày càng thấp, cuối cùng, ánh mắt trở nên cực kỳ dại ra, phảng phất The Walking Dead.

"Dẫn đường!" Mộ Dung thiên tôn lạnh lùng nói.

"Vâng, chủ nhân!" Người trung niên thình lình cung kính cúi đầu, sau đó, hướng về phía trước bước đi.

Mộ Dung thiên tôn nhìn Vương Bảo cùng một đám Huyết Khôi Tông ông lão, nhạt âm thanh nói, "lên đường đi, lần này nếu có thể được một cái báu vật, chúng ta lật đổ chín vực liền thêm một phần sức lực! Đi!"

Ầm ầm!

Một đám lão già khí thế như cầu vồng, cấp tốc đuổi tới.

Vương Bảo ở giữa bọn họ, cảm thấy lần này khả năng phải lớn hơn phát một bút.

Không nói cái khác.

Chỉ là Huyết Khôi Tông thủ lĩnh cộng thêm những lão già này, cái kia được EXP chính là gạch thẳng.

...

...

Dạ Trường Không kỳ ngộ nơi.

Vào giờ phút này, đã phát sinh biến hóa nghiêng trời.

Đại địa sụp đổ, lộ ra một tấm to lớn mặt người địa hình, mặt người miệng là một tấm không u cửa động, lúc này, rất nhiều võ giả đều ở trên hư không phía trên, nghiêm nghị nhìn cái miệng đó ba cửa động.

Bốn phía.

Không ngừng có võ giả đến đây.

Đạo đạo hơi thở mạnh mẽ lưu chuyển, lẫn nhau đối chọi gay gắt.

Cửa động nơi, tràn ngập một luồng hắc khí tà khí, trước có võ giả muốn đi vào, thế nhưng, nhưng trong nháy mắt kêu thảm thiết, hóa thành một than xương khô, cho tới không người dám động.

Dần dần mà.

Có đại tông lão tổ đến.

Đồng thời càng ngày càng nhiều.

Đoàn người hội tụ, bầu không khí trở nên càng thêm túc sát, tạo hóa đang ở trước mắt, đại gia đều là đối thủ cạnh tranh, một ít ngày xưa có khoảng cách, càng là cừu hận nhìn nhau.

Ầm!

Hư không xa xa, một đạo màu máu lưu quang hiện lên, trong nháy mắt, phảng phất một con kinh thế cự thú giống như, ầm ầm mà tới.

Rất nhiều đại tông lão tổ cả người rung mạnh, con ngươi co rút nhanh, cái kia tinh lực kinh thiên, tới gần sau khi mới thu lại, hóa thành đoàn người.

Nhìn phía trước nhất Mộ Dung thiên tôn.

Một ít đại tông lão tổ sắc mặt nghiêm túc, lòng cảnh giác nổi lên.

Vương Bảo ở Mộ Dung thiên tôn bọn họ phía sau một bên đứng, ánh mắt nhìn quét một chút, đột nhiên truyền âm nói, “thủ lĩnh, cơ hội tốt a, một lưới bắt hết?”

Mộ Dung thiên tôn truyền âm nói, “một lưới bắt hết? Ngây thơ! Ngươi là không biết, những này đại tông đại tộc gốc gác, mỗi người bọn họ trong lịch sử hết thảy Đại Đạo cảnh phi thăng trước, đều sẽ lưu lại một tia đại đạo lực lượng, qua nhiều năm như thế, trong thời gian ngắn, bọn họ có thể bùng nổ ra Đại Đạo cảnh thực lực! Không thể khinh thường!”

Vương Bảo hơi sững sờ.

Có sao?

Còn tích lũy đại đạo lực lượng đây.

Thiên Lôi lão tổ cái kia hàng, căn bản vô dụng a!

Bầu không khí trầm mặc như trước, dù cho Mộ Dung thiên tôn, nhường chư vị lão tổ kiêng kỵ, nhưng là, vẫn là không người động.

Mộ Dung thiên tôn nhìn quét một chút miệng cửa động, bỗng nhiên phát sinh một đạo cười lạnh, sau một khắc, cánh tay vung ra, từng đạo từng đạo bóng người màu đỏ ngòm xuất hiện, tới gần cửa động sau khi, liền ầm ầm tự bạo!

Ầm ầm ầm nổ tung thanh âm truyền vang thời điểm.

Quay chung quanh miệng cửa động tà khí, tiêu tan hết sạch.

Đông đảo cường giả hít vào một ngụm khí lạnh.

Khe nằm!

Này rất sao là cái cái gì?

Vừa nãy cái kia cỗ tự bạo lực lượng, có thể so với vài tôn Ngộ Đạo cảnh

cùng đánh, dễ dàng như vậy liền tự bạo, ngươi làm Ngộ Đạo cảnh là rau cải trắng a?

Mà Mộ Dung thiên tôn nhưng là khẽ cười một tiếng, hất tay nhằm phía cửa động.

Huyết Khôi Tông lão gia hoả nhóm dồn dập đuổi tới, Vương Bảo theo lớn lưu cũng đi theo.

Còn lại đại tông lão tổ vừa nhìn, nhất thời không kiêng dè nữa, tranh nhau chen lấn nhằm phía cửa động.

Mộ Dung thiên tôn ở phía trước nhất.

Cũng không lâu lắm, trước mắt tầm nhìn liền trở nên cực kỳ trống trải, mọi người tựa hồ xuất hiện ở một toà hố to bên cạnh, mà phóng tầm mắt nhìn, đó là lít nha lít nhít thi thể.

Mộ Dung thiên tôn kinh ngạc đến ngây người.

Còn lại Huyết Khôi Tông lão gia hoả, cũng là mộng bức.

Ở lại một hồi, một đám lão già, tinh thần, phảng phất ăn đại bổ hoàn bình thường, kích động cả người run rẩy.

Mộ Dung thiên tôn run giọng nói, “Thần Thi? Nhiều như vậy? Xem cái kia xương sắc, dĩ nhiên có nhiều như vậy Đại Đạo cảnh Thần Thi! Chúng ta... Phát đạt!”

Một cái Huyết Khôi Tông trưởng lão run lập cập nói rằng, “như... Nếu như có thể toàn bộ luyện chế ra thi khôi... Má ơi...”

Ngẫm lại liền lòng say a!

Huyết Khôi Tông, không chỉ có có thể luyện chế huyết khôi lỗi, thi khôi cũng là một đại bí pháp, đặc biệt là cường giả thi khôi, thậm chí có thể phục hồi như cũ tiền thân gần bảy thành chiến lực!

Mà trước mắt nhiều như vậy Đại Đạo cảnh thi thể, nếu như đều luyện chế thành thi khôi, đừng nói bảy phần mười sức chiến đấu, coi như là năm phần mười, cũng đủ để cho Huyết Khôi Tông, quét ngang chín vực.

“Mau mau thu!”

Mộ Dung thiên tôn hét lớn một tiếng, hướng về phía dưới phóng đi.

Còn lại Huyết Khôi Tông ông lão, hóa thành lưu quang, đánh về phía bốn phương tám hướng.

Vương Bảo không có hứng thú chơi thi thể, có điều, vì để tránh cho hoài nghi, cũng là chậm rì rì bay về phía một phương hướng.

Mà lúc này.

Còn lại rất nhiều cường giả, rốt cục tới rồi.

Nhìn thấy trong hố lớn Thần Thi, từng cái từng cái lộ ra kinh hãi vẻ.

“Nhiều như vậy Thần Thi?”

“Nơi này chẳng lẽ là cổ chiến trường?”

“Chết rồi nhiều cường giả như vậy, nơi này đến cùng phát sinh cái gì?”

“Đại Đạo cảnh thi thể? Ta trời, nhiều như vậy?”

“Đại gia mau nhìn, cái kia thần bí thế lực bọn họ đang làm gì? Thu thập thi thể?”

“Khe nằm, ngươi ngốc a, Thần Thi lên khẳng định có di vật, này đều là thượng cổ chi bảo, khẳng định có giá trị liên thành!”

Âm thanh một tĩnh.

Một đám lão già mang theo từng người người, cũng dồn dập nhằm phía Thần Thi nhóm.

Nhưng mà.

Không người chú ý tới, vào giờ phút này, ở hố sâu đối diện, một người thanh niên, bóng người tái hiện ra.

Nhìn ở Thần Thi trong hố sâu cướp giật rất nhiều cường giả, thanh niên mi tâm, lập loè một vệt màu đen liệt diễm dấu ấn, khóe miệng lộ ra âm hiểm cười vẻ, đột nhiên đưa tay, quay về hố sâu đột nhiên nhấn một cái!

Ầm ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang, vang lên.

Cùng lúc đó, mười tám Root dài đến mười mấy trượng khô lâu trụ từ hố sâu bốn phương tám hướng vụt lên từ mặt đất.

Một đạo không cách nào hình dung trấn phong lực lượng, bao phủ hố sâu.

Chính đang trong hố sâu rất nhiều cường giả kinh ngạc đến ngây người.

Dù cho là Mộ Dung thiên tôn mấy cái, cũng là dừng dưới động tác trên tay, ngơ ngác nhìn trên không hư huyễn màn ánh sáng.

Khôn kể trấn phong lực lượng, mang theo nhàn nhạt tà khí, ở trong trận pháp xoay tròn, thời gian trong chớp mắt, thì có hơn trăm cái tu vi không cao người trẻ tuổi hét thảm ngã xuống đất, trong cơ thể sinh cơ thình lình biến mất không thấy hình bóng.

Thanh niên trực tiếp đứng ở hố sâu biên giới, lộ ra bóng người.

Hắn, thình lình chính là Dạ Trường Không.

Mọi người chú ý tới hắn, Vương Bảo cũng nhìn thấy hắn, nhìn Dạ Trường Không, Vương Bảo không khỏi khóe miệng co quặp.

Ngươi muội.

Hàng này dĩ nhiên bật nhảy tới nơi này, xem tình huống này, đây là muốn trình diễn vương giả trở về a!

“Ha ha ha, nếu đều đến rồi, vậy thì không cần đi, hóa thành chủ nhân chất dinh dưỡng đi...”

Dạ Trường Không vẻ thần kinh âm hiểm cười.

Mộ Dung thiên tôn ánh mắt chớp qua một vệt sát cơ, quát lạnh một tiếng, đột nhiên phất tay, trong phút chốc, hai đạo kinh thiên động địa bóng người, bốc lên, rõ ràng là hai vị Đại Đạo cảnh huyết khôi lỗi.

Quyền quang lấp loé!

Trực tiếp đánh vào trấn phong màn ánh sáng bên trên.

Nhưng mà, màn ánh sáng thình lình vẫn không nhúc nhích, liền một tia gợn sóng, đều không có nhô ra.

Mộ Dung thiên tôn sắc mặt hoàn toàn thay đổi, con ngươi co rút nhanh.

Dạ Trường Không lười biếng nói rằng, “đừng phí công vô ích, đây chính là chủ nhân tự nghĩ ra xương trắng giới trận, gặp mạnh thì lại mạnh, các ngươi... Chết chắc rồi, không có ai...”

Dạ Trường Không đang nói chuyện đây, chính trang bức đây, chính hưởng thụ người chưởng khống thoải mái cảm giác đây, cái nào ngờ tới, vào giờ phút này, một bóng người lên không.

Sau đó.

Trấn phong màn trời xuất hiện một cái chỗ trống, người kia xuyên thấu qua trấn phong màn trời, xa xa nhìn về phía Dạ Trường Không, miệng hơi cười, ánh mắt ý tứ sâu xa.

Dạ Trường Không bối rối, âm thanh đứng ở nơi đó, nhìn phá phong mà ra Vương Bảo, kinh hãi một câu nói không nói ra được...

------oOo------

Chương 457: Ta là loại kia làm phản người sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“U a, Dạ đại thiếu, lâu không gặp a!”

Vương Bảo cười ha ha nhìn Dạ Trường Không.

Dạ Trường Không trong nháy mắt kinh sợ.

Cực kỳ kinh hãi nhìn Vương Bảo.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Dạ đại thiếu?

Hắn làm sao sẽ gọi ta Dạ đại thiếu?

Hắn lẽ nào nhận thức ta?

Này không thể a!

Ta rất sao trước chỉ là Cửu Vực Hải tiểu Thiên kiêu một con, ở đây đều là cao thủ, ai có thể biết hắn?

Thế nhưng.

Này Dạ đại thiếu ba chữ nhưng là chân thực ở nói cho Dạ Trường Không, hắn bại lộ!

Nếu như bởi vì hắn mà lần thứ hai liên lụy Dạ gia, hắn vạn tử khó thứ.

Vì lẽ đó.

Dạ Trường Không lập tức lớn tiếng lớn quát, “Tiểu bối? Cái gì Dạ đại thiếu? Bản tọa tên là huyết Kaidou quân, chớ có ăn nói linh tinh, nay chính là giờ chết của ngươi!”

Vừa dứt lời.

Dạ Trường Không hai tay bấm ấn, trực tiếp quay về hư không đột nhiên nhấn một cái, vừa nhấc!

Ầm ầm!

Chính đang phong giới trong trận Mộ Dung thiên tôn các cao thủ, dồn dập ngơ ngác biến sắc, chỉ cảm thấy sức mạnh trong cơ thể, mức độ lớn bị lấy ra, trong lúc nhất thời trong lòng lạnh lẽo.

Mà Dạ Trường Không.

Vào giờ phút này, nhưng là tay cầm kinh thế lực lượng!

Hắn vô cùng đắc ý, lại vô cùng kích động nhìn Vương Bảo, trong giây lát này, hắn suýt chút nữa rơi lệ!

Chủ nhân nói đều là đúng.

Chủ nhân ném cho hắn đều là trâu bò.

Chủ nhân cũng quá nổ, phải biết, trước hắn chỉ là Âm Hư thần cảnh tiểu tu a, thế nhưng hiện tại đây? Chỉ dựa vào này phong giới trận lấy ra lực lượng, hắn có thể khống chế đến Đại Đạo cảnh lực lượng!

Tốt rộng sợ! Thủ phát:

“Ha ha ha, chết...”

Dạ Trường Không bàn tay lớn vung một cái, trong chớp mắt, vô tận bàng bạc lực lượng, như là dãy núi khuynh đảo, khí thế kinh khủng, không ngừng về phía trước, kinh thiên động địa, nguồn sức mạnh này thập phần thuần

túy, chính là lực cực hạn, nhanh chóng hướng về Vương Bảo bao phủ tới!

Vương Bảo thần sắc hơi động.

Vừa vặn nghiệm chứng một hồi Cổ Thần thân thể chỗ cường đại, căn bản chưa động.

Chỉ là chỗ mi tâm, Cổ Thần lực lượng chậm rãi chảy ra, nhanh chóng dung nhập vào thân thể bên trong, một luồng không nhìn thấy sức mạnh khí tức vỡ bờ hư không, ở Vương Bảo dưới da, nói đạo kim sắc Cổ Thần lực lượng, ẩn chứa khủng bố cực kỳ sức mạnh lưu chuyển.

Ầm!

Dạ Trường Không đánh ra đến sức mạnh phảng phất thuỷ triều bình thường, bắt đầu giội rửa Vương Bảo thân thể.

Nhìn thấy Vương Bảo động cũng không động, Dạ Trường Không mừng như điên cực kỳ, còn tưởng rằng Vương Bảo chết chắc rồi, cười lạnh nói, “không nghĩ tới, là cái chày gỗ, thực sự là muốn chết a...”

Chỉ là.

Chỉ chốc lát sau.

Dạ Trường Không mộng bức.

Nhìn thấy Vương Bảo từng bước một từ sức mạnh thuỷ triều bên trong đi ra, không mất một sợi tóc dáng vẻ, Dạ Trường Không hít vào một ngụm khí lạnh, bắt đầu hoảng sợ.

Vương Bảo híp mắt, từng bước từng bước hướng đi Dạ Trường Không.

Dạ Trường Không ánh mắt càng ngày càng hoảng sợ, run giọng nói, “ngươi... Ngươi dĩ nhiên... Ngươi đừng tới đây, ta cảnh cáo ngươi, ta...”

Vèo.: \

Hắn xoay người liền chạy!

Nhưng mà hắn chạy trốn tốc độ, lại há có thể cùng Vương Bảo cùng sánh vai? Trên bản chất, hắn mới chỉ là một cái Âm Hư thần cảnh tiểu tu mà thôi.

Rất nhanh, Vương Bảo liền đuổi tới phía sau hắn, phảng phất nhấc lên một cái con gà con bình thường, cầm lấy Dạ Trường Không cái cổ nâng lên.

Dạ Trường Không đá hai chân, hai tay chụp vào Vương Bảo tay, rống to nói, "ngươi muốn làm gì? Ta cho ngươi biết, ta chủ nhà chính là Hợp Đạo cảnh đại năng, một đầu ngón tay đều có thể đem ngươi ép thành cặn bả, ngươi tốt nhất... Khụ khụ khụ..."

Vương Bảo trên tay dùng sức.

Dạ Trường Không liền nói không ra lời, đỏ mặt.

Vương Bảo đem Dạ Trường Không ngược lại, vẫn cứ nắm bắt cổ của hắn, bình tĩnh hỏi, "Dạ đại thiếu, đây là chơi cái nào vừa ra a? Phía dưới trận pháp này lại là cái gì quỷ? Còn có chủ nhân của ngươi, ngươi dĩ nhiên không hạn cuối nhận chủ? Này không phải là ngươi Dạ đại thiếu tác phong a!"

Dạ Trường Không vẻ mặt ngơ ngác.

Vì cái gì?

Vì cái gì cái này hàng, ta cảm giác quen thuộc như thế?

Làm sao càng cảm giác càng như là...

Cái kia sát tinh!

Cái kia hố hàng!

Cái kia đại âm tất?

“Nói mau, không phải vậy, chết!”

Vương Bảo trên tay lần thứ hai dùng sức, Dạ Trường Không hô hấp đình trệ, ánh mắt lộ ra vô tận sợ hãi, đánh Vương Bảo tay, Vương Bảo thoáng buông lỏng, Dạ Trường Không liền run giọng nói, “tiền... Tiền bối, tiền bối tha mạng a! Này xương trắng phong giới trận chính là chủ nhân mượn thân thể ta bày xuống, Đại Đạo cảnh cao thủ tiến vào bên trong, cũng sẽ bị phong cấm!”

“Sức mạnh của bọn họ, sẽ bị lấy ra, cuối cùng hòa vào người ta!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Hắn cho ngươi lớn như vậy chỗ tốt, muốn cho ngươi làm gì?”

Dạ Trường Không lắc đầu một cái.

Vương Bảo trừng mắt lên, “Yêu, còn đang giãy dụa đúng không? Xem ra, ngươi là không xong quan tài, phi phi, không tiến vào quan tài không rơi lệ a!”

Dạ Trường Không được kêu là một cái oan ức a.

Hắn là thật không biết.

Chỉ được cầu xin nói, “tiền bối, ta xin thề, ta thật không biết chủ nhân muốn làm gì? Ta chỉ biết là, hắn cần linh hồn của ta, tiền bối, cầu ngươi buông tha ta!”

Vương Bảo nhẹ buông tay.

Dạ Trường Không miễn cưỡng duy trì thân thể không xong hư không, sắc mặt trở nên trắng bệch, vuốt cái cổ, co đầu, không dám cùng Vương Bảo đối diện.

“Ngươi chủ nhân hiện tại ở đâu?” Vương Bảo hỏi.

Dạ Trường Không có chút do dự, thế nhưng vừa nhìn Vương Bảo vẻ mặt, cái kia tia do dự liền không cánh mà bay, mau mau nói rằng, “tiền bối, ta mang ngài đi!”

“Đi!”

Vương Bảo gật gù.

Dạ Trường Không đàng hoàng xoay người, hướng về phía sau mà đi.

Vương Bảo đang muốn đuổi tới.

Có điều nhưng vào lúc này, chính đang xương trắng phong giới trận bên trong Mộ Dung thiên tôn, đột nhiên cao giọng nói, “Thẩm trưởng lão, không cho hắn đem chúng ta thả ra ngoài, càng chờ khi nào?”

Vương Bảo cũng không quay đầu lại vung vung tay, “Yên chí, các ngươi trước tiên ở lại đánh đánh đấu địa chủ cái gì, ta quay đầu lại trở lại chửng cứu các ngươi!”

Nói liền không còn bóng.

Chính đang xương trắng phong giới trận bên trong mọi người, hai mặt nhìn nhau.

Mà Mộ Dung thiên tôn, nhưng là sắc mặt âm trầm đáng sợ, nắm đấm nắm chặt, sức mạnh kinh khủng rung động phía dưới không ít hài cốt đều là biến thành tro bụi.

Một cái Huyết Khôi Tông ông lão sắc mặt khó coi nói rằng, “thủ lĩnh, Thẩm trưởng lão, không đúng!”

Mộ Dung thiên tôn không lên tiếng.

Hắn đương nhiên biết Thẩm Huyền Minh không đúng.

Thẩm Huyền Minh có như thế trâu bò sao?

Tuyệt bức không thể a!

Vừa nãy vậy cũng là đại đạo một đòn, cái kia Thẩm Huyền Minh một giọt máu đều không chảy ra.

Này rất sao liền không phải Thẩm Huyền Minh có thể đuổi ra sự tình a!

Chỉ là.

Không phải Thẩm Huyền Minh, tên kia thì là người nào?

Hơn nữa.

Nói đi nói lại...

Làm sao càng ngày càng cảm giác, mình bị hố cơ chứ?

Chính đang cái kia nghĩ tâm sự đây, đột nhiên, hố sâu biên giới, Vương Bảo thình lình lộ đầu, ánh mắt thật lòng nhìn Mộ Dung thiên tôn, trầm giọng nói, "thủ lĩnh yên tâm, ta đi giải quyết phiền phức, cứu trở về cứu ngươi, đừng tưởng rằng ta lão Thẩm làm phản!"

"Ta là loại kia làm phản người sao? Đúng không? Ta đối với Huyết Khôi Tông, nhưng là trung thành tuyệt đối!"

"Huyết Khôi Tông cố lên! Huyết Khôi Tông tất thắng! Nhất thống chín vực, huyết khôi che trời! Nha ư!"

Ánh mắt mang theo thành kính, Vương Bảo ba ba nhắc tới một câu khẩu hiệu, bóng người hoàn toàn biến mất rơi mất.

Mà lúc này.

Trong hố sâu, nghe được cả tiếng kim rơi.

Mộ Dung thiên tôn thân thể cứng ngắc đứng ở nơi đó.

Cái khác Huyết Khôi Tông trưởng lão, sắc mặt trở nên vặn vẹo, run rẩy hơi cúi đầu.

Bốn phía.

Đó là từng đạo từng đạo sợ hãi, sát ý tràn ngập, sự thù hận vô hạn ánh mắt.

Cũng không lâu lắm.

Từng cái từng cái đại tông đại tộc lão tổ, bắt đầu yên lặng Tâm Hữu Linh Tê lẫn nhau tới gần, nguyên bản tứ tán đám người, trở thành một đoàn, lạnh lùng nhìn Mộ Dung thiên tôn đám người.

Mộ Dung thiên tôn khẽ thở dài, khẽ ngẩng đầu, nhìn một chút phía trên, khóe miệng co giật.

Được rồi, cái kia không phải ảo giác, lão tử, thật rất sao bị người hãm hại...

------oOo------

Chương 458: A... Thật là thơm

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Dạ đại thiếu, ngươi không ở Thiên Huyền vực ở lại, chạy thế nào này đến rồi?” Vương Bảo theo Dạ Trường Không hướng về nơi sâu xa đi, thuận miệng hỏi.

Dạ Trường Không vẻ mặt đau khổ, cúi đầu ủ rũ nói rằng, “tiền bối, ta cũng là có nỗi khổ tâm trong lòng, thực không dám giấu giếm, vãn bối có một mối thù lớn người, người này tội ác tày trời, đê tiện vô liêm sỉ, ám hại cho ta, liên đới gia tộc ta đều bị liên lụy, không thể làm gì bên dưới, ta mới đến Vực Ngoại Thần Cảnh, tìm kiếm tạo hóa!”

“Ồ? Đại cừu nhân? Bao lớn cừu?” Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Dạ Trường Không.

“Thù không đợi trời chung!!” Dạ Trường Không nghiến răng nghiến lợi.

“Đối phương tội ác tày trời?”

“Không sai!”

“Đê tiện vô liêm sỉ?”

“Đâu chỉ, quả thực là đến cực hạn!”

“Ha ha ha, Dạ đại thiếu a, ta có ngươi nói như vậy xấu sao? Ta sao không biết đây?”

Dạ Trường Không dừng lại.

Thân thể cứng ngắc, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi, máy móc quay đầu, nhìn về phía phía sau.

Sau đó hắn liền nhìn thấy một tấm quen thuộc cực kỳ mặt.

Không phải Vương Bảo là ai?

“Là ngươi...”

Dạ Trường Không bản năng kêu to, phản ứng lại, hắn tuyến lệ vỡ.

Phốc ngươi muội!

Là hắn!

Tấm này hồn khiên mộng nhiễu (vô cùng nhớ nhung) mặt a!

Nằm mơ thời điểm, Dạ Trường Không quay về khuôn mặt này, sớm không biết chém qua mấy đao!

Run rẩy cực kỳ nhìn Vương Bảo, Dạ Trường Không trên mặt vẻ mặt, đã là sinh không thể luyến.

Vào giờ phút này.

Dạ Trường Không cảm thấy lão thiên gia chính là coi hắn là thành một cái món đồ chơi, tùy tiện đùa bỡn.

“Hừ, nói ta tội ác tày trời, ta đê tiện vô liêm sỉ? Dạ đại thiếu, ngươi lá gan, quá lớn a, là gần nhất có chủ nhân chỗ dựa, chính mình nhẹ nhàng, vẫn cảm thấy ta chuỳ (nện) Ca lão, nâng không động đao?”

Vương Bảo cười lạnh nhìn Dạ Trường Không.

Dạ Trường Không không nói gì ngưng nghẹn.

“Được rồi, đừng thương tâm, này đều là mệnh a, đúng không? Ngươi đây, liền đàng hoàng, ta đây, vẫn có dung người chi lượng, trước không giết ngươi, có thể lần này, còn sẽ bỏ qua cho ngươi, đi, mau dẫn đường!”

Vương Bảo vỗ vỗ Dạ Trường Không vai cười nhạt nói.

https://t r uyencuatui.net/ Dạ Trường Không ánh mắt dại ra, bản năng đi về phía trước.

Chỉ là.

Bước tiến càng chạy càng mạnh mẽ, phảng phất, muốn ở mỗi một bước, đem toàn thân sức mạnh, đều xuất ra giống như.

Dạ Trường Không cảm thấy, tính mạng của chính mình, đã có thể dùng bước mấy đến đếm ngược.

Nhiều đi một bước, liền thiếu một bước a!

Thiên sát, lão tử làm sao sẽ như vậy khổ rồi, Thương Thiên a đại địa a, lão tử đến cùng là trộm nhà ai món ăn, vẫn là cạy nhà ai khóa? Vận may này rất quá rất sao chênh lệch chứ?

...

...

Dần dần mà.

Dạ Trường Không mang theo Vương Bảo, đi tới một tòa thật to tế đàn bên cạnh.

Dạ Trường Không chỉ vào tế đàn, vẻ mặt ngây ngô nói rằng, “chuỳ (nện)... Chùy gia, đây chính là chủ nhân vị trí nơi, ta cũng không biết hắn ở đâu, có điều hắn chính là ở này trong tế đàn phát ra âm thanh!”

Vương Bảo vòng quanh tế đàn xoay chuyển nửa vòng, hé mắt, lập tức nhường hệ thống quét hình.

“Triệu hoán trận?”

Hệ thống nói đây là triệu hoán trận, vậy này nhất định phải là triệu hoán trận, Vương Bảo sờ sờ cằm, tự nhủ, "Đây là chuẩn bị vượt giới a, không đúng, xem dáng dấp như vậy, hẳn là bị phong ấn, tu vi Hợp Đạo cảnh, Đại Đạo thần cảnh sau khi, chính là Hợp Đạo, lão già này rất trâu bò a!"

Trầm tư nửa ngày.

Vương Bảo đối với Dạ Trường Không nói rằng, "Dạ đại thiếu, ngươi liên lạc một chút ngươi chủ nhân!"

Dạ Trường Không cả người run run một cái, run giọng nói, "Chùy gia, chủ nhân nếu là giáng lâm, nhìn thấy ngươi, nhất định sẽ trách phạt cho ta, huống hồ, Chùy gia ngài đây là đang tìm cái chết a, chủ nhân sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

"Ngươi không cần lo lắng cho ta, vẫn là lo lắng chính ngươi đi, ngươi không phải hận ta hận đến phát điên sao? Cái kia còn chờ cái gì? Đây chính là cơ hội a!" Vương Bảo cười nói. Thủ phát:

Dạ Trường Không cả người co giật.

Hắn là rất muốn làm thịt Vương Bảo, nằm mộng cũng muốn, nhưng là, hắn cũng không muốn liền như thế chết a, nếu như có thể báo thù còn có thể sống, vậy thì vẹn toàn đôi bên.

"Ngươi có thể cần nghĩ kĩ..." Vương Bảo uy hiếp nói.

Dạ Trường Không tuyến lệ lại là đau xót, hít sâu một hơi, yên lặng tiến lên, quỳ sát xuống sau khi, miệng lẩm bẩm, mà cái kia nguyên bản bình tĩnh tế đàn, đột nhiên ánh sáng tăng mạnh!

Sau một khắc, một cái bóng mờ xuất hiện ở trên tế đàn, đó là một cái thú ảnh, phảng phất bạch tuộc, thanh âm lạnh lùng, vang lên theo, "Triệu hoán bản tọa, nhưng là hoàn thành kế hoạch? Hả?"

Tựa hồ là phát hiện Vương Bảo.

Cái kia bạch tuộc bóng mờ không ngừng lay động, thanh âm phẫn nộ cũng giống như Thiên Lôi bình thường, cuồn cuộn mà ra, “Ngươi lại dám mang người ngoài tới nơi này, ngươi... Ngươi suýt nữa hỏng rồi bản tọa đại sự...”

Vừa dứt lời!

Một đạo khe nứt to lớn xuất hiện ở trên tế đàn.

Cùng lúc đó, một con cực kỳ dữ tợn xúc tu, từ trong cái khe, chậm rãi duỗi ra.

Sức mạnh kinh khủng sóng khí, không ngừng xoay quanh tứ tán, con kia xúc tu bên trên, trải rộng màu đỏ sậm hoa văn, phảng phất một loại phong ấn, đang không ngừng lôi kéo xúc tu, cấm vết nứt nơi sâu xa sinh vật phá phong mà ra.

Mà cái kia xúc tu mũi nhọn, lúc này ánh sáng tăng mạnh, bạch tuộc bóng mờ rung chuyển, âm lãnh âm thanh truyền vang, “Hạng giun dế, vừa vặn cho bản tọa bổ một chút...”

Vèo!

Một tia sáng trắng, hướng về Vương Bảo chạy tới.

Mà này đạo nhìn như ánh sáng bạch quang, lúc này lại dường như một cái kinh thế chi kiếm, hư không không ngừng xuất hiện mạng nhện giống như vết rạn nứt, nhanh như tia chớp kéo tới.

Trong chớp mắt.

Vương Bảo ưỡn ngực, ngẩng đầu, bước chân một chuyển, một tay giương ra...

Đùng!

Một phát bắt được Dạ Trường Không cái cổ, nhanh chóng che ở trước người mình.

Dạ Trường Không bối rối.

Mắt thấy bạch quang liền muốn đâm thủng chính mình, tâm hồn lạnh lẽo, sắc mặt như tro tàn!

Có điều, cái kia xúc tu lúc này một cái đung đưa, bạch quang liền trực tiếp tiêu tan.

Bạch tuộc nổi giận, rít gào nói, "vô liêm sỉ tiểu bối!"

Vương Bảo trốn ở Dạ Trường Không phía sau, thản nhiên nói, "ta cái này gọi là trảo T có hiểu hay không? Như thế xứng chức MT, không cần nhiều đáng tiếc? Ta nói tiểu Bát a, ngươi cũng chớ gấp phiền, chúng ta có chuyện cố gắng nói!"

Bạch tuộc khó có thể tin, "Ngươi... Ngươi xưng hô bản tọa cái gì?"

"Tiểu Bát a! Làm gì? Không êm tai a? Vậy nếu không gọi tiểu trảo? Ta cũng không đáng kể, ngươi tùy ý!" Vương Bảo cười nói.

Bạch tuộc khí đều muốn bạo, "Đáng ghét, đáng ghét! Dạ Trường Không, bản tọa ban tặng ngươi xương trắng phong giới trận, là làm được việc gì? Ngươi làm sao có thể đem hắn mang tới?"

Dạ Trường Không run giọng nói, "chủ nhân, này khá tốt ta a, hắn không nhìn phong giới trận, ta không phải là đối thủ của hắn!"

"Đáng chết!"

Bạch tuộc xúc tu không ngừng đung đưa, mà cái kia màu đỏ sậm hoa văn, nhưng là ánh sáng càng ngày càng mạnh.

Cũng nhưng vào lúc này.

Dạ Trường Không phía sau, một đạo cực hạn ánh kiếm hiện ra, một kiếm hàn quang, qua lại hư không, trong nháy mắt liền xuất hiện ở vết nứt bên

cạnh.

Cùng lúc đó.

Chính đang Dạ Trường Không phía sau Vương Bảo, đột nhiên một điểm mi tâm.

Trong chớp mắt, một luồng không cách nào hình dung khủng bố lực lượng, lan tràn mà ra, thao thao bất tuyệt cỗ thần lực lượng, co rút lại thành một đạo cực hạn sức mạnh điểm sáng, theo Vương Bảo điểm ra, ầm ầm bạo phát.

Ánh kiếm đầu tiên chiến tích!

Một kiếm rơi, cái kia to lớn xúc tu thình lình bị xé rách, sâu trong hư không vang lên một đạo thê thảm đến cực điểm rít gào.

Mà Vương Bảo dùng đến Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông bí pháp nát tinh chỉ, liên đới kiếm gỗ lực lượng, đem xúc tu triệt để từ vết nứt xử trảm đoạn!

Lạch cạch một tiếng, rơi xuống ở tế đàn bên trên.

Vết nứt nhanh chóng biến mất.

Mà cái kia phía trên tế đàn, bạch tuộc bóng mờ nhanh chóng quay cuồng lên, dường như ở lăn lộn bình thường, từng đạo từng đạo liên miên không dứt chửi bới, không ngừng vang lên.

“Vô liêm sỉ! Vô liêm sỉ! Đáng chết! Ngươi cái vô liêm sỉ giun dế!”

“Bản tọa trảo...”

“Bản tọa muốn giết ngươi, muốn ăn hồn phách của ngươi, đáng chết, đau quá...”

Vương Bảo từ Dạ Trường Không phía sau đi ra, híp mắt cười to, “Ăn hồn

phách của ta? Nói rõ trước a, đây là ngươi trước tiên mở ra ăn khẩu!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo tiện tay một chiêu, bạch tuộc rơi xuống con kia xúc tu, liền bị Vương Bảo thu rồi lại đây.

Phất tay một cái.

Vĩ nướng xuất hiện.

Vương Bảo dùng kiếm gỗ chém xuống một đoạn, cười ha ha đặt ở trên vĩ nướng, phía dưới lửa than bốc lên tia sáng, Vương Bảo lấy ra gia vị, vẻ mặt đắc ý.

“Ngươi... Ngươi đang làm gì?”

Bạch tuộc bóng mờ đều dừng lại, âm thanh mang theo khó có thể tin nói rằng.

Vương Bảo cười nói, “ngươi đều đoán được, cần gì phải hỏi đây? Không sai, ta ở làm, than nướng bạch tuộc a...”

Nói chuyện.

Vương Bảo cầm lấy một đoạn bạch tuộc xúc tu, ngửi một cái, kinh khen ngợi nói, “a... Thật là thơm...”

------oOo------

Chương 459: Vị trí bí ẩn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch tuộc một cái tụ huyết suýt chút nữa phốc đi ra!

Hắn ý thức bóng mờ ngơ ngác nhìn Vương Bảo, mà hắn bản thể, ở nơi nào đó không gian bên trong, giống như bão táp bình thường, nhấc lên trăm trượng sóng khí.

Thật là thơm?

Thơm ngươi muội, thơm chị ngươi, thơm đại gia ngươi a thơm!

Đó là lão tử xúc tu.

Là một bộ phận của thân thể ta.

Ngươi này con nho nhỏ giun dế, thấp kém Nhân tộc, ngươi lại dám ăn ta? Khe nằm, không thể nhẫn nhịn!

“Ngươi chết chắc rồi!”

Bạch tuộc rít gào, âm thanh cuồn cuộn, sau một khắc, hắn thình lình gào thét nói, “Dạ Trường Không, ngươi cho bản tọa đàng hoàng chờ, sau trăm tuổi, bản tọa sẽ lần thứ hai liên hệ ngươi...”

Vừa dứt lời!

Liền nhìn thấy tế đàn bên trên, cuốn lên nói vệt màu trắng quang phù, này phù quang hội tụ, từ từ hóa thành một đạo tinh trụ, cuối cùng, ầm ầm bạo phát!

“Truyền thiên nghịch chuyển, ngươi cái thấp kém giun dế, cho bản tọa lăn tới đây đi!”

Ầm ầm!

Từng đạo từng đạo màu trắng sợi tơ tràn ngập.

Vương Bảo ánh mắt ngẩn ra, theo bản năng nghĩ sử dụng na di phù, chỉ là trong chớp mắt, thân thể liền không bị khống chế biến mất ở tại chỗ, biến mất trước, miễn cưỡng đem xúc tu cất đi.

Lại xuất hiện thời điểm, rõ ràng là một cái lớn vô cùng đỉnh núi hồ nước bên trên.

Vương Bảo khống chế lại thân thể, sau một khắc, phía sau lưng liền phát lên đạo đạo khủng bố hàn ý, quay đầu, Vương Bảo nhìn thấy một con lớn vô cùng bạch tuộc.

Này con bạch tuộc ngay ở bên bờ hồ, bàng bạc thân thể, hầu như có thể cùng gần phân nửa hồ nước cùng sánh vai, vào giờ phút này, bạch tuộc chính trừng mắt hai con to bằng cái thớt con mắt, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Sát ý đang sôi trào.

Vương Bảo con ngươi co rụt lại, bất động thanh sắc chậm rãi lùi lại mấy bước, cười gượng nói, “Bảo La, đừng nổi giận như vậy mà, tức hỏng rồi nhiều khó chịu, đúng không?”

Bạch tuộc đột nhiên cuồng bạo giống như đánh lại dài lại lớn xúc tu, mặt hồ phảng phất nổ tung bình thường, nhấc lên đạo đạo sóng nước, ầm ầm ầm âm thanh truyền vang thời điểm, bạch tuộc gào thét nói, “ngươi cái này giun dế, ngươi chết chắc rồi, bản tọa tiêu tốn mấy thời gian ngàn năm, mới hồn gần dị giới, mắt thấy đào mạng có hi vọng, đều bị ngươi quấy nhiễu!”

“Còn có!”

“Bản tọa không gọi tiểu Bát, không gọi tiểu trảo, càng không gọi Bảo La, bản tọa chính là Thôn Thiên Ma Vương, ngươi cái này đáng chết giun dế,

nhớ kỹ bản tọa tên, bởi vì ngươi đời sau, đều sẽ bởi vì cái này tên mà hoảng sợ!”

“Ừm... Ta nhớ kỹ!”

Vương Bảo hé mắt, “Tiểu nuốt a...”

“A...”

Thôn Thiên Ma Vương bạch tuộc khí nổ, còn lại bảy cái xúc tu quần ma loạn vũ bình thường, không ngừng lăn lộn, trong chớp mắt, một luồng không cách nào hình dung khủng bố sức hút, từ bảy cái xúc tu dưới đáy giác hút bên trên tuôn trào ra.

Vương Bảo bóng người không bị khống chế bị kéo hướng về Thôn Thiên Ma Vương bạch tuộc.

Trợn tròn mắt, Vương Bảo lập tức sử dụng một tấm na di phù.

Chỉ có điều, sau một khắc, Vương Bảo thình lình chỉ là na di đến mấy ngoài trăm thuớc mà thôi.

Vương Bảo hơi thay đổi sắc mặt, nhìn thấy Khủng Bố Ma Vương bạch tuộc chính đang cấp tốc vọt tới, khóe miệng co quặp, rất là đau lòng lần thứ hai mua vài tờ na di phù, bóng người kéo dài na di.

Dần dần mà.

Vương Bảo đã lẻn đến ngọn núi dưới đáy!

Cái kia Khủng Bố Ma Vương bạch tuộc rít gào nói, “chạy đi đâu, đáng chết, ngươi cho bản tọa trở về...”

Vương Bảo đạp xuống núi phong, không để ý đến bạch tuộc, đang chuẩn bị tiếp tục chạy, đột nhiên, một nói bóng người màu vàng óng thình lình từ đằng xa kéo tới, tốc độ nhanh vô cùng.

Vèo.

Bóng người vàng óng ở Vương Bảo trước mặt ổn định, đây là một cái toàn thân đều bị khôi giáp bao trùm giáp vàng người, dừng lại sau khi, giống như máy móc giống như thanh âm lạnh như băng vang lên, “Tù phạm 003, ngươi là nghĩ kết thúc kỳ nghỉ, từ nghỉ phép địa đi ra sao?”

Khủng Bố Ma Vương bạch tuộc căn bản không có xuống núi.

Hai con mắt, phẫn hận nhìn chằm chằm Vương Bảo, tức đến nổ phổi quát, "Kết thúc cái rắm! Bản tọa trả giá một nửa tinh huyết mới đổi lấy kỳ nghỉ,

Làm sao sẽ bỏ qua? Ngươi cái này đáng chết Nhân tộc giun dế, ngươi cho bản tọa chờ, chờ bản tọa kỳ nghỉ độ xong, sau khi đi ra ngoài, chính là giờ chết của ngươi!"

Nói xong.

Khủng Bố Ma Vương bạch tuộc tính chất tượng trưng phun ra một ngụm lớn sóng nước, đánh nứt không ít nham thạch, bóng người hướng về phía trên nhanh chóng di chuyển mà đi.

Vương Bảo nhìn giáp vàng người, cười nói, “đạo hữu, tại hạ Vương Đại Chùy, xin hỏi nơi này...”

“Đo lường thân phận... Không thân phận... Nghiệm chứng vì là mới tù phạm... Trảo!”

Giáp vàng người đột nhiên tự lẩm bẩm, nhìn chằm chằm Vương Bảo nói thầm nửa ngày, đột nhiên đưa tay, chớp mắt sau khi, trong hư không thình lình đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo màu đỏ sậm xiềng xích, hướng về Vương Bảo bao phủ mà xuống.

Cùng lúc đó, một phương hư không giống như bị cầm cố, Vương Bảo nghĩ giơ tay đều là vô cùng khó khăn.

Con mắt hơi chuyển động, Vương Bảo không nhúc nhích, tùy ý giáp vàng người đem mình tóm lấy.

Giáp vàng người một tay nắm màu đỏ sậm xiềng xích một đầu khác, lôi kéo Vương Bảo, bước nhanh mà đi.

Rất nhanh, liền rời khỏi ngọn núi khu vực.

Phía trước.

Rõ ràng là một tòa thật to thành trì.

Đập vào mắt, trên tường thành, cửa thành hai bên, đều là đồng dạng giáp vàng người, đối với cầm lấy Vương Bảo giáp vàng người đến, bọn họ cũng là thờ ơ không động lòng, chỉ là mắt nhìn thẳng nhìn về phía trước.

“Đi vào!”

Giáp vàng người đột nhiên vung một cái Vương Bảo, Vương Bảo một cái lảo đảo, giữ vững thân thể, màu đỏ sậm xiềng xích biến mất, Vương Bảo nhìn thấy bắt hắn giáp vàng người, đi tới cửa thành một bên, phảng phất hộ vệ giống như đứng thẳng, tự nhủ, “Con rối?”

Nhìn lướt qua bốn phía, Vương Bảo lúc này mới hướng về trong thành đi đến.

Sau đó liếc mắt liền thấy trên tường thành vài hàng quảng cáo.

“Kẻ chạy trốn, giết không tha!”

“Người phản kháng, giết không tha!”

“Người giết người, giết không tha!”

“Tu vi rơi xuống người, giết không tha!”

Quảng cáo là dùng máu tươi viết, lúc này đã đã biến thành màu đen, không biết viết bao nhiêu năm.

Trong thành có người, người còn không ít.

Có điều trong thành người đa số vẻ mặt lạnh lùng, có càng là cảnh tượng vội vã, thẳng tắp đại đạo hai bên, là một ít cửa hàng, chỉ là người khả la tước.

Đột nhiên.

Chính đang hai bên đường phố nửa ngồi mấy cái võ giả, nhìn thấy Vương Bảo.

Ánh mắt đều là hơi toả sáng.

Mấy cái võ giả liếc mắt nhìn nhau, hai cái dường như lão đại dáng dấp gia hỏa lẫn nhau lạnh lùng cười, một cái trong đó là cái trung niên người, trên mặt mang theo vài đạo sâu sắc vết sẹo, cười lên, khuôn mặt dữ tợn, lạnh giọng nói, “Trần mập mạp, đây là ta thịt!”

Một người khác là người mập mạp, còn đầu trọc, sờ sờ đầu của chính mình, Trần mập mạp cười híp mắt nói rằng, “mấy chục năm không có tới người mới, này một cái, ta Trần mập mạp ăn chắc!”

Vương Bảo không coi ai ra gì ở trên đường phố ương đi tới, dần dần...

Mặt sẹo trung niên bên cạnh một tên tiểu đệ nhắc nhở nói, “lão đại, mới người đi rồi!”

Mặt sẹo trung niên vẻ mặt cứng đờ, đột nhiên vừa kéo vậy tiểu đệ, lớn mắng nói, “đi rồi còn không mau đuổi theo?”

Tiểu đệ được kêu là một cái oan ức a, vuốt mặt của mình, hướng về phía Vương Bảo cao quát, “Bên kia cái tiểu tử thúi kia, nói ngươi đây? Khe nằm, còn đi về phía trước, ngươi rất sao cho lão tử dừng lại!”

Một bên hét lớn, tiểu đệ một bên nhằm phía Vương Bảo, tu vi thình lình không yếu, dĩ nhiên là Ngộ Đạo cảnh cao thủ!

Rất nhanh, vậy tiểu đệ liền vọt tới Vương Bảo phía sau, một cái hướng về Vương Bảo cái cổ chộp tới.

Nhưng mà.

Ngay ở hắn tay, mới vừa phải bắt được Vương Bảo cái cổ thời gian..

Vương Bảo bỗng nhiên xoay người.

Hai con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm tiểu đệ, híp mắt lại, con mắt hơi chuyển động, run giọng nói, “tha mạng...”

------oOo------

Chương 460: Còn tưởng rằng là bánh bao, không nghĩ tới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vẻ mặt cực kỳ phong phú, nắm giữ rất mạnh sức cuốn hút, trong miệng xin tha, ánh mắt cũng là mang theo xin tha tâm ý.

Run rẩy dáng vẻ, làm cho mặt sẹo trung niên tiểu đệ, đặc biệt được lợi!

Thoải mái a!

Bao nhiêu năm, đã lâu không có hưởng thụ cái cảm giác này, ngược lại từ khi đi tới cái địa phương đáng chết này sau khi, chính mình liền trở thành tầng thấp nhất một thành viên, ngơ ngơ ngác ngác sinh sống.

Nắm nhân sinh chết cảm giác, chính là thoải mái!

“Hừ! Lời ta nói, ngươi không nghe được sao?”

Tiểu đệ quát lạnh một tiếng.

Vương Bảo sợ hãi nói rằng, “ta... Ta vừa nãy quá sợ sệt, thất thần, không nghe a, lão đại tha mạng, ta đồng ý kính dâng ta toàn bộ bảo vật, ta có Đại Đạo Đan, ta có vài ức thần nguyên, ta xuất thân đại tộc, mệnh cũng quý giá lắm, giữ lại ta, lão đại ngươi chỗ tốt vô cùng!”

Mặt sẹo trung niên tiểu đệ kinh ngạc đến ngây người.

Mặt sẹo trung niên cũng kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Ngươi có Đại Đạo Đan?

Ngươi có vài ức thần nguyên?

Ngươi vẫn là đại tộc xuất thân?

Ta trời.

Này rất sao là cái bánh bao a, là một khối lớn thịt mỡ a, nắm bụi cỏ, phải được a!

“Vèo!”

Trong chớp mắt, cái kia Trần mập mạp thình lình động thủ.

Có điều, vẫn chưa hướng về mặt sẹo trung niên ra tay, mà là thân hình như điện, mang cuốn lấy ngập trời khí thế, lớn vươn tay ra, hướng về Vương Bảo cùng mặt sẹo trung niên tiểu đệ vồ tới.

Mặt sẹo trung niên sắc mặt hoàn toàn thay đổi, gào thét nói, “Trần mập mạp, ngươi muốn chết!”

Chân đạp đại địa, mặt sẹo trung niên như là đạn pháo giống như thoát ra, trên tay ánh sáng lóe lên, thình lình xuất hiện một thanh khổng lồ trường đao, lưỡi đao hàn quang lấp loé, một đao chém về phía Trần mập mạp.

Trần mập mạp không thể không từ bỏ vồ lấy, ra tay chống lại, có điều hắn nhưng là lớn quát, “Cướp người!”

Hai phe tiểu đệ cùng nhau thức tỉnh.

Đối mắt nhìn nhau, sát ý hiển lộ, sau đó kêu quái dị liên tục, hóa thành chiến đoàn.

Mà cầm lấy Vương Bảo cái này mặt sẹo trung niên tiểu đệ, sắc mặt có chút tái nhợt, không kìm nổi mà phải lùi lại.

Mặt sẹo trung niên cùng Trần mập mạp đại chiến, hai người đánh hừng hực, có điều nơi đây hư không, dị thường kiên cố, đồng thời sức mạnh cũng tựa

hồ khó có thể xung kích quá xa, cho tới hai cái Đại Đạo cảnh cao thủ đối chiến, đều chưa từng xuất hiện bao lớn sóng lớn.

“Trần mập mạp, ngươi muốn chết! Lần trước có người mới đến, lão tử nhưng là tặng cho ngươi!” Mặt sẹo trung niên vung ra một đao, ánh đao lấp loé không ngớt, giận dữ hét.

Trần mập mạp song quyền xuất liên tục, lạnh giọng nói, “cái gì gọi là nhường? Đó là lão tử cướp được! Vết sẹo, ngươi tiểu đệ không được, ngươi cũng không được, ngươi căn bản không phải lão tử đối thủ, còn dám cùng lão tử cướp người?”

Mặt sẹo trung niên khí nộ cực kỳ, ra tay càng thêm tàn nhẫn vô tình.

Chiến đoàn kéo dài, dần dần, có người bị thương, có người lui về phía sau, có người mắng to, có người kêu rên, có điều, tạm thời còn không ai chết.

Thời gian trôi qua.

Chờ đã có người bắt đầu trọng thương, không khí đều tràn ngập ra một vệt màu máu thời gian.

Xa xa, thình lình vang lên một đạo quát lớn, “Được rồi!”

Quát lớn cuồn cuộn, âm thanh như lôi đình, cùng lúc đó, cuồng bạo khí thế không ngừng hướng về nơi này bao phủ mà xuống, sau một khắc, một người trung niên từ đằng xa đi tới, sắc mặt tái xanh.

Mặt sẹo trung niên cùng Trần mập mạp dồn dập dừng tay, từng người lui về phía sau.

Một đám tiểu đệ cũng trong nháy mắt tách ra.

Một đám hàng trên mặt mang theo kính nể nhìn đi tới người trung niên, cúi thấp xuống đầu.

Người trung niên ánh mắt nhìn lướt qua, chắp tay ở phía sau, cười lạnh nói,

“đánh lộn cũng là thôi, vì một tân nhân, nếu là đem những kia con rối chiêu đi vào, gặp phải phiền phức, các ngươi vạn tử khó thứ!”

Mặt sẹo trung niên cung kính nói, “Lý Thượng đại nhân, lần trước người mới, là Trần mập mạp, lần này, cũng giờ đến phiên ta vết sẹo, ta... Mấy người chúng ta, liền ở trọ tiền đều không có, mỗi ngày đầu đường xó chợ, rất đáng thương!”

Người trung niên Lý Thượng cười nhạo nói, “lão tử quan tâm các ngươi sinh tử, thế nhưng, ta nói rõ trước, nếu như ai đánh người chết, đưa tới con rối, lão tử sẽ làm hắn sống không bằng chết!”

Dứt lời.

Lý Thượng ánh mắt nghiêm nghị, quét một vòng, ngoại trừ Vương Bảo, không người dám với hắn đối diện.

Lý Thượng liếc mắt một cái Vương Bảo, sau đó nhạt âm thanh nói, “người mới này về vết sẹo, lần sau về Trần mập mạp, có thể không động thủ, không nên động thủ!”

Trần mập mạp cuống lên, “Lý Thượng đại nhân, ta...”

“Làm sao? Ngươi không vui?” Lý Thượng ánh mắt lập loè nguy hiểm ánh sáng.

Trần mập mạp tâm trạng phát lạnh, mau mau nói rằng, “không dám! Không dám! Ta biết rồi Lý Thượng đại nhân!”

“Hừ!”

Lý Thượng hừ nhẹ một tiếng, xoay người rời đi.

Mà mặt sẹo trung niên, nhưng là mừng như điên cực kỳ, đi tới Vương Bảo bên người, gằn giọng nói, “tiểu tử, sau đó theo lão tử hỗn đi, có điều, ngươi trước tiên cần phải đem đồ vật của ngươi, giao ra đây!”

Lại nói.

Mặt sẹo trung niên liền muốn đập Vương Bảo vai, lấy đó thân cận.

Cái nào ngờ tới.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo trong con ngươi, màu vàng sợi tơ hình thành từng đạo từng đạo không tên thần ấn, chỗ mi tâm, một viên hiu hắt ánh sáng Tinh Thần loáng thoáng lóe lên một cái rồi biến mất.

Chớp mắt sau khi, Vương Bảo đưa tay, Cổ Thần lực lượng tràn ngập thân thể, mạnh mẽ thân thể, nhấc lên đạo đạo sóng khí, một phát bắt được mặt sẹo trung niên cánh tay.

Sức mạnh kinh khủng, trong nháy mắt đem mặt sẹo trung niên thân thể, nghiền ép đau nhức cực kỳ, bị Vương Bảo ép xuống, không tự chủ được liền muốn quỳ xuống!

“Ngươi...”

Mặt sẹo trung niên sợ hãi cực kỳ, “Ngươi dĩ nhiên...”

Vương Bảo ngáp một cái, lười biếng nói rằng, “ngươi cũng thật là phế a, còn không bằng tên béo kia lợi hại đây!”

Một đám hàng đều là mộng bức!

Khe nằm!

Trời ạ!

Ta nhỏ má ơi!

Cái tên này.

Dĩ nhiên lợi hại như vậy?

Vết sẹo nhưng là Đại Đạo cảnh sơ kỳ cao thủ, lúc này lại phảng phất gà nhóc bình thường, không còn sức đánh trả chút nào!

Trần mập mạp mi tâm bốc lên mồ hôi lạnh.

Vương Bảo bên người, mặt sẹo trung niên tiểu đệ, run giọng nói, "ngươi như thế mạnh? Nhưng ngươi vừa nãy tại sao..."

Vương Bảo cười ha hả nói, "Bởi vì chơi vui a, ngươi không thích xem đánh nhau a?"

Vậy tiểu đệ thổ huyết!

Khe nằm, ta thích xem len sợi!

Cái tên này, đã vậy còn quá tẻ nhạt, phi phi không đúng, hắn vẫn đúng là có thể hố!

Mặt sẹo trung niên rơi nước mắt.

Vốn là.

Bánh bao đều tới tay.

Vạn vạn không ngờ tới a!

Này rất sao là cái khoai lang bỏng tay!

Cũng nhưng vào lúc này.

Lý Thượng trở về.

Ánh mắt bình tĩnh nhìn Vương Bảo, Lý Thượng nhạt âm thanh nói, "thật nhiều năm chưa thấy như thế cao tu người mới, không sai, ta có thể đề cử ngươi gia nhập chúng ta Ma Vương Điện! Ngươi có bằng lòng hay không?"

Vương Bảo một cước đạp bay vết sẹo, nhìn về phía Lý Thượng, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, “gia nhập Ma Vương Điện? Các ngươi... Cũng xứng?”

Lý Thượng ngây người.

Sắc mặt âm trầm lại, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lệ quát, “Người mới, nể tình ngươi là mới tới, không biết quy củ, bản tọa tha cho ngươi lần này không giữ mồm giữ miệng, nhắc nhở ngươi, ta Ma Vương Điện tam đại ma vương, Khủng Bố Ma Vương, Ám Ảnh Ma Vương, Thôn Thiên Ma Vương, chính là Hắc Ngục thế lực đứng đầu! Ba vị Ma Vương đại nhân, đều chính là Hợp Đạo đại tu, hiện tại, ngươi đã hiểu sao?”.

Vương Bảo ngẩn ra, sau đó liền lộ ra một vệt cười quái dị, phất tay một cái, một đoạn gãy vỡ xúc tu, rơi ở trên mặt đất.

“Yêu, tam đại ma vương? Thôn Thiên Ma Vương? Thật là đáng sợ a! Vừa nãy ta ở trên một ngọn núi, chém một con bạch tuộc, ngươi nhìn nhìn, cái này đúng hay không cái kia bạch tuộc xúc tu? Đúng hay không chính là các ngươi Thôn Thiên Ma Vương? Hả?”

------oOo------

Chương 461: Trước tiên làm 1 sóng lại nói!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Thượng mộng bức.

Hai mắt dại ra nhìn trên đất cái kia cực kỳ quen thuộc, nhưng cũng gãy vỡ thành một đoạn xúc tu, tâm hồn chịu đến 10 triệu điểm tấn công dữ dội!

Chớp mắt sau khi, một luồng sợ hãi khó tả, liền tập chăm chú lên đầu.

Thôn Thiên Ma Vương xúc tu, chính là hắn tên gọi khởi nguồn, hắn cái kia khủng bố tám cái xúc tu dưới đáy giác hút, đã tu luyện tới cực hạn, một khi toàn lực triển khai, khủng bố sức cắn nuốt dị thường khủng bố!

Thôn Thiên Ma Vương ở người cường giả này ngang ra Hắc Ngục bên trong, cùng cấp bên trong cũng là sức chiến đấu người tài ba, dựa vào chính là hắn xúc tu.

Mà bây giờ.

Thôn Thiên Ma Vương lại lấy sinh tồn khủng bố xúc tu, dĩ nhiên đứt đoạn mất!

Bị tiểu tử này chặt đứt?

Ta phốc...

Lý Thượng ngẩng đầu, sợ hãi nhìn Vương Bảo, không tự nhiên lui về phía sau hai bước, hít vào một ngụm khí lạnh, triệt để rối loạn tấm lòng.

“Chuyện này... Cái này không thể nào!”

Lý Thượng lần thứ hai chút nào cường giả khí thế, run lập cập nói rằng.

Vương Bảo liếc Lý Thượng, cười lạnh nói, “không thể? Vậy ngươi là không tin? Có muốn hay không ta cũng đem ngươi xúc tu chém một cái hạ xuống, nhường ngươi cẩn thận cảm thụ một chút?”

Lý Thượng cả người rung mạnh, hoảng sợ lùi về sau.

Khe nằm!

Chém ta?

Ta rất sao không xúc tu a!

Thời khắc này, Lý Thượng lại cũng không chịu nổi, Thôn Thiên Ma Vương xúc tu cho hắn áp lực quá lớn, hắn liền giãy dụa một hồi, cũng sẽ không tiếp tục dám, không nói một lời, trầm mặc xoay người, lui nhanh mà đi.

Vương Bảo không để ý tới hắn.

Chỉ là chuyển qua ánh mắt, nhìn về phía vết sẹo.

Sau đó, liếc mắt nhìn Trần mập mạp, nói rằng, “ngươi tới!”

Trần mập mạp nuốt ngụm nước bọt, khóc không ra nước mắt đi tới, hai chân của hắn đánh bệnh sốt rét, phảng phất rót rất nhiều chì bình thường trầm trọng.

“Tiền... Tiền bối! Tiền bối tha mạng!”

Trần mập mạp cầu khẩn nói.

Vương Bảo tức giận nói, “Ngươi cho rằng, ta như muốn giết người, các ngươi còn có thể sống đến hiện tại sao?”

Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên liếc mắt nhìn nhau, dồn dập cảm kích cực kỳ chắp tay nói, “Đa tạ tiền bối ơn tha chết!”

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “hiện tại, ta đến hỏi các ngươi vài món sự tình, các ngươi từng người giám sát, hai người, một cái khác nếu dối gạt ta, hoan nghênh báo cáo, ta sẽ giết nói dối người, đây chính là các ngươi diệt trừ đối đầu cơ hội thật tốt!”

Trần mập mạp cùng vết sẹo hô hấp hơi ngưng lại.

“Đương nhiên, nếu ai dám cố ý báo cáo, ha ha...”

Vương Bảo lạnh lùng cười, đưa tay hút một cái, Thôn Thiên Ma Vương gãy vỡ xúc tu bị hắn nắm ở trong tay, lắc lắc nói rằng, “đây chính là kết cục!”

Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên mồ hôi lạnh tuôn ra, nhưng lại không dám chùi, con mắt đều sắp không mở ra được.

“Nơi này, là nơi nào?” Vương Bảo hỏi.

Mặt sẹo trung niên nhanh âm thanh nói, “tiền bối, nơi này là Hắc Ngục a!”

Trần mập mạp cười nhạo nói, “ngươi cái ngu ngốc, tiền bối sẽ không biết nơi này là Hắc Ngục? Ngươi câu trả lời này quá qua loa! Tiền bối, vẫn là ta đến cho ngài giới thiệu một chút đi!”

Vương Bảo thoả mãn liếc mắt nhìn Trần mập mạp, mặt sẹo trung niên sắc mặt đen, tâm tình hậm hực tới cực điểm.

Ba lạp ba lạp.

Vương Bảo cuối cùng cũng coi như là đối với nơi này có mấy phần hiểu rõ.

Hắc Ngục.

Nơi này rõ ràng là Thần giới một cái đại tộc Hồng tộc tư ngục.

Nơi đây nằm ở một cái vượt loại nhỏ Tiểu Thiên Thế Giới bên trong, bên trong giam giữ Hồng tộc chộp tới cực hơn cao thủ.

Những cao thủ này, có một ít cùng Hồng tộc đối địch thế lực người, có một ít, nhưng là tà ma hạng người, còn có một chút, là huyết thống đặc thù người, bị Hồng gia các loại ám hại, bắt lấy đi vào.

Nơi này không có ngày đêm, chỉ có đơn giản quy tắc lưu chuyển, bên trong có mấy vạn Hồng gia giáp vàng con rối chăm sóc, bởi vì giáp vàng con rối bị giao cho thế giới này quy tắc thao túng lực lượng, trên căn bản ai cũng không cách nào phản kháng, dù cho là Hợp Đạo đại tu, cũng sẽ bị trấn áp.

Thành này là Hồng gia vì động viên bị giam áp người mà thiết lập, cũng tương đương với một cái ngục giam, ngoại trừ tình huống đặc biệt, ai đều không thể ra khỏi thành, chỉ có thể ở trong thành sinh hoạt.

Vương Bảo sắc mặt có chút khó coi.

Đại gia ngươi!

Lão tử ở Vực Ngoại Thần Cảnh còn có cay sao nhiều kinh nghiệm bao đây, lão Miêu cùng Hỏa Vân Tà Thần, cũng còn ở Cửu Vực Hải đây, không ra được?

“Bọn họ Hồng gia trảo nhiều người như vậy làm gì?” Vương Bảo hỏi.

Trần mập mạp cười khổ nói, “còn có thể làm gì, quất chúng ta tinh huyết chứ, chúng ta những người này, chẳng khác nào là Hồng gia nô lệ bình thường, bọn họ cung cấp chúng ta tu luyện, thế nhưng mỗi qua một quãng thời gian, Hồng gia sẽ đến thu lấy chúng ta tinh huyết!”

“Tiền bối hẳn phải biết, võ giả tinh huyết chi quý giá, Hồng gia dựa vào chúng ta những người này, gốc gác không biết lộn mấy vòng!”

Vương Bảo hơi nhướng mày.

Này Hồng gia còn rất thông minh, biết giết cừu cùng hao lông dê khác nhau, chỉ có điều, hiện tại chính mình cũng ở Hắc Ngục, cũng thành lông

dê?

Nhất định phải phải nghĩ biện pháp đi ra ngoài!

Không nói những cái khác, đánh tinh huyết chính là Vương Bảo không thể tiếp thu, đây là một cái võ giả tinh khí thần vị trí, há có thể giao ra?

Nghĩ tới đây.

Vương Bảo liền hít sâu một hơi, bỗng cảm thấy phấn chấn.

Đi ra ngoài là lâu dài đại kế, không thể quá sốt ruột, dù sao Hồng gia quá mạnh, Trần mập mạp nói Hồng gia có đạo quân cấp cường giả, Vương Bảo không biết đạo quân cường giả có bao nhiêu đáng sợ, nhưng nói vậy mạnh mẽ hơn chính mình quá nhiều.

"Trước tiên tìm chỗ ở dưới đi, nơi này là tùy tiện tìm chỗ ở sao?"

Vương Bảo lời này vừa hỏi.

Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên liền nở nụ cười khổ, liếc mắt nhìn nhau, mặt sẹo trung niên thở dài nói, "tiền bối, tùy tiện ở, chúng ta sao lại ở phố lớn? Thành này hết thảy trạch viện, đều bị chiếm cứ, ở đây, cá lớn nuốt cá bé pháp tắc thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn!"

Vương Bảo sờ sờ cằm, "Nói cách khác, nghĩ có chỗ ở dưới, chỉ có thể cướp, đúng không?"

Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên hãi hùng khiếp vía, sau đó, lần thứ hai liếc mắt nhìn nhau, thình lình kích động lên, cùng nhau quỳ xuống, Trần mập mạp cầu xin nói, "tiền bối, xin tiền bối nhận lấy chúng ta đi, chúng ta đồng ý hầu hạ tiền bối tả hữu!"

Mặt sẹo trung niên cũng là liên tục đồng hồ trung tâm, thành khẩn cực kỳ.

Vương Bảo không có lo lắng nhiều, liền nói rằng, "liền hai người các ngươi đi, những người khác không cần!"

Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên mừng như điên cực kỳ, hai cái hàng vội vã lại dồn dập đi dặn tiểu đệ, tỷ như lão đại trước tiên đi ăn khẩu thịt, về tới cho các ngươi mang canh cái gì.

"Đi, tìm chỗ ở đi!"

Vương Bảo vung tay lên.

Trần mập mạp vội vàng bước nhanh về phía trước, phía trước dẫn đường, nói rằng, "tiền bối, ta biết một cái trạch viện, tuy rằng rất nhỏ, thế nhưng, người kia chỉ là Đại Đạo cảnh sơ kỳ đỉnh cao cảnh giới, hơn nữa không có gia nhập bất kỳ thế lực, y theo tiền bối thực lực, rất tốt cướp!"

Vương Bảo trong lòng suy tư kế hoạch, ánh mắt tinh mang lóe lên, cười nhạt nói, "nha? Thật không? Có điều, nho nhỏ một cái trạch viện, thực sự không phù hợp ta Chùy gia thân phận a..."

Trần mập mạp hơi thay đổi sắc mặt, cẩn thận từng li từng tí một nói rằng, "Chùy gia, ý của ngài là?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "tìm cái bối cảnh mạnh một chút, trước tiên làm một làn sóng lại nói!"

Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên đều là vẻ mặt hơi khổ (đắng), đều có chút hối hận theo Vương Bảo, cái tên này bất an như vậy phân, vừa tiến đến liền muốn kiếm chuyện, sẽ không liên lụy bọn họ chứ?

Chỉ có điều.

Nếu lên xe, nghĩ xuống xe liền khó khăn, chỉ có thể bất đắc dĩ theo.

Dần dần, ba người đi tới một toà không lớn không nhỏ, thế nhưng là so với cái khác trạch viện, hoa lệ một ít trạch viện trước.

Vương Bảo sáng mắt lên, hỏi nói, "nơi này ở, tình huống gì?"

Trần mập mạp hít vào một ngụm khí lạnh, nói rằng, “Chùy gia, cái này có thể chọc không được, người này là Phật điện tam điện chủ em vợ, tuy rằng tu vi không cao, thế nhưng bối cảnh thâm hậu a, Phật điện tam điện chủ từ trước đến giờ cưng chiều hắn cái này em vợ, ta vẫn là mặt khác...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo thoả mãn cười, đi tới trạch viện trước cửa lớn, nhấc chân, ầm ầm một cước, đạp hướng về phía cửa lớn...

------oOo------

Chương 462: Sớm biết, liền không ra trang bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên đều là run rẩy lên, sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo động tác.

Ầm!

Một đạo bạo âm vang lên, sau một khắc, cái kia chất gỗ trạch viện cửa lớn ầm ầm nổ tung, cùng lúc đó, một đạo trận pháp phòng ngự ánh sáng lên, nhưng là Vương Bảo một quyền đánh ra, một luồng sức mạnh kinh khủng trong nháy mắt cùng trận pháp lực lượng va chạm!

Trong hư không vang lên nhàn nhạt ca ca ca tiếng vỡ nát.

Tiếp theo, trận pháp ánh sáng biến mất.

Vương Bảo một cước bước vào trạch viện.

Trần mập mạp cùng vết sẹo trợn mắt ngoác mồm, liếc mắt nhìn nhau, vết sẹo run giọng nói, "Trần mập mạp, chúng ta làm sao bây giờ? Còn theo? Đây chính là Phật điện tam điện chủ em vợ a... Vị kia gia, ngươi không phải không biết, từ trước đến giờ tự bênh..."

Trần mập mạp cắn răng, trên mặt vẻ mặt biến hóa, trầm giọng nói, "mở cung không quay đầu lại tiễn, nếu quyết định theo Chùy gia, hiện tại lui ra, vậy thì là đắc tội rồi Chùy gia, duỗi đầu là một đao, rụt đầu cũng là một đao, cùng với chờ chết, còn không bằng liều mạng!"

"Ta tin tưởng, Chùy gia sẽ không như vậy ngốc, biết rõ hẳn phải chết, còn đi trêu chọc, khẳng định, có chúng ta không biết lá bài tẩy!"

Vết sẹo biết nghe lời phải, lập tức nói rằng, "vậy ta nghe lời ngươi!"

“Đi thôi!”

Trần mập mạp thở dài, đi về phía trước, “Vết sẹo, hai ta trước đây có bao nhiêu khoảng cách, thế nhưng hiện tại theo Chùy gia làm việc, tốt nhất vẫn là cộng chí một lòng!”

...

...

Trong trạch viện.

Không ít võ giả đều là từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Ở những võ giả này bên trong, có một người trung niên, sắc mặt âm trầm đáng sợ, bị đông đảo võ giả hộ vệ, hướng về tiền viện mà tới.

Rất nhanh, Vương Bảo liền cùng bọn họ gặp gỡ.

Người trung niên ánh mắt tàn nhẫn nhìn chằm chằm Vương Bảo, lệ quát, “Phương nào cuồng đồ, ngay cả ta Hách Liên Chân cũng dám trêu chọc, không biết tỷ phu ta chính là Phật điện tam điện chủ sao? Ngươi rất sao muốn chết!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “ta muốn chết? Là ngươi muốn chết đi, nói cho ngươi, ngươi nơi này ta rất vừa ý, nhường cho ta đi, hiện tại mang người, cút nhanh lên!”

Hách Liên Chân tức giận ngược cười, “Được lắm cuồng đồ, đúng là không biết trời cao đất rộng, nhường ta lăn? Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có gì sức lực, dám nói chuyện với ta như vậy!”

Bên cạnh hắn võ giả, mỗi cái đều là Đại Đạo cảnh trung kỳ võ giả, lúc này sắc mặt dữ tợn, cười lạnh nhìn Vương Bảo.

Hách Liên Chân tu vi ở Hắc Ngục không tính là mạnh, có lúc cũng sẽ bị

người khiêu khích, thế nhưng mỗi một lần người khiêu khích đều sẽ bị nghiêm khắc trấn áp, sống không bằng chết!

Phía sau theo tới Trần mập mạp cùng vết sẹo câm như hến.

Mà Vương Bảo, nhưng là híp mắt cười, thình lình lần thứ hai lấy ra Thôn Thiên Ma Vương xúc tu, ném xuống đất, châm chọc nói, "ngu xuẩn! Nhìn đây là cái gì, ta có thể cảnh cáo ngươi, ta mặc dù là Hồng gia nắm chặt đến giam giữ tù phạm, thế nhưng, lão tử nhưng là Hồng gia cũng không trêu chọc nổi tồn tại!"

"Nhìn thấy này xúc tu sao? Cái kia Thôn Thiên Ma Vương trước chọc ta, biết được gốc gác của ta, thậm chí đều chỉ có thể nhịn đau cắt xuống một cái xúc tu, cho ta bồi tội, ngươi, nhất định phải chọc ta?"

Không khí chớp mắt yên tĩnh.

Hách Liên Chân đám người, đều là trợn mắt ngoác mồm, một mặt mộng bức nhìn trên đất xúc tu!

Thôn Thiên Ma Vương thân là Hắc Ngục đại lão, hắn xúc tu, ai không quen biết?

Mà này gãy vỡ xúc tu...

Trong nháy mắt.

Hách Liên Chân bên người võ giả, đều là kinh sợ lên.

Hách Liên Chân cũng là trái tim kinh hoàng, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

Thôn Thiên Ma Vương thực lực mạnh mẽ, nhân tài nào có thể đem hắn xúc tu chém xuống đến? Ngược lại Hắc Ngục bên trong, không người có thể!

Coi như có thể, vậy cũng chỉ có thể là huyết chiến, cuộc chiến sinh tử, lớn như vậy tình cảnh, ở Hắc Ngục bên trong, trên căn bản sẽ không xuất hiện.

Vì lẽ đó.

Cũng chỉ có một giải thích.

Thôn Thiên Ma Vương, hắn là tự nguyện.

Mà có thể làm cho hắn tự nguyện cắt xuống một cái xúc tu tồn tại...

Hách Liên Chân hô hấp một trận, nuốt ngụm nước bọt, có chút không cam lòng nói rằng, “huynh đệ, Hắc Ngục trạch viện nhiều như vậy, ngươi có thể không cho ta một bộ mặt...”

“Không thể!”

Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Hách Liên Chân ánh mắt chớp qua một vệt vẻ giận dữ, trên mặt một mảnh tái nhợt, trầm mặc nửa ngày, đột nhiên cắn răng phất tay nói, “chúng ta, đi!”

Một đám võ giả đương nhiên không dám nhiều lời, theo Hách Liên Chân, rời đi trạch viện.

Vương Bảo hài lòng nói, “Cũng không tệ lắm, cuối cùng cũng coi như không phải ngu xuẩn, đi thong thả, không tiễn!”

Hách Liên Chân cũng không quay đầu lại đi rồi.

Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên đều là kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Còn có loại này thao tác a?

Lão nhân gia ngài đến cùng là làm sao làm đến Thôn Thiên Ma Vương xúc tu? Trước đối với Lý Thượng lời giải thích, khẳng định cũng là giả chứ?

Vị này chủ mới con, thật giống có chút hố, lời nói dối liền phần a!

Vương Bảo quay về Trần mập mạp cùng vết sẹo phất tay một cái, nói rằng, "thu thập một hồi nhà, nên vứt đến vứt, ta có chút việc bận bịu một hồi!"

Hai cái hàng gật đầu liên tục, sau đó, hưng phấn bắt đầu từng người đi thu thập.

Vương Bảo nhưng là đi tới trạch viện trước cửa lớn.

Đứng cửa, Vương Bảo trong lòng đối với hệ thống nói rằng, "hệ thống, mở ra kí chủ bế quan phòng ngự cơ chế!"

Hệ thống rất mau trở lại đáp, "Kí chủ, bế quan phòng ngự cơ chế một năm chỉ có thể mở ra một lần, xin hỏi kí chủ..."

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "mở ra!"

"Tôn ngài mong muốn!"

Hệ thống kí chủ bế quan phòng ngự cơ chế, là Vương Bảo thành thần sau mở ra năng lực, hiệu quả có chút vô bổ, chỉ có thể thủ hộ, không có cách dùng khác, đương nhiên, thực hiệu là rất trâu bò, ở này phòng ngự trong phạm vi, ai cũng không vào được.

Thời hiệu một tháng.

Vương Bảo cảm thấy đầy đủ.

Một đạo ngoại trừ Vương Bảo, ai cũng không nhìn thấy hiu hắt ánh sáng, không ngừng tràn ngập, rất nhanh sẽ đem Vương Bảo trạch viện các nơi bao trùm lên đến.

Vương Bảo cũng không đi, đưa tay triệu ra một cái ghế nằm nhỏ, liền như thế nằm ở trước cửa lớn trên đất trống.

Thời gian trôi qua.

Khoảng chừng tiểu nửa khắc đồng hồ qua đi.

Một đám người phần phật hướng về nơi này đi tới.

Cầm đầu là cái ông lão, một đầu tóc bạc, gầy trơ xương, nhưng là, này nhưng là một vị khủng bố Hợp Đạo cảnh trung kỳ đại năng!

Hách Liên Chân ngay ở vị này Phật điện tam điện chủ bên người.

Trên mặt mang theo không cam lòng, tức giận cực kỳ hướng về Vương Bảo xem ra, thấp giọng nói, "anh rể, chính là hắn!"

Tam điện chủ hé mắt, tiến lên một bước, dừng lại sau khi nhạt âm thanh nói, "ngươi có thể để cho Thôn Thiên Ma Vương, cam tâm tình nguyện chém xuống một cái xúc tu? Ha ha, ngươi chính là trước ở cửa thành cái kia người mới chứ? Thế nhưng trước ngươi nhưng là nói, xúc tu là chính ngươi chém xuống đến!"

Vương Bảo nửa ngồi dậy, cười nhìn tam điện chủ, nói rằng, "ông lão, trước đều là phù vân, hiện tại mới là bữa tiệc lớn, làm gì, ngươi là không phục vẫn là sao nhỏ? Không phục, ngươi đến đánh ta a!"

Tam điện chủ vẻ mặt cứng đờ.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Hàng này là đậu bỉ sao?

"Ngươi muốn chết!" Tam điện chủ ánh mắt sát ý lóe lên, "Lão phu cũng sẽ không tin ngươi những kia chuyện ma quỷ, thức thời, cút nhanh lên đi ra!"

Vương Bảo cười to mà lên, "Xem ra ngươi thật sự không phục a, vẫn là câu nói kia, đến đánh ta nha, đánh ta nha, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, lão tử chính là Hồng gia đều phải cẩn thận ứng đối quý nhân, chịu đến Hồng gia bảo vệ, ngươi cảm thấy ngươi có năng lực, tới gần ta bảy bước bên trong?"

Tam điện chủ con ngươi co rụt lại, sau đó liền hừ lạnh một tiếng, hướng về Vương Bảo đi đến.

Nhưng mà.

Chờ hắn đến hệ thống lực lượng tràn ngập giới hạn trước.

Hắn liền cũng không còn cách nào đi tới nửa tấc.

Mà nhìn về phía trước rỗng tuếch, nhưng là, nhưng căn bản là không có cách tiếp tục tiến lên, phảng phất cách hai cái không gian bình thường, tam điện chủ rốt cục kinh hãi lên.

Vụ thảo!

Chẳng lẽ, tiểu tử này không nói dối?

Đây là Hồng gia vì bảo vệ hắn, bố trí sức mạnh phòng ngự?

Tam điện chủ có chút cưỡi hổ khó xuống, sớm biết, liền không ra trang bức, hiện tại được rồi, làm sao bây giờ?

Quay đầu bước đi đều xem như là nhận sợ.

Mà hắn, cũng không muốn làm sợ so với, thân là Phật điện tam điện chủ, mặt có còn nên?

------oOo------

Chương 463: Ngươi đang mắng ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tam điện chủ ánh mắt tối tăm, do dự một chút, hừ lạnh nói, “ngươi có năng lực, cũng đừng đi ra, chỉ cần ngươi dám ra đây, ta sẽ cho ngươi biết, cái gì gọi là hối hận!”

Vương Bảo nghe vậy, cười ha ha, “Cái kia tiểu gia liền không ra đi tới, ngươi có thể đem ta sao nhỏ? Có năng lực ngươi vẫn thủ tại chỗ này a!”

“Ngươi...”

Tam điện chủ ánh mắt phun lửa.

“Hừ, chúng ta đi nhìn!”

Tam điện chủ không muốn ở lâu thêm, ở lâu thêm một giây đồng hồ đều là mất mặt, vẻ mặt âm trầm đáng sợ, mang người nhanh nhanh rời đi.

Hách Liên Chân trên mặt mang theo không cam lòng, phẫn hận nhìn Vương Bảo, cuối cùng mới rời đi.

Vương Bảo hé mắt, chờ đến tất cả mọi người sau khi rời đi, trở lại trong viện, tìm tới Trần mập mạp, Vương Bảo hỏi nói, “trong thành mỗi cái thế lực lớn phân bố địa, cụ thể nhân viên nơi ở, nhân vật tên gọi, chân dung, cho ta liệt một phần ảnh, có thể làm được chứ?”

Trần mập mạp đột nhiên ngẩn ngơ, có chút hãi hùng khiếp vía hỏi nói, “Chùy gia, ngài... Ngài đây là muốn làm gì?”

“Không nên hỏi đừng hỏi!” Vương Bảo trừng mắt lên.

Trần mập mạp sợ sệt hơi cúi đầu, hít vào một ngụm khí lạnh, run giọng nói, “ta... Lẽ ra có thể vẽ cái gần như!”

“Rất tốt, đi làm đi, tốc độ nhanh một chút!” Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Cũng không lâu lắm, Trần mập mạp đem mình mãnh liệt giao cho Vương Bảo trong tay.

Vương Bảo tiếp nhận, nhìn lướt qua, liền nói rằng, “các ngươi đàng hoàng ở nhà ở lại, bên ngoài gần nhất... Có thể sẽ gặp nguy hiểm!”

Dứt lời.

Vương Bảo ha ha cười, xoay người đi ra ngoài.

Trần mập mạp nhìn Vương Bảo rời đi bóng lưng, trong lòng kính nể càng ngày càng rõ, hắn có loại dự cảm, này Hắc Ngục sau khi tháng ngày, sợ là sẽ không lại bình tĩnh.

...

...

Hắc Ngục có ba thế lực lớn.

Một cái chính là Ma Vương Điện, lại một cái, là Phật điện, cái cuối cùng, là Thánh điện.

Vương Bảo rời đi sân, đúng là không người tuỳ tùng, trên đường phố người lui tới, một cái đều không có, phần lớn đều ở trong tu luyện, sẽ chỉ ở cố định thời gian, đi trong thành đường phố cái khác cửa hàng hối đoái tiếp tế.

Phải biết.

Ở Hắc Ngục bên trong, tu vi rơi xuống, vậy cũng là sẽ bị giết.

Vì lẽ đó, Hắc Ngục bên trong kẻ tù tội, đó là liều mạng tu luyện.

Rất nhanh.

Vương Bảo liền tới đến Ma Vương Điện kẻ tù tội cư trú khu vực.

Ba thế lực lớn kẻ tù tội trên căn bản đều sẽ ở cùng một chỗ, nếu như xảy ra vấn đề rồi, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo liền khóa chặt Ma Vương Điện Lý Thượng trạch viện.

Hất tay ném ra một tấm nổ tung phù đập về phía cửa lớn, Vương Bảo nhanh chóng lùi về phía sau, đợi nửa ngày, trạch viện cửa lớn cọt kẹt một tiếng mở ra, bên trong Lý Thượng đi ra, sắc mặt khó coi cực kỳ, vừa ra cửa liền uống mắng nói, "đáng chết, là ai dám đến ta chỗ này làm càn? Muốn chết sao?"

Ngoài cửa không người.

Lý Thượng sắc mặt càng thêm khó coi, "Trêu đùa ta? Đến cùng là ai?"

Đang chuẩn bị lục soát một phen.

Đột nhiên, giọng nói lạnh lùng, từ đằng xa kéo tới, "Làm càn!"

Lý Thượng ngạc nhiên, quay đầu nhìn sang, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, "Tề... Tề điện chủ?"

Tề điện chủ kỳ thực chính là Phật điện tam điện chủ.

Có điều, vào giờ phút này tam điện chủ, chính là Vương Bảo biến hóa.

Ánh mắt không quen nhìn Lý Thượng, Vương Bảo hừ lạnh nói, "ngươi đang mắng ta?"

Lý Thượng mi tâm mồ hôi lạnh trong nháy mắt chảy ra.

Khe nằm!

Tình huống gì?

Này Phật điện tam điện chủ sao đi bộ đến chúng ta Ma Vương Điện khu vực?

Hơn nữa, chết tử tế không chết, vừa vặn ở chỗ này của ta đi bộ!

Ta rất sao xui xẻo không xui xẻo a?

Lý Thượng vẻ mặt hơi khổ (đắng), run giọng nói, "tề... Tề điện chủ, ngài thực sự là nói giỡn, ta nào dám a?"

"Không dám?"

Vương Bảo âm lãnh cười, hướng về Lý Thượng đi tới, "Ta nhưng là chính tai nghe được, ngươi đang mắng ta đáng chết!"

Lý Thượng vội vàng giải thích nói, "không phải, không phải như vậy, Tề điện chủ, là trước có người nổ ta cửa lớn, vì lẽ đó ta mới..."

"Vậy ngươi vẫn là mắng ta? Bởi vì ngươi cửa chính là ta nổ, ta là không cẩn thận mà thôi, ta xin lỗi! Nhưng là, ngươi nhưng mắng ta..."

Vương Bảo vừa nói, tay một bên nhấc lên.

Lý Thượng tâm thần đột nhiên phát lạnh, vội vàng cho Ma Vương Điện tam đại ma vương một trong Khủng Bố Ma Vương gửi tin tức.

Nhưng mà.

Chờ hắn tin tức phát xong, chưa kịp hắn lần thứ hai giãy dụa một hồi, Vương Bảo một quyền đột nhiên oanh đi!

Cổ Thần lực lượng lưu chuyển toàn thân, Vương Bảo cú đấm này kinh thiên động địa, đã đạt đến Đại Đạo cảnh hậu kỳ đỉnh cao lực lượng, Lý Thượng nơi nào có thể chống đối, một mặt mộng bức trong lúc đó, bị oanh thành

mảnh vụn!

Vương Bảo hé mắt, kinh nghiệm cũng không tệ lắm, có tới mười lăm phần trăm!

Vương Bảo cũng không đi, vừa nãy cú đấm kia trực tiếp đem Lý Thượng đánh giết, dư âm cũng đánh về phía Lý Thượng trạch viện, trực tiếp đem hắn trạch viện trận pháp oanh rung động không ngớt.

Động tĩnh này rất lớn.

Rất nhanh sẽ có người từ bên cạnh trạch viện đi ra.

Trong không khí còn tràn ngập nhàn nhạt mùi máu tanh, đi ra võ giả vẻ mặt dại ra, nhìn thấy một mặt sát khí Vương Bảo, có chút khó có thể tin, "Tề... Tề điện chủ?"

Vương Bảo đáp một tiếng, vòng chéo tay, đi về phía trước.

Từ trong trạch viện đi ra võ giả có ba người, mắt nhìn Vương Bảo, lại nhìn Lý Thượng trước cửa vết máu cùng vỡ vụn cửa lớn, một cái trong đó không nhịn được hỏi nói, "Tề điện chủ... Vừa nãy là..."

Vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bóng người đột nhiên biến mất, lại xuất hiện thời điểm, đã tới gần một cái trong đó võ giả, người võ giả kia kinh hãi đến biến sắc, sắc mặt trở nên trắng xám, trong chớp mắt, chỉ có thể miễn cưỡng giơ cánh tay lên, sau một khắc, thân thể liền triệt để nổ tung.

Vương Bảo động tác liên tục, một quyền đánh ra, lập tức bay ngược, nhằm phía một cái khác võ giả!

Có điều.

Nhưng vào lúc này, xa xa từng đạo từng đạo lưu quang thình lình kéo tới, người cầm đầu là một cái ông lão tóc tím, nhìn thấy Vương Bảo động tác,

mục tỳ sắp nứt bình thường bạo gào nói, “Tề Lâm Đạo, ngươi đang làm gì?”

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, bóng người nhanh chóng biến mất, nhưng là dùng định vị truyền tống phù, trực tiếp xuất hiện ở chính mình trong trạch viện.

Mà Lý Thượng cửa viện trước.

Khủng Bố Ma Vương mái tóc màu tím lay động, một cái màu tím một sừng từ mi tâm tăng vọt mà ra, phẫn nộ cực kỳ nhìn khắp nơi bừa bộn mặt đất, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “vô liêm sỉ! Thứ hỗn trướng! Tề Lâm Đạo, ngươi mẹ nó muốn chết...”

Chính nói.

Hư không thình lình xuất hiện ba đạo ánh vàng.

Khủng Bố Ma Vương con ngươi co rụt lại, không dám làm bừa, cái kia ánh vàng hóa thành ba cái giáp vàng người từ trên trời giáng xuống, một cái trong đó giáp vàng người lạnh lùng nói rằng, “tù phạm số hiệu đã chết!”

Khủng Bố Ma Vương cắn răng nói rằng, “là Tề Lâm Đạo làm ra, ta tận mắt đến!”

Cái kia cầm đầu giáp vàng người con ngươi lập loè ánh vàng, đưa tay hướng về hư không một vệt, một vệt ánh sáng ảnh xuất hiện, rõ ràng là vừa nãy Vương Bảo động thủ một màn.

Giáp vàng người lạnh lùng nói rằng, “tù phạm số hiệu 12 tùy ý giết chóc người khác, xúc phạm quy tắc, tức chết!”

Dứt lời, ba cái giáp vàng người thẳng đến Tề Lâm Đạo trạch viện.

Khủng Bố Ma Vương cực kỳ khuây khoả, mang người đi theo, phẫn nộ biến mất, hắn không khỏi hơi nghi hoặc một chút, này Tề Lâm Đạo chẳng lẽ là cử chỉ điên rồ, lại dám động thủ giết người, này không phải tìm đường

chết là cái cái gì?

Mà vào giờ phút này.

Tề Lâm Đạo trong trạch viện.

Tề Lâm Đạo sắc mặt âm trầm cực kỳ, tâm tình hết sức gay go, vô duyên vô cớ bị mất mặt, nhưng lại không thể làm gì, nhường hắn uất ức hỏng rồi.

Chính đang cái kia nghĩ tâm sự đây, đột nhiên, bên ngoài truyền đến từng đạo từng đạo tiếng kêu sợ hãi.

Sau một khắc, một đạo lạnh lẽo vô tình lạnh lùng thanh âm, vang tận mây xanh, “Tù phạm số hiệu 12, tùy ý giết chóc người khác, xúc phạm quy tắc, trừng phạt, tức chết...”

------oOo------

Chương 464: Lão tử là vô tội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Lâm Đạo nghe xa xa truyền đến âm thanh, trong lúc nhất thời bối rối.

Tù phạm số hiệu 12?

Lão tử không phải là số 12 sao?

Này số hiệu từ hắn sau khi đi vào liền vẫn tuỳ tùng hắn, đã sớm dấu ấn ở hắn trong xương, so với tên của hắn ký ức đều sâu.

Ta? Tùy ý giết chóc người khác? Xúc phạm quy tắc, tức chết?

A phốc!

Khe nằm, làm cộng lông a, lão tử ngày hôm nay ngoại trừ đi ra ngoài trang cái thất bại so với, cái khác cái gì đồ chơi không làm a, ta giết ai ta?

Tề Lâm Đạo suýt chút nữa thổ huyết, sắc mặt một trận vặn vẹo, vội vàng lao ra, liền nhìn thấy trên hư không mới đứng thẳng giáp vàng hộ vệ.

Ba cái giáp vàng hộ vệ, thành hình tam giác sức chiến đấu, ánh mắt lạnh lùng nhìn mình chằm chằm.

Tề Lâm Đạo run lập cập.

Giáp vàng hộ vệ, không thể trêu chọc, này từ lâu là Hắc Ngục bên trong tù phạm nhận thức chung.

Dù cho hắn là Phật điện tam điện chủ, thế nhưng đối đầu giáp vàng hộ vệ, cũng là bị treo lên đánh vận mệnh, đối phương tay cầm BUG, có thể điều động tiểu thế giới này lực lượng, đánh như thế nào?

“Mấy vị đại nhân, ta không giết người!”

Tề Lâm Đạo lập tức bạo gào, một tấm nét mặt già nua, nghiêm túc cực kỳ, trịnh trọng nói, “Ta có thể phát độc thề, ta thật sự không giết người, mấy vị đại nhân khẳng định là lầm!”

“Ha hả!”

Giáp vàng hộ vệ còn chưa nói, Khủng Bố Ma Vương đã tiến lên vài bước, âm lãnh nói rằng, “không giết người? Lão tử tận mắt đến!”

“Là ngươi đang khích bác ly gián?”

Tề Lâm Đạo nhìn Khủng Bố Ma Vương, ánh mắt phun lửa.

Ba thế lực lớn tranh chấp không ngừng, đây là Tề Lâm Đạo có thể nghĩ đến duy nhất giải thích.

Thế nhưng Khủng Bố Ma Vương cũng tức giận a.

Ngươi rất sao giết người của lão tử.

Còn ngược lại vu oan ta gây xích mích ly gián?

Vụ thảo, làm lão tử là quả hồng nhũn, nghĩ nắm liền nắm a!

Khủng Bố Ma Vương gầm nhẹ nói, “Tề Lâm Đạo, ngươi mẹ nó trang cái gì, lão tử đều nhìn thấy ngươi giết người!”

Tề Lâm Đạo thổ huyết, tức giận nói, “ngươi đánh rắm, ta vẫn ở trong nhà, chưa từng đi giết người?”

Trong hư không.

Cầm đầu giáp vàng hộ vệ lạnh lùng nói rằng, “tù phạm số hiệu 12, không phục trừng phạt, cái kia liền cho ngươi xem chứng cứ!”

Vừa dứt lời.

Giáp vàng hộ vệ đưa tay một vệt hư không.

Từng đạo từng đạo quang ảnh hiện lên, chính là Vương Bảo đánh giết Lý Thượng cùng một cái khác võ giả từng hình ảnh.

Nhìn thấy tình cảnh này màn cảnh tượng, Tề Lâm Đạo triệt triệt để để mộng bức!

Emma!

Cái kia cũng thật là ta!

Ta rất sao đã hiểu, đây thực sự là có người vu oan a, là ai như thế không biết xấu hổ? Đây là muốn ta chết a, Khủng Bố Ma Vương, là ngươi sao? Ngươi muội đại gia ngươi, nếu như bị ta biết là ngươi, sau khi ta chết hóa thành ác quỷ cũng sẽ trở về tìm ngươi!

“Giả!”

Phản ứng lại, Tề Lâm Đạo lập tức phủ nhận.

“Kháng nghị vô hiệu!”

Giáp vàng hộ vệ đưa tay, đã bắt đầu điều động tiểu thế giới chi lực.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy hai bên sân, mấy bóng người lên lên xuống xuống, giáng lâm ở Tề Lâm Đạo trong viện.

Chính là Phật điện hai vị khác điện chủ.

Trong đó đại điện chủ quay về hư không chắp tay, trầm giọng nói, “mấy vị đại nhân, lão Tề tu luyện xảy ra sự cố, sợ là tẩu hỏa nhập ma, hắn giết người, ta Phật điện đến gánh chịu, căn cứ quy tắc, Phật điện trả giá một

phần mười điểm cống hiến, có thể chống đỡ Jennya mệnh!”

Giáp vàng hộ vệ động tác một trận, lạnh giọng nói, “có thể!”

Nói xong, liền cùng mặt khác hai cái giáp vàng người, biến mất ở tại chỗ.

Đại điện chủ thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ là.

Nhưng vào lúc này, Khủng Bố Ma Vương nhưng là âm lãnh nói rằng, “đại điện chủ đúng là thật lớn khí a, dễ dàng liền ném ra Phật điện một phần mười điểm cống hiến, có điều, ngươi giải quyết giáp vàng hộ vệ phiền phức, vậy ta Ma Vương Điện, ngươi là có hay không cũng phải cho chúng ta một câu trả lời?”

Đại điện chủ ánh mắt ngưng lại.

Hai điện chủ hé mắt, chiến ý bộc phát.

Tam điện chủ Tề Lâm Đạo khí nổ, lớn mắng nói, “Khủng Bố Ma Vương, đừng tưởng rằng lão tử không biết ngươi đang giở trò quỷ gì, giả mạo ta dáng vẻ, giá họa cho ta, ngươi là muốn bốc lên Phật điện cùng Ma Vương Điện chiến sự sao?”

Khủng Bố Ma Vương được kêu là một cái khí a.

Ta giá họa ngươi?

Lão tử nhàn a?

Ta người đã chết, ngươi trả đũa, Tề Lâm Đạo a Tề Lâm Đạo, ngươi rất sao muốn chết!

“Ta cần một câu trả lời!” Khủng Bố Ma Vương âm lãnh mở miệng, “Không phải vậy, chuyện này, không rất sao xong!”

Đại điện chủ nhìn Khủng Bố Ma Vương trong ánh mắt kiên quyết, phiền muộn cực kỳ.

Ma trứng.

Đến cùng là chuyện ra sao?

Khủng Bố Ma Vương dáng dấp như vậy, có thể không giống như là một cái vu oan giá họa.

Nhưng là.

Lão Tề nói vậy cũng không như vậy động kinh, đi Ma Vương Điện địa bàn giết người, này không phải tìm đường chết sao? Taihaku ngây dại.

Trong lòng buồn bực, đại điện chủ nhạt âm thanh nói, "phân các ngươi Ma Vương Điện một ngàn điểm cống hiến, chuyện này bỏ qua, làm sao?"

Khủng Bố Ma Vương ánh mắt tinh mang lấp loé, trong lòng khẽ nhúc nhích, hừ lạnh nói, "lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa!"

Hắn kỳ thực cũng là có chút hoài nghi, dù sao Tề Lâm Đạo không phải ngu ngốc, việc này hay là còn có cái khác giải thích.

Mò một phiếu liền đi, Khủng Bố Ma Vương quyết định muốn tra rõ việc này.

Chờ đến Ma Vương Điện người rời đi, đại điện chủ liền đối với Tề Lâm Đạo nói rằng, "lão Tề, ngươi cho ta đàng hoàng trả lời, chuyện này, đến cùng đúng hay không ngươi làm ra?"

Tề Lâm Đạo sắc mặt tái xanh, thề xin thề, "Nếu như ta làm ra, ta ngũ lôi oanh đỉnh, chết không có chỗ chôn!"

Đại điện chủ híp mắt lại, thấp giọng thán nói, "việc này quỷ dị, sợ là có người ở làm mưa làm gió, gần nhất đại gia đều cẩn thận chút!"

Phật điện tất cả mọi người là tâm tình tối tăm.

Chỉ là.

Theo mười mấy cái canh giờ qua đi, "Tề Lâm Đạo" lại phát thần uy, xông vào Ma Vương Điện địa bàn, liền phá hai cái sân trận pháp, đánh giết trong đó ở võ giả.

Hắc Ngục triệt để bạo động.

Ngoại trừ Phật điện, Ma Vương Điện cùng Thánh điện võ giả đều cảm thấy Tề Lâm Đạo là thật sự tẩu hỏa nhập ma.

Không phải không thể a!

Chỗ này thỉnh thoảng thì có người bị ngột ngạt điên (chơi) a!

Giáp vàng hộ vệ lần thứ hai tới cửa, Tề Lâm Đạo hầu như muốn thổ huyết mà chết, ngửa mặt lên trời gào thét, "Không phải ta làm ra!"

Phật điện lại trả giá một phần mười điểm cống hiến.

Mà Khủng Bố Ma Vương, đã sắc mặt âm trầm đáng sợ, không lại đi muốn điểm cống hiến, trái lại liền như thế ở tại Tề Lâm Đạo trong nhà.

Lại là mười mấy cái canh giờ qua đi.

Khủng Bố Ma Vương nhận được tin tức, "Tề Lâm Đạo" lại giết người, lần này vẫn là hai cái.

Trong trạch viện.

Tề Lâm Đạo cùng Khủng Bố Ma Vương đối diện, ánh mắt đầy rẫy không cam lòng.

Khủng Bố Ma Vương hít vào một ngụm khí lạnh, cuối cùng cũng coi như là xác nhận, đây là có người trong bóng tối kiếm chuyện a, hóa thành Tề Lâm

Đạo dáng dấp giết bọn họ Ma Vương Điện người, này rất sao thực sự là thật là to gan!

Do dự một chút, Khủng Bố Ma Vương đem sự tình cùng Tề Lâm Đạo nói rồi.

Tề Lâm Đạo lão lệ tung hoành.

Ma trứng!

Rốt cục a!

Rốt cục thuần khiết!

Chân tướng rõ ràng, lão tử là vô tội!

Khủng Bố Ma Vương nói rằng, "trước là ta trách oan ngươi, ta xin lỗi, có điều, ngươi đến cùng đắc tội rồi người nào? Có thể có thực lực như thế, còn có thể biến ảo như vậy chân thực, người này không bình thường a!"

Tề Lâm Đạo nhíu chặt mày, hít một hơi thật sâu.

Nặn nặn nắm đấm.

Hận đến nghiến răng nghiến lợi, gầm nhẹ nói, "chẳng cần biết hắn là ai, đều chết chắc rồi! Ta ngược lại muốn xem xem, là ai, dám như thế hại ta, bị ta tra được, lão tử lột hắn lớp vỏ..."

------oOo------

Chương 465: Ta chính là lão tổ mật sứ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo trong trạch viện.

Đứng ở trong viện, nhìn giữa không trung gào thét mà đi giáp vàng hộ vệ, Vương Bảo khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh.

Làm ra động tĩnh lớn như vậy, hắn liền không tin cái kia người nhà họ Hồng không tiến vào tiểu thế giới này.

Chỉ cần người nhà họ Hồng đi vào, Vương Bảo liền có biện pháp đi ra ngoài.

Hắc Ngục bên trong phần lớn đều là tên côn đồ, Vương Bảo giết lên cũng không có một chút nào mềm tay, chỉ cần tu vi có thể tăng lên tới Đại Đạo cảnh hậu kỳ, Vương Bảo liền có niềm tin đang hấp thu một giọt Cổ Thần Hồn Huyết.

Đến thời điểm thực lực bạo phát, mượn Cổ Thần Hồn Huyết lực lượng, hay là có thể một lần đột phá đến Hợp Đạo cảnh!

Định điểm dịch chuyển chính là Vương Bảo kiếm chuyện sức lực, dù cho là cuối cùng bị phát hiện, Vương Bảo cũng vẫn như cũ không sợ, ở hệ thống này phòng ngự cơ chế thủ hộ dưới, ai đều không thể đi vào.

Dù cho là Hồng gia phái ra siêu cường cao thủ.

Vương Bảo cũng không chút nào sẽ hoài nghi, bọn họ ở hệ thống trước mặt, kỳ thực cũng chính là cái cặn.

Thời gian trôi qua.

Tề Lâm Đạo mặc dù là thuần khiết.

Nhưng là, Vương Bảo nhưng vẫn cứ dựa vào thân phận của hắn ở giết người, liên tiếp mấy lần sau khi, Hắc Ngục bên trong võ giả toàn cũng không thể bình tĩnh, dồn dập tụ lại ở cùng nhau.

Ba thế lực lớn các đại lão, dồn dập tìm tới giáp vàng hộ vệ, thủ hạ tiểu đệ lòng người bàng hoàng, những ngày tháng này không có cách nào qua.

Rốt cục.

Ở ngày đó, trên hư không mới, một đạo khe nứt to lớn tái hiện ra.

Cùng lúc đó, một đạo Kim long từ trên trời giáng xuống, phân tán khủng bố uy nghiêm.

Kim long bên trên, ba trung niên nhân ngồi khoanh chân, ánh mắt âm trầm cực kỳ, bên trong tiểu thế giới hết thảy giáp vàng hộ vệ, tất cả đều tụ tập cùng một chỗ, xếp phương trận, quỳ trên mặt đất, không nhúc nhích!

Kim long ở trên không xoay quanh, mắt rồng không ngừng nhìn quét trong thành trì mỗi một nơi.

Mà ba trung niên nhân, nhưng là cấp tốc triệu tập lên ba thế lực lớn đầu óc, Ma Vương Điện Khủng Bố Ma Vương, Phật điện đại điện chủ, Thánh điện điện chủ.

Này ba trung niên nhân, đều là Hồng gia nhân vật cấp bậc trưởng lão, tu vi mỗi cái đều là Hợp Đạo cảnh đỉnh cao.

Cầm đầu gọi là Hồng Mộc, một đầu tóc bạc nộ giương, phảng phất một con Bạo Nộ sư tử.

Ánh mắt ác liệt nhìn chằm chằm Khủng Bố Ma Vương ba người, Hồng Mộc âm lãnh nói rằng, “là các ngươi ba bên, ở kiếm chuyện chứ?”

Khủng Bố Ma Vương ba người uất ức cực kỳ, Phật điện đại điện chủ trầm

giọng nói, “đại nhân, chúng ta từ lâu nhận mệnh, ở Hắc Ngục kéo dài hơi tàn, có thể nhiều sống một ngày là một ngày, sao lại muốn chết? Việc này đối với chúng ta mà nói, cũng là một cái sấm sét giữa trời quang, dù sao, chết cũng là huynh đệ của chúng ta!”

Hồng Mộc con mắt nhìn chằm chằm Phật điện đại điện chủ.

Đầy đủ qua hồi lâu, lúc này mới vẻ mặt vừa chậm, sau đó ánh mắt sát ý lóe lên, lạnh giọng nói, “vậy chính là có người trong bóng tối kiếm chuyện? Có điều, hắn nhưng là tính lầm, ở Hắc Ngục giới, ta Hồng gia chính là trời, lại lớn như vậy địa phương, từng cái từng cái xếp tra, nhìn hắn có thể trốn đến khi nào!”

Sau khi nói xong.

Hồng Mộc Lôi Hành Lệ Phong, lập tức mang người bắt đầu kiểm tra.

Hơn nữa.

Là một người một người, lần lượt từng cái tra!

Thủ đoạn như thế, Hồng Mộc liền không tin, đối phương còn có thể trốn ở đó.

Vương Bảo đã sớm nghe được động tĩnh, cũng nhìn thấy phía trên Kim long, con mắt hơi chuyển động, Vương Bảo liền như thế đứng cửa, chờ đợi Hồng Mộc đám người đến.

Thời gian trôi qua.

Từng cái từng cái võ giả đều bị tra lộn chổng vó lên trời, tu vi thậm chí hết thảy đều bị tra sạch sành sanh, không có một chút nào dị thường.

Dần dần mà.

Hồng Mộc mang người, đi tới Vương Bảo viện trước.

Ở Hồng Mộc phía sau bọn họ tuỳ tùng Tề Lâm Đạo ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên nói rằng, "đại nhân, ta đột nhiên vang lên, chính là viện này cái này tuổi trẻ võ giả sau khi xuất hiện, Hắc Ngục mới xuất hiện dị thường!"

"Ồ?"

Hồng Mộc vẻ mặt lạnh lẽo.

Con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, Hồng Mộc trong đầu hết thảy tù phạm dáng vẻ chớp liên tục, nhất thời ngẩn ngơ.

Không tin tức!

Điều này có ý vị gì, không cần nói cũng biết.

Này rất sao là cái người ngoài a!

"Ngươi là ai? Làm sao đi vào Hắc Ngục?" Hồng Mộc cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc quát.

Này vừa nói, mọi người nhất thời kinh hãi đến biến sắc, chỉ có Ma Vương Điện hai đại ma vương tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt khó coi hạ xuống.

"Ta là ai? Ngươi còn chưa xứng biết, nếu ngươi đến rồi, vậy thì dễ làm rồi, vào đi, ta có lão tổ mật lệnh, nhường ngươi chấp hành!"

Vương Bảo vẻ mặt lạnh lùng, vòng chéo tay, hơi nghểnh lên đầu, rất là trang bức nói rằng.

Hồng Mộc vẻ mặt ngẩn ngơ.

Mặt khác hai cái Hồng gia trưởng lão, hơi thay đổi sắc mặt.

Nửa ngày.

Hồng Mộc trực tiếp cười nhạo nói, "được lắm ăn nói bừa bãi tiểu bối, tạm

thời không nói, lão tổ vì sao cho ngươi mật lệnh, chỉ cần là ngươi bực này tuổi... Chính là một cái to lớn nhất lỗ thủng, ngươi cho rằng, ta sẽ tin?”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “ngu xuẩn, tạm thời nói cho ngươi cũng không sao, bản tọa chính là lão tổ mật sứ, đến Hắc Ngục, là có kế hoạch lớn muốn chấp hành, việc này liên quan đến ta Hồng gia bay lên thời cơ, vì lẽ đó, mới sẽ giữ bí mật không nói! Ngươi xem, đây là cái gì...”

Nói xong.

Vương Bảo trực tiếp lấy ra một giọt Cổ Thần Hồn Huyết.

Hồn Huyết vừa xuất hiện, liền tỏa ra một luồng mãnh liệt sóng sức mạnh, nguồn sức mạnh này, khiến người ta mê say, càng làm cho Hồng Mộc ba cái Hồng gia trưởng lão, trợn mắt ngoác mồm.

“Chuyện này... Đây là cái gì Hồn Huyết? Nhân vật gì, mới có kinh khủng như thế Hồn Huyết?”

Hồng Mộc đỏ mặt, theo bản năng liền muốn tiến lên.

Chỉ có điều, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên lùi về sau một bước!

Mà bước đi này, nhưng phảng phất thiên địa lá chắn, Hồng Mộc dù cho là Hợp Đạo cảnh đỉnh cao đại tu, cũng không thể tồn gần, trong lúc nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Điều động tiểu thế giới pháp tắc, thình lình không có một chút nào hiệu quả.

Hồng Mộc con ngươi co rút nhanh.

Vương Bảo phất tay một cái, nói rằng, “ngươi vào đi, còn những người khác, đàng hoàng chờ!”

Vương Bảo nói xong, liền xoay người đi vào trạch viện.

Hồng Mộc do dự một chút, nói rằng, “ngược lại muốn xem xem hắn, làm món đồ gì!”

Lần thứ hai tiến lên, lần này không có một chút nào lực cản, mà những người khác, không có Vương Bảo cho phép, căn bản là không có cách tới gần giới hạn phần sau thốn, dù cho là còn lại hai cái Hồng gia trưởng lão, cũng chỉ có thể phiền muộn chờ.

Tiến vào trạch viện trong phòng sau khi.

Hồng Mộc nhìn Vương Bảo, trong ánh mắt, hung mang tăng mạnh, âm hiểm cười nói, “tiểu tử, đem ngươi vừa nãy giọt kia Hồn Huyết giao ra đây cho ta, bằng không...”

Đang chuẩn bị trang cái bức kinh sợ một hồi Vương Bảo đây.

Nào có biết, nhưng vào lúc này, Vương Bảo thình lình lấy ra một tấm phù!

Này phù dị thường khổng lồ, có tới nửa cái to bằng cánh tay.

Vương Bảo khóe miệng lộ ra cười lạnh, xúc động lớn phù sau khi, Hồng Mộc liền ở tại nơi đó.

Này phù không hề tầm thường, chính là Vương Bảo đột phá Đại Đạo cảnh sau khi hệ thống khen thưởng mà, tác dụng chỉ có một lần cũng chỉ có một cái hiệu quả, chính là định hồn!

Này phù có thể làm cho Vương Bảo không nhìn hai cái đại cảnh giới, ổn định đối phương hồn phách, thời hạn tuy rằng chỉ có ba canh giờ, thế nhưng cũng vô cùng mạnh mẽ.

Tiếc nuối ở chỗ, định hồn sau khi, không thể công kích đối phương, bằng không, Định Hồn phù sẽ mất đi hiệu lực, nếu không, Vương Bảo nhất định sẽ thu hoạch một cái to lớn kinh nghiệm bao.

Đương nhiên.

Vương Bảo cảm thấy, chính mình không hẳn không có cơ hội.

Thân thể lắc mình biến hóa.

Vương Bảo đã biến thành Hồng Mộc dáng vẻ, ở lại: Sững sờ có tiểu nửa khắc đồng hồ, Vương Bảo liền vẻ mặt hưng phấn đi ra khỏi phòng.

Đi tới ngoài sân, hai cái Hồng gia trưởng lão chút nào không biết, này Hồng Mộc không phải đối phương Hồng Mộc, Vương Bảo như có tâm ẩn giấu tu vi, ai cũng điều tra không tới.

Một cái trong đó Hồng gia trưởng lão trầm giọng nói, "Mộc huynh, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Vương Bảo hít sâu một hơi, xoay chuyển ánh mắt, quay về Khủng Bố Ma Vương đám người nói rằng, "bọn ngươi trước tiên lui đi!"

Một đám hàng hai mặt nhìn nhau, nhưng là, không dám nhiều lời, chậm rãi lui bước.

Chờ đến Khủng Bố Ma Vương bọn họ rời đi, Vương Bảo liền thấp giọng nói, "nhìn thấy vừa nãy mật sứ giọt kia Hồn Huyết chứ? Cái kia... Nhưng là Cổ Thần Hồn Huyết!"

"Cái gì?" Hai cái Hồng gia trưởng lão một mặt mộng bức.

Phản ứng lại, một cái trong đó kích động nói, "Cổ Thần Hồn Huyết? Nghe đồn bên trong, Cổ Thần chính là tiên thiên thần nhân, thân thể đáng sợ tới cực điểm, có thể nói là chư thiên vạn giới chủng tộc thứ nhất, cùng Cổ Ma cổ yêu ở Cổ Thần ma đại lục cùng tồn tại, cuối cùng tam tộc đại chiến, đại lục phá toái, lúc này mới sản sinh chư thiên vạn giới!"

"Thật muốn là Cổ Thần Hồn Huyết, chúng ta Hồng gia đây là muốn... Bay lên a!"

“Không sai!”

Vương Bảo tán thưởng liếc mắt nhìn cái này Hồng gia trưởng lão, đây là một cái rất tốt quân đội bạn a.

Vương Bảo đón lấy nói rằng, “lão tổ chờ đến giọt này Cổ Thần Hồn Huyết đã rất lâu, có điều, nhưng không cách nào loại bỏ Cổ Thần Hồn Huyết phong ấn, dẫn đến không có thể hấp thu, cuối cùng, nghĩ đến biện pháp!”

“Mật sứ chính là lão tổ Ám Bộ thân tín, lần này mang theo Cổ Thần Hồn Huyết mà đến, chính là phải nghĩ biện pháp, đánh mở phong ấn, bây giờ mật sứ chính đang chuẩn bị, mà nhiệm vụ của chúng ta...”

Dứt lời.

Vương Bảo ánh mắt sát cơ lóe lên.

“Nhiệm vụ của chúng ta, chính là đem hết thảy tù phạm, đánh gần chết, sau đó giao cho mật sứ, nhường mật sứ lấy huyết tế bí thuật, mở ra Cổ Thần Hồn Huyết phong ấn!”

“Việc này quá mức tà ác, vì lẽ đó, lão tổ mới sẽ bí mật xử lý, hai vị, lão tổ đã hứa hẹn, chỉ còn hoàn mỹ hơn hoàn thành việc này, sẽ lên cấp ta ba người ở trong tộc địa vị, thăng chức rất nhanh, đang ở trước mắt!”

Hai cái ông tổ nhà họ Hồng kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Này vẫn đúng là rất sao là cái kế hoạch lớn a!

Huyết tế phá phong ấn, này ngược lại là một biện pháp hay, có điều, chính là có chút tà ác.

Đương nhiên, vì Hồng gia, dù cho trở thành thiên cổ kẻ ác, cũng không thể coi là cái gì, vì lẽ đó, hai cái Hồng gia trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, cùng

nhau gật đầu, thấp quát, “Làm...”

------oOo------

Chương 466: Giọt thứ hai Cổ Thần Hồn Huyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo cũng không nghĩ tới, kế hoạch sẽ tiến hành thuận lợi như vậy.

Có điều, trong này phần lớn, vẫn là Cổ Thần Hồn Huyết duyên cớ.

Phải biết, Vương Bảo lấy ra Cổ Thần Hồn Huyết, nhưng là thật sự, loại kia đến từ thượng đẳng lực lượng hô hoán, khiến hai cái Hồng gia trưởng lão thập phần mê say.

Tiến tới đã không còn chút nào hoài nghi.

Hắc Ngục vốn là Hồng gia tài sản riêng, không có ngoài ý muốn, những người khác kiên quyết không thể tiến vào bên trong.

Hơn nữa Vương Bảo dùng tinh luyện sau Loki mặt nạ, biến thành Hồng Mộc, căn bản không nhìn ra chút nào kẽ hở, cho tới hai cái Hồng gia trưởng lão, bắt đầu rồi vì là Vương Bảo chuyển vận kinh nghiệm ngớ ngẩn con đường.

Giáp vàng hộ vệ bắt đầu động tác lên.

Thân là Hồng gia đắc ý tác phẩm, giáp vàng hộ vệ bản thân thực lực, liền đạt đến Đại Đạo cảnh giới, hơn nữa tiểu thế giới sức mạnh quy tắc, vào giờ phút này, hầu như mỗi cái đều hóa thành cự long, đang không ngừng nghiền ép trên mặt đất giun dế.

Từng cái từng cái Hắc Ngục kẻ tù tội bị đánh gần chết, kêu rên không ngừng.

Như dị biến này, làm cho Khủng Bố Ma Vương các loại Hắc Ngục kẻ tù tội đại lão, khí nộ cực kỳ, dồn dập quát mắng, liên hợp lại, làm lên phản kháng

cuối cùng.

Vương Bảo không nhúc nhích, hắn cũng không phải Khủng Bố Ma Vương đối thủ, thế nhưng hai cái Hồng gia trưởng lão, nhưng là cười lạnh một tiếng, trực tiếp tham chiến, tay cầm bá đạo lực lượng, khống chế quy tắc trấn áp, cũng không lâu lắm, Hắc Ngục bên trong tiếng gào, liền cấp tốc tiêu lui xuống đi.

Cùng lúc đó.

Chính đang trên ngọn núi suối nước nóng trong hồ nghỉ phép bạch tuộc, cũng bị giáp vàng hộ vệ man lực đánh cho tàn phế, mang tới trong thành.

Vương Bảo bất động thanh sắc, cũng không có tham chiến, chờ đến máu tanh trấn áp kết thúc, Vương Bảo hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “ta dẫn người đi vào, các ngươi lần thứ hai trấn thủ, để ngừa sinh biến!”

Hai cái Hồng gia trưởng lão không có một chút nào hoài nghi, vốn là Hồng Mộc địa vị liền so với hai người cao, nhường Vương Bảo làm chủ, dưới cái nhìn của bọn họ là nên.

Vương Bảo nhấc theo một cái gần chết Hắc Ngục kẻ tù tội đi vào trạch viện.

Đi tới trong phòng, Hồng Mộc vẫn là một mặt dại ra đứng tại chỗ, hắn thần hồn bị ổn định, phong cấm ở một cái không tên không gian bên trong, cũng lại không cảm giác được tất cả, chỉ có thể vô ích lao hò hét nhưng không thể làm gì.

Một cái.

Đón lấy một cái!

Vương Bảo hóa thân đồ tể, từng cái từng cái Đại Đạo cảnh cao thủ, ở Vương Bảo trong tay hóa thành kinh nghiệm, lúc này, không cho phép có chút thương hại, ngoại trừ Trần mập mạp cùng mặt sẹo trung niên, Vương Bảo không chuẩn bị buông tha bất luận người nào.

Mà Trần mập mạp cùng vết sẹo, vào giờ phút này từ lâu núp ở trong phòng một góc, suýt chút nữa sợ vãi tè rồi.

Vương Bảo một kiếm một cái, chém giết có thể đều là Hắc Ngục bên trong đại lão a!

Hai người không doạ ngất, đều xem như là định lực mạnh.

Vương Bảo tu vi bắt đầu nhanh chóng kéo lên.

Cơ hội này, thập phần hiếm thấy, nhiều như vậy kinh nghiệm bao nhường hắn tùy ý lĩnh, quả thực không muốn quá này lớp vỏ.

Đại Đạo cảnh hậu kỳ!

Đỉnh cao!

Vương Bảo không có dừng chút nào lưu, tiếp tục đòi lấy kinh nghiệm bao.

Bên ngoài gần chết võ giả càng ngày càng ít, Hồng gia hai cái trưởng lão vẻ mặt hưng phấn, trong mắt ẩn chứa chờ mong, huyết tế kết thúc, Cổ thần chi huyết liền có thể phá phong, mà một khi lão tổ hấp thu Cổ Thần Hồn Huyết, thực lực nhất định sẽ mức độ lớn tăng vọt.

Bọn họ cũng coi như là Hồng gia công thần.

Thời gian lần thứ hai trôi qua.

Vương Bảo cuối cùng mới đem gần chết bạch tuộc mang tới trong phòng.

Bạch tuộc một mặt mộng bức nhìn khôi phục hinh dáng cũ Vương Bảo, cả người run lẩy bẩy, nằm mộng cũng muốn không tới, chính mình trong mắt Nhân tộc giun dế, dĩ nhiên sẽ hóa thân thành như thế khủng bố đại BOSS!

“Ngươi...”

Bạch tuộc mới vừa phun ra một chữ.

Vương Bảo liền hơi cười, ác ma mỉm cười, trở thành bạch tuộc trong mắt cuối cùng một cái hình ảnh.

Vù!

Vương Bảo đánh giết bạch tuộc, kinh nghiệm bão táp, vào giờ phút này kinh nghiệm của hắn từ lâu tăng mạnh, đạt đến hai trăm phần trăm hơn bốn mươi!

Đột phá!

Vương Bảo khoanh chân ngồi dưới đất, nhắm mắt lại, lựa chọn đột phá.

Trong nháy mắt, trong cơ thể hắn thần nguyên, phảng phất liệt diễm bình thường truyền ra cực nóng cảm giác, sôi trào bạo phát thời gian, trong cơ thể chín loại đạo lực cấp tốc dung hợp, hội tụ, đồng thời cùng thần nguyên triệt để giao hòa ở cùng nhau, ở thần hồn nơi sâu xa, hình thành một cái lớn vô cùng nói biển!

Hợp Đạo cảnh, tự thân đại đạo phản phác quy chân, cùng thần nguyên dung hợp, hình thành càng mạnh mẽ hơn nói lực, đạo lực hóa biển, gốc gác càng cao, biến thành nói biển càng lớn!

Mà Vương Bảo bực này quy mô nói biển, nói ra có thể hù chết người, hắn lúc này mới chỉ là Hợp Đạo cảnh sơ kỳ a!

Đầy đủ qua gần nửa canh giờ, Vương Bảo mới đột phá hoàn thành.

Mở mắt ra, Vương Bảo hút ngụm khí lạnh, lấy ra một giọt Cổ Thần Hồn Huyết!

Lấy thực lực bây giờ của hắn, đã đủ để hấp thu giọt này Cổ Thần Hồn Huyết.

Hồn Huyết lối vào (vào miệng), quen thuộc bành trướng cảm giác xuất hiện

lần nữa, chỗ mi tâm Cổ Thần dấu ấn bên trong, bàng bạc Cổ Thần lực lượng dâng trào ra, cấp tốc hấp thu Cổ Thần Hồn Huyết bên trong ẩn chứa Cổ Thần lực lượng!

Mạnh mẽ phong phú cảm giác, làm cho Vương Bảo thân thể khẽ run.

Thân thể bị Cổ Thần lực lượng không ngừng giội rửa, tới tới lui lui, cũng không biết giội rửa bao nhiêu lần, mà mỗi một lần giội rửa, Vương Bảo thân thể đều sẽ phát sinh biến hóa to lớn, tạp chất sắp xếp ra, kinh mạch, xương cốt, thậm chí huyết dịch, đều bị Cổ Thần lực lượng tràn ngập.

Vương Bảo da dẻ, thậm chí đều xuất hiện đạo đạo yếu ớt ánh vàng.

Trái tim kịch liệt mà mạnh mẽ nhảy lên, phảng phất một cái đại cổ giống như.

Hồi lâu.

Vương Bảo mở hai mắt ra, chỗ mi tâm, hai viên nhàn nhạt Tinh Thần, lóe lên một cái rồi biến mất.

Vương Bảo đứng dậy.

Thân thể hơi động, hư không liền chấn động ra đến.

Hiện tại Vương Bảo, thân thể quá mức khủng bố, thậm chí so với tự thân tu vi, đều còn đáng sợ hơn, Cổ Thần bộ tộc cường đại nhất, chính là cái kia khủng bố đến mức tận cùng thân thể, rất mạnh mẽ bao nhiêu thiên phú thần thông, cũng là do mạnh mẽ thể phách mới có thể chống đỡ.

Thứ nhất nhỏ Hồn Huyết, truyền thừa cho Vương Bảo một loại thiên phú thần thông, nát tinh chỉ tay.

Mà này thứ hai nhỏ, trực tiếp truyền thừa ba loại Cổ Thần thiên phú thần thông.

Cổ Thần thiên phú thần thông, gào thiên địa!

Cổ Thần thiên phú thần thông, phá nhật cung!

Cổ Thần thiên phú thần thông, trăm trượng Kim thân!

Ba loại thiên phú thần thông, tiêu hao Cổ Thần lực lượng hết sức kinh người, Vương Bảo dù sao không phải chân chính Cổ Thần, muốn thích làm gì thì làm triển khai, còn phải cần một khoảng thời gian tích lũy.

Thế nhưng, lấy Vương Bảo thực lực bây giờ, vậy cũng là kinh thế hãi tục, đánh so sánh, liền tỷ như hiện tại Hồng Mộc đám người...

"Ha hả!"

Vương Bảo hơi cười, trực tiếp đi ra khỏi phòng.

Mà nhìn thấy Vương Bảo sau khi ra ngoài, Hồng gia hai cái trưởng lão, đều là hưng phấn cực kỳ, một cái trong đó gấp giọng nói, "Mộc huynh, làm sao?"

Vương Bảo nhỏ giọng, nói rằng, "rất thuận lợi... Các ngươi theo ta đi vào!"

Hai cái Hồng gia trưởng lão đại hỉ, tiến lên, chuẩn bị cùng Vương Bảo tiến vào trạch viện, cái nào ngờ tới, nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo hai con mắt hóa thành mắt vàng, cùng lúc đó, mi tâm Cổ Thần lực lượng, nhanh chóng lưu chuyển, chớp mắt sau khi, miệng trưởng lão, một đạo phảng phất đến từ viễn cổ Hồng Hoang gào thét, từ Vương Bảo trong miệng truyền ra.

"Gào!"

Hư không nổ tung!

Rơi vào hai cái Hồng gia trưởng lão trong tai, càng như là Thiên Lôi cuồn cuộn.

Thân thể khí huyết quay cuồng, xương cốt đều bị cái kia sóng âm lực lượng

kích thích run rẩy, trong cơ thể nói biển bốc lên, phảng phất không khống chế được, nhường hai cái Hồng gia trưởng lão càng mộng chính là bọn họ thần hồn, trong nháy mắt thình lình có muốn ly thể xu thế.

Không giống nhau: Không chờ hai cái Hồng gia trưởng lão phản ứng lại.

Vương Bảo đưa tay, ngón trỏ bên trên, Cổ Thần lực lượng mang cuốn lấy Vương Bảo tất cả sức mạnh, cực điểm bạo phát, liên tục điểm ở hai cái Hồng gia trưởng lão mi tâm.

Xì xì, xì xì!

Hai cái Hồng gia trưởng lão ngửa đầu ngã chổng vó, trước khi chết vẫn là một mặt mộng bức hình, đến cùng đều không phản ứng kịp, phát sinh cái gì.

“Chúc mừng kí chủ đánh giết Hợp Đạo võ giả đỉnh cao, khen thưởng kinh nghiệm 20%!”

“Chúc mừng kí chủ đánh giết Hợp Đạo võ giả đỉnh cao, khen thưởng kinh nghiệm 20%!”

“Chúc mừng kí chủ, thu được tiểu tỷ lệ khen thưởng, cực phẩm đạo cụ hòm báu một cái!”

Gợi ý của hệ thống âm truyền đến, Vương Bảo đại hỉ cực kỳ.

Cực phẩm đạo cụ ở tinh luyện cửa hàng, sẽ không có dưới với hơn 20 vạn tinh luyện giá trị, lần này thực sự là kiếm lời lật!

“Gào!”

Nhưng vào lúc này.

Trên hư không mới, cái kia Kim Long bị vừa nãy tình cảnh đó kích thích hỏng rồi, rít gào một tiếng, trực tiếp hướng về Vương Bảo đáp xuống!

Khủng bố sóng khí, cuồn cuộn mà đến, này Kim Long, thình lình cũng là

Hợp Đạo đỉnh cao yêu thú!

Nhưng mà.

Hàng này thông minh thực sự nợ phí.

Vương Bảo ngẩng đầu, ánh mắt ánh vàng tăng mạnh, lắc mình biến hóa, thân thể thình lình cực tốc phồng lớn, trong nháy mắt, liền hóa thành một cái trăm trượng người khổng lồ!

Cổ Thần thiên phú thần thông, trăm trượng Kim thân!

Thân thể bị Cổ Thần lực lượng cấp tốc tăng lên tới cực hạn, trong lúc phất tay, đều có khủng bố cuồn cuộn lực lượng, đưa tay chộp một cái, cái kia nguyên bản khổng lồ Kim Long, ở Vương Bảo trong tay, phảng phất một cái rắn nhỏ, dại ra cực kỳ bị Vương Bảo một phát bắt được!

Cổ Thần lực lượng tràn ngập Kim Long toàn thân.

Vương Bảo cười lạnh, hét lớn, âm thanh như lôi, ở mây xanh lăn lộn, “Thần phục, hoặc là chết, ngươi chọn một!”

Kim Long miệng nói tiếng người, run rẩy nói rằng, “đại nhân tha mạng!”

Vương Bảo híp mắt nói rằng, “ngươi có thể mang bản tọa đi ra ngoài đi? Hả?”

Kim Long run lẩy bẩy, “Có thể... Có thể!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù, đưa tay hướng về chính mình trạch viện vỗ một cái, đang bị định hồn Hồng Mộc, trực tiếp bị đập thành sương máu, mà Trần mập mạp cùng vết sẹo, nhưng là bị một nguồn sức mạnh hút tới giữa không trung.

Nhìn tăng vọt đến trăm trượng thân thể Vương Bảo, Trần mập mạp cùng vết sẹo đúng là sợ vãi tè rồi, suýt nữa ngất.

Vương Bảo bóng người co rút lại, cùng Trần mập mạp hai người đồng thời, thừa ở Kim Long trên thân hình.

Kim Long gầm nhẹ một tiếng, thân thể tỏa ra từng đạo kim quang, cùng lúc đó, hư không xuất hiện một đạo khe nứt to lớn, Kim Long bóng người chui vào.

Sau một khắc.

Vương Bảo dĩ nhiên quang lâm Thần giới... Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 467: Phải chơi 1 tràng kích thích

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm!

Hư không lóe lên, nương theo đạo đạo nổ vang, Kim Long xuất hiện ở một toà núi hoang đỉnh.

Cung kính buông xuống dưới đầu, Kim Long âm thanh run nói rằng, "đại nhân, nơi đây là ta có thể dịch chuyển đến xa nhất khu vực, khoảng cách Hồng gia bổn tộc bên ngoài ngàn dặm!"

Vương Bảo từ Kim Long vác bên trên xuống tới, nhìn quét một chút bốn phía.

Kim Long không dám làm một cử động nhỏ nào, hắn thậm chí cũng không dám có chút không tốt ý nghĩ.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, bên trong thân thể của hắn tất cả thậm chí thần hồn đều bị một luồng màu vàng sức mạnh bao trùm.

Ở nguồn sức mạnh này uy hiếp dưới, Kim Long bản năng cảm giác được, chính mình hơi có sai lầm, vậy thì là vô tận vực sâu.

Vương Bảo cảm thụ một hồi Thần giới hư không áp lực, sau đó liền đối với Trần mập mạp cùng vết sẹo nói rằng, "các ngươi đi thôi!"

Hai cái hàng như được đại xá, nói một tràng cảm động đến rơi nước mắt liền cáo từ rời đi, hai cái này làm không biết bao nhiêu năm kẻ thù rất nhiều bạn khố rách áo ôm tư thế.

Mà Vương Bảo.

Nhưng là hé mắt, nhìn Kim Long, Kim Long bị xem sợ hãi, trong lòng hàn ý đột ngột sinh ra.

Vương Bảo sờ sờ cằm, con mắt hơi chuyển động, bắt đầu ra bên ngoài đào đồ vật.

Mỗi loại dược liệu xuất hiện ở hư không, những dược liệu này hầu như đều có một cái thuộc tính, vậy thì là độc!

Vương Bảo đem dược liệu một vừa lấy ra sau khi, liền nhắm mắt trầm tư, Kim Long không biết Vương Bảo giở trò quỷ gì, trong lòng đau khổ, hắn nhận ra những dược liệu này, toàn rất sao đều là độc dược, khe nằm, cái tên này sẽ không là muốn luyện độc chứ?

Trên thực tế.

Kim Long đoán một điểm đều không sai.

Vương Bảo chính là muốn luyện chế một loại độc đan.

Hơn nữa, Vương Bảo đây là ở tự nghĩ ra phương pháp luyện đan.

Hắn nghĩ luyện chế một loại chế bá thần hồn độc đan, thần hồn chính là tất cả sinh linh trọng yếu nhất một phần, đã khống chế thần hồn, cũng là đã khống chế tất cả.

Không biết qua bao lâu, Vương Bảo mở mắt ra.

Lấy ra lò luyện đan, Vương Bảo khoanh chân ngồi dưới đất, bắt đầu luyện đan, mỗi loại độc dược hóa thành chất lỏng, lăn vào lò luyện đan, từng luồng từng luồng không nhìn thấy hắc khí ở lò luyện đan phía trên xoay quanh.

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo trong lúc gián đoạn hai lần, tựa hồ có hơi bất mãn, mãi đến tận lần thứ ba, Vương Bảo mới thỏa mãn gật gù, triệt để luyện chế ra một viên

độc đan.

Cái này độc đan toàn thân màu đen.

Dùng hệ thống giới thiệu mà nói, viên thuốc này là như vậy.

Chưa mệnh danh độc đan.

Luyện chế người: Kí chủ Vương Bảo.

Công hiệu: Có thể hòa vào thần hồn, căn cứ hạ độc người tâm ý, có thể khống chế độc tố lúc bộc phát cùng cường độ, độc lực mãnh liệt, độc phát thời gian, sẽ trong nháy mắt thiêu đốt trúng độc người thần hồn, biến thành tro bụi.

Này độc đan, Vương Bảo mệnh danh là [độc bá số một]!

Cầm độc bá số một, Vương Bảo đối với Kim Long nói rằng, “há mồm!”

Kim Long sợ mất mật, trước mắt đều có chút đen kịt, nội tâm rít gào không ngừng, chửi bới không ngừng, nhưng là, nhìn Vương Bảo cái kia sát ý tràn ngập ánh mắt, Kim Long quỳ, cực kỳ thê lương há hốc miệng ra.

Độc bá số một tiến vào Kim Long miệng, trong chớp mắt, liền hóa thành từng đạo từng đạo màu đen sợi tơ, cấp tốc đi tới Kim Long thần hồn vị trí, hình thành từng đạo từng đạo màu đen hoa sen giống như dấu ấn, cùng Kim Long thần hồn dung hợp lại cùng nhau.

Kim Long không dám phản kháng.

Chỉ có thể đàng hoàng trúng độc.

Vương Bảo hơi cười, nói rằng, “loại độc này gọi độc bá số một, ngươi đây, hiện tại liền mang ta đi Hồng gia đi một chuyến, trong lúc ta nếu như ra chuyện gì, ha ha, kết cục ngươi hiểu!”

Ta rất sao hiểu ngươi muội!

Kim Long trong lòng mắng to, run giọng nói, “đại nhân, ngài thực lực tuy rằng lợi hại, thế nhưng, xa hoàn toàn không phải Hồng gia đối thủ, Hồng gia chỉ là Đạo Quân lão tổ, thì có ba vị, cao thủ nằm dày đặc, ngài đi vào, làm sao có thể ra đến?”

Vương Bảo đã biết rồi Thần giới hệ thống sức mạnh.

Hợp Đạo Thần cảnh sau khi, nói biển mở rộng đến cực hạn, sẽ thành thục một lần Thiên kiếp, vượt qua, nói biển lột xác, hình thành tam hoa đạo thai.

Tam hoa đạo thai toàn bộ hình thành, đạt đến đỉnh cao, toàn bộ dung hợp, trở thành Hợp Nhất Đạo Quân.

Lúc này, võ giả thân thể sẽ hình thành một luồng chuyên thuộc về mình lĩnh vực, này chính là Đạo Vực Thần cảnh.

Đạo Vực lại lột xác, cần dung hợp một viên Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, đến lúc đó hình thành trong cơ thể thế giới, đạt đến Đạo giới Thần cảnh!

Đạo giới Thần cảnh hầu như chính là Thần giới đỉnh cao chiến lực.

Hợp Đạo Thần cảnh, tam hoa đạo thai, Hợp Nhất Đạo Quân, Đạo Vực Thần cảnh, Đạo giới Thần cảnh, đây chính là Vương Bảo sau đó phải đi đường.

Mà Hợp Nhất Đạo Quân ở Thần giới, đã không tầm thường, đủ để ở một phương địa vực, xưng vương xưng bá!

Hồng gia có ba vị Đạo Quân lão tổ, lực lượng này, dĩ nhiên không tầm thường.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta giết Hồng gia ba vị Hợp Đạo, bọn họ biết chưa?”

Kim Long điên cuồng gật đầu, “Đương nhiên biết, đại nhân, Hồng gia có Hồn Đăng Điện, như Hồng Mộc trưởng lão cao thủ như vậy, đều có hồn đăng tồn tại, người vừa chết, hồn đăng tịch diệt, hiện tại phỏng chừng đã bị

người phát hiện!”

Vương Bảo hé mắt.

Hồng gia toà kia tiểu thế giới Hắc Ngục, tuy rằng không có thế giới chi tâm, thế nhưng cũng có thể khống chế bên trong quy tắc, trong đó liền có thể tiến hành thời gian hồi tưởng, chính mình đó là tuyệt bức bại lộ.

Hình dáng bại lộ, mình và Hồng gia sớm muộn cũng sẽ có một trận chiến.

Vì lẽ đó.

Vương Bảo chuẩn bị trước tiên hố một làn sóng lại nói.

Nếu Hồng Mộc ba người bỏ mình tin tức ép không được, Vương Bảo cũng không có gì tiếc nuối, muốn thẩm thấu, phương pháp nhiều chính là.

“Chớ có phí lời, mau mau mang ta đi, trở lại ngoại trừ ta hiện đang làm ra sự tình, nên làm sao bàn giao làm sao bàn giao!”

Vương Bảo vươn mình bước lên Kim Long lưng.

Kim Long cả người tê dại, càng ngày càng cảm thấy bi ai, hắn cảm giác mình chết chắc rồi, bởi vì hắn cảm thấy đến Vương Bảo cũng đã chết chắc rồi, Vương Bảo vừa chết, chính mình còn rất sao có thể sống sao? Đừng khôi hài, tên khốn này vừa nhìn chính là cái hố hàng a, nhất định sẽ kéo hắn chịu tội thay a!

...

...

Vào giờ phút này.

Hồng gia thượng tầng đã là cực kỳ tức giận rồi.

Hồng gia ba vị Đạo Quân lão tổ, đều có một vị hiện thân, người này gọi là

Hồng Phương, một cái ông lão mặt đỏ, ở Hồng gia phòng nghị sự hư không đứng thẳng, vẻ mặt khó coi cực kỳ.

Phòng nghị sự là cái tiểu không gian, có mười mấy ghế, giống như tinh không.

Lúc này, trung ương nơi chính đang tuần hoàn lập loè từng đạo từng đạo hình ảnh, đó là Vương Bảo triển khai nát tinh chỉ đánh giết Hồng gia hai cái trưởng lão, cuối cùng cưỡi Kim Long phá không rời đi một màn.

Trong hư không bóng người đông đảo, đều là Hồng gia cao thủ, lúc này đều là câm như hến, hô hấp đều theo bản năng giảm bớt.

Ai nấy đều thấy được Hồng Phương tam tổ chính đang nổi nóng.

Có mấy người nhưng là ánh mắt hừng hực, đó là ở xem Vương Bảo trăm trượng Kim thân thời gian.

Cổ Thần từ lâu là truyền thuyết, không ai có thể nhận ra đây là Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông, thế nhưng, nhưng không trở ngại bọn họ trông mà thèm môn thần thông này.

Hồng Phương phất tay, hình ảnh ngắt quãng Vương Bảo khuôn mặt hình ảnh, lớn tiếng quát, “Người này gan to bằng trời, tam trưởng lão chết thảm, bên trong tù phạm hầu như chết hết, hắn hiện tại đã trở lại Thần giới, cấp tốc triển khai điều tra, cần phải cho lão tử tra được tung tích của hắn!”

Chủ nhà họ Hồng Hồng Thiên Sơn cung kính nói, “Tam tổ yên tâm, ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó!”

Hồng Phương chau mày, nói rằng, “liên lạc một chút Kim Long, nhìn hắn ngã xuống không có!”

Hồng Thiên Sơn nói rằng, “kim Long trưởng lão còn sống sót, hồn đăng chưa diệt, chỉ có điều, vẫn không có tin tức truyền đến!”

Hồng Phương ánh mắt có chút bất mãn.

Hắn đúng là tình nguyện Kim Long chết rồi.

Kim Long ủy khúc cầu toàn, gắng đạt tới bảo mệnh, nhưng cũng là bỏ mặc kẻ thù rời đi, này đã xem như là hẳn phải chết tội lớn, như không phải là bởi vì Kim Long huyết thống đặc thù, có thể cho Hồng gia trẻ tuổi tăng cường gốc gác, Hồng Phương hiện tại sẽ hạ lệnh tru diệt Kim Long.

"Cấp tốc đi làm việc đi! Việc này phong tỏa tin tức, nếu như truyền đi, Hừ!"

Hồng Phương hừ nhẹ một tiếng, bóng người chậm rãi biến mất.

Trong hư không Hồng gia cao tầng thở phào nhẹ nhõm, đa số là xoa xoa mi tâm mồ hôi lạnh.

Hồng gia ba vị Đạo Quân lão tổ, Hồng Phương tam tổ tính khí to lớn nhất, Sát tâm nặng nhất: Coi trọng nhất, dù cho là Hồng gia huyết thống tộc nhân, cái kia cũng là nói giết liền giết, lông không hàm hồ.

Nhìn trong hư không tấm kia tuổi trẻ mặt, một đám Hồng gia cao tầng hận muốn chết.

Ma trứng.

Trêu chọc ai không được, nghiêng rất sao chọc chúng Hồng gia.

Ngươi tốt nhất cầu khẩn ngươi có thể trốn được Hồng gia đuổi bắt, nếu không, rút gân lột da, cái kia đều là nhẹ!

Nhưng mà.

Hồng gia các cao tầng kỳ thực là ở nằm mộng ban ngày mà thôi, bọn họ căn bản không biết, Hồng gia trên quầy một cái bao lớn sự tình.

Trốn?

Trốn cộng lông.

Đối với Vương Bảo mà nói, đây là không tồn tại.

Hắn không chỉ có không né, hắn còn chuẩn bị làm một làn sóng, vừa vào Thần giới, Vương Bảo cảm thấy phải chơi một hồi kích thích...

------oOo------

Chương 468: Ngày hôm nay ngươi muốn trâu bò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kim Long trở về.

Sắp tới liền chịu đến Hồng gia cao tầng toàn lực tra hỏi.

Kim Long rất oan ức, bởi vì hắn cảm giác mình làm là đúng, so với tử vong, nhận sợ tính cái cái gì a, còn thả chạy Hồng gia kẻ thù...

Quan lão tử lông gà sự tình?

Lão tử lại không phải người nhà họ Hồng, lão tử chỉ là Hồng gia khách khanh, lão tử vì là Hồng gia lập xuống công lao còn thiếu? Các ngươi những người này vãn bối người nào không dùng hết con bọng máu qua tắm?

Kim Long lợn chết không sợ bỏng nước sôi, ỷ vào tác dụng của chính mình, bé ngoan chịu đựng Hồng gia cao tầng ngạch miệng pháo công kích.

Cuối cùng.

Tính chất tượng trưng phạt ít tiền, cũng là bình yên không ngang.

Rời đi Hồng gia nghị sự điện, Kim Long hóa thành to bằng bàn tay, trên không trung chuyển động loạn lên, cảm thụ cùng thần hồn giao hòa vào nhau độc bá số một đan, Kim Long trong lòng than nhẹ một tiếng, cấp tốc tìm tới Vương Bảo.

Vương Bảo từ lâu thay đổi khuôn mặt, chính đang Kim Long trụ sở, nhìn thấy Kim Long trở về, Vương Bảo híp mắt cười, “Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ bị rút gân lột da!”

Kim Long cười gượng nói, “đại nhân nói nở nụ cười!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “nếu ngươi không có chuyện gì, vậy thì quá tốt rồi, hiện tại, chúng ta đến thương lượng một chút chúng ta kế hoạch lớn!”

Kim Long khóe miệng mãnh đánh.

Chúng ta?

Ai cùng ngươi chúng ta, lão tử là lão tử, ngươi là ngươi, ta rất sao không muốn cùng ngươi cấu kết với nhau làm việc xấu.

Đương nhiên.

Những câu nói này hắn cũng chỉ có thể ở trong lòng rít gào một hồi, trên mặt, lộ làm ra một bộ dáng dấp cung kính, chuẩn bị lắng nghe Vương Bảo đại kế.

“Ta suy đoán, Hồng gia lớn như vậy, nên có bảo khố, đúng không?” Vương Bảo âm hiểm cười nói.

Không sai.

Hắn chuẩn bị đánh cướp một hồi Hồng gia bảo khố.

Nghĩ cắt thịt, vậy thì phải cắt tàn nhẫn một điểm, Hồng gia bảo khố tuyệt bức là một tảng mỡ dày, tỷ như Hồng gia như vậy đại tộc, tài phú sẽ không tồn tại nhẫn chứa đồ, vạn nhất chết rồi sao làm? Vạn nhất phản tộc sao làm? Vì công bằng công chính, bảo khố là tất nhiên.

Kim Long trong lòng kinh hoàng, khóc không ra nước mắt nói, “Đại nhân, cân nhắc a, Hồng gia bảo khố cấm chế tầng tầng, hơi có gì bất bình thường, sẽ bị Hồng gia ba vị Đạo Quân lão tổ cảnh giác, vạn kiếp bất phục!”

Vương Bảo hơi nhướng mày, “Ngươi làm sao như thế sợ?”

Kim Long suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Ta sợ?

Được rồi, ta là rất sợ, thế nhưng, lão tử đây là tỉnh táo, mà ngươi, ngươi tuyệt bức teo não, mới sẽ đánh Hồng gia bảo khố chủ ý.

Vương Bảo thản nhiên nói, "cấm chế cái gì, không cần lo lắng, then chốt là, như thế nào mới có thể lén lút lẻn vào, lấy thân phận của ngươi, có thể ở không người trông giữ tình huống, tiến vào bảo khố sao?"

Kim Long hít vào một ngụm khí lạnh, lắc đầu một cái nói rằng, "đại nhân, ta vốn là ngoại tộc, há có thể làm được? Huống hồ, tiến vào Hồng gia bảo khố, cần ba vị Đạo Quân lão tổ mật lệnh, không có mật lệnh, dù cho là gia chủ, cũng không vào được!"

"Phiền toái như vậy?" Vương Bảo sờ sờ cằm.

Kim Long rất muốn bỏ đi Vương Bảo tìm đường chết ý nghĩ, mau mau tiếp tục nói rằng, "đại nhân, trong bảo khố, quanh năm có Tam Hoa Thần cảnh cường giả trấn thủ, ngoại bộ càng có vài tôn Tam Hoa cường giả phòng ngự, chúng ta vẫn là làm điểm khác đi!"

Vương Bảo trừng mắt lên, "Nghĩ biện pháp, nếu không, hừ hừ!"

Kim Long được kêu là một khổ bức a!

Sát ý đang áp sát.

Kim Long nhận mệnh.

Vắt hết óc, hồi lâu sau, Kim Long lúc này mới nói rằng, "đại nhân, biện pháp đúng là có một cái, ngài không phải có thể biến ảo sao? Qua một thời gian ngắn chính là Hồng gia tộc chiến, đến thời điểm ba người đứng đầu sẽ được phép tiến vào bảo khố cơ duyên tuyển bảo, là có thể quang minh

chính đại đi vào!”

“Như vậy a...”

Vương Bảo gật gù, ánh mắt lóe lên, nói rằng, “cứ làm như thế, ngươi đi chọn một trâu bò điểm Hồng gia người trẻ tuổi, ta đến thế thân hắn tham gia tộc chiến!”

Kim Long lão thành thật thực đi tới.

Cũng không lâu lắm.

Kim Long liền dẫn một cái Hồng gia người trẻ tuổi, đi hướng về trụ sở của chính mình.

Người trẻ tuổi này gọi là Hồng Thiên Vũ, tu vi Dương Thực thần cảnh, đi theo Kim Long phía sau, trên mặt mang theo vẻ hưng phấn.

Kim Long nói cho hắn, bị người nhờ, chuẩn bị cho hắn tới một lần bí mật đặc huấn, chuẩn bị ứng phó tộc chiến, Hồng Thiên Vũ không có một chút nào hoài nghi, bởi vì Kim Long trước đây thường làm những việc này, đương nhiên, là muốn thu phí.

Mang theo Hồng Thiên Vũ đi vào nơi ở, chờ đến bước vào phòng khách, Kim Long liền xoay người, thở dài nói, “Thiên Vũ, xin lỗi!”

Vừa dứt lời, Hồng Thiên Vũ liền cảm giác trán tê rần, mắt tối sầm lại, ngất qua đi.

Vương Bảo từ giữa đi ra, nhìn Hồng Thiên Vũ một chút, bóng người biến hóa, đã thành “Hồng Thiên Vũ”.

Kim Long đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, tuy rằng không phải lần đầu tiên thấy, nhưng vẫn là cảm thấy nhìn thấy mà giật mình, cỡ này Biến Hóa Thuật, có thể nói kỳ tích, bất kể là dung mạo khí tức ánh mắt

thậm chí tất cả, đều không hề kẽ hở.

“Tiền bối, đây là Hồng Thiên Vũ nắm giữ võ kỹ thần thông, ngài xem qua!”

Kim Long lấy ra từng đạo từng đạo thẻ ngọc.

Vương Bảo tiếp nhận, cấp tốc xem lướt qua, công pháp, võ kỹ thần thông, ở Vương Bảo ngộ tính cảm ngộ bên dưới, trên căn bản nhanh chóng đều thông hiểu đạo lí.

“Đem hắn ẩn đi!” Vương Bảo đối với Kim Long nói rằng.

Kim Long gật gù, nhấc theo Hồng Thiên Vũ, giấu đến nơi ở trong một gian mật thất.

Lúc đầu kế hoạch tiến hành rất thuận lợi, Vương Bảo đơn giản ở tại Kim Long nơi này, củng cố tu vi đồng thời, chờ đợi Hồng gia tộc chiến đến.

Tiểu nửa tháng sau.

Hồng gia bầu không khí biến đổi, trở nên náo nhiệt.

Hồng Thiên Sơn các loại Hồng gia cao tầng tinh thần nhưng không được tốt, nguyên nhân chính là hung thủ phảng phất biến mất rồi bình thường, căn bản không tra được chút nào tung tích.

Hồng Thiên Sơn bọn họ cho rằng, Vương Bảo đây là triệt để một thân một mình trốn đi, Hắc Ngục bên trong Trần mập mạp cùng vết sẹo, phỏng chừng cũng là như thế.

Tra, còn sẽ tiếp tục tra.

Thế nhưng sinh hoạt cũng phải tiếp tục a.

Tộc chiến là trọng yếu, đo lường hậu bối thời điểm đến, Hồng gia võ đấu trường, có tư cách tham dự tộc chiến Hồng gia trẻ tuổi, cũng đã dựa vào nhau.

Vương Bảo liền ở trong đó.

Thần sắc bình tĩnh chờ đợi tộc chiến đến.

Hồng Thiên Vũ thiết lập nhân vật chính là như vậy, hắn là Hồng gia thiên kiêu, rất là trầm ổn.

Tộc chiến chưa tới, một đám Hồng gia người trẻ tuổi vội vã không nhịn nổi, dồn dập cúi đầu trò chuyện.

Đột nhiên.

Một thanh âm ở Vương Bảo bên tai vang lên, "Hồng Thiên Vũ, nghe nói ngươi bị kim Long trưởng lão tuyển chọn, tiến hành rồi đặc huấn?"

Vương Bảo nhìn sang, là một cái thanh niên mặc áo tím, ánh mắt ngạo nghễ.

Vương Bảo nào có biết hắn là ai, vì lẽ đó... Không nhìn chi!

Thanh niên mặc áo tím trên mặt mang theo hơi giận, cười lạnh nói, "Hồng Thiên Vũ, ngươi coi như đặc huấn, cũng là toi công, này người thứ nhất, ta Hồng Thiên Quan là muốn định!"

Vương Bảo tiếp tục không phản ứng.

Hồng Thiên Quan đỏ mặt, bên cạnh không thiếu niên nhẹ người đều là cười thầm, trêu đến Hồng Thiên Quan càng là phẫn nộ.

Hồng Thiên Quan cùng Hồng Thiên Vũ đều là lần này tộc chiến thứ nhất lớn đứng đầu, thanh thế đã sớm tạo lên, cũng khó trách Hồng Thiên Quan căm thù Vương Bảo, người trẻ tuổi mà, chịu không nổi kích thích.

Thời gian trôi qua.

Chờ đến tộc chiến người phụ trách hô to một tiếng, Hồng gia tộc chiến,

chính thức bắt đầu.

Vương Bảo mí mắt vừa nhấc, khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt, trường hợp này, nho nhỏ trang bức một cái, cũng là không sai.

Hồng Thiên Vũ, ngươi ngày hôm nay muốn trâu bò, ngươi biết không?

------oOo------

Chương 469: Tiến vào Hồng gia bảo khố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ đấu trường võ đài to to nhỏ nhỏ mấy chục toà.

Tộc chiến từng nhóm lần tiến hành, nửa ngày liền có thể kết thúc chiến đấu.

Vương Bảo thản nhiên chờ đợi, không vội không nóng nảy, cùng vội vã không nhịn nổi Hồng Thiên Quan hình thành so sánh rõ ràng.

Rốt cục, đến phiên Vương Bảo.

Mà đối thủ của hắn, chính là Hồng Thiên Quan.

Như Hồng Thiên Vũ cùng Hồng Thiên Quan như vậy con cháu, thực lực mạnh mẽ, trấn áp đồng đại, đó là mọi người đều biết, vì lẽ đó bọn họ tộc chiến trên căn bản sẽ không tiến hành quá nhiều buổi diễn.

Hồng Thiên Quan hưng phấn cả người run, thằng xui xẻo này cảm thấy lần này là chính mình quật khởi cơ hội thật tốt, vì lần này tộc chiến, Hồng Thiên Quan dùng cấm thuốc, đó là một loại dùng sau khi, chịu đựng được thăng chức rất nhanh, không chịu đựng được liền báo hỏng cấm thuốc.

Cũng may.

Hồng Thiên Quan chịu đựng được.

Hắn hiện tại mặc dù là Dương Thực đỉnh cao, thế nhưng trong cơ thể hắn thần nguyên mạnh mẽ, dù cho là đối mặt Khuy Đạo sơ kỳ cũng là không chút nào hư.

Ở hắn nghĩ đến, đối với Hồng Thiên Vũ, hắn có thể treo lên đánh.

Nhưng mà.

Hắn đối chiến không phải Hồng Thiên Vũ.

Là Vương Bảo.

Hai người bước lên đối chiến võ đài, Hồng Thiên Quan vung tay lên, một cái dài nửa trượng đại đao xuất hiện ở trên tay hắn, nhẹ nhàng một nghiêng run lên, một luồng lẫm liệt đao khí lăn lộn, khí thế bức người.

Hồng Thiên Quan cười lạnh nói, "Hồng Thiên Vũ, ngày hôm nay ngươi thua chắc rồi, hiện tại chịu thua, nói một cái phục chữ, ta khả năng còn có thể hạ thủ lưu tình, tha cho ngươi một cái mạng!"

"Ha ha!"

Vương Bảo chắp tay ở phía sau, vẻ mặt thản nhiên.

"Ngươi vẫn là trước sau như một cuồng ngạo a!" Hồng Thiên Quan tức giận cắn răng, ngực trong bụng tà hỏa mạnh thêm.

Một tiếng rống to, Hồng Thiên Quan trực tiếp hướng về Vương Bảo vọt tới, "Cuồng Đao Lôi Trảm! Hồng Thiên Vũ, ngày tận thế của ngươi đến, ta ngược lại muốn xem xem, sau đó ngươi còn làm sao..."

Lời chính nói.

Đao chính múa lấy.

Miệng pháo chính phóng thích.

Sau một khắc, tất cả im bặt đi.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bàn tay duỗi ra, chậm rãi về phía trước đẩy đi ra ngoài, bước chân của hắn chưa động, thế nhưng một luồng bàng bạc lực lượng, nhưng ở trong nháy mắt hóa thành vô cùng làn sóng, một tầng va chạm lên một tầng, tầng tầng tích lũy, ầm ầm cùng Hồng Thiên Quan đụng

vào nhau.

Hồng Thiên Quan bối rối.

Trong chớp mắt, hắn liền cảm giác toàn bộ thân thể đều phảng phất không phải là mình, không cách nào lại điều khiển nửa điểm, sau đó chính là không ngừng được đau nhức.

Khủng bố cự lực, làm cho hắn tất cả thế tiến công, đều nước chảy về biển đông, cả người như là đứt đoạn mất dây diều, hướng về xa xa rơi xuống mà đi, người ở giữa không trung, hắn ở thổ huyết, oa oa tốt không thê thảm.

Oành!

Hồng Thiên Quan rơi xuống trên đất.

Đại đao đã rơi vào một bên.

Hồng Thiên Quan khuôn mặt vặn vẹo, miễn cưỡng ngẩng đầu, nhưng căn bản không nhìn thấy Vương Bảo chút nào bóng người, phốc ra một ngụm máu lớn, cũng không còn cách nào chống đỡ, hai mắt một phen, thẳng thắn hôn mê.

Thời khắc này.

Võ đấu trường đều phảng phất yên tĩnh lại.

Những kia đối chiến Hồng gia con cháu.

Quan chiến người nhà họ Hồng, cùng với cao tằng chỗ ngồi lên Hồng Thiên Sơn các loại cao tầng đại lão, đều là trợn mắt ngoác mồm.

Hồng Thiên Quan cùng Hồng Thiên Vũ, hai cái này Hồng gia thiên kiêu, này một hồi đối chiến, vốn nên là là hỏa tinh đụng Địa cầu giống như, hoặc là thủy hỏa va chạm giống như, ngươi tới ta đi, đánh dị thường đặc sắc.

Nhưng là hiện tại.

Tính cái gì?

Liền mẹ nó hỏi một chút, tính cái cái gì?

Hồng Thiên Vũ một chưởng, liền đem Hồng Thiên Quan cho phế bỏ?

Phốc ngươi muội!

Rắm hỏa tinh đụng Địa cầu a, này rất sao là nghiền ép a, là treo lên mãnh đánh a!

Nhường mọi người kinh sợ chính là, Hồng Thiên Vũ, làm sao liền như thế treo?

“Là trùng điệp chưởng!”

Hồng Thiên Sơn bỗng nhiên đứng dậy, sắc mặt ửng hồng, ánh mắt cực kỳ hưng phấn, đều đang tỏa sáng, “Thiên Vũ một chưởng này, ít nhất chồng chất tầng hai mươi sức mạnh, trời ơi... Được!”

Một đám người nhà họ Hồng dồn dập ồ lên.

Trùng điệp chưởng không phải cái gì siêu cấp võ kỹ, vũ kỹ này ai cũng có thể sửa luyện, thế nhưng, có thể không tu luyện tốt, liền xem cá nhân bản lĩnh.

Tầng hai mươi sức mạnh trùng điệp chưởng... (Thủ phát, tên miền (xin nhớ _ ba lt;

Lực lượng này, rất sao có thể lật bao nhiêu lần?

Rất nhiều người cũng không dám tưởng tượng.

Thân ở trên võ đài Vương Bảo khóe miệng đột nhiên nhẹ nhàng vừa kéo.

Trang bức trang tàn nhẫn a!

Vừa nãy hắn chỉ là tùy ý dùng dùng trùng điệp chưởng, hắn là thật không biết vũ kỹ này còn có như thế trâu bò bá đạo một mặt, thời điểm xuất thủ, Vương Bảo liền cảm giác được, làm sao đã xuất chưởng, Vương Bảo sẽ theo nó đi tới.

Không nghĩ tới hiệu quả còn rất trâu bò!

Hắn đã rất áp chế sức mạnh của chính mình, lần này chiến công, dựa vào tất cả đều là võ kỹ lực lượng.

Cao tầng một cái nào đó ngồi vào, một người trung niên hưng phấn tột đỉnh, hắn chính là Hồng Thiên Vũ cha đẻ, thời khắc này, hắn cực kỳ vui mừng, cực kỳ quang vinh, không biết, hắn con ruột hiện tại còn ngất lắm.

"Kim Long trưởng lão, đây là ngươi đặc huấn đi ra?" Một cái Hồng gia trưởng lão kinh hãi nhìn về phía nhìn như vững như núi Thái Sơn, nhưng ngồi như châm chiên Kim Long.

Kim Long chòm râu tung bay, thân thể cứng ngắc, cười gượng nói, "là Thiên Vũ ngộ tính cao!"

Ở đây Hồng gia cao tầng cũng nghe nói Kim Long cho Hồng Thiên Vũ đặc huấn tin tức, trước không ai coi là chuyện to tát, bởi vì Kim Long đặc huấn, kỳ thực cũng chính là chuyện như vậy, tuy rằng có thể tăng cường thực lực, thế nhưng, sẽ không quá vượt tiêu.

Cái nào ngờ tới.

Phải nhận được như vậy một niềm vui bất ngờ.

Hồng Thiên Sơn hít sâu một hơi, nói rằng, "tộc chiến thứ nhất, không phải Thiên Vũ không còn gì khác, ha ha, những người khác tiếp tục, Thiên Vũ trực tiếp thăng cấp thứ nhất, dù sao, lại nhường Thiên Vũ giao chiến, là đang bắt nạt người, đúng không?"

Một đám cao tầng đại lão đương nhiên không có ý kiến.

Người phụ trách rất nhanh sẽ tuyên bố tin tức này, một đám Hồng gia con cháu nghe kính nể người có chi, người không phục có chi, vẻ mặt đều có chút phức tạp.

Một chưởng định càn khôn.

Lần này tộc chiến, Hồng Thiên Quan bay lên đại kế thai chết trong bụng, ngược lại là Hồng Thiên Vũ quật khởi.

Kết quả tuyên bố, Vương Bảo cũng không đáng kể, trực tiếp đi tới khán đài nghỉ ngơi, bị không ít người vây quanh, lười biếng ứng phó.

Dần dần mà.

Hồng gia tộc chiến, rơi vào kết thúc.

Hồng Thiên Quan xui xẻo nhất, bởi vì cái tên này tuy rằng thân thể bị thương, nhưng là tâm linh bị thương càng nặng, bị Vương Bảo đả kích hỏng rồi, tại sao gọi cũng gọi bất tỉnh, tô lúc tỉnh, tộc chiến đều xong.

Liền quang vinh trở thành tộc chiến tên cuối cùng.

Điều này làm cho Hồng Thiên Quan trực tiếp thổ huyết, hai mắt một phen, lại thẳng thắn hôn mê.

Rất nhanh.

Tộc chiến ba người đứng đầu, liền bị triệu tập lên.

Bước lên cao tằng chỗ ngồi.

Hồng Thiên Sơn nhìn Vương Bảo cùng mặt khác hai cái Hồng gia thiên kiêu, trên mặt mang theo nụ cười, nói rồi một phen cổ vũ cần cù, sau khi liền tuyên bố khen thưởng.

Những phần thưởng khác không đề cập tới, cuối cùng khen thưởng, là đi

Hồng gia bảo khố thần binh kho, chọn một cái hữu duyên thần binh.

Cao tằng chỗ ngồi Kim Long nhìn Vương Bảo thoả mãn vẻ mặt, trong lòng đau khổ, cảm giác tử vong đang áp sát.

Việc vặt vãnh một xong, Vương Bảo cùng mặt khác hai cái Hồng gia thiên kiêu, do một trưởng lão mang theo, trực tiếp đi tới Hồng gia bảo khố.

Tới gần Hồng gia bảo khố sau khi, Vương Bảo liền biết mình không có lựa chọn xông vào là đúng, hai bên là hai cái thạch lầu, từng người ngồi một lão giả, trên người tu vi chập chờn không có một chút nào che giấu, thỏa thỏa Tam Hoa cường giả.

Mang theo Vương Bảo bọn họ đến ông lão lấy ra lão tổ mật lệnh sau khi, thủ vệ mới cho đi, đồng thời mở ra bảo khố.

Mang theo Vương Bảo bọn họ đến ông lão nói rằng, “các ngươi vào đi thôi, bên trong Vân trưởng lão sẽ dẫn dắt các ngươi!”

Dứt lời liền cười cợt đi rồi.

Vương Bảo ba người tiến vào, bảo khố cũng đóng lại cửa lớn. Đổi mới nhanh nhất máy vi tính mang: \

Tiến vào bảo khố, bên trong ánh sáng không ngừng, còn có rất nhiều hang động, cửa nghiêng về đi tới một cái ông lão tóc trắng, cười nhạt nói, “cùng lão phu đến đây đi, lão phu Hồng Vân, các ngươi xưng hô ta Vân trưởng lão là được!”

Mặt khác hai cái Hồng gia thiên kiêu hưng phấn theo Hồng Vân hướng về một cái trong hang động đi đến.

Mà Vương Bảo, nhưng là không chút hoang mang đi ở phía sau cùng.

Híp mắt lại, Vương Bảo trực tiếp thả ra Kính Tượng Phân Thân, mà hắn bản tôn, nhưng là thản nhiên hướng đi một cái khác hang động...

()

: \

------oOo------

Chương 470: Ăn ta lão Tôn 1 gậy đập

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Vân không chút nào phát hiện Vương Bảo động tác.

Đến Vu Hồng Vân vì cái gì không có phát hiện Vương Bảo, nhưng là bởi vì Vương Bảo đã dùng ra một cái hệ thống đạo cụ.

[không có mặt chứng minh]!

Sử dụng sau khi, sẽ hình thành một loại cường lực thôi miên, vậy thì là "Không có mặt", dù cho người liền đứng ở nơi đó, cũng sẽ không bị người phát hiện hoặc là nhận biết được.

Đồ chơi này là Vương Bảo từ Hắc Ngục kích giết hai cái Hồng gia trưởng lão sau, được cực phẩm đạo cụ trong hòm báu mở ra, mỗi tháng đều có một lần sử dụng cơ hội.

Hồng Vân chút nào không biết, Hồng gia bảo khố đi vào một cái đại phản phái Vương Bảo, hắn chính ở chỗ này cho Vương Bảo cùng mặt khác hai cái Hồng gia thiên kiêu nói chính mình một ít cảm ngộ, xoạt một làn sóng cảm giác tồn tại đây.

"Nỗ lực, mới có thể thành công! Thế nhưng cơ duyên, cũng ắt không thể thiếu!"

Hồng Vân mặt mỉm cười, chỉ tay một cái phía trước, ở nơi đó, trong hư không, trôi nổi từng thanh thần binh.

Những này thần binh đều là vô chủ thần binh, có chứa linh tính, hữu duyên, thậm chí có thể làm cho thần binh tự động nhận chủ.

"Các ngươi cơ duyên, đang ở trước mắt, trong vòng một canh giờ, các ngươi nếu như có cơ duyên, liền có thể được trong đó một cái thần binh,

nhớ kỹ, muốn dùng tâm đi cảm ngộ, cũng không muốn miễn cưỡng, những này thần binh, cuối cùng đều là cấp năm, cao nhất, thậm chí đạt đến cấp bảy!”

Hồng Vân mặt mỉm cười, trực tiếp khoanh chân làm được bên cạnh một cái tiểu trên đài cao, hơi hơi hí mắt, “Bắt đầu đi!”

Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân giả vờ giả vịt bắt đầu cùng mặt khác hai cái Hồng gia thiên kiêu, cảm ứng thần binh.

Mà bản tôn.

Vào giờ phút này, Vương Bảo đã đi tới một cái hang động trước.

Cái này hang động bị một đạo màu vàng óng sức mạnh màn ánh sáng vờn quanh, vừa nhìn chính là mạnh mẽ cấm chế, Vương Bảo không chút hoang mang lấy ra phá cấm thần trùy, đi lên.

Thản nhiên bước qua cấm chế chỗ trống, đi vào hang động.

Mới vừa vào đến, một luồng mùi thơm ngát liền đem Vương Bảo bao phủ, đây là đan hương.

Nơi này rõ ràng là đan khố.

Đập vào mắt là một cái to lớn mới mộc, mới mộc trên mặt là từng cái từng cái ô nhỏ, bên trong bày ra từng cái từng cái bình thuốc.

Ô nhỏ bên cạnh đều có giới thiệu, Vương Bảo nơi nào sẽ quản, trên tay tuôn ra phá cấm thần trùy lực lượng, Vương Bảo bắt đầu càn quét.

Từng cái từng cái ô nhỏ lên đan dược biến mất, chính là như thế tùy hứng.

Cũng không lâu lắm, đan khố liền hết rồi!

Trong không khí còn lưu lại mùi thuốc, Vương Bảo ở chính giữa ô vuông lên bày ra một cái khéo léo linh lung phim hoạt hình món đồ chơi Tôn đại

thánh, sau đó liền thản nhiên rời đi đan khố.

Thẳng đến cái kế tiếp hang động.

Thần binh trong kho, Hồng Vân nhìn chính nhắm mắt lại "Ba" cái Hồng gia thiên kiêu, bỗng nhiên đứng dậy, đi đến bên ngoài.

Mỗi lần tộc chiến ba người đứng đầu, đều sẽ khen thưởng rất nhiều thứ, thần binh là dựa vào cơ duyên, nhưng còn có đan dược cùng công pháp cùng với võ kỹ thần thông.

Hồng Vân chuẩn bị trước tiên đem những vật khác lấy ra, tiết kiệm thời gian.

Hồng Vân hướng đi đan khố.

"Lần này tộc chiến người thứ nhất, dĩ nhiên khen thưởng một viên vạn dương đan, tộc trưởng thật là lớn khí, có điều, nghe nói cái kia Hồng Thiên Vũ dĩ nhiên đem trùng điệp chưởng tu luyện tới hơn hai mươi nặng, khen thưởng cho hắn, cũng cũng không quá đáng!"

"Thiên tài a!"

Hồng Vân đầu óc ý nghĩ lưu chuyển, tới gần đan khố sau khi, trên người lập loè ra một tia sáng trắng, đan khố cấm chế màu vàng óng chậm rãi biến mất.

Hồng Vân bước vào đan khố.

Hắn ngẩng đầu.

Lập tức hình ảnh ngắt quãng ở nơi đó.

Nửa ngày.

Hồng Vân dụi dụi con mắt.

Thả tay xuống, Hồng Vân nét mặt già nua run cầm cập, thân thể mãnh run, một lần nữa mở hai mắt ra, đáng tiếc, tất cả vẫn là cái kia phiên dáng dấp.

Đan khố bên trong đan dược, toàn mẹ nó biến mất không còn tăm hơi!

"Cái này không thể nào!"

Hồng Vân theo bản năng gầm nhẹ, con mắt trợn tròn lên, chú ý tới Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi, Hồng Vân bàn tay hút một cái, hấp thụ đến trong tay, nhìn Tôn đại thánh tay cầm Kim Cô Bổng bá khí vô song tư thế, cảm giác mình chịu đến một vạn điểm tấn công dữ dội.

"Là ai?"

Hồng Vân khuôn mặt vặn vẹo, rất muốn bóp chặt lấy trong tay phim hoạt hình món đồ chơi, thế nhưng, này dù sao cũng là tặc nhân lưu lại đồ vật, vì lẽ đó Hồng Vân nhịn xuống.

"Đáng chết!"

Thu hồi Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi, Hồng Vân nghiến răng nghiến lợi, trên người sát khí cuồn cuộn, nhanh chóng đi ra đan khố, ánh mắt lưu chuyển, lạnh lùng nghiêm nghị ánh mắt nhìn chằm chằm hư không, sức mạnh bạo phát, bắt đầu một tấc một tấc tìm tòi!

Hồng Vân trước còn đã kiểm tra bảo khố, khi đó đan khố hoàn hảo không chút tổn hại, nói cách khác, tặc nhân khẳng định là vừa nãy thừa dịp bảo khố cửa lớn mở ra, chuồn mất tiến vào.

Mặc dù đối với này, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi, thế nhưng hiện tại không phải nhỏ cứu thời điểm, nắm lấy tặc nhân, mới là trọng yếu nhất!

Nếu không.

Thân là bảo khố người thủ hộ.

Lần này hắn sợ là muốn lành lạnh.

Tìm tòi, kiểm tra, không người, thậm chí không có mảy may tung tích.

Hồng Vân thần sắc hơi động, hướng đi một cái khác bảo khố, cái này bảo khố bên trong, chứa đựng bọn họ Hồng gia thu thập mà đến các loại linh dược, có thậm chí là gần như tuyệt chủng siêu cấp linh dược.

Nhưng mà.

Đi vào kho thuốc, trước mắt của hắn liền đột nhiên một đen!

Mộc hữu!

Cùng đan khố như thế, cũng là tất cả đều mộc hữu!

Hồng Vân môi đều đổi trắng, tức giận đến mức cả người run run, nhanh nhanh rời đi kho thuốc, hắn bắt đầu từng cái từng cái tìm tòi các đại kho!

Cũng không lâu lắm.

Hồng Vân từ cái cuối cùng kho hàng đi ra, hồn bay phách lạc!

Bảo khố, cơ hồ bị chuyển hết rồi!

Cái gì lông gà đều không có!

Mà hắn, lại một lần thu hoạch vài kiện Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi.

Bỗng nhiên.

Hồng Vân nhớ tới ánh mắt, ánh mắt lộ ra sợ hãi, trực tiếp hướng đi nơi sâu xa nhất, ở đây, có một toà đồng thau cổ môn, cổ môn bên trên có một cái khóa lớn.

Nhìn hoàn hảo không chút tổn hại khóa lớn, Hồng Vân lúc này mới thở

phào nhẹ nhõm, có điều, nội tâm lo lắng âm thầm không có tản đi, hắn ngơ ngác một giây, sau đó đưa tay, một đạo linh quang cuốn vào khóa lớn, khóa lớn răng rắc một tiếng mở ra.

Đồng thau cổ môn chậm rãi đẩy ra.

Đập vào mắt, không gian bên trong không lớn, thế nhưng là có tầng tầng cấm chế nằm dày đặc, ở trung ương nhất nơi, là ba viên trôi nổi màu tím tinh thể.: \

“Đạo tinh còn ở!”

Hồng Vân vẻ mặt buông lỏng, cuối cùng cũng coi như là yên tâm.

Hồng gia bảo khố, quý giá nhất chính là này ba viên đạo tinh, đây chính là Hồng gia nhất tổ từ một toà di tích cổ bên trong chiếm được bảo bối.

Sở dĩ đặt ở đây, là bởi vì này ba viên đạo tinh bên trong có cường lực sát hồn, không cách nào hấp thu, cần dựa vào cấm chế tiêu diệt.

Ba viên đạo tinh chính là Đạo Vực Thần cảnh cường giả lưu, ẩn chứa mạnh mẽ nói lực, Hồng gia ba vị Đạo Quân lão tổ, liền chỉ vào chúng nó đột phá Đạo Vực Thần cảnh.

Chỉ cần ba viên đạo tinh vẫn còn, Hồng Vân liền cảm giác mình lần này còn có thể bảo đảm một mạng.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Chuyện quái dị xuất hiện.

Hồng Vân đang chuẩn bị đóng cửa yên tâm trảo tặc đây, cái nào nghĩ đến, con mắt trực tiếp nhìn thấy, ba viên trôi nổi đạo tinh, một cái trong đó, biến mất.

Tiếp đó, là viên thứ hai.

Viên thứ ba...

Ba viên đạo tinh, trong một nháy mắt, biến mất không thấy hình bóng.

Hồng Vân mộng bức.

Thân thể hình ảnh ngắt quãng bình thường, không nhúc nhích, tự lẩm bẩm, "Chết chắc rồi..."

Phản ứng lại, Hồng Vân con mắt trợn lên giận dữ nhìn, nhanh chóng kiểm tra hư không, nhưng mà cấm chế lực lượng nằm dày đặc, hắn đều không quyền hạn đi vào, có thể kiểm tra ra cái gì đến?

Cũng nhưng vào lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến một đạo quát nhẹ âm thanh, Hồng Vân cấp tốc xoay người, thẳng đến âm thanh khởi nguồn, đón lấy liền nhìn thấy trên mặt đất, một cái Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi, thập phần manh manh đát (quá đáng yêu) trên đất vui đùa Kim Cô Bổng.

Trong miệng còn truyền bày đặt âm thanh.

"Yêu nghiệt, ăn ta lão Tôn một gậy đập..."

------oOo------

Chương 471: Ngươi một mực theo ta phân cao thấp a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Vân biết mình lại bị đùa, gấp hỏa công tâm, rít gào một tiếng, một chưởng hướng về Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi vỗ tới.

Khủng bố cự lực, giống như Thiên Sơn khuynh đảo, ầm ầm đập về phía Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi.

Chỉ là.

Nhường Hồng Vân choáng váng chính là, ở chính mình này khí nộ đến cực điểm một chưởng qua đi, cái kia đáng chết món đồ chơi dĩ nhiên hoàn hảo không chút tổn hại, đồng thời chính ở chỗ này võ trong tay cây gậy lớn.

Hắn không biết, Vương Bảo cái này Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi có không thể hư hao thuộc tính, đừng nói là hắn, Hồng gia ba vị Đạo Quân lão tổ đến rồi cũng không biện pháp.

“Đáng chết!”

Hồng Vân khí điên cuồng, tặc nhân không tìm được, một cái nho nhỏ món đồ chơi cũng rất sao bắt nạt hắn, ma trứng, lão tử không chơi!

Hồng Vân sợ mất mật thông báo ba vị Đạo Quân lão tổ.

Việc quan hệ đạo tinh, Hồng Vân biết mình tuyệt không thể kéo dài nữa, hiện tại bảo khố cửa lớn chưa quan, hắn tin tưởng cái kia tặc nhân khẳng định không đi.

Chính mình phát hiện không được.

Ba vị Đạo Quân lão tổ, nhất định có thể phát hiện.

Mà vào giờ phút này.

Nhận được Hồng Vân đưa tin ba vị Hồng gia Đạo Quân lão tổ, là khá là mộng bức.

Cái ý niệm đầu tiên chính là không tin.

Mã Đức, bảo khố bị người cướp sạch?

Liền đạo tinh đều bị người càn quét sạch?

Khe nằm, này rất sao không thể a!

Trong bảo khố cấm chế tầng tầng, cộng thêm Tam Hoa thủ hộ, coi như không thể đối đầu, tối thiểu cũng có cái động tĩnh a.

Càng làm cho ba cái Đạo Quân lão tổ khó có thể tin chính là, đạo tinh giấu ở cao nhất kho hàng bên trong, cấm chế bên trong nhưng là Hồng gia nhất tổ từ trong sách cổ được siêu cấp lớn cấm chế.

Coi như là ba người bọn hắn Đạo Quân lão tổ hợp lực, cũng đến phế không nhỏ công phu mới có thể loại bỏ.

Liền như vậy sức phòng ngự.

Ngươi rất sao nói cho ta, bảo khố bị cướp sạch?

Cũng không lâu lắm.

Hồng gia ba vị Đạo Quân lão tổ xuất hiện ở trong bảo khố.

Bọn họ phân biệt là, một bộ tộc Hồng Đại Đạo, hai tổ Hồng lực thần, tam tộc Hồng Phương.

Lúc này ba vị Đạo Quân lão tổ, đứng ở đạo tinh vị trí Khố Điện, không nói một lời, chỉ là trên người cuồn cuộn mà ra khí tức, nhưng là nhường người

tê cả da đầu, dị thường khủng bố.

Tràn ngập sát cơ, tức giận bộc phát!

Hồng Vân quỳ trên mặt đất, run lẩy bẩy, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, hô hấp cũng không dám tiếp tục.

Đột nhiên.

Hồng gia nhất tổ Hồng Đại Đạo tức giận ngược cười quay đầu, nhìn Hồng Vân, nói rằng, "tốt! Thật sự tốt a! Ngươi đường đường Tam Hoa trung kỳ cường giả, kẻ địch ở ngươi dưới mí mắt, đánh cắp bảo khố chí bảo, Hồng Vân a Hồng Vân..."

"Ngươi mẹ nó đúng hay không ở đùa lão phu?"

Hồng Đại Đạo mở bàn tay, một cái tát vung ra, Hồng Vân như bị sét đánh, trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, cả người hạ bay ra ngoài.

Hồng Vân trên mặt không có một chút nào bất mãn, khóc không ra nước mắt nói, "Nhất tổ minh xét, ta... Ta đến hiện tại, đều không nghĩ ra, đối phương là làm thế nào đến, vừa nãy đạo kia tinh, ngay ở ta dưới mí mắt, liền biến mất không thấy hình bóng... Ta..."

Ba cái Đạo Quân lão tổ sắc mặt dị thường khó coi.

Bọn họ không tin Hồng Vân nói tới, bởi vì quá bất hợp lí!

So với này thái quá lý do, bọn họ càng muốn tin tưởng, là Hồng Vân trong ứng ngoài hợp, phản tộc, ở kiếm chuyện.

Đương nhiên, điều này cũng khó mà cân nhắc được, chỉ là, ngoại trừ cái này, còn có lý do nào khác sao?

Đang lúc này.

Bên ngoài vang lên một đạo quát nhẹ, "Yêu nghiệt, ăn ta lão Tôn một gậy

đập...”

Hồng Đại Đạo ánh mắt tinh mang lấp loé, “Món đồ gì?”

Hồng Vân vội vã giải nói rằng, “là một cái món đồ chơi, dị thường cứng rắn, ta đều chấn động không nát!”

Mấy người đi ra, rất nhanh sẽ tìm tới lúc này chính đang một mặt vách tường góc tối mở đùa Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi.

Hồng Đại Đạo đang muốn tiến lên, đột nhiên cái kia Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi, thình lình ngừng lại, cùng lúc đó, đầu nhỏ giơ lên, nhìn chằm chằm Hồng gia nhất tổ, nói rằng, “khụ khụ, tự giới thiệu mình một chút, tại hạ Vương Đại Chùy...”

Hồng Đại Đạo ánh mắt chìm xuống, lệ quát, “Là ngươi trộm ta Hồng gia bảo khố?”

Vương Bảo khống chế Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi gật gù, cười nói, “mộc hữu sai a, chính là ta làm ra! Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, sở dĩ chuyển hết rồi các ngươi bảo khố, là nghĩ cho các ngươi một cái cảnh cáo, vậy thì là, chớ chọc ta...”

Hồng gia ba vị Đạo Quân lão tổ cùng Hồng Vân đều là phẫn nộ cực kỳ.

Ma trứng!

Cảnh cáo?

Ngươi rất sao đây là cảnh cáo?

Ngươi chuyện này quả thật cùng đào chúng ta mộ tổ như thế lòng dạ độc ác a!

“Chúng ta thật giống không thù không oán!”

Hồng Đại Đạo áp chế cơn giận nói, trước mắt đây chỉ là một món đồ chơi mà thôi, không có động thủ giá trị.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Làm sao sẽ không thù không oán? Ta lúc trước ở Hắc Ngục làm ra nhiều chuyện như vậy, các ngươi liền không hận ta?”

Thời khắc này.

Hồng Đại Đạo và những người khác đều kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Hắc Ngục kiếm chuyện?

Ta phốc ngươi muội a, hóa ra là ngươi!

Tên khốn này, dĩ nhiên như vậy gan to bằng trời, đem Hắc Ngục khiến cho lung ta lung tung, giết bọn họ Hồng gia trưởng lão, bỏ chạy sau khi, hắn dĩ nhiên không có ẩn đi, hắn còn phương pháp trái ngược, đi tới Hồng gia, ăn trời gan địa gan giống như cướp sạch Hồng gia bảo khố!

Hắn từ đâu tới lớn mật như thế?

Hắn liền không sợ chết sao?

Vẫn là nói, làm ta Hồng gia dễ ức hiếp?

“Ngươi... Chết chắc rồi!”

Hồng Đại Đạo ánh mắt vững vàng nhìn chằm chằm Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi, sau đó, tu vi bạo phát, thần hồn tuôn ra, bắt đầu càn quét bảo khố hư không, “Ta liền không tin, ngươi chuồn mất đi vào, còn có thể chạy ra ngoài, kho cửa không mở, ngươi khẳng định còn ở lại này, chờ ta tìm tới ngươi, chính là giờ chết của ngươi!”

“Nói cách khác, không có thương lượng lâu la?”

Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi múa cái côn hoa, Vương Bảo âm thanh cũng là chuyển lạnh.

“Thương lượng?”

Hồng Đại Đạo xì cười một tiếng, âm lãnh nói rằng, “cùng ngươi bực này giun dế, thương lượng cái gì? Coi như ngươi có thần bí thủ đoạn, có thể ăn cắp bộ tộc ta chí bảo, nhưng là, thực lực mới là căn bản, ngươi chân thân như dám xuất hiện, lão phu một đầu ngón tay liền có thể ép chết ngươi!”

Tôn đại thánh phim hoạt hình món đồ chơi đột nhiên hình ảnh ngắt quãng.

Sau nửa ngày, Vương Bảo âm thanh mới vang lên, “Vốn là, còn muốn biến chiến tranh thành tơ lụa đây, thế nhưng, ngươi một mực theo ta phân cao thấp a! Đã như vậy, cái kia như ngươi mong muốn...”

Nhưng vào lúc này.

Liền nghe được một đạo cọt kẹt âm thanh.

Cùng lúc đó, cửa lớn mở ra.

“Đáng chết! Làm sao sẽ?”

Hồng Đại Đạo hoàn toàn biến sắc, gầm nhẹ một tiếng, cuồng lược mà đi, mặt khác hai cái ông tổ nhà họ Hồng càng là vẻ mặt tái nhợt, ba vị Đạo Quân cường giả cấp tốc hướng về bảo khố ở ngoài chạy!

Hồng Vân trợn mắt ngoác mồm, cấp tốc đi thần binh kho tìm tới Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân cùng mặt khác hai cái Hồng gia thiên kiêu, gián đoạn tuyển thần binh, mang theo Vương Bảo ba người rời đi bảo khố.

Mà vào giờ phút này.

Ngoại giới ở trong, Hồng gia hộ tộc trận pháp toàn bộ mở ra, Hồng gia ba vị Đạo Quân lão tổ thần hồn lực lượng cực tốc càn quét hư không mỗi một

nơi.

Vương Bảo bản tôn ngay ở Hồng gia trên không nơi nào đó, nhìn Hồng Đại Đạo ba người, sờ sờ cằm, sau đó từ hệ thống trong hòm item, lấy ra một cái ống nghiệm bình.

Trong bình này có một đoàn chất lỏng màu tử kim, Vương Bảo cầm lấy đến xem xét một chút, đón lấy khẽ lắc đầu, mở ra nắp bình, thả vào trong miệng, ngửa đầu, một hơi uống hết...

------oOo------

Chương 472: Vương giả sống lại số 1 dược tề

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chất lỏng này không tầm thường.

Chính là Vương Bảo thăng cấp Hợp Đạo cảnh giới sau khi, hệ thống duy nhất khen thưởng bảo bối!

“Kí chủ đã uống vào [vương giả sống lại số một dược tề]!”

“Trong vòng nửa canh giờ, kí chủ có thể tiến hành nhiều lần vương giả sống lại!”

“Mỗi lần sống lại, kí chủ thực lực đều sẽ tăng lên, sống lại số lần càng nhiều, kí chủ tăng lên thực lực càng cao, nhưng nhất hạn mức tối đa chỉ có thể đạt tới đến Hợp Nhất Đạo Quân cảnh giới!”

“Dược tề hiệu quả bên trong, kí chủ đem không sẽ phải chịu phong cấm, ảo thuật, khống chế các loại sức mạnh ảnh hưởng, kí chủ chỉ có thể bị thương, nhưng hành động không sẽ phải chịu bất kỳ gián tiếp trở ngại!”

“Dược tề hiệu quả bên trong, kí chủ sức chiến đấu sẽ không bị thương thế ảnh hưởng, sinh mệnh tồn tại dưới, mỗi một kích đều có thể đạt đến đỉnh cao lực lượng!”

“Nhắc nhở kí chủ, dược tề hiệu quả qua đi, ngài sẽ rơi vào bảy ngày cưỡng chế suy yếu kỳ, đồng thời không cách nào sử dụng ngoại lực tiến hành khôi phục!”

Vương giả sống lại số một dược tề.

Này dược tề, vượt treo!

Vương Bảo được sau khi, liền chuẩn bị dựa vào nó mạnh mẽ trang bức một làn sóng, có điều hiện tại dùng, cũng không sao.

Nếu Hồng gia cầm lấy hắn không tha, cái kia Vương Bảo cũng sẽ không khách khí, còn đúng sai, ha ha, võ giả tu hành, không có đúng sai!

Người thắng, mới có kể rõ nhiều sai tư cách!

Vương giả sống lại số một dược tề nhập thể sau, Vương Bảo liền trực tiếp giải trừ không có mặt chứng minh.

Làm bóng người của hắn xuất hiện thời điểm, trong phút chốc liền hấp dẫn vô số đạo ánh mắt.

Hồng gia mọi người còn không biết bảo khố bị cướp sạch, chỉ là bị ba vị Đạo Quân lão tổ mặt âm trầm sắc kích thích lo lắng hoảng sợ.

Lúc này thấy đến Vương Bảo, một ít người nhà họ Hồng tựa hồ đã hiểu.

Đây là có kẻ địch xâm lấn a!

Mà Hồng Đại Đạo ba người, ánh mắt khóa chặt Vương Bảo sau khi, Hồng Đại Đạo cười lạnh một tiếng, bóng người thoát ra, dĩ nhiên lôi đình ra tay rồi!

Xòe tay lớn, hư không nổ tung, cuồn cuộn màu xám khối không khí hóa thành một thanh khổng lồ cực kỳ trường đao.

Theo Hồng Đại Đạo một chưởng bổ ra, trường đao phá không, hư không lăn lộn vô cùng khí thế, sức mạnh bá đạo nghiền ép hư không, không gian đều phảng phất bị cắt rời thành hai nửa.

Ầm!

Màu xám trời cao ngang dọc hư không, trực tiếp rơi vào Vương Bảo đỉnh đầu!

Vương Bảo căn bản không có né tránh, chỉ là ánh mắt bình tĩnh nhìn trường đao màu xám đánh xuống, sau một khắc, Vương Bảo bỏ mình.

Có điều, tuy rằng sinh cơ tiêu diệt, thân thể nhưng là vẫn cứ ngốc ở trên hư không.

Hồng Đại Đạo hơi nhướng mày.

Cảm ứng bên dưới, hắn có thể xác định, Vương Bảo đã chết rồi.

Nhưng là, thi thể này vì sao không rơi xuống?

Sau đó sau một khắc, Hồng Đại Đạo tâm hồn đột nhiên run lên, con mắt trợn lên đại đại, nhìn sinh cơ khôi phục, một lần nữa hoạt động lên tay chân Vương Bảo, mộng bức cực kỳ phục thêm.

Khe nằm!

Tình huống gì?

Tại sao lại sống?

Hồng Đại Đạo chỉnh không hiểu, còn lại người nhà họ Hồng tự nhiên càng thêm chỉnh không hiểu.

Hồng gia tam tổ Hồng Phương hít vào một ngụm khí lạnh, lạnh giọng nói, “đại ca cẩn thận, người này có gì đó quái lạ!”

Hồng Đại Đạo cảnh giác lên.

Không có lần thứ hai động thủ.

Mà tiến hành lần thứ nhất vương giả sau khi sống lại Vương Bảo, sức mạnh đã tăng lên tới Hợp Đạo cảnh trung kỳ mức độ, loại này tăng lên tốc độ, nhường Vương Bảo có chút buồn bực.

Nhìn Hồng Đại Đạo, Vương Bảo nháy mắt mấy cái, nửa ngày, buồn bực nói

rằng, “làm gì? Tiếp tục nha? Làm sao không động thủ? Ta chờ ngươi đây!”

Hồng Đại Đạo khóe miệng mãnh đánh!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Này rất sao đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Vương Bảo thấy này liền rõ ràng, này Hồng Đại Đạo là bị doạ dẫm, lúc này cười khẽ nói, “ngươi nếu không giết ta, vậy ta nhưng là... Không khách khí!”

Cuối cùng bốn chữ, Vương Bảo quát lớn lối ra (mở miệng)!

Trong thân thể, Cổ Thần lực lượng cấp tốc đi khắp toàn thân, trong chớp mắt, Vương Bảo thân thể như điện, cấp tốc chạy toán loạn hướng về phía Hồng gia cao tầng ăn dưa đảng.

Đám này Hồng gia cao tầng, đều ở phía dưới, bọn họ nằm mộng cũng muốn không tới, Vương Bảo dĩ nhiên sẽ hướng về bọn họ xông lại.

Đương nhiên.

Bọn họ không phải sợ sệt.

Mà là cảm thấy khó mà tin nổi.

Nho nhỏ này hạng giun dế, vì sao như vậy tìm đường chết? May mắn từ nhất tổ trong tay sống sót, hắn làm sao không chạy?

Hắn không chỉ có không chạy, hắn còn hướng về chúng ta nơi này bật nhảy, đây là xem chuẩn bị, muốn giết chúng ta sao?

Ta rất sao liền phốc!

Đây là nhiều lắm ngớ ngẩn, mới sẽ như vậy làm a!

Trong bọn họ, thật nhiều tam hoa đạo thai cảnh cường giả, há lại là Vương Bảo chỉ là một cái Hợp Đạo có thể chống lại?

"Giết!"

Tộc trưởng Hồng Thiên Sơn liếc mắt nhìn mặt âm trầm nhất tổ Hồng Đại Đạo, sau đó liền lớn quát.

Một đám Hồng gia cao tầng, nhất thời cười lạnh lên, cũng không quản đến cùng đúng hay không lấy nhiều khi ít không biết xấu hổ, dồn dập hướng về Vương Bảo ra tay.

Kịch liệt công kích, tràn ngập mà xuống, trong nháy mắt, liền đem Vương Bảo nhấn chìm!

Như thế khủng bố công kích, Vương Bảo tự nhiên không chống đỡ được, đẩy công kích hung hăng xông về phía trước, trực tiếp lại bị đánh nằm ngay đơ.

Chỉ có điều.

Thân thể vẫn không có lui về phía sau nửa bước, chờ đến vương giả sống lại hiệu quả có hiệu lực, Vương Bảo sức mạnh kéo lên, đạt đến Hợp Đạo cảnh hậu kỳ sau khi, mặt mày hớn hở, ngón trỏ tay phải duỗi ra, trực tiếp hướng về một cái trong đó Hồng gia trưởng lão nhấn tới!

Đòn đánh này, quả thực là đột nhiên xuất hiện.

Một đám Hồng gia cao tầng, đều cho rằng Vương Bảo lần này là chết chắc rồi, nơi nào sẽ nghĩ tới đây một màn.

Vương Bảo công kích đánh ra, bọn họ mới phản ứng được, có điều trong chớp mắt, lại cách nhau rất gần, nỗ lực cố ra tay, vẫn còn có chút chậm.

Nát tinh chỉ tay cấp tốc đi tới một cái Hồng gia trưởng lão mặt!

Lão già này tu vi Hợp Đạo cảnh hậu kỳ, ở Vương Bảo Cổ Thần lực lượng gia trì bên dưới, nát tinh chỉ liền Hợp Đạo đỉnh cao, đều có thể một đầu ngón tay điểm chết, huống hồ là hắn?

Ầm!

Này Hồng gia trưởng lão thân thể nổ tung, Hồng gia xuất hiện cái thứ nhất ngã xuống cường giả.

"Đáng chết!"

Hồng Thiên Sơn giận dữ cực kỳ, trực tiếp hướng về Vương Bảo vung quyền, quyền lực cuồn cuộn, ngọn núi giống như hướng về Vương Bảo trấn đè ép xuống.

Hồng Thiên Sơn tu vi tam hoa đạo thai đỉnh cao, một quyền lực lượng, dị thường khủng bố, Vương Bảo lần thứ hai nằm ngay đơ.

Mà không giống nhau: Không chờ Hồng Thiên Sơn có chút vẻ vui thích, Vương Bảo sống lại, cười hì hì nói, "Kinh không kinh hỉ? Ý không ngoài ý muốn? Ta lại sống!"

Ta rất sao...

Hồng Thiên Sơn một mặt mộng bức, suýt nữa tan vỡ.

Mà Vương Bảo căn bản không có bỏ qua, lần thứ hai tấn công về phía một cái Hồng gia trưởng lão.

Có điều lúc này Hồng Đại Đạo các loại ba vị Đạo Quân lão tổ, đã chuyển động, Hồng Đại Đạo trước tiên một chưởng trấn áp mà xuống, ngăn cản ở Vương Bảo công kích sau khi, hướng về Vương Bảo nghiêng người mà đến, gào thét nói, "ta liền không tin, ngươi là thân bất tử!"

Hồng Đại Đạo triệt để nổi giận!

Trên người khí thế nhảy lên tới đỉnh cao, một chưởng một chưởng hướng về Vương Bảo nơi này đánh tới, sức mạnh kinh thiên động địa giống như Thiên Lôi, trong nháy mắt liền đem Vương Bảo vị trí một phương hư không nổ không ngừng lay động.

Hồng Thiên Sơn cùng một đám Hồng gia cao tầng lùi về sau, ánh mắt âm trầm cực kỳ, sự thù hận vô hạn nhìn Vương Bảo vị trí nơi.

Hồng Đại Đạo không có ngừng tay.

Hắn còn ở đánh.

Một chưởng đón lấy một chưởng, mỗi một chưởng đều là nén giận ra tay, mỗi một chưởng đều là hắn đỉnh cao lực lượng.

Lần này, không có ai lại hoài nghi Vương Bảo còn có thể sống sót, lấy Hồng Đại Đạo Đạo Quân đỉnh cao sức mạnh, dù cho là Đạo Quân trung kỳ cường giả, ở đây chờ mạnh mẽ công kích bên dưới, cũng sẽ tan xương nát thịt!

Làm sao.

Mạnh hơn cũng cường có điều hệ thống.

Chờ đến Hồng Đại Đạo dừng tay.

Hư không từ từ khôi phục bình thường, mà rất nhanh, Hồng gia mọi người, liền con ngươi co rút nhanh, bởi vì, Vương Bảo hắn vẫn còn ở đó. ア

Vẫn chưa tan xương nát thịt!

Đồng thời, Vương Bảo hắn còn nháy mắt, hắn còn tràn ngập sức sống, càng làm cho người nhà họ Hồng cảm thấy cực kỳ kinh sợ chính là, lúc này Vương Bảo trên người lúc ẩn lúc hiện lộ ra đến sức mạnh, đó là...

Hợp Nhất Đạo Quân?

Bối rối!

Người nhà họ Hồng đều bối rối!

Hồng Đại Đạo cũng bối rối, thân thể hình ảnh ngắt quãng, trợn mắt ngoác mồm nhìn Vương Bảo, đều tựa hồ đánh mất năng lực suy tư.

Vương Bảo vẻ mặt lười biếng, bỗng nhiên lấy ra một cái hộp thuốc lá, rút ra một điếu thuốc, thiêu đốt, nhấp một miếng sau khi, phun ra một cái sương khói, mỉm cười nhìn Hồng Đại Đạo.

“Đừng nói, chết một lần thật rất sao thương, ông lão, mệt mỏi không? Mệt mỏi ta liền dừng sẽ, chờ ta hút điếu thuốc ha...”

------oOo------

Chương 473: Hắn đánh đâu thắng đó không gì cản nổi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhàn nhạt sương mù màu trắng từ Vương Bảo trong miệng bay ra, từ từ biến mất không còn tăm hơi.

Nhìn vẻ mặt nhàn nhã Vương Bảo, lại cảm ứng Vương Bảo trên người lộ ra đến sức mạnh cường độ, Hồng Đại Đạo cũng bắt đầu run lẩy bẩy.

Hắn sợ!

Thật sự sợ!

Hoảng sợ, không thể ức chế tập chăm chú lên đầu, Hồng Đại Đạo sắc mặt đều có chút tái nhợt, vừa nãy bá đạo vô song, một chưởng một chưởng đánh ra tay phải, không ngừng khẽ run, cũng lại không nhấc lên nổi.

Đánh không chết, nhường Hồng Đại Đạo hoảng sợ!

Càng đánh càng mạnh, càng làm cho Hồng Đại Đạo kinh sợ!

Hắn không hiểu nổi, tất cả những thứ này là tại sao, thế nhưng, nhưng không trở ngại hắn bản năng cảm giác, ngày hôm nay Hồng gia khả năng muốn lành lạnh.

Hồng Phương còn lại người nhà họ Hồng cùng Hồng Đại Đạo như thế, hoảng sợ không muốn.

Một ít nhát gan, đều sắp bị Vương Bảo sợ mất mật, hồn đều muốn doạ bay!

Không có thiên lý a!

Quá mẹ nó biến thái a!

Này rất sao là người có thể làm được đến sự tình sao?

Chủ nhà họ Hồng Hồng Thiên Sơn cũng không giận, ánh mắt cũng không có sát ý, tinh thần đụng phải vô cùng đả kích, hắn cảm giác được nguy hiểm, xét thấy vừa nãy Vương Bảo ra tay tiêu diệt Hồng gia trưởng lão một màn, Hồng Thiên Sơn trong lòng càng là thê lương.

Thời gian, liền như thế trôi qua.

Vương Bảo ở nơi đó hút thuốc, không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là con mắt nhìn Hồng Đại Đạo, mà Hồng Đại Đạo đám người, tâm có suy nghĩ, hơn nữa dị thường hoảng sợ, nhưng cũng trầm mặc không nói.

Mãi đến tận Vương Bảo hút thuốc đến phần cuối, cong ngón tay búng một cái, bay về phía một bên, Vương Bảo đưa tay duỗi người, cười híp mắt nói, "Chúng ta tiếp tục!"

Hồng Thiên Sơn hãi hùng khiếp vía.

Thời khắc này, trải qua vừa nãy phẫn nộ, hoảng sợ, giãy dụa sau khi, Hồng Thiên Sơn đau thấu tim gan làm ra một cái sáng suốt quyết định, hắn nhìn Vương Bảo, trầm thấp cực kỳ nói rằng, "Vương... Đại Chùy! Dừng tay đi! Trước sự tình, xóa bỏ..."

Người nhà họ Hồng đều khó có thể tin nhìn chính mình lão tổ.

Nhận sợ!

Nhất tổ dĩ nhiên nhận sợ!

Này cũng thật là...

Quá rất sao bổng!

Kỳ thực có rất nhiều người nhà họ Hồng đều là nghĩ như thế, không làm gì được dám nói ra, hiện tại Hồng Đại Đạo nhận sợ, bọn họ ở trong lòng vì là

Hồng Đại Đạo điên cuồng điểm khen ngợi, cầm được lên bỏ được, lão tổ ngài thực sự là bổng bổng đát.

Nhưng mà.

Hồng Đại Đạo tuy rằng nhận sợ.

Người nhà họ Hồng cũng phi thường nghĩ kết thúc điều này khiến người ta kinh sợ chiến đấu.

Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên lắc đầu một cái, sau đó, vẻ mặt lãnh đạm cực kỳ nói rằng, "xóa bỏ?"

"Ha ha ha..."

"Không tồn tại!"

"Ta trước, nhưng là đã đã cho ngươi cơ hội, thế nhưng, ngươi một mực muốn theo ta phân cao thấp a, hiện tại biết đau đớn, biết sợ, quyết định xóa bỏ? Nào có chuyện tốt như vậy?"

"Ngươi đánh chết ta một lần lại một lần, ngươi làm ta chết vô ích a? Ông lão, đừng nói ta bắt nạt ngươi, ngày hôm nay..."

"Ta chỉ giết cao thủ!"

Cuối cùng năm chữ, Vương Bảo âm thanh đột nhiên tăng cao, thời khắc này, cuồng bạo cực kỳ sát ý, bao phủ mây xanh.

Vương Bảo giết người nhưng là không ít, hơn nữa, phần lớn đều là cường giả, so với sát khí, Vương Bảo nhưng là không sợ bất luận người nào.

Âm thanh rơi xuống đất, Vương Bảo thân thể đột nhiên cất cao!

Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông, trăm trượng Kim thân!

Thân thể sức mạnh cuồng bạo, không ngừng phát tiết, nguyên bản đạt đến

Đạo Quân sơ kỳ sức mạnh, lần thứ hai tăng vọt, trong cơ thể Cổ Thần lực lượng, ở Vương Bảo ngực từ từ hóa thành từng đạo từng đạo màu vàng óng phù văn dấu ấn.

Vương Bảo trừng mắt hai con con mắt thật to, nhìn về phía Hồng Thiên Sơn đám người.

Dường như bị viễn cổ cự thú nhìn chằm chằm, Hồng Thiên Sơn bọn họ sợ vãi tè rồi!

Ầm!

Vương Bảo duỗi ra nắm đấm, già thiên cái địa trong bàn tay, ngón trỏ điểm ra, giống như xuyên phá vô cùng không gian, hướng về Hồng Thiên Sơn các loại Hồng gia cao tầng nơi này đánh tới.

Tất cả những thứ này đều ở trong chớp mắt phát sinh, Hồng Đại Đạo trong lòng đột nhiên phát lạnh, nội tâm uất ức, đạt đến cực hạn.

Nhận sợ cũng không được!

Khe nằm a, ngày hôm nay lẽ nào thật sự muốn lành lạnh?

Sắc mặt trở nên tái nhợt, Hồng Đại Đạo nổi giận gầm lên một tiếng, lắc mình che ở Vương Bảo trước mặt, nhìn cái kia kéo tới to lớn ngón tay, nén giận ra tay, bàn tay thành quyền, vô tận quyền lực ánh sáng lấp loé, cùng Vương Bảo nát tinh chỉ đánh vào nhau.

Hồng Đại Đạo rên lên một tiếng, lùi về sau một bước!

Mà Vương Bảo, dù cho lúc này có trăm trượng Kim thân gia trì, vẫn là không cách nào ngăn cản Đạo Quân đỉnh cao Hồng Đại Đạo, thân thể nhanh chóng tan vỡ, hư không bay lên từng đám từng đám huyết vụ, cuối cùng sinh cơ tiêu diệt.

“Không sai!”

Nửa ngày, hư không vang lên Vương Bảo thanh âm thản nhiên.

Ầm!

Sức mạnh kinh khủng, lần thứ hai kéo lên, thình lình đã đạt đến Đạo Quân trung kỳ!

Trăm trượng Kim thân trạng thái, đều không có giải trừ, nhưng vẫn là kiên trì to lớn cánh tay, ngón trỏ xa xa chỉ vào Hồng Đại Đạo!

Hồng gia tam tổ Hồng Phương đột nhiên thê thảm gầm nhẹ nói, "đại ca, đừng giết hắn, hắn thật giống càng giết càng mạnh! Phong cấm! Mau nhanh dùng phong cấm, niêm phong lại hắn!"

Hồng Đại Đạo đang ở nơi đó run, nghe vậy ánh mắt ngẩn ra, phản ứng lại thầm mắng một tiếng, xoay tay lấy ra một tấm cổ xưa phù triện.

Này phù triện toàn thân màu trắng, mặt trên phù văn dấu ấn, tạo thành một cái tinh xảo cực kỳ bạch tháp!

Này phù gọi là bảo tháp phù, có người nói chính là căn cứ thời kỳ viễn cổ một vị chân thần trong tay chí bảo sáng chế, là Hồng Đại Đạo từ một chỗ di tích cổ chi bên trong chiếm được!

Bảo tháp phù tổng cộng có thể triển khai hai lần, Hồng Đại Đạo dùng qua một lần, cũng sáng lập từ một vị Đạo Vực cảnh giới yêu thú trong tay chạy trốn tráng cử!

"Bảo tháp thần phù, phong!"

Hồng Đại Đạo gầm nhẹ một tiếng, trương Teuchi ra bảo tháp phù, bảo tháp phù nhanh chóng xoay tròn, tỏa ra nói đạo bạch quang, hóa thành một cái cực kỳ to lớn bảo tháp, đỉnh thiên lập địa, trong nháy mắt, liền đem Vương Bảo trăm trượng Kim thân triệt triệt để để bao vây ở bên trong.

Hồng Đại Đạo mừng như điên cực kỳ, thở phào nhẹ nhõm, ngạo khí lần thứ hai tăng lên tới, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng quát, "Không biết

điều đồ vật, ta xem ngươi ngày hôm nay...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy một con to lớn ngón trỏ, xuyên phá không gian giống như, Thiểm Điện kéo tới, cái kia lớn vô cùng bảo tháp bóng mờ, ở này ngón trỏ trước mặt, phảng phất căn bản không tồn tại giống như, không có đưa đến chút nào tác dụng!

Ngón trỏ ẩn chứa kinh thiên cự lực, khí thế kinh khủng, không ngừng hướng về bốn phía lăn lộn!

Hồng Đại Đạo bối rối!

Hồng Phương mấy người cũng là suýt chút nữa thổ huyết!

Bảo tháp phù, dĩ nhiên vô dụng?

Vụ thảo, này mẹ nó liền Đạo Vực Thần cảnh cường giả, đều có thể phong cấm thần phù, dĩ nhiên như vậy toi công?

Hồng Đại Đạo cảm giác mình có muốn tan vỡ xu thế, sắc mặt trắng nhợt, bản năng muốn ra tay, chống đối Vương Bảo nát tinh chỉ, nhưng mà lại đột nhiên nhớ tới...

Không thể đánh a!

Không thể lại giết!

Mã Đức, chính mình là rất trâu bò, một giết một cái chuẩn.

Thế nhưng.

Không chịu nổi đối phương chết một lần, liền rất sao bạo chủng một lần a!

Vì lẽ đó.

Hồng Đại Đạo nhấc lên sức mạnh, hai tay bấm ấn, hóa thành từng đạo từng đạo phòng ngự ánh sáng.

Vù!

Vương Bảo nát tinh chỉ, trực tiếp đánh vào Hồng Đại Đạo phòng ngự màn ánh sáng lên!

Từng đạo từng đạo to lớn va chạm thanh âm, vang tận mây xanh, cùng lúc đó, cuồng bạo va chạm khí thế, nhấc lên vô biên cuồng phong, thổi Hồng Thiên Sơn các loại Hồng gia cao tầng, trong lòng phát lạnh.

Thịch thịch thịch!

Hồng Đại Đạo thân thể lui nhanh, từng bước từng bước giẫm hư không.

Đầy đủ lui về phía sau bảy bước, mới giữ vững thân thể!

Hắn không có bị thương, nhưng là, nội tâm của hắn thương thế, nhưng là hết sức tăng thêm, phòng ngự, dù sao không thể cùng sức chiến đấu của hắn so với, nhìn trước mắt trăm trượng Kim thân, Hồng Đại Đạo môi cũng bắt đầu run cầm cập.

“Ông lão, ta xem ngươi có thể ngăn trở ta đến khi nào!”

Vương Bảo âm thanh như là lôi đình bình thường, ở trên hư không nổ tung.

Vừa dứt lời.

Vương Bảo ánh mắt nhìn chằm chằm một cái trong đó Hồng gia trưởng lão, lạnh lùng cười, há mồm, một đạo phảng phất đến từ chính viễn cổ Hồng Hoang khủng bố tiếng gào, ở trong thiên địa vang lên.

Cùng lúc đó, từng luồng từng luồng không cách nào dùng man lực chống đối sức mạnh, theo hư không bắn ra, nhằm phía một đám Hồng gia cao tầng.

Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông, gào thiên địa!

Này hống một tiếng, gào ra Cổ Thần bộ tộc trời sinh bất khuất, gào ra Cổ Thần bộ tộc chỗ cường đại, phảng phất dù cho thiên địa hóa thân giáng lâm, cũng phải chiến!

Ong ong ong!

Lực lượng này kinh người, nhằm vào chính là thần hồn!

Hồng Đại Đạo hoảng rồi, hét lớn một tiếng, cưỡng chế áp chế thần hồn rung chuyển, trong cơ thể thần hồn lực lượng bạo phát, che chắn một phương hư không!

Nhưng là, căn bản không ngăn được.: \

Cũng chỉ có thể suy yếu một ít gào thiên địa sức mạnh!

Hồng gia cao tầng nơi đó, càng là không thể tả, dù cho là Hồng Thiên Sơn, cũng cảm giác mình thần hồn, có loại muốn ly thể xu thế, coi như là áp chế lại, nhưng là, thần hồn đều giống như là muốn nát tan, vô cùng suy yếu!

Cái khác Hồng gia trưởng lão, có hai cái đã căn bản không chịu nổi gào thiên địa chi lực, thần hồn hoàn toàn bị trục xuất ra thân thể, sau đó nát tan, mà thân thể, tuy rằng còn mang theo sinh cơ, nhưng là, cũng đã là một bộ thi thể, từ giữa không trung rơi xuống!

Này xem người nhà họ Hồng, đau lòng cực kỳ, hoảng sợ cực kỳ, run lẩy bẩy, hoảng sợ liên tục, thậm chí có loại xoay người liền chạy kích động.

Cũng nhưng vào lúc này.

Ngay ở Hồng gia các trưởng lão, đều choáng váng thời điểm.

Vương Bảo hai tay giơ lên, hư không vang lên ào ào ào thanh âm trầm thấp, hai cái tay một trước một sau, hai tay trong lúc đó, thình lình hình thành

một đạo cực kỳ to lớn kinh thiên lớn cung!

Này cung gọi là phá nhật cung!

Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông!

Phá nhật cong thành chớp mắt, vô tận hàn ý, tập đầy hết thảy người nhà họ Hồng toàn thân, dù cho là Hồng Đại Đạo, cũng là tê cả da đầu, không nhịn được bạo gào nói, "dừng tay!"

"A..."

Vương Bảo nhẹ nhàng cười.

Phá nhật cung bên trên, từng đạo từng đạo vàng óng ánh ánh sáng, từ từ xuất hiện, những này vàng óng ánh ánh sáng hình thành từng đạo từng đạo làm người chấn động cả hồn phách mũi tên, trong nháy mắt, theo Vương Bảo nhẹ buông tay, liền biểu bắn hư không mà đi!

Con số kinh người!

Đòn đánh này, Vương Bảo đem trong cơ thể mình hết thảy sức mạnh, toàn bộ đều phát tiết đi ra ngoài!

Khủng bố phá nhật mũi tên, dường như muốn đánh vỡ không gian, lóe lên lóe lên, đến hàng ngàn, đầy trời mưa to giống như mưa tầm tã mà xuống!

Hồng Đại Đạo con mắt trợn trừng, rống to nói, "lão nhị lão tam, phòng ngự..."

Hồng Phương cùng Hồng lực thần thất kinh, dồn dập lên đường, nhưng mà, nhìn cái kia ẩn chứa hoảng sợ cự lực phá nhật mũi tên, Hồng Phương sắc mặt tái nhợt, bi ai nói rằng, "lão đại, ta... Không ngăn được..."

Vừa dứt lời.

Hồng Phương dĩ nhiên bị mấy đạo phá nhật mũi tên xé rách!

Tu vi của hắn, chỉ là nói quân trung kỳ, lúc này Vương Bảo trăm trượng Kim thân tại người, hơn nữa phá nhật cung, cùng Vương Bảo so sánh, lại tính là cái gì?

Thân thể nát tan, rung động một không!

Hồng gia tam tổ Hồng Phương, Đạo Quân trung kỳ bá chủ, ngã xuống!

Một màn này!

Đối với người nhà họ Hồng mà nói, giống như với một đạo kinh thiên Cuồng Lôi, chấn động bọn họ kinh hoảng đến cực hạn!

"A..."

Hồng Đại Đạo ánh mắt đầy rẫy hết sức hối hận, toàn lực bạo phát, từng đạo từng đạo to lớn quang ấn bàn tay, che đậy hư không, ngăn cản những kia phá nhật mũi tên giáng lâm!

Làm sao.

Phá nhật mũi tên quá nhiều quá nhiều!

Đây chính là Vương Bảo một đòn toàn lực, hết thảy sức mạnh, đều phát tiết đi ra, cho tới Vương Bảo đều có chút thoát lực!

Kêu thảm thiết, xuất hiện!

Đó là Hồng Thiên Sơn bọn họ!

Tuy rằng sợ hãi cực kỳ tới gần Hồng Đại Đạo, nhưng là, phá nhật mũi tên từ hư không bốn phương tám hướng kéo tới, trốn đều không tránh thoát, toàn lực phòng ngự, rắm dùng không có, từng cái từng cái bị phá nhật mũi tên xé rách tại chỗ!

Nửa ngày.

Làm hết thảy phá nhật mũi tên biến mất.

Hồng gia gần trăm cái Hồng gia cao tầng, chỉ còn dư lại rất ít chừng mười cái.

Hồng Thiên Sơn sống sót sau tai nạn, tê cả da đầu, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, cả người run, hoảng sợ suýt chút nữa nước mắt vỡ!

Hồng Phương chết rồi, Hồng lực thần lại không chết, thế nhưng, nhưng cũng vô cùng suy yếu, chịu đến trọng thương, hắn là Đạo Quân hậu kỳ tu vi, coi như như vậy, thân thể cũng là xuất hiện vài cái chỗ trống!

Chỉ có Hồng Đại Đạo, lông tóc không tổn hại.

Nhưng là.

Hồng Đại Đạo trong lòng, đã chịu đến một cái ức tấn công dữ dội, dại ra cực kỳ nhìn vắng vẻ Hồng Thiên Sơn đám người, vừa nãy, nơi đó còn người chịu đựng người...

“Ngươi...”

Hồng Đại Đạo ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, ánh mắt kia, quả thực muốn gặm Vương Bảo xương, uống Vương Bảo huyết mới có thể giải hận.

“Ngươi tên đao phủ này!” Hồng Đại Đạo rít gào.

Vương Bảo ánh mắt bình tĩnh, cũng không bao nhiêu vẻ vui thích, nghe vậy nhẹ nhàng lắc đầu, cười nhạo nói, “thị phi tự có công đạo, ta ngày hôm nay như không giết các ngươi, ngày khác ta như rơi vào tay của ngươi, ngươi có dám phát Thiên Đạo huyết thệ, nói sẽ không giết ta?”

“Ta...”

Hồng Đại Đạo môi khẽ nhúc nhích, tất cả không cam lòng, đều hóa thành cụt hứng.

Loại này lời thề, hắn có thể nào phát? Nếu là Vương Bảo rơi vào trong tay hắn, đừng nói giết, hắn thậm chí sẽ không để cho Vương Bảo dễ dàng chết đi, mà là nhận hết dằn vặt, sống không bằng chết!

Nhưng là vận mệnh chính là như vậy kỳ diệu!

Hiện tại.

Sống không bằng chết không phải Vương Bảo.

Mà là hắn, Hồng Đại Đạo!

Liên sát nhiều như vậy Hồng gia cao tầng, Vương Bảo cảm thấy lần này, Hồng gia tuyệt bức dài giáo huấn, vì lẽ đó, cũng là dừng tay.

Nhìn Hồng Đại Đạo, Vương Bảo thu hồi trăm trượng Kim thân, thân thể khôi phục lại bình thường trạng thái, thản nhiên lấy ra mặc đồ Tây, giày da, cà vạt.

Mặc hoàn chỉnh sau khi, Vương Bảo ngón tay một điểm, phảng phất gõ gõ hư không, nhạt âm thanh nói, "này, là huyết giáo huấn!"

"Trực giác nói cho ta, ngươi vẫn là không phục, vẫn là muốn giết ta, có điều, ta có thể chịu trách nhiệm nói cho ngươi, lần này, chấm dứt ở đây, thế nhưng nếu như còn có lần sau, bất kể là truy sát ta, vẫn là thuê những người khác giết ta, như bị ta tra được..."

"Vậy thì không phải hiện tại giết các ngươi điểm cao tầng, đơn giản như vậy!"

"Diệt tộc, ta không phải chưa từng làm, ta nhưng là cực kì ác độc..."

Vô tận hàn ý, không ngừng tập kích Hồng Đại Đạo đã cái khác người nhà họ Hồng.

Hồng Đại Đạo ánh mắt nơi sâu xa sự thù hận sát ý đều như thủy triều nhanh

chóng biến mất.

Diệt tộc!

Ngày hôm nay Vương Bảo không phải không làm được!

Dù cho, cuối cùng giết không chết Hồng Đại Đạo, cũng có thể trọng thương hắn, còn những người khác, mài cũng có thể mài chết!

Hồng Đại Đạo biết, chính mình không ngăn được Vương Bảo!

Người ta đều là thân bất tử, còn càng giết càng mạnh, này mẹ nó đi đâu nói lý đi?

Vương Bảo đưa tay duỗi người, nói rằng, "việc đã đến nước này, nhiều lời vô ích, ta phải đi, ông lão, có nhường hay không ta đi?"

Hồng Đại Đạo kỳ thực rất muốn kiên cường mắng to một tiếng, đi? Ngươi rất sao chạy đi đâu, ngươi chết đi cho ta!

Làm sao.

Hắn không dám!

Vì lẽ đó.

Trầm mặc một hồi, Hồng Đại Đạo trầm thấp cực kỳ nói rằng, "ngươi đi, đi càng xa càng tốt, không muốn lại nhường ta thấy ngươi!"

Vương Bảo híp mắt lại, "Này xem như là uy hiếp?"

Hồng Đại Đạo mộng bức.

Uy hiếp?

Khe nằm, uy hiếp ngươi cái trứng a!

Lão tử hiện tại đều rất sao sợ vãi tè rồi, ai mẹ nó còn dám uy hiếp ngươi?

“Ha ha ha, đùa ngươi chơi, gặp lại ngài a, bye bye...”

Vương Bảo phát sinh cười to một tiếng, thân thể hóa thành lưu quang, hướng về xa xa mà đi.

Hồng Đại Đạo móng tay đều rơi vào đến bàn tay bằng thịt ở trong, đau thấu tim gan, thần hồn rung chuyển, con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo phương hướng ly khai, trong lòng phát sinh thiên ngôn vạn ngữ ác độc chửi bới...

------oOo------

Chương 474: Thượng Quan gia cùng Cuồng Lôi Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không trung nơi nào đó, Vương Bảo đang phi hành cực nhanh.

Tuy rằng ở Hồng gia đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, đại sát tứ phương, thế nhưng Vương Bảo hiện tại thuộc về trang bức nhất thời thoải mái, sau đó còn phải nằm loại hình.

Hệ thống nhắc nhở qua, dùng [vương giả sống lại số một dược tề] sau khi, nhưng là có bảy ngày suy yếu kỳ.

Hơn nữa còn không thể bên ngoài lực khôi phục.

Hệ thống đều nói như thế rõ ràng, Vương Bảo cũng không dùng đan dược, phỏng chừng không có gì dùng.

Vì lẽ đó Vương Bảo chuẩn bị tìm một tòa thành nhỏ, nghỉ ngơi một quãng thời gian.

Chỉ có điều...

“Ta giời ạ!”

Đột nhiên, chính đang chạy nhanh Vương Bảo, cảm giác được một luồng mãnh liệt hư thoát cảm giác kéo tới, cả người vô lực, còn nương theo đạo đạo đau nhức, liền thân thể đều không khống chế được, cấp tốc ngã chổng vó.

Giống như một viên sao chổi, trực tiếp đập về phía mặt đất.

Vương Bảo thương nhe răng nhếch miệng, trợn tròn mắt, chửi nhỏ một tiếng, nghĩ điều khiển thân thể, nhưng là nhưng căn bản không nhấc lên

được chút nào khí lực.

Này rất sao có thể gọi suy yếu kỳ?

Đây gọi phế nhân kỳ chứ?

Khe nằm!

Trực tiếp cấp mười nặng tàn a!

...

...

Trên mặt đất.

Thời gian rút lui một ít.

Một nhóm xe ngựa chính đang vùng núi chậm rãi tiến lên.

Trung ương nơi là một chiếc to lớn xe ngựa, chế tạo cực kỳ hoa lệ, kéo xe chính là chín con thể hình dũng mãnh cao đầu đại mã, bốn phía là từng cái từng cái nâng đao hộ vệ, tuy rằng nhìn như phân tán, nhưng kỳ thực đều có cố định trận hình, một khi có việc, liền có thể lập tức ngăn địch giết địch.

Trong xe ngựa.

Một người trung niên chính ngồi ở trung ương nơi, nhắm mắt dưỡng thần.

Ở hai bên, mỗi cái có hai cô gái, thế nhưng vừa nhìn liền tính cách không giống, một cái trong đó khuôn mặt lành lạnh, ngồi ở chỗ đó, giống như không dính khói bụi trần gian tiên nữ giống như nhẹ nhàng.

Mà một cái khác, nhưng là ánh mắt giảo hoạt, vào giờ phút này chính trống miệng, nhìn chằm chằm người trung niên, tựa hồ đang bực bội.

“Yến nhi, cha trên mặt có hoa?” Người trung niên đột nhiên mở mắt, tựa

như cười mà không phải cười nhìn trống môi nữ tử.

Thượng Quan Phi Yến rất là bất mãn nói, “Ta ở dùng ánh mắt ở cha trên mặt khắc chữ, mặt trái khắc cái xấu, má phải khắc cái người!”

“Người xấu?”

Thượng Quan Độ sờ sờ mặt, vẻ mặt kinh ngạc.

Thượng Quan Phi Yến đối diện nữ tử, cũng là Thượng Quan Yến tỷ tỷ Thượng Quan Phi Yên xinh đẹp lông mày dựng đứng, quát khẽ nói, “Yến nhi, chớ có vô lễ! Làm sao cùng cha nói chuyện đây? Nhanh xin lỗi!”

Thượng Quan Phi Yến không lên tiếng, có điều tức giận vẻ mặt vẫn không thay đổi, chỉ là đem ánh mắt chuyển đến Thượng Quan Phi Yên trên mặt.

Thượng Quan Phi Yên bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Nàng biết, muội muội đây là bắt đầu ở trên mặt nàng khắc chữ, không cần đoán cũng biết, vẫn là “Người xấu” hai chữ.

Thượng Quan Độ khe khẽ thở dài.

Trong lòng hắn rõ ràng, lần này về hương, đối với hai cái con gái tạo thành xung kích hơi lớn, rời đi từ nhỏ đến lớn địa phương, bằng hữu, lão sư, các loại quen thuộc địa phương, đều sẽ cách các nàng mà đi.

Trở lại, đối với hắn mà nói, đối với hai cái con gái mà nói, đều là lại bắt đầu lại từ đầu.

Có điều.

Không trở về đi không được a!

Lần này hắn liên luỵ sự tình thập phần vướng tay chân, nếu như không phải hắn đi đúng lúc, sợ là sẽ phải bị nghiêm trọng lan đến, phỏng chừng bị diệt tộc đều không phải không thể!

Về nhà, đây là Thượng Quan Độ đắn đo suy nghĩ kết quả, đầu tiên là trở lại Thượng Quan bổn gia, có thể có bổn tộc chăm sóc, an toàn một ít, còn nữa, nổi giận rời nhà nhiều năm, cũng là thời điểm mở ra chính hắn một khúc mắc.

Chính đang Thượng Quan Độ nghĩ tâm sự thời điểm.

Đột nhiên.

Bên ngoài truyền đến từng đạo từng đạo hét lớn, cùng lúc đó, nương theo một đạo nổ vang, mặt đất rung động, xe ngựa đều là quơ quơ.

Thượng Quan Độ ánh mắt ngưng lại, còn tưởng rằng xảy ra vấn đề rồi, trên người bùng nổ ra một luồng khí thế, cấp tốc lao ra xe ngựa.

Chỉ có điều.

Nhường Thượng Quan Độ kinh ngạc chính là, bên ngoài không có chiến đấu, chỉ là hộ vệ của chính mình, nhưng dáng dấp như lâm đại địch, chính vây quanh cái gì.

“Xảy ra chuyện gì?” Thượng Quan Độ trầm giọng nói rằng.

Lão quản gia cưỡi ngựa chạy tới, cung kính chắp tay nói, “lão gia, vừa nãy từ trên trời... Rớt xuống tới một người!”

“Rớt xuống tới một người?”

Thượng Quan Độ nghe vậy con ngươi co rụt lại.

Từ trên trời rơi xuống, tám chín phần mười đó là có thể bay a, mà ở Thần giới bên trong, chỉ có đạt đến Thần cảnh, mới có tư cách thoát khỏi hư không trấn áp, chạy như bay trời cao.

Nói cách khác, rơi xuống, là cái Thần cảnh cao thủ.

Thượng Quan Độ chính là Âm Hư thần cảnh tu vi, ánh mắt mang theo cảnh giác, cấp tốc tiến lên kiểm tra, bọn hộ vệ lui lại, Thượng Quan Độ liếc mắt liền thấy một cái to lớn hố sâu.

Trong hố sâu, một cái thân mang quái dị gia hỏa nằm ở bên trong, tựa hồ đã hôn mê.

Thượng Quan Độ chau mày.

Lão quản gia nói rằng, "lão gia, cái tên này phỏng chừng thương rất nặng, chúng ta nên làm gì?"

Thượng Quan Độ trên mặt vẻ mặt biến hóa, sau nửa ngày, than nhẹ nói, "cứu người một mạng còn hơn xây bảy cấp phù đồ, thấy chết mà không cứu không phải ta Thượng Quan Độ nguyên tắc, dẫn hắn đi trong xe ngựa, cho hắn uy một ít chữa thương đan đi, còn hắn có thể không có thể sống sót, liền xem bản thân hắn mệnh!"

Lão quản gia gật gù, ngay lập tức sẽ đi làm.

Thượng Quan Độ trở lại ngựa mình bên cạnh xe, nhìn cửa sổ xe khẩu dò ra đầu nhỏ Thượng Quan Phi Yến, thấy buồn cười, "Yến nhi, ngươi dáng dấp này, còn thể thống gì? Đem đầu thu về đi!"

Thượng Quan Phi Yến le lưỡi một cái, con mắt hơi chuyển động, hiếu kỳ nói rằng, "cha, rơi xuống, là cái Thần cảnh đại cao thủ? Hắn làm sao sẽ rơi xuống? Lợi hại như vậy người đều rơi xuống, đúng hay không bị người đánh? Cha, chúng ta cứu hắn, đúng hay không có chút nguy hiểm a?"

Thượng Quan Độ bất đắc dĩ lắc đầu một cái, tức giận nói, "Tiểu hài tử gia gia, bất kể nhiều như vậy!"

"Hừ, không để ý tới ngươi!"

Thượng Quan Phi Yến tức rồi, hướng về phía Thượng Quan Độ bóp mũi lại làm cái mặt quỷ, đầu rụt trở lại.

Thượng Quan Độ mang theo lo lắng âm thầm ánh mắt, liếc mắt nhìn phía chân trời, thở dài nói, “hi vọng, bình an vô sự đi!”

...

...

Vương Bảo rất nhanh sẽ tỉnh rồi.

Mở mắt ra sau khi, nhìn thấy hoa lệ thùng xe, không khỏi có chút ngạc nhiên, phản ứng lại, Vương Bảo nửa ngồi dậy, cảm giác vô lực, nhường Vương Bảo rất không thích ứng.

“Đại gia, này suy yếu kỳ thật là không phải nắp, ta lại bị ngã mộng bức!”

Vương Bảo phiền muộn nhe răng nhếch miệng, cái này cần thiệt thòi là bị người cứu.

Nếu như đụng với sơn tặc cái gì, không chắc liền bị người phát hộp cơm.

“Mặc kệ cứu ta chính là ai, đợi ta phục hồi như cũ, liền đưa ngươi một hồi tạo hóa!” Vương Bảo lầm bầm lầu bầu.

Mở ra thùng xe rèm cửa, bên ngoài thủ vệ hộ vệ thấy thế, lập tức thông báo Thượng Quan Độ.

Thượng Quan Độ dặn hai cái con gái không muốn xuống xe, chính mình nhưng là đi tới Vương Bảo thùng xe.

“Tiểu ca, không có sao chứ?” Thượng Quan Độ cười nhạt nói.

Vương Bảo vung vung tay, nói rằng, “lão bá, không cần khách khí như thế, ta gọi Vương Đại Chùy, gọi ta một tiếng Đại Chùy là được! Lão bá ân cứu mạng, ta Vương Đại Chùy sẽ cho ngài một câu trả lời!”

“Nói quá lời!”

Thượng Quan Độ thở phào nhẹ nhõm.

Cũng may, nhìn dáng dấp, không giống như là người xấu...

Hai người nói chuyện một hồi, Thượng Quan Độ liền cáo từ, phóng khoáng nhường Vương Bảo cứ việc tĩnh tâm tĩnh dưỡng, không cần lo lắng cái khác.

Sau một ngày.

Càn Thiên Thành.

Thượng Quan Độ xuống xe, rất xa nhìn Càn Thiên Thành này tòa thật to thành trì, trong thần sắc lộ ra nồng nặc vẻ kích động.

Tuy rằng nổi giận rời nhà, ở bên ngoài dốc sức làm, thế nhưng Thượng Quan Độ đối với trong nhà mong nhớ nhưng vẫn chưa đứt.

Một lần nữa lên xe, đoàn xe từ từ vào thành, Thượng Quan Độ nhường hộ vệ tìm cái địa đầu xà ở phía trước dẫn đường, rất nhanh sẽ đi tới một mảnh to lớn trạch viện khu.

Chủ trạch trước cửa lớn.

Dâng thư Thượng Quan phủ.

Cửa hộ vệ nhìn thấy đoàn xe đi tới, hơi nghi hoặc một chút.

Đoàn xe dừng lại, Thượng Quan Độ mặt mang kích động xuống xe, nhìn này quen thuộc phủ đệ, tự lẩm bẩm, “Ta đã trở về!”

Nhưng vào lúc này.

Thượng Quan phủ bên trong, một người đàn ông trung niên đi ra, tựa hồ chú ý tới Thượng Quan Độ, vẻ mặt ngạc nhiên.

Nửa ngày, người đàn ông trung niên ánh mắt cân nhắc, phảng phất nhận ra

Thượng Quan Độ, khẽ cười một tiếng, đứng tại chỗ nói rằng, “yêu, này không phải tam gia sao? Mấy trăm năm không thấy, tại sao trở về?”

“Lão Cửu?” Thượng Quan Độ cũng nhận ra người đàn ông trung niên, kinh hỉ tiến lên, “Đã lâu không gặp, ngươi...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy trung niên lão Cửu phất tay một cái, cửa lớn một đám hộ vệ nhất thời lấy ra binh khí, uy nghiêm đáng sợ nhìn Thượng Quan Độ.

Thượng Quan Độ bối rối, “Lão Cửu, ngươi đây là...”

Trung niên lão Cửu cười to lên, “Tam gia, đừng nói tiểu không hoài cựu tình, hiện tại này Thượng Quan gia, đã về ta, ngươi như nghĩ đến uống rượu, ta hoan nghênh, thế nhưng nghĩ ở lại, ngươi vẫn là về Thượng Quan bổn gia đi, bọn họ đã chuyển tới lại nội thành!”

Thượng Quan Độ khiếp sợ tột đỉnh.

Trung niên này lão Cửu, trước đây chỉ là nhà hắn lão gia tử thu dưỡng một đứa cô nhi.

Nhưng nhìn hiện tại tình huống này thủ phát

Nói rõ là bạch nhãn lang, uy không quen sói con a!

Còn có này Thượng Quan gia, đến cùng xảy ra chuyện gì? Trước đây Thượng Quan gia ở Càn Thiên Thành, cũng là đường đường đại tộc a...

Sâu sắc liếc mắt nhìn trung niên lão Cửu, Thượng Quan Độ không có với hắn nhiều tách kéo, cùng với ở này phí lời, không bằng điều tra rõ ràng lại nói, lúc này không nói một lời mang theo đoàn xe nhanh chóng đi xa.

Trung niên lão Cửu, cũng chính là Thượng Quan Cửu Kiếm nhìn Thượng Quan Độ đoàn xe rời đi bóng lưng, ánh mắt tối tăm hạ xuống.

Sau đó, tựa hồ nhớ tới vừa nãy từ một cái trong buồng xe lộ ra đầu nhỏ, cái kia tuyệt mỹ sắc đẹp, nhường Thượng Quan Cửu Kiếm trong lòng hừng hực, âm hiểm cười tự nói nói, "Thượng Quan Độ, đó là con gái ngươi chứ? Nhiều năm không thấy, tiểu đệ vậy thì đưa ngươi một món lễ lớn!"

...

...

Ở địa đầu xà dẫn dắt đi, một cái khác Thượng Quan gia tộc đến.

Chỉ có điều cái này Thượng Quan gia, cùng trước cái kia so với, là trời và đất khác nhau.

Nơi này là dưới nội thành, ở nơi này đều là dân thường, mà Thượng Quan bổn gia phủ đệ, đã không thể nói là phủ đệ, mà là một cái khu nhà nhỏ.

Thượng Quan Độ sắc mặt tái nhợt, nhanh chóng tiến lên, gõ gõ cửa viện.

Cửa rất mau mở ra.

Một lão giả đi ra, nhìn thấy Thượng Quan Độ, vẻ mặt ngơ ngác.

Thượng Quan Độ vô cùng kích động, run giọng nói, "Lưu thúc..."

"Ngươi là..."

Ông lão rốt cục phản ứng lại, cũng là vô cùng kích động, nắm lấy Thượng Quan Độ cánh tay, môi run cầm cập nói rằng, "tam thiếu gia?"

"Là ta! Lưu thúc, ta đã trở về!" Thượng Quan Độ con ngươi cũng đỏ.

Ông lão sướng đến phát rồ rồi, "Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi a..."

Đột nhiên.

Ông lão vừa tựa hồ nhớ ra cái gì đó, sắc mặt trở nên hư bạch, có chút sợ hãi

nói rằng, “không đúng, tam thiếu gia, ngươi đi mau, rời đi Càn Thiên Thành... Không muốn... Lại trở về!”

Thượng Quan Độ vẻ mặt cứng đờ.

“Ta muốn gặp cha ta!”

Thượng Quan Độ biết Thượng Quan gia tộc khẳng định phát sinh biến đổi lớn, bước nhanh xông vào sân, ông lão thấy này sốt sắng cực kỳ, la lên lên, “Tam thiếu gia, đi nhanh lên, nếu không, sợ là không kịp...”

Trong phủ rất nhiều người đều bị đã kinh động.

Thượng Quan Độ rất nhanh nhìn thấy không ít thân nhân, chỉ là, những này chí thân nhìn hắn, hoàn toàn biến sắc, liền hàn huyên đều không có, đều ở lặp lại một cái ý tứ, vậy thì là, rời đi!

Thượng Quan Độ đau thấu tim gan, sắc mặt tái nhợt tự lẩm bẩm, “Đến cùng, làm sao?”

...

...

Nửa khắc đồng hồ sau.

Ở kiên quyết Thượng Quan Độ truy hỏi bên dưới, đầu đuôi câu chuyện lúc này mới từ từ triển khai.

Thượng Quan gia tộc, phát sinh biến đổi lớn!

Tất cả, đều là bởi vì một tên phản đồ, tên phản đồ này, chính là trước Thượng Quan Độ đụng tới Thượng Quan Cửu Kiếm!

Khoảng chừng mười mấy năm trước, Thượng Quan Độ phụ thân Thượng Quan Vân từ một toà di tích cổ bên trong được một cái bản đồ kho báu, có người nói có đừng vận may lớn.

Vốn là, việc này chỉ có các thân nhân biết.

Thế nhưng, ai từng nghĩ đến, sẽ bị Thượng Quan Cửu Kiếm bán đi, đem tin tức nói cho Cuồng Lôi Tông thiếu tông.

Cuồng Lôi Tông ngay ở Càn Thiên Thành không xa nhóm trong núi, liền ngay cả Càn Thiên Thành kiến thành, đều do Cuồng Lôi Tông một tay chủ sự, có thể nói là Càn Thiên Thành trời.

Cuồng Lôi Thiếu Tông đến nhà, yêu cầu bản đồ kho báu, cái nào ngờ tới, vốn là ở di tích cổ bên trong áp chế thương thế Thượng Quan Vân, bị nghĩa tử Thượng Quan Cửu Kiếm bán đi, trực tiếp tức giận công tâm thương thế bạo phát, chết rồi!

Đã như thế, Thượng Quan gia tộc liền bị Cuồng Lôi Thiếu Tông lửa giận liên lụy, bởi vì không tìm được bản đồ kho báu, Cuồng Lôi Thiếu Tông phát tiết lửa giận sau khi, vẫn có chút không cam lòng, trực tiếp đem Thượng Quan gia tộc xua đuổi đến lại nội thành.

Không chỉ có như vậy.

Còn đem hết thảy Thượng Quan gia nô bộc hầu như phân phát, còn Thượng Quan gia hết thảy võ lực cường giả, toàn bộ phế bỏ tu vi.

Người trẻ tuổi, càng là gãy chân!

Cuối cùng, nhường Thượng Quan Cửu Kiếm làm giám sát, không cho Thượng Quan gia tộc thành viên dòng chính ra ngoài không nói, mỗi một quãng thời gian, còn có thể nhường Thượng Quan Cửu Kiếm đến Thượng Quan gia tộc tàn phá một phen.

Lòng dạ độc ác, độc tính chi Liệt, này Cuồng Lôi Thiếu Tông, có thể nói là tiến hành đến cực hạn.

“Thượng Quan Cửu Kiếm! Cuồng Lôi Thiếu Tông!”

Thượng Quan Độ lệ rơi đầy mặt, vẻ mặt đều vặn vẹo, vừa có đối với không thể thấy phụ thân một lần cuối hối hận, cũng có đối với Thượng Quan Cửu Kiếm vô tận sự thù hận!

Trong phòng.

Vương Bảo đỡ trán ngồi, khẽ lắc đầu.

Này giời ạ là thật thảm a!

Một cái gia tộc, hỗn đến mức độ như vậy, cùng sống không bằng chết, không có gì khác biệt.

Thượng Quan Phi Yên cùng Thượng Quan Phi Yến hai tỷ muội đều có chút không cách nào tin tưởng, thế gian tại sao có thể có Thượng Quan Cửu Kiếm như vậy đồ vô liêm sỉ!

Thượng Quan gia tộc trực hệ quan hệ huyết thống bây giờ chỉ còn dư lại bảy cái, trong đó ba cái là Thượng Quan Độ huynh đệ, còn lại bốn cái, là hậu bối.

Cho tới nữ tính thân thuộc, nhưng là một cái không có.

Thượng Quan Độ không có hỏi, cũng không dám đi suy đoán, gắt gao nắm chặt nắm tay, Thượng Quan Độ mặt âm trầm, nhìn vẻ mặt thẫn thờ đại ca nhị ca cùng tứ đệ, lớn tiếng nói, “bay khói, ngươi cùng Phi Yến theo lão Hình trước tiên ra khỏi thành, càng nhanh càng tốt!”

Thượng Quan Phi Yên gấp giọng nói, “cha, ngươi muốn làm gì?”

Thượng Quan Độ móng tay đều thẻ tiến vào thịt bên trong, gầm nhẹ nói, “ta muốn báo thù! Không giết Thượng Quan Cửu Kiếm, ta thề không làm người! Bay khói, đi nhanh lên!”

Nhưng vào lúc này.

Thượng Quan Độ đại ca lẩm bẩm nói, “Lão tam, ngươi không nên trở về

đến... Hiện tại đi, sợ là... Chậm a...”

Thượng Quan Độ con ngươi co rụt lại.

Chính muốn nói gì, bên ngoài đột nhiên vang lên từng đạo từng đạo tiếng kêu, cùng lúc đó, một đạo thanh âm lười biếng, từ bên ngoài truyền vào, “Nghe nói có tuyệt sắc vào thành, còn không mau đi ra, gặp gỡ ta Lôi Cửu Thiên?”

------oOo------

Chương 475: Bảo gia bản lĩnh biển đi tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lôi Cửu Thiên...”

Thượng Quan Độ đại ca sắc mặt tái nhợt, trong miệng không tuyệt vọng cằn nhằn Lôi Cửu Thiên ba chữ, trên mặt vẻ mặt đã hoảng sợ đến cực hạn.

Thượng Quan Độ đau thấu tim gan.

Nhìn mình đại ca ở bên trong gia tộc thân nhân, cái kia hoảng sợ biểu hiện, run rẩy thân thể, Thượng Quan Độ ánh mắt, đã mang tới một vệt chết chí.

Hắn đột nhiên liếc mắt nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo thực lực, ở Thượng Quan Độ xem ra, chí ít cũng phải là Âm Hư thần cảnh, lần này mình sẽ liều mình báo thù, nếu như có người có thể cứu mình hai cái con gái đi, không phải Vương Bảo không còn gì khác.

“Tiểu huynh đệ, ta cũng không biết ngươi khôi phục đến trình độ nào, thế nhưng, nếu như khả năng, hi vọng tiểu huynh đệ có thể cứu một hồi con gái của ta...”

Thượng Quan Độ truyền âm Vương Bảo, âm thanh bi thương.

Vương Bảo khó chịu không lên tiếng, cũng không trả lời, điều này làm cho Thượng Quan Độ trong lòng mát lạnh, còn tưởng rằng Vương Bảo không đáp ứng.

Cũng nhưng vào lúc này.

Một đám người tiến vào phòng khách.

Cầm đầu là cái thanh niên mặc áo tím, cái này chính là Cuồng Lôi Thiếu Tông, Lôi Cửu Thiên.

Ở phía sau hắn, còn theo hai cái ông lão, cùng với số một chân chó Thượng Quan Cửu Kiếm.

“Gia, ngài xem...”

Thượng Quan Cửu Kiếm nịnh nọt cười, đưa tay chỉ Thượng Quan Phi Yên cùng Thượng Quan Phi Yến hai tỷ muội, liếm môi một cái, mang theo kinh hỉ nói rằng, “không nghĩ tới, dĩ nhiên là hai tỷ muội... Thượng Quan lão tam, ngươi cũng thật là có phúc lớn!”

“Không sai!”

Lôi Cửu Thiên nhìn vẻ mặt lạnh lùng Thượng Quan Phi Yên và tức giận khó hòa Thượng Quan Phi Yến, hơi cười, “Là hai cái chơi vui vật, hiếm thấy chính là tỷ muội song châu, thực sự là đẹp không sao tả xiết a, ha ha ha!”

“A...”

Thượng Quan Độ muốn điên!

Ở ngay trước mặt hắn, hai cái này tên ghê tởm dĩ nhiên như vậy mơ ước con gái của hắn, hắn há có thể nhịn?

Nổi giận gầm lên một tiếng, Thượng Quan Độ trực tiếp chạy toán loạn hướng về Lôi Cửu Thiên, bàn tay duỗi ra, trong nháy mắt trở nên phảng phất ngọc thạch bình thường óng ánh long lanh, từng luồng từng luồng mãnh liệt sức mạnh ở trong phòng nhấc lên đạo đạo cuồng phong.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy đứng Lôi Cửu Thiên phía sau một lão giả, mặt không hề cảm xúc một bước đạp nhẹ.

Ầm!

Mặt đất rung động, một luồng bá đạo đến cực điểm khí thế bộc phát ra, người lão giả này thậm chí đều không có ra tay, Thượng Quan Độ liền rên lên một tiếng, trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, thân thể bay ngược mà quay về.

“Cha...”

Thượng Quan Phi Yên cùng Thượng Quan Phi Yến kinh hô một tiếng, mau mau đỡ lấy Thượng Quan Độ.

Thượng Quan Độ vẻ mặt trắng bệch, che ngực, mắt mang sự thù hận nhìn chằm chằm Lôi Cửu Thiên, gầm nhẹ nói, “thiện ác đến cùng cuối cùng cũng có báo, ngươi như vậy làm bậy, lão thiên gia sớm muộn cũng sẽ thu phục ngươi!”

Lôi Cửu Thiên không vội không phiền, chắp tay ở phía sau, cười híp mắt nói, “Thu ta? Có lẽ vậy, đáng tiếc nha, ngươi xem không đến ngày đó! Dám ra tay với ta...”

Nụ cười dần dần thu lại.

Âm thanh dần dần chuyển lạnh.

“Còn không ai có thể sống sót đây, giết hắn đi!”

Lôi Cửu Thiên vừa dứt lời.

Vừa nãy đứng ra ông lão, liền vẻ mặt hờ hững hướng đi Thượng Quan Độ.

Thượng Quan gia tộc những người khác run lẩy bẩy, ánh mắt bi ai, hơi động cũng không dám động, bọn họ hiện tại, đều là phế nhân, lại có thể làm gì?

Đứng ra, cũng là muốn chết!

Thượng Quan Phi Yên hít sâu một hơi, xinh đẹp lông mày dựng thẳng lên,

trong mắt chứa sát khí, yêu kiều quát, “Không muốn thương cha ta cùng muội muội, ta và các ngươi đi...”

Ông lão đứng lại, nhìn về phía Lôi Cửu Thiên.

Lôi Cửu Thiên hé mắt, cười nói, “giết!”

“Ngươi...”

Thượng Quan Phi Yên thân thể mềm mại run lên, đối với Lôi Cửu Thiên độc ác có nhận thức mới.

Thượng Quan Độ trong miệng không ngừng tuôn ra máu tươi, tự lẩm bẩm, “Ta không nên đi...”

Ông lão khoảng cách Thượng Quan Độ, càng ngày càng gần.

Mãi đến tận một bóng người đứng ra, ông lão mới ngừng lại, nhìn đứng Thượng Quan Độ trước người Vương Bảo, ông lão rất là kinh ngạc.

“Rất tàn nhẫn a!”

Vương Bảo khẽ lắc đầu.

Đang khi nói chuyện, nhẹ nhàng phất tay.

Một đạo bóng người màu đỏ ngòm, xuất hiện ở Vương Bảo trước người.

Rõ ràng là Vương Bảo hố đến cái kia Đại Đạo cảnh huyết khôi lỗi!

Ông lão con ngươi co rụt lại, không chờ hắn phản ứng lại, huyết khôi lỗi trong miệng phát sinh trầm thấp gào thét, trong giây lát tiến lên một bước, trong chớp mắt, như núi như biển sức mạnh bộc phát ra, khủng bố cự lực hầu như có thể có thể sử dụng nhìn bằng mắt thường đến, phảng phất sông dài giống như quay về ông lão trút xuống!

Ông lão sắc mặt hoàn toàn thay đổi, song chưởng duỗi ra, đánh ra từng đạo

từng đạo ấn quyết, chặn ở trước người, đáng tiếc, hắn vẻn vẹn chỉ là Ngộ Đạo cảnh đỉnh cao thực lực!

Một quyền!

Liền tan nát!

Thân thể bay ngược, giống như vừa nãy Thượng Quan Độ.

Đại Đạo cảnh huyết khôi lỗi lông không ngừng lại, trực tiếp theo sát, một quyền đón lấy một quyền đánh ra, ông lão rống to nói, "mang thiếu chủ đi!"

Lôi Cửu Thiên trên mặt vẻ mặt cứng đờ, không chờ hắn phản ứng lại, một cái khác ông lão trực tiếp cầm lấy hắn hướng về phòng khách ở ngoài cuồng vút đi.

Đứng Lôi Cửu Thiên bên người Thượng Quan Cửu Kiếm, một mặt mộng bức, hậu tri hậu giác sau khi tỉnh lại, sắc mặt trắng bệch một mảnh!

Hắn muốn chạy!

Nhưng mà.

Cái kia Đại Đạo cảnh con rối dĩ nhiên không có lại truy kích Lôi Cửu Thiên hộ vệ ông lão, trái lại tăng tốc độ, vọt tới Thượng Quan Cửu Kiếm trước người!

Bàn tay dò ra, trong chớp mắt, trực tiếp nắm lấy Thượng Quan Cửu Kiếm cái cổ, nâng lên.

Thượng Quan Cửu Kiếm hô hấp đình trệ, sắc mặt nghẹn đến đỏ lên, điên cuồng đánh ra Đại Đạo cảnh huyết khôi lỗi tay!

Đại Đạo cảnh huyết khôi lỗi không nhúc nhích, chỉ là vững vàng cầm lấy Thượng Quan Cửu Kiếm.

Trong phòng khách, hoàn toàn yên tĩnh.

Thượng Quan gia tộc người mất cảm giác trong ánh mắt, xuất hiện một vệt khát vọng, nhìn Vương Bảo, mang theo nồng nặc kính nể.

Mà Thượng Quan Độ, nhưng là kinh ngạc đến ngây người, đầu óc tỉnh tỉnh.

Hắn cho rằng, Vương Bảo là Âm Hư thần cảnh.

Vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo so với hắn tưởng tượng, muốn tạc thiên hơn một vạn lần, này bóng người màu đỏ ngòm hộ vệ cảnh giới gì, Thượng Quan Độ không cách nào suy đoán, thế nhưng, tuyệt đối sẽ không lần với Ngộ Đạo cảnh cường giả.

Chỉ là khí thế kia, cũng làm người ta nghẹt thở!

Thượng Quan Phi Yên ngạc nhiên nhìn Vương Bảo, còn Thượng Quan Phi Yến, nhưng là ánh mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm Vương Bảo, dường như muốn đem Vương Bảo nhìn thấu.

Vương Bảo nhìn về phía Thượng Quan Độ, hơi cười, nói rằng, "lão ca, đây là báo đáp ân cứu mạng của ngươi, đưa cho ngươi phần thứ nhất lễ vật!"

Thượng Quan Độ kích động cả người run cầm cập, thương thế đều không lo được, miễn cưỡng đứng dậy, thành khẩn cực kỳ nói rằng, "tiểu huynh đệ, ngươi mới là ân nhân cứu mạng của ta, nếu không là ngươi, chúng ta e sợ đã..."

Vương Bảo vung vung tay, "Một mã quy một mã, đừng khách khí với ta!"

Dứt lời.

Vương Bảo khống chế Đại Đạo cảnh huyết khôi lỗi, đem Thượng Quan Cửu Kiếm để dưới đất, kéo lại đây.

"Hắn là ngươi!" Vương Bảo cười nói.

Thượng Quan Độ sâu hút một hơi khí lạnh, nhìn Thượng Quan Cửu Kiếm,

hối hận cực kỳ nói rằng, “lão Cửu, ngươi lẽ nào sẽ không có lương tâm sao? Vẫn bị chó ăn? Phụ thân ta đợi ngươi như con cái, ngươi có thể nào...”

Huyết khôi lỗi đã buông ra Thượng Quan Cửu Kiếm.

Thượng Quan Cửu Kiếm nhanh chóng hô hấp, vẻ thần kinh cười to nói, “đợi ta như con cái? Ta nhổ vào, còn không phải coi ta là nô tài sai khiến! Ta muốn trở thành người trên người, các ngươi Thượng Quan gia chính là đá đạp chân...”

“Nghiệt súc!”

Thượng Quan Độ khí nổ, trực tiếp đưa tay, một chưởng vỗ đến Thượng Quan Cửu Kiếm thiên linh.

Thượng Quan Cửu Kiếm ngã xuống, khí tức hoàn toàn không có.

“Giết!”

“Hung thủ...”

“Giết hắn!”

Đột nhiên.

Thượng Quan Độ đại ca chờ thêm quan tộc nhân, phảng phất thức tỉnh rồi sức mạnh giống như, vọt tới Thượng Quan Cửu Kiếm trước thi thể, quyền đấm cước đá, lệ rơi đầy mặt, dù cho đem Thượng Quan Cửu Kiếm đánh máu thịt be bét, cũng không có bỏ qua.

Vương Bảo khẽ lắc đầu, nói rằng, “lão ca, tiểu tử kia đoán chừng phải quay đầu trở lại, thực không dám giấu giếm, nếu ta thời điểm toàn thịnh, hắn chính là cái con rệp, có điều hiện tại, ta còn phải suy nghĩ chút biện pháp!”

“Con rối này tạm thời sẽ bảo vệ các ngươi, ta ở trong phủ bố trí một cái trận pháp, có thể ngăn cản Hợp Đạo cảnh cường giả một canh giờ, ta đi ra ngoài một chút, rất nhanh sẽ về!”

Không giống nhau: Không chờ Thượng Quan Độ đáp lời, Vương Bảo xoay người rời đi phòng khách.

Từ hệ thống tinh luyện cửa hàng bỏ ra mấy vạn tinh luyện giá trị mua một cái phòng ngự trận, Vương Bảo liền rời khỏi Thượng Quan gia tộc.

Suy yếu kỳ?

Không thực lực?

Này đều không phải sự tình!

Ta Bảo gia bản lĩnh biển đi tới, không thể tự mình trang bức, vẫn chưa thể tìm mấy cái cường lực tay chân sao?

------oOo------

Chương 476: Nhà ta mộ tổ tuyệt bức bốc khói xanh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Càn Thiên Thành ở ngoài hư không.

Lôi Cửu Thiên nổi giận tới cực điểm, bỏ qua hộ đạo tay của ông lão, rống to nói, "ta muốn giết hắn! Đáng chết! Dám mạo phạm ta Lôi Cửu Thiên, ta muốn cho hắn sống không bằng chết!"

Hai cái hộ đạo ông lão liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút bất đắc dĩ, một cái trong đó trầm giọng nói, "thiếu chủ, tên kia có Đại Đạo cảnh hộ vệ, bối cảnh định là bất phàm, ta xem vẫn là cấp tốc thông báo tông chủ được!"

Lôi Cửu Thiên cười lạnh nói, "Đại Đạo cảnh? Đại Đạo cảnh ở Cuồng Lôi Tông trước mặt là cái rắm gì! Ta vậy thì đi tìm cha ta cha, phái người làm thịt hắn! Còn có cái kia Thượng Quan gia tộc, lần này, bọn họ toàn tộc đều phải chết!"

Vừa dứt lời, Lôi Cửu Thiên liền muốn Cuồng Lôi Tông điên cuồng chạy.

Hai cái hộ đạo ông lão đuổi theo sát, có điều, trong mắt nhưng là chớp qua một vệt sầu lo.

Người trẻ tuổi kia, thật sự dễ đối phó như vậy?

...

...

Vương Bảo ở trong thành đi tới, tùy ý đã nắm một cái tiểu thanh niên.

Cái kia tiểu thanh niên con mắt trợn lên giận dữ nhìn, "Ngươi làm gì? Buông tay!"

“Hỏi ngươi cái sự tình!”

Vương Bảo không có buông tay, thế nhưng sức mạnh nhưng là bộc phát ra, thời gian trong chớp mắt, bị tóm lấy tiểu thanh niên sắc mặt hoàn toàn thay đổi, hơi khom lưng, cười gượng nói, “gia, có việc ngài nói!”

Vương Bảo cười nói, “trong thành có thể có cái gì thế lực lớn phân bộ? Ta nói tới thế lực lớn, là siêu cấp treo loại kia!”

Tiểu thanh niên cười khổ nói, “gia, nếu nói là Càn Thiên Thành thế lực lớn, cái kia không phải Đan Thánh Tông không còn gì khác, Đan Thánh Tông ở ta Nam vực, cũng là vang dội đại tông!”

“Tiếp tục! Không có cái khác?” Vương Bảo híp mắt lại.

Tiểu thanh niên liền bận bịu nói rằng, “đương nhiên là có, Khí Thánh Tông, cũng là đồng dạng lợi hại, Đan Khí Song Thánh sư từ đồng môn, có điều có người nói thiên tính không hợp... Ngạch, còn có chính là Nam vực Đa Bảo thương hội, bối cảnh càng sâu, chỉ là rất ít triển lộ phong mang thôi!”

Nửa ngày.

Vương Bảo thoả mãn, lúc này mới buông ra tiểu thanh niên, tiểu thanh niên nhưng là không đi, con ngươi hơi đổi, nói rằng, “gia, ngài là lần đầu tiên tới Càn Thiên Thành chứ? Đúng dịp, ta là trong thành lớn lên, nếu không, ta cho gia dẫn đường?”

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn tiểu thanh niên, “Rất lên nói mà!”

Tiểu thanh niên cười lấy lòng nói, “kiếm cơm ăn, nhường gia cười chê rồi!”

“Cũng tốt, dẫn đường, trước tiên đi Đan Thánh Tông!” Vương Bảo gật gật đầu nói.

Tiểu thanh niên cười ha ha ở phía trước cung kính dẫn đường.

Đi dạo, liền nhìn thấy một cái to lớn kiến trúc trước, trong thành có thể có cao to như vậy kiến trúc, thực sự không nhiều, đủ để nhìn ra Đan Thánh Tông phân bộ khí thế.

Đan Thánh Tông phân bộ bên trong, khách hàng rất nhiều, chỉ là một tầng bên trong, mua đan người đều đếm không hết.

Tiểu thanh niên nói rằng, "gia, ngài muốn mua đan dược? Mua đan dược gì, tiểu giúp ngài đi hỏi một chút!"

"Không cần!"

Vương Bảo khẽ lắc đầu, sau đó, ánh mắt khóa chặt đi tới lầu hai cầu thang, đi tới.

Cửa thang gác có người bảo vệ, nhìn thấy Vương Bảo lại đây, thái độ đúng là rất hòa thuận, nói rằng, "khách quan, xin lấy ra ngài khách quý lệnh!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "không có!"

"..."

Thủ vệ ánh mắt mang theo bất đắc dĩ, nói rằng, "cái kia xin lỗi, lầu hai chỉ có bản tông quý khách mới có thể đi vào!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "làm sao mới có thể trở thành là quý khách?"

Thủ vệ mới vừa muốn nói chuyện.

Vương Bảo phía sau, một cái mang theo châm chọc âm thanh vang lên, "Nhường đường nhường đường, nơi nào đến tiểu tử nghèo, còn muốn trở thành quý khách? Mau mau tránh ra!"

Vương Bảo xoay người.

Phía sau, mấy cái thanh niên xem thường nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo tránh ra đường, vẻ mặt hờ hững, mấy cái thanh niên thấy thế, cười to lên, từng cái từng cái lấy ra khách quý lệnh, hướng về lầu hai đi đến.

Tiểu thanh niên tới gần Vương Bảo, thấp giọng nói, "gia, vị này chính là Lưu gia thiếu gia, có người nói cùng Cuồng Lôi Tông thiếu tông chơi rất tốt, có thể không đắc tội, tận lực không phải đắc tội!"

Vương Bảo hé mắt, ý tứ sâu xa cười, sau đó, tiếp tục hỏi thủ vệ nói, "vấn đề của ta, ngươi vẫn chưa trả lời đây!"

Thủ vệ cười nói, "trở thành bản tông quý khách, hoặc là, là có địa vị khá cao..."

"Dưới một loại!"

Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Thủ vệ nói rằng, "hoặc là, ở bản tiệm tiêu tốn vượt qua mười vạn cực phẩm thần nguyên trở lên!"

Vương Bảo xòe bàn tay ra, một cái nhẫn chứa đồ xuất hiện, nói rằng, "nơi này có một trăm vạn, nắm đi chơi đi!"

Thủ vệ mộng bức.

Cái gì?

Cái gì đồ chơi?

Một trăm vạn, nhường ta cầm chơi?

Phản ứng lại, thủ vệ ngay lập tức có chút không tin, còn tưởng rằng Vương Bảo là đến kiếm chuyện, có điều căn cứ cẩn thận nguyên tắc, hắn vẫn là nhận lấy, kiểm tra...

Hắn càng mộng bức!

Emma khe nằm!

Hàng này không có lừa gạt ta, chân thực Chân Nhất trăm vạn a, cực phẩm thần nguyên!

Này rất sao... Đến cùng là chuyện ra sao?

Này lại là cái tình huống thế nào?

Cái tên này, muốn làm cái gì?

Vương Bảo hơi nhướng mày, "Còn chưa tránh ra?"

Thủ vệ hít vào một ngụm khí lạnh, liền bận bịu nói rằng, "khách quan, ngài này trăm vạn thần nguyên..."

"Mười vạn cho ta làm khách quý lệnh, sau đó đưa lên, còn lại, làm chân chạy phí!"

Thủ vệ suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Ta cắt cỏ!

Thật rất sao tùy hứng a!

Nguyên lai, trước mắt vị này, mới là người trong truyền thuyết ngốc nhiều tiền a!

"Ngài xin mời!"

Thủ vệ tránh ra con đường, cung cung kính kính nói rằng, "ngài đi tới chờ, tiểu nhân sau đó liền cho ngài đem khách quý lệnh đưa lên!"

Vương Bảo gật gù, lên lầu.

Mà theo hắn tiểu thanh niên, vào giờ phút này đã rơi vào đến to lớn mừng

như điên bên trong, cấp tốc đuổi tới, thái độ càng thêm cung kính, tiểu thanh niên biết, mình đời này to lớn nhất tạo hóa, liền muốn đến rồi!

Bước vào lầu hai.

Vương Bảo lắc lắc đầu, đơn giản đi tới đi tới lầu ba cầu thang, hỏi thủ vệ nói, "mấy lầu có biểu diễn đan dược?"

Thủ vệ nhạt âm thanh nói, "lầu ba! Khách quan muốn vào, cần Giáp cấp khách quý lệnh!"

Vương Bảo đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, cái kia họ Lưu thanh niên thình lình mang người đi tới, tựa hồ đã sớm nhìn thấy Vương Bảo, có chút cười trên sự đau khổ của người khác nói rằng, "yêu, này không phải nào đó quý khách sao? Đúng là làm khó ngươi, dĩ nhiên thật mua khách quý lệnh, có điều, ngươi muốn đi lầu ba? Quả thực là mơ hão!"

Vương Bảo nhìn Lưu đại thiếu, tò mò hỏi, "Ta rất hiếu kì, ta đắc tội qua ngươi? Vì sao sống mái với ta?"

Lưu đại thiếu hé mắt, lạnh lùng cười.

Vì sao?

Không vì sao!

Ta Lưu đại thiếu hận người, hận chính là một cái duyên phận, ai bảo lão tử vừa nãy ở dưới lầu đụng tới ngươi?

"Nơi này không phải ngươi trang rộng địa phương, cút nhanh lên đi!" Lưu đại thiếu nhạt tiếng nói.

Nói xong, lấy ra hắn khách quý lệnh, mang người thình lình đi đến lầu ba.

Cũng nhưng vào lúc này.

Lầu một thủ vệ chạy chậm lên lầu, ánh mắt quét qua, nhìn thấy Vương Bảo

đi nhanh lên lại đây, cung kính đưa lên một khối khách quý lệnh, nói rằng, “khách quan, ngài khách quý lệnh, xin cầm lấy!”

Vương Bảo không có tiếp, hỏi nói, “cái này khách quý lệnh đẳng cấp, có thể đi lầu hai sao?”

Lầu một thủ vệ cười khổ nói, “xin lỗi khách quan, không thể!”

Vương Bảo không vội không phiền, hơi cười, trương tay ném ra một cái nhẫn chứa đồ, nói rằng, “thực sự là phiền phức a, đã như vậy, cầm số tiền này, cho ta làm một cái đẳng cấp cao nhất khách quý lệnh, còn lại, vẫn quy củ cũ, đưa ngươi!”

“A?”

Lầu một thủ vệ ngẩn ngơ, bản năng tiếp nhận nhẫn chứa đồ.

Nhìn kỹ bên dưới.

Hắn trong nháy mắt bị kích thích hỏng rồi. Thủ phát

Lít nha lít nhít cực phẩm thần nguyên, nếu không có thần hồn bao phủ, không thể đếm hết được.

Khe nằm!

Cái này cần là bao nhiêu cực phẩm thần nguyên a?

Ta trời, ngày hôm nay nhà ta mộ tổ tuyệt bức bốc khói xanh, nếu không thì, làm sao sẽ như vậy quá độ?

------oOo------

Chương 477: Chọc ta, ngươi sẽ hối hận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Khách quan! Ngài chờ!”

Lầu một thủ vệ tỉnh táo một chút, tuy rằng đã ở trong lòng xin thề qua mấy ngày muốn lập tức trở về quê nhà trước mộ phần hoá vàng mã, thế nhưng bây giờ còn có chuyện quan trọng hơn muốn làm.

“Với ca, vị này chính là quý khách, siêu cấp quý khách, trước hết để cho hắn đi tới thành sao? Ta vậy thì đi cho vị khách quan kia đi đại quản sự nơi đó nắm khách quý lệnh!”

Lầu một thủ vệ đối với lầu hai thủ vệ nói rằng.

Lầu hai thủ vệ nhưng vẫn là một mặt lạnh lùng, lắc đầu nhạt âm thanh nói, “không được!”

“...”

Lầu một thủ vệ vẻ mặt cứng đờ, có điều sau đó hắn trong lòng khẽ nhúc nhích, cười nói, “với ca, chúng ta những thủ vệ này, hàng năm đều có một lần dẫn người tiến vào cao tầng lầu cơ hội, mua đan dược còn có thể đánh giảm 10%, ngày hôm nay cơ hội của ta vừa vặn vô dụng, hay dùng cho vị này quý khách!”

Lầu hai thủ vệ sắc mặt có chút khó coi.

Tối tăm nhìn chăm chú lầu một thủ vệ một chút, nửa ngày không lên tiếng.

Hàng này, kỳ thực trong lòng đố kị lắm, sở dĩ làm khó dễ, cũng là vì thân thiết nơi, thế nhưng, lầu một thủ vệ một mực không thức thời.

“Lên đi!”

Quy tắc vị trí, lầu hai thủ vệ cũng không dám quá mức làm càn, thế nhưng đối với lầu một thủ vệ, nhưng là âm thầm căm ghét hạ xuống, sau đó có cơ hội, chắc chắn trả thù.

“Khách quan ngài đi tới chờ!”

Lầu một thủ vệ quay về Vương Bảo cung cung kính kính vừa chắp tay.

Vương Bảo gật gù, trực tiếp bước lên lầu ba, tiểu thanh niên đuổi tới, trên mặt có chút kích động, có người nói Đan Thánh Tông phân bộ lầu ba có kỳ đan biểu diễn, bán đấu giá, hắn đã sớm nghĩ mở mang.

Mà lầu một thủ vệ căn bản không để ý đến lầu hai thủ vệ cái kia âm trầm ánh mắt, nhanh chóng xuống lầu.

Hắn chạy lầu một phía sau mà đi, rất nhanh sẽ đến đề phòng nghiêm ngặt địa phương.

Có cái trung niên người từ một đám hộ vệ bên trong đứng ra, ngăn cản hắn, lạnh giọng nói, “không có chấp sự thân phận, nơi đây không thể vào bên trong!”

Lầu một thủ vệ cung kính nói, “Thống lĩnh đại nhân, ta cần thấy đại quản sự, ta có chuyện quan trọng bẩm báo!”

Người trung niên có chút ngạc nhiên, khẽ nhíu mày, nửa ngày nhạt âm thanh nói, “chờ!”

Cũng không lâu lắm, người trung niên trở về, nhường lầu một thủ vệ đuổi tới, đi tới một cái phòng bên trong.

Trong phòng chỉ có một lão giả, đang xem một đạo thẻ ngọc.

Nhìn thấy tiến vào lầu một thủ vệ, ông lão ngẩng đầu, làm cái thủ thế nhường người trung niên đi ra ngoài, thả xuống thẻ ngọc, xoa xoa mi tâm,

cười nhạt nói, “nghe nói ngươi có chuyện quan trọng bẩm báo? Ân... Vậy thì nói đi!”

Lầu một thủ vệ một mực cung kính nói rằng, “đại quản sự, sự tình là như vậy...”

Ba lạp ba lạp.

Đại quản sự là càng nghe càng mộng.

Lầu một thủ vệ nói xong, lấy ra hai cái nhẫn chứa đồ, hai tay đưa tới, “Đại quản sự, đây chính là vị kia khách quan cho thần nguyên, một cái trong đó, ta đếm đếm, đầy đủ... Một cái ức cực phẩm thần nguyên!”

Đại quản sự khóe miệng mãnh đánh.

Vừa nãy, lầu một thủ vệ chỉ nói là lượng lớn thần nguyên.

Thế nhưng, đại quản sự tuyệt bức không nghĩ tới, sẽ lớn đến mức độ như vậy!

Này rất sao là nhiều lắm có tiền, mới có thể như vậy tùy hứng?

Đan Thánh Tông một cái đỉnh cấp quý khách, 10 triệu thần nguyên đã đầy đủ, cái kia thêm ra đến này 90 triệu...

Đại quản sự ánh mắt tinh mang lóe lên, xoa xoa nhẫn chứa đồ, đột nhiên mỉm cười nói, “ngươi tên gì? Ở đâu đang làm nhiệm vụ?”

Lầu một thủ vệ kích động nói, “Hồi bẩm đại quản sự, tiểu nhân gọi Vương Đại Hải! Bây giờ ở lầu một làm trực ban thủ vệ!”

Đại quản sự gật gù, nói rằng, “ngươi rất tốt, có thể cầm một cái ức cực phẩm thần nguyên đến xin chỉ thị ta, như vậy phẩm tính, vô cùng tốt! Như vậy đi, từ hôm nay trở đi, ngươi điều đến như Thiên các, chuyên môn hầu hạ Tề Dự đại sư luyện đan, ngươi có bằng lòng hay không?”

Vương Đại Hải kinh ngạc đến ngây người!

Phản ứng lại, suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt!

Hầu hạ Tề Dự đại sư? Bực này mỹ soa, Vương Đại Hải trước nghĩ cũng không dám nghĩ tới!

Hắn sở dĩ đem một cái ức cực phẩm thần nguyên giao ra đây, kỳ thực chính là nghĩ chạy một cái tiền đồ, vạn vạn không ngờ tới, này trực tiếp là tiền trình!

Tề Dự đại sư a, vậy cũng là Đan Thánh Tông mười tôn đại sư một trong, có thể hầu hạ Tề Dự đại sư, chính là tượng trưng cho thân phận, chỉ là tiểu hồng bao liền thu tới tay mềm, vậy còn đến chọn lựa kiếm.

"Đa tạ đại quản sự!"

Vương Đại Hải cảm động đến rơi nước mắt quỳ sát lại đi.

"Đứng lên đi! Đây là ngươi nên được! Cho tới này trong nhẫn chứa đồ thần nguyên..."

"Ta không được!"

Vương Đại Hải trịnh trọng nói, "Toàn bằng đại quản sự làm chủ!"

Đại quản sự hơi cười, "Này một cái nhẫn trữ vật, vẫn là về ngươi, có điều này một viên, xem như là cái kia vị thân phận khách khứa phí, như vậy phóng khoáng khách nhân, xứng đáng bản tông một khối thất sắc khách quý lệnh!"

Vương Đại Hải âm thầm tặc lưỡi.

Thất sắc khách quý lệnh!

Đan Thánh Tông rất ít phát sinh, bởi vì đây là cực cao thân phận tượng trưng, nắm khiến người thậm chí có thể để cho Đan Thánh Tông toàn lực vì

đó làm một việc lớn, đương nhiên, mỗi cái nắm khiến người, chỉ có một lần cơ hội như vậy.

“Đi, theo ta đi gặp hắn một chút, ta cảm thấy, người này khẳng định có sở cầu, ngược lại muốn xem xem, hắn đến ta Đan Thánh Tông, ý muốn như thế nào!”

Đại quản sự đứng dậy, khí thế bạo phát, không giận tự uy.

...

...

Lầu ba.

Nơi này có rất rất nhiều sân khấu, Vương Bảo hững hờ ở đi dạo.

Tiểu thanh niên đi theo Vương Bảo phía sau, nhìn cái kia từng cái từng cái sân khấu một bên đánh dấu đan dược giá cả, không khỏi ngơ ngác cực kỳ.

Chỉ là một viên đan dược giá cả.

Hắn đời này phỏng chừng đều kiếm lời không tới cái kia mấy.

“Gia, ngài muốn mua đan dược?” Tiểu thanh niên cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

Vương Bảo không lên tiếng, ánh mắt ở trên sân khấu quét qua.

Đột nhiên.

Vương Bảo ngừng chân, hé mắt, nói rằng, “cái này Tề Dự đại sư, là người nào? Lợi hại sao?”

Tiểu thanh niên khóe miệng co quặp, cười khổ nói, “gia, ngài liền Tề Dự đại sư cũng không biết? Tề Dự đại sư ở Nam vực, cũng là vang dội danh nhân a, đứng hàng Đan Thánh Tông mười tôn đại sư ghế phụ, có người nói

Tề Dự đại sư luyện chế đan dược, chí ít cũng là bảy phần mười cực phẩm, bị rất nhiều Đan sư tôn sùng là thân sư!”

Vương Bảo bĩu môi.

Bảy phần mười cực phẩm, liền kết hôn sư?

Cái kia ta này không có chỗ nào mà không phải là mười phần dược hiệu vô thượng đan, còn không được thành vì bọn họ tổ sư gia a?

“Viên thuốc này, ta muốn nhìn xem!”

Vương Bảo chỉ chỉ trong sân khấu, Tề Dự đại sư luyện chế cấp bảy thánh đan Bạo Nguyên Đan, quay về sân khấu đứng bên cạnh thủ vệ nói rằng.

Thủ vệ kia một mặt mộng bức.

Phản ứng lại, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, hãy cùng xem một người bị bệnh thần kinh như thế.

Ngươi muội.

Muốn nhìn trong sân khấu Tề Dự đại sư luyện chế thánh đan?

Ngươi sao không lên trời đây?

“Ha ha, ngớ ngẩn! Ngu xuẩn! Xuẩn không thể thành!”

Nhưng vào lúc này.

Thanh âm quen thuộc, lần thứ hai vang lên, thình lình vẫn là cái kia Lưu đại thiếu.

Hắn mang theo hắn, đi tới, hai tay vòng ngực, trên mặt mang theo âm trầm nụ cười, châm chọc nói, “không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên thật tới, thật sự rất tò mò, ngươi là làm thế nào đến! Có điều, ngươi dĩ nhiên muốn đem Tề Dự đại sư luyện chế thánh đan, từ sân ga lấy ra?”

Lưu đại thiếu phía sau thanh niên dồn dập cười vang lên, có điều nhưng cũng đè thấp tiếng cười.

“Thú vị a! Vô tri, thực sự là một loại may mắn khí!”

Lưu đại thiếu tiếp tục chê cười, lắc đầu nói rằng, “Tề Dự đại sư thân phận gì? Lão nhân gia người luyện chế thánh đan, ngươi muốn sờ? Làm sao? Ngươi lẽ nào mua được? Vẫn là nói, ngươi muốn nhân cơ hội cướp đi?”

Đứng sân khấu bên cạnh thủ vệ con ngươi co rụt lại, theo bản năng dựa vào tiến vào sân khấu một ít.

Vương Bảo hé mắt, xoay tay lấy ra một cái hộp thuốc lá, nhẹ nhàng bắn ra, một điếu thuốc nhảy ra, rơi xuống Vương Bảo trong miệng, phun ra một cái sương khói, vòng khói chậm rãi mở lớn, tung bay.

Nhìn Lưu đại thiếu, Vương Bảo cười nói, “chọc ta, ngươi sẽ hối hận, ta bảo đảm!”

Lưu đại thiếu ánh mắt trở nên hết sức tối tăm, càng thêm bất mãn nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo hút thuốc động tác quá tuấn tú, Lưu đại thiếu tuy rằng không biết cái gì là bức cách, thế nhưng đại thể lên chính là cảm thấy, trước mắt cái tên này thời khắc này thật mẹ nó có bức cách!

Lưu đại thiếu rất khó chịu.

Vì lẽ đó, hắn chuẩn bị cho Vương Bảo một điểm màu sắc nhìn một cái...

------oOo------

Chương 478: Viên thuốc này... Có chút phế bỏ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chọc giận ngươi, ta sẽ hối hận?”

Lưu đại thiếu hít một hơi, cười lạnh nói, “ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao nhường ta hối hận, còn có, sau đó ngươi nhất định sẽ đi thôi, ha hả, chúng ta nha, chờ xem, này Càn Thiên Thành, ta xem ngươi là khỏi muốn đi ra ngoài!”

Vương Bảo không tỏ rõ ý kiến cười.

Mà nhưng vào lúc này.

Một đạo âm lãnh âm thanh, vang lên, “Ồ? Thật không? Lưu đại thiếu gia, chẳng lẽ là Đạo giới đại năng giả? Nếu như là, vậy ta Đan Thánh Tông thất sắc quý khách, thật là có khả năng, đi không ra này Càn Thiên Thành!”

Âm thanh không có thu lại.

Hầu như vang vọng lầu ba mỗi một góc.

Lầu ba bên trong khách người tất cả giật mình, theo âm thanh nhìn lại, mấy người con ngươi co rút nhanh, hít vào một ngụm khí lạnh.

Đan Thánh Tông phân bộ đại quản sự.

Này ở Càn Thiên Thành, cũng là nhất ngôn cửu đỉnh đại nhân vật.

Then chốt là, vị này đại quản sự thuộc về Đan Thánh Tông chiến bộ đại lão, một thân Đạo Quân đỉnh cao thực lực, không biết chém qua bao nhiêu vụn tiểu.

Càng nhiều người nhưng vẫn là lập tức nhìn về phía Vương Bảo, nhích lại gần.

Nghe đại quản sự ý tứ trong lời nói này.

Trước mắt vị này, rõ ràng là Đan Thánh Tông thất sắc quý khách?

Khe nằm, lão tử dĩ nhiên cũng có có thể nhìn thấy thất sắc quý khách một ngày, phải cố gắng nhìn một cái.

Hơn nữa.

Lưu đại thiếu lần này, thật giống đá vào tấm sắt rồi a, liền đại quản sự đều đứng ra, Lưu đại thiếu sợ là đến lành lạnh.

Lưu đại thiếu ở Càn Thiên Thành, kỳ thực cũng là cái danh nhân, làm sao, cùng đại quản sự so sánh, đừng nói hắn, dù cho hắn chủ tử sau lưng, Cuồng Lôi Thiếu Tông, cái kia cũng chỉ là một người tên thôi!

Ngày hôm nay có trò hay nhìn.

...

...

Mồ hôi lạnh.

Tuôn ra.

Thân thể.

Cuồng run.

Tê cả da đầu Lưu đại thiếu, máy móc quay đầu, liền nhìn thấy chắp tay ở phía sau, từng bước một đi tới đại quản sự.

Hắn mấy cái hồ bằng cẩu hữu sợ hãi hô hấp cũng không dám tiếp tục, bản

năng lui sang một bên.

“Nói chuyện a!”

Đại quản sự lạnh lùng nhìn Lưu đại thiếu, thân thể hơi nghiêng về phía trước, nhìn chằm chằm Lưu đại thiếu con mắt, “Lẽ nào là lão phu mắt vụng về? Không nhìn ra, ngài Lưu đại thiếu, vẫn là Đạo giới đại năng?”

Lưu đại thiếu đều sắp khóc!

Vụ luy cá tào!

Đạo giới đại năng?

Ta nói cộng lông a!

Đại quản sự ngài có thể hay không ngột ngạt làm ta sợ, ta nhát gan, sẽ dọa tiểu!

“Đại quản sự... Ta sai rồi!”

Lưu đại thiếu ánh mắt mang theo cầu xin, một mực cung kính khom lưng, run giọng nói, “ta... Ta có mắt không tròng, ta... Ta xin lỗi!”

Đại quản sự lạnh giọng nói, “trước tiên té sang một bên!”

“Phải! Là! Ta rõ ràng!”

Lưu đại thiếu trên mặt tất cả đều là mồ hôi lạnh, thế nhưng là không dám chùi, cung kính lui sang một bên.

Chỉ có điều, bên cạnh hắn không có bất kỳ ai, dù cho là hắn mấy cái bằng hữu, cũng cũng không đến an ủi hắn, điều này làm cho Lưu đại thiếu cực kỳ uất ức cùng bi phẫn!

Có điều.

Càng nhiều, vẫn là hối hận!

Hắn kỳ thực rất muốn đánh chính mình mấy chục lòng bàn tay, làm bậy a, thực sự là làm bậy a, chính mình rất sao đúng hay không gần nhất quá nhàn, dĩ nhiên trêu chọc một nhân vật như vậy, vẫn là chính mình đuổi tới đi trêu người ta!

Hiện tại, Vương Bảo lời nói mới rồi ứng nghiệm, Lưu đại thiếu thật sự hối hận rồi, hối hận ruột đều xanh!

Hắn muốn chạy đường, nhưng là, đại quản sự nhường hắn trước tiên ở lại, hắn cũng không dám chạy!

Đại quản sự không có lại phản ứng Lưu đại thiếu, ánh mắt rơi xuống Vương Bảo trên người, lộ ra một vệt nụ cười, chắp chắp tay nói, "tiểu huynh đệ, tại hạ Giang Trấn Sơn, Đan Thánh Tông phân bộ đại quản sự, tiểu huynh đệ chi phóng khoáng, chính là ta bình sinh thấy người số một, nha, suýt chút nữa đã quên, ngươi khách quý lệnh!"

Đại quản sự cười nói lời, đột nhiên vỗ vỗ tay, xoay tay lấy ra một khối màu đỏ khách quý lệnh.

"Đây chính là thất sắc khách quý lệnh?"

"Không sai, ta may mắn gặp một lần, đây là màu đỏ thẫm, mặc dù là thấp nhất, thế nhưng, chặc chặc, thất sắc quý khách a, tiểu tử này lai lịch gì? Dĩ nhiên có thể làm cho đại quản sự cho hắn thất sắc khách quý lệnh!"

"Ngươi xem Lưu đại thiếu sắc mặt kia, khe nằm, quả thực chính là cái thảm kịch a..."

Mọi người nghị luận sôi nổi.

Đặc biệt là khi thì nhìn về phía Lưu đại thiếu, trêu đến Lưu đại thiếu sắc mặt lúc trắng lúc xanh, hồn bay phách lạc.

Vương Bảo tiếp nhận khách quý lệnh, cười nhạt nói, "ta gọi Vương Đại

Chùy! Giang lão ca, viên thuốc này, có thể không cho ta xem một chút?”

Giang Trấn Sơn ha ha cười, “Đương nhiên có thể!”

Nói.

Đưa tay hướng về trên sân khấu một vệt, bao phủ sân khấu cấm chế tiêu tan.

Bị đặt ở một mảnh trong mâm ngọc Bạo Nguyên Đan, bị Giang Trấn Sơn lấy ra, đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận.

Sau đó.

Thình lình ngón tay khẽ nhúc nhích, tróc xuống một vệt đan phấn.

Giang Trấn Sơn vẻ mặt cứng đờ, dở khóc dở cười, “Tiểu huynh đệ, ngươi làm cái gì vậy?”

Vương Bảo thuận miệng nói rằng, “viên thuốc này...”

Đan phấn lối vào (vào miệng).

Vương Bảo hơi híp mắt lại, lắc đầu một cái, nói rằng, “có chút phế bỏ! Dùng viên thuốc này, tuy rằng có thể trong thời gian ngắn, tăng lên trên diện rộng thần nguyên cường độ, tăng cường sức chiến đấu, nhưng là, dược hiệu qua đi, sợ là đến cảnh giới rơi xuống!”

“Ừm, quá phế bỏ...”

Kinh ngạc đến ngây người!

Mộng bức!

Dù cho là Giang Trấn Sơn, thời khắc này cũng là mộng bức không muốn.

Chỉ có Lưu đại thiếu, đó là một mặt mừng như điên, lộ ra cực kỳ ánh mắt mong đợi.

Khe nằm!

Thương Thiên có mắt a!

Khổ tận cam lai a!

“Tuyệt xử phùng sinh” (có đường sống trong chỗ chết) a!

Vạn vạn không ngờ tới, tên đáng chết này, dĩ nhiên là cái tìm đường chết tiểu năng thủ!

Ha ha ha, lại dám nói Tề Dự đại sư luyện chế đan dược phế? Ta phốc, ta rất sao dám cắt nói, tiểu tử này cùng Đan Thánh Tông hữu nghị thuyền nhỏ, tuyệt bức lật!

Đúng như dự đoán.

Giang Trấn Sơn nụ cười trên mặt vừa thu lại, hơi có chút lạnh nhạt nói rằng, “tiểu huynh đệ, ngươi tuổi còn nhỏ, tu hành còn thấp, lần này ta liền không so đo với ngươi, có điều, Tề Dự đại sư chính là bản tông đại sư Thánh giả, kính xin ngươi tôn trọng một ít!”

Vương Bảo cân nhắc cười.

Nhìn Giang Trấn Sơn, cười nói, “không tin?”

Dứt lời.

Vương Bảo đem đan dược thả lại sân khấu, vẻ mặt nói thật, “Vậy ngươi nhường cái kia Tề Dự đại sư lại đây, ta tự mình nói với hắn nói, hắn luyện chế đan dược, phế ở nơi nào!”

Mọi người ồ lên cực kỳ.

Ngươi muội.

Cái tên này còn đúng là, coi trời bằng vung, hắn thật sự coi thất sắc quý khách, liền có thể muốn làm gì thì làm?

Giang Trấn Sơn ánh mắt tuôn ra mãnh liệt bất mãn.

Đang muốn mở miệng quát lớn, có điều Vương Bảo nhưng là duỗi xoay tay một cái, một cái toàn thân màu đen dược liệu, xuất hiện ở trên tay.

Đem dược liệu cũng đặt ở sân khấu, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ta nói chính là thật hay giả, tự nhiên nắm chắc, ngươi có thể đem Tề Dự đại sư kêu đến, ngay mặt nói chuyện, như ta ăn nói ba hoa, này ngàn năm hắc ngọc thảo, liền đưa cho hắn làm bồi tội chi lễ!"

Giang Trấn Sơn con ngươi co rụt lại.

Quát lớn cũng trong nháy mắt nuốt trở vào.

Thân là Đan Thánh Tông người, dù cho chính hắn không phải Đan sư, thế nhưng một ít tên thuốc hắn cũng là rõ ràng trong lòng.

Này hắc ngọc thảo, chính là tên thuốc một trong, nơi sản sinh hoàn cảnh, thập phần hà khắc, càng không cần phải nói, đây là một cây ngàn năm hắc ngọc thảo!

Giá trị, khó có thể đánh giá!

Có ngàn năm hắc ngư thảo, Giang Trấn Sơn bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ Vương Bảo theo như lời nói, trong lòng nghi ngờ không thôi, sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, Giang Trấn Sơn trầm mặc hồi lâu, nói rằng, "tiểu huynh đệ, ngươi thật đúng là... Thôi, ta đi mời Tề Dự đại sư lại đây một chuyến!"

Ở Giang Trấn Sơn nhìn tới.

Lại đây một chuyến, một cây ngàn năm hắc ngọc thảo tới tay, tin tưởng dù cho Tề Dự đại sư sẽ rất phẫn nộ, phỏng chừng cũng sẽ tới.

Dù sao.

Này rất sao hãy cùng trên trời rơi đĩa bánh, ra ngoài đi bộ nhặt tiền từng loại...

------oOo------

Chương 479: Nguyên lai tìm ta chính là đại lão!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giang Trấn Sơn đoán không lầm.

Tề Dự đại sư chính là nghĩ như vậy.

Không sai, hắn rất phẫn nộ, bởi vì dĩ nhiên có người dám nói mình luyện chế đan dược phế, này rất sao là sống sờ sờ làm mất mặt a!

Nếu như không có ngàn năm hắc ngọc thảo, tính khí nóng nảy Tề Dự có thể nâng đao đến chiến!

Có điều.

Có ngàn năm hắc ngọc thảo cái này lớn đĩa bánh, Tề Dự cảm thấy có thể miễn miễn cưỡng cưỡng tha thứ một hồi cái kia vô tri tiểu nhi.

Liền nhìn hắn.

Rốt cuộc muốn theo ta kéo cái gì con bê!

Đưa ta luyện chế Bạo Nguyên Đan phế, có năng lực ngươi luyện a, ngươi luyện cái búa!

Mang theo loại tâm tình này, Tề Dự đại sư rất nhanh đi tới lầu ba, ánh mắt quét qua, liền nhìn thấy rõ ràng nằm ở trong đám người tâm Vương Bảo, hắn quá chói mắt.

Một chút qua đi.

Tề Dự đại sư sắc mặt nhất thời càng thêm âm trầm.

Vương Bảo tuổi tăng thêm Tề Dự đại sư phẫn nộ, bị Vương Bảo như vậy người trẻ tuổi nghi vấn đan đạo, Tề Dự đại sư cảm giác được to lớn sỉ nhục!

Mà nhìn thấy Tề Dự đại sư xuất hiện, mọi người ở đây, đều là hít sâu một hơi, mắt lộ ra kính nể vẻ mặt.

Cũng có người mừng như điên cực kỳ, tự nhiên là Lưu đại thiếu, Tề Dự đại sư vừa xuất hiện, Lưu đại thiếu suýt chút nữa co quắp ngã xuống đất, đây là hết sức thả lỏng kết quả, trên mặt lộ ra nụ cười, Lưu đại thiếu đều suýt chút nữa không nhịn được ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng ha ha ha.

Chết chắc rồi!

Hàng này tuyệt bức chết chắc rồi!

Tề Dự đại sư đích thân tới, ngươi coi như có cái gì cái gì hắc ngọc thảo, ngươi rất sao cũng đến lành lạnh, chỉ là đắc tội rồi Tề Dự đại sư cái này tội lớn, liền có thể cho ngươi ở Càn Thiên Thành nửa bước khó đi, ngươi nghĩ ra thành đều không ra được!

“Chính là ngươi... Nói lão phu luyện chế Bạo Nguyên Đan, chính là phế đan?”

Tề Dự đại sư đi lên trước, chắp tay ở phía sau, đầu hơi ngang, ánh mắt bình tĩnh, thế nhưng một luồng trào phúng ý vị, nhưng rất nồng nặc.

Vương Bảo hé mắt, cười khẽ nói, “không sai, chính là ta! Ngươi là Tề Dự đại sư? Ân, ngươi đan đạo, ta có thể miễn cưỡng cho ngươi đánh chín phân!”

Tề Dự đại sư hừ lạnh, “Ngươi cho ta đánh chín phân? Không cần phải! Đan đạo lên, ta còn quan sát kém xa lắm!”

Vương Bảo hơi cười, gật gật đầu nói, “Ngươi nói không sai, ngươi kém thật sự rất xa, còn lại chín mươi mốt phân, ngươi còn đến tiếp tục cố gắng a!”

Lời vừa nói ra.

Rất nhiều người một cái lão huyết suýt chút nữa biểu bắn mà ra!

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo, bọn họ đều cảm thấy Vương Bảo điên rồi.

Tề Dự đại sư, nhưng là suýt chút nữa điên rồi, nếu không là chú ý tới hắc ngọc thảo tồn tại, hắn sẽ lập tức bạo tẩu!

Vô liêm sỉ a!

Quá rất sao vô liêm sỉ!

Ngươi nói một chút, đây là cái thứ gì? Ta, đường đường Đan Thánh Tông đại sư cấp đan đạo đại lão, thang điểm một trăm chỉ được chín phân?

"Chớ tức giận, khí ra bệnh đến không người thế..."

Tề Dự đại sư trong lòng đọc thầm tông chủ cho hắn tĩnh tâm khẩu quyết.

Bởi vì hắn tính khí nóng nảy, vì lẽ đó, Đan Thánh Tông tông chủ chuyên môn cho hắn lượng thân làm riêng một loại áp chế lửa giận khẩu quyết.

Đương nhiên, này kỳ thực không có gì trứng dùng a, trong lòng ám chỉ mà thôi, chân nộ, Tề Dự đại sư mới mặc kệ cái khác, phát ra hỏa lại nói.

Hiện tại sở dĩ đè lên, hay là bởi vì ngàn năm hắc ngọc thảo.

Giang Trấn Sơn bất mãn hết sức nhìn Vương Bảo, đột nhiên có chút hối hận rồi, sớm biết tiểu tử này như vậy đồ phá hoại, chính mình liền không nên đem thất sắc khách quý lệnh cho hắn a, hiện tại được rồi, cưỡi hổ khó xuống!

Tề Dự đại sư hít sâu một hơi, lắc đầu một cái, nói rằng, "người trẻ tuổi, không muốn quá mức làm càn, cũng được, ngươi nói ta luyện chế Bạo Nguyên Đan quá phế, như vậy, ngươi đến nói cho ta, làm sao mới có thể luyện chế ra một lò không phế Bạo Nguyên Đan?"

Tề Dự đại sư nói xong, liền cười lạnh nhìn Vương Bảo.

Hắn xin thề, nếu như Vương Bảo cho không được hắn một cái giải thích hợp lý, ngàn năm hắc ngọc thảo hắn sẽ phải, thế nhưng, hắn cũng sẽ nhường Vương Bảo biết biết, bông hoa tại sao như vậy Kurenai (đỏ)!

“Cái này mà... Kỳ thực rất đơn giản!”

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, sau đó, đưa tay thình lình chỉ về phía trước.

Trong phút chốc, trong hư không, một đoàn chói mắt hỏa đoàn xuất hiện.

Cùng lúc đó, Vương Bảo đơn xoay tay một cái, từng cái từng cái dược liệu bắt đầu từ nhẫn chứa đồ bốc lên, bị Vương Bảo đánh về phía hỏa đoàn.

Thần hồn điều khiển nước thuốc, Vương Bảo hai tay đánh ra từng đạo từng đạo đan ấn, không ngừng tràn vào hỏa đoàn bên trong nước thuốc ở trong.

Mà nhìn thấy Vương Bảo, dĩ nhiên trước mặt mọi người luyện đan.

Rất nhiều người đều là kinh ngạc đến ngây người.

Vạn vạn không ngờ tới, tiểu tử này dĩ nhiên là cái Đan sư!

Cũng không nghĩ tới, hắn luyện đan đều đang không cần lò luyện đan!

Này rất sao có thể thành?

Chỉ có Đan Thánh Tông võ giả, bao quát Tề Dự đại sư các loại Đan sư, mới biết trước mắt tình cảnh này, ý vị như thế nào.

Dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Đặc biệt là Tề Dự đại sư.

Hắn bối rối!

Mộng triệt triệt để để! Thủ phát

Không cần lò luyện đan, không dựa vào trong lò luyện đan trận pháp, căn bản là không có cách hoàn mỹ thao túng dược lực, đạt đến thoả mãn mức độ!

Mà loại thủ pháp này, bị Đan sư tôn sùng là thân phận kỹ, bởi vì có thể khống chế loại này hư không ngưng đan thủ pháp, không có chỗ nào mà không phải là cấp độ tông sư đại lão!

Tiểu tử này...

Dĩ nhiên là đạp Mã Đan nói Tông Sư?

Tề Dự đại sư nhất khó có thể tin, liền ở ngay đây.

Vương Bảo dài đến quá tuổi trẻ, điều này làm cho Tề Dự đại sư cảm thấy hoang đường, tâm tư hỗn loạn, cuối cùng mới tìm được Vương Bảo dùng qua Trú Nhan Đan này một cái giải thích!

Vù!

Hư không rung động không ngớt, đột nhiên, một luồng tiếng rung vang vọng lầu ba, nửa ngày, một giọt tròn vo đan dược, xuất hiện ở hư không.

Hỏa đoàn biến mất, trong không khí tràn ngập từng tia từng tia mùi thơm ngát.

Vương Bảo tiện tay đem đan dược đánh về phía Tề Dự đại sư, cười nói, “nhìn một cái, đan dược này làm sao?”

Tề Dự đại sư bản năng tiếp nhận đan dược, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo một chút, mạnh mẽ khẽ cắn răng, bắt đầu nghiệm đan!

Đan phấn lối vào (vào miệng)!

Tề Dự đại sư nhắm hai mắt lại!

Cũng không lâu lắm.

Hắn hô hấp, liền trở nên gấp gáp lên, mở hai mắt ra, trong ánh mắt, còn lại chỉ có kinh hãi!

Trời ạ!

Ta nhỏ má ơi!

Không có cách nào trị!

Cái tên này, dĩ nhiên luyện chế ra như thế một cái hoàn mỹ Bạo Nguyên Đan!

Bạo Nguyên Đan tồn tại đã lâu, nó từ bị sáng lập ban đầu, liền vẫn có kích thích thần nguyên, nhưng có mạnh mẽ di chứng về sau khuyết điểm này.

Nhưng là, không người có thể cải thiện!

Mà hôm nay.

Tề Dự đại sư nhìn thấy một viên cực kỳ hoàn mỹ Bạo Nguyên Đan.

Dược lực, mười phần vô thượng đan, treo tạc thiên!

Dược hiệu, so với hắn luyện chế Bạo Nguyên Đan, cao hơn đến tận gấp mười lần, thật rất sao tạc thiên!

Di chứng về sau? Khe nằm, căn bản không tồn tại a, chỉ là thần nguyên sẽ có trong thời gian ngắn suy yếu, cảnh giới rơi xuống cái gì, căn bản không có!: \

Này đã không thể lại gọi Bạo Nguyên Đan, mà phải gọi thật * Bạo Nguyên Đan!

“Viên thuốc này...”

Tề Dự đại sư mở miệng, nhưng là đột nhiên phát hiện...

Ngữ khí của chính mình, đúng hay không rất sao quá làm càn?

Dù cho, hắn âm thanh không cao, thế nhưng, hắn vẫn cảm thấy, cùng một vị có thể đem Bạo Nguyên Đan cải thiện đến như vậy hoàn mỹ cấp độ tông sư đại lão nói chuyện, phải bày ra chính tư thái.

Không sai.

Ở Tề Dự đại sư trong lòng, hiện tại Vương Bảo, chính là thỏa thỏa Tông Sư, vẫn là Tông Sư bên trong nhất trâu bò cái kia một đống.

"Tiền bối..."

Chắp tay.

Một mực cung kính mở miệng.

Mà Tề Dự đại sư thái độ khiêm nhường, giống như với một đạo Thiên Lôi, ở đỉnh đầu của mọi người, ầm ầm nổ tung...

------oOo------

Chương 480: Tổ tông ván quan tài đều ép không được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ Đan Thánh Tông phân bộ lầu ba, đều là lặng lẽ.

Ngoại trừ Tề Dự đại sư, những người còn lại đều là cũng không dám thở mạnh.

Coi như là Giang Trấn Sơn, thân là Càn Thiên Thành đại lão một trong, khống chế Đan Thánh Tông một đại phân bộ, địa vị cao đến hắn mức độ này, thời khắc này hắn, cũng là nín hơi ngưng thần, ánh mắt lập loè tinh mang nhìn Vương Bảo.

Chấn động, đã không đủ để hình dung chúng tâm tình của người ta.

Mà hẳn là kinh hãi!

Không sai.

Này rất sao quá mẹ nó đáng sợ!

Đường đường Đan Thánh Tông mười tôn đại sư ghế phụ Tề Dự đại sư, ở toàn bộ Nam vực, cũng là nói nghênh ngang mà đi, đều hiếm có người dám ngăn trở chủ, thình lình kêu một tiếng tiền bối.

Hơn nữa.

Thái độ cũng là cung kính tới cực điểm!

Chuyện này quả thật...

Quá khó mà tin nổi!

Là cái gì, nhường Tề Dự đại sư, trở nên cung kính như thế?

Một ít người thông minh, bắt đầu nhìn chằm chằm Tề Dự đại sư trong tay Bạo Nguyên Đan, trực giác nói cho bọn họ biết, này viên Vương Bảo luyện chế Bạo Nguyên Đan, có chút tạc thiên!

Vương Bảo hơi cười, khoát tay một cái nói, "Không cần gọi ta tiền bối, chúng ta lấy đan luận đạo mà thôi!"

Tề Dự đại sư cung kính nói, "Tiền bối, đạt giả vi sư, ngài đan đạo, sợ là cùng bản tông tổ sư gia so với, cũng là bất đắc chí nhiều nhường, thực sự là nhường ta nhìn mà than thở, vãn bối, thụ giáo!"

Dứt lời.

Tề Dự đại sư xấu hổ cực kỳ nói rằng, "lúc trước ta quá làm càn, là ta có mắt không tròng, tiền bối ngàn vạn đừng để trong lòng, như không chê, tiền bối có thể theo ta đi đan phòng, ta tự mình cho tiền bối pha trà bồi tội!"

Vương Bảo chính đang chờ câu này.

Trước tiên vung tiền, đó là hấp dẫn Đan Thánh Tông cao tầng sự chú ý.

Tìm Tề Dự, là bởi vì đan đạo đại sư thân phận đã rất cao.

Hiển lộ đan đạo, lấy tài nghệ trấn áp người, hết thảy đều tiến hành đến mức rất thuận lợi.

"Vậy ta liền không khách khí!"

Vương Bảo cười nói.

Tề Dự đại sư mừng như điên cực kỳ, cung kính một dẫn, "Tiền bối, ngài xin mời..."

Mọi người tự động tránh ra đường.

Vương Bảo theo Tề Dự đại sư, hướng về dưới lầu đi đến.

Cái kia hướng đạo tiểu thanh niên thấy thế, hạnh phúc suýt chút nữa mê muội, do dự một chút, hắn đi theo, có điều, nhưng không có tới gần, chỉ là đi tới lầu một, liền đứng cửa lớn chờ.

Mà vào giờ phút này.

Lầu ba bên trong.

Bầu không khí, có chút ngột ngạt.

Có mấy người, hô hấp dồn dập, có mấy người, hoa mắt mê mẩn, nhất cảm thấy chấn động ngơ ngác, thuộc về Giang Trấn Sơn bực này Đan Thánh Tông người.

Tề Dự lúc trước câu nói kia Vương Bảo đan đạo cùng Đan Thánh Tông tổ sư gia bất đắc chí nhiều nhường, trực tiếp ré mây nhìn thấy mặt trời, đem Vương Bảo đan đạo, nhuộm đẫm vô cùng nhuần nhuyễn.

Bởi vì Giang Trấn Sơn bọn họ đều rõ ràng, tổ sư gia đan đạo, đạt đến trình độ nào, nói là thông thiên triệt địa cũng không quá đáng!

Đan Thánh Tông tổ sư gia, cùng Khí Thánh Tông tổ sư gia, chính là một người, người này thiên tư tuyệt đại, đan khí song nói, nghiền ép trước sau vạn cổ, hai đại đệ tử, phân biệt sáng lập Đan Thánh Tông cùng Khí Thánh Tông, đứng ở Nam vực đỉnh cấp tông môn hàng ngũ!

“Hay là hư khen ngợi!”

Giang Trấn Sơn nghĩ như vậy.

Hắn suy đoán, là Tề Dự đại sư trong lòng hổ thẹn, làm đầu trước vô lễ, ở khen tặng Vương Bảo.

“Thế nhưng, khẳng định cũng là Tông Sư không thể nghi ngờ!”

Giang Trấn Sơn hít vào một ngụm khí lạnh, đột nhiên vì chính mình điểm cái khen ngợi.

Cơ trí a!

Lão phu chính là như vậy cơ trí!

Mạnh mẽ nắm lấy cơ hội, trước tiên phát sinh thất sắc khách quý lệnh, đây chính là nhãn lực đại biểu!

Truyền đi, đó là hắn Giang Trấn Sơn, mắt sáng thức kim!

Vị kia thật giống gọi là Vương Đại Chùy, này Vương tông sư nếu như có thể gia nhập Đan Thánh Tông, đó mới là đại sự kinh thiên động địa, hơn nữa, hi vọng rất lớn a, dù sao, ta đối với Vương tông sư, nhưng là không có đắc tội, trái lại còn...

Ân... Các loại!

Giang Trấn Sơn con ngươi co rụt lại.

Đột nhiên, vang lên một người.

Một cái hắn lúc trước, đều chuẩn bị bỏ mặc, bỏ đi sau đầu gia hỏa.

Người kia, tự nhiên là Lưu đại thiếu...

Vèo.

Bá đạo ánh mắt bén nhọn, nhìn về phía Lưu đại thiếu, Giang Trấn Sơn vẻ mặt, che kín sương lạnh!

Người này!

Cái này gan to bằng trời gia hỏa!

Cái này gan to bằng trời ngu xuẩn!

Hắn lúc trước, thật giống uy hiếp qua Vương tông sư a, Vương tông sư do thân phận hạn chế, không muốn phản ứng cái này lạt kê, thế nhưng trong lòng, khẳng định cũng sẽ có bất mãn chứ?

Nhường đan đạo tông sư bất mãn?

Giang Trấn Sơn cảm thấy lo sợ tát mét mặt mày!

Vì lẽ đó.

“Lưu đại thiếu...”

Giang Trấn Sơn âm thanh lạnh lẽo, dường như một tia gió lạnh, ở Lưu đại thiếu sâu trong linh hồn xoay quanh vòng!

Lưu đại thiếu cả người run cầm cập một hồi, trong mắt lộ ra cực hạn sợ hãi.

Vừa nãy tình cảnh đó màn, xem hắn sững sờ sững sờ, chờ đến kết thúc, Lưu đại thiếu phản ứng lại, cái ý niệm đầu tiên chính là, ma trứng, ta rất sao tuyệt bức muốn chết cầu.

Đắc tội rồi liền Tề Dự đại sư đều tôn kính người, chính mình còn có thể có tốt?

Đúng như dự đoán.

Giang Trấn Sơn sông đại lão, bắt đầu thu sau tính sổ.

Giang Trấn Sơn phảng phất không nhìn thấy Lưu đại thiếu trắng bệch như chết sắc mặt, lạnh lùng nói rằng, “từ chúc mừng ngươi, ngươi Lưu gia thành công gia nhập Đan Thánh Tông danh sách đen! Từ giờ trở đi, Lưu gia, đứng hàng Đan Thánh Tông danh sách đen vị trí đầu não, việc này, ta sẽ như thực chất bẩm báo tông chủ đại nhân, đến lúc đó, thì sẽ chiêu cáo Nam vực!”

“Cho tới ngươi...”

“Hiện tại! Lập tức! Lập tức! Từ trước mắt ta biến mất...”

Ánh mắt hàn mang cuồng thiểm, thân là Đạo Quân đỉnh cao Giang Trấn Sơn, tuôn ra một thân mãnh liệt sát khí.

Lưu đại thiếu hầu như muốn ngất, thân thể hạ bay, đụng vào một cái trên sân khấu.

Giang Trấn Sơn quay về bên cạnh một tên hộ vệ khiến cho nháy mắt, hộ vệ kia cung kính tiến lên, sau đó bàn tay lớn vồ một cái, nhấc theo Lưu đại thiếu, đi tới cửa sổ khẩu, tiện tay ném một cái.

Lưu đại thiếu từ lầu ba đem ném đi rồi xuống.

Giang Trấn Sơn tán thưởng liếc mắt nhìn hộ vệ kia, hộ vệ kia trong lòng mừng như điên, nhất thời đắc ý, vì là sự quyết đoán của chính mình điên cuồng điểm khen ngợi.

Đan Thánh Tông phân bộ ở ngoài.

Trên đường cái người vang lên từng đạo từng đạo kêu sợ hãi, sau đó, liền trợn mắt lên, nhìn bị ném ra Lưu đại thiếu.

Lưu đại thiếu mặt xám như tro tàn, dại ra cực kỳ nửa ngồi dưới đất, ánh mắt không có tiêu cự!

Thân thể, cuồng run lên, vẻ mặt của hắn, từ từ hiện ra sợ hãi, đó là hoảng sợ đến cực điểm vẻ mặt.

Hắn tại sao như thế sợ hãi?

Đương nhiên là bởi vì, Giang Trấn Sơn theo như lời nói.

Danh sách đen!

Đan Thánh Tông, danh sách đen!

Cái này danh sách, đối với Nam vực bên trong võ giả mà nói, rất không xa lạ gì.

Bởi vì, đối với danh sách đen lên người, hoặc là gia tộc tông môn, Đan Thánh Tông sẽ tiến hành toàn phương vị gián tiếp đả kích.

Nêu ví dụ mà nói, đầu tiên là đan dược, danh sách đen lên, không nữa có thể từ Đan Thánh Tông cửa hàng, mua được bất kỳ một viên đan dược.

Này kỳ thực, không tính cái gì.

Không thể ở ngươi này mua, vậy ta đi chỗ khác mua là được rồi.

Đáng tiếc.

Cái này không thể nào!

Bởi vì Đan Thánh Tông ở đan đạo lên đặc thù địa vị, cho tới nhường Nam vực bất kể là cá nhân Đan sư, vẫn là Đan sư thế lực, đều sẽ theo sát Đan Thánh Tông bước tiến.

Nói cách khác, ở bề ngoài, ngươi từ Nam vực, trên căn bản không mua được bất kỳ đan dược.

Coi như có thể mua, cũng chỉ có thể sau lưng, tiêu tốn vài lần, mấy giá gấp mười lần, khiến người ta cuồng thịt.

Này nếu như, cũng không tính cái gì.

Cái kia bởi vì cùng Đan Thánh Tông quan hệ vị trí, Khí Thánh Tông danh sách đen đồng bộ, liền có thể tăng thêm số!

Những kia bởi vì nghĩ lấy lòng Đan Thánh Tông cùng Khí Thánh Tông, mà chuyên môn hết sức ở bề ngoài liền đi nhằm vào Nam vực mỗi cái thế lực lớn toàn diện chống lại thảo phạt, chính là đè chết lạc đà cuối cùng một cọng cỏ!

Trên căn bản.

Lên Đan Thánh Tông danh sách đen, vậy thì tương đương với chơi xong, trừ phi, ngươi rất treo, gia tộc ngươi rất treo, ngươi tông môn rất treo, nếu không...

Rời đi Nam vực, là đường ra duy nhất.

Mà hiện tại.

Lưu gia, liền đối mặt như vậy một cái hoàn cảnh.: \

Bởi vì chính mình ngu xuẩn, nhường gia tộc xa xứ, rời đi rèn luyện vô số năm thế lực nơi.

Hắn cha tuyệt bức sẽ đánh chết hắn!

Hắn thúc bá tuyệt bức sẽ giết chết hắn!

Gia gia hắn cũng sẽ điên cuồng quất chết hắn!

Hắn tổ tông ván quan tài đều ép không được, nếu như có thể từ trong quan tài bò ra ngoài, nhất định sẽ dốc hết toàn lực...

Nói tóm lại!

Hắn xong...

------oOo------

Chương 481: Con trai của ngươi thật là ngậm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Dự đại sư trong đan thất.

Lòng mang hổ thẹn Tề Dự đại sư tự mình pha trà, trà là cực phẩm, hái tự một cây vạn năm cây trà già, này cây từ lâu thành tinh, bị nào đó tông môn xem là tổ tông cung phụng.

Theo nước nóng hướng phao, một tia cảm động trà thơm ở đan phòng tràn ngập.

Vương Bảo cái này không thường thường uống trà người, lúc này cũng không khỏi lộ vẻ xúc động, không nhịn được kinh khen ngợi nói, "trà ngon!"

"Tiền bối quá khen!"

Tề Dự đại sư mặt mày hớn hở.

Vương Bảo hài lòng, hắn liền hài lòng.

Thừa dịp khó chịu trà thời điểm, Tề Dự đại sư lần thứ hai thành khẩn nói rằng, "tiền bối, lúc trước ta vô lễ chỗ, ngài có thể tuyệt đối không nên chú ý!"

Vương Bảo dửng dưng như không vung vung tay, "Qua đi thức!"

Tề Dự đại sư do dự một chút, hỏi nói, "tiền bối nên không phải Nam vực người chứ?"

"Ồ?"

Vương Bảo lông mày nhíu lại.

“Nam vực Đan sư bên trong, đại sư trở lên, ta ít nhiều gì đều có tiếp xúc, thế nhưng là chưa từng nghe qua tiền bối tên, vì lẽ đó ta suy đoán, tiền bối chính là nơi khác mà đến!” Tề Dự đại sư cười cợt, nói rằng.

Vương Bảo gật gù, “Không sai, ta không phải Nam vực người, lần này đến, kỳ thực cũng là bất ngờ!”

Trà được rồi.

Tề Dự đại sư châm lên, đột nhiên cung kính nói, “Tiền bối, không biết ta Tề Dự, có thể không may mắn, cùng tiền bối lĩnh giáo một hồi đan đạo?”

Vương Bảo híp mắt lại, “Cái này đương nhiên không thành vấn đề!”

Tề Dự đại sư mừng như điên cực kỳ.

Đụng tới như vậy một cái hoang dại siêu cấp Đan sư, không lĩnh giáo một phen, Tề Dự đại sư đều sẽ cảm thấy có lỗi với chính mình, trong lúc nhất thời, thái độ càng thêm cung kính, càng là trực tiếp lấy đệ tử tự xưng.

...

...

Ngay ở Vương Bảo chỉ điểm Tề Dự đại sư thời điểm.

Lưu gia.

Gia chủ Lưu Chính Hùng, chính ánh mắt đờ đẫn nghe hạ nhân báo cáo.

Cái kia hạ nhân sau khi nói xong rất lâu sau đó, Lưu Chính Hùng đều không có phục hồi tinh thần lại, vẫn còn một mặt mộng bức trạng thái.

Hạ nhân không dám nhiều lời, thậm chí đều đình chỉ hô hấp, sợ mất mật nhìn sắc mặt càng ngày càng vặn vẹo Lưu Chính Hùng.

Đột nhiên.

Lưu Chính Hùng bỗng nhiên đứng dậy, dưới thân ghế dựa ầm một tiếng nổ tung thành bột phấn, song quyền nắm chặt, Lưu Chính Hùng nghiến răng nghiến lợi rít gào nói, “nghiệt tử! Nghiệt tử! Mã Đức, lão tử đời trước đến cùng tạo cái gì nghiệt, làm sao sẽ sinh ra tới đây sao một cái đồ vật? Hắn ở đâu? Người ở đâu?”

Hạ nhân lo sợ tát mét mặt mày, Lưu Chính Hùng trên người tản mát ra sát khí, đều sắp đem hắn ngột ngạt muốn ngất, run giọng nói, “lão gia, thiếu gia hắn... Hắn chạy!”

“Chạy?”

Lưu Chính Hùng lần thứ hai mộng bức.

Hạ nhân vẻ mặt đưa đám, tiếp tục nói rằng, “không sai, nhận được tin tức sau khi, nô tài liền phái người đi tìm thiếu gia, nhưng là, tìm khắp toàn thành, cũng không tìm tới, cuối cùng ở thành vệ nơi đó nhận được tin tức, thiếu gia hắn... Thảng thốt rời đi Càn Thiên Thành!”

Lưu Chính Hùng suýt chút nữa thổ huyết!

Vô liêm sỉ đồ chơi a!

Này mẹ nó đến cùng là cái gì vô liêm sỉ đồ chơi?

Gặp rắc rối, cũng là thôi, nếu như ngươi đường đường chính chính lại đây nhận sai, lão tử sẽ đánh ngươi mắng ngươi thậm chí hận không thể làm thịt ngươi, thế nhưng máu mủ tình thâm, ngươi là ta con ruột, ta còn thực sự có thể giết ngươi hay sao?

Thế nhưng!

Ngươi chạy?

Chạy trối chết?

Loại nhát gan thành dáng dấp như vậy?

Phốc a!

Này rất sao tuyệt bức không phải lão tử nhi tử, ta Lưu Chính Hùng một đời hào khí, tuyệt không sinh được như thế loại nhát gan nhi tử!

“Phái người đi ra ngoài tìm! Coi như là thi thể, lão tử cũng muốn gặp đến!” Lưu Chính Hùng rít gào, phảng phất một cái máy quạt gió, thổi đến mức hạ nhân tóc vù vù vang vọng, hạ nhân sợ đến suýt chút nữa co quắp ngồi ở đất, miễn cưỡng ổn định thân thể, xoay người hướng về bên ngoài nỗ lực mà đi!

Mà Lưu Chính Hùng, nhưng là đột nhiên hồn bay phách lạc hạ xuống, hai mắt đều gần như Vô Thần, chinh ở tại chỗ, thân thể khẽ run.

Cũng không lâu lắm.

Lưu gia, liền náo nhiệt lên.

Lưu gia trưởng lão, Lưu Chính Hùng anh chị em, mấy tôn đại khách khanh, từng cái từng cái bắt đầu hội tụ, trên mặt của mỗi người, đều mang theo sợ hãi, ánh mắt lộ ra vô tận phẫn nộ.

Sao sao thoáng qua.

Giống như bức vua thoái vị, vây quanh Lưu Chính Hùng, ánh mắt kia, phảng phất có thể đem Lưu Chính Hùng cho sống sờ sờ ăn!

Đan Thánh Tông danh sách đen a!

Còn mẹ nó là số một danh sách đen, Lưu gia người thứ nhất a, thật mẹ nó bổng bổng đát!

Lần này Lưu gia không bị diệt tộc, phỏng chừng đều là may mắn, vì sao? Có người nói một cái nào đó siêu ngưu bức gia hỏa chính cầu Đan Thánh

Tông làm việc đây, đáng tiếc Đan Thánh Tông không có đáp ứng, vì lấy lòng Đan Thánh Tông, tỷ như như vậy trâu bò gia hỏa, đếm không xuể.

Lưu gia, chỉ là Thần giới Nam vực một cái nho nhỏ gia tộc, thực lực mạnh mẽ nhất lão tổ, cũng chỉ là nói quân sơ kỳ cảnh giới mà thôi!

Đan Thánh Tông Thiết kỵ nhẹ nhàng đạp xuống, Lưu gia phải biến thành tro bụi!

"Câm miệng!"

Đột nhiên.

Một đạo mang theo âm trầm tâm ý quát lớn vang lên.

Vây quanh Lưu Chính Hùng Lưu gia cao tầng, nhất thời im miệng, hơn nữa là câm như hến, phẫn nộ dồn dập lui sang một bên.

Một lão giả đi lên, Lưu Chính Hùng mau mau đứng dậy, cực kỳ ủy khuất nói, "Cha..."

Ông lão đột nhiên vung tay lên, Lưu Chính Hùng liền bị quất bay, hàm răng đều xoá sạch ba viên, đủ thấy một tát này có bao nhiêu tàn nhẫn.

"Đừng mẹ nó gọi lão tử cha! Lão tử không xứng làm cha ngươi! Con trai của ngươi nhiều treo a, có người nói chọc tới một cái Tông Sư? Ha ha, tốt, thực sự là tốt, ta cháu ngoan thật trâu bò a, lão già ta thấy người ta Tông Sư, cũng đến một mực cung kính, người ta trực tiếp tiến lên liền hận!"

Lưu lão gia tử châm chọc liên tục.

Ai nấy đều thấy được, lão gia tử thực sự tức giận!

Lưu Chính Hùng khóc không ra nước mắt, vua hố nhi tử hàng năm có, năm nay làm sao liền đến phiên ta? Ta rất sao xui xẻo không xui xẻo?

Lưu lão gia tử cười lạnh một tiếng, nhìn chung quanh một vòng, nói rằng,

“sự tình đã phát sinh, đỏ mặt tía tai, còn thể thống gì? Lại nói, việc này...”

“Không phải là không có cứu vãn chỗ trống!”

Lưu Chính Hùng đám người tinh thần đại chấn.

Lưu lão gia tử trầm giọng nói, “lập tức, lập tức, đem gia tộc bên trong bảo bối thu nạp lên, số một bảo khố bên trong cái kia vài món trân phẩm, toàn bộ lấy ra! Ta tự mình đi tìm vị tông sư kia, ngay mặt xin lỗi! Chỉ muốn lấy được vị tông sư kia tha thứ, lường trước Đan Thánh Tông, sẽ không lại như thế quá đáng!”

Lưu Chính Hùng hơi thay đổi sắc mặt, thăm dò nói rằng, “cha, như vậy đúng hay không... Trả giá quá to lớn?”

Lưu lão gia tử chỉ tiếc mài sắt không nên kim mắng nói, “ngươi biết cái gì! Chỉ cần có thể bảo toàn gia tộc, ngoại vật tính là gì? Ngươi lẽ nào thật sự nghĩ xa xứ, rời đi Nam vực? Ngươi cũng biết, từ một nơi xa lạ dốc sức làm, có bao nhiêu khó?”

“Lão phu ở Càn Thiên Thành, nửa đời trước đều ở cho Cuồng Lôi Tông liều mình, như vậy, mới có Cuồng Lôi Tông che chở, như vậy, mới thành lập Lưu gia!”

“Ngươi chạy đến những nơi khác, ngươi lại thử? Số may, còn có thể quật khởi, vận may không được, ha ha...”

“Diệt tộc, không phải không thể!”

Lưu Chính Hùng sắc mặt khó coi, không dám nhiều lời nữa, hắn biết, lão gia tử nói đều đúng, liền tỷ như có thế lực mới muốn gia nhập Càn Thiên Thành, vậy thì phải liền qua vài quan, qua đi, gió êm sóng lặng, không qua được, trực tiếp lật thuyền!

Lưu lão gia tử hít sâu một hơi, thở dài nói, “chính ta đi, dù sao thân phận không đủ! Lường trước Đan Thánh Tông phân bộ đại quản sự Giang Trấn Sơn, chính là một cái lớn lực cản! Vì lẽ đó, phải tìm một cái lớn thân phận,

mang ta đồng thời!”

“Ta vậy thì đi một chuyến Cuồng Lôi Tông, các ngươi, nên chuẩn bị một chút, chuẩn bị kỹ càng, mau chóng liên hệ ta!”

Dứt lời.

Lưu lão gia tử liền cấp tốc rời đi Lưu gia, đi tới Cuồng Lôi Tông.

Nhưng mà.

Lão già này là không biết a.

Nếu như chính hắn đi cho Vương Bảo chịu nhận lỗi, Vương Bảo xem ở tuổi tác hắn lên, phỏng chừng cũng là qua đi.

Thế nhưng.

Một mực hắn muốn kéo lên Cuồng Lôi lão tổ.

Vương Bảo làm nhiều chuyện như vậy, là làm gì? Còn không phải là vì đối phó Cuồng Lôi Tông?

Có thể nói, Lưu lão gia tử đời này làm cái thứ hai sai lầm lớn sự tình, sắp xuất hiện.

Cho tới cái thứ nhất?

Vậy còn có thể là cái gì? Đương nhiên là ngăn cản con ruột Lưu Chính Hùng cưới vợ a, nếu không, làm sao sẽ sinh ra Lưu đại thiếu như thế cái máng trứng tôn tử...

------oOo------

Chương 482: Ta bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi đây

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian trôi qua.

Chưa tới nửa giờ sau, Cuồng Lôi Tông bên trong, Lưu lão gia tử cùng ở một cái ông lão mặc áo tím phía sau, hướng về Càn Thiên Thành mà đi.

Ông lão mặc áo tím, tự nhiên chính là Cuồng Lôi lão tổ.

Trong lúc đi, Cuồng Lôi lão tổ trầm giọng nói, "Lão Lưu, nói rõ mất lòng trước được lòng sau, lần này ngươi Lưu gia xông họa, quá to lớn! Ta cũng không giữ được ngươi! Sau đó nếu như vị tông sư kia đại nhân, không tha thứ ngươi, ta nhiều lắm thế ngươi nói mấy câu, càng nhiều, thứ ta khó có thể làm được!"

Lưu lão gia tử cảm kích cực kỳ nói rằng, "Lôi đại ca, ngươi có thể thay ta áp trận, ta liền cảm động đến rơi nước mắt, không dám đòi hỏi quá nhiều!"

"Ngươi a... Ai! Cũng thật là xui xẻo! Dĩ nhiên sẽ sinh ra như vậy tôn tử!"

Cuồng Lôi lão tổ cảm thấy thập phần tiếc hận, nếu như Lưu gia di chuyển, đối với Cuồng Lôi Tông cũng là một tổn thất lớn.

"Thực sự ta đời này chi hối hận!"

Lưu lão gia tử nghiến răng nghiến lợi, hắn đã nghe nói, tôn tử đều chạy trốn, dám làm không dám chịu, người này không xứng thành hắn tôn!

"Nếu như tiểu tử kia, có thể có Cửu Thiên ba phần, ta cũng hài lòng!" Lưu lão gia tử bất động thanh sắc nhân cơ hội vỗ cái nịnh nọt.

Hắn biết, Cuồng Lôi lão tổ đời thứ ba, chỉ có Lôi Cửu Thiên này một dòng

máu cháu ruột, cưng chiều cực kỳ.

Quả nhiên.

Cuồng Lôi lão tổ khuây khoả cười, “Xem ngươi nói, ha ha, đi, chúng ta động tác nhanh lên một chút, tốt nhất thừa dịp Đan Thánh Tông bản tông tin tức chưa phát sinh, liền đạt được vị tông sư kia tha thứ!”

Hai người bắt đầu gia tăng tốc độ.

Rất nhanh sẽ đi tới Càn Thiên Thành Đan Thánh Tông phân bộ.

Cuồng Lôi lão tổ mặt mũi, vẫn là rất lớn, dù sao cũng là Càn Thiên Thành chi chủ, hơn nữa thân là Đạo Quân đỉnh cao, Cuồng Lôi lão tổ sức chiến đấu cũng đủ để đứng đầu Càn Thiên Thành, ai dám không cho mấy phần mặt.

Đan Thánh Tông phân bộ đại quản sự Giang Trấn Sơn tuy rằng không sợ, nhưng là, cũng không thể không nhìn, vì lẽ đó gặp mặt Cuồng Lôi lão tổ.

Có điều, nhìn thấy Lưu lão gia tử sau khi, Giang Trấn Sơn sắc mặt, liền trở nên tối tăm hạ xuống.

“Ngươi tới làm cái gì?”

Giang Trấn Sơn là một chút mặt mũi không cho.

Lưu lão gia tử sắc mặt khẽ biến thành khổ (đắng), nhìn về phía Cuồng Lôi lão tổ, Cuồng Lôi lão tổ ho nhẹ một tiếng, lắc đầu một cái nói rằng, “Giang huynh, việc này chính là tiểu bối gặp rắc rối, Lão Lưu cũng là xui xẻo, ai có thể nghĩ tới, tôn tử dĩ nhiên như vậy cả gan làm loạn! Ai, hi vọng Giang huynh có thể nể tình ta, cho Lão Lưu một cơ hội, nhường hắn cho Tông Sư đại nhân, chịu nhận lỗi! Ta tin tưởng, Lão Lưu nhất định sẽ rất có thành ý!”

Lưu lão gia tử đúng lúc cười khổ nói, “Giang đại nhân, ta Lưu gia từ trên xuống dưới, đều biết sai rồi, hi vọng Giang đại nhân có thể cho ta cơ hội này! Ta nhất định sẽ nhường Tông Sư đại nhân thoả mãn!”

Giang Trấn Sơn trầm mặc không nói.

Hữu tâm từ chối, có điều, Cuồng Lôi lão tổ tự thân tới, lời cũng nói đến đây cái mức, không nể mặt mũi, thực sự không còn gì để nói.

Hừ nhẹ một tiếng, Giang Trấn Sơn nhạt âm thanh nói, "chờ, ta đi hỏi một chút!"

"Đa tạ Giang huynh!"

"Đa tạ Giang đại nhân!"

Cuồng Lôi lão tổ cùng Lưu lão gia tử dồn dập chắp tay nói tạ.

Giang Trấn Sơn rời đi, Lưu lão gia tử thở dài nói, "Lôi đại ca, đa tạ ngươi, nếu không là ngươi, ta hay là liền bồi tội tư cách, đều không có!"

Cuồng Lôi lão tổ cười nhạt nói, "ngươi vì ta vào sinh ra tử nhiều năm, có thể giúp đỡ, ta khẳng định giúp!"

Lưu lão gia tử lộ ra vẻ cảm động, là thật sự có chút cảm động.

Mà Giang Trấn Sơn.

Đi tới Tề Dự đại sư đan phòng trước, nhìn trên cửa đặt bận rộn bảng hiệu, nhất thời bỏ đi bí quyết ý nghĩ.

Chờ chút sẽ chờ các loại đi, nếu như còn bận bịu, liền để cái kia Lưu lão đầu tự cầu phúc đi!

Có điều.

Chờ không đại hội, cửa nhưng là mở ra.

Tề Dự đại sư mở cửa, thân thể hướng về bên trong, một bên lui ra ngoài một bên cung kính nói, "Vương sư ngài chờ, ta rất mau trở lại đến!"

Lạch cạch.

Một tiếng hơi tiếng vang qua đi, cửa đóng lại.

Tề Dự đại sư cung eo thẳng tắp, trên mặt mang theo vẻ hưng phấn, đang chuẩn bị đi, Giang Trấn Sơn đi tới, nói rằng, "Tề đại sư!"

"Lão Giang a! Chuyện gì?" Tề Dự đại sư tâm tình vô cùng tốt, con mắt cười đều sắp nheo lại đến rồi.

Chỉ là.

Giang Trấn Sơn đem sự tình nói chuyện.

Tề Dự đại sư nụ cười trên mặt liền biến mất rồi, mặt âm trầm thấp quát, "Thì ra là như vậy, còn có này một gốc đây! Tiểu tử kia lớn gan chó, ngươi cũng là, loại này ngu xuẩn, giữ lại hắn mệnh làm chi? Làm thịt hắn đều là nhẹ!"

Giang Trấn Sơn mi tâm tuôn ra một vệt mồ hôi lạnh.

Không hổ là tính tình nóng nảy Tề Dự đại sư, giết người đó là không có chút nào mềm tay a.

"Nghĩ nhận sai? Hừ, nhận cái rắm! Này không phải cho Vương sư ngột ngạt sao? Ngươi cảm thấy, lấy Vương sư thân phận, sẽ hiếm có: Yêu thích hắn chút đồ vật kia? Quý giá nữa bảo bối, ở Vương sư trước mặt, cũng không đáng nhắc tới!"

Tề Dự đại sư châm chọc liên tục, đây là thật sự xem thường.

Giang Trấn Sơn nói rằng, "Tề đại sư, nếu như chỉ là Lưu lão đầu chính mình đến, ta đều đuổi ra ngoài, có điều, Lôi Hiên cũng tới, hắn là ta Cuồng Lôi Tông thất sắc quý khách một trong, náo động đến quá cứng, cũng không tốt!"

Tề Dự đại sư ánh mắt mang theo bất mãn.

Có điều, nhìn Giang Trấn Sơn làm khó dễ vẻ mặt, Tề Dự đại sư do dự một chút, liền thở phì phò nói, “Thôi thôi! Liền nhìn, cái kia Lưu lão đầu có thể lấy ra cái gì thành ý, nếu như khiêm tốn giả ý, hừ hừ...”

“Lượng hắn không dám!” Giang Trấn Sơn cũng là ánh mắt lạnh lẽo.

“Dẫn bọn họ đến đây đi, ta đi lấy một điểm dược liệu!” Tề Dự đại sư nói rằng.

Giang Trấn Sơn gật gù, nhìn theo Tề Dự đại sư rời đi, này mới rời khỏi.

...

...

Lưu lão gia tử tâm tình thấp thỏm cực kỳ đi theo Giang Trấn Sơn phía sau, đi tới đan phòng.

Môn Vị Quan.

Giang Trấn Sơn trước một bước tiến vào, sau khi đi vào, liền lập tức quay về phía trước ngồi ở một cái lò luyện đan trên bồ đoàn Vương Bảo chắp tay nói, “Giang Trấn Sơn, bái kiến Vương sư!”

“Lão ca không cần khách khí!” Vương Bảo cười nói.

Giang Trấn Sơn mồ hôi lạnh suýt chút nữa chảy xuống, đều muốn sợ vãi tè rồi, mau mau nói rằng, “Vương sư không nên làm ta sợ, ngài nếu như không chê, gọi ta một tiếng lão Giang là được!”

Vương Bảo gật gù, hé mắt, nhìn như tùy ý hỏi nói, “ân, có việc?”

Giang Trấn Sơn liền bận bịu nói rằng, “là như vậy, Lưu gia tiểu tử kia, có mắt không tròng, đắc tội rồi Vương sư, vì lẽ đó, ta trực tiếp nhường Lưu gia lên Đan Thánh Tông danh sách đen, Lưu gia ông lão nhận được tin tức,

nhất định phải cho Vương sư xin lỗi, ngài xem...”

Vương Bảo nói rằng, “xin lỗi? Thôi, nhường hắn vào đi!”

Giang Trấn Sơn kêu một tiếng.

Ngoài cửa chờ Cuồng Lôi lão tổ cùng Lưu lão gia tử, liền đi vào.

Lưu lão gia tử sau khi đi vào, tới gần một ít liền phù phù một tiếng cho quỳ, lo sợ tát mét mặt mày run giọng nói, “Tông Sư đại nhân, ta biết ta cái kia nghiệt tôn tội đáng muôn chết, có điều, kính xin Tông Sư đại nhân, cho ta Lưu gia một cơ hội...”

Vương Bảo đứng dậy, nghiêm nghị nói, “niệm tình ngươi tuổi lên cao, thành khẩn nói xin lỗi, việc này chấm dứt ở đây, ngươi mà đi thôi!”

Lưu lão gia tử kinh ngạc đến ngây người.

Trời ơi!

Đơn giản như vậy?

Tông Sư đại nhân, vậy thì tha thứ ta Lưu gia?

Làm sao liền như thế khó có thể tin đây? Ta bồi tội lễ vật còn không lấy ra đây!

“Vương sư, nho nhỏ lễ mọn, không được kính ý...” Lưu lão gia tử vội vã móc ra một cái nhẫn chứa đồ.

Vừa muốn đưa ra, Vương Bảo liền phất tay một cái, nhạt âm thanh nói, “không cần!”

“Chuyện này...”

Lưu lão gia tử thấp thỏm bất an, nhìn về phía Giang Trấn Sơn.

Giang Trấn Sơn nhưng là không có chủ ý, nhìn về phía Tề Dự đại sư, Tề Dự đại sư tức giận nói, “Mang tới đồ vật, đi nhanh lên, bảo bối? Ta Vương sư bảo bối gì sẽ thiếu?”

Lưu lão gia tử nhất thời rõ ràng.

Cảm tình.

Chính mình toàn bộ của cải, ở người ta trong mắt, căn bản không đáng nhắc tới a!

Này thật đúng là.

Có chút bi ai!

Có điều!

May mắn thấu trời, lễ vật cái gì, đều là thứ yếu, có thể được Tông Sư đại nhân tha thứ, mới là cao hứng nhất!

“Cái kia Tông Sư đại nhân, ngài nghỉ ngơi thật tốt, tại hạ xin cáo lui!” Lưu lão gia tử ngột ngạt mừng như điên, chắp tay nói.

Mà Cuồng Lôi lão tổ, sau khi đi vào vẫn không nói chuyện, lúc này cũng chuẩn bị đi rồi, nhưng chắp tay cung kính nói, “Tông Sư đại nhân, tại hạ Lôi Hiên, miễn cưỡng có thể nói là Càn Thiên Thành chi chủ, đại nhân nếu là có cái gì dặn dò, có thể bất cứ lúc nào bắt chuyện ta, tại hạ nhất định tự mình hầu hạ! Ngài nghỉ ngơi, chúng ta vậy thì đi...”

Hỗn cái quen mặt.

Cuồng Lôi lão tổ liền chuẩn bị lui.

Nhưng mà.

Liền xem đến lúc này, Vương Bảo vẻ mặt, chuyển lạnh xuống, mu bàn tay đến phía sau, híp mắt, lạnh lùng nói rằng, “các loại...”

Cuồng Lôi lão tổ cùng Lưu lão gia tử dồn dập ngừng lại, xoay người.

“Ngươi nói, ngươi là Càn Thiên Thành chi chủ? Theo ta được biết, Càn Thiên Thành chi chủ, nhưng là Cuồng Lôi Tông!”

Vương Bảo ý tứ sâu xa nhìn Cuồng Lôi lão tổ.

Cuồng Lôi lão tổ mang theo một vệt kinh hỉ, nói rằng, “Tông Sư đại nhân cũng biết Cuồng Lôi Tông?”

Vương Bảo cười to lên, “Biết? Đâu chỉ là biết, ta còn từng qua lại, thực không dám giấu giếm, ngay ở trước đây không lâu, ta còn từng trải qua Cuồng Lôi Tông thiếu tông, Lôi Cửu Thiên lợi hại, chặc chặc, hắn là thật là lợi hại a, ngay cả ta đều muốn giết, khiến cho ta hiện tại, đều còn lòng vẫn còn sợ hãi đây...”

Mấy câu nói ra.

Trong phòng mấy người, đều là thân thể chấn động dữ dội.

Phản ứng lại.

Tề Dự đại sư cùng Giang Trấn Sơn, đều là sắc mặt âm trầm đáng sợ, đặc biệt là Tề Dự đại sư, ánh mắt đều lập loè hung mang.

Lưu lão gia tử, nhưng là một mặt mộng bức, trong lòng hồi hộp nhảy một cái, hậu tri hậu giác mắng to một tiếng chính mình.

Cho tới Cuồng Lôi lão tổ.

Hắn triệt triệt để để mộng bức...

------oOo------

Chương 483: Ta lại không ngốc, làm sao sẽ chọc cho Tông Sư?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cuồng Lôi lão tổ nằm mộng cũng muốn không tới.

Vừa mình mới trêu chọc xong Lưu lão gia tử tôn tử là cái đồ ngốc, quay đầu lại, tương đồng một màn liền phát sinh ở trên người mình.

Tôn tử hố gia gia!

Hơn nữa so với cái kia Lưu đại thiếu, có vẻ như, thật giống, chính mình tôn tử, càng thêm trâu bò một ít!

Hắn liền Tông Sư cũng dám đánh!

Liền Tông Sư, mẹ nó cũng dám đánh a!

Khe nằm!

Lão tử đời trước nguyên lai cũng rất sao tạo lớn nghiệt, lúc này mới có như thế cái tôn tử, đến trừng phạt chính mình!

“Ngươi với hắn là một nhóm? Rất tốt sao...”

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo mở miệng lần nữa, sắc mặt khẽ biến thành lạnh, nhìn về phía Lưu lão gia tử.

Lưu lão gia tử suýt chút nữa nước mắt vỡ.

Đại gia ngươi!

Vốn là đều rất sao không sao rồi, Cuồng Lôi lão tổ ngươi cái lớn ngu ngốc, ngươi cần phải nhiều câu kia miệng làm cộng lông a?

Hiện tại được rồi!

Ta Lão Lưu cũng bị ngươi cho liên lụy!

Lưu lão gia tử được kêu là một cái hối hận, hối hận ruột đều xanh, nếu như hắn không mang theo Cuồng Lôi lão tổ lại đây, hiện tại Lưu gia đã có thể nâng chén chúc mừng uống bia, chính mình rất sao làm điều thừa, hiện tại ngược lại tốt, làm sao bây giờ?

Liền mẹ nó hỏi một chút, nên làm gì?

Nhìn Vương Bảo lạnh lẽo vẻ mặt, Lưu lão gia tử môi khẽ nhúc nhích, cuối cùng vẫn là một chữ đều không nói ra được.

Hắn có thể nói cái gì?

Nói mình căn bản không quen biết Cuồng Lôi lão tổ cái này lớn ngu ngốc?

Câu nói này nếu như nói ra, Lưu gia kỳ thực cũng chẳng tốt đẹp gì a!

Lưu lão gia tử cảm giác bi ai, cúi đầu than nhẹ một tiếng.

Tề Dự đại sư tiến lên một bước, vẻ mặt lạnh lùng cực kỳ nói rằng, “Lôi Hiên! Từ hôm nay trở đi, ngươi thất sắc quý khách thân phận, chính thức thủ tiêu!”

Cuồng Lôi lão tổ hoàn toàn biến sắc.

Tề Dự đại sư châm chọc nói, “ngươi Lôi Hiên quá trâu, chúng ta Đan Thánh Tông, chiêu đãi không nổi! Ta xem, Cuồng Lôi Tông, cũng là thời điểm đi chúng ta Đan Thánh Tông danh sách đen, đi dạo lên một vòng!”

Cuồng Lôi lão tổ bối rối, mặt xám như tro tàn, phản ứng lại, Cuồng Lôi lão tổ gấp giọng nói, “Tề Dự đại sư! Tông Sư đại nhân! Ta cái kia nghiệt tôn tội ác tày trời, ta hiện tại liền đem hắn bắt tới, nhường hắn cho Tông Sư đại nhân, dập đầu bồi tội!”

Vừa dứt lời.

Cuồng Lôi lão tổ liền cấp tốc xoay người, một luồng sát khí tuôn ra, cuồng bạo cực kỳ rời đi Đan Thánh Tông phân bộ.

Lưu lão gia tử được kêu là một cái lúng túng, đi không phải, không đi cũng không phải, phiền muộn, uất ức, bi ai, các loại tâm tình làm cho sắc mặt hắn cô đơn, vẻ mặt hoảng hốt.

Vương Bảo bĩu môi, ánh mắt hàn mang lóe lên, đối với Lưu lão gia tử nhạt âm thanh nói, "đừng lo lắng, ngươi cũng trở về đi! Nếu như, sau đó ta sẽ không gặp lại được tôn tử của ngươi, việc này, miễn cưỡng coi như thôi, có điều, ta hi vọng ngươi cùng Cuồng Lôi Tông giao tình, sẽ không quá sâu..."

Lưu lão gia tử sững sờ, phản ứng lại, mừng như điên cực kỳ nói nói, "Đa tạ Tông Sư đại nhân! Ngài yên tâm, nghiệt tử kia đã rời nhà trốn đi, nếu dám trở về, ta tự mình đánh gãy hai chân của hắn! Cuồng Lôi Tông... Chúng ta Lưu gia, sau đó cũng chỉ có thể kính sợ tránh xa..."

Vương Bảo gật gù.

Lưu lão gia tử lần thứ hai ngỏ ý cảm ơn, rời đi đan phòng.

Tề Dự đại sư bất mãn liếc mắt nhìn Giang Trấn Sơn, Giang Trấn Sơn liên tục cười khổ, hắn có thể nào nghĩ đến, Cuồng Lôi lão tổ tôn tử dĩ nhiên như vậy hổ so với, liền Tông Sư cũng dám trêu chọc!

"Đều là ta sai! Hỏng rồi Vương sư tâm tình! Xin mời Vương sư trách phạt..."

Giang Trấn Sơn thành khẩn chắp tay khom lưng.

Vương Bảo vung vung tay, cười nhạt nói, "chuyện không liên quan tới ngươi! Lão Giang, ngươi đi ra ngoài bận bịu đi, ta cùng Tề huynh lại luận một hồi đan đạo!"

Giang Trấn Sơn chậm rãi thở ra, nói tiếng cám ơn, khom người lui bước.

Mà Tề Dự đại sư, ánh mắt chớp qua một vệt vẻ do dự, đột nhiên hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “Vương sư, Cuồng Lôi Tông quá làm càn! Chuyện này, ta cho ngài một câu trả lời!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, thuận miệng cười nói, “không cần như thế phiền phức! Đúng là mượn Đan Thánh Tông tên tuổi, hi vọng các ngươi bỏ qua cho!”

“Xem ngài nói!” Tề Dự đại sư dở khóc dở cười.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “đến, chúng ta tiếp tục, ta tiếp tục kể cho ngươi một giảng tấm này cổ đan phương...”

...

...

Đối với Vương Bảo mà nói.

Bảy ngày mà thôi, suy yếu kỳ vừa qua, hắn có thừa biện pháp xử lí (nấu ăn) Cuồng Lôi Tông.

Ở Hồng gia đại sát tứ phương Vương Bảo, một khi khôi phục thực lực, chỉ là tu vi, liền đạt đến Đạo Quân sơ kỳ, thêm vào tầng tầng lá bài tẩy, chỉ là một cái Cuồng Lôi Tông, căn bản không coi là cái gì.

Lúc này Cuồng Lôi lão tổ còn không biết.

Cuồng Lôi Tông lập tức liền sẽ đại họa lâm đầu.

Rời đi Đan Thánh Tông phân bộ Cuồng Lôi lão tổ, sắc mặt đã kinh biến đến mức cực kỳ âm trầm, hắn phẫn nộ, lại tràn ngập uất ức, ánh mắt tinh mang lấp loé, Cuồng Lôi lão tổ tiên là liên hệ một hồi Lôi Cửu Thiên hộ đạo

người.

Rất nhanh, liền hỏi thăm được Lôi Cửu Thiên tung tích.

Cuồng Lôi còn không biết, Lôi Cửu Thiên chính đang trò gian tìm đường chết bên trong, chạy tới Thượng Quan gia phụ cận thời điểm, liền nghe được từng đạo từng đạo kịch liệt nổ vang!

Lôi Cửu Thiên cùng Cuồng Lôi Tông không ít người, đều đứng Thượng Quan gia cửa lớn.

Hai cái Hợp Đạo cảnh cao thủ, chính đang không ngừng oanh kích thủ hộ Thượng Quan gia tộc trận pháp, có điều trận pháp này rất đáng tin, không có một tia muốn phá dấu vết.

Lôi Cửu Thiên buồn bực cực kỳ, không ngừng hô cùng, sát ý mười phần!

Cuồng Lôi lão tổ nhìn thấy Lôi Cửu Thiên, khí liền không đánh một chỗ đến, bạo gào nói, “Lôi Cửu Thiên!”

“A?”

Lôi Cửu Thiên ngẩn ngơ, phản ứng lại, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, cao giọng nói, “gia gia? Ngài mau tới, đưa cái này đáng chết trận pháp phá tan, này trong phủ có người muốn giết ta, ta muốn báo thù!”

Cuồng Lôi lão tổ khóe miệng co quặp, cũng không nhịn được nữa, bóng người lóe lên, liền xuất hiện ở Lôi Cửu Thiên trước mặt, bàn tay vung ra, một cái tát đem Lôi Cửu Thiên quất bay.

Lôi Cửu Thiên mộng bức, bưng sưng lên đến gò má, tự lẩm bẩm nói rằng, “gia gia, ngài điên rồi?”

Cuồng Lôi lão tổ suýt chút nữa thổ huyết.

Chỉ vào Lôi Cửu Thiên, Cuồng Lôi lão tổ chỉ tiếc mài sắt không nên kim lớn mắng nói, “ngươi cái này nghiệt tử! Nghiệt tử a, ngươi có biết, ngươi

cho chúng ta Cuồng Lôi Tông, gây phiền toái gì? Ngươi nhanh cho ta nói, ngươi là làm sao chọc tới người ta Vương tông sư?"

"Vương tông sư?"

Lôi Cửu Thiên sắc mặt phi thường khó coi, cố nén oan ức, con ngươi ửng đỏ, nói rằng, "gia gia, ngài đúng hay không lầm? Cấp độ tông sư đại nhân vật, ta như thế nào đi nữa ngốc, cũng không dám trêu a!"

Cuồng Lôi lão tổ mắng to, "Ngươi còn dám nói? Người ta Vương tông sư đều cơ hồ chỉ vào lão phu mũi mắng, còn có thể có lỗi? Người ta sẽ vu hại ngươi? Ngươi coi ngươi là nhân vật nào?"

Lôi Cửu Thiên hơi thay đổi sắc mặt.

Mà Lôi Cửu Thiên hai cái hộ đạo người, lúc này nghĩ tới điều gì, liếc mắt nhìn nhau, đều là con ngươi thu nhỏ lại, một cái trong đó do dự một chút, run giọng nói, "lão tổ, ngài nói tới Vương tông sư, có hay không ăn mặc một thân kỳ trang dị phục?"

Cuồng Lôi lão tổ híp mắt, gật gù, "Không sai!"

Hai cái hộ đạo người vừa nghe, suýt chút nữa sợ vãi tè rồi.

Mà Lôi Cửu Thiên, cũng rốt cục tỉnh ngộ lại, sắc mặt trở nên trắng xám, khó có thể tin nói rằng, "là hắn? Hắn... Hắn là Tông Sư? Cái gì Tông Sư? Không đúng! Ta không tin, hắn trẻ tuổi như thế, làm sao có khả năng là Tông Sư?"

Cuồng Lôi lão tổ hít sâu một hơi, lớn mắng nói, "đến cùng xảy ra chuyện gì, cho ta đầu đuôi nói rõ!"

Lôi Cửu Thiên không dám tiếp tục đùa, đàng hoàng đem đầu đuôi câu chuyện nói ra.

Cuồng Lôi lão tổ nhất thời bị phiền muộn khí xung kích tột đỉnh!

Náo loạn nửa ngày.

Liền rất sao chỉ là vì một cái mịt mờ tạo hóa?

“Ngươi thật đúng là, cho lão phu không chịu thua kém a!”

Cuồng Lôi lão tổ tức giận ngược cười.

Mà Lôi Cửu Thiên, nhưng là trực tiếp rơi nước mắt, cực kỳ oan ức nghĩ, việc này, thật khá tốt ta a, ta rất sao sao có thể sẽ nghĩ tới, cái kia hàng sẽ là một cái vượt trâu bò Tông Sư

Nói đi nói lại!

Ngươi mẹ nó một cái đường đường Tông Sư, ngươi quản như thế nhàn chuyện hư hỏng làm cộng lông a, dài đến còn trẻ như vậy, ngươi đây là nghĩ câu cá chứ? Ngươi cái hố to hàng...

------oOo------

Chương 484: Cuồng Lôi lão tổ không cam lòng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lo lắng làm gì? Còn không mau theo ta về tông!”

Cuồng Lôi lão tổ trợn lên giận dữ nhìn một chút Lôi Cửu Thiên, nếu không phải là bởi vì chính mình chỉ có như thế một dòng máu cháu ruột, sớm một cái tát hô chết rồi!

Lôi Cửu Thiên rụt cổ một cái.

Không nhắc lại báo thù ý nghĩ.

Bây giờ Thượng Quan gia bị Tông Sư che chở, then chốt là còn cùng Đan Thánh Tông kéo lên nhiều quan hệ, còn dám tiêu diệt Thượng Quan gia, đó là ở hướng về Tông Sư trong lòng lên đổ dầu vào lửa!

Cuồng Lôi lão tổ mang theo Lôi Cửu Thiên và những người khác cấp tốc rời xa.

Ở Thượng Quan phủ bên trong đại viện đứng Thượng Quan Độ đám người, đều là hai mặt nhìn nhau.

Hay là Thượng Quan Cửu Kiếm đã chết, đi tới tâm bệnh, vì lẽ đó Thượng Quan Độ mấy cái huynh đệ ánh mắt, đều khôi phục mấy phần tức giận!

Lúc này Thượng Quan Độ đại ca hít vào một ngụm khí lạnh, trầm giọng nói, “lão tam, ngươi mang theo bay khói cùng Phi Yến, đi nhanh lên! Nơi đây không thích hợp ở lâu!”

Thượng Quan Độ nhưng là hé mắt, ánh mắt mang theo một vệt kinh hỉ cùng chấn động, nói rằng, “đại ca, sự tình có gì đó không đúng! Ta cảm thấy, khẳng định là Vương lão đệ duyên cớ! Chúng ta, vẫn là chờ nhất đẳng đi!”

Thượng Quan Độ nghĩ tới thấu triệt.

Cùng với rời đi trận pháp chạy trốn, gánh vác bị Cuồng Lôi Tông truy sát nguy hiểm.

Còn không bằng ở trong trận pháp ở lại các loại Vương Bảo trở về.

Dù sao.

Trận pháp này, cường vượt quá tưởng tượng a!

...

...

Cuồng Lôi Tông.

Cuồng Lôi lão tổ không có triệu tập Cuồng Lôi Tông cao tầng, chỉ là đem Lôi Cửu Thiên lão cha tìm tới.

Lôi Cửu Thiên hắn cha Lôi Tuyệt vừa nghe Cuồng Lôi lão tổ nói tới, giận dữ bên dưới, tiến lên chính là một cái tát mạnh con!

Lôi Cửu Thiên phiền muộn cực kỳ, đau nhức bên dưới, nước mắt suýt chút nữa bão táp mà ra.

“Cha, làm sao bây giờ?”

Lôi Tuyệt sắc mặt khó coi tới cực điểm, nói rằng.

Cuồng Lôi lão tổ hé mắt, sau nửa ngày lạnh giọng nói, “Đan Thánh Tông, rõ ràng đã chuẩn bị mời chào tên kia, vì đường đường một cái Tông Sư, tiêu diệt ta Cuồng Lôi Tông, cũng không phải không thể!”

“Ta xem cái kia họ Vương, không giống như là cái gì người hiền lành, việc cấp bách, một cái, là ta tự mình đi xin lỗi, thế nhưng Cửu Thiên, tuyệt

không thể lại ở lại ở Càn Thiên Thành, phải đi!”

“Một cái khác, nếu như tên kia, nhất định phải theo ta Cuồng Lôi Tông gậy đến cùng, hanh...”

Lôi Cửu Thiên con mắt hơi chuyển động, hỉ nói, “gia gia, ngài là muốn tìm dì phu?”

Cuồng Lôi lão tổ chậm rãi thở ra, “Không sai!”

Lôi Tuyệt có chút bất mãn.

Đối với vợ hắn em rể, hắn là một vạn cái không hài lòng, so với gia thế, người so với Cuồng Lôi Tông ngưu nhiều, so với tu vi, hắn càng là thúc ngựa cũng không đuổi kịp, so với người vợ...

Muội muội so với tỷ tỷ đẹp đẽ gấp mấy lần!

Then chốt là.

Từ khi vợ hắn chết rồi, người vợ muội muội không phải không cho hắn tái giá, sợ đối với Lôi Cửu Thiên tạo thành tâm linh thương tổn!

Cho tới.

Hắn thật sự không tái giá, bởi vì hắn cha cũng không cho a!

“Nếu như có dì ta phu ra tay, chúng ta còn sợ...” Lôi Cửu Thiên lại bắt đầu hả hê.

Cái nào ngờ tới, Lôi Tuyệt không nhịn được, vốn là có khí, lúc này lần thứ hai vung một cái lòng bàn tay!

Cuồng Lôi lão tử rất đau lòng, mắng nói, “thằng nhóc, lão tử còn ở chỗ này đây, ai bảo ngươi lặp đi lặp lại nhiều lần ra tay!”

Lôi Tuyệt khóe miệng mãnh đánh, hơi cúi đầu lầm bầm nói, “này nghiệt tử,

đều là nhường ngươi ông già kia nhà nuông chiều hư!”

“Ngươi câm miệng!”

Cuồng Lôi lão tổ trừng Lôi Tuyệt một chút, sau đó, lời nói ý vị sâu xa nhìn Lôi Cửu Thiên nói rằng, “Cửu Thiên a, ngươi trưởng thành, cũng nên hiểu chuyện! Sau đó muốn thả ra lòng dạ, không muốn làm tiếp những kia chó má sụp đổ sự tình!”

“Một lần hai lần gia gia có thể cứu ngươi, nhiều đến mấy lần, gia gia ngươi ta cũng đến ném vào!”

“Đừng tưởng rằng có ngươi dì phu chỗ dựa, ngươi liền có thể muốn làm gì thì làm, tuy rằng ngươi dì phu xuất thân Bá Thần Tông, so với Đan Thánh Tông đều bất đắc chí nhiều nhường, thế nhưng...”

“Hắn chỉ là ngươi dì phu mà thôi! Mà ngươi nương, đã tạ thế, gắn bó tầng này quan hệ, là ngươi dì!”

“Ngươi dì một giới nữ lưu, ngươi cảm thấy, Bá Thần Tông sẽ vì hắn, đi giết một cái đan đạo tông sư?”

Cuồng Lôi lão tổ được kêu là một cái tận tình khuyên nhủ, cho Lôi Cửu Thiên giảng đạo lý lớn, liền hi vọng tiểu tử này có thể chút hiểu chuyện.

Đương nhiên.

Này kỳ thực không có gì trứng dùng.

Lúc này Lôi Cửu Thiên, đầy đầu vẫn là báo thù, đã ở dự đoán đến thời điểm thấy dì, lúc nào nên chảy nước mắt. Thủ phát

“Lôi Tuyệt!”

Cuồng Lôi lão tổ thở dài, nhìn Lôi Tuyệt, trầm giọng nói, “ngươi mang theo Cửu Thiên, trực tiếp đi tới Bá Thần Tông, xin mời Cửu Thiên dì phu lại đây! Một khi Đan Thánh Tông hùng hổ doạ người, ta liền không tin, bọn họ

liền Bá Thần Tông, cũng dám lên danh sách đen!”

Lôi Tuyệt không cam lòng không muốn gật gù, nộ nhìn mình lom lom nhi tử.

...

...

Cuồng Lôi lão tổ an bài xong sau khi.

Chính mình mang theo mấy thứ giá trị liên thành trân phẩm, trực tiếp đi tới Đan Thánh Tông phân bộ.

Có điều.

Liền Giang Trấn Sơn cửa ải này, đều không qua.

“Tôn tử của ngươi đây? Lôi Hiên a Lôi Hiên, ta xem ngươi là lão bị hồ đồ rồi!”

Giang Trấn Sơn vẻ mặt âm trầm nói.

Lôi Cửu Thiên trong lòng chửi má nó, trên mặt nhưng là mang theo khẩn cầu, nói rằng, “Giang huynh, ta liền Cửu Thiên như thế một cái tôn tử, ngươi coi như là đáng thương đáng thương ta, nhường ta gặp một lần Tông Sư đại nhân, ta dẫn theo vài món tuyệt thế trân phẩm, nhất định có thể nhường Tông Sư đại nhân thoả mãn!”

Giang Trấn Sơn tức giận ngược cười, “Tuyệt thế trân phẩm? Lôi Hiên! Ngươi hiện tại đi, nếu không thì, ta sợ ta không nhịn được, sẽ trở mặt với ngươi!”

Lôi Cửu Thiên sắc mặt hoàn toàn thay đổi, ánh mắt âm trầm lại, “Giang Trấn Sơn, đừng quên, ta cùng Bá Thần Tông, nhưng là thân gia quan hệ...”

Giang Trấn Sơn ánh mắt ngẩn ra, sau đó liền châm chọc nói, “nhiều năm

như vậy, đúng là quên, ngươi còn có như thế một cái chỗ dựa! Bá Thần Tông đúng không? Hành, liền nhìn cái kia Bá Thần Tông, có nguyện ý hay không vì ngươi Cuồng Lôi Tông, cùng ta Đan Thánh Tông là địch!”

Dứt lời.

Giang Trấn Sơn vẻ mặt lạnh lẽo cười lạnh một tiếng, nói rằng, “vốn là, ta còn muốn ngươi mang tôn tử của ngươi lại đây, ta cũng xệ mặt xuống, xin tha cho ngươi, không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên như vậy u mê không tỉnh, người đến, tiễn khách...”

Giang Trấn Sơn phẩy tay áo bỏ đi!

Mà Cuồng Lôi lão tổ, nhưng là sắc mặt lớn khó coi, trong lòng có chút nhàn nhạt hối hận.

Có điều sau đó liền ném ra sau đầu, khẽ cắn răng, gầm nhẹ nói, “khinh người quá đáng... Hừ, chúng ta, chờ xem!”

...

...

Cùng lúc đó.

Đan Thánh Tông bản tông vị trí nơi.

Một mảnh liên miên không dứt núi nhóm, tạo thành một cái cực kỳ to lớn Thương Thiên lò luyện đan.

Đan Thánh Tông sơn môn nơi.

Một cái tử y người trung niên, chính quỳ trên mặt đất, mặt không hề cảm xúc nhìn Đan Thánh Tông nơi cực xa nào đó toà đại điện.

Đột nhiên.

Một lão giả phi thân mà rơi, nhìn tử y trung niên, thở dài, nói rằng, “Trần đại nhân, ngươi đây là khổ như thế chứ! Bản tông lão tổ đã nói rõ, con gái ngươi bệnh, chúng ta trị không được!”

Tử y người trung niên chắp tay, trầm giọng nói, “Ngô tông sư, Đan Thánh Tông đan đạo chính là Thần giới số một, trời không tuyệt đường người, kính xin quý tông, nghĩ biện pháp! Như có thể cứu con gái của ta, ta Trần Cửu Ca nguyện gia nhập Đan Thánh Tông ngàn năm, tùy ý điều động!”

Ông lão nở nụ cười khổ.

Lời này, này đánh đổi, không thể bảo là không thấp!

Thân là Đạo Vực đại năng Trần Cửu Ca, một người liền có thể làm một lớn tông!

Do dự một chút.

Ông lão than nhẹ một tiếng, nói rằng, “lão tổ nói không được, vậy thì là thật không được, có điều... Như vậy đi, ta cho ngươi chỉ một cái đường sáng, ta nhận được tin tức, Càn Thiên Thành phân bộ nơi đó, đến rồi một vị siêu cấp Tông Sư, người này càng có thể thay đổi Bạo Nguyên Đan, đạt đến hoàn mỹ đến cực điểm mức độ!”

“Hay là, ngươi có thể từ hắn nơi đó, tìm tới một chút hy vọng...”

------oOo------

Chương 485: Ngươi đúng hay không đắc tội rồi cái gì không nên dây vào người

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo trở lại Thượng Quan gia thời điểm đã rất muộn.

Vẫn theo Vương Bảo cái kia tiểu thanh niên, được toại nguyện được Vương Bảo lượng lớn ban thưởng, được kêu là một cái đắc ý, mang ơn dập đầu sau mới tách ra.

Có điều Thượng Quan phủ bên trong, vẫn như cũ là đèn đuốc sáng choang, Thượng Quan Độ đám người nhìn thấy Vương Bảo đi vào, đều là sáng mắt lên.

"Không có xảy ra việc gì chứ?" Vương Bảo cười hỏi.

Thượng Quan Độ hít một hơi, trầm giọng nói, "trước Cuồng Lôi Thiếu Tông mang theo cao thủ đến đây tấn công, có điều lại bị trận pháp ngăn cản! Cuối cùng, hình như là bị Cuồng Lôi lão tổ cho mang đi!"

Vương Bảo gật gù, "Tính lão nhân kia biết điều, trước hết để cho hắn bật nhảy mấy ngày!"

Thượng Quan Độ bọn người là hãi hùng khiếp vía.

Bất kể là Vương Bảo nói chuyện ngữ khí, vẫn là thần thái, đều lộ ra một loại không để ý ý tứ, liền phảng phất, mạnh như Cuồng Lôi lão tổ bực này Đạo Quân cường giả, cũng không đáng nhắc tới.

Thượng Quan Phi Yên mục hàm vẻ kính nể, trong lòng gợn sóng thanh đãng.

Thượng Quan Phi Yến nhưng là quỷ tinh quỷ tinh chớp mắt, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà Thượng Quan Độ.

Trong lòng cười khổ, cảm khái không thôi, hay là mình đời này làm quyết định chính xác nhất, chính là cứu Vương Bảo đi, nếu không, Thượng Quan gia hiện tại phỏng chừng từ lâu không còn tồn tại nữa.

...

...

Sau lần đó mấy ngày.

Đúng là gió êm sóng lặng.

Vương Bảo ở Thượng Quan gia ở rất thư thái, có Thượng Quan Phi Yên cái này yểu điệu thục nữ hầu hạ, có Thượng Quan Phi Yến tên tiểu quỷ này linh tinh chơi nháo, tranh thủ liền đi Đan Thánh Tông phân bộ cùng Tề Dự đại sư tán gẫu sẽ đan đạo.

Đương nhiên, sau lưng, ám lưu chính đang cuộn trào.

Tỷ như Tề Dự đại sư, tuy rằng cái gì cũng không nói, thế nhưng kỳ thực đã liền sách tam phong ném cho bản tông, nhường bản tông đối với Cuồng Lôi Tông tiến hành trừng phạt.

Có điều, nhường Tề Dự đại sư có chút buồn bực chính là, bản tông dĩ nhiên không có phản ứng, hơn nữa tin tức truyền đến, cũng chỉ có một chữ, vậy thì là.

Chờ!

Chờ cái gì?

Chờ cái lông gà?

Khe nằm, lời này liền không thể nói rõ điểm? Bản tông phụ trách thông tin lão Trương quả nhiên đã lão niên si ngốc sao?

Tề Dự đại sư tuy rằng không hài lòng, nhưng cũng là bắt đầu chờ đợi, tin tưởng bản tông sẽ làm ra quyết đoán chính xác.

Liền như vậy, thời gian trôi qua, ba ngày thời gian qua đi.

Ngày đó.

Một người trung niên tay nắm một cô bé vào thành, bé gái trong tay cầm lấy một cái búp bê vải, sắc mặt đen kịt, thế nhưng ánh mắt lại là rất sáng.

Ngày đó.

Cuồng Lôi Tông đến rồi mấy tôn cao thủ.

Cuồng Lôi Tông bên trong.

Một thanh khổng lồ cực kỳ hắc kiếm, từ trên trời giáng xuống, trực tiếp cắm vào mặt đất bên trong, từ chuôi kiếm nơi, nhảy xuống ba người, một cái trong đó trung niên, mặt khác hai cái, nhưng là ông lão.

“Lão gia tử, thân thể không việc gì chứ?”

Người trung niên nhạt âm thanh cười.

Cuồng Lôi lão tổ mang theo Cuồng Lôi Tông cao tầng đồng thời nghênh tiếp, nghe vậy, thoải mái cười, “Ta rất khỏe! Đông Lai, ngươi dĩ nhiên tự mình lại đây, lão phu thực sự là thẹn thùng a!”

Võ Đông Lai ánh mắt chớp qua một vệt nghiêm nghị, trầm giọng nói, “lão gia tử, thực không dám giấu giếm, lần này Cuồng Lôi Tông có chuyện, ta đã bẩm báo bản tông lão tổ! Lão tổ nói...”

“Đan Thánh Tông, cũng là thời điểm nhường bọn họ yên tĩnh một hồi!”

Cuồng Lôi lão tổ một mặt mộng bức.

Vụ thảo!

Ý tứ gì?

Nhường Đan Thánh Tông yên tĩnh?

Đây là muốn khai chiến vẫn là sao nhỏ? Không đến nỗi sao? Lão tử mặt mũi có lớn như vậy?

Võ Đông Lai bên người một lão giả khẽ lắc đầu, nhạt âm thanh nói, "không phải nghĩ nhiều, là bởi vì Đan Thánh Tông danh sách đen việc, đắc tội rồi không ít đại tông, những này đại tông giận mà không dám nói gì, quãng thời gian trước, không biết là ai khởi xướng, nháo đến bản tông lão tổ nơi đó!"

"Nguyên bản, bản tông lão tổ không có ra tay lý do, ai nghĩ đến, Cuồng Lôi Tông liền ra này việc sự tình, cũng coi như là đúng dịp..."

Thì ra là như vậy!

Đan Thánh Tông đây là rất sao chọc chúng nộ a!

Ta mẹ nó đã nghĩ ha ha, này thật đúng là đáng đời a khe nằm, nhường ngươi Đan Thánh Tông lại treo, còn toàn bộ cái gì danh sách đen, khiến cho như là nhiều trâu bò giống như, luận thực lực, các ngươi Đan Thánh Tông ở Nam vực mấy cái bá chủ tông môn trước mặt, lại tính cái cái gì?

Võ Đông Lai hơi cười, "Nói đến, lần này còn phải cảm tạ lão gia tử!"

Cuồng Lôi lão tổ dở khóc dở cười.

Không tên nghĩ đến oan ức cực kỳ tôn tử Lôi Cửu Thiên, nếu như bị hắn biết chuyện này, sợ phải cao hứng nhảy lên chứ?

“Việc này không nên chậm trễ, mấy tông lão tổ phỏng chừng cũng nhận được tin tức, chỉ chờ chúng ta bên này có động thủ lý do, thì sẽ đồng thời tới rồi! Chúng ta, hiện tại liền đi thôi!” Một lão giả nói rằng.

“Được!”

Cuồng Lôi lão tổ đại hỉ.

Lập tức phía trước dẫn đường, thẳng đến Càn Thiên Thành.

Càn Thiên Thành.

Đan Thánh Tông phân bộ.

Vương Bảo đang dạy cho Tề Dự đại sư một ít luyện đan bí ấn.

Đột nhiên.

Bên ngoài truyền đến náo động khắp nơi, tiếp theo, cửa phòng liền bị vang lên.

Tề Dự đại sư mở cửa, vẻ mặt bất mãn trừng mắt cửa Giang Trấn Sơn, nói rằng, “lão Giang, ngươi gấp cái gì đây?”

Ta có thể không gấp sao?

Giang Trấn Sơn vô lực nhổ nước bọt, khá có chút buồn bực nói, “Tề Dự đại sư, Vương sư, sự tình có chút không ổn, Bá Thần Tông đến nhà, hơn nữa còn chưa lên, thì ở lầu một,” lai giả bất thiện “a!”

Tề Dự đại sư cũng biết Cuồng Lôi Tông cùng Bá Thần Tông quan hệ, nghe vậy trừng mắt lên, lớn tiếng nói, “được lắm Bá Thần Tông! Vẫn đúng là coi mình là Nam vực bá chủ hay sao? Loại thái độ này, đây là muốn trở mặt vẫn là sao nhỏ?”

Giang Trấn Sơn ngưng âm thanh nói, “Bá Thần Tông người đến bên trong, có hai cái Đạo Quân đỉnh cao!”

“Hừ, ngược lại muốn xem xem, bọn họ có thể nhảy ra bao lớn bọt nước đến! Ta đi xem xem!”

Tề Dự đại sư lạnh lùng cười, xoay người quay về Vương Bảo cung kính nói, “Vương sư, ngài mà an tâm, tất cả có ta đây!”

Vương Bảo đứng dậy, nhạt âm thanh nói, “đồng thời nhìn một cái đi thôi!”

Tề Dự đại sư do dự một chút.

Hắn có chút bận tâm Vương Bảo an toàn.

“Yên tâm, có thể giết chết ta người, còn không sinh ra đến đây!” Vương Bảo hơi ngẩng đầu, bá khí khẽ cười nói.

Lầu một.

Cuồng Lôi lão tổ kiên trì eo, mỉm cười nhìn những kia mang theo ánh mắt kính sợ Đan Thánh Tông võ giả.

Đắc ý a!

Các ngươi rất sao lại đắc ý a!

Còn có họ Giang, Giang Trấn Sơn ngươi cái lão thất phu, lão tử tốt xấu cũng là các ngươi Đan Thánh Tông thất sắc quý khách, xảy ra chuyện, nói rất sao xoá tên liền xoá tên, xoá tên cũng là thôi, ngươi còn nhường ta lên danh sách đen!

Hiện tại.

Liền xem các ngươi Đan Thánh Tông, còn có thể ngưu phê bao lâu.

Kể cả Bá Thần Tông ở bên trong, lần này có lục đại tông liên hợp lại, liền không tin, các ngươi Đan Thánh Tông còn dám dùng danh sách đen hù dọa người!

Chúng nộ khó phạm đạo lý, cũng không biết? Đan Thánh Tông những lão gia hỏa kia, già đầu tuyệt bức đều sống đến chó trên người.: \

Cộc cộc tách.

Vương Bảo, Tề Dự đại sư cùng với Giang Trấn Sơn, đồng thời xuống lầu.

Võ Đông Lai con ngươi thu nhỏ lại, bên cạnh hắn hai cái ông lão, cũng là ánh mắt nghiêm nghị lên.

Giang Trấn Sơn mặc dù là Đạo Quân đỉnh cao, thế nhưng luận cùng sức ảnh hưởng, Giang Trấn Sơn so với Tề Dự đại sư, thúc ngựa cũng không đuổi kịp.

Đan Thánh Tông mười tôn đại sư ghế phụ địa vị, đã đáng giá Võ Đông Lai ba người, thận trọng lấy chờ.

Lần này cần không phải cái kia mấy cái đại tông đưa ra điều kiện, thập phần mê người, Bá Thần Tông lão tổ kỳ thực cũng không muốn đắc tội Đan Thánh Tông.

“Tề Dự đại sư, tại hạ Võ Đông Lai, sư thừa Thiên Nguyên chân quân, chào ngài!” Võ Đông Lai cười chào hỏi.

Tề Dự đại sư đều không nhìn thẳng xem Võ Đông Lai, châm chọc nói, “Thiên Nguyên chân quân? Coi như là ngươi sư tôn tự mình đến đây, cũng phải gọi lão phu một tiếng lão ca, ngươi, là cái thá gì? Cũng dám tới chỗ của ta nói ẩu nói tả?”

Võ Đông Lai ánh mắt chìm xuống.

Hắn bên cạnh người một lão giả hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “Tề Dự đại sư, lần này đến, là muốn cho Đan Thánh Tông, cho Bá Thần Tông mấy phần mặt, buông tha Cuồng Lôi Tông mà thôi!”

“Không cho!”

Tề Dự đại sư bá khí cực kỳ, con mắt nhìn chằm chằm Cuồng Lôi lão tổ, sát ý tràn ngập, “Ngươi lão này, cũng thật là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, cho rằng bàng lên Bá Thần Tông, liền có thể muốn làm gì thì làm? Ta cho ngươi biết, ngươi nói chuyện viển vông!”

“Ngươi cho rằng, Bá Thần Tông sẽ vì ngươi, cùng ta Đan Thánh Tông là địch? Hừ, ngươi, còn chưa đủ tư cách!”

Cuồng Lôi lão tổ sắc mặt khó coi, có điều, nhưng là cúi đầu không nói, trong lòng, cuồng mắng lên.

Không sai.

Lão tử là không được!

Thế nhưng.

Mấy cái đại tông liên hợp lại, nhưng là đầy đủ!

Bá Thần Tông lão tổ đều lên tiếng, các ngươi Đan Thánh Tông lần này, tuyệt bức đến tính cầu.

Võ Đông Lai đột nhiên trầm giọng quát, “Một người có tội, dùng cái gì liên luỵ? Cuồng Lôi Tông chỉ có Lôi Cửu Thiên một người phạm sai lầm, vì sao phải liên lụy Cuồng Lôi Tông? Đan Thánh Tông làm việc, quá mức bá đạo, lẽ nào, liền không sợ làm cho chúng nộ sao?”

Tề Dự đại sư lạnh giọng nói, “Đan Thánh Tông nhìn việc không nhìn người, như Cuồng Lôi Tông đồng ý giao ra Lôi Cửu Thiên, nhường Vương sư xử lý, cái kia chuyện này, liền chấm dứt ở đây!”

Võ Đông Lai lập tức lắc đầu nói, “không thể! Xin lỗi nhận lỗi có thể, giao người, không thể!”

Tề Dự đại sư khí nổ.

Cũng vô cùng buồn bực.

Này Bá Thần Tông, đúng hay không từ trên xuống dưới toàn rất sao ngu ngốc?

Vì chỉ là một cái Cuồng Lôi Tông, muốn theo ta Đan Thánh Tông gậy lên? Này đáng giá sao?

“Lôi Hiên, ngươi hồ đồ cực độ, ngươi sẽ vì sự lựa chọn của ngươi, hối hận!”

Tề Dự đại sư không muốn nhiều lời, ngoài miệng nói nhiều hơn nữa, cũng không như thực tế một điểm, chuyện này hắn sẽ lập tức bẩm báo bản tông, liền không tin bản tông còn không ra tay.

Cuồng Lôi lão tổ vẫn là trang người điếc, hắn lần này đến, chính là đến cọ trang bức.

Võ Đông Lai hé mắt, lắc đầu, thở dài nói, “như vậy, cái kia liền không có cách nào! Các ngươi đã không muốn cho Cuồng Lôi Tông chết, vậy ta Bá Thần Tông, chỉ có thể đứng ra đến, giữ gìn lẽ phải! Ta cũng sớm nói một câu, hi vọng Đan Thánh Tông, không phải hối hận...”

Tề Dự đại sư ánh mắt phẫn nộ.

Đang chuẩn bị mắng to, Vương Bảo nhưng là vỗ một cái bờ vai của hắn, tiến lên một bước, cười nhạt nói, “việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, cũng liền do ta kết thúc, sau bảy ngày, Cuồng Lôi Tông, đem diệt! Bá Thần Tông đúng không? Ha ha ha, ta cảm thấy cũng không có tồn tại cần phải!”

“Ngươi là...”

Võ Đông Lai nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo.

Cuồng Lôi lão tổ thấp giọng nói, “hắn chính là Vương Đại Chùy Tông Sư!”

“Là hắn?”

Võ Đông Lai cùng mặt khác hai cái ông lão một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Dài đến như thế tuổi trẻ Tông Sư? Này rất sao là hàng giả chứ? Ngươi khẳng định là ở đùa ta!

Võ Đông Lai hít vào một ngụm khí lạnh, bỗng nhiên có thấy lạnh cả người ở trong người bão táp, quay về Vương Bảo chắp tay nói, "Vương tông sư, chỉ là người trẻ tuổi phạm cái tiểu sai mà thôi, không đến nỗi động can qua lớn như vậy chứ?"

"Đừng nói nhảm, hiện tại động thủ, liền cứ đến, không động thủ, cái kia liền cút ngay!" Vương Bảo ánh mắt không quen.

Bức cuống lên hắn.

Hao hết rồi trang bức giá trị, hối đoái mấy cái siêu cấp đạo cụ, bất kể là Cuồng Lôi lão tổ vẫn là Võ Đông Lai ba người, tứ đại Đạo Quân, tất cả đều phải chết!

Võ Đông Lai hơi thay đổi sắc mặt.

Hắn bên cạnh người một cái trong đó ông lão đột nhiên cười lạnh nói, "được lắm Tông Sư, cũng khó trách Đan Thánh Tông sẽ giúp ngươi ra mặt, bản tính đều là như vậy, hùng hổ doạ người, không cho người ta lưu đường sống! Hừ, liền xem ngươi, qua một thời gian ngắn, còn có thể không như vậy kiên cường!"

"Chúng ta, đi!"

Mối thù kết làm.

Ra tay lý do rất hoàn mỹ.

Là thời điểm toàn thân trở ra, nhường mấy vị lão tổ lên sàn.

Nhưng mà.

Ngay ở Võ Đông Lai bốn người, lúc xoay người.

Liền nhìn thấy, vào giờ phút này, một người trung niên từ cửa vây xem đảng bên trong, một bước bước ra.

Hắn mặt không hề cảm xúc.

Hắn là Trần Cửu Ca.

Chính là này đạp xuống, nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng là, nhưng phảng phất đạp ở Võ Đông Lai bốn cái trái tim của người ta bên trên.

Một vệt làm người ta sợ hãi áp lực, vững vàng khóa chặt Võ Đông Lai người chết.

Trần Cửu Ca không nói một lời, vẫn là mặt không hề cảm xúc, từng bước một hướng về cái kia vừa nãy nói năng lỗ mãng Bá Thần Tông ông lão.

Lão già lúc này một mặt mộng bức, khiếp đảm cực kỳ, ánh mắt mang theo cực hạn khủng hoảng, muốn mở miệng, nhưng phát hiện mình thậm chí ngay cả miệng đều không mở ra được, thân thể phảng phất bị vô tận lực lượng ngăn cách, không cảm ứng được hư không chút nào sức mạnh!

Đạo Vực!

Đạo Vực cường giả!

Ông lão kia trong lòng hô gào, nỗ lực muốn há mồm ra, nhưng là, mãi đến tận Trần Cửu Ca đi tới hắn trước người, hắn cũng không có sức mạnh, có thể phá tan Trần Cửu Ca nói vực nghiền ép.

Giơ tay.

Tiện tay chỉ tay.

Bá Thần Tông ông lão, mi tâm trực tiếp xuất hiện một cái lỗ máu, không có một chút nào dòng máu chảy ra, liền trực tiếp ngã xuống đất bỏ mình!

Mọi người toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người.

Dù cho là Vương Bảo, cũng bị này thần chuyển ngoặt khiến cho choáng váng.

Vây xem đảng câm như hến.

Nhưng vẫn bị Trần Cửu Ca Đạo Vực trấn áp Võ Đông Lai cùng với một cái khác Bá Thần Tông ông lão, cùng Cuồng Lôi lão tổ, đều là mồ hôi lạnh tuôn ra, sợ đến sợ vỡ mật nứt!

Trần Cửu Ca hít sâu một hơi, không để ý đến Võ Đông Lai ba người xin tha vẻ mặt, đối mặt Vương Bảo, thình lình quỳ một chân trên đất, trầm giọng nói, "Trần Cửu Ca, gặp Vương sư!"

"Ừm... Ngươi trước tiên lên!" Vương Bảo lơ ngơ, cười khan nói.

Trần Cửu Ca không có đứng dậy, chỉ là quay về phía sau ngoắc ngoắc tay, ánh mắt nhu hòa cực kỳ, nhẹ giọng nói, "Linh nhi, lại đây!"

Đoàn người phía trước, quào một cái búp bê vải bé gái rụt rè tiến lên, tới gần sau khi, hai đầu gối quỳ trên mặt đất.

Vương Bảo mí mắt giật lên, liền vội vàng tiến lên đem bé gái nâng dậy đến, nhìn bé gái đen kịt sắc mặt, bỗng nhiên tỉnh ngộ.

"Đại ca ca, ngươi tốt, ta gọi Trần Linh nhi!" Trần Linh nhi hơi cười, lộ ra hai viên răng nanh nhỏ.

Vương Bảo cười nói, "chào ngươi!"

Ánh mắt nhìn về phía Trần Cửu Ca, Vương Bảo hỏi nói, "tình trạng gì?"

Trần Cửu Ca trầm giọng nói, “độc! Một loại gần như không tồn tại độc! Loại độc này ở Linh nhi trong cơ thể mọc rễ nẩy mầm, giống như cơ thể sống, ta nghĩ tất cả biện pháp, không lấy ra! Đi hướng về Đan Thánh Tông, không có cách nào, trải qua chỉ điểm, mới đến Càn Thiên Thành tìm Vương sư!”

“Ta xem trước một chút!”

Vương Bảo gật gù, đưa tay cầm lấy Trần Linh nhi tay nhỏ.

Tiểu nha đầu có chút sợ sệt, thế nhưng tiểu hài tử khá là mẫn cảm, nhìn Vương Bảo ánh mắt, không có giãy dụa.

“Hệ thống, kiểm thử xem!”

Vương Bảo trong lòng la lên.

Hệ thống, “Hồi bẩm kí chủ, hệ thống chỉ có thể giúp kí chủ miễn phí đo lường thân thể, đo lường người khác, kí chủ cần trả tiền nha!”

Vương Bảo khá là kinh ngạc, “Hệ thống ngươi khi nào như thế đậu bỉ? Này ngược lại là chuyện tốt, trả tiền liền trả tiền, gia là có tiền!”

Hệ thống, “Đã hoàn thành chụp phí, tiêu tốn một trăm điểm tinh luyện giá trị, xin mời kí chủ chờ, chính đang đo lường bên trong...”

Vương Bảo trong lòng cảm khái, hệ thống quả nhiên đậu bỉ, một trăm điểm tinh luyện giá trị chút tiền lẻ này, ngươi rất sao cũng theo ta tách kéo.

“Đo lường hoàn thành!”

“Kí chủ, nữ tử này bị người hạ chú ấn, bây giờ chú ấn đã thành sau khi lớn lên, vẫn cần một năm Zero ba tháng năm ngày, chú ấn sẽ triệt để kích phát, đến lúc đó chú ấn sẽ hấp thu nữ tử này hết thảy sinh cơ, cùng với trong cơ thể nàng Huyền Âm ngọc cốt thể chất, chú ấn như bị hạ chú người hấp thu, liền có thể đến đến cô gái này tất cả!”

“Có điều, này chú ấn gọi là chuyển vòng, còn có một cái tác dụng, chính là cho rằng lọ chứa sử dụng, chú ấn đại thành, hạ chú người có thể tùy ý chiếm cứ nữ tử này thân thể, giống như sống lại!”

Vương Bảo trợn mắt ngoác mồm.

Ngươi muội.

Còn rất sao chú ấn đây.

Này không phải Hokage Ninja bên trong Orochimaru bất tử phương pháp sao?

“Có hay không biện pháp giải quyết?”

“Kí chủ, chú ấn tiểu thành, liền hầu như khó giải, chú ấn sẽ cùng nữ sinh này mệnh liên tiếp, chú ấn sinh, nàng sinh, chú ấn diệt, nàng chết, nghĩ giải trừ chú ấn, biện pháp tốt nhất, là nhường hạ chú người chính mình thu hồi! Cưỡng chế giải trừ, rất phiền phức, căn cứ hệ thống đo lường, này chú ấn thập phần hoàn mỹ, hạ chú người tu vi không kém hơn Đạo giới cảnh!”

Vương Bảo sắc mặt có chút khó coi, thu tay lại, nhìn về phía Trần Cửu Ca, thán âm thanh nói, “lão ca, nói thật, trước ngươi đúng hay không đắc tội rồi cái gì không nên dây vào người, đụng vào cái gì không nên chạm đồ vật...”

------oOo------

Chương 486: Kí chủ ngài thực sự là quá âm hiểm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Cửu Ca thập phần mờ mịt, mãi đến tận Vương Bảo giải thích cho hắn xong "Chú ấn" tất cả, Trần Cửu Ca nhất thời dại ra tại chỗ.

Chú ấn sinh, con gái sinh!

Chú ấn diệt, con gái diệt!

Hạ chú người, thậm chí khả năng là Đạo Giới đại năng...

Mạnh như Trần Cửu Ca, thời khắc này cũng là khủng hoảng lên, hắn không phải ở khủng hoảng cái kia cái gọi là Đạo Giới đại năng, hắn khủng hoảng chính là con gái sinh mệnh, đây là ái thê ngã xuống trước để cho hắn lễ vật quý giá nhất, mà hiện tại, chính mình chính đang mất đi nàng.

Ngơ ngác một hồi, Trần Cửu Ca nhìn Vương Bảo, ánh mắt từ từ xuất hiện một chút hy vọng, hắn thành khẩn cực kỳ thấp giọng nói, "Vương sư, ngài... Có thể nhận ra chú ấn, nói vậy, nên có giải quyết phương pháp chứ?"

Vương Bảo cười khổ nói, "cái này... Rất khó!"

"Nói cách khác, có hi vọng!"

Trần Cửu Ca kích động lên.

Vương Bảo trầm mặc một hồi, nói rằng, "nghĩ giải trừ chú ấn, hoặc là, nhường làm phép người chính mình thu hồi! Hoặc là... Đem chú ấn từ tiểu nha đầu trong cơ thể bức ra đến, chỉ có ở tiểu nha đầu hấp hối thời khắc, chú ấn nhận ra được nguy hiểm, nó mới sẽ chủ động hiện thân!"

Trần Cửu Ca như bị sét đánh, mặt xám như tro tàn.

Hai loại biện pháp giải quyết, hắn hầu như đều không thể làm được, Đạo Giới đại năng, vẫn là ám hại con gái kẻ thù, sao lại cam tâm tình nguyện lấy ra chú ấn? Mà nhường tiểu nha đầu ở giữa sự sống và cái chết bồi hồi...

Trần Cửu Ca không nỡ lòng bỏ, hắn sẽ sợ!

Nhìn Trần Cửu Ca sắc mặt, lại nhìn tiểu nha đầu cái kia ngây thơ vô tà mắt to, Vương Bảo cảm giác thấy hơi đâm nhói.

"Hệ thống, nghĩ biện pháp, bất kể đánh đổi..."

"Hồi bẩm kí chủ, bất kể đánh đổi... Ngài có thể tiêu tốn năm mươi vạn tinh luyện giá trị, trực tiếp trục xuất nữ tử này trong cơ thể chú ấn, nhưng một khi chú ấn bị trục xuất, phỏng chừng hạ chú người liền có thể lấy chú ấn vì là định vị, trực tiếp tới rồi!"

"Biện pháp tốt nhất, là tìm một cái nhận chú người, dời đi chú ấn, tranh thủ thời gian!"

Vương Bảo sáng mắt lên, đại hỉ cực kỳ, "Khe nằm, ngươi rất sao không nói sớm! Không phải là năm mươi vạn tinh luyện giá trị sao? Ta ra! Nếu đụng với, mặc kệ không phải gia tác phong, dời đi... Trực tiếp dời đi cho ta!"

Hệ thống, "Kí chủ, ngài xác định phải làm như vậy?"

Vương Bảo trong lòng cười to nói, "đương nhiên, cái kia hạ chú người tuy rằng trâu bò, thế nhưng, một năm công phu, ta lên cấp Đạo Giới đầy đủ! Lại nói, hắn có lá gan, liền rất sao đến chiếm cứ thân thể của ta, đến thời điểm có hệ thống bảo vệ cơ chế, sẽ âm hắn hoài nghi nhân sinh!" Thủ phát

Hệ thống, "... Kí chủ ngài thực sự là quá âm hiểm, quá vô liêm sỉ!"

Vương Bảo, "..."

Mã Đức, ta rất sao liền biết, hệ thống tuyệt bức thăng cấp đậu bỉ.

“Đừng thương tâm, ta có biện pháp!”

Vương Bảo lập tức nói cho Trần Cửu Ca.

Trần Cửu Ca ngẩn ngơ, có chút khó có thể tin.

Vương Bảo thấp giọng truyền âm nói, “ta có thể thi pháp, đem chú ấn chuyển đến trên người ta!”

A?

Trần Cửu Ca lần thứ hai ngẩn ngơ.

Vụ thảo, dời đi? Còn chuyển đến trên người ngươi? Ta trời, đây chính là ngươi cái gọi là biện pháp? Hy sinh vì nghĩa a ngài đây là!

“Ngươi... Ngươi vì sao đối với chúng ta tốt như vậy?” Trần Cửu Ca cảm thấy hết sức khó mà tin nổi.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “duyên, tuyệt không thể tả! Nếu bị ta đụng với, vậy ta phải quản! Việc này ngươi cũng không cần lo lắng cho ta, ta có biện pháp ứng đối! Dời đi chú ấn, cần thời gian, ngươi mang theo tiểu nha đầu, mà đi theo ta!”

Dứt lời, Vương Bảo xoay người liền muốn đi.

Nào có biết.

Trần Cửu Ca nhưng là bỗng nhiên đứng lên.

Cùng lúc đó, trên mặt của hắn mang theo từng tia từng tia sát khí, đầu tiên là cung kính đối với Vương Bảo thi lễ, sau đó, cùng tiểu nha đầu đưa lỗ tai nói rồi mấy câu nói, cuối cùng, hắn xoay người, nhìn vào giờ phút này, vẫn cứ chịu đựng hắn Đạo Vực trấn áp Võ Đông Lai ba người.

Võ Đông Lai run sợ cực kỳ, Cuồng Lôi lão tổ càng là hoảng sợ tới cực điểm, đột nhiên, trên người bọn họ áp lực buông lỏng.

Ba người suýt chút nữa ngã nhào trên đất.

Võ Đông Lai vừa khôi phục tự do, lập tức cao giọng thét lên nói, “tiền bối, vãn bối Võ Đông Lai, Bá Thần Tông đệ tử, mong rằng tiền bối...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Trần Cửu Ca mái tóc màu đen, đã biến thành màu trắng, càng quỷ dị hơn chính là, sắc mặt của hắn, cũng biến thành cực kỳ hư bạch, mặt không hề cảm xúc phất tay, Võ Đông Lai ba người thân thể cả người rung mạnh, truyền ra ầm ầm bạo âm.

Võ Đông Lai khó có thể tin, tự lẩm bẩm, “Phế... Phế bỏ!”

Một chưởng, phế bỏ ba vị Đạo Quân!

“Tử Thần Đạo Vực... Trần Cửu Ca?”

Tề Dự đại sư phảng phất nhận ra Trần Cửu Ca thân phận, hơi có chút khó mà tin nổi nói rằng.

Võ Đông Lai ba người nghe vậy, mắt tối sầm lại, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Trần Cửu Ca quay về Vương Bảo chắp tay cúi đầu, trầm giọng nói, “Vương sư, này ba người, giao do ngài xử lý, những người khác, ta hiện tại liền đi bắt!”

Dứt lời.

Trần Cửu Ca bóng người lóe lên, thình lình trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Vương Bảo xem sững sờ sững sờ.

Tề Dự đại sư đứng Vương Bảo bên người, tặc lưỡi nói, “ta trời, dĩ nhiên là Trần Cửu Ca, Tử Thần Đạo Vực Trần Cửu Ca, dĩ nhiên có cái con gái!”

Vương Bảo hỏi nói, “này Trần Cửu Ca, rất nổi danh?”

Tề Dự đại sư cười khổ nói, “đâu chỉ là nổi danh, có thể nói Nam vực thứ nhất người điên, tu luyện chính là Tu La Tử Thần Đạo, giết chết người, đâu chỉ vạn vạn, từng sáng lập qua một người giết tam đồng giai Đạo Vực hành động vĩ đại, bị thế nhân xưng là Đạo Vực số một!”

“Cha lợi hại nhất!” Trần Linh Nhi híp mắt cười, rất là tự hào.

Vương Bảo nhìn Trần Linh Nhi, gật gật đầu nói, “Không sai, cha ngươi lợi hại nhất!”

“Đại ca ca, ngươi là người tốt nha!”

Trần Linh Nhi nháy mắt một cái nháy mắt.

Vương Bảo nở nụ cười khổ.

Ta, là người tốt?

Này thật là thật khó khăn nói!

...

...

Bá Thần Tông.

Vào giờ phút này, Bá Thần Tông lão tổ chính đang tiếp đón mấy cái đại tông lão tổ.

Nghị sự điện bên trong, Bá Thần Tông lão tổ ngồi cao thủ tịch, mỉm cười nhìn phía dưới mấy cái ông lão, đột nhiên cười nói, “chư vị, lại không lâu nữa, chúng ta liền có thể làm cho Đan Thánh Tông, đánh rơi thần đàn, này vừa đi, nói vậy sẽ có rất nhiều đạo hữu đối với chúng ta mang ơn!”

“Không sai!”

“Đan Thánh Tông, hung hăng quá lâu!”

“Ỷ vào chính mình đan tông thân phận, muốn làm gì thì làm, bọn họ cái kia danh sách đen, hãm hại bao nhiêu người?”

“Hừ, ở Bắc vực bên trong, Đan sư địa vị thuộc về trung đẳng, nơi nào như là chúng ta Nam vực, Đan sư quả thực muốn lên trời!”

“Còn có Khí Thánh Tông, cũng là cá mè một lứa!”

“Lần này chúng ta liên hợp lại, so với Đan Thánh Tông cùng Khí Thánh Tông, chắc chắn mạnh hơn, coi như không thể bức bách Đan Thánh Tông thủ tiêu danh sách đen, chí ít cũng phải nhường Đan Thánh Tông biết biết, chúng ta, cũng không phải dễ ức hiếp, nên nể tình thời điểm, không nhìn chúng ta, chính là sai lầm lớn nhất!”

Một đám ông lão ngươi một lời ta một lời.

Lần này liên hợp, có Bá Thần Tông gia nhập, bọn họ liền cảm thấy được này một làn sóng tuyệt bức ổn!

Bá Thần lão tổ Đạo Vực hậu kỳ tu vi, ở Nam vực cũng là một cái tiểu cự đầu.

Mà lúc này Bá Thần lão tổ, thì lại cũng là vô cùng chờ mong, mấy cái đại tông liên hợp, cho hắn một cái chí bảo làm điều kiện, có này chí bảo, hắn có lẽ có hi vọng xung kích Đạo Vực đỉnh cao cảnh giới.

Nhưng mà.

Ngay ở nghị sự điện bên trong một đám lão già, ở nơi đó đắc ý nghĩ thời điểm.

Đột nhiên, bên ngoài truyền kỳ một đạo nổ vang.

Sau một khắc, vô tận cuồng lực bao phủ tới, cùng lúc đó, toàn bộ nghị sự

điện run rẩy lên một cách điên cuồng, ha rồi rồi vang động thời điểm, ầm ầm phá toái!

Từ khắp nơi bừa bộn bên trong cực kỳ chật vật thoát ra Bá Thần Tông lão tổ, phẫn nộ tới cực điểm.

Chỉ là, đương nhiên bước lên giữa không trung, ánh mắt nhìn về phía phía trước thời gian, nhưng là trong nháy mắt, tê cả da đầu!

Một đạo cực kỳ rộng rãi, cực kỳ to lớn, trực tiếp từ sơn môn, vẫn lan tràn đến núi chưa khe, cơ hồ đem Bá Thần Tông, cắt rời thành hai nửa.

Bàng bạc đao khí, còn ở khe bên trong bốc lên.

Mà ở sơn môn bên trên, một bộ bóng trắng, tay nắm một thanh toả ra mùi máu tanh trường đao màu đỏ ngòm, ngừng chân hư không, ánh mắt chiếu tới, như cùng ở tại xem từng cái từng cái người chết.

Tự nhiên cũng bao quát hắn Bá Thần lão tổ.

Bá Thần lão tổ run rẩy lên, bởi vì, hắn nhận ra thân phận của người đến.

“Tử Thần Đạo Vực, Trần... Cửu... Ca...”

------oOo------

Chương 487: Tử Thần Đạo Vực trần 9 ca

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo Vực cường giả bên trong, Tử Thần Đạo Vực Trần Cửu Ca, giống như một cái khác loại.

Trần Cửu Ca hầu như không có bằng hữu, độc lai độc vãng, cũng chưa từng nghe nói, hắn đến từ phương nào, thế nhân chỉ biết là, Trần Cửu Ca tính khí cực sai, một lời không hợp liền rút đao, đó là trạng thái bình thường!

Người này hỉ nộ Vô Thường, tuy rằng không phải cái gì tà ma hạng người, thế nhưng, so với tà ma càng thêm đáng sợ!

Vì vì người nọ, tựa hồ căn bản không có cái gì "Muốn! 1 nhìn"!

Đao, tựa hồ là hắn duy nhất ham muốn!

Nam vực bên trong có câu nói nói rất hay, ninh trêu chọc Đạo Giới, đừng trêu chọc Trần Cửu Ca, bởi vì Trần Cửu Ca cũng mặc kệ ngươi đúng hay không cái gì đại tông đệ tử, dù cho ngươi là đại tông lão tổ, chọc hắn, hắn cũng sẽ nâng đao đến chiến!

Ngàn trận chiến vạn chiến, ở từng bộ từng bộ thi thể trước mặt, thành tựu Trần Cửu Ca Tử Thần Đạo Vực uy danh!

Cái khác mấy tôn lão tổ, cũng dồn dập nhận ra Trần Cửu Ca thân phận, dù sao bạch y tóc bạc mặt trắng hơn nữa chói mắt trường đao màu đỏ ngòm, thực sự là quá có mang tính tiêu chí biểu trưng.

Huống hồ, còn như vậy trâu bò!

Xem dáng dấp như vậy.

Là rất sao một đao đánh nát Bá Thần Tông hộ tông đại trận a!

“Trần Cửu Ca, ngươi làm cái gì?”

Bá Thần lão tổ tuy rằng e ngại, thế nhưng càng nhiều, vẫn là phẫn nộ.

Khe nằm giời ạ!

Lão tử có vẻ như không chọc tới ngươi Trần Cửu Ca đi, ngươi như thế nào đi nữa hỉ nộ Vô Thường, ngươi cũng không thể không giảng đạo lý a, vừa lên đến liền mở làm, này rất sao không phải bệnh thần kinh sao?

Trần Cửu Ca không nói một lời.

Đạp không.

Nhấc theo trường đao màu đỏ ngòm, từng bước một hướng về Bá Thần lão tổ đi tới.

Phía dưới Bá Thần Tông đệ tử, câm như hến, động cũng không dám động, không dám thở mạnh, hoảng sợ cực kỳ nhìn trên không Sát thần bóng người.

Bá Thần lão tổ ánh mắt ngưng lại, trầm giọng nói, “đây rốt cuộc là chuyện gì? Trần Cửu Ca, mời ngươi không muốn khinh người quá đáng, lão phu miễn cưỡng cũng coi như là chí thánh đại nhân đệ tử ký danh, ngươi như vậy... Khe nằm!”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Một đạo hung hăng đến cực điểm đao khí, dường như muốn cắt rời hư không, trong nháy mắt kéo tới.

Bá Thần lão tổ mắng to một tiếng, tu vi bạo phát, thân thể trước, xuất hiện từng đạo từng đạo vô cùng phức tạp quang ấn, che ở trước người mình!

Đao khí xông tới mà tới.

Từng đạo từng đạo quang ấn, dồn dập nát tan, mà Bá Thần lão tổ, nhưng là cả người rung mạnh, trong lòng phát lạnh, trực tiếp bị cự lực đánh bay!

“Đáng chết, quả nhiên rất mạnh! Đạo Vực thứ nhất, nói không uổng!”

Bá Thần lão tổ càng ngày càng sợ hãi lên, nhưng là, nhưng cũng là cực kỳ uất ức.

Dù sao.

Hắn liền Trần Cửu Ca tại sao lại ra tay với hắn, đều còn không hiểu rõ đây.

“Các vị đạo hữu, còn không giúp đỡ?”

Bá Thần lão tổ hướng về phía mấy tôn lão tổ gầm hét lên.

Trần Cửu Ca ánh mắt tùy ý quét qua, nhìn về phía mấy cái đại tông lão tổ.

Một đám lão gia hoả tê cả da đầu, theo bản năng lùi về sau, một bộ ta theo Bá Thần lão tổ không quen dáng dấp.

Đùa giỡn.

Này rất sao nhưng là Trần Cửu Ca.

Một lời không hợp liền rút đao chủ!

Giúp ngươi khó khăn? Cái kia không phải là tìm chết sao? Này sát tinh một đao liền có thể giết chúng ta như chó mất chủ chứ?

Bá Thần lão tổ vừa nhìn, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Vụ thảo!

Một đám đồ vô liêm sỉ!

Lúc trước chúng ta mới vừa kết thành cùng nhau trông coi công thủ đồng minh, này rất sao mới qua đi bao lâu? Hữu nghị thuyền nhỏ, nói lật liền lật?

“Trần... Trần huynh! Có chuyện gì, chúng ta ngồi xuống đàm luận, không cần động đao chứ?”

Bá Thần lão tổ bất đắc dĩ, lập tức nhận sợ.

Đánh không lại, vậy thì giảng đạo lý, không giảng đạo lý, vậy thì ra vẻ đáng thương, đây là Bá Thần lão tổ sống yên phận chuẩn tắc.

Nhưng mà.

Bá Thần lão tổ căn bản không biết, hiện tại Trần Cửu Ca, sao quan tâm nó một, hai ba, bốn năm, sáu.

Vương Bảo vì nữ nhi của hắn, cam tâm tình nguyện thế thân chú ấn, này ân lớn, căn bản không phải một cái duyên chữ có thể giải thích rõ.

Ở Trần Cửu Ca trong lòng, Vương Bảo đã là hắn đại ân công!

Mà Bá Thần Tông, dám uy hiếp hắn ân công.

Chính là uy hiếp hắn Trần Cửu Ca!

Vì lẽ đó.

Bá Thần Tông, căn bản không có tồn tại cần phải!

Vẫn là không nói một lời, Trần Cửu Ca nâng đao, vô tận đao khí lưu chuyển, trong nháy mắt, trên hư không mới, một đạo không cách nào hình dung khủng bố bóng mờ, lấp loé mà ra.

Mấy tông lão tổ xem chính là hãi hùng khiếp vía, hoảng sợ cực kỳ, một cái trong đó gầm nhẹ nói, “đao ma hình bóng... Đáng sợ! Đây là Trần Cửu Ca

tuyệt kỹ thành danh, Nhất Đao Thành Ma! Bao lớn cừu hận a đây là?”

Đúng đấy!

Đây là bao lớn cừu, bao lớn hận, ngươi rất sao muốn dùng Nhất Đao Thành Ma đến siêu độ ta?

Bá Thần lão tổ cũng là kinh ngạc đến ngây người, trợn mắt ngoác mồm, một mặt mộng bức.

Mãi đến tận cái kia khủng bố đao ma bóng mờ, hóa thành một đạo sợi tơ, giống như bầu trời phá toái, nghiền ép mà xuống, Bá Thần lão tổ sắc mặt như tro tàn, rống to nói, “lão tử cùng ngươi liều mạng!”

Ầm ầm!

Bá Thần lão tổ tu vi bạo phát, trong tay xuất hiện một đạo đại ấn, đại ấn xoay tròn, mở lớn, toả ra hoàng nhiên cự lực.

Chỉ là.

Nương theo Nhất Đao Thành Ma sức mạnh nghiền ép, tập kích, Bá Thần lão tổ trong tay bản mệnh đạo khí ầm ầm phá toái, thân thể càng bị trong nháy mắt cắt rời, động tác im bặt đi.

Đến chết.

Bá Thần lão tổ vẫn là cực kỳ mộng bức, không cách nào tin tưởng, chính mình thậm chí ngay cả tại sao lại chết, đều không làm rõ!

“Hô...”

Trần Cửu Ca mở miệng khí, sắc mặt càng ngày càng hư bạch.

Ánh mắt sắc bén nhìn về phía cái kia mấy tông lão tổ, một đám lão gia hoả câm như hến, cả người run rẩy, từng cái từng cái điên cuồng lùi về sau, nhận ra được Trần Cửu Ca không có truy giết bọn họ, nhất thời mừng như

điên cực kỳ, mau mau tách ra, ai về nhà nấy.

Mà lúc này.

Trần Cửu Ca cúi đầu, nhìn vào giờ phút này, đầy khắp núi đồi, ngây người như phỗng Bá Thần Tông võ giả.

Khẽ lắc đầu, trong tay trường đao màu đỏ ngòm nhất chuyển, vô tận lực lượng, bao phủ mây xanh, vòm trời đổ nát bình thường, trấn áp mà xuống!

...

...

Bá Thần Tông, trực tiếp phế bỏ!

Cho tới lão tổ chết trận!

Cho tới đệ tử bị phế!

Hầu như giống như là diệt tông!

Việc này, cấp tốc điên (chơi) truyền Nam vực, bao nhiêu đại tộc đại tông, đều không thể tin tưởng, Trần Cửu Ca đây là phát ra cái gì tà điên (chơi).

Đây là thật sự tẩu hỏa nhập ma, vẫn là sao thế?

Mãi đến tận.

Có chuyên môn đào móc chân tướng bát quái một cái tông môn, đem Càn Thiên Thành việc truyền ra.

Trong lúc nhất thời, chư tông cường giả, đều là có chút không nói gì.

Xui xẻo a.

Này Bá Thần lão tổ, còn rất sao thực sự là xui xẻo a!

Làm người ra mặt, việc này rất bình thường, thế nhưng, ngươi rất sao chọn sai rồi một cái đối thủ a!

Đều biết, hiện nay Tử Thần Đạo Vực Trần Cửu Ca, muốn cầu cạnh Đan Thánh Tông, ngươi rất sao dĩ nhiên như vậy ngu ngốc, còn dám trêu chọc Đan Thánh Tông?

Này không phải tìm đường chết sao?

Sự thực làm sao truyền, cùng Trần Cửu Ca đều không hề quan hệ, diệt Bá Thần Tông, vì là Vương Bảo giải quyết nỗi lo về sau, Trần Cửu Ca liền trở lại Càn Thiên Thành.

Vương Bảo đã thông qua Tề Dự đại sư biết rồi chuyện này, nhìn thấy Trần Cửu Ca, liền cười khổ nói, "cần gì chứ? Chuyện này, chính ta có thể ứng phó lại đây!"

Trần Cửu Ca sắc mặt có chút tái nhợt, có điều dáng vẻ đã khôi phục bình thường, nghe vậy cung kính nói, "Vương sư, đây là việc nhỏ, bất luận ngài có thể không cứu tiểu nữ, sau lần đó ngàn năm, ta tất hầu hạ ngài tả hữu!"

Vì là con gái.

Trần Cửu Ca cam tâm làm nô!

Vương Bảo hơi cười, "Ngươi hầu hạ ta? Cái kia ngươi nữ thì làm sao bây giờ? Được rồi, không cần nói nữa nếu như vậy, cảm tạ ta, các loại tiểu nha đầu khôi phục, cố gắng đối đãi nàng, cũng chính là!"

"Cho tới ta, ha ha, ngươi yên tâm đi, lần này, ta hay là còn có thể nhân họa đắc phúc đây!"

Trần Cửu Ca mờ mịt không rõ.

Hạ chú ấn, nhưng là Đạo Giới đại năng.

Nhân họa đắc phúc, này, có thể sao...

------oOo------

Chương 488: Dám quản ta Đạo Thánh Tông chuyện vô bổ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc kệ có thể không nhân họa đắc phúc, Vương Bảo đều quyết định cứu vớt Trần Linh Nhi.

Nói là dời đi chú ấn khá là phiền toái, nhưng kỳ thực cũng chính là mấy hơi thở công phu.

Hệ thống ra tay, tự nhiên không tầm thường, nguyên bản sắc mặt đen kịt, bệnh đến giai đoạn cuối bình thường Trần Linh Nhi, trong nháy mắt khôi phục lại bình thường trạng thái, thậm chí trực tiếp ung dung ngủ thiếp đi.

Mà Vương Bảo trong cơ thể.

Một bộ bóng đen, giống như một viên ma cây, ở trong cơ thể hắn cắm rễ.

"Hệ thống, trực tiếp loại trừ chú ấn, cần bao nhiêu tinh luyện giá trị?" Vương Bảo đột nhiên mở miệng hỏi.

"Hồi bẩm kí chủ, cần ba trăm vạn tinh luyện giá trị!"

"Khe nằm... Chẳng trách ngươi đều không nâng, ba trăm vạn, ngươi rất sao thật đen a..."

Hệ thống, "..."

Không phải hệ thống tâm đen, là 1 điểm hàng 1 điểm giá, kí chủ ngươi không giảng đạo lý.

Màu đen chú ấn, tiến vào Vương Bảo trong cơ thể sau khi, vốn đang bản năng giống như muốn hấp thụ Vương Bảo trong cơ thể sinh cơ, chỉ là ngay lập tức sẽ bị kí chủ bảo vệ cơ chế cho áp chế.

Này chú ấn mặc dù không cách nào trục xuất, thế nhưng như muốn mượn Vương Bảo đến trưởng thành, chuyện này quả là là nói chuyện viển vông.

Tính toán một chút thời gian, khoảng chừng tiểu nửa khắc đồng hồ sau khi, Vương Bảo mới nhường Trần Cửu Ca đi vào.

“Vương sư, ngài...” : \

Trần Cửu Ca lo lắng nhìn Vương Bảo vẻ mặt, phát hiện tất cả như thường, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

“Ta không có chuyện gì, tiểu nha đầu đã được rồi, chú ấn giải trừ, nàng hiện tại hết sức yếu ớt, cần phải tĩnh dưỡng!”

Vương Bảo hơi cười.

Trần Cửu Ca cảm động đến rơi nước mắt, nhìn thấy trên mặt khôi phục màu máu con gái, trong nháy mắt lão lệ tung hoành, trực tiếp cho Vương Bảo quỳ xuống, dập đầu nói cám ơn, mặc cho Vương Bảo làm sao kéo đều kéo không được.

Sau khi Vương Bảo hỏi dò hạ chú người sự tình, Trần Cửu Ca nhưng là lơ ngơ, căn bản đoán không được ai sẽ ám hại nữ nhi của hắn, Trần Cửu Ca dĩ nhiên hổ bức, nhưng kỳ thực cũng có tự mình biết mình, Đạo Giới đại năng, hắn cũng không trêu chọc nổi.

Chờ tiểu nha đầu thức tỉnh, Vương Bảo liền nhường Trần Cửu Ca mang theo nàng rời đi, tu dưỡng, Càn Thiên Thành không thích hợp, dễ tìm nhất một cái non xanh nước biếc nơi.

...

...

Chú ấn việc, bị Vương Bảo ném ra sau đầu.

Dù cho ở trong cơ thể mình dài ra cái đồ vật rất chán ngán, thế nhưng Vương Bảo hiện tại cũng không làm gì được chú ấn, càng không làm gì được lại chú người.

Trừ phi cái kia hàng tự tìm đường chết, muốn ký sinh chính mình, nếu không thì, hiện tại song phương còn không cùng xuất hiện. Thủ phát

Cuồng Lôi Tông, chính thức diệt.

Sự tình là Trần Cửu Ca trước khi đi làm ra, nguyên nhân là Giang Trấn Sơn lão Âm tất nhìn như thuận miệng nhắc lên.

Liền Bá Thần Tông Trần Cửu Ca nói diệt liền diệt, càng không cần phải nói Cuồng Lôi Tông.

Tin tức này ở Càn Thiên Thành truyền đến sau khi, dẫn được vô số người chấn động cực kỳ, cái kia Lưu gia lão gia tử lòng vẫn còn sợ hãi, cực kỳ vui mừng chính mình lúc trước làm cái thông minh lựa chọn.

Thượng Quan gia, khôi phục vinh quang của ngày xưa.

Những kia Thượng Quan Độ người nhà, bị phế rơi huynh đệ hậu bối loại hình, đều bị Vương Bảo trị, Thượng Quan gia dục hỏa trùng sinh, cũng càng thêm đoàn kết.

Mà Vương Bảo, xử lý xong Thượng Quan gia sự tình sau khi, liền trực tiếp cáo từ.

Tinh luyện giá trị xuất huyết nhiều, Vương Bảo bắt đầu chuẩn bị kiếm tiền.

...

...

Cùng Càn Thiên Thành mấy cái người quen nói lời từ biệt sau khi, Vương Bảo liền thẳng thắn rời đi.

Suy yếu kỳ vừa qua, Vương Bảo lập tức sinh long hoạt hổ, khôi phục sau sức mạnh, quá cuồng bạo, Vương Bảo lướt qua Tam Hoa cái này đại cảnh giới, trực tiếp đạt đến Đạo Quân sơ kỳ, trong cơ thể lăn lộn đạo lực ở Đạo Quân cảnh giới này, nói ra có thể hù chết vô số người.

Ở trong hư không ngang qua, Vương Bảo vẻ mặt cực kỳ thích ý.

Liền như thế thảnh thơi thảnh thơi lắc lư mười mấy ngày, Vương Bảo tu vi đã triệt để vững chắc, đột nhiên tăng vọt sức mạnh mang đến cái kia cỗ phong phú cảm giác cũng toàn bộ tiêu hóa, Vương Bảo lúc này mới kết thúc nhàn nhã sinh hoạt, chuẩn bị bắt đầu sóng! 1.

Đầu tiên, Vương Bảo lấy ra một cái la bàn dáng dấp đồ vật.

Đồ chơi này là Vương Bảo đánh giết Hồng gia một đám lão già sau khen thưởng siêu cấp đạo cụ một trong, “Không Thượng Bảo vật chỉ dẫn đồng hồ!”

Khởi động sau khi, chỉ dẫn kim đồng hồ đầu xoay tròn, rất nhanh sẽ sáng tỏ chỉ rõ một phương hướng.

Có bảo vật địa phương, tất có tàn nhẫn so với trang, Vương Bảo đối với cái này tự nhiên là xe nhẹ chạy đường quen.

...

...

Hoàng Thiên Thành.

Thành này trong một ngôi tửu lâu, Vương Bảo đang ngồi ở lầu ba một cái sát cửa sổ chỗ ngồi ăn cơm.

Chỉ dẫn đồng hồ ở đến Hoàng Thiên Thành sau khi, chỉ dẫn mục tiêu phương hướng thì càng thêm sáng tỏ lên, Vương Bảo theo chỉ dẫn đồng hồ chỉ dẫn, rất nhanh sẽ đi tới tửu lâu này.

Chỉ dẫn đồng hồ chỉ về lầu ba một cái trong đó nhã, Vương Bảo cảm thấy đói bụng, đơn giản liền gọi một bàn tiệc rượu vừa ăn một bên chờ.

Đột nhiên.

Vương Bảo ánh mắt ngưng lại, thả xuống trong tay chiếc đũa.

Mà vào giờ phút này, ở lầu ba cửa thang gác, một cái ông lão mặc áo xanh đạp bước mà lên, phía sau theo mấy cái sát khí bức người người trung niên.

Ông lão kia ánh mắt nhìn quét một chút, cuối cùng, đem ánh mắt rơi ở trong đó một cái nhã lên, thình lình chính là chỉ dẫn đồng hồ chỉ dẫn gian phòng.

Trên mặt lộ ra một vệt cười lạnh, trên người lão giả khí thế bạo phát, không chút nào kiêng kỵ lầu ba những khách nhân khác, tiến lên vài bước, chân sau giơ lên, một cước liền đạp bay nhã cửa lớn.

Ông lão lắc mình tiến vào.

Sau một khắc, nương theo một đạo kêu sợ hãi, một đạo nổ vang, một người trung niên sắc mặt tái nhợt từ nhã bên trong trốn ra.

Hắn muốn chạy, thế nhưng là bị cái khác mấy cái trung niên người, bao quanh vây nhốt.

Ông lão từ nhã đi ra, chắp tay ở phía sau, cười lạnh nói, “Lưu Xương Phát, lẩn đi nhất thời, trốn không được một đời đạo lý, nguyên lai ngươi không hiểu a! Đầy đủ ba tháng, cuối cùng cũng coi như là bị lão phu bắt được ngươi!”

Người trung niên Lưu Xương Phát sắc mặt càng ngày càng trắng xám, nghe vậy trầm giọng nói, “đại trưởng lão, ta có thể trở về với ngươi, thế nhưng ngươi đến xin thề, bảo toàn tính mạng của ta!”

Ông lão bắt đầu cười ha hả.

Chỉ vào Lưu Xương Phát, lắc lắc đầu ngón tay, thản nhiên nói, “Lưu Xương

Phát a Lưu Xương Phát, ngươi tốt xấu cũng là trong tông môn lão nhân, ngươi chẳng lẽ không rõ ràng, làm kẻ phản bội đánh đổi? Từ ngươi khi đó phản tông bắt đầu từ giờ khắc đó, kết cục của ngươi cũng đã nhất định, vậy thì là...”

“Chết!”

Cái cuối cùng chữ chết ra.

Ông lão bỗng nhiên nhìn chung quanh một tuần, cao giọng nói, “Đạo Thánh Tông làm việc, những người không có liên quan, mau mau rời đi, bằng không, ngộ thương mặc kệ!”

Vèo vèo vèo.

Lầu ba bên trong vây xem đảng, cấp tốc cúi đầu rời đi.

Đạo Thánh Tông.

Vậy cũng là có ba vị Đạo Quân lão tổ đại tông.

Không trêu chọc nổi không trêu chọc nổi.

Kết quả là.

Đã như thế, còn ngồi ở tại chỗ Vương Bảo, liền đổi đến mức dị thường chói mắt.

Ông lão hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn Vương Bảo, đón lấy liền đem Vương Bảo ném ra sau đầu, con mắt nhìn chằm chằm hoàn toàn biến sắc Lưu Xương Phát, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “nắm lên đến!”

Ầm!

Một đám người trung niên, dồn dập hướng về Lưu Xương Phát vọt tới.

Sức mạnh bạo phát, chỉnh toà tửu lâu lập tức chịu ảnh hưởng, lảo đà lảo

đảo, sức mạnh kinh khủng lăn lộn trong lúc đó, Lưu Xương Phát cấp tốc phản kích, chỉ là, cũng không lâu lắm liền bị đánh tiếng kêu rên liên hồi, lớn mắng nói, "đáng chết lão già, ngươi mẹ nó coi như là ngày hôm nay làm thịt ta, cũng đừng hòng lại được cái thứ kia!"

Ông lão giận tím mặt, "Vô liêm sỉ! Lão phu ngươi miệng..."

Bóng người hơi động, ông lão hai tay một tấm, lớn lên theo gió bình thường, trở nên quạt hương bồ giống như to lớn, quay về Lưu Xương Phát vọt tới.

Chỉ là.

Trong chớp mắt.

Một đạo sắc bén âm thanh âm vang lên, trong hư không, xuất hiện một đạo sợi tơ, ông lão kia bỗng nhiên kinh sợ, bản năng đình trệ, sau một khắc, một chiếc đũa từ trước mắt hắn thổi qua, đi vào đến một cái mộc cây cột bên trong.

Chính đang động thủ mấy cái trung niên người, con ngươi co rụt lại, ngơ ngác biến sắc, dồn dập lùi về sau.

Lưu Xương Phát che ngực, khắp nơi sự thù hận.

Ông lão hít sâu một hơi, lập tức nhìn về phía vào giờ phút này lầu ba, trừ bọn họ ra, duy nhất tồn tại Vương Bảo, lớn tiếng nói, "ngươi là ai? Dám quản ta Đạo Thánh Tông chuyện vô bổ?"

Vương Bảo đứng dậy.

Không để ý đến ông lão, mà là quay về cực kỳ hoảng sợ Lưu Xương Phát hơi cười, nói rằng, "Lão Lưu, đã lâu không gặp, chị dâu còn tốt?"

------oOo------

Chương 489: Tiền bối, ta muốn lưu lại hầu hạ ngài

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ta chùi lặc?

Vương Bảo câu này vấn an, trực tiếp mộng ở tất cả mọi người.

Dù cho là Lưu Xương Phát, cho dù mặt xám như tro tàn, vào giờ phút này, cũng là một mặt mộng bức, nghĩ thầm, hàng này là rất sao ai ai ai? Vừa lên đến liền thăm hỏi lão bà ta, chẳng lẽ có cái gì ta không biết sự tình phát sinh?

"Yêu, xem ra là đem ta quên rồi!"

Vương Bảo đập vỗ trán, khá có chút bất mãn nói, "Ngay cả ta ngươi đều đã quên, chúng ta tốt xấu cũng là hàng xóm, ta, lão Vương a! Ngươi suy nghĩ thật kỹ"

"Ngạch"

Lưu Xương Phát đại não có chút kịp thời.

Phản ứng lại, hắn cảm thấy đến lúc này không phải là một cái quăng nồi cơ hội tốt? Lập tức nói rằng, "hóa ra là ngươi a, lão Vương, nhanh cứu ta!"

"Yên tâm!"

Vương Bảo cười gật gù, bá khí cực kỳ nói rằng, "có ta ở, không ai động ngươi!"

Lời này vừa nói ra.

Ông lão kia cùng một đám người trung niên, đều là sắc mặt hoàn toàn thay

đổi.

Ông lão ánh mắt hiện lên Bạo Nộ, nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng quát, "Đạo hữu, ngươi làm càn như thế, không khỏi quá không đem ta Đạo Thánh Tông, để ở trong mắt chứ? Liền không sợ ta Đạo Thánh Tông, sau đó trả thù sao?"

Vương Bảo liếc mắt một cái ông lão, nhạt âm thanh nói, "Đạo Thánh Tông? Ha ha, coi như là Đạo Giới cường giả, bắt nạt ta lão Vương hàng xóm, vậy cũng là không được! Thức thời các ngươi nhanh lên một chút lăn, nếu không thì, đừng trách ta đem các ngươi ném đi!"

Đạo Thánh Tông ông lão nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo.

Đại gia ngươi!

Đạo Giới đại năng đều không bị ngươi để ở trong mắt?

Ngươi sao liền như thế trâu bò đây?

"Nói khoác không biết ngượng!"

Đạo Thánh Tông ông lão là vạn vạn không tin, nào có quỷ quái như thế, ra ngoài liền gặp phải cái như thế treo tạc thiên tồn tại.

"Vậy thì lấy thực lực đến nói chuyện đi!"

Đạo Thánh Tông lão tổ khẽ quát một tiếng, trong tay trực tiếp lập loè ra một thanh trường đao, ánh đao tràn ngập, bước chân tầng tầng đạp xuống, nâng đao hướng về Vương Bảo vọt tới.

Đao thiểm!

Dâng trào đao khí giống như sông dài khuynh đảo, hướng về Vương Bảo bao phủ mà xuống!

Lầu ba tấm ván gỗ trong nháy mắt bị cắt rời, mắt thấy đều có muốn giải thể

xu thế.

Vương Bảo thân thể hơi chìm xuống, mắt nhìn Đạo Thánh Tông ông lão một đao bổ tới, mãnh liệt kình phong gào thét, Vương Bảo ánh mắt vô cùng bình tĩnh.

Hắn thậm chí đều chẳng muốn động thủ, đi chặn này một đao.

Bởi vì Cổ Thần thân thể, hoàn toàn, có thể không nhìn chi!

Ông lão này Tam Hoa hậu kỳ cảnh giới, ở Vương Bảo Cổ Thần thân thể trước mặt, căn bản không đáng chú ý, một đao hạ xuống, giống như chém vào trên tảng đá, phát sinh rung động thanh âm!

Lực phản chấn lăn, ông lão sắc mặt ngơ ngác, không nhịn được lùi về sau vài bước, này mới ngừng lại.

“Ngươi”

Ông lão con ngươi co rút nhanh, trong lòng căm tức cuồng mắng không ngớt.

Ma trứng!

Ra ngoài không coi ngày a!

Vẫn đúng là rất sao đụng tới một cái tạc thiên gia hỏa!

“Lại cho ngươi một cơ hội, mang người, cút!” Vương Bảo thản nhiên nói.

Đạo Thánh Tông ông lão lại không nói gì uy hiếp, chỉ là ánh mắt âm trầm cực kỳ, trầm mặc nửa ngày, gầm nhẹ nói, “chúng ta, đi!”

Không cam lòng trừng Lưu Xương Phát một chút, Đạo Thánh Tông ông lão mang theo mấy cái trung niên người, nhanh chóng rời đi.

Lưu Xương Phát suy yếu cực kỳ tựa ở một cái băng lên, sau đó, mắt lộ ra vẻ

cảm kích, nhìn Vương Bảo, nói rằng, “lão Vương, đa tạ! Nói thật, ta đều không nhận ra ngươi đến, không biết ngươi ta là lúc nào làm hàng xóm?”

Vương Bảo ha ha cười, “Ngươi là quý nhân hay quên sự tình, đến đến đến, ngồi xuống nói, chúng ta uống ngon một chén!”

Lưu Xương Phát nhe răng nhếch miệng, khoát tay một cái nói, “Ta bị thương nặng, hiện tại thực sự không tiện, ta cho ngươi lưu một cái phương thức liên lạc, qua mấy ngày ta sẽ liên lạc lại ngươi đi!”

Dứt lời.

Ném đưa tin phù.

Lưu Xương Phát liền muốn đi.

Nào có biết.

Nhưng vào lúc này, một vệt sáng ở trên hư không một chuỗi, hóa thành một cái mộc động, vẫn là một chiếc đũa.

Lưu Xương Phát thân thể cứng đờ, dừng lại ở đó.

Ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo trên mặt, một mảnh bất mãn.

Lưu Xương Phát có chút mờ mịt.

Vương Bảo nhưng là ánh mắt không quen nói rằng, “làm gì? Như thế không nể mặt ta? Ngươi lẽ nào quên, tính tình của ta?”

Lưu Xương Phát nuốt ngụm nước bọt, khóc không ra nước mắt.

Đã quên tính tình của ngươi?

Khe nằm, ta rất sao liền ngươi đến cùng là ai, đều không nhớ lại đến rồi!

“Không không dám!”

Lưu Xương Phát có chút đoán không được Vương Bảo, nhắm mắt nhẫn nhịn thương thế đau nhức, đi tới, sau khi ngồi xuống, học sinh tiểu học bình thường không nhúc nhích.

Vương Bảo hơi cười, “Lão Lưu a, nhiều năm không gặp, ngươi vẫn là như thế soái!”

Lưu Xương Phát cười gượng nói, “trời sinh! Lão Vương, chúng ta làm cụng ly?”

Dứt lời, rót một chén rượu, giơ ly lên.

Vương Bảo không có muốn chạm cốc ý tứ, cười nhạt nói, “được rồi, đừng khách khí, chúng ta không chơi những kia hư, hai ta quan hệ, ai với ai a, ngươi liền là của ta, nói chính là hai ta quan hệ, như vậy, nghe nói ngươi làm đến cái gì đại bảo bối? Còn không mau lấy ra, để cho ta xem?”

Lưu Xương Phát mộng bức!

Hậu tri hậu giác, hắn phản ứng lại.

Mẹ bán phê nha!

Rắm hàng xóm a!

Hàng này tuyệt bức là cái đến đánh cướp a!

Chỉnh cùng thật sự như thế, làm cho ta đều mơ hồ, nguyên lai, hắn mục đích thực sự, là bảo bối của ta!

Lưu Xương Phát suýt chút nữa nước mắt vỡ, vừa rời hang hổ, lại vào sói khẩu, những ngày tháng này không có cách nào qua!

“Làm sao? Không vui?”

Vương Bảo sắc mặt lại trở nên gay go.

Lưu Xương Phát so với một hồi song phương võ lực giá trị, ý niệm phản kháng, trong nháy mắt tan thành mây khói, trên mặt mang theo giãy dụa, Lưu Xương Phát khá là không cam lòng nói rằng, "ngươi đến cùng là ai?"

Vương Bảo hé mắt.

"Ta còn có thể là ai? Ta là lão Vương a, ngươi sát vách lão Vương!"

Lưu Xương Phát giãy dụa một hồi, liền nhận mệnh.

Đàng hoàng bàn giao tất cả.

Hắn xuất thân Đạo Thánh Tông, mà Đạo Thánh Tông làm ra, chính là một ít đào mộ việc, trước đây không lâu, Lưu Xương Phát cùng Đạo Thánh Tông mấy cái sư huynh đệ, đào được một cái lớn mộ!

Mộ bên trong không còn vật gì khác, chỉ có một tấm màu vàng đất bản đồ, chỉ là, bản đồ này không đơn giản, dâng thư hai chữ!

Ngay lập tức, Lưu Xương Phát đám người liền liên tưởng đến trong truyền thuyết Thiên cung bí tàng.

Sau đó, Lưu Xương Phát lòng tham nổi lên, lập tức nổi lên ra tay, ỷ vào lá bài tẩy, trong nháy mắt đánh ngã ba người, thế nhưng đến phiên cái cuối cùng sư đệ thời điểm, nhưng xảy ra sự cố, vạn vạn không ngờ tới đối phương có một tấm bảo mệnh phù triện, cho tới làm cho đối phương chạy trốn!

Lưu Xương Phát như bị sét đánh, không có diệt khẩu thành công, hắn phiền phức lớn rồi, cấp tốc đào tẩu, chỉ ở một chỗ ngắn ngủi nghỉ chân, cái nào ngờ tới, liền bị đuổi theo.

"Thiên cung bí tàng?"

Vương Bảo hứng thú, nói vậy chỉ dẫn đồng hồ chỉ, chính là này cái gọi là

Thiên cung bí tàng.

Lưu Xương Phát có chút buồn bực Vương Bảo dĩ nhiên không biết Thiên cung bí tàng, giải thích nói, “Thiên cung chính là cửu đại cung, đa số đã khai quật, bị các cường giả chia cắt, bây giờ còn sót lại, chỉ có hai cung, một cái là Thiên Khuyết Cung, một cái là Ám Nguyệt Cung!”

“Thiên cung bên trong, bảo vật vô số, mỗi một lần xuất hiện, đều có thể gây nên một phen gió tanh mưa máu, nhưng nếu là gặp may đúng dịp, chính mình độc hưởng, vậy coi như là lớn vận may lớn, nghe đồn Nam vực ba bá chủ một trong Liệt Dương Cung, chính là truyền thừa từ Liệt Dương Thiên cung!”

Nói đến đây, Lưu Xương Phát xin tha nói, “tiền bối, ta cái gì đều nói rồi, bản đồ cũng cho ngài, ngài tha ta một mạng, khỏe không?”

Vương Bảo hé mắt, cười nhạt nói, “ngươi nhất định phải đi? Thật đi rồi, ngươi có thể trốn được Đạo Thánh Tông truy sát?”

Lưu Xương Phát sửng sốt.

Nghĩ nghĩ cũng đúng a.

Chính mình nếu có thể chạy, đã sớm chạy rất xa.

Nơi nào còn có thể rơi xuống tình cảnh như thế?

Cùng với đi ra ngoài nhận lấy cái chết, còn không bằng

“Phù phù!”

Lưu Xương Phát đột nhiên một tiếng quỳ xuống, sau đó ôm lấy Vương Bảo bắp đùi, kêu rên nói, “tiền bối, không nên đuổi ta đi, ta muốn lưu lại hầu hạ ngài”

------oOo------

Chương 490: Chào mọi người mới là thật sự được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lưu Xương Phát bé ngoan đứng Vương Bảo phía sau, dáng dấp kia là muốn nhiều đáng thương có nhiều đáng thương.

Ánh mắt lộ ra bi thương.

Hắn cảm giác mình xui xẻo thấu.

Vốn là, phản lại Đạo Thánh Tông, hắn căn bản không có một chút nào gánh nặng trong lòng, Đạo Thánh Tông vốn là không phải thứ gì tốt, chính mình giết chết cái kia mấy cái sư huynh đệ, cũng là trong đó bại hoại.

Chính mình lúc tuổi còn trẻ đần độn nhảy vào Đạo Thánh Tông, những năm này cũng không làm thiếu ác sự tình, nhưng là, ta tâm hướng thiện a!

Ta vẫn không quên sơ tâm.

Coi như là xấu, cũng không tới xấu nước chảy mức độ!

Vì sao vận mệnh như vậy bất công, dĩ nhiên sắp xếp như thế một cái sát tinh đến chà đạp ta?

“Gia, ta vẫn là chạy mau đi, Đạo Thánh Tông cao thủ phỏng chừng chẳng mấy chốc sẽ đến!”

Lưu Xương Phát mở miệng lần nữa nhắc nhở, ánh mắt mang theo cầu xin.

“Tới thì tới chứ, ngươi sợ cái gì?” Vương Bảo trợn tròn mắt.

Ta sợ chết!

Lưu Xương Phát trong lòng lầm bầm, sốt ruột không được, nhưng nhìn Vương Bảo thản nhiên dáng vẻ, nhận mệnh.

Ma trứng.

Chính mình lần này tuyệt bức chết chắc rồi chứ?

Đạo Thánh Tông nhất định sẽ toàn quân điều động, dù sao, đây chính là quan hệ đến Thiên cung bí tàng.

Đến thời điểm, Đạo Thánh Tông tam đại Đạo Quân lão tổ giáng lâm, vậy cũng thật liền cùng đường mạt lộ.

Cũng may, Đạo Thánh Tông còn không biết, mình còn có cô vợ nhỏ, nếu không, sợ là đã sớm bị nắm bắt đến uy hiếp chính mình.

Lưu Xương Phát ở nơi đó hối tiếc tự đau thương.

Mà thừa cơ hội này.

Vương Bảo bắt đầu đánh giá Thiên cung bí tàng bản đồ!

Bản đồ này giống như một tấm da thú, cổ màu vàng, mặt trên cũng chỉ có Thiên cung hai chữ, còn bản đồ, chỉ cho thấy một chút nhỏ.

Lưu Xương Phát hít một hơi, cẩn thận từng li từng tí một nói rằng, “gia, ngài đến đưa vào sức mạnh, sức mạnh càng cao, bản đồ biểu hiện càng nhiều!”

Vương Bảo gật gù, trong cơ thể hùng hồn đạo lực, hướng về Thiên cung trong địa đồ tuôn tới.

Chỉ chốc lát sau, bản đồ ánh sáng tăng mạnh, cùng lúc đó, một vài bức tốt đẹp núi sông ảnh ảnh hiển lộ ra.

“Hả?”

Vương Bảo trong lòng khẽ nhúc nhích.

Thiên cung bản đồ hoàn toàn cho thấy đến sau, bên trong thình lình có một cái tiểu không gian.

Thần hồn tràn vào, Vương Bảo cảm ứng được ba món đồ, trực tiếp lấy ra.

Một cái, là một khối cổ màu vàng chìa khoá, mặt trên dấu ấn cực kỳ thần văn phức tạp, lít nha lít nhít.

Lại một cái, là một tấm lệnh bài, dâng thư Thiên cung hai chữ.

Cái cuối cùng, nhưng là một cái bất quy tắc phiến đá, nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng là Vương Bảo nhưng có loại cảm giác, cái này mới là to lớn nhất bảo bối.

Lưu Xương Phát trợn mắt ngoác mồm.

Vạn vạn không nghĩ tới, bản đồ dĩ nhiên cũng là cái chứa đồ bảo bối.

Có chút hối hận, chính mình làm sao không rất sớm nỗ đem lực, thêm sức lực, đem trong địa đồ đồ vật làm ra đến, hay là, dựa vào những thứ đồ này, chính mình còn có thể có cái gì khả năng chuyển biến tốt đây.

Lăn qua lộn lại đánh giá nửa ngày, Vương Bảo hơi cười, đem bản đồ cùng đồ vật, toàn bộ đều cất đi.

Liền như vậy, qua không bao lâu.

Đạo Thánh Tông người đến!

Người tới, hầu như là Đạo Thánh Tông toàn bộ cao thủ, Đạo Thánh Tông tam đại Đạo Quân cường giả, dắt tay nhau mà đến, hơn nữa cái khác Đạo Thánh Tông cao thủ, sát khí bức người.

Đạo Thánh Tông trải qua chính là trên lưỡi đao liếm huyết tháng ngày, trộm mộ thời gian, đụng tới những kia hẳn phải chết cấm chế trận pháp, là có thể

trực tiếp lĩnh bên dưới hộp cơm đài.

“Ngươi đến cùng là ai?”

Đạo Thánh lão tổ một bộ đồ đen, chính là một lão giả, hai mắt tinh mang lấp loé, nhìn chính đang thản nhiên ăn cơm Vương Bảo lạnh quát.

Nhận được tin tức sau, Đạo Thánh lão tổ liền mang người nhanh chóng tới rồi.

Vốn là, còn tưởng rằng sẽ đón lấy truy sát.

Cái nào ngờ tới, căn cứ theo dõi đệ tử tin tức, cái kia tên phản đồ cùng cái kia ác đồ, dĩ nhiên không có đi!

Vậy thì có chút ý vị sâu xa!

Là không sợ?

Vẫn là ngu ngốc?

Đạo Thánh lão tổ có chút không hiểu nổi, vì lẽ đó, quyết định thăm dò một hồi.

Vương Bảo ngẩng đầu, nhìn Đạo Thánh lão tổ, cười nhạt nói, “ông lão, đừng hỏi ta là ai, thân phận ta quá cao, nói ra, sợ hù chết ngươi! Nếu ngươi đến rồi, vậy thì tốt, Lão Lưu nói cho cùng, cũng là các ngươi Đạo Thánh Tông đi ra, dò bảo Thiên cung, không mang theo các ngươi, thực sự không còn gì để nói!”

Đạo Thánh lão tổ cùng Đạo Thánh Tông đệ tử một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Này mẹ nó là rất sao tình huống gì?

Hàng này, dĩ nhiên đang chờ chúng ta, đồng thời dò bảo Thiên cung?

Này này chuyện này...

Này rất sao quả thực là sống sờ sờ Lôi thúc thúc a!

Lưu Xương Phát cũng bối rối, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, u oán nhìn Vương Bảo, trong lòng bịt kín vô cùng lớn bóng mờ.

“Tiểu... Tiểu hữu, ý của ngươi là, muốn liên hợp dò bảo Thiên cung bí tàng? Đúng không?”

Đạo Thánh lão tổ mạnh mẽ đem tiểu hỗn đản sau hai chữ nuốt trở vào, xác nhận giống như hỏi.

“Đương nhiên!”

Vương Bảo đứng dậy, nghiêm nghị nói, “ta lão Vương tuy rằng không xưng được cái gì người tốt, thế nhưng, nhưng cũng biết độc vui vẻ không bằng mọi người đều vui đạo lý, thiên hạ bảo bối nhiều chính là, mọi người cùng nhau chơi đùa, mới thật sự là vui sướng a!”

“Tiểu hữu... Thâm minh đại nghĩa, chính khí vô song! Lão hủ khâm phục khâm phục!”

Đạo Thánh lão tổ ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng.

Nếu có thể bắt tay giảng hòa, Đạo Thánh lão tổ cũng sẽ không ngày càng rắc rối, chỉ là Vương Bảo tu vi cùng thân phận hai điểm này, liền để Đạo Thánh lão tổ sợ ném chuột vỡ đồ, dù sao Vương Bảo nhìn qua, giời ạ, thật mẹ nó non a!

“Đã như vậy, vậy làm phiền tiền bối ngươi phát tin tức, rộng rãi mời Nam vực các cường giả, đến Hoàng Thiên Thành!”

Vương Bảo cười nhạt nói.

Đạo Thánh lão tổ vẻ mặt cứng đờ, không phản ứng lại.

Rộng rãi mời các cường giả? Mời hắn nhóm tới làm cái gì?

“Như vậy, ngươi liền nói Thiên cung bí tàng xuất thế, có hứng thú người đều đến, lần này ta chuẩn bị thả ra chín cái tiêu chuẩn, loại trừ Đạo Thánh Tông miễn phí tham gia ở ngoài, còn sót lại tám cái tiêu chuẩn, trực tiếp bán đấu giá!”

“Tiêu chuẩn, người trả giá cao được, quá hạn không sau!”

Vương Bảo nói thẳng ra chính mình kế hoạch lớn!

Đem Đạo Thánh lão tổ mạnh mẽ nghẹn đến suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi muội đại gia ngươi a!

Ngươi thật là có thể tìm đường chết a!

Có Thiên cung bí tàng bản đồ, ngươi không trốn đi lén lút làm tốt nơi, ngươi còn muốn làm ai ai cũng biết? Ngươi rất sao lại vẫn nghĩ bán đấu giá tiêu chuẩn? Khe nằm, ngươi lá gan này thật là không nhỏ a, trời gan đi ngươi là!

Đạo Thánh lão tổ sắc mặt cấp tốc khó coi hạ xuống.

Bên cạnh hắn, một cái Đạo Quân lão tổ cười lạnh nói, “tiểu huynh đệ, ta cảm thấy có chúng ta Đạo Thánh Tông gia nhập, đã đủ rồi, những người khác, vẫn là gạt bọn họ được!”

Vương Bảo liếc đạo kia quân lão tổ một chút, tức giận nói, “Ngu xuẩn! Thật quá ngu xuẩn! Ngươi cái này quỷ hẹp hòi, thiếu gia ta là loại kia tiếng trầm giàu to người sao? Ta muốn, là người người như rồng, là mọi người cùng nhau phát tài, ngươi nhìn nhìn ngươi này điểm tiểu tâm tư, chẳng trách Đạo Thánh Tông cho đến bây giờ còn là một nhị lưu tông môn!”

“Khe nằm...”

Đạo kia quân lão tổ giận dữ cực kỳ, thiếu một chút liền muốn động thủ.

Đạo Thánh lão tổ kéo hắn lại, sau đó, nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng nói, “tiểu hữu, không nên hồ nháo, ngươi như muốn điều kiện, cứ việc mở, có thể thỏa mãn ngươi, lão phu tận lực thỏa mãn!”

Vương Bảo nghiêm túc cực kỳ nói rằng, “ta cũng đem lời quật ngã ở này, muốn đi Thiên cung bí tàng, liền cho ta tập hợp thành Thập Phương thế lực, nếu không, ta tình nguyện phế bỏ nhẫn chứa đồ, nhường bản đồ ở trên hư không loạn lưu bên trong nát tan!”

Đạo Thánh lão tổ khóe miệng cuồng quất.

Cái khác Đạo Thánh Tông người, hận đến nghiến răng.

Trời mới biết, đến rồi nhiều như vậy thế lực, bọn họ Đạo Thánh Tông còn có thể xếp tới thứ mấy?

Đây chính là Thiên cung bí tàng, dù cho là Nam vực tam đại đỉnh cao đại tông, phỏng chừng cũng sẽ động lòng!

Liền tỷ như Liệt Dương Cung, đối với Thiên cung bí tàng, nhất là nhiệt tình, đây là mọi người đều biết việc!

Nhưng là.

Không đáp ứng Vương Bảo?

Hàng này nhưng là bình vỡ không cần giữ gìn, thật phế bỏ bản đồ, đó mới là bệnh thiếu máu!

Đạo Thánh lão tổ hít vào một ngụm khí lạnh, ngột ngạt nội tâm phẫn nộ, sau nửa ngày, mới trầm giọng nói, “đã như vậy, cái kia như ngươi mong muốn, chỉ hy vọng tiểu hữu đến lúc đó, đừng phải hối hận...”

------oOo------

Chương 491: Ta không cao hứng, đại gia đều đừng đùa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt Dương Cung.

Thân là Nam vực tam đại bá chủ cấp tông môn một trong, Liệt Dương Cung vừa vặn ngay ở Nam vực trung tâm.

Vào giờ phút này.

Liệt Dương Cung nơi sâu xa.

Một mảnh hư không cảnh giới, sáng sủa trong không gian, Liệt Dương lão tổ ánh mắt nhìn quét phía dưới Liệt Dương Cung cao tầng, thản nhiên nói, "lão phu nhận được tin tức, Thiên Khuyết Cung xuất thế!"

Ở đây đều là Liệt Dương Cung chân chính cao tầng.

Tự nhiên biết Liệt Dương Cung bí ẩn, lúc này nghe vậy, từng cái từng cái theo bản năng nín thở, ánh mắt phấn chấn.

Một lão giả hít sâu một hơi, nhưng âm thanh vẫn còn có chút run nói rằng, "cuối cùng đến Thiên Khuyết Cung! Đợi chúng ta đoạt được Cửu Cung ghép ảnh, liền có thể mở ra phong ấn... Vậy cũng là chân thần tàng bảo khố! Lão tổ, hạ lệnh đi!"

Liệt Dương lão tổ gật gù, ánh mắt ngưng lại, trầm giọng nói, "phái người lập tức đi tới Hoàng Thiên Thành, phát hiện Thiên Khuyết Cung bản đồ người, là ở chỗ đó, nhớ kỹ mục đích của chúng ta, không cầu Thiên Khuyết Cung bên trong chí bảo, nhưng cầu Thiên Khuyết ghép ảnh, giữ gìn mối quan hệ, không cần phải để ý đến những người khác!"

"Chư vị, chân thần tàng bảo, đang ở trước mắt!"

Không người nào biết.

Cửu Cung bí tàng, kỳ thực liên luỵ một cái kinh thiên động địa lớn bí ẩn, vậy thì là chân thần tàng bảo.

Mà Liệt Dương tổng vô số năm qua, không ngừng sưu tập, đã làm đến tám cung ghép ảnh, liền Ám Nguyệt Cung, từ lâu bị bọn họ trong bóng tối khai phát ra đến, chỉ kém Thiên Khuyết Cung ghép ảnh tới tay, liền có thể mở ra chân thần bí tàng.

...

...

Không chỉ là Liệt Dương Cung nhận được tin tức.

Nam vực tam đại bá chủ tông môn, đều nhận được tin tức.

Cái khác to to nhỏ nhỏ đại tông đại tộc, cũng dồn dập phái ra cao thủ đi tới Hoàng Thiên Thành.

Trong lúc nhất thời, Hoàng Thiên Thành gió nổi mây vần, các cường giả giáng lâm.

Thân là miễn phí người hợp tác, Đạo Thánh lão tổ lên ngôi tiếp đón nhiệm vụ, tuy rằng tê cả da đầu, thế nhưng, vẫn là nhắm mắt lên, khởi đầu cũng còn tốt, thế nhưng theo càng ngày càng nhiều nói vực đại năng xuất hiện, nói sinh lão tổ mi tâm mồ hôi lạnh, liền vẫn không có biến mất qua!

Ma trứng!

Những người này, quá rất sao đáng sợ!

Đến thời điểm nếu như bọn họ biết, tên khốn kia chỉ mua tám cái tiêu chuẩn, những này đại năng cao thủ, có thể hay không nổi lên giết người?

Đạo Thánh lão tổ trong lòng khổ (đắng), thế nhưng không nói ra được.

Thời gian trôi qua.

Hai ngày qua đi, đi tới Hoàng Thiên Thành các cường giả, dồn dập bị phái phát ra mời thiếp, đi tới trong thành to lớn nhất một toà sàn đấu giá.

Một đám hàng đều là có chút mộng bức, không hiểu rõ Vương Bảo đây là muốn làm cái gì.

Mãi đến tận ra trận sau khi, các cường giả nghe được Đạo Thánh lão tổ tuyên bố bán đấu giá tiêu chuẩn việc, trong lúc nhất thời mới vỡ tổ.

"Khe nằm!"

"Chỉ bán tám cái tiêu chuẩn? Vậy chúng ta còn đến làm len sợi?"

"Máng, việc này là Đạo Thánh Tông giở trò quỷ? Hừ, được lắm Đạo Thánh Tông!"

"Nam vực tam đại bá chủ tông môn, hơn nữa xếp hàng đầu cái kia mấy cái,, đối với chúng ta chuyện gì!"

"Chặc chặc, đến cùng là ai được bản đồ, này thật là biết chơi, đây là ở cực hạn tìm đường chết a, thật không biết sẽ bị bao nhiêu người hận lên!"

Một đám hàng nghị luận sôi nổi.

Có điều, xét thấy Liệt Dương Cung các loại tam đại đỉnh cao đại tông người đều ở, đúng là không người gây sự.

Chỉ là, từng luồng từng luồng bất mãn tâm tình, nhưng là bồng bềnh ở trong phòng đấu giá.

Đạo Thánh lão tổ suýt chút nữa nước mắt vỡ, nghe những người kia một cái một cái Đạo Thánh Tông đáng chết, trong lòng bi thương cực kỳ, vội vã giải thích nói, "chư vị, việc này cùng ta Đạo Thánh Tông không quan hệ,

được bảo vật này, chính là Vương lão đệ, bán đấu giá tiêu chuẩn, cũng là hắn một tay xử lý, chúng ta Đạo Thánh Tông, chỉ là thế hắn sắp xếp!"

Mặc dù biết nói lời này, có chút đắc tội Vương Bảo, thế nhưng Đạo Thánh lão tổ cũng quản không được nhiều như vậy.

Hít sâu một hơi, Đạo Thánh lão tổ không cho mọi người thời gian phản ứng, trầm giọng nói, "bán đấu giá, chính thức bắt đầu! Cái thứ nhất tiêu chuẩn, mời ra giá đi!"

Tầng cao nhất một cái quý khách bên trong phòng khách.

Một người thanh niên nhìn xuống phía dưới, vẻ mặt lạnh nhạt nói, "Võ lão, ngươi nói tên kia, giở trò quỷ gì?"

Thanh niên phía sau một lão giả cười nhạt nói, "ai biết được, được Thiên cung bí tàng, dĩ nhiên công nhiên chiêu cáo thiên hạ, này không phải có bệnh... Chính là có bệnh đi!"

"Ha ha ha!"

Thanh niên cười khẽ lên.

Khóe miệng lộ ra một vệt châm chọc độ cong.

Thanh niên chính là Nam vực tam đại đỉnh cao đại tông Vô Cực Tông thiếu tông Chu Viêm, địa vị tôn sùng, lấy hắn cái tuổi này, Đạo Quân đỉnh cao tu vi, càng là nghe tên Nam vực, được gọi là Nam vực ba kiêu đứng đầu.

Lắc đầu một cái, Chu Viêm cười lạnh nói, "lấy lòng mọi người bán đấu giá, Nam vực thế lực, tự có khá là, tám cái tiêu chuẩn, từ lên đi xuống mấy, ra giá tức tới tay, lượng những người khác, cũng không dám nhổ răng cọp!"

Nhưng vào lúc này.

Phía dưới, liên tiếp ra giá, đã đạt đến 10 triệu cực phẩm thần nguyên.

Này giá so với Thiên cung bí tàng, không cao lắm.

Nhưng vào lúc này.

Chu Viêm híp mắt cười, cao giọng nói, “Vô Cực Tông, 10 triệu lẻ một viên cực phẩm thần nguyên!”

Sàn đấu giá yên tĩnh lại.

Hầu như hết thảy đại tông người, đều là ở trong lòng mắng to một tiếng khe nằm!

Liền rất sao thêm ra đến một viên!

Ngươi đây là cái gì gọi là giá?

Kiếm chuyện a!

Chỉ là.

Ra giá, là Vô Cực Tông.

Ai dám phản bác? Ai còn dám ra giá?

Phụ trách bán đấu giá Đạo Thánh lão tổ nuốt ngụm nước bọt, kinh hồn bạt vía nói rằng, “có còn hay không muốn ra giá? Có hay không? Tốt, một, hai...”

Đạo Thánh lão tổ đang chuẩn bị gõ chùy.

Đột nhiên.

Từ tầng cao nhất bên trong, Vương Bảo nhô đầu ra, vuốt cằm nói rằng, “này giá cả, vô hiệu!”

Một câu nói ra, hầu như hết thảy mọi người nhìn về phía Vương Bảo.

Liệt Dương Cung trong bao sương, lần này người phụ trách, một cái ông lão mặc áo đen ánh mắt tinh mang lóe lên, nhìn chằm chằm Vương Bảo, dần dần lộ ra hừng hực ánh sáng.

Mà Chu Viêm, vẻ mặt cứng đờ, quay đầu nhìn về phía đối diện trong bao sương Vương Bảo, tức giận ngược cười nói, "được lắm vô hiệu! Vậy ta ngược lại muốn xem xem, cái này tiêu chuẩn, ai dám nắm!"

Vương Bảo bất động thần sắc nói rằng, "ta bản đồ, ta làm chủ! Nếu tiêu chuẩn không người dám nắm, thủ tiêu được rồi, ta chính thức tuyên bố, dò bảo Thiên cung tiêu chuẩn, thành bảy cái!"

Mọi người toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người!

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Khe nằm a!

Không pháp trị rồi!

Cái tên này, dĩ nhiên cùng Vô Cực Tông thiếu tông hận lên!

Vị này thiếu tông, nhưng là từ trước đến giờ có thù tất báo, ngươi đây là ở vượt cực hạn tìm đường chết a!

"Thật can đảm!"

Chu Viêm khí nổ, hét lớn một tiếng, ánh mắt sát cơ cuồng thiểm, "Tiểu hỗn đản, ta xem ngươi là muốn chết, nể mặt ngươi, mới tham gia ngươi chó này rắm buổi đấu giá, ngươi nhưng cho thể diện mà không cần! Liền xem ngươi, có thể giữ được hay không Thiên cung bản đồ, Võ lão..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo trong tay quăng động một cái nhẫn chứa đồ,

thản nhiên nói, “ai dám xằng bậy, này nhẫn chứa đồ cũng là nổ tung, đến thời điểm, đại gia chia tay, ngươi chọc ta không cao hứng, tất cả đều không đến chơi, không tin, ngươi có thể thử xem!”

Chúng nhân trái tim nhanh chóng nhảy lên lên.

Liệt Dương Cung đầu lĩnh kia ông lão con ngươi co rụt lại, theo bản năng song quyền căng thẳng.

Mà Nam vực tam đại đỉnh cao đại tông thứ ba Huyết Hà Tông bên trong phòng khách, một lão giả đột nhiên trầm giọng nói, “Chu Viêm, đừng cho Chu lão tiền bối mất mặt, bình tĩnh chút!”

Chu Viêm sắc mặt khó coi tới cực điểm, quát lớn hắn, là Huyết Hà Tông một vị Đạo Vực lão quái, lấy thân phận của đối phương, quát lớn hắn không tính quá đáng.

“Khá lắm! Xem như ngươi lợi hại! Lần này ta nhận cắm! Có điều, tiêu chuẩn không thể thủ tiêu, thiếu gia ta... Bình thường ra giá chính là!”

Chu Viêm mắt lạnh nhìn Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Vương Bảo bĩu môi, “Lão tử một ngụm nước bọt một cái đinh, nói thủ tiêu liền thủ tiêu, ngươi tính sợi lông a, cần phải ngươi đến chỉ điểm ta? Bảy cái tiêu chuẩn, chính thức chụp ảnh, người gây chuyện, thêm một cái, tiêu chuẩn thiếu một cái! Ngươi cuồng, vậy ngươi cứ việc tới thử xem!”

Chu Viêm một mặt mộng bức.

Trời nổ!

Cái tên này...

Chẳng lẽ không sợ chết sao?

Hắn làm sao sẽ gan to như vậy, lại dám như vậy đắc tội ta? Lẽ nào ta Vô Cực Tông ở trong mắt hắn, chẳng là cái thá gì sao?

Đang chuẩn bị nổi giận, phía sau Võ lão kéo hắn lại, trầm giọng nói, “thiếu tông, bình tĩnh! Chúng nộ khó phạm, cẩn thận hắn nói!”

Chu Viêm giống như bị một thùng nước lạnh dội xuống, cấp tốc bình tĩnh lại, cảm nhận được từng đạo từng đạo mang theo bất mãn âm thanh, Chu Viêm trong lòng liền cuồng mắng lên.

Hắn biết.

Tiêu chuẩn thiếu một cái, toàn lại chính mình, chính mình tuyệt bức bị mấy người hận lên.

Lúc này không phải lúc nổi giận, nếu không, lại cho cái kia tiểu hỗn đản cơ hội để phát huy, chính mình liền thật thành đối tượng đả kích!

Sâu sắc liếc mắt nhìn đóng lại cửa sổ hòm báu, Chu Viêm nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “chúng ta, chờ xem...”

------oOo------

Chương 492: Ngươi vì sao như vậy ác độc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có Chu Viêm dẫm vào vết xe đổ.

Còn dám gây sự, đó là một cái đều không có!

Chỉ luận thân phận địa vị.

Ở đây có thể cùng Chu Viêm so với, vẫn đúng là không mấy cái.

Liền Chu Viêm mặt mũi, Vương Bảo nói không cho liền không cho, không đúng, hẳn là, là nghĩ sao hận sao hận, đều đem Chu Viêm hận hoài nghi nhân sinh, vậy bọn họ...

Vẫn là thành thật một chút đi!

Bán đấu giá, tiến hành thuận lợi đến kỳ lạ, bảy cái tiêu chuẩn, mỗi cái đều đánh ra giá trên trời, mà cái cuối cùng tiêu chuẩn, nhưng là rơi vào Vô Cực Tông trong tay.

Chu Viêm cứng đẩy bốn phương tám hướng áp lực cùng nồng đậm oán niệm, chẳng biết xấu hổ lấy của cải khổng lồ mua lại một cái trong đó tiêu chuẩn.

Tức giận về tức giận.

Lần này Thiên cung dò bảo, nếu như Vô Cực Tông bị mạnh mẽ bị nốc ao, vậy hắn cái này thiếu tông, cũng không có gì tồn tại cần phải.

Cũng may lần này, Vương Bảo không có lại mở miệng phá hoại, nhường Chu Viêm thở phào nhẹ nhõm.

Chờ đến hết thảy tiêu chuẩn đều bán đấu giá xong, Vương Bảo phòng khách cửa sổ, liền trực tiếp mở ra, Vương Bảo ánh mắt tùy ý quét qua, cười nói rằng, “chư vị, sau đó nộp tiền, chúng ta chính là một sợi dây thừng lên châu chấu, hi vọng đại gia có thể đồng tâm hiệp lực, cộng đồng tiến bộ, dò Houmei trời sáng sớm, chính thức bắt đầu, chúc đại gia đêm nay, ngủ ngon giấc a, ha ha...”

Ha ha ngươi muội a!

Mọi người thần sắc phức tạp nhìn đóng lại phòng khách cửa sổ Vương Bảo phòng khách.

Dù cho là đấu giá được tiêu chuẩn đại tông, sắc mặt cũng là hết sức khó coi, bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, Vương Bảo đây là ở trên người bọn họ cắt thịt, hay là bọn hắn cam tâm tình nguyện nhường đến cắt thịt, cái cảm giác này, khỏi nâng nhiều phiền muộn.

Đặc biệt là Chu Viêm.

Ánh mắt nơi sâu xa, phun trào mãnh liệt sát ý, có thể tưởng tượng, một khi có cơ hội động thủ, Chu Viêm, hắn sẽ không ẩn nhẫn nửa phần.

...

...

Sáng sớm ngày thứ hai, chư tông cường giả liền ở Hoàng Thiên Thành ở ngoài chờ.

Mãi đến tận các loại hơi không kiên nhẫn, Vương Bảo mới từ trong thành đi ra.

Chu Viêm tiến lên một bước, ánh mắt âm trầm nói, “Tiểu tử, ngươi không muốn quá phận quá đáng, nhường chư tông cường giả như vậy chờ ngươi, ngươi cái giá, không khỏi lớn quá rồi đó?”

Lời này có gây sự hiềm nghi.

Chỉ là.

Vương Bảo nhưng là lười biếng nói rằng, “ai không gì lạ: Không thèm khát các loại, có thể đi a, ta ngược lại ta cái gọi là!”

Chư tông cường giả vừa nghe, nhất thời khí nổ, bất mãn nhìn Vương Bảo.

Chu Viêm đại hỉ cực kỳ, thỏa mãn nở nụ cười.

Đồ hỗn trướng này, cũng thật là cuồng không một bên đây, bây giờ nhìn lại, hắn đâu chỉ là không đem ta để ở trong mắt, hắn là không đem khắp thiên hạ người để ở trong mắt chứ?

“Có người nào muốn theo ta tách kéo tách kéo, có thể đứng ra!” Vương Bảo ánh mắt nhìn lướt qua.

Chư tông cường giả giận mà không dám nói gì, Chu Viêm cười lạnh nói, “đừng nói nhảm, bắt đầu đi!”

Vương Bảo bĩu môi, trực tiếp lấy ra bản đồ, sức mạnh tràn vào, bản đồ bên trên, ánh sáng tăng mạnh, sau đó trong nháy mắt hóa thành một cái to lớn quang ấn, đi vào Vương Bảo mi tâm.

Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn, nói rằng, “đại gia đi theo ta!”

Dứt lời, trực tiếp hướng về một cái trong đó phương hướng, thoáng qua.

Đầy đủ tiến lên có ba ngày lâu dài, Vương Bảo mới ngừng lại, ánh mắt nhìn quét phía dưới một toà núi hoang.

Theo Vương Bảo hạ xuống, chư tông cường giả cũng dồn dập hạ xuống, Vương Bảo tiến lên vài bước, chỉ chốc lát sau, mi tâm tuôn ra một chùm sáng ấn, này quang ấn đột nhiên lớn lên, giống như muốn đem toàn bộ núi hoang đều bao trùm đi vào, trong phút chốc, sơn băng địa liệt giống như, một đạo cực kỳ to lớn cánh cửa ánh sáng từ núi hoang mặt đất nơi sâu xa bốc lên mà ra. Thủ phát

Cùng lúc đó.

Nương theo từng đạo từng đạo ong ong, áp lực kinh khủng, từ sâu trong hư không dâng lên, áp lực này cực kỳ đáng sợ, dù cho ở đây có rất nhiều Đạo Vực cường giả, cũng là hoàn toàn biến sắc.

“Chư vị, ta đi vào trước, đại gia theo sát a!”

Vương Bảo cười híp mắt khẽ quát một tiếng, thân thể hướng về quang môn thoáng qua.

Các cường giả được kêu là một cái khí a, nói cẩn thận đồng tâm hiệp lực đây? Ngươi rất sao đây là muốn ăn một mình a!

“Đuổi tới!”

Chư tông cường giả dồn dập hướng về quang môn chạy.

Chỉ là rất nhanh, các cường giả liền ngơ ngác phát hiện, tu vi đạt đến Đạo Vực cảnh giới, căn bản là không có cách tới gần quang môn trăm mét, càng đến gần, cái kia áp lực càng lớn.

Liệt Dương Cung chủ sự ông lão nhạt âm thanh nói, “xem ra lần này, Thiên cung hạn chế tu là tối cao thành đạo quân, chư vị không nên uổng phí khí lực, nếu như khư khư cố chấp, sợ là sẽ phải bị ngược trấn!”

Dứt lời, bắt đầu dặn dò Liệt Dương Cung một đám Đạo Quân cường giả.

Cái khác chư tông phản ứng lại, những kia trâu bò rầm rầm nói vực cường giả phiền muộn cực kỳ cũng bắt đầu dặn lên.

Chu Viêm nhưng là không có gì muốn nói, ánh mắt tinh mang lấp loé, nói rằng, “Võ lão, ngươi đến chủ trì đại cục, ta trước tiên đi tới!”

Dứt lời, Chu Viêm nhanh chóng nhằm phía quang môn.

Hắn tu vi mạnh mẽ, đứng đầu đồng đại, Đạo Quân đỉnh cao, đẩy áp lực từng bước một hướng về quang môn đi, ưu thế rõ ràng.

Hắn muốn giết Vương Bảo chi tâm bất tử, hơn nữa, càng muốn chiếm cứ ưu thế, vừa tiến vào quang môn, thân thể liền truyền đến một luồng dịch chuyển cảm giác, mở mắt ra, đập vào mắt rõ ràng là một mảnh to lớn vườn thuốc.

Chu Viêm mừng như điên cực kỳ, ánh mắt tỏa ánh sáng, đập vào mắt nhìn thấy, chỉ là tiền viện hắn nhận thức những dược liệu kia, đều là ngoại giới thất truyền đã lâu cổ thuốc, càng không cần phải nói cái khác không quen biết, hơn nữa, hậu viện bị linh quang cách trở, có thể ở trong hậu viện, tuyệt bức là càng trâu bò thần dược.

“Phát tài!”

Đây là Chu Viêm cảm giác đầu tiên.

Chỉ là.

Ngay ở hắn này lớp vỏ tới cực điểm, chuẩn bị bắt đầu mò chỗ tốt thời điểm, không chờ hắn phản ứng lại, phía sau truyền đến một đạo tiếng xé gió.

Chu Viêm hoàn toàn biến sắc, vừa mới chuẩn bị quay đầu, dư quang của khóe mắt nhưng chỉ nhìn thấy một đoàn bóng đen, đón lấy liền hai mắt một phen, hôn mê đi.

Chu Viêm không có ngã xuống đất, mà là bị người kéo.

Đương nhiên là Vương Bảo.

Nhấc theo Chu Viêm cổ áo, Vương Bảo cấp tốc hướng đi vườn thuốc, nơi này trận pháp hoàn tý, cấm chế tầng tầng, Vương Bảo sử dụng phá cấm thần trùy, một đường càn quét, vơ vét xong tiền viện, chỉ để lại vài cây giá trị thấp nhất, sau đó trực tiếp đi vào hậu viện.

Trong hậu viện, quả nhiên là to lớn bảo khố, bên trong rất nhiều dược liệu,

dù là Vương Bảo, đều không gọi được tên.

Có điều, Vương Bảo không gọi ra tên dược liệu, trên căn bản đều là bảo bối, vì lẽ đó, Vương Bảo căn bản không có một chút nào bảo lưu, đào được kêu là một cái vui vẻ.

Mãi đến tận vơ vét hết sạch, Vương Bảo mới thoả mãn cười cợt, đem Chu Viêm vứt tại trên mặt đất.

Nhìn Chu Viêm, Vương Bảo cười nói, "đáng thương tiểu tử, hi vọng sau đó ngươi có thể tỉnh táo một chút!"

Chu Viêm Đạo Quân đỉnh cao thực lực, đổi đối phó chiến, Vương Bảo cũng không thể nhanh như vậy giải quyết, thế nhưng, ai bảo Vương Bảo có một cái siêu cấp đạo cụ, [ám côn] đây.

Đồ chơi này không nhìn phòng ngự tu vi, chỉ cần bị đánh trúng sau gáy, sẽ cưỡng chế hôn mê, thực sự là làm bậy nhất quán chi tuyển.

Vương Bảo thản nhiên nhanh nhanh rời đi vườn thuốc.

Ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, nhìn phía trước một đám lớn mênh mông đại thụ vây quanh Thần sơn, Vương Bảo nhanh chóng thoáng qua.

Vương Bảo sau khi rời đi không bao lâu.

Chư tông đạo quân cường giả, cuối cùng cũng coi như là đẩy áp lực, dịch chuyển vào.

Một đám hàng mấy chục người, liếc mắt nhìn nhau, từng người trở lại đội ngũ của chính mình, sau đó, con mắt liền lập tức quét hướng bốn phía.

Đầu tiên nhìn, liền nhìn thấy vườn thuốc, cùng với vườn thuốc tiền viện cái kia còn sót lại vài cây dược liệu.

Chư tông sắc mặt trở nên khó coi cực kỳ.

“Khe nằm, bị người nhanh chân đến trước!”

“Tiến vào, ngoại trừ cái kia họ Vương, liền còn lại Chu Viêm thiếu tông!”

“Tiến vào vườn thuốc, đến cùng là ai?”

Chư tông nghị luận sôi nổi, đón lấy liền bắt đầu hướng về vườn thuốc cấm chế trận pháp công kích, ý đồ phá trận.

Chỉ là, chỉ chốc lát sau, theo từ hậu viện cửa lớn, vuốt đầu đi ra Chu Viêm xuất hiện, các cường giả dồn dập dừng dưới động tác trên tay.

Ánh mắt lộ ra tham lam cùng bất mãn, nhìn Chu Viêm.

Vô Cực Tông một đám Đạo Quân cường giả mừng như điên cực kỳ, dồn dập đứng trận pháp trước, tiến lên đón lấy.

Mà đi ra Chu Viêm, sắc mặt càng ngày càng âm trầm, hắn chỉ biết mình bị đánh, thế nhưng ai đánh, là một điểm tự rõ đều không có, có điều, Chu Viêm không cần đoán cũng có thể biết, đánh chính mình, ngoại trừ Vương Bảo, đó là không người khác.

“Tên đáng chết, hắn làm thế nào đến?”

Chu Viêm trong lòng có chút sợ hãi.

Bị đánh trong nháy mắt đó, tu vi của chính mình thực lực, dĩ nhiên không hề tác dụng, này giời ạ đối phương nếu như muốn giết chính mình, chính mình chẳng phải là đến trong nháy mắt đánh rắm?

“Không phải nói cao nhất Đạo Quân cảnh giới sao? Tiểu tử kia, đến cùng tu vi gì?”

Chu Viêm nghi ngờ không thôi nghĩ tâm tư.

“Thiếu tông?”

Bên tai truyền đến âm thanh, Chu Viêm ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện mình đã đi ra vườn thuốc.

Liên tưởng đến vườn thuốc bên trong, cơ hồ bị càn quét sạch, Chu Viêm trái tim căng thẳng, cảm giác mình mất đi một thế giới.

“Ha ha, Chu Viêm thiếu tông, lớn như vậy một cái vườn thuốc, nói vậy ngài thu hoạch khá dồi dào chứ?” Một cái đại tông Đạo Quân cười khan một tiếng, nói rằng.

Chu Viêm ngẩn ra.

Nam vực tam đại đỉnh cao đại tông một trong Huyết Hà Tông một vị Đạo Quân nhạt âm thanh nói, “Chu Viêm thiếu tông không hổ là Đạo Quân thứ nhất, có điều, Chu Viêm thiếu tông làm như thế, đúng hay không có chút quá đáng? Muốn vườn thuốc này bên trong thần dược, đều bị Chu Viêm thiếu tông toàn vơ vét sạch chứ?”

Chu Viêm cuối cùng cũng coi như là hiểu ra lại đây.

Suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết.

Đại gia!

Vơ vét sạch?

Lão tử mới vừa vào đến liền bị đánh ngất xỉu, ta vơ vét cộng lông a!

Nhìn từng đạo từng đạo mang theo tham lam cùng bất mãn ánh mắt, Chu Viêm hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “chư vị, ta mới vừa vào đến liền bị người ám hại, căn cứ ta suy đoán, ám hại ta, khẳng định là họ Vương, làm ta tỉnh lại thời điểm, ta cũng đã nằm ở vườn thuốc nơi sâu xa, mà vườn thuốc bên trong dược liệu, bị người càn quét sạch!”

Chư tông cường giả trợn mắt lên.

Emma khe nằm!

Như thế thái quá lý do, ngươi rất sao đều đang có thể nói như vậy đường hoàng?

Đây là ở đánh ai mặt a?

Ngươi đây là ở ma sát ai thông minh a?

Ngươi đường đường đỉnh cao Đạo Quân, đường đường Vô Cực Tông thiếu tông, ngươi sức chiến đấu không nói tuyệt thế, nhưng cũng là đứng đầu đồng đại, ngươi bị người ám hại?

Có thể đi vào, cao nhất cũng chính là Đạo Quân cảnh giới.

Ngươi sẽ bị ám hại?

Ta phi!

Chư tông cường giả rất là bất mãn, cảm thấy Chu Viêm là ở ăn một mình, này thật rất sao lòng tham.

“Hừ! Được lắm Chu Viêm thiếu tông! Hi vọng sau đó Vô Cực Tông, còn có thể như vậy bá đạo!” Huyết Hà Tông một vị Đạo Quân đỉnh cao mặt âm trầm lạnh quát.

Chu Viêm vừa nhìn khung cảnh này liền đã hiểu.

Không ai tin chính mình a!

Đúng đấy, ngay cả mình cũng không tin đây, chính mình dĩ nhiên sẽ bị người vô thanh vô tức ám hại.

Nhưng là.

Khe nằm, ta mẹ nó đúng là vô tội!

“Đi thôi, vườn thuốc bị Chu Viêm thiếu tông được, còn có cái khác tạo hóa

chờ chúng ta, cái kia họ Vương không thấy tăm hơi, không chắc ngay ở phía trước!”

Chu Viêm không lấy ra bảo bối, chư tông cũng là không biện pháp, bởi vì không ai quy định được bảo vật, phải chia đều, đương nhiên, này sẽ khiến cho chư tông bất mãn là được rồi.

Một đám hàng bắt đầu ra đi.

Chu Viêm trầm mặc, không nói một lời, sắc mặt tái xanh một mảnh, nội tâm đối với Vương Bảo căm hận, quả thực muốn chọc tan bầu trời.

“Thiếu tông, ngài được bao nhiêu bảo bối? Bên trong có hay không cái gì siêu cấp thần dược?” Có cái Vô Cực Tông Đạo Quân nhỏ giọng truyền âm nói.

Chu Viêm khóe miệng co quặp, không hề trả lời.

Xong đời, ngay cả người mình đều rất sao không tin chính mình, bùn vàng lên đũng quần, chính mình là rửa không sạch.

Phía trước là một mảnh mênh mông đại thụ.

Chư tông theo mở ra đến một cái đại lộ hướng về lên đi, có mấy cái nghĩ bay qua, nhưng lập tức bị hư không trấn áp xuống, chỉ được đàng hoàng bước đi.

Nhưng vào lúc này.

Chư tông trước người, thình lình xuất hiện một bóng người, chính nghĩ bọn họ xông lại.

Là Vương Bảo.

Nhìn thấy Vương Bảo, Chu Viêm ánh mắt lập tức phun trào ra phẫn nộ hỏa diễm, đang chuẩn bị động thủ, nhưng nhìn thấy Vương Bảo quay về Chu Viêm vẫy vẫy tay, cười to nói, “Chu đại thiếu, có chuyện thông báo ngươi!”

Chu Viêm cười lạnh một tiếng, không chuẩn bị phản ứng Vương Bảo, vẫn là muốn động thủ, chỉ có điều lúc này bên tai lại truyền tới Vương Bảo truyền âm, "Vừa nãy đánh ngất ngươi, là ta, trên người ngươi đã trúng ta dưới kỳ độc, ngươi tốt nhất cho ta thành thật một chút!"

Chu Viêm kinh hãi đến biến sắc.

Khe nằm!

Giời ạ!

Lão tử trúng độc?

Đại gia, ta rất sao liền biết rồi, tuyệt đối không thể không công như thế ngất!

Chu Viêm có chút thất thần, mà lúc này, Vương Bảo đã đến gần rồi Chu Viêm.

Không giống nhau: Không chờ Chu Viêm phản ứng lại, Vương Bảo trong tay xuất hiện một viên trứng lớn, bộp một tiếng ở Chu Viêm dưới chân ngã nứt.

Trứng dịch tung toé.

Vương Bảo từ lâu né tránh, mà Chu Viêm, lại bị tung toé một thân.

"Gào..."

Nhưng vào lúc này, xa xa truyền đến một đạo cực kỳ to lớn tiếng hô.

Mọi người sắc mặt đại biến, sau một khắc, vẫn lớn vô cùng huyết mãng, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Này huyết mãng mi tâm dấu ấn kỳ lạ phù văn, ánh mắt mang theo điên cuồng, lộ ra lớn đầu to cấp tốc quét qua, liền dán mắt vào Chu Viêm.

“Gào!”

Huyết mãng lần thứ hai phát sinh một đạo rống to, trong thanh âm đầy rẫy vô tận phẫn nộ.

Ầm ầm một tiếng, đuôi tầng tầng đánh trên mặt đất, hướng về Chu Viêm vọt tới.

Vương Bảo lẩn đi rất xa, thở dài, nói rằng, “Chu đại thiếu, liền có thể sánh vai Đạo Vực đại yêu sản trứng ngươi đều mơ ước, ngươi thật đúng là, ai, cái gì cũng không nói, đi rồi đi rồi...”

Dứt lời, Vương Bảo xoay chuyển cái phương hướng, cấp tốc rời đi.

Mà vào giờ phút này.

Chu Viêm ở một mặt mộng bức bên trong.

Ở vô hạn mộng bức bên trong.

Bắt đầu rồi chiến đấu.

To lớn huyết mãng, thực lực thật sự có thể so với Đạo Vực, cái kia sức mạnh bàng bạc, làm cho Chu Viêm chịu đựng sau một đòn, suýt chút nữa thổ huyết.

Vô Cực Tông mấy cái Đạo Quân cường giả, dồn dập tiến lên hỗ trợ.

Chỉ là.

Được kêu là một cái uất ức a!

Khe nằm a!

Lại bị người âm a!

Cái kia đáng chết hỗn đản, tâm địa của người này làm sao liền như vậy ác độc a!

Mà Chu Viêm suy nghĩ chính là.

Đại gia ngươi a!

Ngươi vô liêm sỉ liền vô liêm sỉ đi, ngươi rất sao đừng bắt lấy ta một người hố a, đầu tiên là vườn thuốc, lại là cái này đại mãng, ngươi có thể đúng là lão tử đời này khắc tinh a!

Ầm ầm ầm!

Chiến đấu tiến hành mấy vị khốc liệt!

Chư tông cường giả, kinh hồn bạt vía nhìn chiến đấu bên trong Chu Viêm, sắc mặt đều là có chút buồn cười.

Này Chu Viêm, đúng là bị hố không nhẹ a.

Nghĩ đến Vương Bảo, một đám hàng liếc mắt nhìn nhau, dồn dập không lại quản Chu Viêm chết sống, sau đó cấp tốc truy đuổi đi tới.

Điều này làm cho Chu Viêm, cảm giác được vô tận phẫn nộ, cũng có chút thê lương, theo: Đè bình thường đạo lý mà nói, chư tông cường giả sẽ không như thế liều mạng, làm sao...

Chính mình mới vừa thành chư tông trong mắt cường giả ăn một mình bại hoại.

Cho tới, dĩ nhiên không có một cái tông môn, ra tay giúp đỡ chính mình!

“Họ Vương, lão tử cùng ngươi không chết không thôi!”

Chu Viêm uất ức đến cực hạn, ánh mắt mang theo điên cuồng, nhìn đồng dạng Bạo Nộ huyết mãng, lớn mắng nói, “còn có ngươi cái ngu ngốc, lại không phải lão tử trộm ngươi trứng, ngươi đánh ta làm chi? Đáng chết,

ngươi cũng chết cho ta...”

------oOo------

Chương 493: Ta vẫn là then chốt ra trận đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thoải mái a!”

Vương Bảo đắc ý tiến lên.

Sở dĩ đắc ý, là bởi vì từ huyết mãng nơi đó trộm ít đồ, rõ ràng là ba viên đạo tinh.

Đồ chơi này Vương Bảo từ Hồng gia tàng bảo khố bên trong trộm được qua, là đại bảo bối.

Đương nhiên.

Nhất làm cho Vương Bảo vui cười thoải mái, là có người cho hắn vác nồi, cho nên nói, vừa nãy không có giết Chu Viêm cái kia là đúng.

Nếu không, đi đâu tìm tốt như vậy cõng nồi hiệp khách?

Chu Viêm, người tốt a!

Hào quang đại điện gần rồi.

Vương Bảo thu hồi tâm tư, ánh mắt quét qua, lập tức chạy trung ương nhất cung điện cổ kia mà đi, bình thường mà nói, bảo bối tốt đều ở vùng trung tâm.

Chỉ là.

Ngay ở hắn đến gần rồi cổ điện sau khi, một luồng cuồn cuộn thiên uy giống như áp lực, ầm ầm giáng lâm, dù cho là Vương Bảo, cũng là hô hấp cứng lại, ngừng lại.

Vương Bảo hít một hơi, trong cơ thể Cổ Thần lực lượng bạo phát, lần thứ hai đi về phía trước ba bước, cuối cùng từ bỏ.

Bằng hắn cảm giác, toàn lực bạo phát, phỏng chừng chính mình còn có thể đi vài bước, chỉ là nghĩ bước vào trung ương cổ điện, sợ là không thể!

Cũng nhưng vào lúc này.

Phía sau, một đám lão già cuối cùng cũng coi như là đuổi tới.

Nhìn thấy Vương Bảo, một đám hàng con mắt lộ ra nồng nặc không quen cùng cảnh giác.

Hàng này.

Rõ ràng là cái hố hàng a!

Liền hướng vừa nãy hắn hố Chu Viêm dáng vẻ, cũng phải cẩn thận ứng đối, nếu không, hố khả năng chính là bọn họ.

Mà lúc này.

Liệt Dương Cung một vị lâu năm Đạo Quân cường giả, đột nhiên đi ra, quay về Vương Bảo vừa chắp tay, cười nói, "tiểu hữu, Thiên cung chín toà, mỗi một toà Thiên cung đều có ba thi, nhưng cần lần lượt tiến hành, ngươi như vậy xông thẳng trung ương bảo điện, là không được!"

Vương Bảo liếc hắn một cái, gật gù mỉm cười nói, "Đa tạ!"

Mà cái khác lão già, nhưng là ánh mắt mang theo vẻ hưng phấn, thẳng đến ngoài cùng bên trái một toà khá nhỏ cổ điện mà đi.

Liệt Dương Cung Đạo Quân các cường giả cũng không động, cái kia nhắc nhở Vương Bảo lâu năm Đạo Quân hít một hơi, nói rằng, "tiểu hữu, tại hạ Dư Nguyên, tiểu hữu nếu là không chê, có thể theo ta Liệt Dương Cung đồng thời, dù sao này Thiên cung thử thách, không ai có thể so sánh đạt

được ta Liệt Dương Cung quen thuộc!”

Vương Bảo hé mắt, đi tới, lông mày hơi nhíu, nói rằng, “ngươi đối với ta như thế thân mật, liền không sợ Vô Cực Tông tìm ngươi phiền phức?”

Dư Nguyên cười nhạo nói, “Vô Cực Tông gây phiền phức? Bọn họ cũng dám?”

Liệt Dương Cung thực lực, gốc gác, vượt xa Vô Cực Tông, chỉ là Nam vực các cường giả, còn chưa trải nghiệm qua mà thôi.

“Đồng thời liền không cần! Ai bận việc nấy đi!”

Vô sự lấy lòng, không gian tức đạo, Vương Bảo đương nhiên sẽ không tin tưởng Dư Nguyên hoàn toàn xuất phát từ lòng tốt.

Xoay người, cũng trực tiếp đi tới bên trái cổ điện.

Dư Nguyên cùng Liệt Dương Cung đạo quân các cường giả cũng không vội phiền, trái lại là mặt mỉm cười, không nhanh không chậm theo.

Đối với Dư Nguyên bọn họ mà nói.

Lần này Thiên Khuyết Cung hành trình, dù cho là tay không mà quay về, nhưng chỉ cần được Thiên Khuyết ghép ảnh, vậy cũng là kiếm lời lật.

Cái gọi là không muốn lại được, nói chính là như vậy, bọn họ chỉ cần có thể được Vương Bảo thiện ý, lần này coi như là viên mãn.

Bên trái cổ điện, theo mọi người tràn vào, bên trong từ từ toả ra hào quang.

Ở giữa cung điện cổ nơi, có một toà tinh bia, dâng thư một cái rồng bay phượng múa [lực] chữ, mà ở tinh bia sau khi, nhưng là chín đạo trôi nổi chiếc hộp màu trắng, từ cao tới thấp, lần lượt sắp xếp.

Nhìn thấy tình huống này, tất cả mọi người chưa động, đều là ôm chết đạo hữu không chết bần đạo, để những người khác người thử nghiệm ý nghĩ.

Vương Bảo đi vào, Dư Nguyên đám người theo sát phía sau.

Vừa nhìn điện bên trong tình huống, Dư Nguyên liền cười nhạt nói, “Thiên cung thử thách lớn đều giống nhau, đây là lực bia thử thách, tinh bia thử thách chính là thân thể, thạch bia thử thách chính là đạo lực, quang bia thử thách chính là thần hồn, đây là thử thách thân thể lực lượng tinh bia!”

“Lấy thuần thân thể lực lượng, công kích tinh bia, hết thảy người công kích đều sẽ có xếp hạng, căn cứ xếp hạng, chín người đứng đầu sẽ có khen thưởng, khen thưởng chính là tinh bia sau khi màu trắng hộp đá, chư vị, trong hộp đá, có thể sẽ có đại đạo chí bảo nha!”

Chư tông cường giả tinh thần đại chấn.

Có điều không ít người, nhưng là thâm ý sâu sắc nhìn Dư Nguyên một chút.

Trên thực tế, chín đạo Thiên cung, dù cho đã khai quật tám đạo, thế nhưng Nam vực các cường giả nhưng chỉ liên hợp dò bảo hai đạo, còn lại Lục đạo, Liệt Dương Cung một mình khai phá năm đạo, chỉ có một đạo là một người tán tu trong đó mở phát ra, nhưng Liệt Dương Cung cũng được tin tức.

Bởi vậy.

Cũng có thể nhìn ra Liệt Dương Cung ẩn giấu gốc gác, là khủng bố cỡ nào!

Nam vực tam đại đỉnh cao đại tông một trong Huyết Hà Tông cái thứ nhất đứng ra, bắt đầu tinh bia kiểm tra.

Đầu tiên là một cái tử y Đạo Quân, đứng tinh bia trước, hít sâu một hơi, điều động thân thể lực lượng, ầm ầm đánh về phía tinh bia.

Nương theo tinh bia bùng nổ ra nhàn nhạt hiu hắt ánh sáng, tinh bia bên trên, xuất hiện hai đạo nho nhỏ cung điện ảnh ảnh.

“Hai cung lực lượng, rất tốt!”

Dư Nguyên nhạt cười một tiếng, lúc này, hắn càng ngày càng cảm giác được một loại cảm giác ưu việt, không biết, điều này làm cho chư tông cường giả, rất là chán ngán.

Trên thực tế, đó là đố kị!

Đại gia đều đoán được, Liệt Dương Cung khẳng định được không ngừng một toà Thiên cung, nếu không, sẽ không như thế quen thuộc bên trong quy tắc.

Cái kia Huyết Hà Tông ông lão hừ nhẹ một tiếng, lùi đi, hậu nhân đuổi tới.

Dư Nguyên liếc mắt nhìn Vương Bảo, đột nhiên truyền âm nói, "tiểu hữu, chúng ta Liệt Dương Cung chuẩn bị thập phần đầy đủ, có chứa chuyên môn tu luyện thân thể đạo quân, những người khác căn bản không biết, này tinh bia thử thách, là có thể một người đạt được nhiều, chỉ cần thực lực mạnh mẽ, dù cho là ôm đồm chín người đứng đầu, cũng không phải không được!"

"Tiểu hữu nếu không chê, lần này tinh bia thử thách, chúng ta Liệt Dương Cung có thể ôm đồm ba người đứng đầu, được đồ vật, tận về tiểu hữu hết thảy!"

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn Dư Nguyên, Dư Nguyên mỉm cười đối mặt.

Vương Bảo rất buồn bực.

Hàng này.

Vì sao phải liếm ta?

Này không nên a, đại gia cũng không có gì gặp nhau, lần thứ nhất gặp mặt lần thứ nhất tiếp xúc, ngươi rất sao ảnh ta cái cái gì?

Có điều.

Đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Dư Nguyên phát sinh thiện ý,

Vương Bảo cũng không thể hận hắn, chỉ là khẽ lắc đầu, truyền âm nói, “không cần! Ta tự mình tới là được!”

Dư Nguyên nụ cười cứng đờ.

Trong ánh mắt, chớp qua một vệt bất đắc dĩ cùng một vệt nhàn nhạt trào phúng.

Hàng này.

Vẫn đúng là rất sao khó làm!

Làm sao cùng thối tảng đá giống như, như thế khó tách?

Ngươi còn chính mình đến? Vậy được, ngươi tự để đi, sau đó chờ ngươi cái gì cũng mò không được thời điểm, lão tử không tin ngươi sẽ cam tâm!

Liệt Dương Cung chuẩn bị đầy đủ, bất kể là thân thể vẫn là thần hồn, đều là chuyên tu người đi vào, vì là chính là chiếm cứ đại thế.

Rất nhiều đại tông võ giả thay phiên tiến lên, động tác cũng không phải chậm, chỉ là tinh bia thử thách chính là thuần thân thể lực lượng, vì lẽ đó đại gia trên căn bản cũng là kẻ tám lạng người nửa cân, dù cho là Huyết Hà Tông cường giả sức chiến đấu sặc sỡ, thế nhưng cũng không bao nhiêu ưu thế.

Cuối cùng, chỉ còn dư lại Vương Bảo, cùng với Dư Nguyên các loại Liệt Dương Cung võ giả.

Dư Nguyên quay về Vương Bảo làm cái mời dấu tay xin mời, cười nói, “tiểu hữu, ngươi trước hết mời!”

Cái nào ngờ tới.

Vương Bảo cười vung vung tay, nói rằng, “đừng giới, còn là các ngươi tới trước đi, ta cảm thấy ta có thể nắm thứ nhất, vẫn là then chốt ra trận tốt, tỉnh (tiếp kiệm) quá đả kích các ngươi, không phát huy ra thực lực!”

Dư Nguyên khóe miệng cuồng quất.

Trong lòng bỗng nhiên thở dài.

Ma trứng.

Nhiệm vụ lần này, có chút khó làm a!

Vì sao?

Bởi vì nhiệm vụ mục tiêu, rõ ràng là cái đậu bỉ a, vẫn là trăm phần trăm thuần đùa...

------oOo------

Chương 494: Ngươi rất sao như thế trâu bò làm gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng trong lòng nhổ nước bọt không ngừng, Dư Nguyên vì tông môn đại kế, cũng không nói thêm cái gì, hướng về phía phía sau một cái hồng y Đạo Quân cường giả gật gù, đối phương hít sâu một hơi, đạp bước tiến lên.

Lúc này.

Chư tông cường giả đều cảm giác được một tia không đúng.

Hồng y Đạo Quân mỗi đi một bước, trên người toát ra đến khí thế liền càng mạnh, nhường chư tông cường giả có chút khó mà tin nổi chính là, cơn khí thế này, không pha chút nào thần lực khí tức.

Này, là thuần thân thể lực lượng bộc phát ra khí thế.

Huyết Hà Tông cường giả bên trong, một lão giả sắc mặt trở nên khó xem ra, hiện tại tinh bia bên trên, người thứ nhất chính là Huyết Hà Tông một vị Đạo Quân, đầy đủ bốn toà Thiên cung ảnh ảnh.

Mà xem hồng y Đạo Quân khí thế, này giời ạ tuyệt bức không ngừng bốn toà!

Liệt Dương Cung, quả nhiên có chuẩn bị a!

Tuy rằng sớm có dự liệu, thế nhưng chư tông cường giả, vẫn là cảm giác tức giận, này rất sao là dối trá chứ? Đại gia!

Rốt cục, hồng y Đạo Quân đi tới vách thuỷ tinh trước.

Nắm tay!

Nhấc quyền!

Đánh ra!

Thu quyền mà đứng, hồng y Đạo Quân mặt không hề cảm xúc.

Nương theo vách thuỷ tinh ánh sáng bạo phát, đầy đủ Lục đạo Thiên cung hiển lộ ra.

“Lục đạo!”

Huyết Hà Tông một đám cường giả sắc mặt đen.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Lão tử hiện tại thứ nhất, mới chỉ là bốn đạo, ngươi rất sao trực tiếp nhảy đến Lục đạo, chênh lệch này quá lớn!

Mà lúc này.

Hồng y Đạo Quân thình lình không có đi, trái lại lần thứ hai nhấc quyền!

Đánh ra!

Nổ vang truyền vang thời gian.

Vách thuỷ tinh bên trên, vừa xuất hiện Lục đạo Thiên cung ảnh ảnh bên trên, dĩ nhiên xuất hiện lần nữa Lục đạo Thiên cung ảnh ảnh, có điều, nhưng thêm ra đến một ít hoa văn.

Chư tông cường giả ngây người như phỗng.

Không chờ bọn hắn phản ứng lại, hồng y Đạo Quân nhếch miệng cười, lần thứ hai nhấc quyền đánh ra!

Ầm!

Trên cùng, bỗng dưng lại thêm ra đến Lục đạo Thiên cung ảnh ảnh!

Dư Nguyên mặt mỉm cười, nhìn rơi vào mộng bức trạng thái chư tông cường giả, trong lòng châm chọc liên tục.

Ở Dư Nguyên xem ra, Thiên cung, chính là Liệt Dương Cung tương lai.

Này vách thuỷ tinh thử thách, Liệt Dương Cung kiểm tra nhiều lần, xếp hạng lấy Thiên cung số lượng đến định, có điều, nhất định phải so với những người khác thêm ra chí ít một đạo Thiên cung ảnh ảnh, mới có thể hoàn thành ôm đồm.

Làm một ví dụ mà nói, chính là một người nếu là chỉ có thể đánh ra Lục đạo Thiên cung lực lượng, thế nhưng, những người khác cũng có thể đánh ra Lục đạo Thiên cung lực lượng, như vậy bất luận ngươi đánh ra đến chính là Lục đạo nửa vẫn là Lục đạo cực hạn, đều không thể ôm đồm.

Một màn như thế.

Nhất thời đối với chư tông cường giả, tạo thành đả kích cường liệt.

Hồng y Đạo Quân đánh xong ba lần, liền lui trở lại, Dư Nguyên yêu cầu chính là ôm đồm ba vị trí đầu, còn toàn bộ ôm đồm, Dư Nguyên cảm thấy, ăn thịt có thể, thế nhưng vẫn là cho cái khác người lưu khẩu canh uống đi, không phải vậy quá phận quá đáng.

Huyết Hà Tông mạnh nhất cái kia Đạo Quân ông lão hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn chằm chằm Dư Nguyên, cắn răng nói rằng, “Dư huynh, Liệt Dương Cung tự tin tiên cơ, làm như thế, không khỏi quá vô liêm sỉ chứ?”

Dư Nguyên sắc mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “người có tài đạt được nhiều! Vương huynh nếu là có thể, coi như ôm đồm chín vị trí đầu, ta Liệt Dương Cung cũng sẽ không nhiều một câu phí lời!”

Huyết Hà Tông Đạo Quân ông lão khí nổ!

Mã Đức!

Gặp vô liêm sỉ, chưa từng thấy ngươi như thế vô liêm sỉ, ba người đứng đầu khen thưởng đều rất sao bị ngươi nhận thầu, ngươi liền không sợ bị sét đánh sao?

Cái khác chư tông cường giả sắc mặt cũng là cực kỳ khó coi, tâm tình gay go tới cực điểm, chỉ có điều, giận mà không dám nói gì a, cũng chính là Huyết Hà Tông, có thể nói lên vài câu khó nghe.

Dư Nguyên căn bản mỗi thanh những người khác để ở trong mắt, đối với Vương Bảo hơi cười, nói rằng, "tiểu hữu, điện bên trong hết thảy mọi người đo lường xong, mới có thể đi nắm bảo hộp, nên ngươi!"

Vương Bảo gật gù, tiến lên, đi tới vách thuỷ tinh trước mặt.

Ánh mắt đột nhiên nhìn lướt qua chư tông cường giả, Vương Bảo híp mắt cười, nói rằng, "nếu như ta đem hết thảy bảo hộp toàn thu rồi, đại gia sẽ không trách ta chứ?"

Chư tông cường giả sững sờ.

Phản ứng lại, vừa cảm thấy buồn cười, lại cảm thấy phẫn nộ!

Buồn cười chính là, ngươi muội đậu bỉ, ngươi nghĩ toàn bộ nhận thầu, ngươi sao như thế tú đây? Ngươi cho rằng ngươi là Liệt Dương Cung đám này lão Âm tất a?

Phẫn nộ chính là.

Ngươi so với Liệt Dương Cung đều mẹ nó quá đáng a!

Liệt Dương Cung tuy rằng vô liêm sỉ, tốt xấu còn có chút tự biết, ôm đồm ba vị trí đầu liền từ bỏ, ngươi rất sao muốn bao hết? Cũng không sợ bị chết no!

Mà Dư Nguyên, nhưng là theo Vương Bảo cười nói, "bất kể người khác, ta

Liệt Dương Cung không có ý kiến!”

Huyết Hà Tông Đạo Quân ông lão mặt âm trầm nói rằng, “chờ ngươi có thể làm được nói sau đi!”

Không ai tin tưởng, Vương Bảo có thể so sánh Liệt Dương Cung còn trâu bò, Liệt Dương Cung nói rõ chính là đã sớm chuẩn bị, bình thường, ai sẽ nghĩ tới chuyên môn mang theo chuyên tu thân thể đạo quân.

Vương Bảo ha ha cười, mặt hướng vách thuỷ tinh.

Nhấc quyền, nhanh như tia chớp ra tay!

Ầm!

Vách thuỷ tinh truyền đến kinh thiên động địa nổ vang, sau một khắc, nương theo nói cột sáng, liền nhìn thấy vách thuỷ tinh bên trên, trực tiếp lập loè ra đầy đủ tám đạo Thiên cung ảnh ảnh!

Một màn như thế.

Trực tiếp nhường mọi người há hốc mồm!

Ngây người như phỗng!

“Khe nằm!”

“Tám đạo?”

“Đại gia ngươi, tiểu tử này thân thể khủng bố như vậy?”

“Chẳng lẽ là yêu thú?”

“Đáng chết, hắn sẽ không thật muốn ôm đồm chín người đứng đầu chứ? Hắn nếu như thật sự dám, ta... Ta rất sao giết chết hắn!”

Chư tông cường giả sắc mặt hoàn toàn thay đổi lên, dồn dập gầm nhẹ.

Huyết Hà Tông Đạo Quân ông lão khuôn mặt đều muốn vặn vẹo, đối với Vương Bảo triển khai tử vong chi trừng, hi vọng Vương Bảo có thể có chút tự biết muốn mặt mũi.

Mà Dư Nguyên cùng Liệt Dương Cung Đạo Quân nhóm, cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Phản ứng lại, Dư Nguyên khóe miệng cuồng quất, trong lòng mắng to lên.

Mục tiêu không phải đậu bỉ.

Mục tiêu thật rất sao trâu bò.

Nhưng là, so với trâu bò, Dư Nguyên càng hi vọng Vương Bảo đậu bỉ.

Vương Bảo như thế trâu bò, còn cần bọn họ Liệt Dương Cung sao? Không nếu cần, làm sao tăng cao độ thiện cảm? Ma trứng, nhiệm vụ này thật rất sao đồ phá hoại.

“Ai nha, quả nhiên, ta đúng là số một!”

Vương Bảo thỏa mãn cười, gật gù.

Sau đó.

Một quyền đánh ra.

Lại một quyền đánh ra!

Mãi đến tận Vương Bảo đánh ra đệ ngũ quyền, Huyết Hà Tông đạo kia quân ông lão không nhịn được, gầm nhẹ rít gào nói, “tiểu tử thúi, không muốn quá phận quá đáng, ngươi chẳng lẽ thật muốn đem bảo hộp bao hết!”

Hiện tại Huyết Hà Tông đã lưu lạc tới người thứ chín, lại rất sao đến một

quyền, liền đối với bọn họ Huyết Hà Tông chuyện gì!

Vương Bảo liếc mắt một cái Huyết Hà Tông đạo quân ông lão, cười to nói, “ta vừa nãy hỏi các ngươi, không phải không ai phản đối sao? Hiện tại nghĩ phản đối, chậm! Ta đã không khống chế được trong cơ thể Hồng Hoang lực lượng!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo nắm đấm chớp liên tục, không ngừng oanh kích tinh bia!

Trong chớp mắt, liền nhìn thấy tinh bia bên trên, hết thảy ảnh ảnh đều xuất hiện kịch liệt biến hóa, cuối cùng trực tiếp hóa thành chín đạo tám cung ảnh ảnh!

Tất cả đều là Vương Bảo làm ra!

Cùng lúc đó, tinh bia thình lình ầm ầm nổ tung, hóa thành nói đạo linh quang, toàn bộ tràn vào Vương Bảo thân thể.

Vương Bảo lộ ra vẻ kinh ngạc, cái kia tinh bia lực lượng thình lình hóa thành hùng hồn đạo lực, trực tiếp nhường tu vi của hắn tăng lên tới Đạo Quân trung kỳ cảnh giới!

Chư tông cường giả tuy rằng không biết chuyện gì thế này, thế nhưng bản năng nhận ra được, Vương Bảo được lợi ích to lớn, trong lúc nhất thời, càng thêm ước ao ghen tị.

Tình huống như thế, Dư Nguyên cũng chưa từng gặp qua, nhất thời ghi vào trong lòng.

Đột nhiên.

Vách thuỷ tinh sau khi, chín cái hộp đá đột nhiên trôi nổi lại đây, toàn bộ đều đứng ở Vương Bảo trước người.

Vương Bảo vung tay lên, chín cái hộp đá trực tiếp bị hắn cất đi.

Chư tông cường giả được kêu là một cái khí a, đặc biệt là Huyết Hà Tông Đạo Quân ông lão, khuôn mặt đều có chút vặn vẹo, ánh mắt hung mang lóe lên, nhanh chân tiến lên, đưa tay chụp vào Vương Bảo đầu, lệ quát, "Nghiệp chướng, lòng tham không đáy, đáng chết!"

Đạo đạo vết máu hội tụ, trong chớp mắt hình thành một cái to lớn màu máu mặt quỷ, hướng về Vương Bảo đỉnh đầu kéo tới!

Dư Nguyên trong lòng mừng như điên.

Mã Đức!

Cuối cùng cũng coi như là động thủ!

Chờ ngay vào lúc này!

Cứu vớt mục tiêu thời điểm đến, cuồng tăng độ yêu thích thời điểm đến, ân cứu mạng tới tay, liền không tin tiểu tử này không đúng hắn Liệt Dương Cung mang ơn!

"Dừng tay!"

Dư Nguyên bỗng nhiên hét lớn, đã sớm chuẩn bị hắn vừa muốn ném ra một tấm phù bảo vệ Vương Bảo an toàn.

Cái nào ngờ tới.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo con ngươi trong nháy mắt hóa thành màu vàng, cùng lúc đó, một ngón tay tia điện giống như điểm ra!

Chớp mắt sau khi, Huyết Hà Tông ông lão đánh ra đến vết máu mặt quỷ ầm ầm phá toái, mà nương theo một vệt kim quang lóe lên một cái rồi biến mất, cái kia Huyết Hà Tông ông lão rên lên một tiếng, phun ra một ngụm máu lớn, nhanh chóng rút lui!

Ở hắn ngực, một cái lỗ máu chính đang bão tố huyết.

Vẻ mặt ngơ ngác lại vô cùng phẫn nộ nhìn Vương Bảo, Huyết Hà Tông ông lão nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “ngươi... Ngươi thật là to gan!”

Vương Bảo bĩu môi, không thèm để ý hàng này.

Mà chư tông cường giả, nhưng là bị chấn động đến mức không nhẹ!

Một chiêu, đả thương Huyết Hà Tông Đạo Quân, đại gia ngươi, tên khốn này tiểu tử thực lực dĩ nhiên như vậy kinh thiên.

Mà vào giờ phút này.

Dư Nguyên một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Liệt Dương Cung cái khác Đạo Quân, sắc mặt cũng là có chút không dễ nhìn.

Dư Nguyên mộng bức nhìn Vương Bảo, sau nửa ngày, không nhịn được khẽ thở dài một hơi.

Hỗn đản a!

Quá rất sao hỗn đản!

Ngươi rất sao như thế trâu bò làm gì?

Ngươi nhường ta cứu ngươi một lần, không được sao?

Nhường ta kéo một cái, sao liền như thế khó đây?

------oOo------

Chương 495: Tiểu nhân báo thù không cách đêm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chư tông cường giả chớp mắt ách phát hỏa!

Dù cho, bọn họ tự tin tông môn, sẽ không đem Vương Bảo để ở trong mắt, thế nhưng vào giờ phút này nơi đây bên trong, Vương Bảo sức chiến đấu, đủ để kinh sợ bọn họ tất cả tiểu tâm tư.

Ước ao?

Đố kị?

Căm hận?

Có tác dụng chó gì a!

Lại không thể tăng cường sức chiến đấu!

Thả ở bên ngoài, bọn họ chắc chắn sẽ không như vậy giảng hoà, thế nhưng hiện tại

Vẫn là đừng tự tìm vô vị.

Thiên cung dò bảo mới vừa vừa mới bắt đầu, coi như là có chút lá bài tẩy gia hỏa, cũng không nghĩ tới hiện tại liền thả ra lá bài tẩy đến cùng Vương Bảo chống lại.

“Lão đệ thực sự là ngoài dự đoán mọi người a!”

Dư Nguyên quay về Vương Bảo chắp chắp tay, hơi cười.

Nếu Vương Bảo không cần hắn đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, vậy

hắn cũng đến tới một lần thêm gấm thêm hoa, vì lẽ đó, Dư Nguyên sau khi nói xong, sắc mặt lập tức lạnh xuống, nhìn quét tất cả mọi người, cuối cùng đưa ánh mắt rơi vào Huyết Hà Tông võ giả bên trong.

"Mấy vị, Vương lão đệ chính là ta Liệt Dương Cung lão tổ người quen cũ sau khi, trước khi đi, lão tổ đã nói rõ, muốn ta các loại trông nom một, hai, vì lẽ đó kính xin chư vị cho Liệt Dương Cung một bộ mặt, nếu không thì, ha ha"

Ánh mắt hàn mang bùng lên.

Dư Nguyên không có che giấu trên người sát cơ, trong lúc nhất thời, chư tông cường giả đều là trong lòng rùng mình.

Huyết Hà Tông đạo kia quân ông lão đều muốn uất ức bạo, ánh mắt nơi sâu xa, tàn nhẫn ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, hít một hơi thật sâu, không cần phải nhiều lời nữa.

Vương Bảo quái lạ liếc mắt nhìn Dư Nguyên.

Còn lão tổ người quen cũ sau khi, ta và các ngươi lão tổ cũng không có một cọng lông gà quan hệ.

Cái này Liệt Dương Cung năm lần bảy lượt lấy lòng ta, đến cùng là ảnh cái cái gì? Chẳng lẽ là mưu đồ ta đẹp trai? Không phải không thể a, ha ha ha!

Cười lắc đầu một cái, Vương Bảo đối với Dư Nguyên nói nói, "Đa tạ!"

"Lão đệ khách khí!"

Dư Nguyên rất là vui mừng, cảm giác mình cùng Vương Bảo độ thiện cảm tăng vọt mười điểm khoảng cách ma trứng, tốt bi ai!

Điện bên trong đã không, mọi người liền dồn dập rời đi.

Chỉ là.

Liền ở tại bọn hắn mới vừa vừa rời đi cung điện cổ này thời điểm, đoàn người cả người tắm rửa máu tươi, sát khí cuồn cuộn đi tới.

Thình lình chính là Chu Viêm các loại Vô Cực Tông Đạo Quân.

Nhìn thấy đi ở trước nghiêng về Vương Bảo, Chu Viêm con ngươi đều muốn phun trào ra hỏa long đến rồi, đỏ mặt trương, đây là tức đến cực hạn biểu hiện, hét lớn một tiếng, Chu Viêm trực tiếp hướng về Vương Bảo vọt tới.

Tay phải lóe lên, một luồng ánh kiếm chớp qua, nâng kiếm mà đến Chu Viêm kiếm ra như rồng, ác liệt ánh kiếm đâm xuyên hư không, hóa thành nhàn nhạt màu trắng sợi tơ, hướng về Vương Bảo bao phủ xuống.

“Hỗn đản! Lão tử giết ngươi!”

Chu Viêm gầm thét lên, gào thét, phát tiết nội tâm phẫn nộ!

Trong chớp mắt, không đợi Vương Bảo có hành động, biểu hiện muốn mãnh liệt Dư Nguyên lập tức tiến lên một bước, vung tay lên, đạo đạo hỏa diễm tạo thành từng cái từng cái đại thủ ấn, che ở Vương Bảo trước người!

Ầm ầm!

Kiếm khí cùng hỏa diễm thủ ấn (dấu tay) va chạm, phát sinh kinh thiên nổ vang!

Mạnh mẽ lực phản chấn, làm cho Dư Nguyên lùi về sau hai bước, thế nhưng Chu Viêm cũng là thân thể chấn động dữ dội, nhanh chóng lùi về phía sau.

Phảng phất bị một thùng nước lạnh từ trên đầu dội xuống, Chu Viêm khó có thể tin nhìn Dư Nguyên, có chút mộng bức.

Mã Đức!

Tình huống gì?

Liệt Dương Cung, vì sao phải vì là tên khốn kia ra mặt?

Khe nằm, chẳng lẽ ta không ở trong khoảng thời gian này, những người khác thật sự kết thành đồng minh?

Dư Nguyên vẻ mặt lạnh lùng, nhạt âm thanh nói, “Chu thiếu tông, kính xin ngươi tỉnh táo một chút!”

Chu Viêm vẻ mặt khó coi, cái khác Vô Cực Tông Đạo Quân, ánh mắt hàn mang lấp loé, có điều, đều ở ngột ngạt nội tâm lửa giận.

“Dư Nguyên, ta cần một cái giải thích!”

Chu Viêm liền tối thiểu tiền bối xưng hô đều không kêu,

Gọi thẳng tên huý.

Dư Nguyên ánh mắt hơi giận, lạnh quát, “Giải thích cái gì giải thích? Ngươi như thế đằng đằng sát khí, là muốn làm gì? Đại gia đây là ở dò bảo, tự giết lẫn nhau, ngươi là muốn gây nên chư tông đại chiến sao?”

Chu Viêm suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi rất sao con mắt kia nhìn thấy ta muốn gây nên chư tông đại chiến?

Ta chỉ muốn giết tên khốn kia a khe nằm!

Chu Viêm khí nổ, rít gào nói, “tên khốn này vu oan giá họa, làm hại ta tổn thất một tấm Đạo Vực thần phù, lúc này mới chém giết con yêu thú kia, ta muốn giết hắn, có gì không đúng?”

Dư Nguyên lạnh giọng nói, “ngươi muốn giết hắn, chính là cùng ta Liệt Dương Cung đối nghịch, Chu thiếu tông, kính xin ngươi luôn mãi nhớ một hồi, suy nghĩ kỹ càng!”

“Ngươi”

Chu Viêm trong ánh mắt lửa giận tản đi, âm trầm nhìn chằm chằm Dư Nguyên cùng Vương Bảo.

“Ngươi xem, việc này náo động đến, ta cảm thấy Chu thiếu tông là theo ta có cái gì hiểu lầm a, vừa nãy ta kỳ thực là không cẩn thận, đối với ngươi tao ngộ, ta sâu đồng hồ đồng tình, như vậy đi, sau đó ta như được bảo vật gì, bù đắp ngươi một hồi, có thể hay không?”

Vương Bảo híp mắt cười.

Chu Viêm hít vào một ngụm khí lạnh.

Tỉnh táo lại sau khi, hắn nhất thời nghĩ rõ ràng.

Hi vọng vào lúc này báo thù, đó là nằm mộng ban ngày, Liệt Dương Cung không phải ngồi không.

Vì lẽ đó, liền theo bậc thang nói rằng, “hi vọng ngươi nói được là làm được!”

Nói xong, Chu Viêm hừ nhẹ một tiếng, trực tiếp bước nhanh hướng đi bên phải cổ điện.

Lúc này hắn trong lòng có chút nhỏ máu, chư tông từ thứ nhất toà cổ điện đi ra, nói vậy đã chia của xong xuôi, mà chính mình

Ma trứng, cái gì đồ chơi không đợi được không nói, còn bồi một cái lớn lá bài tẩy!

Chu Viêm càng ngày càng căm hận Vương Bảo.

Đáng chết vô liêm sỉ!

Sớm muộn giết chết ngươi!

Chu Viêm lòng như lửa đốt bước vào thứ hai toà cổ điện.

Chỉ có điều nhường hắn thất vọng chính là, tuy rằng hắn cái thứ nhất đi vào, thế nhưng cũng không có gì bảo vật có thể cướp.

Đập vào mắt chính là một cái to lớn võ đài, dâng thư một chữ.

Chu Viêm ánh mắt nhìn quét một chút, sắc mặt âm trầm đứng tại chỗ, phía sau, một đám hàng chen chúc mà vào, nhìn thấy tình cảnh này, có chút không tìm được manh mối.

Theo bản năng nhìn về phía Dư Nguyên.

Sau đó liền nhìn thấy Dư Nguyên vẻ mặt nghiêm túc lên, thở dài, nói rằng, "phiền phức! Nơi đây thử thách chính là cái kia một chữ, cái này thử thách, cũng có thể gọi là đoạt bảo võ đài!"

"Điện bên trong sẽ xuất hiện chín loại bảo vật, xuất hiện ở giữa lôi đài nơi, đại gia có thể nhìn thấy trước người đạo kia dây đỏ, một khi đoạt bảo bắt đầu, liền chỉ có dây đỏ bên trong có thể giao thủ, dây đỏ ở ngoài cấm tranh đấu!"

"Mà muốn lấy được bảo vật, liền chỉ có cướp! Thế nhưng, cướp được tay đè chiếu chúng ta tình huống này, sợ là sẽ phải trở thành đối tượng đả kích! Chỉ có sống quá trăm hơi thở thời gian, mà không rời đi võ đài, mới có thể được bảo vật quyền sở hữu!"

"Mỗi một loại bảo vật có chủ, những người khác sẽ bị trục xuất đến dây đỏ ở ngoài, tiến hành cuộc kế tiếp, mãi đến tận chín loại bảo vật, toàn bộ có chủ!"

Sắc mặt của mọi người đều trở nên khó xem ra.

Này rất sao nói rõ là muốn cho bọn họ hỗn chiến a!

Mà hỗn chiến, là bất an nhất toàn.

Có thể tưởng tượng, cầm bảo vật cái kia, trái tim nhỏ đều có thể nhảy ra, bị mọi người vây công, kết cục chắc chắn sẽ không rất tốt đẹp!

Chỉ có điều.

Vào giờ phút này, Chu Viêm nhưng là dần dần trở nên hưng phấn.

Vẻ mặt tối tăm liếc mắt một cái Vương Bảo, Chu Viêm trong lòng cười lớn.

Cơ hội!

Báo thù cơ hội a!

Một khi bắt đầu hỗn chiến, hắn cũng mặc kệ cái gì bảo vật, trước tiên rất sao báo thù lại nói, tiểu nhân báo thù không cách đêm, nói chính là hắn người như thế

------oOo------

Chương 496: Ngươi rất sao làm sao liền không biết ghi nhớ đây?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn nói ở đây, ai nhất không ưa cái này chi thử thách, cái kia không thể nghi ngờ là Dư Nguyên.

Hắn nhưng là chỉ vào Vương Bảo trong tay Thiên Khuyết Cung ghép ảnh đây.

Nếu như Vương Bảo chết ở này, vậy thì tào đản, bọn họ Liệt Dương Cung nhiều năm như vậy ẩn nhẫn tích lũy dã vọng, toàn bạch mù!

Vì lẽ đó, Dư Nguyên đối với Vương Bảo truyền âm nói, "Vương lão đệ, cái này thử thách quá mức nguy hiểm, ta xem ngươi vẫn là không muốn tham gia tốt! Ngươi xem Chu Viêm vẻ mặt sợ là sẽ phải dù cho bỏ qua bảo vật, cũng phải nhằm vào ngươi a!"

Vương Bảo bất động thanh sắc, về truyền nói, "ta trong lòng hiểu rõ!"

Dư Nguyên khóe miệng mãnh đánh.

Chắc chắn?

Ngươi có cộng lông mấy a!

Ngươi này một đường tìm đường chết, ta đều nhìn ở trong mắt, ngươi này nếu là có mấy, cái kia thế gian sợ là đều không có kẻ ngu si.

Khuyên bảo không có kết quả, Dư Nguyên cũng là thôi, chỉ là mau mau truyền âm chính mình mấy đồng bọn, sau đó nếu như Vương Bảo lên sân khấu đoạt bảo, toàn lực ứng phó bất kể đánh đổi, cũng đến bảo vệ Vương Bảo chu toàn.

Đột nhiên!

Liền nhìn thấy võ đài hư không, một đạo to bằng nắm tay ngọc thạch xuất hiện.

Ngọc thạch này toả ra đạo đạo hiu hắt ánh sáng, mặt trên dấu ấn từng đạo từng đạo vô cùng phức tạp hoa văn.

Mọi người nhận ra đây là cái gì.

Sau đó, lý trí cảm giác có loại muốn đánh mất xu thế.

Hầu như tất cả mọi người, đều là cổ họng khô cạn giống như nuốt nước miếng, nhìn chằm chằm khối này to bằng nắm tay ngọc thạch.

“Ta trời”

“Thông Linh Đạo Ngọc, vẫn là lớn như vậy một khối”

“Đồ chơi này dùng được rồi, chính là một vị Đạo Vực đỉnh cao đại năng!”

“Khe nằm, cái thứ nhất bảo vật liền lợi hại như vậy, mặt sau ta muốn điên”

“Đáng ghét, đây là cho chúng ta hạ mồi a, mà chúng ta nhưng không thể không cam tâm tình nguyện đi cắn!”

Mọi người thấp giọng nghị luận.

Thông Linh Đạo Ngọc tự nhiên mà thành, chính là thiên địa chí bảo, có thể trình độ lớn nhất tăng lên võ giả đạo lực nhận biết, cực kỳ hi hữu.

Phổ thông Thông Linh Đạo Ngọc cũng là to bằng móng tay, mà cái này

To bằng nắm tay!

Càng lớn càng quý giá a!

Vật này thả ở bên ngoài, những kia Đạo Vực đại năng đều có thể cướp bể đầu, gây nên một hồi huyết tai.

Mọi người trước người dây đỏ bốc lên hồng mang.

Cũng nhưng vào lúc này, Huyết Hà Tông một đám Đạo Quân, ầm ầm chạy toán loạn hướng về phía võ đài, hoặc là nói, là nhằm phía Thông Linh Đạo Ngọc.

Thân là đỉnh cao đại tông, Huyết Hà Tông một đám hàng cũng mặc kệ nguy hiểm không nguy hiểm, có lá gan, liền mẹ nó đến cướp!

Cái khác chư tông cường giả vừa nhìn, nơi nào có thể chịu, dồn dập chạy toán loạn hướng về võ đài, trong chớp mắt, một hồi hỗn chiến bắt đầu rồi.

Huyết Hà Tông họ Vương Đạo Quân ông lão gọi là Vương Thiên Quân, hắn động tác nhanh nhất, xông vào phía trước nhất, mà Huyết Hà Tông cái khác Đạo Quân căn bản không có lại hướng về trên võ đài đi, mà là dựa vào nhau, hét lớn bên dưới, đạo đạo tinh lực tạo thành một cái chiến trận, mặt hướng chư tông cường giả, nghênh chiến tất cả mọi người.

Chư tông Đạo Quân lúc này từ lâu đem Huyết Hà Tông uy danh ném ra sau đầu, chí bảo trước mặt, hết thảy đều là phù vân, Huyết Hà Tông mạnh hơn, cũng kiên quyết không dám gợi ra chúng nộ, nếu như ánh sáng (chỉ) tên gọi liền có thể giải quyết dứt khoát, cái kia mọi người hà tất đi vào?

Ầm ầm ầm!

Hỗn chiến bạo phát cực kỳ khốc liệt, một đám lão già vây công Huyết Hà Tông mấy tôn Đạo Quân, Huyết Hà Tông Đạo Quân rất nhanh sẽ không chống đỡ nổi, dù sao cũng là bị quần ẩu, liên tục bại lui, mấy cái tông môn Đạo Quân ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, bắt đầu hướng về võ đài chạy.

Mà lúc này, trên lôi đài, Vương Thiên Quân đã cầm lấy Thông Linh Đạo Ngọc.

Mặt mày hớn hở, Vương Thiên Quân sướng đến phát rồ rồi, đây là đi vào

Thiên cung sau khi được cái thứ nhất chí bảo.

Chỉ có điều, nghĩ đến chính mình tình cảnh bây giờ, Vương Thiên Quân trong lòng rùng mình, cầm Thông Linh Đạo Ngọc, hít một hơi thật sâu.

Ầm ầm!

Khí thế bạo phát, Vương Thiên Quân trên tay xuất hiện một đạo cổ phù,

Này phù bùng nổ ra kịch liệt ánh sáng, hình thành một đạo hình tròn vòng bảo vệ.

Đây là Đạo Vực thần phù, là Đạo Vực cường giả lấy tự thân Đạo Vực cô đọng mà thành, đối với Đạo Vực cường giả mà nói, tổn thất khá lớn, vì lẽ đó không phải vạn bất đắc dĩ, Đạo Vực thần phù sẽ không vận dụng!

Mà hiện tại, Vương Thiên Quân cảm thấy thời cơ đến!

Một đạo thần phù đổi một khối Thông Linh Đạo Ngọc, kiếm lời lật!

Chư tông cường giả đã đột phá Huyết Hà Tông Đạo Quân phong tỏa, bước lên võ đài, liếc mắt nhìn nhau, một đám hàng sắc mặt âm trầm, liên hợp lại, dồn dập hướng về Vương Thiên Quân vây công mà xuống!

Vương Thiên Quân kêu rên liên tục, chư tông cường giả lá bài tẩy ra hết, toàn lực bạo phát, có mấy cái thậm chí liên tiếp lấy ra không ít phù triện, có thể so với Đạo Vực công kích, rất nhanh, Vương Thiên Quân trên người bao trùm hình tròn vòng bảo vệ thì có muốn tan vỡ xu thế.

Có điều.

Không sợ!

Ta Huyết Hà Tông chính là treo tạc thiên, Đạo Vực thần phù, nhiều chính là!

Một cái tan vỡ, Vương Thiên Quân liền tiếp một cái, chỉ cần sống quá trăm hơi thở, bảo bối chính là hắn!

Chư tông cường giả sắc mặt càng ngày càng khó coi, đều nhận ra được Vương Thiên Quân ý đồ, trong lúc nhất thời, ra tay động tác đều có chút do dự.

Vương Bảo không nhúc nhích, chỉ là mỉm cười nhìn.

Dư Nguyên đương nhiên cũng không nhúc nhích, nhìn thấy Vương Bảo tựa hồ không chuẩn bị tham dự, cực kỳ vui mừng.

Mà Chu Viêm cùng cái khác Vô Cực Tông Đạo Quân, nhưng là nhìn chằm chằm Vương Bảo, Chu Viêm hít một hơi, có chút xoắn xuýt là báo thù trọng yếu, vẫn là chí bảo trọng yếu, cuối cùng, vẫn là từ bỏ, bởi vì Vương Thiên Quân chiếm cứ tiên cơ, hiện tại coi như gia nhập vào, tiêu tốn đánh đổi còn không bằng ở phía sau vài món bảo vật bên trong nỗ lực đây.

Chu Viêm không khỏi âm thầm nghĩ, sau đó nếu như xuất hiện so với Thông Linh Đạo Ngọc giá trị càng cao hơn bảo vật, chính mình liền đem cừu hận để ở một bên, trước tiên đoạt bảo, lại báo thù!

Thời gian trôi qua.

Sáu mươi hơi thở qua đi!

Chư tông cường giả, thật nhiều đều là ngừng lại, vẻ mặt phiền muộn, trên mặt lộ ra nồng đậm không cam lòng!

Bảy mươi hơi thở.

Tám mươi hơi thở.

Vương Thiên Quân trong mắt sắc mặt vui mừng, càng ngày càng dày đặc, thậm chí đều muốn không nhịn được cười ha ha, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt đắc ý, Vương Thiên Quân mở miệng khí, giơ tay đánh giá bắt tay lên Thông Linh Đạo Ngọc.

Lớn như vậy một khối

Dù cho mang về tông môn, tông môn phân cho hắn một phần trăm, má ơi, vậy cũng là một vận may lớn, tối thiểu, đột phá Đạo Vực tỷ lệ, chí ít cũng có thể tăng lên năm phần mười!

Vương Thiên Quân rơi vào ảo tưởng sau khi, khó có thể tự kiềm chế.

Mà lúc đó đi tới chín mươi hơi thở thời điểm.

Có người động!

Động tự nhiên là Vương Bảo!

Thân thể thoát ra, uyển như Bôn Lôi, trong thân thể, Cổ Thần lực lượng tràn ngập tràn ngập, Vương Bảo trước vào bên trong, ngoác miệng ra, một đạo tựa hồ viễn cổ cự thú giống như trầm thấp gào thét từ Vương Bảo trong miệng bộc phát ra!

"Vù!"

Trong phút chốc công phu, bất kể là đứng ở trên lôi đài chư tông võ giả, vẫn là dưới lôi đài chư tông võ giả, đều là có chút trong phút chốc mờ mịt, thần hồn rung chuyển không thể tả.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo bay lên võ đài.

Trong tay ánh sáng lóe lên, kiếm gỗ lấp loé mà ra, quay về bị Đạo Vực thần phù thủ hộ Vương Thiên Quân đâm tới.

Vương Thiên Quân tuy rằng thần hồn rung chuyển, ý thức không rõ, nhưng vẫn là cực lực cấp tốc ngột ngạt trong cơ thể xao động đạo lực, con mắt nhìn Vương Bảo đâm tới mà đến, trong cơn giận dữ, toàn lực ứng phó thao túng Đạo Vực thần phù.

Nhưng mà.

Kiếm gỗ có loại thuộc tính, dị thường bá đạo, vậy thì là, trong thời gian ngắn không nhìn ngoại lực phòng ngự.

Chỉ là Đạo Vực thần phù, không coi là cái gì, kiếm gỗ dễ dàng liền đâm tiến vào, đâm vào Vương Thiên Quân trong tay.

Vương Thiên Quân đau nhức bên dưới, bàn tay bản năng thả ra, kiếm gỗ hơi động, Thông Linh Đạo Ngọc liền bay ra, bị Vương Bảo nắm ở trong tay!

Tất cả những thứ này đều ở trong chớp mắt phát sinh, mọi người từ Cổ Thần thiên phú thần thông gào trong thiên địa hoàn toàn khi tỉnh táo, Thông Linh Đạo Ngọc, đã vào Vương Bảo tay!

Mấu chốt nhất chính là, trăm hơi thở thời gian, đến!

Không đợi mọi người phản ứng lại, bọn họ thân thể biến mất không còn tăm hơi, sau một khắc, thình lình trở lại dây đỏ ở ngoài.

Tình cảnh trong nháy mắt yên tĩnh lại!

Mọi người ngây người như phỗng xem trong tay cầm Thông Linh Đạo Ngọc Vương Bảo, một mặt mộng bức.

Mộng bức, còn có Vương Thiên Quân.

Đầy đủ qua ba giây, hắn mới phản ứng được, sau đó, hắn mặt vặn vẹo, hắn thần hồn cũng vặn vẹo, lý trí của hắn đều vặn vẹo, hắn vô cùng phẫn nộ nhìn chằm chằm Vương Bảo, trong miệng phát sinh một đạo gầm nhẹ rít gào, “Nghiệp chướng, ngươi dám”

Ầm!

Vương Thiên Quân trên người khí thế bạo phát, hướng về Vương Bảo vung

chưởng đánh tới.

Chỉ có điều.

Bàn tay vừa đánh ra, đánh ra đến sức mạnh, liền biến mất không thấy hình bóng, hơn nữa, trong hư không một đạo Raikage cuồn cuộn mà rơi, đánh vào Vương Thiên Quân trên người.

Oành!

Vương Thiên Quân ầm ầm ngã xuống đất, tóc đều bị thiêu cháy, trên mặt cũng là đen kịt một màu.

Dư Nguyên xem khẽ lắc đầu.

Nói rồi dây đỏ ở ngoài không thể động thủ.

Ngươi rất sao làm sao liền không biết ghi nhớ đây?

------oOo------

Chương 497: Ta thật sự đến rồi nha

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời khắc này Vương Thiên Quân nội tâm là tan vỡ, lý trí là đánh mất.

Vừa nãy hắn chính ở chỗ này rơi vào mỹ hảo ảo tưởng ha ha ha đây.

Hiện tại nhếch?

Bảo bối bị cướp!

Muốn báo thù đi, ma trứng còn bị cấm nói, quất.

Các loại đả kích bên dưới, Vương Thiên Quân có chút hồn bay phách lạc, bị các sư đệ nâng dậy đến, vẻ mặt đều có chút dại ra.

Sau nửa ngày, Vương Thiên Quân mới xem như là tỉnh lại, sau đó, con mắt của hắn trừng trừng nhìn chằm chằm Vương Bảo, dường như muốn đem Vương Bảo toàn thân từ trên xuống dưới triệt để nhìn thấu bình thường, lại phảng phất, muốn đem Vương Bảo dáng vẻ, dấu ấn ở trong xương!

“Đừng nhìn, ngươi vừa không có tử vong chi trừng, trừng không chết ta!”

Vương Bảo lười biếng mở miệng.

Thông Linh Đạo Ngọc đã bị hắn cất đi.

“Ngươi! Chết chắc rồi! Ta Vương Thiên Quân thề với trời!”

Vương Thiên Quân ánh mắt lập loè u mang, thời khắc này, hắn đột nhiên không thể nào hận Vương Bảo, ở trong lòng hắn, Vương Bảo đã chết chắc rồi, hiện tại bất tử, sau khi rời khỏi đây cũng phải chết, chính mình cần gì phải cùng một kẻ đã chết bực bội?

Mọi người ở đây vẻ mặt đều có chút phức tạp.

Một cái đây, là cười trên sự đau khổ của người khác!

Nhìn thấy Vương Thiên Quân xui xẻo, bọn họ cũng cao hứng a, dù sao vừa nãy bọn họ hổ bẹp một trận đánh mạnh, nhưng tay trắng trở về, nói không ước ao ghen tị, đó là giả.

Nhưng mà.

Càng nhiều người, vẫn có một loại khôn kể cảm giác nguy hiểm.

Vương Bảo có thể từ Vương Thiên Quân trên tay một trận mãnh liệt như hổ thao tác cướp được Thông Linh Đạo Ngọc, vậy cũng liền mang ý nghĩa hắn có thể từ người mình trên tay cũng cướp được bảo vật.

Làm sao chống lại, đây là một vấn đề!

Đến hiện tại tất cả mọi người không cách nào nghĩ rõ ràng, Vương Bảo đến cùng là làm sao đột phá Đạo Vực thần phù phong tỏa, thanh kiếm đâm đến Vương Thiên Quân trên tay, chuyện này thực sự là không thể tưởng tượng nổi.

Mà vào giờ phút này trong mọi người, nhất cảm thấy uất ức, là Chu Viêm.

Vừa nãy Vương Bảo ra tay sau khi, Chu Viêm liền mộc!

Hắn đối với Vương Bảo thực lực không biết gì cả, ngoại trừ lúc trước bị Vương Bảo âm một cái, này vẫn là lần thứ nhất tận mắt nhìn thấy Vương Bảo ra tay.

Vừa ra tay.

Trời long đất lở!

Kinh hãi Chu Viêm, trái tim cuồng quất!

Cường!

Thật mẹ nó cường!

Có thể từ Vương Thiên Quân trên tay cứng rắn cướp được bảo vật, thực lực này, Đạo Quân đỉnh cao đã là thỏa thỏa.

Hàng này, dĩ nhiên cũng là một vị Đạo Quân đỉnh cao?

Nghĩ tới đây, Chu Viêm hãy cùng ăn 100 con con ruồi bình thường khó chịu.

Vừa nãy hắn còn ba ba xoắn xuýt là báo thù vẫn là cướp bảo tới, bây giờ nhìn lại, thật rất sao ngu ngốc, có Liệt Dương Cung ở bên hoàn tý, hơn nữa Vương Bảo thực lực của tự thân, hắn Chu Viêm muốn báo thù, vậy thì là một chuyện cười!

"Cũng may, tiểu tử này thập phần tìm đường chết!"

Chu Viêm trong lòng than nhẹ một tiếng, sau đó chính là không ngừng được đắc ý.

Đắc tội rồi hắn Vô Cực Tông.

Hiện tại, lại đi chết rồi đắc tội rồi Huyết Hà Tông.

Chính như Vương Thiên Quân xin thề nói tới.

Ngươi, chết chắc rồi, không có con đường thứ hai có thể đi!

...

...

Bầu không khí có chút yên tĩnh.

Mọi người là tâm lý hoạt động nhiều lần, vẻ mặt phức tạp, mãi đến tận, trên

lôi đài, cái thứ hai bảo vật xuất hiện.

Nhìn mới xuất hiện bảo vật, chúng trái tim của người ta tựa hồ có chớp mắt đình trệ.

“Nói... Đạo tinh?” Một lão giả mở miệng, nói chuyện có chút không lưu loát, ánh mắt rơi vào võ đài hư không trôi nổi đạo tinh lên, vẻ mặt dại ra.

Chỉ là bởi vì, cái kia đạo tinh, rất lớn!

Vương Bảo đã từng từ Hồng gia từng chiếm được đạo tinh, từ vừa nãy lớn huyết mãng nơi đó từng chiếm được đạo tinh, nhưng là, cùng cái này so sánh, vậy thì căn bản không thể so sánh!

Thiên Khuyết Cung đúng là giàu nứt đố đổ vách, chỉ là này một viên đạo tinh, sợ là có thể đúc ra gần mười tôn Đạo Vực cường giả!

Mọi người muốn điên!

Dồn dập hút vào cảm lạnh khí, sau đó, ánh mắt hàn mang đột nhiên thiểm, ánh mắt quét về phía những người khác, đối diện trong lúc đó, một luồng không nhìn thấy giao chiến chính đang nổi lên.

Vương Thiên Quân trong nháy mắt đem Vương Bảo ném ra sau đầu.

Vào giờ phút này, này viên đạo tinh mới là quan trọng nhất.

Chu Viêm, cũng là như thế.

Đạo tinh xuất hiện chớp mắt, Chu Viêm liền thu lại nổi lên chính mình tiểu tâm tư, quyết tâm cướp bảo!

Đột nhiên.

Dây đỏ bùng nổ ra ánh sáng.

Thời gian một cái nháy mắt, liền có mấy bóng người, không nhượng bộ

chút nào vọt thẳng hướng về võ đài.

Thời khắc này, chư tông cường giả hầu như toàn bộ gia nhập chiến trường.

Chỉ có Vương Bảo cùng Liệt Dương Cung Dư Nguyên bọn họ chưa động.

Dư Nguyên nhìn Vương Bảo, thấp giọng nói, “lão đệ, có chừng có mực a, ngươi này lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích đại tông, thực sự không sáng suốt a!”

Vương Bảo hơi cười, nói rằng, “đắc tội đều đắc tội, vậy còn kiêng kỵ cái gì? Con người của ta luôn luôn là một đen đến cùng, chẳng lẽ ta hiện tại dừng tay, bọn họ liền có thể buông tha ta?”

Dư Nguyên yên lặng.

Ngẫm lại, cũng là như thế cái lý, phỏng chừng Huyết Hà Tông cùng Vô Cực Tông, sẽ hận không thể giết Vương Bảo mà yên tâm.

Chỉ là.

Ngươi này không phải làm khó ta sao?

Dư Nguyên trong lòng không ngừng nhổ nước bọt, nhìn thấy Vương Bảo nóng lòng muốn thử ánh mắt, quyết Định Tĩnh coi đổi, nếu như Vương Bảo thật xuất hiện cái gì nguy hiểm đến tính mạng, cái kia động thủ nữa không muộn.

Trăm hơi thở thời gian từ từ tiếp cận.

Mà lúc này trên lôi đài chiến đấu, cũng dần vào kết thúc, được đạo tinh không phải người khác, rõ ràng là Chu Viêm!

Hàng này hiện tại rất trâu bò, tay nắm một thanh kiếm cổ, cả người còn như Đạo Vực đại năng, này cổ kiếm bên trên không ngừng lập loè ra từng đạo từng đạo thần văn, bạo phát bên dưới, dù cho là Vương Thiên Quân các loại Huyết Hà Tông Đạo Quân, cũng là tiếp cận không thể!

“Chư vị, ngày hôm nay cho ta Vô Cực Tông một bộ mặt làm sao? Này viên đạo tinh ta muốn, cái khác, ta không nhiều hơn nữa cầu!”

Chu Viêm một bên lấy công thay thủ, một bên phát sinh rống to.

Đương nhiên.

Hắn kỳ thực là đang nói dối, kéo dài thời gian mà thôi, sau đó như có bảo vật lên sàn, hắn còn sẽ xuất thủ, còn lúc trước nói? Ha ha ha, làm đánh rắm là được rồi, còn cái kia mặt có còn nên vấn đề...

Mặt là cái gì?

Có thể coi như ăn cơm?

Có thể đổi mười tôn Đạo Vực?

Đừng nghịch!

Bình thường thời gian điểm, mặt mũi so với bảo bối trọng yếu, thế nhưng vậy cũng đến xem cái gì bảo bối.

Chư tông cường giả vẻ mặt âm trầm, không có phản ứng Chu Viêm, đại gia đều không phải người ngu, làm sao sẽ dễ dàng tin tưởng Chu Viêm nói tới.

Chỉ là, Chu Viêm trong tay kiếm quá trâu so với, kiếm khí rung chuyển, hầu như bao trùm toàn bộ võ đài, chư tông cường giả liên hợp lại, đều không thể tới gần Chu Viêm mảy may!

Mắt thấy trăm hơi thở thời gian liền muốn đến!

Chu Viêm trong lòng mừng như điên đồng thời, lòng cảnh giác nổi lên, làm tốt toàn lực phòng ngự chuẩn bị, ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo.

Vừa nãy Vương Bảo chính là như vậy, ở thời gian sắp tới thời điểm một trận tao thao tác, cướp được Thông Linh Đạo Ngọc.

Không thể không phòng a!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên phát sinh một đạo cười to, “Ha ha ha, Chu Viêm thiếu tông, ta muốn qua đi!”

Chu Viêm vừa nghe, suýt chút nữa thổ huyết!

Mà vây công Chu Viêm chư tông cường giả, híp mắt lại, thình lình dồn dập dừng tay, dù cho là Vương Thiên Quân, căn cứ không thể ta tự mình xui xẻo tâm thái, cũng từ bỏ công kích!

Chu Viêm được kêu là một cái khí a, trong lòng một bên kế tính toán thời gian, một bên ngoài miệng lớn mắng nói, “hỗn đản, ngươi dám đi lên, cái kia nhất định phải chết!”

“Ta muốn tới nha!” Vương Bảo lông mày gây xích mích.

Chu Viêm ánh mắt nghiêm nghị, mấy cái Vô Cực Tông Đạo Quân thủ hộ ở Chu Viêm bên người, ánh mắt tràn ngập sát cơ.

“Ta thật sự đến rồi nha...” Vương Bảo cười lớn một tiếng.

Sau một khắc, hắn biến mất ở tại chỗ.

Lại xuất hiện thời điểm, rõ ràng là Chu Viêm ngay phía trước cách xa hai bước, trong tay kiếm gỗ lấp loé, một kiếm quét về phía Chu Viêm cánh tay...

------oOo------

Chương 498: Hắn vừa nãy chỉ là vui đùa một chút?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chu Viêm một mặt mộng bức.

Vương Bảo biểu diễn ra thủ đoạn, kinh thế hãi tục, tu vi đạt đến bọn họ tình trạng này, tuy rằng có thể phá tan không gian, nhưng này là bắt nạt bọn tiểu bối làm ra sự tình.

Đồng dạng tu vi bên dưới, phương thức này dường như muốn chết, đối phương có thể rõ ràng nhận ra được không gian rung động.

Mà Chu Viêm, không có nhận ra được chút nào không gian rung động dấu vết.

Vương Bảo liền dường như bản thân liền đứng hắn trước người bình thường, xuất hiện.

Trong chớp mắt, Chu Viêm phản ứng lại, hét lớn một tiếng, nâng kiếm liền bổ tới!

Chiêu kiếm này, Chu Viêm bùng nổ ra toàn bộ lực lượng.

Trong tay hắn cổ kiếm nhưng là một cái chí bảo, chỉ là phong ấn nói vực liền ẩn chứa mười mấy đạo, một khi Chu Viêm đột phá Đạo Vực, hắn thậm chí có thể dựa vào cái này Đạo Vực cổ kiếm, xưng bá cùng cấp!

Nếu không có hắn là Vô Cực Tông thiếu tông, cái này tông môn truyền thừa cổ kiếm, cũng sẽ không về hắn hết thảy!

Trong chớp mắt.

Cuồn cuộn nói vực sức mạnh bạo phát, một phương hư không đều tựa hồ bị

Chu Viêm khống chế, ánh mắt tàn nhẫn ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, Chu Viêm lớn tiếng quát, “Đường sống không đi, ngươi nghiêng đi...”

Nói được nửa câu.

Sau một khắc, Vương Bảo trong tay kiếm gỗ, liền trực tiếp cùng Chu Viêm nói vực cổ kiếm đánh vào nhau!

Chu Viêm theo bản năng ngây người, còn lại cũng nuốt trở vào!

Kiếm đối với kiếm!

Ào ào ào!

Ở Chu Viêm khó có thể tin trong ánh mắt, trong tay hắn nói vực cổ kiếm, ầm ầm phá toái, vỡ thành từng mảng từng mảng, rơi rơi ở trên mặt đất!

Mà Vương Bảo trong tay kiếm gỗ phương hướng nhất chuyển, đâm vào đến Chu Viêm trong bàn tay, cái kia to lớn đạo tinh bay lên, bị Vương Bảo một phát bắt được!

Tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh!

Mọi người căn bản đều không hiểu rõ, đến cùng là sao thế!

Chu Viêm kiếm, làm sao liền nát?

Đây chính là có thể bức cho bọn họ nhiều người như vậy không được tiến thêm một cái tạc thiên chi kiếm a!

Liền như thế nát?

Quá rất sao đùa chứ?

“A...”

Chu Viêm gào thét lên.

Bên cạnh hắn Vô Cực Tông Đạo Quân phản ứng lại, sắc mặt nhăn nhó, dồn dập hướng về Vương Bảo ra tay.

Đáng tiếc, đã đến giờ!

Trăm hơi thở thời gian sau khi đến, mọi người lại bị dịch chuyển bình thường, trở lại dây đỏ ở ngoài.

Bầu không khí, chính như vừa nãy Vương Thiên Quân tao ngộ tình cảnh đó!

Yên tĩnh!

Nửa ngày, Chu Viêm sắc mặt, trở nên trắng bệch, ngược lại lại trở nên tái nhợt, ánh mắt mờ mịt nhìn vào giờ phút này, tương tự bị dịch chuyển đi ra nói vực cổ kiếm mảnh vỡ, đưa tay ra, run rẩy cực kỳ từng mảnh từng mảnh ngồi xổm xuống nhặt lên!

Chư tông cường giả, cảm động lây nhìn Chu Viêm, vì hắn mặc niệm!

Đạo Vực cổ kiếm vừa nhìn liền cực kỳ bất phàm, không biết là mấy đời Đạo Vực cường giả truyền thừa chế tạo, thả ở bên ngoài, có thể gây nên một hồi đại chiến kinh thiên.

Nhưng mà.

Nhưng nát ở nơi này.

Vương Bảo thu hồi đạo tinh, nhìn Chu Viêm, hơi cười, “Nén bi thương ha, ta thật không phải cố ý, ngươi thanh kiếm này nhìn dáng dấp là cái hàng giả chứ? Ta này đầu gỗ làm kiếm đều so với ngươi cường!”

Chu Viêm đứng dậy, cầm lấy một cái Đạo Vực cổ kiếm mảnh vỡ, lưỡi kiếm đâm vào trong thịt, huyết chảy đầy đất!

Ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, Chu Viêm há há mồm, miễn cưỡng ngột

ngạt muốn tan vỡ lý trí, gầm nhẹ nói, “ngươi chết chắc rồi, ta Chu Viêm, cũng ở chỗ này lập lời thề, đời này không giết ngươi, thề không làm người!”

“Cố lên!”

Vương Bảo làm cái cố lên tiếp sức thủ thế.

Khí Chu Viêm suýt chút nữa thổ huyết!

Vương Thiên Quân ánh mắt hàn mang bùng lên, gầm nhẹ nói, “tiểu súc sinh!”

Vương Bảo hé mắt, nhạt âm thanh nói, “lão già, đừng cho thể diện mà không cần, nếu không thì, ta liều mạng này cái mạng nhỏ không muốn, làm thịt ngươi, vẫn là có thể làm được!”

“Ngươi...”

Vương Thiên Quân trong lòng phát lạnh.

Nhưng cũng không nói lung tung.

Cái thứ nhất cùng cái thứ hai bảo vật, tất cả đều rơi vào Vương Bảo trong tay.

Chư tông cường giả đều cảm thấy, Vương Bảo lẽ ra có thể thỏa mãn, người không thể như thế vô liêm sỉ a, đúng không?

Nhưng mà.

Bọn họ vẫn là coi thường Vương Bảo hạn cuối.

Hạn cuối là cái gì?

Ta căn bản không có a, ta cũng không tiếp xúc qua a, ha ha ha, ta không có hạn cuối!

Ỷ vào truyền tống phù định điểm dịch chuyển, Vương Bảo bắt đầu rồi đại ma vương hình thức!

Trăm hơi thở thời gian trở thành Vương Bảo bảo vệ tốt nhất thiểm, hắn trong thời gian ngắn sức chiến đấu bạo phát, không ai bằng, bảo vật bất luận ở ai trong tay, đến cuối cùng đều chạy không được, toàn bộ bị Vương Bảo thu nạp.

Mãi đến tận cuối cùng một cái bảo vật xuất hiện.

Theo cái kia một vệt rung động lòng người u mang tràn ngập.

Chư tông cường giả, lần thứ nhất điên rồi!

Con ngươi trở nên đỏ như máu!

Lý trí nằm ở đánh mất biên giới!

Trong nội tâm sát ý, cũng nhảy lên tới đỉnh cao!

Chỉ nếu không phải mình người, bọn họ xem ai đều mang theo bàng bạc sát cơ, đặc biệt là Vương Bảo, càng là cơ hồ bị tất cả mọi người nhìn kỹ!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, xuất hiện ở trên lôi đài, rõ ràng là một viên bất quy tắc tinh thể.

Đồ chơi này, mọi người quen thuộc đến cực điểm, bởi vì đây là một viên Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm!

Chư thiên vạn giới, Tiểu Thiên Thế Giới đếm không xuể, nhưng là, có thể đản sinh ra Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, nhưng là cực kỳ ít ỏi, ít ỏi, liền mang ý nghĩa giá trị.

Càng không cần phải nói, đây là đi về Đạo Giới đại năng cảnh giới cần phải

đồ vật!

Vật ấy, nếu là mang về tông môn, khe nằm, thăng chức rất nhanh cái kia đều là tiểu, sẽ lập tức trở thành tông môn truyền kỳ lịch sử!

Coi như là Dư Nguyên, hắn cũng động lòng, trước hắn vẫn không có đi cướp bảo vật, nhưng là hiện tại, hắn muốn cướp một hồi.

Có điều, nghĩ đến tông môn đại kế, Dư Nguyên vẫn là đè nén xuống, trong lòng không ngừng kêu rên, nhiệm vụ này quá rất sao dằn vặt người!

Dây đỏ, bùng nổ ra hồng quang.

Tất cả mọi người chưa động!

Bọn họ trừng mắt sung huyết con ngươi, ánh mắt khóa chặt Vương Bảo.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đưa tay ra mời cánh tay, đá đá chân, sau đó hơi ngẩng đầu, nhạt âm thanh nói, “chơi lâu như vậy, cũng là thời điểm nghiêm túc, này viên Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, ta muốn!”

“Không sợ chết, lên đây đi!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo thân ảnh biến mất, xuất hiện ở trên lôi đài, bàn tay lớn chụp tới, Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm liền bị hắn nắm lên!

Sau đó, Vương Bảo mặt hướng mọi người, trong ánh mắt, ánh vàng lẩn trốn, trong cơ thể Cổ Thần lực lượng, toàn bộ bạo phát!

Vừa nãy cướp giật bảo vật thời điểm.

Vương Bảo nhưng là không nhàn rỗi.

Trong tay hắn nắm giữ đạo tinh, Thông Linh Đạo Ngọc, Thông Linh Đạo Ngọc còn cần tĩnh tâm cảm ngộ đại đạo, nhưng là đạo tinh, nhưng là cực kỳ thẳng thắn!

Hấp thu chính là!

Vì lẽ đó, ở Vương Bảo không ngừng tinh luyện hấp thu tốc độ bên dưới, tu vi của hắn cực tốc bão táp, trong thời gian ngắn, liền đột phá đến Đạo Quân hậu kỳ cảnh giới!

Cảnh giới này!

Vương Bảo chính là Đạo Quân bên trong tuyệt đối vương giả!

Đạo Vực Thần cảnh, Vương Bảo cũng có thể run rẩy!

Toàn lực bạo phát, Vương Bảo cũng muốn nhìn một chút chính mình hiện tại sức chiến đấu, thân thể cuồng bạo, trực tiếp dùng ra Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông trăm trượng Kim thân, có điều, Vương Bảo chỉ là nhường thân thể nhảy lên tới ba trượng liền ngừng lại!

Thân thể to lớn.

Bàng bạc áp lực!

Khí thế kinh khủng!

Thời khắc này, Vương Bảo mới chính thức xem như là đại ma vương hóa thân, hung mãnh trùng kích chư tông cường giả thần hồn!

Con ngươi bên trong màu máu tản đi.

Không ít chư tông cường giả, phảng phất bị một thùng nước lạnh từ đỉnh đầu dội xuống, tê cả da đầu, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Dại ra nhìn Vương Bảo.

Không ít người suýt chút nữa tan vỡ!

Thiên Sát!

Lão tử thực sự là tất chó!

Nguyên lai hàng này, như thế trâu bò a, hắn không khoe khoang biển thổi a, hắn vừa nãy thật sự chỉ là chơi a, chỉ là, sự thực quá mức đâm tim.

Vương Bảo tùy tiện vui đùa một chút.

Đều đem bọn họ treo lên đánh hoài nghi nhân sinh.

Hiện tại nghiêm túc lên...

Phốc ngươi muội a, sao chỉnh?

------oOo------

Chương 499: Ta lão Vương, kỳ thực là người tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chư tông cường giả bị Vương Bảo kinh sợ không nhẹ.

Tăng vọt tu vi + Cổ Thần lực lượng + thiên phú thần thông, không chút khách khí nói, Vương Bảo thực lực bây giờ có thể ở chư tông cường giả bên trong giết một cái bảy tiến vào bảy ra.

Thời khắc này, rất nhiều người trầm mặc.

Cũng có rất nhiều người, đồng thời nhìn về phía Vương Thiên Quân cùng với Chu Viêm.

Không ai biết, cái thứ nhất lên sân khấu, sẽ đối mặt ra sao một đòn sấm sét.

Mà hai người này, thân là lần này dò bảo Thiên cung hai đại đỉnh cao đại tông đại biểu tính nhân vật, đã cùng Vương Bảo kết thành huyết hải thâm cừu.

Không chỉ một lần muốn nói giết giết giết!

Tốt mà!

Hiện tại thời điểm đến.

Còn lo lắng làm gì? Mau mau đi giết a, mau mau biểu hiện a, cho ngươi cố lên, tuyệt đối đừng sợ a!

Bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy.

Vương Thiên Quân cùng Chu Viêm sắc mặt, đều là âm trầm đáng sợ!

Hai cái hàng tuy rằng sắc mặt khó coi, nhưng kỳ thực, trong lòng càng thêm khó chịu.

Vương Bảo biểu hiện ra thực lực càng mạnh, càng nhường bọn họ cảm giác mình phế cặn.

“Chu Viêm thiếu tông, đừng giấu giấu diếm diếm! Này viên Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, bất luận đến rơi vào ngươi ta trong lúc đó ai tay bên trong, cũng có thể, nhưng chỉ có hắn, không được!”

Vương Thiên Quân nhìn Chu Viêm, tâm hồn phát lạnh gầm nhẹ nói.

Chu Viêm bản năng gật gù.

Hắn cũng có chút sợ!

Vương Bảo bất kể là biểu diễn ra thủ đoạn, thiên phú, thần thông, thậm chí Haki cùng dã tâm, đều đủ để chứng minh đây là một cái có thể điên núi cũng biển nhân vật kiêu hùng.

Mà hai người bọn họ tông, cùng cái này hàng, hiện tại quan hệ là không chết không thôi.

Một khi bị Vương Bảo được Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, lại bị hắn chạy đi, vậy bọn họ nhưng là ăn ngủ không yên.

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, bọn họ khả năng cùng một cái tương lai nói giới cường giả, không chết không thôi!

Ma trứng!

Nếu như tông môn biết rồi chuyện này, dù cho chuyện này không có thể trách bọn hắn, nhưng là, cũng tuyệt bức là một người sinh chỗ bẩn a!

“Giết!”

Chu Viêm ánh mắt hàn mang bùng lên, gầm nhẹ một tiếng, thân thể hơi

động, trong tay xuất hiện một tấm cổ phù!

Này phù toàn thân vàng óng ánh, mặt trên phiền phức thần văn khiến người ta liếc mắt nhìn đều tê cả da đầu, Chu Viêm hít sâu một hơi, trực tiếp dẫn động.

Trong chớp mắt.

Chu Viêm sắc mặt từ từ trở nên vặn vẹo, trên người bùng nổ ra một luồng ác liệt cực kỳ khí thế, quay đầu nhìn về phía cái khác Vô Cực Tông Đạo Quân, Chu Viêm gấp gáp nói rằng, "chư vị sư huynh, lấy thực lực của ta còn không cách nào kích hoạt nói nguyên phù, xin mời chư vị giúp ta một chút sức lực!"

Một đám hàng không chút do dự nào.

Dồn dập đem cánh tay khoát lên Chu Viêm trên người.

Sức mạnh cuồng bạo càng ngày càng cuồng bạo hướng về bốn phía lan tràn, kinh tâm động phách.

Chư tông cường giả âm thầm tặc lưỡi, tỏ rõ vẻ ước ao đố kị hận!

Nói nguyên phù a!

Đây chính là chỉ có Đạo Giới đại năng, mới có thể luyện chế ra đến siêu cấp phù triện.

Bên trong ẩn chứa thập phần sức mạnh nghịch thiên chuyển đổi năng lực, có thể trong khoảng thời gian ngắn, nhanh chóng phụng dưỡng vô tận lực lượng!

Chu Viêm khí thế trên người rất có kéo lên, càng ngày càng tiếp cận Đạo Vực Thần cảnh, hai con mắt, sáng lên lấp loá, đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, dĩ nhiên phảng phất xem một kẻ đã chết.

Mà Vương Thiên Quân nhìn tình cảnh này, khẽ thở dài, cũng bắt đầu

nghiêm túc.

Chu Viêm dùng ra nói nguyên phù, này đánh đổi không thể bảo là không thấp.

Huyết Hà Tông, cũng không thể rơi xuống tam đại đỉnh cao đại tông uy danh.

Trong tay hào quang đỏ ngàu lóe lên.

Vương Thiên Quân trước người, xuất hiện một đạo màu máu pho tượng.

Liếc mắt nhìn mấy cái đồng tông Đạo Quân, một đám hàng gật gù, dồn dập mặt hướng màu máu pho tượng, hai tay đánh ra tương đồng ấn quyết, sau nửa ngày, cùng nhau gầm nhẹ nói, "xin mời Huyết Tổ giáng lâm!"

Một câu nói, năm chữ, lăn qua lộn lại bị Vương Thiên Quân đám người thành kính nhắc tới mười mấy lần sau khi, cái kia màu máu pho tượng giống như sống.

Mơ hồ khuôn mặt, cũng giống như là tinh thần rõ ràng rất nhiều, hai con con ngươi tỏa ra đạo đạo hồng mang, miệng chuyển động.

Đạo đạo tinh lực từ Vương Thiên Quân các loại trên thân thể người tuôn ra, toàn bộ bị màu máu pho tượng hút vào.

Dần dần, màu máu pho tượng bắt đầu lớn lên, phồng lớn thời gian, sức mạnh bàng bạc khuếch tán, siêu phàm thoát tục!

Chư tông cường giả trong lòng chấn động dữ dội.

Nếu như nói, Chu Viêm dùng ra nói nguyên phù, còn ở tại bọn hắn có thể tiếp thu bên trong phạm vi, như vậy Huyết Hà Tông bọn họ loại thủ đoạn này, nhưng là nhường bọn họ cảm thấy khiếp đảm.

Huyết Hà Tông, không hổ là không chính không tà đại tông, loại thủ đoạn này, có thể không tính là Chính đạo, cái kia màu máu pho tượng vừa nhìn

chính là cái tà môn đồ vật.

“Giết!”

Vương Thiên Quân ánh mắt sát ý bùng lên, trực tiếp chỉ về Vương Bảo.

Sau một khắc, đầy đủ phồng lớn đến cao bằng nửa người màu máu pho tượng, thình lình hóa thành một đạo màu máu lưu quang, hướng về Vương Bảo vọt tới!

Cùng lúc đó, bị nói nguyên phù gia trì không biết bao nhiêu lần sức mạnh Chu Viêm, cảm giác mạnh mẽ làm cho hắn hào khí vạn trượng, lãnh ngạo nhìn chằm chằm Vương Bảo, xì cười một tiếng, chớp mắt lao ra!

“Sư huynh, chúng ta...”

Liệt Dương Cung Đạo Quân bên trong, một lão giả không nhịn được truyền âm Dư Nguyên.

Dư Nguyên vẻ mặt nghiêm túc, thấp giọng truyền âm nói, “chớ hoảng sợ, xem trước một chút...”

Vào giờ phút này, Huyết Hà Tông cùng Vô Cực Tông thực lực tăng mạnh, coi như là Dư Nguyên, cũng không dám tự ý làm quyết định.

Một cái không được, mạng nhỏ cũng có thể bồi đi vào a!

...

...

Trên lôi đài.

Vương Bảo ánh mắt giống như bễ nghễ thiên hạ, không nhúc nhích.

Màu máu pho tượng trước tiên lẻn đến Vương Bảo trước người, cái miệng đó ba thẳng thắn thoải mái trong lúc đó, pho tượng trong tay xuất hiện một

đạo tinh lực ngưng tụ trường thương.

Trường thương run lên, liền hướng về Vương Bảo đâm lại đây, trong hư không, màu máu hoa văn không ngừng lấp loé, theo trường thương đâm ra, một phương hư không cũng giống như là hóa thành màu máu không gian.

Vương Bảo ánh mắt tinh mang bùng lên, thân thể chưa động.

Này màu máu pho tượng không ở kiếm gỗ phá tà bên trong phạm vi.

Thế nhưng, nhưng đại diện cho tinh lực đỉnh cao!

Trên bản chất, chính là tinh lực lực lượng dung hợp, phối hợp màu máu pho tượng bản thân, sử dụng tới lớn lao lực lượng!

Nhưng mà.

Vương Bảo hiện tại nhưng là gần phân nửa Cổ Thần!

Mà Cổ Thần cường đại nhất, không phải gần như là "đạo" thiên phú thần thông, cũng không phải Cổ Thần lực lượng, mà là tự thân khủng bố thân thể.

Tay có thể hái Tinh Thần, mạnh mẽ Cổ Thần tùy ý liền có thể làm được, dựa vào chính là thân thể lực lượng!

Hoặc là nói, là tự thân khủng bố tinh lực lực lượng!

Cổ Thần Hồn Huyết vì sao quý giá như thế, cũng là bởi vì Cổ Thần một thân sức mạnh, chín phần mười sinh ra vào tinh lực bên trong!

Vì lẽ đó, tinh lực lực lượng công kích, Vương Bảo có thể...

Một tia không sợ!

Ầm!

Màu máu pho tượng trong tay trường thương, trực tiếp đâm vào đến Vương Bảo trong cơ thể!

Cũng nhưng vào lúc này, trong chớp mắt, Vương Bảo đột nhiên đưa tay, chớp mắt công phu, lớn vô cùng bàn tay như là Thiên Sơn giáng lâm, hướng về màu máu pho tượng trấn áp mà xuống!

Cái kia màu máu pho tượng giống như có chứa linh trí, vốn là trên mặt một mảnh khí tức xơ xác, nhưng là chỉ chốc lát sau, liền đã biến thành một mảnh hoảng sợ!

Tinh lực trường thương đâm vào Vương Bảo trong cơ thể, liền bị Vương Bảo cực tốc hấp thu, hơn nữa, ai đến cũng không cự tuyệt!

Võ giả tầm thường, nào dám hấp thu như vậy kinh thiên tinh lực, coi như dám, cũng chắc chắn phải chết, thân thể đều sẽ bị trong nháy mắt căng nứt.

Nhưng là.

Vương Bảo nhưng phảng phất một cái động không đáy, tinh lực có bao nhiêu, hắn liền có thể hấp thu bao nhiêu!

Kinh khủng nhất chính là, Vương Bảo căn bản không có tiêu hao bao nhiêu sức mạnh, chỉ là dựa vào Cổ Thần thân thể bản năng, liền có thể làm đến nước này!

Màu máu pho tượng đều cứng ngắc ở nơi đó, muốn rút người ra rời đi, đều tựa hồ không làm được, sau một khắc, nương theo Vương Bảo một trảo, màu máu pho tượng bị hắn bắt ở tay, thì càng thêm chạy trốn không thể!

Vương Bảo ngay lập tức nhận ra được này màu máu pho tượng bản chất.

“Bảo bối tốt!”

Vương Bảo cười to, vui khôn tả, này rõ ràng là tinh khiết cực kỳ huyết tinh, chính là không biết, là người phương nào đúc ra, bên trong ẩn chứa vô tận tinh lực, làm cho Vương Bảo so với được Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, còn

vui vẻ hơn!

Có điều.

Hiện tại không phải luyện hóa huyết tinh thời điểm, xoay tay trong lúc đó, màu máu pho tượng liền bị Vương Bảo cất đi.

Xoay chuyển ánh mắt, Vương Bảo nhìn về phía Chu Viêm.

Vừa nãy tình cảnh đó phát sinh quá nhanh.

Chu Viêm thấy hoa mắt, liền mộng bức nhìn thấy, Huyết Hà Tông siêu cấp lá bài tẩy, liền như thế biến mất không thấy hình bóng.

Thời khắc này, Chu Viêm nội tâm vang lên vô số đạo mẹ bán phê!

Huyết Hà Tông...

Đại gia ngươi a!

Này chính là các ngươi lá bài tẩy? Này chính là các ngươi thành ý? Các ngươi đây là rất sao đánh miệng pháo chứ? Lão tử nói nguyên phù đều dùng (khiến) lên, các ngươi liền cho ta tới đây cái?

Chu Viêm sắc mặt trở nên rất có khó coi, có loại cưỡi hổ khó xuống dắt lừa thuê.

Huyết Hà Tông héo!

Hắn nhưng không được không lên a!

Chu Viêm thậm chí hoài nghi, chính mình không phải là bị Huyết Hà Tông cho đùa, trước tiên để cho mình cùng Vương Bảo trai cò tương sát, bọn họ Huyết Hà Tông lại ngư ông đắc lợi...

Khe nằm, thế giới này quá âm u, giữa người và người, không rất sao tín nhiệm!

...

...

Tuy rằng nghĩ như vậy.

Chu Viêm động tác trên tay nhưng cũng không chậm.

Hai tay giương ra, vẽ ra một cái vòng tròn lớn, thời gian trong chớp mắt, một đạo lớn vô cùng quang ấn hình thành.

“Vô cực ấn!”

Chu Viêm rống to, hai tay tầng tầng đẩy về phía trước, vô cực ấn mang theo nghiền ép tất cả tư thế, ầm ầm về phía trước!

Vương Bảo hít sâu một hơi.

Không có cảm giác đến áp lực.

Trái lại là cực kỳ ung dung.

So sánh một hồi Chu Viêm, Vương Bảo nhất thời cảm giác mình có chút cẩn thận quá mức.

Nhìn nhìn.

Đây chính là cái gọi là chung cực lớn lá bài tẩy a!

Một cái, cho mình đưa lên kinh thiên Daifuku lợi, tuyệt bức có thể làm cho mình Cổ Thần thân thể càng tiến vào một tầng.

Một cái khác...

Nhược kê a!

Liền bực này sức mạnh, ngươi còn muốn giết ta?

Còn muốn từ trong tay của ta cướp đồ vật?

Vương Bảo nhịn xuống cười to kích động, hấp khí, lại hút, sau một khắc, Cổ Thần tộc thiên phú thần thông gào thiên địa rít gào mà ra.

Nổ tung giống như linh hồn thanh âm, đầy rẫy Chu Viêm thần hồn trong lúc đó, Chu Viêm thần hồn rung chuyển, thân thể đều có chút bất ổn.

Sau một khắc.

Vương Bảo ngón trỏ điểm ra, nát tinh chỉ tay ầm ầm ầm phá tan hư không, theo Vương Bảo trước đạp, trong nháy mắt, hãy cùng vô cực ấn đụng vào nhau!

Rầm rầm rầm!

Nổ tung thanh âm truyền vang!

Mà vô cực ấn, căn bản không sống quá ba hơi thở, liền ầm một tiếng nát tan.

Vương Bảo động tác liên tục, nát tinh một đòn lộ ra vàng óng ánh ánh sáng, trực tiếp điểm ở Chu Viêm chỗ mi tâm!

Chu Viêm như bị sét đánh, thân thể bị vô tận đại lực hướng bá, trong chớp mắt, liền bùng nổ ra từng đạo từng đạo sương máu.

Sức mạnh phá toái Chu Viêm trong cơ thể tất cả, hắn dẫn cho rằng hào nói nguyên phù gia trì sức mạnh, ở Vương Bảo nát tinh chỉ tay trước mặt, không thể nào tưởng tượng được nhược!

Ầm!

Như là lưu tinh bình thường, Chu Viêm thân thể hạ bay, người ở giữa không trung, lý trí nằm ở đánh mất biên giới, cả người giống như một người toàn máu, đạo đạo huyết dịch tùy ý, có vẻ thập phần buồn tình.

Thời khắc này, mọi người hầu như đều là mộng bức tới cực điểm.

Huyết Hà Tông Vương Thiên Quân bọn họ, đến hiện tại cũng không về hồn, còn ở màu máu pho tượng mất đi bên trong kinh hãi không cách nào tự kiềm chế.

Vô Cực Tông Đạo Quân cường giả, hoàn toàn biến sắc, dồn dập vọt lên, ôm lấy hạ bay ra ngoài Chu Viêm.

Chu Viêm không chết, thế nhưng, cũng chẳng tốt đẹp gì, thân thể bị Cổ Thần lực lượng phá hoại đến cực hạn, nghiễm nhiên phế bỏ!

Nếu không là thời khắc mấu chốt, nói nguyên phù bên trong sức mạnh bảo vệ hắn sinh cơ, hắn hiện tại đã đánh rắm!

Dù là như vậy, Chu Viêm cũng là cực kỳ thê thảm.

Vô Cực Tông Đạo Quân luống cuống tay chân, từng cái từng cái lấy ra đan dược chữa trị vết thương một mạch hướng về Chu Viêm trong miệng nhét.

Sau nửa ngày, Chu Viêm mở mắt ra, ánh mắt không có tiêu cự, có điều, nhìn thấy hắn không chết, Vô Cực Tông Đạo Quân cuối cùng cũng coi như là thở phào nhẹ nhõm.

Tùy theo mà đến, chính là vô tận phẫn nộ, vô tận hoảng sợ!

Một đám hàng ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt kia có thể ăn người, nhưng là, lại đầy rẫy sợ hãi.

Lúc này.

Vương Thiên Quân bọn họ, cũng tỉnh táo lại.

Vương Thiên Quân sắc mặt Hollow trắng, cả người vô lực, hắn một thân tinh lực, bị màu máu pho tượng hút đi hơn nửa.

Nhìn Vương Bảo, Vương Thiên Quân kinh nộ cực kỳ rống to nói, “nghiệt súc, đem bản tông Thánh tượng trả lại!”

Vương Bảo không thèm để ý hắn, chỉ là im lặng không lên tiếng đứng ở trên lôi đài.

Ánh mắt nhìn chư tông cường giả, mang theo ánh mắt khích lệ.

Chư tông cường giả khóe miệng cuồng quất.

Làm gì làm gì?

Xem lão tử làm len sợi?

Ngươi còn muốn nhường ta đi tới đánh ngươi a?

Phốc ngươi muội, có thể hay không đừng vô liêm sỉ như vậy? Ngươi như thế trâu bò như thế treo, chúng ta đi tới đó là muốn chết!

Chu Viêm không chết, đó là vận may!

Chúng ta đi tới, một quyền liền đánh rắm lĩnh hộp cơm chứ?

Không người cử động nữa, không người lại khiêu khích, cái kia Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm ngay ở Vương Bảo trong tay, nhưng là hiện tại, cũng giống như mất đi sức hấp dẫn!

Vương Bảo có chút vô vị bĩu môi, chờ đến trăm hơi thở thời gian trôi qua, mặt mày hớn hở thu hồi Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, mà hậu thân khu cũng khôi phục lại bình thường, y phục trên người có thể lớn có thể nhỏ, đúng là cũng không sợ vỡ nát.

Bá.

Vương Bảo bị dịch chuyển đến dây đỏ ở ngoài.

Không giống nhau: Không chờ mọi người phản ứng lại, từ cổ điện nơi sâu xa, một đạo cuồn cuộn sức mạnh đẩy đi ra, mọi người rất nhanh bị cưỡng chế trục xuất ra cổ điện!

Cổ điện cửa lớn đóng!

Chư tông cường giả, thất vọng mất mát!

Thiên cung bên trong, bảo vật đúng là đếm không xuể, nhưng là, vậy thì như thế nào?

Có tác dụng chó gì a!

Bảo bối nhiều hơn nữa, vậy cũng đến có thể cướp được a!

Ở trong bọn họ, có một cái mở hack, có cái cả người đều là đặc hiệu, có cái nhìn như Đạo Quân, nhưng cũng là khoác Đạo Quân lớp vỏ nói vực cường giả.

Bọn họ, làm sao cướp?

Còn rất sao chơi cộng lông?

Thẳng thắn về nhà tắm rửa đi ngủ tuyệt vời!

“Khụ khụ... Hắn không có sao chứ?”

Vương Bảo đi tới Vô Cực Tông mấy cái Đạo Quân bên người, chỉ chỉ Chu Viêm hỏi.

Một đám Vô Cực Tông Đạo Quân kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Người này!

Hắn đây là ý tứ gì?

Ngươi rất số đến cùng muốn làm cái gì? Ngươi để hỏi cái gì? Chúng ta Chu Viêm thiếu tông có hay không sự tình, trong lòng ngươi không điểm B mấy sao?

“Ngươi cút!”

Một cái Vô Cực Tông Đạo Quân khuôn mặt vặn vẹo gầm nhẹ nói.

Vương Bảo hé mắt, sau đó giả vờ giả vịt quan tâm nói, “kỳ thực, ta cũng không muốn như vậy, thế nhưng, ai để cho các ngươi nhất định phải theo ta đối nghịch đây?”

Một đám Vô Cực Tông Đạo Quân khí điên cuồng, trừng hai mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, giống như tử vong chi trừng..

Vương Bảo đột nhiên nghiêm nghị nói, “tuy rằng ta đả thương các ngươi thiếu tông, cũng cướp được không ít bảo vật, có điều, ta này căn bản không phải vì lòng tham, chắc chắn không phải! Ta, lão Vương, kỳ thực là người tốt, sở dĩ làm như thế, là vì rèn luyện chính mình!”

“Vì lẽ đó, vào giờ phút này, ta muốn làm một chuyện, hi vọng các ngươi, có thể tiêu trừ đối với ta hiểu lầm...”

------oOo------

Chương 500: Chu Viêm thiếu tông, mới là thật tốt người a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta quyết định, đem vừa nãy cướp được đồ vật, tất cả đều cho Chu Viêm thiếu tông!”

Vương Bảo khẩu ra kinh hồn nói như vậy, thái độ thập phần thành khẩn.

Hắn mắt nhìn ngây người như phỗng Vô Cực Tông mấy cái Đạo Quân, sau đó ánh mắt rơi vào Chu Viêm trên người, thở dài nói, “Chu Viêm thiếu tông, ngươi muốn tha thứ ta a, tuy rằng ta cướp được hết thảy bảo vật, thế nhưng, ngươi cần phải hiểu...”

“Ta làm như vậy, không phải để chứng minh ta rất ghê gớm! Mà là vì nói cho người khác biết, ta, lão Vương, có thể làm được!” Mới 81 Trung văn lưới đổi mới nhanh nhất di động mang: \

Chu Viêm một mặt mộng bức.

Hắn tuy rằng hầu như muốn phế, có điều, nhưng cũng không phải là không thể khôi phục, chỉ là cần lớn lao đánh đổi mà thôi.

Hắn còn không hôn mê, có chút não rung động mà thôi, đầu óc tuy rằng mang theo từng tia từng tia mơ hồ, nhưng là Vương Bảo theo như lời nói, hắn nhưng cũng nghe được rõ ràng.

Chu Viêm cảm giác mình có chút mới.

Tên khốn kiếp này, hắn lại muốn làm cái gì?

Trên trời sẽ không vô duyên vô cớ rơi đĩa bánh, trong này tuyệt bức có việc chứ?

“Đây là Thông Linh Đạo Ngọc! Chu Viêm thiếu tông, tiếp ngọc!”

Vương Bảo đột nhiên xoay tay, Thông Linh Đạo Ngọc xuất hiện.

Đưa tay, trực tiếp đưa ở Chu Viêm trước mắt.

Chu Viêm nhìn này gần trong gang tấc chí bảo, hô hấp rõ ràng gấp gáp lên, con ngươi của hắn phóng to, nhìn chòng chọc vào Thông Linh Đạo Ngọc.

Hắn không dám tiếp, nhưng là, lại cực kỳ khát vọng!

Vô Cực Tông mấy cái Đạo Quân, trên mặt co giật nhìn tình cảnh này, nuốt ngụm nước.

Mà lúc này.

Chư tông cường giả, đã ngổn ngang không thể tả.

Ma trứng!

Đây rốt cuộc là tình huống thế nào?

Vương Bảo vừa nãy nói tới, bọn họ chỉ cho là một chuyện cười tới nghe, không ngờ rằng...

Vương Bảo dĩ nhiên thật sự đem bảo bối lấy ra!

Chẳng lẽ.

Hắn nói chính là lời nói thật lòng?

Hắn sở dĩ vô liêm sỉ như vậy, như thế không hạn cuối, như thế hố hàng, kỳ thực, thật sự không phải vì bảo vật? Mà là để chứng minh chính mình?

Khe nằm!

Xà tinh bệnh a?

“Tiếp được!”

Vương Bảo trực tiếp đem Thông Linh Đạo Ngọc nhét vào Chu Viêm trong tay.

Sau đó.

Vương Bảo lại lấy ra đạo tinh, đạo tinh rõ ràng co nhỏ lại một chút, chỉ là không ai lưu ý, bọn họ trợn mắt ngoác mồm, một mặt mộng bức, không cách nào tin tưởng nhìn Vương Bảo đem vừa nãy cướp được bảo vật, từng kiện lấy ra.

Rất nhanh, Chu Viêm trên tay liền thêm ra đến một đại chồng bảo bối!

Thậm chí.

Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, cũng bị Vương Bảo lấy ra!

Cái kia rung động lòng người bảo vật ánh sáng, làm cho ở đây chư tông cao thủ, có loại muốn nổi lên giết người đoạt bảo kích động!

“Đều là ngươi!”

Vương Bảo thập phần “Vui mừng” cười cợt, sau đó, đứng thẳng đứng dậy, mang theo tang thương thở dài, “Hi vọng, ngươi có thể rõ ràng nỗi khổ tâm của ta, cũng hi vọng, ngươi cũng không tiếp tục muốn hận ta, kỳ thực, ta đúng là một người tốt!”

“Cố lên! Cùng nỗ lực!”

Vương Bảo vỗ vỗ Chu Viêm vai, sau đó, liền trực tiếp hướng đi trung ương cổ điện, hào hiệp cực kỳ!

Phía sau.

Lưu lại một giọt nhãn cầu.

Mọi người con ngươi đều muốn tuôn ra đến rồi, nhìn chòng chọc vào Chu Viêm, ánh mắt kia dường như muốn ăn người.

Chu Viêm hít vào một ngụm khí lạnh, run rẩy cực kỳ đem hết thảy bảo bối thu sạch đến nhẫn chứa đồ, sau đó, ngột ngạt nội tâm mừng như điên cùng điên cuồng, bỗng nhiên quay về Vương Bảo gào thét nói, "Vương huynh, chúng ta trướng, xóa bỏ!"

Vương Bảo không quay đầu lại, chỉ là nhàn nhạt vung vung tay.

Chu Viêm đứng dậy, thời khắc này, hắn cảm giác mình chân không đau, eo không mỏi mệt (chua), bật nhảy hai lần đều rất sao có lực, thương thế trên người kỳ thực cũng không thể coi là cái gì, trước bị Vương Bảo tạo thành ám ảnh trong lòng, tan thành mây khói.

Vẻ mặt hưng phấn liếc mắt nhìn bốn phía, Chu Viêm trong lòng lẫm liệt, thấp giọng nói, "chúng ta cũng đi!"

Không thể lại ở lại, như sói hoàn tý a, không chắc thì có do người bảo vật phát rồ, hiện tại chính mình bị thương nặng, tạm thời tránh mũi nhọn mới là thượng sách!

Mấy cái Vô Cực Tông Đạo Quân lẫn Chu Viêm hướng về trung ương cổ điện mà đi.

Chu Viêm bất đắc dĩ, thấp giọng nói, "đần a, còn đi nơi nào làm chi, đi nhanh lên, rời đi Thiên cung!"

Mấy cái Vô Cực Tông Đạo Quân sững sờ, nhất thời cũng phản ứng lại.

Đúng rồi.

Không sai nha.

Bọn họ Vô Cực Tông lần này đã là kiếm lời lật, trời đất xoay vần loại kia, đều chiếm được nhiều như vậy bảo bối, còn tiếp tục cái cà?

Nghĩ tới đây, một đám hàng bước nhanh hướng về đường cũ chạy.

Chư tông cường giả hơi thay đổi sắc mặt, có mấy cái ánh mắt lập loè hung mang, có điều vẫn là nhịn xuống.

Vô Cực Tông, dù sao cũng là Vô Cực Tông, ở đây nhiều người như vậy, nghĩ diệt khẩu đó là mơ hão, vì lẽ đó, thật muốn động thủ, vậy thì phải làm tốt bị Vô Cực Tông nghiêng lực báo thù chuẩn bị!

Cũng chỉ có Vương Thiên Quân, có thể nghĩ như thế, cũng đi làm như thế, chỉ là, việc này hậu quả to lớn, Vương Thiên Quân không dám gánh chịu, ánh mắt phun lửa nhìn chằm chằm xa xa Vương Bảo, nội tâm ngột ngạt giận có thể tưởng tượng được.

Vương Thiên Quân càng ngày càng căm hận Vương Bảo.

Nếu như nói lúc trước căm hận độ là năm mươi độ, như vậy hiện tại tuyệt bức là một trăm độ!

Bằng cái gì?

Bằng cái gì cái kia Chu Viêm có thể được bảo vật, chúng ta Huyết Hà Tông rắm đều không có?

Luận thương tổn, chúng ta Huyết Hà Tông bị ngươi thương tổn cũng không thấp a!

“Hừ!”

Thấp rên một tiếng, Vương Thiên Quân ánh mắt lập loè điên cuồng sát ý, vẻ mặt âm trầm cực kỳ hướng đi trung ương cổ điện.

Chư tông cường giả sớm có người đi tới.

Vào giờ phút này, trung ương cổ điện đã không còn áp lực, đã có thể tiến vào.

Cung điện cổ này tắm rửa hào quang, cửa lớn đóng chặt bị Vương Bảo chậm rãi đẩy ra.

Chư tông cường giả nhanh chóng tới rồi, chỉ lo đến chậm bị Vương Bảo cướp được thứ nhất, chỉ là, ánh mắt hướng về điện bên trong vừa nhìn, chư tông cường giả liền chinh ở tại chỗ.

Điện bên trong, không có bảo vật gì.

Nhưng cũng là một cái sách lầu.

Đại điện hai bên, là hai cái to lớn giá sách, mặt trên xếp đầy rực rỡ muôn màu cổ xưa thẻ ngọc.

"Quả nhiên, Thiên Khuyết Cung bên trong, là chiến pháp, bí kỹ, thần thông, Thiên Khuyết chính là truyền thừa chi niệm, này hay là chính là vị này Chân thần tông môn truyền thừa!"

Liệt Dương Cung rất nhiều Đạo Quân vẻ mặt càng thêm hưng phấn, đặc biệt là Dư Nguyên, đối với rất nhiều dày sự tình đều biết quá tường tận.

"Chỉ tiếc!"

Dư Nguyên nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt lộ ra ước ao, trong lòng than nhẹ, "Đây là độc thuộc về Thiên cung mở ra người truyền thừa!"

Còn lại chư tông cường giả còn không biết việc này, từng cái từng cái bước nhanh về phía trước.

Chỉ là, liền ở một cái trong đó Đạo Quân ông lão, chuẩn bị nắm lên một đạo thẻ ngọc thời gian.

Một luồng sức mạnh vô cùng bá đạo, từ trong hư không bộc phát ra, ông lão kia như bị sét đánh, thân thể cứng ở nơi đó, ánh mắt mang theo cực hạn sợ hãi!

Hắn tay không dám lại về phía trước, hắn bản năng nhận ra được, lại về phía trước, chính mình có thể sẽ chết!

Những cường giả khác cũng phát hiện tình huống này, trong lúc nhất thời, sững sờ ở tại chỗ.

Chỉ có Vương Bảo, lúc này trên mặt mang theo quái lạ, trong nhẫn chứa đồ, cái viên này tự Thiên cung trong địa đồ được lệnh bài, tỏa ra đạo đạo hiu hắt ánh sáng, còn tự động rung động lên.

Vương Bảo lấy ra lệnh bài sau khi.

Liền nhìn thấy lệnh bài kia nhanh chóng xoay tròn, sau một khắc, cổ điện nơi sâu xa xông tới một cái lớn vô cùng chữ thể, dung nhập vào lệnh bài bên trong!

Chữ kia là một cái [bí] chữ.

Cùng lúc đó.

Điện bên trong di tích cổ, bắn ra nói vệt sáng, tự động hướng về Vương Bảo nơi này vọt tới.

Chư tông cường giả một mặt mộng bức.

Vương Bảo cũng là ngẩn ra, phản ứng lại, không nhịn được vui vẻ.

Khe nằm.

Bực này chuyện tốt, đến cũng thật là đột nhiên không kịp chuẩn bị.

Sách cổ thẻ ngọc xếp hàng giống như chạy tới, Vương Bảo dễ dàng trảo với tay cầm, từng cái từng cái thu vào đến nhẫn chứa đồ bên trong.

Chư tông cường giả phản ứng lại.

Ánh mắt đều muốn phun lửa!

Thiên sát a!

Cái tên này tuyệt bức là mở ra cướp bảo treo treo B chứ?

Làm sao cái gì chuyện tốt đều là hắn?

Ta rất sao thật ghen tỵ, ta rất sao thật hâm mộ, ta rất sao thật hận a...

“Ai nha, thực sự là thật không tiện, tình huống như thế, ta cũng không nghĩ tới a, chư vị, không muốn dùng như thế là lạ ánh mắt nhìn ta, ta cũng tưởng đê điều a, ta cũng muốn làm cái người A qua đường a, đáng tiếc a, thực lực không cho phép a...”

Vương Bảo một bên thu thẻ ngọc, một bên khá là vô tội buông tay, thở dài liên tục.

Chư tông cường giả khóe miệng cuồng quất.

Có mấy cái sắc mặt nhăn nhó đều phát điên hơn.

Khe nằm!

Vô liêm sỉ a!

Quá rất sao vô liêm sỉ!

Trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ người?

Ngươi rất sao chiếm tiện nghi liền kiếm lời tiện nghi chứ, ngươi vẫn còn ở nơi này trang bức, nếu như trên thế giới chuẩn bị tiện nhân giải thi đấu, ngươi tuyệt bức có thể làm quán quân a, ngươi hành!

Hết thảy sách cổ thẻ ngọc đều bị Vương Bảo cất đi.

Nhìn trống rỗng cổ điển, chúng người trái tim chảy máu, dáng dấp kia, hãy cùng tổn thất hơn nửa đời người thanh xuân giống như.

Ầm!

Cổ điện nơi sâu xa, đại lực xuất hiện lần nữa, mọi người bị mạnh mẽ đẩy ra cổ điện, hơn nữa, theo cổ điện cửa lớn đóng, mọi người cũng cảm giác được một luồng dịch chuyển lực lượng.

Sau một khắc.

Chư tông cường giả, cũng đã xuất hiện ở ngoại giới.

Ngoại giới bên trong.

Theo Vương Bảo sự xuất hiện của bọn họ, từng đạo từng đạo ánh mắt, liền cực kỳ hừng hực rơi ở trên người bọn họ.

"Làm sao?" Mới 81 Trung văn lưới đổi mới nhanh nhất máy vi tính mang:

Huyết Hà Tông mấy tôn Đạo Vực cấp đại năng cường giả nhanh chóng na di đến Vương Thiên Quân các loại Đạo Quân trước mặt.

"Được tạo hóa sao?"

"Bên trong có bao nhiêu bảo bối?"

"Không người thương vong, rất tốt!"

Chư tông đại lão dồn dập đi tới người mình trước mặt, hoặc là hỏi han ân cần, hoặc là hỏi thu hoạch!

Mà theo chư tông Đạo Quân mang theo uất ức trả lời, dần dần, không khí yên tĩnh lại.

Chư tông Đạo Vực đại lão dồn dập đem ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, trong ánh mắt, mang theo mãnh liệt khó mà tin nổi!

Ngươi muội đại gia ngươi a!

Liền như thế gia hỏa?

Cái này dựa vào chó phân vận được Thiên cung bản đồ gia hỏa, dĩ nhiên rất sao đem trong thiên cung bảo vật đều bị bao tròn?

Ta phốc ngươi cái trứng a, các ngươi là ở đùa chúng ta sao?

Trong đám người, nếu nói là kém nhất cảm giác tồn tại, thuộc về Đạo Thánh Tông mấy cái lão già.

Bọn họ ở Thiên cung bên trong, quyền lên tiếng liền là số không, thấy được Vương Bảo khủng bố sau khi, càng là rắm cũng không dám thả một cái, hiện tại Vương Bảo bị mọi người nhìn chằm chằm, Đạo Thánh Tông mấy cái lão già yên lặng lui về phía sau, chuồn mất!

Trời người đại chiến, tai vạ tới hồ cá, vẫn là đàng hoàng trộm chúng ta mộ đi thôi.

Cũng nhưng vào lúc này.

Một mình rời đi Chu Viêm cùng Vô Cực Tông Đạo Quân nhóm, cũng xuất hiện.

Thấy đi tới ngoại giới, Chu Viêm liền phun ra một hơi, ánh mắt buông lỏng, sau đó, liền vui vô cùng lẻn đến Vô Cực Tông mấy tôn Đạo Vực bên người.

Đầu lĩnh Vô Cực Tông Đạo Vực ông lão vẻ mặt âm trầm nói, “Yên tâm, lão phu sẽ cho các ngươi lấy lại công đạo!”

Chu Viêm sững sờ.

Đòi lẽ phải?

Thảo len sợi công đạo a, chúng ta Vô Cực Tông lần này phát ra!

Theo đạo kia vực ông lão ánh mắt vừa nhìn, Chu Viêm liền đã hiểu, thần

sắc hơi động, thấp giọng nói, “Ngô lão chớ vội, lần này ta thu hoạch khá dồi dào, ta cảm thấy chúng ta hiện tại vẫn là mau mau rời đi về tông, mới là thượng sách!”

Đạo kia vực ông lão ánh mắt tinh mang lóe lên, nhìn Chu Viêm, nhận ra được Chu Viêm ánh mắt nơi sâu xa vẻ kích động, lập tức giây hiểu, ngột ngạt hưng phấn nói rằng, “được!”

Đang chuẩn bị dẫn người yên lặng rời đi, cái nào ngờ tới, Huyết Hà Tông bên trong, một cái ông lão mặc áo đỏ đột nhiên cười lạnh nói, “Ngô huynh đây là muốn chạy? Mang theo nhiều như vậy bảo vật rời đi, không tốt sao?”

Vô Cực Tông Đạo Vực ông lão ánh mắt chìm xuống.

Hồng y ông lão nhạt âm thanh nói, “ta cũng không làm khó Ngô huynh, chỉ hy vọng Ngô huynh có thể lấy ra một nửa thu hoạch, cùng bọn ta chia đều chính là! Mọi người cùng nhau tiến vào Thiên cung, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, đến cuối cùng không thu hoạch được gì, Ngô huynh không cảm thấy, quá phận quá đáng sao?”

Chu Viêm không nhịn được châm chọc nói, “chính mình không bản lĩnh, còn lại lên người khác?”

“Tiểu bối muốn chết!”

Hồng y ông lão giận dữ, thân thể khẽ nhúc nhích, một vệt kinh thiên tinh lực cấp tốc chui vào phía chân trời, hóa thành vẫn màu máu Cầu Long, lãnh ngạo nhìn chằm chằm Chu Viêm.

Chu Viêm mồ hôi đầm đìa, hàn khí đột ngột sinh ra, có chút hối hận chính mình lỗ mãng.

“Chu Viêm thiếu tông không nên gấp gáp, việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, đoạn không thể để cho ngươi vác nồi, như vậy đi, ta chỗ này còn có Thiên cung sách cổ truyền thừa hơn trăm bộ, toàn bộ cho ngươi, ngươi liền đem bảo vật phân ra một ít, nhường cho bọn họ là được rồi!”

Vương Bảo đột nhiên mở miệng, trên mặt mang theo bất mãn, thế nhưng, ánh mắt nhưng cực kỳ kiệt ngạo, vung tay lên, một đạo nhẫn chứa đồ liền bay về phía Chu Viêm.

Chu Viêm tiếp nhận, đại hỉ cực kỳ.

Vương Thiên Quân ánh mắt đầy rẫy không cam lòng, mang theo từng tia từng tia tham lam nói rằng, "trưởng lão, sách cổ chúng ta cũng phải phân một nửa! Vậy cũng đều là trong thiên cung đại năng truyền thừa!"

Hồng y ông lão ngang Vương Bảo một chút, sau đó nhìn Huyết Hà Tông Đạo Vực ông lão, ho nhẹ một tiếng nói rằng, "sách cổ... Đại gia lẫn nhau sao chép một hồi chính là, Ngô huynh hẳn là sẽ không keo kiệt chứ?"

Huyết Hà Tông Đạo Vực ông lão sắc mặt dị thường khó coi.

Bị Huyết Hà Tông Đạo Vực như vậy bức bách, hắn kỳ thực lòng tràn đầy phẫn nộ, chỉ có điều, nhìn thấy chư tông đều là mắt nhìn chằm chằm, một cái Huyết Hà Tông, còn không sợ, một khi ăn một mình, gây nên chúng nộ, đến cuối cùng sự tình sẽ phát triển trở thành hình dáng gì, vậy thì khó nói.

Tối thiểu.

Mấy người bọn hắn nghĩ an ổn rời đi, đã là hy vọng xa vời.

"Thôi, thiếu tông đem bảo vật phân bọn họ vài phần! Có điều, kính xin chư vị rõ ràng, bảo bối, đã là ta Vô Cực Tông hết thảy, sở dĩ phân ra đến, là không muốn bị người lên án, kính xin chư vị, không muốn quá phận quá đáng!"

Vô Cực Tông Đạo Vực ông lão ánh mắt âm u hạ xuống, nhìn quét chư tông đại lão.

Một đám Đạo Vực lão già đại hỉ, Huyết Hà Tông hồng y ông lão cười gượng nói, "bảo bối chúng ta sẽ chia đều, ta Huyết Hà Tông sẽ công bằng công chính!"

Chư tông đại lão có chút bất mãn, chỉ có điều, nghĩ tới đây đều là đến không, nếu không là Huyết Hà Tông ra mặt, bọn họ vẫn đúng là không có sức nói cái một, hai ba, vì lẽ đó, dồn dập trầm mặc.

Chu Viêm rất không cam tâm.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó lạnh lùng hừ một tiếng, lúc này mới nói rằng, "ta chỉ phân cho các ngươi ba món đồ, không muốn khinh người quá đáng, ta cũng là..."

Lại nói.

Chu Viêm một bên ở trong nhẫn chứa đồ nắm bảo bối.

Nhưng mà.

Rất nhanh hắn liền bối rối!

Lời đều dừng lại, lăng ở tại chỗ, thần hồn bắn phá nhẫn chứa đồ mỗi một góc, dần dần, mồ hôi lạnh, từ mi tâm của hắn bắt đầu nhỏ xuống!

Chu Viêm mộng bức tột đỉnh!

Bởi vì hắn trong nhẫn chứa đồ, Vương Bảo cho hắn hết thảy bảo vật, tất cả đều...

Mộc hữu!

Biến mất không thấy hình bóng!

Cái này không thể nào phát sinh một màn, nhưng phát sinh ở trước mặt của hắn, Chu Viêm tâm hồn rung chuyển, ánh mắt mờ mịt, sau nửa ngày, mới tự lẩm bẩm, "Cái này không thể nào..."

"Làm sao?"

Vô Cực Tông Đạo Vực ông lão trái tim đột nhiên vừa kéo, gấp giọng hỏi.

Chu Viêm vẻ mặt đưa đám, run rẩy cực kỳ nói rằng, “bảo bối... Cũng không thấy!”

“Cái gì?”

Vô Cực Tông Đạo Vực ông lão cả người chấn động dữ dội, sợ hãi nói, “Ngươi... Ngươi tìm một chút, thiếu tông, ngươi xác định là đặt ở cái này bên trong nhẫn trữ vật? Nhưng là thả sai rồi?”

“Ta...”

Chu Viêm đều muốn nước mắt vỡ!

Hắn làm sao có khả năng sẽ tìm sai, không gặp chính là không gặp!

Mà tình cảnh này.

Rơi vào trong mắt mọi người.

Nhưng là thập phần...

Ấu trĩ!

Huyết Hà Tông hồng y ông lão ánh mắt mang theo kinh nộ, cười lạnh nói, “trang, trang cái lông gà a? Tiểu bối, không nên cùng lão phu đùa tâm cơ, ngươi tuổi tác, còn chưa đủ tư cách!”

Chu Viêm cực kỳ tan vỡ nói rằng, “bảo bối thật sự không gặp, ta cũng không biết...”

Đột nhiên.

Chu Viêm lời nói một trận, ánh mắt mang theo chấn động, nhìn về phía Vương Bảo, khó có thể tin nói rằng, “là ngươi... Là ngươi có đúng hay không? Bảo bối bị ngươi trộm đi, có đúng hay không?”

Vương Bảo đương nhiên sẽ không nói cho Chu Viêm, hắn trong nhẫn chứa đồ bảo bối, đã bị hắn tinh luyện qua một lần.

Tinh luyện đồ vật, Vương Bảo bất cứ lúc nào cũng có thể nát tan, sau đó phục hồi như cũ, đương nhiên, phục hồi như cũ vị trí, tự nhiên là theo hắn định!

Chuyện này quả thật chính là bẫy người thần kỹ, Vương Bảo có thể không ít dựa vào cái này bẫy người!

Bây giờ.

Chu Viêm đại thiếu vào hố!

Việc nghĩa chẳng từ nan!

Càng là thành công lên cấp super heros cõng nồi hiệp khách, cứu vớt Vương Bảo với thủy hỏa bên trong!

Cho nên nói.

Chu Viêm thiếu tông, mới là thật tốt người a...

------oOo------

Chương 501: Bẫy người hố đến lão phu trên đầu đến rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chu Viêm hoài nghi Vương Bảo chỉ là đột nhiên thông suốt.

Thế nhưng rất nhanh sự thông minh của hắn liền cấp tốc cất cao, thần sắc kích động lẩm bẩm nói, “là hắn, chính là hắn...”

Tuyệt bức là hắn a!

Lão tử đã sớm hoài nghi hàng này sẽ không hảo tâm như vậy, bây giờ nhìn lại, quả thế!

Đây là một hố a!

Ngươi thật là mẹ nó hố a!

Ngươi tốt sẽ chơi a, cho lão tử đeo như thế một cái lớn nồi đen!

Khe nằm, ban đầu ta làm sao liền ngu như vậy, tin hắn đây?

Chu Viêm rất muốn mãnh đánh chính mình mấy lòng bàn tay, chỉ là, thời gian không cho phép a, nhìn thấy sắc mặt của hắn, chư tông đại lão đã là sắc mặt khó coi tới cực điểm.: \

Mã Đức!

Vua màn ảnh phụ thể?

Này trang cũng quá rất sao như!

“Ai, Chu Viêm thiếu tông ngươi có thể thật biết nói đùa, lúc đó người ở chỗ này, lớn đều ở nơi này, ta cho ngươi bao nhiêu bảo vật, đại gia đều xem rõ

rõ ràng ràng!”

“Tự cái kia sau khi, ngươi liền rời đi, chúng ta đến hiện tại mới lần thứ hai chạm mặt, ngươi nói ta trộm bảo vật? Xin hỏi, ta làm sao trộm?”

Vương Bảo vô cùng đau đớn nhìn Chu Viêm, thở dài liên tục, “Ngươi nha, vì sao như vậy lòng tham? Không phải là vài món bảo vật sao? Đều là vật ngoại thân mà thôi! Vì những bảo vật này, ngươi lẽ nào muốn Vô Cực Tông trở thành đối tượng đả kích?”

“Nghe ta lão Vương một lời khuyên đi, thiên kim tan hết còn trở lại, đừng quá chấp nhất!”

Chư tông cường giả hơi nhướng mày, sau đó bắt đầu nhỏ giọng hỏi dò chính mình Đạo Quân.

Được khẳng định trả lời sau khi, một đám lão già nhất thời liên tục cười lạnh.

Huyết Hà Tông hồng y Đạo Quân mặt âm trầm nói rằng, “Ngô huynh, xin đừng nên sai lầm...”

Vô Cực Tông nói vực ông lão cùng cái khác Đạo Vực cường giả trên mặt đều là lộ ra bất mãn vẻ, nhìn Chu Viêm.

Thiếu tông đúng hay không vung tiền?

Này rất sao đều khi nào, ngươi còn tham lam quấy phá, ngươi đây là ở tìm đường chết a!

Chẳng lẽ thật sự phải đợi chư tông bạo phát, vây công Vô Cực Tông, ngươi mới đem bảo vật lấy ra?

“Thiếu tông, mời ngươi tỉnh táo một điểm! Hiện tại, mau chóng rời đi mới là thượng sách!” Vô Cực Tông Đạo Vực ông lão nghiêm nghị truyền âm Chu Viêm nói.

Chu Viêm khóe miệng mãnh đánh, hít vào một ngụm khí lạnh.

Giời ạ.

Người khác không tin ta, các ngươi cũng không tin ta?

Ta rất sao lại không phải ngu ngốc, đương nhiên biết hiện tại nên bỏ của chạy lấy người.

“Họ Vương, đem bảo bối giao ra đây!”

Chu Viêm lửa giận vạn trượng, con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, dường như muốn dùng ánh mắt đem Vương Bảo lăng trì xử tử.

Vương Bảo trầm mặc nửa ngày, nhạt âm thanh nói, “ta cái gì cũng không nói, cái gì cũng không làm, sự thực làm sao, tự có công luận! Đại gia nhìn làm đi!”

“Ngươi...”

Chu Viêm ánh mắt sát cơ bùng lên.

Chỉ là, nhưng vào lúc này, nhưng nhìn thấy Huyết Hà Tông hồng y ông lão không nhịn được, nhanh chân thoát ra, lãnh ngạo cực kỳ lớn quát, “Ngươi cái gì ngươi? Ngươi tên xuẩn tài này, Vô Cực Tông nếu như rơi xuống thần đàn, ngươi chính là kẻ cầm đầu! Chư vị còn chờ cái gì? Qua ngày hôm nay, muốn cho Vô Cực Tông đem bảo bối giao ra đây, vậy thì là nói chuyện viển vông!”

Bá.

Huyết Hà Tông hồng y ông lão trực tiếp đánh về phía Chu Viêm đám người.

Chư tông cường giả liếc mắt nhìn nhau, mấy cái đại tông Đạo Vực ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, dồn dập hét lớn lên.

“Hừ, Ngô huynh cắt chớ trách chúng ta, muốn trách, chỉ có thể trách các ngươi ngu ngốc thiếu tông!”

“Đánh đi...”

“Không đành lòng, khe nằm!”

“Mã Đức, ta cảm giác sự thông minh của chính mình chịu đến sỉ nhục, sự thực đặt tại trước mặt, diễn kịch cho ai xem a?”

Một đám lão già dồn dập ra tay rồi.

Tất cả đều là Đạo Vực đại năng.

Từng luồng từng luồng khủng bố nói vực bạo phát, một phương hư không, đều đã biến thành Đạo Vực đại dương, rất nhiều cường giả vây kín Vô Cực Tông đông đảo võ giả, ánh mắt lộ ra tàn nhẫn!

Vương Bảo một mặt vẻ tiếc nuối, lầm bầm lầu bầu, “Ai, đáng tiếc, thật đáng tiếc, tại sao ngu như vậy? Cần phải chết đến nơi rồi mới cúi đầu đây?”

“Nhân tính mà thôi!”

Đột nhiên.

Một giọng già nua vang lên, nhưng là Liệt Dương Cung Đạo Vực cường giả dẫn người nhích lại gần.

Ông lão dẫn đầu mặt mỉm cười, quay về Vương Bảo chắp chắp tay nói, “tiểu hữu, lão phu Giang Hoa, không biết có thể hay không cho cái mặt mũi, đi ta Liệt Dương Cung nói chuyện? Chúng ta có chuyện quan trọng thương lượng, việc quan hệ Thiên cung truyền thừa...”

Vương Bảo liếc mắt một cái Liệt Dương Cung ông lão Giang Hoa, hé mắt nói rằng, “có thể!”

Giang Hoa đại hỉ.

Hắn tin tưởng, chờ đến Vương Bảo đi tới Liệt Dương Cung, nghe nói Chân thần bí tàng việc, nhất định sẽ gia nhập vào.

“Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại liền đi?” Giang Hoa ngột ngạt hưng phấn nói rằng.

Vương Bảo liếc mắt nhìn hư không, do dự một chút, nói rằng, “không tốt sao?”

Giang Hoa cũng liếc mắt nhìn phía trên, sau đó liền ngạo nghễ nói, “tiểu hữu yên tâm, ta Liệt Dương Cung muốn người ngoài đi, không ai ngăn cản được!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta không phải sợ bọn họ, ta là nói... Hí còn không diễn xong đây, liền như thế đi rồi, rất đáng tiếc? Đúng không?”

Giang Hoa một mặt mộng bức.

Đại gia ngươi!

Hàng này thật giống có chút tà ác a!

Người ta ở nơi đó quyết đấu sinh tử, ngươi dĩ nhiên xem là hí đến xem? Ngươi sao liền như thế tuyệt diệt nhân tính đây?

Nhìn một hồi.

Vương Bảo liền lắc đầu một cái nói rằng, “xem ra Chu Viêm thiếu tông muốn lành lạnh, thôi thôi, không nhìn, nếu không, ta này mềm mại trái tim nhỏ, thật sự có chút không chịu nổi!”

Vương Bảo nhìn về phía Giang Hoa, cười nhạt nói, “chúng ta đi thôi!”

Giang Hoa thở phào nhẹ nhõm, đắc ý nói rằng, “tiểu hữu, xin mời...”

Vương Bảo đang chuẩn bị theo Giang Hoa các loại Liệt Dương Cung võ giả

đi, ai từng nghĩ, nhưng vào lúc này, mấy bóng người thình lình ngăn cản bọn họ.

Ngăn cản Vương Bảo bọn họ, là Huyết Hà Tông hai vị Đạo Vực cường giả.

“Giao ra Huyết Tổ chi tinh!” Một cái trong đó Huyết Hà Tông Đạo Vực mặt âm trầm lạnh quát.

Vương Bảo hơi cười, không lên tiếng, chỉ là nhìn về phía Giang Hoa.

Đem mình thổi như thế trâu bò, hiện tại, là ngươi biểu hiện thời điểm.

Giang Hoa ánh mắt tinh mang lấp loé, lộ ra một vệt cười nhạt, cùng Thiên cung người truyền thừa, tạm thời chỉ có thể hợp tác, không thể dùng mạnh, vì lẽ đó, nhường người hợp tác biết biết bọn họ Liệt Dương Cung thực lực, cũng là nhất định phải làm.

“Bày trận!”

Giang Hoa nhạt âm thanh lối ra (mở miệng).

Vừa dứt lời, liền nhìn thấy kể cả Giang Hoa ở bên trong hết thảy võ giả, dồn dập lấy ra một cái giống như đúc trận bàn!

Này trận bàn vô cùng phức tạp, theo Giang Hoa đám người lấy ra, từng luồng từng luồng sát khí chen chúc mà lên, trong nháy mắt, liền ở Giang Hoa đám người trước mặt, hóa thành một cái đầy đủ cao hơn ba trượng hư huyễn bóng người!

Thân ảnh ấy phảng phất cự thú, trong tay nhấc theo một cây đại đao.

Giang Hoa lạnh lùng mở miệng, “Vương tiểu hữu chính là ta Liệt Dương Cung quý khách, ai dám ngăn cản hắn, liền là ta Liệt Dương Cung tử địch, phạm ta Liệt Dương Cung người, chết...”

Lại nói.

Cái kia hư huyễn sát khí bóng người, đột nhiên nâng đao, quay về hư không một chém, trong chớp mắt, hư không nổ tung, xuất hiện từng đạo từng đạo bé nhỏ khe hở!

Cuồng phong gào thét.

Khí thế kinh thiên!

Hai cái Huyết Hà Tông Đạo Vực cường giả ngây người như phỗng.

Chỉ là vừa nãy cái kia một đao, liền để bọn họ hàn ý cuồng sinh, tê cả da đầu, cái kia một đao, dĩ nhiên đạt đến vô hạn tiếp cận Đạo Giới hoàn cảnh!

Giang Hoa nhạt âm thanh nói, "tiểu hữu, theo ta đi, ta xem ai dám ngăn cản ngươi!"

Vương Bảo híp mắt cười, nhanh chân hướng về xa xa đi đến.

Huyết Hà Tông hai vị Đạo Vực cường giả ánh mắt phun lửa, cái khác Huyết Hà Tông võ giả, càng là tức giận cực kỳ, đặc biệt là Vương Thiên Quân, mắt nhìn Vương Bảo bóng lưng, thật hận không thể nâng trên đao đi điên cuồng đâm đâm đâm.

Giang Hoa đám người mở ra cùng đánh trận pháp, chậm rãi bước lui bước.

Không có ai động, cũng không ai dám truy, liền cái kia hư hóa thân ảnh hiển lộ ra sức chiến đấu, đã đủ để quét ngang bọn họ tất cả mọi người tại chỗ, không có ai là hợp lại chi địch!

Chính đang trong khi giao chiến Huyết Hà Tông hồng y Đạo Vực trong lòng phẫn nộ, ánh mắt như băng nhìn chằm chằm Vô Cực Tông họ Ngô Đạo Vực ông lão, lệ quát, "Họ Ngô, lão tử lại cho ngươi trăm hơi thở thời gian suy nghĩ kỹ càng, thời gian vừa đến, đừng trách ta không hoài cựu thức tình, để cho các ngươi có đi mà không có về!"

Vô Cực Tông họ Ngô Đạo Vực ông lão suýt chút nữa thổ huyết!

Một bên cùng Huyết Hà Tông hồng y Đạo Vực giao chiến, một bên truyền âm bị mọi người thủ hộ Chu Viêm, “Thiếu tông, đừng đạp Marlon, ngươi lẽ nào thật sự muốn chết ở này? Khe nằm, ngươi rất sao đúng là nói chuyện a...”

Chu Viêm từ lâu mộng bức hỏng rồi.

Đột nhiên hoàn hồn, Chu Viêm sắc mặt tái nhợt, run giọng truyền âm nói, “Ngô thúc, ta... Ta thật không có...”

Vô Cực Tông họ Ngô Đạo Vực ông lão một ngụm máu tươi phun ra, đây là thật sự không nhịn được, sau đó nghĩ tới điều gì, truyền âm nói, “tốt! Bảo bối không có, thế nhưng, vừa nãy tiểu tử kia đưa cho ngươi truyền thừa sách cổ, nên còn ở chứ? Lấy ra, nhanh lấy ra...”

Chu Viêm sững sờ.

Phản ứng lại, vội vã lật lên nhẫn chứa đồ, sau đó, một cái thẻ ngọc xuất hiện ở trong tay hắn.

Chu Viêm trái tim nhanh chóng nhảy lên, nhìn sách cổ, căng thẳng tới cực điểm, ngày hôm nay có thể hay không thoát hố, nhưng là xem những này sách cổ, hi vọng...

Thần hồn tràn vào.

Một cái.

Hai cái.

Ba cái.

Chu Viêm rên lên một tiếng, thương thế bạo phát, không nhịn được phun ra một ngụm máu tiễn, cả người như bị sét đánh, sau một khắc liền khuôn mặt vặn vẹo lên!

[xem phim chín mươi chín lần trải nghiệm]?

[luận giấy vệ sinh tầm quan trọng]?

[giải khóa tư thế chính xác phương thức]?

[Âu ba lại yêu ta một lần]?

Cái gì đồ chơi?

Ta phốc ngươi cái trứng a, này mẹ nó đều là chút cái gì đồ chơi?

Khe nằm, tốt ngươi cái họ Vương, ngươi rất sao là chuẩn bị đem lão tử từ đầu hố đến đuôi a, ngươi hành, ngươi thật là tàn nhẫn, ngươi thật là độc a!

“Làm sao?”

Vô Cực Tông họ Ngô Đạo Vực ông lão ánh mắt mang theo kỳ vọng, tranh thủ liếc mắt nhìn Chu Viêm.

Chu Viêm trầm mặc một hồi, nửa ngày mang theo khóc âm truyền âm nói, “Ngô thúc, sự tình phát triển đến một bước này, ta cũng không giải thích thêm cái gì, nghe ta một lời khuyên, chúng ta, đầu hàng đi...”

...

...

Thời gian trôi qua.

Liệt Dương Cung.

Giang Hoa mang theo Vương Bảo tiến vào, trực tiếp gặp mặt Liệt Dương lão tổ.

Lão già này, cười híp mắt, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, thập phần nhu hòa, cười nhạt nói, “tiểu hữu, Thiên Khuyết Cung có thể nói là Cửu Cung đứng đầu, bảo vật đông đảo, lần này ngươi khẳng định là thắng lợi trở về

chứ?”

Vương Bảo nghe vậy, hơi cười, “Bảo vật cái gì, ta đều tặng người, chỉ để lại mấy cái vô dụng làm kỷ niệm thôi!”

Liệt Dương lão tổ sững sờ.

Giang Hoa ở bên giải thích một hồi, Liệt Dương lão tổ khóe miệng co quặp, ánh mắt lóe qua một tia nghi ngờ, lắc đầu một cái nói rằng, “việc này qua đi, không đề cập tới cũng được, tiểu hữu, lão phu lần này mời ngươi tới, là có một việc lớn hợp tác với ngươi, nói vậy, trong tay ngươi nên có một khối ghép ảnh chứ?”

Vương Bảo híp mắt, gật gật đầu nói, “Có!”

Liệt Dương lão tổ thở dài, “Loại này ghép ảnh, ta Liệt Dương Cung đã chiếm được tám khối, chỉ còn dư lại này Thiên Khuyết ghép ảnh!”

Dứt lời.

Liệt Dương lão tổ ánh mắt sáng quắc nói rằng, “tiểu hữu có biết, có thể nói Chân thần?”

Vương Bảo lắc đầu một cái.

Liệt Dương lão tổ ước mơ cực kỳ nói rằng, “Chân thần... Đó là vượt xa Đạo Giới cảnh giới đại năng, ở Chân thần trước mặt, sợ là lão phu, cũng chỉ là giun dế một con thôi!”

“Mà Cửu Cung ghép ảnh, nhưng có thể mở ra một toà Chân thần bí tàng!”

Vương Bảo lông mày nhíu lại, “Thì ra là như vậy, như vậy, ngươi là nghĩ từ trong tay của ta cướp, vẫn là mua ghép ảnh?”

Liệt Dương lão tổ dở khóc dở cười nói rằng, “mỗi một toà Thiên cung truyền nhân đều có mật lệnh, ai cũng không cách nào xóa đi, trừ ngươi ra, Thiên Khuyết Cung ghép ảnh cũng không có người có thể sử dụng, vì lẽ đó

tiểu hữu căn bản không cần lo lắng cho ta Liệt Dương Cung gây bất lợi cho ngươi, đại gia là hữu hảo hợp tác mà thôi!”

Vương Bảo trong lòng cười nhạo.

Đừng xem lão này bây giờ nói khách khí như vậy, thật có thể cướp, Vương Bảo không tin hắn không cướp!

“Tiền bối nếu nói như vậy, vậy ta cũng không có gì dễ bàn, lúc nào mở ra Chân thần bí tàng?” Vương Bảo hỏi.

Liệt Dương lão tổ hít sâu một hơi, nghiêm nghị nói rằng, “bản tông vì thế, chờ đợi gần ba ngàn năm lâu dài, đương nhiên là càng nhanh càng tốt!”

“Vậy được, chờ các ngươi chuẩn bị kỹ càng, thông báo ta!” Vương Bảo gật gù.

Liệt Dương lão tổ rất hưng phấn, sự tình thuận lợi ngoài ý muốn, Vương Bảo thái độ, nhường Liệt Dương lão tổ thoả mãn cực kỳ, nếu tiểu tử này như thế lên nói, quá mức...

Mở ra bí tàng sau khi, không giết chết hắn cũng chính là, ha ha ha!

...

...

Nói chuyện phiếm không đại hội, Liệt Dương lão tổ liền dặn dò Giang Hoa mang theo Vương Bảo dưới đi nghỉ ngơi.

Chờ đến Vương Bảo rời đi đại điện, Liệt Dương lão tổ trên mặt nụ cười biến mất, thay vào đó, là một mảnh châm biếm vẻ, nhạt âm thanh nói, “tiểu tử này, sợ là còn muốn từ Chân thần bí tàng bên trong mò chỗ tốt đây!”

Trong hư không, một lão giả lấp loé mà ra, cười nói, “chủ nhân, nói vậy hắn còn không biết Chân thần bí tàng tạo hóa chỗ, nếu không, sẽ không loại kia phản ứng!”

Liệt Dương lão tổ bĩu môi, nói rằng, “ngươi mật thiết theo dõi hắn, giám sát hư không, tuyệt đối không thể nhường hắn đem tin tức truyền tới ngoại giới!”

“Lão nô rõ ràng!”

Ông lão cung kính chắp chắp tay, bóng người lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo bị Giang Hoa sắp xếp đến một gian khách viện.

Chờ Giang Hoa sau khi rời đi, Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, Kính Tượng Phân Thân lấp loé mà ra, trực tiếp trở nên hư hóa, hướng về Liệt Dương Cung ở ngoài chạy.

Hư hóa trạng thái Kính Tượng Phân Thân, không người có thể phát hiện.

Kết quả là.

Không đến ngày thứ hai, một cái bạo tạc tin tức cấp tốc truyền vang Nam vực, thiên hạ vì thế mà chấn động.

“Cửu đại Thiên cung, Chân thần bí tàng? Trời ơi...”

“Chẳng trách Liệt Dương Cung như vậy nóng lòng với Thiên cung, nguyên lai có như thế mưu đồ!”

“Cái gì là Chân thần? Nghe vào rất đáng sợ dáng vẻ?”

“Chân thần bí tàng... May mà tin tức truyền ra, nếu không, Liệt Dương Cung đều có xưng bá Nam vực tư cách!”

Chư tông, đại tộc, mạnh mẽ tán tu.

Nghe tin lập tức hành động!

Một đoàn lão già suốt đêm hướng về Liệt Dương Cung đánh tới chớp nhoáng.

Chờ đến sáng ngày thứ hai.

Từ phòng nghỉ ngơi đi ra Liệt Dương lão tổ, hăng hái, đang chuẩn bị bắt đầu chính thức tiến vào chuẩn bị chiến dò bảo Chân thần bí tàng trạng thái, nhưng mà một cái tin tức, nhường hắn mộng bức tại chỗ.

“Tin tức để lộ?” Liệt Dương lão tổ khó có thể tin nhìn mình lão nô.

Người hầu kia ông lão sắc mặt khó coi thấp giọng nói, “chủ nhân... Hiện tại rất nhiều người chính đang hướng về chúng ta nơi này tới rồi, sợ là... Khó làm!”

Liệt Dương lão tổ suýt chút nữa thổ huyết!

Thiên sát!

Đáng chết!

Ta đi ngươi mỗ mỗ cái chân!

Làm rất sao cái gì?

Chân thần bí tàng tin tức, Liệt Dương Cung ẩn giấu mấy ngàn năm, chuyện gì không có?

Này chỉ lát nữa là phải chuẩn bị dò bảo, tin tức dĩ nhiên để lộ?

Là ai?

“Là hắn...”

Liệt Dương lão tổ trước mắt cấp tốc xuất hiện Vương Bảo dáng vẻ, đằng đằng sát khí đứng dậy, lệ quát, “Hỗn đản đồ chơi, bẫy người hố đến lão phu

trên đầu đến rồi, ta ngược lại muốn xem xem, hắn giải thích thế nào...”

------oOo------

Chương 502: Dám không mang theo ta trang bức mang ta bay?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt Dương lão tổ tuy rằng tức giận, nhưng vẫn tính lý trí.

Hiện tại vẫn là cần Vương Bảo thời điểm.

Không đúng, phải nói, là phải dùng đến Vương Bảo thời điểm.

Không có Vương Bảo, Chân thần bí tàng mở cũng không thể mở, vì lẽ đó, hắn rất nhanh sẽ đem phẫn nộ áp chế trở lại.

Đi tới Vương Bảo khách viện, Liệt Dương lão tổ trên mặt mang theo bất đắc dĩ, cười khổ nói, "tiểu hữu, hiện tại Chân thần bí tàng tin tức, truyền ra thiên hạ đều nghe, là ngươi làm chứ?"

Vương Bảo chậm rãi lắc đầu một cái, "Không phải ta!"

Liệt Dương lão tổ trong lòng cười lạnh, trên mặt nhưng đầy mặt không tin, thở dài nói, "không phải ngươi, thì là người nào? Việc này ta Liệt Dương Cung bên trong biết nội tình, cũng là không nhiều!"

Vương Bảo lông mày nhíu lại, "Ngươi không tin ta?"

Ta tin ngươi cái cà!

Đầu buổi chiều ta mới vừa nói cho tin tức của ngươi, ngày thứ hai liền truyền khắp thiên hạ, ngươi nói ta có thể tin ngươi không? Ngươi làm ta ngu ngốc a?

Vương Bảo hé mắt, trầm giọng nói, "tiền bối, thật không phải ta làm ra, ta có thể thề với trời, nếu như ta đi ra ngoài phát sinh một tia tin tức, liền để ta chết không có chỗ chôn, Thiên Lôi gia thân, hài cốt không còn, biến thành

tro bụi!”

“...”

Liệt Dương lão tổ bối rối.

Hắn tìm Vương Bảo đối lập, kỳ thực chính là ảnh cái hài lòng, thuận tiện gõ một hồi.

Nhưng mà nghe Vương Bảo phát sinh độc thề, Liệt Dương lão tổ bắt đầu rất sốt ruột.

Như thế độc độc thề, hắn đều dám phát ra?

Chẳng lẽ, thật không phải hắn?

Liệt Dương lão tổ trái tim cuồng quất.

Không phải Vương Bảo, vậy thì đồ phá hoại, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, bọn họ Liệt Dương Cung, xuất hiện gian tế.

Vương Bảo nhìn thần sắc biến ảo Liệt Dương lão tổ, mang theo một chút do dự, nói rằng, “tiền bối, nói thật, ta đối với Chân thần bí tàng bên trong bảo vật, một chút hứng thú đều không có, ta thậm chí có thể đem có chiếm được bảo bối, tặng cho Liệt Dương Cung, cho nên ta đáp ứng tiền bối đồng thời, chỉ là nghĩ thông thác một hồi tầm mắt của chính mình mà thôi!”

“Ra bên ngoài truyền tin tức? Ta có thể không như vậy ngốc, ngươi nói ta đến mức đó sao? Bọn họ còn có thể giúp ta vẫn là sao nhỏ?”

“Vì lẽ đó a, ta cảm thấy tiền bối nên phải cẩn thận, quý tông, nói rõ xuất hiện tên khốn kiếp (kẻ phản bội) lớn gian tế a...”

Liệt Dương lão tổ biến sắc mặt lại đổi.

Hắn sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, sau đó hít một hơi, trầm giọng nói, “tiểu hữu, xin lỗi, việc này là lão phu không đúng, sau đó chắc chắn cho

ngươi một cái bàn giao, ta còn có việc, đi trước...”

Dứt lời.

Tâm tình tối tăm Liệt Dương lão tổ nhanh nhanh rời đi khách viện.

Chờ đến Liệt Dương lão tổ đi rồi, Vương Bảo khóe miệng cong lên, sau đó hơi cười, xoay người trở về phòng.

Hắn thật không ra bên ngoài truyền tin tức, là Kính Tượng Phân Thân sau khi rời khỏi đây truyền ra bát quái, hắn này có thể không tính ứng thề.

Mà Vương Bảo sở dĩ làm được thiên hạ đều biết.

t r u y e n c u a t u i . v n❤ Một cái là vì an toàn, lại một cái, nhiều người mới náo nhiệt a, nhiều người mới có thể trang tàn nhẫn so với a, cái kia tinh luyện giá trị mới có thể thặng thặng thặng tăng vọt a.

Cho tới hãm hại Liệt Dương Cung, ha ha, y theo Vương Bảo bản năng cảm ứng, này Liệt Dương Cung, không có ý tốt, Vương Bảo hố lên, không hề chịu tội cảm giác.

...

...

Liệt Dương Cung phát hỏa.

Vô Cực Tông cùng Huyết Hà Tông, cũng không chuẩn bị đại chiến, vốn là uất ức Vô Cực Tông lão tổ cùng phẫn nộ Huyết Hà Tông lão tổ còn chuẩn bị muốn đánh một trận, nhưng là hiện tại, hai cái hàng rõ ràng đã liên hợp, trước một bước đi tới Liệt Dương Cung.

Tuy rằng Chân thần bí tàng kinh thiên động địa, nhưng là, biết trong đó chân chính giá trị, cũng chính là cái kia mấy cái.

Lấy Liệt Dương Cung địa vị, có thể làm cho Liệt Dương Cung thả tiến vào,

thì càng ít đi.

Vô Cực Tông lão tổ.

Huyết Hà Tông lão tổ.

Nam vực thập đại tán tu ba vị trí đầu, đệ ngũ cùng thứ bảy, toàn bộ mang người đi tới Liệt Dương Cung.

Liệt Dương lão tổ không muốn gặp như thế Kuma (gấu) hàng, làm sao Liệt Dương Cung hiện tại bị gác ở hỏa giá lên nướng, không ra gặp gỡ cũng không được a!

Liệt Dương lão tổ tuy rằng tự phụ, lấy Liệt Dương Cung ẩn giấu thực lực, không sợ chút nào bất kỳ đại tông, nhưng là, làm những người khác liên hợp lúc thức dậy, hắn cũng đến sợ.

"Liệt Dương huynh, lâu không gặp..."

1 tòa đại điện bên trong, Vô Cực Tông lão tổ đám người nhìn thấy Liệt Dương lão tổ đi vào, dồn dập đứng dậy chào hỏi.

Vô Cực Tông lão tổ tựa như cười mà không phải cười đón lấy nói rằng, "nghe nói Liệt Dương Cung được chín toà Thiên cung bí tàng, cũng nắm giữ mở ra Chân thần bí tàng chìa khoá... Chân thần... Chặc chặc, Liệt Dương huynh, ngươi này ẩn giấu thật là kỹ a!"

Liệt Dương lão tổ tâm tình tối tăm, ngồi ở vị trí đầu tịch, nhìn chung quanh một tuần, lạnh giọng nói, "vốn là, không cần người khác truyền ra tin tức, chờ đến Chân thần bí tàng mở ra, ta cũng sẽ rộng rãi mời thiên hạ các cường giả đồng thời dò bảo!"

Vô Cực Tông lão tổ đám người khóe miệng co quặp.

Ma trứng.

Lời này nói.

Thật rất sao không biết xấu hổ!

Ngươi còn mời chúng ta? Ngươi mời cái cà, tin tức ẩn giấu nhiều năm như vậy, ngươi tuyệt bức là ôm tiếng trầm giàu to ý nghĩ, may ông trời có mắt a, ai để cho các ngươi nơi này, xuất hiện kẻ phản bội.

"Đã như vậy, Liệt Dương huynh sao không tự mình theo chúng ta nói một chút?" Huyết Hà Tông lão tổ cười khan một tiếng nói rằng.

Liệt Dương lão tổ gật gù, nhạt âm thanh nói, "tin tức, các ngươi biết đến kỳ thực cũng gần như, có điều, ta cần phải nhắc nhở chư vị, dù cho Chân thần bí tàng mở ra, có thể chân chính tiến vào một ít trọng yếu nơi, cũng liền chỉ có cửu đại Thiên cung truyền nhân, vì lẽ đó... Mong rằng chư vị, đến thời điểm không phải thất vọng!"

Vô Cực Tông lão tổ đám người sắc mặt khẽ biến.

Khe nằm.

Còn có này quy tắc đây?

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, chúng ta có thể có thể đi vào bảo sơn, nhưng tay không mà về?

Vô Cực Tông lão tổ hít sâu một hơi, nói rằng, "Liệt Dương huynh, Chân thần bí tàng, bảo vật tất nhiên vô số cũng là kinh thiên, huống hồ, Thiên cung truyền nhân, phỏng chừng từ lâu quy thuận ngươi Liệt Dương Cung chứ? Đã như vậy, Liệt Dương huynh sao không đem cuối cùng đoạt được, phân ra bốn, năm phần, chúng ta lão gia hỏa này, cũng tốt từ bên trong xuất lực a!"

Huyết Hà Tông lão tổ cùng một đám đại năng tán tu đều là ánh mắt tỏa ánh sáng gật đầu.

Liệt Dương lão tổ sắc mặt cấp tốc trở nên khó coi hạ xuống.

“Cái này không thể nào!”

Liệt Dương lão tổ bỗng nhiên lắc đầu, kiên quyết nói rằng, “nghĩ ở ta Liệt Dương Cung trên người uống máu, mấy vị đạo hữu, vẫn là không muốn mơ hão, nhiều nhất vừa thành: Một thành, nhiều hơn nữa, coi như ta đáp ứng, ta Liệt Dương Cung các trưởng lão, cũng kiên quyết sẽ không đáp ứng!”

Vừa thành: Một thành?

Vừa thành: Một thành đủ làm len sợi?

Vô Cực Tông lão tổ sắc mặt âm trầm, đột nhiên liếc mắt nhìn Huyết Hà Tông lão tổ, thời khắc này, hắn dĩ nhiên có chút lý giải lúc trước Huyết Hà Tông làm càn.

Dù sao.

Nhìn thấy người khác ăn thịt gặm xương, chính mình liền khẩu canh đều uống không no, giời ạ, quả thực là khinh người quá đáng a!

Một đám lão già tự nhiên không đồng ý, các loại ném đá giấu tay trùng kích Liệt Dương lão tổ, đại thể lên chính là chút ‘Ngươi không mang theo ta trang bức mang ta bay, vậy ngươi cũng đừng hòng trang bức bay’ loại hình.

Cuối cùng.

Liệt Dương lão tổ đáp ứng rồi chia lãi ba phần mười thỉnh cầu, trong lúc nhất thời tâm tình buồn bực tới cực điểm.

Mãi đến tận hắn nghĩ tới, có chư tông gia nhập, cái kia thì có thể làm cho bọn họ làm tiên phong a, đụng tới nguy hiểm, cũng có thể để cho bọn họ lên trước a, nghĩ như thế, Liệt Dương lão tổ mới xem như là thoải mái một chút.

Chỉ là.

Liệt Dương lão tổ vẫn là không nhịn được suy nghĩ, tin tức đến cùng là ai

truyền đi.

Không phải Vương Bảo, là ai?

Trong tông môn xuất hiện kẻ phản bội, hơn nữa ngồi ở vị trí cao, này không thể nghi ngờ nhường Liệt Dương lão tổ như nghẹn ở cổ họng, đặc biệt buồn nôn.

Nhưng là.

Tra tới tra lui, Liệt Dương lão tổ cái gì cũng không tra được.

“Chớ bị lão tử bắt được ngươi!”

Liệt Dương lão tổ ánh mắt lập loè tàn nhẫn ánh sáng, tự lẩm bẩm...

------oOo------

Chương 503: Lão cẩu, đói bụng không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vốn là, Liệt Dương lão tổ là chuẩn bị lén lút mở ra Chân thần bí tàng.

Kế hoạch cơ bản lên là mở bí tàng, đến bảo bối, thắng lợi trở về, tiêu hóa đoạt được, hăng hái a, nhất thống thiên hạ a!

Nhưng là bây giờ, tin tức tiết lộ, còn lén lút cái trứng cầu, vì lẽ đó, lại đợi một ngày, ngày thứ hai vừa rạng sáng, Liệt Dương lão tổ liền chuẩn bị mở ra Chân thần bí tàng.

Liệt Dương Cung lớn trên quảng trường.

Vô Cực Tông lão tổ đám người đứng một bên, ánh mắt sáng quắc nhìn trên quảng trường chín người.

Chín người này, chính là được Thiên cung mật lệnh chín người.

Vương Bảo trạm (đứng) ở trong đó, vẻ mặt lười biếng, đối với Vương Bảo, một cái nào đó lão già hết sức quen thuộc, vậy dĩ nhiên là Vô Cực Tông lão tổ.

Hắn đã thấy qua Vương Bảo chân dung, Vương Bảo mặt Vô Cực Tông lão tổ ký ức so với hắn cha đẻ đều rõ ràng.

Không chút khách khí nói, lần này cần không phải Chân thần bí tàng tin tức tiết lộ, Vô Cực Tông cùng Huyết Hà Tông, tuyệt bức sẽ có một lần đại chiến.

Dù cho hiện tại hai cái lão già lẫn nhau hợp tác, nhưng là, bởi vì ở Thiên Khuyết Cung ở ngoài đại chiến, tử thương không ít, hai cái lão già từ lâu kết thù, hận không thể làm thịt đối phương.

Vô cực lão tổ phế bỏ sức của chín trâu hai hổ, mới xem như là áp chế lại nội tâm sát ý, chỉ là trong lòng nổi lên rít gào, như có cơ hội, ngươi sẽ chờ bị ta bóp chết đi!

Liệt Dương lão tổ chậm rãi đi tới quảng trường, ánh mắt ở Vương Bảo chín trên thân thể người nhìn quét một vòng.

Ngoại trừ Vương Bảo, người hắn đã tất cả đều quy thuận Liệt Dương Cung, hơn nữa ở Liệt Dương Cung ngồi ở vị trí cao, trung thành độ rất cao.

"Chư vị có thể lấy ra Thiên cung ghép ảnh!" Liệt Dương lão tổ hít sâu một hơi, trầm giọng quát khẽ.

Vương Bảo bên người mấy cái trung niên người, mặt không hề cảm xúc móc ra từng cái từng cái ghép ảnh.

Những này ghép ảnh hoặc lớn hoặc nhỏ, hay là cùng nhau xuất hiện duyên cớ, vào giờ phút này, dĩ nhiên tỏa ra đạo đạo hiu hắt ánh sáng.

Chờ đến Vương Bảo Thiên Khuyết ghép ảnh lấy ra, hết thảy ghép ảnh lên ánh sáng, đã là có chút chói mắt.

"Liều cùng nhau!"

Liệt Dương lão tổ hưng phấn gầm nhẹ.

Vương Bảo chín người dồn dập dựa vào nhau, sau đó, bắt đầu làm ghép ảnh, chỉ là chín cái khuôn mà thôi, rất nhanh sẽ ghép thành một toà khéo léo linh lung cung điện.

Đột nhiên.

Hư không chấn động dữ dội, trong chớp mắt, một đạo cực kỳ thô to cột sáng, đánh văng ra Vương Bảo chín người, từ cung điện ghép ảnh lên bạo phát, chạy toán loạn vào mây trời.

Sau một khắc, một đạo lộ ra tang thương âm thanh, ở trong hư không truyền vang ra.

“Bản tọa Thần Bắc Hành, Chân Thần giới Thiên cung tương ứng Tinh Cung đại trưởng lão, vì cùng vực ngoại hung thú chém giết, rơi vào này giới, tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc!”

“Hấp hối thời khắc, sáng lập chín đạo Thiên cung vì là dẫn, cho ta thể giới, lưu lại ta chi truyền thừa!”

“Truyền thừa có chín!”

“Ta Thiên cung bên dưới, chia làm Cửu Cung, ta chi truyền thừa, Tinh Cung là nhất, cái khác truyền thừa, chỉ có truyền thừa ấn ký, vì ta Thiên cung cái khác tám cung lưu cái kế tiếp cơ duyên!”

“Bất kể là ai, được ta chi truyền thừa, liền là ta Thần Bắc Hành duy nhất chân truyền, ngày khác bước lên Chân Thần giới, có thể vào Thiên cung, chấp chưởng Tinh Cung!”

“Đại đạo vô tận, bất kể là ai, được ta chi truyền thừa, sư phụ đưa ngươi năm chữ, thả hành thả trân tích!”

Âm thanh biến mất.

Mọi người còn ở tiêu hóa trong thanh âm tin tức, đã thấy đến hư không phảng phất bị lớn lao sức mạnh, chặn ngang chặt đứt, một đạo cực kỳ khe nứt to lớn xuất hiện, loáng thoáng hình thành một cánh cửa khổng lồ.

Cung điện ghép ảnh đột nhiên biến mất.

Lại xuất hiện thời điểm, dĩ nhiên là ở môn hộ vết nứt trung tâm nơi, toàn bộ ghép ảnh hóa thành nhàn nhạt linh quang, cuối cùng hình thành một con lè lưỡi chó lớn.

Mọi người một mặt mộng bức.

Chó lớn tựa hồ rất hưng phấn, một bên lè lưỡi một bên giơ lên chân nhìn tới nhìn lui, mãi đến tận nhìn thấy chính mình chân sau trong lúc đó, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm giống như nói thầm nói, "gâu... Hù chết Cẩu gia!"

Đón lấy.

Chó lớn lộ ra bễ nghễ thiên hạ ánh mắt, nhìn quét mọi người một chút, ngạo nghễ nói, "bọn ngươi nghe, Cẩu gia chính là Thần... Phi phi, mọi người chết rồi, Cẩu gia còn liếm cộng lông, ha ha, Cẩu gia chính là trên trời dưới đất duy nhất một con Siêu Thần Thú, Thần Bắc Hành lão già kia, miễn cưỡng xem như là Cẩu gia người đầu tiên nhận chức chủ nhân!"

"Đến cho các ngươi, Cẩu gia nói rõ trước a, bất luận ai được lão già truyền thừa, nếu dám có chút thu phục Cẩu gia ý nghĩ, hừ hừ..."

Mọi người mi tâm toát mồ hôi lạnh.

Ma trứng, con chó này thật giống không tốt ở chung a.

Chó lớn hé mắt, đứng thẳng đứng dậy, ôm chân trước nói rằng, "Cẩu gia chính là các ngươi cửa thứ nhất, đến đến đến, trước tiên cho Cẩu gia nói một câu êm tai, Cẩu gia nghe được thoải mái, liền tha các ngươi đi vào!"

"Còn có a, Đạo Quân bên trên, mới có thể đi vào lão già thể giới, Đạo Quân bên dưới cũng đừng mù đúc kết, bên trong thổi trận gió đều có thể đánh chết ngươi!"

Mọi người thổ huyết.

Khe nằm!

Con chó này đâu chỉ là không tốt ở chung, này rất sao là một con xà tinh phụ thể hai uông a!

Rất nhiều người hai mặt nhìn nhau, nhìn nhau không nói gì.

Chó lớn tựa hồ nổi giận, lè lưỡi lớn mắng nói, "một đám vô liêm sỉ, liền

điểm ấy nhãn lực giới đều không có, còn muốn muốn lão già truyền thừa? Làm ngươi xuân thu đại mộng đi, không người là chứ? Vậy được, Cẩu gia vậy thì đóng lão già thể giới, các ngươi một bên chơi bùn đi thôi!”

Dứt lời.

Chó lớn miệng phun một cái, một đạo vàng khí phun trào, cánh cửa kia vết nứt thình lình bắt đầu thu nhỏ lại.

Chư tông cường giả xem chính là con ngươi co rút nhanh, Liệt Dương lão tổ dọa sợ, vội vàng hướng cửa cái kế tiếp trung niên khiến cho nháy mắt.

Người trung niên kia trong lòng phiền muộn, lão tổ ánh mắt, cũng không thể không nhìn a, vì lẽ đó, liền đứng ra, sắc mặt dần dần vì là Kurenai (đỏ), chẳng biết xấu hổ gọi nói, “chó... Cẩu gia uy vũ, bá... Haki!”

Chó lớn khóe miệng một nhếch, thình lình đang cười, “Không sai, ngươi mà đứng ở một bên đi, sau đó ngươi có thể đi vào, bảo đảm khoái chết ngươi!”

Người trung niên kia xấu hổ cảm giác lui bước, hưng phấn đứng qua một bên.

Có người trung niên đánh trận đầu, những người khác cũng không để ý ở đây nhiều người như vậy, dồn dập đỏ mặt bắt đầu ca ngợi chó lớn.

Các loại lời ca tụng, nhường chó lớn đặc biệt được lợi, đắc ý dáng vẻ thập phần thích ăn đòn.

Dần dần mà.

Ở đây hết thảy Đạo Quân, đều bán đi đoạn! 1 thao.

Đến cuối cùng, chỉ còn dư lại Vương Bảo.

Vương Bảo dù sao cũng là cửu đại Thiên cung người truyền thừa một trong, nhất thời bị mọi người nhìn kỹ.

Cái kia chó lớn cũng là nhìn chằm chằm Vương Bảo, Vương Bảo cầm trong tay mật lệnh, chó lớn có thể cảm ứng được.

Vương Bảo bị mọi người thấy, không khỏi nở nụ cười.

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Bảo gia lại muốn bắt đầu trang bức.

Sau đó liền nhìn thấy, Vương Bảo không chút hoang mang lấy ra một hộp thuốc, rút ra một cái ném tới trong miệng, thiêu đốt, nhàn nhã phun ra một cái sương khói, sau đó nhìn chó lớn, cười nhạt nói, "lão cẩu, đói bụng không?"

Chó lớn sững sờ.

Sau đó chính là giận tím mặt, "Ngươi dám mắng Cẩu gia là lão cẩu? Cẩu gia soái có thể người chết, chính trực thanh xuân, ngươi tiểu tử này, gan to bằng trời, xem Cẩu gia không..."

Lời chính nói.

Nước miếng văng tung tóe đây.

Sau một khắc, theo Vương Bảo trong tay xuất hiện một cái đầu lâu, chó lớn lập tức câm miệng, co rúm mũi, con ngươi nhìn chòng chọc vào xương, điên cuồng nuốt nước bọt.

Dáng dấp kia, thật giống hận không thể nhào tới...

------oOo------

Chương 504: Sau lưng ta có người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo lấy ra này cái đầu lâu thật không đơn giản.

[thần bí xương thú], này xương đến từ một con không rõ thân phận hung thú, ẩn chứa độ cao dinh dưỡng, đối với chó loại sinh vật có trăm phần trăm dụ! 1 hoặc lực!

Xương không phải Vương Bảo từ tinh luyện cửa hàng mua, mà là hệ thống khen thưởng, lúc đó còn đánh dấu xác suất nhỏ, đủ để chứng minh này thần bí xương thú giá trị.

Nhìn thấy lão cẩu, Vương Bảo liền muốn đến cây này đối với hắn mà nói không hề giá trị xương, nhìn thấy lão cẩu sắc mặt cùng kỳ vọng ánh mắt, Vương Bảo liền biết này một làn sóng ổn.

“Muốn ăn?”

Vương Bảo cười hỏi.

Lão cẩu cuồng nuốt nước miếng, hắn kỳ thực rất muốn ngạo kiều lập tức, nói một chữ “Không”, làm sao từ trong miệng phun ra, nhưng là một cái “Muốn” chữ.

Sau đó lão cẩu phát hiện mình trinh tiết cảm giác cấp tốc lui nhanh, xấu hổ cảm giác cấp tốc biến mất, lè lưỡi nhìn Vương Bảo, cười gượng nói, “huynh đệ, cái gì cũng đừng nói, xương cho ta, chúng ta sau đó chính là hảo huynh đệ!”

Vương Bảo nhìn chằm chằm lão cẩu, bỗng nhiên thở dài, nói rằng, “này xương nhưng là ta nhất bảo vật quý giá, đến từ chính một con siêu cấp hung thú, ta chiếm được sau khi, mỗi ngày thu thập (vặt hái) tinh hoa nhật nguyệt rèn luyện, lấy nhiều loại giá trị cực cao dược thảo bào chế, nhiều trả giá,

vượt quá tưởng tượng!”

“Ngươi muốn... Ta không thể nói không cho ngươi, thế nhưng ta cho ngươi, ta lương tâm không qua được a, quá có lỗi với chính mình, mặc dù tốt huynh đệ muốn chia sẻ, nhưng là hảo huynh đệ cũng đến tính sổ rõ ràng a, đúng không?”

Lão cẩu một mặt mộng bức.

Khe nằm.

Thu thập (vặt hái) tinh hoa nhật nguyệt?

Còn dùng dược thảo bào chế?

Đại gia, ngươi đây là cái gì ham mê a, ngươi là bị điên rồi? Một cái đầu lâu mà thôi, ngươi lại không ăn, ngươi mân mê nó làm cộng lông a? Có điều nói đi nói lại, ngươi kỹ thuật này có thể nha!

Lão cẩu trong lòng khó chịu, chỉ có điều, hắn bản năng nói cho hắn, này xương đối với hắn có vận may lớn, lão cẩu lai lịch bí ẩn, có thể rút lấy những vật khác lớn mạnh chính mình, mà này cái đầu lâu, đối với hắn mà nói có lợi ích khổng lồ.

Do dự một chút, lão cẩu nói rằng, “như vậy, nếu là hảo huynh đệ, ta đương nhiên đến suy nghĩ cho ngươi, sau đó dịch chuyển thời điểm, ta tận ta cố gắng hết sức, nhường ngươi khá cao một ít, tin tưởng ta, ngươi sẽ không đồng ý ở lão già kia thể giới biên giới bồi hồi!”

Mọi người cả người rung mạnh.

Đặc biệt là Liệt Dương lão tổ, ánh mắt phẫn nộ, suýt chút nữa thổ huyết!

Ma trứng a!

Lão tử vì Chân thần bí tàng thở hổn hển thở hổn hển làm mấy ngàn năm, quay đầu lại, nhưng cho một cái tiểu hỗn đản làm giá y?

Này mẹ nó tại sao có thể?

Ánh mắt hung mang lấp loé, Liệt Dương lão tổ đột nhiên nhìn chằm chằm Vương Bảo, một thân khí thế bạo phát, hoàng nhiên vô tận, áp lực kinh khủng giống như Thiên Sơn khuynh đảo, dâng trào vô song, cười lạnh một tiếng, Liệt Dương lão tổ gằn giọng nói, "đem xương giao ra đây, lão phu muốn hiến cho Cẩu gia đại nhân!"

Ở đây chư tông cường giả ánh mắt phát lạnh.

Liệt Dương lão tổ tu vi, có thể nói là trong mọi người mạnh nhất, lúc này khí thế bạo phát, tu vi càng cao càng là phát lạnh, bởi vì điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Liệt Dương lão tổ muốn đối với bọn họ động thủ, bọn họ cũng có nguy hiểm có thể chết đi.

Trong lúc nhất thời, chư tông cường giả đã quyết định chủ ý, ôm đoàn, nhất định phải ôm đoàn, nếu không, sợ sẽ bị Liệt Dương lão tổ bắt nạt chết.

Rất nhiều người thương hại nhìn Vương Bảo.

Lão cẩu ngẩn người sau khi, hí ngược nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười quái dị nói, "gâu gâu gâu, xem ngươi làm sao bây giờ, lão tiểu tử, ngươi không sai, Cẩu gia rất vừa ý ngươi a!"

Liệt Dương lão tổ hơi cười, vì chính mình quyết định thật nhanh điểm cái khen ngợi.

Ai cũng cho rằng Vương Bảo nhất định sẽ nhận sợ.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên hơi ngẩng đầu, cười lạnh nói, "lão già, cho thể diện mà không cần, thật sự coi ta lão Vương là dễ bắt nạt? Nói cho ta, sau lưng ta có người!"

Liệt Dương lão tổ khóe miệng co quặp, khí nở nụ cười, "Có người? Ha ha,

ăn ngay nói thật, ở này Nam vực, lão phu thật chưa từng biết sợ ai đó?”

Vương Bảo thản nhiên nói, " ai nói cho ngươi, ta đến từ Nam vực? Lão già,

Ngươi cũng quá tự phụ, danh nhân không nói tiếng lóng, kỳ thực lần này Chân thần bí tàng sự tình, chính là ta phái người truyền đi!"

Liệt Dương lão tổ ngẩn ngơ, phản ứng lại, Bạo Nộ cực kỳ lớn quát, “Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết!”

Quả nhiên là hắn a!

Lúc trước còn rất sao không thừa nhận, tên tiểu hỗn đản này quá vô liêm sỉ!

“Hừ!”

Chỉ là.

Ngay trong nháy mắt này.

Vương Bảo phía sau hư không, một đạo thân ảnh già nua xuất hiện, hắn vóc người lọm khọm, cầm trong tay một cái quải trượng đầu rồng, ánh mắt giống như khinh thường thiên địa tất cả thương sinh, hắn hừ nhẹ một tiếng sau khi, nhạt âm thanh nói, “muốn chết? Đến cùng là ai muốn chết? Dám giết thiếu chủ nhà ta người, còn không sinh ra đến đây!”

Lại nói.

Một luồng so với Liệt Dương lão tổ càng thêm bá đạo khí thế bộc phát ra, hướng về bốn phía lăn lăn đi.

Cảm nhận được cơn khí thế này hết thảy mọi người sợ vãi tè rồi.

Nếu như nói Liệt Dương lão tổ khí thế cường độ có một trăm, vậy này cái thần bí ông lão khí thế tuyệt bức phá một trăm hai, tốt rất sao cường!

Ông lão tự nhiên chính là Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, trang bức

lớn lợi khí, Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân, tới gần Liệt Dương lão tổ.

Liệt Dương lão tổ con ngươi co rút nhanh, tê cả da đầu, trong lòng cuồng mắng không ngớt, sắc mặt đều có chút tái nhợt.

Hắn kỳ thực có chút mộng.

Liệt Dương lão tổ tự nhận thực lực của chính mình ở Nam vực đã là hàng đầu bên trong hàng đầu.

Cường giả như vậy, từ cái kia đụng tới?

Vương Bảo nhường Kính Tượng Phân Thân cười lạnh nói, "chỉ là man hóa chi địa giun dế, cũng dám cùng thiếu chủ nhà ta làm càn? Thiếu chủ, nếu không là lão nô ra tay làm thịt hắn?"

Liệt Dương lão tổ trái tim bắt đầu co giật.

Lòng cảnh giác nổi lên, hít vào một ngụm khí lạnh, cực kỳ nghiêm nghị nhìn chằm chằm Kính Tượng Phân Thân.

Ma trứng a!

Cái này tiểu hỗn đản là muốn lên trời a, mạnh mẽ như vậy nhân vật, dĩ nhiên tự xưng lão nô? Ta phốc ngươi cái muội a, ngươi so với lão tử mạnh, đều thành lão nô, vậy ta còn trâu bò cái cái gì?

"Yên chí!"

Vương Bảo tùy ý vung vung tay, nhìn Liệt Dương lão tổ nói rằng, "ông lão, chuyện này trước tiên như thế coi là, thế nhưng ta cảnh cáo ngươi, ngàn vạn ngàn vạn, đừng tiếp tục chọc ta, bởi vì ta nổi giận lên, ta người hầu điên (chơi) lên, chính ta đều sợ hãi! Hiểu?"

Liệt Dương lão tổ cả người co giật, có điều, nhưng không cần phải nhiều lời nữa.

Hắn đương nhiên không biết Kính Tượng Phân Thân chính là cái chiến đấu 5 cặn bã, chỉ là dựa vào khí thế tính toán, chính mình tựa hồ cũng không phải là đối thủ.

Nếu không phải là đối thủ, vậy còn trang a, trang bức không được ngược lại bị tất chỗ nào cũng có a!

Một khi khai chiến, chính mình không nói, Liệt Dương Cung những người khác, sợ là đến tập thể chết.

Mà một màn như thế, kịch liệt như thế chuyển ngoặt, nhường chư tông cường giả kinh rơi mất nhãn cầu.

Giời ạ trứng!

Nguyên lai cái tên này không khoác lác.

Sau lưng của hắn thật rất sao có người.

Vẫn là như thế một cái tạc thiên đại cao thủ.

Có mấy người trong lòng cũng bắt đầu lành lạnh, bởi vì, bọn họ đã thua ở hàng bắt đầu lên.

Này rất sao không công bằng a!!

Chúng ta là chạy chậm đi tới, mà người ta đây là bắn ra cất cánh a, khe nằm, bọn họ làm sao liền không đánh tới đến đây? Làm sao liền không lưỡng bại câu thương đây? Liệt Dương lão tổ ngươi sao liền sợ cơ chứ?

Ngươi cái phế vật, ta khinh bỉ ngươi...

------oOo------

Chương 505: Emma, thương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt Dương lão tổ trong lòng ngột ngạt giận, cảm giác chịu đến lớn lao sỉ nhục.

Mất mặt a!

Quá rất sao mất mặt!

Ở đây ở ngoài người đều là cao thủ, việc này nghĩ giấu cũng không che giấu nổi, nói vậy sớm muộn cũng sẽ truyền đi, vốn là, hắn còn chỉ vào lần này Chân thần bí tàng nhường Liệt Dương Cung xưng bá Nam vực đây, bây giờ nhìn lại...

Khe nằm, mơ hồ a!

Không nói cái khác, chỉ nói riêng Vương Bảo dùng một khối phá xương dụ! 1 hoặc chó giữ cửa hành động này, liền đủ để đem những người khác vứt ra tốt mấy con phố!

“Lão cẩu, ta xem ngươi là không đói bụng a!”

Vương Bảo quay đầu nhìn về phía lão cẩu, sắc mặt khẽ biến thành lạnh.

Lão cẩu lè lưỡi, trợn lên giận dữ nhìn Liệt Dương lão tổ.

Cái này sợ hàng, mới vừa rồi còn cho rằng ngươi nhiều trâu bò đây, không nghĩ tới liền như thế dễ như ăn cháo bị doạ trở lại, thực sự là mù Cẩu gia vô địch mắt chó!

Sau đó lão cẩu liền nhìn về phía Vương Bảo, cười gượng nói, “huynh đệ, ta vừa nãy là nhất thời hồ đồ, đừng coi là thật a! Như vậy...”

Lão cẩu rất là thịt thương nói rằng, “ta lại cho ngươi mấy giọt máu, khe nằm, ngươi đây là cái gì ánh mắt? Ta có thể nói cho ngươi, Cẩu gia huyết ở lão già thể giới, vậy cũng là cấm kỵ, thể giới bên trong có rất nhiều hung thú, ngươi xa xa không phải là đối thủ, đến thời điểm lấy ra Cẩu gia huyết, so với cái gì đều dễ sử dụng!”

Vương Bảo hé mắt, gật gật đầu nói, “Được thôi, ta đáp ứng ngươi, có điều, ta muốn một cân!”

Lão cẩu suýt chút nữa phun ra miệng đầy máu chó, chỉ tiếc không phun ra, nhường mọi người rất thất vọng.

Lão cẩu phẫn nộ nói rằng, “nhiều nhất mười giọt!”

Vương Bảo đầy mặt không muốn đồng ý, có điều nhìn lão cẩu, Vương Bảo lông mày nhíu lại, nói rằng, “nói mà không có bằng chứng, ngươi đến cho ta cái bảo đảm, ta sợ ngươi nhỏ nhen lại hại ta!”

Lão cẩu giận dữ, “Cẩu gia là như vậy không giữ chữ tín chó sao?”

Lời tuy nói như thế.

Lão cẩu trong lòng nhưng là cực kỳ buồn bực, đại gia ngươi, tiểu tử này sao quen thuộc như thế tất Cẩu gia diễn xuất? Lẽ nào hắn có thể nghe được Cẩu gia trong lòng nghĩ cái gì? Cẩu gia nghĩ hãm hại hắn hắn đều có thể đoán được, người này thật đáng sợ!

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “đại gia đều là một cái lồng đường người, đừng tưởng rằng ta không biết ngươi muốn làm cái gì!”

Lão cẩu trong lòng hoảng hoảng, le lưỡi một cái, nói rằng, “tốt, Cẩu gia xin thề được rồi? Ta xin thề...”

Ba lạp ba lạp một đống lớn sau khi, lão cẩu cực kỳ bất mãn nói, “Như vậy, ngươi lẫn nhau tin chưa?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “tin cộng lông!”

Dứt lời, Vương Bảo vung tay lên, một đạo kim sắc vải vóc xuất hiện, Vương Bảo ở phía trên phủi đi phủi đi sau khi, ném cho lão cẩu, "Ở phía trên theo: Đè cái thủ ấn (dấu tay)!"

Lão cẩu nhưng là biết chữ, một xem bên trên viết, lập tức xù lông, "Cái gì đồ chơi? Vi phạm lời thề liền muốn ta nhận ngươi làm chủ? Tốt, ngươi lại dám đánh Cẩu gia chủ ý, khe nằm, ta theo ngươi..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Vương Bảo liền châm chọc nói, "sao? Ngươi chẳng lẽ thật muốn đổi ý? Nếu không, ngươi sợ cái gì?"

Lão cẩu yên lặng.

Có loại bị vạch trần xấu hổ cảm giác.

Khá là không cam lòng ủi sống mũi, lão cẩu tiến lên duỗi trảo nhấn một cái, mặt trên liền xuất hiện một cái rõ ràng chân chó ấn.

Vải vóc bay về phía Vương Bảo.

Nhường lão cẩu cảm thấy da đầu tê dại chính là, thời khắc này hắn thình lình có loại trực cảm, nếu như bội ước, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Lão cẩu năng lực một trong chính là dự báo nguy cơ, trong đầu ấp ủ Tiểu Tà ác trong nháy mắt biến mất, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt cũng mang theo kiêng kỵ, bất mãn nói, "Hiện tại có thể đem xương cho ta chứ?"

Vương Bảo ném một cái, xương liền bay về phía lão cẩu, lão cẩu tiếp nhận, liếm liếm, ánh mắt tỏa ánh sáng, "Khe nằm, thơm! Thật rất sao thơm!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "đợi lát nữa ăn nữa, trước tiên đưa ta đi vào!"

Lão cẩu thập phần không tình nguyện, "Ngươi tiến lên đi!"

Vương Bảo nhường Kính Tượng Phân Thân biến mất, chính mình tới gần, mãi đến tận khoảng cách môn hộ gần rồi, lão cẩu mới giơ giơ móng vuốt, chờ đến mấy giọt máu tươi bị Vương Bảo nắm lấy, Vương Bảo thân ảnh biến mất ở tại chỗ.

Liệt Dương lão tổ vừa nhìn, gấp giọng nói, “Cẩu gia, chúng ta đây?”

Lão cẩu liếm xương, lười biếng nói rằng, “gấp cái gì? Chờ ta ăn xong!”

Tất cả mọi người là một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Ngươi tê liệt a, chờ ngươi ăn xong? Ngươi này tướng ăn khó nhìn như vậy, ngươi đây là muốn bức điên chúng ta a? Buồn nôn chết chúng ta a? Còn có, ngươi đúng là gặm a, ngươi liếm cái lông a?

Liệt Dương lão tổ thậm chí cũng không nhịn được động thủ.

Chỉ là.

Nghĩ tới đây là Chân thần bí tàng, này lão cẩu, lại không chắc có cái gì quyền hạn đặc biệt, vì lẽ đó, vẫn là nhịn xuống, chỉ có thể ở trong lòng cuồng mắng, đồng thời cầu khẩn Vương Bảo tốt nhất xui xẻo một ít.

...

...

Vương Bảo xác thực rất xui xẻo.

Mới vừa vào đến, vừa nhấc mắt, liền nhìn thấy một con cực kỳ to lớn kim điêu, này bức tượng vàng dù cho là nằm sấp trên đất, cũng có gần cao năm trượng lớn, sắc bén con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, bỗng nhiên phát sinh một đạo hí dài.

Khí thế rất mạnh!

So với Liệt Dương lão tổ đều mạnh hơn không chỉ một bậc!

Vương Bảo không chút suy nghĩ, không chút do dự lấy ra lão cẩu giọt máu.

Kim điêu nghiêng về phía trước thân thể cứng đờ.

Nhìn cái kia giọt máu, kim điêu tựa hồ nuốt ngụm nước bọt, thập phần không cam lòng nhìn chằm chằm Vương Bảo, cuối cùng thập phần buồn bực giơ giơ cánh.

Vương Bảo thân thể lui nhanh, đã rời xa kim điêu, mới thở phào nhẹ nhõm.

Giương mắt nhìn nhìn tứ phương.

Đập vào mắt là tầng tầng dãy núi, cao thấp chập trùng, nhưng căn bản không nhìn thấy nơi truyền thừa tung tích.

Giữa lúc Vương Bảo chuẩn bị lựa chọn một phương hướng lúc đi, trước mắt hư không thình lình xuất hiện một đạo ông lão bóng mờ.

Ông lão không có thực thể, lạnh lùng ánh mắt nhìn Vương Bảo, nói rằng, "người truyền thừa, ta chính là giới linh, ngươi cái thứ nhất thử thách, là sinh tồn tích phân! Trong vòng mười ngày, ngươi cần ở chủ nhân thể giới, sống sót, đồng thời được tích phân, tích phân có thể ở thể giới bên trong hung thú trên người thu được!"

"Chủ nhân thể giới chia làm chín cái khu vực, hiện nay ngươi là ở khu vực thứ năm, sau mười ngày tích phân đạt đến thập phần, hoặc là sớm được mười tích phân, ngươi có thể vào khu vực thứ sáu!"

"Chờ ngươi đến dưới một cái khu vực, ta sẽ lại xuất hiện!"

Giới linh ông lão không có nhiều lời phí lời, nói xong cũng biến mất rồi.

Vương Bảo hé mắt, vuốt cằm lầm bầm lầu bầu, "Khu vực thứ năm? Tích

phân chế sao? Như vậy xem ra, tích phân hẳn là càng cao càng tốt!”

Cho tới săn giết hung thú.

Chuyện tốt!

Vương Bảo giết hung thú nhưng là còn có kinh nghiệm có thể nắm đây, vẹn toàn đôi bên!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo nhiệt tình mười phần, đắc ý cấp tốc tìm cái phương hướng vọt ra ngoài, cũng không lâu lắm, trước mắt liền xuất hiện một con hung thú to lớn.

Này hung thú liền ở một cái núi ao bên trong nằm úp sấp, là một con lớn vô cùng hắc tinh tinh giống như hung thú.

Hắc tinh tinh đang ngủ.

Vương Bảo híp mắt liếc mắt nhìn, sau đó con mắt hơi chuyển động, lập tức có chủ ý, lui ra một ít, Vương Bảo cho gọi ra Kính Tượng Phân Thân.

Kính Tượng Phân Thân thân thể bắt đầu bành trướng, càng lúc càng lớn, đồng thời ngoại hình dần dần hóa thành kim điêu dáng vẻ.

Chính là vừa nãy cái kia bức tượng vàng.

Nhường Kính Tượng Phân Thân hư hóa, Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân bước vào núi ao, chờ đến tới gần hắc tinh tinh sau khi, Vương Bảo nhường Kính Tượng Phân Thân hiển hiện ra, sau đó, nhặt lên một cái đá bồ tát đầu, quay về hắc tinh tinh cái mông chính là mạnh mẽ một đâm...

Hắc tinh tinh con mắt trong nháy mắt mở, trợn lên tròn xoe.

Emma, thương...

------oOo------

Chương 506: Tiểu tử này thật rất sao vô liêm sỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Gào!"

Hắc tinh tinh bỗng nhiên vươn mình, trong miệng phát sinh một đạo kinh thiên động địa rít gào, cực kỳ phẫn nộ nhường nó đầy người bộ lông đều đang phát sáng.

Xoay người nhìn về phía chính đang chạy trốn con kia "Kim điêu"...

Hắc tinh tinh càng thêm phẫn nộ!

Đại gia đều là hàng xóm.

Người nào không biết ai vậy.

Bởi vì quy tắc vị trí, chúng nó hoạt động biên giới phân chia rất rõ ràng, có điều, trong ngày thường cũng thường xuyên sẽ có giao lưu.

Kim điêu biết bay, cũng bay được, trong thời gian quy định có thể bay đi ra ngoài chuồn mất một vòng.

Hắc tinh tinh đối với này cực kỳ phẫn nộ, cảm giác vận mệnh bất công, không cho nó dài một đôi cánh.

Mà hiện tại.

Này bức tượng vàng.

Này con đáng chết kim điêu.

Nó dĩ nhiên.

Đâm lão tử cái mông?

Hắc tinh tinh trong nháy mắt tang thất thần chí, thân là hung thú, nó thần trí bản thân liền không cao, trời cao cho nó một bộ hài lòng thân thể, xuất sắc túi da, siêu cường thiên phú, nhưng là nhưng hạn chế sự thông minh của nó.

Thông minh hướng tới hạn cuối, hắc tinh tinh dứt khoát kiên quyết nhằm phía "Kim điêu"!

Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân cấp tốc biến mất.

Hắc tinh tinh đầu tiên là ngẩn ngơ.

Sau đó phản ứng lại, song quyền chuỳ (nện) ngực gào thét ba tiếng, sau đó thở hổn hển thở hổn hển đi tới núi ao một bên, trực tiếp từ một mặt trên vách đá rút ra một cái lớn vô cùng thạch bổng!

Đây là vũ khí của nó!

Nhấc theo thạch bổng, hắc tinh tinh thẳng đến kim điêu địa bàn mà đi.

Hắc tinh tinh hiện tại cũng chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là báo thù, bị chọc vào cái mông, đây là lớn lao sỉ nhục, thông minh không cao, cũng phải mặt a!

Đều bị bắt nạt thành bộ dáng này, không báo thù được sao?

...

...

Kim điêu nằm sấp trên đất.

Dần dần, cảm giác được mặt đất đang chấn động.

Kim điêu ngẩng đầu, một mặt mộng bức, nhìn mình hàng xóm lớn hắc tinh tinh đạp bước mà đến, cái kia cuồn cuộn mà ra khí thế, bàng bạc sát ý, làm

cho kim điêu lập tức tỉnh táo.

Khe nằm, “lai giả bất thiện” a!

Trong miệng phát sinh hí lên, kim điêu ánh mắt mang theo sát ý nhìn lớn hắc tinh tinh, ý kia thật giống đang nói, ngươi muốn làm gì?

Hắc tinh tinh không chút do dự, giơ lên thạch bổng ầm ầm vọt tới.

Vượt địa bàn nhưng là có thời hạn, một khắc cũng không thể lãng phí.

Kim điêu càng thêm mộng bức, phản ứng lại, cấp tốc lui nhanh, sau đó liền muốn cất cánh, chỉ có điều hắc tinh tinh đã sớm ngờ tới kim điêu này một chiêu, một cái bay lên không, bóng người cấp tốc tới gần, trực tiếp nắm lấy kim điêu một cái cánh.

Kim điêu vô cùng phẫn nộ quay đầu liền cắn, nó miệng sắc bén cực kỳ, trực tiếp cắn vào hắc tinh tinh vai!

“Gào gào gào...”

Hắc tinh tinh dường như chưa phát hiện, gầm thét lên, gào thét.

Một hồi trực quan sinh tử hung thú đại chiến, khốc liệt trình diễn!

Vương Bảo ở phía xa, ngồi ở một cái trên tảng đá nhìn, có tư có vị.

Mặt đất rung động, giống như động đất bình thường, hắc tinh tinh cùng kim điêu, luận thực lực, đều là Đạo Giới lực lượng, mạnh nhất cũng là thân thể lực lượng, cắn xé cùng nhau, hắc tinh tinh rất nhanh bước vào thượng phong.

Kim điêu được kêu là một cái uất ức, có chút hối hận không rất sớm bay lên đến, nhưng là, tất cả nói cái gì đều chậm!

Nhất làm cho kim điêu phẫn nộ chính là, này con lớn lão Hắc không biết phát ra cái gì thần kinh, dù cho bị nó mổ trọng thương, chính là không

buông tay, này giời ạ điên rồi sao?

Dần dần, kim điêu tiến vào xu hướng suy tàn.

Chỉ là hắc tinh tinh, kết cục cũng cực kỳ thê thảm, một cái cánh tay đều bị kim điêu dùng móng vuốt bẻ gãy.

Chân chân chính chính lưỡng bại câu thương.

Tựa hồ cảm giác báo một đâm mối thù, hắc tinh tinh lúc này mới buông ra kim điêu, lảo đảo ngồi xổm dưới đất.

Kim điêu chết cầu bình thường, nằm trên mặt đất, căm tức hắc tinh tinh, phát sinh tử vong chi trừng!

Vương Bảo vứt trong tay tàn thuốc, bước nhanh tới.

Vương Bảo tới gần, hai con hung thú đều là nhìn lại, tàn nhẫn vô tình con ngươi mang theo uy hiếp nhìn chằm chằm Vương Bảo.

“Ha ha, nói trước một tiếng xin lỗi, nhường ta lương tâm lên không có trở ngại!”

Vương Bảo cười cợt, lấy ra kiếm gỗ, thân thể rung lên, ánh mắt nổi lên ánh vàng, thân thể nhanh chóng cuồng trướng, đầy đủ đã biến thành trăm trượng tượng đồng!

Hắc tinh tinh cùng kim điêu đều kinh ngạc đến ngây người.

Ở chúng nó thế giới trong Quan, thân thể càng lớn, thực lực càng mạnh!

Vương Bảo này trăm trượng Kim thân có tới cao trăm trượng, hai con hung thú đều sợ vãi tè rồi.

Một canh giờ trôi qua.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc từ kim điêu cái cổ rút ra kiếm gỗ, nhìn trước người hư không hiển lộ ra một cái "Hai" chữ, cấp tốc ở phụ cận đào ra một cái hố to, đem hai con hung thú cho chôn!

Thể giới chỗ cực sâu.

Giới linh trước mắt xuất hiện một đạo hư Huyễn Giới diện, hiển lộ ra chính là Vương Bảo vừa nãy làm tất cả.

Nhìn Vương Bảo, giới linh khóe mắt co giật, trợn mắt ngoác mồm, rõ ràng là bị Vương Bảo tao thao tác cho chỉnh mộng bức!

Khe nằm!

Còn có thể như thế chơi a!

Này tích phân chiếm được toàn không uổng thời gian a!

Ngươi muội, quá trơn đầu!

...

...

Vương Bảo đồng dạng động tác võ thuật không ngừng vứt ra, khu vực thứ năm bên trong hung thú nhất thời xui xẻo rồi.

Đối với những này linh trí không cao hung thú mà nói, bất kể là lãnh địa, vẫn là mặt mũi, vẫn là nhãi con, cũng có thể đánh đổi mạng sống đồ vật, đơn giản mà nói, chúng nó thần kinh rất mẫn cảm, gió thổi cỏ lay đều có thể kích thích gào gào gọi.

Chờ đến Vương Bảo liên tục năm lần động tác võ thuật ra tay, tích phân đạt đến mười điểm.

Vương Bảo trước mắt xuất hiện một cánh cửa ánh sáng, hơi cười, trực tiếp

đạp bước mà vào!

Khu vực thứ sáu.

Vương Bảo vừa xuất hiện, cái kia giới linh ông lão cũng xuất hiện, vẻ mặt không lành nhìn Vương Bảo, tức giận quát lớn nói, “thủ đoạn đê tiện dưới liệt, ngươi uổng là võ giả!”

Vương Bảo hé mắt, nhạt âm thanh nói, “tiền bối lời này ta cũng không dám gật bừa, những thú dữ kia thực lực so với ta phải cường đại nhiều lắm, mà ta, dựa vào sự thông minh của chính mình đắc thắng, có cái gì đê tiện dưới liệt?”

Giới linh ông lão tuy rằng bất mãn, nhưng cũng không nói thêm cái gì, quy tắc vừa không có không cho phép sử dụng âm mưu quỷ kế, chỉ là hắn đối với Vương Bảo quan cảm, nhưng là thẳng tắp giảm xuống.

“Tiền bối, khu vực này thử thách cái gì?” Vương Bảo cười hỏi.

Giới linh ông lão sắc mặt có chút khó coi, trầm mặc không nói.

Vương Bảo thần sắc hơi động, không nhịn được cười nói, “sẽ không vẫn là săn giết hung thú chứ?”

Giới linh ông lão thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo một chút, thở dài, “Chủ nhân định ra cái này thử thách, là vì để cho người truyền thừa từng bước trưởng thành, ở đây giới bên trong bị thương, có thể tăng lên trên diện rộng quy tắc cảm ngộ, mà ngươi... Hừ, ngươi tự lo lấy!”

Dứt lời.

Giới linh ông lão liền biến mất.

Vương Bảo bĩu môi, sau đó làm nóng người, chuẩn bị tiếp tục động tác võ thuật, còn Thần Bắc Hành hảo ý...

Vương Bảo không nhìn thẳng.

Hắn săn giết hung thú được kinh nghiệm lớn nhiều, cái nào còn cần phải đi tu luyện?

...

...

Cùng lúc đó.

Khu vực thứ ba.

Liệt Dương lão tổ khí thế bạo phát, giống như một cái Thiết Huyết Chiến Thần, máu tươi tập đầy quần áo, bỗng nhiên tay xé ra một con hung thú cái cổ, kêu to nói, "toàn lực ứng phó, tranh thủ mau chóng vọt tới nơi truyền thừa!"

Liệt Dương Cung đông đảo võ giả dồn dập theo tiếng hét lớn.

Còn lại chư tông cường giả tuy rằng không lên tiếng, thế nhưng cũng từng cái từng cái toàn lực bạo phát, đại gia hiện tại đều có một cái mục tiêu, vậy thì là mau chóng truy đuổi Vương Bảo bước chân!

Liệt Dương lão tổ hít sâu một hơi, ánh mắt tối tăm.

Họ Vương.

Đừng tưởng rằng ngươi trước tiên đi vào, ngươi liền có thể thông sát đến cùng, trò hay, còn ở phía sau đây...

------oOo------

Chương 507: Đưa hết cho tiểu tử kia họa họa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt Dương lão tổ hăng hái, cả người là gan, còn muốn cùng Vương Bảo tranh đấu đây, không biết...

Vương Bảo động tác võ thuật quá nghịch thiên!

Đổi làm những yêu thú khác loại hình, Vương Bảo loại này động tác võ thuật căn bản không hữu dụng, thế nhưng ở thể giới, Vương Bảo như cá gặp nước!

Khu vực thứ bảy!

Khu vực thứ tám!

Khu vực thứ chín!

Giới linh lão tổ ở nơi sâu xa nhất phiền muộn chỉ nhìn chằm chằm Vương Bảo, liền Liệt Dương lão tổ bọn họ đều không lo được bắt chuyện, thở dài thở ngắn ở nơi đó phát sầu.

Liên tiếp vài cái khu vực.

Động tác võ thuật đều không mang theo thay đổi, quả thực là một đường vô liêm sỉ đến cùng a!

Tiểu tử này tà môn như vậy, hơn nữa chiếm cứ lớn ưu thế, thật nếu như bị hắn được truyền thừa, khe nằm, một đời anh danh chủ nhân sẽ không bị tức sống lại chứ?

Bá.

Vương Bảo xuyên qua khu vực thứ chín cánh cửa ánh sáng, đi tới truyền thừa cuối cùng nơi.

Mà vào giờ phút này, Vương Bảo tu vi trước vừa nãy chém giết hung thú, dĩ nhiên đạt đến Đạo Quân thời đỉnh cao!

Hung thú không sánh được võ giả, cùng đẳng cấp võ giả, cho Vương Bảo kinh nghiệm còn có thể lật gấp mười lần!

Ngắm nhìn bốn phía.

Trước mắt là một mảnh hào quang đại điện.

Giới linh ông lão lấp loé mà ra, hơi có chút không quen nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh quát, "Ngươi cũng thật là một đường tú đến cùng a!"

Vương Bảo cười hì hì nói, "Tiền bối đừng nóng giận, vẫn là mau mau giới thiệu cho ta một chút đi, ta đều không thể chờ đợi được nữa muốn bạo phát chính mình Hồng Hoang lực lượng!"

Giới linh lão tổ phiền muộn hé mắt, sau nửa ngày mới hừ hừ nói, "nơi đây chính là nơi truyền thừa, truyền thừa điện có chín, phân biệt đại biểu Thiên cung cửu đại cung, ngươi có thể mặc cho (đảm nhiệm) tuyển một cung đi vào hoàn thành thử thách, thử thách thông qua, liền có thể được truyền thừa ấn ký, nếu ngươi được Tinh Cung truyền thừa ấn ký..."

Tinh Cung tức Thần Bắc Hành tương ứng Thiên cung.

"Vậy ngươi liền có chủ nhân hết thảy truyền thừa!"

"Hiện tại, ngươi chọn một đi!"

Dứt lời, giới linh ông lão liền nhìn chằm chằm Vương Bảo, nháy mắt một cái không nháy mắt.

Vương Bảo hỏi nói, "tiền bối, ta như được trong đó một cung truyền thừa ấn ký, có thể không lại tiếp tục khiêu chiến dưới một cung?"

Giới linh ông lão ngẩn ngơ, ánh mắt chớp qua một vệt hơi giận, “Ngươi liền như thế lòng tham không đáy sao?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta nguyên tắc chính là, đi con đường của chính mình, để cho người khác nói đi, thuận tiện, để cho người khác không đường có thể đi!”

Giới linh ông lão kinh ngạc đến ngây người.

Chủ nhân của hắn Thần Bắc Hành được cho là một cái siêu cấp chính phái ông lão, thân là Thần Bắc Hành thể giới giới linh, giới linh ông lão nội tâm chính khí giá trị có thể tuyệt bức đạt đến chín phần mười trở lên.

Trước hắn liền bị Vương Bảo động tác võ thuật giận đến, hiện tại càng là tức đến gần thổ huyết.

Vô liêm sỉ a!

Khe nằm, tiểu tử này đã vậy còn quá vô liêm sỉ!

Đi con đường của chính mình, để cho người khác không đường có thể đi? Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi là trời vẫn là ngươi là địa a?

“Cái kia cái gì, đến cùng có được hay không?” Vương Bảo không hề hay biết ông lão cái kia phẫn nộ ánh mắt, tiếp tục hỏi.

Giới linh ông lão trầm mặc nửa ngày, cắn răng nói rằng, “có thể!”

Thôi thôi!

Tiểu tử này không làm trái quy tắc, ta liền không thể trừng phạt hắn, nếu không thể trừng phạt hắn, vậy thì...

Tốt nhất đừng thấy hắn!

Tỉnh (tiếp kiệm) bị tức chết!

“Ngươi tự lo lấy!”

Giới linh ông lão phất tay áo, bóng người chậm rãi biến mất.

Mà Vương Bảo, nhưng là mặt mày hớn hở hướng đi trong đó một toà hào quang đại điện.

Này cửa đại điện phía trên, có ba chữ, Như Ý Cung!

Vương Bảo một bước bước vào, ánh mắt quét qua, rơi vào điện trung ương một cái trên bàn dài.

Theo Vương Bảo tiến vào, bàn dài bên trên, bỗng nhiên xuất hiện chín cái kim trứng, cộng thêm một cái tiểu Chùy tử!

Hư không hiện ra chữ, “Như Ý Cung, trong Thiên cung, Chân Thần giới bên trong, bói toán số một!”

Hàng thứ hai, “Như Ý Cung chú trọng số mệnh, số mệnh không tốt người có thể rời đi! Người truyền thừa cần đập trứng vàng, chín viên kim trứng, chỉ có một cái có tín vật, ba lần cơ hội, đập trúng hai lần, có thể chiếm được truyền thừa ấn ký!”

Kiểu chữ biến mất.

Vương Bảo hơi cười.

Thi số mệnh?

Chuyện này đối với ta Bảo gia mà nói, thật sự không muốn quá dễ dàng a, đưa phân đề!

Lấy ra cường giả khí vận thạch, Vương Bảo lập tức sử dụng, số mệnh trong nháy mắt kéo lên đỉnh cao, không chút do dự cầm lấy tiểu Chùy tử, Vương Bảo theo bản ý quay về một cái trong đó liền đập xuống!

Kim trứng theo tiếng mà nứt, bên trong có một cái thu nhỏ lại bản cung điện.

Hư không hiện ra chữ.

“Thành công!”

Trên bàn dài kim trứng liên quan nứt ra mảnh vỡ toàn bộ biến mất.

Thứ hai liệt chín cái kim trứng xuất hiện.

Vương Bảo vẫn không có do dự, chỉ bằng cảm giác đầu tiên quay về một cái trong đó nện xuống!

Thu nhỏ lại bản cung điện xuất hiện lần nữa.

Hư không hiện ra chữ.

“Thành công!”

Ầm!

Sau một khắc, hư không phát sinh một đạo ầm ầm vang lớn, một đạo âm thanh uy nghiêm vang lên, “Người truyền thừa, chúc mừng ngươi được Như Ý Cung truyền thừa ấn ký, giả lấy thời gian, có thể đi Thiên cung bản bộ Như Ý Cung, cùng người khác thiên kiêu cướp giật truyền thừa!”

Một đạo bói toán cây thăm bằng trúc giống như dấu ấn thoát ra, ấn vào đến Vương Bảo cái trán!

Vương Bảo ha ha cười, xoay người rời đi Như Ý Thiên Cung!

Mà vào giờ phút này.

Chính đang thể giới nơi sâu xa buồn bực không thể tả giới linh ông lão, sắc

mặt đột nhiên cứng đờ, ánh mắt mang theo khó có thể tin, sau nửa ngày mới phản ứng được, ngơ ngác nói, “chuyện này... Vậy thì thành công?”

Giới linh ông lão suýt nữa phun ra một cái lão huyết!

Lúc này mới bao lâu a?

Như Ý Thiên Cung truyền xưng ấn ký, liền bị tiểu tử kia được!

Lại nói, cái kia rất sao nhưng là Như Ý Thiên Cung a, chín tuyển một, còn phải đoán đúng hai lần, này giời ạ cũng có thể thành?

Số mệnh cũng quá nghịch thiên rồi chứ?

Giới linh ông lão phiền muộn tột đỉnh, hắn là chân tâm không lọt mắt Vương Bảo, luôn cảm thấy Vương Bảo sẽ cho chủ nhân hắn Thần Bắc Hành trên mặt bôi đen.

Làm sao.

Vương Bảo quá trâu bò!

Sự tình tiết tấu đã vượt qua giới linh ông lão khống chế!

...

...

Vương Bảo đi tới thứ hai toà Thiên cung!

Này một toà Thiên cung, Vương Bảo hết sức quen thuộc, gọi là Thiên Khuyết Cung!

Bên trong không có một chút nào đồ vật, hư không đột nhiên hiện ra chữ, “Thiên Khuyết Cung, trong Thiên cung, công pháp nơi thu thập!”

“Người truyền thừa đã có Thiên Khuyết Cung mật lệnh, có thể tiến hành

cuối cùng thử thách!”

“Phía dưới này thần thông, người truyền thừa cần ở trong vòng một canh giờ lĩnh ngộ thành công, triển khai ra, có thể được truyền thừa ấn ký!”

Hư không hiển lộ ra một dãy lớn chữ triện.

Vương Bảo nhỏ đọc.

Đây là một môn gọi là phá hư huyễn ảnh chưởng thần thông!

Hơi cười, Vương Bảo khoanh chân trên đất, bắt đầu lĩnh ngộ, tuy rằng này thần thông đến từ chính Chân Thần giới, thế nhưng đối với Vương Bảo mà nói, nhưng vẫn là đưa phân đề!

Thời gian trôi qua.

Khoảng chừng tiểu nửa khắc đồng hồ sau khi, Vương Bảo bỗng nhiên đứng dậy, bàn tay nhanh như tia chớp duỗi ra, đạo đạo chưởng ấn đánh ra, hư không rung động, sau một khắc, phía trước hư không bốn phương tám hướng, thình lình xuất hiện từng đạo từng đạo huyễn ảnh đại thủ ấn!

Ầm ầm ầm!

Nương theo đạo đạo nổ vang.

Hư không hiện ra chữ mà ra, “Người truyền thừa đã qua quan, chúc mừng ngươi được Thiên Khuyết Cung truyền thừa ấn ký, nếu có thời gian, có thể đi Thiên cung bản bộ Thiên Khuyết Cung, cùng người khác thiên kiêu cướp giật truyền thừa!”

Một đạo sách vở dấu ấn đi vào Vương Bảo mi tâm.

Vương Bảo vỗ vỗ tay, lưu loát xoay người rời đi.

Thể giới nơi sâu xa.

Giới linh ông lão có chút ngồi không yên.

Truyền thừa ấn ký có thuộc về, giới linh ông lão biết tất cả, vào giờ phút này, hắn trợn mắt ngoác mồm nhìn phía trước hình ảnh, ở trong đó có Vương Bảo.

Giới linh ông lão vẻ mặt mang theo từng tia từng tia đau khổ.

Giời ạ a!

Thiên Khuyết Cung, cũng bị hắn chà đạp!

Chủ nhân a, lão nô cảm giác Thiên cung muốn xong, hai đại cung truyền thừa ấn ký bị đồ vô liêm sỉ này lấy đi, một khi hắn đi tới Thiên cung bản bộ...

Liền hướng tiểu tử này tà tính!

Còn không phải đem Thiên cung lão cung chủ nhóm đưa hết cho tức hộc máu a?

Trước mắt quang ảnh vạch một cái, giới linh ông lão lòng như lửa đốt nhìn bên trong Liệt Dương lão tổ bóng người, không khỏi âm thầm cố sức chửi!

Một đám ngu xuẩn!

Liền biết rất sao giết giết giết!

Làm sao liền không cùng tiểu tử kia như thế, động động não?

Các ngươi đúng là nhanh lên một chút đến a!

Trở lại chậm một chút, các ngươi liền khẩu canh đều uống không lên, đưa hết cho tiểu tử kia họa họa...

------oOo------

Chương 508: Tinh Cung 9 bí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo còn không biết Thiên cung truyền thừa ấn ký đại diện cho cái gì.

Đối với này rõ ràng trong lòng giới linh lão tổ, sắc mặt đó là càng ngày càng khó coi, chỉ có điều, trong lòng cũng là càng ngày càng khiếp sợ.

Bởi vì hắn phát hiện, Vương Bảo tựa hồ...

Không gì không làm được!

Như Ý Cung nội khí vận hanh thông!

Thiên Khuyết Cung bên trong lĩnh ngộ siêu quần!

Ám Nguyệt Cung bên trong phá trận như gió!

Liệt Dương Cung bên trong phảng phất Hỏa Thần!

Hàn Cực Cung!

Nhiếp Hồn Cung!

Thần Đồng Cung!

Thần Lực Cung!

Thiên cung bên dưới, tám cung truyền thừa ấn ký, tất cả đều rơi vào Vương Bảo tay!

Đây là đáng sợ dường nào thiên phú, giới linh lão tổ đã không thể nào tưởng tượng được, trên thực tế, nếu như không có lúc trước Vương Bảo ở

các đại khu vực cái kia vô liêm sỉ động tác võ thuật, hiện tại giới linh ông lão có thể hưng phấn phát rồ!

“Hiện tại, chỉ còn dư lại Tinh Cung! Dù sao cũng là chủ nhân quan trọng nhất truyền thừa, tiểu tử này... Nên không làm nổi chứ?”

Giới linh ông lão ánh mắt phức tạp nhìn ảnh ảnh bên trong Vương Bảo.

Vào giờ phút này.

Vương Bảo dĩ nhiên bước vào Tinh Cung!

Đây là Thần Bắc Hành Thiên cung, bao hàm Thần Bắc Hành truyền thừa, trước Thiên cung truyền thừa, chỉ có truyền thừa ấn ký, nhưng ở đây, Vương Bảo nếu có thể thành công, thu được chỗ tốt, không cách nào đánh giá!

Ở Vương Bảo mới vừa vừa bước vào trong nháy mắt, cung điện bên trong, hào quang hiện ra, chớp mắt sau khi, một đạo trên người mặc trường bào màu tím ông lão bóng mờ hiện thân, hắn không có xem Vương Bảo, chỉ là mắt nhìn phía trước, lãnh đạm nói rằng, “nghĩ truyền thừa ta chi Tinh Cung, không phải lớn nghị lực người không thể, không phải người có đại khí vận không thể, không phải nghịch thiên sức lĩnh ngộ người không thể!”

“Tinh Cung có Cửu bí, lĩnh ngộ trong đó một bí, có thể vào Chân Thần giới trở thành Tinh Cung chân truyền, lĩnh ngộ ba bí người, có thể vì là bí truyền, lĩnh ngộ ba bí trở lên người, chính là ta Thần Bắc Hành duy nhất thân truyền, tương lai chấp chưởng Tinh Cung, uy thế Chân Thần giới!”

Ông lão mặc áo tím chính là Thần Bắc Hành.

Đây là hắn lưu lại một đoạn hình ảnh, mà không phải hồn thể loại hình, nói liên miên cằn nhằn còn nói chút Thiên cung lịch sử, hình ảnh lúc này mới biến mất.

“Tốt bá khí Thiên cung!”

Vương Bảo không nhịn được nhíu mày.

Vừa nãy Thần Bắc Hành từng nói một câu nói như vậy, Chân Thần giới thập phần, Thiên cung độc chiếm sáu phân!

Đây là cỡ nào sức lực mới có thể nói ra một câu nói như vậy?

Như vậy xem ra, cái này Thiên cung quả thực chính là Chân Thần giới mạnh nhất bá chủ!

"Tinh Cung xếp hạng Cửu Cung thủ tịch, Bảo gia muốn phát ra!"

Vương Bảo ha ha cười.

Hình ảnh biến mất sau khi, điện bên trong liền xuất hiện chín đạo bồ đoàn.

Vương Bảo đi tới một bên cái trước, vừa ngồi khoanh chân, ý thức liền trong nháy mắt bị kéo vào đến một vùng sao trời bên trong.

Thần Bắc Hành lần thứ hai hiện thân, nhưng vẫn là một đạo ảnh ảnh, "Tinh Cung thứ nhất bí, Tinh Thần Chí Cao Bá Thể! Phương pháp này truyền thừa từ thượng cổ, sau đến Tinh Cung chư vị tiên hiền đúc ra, tích lũy lâu dài sử dụng một lần, có thể nói chư thiên vạn giới luyện thể số một! Chư thiên bên trong, mạn Thiên Tinh Thần, ánh sao đi tới, ngàn tỉ dặm cũng có thể cảm nhận được, tinh lực..."

Thần Bắc Hành giảng đạo.

Đầu tiên là nói khoác một hồi Tinh Thần Chí Cao Bá Thể, sau đó mới bắt đầu giảng giải.

Nếu là người bình thường, tuyệt bức có thể nghe được rơi vào trong sương mù, chỉ là tinh lực luyện thể nhập môn phần, đúc ra tinh văn chính là một đạo lạch trời!

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo ý thức khôi phục, hơi nheo mắt, sau đó bắt đầu từ đầu tu luyện Tinh Thần Chí Cao Bá Thể!

Đối với Vương Bảo mà nói, này Tinh Thần Chí Cao Bá Thể...

Kỳ thực không có gì trứng dùng!

Hắn Cổ Thần thân thể, mới có thể xưng là chư thiên vạn giới thứ nhất, Cổ Thần chính là trời sinh Bá thể, nói chi con cưng, đặc biệt là hậu thiên (ngày kia) công pháp có thể sánh ngang?

Chỉ có điều.

Ít nhiều gì, cũng có thể tăng cường một hồi thân thể là được rồi.

Hơn nữa có Cổ Thần thân thể làm căn cơ, Vương Bảo hay là có thể đạt đến Tinh Thần Chí Cao Bá Thể cảnh giới tối cao, vậy thì là ánh sao đi tới, thân thể bất diệt!

Đúc ra tinh văn quá trình là khó khăn nhất, chỉ có ở trong người đúc ra tinh văn, mới có thể hấp thu mạn Thiên Tinh Thần lực lượng, trong này, Thái Dương thần văn cùng Thái Âm thần văn chính là tất cả khởi nguồn, âm dương sinh vạn vật, vô cùng phức tạp.

Dần dần mà.

Vương Bảo quanh thân, từng đạo từng đạo hỏa mang cùng bông tuyết xuất hiện, quay chung quanh Vương Bảo thân thể không ngừng xoay tròn.

Hồi lâu sau, Vương Bảo mở mắt ra, thở phào một hơi, trong tròng mắt, mắt trái mang theo liệt diễm, giống như nắng gắt, mắt phải lộ ra bạch quang, như là phản chiếu một đạo trăng sáng.

Thân thể hơi động!

Một tiếng vang ầm ầm!

Hư không rung động, sau một khắc, vô tận Tinh Thần chi lực, xuyên qua tầng tầng không gian, dù cho là Thần Bắc Hành thể giới, cũng không ngăn nổi bình thường, tràn vào Vương Bảo trong cơ thể!

Tinh Thần Chí Cao Bá Thể tầng thứ nhất, tinh văn nhập môn phần, bị Vương Bảo tu luyện thành công!

"Không sai!"

Vương Bảo có thể cảm giác được chính mình Cổ Thần thân thể bên trong pha Tinh Thần Chí Cao Bá Thể lực lượng, như là đại tướng dưới doanh binh, thành thật vô cùng.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo dưới thân bồ đoàn, nguyên bản toả ra hiu hắt ánh sáng, đột nhiên tịch diệt, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Vương Bảo đã lĩnh ngộ Tinh Cung thứ nhất bí.

Đứng dậy.

Vương Bảo đi tới thứ hai bồ đoàn bên trên.

Ngồi khoanh chân, ý thức lần thứ hai bị kéo vào tinh không, Thần Bắc Hành hiện thân, bắt đầu tự mình biểu thị Tinh Cung thứ hai bí!

Tinh Cung thứ hai bí gọi là Tinh Thần ấn, không phải thần thông, nhưng cũng cực kỳ khủng bố.

Tinh Thần ấn cần cô đọng, quá trình khó khăn, phức tạp nghịch thiên, nhưng là muốn là cô đọng thành công, liền có thể đánh vào Tinh Thần bên trong, hấp thu toàn bộ trong tinh thần tinh lực, chờ đến Tinh Thần ấn đại thành lấy ra, có thể thả ra hủy thiên diệt địa oai.

Đây là hàng dùng một lần.

Có điều, uy lực to lớn, quả thực chính là phổ thông thế giới bên trong đạn

hạt nhân.

Vương Bảo thức tỉnh, bắt đầu cô đọng Tinh Thần ấn.

Dù cho là lấy Vương Bảo nghịch thiên ngộ tính, cũng là ở thất bại hơn trăm lần sau khi, mới đem đạo thứ nhất Tinh Thần ấn cho ngưng luyện ra đến.

Nhìn trên tay phảng phất một cái vòng tròn nhỏ cầu giống như Tinh Thần ấn, Vương Bảo ánh mắt mang theo nóng lòng muốn thử.

Còn có sinh cơ Tinh Thần, Tinh Thần ấn đánh vào đi gặp bị trung hoà.

Có điều những kia chết tinh liền không tồn tại loại này tai hại, chết tinh bên trong tinh lực hỗn tạp mà ngưng tụ, có thể vững vàng hấp thu.

Nếu như không phải Tinh Thần ấn đại thành thời gian quá lâu, Vương Bảo cảm thấy làm lên trăm tám mươi viên, chính mình là có thể nghênh ngang mà đi.

"Đáng tiếc, một viên Tinh Thần ấn đại thành, chí ít cần vạn năm, ta rất sao cái nào chờ nổi, có nếu cần, đúng là có thể tinh luyện thử xem!"

Vương Bảo suy nghĩ một chút, đem Tinh Thần ấn cất đi.

Hiện tại Vương Bảo có chút tin tưởng Thần Bắc Hành bá khí chi ngữ, không nói cái khác, chỉ là Tinh Cung bên trong Tinh Thần ấn, cũng đủ để cho Thiên cung xưng bá một giới, tháng ngày tích lũy, trời mới biết Tinh Cung có bao nhiêu Tinh Thần ấn.

Tinh Cung vì là Thiên cung cửu đại cung thủ tịch, danh xứng với thực!

Liên tục hai bí, đều cho Vương Bảo kinh hỉ, Vương Bảo không thể chờ đợi được nữa đi tới cái thứ ba bồ đoàn bên trên.

Mà vào giờ phút này.

Vẫn nhìn tình cảnh này giới linh ông lão, đã là kích động muốn rơi lệ!

Thân thể hắn run cầm cập, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, tất cả phẫn nộ cùng phiền muộn, tan thành mây khói.

“Tinh Cung một trong Cửu bí Tinh Thần ấn đều đang bị hắn tu luyện thành công! Trời ơi...”,

Giới linh ông lão tự lẩm bẩm.

Ở Tinh Cung trong cửu bí, Tinh Thần ấn địa vị vẫn nằm ở cao nhất vị trí, bởi vì đồ chơi này, trực tiếp chính là Thiên cung lập thân căn bản!

Chỉ có điều, có thể khống chế Tinh Thần ấn, nhưng là đã ít lại càng ít, mỗi xuất hiện một cái, hầu như đều là nội định đời tiếp theo Tinh Cung cung chủ!

Giới linh ông lão ánh mắt đều trở nên nhu hòa tới cực điểm, hắn nhìn Vương Bảo, càng xem càng thoả mãn.

Cho tới Vương Bảo vô liêm sỉ.

Vương Bảo động tác võ thuật.

Vương Bảo để cho người khác không đường có thể đi.

Tính rắm a!

Ở Tinh Thần ấn trước mặt, này đều không gọi sự tình a...

------oOo------

Chương 509: Ai nha, phất nhanh buồn phiền a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo ở cảm ngộ Tinh Cung Cửu bí thời điểm.

Liệt Dương lão tổ bọn họ toàn lực ứng phó, cuối cùng cũng coi như là trong thời gian ngắn nhất, hoàn thành cửu đại khu vực công thành.

Mấy người cũng phát hiện ở đây bị thương tu luyện sau chỗ tốt, chỉ có điều, Liệt Dương lão tổ các loại đại lão nơi nào còn bận tâm cái này, vội vã không nhịn nổi một đường vọt tới trước.

Rốt cục.

Bọn họ từ khu vực thứ chín vọt ra!

Nhìn bốn phía huy hoàng cung điện, Liệt Dương lão tổ cực kỳ hưng phấn, suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt, cuối cùng cũng coi như là đi ra, cuối cùng cũng coi như là đi tới nơi truyền thừa, ha ha ha!

Liệt Dương lão tổ suýt chút nữa cười ra tiếng, sau đó tinh thần phấn chấn thẳng đến trung ương nhất nơi Tinh Cung mà đi!

Cái khác chư tông cường giả liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái không cam lòng yếu thế vọt tới trước, đặc biệt là vô cực lão tổ cùng Huyết Hà Tông lão tổ, đều là thật chặt đuổi tới Liệt Dương lão tổ.

Chỉ là.

Liền ở tại bọn hắn vọt tới Tinh Cung cửa đại điện thời điểm.

Liền nhìn thấy, một bóng người từ Tinh Cung bên trong đi ra, chính là Vương Bảo.

Liệt Dương lão tổ một cái dừng lại, sắc mặt cấp tốc trở nên âm trầm lại, mắt nhìn Vương Bảo, trong lòng sát ý điên cuồng phun trào.

Vương Bảo nhìn thấy bọn họ, liền nở nụ cười, "Yêu, đều tới rồi, có điều a, rất đáng tiếc, các ngươi tới chậm một bước, này Tinh Cung bên trong truyền thừa, đã là của ta rồi!"

Liệt Dương lão tổ một mặt mộng bức.

Cái khác chư tông cường giả cũng là trợn mắt ngoác mồm.

Giời ạ!

Chúng ta không ngừng không nghỉ, một khắc đều không nghỉ ngơi, đến cuối cùng vẫn là không đuổi tới chưa xe tuyến sao?

"Ngươi..."

Liệt Dương lão tổ ánh mắt hung mang tăng mạnh, khí thế phun trào, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng quát, "Ngươi từ bên trong được cái gì?"

Vương Bảo cười nói, "rất nhiều bảo bối, ta một canh giờ đều nói không hết, đều là một ít chí bảo, ai nha, phất nhanh buồn phiền a!"

Liệt Dương lão tổ khí nổ!

Cũng nhưng vào lúc này.

Giới linh ông lão xuất hiện, cùng lúc đó, lão cẩu cũng xuất hiện ở giới linh ông lão bên người, lè lưỡi quay về giới linh ông lão triển khai tử vong chi trừng!

Giới linh ông lão mặt mỉm cười, đối với Vương Bảo nói rằng, "chúc mừng ngươi, ngươi kế thừa chủ nhân Tinh Cung, ngày khác đi tới Chân Thần giới, chủ nhân hết thảy di vật, tất cả đều là ngươi!"

Vương Bảo sáng mắt lên.

Thần Bắc Hành ngoại trừ Tinh Cung Cửu bí, cái gì đều không lưu lại, hóa ra là không mang ra đến.

t r u y e n c u a t u I n e t Giới linh ông lão thở dài nói, “Tinh Cung có chủ, chủ nhân cũng có thể ngủ yên, người trẻ tuổi, hi vọng ngươi có thể không rơi chủ nhân uy danh, khôi phục chủ nhân vinh quang!”

“Ta nhiệm vụ hoàn thành, thể giới sẽ tự động tan vỡ, có điều...”

Giới linh ông lão đột nhiên nhìn về phía lão cẩu, nghiêm nghị nói, “Hắc Sài, chủ nhân từng nói, truyền thừa dù sao xuất từ hạ giới, tương lai nguy hiểm nhiều, vẫn cần ngươi ở bên thủ hộ, vì lẽ đó...”

“Khe nằm!”

Lão cẩu giận tím mặt, giơ lên một cái chân trước chỉ vào giới linh ông lão lớn mắng nói, “lão già, ngươi cùng lão già kia như thế, quả thực là bắt nạt chó quá mức! Lão già đã chết, Cẩu gia hiện tại tự do, muốn cho Cẩu gia một lần nữa nhận chủ? Hừ, nói chuyện viển vông!”

Giới linh ông lão cũng không vội phiền, nhạt âm thanh nói, “này có thể không thể kìm được ngươi!”

Vừa dứt lời, giới linh ông lão liền tung một cái vòng cổ, lẻn đến Vương Bảo trước người, Vương Bảo nắm lấy, giới linh ông lão nói rằng, “đây là Hắc Sài mệnh cấm, có mệnh cấm ở, hắn không thành thật cũng đến thành thật, Hắc Sài năng lực hỗn tạp, nhưng mỗi người đều là nghịch thiên, ngươi sau đó sẽ biết!”

“Hắn gọi Hắc Sài?” Vương Bảo nhìn về phía lão cẩu.

Lão cẩu lúc này đã là chó sinh sinh không thể luyến, ngơ ngác nhìn Vương Bảo trong tay mệnh cấm vòng cổ, nước mắt đột nhiên chảy ra, ào ào ào.

Đáng chết lão già.

Dĩ nhiên đem lão tử mệnh cấm cũng thả ra!

Ngươi cái này giết ngàn đao, ngươi quá tà ác!

“Thần hồn luyện hóa là được!” Giới linh ông lão liếc mắt một cái lão cẩu, nói rằng.

Vương Bảo gật gù, thần hồn tràn vào, mệnh cấm vòng cổ hóa thành một vệt ánh sáng ấn, đi vào Vương Bảo mi tâm!

Sau đó Vương Bảo liền cảm ứng được phía trước lão cẩu, một loại khống chế cảm giác, xông lên đầu, không khỏi tà ác cười.

Lão cẩu cũng không đổ lệ, thân thể cứng đờ, tiếp tục sinh không thể luyến.

“Được rồi, các ngươi có thể rời đi!”

Giới linh ông lão mang theo tang thương ngữ khí thở dài nói.

Vừa muốn đưa Vương Bảo bọn họ rời đi, có điều lúc này Liệt Dương lão tổ không nhịn được.

Hắn cả người đều run cầm cập, run giọng nói, “tiền bối, Tinh Cung có chủ, thế nhưng cái khác Thiên cung, không phải còn có truyền thừa ấn ký sao? Chúng ta, đúng hay không có thể tranh thủ một hồi?”

Giới linh ông lão sắc mặt quái lạ, lắc đầu một cái nói rằng, “cái khác Thiên cung truyền thừa ấn ký, đều bị hắn được! Các ngươi, tới chậm một bước!”

Liệt Dương lão tổ suýt chút nữa thổ huyết!

Cái khác chư tông cường giả, cũng là cả người rung mạnh, khí huyết dâng lên, đó là không nhanh không chậm.

Ngột ngạt giận nhìn Vương Bảo, Liệt Dương lão tổ con ngươi đều sắp trừng đi ra, hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Ngươi muội a!

Đại gia ngươi a!

Đều rất sao bị ngươi được!

Không ngờ như thế này một chuyến Chân thần bí tàng, chính là rất sao cho ngươi mở ra a, lão tử bận bịu trước bận bịu sau mấy ngàn năm, uổng công vui vẻ một hồi, chỗ tốt đều tiến vào hầu bao của ngươi!

Có muốn hay không như thế tàn nhẫn?

Ngươi ăn thịt, liền khẩu canh đều không nỡ lòng bỏ phân cho lão tử?

Tiện nhân!

Lớn tiện nhân!

"Cứ như vậy đi!"

Giới linh ông lão nhàn nhạt phất tay, trong nháy mắt, hết thảy mọi người biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở Liệt Dương Cung lớn trên quảng trường.

Mới vừa xuất hiện.

Liệt Dương lão tổ liền gào thét nói, "tiểu hỗn đản, ngươi quá phận quá đáng, hết thảy truyền thừa ngươi đều bao tròn, quả thực vô liêm sỉ cực điểm!"

Vương Bảo khóe miệng co quặp, sau đó liền nhạt âm thanh nói, "làm gì? Muốn giết ta a? Hỏi qua ta lão nô không có?"

Vừa dứt lời.

Kính Tượng Phân Thân xuất hiện, khí thế bạo phát, kinh thiên động địa.

Liệt Dương lão tổ vẻ mặt âm trầm, trong mắt sát cơ phun trào, bỗng nhiên nhìn về phía chư tông cường giả, gầm nhẹ nói, "mấy vị, các ngươi lẽ nào liền như thế cam tâm, nhường hắn rời đi? Vậy cũng là Chân thần bí tàng! Hà không đồng thời liên thủ, tất cả đoạt được, đại gia chia đều?"

Chư tông đạo giới cường giả, vẻ mặt ý động, sau đó, dồn dập tiến lên một bước!

Vương Bảo cảm giác mình đùa lớn rồi, trang bức rõ ràng quá mức, khống chế Kính Tượng Phân Thân lệ quát, "Thiếu chủ đừng sợ, ta xem ai dám động thủ! Người đầu tiên động thủ, lão phu sẽ liều mạng, trước tiên làm thịt hắn!"

Chư tông cường giả trong lòng phát lạnh, không dám cử động nữa.

Dù cho là Liệt Dương lão tổ, cũng là hô hấp một trận, trong lòng chửi bới liên tục.

Vương Bảo hé mắt, liếc mắt một cái một bên con ngươi chuyển động lão cẩu, truyền âm nói, "lão Hắc, nhanh nghĩ biện pháp, ta như chết rồi, ngươi cũng không sống nổi!"

Lão cẩu ánh mắt đột nhiên chớp qua một vệt âm hiểm cười, về truyền nói, "ha ha, tiểu tử ngươi thật đúng là cả nghĩ quá rồi, Cẩu gia tuy rằng mệnh cấm ở trong tay ngươi, thế nhưng Cẩu gia mệnh cấm ai cũng hư hao không được, ngươi như chết rồi, Cẩu gia cầm mệnh cấm liền chạy, giành lấy tự do, thoải mái tai thoải mái tai!"

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, sau đó truyền âm nói, "được rồi, ngươi thắng! Mang ta đi ra ngoài, ta trả ngươi mệnh cấm, đại gia chia tay, ai đi đường nấy, làm sao?"

Lão cẩu sững sờ, sau đó bĩu môi, về truyền nói, "Cẩu gia không cần phiền toái như vậy? Ta chờ ngươi chết rồi liền xong rồi!"

Vương Bảo nhạt âm thanh truyền âm nói, “rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, nói cho ngươi, ngươi mệnh cấm, ta bất cứ lúc nào đều có thể phá huỷ, không tin ngươi thử xem!”

Lão cẩu đầy mặt xem thường, đang chuẩn bị châm chọc, chỉ có điều cảm giác quái dị kéo tới, lão cẩu trong nháy mắt bối rối!

Hắn nói chính là thật sự!

Hắn thật có thể hủy diệt ta mệnh cấm!

Lão cẩu mộng bức hỏng rồi, bởi vì hắn mệnh cấm, dù cho là Thần Bắc Hành, cũng không cách nào hủy diệt!

“Khe nằm, tiểu tử này có chút quái thật đấy... Thôi thôi, xem ở khối này xương phần lên, liền giúp hắn một tay, hanh...”

------oOo------

Chương 510: Cẩu gia quá tuấn tú, không giấu được a

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão cẩu đột nhiên đứng thẳng lên, miệt thị ánh mắt nhìn lướt qua Liệt Dương lão tổ đám người.

Cái nhìn này nhường Liệt Dương lão tổ có chút tê dại da đầu, dù sao cũng là Chân thần sủng vật chó, này giời ạ nếu như không trâu bò có thể nói còn nghe được?

Liệt Dương lão tổ lập tức nói rằng, "Cẩu gia, tiểu tử này mưu toan thu phục ngài, ngài chẳng lẽ còn muốn giúp hắn?"

Chư tông cường giả cũng nhìn lão cẩu, đối với lão cẩu kiêng kỵ vạn phần.

Lão cẩu quỷ dị cười, không thèm để ý Liệt Dương lão tổ đám này hàng, ở trong lòng của hắn, cũng là Vương Bảo có thể giữ lấy một vị trí, này vẫn là khối này lớn xương duyên cớ.

Hai trảo duỗi ra, nhẹ nhàng hướng về hư không vạch một cái.

Trong chớp mắt, trên hư không không, một con cực kỳ thân ảnh khổng lồ xuất hiện, thân ảnh ấy che kín bầu trời, giống như một con viễn cổ đại hung thú, nhưng là một con lớn chó!

Cái kia mấy trượng to nhỏ con mắt lạnh như băng khóa chặt Liệt Dương lão tổ đám người, nhường Liệt Dương lão tổ lạnh cả người, phảng phất rơi vào trong hầm băng!

Không ai dám cử động nữa.

Dù cho là hô hấp, đều là theo bản năng dừng lại!

Khe nằm a!

Này giời ạ là cái gì đồ chơi a?

Liệt Dương lão tổ suýt chút nữa tan vỡ, trên hư không mới lớn chó, thực lực căn bản vượt quá sự tưởng tượng của hắn, nếu như đối với Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, hắn còn chỉ là kiêng kỵ, như vậy hiện tại, hắn chỉ có hoảng sợ!

Lão cẩu ngạo nghễ nói, "tiểu tử, cùng Cẩu gia đi, Cẩu gia ngược lại muốn xem xem, ai dám động đậy dưới, hừ, dù cho là chớp cái mắt, Cẩu gia hộ đạo Tôn Giả cũng sẽ nuốt hắn!"

Dứt lời, lão cẩu ngẩng cao đầu, xoay người rời đi.

Vương Bảo híp mắt lại, đúng là không nghĩ tới lão cẩu như thế trâu bò, lúc này truyền âm nói, "đi len sợi, giúp ta ra tay đem bọn họ đánh tàn huyết, ta tới thu thập tàn cục!"

Lão cẩu rất nhanh truyền âm nói, "khe nằm, ngươi không muốn sống? Cẩu gia thiên phú này chỉ có thể dùng để doạ người, cái gì đồ chơi tác dụng đều không có!"

"..."

Vương Bảo không có gì để nói.

Dở khóc dở cười.

Đại gia ngươi!

Không ngờ như thế cái này cũng là một cái trang bức thần kỹ.

Này rất sao không phải lão tử Kính Tượng Phân Thân mới có năng lực sao? Ngươi dĩ nhiên cũng có!

Ánh mắt uy hiếp liếc mắt nhìn Liệt Dương lão tổ, Vương Bảo xua tan Kính

Tượng Phân Thân, cũng là hơi nghểnh lên đầu, chậm rãi bước rời đi, xem Liệt Dương lão tổ đau thấu tim gan, hai mắt phun lửa!

Mãi đến tận Vương Bảo cùng lão cẩu sau khi rời đi rất lâu.

Trên hư không mới lớn chó vẫn không có biến mất.

Liệt Dương lão tổ rốt cục không nhịn được, đối đầu không lớn chó gọi nói, "tiền bối, việc này là chúng ta sai, còn xin tiền bối đại nhân đại lượng, buông tha chúng ta!"

Lớn chó không lên tiếng.

Hai con mắt thật to nhìn chằm chằm phía dưới, rất là làm người ta sợ hãi.

Liệt Dương lão tổ trong lòng phiền muộn, trầm mặc một hồi lần thứ hai gọi nói, "tiền bối hà không tới, nhường chúng ta cố gắng chiêu đãi một phen?"

"Tiền bối?"

"?"

Liệt Dương lão tổ đầu đầy dấu chấm hỏi, trong lòng lo sợ bất an, một đám chư tông cao thủ tâm thần thấp thỏm, sắc mặt khẽ biến thành khổ (đắng)!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Làm cộng lông a!

Muốn giết muốn phạt, ngươi rất sao chi một tiếng a, ngươi chỉ nhìn chúng ta không nói lời nào, đây là mấy cái ý tứ?

Mãi đến tận một canh giờ trôi qua.

Liệt Dương lão tổ bọn họ, mới dần dần cảm giác được không đúng, Liệt Dương lão tổ ánh mắt tinh mang lóe lên, tâm thần khẽ nhúc nhích, đột nhiên cắn răng, bóng người lên không, một bên cung kính nói một bên tới

gần lớn chó!

Lớn chó vẫn là không phản ứng chút nào, thậm chí đều không có đến xem Liệt Dương lão tổ.

Liệt Dương lão tổ càng ngày càng cảm giác được không đúng, không nhịn được vươn ngón tay hướng về lớn chó trên đùi ấn ấn.

Sau đó hắn liền mộng bức.

Liền nhìn thấy lớn chó phảng phất vỡ tan khí cầu, thân ảnh khổng lồ bay hơi bình thường cực tốc biến mất, cuối cùng...

Biến mất không còn tăm hơi!

Tình cảnh chớp mắt yên tĩnh lại.

Liệt Dương lão tổ ngây người như phỗng, thân thể từ từ run rẩy lên, đây là tức giận!

Phản ứng lại, Liệt Dương lão tổ sắc mặt tái xanh, trong giây lát gào thét nói, “hỗn đản...”

Giả!

Mã Đức, dĩ nhiên là giả!

Đáng chết hỗn đản a, bọn họ nhiều cường giả như vậy, lại bị một con hàng giả doạ dẫm!

Chư tông cường giả cũng là suýt chút nữa tan vỡ, vẻ mặt phiền muộn không thể tả.

Ai có thể nghĩ tới.

Đường đường Chân thần sủng vật, dĩ nhiên sẽ như vậy tào đản!

Ngươi rất sao nên rất trâu bò a, ngươi làm một cái hàng lởm làm len sợi? Ngươi nhìn nhìn đem Liệt Dương lão tổ khí, chặc chặc, sợ là đến tức chết đi được chứ?

...

...

Hư không nơi nào đó.

Lão cẩu đột nhiên ngừng lại, xoay người nhìn về phía Vương Bảo, nghiêm túc nói, "Được rồi, chạy xa như vậy, bọn họ nên truy không đến, tiểu tử, hiện tại, nên ngươi thực hiện (đổi tiền mặt) ngươi lời hứa!"

Vương Bảo lười biếng nhìn lão cẩu, trực tiếp đem hắn mệnh cấm vòng cổ ném cho hắn.

Lão cẩu có chút mộng, bản năng tiếp nhận, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi nói rằng, "ngươi... Ngươi dĩ nhiên thật sự cho ta?"

Vương Bảo tức giận nói, "Làm sao? Ngươi còn ước gì ta đổi ý?"

Lão cẩu cấp tốc đem mệnh cấm vòng cổ thu hồi, sau đó ánh mắt mang theo thâm ý, vòng quanh Vương Bảo loanh quanh một vòng sau khi, cười híp mắt nói rằng, "ha ha, không nghĩ tới tiểu tử ngươi còn là một lời hứa đáng giá nghìn vàng chủ! Ta quyết định, xem ngươi cũng không tệ lắm, Cẩu gia ngay ở bên cạnh ngươi đợi một thời gian ngắn!"

"Theo ngươi!"

Vương Bảo đúng là không đáng kể, hướng về một phương hướng đạp không đi đến.

Lão cẩu đuổi tới, giành lấy tự do cảm giác, nhường lão cẩu đặc biệt thoải mái, nói rằng, "tiểu tử, trước ngươi loại kia xương, có còn hay không?"

"Liền một khối!" Vương Bảo nói rằng.

Lão cẩu cảm giác rất đáng tiếc, khối này trong xương cốt ẩn chứa một loại kinh thiên huyết thống, đối với hắn có đại bổ tác dụng.

Vương Bảo không để ý đến chó lớn, mà là tìm tới một cái hoang dã sơn động, thu thập một phen, chuẩn bị bế quan một hồi!

Cổ Thần Hồn Huyết đã có thể hấp thu thứ ba nhỏ!

Đạo tinh còn có Thông Linh Đạo Ngọc, cũng là thời điểm hóa thành thực lực.

...

...

Thời gian trôi qua.

Một tháng thời gian trôi qua rất nhanh.

Ngày đó, Vương Bảo xuất quan, từ bên trong hang núi đi ra, nhìn qua bình thường không có gì lạ, nhưng là cái kia nằm úp sấp lão cẩu nhưng là bỗng nhiên đứng dậy, nhìn chằm chằm Vương Bảo, mang theo từng tia từng tia khiếp sợ.

“Khe nằm, tiểu tử ngươi đây là ăn cái gì, làm sao đột phá nhanh chóng như vậy? Hơn nữa ngươi này thân thể...”

Lão cẩu giật giật mũi, kinh khen ngợi nói, “thật nồng nặc khí huyết, cũng rất quen thuộc, tiểu tử, ngươi chẳng lẽ có cái gì thượng cổ huyết thống?”

Vương Bảo cười không nói.

Tu vi, vào giờ phút này Vương Bảo đã là Đạo Vực trung kỳ đại cao thủ.

Mà thứ ba nhỏ Cổ Thần Hồn Huyết bên trong, không có Cổ Thần thiên phú thần thông, nhưng là, lại làm cho Vương Bảo Cổ Thần lực lượng, tiến thêm

một bước, mức độ lớn bão táp, không chút khách khí nói, vào giờ phút này Vương Bảo thân thể lực lượng, liền so với tu vi đều khủng bố hơn!

Hai người chồng chất!

Đạo Giới sơ kỳ cao thủ, Vương Bảo cũng vẫn như cũ không sợ!

"Đi, trước tiên đi tìm địa phương ăn một bữa cơm, một tháng chưa có ăn, phải ăn một bữa no nê!" Vương Bảo hơi cười.

Lão cẩu vừa nghe, ánh mắt tỏa ánh sáng, hùng hục đi theo!

Lê Dương Thành.

Vương Bảo cùng lão cẩu, đang chuẩn bị vào thành đây.

Có điều nhưng vào lúc này, Vương Bảo nhưng đột nhiên phát hiện, vào giờ phút này ở cửa thành ra ra vào vào các võ giả, tất cả đều ngừng lại, nhìn hai người bọn họ.

Nửa ngày.

Đông đảo võ giả tựa hồ cũng kích động hỏng rồi, từng cái từng cái tranh nhau chen lấn hướng về trong thành chạy, phảng phất phát hiện cái gì không được sự tình.

Lão cẩu lơ ngơ, "Tình huống gì?"

Vương Bảo hé mắt, ánh mắt nhìn về phía cái kia mấy cái ánh mắt hừng hực thành vệ quân, cười nhạt nói, "còn có thể là tình huống gì, bị người nhận ra chứ, ta phỏng chừng Liệt Dương lão tổ cái kia hàng, khẳng định toàn Nam vực ở sưu tập tin tức của chúng ta!"

Lão cẩu sờ sờ chính mình trán lông chó, chẳng biết xấu hổ thở dài nói, "ai, hết cách rồi, Cẩu gia quá tuấn tú, không giấu được a..."

------oOo------

Chương 511: Chúng ta tới chơi cái trò chơi đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo quái lạ liếc mắt nhìn lão cẩu.

Này hai uông, là thật không biết xấu hổ a, liền hắn cái kia cái xỏ giầy mặt, cũng có thể gọi soái? Ném tới chó trong đám cũng là một tấm điếu ti mặt.

“Sao làm? Chuyển sang nơi khác?”

Lão cẩu nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo lắc đầu một cái, nhạt âm thanh nói, “thay lông dây, ai muốn tìm cái chết, cứ đến, lại cho ta một quãng thời gian, lão tử làm thịt Liệt Dương lão tổ cái kia lão đồ vật đều rất dễ dàng!”

“Ngươi liền khoác lác đi!”

Lão cẩu lè lưỡi, đầy mặt không tin.

Vương Bảo nhún vai một cái, ở thành vệ quân cái kia quỷ dị trong ánh mắt, cùng lão cẩu đạp vào trong thành.

Mà vào giờ phút này.

Lê Dương Thành phủ thành chủ, một đại sóng người điên tuôn ra đến, bị thủ vệ kéo sau khi, tranh nhau chen lấn hô to lên.

“Thành chủ đại nhân, ta phát hiện chữ” Thiên “tội phạm truy nã, cái kia một người một chó liền ở ngoài thành!”

“Khe nằm, là ta trước tiên nhìn thấy!”

“Đại gia, rõ ràng là lão tử, ai lại nói linh tinh, lão tử phế bỏ hắn!”

Phủ thành chủ thủ vệ một mặt mộng bức, nửa ngày mới xem như là nghe rõ ràng, sau đó cấp tốc xoay người bước vào phủ thành chủ tìm thành chủ.

Lê Dương Thành chủ nhận được tin tức, cả người chấn động mạnh.

Dặn dò thủ vệ phái ngoài cửa mấy cái báo tin người, Lê Dương Thành chủ một mặt vẻ hưng phấn, cấp tốc thông báo chính mình đại lão.

Vương Bảo cùng lão cẩu quả thật bị truy nã, hình ảnh truyền khắp Nam vực mỗi một góc, không chỉ là Liệt Dương lão tổ, Vô Cực Tông cùng Huyết Hà Tông các loại chư đại tông lão tổ, cũng là phát sinh lệnh truy nã!

Nam vực, toàn diện truy nã!

Liền Vương Bảo cùng lão cẩu cái này tổ hợp, nếu như không thay hình đổi dạng, chạy nơi nào đều có thể bị nhận ra.

Lê Dương Thành chủ đại lão đại lão mấy tầng đại lão, chính là Liệt Dương Cung bên trong một vị lão trưởng lão.

Nhận được tin tức sau khi, lão già này cấp tốc thông báo Liệt Dương lão tổ.

Liệt Dương lão tổ tinh thần đại chấn, mau mau liên hệ vô cực lão tổ cùng Huyết Hà lão tổ các loại Đạo Giới đại năng, chuẩn bị đồng thời truy sát.

Ngược lại không đem Vương Bảo trên người Thiên cung truyền thừa đoạt tới tay, Liệt Dương lão tổ, thề không bỏ qua!

...

...

Lê Dương Thành một quán rượu.

Tửu lâu bên trong, thập phần yên tĩnh, bởi vì lúc này ở lầu hai cửa sổ khẩu,

Vương Bảo cùng lão cẩu chính phải ăn cơm lớp vỏ.

Sau khi cơm nước no nê, lão cẩu một bên xỉa răng một bên liệt liệt nói, “lão Vương, ngươi lẽ nào liền không có chút nào sợ? Tuy rằng ngươi tu vi tăng lên, thế nhưng lão già kia nhưng là Đạo Giới đỉnh cao đại cao thủ, một cái tát đều có thể hô chết ngươi!”

Vương Bảo ha ha cười, “Làm gì, ngươi sợ?”

Lão cẩu con ngươi trừng, “Cẩu gia sẽ sợ? Có thể giết chết Cẩu gia, chư thiên vạn giới sẽ không có một cái, nói thật cho ngươi biết, Cẩu gia có nhỏ máu sống lại kỹ!”

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, thâm ý sâu sắc nhìn lão cẩu một chút, lão cẩu run lập cập, cảnh giác nhìn Vương Bảo.

Nghỉ ngơi một hồi.

Vương Bảo liền trực tiếp đi ra tửu lâu, cảm thụ từng đạo từng đạo cực nóng tầm mắt, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “chư vị, xem ra các ngươi đều biết thân phận của ta, không sai, ta chính là bị toàn Nam vực truy nã lão Vương!”

tru y cập https://tru y encuatui.net/ để❤ đọc truyện “Nghĩ truyền tin tức, mau mau truyền, muốn giết ta đoạt công, có can đảm liền lên đến!”

Nửa ngày.

Không người lên tiếng.

Vương Bảo bên người có cái Đạo Giới hộ đạo người tin tức, đã sớm bị chúng người biết được, ai dám đi lên muốn chết.

Vương Bảo nhìn quét một vòng, bĩu môi nói rằng, “nếu không người tới, cái kia...”

“Đều cút cho ta!”

Bốn chữ, phảng phất sấm sét, nổ vang truyền vang bát phương.

“Trong vòng nửa canh giờ, ở trong thành này lưu lại bất luận người nào, ta đều sẽ coi là khiêu khích, nam giết chết, nữ cũng giết rơi! Nghe rõ ràng sao?”

Âm thanh huy hoàng tin đồn, vang vọng hơn một nửa cái Lê Dương Thành.

Thành này không hề lớn, trong thành mạnh mẽ nhất võ giả, cũng chỉ là nói quân cảnh giới, vậy còn là Lê Dương Thành chủ.

Vừa nghe Vương Bảo lời này, toàn bộ trong thành trì đầu tiên là yên tĩnh một hồi, sau một khắc, liền dồn dập chuyển động.

Coi như là Lê Dương Thành chủ, cũng là không thể không mang nhà mang người, đặc biệt phiền muộn nhanh nhanh rời đi Lê Dương Thành.

Không dùng nửa canh giờ, Lê Dương Thành liền hết rồi!

Hết thảy Lê Dương Thành võ giả, toàn bộ đều tụ tập ở ngoài thành, một ít tu vi thấp hơn võ giả trong miệng hùng hùng hổ hổ, buồn bực không thể tả.

Vương Bảo xua tan tất cả mọi người sau khi, ánh mắt hàn mang lóe lên, cười lạnh tự nói nói, “muốn giết lão tử? Quả thực là nằm mộng ban ngày!”

“Ngươi muốn làm cái gì?” Lão cẩu hiếu kỳ nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo cười âm hiểm một tiếng, nói rằng, “đương nhiên là... Bày trận!”

Lên cấp Đạo Vực cảnh giới sau khi, hệ thống khen thưởng cho Vương Bảo một cái siêu cấp đạo cụ, vừa vặn dùng tới.

Này siêu cấp đạo cụ đổi làm [Chiến Hồn Vô Địch Trận]!

Trận này phạm vi bao trùm bên trong, hết thảy bị Vương Bảo đánh giết cao thủ, trước khi chết năm mươi phần trăm sức mạnh, đều sẽ hóa thành chiến hồn lực lượng, bị Vương Bảo lợi dụng, đánh giết càng nhiều, xếp gộp lại sức mạnh liền càng khủng bố hơn!

Vương Bảo chuẩn bị dựa vào cái này Chiến Hồn Vô Địch Trận làm lên một làn sóng tàn nhẫn, nhường Nam vực chư tông thật dài tâm.

Không cho các ngươi một chút giáo huấn, ma trứng làm tiểu gia là ngồi không a!

...

...

Liệt Dương lão tổ lệnh triệu tập rất nhanh sẽ được đáp lại.

Bởi vì đường xá xa xôi, đại gia đều thương lượng cũng may Lê Dương Thành hội hợp.

Liệt Dương Cung hầu như là dốc hết toàn lực, cao thủ toàn bộ đều bị Liệt Dương lão tổ mang ra ngoài, lần này dù cho là lấy mạng người đến mài, Liệt Dương lão tổ cũng phải đem Thiên cung truyền thừa chiếm được.

Đi tới trên đường, Liệt Dương lão tổ nhận được một cái tin, biểu thị cực kỳ mừng như điên!

Vương Bảo dĩ nhiên không chạy!

Còn chiếm cứ Lê Dương Thành.

Khe nằm.

Tiểu tử kia chuẩn bị muốn làm gì?

Chẳng lẽ, là đang đợi lão tử?

Liệt Dương lão tổ cảm thấy Vương Bảo là ngu ngốc, nếu không, hiện tại hẳn là chạy trối chết mới đúng.

Chỉ là.

Nghĩ đến Vương Bảo dù sao được Thiên cung truyền thừa, Liệt Dương lão tổ cũng là cảnh giác lên, quyết định chủ ý, lúc đầu trận nhất định phải nhường những tông môn khác lên, chính mình nhìn rõ ràng trạng thái sau lại bạo phát!

Thời gian trôi qua.

Đầy đủ qua vài cái canh giờ, chư tông cường giả mới từ từ hội tụ, đi tới Lê Dương Thành.

Liệt Dương Cung, Huyết Hà Tông, Vô Cực Tông, Nam vực tam đại đỉnh cao đại tông, hơn nữa chư đại tông lão tổ, Nam vực đạo giới tán tu đại cao thủ, đây là một cỗ không cách nào diễn tả thế lực tập hợp.

Lê Dương Thành ở ngoài võ giả, từ lâu là câm như hến!

Chư đại tông đến, không có một kẻ yếu, cuối cùng cũng là Đạo Quân cường giả.

Mắt nhìn Lê Dương Thành, Liệt Dương lão tổ ánh mắt hàn mang đột nhiên thiểm, đột nhiên tiến lên một bước lạnh quát, “Họ Vương tiểu tử, còn không cho lão phu lăn ra đây nhận lấy cái chết!”

Lúc trước Liệt Dương Cung quá mất mặt.

Liệt Dương lão tổ quyết định lớn tiếng doạ người, cho mình nở mặt.

Cũng không lâu lắm.

Ở chư hơn cao thủ nhìn kỹ, Lê Dương Thành bên trong, Vương Bảo chậm rãi lên không, cùng Liệt Dương lão tổ đám người đối diện.

Vương Bảo ánh mắt quét qua, trong lòng liền hồi hộp, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “xem ra các ngươi là không giết ta, tuyệt chưa từ bỏ ý định a!”

Liệt Dương lão tổ trầm giọng nói, “giao ra Thiên cung truyền thừa, ngươi muốn đi đâu, đều không ai ngăn!”

Vương Bảo trực tiếp cho gọi ra Kính Tượng Phân Thân, Kính Tượng Phân Thân khí thế bạo phát, hư không rung động, nhường chư tông cường giả tâm thần rùng mình.

Mắt nhìn Liệt Dương lão tổ, Vương Bảo trong giây lát thét dài nói, “các ngươi đã thề không bỏ qua, vậy chúng ta ngay hôm nay, triệt để chấm dứt, nói xấu nói trước, muốn giết ta, các ngươi sẽ trả giá cái giá rất nặng nề!”

“Nhường ta cam tâm tình nguyện thần phục, đoạn không thể có thể, ta coi như phá huỷ Thiên cung truyền thừa, các ngươi cũng mơ tưởng được!”

Liệt Dương lão tổ lệ quát, “Ngươi muốn làm gì?”

Vương Bảo hé mắt, nhạt âm thanh nói, “chúng ta tới chơi cái trò chơi đi...” Lt; \div

------oOo------

Chương 512: Khe nằm, trâu bò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt Dương lão tổ cảm giác thấy hơi hoang đường.

Khe nằm!

Chơi game?

Chơi ngươi muội trò chơi a!

Rất sao nghiêm túc một chút có được hay không?

Đây là trường hợp nào? Đây là tình trạng gì? Đây là cục gì diện?

Ngươi bị chúng ta vây quanh bên trong ba tầng ở ngoài ba tầng, coi như biến thành không khí ngươi đều chạy toán loạn không ra đi, như thế hung hiểm thời khắc ngươi không nghĩ tới mau mau giao ra truyền thừa bảo mệnh, ngươi nghĩ tới này đều là cái gì a?

Chư tông cường giả cũng là buồn bực không thôi, nhưng có mấy người lại bị Vương Bảo trước mấy câu nói cho chấn động rồi!

Không cần đoán cũng có thể biết, lần này là cỡ nào nguy hiểm, một khi Vương Bảo bắt đầu liều mạng, trong bọn họ tuyệt bức sẽ chết người.

Xem liền xem, ai khá là xui xẻo rồi!

Vương Bảo ánh mắt quét mọi người một chút, hơi cười, nói rằng, “trò chơi này tên liền gọi [sát vương], cụ thể quy tắc, là dáng dấp như vậy...”

“Đầu tiên!”

“Đạo Giới cường giả không thể ra tay, các ngươi quá trâu bò, ta thập tử vô

sinh!”

“Tiếp theo, chỉ cần không phải Đạo Giới cảnh giới, liền có thể vào thành, đến giết ta!”

“Giết ta, truyền thừa từ sẽ chiếm được, nhiều người điểm, cũng không sao, ta lão Vương, không sợ!”

“Nói rõ trước, ta lão Vương có thể chết trận, có thể huyết chiến đến cùng, không chết không thôi, nhưng chắc chắn sẽ không đầu hàng, cũng sẽ không tùy ý người khác bắt nạt ta, Đạo Giới cường giả nếu là dám lộn xộn, ta hộ đạo người sẽ lập tức tự bạo, đến thời điểm, hừ hừ...”

“Còn có Thiên cung truyền thừa, cũng sẽ bị ta bể mất, không còn sót lại một chút cặn!”

Mọi người một mặt mộng bức.

Nửa ngày không phản ứng lại.

Hồi lâu sau, có mấy người ánh mắt thay đổi, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, liền phảng phất ở xem một cái đậu bỉ.

Giời ạ!

Tiểu tử này tú đùa chứ?

Đầu óc tưới chứ?

Hắn đem Đạo Vực cường giả làm cái gì? Rau cải trắng sao? Có vẻ như tiểu tử này chỉ là nói quân a?

A phốc!

Chỉ là một cái Đạo Quân, lại dám mưu toan khiêu khích nói vực, hơn nữa, vẫn là toàn bộ Nam vực chư đại tông hết thảy Đạo Vực!

Trời ạ!

Này cùng tìm đường chết có cái gì khác biệt a?

Có người nhổ nước bọt.

Cũng có người nghi ngờ không thôi.

Có điều Liệt Dương lão tổ các loại Đạo Giới đại năng, nhưng là một mặt mừng như điên.

đọc❤truyện tại https://truyencuatUi.net/ Trò chơi này tốt, quá rất sao được rồi, dễ như ăn bánh, Thiên cung truyền thừa tới tay!

Cho tới thất bại...

Ha ha ha, có thể sao? Một cái Đạo Quân, có thể ở hiện tại mấy trăm đạo vực cường giả thủ hạ sống sót sao? Đó là tuyệt bức không thể!

Ở tuyệt đối nghiền ép tình huống, bất kỳ âm mưu quỷ kế, đều là chuyện cười!

Ngược lại bọn họ ngay ở bên ngoài nhìn, bọn họ cũng không tin, Vương Bảo có cái gì trở mình lá bài tẩy, như có, ở Liệt Dương Cung bên trong thời điểm, Vương Bảo phỏng chừng hay dùng, hà tất chờ đến hiện tại?

Ngắn ngủi náo động qua đi, Liệt Dương lão tổ vội vã không nhịn nổi rống to nói, “tiểu tử, đây chính là ngươi nói, trò chơi này, chúng ta tham gia!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở.

“Được!”

Quát to một tiếng.

Vương Bảo hăng hái, khí thế hơi động, Đạo Quân đỉnh cao lực lượng khuếch tán, nhìn qua rất treo rất treo, thế nhưng rơi vào Liệt Dương lão tổ

đám người trong mắt...

Quá rất sao cặn bã!

Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân, lạnh lùng cực kỳ nói rằng, “Đạo Vực có thể vào, Đạo Giới cường giả ai dám vào thành nửa phần, lão phu liều tự bạo, cũng sẽ nhường hắn sinh tử lưỡng nan!”

Liệt Dương lão tổ đám người khóe miệng co quặp, sau đó dồn dập hút ngụm khí lạnh, bắt chuyện chính mình Đạo Vực cường giả tiến vào Lê Dương Thành.

Rầm rầm rầm!

Một đại sóng Đạo Vực cường giả tập kích mà vào, vẻ mặt hưng phấn, sát ý tràn ngập.

Lập công thời điểm đến!

Những này Đạo Vực cường giả, trên căn bản đều là Đạo Vực bên trong cao thủ, Đạo Vực sơ kỳ hầu như không có, phần lớn là Đạo Vực hậu kỳ, phần nhỏ là Đạo Vực đỉnh cao cảnh giới!

Vương Bảo rống to nói, “đến hay lắm!”

Một đám Đạo Vực cường giả trong lòng hơi lạnh lẽo.

Chính cảnh giác lắm, liền nhìn thấy Vương Bảo thình lình một cái xoay người, ầm ầm một tiếng lôi đình vọt ra ngoài.

Chạy... Chạy?

Một đám Đạo Vực cường giả suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Còn tưởng rằng hàng này kìm nén cái gì đại chiêu đây!

Hóa ra là rất sao con cọp giấy a!

Liệt Dương lão tổ rất xa nhìn tình cảnh này, châm chọc nói, “tự chịu diệt vong! Lấy lòng mọi người! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể kiên trì tới khi nào!”

...

...

Vương Bảo chạy toán loạn rất nhanh!

Một đám Đạo Vực cường giả tranh nhau chen lấn hướng về Vương Bảo truy kích mà đến, dùng cái mông cũng có thể đoán được, chỉ cần có thể giết Vương Bảo, đoạt đến Thiên cung truyền thừa, sẽ là cỡ nào to lớn công lao!

Trở thành lão tổ tiểu áo bông đều không quá đáng a!

Chính đang chạy nhanh bên trong Vương Bảo, ánh mắt tinh mang lấp loé, chờ đến cách đến Liệt Dương lão tổ bọn họ xa một chút, Vương Bảo đột nhiên ngừng chân, con mắt tuôn ra cuồng bạo sát cơ!

Tóc không gió mà bay, Vương Bảo hai con mắt đầy rẫy ánh vàng, Cổ Thần lực lượng toàn bộ điều động mà lên!

Cùng lúc đó, con ngươi của hắn nơi sâu xa, âm dương luân phiên, vô tận tinh lực từ sâu trong hư không giáng lâm, đi vào Vương Bảo trong cơ thể!

Trên bầu trời nắng gắt đều tựa hồ cực nóng một chút!

Vù.

Hư không rung động.

Vương Bảo thân thể ầm ầm tăng mạnh, trực tiếp hóa thành trăm trượng

Kim thân!

“Gào!”

Khủng bố cực kỳ gào thét từ Vương Bảo trong miệng truyền ra.

Một đám Đạo Vực lão già nhóm lòng như lửa đốt bên dưới, khoảng cách Vương Bảo đã là rất gần, có mấy cái thậm chí cũng không nhịn được ra tay rồi, chỉ là nhưng vào lúc này, Cổ Thần tộc thiên phú thần thông gào thiên địa bộc phát ra, trong nháy mắt tập kích bọn họ thần hồn!

Cổ Thần tộc gào thiên địa trực tiếp lấy khí huyết xúc động, khí huyết càng mạnh, gây nên thần hồn rung chuyển liền càng mạnh, lấy Vương Bảo thực lực bây giờ, dù cho là Liệt Dương lão tổ bực này Đạo Giới đỉnh cao, thần hồn coi như sẽ không bị ảnh hưởng quá nhiều, thế nhưng cũng sẽ thất thần.

Những này Đạo Vực lão già liền càng bất kham!

Mà Vương Bảo, lông không ngừng lại, trong chớp mắt, hai tay giương ra, một đạo lớn vô cùng thiên địa lớn cung xuất hiện!

Cổ Thần tộc thiên phú thần thông, phá nhật cung!

Cung lên!

Kéo dây!

Không cách nào hình dung sức mạnh, ở phá nhật cung bên trên hóa thành một đạo mấy trăm trượng khủng bố mũi tên.

Cổ Thần tộc phá nhật cung thập phần khủng bố, nếu như phối hợp Cổ Thần tộc tổ khí phá Nhật thần cung, đó mới gọi treo tạc thiên, dù cho chân chính nắng gắt, cũng có thể bắn xuống đến!

Vương Bảo tuy rằng không có phá Nhật thần cung, thế nhưng chỉ dựa vào này một môn thiên phú thần thông, dĩ nhiên...

Tuyệt thế vô địch!

Ầm!

Hư không phát sinh một đạo kinh thiên động địa nổ vang!

Sau một khắc, lớn vô cùng mũi tên bộc phát ra, trong nháy mắt, liền một hóa hai, hai hóa ba, ba hóa trăm, trăm hóa ngàn, trong hư không, tầng tầng nằm dày đặc, toàn bộ đều là thu nhỏ lại bản phá nhật mũi tên!

Như sóng triều, như Hakuyuki (tuyết trắng), khủng bố như rồng, uy thế như ngục, lực như trời nghiêng, cuồng bạo mà xuống!

Một đám Đạo Vực lão già toàn bộ đều mộng bức!

Toàn bộ đều kinh ngạc sững sờ!

Sợ vãi tè rồi!

Đều muốn tan vỡ!

Thời khắc này, không có bất luận cái nào Đạo Vực, có thể có dù cho một tia cảm giác an toàn, hết thảy mọi người cảm nhận được, ngày hôm nay, bọn họ chết chắc rồi!

Tâm huyết dâng trào cảm ứng, không phải giả!

Mũi tên làn sóng, nhấn chìm hết thảy Đạo Vực lão già!

Tất cả những thứ này phát sinh cực nhanh, chờ đến Liệt Dương lão tổ bọn họ nhận ra được không đúng thời điểm, đã chậm!

Dù cho là Liệt Dương lão tổ, cũng là dại ra cực kỳ nhìn tình cảnh này, chờ đến hào quang tản đi, trong hư không, cái kia nguyên bản tồn tại mấy trăm đạo vực cường giả, đã là hài cốt không còn, phảng phất căn bản là không từng tồn tại.

Trong thành nơi nào đó cao lầu.

Lão cẩu cong lên cái mông nằm nhoài cao lầu đỉnh, trong tay nâng một cái lớn dưa gặm, nhưng mà thấy cảnh này, lão cẩu trong miệng dưa phun ra ngoài, kêu to nói, “khe nằm, trâu bò!”

Ngoài thành.

Liệt Dương lão tổ khắp toàn thân cũng bắt đầu run rẩy!

Cái khác chư tông cường giả các lão tổ, cũng không khá hơn chút nào!

Mấy cái tán tu đạo giới lão già, con ngươi co rút nhanh, tê cả da đầu, nhìn trăm trượng Kim thân trạng thái Vương Bảo, hút vào cảm lạnh khí, sợ hãi cực kỳ!

Chết yểu a trời ạ!!

Tê liệt, này rất sao là thần thông nào? Này mẹ nó lại là cái gì sức chiến đấu? Ngươi rất sao nói cho ta, ngươi chỉ là một cái Đạo Quân?

Ta phốc ngươi muội phốc cả nhà ngươi a, ngươi nếu không là Đạo Giới, lão tử đem Thái Dương cho ăn...

------oOo------

Chương 513: Ngày hôm nay ở đây, đều phải chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên trong đất trời đều phảng phất trở thành yên tĩnh tử địa!

Hết thảy mọi người bị Vương Bảo hành động cho chỉnh mộng bức vô cực hạn!

Một cái Đạo Quân!

Bắn ra một mũi tên!

Thành thạo, mấy trăm đạo vực trong nháy mắt chết cầu.

Này rất sao quả thực liền không phải người có thể làm được đến sự tình a!

Không có người nói chuyện, bởi vì bọn họ cũng không biết nên nói cái gì, phần lớn người là bị dọa đến, hoảng sợ.

Mãi đến tận Vương Bảo cười hì hì từng bước một hướng về bọn họ đi tới, Liệt Dương lão tổ các loại Đạo Giới lão già nhóm, trên mặt vẻ mặt, mới từ từ vặn vẹo lên.

Chỉ là.

Không người phát hiện.

Lê Dương Thành bốn phương tám hướng, đạo đạo trận pháp lực lượng sôi trào, lăn lộn, trong hư không, Vương Bảo phía sau, bị Vương Bảo đánh giết cái kia mấy trăm cái Đạo Vực cường giả bóng mờ sáng lên lấp loá, hóa thành từng đường khủng bố chiến hồn!

Bảo tồn khi còn sống năm mươi phần trăm sức mạnh chiến hồn, ở Chiến

Hồn Vô Địch Trận ảnh hưởng, nhanh chóng hướng về Vương Bảo phía sau lưng tràn vào!

Vương Bảo sức mạnh trong cơ thể, cực tốc tăng vọt, năm lần, gấp mười lần, gấp trăm lần

Sức mạnh ở chồng chất, nhưng là, này đều không người nào biết!

Liệt Dương lão tổ bọn họ tuy rằng cảm thấy sợ hãi, cảm thấy chấn động, cảm thấy uất ức, nhưng là, đối với Vương Bảo, bọn họ nhưng vẫn là không có để ở trong lòng!

Đạo Quân như thế treo, đã là cực hạn chứ?

Chẳng lẽ, còn có thể treo lên đánh Đạo Giới?

Đừng rất sao khôi hài!

"Ta nói, các ngươi sẽ không là sợ đánh chết ta, phái ra một đám qua vực chứ? Thực lực này cũng quá rất sao rác rưởi, ta còn không xuất toàn lực, bọn họ liền ngã xuống, thực sự là không nên a!"

Vương Bảo đến gần rồi một ít sau khi, chậm chậm rãi nói.

Liệt Dương lão tổ đám người khí nóng nảy ba trượng, trái tim đều ở co giật.

Thứ hỗn trướng!

Thiên sát đồ chơi!

Ngươi rất sao làm ra như thế phát điên việc, ngươi vẫn còn ở nơi này nói nói mát? Qua vực? Giả ngươi cái trứng a, cái kia đều là chúng ta tông môn đại lão sức mạnh, hiện tại đều bị ngươi cho họa họa!

Liệt Dương lão tổ không nhịn được, gầm nhẹ nói, "chư vị, đừng khách khí với hắn, cái kia Đạo Giới, ta tới đối phó, các ngươi liên tay nắm lấy cái này tiểu nghiệt súc! Liền không tin, hắn thà chết cũng không giao ra truyền

thừa!”

Liệt Dương lão tổ cái này cũng là không có cách nào.

Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân tản mát ra khí thế quá khủng bố, hắn nếu như không đứng ra tỏ thái độ, phỏng chừng những người khác dù cho động thủ, cũng là không dám xuất toàn lực!

Chư tông đại lão liếc mắt nhìn nhau, khá là ý động!

“Động thủ!”

Liệt Dương lão tổ hét lớn một tiếng, thân như Bôn Lôi, khắp toàn thân lộ ra một đạo khủng bố cực kỳ liệt diễm, ở phía sau hắn, một đạo Đại Nhật bóng mờ không ngừng lấp loé, vọt thẳng hướng về phía Kính Tượng Phân Thân!

Mà cái khác chư tông lão tổ nhưng là ánh mắt lập loè tàn nhẫn ánh sáng, dồn dập hướng về Vương Bảo vọt tới!

Trước tiên nói một chút Liệt Dương lão tổ.

Lão già này tuy rằng nhìn qua muốn liều mạng, thế nhưng vẫn là có lưu lại 5 điểm dư lực, hiện tại chỉ là muốn thử dò một hồi Kính Tượng Phân Thân chân thực sức mạnh!

Dù sao bằng vào khí thế, không thể hoàn toàn hiểu rõ!

Kính Tượng Phân Thân không nhúc nhích, bởi vì Vương Bảo biết, động cũng không dùng!

Chỉ là lạnh lùng nhìn Liệt Dương lão tổ.

Mãi đến tận Liệt Dương lão tổ đến gần rồi một ít, Kính Tượng Phân Thân mới âm hiểm cười nói, “ngu xuẩn, bản tọa am hiểu nhất, nhưng là ám sát, ngươi cho bản tọa chờ!”

Vừa dứt lời.

Kính Tượng Phân Thân liền biến mất không còn tăm hơi!

Liệt Dương lão tổ mộc, thân thể đình trệ, trên mặt vẻ mặt cũng là mộng bức cực kỳ, thần hồn phun trào, dò xét hư không, nhưng là, nhưng liền một cọng lông cũng không tìm tới!

Khe nằm!

Này rất sao tình huống gì?

Am hiểu nhất, là ám sát?

Liệt Dương lão tổ trong lòng hàn ý cuồng sinh, cảnh giác cực kỳ nhìn bốn phía, sau nửa ngày, mới cực kỳ uất ức gầm nhẹ nói, "có lá gan, ngươi liền đến giết ta, chỉ sợ ngươi là cái sợ hàng!"

Kích thích một hồi, không phản ứng chút nào, uất ức Liệt Dương lão tổ nhất thời nhìn về phía Vương Bảo nơi đó!

Một chút qua đi.

Liệt Dương lão tổ nhất thời kinh ngạc đến ngây người!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, Vương Bảo thình lình chiếm thượng phong!

Không sai.

Vương Bảo hiện tại là có tuyệt đối quyền chủ động!

Bởi vì Bảo gia nghiêm túc lên, đó là không muốn sống!

Vừa nãy một cái Đạo Giới lão tổ chạy toán loạn lại đây sau khi, Vương Bảo thình lình không lùi mà tiến tới, hướng về hắn vọt tới, đạo kia giới lão già ánh mắt tinh mang lấp loé, hưng phấn cực kỳ, toàn lực bạo phát đánh ra một

chưởng!

Liền nhìn thấy.

Vương Bảo không tránh không né, mạnh mẽ chịu đựng một chưởng này!

Chỉ là.

Tuy rằng trong miệng thổ huyết, phỏng chừng HP giá trị đều sụt giá năm mươi phần trăm, thế nhưng, thao thao bất tuyệt chiến hồn lực lượng, trong nháy mắt liền đem Vương Bảo thương thế chữa trị hoàn toàn!

Chiến Hồn Vô Địch Trận, không phải là nói chơi, đồ chơi này dùng được rồi, thật sự có thể nói vô địch!

Kết quả là, cái kia Đạo Giới lão già trực tiếp bi kịch, không từng nghĩ đến, Vương Bảo không chỉ có không có bị hắn đánh đuổi, liền thương đều mộc hữu, trực tiếp bị Vương Bảo nát tinh chỉ điểm một chút ở trên người!

Ca ca ca!

Xương cốt nổ tung!

Cái này Đạo Giới lão già trong nháy mắt trọng thương, chờ đến Vương Bảo thứ hai chỉ kéo tới, thân thể nổ tung, hóa thành một đám mưa máu, "thân tử đạo tiêu"!

Một màn như thế, nhất thời nhường những kia kéo tới đạo giới cường giả suýt chút nữa thổ huyết!

Dồn dập dừng lại, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo!

Giời ạ a!

Thật rất sao quái thật đấy!

Nguyên lai trảm đạo vực căn bản không phải nàng cực hạn a, hắn cực hạn,

liền Đạo Giới đều bao quát ở bên trong!

Vừa nãy bọn họ đồng thời liên thủ, đó là cảm thấy Vương Bảo không tính cái gì, hiện tại vừa nhìn Vương Bảo này phương thức chiến đấu, nhất thời kiêng kỵ vạn phần, phần lớn người đều dừng tay!

Có điều Huyết Hà Tông cùng Vô Cực Tông như vậy đạo giới hậu kỳ đỉnh cao lão tổ, nhưng vẫn là tiếp tục xông lại!

Vương Bảo đầu hơi ngang!

Ngày hôm nay, hắn chính là muốn đại sát tứ phương!

Hắn không phải là không thể làm được!

Chiến Hồn Vô Địch Trận lực lượng gia thân!

Liên quan tăng vọt đến Đạo Vực đỉnh cao tu vi!

Vương Bảo thực lực bây giờ, Đạo Giới hậu kỳ cũng có thể một quyền chấn động gần chết!

Trong nháy mắt, Vương Bảo dễ dàng cho Vô Cực Tông lão tổ cùng Huyết Hà Tông lão tổ bọn họ chiến ở cùng nhau, cuồng bạo thực lực, không để ý chút nào thương thế liều mạng tam lang đấu pháp, làm cho một đám lão già sợ ném chuột vỡ đồ, tê cả da đầu bên dưới, liên tục chiến lùi!

Liệt Dương lão tổ xa xa nhìn thấy, chính là tình cảnh này.

Hít vào một ngụm khí lạnh, Liệt Dương lão tổ cả người run rẩy, mấy hơi thở sau khi mới xem như là phản ứng lại, tàn nhẫn mà cắn răng, hét lớn một tiếng, nhảy vào chiến trường!

Vương Bảo ánh mắt sát ý tràn ngập, đột nhiên bạo quát, “Một đám lão già, lão tử cuối cùng nhắc nhở các ngươi một câu, hiện tại cút đi, lão tử chuyện cũ sẽ bỏ qua, còn dám ra tay với ta, ngày hôm nay ở đây, đều phải chết!”

“Càn rỡ!”

Liệt Dương lão tổ rít gào mà đến, trương tay chính là một đạo kinh thiên súng kíp, hư không đều tựa hồ bị súng kíp đâm thành hai nửa, kịch liệt uy thế che lại trong thiên địa hết thảy náo động!

Vương Bảo hồn nhiên không thèm để ý, to lớn cánh tay nhẹ nhàng chặn lại, súng kíp liền đâm vào cánh tay của hắn!

Chỉ là tràn vào sức mạnh trong cơ thể, lập tức bị chiến hồn lực lượng trung hoà rơi mất.

“Đây là các ngươi buộc ta”

Vương Bảo trong lòng chiến ý bộc phát, đánh tới hiện tại, kỳ thực Vương Bảo cũng không muốn dừng lại a, ai bảo hắn cũng thích thú.

Một viên tinh thể xuất hiện ở Vương Bảo trong tay!

Đó là.

Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm!

Không sai, Vương Bảo chuẩn bị đột phá, lấy chiến nuôi chiến!

Chỉ cần Vương Bảo đột phá Đạo Giới cảnh giới

Liệt Dương lão tổ bọn họ, tuyệt bức muốn lành lạnh!

Mà nhìn thấy Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm sau, Liệt Dương lão tổ bọn họ cả người chấn động mạnh, cuối cùng cũng coi như là phản ứng lại.

Khe nằm giời ạ!

Hàng này.

Ở đâu là rất sao Đạo Quân!

Hàng này là mẹ nó Đạo Vực đỉnh cao!

Hắn muốn làm gì? Hắn còn muốn đột phá?

Trong nháy mắt, dù cho là Liệt Dương lão tổ, cũng là tâm hồn phát lạnh, run rẩy lên!

Vương Bảo không đột phá Đạo Giới, đều như thế treo, này mẹ nó nếu như đột phá Đạo Giới, vậy còn có trị a?

------oOo------

Chương 514: Đánh ngã toàn bộ Nam vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dưới ánh mặt trời, Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm cái kia lăng thể tản mát ra tia sáng, là chói mắt như vậy.

Liệt Dương lão tổ tê cả da đầu, vào giờ phút này, hắn chỉ có một ý nghĩ.

Vậy thì là, không thể để cho Vương Bảo đột phá!

Tuyệt đối không thể!

Phải ngăn cản hắn a!

Thật làm cho hắn đột phá Đạo Giới, vậy bọn họ ngày hôm nay thật có thể sẽ toàn bộ chết cầu!

"Giết!"

Liệt Dương lão tổ rít gào một tiếng, vung vẩy liệt diễm, hướng về Vương Bảo cực tốc vọt tới.

Cái khác chư tông lão tổ liếc mắt nhìn nhau, đều là ánh mắt kiên quyết, ai cũng rõ ràng, ngày hôm nay nếu như không đem Vương Bảo tiêu diệt ở đây, sẽ là hậu quả gì.

Mầm móng cừu hận đã đâm sâu vào.

Ngày hôm nay không giải quyết, sau đó liền hậu hoạn vô cùng.

Kết quả là.

Một đám lão già cũng không kịp nhớ giấu dốt, lần thứ nhất chung sức hợp

tác, thực lực lớn bạo phát, lá bài tẩy ra hết, từ trên xuống dưới bốn phương tám hướng, hướng về Vương Bảo đánh giết mà đến!

Tình cảnh kinh thiên động địa, giống như thế giới tận thế bình thường, nhiều người như vậy đồng thời công kích, Vương Bảo cũng không thể không nhìn, đạp bước lùi về sau.

Nhưng mà Liệt Dương lão tổ bọn họ căn bản không biết.

Vương Bảo tự thân có chứa bug!

Cái khác Đạo Vực đỉnh cao hấp thu Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, cái kia đến thận trọng lại thận trọng, cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo ra điểm cái gì vấn đề nhỏ.

Nhưng là Vương Bảo, trực tiếp hấp thu luyện hóa!

Đồng thời, tiêu tốn đầy đủ hai mươi vạn tinh luyện giá trị, gia tốc gia tốc lại thêm tốc!

Đắt đỏ đánh đổi, mang đến to lớn báo lại, chỉ là trong một nháy mắt, Vương Bảo trong cơ thể liền phát sinh lật trời địa phủ biến hóa!

Một cái giống như tiểu thế giới giống như không gian xuất hiện ở Vương Bảo nói biển, đây là Đạo Giới cường giả mới có tiêu chí, tu vi từng bước tinh tiến sau khi, liền có thể hóa thành Thần Bắc Hành như vậy thể giới!

Sức mạnh bàng bạc từ thế giới trong không gian tuôn ra, Vương Bảo ánh mắt sáng lên lấp loá, phun ra một hơi.

Cùng lúc đó.

Mới vừa rồi bị liệt diễm lão tổ đánh liên tục lui nhanh Vương Bảo, ngừng lại thân thể!

Ánh mắt hướng về liệt diễm lão tổ nơi đó quét qua.

Liệt diễm lão tổ liền cả người cứng đờ, một luồng kịch liệt cảm giác nguy hiểm làm cho hắn cấp tốc dừng lại, con ngươi co rút nhanh, ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo trong tay Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm đã biến mất không còn tăm hơi.

Là từ bỏ.

Vẫn là hấp thu sạch sẽ?

Liệt Dương lão tổ có loại muốn tan vỡ kích động, khe nằm, chính mình dĩ nhiên sẽ có hấp thu xong như vậy thái quá ý nghĩ, này rất sao tuyệt bức không thể a.

Chỉ là.

Nương theo Vương Bảo giơ tay.

Nắm tay!

Sức mạnh dâng trào, khủng bố vô song!

To lớn cánh tay, cánh tay triển khai, giống như một đạo Thông Thiên thần trụ!

Trong tròng mắt, ánh vàng tăng mạnh, trong nháy mắt, Vương Bảo mười ngón tay, liên tiếp dò ra, hư không liên tục run rẩy, cuối cùng, hóa thành mười đạo không cách nào diễn tả bằng ngôn từ sức mạnh sóng khí!

Lực lượng này kinh thiên động địa, mang theo quét ngang tất cả oai!

Cảm thụ sâu nhất, đương nhiên là xông lên đằng trước nhất Liệt Dương lão tổ.

Lão già này thân thể chấn động dữ dội, hét lớn một tiếng, mau mau ra tay toàn lực, lấy công thay thủ, nhưng mà rất nhanh, hắn liền sợ hãi phát hiện,

chính mình đánh ra đi công kích, lại bị...

Nghiền ép trở về!

Châu chấu đá xe không tính là, nhưng ít ra cũng tuyên bố, sức mạnh của chính mình, đã ở hạ phong.

Liệt Dương lão tổ khó có thể tin, sắc mặt khó coi cực kỳ.

Mà một màn như thế, tự nhiên cũng để những người khác Đạo Giới lão tổ, hàn ý cuồng sinh, dồn dập lấy ra phòng ngự bản lĩnh sở trường!

Đáng tiếc.

Đột phá Đạo Giới sau khi Vương Bảo, thực lực bạo phát bên dưới, có thể nói nghịch thiên!

Sức mạnh sóng khí nhanh như tia chớp chạy toán loạn qua.

Sau nửa ngày.

Liệt Dương lão tổ bỗng nhiên phun ra một ngụm máu lớn, thân thể lảo đảo, đứng ở trên hư không, vẻ mặt mờ mịt.

Mà ở phía sau hắn, từng đạo từng đạo cường giả bóng người, phảng phất gió thổi qua sau giấy tiền vàng mả, thê lương bên trong héo tàn phá toái, từ giữa không trung mới ngã xuống!

Không ngăn được!

Chính là không ngăn được!

Thiên địa nổ vang, không dứt bên tai!

Liệt Dương lão tổ tâm hồn run, quay đầu liếc mắt nhìn, căn bản là không có cách tiếp thu trước mắt tình cảnh này.

Chính mình trọng thương.

Phần lớn người bỏ mình.

Chỉ còn lại bọn họ những này Đạo Giới bên trong tuyệt đối cường giả, kéo dài hơi tàn.

Mà hết thảy này, đều là cái kia trước bọn họ coi làm kiến hôi gia hỏa, mang đến.

Này nhất định là lão thiên gia cho bọn họ mở chuyện cười, dù sao chuyện cười này, quá mẹ nó đáng sợ!

Vù!

Hư không run lên, Vương Bảo nhấc chân, đạp bước mà tới.

To lớn con mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Liệt Dương lão tổ đám người, Vương Bảo âm thanh như chuông lớn, cao giọng nói, “ta vừa nãy liền khuyên qua các ngươi, thế nhưng, ai cũng không nghe, hiện tại, nên các ngươi vì là sự kiên trì của chính mình, trả giá thật lớn thời điểm!”

To lớn thiên địa lớn cung, xuất hiện lần nữa!

Quần công, thuộc về phá nhật cung!

Bất kể là đơn thể công kích vẫn là quần thể công kích, phá nhật cung, đều là Vương Bảo mạnh nhất lá bài tẩy!

Sức mạnh bàng bạc hấp thụ, to lớn mũi tên thành hình!

Liệt Dương lão tổ bọn người muốn sợ vãi tè rồi, khắp toàn thân đều run rẩy không thể tả.

Vừa nãy Vương Bảo dùng một mũi tên, liền bắn giết mấy trăm cái Đạo Vực!

Mà hiện tại.

Mũi tên này, lại muốn xuất hiện!

Vô dụng Liệt Dương lão tổ bắt chuyện, mấy cái chịu đến trọng thương đạo giới lão già, sắc mặt tái nhợt một mảnh, sợ hãi cực kỳ điều động toàn bộ lực lượng, xoay người liền chạy!

Liệt Dương lão tổ cũng muốn chạy, nhưng là, chân nhưng nhấc bất động, sắc mặt như tro tàn!

Bởi vì lão già này rõ ràng trong lòng, Vương Bảo căn bản sẽ không buông tha hắn!

Chính như hắn có cơ hội, cũng sẽ không bỏ qua Vương Bảo như thế!

Hơn nữa.

Chạy?

Có thể chạy thoát?

Liệt Dương lão tổ thời khắc này, thình lình cảm giác thấy hơi bi ai, sớm biết như vậy, mình cần gì nhọc lòng Ba Lực mân mê Thiên cung truyền thừa, sớm biết như vậy, lúc trước cùng Vương Bảo thương lượng thời điểm, chính mình sao không tâm thành đối xử?

Nhưng là hiện tại, nói cái gì đều chậm!

Một mũi tên bắn ra!

Vương Bảo hét dài một tiếng, hai tay thả xuống, mặt không hề cảm xúc.

Mũi tên này, bắn ra Vương Bảo ngày gần đây đến úc khí, cũng bắn nổ chư

tông cường giả dũng khí!

Ầm ầm ầm!

Hư không lần thứ hai nổ tung, chỉ có điều lần này, pha càng ngày càng nhiều thân thể nổ tung thanh âm.

Rầm rầm rầm!

Sương máu tùy ý, một mảnh liền với một mảnh, lượng lớn thi thể từ giữa không trung rơi xuống, cảnh tượng dị thường chấn động lòng người!

Không người nào có thể từ phá nhật cung bên dưới sống sót, dù cho là Liệt Dương lão tổ, cũng chỉ là kiên trì mười hơi thở, liền bị phá nhật cung đánh nổ!

Vương Bảo bên tai, gợi ý của hệ thống âm cũng bạo, liên hệ đánh giết rất nhiều Đạo Giới cao thủ, Vương Bảo kinh nghiệm bay lên, còn phải đến không ít cực phẩm đạo cụ, thật có thể nói là là to lớn được mùa!

Càng không cần phải nói, còn có lượng lớn tinh luyện giá trị vào sổ, bất kể là chư tông còn lại con tôm nhỏ, vẫn là Lê Dương Thành ở ngoài những kia ăn dưa chuột quần chúng, đều cho Vương Bảo cống hiến lượng lớn tinh luyện giá trị!

Trên thực tế.

Lê Dương Thành bên trong nguyên bản các võ giả, đã doạ co quắp.

Cái kia Lê Dương Thành chủ đầu đầy mồ hôi lạnh, bị Vương Bảo sợ đến sợ vỡ mật nứt, nội tâm cực kỳ hối hận, cũng vô cùng vui mừng, may thực lực mình không được, nếu không, nếu như ngu đột xuất cũng xông lên, hiện tại từ lâu chết cầu.

Liệt Dương Cung.

Vô Cực Tông.

Huyết Hà Tông.

Nam vực tam đại đỉnh cao đại tông!

Khe nằm, toàn rất sao bị ngươi cho thu thập!

Càng không cần phải nói, hơn nữa cái khác Nam vực rất nhiều đại tông cường giả!

Trời ạ!

Rất nhiều người nghĩ tới đây, càng ngày càng hoảng sợ nhìn về phía Vương Bảo.

Một mình hắn đây.

Đánh ngã toàn bộ Nam vực...

:

------oOo------

Chương 515: Tiến công Tây Sương Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo ở Lê Dương Thành nghỉ ngơi ba ngày.

Chiến Hồn Vô Địch Trận tuy rằng có mạnh mẽ gia trì tác dụng, thế nhưng hiệu quả qua đi mang đến cũng là mạnh mẽ sau thương.

Đương nhiên, không nghiêm trọng như vậy.

Ba ngày qua đi, Vương Bảo bất kể là tinh khí thần vẫn là cái khác, đều đạt đến đỉnh cao trạng thái.

Trong ba ngày này, Lê Dương Thành không có một bóng người.

Lê Dương Thành chủ cùng cái khác Lê Dương Thành võ giả, đều ở ngoài thành dựng trại đóng quân, đàng hoàng chờ đợi Vương Bảo rời đi.

Cho tới vào thành?

Đừng mẹ nó đùa giỡn!

Trong thành ở, nhưng là có thể một người đánh ngã Nam vực đại ma vương, đi vào tìm đường chết a?

Này ngược lại là thoải mái lão cẩu, trong thành tửu lâu bếp sau đều bị hàng này cho họa họa, Vương Bảo muốn lúc đi, lão cẩu còn chưa đã ngứa.

Nhìn thấy Vương Bảo cùng lão cẩu đạp không rời đi Lê Dương Thành.

Lê Dương Thành bên trong võ giả, hầu như đều là không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm, chùi mi tâm mồ hôi lạnh.

Trong thành thi thể còn không ai thu thập!

Đông đảo võ giả vào thành thời điểm, đều là tê cả da đầu, sắc mặt trắng bệch.

Lê Dương Thành chủ con mắt hơi chuyển động, cấp tốc hạ lệnh mấy cái tin tưởng được người hầu cận quét tước chiến trường.

Vương Bảo chém giết Liệt Dương lão tổ bọn họ, có điều nhẫn chứa đồ nhưng chỉ lấy không nhiều, còn lại Vương Bảo cũng lười tìm.

Thế nhưng nhường rất nhanh nhường Lê Dương Thành chủ phiền muộn chính là, thi thể đều ở, nhẫn chứa đồ, nhưng là một cái đều không rồi!

Lê Dương Thành chủ khá là tiếc nuối, trong lòng cũng xem thường Vương Bảo, ngươi nói ngươi như thế trâu bò một người, làm sao liền như thế keo kiệt, một điểm cường giả tuyệt thế đại khí đều không có!

Không biết.

Tất cả những thứ này, đều là nào đó điều lão cẩu làm ra sự tình, Vương Bảo xem thường đi tìm, lão cẩu nhưng rất tình nguyện, phong phú chính mình kho bạc nhỏ, là lão cẩu hằng ngày sung sướng một trong.

...

...

Vương Bảo bước lên hành trình, lần này chỗ cần đến sáng tỏ, Vương Bảo chuẩn bị tiến vào Tây Sương Vực!

Nam vực đã bị Vương Bảo triệt để đánh cho tàn phế, không có gì làm đầu, có điều Thần giới cái khác địa vực còn chờ Vương Bảo đi mở mang.

Này một đường không có dừng lại lâu, Vương Bảo cùng lão cẩu rất nhanh sẽ đi tới Thông Thiên Cảng.

Thông Thiên Cảng ở ngoài chính là liên tiếp Nam vực cùng Tây Sương Vực vô tận Hắc Hải, toàn bộ Hắc Hải cuốn sạch lấy một toàn bộ đại lục, phân cách thành bốn cái bộ phận, cũng là bốn vực nguyên do.

Thông Thiên Cảng rất lớn, cũng chỉ có nơi này, mới có có thể bình yên xuyên qua vô tận Hắc Hải thuyền lớn.

Vương Bảo nhìn náo nhiệt cực kỳ Thông Thiên Cảng, ngửi mang theo mùi tanh gió biển, vỗ tay cái độp, "Lão Hắc, mua phiếu đi!"

Lão cẩu phi thường căm ghét Vương Bảo gọi hắn bản danh Hắc Sài, bởi vì lão cẩu cảm thấy tên quá đất, vì lẽ đó lùi lại mà cầu việc khác, nhường Vương Bảo gọi hắn lão Hắc.

Lúc này nghe vậy, lão chó trừng mắt lên, le lưỡi một cái, tức giận nói, "Cẩu gia không phải là chó săn, muốn cho Cẩu gia chân chạy, nói đi, có cái gì chỗ tốt?"

Vương Bảo liếc mắt một cái lão cẩu, lắc đầu một cái nói rằng, "thật không nghe lời a, vẫn là lão Miêu ở thời điểm thích ý!"

đọc❤truyện tại https://truyencuatUi.net/ Dứt lời.

Không để ý đến tức giận bất bình lão cẩu, Vương Bảo trực tiếp hướng đi cảng dừng một chiếc to lớn nhất thuyền lớn.

Mua phiếu đến xếp hàng.

Có điều, làm Vương Bảo hướng đi mua phiếu đội ngũ thời điểm, nhưng là bỗng nhiên nhìn thấy một cái người quen.

Tên kia đang từ Vương Bảo nghiêng về phía trước đi tới, bên người còn theo hai trung niên người.

Vương Bảo ngừng chân, sờ sờ cằm, rất nhanh sẽ vang lên đến cái tên này là ai, híp mắt cười, gọi nói, "ông lão!"

Bị Vương Bảo gọi làm ông lão, là Đạo Thánh Tông lão tổ.

Mà Đạo Thánh Tông, có thể nói là lần này Nam vực đại tai nạn khởi nguyên điểm.

Đạo Thánh Tông lão tổ sở dĩ xuất hiện ở đây, cũng cùng Vương Bảo có ngàn vạn tia quan hệ, chủ yếu là bởi vì, Đạo Thánh Tông không sống được nữa!

Không sai.

Hiện tại rất nhiều người đều hỗn có điều xuống, liền bao quát hắn Đạo Thánh Tông, bởi vì hiện tại Nam vực quả thực lộn xộn!

Nam vực chư đại tông gia tộc lớn cao tầng đại lão diệt sạch, đã trực tiếp tiến vào hỗn chiến trạng thái, cả ngày không phải ngươi đánh ta chính là ta đánh ngươi, kỳ thực mục đích chỉ có một cái, vậy thì là cướp địa bàn!

Đạo Thánh Tông bởi vì tiếng tăm cực sai, bị phụ cận rất nhiều tông môn nhằm vào, liên tục chinh chiến bên dưới, Đạo Thánh Tông liên tục bại lui, cuối cùng, Đạo Thánh Tông lão tổ khí nộ bên dưới, nhấc bàn!

Ma trứng!

Đều mẹ nó bắt nạt lão tử!

Lão tử không chơi, được chưa?

Bình vỡ không cần giữ gìn Đạo Thánh Tông lão tổ nhường Đạo Thánh Tông các đệ tử đi đầu phân tán, mà hắn thì lại mang theo hai cái sư đệ, chuẩn bị đi Tây Sương Vực làm một hồi qua sông trùng.

Làm lại từ đầu là dường như khó, nhưng cũng tốt hơn bị người làm giết gà dọa khỉ gà nhóc a!

Lúc này.

Đạo Thánh Tông lão tổ Mạc Kính Thiên rất mộng, một mặt mộng bức.

Nghe được ông lão hai chữ, Mạc Kính Thiên bản năng nhìn sang, quả nhiên liền nhìn thấy có người ở nhìn mình chằm chằm.

Chỉ là.

Nhìn rõ ràng người kia là ai sau khi.

Mạc Kính Thiên liền mộng bức tột đỉnh, phản ứng lại, sợ đến gần như nước tiểu vỡ!

Ai u ta nhỏ mẹ!

Làm sao sẽ là hắn?

Mạc Kính Thiên phỏng chừng đến chết đều sẽ không quên Vương Bảo tấm này soái mặt.

Chính là người này.

Một người làm lật toàn bộ Nam vực.

Chính mình Đạo Thánh Tông, còn theo người ta hợp tác qua đây, tuy rằng từ đầu tới đuôi đều là tiểu trong suốt.

Mạc Kính Thiên đã từng cực kỳ vui mừng chính mình lúc trước lý trí, không có cùng Vương Bảo động thủ, nếu không, hiện tại Mạc Kính Thiên đã là một khối bia mộ.

“Vương... Vương gia!”

Mạc Kính Thiên lắp ba lắp bắp, sắc mặt tái nhợt.

Bên cạnh hắn hai cái sư đệ trước cũng đã gặp Vương Bảo, lúc này đều sợ đến tâm hồn run, mau mau cúi đầu xem chân.

“Lại đây!”

Vương Bảo cười híp mắt ngoắc ngoắc tay.

Mạc Kính Thiên lập tức chân chó cực kỳ hùng hục vọt tới, dựa vào lại đây sau khi cung kính chắp tay khom lưng, “Gia, đã lâu không gặp, ngài có cái gì dặn dò?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “tại sao lại ở chỗ này đụng tới ngươi? Ngươi đây là chuẩn bị...”

Mạc Kính Thiên nói đàng hoàng nói, “Nam vực không sống được nữa, ta cùng hai vị sư đệ chuẩn bị đi Tây Sương Vực!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở, “Đúng dịp, ta cũng muốn đi Tây Sương Vực, tương phùng chính là duyên, mọi người cùng nhau đi!”

Mạc Kính Thiên kinh ngạc đến ngây người!

Phản ứng lại, hắn có loại ngay lập tức sẽ chạy dẹp đường hồi phủ sau đó vung cánh tay hô lên thu nạp môn hạ đệ tử, cùng cái khác chư tông đồng quy vu tận kích động.

Vì sao?

Đương nhiên là bởi vì.

Đại ma vương muốn mẹ nó đi Tây Sương Vực!

Vương Bảo một người làm lật Nam vực, khiến cho Nam vực hiện tại ngọn lửa chiến tranh thiêu cả bầu trời, này nếu như đi tới Tây Sương Vực, còn có thể an ổn?

Tây Sương Vực, phỏng chừng chính là cái kế tiếp Nam vực a!

Khe nằm, lão tử làm sao xui xẻo như vậy? Chuyện như vậy đều có thể chạm lên, sớm biết như vậy, đánh chết hắn đều sẽ không chuẩn bị đi Tây Sương

Vực!

“Làm sao? Ngươi không vui?” Vương Bảo ánh mắt mang theo bất mãn nhìn Mạc Kính Thiên.

Mạc Kính Thiên sắc mặt trắng nhợt, sợ đến suýt chút nữa nhảy lên đến.

Tuy rằng trong lòng một trăm không vui, thế nhưng hắn nào dám nói a, này rất sao quả thực chính là tìm đường chết a!

Trêu chọc ai không vui, cũng không thể trêu chọc vị này gia không vui!

Mạc Kính Thiên vội vã cung kính nói, “Làm sao sẽ? Gia, có ngài làm bạn, là phúc khí của chúng ta, ha ha, ha ha ha, cái kia cái gì, gia là vừa tới? Còn không mua vé tàu chứ? Ngài chờ, ta vậy thì nhường sư đệ ta đi giúp gia định một cái to lớn nhất phòng khách...”

Là phúc không phải họa!

Là họa tránh không khỏi!

Ma trứng.

Xem mệnh đi...

:

------oOo------

Chương 516: Chúng ta mà nói giảng đạo lý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cự Thần Hào.

Đây chính là Vương Bảo cưỡi chiếc thuyền lớn này tên gọi.

Xét thấy Vương Bảo đại ma vương khủng bố uy hiếp lực, Mạc Kính Thiên sư đệ cho Vương Bảo định ra rồi một cái siêu hào hoa đỉnh cấp phòng riêng, tiêu tốn không ít, đau buồng tim hang ổ đều đang chảy máu.

Có điều Mạc Kính Thiên sau khi biết nhưng hết sức vui mừng, biểu thị sư đệ làm việc thật rất sao đáng tin, nên như thế làm!

Sau khi lên thuyền, Mạc Kính Thiên liền co lên, vốn là còn cùng Vương Bảo dựa vào quan hệ ý nghĩ tới, thế nhưng sau đó nghĩ đến Vương Bảo khủng bố chiến tích, vẫn là chùn bước!

Mà Vương Bảo.

Sau khi lên thuyền, hắn cũng không làm yêu, bình yên ở tại trong phòng khách tu luyện củng cố tu vi.

Có điều sau ba ngày, Vương Bảo cửa phòng khách bị gấp gáp đập vang.

Vương Bảo mở mắt ra, cau mày mở cửa phòng, nhưng là Cự Thần Hào lên công nhân viên, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, công nhân viên gấp giọng nói, “khách nhân, việc lớn không tốt, sủng vật của ngài cùng người khác đánh tới đến rồi!”

Sủng vật?

Vương Bảo ngẩn ngơ, sau đó phản ứng lại, là lão cẩu.

“Đừng có gấp, từ từ nói!”

Vương Bảo đóng cửa phòng, theo công nhân viên đi, vừa đi một bên tùy ý nói rằng.

Công nhân viên rõ ràng rất gấp, tốc độ nói rất nhanh, ba ba đem đầu đuôi câu chuyện nhổ lộ ra.

Nói đến.

Việc này toàn lại lão cẩu.

Hàng này sau khi lên thuyền, căn bản rảnh rỗi không chịu nổi, mỗi ngày đều ở trên thuyền chuyển động loạn lên, có điều bởi vì Vương Bảo đang ở cao cấp nhất phòng khách, lão cẩu thân phận cũng bị vô hạn cất cao, dù cho lão cẩu dài đến trong đất bẹp, Cự Thần Hào lên công nhân viên cũng là tận tâm tận lực hầu hạ.

Vốn là.

Tất cả gió êm sóng lặng.

Thế nhưng trước đây không lâu, lão cẩu lại bị người cho kích thích.

Người này là cái người thanh niên, khí chất bất phàm, trên người mặc quần áo như là da thú chế tạo, còn có thần văn nằm dày đặc, thanh niên gọi là Trần Huyền Triêu, xuất thân Tây Sương Vực.

Lão cẩu cùng Trần Huyền Triêu đều ở trên thuyền đỉnh cấp giải trí trong sảnh chơi đùa, chỉ có điều, lão cẩu là nằm sấp ở một cái ghế mềm lên, ánh mắt khóa chặt giải trí trong phòng mấy cái loài chó ngọt sủng.

Sau đó Trần Huyền Triêu liền hấp dẫn lão cẩu sự chú ý.

Bởi vì Trần Huyền Triêu có tinh thần bệnh thích sạch sẽ, thập phần căm ghét lão cẩu tạo hình, có điều hắn tự tin thân phận, không có nói thẳng, chỉ

là ở lão cẩu bên người, nói chính mình “Hào quang lịch sử”!

Ân.

Ăn thịt chó hào quang lịch sử.

Cái kia tình cảnh, cái kia quá trình, quả thực là ăn chó 108 pháp, các loại phanh chế thủ pháp tin khẩu nhặt ra.

Này lão cẩu có thể chịu.

Thân là gâu tinh nhân thủ lĩnh, lão cẩu tuy rằng không sẽ thấy có người giết chó liền sững sờ nhảy ra ngoài, thế nhưng...

Khe nằm giời ạ!

Ngươi rất sao ở lão tử một cái gâu tinh nhân trước mặt thảo luận ăn uông 108 pháp, ngươi rất sao là nói cho lão tử nghe chứ?

Mẹ nó bắt nạt chó quá mức!

Lão cẩu trước thân là Thần Bắc Hành yêu sủng, luận kiến thức, ai có thể so tài với hắn, có điều luận lòng dạ, ân, chín mươi chín phần trăm người, đều có thể thắng được hắn!

Kết quả là, lão cẩu triển khai hành động, thừa dịp Trần Huyền Triêu một cái không chú ý, một cái nước tiểu liền tát tới!

Nhìn một mặt mộng bức, tựa hồ còn không về quá mức đến Trần Huyền Triêu.

Lão cẩu híp mắt, chỉ có một cái cảm giác, vậy thì là...

Thoải mái!

Liền cái này Fell gấp x thoải mái!

Mộng bức Trần Huyền Triêu, cuối cùng cũng coi như là phản ứng lại, vô cùng phẫn nộ, quả thực muốn đem phổi cho khí nổ, sắc mặt tái xanh, buồn nôn cực kỳ mạnh mẽ nhìn chăm chú lão cẩu một chút, liền vội vã không nhịn nổi trở lại thay quần áo!

Chờ đến hắn thay quần áo xong trở về.

Bên người đã thêm ra đến hai trung niên người, chỉ vào lão cẩu, Trần Huyền Triêu cũng chỉ có một chữ, "Giết!"

Đừng nói là một cái Cự Thần Hào lên cao đẳng quý khách phòng yêu sủng, ngày hôm nay ngươi rất sao coi như là thuyền trưởng yêu sủng, lão tử cũng đến giết!

...

...

Làm Vương Bảo tới rồi thời điểm, toàn bộ giải trí phòng đã là khắp nơi bừa bộn.

Trần Huyền Triêu tìm đến hai trung niên người là hộ vệ của hắn, tu vi đều không yếu, một cái Đạo Vực sơ kỳ, một cái Đạo Vực sơ kỳ đỉnh cao.

Tuy rằng bởi vì kiêng kỵ trường hợp, ra tay vẫn tính có đúng mực, thế nhưng cũng cực kỳ tàn nhẫn, sát ý tràn ngập người bình thường đều có thể cảm thụ được.

Chỉ là.

Lão cẩu chi trâu bò, Vương Bảo đều còn không chỉnh rõ ràng đây.

Bóng người nhảy nhót lung tung, chính là không bắt được, đồng thời lão cẩu hồn nhiên không sợ đánh ở trên người hắn công kích, trái lại nhảy càng ngày càng vui vẻ, khi thì quay về sắc mặt khó coi Trần Huyền Triêu le lưỡi

cộng thêm đầy miệng ngụm nước, Trần Huyền Triêu lý trí đều muốn xa rời hắn mà đi.

“Dừng tay!”

Vương Bảo hé mắt, một tiếng quát nhẹ, nhưng uyển như Bôn Lôi, ở giải trí phòng vang lên.

Rất nhiều người thần hồn đều là có chút rung chuyển, tâm trạng ngơ ngác.

Trần Huyền Triêu hai cái Đạo Vực hộ vệ dừng lại, kiêng kỵ nhìn Vương Bảo một chút.

Mà lão cẩu, nhưng là vài bước chạy toán loạn lại đây, một cái nước mũi một cái nước mắt ấm ức, “Lão Vương, ngươi đến báo thù cho ta a, ngươi nhìn nhìn bọn họ đem ta đánh, đem lông đều cho đánh thẳng tắp!”

Vương Bảo mặc kệ hắn, ánh mắt nhìn về phía Trần Huyền Triêu, cười nhạt nói, “huynh đài, ta yêu sủng tính khí có chút lạ, trước chỗ đắc tội, hi vọng ngươi thông cảm nhiều hơn!”

Trần Huyền Triêu nhanh chân đi lại đây, từ trên xuống dưới đánh giá Vương Bảo một chút, sau đó nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “đây là ngươi yêu sủng? Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi biết ngươi yêu sủng đã làm gì sao? Hắn hướng ta vung... Đáng chết, ta muốn nó chết!”

Vương Bảo nụ cười vừa thu lại, nghiêm nghị nói, “xin mời nói chuyện cẩn thận!”

Trần Huyền Triêu trừng mắt lên, lớn mắng nói, “thứ hỗn trướng, ngươi có biết ta là ai không? Tây Sương Vực Nam Ly lão tổ liền là ta tổ gia, ta cảnh cáo ngươi, ngươi tốt nhất nhường ta lột ngươi yêu sủng lớp vỏ, nếu không thì, làm ngươi bước lên Tây Sương Vực một khắc đó, lão tử lột da ngươi!”

Giải trí phòng bên cạnh không ít võ giả đều là hơi thay đổi sắc mặt.

“Nam Ly lão tổ? Ta trời, vậy cũng là Đạo Giới đại năng!”

“Tiểu tử này muốn xong đời a, này nếu như đi tới Tây Sương Vực, vậy còn không đến lập tức chết cầu!”

“Yêu sủng hại người a, cho nên nói, lão tử xưa nay không tìm yêu sủng, lãng phí tiền tài còn lãng phí cảm tình!”

“Nói xin lỗi đi, mau mau bù đắp mới là quan trọng nhất!”

Có mấy người nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt đều mang theo thương hại.

Gặp vua hố hố nhi tử, lần thứ nhất thấy yêu sủng hố chủ nhân.

“Gâu!”

Lão cẩu hài lòng ngồi xổm dưới đất, cười quái dị nói, “lão Vương, hắn nói muốn lột da ngươi, ngươi có thể chịu? Khe nằm, còn chờ cái gì, làm hắn a!”

Vương Bảo hé mắt, thản nhiên nói, “gấp cái gì, chúng ta đều là lý trí người, muốn giảng đạo lý!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trong giây lát đưa tay phải ra.

Trong chớp mắt, trong phòng hư không, tựa hồ cũng có chớp mắt đọng lại, thời gian trong chớp mắt, Vương Bảo bàn tay không biết vung ra bao nhiêu lần, tả tả hữu hữu qua lại bay lượn!

A!

Trần Huyền Triêu mới phát sinh một cái kêu thảm thiết, lảo đảo một hồi ngã xuống đất.

Trong miệng máu tươi phun mạnh, một cái răng hàm đều bị Vương Bảo đánh nát!

“Làm gì? Các ngươi còn muốn động thủ?”.

Vương Bảo trừng mắt lên, cái kia hai cái phản ứng lại muốn động thủ trung niên hộ vệ nhất thời cứng ở nơi đó, một mặt vẻ hoảng sợ.

Vương Bảo đi tới Trần Huyền Triêu trước mặt, ngồi xổm xuống, nhìn vào giờ phút này, một mặt mộng bức trên mặt sưng phảng phất đầu heo như thế Trần Huyền Triêu, hơi cười nói, “đừng sợ, ta không phải là người xấu, ta rất giảng đạo lý, đến, ta đến cùng ngươi giảng giảng đạo lý...”

------oOo------

Chương 517: Đạo lý của ta... Chính là không giảng đạo lý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vây xem đảng nhìn Vương Bảo.

Cảm giác rất tan vỡ.

Ngươi không phải người xấu?

Ngươi còn rất giảng đạo lý?

Khe nằm!

Liền ngươi vừa nãy này một phen mãnh liệt như hổ thao tác, ngươi cái này gọi là rất sao giảng đạo lý? Ngươi giảng cộng lông a ngươi!

Ngươi cái này gọi là bạo lực, không kêu lên lý!

Trần Huyền Triêu cũng là có chút tan vỡ, hàm răng vừa vỡ, nói chuyện đều có chút hở, cãi lại răng không rõ, âm thanh run lẩy bẩy âm, "Ngươi... Lớn mật! Ta... Ta tổ gia nhưng là Đạo Giới đại năng..."

Vương Bảo lông mày nhíu lại, "Cái kia có như thế nào? Hắn ở trên thuyền?"

Trần Huyền Triêu nghĩ thầm, ta tổ gia nếu như ở trên thuyền, ngươi rất sao hiện tại phải chết cầu, ánh mắt mang theo không cam lòng cùng căm hận, nói rằng, "ta cảnh cáo ngươi, ngươi như lại dám động thủ, ta tổ gia sẽ giết ngươi hoài nghi nhân sinh!"

"Ai, uy hiếp ta a!"

Vương Bảo thở dài.

Trực tiếp ngồi ở trên địa bàn, hai tay đặt ở đầu gối, nhìn Trần Huyền Triêu, nghiêm túc cẩn thận nói rằng, “ta nói cho ngươi biết cố sự đi!”

“Trước đây đây, ta đánh qua một người, cái tên này bị ta đánh, đều muốn bán thân bất toại, ngươi cũng nhìn ra rồi, con người của ta đây, tâm địa lương thiện, có thể không muốn giết người, vì lẽ đó, ta không giết hắn!”

“Chỉ là... Hắn đột nhiên uy hiếp ta, nói hắn cha cỡ nào cỡ nào treo, nói gia gia của hắn cỡ nào cỡ nào treo, tên kia, đem ta sợ đến lúc đó chính là cả người run lên, sau đó một cái tát đập nát đầu của hắn!”

Trần Huyền Triêu mộng bức!

Hắn còn muốn, Vương Bảo vì sao đột nhiên nói cho hắn cố sự, hiện tại, hắn đã hiểu!

“Sau đó thì sao, ngươi đoán làm sao? Ta còn là sống rất tốt, vì sao? Bởi vì tên kia vừa chết, gia gia hắn lại treo, cũng không tìm được ta, dù sao thiên hạ lớn, gia gia hắn ở ngoài xa mấy vạn dặm, lại không thể dùng niệm lực giết người, đúng không?”

Trần Huyền Triêu triệt để tan vỡ!

Này cố sự giảng.

Đem lão tử trái tim nhỏ sợ đến phốc phốc nhảy loạn a!

“Xin lỗi, ta sai rồi!”

Trần Huyền Triêu phản ứng lại, lập tức thành thật, tha thiết mong chờ nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo ha ha cười, “Đừng nóng vội nhận sai mà, vừa nãy ta liền nói, chúng ta đi tới giảng giảng đạo lý! Cái kia cái gì, ta yêu sủng, hướng ngươi đi tiểu, đúng không?”

“Ừm...”

“Như vậy, chúng ta dùng đếm đến luận, ta yêu sủng việc này làm ra không đúng, có thể cho ngươi năm cái đếm bồi thường, ngươi đồng ý sao?”

Trần Huyền Triêu nghĩ thầm, ta rất sao cũng đến có thể không đồng ý a, ngươi nói cái gì liền cái gì đi, liền gật gù.

Vương Bảo đón lấy nói rằng, “có điều, ta làm sao nghe nói, là ngươi trước tiên kích thích ta yêu sủng đây? Ngươi luôn miệng nói ăn chó cỡ nào thơm, cỡ nào cả băng đạn giòn, ngươi có nghĩ tới không, ta yêu sủng cũng là chó, ngươi chuyện này với hắn chó sinh, sẽ sản sinh cỡ nào ảnh hưởng xấu, ngươi biết không?”

“Xét thấy cái này, ta cảm thấy ngươi nên cho ta yêu sủng mười cái đếm tinh thần bồi thường, ngươi, đồng ý sao?”

Trần Huyền Triêu rất muốn lắc đầu, nhưng là, nhìn Vương Bảo cái kia cười híp mắt con mắt, hắn cả người run lên, uất ức gật đầu.

“Sau đó, chúng ta trở lại nói một chút các ngươi chuyện đánh nhau, các ngươi hai đánh một, quá phận quá đáng, cho ta yêu sủng năm cái đếm bồi thường, được thôi?”

Trần Huyền Triêu đã mộc!

“Hãy nói một chút ngươi mắng chuyện của ta, ta sau khi đi vào cùng ngươi khách khí, ngươi nhưng miệng đầy thô tục, đối với tinh thần của ta tạo thành nghiêm trọng tổn thương, năm mươi đếm phí tổn thất tinh thần, không sao chứ?”

Trần Huyền Triêu run lẩy bẩy.

“Còn có chính là ta đánh ngươi sự tình, đánh ngươi, ta tay rất đau a, dù sao lực tác dụng là lẫn nhau, trở lại năm mươi đếm thân thể phí bồi thường, ngươi cảm thấy quá đáng sao?”

Trần Huyền Triêu trước mắt bắt đầu biến thành màu đen.

“Chúng ta đến tính toán một chút a, ngươi năm cái đếm, ta yêu sủng mười lăm đếm, ta một trăm đếm, thêm thêm giảm giảm, ngươi còn nợ ta 110 cái đếm, vì lẽ đó...”

“Ngươi đến bồi ta 110 ức cực phẩm thần nguyên!”

A phốc!

Trần Huyền Triêu phun máu, xuất huyết nhiều loại kia.

Vừa nãy hắn bị Vương Bảo kích thích ngơ ngơ ngác ngác, cũng chỉ là cảm thấy uất ức, nhưng là hiện tại, hắn nhưng phẫn nộ!

110 ức?

Ta bụi cỏ, này mẹ nó làm sao nhảy đến 110 ức lên? Một cái đếm một cái ức? Ngươi đây là cái gì bồi thường?

Vây xem đảng cũng là kinh ngạc đến ngây người!

Cực kỳ chấn động!

Ở trong lòng bọn họ, cho Vương Bảo đánh tới vô số nhãn mác, có điều làm nhiều, vẫn là hai chữ, vậy thì là, vô liêm sỉ!

Quá rất sao vô liêm sỉ!

Này xem như là đánh cướp chứ?

Mặc dù có chút khác loại, còn rất sao nói về đạo lý đến rồi, thế nhưng này giảng đạo lý quá trình chính là một cái không giảng đạo lý quá trình!

Xé ra tầng này áo khoác, này rất sao chính là đánh cướp!

Tốt người vô liêm sỉ a, đem lại nói như thế đường hoàng!

Vương Bảo chà xát ngón tay, cười nhạt nói, “như vậy, ngươi là trả tiền mặt đây? Hay là dùng đồ vật còn đỉnh đây? Hoặc là, ngươi đánh giấy nợ cũng được, nói rõ trước a, ta lợi tức rất đắt, đến kỳ không trả tiền lại, cái kia lợi tức lăn sẽ làm ngươi hoài nghi nhân sinh!”

Trần Huyền Triêu ánh mắt đánh mất tiêu cự, hắn mờ mịt cực kỳ, như ở trong mơ.

Cũng nhưng vào lúc này.

Một giọng già nua, vang lên, “Được lắm ăn nói bừa bãi tiểu nhi, cưỡng đoạt, vô liêm sỉ cực điểm! Có điều, ngươi muốn đánh cướp, nhưng tìm lộn đối tượng, ta Nam Ly Cung chủ ý, ngươi cũng dám đánh, ngươi là thật không biết, chữ tử, viết như thế nào!”

Từ cửa.

Một lão giả đạp bước tiến vào, chắp tay ở phía sau, khí thế đang từng bước trong lúc đi, không ngừng kéo lên.

Người lão giả này ánh mắt lập loè sát cơ, sắc mặt cũng là khó coi cực kỳ, đi tới thời điểm, nhìn Trần Huyền Triêu một chút, trong ánh mắt sát khí càng thêm nồng nặc.

“Ngươi! Tìm! Chết!”

Ông lão từng chữ từng chữ nói, khí thế đạt đến đỉnh cao, khí thế bàng bạc nghiền ép giống như hướng về Vương Bảo vọt tới!

“Ngô lão cứu ta...”

Trần Huyền Triêu khóc, nước mắt vỡ, trực tiếp kêu rên lên.

“Thiếu chủ yên tâm, tiểu tử này không lật nổi...”

Ông lão an ủi nói một câu.

Cái nào ngờ tới.

Lời còn chưa nói hết đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo liền đứng dậy đều không đứng dậy, giơ bàn tay lên, nhẹ nhàng từ trên xuống dưới vung lên!

Trong chớp mắt, hư không bùng lên, một đạo to lớn linh quang thủ ấn (dấu tay) xuất hiện, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, đánh vào trên người ông lão!

Oành!

Ông lão trực tiếp bị vô cùng mạnh mẽ sức mạnh nhấn ở trên sàn nhà!

Nhúc nhích một hồi.

Đều là hy vọng xa vời.

Toàn bộ giải trí phòng, yên lặng như tờ.

Ông lão có mạnh hay không?

Tuyệt bức rất mạnh, này rất sao là một vị Đạo Vực đỉnh cao đại cao thủ!

Nhưng mà.

Chính là như vậy một vị cao thủ, lại bị Vương Bảo một cái tát đánh tan, nhấn ở trên sàn nhà, liền động đậy cũng khó khăn.

Hầu như hết thảy mọi người là hít vào một ngụm khí lạnh, kính nể nhìn Vương Bảo.

Má ơi!

Không có thiên lý a!

Tiểu tử này nhìn qua còn trẻ như vậy, vạn vạn không ngờ tới, này mẹ nó là ẩn giấu đi một con Đạo Giới đại lão a!

Trần Huyền Triêu càng thêm tan vỡ, hai mắt Vô Thần, sau nửa ngày, hắn mới phản ứng được, cực kỳ sợ hãi, run lẩy bẩy nhìn về phía Vương Bảo..

Sau đó Trần Huyền Triêu liền nhìn thấy, Vương Bảo quay về hắn nhếch miệng cười, cái kia một cái Nanh Trắng, phảng phất dao găm bình thường, không ngừng đâm nội tâm của hắn.

“Tiểu tử không muốn nắm bắt gấp, ngày hôm nay không ai có thể cứu ngươi, hiện tại ngươi nên suy nghĩ thật kỹ, rốt cuộc muốn làm sao trả tiền, hiểu không?”

------oOo------

Chương 518: Chấn Thiên Tông Trịnh Thiên Kiều bạn học!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Huyền Triêu quỳ!

Quỳ đến vững vàng!

Tuy rằng nội tâm uất ức, kinh hoảng, phẫn nộ, bất an, nhưng là đối mặt Vương Bảo vô liêm sỉ đánh cướp, hắn không thể không biểu thị chịu phục!

Lại nói.

Người căn bản không nói muốn đánh cướp!

Người là ở cùng ngươi giảng đạo lý!

Dù cho, đạo lý này giảng... Cái gì đồ chơi cũng không phải, nhưng là, ngụy biện cũng là lý, tiếp thu bất kỳ phê phán, tiền đề là ngươi đến có lá gan đó!

Trần Huyền Triêu hiện tại là không có nhất định điểm lá gan, đối mặt Vương Bảo mang theo trêu chọc chen lẫn uy hiếp, Trần Huyền Triêu nói như đinh chém sắt, "Ta trả thù lao! Đánh giấy nợ!"

110 ức cực phẩm thần nguyên.

Tuy rằng lấy gốc gác của hắn, căn bản không tính cái gì.

Thế nhưng, đối với chính hắn mà nói, cũng là một khoản tiền lớn.

Hắn tiền tiêu vặt còn chưa đủ số lẻ đây.

Cho tới đánh giấy nợ.

Sẽ có lợi hơi thở...

Hừ!

Lão tử liền rất sao không tin.

Chờ đi tới Tây Sương Vực, ngươi còn có gan con, đi nhà ta tìm ta đền tiền?

Vương Bảo híp mắt cười, “Ngoan! Ngươi gọi cái gì tên?”

Trần Huyền Triêu đàng hoàng báo danh.

Vương Bảo gật gù, trực tiếp từ hệ thống tinh luyện cửa hàng hối đoái một tấm hệ thống xuất phẩm giấy nợ đi ra.

Cầm trong tay thổi thổi, Vương Bảo ngón tay ở phía trên viết viết vẽ vời, sau đó đưa cho Trần Huyền Triêu, “Theo: Đè cái thủ ấn (dấu tay) là được!”

Trần Huyền Triêu tiếp nhận xem xét một chút, đón lấy liền một cái lão huyết dâng lên, suýt nữa phốc đi ra.

“Nay ta Trần Huyền Triêu nợ lão Vương 110 ức cực phẩm thần nguyên, sau ba ngày trả, nếu như quá hạn không còn, nhiều nợ một ngày lợi tức tổng khoản tăng cường một cái ức! Này giấy nợ đã do hệ thống công chứng, như cự không trả tiền lại, tự gánh lấy hậu quả!”

Trần Huyền Triêu tâm bắt đầu rít gào lên.

Một ngày một cái ức!

Này đạp nương là cái nào núi mụn nhọt bên trong lãi kếch sù?

Còn có.

Ngươi rất sao chẳng lẽ là ở đùa ta?

Từ hiện tại đến đến Đạt Tây sương vực, tối thiểu còn phải gần phân nửa

trăng, ngươi này sau ba ngày liền thêm lợi tức, ngươi đây là muốn làm cái gì?

Trần Huyền Triêu hai tay run rẩy, nhìn về phía Vương Bảo, hít sâu một hơi, lúc này mới đánh bạo nói rằng, "tiền bối, ba ngày... Quá ngắn chứ? Chúng ta khoảng cách Tây Sương Vực, thuận lợi còn phải nửa tháng, ngươi chuyện này..."

Vương Bảo hơi nhướng mày, "Lâu như vậy? Ân... Việc này ngươi làm sao không nói sớm, hiện tại giấy nợ đều đánh được rồi, cũng không thể thay đổi a, ta này giấy nợ rất quý trọng, thôi, trước tiên như thế đi, mau mau theo: Đè thủ ấn (dấu tay)!"

Trần Huyền Triêu cảm giác mình đã không ngừng được dâng lên nghịch huyết.

Cảm giác mình thần kinh đều rất sao suy nhược đến cực điểm.

Thần rất sao trước tiên như thế đi!

Ta càng không có gì để nói!

Cắn răng, nhẫn nhịn hận, Trần Huyền Triêu ấn xuống điều này đại biểu vô tận xấu hổ một cái thủ ấn (dấu tay), vẫn là mang huyết loại kia!

Vương Bảo tiếp nhận giấy nợ, mặt mày hớn hở, sau đó thu hồi đến, nghiêm nghị nói, "ta trước tiên nói cho ngươi tốt, ta này giấy nợ trâu bò vô cùng, cuối cùng kỳ hạn là một tháng, ngươi nếu là đến thời điểm còn không đổi tiền, ha ha, ngươi sẽ biết cái gì gọi là hối hận!"

Trần Huyền Triêu trợn mắt ngoác mồm, có điều cũng có chút nghi ngờ không thôi.

Không phải là một tấm giấy nợ sao.

Không phải là xoa bóp cái thủ ấn (dấu tay) sao.

Sao?

Ngươi còn có thể cách không giết người hay sao?

Có chút không tin, cũng có chút lo lắng, Trần Huyền Triêu nước mắt lại là không nhịn được bỏ ra đến, việc này hắn không chuẩn bị lại nghĩ, các loại sau khi về nhà, để cho mình tổ gia làm quyết đoán đi!

...

...

Tin tức truyền ra rất nhanh.

Cự Thần Hào lên võ giả hầu như đều biết lần này khách nhân bên trong, có một vị Đạo Giới đại năng!

Vẫn là hố lớn Đạo Giới!

Cái kia hàng dung mạo rất tuổi trẻ, ngàn vạn tuyệt đối không nên bị giả tạo che đậy con mắt của ngươi, gặp phải tên kia, có thể chạy được bao xa chạy bao xa, cùng cái tên này có xung đột, quỳ liếm là đường ra duy nhất.

Sau đó một đoạn tháng ngày, Vương Bảo tiếp tục tu luyện củng cố.

Mà lão cẩu, thoải mái lật trời!

Có Vương Bảo chỗ dựa, lão cẩu nhất thời thành chó vương như thế tồn tại, ở Cự Thần Hào lên đi, so với hoàng đế xuất hành cũng phải làm cho người kính nể.

Muốn ăn cái gì ăn cái gì.

Muốn đi đâu đi đâu.

Thỉnh thoảng đùa giỡn một chút trên thuyền mấy cái em gái sủng vật chó,

lão cẩu tháng ngày quả thực không muốn quá này lớp vỏ.

Vào giờ phút này.

Cự Thần Hào nào đó đỉnh cấp bên trong phòng khách.

Trong phòng, có hai người, một già một trẻ.

Thanh niên trên người mặc một thân tơ tằm áo bào trắng, đầu đội khăn chít đầu, rất cổ điển trang phục, đứng bên cửa sổ, nhìn xa xa khí thế bàng bạc làn sóng, thần sắc phức tạp nói, "lại có thêm mười ngày, liền đến Tây Sương Vực a..."

Ông lão đứng thanh niên phía sau, cung kính nói, "Thiếu gia, lần này trở lại, hung hiểm vạn phần, ngài ngàn vạn phải nhớ, nhất định phải ẩn nhẫn!"

Thanh niên hơi có chút thổn thức phun ra khẩu khí.

Hắn gọi Trịnh Thiên Kiều.

Lần này về Tây Sương Vực, là vì kế thừa gia nghiệp.

Trịnh Thiên Kiều thở dài nói, "sống gần nửa đời, vạn vạn không ngờ tới, cha ta dĩ nhiên là Đạo Giới đại năng!"

Ông lão nói rằng, "thiếu gia không nên trách lão gia, lão gia đời này, hơn nửa đời đều ở chinh chiến, một người ở Tây Sương Vực đặt xuống to lớn Chấn Thiên Tông, lão gia chính là trời đố người, đời này chỉ có thiếu gia này một cái dòng dõi, cũng là ông trời bất công a!"

Trịnh Thiên Kiều nở nụ cười khổ.

Khoảng thời gian này, đã biết hắn cha Trịnh Tây Vương là cái hạng người gì.

Dùng hai chữ mà nói, là Ngoan Nhân!

Trịnh Tây Vương ở Tây Sương Vực, là lấy sát thủ lập nghiệp, sau đó lại làm đi tới trừ ma tay thợ săn, chinh chiến hơn nửa đời, lúc này mới dựa vào tích góp lại đến tài phú, cuồng thu cao thủ, thành lập Chấn Thiên Tông!

Đáng tiếc.

Vẻn vẹn trăm năm thời gian trôi qua, Trịnh Tây Vương liền rơi vào một chỗ dày địa, sau đó hồn đăng tịch diệt, đại diện cho hắn đã ngã xuống!

Trịnh Tây Vương đi tới dày địa trước, từng lưu lại một đạo tông lệnh đặt ở Trưởng Lão đường, một đám Chấn Thiên Tông cao tầng mở ra sau khi mới khiếp sợ biết, nguyên lai vẫn không sau Trịnh Tây Vương, ở Nam vực dĩ nhiên có một đứa con trai.

Trịnh Tây Vương di ngôn, là hi vọng con trai của chính mình kế thừa Chấn Thiên Tông, cũng hi vọng Trưởng Lão đường, có thể nghiêng lực phụ tá.

Trịnh Thiên Kiều ánh mắt từ từ nghiêm túc lên, thấp giọng tự nói nói, “ta nương trước khi chết từng nói, cha ta là một anh hùng cái thế, sớm muộn cũng sẽ tìm đến ta, hiện tại, cha ta chết rồi... Có điều, nếu cha ta hi vọng ta kế thừa y bát của hắn, ta Trịnh Thiên Kiều, định sẽ dốc toàn lực ứng phó! Thà chết không hối hận!”

“Thiếu gia có thể có này tâm, lão gia dưới cửu tuyền, cũng sẽ hết sức vui mừng!”

Ông lão rất cao hứng.

Hắn là Trịnh Tây Vương bên người lão bộc, đối với Trịnh Tây Vương trung thành tuyệt đối, tự nhiên hi vọng chủ nhân huyết mạch có thể chói lọi cửa nhà.

Chỉ tiếc.

Đối với Trịnh Thiên Kiều mà nói, hắn chuyến này chính là to lớn tạo hóa, trời lớn kỳ ngộ, nhưng là, đối với một ít người mà nói, hắn chuyến này mà đi, nhưng là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, chưa trừ diệt không được.

Liền tỷ như.

Trịnh Tây Vương cưới được duy nhất một cái chính thất, tuy không có nhi tử, nhưng, nàng sẽ hạnh phúc ý trơ mắt nhìn Chấn Thiên Tông, rơi vào một cái "Người ngoài" trong tay?

Lại tỷ như.

Chấn Thiên Tông cao tầng các đại lão, thật sự sẽ hi vọng một cái chưa đủ lông đủ cánh tiểu tử, cưỡi ở tại bọn hắn trên đầu phát hiệu lệnh?

Thế giới này, tình cảm, một số thời khắc một đồng tiền không đáng, võ lực, mới là nhất căn bản bảo đảm..

Mà vào giờ phút này.

Ở vô tận Hắc Hải nào đó cái hải đảo lên, đang có ba cái thân mang áo bào đen ông lão...

------oOo------

Chương 519: Má ơi, hải yêu bạo động rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tính toán thời gian, cũng nhanh đến!”

Ba cái áo bào đen ông lão bên trong, một cái trong đó nhìn phương xa, nhạt âm thanh mở miệng.

Mặt khác hai cái áo bào đen ông lão không lên tiếng, chỉ là ánh mắt mang theo lạnh lẽo, sau nửa ngày, một cái trong đó mới lạnh giọng nói, “An lão quỷ là Đạo Vực đỉnh cao cao thủ, cũng phải diệt trừ hắn, hi vọng lão tứ lần này có thể mang đến tin tức tốt!”

Hiện tại Chấn Thiên Tông bên trong, lấy chấp pháp đại trưởng lão dẫn đầu, đều chống đỡ Trịnh Tây Vương tông lệnh.

Này ba cái áo bào đen ông lão, chính là Trịnh Tây Vương chính thất Ngọc phu nhân bổn gia cung phụng.

Ngọc phu nhân muốn giết Trịnh Thiên Kiều.

Sau đó tiếp chưởng Chấn Thiên Tông.

Ngọc phu nhân tu vi chính là Đạo Vực, thế nhưng có bổn gia chống đỡ, hơn nữa chính thất thân phận, Trịnh Tây Vương nếu là không sau, nàng tiếp quản Chấn Thiên Tông, danh chính ngôn thuận.

Có điều việc này tuyệt đối không thể lưu truyền đi, dù cho có chút manh mối, cũng sẽ lôi kéo người ta lên án, Chấn Thiên Tông vốn là dựa vào Trịnh Tây Vương cá nhân mị lực mới quật khởi đại tông, đặc biệt là chấp pháp đại trưởng lão, Đạo Giới tu vi, một khi tin tức tiết lộ, hậu quả khó có thể dự liệu.

Vù.

Đột nhiên.

Trên mặt biển, một lão giả vượt biển mà đến, vẻ mặt hưng phấn.

Cặp bờ sau khi giẫm một xuống mặt biển, ầm ầm một tiếng rơi vào ba cái áo bào đen ông lão bên người.

“Lão đại, sự tình rất thuận lợi!” Hắc lão tứ hơi cười, ánh mắt chớp qua một vệt tự đắc.

Mặt khác ba cái người áo đen đều là đại hỉ.

Không phải vạn bất đắc dĩ, bọn họ không thể ra tay.

Thế nhưng Hắc lão tứ, nhưng nắm giữ một môn thần kỳ thuốc thuật, có thể trong thời gian ngắn, tai họa yêu thú thần trí.

Mà ở vô tận Hắc Hải.

Nguy hiểm nhất, không phải khi đó mà bạo phát hư không bão táp, mà là vô tận hải yêu!

Hắc lão tứ hít sâu một hơi, nói rằng, “ta bí dược đã chuẩn bị kỹ càng, may mắn chính là, ở nơi đó thình lình có chín vị Đạo Vực đỉnh cao biển rộng yêu, hơn nữa cái khác đến hàng mấy chục ngàn hải yêu, một khi cuồng bạo lên, bọn họ tuyệt đối không thể chống đỡ được!”

Ba cái người áo đen đại hỉ cực kỳ.

Chín vị Đạo Vực đỉnh cao biển rộng yêu, tụ tập cùng nhau, liền phảng phất một đạo lạch trời, vô tận Hắc Hải trên không cực kỳ nguy hiểm, dù cho là Đạo Giới cũng không dám bay loạn, có những này hải yêu ra tay, định có thể hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ.

Tin tức này dù cho truyền đạo Chấn Thiên Tông, ai cũng nói không ra lời,

hải yêu bạo động, ngươi không biện pháp a, đến quái vận may.

“Liền chờ bọn hắn đến rồi!”

Đen lão đại dài thở phào một hơi, lạnh lẽo trên mặt, mang theo nụ cười thỏa mãn.

...

...

Cự Thần Hào theo gió vượt sóng.

Trên boong thuyền.

Vương Bảo đẩy lên một cái dù che nắng, làm một cái ghế nằm, hơn nữa một cái bàn vuông, một bộ vĩ nướng, nhanh nhẹn một bộ du khách hình tượng.

Trên boong thuyền có không ít người, rất xa nhìn, không người tới gần, chỉ có điều, đều ở nuốt nước miếng.

Trên vĩ nướng nướng chính là cá, từ vô tận trong hắc hải câu tới mới mẻ cá.

Rất nhiều võ giả đều vô cùng mờ mịt, nằm mộng cũng muốn đến Vương Bảo là làm sao từ cao tốc ngang qua Cự Thần Hào lên, câu tới cá.

Lão cẩu nằm nhoài vĩ nướng bên, cái kia con ngươi đều hận không thể xuyên tiến vào thịt cá bên trong, cuồng nuốt nước miếng, nhưng vẫn là không ngừng được ngụm nước giàn giụa.

“Mẹ nha, thơm! Thật mẹ nó thơm! Không nghĩ tới a, lão Vương ngươi còn có ngón này đây, ngươi trâu bò!”

Lão cẩu xem xét Vương Bảo một chút, điềm mặt nịnh nọt nói.

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “ta tinh thông mười tám cửa tay nghề, 108

thức càng là quen (chín) thông, ngươi không biết nhiều lắm đấy!”

Lão cẩu nuốt ngụm nước miếng, có chút không nhịn được, muốn duỗi đầu lưỡi.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “còn không quen (chín) đây, ngươi nếu như dám ăn vụng, ha ha...”

Lão cẩu nhất thời đem đầu lưỡi rụt trở lại, nói nhỏ, “Đại gia ngươi!”

“Ngươi nói cái gì?”

“A... Mộc nói cái gì a, Cẩu gia cùng tự mình nói chơi đây!”

Vương Bảo bĩu môi, không thèm để ý hắn, cầm một quyển “Kim bình cái kia cái gì” xem say sưa ngon lành.

Đột nhiên.

Một tiếng hít vào vang lên.

Nhưng là Trịnh Thiên Kiều, đi ra hóng mát một chút, ngửi này cỗ con mùi thơm, không nhịn được đi tới.

Lão nô đi theo Trịnh Thiên Kiều phía sau, đã quên Vương Bảo một chút, con ngươi co rụt lại, muốn kéo Trịnh Thiên Kiều, có điều Trịnh Thiên Kiều đã mở miệng, “Vị đại ca này, ngươi này cá nướng thả cái gì gia vị? Vì sao thơm như vậy?”

Lão nô gò má vừa kéo, hơi có chút lo lắng thở dài.

Vương Bảo quay đầu nhìn Trịnh Thiên Kiều một chút, đánh giá một hồi, nói rằng, “nói rồi ngươi cũng không hiểu, làm gì? Muốn ăn a? Vậy hãy tới đây đi!”

“Đại ca phóng khoáng!”

Trịnh Thiên Kiều chắp chắp tay, vội vã chạy tới, chuyển cái băng ngồi nhỏ ngồi xuống.

Lão cẩu mắt nhìn chằm chằm nhìn Trịnh Thiên Kiều, ngươi muội, muốn cùng Cẩu gia cướp ăn? Thảo đánh!

Trịnh Thiên Kiều bị lão cẩu con mắt nhìn chăm chú đến khó chịu, hắn mấy ngày này không làm sao ra ngoài, còn không biết Vương Bảo cùng lão cẩu cái này dễ thấy tổ hợp, vì lẽ đó, đúng là cũng không thế nào sợ sệt.

Nửa ngày.

Vương Bảo đứng dậy, cười nhạt nói, "được rồi, có thể khởi động!"

Vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy lão cẩu đầu lưỡi duỗi một cái, cuốn một cái, trong chớp mắt, phảng phất một sợi tơ mang lóe lên một cái rồi biến mất, đầy đủ mười cái cá nướng tiến vào lão cẩu cái bụng!

Vương Bảo vẻ mặt cứng đờ, sau đó khôi phục bình thường, bất động thanh sắc nói rằng, "lão Hắc, cái gì mùi vị?"

Lão cẩu ăn tươi nuốt sống, nào có biết cái gì mùi vị, liền chỉ biết là, thật rất sao thơm, hưng phấn nói, "Ăn ngon!"

Vương Bảo hé mắt, "Ăn ngon chứ? Vậy còn chờ gì, xuống biển bắt cá đi!"

Lão cẩu ngẩn ngơ, "Xuống biển?"

Vương Bảo thản nhiên nói, "có đi hay không? Ngươi có thể cho ta nghĩ kỹ, không đi, sau đó đừng nghĩ ăn ta làm gì đó!"

Lão cẩu một mặt không cam lòng, "Bắt nạt chó quá mức! Cẩu gia nói không đi sao? Hừ!"

Nghểnh lên đầu, lão cẩu đi tới boong tàu biên giới, nhìn phía dưới huy

hoàng mà đi sóng lớn, nuốt ngụm nước bọt, sau đó mới khẽ cắn răng, nhảy ra ngoài!

Vương Bảo quay về trợn mắt ngoác mồm Trịnh Thiên Kiều hơi cười, nói rằng, “xem cái gì? Nhanh ăn đi, cá nướng phải nóng ăn!”

Trịnh Thiên Kiều hoàn hồn, có chút do dự.

Ăn cá nướng phải xuống biển bắt cá sao?

Ta rất sao đến cùng có ăn hay không?

Vương Bảo vừa nhìn vẻ mặt của hắn, nhất thời dở khóc dở cười nói rằng, “ngươi nghĩ cái gì đây? Ăn ngươi là được rồi, lão Hắc là không tiền đồ, trừng phạt hắn mà thôi!”

“Đa tạ đại ca chiêu đãi!”

Trịnh Thiên Kiều thở phào nhẹ nhõm, sau đó cầm lấy một chuỗi cá nướng, cắn một cái, tươi mới, ma, cay, thơm, các loại khẩu vị nhấn chìm đầu lưỡi, suýt nữa đem đầu lưỡi đều nuốt vào đến!

“Ăn ngon thật! Đại ca thủ nghệ của ngươi, là cái này!”

Trịnh Thiên Kiều quay về Vương Bảo giơ ngón tay cái lên.

Vương Bảo ha ha cười, không nói thêm cái gì, ung dung thong thả ăn cá nướng.

Hồi lâu qua đi.

Một đạo sóng nước tiếng vang lên.

Sau đó lão cẩu liền bay vọt lên boong tàu, phía sau một đạo hiu hắt ánh sáng mang cuốn lấy đầy đủ mấy chục con cá lớn, hưng phấn gọi nói, “lão Vương, nhanh cho Cẩu gia nướng, phía dưới cũng không biết làm sao, thật nhiều hải yêu ở đánh nhau!”

Hải yêu đánh nhau?

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, vây xem võ giả, cũng là nở nụ cười.

Chỉ là.

Có mấy cái võ giả ở tại boong tàu bên cạnh, rất xa liếc mắt nhìn, sau đó liền kinh ngạc đến ngây người.

Xa xa vô tận Hắc Hải, thình lình đầy rẫy hoàn toàn đỏ ngầu ánh sáng!

Mà trên mặt biển, từng đạo từng đạo bật nhảy bóng người, nối liền không dứt, loáng thoáng có thể nhìn thấy, ở phía xa có vô tận sóng lớn, chính đang hướng về Cự Thần Hào kéo tới, mà sóng lớn bên trong, là từng đạo từng đạo giống như nhà cao tầng giống như bóng người to lớn..

“Trời ơi!”

Một cái võ giả lui về phía sau hai bước, đặt mông ngồi vào trên boong thuyền, sau đó, liền thê thảm gọi lên, “Không tốt, hải yêu bạo động, nhanh thông báo thuyền trưởng mở trận...”

------oOo------

Chương 520: Không phải Cẩu gia cùng ngươi thổi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vù.

Cự Thần Hào bên trên bùng nổ ra một đạo trắng nõn ánh sáng, sóng biển bị gạt ra, Cự Thần Hào đậu ở chỗ này, giống như một cái pháo đài to lớn.

Một cái sắc mặt hơi vàng ông lão đứng ở đầu thuyền, sắc mặt khó coi nhìn bốn phía không ít che kín bầu trời giống như bóng người, không nhịn được thấp giọng chửi bới lên.

Trên boong thuyền đã tụ tập rất nhiều võ giả.

Thời khắc này, bọn họ sắc mặt tái nhợt, thỉnh thoảng, đem ánh mắt nhìn về phía boong tàu cùng một phương hướng, ở nơi đó, đứng chính là Vương Bảo.

Hải yêu bạo động, không phải chuyện nhỏ, một cái không được, cả chiếc thuyền người đều khả năng hài cốt không còn.

Cũng may.

Lần này, chúng ta có đại lão làm thuyền bạn.

Cái này cũng là rất nhiều võ giả tuy rằng e ngại, thế nhưng là không có hoảng loạn nguyên nhân.

Từng cái từng cái đối với Vương Bảo, có mười phần tự tin.

Hơi vàng sắc mặt ông lão hít sâu một hơi, quay về Vương Bảo khom người cúi đầu, trầm giọng nói, “tiền bối, lần này chính là hiếm thấy đại kiếp nạn, ta xem xa xa, chỉ là Đạo Vực đỉnh cao biển rộng yêu liền không dưới năm,

sáu cái, còn xin tiền bối có thể ra tay giúp đỡ, chúng ta định mang ơn, dâng lên lễ trọng báo lại!”

Vương Bảo tùy ý vung vung tay, “Yên tâm đi, có ta ở, không có chuyện gì!”

Ông lão thở phào nhẹ nhõm, chỉ sợ Vương Bảo là loại kia tính tình cổ quái lão quái vật.

Mà nghe được Vương Bảo, bốn phía võ giả cũng là rõ ràng ung dung rất nhiều.

Trịnh Thiên Kiều đứng Vương Bảo bên người, một mặt mộng bức.

Hắn còn chưa biết, vì sao thuyền trưởng sẽ đối với cái này “Đại ca” cái này tôn kính, lão bộc cười khổ một cái, mau mau giải thích lên.

Trịnh Thiên Kiều càng mộng bức.

Ta nhỏ mẹ!

Như thế tuổi trẻ một cái đại ca, dĩ nhiên là Đạo Giới đại lão?

Liên tiếp tiếng gầm gừ vang lên, bốn phía trải rộng từng vệt hào quang màu máu, đó là hải yêu ở tự giết lẫn nhau, Hắc lão tứ bí dược không tầm thường, hết thảy hải yêu thời khắc này hầu như đều tang thất thần chí!

Còn lại, chỉ có không ngừng được sát ý!

Giết giết giết!

Hải yêu nhóm gầm thét lên, chém giết, dần dần, hướng về Cự Thần Hào xông tới, nhìn trên boong thuyền san sát bóng người, giống như ngửi được mùi máu tanh cá mập, cuồng bạo cực kỳ hướng về trận pháp khởi xướng xung kích!

Nơi cực xa.

Bốn cái áo bào đen ông lão trên mặt mang theo cười lạnh, ẩn nấp toàn thân khí tức, nhìn kỹ Cự Thần Hào.

Đen lão đại nhìn nửa ngày, thấp giọng nói, “không sai! Kế hoạch rất thuận lợi, lần này bọn họ tuyệt bức chết chắc rồi!”

Ba cái lão đồng bọn biểu thị đồng ý.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, cái kia đầy đủ chín cái Đạo Vực đỉnh cao biển rộng yêu, đã triệt để cuồng bạo, hơn nữa đồng thời hướng về Cự Thần Hào vọt tới!

Bàng bạc bóng người, kinh thiên động địa, mười mấy đạo mang theo vô tận sát cơ con mắt nhìn chằm chằm Cự Thần Hào, gầm thét lên quét ngang cái khác hải yêu, xông tới Cự Thần Hào đại trận!

Cùng lúc đó.

Nơi cực xa mặt biển, một đạo cực kỳ thân ảnh khổng lồ, từ đáy biển nơi sâu xa, phập phù lên!

Cũng đúng vào lúc này, chín cái Đạo Vực đỉnh cao biển rộng yêu, cả người run lên, phảng phất bị món đồ gì kích thích bình thường, trong ánh mắt màu máu, đều thối lui không ít.

“Không được, là vương thú!”

Bốn cái áo bào đen ông lão trợn mắt ngoác mồm, cái kia đen lão đại hô khẽ một tiếng, ánh mắt mang theo phiền muộn.

Vô tận trong hắc hải, hải yêu vô số, nhưng chỉ có đạt đến Đạo Giới cảnh giới, mới có thể phá tan huyết thống gông xiềng, thức tỉnh linh trí, cũng bị đông đảo võ giả, xưng là vương thú!

Nơi cực xa cái kia vương thú, chậm chậm rãi vượt biển mà đến, nhưng là, một thân cuồng bạo sát cơ, nhưng là kinh thiên động địa!

Đây là một con cực kỳ to lớn ác rùa, mai rùa lên lưu quang tràn ngập, đuôi rất dài, có lít nha lít nhít xước mang rô, lạnh lẽo con mắt nhìn chằm chằm dần dần yên tĩnh lại hải yêu nhóm, ác rùa trong miệng phát sinh từng đạo từng đạo rít gào trầm trầm!

Ý kia, dùng bạch thoại mà nói, đại khái là như vậy.

“Làm thần mã?”

“Các ngươi mẹ nó làm thần mã?”

“Đúng hay không cánh cứng rồi? Không có mạng của lão tử khiến, các ngươi cũng dám nhấc lên đại chiến?”

Vô số còn muốn run lẩy bẩy, liền ngay cả cái kia chín con Đạo Vực đỉnh cao biển rộng yêu, cũng là cả người run rẩy, huyết thống bản năng nhường chúng nó không có một chút nào ý niệm phản kháng, chỉ có thần phục!

Ác rùa từ từ tới gần, nhìn Cự Thần Hào, ác rùa ánh mắt chớp qua một vệt căm ghét cùng sát cơ.

Là này con đáng chết Nhân tộc thuyền lớn giở trò quỷ?

Liền lão tử tiểu đệ các ngươi cũng dám trêu chọc, các ngươi sống được thiếu kiên nhẫn a!

Ác rùa rít gào một tiếng, ngửa mặt lên trời thét dài, khí thế vô tận, trên hư không mới đều hình thành vô số đạo Tornado!

Nơi cực xa áo bào đen ông lão bốn người đại hỉ cực kỳ.

Khe nằm!

Vạn vạn không ngờ tới, này con vương thú dĩ nhiên là cái tính khí lớn chủ,

đây là muốn giận cá chém thớt a, ha ha ha, thực sự là quá tốt rồi, đã như thế, càng thêm không có sơ hở nào!

Cự Thần Hào lên.

Mấy người sắc mặt như tro tàn!

Có chút nhát gan, đối mặt như vậy dữ tợn ác quỷ, đều bị dọa đến hôn mê đi.

Vương thú a!

Này mẹ nó là hải yêu vương thú a!

Đồ chơi này so với nhân loại Đạo Giới, đều muốn ít ỏi, hơn nữa, càng mạnh mẽ hơn, ở này vô tận Hắc Hải, một con hải yêu vương thú, dù cho là Đạo Giới đỉnh cao đụng tới, cũng phải cẩn thận ứng đối!

Xong đời!

Tuyệt bức xong đời!

Có đại lão làm thuyền bạn thì lại làm sao? Đại lão đều tự thân khó bảo toàn, còn có thể cố đến bọn họ?

Thuyền trưởng ông lão mặt như màu đất, sắc mặt càng thêm vàng như nghệ, môi động, nhưng một chữ đều phun không ra!

Trên boong thuyền yên lặng như tờ.

Dần dần, từng đạo từng đạo ánh mắt, nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt mang theo khẩn cầu.

Trần Huyền Triêu vào giờ phút này cũng ở trên boong thuyền, hắn tuy rằng sợ hãi, nhưng cũng không thế nào hoảng loạn, chỉ là gắt gao nắm trong tay một đạo phù, có cái gì không đúng, hắn sẽ lập tức chạy trốn.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo hướng về phía lão cẩu vẩy một cái lông mày, nói rằng, “còn chờ cái gì, đến phiên đến ngươi trang bức thời điểm, đem ngươi con kia chó Pug cho gọi ra đến hù dọa một chút nó!”

Lão chó vẫy đuôi một cái, xù lông nói, “cái gì gọi là chó Pug? Đại gia hộ đạo tôn giả trâu bò rất!”

Trong mắt mang theo bất mãn, lão cẩu nhưng vẫn là đứng thẳng lên, hai cái chân trước bên trên ánh sáng hiện ra, trong giây lát rống to nói, “đi ra đi, Cẩu gia hộ đạo tôn giả!”

Vù!

Cự Thần Hào phía trên.

Một đạo che kín bầu trời, so với ác rùa đều muốn khổng lồ mười mấy lần bóng người to lớn xuất hiện.

Lớn chó hiện thân, giống như một con Tengu muốn ăn trăng, cái kia ánh mắt sắc bén, cái kia bá đạo khí thế, cái kia thân ảnh khổng lồ, cũng giống như là một đạo Định Hải Thần Châm, triệt để ổn định các võ giả cái kia viên lung lay rung nội tâm!

Đông đảo võ giả, mừng như điên cực kỳ!

Trời ơi!

Có cứu!

Ánh sáng (chỉ) cảm thụ khí thế kia!

Này rất sao là cỡ nào yêu thú mạnh mẽ a!

Mà xa xa ác rùa, một viên tràn ngập sát cơ nội tâm, cũng chịu đến trùng kích cực lớn, cảnh giác nhìn lớn chó, đột nhiên cảm giác thấy hơi run lẩy bẩy.

Chẳng biết vì sao, từ con chó lớn này bên trên, hắn cảm nhận được một loại đến từ chính cao đẳng huyết thống uy thế!

Ác rùa trở nên trầm mặc, mà lớn chó, liền như thế nhìn nó, không có một chút nào động tác.

Nửa ngày.

Ác rùa gầm nhẹ một tiếng, thân thể chậm rãi lùi về sau, một bên lùi về sau, một bên chìm xuống, mà những kia điên cuồng hải yêu, vào giờ phút này đã sớm bị ác rùa Bá Vương Khí thức tỉnh, lý trí trở về, liền còn lại hoảng sợ!

Liền Đại vương đều sợ hãi lớn chó, chúng nó có thể không sợ sao? Dồn dập nhanh chóng trốn!

Chín con Đạo Vực đỉnh cao biển rộng yêu thân thể theo ác rùa chìm xuống, biến mất, mặt biển từ từ khôi phục lại bình thường trạng thái!

Lão cẩu mặt lộ vẻ đến sắc, đứng thẳng người lên khoát lên boong tàu trên hàng rào, giơ lên một cái chân trước loát trên trán một đâm lông, dương dương tự đắc nói rằng, “lão Vương, trâu bò không? Liền hỏi một chút ngươi trâu bò không? Không phải Cẩu gia cùng ngươi thổi, liền vừa nãy như vậy, trở lại mười con nó cũng đến chạy, Cẩu gia hộ đạo tôn giả thật đi ra, trở lại một vạn con chúng nó cũng đến chạy mất dép!”

Vương Bảo bĩu môi, mặc kệ nó.

Mà bốn phía đông đảo võ giả, nhìn về phía lão cẩu thời gian, đã là kính nể rất nhiều, cúng bái không thể tả.

Lão cẩu bọn họ thế Vương Bảo trả lời..

Cẩu gia.

Trâu bò!

------oOo------

Chương 521: Đắc tội rồi Cẩu gia còn muốn đi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại kiếp nạn qua đi, Cự Thần Hào lần thứ hai khởi động.

Vương Bảo lại khôi phục lười biếng trạng thái, tiếp tục cá nướng ăn.

Lão cẩu trang bức rất thành công, đáng tiếc Vương Bảo biết hắn hư thực, liền một câu ra dáng biểu dương đều không có, khiến cho lão cẩu rất phiền muộn, nhưng vẫn là cùng Vương Bảo nói điều kiện, tỷ như một lần ăn 100 con cá nướng cái gì...

Trịnh Thiên Kiều do dự do dự do dự nữa, vẫn là không đi.

Hắn nhận ra được, Vương Bảo tính khí không phải loại kia người sống chớ tiến vào, mà là bình dị gần gũi, hay là, chính mình đụng tới một cái thật lớn lão?

Tuy rằng nội tâm không thế nào âm u, thế nhưng Trịnh Thiên Kiều cũng bắt đầu ước mơ, chính mình nếu như cùng như vậy đại lão trở thành bạn tốt, cái kia về Chấn Thiên Tông kế thừa đại thống, đúng hay không có thể nằm thẳng?

Nơi cực xa.

Áo bào đen ông lão người chết run lẩy bẩy, một mặt sợ hãi nhìn Cự Thần Hào đi xa.

Con kia lớn chó liền như thế nằm ngang ở Cự Thần Hào trên không, giống như một cái thủ hộ Chiến Thần, chỉ là khí thế đến xem, liền muốn nhiều trâu bò có bao nhiêu trâu bò!

Chờ đến Cự Thần Hào hầu như đều biến mất không còn tăm hơi.

Bốn cái người áo đen lúc này mới dám động đậy, sau đó, dồn dập cúi đầu không nói.

Nửa ngày.

“Kế hoạch phải biến đổi biến đổi...”

Áo bào đen lão đại nặng nề nói rằng, “bằng vào chúng ta bốn cái, dù cho là chính mình tự mình lên, cũng là chịu chết phần, con yêu thú kia sợ là Đạo Giới bên trong, cũng là vô cùng mạnh mẽ, liền vương thú đều bị doạ chạy!”

Áo bào đen lão tam buồn bực nói, “Làm sao bây giờ? Còn làm sao đổi? Nhiệm vụ của chúng ta đã có thể tuyên bố thất bại, ta xem vẫn là nhanh đi về, thông báo phu nhân lại nói!”

Hai người khác đều là gật gù.

Có con kia lớn chó ở.

Ai dám đánh Cự Thần Hào chủ ý?

Áo bào đen lão đại hít sâu một hơi, ánh mắt tinh mang lấp loé, đột nhiên nói rằng, “còn có một cái biện pháp, vậy thì là không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con...”

“Chúng ta có thể kiếm cớ bước lên chiếc thuyền kia, sau đó, đem tên tiểu tử kia ám sát rơi!”

Mặt khác ba cái người áo đen hơi thay đổi sắc mặt.

Cái kế hoạch này, kỳ thực sớm đã bị bọn họ nghĩ tới.

Thế nhưng.

Ở Cự Thần Hào lên làm ám sát, rất khó, bởi vì Cự Thần Hào chính là lớn Thần Tông tương ứng, chuyên vì liên tiếp bốn vực mà chế tạo, tiêu hao của

cải khổng lồ, đặc biệt là thượng đẳng phòng khách, an toàn cực kì, dù cho là Đạo Vực cường giả, trong thời gian ngắn cũng khó có thể công phá.

Nghĩ ám sát.

Chỉ có thể chờ đợi người khác đi ra, lén lút giết chết.

Thế nhưng trên thuyền nhiều người như vậy đây.

Nếu như bị một cái nhìn thấy, hai cái nhìn thấy, vậy thì phiền phức, trước tiên không đề cập tới đắc tội lớn Thần Tông, nếu như bị nắm lấy, từ bọn họ võ kỹ hoặc là hình dạng bên trong được thân phận tin tức, đó mới là đồ phá hoại!

Áo bào đen lão đại trầm giọng nói, "phu nhân chính là chúng ta bốn người đại ân nhân, vì phu nhân, chúng ta coi như là trả giá tính mạng, cũng sẽ không tiếc, chúng ta đi tới sau khi, tùy thời mà động, không tìm được cơ hội, tuyệt đối đừng động thủ, muốn làm, liền muốn làm được một đòn giết chết!"

"Bất luận ai động thủ, giết chết tiểu tử kia sau khi, lập tức trốn, trốn không thoát... Vậy thì tự bạo đi! Bao quát ta ở bên trong, ta hi vọng, đại gia cũng có thể làm đến!"

Mặt khác ba cái người áo đen hít vào một ngụm khí lạnh.

Sau nửa ngày, liền sát ý vạn cân gật gật đầu.

Ma trứng!

Liều mạng!

...

...

Bốn cái áo bào đen ông lão ở mặt biển cực tốc ngang qua, rốt cục rẽ đến Cự

Thần Hào phía trước.

Lên thuyền quá trình rất thuận lợi.

Áo bào đen lão đại công bố bọn họ thuyền đụng tới còn muốn bạo động, một thuyền mọi người chết rồi, chỉ còn lại bốn người bọn họ, cho nên muốn mua phiếu lên thuyền.

Cự Thần Hào thuyền trưởng ông lão đúng là thật tin, chủ yếu là bởi vì trước bọn họ cũng đụng tới hải yêu bạo động.

Đương nhiên.

Đối với áo bào đen bốn người bực này không lên Cự Thần Hào, nhưng lên hắc thuyền keo kiệt quỷ, hắn cũng là cực kỳ khó chịu, bắt chuyện một hồi liền đi!

Áo bào đen bốn người bỏ ra giá trên trời thuyền phí, được toại nguyện leo lên boong tàu!

Sau khi lên thuyền, áo bào đen bốn người trong đó ba cái co lên, phái ra Hắc lão tứ ra ngoài tìm hiểu tin tức.

Hắc lão tứ ở khoang thuyền hành lang đi tới, chuẩn bị tìm người nhiều địa phương hòa tan vào, trước tiên dò thăm Trịnh Thiên Kiều người đến cùng ở đâu lại nói.

Đang muốn sự tình đây, đột nhiên, Hắc lão tứ nghe được một luồng tiếng ho khan.

Sau đó hắn liền phát hiện, một con đất rơi cặn lão cẩu, chính ngẩng đầu ưỡn ngực hướng về hắn phương hướng này đi tới!

Hai cái hàng cơ bản ở cùng một đường thẳng lên, nếu là không thoái nhượng, nhất định sẽ va vào nhau.

Hắc lão tứ ngừng chân, nhìn lão cẩu từng bước một đi tới, hắn có chút mộng bức.

Đại gia ngươi!

Này rất sao là nhà ai nuôi chó?

Lá gan như thế béo sao?

“Cút ngay!”

Phản ứng lại sau, vốn là buồn bực Hắc lão tứ, một cước liền đá tới, ánh mắt lập loè một luồng tàn nhẫn.

Nói thật.

Lão cẩu cũng có chút mộng bức.

Đại gia ngươi!

Đây là nơi nào đến đậu bỉ?

Lá gan như thế béo sao?

Từ khi lớn chó hiện thân, lão cẩu nhất thời thành trâu bò đại danh từ, một trên chiếc thuyền này võ giả đều đối với lão cẩu kính nể rất nhiều.

Vương Bảo bọn họ không dám tới gần, nhưng là, lão cẩu nhưng có thể a, món gì ăn ngon, chơi vui, các loại lời nịnh nọt, đều đem lão cẩu nhấn chìm, lão cẩu xuất hành, võ giả tránh lui, này đều thành quy củ!

Lão cẩu rất hưởng thụ loại này thằng chột làm vua xứ mù giống như cảm giác!

Mà hiện tại.

Hắn chịu đến khiêu khích!

Thân thể nhảy một cái, lão cẩu né tránh Hắc lão tứ này một cước, thập phần không quen nhìn Hắc lão tứ một chút.

Mã Đức!

Cẩu gia cũng không phải cái gì không nói lý người, lần này thì thôi!

Hắc lão tứ khá hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn lão cẩu.

Hắn này một cước tốc độ cực nhanh, chỉ là một con chó đất, dĩ nhiên né tránh?

Lắc đầu một cái, Hắc lão tứ cũng không coi là chuyện to tát, cười lạnh một tiếng, đi về phía trước.

Nhưng mà.

Hắn nhưng là không chú ý.

Tất cả những thứ này, bị xa xa mấy cái võ giả nhìn thấy.

Chờ đến Hắc lão tứ tiếp tục hướng phía trước, nhìn thấy mấy cái võ giả đứng ở nơi đó sau khi, Hắc lão tứ tiến lên vài bước, chắp tay cười nói, “mấy vị đạo hữu, tại hạ...”

“Hừ!”

“Hừ!”

“Hừ!”

Những võ giả này tổng cộng ba cái, ở Hắc lão tứ không nói cho tới khi nào xong, liền hơi nghểnh lên đầu, lỗ mũi hả giận bình thường hừ nhẹ một tiếng, sau đó, đạp bước rời đi!

Hắc lão tứ trợn mắt ngoác mồm.

Khe nằm giời ạ!

Trên thuyền này chó gan to muốn lên trời, người này sao cũng như thế trâu bò hò hét kính đây? Đây chỉ là ba cái Đạo Quân, lại dám đối với lão tử một cái Đạo Vực hừ hừ?

Trong lòng khó chịu.

Hắc lão tứ mặt âm trầm, tiếp tục tìm người.

Chỉ có điều.

Cũng không lâu lắm, hắn thình lình bị người ngăn chặn đường đi!

Phía trước, là mười mấy cái võ giả, đa số là ông lão, vào giờ phút này, nhìn thẳng thần không quen nhìn Hắc lão tứ.

Hắc lão tứ con ngươi co rụt lại, hít một hơi, chính muốn nói chuyện, sau một khắc, một đạo cười lạnh vang lên, "Chính là hắn, các vị tiền bối, chính là cái tên này, muốn đá Cẩu gia!"

Hắc lão tứ nhận ra nói chuyện người kia, chính là vừa nãy chính mình đụng tới ba cái Đạo Quân bên trong một cái!

Hắn một mặt mộng bức.

Giời ạ.

Lão tử đến cùng cái nào đắc tội người? Thù này coi tràn đầy ánh mắt là vì là cái nào giống như a?

Mười mấy cái ông lão bên trong, một cái trong đó ánh mắt lập loè lệ mang, đột nhiên tiến lên một bước lạnh quát, "Không biết trời cao đất rộng gia hỏa, đắc tội rồi Cẩu gia còn muốn chạy? Mọi người cùng nhau tiến lên, trước tiên đánh một trận cho Cẩu gia hả giận..."

------oOo------

Chương 522: Bi kịch áo bào đen 4 lão!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc lão tứ bị quần ẩu!

Tu vi của hắn kỳ thực không yếu, đạt đến Đạo Vực hậu kỳ, thế nhưng vây công hắn mười mấy cái ông lão ở trong, chỉ là Đạo Vực hậu kỳ thì có hai cái!

Một đám lão già ra tay tàn nhẫn, tuy rằng không có hạ sát thủ, nhưng Hắc lão tứ cũng cực kỳ thê thảm, một cái lão Kiba (răng) đều bị đánh rơi vài viên, sưng mặt sưng mũi, xương nát không biết bao nhiêu Root!

“Khụ khụ...”

Hắc lão tứ nằm trên mặt đất, phun ra một ngụm máu lớn, trong máu còn chen lẫn nội tạng mảnh vỡ.

“Hừ, lại dám đắc tội Cẩu gia, ngươi một con đường chết!”

“Cũng chính là Cẩu gia dễ tính, ngươi nếu như đụng với Vương gia, hừ hừ!”

“Không biết mùi vị đồ vật, Cẩu gia là mọi người chúng ta đại ân công, đắc tội rồi Cẩu gia, ngươi ở Cự Thần Hào lên nửa bước khó đi!”

Lão già nhóm rất hài lòng thu tay lại, hung tợn trừng mắt sắc mặt khó coi Hắc lão tứ, châm chọc vài câu sau khi, nghênh ngang rời đi.

Hắc lão tứ run rẩy nửa ngồi dậy.

Dại ra nửa ngày, trên mặt của hắn từ từ vặn vẹo lên, chỉ có điều chỉ chốc lát sau, liền hóa thành một đạo cụt hứng.

Trong ánh mắt, chớp qua vẻ sợ hãi.

Đối với với mình vì cái gì sẽ bị đánh.

Hắn thật giống đã hiểu một điểm.

Tuyệt bức với hắn vừa nãy muốn đạp thế nhưng không đạp đến con kia quê mùa chó có quan hệ a!

Căn cứ manh mối đến phân tích.

Quê mùa chó, thật giống gọi Cẩu gia.

Vẫn là Cự Thần Hào lên võ giả cứu mạng ân công.

Liên tưởng đến vào giờ phút này, còn ở Cự Thần Hào trên không thủ hộ con kia lớn chó, Hắc lão tứ trong lòng liền sản sinh một đạo khủng bố ý nghĩ.

Giời ạ!

Con kia lớn chó.

Sẽ không là đầu kia quê mùa chó làm ra đến chứ?

Này rất sao...

Cũng thật là bị đánh không oan a!

Chính mình cũng thật là...

Gặp may mắn a!

Nếu như mình suy đoán là thật sự, như vậy con kia quê mùa chó thực lực, khe nằm, một đầu ngón tay lật tung chính mình, tuyệt bức không thành vấn đề!

Lau mồ hôi lạnh, Hắc lão tứ nhe răng nhếch miệng đứng lên, uất ức cực kỳ

đường cũ trở về!

Hiện tại hắn đừng trò chuyện, coi như là hấp khí động tác, đều sẽ khiến cho lá phổi đau nhức, hi vọng hắn tìm hiểu tin tức, đó là không thể rồi.

Thay đổi người đi!

...

...

Đối với Hắc lão tứ tao ngộ.

Mặt khác ba cái người áo đen thực sự là không biết nói cái gì.

Xui xẻo sao?

Quá xui xẻo rồi!

May mắn sao?

Cũng đầy đủ may mắn!

Lần này không chết, đều là rất sao may mắn thấu trời a!

Lần thứ hai đi ra chính là Hắc lão tam, lão già này học tinh, cùng nhau đi tới, nhìn thấy hết thảy đi lại vật còn sống, bất kể là người cùng chó thậm chí cái khác yêu sủng, đều là lập tức tránh lui!

“Lão tam thực sự là bưu, tìm hiểu tin tức, nên tìm Cự Thần Hào lên nhân viên phục vụ a!”

Hắc lão tam nghĩ như vậy.

Chỉ có điều, rất nhanh hắn liền phiền muộn phát hiện, địa vị thấp nhân viên phục vụ, căn bản không tư cách biết khách nhân tin tức.

Mà địa vị cao.

Giời ạ, biết khách nhân tin tức cao tầng đại lão, chỉ có lão thuyền trưởng!

Vậy thì càng không biện pháp, tìm thuyền trưởng muốn khách nhân tin tức, này nói rõ là nói cho thuyền trưởng ta muốn kiếm chuyện a, vậy còn có làm?

Hắc lão tam hít sâu một hơi, bắt đầu tiến hành dự bị kế hoạch.

Trịnh Thiên Kiều khuôn mặt, Hắc lão tứ bọn họ căn bản không biết, lão bộc tìm tới Trịnh Thiên Kiều sau, liền nhường hắn che mặt, nhân viên tình báo không cách nào tiếp cận Trịnh Thiên Kiều lão bộc, chỉ có thể từ người bên ngoài trong miệng được Trịnh Thiên Kiều nhân vật chân dung.

Vì lẽ đó Hắc lão tam bọn họ tìm hiểu, là lão bộc tin tức, cái này bọn họ biết gốc biết rễ, chỉ cần lão bộc ra mặt, tin tưởng liền có thể hỏi thăm đến.

Nhường Hắc lão tam bọn họ nhất cảm khái chính là, sớm biết kế thứ nhất hoa sẽ xuất hiện biến cố lớn như vậy, bọn họ sẽ nhường nhân viên tình báo lên thuyền, như có nội ứng ở đây, hà tất phiền toái như vậy?

Cũng không lâu lắm, Hắc lão tam thì có thu hoạch.

“Vừa lúc ở nhà ăn?”

Hắc lão tam ánh mắt tinh mang lóe lên, quyết định lập tức xuất kích.

Trịnh Thiên Kiều căn phòng của bọn họ hào không tra được, thế nhưng là bất ngờ tra được hiện tại hành tung, Hắc lão tam thẳng đến nhà ăn mà đi.

Đến nhà ăn sau khi, Hắc lão tam nhìn như tùy ý, bất động thanh sắc nhìn lướt qua, liền khóa chặt Trịnh Thiên Kiều cùng lão bộc vị trí.

Hai người đang dùng món ăn.

Lúc này là giờ cơm, nhà ăn bên trong ăn cơm võ giả có rất nhiều.

Hắc lão tam ngột ngạt nội tâm kích động cùng sát ý, tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống, nhà ăn công nhân viên đến đây hỏi dò sau khi, Hắc lão tam tùy ý điểm vài món thức ăn, liền vểnh tai lên.

Hắn chỗ ngồi khoảng cách Trịnh Thiên Kiều cùng lão bộc không gần không xa, lấy hắn nhĩ lực, nghe rất dễ dàng.

“Amber, ăn Vương đại ca làm cá nướng sau khi, ta hiện tại ăn cái gì đều không có mùi vị!”

“Ha ha, tiền bối thực lực thông thiên triệt địa, tay nghề tinh xảo, thiếu gia có thể cùng Vương tiền bối tạo mối quan hệ, cũng là một Daifuku duyên!”

“Đúng đấy, ta đến hiện tại còn như ở trong mộng, Vương đại ca tính khí cũng quá tốt rồi, cũng không biết Vương đại ca khi nào làm tiếp cá nướng...”

Vương đại ca?

Cá nướng?

Cái gì quỷ?

An lão quỷ dĩ nhiên gọi tiền bối? Khe nằm, An lão Quỷ đạo vực đỉnh cao tu vi, cũng gọi tiền bối, chẳng lẽ...

Hắc lão tam cả người rung mạnh, nhẹ hí một cái khí, nội tâm rung động cực kỳ.

Vạn vạn không ngờ tới, này một chuyến Cự Thần Hào lên, dĩ nhiên có Đạo Giới đại lão ở, hơn nữa con kia đáng chết siêu cấp lão cẩu, Mã Đức, kế thứ nhất hoa thất bại, hợp tình hợp lý!

Trong lúc nhất thời.

Hắc lão tam cũng có chút cấp bách lên.

Một khi cái này Trịnh Thiên Kiều cùng cái kia Đạo Giới đại lão, làm tốt quan hệ, đôi kia phu nhân mà nói, uy hiếp cường độ cũng quá lớn, toàn diện thăng cấp!

Phải lập tức diệt trừ Trịnh Thiên Kiều!

Không thể đợi thêm!

Hắc lão tam hơi cúi đầu, quay lưng Trịnh Thiên Kiều cùng lão bộc An Sơn, trong ánh mắt, sát ý phun trào, lóe lên một cái rồi biến mất.

Nên làm sao tiếp cận đây?

Hắc lão tam đã làm tốt chịu chết chuẩn bị, nhưng là, chịu chết vậy cũng đến bảo đảm tỉ lệ thành công a, nên làm sao tiếp cận đây?

Đột nhiên.

Hắc lão tam nghĩ tới điều gì, đứng dậy trực tiếp đi tới nhà ăn gọi món ăn đài, quay về công nhân viên mặt không hề cảm xúc nói rằng, "một phần cá nướng, quý nhất, không thiếu tiền!"

Ngươi không phải thích ăn cá nướng sao?

Ta liền làm vui lòng!

Chỉ cần có thể tiếp cận, liều cái mạng già ta cũng đến làm thịt ngươi!

Nào có biết...

"Xin lỗi khách nhân, cá nướng đã không có, khách nhân nếu muốn ăn, các loại bữa tối đi!" Công nhân viên mang theo áy náy nói rằng.

Hắc lão tam sắc mặt đen, trong lòng chửi bới lên, xuất sư bất lợi, tâm tình nhất thời càng kém cỏi.

Không có cá nướng làm cớ, vậy cũng chỉ có thể tìm vận may, hi vọng An lão quỷ cho ta cơ hội này.

Đang chuẩn bị xoay người rời đi.

Đột nhiên, một đạo cá nướng mùi thơm bay vào Hắc lão tam mũi, sau đó một người thanh niên liền bưng một phần lớn bàn cá nướng, từ bếp sau đi ra!

Hắc lão tam ánh mắt ngưng lại, cười lạnh nói, "ngươi không phải nói không có cá nướng sao?"

Công nhân viên vội vã giải thích nói, "khách nhân thứ lỗi, đây là những khách nhân khác làm riêng!"

Hắc lão tam híp mắt lại, bàn tay nhanh như tia chớp duỗi ra, trực tiếp từ trải qua bên cạnh hắn thanh niên trên tay, cái kia cá nướng đoạt lại, sau đó vứt dưới một cái nhẫn trữ vật, nhạt âm thanh nói, "này cá nướng, ta muốn, số tiền này lẽ ra có thể nhiều gấp mấy lần..."

Dứt lời.

Hắc lão tam liền xoay người rời đi.

Công nhân viên một mặt mộng bức, gấp giọng nói, "khách nhân, phần này cá nướng ngươi cũng không thể cướp, ngươi... Ngươi cướp không nổi a..."

Hắc lão tam không quay đầu lại, bĩu môi lạnh lùng cười.

Cướp không nổi?

Lão tử ai cướp không nổi?

Lão tử hiện tại đã đều là người phải chết, ai tới lão tử cũng không sợ!

Bưng cá nướng, Hắc lão tam hít sâu một hơi, trực tiếp hướng đi Trịnh Thiên Kiều cùng lão bộc An Sơn.

Không ra Hắc lão tam dự liệu, lão bộc An Sơn nhìn thấy hắn tới gần, lập tức cảnh giác đứng lên, phỏng chừng có cái gì không đúng, sẽ lập tức ra tay!

Hắc lão tam làm bộ lạnh nhạt dáng vẻ dừng lại, nhìn Trịnh Thiên Kiều nói rằng, "tiểu ca, thực không dám giấu giếm, tại hạ thích ăn cá nướng, vừa nãy không khéo, nghe thấy ngươi nói có cực phẩm cá nướng qua lại, không biết xài bao nhiêu tiền có thể ăn một lần?"

Phi thường vô nghĩa lý do!

Thế nhưng cái này cũng là một cái lý do a, Hắc lão tam chuẩn bị làm bộ tùy ý dáng vẻ ngồi ở Trịnh Thiên Kiều đối diện.

Chỉ cần lão bộc An Sơn không ngăn cản, như thế ngắn khoảng cách bên dưới, Hắc lão tam chắc chắn làm thịt Trịnh Thiên Kiều, dù cho vì thế hắn cũng sẽ bị An Sơn phát hộp cơm.

Nhưng mà.

Ngay ở hắn muốn tới gần thời điểm.

Đột nhiên, một đạo mang theo thanh âm phẫn nộ vang lên lên, "Chính là hắn, hắn đoạt Cẩu gia cá nướng!"

Nhưng là nhà ăn cái kia mang cá nướng thanh niên, căm phẫn sục sôi bước nhanh mà tới.

Mà ở phía sau hắn, nhưng là theo mấy chục người, tuyệt đại đa số đều là sát khí cuồn cuộn.

Vù!

Hư không run lên, một luồng đao khí tập kích mà đến, Hắc lão tam con ngươi co rút nhanh, dị thường uất ức quay đầu.

Lão bộc An Sơn ngay lập tức cầm lấy Trịnh Thiên Kiều đứng dậy lui lại!

Hắc lão tam ngăn trở kéo tới đao khí, hít sâu một hơi, mặt âm trầm nói rằng, "chư vị, lão phu có vẻ như không đắc tội qua các ngươi chứ?"

"Phi, dám cướp Cẩu gia cá nướng, ngươi còn muốn tốt? Xem ngươi y phục này, làm sao quen thuộc như thế tất đây? Đáng chết, ngươi sẽ không cùng trước cái kia tử quỷ một chỗ đi ra chứ? Vô liêm sỉ đồ chơi, này nói rõ là cùng Cẩu gia không qua được a, mấy vị lão huynh, còn chờ cái gì, làm hắn..."

...

...

Hắc lão tam so với Hắc lão tứ còn thảm.

Hắc lão tứ tuy rằng bị đánh thương thế rất nặng, nhưng tối thiểu còn có thể động, mà Hắc lão tam, động đậy đều là hy vọng xa vời, lao lực ăn bổ huyết thuốc, khôi phục thời gian rất lâu, hắn mới từ nhà ăn trên sàn nhà đứng lên đến.

Run run rẩy rẩy đỡ bàn.

Nhà ăn bên trong đã không ai, Trịnh Thiên Kiều cùng lão bộc An Sơn không biết tung tích, những khách nhân khác cũng trở về, chỉ có mấy cái nhà ăn quét sạch nhân viên ở thu thập tro cặn.

Hắc lão tam sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, yên lặng xoay người rời đi.

Vào giờ phút này Hắc lão tam sắc mặt, là cực kỳ phức tạp, các loại tâm tình dung hợp lại cùng nhau, được kêu là một cái vặn vẹo.

Hắn uất ức!

Phẫn nộ!

Nén giận!

Quả thực nghĩ nắm khối đậu hũ đâm chết chính mình!

Cái này xui xẻo cực độ vận may a!

Mấy người chúng ta đây là giật ngọn gió nào, làm sao một mực cùng cái kia Cẩu gia không qua được?

Lão tứ suýt chút nữa đạp Cẩu gia.

Chính mình cướp một bàn cá nướng mà thôi, dĩ nhiên cướp được Cẩu gia trên đầu!

Đáng chết, này rất sao gọi chuyện gì a!

Trước cái kia nhà ăn công nhân viên nói hắn cướp không nổi, hắn bi ai phát hiện, vẫn đúng là rất sao cướp không nổi!

Hắc lão tam trở về, áo bào đen lão đại ba người nghe được Hắc lão tam tao ngộ, hai mặt nhìn nhau.

Hắc lão tứ sưng mặt sưng mũi mặt đã khôi phục rất nhiều, dị thường uất ức thở dài, "Mã Đức, khắc tinh a! Cái kia Cẩu gia quả thực chính là mấy người chúng ta khắc tinh! Kế thứ nhất hoa bởi vì hắn, trực tiếp thất bại! Hiện tại ta cùng tam ca đều bởi vì hắn, thất bại tan tác mà quay trở về!"

Áo bào đen lão đại trầm mặc nửa ngày, cắn răng nói rằng, "không thể lại tiếp tục như thế, tiểu tử kia dĩ nhiên liên lụy Đạo Giới cường giả dây, một khi hắn trở lại Chấn Thiên Tông, có Đạo Giới chỗ dựa, hơn nữa chấp pháp đại trưởng lão chống đỡ, chúng ta phu nhân phần thắng quá thấp!"

"Như vậy, chúng ta tìm cơ hội... Chơi một cái lớn đi!"

Bốn cái hàng liếc mắt nhìn nhau.

Rất nhanh sẽ làm ra quyết đoán.

Kế hoạch của bọn họ, là như vậy.

Chờ cơ hội!

Đụng tới Trịnh Thiên Kiều cùng lão bộc An Sơn sau khi, bốn cái hàng cùng tiến lên tràng, ba cái cùng An Sơn giao thủ, không thể sử dụng bất kỳ có thể đối với thân phận sản sinh liên hệ thần thông võ kỹ, như không chịu được nữa, quá mức tự bạo!

Cái cuối cùng, liều mình đánh giết Trịnh Thiên Kiều!

Kế hoạch này, chỉ có thể tiến hành một lần, áo bào đen bốn người đều đem sinh tử không để ý, quyết định một đòn giết chết!

Liền như vậy, áo bào đen bốn người an ổn một ngày, chờ đến ngày thứ hai, lúc này mới dắt tay nhau xuất phát!

Bỏ ra số tiền lớn tìm hiểu một hồi tin tức sau khi.

Áo bào đen bốn người nhất thời đại hỉ cực kỳ.

Lúc này Trịnh Thiên Kiều cùng lão bộc An Sơn, thình lình ngay ở trên boong thuyền!

Boong tàu trống trải, nhiều người mắt tạp, chính là động thủ lớn địa phương tốt!

...

...

Trên boong thuyền.

Trịnh Thiên Kiều ngồi đàng hoàng ở một cái băng ghế ngồi lên, quay về Vương Bảo cung kính nói, “Đại ca, này trà còn thoả mãn?”

Vương Bảo khoanh chân ngồi ở đẩy lên đến trên ghế nằm, híp mắt cười nói, “không sai!”

Lão bộc An Sơn đứng Trịnh Thiên Kiều cách đó không xa, trên mặt mang theo ý cười.

Xin mời Vương Bảo uống trà, là lão bộc An Sơn chủ ý, hắn quyết định chủ ý muốn cho thiếu gia cùng Vương Bảo kéo cao độ thiện cảm.

Trà là trà ngon, là hắn lão chủ Trịnh Tây Vương để lại, chính là từ một toà di tích cổ cây trà già lên hái, phân lượng cực nhỏ.

“Đúng rồi, Cẩu gia đây?”

Trịnh Thiên Kiều cười hỏi.

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “hắn trừ ăn ra, chính là ngủ, không có chuyện gì ra đi dạo đi bộ giả trang so với, tháng ngày trải qua so với ta đều thoải mái!”

Hai người câu được câu không nói chuyện phiếm.

Trịnh Thiên Kiều tuy rằng có mưu đồ khác, nhưng thẳng thắn tính tình thật nhường Vương Bảo cũng là rất thưởng thức, thổi một hồi, Vương Bảo ánh mắt đột nhiên ngưng lại.

Nhưng là áo bào đen Tứ lão đến.

Bốn cái lão già cười cười nói nói, hướng về bọn họ nơi này đi tới, nhìn như bình thường cực kỳ, thế nhưng Vương Bảo nhưng là rõ ràng nhận ra được bốn người bọn họ trên người giấu diếm sát ý!

Đối với sát ý, Vương Bảo thập phần mẫn cảm!

Híp mắt cười, Vương Bảo thả dưới chén trà trong tay.

Mà lúc này áo bào đen Tứ lão dần dần tới gần sau khi, tốc độ đột ngột tăng!

“Ầm!”

Hư không nổ tung, ba bóng người dường như sấm sét, chạy toán loạn hướng về lão bộc An Sơn, sức mạnh cuồng bạo ở trên hư không rung chuyển.

Mà còn lại một cái, nhưng là thẳng đến Trịnh Thiên Kiều mà đến, ngực bụng cổ trướng, bàn tay đỏ rực như đao, bay vút mà đến!

“Ngươi dám!”

Lão bộc An Sơn ánh mắt nộ trương, trong chớp mắt, trong tay xuất hiện một đạo cổ phù, trực tiếp triển khai, Trịnh Thiên Kiều không phản ứng lại đây, thân thể liền bị một đạo ánh vàng bao trùm!

Áo bào đen lão đại gấp giọng rống to, “Lão tam, tự bạo!”

Đánh úp về phía Trịnh Thiên Kiều, chính là Hắc lão tam, hắn đã làm tốt tự bạo chuẩn bị, cổ trướng ngực bụng truyền đến đạo đạo trầm thấp ong ong, hắn muốn tự bạo!

Nhưng mà.

Liền trong chớp mắt này sau!

Một bàn tay từ hư không ngưng tụ mà ra, ầm ầm một tiếng vỗ vào Hắc lão tam trên đỉnh đầu!

Hắc lão tam căn bản không ngăn được, cũng không tránh thoát, càng làm cho hắn tan vỡ chính là, một chưởng này qua đi, trong cơ thể hắn hết thảy ngưng tụ lại đến sức mạnh, phảng phất đâm thủng khí cầu, biến mất một không!

Cả người bị vỗ tới trên boong thuyền, không thể động đậy một chút nào!

Sức mạnh trong cơ thể bị một luồng mạnh mẽ không cách nào sức phản kháng áp chế, Hắc lão tam sắc mặt như tro tàn, ánh mắt mờ mịt.

Cùng lúc đó.

Đang muốn cùng An Sơn liều mạng già áo bào đen lão đại bọn họ, tương tự chịu đến Hắc lão tam đãi ngộ, từng cái từng cái bị vỗ tới trên boong thuyền!

Bốn phía có không ít võ giả.

Vào giờ phút này, đều là dở khóc dở cười nhìn áo bào đen Tứ lão!

Này giời ạ!

Nơi nào bật nhảy đi ra bốn cái tìm đường chết hàng?

Ở Vương gia trước mặt, các ngươi còn muốn giết người? Là ăn trời gan địa gan bành trướng, vẫn cảm thấy làm vô địch mộng?

Phẫn nộ An Sơn trên mặt mang theo mãnh liệt vẻ cảm kích, quay về ra tay Vương Bảo chắp chắp tay nói rằng, "tiền bối, đa tạ ngài ân cứu mạng! Nếu không là ngài, thiếu gia lần này sợ là nguy hiểm!"

Vương Bảo liếc mắt nhìn Trịnh Thiên Kiều trên người ánh vàng, khẽ lắc đầu nói, "không ta hắn cũng chết không được, ngươi này phòng ngự cổ phù không sai a!"

An Sơn thành khẩn nói rằng, "vẫn là thật nhiều tiền bối ra tay!"

"Không sao cả!"

Vương Bảo ngồi xuống, ánh mắt ánh vàng lóe lên, ngón trỏ điểm ra, bốn đạo kim quang đi vào áo bào đen Tứ lão trong cơ thể!

Bốn cái lão già thân thể chấn động dữ dội, nhưng là sau một khắc, liền sắc mặt như tro tàn, đạo lực không gian phá toái, thần nguyên tan vỡ, đây là triệt để phế bỏ!

Có điều, bọn họ đã khôi phục tự do, có thể nhúc nhích, bốn cái hàng che ngực bò lên, dựa vào nhau, một mặt sợ hãi nhìn Vương Bảo!

Vương Bảo ánh mắt không quen nói rằng, "ta ở đây, các ngươi đều dám động thủ, quả thực là không đem ta để ở trong mắt a, nói, vì cái gì giết người?"

Áo bào đen Tứ lão trầm mặc nửa ngày, áo bào đen lão đại đột nhiên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "ngươi đừng hòng từ chúng ta trong miệng đến đến bất kỳ tin tức gì!"

Dứt lời.

Áo bào đen lão đại tiếp tục nói rằng, "tiền bối, trước là không biết tiền bối ở đây, có bao nhiêu xông tới, thế nhưng tiền bối, chúng ta cùng tiểu tử này, có thù không đợi trời chung, ngài như giúp chúng ta diệt trừ hắn, chúng ta nguyện trả giá... Trăm ức cực phẩm thần nguyên, làm thù lao!"

An Sơn trong lòng căng thẳng.

Trịnh Thiên Kiều tha thiết mong chờ nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo ha ha cười, "Trăm ức cực phẩm thần nguyên? Các ngươi có nhiều tiền như vậy? Cái kia còn chờ cái gì, nhanh lấy ra đi, hay là ta tâm tình tốt, còn có thể chuyển các ngươi một mạng!"

Áo bào đen lão đại một mặt mộng bức.

Đại gia ngươi!

Lời này ý tứ gì?

Đây là muốn... Đánh cướp?

Ta phốc ngươi cái muội a, ngươi rất sao đường đường một cái Đạo Giới đại lão, ngươi có quang minh chính đại kiếm tiền phương thức ngươi không

chọn, ngươi tuyển đánh cướp? Ngươi có còn nên cái mặt?

------oOo------

Chương 523: Thu đồ đệ Trịnh Thiên Kiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Áo bào đen Tứ lão toàn bộ liền bi kịch.

Có điều Cự Thần Hào lên võ giả, nhưng là không cảm thấy kinh ngạc.

Thời gian chung đụng tuy rằng không dài, thế nhưng Cự Thần Hào võ giả cũng biết rõ Vương Bảo vài loại ẩn giấu thuộc tính.

Vô liêm sỉ!

Không biết xấu hổ!

Không hạn cuối?

Này cũng không tính là cái gì!

Đối với người ta "Vương gia" mà nói, này đều là bình thường.

Đánh cướp tính cái cái gì?

Này rất sao ở Vương gia trong tay còn gọi sự tình?

So với Vương gia, vẫn là Cẩu gia đáng tin a, tuy rằng tấm kia mặt chó cũng đúng hay không đang giả vờ cool chính là đang giả vờ cool trên đường, thế nhưng, Cẩu gia chưa từng bẫy qua người a!

Đương nhiên.

Đã từng có đoạn thời gian, Cự Thần Hào lên võ giả rất sợ Cẩu gia đột nhiên ngã chổng vó chạm sứ, tốt đang không có phát sinh.

Áo bào đen Tứ lão rất thảm, bị bíu được kêu là một sạch sành sanh, khắp toàn thân cũng chỉ còn sót lại vài món che giấu quần áo.

Bọn họ chứa đồ trang bị cái gì, đều bị mấy cái khuôn mặt dữ tợn võ giả cho họa họa, đương nhiên, cuối cùng vẫn là nịnh nọt hiến cho Vương Bảo.

Có điều, áo bào đen Tứ lão nhưng là không chết.

Tuy rằng bọn họ rất muốn chết!

Nhưng là vẫn không có hạ thủ được!

Bi ai cực kỳ, trở thành Cự Thần Hào nô bộc, mỗi ngày làm ra là nặng nhất: Coi trọng nhất hoạt, ăn chính là kém cỏi nhất cơm, có thể ăn cơm no đều là trúng thưởng.

...

...

Thời gian trôi qua.

Sau khi đúng là lại không có việc gì phát sinh, mắt thấy khoảng cách Tây Sương Vực càng ngày càng gần, mấy người trên mặt đều lộ ra sắc mặt vui mừng.

Coi như là Đạo Thánh Tông lão tổ Mạc Kính Thiên bọn họ, cũng kết thúc trốn Sát Thần, đi ra phòng khách.

Tuy rằng bọn họ không làm sao đi ra, thế nhưng Vương Bảo cùng lão cẩu sự tình bọn họ xác thực biết đến rõ rõ ràng ràng, vì lẽ đó Mạc Kính Thiên càng ngày càng cảm thấy đến Tây Sương Vực, mười phần sai!

Chỉ có thể gửi hy vọng vào, Tây Sương Vực có thể trâu bò một điểm, đứng vững đại ma vương xung kích!

Mà Nam Ly Cung thiếu chủ Trần Huyền Triêu, cũng không nhịn được đi ra

thông khí!

Từ khi lão cẩu đem lớn chó triệu hoán sau khi đi ra, Trần Huyền Triêu liền tan vỡ!

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, Vương Bảo trâu bò, thế nhưng lão cẩu thật giống càng trâu bò, mà chính mình lúc trước, trêu đến thình lình chính là lão cẩu!

Chính mình không chết, đều rất sao là mộ tổ bốc khói xanh a!

Vì lẽ đó, Trần Huyền Triêu trang một đường tôn tử, hắn cũng đã sớm làm tốt quyết định, sau khi trở về, nhất định phải khóc ròng ròng, để cho mình tổ gia đem giấy nợ cho trả lại, nếu không, Cự Thần Hào trên không lớn chó không chắc liền chạy Nam Ly Cung đi tới!

Lại qua gân nửa ngày, phía trước đại lục đã thấy ở xa xa.

Vương Bảo vòng chéo tay đứng trên boong thuyền.

Lão cẩu thu rồi lớn chó bóng người, nằm nhoài boong tàu trên lan can, phóng tầm mắt tới phương xa đại lục!

Cách đó không xa.

Trịnh Thiên Kiều vẻ mặt do dự, do dự do dự nữa, rốt cục ở lão bộc An Sơn cổ vũ dưới, đi tới Vương Bảo bên người, thành khẩn chắp tay nói, “Vương đại ca, ngươi có thể nguyện đi với ta Chấn Thiên Tông làm khách?”

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười liếc mắt nhìn Trịnh Thiên Kiều, nói rằng, “làm khách? Sợ là muốn cho ngươi Vương đại ca cho ngươi chỗ dựa chứ?”

Trịnh Thiên Kiều sắc mặt ửng đỏ, thế nhưng, dù cho bị vạch trần, hắn cũng chỉ là hít sâu một hơi, nói rằng, “không dối gạt Vương đại ca, ta này vừa đi, nguy hiểm tầng tầng, nếu là Vương đại ca có thể theo ta đồng thời, những kia vụn tiểu tất nhiên không dám tới hại ta, Vương đại ca thực lực kinh

thiên, nhưng nếu như thật gặp nguy hiểm, ngươi cũng không cần phải quản ta, ta Trịnh Thiên Kiều tuyệt không oán hận!”

Vương Bảo híp mắt cười, trên dưới đánh giá Trịnh Thiên Kiều một chút, nói rằng, “ngươi tu vi Đạo Quân sơ kỳ?”

Trịnh Thiên Kiều gật gù, có chút ngượng ngùng nói, “Này vẫn là dựa vào gia phụ lưu lại bảo vật xông lên!”

Vương Bảo thản nhiên nói, “tư chất ngươi kỳ thực không sai, thế nhưng... Bị người phong ấn! Hạ phong ấn, là cái ngưu nhân!”

Trịnh Thiên Kiều ngạc nhiên.

Vương Bảo đột nhiên phong cấm tứ phương âm thanh, nhạt âm thanh nói, “tiểu tử, ta xem ngươi vẫn tính hợp mắt, lần này nếu là giúp ngươi, chỉ dựa vào một người bạn tên, không đủ! Ngươi, có thể nguyện bái ta làm thầy?”

Trịnh Thiên Kiều trợn mắt lên.

Bái sư?

Trời ơi!

Vương đại ca... Phi phi phi, Vương sư dĩ nhiên có thể coi trọng ta?

Trịnh Thiên Kiều như ở mơ thấy, sau nửa ngày mới phản ứng được, vô cùng kích động phù phù một tiếng cho Vương Bảo quỳ xuống, cung cung kính kính dập đầu ba cái, “Tôn sư ở lên, đồ nhi Trịnh Thiên Kiều bái tôn sư!”

“Đứng lên đi!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở.

Nếu nhận làm đồ đệ, Vương Bảo xem Trịnh Thiên Kiều ánh mắt, thân thiết rất nhiều, trương tay đánh ra hai đạo lưu quang, nói rằng, “hai món đồ này, ngươi thu, coi như là lễ ra mắt của thầy!”

Trịnh Thiên Kiều tiếp nhận, lấy hắn kiến thức, còn không quen biết.

Thế nhưng vào giờ phút này, kích động tột đỉnh lão bộc An Sơn, nhưng là đỏ mặt, thấp giọng nói, “thiếu chủ, còn không mau bái tạ sư ân!”

Trịnh Thiên Kiều tuy rằng không biết là cái gì, nhưng nhìn An Sơn vẻ mặt, cũng biết là không bình thường bảo bối, lần thứ hai cung kính bái tạ.

Vương Bảo nói rằng, “hai thứ đồ này, một cái gọi Thông Linh Đạo Ngọc, một cái gọi đạo tinh, đều là đồ chơi nhỏ, ngươi còn được bản thân nỗ lực tu luyện mới là!”

“Ta sẽ, tôn sư!” Trịnh Thiên Kiều ngột ngạt hưng phấn nói rằng.

Lão bộc An Sơn ánh mắt lộ ra hâm mộ.

Thông Linh Đạo Ngọc cùng đạo tinh, này đều là Đạo Quân Đạo Vực cảnh giới bên trong thần vật, mà Vương Bảo, nhưng như thế tùy ý liền lấy ra.

Thiếu gia thực sự là đi rồi kinh thiên đại vận a, có Vương sư hỗ trợ, hơn nữa Cẩu gia...

Khe nằm!

Lần này trở lại, lão tử nhìn, còn ai dám coi khinh thiếu gia!

...

...

Cự Thần Hào cặp bờ.

Vương Bảo đoàn người từ phía trên đi xuống sau, những võ giả khác lúc

này mới dám hạ xuống.

Áo bào đen Tứ lão đi theo Vương Bảo phía sau, các loại rời đi Cự Thần Hào sau khi, Vương Bảo xoay người nhìn bọn họ, nhạt âm thanh nói, “bốn người các ngươi, có thể đi rồi!”

Áo bào đen Tứ lão một mặt mộng bức.

Giời ạ!

Thả chúng ta sống sót rời đi? Ngươi có hảo tâm như vậy?

“Đương nhiên, giúp ta và các ngươi chủ tử sau lưng mang câu nói, thức thời... Mờ ám liền dừng lại, nếu không thì, ha hả!”

Vương Bảo cười âm hiểm một tiếng, xoay người rời đi.

Lão bộc An Sơn mang theo sát ý ánh mắt nhìn áo bào đen Tứ lão một chút, hừ nhẹ một tiếng, lúc này mới đi rồi.

Áo bào đen Tứ lão liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt đều có chút cay đắng, tuy rằng sống sót sau tai nạn, thế nhưng nghĩ đến Vương Bảo cùng lão cẩu, cùng với, Trịnh Thiên Kiều cùng Vương Bảo quan hệ, bọn họ liền không cao hứng nổi!

Mã Đức!

Phu nhân nghe được tin tức này.

Sẽ không điên (chơi) chứ?

Không phải không thể nào a!

To lớn một cái Chấn Thiên Tông, chắp tay dâng cho người, đặt ai ai tình nguyện?

Cự Thần Hào bên dưới.

Trần Huyền Triêu rất xa nhìn Vương Bảo rời đi bóng lưng, híp mắt trầm mặc nửa ngày, đột nhiên hỏi nói, “Chấn Thiên Tông... Ta chỉ là hơi có nghe thấy, thực lực làm sao?”

Trần Huyền Triêu hộ đạo ông lão trầm giọng nói, “thiếu chủ, Chấn Thiên Tông trước thực lực rất mạnh, có điều hiện ở tông chủ của bọn họ ngã xuống, địa vị mức độ lớn giảm xuống, nhưng là bên trong dù sao có Đạo Giới cường giả tọa trấn, không người dám coi thường!”

Trần Huyền Triêu chua xót nói rằng, “cái kia Chấn Thiên Tông tiểu tử, đúng là số may, dĩ nhiên cùng sát tinh liên lụy, trước hắn ở trước mặt mọi người dập đầu, sẽ không là bái sư chứ?”

Thở dài.

Trần Huyền Triêu buồn bực nói, “Trở về có thể chiếm được cùng tổ gia cố gắng nói một chút, cái này Chấn Thiên Tông, sau đó cũng không thể chọc!”

Hộ đạo ông lão rất tán thành.

Liền hướng Vương Bảo che chở hắn yêu sủng thủ đoạn.

Nếu như chọc tới Vương Bảo đồ đệ.

Đại gia ngươi, còn không được bị hố hoài nghi nhân sinh a...

------oOo------

Chương 524: Lão Vương còn có 10 giây liền có thể đến chiến trường

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chấn Thiên Tông kiến tông vẻn vẹn trăm năm, nhưng là địa bàn nhưng đánh cho rất lớn!

Bản tông bên trong khí thế bàng bạc vàng chói lọi quần thể kiến trúc, không khỏi có chút nhà giàu mới nổi hiềm nghi.

Vào giờ phút này.

Chấn Thiên Tông.

Tới gần trung ương ngọn núi chính một toà Takayama (núi cao), ngọn núi này bên trên, bầy thú nô đùa, xanh um tươi tốt, tràn ngập sinh cơ sức sống.

Một toà trang nhã biệt viện bên trong.

Triệu Thiên Dương nằm ở bên trong phòng một cái nóng trong thùng, ngâm tắm thuốc, lớn tuổi, cần bảo dưỡng.

Đột nhiên.

Một cái tuổi tuy nhỏ, nhưng vóc người nóng nảy nữ hài rụt rè đi tới, thấp giọng nói, “lão gia, tam gia cầu kiến!”

“Nhường hắn đi vào!” Triệu Thiên Dương không mở mắt, nhạt tiếng nói.

Nửa ngày.

Một người trung niên, đi vào gian phòng, mắt nhìn thẳng, cung kính quỳ lạy trên đất, nói rằng, “đại trưởng lão, thám tử đến báo, An Sơn mang theo Trịnh thiếu trở về!”

Triệu Thiên Dương con mắt mở.

Tinh mang lấp loé, hư không đều tựa hồ xuất hiện hai đạo tia điện.

Trầm mặc nửa ngày, Triệu Thiên Dương hít sâu một hơi, đột nhiên cười lạnh nói, “xem ra An Sơn lão Quỷ trong tay, thứ tốt không ít a, lần này Ngọc phu nhân khẳng định ngã xuống cái lớn bổ nhào!”

Người trung niên không nhịn được hỏi nói, “đại trưởng lão, nếu ngài cần bồi dưỡng Trịnh thiếu làm con rối, vì sao không phái người trong bóng tối bảo vệ hắn, Ngọc phu nhân muốn phái người giết hắn, chẳng phải là hỏng rồi đại sự?”

Triệu Thiên Dương liếc người trung niên một chút, hơi trào nói, “ngươi biết cái gì? Tiếp tiểu tử kia nhiệm vụ, chỉ có thể An lão quỷ cái kia trung chó mới được, những người khác phái người tới, đều sẽ rơi nhân khẩu lưỡi, huống hồ, ngươi là không biết Trịnh Tây Vương người này...”

Triệu Thiên Dương lời nói một trận, không nói thêm gì nữa.

Trịnh Tây Vương người này, dựa vào sức một người, mời chào quần hùng, thành lập Chấn Thiên Tông, hắn cá nhân mị lực rất mạnh, nhưng là Triệu Thiên Dương nhưng là biết rõ Trịnh Tây Vương tâm cơ.

Nếu Trịnh Tây Vương lưu lại tông lệnh, vậy thì tất nhiên có lưu lại hậu chiêu, con trai của hắn, sao lại như vậy dễ dàng có chuyện?

Có điều...

“Mặc ngươi Trịnh Tây Vương làm sao mưu tính, ngươi cũng đã chết rồi, các loại con trai của ngươi đến rồi Chấn Thiên Tông, còn không phải lão phu định đoạt?”

Thân là Chấn Thiên Tông duy nhất Đạo Giới.

Thân là chấp pháp đại trưởng lão.

Triệu Thiên Dương, có cái này tự tin, có thể đem chỉ là một tên tiểu bối, đùa bỡn trong lòng bàn tay!

Đương nhiên.

Đây là hắn không biết Vương Bảo theo tới tình huống, mà thôi!

...

...

Thời gian trôi qua.

Ở An Sơn dẫn dắt đi, Vương Bảo bọn họ cuối cùng cũng coi như là đi tới Chấn Thiên Tông.

An Sơn gương mặt lạnh lùng, không để ý tông môn những kia ánh mắt khác thường, chuẩn bị trước tiên dàn xếp tốt Vương Bảo cùng lão cẩu.

An Sơn biết.

Dựa vào bản thân, dù cho có lão chủ nhân lưu lại căn dặn cùng lá bài tẩy, cũng tuyệt đối không thể che chở Trịnh Thiên Kiều chu toàn.

Mà Vương Bảo, nhưng có thể!

An Sơn cho Vương Bảo tìm một cái độc phong biệt viện, này đã là Chấn Thiên Tông cao cấp nhất khách viện.

“Vương sư, ngài nghỉ ngơi trước, ta mang theo thiếu gia trước tiên đi gặp thấy tông môn cao tầng!” An Sơn cung kính nói.

Vương Bảo gật gù, đá lão cẩu một cước, nói rằng, “ngươi theo!”

Lão cẩu lười biếng nói rằng, “biết rồi! Cẩu gia sẽ bảo vệ tốt tiểu tử này, có điều, này phí dịch vụ...”

Lão cẩu chà xát chân chó, cười đắc ý.

“Một trận đồ nướng, cộng thêm một chén đâm bia! Thế nhưng nói rõ trước, đồ đệ của ta nếu như điều một cọng lông, ha hả... Ta hao ngươi ngàn cái!”

Vương Bảo âm hiểm cười nói.

Lão cẩu nụ cười cứng đờ, tức giận nói thầm nói, “không tin ai ngươi còn không tin được Cẩu gia? Hừ, tiểu tử, chúng ta đi!”

Dứt lời, lão cẩu liền nghểnh lên đầu trước một bước đi ra ngoài.

“Tôn sư ngài trước tiên nghỉ ngơi, đồ nhi đợi lát nữa hỏi lại an!” Trịnh Thiên Kiều hít sâu một hơi, khom người cúi đầu, chậm rãi lùi ra.

An Sơn bái lùi, đi theo Trịnh Thiên Kiều phía sau, trầm giọng nói, “thiếu gia, sau đó ta theo ngươi giới thiệu tông môn cao tầng thời điểm, ngài ngàn vạn nhớ kỹ, không ti không hàng, còn có, đối mặt Ngọc phu nhân cùng Triệu Thiên Dương, nên cứng rắn, cũng đến cứng rắn!”

Trịnh Thiên Kiều ánh mắt nghiêm nghị gật gù.

Hắn biết, từ bước vào Chấn Thiên Tông cái kia một cước bắt đầu, mình trước kia, đã có thể nói tạm biệt, nhu nhược người, là không tư cách tiếp chưởng Chấn Thiên Tông.

Không cần An Sơn bắt chuyện.

Chấn Thiên Tông cao tầng, cũng đã từ từ hội tụ.

Nghị sự đại điện.

Triệu Thiên Dương đến rồi.

Một đám Chấn Thiên Tông cao tầng nhất thời đứng dậy hành lễ, Triệu Thiên Dương nhàn nhạt cười, ngồi ở bên trái thủ tịch.

Cũng không lâu lắm.

Một luồng làn gió thơm kéo tới, điện bên trong không ít trưởng lão đều là theo bản năng giật giật mũi.

Triệu Thiên Dương ánh mắt chớp qua một vệt tà hỏa, lại áp chế xuống.

Một cái trung niên thiếu phụ, đi vào nghị sự đại điện, nàng chính là Trịnh Tây Vương chính thê, Ngọc phu nhân!

Nàng khuôn mặt kiều mị, vóc người đẫy đà, cất bước trong lúc đó, mang theo từng tia từng tia mùi thơm, phía sau còn theo hai người thị nữ.

"Ngọc phu nhân mạnh khỏe!"

Một đám lão già đứng dậy hành lễ.

Triệu Thiên Dương các loại mọi người hành lễ sau khi, lúc này mới cười nhạt nói, "khoảng thời gian này Ngọc phu nhân vẫn mang theo thanh tĩnh điện, chẳng lẽ còn đang vì tông chủ thương tâm?"

Ngọc phu nhân nhìn chăm chú Triệu Thiên Dương một chút, cười lạnh nói, "ta phu quân ngã xuống mới bao lâu, làm sao, lẽ nào Triệu Đại trưởng lão, ngay cả ta thương tâm không thương tâm, đều muốn xen vào?"

Triệu Thiên Dương thấy buồn cười, lắc đầu một cái nói rằng, "lời này có hỏa khí a, ha ha..."

Dứt lời, liền nhắm mắt dưỡng thần lên.

Ngọc phu nhân ánh mắt chớp qua một vệt căm hận, ngồi ở phía bên phải thủ tịch.

Điện bên trong yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người đang đợi Trịnh Thiên Kiều đến!

Đột nhiên.

Mọi người liền nhìn thấy một người thanh niên đi theo An Sơn bên người, kể cả một con chó bước vào nghị sự đại điện.

Nhìn thanh niên này, mấy người ánh mắt hừng hực một chút, thế nhưng phần lớn, nhưng đều là mang theo trào phúng, lộ ra đánh giá, có chút thậm chí còn mang theo thương hại, nhìn Trịnh Thiên Kiều.

Trịnh Thiên Kiều nhớ kỹ An Sơn dặn, sau khi đi vào không ti không hàng chắp tay nói, "ta là Trịnh Tây Vương con trai, Trịnh Thiên Kiều!"

An Sơn ho nhẹ một tiếng, tiếp lời nói, "thiếu gia, ta đến cùng ngươi giới thiệu... Vị này, là thiếu gia mẫu thân, Ngọc phu nhân..."

Trịnh Thiên Kiều quỳ xuống, dập đầu một cái, nghiêm nghị nói, "mẫu thân!"

Ngọc phu nhân âm thanh nhu hòa nói rằng, "bé ngoan, chớ làm đa lễ, đứng lên đi!"

Trịnh Thiên Kiều đứng dậy, An Sơn tiếp tục giới thiệu, "Vị này, là chấp pháp đại trưởng lão, Triệu Thiên Dương Triệu lão!"

"Triệu lão!"

Trịnh Thiên Kiều chắp tay hành lễ.

Triệu Thiên Dương híp mắt cười nói, "lão phu chờ ngươi, nhưng là các loại Hoa đô cảm tạ, ha ha, liền sẽ chờ ngươi đến, tiếp chưởng Chấn Thiên Tông! Tiểu tử không sai, rất tinh thần!"

An Sơn không đợi Trịnh Thiên Kiều đáp lời, tiếp tục giới thiệu.

Triệu Thiên Dương vẻ mặt cứng đờ, ánh mắt âm trầm một hồi, lại khôi phục bình thường.

Triệu Thiên Dương có chút không hiểu nổi An Sơn.

Này An lão quỷ, chẳng lẽ là choáng váng?

Liền lão tử đều không tận tâm lôi kéo, ngươi còn làm sao đối phó Ngọc phu nhân?

Trong lúc suy tư.

Trịnh Thiên Kiều đã đơn giản nhận thức Chấn Thiên Tông một đám cao tầng, những thứ này đều là Chấn Thiên Tông hàng đầu đại lão, tất cả đều là Đạo Vực cường giả.

Sau đó.

Trịnh Thiên Kiều ở An Sơn ánh mắt ra hiệu bên dưới, vài bước vượt qua, đi tới trung ương nơi không vị lên, hít sâu một hơi, ngồi xuống!

Mà này ngồi xuống, điện bên trong không ít người ánh mắt, nhất thời cân nhắc lên, thâm ý sâu sắc!

Triệu Thiên Dương vốn còn muốn, lập tức tuyên bố chủ quyền, nhường Trịnh Thiên Kiều kế thừa đại thống, triệt để ở ở bề ngoài áp đảo Ngọc phu nhân, có điều xét thấy vừa nãy An Sơn thái độ, Triệu Thiên Dương không lên tiếng.

Hắn không nói lời nào, cũng không có người nói chuyện.

Sau nửa ngày, Trịnh Thiên Kiều đột nhiên mở miệng nói rằng, “mẫu thân, Triệu lão, chư vị tiền bối, gia phụ ngã xuống ở bên ngoài, ta tuy tuổi nhỏ, nhưng cũng hi vọng, chư vị trưởng bối có thể theo gia phụ tông lệnh, ủng hộ ta!”

Vẫn là không người nói chuyện.

Trịnh Thiên Kiều trái tim căng thẳng, không khỏi càng căng thẳng hơn.

An Sơn ánh mắt chớp qua một vệt hơi giận, đứng ra trầm giọng nói, “tông chủ tông lệnh ở đây, bọn ngươi còn không mau bái kiến đời mới tông chủ? Ngọc phu nhân, Triệu lão...”

An Sơn lấy ra một khối vàng óng ánh vải vóc, linh quang lấp lóe!

Rất nhiều Chấn Thiên Tông cao tầng, không ai lên tiếng, đều nhìn mình người tâm phúc!

Ngọc phu nhân mặt mỉm cười, nhưng chính là không động đậy, mà Triệu Thiên Dương càng là cười híp mắt, đầu hơi ngang, mắt nhìn phía trước giữa không trung, phảng phất nơi đó có hoa như thế.

An Sơn trên mặt vẻ giận dữ đã không kìm nén được, gắt gao cắn răng!

Ngày hôm nay nhất định phải muốn đem tên đứng lên đến!

Cửa ải này nếu là không qua được, sau đó sẽ càng khó!

“Khụ khụ...”

Đột nhiên.

Nằm nhoài Trịnh Thiên Kiều bên cạnh trên đất lão cẩu, run lên lông xoăn, đứng lên, sau đó, đứng thẳng lên, vây quanh chân trước, lười biếng nói rằng, “nếu không ai mở miệng, cái kia Cẩu gia nói hai câu đi, cái kia cái gì, Trịnh gia tiểu tử, bây giờ lạy Cẩu gia lão đại sư phụ, đến trước đây lão Vương dặn dò, nếu như đại gia đều Trịnh gia tiểu tử có cái gì bất mãn, vậy thì thông báo hắn!”

“Bây giờ nhìn lại, các ngươi đối với Trịnh gia tiểu tử, đều rất không vừa ý a, đã như vậy..”

“Cái kia xin chờ một chút, lão Vương còn có mười giây liền có thể đến chiến trường...”

------oOo------

Chương 525: Cười ác tâm như vậy, thảo đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bái sư?

Điện bên trong mọi người lông mày đều là vừa nhíu.

Triệu Thiên Dương hé mắt, có một loại dự cảm xấu, từ An Sơn thái độ bên trong, nội tâm hắn dâng lên đi một lần phổ ý nghĩ.

Chẳng lẽ.

Tiểu tử này sư tôn là Đạo Giới cường giả?

Nếu không, An lão quỷ sao lại mặc xác ta cái này Đạo Giới!

Nghĩ tới đây, Triệu Thiên Dương cũng không bao giờ có thể tiếp tục giữ vững bình tĩnh, sắc mặt cấp tốc âm trầm lại, hơi cúi đầu, trong mắt hung mang lấp loé.

Mà Ngọc phu nhân, nỗi lòng đồng dạng phức tạp, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn sắc mặt như thường Trịnh Thiên Kiều, nhạt âm thanh nói, "cầu vượt, thân phận ngươi đặc thù, như thế tùy ý bái sư, đúng hay không làm mất thân phận?"

Không ít Chấn Thiên Tông cao tầng hít một hơi.

Ngọc phu nhân, muốn bắt đầu làm khó dễ!

Chỉ là.

Trịnh Thiên Kiều còn chưa lên tiếng.

Đột nhiên, một đạo thanh âm thản nhiên, từ bên ngoài truyền vào, “Làm mất thân phận? Làm sao, chẳng lẽ ngươi là chê ta không đủ tư cách?”

Nương theo một đạo khủng bố cực kỳ khí thế từ ngoài điện tràn vào.

Ngọc phu nhân vẻ mặt đại biến, con ngươi co rụt lại, nhìn về phía cửa điện.

Vương Bảo bóng người lộ ra, vòng chéo tay bước vào bên trong cung điện.

Ánh mắt mang theo màu vàng thần quang, Vương Bảo nhìn chung quanh một tuần, cuối cùng đưa ánh mắt rơi vào Ngọc phu nhân trên người, cười nhạt nói, “tự giới thiệu mình một chút, tại hạ Vương Đại Chùy, cầu vượt sư tôn, vị đại tỷ này, ngươi thật giống như đối với ta có ý kiến?”

Ngọc phu nhân chau mày, hoãn âm thanh nói, " ta không phải có ý kiến, ta chỉ là...

“Không ý kiến vậy thì câm miệng!”

Vương Bảo ánh mắt lạnh lẽo, quát nhẹ lối ra (mở miệng).

Ngọc phu nhân khuôn mặt dại ra, vạn vạn không nghĩ tới Vương Bảo dĩ nhiên dám nói thế với nàng.

Điện bên trong Chấn Thiên Tông lão già nhóm cũng là hổ khu chấn động, ánh mắt trở nên sắc bén, đặc biệt là Ngọc phu nhân nhất hệ, càng là trên mặt mang theo phẫn nộ, tức giận bất bình.

Chỉ có Triệu Thiên Dương, hắn nét mặt già nua lộ ra một vệt quỷ tiếu, cười không nói.

Đánh đi!

Đánh đứng lên đi!

Tốt nhất đến cái đại hỗn chiến, cuối cùng lại nhường lão tử đến kết cuộc!

Nhưng mà.

“Ôi uy, ngươi cười cái gì cười? Cười ác tâm như vậy, thảo đánh!”

Ầm ầm!

Ngay ở Triệu Thiên Dương trong lòng mừng thầm tính toán chính mình tiểu cửu cửu (tính toán) thời điểm, đột nhiên, trong hư không, một con bàn tay bằng thịt mang cuốn lấy phá diệt tất cả khí thế, ầm ầm mà xuống!

Triệu Thiên Dương một mặt mộng bức, cũng may hắn tu vi cao, trong chớp mắt, cũng phản ứng lại.

Đáng tiếc a!

Phản ứng lại, cái kia cũng vô dụng thôi!

Hung hãn một chưởng, rơi vào Triệu Thiên Dương đẩy lên đến trên hai cánh tay, Triệu Thiên Dương trong chớp mắt, liền mặt như màu đất, giống như một con như chó chết, ầm ầm một tiếng vang thật lớn bị vỗ tới trên đất!

Cái ghế mảnh vỡ bay loạn!

Sàn nhà rạn nứt, Triệu Thiên Dương nửa người đều bị đập tiến vào sàn nhà bên trong!

Vương Bảo không có buông ra Triệu Thiên Dương, vào giờ phút này tay phải của hắn trở nên to lớn, Cổ Thần tộc thiên phú trăm trượng Kim thân cũng là có thể cục bộ phồng lớn.

Lạnh lùng vẻ mặt tỏa ra mở, Vương Bảo híp mắt cười, nhìn lúc này mộng bức vô cực hạn Chấn Thiên Tông cao tầng, ho nhẹ một tiếng nói rằng, “cái kia cái gì, ta đồ đệ nhất định phải đến kế thừa cái này môn phái nhỏ, ta có thể nói cái gì? Chỉ có thể chống đỡ, dù sao cũng là thừa kế nghiệp cha, ta cũng không tư cách ngăn cản không phải? Có điều, ta là cái người thể diện, sẽ không ỷ thế hiếp người, ta cũng là rất giảng đạo lý!”

“Như vậy hiện tại, đồ đệ của ta kế thừa hắn cha tông môn, ai tán thành? Ai phản đối? Đại gia có thể tới giơ tay biểu quyết!”

Điện bên trong yên lặng như tờ.

Dù cho là Trịnh Thiên Kiều cùng lão bộc An Sơn, cũng là bị kinh hãi không nhẹ!

Trịnh Thiên Kiều còn nói được, chỉ cảm thấy thời khắc này sư tôn của chính mình tốt Haki tốt trâu bò, ta thật hạnh phúc!

Mà An Sơn, nhưng là đúng Triệu Thiên Dương thực lực, rõ ràng trong lòng!

Đây chính là Đạo Giới trung kỳ đại cao thủ a!

Mà hiện tại.

Lại bị đập tiến vào sàn nhà bên trong, xem nửa ngày không nhúc nhích dáng dấp, sợ là đã hôn mê đi!

Này.

Vẻn vẹn chỉ là Vương Bảo một cái tát a!

Hồi lâu sau.

Vẫn là không người nói chuyện.

Ngọc phu nhân ánh mắt lập loè do dự, trong lòng giãy dụa không ngớt, sự tiến triển của tình hình, đã vượt quá Ngọc phu nhân dự liệu, nàng trước đã đoán, ảo tưởng qua, ngày đó nàng phải làm sao, làm sao nắm giữ quyền chủ động!

Nhưng là theo Vương Bảo xuất hiện.

Quyền chủ động đã biến mất hầu như không còn!

Vương Bảo thực lực thật đáng sợ, người như vậy, làm sao trêu chọc? Dù cho là cha nàng, cũng là Đạo Giới cường giả, thế nhưng, phỏng chừng cũng sẽ không vì Chấn Thiên Tông, nhường gia tộc đắc tội một lão quái vật như vậy!

Mà không đợi Ngọc phu nhân làm ra quyết định.

Vương Bảo liền vung tay lên, nhạt âm thanh nói, "nếu không ai lên tiếng, vậy ta trực tiếp một điểm, không đồng ý đồ đệ của ta kế thừa Chấn Thiên Tông... Nhấc tay!"

Mặt sau hai chữ, Vương Bảo là từ trong hàm răng bay ra.

Trong lúc nhất thời, đông đảo Chấn Thiên Tông cao tầng đại lão, đều là mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, chỉ cảm thấy vào giờ phút này Vương Bảo giống như một cái kinh thiên động địa đại ma vương, Ma Ảnh tầng tầng, xuyên qua dũng khí của bọn họ!

Lão già nhóm đều là không tự chủ được nhìn về phía Vương Bảo bàn tay dưới đáy không nhúc nhích Triệu Thiên Dương!

Nửa ngày.

Vương Bảo hơi cười, nhạt âm thanh nói, "rất tốt, không người phản đối, vậy thì là đồng ý rồi? Rất tốt sao, đại gia đều rất thông minh, như vậy ta tuyên bố, từ giờ trở đi, đồ nhi ta Trịnh Thiên Kiều, chính thức tiếp chưởng Chấn Thiên Tông!"

"Ai không phục!"

"Có thể tới tìm ta, ta quét giường lấy chờ!"

Dứt lời.

Vương Bảo quay về Trịnh Thiên Kiều gật gù, sải bước vòng chéo tay rời đi nghị sự đại điện!

Hắn đến nhanh, đi cũng nhanh.

Nhưng là.

Mọi người lần thứ hai nhìn về phía Trịnh Thiên Kiều thời gian, ánh mắt đã phát sinh kinh thiên biến đổi lớn!

Kính nể, hoảng sợ, càng nhiều, vẫn là hối hận, có chút tâm cơ trưởng lão đều đang hối hận, làm sao không sớm một chút cùng đời mới tông chủ đồng hồ trung tâm, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi quý giá, thêm gấm thêm hoa còn kém không chỉ một bậc a!

Vương Bảo sau khi rời đi hồi lâu.

Trịnh Thiên Kiều hít sâu một hơi, mang theo áy náy nói rằng, "đại gia không cần để ý, sư tôn ta tính tình cổ quái, có điều đại gia cũng không cần phải sợ, sư tôn ta là người tốt, sẽ không tùy tùy tiện tiện động thủ!"

Đông đảo lão già suýt chút nữa thổ huyết!

Người tốt?

Sẽ không tùy tiện động thủ?

Ai nha khe nằm, ngươi cái này nhóc con miệng còn hôi sữa, ngươi rất sao không thực sự a, ngươi rất sao nói dối đều không mang theo mặt đỏ a!

Hắn vẫn sẽ không tùy tiện động thủ? Ta phi ngươi cái cầu, ngươi nhìn nhìn hiện tại còn nằm trên mặt đất tuy rằng hôn mê, nhưng còn mang theo mộng bức mặt Triệu Thiên Dương, ngươi nói lời này, ngươi lương tâm thì sẽ không đau sao?

"Mau nhìn xem Triệu lão chết chưa!"

Trịnh Thiên Kiều chỉ chỉ Triệu Thiên Dương.

Triệu Thiên Dương tâm phúc ánh mắt mang theo phẫn nộ, nhưng là vừa cực

kỳ uất ức áp chế xuống!

Đại gia!

Cáo mượn oai hùm a!

Này nói chính là ni Marsh sao lời, cái gì gọi là chết rồi không? Ta xem ngươi là ước gì Triệu lão chết đi chứ?

Một lão giả mau tới trước kiểm tra, sau đó thở phào nhẹ nhõm, mặt âm trầm đỡ Triệu Thiên Dương một lần nữa tìm một chỗ ngồi xuống!

Ngọc phu nhân vào giờ phút này đã rối loạn tấm lòng, Vương Bảo xuất hiện, làm xáo trộn nàng toàn bộ kế hoạch, bỗng nhiên đứng dậy nói, "ngày hôm nay trước tiên như vậy đi, ta có chút việc, trước về!"

"Mẫu thân đi thong thả!"

Trịnh Thiên Kiều đứng lên đến, chắp tay nhìn theo Ngọc phu nhân rời đi!

Ngọc phu nhân rời đi.

Triệu Thiên Dương hôn mê.

Lão bộc An Sơn, kích động tột đỉnh, đứng Trịnh Thiên Kiều bên người, sống lưng ưỡn lên đến mức thẳng tắp.

Trịnh Thiên Kiều hít một hơi, chậm rãi quét một vòng điện bên trong chúng lão già!

Lần này, không người dám lại cùng Trịnh Thiên Kiều đối diện.

Nửa ngày.

Trịnh Thiên Kiều trầm giọng nói, "ta tuy kế nhiệm Chấn Thiên Tông, thế nhưng, ta dù sao cũng là vãn bối, Chấn Thiên Tông, còn muốn dựa vào chư vị các trưởng bối tiếp tục chống đỡ, phụ thân ta đi rồi rất nhiều thời gian,

nhân sự lên sự tình, ta quyết định một lần nữa sắp xếp, sau đó sẽ làm An lão tuyên bố một đạo tông lệnh, chư vị trưởng bối... Có thể trở về!”

Chấn Thiên Tông cao tầng các đại lão đều là thân thể rung mạnh!

Nhân sự lên một lần nữa sắp xếp?

Khe nằm!

Quả nhiên là quan mới nhậm chức đốt ba đốm lửa, bây giờ sẽ bắt đầu thanh tẩy!

Có điều.

Hay là, cái này cũng là một cái trời lớn cơ hội tốt nha...

------oOo------

Chương 526: Khe nằm, ta chiêu hắn chọc giận hắn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghị sự đại điện sự tình tự nhiên không che giấu nổi, rất nhanh sẽ truyền vang Chấn Thiên Tông!

Chấn Thiên Tông cao tầng các đại lão mặc dù là bị Trịnh Tây Vương chung quanh lôi kéo tiến vào, thế nhưng, vẫn có một ít có chứa lòng trung thành.

Môn hạ đệ tử, càng là như vậy!

Trịnh Tây Vương sức chiến đấu sặc sỡ, tính khí càng là cương liệt, bị Chấn Thiên Tông không ít đệ tử phụng làm thần tượng.

Hiện tại biết rồi nghị sự đại điện sự tình sau, rất nhiều Chấn Thiên Tông đệ tử đều là cực kỳ hưng phấn.

Bọn họ mới mặc kệ trong tông môn những kia cẩu thả.

Bọn họ chỉ biết là, Trịnh Tây Vương lão chủ tuy chết, thế nhưng Chấn Thiên Tông gốc gác, thình lình càng kinh khủng!

Có thể một cái tát đập ngất Triệu Thiên Dương đại trưởng lão, cái này cần là cái gì thực lực?

Ồ?

Thật giống có không đúng chỗ nào?

Lại nói Trịnh Thiên Kiều sư tôn, vì cái gì muốn đập ngất Triệu Thiên Dương đại trưởng lão? Tin tức bên trong căn bản không nâng a, chẳng lẽ Triệu lão muốn làm phản? Nếu không, làm sao sẽ tùy tiện động thủ?

Việc này nhất thời thành một điều bí ẩn đề, bị Chấn Thiên Tông đệ tử nói chuyện say sưa!

Chờ đến lúc xế chiều, Trịnh Thiên Kiều tông lệnh đi ra, Chấn Thiên Tông không ít cao tầng trưởng lão, đều là trong lòng thầm than!

Ngươi muội!

Tiểu tử rất tàn nhẫn a!

Chấn Thiên Tông có mấy cái chức vị, đều có rất mạnh quyền lên tiếng, mà hiện tại, nhưng đều bị Chấn Thiên Tông một ít tự do trưởng lão nắm giữ, đây là ở lôi kéo lòng người a!

...

...

Triệu Thiên Dương khôi phục tỉnh táo sau khi, vẫn còn có chút mộng bức!

Mấy cái ông lão đứng Triệu Thiên Dương đầu giường, trên mặt mang theo vẻ lo âu.

Hồi lâu.

Triệu Thiên Dương ánh mắt khôi phục một tia thần thái, hít vào một ngụm khí lạnh, hoãn âm thanh nói, “bệnh thần kinh a...”

Mấy cái ông lão, “?”

Đột nhiên.

Triệu Thiên Dương khuôn mặt vặn vẹo lên, rít gào nói, “tên kia đúng hay không ngốc? Có phải bị bệnh hay không? Các ngươi nói, hắn mưu đồ gì? Lập uy? Khe nằm! Lập uy cũng có cái lý do a! Lão phu một câu nói đều không nói, ta chiêu hắn chọc giận hắn?”

Một đám lão già câm như hến, không dám lộn xộn, chỉ lo xúc động Triệu Thiên Dương thương tâm tiếng lòng.

Bọn họ cũng vì Triệu Thiên Dương ấm ức!

Đúng đấy!

Người Triệu lão chiêu ngươi chọc giận ngươi? Tới chính là một cái tát, có oan hay không a?

Nửa ngày.

Cảm giác được Triệu Thiên Dương tựa hồ phát tiết không ít, một cái trong đó ông lão thấp giọng nói, "đại trưởng lão, tên kia hiện tại truyền ra tin tức, nói sở dĩ đối phó ngươi, là... Là bởi vì ngài cười nhạo hắn!"

Triệu Thiên Dương ngẩn ngơ, "Cười nhạo?"

Một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, nói chuyện cái kia cười khổ nói, "lúc đó chúng ta không chú ý, đại trưởng lão, ngài, thật sự cười nhạo hắn?"

"Phốc..."

Triệu Thiên Dương đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn!

Hắn tức điên!

Tức giận thổ huyết!

Mã Đức!

Đây thực sự là... Thực sự là... Không biết xấu hổ!

"Cười nhạo? Ta cười hắn muội! Lão phu lúc đó..."

Đột nhiên.

Triệu Thiên Dương không lên tiếng.

Hắn đột nhiên nhớ tới đến, chính mình lúc đó thật giống thật sự nở nụ cười, chỉ là, Thương Thiên làm chứng, chính mình thật rất sao không cười nhạo hắn a, ta cười nhạo hắn làm chi? Lúc đó lão tử là ở làm mỹ hảo ảo tưởng tới!

"Muốn thêm nữa tội hà hoạn không từ! Được lắm độc ác gia hỏa!"

Triệu Thiên Dương hận đến hàm răng ngứa, thực sự là hận không thể một cái cắn chết Vương Bảo!

Một đám lão già lại đợi một hồi, một cái trong đó buồn bực nói, "Đại trưởng lão, ngươi hôn mê khoảng thời gian này, ra đại sự!"

Triệu Thiên Dương ánh mắt tinh mang lóe lên, trầm thấp quát, "Nói!"

"Trịnh Thiên Kiều kế nhiệm tông chủ!"

Triệu Thiên Dương khóe mắt vừa kéo.

Này ở trong dự liệu của hắn, giời ạ tiểu tử kia sư tôn đã vậy còn quá trâu bò, liền lão tử cũng không ngăn nổi một chiêu bị đập ngất, thực lực tuyệt bức đạt đến cuối cùng đỉnh cao thậm chí... Đạo Giới đỉnh cao!

Có người này uy hiếp, Chấn Thiên Tông những người khác, vẫn đúng là không lật nổi bao lớn bọt nước đến!

Có Trịnh Tây Vương tông lệnh ở tay, Trịnh Thiên Kiều kế nhiệm tông chủ, còn ai dám phản đối?

"Đại trưởng lão, hiện nay Đan Điện Đại chấp sự, Khí Điện Đại chấp sự, thần binh lầu, thần công lầu, cùng với cái khác mấy cái bản tông địa phương trọng yếu, đều bị đời mới tông chủ đổi toàn bộ..."

Nói chuyện cái kia, có chút nghiến răng nghiến lợi, bởi vì người này, chính là trước đại điện Đại chấp sự.

Triệu Thiên Dương rốt cục không nhịn được, vỗ tay một cái thật lớn, gầm nhẹ nói, “nhóc con miệng còn hôi sữa, khinh người quá đáng!”

Trịnh Tây Vương ở thời điểm.

Còn cũng không dám lộn xộn hắn người!

Hiện tại chỉ là một tên tiểu bối, một bước lên trời, liền rất sao không biết mình là ai, an dám như thế?

Hơn nữa ngươi nhìn nhìn này thay máu đổi được, quá rất sao triệt để, quả thực là đem hắn cái này chấp pháp đại trưởng lão quyền hành một tuốt đến cùng a!

“Đại trưởng lão, chúng ta... Làm sao bây giờ?” Một lão giả hỏi.

Bọn họ trước mắt duy Triệu Thiên Dương như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, nếu như đổi môn phái tập trung vào Trịnh Thiên Kiều nơi đó, bọn họ không ném nổi người kia!

Hơn nữa.

Bọn họ tin tưởng Triệu lão đại sẽ không ngồi chờ chết, tùy ý tiểu tử kia làm mưa làm gió!

Triệu Thiên Dương sắc mặt dần dần bình tĩnh lại, sau nửa ngày, đột nhiên cười lạnh nói, “chớ hoảng sợ! Tiểu tử kia nghĩ thu mua lòng người, nào có đơn giản như vậy? Tông môn mỗi ngày nuôi dưỡng đệ tử, giá trên trời tiêu tốn, không có ổn định thu vào con đường, sẽ ép đáy đàn hồi!”

“Lão phu tin tưởng, Ngọc phu nhân con tiện nhân kia, cũng sẽ không liền như thế coi là, hừ, hai người chúng ta liên thủ, hơn một nửa cái Chấn Thiên Tông, cũng phải bại liệt!”

“Cứ thế mãi, chúng ta liền có thể bức vua thoái vị!”

“Tiểu tử kia sư tôn, là rất lợi hại, nhưng là, chuyện như vậy hắn cũng chen miệng vào không lọt!”

“Hơn nữa...”

Ánh mắt chớp qua một vệt tàn nhẫn cùng điên cuồng, Triệu Thiên Dương hé mắt, thấp giọng cười lạnh nói, “lão phu chi nhục, sẽ không liền như thế coi là, Tây Sương Vực, không phải chỉ là một cái Đạo Giới đỉnh cao, liền có thể một tay che trời, hanh...”

Một đám lão già vẻ mặt buông lỏng, lộ ra sắc mặt vui mừng.

Quả nhiên.

Triệu lão đại chính là Triệu lão đại, như thế trong thời gian ngắn, cũng đã nghĩ đến kế sách ứng đối, hơn nữa, xem dáng dấp, còn giống như muốn làm động tác lớn, tương lai có hi vọng!

...

...

Chính như Triệu Thiên Dương dự liệu như vậy.

Ngọc phu nhân đương nhiên sẽ không liền như thế cam tâm nhường ra Chấn Thiên Tông.

Vương Bảo tuy rằng trâu bò, thế nhưng Ngọc phu nhân cho rằng, ngươi lại trâu bò, ngươi cũng không thể làm độc tài chứ? Huống hồ, Vương Bảo dù cho là Trịnh Thiên Kiều sư tôn, nhưng cũng là người ngoài một cái, nhúng tay Chấn Thiên Tông vốn là danh không chính nói không thuận!

Này cùng Trịnh Thiên Kiều kế nhiệm còn không giống nhau, cái kia dù sao có Trịnh Tây Vương tông lệnh, Trịnh Thiên Kiều mới là chính thống.

Vì lẽ đó.

Ngọc phu nhân cùng Triệu Thiên Dương liền có hiếm thấy hiểu ngầm!

Hai người mấy đạo mật lệnh truyền đạt, Chấn Thiên Tông nước nhất thời bị quấy đục!

Đầu tiên là Chấn Thiên Tông Đan Điện gặp sự cố.

Chấn Thiên Tông môn hạ đệ tử mấy vạn, mỗi ngày tiêu hao đan dược, hầu như là một cái động không đáy, Đan Điện Đan sư nhiều hơn nữa, cũng không chịu nổi như thế tàn phá, càng không cần phải nói, căn bản là không nhiều như vậy Đan sư.

Vì lẽ đó Chấn Thiên Tông cùng Tây Sương Vực Huyền Đan Thần Tông, có sâu tầng mậu dịch lui tới.

Huyền Đan Thần Tông chính là Tây Sương Vực thứ nhất đan tông, địa vị hiển hách, Tây Sương Vực rất nhiều thế lực đa số cùng Huyền Đan Thần Tông mua đan dược thậm chí dược liệu.

Mà hiện tại.

Huyền Đan Thần Tông gián đoạn cùng Chấn Thiên Tông quan hệ.

Làm ra quyết định này, là Chấn Thiên Tông tông môn bên dưới Chấn Thiên thành lớn Huyền Đan Thần Tông phân bộ Đại chấp sự!

Người này cùng Triệu Thiên Dương tương giao tâm đầu ý hợp, hai người có không ít cẩu thả giao dịch, Triệu Thiên Dương đồng ý chúng trù, lão già ngay lập tức sẽ ngã về Triệu Thiên Dương!

Việc này ở Triệu Thiên Dương đổ thêm dầu vào lửa bên dưới, căn bản chẳng mấy chốc, liền truyền ra, đời mới đại điện lớn chấp sự trưởng lão lập tức tìm tới Trịnh Thiên Kiều, sắc mặt hết sức khó coi!

“Tông chủ, chuyện này tuyệt đối là Triệu Thiên Dương đang giở trò quỷ, hắn cùng Chấn Thiên thành lớn Huyền Thiên Thần Tông phân bộ Đại chấp sự Triệu Lăng Không chính là bổn gia quan hệ, trước đây Đan Điện bị Triệu

Thiên Dương nắm giữ, hai người trong bóng tối khẳng định có sâu tầng giao dịch!”

Trịnh Thiên Kiều dù sao tuổi trẻ, không khỏi có chút bối rối!

Đan dược, đối với võ giả mà nói có thể nói vô cùng trọng yếu!

Huyền Thiên Đan Tông đối với Chấn Thiên Tông cấm bán đan dược, đối với Chấn Thiên Tông mà nói giống như với đạn hạt nhân đả kích!

“Thiếu gia chớ hoảng sợ, ngài có thể viết một phong thư, truyền cho Huyền Đan Thần Tông chưởng giáo, lường trước chuyện này, chính là Triệu Lăng Không khư khư cố chấp!” Lão bộc An Sơn trầm giọng nói.

Trịnh Thiên Kiều gật gù, bắt đầu viết thư gởi thư tín.

Chỉ là.

Đưa tin phát ra ngoài vẻn vẹn nửa ngày, truyền đạt trở về tin tức, liền nhường Trịnh Thiên Kiều há hốc mồm.

Huyền Đan Thần Tông hồi âm, thái độ kiên quyết, nếu việc này chính là phân bộ Đại chấp sự làm ra quyết định, Huyền Đan Thần Tông liền sẽ không nhúng tay!

“Sao có thể có chuyện đó?” An Sơn có chút khó có thể tin!

Nhưng mà.

An Sơn nhưng là không biết.

Triệu Thiên Dương trong bóng tối đã đưa ra siêu cấp bảng giá, vậy thì là chờ hắn lại nắm Đan Điện, sau đó cùng Huyền Đan Thần Tông giao dịch, tăng giá năm mươi phần trăm!

Bực này trên trời rơi đĩa bánh chuyện tốt.

Huyền Đan Thần Tông, sao lại không đáp ứng?

------oOo------

Chương 527: Đến đến đến, đại chiến 300 hiệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trịnh Thiên Kiều cùng An Sơn thương lượng rất lâu.

Cuối cùng vẫn là phát hiện, bọn họ không biện pháp.

Huyền Thiên Đan Tông luận gốc gác, luận thực lực, so với Chấn Thiên Tông đều mạnh mẽ mười mấy lần!

Người ta mặc xác chính mình, có thể sao nhỏ?

Vì lẽ đó.

Trịnh Thiên Kiều quyết định lễ pháp bảo, phát đại chiêu!

"Sư tôn cứu ta!"

Trịnh Thiên Kiều vẻ mặt đau khổ đi tới Vương Bảo nơi này.

Đem sự tình nói chuyện, Trịnh Thiên Kiều buồn bực nói, "Không nghĩ tới Triệu lão đầu dĩ nhiên chơi rút củi dưới đáy nồi kỹ năng, nói vậy lúc này mới chỉ là mới vừa vừa mới bắt đầu, thật phiền a!"

Vương Bảo hơi cười, đạo, "Lớn như vậy một cái Chấn Thiên Tông, nghe nói cha ngươi còn giấu không ít bảo vật, ngoại trừ ta không để ý, ai không động tâm? Ân... Huyền Đan Thần Tông... Thôi, việc này giao cho ta, vừa vặn nhàn đến hoảng, ra đi dạo chuồn mất Tatsuya được!"

...

...

Huyền Thiên đan thành.

Thành này kiến tạo rất lớn, ở vùng trung tâm, là Huyền Thiên Đan Tông đối ngoại bán ra cấp cao đan dược tổng tiệm, Huyền Thiên Đan Các.

Ngày đó.

Trong thành võ giả xoạt mỗi ngày hằng ngày.

Nhưng mà trong chớp mắt, ở Huyền Thiên Đan Các phụ cận cất bước võ giả, dồn dập ngừng chân, từng cái từng cái ngây người như phỗng nhìn về phía Huyền Thiên Đan Các cửa.

Ở cửa, có một thanh niên, một cái lông xoăn lão cẩu!

Nhường bọn họ mộng bức, là thanh niên bên người cắm vào mặt đất một cây cờ lớn, mặt trên viết rõ ràng là "Thiên hạ đan đạo thập phần, bản tọa đan ma đến chín phân, còn lại 1 điểm không phải không đủ tư cách, là khiêm tốn!"

Trên đường phố yên lặng như tờ.

Rất nhiều võ giả nuốt nước bọt, ngơ ngác nhìn trước mắt tình cảnh này, chỉ cảm giác thấy hơi hoang đường!

Ma trứng!

Tà tính a!

Cái tên này quá rất sao tà tính!

Đây là bị hóa điên chứ?

Chạy đến Huyền Thiên Đan Tông tổng cửa tiệm khiêu khích, đây là hiềm chết không đủ nhanh vẫn là sao nhỏ?

Thiên hạ đan đạo thập phần, ngươi đến chín phân?

Ngươi đem Huyền Thiên Đan Tông mặt hướng về nơi nào đặt?

“Ai, điên rồi!”

“Nghe nói gần nhất có tà ma qua lại, đây là bị dọa điên chứ?”

“Chặc chặc, hung hăng! Rất hung hăng! Khó có thể tưởng tượng, nếu như là thật sự, vậy người này đan đạo đến ngưu thành ra sao!”

“Phốc... Còn nếu như là thật sự? Vấn đề thế này, không có nếu như!”

“Mau nhìn, Huyền Thiên Đan Các bên trong người đi ra!”

Mọi người phản ứng lại sau khi, đều là thấp giọng bắt đầu nghị luận, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt tràn ngập vẻ thương hại.

Mà vào giờ phút này.

Huyền Thiên Đan Các một cái chấp sự ông lão mặt âm trầm, mang người đi ra!

Trước cấp dưới thông báo hắn thời điểm, chấp sự này ông lão còn tưởng rằng đối phương ở đùa hắn!

Có người chạy đến Huyền Thiên Đan Các cửa khiêu khích?

Này không phải mặt trời mọc ở hướng tây sao?

Chán sống?

Không thể có người ngu như vậy so với!

Nhưng mà.

Bây giờ nhìn Vương Bảo bên người cắm vào cờ lớn, chấp sự ông lão thình lình phát hiện, vẫn đúng là rất sao có!

Mã Đức!

Muốn chết!

“Người đến, đem hắn cờ cho ta thu rồi!”

Chấp sự ông lão mặt tối sầm lại, vung tay lên, hai cái Huyền Thiên Đan Các hộ vệ liền trực tiếp hướng về Vương Bảo vọt tới!

Chỉ có điều.

Hai cái hàng mới vừa xông lại, liền nhìn thấy một cái lão cẩu bỗng nhiên nhào tới trước, hai cái chân trước nắm chặt qua lại đong đưa, trong miệng còn nói lẩm bẩm, “Ồ đánh, nha đánh đánh đánh...”

Rầm rầm rầm!

Hư không thình lình rung động lên, trong nháy mắt, hai cái Huyền Thiên Đan Các hộ vệ liền cảm giác trước mắt có lông đen chớp qua, đón lấy ngực bụng liền không biết đã trúng mấy móng vuốt, đau rát, theo sát phía sau, là ngực bụng sụp đổ, đau nhức, mắt tối sầm lại, dĩ nhiên bất tỉnh!

Lão cẩu bày ra một cái Lý Tiểu Long kinh điển tạo hình, nhưng là bị Vương Bảo điện ảnh độc hại không nhẹ.

Toàn trường yên lặng như tờ!

Nhìn cái kia tạo hình kỳ dị lão cẩu, rất nhiều người đều cảm giác thấy hơi khó mà tin nổi!

Ngươi muội.

Con chó này, thật sự tốt tú a!

“Thật can đảm!”

Huyền Thiên Đan Các chấp sự ông lão tức giận ngược cười, ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, "tiểu tử, ta mặc kệ ngươi từ đâu tới đây, ngày hôm nay, ngươi là khỏi muốn trở về!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "ngươi không nên hoảng hốt, cũng không nên tức giận, tại hạ kỳ thực không có ác ý, nhìn thấy ta này khoản quân cờ, ngươi liền nên nhìn ra rồi, ta cũng là đan đạo bên trong người, tự phong đan ma, đến đan đạo chín phân, không có chút nào khuếch đại!"

"Lần này đến Huyền Thiên đan thành, chủ yếu chính là vì cùng đồng đạo so tài, lẫn nhau đốc xúc mà thôi!"

Chấp sự ông lão hé mắt, sắc mặt vẫn còn có chút khó coi, thế nhưng sát ý đúng là không như vậy đủ, cau mày nói, "tuổi còn trẻ, nhưng như vậy liều lĩnh, thực sự là chuyện cười! Thôi, xem ngươi tuổi nhỏ phần lên, mau cút đi, chỉ bằng ngươi, cũng muốn cùng ta Huyền Thiên Đan Tông so tài? Hừ!"

Vương Bảo thản nhiên nói, "ta tuy tuổi trẻ, nhưng tay cầm kinh thiên đan đạo, vì lẽ đó, không với các ngươi đại chiến ba trăm hiệp, ta sẽ không đi!"

"Như vậy, ta có thể ở đây, cùng Huyền Thiên Đan Tông, tiến hành đấu đan, thua, bồi các ngươi một cây vạn linh thảo, làm sao?"

Rất nhiều người không biết vạn linh thảo là cái gì.

Thế nhưng cái kia chấp sự ông lão biết a!

Trong lúc nhất thời có chút mộng bức.

Vạn linh thảo, này có thể nói là cực phẩm nhất dược liệu, hiếm thấy chính là, tập hợp vạn linh tinh túy, có thể đảm nhiệm rất nhiều siêu cấp đan dược vị thuốc chính đến dùng!

Giá trị có thể nói bảo vật vô giá!

"Ngươi có vạn linh thảo?" Chấp sự ông lão ánh mắt tinh mang lấp loé, ngột ngạt nội tâm kinh hãi ngờ vực nói rằng.

Vương Bảo cười cợt, đơn xoay tay một cái, một cây dược thảo xuất hiện.

Chấp sự ông lão hít vào một ngụm khí lạnh, vạn linh thảo hắn đương nhiên nhận thức, trong lúc nhất thời kích động hỏng rồi, ánh mắt chớp qua một vệt tham ý, chấp sự ông lão đột nhiên hơi ngẩng đầu, lạnh quát, "Được rồi, nếu ngươi khư khư cố chấp, cái kia, lão phu liền tự mình cùng ngươi đấu đan!"

"Chờ đã!"

Vương Bảo đột nhiên mở miệng.

Chấp sự ông lão hơi nhướng mày, "Làm sao, ngươi đổi ý?"

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Đổi ý? Tất thắng đấu đan, ta vì sao đổi ý? Ta chỉ là muốn nói, chúng ta đấu đan, ta thua, cho các ngươi vạn linh thảo, nhưng là các ngươi thua..."

"Nhưng phải ngay ở trước mặt đại gia hỏa trước mặt, gọi ta một tiếng tôn sư, làm sao?"

Mọi người đều là trợn mắt ngoác mồm.

Đây là cái gì quỷ điều kiện?

Người này rất sao...

Có phải bị bệnh hay không a?

Chấp sự ông lão nổi giận, "Tiểu bối, chớ có càn rỡ! Gọi ngươi tôn sư, ngươi cũng xứng?"

Vương Bảo cười lạnh nói, "ta thua, nhưng là lấy ra vạn linh thảo đi ra, vật ấy giá trị bao nhiêu, nói vậy trong lòng ngươi cũng rõ ràng, được rồi, nếu ngươi không đồng ý, vậy thì thôi!"

“Huống hồ!”

“Ngươi cũng không cần cảm thấy, ta là đang làm nhục ngươi, kỳ thực, không chỉ là ngươi, toàn bộ Huyền Thiên Đan Tông, đều không bị ta để ở trong mắt...”

Chấp sự ông lão kinh ngạc đến ngây người.

Huyền Thiên Đan Tông những người khác mộng bức.

Mọi người triệt để há hốc mồm!

Nếu như nói Vương Bảo quân cờ, còn chỉ là càn rỡ, như vậy hiện ở đây, đâu chỉ là càn rỡ đơn giản như vậy?

Làm mất mặt!

Lỏa lồ làm mất mặt!

Đùng đùng đùng!

Mọi người thậm chí cũng nghe được trong hư không vang lên tràng pháo tay!

Đánh.

Là cái kia chấp sự ông lão mặt, càng là Huyền Thiên Đan Tông mặt!

Lời này đi lên trước nữa ý tứ đi tới nghĩ, cái kia có thể dùng mặt khác một loại thuyết pháp đến khái quát, vậy thì là...

Chấp sự ông lão, rác rưởi!

Huyền Thiên Đan Tông, rác rưởi!

Hết thảy đều là rác rưởi!

Khe nằm!

Ma trứng!

Quá rất sao hung hăng, đây thực sự là muốn ăn đòn tới cực điểm...

------oOo------

Chương 528: Lại rất sao nhảy hố bên trong 1 cái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Khá lắm, ta xem ngươi không phải đến so tài, ngươi là đến tìm cái chết!”

Chấp sự ông lão ánh mắt hung mang lóe lên.

Đột nhiên có chút đắc ý!

Hung hăng tốt!

Ngươi rất sao càng hung hăng, ta liền càng có lý do ra tay!

Đến thời điểm cái kia cây vạn linh thảo, coi như là cho ta Huyền Thiên Đan Tông bồi tội!

Nghĩ đến đây, chấp sự ông lão tự mình ra tay, đạp bước hướng về Vương Bảo đi tới, cười lạnh trong lúc đó, trên người dâng lên một luồng khí thế kinh thiên động địa, mãnh liệt kình phong tứ tán, không ít võ giả đều là không nhịn được lùi về sau!

“Uông, lớn đầu đất!”

Lão cẩu sung sướng nhảy đến Vương Bảo trước người, trào phúng ánh mắt đem chấp sự ông lão nhấn chìm.

“Ngươi này con chó chết, sau đó lão phu nấu ngươi làm thịt chó!”

Chấp sự ông lão đã sớm xem lão cẩu khó chịu, tàn nhẫn nhìn chăm chú lão cẩu một chút, khí thế bức ép bên dưới, đang chuẩn bị ra tay.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo nhẹ nhàng vung bàn tay lên!

Sau một khắc, như núi như biển sức mạnh, dâng trào mà đến, trong nháy mắt, một phương hư không phảng phất bị phong ấn, ông lão hơi động không thể cử động nữa, ngây người như phỗng!

Vương Bảo thản nhiên nói, "cho thể diện mà không cần đúng không?"

"Vậy thì quỳ xuống đi!"

Ầm ầm!

Hư không sấm sét giống như rung động, cái kia chấp sự ông lão ánh mắt lộ ra cực hạn kinh hãi, sau đó liền bi ai phát hiện, thân thể của chính mình, dĩ nhiên ở không tự chủ được quỳ gối, áp lực cực lớn, nhường hắn có loại thân thể đều muốn tan vỡ ảo giác!

Hoặc là, không phải ảo giác?

Chấp sự ông lão quỳ trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, sắc mặt như tro tàn!

Bốn phía vây xem đảng trố mắt ngoác mồm!

Vạn vạn không nghĩ tới, sự tình sẽ phát triển đến như vậy một màn!

Này tiết tấu, rất sao không đúng sao?

Không phải nên Huyền Thiên đại tông treo lên đánh người khiêu khích, trở thành nhàn thời điểm tán gẫu bát quái sao? Làm sao liền thành dáng dấp như vậy?

Đột nhiên.

Huyền Thiên Đan Các bên trong, một giọng già nua vang lên, "Đạo hữu, lấy lớn ép nhỏ, không khỏi quá đáng chứ?"

Đan Các cửa lớn bên trong, đi ra một nhóm ông lão, cầm đầu một cái, trên người mặc màu tím đan bào, một đầu tóc bạc buộc ở sau não, sắc mặt khẽ

biến thành nộ nhìn Vương Bảo.

“Hừ!”

Nương theo một đạo hừ nhẹ.

Ông lão áo tím tiến lên một bước, hư không ong ong ong rung động, trong nháy mắt, tựa hồ nhớ tới từng đạo từng đạo phá toái âm thanh, cái kia chấp sự ông lão cảm giác thân thể buông lỏng, trực tiếp bò ở trên mặt đất!

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, cười nói, “đại gia có thể cho ta làm chứng, là hắn động thủ trước!”

Chấp sự ông lão lúc này đang đứng lên, nghe vậy một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Khe nằm!

Không biết xấu hổ a!

Ngươi rất sao nếu như không cho ta thả miệng pháo, ta sẽ động thủ?

Ông lão áo tím khẽ lắc đầu, nói rằng, “đạo hữu, ngươi tốt xấu cũng là đường đường Đạo Giới, vì sao như là một cái lưu manh bình thường?”

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “ta thẳng thắn tính mà vì là, đây là ngây thơ, ngươi hiểu lông a?”

Ông lão áo tím khóe miệng mãnh đánh.

Ngươi?

Ngây thơ?

Ta đi đại gia ngươi cái chân!

“Ngươi đến cùng muốn làm gì?”

Ông lão áo tím ánh mắt nghiêm nghị nhìn chằm chằm Vương Bảo, nói rằng, "đạo hữu, chúng ta Huyền Thiên Đan Tông tuy rằng không phải Tây Sương Vực mạnh nhất, thế nhưng, tông môn từ trên xuống dưới, cũng tuyệt không phải mềm yếu có thể bắt nạt, ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng hậu quả!"

Vương Bảo cười to nói, "ngươi gấp cái gì? Ta lại không làm gì! Ta chỉ là nghĩ với các ngươi đấu đan mà thôi, có điều, người này, cho thể diện mà không cần, nói không lại ta, liền muốn động thủ, ta cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ, mới động thủ giáng trả!"

Ông lão áo tím trong lòng khẽ thở dài một hơi, sắc mặt khó coi.

Cái khác Huyền Thiên Đan Tông tổng tiệm cao tầng, cũng là chau mày, trong lòng chửi bới liên tục.

Vương Bảo tình huống này, vừa nhìn chính là đến kiếm chuyện!

Chỉ là, tông môn lúc nào đắc tội rồi như thế một vị đại cao thủ?

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên đem vạn linh thảo ném cho ông lão áo tím, lãnh đạm nói rằng, "đây là vạn linh thảo, vì biểu hiện thành ý, trước tiên cho ngươi!"

"Đều là nghe nói, Huyền Thiên Đan Tông đan đạo, thiên hạ đệ nhất, ta đan ma biểu thị không phục lắm, ta đều không xưng thứ nhất đây, các ngươi xưng số một? Đây là ở đánh ta đan ma mặt a!"

"Vì lẽ đó, ta đến rồi!"

"Chúng ta đến mấy tràng đấu đan, lấy thực lực nói chuyện! Các ngươi thắng ta, thắng một lần, cho các ngươi một cây vạn linh thảo, đồ chơi này ta nhiều chính là! Thế nhưng thua, ha ha..."

"Ta cũng không bắt nạt phụ các ngươi, chờ các ngươi thua, không biết dùng người lại thua thời điểm, Huyền Thiên Đan Tông, cho tới cao tổ, cho tới đệ

tử, ta hi vọng, có thể nghe được các ngươi gọi ta một tiếng tôn sư!”

“Này đề nghị, làm sao?”

Vương Bảo miệng lưỡi lưu loát, cằn nhằn xong sau khi, liền cười híp mắt nhìn ông lão áo tím.

Ông lão áo tím bọn người là hãi hùng khiếp vía.

Dù cho ông lão áo tím chính là Đạo Giới cường giả, thế nhưng, vào giờ phút này, cũng có một loại dự cảm không ổn!

Chỉ là.

Vương Bảo đưa ra đến điều kiện, quá rất sao câu người!

Thua một lần, cho bọn họ một cây vạn linh thảo?

Điều kiện như thế này, không đáp ứng, vậy thì thật là xin lỗi Huyền Thiên Đan Tông mấy vạn năm truyền thừa!

Rất nhiều người đều nhìn ông lão áo tím.

Hiện nay Huyền Thiên Đan Các, địa vị cao nhất chính là hắn, so với không thể so, hắn mới có thể làm quyết đoán!

Sau nửa ngày.

Ông lão áo tím hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “này đấu đan, ta đại biểu Huyền Thiên Đan Tông, đáp ứng rồi!”

“Cổ Đức!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp.

“Ai, bi ai! Thật rất sao bi ai! Lại rất sao nhảy hố bên trong một cái!” Lão cẩu rung đùi đắc ý, nói nhỏ, bị Vương Bảo đá một cước.

“Như vậy, chúng ta trực tiếp bắt đầu đi!”

Vương Bảo cười cợt, trực tiếp khoanh chân ngồi trên mặt đất, “Tuyển địa không bằng nơi đây, chúng ta liền ở ngay đây đấu đan đi, vừa vặn, đại gia hỏa nhiều người như vậy, cũng tốt làm chứng, miễn cho chờ các ngươi Huyền Thiên Đan Tông thua không công nhận!”

Ông lão áo tím trên mặt mang theo mãnh liệt bất mãn, nhẹ quát, “Dù cho ngươi đan đạo rất mạnh, thế nhưng, nhân ngoại hữu nhân, ngươi quá càn rỡ! Lưu Hưng đại sư, ngươi có thể nguyện lên sân khấu?”

Ông lão áo tím phía sau, một cái đầy mặt mặt rỗ ông lão cười lạnh nói, “chính có ý đó!”

Dứt lời.

Lưu Hưng đại sư tiến lên vài bước, đứng ở Vương Bảo trước người, lãnh ngạo nói rằng, “luận tu vi, ta không bằng ngươi, thế nhưng luận đan đạo, hừ, ngươi kém xa ta! Nói đi, làm sao so với?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta chính là bình thường đấu đan, có điều, 1 hiệp phân thắng thua! Hiện tại, ngươi luyện chế một loại đan dược, đan dược gì cũng có thể, ta đồng dạng luyện chế viên thuốc này, lấy đan dược giá trị cao thấp luận thắng thua, làm sao?”

Lưu Hưng đại sư kéo kéo khóe miệng, châm chọc nói, “ngươi đã thua!”

Vừa dứt lời.

Lưu Hưng đại sư khẽ quát một tiếng, cánh tay vung lên, một đạo lò luyện đan xuất hiện, dưới đáy tự động dâng lên mãnh liệt hỏa diễm.

Theo từng đạo từng đạo dược liệu bị Lưu Hưng đại sư lấy ra rèn luyện, bốn phía võ giả, đều là trợn to hai mắt, không chớp một cái nhìn, có thể nhìn thấy đan đạo đại sư luyện đan, cơ hội này nhưng là không nhiều!

“Ồ? Là Trấn Hồn Đan a!”

Vương Bảo đột nhiên mở miệng.

Lưu Hưng đại sư thân thể chấn động.

Không tự chủ được nhìn về phía Vương Bảo.

Sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo trước người cũng xuất hiện một cái lò luyện đan, đơn xoay tay một cái, từng đạo từng đạo dược liệu hóa thành ánh sáng, tràn vào bên trong lò luyện đan!

Mấy hơi thở công phu!

Vương Bảo đưa tay hư không vỗ một cái lò luyện đan!

Vù!

Một vệt sáng lẻn đến Vương Bảo trong tay.

Nắm bắt tròn vo đan dược, Vương Bảo nhìn về phía một mặt mộng bức Lưu Hưng đại sư, cười híp mắt nói, “Lo lắng làm gì? Tiếp tục nha, yên tâm, ta chờ ngươi, không vội vã...”

------oOo------

Chương 529: Còn chưa bắt đầu, liền rất sao kết thúc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khe nằm!

Này rất sao cũng có thể?

Lưu Hưng đại sư triệt để mộng bức, hai mắt nhìn Vương Bảo trong tay đan dược, thấy thế nào đều cảm giác không hiện thực.

Không đạo lý!

Thật mẹ nó không đạo lý a!

Nào có người luyện đan nhanh như vậy?

Ngươi đây là luyện đan đây? Vẫn là chơi game hợp thành? Quá rất sao thái quá chứ?

“Chuyện này... Cái này không thể nào!”

Lưu Hưng đại sư thấp giọng tự nói, hắn không thể nào tiếp thu được, gặp quỷ ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, nói rằng, “ngươi... Ngươi dối trá!”

Ma trứng!

Tuyệt bức là dối trá không chạy!

Nếu không thì, làm sao sẽ nhanh như thế?

Coi như là mở hack, ngươi cũng có cái mức độ chứ?

“Ta tự mình luyện chế Trấn Hồn Đan, làm sao cũng đến gần nửa canh giờ, ngươi chuyện này... Mười cái hô hấp?”

Lưu Hưng đại sư sắc mặt từ từ tái nhợt, cười lạnh nói, “ngươi trong lò luyện đan, khẳng định liền trang bị Trấn Hồn Đan chứ?”

Bốn phía vây xem đảng đều là ồ lên mà lên.

Mà đồng dạng mộng bức ông lão áo tím đám người, cũng rốt cục phản ứng lại, sắc mặt dồn dập biến đổi.

Đúng đấy!

Khẳng định là như vậy!

Ở trong lò luyện đan trước tiên để tốt đan dược, dùng thời điểm lấy thêm ra đến!

Mã Đức!

Vô liêm sỉ!

Không hạn cuối!

Thực sự là không biết xấu hổ!

Ông lão áo tím cười lạnh nói, “đạo hữu, thủ đoạn như vậy bỉ ổi, quá đáng chứ?”

Vương Bảo khóe miệng co quặp.

Khẽ lắc đầu.

Vương Bảo thở dài nói, “dối trá? Lấy thực lực của ta, còn cần phải dối trá? Không phải ta nói các ngươi a, đây là nói rõ không thua nổi đúng không?”

Lưu Hưng đại sư châm chọc nói, “không phải dối trá, ngươi làm sao có khả

năng luyện chế nhanh như vậy? Đan dược dung hợp cũng đến cần thời gian chứ?”

“Ta trâu bò không giải thích!”

Vương Bảo vung tay lên!

Lưu Hưng suýt chút nữa thổ huyết, ánh mắt phun lửa, “Nhưng là, lão phu cần lời giải thích của ngươi, nếu không, ngươi chính là dối trá!”

Vương Bảo nụ cười trên mặt vừa thu lại, nhạt âm thanh nói, “cho thể diện mà không cần, nếu ngươi vẫn là hoài nghi ta, tốt lắm, ta lại luyện chế một lò, đều có thể chứ?”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo đưa tay hướng về phía trước hư không chỉ tay.

Trong chớp mắt, từng đạo từng đạo dược liệu hóa thành lưu quang từ nhẫn chứa đồ thoát ra, nương theo Vương Bảo hai tay đánh ra từng đạo từng đạo đan ấn, hư không ngưng hỏa, nước thuốc chảy xuôi vặn vẹo!

“Thành!”

Vương Bảo một tiếng quát nhẹ.

Lần thứ hai không hề điểm mấu chốt dùng tinh luyện giá trị gia tốc đan dược luyện chế thời gian!

Mà ở ánh mắt của mọi người bên trong.

Một viên Trấn Hồn Đan, liền như thế xuất hiện!

Một màn như thế, tự nhiên là kinh thế hãi tục!

Tài nghệ trấn áp quần hùng, không ngoài như vậy!

“Tông... Tông Sư?”

“Đây là hư không Ngưng Đan a!”

“Ta trời, cái tên này dĩ nhiên là đan đạo tông sư, chẳng trách, chẳng trách hắn dám đến Huyền Thiên Đan Các khiêu khích!”

“Ai, Huyền Thiên Đan Tông ngày hôm nay muốn xui xẻo rồi!”

Vây xem đảng bên trong, một ít có kiến thức người đều là lắc đầu thở dài thấp giọng tự nói!

Mà Lưu Hưng đại sư, nhưng là như bị sét đánh, sắc mặt tái nhợt, dại ra cực kỳ nhìn Vương Bảo, sau nửa ngày mới phản ứng được, ánh mắt lộ ra cực hạn kinh hãi!

Hắn kinh hãi, còn không phải Vương Bảo là Tông Sư thân phận!

Lưu Hưng kinh hãi, là Vương Bảo này khủng bố luyện đan tốc độ!

Lưu Hưng đại sư tin tưởng, thế gian này, tuyệt đối không thể có nhanh như vậy luyện đan tốc độ, này mẹ nó căn bản không phải ở luyện đan, đây chính là ở từ hư không lấy đan, cầm lấy đến thả xuống, đơn giản như vậy!

Khả năng này sao?

Không thể!

Vì lẽ đó, mới cho thấy Vương Bảo đáng sợ!

Huyền Thiên Đan Các bên trong Đan sư nhóm tự nhiên cũng là kinh hãi tột đỉnh, cái kia ông lão áo tím con ngươi co rút nhanh, sắc mặt cũng có chút tái nhợt!

Vương Bảo này một tay quá đáng sợ!

Nếu như đấu đan so với chính là luyện đan tốc độ, ai có thể thắng hắn?

Ai cũng không thể!

Cái tên này luyện đan, hãy cùng dối trá như thế như thế, ngươi làm sao so tài với hắn?

“Hiện tại, ngươi còn muốn nói ta dối trá sao?”

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Lưu Hưng đại sư.

Lưu Hưng đại sư môi khẽ nhúc nhích, muốn nói cái gì, nhưng một chữ đều không nói ra được, Vương Bảo đều như thế trắng ra luyện đan, hắn còn có thể nói cái gì?

Hắn còn có tư cách nói cái gì?

Nói càng nhiều, càng sẽ biểu hiện hắn không thua nổi!

“Ta... Thua!”

Lưu Hưng đại sư một mặt không cam lòng phun ra ba chữ.

Trên mặt cảm giác rát.

Này cũng thật là còn chưa bắt đầu, liền rất sao kết thúc!

Vương Bảo cười nhạt nói, “thua liền đi xuống đi, thay đổi người tiếp tục, đương nhiên, nếu như các ngươi Huyền Thiên Đan Tông, hiện tại liền chịu thua, ta cũng không ý kiến, chờ các ngươi gọi ta một tiếng tôn sư đây!”

Ông lão áo tím đám người mặt đều tái rồi!

Nếu như, Huyền Thiên Đan Tông cho tới lão tổ, cho tới đệ tử, đều phải gọi Vương Bảo một tiếng tôn sư, cái kia Huyền Thiên Đan Tông, còn có tồn tại cần phải?

Trực tiếp ăn cơm chia tay đạt được!

Này mặt ném đi, vậy coi như ném quá độ!

“Đạo hữu, không nên khinh người quá đáng!”

Ông lão áo tím tiến lên một bước, sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta bắt nạt ai? Ta chỉ là nghĩ ở đan đạo lên tiến thêm một bước, vì lẽ đó, đứt đoạn mất đường lui của chính mình, đứt đoạn mất các ngươi con đường phía trước mà thôi! Ta, kỳ thực cũng không muốn a, thế nhưng, ai bảo Tây Sương Vực liền các ngươi Huyền Thiên Đan Tông nhất trâu bò đây? Đúng không?”

“Vì lẽ đó! Đừng giãy dụa, vẫn là phái các ngươi lão tổ lên đây đi, ta cảm thấy thân là Tây Sương Vực lưu truyền rộng rãi đan đạo người số một, nên có thể theo ta đại chiến ba trăm hiệp đi!”

Tình cảnh yên tĩnh lại.

Bởi vì cái kia ông lão áo tím cùng với cái khác Huyền Thiên Đan Tông võ giả trên người, dĩ nhiên toát ra nồng nặc sát ý!

Vây xem đảng nuốt nước bọt, ánh mắt mang theo vẻ hưng phấn.

Bất luận ngày hôm nay kết quả làm sao, này đều là sau đó khoác lác bức đề tài câu chuyện a, liền tỷ như vừa nãy Vương Bảo luyện đan tốc độ, bọn họ là có thể cùng người khác thổi, ta rất sao gặp mười hơi thở luyện thành Trấn Hồn Đan, ngươi tin không? Không tin? Ha ha ha, ta rất sao cũng không tin, thế nhưng, này mẹ nó chính là thật sự!

Chính là có người có như thế treo!

Không tin cũng phải tin!

Ông lão áo tím trầm mặc hồi lâu.

Rốt cục quyết định cầu viện!

Không biện pháp a!

Vương Bảo là quyết tâm muốn đánh Huyền Thiên Đan Tông mặt, mà hắn đan đạo tông sư thân phận, ở đây không một người là Tông Sư thân phận, chỉ có thể thông báo lão tổ bọn họ!

Đương nhiên.

Cái này cũng là Vương Bảo triển lộ ra đạo giới tu vi duyên cớ.

Nếu không.

Dù cho Vương Bảo là đan đạo tông sư, ông lão áo tím cũng có thể kiếm cớ ra tay, sở dĩ không dám động thủ, cũng là bởi vì hắn cũng nhìn không ra Vương Bảo tu vi thật sự, nếu như động thủ, đánh thắng được còn nói được, đánh không lại, cái kia càng mất mặt!

Cũng không lâu lắm.

Từ Huyền Thiên Đan Tông bản tông phương hướng, liền chạy tới ba đạo nồng nặc lưu quang!

Này ba đạo lưu quang mang cuốn lấy vô tận khí thế, còn lộ ra nhàn nhạt sát cơ, giáng lâm Bắc Đẩu Đan Các trước!

Ông lão áo tím đám người chờ đến ba người hạ xuống, dồn dập chắp tay hành lễ, “Bái kiến lão tổ, bái kiến Thương tông sư, bái kiến Ngô tông sư!”

Huyền Thiên lão tổ sắc mặt lạnh lùng gật gù, sau đó, đưa ánh mắt phóng tới Vương Bảo trên người.

Ánh mắt chớp qua một vệt ngờ vực, Huyền Thiên lão tổ có chút khó có thể tin.

Đây chính là cái kia gây phiền phức Tông Sư?

Tu vi của hắn, càng là đạt đến Đạo Giới cảnh giới?

Ta phốc ngươi muội a!

Đại gia ngươi a!

Đại gia đều là Tông Sư, ngươi này bảo dưỡng cũng quá được rồi điểm chứ? Ngươi nhường ta khuôn mặt già nua này để nơi nào?

------oOo------

Chương 530: Khe nằm, ngươi rất sao đừng dọa ta a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng!

Huyền Thiên lão tổ ánh mắt đầy rẫy mãnh liệt bất mãn!

Vốn là hắn liền rất tức giận.

Hiện tại cùng Vương Bảo mặt một đôi so với, hắn càng tức giận.

Ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, Huyền Thiên lão tổ nhạt âm thanh nói, “ta Huyền Thiên Đan Tông kiến tông vạn vạn năm, vẫn là lần thứ nhất có người, dám như thế bức bách bản tông đấu đan! Sau đó ngươi thua rồi, bản tọa cũng không muốn đồ vật của ngươi...”

“Chỉ cần ngươi, ở ta Huyền Thiên Đan Tông, cả ngày lẫn đêm luyện chế đan dược vạn năm, là được!”

Lão gia hoả nghĩ tới rất thấu triệt!

Vạn linh thảo là rất quý giá, thế nhưng, hiện tại trọng yếu nhất, không phải vạn linh thảo, mà là Huyền Thiên Đan Tông mặt mũi!

Nhất định phải để những người khác người biết, Huyền Thiên Đan Tông tàn nhẫn, nếu không thì, ai đều đến giẫm một cước, làm ta Huyền Thiên Đan Tông là kẻ vô dụng sao?

Vương Bảo nhìn Huyền Thiên lão tổ, híp mắt cười, “Ngươi nói cái gì chính là cái gì chứ, ngược lại ta cũng sẽ không thua!”

Huyền Thiên lão tổ ánh mắt chìm xuống, cười lạnh nói, “ngươi thua chắc rồi!”

Vương Bảo thản nhiên nói, “ngươi đem lại nói như thế đầy, sau đó nếu như thật thua, ngươi có nghĩ tới hay không, ngươi mặt hướng về nơi nào đặt?”

Huyền Thiên lão tổ hơi thay đổi sắc mặt.

“Ha hả, ít nói nhảm, chúng ta bây giờ sẽ bắt đầu đi! Ngươi là Huyền Thiên lão tổ? Ngươi là tự mình đến, vẫn là trước tiên phái mấy con pháo thí?”

Vương Bảo cười nói.

Huyền Thiên lão tổ tức giận nói, “bản tọa tự mình gặp gỡ ngươi! Nói đi, làm sao đấu đan?”

“Sợ ngươi thua rồi không phục, quy tắc ngươi đến định đi!” Vương Bảo đại khí cực kỳ phất tay một cái!

Huyền Thiên lão tổ mặt âm trầm, trong lòng liên tục cười lạnh.

Để cho ta tới định quy tắc?

Cũng được!

Nếu ngươi ngông cuồng như thế, vậy hãy để cho ngươi vì ngươi càn rỡ, trả giá thật lớn!

“Đây là một viên bản tọa nghiên cứu chế tạo đan dược, ngươi, tự mình thể ngộ, luyện chế ra đến, coi như ngươi thắng!”

Huyền Thiên lão tổ nhàn nhạt mở miệng, tiện tay ném ra một viên đan dược, tung bay ở Vương Bảo trước người.

Vương Bảo tiếp nhận, đánh giá một hồi.

Mà đi theo Huyền Thiên lão tổ bên người hai cái đan đạo tông sư, vào giờ

phút này, đều là trong lòng cười thầm, con ngươi chớp qua một vệt quái lạ!

Liếc mắt nhìn chính mình lão tổ, dở khóc dở cười!

Lão tổ...

Có chút vô liêm sỉ a!

Những người khác không biết, bọn họ còn không biết sao? Huyền Thiên lão tổ lấy ra đan dược, căn bản không phải hắn tự mình nghiên cứu chế tạo, mà là từ một chỗ di tích cổ chiếm được, đồng thời, Huyền Thiên Thần Tông vì thế nỗ lực mấy ngàn năm, đều không thể hoàn toàn phục chế ra một viên siêu cấp cổ đan!

Huyền Thiên lão tổ đối với hai cái Tông Sư ánh mắt, không hề hay biết!

Không sai!

Hắn là vô liêm sỉ!

Thế nhưng.

Có thể sao nhỏ?

Ngược lại những người khác lại không biết!

Huống hồ.

Lần này đấu đan, nhưng là quan hệ Huyền Thiên Đan Tông mấy vạn năm danh vọng, là chân thật mặt mũi, một khi thua, vạn kiếp bất phục, hắn nhất định phải nắm giữ phần thắng!

Vương Bảo híp mắt, cạo một vệt đan phấn, thả vào trong miệng, sau nửa ngày, tự nhủ, “Viên thuốc này đúng là quái lạ vô cùng, vài loại thuộc tính tương khắc dược liệu, nhưng lại hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, ân...”

Vương Bảo trở nên trầm tư!

Huyền Thiên lão tổ con ngươi lộ ra đến sắc!

Cái này cổ đan, hiệu dụng là tăng cường thần hồn lực lượng, nhưng là mặc dù biết dược hiệu, thế nhưng trong đan dược này các loại dược lực, lại làm cho Huyền Thiên lão tổ đám người, mấy ngàn năm đều bó tay toàn tập!

Dược lực hòa vào nhau lại tương khắc, khác loại đến cực điểm đan dược!

Hồi lâu qua đi!

Vương Bảo bắt đầu động!

Từng cái từng cái cực phẩm dược liệu bị Vương Bảo lấy ra, xem Huyền Thiên lão tổ, đều là nhất thời mê tít mắt.

Hắn còn muốn, Vương Bảo sẽ không có vật liệu đây, làm sao ngờ tới, Vương Bảo trên người dược liệu, phỏng chừng so với Huyền Thiên Đan Tông đều muốn nhiều đến mấy chục lần!

Nước thuốc ở trên hư không lăn lộn, đột nhiên phát sinh từng đạo từng đạo ong ong, sau đó vỡ ra được!

Huyền Thiên lão tổ trên mặt lộ ra mỉm cười vẻ.

Ha ha!

Bạo đan chứ?

Này còn chỉ là vừa mới bắt đầu a!

Cái này kỳ dị cổ đan, đem hắn dằn vặt phát rồ, hắn cảm thấy, cũng có thể đem Vương Bảo dằn vặt phát rồ!

Vây xem đảng nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn, chỉ lo bỏ qua bất luận cái nào chi tiết nhỏ, nuốt nước bọt, yên tĩnh nhìn Vương Bảo luyện đan!

Này nếu như thua!

Vậy thì chơi quá độ a!

Chính mình cho Huyền Thiên Đan Tông miễn phí luyện đan vạn năm, vẫn là cả ngày lẫn đêm, đây là đáng sợ dường nào trừng phạt?

Lại qua hồi lâu.

Vương Bảo lại thất bại hai lần!

Huyền Thiên lão tổ không nhịn được, cười to nói, "đạo hữu, không được là không được, ta xem ngươi vẫn là chịu thua coi là! Xem ở đại gia đều là đan đạo bên trong người phần lên, ta cho ngươi giảm lên mười năm kỳ hạn, làm sao?"

"Nếu không, hai mươi năm, ha ha, không sao, ta Huyền Thiên Đan Tông, rộng lượng rất a..."

Huyền Thiên Đan Tông Đan sư nhóm đều là hống nở nụ cười!

Được kêu là một cái sảng oai oai, được kêu là một cái đắc ý!

Nhưng mà.

Theo Vương Bảo liếc mắt một cái Huyền Thiên lão tổ, một vệt cười nhạt, xuất hiện ở Vương Bảo khóe miệng, "Ồ... Thì ra là như vậy... Ta đã hiểu!"

Huyền Thiên lão tổ nét mặt già nua cứng đờ!

Ngươi muội!

Cái gì thì ra là như vậy?

Làm sao liền đã hiểu?

Ngươi hiểu cộng lông?

Lão tử thêm vào mặt khác hai Đại Tông Sư, nghiên cứu mấy ngàn năm, đều bó tay toàn tập kỳ dị cổ đan, ngươi lẽ nào thật sự có thể luyện chế ra đến?

Khe nằm, ngươi rất sao đừng dọa ta a!

Huyền Thiên lão tổ trái tim đều nhắc tới cuống họng, tuy rằng khó có thể tin, nhưng hắn vẫn là cảm thấy lo lắng!

Chờ đến.

Vương Bảo đột nhiên vung tay lên, dược liệu bay dũng, nước thuốc chập chờn, từng đạo từng đạo đan ấn bị Vương Bảo đánh ra, dần dần, nhìn cái kia từ từ thu nhỏ lại nước thuốc đoàn, Huyền Thiên lão tổ há hốc mồm!

Này tiết tấu.

Có vẻ như rất thuận lợi...

Vù!

Một vệt tiếng rung xuất hiện ở hư không!

Chớp mắt sau khi, Vương Bảo trong miệng truyền ra một đạo quát nhẹ tiếng, đưa tay hướng về hư không chỉ tay, một viên đan dược ở trên hư không chuyển động loạn lên, rồi lại bị Vương Bảo mạnh mẽ kéo đến trong tay!

Đan dược này, phảng phất có chứa linh tính, ở Vương Bảo chưởng, còn ở chuyển động loạn lên, cuối cùng bị Vương Bảo triệt để áp chế.

Trái tay cầm lên Huyền Thiên lão tổ đan dược.

Phải tay cầm lên chính mình luyện chế đan dược.

Vương Bảo hai vung tay lên, trực tiếp quăng về phía Huyền Thiên lão tổ, cười nhạt nói, “viên thuốc này không sai, dùng ta tiểu nửa khắc đồng hồ

mới hiểu rõ, tâm tính thiện lương mệt!”

Huyền Thiên lão tổ bản năng tiếp nhận hai viên đan dược!

Đan dược, hầu như là giống như đúc!

Hắn vẻ mặt thẫn thờ.

Run rẩy giơ lên hai tay, đem Vương Bảo luyện chế đan dược, cạo dưới đan phấn, thả vào trong miệng!

Sau một khắc, hắn như bị sét đánh, phảng phất bị một vạn nói Thiên Lôi đánh xuống, khắp toàn thân không tự chủ được run rẩy mà lên!

Mà nhìn thấy Huyền Thiên lão tổ vào giờ phút này vẻ mặt cùng phản ứng.

Hai vị Huyền Thiên Đan Tông Tông Sư cùng với những đệ tử khác, bối rối!

Vụ thảo!

Đại gia ngươi a!

Chẳng lẽ.

Cái tên này thật sự đem cái viên này cổ đan phục chế ra?

Ta trời, cái này không thể nào!

Không muốn là thật sự a!

Ngàn vạn ngàn vạn, hay là thật sự!

Nếu không.

Đến đây sau khi, Huyền Thiên Đan Tông xem như là xong!

Một người chọn bọn họ toàn tông, còn muốn bị bức bách gọi tôn sư, chuyện

này...

Điều này làm cho bọn họ những người này mặt, để nơi nào?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo thăm thẳm âm thanh, vang lên, “Ai, vô địch thực sự là cô quạnh a, xem ra ngươi căn bản không phải là đối thủ của ta, ngươi đều như thế món ăn, những người khác vậy thì càng không cần nhiều lời, các ngươi còn chờ cái gì đây?”

Tiến lên một bước.

Vòng chéo tay.

Vương Bảo tiền thân hơi nghiêng, cười híp mắt nói, “Ngoan ha, kêu một tiếng tôn sư đi...”

------oOo------

Chương 531: Ta chính là chỉ đùa một chút!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này, Huyền Thiên lão tổ nội tâm hẳn là dáng dấp như vậy.

Đã từng.

Có một cái làm sợ so với cơ hội đặt tại trước mặt ta, nhưng là ta không có quý trọng, chờ đến mất đi, mới hối hận không kịp.

Thế gian chuyện thống khổ nhất, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi!

Nếu như trời xanh có thể lại cho ta một cơ hội, ta... Ta mẹ nó tuyệt bức sẽ núp ở tông môn không ra, co mười ngàn năm ta cũng đồng ý!

Mồ hôi lạnh theo trán chảy xuống.

Huyền Thiên lão tổ khẽ ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Vương Bảo, cái kia trong ánh mắt, có kinh nộ, có hoảng sợ, nhưng càng nhiều, vẫn là khôn kể kính nể!

Hắn tự xưng Tây Sương Vực đan đạo người số một, nhưng là, cùng Vương Bảo so sánh, hắn lại tính sợi lông dây? Hắn tập hợp mặt khác hai cái Tông Sư nghiên cứu mấy ngàn năm, đều không được pháp đan dược, Vương Bảo dùng bao nhiêu thời gian, liền hoàn chỉnh luyện ra?

Ma trứng!

Không tới nửa canh giờ a ta cái máng!

Quá rất sao đáng sợ!

Đây là cái gì đan đạo trình độ? Dù cho là thượng cổ Đan Thần trên đời,

cũng chỉ đến như thế chứ?

Huyền Thiên lão tổ nắm bắt hai cái đan dược tay kịch liệt run rẩy, nhắm mắt nói rằng, “nói... Đạo hữu! Ta Huyền Thiên Đan Tông, sẽ không có đắc tội qua ngươi chứ? Lẽ nào ngươi thật sự muốn làm cho ta Huyền Thiên Đan Tông Ngọc Thạch Câu Phần, mới cam tâm?”

Lời này vừa nói ra.

Bốn phía các võ giả, bao quát Huyền Thiên Đan Tông Đan sư nhóm, toàn bộ đều kinh hãi!

Giời ạ!

Dĩ nhiên thật sự thua!

Đường đường Huyền Thiên Đan Tông, Tây Sương Vực thứ nhất đan đạo tông môn, nhưng bại bởi một cái tán tu Đan sư, ta trời, chuyện này sẽ hình thành một cái động đất, truyền khắp toàn bộ Tây Sương Vực!

Một người nghiền ép một tông!

Như vậy đan đạo, cỡ nào trâu bò?

Rất nhiều người nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đều mang theo cúng bái ánh sáng, chỉ cảm thấy thời khắc này Vương Bảo, quả thực là phát sáng vạn trượng, Haki vô song!

Sau đó.

Vây xem đảng nhóm dồn dập thương hại nhìn Huyền Thiên Đan Tông Đan sư nhóm!

Chơi quá độ a!

Tập thể kêu một tiếng tôn sư, này nếu như thật làm, cái kia Huyền Thiên Đan Tông, liền thật không có tồn tại cần phải, quả thực ném người chết!

Đại gia đều ở nhìn Vương Bảo.

Chờ Vương Bảo trả lời!

Vương Bảo hé mắt, cười nhạt nói, “nói thật, nếu như ngày xưa không oán hôm nay không thù, ta cũng sẽ không tới các ngươi Huyền Thiên Đan Tông, nhưng là...”

“Ta cũng không có cách nào a, đồ đệ của ta đều bị các ngươi bắt nạt địa vị khó giữ được, ta có thể sao chỉnh? Chỉ có thể đi một chuyến!”

“Đúng rồi, đã quên nói cho ngươi, đồ đệ của ta gọi Trịnh Thiên Kiều, hiện nay là ở Chấn Thiên Tông làm một cái tiểu tông chủ!”

Mộc!

Triệt để há hốc mồm!

Huyền Thiên lão tổ nét mặt già nua mộng bức, phản ứng lại sau khi, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Ta chùi!

Ngươi cái Đại muội tử a!

Vốn là Huyền Thiên lão tổ còn tưởng rằng Vương Bảo là nhàn đau “bi”, mới tìm đến hắn Huyền Thiên Đan Tông phiền phức.

Không ngờ như thế.

Người ta là đến báo thù a!

Này khẩu khí, nghẹn đến không oan uổng!

Chấn Thiên Tông?

Mã Đức, Chấn Thiên Tông tông chủ không phải Trịnh Tây Vương cái kia vô liêm sỉ sao? Hắn không phải là đã chết sao? Tại sao lại nhảy ra một cái Trịnh Thiên Kiều?

“Ai? Là ai làm?”

Huyền Thiên lão tổ con ngươi đều trở nên đỏ đậm, hung tàn quay đầu nhìn chằm chằm phía sau một đám Huyền Thiên Đan Tông cao tầng!

Hại tông môn mất mặt đến đây, việc này phải nghiêm trị!

Hai cái đan đạo tông sư liếc mắt nhìn nhau, cũng là ác liệt nhìn về phía cái kia mấy cái đan đạo đại sư!

Nửa ngày.

Liền nhìn thấy có một lão giả, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, run rẩy đều muốn nước tiểu, như vậy tình huống khác thường, tự nhiên dẫn tới những người khác chú ý!

Huyền Thiên lão tổ ánh mắt ngẩn ra, sau đó, liền tức giận nói, “lão Triệu? Là ngươi? Ngươi... Ngươi cũng là bản tông tư lịch già nhất Đan sư, làm sao sẽ làm như vậy chuyện hồ đồ?”

Ông lão kia cả người run run một cái, tiến lên một bước, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, run giọng nói, “lão tổ, chuyện này... Ta cũng vẻn vẹn là biết được, đứt đoạn mất Chấn Thiên Tông đan dược chuyện làm ăn quyết định này, là nhà ta chất nhi Triệu Lăng Không làm, chỉ là...”

Lời nói tới chỗ này.

Ông lão biết không có thể lại tiếp tục!

Chẳng lẽ, còn đem Triệu Thiên Dương cho điều kiện nói ra?

Vương Bảo nhưng là ở lại đây, huống hồ, chuyện như vậy trước mặt mọi người nói ra, ảnh hưởng cũng không được!

Huyền Thiên lão tổ trầm mặc nửa ngày, quay đầu lần thứ hai nhìn về phía Vương Bảo, chắp chắp tay, trầm giọng nói, "đạo hữu, việc này ta là không biết, thế nhưng, xin mời cho ta một chút thời gian, lão phu nhất định cho đạo hữu một cái thoả mãn bàn giao!"

Vương Bảo khẽ lắc đầu, "Bàn giao? Cái kia ngươi cảm thấy, các ngươi toàn tông trên dưới, nợ ta một câu tôn sư, cần muốn cái gì bàn giao, mới có thể làm cho ta thoả mãn? Hả?"

Huyền Thiên lão tổ khóe mắt mãnh đánh!

Tâm hồn được kêu là một cái run rẩy!

Đại gia ngươi a ngươi nhị đại gia!

Làm sao còn bám vào không tha đây?

Một câu tôn sư, đáng giá mấy đồng tiền? Ngươi rất sao nợ điểm ấy trên miệng tiện nghi vẫn là sao nhỏ?

"Lão phu có thể..."

Huyền Thiên lão tổ do dự nửa ngày, khẽ cắn răng mở miệng, chuẩn bị xuất huyết nhiều!

Cái nào ngờ tới, nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo cười híp mắt vung vung tay, nói rằng, "ha ha, đùa ngươi chơi đây, cái gì tôn sư không tôn sư, ta chính là chỉ đùa một chút! Ta nghĩ chúng ta trong lúc đó, khẳng định có cái gì hiểu lầm, mở ra là tốt rồi!"

"Không nhiều lời nói, sự tình ngươi xem đó mà làm, ta đi trước! Lão Hắc, chuồn mất chuồn mất..."

Vương Bảo bắt chuyện một hồi lão cẩu, thản nhiên xoay người rời đi!

Huyền Thiên lão tổ méo mặt một hồi, suýt chút nữa chửi ầm lên mà ra!

Mã Đức!

Vô liêm sỉ a!

Cái tên này cũng quá rất sao vô liêm sỉ!

Ngươi doạ lão tử làm lông? Không biết ta lớn tuổi? Trái tim không rất cấm doạ a?

Có điều sau đó, Huyền Thiên lão tổ ánh mắt, chớp qua một vệt vui mừng, lúc này mới có công phu, xoa một chút mi tâm mồ hôi lạnh!

Cuối cùng cũng coi như!

Không đem mặt ném quá triệt để!

Tuy rằng, bị một người chọn một tông, thế nhưng, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, Huyền Thiên lão tổ nhận!

Đương nhiên!

Chuyện này, vẫn không tính là xong!

Xoay người!

Huyền Thiên lão tổ nhìn vẫn cứ quỳ trên mặt đất lão già họ Triệu, ánh mắt thâm thúy, sau nửa ngày, thấp giọng quát, “Lão Triệu, nên làm như thế nào, không cần ta dạy cho ngươi chứ?”

Lão già họ Triệu mặt như màu đất, “Ta... Ta hiểu!”

“Hừ!”

Huyền Thiên lão tổ hừ nhẹ một tiếng, sắc mặt khó coi hướng về bản tông phương hướng chạy, mặt khác hai cái đan đạo tông sư than nhẹ một tiếng, vỗ vỗ lão già họ Triệu vai, cũng sau đó rời đi!

Huyền Thiên Đan Tông một ít Đan sư, nhìn về phía lão già họ Triệu thời gian, đều mang theo một luồng thương hại!

Triệu lão đã xem như là Huyền Thiên Đan Tông vật biểu tượng, càng là tay cầm quyền cao, rất được Huyền Thiên lão tổ coi trọng.

Thế nhưng trải qua việc này, Triệu lão địa vị, sợ là sẽ phải xuống dốc không phanh a!

...

...

Thân là Huyền Thiên Đan Tông Chấn Thiên thành lớn phân bộ Đại chấp sự, Triệu Lăng Không gần nhất đường làm quan rộng mở rất!

Triệu Thiên Dương đưa ra điều kiện, ẩn chứa rất lớn giá trị, việc này như thành, vậy thì là một cái công lớn!

Triệu Lăng Không cũng không phải hoài nghi Triệu Thiên Dương có thể hay không leo lên Chấn Thiên Tông tông chủ bảo tọa!

Dưới cái nhìn của hắn, Triệu Thiên Dương cái này lão Âm tất, nhất định có thể cười đến cuối cùng.

Cho tới Trịnh Thiên Kiều sư tôn Vương Bảo, Triệu Lăng Không tuy rằng kiêng kỵ, nhưng kỳ thực cũng dửng dưng như không!

Tu vi cao, tính len sợi?

Coi như là Đạo Giới cường giả đến bản tông, cũng không dám nhiều làm càn!

Lúc này.

Chính đang nghỉ ngơi Triệu Lăng Không, đột nhiên nhận được thúc thúc hắn đích thân tới tin tức, trong lúc nhất thời sướng đến phát rồ rồi.

Hắn một thân đan đạo, đều là thúc thúc dạy, Triệu Lăng Không cha mẹ từ nhỏ song vong, là thúc thúc hắn nuôi lớn, quan hệ của hai người, càng hơn phụ tử.

“Thúc!”

Triệu Lăng Không nhìn thấy cái kia đứng thân ảnh quen thuộc, kinh hỉ cực kỳ, kêu một tiếng, liền chuẩn bị tới một cái yêu ôm một cái.

Cái nào ngờ tới.

Ầm!

Hư không run lên!

Trong chớp mắt, một luồng sức mạnh cuồng bạo, dâng trào ra, một con khổng lồ bàn tay, cuồng liệt quăng ở Triệu Lăng Không trên mặt!

Cùng lúc đó.

Một đạo nổi giận chi gào, vang tận mây xanh.

“Ngươi cái giết ngàn đao thứ hỗn trướng, lão tử thế cha ngươi đánh chết ngươi cái con rùa...”

------oOo------

Chương 532: Này đều là các ngươi buộc ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Lăng Không gò má đều bị đánh biến hình, thân thể hạ bay, va nát vài trương cái bàn.

Rất nhiều Huyền Thiên Đan Tông phân bộ Đan sư trợn mắt ngoác mồm, câm như hến, sợ hãi nhìn lão già họ Triệu!

Khe nằm!

Không phải thân thúc thúc và cháu ruột con quan hệ sao?

Không phải quan hệ tốt so với hai cha con đều thân sao?

Làm sao gây ra tình cảnh này đến rồi?

“Thúc...”

Triệu Lăng Không mặt rất đau, nhưng là, hắn nhưng dửng dưng như không, hắn ngơ ngác nhìn mình thúc thúc, sắc mặt trắng bệch, run giọng nói, “thúc a, đây là vì sao? Ngươi vì sao tức giận quá như vậy?”

Lão già họ Triệu bên người, còn theo một cái Huyền Thiên Đan Tông bản tông tới được đan đạo đại sư.

Lúc này, cái kia đan đạo đại sư căm tức Triệu Lăng Không, lớn mắng nói, “ngươi tên khốn kiếp này, còn có mặt mũi hỏi? Ngươi có biết, ngươi cho bản tông xông bao lớn mầm họa? Ngàn hạnh vạn hạnh, không ra đại sự, nếu không, đừng nói là ngươi, chính là Triệu lão, cũng có thể chết tạ tội!”

Triệu Lăng Không cuống lên!

“Ta... Ta làm gì?”

Hắn mộng bức a!

Bởi vì hắn thật không biết chính mình gây họa gì!

Chính mình gần nhất cái gì cũng không làm a!

Lão già họ Triệu chỉ tiếc mài sắt không nên kim mắng nói, “tiểu hỗn đản, mau mau cho ta thu dọn đồ đạc, theo ta về bản tông tiếp thu xử phạt!”

Dứt lời, lão già họ Triệu liền nhắm hai mắt lại.

Cái kia đan đạo đại sư đồng bạn thở dài nói, “Triệu Lăng Không a Triệu Lăng Không, ngươi lần này xem như là xong, Triệu lão cũng bởi vì ngươi, bị cách chức!”

Triệu Lăng Không cả người run cầm cập lên!

Một mặt sợ hãi!

Hắn không biết hắn đã làm gì chuyện ngu xuẩn!

Hắn chỉ biết là, chính mình xong, hắn càng nhiều, vẫn là xấu hổ, bởi vì chính mình hãm hại chờ chính mình so với con ruột đều thân thúc thúc!

Cái kia đan đạo đại sư nhìn Triệu Lăng Không cái kia đầy rẫy hối hận vẻ mặt, không đành lòng nói rằng, “sự tình là dáng dấp như vậy...”

Ba lạp ba lạp đem Vương Bảo sự tình nói xong.

Cái kia đan đạo đại sư lắc đầu một cái, nói rằng, “ngươi lần này xông họa quá to lớn, ai cũng không gánh nổi ngươi, nếu không là xem ở Triệu lão vì Huyền Thiên Đan Tông lập xuống vô số khổ công, ngươi tội chết khó thoát!”

Triệu Lăng Không bối rối!

Mộng cực kỳ triệt để!

Một người, nghiền ép một tông?

Liền lão tổ đều quỳ vững vàng?

A phốc!

Ta đi đại gia ngươi cái chân!

Triệu Thiên Dương ngươi cái hố to hàng, ngươi rất sao đem lão tử hố thật thê thảm thật thê thảm, đây chính là ngươi nói ngoại trừ tu vi không có gì bản lĩnh?

Tên kia đan đạo so với lão tổ đều trâu bò!

Này nếu như tính không có gì bản lĩnh, cái kia khắp thiên hạ hết thảy mọi người là phế cặn!

“Lo lắng làm gì? Còn không mau đi thu dọn đồ đạc?” Lão già họ Triệu ác liệt nhìn chằm chằm Triệu Lăng Không thấp quát.

Triệu Lăng Không hoàn hồn, ánh mắt lập loè sự thù hận, nói rằng, “thúc, liền như thế đi, ta không cam lòng, ta... Ta phải đến mắng Triệu Thiên Dương tên kia một trận!”

Dứt lời.

Triệu Lăng Không liền vọt ra ngoài!

Lão già họ Triệu không có ngăn cản, than nhẹ một tiếng, sau nửa ngày thở dài nói, “nghiệp chướng a!”

...

...

Ầm!

Triệu Thiên Dương cửa viện bị đạp lăn!

Ở bên trong đường nghỉ ngơi Triệu Thiên Dương, nghe được động tĩnh, giận dữ cực kỳ, chỉ là, sau khi đi ra nhìn thấy phẫn nộ hầu như muốn ánh mắt phun lửa Triệu Lăng Không, hắn há hốc mồm, "Lão đệ, ngươi đây là..."

"Triệu Thiên Dương!"

Triệu Lăng Không chỉ vào Triệu Thiên Dương, cánh tay khẽ run, sắc mặt tái xanh một mảnh, lớn mắng nói, "ta mẹ nó nói cho ngươi, ngươi xong đời! Lần này ta nếu bất tử, đợi ta Đông Sơn tái khởi, lão tử cái gì cũng không làm, chỉ đối phó ngươi!"

"Đừng tưởng rằng ngươi Đạo Giới tu vi, ta bắt ngươi hết cách rồi, chúng ta đi nhìn!"

"Ngươi cái này giết ngàn đao, ngươi mẹ nó quả thực chính là một cái hố, lão tử thực sự là đầu óc ngu Si, mới tin ngươi!"

"Chúng ta, chờ xem!"

Mắng xong!

Thông thuận!

Triệu Lăng Không cắn răng, xoay người rời đi!

Bị mắng một mặt mộng bức hạn mức Triệu Thiên Dương đúng là không có nhiều tức giận, trái lại là một mặt kinh hoảng, liền vội vàng tiến lên, muốn kéo Triệu Lăng Không, gấp giọng nói, "lão đệ, đến cùng ra chuyện gì? Ngươi đúng là nói rõ cho ta a!"

Triệu Lăng Không mạnh mẽ đem Triệu Thiên Dương tay bỏ qua, cười lạnh nói, "đã xảy ra chuyện gì, chính ngươi không điểm B mấy sao? Ngươi mẹ nó chọc người nào, ngươi còn không rõ ràng lắm? Nói thật cho ngươi biết đi, Trịnh Thiên Kiều đã không phải ngươi có thể chia sẻ! Hừ, không nhiều lời nói, chúng ta sau này còn gặp lại!"

Cuối cùng bốn chữ, Triệu Lăng Không là từ trong hàm răng bỏ ra đến.

Mang theo ngập trời oán khí, cực nhanh rời đi!

Hắn không phải là nói chơi, chỉ cần vượt qua lần này cửa ải khó, hắn sẽ làm Triệu Thiên Dương trả giá đau đớn thê thảm đánh đổi!

Triệu Thiên Dương hít vào một ngụm khí lạnh, vẻ mặt ngơ ngác!

Đại gia ngươi!

Đến cùng ra chuyện gì?

Sau nửa ngày, buồn bực không thể tả Triệu Thiên Dương, kêu người mau mau đi tìm hiểu tin tức.

Sau đó!

Hắn như bị sét đánh, triệt để há hốc mồm!

Huyền Thiên Đan Tông phân bộ đã sớm nổ tung, liên quan với Vương Bảo tất cả, truyền ra thập phần quỷ quái!

"Một người, khiêu khích Huyền Thiên Đan Tông?"

Triệu Thiên Dương tự lẩm bẩm!

Hồi lâu sau, sắc mặt trắng bệch Triệu Thiên Dương rên lên một tiếng, khóe miệng dùng ra một vệt tơ máu!

Thiên sát a!

Này mẹ nó quả thực không pháp trị!

Tu vi liền không nói, ngươi rất sao từ nơi nào tu luyện như thế treo đan đạo?

“Lần này, xem như là đem Huyền Thiên Đan Tông đắc tội tàn nhẫn!”

Triệu Thiên Dương phiền muộn tột đỉnh, đều muốn tan vỡ, có thể tưởng tượng, không ngừng Triệu Lăng Không hận hắn, phỏng chừng Huyền Thiên Đan Tông từ trên xuống dưới, hiểu rõ việc này sau khi, sẽ không có không hận hắn!

Nghĩ tới đây trong đó hậu quả!

Triệu Thiên Dương không khỏi đánh run lên một cái!

Hắn xua tan người ở bên cạnh, chính mình một người ở trong viện đi dạo, hồi lâu sau, Triệu Thiên Dương ánh mắt tuôn ra nồng nặc hung tàn vẻ, gầm nhẹ nói, “Mã Đức, này đều là các ngươi buộc ta...”

Hít sâu một hơi, Triệu Thiên Dương một thân một mình, nhanh chóng rời đi Chấn Thiên Tông.

Ở trên hư không cực tốc ngang qua, qua đầy đủ thời gian một ngày, Triệu Thiên Dương tốc độ mới chậm lại, phía trước chính là một toà cực cao núi hoang, có điều từ xa nhìn lại, ngọn núi này giống như một con kinh thiên cự thú, khí thế rất đủ!

Triệu Thiên Dương đi tới trên đỉnh ngọn núi, ở trên đỉnh ngọn núi nơi nào đó, có một cái có thể chứa đựng một người qua đi vết nứt, Triệu Thiên Dương sắc mặt biến đổi, sau nửa ngày, mới khẽ cắn răng chui vào.

Xuyên thấu qua vết nứt.

Triệu Thiên Dương một đường đi xuống.

Dần dần, tầm nhìn càng ngày càng trống trải, cuối cùng, một cái bàng bạc cực kỳ phong ấn xuất hiện ở Triệu Thiên Dương trước mặt.

Nơi này là Triệu Thiên Dương bất ngờ phát hiện vị trí bí ẩn, sở dĩ tới nơi này, là bởi vì nơi này phong ấn một cái bị Triệu Thiên Dương coi là đời này nhất đại khủng bố nhân vật cường hoành!

"Tiền bối, ngài còn ở sao?"

Triệu Thiên Dương đứng phong ấn màn ánh sáng trước, thấp giọng mở miệng.

Hồi lâu.

Một đạo nhàn nhạt, nhỏ đến mức không thể nghe thấy âm thanh vang lên, "Ngươi... Đã lâu... Không đến rồi... Nhưng là làm ra quyết định?"

Triệu Thiên Dương vẻ mặt âm tình bất định, hồi lâu, tầng tầng một đầu, "Tiền bối, ta có thể đánh mở phong ấn, thế nhưng hi vọng tiền bối có thể nói được là làm được, ta trước nâng điều kiện, tiền bối nhất định phải toàn lực thỏa mãn ta!"

"Bản tọa... Chưa bao giờ nói dối..."

Triệu Thiên Dương hít một hơi, thấp giọng nói, "vậy thì đánh cược một lần!"

Nói xong.

Triệu Thiên Dương đi đến một bên, ở nơi đó có một toà pho tượng to lớn, dâng trào trắng nõn linh quang!

Triệu Thiên Dương hét lớn một tiếng, song chưởng hướng về pho tượng đánh tới, thở hổn hển thở hổn hển công việc vài cái canh giờ, pho tượng từ từ nứt ra.

Cũng đúng vào lúc này.

Cái kia phong ấn màn ánh sáng đột nhiên điên cuồng vặn vẹo lên, chớp mắt sau khi, một đạo thân ảnh già nua, từ phong ấn màn ánh sáng bên trong bước ra, hắn tóc bạc trắng, một bộ thanh sam, tinh thần phấn chấn, sâu sắc hút một hơi không khí, lộ ra nụ cười thỏa mãn!

Quay đầu.

Ông lão tóc bạc nhìn về phía Triệu Thiên Dương, đột nhiên lộ ra một vệt nụ cười, nói rằng, “tiểu gia hỏa, bản tọa đạo hiệu Thương Dương Tử, làm cho phần thưởng của ngươi, bản tọa, có thể thỏa mãn ngươi ba cái nguyện vọng...”

------oOo------

Chương 533: Đại BOSS Thương Dương Tử lên sàn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thỏa mãn ta ba cái nguyện vọng?

Khe nằm!

Ta rất sao thắng cược!

Vạn vạn không ngờ tới, chính mình cùng đường mạt lộ bên dưới hành động bất đắc dĩ, dĩ nhiên thật sự thành vì vận mệnh của chính mình thời cơ!

Trước đây Triệu Thiên Dương đến thời điểm, căn bản là không có cách hoàn toàn tin tưởng ông lão tóc bạc này, chỉ lo đối phương chính là cái gì tuyệt thế lão ma, vừa xuất thế liền giết thiên sát địa giết thiên hạ chủ!

Cũng may!

Đây là một thành thực người a!

Ba cái nguyện vọng đây, nên tuyển cái gì đây? Thật sự thật là khó tuyển a, ha ha ha!

Hạnh phúc buồn phiền là cái gì?

Chính là cái này!

“Tiền bối... Ta nghĩ...”

Triệu Thiên Dương xoắn xuýt xoắn xuýt lại xoắn xuýt, rốt cục quyết định nói ra bản thân nguyện vọng thứ nhất.

Cái nào ngờ tới, nhưng vào lúc này, không chờ hắn hé miệng đây, ông lão

tóc bạc kia đột nhiên nụ cười vừa thu lại, vẻ mặt lạnh lùng nói rằng, “đã đến giờ, ngươi ba cái nguyện vọng hết hiệu lực, ngươi có thể đi rồi!”

“A?”

Triệu Thiên Dương bối rối!

Ta lặc cái máng!

Này mẹ nó lại là tình huống gì?

Cái gì liền đã đến giờ? Đến cộng lông a, ngươi rất sao lúc trước không nói a!

“Tiền bối... Ta... Ngài... Ngài không thể như vậy a...”

Triệu Thiên Dương cuống lên, đỏ mặt!

Ông lão tóc bạc, cũng chính là Thương Dương Tử âm hiểm cười nói, “ta Thương Dương Tử làm việc, tùy tâm tùy ý, vốn định muốn làm cái gì làm gì, làm sao? Ngươi có ý kiến? Ha ha, ngươi dĩ nhiên có ý kiến...”

“Ai nha nha, tốt muốn giết người!”

Thương Dương Tử sờ sờ cằm, ánh mắt chớp qua một vệt nồng nặc sát cơ!

Này cỗ sát cơ nồng nặc đến mức nào? Chuyện này quả là dường như muốn ngưng tụ thành thực chất, hư không đều xuất hiện một vệt yêu dị màu đỏ sậm!

Triệu Thiên Dương kinh sợ, triệt để câm miệng, sắc mặt hắn trở nên trắng bệch, nội tâm ngột ngạt giận giống như là thuỷ triều lui bước, run giọng nói, “tiền bối, vãn bối vậy thì đi, vậy thì đi...”

“Đi? Đi hướng nào? Bản tọa đổi ý, muốn ăn ngươi!”

Thương Dương Tử ánh mắt đột nhiên tỏa ra hung quang, sau đó thình lình

quay về Triệu Thiên Dương há hốc miệng ra!

Trong phút chốc công phu, trong hư không, một đoàn cực kỳ cuồn cuộn sức mạnh bộc phát ra!

Triệu Thiên Dương cả người run rẩy, quát to một tiếng, liền muốn lui nhanh, đáng tiếc, hắn trước người hư không, một tấm vô hình miệng rộng lóe lên một cái rồi biến mất, Triệu Thiên Dương phảng phất hình ảnh ngắt quãng bình thường, đứng tại chỗ không nhúc nhích!

Một hơi thở qua đi!

Triệu Thiên Dương thân thể, phảng phất phá toái giấy tiền vàng mả, ở trên hư không cực nhanh!

Một đạo quỷ dị màu máu phù ấn, đi vào đến Thương Dương Tử trong miệng, liếm môi một cái, Thương Dương Tử lầm bầm lầu bầu nói rằng, "đã lâu không ăn thịt người, mùi vị quả nhiên không bình thường, tên là gọi Triệu Thiên Dương sao? Ân..."

Tựa hồ hấp thu Triệu Thiên Dương ký ức!

Thương Dương Tử nửa ngày lắc đầu châm chọc nói, "phế a! Quá phế bỏ! Thần giới đại kiếp nạn sau khi đi qua, thực lực dĩ nhiên rút lui đến mức độ như vậy! Cao nhất tu vi, dĩ nhiên chỉ là nói giới? Chặc chặc..."

Trong mắt tinh mang lóe lên.

Thương Dương Tử đột nhiên vẻ thần kinh to bằng cười lên, "Nói như thế, cái kia bản tọa... Chẳng phải là vô địch rồi? Ha ha ha!"

...

...

Triệu Thiên Dương nằm mộng cũng muốn không tới, chính mình sẽ chết thê thảm như vậy, đơn giản như vậy, như thế làm người tan vỡ!

Thương Dương Tử cái kia biến hoá thất thường tâm tình, cái kia trời quang mưa luân phiên cực đoan quyết định, nói rõ chính là một người điên!

Vào giờ phút này.

Bước ra ngọn núi khe hở Thương Dương Tử, nhìn một chút trên trời nắng gắt, trên mặt lộ ra nồng nặc thỏa mãn vẻ.

"Thần giới đại kiếp nạn, các cường giả phong ấn bản thân, mưu đồ tránh thoát đại kiếp nạn, hiện tại không biết bao nhiêu năm qua đi, tựa hồ lão tử là cái thứ nhất phá phong mà ra, có điều, ta đi ra, những người khác, nên cũng sắp rồi!"

Thương Dương Tử sắc mặt bình tĩnh đáng sợ, híp mắt nhìn phương xa, trong con ngươi, tựa hồ phản chiếu vô số đạo thần văn.

"Trước tiên tìm một hồi huyết mạch của ta đi..."

Thương Dương Tử hít một hơi thật sâu, hắn tu vi kỳ cao, thế nhưng bởi vì nghĩ vượt qua Thần giới đại kiếp nạn, sử dụng một loại bí pháp, từ lâu đánh mất năng lực sinh sản, hiện tại hắn chỉ có thể cầu khẩn, huyết mạch của chính mình không có đoạn tuyệt, nếu không thì, hắn sẽ giết thiên hạ để phát tiết!

"Bằng vào ta máu, dẫn thân..."

Trương Teuchi ra một đoàn hào quang đỏ ngàu!

Trong chớp mắt, trong hư không, trực tiếp xuất hiện từng đạo từng đạo màu đỏ điểm nhỏ!

Thương Dương Tử rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, vui vô cùng tự nói nói, "không sai! Không sai a! Ha ha ha, lão tử huyết mạch hậu duệ, dĩ nhiên có nhiều như vậy, xem ra, ông trời không tệ với ta!"

Vừa dứt lời.

Thương Dương Tử trực tiếp hóa thành một đoàn huyết quang, chui vào trên không, trong nháy mắt liền biến mất ở phía chân trời!

...

...

Triệu Thiên Dương, chạy trốn!

Đây là Vương Bảo sau khi trở lại nghe được một cái tin.

Điều này làm cho Vương Bảo đều có chút không nói gì, trợn tròn mắt.

Rất sao tốt xấu là cái Đạo Giới võ giả, lại bị sợ đến chạy trốn, ngươi cũng thật là...

Cơ trí a!

Trên thực tế, Vương Bảo đã sớm chuẩn bị trở về đến sau liền hố một hố Triệu Thiên Dương, không nghĩ tới tên này như vậy cơ trí, biết không đúng, cấp tốc chạy trốn.

Triệu Thiên Dương mất tích tin tức, Chấn Thiên Tông từ trên xuống dưới toàn biết rồi.

Mà Ngọc phu nhân nơi đó!

Cũng là triệt để ách hỏa!

Bởi vì áo bào đen Tứ lão trở về, đem Vương Bảo sự tình nói chuyện, Ngọc phu nhân liền đánh mất tất cả dũng khí!

Đạo Giới tu vi.

Liền yêu sủng đều là mẹ nó Đạo Giới, hơn nữa, còn có Đạo Giới đỉnh cao, đủ để kinh sợ vô tận Hắc Hải vương thú tránh lui hộ đạo đại yêu!

Như vậy đả kích, nhường Ngọc phu nhân khó có thể tiếp thu.

Nhưng là, từ khi Huyền Thiên Đan Tông sự tình truyền ra sau, hơn nữa Triệu Thiên Dương đều ảo não chạy trốn, điều này làm cho Ngọc phu nhân bị đả kích tột đỉnh, mờ ám gián đoạn, trực tiếp về nhà mẹ đẻ!

Triệu Thiên Dương cùng Ngọc phu nhân đều quỳ ổn, Chấn Thiên Tông những cường giả khác, nào dám lại ngỗ nghịch Trịnh Thiên Kiều? Từng cái từng cái dồn dập thề xin thề đồng hồ trung tâm.

Thêm vào Huyền Thiên Đan Tông truyền đến trăm năm bên trong, toàn lực cho Chấn Thiên Tông cung cấp giá quy định đan dược tin tức, trong lúc nhất thời, Chấn Thiên Tông không chỉ có không có tiếp tục rung chuyển, trái lại từ trên xuống dưới, cùng trục một lòng, tươi tốt.

Vương Bảo thấy này, liền bắt đầu đánh thời gian giáo dục Trịnh Thiên Kiều tu luyện.

“Ta truyền cho ngươi, gọi là Tinh Thần Chí Cao Bá Thể, tu luyện thành công sau khi, tinh lực không dứt, phối hợp mấy cửa sát thức, xưng bá cùng cấp, là điều chắc chắn!”

Vương Bảo không hề hay biết đem Tinh Cung một trong Cửu bí truyền đi, đúng hay không xúc phạm môn quy.

Trịnh Thiên Kiều thật lòng gật đầu nghe.

Truyền công, giảng giải, Vương Bảo nhường Trịnh thiên kiêu bắt đầu tu luyện, đồng thời, lấy tinh luyện giá trị tinh luyện ngộ tính của hắn!

Đối với Trịnh Thiên Kiều tương lai, Vương Bảo cũng không phải lo lắng, dù cho hắn đi rồi, Trịnh Thiên Kiều cũng đủ để đẩy lên Chấn Thiên Tông, bởi vì Trịnh Thiên Kiều hắn cha Trịnh Tây Vương, cho Trịnh thiên kiêu để lại cái bảo bối, liền phong ấn tại trong cơ thể hắn, đó là một viên thế giới

chi tâm!

Trịnh Thiên Kiều ở hắn giáo dục bên dưới, nhanh chóng trở thành Đạo Giới cường giả, căn bản là điều chắc chắn!

Thời gian trôi qua.

Ba ngày thời gian thoáng một cái đã qua!

Dù cho có Vương Bảo tinh luyện ngộ tính, Trịnh Thiên Kiều cũng là đầy đủ lĩnh ngộ ba ngày ba đêm, mới xem như là Tinh Thần Chí Cao Bá Thể nhập môn.

Thế nhưng bực này tốc độ tiến bộ, nếu như ở Thiên cung bên trong, cũng tuyệt đối sẽ gây nên sóng lớn mênh mông!

Cũng ngay vào lúc này.

Một phong đưa thư, đi tới Chấn Thiên Tông.

Mặt trên còn viết Vương Đại Chùy thân mở!

Vương Bảo rất là tò mò, mở ra sau khi xem xong, càng là một mặt buồn bực, đưa thư lên viết chính là:

“Họ Vương, ngươi 110 ức, Bổn thiếu chủ không muốn trả lại, ngươi có lá gan đến muốn, cứ đến ta Nam Ly Cung, hanh...”

------oOo------

Chương 534: Lão phu đang cần 1 cái thay đi bộ yêu thú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo rất buồn bực!

Nam Ly Cung thiếu chủ Trần Huyền Triêu, chẳng lẽ là ngu ngốc?

Nếu không.

Làm sao dám với hắn lớn lối như vậy?

Vương Bảo tin tưởng, Trần Huyền Triêu ở Cự Thần Hào lên, đủ để rõ ràng biết mình trâu bò chỗ, rời thuyền thời điểm, Trần Huyền Triêu vẫn là một bộ quỳ liếm dáng vẻ đây.

Như vậy, đến cùng là cái gì nhường Trần Huyền Triêu, thái độ đại biến?

Trong lúc nhất thời, Vương Bảo đến rồi hứng thú.

Hắn nơi nào quan tâm cái kia cái gì 110 ức, chút tiền lẻ này đối với Vương Bảo mà nói, liền một cái móng tay cũng không tính!

Trái lại là Trần Huyền Triêu dị biến, gây nên Vương Bảo nồng nặc hứng thú.

Giáo dục xong Trịnh Thiên Kiều tu luyện sau khi, Vương Bảo cùng Trịnh Thiên Kiều hỏi thăm một chút, mang theo lão cẩu rời đi Chấn Thiên Tông.

...

...

“Lão Vương, sự tình ra khác thường tức là yêu, Cẩu gia cảm thấy vẫn là cẩn

thận một chút được!”

Lão cẩu rung đùi đắc ý, một bộ trí giả tư thái, này lão cẩu bây giờ ôm Vương Bảo tiểu cứng nhắc coi trọng nghiện, ân, xem chính là Tam Quốc Diễn Nghĩa, lão cẩu thành Gia Cát Lượng mê đệ.

Vương Bảo híp mắt, gật gật đầu, “Cũng là, là nên cẩn thận một chút, như vậy, đến thời điểm ngươi thế hệ trước ta đi dò thăm dò hư thực, sau đó ta lại ra tay, làm sao?”

Cẩu gia chấn kinh rồi, “Ngươi sao có thể như vậy vô liêm sỉ?”

“Ngươi hiểu!”

Vương Bảo nháy mắt.

Cẩu gia trong nháy mắt giây hiểu!

Đúng đấy!

Này rất sao còn cần phải hỏi a!

Lão Vương từ trước đến giờ đều là như thế vô liêm sỉ được rồi?

Ta rất sao lại vẫn bởi vì hắn vô liêm sỉ cảm thấy khiếp sợ? Cẩu gia thật là khờ a!

...

...

Nam Ly Cung!

Vui mừng vang trời!

Nam Ly Cung thế lực cũng là không nhỏ, nhưng trên thực tế, môn hạ đệ tử, cao tầng, đến hiện tại cũng là một mặt mộng bức, lơ ngơ.

Bởi vì bọn họ căn bản không hiểu nổi, chưởng giáo vì sao phải truyền đạt chúc mừng tông lệnh, vẫn là dựa theo vạn năm tông khánh quy mô đến làm!

Hơn nữa nhất làm cho người buồn bực chính là, quãng thời gian trước còn mặt mày ủ rũ, thở dài thở ngắn, một bộ hoài nghi nhân sinh dáng dấp Trần Huyền Triêu thiếu chủ, hiện tại gương mặt đó quả thực muốn phóng ra một đóa hoa đến!

Chưởng giáo cái gì?

Thiếu chủ lại làm sao?

Mã Đức, đến cùng làm sao?

Nam Ly Cung phần lớn người đều là lòng hiếu kỳ tăng mạnh, đáng tiếc, dù cho có cao tầng hỏi dò, cũng không chiếm được chút nào tin tức.

Trên sơn đạo.

Trần Huyền Triêu vòng chéo tay, khẽ hát đi hướng mình động phủ.

Trên mặt của hắn, hiện tại không bao giờ thiếu, chính là cười.

Mà hắn, cũng có như thế thoải mái lý do!

Bởi vì.

Nam Ly Cung muốn phát hỏa!

Muốn trâu bò!

Muốn lên trời!

Muốn cất cánh!

Mà này nguyên nhân trong đó, chính là Thương Dương Tử!

Không sai!

Thương Dương Tử huyết mạch hậu duệ, thình lình chính là Trần Huyền Triêu như vậy Trần thị tộc nhân!

Mấy ngày trước, Thương Dương Tử đến đây nhận thân thời điểm, Trần Huyền Triêu tổ gia, Nam Ly Cung lão chưởng giáo Trần Đại Đảm căn bản không tin.

Mà Thương Dương Tử tùy ý vừa ra tay, hư không sụp xuống, Trần Đại Đảm sẽ tin!

"Không nghĩ tới, ta huyền tằng tổ, dĩ nhiên là mạnh mẽ như vậy nhân vật, sống vạn vạn năm, tu vi càng là đạt đến giới Thần cảnh giới, giới thần a... Một cái bàn tay, có thể quất chết một đám Đạo Giới tu vi... Chặc chặc..."

Trần Huyền Triêu lại bắt đầu không nhịn được nghĩ Thương Dương Tử thực lực.

Càng nghĩ càng nghĩ vui cười!

Nếu không phải là bởi vì lễ mừng sắp bắt đầu.

Trần Huyền Triêu hiện tại đã nghĩ để cho mình huyền tằng tổ giúp chính mình hả giận.

Không sai!

Trần Huyền Triêu đời này khó khăn nhất quên được, chính là Vương Bảo, trước hắn sa sút tinh thần, hoảng sợ, hiện tại đây? Đó là càng ngày càng hận a!

"Hừ, đưa thư nói vậy hắn nên thu được, chờ đến lễ mừng vừa qua, lão tử liền bẩm báo huyền tằng tổ, nhường hắn báo thù cho ta! Ta huyết thống thuần hậu, lão tổ cực kỳ coi trọng ta, nhất định sẽ đồng ý!"

Trần Huyền Triêu đắc ý nhất, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Trong cơ thể hắn huyết mạch, rõ ràng là Trần thị cách hỏa huyết thống, chỉ có điều, trước bởi vì Thương Dương Tử dặn duyên cớ, bị áp chế mà thôi!

Hiện tại theo Thương Dương Tử mở ra huyết thống phong tỏa, Trần Huyền Triêu lập tức cũng cảm giác được chính mình tư chất, tăng lên đâu chỉ gấp mười lần?

Đột nhiên.

Trần Huyền Triêu vẻ mặt cứng lại rồi.

Ánh mắt hắn trừng trừng nhìn về phía trước một người thanh niên trong lồng ngực ôm một con chó đất, ngơ ngác nửa ngày, đột nhiên lớn quát, "Đứng lại! Khe nằm, nói ngươi đây, đứng lại cho ta!"

Trần Huyền Triêu đỏ mặt trương, hắn cực tốc vọt tới trước, đi tới thanh niên kia trước mặt.

Thanh niên kia chỉ là Nam Ly Cung phổ thông đệ tử nội môn, nhìn thấy Trần Huyền Triêu, sắc mặt trở nên trắng bệch, mau mau khom lưng nói rằng, "bái kiến Trần sư huynh..."

Trần Huyền Triêu ánh mắt nhìn chằm chằm thanh niên trong lồng ngực chó đất, cái kia chó đất chính đang vương thanh niên sâu trong lồng ngực chen.

"Chó này, từ đâu tới?" Trần Huyền Triêu cắn răng nói rằng.

Thanh niên sững sờ, phản ứng lại, nói đàng hoàng nói, "hồi bẩm sư huynh, tông ở ngoài nhặt..."

Trần Huyền Triêu đột nhiên cười lạnh lên, nhìn chằm chằm chó đất, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "là ngươi... Có đúng hay không?"

Nửa ngày.

Thanh niên trong lồng ngực đầu chó truyền ra rên lên một tiếng, “Không phải ta...”

“Có thể nói chuyện?”

Thanh niên kinh hãi, suýt chút nữa đem lão cẩu vẩy đi ra!

Lão cẩu trợn tròn mắt, hơi dùng sức, từ thanh niên trong lồng ngực nhảy ra, rơi trên mặt đất.

“Quả nhiên là ngươi!”

Trần Huyền Triêu hận đến hàm răng đều ở ngứa, hắn không quên được Vương Bảo, càng không quên được lão cẩu, bởi vì hắn cùng Vương Bảo trong lúc đó phát sinh tất cả, đều rất sao bởi vì lão cẩu mà lên a!

“Ha ha, ngươi nói cái gì a, chó... Phi phi phi, ta nghe không hiểu a, ta là từ nông thôn đến, cái kia cái gì, ta còn có việc, ta đi trước...”

Lão cẩu chột dạ cực kỳ cười khan một tiếng, chậm rãi lùi về sau.

“Chạy đi đâu!” Trần Huyền Triêu một tiếng quát lớn.

Lão cẩu trong nháy mắt chạy mất dép!

Trần Huyền Triêu cuống lên, ánh mắt tinh mang lấp loé, cười lạnh nói, “tử lộ không cửa, ngươi càng muốn xông tới, ngươi đều đến rồi, nói vậy cái kia tên đáng chết, cũng ở phụ cận, không nghĩ tới, các ngươi dĩ nhiên thật sự dám đến tìm cái chết!”

Nói xong.

Trần Huyền Triêu trực tiếp lấy ra một khối hình rồng ngọc bội!

Ngọc bội kia, chính là Thương Dương Tử ban tặng, ngoại trừ ẩn chứa một môn siêu cấp mạnh ngang phòng ngự thần thông, càng là có thể liên hệ Thương Dương Tử.

Đây chính là cách hỏa huyết thống nồng nặc chỗ tốt, rất được Thương Dương Tử cưng chiều!

Vù.

Dựa theo huyền tằng tổ cho dấu ấn mở ra ngọc bội, Trần Huyền Triêu ngọc bội trong tay, tỏa ra vầng sáng nhàn nhạt.

Trong nháy mắt, hư không lấp loé không ngớt, một bóng người dường như thuấn di bình thường, một chút trăm mét, rất nhanh sẽ từ đằng xa hư không, đi tới Trần Huyền Triêu trước người.

"Tiểu Huyền Triêu, Thiên Ngự Chi Ngọc không phải là như thế chơi!" Thương Dương Tử cười híp mắt nói rằng, xem sắc mặt, đúng là không có một điểm sinh khí dáng vẻ.

Trần Huyền Triêu lập tức giây nhỏ đi chim cút, nhỏ giọng nói, "Bẩm báo huyền tằng tổ, có một con Đạo Giới cảnh giới loài chó yêu thú, trà trộn vào tông môn, con yêu thú này cùng chủ nhân của hắn, đều theo ta có cừu oán, kính xin huyền tằng tổ giúp ta bắt bọn hắn lại!"

"Đạo Giới yêu thú? Quá tốt rồi, lão phu hiện tại, vừa vặn thiếu một cái thay đi bộ yêu thú..."

Thương Dương Tử sáng mắt lên.

Hé mắt, Thương Dương Tử ánh mắt nhìn về phía hư không, phảng phất một chút có thể bao trùm Nam Ly Cung toàn tông.

Nửa ngày.

Thương Dương Tử ánh mắt cứng đờ.

Hắn đã "Xem" đến lão cẩu, chỉ là, lão cẩu cái kia tiện hề hề dáng dấp, vẻ mặt gian giảo vẻ mặt, lén lén lút lút tư thái, nhường Thương Dương Tử, có chút chán ngán.

Ta thay đi bộ Đạo Giới yêu thú.

Tuyệt không thể nhìn qua như thế sợ...

------oOo------

Chương 535: Cẩu gia đại chiến Thương Dương Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thương Dương Tử lập tức đem mình trước cái kia nóng bỏng ý nghĩ ném ra sau đầu.

Lão cẩu dáng dấp kia, đã không thể dùng sợ để hình dung đơn giản như vậy.

Hoặc là nói.

Là tỏa?

Tên như vậy làm sao có tư cách trở thành lão tử thay đi bộ yêu thú?

Nghĩ như vậy, Thương Dương Tử quay về Trần Huyền Triêu hơi cười, nói rằng, "cháu ngoan chờ, xem lão phu đem hắn nắm lên đến, băm thành tám mảnh, làm một trận thịt chó nồi lẩu!"

Dứt lời.

Thương Dương Tử thân thể hóa thành một đoàn bóng mờ, giống như một nói dải lụa màu trắng, biến mất ở hư không!

Trần Huyền Triêu hưng phấn cực kỳ.

Quả thực muốn thoải mái lật!

Huyền tằng tổ quả nhiên đối với ta là nhìn bằng con mắt khác xưa, có huyền tằng tổ ở, ta xem sau đó còn có ai dám bắt nạt lão tử!

Mà lúc này.

Chính đang Nam Ly Cung đi dạo, một mặt phiền muộn vẻ lão cẩu, đột

nhiên cảnh giác quay đầu lại!

Sau một khắc, lão cẩu liền trợn mắt lên.

Một luồng cuồng bạo cực kỳ khí thế, hướng về hắn nghiền ép mà đến, theo Thương Dương Tử phất tay, hư không rung động, từng đạo từng đạo khe hở xuất hiện, hóa thành một đạo to lớn mạng nhện giống như phong ấn!

“Khe nằm! Giới thần?”

Lão cẩu một tiếng kêu sợ hãi, cuốn lên đuôi vắt chân lên cổ lao nhanh, vừa chạy vừa mắng nói, “đại gia ngươi! Lão Vương ngươi cái hố hàng! Thế giới này mạnh nhất không phải Đạo Giới sao? Làm sao bật nhảy ra tới một cái giới thần?”

Mắng chửi.

Lão cẩu trên người bùng nổ ra một đạo màu vàng đất tia sáng, không ngừng hướng về trên không đâm xuyên mà ra, hư không cái kia to lớn phong ấn, thình lình đối với lão cẩu không có tác dụng!

Thương Dương Tử ánh mắt biến đổi, nghi ngờ không thôi nhìn lão cẩu, “Biết giới thần cảnh giới này... Còn có thể không nhìn ta giới phong thuật, này chó yêu lai lịch gì?”

“Chạy đi đâu!”

Không nghĩ ra, Thương Dương Tử đơn giản không suy nghĩ thêm nữa, hét lớn một tiếng, nhanh như tia chớp truy theo.

Buông tha lão cẩu, đó là không thể.

Trần Huyền Triêu hắn rất coi trọng, nồng nặc cách hỏa huyết thống, chỉ đứng sau hắn, cố gắng bồi dưỡng, tuyệt đối là Trần gia đời kế tiếp chi long!

Đối với Thương Dương Tử mà nói, bất kỳ có thể uy hiếp Trần Huyền Triêu tính mạng, đều phải chết!

Rầm rầm rầm!

Thương Dương Tử tay phải bay loạn, từng đạo từng đạo bàng bạc đại ấn từ hư không xuất hiện, hướng về lão cẩu ném tới, chung quanh đều là kinh thiên nổ vang, toàn bộ Nam Ly Cung đều bị kinh động.

Đất rung núi chuyển trong lúc đó, không ít Nam Ly Cung đệ tử sau khi ra ngoài, thấy cảnh này đều là trố mắt ngoác mồm, một mặt mộng bức!

Khe nằm!

Trên trời ông lão thật là đáng sợ!

Bản tông lúc nào xuất hiện như thế một vị đại Ngưu?

Mà Nam Ly Cung lão chưởng giáo Trần Đại Đảm, nhìn trên hư không mới, lập tức nghĩ tới điều gì, "Chó? Chẳng lẽ là huyền hướng nói tới cái kia một người một chó bên trong một cái?"

Trên mặt lộ ra cười lạnh, Trần Đại Đảm đặc biệt thoải mái, "Hừ, thực sự là muốn chết a, lão tổ Tông tài trở về, các ngươi liền đến, tự làm tự chịu, chỉ đến như thế!"

Trước Trần Đại Đảm cũng bị Vương Bảo làm cho khiếp sợ, vì lẽ đó hiện tại mới như thế thoải mái.

Nhưng mà.

Rất nhanh mọi người liền giật mình phát hiện.

Con chó kia yêu.

Thật rất sao trơn trượt!

Thương Dương Tử đã cực kỳ đáng sợ, nhưng là cái kia lão cẩu, cũng không biết là làm sao bây giờ đến, rõ ràng sau một khắc Thương Dương Tử là có

thể đuổi kịp hắn, lão cẩu liền trong nháy mắt biến mất, xuất hiện ở chỗ rất xa, rõ ràng Thương Dương Tử công kích liền muốn bắn trúng hắn, nhưng là công kích kia lại trong nháy mắt chuyển biến bình thường, đánh vạt ra!

Thương Dương Tử kinh nộ cực kỳ!

Nội tâm cũng có chút phát lạnh!

Lão cẩu tình huống khác thường, nhường hắn nhớ tới một cái truyền thuyết, trong truyền thuyết, bên trong đất trời có khí vận chi tử, tuyệt đối nhân vật chính, bất kỳ công kích đánh về phía hắn, đều sẽ lấy một loại không cách nào giải thích quỷ dị đánh vạt ra!

Chẳng lẽ.

Này con lão cẩu, chính là trong truyền thuyết tuyệt đối nhân vật chính?

Chỉ là.

Phốc ngươi muội!

Này giời ạ chỉ là một cái chó yêu a, liền hắn bộ dáng này, cũng xứng?

Lão cẩu thân thể đột nhiên một trận, quay đầu nhe răng nhếch miệng cười to nói, “ha ha ha, há hốc mồm chứ? Đây là Cẩu gia đắc ý nhất số mệnh thiên phú, bị Cẩu gia đặt tên là đánh không được! Thế nào? Đúng hay không rất đáng sợ a! Ha ha ha...”

“Hừ! Lão phu liền không tin, ngươi có thể vẫn tốt như vậy vận xuống! Tà! Ma! Quỷ! Ba đạo luân hồi!”

Thương Dương Tử bỗng nhiên đánh ra một đạo quát lớn, trong nháy mắt, từ sau lưng của hắn hư không, từ từ xuất hiện ba đạo quỷ dị hắc ám bóng người, này ba bóng người ngửa mặt lên trời thét dài, hóa thành một đạo cực kỳ to lớn Thương Thiên dấu ấn, giống như ngang lập ở trong thiên địa cự

thú, từng luồng từng luồng không cách nào hình dung sức mạnh, hướng về lão cẩu bao phủ mà đi!

Lão cẩu khóe miệng co quặp, lớn mắng nói, “luân hồi tông luân hồi thần ấn? Ngươi rất sao từ đâu học được?”

Dứt lời.

Lão cẩu một thân lông xoăn dĩ nhiên bóc ra một phần mười tả hữu, hóa thành mặt khác một con lông xoăn lão cẩu, mà lão cẩu bản thể, nhưng là không ngừng lấp loé, biến mất ở tại chỗ.

Mà Thương Dương Tử hết thảy luân hồi thần ấn lực lượng, thì lại hướng về lông xoăn lão cẩu xung kích, nhường Thương Dương Tử suýt chút nữa thổ huyết!

Lão cẩu ở nơi cực xa chậm rãi thở ra, đón lấy liền mắng nói, “lão già, không cho ngươi điểm màu sắc nhìn một cái, ngươi làm Cẩu gia là ngồi không a! Cẩu gia hộ đạo thần thú, xuất hiện đi!”

Ầm ầm!

Hư không bạo âm không ngừng, sau một khắc, một con to lớn chó yêu thú ảnh xuất hiện.

Đây mới thực sự là thiên địa cự thú, cái kia bàng bạc thân thể, vừa nhìn cũng làm người ta khắp cả người phát lạnh, hoảng sợ cực kỳ!

Liền Thương Dương Tử, cũng là con ngươi co rụt lại, theo bản năng dừng dưới động tác trên tay!

Chỉ là chỉ chốc lát sau, Thương Dương Tử ánh mắt tinh mang lóe lên, lệ quát, “Thiên Huyễn Tông ảo thuật? Ngươi là Thiên Huyễn Tông xuất thân?”

Vừa dứt lời, Thương Dương Tử thân thể bùng nổ ra một tia sáng trắng, tốc độ đột ngột tăng, hướng về lão cẩu bạo hướng mà đi!

Lão cẩu ngẩn ngơ, lớn mắng nói, “nhanh như vậy liền bị nhìn thấu? Khe nằm, ngươi cái lão già tà môn rất! Thiên Huyễn Tông xuất thân? Thiên Huyễn Tông lão tổ ở Cẩu gia trước mặt, đều là tiểu bối! Ngươi cái này xấu ông lão, dĩ nhiên không giết Cẩu gia không bỏ qua, tốt lắm, ngươi chờ...”

Nói xong.

Lão cẩu dĩ nhiên không lùi mà tiến tới!

Ở Thương Dương Tử khó có thể tin trong ánh mắt, lão cẩu trực tiếp va đầu vào hắn phát sinh quyền ấn bên trên!

Thương Dương Tử cảm giác có gì đó không đúng, vừa định thu lực, đáng tiếc, đã chậm!

Ầm ầm!

Quyền ấn đánh vào lão cẩu trên người, hư không bạo âm truyền vang, lão cẩu thân thể hóa thành một đoàn màu trắng hoàn mỹ linh quang, từ từ biến mất!

Tại chỗ, thình lình chỉ để lại một cái lông chó!

Thương Dương Tử nắm lấy cái kia lông chó, ánh mắt ác liệt nhìn quét hư không, nhưng là, nhưng không hề phát hiện, trong cơn giận dữ, hắn thần hồn lực lượng bạo phát, giống như xưng bá Cửu Thiên Thập Địa Thần Ma cúi ngắm nhân gian, bốn phía trăm dặm bên trong, hầu như hết thảy sinh linh đều là bản năng run lẩy bẩy.

Trăm hơi thở qua đi.

Thương Dương Tử ánh mắt âm trầm trầm mặc nửa ngày, hừ lạnh một tiếng, thân thể chậm rãi biến mất!

Mà vào giờ phút này.

Ở Nam Ly Cung ở ngoài một cỏ hang ổ bên trong, một con thỏ hoang ánh mắt lộ ra một vệt căm hận.

Lại qua hồi lâu.

Vèo vèo vèo.

Thỏ rừng hóa thành bạch quang, nhanh chóng rời đi, dần dần, lộ ra lão cẩu bản thể!

Lão cẩu vừa chạy vừa nói thầm nói, “đại gia ngươi! Đau chết Cẩu gia! Uông, trở lại tìm lão Vương, cái kia hàng nếu như không cho Cẩu gia nướng mấy chục xiên thận bồi bổ, Cẩu gia với hắn liều mạng...”

------oOo------

Chương 536: Ta như vậy trâu bò, ta bắt nạt phụ các ngươi sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão cẩu phải cầu được đến thỏa mãn.

Đối với lão cẩu trả giá, Vương Bảo biểu thị sẽ cho Cẩu gia ghi lại nhất đẳng công, mặt khác ba mươi đối với lớn thận lên bàn, nướng tặc thơm tặc thơm, nhường lão cẩu lập tức mở cờ trong bụng.

Vương Bảo bận việc xong, ánh mắt nheo lại, nói rằng, "Giới Thần đúng không? Nói đến, Đạo Giới sau khi cảnh giới, ta còn không sao lại biết, lão Hắc, chỉ điểm một chút?"

Cẩu gia một bên gặm lớn thận, một bên chậm rì rì nói rằng, "lão Vương, chư thiên vạn giới, cường giả xuất hiện lớp lớp, dù cho là sư tôn của ngươi Thần Bắc Hành, cũng căn bản không coi là cái gì chí cường giả!"

"Theo ta được biết, Đạo Giới cảnh giới, ở Chân Thần giới cũng là làm cái quét rác gã sai vặt, hoặc là chăn nuôi yêu sủng hoạt, ha hả!"

Lão cẩu nháy mắt, Vương Bảo bất động thanh sắc nói rằng, "lại cho ngươi nướng mười cái lớn móng heo, thế nhưng ngươi như còn dám cho đại gia dài dòng, hừ hừ..."

Lão cẩu sáng mắt lên, nuốt nuốt nước miếng, nghiêm nghị nói, "Đạo Giới sau khi, bên trong cơ thể ngươi Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm từng bước trưởng thành, sẽ tiến hành một cái biến chất, đến lúc đó, sẽ cùng thân thể của ngươi dung hợp, dung hợp triệt để, cái cảnh giới kia, được gọi là nửa bước Giới Thần cảnh!"

"Chân chính Giới Thần cảnh chia làm chín cái cảnh giới nhỏ, đầu tiên, dung hợp địa hỏa nước gió tứ đại thiên địa bản nguyên linh vật sau, coi như là tứ bộ Giới Thần, lại sau đó, dung hợp Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành

Thiên địa bản nguyên linh vật, đạt đến chín bước Giới Thần cảnh giới, lúc này, ngươi là có thể lên cấp thế giới cảnh!”

“Thế giới cảnh, trong cơ thể đản sinh ra một cái thế giới chân chính, cũng được gọi là thể giới, tuy không thể diễn sinh ra sinh mệnh, nhưng trong lúc phất tay, đều có một toàn bộ thế giới lực lượng, ngươi liền nói đáng sợ không đáng sợ?”

“Đạt đến thế giới cảnh, nghĩ phải tiếp tục trưởng thành, vậy sẽ phải dựa vào cơ duyên, cần ở Chân Thần giới vô tận trong tinh vực tìm kiếm các loại tăng lên thế giới chi lực bảo vật, thế giới chi lực càng nhiều, liền càng có thể cảm ngộ đến nói bản nguyên, mãi đến tận ngươi lĩnh ngộ một cái đại đạo, cũng là lên cấp Chân thần cảnh giới!”

“Thế nhưng quá trình này, cực kỳ gian nan!”

“Cho tới Chân thần cảnh sau khi, nói thật, Cẩu gia cũng không rõ ràng, ta thức tỉnh sau khi, liền bị Thần Bắc Hành lão già kia cho trấn áp, lão già kia lĩnh ngộ chín điều đại đạo, có thể nói Chân Thần giới trâu bò nhất nhân vật, nhưng vậy thì như thế nào, còn không phải bị một cái vực ngoại hung thú đánh tìm không được bắc, liều mạng mới giết chết đối phương, nhưng mình cũng bị trở thành một chén Kitsuchi thôi!”

Lão cẩu nói nói, có chút thổn thức ngắn thán, có điều sau đó liền không có tim không có phổi gặm nổi lên lớn thận, còn không quên nhắc nhở Vương Bảo, mười cái lớn móng heo!

Vương Bảo đem lão cẩu ghi vào trong lòng.

Giới Thần.

Thế giới cảnh.

Chân thần cảnh.

Các loại cảnh giới nhỏ.

Tiện nghi sư tôn Thần Bắc Hành, càng là lĩnh ngộ chín điều đại đạo Chân thần, xem ra chính mình khoảng cách đỉnh cao, còn kém mười vạn tám ngàn dặm đây!

“Nam Ly Cung ông lão kia, là vài bước Giới Thần?” Vương Bảo hỏi.

Lão cẩu suy tư một hồi, nói rằng, “ít nhất hai bước Giới Thần, ông lão kia kiến thức cũng không ngắn, ngay cả ta huyễn thật thuật đều có thể nhìn thấu!”

“Phiền phức a!”

Vương Bảo bĩu môi.

Như thế trâu bò ông lão, rõ ràng không phải mình bây giờ có thể làm được: Khô đến động.

Trang bức không được ngược lại bị máng vậy thì bi kịch.

Đã như vậy, vậy trước tiên nhịn một chút đi, cũng là mấy tháng công phu mà thôi, Vương Bảo tin tưởng, không tốn thời gian dài, chính mình liền có thể đem Thương Dương Tử, treo lên đánh!

...

...

Nam Ly Cung phát hỏa!

Thương Dương Tử hăng hái, dẫn dắt Trần Đại Đảm các loại người nhà họ Trần, bắt đầu rồi xưng bá con đường!

Thân là hai bước Giới Thần tồn tại, Thương Dương Tử chính là hiện nay Thần giới một cái to lớn Bug, ai có thể là đối thủ của hắn? Mạnh hơn đạo giới ở trước mặt hắn, cũng chỉ là cặn bã bình thường tồn tại.

Có điều.

Có rất nhiều thế lực lớn, Thương Dương Tử không nhúc nhích.

Điều này làm cho Trần Đại Đảm bọn họ cảm thấy đặc biệt không rõ, tỷ như Huyền Thiên Đan Tông, ẩn chứa to lớn giá trị cái này bánh gatô lớn, lão tổ tông dĩ nhiên không đi động?

Mãi đến tận.

Một tháng sau, lục tục có cường giả siêu cấp hiện thế, Trần Đại Đảm bọn họ mới kinh ngạc phát hiện, nguyên lai, Thần giới dĩ nhiên cất giấu nhiều như vậy trâu bò đại lão!

Bọn họ những này Đạo Giới đỉnh cao, tự nhận là này giới sự tồn tại vô địch, ở những đại lão này trước mặt, xách giày cũng không xứng!

Mà những này cường giả siêu cấp hiện thế, toàn bộ Thần giới đều xuất hiện lật trời địa phủ biến hóa, địa bàn một lần nữa thanh tẩy, nhỏ yếu bị nuốt lấy, kẽ hở bên trong cầu sinh tồn, mạnh mẽ luân phiên đại chiến sau khi, dần dần mà đạt thành một loại hiệp nghị nào đó, chiến tranh lúc này mới tiêu lui xuống.

Chờ đến tất cả nhìn qua gió êm sóng lặng thời điểm, đã qua đầy đủ hơn một tháng.

Loại biến hóa này, dù cho là Vương Bảo, xem càng là trợn mắt ngoác mồm.

Ngày đó, ở nào đó toà núi hoang bên trên, Vương Bảo đột nhiên nhổ ra trong miệng ngậm cỏ xanh, nói rằng, “lão Hắc, đi rồi!”

“Đi đâu?” Lão cẩu lười biếng đứng dậy.

“Đưa tiền bảo hộ đi!”

Vương Bảo híp mắt cười.

...

...

Huyền Thiên đan thành.

Vương Bảo trở lại chốn cũ, đi thẳng tới Huyền Thiên Đan Các trước.

So với quãng thời gian trước, vào giờ phút này Huyền Thiên Đan Các, khí thế đâu chỉ làm lớn gấp mười lần? Bên trong những kia công nhân viên, trên mặt vẻ mặt, cũng tràn ngập khôn kể ngạo khí!

Vương Bảo biết đây là vì sao, bởi vì khoảng thời gian này, Huyền Thiên Đan Tông so với lần thứ nhất lớn bạo Nam Ly Cung đều muốn hỏa.

Huyền Thiên Đan Tông nên có thể nói, có hiện nay tối cường giả sức chiến đấu người, vậy thì là Vương Huyền Thiên!

Một cái thức tỉnh cường giả siêu cấp!

Mới vừa vừa xuất thế, liền luân phiên chiếm cứ vài cái sản xuất quý trọng dược liệu cổ địa, sức chiến đấu mạnh mẽ, không người có thể địch!

Muốn đưa tiền bảo hộ, đương nhiên muốn tìm mạnh nhất, vì lẽ đó Vương Bảo đến rồi.

Mà Vương Bảo xuất hiện.

Cũng không lâu lắm, liền bị Huyền Thiên Đan Các công nhân viên nhận ra.

“Khe nằm!”

“Là hắn?”

“Nhanh nhanh nhanh, nhanh đi thông báo Đại chấp sự!”

“Hắn... Hắn tại sao lại trở về?”

“Hừ, đại gia không phải sợ? Đừng quên, hiện tại Huyền Thiên Đan Tông, đã không phải trước đây Huyền Thiên Đan Tông có thể so với!”

Không ít Huyền Thiên Đan Tông đệ tử kêu lên sợ hãi, những người kia ánh mắt mang theo căm hận, tức giận nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Trước Vương Bảo nhưng là nhường Huyền Thiên Đan Tông làm mất đi cái mặt to!

Đặt ở trước đây, bọn họ giận mà không dám nói gì, thế nhưng hiện tại, hừ hừ...

Cũng không lâu lắm, Huyền Thiên Đan Các cái kia áo tím Đạo Giới ông lão, lần thứ hai hiện thân, hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, “ngươi vẫn còn có lá gan đến!”

Vương Bảo quay về ông lão áo tím nháy mắt mấy cái, cười nhạt nói, “có gì không dám?”

Ông lão áo tím tức giận ngược cười, “Ngươi sỉ nhục ta Huyền Thiên Đan Tông, trước đây cũng là thôi, thế nhưng hiện tại, bản tông lão tổ tông thức tỉnh, ngươi lại vẫn dám xuất hiện, chẳng phải là muốn chết?”

Vương Bảo nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn hắn, “Sỉ nhục? Ta sỉ nhục các ngươi cái gì? Chúng ta công bằng công chính đấu đan, chẳng lẽ các ngươi thua, chính là bị vũ nhục?”

“Tuy rằng ta đã từng đề cập tới một cái quá đáng tiền đặt cược, thế nhưng, ta cuối cùng yêu cầu các ngươi làm sao?”

“Lúc đó các ngươi lão tổ không thức tỉnh, ta như vậy trâu bò như vậy treo, ta bắt nạt phụ các ngươi sao?”

Ông lão áo tím vẻ mặt cứng đờ, một mặt mộng bức.

Emma khe nằm!

Hắn tốt có đạo lý, ta càng không có gì để nói...

------oOo------

Chương 537: Lão phu cho ngươi 1 cái cơ hội khiêu chiến ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi ngươi đây là cãi chày cãi cối!"

Ông lão áo tím không biết làm sao phản bác, liền ném ra câu này dầu Vạn Kim về hận một hồi.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là cười nhạo nói, "sự thực làm sao, đại gia trong lòng đều tính toán sẵn!"

Dứt lời.

Vương Bảo hơi cười, đạo, "Nói thật, nếu như thật coi như ta quá đáng, nhiều lắm là ta thái độ hung hăng một chút!"

"Có điều, ngươi bây giờ trở về nghĩ một hồi, lúc đó nhà ngươi lão tổ thái độ đối với ta, đúng hay không cũng không phải hữu hảo như vậy? Thua còn nhường ta ở quý tông luyện đan trả nợ, đánh mất tự do, ngươi nói, ở tình huống kia, ta chính là có tâm cho các ngươi Huyền Thiên Đan Tông lưu mặt mũi, ta cũng không thể a!"

Ông lão áo tím luôn cảm giác có là lạ ở chỗ nào.

Trong lòng không khỏi có hỏa khí.

Đại gia.

Rõ ràng chúng ta là chính diện nhân vật, bị bắt nạt một phương, làm sao đến hiện tại nhưng thành chúng ta là đại phản phái, bắt nạt ngươi?

Ai? Chờ một chút!

Ta rất sao biết là lạ ở chỗ nào!

Khóe miệng lộ ra cười lạnh, ông lão áo tím mặt âm trầm nói rằng, “ngươi chủ động khiêu khích, thái độ càn rỡ, là bản tông bách dưới sự bất đắc dĩ mới nghênh chiến, ngươi còn không thấy ngại nói chúng ta không hữu hảo?”

Vừa dứt lời.

Cũng không cho Vương Bảo tiếp tục dao động cơ hội của hắn, lạnh quát, “Người quen cũ tạm thời không đề cập tới, ngươi hiện tại đến ta tông đến cùng muốn làm gì?”

Vương Bảo sắc mặt nghiêm nghị, nói rằng, “nghe nói quý tông lão tổ tông thức tỉnh, vì lẽ đó ta đến rồi! Quý tông lão tổ tông ở đan đạo lên, nói vậy có thể làm cho ta tâm phục khẩu phục, không mở mang kiến thức một chút, ta há có thể cam tâm?”

Ông lão áo tím tức giận ngược cười, “Nói cho cùng, ngươi hãy tìm phiền phức đến rồi?”

Một đám Huyền Thiên Đan Tông Đan sư vốn là nghe được cũng rất mơ hồ, bị Vương Bảo vòng vào đi tới, hiện tại lập tức làm ra trợn mắt nhìn vẻ mặt.

Một hai lần khiêu khích.

Thật sự coi ta Huyền Thiên Đan Tông dễ ức hiếp?

“Sai sai sai!”

Vương Bảo hờ hững vung vung tay, “Không phải gây phiền phức, là tới cửa thỉnh giáo, ta cảm thấy, các ngươi nên có thể cho ta cơ hội này, dù sao”

Nói tới chỗ này.

Vương Bảo nháy mắt, cười hì hì nói, “Làm sao, ngươi chẳng lẽ không nghĩ báo thù?”

“Coi như ngươi không muốn? Những người khác không muốn? Coi như những người khác không muốn, ta cảm thấy quý tông trước đây lão tổ, tuyệt bức là nghĩ tới, lúc đó hắn nhưng là ngay ở trước mặt mặt của nhiều người như vậy, bại bởi ta, mặt mũi bị hao tổn, trong lòng khẳng định là hận không thể giẫm ta một cước!”

“Ta, đây là ở cho các ngươi một cái báo thù cơ hội a!”

Dát?

Ông lão áo tím sửng sốt.

Cái khác Huyền Thiên Đan Tông Đan sư nhóm cũng là ngẩn ngơ.

Giời ạ!

Lời này.

Vẫn đúng là rất sao rất có lý.

Ngược lại, những người khác hay là không biết, ông lão áo tím biết rõ, chính mình lão tổ trước nhưng là không ít nói thầm, nếu như lão tổ tông sớm một chút tỉnh lại là tốt rồi, nhất định có thể làm cho cái kia đáng chết hỗn đản đẹp đẽ.

Nào đó hỗn đản tự nhiên chỉ chính là trước mắt vị này.

Vì lẽ đó.

Ông lão áo tím trầm mặc nửa ngày, cười lạnh nói, “hừ, đây là ngươi tự tìm, ngươi chờ ta!”

Dứt lời, ông lão áo tím vội vội vàng vàng rời đi!

Vương Bảo mặt mày hớn hở, vẻ mặt tự nhiên, không hề hay biết Huyền Thiên Đan Các bên trong mua đan dược những võ giả kia, ánh mắt khác

thường.

Lão cẩu nhỏ giọng truyền âm nói, “lão Vương, ngươi đây chính là tự chui đầu vào lưới a, cái kia Vương Huyền Thiên so với Nam Ly Cung cái kia lão đồ vật đều mạnh hơn, đến thời điểm đánh tới đến, Cẩu gia nói đi là đi, ngươi liền mơ hồ!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Yên tâm đi, không đánh được, chúng ta là đến đưa tiền bảo hộ, lại không phải đến đánh nhau!”

Lão cẩu nghe vậy, cười nhạo lên.

Ngươi muội.

Ngươi cái gì miệng pháo lực công kích trong lòng ngươi không đếm sao? Sợ là sợ cái kia Vương Huyền Thiên tâm lý năng lực chịu đựng không được, ngươi nho nhỏ một cái miệng pháo đập tới, hắn liền nổ!

Lại nói ông lão áo tím.

Không ngừng không nghỉ chạy vội tới bản tông sau khi, hắn tìm tới Huyền Thiên lão tổ, lão này vừa nghe nói Vương Bảo lần thứ hai đến nhà, ngay lập tức sẽ xù lông!

Đương nhiên.

Là thoải mái xù lông!

Hắn mở cờ trong bụng a, hắn thần hồn khuấy động a, hắn quả thực muốn nhảy lên đến hô to một câu “Âu ư”!

Ngày đó thua trận đấu đan, bị Huyền Thiên lão tổ coi là đời này sỉ nhục lớn nhất!

Trước, hắn không có một chút xíu tự tin, có thể tìm về bãi đến.

Thế nhưng hiện tại không giống nhau a!

Lão tổ tông thức tỉnh, lấy lão tổ tông xuất thần nhập hóa luyện đan trình độ, còn không phải ung dung treo lên đánh cái kia đáng chết tiểu tử?

Thật tốt, vẻn vẹn chỉ là vui cười a một hồi, Huyền Thiên lão tổ lập tức đi tìm Vương Huyền Thiên!

Vương Huyền Thiên người này, tính khí rất nóng nảy, đem đầu đuôi câu chuyện nghe xong, lập tức cười lạnh nói, "khá lắm, có chút ý nghĩa, ngược lại muốn xem xem, hắn đan đạo, có thể đạt đến mức nào!"

Vương Bảo là ở Huyền Thiên Đan Tông nghị sự đại điện nhìn thấy Vương Huyền Thiên!

Vương Huyền Thiên cao cư điện bên trong chủ sự tịch, cúi ngắm trong tiệm ương Vương Bảo, bốn phía là Huyền Thiên Đan Tông một đám cao tầng đại lão, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng cùng vẻ hài hước.

Điện bên trong rất yên tĩnh.

Vương Bảo vẻ mặt ung dung, hờ hững nhìn Vương Huyền Thiên.

Nửa ngày.

Vương Huyền Thiên cười nhạt nói, "dũng khí không sai! Tiểu gia hỏa, nghe nói ngươi muốn cùng lão phu đấu đan?"

Vương Bảo chắp chắp tay, cười nói, "đấu đan không tính là, tiền bối đan đạo khẳng định đạt đến đỉnh cao, lần này đến, chỉ là cùng nhau lĩnh giáo xác minh mà thôi!"

Vương Huyền Thiên còn không nói chuyện.

Cái kia Huyền Thiên lão tổ lập tức quát, "Vô liêm sỉ, nói như thế nào đây? Chỉ bằng ngươi, cũng có tư cách nói nhường lão tổ tông lĩnh giáo? Còn không mau lập tức bồi tội!"

Vương Bảo không nhìn thẳng lão già này, nhìn Vương Huyền Thiên, cười nhạt nói, “tiền bối chẳng lẽ là sợ?”

Lần này, không chỉ là Huyền Thiên lão tổ nổi giận, cái khác Huyền Thiên Đan Tông cao tầng đại lão đều nổi giận, từng cái từng cái mở miệng quát lớn lên.

Hồi lâu.

Vương Huyền Thiên trên mặt trở nên lạnh lùng, hừ lạnh nói, “không nghĩ tới, thiên hạ này còn có người dám ở trước mặt lão phu, ngông cuồng như thế! Cũng được, xem ngươi ở đan đạo không tầm thường lên, lão phu cho ngươi một cái cơ hội khiêu chiến ta, hiện tại, lấy ra ngươi mạnh nhất bản lĩnh đến đây đi!”

Vương Bảo híp mắt lại, cười nói, “ở đây?”

“Không sai!”

Vương Huyền Thiên trầm giọng nói.

Vương Bảo thản nhiên ôm hai tay, nói rằng, “nói rõ trước, ta thật sự rất lợi hại, tiền bối không cảm thấy, ở nhiều người như vậy vây xem dưới, nếu như sau đó ngài thua, trên mặt sẽ rất khó coi?”

Huyền Thiên lão tổ một đám hàng lần thứ hai quát mắng Vương Bảo càn rỡ.

Mà Vương Huyền Thiên, nhưng là đột nhiên thấp quát, “Ít nói nhảm, bản tọa còn có thể thua cho ngươi một cái tiểu bối hay sao? Có điều”

“Nơi đây dù sao không phải tỷ thí nơi, đi theo ta đi!”

Nói xong.

Vương Huyền Thiên ho nhẹ một tiếng, xoay người hướng đi bên trong điện.

Vương Bảo ha ha cười, đi theo.

Lưu lại một đám hai mặt nhìn nhau Huyền Thiên Đan Tông cao tầng.

Huyền Thiên lão tổ ánh mắt mang theo chút phiền muộn, một đám lão già nửa ngày không lên tiếng.

Kỳ thực sâu trong nội tâm, bọn họ đều là lòng hiếu kỳ tăng mạnh.

Vương Bảo tuy rằng nhường bọn họ căm hận, thế nhưng đan đạo nhưng cũng nhường bọn họ kính phục, mà lão tổ tông, cái kia càng không cần nhiều lời.

Hai vị này trong lúc đó đấu đan, có thể cọ sát ra bao lớn pháo hoa?

Ma trứng!

Thật rất sao muốn nhìn một chút a!

Nhưng là..

Vương Huyền Thiên vì sao đột nhiên thay đổi chủ ý? Tuyệt bức là sợ thua, trên mặt không qua được a, vì lẽ đó

Vẫn là đàng hoàng chờ xem!

.

2

------oOo------

Chương 538: Lão phu muốn nhận ngươi làm sư đệ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Huyền Thiên là sợ thua sao?

Phải, cũng không phải!

Hắn không phải sợ thua, trên thực tế, coi như là thua, hắn không chỉ có sẽ không tức giận, trái lại còn có thể rất hưng phấn.

Ở đan đạo lên so với mình đều mạnh, nhân vật như vậy, tu vi còn không cao, giời ạ, này không phải trên trời rơi đĩa bánh chuyện tốt sao?

Sở dĩ đem Vương Bảo đơn độc mang vào, là bởi vì hắn bản năng cảm ứng được Vương Bảo trong xương cái kia bôi tự tin.

Căn cứ có thể không mất mặt liền không mất mặt nguyên tắc, lúc này mới đem Vương Bảo mang tới nghị sự đại điện mặt sau tĩnh thất.

Cửa phòng đóng kỹ sau khi, Vương Huyền Thiên tựa như cười mà không phải cười nhìn Vương Bảo, nói rằng, "ngươi tiểu tử này cũng cũng có hứng thú rất! Nói đi, ngươi tùy tiện đến nhà, nói thẳng lĩnh giáo, đến cùng là muốn làm gì? Chớ cùng lão phu chơi cái gì hư!"

Vương Bảo lập tức cười hì hì nói, "Tiền bối thực sự là mắt sáng thức kim! Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta đến đây Huyền Thiên Đan Tông, là tìm đến chỗ dựa!"

Vương Huyền Thiên vui vẻ!

Này cũng thật là thành thật, trực tiếp đem mục đích nói ra.

"Tìm chỗ dựa? Vậy thì là nói, ngươi chọc tới phiền toái gì?" Vương Huyền

Thiên cười nói.

Vương Bảo gật gù.

Cho tới phiền toái gì, nhưng là không nói.

Vương Huyền Thiên trầm mặc nửa ngày, vuốt cằm, sau nửa ngày nói rằng, "tiểu tử, ta xem ngươi vẫn tính thành thật, lão phu kia liền cùng ngươi đấu một lần đan, ngươi nếu là thua, ta xem ngươi phẩm chất bao nhiêu, suy nghĩ thêm có giúp hay không ngươi, ngươi nếu là thắng..."

"Ha ha, lão phu có thể bảo đảm ngươi bất luận chọc tới phiền toái gì, cũng có thể không lo!"

Vương Bảo nghiêm nghị nói, "vậy thì đa tạ tiền bối!"

Lần này đấu đan.

Vương Bảo chuẩn bị nắm ra bản thân cao nhất bản lĩnh.

Dù sao Vương Huyền Thiên cái này Thần giới nhất lão tư cách Đan sư, đan đạo lên không phải là đùa giỡn.

"Ta đến luyện chế một viên đan dược, xin tiền bối chỉ giáo!"

Vương Bảo hít một hơi, phất tay cho gọi ra lò luyện đan.

Vương Huyền Thiên ôm cánh tay nhìn, cũng không nói lời nào, không qua con mắt nhưng không chớp một cái, đúng là thật hiếu kỳ, Vương Bảo sẽ luyện chế ra đan dược gì đi ra.

Vương Bảo bắt đầu nắm luyện đan dược tài.

Có điều Vương Bảo cái thứ nhất lấy ra, rõ ràng là đạo tinh.

Vương Huyền Thiên khẽ nhíu mày.

Đạo tinh?

Đạo tinh cũng có thể dùng để luyện đan? Đây là nháo đây?

Sau đó, Vương Bảo liên tiếp lấy ra từng cái từng cái tài liệu luyện đan, có vài loại, đều không phải dược liệu loại hình, trêu đến Vương Huyền Thiên, nghi hoặc thời gian, lại hết sức hiếu kỳ!

Nửa ngày.

Vương Bảo bắt đầu chính thức luyện đan.

Tiến vào trạng thái sau khi, Vương Bảo vẻ mặt thập phần nghiêm túc, hết thảy tài liệu luyện đan, ở trên hư không trôi nổi, bị ngọn lửa vờn quanh, bị Vương Bảo đánh ra đan ấn bao trùm.

Vương Huyền Thiên ngơ ngác nhìn, ánh mắt lập loè than thở, "Thủ pháp luyện đan có loại bách luyện tông bóng dáng, có điều, những này đan ấn... Có vài loại ta nhưng không quen biết? Tiểu tử này, xem ra là được lên Cổ mỗ vị đan tu truyền thừa a!"

Thời gian trôi qua.

Vương Huyền Thiên ánh mắt, càng ngày càng sáng!

Không nói cái khác.

Chỉ là Vương Bảo đánh ra đến cái kia từng đạo từng đạo xa lạ đan ấn, một khi hắn học được, cũng có thể làm cho hắn ở đan đạo lên, tiến thêm một bước!

Liền như vậy, nửa canh giờ qua đi!

Đột nhiên.

Vương Bảo híp con mắt mở, khẽ quát một tiếng, đưa tay tầng tầng vỗ một cái lò luyện đan, trong chớp mắt, bên trong lò luyện đan, hào quang dâng

mạnh, một đạo cực hạn điểm sáng, từ bên trong lò luyện đan bộc phát ra!,

Cái kia quang điểm ở lò luyện đan phía trên xoay quanh, ở trên hư không phía trên, thình lình hình thành một đạo không lớn không nhỏ lôi vân, lôi đình không ngừng oanh kích mà xuống, hư không tứ phương, từng đạo từng đạo núi sông, nắng gắt ảnh ảnh không ngừng lấp loé.

Vương Huyền Thiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Ánh mắt chớp qua nồng nặc chấn động.

"Đan tự có linh! Đan sinh dị tượng! Đan cướp lại luyện! Ta trời, viên thuốc này... Là đan dược gì?"

Vương Huyền Thiên ánh mắt lập loè khó có thể tin.

Chờ đến tất cả hướng tới bình tĩnh, Vương Bảo đưa tay, cứng rắn đem đan dược hấp thụ tới tay bên trong, cái kia đan dược toàn thân đỏ vàng, lúc này đã yên tĩnh lại.

Vương Bảo ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Huyền Thiên, cười nhạt nói, "viên thuốc này chính là ta tự nghĩ ra, bị ta gọi là Đại Đạo Cực Nhạc Đan! Có thể tăng cường đạo lực... Này tuy là ta lần thứ nhất luyện chế, nhưng hiệu quả... Ân, nên đủ để đem Đạo Vực sơ kỳ, đẩy lên Đạo Vực đỉnh cao cảnh giới!"

Cái này Đại Đạo Cực Nhạc Đan, tạo hóa không ít!

Chỉ là đạo tinh, liền đem Vương Bảo trữ hàng tiêu hao không còn một mống, hơn nữa cái khác có thể tăng cường đạo lực dược liệu cùng bảo vật, chỉ là vật liệu nói ra cũng có thể làm cho người rung động.

Có điều hiệu quả.

Cũng là có thể gây nên vô số người điên cuồng!

Vương Huyền Thiên đều bị chấn động rồi, nắm lấy Vương Bảo trong tay Đại Đạo Cực Nhạc Đan, tỉ mỉ kiểm tra lại đến, nửa ngày qua đi, Vương Huyền Thiên vẻ mặt trở nên cực kỳ phức tạp, nhắm mắt lại, trầm mặc rất lâu sau đó, lúc này mới thở dài một tiếng nói, "Ngươi chi đan đạo, đã đạt đến tùy tâm mà đổi mức độ! Thực sự là đáng sợ! Lão phu thừa nhận, ta không bằng ngươi!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "tiền bối không cần tự ti, ngài so với ta, nói vậy cũng sẽ không kém!"

Vương Huyền Thiên trừng mắt lên, "Ta dùng ngươi khen tặng ta?"

Vương Bảo ha ha cười, không nhiều lời nữa!

Vương Huyền Thiên nắm bắt Đại Đạo Cực Nhạc Đan, sau nửa ngày, trầm giọng nói, "ngươi tên gì?"

"Vương Đại Chùy!"

"Họ Vương... Ha ha! Đúng là bổn gia a! Cũng được, lão phu muốn nhận ngươi làm sư đệ, không biết ngươi có bằng lòng hay không?"

Vương Bảo nghĩ thầm, cuối cùng cũng coi như ngươi có chút mấy, nếu như nói nhận ta làm đồ đệ, ta cũng chỉ có thể ha ha.

"Tự nhiên đồng ý!"

Vương Bảo gật đầu, mà nói sau ngữ một trận, chắp tay nói, "bái kiến sư huynh!"

"Được!"

Vương Huyền Thiên đại hỉ cực kỳ!

Vương Bảo đan đạo so với hắn đều mạnh, chuyện này quả thật khó mà tin nổi, mà kể từ đó, Huyền Thiên Đan Tông ở đan đạo lên, đã đủ để nghiền ép bốn vực không biết bao nhiêu lần!

“Hiện tại, ngươi có thể nói một chút ngươi phiền phức! Lão phu ngược lại muốn xem xem, là ai dám trêu chọc lão phu sư đệ!”

Vương Huyền Thiên bá khí mở miệng.

Cái nào ngờ tới.

Vương Bảo ha ha cười, nói rằng, “sư huynh, người này, chính ta đối phó là tốt rồi, có điều hiện tại ta còn không phải là đối thủ của hắn, nói vậy hắn biết sư huynh đệ chúng ta thân phận, cũng không dám lại làm càn!”

“Ồ? Chính ngươi đối phó? Vậy cũng tốt, có điều, người kia đến cùng là ai?” Vương Huyền Thiên dở khóc dở cười.

“Hắn là Nam Ly Cung lão tổ tông, cụ thể tên, ta cũng không biết!” Vương Bảo nói rằng.

Mà Vương Huyền Thiên, nhưng là bỗng nhiên ngẩn ngơ.

“Thương Dương Tử? Ngươi chọc tới Thương Dương Tử?”

Dứt lời.

Vương Huyền Thiên vẻ mặt quái lạ lắc đầu một cái, nói rằng, “sư đệ, ngươi có biết, hắn là tu vi gì? Hắn nhưng là hai bước Giới Thần, người này thủ đoạn nhiều đến kinh ngạc, ta cũng khá là kiêng kỵ, chính ngươi đối phó?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “yên tâm đi sư huynh, trong lòng ta nắm chắc, hai bước Giới Thần mà thôi, cho ta một chút thời gian, ta treo lên đánh cho ngươi xem!”

Vương Huyền Thiên một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Ngươi muội a!

Ta này mới nhận sư đệ, chẳng lẽ là đầu óc thiếu cọng dây?

Vậy cũng là hai bước Giới Thần.

Ngươi còn mà thôi?

Sư huynh cũng vẻn vẹn chỉ là hai bước Giới Thần thôi!!

Ý lời này của ngươi, liền sư huynh ta cũng chỉ là "Mà thôi" một thành viên trong đó, đúng không?

"Thôi, ta vậy thì đưa tin với Thương Dương Tử, đem sự tình nói ra là được rồi, còn ngươi đối phó hắn... Ta xem ngươi vẫn là tạm thời buông tha đi, khụ khụ, đi thôi, sư huynh đi ra ngoài giới thiệu cho ngươi một ít những kia vô dụng các vãn bối..."

------oOo------

Chương 539: Thương Dương Tử, đừng nhúc nhích sư đệ ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Huyền Thiên dứt lời vừa muốn đi ra.

Có điều Vương Bảo nhưng là kéo hắn lại, nói rằng, "sư huynh chậm đã, sư đệ có chút vấn đề còn muốn lãnh giáo một chút đây!"

"Ồ?"

Vương Huyền Thiên ngừng chân, cười nói, "vấn đề gì? Nói đi, ân, ngồi xuống nói!"

"Các ngươi những người này... Đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Vương Bảo xác thực rất khó hiểu, dù sao một cái trâu bò nhân vật xuất thế, vậy còn có giải thích, thế nhưng nhiều như vậy, trực tiếp không bình thường.

Vương Huyền Thiên hé mắt, một mặt thổn thức vẻ thở dài nói, "việc này, nhưng là nói rất dài dòng!"

Trên thực tế, Vương Huyền Thiên bọn họ vị trí Izou lên, thậm chí, tự phong lên, chủ yếu là vì tránh cướp.

Vào lúc đó, Thần giới xuất hiện một cái đại ma đầu.

"Không ai biết hắn gọi cái gì, chúng ta chỉ biết là hắn có một cái khát máu kiếm, liên tiếp nhiều lần, liền có không ít Giới Thần cường giả bị ma đầu xoá bỏ, cả người tinh huyết tu vi, bị hút sạch sành sanh!"

"Việc này gây nên Thần giới khủng hoảng, chúng ta những này Giới Thần tụ tập cùng một chỗ, quyết định đều tự tìm địa phương phong ấn chính

mình, mưu đồ bảo toàn!”

“Cái kia đại ma đầu chỉ giết cường giả, chúng ta ngược lại cũng không lo lắng đạo thống vấn đề, phong ấn lên đều có đo lường thạch, ngàn năm sau khi mới có thể kích phát, đến thời điểm một khi cảm ứng được có Giới Thần lực lượng chập chờn, phong ấn thì sẽ từ từ mất đi hiệu lực!”

“Thương Dương Tử là cái thứ nhất đi ra phong ấn, hiện tại phần lớn người, cũng đi ra!”

Đại ma đầu?

Khát máu kiếm?

Sẽ không là bị ma kiếm khống chế Kiếm ma Uông Thanh Hàn chứ?

Vương Bảo sắc mặt quái lạ, nhưng là nghĩ đến Uông Thanh Hàn thằng xui xẻo này.

“Hiện tại cái kia đại ma đầu phỏng chừng từ lâu rời đi, khoảng cách lần kia đại kiếp nạn, qua đi gần vạn năm lâu dài, cảnh còn người mất a! Cũng may, bản tông đạo thống bảo toàn không sai!”

Vương Huyền Thiên đột nhiên cười, ánh mắt chớp qua một vệt đến sắc, chủ yếu là Huyền Thiên Đan Tông phát triển thật không tệ, dù cho hắn không ở, cũng cất bước Thần giới bá chủ một trong hàng ngũ.

“Đáng tiếc a!”

Vương Bảo thở dài.

“Đáng tiếc cái gì?”

Vương Huyền Thiên buồn bực.

Vương Bảo cũng không giải thích.

Hắn lẽ nào có thể nói, đáng tiếc cái kia đại ma đầu hiện tại không ở? Nếu như ở đây, dùng kiếm gỗ phá tà một kiếm chém, cái kia phải là bao nhiêu EXP bao nhiêu cực phẩm đạo cụ khen thưởng?

Có thể nói một kiếm phất nhanh a!

...

...

Nhìn thấy chính mình lão tổ tông cùng Vương Bảo vừa nói vừa cười đi ra.

Chính đang nghị sự bên trong cung điện lo lắng chờ đợi Huyền Thiên lão tổ đám người, đều là cả người chấn động!

Khe nằm!

Ngàn tính vạn tính, bọn họ cũng không tính tới tình huống này!

Xem dáng dấp như vậy, sao rất giống leo lên quan hệ gì?

Đúng như dự đoán.

“Thông báo một hồi, bắt đầu từ bây giờ, Vương Đại Chùy chính là lão phu sư đệ, bọn ngươi thấy hắn như thấy ta, cẩn thân cung, rõ chưa?”

Vương Huyền Thiên nghiêm túc quát nhẹ.

Huyền Thiên lão tổ đám người trừng mắt lên, phản ứng lại, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Khe nằm!

Lão tổ tông ngài đang làm lông gà a?

Người này, là bẻ đi ta Huyền Thiên Đan Tông mặt mũi kẻ ác!

Ngươi sao liền nhận thượng sư đệ rồi?

Ngươi đây là ở chúng ta những vãn bối này trên đỉnh đầu, bằng trắng (Haku) mang lên một vị đại phật a!

Huyền Thiên lão tổ cảm giác mình hô hấp đều không trôi chảy, bình tĩnh mà xem xét, hắn đối với Vương Bảo đúng là không có gì quá nhiều sự thù hận, thế nhưng, căm ghét là ắt không thể thiếu, cũng nghĩ cho Vương Bảo một bài học.

Thế nhưng bây giờ nhìn lại.

Còn rất sao giáo huấn đây.

Vương Bảo không giáo huấn hắn liền đốt nhang!

Từ Huyền Thiên Đan Tông nhân vật có tiếng tăm biến thành số hai, Huyền Thiên lão tổ cam tâm tình nguyện, thế nhưng từ số hai xuống làm số ba, Huyền Thiên lão tổ cảm giác rất không dễ chịu.

Có điều.

Loại này không dễ chịu, ở Vương Huyền Thiên câu nói tiếp theo sau khi, liền tan thành mây khói.

Vương Huyền Thiên cười nhạt nói, “các ngươi Đại Chùy từng sư thúc ở đan đạo lên, so với lão phu cũng mạnh hơn ba trù! Hắn tự nghĩ ra một viên gọi là Đại Đạo Cực Nhạc Đan đan dược, hiệu quả kia, ha ha... Đạo Vực sơ kỳ, không ra một tháng, đỉnh cao có hi vọng!”

Huyền Thiên lão tổ nghe vậy, lập tức quỳ, quỳ đến vững vàng.

Tâm hồn đều có chút run rẩy, ánh mắt lập loè khó có thể tin.

Cái khác Huyền Thiên Đan Tông cao tầng đại lão, so với hắn càng thêm không thể tả, hút vào cảm lạnh khí, thân thể run cầm cập lên!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Không có thiên lý rồi!

Chuyện này quả thật là cái kỳ tích a!

Đạo Vực sơ kỳ, chỉ dựa vào một viên đan dược, liền có thể đạt đến Đạo Vực đỉnh cao?

Ta phốc ngươi muội a!

Đây chính là đan đạo đỉnh cao sức mạnh to lớn sao? Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

"Đệ tử bái kiến sư thúc tổ!"

Huyền Thiên lão tổ cái thứ nhất quỳ sát hành lễ.

Cái khác lão già lại không một tia bất mãn, dồn dập quỳ xuống hành lễ.

Vương Bảo hơi cười, trương tay đánh ra từng đạo từng đạo linh quang, "Lần đầu gặp mặt, cũng không chuẩn bị cái gì lễ vật, cho các ngươi một chút tiền lẻ, tùy tiện cầm hoa đi!"

Từng đạo từng đạo nhẫn chứa đồ thoát ra!

Ở đây Huyền Thiên Đan Tông cao tầng đại lão dở khóc dở cười đứng dậy, phiền muộn cực kỳ.

Mặc dù nói bọn họ thừa nhận Vương Bảo thân phận, thế nhưng thời khắc này cũng không nhịn được nhổ nước bọt, lễ ra mắt trả thù lao? Đây là một cái gì quỷ? Chúng ta như là người thiếu tiền sao?

Chỉ là.

Làm bọn họ tiếp nhận nhẫn chứa đồ, kiểm tra sau khi, nhưng là từng cái từng cái suýt chút nữa thổ huyết!

Má ơi!

Mười cái ức a!

Mỗi một cái nhẫn trữ vật bên trong, Vương Bảo đều thả có mười mấy cái ức cực phẩm thần nguyên, dù cho là đối với Đạo Vực cảnh giới cường giả, cái này cũng là một khoản tiền lớn!

"Sư đệ hà tất khách khí như vậy?"

Vương Huyền Thiên nhìn như khách sáo, thế nhưng ánh mắt nhưng là mang theo vẻ hài lòng, ta người sư đệ này, lên nói, đáng tin!

"Nên!"

Vương Bảo cảm giác không đáng kể, dù sao tiền trong tay của hắn, hiện tại thật sự có điểm hoa không xong xu thế.

Vương Huyền Thiên ha ha cười, đột nhiên truyền âm nói, "sư đệ chuẩn bị một chút, qua mấy ngày, sư huynh dẫn ngươi đi một chỗ tốt!"

Cụ thể là địa phương tốt gì, Vương Huyền Thiên không nói, Vương Bảo thấy thế cũng không hỏi kỹ, chờ là được.

Đúng là Thương Dương Tử nơi đó.

Rất vinh hạnh nhận được Vương Huyền Thiên đưa tin phù.

Vương Huyền Thiên ý tứ đơn giản sáng tỏ, chính là nói, Vương Đại Chùy hiện tại là sư đệ ta, thân sư đệ, lạy thiên địa linh bài loại kia, ta mặc kệ ngươi cùng ta sư đệ có cái gì thù hận, từ đó sau khi thanh toán xong!

Thương Dương Tử xem xong đưa tin, suýt chút nữa khí nổ, sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Qua hồi lâu, Thương Dương Tử mới hừ lạnh một tiếng, đón lấy liền phái người đem Trần Huyền Triêu kêu lại đây.

“Huyền Triêu bái kiến huyền tằng tổ, cho ngài lão quỳ an!”

Trần Huyền Triêu vô cùng khéo léo quỳ rạp dưới đất.

Thương Dương Tử trên mặt lúc này mới lộ ra một vệt nhu hòa ý cười, cười nói, “tiểu gia hỏa, đứng lên đi!”

Trần Huyền Triêu đứng lên.

Thương Dương Tử thở dài, nói rằng, “tiểu Huyền Triêu, cái kia gọi Vương Đại Chùy còn có con chó kia, có manh mối!”

“Ồ?”

Trần Huyền Triêu đại hỉ cực kỳ.

“Có điều, cái kia Vương Đại Chùy, hiện tại thành Vương Huyền Thiên cái kia tử quỷ sư đệ, có cái này danh phận, ta thật sự không hiếu động hắn, vì lẽ đó, ngươi cùng hắn sự tình, tạm thời trước tiên tạm gác! Sau đó gặp mặt, cũng không nên chọc hắn, hiểu sao?”

Trần Huyền Triêu há hốc mồm!

Ôi khe nằm!

Tên khốn kia, dĩ nhiên bàng lên Huyền Thiên Đan Tông lão tổ tông?

Trước hắn nhưng là nghe gia gia hắn nói rồi, huyền tằng tổ đối với cái kia Huyền Thiên Đan Tông lão tổ tông Vương Huyền Thiên, rất là kiêng kỵ!

Như vậy đã như thế, hắn đừng nói báo thù, này mắt nhìn đối phương bối cảnh, cũng bị đối phương lần thứ hai vượt lại!

Quá rất sao đồ phá hoại chứ?

------oOo------

Chương 540: Như thường hố chết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Rõ ràng, huyền tằng tổ!”

Tuy rằng trong lòng bi phẫn, thế nhưng Trần Huyền Triêu biết nặng nhẹ, liền vội vàng gật đầu đáp ứng.

Thương Dương Tử đột nhiên cười lạnh nói, “ngươi cũng không cần phải gấp, chuyện này, tạm thời thả xuống, thế nhưng, tiểu tử kia gan to bằng trời, lão phu sớm muộn sẽ làm thịt hắn!”

“Qua mấy ngày, chúng ta mấy lão già, sẽ đồng thời dò bí, khi đó, chính là một cơ hội!”

Trần Huyền Triêu trong lòng vui vẻ, liền hô, toàn bằng huyền tằng tổ làm chủ!

Chỉ cần huyền tằng tổ báo thù cho hắn, các loại cũng không sao.

...

...

Mấy ngày nay Vương Bảo ngay ở Huyền Thiên Đan Tông mù đi bộ, có lúc đi Huyền Thiên Đan Các đi bộ đi bộ, thuận tiện chỉ điểm một chút những kia cái Đan sư, đừng nói, vẫn đúng là thu hoạch không ít tinh luyện giá trị.

Lại qua mấy ngày, Vương Huyền Thiên đem Vương Bảo tìm đi, lập tức lên đường.

Ở Vương Huyền Thiên thay đi bộ huyền thuyền lên, Vương Bảo cũng biết cái kia chỗ tốt, tốt chỗ nào bên trong.

“Chỗ kia gọi không giới, không người hiểu rõ là làm sao hình thành, thế nhưng, muốn ở Giới Thần một đạo tiến thêm một bước, cũng chỉ có ở không giới, mới có hi vọng!”

“Ở nơi đó, có thể sẽ có thông giới cây mây, đó là một loại chí bảo, có thể bảo đảm ngươi nhanh chóng tu luyện tới một bước Giới Thần cảnh giới!”

Không thể không nói, Vương Huyền Thiên cái này tiện nghi sư huynh, vẫn là rất đáng tin.

Mới vừa xác định quan hệ không bao lâu, liền chuẩn bị cho Vương Bảo mưu phúc lợi.

Điều này làm cho Vương Bảo đều cảm giác thật không tiện, dù sao, trước hắn nhưng là lập ra aBc D vài cái kế hoạch, trong đó a kế hoạch không được, hắn liền cân nhắc tình huống muốn mở hố.

“Không giới a, chặc chặc, vậy cũng phải cẩn thận, các ngươi chẳng lẽ không rõ ràng, không giới chí ít kể cả hai giới? Nếu như đối phương thế giới kia so với các ngươi trâu bò, ha hả...”

Lão cẩu nằm nhoài huyền thuyền lên, quái cười nói.

Vương Bảo xem xét lão cẩu một chút.

Vương Huyền Thiên nhưng là chấn kinh rồi, ở lại: Sững sờ nửa ngày, chỉ vào lão cẩu trầm giọng nói, “sư đệ, ngươi này con yêu sủng, lai lịch ra sao? Này kiến thức...”

Giời ạ, so với ta đều cao a!

“Hắn mặc dù là cái đậu bỉ, thế nhưng tầm mắt vẫn là rất đáng tin, sư huynh lẽ nào không từ không giới bên trong nhìn thấy không phải ta này một giới người?” Vương Bảo cười nói.

Vương Huyền Thiên chau mày lên, trầm mặc không nói, có thể thấy được

tin tức này đối với hắn xung kích vẫn là rất lớn.

“Vị này... Đạo hữu, ngươi còn biết cái gì?”

Vương Huyền Thiên thực sự không biết xưng hô như thế nào lão cẩu được rồi, trực tiếp dùng đạo hữu đến xưng hô.

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Sư huynh thực sự là để mắt hắn, gọi hắn một tiếng lão Hắc chính là cho hắn mặt!”

Lão cẩu không vui, đứng dậy xù lông nói, “lão Vương ngươi đừng cầm bánh nhân đậu không làm cạn lương thực, Cẩu gia trâu bò lắm!”

Dứt lời.

Lão cẩu đầu duy ngang, nhìn Vương Huyền Thiên nói rằng, “hỏi Cẩu gia, ngươi xem như là vấn đối, không giới việc, cũng coi như là một cái bí ẩn, ta cũng là nghe nói lão già nhắc đến cùng người ta qua mấy lần!”

“Đơn giản mà nói, không giới chính là một cái liên thông hai giới đường nối, chỉ có điều, cái này đường nối, là đơn hướng!”

“Hai giới người, không thể tiến vào đối phương thế giới!”

Nghe đến đó, Vương Huyền Thiên vẻ mặt buông lỏng, hắn sợ nhất, cũng là cái này, nếu như đối phương thế giới rất trâu bò, vậy này không giới cũng thật là tốt nhất đừng đi.

“Có điều, coi như như vậy, không giới bên trong, cũng là nguy cơ trùng trùng, bởi vì a...”

“Phần lớn không giới, đều sẽ trải qua một cuộc chiến tranh, sau đó, người thắng toàn bộ chiếm cứ, hoặc là phát triển trở thành nhà kho, hoặc là trồng trọt đồ vật, còn nữa nuôi một ít cao đẳng huyết thống yêu thú, ngược lại, một khi cái kia không giới có chủ, các ngươi như thế tùy tiện xông vào, bị người phát hiện, vậy thì là không chết không thôi cục diện!”

Vương Huyền Thiên hãi hùng khiếp vía.

Sau nửa ngày, mới buồn bực nói, “Chúng ta trước đi qua mấy lần, đúng là không có phát hiện những người khác!”

Lão cẩu cười nhạo nói, “đó là người ta không biết chứ? Nếu như biết rồi, còn không được với các ngươi liều mạng? Đương nhiên, cũng khả năng các ngươi số may, đụng tới một chỗ chưa khai phá không giới, chặc chặc, vậy cũng là có thể làm cho một giới bạo địa phương giàu!”

Vương Huyền Thiên khá là nghiêng về không bị khai phá.

Nếu không, bọn họ những lão già kia, nhưng là đi tới không thấp hơn năm, sáu lần, dầu gì, cũng đến chạm lên một người sống chứ?

Đương nhiên.

Vương Huyền Thiên vẫn có nồng nặc lòng cảnh giác, dặn Vương Bảo, lần này muốn vạn phần cẩn thận, một có không đúng, lập tức chạy trốn!

...

...

Lần này đi tới không giới, là Vương Huyền Thiên bọn họ những này Tây Sương Vực lão gia hoả, trong bóng tối thương lượng được rồi.

Dù sao không giới bên trong, nguy cơ trùng trùng, có kỳ thú qua lại, cũng có thiên địa tự nhiên hình thành đại trận ngăn cản, loại này cao đẳng phó bản, đơn đả độc đấu là không được, nhất định phải tổ đội đến xoạt.

Mà đội hữu bên trong, Vương Bảo nhìn thấy Thương Dương Tử.

Lão già này bị lão cẩu lục như, Vương Bảo tự nhiên một chút liền nhận ra được, mà Thương Dương Tử vừa mới bắt đầu không quen biết Vương Bảo, thế nhưng vừa nhìn Vương Huyền Thiên, hơn nữa quen thuộc lão cẩu, lập tức liền biết rồi Vương Bảo thân phận.

Dò bí đại đội tổng cộng chín tên thành viên.

Một đám hàng tụ tập cùng nhau sau, đầu tiên là cùng Vương Huyền Thiên hành lễ vấn an, dù sao cũng là bọn họ đội ngũ trận chiến đầu tiên đấu lực, chủ công tay,

Cho tới Thương Dương Tử.

Đến phiên hắn thời điểm, quay về Vương Huyền Thiên chắp chắp tay, ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, "Vương huynh vẫn còn có hứng thú thu sư đệ, thực sự là vượt quá lão đệ dự liệu a!"

Vương Huyền Thiên vẻ mặt lạnh lẽo, nhạt âm thanh nói, "Đại Chùy là ta thân sư đệ, Thương Dương Tử, ngươi nhất thật là thành thật điểm!"

Thương Dương Tử bĩu môi khinh thường, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, không nói lời nào.

Đúng là đứng Thương Dương Tử bên người Trần Huyền Triêu, nhìn về phía Vương Bảo thời gian, mang theo một cỗ khiêu khích ý vị.

Ở đây rất nhiều Giới Thần đại năng, hầu như đều mang theo từng người một tên tiểu bối.

Chủ yếu là không giới bên trong bảo vật, có chút là không thể mang ra đến, muốn cơ duyên, chỉ có thể làm tràng dùng.

Vương Huyền Thiên thân là người tâm phúc, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "bắt đầu đi, chư vị, lão phu nhắc nhở các ngươi một hồi, lần này, nhất thiết phải cẩn thận điểm, nếu như có cái gì không đúng, tuyệt đối đừng lưu luyến, mau mau truyền trả lại!"

Không giới nguy hiểm, Vương Huyền Thiên không nói, này không còn không xác nhận đây sao, lại nói...

Đại gia mặc dù là một cái đại đội, thế nhưng mỗi cái có các (mỗi cái) đỉnh

núi, hắn có thể nhắc nhở một câu, cũng coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Một đám lão già hai mặt nhìn nhau, không hiểu Vương Huyền Thiên nói cái gì, đúng là Thương Dương Tử, ánh mắt tinh mang lóe lên, khẽ nhíu mày.

Sau đó, là mở ra dịch chuyển đại trận, khống chế trận bàn, chính là Vương Huyền Thiên cùng Thương Dương Tử, theo hai cái lão gia hỏa tu vi bạo phát, hai đạo trận bàn bay ra, hợp hai làm một, một vệt ánh sáng chói lọi cực kỳ truyền tống trận, xuất hiện ở hư không.

Vương Bảo cùng lão cẩu theo Vương Huyền Thiên, bước vào truyền tống trận, thấy hoa mắt, chỉ là thời gian trong chớp mắt, liền xuất hiện ở một cái dị độ không gian.

Bốn phía mờ mịt, phóng tầm mắt nhìn tới, Hắc Sơn hắc thủy, nhìn qua liền không phải cái gì địa phương tốt.

Một đám lão già lẫn nhau liếc mắt nhìn, dồn dập thông thạo tổ đội.

Vương Huyền Thiên trầm giọng nói, “quy tắc cũ, đi đầu tách ra, dò xét có bảo vật tồn tại nơi, một cái giới hôm sau, đại gia tới nơi này hội hợp, đến thời điểm, mọi người cùng nhau hợp tác!”

Một đám lão già dồn dập đáp lời, hầu như đều là hai hai rời đi.

Mà Thương Dương Tử, nhưng là hé mắt, thản nhiên nói, “Vương huynh, lần này không giới hành trình, ta linh cảm sẽ rất nguy hiểm, ngươi phải cẩn thận bảo bối của ngươi sư đệ a, ha hả...”

Dứt lời.

Thương Dương Tử không để ý Vương Huyền Thiên sắc mặt khó coi, mang theo Trần Huyền Triêu đạp không cực nhanh rời đi!

Vương Huyền Thiên hít sâu một hơi, cưỡng chế nội tâm phẫn nộ.

Vương Bảo liếc mắt một cái Vương Huyền Thiên, cười nhạt nói, “sư huynh không cần tức giận, lão già này, sống không lâu!”

Vương Huyền Thiên dở khóc dở cười.

Hắn đều là không hiểu nổi, chính mình người sư đệ này, vì sao miệng pháo lực công kích lợi hại như vậy!

Không biết.

Bảo gia lúc này, đối với cái này Thương Dương Tử, đã nổi lên Sát tâm!

Ngươi nhị đại gia!

Một lần hai lần ba lần, Bảo gia không làm ngươi cũng là thôi, thật làm ngươi, hai bước Giới Thần? Ta đi đại gia ngươi cái chân đi, như thường hố chết ngươi!

------oOo------

Chương 541: Thương Dương Tử lớn kỳ ngộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thương Dương Tử mang theo Trần Huyền Triêu hướng về một phương hướng chạy, hắn tựa hồ có mục tiêu, liền dừng lại đều không mang theo dừng lại.

Trần Huyền Triêu đột nhiên mang theo một vệt áy náy nói rằng, "huyền tằng tổ, ta đúng hay không cho ngài gây phiền toái? Cái kia Vương Huyền Thiên nhìn qua đối với họ Vương bảo vệ rất nhiều, nếu không, ta này tiểu cừu coi như xong đi!"

Hắn vừa nãy nhìn thấy huyền tằng tổ cùng Vương Huyền Thiên ẩn ám xung đột một màn, đột nhiên ý thức lại đây, chính mình này điểm cừu hận, so với huyền tằng tổ, chả là cái cóc khô gì!

Huyền tằng tổ không có chuyện, hắn tiền đồ hào quang vạn trượng.

Nhưng nếu là bởi vì hắn ra biến cố, vậy hắn không chỉ có là Trần gia tội nhân, chính mình càng là sẽ hối hận cả đời!

Hàng này tốt xấu không có bị cừu hận che đậy lý trí.

Mà Thương Dương Tử, nhưng là tốc độ vừa chậm, bao hàm vui mừng nhìn Trần Huyền Triêu một chút, cười nhạt nói, "không sai! Lão tổ kỳ thực thật sợ ngươi bị cừu hận mò mắt, không nghĩ tới ngươi đúng lúc tỉnh ngộ lại!"

"Huyền Triêu a, ngươi phải nhớ kỹ, hận một người, không quan trọng lắm, thế nhưng ngàn vạn muốn bày mưu cẩn thận rồi mới hành động, không có thực lực tuyệt đối trước, chỉ lo báo thù, đó là muốn chết!"

Trần Huyền Triêu thân thể chấn động, mi tâm lộ ra một vệt mồ hôi lạnh, hắn có chút vui mừng, cũng may chính mình đem trong lòng lời nói ra, nếu

không, sợ là ở huyền tằng tổ trong lòng, cũng sẽ mất điểm không ít.

“Huyền tằng tổ, ta rõ ràng!” Trần Huyền Triêu cung kính nói.

Thương Dương Tử khôi phục trước tốc độ, có điều nhưng vừa đi một bên nói rằng, “có điều mà... Ngươi không cần lo lắng cái gì, Vương Huyền Thiên tuy rằng thực lực mạnh hơn ta, thế nhưng, hanh... Không tốn thời gian dài, ta liền có thể vượt qua hắn!”

“Đến thời điểm, chỉ là một cái Đạo Giới, ta một đầu ngón tay ép chết, hắn Vương Huyền Thiên cũng không dám nhiều lời nửa chữ!”

...

...

“Chính là chỗ này!”

Thương Dương Tử một đường đi tới, cuối cùng cũng coi như tìm tới chính mình bảo địa!

Nơi đây bốn bề toàn núi, núi không lớn, có điều trung tâm nơi, nhưng có một cái thung lũng, bên trong ác bụi cỏ sinh, hắc ám cực kỳ, nhìn quái? } người.

“Huyền Triêu, ngươi ở chỗ này chờ ta!”

Thương Dương Tử hít sâu một hơi, trương tay cho Trần Huyền Triêu đánh ra một đạo phòng hộ, sau đó liền thân thể tung bay, hướng về rơi xuống!

Sắp tiếp cận mặt đất thời điểm, Thương Dương Tử ánh mắt chớp qua một vệt vẻ hưng phấn, không nhanh không chậm hướng đi trong đó một mặt vách núi.

Vách núi lồi thạch đá lởm chởm, mà ở dưới đáy, nhưng là có một cái không lớn sơn động, sơn động cơ bản đều bị ác cỏ ngăn chặn, không gần xem nhìn kỹ, căn bản không nhìn thấy.

Thương Dương Tử đẩy ra ác cỏ, chui vào đến bên trong hang núi!

Theo sơn đạo cất bước, dần dần, phía trước xuất hiện một đạo đường hầm to lớn, nơi càng sâu, nhưng là không hề có thứ gì, hơn nữa đã không có con đường phía trước.

Thương Dương Tử bước tiến một trận, hai tay đánh ra từng đạo từng đạo linh quang, trong nháy mắt, trước mắt cảnh tuọng này biến hóa, phảng phất bị xốc lên màn lớn, lộ ra bên trong cảnh tượng chân thực!

Nơi này.

Thình lình bị giam cầm một con rồng!

Đây là một con Thanh Long, khắp toàn thân đều bị xiềng xích đâm vào xương bên trong, vững vàng ổn định, cái kia xiềng xích cũng là bất phàm, toả ra chói mắt linh quang!

“Là ngươi...”

Tràn ngập vô tận căm hận âm thanh âm vang lên.

Cự long mở mắt ra, hai con mắt quả thực muốn phun trào ra hai đạo cột lửa, cái kia trong ánh mắt sự thù hận, căn bản là không có cách diễn tả bằng ngôn từ.

Thương Dương Tử mặt lộ vẻ đến sắc, “Long mẫu, lâu không gặp!”

Nói tới này cự long, có thể tính là Thương Dương Tử bạo đại vận!

Lần trước đi vào không giới thời điểm, vẫn là Thần giới đại kiếp nạn trước đầu hai tháng, Thương Dương Tử ở không giới bất ngờ phát hiện Long mẫu, khi đó Long mẫu vừa sản cái kế tiếp trứng rồng, là suy yếu nhất thời điểm!

Thương Dương Tử thừa lúc vắng mà vào, tuy rằng suy yếu kỳ Long mẫu,

hắn không làm gì được, thế nhưng, nhưng cướp được trứng rồng!

Đồng thời.

Ở trứng rồng bên trên, phác hoạ lên nô dịch hồn khế!

Chính là dựa vào trứng rồng vì là áp chế, Thương Dương Tử phong cấm Long mẫu, có điều tất cả bận việc xong sau khi, cũng đến ước định cẩn thận hội hợp thời gian, Thương Dương Tử cùng Long mẫu đại chiến, thương thế cũng không nhẹ, cho nên liền vội vã đi rồi!

Mà hiện tại.

Là hắn nghênh tiếp tạo hóa thời điểm!

“Con gái của ta đây!”

Long mẫu phẫn nộ gầm thét lên, thân thể lay động, xiềng xích bùng nổ ra nói đạo linh quang, vững vàng phong tỏa Long mẫu động tác.

Thương Dương Tử cười lạnh nói, “con gái ngươi không có long khí tẩm bổ, đều phải chết, nếu không có lão phu thiện tâm, mỗi ngày lấy sinh cơ đưa vào tế luyện, sợ là từ lâu chết trẻ! Nói đến, ngươi phải cảm tạ ta!”

Long mẫu nghe vậy, quả thực muốn khí nổ!

“Vô liêm sỉ tiểu nhân!”

Long mẫu rít gào, thanh thế kinh người!

Thương Dương Tử thản nhiên nói, “ngươi trúng ta hồn khóa, lại bị ta cứ thế bảo phong ấn, đã khó có thể chạy trốn ta khống chế! Xem ngươi dáng dấp này, trước đánh với ta một trận thương thế, phỏng chừng từ lâu khôi phục hoàn toàn chứ?”

Dứt lời.

Thương Dương Tử trương tay vung một cái, một viên trứng lớn xuất hiện ở bên người hắn hư không.

Này chính là trứng rồng, trứng rồng bên trên, còn phác hoạ đạo đạo dấu ấn, toả ra hiu hắt ánh sáng.

Thương Dương Tử lạnh lùng nói rằng, "Long mẫu, con gái ngươi đã bị ta rơi xuống nô dịch hồn khế, lấy tu vi của ngươi, tin tưởng hẳn phải biết, điều này có ý vị gì? Ha ha!"

Long mẫu đỏ mắt, giọt nước mắt lăn xuống!

Con gái giáng sinh, liền rơi vào tặc nhân tay, nàng tâm phảng phất ngàn vạn cây kim đâm bình thường thương.

Hơn nữa con gái trúng nô dịch hồn khế, điều này cũng làm cho đại diện cho...

Nàng liền báo thù, đều không làm được!

Thân là hồn khế chi chủ, một khi Thương Dương Tử bỏ mình, cái kia con gái của nàng, cũng sẽ lập tức tử vong!

Thương Dương Tử thu rồi trứng rồng.

Tiếp đó, thình lình vung tay lên, trực tiếp đem phong ấn Long mẫu xiềng xích cất đi, Long mẫu đầu thu tự do, nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể bỗng nhiên cuồng trướng, cái kia to lớn bàng bạc thân thể, hướng về Thương Dương Tử vọt tới, khí thế vô tận!

Mà Thương Dương Tử.

Cũng chưa hề đụng tới.

Hắn lạnh lùng cười, nhìn Long mẫu cái kia lạnh lẽo con mắt.

Long mẫu dừng lại, thân thể run rẩy, linh quang lóe lên, thình lình thành một cái trung niên Thục Phụ!

“Ngươi, đến cùng muốn làm cái gì?” Long mẫu nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

“Thật xinh đẹp a!”

Thương Dương Tử dại gái nhìn Long mẫu, sau đó ánh mắt khôi phục lạnh lùng, nhạt âm thanh nói, “Long mẫu, ngươi nghe kỹ cho ta, từ đó sau khi, ngươi liền là ta nô lệ, ta nhường ngươi làm cái gì, ngươi phải cho ta lông không ý kiến đi làm!”

“Ngươi như không nghe lời, ha hả... Vậy thì đừng trách lão phu lòng dạ ác độc, dằn vặt ngươi này chưa xuất thế con gái!”

“Càng sâu, làm tức giận ta, hừ, ta ăn con gái ngươi, cũng khó nói, dù sao cũng là trứng rồng, đại bổ chí bảo a!”

Long mẫu tâm hồn run rẩy, khuôn mặt vặn vẹo!

“Như vậy hiện tại, cho lão phu quỳ xuống đi!”

Thương Dương Tử ánh mắt hàn mang lóe lên, lớn quát.

Long mẫu trong miệng phát sinh trầm thấp gào thét, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Thương Dương Tử, ánh mắt kia, quả thực muốn đem Thương Dương Tử miễn cưỡng từng ngụm từng ngụm nuốt lấy, sau nửa ngày, mới ở Thương Dương Tử uy nghiêm ánh mắt bên dưới, uất ức cực kỳ quỳ xuống!

Thương Dương Tử tiến lên, thình lình tà cười một tiếng, sờ sờ Long mẫu mặt!

Long mẫu né tránh, lại bị Thương Dương Tử một phát bắt được cái cổ, ánh mắt lạnh lẽo nói rằng, “ngươi mạnh mẽ hơn ta quá nhiều, ta biết ngươi trong lòng không phục, nhưng là, ngươi chớ ép ta, ta tàn nhẫn lên, chính ta

đều sợ hãi!”

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, Thương Dương Tử buông ra Long mẫu, nhạt âm thanh nói, “theo ta ra ngoài đi!”

Dứt lời, hắn xoay người rời đi, nhìn Thương Dương Tử bóng lưng, Long mẫu thật sự rất muốn rất muốn cho hắn đến một cái tàn nhẫn, đáng tiếc, nàng không dám!

Ở đỉnh núi chờ Trần Huyền Triêu, nhìn thấy Thương Dương Tử tới, liền vội vội vàng đứng dậy đi ra phòng ngự đón lấy, sau đó hắn liền nhìn thấy xinh đẹp cực kỳ Long mẫu, trong lúc nhất thời trợn cả mắt lên!

“Huyền tằng tổ, vị này chính là...” Trần Huyền Triêu hỏi.

Thương Dương Tử mỉm cười nói, “đây là lão phu nô bộc!”

Nô bộc?

Trần Huyền Triêu âm thầm líu lưỡi, ta trời, huyền tằng tổ dĩ nhiên ở đây ẩn giấu cái xinh đẹp nô bộc? Đây là muốn làm cái gì?

------oOo------

Chương 542: Đấu với người ta, vui cười vô cùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thương Dương Tử mặt hướng Long mẫu, thản nhiên nói, "ngươi chính là bản địa đất yêu thú, nói vậy nơi này nơi nào có kỳ ngộ tạo hóa, nơi nào có thiên tài địa bảo, ngươi đều rõ rõ ràng ràng chứ? Dẫn đường đi! Nhường lão phu cao hứng, hai mẹ con các ngươi, mới có thể qua thông thuận!"

Trần Huyền Triêu vừa nghe lại bối rối.

Cái gì đồ chơi?

Yêu thú?

Vẫn là hai mẹ con?

Mịa nó, huyền tằng tổ ngài trâu bò!

Mà Long mẫu, nhưng là cực kỳ uất ức, sắc mặt lạnh lẽo, sau nửa ngày, xoay người hướng về một phương hướng chạy.

Thương Dương Tử mang theo Trần Huyền Triêu đuổi tới, hơn nữa nhắc nhở nói, "ngươi tốt nhất cho lão phu thành thật một chút, lão phu nếu là ra điểm vấn đề gì, hậu quả, ngươi biết!"

Long mẫu thân thể khẽ run, ánh mắt từ từ cô đơn hạ xuống.

Dần dần mà.

Bọn họ đi tới một toà núi hoang trước, Long mẫu chỉ chỉ phía trước Hoang Yamanaka ương nơi, lạnh giọng nói, "nơi đó có tòa thiên nhiên đại trận, trong trận có một cây chu cây ăn quả!"

“Chu cây ăn quả?”

Thương Dương Tử ánh mắt phấn chấn cực kỳ!

Khoảng cách hắn lần trước đi vào, cũng có vạn năm lâu dài, bên trong chu cây ăn quả nếu như còn tồn tại, đó là có vạn năm chu quả tồn tại a!

Chu quả vốn là cực phẩm dược liệu, sinh trưởng hoàn cảnh hà khắc, vạn năm chu quả, đã ít lại càng ít, trên căn bản không giống nhau: Không chờ thành thục, liền bị người phát hiện.

“Lo lắng làm gì? Còn không mau đi?”

Thương Dương Tử ngột ngạt nội tâm hưng phấn, quát lạnh một tiếng nói.

Long mẫu phẫn nộ nói rằng, “ngươi sẽ không chính mình đi lấy?”

Thương Dương Tử cười lạnh nói, “ngươi nhất định phải lão phu tự mình đi lấy? Ngươi cũng nói rồi, nơi đó có thiên nhiên đại trận, như gặp nguy hiểm, ha ha...”

Long mẫu hơi thay đổi sắc mặt, vô cùng phẫn nộ trừng một chút Thương Dương Tử, sau đó cắn răng, chạy toán loạn hướng về phía núi hoang giữa sườn núi!

Rất nhanh, nơi đó liền truyền đến từng đạo từng đạo nổ vang, khí thế kinh thiên động địa, xông lên tận trời!

Trần Huyền Triêu xem chính là hãi hùng khiếp vía, đặc biệt là Long mẫu tản mát ra khí thế, càng làm cho hắn đau lòng cực kỳ, hỏi nói, “huyền tằng tổ, ngài cái này nô bộc, là tu vi gì?”

Thương Dương Tử đắc ý nói, “Ít nhất cũng là ba bước Giới Thần!”

“Ba bước Giới Thần?”

Trần Huyền Triêu một mặt mộng bức.

Hắn đã biết rồi hệ thống tu luyện, cũng biết chính mình huyền tằng tổ, cũng vẻn vẹn chỉ là hai bước Giới Thần mà thôi, làm sao có khả năng thu được một cái ba bước Giới Thần làm nô bộc?

Thương Dương Tử cười nhạt nói, "đây là một con Thanh Long, lúc trước ta gặp phải nàng thời điểm, vừa vặn sản thêm một viên tiếp theo trứng rồng, lão phu liền trực tiếp cướp đoạt trứng rồng, nhờ vào đó áp chế, nàng có thể không nghe lời sao?"

Trần Huyền Triêu bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Hóa ra là ái tử sốt ruột.

Chỉ là.

Huyền tằng tổ, ngài đúng hay không có chút quá vô liêm sỉ?

"Huyền tằng tổ cao minh!"

Trần Huyền Triêu hưng phấn nói.

Huyền tằng tổ vô liêm sỉ?

Vô liêm sỉ tính sợi lông a?

Ta còn vô liêm sỉ đây, ta không cho là nhục, ngược lấy làm vinh hạnh!

Thương Dương Tử nhìn núi hoang giữa sườn núi nơi đó, liếm môi một cái, "Lần này không giới hành trình, liền là ta Thương Dương Tử quật khởi thời gian, có Long mẫu giúp ta, không trong biên bảo vật, đều sẽ đến trong tay ta, hơn nữa, Long mẫu sức chiến đấu, sợ là so với Vương Huyền Thiên đều cường đại hơn, ta xem cái kia Vương Huyền Thiên, sau đó còn làm sao cùng lão phu ngang!"

Đợi đã lâu.

Quần áo bị huyết dịch nhuộm đỏ Long mẫu trở về, trong tay còn cầm chín viên đỏ tươi cực kỳ tiểu trái cây, lạnh lùng nói rằng, "chu cây ăn quả đã đạt vạn năm lâu dài, đây là thành thục vạn năm chu quả!"

Thương Dương Tử hưng phấn tiếp nhận, vạn năm chu quả mùi thơm, thập phần câu người, nuốt ngụm nước bọt, ngột ngạt ăn sống một cái ý nghĩ, cất đi, cười to mà lên, "Tiếp tục! Long mẫu, ngươi nếu thật sự tâm giúp ta, chờ lão phu thành đạo, thả ta hai mẹ con các ngươi, cũng không phải không thể!"

Long mẫu ánh mắt tinh mang lóe lên, tuy rằng không làm sao tin tưởng, thế nhưng, này dù sao cũng là một vệt hi vọng, hít sâu một cái, nói rằng, "đi theo ta!"

Long mẫu không hổ là hỗn không giới.

Thời gian sau này, Long mẫu tiếp ngay cả ra tay, Thương Dương Tử thu hoạch văn hoa, không chỉ có được rất nhiều người có tuổi phần siêu cấp dược liệu, càng là từ một toà cổ trong động phủ, được vài cái bản chép tay!

"Không nghĩ tới, nơi đây vẫn còn có võ giả cư trú qua! Chói lọi dương kiếm quyết? Bảo bối tốt!"

Thương Dương Tử nhìn kỹ bên dưới, đại hỉ cực kỳ.

So với bảo vật, truyền thừa hắn càng coi trọng, bởi vì điều này có thể tăng cường tương lai của hắn cực hạn.

Thời gian trôi qua.

Dần dần, đã sắp muốn đến ước định thời gian, Thương Dương Tử từ bỏ tiếp tục thăm dò, híp mắt lại, đột nhiên cười lạnh nói, "Vương Huyền Thiên trong tay, có một cái cổ khí, hắn đỉnh cao chiến lực, ta còn thực sự không rõ ràng, Long mẫu, lão phu giao cho ngươi một chuyện đi làm..."

...

...

Ước định thời gian trôi qua, một đám Giới Thần đại lão, từ từ trở về vị trí cũ, đúng là không có một cái tổn thương.

Vương Huyền Thiên nghe những giới khác thần báo cáo, làm bản đồ, đến thời điểm do gần đến xa, mọi người cùng nhau tổ đội nhóm xoạt bảo vật!

Thương Dương Tử mang theo Trần Huyền Triêu vọt tới.

“Ha ha ha, Vương huynh, may mắn không làm nhục mệnh, phát hiện vài nơi bảo địa!”

Thương Dương Tử dừng lại sau khi cười lớn nói.

Vương Huyền Thiên mặt không hề cảm xúc, “Vậy thì nói một chút đi!”

Thương Dương Tử nói ra mấy cái ẩn giấu bảo vật địa điểm, này cũng không phải giả, có điều bảo vật giá trị...

Già nua hiện tại căn bản không lọt nổi mắt xanh!

Nửa ngày.

Vương Huyền Thiên trầm giọng nói, “xuất phát!”

Đoàn người xuất phát, đi tới cái thứ nhất bảo địa.

Vương Bảo đứng Vương Huyền Thiên bên người, truyền âm nói, “sư huynh, lão già kia không đúng, thật giống ở kìm nén cái gì ý nghĩ xấu!”

Vương Huyền Thiên kỳ thực cũng nhìn ra rồi, có điều hắn không hề sợ hãi, cười lạnh truyền âm nói, “yên tâm, hắn không lật nổi bao lớn bọt nước đến, lão phu nếu không kế đánh đổi, vài giây đánh chết hắn!”

Sư huynh ngài như thế trâu bò sao? Vương Bảo vô lực nhổ nước bọt.

Đột nhiên.

Lão cẩu đột nhiên lông xoăn dựng thẳng, ánh mắt nhìn chằm chằm phía trước hư không nơi nào đó, gầm nhẹ nói, “lão Vương, có người giấu ở cái kia!”

Mọi người vừa nghe, bước tiến một trận, lòng cảnh giác nổi lên.

Bọn họ tất cả mọi người nhưng là đều ở này.

Làm sao còn có người giấu ở cái kia?

Thương Dương Tử con ngươi co rụt lại, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn lão cẩu, này lão cẩu, trước từ trong tay hắn chạy trốn, hắn vốn là kiêng kỵ, hiện tại càng thêm coi trọng, cười khan một tiếng nói rằng, “Vương huynh, chúng ta mọi người đến đông đủ, làm sao còn có người khác? Con chó này yêu... Ha ha, sợ là ở yêu ngôn hoặc chúng chứ?”

Nhưng mà Thương Dương Tử không biết, Vương Huyền Thiên đối với lão cẩu, hiện tại nhưng là rất có kính trọng, đừng xem người là một con chó, nhưng kiến thức uyên bác a, vì lẽ đó, Vương Huyền Thiên hết sức chăm chú, khẽ quát một tiếng, không quản Thương Dương Tử, mà là hất tay đánh ra một đạo linh quang!

Linh quang là một thanh kiếm, kiếm như Du Long, trong nháy mắt liền ba phần, chín phân, trăm phần, ầm ầm đánh về phía cái kia nơi hư không, phảng phất mưa kiếm!

Trong chớp mắt!

Một đạo rồng gầm thanh âm, ầm ầm vang lên, sau đó Long mẫu hiện thân, vẻ mặt lạnh lẽo, thình lình không quản kéo tới mưa kiếm, liền như thế tay không hướng về Vương Huyền Thiên vọt tới!

“Có người sống?”

Rất nhiều Giới Thần đại lão khó có thể tin.

“Không đúng, là yêu thú hóa thành hình người!” Cũng có người phản ứng lại nói rằng.

“Này yêu, thật mạnh!”

Một cái Giới Thần ông lão hít vào một ngụm khí lạnh, tâm hồn phát lạnh!

Thương Dương Tử giả vờ giả vịt lộ ra vẻ lo lắng, mà đứng ở bên cạnh hắn Trần Huyền Triêu, dù sao cũng là người trẻ tuổi, ánh mắt mang theo đến sắc.

Vương Bảo đã sớm chú ý Thương Dương Tử cùng Trần Huyền Triêu, thấy thế lập tức liền nắm chắc rồi, thấy buồn cười.

Ngươi muội.

Lão tử còn không hãm hại bọn hắn đây!

Bọn họ đúng là trước tiên hố lên!

Đấu với người ta.

Cũng thật là vui cười vô cùng...

------oOo------

Chương 543: Huyền Thiên sư huynh 666!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thương Dương Tử tiên phát chế nhân, Vương Bảo không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Dù sao.

Không hề sức đề kháng hố là không có linh hồn hố.

Lẫn nhau hố.

Mới có thể biểu lộ ra ta Bảo gia kỹ thuật a!

Huống hồ, Thương Dương Tử sức đề kháng càng mạnh, hắn liền càng có thể trang bức, cũng là càng có thể cuồng kiếm lời tinh luyện giá trị, chính là trang bức nhất thời thoải mái, vẫn trang bức vẫn thoải mái, Vương Bảo đúng là rất muốn tìm một ít có thể ở chính mình trang bức dưới còn có thể kiên trì người.

Làm sao thực lực không cho phép a!

Mà Thương Dương Tử, nhường Vương Bảo nhìn thấy cơ hội!

Lão già này, rõ ràng không phải ở bề ngoài nhìn qua đơn giản như vậy.

Cùng lúc đó.

Vương Huyền Thiên đã cùng Long mẫu triển khai đại chiến.

Long mẫu bản thân thực lực, trên thực tế là tứ bộ Giới Thần sơ kỳ, có điều bởi vì lúc trước bị Thương Dương Tử đánh lén, ở sinh con suy yếu kỳ tiến hành cường chiến, dẫn đến căn cơ bị hao tổn, cho tới không thể đạt đến

đỉnh cao trạng thái.

Hiện tại Long mẫu thực lực, ở ba bước Giới Thần đỉnh cao.

Nhưng mà.

Long mẫu nhưng là yêu thú, hơn nữa là yêu thú bên trong vương giả, Thanh Long!

Nàng càng là trên người chịu nồng nặc Tổ Long huyết thống, sức chiến đấu so với tu vi mạnh mẽ không chỉ một điểm nửa điểm, lúc trước suy yếu kỳ nếu không là Thương Dương Tử nắm lấy cơ hội cướp được trứng rồng, Thương Dương Tử kết cục tuyệt bức sẽ rất thê thảm.

Long mẫu ở ba bước Giới Thần cảnh giới, dĩ nhiên có vô địch phong thái, trong khi xuất thủ, toàn bộ là khủng bố thân thể man lực, nhưng là chính là thân thể này man lực, nhưng phá vạn pháp, hận thần thông, dốc hết toàn lực, treo cực kỳ!

Có điều.

Vương Huyền Thiên thực lực, vẫn đúng là không phải thổi ra.

Ở đây Giới Thần đại lão nhiều như vậy, vì sao đối với hai bước Giới Thần cảnh Vương Huyền Thiên, như vậy tín nhiệm, còn bị giao cho đội trưởng đại vị? Chính là bởi vì Vương Huyền Thiên, bản thân đỉnh cao chiến lực, cũng không thể lấy tu vi đến đánh đồng với nhau!

Vào giờ phút này, Vương Huyền Thiên tay nắm một thanh cổ đại ấn màu vàng, này đại ấn ở đỉnh đầu của hắn xoay tròn, vốn là chỉ có to bằng bàn tay, hiện tại đã biến thành to bằng cái thớt!

Đại ấn màu vàng bên trong, từng đạo từng đạo mạnh mẽ cực kỳ sức mạnh, tràn vào Vương Huyền Thiên thân thể bên trong, mà Vương Huyền Thiên ra ngón tay nhọn, tứ phương dãy núi thình lình bị hắn dẫn dắt ra vô tận núi khí!

Nói núi khí có chút không đúng, chẳng bằng nói là núi hồn lực lượng!

Vạn vật đều có hồn, sai biệt là thức tỉnh chưa thức tỉnh mà thôi, tứ phương dãy núi, tự có núi hồn, thậm chí đồn đại bên trong, vạn vạn năm dãy núi, có thể tự thành linh.

Chính là dựa vào này đại ấn màu vàng thủ đoạn, Vương Huyền Thiên cùng Long mẫu, liều mạng cái cân sức ngang tài!

Hơn nữa, loáng thoáng, còn chiếm cứ thượng phong!

Này xem cái kia Thương Dương Tử, sắc mặt âm trầm cực kỳ, trong lòng thóa mạ không ngớt!

Thương Dương Tử đã sớm biết, Vương Huyền Thiên trong tay có một cái cổ khí, có thể tăng vọt sức chiến đấu, nhưng là, nhưng từ không nghĩ tới qua, này gia trì sức chiến đấu như thế trâu bò!

Này mắt thấy đều có thể so sánh với tứ bộ Giới Thần sức chiến đấu a!

Khe nằm!

Vương Huyền Thiên ngươi cái lão Âm tất, có loại sức mạnh này, ngươi nhưng ẩn giấu lâu như vậy, ngươi là muốn làm cái gì?

Không biết.

Lúc này Vương Huyền Thiên, cũng không dễ chịu!

Hắn là bị bức ép.

Bị bức ép không thể không lấy ra đỉnh cao chiến lực đến giao chiến!

Long mẫu thực lực mạnh mẽ, không ra tuyệt chiêu không được a, trong tay hắn đại ấn màu vàng, chính là một cái cổ xưa pháp bảo, bị gọi là sơn hà ấn, này khắc ở tay, có thể điều động bốn phía dãy núi sông ngòi chi hồn lực, vô cùng mạnh mẽ.

Vương Huyền Thiên kỳ thực căn bản chưa hề hoàn toàn luyện hóa sơn hà ấn, hắn cũng có thể nhận ra được, chính mình căn bản là không có cách phát huy ra sơn hà ấn bản thân uy lực!

Nhưng coi như như vậy, cũng có thể đạt đến miễn cưỡng tứ bộ Giới Thần mức độ!

Chỉ là này đánh đổi, cũng không nhỏ, đầu tiên là cơ thể hắn, căn bản là không có cách chống đỡ quá đúng, dâng trào sức mạnh dĩ nhiên mang đến chiến lực mạnh mẽ, đó là ở chen chúc thân thể của hắn cứng đến khinh xuất.

Còn nữa, chưa hề hoàn toàn luyện hóa sơn hà ấn, cũng chỉ có thể trả giá bằng máu mạnh mẽ điều động, đã như thế, càng là kiên trì không được bao lâu!

Nhất định phải ra đại chiêu!

Vương Huyền Thiên nghĩ như vậy, rít gào một tiếng, đột nhiên ngẩng đầu thét dài, “Nghiệt súc, nhanh chóng rời đi, miễn cho khỏi chết!”

Long mẫu mặt không hề cảm xúc, dường như chưa phát hiện, nàng hận, hận Thương Dương Tử, tự nhiên ghét ai thì ghét cả đường đi lối về, cũng hận những người khác tộc võ giả.

Rầm rầm rầm!

Long mẫu lấy hành động nói chuyện, trương tay đánh ra ba quyền, quyền quang chính là màu xanh, càng đầy rẫy từng đạo từng đạo nhàn nhạt bé nhỏ long ảnh, không gian nổ tung vô số, nổ vang thanh âm, vang vọng một vùng không gian, chấn động đến mức người màng tai tê dại!

Vương Huyền Thiên nội tâm than nhẹ một tiếng, một đạo dòng máu thoát ra, đột nhiên tiện tay một chiêu, cái kia sơn hà ấn thình lình ngừng xoay tròn lại, đem Vương Huyền Thiên hết thảy dòng máu hấp thu hầu như không còn!

Đồng thời, trong nháy mắt, sơn hà ấn đột nhiên điên cuồng tăng lên, mười trượng! Trăm trượng! Ngàn trượng!

Vậy thì thật là không gian lớn bao nhiêu, sơn hà ấn liền muốn trướng bao lớn!

Nghiễm nhiên đã biến thành trong thiên địa duy nhất một ngọn núi lớn!

Như vậy một màn kinh khủng, thực sự là có chút chấn động lòng người!

Vương Bảo đàng hoàng nhìn sư huynh trang bức, cũng là bị sư huynh trấn không nhẹ, âm thầm líu lưỡi, nguyên lai sư huynh thật không khoác lác bức a, bực này thực lực, treo lên đánh Thương Dương Tử mười cái đều được rồi!

Một đám Giới Thần đại lão đỏ mặt, ánh mắt có chút ước ao, cũng có đố kị, nhưng đại đa số người vẫn là rất cao hứng, Vương Huyền Thiên càng mạnh, bọn họ cũng là càng an toàn, ngược lại liền bọn họ mà nói, không ai dám nói có thể cùng Long mẫu một trận chiến!

Vương Huyền Thiên chiếm thượng phong, bọn họ cao hứng còn đến không kịp đây, còn kém ở một bên gọi 666!

Duy nhất sắc mặt khó coi, một bộ cười so với khóc đều khó nhìn, thuộc về Thương Dương Tử cùng Trần Huyền Triêu, nhìn ngươi đem điên cuồng tăng lên sơn hà ấn, Thương Dương Tử một mặt là lòng tham cuồng bay, mặt khác, nhưng cũng là đố kị phát điên, sợ hãi phát lạnh!

“Chết!”

Vương Huyền Thiên sắc mặt Hollow trắng, rõ ràng trả giá cái giá không nhỏ!

Lớn vô cùng sơn hà ấn, nương theo Vương Huyền Thiên gầm nhẹ, ầm ầm hướng về Long mẫu ném tới!

Tốc độ không nhanh!

Thế nhưng khí thế kinh thiên động địa, uy thế không cách nào hình dung!

Bàng bạc lực lượng, nghiền ép hư không, tầng tầng tiến dần lên, càng ngày càng mạnh, đây chính là sơn hà ấn mạnh mẽ thô bạo chỗ, mặc kệ ngươi thuật Pháp thần thông, làm sao làm sao, ta tự đập chi!

Long mẫu sắc mặt ngẩn ngơ, trong mắt loé ra một vệt hoảng sợ, thân thể biến đổi, dĩ nhiên hóa thành bản thể, một con lớn vô cùng Thanh Long xuất hiện ở hư không, mắt rồng quét qua, uy nghiêm như ngục!

"Gào..."

Long mẫu trong miệng truyền ra trầm thấp gào thét, trực tiếp lấy Thanh Long thân thể, gia trì thiên phú này thần quang, cùng sơn hà ấn đụng vào nhau!

Hư không vang lên một đạo gào thét!

Nương theo kinh thiên động địa nổ vang, Long mẫu thân thể toàn thân các nơi tựa hồ cũng đang chảy máu, bị sơn hà ấn một cái đánh bay, trong nháy mắt, xa xa một toà không cao núi nhỏ, đều bị Long mẫu va chạm sụp xuống!

Mà sơn hà ấn không hề dừng lại, ở Vương Huyền Thiên điều khiển bên dưới, quay về Long mẫu rơi xuống nơi, lần thứ hai hạ xuống!

Hồi lâu.

Vương Huyền Thiên rên lên một tiếng, cái kia lớn vô cùng Già Thiên sơn hà ấn, nhanh chóng thu nhỏ lại, biến trở về to bằng lòng bàn tay!

Thu hồi sơn hà ấn, Vương Huyền Thiên thân thể loáng một cái, lúc này mới giữ vững thân thể, liếc mắt nhìn xa xa tàn tạ nơi, sắc mặt khó coi nói rằng, "bị nàng chạy trốn!"

Vương Bảo cùng những giới khác thần đều tiến lên.

Một đám lão gia hoả đều là mang theo kính ý dồn dập khuyên giải.

Nửa ngày.

Thương Dương Tử cười gượng nói, “Vương huynh trong tay cổ khí, đúng là không tầm thường a, lợi hại, lợi hại...”

Hắn kỳ thực hãi hùng khiếp vía.

Lòng vẫn còn sợ hãi.

Vương Huyền Thiên có thể treo lên đánh Long mẫu, treo lên đánh hắn Thương Dương Tử, chẳng phải là càng dễ dàng? Mã Đức, may lão tử cơ trí, trước không có trâu bò hò hét liền trực tiếp trở mặt, nếu không, hiện tại phỏng chừng đã từ lâu ở cái kia khủng bố đại ấn dưới trở thành mưa máu!

Vương Huyền Thiên liếc Thương Dương Tử một chút, hừ nhẹ một tiếng, không có nhiều lời.

Có điều nhưng vào lúc này.

Lão cẩu đột nhiên nói rằng, “uông, ông lão, ngươi đem đại ấn còn không luyện hóa chứ? Ha hả, Cẩu gia có thể hỗ trợ yêu, nhiều nhất mười ngày nửa tháng, Cẩu gia liền có thể giúp ngươi luyện hóa cái kia đại ấn, đến thời điểm ngươi liền không cần như thế khổ bức yêu...”

------oOo------

Chương 544: Lão Vương bị cảm động!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão cẩu, làm cho tất cả mọi người đều ngây người.

Dù cho là Vương Bảo, cũng là có chút mộng bức, phản ứng lại, liếc mắt nhìn lão cẩu, tức giận nói, "Gọi cái gì ông lão? Có chút quy củ, gọi sư huynh!"

Lão cẩu bĩu môi, mới vừa muốn nói chuyện, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "không nghe lời không thịt ăn!"

Lão cẩu lập tức quỳ, điềm mặt đối với Vương Huyền Thiên nói rằng, "sư huynh, nói chuyện a, cần Cẩu gia hỗ trợ sao?"

Mọi người vẫn còn có chút không hoảng qua thần đến!

Phần lớn Giới Thần đại lão, đều là bị lão cẩu kích thích không nhẹ!

Nói cái gì?

Vương Huyền Thiên lại vẫn không triệt để luyện hóa cái này cổ khí?

Ta phốc ngươi cái trứng a!

Không luyện hóa, Vương Huyền Thiên liền như thế treo tạc thiên, đều có thể đẩy vào tứ bộ Giới Thần, này nếu như thật luyện hóa, vậy còn không đến một bước trời cao a!

Khe nằm!

Quá ước ao, quá đố kị, ta rất sao cũng thật giống muốn như vậy một cái cổ khí chí bảo!

Cho tới Thương Dương Tử cùng Trần Huyền Triêu.

Trần Huyền Triêu còn sót lại chỉ có hoảng sợ, đầu óc phảng phất thành hồ dán, chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là huyền tằng tổ ngài ngàn vạn muốn nhịn xuống a, không phải vậy khả năng muốn lạnh!

Thương Dương Tử đây? Hắn kinh nộ cực kỳ, hắn suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Hắn cũng không nghĩ tới, Vương Huyền Thiên căn bản không có triệt để luyện hóa sơn hà ấn.

Dù sao.

Hiện tại đều như thế trâu bò!

Nhưng mà.

Người ta chính là không triệt để luyện hóa.

Thế nhưng, hiện tại cũng đã là có thể treo lên đánh chính mình mười cái tồn tại!

“Không được, phải ngăn cản! Nếu như thật bị Vương Huyền Thiên triệt để luyện hóa cái này cổ khí... Ta rất sao còn hỗn cái cầu?”

Thương Dương Tử nghĩ như vậy.

Trên mặt lập tức lộ ra căm phẫn sục sôi vẻ mặt, thấp quát, “Chỉ là yêu thú, cũng dám nói này? Còn giúp trợ Vương huynh luyện hóa cổ khí đây? Ta xem ngươi là thấy bảo mắt tham, muốn mượn này chiếm làm của riêng chứ?”

Dứt lời, Thương Dương Tử một mặt nghiêm túc nhìn Vương Huyền Thiên, “Vương huynh, mà cân nhắc a!”

Nhưng mà.

Vương Huyền Thiên căn bản không để ý hắn.

Nhìn lão cẩu, Vương Huyền Thiên một mặt kính trọng nghiêm nghị nói, "Cẩu gia, ngươi tuy là sư đệ ta yêu sủng, thế nhưng chúng ta các (mỗi cái) luận các (mỗi cái), ngươi xưng hô tên ta lập tức, ông lão cũng được..."

"Ừm... Này sơn hà ấn... Ngươi thật có thể giúp ta luyện hóa?"

Nói xong lời cuối cùng một câu, Vương Huyền Thiên đã là hận kích động.

Lão cẩu nói, hắn coi như có hoài nghi, thế nhưng cũng ném ra sau đầu, chủ yếu vẫn là lúc trước lão cẩu kiến thức nổi lên tác dụng lớn!

Lão cẩu rõ ràng bất phàm, thực sự là không biết, chính mình sư đệ là làm sao đem như vậy yêu sủng, thu làm môn hạ.

Lão cẩu đầu một ngang, hoàn toàn tự tin nói rằng, "ngươi này sơn hà ấn tuy rằng bất phàm, thế nhưng Cẩu gia thủ đoạn vượt quá sự tưởng tượng của ngươi, tin ta, liền cho ta! Đương nhiên, là có đánh đổi!"

Vừa mới dứt lời, vẫn chân đá hắn một cước, Vương Bảo trừng mắt lên, quát, "Đừng được tiện nghi ra vẻ!"

Vương Huyền Thiên mang theo một vệt trách cứ nhìn Vương Bảo, nói rằng, "sư đệ, đối với Cẩu gia khách khí một điểm, Cẩu gia, điều kiện ngươi mở, chỉ cần ta có thể làm được!"

Lão cẩu dương dương tự đắc nói rằng, "nhường lão Vương giúp ta xiên nướng là được, thế nhưng, không thể tùy tiện phái ta a, lần này hỗ trợ, Cẩu gia nhưng là dốc hết tâm huyết, ít nhất cũng đến một trăm lớn thận..."

Ba les!

Lão cẩu phun ra một đống lớn đồ ăn!

Nghe được đông đảo lão già, một mặt mộng bức!

Khe nằm.

Không ngờ như thế đây chính là điều kiện của ngươi a? Ngươi điều kiện này cũng thật là kỳ hoa a, quá rất sao kẻ tham ăn!

“Mất mặt a!”

Vương Bảo lắc đầu thở dài.

“Sư đệ...”

Vương Huyền Thiên tha thiết mong chờ nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo cười khổ nói, “sư huynh yên tâm, ta sẽ làm!”

Dứt lời, Vương Bảo ý tứ sâu xa liếc mắt nhìn lão cẩu, liên tục cười lạnh.

Lão cẩu không hề hay biết, trên thực tế, có thể làm cho lão Vương ăn quả đắng, trong lòng hắn sung sướng lắm, duỗi ra chân trước, nói rằng, “đem ra đi!”

Vương Huyền Thiên đem sơn hà ấn cho gọi ra, đưa cho lão cẩu!

Sau một khắc, lão cẩu thình lình mở ra miệng rộng, miệng lấy khó mà tin nổi to lớn, một cái liền đem sơn hà ấn nuốt vào bụng!

“Mười ngày nửa tháng sau, Cẩu gia bảo đảm ngươi hoàn toàn luyện hóa sơn hà ấn, không trở ngại chút nào!”

Lão cẩu bá khí làm ra hứa hẹn!

“Đa tạ!”

Vương Huyền Thiên nghiêm nghị quay về lão cẩu chắp chắp tay.

Đoạn này tới đây, liền có một kết thúc, tuy rằng đụng tới Long mẫu, nhường mọi người lòng vẫn còn sợ hãi, nhưng cũng may Vương lão đại đáng tin, đông đảo Giới Thần đại lão, tự nhiên là cao hứng cực kỳ.

Một lần nữa ra đi!

Thương Dương Tử sắc mặt, đó là càng ngày càng khó coi!

Hắn phát hiện.

Chính mình vẫn đúng là đến gia tốc!

Phải vào lần này không giới hành trình, giết chết Vương Huyền Thiên a, nếu không thì, một khi Vương Huyền Thiên triệt để luyện hóa sơn hà ấn, vậy thì thật không có mình lăn lộn, dù cho có Long mẫu trợ giúp, Thương Dương Tử cũng sẽ không cho là, chính mình liền có thể muốn làm gì thì làm.

Có như vậy nhận thức, Thương Dương Tử liền hạ quyết tâm!

Dần dần, mọi người tới đến người gần nhất bảo địa!

Nơi đây có bảo, nhưng cũng bị trận pháp bao trùm, cái kia trận pháp hết sức rõ ràng, núi đá vì là trận tâm, đạo đạo cổ thụ phảng phất hoa văn, hình thành một toà thiên nhiên đại trận!

Mọi người bắt đầu bận việc, độc hành, bọn họ lo lắng nhiều, có điều nhiều người như vậy đồng thời hợp tác, vậy thì không sao, thăm dò sau khi, đồng thời mở đường, mạnh mẽ xông vào đại trận, rất nhanh sẽ từ bảo địa nơi sâu xa, tìm tới từng viên một phát sáng tảng đá!

“Là linh huyễn thạch!”

Có lão già đắc ý nói.

Linh huyễn thạch không phải cái gì có thể tăng cường tu vi đồ vật, thế

nhưng, nhưng đối với đại trận hộ sơn có mạnh mẽ tăng cường tác dụng, mấy cái Giới Thần lão tổ đều là mỗi cái có các (mỗi cái) đỉnh núi, linh huyễn thạch tác dụng có thể tưởng tượng được!

Thứ nhất thuận lợi, chúng tâm tình của người ta cũng cực kỳ thả lỏng, rất nhanh, thứ hai bảo địa, cái thứ ba, thứ tư!

Chờ đến hết thảy bảo vật, đều lấy đi ra, đã qua ba ngày lâu dài, có điều, mọi người nụ cười trên mặt, nhưng là càng ngày càng dày đặc, lần này, thu hoạch khá dồi dào, mỗi người đều có thể phân đến không ít!

Ngoại trừ Long mẫu cái kia tràng dị biến, đường xá dị thường thuận lợi, mọi người ngột ngạt hưng phấn, dồn dập nhìn về phía Vương Huyền Thiên.

Vương Huyền Thiên biết ý của bọn họ, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "bắt đầu vòng thứ hai đi! Nói rõ trước a, chúng ta ở đây, có tối đa một tháng dừng lại thời gian, có điều càng về sau, dịch chuyển lực cảm ứng liền càng yếu, chúng ta nhiều nhất tiến hành ba vòng dò bảo, liền về đi!"

Một đám hàng không có ý kiến, sau đó dồn dập lần thứ hai túm năm tụm ba tản ra!

Thương Dương Tử sắc mặt âm trầm, mang theo Trần Huyền Triêu, rút chân liền đi.

Vương Bảo liếc mắt một cái hai người rời đi bóng lưng, nói rằng, "sư huynh, ta xem lúc trước con kia Thanh Long, tám chín phần mười là hắn làm ra đến!"

Vương Huyền Thiên hé mắt, cười lạnh nói, "ta cũng có này suy đoán, lão già này, quả nhiên ẩn giấu cái gì! Có điều, có sơn hà khắc ở, ta cũng không sợ hắn, trêu chọc lông ta, không hỏi nguyên do, ta sẽ lập tức làm thịt hắn!"

Dứt lời.

Vương Huyền Thiên xoay tay, một viên vuông vức trái cây xuất hiện ở trong tay hắn, Vương Huyền Thiên hít một hơi, nói rằng, "sư đệ, đây là giới

linh quả, có thể tăng lên trên diện rộng giới lực, ngươi mau mau dùng, tranh thủ lần này không giới hành trình kết thúc trước, đột phá một bước Giới Thần, để ngừa biến cố!”

Vương Bảo biết trái cây kia, là trước một toà bảo địa bên trong được, mà Vương Huyền Thiên vì này một viên trái cây, từ bỏ cái khác tất cả đoạt được, liền này, những giới khác thần lão già còn có phản đối tiếng đây, đủ để có thể thấy được này viên trái cây quý giá!

“Quả nhiên là cho ta lưu a!”

Vương Bảo trong lòng khẽ than thở một tiếng.

Liếc mắt nhìn Vương Huyền Thiên, Vương Huyền Thiên ánh mắt nhu hòa, mang theo cổ vũ.

Vương Bảo trong lòng Noãn Noãn, im lặng không lên tiếng tiếp nhận giới linh quả.

Cảm động, đó là tự nhiên!

Có điều, Vương Bảo không nói cái gì cảm tạ, mà là ghi vào trong lòng, tích thủy chi ân, vẫn còn dũng suối báo đáp, Vương Bảo cảm thấy, không tìm một cơ hội, cho sư huynh một món lễ lớn, chính mình lương tâm thật sự sẽ đau...

------oOo------

Chương 545: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Huyền Thiên không có đi dò bảo.

Mà là ở lại Vương Bảo bên người, thế Vương Bảo hộ pháp!

Ăn vào giới linh quả sau khi, Vương Bảo trong cơ thể Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm liền phảng phất chịu đến to lớn kích thích, bắt đầu cấp tốc bắt đầu bành trướng.

Quá trình này kéo dài rất lâu.

Vài cái canh giờ qua đi, giới linh quả bên trong ẩn chứa giới lực mới bị Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm hấp thu hầu như không còn.

Có điều, khoảng cách cực hạn, còn kém một chút!

Dưới tình huống này, Vương Bảo cũng không vui đi đợi, trực tiếp sử dụng tinh luyện giá trị tinh luyện.

Mấy hơi thở công phu, Vương Bảo trong cơ thể Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, liền tựa hồ bành trướng đến cực hạn, tỏa ra hào quang thánh quang.

Vương Bảo thân thể chấn động dữ dội, trong cơ thể truyền ra kinh thiên nổ vang, ẩn chứa sức mạnh to lớn Cổ Thần thân thể, bắt đầu cùng Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm dung hợp!

Đứng ở một bên trợ giúp Vương Bảo hộ pháp Vương Huyền Thiên ánh mắt sững sờ, đón lấy liền lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn cũng không nghĩ tới, chỉ là một viên giới linh quả, dĩ nhiên liền giúp trợ sư đệ thăng cấp, vui mừng thật lớn a!

Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm cùng thân thể dung hợp quá trình, cực kỳ dài dòng, cũng may tất cả thuận lợi, Vương Bảo mới vừa tiêu tốn không ít tinh luyện giá trị, cũng không nỡ lòng bỏ tinh luyện, cho phép do dung hợp tự động tiếp tục.

Dần dần mà.

Vương Bảo trong cơ thể Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm, biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó, là hắn Cổ Thần thân thể nơi sâu xa, phảng phất thêm ra vô cùng cái bé nhỏ không gian, toàn thân các nơi, đều đầy rẫy kinh thiên lực lượng!

Nửa bước Giới Thần!

Cuối cùng cũng coi như là xong rồi!

Hiện tại chỉ cần hấp thu luyện hóa một đạo địa hỏa phong thuỷ thiên địa bản nguyên linh vật, liền có thể thăng cấp một bước Giới Thần!

Mở mắt ra, Vương Bảo trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng.

Chỉ có điều, ngẩng đầu nhìn lên sư huynh vẻ mặt, Vương Bảo liền hiếu kỳ nói, “sư huynh vì sao nhìn như vậy ta?”

Vương Huyền Thiên ngây người như phỗng nhìn Vương Bảo, nghe vậy phản ứng lại, khó có thể tin nói rằng, “sư đệ, ngươi dung hợp Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm... Sẽ không đau sao?”

“Đau?”

Vương Bảo buồn bực.

Có sao?

“Thật giống rất thoải mái!” Vương Bảo hồi ức.

Vương Huyền Thiên suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết.

Thoải mái?

Khe nằm, làm sao sẽ thoải mái?

Thoải mái cộng lông a!

Nhớ lúc đầu hắn đột phá nửa bước Giới Thần thời điểm, thân thể từ trên xuống dưới, đều đang bốc lên huyết, cái kia đâm tim chui vào linh hồn đau nhức, thương Vương Huyền Thiên cũng hoài nghi nhân sinh!

"Sư đệ thật là... Kỳ nhân!"

Vương Huyền Thiên liên tục cười khổ.

Vương Bảo suy nghĩ một chút, cảm thấy khẳng định là chính mình thân thể quá mạnh mẽ duyên cớ, Cổ Thần thân thể vốn là nghịch thiên, chỉ là Tiểu Thiên Thế Giới chi tâm dung hợp, cũng không thể coi là cái gì!

"Sư đệ, địa hỏa nước gió tứ đại bản nguyên linh vật, tốt nhất từ thuộc tính" Thủy "bắt đầu hấp thu luyện hóa, hơn nữa, mỗi một loại, đều phải muốn đem hết toàn lực tìm đẳng cấp cao nhất, chuyện này đối với tương lai của ngươi đại đạo, có tác dụng lớn!" Vương Huyền Thiên nói rằng.

Nói đi.

Vương Huyền Thiên hít sâu một hơi, mỉm cười nói, "vừa vặn, không giới bên trong, chính là không bao giờ thiếu thiên địa bản nguyên linh vật!"

Đón lấy Vương Huyền Thiên liền bắt đầu cho Vương Bảo giảng giải Giới Thần cảnh giới bên trong kinh nghiệm, này đều là Vương Huyền Thiên của cải, quả thực là biết gì nói nấy ngôn vô bất tẫn, đây thực sự là một cái hợp lệ sư huynh a!

...

...

Thời gian trôi qua.

Dần dần, chư vị Giới Thần đại lão trở về, mỗi cái ánh mắt đều mang theo vẻ hưng phấn.

“Hay là vạn năm tương lai, lão phu phát hiện vài nơi bảo địa!” Một cái Giới Thần ông lão vô cùng đắc ý nói rằng.

Đại gia đều rất cao hứng, từng người kể rõ chính mình suy đoán.

Cũng nhưng vào lúc này, Thương Dương Tử mang theo Trần Huyền Triêu trở về.

Thương Dương Tử trên mặt vẻ mặt, mang theo từng tia từng tia hưng phấn, lại cũng nhìn không ra chút nào dị thường, hắn mặt mày hớn hở nói rằng, “Vương huynh, các vị đạo hữu, lão phu phát hiện một toà bảo địa, căn cứ ta thăm dò, ta cho rằng ở trong đó, nên có chí ít hai loại cấp cao thiên địa bản nguyên linh vật!”

Thiên địa bản nguyên linh vật ở Giới Thần cảnh, bị rất nhiều võ giả chia làm chín cái cấp bậc, cấp một thấp nhất, cấp chín cao nhất.

Loại này thiên địa chí bảo, có thể gặp mà không thể được, nghe được Thương Dương Tử sau, một đám lão già đều là đại hỉ cực kỳ!

Chỉ có điều, Vương Huyền Thiên trên mặt, nhưng là không gặp chút nào sắc mặt vui mừng, trái lại nhạt âm thanh nói, “nếu đại gia đều trở về, vậy liền bắt đầu đi!”

Dứt lời, cũng không phản ứng Thương Dương Tử, đi về phía trước.

Một đám lão già sững sờ, sắc mặt quái lạ, dồn dập đuổi tới.

Mà Thương Dương Tử, nhưng là vẻ mặt cứng đờ, sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

Vương Huyền Thiên liền hắn phát hiện bảo địa ở đâu, đều không có hỏi, này rất sao là không nhìn thẳng hắn a, khe nằm, khinh người quá đáng!

Thương Dương Tử khí nghiến răng, có điều cuối cùng, vẫn là nhịn xuống, đuổi tới, điềm mặt lần thứ hai nói từ bản thân phát hiện bảo địa, đồng thời nhường Vương Huyền Thiên phác hoạ ở bản đồ bên trên.

Quá trình này, đối với Thương Dương Tử mà nói, không thể nghi ngờ là hết sức uất ức.

Cũng may, hắn có tâm lý an ủi.

Ngưu đi, ngươi rất sao dùng sức cho lão tử trâu bò, chờ đến địa phương, xem ngươi chết như thế nào!

...

...

Liên tiếp năm ngày qua đi, rất nhiều bảo địa mới bị dò bảo đại đội đánh hạ thành công.

Thu hoạch khá dồi dào, thế nhưng tiêu hao cũng không ít, trong đó có một cái Giới Thần đại lão còn bị thương nặng, nếu không có lùi đúng lúc, đều có nguy hiểm có thể chết đi.

Mà lúc này, mới đến phiên Thương Dương Tử phát hiện bảo địa!

Vương Huyền Thiên là căn cứ bảo địa khoảng cách đến xếp thứ tự, Thương Dương Tử cũng không tốt nói thêm cái gì, không có cách nào a, hắn tuyển chọn địa phương, nhưng là muốn bẫy người địa phương, ở không giới nơi sâu xa.

Vương Huyền Thiên là thật không muốn đi Thương Dương Tử phát hiện bảo địa dò bảo, lão già này hiện tại rất không đúng, có điều căn cứ dân chủ nguyên tắc, thực hành bỏ phiếu biểu quyết sau khi, đồng ý đi dò bảo, chiếm

cứ đa số, Vương Huyền Thiên cũng không biện pháp, đại quân tiếp tục tiến lên!

Thương Dương Tử xông lên trước.

Dần dần mà.

Trước mắt xuất hiện một đạo hoang vu núi lớn, mà ở đỉnh núi kia, thình lình toả ra nói đạo bạch quang, hình thành một cái không tên trận pháp!

Thương Dương Tử nhìn nơi đó, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt dày đặc sát ý!

Nơi đây vô cùng nguy hiểm!

Sai, hẳn là nói, quá mẹ nó nguy hiểm!

Chỗ này là Long mẫu cho Thương Dương Tử đề cử, lấy Long mẫu tu vi, đều bị coi là tuyệt địa một trong!

Đương nhiên, bên trong thật sự ẩn chứa chí bảo, cái này Thương Dương Tử không nói dối, bởi vì tới gần sau khi, xem liền có thể nhìn thấy!

Đó là một cây trắng nõn chín cánh hoa, hoa có to bằng bàn tay.

Mọi người tới gần sau khi, đều là dần dần dại ra.

Nửa ngày.

Vương Huyền Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, “U nước âm băng hoa!”

Thương Dương Tử gật gù, nghiêm nghị nói, “không sai, chính là u nước âm băng hoa, cấp chín thiên địa bản nguyên linh vật, ở nó bên cạnh, còn bạn có một cây lão phu cũng không quen biết hoa cỏ, nói vậy cũng là bất phàm!”

Một đám lão già hưng phấn cực kỳ.

“Thuộc tính” Thủy “cực phẩm thiên địa bản nguyên linh vật, nếu như ai không có hấp thu thuộc tính” Thủy “, luyện hóa nó, gốc gác liền thật đáng sợ!”

“Cấp chín thiên địa bản nguyên linh vật, ít ỏi cực kỳ, lần này đụng tới, là chúng ta vận may lớn!”

“Chư vị... Bình tĩnh một điểm đi, mọi người xem những kia bạch quang, rõ ràng chính là một toà thiên địa đại trận, có thể phối hợp bảo vật này thiên địa đại trận, mạnh bao nhiêu, nói vậy không dùng hết phu nhắc nhở chứ?”

Một đám lão già từ từ yên tĩnh lại.

Vương Huyền Thiên ánh mắt mang theo một vệt nghiêm nghị, trương tay đánh ra một đạo linh quang, tia sáng kia chui vào màu trắng ánh sáng (chỉ) trận bên trong, trong chớp mắt, giống như nước lạnh vào lăn nồi chảo, long trời lở đất, nhấc lên kịch liệt phản ứng!

Bạch quang chỉ là một cái phổ thông thần binh, mà lúc này màu trắng ánh sáng (chỉ) trận dĩ nhiên hóa thành một con trắng toát Hanakage, bùng nổ ra vô tận sức mạnh thời gian, cái kia thần binh trực tiếp tan rã, chớp mắt không gặp!

Vương Huyền Thiên hút ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, “trận này... Sợ là tứ bộ thậm chí 5 bước Giới Thần đi vào, cũng sẽ ngã xuống!”

Một đám lão già ngây người như phỗng!

Ngươi muội!

Thiên địa này đại trận cũng quá đáng sợ, bốn, năm bước Giới Thần đi vào, cũng sẽ ngã xuống, vậy bọn họ còn chơi cái cầu a!

Thương Dương Tử vừa nhìn, vội vã nghiêm nghị nói, “Vương huynh, trận pháp dù sao cũng là chết, ngươi nhưng là có cổ khí chí bảo, dựa vào cái kia bảo bối, nên có thể đem u nước âm băng hoa lấy ra chứ?”

Vương Huyền Thiên lắc đầu một cái, nói rằng, “quá nguy hiểm!”

Thương Dương Tử nhạt âm thanh nói, “không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con? Vương huynh quá cẩn thận, bảo vật này hay là chúng ta chuyến này, thu hoạch lớn nhất, lẽ nào ngươi liền như thế từ bỏ? Thân là chúng ta đội ngũ lĩnh người, ngươi đây cũng quá... Ha ha...”

Lời thật tốt quá trắng ra!

Thế nhưng một luồng nồng nặc xem thường khí tức, nhưng là hồ Vương Huyền Thiên một mặt!

Chỉ có điều.

Vương Huyền Thiên sao quan tâm cái này.

Vào giờ phút này, hắn suy nghĩ chính là, này u nước âm băng hoa, quả thực chính là cho chính mình sư đệ bán phân phối a!

Nhất định phải phải nghĩ biện pháp đoạt tới tay...

------oOo------

Chương 546: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Được rồi, các ngươi cũng đừng mù quáng làm việc! Trận này các ngươi ai đi đều là đưa món ăn!”

Nhưng vào lúc này, lão cẩu liền lên tiếng.

Lão cẩu không nói lời nào thì thôi, nói chuyện chính là một tiếng hót lên làm kinh người.

Đông đảo Giới Thần đại lão nhìn lão cẩu, Vương Huyền Thiên trầm giọng nói, “Cẩu gia nhưng là nhìn ra gì đó?”

Lão cẩu lười biếng nói rằng, “trận này gọi cái gì, Cẩu gia cũng không rõ ràng, thế nhưng, trận này ta nhưng là từng trải qua tương tự, cái kia u nước âm băng hoa, chẳng khác nào trận này mắt trận, các ngươi muốn lấy được nó, phải làm tốt bị trận pháp toàn lực công kích chuẩn bị!”

“Nghĩ đầu cơ trục lợi, tuyệt đối không thể!”

Một đám Giới Thần đại lão nhất thời yên!

Muốn u nước âm băng hoa, phải làm nổ thiên địa đại trận, bực này thiên địa đại trận nếu như toàn lực bạo phát, dù cho là Vương Huyền Thiên cũng tự nhận sẽ chắc chắn phải chết!

“Đáng tiếc!”

Vương Huyền Thiên có chút không cam lòng, khẽ thở dài.

Thương Dương Tử cuống lên, thập phần phiền muộn.

Hắn cái này cũng là không biện pháp, nghĩ hố chết Vương Huyền Thiên, cái kia nhất định phải muốn trâu bò một điểm tuyệt địa, nhưng là, sợ là sợ người ta không đi a.

Người ta không nhảy hố, này hố lại trâu bò có tác dụng chó gì?

"Vương huynh, thử một lần lại có làm sao? Liền như thế rời đi, há có thể cam tâm?" Thương Dương Tử trầm giọng nói.

Vương Huyền Thiên không lên tiếng, Vương Bảo nhưng là nhạt âm thanh nói, "chính ngươi làm sao không chết đi, ân... Không đi thử?"

Thương Dương Tử ánh mắt âm trầm.

Mã Đức!

Này hỗn tiểu tử nửa câu đầu là nói chết đi?

Này rất sao là trong lòng ngươi lời chứ?

Đừng tưởng rằng lão tử không có nghe rõ!

"Nơi này có phần của ngươi nói chuyện?" Thương Dương Tử nhìn chằm chằm Vương Bảo lạnh lùng cười.

Vương Bảo thản nhiên nói, "đừng nói, thật là có lời ta nói phần, ta như nói cho ngươi, ta có biện pháp, đạt được bên trong bảo vật đây?"

Một đám Giới Thần đại lão ngẩn ngơ.

Mà Thương Dương Tử phản ứng lại sau khi, nhưng là đại hỉ cực kỳ.

Ngươi muội.

Núi sông trùng điệp không đường, hi vọng lại một thôn a!

Vốn tưởng rằng, cái này hố hẳn là bỏ đi, vạn vạn không ngờ tới, tiểu tử này

nhảy ra!

Thân là Vương Huyền Thiên sư đệ, Thương Dương Tử liền không tin, Vương Bảo nếu là có nguy hiểm, Vương Huyền Thiên sẽ không đi cứu?

“Sư đệ, nói cẩn thận!”

Vương Huyền Thiên vẻ mặt đại biến, trừng một chút Vương Bảo.

Vương Bảo buông tay, “Ha ha, nếu sư huynh không đồng ý, vậy coi như!”

Ai?

Khe nằm!

Sao có thể tính là?

Ngươi rất sao coi là, ta rất sao sao chỉnh?

Thương Dương Tử cuống lên, lập tức cười lạnh nói, “hừ, ngông cuồng tiểu bối, ăn nói ngông cuồng, quả thực là lấy lòng mọi người, ta liền không tin, ngươi có thể đem u nước âm băng hoa từ trong trận pháp lấy ra!”

Vương Bảo liếc Thương Dương Tử, trong lòng cười thầm, bĩu môi nói, “ngươi có tin hay không, quản ta chim sự tình? Hơn nữa ta lấy ra, đại gia chia đều, nhưng là ta nhưng đến bỏ ra cái giá khổng lồ, này buôn bán, ta cũng không muốn làm!”

Thương Dương Tử đại hỉ, không cho Vương Huyền Thiên cơ hội nói chuyện, trầm giọng nói, “tiểu tử, đừng chỉ nói mạnh miệng, hừ, ngươi nếu có thể đem u nước âm băng hoa lấy ra, lão phu... Lão phu liền dám lập lời thề, u nước âm băng hoa, về ngươi hết thảy, còn mấy vị khác đạo hữu tổn thất, ta đến bồi!”

Đến đây đi!

Mắc câu nha!

Ngươi rất sao đúng là mau mau đáp ứng a!

Thương Dương Tử đương nhiên không tin Vương Bảo thật có thể lấy ra u nước âm băng hoa, chỉ là một cái Đạo Giới, có thể từ bực này thiên địa bên trong đại trận toàn thân trở ra? Đừng rất sao náo loạn!

Vương Bảo khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt.

Lão cẩu nhìn thấy, gò má không khỏi giật giật, liếc mắt nhìn Thương Dương Tử, trong lòng thầm than, này ngu ngốc, bị lão Vương hãm hại chính ở chỗ này vụng trộm vui cười đây, thật đáng thương!

"Cái kia cái gì, ta nói chơi!" Vương Bảo cười khan nói.

Thương Dương Tử sững sờ, sắc mặt âm trầm cực kỳ, "Nói chơi, thời điểm như thế này, có thể nói đùa sao?"

Vương Bảo sắc mặt ửng đỏ, giả vờ giả vịt, sức lực không đủ một mực lại quật cường nói rằng, "tốt lắm, vậy ngươi trước tiên xin thề!"

Thương Dương Tử được kêu là một cái mừng như điên, căn bản không có suy nghĩ nhiều, một cái ác độc lời thề liền phát ra.

Vương Bảo quay về những giới khác thần chắp chắp tay, nói rằng, "các vị tiền bối nhưng là nghe rõ ràng!"

Một đám Giới Thần đại lão dở khóc dở cười.

Ngươi muội.

Nghe rõ ràng thì lại làm sao?

Ngươi vẫn đúng là có thể đem u nước âm băng hoa lấy ra hay sao?

"Sư đệ, đừng nghịch!"

Vương Huyền Thiên lắc đầu một cái, mục mang uy nghiêm nói rằng.

“Sư huynh, tin ta!”

Vương Bảo ở Vương Huyền Thiên bên tai truyền âm, sau đó, đi về phía trước, “Sư huynh không cần khuyên ta, ta rất sao nhất không chịu được, chính là kích thích, tuy rằng trả giá không nhỏ, thế nhưng, ta không thể để cho người xem thường!”

Nói chuyện.

Vương Bảo đã tới gần toà kia thiên địa đại trận.

Vào giờ phút này, còn dùng suy nghĩ sao? Vương Bảo lập tức lấy ra phá cấm thần trùy, sau đó, một cước bước vào trận pháp nơi.

Trong chớp mắt, trong hư không, to lớn hoa ảnh xuất hiện lần nữa, chỉ có điều, nhưng không có cái khác dị biến.

Cầm trong tay phá cấm thần trùy Vương Bảo, tương đương với bị trận pháp không nhìn, nhưng mà, Vương Bảo thổ huyết!

“Oa...”

Một ngụm máu phun ra, Vương Bảo dừng lại, khom lưng hoãn hoãn, quay đầu quay về một mặt mộng bức rất nhiều Giới Thần đại lão gọi nói, “đại gia đừng hoảng hốt, ta còn có thể hành!”

Ta hoảng ngươi muội a!

Một đám Giới Thần trong lòng mắng mẹ bán phê, bọn họ không hoảng hốt, bọn họ chỉ là khiếp sợ, khe nằm, này rất sao chuyện ra sao? Tiểu tử này dĩ nhiên không chết, cái kia trận pháp lại là sao? Làm sao đều không mang theo công kích? Còn có...

Hắn làm sao thổ huyết?

Vương Huyền Thiên nhắc tới: Nhấc lên trái tim buông xuống, ánh mắt chớp qua một vệt kinh hỉ.

Mà Thương Dương Tử, nhưng là há hốc mồm!

Trần Huyền Triêu đứng ở một bên, cũng là một mặt mộng bức!

Mã Đức!

Tình huống gì?

Này tiết tấu thật giống không đúng a!

Phi phi phi, cái gì gọi là thật giống...

Chính là mẹ nó không đúng!

Thương Dương Tử đầu óc một đạo ý nghĩ tia điện giống như chớp qua, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, tức giận giá trị thặng thặng thặng tới!

Khe nằm!

Chẳng lẽ...

Tiểu tử này hố ta?

Vương Bảo nơi đó, tiếp tục tiến lên, đi rồi mười mấy bước sau khi, Vương Bảo đột nhiên lần thứ hai "Oa" một tiếng phun máu!

Sắc mặt hư bạch, dáng vẻ nhìn qua đúng là rất thảm, lần thứ hai quay đầu gọi nói, "ta chịu đựng được, chống đỡ ở, có điều, ta vẫn là hi vọng đại gia đừng như thế làm nhìn, tiếng la 666 cho ta cố lên cũng thành a!"

Một đám Giới Thần đại lão hai mặt nhìn nhau.

"Lão Vương 666!" Lão cẩu gọi đến vui vẻ, gọi tới gọi lui, "Cẩu gia cho ngươi cố lên, nỗ lực a, chống đỡ a, vội vàng đem cái kia phá hoa cầm về,

nhường những kia người có mắt không tròng nhìn một cái!”

Thương Dương Tử giận tím mặt, trừng mắt lão cẩu, lão cẩu không sợ chút nào, cười lạnh nói, “làm gì? Muốn đánh giá a?”

Thương Dương Tử không nhúc nhích, hắn một điểm ý động thủ đều không có, có, chỉ có một vệt hoảng sợ!

Vương Bảo không chết!

Hắn không chết!

Hắn tuy rằng bị thương, thế nhưng, hắn chính là không chết!

Vương Huyền Thiên đây? Hắn không nhúc nhích, hắn rất sao chỉ nhìn!

Nếu như chỉ là không thể hố đến Vương Huyền Thiên, Thương Dương Tử tuy rằng phẫn nộ, nhưng sẽ không hoảng sợ, thế nhưng...

Vương Bảo này tiết tấu quá rất sao không đúng, đây là thật muốn đem u nước âm băng hoa từ trận pháp lấy ra tiết tấu a!

Này nếu như thật bị Vương Bảo làm được...

Vậy hắn...

Chẳng phải là thảm so với?

Vừa nghĩ tới cái kia lượng lớn bồi thường, Thương Dương Tử tâm hồn liền đang run rẩy, hắn ngơ ngác nhìn còn ở tiến lên Vương Bảo, trong giây lát cắn răng!

Đáng chết!

Chẳng lẽ, thiên địa này đại trận, chỉ là đồ có hư đồng hồ?

Nếu không...

Thử xem?

------oOo------

Chương 547: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thử xem lại có làm sao?

Thử xem liền thử xem!

Thương Dương Tử chung quy chưa từng có phải đến nội tâm lằn ranh kia, dù sao theo: Đè u nước âm băng hoa đến chiếu giá bồi thường, hắn không nói táng gia bại sản, nhưng ít ra cũng thương cân động cốt.

Này hay là bởi vì trước theo Long mẫu kẻ chạy cờ, trắng (Haku) đạt được nhiều như vậy bảo bối điều kiện tiên quyết.

Hơn nữa.

Thương Dương Tử trong lòng cùng Meikei giống như.

Ngươi nhìn nhìn ngày đó địa đại trận.

Cái kia rất sao có thể có thể xưng tụng thiên địa hai chữ?

Liền từng cái từng cái nho nhỏ Đạo Giới đều làm bất tử, dù cho... Có cái gì không đúng!

Lão tử toàn thân trở ra hẳn là không thành vấn đề!

Nghĩ tới đây, Thương Dương Tử nhanh chân bước ra, ở rất nhiều Giới Thần chấn động dưới con mắt, thẳng đến thiên địa đại trận mà đi!

“Ai?”

“Mịa nó, thương đạo hữu làm sao bay ra ngoài?”

“Đây là chuẩn bị muốn xông trận? Này không phải tìm... Cái kia cái gì sao?”

“Ngạch... Đây là tức giận a!”

Rất nhiều Giới Thần hai mặt nhìn nhau, có điều sau đó vừa nghĩ, đều lý giải Thương Dương Tử cách làm.

Dù sao.

Phát độc thề a!

Thật là ác độc a!

Hiện tại thấy hối hận chứ? Liền không nên cùng tiểu tử kia đánh cái này đánh cược a, dù cho là đánh cược, cũng không nên đem lời thề phát như thế độc a, hiện tại được rồi, ngoại trừ lấy thân mạo hiểm, không còn cách khác!

Mà Vương Huyền Thiên, ánh mắt khẽ biến, liền muốn tiến lên, hắn sợ Thương Dương Tử chơi ám chiêu!

“Yên chí!”

Lão cẩu kéo kéo Vương Huyền Thiên ống quần.

Vương Huyền Thiên cúi đầu liếc mắt nhìn lão cẩu, nhỏ giọng nói, “Cẩu gia, ta sợ này lão Âm tất đùa thủ đoạn!”

Lão cẩu thâm trầm truyền âm nói rằng, “hắn chỉ cần dám vào đi... Trừ phi lão Vương giúp hắn, ha hả, nghĩ ra được, khó lâu la!”

Cũng nhưng vào lúc này.

Đến gần rồi thiên địa đại trận Thương Dương Tử, trên mặt chớp qua một vệt vẻ do dự, nửa ngày, mới kiên quyết mà nhiên một cước, ầm ầm bước vào thiên địa đại trận.

Khởi đầu...

Không có gì phản ứng!

Thương Dương Tử tâm hồn run rẩy, nhìn trên không to lớn hoa ảnh không nhúc nhích, bị kinh hỉ hồn đều muốn thoải mái bay!

Nguyên lai!

Đúng là như vậy a!

Này Cẩu Nhật Tích Thiên Địa Đại Trận, nguyên lai chỉ là gối thêu hoa!

Cái kia đáng chết lão cẩu, cái kia đáng chết Vương Huyền Thiên, trước nói đều là cái quái gì vậy động tác võ thuật chứ?

May a!

May lão tử cơ trí!

Thương Dương Tử ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, không có lo lắng, lập tức sải bước hướng về Vương Bảo đuổi theo!

Chỉ là.

Liền như thế thuận thuận lợi làm đi rồi chín bước xa sau khi.

Đột nhiên, thiên địa đại trận bên trong, cái kia to lớn hoa ảnh bùng nổ ra từng đạo từng đạo điểm sáng màu trắng, rõ ràng là bé nhỏ cực kỳ quang ấn, này ấn không người biết, chính là trong thiên địa thần bí nhất trời đạo văn tạo thành.

Cùng lúc đó.

Thương Dương Tử thân thể cứng lại rồi!

Trên mặt hắn mồ hôi lạnh tuôn ra, trong phút chốc, một luồng làm hắn tê cả da đầu, không thể chịu đựng hàn ý, cấp tốc tập kích hắn toàn thân các nơi!

Hư không phảng phất chất chứa kinh thiên động địa sát cơ!

Cái gì quỷ?

Thương Dương Tử bỗng nhiên ngẩng đầu, sau đó liền gần như tan vỡ, liền nhìn thấy cái kia to lớn bé nhỏ quang ấn, đầy trời mưa xối xả bình thường, hướng về hắn đánh giết mà đến!

Thất kinh Thương Dương Tử, xù lông, ba hồn đều phải bị doạ bay, lập tức dùng ra chính mình mạnh nhất phòng ngự lá bài tẩy, trong tay lập loè ra một đạo cổ xưa phất trần, hóa thành một cái lồng sắt, vững vàng đem hắn che chở ở trên mặt đất!

“Huyền tằng tổ...”

Trần Huyền Triêu sợ đến mộng bức cực kỳ, kinh kêu thành tiếng.

“Hừ, tự làm tự chịu!”

Vương Huyền Thiên lo lắng quét đi sạch sành sanh, châm chọc thung lũng một câu.

Lão cẩu vui cười hớn hở nhìn, phát sinh cảm thán, “Thật khờ so với a!”

Mà một đám Giới Thần đại lão, hoàn toàn biến sắc, có chút hư bạch, thở dài liên tục.

“Ai nha, quả nhiên xảy ra vấn đề rồi!”

“Liền không nên đi a, Vương huynh sư đệ là có thật người có bản lãnh, ngươi nói ngươi có thể so sánh sao?”

“Xong đời, già nua lần này chết chắc rồi, thực sự là bi kịch!”

“Đại gia mau nhìn Vương huynh sư đệ... Vậy thì muốn bắt đến u nước âm băng hoa!”

Mọi người thở dài, Vương Bảo thình lình đã đi tới u nước âm băng hoa vị trí nơi!

Trong lúc nhất thời, bi kịch Thương Dương Tử, trực tiếp bị bọn họ không thèm đếm xỉa đến, dồn dập nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo nơi đó, đối với phía sau Thương Dương Tử, tự nhiên là rõ ràng trong lòng, có điều hắn lại không phản ứng, sớm biết hàng này sẽ bị trận pháp làm thành nửa tàn.

Nhìn u nước âm băng hoa, Vương Bảo chà xát tay, hơi cười, lấy tay liền trực tiếp đem u nước âm băng hoa từ trong mặt đất lôi đi ra!

Ngay cả rễ mang cái gáy!

Sau đó, Vương Bảo ánh mắt rơi vào u nước âm băng hoa bên cạnh một cái khác thực vật lên, vật này nhìn qua đen thùi lùi, cùng u nước âm băng hoa màu trắng, hình thành so sánh rõ ràng, vật ấy không nở hoa, nhưng khẳng định bất phàm, vì lẽ đó Vương Bảo cũng vứt lên!

Thu xong bảo vật!

Vương Bảo xoay người!

Sau đó liền sắc mặt quái lạ lên.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, toà này thiên địa đại trận, thình lình phảng phất chịu đến cái gì kinh thiên kích thích, cuồng bạo cực kỳ triển khai công kích, công kích đối tượng, tự nhiên là trận pháp có thể cảm ứng được duy nhất đối tượng.

Tuyệt thế Đại Khổ bức, Thương Dương Tử!

Thương Dương Tử bị chính mình phất trần phòng ngự, vốn đang có thể chống đỡ một quãng thời gian rất dài, còn muốn làm sao nhanh đi về đây, thế nhưng lúc này, hắn bắt đầu thổ huyết, một cái đón lấy một cái, rất có tiết tấu thổ huyết!

Trận pháp đánh giết lực lượng tăng lên, chỉnh mộng bức Thương Dương Tử.

Hắn trong lòng lạnh lẽo, nội tâm hối hận nhấn chìm, nội tâm phẫn nộ cũng nhấn chìm, nội tâm căm hận càng là nhấn chìm hắn, mãi đến tận...

"Ồ? Ngươi sao đi vào? Này không phải là tìm chết sao?"

Là Vương Đại Chùy?

Không sai, chính là tiếng nói của hắn!

Phất trần tản ra một cái khe, Thương Dương Tử thê thảm khẽ ngẩng đầu, nhìn kỹ quan sát trước Vương Bảo.

Hắn đột nhiên có chút tan vỡ!

Thiên sát a!

Tên khốn này lại vẫn là như thế tiêu sái!

Hiện tại thiên địa đại trận cuồng bạo, công kích từng cơn sóng liên tiếp, nhưng mà không có một cái rơi vào Vương Bảo trên người!

Này mẹ nó đến cùng thần mã quỷ?

"Cần cần giúp một tay không?" Vương Bảo cười híp mắt nói rằng.

Thương Dương Tử gấp giọng nói, "đạo hữu cứu ta!"

Vương Bảo làm bộ rất dáng vẻ khổ sở, nói rằng, "ta ngược lại thật ra nghĩ

cứu ngươi, thế nhưng ngươi cũng biết, trận pháp này khủng bố bao nhiêu! Không phải ta thừa dịp cháy nhà hôi của a, muốn cho ta giúp ngươi, có thể, thế nhưng, ngươi thế nào cũng phải trả giá chút gì chứ?"

Thương Dương Tử suýt chút nữa thổ huyết!

Mã Đức!

Dưới tình huống này, ngươi như thế mà còn không gọi là thừa dịp cháy nhà hôi của? Khung cảnh này cho rằng mP4 video nhỏ phát ra đi, xem qua, ai tin?

"Ngươi muốn cái gì?" Thương Dương Tử nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Cái nào ngờ tới.

"Ai? Ngươi tức rồi?" Vương Bảo kinh ngạc nói rằng.

Thương Dương Tử ngẩn ngơ.

Vương Bảo lắc đầu, chậm rãi lùi về sau, "Vậy được, làm ta không nói, coi như ta không có hỏi, làm ta không đi ngang qua, ngươi nếu chê ta muốn đồ vật của ngươi mà tức giận, vậy ta hà tất tự gây phiền phức? Ngươi nói đúng chứ?"

Thương Dương Tử toàn bộ một tấm đại đại mộng bức mặt, chớp mắt phản ứng lại, hắn bạo gào nói, "dừng lại!"

Ma trứng a!

Đừng rất sao đi a!

Ngươi nếu như không cứu ta, ta... Ta rất sao thật không biết, chính mình lá bài tẩy ra hết, đến cùng có thể hay không hoạt!

Vương Bảo dừng lại.

Thương Dương Tử đây? Hắn chen nụ cười đây, chen a chen, cuối cùng cũng coi như là bỏ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn khuôn mặt tươi cười, tận lực để cho mình âm thanh bằng phẳng, nói rằng, "đạo hữu, ta không tức giận, thật sự, thật không tức giận, nhanh cứu ta, thù lao dễ thương lượng!"

Vương Bảo sắc mặt rất là do dự dáng vẻ, "Ngươi sẽ không là trang chứ? Sau đó ta cứu ngươi đi ra, ngươi nhân ta không chú ý, lại cho ta đến một hồi tàn nhẫn, hoặc là ôm đồng quy vu tận ý nghĩ, bình vỡ không cần giữ gìn, muốn cùng ta cùng chết?"

Phốc! ~

Thương Dương Tử một cái lão huyết phun ra, phất trần bị nhuộm đến càng thêm đỏ sẫm!

Hắn trừng mắt đỏ đậm con mắt, thở phì phò nhìn Vương Bảo!

Tên khốn này a, cái tên này chính là cái tiểu vô liêm sỉ a, ngươi rất sao não bù cái cái gì đây? Ta theo ngươi đồng quy vu tận?

Ta phi!

Mạng của lão tử quý giá lắm!

------oOo------

Chương 548: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đạo hữu nhanh cứu ta, ta xin thề, phát độc thề, tổng được chưa?”

Thương Dương Tử trong lòng buồn giận không thể tả.

Thế nhưng vào giờ phút này, nơi nào dung hắn phát tác? Chỉ được uất ức lao lực biện pháp đạt được Vương Bảo độ tín nhiệm.

Ở Vương Bảo “Ngươi nói rồi liền làm nhanh lên” dưới con mắt.

Thương Dương Tử lần thứ hai phát độc thề, như thế rất ác độc, đây là biểu lộ ra thành tâm.

“Vậy ngươi hiện tại nên nói nói, có thể cho ta cái gì báo lại!” Vương Bảo nói rằng.

Thương Dương Tử hít vào một ngụm khí lạnh, bắt đầu nói điều kiện.

Điều kiện tính gộp.

+1!

+2!

+3!

Cuối cùng, ở Thương Dương Tử cái kia khó coi đến cực điểm vẻ mặt bên dưới, Vương Bảo cười nói, “xem ở ngươi này mấy cái điều kiện phần lên, thôi, ta liền Nunu lực, liều mạng chính mình bị thương, cứu ngươi một cái!”

Dứt lời.

Vương Bảo lúc này mới tiến lên, thở dài nói, “có điều, kỳ thực ngươi không phát độc thề, không nói điều kiện, ta cũng sẽ cứu ngươi, ta là loại kia thấy chết mà không cứu người sao? Con người của ta, tâm địa rất mềm, không có cách nào a!”

Thương Dương Tử cả người run cầm cập!

Đó là mạnh hơn nhẫn nhịn không thổ huyết!

Hắn nhìn Vương Bảo, tâm hồn nơi sâu xa, dâng lên vô tận rít gào thanh âm!

Tổng kết lên, liền rất sao hai chữ.

Vô liêm sỉ!

Trên đời này, tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ người? Lão tử tổng cho rằng, mình đã là vô liêm sỉ đến vô địch, bây giờ nhìn lại, quả nhiên là cường bên trong tự có cường bên trong tay, một núi còn so với một núi cao a!

“Đi tới phất trần!”

Vương Bảo quát nhẹ.

Thương Dương Tử cẩn thận từng li từng tí một một chút tản ra phất trần, Vương Bảo cánh tay duỗi ra, một phát bắt được Thương Dương Tử, phá cấm thần trùy lực lượng vây quanh Thương Dương Tử, nguyên bản cuồng bạo cực kỳ trận pháp, phảng phất đọng lại bình thường, náo động tản đi!

Thương Dương Tử sững sờ sững sờ.

Vừa nãy thiên phát sát cơ, hiện tại nhưng gió êm sóng lặng, mà này, chỉ là bởi vì tiểu tử này mà thôi!

Nuốt ngụm nước bọt.

Thương Dương Tử nội tâm, đối với Vương Bảo sát ý, cũng nhảy lên tới cực hạn!

Mã Đức!

Không nói cái khác.

Liền hướng tiểu tử này trên người tà môn chỗ, không giết chết hắn, ta ngủ đều ngủ bất ổn a, ta ăn cơm cũng phải khó chịu a!

Theo Vương Bảo đi ra ngoài, Thương Dương Tử trên mặt càng ngày càng không cam lòng, không nhịn được nói rằng, "đạo hữu hảo tâm cơ, dễ như ăn bánh, liền đạt được bảo bối, còn hãm hại ta!"

"Hả?"

Vương Bảo ngừng lại.

Thương Dương Tử sững sờ, sau đó suýt chút nữa rất đánh chính mình một vả miệng!

Khe nằm, nhường ngươi rất sao lắm mồm, sao liền nhịn không được đây, nghĩ nói ra nói a!

"Dễ như ăn bánh?"

Vương Bảo lẩm bẩm một câu, sau đó, Vương Bảo "Thổ huyết"!

Sắc mặt cấp tốc trở nên hư bạch, thân thể đều "Lảo đà lảo đảo", run giọng nói, "đó là ta vẫn cố nén, ta kỳ thực chịu đến rất nghiêm trọng đả kích, chỉ là ngươi không nhìn thấy mà thôi, thôi, chúng ta nhanh đi ra ngoài, ta chịu đựng thống khổ, không cần thiết nhường ngươi lại chịu đựng!"

Nhìn lảo đảo, phảng phất một giây sau liền muốn ngã chổng vó Vương Bảo.

Thương Dương Tử bối rối!

Khe nằm!

Còn có loại này tao thao tác?

Ngươi rất sao trang lông gà a? Ngươi cho rằng ta sẽ tin a? Ngươi cho rằng lão tử không thấy được a?

Chỉ có điều.

Thương Dương Tử cũng không thể nói gì hơn nữa.

Nói người ta là trang.

Chính hắn rõ ràng, trong lòng cùng Meikei giống như, thế nhưng những người khác, có mấy cái sẽ tin? Dù sao thiên địa này đại trận, không phải là hư a, đây là thật trâu bò!

Ánh mắt âm trầm đáng sợ, Thương Dương Tử yên lặng tuỳ tùng Vương Bảo, dần dần mà rời đi trận pháp.

Cuối cùng cũng coi như là đi ra!

Thương Dương Tử trong nháy mắt phảng phất đổ bình thường, thân thể loáng một cái, cũng là suýt chút nữa ngã chổng vó, lòng vẫn còn sợ hãi liếc mắt nhìn phía sau thiên địa đại trận, phẫn hận chửi bới vài câu, lúc này mới triệt để yên lòng.

Mà Vương Bảo, không có lại để ý tới Thương Dương Tử, trở lại Vương Huyền Thiên bên người, cười nói, "sư huynh, may mắn không làm nhục mệnh, tuy rằng ta suýt chút nữa trả giá cái giá bằng cả mạng sống, thế nhưng, cuối cùng cũng coi như là xong rồi!"

"Sư đệ lợi hại!"

Vương Huyền Thiên xuất phát từ nội tâm kinh khen ngợi, cũng có chút tự hào, sư đệ ta, thật trâu bò!

Vương Bảo nhìn lướt qua những giới khác thần, ngay ở trước mặt mặt những người khác, đem u nước âm băng hoa cất đi, nói rằng, “các vị tiền bối, mặc dù mọi người là một cái đội, thế nhưng bảo vật này ta lúc trước đều nói xong rồi, về ta hết thảy, còn chư vị tiền bối bồi thường, ân, tìm hắn là được!”

Dứt lời, Vương Bảo hướng về phía sau chỉ tay!

Thương Dương Tử vừa vặn đi tới, nghe vậy thân thể cứng đờ, sắc mặt được kêu là một cái vặn vẹo!

Mà rất nhiều Giới Thần trầm mặc một chút, dần dần mở miệng.

“Thương huynh, đắc tội rồi!”

“Ai, đừng trách chúng ta lòng tham, thực sự là ngươi đều phát độc thề, ngươi nếu như không nên thề, sợ là ngươi đạo cơ bị hao tổn, cái kia đánh đổi cũng quá lớn!”

“Thương huynh giá trị bản thân phong phú, nói vậy không coi là cái gì đi, ha ha...”

Một đám Giới Thần nơi nào còn sẽ quan tâm, có hay không đắc tội Thương Dương Tử.

U nước âm băng hoa giá trị quá cao, như thế một số lớn thu vào, ai sẽ đẩy ra ngoài?

Thương Dương Tử sắc mặt âm trầm cực kỳ, đột nhiên nói rằng, “bồi thường các loại đi ra ngoài không giới thời gian, ta sẽ cho các ngươi!”

Một đám Giới Thần đại lão vẻ mặt cứng đờ!

Giời ạ!

Đây là chuẩn bị quỵt nợ?

Không đúng, hắn không dám! Hắn đều phát độc thề!

Thương Dương Tử phát độc thề bồi thường thời hạn chính là ra trước khi đi, lúc này quỵt nợ, cũng không sợ phản phệ, đáy lòng sát cơ tuôn ra, Thương Dương Tử lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, nói rằng, "tiểu tử ngươi, thật tài tình! Ta coi thường ngươi!"

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "trước tiên đừng chỉnh những này có không, ta cứu ngươi thù lao đây? Có thể cầm được, trước tiên lấy ra đi!"

Thương Dương Tử ánh mắt biến đổi.

Vương Huyền Thiên thình lình hé mắt, nhạt âm thanh nói, "ta còn ở chỗ này đây!"

Ý này rất rõ ràng.

Lão tử ở này, ngươi nếu như bắt nạt sư đệ ta, đừng trách ta trở mặt!

"Mã Đức, khinh người quá đáng!"

Thương Dương Tử trong lòng cố sức chửi không ngớt, có điều, những người khác trướng, Thương Dương Tử dám kéo, Vương Huyền Thiên, hắn còn thật không dám, hiện tại căn bản không phải lúc trở mặt.

Vì lẽ đó, Thương Dương Tử bắt đầu ra bên ngoài đào đồ vật, đầu tiên là bốn loại bảo vật, sau đó, trầm mặc nửa ngày, đối với Vương Bảo nói rằng, "ân công, đa tạ!"

Chắp tay, chín mươi độ khom lưng hành đại lễ, Thương Dương Tử đứng dậy sau khi, phun ra một hơi, sắc mặt đã khôi phục bình thường!

Vương Bảo điều kiện chính là rất nhiều bảo vật, cộng thêm hành đại lễ kêu một tiếng ân công, chuyện này đối với Thương Dương Tử mà nói, không thể nghi ngờ là to lớn nhất sỉ nhục!

"Ngoan!"

Vương Bảo híp mắt cười, đem Thương Dương Tử lấy ra bảo vật thu hồi đến, đều là chút trước Thương Dương Tử phân đến bảo vật.

Một đám Giới Thần đối với Thương Dương Tử hiện tại nhưng là đặc biệt bất mãn, thấy thế được kêu là một cái mừng thầm, Mã Đức, đáng đời, tiện nhân nên như vậy!

"Chúng ta tiếp tục đi!"

Thương Dương Tử hoãn âm thanh nói rằng, "thời gian không chờ người, còn có mấy cái bảo địa chưa từng thăm dò!"

Bẫy người đại kế kế thứ nhất chết trẻ, hắn còn chỉ vào kế thứ hai vươn mình đây!

Vương Huyền Thiên ánh mắt tinh mang lóe lên, "Chư vị, còn phải tiếp tục sao? Đại gia biểu quyết một chút đi!"

Thương Dương Tử vừa nghe tức giận, ngươi muội, đừng chạy a, đại chiến đến hừng đông a, ngươi nếu như chạy, ta hố ai đi? Lúc này trầm giọng nói, "chư vị không đi, lão phu kia liền chính mình đi, ta hiện tại đã là thua sạch của cải, các ngươi nhìn làm!"

Một đám lão già tức hỏng rồi.

Hỗn đản a!

Vô liêm sỉ a!

Được lắm đồ vô liêm sỉ!

Chỉ là.

Thương Dương Tử bày ra thua cuống lên mắt dáng vẻ, bọn họ, vẫn đúng là không thể không nhìn!

Dù sao, Thương Dương Tử còn nợ trướng đây, nếu như hắn thật đem mình đùa chơi chết, vậy coi như thiệt thòi lớn rồi!

“Vương huynh, xem trước một chút đi, thực sự không được, lại nói!” Một cái Giới Thần ông lão trên mặt mang theo bất mãn, nói rằng.

Vương Huyền Thiên cau mày, Vương Bảo truyền âm nói, “sư huynh, chớ vội đi a, ngươi xem ta, xem ta đùa chơi chết hắn!”

Vương Huyền Thiên dở khóc dở cười!

Có điều, cuối cùng vẫn là đồng ý, tiếp tục liền tiếp tục đi, xem ngươi cái lão Âm tất có thể chơi ra hoa gì đến...

------oOo------

Chương 549: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

So với đệ một cái hố to.

Thương Dương Tử thứ hai hố to đào vẫn là rất đáng tin.

Thiên địa đại trận cái gì, vừa nhìn cũng làm người ta nhìn mà phát khiếp, có đi hay không cũng phải Thương Dương Tử nghĩ tất cả biện pháp.

Cho tới hắn đánh nặng đánh cược, cả người còn chịu đến lớn lao tàn phá thương tổn, lại thêm bồi đi ra ngoài, suýt nữa đều sản sinh bóng ma trong lòng.

Đối với Vương Bảo oán niệm bộc phát, Thương Dương Tử quyết tâm càng to lớn hơn, không hố chết Vương Bảo cùng Vương Huyền Thiên này đôi vương tuyệt không cam lòng!

Thứ hai hố to là một hang núi.

Mọi người tới gần sau khi, Thương Dương Tử liền vung tay lên, chỉ vào sơn động cẩn thận từng li từng tí một nói rằng, "chư vị chú ý, nơi đây hình như là một con đại yêu động phủ, có điều, theo ta dò xét, đại yêu sớm đã biến mất, ta từng trong bóng tối đi vào, phát hiện không ít bảo vật..."

Vương Bảo thản nhiên nói, "tiền bối nếu đã đi vào, cái kia bảo bối còn ở sao?"

Thương Dương Tử cười lạnh nói, "ngươi coi ta là gì người? Nói xong rồi đồng thời dò bảo, chắc chắn sẽ không tự chủ trương, huống hồ những bảo vật kia đều có không tên lực lượng thủ hộ lắm!"

"Vậy thì là đã từng thử lấy bảo? Nhưng là không chiếm lấy tay, đúng

không?”

“Ngươi... Lão phu chẳng muốn nói cho ngươi!”

Thương Dương Tử thẹn quá thành giận, hừ lạnh một tiếng, không lại phản ứng Vương Bảo.

Mà rất nhiều Giới Thần đại lão nhưng là khá có chút bất mãn bĩu môi, đối với Thương Dương Tử, trước có mấy người vẫn là rất kính trọng, thế nhưng hiện tại...

Một cái là lão Lại!

Lại một cái, ma trứng, vô liêm sỉ thuộc tính càng ngày càng lỏa lồ!

“Vương huynh, ngươi tu là tối cao, xin mời!”

Thương Dương Tử dùng tay làm dấu mời.

Vương Huyền Thiên cảm ứng một hồi, không có phát hiện chút nào nguy hiểm, có điều vẫn là cảnh giác lên, trước tiên hướng về động phủ mà đi!

Đông đảo Giới Thần đại lão đuổi tới.

Thương Dương Tử hầu như đi ở phía sau cùng, ánh mắt lộ ra nồng nặc hưng phấn, đáy lòng sát cơ nổi lên!

Động này phủ, hắn chỉ gắn một cái nói dối.

Vậy thì là ở ở trong động phủ đại yêu, không phải biến mất, mà là...

Đi ra ngoài chạy toán loạn cửa!

Đem đại yêu gọi ra đi, chính là Long mẫu.

Cái kia đại yêu thực lực so với Long mẫu phải mạnh hơn đến ít hơn mười lần, thế nhưng, Long mẫu chính là chân long, còn trên người chịu Tổ Long

huyết thống, ở yêu trong tộc, địa vị rất cao, hơn nữa Long mẫu chính là cô gái...

Thoáng chỉ một câu thôi đầu ngón tay, cái kia đại yêu hồn đều muốn đẹp lật, hùng hục hãy cùng Long mẫu đi ra ngoài đạp thanh đi tới.

Yêu tộc đem địa bàn của chính mình xem rất nặng, mà vị này đại yêu, chính là một con chó yêu, đối với vung cái nước tiểu đều có thể hoa địa bàn chủ, chó yêu đối với tự tiện xông vào động phủ mình bất kỳ tất cả sinh linh, giết liền một chữ!

Động phủ tối tăm.

Có điều hướng về bên trong đi rồi không bao lâu, liền trong sáng lên, trên vách đá cắm vào một đống xương đầu, mỗi cái xương lên đều bày một viên mắt sáng tinh thạch.

“Khe nằm, ngũ hành tinh túy?”

Một cái Giới Thần lão tổ đột nhiên hú lên quái dị, nhưng là sờ soạng trong đó một viên tinh thạch nhìn một chút, nhận ra được.

Những người khác nhất thời kinh hãi, phản ứng lại, mừng như điên cực kỳ.

Ngũ hành tinh túy nhưng cũng là thiên địa bản nguyên linh vật một trong, tuy rằng chính là rác rưởi nhất cấp một bên trong cấp thấp, thế nhưng, đối với Giới Thần mà nói, giá trị cũng rất cao.

Mà này trong động phủ vô hình tinh túy số lượng nhiều ít, đếm một chút xương liền biết rồi.

“Ít nhất cũng được với một trăm viên!”

Một cái nào đó Giới Thần lão già cười phảng phất một đóa nở rộ vàng cúc.

Vô dụng Vương Huyền Thiên lên tiếng, một đám lão già liền vừa đi vừa vơ vét, xem phía sau Thương Dương Tử sắc mặt khá khó xử xem.

Hắn đúng là thật không biết, những này xương lên tia sáng tinh thể, dĩ nhiên là ngũ hành tinh túy, hắn chỉ là từng tiến vào một chuyến, còn vội vã liền đi, nơi nào sẽ lưu ý?

Nếu như sớm biết những này xương lên dĩ nhiên có ngũ hành tinh túy, hắn đã sớm làm sạch sẽ!

“Không có chuyện gì, không có chuyện gì, sớm muộn đều là của ta, ha ha...”

Thương Dương Tử tự mình an ủi, sau đó trực tiếp cho Long mẫu trong bóng tối truyền tin.

Kế hoạch rất thuận lợi, con kia xấu so với đại yêu ngươi có thể đá!

...

...

Đại yêu động phủ ở ngoài hướng về không giới

Nơi sâu xa nơi đó, nào đó chó yêu dĩ nhiên hóa thành hình người, hắn dung mạo rất là xin lỗi nhân dân, hai con mắt to liền không nói, mũi ở ngoài lật còn rất nhỏ, miệng lại rất lớn, dùng hắn mà nói, đây là khẩu vị tốt.

Chó yêu đắc ý, nhìn lén trước người kiều mị Long mẫu, ngụm nước từ lâu ướt nhẹp trên người bao bọc lông thú y phục.

“Long cô nương...”

Chó yêu nghĩ lần thứ hai phát sinh mời, xin mời Long mẫu đi động phủ mình làm khách, nam nữ cùng tồn tại một phòng, phát sinh điểm cái gì đều không ly kỳ a, ha ha ha!

Nào có biết.

Nhưng vào lúc này, Long mẫu đột nhiên thở một hơi dài nhẹ nhõm, sau đó nhạt âm thanh nói, “Cẩu ca, ta đột nhiên nhớ tới đến có chuyện đã quên làm, cần trở về, gặp lại!”

Dứt lời, Long mẫu đột nhiên bay lên không, hóa thành một đạo to lớn Thanh Long, mấy cái lên xuống, liền biến mất ở chó yêu mi mắt.

Chó yêu một mặt mộng bức, nửa ngày, hắn mới khá là không cam lòng phun ra một ngụm nước bọt, hai con lớn trừng mắt, lớn mắng nói, “tiện nhân! Cho thể diện mà không cần! Có điều...”

Sờ sờ cằm, chó yêu khá là hèn mọn cười nói, “nếu biết cái chỗ chết tiệt này, còn có ngươi bực này mỹ nhân, vậy ngươi còn có thể chạy ra gia lòng bàn tay?”

Liếm môi một cái, lau một cái ngụm nước, chó yêu vòng chéo tay, đạp không rời đi, nhàn nhã.

Hắn trên người chịu Tengu huyết thống, hoá hình trước, linh trí bị không tên áp chế, hoá hình sau khi, từ huyết thống truyền thừa trong ký ức, biết rồi kính nể.

Long tộc, không phải hắn bực này chó yêu có thể mơ ước, thế nhưng, điều này cũng ghi điểm địa phương a, ở này chim không sót phân địa phương, chân long, ngươi cũng đến cho ta đang nằm, ai bảo ngươi không bằng ta!

Dần dần, chó yêu đi tới chính mình động phủ trước.

Có điều, nhìn trên mặt đất thêm ra đến từng tổ vết chân, chó yêu sửng sốt.

Phản ứng lại, chó yêu giận dữ cực kỳ!

Khe nằm!

Nhà ta động phủ bị người vào?

Là ai lớn mật như thế? Không nghe thấy được ta ở động phủ trước cửa lớn vung nước tiểu vị sao?

Mặt âm trầm chó yêu, sải bước đi vào động phủ, càng đi nơi sâu xa đi, chó yêu sắc mặt liền càng khó xem.

Giết ngàn đao!

Thậm chí ngay cả lão tử tỉ mỉ mài chế chiếu ánh sáng (chỉ) thạch đều bị chụp tìm đi rồi!

Chó yêu không biết ngũ hành tinh túy là vật gì, thế nhưng ở này tối tăm không giới, ở chó yêu xem ra, có thể toả sáng, đều là bảo vật!

"Là ai tự tiện xông vào đại gia động phủ? Bị lão tử bắt được, lão tử liền ngươi ruột đều cho ngươi bóp nát!"

Rít gào.

Chó yêu to lớn rít gào, vang vọng động phủ!

Thân thể hóa thành một đạo ánh trăng lưu quang, chó yêu đầu đều không tự chủ được khí hoá hình, trở thành một cái to lớn đầu chó, dữ tợn cực kỳ.

Động phủ nơi sâu xa.

Vốn là.

Một đám lão già, đều là rất mở rừng.

Chó yêu tuy rằng lôi thôi, thế nhưng, nhưng có thu thập bảo vật bản năng, lúc ngủ, liền nằm ở phía trên, một đống lớn bảo vật, chất thành một đống, giống như một cái núi nhỏ cao!

Tuy rằng cũng không phải là đều đối với Nhân tộc hữu dụng, thế nhưng, không chịu nổi số lượng lớn a, ở phí đi một phen công phu, loại bỏ chó yêu

tinh tâm chế tạo cấm pháp sau, một đám hàng chọn lựa kiếm, thu hoạch khá dồi dào!

Cũng nhưng vào lúc này, chó yêu rít gào, từ động phủ đường nối truyền vào!

Trong phút chốc!

Từng đạo từng đạo ác liệt bên trong lộ ra phẫn nộ con mắt, dán mắt vào bình tĩnh Thương Dương Tử!

Hố hàng!

Đây chính là ngươi nói tới, biến mất rồi đại yêu động phủ?

Khe nằm ngươi muội, hiện tại ngươi để giải thích giải thích, là ai đang gầm thét?

------oOo------

Chương 550: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Là ai đang gầm thét?

Tự nhiên là con kia vượt đột nhiên chó yêu!

Thương Dương Tử trong lòng cười lớn, trên mặt nhưng là làm bộ uất ức dáng vẻ, thét dài thán nói, "chư vị vì sao như vậy xem ta? Ta Thương Dương Tử phát hiện chỗ này bảo địa, chân tình làm sao, cũng chỉ là suy đoán, bây giờ cái kia đại yêu trở về, chúng ta có Vương huynh, lại sợ cái gì, giết là được rồi!"

Một đám Giới Thần đại lão vẫn là đặc biệt bất mãn, càng nhiều người nhưng là suy đoán, Thương Dương Tử đúng hay không cố ý? Hàng này hiện tại lão không đúng.

Vương Huyền Thiên rõ ràng, này lại là Thương Dương Tử ném ra hố, nghĩ như thế, cái kia rít gào chi yêu, phỏng chừng cũng không tầm thường, trong lúc nhất thời nội tâm sát ý tuôn ra, nhìn chăm chú Thương Dương Tử một chút, khẽ hừ một tiếng.

Nhưng vào lúc này.

Một luồng yêu phong kéo tới, động phủ bị thổi rì rào cuồng vang, chó yêu quái xuất hiện thân, dữ tợn đầu chó nhanh chóng khóa chặt mọi người, sau đó, con ngươi rơi ở sau lưng mọi người cái kia rải rác bảo vật chồng lên, liền chuyển không ra.

Mọi người hơi có chút lúng túng.

Dù sao không cáo mà lấy là vì là tặc, mọi người bực này hành vi, kỳ thực cùng đạo tặc không khác, có điều mọi người nghĩ đến đối phương là cái đại

yêu, dây thần kinh xấu hổ nhất thời yếu bớt không ít.

“Các ngươi... Muốn chết!”

Chó yêu nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt lập loè cuồng bạo sát cơ, hắn nhìn mọi người, bởi vì là lần thứ nhất nhìn thấy Nhân tộc, liên tưởng đến truyền thừa trong trí nhớ, đối với Nhân tộc khủng bố giới thiệu, chó yêu cố nén mới không có ngoạm ăn.

Vương Huyền Thiên việc đáng làm thì phải làm đứng dậy, quay về chó yêu chắp chắp tay, nói rằng, “đạo huynh, ở người hạ đẳng, không biết nơi đây có chủ, đây là một cái hiểu lầm, chúng ta trả lại đồ vật, thả ta các loại rời đi, làm sao?”

Dò xét bên dưới, chó yêu thực lực, sâu không lường được, nhường Vương Huyền Thiên kiêng kỵ cực kỳ!

Đông đảo Giới Thần đại lão tự nhiên không có ý kiến, bởi vì đại gia đều tra xét qua, chó này yêu, tựa hồ rất trầu bò dáng vẻ.

Có điều.

Thương Dương Tử trong lòng cười lạnh, đột nhiên mở miệng nói, “Vương huynh, sợ hắn làm chi? Chỉ là một con chó yêu, lấy Vương huynh thực lực, xoay tay liền có thể đánh giết!”

“Yêu tộc đê tiện, ngươi con chó này yêu dĩ nhiên như vậy làm càn, quả thật muốn chết!”

Vương Huyền Thiên không nhịn được, trừng mắt Thương Dương Tử, lớn quát, “Ngươi câm miệng! Thương Dương Tử, còn dám loạn nói, đừng trách ta không để ý tới đạo hữu tình!”

Thương Dương Tử ánh mắt biến đổi, sắc mặt âm trầm không lên tiếng.

Mà chó yêu, nhưng là giận dữ cười nói, “tốt một đám người tộc, quả nhiên, đoàn người đều không phải vật gì tốt, tuy rằng nhìn qua vô hại, nhưng là

nhưng so với chúng ta Yêu tộc, độc ác hơn một vạn lần, các ngươi tự tiện xông vào nhà ta, trộm ta đồ vật, hiện tại còn muốn giết ta, vậy làm sao có thể nhịn?”

Vừa dứt lời.

Chó yêu ở mọi người sắc mặt đại biến, con kia khổng lồ đầu chó đột nhiên phun trào ra một quả cầu ánh sáng, hư không rung động, cuồng bạo lực lượng tràn ngập động phủ trong lúc đó!

Vương Huyền Thiên thầm mắng một tiếng, vội vàng nhìn về phía lão cẩu, “Cẩu gia, cổ khí cho ta!”

“Hoảng cái gì!”

Lão cẩu thản nhiên mở miệng, ngẩng đầu ưỡn ngực, nhanh chân bước ra!

“Lão Hắc, đừng giả bộ so với!”

Vương Bảo nhắc nhở.

Lão cẩu trợn tròn mắt, sau đó nhìn chằm chằm chó yêu, lớn quát, “Đồ ngu, Cẩu gia ở đây, chuyển động ngươi làm càn? Còn không mau cho Cẩu gia quỳ xuống dập đầu quỳ an?”

Câu nói này lối ra (mở miệng), một đám Giới Thần lão già gò má liền co giật lên.

Giời ạ!

Tốt hung hăng!

Nhưng mà.

Cái kia chó yêu lúc này, nhưng là thân thể run lên, đến từ chính sâu trong linh hồn, huyết thống nơi sâu xa nồng nặc sợ hãi, bao phủ chó yêu toàn thân các nơi, hắn ngơ ngác nhìn lão cẩu, trước người quả cầu ánh sáng màu trắng

biến mất không còn tăm hơi, thân thể run rẩy, nghi ngờ không thôi nhìn chó yêu!

“Vô liêm sỉ, Cẩu gia nói, ngươi đều dám không nghe?”

Lão cẩu một thân lông xoăn hư trương, rất có uy thế đứng thẳng đứng dậy.

Chó yêu nhất thời quỳ!

Huyết thống uy thế không phải đùa giỡn, lão cẩu lai lịch bí ẩn cực kỳ, luận huyết thống, ở Yêu tộc càng là không yêu có thể cùng, đặc biệt là chó yêu, càng là huyết thống nghiền ép!

“Đại nhân... Đại nhân bớt giận!”

Chó yêu phi thường oan ức nhìn lão cẩu.

Dù cho lão cẩu nhìn qua có vẻ như... Món ăn so với một cái!

Thế nhưng.

Không chịu nổi huyết thống uy thế khủng bố a!

Chó yêu vốn là không có bao nhiêu kiến thức, sở học đều là ký ức trong truyền thừa chiếm được, ở huyết thống trong truyền thừa, huyết thống đẳng cấp dị thường hà khắc nghiêm túc, cao đẳng huyết thống được hưởng quyền sinh quyền sát!

Lão cẩu đắc ý, thoả mãn nhìn chó yêu, nói rằng, “trước tiên cho Cẩu gia nhỏ đi điểm!”

Chó yêu lắc mình biến hóa, trực tiếp hóa thành bản thể, vẫn là thu nhỏ lại bản loại kia, đừng nói, đúng là rất manh.

Thở hổn hển thở hổn hển chạy đến lão cẩu bên chân, chó yêu nằm úp sấp, tha thiết mong chờ nhìn lão cẩu, “Đại nhân, tiểu không biết ngài ở này,

phạm vào xông tới chi tội, xin mời đại nhân bớt giận!”

Lão cẩu bĩu môi, “Người không biết không trách, tha thứ ngươi!”

Vương Bảo đi lên phía trước, trong miệng tấm tắc lấy làm kỳ lạ, “Được đó lão Hắc, kỹ năng này có thể a, ta lại coi thường ngươi!”

Lão cẩu vô cùng đắc ý, “Đó là!”

Vương Bảo ngồi xổm xuống, qua lại sờ sờ chó yêu đầu, nói rằng, “này tiểu đệ thực lực không sai, có thể thu làm tay chân!”

Chó yêu đối với Vương Bảo trợn mắt nhìn, hắn có ngốc, nhưng cũng biết tay chân là cái gì quỷ, ma trứng, đại nhân nói như vậy ta nhận, ngươi một cái vô liêm sỉ Nhân tộc, dĩ nhiên cũng dám vô lễ như thế?

Lão cẩu con mắt hơi chuyển động, đối với chó yêu nói rằng, “xem thực lực ngươi không sai, miễn cưỡng nhường ngươi đi theo Cẩu gia bên người đi, bảo đảm ngươi tạo hóa vô cùng!”

Chó yêu lão không vui, nhưng là, không dám phản kháng a, nói đàng hoàng nói, “tuân mệnh!”

Như vậy chuyển ngoặt thực sự là siêu cấp góc độ, trực tiếp thiểm mọi người lão eo, một đám lão già nuốt nước bọt, chấn động nhìn lão cẩu!

Trước ngoại trừ Vương Huyền Thiên cùng Thương Dương Tử, ai đem lão cẩu coi là chuyện to tát?

Nhưng hiện tại, ai dám không đem lão cẩu coi là chuyện to tát?

Vương Huyền Thiên sớm biết lão cẩu bất phàm, nhưng cũng tuyệt không nghĩ tới, lão cẩu đã vậy còn quá trâu bò, cái kia chó yêu ở hắn cảm ứng đến xem, so với trước xuất hiện Thanh Long đều cường đại hơn không biết bao nhiêu lần, nhưng dễ dàng như thế liền thần phục.

Mà Thương Dương Tử đây?

Hắn vẻ mặt cứng đờ, trong nội tâm ngột ngạt giận, quả thực muốn đem hắn căng nứt!

Ma trứng a!

Vẫn còn có loại này thao tác?

Này con đáng chết chó yêu, ngươi rất sao chính là cái tiện cốt đầu a, ngươi như thế trâu bò như thế treo, ngươi dĩ nhiên sợ sệt này một cái lão cẩu?

Thứ hai hố to cũng thất bại, không hố đến người khác, trái lại nhường Vương Bảo bọn họ thêm ra tới một cái so với Long mẫu đều lợi hại giúp đỡ, Thương Dương Tử dĩ nhiên không biết như thế nào cho phải.

Tuy rằng hắn còn chuẩn bị cái hố thứ ba, thế nhưng...

Hắn trong lòng cũng không chắc chắn!

Lúc này, hắn đều có chút hoảng sợ, hiện tại mình đã triệt để đắc tội rồi Vương Bảo cùng Vương Huyền Thiên, các loại đi ra ngoài không giới, đại quân giải tán, phỏng chừng chính là tính nợ bí mật thời điểm.

Mà chó yêu thần phục, hắn hết thảy, trực tiếp bị mọi người chia cắt, có điều xét thấy lão cẩu trâu bò, Vương Bảo bọn họ phân đạt được nhiều lắm là năm thành!

Rời đi động phủ sau khi, Thương Dương Tử ánh mắt âm trầm cực kỳ, miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, “chư vị, lão phu phát hiện này hai toà bảo địa, cũng không tệ chứ? Ha ha, còn lại sau cùng một toà bảo địa, chúng ta tiếp tục?”

Nói chuyện thời gian, Thương Dương Tử hơi có chút thấp thỏm.

Vương Bảo híp mắt lại, thâm ý sâu sắc nhìn Thương Dương Tử, nói rằng, “tiếp tục, đương nhiên phải tiếp tục, ha ha...”

Có chó yêu cái này cường lực tay chân.

Vương Bảo đã quyết định muốn đối với Thương Dương Tử động thủ...

------oOo------

Chương 551: Chân Thần giới, Vô Lượng Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thương Dương Tử nghe được Vương Bảo đáp ứng tiếp tục, nhất thời đại hỉ, "Vậy chúng ta dành thời gian!"

Nhưng mà...

"Nắm chặt ngươi muội a, tiếp tục ngươi muội a! Lão tử đùa ngươi chơi ngươi vẫn đúng là tin a? Thương Dương Tử, nhận rõ hiện thực đi, ngươi đã không có tiếp tục hại chúng ta tư cách!"

Vương Bảo đột nhiên cười xấu xa lên.

Thương Dương Tử trên mặt vẻ mặt cứng đờ, trong nháy mắt mộng bức!

Khe nằm!

Chơi ta đây?

Ngươi rất sao làm sao như thế tiện đây?

Những giới khác thần đại lão lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo lạnh giọng nói, "lúc trước ngày đó địa đại trận tạm thời không đề cập tới, cái này chó yêu ta liền không tin ngươi không biết, lão già, không hố chết chúng ta, hiện ở trong lòng đúng hay không rất khó chịu a? Rất sợ sệt a?"

"Ta... Ta không hiểu ngươi đang nói cái gì!"

Thương Dương Tử ánh mắt né tránh, không dám cùng Vương Bảo đối diện, lòng như lửa đốt!

“Hừ, không hiểu? Vậy coi như lão tử tùy hứng đi, ta xem ngươi khó chịu, muốn làm thịt ngươi, ngươi nếu như cảm giác uất ức, có thể đi cáo ta a! Lão cẩu, động thủ!”

Vương Bảo quát to một tiếng.

Lão cẩu nhất thời vỗ một cái chó yêu, ngẩng đầu nói, “lên!”

Chó yêu đàng hoàng đứng dậy, nhìn chằm chằm Thương Dương Tử, ánh mắt sát khí lộ, trong nháy mắt, thân thể liền phồng lớn đến một trượng to nhỏ, hướng về Thương Dương Tử nhào tới!

“Đáng chết!”

Thương Dương Tử kinh nộ cực kỳ, chợt quát một tiếng, song chưởng đẩy một cái, đánh ra từng đạo từng đạo quang ấn, cùng lúc đó, Thương Dương Tử phát sinh một đạo thét dài thanh âm, “Còn không tốc tới cứu ta?”

Ầm ầm!

Hư không nổ vang, một cái chân long từ đằng xa kéo tới, sức mạnh kinh khủng giống như làn sóng một tầng một tầng tuôn lại đây! Mới 81 Trung văn lưới đổi mới nhanh nhất máy vi tính mang:

Chó yêu rất là kinh ngạc, “Long cô nương?”

“Thả hắn!”

Long mẫu lạnh lùng mở miệng, bóng người liên tục, hướng về chó yêu đánh tới!

Thương Dương Tử nhân cơ hội nắm lấy Trần Huyền Triêu, cực tốc lui nhanh!

“Muốn chạy?”

Chó yêu cũng không không lo được tán gái, hét lớn một tiếng, trong miệng bùng nổ ra một nói quả cầu ánh sáng màu trắng, quả cầu ánh sáng chớp mắt nổ tung, hư không cũng như cùng sụp xuống, xuất hiện tầng tầng vết rạn nứt, Long mẫu như bị sét đánh, trên thân hình huyết dịch giàn giụa, không ngừng lùi lại!

Ánh mắt lộ ra đau thương sắc, Long mẫu kiên quyết không lùi, vững vàng chống đỡ chó yêu!

Mà lúc này đông đảo Giới Thần đại lão, từ lâu há hốc mồm, thấy cảnh này, bọn họ há có thể không hiểu, Thương Dương Tử hàng này, nguyên lai vẫn ở âm bọn họ!

“Cái này lão Âm tất!”

“Khe nằm, ta nói thấy thế nào hắn không đúng đây!”

“Đáng chết, may mà chúng ta đi vận, nếu không, còn không được sớm bị hắn hố diệt đội!”

“Thương Dương Tử, ngươi rất sao không chết tử tế được!”

Đông đảo Giới Thần vô cùng phẫn nộ, thiên địa đại trận vẫn không tính là cái gì, thế nhưng chó này yêu, nếu như không phải lão cẩu đột nhiên bạo chủng, trong bọn họ tuyệt đối sẽ có người bị chó yêu giết chết!

“Lão già, coi như ngươi chạy nhanh hơn!” Vương Bảo lạnh lùng cười.

Lão cẩu nói rằng, “hắn có thể chạy đi đâu? Không giới lại lớn như vậy, nếu là hắn trở về Thần giới, chặc chặc, cái kia sẽ thảm hại hơn!”

Vương Huyền Thiên sắc mặt có chút phức tạp, thở dài.

Thương Dương Tử xem như là hắn đồng đại bằng hữu, thế nhưng hiện tại, nhưng như nước với lửa, không chết không thôi, năm tháng thực sự là một cái dao mổ lợn a!

...

...

Thương Dương Tử chạy xa sau khi, không làm dừng lại, mặt âm trầm, thẳng đến không giới nơi sâu xa mà đi!

Trần Huyền Triêu sắc mặt tái nhợt nói rằng, “huyền tằng tổ, chúng ta... Làm sao bây giờ?”

Thương Dương Tử cũng không khoác lác ép, nói rằng, “ai, sự tình phát triển đến một bước này, lão phu chỉ có thể được ăn cả ngã về không, cũng may, ta còn có một cái đường lui...”

Dần dần mà.

Thương Dương Tử mang theo Trần Huyền Triêu đi tới một tòa thật to thung lũng trước!

Bên trong thung lũng này, thình lình có một tòa thật to trận pháp, chính giữa trận pháp đứng thẳng một cột sáng!

“Đi!”

Thương Dương Tử chạy toán loạn hướng về cái kia tòa trận pháp!

Trần Huyền Triêu đuổi theo sát, sau đó ở trận pháp ở ngoài ngừng lại, mà Thương Dương Tử, nhưng là bước vào trận pháp, nhìn cột sáng, trầm mặc nửa ngày, lúc này mới cắn răng, ác liệt oanh kích cột sáng!

Nơi đây chính là Long mẫu báo cho hắn đào mạng phương pháp, căn cứ Long mẫu nói tới, đây là một cái truyền tống trận, trận pháp liên tiếp một cái khoáng thế tông môn, cũng là toà này không giới chủ nhân!

Không sai, này không giới, chính là có chủ!

Nơi đây linh bảo, yêu thú các loại, đều là cái kia tông môn nuôi nhốt, ngàn

năm sẽ hạ xuống một chuyến thu lấy!

Ở Thương Dương Tử oanh kích bên dưới, cái kia cột sáng tuy rằng mảy may không tổn hại, thế nhưng, mặt trên ánh sáng, nhưng là càng ngày càng trướng, đột nhiên, một đạo mang theo âm thanh uy nghiêm, vang lên, "Nghiệt súc, lớn mật!" Thủ phát

Truyền tống trận lên lóe lên, một cái tử y người trung niên lấp loé mà ra!

Chỉ có điều.

Nhìn thấy Thương Dương Tử sau khi, tử y trung niên nhất thời sửng sốt, phản ứng lại, khó có thể tin nói rằng, "Nhân tộc?"

"Đi chết đi!"

Thương Dương Tử ánh mắt lập loè tàn nhẫn, trực tiếp hướng về tử y trung niên đánh tới, hai con hai tay mang cuốn lấy đạo đạo quang ấn, dường như từng thanh lợi kiếm, trực tiếp đâm vào tử y trung niên ngực!

Tử y trung niên chỉ là một bước Giới Thần, ở đâu là Thương Dương Tử đối thủ, ánh mắt mang theo không cam lòng, thân thể chớp mắt vỡ ra được!

Thương Dương Tử cả người sát khí cuồn cuộn, nắm lấy tử y trung niên trên người rớt xuống mấy thứ đồ sau khi, mau mau tinh tế kiểm tra!

Nửa ngày.

Thương Dương Tử vẻ mặt vui vẻ, nắm ở cùng nhau lệnh bài, quay về Trần Huyền Triêu ngoắc ngoắc tay, "Mau tới đây!"

Trần Huyền Triêu nuốt nước bọt, chạy lên trận pháp, sau đó hai người bị một ánh hào quang bao phủ, biến mất ở trận pháp bên trên!

Rất lâu sau đó qua đi!

Một luồng cuồng bạo cực kỳ lạnh lẽo sát cơ, từ trận pháp hư không bộc

phát ra, chớp mắt sau khi, một lão giả từ hư không đạp bước mà ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn quét một chút trên trận pháp vết máu, ánh mắt càng thêm âm trầm!

Người lão giả này chính là Chân Thần giới hạ cấp Tinh vực đỉnh cấp tông môn Vô Lượng Tông trưởng lão, Trần Thiên Tang!

Tông môn đệ tử chấp pháp dĩ nhiên chết ở chính mình không giới bên trong, đây chỉ có một khả năng, vậy thì là không giới bị người xâm lấn!

Không trong biên hoàn cảnh phi thường thích hợp uẩn nhưỡng thiên tài địa bảo, Vô Lượng Tông mấy ngàn năm phát hiện này không giới, dò xét bên dưới, cũng không hắn giới xâm lấn dấu vết, vạn vạn không ngờ tới, bây giờ lại bị xâm lấn!

"Bất luận các ngươi là cái gì thế giới người, dám to gan giết ta Vô Lượng Tông đệ tử, Hừ!"

Trần Thiên Tang cười lạnh một tiếng, bóng người cuồng thiểm, rất nhanh sẽ biến mất ở tại chỗ, luân phiên dò xét bên dưới, to lớn chiến đấu âm thanh, đem Trần Thiên Tang thu hút tới!

"Dừng tay!"

Trần Thiên Tang một tiếng quát lớn, cùng lúc đó, một đạo bí cấm lấp loé mà ra, nguyên bản chiếm thượng phong chó yêu quát to một tiếng, thập phần khó chịu rơi xuống trên đất!

Long mẫu cũng là rên lên một tiếng, thân thể rơi xuống, khôi phục lại hình người!

Trần Thiên Tang lạnh lùng cười, tốc độ trì hoãn, thân ở trên hư không, ở trên cao nhìn xuống đánh giá Vương Bảo bọn họ.

Nửa ngày.

Trần Thiên Tang thở phào nhẹ nhõm.

Ngươi muội.

Còn tưởng rằng cỡ nào treo tồn tại, liền bọn họ Vô Lượng Tông người đều dám giết, vạn vạn không ngờ tới, này mạnh nhất, dĩ nhiên cũng chỉ là hai bước Giới Thần!

Giun dế mà thôi a!

Mà đối với Trần Thiên Tang cái này khách không mời mà đến.

Một đám Giới Thần đại lão trong nháy mắt mộng bức.

Đặc biệt là Vương Huyền Thiên, nghĩ đến trước lão cẩu nói tới không giới việc, lập tức kinh hãi!

"Các ngươi, thật là to gan!"

Trần Thiên Tang lạnh lùng cười, sát ý lộ, "Xâm lấn bản tông không giới cũng là thôi, ngay cả ta Vô Lượng Tông đệ tử, nói giết liền giết, quả thật tội đáng muôn chết!"

Vương Huyền Thiên đám người kinh hãi đến biến sắc, Vương Bảo nhưng là lập tức phản ứng lại, cao giọng nói, "tiền bối, người giết người chính là chúng ta kẻ phản bội, theo chúng ta không bất kỳ quan hệ gì!"

Trần Thiên Tang châm chọc cười, "Vậy cũng là người của các ngươi, ân..."

Dứt lời, Trần Thiên Tang ánh mắt tinh mang lóe lên, nói rằng, "các ngươi có thể có giới ấn?"

Một đám Giới Thần đại lão nhìn về phía Vương Huyền Thiên.

Vương Huyền Thiên trầm giọng nói, "không biết tiền bối nói tới giới ấn là món đồ gì?"

"Giả vờ ngây ngốc, không có giới ấn, các ngươi là làm sao tiến vào không

giới? Đem giới ấn giao ra đây, lão phu hay là còn có thể chuyển các ngươi một mạng!”

Trần Thiên Tang lạnh lùng nói rằng.

Vương Huyền Thiên nhất thời rõ ràng giới ấn là món đồ gì, có điều, giới ấn hắn chỉ có một nửa, một cái khác, nhưng là ở Thương Dương Tử nơi đó, hơn nữa, trước mắt người lão giả này yêu cầu giới ấn, muốn làm gì?

“Đừng cho hắn, cho hắn, hắn liền có thể dẫn người đi Thần giới, nói như vậy, Thần giới liền xong đời, còn không được bị người cạo sạch sẽ a!” Lão cẩu truyền âm nói.

Vương Huyền Thiên trong lòng run lên, dứt khoát lắc đầu nói, “chúng ta không có giới ấn, là gặp may đúng dịp, mới rơi tới nơi này!”

Trần Thiên Tang ánh mắt sát cơ lóe lên, sau đó mang theo trào phúng, nói rằng, “một bầy kiến hôi hạng người, dám cùng lão phu chơi tâm cơ? Cũng được, trước tiên bắt các ngươi trở lại, nghiêm hình tra hỏi, liền không tin các ngươi không nói!”

Vừa dứt lời!

Một đạo to lớn lồng ánh sáng từ Trần Thiên Tang trên người bộc phát ra, dường như phong ấn bình thường, trực tiếp đem Vương Bảo bọn họ bao phủ!

“Người phản kháng, giết không tha!”

Trần Thiên Tang sát cơ lẫm liệt khẽ quát một tiếng, một đám muốn giãy dụa Giới Thần đại lão nhất thời thành thật!

“Lão Vương đừng kích động a, lão này thấp nhất cũng phải là chín bước Giới Thần, trâu bò rất!” Lão cẩu truyền âm Vương Bảo.

Vương Bảo phiền muộn gật gù.

Chín bước Giới Thần, chính mình lá bài tẩy ra hết, phỏng chừng đều không phải là đối thủ, đương nhiên, dốc hết hết thảy, tiêu hết hết thảy tinh luyện giá trị, Vương Bảo cũng có thể chạy thoát, thế nhưng, không đáng a!

Ngược lại lão này lại không phải lập tức hạ sát thủ, chỉ cần có thể sống sót!

Vậy thì không phải sự tình!

------oOo------

Chương 552: Ta lão Vương chẳng mấy chốc sẽ giết trở về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Vương Bảo bọn họ từ truyền tống trận sau khi ra ngoài, Vương Huyền Thiên các loại Giới Thần đại lão sắc mặt hoàn toàn thay đổi!

Bất kể là trong không khí ẩn chứa sức mạnh, vẫn là trên không cái kia lớn vô cùng nắng gắt, đều lộ ra xa lạ.

"Đây là nơi nào?"

Vương Huyền Thiên sắc mặt hư bạch hỏi.

Trần Thiên Tang lạnh lùng nói rằng, "nơi đây chính là Vô Lượng Tông, bọn ngươi hạng giun dế, nếu như đàng hoàng bàn giao, hay là còn có thể có cơ hội, biết ta Vô Lượng Tông đáng sợ! Hừ!"

Dứt lời.

Trần Thiên Tang mang theo Vương Bảo đám người, đi tới một toà khá là dữ tợn kiến trúc trước.

"Trần trưởng lão!"

Cái kia kiến trúc bên trong chạy đến một người trung niên, nịnh nọt cười tiến lên hành lễ.

Trần Thiên Tang nhạt âm thanh nói, "những thứ này đều là tội dân, giam giữ lên!"

"Rõ ràng!"

Từ Trần Thiên Tang trong tay tiếp nhận một đạo phong ấn phù, người trung

niên kia cúi đầu khom lưng, mắt nhìn Trần Thiên Tang rời đi, lúc này mới ngồi thẳng lên, nhìn Vương Bảo bọn họ cười lạnh nói, "người đến, áp xuống!"

Từ dữ tợn trong kiến trúc đi ra mấy cái thanh niên, một người mang theo một cái, đem Vương Bảo bọn họ áp tiến vào nhà tù!

Vương Bảo tu vi của bọn họ đều bị phong ấn, căn bản là không có cách phản kháng.

Vương Bảo thành thật, tùy ý một người thanh niên đưa vào nhà tù, thanh niên kia đem Vương Bảo đẩy mạnh nhà tù sau khi, trừng Vương Bảo một chút, quát, "Nhớ ở quy củ của nơi này, vậy thì là yên tĩnh, nói lung tung, cắt ngươi đầu lưỡi!"

Dứt lời, đóng lại nhà tù cửa lớn, nghênh ngang rời đi!

Vương Bảo đánh giá một hồi nhà tù, hoàn cảnh cũng không tệ lắm, ngồi ở giường ván gỗ lên, Vương Bảo cảm ứng một hồi nhẫn chứa đồ, đã bị phong ấn lại, có điều Vương Bảo hiếm có: Yêu thích đồ vật, đều ở hệ thống trong hòm item, đúng là không một chút nào hoảng!

Huống hồ.

Cho rằng chỉ là phong ấn, liền có thể phong được Bảo gia?

Chuyện cười!

Cho rằng nho nhỏ ngục giam, liền có thể nhốt được Bảo gia?

Ngây thơ!

...

...

Trần Thiên Tang sau khi rời đi, lập tức tìm tới Vô Lượng Tông chưởng giáo

Yến Vô Hối.

“Chưởng giáo, sự tình đã điều tra xong...”

Trần Thiên Tang cung kính cực kỳ chắp tay khom lưng hành lễ, sau đó ba ba đem sự tình đơn giản nói chuyện.

Yến Vô Hối nghe được ánh mắt tỏa ánh sáng.

Trần Thiên Tang hít vào một ngụm khí lạnh, ngột ngạt hưng phấn tiếp tục nói rằng, “chưởng giáo, ta phỏng chừng đối phương thế giới, chính là rất nhiều hạ giới một trong, chỉ cần chúng ta đạt được giới ấn, liền có thể đi vào đối phương thế giới, đến thời điểm, một toàn bộ thế giới tài nguyên, tùy ý chúng ta đòi lấy...”

Yến Vô Hối tim đập thình thịch.

Trần Thiên Tang sở dĩ không hạ sát thủ, cũng là bởi vì như vậy!

Sau nửa ngày.

Yến Vô Hối hoãn âm thanh nói, “không giới, xưa nay thần bí, đa số là liên thông hai cái cùng đẳng cấp thế giới, chúng ta Vô Lượng Tông, công đức vô lượng, đây là đi rồi Thiên Vận, đối phương thế giới tới tay, không nói những cái khác, chỉ là cái kia lượng lớn nô lệ, liền có thể làm cho ta Vô Lượng Tông kiếm lời lật!”

“Trần trưởng lão, ngươi làm rất tốt! Vị kia bị giết đệ tử, ngươi làm tốt khắc phục hậu quả công tác, còn cái kia mấy cái hạ giới người, ân... Vân trưởng lão trở về sao?”

Trần Thiên Tang nghiêm nghị nói, “ta nghe qua, Vân trưởng lão không về!”

Yến Vô Hối gật gù, “Ta sẽ thông báo cho Vân trưởng lão, nhường hắn mau chóng trở về, hắn đối với sưu hồn phương pháp, am hiểu nhất, hắn không trở về trước, cái kia mấy cái hạ giới người, ai cũng không muốn động, là đại bảo bối, có thể ngàn vạn không thể ra bất kỳ sự cố!”

“Chuyện này, cũng liệt vào đỉnh cấp cơ mật, tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài, biết chưa?”

“Vâng, chưởng giáo!”

Trần Thiên Tang kích động cao giọng đáp lại.

...

...

Buổi tối.

Khoanh chân ngồi ở trên giường gỗ Vương Bảo, đột nhiên mở mắt ra, thân thể khẽ nhúc nhích, trong cơ thể truyền đến một đạo ong ong, phong cấm lại hắn tu vi mạnh mẽ phong ấn, ở hắn tinh Luyện Hư nhược bên dưới, từ lâu hoàn toàn thất bại, hiện tại nhưng là trực tiếp biến mất.

Đứng dậy, Vương Bảo đi tới nhà tù trước, phá cấm thần trùy đi lên, căn bản không nhìn bao phủ nhà tù trận pháp,

Mở ra nhà tù cửa lớn.

Ở nhà tù bên trong lưu lại Kính Tượng Phân Thân làm che giấu, Vương Bảo sử dụng [không có mặt chứng minh], cả người ở trong mắt những người khác, căn bản không tồn tại.

Đi tới lão cẩu nhà tù trước, Vương Bảo gõ gõ nhà tù cửa lớn, chính lười biếng nằm sấp ở bên trong lão cẩu lập tức ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn nhà tù ở ngoài.

Sau đó liền nhìn thấy nhà tù vô thanh vô tức mở ra, đón lấy, Vương Bảo xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Khe nằm!”

Lão cẩu rất là kinh ngạc nhìn Vương Bảo, vòng quanh Vương Bảo quay một vòng, “Lão Vương ngươi kỹ thuật này có thể a!”

Vương Bảo làm cái im lặng thủ thế, truyền âm nói, “lão cẩu, ta đi ra ngoài viện binh, ngươi mà thành thật ở lại đây!”

Lão cẩu giận dữ, truyền âm nói, “ném Cẩu gia chính mình chạy trốn, ngươi không ngại ngùng?”

Vương Bảo tức giận nói, “Sư huynh của ta còn ở chỗ này đây, ta không có thể bảo đảm mang theo hắn an toàn rời đi, ngươi hãy thành thật ở lại, thật đến bước ngoặt sinh tử, ngươi mang tới sư huynh của ta chạy nữa, hiểu không?”

“Đương nhiên, ta nên rất nhanh sẽ có thể giết trở về, cứu các ngươi đi ra ngoài!”

Lão cẩu là cái gì hàng a? Lập tức bắt đầu nói điều kiện, thỏa mãn hắn sau khi, liền khoát tay một cái nói, “Yên tâm yên tâm, có Cẩu gia ở, sư huynh ngươi chết không được!”

Vương Bảo lúc này mới yên tâm, cũng không lại cùng sư huynh nói lời từ biệt, rời đi nhà tù sau khi, trực tiếp thản nhiên ở một đống lớn hộ vệ đệ tử trước người đi qua, đi ra nhà giam!

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền bước ra Vô Lượng Tông.

Xoay người lại liếc mắt nhìn Vô Lượng Tông sơn môn, Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, hóa thành một vệt sáng, biến mất không còn tăm hơi!

...

...

Nào đó toà thành lớn bên trong.

Vương Bảo rất nhanh sẽ từ những người khác trong miệng, biết rồi một ít tin tức trọng yếu.

Nơi này là Thiên Thần giới!

Thiên Thần giới rất lớn, hơn nữa là lấy vạn ngàn ngôi sao đến luận, Thiên Thần giới Tinh vực đông đảo, qua nhiều năm như thế, chia làm bốn đại tinh vực, hạ cấp, trung cấp, thượng cấp, đỉnh cấp!

Rất đơn giản thực lực phân chia, nhưng bực này cấp, cực kỳ nghiêm ngặt.

Vô Lượng Tông chính là hạ cấp tinh vực bên trong một đại bá chủ một trong, thực lực hùng hậu, tông môn nhân vật mạnh mẽ nhất đã đạt đến thế giới cảnh.

Vô Lượng Tông vị trí viên tinh cầu này gọi là Vô Lượng Tinh, toà này ngôi sao bên trên hết thảy sinh linh, đều về Vô Lượng Tông chưởng quản.

Nói cách khác.

Dù cho Vương Bảo muốn tìm giúp đỡ, cũng chỉ có thể đi những tinh vực khác.

Hạ cấp trong tinh vực, dám cùng Vô Lượng Tông so tay không ít, thế nhưng Vương Bảo cảm thấy, không giới việc, không thể thổ lộ đi ra ngoài, nếu không sẽ có phiền toái lớn!

Tổng kết xong sau khi, Vương Bảo liền hướng về Tinh vực truyền tống trận vị trí mà đi, Tinh vực truyền tống trận có rất nhiều, có điều vượt xa khoảng cách truyền tống, chỉ ở Vô Lượng Tông bản tông bên trong mới có!

Liền như thế qua hai ngày, Vương Bảo một khắc liên tục, trải qua đến mấy chục lần dịch chuyển sau khi, cuối cùng cũng coi như là bước vào trung cấp Tinh vực một cái tinh cầu, Thiên Viêm tinh!

Nhường Vương Bảo khá là đáng tiếc chính là, đỉnh cấp Tinh vực không

cách nào truyền tống vào đi, nếu không thì, hắn sẽ trực tiếp đi đỉnh cấp Tinh vực, ở nơi đó có Thiên cung, thân là Thiên cung tương lai đại lão, vài giây liền có thể dạy Vô Lượng Tông làm người.

Có điều, này Thiên Viêm tinh, cũng đầy đủ!!

Thiên Viêm tinh trên có cái đại tông, gọi là Thiên Viêm Thần Tông, này tông môn thực lực, so với Vô Lượng Tông mạnh mẽ mấy chục lần, tông môn lão tổ chính là thế giới cảnh đỉnh cao cảnh giới.

Thời gian không chờ người, Vương Bảo không có một chút nào dừng lại, liền thẳng đến Thiên Viêm Thần Tông mà đi...

------oOo------

Chương 553: Ta chính là 666!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Viêm Thần Tông.

Này tông được xưng Thiên Viêm, tự nhiên cũng cùng hỏa diễm có quan hệ, Thiên Viêm Thần Tông bên trong, có vô số trong thiên địa nhất cực hạn Thiên Viêm, bị Thiên Viêm Thần Tông võ giả khống chế sau khi, gia trì sức chiến đấu dị thường khủng bố!

Có điều, đại đa số Thiên Viêm Thần Tông đệ tử, đều không thể khống chế Thiên Viêm, chỉ có những kia đỉnh cấp thiên phú đệ tử, mới có thể làm đến!

Thân là trung cấp trong tinh vực bá chủ cấp tông môn, Thiên Viêm tinh bị vô số võ giả vây đỡ, có thể gia nhập Thiên Viêm Thần Tông, cũng là rất nhiều võ giả suốt đời theo đuổi một trong.

Dù cho là chỉ là một cái đệ tử ngoại môn, chỉ cần lấy ra Thiên Viêm Thần Tông đệ tử thân phận, cũng đủ để tại hạ cấp Tinh vực hoành hành!

Hàng năm Thiên Viêm Thần Tông sát hạch võ giả, đếm không xuể, đã lập ra một bộ thập phần hoàn thiện sát hạch chế độ.

Vương Bảo đi tới Thiên Viêm Thần thành, thành này lớn căn bản không nhìn thấy bờ, nơi cực xa, có thể mơ hồ nhìn thấy Thiên Viêm bản tông bóng dáng.

Có điều vào thành thời điểm, Vương Bảo liền ăn quả đắng.

“Tinh bích?”

Vương Bảo trong tay thần nguyên vô số, thế nhưng đáng tiếc, có vẻ như Chân Thần giới tiền, lại rất sao thay đổi.

Cái kia thành vệ xem thường nhìn Vương Bảo một chút, phất tay một cái xua đuổi nói, “liền tinh bích là cái gì cũng không biết, cũng dám đến Thiên Viêm Thần thành? Mau cút mau cút, đừng chậm trễ những người khác vào thành!”

Vương Bảo phía sau, không ít người đều là lầm bầm lên.

“Nơi nào đến nhà quê, liền tinh bích đều chưa từng thấy, sợ là cả đời không từng ra núi chứ?”

“Nghĩ vào Thiên Viêm Đại Thành, cũng chỉ có thể giao nộp tinh bích, điểm ấy thường thức đều không có cũng dám đến?”

“Mau tránh ra đi, đại gia đều đứng xếp hàng đây!”

“Tiểu tử, mau cút, lão tử vào thành còn có việc đây!”

Thiên Viêm Thần thành tuy rằng rất lớn, thế nhưng không chịu nổi vô số võ giả nhiệt tình a, vì lẽ đó Thiên Viêm Thần thành quy củ, chính là giao nộp tinh bích.

Tinh bích cũng là bốn đại tinh vực thông dụng tiền, chính là thiên địa sinh thành, bên trong ẩn chứa thế giới chi lực, cũng là Giới Thần cảnh giới trở lên tu luyện cần phải đồ vật!

Vương Bảo sắc mặt không hề thay đổi, cười hỏi nói, “ta không có tinh bích, dùng bảo vật đến chống đỡ, có thể chứ?”

Cái kia thành vệ sáng mắt lên, nhạt âm thanh nói, “đương nhiên có thể, lấy ra đi!”

Vương Bảo duỗi xoay tay một cái, một khối tinh thạch xuất hiện ở lòng bàn tay, chính là ngũ hành tinh túy.

Thành vệ nuốt ngụm nước miếng, một phát bắt được ngũ hành tinh túy, nhường ra nói đến, phất tay nói, “được rồi, vào đi thôi!”

Vương Bảo phía sau xếp hàng mấy người đều là khóe miệng mãnh đánh!

Khe nằm!

Còn đúng là bắt nạt nhà quê a!

Này một viên ngũ hành tinh túy, thay đổi phẩm tinh bích, chí ít có thể đổi mấy trăm khối, mà vào thành phí cũng vẻn vẹn chỉ cần mười khối tinh bích mà thôi, này rất sao kiếm bộn rồi!

Vương Bảo kỳ thực chẳng muốn cùng thành vệ tính toán, vậy thì phải đi, có điều nhưng vào lúc này, một đạo mang theo chính khí âm thanh vang lên, "Ban ngày ban mặt, sáng sủa càn khôn bên trong, ngươi dĩ nhiên hành này tham lam việc, quả thật võ giả sỉ nhục!"

Bốn phía nhất thời yên tĩnh lại, dồn dập nhìn về phía người nói chuyện!

Thiên Viêm Thần thành thành vệ, từ trước đến giờ bá đạo, không ít người ngoại lai, vì thế thiệt thòi lớn, đặc biệt là những kia đắc tội rồi thành vệ, càng là liền vào thành đều đánh mất tư cách, đồ tăng trò cười.

Cái tên này lá gan cũng quá lớn chứ?

Lại dám nói thành vệ là võ giả sỉ nhục?

Không ít thành vệ đều là xông tới, cười lạnh nhìn người nói chuyện, mà cầm Vương Bảo ngũ hành tinh túy thành vệ, trên mặt tuôn ra một vệt cười lạnh, tay phải nắm chặt, một luồng sức mạnh bá đạo dâng trào ra, nhìn chằm chằm người nói chuyện nói rằng, "tiểu tử, dám nói ta Thiên Viêm Thần Tông đệ tử là võ giả sỉ nhục? Ngươi thật là to gan!"

Một người thanh niên đạp bước mà ra, trên mặt còn mang theo không cam lòng, nhẹ quát, "Không muốn trộm đổi khái niệm, ta không có nhằm vào Thiên Viêm Thần Tông ý tứ, chỉ là hành vi của ngươi, thực sự đáng thẹn! Một khối ngũ hành tinh túy, mấy trăm tinh bích, ngươi dĩ nhiên không thối tiền lẻ, không phải lòng tham quấy phá, bên trong no túi tiền riêng, lại là cái gì?"

“Thiếu gia!”

Thanh niên phía sau, một lão giả đột nhiên đi ra,

Nhìn như khuyên bảo, nhưng cũng là lạnh lùng nói rằng, “ngài thân là Hỏa Thần tộc nhân, tội gì cùng một cái thành vệ phân cao thấp a!”

Bốn phía chớp mắt yên tĩnh lại.

Vương Bảo kinh ngạc nhìn lướt qua, không khỏi nở nụ cười, nhìn dáng dấp, thanh niên này bối cảnh bất phàm a!

Đúng như dự đoán.

Cầm Vương Bảo ngũ hành tinh túy thành vệ, mi tâm mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, nhìn thanh niên, run giọng nói, “đại... Đại nhân, tiểu nhân trước là bị mỡ heo làm tâm trí mê muội, mong rằng chuộc tội, ta vậy thì cho, vậy thì cho!”

Dứt lời.

Trực tiếp một mạch kín đáo đưa cho Vương Bảo mấy trăm khối tinh bích.

Tinh bích chỉ có to bằng móng tay, Vương Bảo tiện tay liền cất đi, đối với thanh niên chắp tay nói, “huynh đệ, đa tạ!”

Thanh niên kia ngạo nghễ nói, “không cần cám ơn ta, ta An Như Hỏa lần này đến Thiên Viêm Thần Tông, chính là muốn ở Thiên Viêm Thần Tông rèn luyện, nhìn thấy cỡ này cho Thiên Viêm Thần Tông mất mặt việc, không thể không quản!”

Dứt lời, An Như Hỏa liền lui trở về trong đội ngũ.

Đứng An Như Hỏa phía trước mấy cái võ giả đều là đặc biệt khó chịu, dồn dập muốn cho đường, có điều An Như Hỏa nhưng cao giọng nói, “quy củ chính là quy củ, chen ngang chuyện như thế, ta An Như Hỏa xem thường vì

đó!”

Đến!

Này rất sao chính là cái chuunibyo thời kì cuối tao niên a!

Vương Bảo trợn tròn mắt, xoay người vào thành.

Vào thành hỏi thăm một chút, Vương Bảo liền tìm một cái khách sạn trước tiên ở lại, Thiên Viêm Thần Tông nhập môn sát hạch, ba ngày tiến hành một lần, ngày mai vừa vặn là sát hạch ngày.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Vương Bảo liền đi hướng về sát hạch tràng.

Thiên Viêm Thần Tông sát hạch tràng rất lớn, nhưng là hiện tại cũng là người ta tấp nập, dù cho là Thiên Viêm Thần Tông ba ngày một sát hạch, nhưng là, vô số nghĩ muốn gia nhập Thiên Viêm Thần Tông võ giả, cũng là rất nhiều,

Nhiều như vậy các võ giả tụ tập cùng một chỗ, tình cảnh huyên náo cực kỳ, mãi đến tận sát hạch tràng phía trước đài cao xuất hiện ba cái ông lão, lúc này mới từ từ yên tĩnh lại.

Lão giả cầm đầu một thân hoàng bào, tiến lên một bước, vòng chéo tay nhạt âm thanh nói, “bản tông sát hạch quy tắc, nói vậy bọn ngươi đều rất rõ ràng, lão phu cũng không nói nhiều, các ngươi trong tay vào sân thời điểm lĩnh thẻ số, liền là các ngươi sát hạch thời điểm lâm thời thân phận, phía dưới tiến hành trận đầu sàng lọc, thiên mệnh cuộc chiến!”

“Bắt đầu đi!”

Thiên mệnh cuộc chiến tên tuổi rất lớn, nhưng kỳ thực chính là hai hai đôi chiến, người thắng thăng cấp, người thua đào thải, sở dĩ xưng là thiên mệnh, là bởi vì trong này nhất định sẽ có kẻ xui xẻo rõ ràng rất mạnh, nhưng cũng đụng tới còn mạnh hơn chính mình đối thủ, cho tới uất ức đào thải, còn bị hạn chế một năm không thể lần thứ hai báo danh, có thể nói là vận mệnh bất công khắc hoạ.

Đối chiến quy tắc là cùng tu vi song phương đối chiến, tận lực bảo đảm công bằng.

Võ đài có mấy trăm toà, mỗi cái võ đài đều có một cái người chủ trì, phụ trách một bước Giới Thần người chủ trì kia rất nhanh sẽ thét lên Vương Bảo dãy số 666!

"Số 665 cùng số 666, lên đài!"

Âm thanh vang dội, chờ đợi võ giả bên trong, một người trung niên ánh mắt tinh mang lóe lên, đạp bước mà ra, mấy cái nhẹ nhảy, bước lên võ đài.

Hắn ánh mắt trầm ổn, trong mắt lộ ra tự tin mãnh liệt, trên thực tế, hàng này đã trải qua hai lần sát hạch, đây là lần thứ ba, trước hai lần đều phi thường xui xẻo đụng tới một bước Giới Thần bên trong cao thủ, đen đủi chờ đợi hai năm, quá tam ba bận, hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai, số 665 cảm giác mình mùa xuân muốn đến!

Nhưng mà.

Theo Vương Bảo thản nhiên bước lên võ đài.

Số 665 trung niên nhất thời mộng bức!

"Ngươi là số 666?" 665 trung niên khó có thể tin nói rằng.

Vương Bảo gật gù, cười híp mắt nói, "Không sai, ta chính là 666!"

665 trung niên suýt nữa nước mắt mục!!

Vụ thảo!

Như thế tuổi trẻ một bước Giới Thần? Lão thiên gia ngươi là đang đùa ta chứ?

------oOo------

Chương 554: Cắn thuốc cũng không thể mạnh như vậy a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuổi trẻ chính là tư bản!

Ở võ tu thế giới, thực lực mạnh mẽ võ tu rất trẻ trung, chẳng khác nào đang nói mấy cái ý tứ.

Thiên phú rất trâu bò!

Bối cảnh rất trâu bò!

Bất kể là một loại nào, 665 trung niên đều không phải là đối thủ, thiên phú trâu bò, sức chiến đấu tuyệt bức vượt xa cùng cấp, bối cảnh rất trâu bò, khẳng định nắm giữ siêu cường thần thông võ đạo!

Ta rất sao đã là lần thứ ba a, không phải muốn hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai sao? Không ngươi cái trứng a, lão tử đây là ngã huyết nấm mốc a!

665 trung niên trong lòng lo sợ bất an, hít vào một ngụm khí lạnh, trầm giọng nói, “xin mời...”

“Bắt đầu!”

Cùng lúc đó, chủ trì trung niên cao giọng mở miệng, đại diện cho chiến đấu có thể bắt đầu!

665 trung niên quyết định tiên phát chế nhân, ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, quyết định trực tiếp lên chính mình đại chiêu, một chiêu chế địch có thể vung hoa, một chiêu không có kết quả cái kia là có thể tuyên bố chính mình thất bại, nam nhân, liền muốn như thế thẳng thắn!

Ầm!

Một đạo quyền quang hướng về Vương Bảo kéo tới, 665 trung niên ở một bước Giới Thần sơ kỳ không mạnh không yếu, chỉ có điều, cú đấm này ở Vương Bảo nhìn tới...

"Ai!"

Vương Bảo khẽ thở dài một cái, tùy ý 665 trung niên một quyền đánh vào bộ ngực mình.

Trong chớp mắt, từ Vương Bảo thân thể bên trong truyền đến vô tận lực phản chấn.

Ở 665 trung niên khó có thể tin trong ánh mắt, bá đạo đến cực điểm sức mạnh xuyên qua cánh tay của chính mình, chấn động hắn ngũ tạng lục phủ đều tựa hồ lệch vị trí, toàn thân các nơi đều đang run rẩy.

Sau một khắc, thân thể đã không tự chủ được bị đánh bay, rơi xuống đến dưới lôi đài!

Nằm trên đất, 665 trung niên diện không tức giận, ánh mắt mờ mịt, toàn bộ một hoài nghi nhân sinh.

Vương Bảo đạp bước đi xuống lôi đài, hướng đi người thắng khu, cái kia chủ trì trung niên đều sửng sốt, phản ứng lại, ho nhẹ một tiếng gọi nói, "Số 666 thắng lợi!"

Mỗi cái bên cạnh lôi đài đều có rất nhiều chưa chiến đấu võ giả vây xem.

Vào giờ phút này nhìn thấy tình cảnh này, không ít người đều là âm thầm líu lưỡi, những kia một bước Giới Thần cao thủ, nhìn về phía Vương Bảo thời gian, tràn ngập kiêng kỵ!

Mã Đức!

Không hổ là thiên mệnh cuộc chiến 666, quá mẹ nó 666!

Này trực tiếp là nghiền ép treo lên đánh a!

Người ta đều không có động thủ, chỉ dựa vào lực phản chấn, số 665 kẻ xui xẻo liền ngã xuống!

Sát hạch tràng cao tầng đài.

Ba người kia ông lão liếc mắt nhìn nhau, đều là mang theo kinh ngạc, bọn họ nhìn chung toàn trường, mỗi một nơi chiến đấu đều có thể chú ý tới, Vương Bảo cùng 665 trung niên quá trình chiến đấu quá nhanh, gây nên bọn họ coi trọng!

"Không sai!" Một lão giả mang theo mỉm cười gật đầu.

Một cái khác ông lão ha ha cười, "Đâu chỉ là không sai, khuôn mặt tuổi trẻ, dù cho dùng Trú Nhan Đan, nói vậy tuổi cũng lớn không đi nơi nào, thực lực vượt xa cùng cấp, người này có thể coi thiên kiêu!"

Hoàng bào ông lão gật gật đầu nói, "Số 666, có thể cường điệu chú ý một hồi!"

Nói xong.

Hoàng bào ông lão nhìn về phía một phương hướng, nhìn chằm chằm một cái trong đó thanh niên, lắc đầu nói rằng, "cái kia An Như Hỏa thật không hổ là Hỏa Thần bộ tộc phiền phức tinh, nhường hắn trực tiếp thăng cấp, hắn còn không cho, không phải nói không làm đặc thù hóa, làm cho người ta không nói được lời nào!"

Một lão giả trầm giọng nói, "An Như Hỏa trong cơ thể Hỏa Thần huyết thống cực kỳ nồng nặc, các loại trận thứ hai sát hạch bắt đầu, có thể thử nghiệm nhường hắn dung hợp cao tinh Thiên Viêm!"

Hoàng bào ông lão hé mắt, nhạt âm thanh nói, "có thể thử một lần!"

Số 665 trung niên bi kịch không đề cập tới, thiên mệnh cuộc chiến như hắn như vậy kẻ xui xẻo không phải số ít, chiến đấu tiến hành rồi khoảng chừng

một canh giờ, hơn vạn sát hạch người liền toàn bộ phân ra được thắng bại, người thua đều là mang theo không cam lòng, rời đi sát hạch tràng!

Người thắng đứng chung một chỗ, nhìn về phía cao tầng đài.

Hoàng bào ông lão lần thứ hai tiến lên, cao giọng nói, “bọn ngươi tuy rằng thắng rồi, thế nhưng cũng không nên đắc ý, bản tông quy củ, hữu giáo vô loại, trận thứ hai sát hạch, đã là như thế, bất luận ngươi có gì sở trường, chỉ cần có thể ở sát hạch bên trong bộc lộ tài năng, liền có thể trở thành là đệ tử bản tông!”

"Trận thứ hai sát hạch,

Chia làm thân thể lực thi, thần hồn lực thi, ngộ tính thi, thần thông thi, sức chiến đấu tổng hợp thi, cùng với, trọng yếu nhất Thiên Viêm thi sáu loại!"

“Mỗi loại sát hạch, lấy trăm người đứng đầu, mỗi loại sát hạch mười người đứng đầu, cũng có thể thu được bản tông đặc biệt khen thưởng, đồng thời, hai đến mười tên, cũng có cơ hội bị tông môn trưởng lão, thu làm đệ tử thân truyền!”

“Mà mỗi loại sát hạch đầu tên... Có tư cách hơn, chính mình chọn sư tôn!”

“Còn có điểm trọng yếu nhất, thứ sáu loại Thiên Viêm sát hạch, chỉ cần qua ải, chính là tông môn đệ tử nội môn, cũng sẽ an bài một vị trưởng lão làm sư tôn, cần thiết phải chú ý chính là, bởi vì Thiên Viêm thi cần dung hợp Thiên Viêm, hi vọng bọn ngươi, làm theo khả năng, bằng không, nhẹ thì trọng thương, nặng thì ngã xuống, ngàn vạn không thể khinh thường!”

“Ừm, còn có cuối cùng một điểm, sáu loại sát hạch, nếu như có thể ở một loại sát hạch bên trong, được chúng ta ba người coi trọng, liền có thể cho phép tiến hành nhiều loại sát hạch, nhìn bọn ngươi, tận lực tranh thủ!”

Hoàng bào ông lão theo như lời nói, phần lớn người đều đã hiểu rõ tình hình, không biết, hiện tại cũng đều rất rõ ràng, mỗi một cái đều là mang theo hưng phấn cùng tự tin, tinh khí thần tràn trề.

“Bắt đầu!”

Nương theo hoàng bào ông lão một tiếng quát nhẹ, sáu toà phân loại sát hạch tràng trực tiếp mở ra, đông đảo thăng cấp người rất nhiều đều không nhúc nhích, mà là ở làm cuối cùng cân nhắc, dù sao trên căn bản đều chỉ có một lần sát hạch cơ hội mà thôi!

Dần dần, mọi người bắt đầu di động, từng người hướng đi vừa ý sát hạch tràng, Vương Bảo nhưng là không đáng kể, tìm một cái đi tới.

Cái này là thân thể lực sát hạch.

Ở sát hạch điểm bày ra chín con đại đỉnh, những này đỉnh đều là đặc chế, mặt trên dấu ấn rất nhiều sức mạnh lớn trận, sát hạch người sẽ bị phong cấm tu vi, chỉ bằng thân thể lực lượng nâng đỉnh!

Đi vào thân thể lực thi các võ giả lập đội ngũ, bắt đầu lần lượt tiến hành sát hạch.

Cao tầng trên đài.

Hoàng bào ông lão nhìn chung toàn trường, đột nhiên nói rằng, “Số 666 ở thân thể lực thi, xem ra cơ thể hắn không sai, cũng khó trách có thể nghiền ép cùng cấp!”

Vương Bảo tới được sớm, xếp hạng đội ngũ hàng đầu, rất nhanh sẽ đến phiên hắn, hoàng bào ông lão ba người đơn giản nghiêng lực chú ý Vương Bảo.

Vương Bảo đi tới sát hạch điểm, nhìn chín con đại đỉnh.

Theo Vương Bảo bước lên sát hạch điểm, mạnh mẽ phong ấn lực lượng, trực tiếp đem Vương Bảo tu vi phong ấn.

Chín con đại đỉnh, dựa theo cường độ chia làm chín cái đẳng cấp!

Vương Bảo đi tới một cái nhỏ nhất đại đỉnh trước mặt, khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt.

Muốn mượn Thiên Viêm Thần Tông sức mạnh đối phó Vô Lượng Tông, cái kia phải trở thành Thiên Viêm Thần Tông bánh bao, đối với cái này, Vương Bảo xe nhẹ chạy đường quen, cũng căn bản không cần nỗ lực, chỉ cần đem hết toàn lực biểu hiện là tốt rồi.

Hơn nữa trường hợp này, trang bức hiệu quả rất lớn, tinh luyện giá trị cũng sẽ bạo thu, đương nhiên phải chói lọi toàn trường.

Đưa tay chộp một cái đại đỉnh, Vương Bảo cánh tay dùng sức, ung dung nâng qua đỉnh đầu!

"Nhẹ như vậy?"

Vương Bảo trong lòng hiểu rõ, thả xuống đại đỉnh, đi tới thứ năm đại đỉnh trước mặt, lần thứ hai nắm lấy, dùng sức một lần!

Đại đỉnh vẫn cứ ung dung quá mức đỉnh!

"Miễn cưỡng đạt đến Đạo Giới sơ kỳ lực lượng!"

Vương Bảo trong lòng tính toán, đơn giản đi thẳng tới thứ chín cái đại đỉnh trước mặt, sau khi nắm được, Cổ Thần thân thể toàn lực bạo phát, trong chớp mắt, nương theo một đạo tiếng rung, đồng thau đại đỉnh giơ lên thật cao!

"Đạo Giới đỉnh cao mà thôi!"

Vương Bảo bĩu môi, thả xuống đại đỉnh, nhìn về phía cái kia phụ trách chủ trì ông lão.

Mà ông lão kia, lúc này đã là có chút mộng bức.

Số 666.

Một bước Giới Thần tu vi.

Đạo Giới đỉnh cao thân thể

Ta phốc ngươi muội, ngươi rất sao đây là sao tu luyện? Song đầu đồng tiến, còn có thể như thế treo, cắn thuốc cũng không thể mạnh như vậy a...

------oOo------

Chương 555: Ta thân là thi bá

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo lần này "Hành động vĩ đại" kinh hãi ở không ít võ giả.

Thịt nguyên song tu, kề vai sát cánh, này cơ bản không thể, có thể làm được, cũng là mấy vạn vạn không một, điều này cần ở thân thể cùng võ đạo đều có mạnh mẽ thiên phú, mới có thể làm đến!

Hơn nữa.

Vương Bảo càng là làm được tu vi một bước Giới Thần, thân thể cuối cùng cũng là Đạo Giới đỉnh cao mức độ!

Vậy thì rất sao đáng sợ!

Cái này cần là cường đại cỡ nào thiên phú, mới có thể làm đến?

Hơn nữa như vậy gia trì lên sức chiến đấu, không phải một thêm một đơn giản như vậy, thân thể mạnh mẽ, liền đại biểu khí huyết chất phác, khí huyết chất phác, liền mang ý nghĩa căn cơ cường thịnh, sức mạnh trong cơ thể chồng chất quá nhiều.

Nói tóm lại, chỗ tốt vô cùng!

"Được!"

Hoàng bào ông lão sắc mặt ửng đỏ, nhưng là kích động không nhẹ, hắn thân thể hơi động, liền có khủng bố tinh lực sức mạnh bộc phát ra, hắn chính là một cái thân thể lực tu!

"Người này là niềm vui bất ngờ a!"

Mặt khác hai cái ông lão hơi cười, cũng là thoải mái cực kỳ, tông môn có

thể chiêu thu đến thiên tài, bọn họ tự nhiên trong lòng cao hứng.

Hoàng bào ông lão hít một hơi, đột nhiên trầm giọng nói, “lão phu nghĩ thu đồ đệ đệ!”

Hai cái ông lão ngẩn ra, phản ứng lại, dồn dập chúc mừng lên, hoàng bào ông lão đắc ý cười, nhìn Vương Bảo, ánh mắt nhu hòa.

Thân thể lực tu ít ỏi, có thể bị hắn để mắt, thì càng ít đi, mà Vương Bảo, hắn thấy thế nào làm sao thoả mãn, không nói cái khác, liền nói Vương Bảo này nâng đỉnh tư thế, hai chữ, Haki!

Thân là thân thể lực tu, không bao giờ thiếu, chính là Haki!

Đang chuẩn bị sát hạch thân thể lực một đám võ giả, đều là khá là ước ao đố kị rất nhìn Vương Bảo, trong lòng thương tiếc, này người thứ nhất, giời ạ tuyệt bức nội định, không chạy!

Vương Bảo đi xuống sát hạch đài, đi tới chủ trì ông lão trước mặt, nói rằng, “tiền bối, ta muốn tiếp tục cái khác sát hạch, có thể chứ?”

Cái kia chủ trì ông lão sững sờ, sau đó liền nhìn về phía cao tầng đài, truyền âm qua đi.

Hoàng bào ông lão nhận được truyền âm, ha ha cười, lập tức đồng ý đi.

Vương Bảo đi thẳng tới thần hồn lực thi!

Bởi vì là người đến sau, Vương Bảo xếp hạng đội ngũ sau cùng mới, có điều tham gia thần hồn lực thi võ giả, thập phần ít ỏi, chỉ có vẻn vẹn không tới hai trăm cái, so với hơn năm ngàn sát hạch võ giả tổng sản lượng, thực sự là bé nhỏ không đáng kể!

Thần hồn lực, mỗi cái võ giả đều có, thế nhưng, có thể có thần hồn thiên phú, nhưng là cực kỳ khan hiếm.

Vương Bảo thần hồn lực có mạnh hay không?

Đương nhiên cường!

Mặc kệ là tu luyện thần hồn bí thuật, vẫn là Vương Bảo khi thì tinh luyện thần hồn, cũng làm cho Vương Bảo thần hồn trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Hắn thần hồn, vững chắc cực kỳ, dù cho là cao bước Giới Thần thần hồn công kích, Vương Bảo cũng có thể không nhìn chi, tinh Thần Uy (Kamui) ép, càng là việc nhỏ như con thỏ.

Thần hồn lực thi rất nhanh.

Võ giả chỉ cần toả ra chính mình thần hồn, đánh vào một cái trong mâm ngọc liền có thể, căn cứ thần hồn cường độ, mâm ngọc sẽ bùng nổ ra vòng sáng, hiện nay sát hạch mười mấy người bên trong, mạnh nhất một cái, nhường mâm ngọc bùng nổ ra bảy đạo vòng sáng!

Vương Bảo buồn bực ngán ngẩm chờ, ánh mắt nhìn quét cái khác sát hạch tràng.

Liền như thế đợi đã lâu, phía trước sát hạch người, cuối cùng cũng coi như là sát hạch xong xuôi, Vương Bảo cái cuối cùng lên sàn, cũng hấp dẫn rất nhiều người chú ý, thân là thân thể lực thi thi bá, Vương Bảo nghĩ không khiến người ta chú ý cũng khó khăn.

Phụ trách chủ trì thần hồn lực thi ông lão quay về Vương Bảo ôn hoà cười, nói rằng, “thần hồn lực thả ra ngoài tiến vào mâm ngọc là có thể, không nên nóng lòng, từ từ đi!”

Vương Bảo gật gù, sau đó, thần hồn lực tuôn ra!

Tuôn ra!

Giống như nước chảy xiết, toàn bộ tràn vào!

Cho tới từ từ đi?

Cần gì chứ?

Muốn chính là giải quyết dứt khoát!

Muốn chính là một tiếng hót lên làm kinh người!

Ầm!

Trong nháy mắt, cái kia nguyên bản yên tĩnh mâm ngọc, bắt đầu bùng nổ ra từng đường vòng sáng, số lượng tăng cường đừng mắt thường đều đếm không hết!

Mười đạo!

Hai mươi nói!

Ba mươi nói!

Bốn mươi nói!

Khủng bố vòng sáng số lượng,

Làm cho cái kia mâm ngọc giống như đã biến thành một cái loại nhỏ nắng gắt, trong nháy mắt hấp dẫn lực chú ý của tất cả mọi người!

Hầu như hết thảy mọi người là một mặt mộng bức vương giả nơi này, những kia cái khác sát hạch trong sân các võ giả tuy rằng có không nhìn thấy cụ thể cảnh tượng, nhưng nắng gắt ánh sáng quá lớn, bọn họ làm sao có khả năng không nhìn thấy? Hơn nữa, hiểu rõ trong đó quy tắc, cũng là một bộ thấy quỷ dáng vẻ, nếu không có là sát hạch tràng quy tắc hạn chế, đã sớm chạy đến xem trò vui.

Vương Bảo không có một chút nào bảo lưu!

Nếu muốn trang bức, vậy thì trang lớn một chút, tàn nhẫn một điểm!

Vòng sáng số lượng không ngừng kéo lên, thình lình ở chín chín tám mươi mốt nói mới xem như là ngừng lại, Vương Bảo phát ra mênh mông như vậy thần hồn lực, tinh thần có chút uể oải, có điều rất nhanh liền khôi phục, thu tay về!

Vèo vèo vèo!

Lần lượt từng bóng người từ giữa không trung tập kích mà đến, rõ ràng là hoàng bào ông lão ba người!

Này ba cái lão già vào giờ phút này đều là cả người hơi run cầm cập, trên khuôn mặt già nua mang theo ngơ ngác, mang theo ước ao, mang theo thỏa mãn.

Hoàng bào ông lão đứng phía trước nhất, đối với Vương Bảo ôn tồn nói, "thật là bá đạo thần hồn lực, tiểu tử, không biết ngươi xuất thân hà cửa?"

Vương Bảo nói đàng hoàng nói, "tán tu!"

"Chỉ là tán tu?"

Hoàng bào ông lão nuốt ngụm nước miếng, hắn có chút không tin, thế nhưng, vào giờ phút này, cũng không phải hoài nghi thời điểm, nhìn Vương Bảo, hoàng bào ông lão nói rằng, "ngươi thần hồn lực, so với tu vi của ngươi cùng thân thể, đều còn đáng sợ hơn!"

"Lấy ngươi này thần hồn cường độ, lần này thần hồn lực thi, người thứ nhất trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác, vừa nãy thân thể lực thi, những người khác cũng không có người là đối thủ của ngươi! Tiểu tử, tiếp đó, ngươi là phải tiếp tục đây? Vẫn là trước tiên làm nghỉ ngơi?"

"Đúng rồi, tên của ngươi là?"

Vương Bảo cười cợt, "Tiền bối, ta lựa chọn tiếp tục! Còn có, Vương Đại Chùy, tên của ta!"

Hoàng bào ông lão hít một hơi, mang theo nồng nặc hiếu kỳ, hỏi nói, "Vương Đại Chùy, cái khác sát hạch, ngươi sẽ không cũng nghĩ nắm người thứ nhất chứ?"

Vương Bảo nở nụ cười, buông tay, "Tại sao lại không chứ? Ta thân là thi bá, đối với hết thảy sát hạch đều nóng lòng, huống hồ, thử một lần đều có thể chứ? Vạn nhất thành công đây!"

Hoàng bào ông lão dở khóc dở cười!

Cái khác sát hạch võ giả nhưng là ánh mắt mang theo đố kị, nhìn chằm chằm Vương Bảo, trong lòng cuồng mắng không ngớt!

Hỗn đản a!

Còn muốn đều nắm người thứ nhất?

Ngươi sao không lên trời đây?

Còn thử một lần đây, còn vạn nhất thành công đây, ngươi vạn nhất cái trứng!

Làm sao có thể có người, ở hết thảy trong khảo hạch, toàn nắm số một?

Cái kia rất sao là người có thể làm được sự tình sao?

Nhưng mà hoàng bào ông lão, nhưng căn bản không có một chút nào xem thường ý tứ, trái lại mang theo một tia cổ vũ, nói rằng, "vậy thì thử xem đi, lão phu đến cũng muốn nhìn một chút, ngươi cực hạn ở nơi đó! Có điều ngươi có thể yên tâm, liền hướng ngươi lúc trước hai cái này thành tích..."

"Dù cho là chưởng giáo tự mình thu ngươi làm đệ tử, cũng không quá đáng!"

Này vừa nói, Vương Bảo nhất thời trở thành không ít người trong miệng vật, hận không thể nhai: Nghiền ngẫm không còn sót lại một chút cặn!

Chưởng giáo thân truyền a!

Cỡ này thân phận, một khi vào tông, có thể nói là một bước lên trời, phải biết, thân là Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo, tu vi kia nhưng là thế giới thần hậu kỳ, chỉ đứng sau tông môn lão tổ!!

Có thế giới thần hậu kỳ làm sư tôn.

Ma trứng, ai dám trêu chọc?

------oOo------

Chương 556: Cái tên này quả thực không phải người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàng bào ông lão tuy rằng đồng ý Vương Bảo tiếp tục sát hạch, thế nhưng, nhưng là đột nhiên cười nói, "ngươi muốn tiếp tục sát hạch có thể, có điều, có thể hay không trước tiên tiến hành Thiên Viêm thi? Lão phu... Thật sự rất muốn nhìn một chút, ngươi có hay không dung hợp Thiên Viêm thiên phú!"

Nói tới chỗ này, hoàng bào ông lão trong lòng không khỏi thở dài lên.

Nếu là Vương Bảo biểu hiện, chỉ là chấm dứt ở đây, như vậy, hắn đánh đổi một số thứ, không hẳn không phải là không thể đem Vương Bảo cướp tới tay làm bảo bối đệ tử!

Thế nhưng.

Một khi Vương Bảo triển lộ ra có thể dung hợp Thiên Viêm thiên phú.

Như vậy hắn coi như là táng gia bại sản, phỏng chừng cũng không có tư cách này, Thiên Viêm Thần Tông so với thân phận của hắn cao tu vi cao điểm chức cao, đếm không xuể!

Mà ở Thiên Viêm Thần Tông, khống chế Thiên Viêm võ giả, địa vị hơn người một bậc, bởi vì Thiên Viêm Thần Tông các loại siêu cấp truyền thừa, đều là quay chung quanh Thiên Viêm triển khai.

Vương Bảo đương nhiên không có gì ý kiến.

"Đi, ta dẫn ngươi đi!"

Hoàng bào ông lão trong lòng vẫn là bảo lưu một ít hi vọng, vung tay lên, tự mình mang Vương Bảo đi vào kiểm tra!

Những võ giả khác thấy cảnh này, phiền muộn đều là run gan!

Đại gia ngươi a!

Này người này so với người khác, thực sự là tức chết người, hoàng bào ông lão liền nhìn bọn họ một chút đều cảm thấy lãng phí thời gian, nhưng trái lại cam tâm cùng đi Vương Bảo sát hạch, này đãi ngộ, trời và đất khác nhau a!

...

...

Thiên Viêm sát hạch tràng.

An Như Hỏa phiền muộn ủi lên khóe miệng, liếc mắt nhìn bốn phía.

Thân là Hỏa Thần tộc nhất thiên kiêu, An Như Hỏa kiêu ngạo, có điều nhưng không tự đại, thế nhưng người trẻ tuổi mà, hắn vẫn là rất ngạo kiều.

Vốn là, vừa nãy ở Thiên Viêm thi, hắn đã dung hợp một đạo một sao Thiên Viêm, dẫn tới mọi người thán phục, ước ao, nói không chừng ý, đó là giả.

Thế nhưng không biết vì sao.

Đột nhiên, hầu như hết thảy mọi người mặc xác hắn.

Trái lại là nhón chân, nhìn cái khác sát hạch tràng, từng cái từng cái mang theo ánh mắt khiếp sợ.

Ra chuyện gì?

Có chuyện gì có thể so sánh ta An Như Hỏa dung hợp Thiên Viêm càng rung động?

An Như Hỏa rất không thoải mái!

Đột nhiên.

An Như Hỏa nghe được phía sau ồ lên lên, sau đó, chính là hoàng bào ông lão âm thanh quen thuộc đó, "Tiểu tử, ngươi đi tới, bản tông Thiên Viêm, chia làm một sao đến chín sao, khảo hạch này giữa sân, một sao Thiên Viêm có chín đạo, cao nhất nhưng là sáu sao Thiên Viêm, luyện ngục Thiên Viêm!"

"Ngươi từ thấp nhất bắt đầu, thử một lần!"

An Như Hỏa rất muốn quay đầu, có điều, dung hợp Thiên Viêm có thể phân thần, nhưng không thể quá nhiều, chỉ được phiền muộn chờ.

Sau đó hắn liền nhìn thấy một cái mặt mũi quen thuộc, khoanh chân ngồi ở bên cạnh mình cách đó không xa!

Là hắn? Cái kia liền tinh bích cũng không biết nhà quê?

An Như Hỏa tâm trạng kinh ngạc, đương nhiên cũng hiếu kì cực kỳ, dung hợp Thiên Viêm tiến độ đều trì hoãn hạ xuống, muốn nhìn một chút Vương Bảo có cái gì đặc thù, dĩ nhiên nhường hoàng bào ông lão tự mình cùng đi lại đây sát hạch.

Lúc này, hoàng bào ông lão cùng với mặt khác hai cái ông lão còn có cái khác sát hạch người, vây xem đảng, đều là nhìn kỹ Vương Bảo.

Ở Vương Bảo trước người, có một đoàn liệt diễm, này liệt diễm giống như dòng nước, ở trên hư không chảy xuôi.

"Thần hồn lực cảm ứng, thử nghiệm dung hợp!" Hoàng bào ông lão mang theo âm thanh uy nghiêm vang lên.

Vương Bảo híp mắt nhìn chằm chằm trước mắt Thiên Viêm!

Đây là hắn lần thứ nhất nhìn thấy loại này giống như sống sót hỏa diễm, Thiên Viêm bên trong có dâng trào hỏa năng, còn ẩn chứa bàng bạc sinh cơ.

An Như Hỏa dư quang, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo.

Hắn dung hợp đạo thứ nhất một sao Thiên Viêm, đầy đủ dùng gần nửa canh giờ lâu dài!

Mà Vương Bảo...

Sau một khắc, thình lình trực tiếp lấy tay phóng tới Thiên Viêm ở trong!

“Khe nằm!”

An Như Hỏa suýt chút nữa phun máu, thân thể hơi động, cùng trước người Thiên Viêm liên hệ cũng trong nháy mắt gián đoạn, hắn không lo được cái này, trố mắt ngoác mồm quay đầu nhìn Vương Bảo, tự lẩm bẩm, “Không hổ là nhà quê a, này rất sao là muốn chết a!”

Mà Vương Bảo động tác,

Cũng làm cho hoàng bào ông lão giật mình, bóng người lóe lên, lẻn đến Vương Bảo bên người, đưa tay liền muốn nắm Vương Bảo!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo trước người Thiên Viêm, thình lình phảng phất như yến về tổ, nước chảy vào thùng, chậm rãi biến mất ở Vương Bảo lòng bàn tay.

“Chuyện này...”

Hoàng bào ông lão động tác trên tay đình trệ, ngây người như phỗng nhìn tình cảnh này!

Vụ thảo!

Dung hợp!

Đã vậy còn quá dễ dàng, liền dung hợp?

“Thứ tốt a!”

Vương Bảo duỗi xoay tay một cái, một đạo khéo léo linh lung hỏa diễm, xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn!

Thiên Viêm mặc dù là biến dị hỏa diễm, thế nhưng Vương Bảo ở hỏa diễm một đạo gốc gác, không phải chuyện nhỏ, trước đây ở chín điều trên đại đạo đúc ra căn cơ, từ từ bùng nổ ra uy lực, Thiên Viêm cùng hắn dung hợp độ khó...

Quả thực không có!

Những người khác còn muốn lo lắng nguy hiểm cái gì, Vương Bảo đây? Sao quan tâm cái này, hắn có Cổ Thần thân thể, Thiên Viêm nhập thể, liền đóa hoa đều không bay ra khỏi đến!

“Ngươi... Thành công dung hợp một đạo một sao Thiên Viêm, hơn nữa, thiên phú của ngươi... Quả thực không thể tưởng tượng nổi!”

Hoàng bào ông lão thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo.

Hắn biết, Vương Bảo đã không phải hắn có thể mơ ước!

Liền hướng này dung hợp Thiên Viêm tốc độ, dù cho hiện tại chỉ là dung hợp một sao Thiên Viêm, thế nhưng tin tức truyền tới bản tông, tuyệt bức cũng sẽ khiến cho vô số cao tầng tranh đoạt!

“Vương Đại Chùy, hiện tại đem ngươi vừa nãy dung hợp này đạo Thiên Viêm, trục xuất đi ra!” Hoàng bào ông lão nói rằng.

Vương Bảo hơi nhướng mày, “Đây là vì sao?”

Hoàng bào ông lão giải thích nói, “ngươi không biết Thiên Viêm thần bí, vật ấy thiên địa sinh, có chứa linh tính, người bình thường dung hợp một

đạo, cũng đã đạt đến cực hạn, muốn dung hợp hai đạo, vô cùng khó khăn, hai đạo Thiên Viêm nhập thể, sẽ sản sinh bản năng linh tính tranh đấu!”

“Đương nhiên, cũng có người có thể làm được dung hợp, chỉ có điều, người như thế, đã ít lại càng ít a!”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, ha ha cười, “Ít, không có nghĩa là không có, nói không chắc, ta chính là người như thế đây!”

Hoàng bào ông lão bất đắc dĩ nở nụ cười khổ.

Mà không ít sát hạch võ giả nghe, lại ở trong lòng mắng mở ra!

Hỗn đản!

Vô liêm sỉ!

Không biết xấu hổ!

Không biết xấu hổ!

Ngươi rất sao có dung hợp Thiên Viêm thiên phú, ngươi liền đốt nhang đi, ngươi còn muốn làm loại kia siêu cấp lớn thiên tài? Ngươi rất sao đừng nằm mơ!

Trên đời này chuyện tốt, cũng không thể đều bị ngươi chiếm sạch sẽ a!

“Ta cảm thấy ta rộng lấy!”

Vương Bảo tiếng trầm hờn dỗi nói rằng, “Tiền bối, ta trước tiên thử xem đi!”

Hoàng bào ông lão trầm mặc nửa ngày, nói rằng, “vậy thì... Thử xem đi, có điều, tuyệt đối đừng lại đưa tay, quá nguy hiểm, một khi gây nên Thiên Viêm nộ, vậy cũng là không phải chuyện nhỏ!”

“Tiền bối yên tâm, ta tính toán sẵn!” Vương Bảo thuận miệng đáp!

Hoàng bào ông lão cười khổ một cái, sau đó chỉ chỉ hư không một đạo khác Thiên Viêm, nói rằng, “đó là hai sao Thiên Viêm, ngươi có thể thử xem cái này Suiryu Thiên Viêm, so ra muốn nhu hòa nhiều lắm!”

Vương Bảo gật gù, đứng dậy, đi tới cái kia Suiryu Thiên Viêm trước, này Suiryu Thiên Viêm nhìn như dòng nước, như là một cái Suiryu, nhưng cũng là chân thật Thiên Viêm.

Xa xa An Như Hỏa, khá là phiền muộn nhìn tình cảnh này!

Hắn tự nhận, thiên phú của chính mình đã là vượt xa đồng đại, nhưng là hiện tại Vương Bảo nhưng là biểu hiện ra nghiền ép hắn xu thế, hắn không có đố kị, chỉ là phiền muộn cùng không phục!

“Hai sao Thiên Viêm, ta cũng có thể!”

An Như Hỏa mím mím môi, kiên nghị ánh mắt, nhìn mình trước người hai sao Thiên Viêm, quyết định toàn lực dung hợp!

Nào có biết.

Hắn nhắm mắt lại không bao lâu.

Từng đạo từng đạo tiếng kêu gào, vang dội đến.

“Trời ơi...”

“Lại... Lại rất sao thành công!”

“Cái tên này quả thực không phải người a!”

“Thật đáng sợ!”

An Như Hỏa thân thể chấn động dữ dội, con mắt mở, trừng trừng nhìn về phía Vương Bảo phương hướng, nhìn thấy Vương Bảo lòng bàn tay bốc lên cái kia đóa màu xanh lam Thiên Viêm, hắn suýt nữa phun ra một cái lão

huyết!

Ta chùi!

Này rất sao mới bao lâu

Lại rất sao thành công dung hợp một đạo?

Nói thật, ta có một câu MMP không biết có nên nói hay không...

------oOo------

Chương 557: Chưởng giáo, rụt rè 1 điểm a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ sát hạch tràng bầu không khí giống như sôi trào!

Thiên Viêm Thần Tông cái gì nổi danh nhất?

Vậy dĩ nhiên là từng đạo từng đạo Thiên Viêm!

Thiên Viêm mang đến sức chiến đấu gia trì thập phần đáng sợ, phối hợp Thiên Viêm Thần Tông bí pháp, chỉnh cái trung cấp trong tinh vực võ giả đều trong lòng mong mỏi!

Nhưng mà dung hợp Thiên Viêm độ khó rất lớn, này độ khó cũng là mọi người đều biết!

Vì lẽ đó.

Ngươi rất sao là sao làm được?

Vô số võ giả đều là ngơ ngác nhìn chằm chằm Vương Bảo, dung hợp Thiên Viêm không đáng sợ, chỉ sẽ khiến cho bọn họ thán phục, thế nhưng, ngươi này dung hợp cũng quá rất sao dễ dàng chứ?

Nhìn chung Thiên Viêm Thần Tông lịch sử, thiên phú mạnh hơn thiên kiêu, cũng làm không đến nước này a!

Dung hợp Thiên Viêm, ai mà không cẩn thận từng li từng tí một, sinh sợ làm cho Thiên Viêm phản phệ?

Ngươi lại la ó, không chỉ có lấy tay trực tiếp luồn vào đi, mấy cái nháy mắt, Thiên Viêm liền dung hợp!

“Khe nằm!”

Hoàng bào ông lão cũng không nhịn được nhổ thô tục, hắn da mặt nhanh chóng run cầm cập, đây là kích động, phía sau hắn hai cái ông lão cũng là phấn chấn cực kỳ, ánh mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Đột nhiên.

Hoàng bào ông lão tâm trạng căng thẳng, vội vã lên tiếng hỏi, “Vương Đại Chùy, bên trong cơ thể ngươi hiện tại có hai đạo Thiên Viêm, cảm giác làm sao?”

Vương Bảo cảm ứng một hồi, trong cơ thể hai đạo Thiên Viêm... Ân, thành thật!

Cổ Thần thân thể nội hàm hàm Cổ Thần lực lượng, vững vàng áp chế Thiên Viêm!

Thiên Viêm vì sao không thể cùng tồn? Nói trắng ra điểm, đó là ép không được a, nhưng mà Cổ Thần thân thể bực này mạnh mẽ thân thể, chỉ là Thiên Viêm, có thể lật lên bao lớn bọt nước đến?

“Rất tốt, đều thành thật!” Vương Bảo trả lời.

Hoàng bào ông lão lại bối rối!

Thành thật?

Ta chùi, Thiên Viêm làm sao có khả năng thành thật? Đừng nói là hai đạo, coi như là một đạo, dù cho là dung hợp, thế nhưng đây chỉ là vừa mới bắt đầu dung hợp, còn chưa uẩn nhưỡng, nó cũng sẽ không thành thật a!

Run lên nửa ngày, hoàng bào ông lão không lời nào để nói, chỉ có thể về bởi vì Vương Bảo về thiên phú!

Này rất sao quả thực chính là vì Thiên Viêm Thần Tông chế tạo riêng thiên tài tuyệt thế a!

“Ta phải tiếp tục!”

Vương Bảo đứng dậy, chuẩn bị đi tới dưới một đạo Thiên Viêm!

Hoàng bào ông lão nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, “đón lấy chính là ba sao Thiên Viêm, Vương Đại Chùy, ngươi thật sự không trước tiên đem trước hai đạo Thiên Viêm tản mất?”

“Ta thật sự cảm thấy ta rộng lấy!”

Vương Bảo khẽ cười một tiếng, trực tiếp hướng đi đạo thứ ba Thiên Viêm!

Hoàng bào ông lão quay đầu cùng mặt khác hai cái ông lão liếc mắt nhìn nhau, sau đó thấp giọng nói, “lão Cửu, chuyện này, mau chóng nhường chưởng giáo biết được đi, ngươi đi thông báo!”

Một cái trong đó ông lão gật gù, “Rõ ràng!”

Dứt lời, thả người cất cánh, chạy toán loạn hướng về Thiên Viêm Thần Tông bản tông nơi!

...

...

Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo gọi Từ Thiên Hữu!

Nghe xong truyền lời ông lão tự thuật, Từ Thiên Hữu đầu tiên là mộng bức, sau đó chính là mừng như điên, tiếp theo đầu óc chớp qua từng đạo từng đạo ý nghĩ, lập tức nói rằng, “chuyện này không có các trưởng lão khác biết chưa?”

Truyền lời ông lão ngẩn ra, sắc mặt quái lạ nói rằng, “ta trước tiên thông báo chưởng giáo ngài, còn các trưởng lão khác có biết hay không, ta cũng không rõ ràng!”

Từ Thiên Hữu bỗng nhiên đứng lên, trên mặt mang theo ý cười, “Vậy thì đi thôi, ta đi xem xem! Những người khác ngươi liền không cần thông báo!”

Truyền lời ông lão dở khóc dở cười nhìn Từ Thiên Hữu nhanh chóng thoát ra chưởng giáo đại điện.

Mà Từ Thiên Hữu nhưng là đắc ý chạy toán loạn hướng về Thiên Viêm Thần thành.

Chỉ là.

Đi tới nửa đường, phía sau đột nhiên truyền đến từng đạo từng đạo nổ vang, sau một khắc, vài đạo liệt diễm bao phủ tới, rõ ràng là mấy cái ông lão.

Từ Thiên Hữu khóe miệng mãnh đánh.

Cái kia mấy cái ông lão nhìn thấy Từ Thiên Hữu, đều là nở nụ cười khổ.

Ma trứng!

Chưởng giáo ngươi không chân chính a!

Xuất hiện thiên tài tuyệt thế, không cho chúng ta biết, chính mình lén lút đến, thật là có thể!

“Khụ khụ!”

Từ Thiên Hữu ho nhẹ một tiếng, nét mặt già nua ửng đỏ, đón lấy cũng không lên tiếng, nhanh chóng hướng về hướng về Thiên Viêm Thần thành.

Mấy cái trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, dồn dập theo sát đi tới!

Từ Thiên Hữu rất nhanh sẽ đi tới sát hạch tràng.

Sau đó hắn liền kinh ngạc đến ngây người.

Ở phía sau hắn, tùy theo mà đến mấy cái Thiên Viêm Thần Tông cao tầng đại lão, cũng là mộng bức tột đỉnh!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, ở Thiên Viêm sát hạch tràng, xuất hiện kinh thế hãi tục một màn.

Vương Bảo cầm trong tay Thiên Viêm.

Ân.

Cầm trong tay Lục đạo Thiên Viêm!

Từ Thiên Hữu phản ứng lại, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, ánh mắt kia, liền phảng phất ở xem một cái kỳ tích!

Thiên sát!

Biết tiểu tử này thiên phú siêu tuyệt!

Thế nhưng.

Chuyện này cũng quá bất hợp lý chứ?

Đầy đủ sáu đạo Thiên Viêm, một sao đến sáu sao, đồng thời tồn tại? Đều dung hợp tiến vào trong cơ thể? Hơn nữa, còn có thể đồng thời cho gọi ra đến, Thiên Viêm cũng không có gì cái khác phản ứng?

Bản tông Thiên Viêm, không phải như vậy con...

Từ Thiên Hữu đến, bị người chú ý tới, rất nhanh sẽ gây nên một trận làm ồn.

Cái kia hoàng bào ông lão ngột ngạt kích động, cuồng nuốt ngụm nước, vội vàng hướng phía trên hành lễ, “Chưởng giáo!”

Không ít Thiên Viêm Thần Tông ở đây đệ tử, cũng là dồn dập hành lễ tôn xưng.

Từ Thiên Hữu miễn cưỡng để cho mình duy trì uy nghiêm, chậm rãi hạ xuống ở Vương Bảo bên người, mấy cái cao tầng đại lão sắc mặt ửng hồng nhìn chằm chằm Vương Bảo, liền phảng phất ở xem một cái tuyệt thế chí bảo!

Nhìn Vương Bảo lòng bàn tay không ngừng nhảy lên Lục đạo Thiên Viêm, Từ Thiên Hữu hoãn âm thanh nói, "Vương Đại Chùy đúng không? Ngươi dĩ nhiên có thể dung hợp Lục đạo Thiên Viêm, quả thật bản tông gặp phải mạnh mẽ nhất phú người, như vậy, lão phu Từ Thiên Hữu, Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo, không biết ngươi có thể nguyện bái ta làm thầy?"

Ta phốc!

Đứng Từ Thiên Hữu phía sau mấy cái cao tầng đại lão từng cái từng cái suýt chút nữa phun máu!

Nhìn Từ Thiên Hữu sau gáy, thật muốn cho hắn một gậy!

Chưởng giáo a chưởng giáo!

Ngài rất sao nhưng là chưởng giáo!

Có thể hay không rụt rè một điểm?

Vừa lên đến liền muốn thu đồ đệ, liền cái hàn huyên đều không có, ngươi đoạn! 1 thao đây?

Vương Bảo nghe được cũng là sững sờ.

Sau đó, Vương Bảo liền cười nói, "tiền bối đồng ý thu ta làm đồ đệ, là ta vinh hạnh, sư tôn ở lên, xin nhận đệ tử cúi đầu!"

Chắp tay khom lưng hành đại lễ, Vương Bảo không có ba bái chín đập, thế nhưng Từ Thiên Hữu không để ý chút nào, có chỉ là hưng phấn!

Ha ha ha!

Đây chính là đi trước 1 bước chỗ tốt a!

Đây chính là chưởng giáo chức vị này ẩn giấu phúc lợi a!

Cỡ này thiên kiêu, làm ta đệ tử, ta rất sao mặt mũi muốn tăng mạnh!

Từ Thiên Hữu phía sau một đám cao tầng đại lão một mặt đau "bi", phiền muộn cực kỳ, bọn họ còn chưa nói đây, Vương Bảo liền bái sư, một cơ hội nhỏ nhoi đều không có a, đại gia chưởng giáo, vô liêm sỉ cực điểm!

Đột nhiên, Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, nói rằng, "sư tôn, sáu sao bên trên Thiên Viêm, ta cũng muốn thử một chút, không biết có thể không?"

Từ Thiên Hữu sững sờ, phản ứng lại, lập tức nói rằng, "đương nhiên có thể!"

Dứt lời, Từ Thiên Hữu xoay người nhìn về phía phía sau một cái cao tầng trưởng lão, nói rằng, "Lưu trưởng lão, ngươi chưởng quản Thiên Viêm Điện, có thể hay không đi lấy cao tinh Thiên Viêm?"

Lưu trưởng lão lão không muốn, có điều chưởng giáo khiến, không dám không nghe theo, không vui nói, "Ta đi!"

Nói xong xoay người rời đi.

Từ Thiên Hữu không để ý lắm, đắc ý nhìn lướt qua cái khác cao tầng trưởng lão.

Cũng nhưng vào lúc này.

Theo một đạo tiếng rung xuất hiện, mọi người không khỏi đưa ánh mắt chuyển qua đi, liền nhìn thấy An Như Hỏa dĩ nhiên dung hợp một đạo hai sao Thiên Viêm, có điều nhưng đầy mặt phiền muộn vẻ.

Từ Thiên Hữu ngẩn ra, sau đó cảm ứng một hồi, nói rằng, "nhưng là Hỏa

Thần tộc thiên kiêu An Như Hỏa?”

“Tiền bối, ta là An Như Hỏa!” An Như Hỏa cung kính nói.

Từ Thiên Hữu rất là vui mừng nói rằng, “không sai, ngươi đã dung hợp hai sao Thiên Viêm, có thể thấy được thiên phú tuyệt luân, vào tông sau khi, nỗ lực tu luyện, ghi nhớ kỹ không thể ngạo đầy!”

An Như Hỏa liền miệng nói là.

Chỉ là trong lòng, bi phẫn cực kỳ.

Ta.

Thiên phú tuyệt luân?

Ta tuyệt luân cái cà a!

Có Vương Bảo châu ngọc ở trước, An Như Hỏa đối với thiên phú của chính mình có mãnh liệt nhận thức, đừng nói là thiên phú tuyệt luân, hắn cảm giác mình ở Vương Bảo trước mặt, quả thực chính là...

Bất nhập lưu!

Ma trứng, đả kích quá to lớn...

------oOo------

Chương 558: Quả thực không pháp trị rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Viêm bị mang tới!

Bảy sao trở lên Thiên Viêm, linh tính đã cực cao, cần phong ấn.

Mà Thiên Viêm Điện đại lão Lưu trưởng lão cũng không phải là mình trở về, phía sau còn theo một đống lớn Thiên Viêm Thần Tông cao tầng.

Trong đó càng có từng cái từng cái vượt lão tư cách trưởng lão, vào giờ phút này, sắc mặt đều là mang theo bất mãn.

"Chưởng giáo, không tử tế a!"

"Tông môn xuất hiện như vậy tuyệt thế thiên kiêu, ngươi thậm chí ngay cả thông báo một hồi đều không làm, liền thu đồ đệ?"

"Ai, lão phu đời này, đáng tiếc nhất chính là không có một cái vừa lòng đẹp ý truyền nhân y bát, không biết chưởng giáo có thể không Karen (đáng thương) một hồi lão già, đem bảo bối này đồ đệ tặng cho lão phu?"

"Hừ, chưởng giáo, lão phu không phục!"

Một đám lão tư cách trưởng lão có thể không bao nhiêu kiêng kỵ, thở phì phò cằn nhằn lên.

Từ Thiên Hữu dù cho là chưởng giáo, tu vi cũng cao hơn bọn họ, thế nhưng cũng phải duy trì kính ý, nghe từng đạo từng đạo bất mãn âm thanh, Từ Thiên Hữu cũng không nói lời nào, cũng chỉ là cười.

Ha ha ha.

Mặc ngươi các ngươi miệng pháo lợi hại đến đâu.

Có cái lông gà dùng?

Hiện tại đồ đệ đã là của ta rồi, cũng đã bái sư, các ngươi còn có thể sao nhỏ?

Nửa ngày.

Chờ đến âm thanh tiêu diệt, Từ Thiên Hữu bỗng nhiên không để ý từng đạo từng đạo khinh bỉ tầm mắt, đối với Lưu trưởng lão âm hiểm cười nói, "Lão Lưu, thật tài tình!"

Lưu trưởng lão cười gượng nói, "nơi nào, ta liền thuận miệng nhấc lên!"

Đương nhiên không phải thuận miệng nhấc lên!

Lưu trưởng lão nhưng là thập phần nhanh nhẹn từng cái từng cái vòng đi thông báo, tại sao? Ha, đương nhiên là vì buồn nôn chưởng giáo a!

Nhường ngươi vô liêm sỉ!

Nhường ngươi ăn một mình!

Coi như thay đổi không chấm dứt cục, cũng phải nhường ngươi khó chịu một hồi!

Từ Thiên Hữu hít một hơi, "Thiên Viêm đây? Lấy ra đi!"

Liên quan đến chính sự, Lưu trưởng lão cũng nghiêm túc lên, vung tay lên, một đạo bị phong cấm ánh sáng phong ấn Thất Tinh Thiên viêm xuất hiện!

Từ Thiên Hữu xoay người nhìn về phía Vương Bảo, ngưng âm thanh nói, "Đại Chùy, đây là Cửu U Thiên Viêm, hái tự Cửu U nơi, thuộc tính âm hàn, dung hợp thời gian nhất thiết phải cẩn thận, có cái gì không đối lập khắc đình chỉ!"

Vương Bảo gật gù, “Rõ ràng!”

Cửu U Thiên Viêm mở ra phong ấn, bị Từ Thiên Hữu vững vàng áp chế, Vương Bảo khoanh chân ngồi ở Cửu U Thiên Viêm trước mặt, sau một khắc, hắn đưa tay!

Từ Thiên Hữu mộng bức!

Cái khác cao tầng đại lão cũng là ngây người như phỗng!

Bọn họ phần lớn cũng không thấy Vương Bảo dung hợp Thiên Viêm quá trình.

Lúc này thấy đến Vương Bảo đưa tay bỏ vào Thiên Viêm bên trong, phản ứng lại, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Hắn đưa tay?

Hắn dĩ nhiên đưa tay?

Chuyện này... Chuyện này... Này rất sao là tìm đường chết a?

“Đáng chết!”

Từ Thiên Hữu sốt sắng, chỉ lo Vương Bảo ra chuyện gì, nhưng là Vương Bảo đã đưa tay mà vào, muốn ngăn cản đều chậm, hô hấp đình trệ, Từ Thiên Hữu bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay cứu lại.

Có điều.

Nhìn Vương Bảo cái kia bình tĩnh vẻ mặt, đã vẫn tính ổn định Cửu U Thiên Viêm, Từ Thiên Hữu trái tim nhanh chóng nhảy lên, trong mắt có chờ mong.

Bình an vô sự?

Vậy thì là tất cả thuận lợi!

Ta chùi, ta đồ đệ không hổ là vạn cổ đệ nhất yêu nghiệt, loại dung hợp này Thiên Viêm phương thức, đập vỡ tan lão phu tam quan a!

Đột nhiên.

Liền nhìn thấy Cửu U Thiên Viêm chậm rãi biến mất ở Vương Bảo lòng bàn tay!

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, dung hợp thành công!

Từ Thiên Hữu nuốt ngụm nước bọt.

Dù cho biết Vương Bảo dung hợp Thiên Viêm tốc độ, nhanh làm người giận sôi.

Thế nhưng.

Này giời ạ cũng quá nhanh hơn!

Nghe người ta nói cùng tận mắt đến sai biệt là to lớn.

Từ Thiên Hữu lại một lần nữa bị Vương Bảo kinh hãi ở, ánh mắt đều trừng trừng.

Cái khác cao tầng đại lão ít nhiều gì cũng nghe nói trước sự tình, trong lúc nhất thời ánh mắt đều là đặc biệt mê tít mắt, khi thì nhìn về phía Từ Thiên Hữu, càng thêm bất mãn!

Ma trứng!

Cỡ nào treo thiên kiêu a!

Thiên phú như thế người, lại bị chưởng giáo ỷ vào thân phận ỷ vào thời gian chiếm tiên cơ, bọn họ liền cái cơ hội đều không có!

Một đám đại lão trong lòng không biết lăn qua bao nhiêu lần chưởng giáo vô liêm sỉ!

“Tiếp tục!”

Vương Bảo ánh mắt sáng quắc, trong cơ thể Thiên Viêm càng nhiều, hắn càng có thể cảm giác được mang đến chỗ tốt, chỉ là Thiên Viêm tự động rèn luyện Cổ Thần thân thể, liền diệu dụng vô cùng!

“Còn tiếp tục?”

Từ Thiên Hữu có chút sợ hãi, suy nghĩ một chút, nói rằng, “tám sao Thiên Viêm, đã sản sinh bộ phận linh trí, dù cho chỉ là tí tẹo, nhưng ngươi vạn không thể lại đưa tay!”

“Được!”

Vương Bảo gật đầu đồng ý!

Lưu trưởng lão thần sắc phức tạp tiến lên, lấy ra tám sao Thiên Viêm, nói rằng, “đây là Bát Hoang Phá Diệt Thiên Viêm, thuộc tính bá đạo, cẩn thận!”

Vương Bảo lên tiếng cảm tạ.

Từ Thiên Hữu ra tay áp chế, Vương Bảo nhưng là đưa tay, ở Từ Thiên Hữu kinh hãi dưới ánh mắt, vẫn chưa trực tiếp đưa vào Thiên Viêm bên trong, chỉ là hơi nâng.

Hồi lâu.

Vương Bảo phun ra khẩu khí, tám sao Thiên Viêm Bát Hoang Phá Diệt Thiên Viêm, chậm rãi hòa vào Vương Bảo lòng bàn tay.

Nhìn thấy tình cảnh này!

Mọi người triệt để không nói gì!

Tám sao a!

Đây chính là tám sao Thiên Viêm!

Ở đây rất nhiều ở Thiên Viêm một đạo tu luyện thành công cao tầng trưởng lão, có bao nhiêu không đạt đến tám sao?

Nhiều hơn nhều!

Mà chỉ là một cái mới vừa vào tông đệ tử, nhưng liền tám sao Thiên Viêm, đều cho dung hợp!

Thiên phú này...

Ma trứng, chưởng giáo vô liêm sỉ!

Vương Bảo thiên phú càng mạnh, rất nhiều cao tầng đại lão liền càng là không cam lòng, lần thứ hai nhấc lên mắng chưởng giáo trong lòng hoạt động.

“Sư tôn, chín sao Thiên Viêm có hay không?” Vương Bảo liếm môi một cái, chưa hết thòm thèm!

Từ Thiên Hữu cười khổ một cái, nói rằng, “chín sao Thiên Viêm... Không phải là không có, nhưng đều bị lão tổ tự mình phong ấn, ân... Đợi đến ta báo cáo lão tổ, có thể để cho ngươi thử một lần!”

Vương Bảo khá là tiếc nuối gật gù.

Sau đó, Vương Bảo hít sâu một hơi, bắt đầu thí nghiệm chính mình sớm đã có ý nghĩ!

Vậy thì là.

Dung hợp Thiên Viêm!

Trong cơ thể tám đạo Thiên Viêm, từng người chiếm cứ một mảnh đất bàn, phân biệt rõ ràng, có điều theo Vương Bảo điều động, một sao cùng hai sao Thiên Viêm, bắt đầu tới gần!

Trong phút chốc, mãnh liệt cuồng bạo lực lượng, ở Vương Bảo trong cơ thể nhấc lên, có điều, Vương Bảo thân có Cổ Thần thân thể, hơn nữa Tinh Thần Chí Cao Bá Thể, mạnh mẽ thân thể, đối với loại này xung kích không nhìn thẳng chi, mạnh mẽ dung hợp hai đạo Thiên Viêm!

Sau đó, nhưng là đạo thứ ba!

Đạo thứ tư!

Chờ đến đạo thứ tám Thiên Viêm, Bát Hoang Phá Diệt Thiên Viêm, cũng dung hợp lại cùng nhau sau khi, Vương Bảo cảm giác mình có chút chơi thoát, Thiên Viêm tự động ly thể!

Mà Từ Thiên Hữu đây, vốn đang rất buồn bực đồ đệ mình vì sao nhắm mắt, sau một khắc, doạ mộng bức!

Một đạo to lớn cực kỳ Thiên Viêm ánh sáng, bộc phát ra!

Cùng lúc đó, bốn phương tám hướng truyền đến vô tận gào thét thanh âm, đó là thiên địa chi lực ở hướng về nơi này hội tụ!

“Khe nằm!”

Từ Thiên Hữu không nhịn được kêu thành tiếng, thấy quỷ bình thường nhìn Vương Bảo.

Cái khác cao tầng đại lão cũng là ngây người, phản ứng lại, kinh kêu thành tiếng.

“Ta trời, dung hợp Thiên Viêm?”

“Hắn... Hắn dĩ nhiên không tu luyện bản tông bí pháp, liền đem Thiên Viêm dung hợp lại cùng nhau?”

“Này cỗ uy thế... Ta phốc, hắn sẽ không đem tám đạo Thiên Viêm đưa hết cho dung hợp chứ?”

“Không được, muốn bạo, dung hợp Thiên Viêm vốn là không ổn định, hắn đây là chơi với lửa có ngày chết cháy a!”

“Chưởng giáo, mau ra tay!”

Từ Thiên Hữu đương nhiên biết được ra tay, vung tay lên, trong chớp mắt, thế giới chi lực bạo phát, giống như đem Vương Bảo cùng thế giới chia lìa, cùng lúc đó, hắn một trảo Vương Bảo vai, kéo đến phía sau mình!

Mà cái kia phảng phất loại nhỏ Thái Dương giống như dung hợp Thiên Viêm, nhưng là chớp mắt vỡ ra được.

Ầm ầm ầm âm thanh, dù cho cách thế giới chi lực, vẫn như cũ rõ ràng lọt vào tai, hư không rung động không ngớt, Từ Thiên Hữu sắc mặt ửng hồng, áp chế sức nổ bạo phát, nửa ngày, mới thở phào nhẹ nhõm.

Mà Vương Bảo, nhưng là vẻ mặt hư bạch, dung hợp Thiên Viêm, hầu như rút đi hắn hết thảy sức mạnh.

“Ngươi... Ngươi thật đúng là...”

Từ Thiên Hữu xoay người, cười khổ nhìn Vương Bảo, muốn quát lớn, thế nhưng là đột nhiên có chút không nói gì.

Có thể không dựa vào tông môn bí pháp, đem Thiên Viêm dung hợp, bực này thiên phú, làm người giận sôi a!

Mà một khi Vương Bảo khống chế tông môn bí pháp, đến thời điểm...

Khe nằm!

Ngẫm lại thì có chút làm người ta sợ hãi a!

Bởi vì Thiên Viêm Thần Tông hiện nay khống chế Thiên Viêm nhiều nhất, tự nhiên là lão tổ, trong cơ thể có chín đạo Thiên Viêm, thế nhưng, lão tổ cũng chỉ dám dung hợp năm, sáu nói chính là cực hạn!

Vương Bảo vừa nãy dung hợp vài đạo? Tuyệt bức đưa hết cho dung hợp a!

Dựa theo Vương Bảo dung hợp Thiên Viêm tốc độ, nhiều tăng cường vài đạo...

Ta trời, quả thực không pháp trị rồi...

------oOo------

Chương 559: Hắn cực hạn ở nơi nào?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo sát hạch trực tiếp ngưng hẳn, dù cho còn có vài hạng sát hạch, thế nhưng Từ Thiên Hữu đã không nhịn được muốn dẫn Vương Bảo đi gặp mặt lão tổ.

An Như Hỏa ngơ ngác nhìn Vương Bảo theo một đám Thiên Viêm Thần Tông cao tầng đại lão rời đi, ánh mắt cô đơn!

Chưởng giáo đại điện.

Vương Bảo đứng ở trung ương nơi, một đám Thiên Viêm Thần Tông cao tầng bên liệt tả hữu, đánh giá Vương Bảo.

Dù cho Vương Bảo đã bị chưởng giáo thu làm đồ đệ, thế nhưng Vương Bảo yêu nghiệt nghịch thiên thiên phú, cũng làm cho rất nhiều Thiên Viêm Thần Tông cao tầng không sinh được chút nào ác cảm!

Cỡ này thiên phú.

Đối với tông môn mà nói, là chuyện tốt, chuyện thật tốt, hay là có thể dẫn dắt Thiên Viêm Thần Tông, nhảy vào thượng cấp Tinh vực!

Mà một khi tiến vào thượng cấp Tinh vực, Thiên Viêm Thần Tông liền có thể thu được long trời lở đất to lớn tăng lên, đối với bọn hắn mà nói, tự nhiên là có lợi ích cực kỳ lớn.

Hồi lâu.

Từ Thiên Hữu trở về, đi theo ở một cái thân mang áo tím, nhìn như bình thường ông lão phía sau.

Một đám Thiên Viêm Thần Tông cao tầng dồn dập đứng dậy bái lão tổ.

“Đại Chùy, còn không mau bái kiến tổ sư?” Từ Thiên Hữu nhẹ quát.

Vương Bảo hít một hơi, quay về Thiên Viêm tổ sư chắp tay khom lưng hành lễ, “Đệ tử Vương Đại Chùy, bái kiến tổ sư!”

Thiên Viêm tổ sư trên dưới đánh giá Vương Bảo, tiến lên một bước, đột nhiên đưa tay, rơi vào Vương Bảo trên bả vai.

Vương Bảo chưa động, vẻ mặt không đổi.

Mà Thiên Viêm tổ sư điều tra nửa ngày, bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, “cỡ này thân thể... Tiểu tử, ngươi này luyện thể thuật truyền thừa từ người phương nào?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “trời sinh!”

Thiên Viêm tổ sư đặc biệt không nói gì.

Trời sinh?

Làm sao có khả năng sẽ có người có như thế trời sinh thân thể?

Thiên Viêm tổ sư có thể cảm giác được Vương Bảo thân thể trung lưu chảy hai loại đặc biệt kỳ dị sức mạnh, mỗi một loại, cũng làm cho hắn hãi hùng khiếp vía, căn bản tra không ra theo hầu.

Nếu Vương Bảo không nói, Thiên Viêm tổ sư cũng liền không truy hỏi nữa, mỗi người đều có thuộc về mình bí mật lớn.

Nghĩ đến có như thế gốc gác căn cơ đệ tử, gia nhập Thiên Viêm Thần Tông, Thiên Viêm tổ sư liền cực kỳ vui mừng mừng rỡ.

Thiên Viêm Thần Tông hầu như đã đạt đến đỉnh cao, khó có thể ở kéo lên, muốn tiến vào thượng cấp Tinh vực, vô cùng khó khăn, cần đi qua thượng cấp liên minh rất nhiều sát hạch, điều này cần một cái chí cường giả đến dẫn dắt.

Vương Bảo, nhường Thiên Viêm tổ sư nhìn thấy hi vọng.

“Nghe nói ngươi còn muốn dung hợp chín sao Thiên Viêm?”

Thiên Viêm tổ sư cười hỏi.

“Không sai, tổ sư, ta cảm giác mình còn chưa tới cực hạn!” Vương Bảo đàng hoàng trả lời.

Thiên Viêm tổ sư trầm mặc một hồi, nói rằng, “Thiên Viêm nhập thể, số lượng càng nhiều, liền càng là cuồng bạo, các loại thuộc tính va chạm, sản sinh áp lực lực xung kích là to lớn, ngươi cắt không thể ham nhiều, cho tới hỏng rồi căn cơ!”

“Ta rõ ràng!” Vương Bảo cười nói.

“Vậy cũng tốt, theo lão phu đi Thiên Viêm Điện, ta ngược lại muốn xem xem, tiểu tử ngươi cực hạn, ở nơi nào!” Thiên Viêm tổ sư cũng cảm thấy rất hứng thú, cười to lên, xoay người rời đi.

Vương Bảo đương nhiên đuổi tới.

Từ Thiên Hữu hiếu kỳ khẩn, cấp tốc đi theo, cái khác cao tầng đại lão từng cái từng cái liếc mắt nhìn nhau, dồn dập bước nhanh theo tới.

Thiên Viêm Điện.

Nơi này là Thiên Viêm Thần Tông tồn trữ Thiên Viêm nơi.

Thiên Viêm tổ sư mang theo Vương Bảo tiến vào, bên trong cấm pháp tự động tiêu diệt, hắn mang theo Vương Bảo đi thẳng tới Thiên Viêm Điện nơi sâu xa.

Ở đây, trên hư không mới, có ba cái to lớn phong ấn, mỗi cái trong phong ấn, đều có một đạo chín sao Thiên Viêm.

Thiên Viêm tổ sư nhìn ba đạo chín sao Thiên Viêm, trầm giọng nói, "bản tông chín sao Thiên Viêm, liền năm đạo, trong đó hai đạo đã bị lão phu cùng thiên hữu dung hợp, này còn lại ba đạo, đến nay không người có thể dung hợp, Đại Chùy, ngươi liền thử xem đi!"

Dứt lời.

Trong đó một đạo chín sao Thiên Viêm bị Thiên Viêm tổ sư tóm lấy.

Phong ấn ánh sáng mở rộng, đem Vương Bảo cũng bao trùm vào, Thiên Viêm tổ sư tự mình áp chế này đạo chín sao Thiên Viêm, mục mang vẻ chờ mong, nhìn Vương Bảo.

Phía sau.

Từ Thiên Hữu bọn họ một mạch đi tới, xem Thiên Viêm tổ sư hơi nhướng mày, nhẹ quát, "Đại Chùy dung hợp Thiên Viêm, can hệ trọng đại, các ngươi đi ra ngoài trước chờ!"

Từ Thiên Hữu đám người phiền muộn cực kỳ.

Nhưng là lão tổ phát lệnh, ai dám không từ, trong đáy lòng cũng không dám có chút dị nghị, chỉ được phiền muộn lùi ra.

Thiên Viêm Điện cửa lớn ầm ầm một tiếng đóng, Từ Thiên Hữu một đám lão già dồn dập thở dài lên.

"Ai, đáng tiếc không thể ở đây!"

"Tiểu tử kia thiên phú cổ quái như vậy, dung hợp tám đạo Thiên Viêm, còn không phải cực hạn, thật muốn nhìn một chút hắn cực hạn ở đâu a!"

"Ha ha, chưởng giáo, có thể nhận lấy như vậy đệ tử, trong lòng rất đẹp chứ?"

Không ít người nói thầm nửa ngày, từng cái từng cái mang theo quái dị ánh mắt, nhìn về phía Từ Thiên Hữu.

Từ Thiên Hữu tuy rằng trong lòng xinh đẹp tách, thế nhưng chột dạ a, cười gượng nói, "đây là số mệnh a, tiểu tử kia cũng là, trực tiếp liền bái sư, ta cũng chẳng còn cách nào khác a, hay là lão phu mị lực cao chứ?"

Một đám lão già trố mắt ngoác mồm!

Khe nằm!

Chưởng giáo vô liêm sỉ thuộc tính cấp tốc điên cuồng tăng lên a, này giời ạ đều tăng mạnh chứ?

Còn rất sao mị lực cao đây, ngươi cái kia nét mặt già nua có cái gì mị lực có thể nói?

Từ Thiên Hữu không hề hay biết từng đạo từng đạo ánh mắt khinh bỉ, lợn chết không sợ bỏng nước sôi, ngược lại sự thực chính là Vương Bảo đã bái ông ta làm thầy, lão tổ đều không nói ra được cái gì đến, các ngươi còn có cái gì ý kiến? Có cũng kìm nén đi, ha ha ha!

Liền như thế chờ.

Chờ đến một canh giờ trôi qua.

Từ Thiên Hữu vẻ mặt của bọn họ liền có chút cuống lên!

Ngươi muội, làm sao vượt qua lâu như vậy rồi?

Trước Vương Bảo dung hợp Thiên Viêm, nhưng là mấy cái nháy mắt, liền dung hợp thành công!

Hẳn là ra cái gì bất ngờ?

Nhưng là, tổ sư ở đây, nên không có sao chứ?

Từ Thiên Hữu cấp bách nhất, lo lắng bảo bối của chính mình đồ đệ, gấp nét mặt già nua đều đỏ lên lên, những lão giả khác cũng không có trêu ghẹo ý của hắn, đều là mục mang vẻ lo âu.

Đột nhiên.

Thiên Viêm Điện cửa lớn, rốt cục từ từ mở ra.

Thiên Viêm tổ sư mặt không hề cảm xúc đi ra.

Từ Thiên Hữu bọn họ vội vã tiến lên nghênh tiếp.

"Tổ sư, làm sao?"

"Tổ sư, tiểu tử kia không có sao chứ?"

"Tổ sư, vì sao dùng thời gian dài như vậy?"

Thiên Viêm tổ sư giơ tay, một đám lão già nhất thời câm miệng, sau đó Thiên Viêm tổ sư vẻ mặt trở nên hơi phức tạp, ho nhẹ một tiếng, nhìn Từ Thiên Hữu nói rằng, "thiên hữu a, ngươi đồ đệ này, nếu không... Ân... Bái lão phu sư phụ coi là!"

"A?"

Từ Thiên Hữu một mặt mộng bức, tâm tư đều đọng lại.

Phản ứng lại, Từ Thiên Hữu vẻ mặt đưa đám gọi nói, "tổ sư, cho điểm đường sống a..."

Thiên Viêm tổ sư mặt già đỏ ửng, thở dài, "Thôi! Thôi! Chính các ngươi vào xem đi, còn có, Thiên Viêm số lượng chợt giảm, bọn ngươi tiếp đó, nên nỗ lực đi thu thập Thiên Viêm! Thiên hữu ngươi tự mình sắp xếp!"

Dứt lời.

Thiên Viêm tổ sư mang theo một luồng phiền muộn khí, biến mất ở tại chỗ.

Từ Thiên Hữu đám người đầu tiên là một trận mờ mịt không rõ.

Thiên Viêm số lượng chợt giảm?

Sao có thể có chuyện đó?

Thiên Viêm Điện bộ nhớ trữ Thiên Viêm số lượng, không có một ngàn, cũng có tám trăm, dùng cái mấy ngàn năm đều không phải sự tình, làm sao có khả năng cần bổ sung?

Liếc mắt nhìn nhau, một đám lão già đầu óc lật lên một đạo khó mà tin nổi ý nghĩ, sau đó, tranh nhau chen lấn tràn vào Thiên Viêm Điện.

Liền nhìn thấy.

Thiên Viêm Điện hai bên, nguyên bản tồn tại ở nơi đó từng đạo từng đạo các (mỗi cái) Tinh cấp Thiên Viêm, vào giờ phút này, biến mất không thấy hình bóng.

Từ Thiên Hữu ngây người như phỗng.

Chờ nhìn thấy bị từng đạo từng đạo Thiên Viêm vờn quanh, cả người phảng phất tràn ngập ở trong biển lửa Vương Bảo, mọi người kinh hãi một câu nói đều không nói ra được.

Sâu trong nội tâm, chỉ còn dư lại từng cái từng cái “Khe nằm”, ở đáy lòng không ngừng vang vọng...

------oOo------

Chương 560: Trang xong so với liền chạy, thật sự rất kích thích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Viêm Thần Tông sát hạch qua đi, An Như Hỏa phi thường phiền muộn được Thiên Viêm thi cùng thần hồn lực thi người thứ hai.

Vốn là, đây là thập phần kiêu người thành tích, thế nhưng ở Vương Bảo cái kia nghịch thiên thành tích trước mặt, thực sự là bé nhỏ không đáng kể.

Sau đó sát hạch bên trong trước vài tên, bị Thiên Viêm Thần Tông cao tầng chia cắt.

An Như Hỏa không có bái sư.

Hỏa Thần tộc cùng Thiên Viêm Thần Tông, tương giao tâm đầu ý hợp, Hỏa Thần tộc mỗi một đời đều có nhất thiên kiêu đến đây Thiên Viêm Thần Tông rèn luyện tiềm tu, dung hợp Thiên Viêm, tăng cường huyết thống, vì lẽ đó An Như Hỏa căn bản không cần bái sư.

Trở về Thiên Viêm Thần Tông cho Hỏa Thần tộc thành lập chuyên môn chỗ ở sau khi, An Như Hỏa lão bộc sau khi đi vào trầm giọng nói, “thiếu chủ, tam gia đến rồi!”

“Tam thúc?”

An Như Hỏa sắc mặt căng thẳng, “Hắn tới làm gì?”

“Làm sao, không hoan nghênh tam thúc?”

Một cái giữ lại râu cá trê người trung niên, mặt mỉm cười, bước vào gian phòng.

An Như Hỏa phiền muộn nói, “làm sao sẽ, có điều tam thúc, ngài tới làm

cái gì?”

Râu cá trê trung niên gọi là An Thượng Quân, lúc này nụ cười trên mặt vừa thu lại, nhìn An Như Hỏa, thở dài nói, “như lửa, sự tình ta đều nghe nói, không nghĩ tới Thiên Viêm Thần Tông, dĩ nhiên thu được Vương Đại Chùy như vậy nghịch thiên thiên kiêu!”

An Như Hỏa vẻ mặt bình tĩnh nói, “Tài nghệ không bằng người, ta không lời nào để nói!”

An Thượng Quân ánh mắt chìm xuống, nói rằng, “nhưng là, người này nhưng là trở thành Hỏa Thần tộc chướng ngại vật... Vốn là, lấy thiên tư của ngươi, Thiên Viêm tông chưởng giáo thu ngươi làm đồ đệ, đều không quá đáng, nhưng là hiện tại, có Vương Đại Chùy, lại nghĩ nhường Thiên Viêm chưởng giáo thu đồ đệ, khó khăn!”

An Như Hỏa nghe vậy vẻ mặt buồn bã.

An Thượng Quân hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “qua nhiều năm như thế, như hỏa ngươi cho là bổn tộc nhất thiên kiêu, Hỏa Thần tổ tiên huyết thống nồng nặc, một khi thân kiêm Thiên Viêm tông truyền thừa bí pháp, dung hợp cao tinh Thiên Viêm, phối hợp bổn tộc huyết thống, tương lai của ngươi, khó có thể tưởng tượng!”

An Như Hỏa gánh chịu Hỏa Thần tộc kỳ vọng.

Hỏa Thần tộc tuy rằng cùng Thiên Viêm Thần Tông giao hảo, thế nhưng, nhưng chưa bao giờ có người, có thể chân chính được Thiên Viêm Thần Tông truyền thừa bí pháp “Dung viêm thần quyết”!

Hỏa Thần tộc lão tổ đã từng cùng Thiên Viêm tổ sư đề cập tới rất nhiều lần, thế nhưng Thiên Viêm tổ sư trực tiếp từ chối, cũng nói, muốn truyền, cũng đến ném cho Hỏa Thần tộc có tư cách con trai!

An Như Hỏa, đã có tư cách!

Nhưng là, bây giờ lại bị Vương Bảo cho chặn!

Nhận được tin tức An Thượng Quân cùng cái khác Hỏa Thần tộc cao tầng, đều là khí nổ.

“Người này, không thể lưu a!”

An Thượng Quân thấp giọng nói.

An Như Hỏa hoàn toàn biến sắc, tức giận nói, “tam thúc, lời ấy đừng vội nhắc lại, ta An Như Hỏa dầu gì, cũng không thể hại tính mạng người!”

An Thượng Quân hơi phiền, bất quá nghĩ đến chính mình này cháu trai tính nết, nhất thời không nói gì.

“Ha ha, ta chính là thuận miệng nhắc lên, ngươi không đồng ý, vậy thì thôi!”

An Thượng Quân cười khan một tiếng, sau đó liền vỗ vỗ An Như Hỏa vai, trầm giọng nói, “ngươi đây, ngay ở Thiên Viêm Thần Tông tiếp tục cố gắng dung hợp Thiên Viêm, hay là, còn có cơ hội!”

An Như Hỏa sắc mặt khó coi.

Biết rõ chính mình tam thúc tính khí hắn, biết tam thúc khẳng định là ở qua loa chính mình, nếu tam thúc có giết người ý nghĩ, vậy thì... Chắc chắn sẽ không xem thường từ bỏ!

Hi vọng tiểu tử kia, cẩn thận một chút đi, huống hồ, đây là bên trong Thiên Viêm Thần Tông, tam thúc nên cũng không làm được, ám sát Vương Bảo bực này thiên kiêu.

...

...

An Thượng Quân tuy rằng có Sát tâm, thế nhưng, nhưng cũng biết đây là kế hoạch lâu dài, không thể nóng ruột!

Nhưng mà rất nhanh, hắn liền bị to lớn kinh hỉ đập trúng đầu.

“Hắn thật đi ra ngoài? Không có mang bất luận người nào?”

An Thượng Quân nhìn chằm chằm trước người quỳ trên mặt đất người trung niên, ngột ngạt hưng phấn quát.

Người trung niên kia trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, nói rằng, “tam gia, ngài hạ lệnh nhường chúng ta giám sát bí mật tiểu tử kia, hắn hẳn là độc hành cách tông, cho đến bây giờ, cũng không có Thiên Viêm Thần Tông cao tầng làm bạn!”

An Thượng Quân đứng dậy, vòng chéo tay, đi qua đi lại, sau nửa ngày, khẽ cắn răng nói rằng, “đây là cơ hội, cơ hội ngàn năm một thuở! Ngươi lập tức mang người, đuổi theo hắn... Giết hắn!”

“Làm xong tất cả những thứ này, các ngươi liền đi tới thượng cấp Tinh vực, mai danh ẩn tích, ngàn vạn không thể bại lộ thân phận, phong thanh vừa qua, ta sẽ liên hệ các ngươi!”

“Người nhà của các ngươi, sẽ bị chăm sóc rất tốt! Trong tộc cũng sẽ không bỏ qua các ngươi, sẽ cho các ngươi cao cấp nhất tài nguyên!”

Người trung niên trầm mặc nửa ngày, trầm giọng nói, “tam gia yên tâm, mời xem chúng ta đi!”

Dứt lời, người trung niên liền sải bước đi ra ngoài!

...

...

Vương Bảo thật sự đi rồi, chỉ cho Từ Thiên Hữu để lại một phong thư, nói đệ đệ mình có việc cầu đến chính mình, muốn đi hạ cấp Tinh vực Vô Lượng Tông gặp một lần!

Liên tục đi qua vài cái truyền tống trận sau khi.

Vương Bảo đột nhiên tâm hồn căng thẳng, theo bản năng vọt ra ngoài, nơi đây cũng là một cái to lớn truyền tống trận, theo Vương Bảo thoát ra, Lục đạo hắc y bóng người hướng về Vương Bảo tập kích mà đến!

Truyền tống trận phụ cận võ giả kinh hãi đến biến sắc, dồn dập lui bước.

Vương Bảo bị người mặc áo đen vây quanh, sắc mặt không hề thay đổi, nhẹ quát, "Các ngươi là người phương nào? Dám trêu ta, sợ là chán sống rồi!"

Sáu cái người mặc áo đen chính là An Thượng Quân phái tới truy sát tử sĩ, liếc mắt nhìn nhau, một cái trong đó âm hiểm cười nói, "phụng ám minh tôn chủ mật lệnh, giết ngươi mệnh!"

Ám minh?

Không ít vây xem đảng theo bản năng giật ngụm khí lạnh.

Đây chính là ở thượng cấp Tinh vực đều là siêu cấp thế lực to lớn tổ chức ám sát!

Tiểu tử này đến cùng làm cái gì, dĩ nhiên đáng giá ám minh phái ra sáu cái sát thủ!

Vương Bảo cũng rất buồn bực, có điều, hắn không công phu cùng mấy người này tách kéo, hé mắt, trong cơ thể từng đạo từng đạo Thiên Viêm, bắt đầu rồi nhanh chóng dung hợp.

Vương Bảo dung hợp, phần lớn đều là thấp tinh Thiên Viêm, hơn nữa vào giờ phút này, Vương Bảo đã chiếm được Thiên Viêm tổ sư tự mình truyền thừa dung viêm thần quyết, dung hợp Thiên Viêm, không lại áp chế một cách cưỡng ép, mà là thông thuận cực kỳ!

Từng luồng từng luồng sức mạnh cuồng bạo, từ Vương Bảo trong cơ thể bắn ra!

Ánh mắt hàn mang lóe lên, Vương Bảo lớn quát, “Cho các ngươi thêm một cơ hội, hiện tại lăn, còn có thể sống, bằng không, chết!”

“Nói khoác không biết ngượng!”

Mấy cái Hỏa Thần tộc tử sĩ mắt mang khinh bỉ.

Vương Bảo tuy rằng thiên phú kỳ cao, thế nhưng tu vi chỉ là một bước Giới Thần mà thôi, mà bọn họ sáu người, toàn bộ đều là ba bước Giới Thần!

Dù cho là một cái đến giết Vương Bảo, đều đầy đủ, bọn họ sáu người đồng loạt ra tay, Vương Bảo chính là có cánh cũng không bay ra được!

“Giết!”

Sáu người liếc mắt nhìn nhau, dồn dập ra tay, mỗi người đều là dùng ra sát chiêu, tuy rằng muốn ẩn giấu dấu vết, không thể dùng Hỏa Thần tộc võ kỹ thần thông, nhưng là, bọn họ mỗi cái có các (mỗi cái) lá bài tẩy, trong chớp mắt, từng đạo từng đạo linh quang hội tụ, hóa thành tất cả công kích, hướng về Vương Bảo bao phủ mà xuống!

“Mã Đức, cho thể diện mà không cần!”

Vương Bảo sắc mặt đen, khẽ quát một tiếng, hai tay hơi nâng hư không, trong nháy mắt, Vương Bảo giống như đã biến thành một cái quả cầu lửa!

Từng đạo từng đạo lưu chuyển Thiên Viêm, hóa thành một cái to lớn loại nhỏ nắng gắt, sau đó, ầm ầm nổ bể ra đến!

Vây xem đảng xem chính là nhìn thấy mà giật mình, dồn dập cực tốc tránh lui, chờ đến ánh sáng tiêu diệt, Vương Bảo quanh thân, đã không có một bóng người!

Hỏa Thần tộc sáu cái ba bước Giới Thần tử sĩ, thình lình chết không còn một mống, không còn sót lại một chút cặn!

Vương Bảo nhìn quét một chút bốn phía, ánh mắt ác liệt, nửa ngày, mới cười lạnh nói, “ta đều nói rõ ràng như vậy, vì là sao không nghe khuyên đây, ta Vương Đại Chùy liền thế giới cảnh đều có thể giết, đừng nói chỉ là ba bước Giới Thần, hanh...”

Dứt lời, Vương Bảo lần thứ hai bước vào truyền tống trận, đang phụ trách người mộng bức trong thần sắc, giao nộp tinh bích, báo ra chỗ cần đến, thân ảnh biến mất ở truyền tống trận bên trên.

Tại chỗ, yên tĩnh cực kỳ.

Nửa ngày, mới vỡ tổ bình thường, gây nên vô số đạo làm ồn thanh âm.

Vương Đại Chùy tên, bắt đầu điên (chơi) truyền, cho Vương Bảo gia tăng rồi không ít tinh luyện giá trị, nhường Vương Bảo rất là cao hứng.

Trang xong so với liền chạy, thật sự rất kích thích...

------oOo------

Chương 561: Ta Vô Lượng Tông, viên thuốc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Lượng Tông.

Thân ở lao ngục bên trong nằm Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, đột nhiên lộ ra một vệt nụ cười, sau đó lười biếng đứng dậy.

Đi tới lao ngục cấm pháp biên giới, Vương Bảo nhường Kính Tượng Phân Thân trực tiếp gọi nói, "người đến người đến!"

Cũng không lâu lắm, một người thanh niên mang theo cười lạnh đi tới, âm lãnh nhìn chằm chằm Vương Bảo, "Kêu la cái gì? Còn dám kêu loạn, cấm hình phạt hầu hạ!"

Vương Bảo vòng chéo tay, nhạt âm thanh nói, "thông báo các ngươi chưởng giáo lại đây, liền nói ta có đại sự cho biết, đương nhiên, ngươi cũng có thể không đi, thế nhưng làm lỡ các ngươi chưởng giáo đại sự, ha ha..."

Thanh niên hơi thay đổi sắc mặt, hung tợn nhìn chăm chú Vương Bảo một chút, sau đó xoay người bước nhanh rời đi.

Vương Bảo bọn họ bị giam áp ở lao ngục bên trong, chưởng giáo Yến Vô Hối có lúc cũng sẽ tới, thanh niên tuy rằng không biết đến cùng là tại sao, thế nhưng, nhưng không dám thất lễ!

Mà Yến Vô Hối.

Nghe được thanh niên bẩm báo sau khi, ánh mắt tinh mang bùng lên.

Vương Bảo chuyện của bọn họ, hiện nay chỉ có hắn cùng Trần Thiên Tang biết, tạm thời chưa từng truyền đi.

Khoảng thời gian này, Yến Vô Hối cũng thường xuyên đi lao ngục tìm Vương Bảo bọn họ, thế nhưng rất đáng tiếc, một đám hàng đều là ngậm miệng không nói, đúng là một con chó yêu trâu bò kéo oanh, phát sinh rất nhiều uy hiếp, nhường Yến Vô Hối rất là buồn bực.

Lúc này Vương Bảo lẫn nhau chiêu, Yến Vô Hối lập tức đi tới lao ngục.

Nhìn Vương Bảo, Yến Vô Hối cười nhạt nói, "làm sao, nhưng là muốn thông? Lão phu Yến Vô Hối, Vô Lượng Tông chưởng giáo, lão phu ở đây có thể cùng ngươi bảo đảm, chỉ muốn các ngươi giao ra giới ấn, lão phu bảo đảm các ngươi một Thế Vinh hoa đại đạo!"

Vương Bảo như là nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Yến Vô Hối, sau nửa ngày mới thản nhiên nói, "lão già, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi tốt nhất hiện tại liền thả chúng ta đi ra ngoài, nếu không, ha hả..."

Yến Vô Hối khí nở nụ cười.

Chỉ là hạ giới giun dế, ếch ngồi đáy giếng, cũng dám uy hiếp hắn đường đường Vô Lượng Tông chưởng giáo?

"Không phải vậy, thì như thế nào?" Yến Vô Hối bật cười nói.

Vương Bảo sắc mặt lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Yến Vô Hối, nói rằng, "nếu không... Các ngươi Vô Lượng Tông, chẳng mấy chốc sẽ tai vạ đến nơi! Diệt tông đều có khả năng! Ngươi khả năng không biết, tiểu gia có cái sinh đôi ca ca, từ lâu bước vào Chân Thần giới, hơn nữa còn bái vào một cái cường tông môn dưới!"

"Huynh đệ ta hai người, tâm ý tương thông, có thể lẫn nhau cảm ứng đối phương, làm ta đi vào này giới thời điểm, ca ca ta khẳng định cảm ứng được, hắn sẽ tìm đến ta..."

Yến Vô Hối ngẩn ra.

Hắn nhìn Vương Bảo, ánh mắt có chút nghi ngờ không thôi.

Sinh đôi ca ca?

Còn bái vào cường tông?

Khe nằm, thật hay giả?

Xem tiểu tử này vẻ mặt, không giống như là nói dối a!

Hơi nhướng mày, Yến Vô Hối trầm mặc nửa ngày, đột nhiên cười lạnh nói, "cường tông? Ở trong mắt ngươi, cái gì tông môn mới là cường tông? Ngươi sau đó giới phi thăng người, cũng là tại hạ cấp trong tinh vực cầu sinh, mà ta Vô Lượng Tông, tại hạ cấp Tinh vực chính là trời!"

"Coi như ngươi nói chính là thật sự, ngươi cái kia ca ca không đến vậy thôi, đến rồi, ha hả..."

Nghĩ tới nghĩ lui.

Yến Vô Hối quyết định không nhìn.

Hắn nói tới, cũng có lý, trong lòng dù sao có Vô Lượng Tông cái này hạ cấp Tinh vực lớn tông chưởng giáo sức lực!

"Ta đã đã cảnh cáo ngươi..."

Vương Bảo hơi cười, ánh mắt nhưng lộ ra hàn mang, sau đó xoay người, nằm ở trên giường, thản nhiên nói, "ta cảm ứng được, ca ca ta, đã đến rồi..."

Yến Vô Hối con ngươi co rụt lại.

Cũng nhưng vào lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến một đạo kêu to.

"Chưởng giáo, mời đi ra, ra đại sự!"

Âm thanh mang theo lo lắng, còn có một luồng phấn chấn, một luồng sợ hãi.

Yến Vô Hối hít sâu một hơi, lạnh lùng nhìn chăm chú một chút Vương Bảo, đón lấy xoay người bước nhanh rời đi lao ngục.

Đi ra lao ngục, Yến Vô Hối chính là có chút mộng bức.

Bởi vì i vào giờ phút này, Vô Lượng Tông địa vị cao nhất mấy tôn lão trưởng lão, thình lình đều chờ ở bên ngoài lắm.

Liên tưởng đến Vương Bảo theo như lời nói, Yến Vô Hối trong lòng chìm xuống, nói rằng, "xảy ra chuyện gì?"

Chấp pháp đại trưởng lão thần sắc kích động, mang theo một vệt kính ý nói rằng, "chưởng giáo, có khách quý đến nhà... Chân chính quý khách, ngài mau mau đi thôi!"

"Quý khách?"

Yến Vô Hối càng thêm hoảng rồi, bởi vì lúc này quá rất sao đúng dịp.

Không biết.

Nên không phải tiểu tử kia sinh đôi ca ca.

Chắc chắn sẽ không!

Ở trong lòng tự mình an ủi một hồi, Yến Vô Hối ở một đám trưởng lão nóng bỏng nhìn kỹ, bước nhanh hướng về chưởng giáo đại điện bước đi.

"Người đến đến cùng là người phương nào?"

Trong lúc đi, Yến Vô Hối trầm giọng hỏi.

Chấp pháp đại trưởng lão ngay ở hắn theo sát phía sau tuỳ tùng, giải thích nói, "chưởng giáo, hắn đến từ trung cấp Tinh vực!"

"Thiên Viêm Thần Tông!"

Ầm ầm!

Yến Vô Hối trong lòng phảng phất bị một viên thiên thạch oanh kích, bước tiến đều là một trận, phản ứng lại, một lần nữa ra đi, thế nhưng thân thể nhưng là không tự chủ được khẽ run lên.

Trong lòng nhấc lên từng đạo từng đạo kịch liệt rít gào.

Khe nằm a!

Trung cấp Tinh vực, Thiên Viêm Thần Tông?

Lão thiên gia a, tên kia tuyệt đối không nên là tiểu tử kia sinh đôi ca ca a, nếu không thì...

Yến Vô Hối đã không dám tưởng tượng hậu quả!

Đắc tội rồi trung cấp Tinh vực thế lực, Yến Vô Hối đều đến cẩn thận từng li từng tí một, mà đắc tội rồi Thiên Viêm Thần Tông, Yến Vô Hối không phản kháng chút nào chi tâm.

Đối phương tùy tiện ra tới một cái đại trưởng lão, phỏng chừng đều có thể đem Vô Lượng Tông diệt cái ba, năm vòng!

Trong lòng cầu khẩn.

Cầu khẩn.

Rốt cục, hắn bước vào chưởng giáo đại điện, hắn ánh mắt chiếu tới, nhìn thấy vào giờ phút này, ở chưởng giáo đại điện đứng chắp tay một đạo bóng lưng, trong lòng khẽ run, Yến Vô Hối vừa đi một bên ngột ngạt hoảng sợ thấp giọng nói, “Thiên Viêm Thần Tông quý khách đến nhà, lão phu không nghênh đón từ xa, mong rằng thứ tội, không biết ngài... A!!!”

Yến Vô Hối kêu to lên!

Bởi vì lúc này, Vương Bảo dĩ nhiên xoay người.

Yến Vô Hối mộng bức tại chỗ, hai chân run lên, suýt chút nữa ngã chổng vó, phía sau theo sát mà đến một đám Vô Lượng Tông lão các trưởng lão, đều là ngẩn ngơ, lơ ngơ, không biết chưởng giáo lên cơn điên gì.

Chấp pháp đại trưởng lão đỡ lấy Yến Vô Hối, thấp giọng nói, "chưởng giáo, chú ý thân phận a!"

Yến Vô Hối sắc mặt tái nhợt cực kỳ.

Trong lòng đang điên cuồng nhỏ máu!

Đâm tim thương!

Thân phận?

Ta mẹ nó còn kiêng kỵ cộng lông thân phận!

Vô Lượng Tông nhanh xong, nhanh xong a!

Bổ cứu!

Mã Đức!

Phải bổ cứu!

Thế nhưng.

Làm sao bù đắp?

Yến Vô Hối tâm tư loạn tung lên, khuôn mặt có vẻ hết sức mộng bức.

"Nhưng là Vô Lượng Tông chưởng giáo?"

Vương Bảo nhìn Yến Vô Hối, trong lòng liên tục cười lạnh, trên mặt nhưng là lộ ra một vệt cười nhạt, quay về Yến Vô Hối chắp chắp tay.

Yến Vô Hối ở chấp pháp đại trưởng lão xô đẩy dưới thức tỉnh hoàn hồn, cay đắng nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “ngài xuất thân Thiên Viêm Thần Tông? Không biết sư thừa người phương nào?”

Vương Bảo cười nói, “tại hạ Vương Đại Chùy, bái sư Từ Thiên Hữu tôn sư, đường đột mà đến, nhưng là nhường yến chưởng giáo cười chê rồi!”

Yến Vô Hối trước mắt phảng phất rơi vào đen kịt một màu.

Tâm hồn run rẩy đều muốn tản mất.

Từ Thiên Hữu...

Ta phốc ngươi cái cà chân a!

Từ Thiên Hữu a!

Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo!

Thế giới thần hậu kỳ cảnh giới!

Từ Thiên Hữu đại danh, hạ cấp Tinh vực, ai không biết, ai không hiểu?

Tiểu tử kia ca ca, đã vậy còn quá trâu bò, bái ở Từ Thiên Hữu môn hạ!

Mà hiện tại.

Người ta tới cửa, tìm đến đệ đệ, người đệ đệ đây? Ha ha ha, bị chính mình giam giữ lên, còn làm các loại đe dọa...

Ta cắt cỏ!

Ta sưng sao cảm giác.

Vô Lượng Tông, khả năng viên thuốc?

------oOo------

Chương 562: Ai dám trêu chọc đệ đệ ta, ta liền diệt hắn cả nhà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yến Vô Hối tê cả da đầu.

Ba hồn đều phải bị chính mình não bù cảnh tượng cho doạ bay!

Vô Lượng Tông tại hạ cấp Tinh vực có thể xưng vương xưng bá, thế nhưng chạy đến thượng cấp Tinh vực, cũng chính là một cái ở giữa phần.

Đắc tội rồi Thiên Viêm Thần Tông.

Diệt tông đều không phải phán đoán, mà là gần ngay trước mắt!

Thời khắc này.

Yến Vô Hối đột nhiên cực kỳ căm ghét tên của chính mình.

Không hối hận?

Không hối hận cái trứng a!

Lão tử hiện tại đều phải hối hận chết rồi!

Hối hận bãi đều tím xanh tím xanh!

Nếu như có thể vượt qua kiếp nạn này, lão tử lập tức đổi tên, khe nằm, liền gọi yến hối hận!

“Chưởng giáo! Chưởng giáo?”

Chấp pháp đại trưởng lão phiền muộn cực kỳ lần thứ hai đẩy một cái Yến Vô Hối.

Hắn cảm giác ngày hôm nay chưởng giáo không thích hợp lắm, thật giống đặc biệt ngu ngốc.

Tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng, quý khách ở đây, ngươi ở đây đờ ra thời gian dài như vậy, quá vô lễ!

Yến Vô Hối lần thứ hai thức tỉnh hoàn hồn, hắn sắc mặt trắng bệch làm người ta sợ hãi, xoa xoa mi tâm lăn xuống mồ hôi lạnh, Yến Vô Hối đối với Vương Bảo chắp chắp tay, run giọng nói, "tiểu hữu thân phận cao quý, có thể đến ta Vô Lượng Tông, là ta Vô Lượng Tông phúc khí a, ngài đường xa mà đến, khẳng định mệt không, ta này cũng làm người ta chuẩn bị yến hội, khoản đãi tiểu hữu!"

Vương Bảo không chờ hắn hạ lệnh, liền dẫn nụ cười, nói rằng, "ha ha, yến hội, sau đó lại nói, lần này đến Vô Lượng Tông, là bởi vì tại hạ cảm ứng được ta sinh đôi đệ đệ, nằm ở Vô Lượng Tông bên trong, ta nghĩ, hắn hẳn là sau khi phi thăng, bái vào Vô Lượng Tông môn hạ đi!"

"Ha ha, ta tuy bái vào Thiên Viêm Thần Tông, được sư tôn coi trọng, thế nhưng, duyên, tuyệt không thể tả, Vô Lượng Tông có thể nhận lấy đệ đệ ta, cũng là duyên phận, hay là sau đó ta Thiên Viêm Thần Tông cùng Vô Lượng Tông, quan hệ có thể tiến thêm một bước nha!"

"Đợi ta trở lại, thì sẽ báo cáo sư tôn, thúc đẩy việc này!"

"Hiện tại, ta muốn gặp ta đệ đệ, kính xin yến chưởng giáo giúp tại hạ tìm một tìm!"

Vương Bảo nói chính là thiên hoa loạn trụy, chấn động đến mức những kia không rõ vì sao Vô Lượng Tông lão các trưởng lão, là kích động muốn thoải mái lật!

Khe nằm!

Quý khách nói cái gì?

Muốn theo ta lớn Vô Lượng Tông, quan hệ tiến thêm một bước?

A ha ha ha ha!

Chuyện tốt a, chuyện tốt to lớn a, tạo hóa a, thiên đại tạo hóa a, khe nằm, tốt thoải mái!

Loại này trên trời rơi đĩa bánh chuyện tốt, dĩ nhiên đến phiên ta Vô Lượng Tông? Thực sự là lão thiên gia che chở a!

Quý khách có cái đệ đệ bái vào bản tông đúng không?

Vậy còn nói cái gì, mặc kệ hắn hiện tại là thân phận gì, sau đó, nhất định phải nhất định cùng với khẳng định, vậy thì là Vô Lượng Tông thiếu tông, tương lai tiếp chưởng Vô Lượng Tông cũng có thể!

Đến thời điểm dựa vào Thiên Viêm Thần Tông, Vô Lượng Tông bay lên, nhảy vào trung cấp Tinh vực đỉnh cấp thế lực, giản Naomi đẹp cộc!

Chỉ là.

Khe nằm.

Chưởng giáo ngươi rất sao có phải là thật hay không ngu ngốc? Thời điểm như thế này tại sao lại rất sao mộng bức, nói chuyện a!

Chấp pháp đại trưởng lão bọn họ ngột ngạt hưng phấn, trong lòng nhổ nước bọt.

“Ha ha ha, tiểu hữu nói như vậy, có thể nói là ta Vô Lượng Tông to lớn nhất tạo hóa, đám người lão phu vô cùng cảm kích a!”

“Có thể cùng Thiên Viêm Thần Tông quan hệ tiến thêm một bước, là chúng ta tha thiết ước mơ sự tình!”

“Chẳng trách ta xem tiểu hữu quen thuộc như thế, hóa ra là bản tông thiên kiêu ca ca, ha ha, quả nhiên là rồng phượng trong loài người, tài năng xuất

chúng a!”

“Tiểu hữu yên tâm, ngài đệ đệ, chính là bản tông tất cả mọi người bảo bối, đệ đệ của ngài ở bản tông, sẽ toàn tông chống đỡ hắn tu luyện!”

Một đám Vô Lượng Tông lão trưởng lão líu ra líu ríu, kể rõ quyết tâm của chính mình.

Mà Yến Vô Hối sắc mặt, ở ngôn ngữ của bọn họ bên trong, đó là càng ngày càng trắng xám, màu máu lùi chính là sạch sành sanh!

Các trưởng lão mỗi một câu nói, đều phảng phất từng cây từng cây xước mang rô, không ngừng ở trái tim của hắn bên trong cắt tới vạch tới!

Thâm nhập linh hồn thương a!

Hắn trong lòng cực kỳ bi ai!

Vương Bảo việc, cũng chỉ có hắn cùng Trần Thiên Tang biết được, Trần Thiên Tang địa vị không đủ, hiện tại không ở, vì lẽ đó, chỉ có hắn tự mình biết...

Các trưởng lão hiện tại phỏng chừng đều ở ảo tưởng Vô Lượng Tông vẻ đẹp tiền đồ chứ?

Ha ha ha, đổi làm chính mình, nếu như không có trước sự tình, hiện tại tuyệt bức cũng là nhảy một cái cao ba thước, cười thành đứa ngốc.

Đáng tiếc a!

Này rất sao nhất định đều là ảo tưởng a!

Các trưởng lão a!

Các ngươi đừng mẹ nó mơ hão!

Còn muốn cùng Thiên Viêm Thần Tông quan hệ càng gần hơn một bước

đây?

Rắm a!

Chờ sự tình bóc lộ ra, các ngươi sẽ điên (chơi)!

Ta rất sao hiện tại đều cảm giác muốn điên!

Mi tâm kinh hoàng, Yến Vô Hối nước mắt mục, con ngươi một mảnh đỏ đậm!

“Người đến! Bị yến hội!”

Yến Vô Hối đột nhiên một tiếng rống to.

Sợ đến chấp pháp đại trưởng lão bọn họ đều là giật mình.

Ngươi muội.

Gọi cộng lông a!

Chưởng giáo ngài có thể hay không chú ý thân phận của ngươi?

Yến Vô Hối dụng hết toàn lực, mới ở trên mặt bỏ ra một cái nụ cười, đối với Vương Bảo nói rằng, “tiểu hữu yên tâm, ta vậy thì đi tìm ngài đệ đệ, không biết đệ đệ của ngài gọi...”

“Vương Tiểu Chùy!” Vương Bảo thuận miệng đáp!

“Rõ ràng! Tiểu hữu xin mời trước tiên sơ lược làm nghỉ ngơi, sau đó yến hội bắt đầu, lão phu sẽ đích thân mang theo đệ đệ của ngài lên tiệc!”

Yến Vô Hối nhanh chóng nói, sau đó dặn dò một cái lão trưởng lão, tự mình mang theo Vương Bảo trước tiên đi khách điện nghỉ ngơi!

“Vậy được đi! Có điều yến chưởng giáo, ta cái kia đệ đệ, tính khí khả năng không được tốt, hơn nữa, hắn là ta sinh đôi đệ đệ, huynh đệ chúng ta hai

người, từ trước đến giờ quan hệ vô cùng tốt, ta đã từng phát lời thề, ai dám trêu chọc đệ đệ ta, ta liền diệt hắn cả nhà, ha ha, mặc dù có chút quá đáng, thế nhưng, chưởng giáo ngươi hiểu, chỉ cần Vô Lượng Tông cố gắng chờ đệ đệ ta, chuyện sau này, tất cả đều dễ thương lượng!"

Vương Bảo tâm tình sung sướng, không có gì ý kiến, lần thứ hai nói ra một chút nhường Yến Vô Hối tâm hồn nhảy loạn.

Ha ha ha.

Sợ chưa?

Biết sợ sệt là được!

Vô Lượng Tông, sẽ diệt, này không nghi ngờ chút nào!

Thế nhưng, diệt tông trước, lão tử doạ cũng phải hù chết các ngươi!

Yến Vô Hối đã sớm bị sợ đến gần chết, hiện tại càng là suýt chút nữa doạ co quắp, nhìn theo Vương Bảo rời đi, hoảng sợ không biết nguyên cớ.

Mà chờ đến Vương Bảo rời đi.

Chấp pháp đại trưởng lão đám người ép không được hưng phấn, trò cười lên.

"Thật tốt a, đây thực sự là vạn năm khó gặp gỡ tạo hóa!"

"Việc này cần phải nhanh một chút thông báo lão tổ a!"

"Lão tổ đang bế quan!"

"Ha ha, dù cho quấy rối lão tổ bế quan, lão tổ cũng sẽ không nói cái gì, ngược lại sẽ cực kỳ kinh hỉ!"

"Không sai, chưởng giáo, ta xem vẫn là, hả? Chưởng giáo? Chưởng giáo?"

Một đám hàng nghị luận nửa ngày, lần thứ hai nhìn về phía Yến Vô Hối, sau đó liền phát hiện, Yến Vô Hối chưởng giáo, lại mẹ nó mộng bức!

Chấp pháp đại trưởng lão bọn người là đặc biệt không nói gì.

“Chưởng giáo, ngươi đến cùng là làm sao? Nhưng là có cái gì không thoải mái địa phương?” Chấp pháp đại trưởng lão hỏi.

Yến Vô Hối quay đầu, ngơ ngác nhìn chấp pháp đại trưởng lão, sau nửa ngày, mặt mũi hắn nhanh chóng vặn vẹo, phẫn hận, hối hận, cuối cùng, hóa thành vô tận cụt hứng, cuối cùng...

Hắn nhìn chấp pháp đại trưởng lão đám người.

Hắn sâu sắc hút ngụm khí lạnh.

Hắn nuốt ngụm nước bọt.

Hắn nói rằng, “có chuyện, các ngươi nhất định phải biết rồi, cái kia Vương Tiểu Chùy... Ta biết hắn là ai, cũng biết hắn ở đâu... Hắn... Hiện tại ở bản tông lao ngục nơi sâu xa giam giữ... Kể cả hắn ở bên trong còn có mấy người, đều là từ bản tông không trong biên chộp tới... Các ngươi... Các ngươi không muốn nhìn ta như vậy! Mahler sa mạc, lão tử cũng không muốn a, ta mẹ nó nếu như sớm biết tiểu tử kia có cái như thế trâu bò ca ca, ta liền coi hắn là thành tổ tông cung lên...”

------oOo------

Chương 563: Nắm cỏ, chưởng giáo ngươi cảm động nhà rồi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lần này đến phiên chấp pháp đại trưởng lão bọn họ tê cả da đầu!

Nhìn sa sút tinh thần.

Hối hận.

Hoảng sợ.

Phẫn nộ.

Quả thực muốn điên Yến Vô Hối chưởng giáo.

Chấp pháp các Đại trường lão tâm hồn một mảnh lạnh lẽo, mặt xám như tro tàn!

Sự tình.

Làm sao sẽ phát triển trở thành bộ dáng này?

Vốn là.

Đây là cỡ nào xinh đẹp tách một chuyện a...

Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo đệ tử thân truyền đệ đệ bái vào bản tông, bản tông nghiêng lực bồi dưỡng, hai tông quan hệ nhanh chóng bay lên, dựa vào Thiên Viêm Thần Tông Vô Lượng Tông có thể các loại trang bức, dù cho chọc tới trung cấp trong tinh vực thế lực, cũng có thể vô tư.

Mà hiện tại.

Ảo tưởng tươi đẹp đến mức nào.

Hậu quả thì có nhiều đáng sợ!

Có thể tưởng tượng, một khi cái kia Vương Đại Chùy, biết bọn họ như vậy đối xử hắn thân đệ đệ, sẽ làm sao phẫn nộ!

Đến thời điểm Thiên Viêm Thần Tông người đến.

Vô Lượng Tông, trong nháy mắt biến thành tro bụi...

Má ơi!

Tốt rộng sợ!

Chấp pháp đại trưởng lão run lập cập, một mặt sợ hãi run giọng nói, "chưởng giáo, ngươi không làm gì chứ? Ngươi cảm động nhà? Dụng hình hay chưa? Khe nằm, chưởng giáo ngươi rất sao chớ ngu đứng, mau mau nói chuyện a!"

Thời khắc này, Yến Vô Hối chưởng giáo uy nghiêm, tan thành mây khói, chấp pháp đại trưởng lão liền thô tục đều mang tới.

Yến Vô Hối nơi nào còn nhớ được những này, nghe vậy bỗng cảm thấy phấn chấn, nói rằng, "không có! Không có gia hình! Ta là nghĩ chờ đến Vân trưởng lão trở về, nhường hắn triển khai sưu hồn thuật, này không Vân trưởng lão còn chưa có trở lại sao!"

Nồng nặc nghĩ mà sợ lật tung chấp pháp đại trưởng lão đám người.

Không dụng hình.

May mắn thấu trời a!

May không dụng hình!

Nếu không thì, sự tình hầu như đánh mất cứu vãn chỗ trống!

Vào giờ phút này, việc quan hệ Vô Lượng Tông nguy cơ sống còn, chấp pháp đại trưởng lão đám người lập tức thương lượng lên.

“Mau chóng bù đắp! Mã Đức, nhất định phải mau chóng!”

“Làm thế nào? Đại gia tiếp thu ý kiến quần chúng, đều nói một câu a!”

“Chưởng giáo, sự tình đến cùng là ra sao, ngươi mau mau nói rõ a!”

Yến Vô Hối hít sâu một hơi, bắt đầu nói không giới sự tình.

Sau khi nói xong, Yến Vô Hối cay đắng cực kỳ nói rằng, “việc này... Có thể trách ta sao? Chuyện như vậy, ai đụng với, cũng phải như thế làm chứ?”

Chấp pháp đại trưởng lão bọn người là không có gì để nói!

Lời này nói không sai, đại gia đều không phải thiện lương người.

“Đúng rồi, tiểu tử kia đúng là Thiên Viêm Thần Tông Từ Thiên Hữu chưởng giáo đệ tử? Chớ bị hắn doạ dẫm!”

Yến Vô Hối đột nhiên nghĩ đến cái này, liền vội vàng nói.

Chấp pháp đại trưởng lão thở dài một tiếng nói rằng, “trước hắn dùng ra Thiên Viêm, hơn nữa... Vài đạo, về mặt thân phận khẳng định không có chỗ vô ích! Chưởng giáo, cởi chuông phải do người buộc chuông, như vậy, chúng ta hiện tại lập tức đi tìm cái kia Vương Tiểu Chùy, nhường hắn bỏ đi đối với bản tông cừu hận, mới là duy nhất đường sống a!”

Yến Vô Hối trầm mặc nửa ngày, sải bước hướng về bên ngoài đi đến.

Một đám lão già cấp tốc đuổi tới, vẻ mặt đưa đám, một bộ muốn chết dáng vẻ.

Lao ngục.

Vương Bảo nằm, vểnh 2 chân, chờ đợi Yến Vô Hối đám người đến.

Đột nhiên.

Lao ngục đại môn mở ra âm thanh âm vang lên, sau đó, tiếng bước chân dồn dập truyền đến, sau đó Yến Vô Hối tấm kia nét mặt già nua, liền xuất hiện ở Vương Bảo trong tầm mắt.

“Ha ha, xem ngươi dáng dấp này, sợ là bị ca ca ta dọa sợ chứ?” Vương Bảo không đứng dậy, nhạt tiếng nói.

Yến Vô Hối sắc mặt tái nhợt, liên tưởng đến vừa nãy hắn vẫn còn ở nơi này cùng Vương Bảo nói chuyện, ngôn từ trong lúc đó, các loại xem thường, nhất thời cảm giác mình chính là cái lớn ngu ngốc!

Lúc trước rõ ràng có thể nở nụ cười quên hết thù oán, hiện tại đây...

Cũng không biết có thể thành hay không!

Mà chấp pháp đại trưởng lão đám người nhìn thấy Vương Bảo, đều là rõ ràng trước Yến Vô Hối vì sao mới vừa nhìn thấy cái kia Vương Đại Chùy, chính là cái kia phiên phản ứng.

Hai người này.

Quả thực giống như đúc a, không hổ là sinh đôi huynh đệ!

Yến Vô Hối vung tay lên, nhà tù cấm pháp trực tiếp biến mất.

Hắn bước nhanh đi vào lao ngục, quay về Vương Bảo sâu sắc khom lưng chắp tay hành lễ, đứng dậy sau khi, Yến Vô Hối run giọng nói, “tiểu hữu, trước sự tình, đều là lão phu sai, ngài đại nhân có đại lượng, tha thứ lão phu một lần có thể không?”

Vương Bảo đứng dậy ngồi dậy, nhìn Yến Vô Hối, châm chọc nói, “trước ta nhường ngươi thả chúng ta đi ra ngoài, ngươi không tha, hiện tại ca ca ta đến rồi, ngươi sợ sệt, lại nhường ta đi ra ngoài? Ha ha, không biết ngươi có

nghe hay không đến một câu nói? Gọi là xin mời thần dễ dàng đưa thần khó a...”

Yến Vô Hối bọn người là run gan.

Có điều.

Chấp pháp đại trưởng lão bọn họ, nhưng là đột nhiên dâng lên một tia hi vọng.

Đưa thần khó?

Không đáng kể a!

Sợ là sợ rất sao đưa không ra đi!

Chỉ cần sự tình có thể giải quyết, vậy thì toàn không phải sự tình!

“Tiểu hữu muốn điều kiện gì, cứ việc nói, bản tông phạm lỗi lầm, sẽ gánh chịu, nhất định sẽ cho tiểu hữu một cái thoả mãn bàn giao!”

Chấp pháp đại trưởng lão lập tức mở miệng nói rằng.

Vương Bảo hé mắt, trong lòng vụng trộm vui cười, hỏi nói, “ca ca ta đây!”

Yến Vô Hối cung kính nói, “Tiểu hữu ca ca hiện tại chính đang bản tông nghỉ ngơi!”

“Hắn còn không biết ta chịu đến tội gì chứ?” Vương Bảo cười lạnh nói.

Yến Vô Hối cảm giác oan ức.

Chịu tội?

Ngươi được len sợi tội?

Ta cũng chính là đánh đánh miệng pháo, căn bản không ra tay với ngươi,

ngươi năng lực chịu đựng sao liền yếu như thế đây?

Vương Bảo đầu một ngang, trầm giọng nói, “các ngươi trước tiên đem sư huynh của ta bọn họ, thả ra ngoài lại nói!”

Yến Vô Hối sững sờ, phản ứng lại, liền bận bịu nói rằng, “nên, nên, tiểu hữu chờ...”

Cũng không lâu lắm.

Vương Huyền Thiên đám người liền bị dẫn theo lại đây.

Nhìn thấy Vương Bảo lao ngục bên trong một màn, Vương Huyền Thiên bọn họ đều là lơ ngơ.

“Các ngươi đi ra ngoài trước, ta theo sư huynh có lời muốn nói!” Vương Bảo nhẹ quát.

Yến Vô Hối đám người không dám nhiều lời, dồn dập lui ra.

Vương Huyền Thiên đi vào Vương Bảo lao ngục, khó có thể tin nói rằng, “sư đệ, ngươi đây là... Chuyện gì thế này?”

Vương Bảo hơi cười, “Sư huynh, một lời khó nói hết, có lời gì, các loại sau này hãy nói, sau đó các ngươi rời đi trước Vô Lượng Tông, ta hết bận, sẽ liên hệ sư huynh! Chân Thần giới không thể so hạ giới, ngàn vạn chú ý an toàn!”

Vương Huyền Thiên sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, gật đầu nói, “rõ ràng, sư đệ... Trân trọng!”

“Yên tâm đi sư huynh!” Vương Bảo ha ha cười.

Sau đó Vương Bảo nhường Yến Vô Hối bọn họ đi vào, mà Vương Huyền Thiên thì lại cầm Yến Vô Hối lệnh bài, mang theo đầu óc mơ hồ mấy cái Thần giới Giới Thần lão tổ, nhanh nhanh rời đi Vô Lượng Tông.

Lão cẩu đương nhiên không đi, nhảy đến Vương Bảo trên giường, xem ngu ngốc như thế nhìn Yến Vô Hối, âm hiểm cười nói, “uông, Cẩu gia lúc trước đều nói rồi, ngươi chọc không nên dây vào người, trước đây không tin, hiện tại tin chưa?”

Yến Vô Hối lúng túng cực kỳ, vội vã xưng phải, “Cẩu gia ngài nói đúng!”

Vương Bảo vỗ lão cẩu một mặt, đón lấy liền nghiêm nghị nói, “muốn ta tha thứ các ngươi, có thể, như vậy, lấy ra các ngươi thành ý đến đây đi, nói rõ trước a, đừng bắt nạt ta kiến thức ít, ta không có kiến thức, thế nhưng ta ca có thể có kiến thức, các ngươi nếu là lừa bịp ta, ha ha...”

Yến Vô Hối tinh thần đại chấn!

Chấp pháp đại trưởng lão mấy người cũng là sâu sắc phun ra khẩu khí!

Khe nằm!

Cuối cùng cũng coi như là có cứu vãn chỗ trống!

Nói điều kiện liền đại diện cho đường sống a, còn đánh đổi, so với diệt tông tai họa, bất kỳ đánh đổi đều là tiểu đánh đổi!

------oOo------

Chương 564: Diễn viên sinh ra thứ 3 quý, đi lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chuyện đến nước này.

Yến Vô Hối đã nhận mệnh.

Đắc tội một cái Thiên Viêm Thần Tông đệ tử căn bản không coi là cái gì.

Thế nhưng đắc tội Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo Từ Thiên Hữu đệ tử thân truyền, vậy thì chơi quá độ!

Hậu quả chính là đem mình đùa chơi chết.

Vì lẽ đó, Vô Lượng Tông đã không có cái khác con đường có thể đi, chỉ có thể nhận cắm.

Có rõ ràng nhận thức, sự tình cũng là thuận lợi rất nhiều, Yến Vô Hối bắt đầu đưa ra một đám lớn điều kiện, tinh bích a thần dược a binh khí a thậm chí công pháp cái gì, hết thảy đều lấy ra.

Tuy rằng chảy máu trong tim, nhưng tất cả vì Vô Lượng Tông!

Điều này làm cho Vương Bảo đều là có chút không nói gì, chờ đến Yến Vô Hối nói xong, cũng không nói cái gì, ngay lập tức sẽ đồng ý.

Đương nhiên, không giới giới ấn cũng bị Vương Bảo làm đến tay!

“Ta tha thứ ngươi!”

Vương Bảo hơi cười.

Yến Vô Hối rốt cục thở phào nhẹ nhõm, cái khác Vô Lượng Tông các

trưởng lão cũng là thả lỏng ra.

“Tiểu hữu chờ, ta vậy thì đi lấy bảo vật!” Yến Vô Hối trầm giọng mở miệng.

Dứt lời, ngay lập tức rời đi lao ngục.

Chờ ra lao ngục, Yến Vô Hối thật dài thở dài, ngẩng đầu, liếc mắt nhìn bầu trời trong xanh, Yến Vô Hối nhưng cảm giác tràn đầy mù mịt, đứng tại chỗ run lên nửa ngày, đột nhiên lộ ra một nụ cười lạnh vẻ.

Nghiệt súc!

Đây là hắn hiện tại cho Vương Bảo xưng hô.

Chờ xem.

Ngươi rất sao hiện tại có bao nhiêu đắc ý, sau đó thì có nhiều hối hận!

Như vậy hố lão tử, như vậy hù dọa lão tử, là, lão tử là không dám nhiều lời cái gì, chỉ có thể đàng hoàng nhận cắm, thế nhưng, sau đó ta lại nhìn!

Chân Thần giới không phải là Thiên Viêm Thần Tông có thể đương gia làm chủ!

Thượng cấp Tinh vực, đỉnh cấp Tinh vực, so với Thiên Viêm Thần Tông mạnh mẽ tông môn như qua sông chi khanh, căn bản đếm không hết.

Đợi đến sự tình kết thúc một quãng thời gian, lão tử liền lén lút nhỏ lẻn vào thượng cấp Tinh vực, tiêu tốn của cải khổng lồ xin mời ám minh ra tay, vài giây liền có thể làm thịt ngươi cùng ca ca ngươi thằng ngốc kia so với!

Ám minh là tổ chức sát thủ, đến thời điểm xảy ra chuyện, Thiên Viêm Thần Tông cũng không biện pháp, cũng căn bản không tra được lão tử trên đầu đến!

Nghĩ tới đây, Yến Vô Hối vẻ mặt liền càng thêm thả lỏng, lắc đầu một cái,

bước nhanh rời đi, đi lấy bảo vật!

Chuyện báo thù, sau này hãy nói!

Hiện tại trọng yếu nhất, vẫn là vội vàng đem hai cái ôn thần đưa ra Vô Lượng Tông!

...

...

Thu rồi bảo vật, Vương Bảo liền mang theo lão cẩu rời đi lao ngục.

Yến Vô Hối phía trước dẫn đường, cười nói, "tiểu hữu, bản tông đang chuẩn bị mời tiệc Đại Chùy đạo hữu, mong rằng tiểu hữu đến thời điểm, giúp bản tông nhiều lời vài câu lời hay, chúng ta cũng coi như là không đánh nhau thì không quen biết a, ha ha ha!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "yên tâm, ta là loại kia mặc quần xong không nhận người chủ sao?"

Yến Vô Hối phía sau một đám lão già nghe vậy, đều là nở nụ cười.

Tuỳ tùng lão cẩu khẽ cúi đầu, chó khắp khuôn mặt là âm hiểm cười, nhe răng nhếch miệng, suýt chút nữa bật cười.

Ai.

Đơn thuần a đơn thuần!

Quá đơn thuần!

Các ngươi dĩ nhiên tin tưởng lão Vương cái miệng này?

Quá mẹ nó ngây thơ rồi!

Cẩu gia dám cam đoan, lão Vương tuyệt bức sẽ không liền như thế coi là,

nếu như ta đoán sai, ta trực tiếp ăn phân!

Rất nhanh, yến hội chuẩn bị xong xuôi, ngay ở lễ điện bên trong tiến hành, Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân ngồi ở Yến Vô Hối bên cạnh người một bên, lão cẩu nhưng là từ lâu ở một bên quá nhanh cắn ăn lên.

Yến Vô Hối một đám hàng chờ đợi Vương Bảo bản tôn đến.

Một người thanh niên trước một bước bước vào lễ điện, khom lưng đứng một bên.

Sau đó, Vương Bảo bản tôn trên mặt mang theo cười nhạt, đi vào lễ điện.

Mà sau một khắc.

Hầu như hết thảy mọi người là kinh ngạc đến ngây người.

“Ca, ngươi cuối cùng cũng coi như đến rồi, ngươi đến quá đúng lúc, chỉ thiếu chút nữa, ta liền bị bọn họ hại chết!”

Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân đi nhanh Như Phong, lẻn đến bản tôn trước mặt, đến rồi cái đại đại ôm ấp.

Một bên ôm còn một bên khóc nói, nước mắt đều chảy ra.

Diễn viên sinh ra thứ ba quý, đi lên!

“A? Xảy ra chuyện gì?”

Vương Bảo bản tôn “Giận tím mặt”, một bên vỗ Kính Tượng Phân Thân, vừa hướng Yến Vô Hối đám người trợn mắt nhìn, gầm nhẹ nói, “các ngươi, đối với đệ đệ ta làm cái gì? Đáng chết, các ngươi thật là to gan!”

Yến Vô Hối bọn họ đây?

Từ lâu mộng bức tột đỉnh!

Đặc biệt là Yến Vô Hối, con mắt trợn lên đại đại, tâm hồn chập chờn đều tựa hồ đọng lại.

Phản ứng lại, Yến Vô Hối phun ra một cái lão huyết, một luồng khôn kể phẫn nộ cùng uất ức tràn ngập lồng ngực!

Khe nằm a!

Tên tiểu hỗn đản này!

Hắn sao dám?

Hắn làm sao dám làm như thế?

Được rồi, coi như hắn dám, thế nhưng, ngươi rất sao làm sao có thể làm như thế? Làm người không thể như thế vô liêm sỉ a, ngươi rất sao còn biết xấu hổ hay không a? Ngươi thu rồi lão tử bồi tội chi lễ, trước đây không lâu, ngươi còn theo ta bảo đảm qua, sẽ giúp ta nói tốt, hiện tại, ngươi hãy cùng ta chơi cái này?

Này tính cái gì?

Liền mẹ nó hỏi một chút, này tính cái gì?

Trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ đồ?

Yến Vô Hối tâm hồn nhấc lên vô số đạo rít gào thanh âm, khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo.

Mà một đám Vô Lượng Tông lão già nhóm, nhưng là như rơi xuống hầm băng, ngơ ngác thất thần.

“Được rồi, đừng khóc, nam tử hán đại trượng phu, khóc cái gì khóc?”

Vương Bảo vỗ chính mình Kính Tượng Phân Thân, vẻ mặt ôn hòa, nói rằng, “cùng ca nói, bọn họ đến cùng làm gì, hừ, yên tâm, có ca ở, ta cho

ngươi làm chủ!”

Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân chỉ vào Yến Vô Hối, giọng căm hận nói, “hắn phái người đem ta bắt được lao ngục, quất, mắng chửi, dùng cây ớt nước, dùng ghế hùm, ngược lại các loại rất độc đại hình, đều đã vận dụng, ta đến hiện tại, đều còn có bóng ma trong lòng a!”

“Ồ? Ác độc như vậy?” Kính Tượng Phân Thân âm thanh lộ ra âm trầm, vô cùng phẫn nộ!

Yến Vô Hối lần thứ hai phun máu!

Ngươi muội a!

Quất? Chưa từng có a!

Mắng chửi, được rồi, thật giống mắng qua ngươi!

Nhưng là cái kia cây ớt nước ghế hùm là rất sao cái gì quỷ? Lão tử nghe đều chưa từng nghe nói a!

Đáng chết.

Ngươi rất sao bẫy người hố rất tàn nhẫn a, đây là không cho ta lưu đường sống a, ngươi nhìn nhìn ngươi này nói dối biên, há mồm liền đến, đây là quen tay hay việc đúng không?

Yến Vô Hối không nhịn được, hắn bước nhanh về phía trước, trầm thấp quát, “Tiểu hữu, làm người không thể vô liêm sỉ như vậy, là, ta là đắc tội rồi ngươi, thế nhưng, ta đã nhận lỗi, ta cho ngươi một trăm vạn cực phẩm tinh bích, ta cho ngươi...”

Đem mình nhận lỗi ba ba nói một lần, làm cho “Đại Chùy” ca nghe rõ ràng, sau khi nói xong, Yến Vô Hối rống to nói, “ngươi rất muốn sao nhỏ? Đại Chùy tiểu hữu, ngươi nói một chút, Tiểu Chùy tiểu hữu đúng hay không quá đáng?”

Vương Bảo bản tôn gật đầu, trầm giọng nói, “Tiểu Chùy, ngươi là có chút quá đáng, được rồi, ta còn không biết ngươi, chuyện này tuy rằng yến chưởng giáo có lỗi, thế nhưng biết sai có thể thay đổi, chẳng gì tốt đẹp bằng, cứ định như vậy đi!”

“Kính Tượng Phân Thân” tức giận bất bình nói rằng, “ca, ngươi đừng tưởng rằng lão già này là người tốt lành gì, ngươi căn bản không biết hắn cỡ nào tà ác, hắn cho ta đút một viên độc dược, đến hiện tại đều vẫn không có cho ta giải dược đâu, các loại... Ta cảm giác dược lực phát tác... A... Ca ca cứu ta!”

“Kính Tượng Phân Thân” thất kinh, sau một khắc.

Thân thể ầm ầm nổ bể ra đến!

Sương máu phun, tan xương nát thịt chỉ đến như thế!

Yên tĩnh!

Lễ điện bên trong, yên tĩnh một cách chết chóc!

Yến Vô Hối bọn người là mộng bức tột đỉnh, tâm tư đọng lại.

Lão cẩu phun trong xuất khẩu một cái đùi gà, không hề có một tiếng động âm hiểm cười lên.

Mà Vương Bảo, nhưng là sắc mặt âm trầm đáng sợ, hai con mắt hàn mang bùng lên, nắm chặt nắm tay, nhìn chằm chằm Yến Vô Hối, từng chữ từng câu nói, “Ngươi... Được!! Thập! Sao!”

Yến Vô Hối cả người run run một cái, bỗng nhiên thức tỉnh hoàn hồn, sau đó, hắn há há mồm ba, màu máu trên mặt, lùi chính là sạch sành sanh.

Trong lòng.

Một đạo không cách nào diễn tả bằng ngôn từ buồn giận khí, hóa thành một đạo kinh thiên rít gào.

Thiên sát!

Lão tử cũng không biết lão tử, đã làm gì!

Lão tử chỉ biết là!

Xong!

Triệt để xong đời...

------oOo------

Chương 565: Không nghi ngờ chút nào, ta bị người hãm hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không nghi ngờ chút nào, lần này Vô Lượng Tông lành lạnh tỷ lệ đã rất lớn.

Yến Vô Hối không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này.

Hắn đã hối hận rồi.

Hắn đã bù đắp.

Hắn đã ra vẻ đáng thương.

Quay đầu lại.

Dĩ nhiên rất sao là kết quả như thế này?

Tên kia làm sao sẽ chết? Sao nhỏ liền rất sao bạo? Lão tử thật sự không làm gì a, ta rất sao có oan hay không a!

Bầu không khí ngột ngạt ở lễ điện bên trong quả thực dâng lên đến cực hạn, nhìn nổi giận đùng đùng, sát ý tràn ngập Vương Bảo, Vô Lượng Tông một đám đại lão tâm hồn lạnh lẽo, tê cả da đầu, căn bản không biết làm sao!

Khe nằm!

Sưng sao làm?

Liền mẹ nó hỏi một chút, tình huống như thế nên làm gì?

Nên làm sao lắng lại một cái bị hại chết đệ đệ ca ca lửa giận? Trên mạng chờ, thật mẹ nó rất cuống lên!

“Không phải ta làm ra!”

Yến Vô Hối đột nhiên quơ quơ đầu, sau đó cấp bách cực kỳ hét lớn.

Hắn nhìn vẻ mặt âm trầm Vương Bảo, âm thanh sắc bén cực kỳ, “Ta làm sao sẽ giết hắn? Coi như trước nghĩ, biết rồi quan hệ của hắn và ngươi sau khi, ta tại sao có thể có bực này lá gan? Tiểu huynh đệ, ngươi tin ta a, ngươi phải tin tưởng ta a...”

Vương Bảo tức giận nói, “ngươi ý này, là đệ đệ ta chính mình đánh chết chính mình, để hãm hại ngươi?”

“Lời này nói ra, chính ngươi có tin hay không? Ngươi hỏi một chút những người khác có tin hay không?”

Yến Vô Hối kỳ thực rất muốn nói.

Ma trứng.

Không phải là không có loại khả năng này a!

Đệ đệ ngươi chính là cái đồ vô liêm sỉ a, người vô liêm sỉ chuyện gì không làm được?

Có điều hắn khiến cảm thấy bi ai chính là, khả năng này, hắn kỳ thực cũng là chín mươi chín phần trăm không tin.

“Đệ đệ ta là không an phận, thành thật mà nói, hắn thậm chí không tính là người tốt lành gì!”

Vương Bảo “Chân tình biểu lộ”, một mặt bi thiết, hắn song quyền nắm chặt, ánh mắt lộ ra hoài niệm, cắn răng nói chuyện, “Nhưng là, vậy cũng là đệ đệ ta, ta thân đệ đệ, chúng ta cảm tình sâu nhất, không phải dùng ngôn ngữ liền có thể nói rõ ràng!”

“Ta Vương Đại Chùy trước cũng đã nói!”

“Ai chọc đệ đệ ta, ta diệt hắn cả nhà!”

“Mà ngươi, giết đệ đệ ta, ngươi nói ta có nên hay không diệt ngươi cả nhà? Là, khả năng ta không làm được, thế nhưng, ta thân là Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo đệ tử thân truyền, ta tin tưởng, cũng cái kế tiếp ta, cũng không phải kết thúc, sư tôn sẽ báo thù cho ta!”

“Lão cẩu, nạp mạng đi!”

Vương Bảo bỗng nhiên rít gào lên, sau đó, thân thể bên trong bùng nổ ra từng đạo từng đạo hỏa diễm ánh sáng, đó là từng đạo từng đạo Thiên Viêm.

Thiên Viêm dung hợp lại cùng nhau, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo cực kỳ hỏa cầu thật lớn, theo Vương Bảo gào thét rít gào, vỡ ra được!

Có điều.

Lễ điện bên trong Vô Lượng Tông cao tầng, dù sao đều là đại lão!

Tu làm căn bản lên đều là chín bước Giới Thần!

Hơn nữa Yến Vô Hối thế giới này cảnh sơ kỳ, Vương Bảo dung hợp Thiên Viêm tuy rằng lợi hại, thế nhưng, nhưng cũng không tính được cái gì.

Nhưng lễ điện nhưng là gặp xui xẻo, theo sôi trào sức mạnh lan đến, bắt đầu rồi sụp xuống.

Phế tích bên trên, lão cẩu rất là vô tội đẩy một tảng đá, tức giận nhìn Vương Bảo.

Mà Yến Vô Hối các loại Vô Lượng Tông cao tầng nhưng là sắc mặt tái nhợt, một bộ uất ức cực kỳ khó chịu dáng vẻ, Yến Vô Hối càng là muốn khóc, hô to nói, “dừng tay, Đại Chùy tiểu huynh đệ, có chuyện cố gắng nói, tuyệt đối đừng động thủ...”

“Lão tử nói ngươi tê liệt!”

Vương Bảo rống to, lần thứ hai phát sinh một đòn dung hợp Thiên Viêm, đồng thời trực tiếp hướng về Yến Vô Hối vọt tới.

Yến Vô Hối được kêu là một cái uất ức a, trương tay đánh ra một đạo linh quang ngăn trở, nói rằng, "việc này khẳng định có ẩn tình khác, chờ lão phu điều tra rõ ràng sau khi, nhất định sẽ cho ngươi một cái bàn giao, bình tĩnh, bình tĩnh đi a..."

Lời chính nói.

Đột nhiên, liền nhìn thấy Vương Bảo tựa hồ như bị sét đánh, thình lình phun ra một ngụm máu tươi!

Tiếp theo, Vương Bảo che ngực, chỉ vào Yến Vô Hối, khó có thể tin nói rằng, "ngươi... Ngươi dĩ nhiên thật sự dám giết ta? Ám hại ta? Tốt ngươi cái Yến Vô Hối... Ngươi chết chắc rồi... Tiểu gia ở Hoàng Tuyền lộ lên, chờ ngươi!"

Ầm!

Sau một khắc, Vương Bảo cũng phấn, hóa thành một đám mưa máu, dường như mây khói bình thường tiêu tan trên không trung.

Hư không.

Lần thứ hai yên tĩnh lại.

Yến Vô Hối há hốc mồm.

Vô Lượng Tông cao tầng các đại lão, sửng sốt.

Sau một khắc, khó có thể ức chế khủng hoảng, ở trái tim tất cả mọi người đáy nơi sâu xa bắt đầu lan tràn.

Hàn ý, tập đầy toàn thân!

Hoảng sợ, phảng phất con kiến bình thường ở thân tâm của bọn họ bên trong bò tới bò lui.

Thời khắc này, bao quát Yến Vô Hối ở bên trong, ai cũng biết.

Đùa lớn rồi!

Thật sự chơi quá độ!

Nếu như, vừa nãy Vương Tiểu Chùy chết rồi, Vô Lượng Tông, không hẳn không thể cùng Thiên Viêm Thần Tông giao thiệp, như vậy hiện tại...

Khe nằm!

Còn mẹ nó giao thiệp cái trứng a!

Giết người ta rồi chưởng giáo thân truyền, đó là tuyệt bức không chết không thôi a!

"Tốt, coi như các ngươi tàn nhẫn, Cẩu gia nhớ kỹ các ngươi! Chuồn mất chuồn mất..."

Lão cẩu con mắt hơi chuyển động, bóng người cực tốc biến mất.

Lão cẩu chạy trốn, không người động.

Chỉ là ngơ ngác nhìn Yến Vô Hối.

Nửa ngày.

"Yến Vô Hối, ngươi làm sao dám?"

Chấp pháp đại trưởng lão tư lịch khá là lão, vào giờ phút này, nhìn về phía Yến Vô Hối ánh mắt, dường như muốn ăn hắn, gào thét nói, "ngươi đây là muốn nhường Vô Lượng Tông diệt tông a, ngươi tên khốn đáng chết này, ngươi... Ngươi đúng hay không đầu óc bị lừa đá? Ngươi giết Vương Tiểu Chùy cũng là thôi, ngươi liền Vương Đại Chùy ngươi cũng dám giết, ngươi

làm sao không đi ám sát Từ Thiên Hữu? Khe nằm, ngươi... Ngươi... Ngươi...”

Nói nói, tức đến nỗi cực hạn, chấp pháp đại trưởng lão dĩ nhiên nói không ra lời.

Hít sâu một hơi, chấp pháp đại trưởng lão bỗng nhiên hướng về một phương hướng chạy.

Nơi đó.

Là Vô Lượng Tông lão tổ bế quan nơi.

Chuyện này, hắn phải nhanh một chút thông báo lão tổ!

Mà Vô Lượng Tông các cao tầng đều là căm tức Yến Vô Hối!

Đây là bọn hắn chưởng giáo, bọn họ vốn nên là mang theo kính ý, nhưng là hiện tại, ai cũng nghĩ cho Yến Vô Hối một đao, gặm hắn một cái thịt, uống hắn một ngụm máu, nhìn tên khốn kiếp này, đến cùng có thể hay không tỉnh lại!

Vô Lượng Tông các cao tầng oan ức a!

Quá mẹ nó oan ức!

Chuyện ngày hôm nay đối với bọn họ mà nói, có thể nói là một đời khó nhất hát một màn vở kịch lớn, đầu tiên là đại hỉ, sau đó là lớn buồn, cuối cùng đây, triệt để buồn!

Trên đời này.

Tại sao có thể có bực này ngu ngốc?

Một mực, bực này ngu ngốc hay là bọn hắn chưởng giáo!

Vào giờ phút này, bọn họ rất muốn hát một bài ca, cái kia ca gọi là...

Nhất kẻ đáng thương... Là ta!

“Không phải ta làm ra!”

Yến Vô Hối cuối cùng cũng coi như là tỉnh lại.

Hắn sắc mặt tái nhợt cực kỳ, hắn khắp toàn thân bao quát linh hồn đều đang run rẩy, lý trí của hắn có chút đánh mất, hắn đứng ở trên hư không, vẻ thần kinh ngửa mặt lên trời gào thét nói, “là ai, là ai đang hãm hại ta?”

Người chết rồi!

Nhưng ta là vô tội!

Không nghi ngờ chút nào, ta cái gì cũng không làm a, như thế phát điên sự tình, ta Yến Vô Hối lại dừng bút cũng sẽ không làm a!

Cái kia tuyệt bức là có hậu trường hắc thủ, ta quả nhiên bị người hãm hại!

Điên rồi!

Vô Lượng Tông các cao tầng đều là hàn ý đột ngột sinh ra, theo bản năng lùi về sau.

Cảm giác chưởng giáo đã điên rồi a!

Ngươi rất sao chính mình làm ra chuyện gì, trong lòng ngươi không có chút tự biết sao? Còn rất sao hãm hại ngươi, ai sẽ để hãm hại ngươi? Coi như có, ở chúng ta nhiều người như vậy dưới mí mắt, người ta làm sao hãm hại ngươi?

Sẽ không là nhân cách phân liệt chứ?

Không phải không thể a, võ giả đến bệnh này có thể không phải số ít.

Cũng nhưng vào lúc này.

Xa xa hư không, bùng nổ ra một đạo to lớn cột sáng, sau một khắc, một lão giả xuất hiện ở không trung.

Người này chính là Vô Lượng Tông lão tổ.

Sắc mặt hắn âm trầm đến cực hạn, đều có chút vặn vẹo, hắn từng bước một đạp không đi tới, nhìn chằm chằm Yến Vô Hối, ánh mắt kia dường như dao găm, ở cắt Yến Vô Hối da dẻ, cắt hắn thịt, cắt hắn hồn!

Yến Vô Hối ngây người như phỗng, nhìn càng ngày càng gần Vô Lượng Tông lão tổ, cúi đầu, tự lẩm bẩm.

“Ta... Là oan uổng... Tin ta a...”

------oOo------

Chương 566: Nợ máu liền muốn trả bằng máu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Lượng Tông ở ngoài bên trong tòa thành lớn.

Một gian bên trong khách sạn, Vương Bảo bóng người lấp loé mà ra, mặt mỉm cười vẻ.

Đưa tay duỗi người.

Chờ không hẳn sẽ.

Tiếng gõ cửa phòng, Vương Bảo mở cửa, lão cẩu liền chạy toán loạn vào.

Nhìn thấy Vương Bảo, lão cẩu cảm khái nói rằng, "lão Vương ngươi thực sự là quá hãm hại, cái kia Yến Vô Hối bị ngươi chơi hỏng rồi a!"

Vương Bảo bĩu môi nói, "lão già kia không phải là cái người hiền lành, ta buông tha hắn, hắn cũng sẽ không bỏ qua ta!"

"Lại nói, ngươi tại sao lại sống?" Lão cẩu vòng quanh Vương Bảo quay một vòng.

Vương Bảo thần bí cười, không có giải thích.

Khởi tử hoàn sinh, đối với hệ thống mà nói căn bản không tính sự tình.

Hắn dùng chỉ là vương giả sống lại số hai dược tề mà thôi.

Số hai dược tề không phải số một dược tề có thể so với, có điều sử dụng liền thuận tiện nhiều, tuy rằng chỉ có thể phục sinh một lần, thế nhưng có thể địa điểm chỉ định, hơn nữa cũng chỉ có bảy ngày sử dụng một lần hạn chế mà thôi!

Một phần dược tề mười vạn tinh luyện giá trị, tính giá so với cực cao.

“Đều ghi lại đến rồi chứ?” Vương Bảo nói rằng.

“Cẩu gia làm việc, yên tâm!”

Lão cẩu đắc ý cười, giơ nâng trong móng vuốt ảnh thạch, trước Vương Bảo nhường lão cẩu toàn bộ hành trình video, chuẩn bị cho Vô Lượng Tông một đòn trí mạng!

“Vậy thì phân phát sư tôn đi, hi vọng sư tôn không muốn quá thương tâm!”

Vương Bảo ha hả cười, nắm qua ảnh thạch, biến ảo khuôn mặt sau khi, trực tiếp tìm tới bên trong tòa thành lớn một nhà rất nhiều gấp gửi vận chuyển nghiệp vụ cửa hàng, đem ảnh thạch phát hướng về Thiên Viêm Thần Tông.

...

...

Vương Bảo hi vọng Từ Thiên Hữu không muốn quá thương tâm.

Thế nhưng.

Hắn làm sao có khả năng không thương tâm?

Nhận được ảnh thạch sau khi, Từ Thiên Hữu còn rất kỳ quái, mang theo lòng hiếu kỳ quan sát.

Nhưng mà nhìn nhìn, vẻ mặt của hắn liền mộc!

Chờ đến Vương Bảo hư hư thực thực bị Yến Vô Hối ám hại tử vong sau khi, Từ Thiên Hữu màu máu trên mặt rút đi, trở nên trắng xám cực kỳ.

Hắn một mặt mộng bức.

Ngây người như phỗng!

Đầy đủ trầm mặc có tiểu nửa khắc đồng hồ, hắn mới trong giây lát hoàn hồn, hắn thân thể run rẩy, khuôn mặt vặn vẹo, một luồng không cách nào hình dung khủng bố sát ý, ở chưởng giáo đại điện bên trong lăn lộn, mãnh liệt nổ tung!

Ầm ầm!

Nương theo một đạo kinh thiên động địa nổ vang, chưởng giáo đại điện căn bản không chịu nổi Từ Thiên Hữu khó có thể ức chế phẫn nộ lực lượng, từ từ nứt ra, sụp xuống!

Một vùng phế tích bên trên, Từ Thiên Hữu gắt gao nắm bắt ảnh thạch, ánh mắt hung tàn nhìn về phía trước hư không.

Thiên Viêm Thần Tông các cao tầng bị giật mình.

Nghe được động tĩnh sau khi ra ngoài vừa nhìn, càng là con ngươi co rút nhanh!

Khe nằm!

Chưởng giáo đại điện làm sao sụp?

Còn có chưởng giáo này sát cơ vô hạn khí thế là cái gì quỷ?

Một đám lão già mau mau vọt tới, thăm dò hỏi dò.

Từ Thiên Hữu im lặng không lên tiếng, đem trong tay ảnh thạch mở ra, theo ảnh ảnh phát hình, một đám Thiên Viêm Thần Tông cao tầng đại lão, trên mặt vẻ mặt, cũng là từ từ âm trầm lại!

Khủng bố sát ý, từ trên người bọn họ sôi trào mà lên!

Đây chính là một nhóm lớn thế giới cảnh cao thủ, nhiều người như vậy đồng thời phóng thích sát ý, cái kia sự đáng sợ, căn bản là không có cách

diễn tả bằng ngôn từ!

“Giết!”

“... Bọn họ... Làm sao dám!”

“Không! Lượng! Tông!”

“Thiên sát, Đại Chùy làm sao có khả năng chết, hắn không thể chết được a, hắn là bản tông hi vọng, là bản tông nhất thiên kiêu, hắn... Giết ngàn đao a, bọn họ từ đâu tới lớn mật như thế!”

“Chưởng giáo, còn chờ cái gì đây!”

Một đám lão già trừng mắt con mắt đỏ ngầu nhìn Từ Thiên Hữu!

Vương Bảo tuy rằng chỉ là Từ Thiên Hữu đệ tử, thế nhưng, cái kia yêu nghiệt nghịch thiên thiên phú, đã sớm bị Thiên Viêm Thần Tông cao tầng coi là nhất thơm bánh bao!

Đây là Thiên Viêm Thần Tông vô thượng quật khởi thời cơ a!

Liền như thế mạnh mẽ bị Vô Lượng Tông cho chém ngang hông!

“Xuất phát...”

Từ Thiên Hữu lạnh như băng phun ra hai chữ, thân thể chuyển động loạn lên mà đi!

Một đám Thiên Viêm Thần Tông thế giới cảnh cao tầng đại lão, theo sát đuổi tới!

Bọn họ thậm chí đều không làm cái gì chuẩn bị!

Đối với bọn họ mà nói.

Bọn họ tự thân, chính là tốt nhất chuẩn bị!

...

...

Vô Lượng Tông bên trong.

Bầu không khí nghiêm nghị cực kỳ.

Yến Vô Hối quỳ trên mặt đất, mặt xám như tro tàn!

Vô Lượng Tông lão tổ cảm giác mình đỉnh đầu đều muốn xốc lên, gắt gao nắm nắm đấm.

Bầu không khí như thế này, đã kéo dài nửa canh giờ lâu dài!

Rốt cục.

Vô Lượng Tông lão tổ trầm thấp cực kỳ mở miệng nói, "sự tình, đã không cách nào cứu vãn lại! Các ngươi, sai liền sai ở, không có vừa bắt đầu liền giết cái kia Vương Tiểu Chùy, khi đó, chúng ta có thể có rất nhiều cớ..."

"Không hối hận! Ngươi nói ngươi không giết người, ngươi nói ngươi oan uổng, lão phu... Tin ngươi! Ta tin tưởng, ngươi không thể như vậy ngu ngốc, làm loại này phát điên sự tình!"

Yến Vô Hối môi trắng bệch trắng bệch, khẽ động, nước mắt bão táp, "Lão tổ, đều là ta sai... Từ vừa mới bắt đầu, chính là ta sai... Ta sẽ đích thân đi Thiên Viêm Thần Tông muốn chết tội, cầu bọn họ buông tha Vô Lượng Tông..."

Vô Lượng Tông lão tổ trầm mặc, nửa ngày mới nói nói:

"Tên kia là một người đến chứ? Không có những người khác đi!"

“Nói cách khác, không có chứng cứ, đúng không?”

Một đám lão già ngẩn ra, nửa ngày, sắc mặt đều là có chút muốn nói lại thôi dáng vẻ.

Chấp pháp đại trưởng lão tê cả da đầu nói rằng, “có một con chó, chạy đi...”

“Ầm!”

Vô Lượng Tông lão tổ dưới trướng chỗ ngồi ầm ầm nát tan!

Hung tợn nhìn một đám trưởng lão, lớn mắng nói, “các ngươi là làm gì ăn, làm sao sẽ lưu lại người sống, dù cho, nó chỉ là một con chó!”

Chấp pháp đại trưởng lão tiếng khóc nói, “lúc đó, chúng ta đều là chưởng giáo tức hỏng rồi, không có nghĩ nhiều như thế...”

Vô Lượng Tông lão tổ giận dữ.

Phiền muộn nửa ngày, cắn răng nói rằng, “chuyện này không có cái khác biện pháp giải quyết, chỉ có thể... Nhận ngã xuống, hi vọng dốc hết hết thảy, có thể làm cho bản tông, vượt qua một kiếp đi!”

Thương nghị qua đi.

Vô Lượng Tông lão tổ bọn họ lập ra ứng đối phương châm.

Tổng kết lên có thể quy nạp vì là vài chữ.

Nhận sợ!

Một sợ đến cùng!

Đền tiền!

Dốc hết hết thảy!

Nhưng mà.

Bọn họ căn bản không biết, đối với Thiên Viêm Thần Tông mà nói, Vương Bảo ý vị như thế nào.

Từ Thiên Hữu bọn họ đến rất nhanh!

Vượt quá Vô Lượng Tông lão tổ tưởng tượng nhanh, lão này còn muốn, thừa dịp còn có thời gian, nắm chặt trả giá thật lớn tìm một cái trâu bò nhân vật, khi cùng sự tình lão tới.

Thế nhưng chưa kịp hắn nghĩ kỹ tìm ai, Từ Thiên Hữu bọn họ liền đến đến!

Hơn nữa.

Căn bản không có một tia khách khí, Từ Thiên Hữu trực tiếp tấn công Vô Lượng Tông sơn môn phòng ngự đại trận.

Vô Lượng Tông vô lượng Thiên Tinh trận chỉ là kiên trì không tới trăm hơi thở, ngay ở Từ Thiên Hữu các loại một đám thế giới cảnh oanh kích bên trong, ầm ầm tan vỡ!

Từ Thiên Hữu cầm trong tay Thiên Viêm Thần Tông trấn tông chí bảo Thiên Viêm tháp, mang người cực tốc nhảy vào Vô Lượng Tông!

Vô Lượng Tông lão tổ giật mình, mang người nhanh chóng đi ra, nhìn thấy trong hư không chạy tới mấy đạo nhân ảnh, con ngươi co rút nhanh, trong lòng mắng to không ngớt!

Sau đó Vô Lượng Tông lão tổ cao giọng nói, “Từ tiền bối chớ kích động, việc này làm có hiểu nhầm ở trong đó, còn xin tiền bối cho bản tông một cái cơ hội giải thích, chúng ta nhất định sẽ cho...”

“Cho ngươi tê liệt!”

Từ Thiên Hữu mắng to một tiếng, trong tay Thiên Viêm tháp lớn lên theo gió, trong chớp mắt, một đạo che kín bầu trời đỏ rực bảo tháp, phảng phất

bầu trời chi kiếm, ngang đứng ở Vô Lượng Tông trên không!

Ầm ầm ầm âm thanh, mang theo Từ Thiên Hữu cực hạn phẫn nộ, vang tận mây xanh!

“Ngày hôm nay Vô Lượng Tông, đem không còn tồn tại nữa!”

“Nợ máu, liền muốn trả bằng máu!”

“Cho bản tọa chết...”

------oOo------

Chương 567: Khe nằm, hắn dĩ nhiên không chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hừ hừ ha hắc sau khi!

Vô Lượng Tông liền cho quỳ!

Không có cách nào a!

Bọn họ cũng nghĩ chống lại!

Nhưng thực lực không cho phép bọn họ đánh kéo dài chiến a.

Vô Lượng Tông mạnh nhất sức chiến đấu mới chỉ là Vô Lượng Tông lão tổ thế giới này cảnh nhị trọng cảnh, đừng nói Thiên Viêm Thần Tông là cao thủ cùng xuất hiện, dù cho là một cái Từ Thiên Hữu, trở bàn tay cũng có thể diệt Vô Lượng Tông.

Tuy rằng Từ Thiên Hữu không có phát điên giết tông, thế nhưng Vô Lượng Tông cao tầng cũng đã chết rồi sạch sành sanh.

Vô Lượng Tông lão tổ cả người đều là huyết, trọng thương ngã xuống đất, tạm thời không chết.

Hắn nhìn Từ Thiên Hữu, bỗng nhiên phát sinh một đạo thê thảm gào thét, "Tại sao? Tại sao a! Chỉ là một cái đệ tử mà thôi, bản tông coi như có tội, nhưng cũng không đến nỗi bị diệt tông a, Từ Thiên Hữu, ngươi... Ngươi khinh người quá đáng... Ngươi như vậy đuổi tận giết tuyệt, trượng thực lực ức hiếp chúng ta, liền không sợ người trong thiên hạ chế nhạo sao?"

Từ Thiên Hữu sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Dù cho là đến hiện tại, lửa giận của hắn vẫn là chưa tiêu.

Nhìn chằm chằm Vô Lượng Tông lão tổ, Từ Thiên Hữu nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “chỉ là một cái đệ tử?”

Tiếng nói của hắn cất cao.

Từng bước một hướng đi Vô Lượng Tông lão tổ.

Hắn một câu câu nói rằng:

“Chỉ là đệ tử mà thôi, bản tông có lẽ sẽ chỉ giết kẻ cầm đầu, thế nhưng...”

“Đại Chùy hắn... Không phải đệ tử bình thường!”

“Cẩu vật, ngươi có biết, các ngươi hại một cái ra sao thiên kiêu? Bản tông Thiên Viêm thập phần, hắn dung hợp chín phân!”

“Hắn thịt Nguyên Hồn Tam Tu, mỗi người đều là đỉnh cấp!”

“Hắn vào tông, liền bị bản tọa cướp được môn hạ, thu làm thân truyền!”

“Hắn là ta Thiên Viêm Thần Tông nhảy vào thượng cấp Tinh vực bảo bối! Hắn là ta Thiên Viêm Thần Tông toàn tông trên dưới báu vật!”

“Ngươi lại nói, hắn chỉ là chỉ là một cái đệ tử?”

“Cẩu vật, ngươi nói một chút các ngươi, có nên hay không chết!”

Cái cuối cùng chữ tử.

Từ Thiên Hữu là gào đi ra!

Cái kia từng tiếng tuyên truyền giác ngộ, như sấm sét, còn như búa lớn, oanh kích Vô Lượng Tông lão tử tê cả da đầu, sắc mặt như tro tàn!

Nếu như.

Thật sự như Từ Thiên Hữu nói tới...

Cái kia bản tông...

Đúng là nên bị diệt a!

Mã Đức!

Không oan!

Vô Lượng Tông lão tổ trực tiếp nói lỡ.

Mà Từ Thiên Hữu bàn tay, đã nhấc lên, chuẩn bị chấm dứt Vô Lượng Tông lão tổ.

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Đột nhiên, một bóng người từ đằng xa kéo tới, Từ Thiên Hữu bản năng nhìn sang, động tác trên tay, im bặt đi!

Thân ảnh kia...

Có chút quen thuộc a...

Ai nha ta cắt cỏ!

Từ Thiên Hữu con ngươi trợn tròn lên, một mặt mộng bức, mà còn lại Thiên Viêm Thần Tông thế giới cảnh các đại lão, cũng là trợn mắt ngoác mồm nhìn tới gần bóng người!

Cái kia rõ ràng là Vương Bảo!

“Ngạch... Đây là...”

Vương Bảo rất là ngây thơ ánh mắt vô tội, nhìn Từ Thiên Hữu, “Sư tôn, ta

còn chưa có chết đây, ngươi liền đến báo thù cho ta?”

Từ Thiên Hữu một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Trời mới biết.

Nước mắt của hắn vừa nãy đều nhô ra.

Hắn là thật đau lòng a!

Hắn cũng trả giá cảm tình có được hay không!

Thế nhưng.

Này đột nhiên lại sống là cái gì quỷ?

Tuy rằng rất kinh hỉ, thế nhưng, cũng rất làm người tức giận a!

“Ngươi không phải là đã chết sao!”

Từ Thiên Hữu tức giận quát, sau khi uống xong, lại lộ ra nụ cười, thần sắc phức tạp nói rằng, “không chết là tốt rồi, không chết là tốt rồi a...”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, cười nói, “ta trước nhưng là đã quên, đã từng được một cái chí bảo, gọi là trộm trời đổi tử phù, may mắn thoát được một mạng, này không phải mau mau lại đây, chuẩn bị thông báo sư tôn, không nghĩ tới sư tôn đến nhanh như vậy!”

Từ Thiên Hữu tiến lên, đánh giá Vương Bảo một chút, vỗ vỗ Vương Bảo vai, tức giận nói, “Ngươi có thể hù chết sư tôn!”

“Còn có chúng ta!” Một cái Thiên Viêm Thần Tông thế giới cảnh tiến lên, trừng mắt Vương Bảo.

Một đám lão già dồn dập gào to lên, lớn buồn đại hỉ, đều là rất cao hứng.

Nhưng mà.

Vào giờ phút này.

Người nào đó nhưng là khó chịu tới cực điểm.

Nếu như khó chịu có cái cực trị.

Như vậy hiện tại Vô Lượng Tông lão tổ, từ lâu đạt đến cực trị đỉnh điểm!

Ánh mắt của hắn phun lửa!

Cả người run rẩy!

Hung ác cực kỳ nhìn chằm chằm Vương Bảo, hắn gắt gao cắn răng, cắn hàm răng đều muốn tận nát, miệng đầy máu tươi!

Trong lòng.

Từng đạo từng đạo điên cuồng rít gào, không ngừng vang vọng.

Không chết!

Hắn không chết a!

Khe nằm a!

Hắn dĩ nhiên không có chết!

Bản tông hiện tại đều bị diệt tông, cao tầng đều chết sạch sẽ, liền ngay cả lão tử, vừa nãy đều là nhận mệnh, cảm thấy bản tông là chết có ý nghĩa, dù cho là nhắm mắt, ta cũng có thể chết mà nhắm mắt, thế nhưng...

Thiên sát!

Ngươi không chết!

Ta... Ta mẹ nó cho dù chết, cũng là chết không nhắm mắt a!

Quá mẹ nó uất ức!

Ta tình nguyện ngươi chết rồi!

“Hừ, không thể để ngươi sống nữa!”

Từ Thiên Hữu ánh mắt hung mang lóe lên, sao lại lưu lại Vô Lượng Tông lão tổ cái này bất cứ lúc nào đều có thể làm nổ bom, lập tức ra tay, kết quả Vô Lượng Tông lão tổ tính mạng!

Nhưng mà Vô Lượng Tông lão tổ khổ (đắng) a!

Hắn cảm thấy đến lão thiên gia đang đùa hắn!

Chơi một lần không đủ, trả lại cái hai liên kích!

Sớm biết như vậy, vừa nãy hắn liền nhắm mắt, làm sao đến mức chờ đến hiện tại!

Hắn cảm thấy cho hắn sẽ đổi cương thi, bởi vì hắn cổ họng có một hơi, ở nơi đó kìm nén!

“Được rồi, mau mau về đi, ngươi này hỗn tiểu tử, không nói tiếng nào đi rồi, hiện đang làm ra tới đây vừa ra, thoả mãn?”

Từ Thiên Hữu lần thứ hai trừng Vương Bảo một chút, đón lấy ho nhẹ một tiếng, thản nhiên rời đi!

Một đám Thiên Viêm Thần Tông lão già cho Vương Bảo một cái đại đại bạch nhãn, từng cái từng cái rời đi.

“Còn không đuổi tới!”

Từ Thiên Hữu xa xôi âm thanh truyền đến.

Vương Bảo cao giọng nói, “sư tôn ngài trước về, ta còn có chút sự tình

muốn làm... Ngạch... Đừng trừng ta a, ta là thật sự có sự tình! Yên tâm, xong xuôi sau khi, ta sẽ lập tức trở về! Ta xin thề...”

...

...

Từ Thiên Hữu vẫn là đi rồi.

Đối với Vương Bảo an nguy, hắn hiện tại cũng không lớn lo lắng, tin tưởng có Vô Lượng Tông cái này dẫm vào vết xe đổ, hạ cấp Tinh vực hẳn là không người còn dám ở động thủ trên đầu thái tuế!

Vương Bảo nhưng là tìm tới sư huynh Vương Huyền Thiên.

Vương Huyền Thiên kỳ thực rất lo lắng Vương Bảo, nhưng là vừa căm hận chính mình không giúp được gì, nhìn thấy Vương Bảo trở về, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm!

“Sư đệ, ngươi có thể coi là trở về!” Vương Huyền Thiên mừng lớn nói.

“Sư huynh, sự tình đã giải quyết, Vô Lượng Tông cũng bị diệt!” Vương Bảo cười nói.

Vô Lượng Tông...

Bị diệt?

Vương Huyền Thiên cùng cái khác Thần giới các đại lão đều là bắt đầu kinh hãi.

Vô Lượng Tông mạnh mẽ, bọn họ không cách nào đi suy đoán, thế nhưng lớn như vậy một cái tông môn, dĩ nhiên ở đoạn trong thời gian, bị sư đệ tiêu diệt?

Vương Bảo thoáng giải thích một hồi, Vương Huyền Thiên bọn họ mới rõ ràng, nguyên lai, sư đệ là tìm tới một cái sắt chỗ dựa a!

“Sư đệ thiên tư... Sư huynh kém xa tít tắp!” Từ Thiên Hữu thở dài nói.

Vương Bảo cười nói, “sư huynh không cần tự ti! Đúng rồi sư huynh, các ngươi là nghĩ về Thần giới, vẫn là nghĩ ở lại Chân Thần giới?”

Vương Huyền Thiên nói rằng, “chúng ta trước thương lượng được rồi, chuẩn bị liên hợp lại, thành lập một cái môn phái nhỏ, chậm rãi phát triển!”

Vương Bảo gật gù, “Này cũng được, có điều sư huynh, Vô Lượng Tông giới ấn, bị ta lấy vào tay, có giới ấn, các ngươi liền có thể qua lại hai giới, tuy rằng có thời gian hạn chế, thế nhưng, cũng là một cái an ổn đường lui, đây là giới ấn, sư huynh thu cẩn thận!”

Vương Huyền Thiên đại hỉ.

Giới ấn liên thông hai giới, nhưng có thể khống chế hai giới đường nối, nhưng là thập phần ít ỏi, này ẩn chứa trong đó tạo hóa, khó có thể hình dung!

“Sư đệ, này giới ấn vẫn là ngươi giữ đi!”

Vương Huyền Thiên ngưng âm thanh nói, “sư huynh đời này, phỏng chừng đã đi tới đầu, thế nhưng sư đệ, tương lai của ngươi, sư huynh cũng không dám tưởng tượng!”

Thần giới một đám Giới Thần các đại lão, đều là có chút buồn bực, thế nhưng, nào dám phát biểu ý kiến a!

Thế nhưng cuối cùng, giới ấn vẫn là đến Vương Huyền Thiên trong tay, đồng thời Vương Bảo trực tiếp đem từ Vô Lượng Tông vơ vét đến rất nhiều bảo vật, toàn bộ đều cho Vương Huyền Thiên, làm cho Vương Huyền Thiên dở khóc dở cười!

“Sư đệ, còn nhớ ta Sơn Hà Ấn? Ở Cẩu gia trong bụng!” Vương Huyền Thiên nói rằng.

Vương Bảo liếc mắt nhìn nằm sấp ở một bên lão cẩu, gật gù.

“Sư đệ, Sơn Hà Ấn, sư huynh đưa ngươi... Không muốn cự tuyệt, bằng không sư huynh cùng ngươi gấp, vật ấy cho ngươi, mới là tốt nhất chủ nhân!”

Vương Huyền Thiên hơi cười.

Lão cẩu đột nhiên nói rằng, “ngươi đùa thật? Cẩu gia trước kỳ thực là nghĩ xóa, ngươi cái này Sơn Hà Ấn, cấp độ không thấp đây, còn có một chút thần bí địa phương, cỡ này chí bảo, ngươi đưa cho lão Vương?”

Vương Huyền Thiên không chút phật lòng, “Ngoại vật mà thôi, đưa sư đệ, ta cam tâm tình nguyện, cũng yên tâm!”

Nhìn Vương Huyền Thiên ánh mắt, Vương Bảo không có từ chối, chỉ là cười rất chân thành!

Dù là cùng sư huynh ở chung thời gian không lâu.

Thế nhưng, Vương Huyền Thiên là hắn cả đời sư huynh, thân nhân của hắn, chờ hắn thành đạo thời điểm, tất sẽ báo đáp!

------oOo------

Chương 568: Cho tông môn mưu phúc lợi rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Viêm Thần Tông.

Vương Bảo trở về.

Mà Vương Bảo trở về, một người nhưng là tâm tình táo bạo tới cực điểm.

Hắn chính là An Như Hỏa tam thúc An Thượng Quân.

Vốn là.

Không có nhận được tử sĩ tin tức, An Thượng Quân thì có chút nôn nóng, chờ đến Vương Bảo ngã xuống Vô Lượng Tông tin tức truyền đến, hắn bắt đầu mừng như điên.

Tuy rằng nghi hoặc vì sao Vương Bảo có thể sống đến Vô Lượng Tông, tử sĩ lại đi đâu? Thế nhưng...

Chết rồi tốt!

Chết rồi liền vạn sự thuận lợi a!

Vương Bảo vừa chết, Từ Thiên Hữu liền tuyệt đối có cơ hội thu An Như Hỏa làm đồ đệ, dù sao, cho đến bây giờ mấy ngày ngắn ngủi, An Như Hỏa đã dung hợp đến năm sao Thiên Viêm mức độ, thiên phú này, dĩ nhiên không thấp!

Đến thời điểm được dung hợp Thiên Viêm bí pháp, Hỏa Thần tộc bên trong vô số lương hỏa, cũng là có cực cao giá trị lợi dụng.

Nhưng.

Giời ạ!

Tiểu tử kia dĩ nhiên không chết!

An Thượng Quân phiền muộn tới cực điểm, trực tiếp rời đi, đi tới Hỏa Thần tộc, thỉnh giáo lão tổ đến cùng nên làm như thế nào!

Là nắm cơ hội làm ám sát, vẫn là tiếp tục chờ chờ, đây là một vấn đề, Thiên Viêm lão tổ tu vi quá cao, hoàn toàn không phải Hỏa Thần tộc lão tổ có thể đối phó, trở mặt, đó là diệt tộc tai họa!

...

...

Vương Bảo ở Thiên Viêm Thần Tông thành thật mấy ngày.

Bảo gia người này, đừng xem lẫm lẫm liệt liệt, thế nhưng là rất trọng tình cảm, Vương Huyền Thiên chờ hắn như thân nhân, hắn báo lại chi, mà Từ Thiên Hữu trước diễn xuất, cũng làm cho Vương Bảo rất là cảm động!

Chân tình biểu lộ, là giỏi nhất cảm động người!

Vì lẽ đó.

Đem Thiên Viêm Thần Tông để ở trong lòng sau khi.

Vương Bảo nhàn vài ngày sau, liền bắt đầu nghĩ biện pháp, cho tông môn mưu phúc lợi.

Lảo đảo đi tới Đan Điện.

Bên trong đệ tử nhìn thấy Vương Bảo đi vào, lập tức cả kinh, dồn dập tiến lên hành lễ, Vương Bảo thân là chưởng giáo thân truyền, địa vị rất cao, đối với những đệ tử này mà nói, Vương Bảo so với trưởng lão cũng phải có uy nghiêm.

“Bái kiến Vương sư huynh!”

“Sư huynh tốt... Cũng phải cần đan dược tu luyện? Cần muốn cái gì ngài phái người thông báo một hồi chúng ta Đan Điện là có thể!”

“Không sai, chúng ta cho sư huynh đưa đi là được rồi!”

Vương Bảo hơi cười, nhìn quét một chút Đan Điện, nói rằng, “ta muốn một cái phòng luyện đan, luyện chế một ít đan dược, các ngươi phái một người theo ta, chờ ta dặn dò, làm sao?”

Một đám Đan Điện đệ tử hai mặt nhìn nhau.

Một cái trong đó dò hỏi, “Sư huynh là luyện đan sư?”

“Làm sao, không giống?” Vương Bảo cười nói.

Đệ tử kia bẹp một hồi miệng, cực kỳ kính phục nói rằng, “sao dám không tin a, thế nhưng sư huynh, ngươi thiên phú này, đúng là quá nghịch thiên rồi, không nghĩ tới dĩ nhiên hay là luyện đan sư!”

Vương Bảo vung vung tay, “Thiên phú mà thôi, ân, ai mang ta đi?”

“Ta...”

“Ta đến!”

“Ông chủ ngươi dám cùng ta cướp? Cẩn thận ta quất ngươi!”

“Ha ha, sư huynh vẫn là ta đến rồi, bọn họ đều là hàng tiểu bối, không lớn không nhỏ!”

Một cái lớp khá lớn Đan Điện đệ tử hơi cười, tiến lên nói rằng.

Vương Bảo xem những người khác không ý kiến, gật đầu nói, “vậy làm phiền sư đệ!”

“Sư huynh xin mời!”

Này Đan Điện đệ tử gọi Trương Siêu, cười ở phía trước dẫn đường, rất nhanh sẽ đem Vương Bảo mang tới một cái phòng luyện đan, bên trong các loại luyện đan phương tiện không thiếu gì cả!

Vương Bảo nói rằng, “giúp ta chuẩn bị một ít tài liệu luyện đan...”

Ba ba một đống lớn.

Trương Siêu nuốt ngụm nước bọt, nháy mắt mấy cái, gật đầu lùi ra.

Sau khi rời khỏi đây đóng cửa lại, Trương Siêu âm thầm líu lưỡi, nghĩ đến nửa ngày, liền thẳng đến Đan Điện đại trưởng lão nơi đó mà đi!

Đan Điện đại trưởng lão toàn quyền chưởng quản Đan Điện, gọi Nguyên Sơ Tam, tự thân cũng là đan đạo tông sư cấp bậc.

Nghe xong Trương Siêu báo cáo, Nguyên Sơ Tam lập tức xù lông, trừng hai mắt nói rằng, “hồ đồ! Nhiều như vậy tài liệu luyện đan, hơn nữa còn có vài loại cao phẩm, hắn nghĩ luyện chế đan dược gì? Coi như có thể luyện, cũng không cần nhiều như vậy a!”

Trương Siêu cung kính nói, “Đệ tử kia đi từ chối Vương sư huynh?”

“Từ chối?”

Nguyên Sơ Tam trừng Trương Siêu một chút, không vui nói, “Ngươi dám a?”

Trương Siêu dở khóc dở cười.

Nguyên Sơ Tam buồn bực nói, “Tiểu tử kia hiện tại chính là chưởng giáo yêu thích, từ chối hắn, hắn tìm chưởng giáo đâm thọc, lão phu khẳng định đến chịu đựng phê! Tuy rằng... Lão phu nhìn hắn cũng là cực kỳ thoả mãn,

thế nhưng, cũng không thể hồ đồ a!”

Dứt lời, Nguyên Sơ Tam đứng dậy, thở dài nói, “vẫn là lão phu tự mình đi xem một chút đi, ngươi trước tiên đi chiếu phần này danh sách, chuẩn bị thập phần đan dược, đi phòng luyện đan tìm chúng ta!”

Trương Siêu lĩnh mệnh mà đi.

Mà Nguyên Sơ Tam, nhưng là đi tới phòng luyện đan, đẩy cửa mà vào, trên mặt mang theo mỉm cười, nói rằng, “sư điệt dĩ nhiên là Đan sư, lão phu thật là vui mừng a!”

“Nguyên sư thúc!”

Vương Bảo chắp tay, đối với Nguyên Sơ Tam bực này cao tầng, Vương Bảo đã sớm quen thuộc.

Nguyên Sơ Tam nhường Vương Bảo ngồi xuống, chính mình cũng sau khi ngồi xuống, cân nhắc một chút ngôn từ, nói rằng, “sư điệt, ta biết ngươi thiên phú kỳ cao, thế nhưng... Đừng trách sư thúc nói chuyện không xuôi tai a, đan đạo, không phải là đùa giỡn, cái kia chơi đều là tiền a, ngươi nghĩ luyện đan, không sao, nhưng là... Ngươi cái kia phần danh sách, muốn một ngàn phần?”

Dứt lời.

Nguyên Sơ Tam cười khổ nói, “ngươi đây là muốn hù chết sư thúc a?”

Vương Bảo gãi đầu một cái, nói rằng, “làm sao? Không có nhiều như vậy?”

Nguyên Sơ Tam phiền muộn.

Đây là nghe không hiểu vẫn là trang nghe không hiểu? Ta là chê ngươi muốn nhiều lắm, không phải kho hàng không đủ!

Vương Bảo sờ sờ cằm, đột nhiên nói rằng, “nha, ta rõ ràng, Nguyên sư thúc ngươi là không tin ta a!”

Nguyên Sơ Tam cười không nói.

Vương Bảo cười nói, “sư thúc không tin ta rất bình thường, có điều, ta muốn những kia tài liệu luyện đan, nhưng là muốn cho đệ tử bản tông phát phúc lợi, đợi ta luyện chế một lò đan dược, sư thúc liền rõ ràng, bảo đảm tinh phẩm!”

Nguyên Sơ Tam lần này đúng là không từ chối, chỉ là hiếu kỳ nói rằng, “ngươi nói tự tin như vậy, là nghĩ luyện chế cái gì đan?”

Vương Bảo híp híp mắt, “Đan dược gọi là Cường Thể Đan!”

Nguyên Sơ Tam giật giật khóe miệng, phiền muộn lên.

Cường Thể Đan?

Khe nằm!

Danh tự này tốt tục... Bức cách thật thấp... Nghe vào, liền không phải cái gì trâu bò đan dược a!

Vương Bảo tự tin nói, “sư thúc đến thời điểm nhìn hiệu quả, liền biết rồi!”

Đối với Cường Thể Đan.

Vương Bảo nhưng là i hoàn toàn tự tin!

Bởi vì đây là hệ thống ra phương pháp luyện đan, toàn tên gọi là cường thể số một đan, chỉ có trải qua Vương Bảo tay luyện chế, mới có hiệu quả, mà sử dụng hiệu quả...

Một viên đan, thân thể lực lượng mạnh hơn mười lần!

Hạn mức tối đa một trăm viên, một trăm viên sau khi không có hiệu quả, thế nhưng, một trăm viên bên trong, hiệu quả không giảm!

Dùng một trăm viên, thân thể lực lượng cường ngàn lần!

Này hiệu quả.

Liền hỏi một chút treo không treo đi!

Nguyên Sơ Tam tuy rằng xem thường Cường Thể Đan, thế nhưng đan dược không luyện chế ra đến, Nguyên Sơ Tam cũng không tiện nhiều lời cái gì, chờ đến Trương Siêu đem vật liệu đưa tới sau khi, Nguyên Sơ Tam ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "sư điệt, cần sư thúc lảng tránh sao?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Sư thúc ở đùa ta sao?"

Dứt lời.

Vương Bảo vỗ một cái phòng luyện đan lò luyện đan, xúc động địa hỏa, bắt đầu luyện đan.

Mà Nguyên Sơ Tam nhưng là nhìn, muốn nhìn một chút Vương Bảo phẩm chất làm sao, trong lòng hắn tiêu chuẩn, cũng chính là trung phẩm luyện đan sư mà thôi.

Nhưng mà hắn nằm mộng cũng muốn không tới, nhìn nhìn, liền kinh hãi phát hiện, Vương Bảo luyện đan trình độ...

Ta chùi lặc?

Sao rất giống...

Có chút vượt tiêu?

------oOo------

Chương 569: Ta tin ngươi cái quỷ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Sơ Tam kinh hãi tới cực điểm!

Cũng mộng bức tới cực điểm!

Tuy rằng hắn không nghi ngờ Vương Bảo Đan sư thân phận, thế nhưng, nhưng cũng không cách nào tưởng tượng, Vương Bảo dĩ nhiên sẽ có như thế cao đan đạo trình độ!

Dù sao.

Vương Bảo ở mỗi cái lĩnh vực, đã là Vô Thượng Thiên kiêu, nghịch thiên cực kỳ.

Lại quá phân.

Vậy thì thật quá đáng a!

Đây là không cho cái khác người một điểm đường sống a!

Mà hồi lâu sau, vốn là còn chỉ điểm chi tâm Nguyên Sơ Tam rơi nước mắt, kích động tột đỉnh!

Má ơi!

Tông môn đan đạo có người nối nghiệp a.

Từ Vương Bảo luyện đan thủ pháp cùng đan ấn khống chế trình độ, hơn nữa đối với dược liệu xử lý, Nguyên Sơ Tam liền rõ ràng nhận biết được, Vương Bảo đan đạo, căn bản không kém chính mình!

Hắn vẫn tiếc nuối, không có một cái thích hợp truyền nhân y bát, tiếp tục

hào quang Thiên Viêm Thần Tông đan đạo, vạn vạn không ngờ tới, chúng bên trong tìm hắn trăm nghìn độ, nhưng gần ngay trước mắt a!

Chờ đến Vương Bảo luyện đan xong xuôi, Nguyên Sơ Tam đã là ánh mắt nghiêm nghị cực kỳ, trầm giọng nói, "sư điệt đan đạo thực sự là không thể tưởng tượng nổi, sư thúc cũng khâm phục a!"

Vương Bảo ha ha cười, "Tùy tiện luyện chơi!"

Nguyên Sơ Tam vẻ mặt cứng đờ.

Dở khóc dở cười!

Vụ thảo!

Đây là lời khách sáo chứ? Khẳng định đúng không? Tuyệt không phải trào phúng chứ? Ân, nên không phải...

Nhưng là.

Này cỗ con chán ngán kính là xảy ra chuyện gì?

Còn có ngươi này lời khách sáo lực sát thương cũng quá lớn chứ? Tùy tiện luyện chơi liền để ta đều chấn động, nếu như nghiêm túc lên, là muốn hù chết ta sao?

Nguyên Sơ Tam trong lòng nhổ nước bọt không ngừng, khẽ lắc đầu, ánh mắt rơi vào Vương Bảo luyện chế đan dược mặt trên, nói rằng, "đây chính là Cường Thể Đan?"

Vốn là, đối với như thế tục cay tên gọi đan dược.

Nguyên Sơ Tam là một điểm kỳ vọng đều không có.

Thế nhưng hiện tại, hắn hiếu kỳ cực kỳ.

Vương Bảo trực tiếp đem Cường Thể Đan đưa cho Nguyên Sơ Tam, cười

nói, “sư thúc có thể thử xem hiệu quả!”

Nguyên Sơ Tam tiếp nhận, gật gù, cũng không do dự, trực tiếp bỏ vào trong miệng!

Cũng không lâu lắm.

Nguyên Sơ Tam liền trợn mắt lên, kinh hỉ nói rằng, “được lắm Cường Thể Đan, ta cảm giác cơ thể ta lực lượng, chí ít tăng cường gấp mười lần! Viên thuốc này, không sai!”

Vẻn vẹn chỉ là không sai sao?

Vậy ngài có thể thật coi thường hệ thống.

Vương Bảo ha ha cười, đem này một lò ròng rã ba mươi sáu viên đan dược, toàn bộ đều cho Nguyên Sơ Tam, nói rằng, “sư thúc, tiếp tục ăn! Có kinh hỉ nha!”

Nguyên Sơ Tam thấy buồn cười, nói rằng, “sư điệt chọc phát cười, đan dược đều có thuốc kháng tính, đặc biệt là hiệu quả như thế này đan dược, dùng hiệu quả càng ngày càng yếu, cuối cùng sẽ hoàn toàn biến mất!”

Vương Bảo cười nói, “đừng nói chuyện, tiếp tục ăn, thật sự có kinh hỉ!”

Nguyên Sơ Tam ngờ vực nhìn Vương Bảo một chút, sau đó, lần thứ hai ăn một viên Cường Thể Đan.

Chỉ chốc lát sau.

Nguyên Sơ Tam hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, “vẫn là gấp mười lần? Đan dược này...”

Vương Bảo khoát tay chặn lại, “Sư thúc ngươi tiếp tục, đều ăn xong lại nói!”

Nguyên Sơ Tam có chút mộng bức, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Trời ơi.

Sư điệt lời này, là mấy cái ý tứ?

Chẳng lẽ...

Nguyên Sơ Tam đầu óc lăn lộn qua một cái khó mà tin nổi ý nghĩ, nuốt ngụm nước bọt, hít vào một ngụm khí lạnh, ở Vương Bảo nhìn kỹ, từng viên một ăn Cường Thể Đan.

Mà mỗi ăn xong một viên, Nguyên Sơ Tam liền khiếp sợ ba phần!

Gấp mười lần.

Gấp mười lần!

Vẫn là gấp mười lần!

Trời ạ!

Dĩ nhiên không có thuốc kháng tính?

Đây là muốn điên (chơi) a!

Thế gian này, vẫn còn có như vậy thần dược? Này há không phải nói, có thể nhanh chóng tăng lên thân thể lực lượng, đạt đến mức độ khó tin?

Vương Bảo tựa hồ đoán ra Nguyên Sơ Tam suy nghĩ, nói rằng, “sư thúc, viên thuốc này một trăm viên bên trong, hiệu quả không giảm, nhưng vượt qua một trăm viên, liền hoàn toàn vô hiệu!”

“Năm mươi viên một cái đợt trị liệu, còn lại năm mươi viên, cần thời gian nửa tháng bước đệm!”

“Hiện tại, không biết sư thúc, có hay không còn có thể ghét bỏ ta lãng phí dược liệu?”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, ánh mắt mang theo nồng nặc ý cười.

Nguyên Sơ Tam mặt già đỏ ửng.

Lúc này mới nhớ tới đến, chính mình là vì sao mà đến!

Trong lúc nhất thời, Nguyên Sơ Tam khá là lúng túng, nửa ngày mới buồn bực nói, “Sư điệt ngày hôm nay, có thể coi là dạy sư thúc một cái chân lý!”

“Ồ?” Vương Bảo hiếu kỳ nói, “cái gì chân lý?”

Nguyên Sơ Tam cười mắng nói, “thế gian này, có hai loại thiên tài, một loại gọi Vương Đại Chùy, mặt khác một loại, gọi cái khác thiên tài! Ngươi cái này tiểu hỗn đản, có thể thu được ngươi đệ tử như vậy, thật có thể nói là là bản tông kiến tông tới nay, to lớn nhất tạo hóa a!”

“Dược liệu, chẳng mấy chốc sẽ đưa tới, việc này, vẫn cần thông báo một hồi chưởng giáo mới đúng!”

Dứt lời.

Nguyên Sơ Tam liền vội vã rời đi luyện đan sư.

Mà chờ ở bên ngoài Trương Siêu, nhận được Nguyên Sơ Tam mệnh lệnh “Nghe lời răm rắp” sau khi, có chút há hốc mồm.

Khe nằm!

Nguyên Trường lão đây là bị dao động què rồi?

Thái độ 180 độ xoay ngược lại a!

Trương Siêu nghĩ mãi mà không ra, có điều Nguyên Sơ Tam mệnh lệnh, hắn há dám không nghe, nhanh chóng cầm Nguyên Sơ Tam tín vật lệnh bài,

đi chuẩn bị.

Chưởng giáo đại điện.

Từ Thiên Hữu phiền muộn nhìn Nguyên Sơ Tam, mà Nguyên Sơ Tam, nhưng là trạm (đứng) ở phía dưới, không nói một lời, chỉ là tức giận nhìn Từ Thiên Hữu.

“Lão Nguyên, có việc ngươi đúng là nói a, ngươi này cái gì cũng không nói, chỉ là nhường các trưởng lão khác tới rồi, đến cùng cái gọi là chuyện gì? Cho bản tọa tiết lộ, cũng thành a!” Từ Thiên Hữu buồn bực nói.

Nguyên Sơ Tam vẫn là không lên tiếng.

Hắn đây là ước ao đố kị a!

Chưởng giáo tên khốn kiếp này, sao liền tốt như vậy mệnh? Dĩ nhiên có thể thu được Vương Đại Chùy này các đệ tử? Vì sao, lão phu tìm khắp nhiều năm, đều rất sao không tìm được một cái vừa lòng đẹp ý đồ đệ? Lão thiên gia a, ngài quá bất công!

Rất nhanh.

Nhận được Từ Thiên Hữu mệnh lệnh một đám Thiên Viêm Thần Tông cao tầng trưởng lão, đến chưởng giáo đại điện.

Dồn dập ngồi xuống sau khi, Từ Thiên Hữu trầm giọng nói, “Nguyên Trường lão, hiện tại có thể nói chứ?”

Nguyên Sơ Tam than nhẹ một tiếng, “Nói sự tình trước, ta nghĩ giới thiệu cho các vị một loại đan dược!”

“Viên thuốc này, gọi là Cường Thể Đan!”

“Đừng xem tên rất phổ thông, thế nhưng viên thuốc này... Đủ để chấn động nhân thế!”

“Dùng nó, thân thể lực lượng tăng vọt gấp mười lần, mà dùng viên thứ hai, nhưng vẫn là gấp mười lần, nhớ kỹ, đây là từ mỗi một đẳng cấp cơ sở lên gấp mười lần!”

“Không sai, các ngươi không nghe lầm, Cường Thể Đan, không có thuốc kháng tính!”

Nguyên Sơ Tam kích động khua tay múa chân, “Mỗi cái cấp độ mạnh hơn mười lần, như vậy cường thể trình độ, nói là vô thượng thần đan, cũng không quá đáng a! Mà Cường Thể Đan hạn mức tối đa, càng là đạt đến một trăm viên, một trăm viên sau khi, hiệu quả mới sẽ biến mất!”

“Hay là, không tốn thời gian dài, đệ tử bản tông ra ngoài, căn bản là không cần tu vi, bằng vào thân thể, liền có thể quét ngang bát phương!”

Nguyên Sơ Tam dõng dạc.

Đổi lấy chính là từng cái từng cái mộng bức mặt.

Nhìn hưng phấn dường như muốn ngất Nguyên Sơ Tam, Từ Thiên Hữu cùng một đám trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau.

Ta cắt cỏ!

Nguyên Trường lão, chẳng lẽ là tẩu hỏa nhập ma? Luyện đan xảy ra sự cố? Áp lực quá to lớn, đầu óc đánh giật?

Còn rất sao Cường Thể Đan đây.

Còn rất sao không có thuốc kháng tính đây.

Còn rất sao một tầng một tầng lật gấp mười lần đây.

Ta tin ngươi cái quỷ...

------oOo------

Chương 570: Cường Thể Đan, hiểu rõ một hồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Sơ Tam nước miếng văng tung tóe sau khi nói xong, vẫn còn có chút còn có chưa hết, thở dài nói, "quá trâu, đan dược này quá trâu!"

Từ Thiên Hữu khóe miệng mãnh đánh!

Trời ơi!

Lão Nguyên a!

Ngột ngạt rất sao mù suy nghĩ, này cái gì Cường Thể Đan, là ngươi ức nghĩ ra được chứ? Việc này đều lại ta a, cho nhiệm vụ của ngươi quá nặng, xem ra, là thời điểm cho lão Nguyên tiết tiết trọng trách!

Nếu không thì.

Lão Nguyên điên thật, vậy ta còn không được Thiên Viêm Thần Tông tội nhân thiên cổ?

"Hả?"

Nguyên Sơ Tam rốt cục nhận ra được không đúng.

Hắn sắc mặt cứng ngắc, ngơ ngác nhìn Từ Thiên Hữu, lại nhìn một chút một đám trưởng lão, khóe miệng hắn cũng bắt đầu giật.

Khe nằm!

Này từng cái từng cái.

Như là xem ngu ngốc ánh mắt, là cái gì quỷ?

Khe nằm!

Ta rất sao rõ ràng!

Mấy tên khốn kiếp này, sẽ không là làm ta lão Nguyên ở khoác lác chứ?

“Hay lắm, uổng phí ta nhiều như vậy miệng lưỡi, nguyên lai các ngươi không tin ta? Chưởng giáo ngươi nói, ngươi đúng hay không không tin ta?” Nguyên Sơ Tam buồn phiền nói.

Từ Thiên Hữu sao dám nói không tin, liền bận bịu nói rằng, “ta tin, bản tọa làm sao sẽ không tin Nguyên Trường lão, cái kia cái gì, lão Nguyên ngươi trước tiên ngột ngạt kích động, hòa tâm, tĩnh khí, phải tỉnh táo a...”

Nguyên Sơ Tam méo mặt càng lợi hại!

Tốt mà!

Đây là cảm giác ta điên rồi a!

Bình tĩnh?

Ta bình tĩnh cộng lông!

“Ai, lại ta lại ta, như là Cường Thể Đan bực này thần đan, xác thực khó có thể nhường thế nhân tiếp thu, cũng được, liền để cho các ngươi trước tiên mở mang kiến thức một chút đi!”

Dứt lời.

Nguyên Sơ Tam liền đem Vương Bảo luyện chế lò thứ nhất Cường Thể Đan còn lại mười mấy viên, lấy ra.

Hắn trong nhẫn chứa đồ, còn bảo lưu một viên, cái kia một viên hắn quyết định lưu lại không ăn, cho rằng cất giấu, hắn có loại dự cảm, Thiên Viêm Thần Tông quật khởi vẻ đẹp tương lai, liền do cái kia một lò Cường Thể

Đan, bắt đầu rồi cực hạn gia tốc!

Trong này kỷ niệm ý nghĩa, lỗi lớn đan dược bản thân!

Mà nhìn thấy Nguyên Sơ Tam thật sự lấy ra cái gọi là Cường Thể Đan.

Từ Thiên Hữu cùng một đám Thiên Viêm Thần Tông các đại lão, đều là ngẩn ngơ.

Khe nằm!

Thật là có đan dược!

Lão Nguyên đây là thật sự bệnh đến giai đoạn cuối đúng không? Này vào hí rất sâu a, ma trứng, ai tới cứu cứu hắn?

"Lão Nguyên..."

Từ Thiên Hữu thân là chưởng giáo, vào giờ phút này không thể không đứng ra, hắn đứng dậy, nghiêm nghị nhìn Nguyên Sơ Tam, trầm giọng nói, "ngươi... Tốt nhất bế quan thanh tu một chút đi, khoảng thời gian này, cũng đừng luyện đan, cũng đừng nghiên cứu phương pháp luyện đan, Đan Điện sự tình, trước hết do Lão Lưu thay mặt quản lý đi!"

Nguyên Sơ Tam một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra, nổi giận đùng đùng nhìn Từ Thiên Hữu, "Chưởng giáo, ngươi cảm thấy ta điên rồi?"

Ngươi không điên sao?

Từ Thiên Hữu cười gượng lên, nói rằng, "sao có thể chứ, này không phải xem ngươi ngày đêm vất vả, thế ngươi lo lắng sao, đừng nghĩ nhiều như thế!"

"Hừ!"

Nguyên Sơ Tam tỉnh táo lại, trực tiếp bước nhanh về phía trước, đem trong tay đan dược, đưa cho Từ Thiên Hữu một viên, cắn răng nói rằng, "các

ngươi đã đều không tín nhiệm ta lão Nguyên, vậy hãy để cho sự thực đến nói chuyện đi, chưởng giáo, ăn một viên!”

“A?”

Ăn?

Từ Thiên Hữu nuốt ngụm nước bọt, một mặt sợ hãi!

Còn lại lão già suýt chút nữa cười ra tiếng, nhìn Từ Thiên Hữu cái kia thất kinh vẻ mặt, trong lòng vui cười thoải mái.

“Mau ăn!” Nguyên Sơ Tam trừng mắt.

Từ Thiên Hữu cười khổ nói, “lão Nguyên, bản tọa gần nhất quá bổ không tiêu nổi, như vậy, nhường các trưởng lão khác đại ăn làm sao? Ân, có vị nào trưởng lão đồng ý thử độc, phi phi phi, đồng ý nếm một hồi Cường Thể Đan?”

Từ Thiên Hữu xem hướng phía dưới, sau đó nhìn thấy từng cái từng cái sau gáy.

Từ Thiên Hữu cũng không dám ăn đan dược, bọn họ dám ăn?

Điên rồi Nguyên Trường lão luyện chế ra đến “Thần đan”, bọn họ dám ăn?

Ta cắt cỏ.

Ăn không sẽ lập tức nổ chết chứ? Không phải không thể a, lão Nguyên thân là đan đạo tông sư, hắn luyện chế độc đan dược hiệu nhưng là thập phần chi mãnh liệt!

Nguyên Sơ Tam hé mắt, bình tĩnh nói, “Chưởng giáo, ăn một viên, ngươi liền biết cái gì gọi là kinh hỉ! Huống hồ... Đây chính là bảo bối của ngươi đồ đệ, tự mình luyện chế ra đến đan dược, ngươi, xác định không ăn?”

“Cái gì?”

Từ Thiên Hữu trợn to hai mắt, tinh thần chấn động mạnh một cái!

Cái khác Thiên Viêm Thần Tông các đại lão, cũng là dồn dập quay đầu, một mặt dại ra nhìn Nguyên Sơ Tam.

Nguyên Sơ Tam hừ lạnh nói, “hành, không ăn đúng không? Tốt lắm, ngược lại ta cũng không muốn lấy ra!”

Dứt lời, liền muốn thu tay về!

Thế nhưng Từ Thiên Hữu nhưng là tốc độ tay lớn bạo phát, trong nháy mắt đoạt lấy đan dược, khá là lúng túng quay về Nguyên Sơ Tam cười gượng nói, “lão Nguyên, đừng nóng giận a, này không phải trước ngươi nói tới, quá mức kinh thế hãi tục sao, bản tọa còn tưởng rằng, ngươi là lão bị hồ đồ rồi, bệnh tâm thần, điên rồi đây!”

Nguyên Sơ Tam lão mặt tối sầm!

Lão bị hồ đồ rồi?

Bệnh tâm thần?

Điên rồi?

Ngươi này não bù thật làm cho ta lên hỏa a, nếu không là xem ở Đại Chùy sư điệt phần lên, hừ, thiếu không được ba ngày không cho ngươi mạch này đan ăn!

“Đây thật sự là đồ đệ của ta luyện chế đan dược?”

Từ Thiên Hữu lăn qua lộn lại đánh giá Cường Thể Đan, cực kỳ tò mò hỏi.

Nguyên Sơ Tam gật gù, tức giận nói, “Chưởng giáo, ngươi đời này to lớn nhất cống hiến, không phải lãnh đạo bản tông, mà là... Tự nhiên kiếm được một cái nghịch thiên đồ đệ, ngươi vận may này, lời nói đại bất kính, ngươi

thật đúng là đi rồi chó phân vận a!”

Từ Thiên Hữu một chút xíu cũng không tức giận!

Trái lại thập phần đắc ý!

Ta lão Từ chính là có vận may, chính là có thực lực, chính là có mị lực, các ngươi ước ao ghen tị, cũng không biện pháp, ha ha ha!

“Đồ đệ của ta dĩ nhiên là Đan sư, chặc chặc...”

Từ Thiên Hữu cực kỳ “Vui mừng”, không hề hay biết một đám hận không thể đem mình bốn mươi hai số lớn giầy, hô đến trên mặt hắn các trưởng lão cái kia ánh mắt bắt nạt.

Đan dược bị Từ Thiên Hữu ăn.

Hắn kỳ thực rất kích động, thế nhưng vẫn ở ngột ngạt.

Hắn đầy đầu đều là vừa nãy Nguyên Sơ Tam nói tới Cường Thể Đan dược hiệu!

Nếu như.

Thật sự dường như lão Nguyên nói tới!

Cái kia ta bảo bối đồ đệ, nhưng là thật sự muốn nghịch thiên rồi a!

Dần dần mà.

Từ Thiên Hữu trên mặt vẻ mặt đại biến, hắn hô hấp dồn dập lên, đỏ mặt, trong giây lát phát sinh một đạo tiếng cười lớn, “Ha ha, ta đồ đệ, đó là bảo bối của ta đồ đệ, có viên thuốc này ở, bản tông cơ sở thực lực, có thể bay tốc tăng lên!”

Thiên Viêm Thần Tông các trưởng lão trố mắt ngoác mồm!

Khe nằm!

Chưởng giáo bực này phản ứng?

Chẳng lẽ!

Là thật sự!

Thật sự có như vậy nghịch thiên đan dược?

Hơn nữa, vẫn là Vương Đại Chùy cái kia nghịch thiên tiểu hỗn đản cho làm ra đến?

Khe nằm!

Đây là muốn điên (chơi) a, tiểu tử kia sao cái gì đều sẽ a? Sao cái gì đều như thế treo tạc thiên a, này còn có nhường hay không cái khác thiên kiêu sống sót? Cùng Vương Đại Chùy so sánh, cái gì thượng cấp Tinh vực thiên kiêu? Cái gì đỉnh cấp Tinh vực thiên kiêu? Đều rất sao đến quỳ xuống hát chinh phục!

“Ai, lão Nguyên, cho ta một viên nếm thử!”

“Lão phu cũng nghĩ nếm một hồi, cái gì là Cường Thể Đan!”

“Cường Thể Đan, tìm hiểu một chút, lão Nguyên, đến một viên!”

“Lão Nguyên, quan hệ của chúng ta không cần ta nhiều lời chứ? Cường Thể Đan đem ra, chúng ta vẫn là bạn tốt!”

Một đám lão già không Cố Phong độ, dồn dập mở miệng, từng cái từng cái hiếu kỳ tới cực điểm!

Nguyên Sơ Tam cười lạnh nói, “ha ha...”

Một đám lão già vẻ mặt cứng đờ.

“Ha ha ha...”

Nguyên Sơ Tam tiếp tục cười lạnh.

Sau đó, thình lình trực tiếp đem trong tay đan dược, cất đi, thản nhiên tiếp tục đi, đối với có người nói rằng, “vừa nãy cho các ngươi, không ai ăn? Hiện tại biết cái gì gọi là làm mất mặt chứ? Nhưng các ngươi hiện đang muốn ăn...”

“Lão tử không cho!”

“Đại gia, từng cái từng cái, đều cho rằng lão phu điên rồi, hiện đang muốn ăn bảo bối của ta đan dược? Nằm mơ!”

“Muốn ăn, chính mình tìm Đại Chùy sư điệt muốn đi!”

“Những đan dược này, có thể đều là Đại Chùy sư điệt, hiếu kính ta, ôi, thật là thơm a...”

Vứt trong miệng một viên Cường Thể Đan.

Nguyên Sơ Tam vòng chéo tay, ở một đám lão già co giật vẻ mặt, vô cùng đắc ý đi ra chưởng giáo đại điện...

------oOo------

Chương 571: Thật muốn đánh 1 bữa a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đan Điện đệ tử cảm giác muốn không thở nổi.

Từng cái từng cái phảng phất bị tra tấn cô dâu nhỏ bình thường, đàng hoàng đứng ở một bên, chờ đợi dặn dò!

Phóng tầm mắt nhìn tới.

Toàn rất sao là đại lão a!

Từ Thiên Hữu bọn họ tụ tập cùng một chỗ, đều đứng Vương Bảo phòng luyện đan trước.

Nguyên Sơ Tam đi rồi, Vương Bảo nhưng là không nhàn rỗi.

Muốn tới dược liệu sau khi, liền bắt đầu luyện đan.

Vương Bảo luyện đan trên đường, ai dám đập loạn cửa cái gì? Nếu như gợi ra cái gì không tốt hậu quả, khe nằm, thỏa thỏa tông môn vạn cổ tội nhân a, tự sát tạ tội đều là nhẹ!

Nhưng mà, dù là ai cũng không nghĩ đến, này nhất đẳng, chính là ròng rã bảy ngày lâu dài!

Từ Thiên Hữu bọn họ đúng là không hề rời đi, bảy ngày thôi, đối với bọn họ cảnh giới này võ giả mà nói, thời gian qua nhanh mà thôi.

Ngày thứ tám.

Từ Thiên Hữu bọn họ từ lâu đều tự tìm cái địa phương, ngồi khoanh chân, tẻ nhạt lẫn nhau tán gẫu giết thời gian.

Đột nhiên, một người thanh niên vội vã mà đến, cẩn thận từng li từng tí một liếc mắt nhìn rất nhiều đại lão, sau đó mới cúi đầu tới gần Từ Thiên Hữu, cung kính nói, “Chưởng giáo, việc lớn không tốt, vị kia... Vị kia Cẩu gia... Hắn đem Thú Phong mấy tôn thú vương cho làm thổ huyết!”

Từ Thiên Hữu cả người run run một cái, “Làm?”

Thanh niên khóe miệng co quặp, giải thích nói, “là khí...”

Từ Thiên Hữu thở phào nhẹ nhõm, sau đó suy nghĩ một chút, vung vung tay nói rằng, “theo hắn đi thôi, có điều lão Kim có việc đi tới thượng cấp Tinh vực, không ở Thú Phong, bị con chó kia yêu khiến cho quá phận quá đáng cũng không được, ngươi đi Thú Phong điện tìm quản sự, trước tiên đem thú viên phong lên!”

Thanh niên lĩnh mệnh mà đi.

Bên cạnh một trưởng lão phiền muộn nói, “Đại Chùy mang đến con chó kia yêu, ta chú ý một hồi, rất không bình thường, thật giống có lai lịch lớn!”

Từ Thiên Hữu xoa xoa mi tâm, “Chính là quá có thể làm, ngoại trừ Đại Chùy, ngay cả ta mệnh lệnh cũng không nghe!”

Việc này ở Từ Thiên Hữu xem ra chỉ là việc nhỏ, theo nó đi tới.

Cũng ngay vào lúc này.

Vương Bảo phòng luyện đan cửa lớn, đột nhiên mở ra!

Từ Thiên Hữu tinh thần đại chấn, gấp vội vàng đứng dậy tiến lên, nhìn thấy có chút uể oải Vương Bảo, không nhịn được quát lớn nói, “ngươi tiểu tử này, như thế liều mạng làm gì, luyện đan cũng không thể cả ngày lẫn đêm luyện a!”

Vương Bảo cười nói, “sư tôn tới rồi, ngạch... Chư vị sư thúc đều đến rồi!”

Chắp tay hành lễ.

Một đám lão già ánh mắt hừng hực nhìn Vương Bảo.

Nguyên Sơ Tam đi lên trước, châm chọc nói, “sư điệt, vỡ đáp để ý đến bọn họ, trước lão phu với bọn hắn nói ngươi luyện chế Cường Thể Đan, thế nhưng một ít người, một chút xíu đều không tin đây!”

Bao quát Từ Thiên Hữu ở bên trong một đám lão già đều là mặt già đỏ ửng, dồn dập trừng mắt Nguyên Sơ Tam, đại gia ngươi, này đều qua mấy ngày, làm sao còn nâng này gốc a, không phải là thoáng hơi như vậy điểm điểm hoài nghi ngươi một hồi dưới sao? Sao liền như thế thù dai đây?

Vương Bảo bừng tỉnh, ha ha cười, sau đó lấy ra một cái nhẫn trữ vật, nói rằng, “mấy ngày nay ta đem tất cả dược liệu, toàn bộ luyện chế thành Cường Thể Đan, sư tôn, đan dược này giao cho ngài đến bảo tồn đi, tổng cộng 13,000 sáu trăm viên!”

Từ Thiên Hữu hít vào một ngụm khí lạnh, “Nhiều như vậy?”

Nguyên Sơ Tam cũng là ngẩn ra, phản ứng lại, chấn động nói rằng, “sư điệt, trước nhưng là đã quên, ngươi luyện đan tốc độ quá nhanh, có điều... Hơn một vạn viên, bảy ngày? Tốc độ này cũng quá nhanh đi? Hơn nữa... Ngươi lẽ nào liền chưa bao giờ thất bại qua?”

Vương Bảo nói đàng hoàng nói, “thất bại? Ta luyện đan, xưa nay đều là một lần thành công! Thất bại là cái gì? Ta không biết đây!”

A phốc!

Nguyên Sơ Tam suýt chút nữa thổ huyết!

Đều là một lần thành công?

Không biết thất bại là cái gì?

Khe nằm!

Sư điệt ngươi này trang bức trang ta cảm giác mình tốt xuẩn a!

“Thiên phú tuyệt luân, không gì sánh kịp!” Nguyên Sơ Tam cảm thán.

Từ Thiên Hữu tiếp nhận Vương Bảo nhẫn chứa đồ, cực kỳ vui mừng nói rằng, “Đại Chùy a... Có này Cường Thể Đan, bản tông cơ sở thực lực, sẽ nhảy lên tới mức độ khó tin! Ngươi là bản tông đại công thần!”

Vương Bảo cười nói, “sư tôn đừng nói như vậy, trước vì chuyện của ta, ngài cùng các sư thúc cũng là một trận bận việc, đệ tử có thể giúp tông môn, cũng chỉ có thế, sơ lược tận sức mọn mà thôi!”

“Này Cường Thể Đan, những này số lượng, cũng đầy đủ, có thể trợ giúp bản tông thiên kiêu, thực lực nhanh chóng tăng lên!”

“Có điều, như thế vẫn chưa đủ! Đệ tử trong tay, còn có Cường Hồn Đan, có thể để cho thần hồn lực lượng tăng vọt gấp mười lần! Còn có Cường Tu Đan, hiệu quả không có như vậy hiện ra, chỉ có thể tăng lên gấp mười lần tốc độ tu luyện mà thôi...”

“Ta chuẩn bị thừa dịp cơ hội lần này, một lần luyện cái đủ, Nguyên sư thúc, đây là phương pháp luyện đan dược liệu, ngài chuẩn bị một chút?”

Nguyên Sơ Tam tỉnh tỉnh tiếp nhận hai đạo thẻ ngọc.

Phản ứng lại, gặp quỷ như thế nhìn Vương Bảo.

Từ Thiên Hữu mấy người cũng là mộng bức cực kỳ phục thêm, nhìn Vương Bảo, liền phảng phất ở xem một cái siêu cấp lớn quái vật!

Ta cắt cỏ!

Cường Hồn Đan? Thần hồn lực lượng tăng vọt gấp mười lần? Ở võ tu giới, có thể tăng cường thần hồn đan dược, vốn là ít ỏi, mà có thể tăng vọt gấp mười lần, các loại, không đúng... Hiệu quả cùng Cường Thể Đan như thế, vậy thì không phải gấp mười lần đơn giản như vậy a!

Đây là mỗi cái cấp độ gấp mười lần a!

Đây quả nhiên là muốn nghịch thiên tiết tấu a!

Đồng thời.

Còn có Cường Tu Đan!

Tốc độ tu luyện, tăng lên gấp mười lần, ta nhỏ lão thiên gia, ta đã không lời nào để nói, ta còn có thể nói cái gì? Chỉ còn dư lại cúng bái!

Vương Bảo cười nhạt nói, "sư tôn, Cường Tu Đan... Giới Thần bên dưới, đều có hiệu quả, ba loại đan dược nên dùng như thế nào, đến thời điểm ngài cùng chư vị sư thúc, tốt tốt thương lượng một chút!"

Từ Thiên Hữu nuốt ngụm nước bọt, hít vào một ngụm khí lạnh, mờ mịt nói rằng, "ta biết rồi..."

"Sư thúc..."

Vương Bảo hướng về phía Nguyên Sơ Tam nháy mắt mấy cái.

Nguyên Sơ Tam phản ứng lại, cười khổ một cái, xoay người rời đi, "Ta này đi chuẩn bị ngay dược liệu!"

Từ Thiên Hữu nhìn Vương Bảo, hơi có chút đau lòng, nói rằng, "Đại Chùy a, vẫn là câu nói kia, thân thể quan trọng nhất, chúng ta từ từ đi, từ từ đi... Ngươi tranh thủ lại đây luyện đan là có thể!"

Vương Bảo cười vung vung tay, "Ta không mệt!"

Từ Thiên Hữu dở khóc dở cười!

Cái khác Thiên Viêm Thần Tông lão già nhóm, nhưng là nhìn nhau không nói gì.

Chờ đến Nguyên Sơ Tam đem dược liệu lấy tới, Vương Bảo lần thứ hai đi vào luyện đan, luyện đan sư cửa lớn đóng chặt sau khi.

Một đám lão già, lúc này mới đem Từ Thiên Hữu vây quanh.

Từ Thiên Hữu thân thể cứng đờ, cường trang trấn định nói rằng, "bọn ngươi, muốn làm gì?"

Một cái nào đó lão tư cách trưởng lão thở dài nói, "thật muốn đánh một trận a!"

Lại một cái lão tư cách trưởng lão phiền muộn thở dài, "Đáng tiếc đánh không lại!"

Lại một cái lão tư cách trưởng lão đề nghị nói, "nếu không, xin mời lão tổ ra tay?"

Một đám lão già sáng mắt lên, nào đó lão già tiếp nhận lời gốc, nói rằng, "chúng ta ký một lá thư, lão tổ khẳng định đồng ý, ta còn nhớ, lúc trước lão tổ cũng nghĩ thu Đại Chùy làm đồ đệ, thế nhưng bị người nào đó từ chối, trong lòng chỉ định có khí a, chúng ta cho lão tổ một cái hả giận lý do, lão tổ tuyệt đối sẽ ra tay!"

"Lớn thiện!"

"Còn chờ cái gì, đi lên!"

"Đại gia nhớ kỹ, sau đó muốn thái độ kiên quyết, cộng cùng tiến lùi a!"

"Nghĩ đến người nào đó sau đó phải tao ngộ hình ảnh, đột nhiên, lão phu cảm giác thông thuận một chút!"

Một đám lão già nhóm mang theo cảm thán đi rồi.

Nguyên Sơ Tam không đi, hắn chuẩn bị vẫn bảo vệ khẩn cấp, vào giờ phút này, cười trên sự đau khổ của người khác nhìn vẻ mặt mộng bức Từ Thiên Hữu, cười hỏi nói, "há hốc mồm chứ? Chưởng giáo, cho nên nói a, ăn thịt,

muốn lau miệng a, ngươi nhìn nhìn ngươi, cả ngày mở miệng một cái bảo bối đồ đệ, ngậm miệng một cái bảo bối đồ đệ, này không phải chọc người lên hỏa sao?”

“Ngươi làm sao thu được Đại Chùy, trong lòng không mấy sao? Còn không phải ỷ vào chưởng giáo thân phận, ỷ vào trước một bước trình diện!”

“Ha ha, đừng nhìn ta như vậy, nếu không, ngươi đánh ta một trận, không có chuyện gì, ta không tức giận, ngược lại sau đó... Ha hả, lão tổ tự mình ra tay, chặc chặc...”

Từ Thiên Hữu muốn khóc.

Một đám thứ hỗn trướng a!

Quá không phải đồ vật!

Không đánh lại được ta, cướp có điều ta, dĩ nhiên cáo lão tổ?

Liền muốn hỏi một chút, các ngươi mặt đây? Điều này cũng quá rất sao vô liêm sỉ đi...

------oOo------

Chương 572: Cẩu gia gặp rắc rối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo lần này luyện đan, đầy đủ tiêu tốn gần như một tháng!

Chờ đến hai loại khác đan dược, toàn bộ đều đem dược liệu tiêu hao hết tất, Vương Bảo mới xuất quan.

Từ Thiên Hữu tiếp nhận Vương Bảo trong tay mặt khác hai loại đan dược, tâm đều đang run rẩy, hắn tiếp nhận, không phải đan dược, là Thiên Viêm Thần Tông tương lai a!

"Ồ? Sư tôn ngươi vành mắt làm sao đen?" Vương Bảo khá là tò mò hỏi.

Từ Thiên Hữu vẻ mặt cứng đờ, cười gượng nói, "nha? Thật không? Ta không sao chú ý đây, thôi thôi, những chuyện nhỏ nhặt này, không cần để ý!"

Nguyên Sơ Tam cùng mấy cái ở một bên nhìn Thiên Viêm Thần Tông các trưởng lão, đều là lén lút nở nụ cười.

Thoải mái a!

Này đều thoải mái gần một tháng!

Một tháng này, Từ lão quái nhưng là đẩy vành mắt đen làm mất đi mặt to.

Cho tới vì sao vành mắt đen có thể đỉnh một tháng.

Đương nhiên là lão tổ tự mình ra lệnh, nhất định phải có vành mắt đen, các loại Vương Bảo xuất quan mới có thể tiêu trừ đi.

Không sai.

Vành mắt đen cũng là Thiên Viêm lão tổ đánh.

Chính như các trưởng lão suy đoán như vậy, lão tổ cũng có khí a, hiếm thấy có như thế một cái quang minh chính đại đánh Từ lão quái cơ hội, há có thể không cố gắng nắm?

Từ Thiên Hữu tự nhiên nghe được từng đạo từng đạo cười trộm âm thanh, sắc mặt đen, sau đó ho nhẹ một tiếng, nói rằng:

"Đại Chùy, ngươi luyện đan lâu như vậy, cả người đều bì, mau mau đi nghỉ ngơi đi, còn có, nơi này có một hồ lô nước thuốc, ngươi trở lại uống nghỉ ngơi nữa!"

Vương Bảo tiếp nhận Từ Thiên Hữu đưa tới một cái hồ lô, tò mò hỏi, "Bên trong là cái gì?"

Từ Thiên Hữu hơi cười, "Đây là một hồ lô bao hàm hồn dịch!"

Nguyên Sơ Tam ở một bên cười nói, "Đại Chùy, bao hàm hồn dịch có thể uẩn nhưỡng thần hồn, dù cho là thế giới thần, cũng hữu hiệu quả, này một hồ lô bao hàm hồn dịch, hiệu quả chí ít có thể duy trì mười năm, vì nó, Từ lão quái nhưng là chuyên môn phái người đi tới một chuyến đỉnh cấp Tinh vực, tìm Cửu Thiên cung một trong Nhiếp Hồn Cung cao tầng lấy giá cả to lớn đổi lấy!"

Vương Bảo ngẩn ra.

Trong lòng ấm áp chảy xuôi, cười nói, "sư tôn hữu tâm!"

Từ Thiên Hữu trừng Nguyên Sơ Tam một chút, tức giận nói, "Liền ngươi phí lời nhiều!"

Nguyên Sơ Tam bĩu môi, "Chết sĩ diện!"

"Mau đi đi!"

Từ Thiên Hữu vỗ vỗ Vương Bảo vai.

Vương Bảo ngáp một cái, đúng là thật sự mệt mỏi, cùng Từ Thiên Hữu bọn họ nói lời từ biệt, rời đi Đan Điện.

Liền như thế qua một ngày, Vương Bảo ngủ say như chết, ngủ đến thoải mái tràn trề, ngày thứ hai, hắn là bị một đạo to lớn tiếng gầm gừ đánh thức!

"Thiên sát, đây là người nào làm ra?"

Thanh âm cực lớn, toàn bộ Thiên Viêm Thần Tông, đều có truyền vang.

Vương Bảo đứng dậy, đạp bước ra ngoài, nhìn hư không từng cái từng cái lên không mà đi bóng người, con mắt hơi chuyển động, cũng đuổi tới.

Xem trò vui, ai không nghĩ a!

Từ Thiên Hữu khá là phiền muộn thẳng đến Thú Phong.

Thiên Viêm Thần Tông Thú Phong nuôi dưỡng không ít kỳ trân dị thú, trên căn bản đều là có tương đối quý giá huyết mạch.

Hiện nay chấp chưởng Thú Phong, là Kim Ngũ Hành, hắn tự thân chính là yêu thú, bản thể là năm màu lưu ly hổ, có hắn ở, Thú Phong lên thú viên, bị quản lý vô cùng tốt.

Quãng thời gian trước, Kim Ngũ Hành đi tới thượng cấp Tinh vực làm việc tư!

Ngày hôm nay mới vừa trở về.

Nhiên mà sau khi trở về, Kim Ngũ Hành liền thổ huyết phát hiện, thú viên bên trong ba con thú vương đại yêu, sống dở chết dở!

Từng cái từng cái nằm trên đất, hai mắt Vô Thần nhìn trời xanh, ánh mắt kia, sinh không thể luyến!

Thú viên bên trong yêu thú cũng không hoá hình, dù cho linh trí khá cao,

thế nhưng thực lực dưới đáy, thú viên vẫn là tông môn cấm địa, chỉ có Thú Phong đệ tử mới có thể đi vào, có thể đem ba con thú vương làm thành như vậy, Kim Ngũ Hành phản ứng đầu tiên chính là...

Có người muốn làm hắn!

Hắn há có thể không giận!

Từ Thiên Hữu đám người dắt tay nhau mà đến, ánh mắt chiếu tới, chính là thú viên bên trong nằm ba con yêu thú, dù cho có Kim Ngũ Hành khai đạo, vào giờ phút này ba con thú vương yêu thú cũng là một bộ sống dở chết dở dáng vẻ.

Liền mềm như vậy nằm sấp nằm sấp nằm nhoài ở chỗ này, mơ hồ có thể nhìn thấy viền mắt bên trong nước mắt lăn!

“Chưởng giáo, nhưng là ta lão Kim đã làm sai điều gì?”

Kim Ngũ Hành nhẫn nhịn lửa giận, quay về Từ Thiên Hữu vừa chắp tay!

Từ Thiên Hữu gò má vừa kéo, nhìn thấy tình huống này...

Hắn đột nhiên nhớ tới một tháng trước một cái nào đó tình huống, chó yêu, Thú Phong, khe nằm, tuyệt bức là con kia lão cẩu giở trò quỷ!

“Kim trưởng lão lời này nói, nhường lão phu thẹn thùng a, thú viên có chuyện, là bản tọa quản giáo bất lực, ta hiện nay cũng có suy đoán, biết là ai làm ra, Kim trưởng lão đi đầu bớt giận, các loại sự tình biết rõ lại tính sổ, làm sao?”

Từ Thiên Hữu thở dài.

Kim Ngũ Hành hơi nhướng mày, “Đến cùng là ai làm?”

Một cái lão trưởng lão không vui nói, “Tình huống này, không cần đoán ta liền biết, khẳng định là con chó kia yêu làm ra!”

“Chó yêu?” Kim Ngũ Hành ánh mắt tinh mang lóe lên, sát khí cuồn cuộn, “Nó ở đâu?”

Cái kia lão trưởng lão phiền muộn nói, “xuất quỷ nhập thần, tốc độ của nó vượt nhanh, hơn nữa càng lúc càng nhanh, không chăm chú truy, vẫn đúng là không đuổi kịp!”

Kim Ngũ Hành nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “này ba con thú vương nhưng là có thần thú huyết thống, dù cho yếu ớt, thế nhưng chậm rãi bồi dưỡng, không hẳn không thể hóa thân thần thú, trưởng thành, đối với Thú Phong, tầm quan trọng không cần nói cũng biết, chưởng giáo, lão phu muốn đem con chó kia yêu, lột da tróc thịt...”

Thú viên bên trong quần chúng vây xem bên trong.

Vương Bảo bụm mặt, yên lặng lùi ra.

Lui ra đoàn người, Vương Bảo thở dài, may vừa nãy bản năng cảm giác không đúng, bụm mặt đi vào, không ai phát hiện mình, nếu không...

“Đại Chùy, ngươi hướng về cái kia chạy?”

Cái nào ngờ tới, một thanh âm từ phía sau vang lên.

Vương Bảo bất đắc dĩ xoay người, nhìn trong hư không chính nhìn mình chằm chằm lần lượt từng bóng người, cười gượng nói, “ngạch... Sư tôn tốt, chư vị sư thúc tốt, cái kia cái gì, ta nhớ tới trong nồi còn hầm thịt đây, ta trước tiên trở về một chuyến!”

Từ Thiên Hữu dở khóc dở cười, trừng Vương Bảo một chút, tức giận nói, “Khá lắm lông! Ngươi tới, bái kiến ngươi Kim sư thúc!”

Vương Bảo chỉ được lên không, đạp không đi tới, quay về Kim Ngũ Hành chắp tay khom lưng, “Đệ tử Vương Đại Chùy, bái kiến Kim sư thúc!”

Kim Ngũ Hành trên mặt hiếm thấy bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, gật

gù, sau đó nhìn Từ Thiên Hữu, hết sức tò mò nói rằng, “chưởng giáo dĩ nhiên thu đồ đệ?”

Từ Thiên Hữu lộ ra một nụ cười đắc ý, đang chuẩn bị nói khoác một hồi, đột nhiên trong lòng một đột, cảm nhận được từng đạo từng đạo mang theo oán niệm ánh mắt, cười gượng nói, “ừm!”

Vương Bảo quay về Kim Ngũ Hành lần thứ hai chắp tay khom lưng, trầm giọng nói, “Kim sư thúc, thực không dám giấu giếm, ngươi vừa nãy muốn lột da tróc thịt con chó kia yêu... Ân... Xem như là ta yêu sủng!”

Kim Ngũ Hành mộng bức!

Trên mặt vẻ mặt cứng ở nơi nào!

Vào giờ phút này, đầu óc của hắn đang lăn lộn từng cái từng cái khe nằm.

Muội!

Hung thủ là chưởng giáo sư huynh đệ tử thân truyền yêu sủng?

Vậy còn chơi trứng lột da tróc thịt a?

Thế nhưng.

Coi như ngươi là chưởng giáo đệ tử, ngươi cũng không thể như thế bắt nạt người a?

Ta rất sao bồi dưỡng cái thần thú dễ dàng sao?

Sắc mặt đen kịt lại, Kim Ngũ Hành trầm mặc nửa ngày, trầm giọng nói, “Đại Chùy, đúng không... Vừa nãy sư thúc nói chuyện có chút gấp, thế nhưng... Ngươi cái kia yêu sủng, quá phận quá đáng, không thể để cho nó như thế chơi a, phải nghiêm trị!”

Vương Bảo âm thầm lý sự, gật đầu đồng ý, “Nhất định phải nghiêm trị, sư thúc yên tâm, chuyện này, ta sẽ cho ngươi một cái thoả mãn bàn giao!”

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên hít một hơi, trung khí mười phần vận may sóng âm võ kỹ rống to nói, “lão cẩu, hạn ngươi trăm hơi thở bên trong, cút cho ta lại đây! Nếu không thì, một trăm lớn thận, ngươi liền khỏi nghĩ đến!”

Nửa ngày.

Một vệt sáng đột nhiên từ nào đó ngọn núi lên kéo tới, không phải lão cẩu là ai, tới gần thú viên sau khi, lão cẩu rất xa dừng lại, chỉ vào Vương Bảo lớn mắng nói, “lão Vương ngươi qua cầu rút ván! Ngươi còn có phải là người hay không? Đừng quên, Cẩu gia trong bụng còn có bảo bối của ngươi đây!”

Ôi khe nằm!

Này mẹ nó cái gì cùng cái gì a?

Mọi người ở đây cả người run run một cái, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo sắc mặt đen, lớn mắng nói, “ngươi rất sao nói nói gì vậy? Đại gia không nên hiểu lầm, hắn nói bảo bối, là ta một món pháp bảo... Khe nằm, còn không mau cút đi lại đây, người thế nào của ta, trong lòng ngươi rõ ràng, nói được là làm được!”

Lão cẩu đầy mặt không vui chuyển lại đây.

Hắn thông minh lắm.

Vừa nãy lén lút giấu ở phía xa, nhìn tình huống này liền biết làm ra đại sự.

Lè lưỡi, lão cẩu nhìn về phía vẻ mặt âm trầm Kim Ngũ Hành, nói rằng, “nha? Là năm màu lưu ly hổ? Tốt huyết thống, không tồi không tồi!”

Kim Ngũ Hành trực tiếp bối rối!

Hắn hiện tại là hình người.

Thế nhưng lão cẩu nhưng là rõ ràng nói ra hắn bản thể?

Là có người nói cho hắn, vẫn là hắn nhìn ra? Nếu như người sau...

“Ngươi này yêu sủng, lai lịch gì?” Kim Ngũ Hành nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo xoa xoa mi tâm, nói rằng, “lai lịch không biết... Cái kia cái gì, sư thúc bớt giận... Lão cẩu, còn không mau lại đây bồi tội, còn có, ngươi đến cùng làm cái gì? Người ta chiêu ngươi chọc giận ngươi?”

Lão cẩu ha hả cười, nhìn về phía cái kia ba con thú vương, một mặt đắc ý nói, “Chỉ là ba con tiểu yêu, nhưng trở ngại Cẩu gia tán gái, đương nhiên trừng phạt một hồi, còn làm cái gì, ha ha ha...”

Cẩu gia nhìn chằm chằm cái kia ba con thú vương yêu thú, ngân cười lên.

Mà vào giờ phút này, cái kia ba con thú vương yêu thú, đều là cuộn mình đuôi, bưng cái mông, một mặt sợ hãi nhìn lão cẩu, cả người run lẩy bẩy.

Kim Ngũ Hành thấy thế, hỏa khí thặng thặng thặng dâng lên.

Vương Bảo vừa nhìn lập tức tiến lên, đá lão cẩu một cước, “Xin lỗi!”

Lão cẩu lười biếng nói rằng, “Cẩu gia xin lỗi, thành chứ? Xin lỗi a Đại Hổ Tử!”

Đại Hổ Tử?

Kim Ngũ Hành càng khí, cả người đều tỏa sáng, bộ lông nhanh chóng sinh trưởng.

“Loại này xin lỗi, không muốn cũng được, Đại Chùy sư điệt, ta hi vọng chuyện như vậy, sau đó không muốn phát sinh nữa, nếu không...”

Không phải vậy kiểu gì, Kim Ngũ Hành không lại nói.

Thế nhưng Vương Bảo nhưng là đã hiểu, đến thời điểm, phỏng chừng sẽ không có chưởng giáo thân truyền cái này BuFF thêm xong rồi.

Trừng một chút lão cẩu, Vương Bảo vội ho một tiếng, sau đó liền đối với Kim Ngũ Hành cười nói, “sư thúc đừng nóng giận, sư điệt mới vừa nói, cho ngài một cái thoả mãn bàn giao, thì sẽ cho ngài một cái thoả mãn bàn giao, ngài liền xem ta đi...”

Dứt lời.

Vương Bảo liền đi hướng về phía cái kia ba con thú vương yêu thú...

------oOo------

Chương 573: Có hay không như thế thái quá?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo động tác nhường Kim Ngũ Hành nhíu mày lại.

Lão cẩu là Vương Bảo yêu sủng.

Ở Kim Ngũ Hành xem ra, có dạng gì yêu sủng, liền có dạng gì chủ nhân, ghét ai thì ghét cả đường đi lối về, tự nhiên đối với Vương Bảo thập phần không tín nhiệm.

"Liền nhìn hắn giở trò quỷ gì! Nếu như lại dám làm tổn thương ba con tiểu gia hỏa, dù cho tiểu tử này là chưởng giáo đệ tử, ta cũng sẽ không giảng hoà!" Kim Ngũ Hành trong lòng tự nói.

Mà ba con thú vương yêu thú nhìn thấy Vương Bảo tới gần, đều là bỗng cảm thấy phấn chấn, quay về Vương Bảo nhe răng nhếch miệng, phát sinh uy hiếp giống như tiếng ô ô.

Vương Bảo không có phản ứng, tiếp tục tới gần, ba con thú vương yêu thú lập tức quay về Vương Bảo phát động tấn công, có điều thực lực của bọn họ quá nhỏ yếu, dù cho huyết thống siêu cường, nhưng cũng không trưởng thành.

Bàn tay khẽ động, ba con thú vương yêu thú liền bị Vương Bảo trấn áp lại, sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo ngồi xổm xuống nhìn chúng nó, hơi cười, nói rằng, "đừng sợ, ta nhưng là người tốt, ta theo cái kia đáng chết chó có thể không giống nhau!"

Dứt lời, Vương Bảo quay đầu, quay về Kim Ngũ Hành nói rằng, "Kim sư thúc, này ba con thú vương đều là cái gì huyết thống?"

Kim Ngũ Hành nghiêm mặt nói rằng, “này ba con thú vương trên người đều có thần thú huyết thống, một cái trong đó có tử tinh huyết văn sư huyết thống, một cái khác có thôn thiên thần rùa huyết thống, cái cuối cùng, có Khiếu Nguyệt Thiên Lang huyết thống...”

Dứt lời, Kim Ngũ Hành vừa tàn nhẫn địa cạo lão cẩu một chút.

Vương Bảo gật gù, nói rằng, “nhưng là, chúng nó tuy rằng có thần thú huyết thống, thế nhưng, không có triệt để kích hoạt đi ra, đúng không?”

Kim Ngũ Hành hừ lạnh nói, “ở lão phu dốc lòng giáo dục bên dưới, một ngày nào đó bọn họ sẽ trở thành chân chính thần thú!”

“Ngài không chi phí tâm, làm nhận lỗi đánh đổi, nhiệm vụ này, giao cho ta!”

Vương Bảo cười cợt.

Sau một khắc, Vương Bảo bàn tay ở ba con thú vương yêu thú trên người nhẹ nhàng vỗ một cái!

Ong ong ong!

Nương theo từng đạo từng đạo tiếng rung, ba con thú vương yêu thú thình lình thống khổ co giật lên.

Kim Ngũ Hành xem chính là muốn rách cả mí mắt, rống to nói, “ngươi làm cái gì?”

Từ Thiên Hữu mí mắt run lên, chỉ lo Kim Ngũ Hành không nhịn được phẫn nộ ra tay, lập tức nói rằng, “Kim trưởng lão không nên kinh hoảng, Đại Chùy thiên phú siêu quần, có kỳ ngộ lớn, vận may lớn, cũng có cao thủ đoạn, tin tưởng hắn, hắn sẽ cho ngươi một cái kinh hỉ!”

Kim Ngũ Hành mặt âm trầm nói rằng, “kinh hỉ ta không thấy, ta chỉ nhìn thấy kinh hãi!”

Vừa mới dứt lời.

Cái kia ba con thú vương yêu thú, thân thể thình lình nhanh chóng điên cuồng tăng lên lên!

Vương Bảo nhanh chóng lui về phía sau, hờ hững nhìn ba con thú vương yêu thú!

Chỉ chốc lát sau, nguyên bản uể oải uể oải suy sụp ba con thú vương yêu thú, đều đang trưởng thành gần mười lần, cùng lúc đó, ba con thú vương yêu thú trên người, càng là bốc lên từng đạo từng đạo thần quang, có mang theo thần văn, có mang theo liệt diễm, có mang theo một luồng màu đen phù văn!

Kim Ngũ Hành vẻ mặt cứng đờ, mộng bức nhìn tất cả những thứ này, tự lẩm bẩm, "Huyết thống... Tiến hóa?"

Phản ứng lại, Kim Ngũ Hành không thể tưởng tượng nổi liếc mắt nhìn Vương Bảo, mà hậu thân khu chuyển động loạn lên, đi thẳng tới ba con thú vương yêu thú trước người, bàn tay liên tiếp ở ba người bọn hắn trên người nặn nặn, Kim Ngũ Hành khắp toàn thân đều run rẩy lên, khó có thể tin nhìn chằm chằm Vương Bảo nói rằng, "ngươi đây là... Năng lực gì? Bọn họ hiện tại huyết mạch, gần như phản tổ! Ta trời, ngươi đến cùng làm cái gì?"

Vương Bảo cười hì hì nói, "Không quan tâm ta làm cái gì, Kim sư thúc, hiện tại hai người bọn ta thanh chứ? Lão cẩu gan to bằng trời, là hắn không đúng, ta thế hắn hướng về sư thúc xin lỗi, kính xin sư thúc nể tình ta, tha thứ hắn đi!"

Kim Ngũ Hành hít vào một ngụm khí lạnh.

Ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Vương Bảo, sau nửa ngày mới nói rằng, "lão phu, tha thứ hắn! Có điều, ngươi năng lực này, quá lợi hại, quả thực là ta Thú Phong lớn cứu tinh, có ngươi tăng lên Thú Phong bên trong yêu tu huyết thống, ta Thú Phong thực lực, biết bay tốc tăng lên!"

Vương Bảo khóe miệng co quặp.

Tăng lên ngươi Thú Phong huyết mạch?

Khe nằm!

Ta đây chính là trả tiền có được hay không?

Nếu không phải là bởi vì lão cẩu phạm tội trước, ta mới không nỡ nhiều như vậy tinh luyện giá trị đi tinh luyện huyết mạch của bọn họ!

Này ba con thú vương yêu thú huyết mạch tăng lên, tinh luyện giá trị đều bỏ ra gần hai mươi vạn, vừa ý đau chết Vương Bảo.

"Cái kia cái gì, nhà ta thật sự hầm thịt đây, trước về trước về, sư tôn, các vị sư thúc, gặp lại!"

"Cho tới tăng lên huyết thống, Kim sư thúc thật sự thật không tiện, ta không làm được a, năng lực ta có hạn a, ta cũng nghĩ a, thế nhưng thực lực ta không cho phép a, ta còn phải luyện đan đây!"

Vương Bảo lòng bàn chân bôi trơn, lập tức tránh đi, lão cẩu thấy thế, lúc này nhanh chóng đi theo.

Mà nhìn thấy Vương Bảo không cần nói cũng biết từ chối, Kim Ngũ Hành không vui, đối với Từ Thiên Hữu chắp chắp tay, trầm giọng nói, "chưởng giáo, ngươi đệ tử đối với Thú Phong tầm quan trọng, ngươi cũng nhìn thấy, ta cũng không quá đáng, liền để hắn cho ta Thú Phong bên trong yêu tu, hết thảy huyết mạch đều tăng lên một bên, làm sao?"

Từ Thiên Hữu cười khổ lắc đầu một cái, "Kim trưởng lão, tận nhiên Đại Chùy không muốn, cái kia cứ định như vậy đi!"

Kim Ngũ Hành trợn mắt lên, "Chưởng giáo, coi như Đại Chùy là ngươi đệ tử, nhưng cũng là tông môn đệ tử, hắn không vui, liền xong? Ai nha, chưởng giáo ngươi không thể như thế sủng hắn a, nuông chiều hỏng rồi làm

sao bây giờ? Ngươi liền nói cho hắn, không làm, liền đem hắn đuổi ra khỏi môn tường, hắn nhất định sẽ đồng ý!”

Từ Thiên Hữu một mặt mộng bức, phản ứng lại, nhất thời lộ ra nhìn ngớ ngẩn như thế ánh mắt, nhìn Kim Ngũ Hành.

Các trưởng lão khác, cũng là như thế, ánh mắt kia, hãy cùng xem một cái kẻ ngu si giống như!

Kim Ngũ Hành cảm giác được không đúng, cau mày nói rằng, “chưởng giáo, lẽ nào ta nói, không đúng sao?”

Từ Thiên Hữu ho nhẹ một tiếng, hoãn âm thanh nói, “theo đạo lý mà nói, ngươi nói không có gì không đúng!”

“Thế nhưng...”

“Đại Chùy hắn, không giống nhau!”

“Những đệ tử khác, vậy thì là tông môn đệ tử, nhưng là Đại Chùy, ân... Ta theo chư vị trưởng lão, đều coi hắn là thành bản tông vật biểu tượng, hắn đối với bản tông mà nói, rất trọng yếu, còn trọng yếu bao nhiêu, Kim trưởng lão ngươi có thể tham khảo một hồi lão tổ, nói cách khác, vậy thì là Đại Chùy hắn, cùng lão tổ như thế trọng yếu!”

“Hoặc là nói, cùng rất: Gì...”

“Ta nói như vậy, ngươi hiểu sao chứ?”

Kim Ngũ Hành mộng bức hỏng rồi, dại ra nhìn Từ Thiên Hữu.

Khe nằm!

Ta hiểu?

Ta rất sao hiểu cái lông a?

Tiểu tử kia cùng lão tổ như thế trọng yếu, thậm chí càng sâu chi? Này không phải kéo con bê sao? Hắn có thể cùng lão tổ so với?

Đừng chọc cười!

Lão tổ nhưng là Thiên Viêm Thần Tông hòn đá tảng, là thủ hộ thần, chỉ là một cái tông môn đệ tử, làm sao có thể cùng lão tổ so với?

Trầm mặc nửa ngày, Kim Ngũ Hành trầm giọng nói, "chưởng giáo, ngươi đây là cưng chiều a..."

Hắn cho rằng, đây là Từ Thiên Hữu tìm cớ.

Từ Thiên Hữu trợn tròn mắt, sau đó nói, "liền để chư vị trưởng lão giải thích cho ngươi một chút đi, bản tọa còn có việc, trước về!"

Dứt lời, Từ Thiên Hữu phẩy tay áo bỏ đi.

Kim Ngũ Hành rất không vừa ý, lập tức hỏi dò các trưởng lão.

Nhưng mà đáp án, lại làm cho hắn ngây người như phỗng, mộng bức tại chỗ.

Trời ơi.

Đem tông môn Thiên Viêm, dung hợp sạch sẽ?

Cường thân đan? Cường Hồn Đan? Cường Tu Đan? Đại gia ngươi, có hay không như thế thái quá?

Này mẹ nó còn là một người sao?

Trên đời này, tại sao có thể có như vậy nghịch thiên người?

Phản ứng lại, Kim Ngũ Hành giây đã hiểu, rốt cuộc để ý giải vì sao vừa nãy Từ Thiên Hữu bọn họ, nhìn hắn thời gian, đều là từng cái từng cái xem ngu ngốc như thế ánh mắt!

Không sai a!

Người ta không nhìn lầm a!

Chính mình lại vẫn nghĩ dùng đuổi ra khỏi môn tường đến uy hiếp người ta? Phốc a, là tông môn đến buông tha đến cầu hắn không rời đi tông môn mới đúng vậy!

Khe nằm, ta thực sự là quá ngu ngốc...

------oOo------

Chương 574: Tái ngộ Trần Huyền Triêu đồng hài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vì là Thiên Viêm Thần Tông đệ tử mưu phúc lợi thời điểm, Vương Bảo cũng không nhàn rỗi.

Thiên Viêm Thần Tông có thể không thiếu thiên địa bản nguyên thần vật, tu vi thỏa thỏa tăng lên, đạt đến 5 bước Giới Thần!

Này vừa đến vừa đi, đầy đủ lại là một tháng trôi qua, ngày đó, Từ Thiên Hữu đột nhiên đem Vương Bảo gọi đến bên người.

"Sư tôn, có chuyện vui?"

Vương Bảo nhìn Từ Thiên Hữu cái kia kích động mặt, không khỏi tò mò hỏi.

Từ Thiên Hữu hít sâu một hơi, cười to nói, "việc vui, hỉ sự to lớn, bản tông đầy đủ đợi vạn năm lâu dài, cuối cùng cũng coi như là chờ đến thượng cấp Tinh vực vào ở cơ hội, hơn nữa, lần này bản tông nắm rất lớn a!"

Vương Bảo buồn bực nói, "trước đệ tử đã nghĩ hỏi, muốn đi thượng cấp Tinh vực, chúng ta trực tiếp chuyển tới không là được?"

Từ Thiên Hữu lắc đầu một cái, nói rằng, "nào có đơn giản như vậy, Đại Chùy a, ngươi có biết ở thượng cấp Tinh vực, cùng với, đỉnh cấp trong tinh vực, có thể đều là tồn tại thế giới chi nguyên, không người nào biết thế giới chi nguyên đầu nguồn, thế nhưng chỉ có vào ở tông môn, bị đỉnh cấp trong tinh vực Thiên cung phát xuống tư cách lệnh, mới có tư cách hấp thu thế giới kia chi nguyên!"

"Đối với thế giới thần mà nói, thế giới chi nguyên, đầy đủ quý giá!"

“Bởi vậy, nghĩ vào ở thượng cấp Tinh vực, nhất định phải trải qua Thiên cung đồng ý, nếu không thì, kỳ thực chúng ta coi như chuyển tới, thì lại làm sao? Không có thế giới chi nguyên, đi tới còn không bằng ở trung cấp Tinh vực ở lại!”

Vương Bảo bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Nguyên lai còn có bực này Huyền Cơ.

Có điều.

Chưởng quản tư cách lệnh, là Thiên cung?

Vương Bảo sắc mặt có chút quái lạ lên, có chút do dự muốn không cần nói cho Từ Thiên Hữu, chính mình... Đồng dạng là Thiên cung một trong, Tinh Cung duy nhất đích truyền!

Từ Thiên Hữu nhìn Vương Bảo, cười nhạt nói, “Đại Chùy, vào ở trung cấp Tinh vực tư cách, cần muốn tiến hành tư cách chiến, còn có rất nhiều yêu cầu, chúng ta Thiên Viêm Thần Tông, từ lâu thỏa mãn những kia yêu cầu, thế nhưng tư cách này chiến, nhưng không phải chuyện nhỏ, đến lúc đó tham gia tông môn, sẽ từng người phái ra ba vị Giới Thần cảnh giới đệ tử, tiến vào bên trong...”

“Diễn ra nửa tháng, chỉ có cuối cùng thắng lợi tông môn, mới có thể được hấp thu thế giới chi nguyên tư cách lệnh!”

“Trung cấp Tinh vực, thậm chí thượng cấp Tinh vực, đỉnh cấp trong tinh vực, không thiếu một ít căn bản không có tư cách lệnh tông môn, đến lúc đó, bọn họ đều sẽ tham gia!”

“Trận chiến này... Sư tôn nghĩ cho ngươi đi!”

Vương Bảo hơi ngạc nhiên, “Sư tôn, thực lực của ta không đủ a, chín bước Giới Thần, ta còn không phải là đối thủ!”

Từ Thiên Hữu cười to nói, “đến lúc đó sư tôn sẽ phái ra bản tông mặt khác

hai cái chín bước Giới Thần thiên kiêu xuất chiến, mà ngươi... Đại Chùy, tư cách chiến ở một chỗ bí cảnh bên trong, nơi đó, có không ít thiên địa kỳ ngộ, ngươi số mệnh hanh thông, không gì sánh kịp, nhất định có thể ở nơi đó, có không ít thu hoạch!"

"Rõ ràng, ta chính là cọ xe!" Vương Bảo cười nói.

Từ Thiên Hữu cười mắng nói, "tiểu tử ngươi có thể phải cho ngươi cố gắng một chút, cái kia nơi bí cảnh chỉ có Thiên cung mới có tư cách mở ra, bên trong bảo vật, vượt quá sự tưởng tượng của ngươi, cũng không ít thần bí truyền thừa, ngươi nếu như có thể được một chút, được lợi cả đời!"

Dứt lời.

Từ Thiên Hữu lần thứ hai dặn Vương Bảo một ít cần thiết phải chú ý sự tình, sau đó mới thả Vương Bảo rời đi!

...

...

Khoảng cách tư cách chiến chỉ có hai ngày thời điểm, Thiên Viêm Thần Tông đại quân ra ngoài.

Lần này, do Từ Thiên Hữu mang đội, cộng thêm chấp pháp đại trưởng lão, Bí Điện đại trưởng lão, Thú Phong Kim Ngũ Hành Kim trưởng lão các loại cao tầng đại lão, hơn nữa Vương Bảo cùng lão cẩu, khoảng chừng mười mấy người, thẳng đến thượng cấp Tinh vực mà đi!

Tư cách chiến ở thượng cấp Tinh vực màu máu lớn bình nguyên nơi tiến hành!

Nơi này tầm nhìn trống trải, đủ để chứa đựng vạn người, thích hợp nhất tổ chức loại này đại hội.

Dọc theo con đường này, lục tục cũng đụng tới không ít đại tông đội ngũ, Từ Thiên Hữu tỉ mỉ cùng Vương Bảo giải thích, nói rõ phải làm thành tông

môn người thừa kế đến bồi dưỡng.

Đi tới màu máu lớn bình nguyên.

Nơi đây mặt đất chính là hoàn toàn đỏ ngầu sắc, phảng phất bị sinh linh gì tươi mới máu nhuộm đỏ, còn tràn ngập từng tia từng tia nhàn nhạt mùi máu tanh.

Thiên Viêm Thần Tông ở trung cấp Tinh vực, cao cao tại thượng, thế nhưng ở thượng cấp Tinh vực thậm chí đỉnh cấp Tinh vực, căn bản không tính là cái gì, vì lẽ đó, Từ Thiên Hữu rất là biết điều, phía bên ngoài tìm tới một cái đất trống cho rằng lâm thời nghỉ ngơi địa.

Liền như thế qua nửa hôm sau, Vương Bảo nhàn rỗi đi bộ thời điểm, nhưng là đột nhiên ngừng chân.

Ở phía xa hư không, một lão giả trước người, một cái quen thuộc thanh niên vào giờ phút này đang xem Vương Bảo, ánh mắt kia lộ ra khó mà tin nổi.

Vương Bảo hơi nhíu mày.

Lão cẩu nhưng là nghểnh lên đầu, âm hiểm cười nói, “ha hả, không nghĩ tới tiểu tử này còn sống sót!”

Thanh niên.

Là Trần Huyền Triêu!

Một cái đối với Vương Bảo ghét cay ghét đắng, thế nhưng lại không thể làm gì gia hỏa!

Hắn huyền tằng tổ Thương Dương Tử, trước chạy trốn tới Chân Thần giới, bỏ của chạy lấy người, suýt nữa hại Vương Bảo tính mạng của bọn họ.

Mà hiện tại.

Trần Huyền Triêu cùng Vương Bảo lần thứ hai chạm mặt.

Hắn kích động!

Bởi vì hắn biết, chính mình báo thù hi vọng, đại đại nhỏ có a!

Hắn đã không phải trước đây Trần Huyền Triêu, trải qua hắn huyền tằng tổ Thương Dương Tử không ngừng nỗ lực, hắn cùng Thương Dương Tử đi tới thượng cấp Tinh vực, trở thành thượng cấp Tinh vực đại tông Thần Kiếm Tông một vị lão trưởng lão đệ tử thân truyền!

Trần Huyền Triêu trong cơ thể sức mạnh huyết thống, bị Thương Dương Tử lấy bí pháp kích phát, càng là ăn rất nhiều thần vật, bây giờ Trần Huyền Triêu rất được hắn sư tôn yêu thích, dù sao tiểu tử này miệng nhỏ cũng là rất ngọt.

"Huyền Triêu, đi rồi!"

Trần Huyền Triêu bên người ông lão nhạt tiếng nói.

Trần Huyền Triêu hoàn hồn, liền bận bịu nói rằng, "là, sư tôn!"

Dứt lời, Trần Huyền Triêu quay về Vương Bảo lộ ra một cái nụ cười ý vị thâm trường, sau đó nhìn lướt qua Vương Bảo người ở bên cạnh cùng với lâm thời chỗ ở, tuỳ tùng ông lão đạp không rời đi!

Lão cẩu quay đầu nhìn Vương Bảo, nhe răng nhếch miệng nói rằng, "lão Vương, ngươi phiền phức, tiểu tử kia bên người ông lão mặc trên người, là thượng cấp Tinh vực Thần Kiếm Tông quần áo! Thần Kiếm Tông không được a, ra cái thần kiếm lão tổ, Chân thần cảnh sơ kỳ tu vi, nhưng sức chiến đấu rất mạnh, trước Cẩu gia đều nghe nói qua hắn!"

Vương Bảo bất động thanh sắc nói rằng, "so kiếm? Ta sợ qua ai? Tiểu tử kia cùng Thương Dương Tử suýt nữa hại chết sư huynh của ta, sớm muộn giết chết hắn!"

Lão cẩu tiện hề hề nói rằng, “sợ là sợ... Thần Kiếm Tông tìm Thiên Viêm Thần Tông phiền phức a...”

Vương Bảo ánh mắt khẽ biến, uy nghiêm đáng sợ cực kỳ, cười lạnh nói, “hắn dám làm như thế, ta liền dám diệt Thần Kiếm Tông! Ta nói được là làm được!”

...

...

Thần Kiếm Tông lần này đến, không phải tới tham gia tư cách chiến, mà là cho một cái thượng cấp Tinh vực đại tông, làm bồi chạy, hoặc là nói, là trấn bãi!

Thần Kiếm Tông đến rồi ba cao thủ, một cái trong đó chính là Trần Huyền Triêu sư tôn, thế giới cảnh đỉnh cao tu vi, mặt khác hai cái cũng là thế giới cảnh hậu cảnh đại tu.

Đoàn người bên trong cũng không có thiếu thanh niên đệ tử, là mang theo đến tiền công du lịch.

Vào giờ phút này.

Thần Kiếm Tông lâm thời chỗ ở bên trong, Trần Huyền Triêu nghe xong một cái sư huynh tìm hiểu đến tin tức sau khi, liền tới đến sư tôn Lý Hiên nơi này.

“Sư tôn, nếu như muốn cấm một cái tông môn, tham gia tư cách chiến, có biện pháp nào hay không?”

Lý Hiên hơi kinh ngạc nói, “làm sao sẽ như vậy hỏi?”

Trần Huyền Triêu nói đàng hoàng nói, “sư tôn, vừa nãy ta ở bên ngoài... Nhìn thấy một cái kẻ thù, người này hại ta thâm hậu, đến nay còn khó quên, hắn tông môn muốn tham gia tư cách chiến, vì lẽ đó, ta nghĩ...”

“Thì ra là như vậy!”

Lý Hiên gật gù, đúng là không để ý lắm, khẽ nhíu mày, sau nửa ngày mới nói rằng, “tư cách chiến tham gia tông môn, đều là từ lâu định tốt, muốn cấm, lão tổ đều không làm được, chỉ có Thiên cung có người phát lệnh mới có thể!”

Trần Huyền Triêu vẻ mặt đau khổ nói rằng, “sư tôn, nếu là phiền phức... Liền không cần, không thể bởi vì tự ta, quá phiền phức tông môn!”

Này vừa nói, Lý Hiên liền trầm mặt nói rằng, “này gọi cái gì lời? Ngươi là lão phu đệ tử, ngươi bị bắt nạt, tông môn vì ngươi lấy lại công đạo, rất bình thường, ân... Việc này lão phu nghĩ biện pháp, không hẳn không thể làm đến!”

Trần Huyền Triêu nhất thời cảm động đến rơi nước mắt, miệng nhỏ ba một trận mịt mờ vỗ mông ngựa ra, làm cho Lý Hiên thoải mái cười to.

Trần Huyền Triêu từ lâu thăm dò rõ ràng sư tôn tính khí.

Nhất không chịu được, chính là kích thích.

Lùi một bước để tiến hai bước, Trần Huyền Triêu mục đích đạt đến, trong lòng vô cùng đắc ý.

“Vương Đại Chùy, mặc ngươi như thế nào đi nữa bốc lên, cũng căn bản không còn là ta đối thủ, ngươi căn bản không biết, ngươi trước đây xem thường, làm bậy qua ta, hiện tại, là nhân vật gì, trước tiên đứt đoạn mất ngươi tông môn tiền đồ, sau đó lão tử lại chậm rãi đùa với ngươi, hanh...”

------oOo------

Chương 575: Sự thực đã không cho phép ta biết điều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Hiên ngược lại không là thật sự không chịu nổi kích thích.

Chủ yếu là hắn thật sự rất thương Trần Huyền Triêu tên đồ đệ này.

Trần Huyền Triêu trên người sức mạnh huyết thống, thập phần phù hợp Lý Hiên công pháp tu luyện.

Lý Hiên vẫn muốn tìm một cái thích hợp truyền nhân y bát đều tìm không được.

Đụng tới Trần Huyền Triêu, nhất thời đại hỉ cực kỳ, cảm khái là lão thiên gia ban cho hắn đồ đệ, bây giờ đồ đệ có cừu oán người đụng với, chính hắn một làm sư tôn, nói cái gì cũng phải hỗ trợ a!

Cũng không lâu lắm.

Xa xa hư không, đoàn người mang theo ngập trời khí thế đạp không đi tới.

Những người này, chính là đỉnh cấp Tinh vực thậm chí Chân Thần giới tuyệt đối bá chủ, Thiên cung người!

Cầm đầu, chính là cửu đại Thiên cung một trong, Hàn Cực Cung một vị Chân thần cảnh trưởng lão.

Cái khác thượng vàng hạ cám, nhân số cũng không ít.

Thiên cung người sau khi xuất hiện, màu máu lớn bình nguyên nhất thời chậm rãi yên tĩnh lại, cái kia cầm đầu Thiên cung Chân thần trưởng lão, ánh mắt hờ hững nhìn quét một chút, liền âm thanh như chuông lớn nói rằng, “ngày mai buổi trưa, mở ra bí cảnh tư cách chiến!”

Dứt lời, liền đi thẳng tới màu máu lớn bình nguyên trở nên trống không trung tâm nơi đặt chân.

Có không ít đại tông người đến đây chào, đều bị Thiên cung Chân thần trưởng lão từ chối, có điều, Lý Hiên thỉnh cầu gặp mặt, nhưng là được cho phép.

Thần Kiếm Tông lão tổ tu vi đã đột phá đến Chân thần trung kỳ, địa vị tăng vọt, hơn nữa chính là kiếm tu, Thiên cung Chân thần trưởng lão cũng không thể nói không nhìn thẳng chi!

Hơn nữa.

Hai người còn hơi có chút quen thuộc.

"Lãnh tiền bối!"

Lý Hiên cung kính quay về Thiên cung Chân thần Lãnh Vô Tình chắp tay nói.

Lãnh Vô Tình mỉm cười nói, "Lý Hiên, nhiều năm không gặp, không nghĩ tới ngươi đều đạt đến thế giới thần đỉnh cao cảnh giới, không sai!"

Lý Hiên mau mau nói rằng, "cùng Lãnh tiền bối so với, vãn bối bé nhỏ không đáng kể thôi! Không nghĩ tới lần này Thiên cung là Lãnh tiền bối mang đội, thật là làm cho vãn bối mừng rỡ, đây là một điểm non nớt chi lễ, mong rằng tiền bối vui lòng nhận!"

Dứt lời, Lý Hiên lấy ra một cái hộp.

Lãnh Vô Tình ngẩn ra, tiếp nhận hộp mở ra, bên trong rõ ràng là một viên đan dược.

"Mong rằng tiền bối không muốn chối từ!" Lý Hiên thành khẩn nói rằng.

Lãnh Vô Tình che lên hộp, cười khổ nói, "ngươi như lấy ra những vật khác,

ta còn thực sự không thể muốn, thế nhưng cái này Thông Hồn Đan... Lão phu liền nhận lấy!”

Lý Hiên đại hỉ.

Lãnh Vô Tình thu hồi hộp, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, “Lý Hiên, ngươi là có chuyện gì, yêu cầu đến lão phu đầu lên đây đi?”

Lý Hiên cười khổ nói, “tiền bối xem thấu triệt, không sai, vãn bối có chuyện, cần xin nhờ tiền bối hỗ trợ!”

“Nói đi!”

Lãnh Vô Tình không có từ chối!

Không có công không nhận lộc!

Nếu như Lý Hiên yêu cầu gì đều không có, cái kia thu lễ vật mới sẽ thu không an tâm.

Lý Hiên hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “tiền bối, vãn bối muốn cho tiền bối hạ lệnh, cấm một cái tông môn tham gia tư cách chiến!”

Lãnh Vô Tình khóe mắt vừa kéo!

Khe nằm!

Ngươi vẫn đúng là dám nhắc tới a!

Trong lòng thầm than một tiếng, Lãnh Vô Tình bất động thanh sắc hỏi nói, “là cái nào tông môn?”

Lý Hiên nói rằng, “Thiên Viêm Thần Tông!”

Lãnh Vô Tình ánh mắt chớp qua một vệt căm ghét, “Thiên Viêm Thần Tông?”

Hắn xuất thân Hàn Cực Cung, ghét nhất, chính là đùa lửa!

So với như cùng là cửu đại Thiên cung một trong Liệt Dương Cung, Hàn Cực Cung cùng Liệt Dương Cung, chính là trời sinh tử đối đầu, hai Cung Cung chủ mặt đối mặt, đó là có thể một câu hai câu hoặc là một cái ánh mắt đều có thể bấm lên chủ.

Con mắt híp lại, Lãnh Vô Tình trầm mặc nửa ngày, nói rằng, "thôi, cho phép!"

Thiên cung chấp chưởng Chân Thần giới, chỉ là một cái Thiên Viêm Thần Tông thôi, căn bản sẽ không vào Lãnh Vô Tình pháp nhãn, chỉ là thanh trừ một cái tư cách chiến tiêu chuẩn, không kém!

Lý Hiên đại hỉ cực kỳ, vội vã cảm tạ, hồi lâu sau, khom người bái lùi!

Trở lại trụ sở tạm thời, Lý Hiên chiêu qua Trần Huyền Triêu, ở Trần Huyền Triêu chờ mong vẻ mặt phun ra hai chữ, "Thỏa!"

...

...

"Căn cứ Lãnh Vô Tình trưởng lão mệnh lệnh, Thiên Viêm Thần Tông tư cách chiến thẩm tra có vấn đề, trải qua lần thứ hai sát hạch sau khi, biểu hiện không qua ải, vì lẽ đó, Thiên Viêm Thần Tông chính thức trục xuất lần này thăng cấp thượng cấp Tinh vực tư cách!"

Thiên cung người đến, chuyển đạt Lãnh Vô Tình mệnh lệnh.

Từ Thiên Hữu bọn họ đều nghe mộng bức!

Khe nằm!

Tư cách thẩm tra không qua ải?

Đại gia ngươi, bản tông tư cách thẩm tra bao nhiêu lần, sẽ không có không qua ải!

Này không phải nói rõ bắt nạt người sao?

Cái nào sợ các ngươi là Thiên cung, nhưng cũng không thể như vậy a!

Cả người run run một cái, Từ Thiên Hữu gấp giọng nói, "tiểu ca, bản tông tư cách thẩm tra tới cùng chỗ nào có vấn đề? Ngài nói, chúng ta biến đổi vẫn không được sao?"

Truyền lời chính là cái thanh niên, nghe vậy cười nhạo nói, "biến đổi? Tới kịp sao? Các ngươi liền nhận mệnh đi!"

Dứt lời, thanh niên nghênh ngang rời đi!

Từ Thiên Hữu như bị sét đánh.

Đánh mất lần này tư cách chiến, đúng là không có gì, thế nhưng, Thiên cung để lộ ra đến thái độ, thì có chút làm người ta sợ hãi!

Thiên Viêm Thần Tông, lúc nào đắc tội Thiên cung?

Một đám trưởng lão gấp không được, Từ Thiên Hữu cũng không có manh mối, nhíu mày trói chặt.

Vương Bảo hé mắt, khóe miệng phác hoạ ra một nụ cười lạnh, yên lặng cùng lão cẩu lùi ra.

Sau khi rời khỏi đây, lão cẩu liền cười trên sự đau khổ của người khác nói rằng, "ha hả, lão Vương, báo ứng đến rồi đi, khẳng định là Trần Huyền Triêu tiểu tử kia giở trò quỷ, nhường ngươi lại doạ dẫm người ta!"

Vương Bảo thở dài nói, "xem ra, sự thực đã không cho phép ta biết điều!"

Lão cẩu nói rằng, "ngươi muốn làm cái gì? Đi Thiên cung nhận thân?"

Vương Bảo đạp lão cẩu một cước, “Nhận lông thân, lão tử thân là Tinh Cung duy nhất đích truyền, tương lai chấp chưởng Thiên cung đều không phải việc khó, lão tử vậy thì đi dạy hắn làm người!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp hướng về Thiên cung lâm thời chỗ ở mà đi.

Lão cẩu con mắt hơi chuyển động, đúng là không có theo sau.

Thiên cung vị trí.

Vương Bảo tới gần sau khi, liền có một lão giả sắc mặt lạnh lùng tiến lên, nhẹ quát, “Nơi đây chính là Thiên cung nơi, cấm người ngoài tới gần!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta có việc muốn gặp các ngươi chủ sự người!”

Ông lão kia nở nụ cười, “Nơi nào đến không biết trời cao đất rộng hỗn tiểu tử, Lãnh trưởng lão cũng là ngươi có thể thấy rõ?”

Vương Bảo trương tay cầm ra một tấm lệnh bài, thản nhiên nói, “đưa cái này cho hắn xem, hắn liền đã hiểu!”

Ông lão tiếp nhận lệnh bài, mặt trên nhưng là mang theo một luồng phong cấm lực lượng, ngăn cản tầm mắt của hắn, không khỏi hơi run run.

Nhìn chăm chú Vương Bảo một chút, trầm mặc một hồi, ông lão mới tiếng trầm hờn dỗi nói rằng, “chờ!”

Dứt lời, trực tiếp xoay người đi tìm Lãnh Vô Tình.

Bái kiến Lãnh Vô Tình sau khi, ông lão đem lệnh bài đưa lên, cung kính nói, “Trưởng lão, bên ngoài có cái thanh niên cầu kiến, nói ngài nhìn thấy này lệnh, thì sẽ thấy hắn!”

Lãnh Vô Tình bĩu môi, “Khẩu khí cũng không nhỏ, ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là cái gì lệnh... Ta... Khe nằm!”

Lãnh Vô Tình đột nhiên vẻ mặt ngẩn ngơ, sau đó sắc mặt trở nên đỏ lên lên, bỗng nhiên đứng dậy, thấp quát, “Tiểu tử kia người đâu?”

“Ở bên ngoài!” Ông lão giật mình, vội vã chỉ chỉ bên ngoài.

Vừa dứt lời, Lãnh Vô Tình liền vọt ra ngoài, không thấy tăm hơi!

Ông lão ngẩn ngơ, mi tâm chảy qua từng đạo từng đạo mồ hôi lạnh, phản ứng lại xoa xoa, lòng vẫn còn sợ hãi nở nụ cười khổ.

Đại gia ngươi!

Tiểu tử kia dĩ nhiên thật sự có lớn bối cảnh, Lãnh trưởng lão nhìn thấy lệnh bài, đều là bực này phản ứng, vậy mình, căn bản đắc tội không nổi a!

May mà chính mình nghe lời tìm đến Lãnh trưởng lão, nếu như không nhìn, hậu quả, khó có thể dự liệu.

Chỉ là.

Lệnh bài kia, đến cùng là người phương nào lưu? Lãnh trưởng lão thân là Chân thần, dĩ nhiên thật giống còn có một tia e ngại? Thật đáng sợ!

------oOo------

Chương 576: Lãnh Vô Tình khủng hoảng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lãnh Vô Tình kích động hỏng rồi.

Nguyên nhân chủ yếu chính là Vương Bảo lấy ra tấm lệnh bài kia, ẩn chứa một phần Tinh Thần Ấn dấu ấn!

Tuy rằng chỉ là hữu hình mà Vô Thần, căn bản không có một chút nào hiệu quả, thế nhưng...

Vậy cũng là Tinh Thần Ấn a!

Ngoại trừ Thiên cung cao tầng, người ngoài ai có thể nhìn thấy trâu bò đến nghịch thiên Tinh Thần Ấn diện mạo thật sự?

Mà có thể ngưng tụ Tinh Thần Ấn, chỉ có một người, vậy thì là Tinh Cung cung chủ.

Thiên cung cửu đại cung, chỉ có Tinh Cung mới thật sự là Thiên cung.

Còn lại Thiên cung, giống như là hộ vệ bình thường, bảo vệ quanh Tinh Cung cái này đế vương.

Tinh Cung một trong Cửu bí Tinh Thần Ấn, dung hợp chết ngôi sao lực, mỗi thành công sinh ra một viên, đều có thể tăng cường Thiên cung vạn năm gốc gác!

Đáng tiếc, Tinh Cung chi chủ Thần Bắc Hành biến mất không thấy hình bóng, hồn bia cũng phá toái, cho tới trong Thiên cung, đều là cấp bách cực kỳ!

“Chẳng lẽ là Thần tổ phái người tới được? Ta trời, Thần tổ dĩ nhiên không

có chết?”

Lãnh Vô Tình kích động, mang theo từng tia từng tia hoảng sợ, ra chỗ ở, liền nhìn thấy Vương Bảo.

“Lão phu Hàn Cực Cung trưởng lão Lãnh Vô Tình, không biết tiểu hữu ngươi là...”

Lãnh Vô Tình nhanh chóng hỏi.

Vương Bảo liếc mắt một cái Lãnh Vô Tình, nói rằng, “sư tôn ta là Thần Bắc Hành, ngươi nói ta là ai?”

Lãnh Vô Tình thân thể chấn động dữ dội, “Ngươi dĩ nhiên là Thần tổ đồ đệ? Cái kia Thần tổ...”

Vương Bảo thở dài, “Sư tôn bởi vì bất ngờ rơi ở Thần giới, bị thương nặng, bây giờ ở một chỗ mật địa nghỉ ngơi lấy sức, trong thời gian ngắn, là không về được!”

“Thần tổ thật không chết?”

Lãnh Vô Tình đại hỉ.

Thần Bắc Hành là Thiên cung khống chế Chân Thần giới quan trọng nhất hòn đá tảng, hắn nếu như ngã xuống, Thiên cung uy hiếp lực chí ít giảm xuống một nửa.

“Nhưng là... Thần tổ hồn bia đều nát...”

Vương Bảo cười nhạt nói, “hồn bia nát, có thể không có nghĩa là người phải chết, sư tôn hắn tự có bí pháp!”

Cái này Lãnh Vô Tình đúng là không hoài nghi.

Thần Bắc Hành tu hành đâu chỉ mấy vạn năm, khống chế vô số bí pháp, căn bản không cần hoài nghi.

“Không nghĩ tới, Thần tổ dĩ nhiên thu đồ đệ! Thực sự là thật đáng mừng, các loại hết bận nơi này, lão phu tự mình mang ngươi về Thiên cung!” Lãnh Vô Tình cao hứng nói.

Hắn không một chút nào hoài nghi Vương Bảo thân phận, bởi vì...

Dù cho Vương Bảo là giả, thì lại làm sao? Muốn chết mà thôi!

“Đúng rồi, không biết tên của ngươi...”

“Vương Đại Chùy!”

Lãnh Vô Tình trên mặt nụ cười càng sâu, cười nói, “Đại Chùy, trước tiên theo ta đi vào nói sau đi!”

Vương Bảo chưa động.

Lãnh Vô Tình ngẩn ra, sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, “dựa theo bối phận, ta nên xưng hô ngươi?”

Lãnh Vô Tình khuôn mặt cứng đờ, cười gượng nói, “Thần tổ xem như là ta sư thúc, ngươi xưng hô ta sư huynh là được!”

“Lãnh sư huynh..”

Vương Bảo thản nhiên mở miệng, sau đó, sắc mặt lạnh lẽo, “Ta tuy bái ở sư tôn môn hạ, nhưng... Ta đồng dạng còn có một cái thân phận khác, vậy thì là... Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo đệ tử...”

“Cái gì?”

Lãnh Vô Tình vẻ mặt đại biến.

Phản ứng lại.

Hắn suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Chết yểu rồi!

Lão tử dĩ nhiên đem Thần tổ duy nhất đích truyền, cho rất sao đắc tội rồi?

Lãnh Vô Tình mi tâm chảy qua một vệt mồ hôi lạnh, thế nhưng là không chùi, nhìn Vương Bảo cái kia lạnh nhạt ánh mắt, tâm hồn nơi sâu xa, dâng lên một vệt hàn ý!

Tinh Cung chính là Thiên cung đứng đầu.

Mà có thể chấp chưởng Tinh Cung, cũng chỉ có Thần Bắc Hành đệ tử thân truyền, bởi vì chỉ có khống chế Tinh Thần Ấn, mới xem như là Tinh Cung chi chủ!

Những người khác, căn bản cũng không có tư cách đó.

Này cùng tu vi không quan hệ, chủ yếu là... Coi như là Chân thần đỉnh cao, thì lại làm sao? Một cái Tinh Thần Ấn ném đi, đủ để đánh giết!

Này, chính là Tinh Cung chi chủ chỗ cường đại!

Vương Bảo sau đó nếu như chấp chưởng Tinh Cung.

Vậy mình...

Chẳng phải là sẽ bị làm khó dễ?

Không phải không thể a, xem tiểu tử này ánh mắt này, ma trứng liền không phải cái gì đồ chơi hay a, lần này đến nhà, chính là đến cảnh cáo ta chứ?

Đáng chết!

Đáng chết Thần Kiếm Tông!

Đáng chết Lý Hiên!

Nếu không phải là các ngươi, lão tử há sẽ làm ra như vậy ngu xuẩn việc, trái lại có thể dựa vào cái thứ nhất tiếp xúc Vương Đại Chùy thời cơ, rút ngắn quan hệ, tương lai đi tới nhân sinh đỉnh cao, chấp chưởng Hàn Cực Cung đều rất sao không phải là mộng a!

Lãnh Vô Tình trong lòng lão hối hận rồi, trong đầu chớp qua vạn ngàn ý nghĩ, sau đó, trực tiếp chắp tay, hơi khom lưng, trầm giọng nói, "Đại Chùy sư đệ, trước chính là có hiểu biết vãn bối, tới cửa thỉnh cầu, ta mới sẽ làm ra cỡ này chuyện ngu xuẩn, trước đây không biết, thế nhưng hiện tại biết rồi, Thiên Viêm Thần Tông, ta nhất định sẽ nghiêm túc đối xử, mong rằng Đại Chùy sư đệ, tha thứ sư huynh sai lầm!"

Vương Bảo hé mắt, hừ nhẹ nói, "người không biết không trách, quên đi thôi! Có điều, muốn đối phó Thiên Viêm Thần Tông chính là cái nào tông môn? Đúng hay không Thần Kiếm Tông?"

Lãnh Vô Tình ngẩn người, gật đầu nói, "không sai!"

Vương Bảo lạnh lùng cười.

Cũng thật là Trần Huyền Triêu đang giở trò quỷ a!

Cái này tiểu hỗn đản, kể cả hắn huyền tằng tổ, cũng thật là bám dai như đỉa!

Lãnh Vô Tình cắn răng, nói rằng, "Đại Chùy sư đệ, Thần Kiếm Tông... Khó đối phó, thế nhưng, đối với ta Tinh Cung mà nói, không đáng kể chút nào, đợi đến Đại Chùy sư đệ tương lai chấp chưởng Tinh Cung, trở bàn tay liền có thể tiêu diệt!"

"Cho tới hiện tại, sư huynh ta có thể cho bọn họ lần này người đến, một ít cảnh cáo!"

Vương Bảo vung vung tay, cười nhạt nói, "cảnh cáo len sợi! Thần Kiếm

Tông đúng không? Ta đến đối phó bọn họ, bọn họ cũng tham gia lần này tư cách chiến?”

Lãnh Vô Tình nói rằng, “Thần Kiếm Tông sớm đã có hấp thu thế giới chi nguyên tư cách, lần này đến, hình như là cho Thiên Tương Tông trợ uy đến, Thiên Tương Tông lão tổ quãng thời gian trước liên lụy Thần Kiếm Tông lão tổ đường dây này, lấy phụ thuộc tông môn tự xưng!”

“Thiên Tương Tông...”

Vương Bảo nhớ rồi danh tự này.

Sau đó, nhìn Lãnh Vô Tình, nói rằng, “chuyện của ta, tạm thời không muốn truyền đi, đợi ta rảnh rỗi đi Thiên cung lại nói, Lãnh sư huynh, ta rất yêu quý ngươi, hi vọng, tương lai chúng ta vẫn là bạn tốt!”

Ý tứ sâu xa liếc mắt nhìn Lãnh Vô Tình, Vương Bảo xoay người rời đi.

Lãnh Vô Tình liền bận bịu nói rằng, “sư đệ đi thong thả...”

Chờ đến Vương Bảo đi rồi hồi lâu, Lãnh Vô Tình mới khóe miệng giật giật, xoa xoa mi tâm, sau đó ánh mắt tinh mang lấp loé, khá là hưng phấn trở lại.

Cũng không lâu lắm.

Thiên Viêm Thần Tông trụ sở tạm thời nơi đó.

Mặt mày ủ rũ Từ Thiên Hữu cùng một đám trưởng lão, đều là vẻ mặt sa sút tinh thần, mặt xám như tro tàn!

Không làm rõ Thiên cung thái độ, Từ Thiên Hữu thật sự không cách nào an tâm, thế nhưng, Từ Thiên Hữu liên hệ mấy cái quen biết đại tông, dĩ nhiên cũng không chiếm được chút nào tin tức.

Thiên cung không quen, quả thực là đột nhiên xuất hiện!

Quá rất sao đồ phá hoại!

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, bên ngoài đột nhiên vang lên một đạo mang theo thanh âm cung kính, “Hàn Cực Cung đệ tử Tiền Tiến, bái kiến Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo Từ tiền bối!”

Từ Thiên Hữu đám người ánh mắt ngẩn ra, phản ứng lại, từng cái từng cái mau mau đi ra ngoài đón.

Tiền Tiến liền đứng bên ngoài một bên, thân mang Hàn Cực Cung đệ tử trang phục, nhìn thấy Từ Thiên Hữu bọn họ đi ra, vội vã tiến lên một bước, chắp tay nói rằng, “vị nào là Từ tiền bối?”

Từ Thiên Hữu gật đầu nói, “ta là!”

Tiền Tiến ánh mắt chớp qua một vệt kính ý, nghĩ lại tới vừa nãy sư tôn Lãnh Vô Tình đối với hắn ngàn dặn dò vạn dặn, thành khẩn cực kỳ nói rằng, “Từ tiền bối, trước Thiên cung ra một chút sai lầm, suýt chút nữa hại Thiên Viêm Thần Tông, vô duyên lần này tư cách chiến, thực sự là xin lỗi, vì biểu hiện áy náy, sư tôn ta Lãnh Vô Tình, cố ý cho Từ tiền bối mang đến ba viên kim văn tư cách lệnh, ngài xin cầm lấy!”

Từ Thiên Hữu cùng một đám Thiên Viêm Thần Tông trưởng lão dồn dập mộng bức tại chỗ!

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Ma trứng!

Quỷ quái a!

Quá rất sao quỷ quái!

Vừa Thiên cung biểu đạt ra nồng đậm không quen, quay đầu, liền rất sao thái độ 180 độ lớn xoay ngược lại, cho ba viên kim văn tư cách lệnh?

Phải biết, kim văn tư cách lệnh, vô cùng quý giá, có kim văn tư cách lệnh ở, tham gia tư cách chiến đệ tử bản tông, không chỉ có thể dịch chuyển đến bí

cảnh bên trong một ít có tạo hóa, an toàn một ít địa phương, đồng thời, còn có một lần miễn tử dịch chuyển cơ hội!

Này rất sao đến cùng là tại sao?

Dùng cái mông đoán cũng có thể đoán được, trong này tuyệt bức có việc a...

------oOo------

Chương 577: Bảo gia bồi các ngươi cố gắng chơi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Thiên Hữu bọn họ nằm mơ đều đoán không được trong đó biến hóa, thế nhưng là không trở ngại bọn họ mừng như điên hưng phấn.

Mà Thiên cung đối xử Thiên Viêm Thần Tông thái độ biến hóa, những người khác căn bản không biết.

Mãi đến tận bí cảnh tư cách chiến mở ra thời khắc, chư tông dồn dập phái ra các (mỗi cái) nhà thiên kiêu sau khi, đang ở Lý Hiên bên người Trần Huyền Triêu, nhìn thấy Vương Bảo thình lình cùng mặt khác hai cái Thiên Viêm Thần Tông đệ tử cùng đi hướng về bí cảnh dịch chuyển địa, sắc mặt nhất thời đại biến.

“Sư tôn...”

Trần Huyền Triêu nhìn về phía Lý Hiên.

Lý Hiên theo Trần Huyền Triêu ánh mắt nhìn sang, cũng là sửng sốt, phản ứng lại, hắn vẻ mặt trở nên cực kỳ khó coi, theo bản năng nhìn về phía xa xa mặt không hề cảm xúc Lãnh Vô Tình, thấp giọng nói, “đáng chết!”

Ngay lập tức, trong lòng cuồng mắng lên!

Hỗn đản Lãnh Vô Tình!

Còn rất sao Hàn Cực Cung trưởng lão đây!

Một điểm mặt đều không có, cầm đồ của lão tử nhưng không làm việc, quá vô liêm sỉ chứ? Khe nằm, mối thù này lão tử nhớ rồi!

“Huyền Triêu, xem ra sự tình có biến cố, ngươi không nên nóng lòng, Thiên

Viêm Thần Tông tham gia tư cách chiến, cũng là chuyện tốt, hừ, mà xem sư tôn sắp xếp đi!" Lý Hiên nói rằng.

Trần Huyền Triêu cung kính nói, "Nhưng bằng sư tôn làm chủ!"

Lý Hiên bước nhanh hướng đi Thiên Tương Tông cái kia mấy cái thiên kiêu bên người, Thiên Tương Tông mang đội trưởng lão, chính đang nghiêm nghị dặn bọn họ cái gì.

Nhìn thấy Lý Hiên lại đây, một đám người đều là rất cung kính, Lý Hiên nhìn ba cái Thiên Tương Tông thiên kiêu, trầm giọng nói, "ba người các ngươi, giúp lão phu làm một chuyện!"

Dứt lời, phong cấm âm thanh, dặn dò lên.

Ba cái Thiên Tương Tông thiên kiêu nghe xong, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập cười gật đầu.

Đối phó Thiên Viêm Thần Tông đệ tử?

Việc nhỏ mà thôi!

...

...

Bí cảnh tư cách chiến đã mở!

Lãnh Vô Tình hạ lệnh tuyên bố tiến vào, đông đảo tham chiến thiên kiêu, đều là lấy ra tư cách lệnh.

Mà khi Vương Bảo cùng hai vị Giới Thần đỉnh cao sư huynh, lấy ra kim văn tư cách khiến cho sau, rất nhiều người nhìn thấy tình cảnh này, đều là ồ lên lên!

"Kim văn tư cách lệnh?"

“Tốt lắm như... Là Thiên Viêm Thần Tông chứ?”

“Không nghĩ tới, Thiên Viêm Thần Tông dĩ nhiên có kim văn tư cách lệnh, trước dĩ nhiên không có một chút nào phong thanh truyền ra, ẩn giấu quá tốt rồi chứ?”

“Kim văn tư cách lệnh, chỉ có đối với Thiên cung có nặng cống hiến lớn tông môn, mới có tư cách hạ phát, vững vững vàng vàng, thì có vào ở thượng cấp Tinh vực thậm chí đỉnh cấp Tinh vực tư cách, Thiên Viêm Thần Tông đây là muốn quật khởi a!”

Trong đám người.

Lý Hiên mộng bức!

Nhìn Vương Bảo ba trong tay người lấy ra kim văn tư cách lệnh, con ngươi co rút nhanh, có chút bối rối!

Khe nằm!

Đại gia ngươi a!

Làm cộng lông a?

Lãnh Vô Tình không thủ tiêu Thiên Viêm Thần Tông tham chiến tư cách cũng là thôi, vì sao phát cho bọn hắn kim văn tư cách lệnh?

“Khẳng định là Thiên Viêm Thần Tông lấy ra nhường Lãnh Vô Tình động lòng bảo vật!”

Run lên nửa ngày, Lý Hiên cuối cùng cũng coi như là tìm tới một cái chính mình có thể tiếp thu giải thích, trong lòng cười lạnh lên.

Không phải là kim văn tư cách lệnh sao?

Thiên Tương Tông cũng có!

Thần Kiếm Tông lão tổ cùng cửu đại Thiên cung một trong Thiên Khuyết Cung giao du rất: Gì dày, từ lâu được kim văn tư cách lệnh ban thưởng, lần này liền lấy ra, cho Thiên Tương Tông.

Giữa đám người hư không, Lãnh Vô Tình ngạo nghễ mà đứng, mắt nhìn Vương Bảo, truyền âm nói, "Đại Chùy sư đệ, không nghĩ tới lần này ngươi cũng tham chiến, cần phải cẩn thận a..."

Vương Bảo bất động thanh sắc quay về Lãnh Vô Tình khẽ gật đầu.

Lãnh Vô Tình hít sâu một hơi, lúc này mới mở ra bí cảnh, trong chớp mắt, một cái đường hầm hư không hiện ra hiện ra, nhìn quét một chút chúng Giới Thần, nhẹ quát, "Vào đi thôi!"

Đông đảo Giới Thần ba người thành đàn, dồn dập chui vào đường hầm hư không.

Lãnh Vô Tình hai tay kết ấn, đưa tay quay về hư không một vệt, từng đạo từng đạo phân cách thành vô số tiểu hình ảnh to lớn màn ánh sáng lấp loé mà ra, chính là rất nhiều tham gia tư cách chiến Giới Thần nhóm.

Lãnh Vô Tình mặc kệ cái khác, chỉ là chú ý Vương Bảo nơi đó, hắn cũng muốn nhìn một chút, Vương Bảo trên người đến cùng có cái gì thần kỳ, dĩ nhiên có tư cách bị Thần tổ thu làm đệ tử thân truyền.

...

...

Bí cảnh bên trong nơi nào đó.

Vương Bảo cùng hai vị khác sư huynh lấp loé mà ra.

Hai vị này sư huynh, đều là tông môn lão tư cách trưởng lão thân truyền, một cái trong đó gọi nguyên tu, một cái khác gọi Vân Sơn tước.

Nguyên Tu Niên kỷ to lớn nhất, sức chiến đấu cũng cao nhất, ngay lập tức

nhìn quét một chút bốn phía, mừng rỡ nói, “không nghĩ tới, tông môn lại bị Thiên cung ban tặng kim văn tư cách lệnh, đối với chúng ta mà nói, thực sự là thiên đại tạo hóa, nếu không, mới vừa vào đến, liền có thể sẽ đụng tới nguy hiểm!”

Vân Sơn tước cười nhạt nói, “bí cảnh tư cách chiến, cũng coi như là Thiên cung cho các (mỗi cái) Tinh vực chư đại tông dưới phát phúc lợi cơ hội, thời gian còn có rất nhiều, huống hồ chúng ta có kim văn tư cách lệnh tại người, không bằng ba người chúng ta đi đầu thăm dò một phen, Nguyên sư huynh, Vương sư đệ, các ngươi ý như thế nào?”

Nguyên tu cười gật đầu đồng ý.

Vương Bảo cũng là gật đầu, “Ta không ý kiến!”

Vân Sơn tước nhìn Vương Bảo, nghiêm nghị nói, “Vương sư đệ, lần này ba người chúng ta đi vào, nhiệm vụ của ngươi chính là nỗ lực thăm dò tạo hóa, còn tư cách chiến, liền giao cho các sư huynh đi, gặp phải nguy hiểm, tuyệt đối đừng cậy mạnh, cấp tốc kích phát tư cách lệnh, rời đi bí cảnh, an toàn là số một, biết chưa?”

Vương Bảo đối với Thiên Viêm Thần Tông tầm quan trọng.

Từ Thiên Hữu cùng một đám trưởng lão đối với Vân Sơn tước cùng nguyên tu ngàn dặn dò vạn dặn, còn kém khắc ở tại bọn hắn sâu trong linh hồn.

Đối với người tiểu sư đệ này, hai người đúng là cũng không đố kị.

Chênh lệch tiểu, còn có thể đố kị, chênh lệch khổng lồ như thế, đố kị cộng lông?

Thời gian loáng một cái.

Ba ngày thời gian qua đi.

Ba ngày nay, Vương Bảo cùng hai vị sư huynh đúng là khai quật đến không ít siêu cấp thần dược, còn tìm đến một toà cổ tu động phủ, đáng tiếc bên

trong bảo vật rất ít, khá là tiếc nuối.

Cũng là ở ngày đó.

Vương Bảo ba người cùng với những cái khác người tao ngộ.

Hơn nữa...

“Đáng chết, chuyện gì thế này?”

Nguyên tu hoàn toàn biến sắc.

Phía trước, thình lình đang có một đám người phát hiện bọn họ, dắt tay nhau mà tới.

“Tìm tới!”

“Thượng Quan huynh, xin mời nhớ tới ngươi hứa hẹn a!”

“Ha ha ha, chỉ là Thiên Viêm Thần Tông, dĩ nhiên được kim văn tư cách lệnh, khẳng định là tặng lễ, đem những quan hệ này hộ đuổi ra ngoài!”

“Chặc chặc, chọc tới Thần Kiếm Tông, coi như các ngươi xui xẻo!”

“Giết!”

Khí thế như cầu vồng!

Sát khí kinh thiên!

Lấy Thiên Tương Tông ba cái Giới Thần đỉnh cao dẫn đầu, đầy đủ hơn hai mươi cái Giới Thần đỉnh cao, hướng về Vương Bảo bọn họ vọt tới!

Mà nghe được bọn họ, nguyên tu sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, gầm nhẹ nói, “Thần Kiếm Tông? Đáng chết, bản tông lúc nào đắc tội rồi Thần Kiếm Tông? Hai vị sư đệ, kích hoạt tư cách lệnh, chúng ta đi ra ngoài!”

Tư cách chiến tiến hành lúc, sẽ có tông môn liên hợp, thế nhưng...

Này mẹ nó cũng quá nhiều!

Này ít nhất cũng đến sáu, bảy cái đại tông liên hợp lại, muốn đối phó Thiên Viêm Thần Tông, cuộc chiến này đánh như thế nào?

Không có cách nào đánh!

Mà Vương Bảo, ánh mắt chìm xuống, nhìn chằm chằm thân mang Thiên Tương Tông trang phục ba cái trung niên, ánh mắt bên trong, sát cơ tuôn ra!

Ma trứng!

Cho thể diện mà không cần đồ chơi, Bảo gia không đi tìm các ngươi phiền phức, các ngươi liền đốt nhang đi, lại vẫn dám xuất thủ trước.

Liên hợp đúng không?

Không biết xấu hổ đúng không?

Vậy được, Bảo gia liền bồi các ngươi, chơi vui vui...

------oOo------

Chương 578: Từ chưa từng nghe qua như thế tiện muốn chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên tu cùng Vân Sơn tước không có làm thêm do dự, trực tiếp kích phát rồi kim văn tư cách lệnh.

Hai người thân ảnh bị một đoàn kim quang vây quanh, chậm rãi biến mất.

Nhìn thấy tình cảnh này.

Vọt tới chư tông Giới Thần dồn dập cười to lên.

“Ha ha, coi như bọn họ thức thời!”

“Hừ, thoát được đúng là rất nhanh!”

“Đáng tiếc a, nơi này là bí cảnh, bọn họ cũng có kim văn tư cách lệnh, nếu không thì, bọn họ mạng nhỏ khó bảo toàn!”

“Khó cho chúng ta nhiều như vậy đại tông đồng thời liên hợp, bọn họ ngay lập tức sẽ chạy, rất bình thường!”

“Ồ... Có cái gia hỏa dĩ nhiên không đi!”

Vốn là, Thiên Tương Tông các loại chư tông Giới Thần, cũng đã là giảm tốc, thế nhưng đột nhiên phát hiện Vương Bảo thình lình còn ở lại tại chỗ, trong lúc nhất thời đều là lộ ra châm chọc nụ cười.

Cái tên này lưu lại, là muốn làm gì?

Chẳng lẽ, hắn cho rằng có thể ở tại bọn hắn nhiều như vậy Giới Thần liên hợp bên dưới, không ra bí cảnh, thoát đi nơi đây?

Ngây thơ!

Thiên Tương Tông sức chiến đấu tối cường giả gọi là Thượng Quan Phong Lôi, vào giờ phút này cánh tay một tấm, nhạt âm thanh nói, “trước tiên dừng lại đi!”

Chư tông cường giả dồn dập ngừng chân.

Thượng Quan Phong Lôi tiến lên vài bước, mắt thần giương ra, trực tiếp sửng sốt, phản ứng lại, không khỏi châm biếm lên, “Thú vị, quá thú vị, tiểu tử này, lại vẫn chỉ là lục bộ Giới Thần!”

Vương Bảo tu vi lần thứ hai tăng lên, lúc này đã đạt đến lục bộ Giới Thần mức độ.

Mà bực này tu vi, nhưng tới tham gia bí cảnh tư cách chiến, ở Thượng Quan Phong Lôi bọn họ xem ra, thực sự là quá buồn cười!

Chư tông Giới Thần đều có chút khó có thể tin, dồn dập vận lên mắt thần kiểm tra, sau đó cười vang lên.

“Khe nằm! Trướng kiến thức!”

“Thiên Viêm Thần Tông cao tầng đều là ngu ngốc sao? Dĩ nhiên phái ra một cái lục bộ Giới Thần đi vào, này không phải tặng đầu người sao?”

“Chặc chặc, càng kỳ hoa chính là, mặt khác hai cái chạy, hắn nhưng lưu lại đến rồi!”

“Thượng Quan huynh, có muốn hay không lão đệ giúp ngươi giải quyết hắn?”

Rất nhiều Giới Thần nóng lòng muốn thử.

Thiên Tương Tông liên lụy Thần Kiếm Tông, này từ lâu không phải bí mật, hơn nữa Thần Kiếm Tông càng là phái ra trưởng lão áp trận, trong lúc nhất thời Thiên Tương Tông địa vị tăng mạnh.

Dù cho chư tông trên bản chất, cũng là đối thủ cạnh tranh, thế nhưng, lên cấp tiêu chuẩn có mười cái, không ai sẽ hoài nghi, Thiên Tương Tông kỳ thực đã xem như là nội định!

Có thể tăng cường độ thiện cảm cơ hội, chư tông Giới Thần không ngại biểu hiện một cái!

Mà vào giờ phút này.

Ngoại giới.

Ở Từ Thiên Hữu trắng xám trong thần sắc, nguyên tu cùng Vân Sơn tước bị dịch chuyển đi.

Hai người đối với chư tông đại lão, trợn mắt nhìn, tức giận bất bình trở lại Từ Thiên Hữu bên người.

Chư tông cường giả vẻ mặt lãnh đạm, ánh mắt đều là chớp qua một vệt châm chọc, ở đây, không kiêng kỵ Thiên Viêm Thần Tông, nhưng là rất nhiều!

Trần Huyền Triêu rất kích động, đặc biệt là nhìn thấy Vương Bảo dĩ nhiên không ra, càng là sướng đến phát rồ rồi, dưới cái nhìn của hắn, Vương Bảo đây là ở tìm đường chết!

Lý Hiên trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, liếc mắt một cái Từ Thiên Hữu.

Cho rằng tặng lễ làm đơn vị liên quan, liền có thể lên cấp thượng cấp Tinh vực?

Này chính là một cái giáo huấn nho nhỏ.

Chờ đến việc này kết thúc, Lý Hiên có thừa biện pháp, cho Thiên Viêm Thần Tông nặng nề đả kích!

Nhưng mà.

Đột nhiên.

Lý Hiên cảm nhận được một luồng âm trầm ánh mắt.

Kinh ngạc bên dưới, Lý Hiên nhìn sang, trong lòng không khỏi hồi hộp nhảy một cái.

Ánh mắt chủ nhân, là Lãnh Vô Tình.

Tuy rằng ở hắn nhìn sang sau khi, Lãnh Vô Tình liền dời ánh mắt, thế nhưng Lãnh Vô Tình sắc mặt, vẫn còn có chút âm trầm, nhường Lý Hiên, chau mày!

Khe nằm!

Chuyện ra sao?

Lãnh Vô Tình thật giống đối với ta có chút bất mãn?

Chẳng lẽ, là bởi vì ta hạ lệnh đối phó Thiên Viêm Thần Tông duyên cớ?

Đại gia, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Trước Lãnh Vô Tình đối với Thiên Viêm Thần Tông, thật giống rất là căm ghét a?

Chỉnh không hiểu, không hiểu nổi, Lý Hiên liền phiền muộn lên.

Ánh mắt nhìn về phía trong hình.

Liền xem đến vào giờ phút này, Thiên Viêm Thần Tông hiếm hoi còn sót lại người đệ tử kia, dĩ nhiên hướng về chư tông Giới Thần, đi tới!

...

...

Thượng Quan Phong Lôi có chút mộng bức.

Nhìn Vương Bảo từng bước một đi tới, hắn khóe miệng co quặp, không nhịn được nói rằng, “tiểu tử, ngươi tìm chết?”

Dù cho có kim văn tư cách lệnh, thế nhưng, thuấn sát cũng sẽ không có hiệu quả.

Chỉ là một cái lục bộ Giới Thần.

Thuấn sát, trở bàn tay trong lúc đó thôi!

Còn lại chư tông cường giả cũng là dở khóc dở cười.

Bọn họ nhiều như vậy Giới Thần đỉnh cao, lại bị một cái chỉ là lục bộ Giới Thần cho khiêu khích, này lên cái nào nói lý đi?

“Ai, giết hắn!”

“Đúng đấy, không giết không đủ để thỏa mãn hắn a!”

“Không phải chúng ta lòng dạ ác độc a, là chính hắn muốn chết a, sau khi rời khỏi đây Thiên Viêm Thần Tông cũng nói không chừng cái gì!”

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo vẻ mặt lạnh lùng, nhìn chư tông Giới Thần, mở miệng nói, “các ngươi căn bản không biết, chọc tới ra sao phiền phức!”

Chư tông Giới Thần sững sờ, phản ứng lại, cố nén không cười, vẻ mặt quái lạ.

Thú vị a!

Quá thú vị!

Còn rất sao phiền phức!

Thiên Viêm Thần Tông, hiện ở đây sao ngang sao? Trong bọn họ, nhưng là có không ít thượng cấp Tinh vực đại tông, chỉ là không có đạt được thế giới chi nguyên hấp thu tư cách mà thôi!

Vương Bảo không để ý đến bọn họ, lầm bầm lầu bầu nói rằng, "vốn là, ta chỉ muốn đối phó Thiên Tương Tông, thế nhưng các ngươi đã cùng Thiên Tương Tông mặc chung một quần, như vậy xin lỗi, các ngươi đã lên ta tất sát danh sách!"

"Phốc..."

Một cái Giới Thần đột nhiên phun nở nụ cười, thực sự là không nhịn được, quay về mọi người vung vung tay nói rằng, "xin lỗi a chư vị, thất thố, thực sự là nhịn không được, tiểu tử này quá tốt chơi!"

Dứt lời.

Cái này Giới Thần thình lình bước nhanh về phía trước, híp mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, ý cười dịu dàng nói rằng, "chúng ta đè lên ngươi tất sát danh sách đúng không? Tốt lắm, ngươi đến giết ta đi, yên tâm, ta không hoàn thủ, đứng nhường ngươi đánh!"

Chư tông Giới Thần đều là ánh mắt cân nhắc nhìn Vương Bảo.

Đụng tới loại này ngốc thiếu.

Hài lòng hài lòng, cũng là không sai.

Thượng Quan Phong Lôi bật cười lắc đầu, cũng chưa ngăn cản!

Lục bộ Giới Thần.

Coi như là dốc hết sức, thực lực tăng gấp đôi lật gấp mười lần, lại sao lại là Giới Thần đỉnh cao đối thủ?

Phá vỡ đều không làm được a!

Mà Vương Bảo, nhưng là "Biến sắc mặt", "Sắc lệ bên trong gốc" nói rằng, "ngươi thật sự muốn chết? Đứng bất động nhường ta đánh?"

Cái kia Giới Thần đỉnh cao trung niên khóe miệng co quặp, châm chọc nói, "đánh! Dùng sức đánh! Thế nhưng nói rõ trước, ngươi đánh không chết ta, vậy ta liền đánh chết ngươi!"

"Ta muốn tới!"

Vương Bảo hít sâu một hơi, giơ lên nắm đấm!

Cái kia Giới Thần đỉnh cao cười to mà lên, "Đến đây đi!"

Vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy Vương Bảo vọt tới, trên nắm tay căn bản không nhìn ra chút nào sức mạnh, mềm nhũn hướng về cái kia Giới Thần đỉnh cao đánh tới!

Cái kia Giới Thần đỉnh cao trung niên nơi nào sẽ coi là chuyện to tát, thậm chí, còn chắp tay ở phía sau, chỉ là vận lên thế giới chi lực phòng ngự.

Nhưng mà.

Hắn căn bản không biết.

Vào giờ phút này, Vương Bảo dĩ nhiên điều động ra toàn bộ thực lực!

Đáng sợ thân thể!

Khủng bố tu vi!

Hơn nữa...

Tinh Cung một trong Cửu bí, vô thượng tinh luân quyền!

Trong cơ thể sức mạnh điên cuồng tăng lên, lớn mạnh, nhảy lên tới cực hạn sau khi, trong chớp mắt, giống như lũ quét, giống như Thiên Sơn khuynh đảo, giống như thế giới sụp xuống, một luồng khủng bố cực kỳ sức mạnh, từ Vương Bảo nắm đấm bên trên phát tiết mà ra!

Loáng thoáng, từng luồng từng luồng sức mạnh hình thành một đạo to lớn cực kỳ mạch luân bóng mờ, ở trên hư không lóe lên một cái rồi biến mất!

Ầm ầm ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang truyền vang!

Mà cái kia Giới Thần đỉnh cao trung niên, ở vừa nãy trong nháy mắt đó, cũng cảm giác được không đúng, trong lòng kêu to một tiếng khe nằm, con ngươi co rút nhanh, lập tức điều động lên toàn bộ sức mạnh phòng ngự, đáng tiếc, chậm một bước!

Vương Bảo một quyền, trực tiếp xuyên thủng hắn ngực, vô thượng sức mạnh kinh khủng, ở cơ thể hắn bên trong lăn lộn, phá hoại, trong nháy mắt, một bộ tốt đẹp thân thể, liền hóa thành một đám mưa máu!

Một màn như thế!

Chấn động lòng người!

Khủng bố kinh thế!

Lục bộ Giới Thần mà thôi, dĩ nhiên một quyền đánh giết một cái Giới Thần đỉnh cao?

Khe nằm!

Ta rất sao nhìn thấy, tuyệt bức là ảo giác!

Vương Bảo thu quyền mà đứng, sắc mặt thản nhiên, “Chặc chặc, từ chưa từng nghe qua như thế tiện muốn chết, nói thật, hắn chết không oan uổng...”

------oOo------

Chương 579: Cuối cùng cũng coi như là đánh chết hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bí cảnh ở ngoài.

Yên tĩnh một cách chết chóc!

Chư tông đại lão, liên quan hoặc là không liên hệ, đều là một mặt mộng bức nhìn trong hình một màn!

Trời ơi!

Thực sự là muốn điên!

Thiên Viêm Thần Tông tên tiểu tử kia, dĩ nhiên thật sự dám giết người?

Đây là ở tìm đường chết a!

Hình ảnh không có âm thanh, bọn họ tạm thời còn không biết, Vương Bảo tu vi, sáng tạo khủng bố chiến tích, nếu như biết đến lời, tuyệt bức sẽ kinh sợ lên!

"Đáng chết! Thiên Viêm Thần Tông, các ngươi muốn chết!"

Mà bị Vương Bảo một quyền đánh giết cái kia Giới Thần trung niên vị trí tông môn bên trong, một đạo gào thét rít gào mà lên, sau một khắc, một lão giả lên không, ánh mắt nhìn về phía Thiên Viêm Thần Tông vị trí, nhìn chằm chằm Từ Thiên Hữu, sát cơ tuôn ra!

Từ Thiên Hữu từ lâu tay chân luống cuống, vô cùng nóng nảy, bởi vì Vương Bảo không đi ra!

Tông môn đánh mất lên cấp tư cách?

Không sao!

Có cái gì a!

Thế nhưng Vương Bảo nếu như ngã xuống ở bí cảnh bên trong, Thiên Viêm Thần Tông tổn thất có thể to lắm phát ra!

Lúc này nhìn cái kia lên không ông lão ánh mắt, Từ Thiên Hữu cũng là lửa giận vạn trượng, lớn quát, “Vô Cương Tông, đừng làm ta Thiên Viêm Thần Tông là dễ ức hiếp! Muốn đánh, cứ đến!”

“Muốn chết!” Ông lão kia hét lớn!

Mới vừa muốn động thủ, thế nhưng nhưng vào lúc này, một đạo hàn ý lạnh lẽo, tập kích mà đến, ông lão thân thể cứng đờ, quay đầu đón nhận một đạo băng hàn tầm mắt.

Đó là Lãnh Vô Tình.

Lãnh Vô Tình chắp tay ở phía sau, mặt không hề cảm xúc nói rằng, “muốn động thủ?”

Cái kia Vô Cương Tông ông lão tâm trạng hàn ý cuồng sinh, liền bận bịu nói rằng, “không... Không dám!”

Lãnh Vô Tình hừ lạnh một tiếng, “Ai dám lại ồn ào, tự gánh lấy hậu quả!”

Nói xong.

Lãnh Vô Tình liền ánh mắt nghiêm nghị lần thứ hai nhìn về phía hình ảnh.

Hắn kỳ thực cũng có chút tâm hoảng hoảng.

Có chút hối hận, không có toàn lực ngăn cản Vương Bảo đi vào.

Vương Bảo nhưng là Thần tổ đệ tử thân truyền a, nếu như ra chuyện gì,

chính mình rất sao chết ba về đều không đủ để tạ tội.

“Hi vọng, Thần tổ đệ tử hắn... Không phải ngu ngốc... Khe nằm! Hắn làm sao có thể lưu lại, hắn thật có thể đối phó nhiều như vậy Giới Thần đỉnh cao? Đại gia, hi vọng những tông môn kia đệ tử không muốn tìm đường chết, nếu không thì...”

Vương Bảo đã nói rõ, không cho Lãnh Vô Tình nhúng tay hắn sự tình, không phải vậy, Lãnh Vô Tình đã sớm mở ra bí cảnh, phái người đi vào.

...

...

Chư tông Giới Thần trải qua mộng bức triều sau khi, cuối cùng cũng coi như là phản ứng lại.

Vô Cương Tông mặt khác hai cái Giới Thần trung niên phản ứng lại, được kêu là một cái nổi giận đùng đùng, gào thét hướng về Vương Bảo vọt tới!

“Nghiệt súc, ngươi muốn chết!”

“Mã Đức, lật thuyền trong mương, giết chết hắn!”

Hai người rít gào, nén giận ra tay.

Thao thao bất tuyệt sức mạnh hướng về Vương Bảo điên cuồng vọt tới.

Mà Vương Bảo, nhưng là cười lạnh một tiếng, không lùi mà tiến tới, đầu duy ngang, âm thanh như chuông lớn nói rằng, “ngày hôm nay, chính là bọn ngươi giờ chết, lão tử muốn dùng huyết giáo huấn nói cho các ngươi, chọc tới ta Thiên Viêm Thần Tông, liền là các ngươi cả đời ác mộng!”

Ầm!

Vương Bảo sức mạnh bạo phát, Cổ Thần thân thể bên trong, Cổ Thần lực lượng cuồng bạo mà lên, trong chớp mắt, Cổ Thần tộc thiên phú thần thông

trăm trượng Kim thân bị Vương Bảo dùng ra!

Thân thể điên cuồng tăng lên, đầy đủ cao lên tới trăm trượng mới ngừng lại, kim quang kia lóe lên thân thể bên trong, sức mạnh cuồng bạo chấn động khiến người sợ hãi, khiến người ta cực kỳ đau lòng.

Chư tông Giới Thần sắc mặt cuồng biến.

Hướng về Vương Bảo công kích mà đến hai cái Vô Cương Tông Giới Thần trung niên, càng là hàn ý cuồng sinh, con ngươi co rút nhanh.

Ầm!

Vương Bảo nhấc quyền, nhìn phảng phất tiểu bất điểm bình thường hai cái Vô Cương Tông Giới Thần đỉnh cao, vô thượng tinh luân quyền đánh ra ngoài!

Dâng trào lực lượng, thao thao bất tuyệt ở trên hư không truyền vang, trong giây lát này, hai cái Vô Cương Tông Giới Thần trung niên phảng phất dòng nước xiết bên trong giãy dụa thuyền nhỏ, phảng phất sau một khắc sẽ tan xương nát thịt, trong chớp mắt, hai cái hàng đổi công làm thủ, nhanh chóng lui về phía sau, nhưng là cái kia dâng trào quyền lực, đã là không cách nào tránh khỏi!

“Phốc...”

“Đáng chết...”

Hai cái Vô Cương Tông Giới Thần trung niên dồn dập thổ huyết, bị thương nặng.

Mà Vương Bảo lông không ngừng lại, trực tiếp độc chiếm quần hùng, phất tay hướng về một đám chư tông Giới Thần đánh giết mà xuống!

Thiên Tương Tông cầm đầu Thượng Quan Phong Lôi đều muốn sợ vãi tè rồi, vạn vạn không nghĩ tới, chỉ là một cái lục bộ Giới Thần, đã vậy còn quá biến thái!

Đại gia!

Này mẹ nó vẫn là người sao?

“Cùng tiến lên, vây giết hắn!”

Thượng Quan Phong Lôi gào thét, toàn lực bạo phát, trong tay xuất hiện một cái đại đao, thân đao khẽ run, phát sinh ong ong, vô tận đao khí giống như sông dài, hướng về Vương Bảo bao phủ tới!

Chư tông Giới Thần nơi nào còn có chút bảo lưu, Vương Bảo lần này biến hóa thật đáng sợ, lần này cần không phải không giết chết hắn, sau đó gặp phải, tuyệt bức không có kết quả tốt!

Trong lúc nhất thời, chư tông Giới Thần đều phát sinh tuyệt chiêu của chính mình, hướng về Vương Bảo công kích lại đây!

Mà Vương Bảo, nơi nào quản những này, tùy ý công kích rơi vào trên người mình, nắm đấm bắt được một cái, dùng sức mãnh đánh, dù cho bị vây quanh, Vương Bảo như cũ phảng phất hung thú, miệt thị tất cả!

Ầm ầm ầm!

Trong hư không, nhấc lên từng đạo từng đạo sương máu, rất nhanh sẽ có hai cái Giới Thần trung niên, bị Vương Bảo toàn lực đánh chết!

Chư tông Giới Thần càng thêm sợ hãi, dồn dập tới gần, sau đó toàn lực thảo phạt, Vương Bảo dù cho toàn lực bạo phát, thế nhưng, trong thời gian ngắn cũng bị đánh lùi về sau, trong miệng phun ra từng sợi từng sợi dòng máu màu vàng óng!

Tất cả những thứ này chiến đấu cực nhanh, Vương Bảo ra tay toàn lực, chư tông Giới Thần cũng bất đắc chí nhiều nhường, nhiều người như vậy liên hợp, dù cho Vương Bảo cũng có chút không chịu nổi, kích giết hai cái Giới Thần, đã là cực hạn.

Thế nhưng.

Khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, Vương Bảo trong cơ thể truyền ra kinh thiên nổ vang, sau một khắc, từ lâu ấp ủ hồi lâu dung hợp Thiên Viêm, hiện thế!

To lớn Thiên Viêm quả cầu ánh sáng, như đồng hóa thân nắng gắt, lấp loé mà ra, chiếu rọi ở đông đảo giới Thần Nhãn bên trong, dồn dập ngẩn ngơ!

Khe nằm!

Này rất sao là món đồ gì?

Ầm!

Không chờ bọn hắn phản ứng lại, dung hợp Thiên Viêm ầm ầm nổ tung, này đạo dung hợp Thiên Viêm, Vương Bảo đem tự thân hết thảy sức mạnh, toàn bộ đều điều đi tiến vào, tạo thành lực phá hoại, không thể nào tưởng tượng được!

Vẻn vẹn là thời gian trong chớp mắt, liền có hai cái Giới Thần trung niên căn bản trốn không tránh khỏi, dù cho là toàn lực phòng ngự, thế nhưng thân thể cũng dường như bị khí hoá bình thường, biến mất không thấy hình bóng!

Chư tông cường giả kêu to lên, dồn dập mang theo sợ hãi ánh mắt lui nhanh, thế nhưng, vẫn cứ có không tránh thoát, tốc độ chậm, bị dung hợp Thiên Viêm trực tiếp giết chết!

Làm tất cả tiêu diệt.

Chỉ là chết đi Giới Thần trung niên, liền nhiều đến tám tôn!

Thượng Quan Phong Lôi không chết, hắn run lẩy bẩy, sợ hãi nhìn Vương Bảo, chỉ chốc lát sau, nhận ra được Vương Bảo suy yếu khí tức, Thượng Quan Phong Lôi gào thét nói, “đại gia nhanh hơn, giết hắn, hắn không xong rồi! Lúc này không giết hắn, càng chờ khi nào?”

Thượng Quan Phong Lôi ra tay rồi, chư tông Giới Thần phản ứng lại, cũng là dồn dập ra tay rồi!

Phát sinh một đòn dung hợp Thiên Viêm sau khi, Vương Bảo đã cả người thoát lực, căn bản là không có cách chống lại, hắn cũng không có né tránh, chỉ là vẻ mặt lạnh lùng nhìn Thượng Quan Phong Lôi bọn họ!

Ầm ầm ầm!

Mạnh mẽ công kích, trực tiếp đem Vương Bảo thân thể, xé rách nát tan, sương máu tùy ý, giống như mưa máu!

Thượng Quan Phong Lôi nhìn thấy tình cảnh này, đều muốn khóc, hắn vẫn đúng là sợ, hiện tại còn giết Bất Tử Vương bảo.

Cũng may, cuối cùng cũng coi như là đánh chết!

Mà từng cảnh tượng ấy, trải qua hình ảnh tiếp sóng, rõ ràng rơi xuống ngoại giới chư vị đại lão trong mắt.

Yên tĩnh một cách chết chóc, lần thứ hai giáng lâm.

Mọi người hồi tưởng vừa nãy Vương Bảo quân lâm thiên hạ, đại sát tứ phương một màn, tâm hồn có chút phát lạnh, kinh hãi tột đỉnh!

Mà vào giờ phút này.

Lãnh Vô Tình bối rối!

Triệt để bối rối!

Sắc mặt trở nên trắng bệch, hắn ngơ ngác nhìn trong hình, Vương Bảo biến mất hình ảnh, môi run cầm cập lên!

Vụ lặc cá tào!

Thần tổ thân truyền, dĩ nhiên chết rồi?

Chết ở chính mình dưới mí mắt?

Ta phốc ngươi cái muội a, chuyện này nếu như bị khôi phục như cũ Thần tổ biết rồi, chính mình có thể hay không bị Thần tổ lăng trì?

Thiên sát, tại sao là ta? Ta làm sao xui xẻo như vậy?

Lãnh Vô Tình hoảng rồi, hoảng đến so sánh, mờ mịt ánh mắt từ từ khôi phục tiêu cự, ánh mắt của hắn, dần dần mà chuyển đến Thần Kiếm Tông Lý Hiên trên người...

Ánh mắt kia.

Phảng phất xem một kẻ đã chết...

------oOo------

Chương 580: Tiểu tử này bắt đầu hại người

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đại Chùy!"

Một đạo cõi lòng tan nát rít gào vang tận mây xanh.

Nhưng là Từ Thiên Hữu, giống như điên cuồng, tóc dài đầy đầu không gió mà bay, một luồng cuồng bạo sát khí kinh thiên mà lên!

Thiên Viêm Thần Tông tất cả trưởng lão, cũng là nổi giận đùng đùng, con mắt nhìn chằm chằm bao quát Thiên Tương Tông ở bên trong chư tông đại lão, trong ánh mắt sự thù hận, làm người lạnh lẽo tâm gan!

Vương Bảo ở Từ Thiên Hữu đám người trong lòng, sớm đã trở thành một loại tinh thần kiêu ngạo, lúc trước Vương Bảo toàn lực luyện đan một màn, càng là sâu sắc thuyết phục Từ Thiên Hữu bọn họ, Vương Bảo tử vong, đối với Từ Thiên Hữu mà nói, giống như với sấm sét giữa trời quang, căn bản là không có cách tiếp thu!

Nhưng mà.

Không có ai đem Thiên Viêm Thần Tông để ở trong mắt.

Chỉ là một cái Thiên Viêm Thần Tông, đặt ở thượng cấp Tinh vực, vẫn đúng là không tính là cái gì.

Huống hồ.

Giết Vương Bảo việc, chính là do Thiên Tương Tông khởi xướng, do chư tông liên hợp, có bản lĩnh, ngươi đi hận Thiên Tương Tông a, ngươi rất sao dám sao?

Lại nói.

Nhà ngươi chết rồi thiên kiêu, ngươi nôn nóng, chúng ta không chết a? Khe nằm ngươi tên khốn kia thiên kiêu giết chúng ta bao nhiêu người trong lòng ngươi không mấy sao? Nếu không phải là bởi vì Lãnh tiền bối vừa nãy mệnh lệnh, các ngươi Thiên Viêm Thần Tông mấy lão già, hiện tại liền phải chết!

Thần Kiếm Tông.

Lý Hiên khóe miệng mang theo châm chọc, cười nhạo lên.

Ngu xuẩn!

Gào to cộng lông?

Cho rằng giọng lớn liền năng lực a? Quên vừa nãy Lãnh Vô Tình tiền bối nói cấm ồn ào a? Ngươi này không phải muốn ăn đòn là cái gì?

Nghĩ như vậy.

Lý Hiên theo bản năng nhìn về phía Lãnh Vô Tình, nhưng mà này phóng tầm mắt nhìn, liền dường như rơi vào hầm băng, Lý Hiên mộng bức hỏng rồi.

Khe nằm!

Lãnh tiền bối...

Đây là cái gì ánh mắt?

Làm sao càng xem càng làm người ta sợ hãi đây?

Đáng sợ nhất chính là, vì cái gì hắn ở nhìn ta? Đúng không? Tuyệt bức là ở xem ta chứ? Ánh mắt kia quá đáng sợ, làm sao như là ở xem một kẻ đã chết?

Lý Hiên kinh ngạc đến ngây người, muốn dời ánh mắt, có điều sau một khắc, theo trong hình đột nhiên lóe lên, xuất hiện một đạo khác mới hình ảnh, mọi người kinh ngạc thốt lên lên, Lãnh Vô Tình cũng là thả ra đối với Lý Hiên tử vong chi trừng!

Cái kia mới xuất hiện trong hình, rõ ràng là Vương Bảo bóng người!

"Khe nằm!"

"Sáng mù ta mắt thần a, hắn lại vẫn sống sót?"

"Cái này không thể nào! Hắn thân thể đều bị đánh tan xương nát thịt, làm sao có khả năng còn sống sót?"

"Đáng chết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Chư tông đại lão kinh nộ cực kỳ!

Vương Bảo cái chết, bọn họ cảm thấy rất là vui mừng, bởi vì Vương Bảo thật đáng sợ, sức chiến đấu quá biến thái, hắn nếu như bất tử, chư tông thiên kiêu cuộc sống sau này phỏng chừng không dễ chịu!

Hiện tại.

Vương Bảo dĩ nhiên thật sự không chết, giống như phục sinh!

Một ít tông môn đại lão sắc mặt đều là hơi hơi trắng lên.

Từ Thiên Hữu há hốc mồm, cũng không gào to, đàng hoàng lui trở lại, lão cẩu trợn tròn mắt, nói thầm nói, "vừa nãy liền nói cho ngươi, ngươi gấp cái lông a, bình tĩnh lại tâm tình, an tâm xem lão Vương Trang so với không được sao?"

Từ Thiên Hữu khóe mắt vừa kéo, không nhịn được hỏi nói, "chuyện gì thế này?"

Lão cẩu không lên tiếng, trên thực tế, hắn cũng không biết.

Thời khắc này, mọi người tâm thái bất nhất, phần lớn là kinh nộ, phần nhỏ là mừng như điên, tỷ như Từ Thiên Hữu bọn họ, tỷ như Lãnh Vô Tình.

Lãnh Vô Tình an tâm, bí cảnh hình ảnh biểu hiện là căn cứ tư cách lệnh mà xuất hiện, nếu có thể xuất hiện Vương Bảo hình ảnh, vậy thì đại diện cho Vương Bảo thật sự không chết!

"Mẹ nha! Hù chết lão phu!"

Lãnh Vô Tình không nhịn được lau một cái mi tâm mồ hôi lạnh.

Có người cũng lau một cái mồ hôi lạnh.

Đó là Lý Hiên.

Vừa nãy Lãnh Vô Tình tử vong chi trừng đem hắn dọa sợ, vào giờ phút này, hắn ánh mắt nhìn hình ảnh bên trong Vương Bảo, ánh mắt lộ ra âm trầm!

Trần Huyền Triêu hận phải là nghiến răng nghiến lợi, hắn liền không hiểu, vì cái gì Vương Bảo chính là như thế ngoan cường, hắn từ Vương Bảo trong tay, liền không thảo qua tốt đi, phảng phất trời sinh khắc hắn như vậy.

Lại nói bí cảnh bên trong.

Dùng vương giả sống lại số hai dược tề phục sinh sau khi.

Vương Bảo đưa tay duỗi người, lẳng lặng đứng tại chỗ ở lại một hồi sau khi, bỗng nhiên cười lạnh lên.

Quay về hư không vung tay lên, trong phút chốc, một nhóm quái lạ ký tự lóe lên một cái rồi biến mất!

Bí cảnh ở ngoài.

Lãnh Vô Tình ánh mắt ngẩn ngơ, phản ứng lại, bất động thanh sắc thở dài.

Vậy được ký tự chính là Thiên cung mật văn, tổ hợp lên ý tứ là: Phong bí cảnh, ta muốn đại khai sát giới!

Lãnh Vô Tình trong lòng có chút sợ hãi!

Khe nằm!

Thần tổ vị này đệ tử thân truyền, quả nhiên không hổ là Thần tổ thân truyền a, cùng Thần tổ khi còn trẻ như thế, Sát tâm đã vậy còn quá nặng!

Nhưng mà.

Vương Bảo nếu lên tiếng, Lãnh Vô Tình cũng không dám không nhìn, tầng tầng dấu hiệu đã rõ ràng cho thấy Vương Bảo thân phận, lúc trước Tinh Thần Ấn, sau đó là vô thượng tinh luân quyền, hơn nữa hiện tại Thiên cung mật văn.

Vương Bảo thân phận, không thể nghi ngờ!

Vậy mình...

Có thể liếm bao nhiêu liếm bao nhiêu đi, đây là một cơ hội lớn a, đây chính là tương lai Tinh Cung chi chủ, thậm chí Thiên cung chi chủ!

Trong lúc suy tư.

Lãnh Vô Tình yên lặng phong cấm bí cảnh.

Trong nội tâm, thế chư tông bắt đầu mặc niệm.

Xin lỗi a!

Không phải lão phu lòng dạ độc ác a!

Là chính các ngươi tìm đường chết a!

Vây công ai không hành, một mực đi vây công Thần tổ thân truyền, may Vương Đại Chùy vẫn không có thành thục kỳ Tinh Thần Ấn, nếu là có, chặc chặc, bí cảnh bên trong tất cả mọi người, đều phải chết!

...

...

Cho Lãnh Vô Tình phát ra Thiên cung mật văn sau khi, Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn, chuẩn bị làm một vố lớn!

Thần Kiếm Tông đúng không?

Thiên Tương Tông đúng không?

Chơi quần ẩu đúng không?

Được đó!

Ta không ai, thế nhưng ta có thể đào hầm a.

Ta vẫn chưa thể một cái đánh mười mấy, thế nhưng ta có thể âm a!

Đứng tại chỗ, Vương Bảo khuôn mặt bắt đầu rồi biến hóa!

Trong đầu suy tư trước đụng tới cái kia mười mấy Giới Thần, Vương Bảo khuôn mặt biến hóa, cuối cùng đã biến thành Thượng Quan Phong Lôi!

Cái tên này còn rất nhường Vương Bảo ký ức thâm hậu, then chốt là, hắn là Thiên Tương Tông Giới Thần!

Tùy tiện tìm một phương hướng chạy, cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền đụng tới mấy cái Giới Thần.

Này tổng cộng là sáu người, song phương rất xa nhìn thấy đối phương, cái kia sáu cái Giới Thần còn rất vui vẻ, lập tức vọt tới, nhưng nhìn đến Vương

Bảo khuôn mặt sau khi, liền đột nhiên ngừng chân!

“Thượng Quan huynh, lại gặp mặt!” Sáu người bên trong một cái áo bào đen trung niên quay về Vương Bảo chắp tay cười.

Vương Bảo mặt mỉm cười vẻ gật gù.

Một người khác tò mò hỏi, “Thượng Quan huynh, ngươi hai vị khác sư đệ đây? Vì sao không cùng nhau?”

Vương Bảo nói rằng, “chúng ta phân tán ra, chuẩn bị thăm dò cẩn thận một hồi bí cảnh! Mấy vị đạo hữu có muốn hay không đồng thời?”

Sáu người liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau, cái kia áo bào đen trung niên cười khổ nói, “Thượng Quan huynh, Thiên Tương Tông lần này, nên vững vàng liền có thể được mười người đứng đầu, thế nhưng chúng ta Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông nhưng là đến nỗ lực a, còn thăm dò bí cảnh, có cơ hội nói sau đi!”

Vương Bảo gật gù, tùy ý nói rằng, “các ngươi là muốn cướp tư cách lệnh? Ha ha, tương phùng chính là có duyên, nếu chúng ta lần thứ hai đụng với, nói cái gì ta cũng đến giúp các ngươi một cái, ân... Ta quyết định, Thiên Tương Tông cùng Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông kết thành đồng minh, các ngươi ý như thế nào?”

Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông sáu cái Giới Thần võ giả đầu tiên là ngẩn ngơ, phản ứng lại, đều là mừng như điên cực kỳ.

Có thể cùng Thiên Tương Tông kết thành đồng minh, bọn họ làm sao sẽ không đồng ý?

“Vậy thì đa tạ Thượng Quan huynh hảo ý!”

Khổ Hải Tông áo bào đen trung niên kích động nói.

“Đi thôi, vừa nãy ta rất xa nhìn thấy mấy người chạy tới, bọn họ hướng về cái hướng kia đi tới, chúng ta đuổi theo, lẽ ra có thể đuổi theo!”

Vương Bảo chỉ chỉ một phương hướng, đồng thời nói rằng, “các ngươi ở phía trước dò đường, ta ở phía sau áp trận!”

Mặc dù có chút kỳ quái, nhưng sáu người cũng không nghi ngờ có hắn, cao hứng hướng về Vương Bảo chỉ phương hướng chạy.

Bí cảnh ở ngoài.

Một màn như thế màn rơi vào chư tông đại lão trong mắt, quả thực hãy cùng xem tảng lớn giống như.

Bọn họ tận mắt đến Vương Bảo đã biến thành Thượng Quan Phong Lôi dáng vẻ, kinh ngạc đến ngây người.

Bọn họ lại trơ mắt nhìn Vương Bảo cùng Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông Giới Thần gặp gỡ, không đánh tới đến? Càng là kinh ngạc đến ngây người.

Chờ đến Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông sáu cái Giới Thần, dĩ nhiên mặt mỉm cười, dường như muốn cùng Vương Bảo tổ đội, bọn họ suýt chút nữa thổ huyết!

Đặc biệt là Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông các đại lão, sắc mặt tái nhợt, trong nội tâm, kinh nộ rít gào không ngừng.

Khe nằm!

Các ngươi sáu cái vô liêm sỉ đồ chơi a!

Cách đến như vậy gần, đều đang không nhìn thấu tiểu tử kia ngụy trang?

Thiên sát, các ngươi còn nhường hắn đi ở phía sau cùng? Khe nằm, này không phải là tìm chết sao? Các loại... Tiểu tử kia muốn làm gì?

A phốc, quả nhiên a, tiểu tử này bắt đầu hại người...

------oOo------

Chương 581: Tư cách này chiến không có cách nào chơi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có sai!

Vương Bảo đã bắt đầu hại người!

Sáu cái Giới Thần đỉnh cao, chính diện cứng rắn có chút khó đối phó, thế nhưng hiện tại nhưng là dễ dàng nhiều.

Đi ở phía trước Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông võ giả căn bản không tưởng tượng nổi, phía sau theo chính là một cái cỡ nào sát tinh.

Vương Bảo chậm rãi tới gần, bất động thanh sắc!

Sau đó hấp khí!

Cổ Thần thân thể bá đạo Cổ Thần lực lượng, Tinh Thần Chí Cao Bá Thể vô tận tinh lực, khủng bố tu vi sức mạnh, tất cả đều vào đúng lúc này hóa thành Tinh Cung một trong Cửu bí, vô thượng tinh luân quyền quyền ấn!

"Gào!"

Nổ tung âm thanh dường như kinh thiên phích lịch, ở phía trước sáu cái Giới Thần bên tai nổ tung!

Cổ Thần tộc thiên phú thần thông một trong, gào thiên địa!

Sáu cái Giới Thần đầu váng mắt hoa, một mặt mộng bức, căn bản không phản ứng lại chuyện gì đây, phía sau trong phút chốc truyền đến một luồng không thể nào tưởng tượng được sức mạnh kinh khủng, phảng phất thuỷ triều vang vọng, đem toàn thân bọn họ các nơi đều cho bao phủ!

Thân thể nứt toác.

Mưa máu tùy ý!

Trong nháy mắt, liền có sáu tôn Giới Thần, ngã xuống tại chỗ!

Vương Bảo yên lặng thu hồi trong hư không hạ xuống nhẫn chứa đồ, ánh mắt sát cơ một chút, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, chạy toán loạn hướng về phía phương xa!

Bí cảnh ở ngoài.

Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông các đại lão trước mắt đột nhiên một đen!

Trơ mắt nhìn Vương Bảo hại người, âm càng là chính mình tông môn đệ tử, sự đau khổ này không thể nào tưởng tượng được!

"Đáng chết!"

Một cái Khổ Hải Tông ông lão gầm nhẹ, trong ánh mắt sát ý thẳng Dục Trùng tiêu, nếu không có không phải có lúc trước Lãnh Vô Tình cảnh cáo, hắn hiện tại liền bạo!

Chư tông cường giả không có bao nhiêu cười trên sự đau khổ của người khác.

Trái lại là ánh mắt ngưng nhiên, trong lòng hoảng loạn!

Vương Bảo quá khủng bố!

Dù cho là đánh lén, thế nhưng, một quyền liền đánh giết sáu tôn Giới Thần đỉnh cao? Khe nằm, này mẹ nó là cỡ nào sức mạnh to lớn?

Chư tông thiên kiêu vô số, thế nhưng dù cho mạnh hơn thiên kiêu, cũng có cái cực hạn a!

Càng không cần phải nói, này tiến vào bí cảnh bên trong, đều là bọn họ bản

tông thiên kiêu!

Nhưng mà nhưng vẫn bị nghiền ép, bị treo lên đánh, chênh lệch này lớn không phải một chút!

Khổ Hải Tông cùng Tử Sơn Tông thiên kiêu nhóm kết cục.

Hầu như các loại cho bọn họ bản tông thiên kiêu kết cục!

Bọn họ có cái gì tốt cười trên sự đau khổ của người khác?

“Không thể dáng dấp như vậy xuống!”

“Không sai, tiểu tử kia thật giống có loại kinh thiên huyễn dung thần thông!”

“Tiếp tục như vậy, chúng ta tông môn thiên kiêu, sớm muộn sẽ đụng phải hắn, hữu tâm tính Vô Tâm, thậm chí có nguy hiểm có thể chết đi!”

“Lãnh tiền bối... Này xem như là dối trá chứ? Người này lòng dạ độc ác, một điểm đường sống cũng không cho, ngài không thể bỏ mặc không quan tâm a!”

Có người quay về Lãnh Vô Tình cung kính nói.

Chư tông đại lão dồn dập nhìn về phía Lãnh Vô Tình.

Lãnh Vô Tình đối với này ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là vẻ mặt lạnh lùng nói rằng, “vào bí cảnh, sinh tử bất luận, người khác mạnh, các ngươi liền nói đến người khác dối trá, vậy các ngươi liên hợp lại vây công người này thời điểm, tại sao không nói?”

Chư tông cường giả á khẩu không trả lời được!

Nhưng mà Lý Hiên nhưng là nhìn ra không đúng, càng nghĩ càng không đúng, đặc biệt là Lãnh Vô Tình thái độ, kết hợp trước đây tử vong chi trừng, Lý Hiên nội tâm không khỏi có chút sợ hãi!

Đại gia ngươi!

Cái kia bí cảnh bên trong Thiên Viêm Thần Tông tiểu tử, sẽ không cùng Lãnh tiền bối, có quan hệ gì chứ?

Nếu như thật sự có...

Ta phốc ngươi muội, vậy lão tử lần này, đúng là đùa lớn rồi!

...

...

Thời gian trôi qua.

Làm Vương Bảo liên tiếp âm giết ba làn sóng Giới Thần sau khi, bí cảnh ở ngoài chư tông đại lão không cách nào nhịn được.

“Lãnh tiền bối, bản tông lui ra! Còn xin tiền bối mở ra bí cảnh, nhường đệ tử bản tông đi ra!” Một lão giả nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Không có cách nào tiếp tục!

Tư cách này chiến không có cách nào chơi!

Lại mẹ nó chơi tiếp, liền thành Vương Bảo cá nhân tú!

Ngươi nhìn nhìn tiểu tử kia âm, hoặc là giả chết, hoặc là làm đội hữu, hoặc là làm đánh lén, khe nằm, bị hắn như thế tiếp tục làm, đoàn diệt có thể dự kiến!

Ông lão vừa dứt lời, còn lại chư tông cũng là dồn dập mở miệng, tuyên bố muốn lui ra!

Đáng tiếc...

“Bí cảnh vẫn chưa tới mở ra thời gian, chờ!”

Lãnh Vô Tình lạnh lùng nói rằng.

Hắn sao quan tâm cái khác chư tông chết sống!

Hiện tại hống được rồi Đại Chùy sư đệ mới là quan trọng nhất đại sự a!

Huống hồ.

Người ta Đại Chùy sư đệ cũng không phải phát điên tới cực điểm, người ta chỉ là bắt lấy trước vây công hắn tông môn cuồng giết, người ta có lỗi sao? Còn không phải chính các ngươi tìm đường chết?

Vương Bảo người không giết sạch, Lãnh Vô Tình nào dám mở ra bí cảnh đem bọn họ thả ra.

Chư tông cường giả là thật sự mộng bức, lần này, không chỉ có là Lý Hiên, càng nhiều người cảm giác được không đúng.

Từ Thiên Hữu ánh mắt tinh mang lóe lên, thấp giọng hỏi dò lão cẩu nói, “lão Hắc, chẳng lẽ Đại Chùy cùng Lãnh tiền bối, có quan hệ gì hay sao?”

Lão cẩu trợn tròn mắt, “Với hắn có quan hệ? Ha ha ha, hắn cũng xứng?”

Từ Thiên Hữu khóe mắt vừa kéo, thấp giọng mắng nói, “này nói như thế nào đây? Khiến người ta nghe được nhiều không được, ta có thể cảnh cáo ngươi a, này không phải ở tông môn, ngươi có thể tuyệt đối đừng làm càn!”

Lão cẩu không có gì để nói.

Khe nằm, Cẩu gia nói thật ra còn bị ngươi khinh bỉ? Ai, vô tri là phúc a!

Có suy đoán, liền có hoảng sợ, chư tông cường giả đã không lo được đi đau lòng chính mình thiên kiêu, trái lại có chút kinh hoảng lên.

Lãnh Vô Tình tuy rằng chỉ là Hàn Cực Cung trưởng lão!

Thế nhưng.

Vậy cũng là đại diện cho Thiên cung!

Mà Thiên cung chấp chưởng Chân Thần giới, có thể nói là bức ép một giới số một, nhất làm cho chư tông cảm thấy tuyệt vọng, chính là Thiên cung nắm giữ Chí tôn đại sát khí Tinh Thần Ấn, đồ chơi kia hổ a, quá rất sao trâu bò, một viên Tinh Thần Ấn ném ra, ai dám cùng Thiên cung đối nghịch, chỉ định đoàn diệt!

Vì lẽ đó.

Không ai dám trêu chọc Thiên cung!

Trên căn bản, cũng không ai dám trêu chọc trong thiên cung người!

Trừ phi những kia cùng Thiên cung cửu đại cung có quan hệ người, mới sẽ có tư cách cùng cái khác Thiên cung đối nghịch.

Thế nhưng rất đáng tiếc, ở đây, cũng chỉ có Thần Kiếm Tông, cùng Thiên Khuyết Cung có như vậy điểm quan hệ, những tông môn khác, nghĩ leo lên Thiên cung, vốn là mơ hão!

Bí cảnh ở ngoài, hoàn toàn yên tĩnh, Lãnh Vô Tình mặt không hề cảm xúc nhìn trong hình Vương Bảo, dần dần, bỗng nhiên dài thở phào một hơi.

“Bí cảnh có thể mở, ai nghĩ bỏ quyền, có thể nói!” Lãnh Vô Tình nhạt tiếng nói.

Chư tông cường giả yên lặng, sắc mặt trở nên càng thêm trắng xám, bởi vì bọn họ vừa tan vỡ một hồi liền phát hiện...

Chết đi những kia Giới Thần!

Vừa vặn chính là vây công Vương Bảo những kia Giới Thần!

Trong này, càng là bao quát Thiên Tương Tông Thượng Quan Phong Lôi ba người!

Mà hiện tại, Lãnh Vô Tình mới mở ra bí cảnh.

Một màn như thế, là trùng hợp, vẫn là cố ý?

Nửa ngày.

Từng đạo từng đạo tiếng vang nặng nề truyền ra, "Quỷ Vương Tông, bỏ quyền!"

"Lưu Vân tông, bỏ quyền!"

"Bích Hải tông, bỏ quyền!"

Từng đạo từng đạo bỏ quyền âm thanh âm vang lên, chư tông cường giả không cam tâm, nhưng là, nhưng đều bị Vương Bảo giết sợ!

Lại nhường tông môn thiên kiêu ở bên trong ở lại.

Cái kia tuyệt bức không có đường sống a!

Bọn họ đều chú ý tới, trong hình cái kia Thiên Viêm Thần Tông sát tinh, tựa hồ thực lực càng ngày càng mạnh!

Lãnh Vô Tình nhìn chung quanh một tuần, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Thần Kiếm Tông Lý Hiên, ở Lý Hiên mặt như màu đất trong thần sắc, nhạt tiếng nói:

"Như bọn ngươi mong muốn! Bỏ quyền tông môn, từ bỏ lần này thăng cấp cơ hội, lão phu chính thức tuyên bố, Thiên Viêm Thần Tông, trở thành hiếm hoi còn sót lại thăng cấp tông môn, bọn họ không chỉ có thu được thăng cấp thượng cấp Tinh vực tư cách, càng là được mười người đứng đầu khen thưởng, đồng thời, là chồng chất khen thưởng..."

Chư tông cường giả há hốc mồm!

Phản ứng lại, từng cái từng cái suýt chút nữa thổ huyết!

Ta cắt cỏ!

Mười người đứng đầu khen thưởng chồng chất?

Này mẹ nó là muốn điên a...

------oOo------

Chương 582: Ta ngả bài, hài lòng chưa?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thượng cấp Tinh vực thăng cấp chiến mười người đứng đầu có cái gì khen thưởng?

Quả thực không muốn quá nhiều.

Liền tỷ như người thứ nhất đi, đầu tiên, Thiên cung sẽ đích thân cho người thứ nhất phân chia một mảnh đất bàn, đó cũng không là tùy tùy tiện tiện phân chia, mà là thượng thừa nhất nơi.

Tiếp theo, trăm năm bên trong, đầu danh tướng không giới hạn lượng cung cấp thế giới chi nguyên!

Lại tiếp theo, đầu tên sẽ bị Thiên cung ban tặng một đạo khoáng thế đại trận, dùng làm hộ tông tác dụng!

Còn lại tiểu khen thưởng phúc lợi nhỏ, càng là đếm không xuể.

Mà người thứ hai.

Tuy rằng so với người thứ nhất khen thưởng muốn thiếu một ít, thế nhưng, nhưng cũng thiếu không đi nơi nào!

Mãi đến tận người thứ mười, liền chỉ có phân chia địa bàn cái này phúc lợi, nhưng, này rất sao cũng là bao nhiêu tông môn tha thiết ước mơ!

Hiện nay.

Thiên Viêm Thần Tông trực tiếp ôm đồm mười người đứng đầu, khen thưởng chồng chất, này tạo hóa quả thực muốn lên trời!

Chư tông cường giả được kêu là một cái ước ao ghen tị a, bọn họ tức giận đến mức cả người run run, sâu trong nội tâm nhấc lên đối với Lãnh Vô Tình vô tận chửi rủa.

Cái này lão già khốn nạn a!

Ngươi rất sao có cái đơn vị liên quan cũng là thôi, ngươi rất sao dĩ nhiên bất công lợi hại như vậy, ngươi điều này cũng quá vô liêm sỉ chứ?

Nhưng mà.

Lãnh Vô Tình mới mặc kệ cái này.

Tuyên bố xong sau khi quyết định, Lãnh Vô Tình vung tay lên, bí cảnh bên trong còn sót lại chư tông đệ tử, bao quát Vương Bảo, toàn bộ đều bị dịch chuyển đi ra.

Một ít đại tông đệ tử vẻ mặt mờ mịt, căn bản không làm rõ tình hình.

“Bí cảnh tư cách chiến, đến đây là kết thúc, ngoại trừ Thiên Viêm Thần Tông, bọn ngươi có thể đi trở về!” Lãnh Vô Tình nhạt tiếng nói.

Chư tông đại lão sắc mặt khó coi cực kỳ, những kia bị Vương Bảo đánh giết thiên kiêu tông môn, càng là lấy ngập trời sự thù hận con mắt, nhìn chằm chằm Vương Bảo, hận không thể tại chỗ một kiếm đem Vương Bảo chém thành muôn mảnh!

Nhưng.

Giận mà không dám nói gì a!

Lãnh Vô Tình thiên vị như thế rõ ràng, bọn họ có thể nói cái gì?

Nói nhiều rồi, không chắc liền thật sự đắc tội Lãnh Vô Tình, vậy thì đối với bọn họ tông môn mà nói, mới thực sự là ngập đầu tai ương!

Rất nhanh, liền có tông môn mang theo tức giận rời đi.

Lý Hiên hít sâu một hơi, yên lặng xoay người, nói khẽ với Trần Huyền Triêu nói rằng, “đi!”

Trần Huyền Triêu cực kỳ uất ức, không nói một lời đi theo Lý Hiên phía sau!

Nhưng mà.

Chỉ là đi ra xa mấy bước, một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên, “Trần Huyền Triêu Trần huynh, ngươi đây là muốn đi đâu?”

Trần Huyền Triêu thân thể rung mạnh, xoay người, liền đối với lên Vương Bảo cái kia tựa như cười mà không phải cười ánh mắt.

Có chút tê dại da đầu, trong lòng cực kỳ khủng hoảng, Trần Huyền Triêu theo bản năng nhìn về phía sư tôn Lý Hiên!

Lý Hiên xoay người, nhìn Vương Bảo, lạnh giọng nói, “lão phu Thần Kiếm Tông Lý Hiên! Ngươi biết đồ đệ của ta?”

Vương Bảo cười nói, “nhận thức? Đâu chỉ là nhận thức, quả thực quá quen thuộc, tiểu tử này âm ta nhiều lần, đều chưa thành công, ngươi nói ta theo hắn có quen hay không?”

Trần Huyền Triêu cắn răng nói rằng, “Vương Đại Chùy, ngươi không muốn khinh người quá đáng!”

“Ta khinh người quá đáng?”

Vương Bảo hé mắt, “Nói rõ đi, ta liền bắt nạt ngươi? Ngươi có thể sao nhỏ? Ông lão kia, thức thời, đem tiểu tử này lưu lại, cút nhanh lên trứng, nếu không thì, ta dám cam đoan, ngươi sẽ hối hận!”

Lý Hiên kinh nộ cực kỳ.

Lưu lại đồ đệ, chính mình cút đi?

Khe nằm, ngày hôm nay nếu như hắn làm như vậy rồi, cái kia mặt nhưng là rơi trên đất nhặt không đứng lên!

“Lãnh tiền bối, người này... Đến cùng là ngài người phương nào?” Lý Hiên quay về Lãnh Vô Tình chắp tay, trầm giọng hỏi.

Lãnh Vô Tình mặt không hề cảm xúc, sau nửa ngày mới nói rằng, “này không phải ngươi có tư cách hỏi thăm sự tình!”

Lý Hiên suýt chút nữa thổ huyết!

Được kêu là một cái uất ức!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Chuyện như vậy còn có cái gì tốt ẩn giấu?

Hắn là ngươi ai, ngươi rất sao đúng là chi một tiếng a, nếu như thật sự cùng ngươi có tâm đầu ý hợp quan hệ, lão phu nhận nhận sợ, bồi cái lễ, kỳ thực cũng không có gì!

Trầm mặc nửa ngày, Lý Hiên hít sâu một hơi, trầm giọng quát, “Muốn cho ta từ bỏ đồ đệ của ta? Thứ lão phu vạn vạn không làm được, ngươi như muốn động thủ, cứ đến!”

Lý Hiên không tin, Lãnh Vô Tình sẽ ra tay với hắn.

Nếu Lãnh Vô Tình không ra tay, vậy còn sợ cộng lông? Dù cho là Từ Thiên Hữu, cũng căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Cho tới Vương Bảo?

Tiểu bối ngươi!

“Ngươi đây là ở theo ta phân cao thấp a!”

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, sau đó, tiến lên vài bước, đột nhiên cười lạnh nói, “được rồi, kỳ thực ta theo Lãnh đại ca là hảo huynh đệ, bạn vong niên, ta ngả bài, hài lòng chưa?”

Vương Bảo nói xong.

Lãnh Vô Tình đúng lúc lộ ra một vệt nụ cười, thản nhiên nói, “không sai, Đại Chùy là bản tọa tiểu lão đệ, Lý Hiên, ta khuyên ngươi không muốn u mê không tỉnh...”

Bốn phía.

Một ít không đi tông môn đại lão, một cái lảo đảo, suýt chút nữa ngã chổng vó, phản ứng lại, khóe miệng mãnh đánh, cúi đầu cực nhanh rời đi!

Ma trứng!

Còn chờ cộng lông?

Làm nửa ngày, hóa ra là như thế sự việc a, chẳng trách Lãnh Vô Tình sẽ là cấp độ kia phản ứng, chúng ta muốn giết người nhà hảo huynh đệ, người ta Nōgaku ý?

Không một kiếm lật tung bọn họ, đều tính không sai!

Mà Lý Hiên, nhưng là một mặt mộng bức.

Trần Huyền Triêu càng là ánh mắt mang theo sợ hãi, run lẩy bẩy.

Lý Hiên là thật sự khủng hoảng lên, Lãnh Vô Tình hảo huynh đệ? Khe nằm, này mẹ nó là cái gì đồ chơi quan hệ a? Một cái Giới Thần, một cái Chân thần? Tám gậy tre đánh không được a?

Cái kia Vương Đại Chùy, hắn có có tài cán gì, có thể cùng một vị Chân thần xưng huynh gọi đệ? Phốc ngươi muội, quá rất sao thái quá chứ?

Sắc mặt trở nên hơi trắng xám, Lý Hiên uất ức tiếng trầm nói rằng, “Lãnh

tiền bối, ta đệ tử đắc tội rồi ngài... Huynh đệ, là hắn không đúng, ta thế đệ tử hướng về ngài huynh đệ xin lỗi, đồng thời, ta đồng ý dâng nhận lỗi, ngài thấy thế nào?"

Lãnh Vô Tình trầm mặc không nói, chỉ là nhìn về phía Vương Bảo.

Sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo kiên quyết lắc đầu, nói rằng, "không được, hắn phải chết! Tiểu tử này bật nhảy quá lâu, lúc trước không một cái tát đập chết hắn, kỳ thực ta liền hối hận rồi, hiện tại cũng không muộn!"

Trần Huyền Triêu hoảng sợ tới cực điểm, rít gào nói, "Vương Đại Chùy, ta ở đây xin thề, không lại chọc giận ngươi, đều có thể chứ?"

"Không được!"

Vương Bảo lần thứ hai lắc đầu.

Lý Hiên nôn nóng không thể tả, gầm nhẹ nói, "các ngươi không muốn... Quá phận quá đáng! Lãnh tiền bối, gia tổ tốt xấu cùng Thiên Khuyết Cung Ngô Du trưởng lão, tương giao tâm đầu ý hợp, ngài không nể mặt sư thì cũng nể mặt phật, cho cái mặt mũi, thành sao?"

Lãnh Vô Tình thấy buồn cười.

Thần Kiếm lão tổ cùng Thiên Khuyết Cung Ngô Du trưởng lão là bạn tốt, này không phải bí mật.

Ngô Du ở Thiên Khuyết Cung bên trong địa vị không thấp, so với hắn ở Hàn Cực Cung địa vị cao nhiều lắm, điều này cũng không tật xấu!

Theo lý mà nói, hắn nên cho Ngô Du trưởng lão khuôn mặt này, chuyện đương nhiên.

Nhưng mà.

Ta chùi!

Ở Vương Đại Chùy trước mặt, Ngô Du trưởng lão... Tính sợi lông?

Ngày khác Vương Đại Chùy chấp chưởng Tinh Cung, đừng nói là Ngô Du trưởng lão rồi, dù cho là Thiên Khuyết Cung cung chủ nguyên tổ, cũng đến cung cung kính kính xưng hô một tiếng Tinh chủ!

Vì lẽ đó...

"Rất đáng tiếc, khuôn mặt này, ta không muốn cho!" Lãnh Vô Tình lạnh lùng mở miệng.

Lý Hiên chấn kinh rồi.

Vụ thảo!

Này Lãnh Vô Tình, đúng hay không rất sao điên rồi?

Như thế trắng trợn không cho Ngô Du trưởng lão mặt mũi, này truyền tới Thiên Khuyết Cung, vị kia gia còn không được khí nổ?

Lãnh Vô Tình đã thấy rõ, Vương Bảo ngày hôm nay thế tất yếu giết Trần Huyền Triêu, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Lý Hiên sẽ là một cái trọng đại chướng ngại vật.

Vì lẽ đó, sau khi nói xong, Lãnh Vô Tình liền ra tay rồi, hoặc là nói, hắn chỉ là tỏa ra khí thế của chính mình, trong nháy mắt, một phương hư không giống như trở thành thần quốc, Lãnh Vô Tình khí thế đến mức, bất kỳ sinh linh đều chỉ có thể thần phục!

Lý Hiên trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, rên lên một tiếng, hạ bay ra ngoài!

Đây chính là thế giới cảnh đỉnh cao, cùng Chân thần chênh lệch!

Đừng xem chỉ là một đẳng cấp, nhưng cũng là trời và đất chi kém!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo cong ngón tay búng một cái, một đạo kình phong xẹt qua hư không, trực tiếp xuyên thủng Trần Huyền Triêu trán.

Trần Huyền Triêu trên mặt còn mang theo sợ hãi, thi thể ngã trên mặt đất!

“Huyền Triêu!”

Lý Hiên gào thét lên, sờ soạng một cái khóe miệng máu tươi, vô cùng phẫn nộ nhìn chằm chằm Lãnh Vô Tình, hắn hận, hận đến nghiến răng nghiến lợi, thế nhưng hắn biết, ngày hôm nay báo thù, căn bản không có một khả năng nhỏ nhoi, vì lẽ đó, hắn ôm lấy Trần Huyền Triêu thi thể, quay đầu liền đi!

Lãnh Vô Tình khẽ nhíu mày, hoãn âm thanh nói, “Đại Chùy sư đệ, Thần Kiếm Tông nơi đó, ta sẽ đi cảnh cáo một chút, cái này ngươi có thể yên tâm!”

Vương Bảo gật gù, “Vậy làm phiền!”

“Khách khí!” Lãnh Vô Tình nở nụ cười.

Mà nhìn chuyện trò vui vẻ Vương Bảo cùng Lãnh Vô Tình.

Từ Thiên Hữu biểu thị mộng bức.

Một đám Thiên Viêm Thần Tông trưởng lão càng thêm mộng bức.

Khe nằm!

Ta cắt cỏ!

Đại Chùy dĩ nhiên nhận thức Thiên cung trưởng lão Lãnh Vô Tình? Ta nhỏ má ơi, lần này, Thiên Viêm Thần Tông không quật khởi, đều là thiên lý bất dung a...

------oOo------

Chương 583: Xem ngươi làm sao cùng Chấp Pháp Điện giải thích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Thiên Hữu quả thực muốn đẹp lật!

Càng ngày càng là cảm thấy, chính mình lúc trước chẳng biết xấu hổ, thừa dịp các trưởng lão khác không có thời gian phản ứng, trước một bước đem Vương Bảo thu làm môn hạ, là cỡ nào sáng suốt!

Hiện tại đến xem.

Ta thông minh này.

Cái kia thật đúng là gạch thẳng a!

Dù cho là lão tổ cũng không được a!

Dù sao lúc trước lão tổ cũng là muốn thu đồ đệ, thế nhưng cuối cùng bị vướng bởi mặt mũi, từ bỏ, có thể tưởng tượng, nếu như sớm biết Vương Bảo có như thế nghịch thiên năng lực, có như thế nghịch thiên bối cảnh, cái kia lúc trước lão tổ cũng tuyệt bức sẽ không biết xấu hổ a!

Luận vận may!

Ta Từ Thiên Hữu có thể coi vương!

Ngươi không phục không được!

Nhìn cười sự ngu dại giống như Từ Thiên Hữu, một đám Thiên Viêm Thần Tông trưởng lão cảm giác rất mất mặt.

Vương Bảo liếc mắt nhìn Từ Thiên Hữu, trong lòng lớn mồ hôi, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “Lãnh sư huynh, đây là sư tôn ta, Từ Thiên Hữu!”

Lãnh Vô Tình liền bận bịu nói rằng, “từ chưởng giáo, đại danh của ngươi, ta nhưng là như sấm bên tai a! Ha ha ha...”

Này cười có chút giả!

Lời này liền rất sao càng giả!

Đừng nói Từ Thiên Hữu này cái trung cấp Tinh vực chưởng giáo, dù cho là thượng cấp Tinh vực, có tư cách bị Lãnh Vô Tình nhớ kỹ tên, có mấy cái?

Thế nhưng Từ Thiên Hữu hài lòng a, trong lòng đắc ý, trên mặt vội vàng cười nói, “Lãnh tiền bối khách khí!”

“Khụ khụ!”

Một con chó đầu dò xét đi ra!

Một cái nhảy lên, thân thể thu nhỏ lại, rơi vào Vương Bảo bả vai, lão cẩu ngạo nghễ nhìn Lãnh Vô Tình.

Lãnh Vô Tình sững sờ, đầu óc nhanh như tia chớp lóe lên, ánh mắt chớp qua một vệt sợ hãi, la lớn, “Cẩu gia? Hàn Cực Cung Lãnh Vô Tình, bái kiến Cẩu gia! Lão gia ngài vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!”

Lão cẩu theo tiếng nói, “coi như ngươi phản ứng nhanh! Cẩu gia nhớ tới ngươi, ngươi cho Cẩu gia mang qua mâm!”

Lãnh Vô Tình cười lấy lòng nói, “đó là tiểu nhân phúc phận!”

Vương Bảo mặt xạm lại.

Ngươi muội.

Lão cẩu này so với có thể giả bộ a!

Đem lão tử đều cho Kabuto đi vào!

Có điều.

Vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế? Lão cẩu, ngươi rất sao nhẹ nhàng a!

“Cút đi!”

Vương Bảo một cái tát quất bay lão cẩu, tức giận quát.

Lão cẩu tiêu sái rơi xuống đất, hừ hừ nói, “đố kị a đố kị!”

Lãnh Vô Tình mi tâm toát mồ hôi lạnh, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, lần thứ hai khác nhiều!

Khe nằm!

Không hổ là Thần tổ thân truyền a!

Thần tổ đối với hắn là thật sự thương yêu a!

Thậm chí ngay cả Cẩu gia đều cho ban thưởng!

Toàn bộ Thiên cung, ai không bị Cẩu gia đùa cợt qua? Ai không sợ cái này giết ngàn đao lão cẩu, đáng tiếc, ngoại trừ Thần tổ, lão cẩu ai cũng mặc xác, ai cũng không sợ!

Hít sâu một hơi, Lãnh Vô Tình quay về Từ Thiên Hữu chắp tay nói, “từ chưởng giáo, liên quan với Thiên Viêm Thần Tông thăng cấp thượng cấp Tinh vực việc, ta sẽ đích thân tham dự đốc xúc, cần phải mau chóng quyết định, mặt khác cho Thiên Viêm Thần Tông khen thưởng, ta cũng sẽ nhanh chóng đi Thiên cung trình báo, ngài trước tiên cùng Đại Chùy sư đệ trở lại các loại đoạn thời gian, ta trở về một chuyến, rất nhanh sẽ đi tìm ngươi!”

Từ Thiên Hữu kích động cả người run cầm cập, còn kém lôi kéo Lãnh Vô Tình hai tay nước mắt lưng tròng nói tiếng “Cảm ơn”.

Lão thiên gia thần hữu!

Thiên Viêm Thần Tông, quật khởi!

...

...

Vương Bảo cùng Thiên Viêm Thần Tông tạm thời không đề cập tới.

Lãnh Vô Tình kết thúc nhiệm vụ của chính mình sau khi, liền mang người trở lại đỉnh cấp Tinh vực, Hàn Cực Cung!

Nếu là từ thật cao trên không nhìn xuống phía dưới liền có thể phát hiện, Thiên cung cửu đại cung, hiện ra một cái to lớn hình vuông, trung ương nhất nơi chính là Tinh Cung, mà Hàn Cực Cung, thì lại bên trái lên góc (sừng)!

Lãnh Vô Tình sau khi trở về, không có dừng lại lâu, trực tiếp đi tới Thiên cung tổng kho, này xem như là Thiên cung một cái độc lập bộ ngành, bên trong nhậm chức, các đại cung đều có.

Đi xong quy trình, nhường tổng kho bắt đầu chuẩn bị khen thưởng, Lãnh Vô Tình cực kỳ thản nhiên lần thứ hai trở lại chính mình Hàn Cực Cung chỗ ở.

Có điều.

Vừa tới chính mình cửa đại viện, liền nhìn thấy vài đạo vẻ mặt âm trầm bóng người!

Lãnh Vô Tình theo bản năng con ngươi co rụt lại, ngừng chân, quay về cái kia vài đạo âm trầm ánh mắt, trong lòng liên tục cười lạnh, không nhanh không chậm đi tới.

Tới gần qua đi, một đạo âm lãnh âm thanh vang lên, “Lãnh Vô Tình, ngươi chẳng lẽ tìm chết?”

Nói chuyện, là một cái ông lão mặt đỏ, trên người mặc một vòng trăng tròn trang phục, hắn chắp tay ở phía sau, con mắt nhìn chòng chọc vào Lãnh Vô Tình, lời nói tàn nhẫn, thái độ hung hăng, một điểm đều không đem Lãnh Vô Tình để ở trong mắt.

Hắn chính là Thiên Khuyết Cung trưởng lão.

Ngô Du!

Thiên cung trưởng lão nhậm chức có thể chia làm ba cái cấp bậc, Lãnh Vô Tình, thuộc về thê đội thứ ba, mà Ngô Du liền lợi hại, thuộc về thê đội thứ nhất.

Song phương năng lượng, tu vi, thậm chí danh vọng, căn bản không phải một đẳng cấp.

Cũng khó trách Ngô Du sẽ lớn lối như thế.

“Ha ha, Ngô Du trưởng lão nói quá lời, muốn giết ta, lão gia ngài còn giống như không tư cách đó!” Lãnh Vô Tình không mặn không nhạt châm chọc nói.

Ngô Du khóe mắt mãnh đánh.

Bên cạnh hắn theo hai cái Thiên Khuyết Cung trưởng lão, đều là ngẩn ngơ, cảm thấy phi thường khó mà tin nổi!

Ta chùi!

Này Lãnh Vô Tình, chẳng lẽ là ngu ngốc? Thậm chí ngay cả Ngô Du trưởng lão cũng dám như thế cứng hận?

Là ai cho hắn lá gan?

“Ngươi làm càn!”

Ngô Du phản ứng lại, tức giận đến mức cả người run run!

Lãnh Vô Tình nhạt âm thanh nói, “Ngô Du trưởng lão, có việc liền nói sự tình đi, tại hạ còn có việc trọng yếu, cần ra ngoài một chuyến!”

Ngô Du vẻ mặt âm trầm đáng sợ!

Trong lòng nhưng là nghi ngờ không thôi lên.

Lãnh Vô Tình phản ứng, quá mức dị thường, dựa theo đạo lý, lấy hắn Ngô Du thân phận, Lãnh Vô Tình sẽ lên đuổi con nịnh bợ, làm sao giống như bây giờ, chim đều mặc xác hắn!

Trầm mặc nửa ngày, Ngô Du lạnh giọng nói, “Lãnh Vô Tình, ngươi lần này chủ trì thượng cấp Tinh vực tông môn lên cấp, đúng hay không quá bỏ rơi nhiệm vụ? Việc này ta đã nghe Thần Kiếm lão tổ nói tỉ mỉ, ngươi dĩ nhiên đem mười người đứng đầu khen thưởng, tất cả đều cho chỉ là một cái Thiên Viêm Thần Tông?”

“Ngươi quá phận quá đáng!”

“Dù cho ngươi biết Thiên Viêm Thần Tông người, thế nhưng, ngươi đem tông môn lên cấp, xem là trò đùa bình thường, quả thực là ở đánh Thiên cung mặt!”

“Ngươi nhường người ngoài, làm sao xem ta Thiên cung?”

“Lão phu sâu sắc hoài nghi, ngươi đây là đánh danh nghĩa, chuẩn bị đem những kia khen thưởng, bên trong no túi tiền riêng, hay là, còn có lão phu không biết trong bóng tối giao dịch, nhưng đối với?”

Ngô Du càng nói càng tức!

Cuối cùng, đã là cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc!

Chỉ có điều.

Lãnh Vô Tình như cũ là sắc mặt như thường, căn bản không có một chút nào vẻ bối rối.

Mặc cho (đảm nhiệm) Ngô Du tay mắt thông thiên, miệng lưỡi như hoàng, vậy thì như thế nào?

Hắn sợ cái chim a!

Lão tử cùng Đại Chùy đều là hảo huynh đệ, ta sợ ngươi chỉ là một cái Thiên Khuyết Cung trưởng lão? Đừng rất sao đùa!

Đợi đến Thần tổ thân truyền Vương Đại Chùy trình diễn vương giả trở về, hừ hừ...

Phất tay áo vung một cái.

Lãnh Vô Tình hơi nghểnh lên đầu ngạo nghễ nói, "Ngô Du trưởng lão, lời có thể ngàn vạn không thể nói lung tung, không có chứng cứ, cẩn thận ta chống án ngươi phỉ báng, ngươi nếu như có ý thấy, có thể đi Chấp Pháp Điện chống án, theo ta ở đây dài dòng cái chim a!"

Ngô Du trợn mắt lên.

Phản ứng lại, suýt chút nữa thổ huyết!

Ta giời ạ!

Lão tử tự nhận đã rất hung hăng!

Thế nhưng cùng ngươi so sánh, ta rất sao chỉ là tôn tử cấp bậc a!

Đây là lỏa lồ phi thường trắng ra triệt triệt để để không đem lão tử để ở trong mắt a!

"Tốt! Ngươi rất tốt!"

Ngô Du khắp toàn thân đều khí run lên, âm lãnh nhìn Lãnh Vô Tình, nếu không có có lén lút cấm động thủ quy định, hắn sẽ lập tức tiến lên quăng Lãnh Vô Tình ba cái lòng bàn tay.

Khẽ quát một tiếng, Ngô Du mặt âm trầm, nhanh chân rời đi, quật ngã câu tiếp theo lời hung ác, "Cho thể diện mà không cần đúng không? Tốt lắm, ta xem ngươi làm sao cùng Chấp Pháp Điện giải thích chuyện này!"

Lãnh Vô Tình hé mắt, nhìn Ngô Du mang người đi xa, trầm mặc hồi lâu, ánh mắt tinh mang lấp loé, sải bước thẳng đến Hàn Cực Cung cung chủ Thương Hàn đại viện mà đi!

Cùng Chấp Pháp Điện giải thích, đó là giải thích không rõ ràng, chính mình làm cái gì, chính mình rõ ràng, bất công rõ ràng như vậy, không có lý do thích hợp, là không được, thế nhưng...

Nếu như có cung chủ chỗ dựa.

Vậy thì không giống nhau.

Lãnh Vô Tình rõ ràng trong lòng, từ biết rồi Vương Bảo thân phận bắt đầu từ giờ khắc đó, chính mình, kỳ thực cũng đã lên cao tốc, không nói cái khác, chỉ là đem tin tức này nói cho Thương Hàn cung chủ, chặc chặc, cái kia tuyệt bức chính là một cái công lớn...

Ngô Du nghĩ kiếm chuyện?

Nhất định chính là cái bi kịch...

------oOo------

Chương 584: Ta chính là bất công, ngươi có thể sao nhỏ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Thiên cung Chấp Pháp Điện đệ tử hồi bẩm Thiên Khuyết Cung Ngô Du trưởng lão chống án sau khi, Chấp Pháp Điện trực ban trưởng lão nội tâm là phiền muộn.

Đại gia!

Loại chuyện nhỏ này cũng tới nói?

Ngươi nói một chút này đúng hay không nhàn đau "bi" ?

Chỉ là chỉ là một điểm khen thưởng mà thôi, đối với những tông môn khác mà nói, hay là thiên phú giống như tạo hóa, thế nhưng đối với Thiên cung mà nói...

Như muối bỏ bể cũng không tính a!

Thế nhưng.

Chống án chính là Ngô Du trưởng lão!

Nghĩ tới đây hàng bạo tính khí, Chấp Pháp Điện trực ban trưởng lão trong lòng yên lặng thở dài, tự mình đi chiêu đãi Ngô Du.

Ngô Du thái độ rất rõ ràng.

Lãnh Vô Tình, hắn phạm quy, đem mười người đứng đầu khen thưởng hạ phát cho một cái tông môn, này không hợp quy củ, đồng thời Lãnh Vô Tình thiên hướng tính cực sự nghiêm trọng, khẳng định cùng Thiên Viêm Thần Tông có cái gì ác tha giao dịch, phải điều tra rõ ràng, nghiêm trị không tha!

Trực ban trưởng lão rồi giải hoàn toàn bộ tình huống sau khi, đối với Lãnh Vô Tình cũng là có chút hoài nghi.

Dù sao.

Này rất sao quá phận quá đáng?

Đã có lý do hợp lý, trực ban trưởng lão cũng không lại cảm giác làm khó dễ, tự mình mang người trước đi tìm Lãnh Vô Tình, chuẩn bị lớn thẩm tra!

Thế nhưng Lãnh Vô Tình đại viện, căn bản không người ứng.

Đợi đã lâu, trực ban trưởng lão hơi không kiên nhẫn, phái người đi tìm hiểu tin tức, rất nhanh, liền biết được Lãnh Vô Tình hành tung.

"Đi tới Thương Hàn cung chủ ở đâu?" Trực ban trưởng lão khóe mắt mãnh đánh.

Ngươi muội.

Chạy thế nào đến Thương Hàn cung chủ nơi nào đây?

Hắn muốn trảo chính là Hàn Cực Cung trưởng lão, chẳng lẽ, phải đến Hàn Cực Cung cung chủ nơi nào đây trảo? Này rất sao là tới cửa làm mất mặt a, đến thời điểm Thương Hàn cung chủ thưởng hắn ba cái vả miệng, đều xem như là tâm tình tốt.

Không làm giá trị trưởng lão chỉ có thể chờ đợi.

Chờ đầy đủ sau một canh giờ, trực ban trưởng lão lúc này mới nhìn thấy Lãnh Vô Tình từ đằng xa đi tới, tinh thần đại chấn, bước nhanh tiến lên chắp tay trầm giọng nói, "Lãnh Vô Tình trưởng lão, Thiên Khuyết Cung Ngô Du trưởng lão chống án ngươi mấy tội lớn hình, xin mời Lãnh trưởng lão cùng lão phu đi một chuyến đi!"

Lãnh Vô Tình không ngạc nhiên chút nào, ánh mắt chớp qua một vệt châm biếm, gật đầu nói rằng, "được!"

Trực ban trưởng lão ngẩn ra.

Khe nằm.

Bình tĩnh như vậy?

Là trong lòng quang minh không sợ chút nào, vẫn là trang?

Xem cũng nhìn không ra đến, trực ban trưởng lão liền dẫn Lãnh Vô Tình, trở lại Chấp Pháp Điện.

Thẩm vấn đường đường một Tôn trưởng lão, lấy hắn cái này trực ban trưởng lão thân phận, đã không đủ, nhất định phải xin mời Chấp Pháp Điện thường trú trưởng lão, cũng thuộc về thê đội thứ nhất nhân vật cấp bậc trưởng lão.

Mà năm nay Chấp Pháp Điện thường trú trưởng lão, là Liệt Dương Cung một Tôn trưởng lão, gọi là Trần Hỏa Vân!

Nghe được trực ban trưởng lão báo cáo, Trần Hỏa Vân tinh thần đại chấn!

Hàn Cực Cung cùng Liệt Dương Cung từ trước đến giờ không hợp nhau!

Trước văn liền nói, quan hệ của song phương, đó là thuộc về một cái ánh mắt không đúng, liền có khả năng lên chủ!

“Hừ!”

Trần Hỏa Vân trong lòng cười lạnh, bước vào Chấp Pháp Điện trong chính điện, nghiêm túc ngồi ở lên thủ tịch.

Ngón tay gõ vang ghế dựa tay vịn, Trần Hỏa Vân thản nhiên nói, “Hàn Cực Cung Lãnh Vô Tình, ta biết ngươi, lần này thượng cấp Tinh vực tông môn lên cấp, đến phiên Hàn Cực Cung, là ngươi đi chủ trì, thế nhưng vạn vạn không ngờ tới, ngươi dĩ nhiên làm ra như thế hoang đường sự tình!”

“Chuyện đến nước này, ngươi có lời gì muốn nói?”

Lãnh Vô Tình mặt không hề cảm xúc nói rằng, “Trần trưởng lão, việc này, ta không lời nào để nói!”

Trần Hỏa Vân sáng mắt lên, “Vậy ngươi chính là nhận tội lâu la?”

Lãnh Vô Tình châm biếm nói, “nhận tội? Ta căn bản vô tội, ta nhận tội gì? Đúng là cái kia Ngô Du trưởng lão, ngậm máu phun người, ta còn muốn chống án hắn phỉ báng ta danh dự đây!”

Trần Hỏa Vân ánh mắt chìm xuống!

Trầm mặc nửa ngày, lớn tiếng quát, “Lãnh Vô Tình, ngươi lại vẫn u mê không tỉnh! Ngươi đóng kín bí cảnh, dung túng người quen giết chóc hắn tông đệ tử, này tội một, ngươi mượn cơ hội uy hiếp những tông môn khác lui ra thăng cấp, cho Thiên Viêm Thần Tông kiếm lời, này tội hai, ngươi không nhìn bản tông danh dự, này tội ba!”

“Lúc này nhận tội, ngươi còn có thể chỉ được phạt nhỏ, nếu là lại liều chết không hối hận, đừng trách bản tọa lấy tông môn hình phạt từ xử phạt nặng!”

Lãnh Vô Tình lắc đầu, nhạt âm thanh nói, “ta không tội, cũng sẽ không nhận tội, trên thực tế, ta còn có công lớn, Trần trưởng lão, đây là Thương Hàn cung chủ tự viết, mời xem đi!”

Dứt lời.

Lãnh Vô Tình trực tiếp vứt ra một nói tờ giấy màu vàng óng!

Trần Hỏa Vân ánh mắt ngưng lại, tiếp nhận sau khi, liếc mắt nhìn, chính là da mặt run mạnh, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Trên tờ giấy, xác xác thực thực là Thương Hàn cung chủ tự viết.

Thế nhưng mặt trên viết, liền rất sao quá đáng, "Năm nay đến phiên bổn cung chủ trì thượng cấp Tinh vực tông môn lên cấp, không tới phiên những người khác nói chuyện linh tinh, một đám nhàn đau" bi "nhãi con, có ý kiến, có lá gan, liền tới tìm bản tọa, còn dám tìm Lãnh Vô Tình phiền phức, bản tông lột da các ngươi!"

Má ơi!

Quá mẹ nó hung hăng!

Không hổ là Thương Hàn cung chủ a, trước sau như một nhường lão tử căm ghét cực độ a!

Bàn tay run cầm cập một hồi, Trần Hỏa Vân ngẩng đầu, nhìn tựa như cười mà không phải cười vẻ mặt nhìn mình chằm chằm Lãnh Vô Tình, trong lòng phẫn hận không ngớt, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "được lắm Thương Hàn cung chủ, như vậy bảo thủ, việc này, đoạn không thể như thế coi là!"

Vừa dứt lời.

Trần Hỏa Vân liền cầm Thương Hàn cung chủ tự viết, tìm gia trưởng đi tới!

...

...

Cũng không lâu lắm.

Liệt Dương Cung cung chủ Dương Đỉnh Thiên một mặt hưng phấn đi ra, thẳng đến Thương Hàn cung chủ đại viện!

Gõ cửa.

Không tồn tại.

Dương Đỉnh Thiên trực tiếp dùng đạp.

Một tiếng vang ầm ầm, Thương Hàn cung chủ độc viện cửa lớn chấn động đến mức kinh thiên vang, cũng không lâu lắm, một đạo tiếng gầm gừ vang lên, "Dương Đỉnh Thiên ngươi cái này lão vô liêm sỉ, phải ngươi hay không? Ngươi cái lớn ngốc nĩa, ngươi mẹ nó gõ cái cửa có thể chết a?"

Dương Đỉnh Thiên đứng ở bên ngoài, nhìn mở cửa mà ra Thương Hàn cung chủ, cười lạnh nói, "lão tử lúc ra cửa gõ cửa!"

"Ta nói chính là ta cửa!" Thương Hàn cung chủ gầm hét lên!

Dương Đỉnh Thiên cười nhạo nói, "đừng nói như thế vô dụng, Thương Hàn, ngươi ngón này sách, mấy cái ý tứ? Dù cho là các ngươi Hàn Cực Cung trưởng lão, ngươi cũng không thể như thế bao che chứ? Như ngươi vậy rất không đúng vậy, quá bao che cho con, ngươi điều này làm cho ta Thiên cung đệ tử, nhìn ngươi thế nào?"

Thương Hàn liếc mắt nhìn tay của chính mình sách, đột nhiên không giận, trái lại mỉm cười lên, "Không sai, đây là ta tự viết, có điều, ta Hàn Cực Cung làm việc... Vòng đến ngươi Liệt Dương Cung nói chuyện linh tinh?"

Dương Đỉnh Thiên cười lạnh nói, "ngươi thân là nhất cung chi chủ, làm như thế sự tình, ngươi không ngại mất mặt?"

Thương Hàn hít một hơi, đột nhiên rít gào lên, "Lão tử chính là mất mặt, ngươi nghĩ sao thế? Nói thật cho ngươi biết đi, cái kia Thiên Viêm Thần Tông tiểu tử, là lão phu vãn bối, lão phu chính là hướng về hắn, ngươi có thể sao nhỏ? Lão tử ngả bài, thừa nhận, ta chính là bất công, ngươi có thể sao nhỏ?"

"Lần này khen thưởng số lượng, từ ta Hàn Cực Cung ra, ta tình nguyện, ta cao hứng, Hàn Cực Cung chính là lão tử định đoạt, ngươi có thể đem lão tử sao nhỏ?"

Thương Hàn nước miếng văng tung tóe.

Dương Đỉnh Thiên yên lặng chà xát một cái mặt, khóe miệng co giật, sâu

sắc nhìn Thương Hàn một chút, xoay người rời đi.

Hắn đến, là đến chế giễu, không phải tìm đến phun, thế nhưng...

Ai có thể ngờ tới, sự tình nhân vật chính, dĩ nhiên cùng Thương Hàn có quan hệ.

Đã như vậy, cái kia còn ở lại chỗ này làm gì? Việc này đối với Dương Đỉnh Thiên bọn họ mà nói, dù sao chỉ là chỉ là việc nhỏ mà thôi...

Cũng không lâu lắm.

Lãnh Vô Tình liền tìm tới cửa, Thương Hàn nhìn thấy hắn, hất tay đem Dương Đỉnh Thiên ném xuống tự viết ném quá đến, vô cùng đắc ý nói rằng, "đem lão tử tự viết, cho ta lưu được rồi, đến thời điểm cho Đại Chùy sư điệt xem, khen thưởng cho Thiên Viêm Thần Tông đồ vật, lại cho lão tử lật gấp mười lần, toàn từ Hàn Cực Cung ra, rõ chưa?"

Lãnh Vô Tình giây hiểu, cười nói, "cung chủ anh minh!"

Thương Hàn đắc ý cười to lên.

Thêm gấm thêm hoa, kém xa đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, đợi đến Vương Đại Chùy tiểu tử kia biết rồi lão phu thế hắn làm những việc này, giúp những này bận bịu, độ thiện cảm còn không được thặng thặng thặng dâng lên a.

Thân là nhất cung chi chủ, Thương Hàn biết rõ Vương Bảo tầm quan trọng.

Không nói cái khác.

Chỉ là Khố Điện những kia tồn kho Tinh Thần Ấn, chính là Vương Bảo có khả năng sử dụng đại sát khí a...

------oOo------

Chương 585: Nữ trang đại lão Độc Cô Phương Phương đã online!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngô Du nghe được Chấp Pháp Điện đối với Lãnh Vô Tình vô tội lệnh khác, suýt chút nữa thổ huyết!

Thần Kiếm Tông lão tổ nghe xong Ngô Du chuyển đạt sau khi, cũng là suýt chút nữa thổ huyết!

Cuối cùng truyền tới sự tình khởi xướng người Lý Hiên nơi đó, Lý Hiên không chỉ có trực tiếp thổ huyết, hắn quả thực muốn khí nổ!

Giời ạ trứng a!

Cái gì lông chim Ngô Du đại lão, hắn đại lão cái cà, rõ ràng thân phận địa vị so với Lãnh Vô Tình cao, nhưng cũng không bắt được một cái Lãnh Vô Tình.

Giết đồ mối thù, nhục nhã mối hận, không đội trời chung!

Nếu tìm gia trưởng vô dụng!

Vậy thì nghĩ những biện pháp khác!

...

...

Lý Hiên biện pháp rất đơn giản trắng ra, vậy thì là, tìm sát thủ!

Ở bề ngoài đi làm Vương Bảo, dĩ nhiên không có cách nào, Thần Kiếm Tông lão tổ cũng không tốt dùng (khiến), Ngô Du đại lão cũng là bạch mù, thế nhưng lén lút, sẽ không có do dự nhiều như vậy.

Ám Minh chính là Chân Thần giới thứ nhất lớn tổ chức sát thủ, nếu như nói Thiên cung ở bề ngoài chấp chưởng Chân Thần giới, như vậy Ám Minh chính là lén lút vương giả, dù cho là Thiên cung, Ám Minh cũng vẫn như cũ không sợ, đương nhiên, có phải là thật hay không còn có chờ khảo cứu.

Ám Minh tổng bộ không ở đỉnh cấp Tinh vực, mà là ở thượng cấp Tinh vực.

Lý Hiên dịch dung sau khi, liền ở trong tối minh phân bộ rơi xuống nhiệm vụ, tiêu tốn hắn hơn nửa đời tích trữ.

Ám Minh tổ chức trình tự đều đâu vào đấy tiến hành, cũng không lâu lắm, một đạo ám sát lệnh liền sinh thành, ở mỗi một cái Ám Minh sát thủ thành viên nhiệm vụ lệnh bên trong hiển lộ ra.

“Thiên Viêm Thần Tông, Giới Thần đỉnh cao, nhiệm vụ thù lao phong phú, nhưng mục tiêu cùng Thiên cung trưởng lão hơi có chút quan hệ...”

Rất nhiều lâu năm sát thủ đều ở suy nghĩ muốn không nên nhận nhiệm vụ này.

Độ khó của nhiệm vụ xem như là trung đẳng.

Có mấy người ý động, thế nhưng chậm, nhiệm vụ đã bị lĩnh, lĩnh nhiệm vụ chính là danh hiệu “Tuyết Hoa Lê” sát thủ!

...

...

Thiên Viêm Thần Tông bắt đầu rồi lớn di chuyển!

Từ trung cấp Tinh vực lên cấp thượng cấp Tinh vực, cao hứng nhất, không gì bằng Thiên Viêm lão tổ, lão già này từ lâu đặt chân thế giới cảnh đỉnh cao cảnh giới, hiện nay tiến vào thượng cấp Tinh vực, hấp thu thế giới chi nguyên, chỉ cần bế quan một hồi, rất lớn tỷ lệ liền có thể tăng cấp Chân thần cảnh!

Lãnh Vô Tình lần thứ hai lại đây, mang đến khen thưởng, cũng chuẩn bị giúp đỡ Thiên Viêm Thần Tông ở thượng cấp Tinh vực tuyển chọn các loại các loại vấn đề, làm cho Từ Thiên Hữu mỗi ngày cười đều cùng một đóa hoa nhi như thế.

Ở Lãnh Vô Tình dưới sự giúp đỡ, sự tình trở nên rất là thuận lợi, tuyển chọn, chế tạo tông môn đại trận, tất cả tiến hành thỏa thỏa đáng làm.

Có điều ở làm lại khai tông ngày này, nhưng là có chút lúng túng!

Thiên Viêm lão tổ rộng rãi phát thư mời, đáng tiếc...

Ngày đó, không có bất luận cái nào thượng cấp Tinh vực đại tông đến đây!

"Đáng ghét!"

Từ Thiên Hữu sắc mặt rất là khó coi, mắt thấy giờ lành đã đến, cũng chỉ có thể phiền muộn tuyên bố khai tông, nguyên bản chúc mừng bầu không khí, bị phủ lên một tầng bóng mờ.

Cho tới vì sao không có những tông môn khác đến đây.

Tin tức sau khi nghe ngóng, liền hỏi thăm được, hóa ra là Thần Kiếm Tông lão tổ hạ lệnh, chỉ cần là ai dám đi Thiên Viêm Thần Tông ăn mừng, bên kia là Thần Kiếm Tông kẻ địch!

Lần này, bóng mờ càng nặng!

Dù cho, tông môn cùng Thiên cung trưởng lão có quan hệ, thế nhưng, Thần Kiếm Tông dù sao cũng là đỉnh cấp Tinh vực đại tông, quan hệ phát triển đến sốt sắng như vậy mức độ, đối với Thiên Viêm Thần Tông mà nói, có thể nói là Alexander!

Lãnh Vô Tình rất tức giận, bởi vì hắn đã tự mình đã cảnh cáo Thần Kiếm lão tổ, thế nhưng bây giờ nhìn lại, đối phương dĩ nhiên không lại chim hắn.

Xét thấy Thần Kiếm lão tổ cùng Ngô Du trưởng lão quan hệ.

Lãnh Vô Tình vẫn đúng là nắm đối phương không biện pháp.

Cũng may, bởi vì có Lãnh Vô Tình dư uy tồn tại, cũng không có cái nào tông môn, dám trêu tử Thiên Viêm Thần Tông, vì lẽ đó, Từ Thiên Hữu các loại tông môn cao tầng, liền bắt đầu bận việc lên, có Thiên Viêm Thần Tông thưởng lớn, tăng lên tông môn thực lực, cấp bách!

Có điều.

Từ Thiên Hữu bọn họ không ngại.

Chuẩn bị đem chuyện này bỏ qua đi.

Vương Bảo có thể không vui.

Ngược lại sư tôn Từ Thiên Hữu bọn họ rất bận, cũng không cố lên phản ứng chính mình, vì lẽ đó Vương Bảo liền trực tiếp rời đi Thiên Viêm Thần Tông.

Chuẩn bị đi kiếm chuyện!

Nói thực sự.

Vương Bảo hiện tại cũng là nhàn hoảng, đã rất lâu không kiếm chuyện, tay cũng bắt đầu ngứa.

...

...

Vương Bảo một bước tiến vào đỉnh cấp Tinh vực.

Lão cẩu đi theo ở Vương Bảo bên người, hăng hái, “Lão Vương, không nghĩ tới, Cẩu gia lần thứ hai trở lại đỉnh cấp Tinh vực, không phải Cẩu gia cùng ngươi thổi, Cẩu gia ở đỉnh cấp trong tinh vực, nhưng là có mấy cái già

trước tuổi tốt, thật gặp phải giải quyết không được sự tình, Cẩu gia vài giây cho ngươi làm!”

Đối với lão cẩu nói như vậy, Vương Bảo là không tin, chó này trong miệng liền nhổ không ra ngà voi đến.

Cho tới làm sao làm rơi Thần Kiếm Tông.

Vương Bảo đã có một cái thập phần kế hoạch hoàn mỹ.

Cái kế hoạch này phi thường trâu bò, có thể nói là toàn bộ hành trình trang bức, có thể đem Thần Kiếm Tông khiến cho muốn! Tiên! Muốn! 1 chết!

“Lão Hắc, ngươi đổi cái dạng!” Vương Bảo nói rằng.

Lão cẩu đương nhiên không vui, cảm giác Vương Bảo là đang ghen tỵ hắn vẻ đẹp, thế nhưng cuối cùng vẫn là khuất phục, bộ lông điên cuồng tăng lên, trở thành một con Rengar!

Mà Vương Bảo nhưng là biến ảo thành một cái đại mỹ nữ, hóa thân nữ trang đại lão!

Lão cẩu phi thường khiếp sợ, “Khe nằm, lão Vương ngươi muốn làm gì? Dùng mỹ nhân kế?”

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Hít sâu một hơi, Vương Bảo mở ra hệ thống cột item, lấy ra một cái đạo cụ.

“Vương giả thủ hộ tử vong chi trừng!”

“Sử dụng đạo này cụ, có thể cho gọi ra vương giả thủ hộ một tên, này vương giả thủ hộ không có một chút nào sức chiến đấu, nhưng khả thi mở đỉnh cao thần kỹ, tử vong chi trừng, bất luận người nào bị vương giả thủ hộ trừng lên một chút, đều sẽ thân thể như nhũn ra, tê cả da đầu, tâm hồn run rẩy, cảm giác ở tử vong dây biên giới lên bồi hồi, chiến ý giá trị trong nháy mắt cắt giảm vì là số âm!”

“Sử dụng thời hạn, một tháng!”

Này đạo cụ là khen thưởng mà đến, hiện tại dùng tới.

Sử dụng sau khi.

Trong phút chốc, ở Vương Bảo trước người, liền xuất hiện một cái bạch quang, bạch quang tiêu diệt, hóa thành một người đầu trọc ông lão, ông lão thậm chí cũng không có lông mày, trên mặt cũng là trọc lốc, mặt không hề cảm xúc, sau khi xuất hiện chỉ là quay về Vương Bảo hai tay tạo thành chữ thập, hơi khom người, “Thiết Ngưu Tiên bái kiến thần chủ!”

“Ngươi còn có tên tuổi?” Vương Bảo tò mò hỏi.

Thiết Ngưu Tiên nhạt âm thanh nói, “ta khi còn sống ký ức không còn tồn tại nữa, chỉ có tên tuổi lưu giữ!”

Vương Bảo gật gù, nháy mắt mấy cái, hỏi nói, “cái chết của ngươi chi trừng... Hạn mức tối đa là tu vi gì?”

Thiết Ngưu Tiên hơi ngẩng đầu, “Không có hạn mức tối đa!”

“Quá tuyệt!”

Vương Bảo vỗ tay.

“Đợi lát nữa!”

Lão cẩu vòng quanh Thiết Ngưu Tiên xoay chuyển nhất chuyển, vò đầu bứt tai hỏi nói, “lão Vương, này đầu trọc là ai? Ngươi làm sao làm đi ra?”

Vương Bảo không hề trả lời, chỉ là vuốt ve chính mình lông mày trước tóc mái, xoa xoa chính mình thứ hai kiểm tra triệu chứng bệnh tật, trong tay bạch quang lóe lên, kiếm gỗ lấp loé mà ra, hăng hái nói rằng, “bắt đầu từ bây giờ, ta gọi Độc Cô Phương Phương, một cái tập khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ cùng kiêm kỳ nữ tử, khi còn bé bị Thần Kiếm Tông ám hại, tức giận

phấn đấu, bây giờ học thành kiếm đạo, kiếm chọn Thần Kiếm, thề diệt Thần Kiếm Tông!”

“Thiết Ngưu Tiên, đón lấy khoảng thời gian này, liền dựa vào ngươi bảo vệ ta!”

Thiết Ngưu Tiên hơi cười, hai tay tạo thành chữ thập gật đầu, âm thanh giếng cổ không dao động chậm rãi nói:

“Thần chủ yên tâm, Thiết Ngưu Tiên tử vong chi trừng đến mức, bách thú không dám kêu, sinh linh không dám gần, đường ở ngài dưới chân, nơi nào cũng có thể đi...”

------oOo------

Chương 586: Ta muốn bái tông, nhanh sát hạch ta đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Thần Tông.

Này tông chính là đỉnh cấp Tinh vực đại tông, tự hào Lôi Thần, có thể thấy được đạo thống thuần khiết, chính là chân chính lên Cổ Lôi Thần đạo thống, có người nói còn đã từng nhận được trải qua Cổ Lôi Thần ngự chiếu, có thể nói là danh tiếng không sáng.

Ngày đó.

Lôi Thần Tông ngoại lai đoàn người, Vương Bảo, Thiết Ngưu Tiên cộng thêm lông dài lão cẩu.

“Người đến dừng...”

Phụ trách gác cổng hai cái Lôi Thần Tông đệ tử, vốn là nghe được động tĩnh sau còn muốn quát lớn đây, thế nhưng một chút nhìn thấy Vương Bảo cái kia kiều mị mặt, nhất thời quát lớn nuốt trở vào, hít vào một ngụm khí lạnh...

Khe nằm!

Tốt đúng giờ nữu!

“Cô nương... Ngươi có chuyện gì?” Hai cái Lôi Thần Tông đệ tử đại ca điềm trên mặt trước, ôn nhu hỏi.

Vương Bảo cười nháy mắt mấy cái, nói rằng, “vị đại ca này, ta nghĩ bái tông, kính xin đại ca thông báo một chút!”

“Bái tông?”

Cái kia Lôi Thần Tông đệ tử trong lòng vui vẻ, liền bận bịu nói rằng, “cô nương trời sinh quyến rũ, bản tông thiếu hụt chính là cô nương đệ tử như vậy, có điều, bản tông chiêu thu đệ tử yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, hơn nữa cần cô nương dời bước ngoài ra không xa Lôi Thần thành, nơi đó tự có chiêu thu đệ tử địa phương!”

Vương Bảo nghe vậy, khẽ lắc đầu, “Quá phiền phức...”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo bỗng nhiên tiến lên, trong nháy mắt, một luồng cuồng bạo khí thế bộc phát ra, thời gian trong chớp mắt, hai cái thủ tông thanh niên liền trực tiếp hạ bay ra ngoài!

Hai cái thủ tông thanh niên một mặt mộng bức, phản ứng lại, đều là suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Còn tưởng rằng là tương lai sư muội đây!

Vạn vạn không ngờ tới, đây là rất sao đến gây chuyện a!

“Địch tấn công...”

Hai cái thủ tông thanh niên dồn dập rống to lên, cùng lúc đó, một cái trong đó hất tay chính là một đạo lôi sách, hóa thành một vệt ánh sáng ấn bắn vào trên không!

Vương Bảo không có ngăn cản tất cả những thứ này, trái lại là nở nụ cười, kiếm chuyện, đương nhiên muốn động tĩnh lớn!

Rất nhanh.

Không ít ông lão liền cấp tốc chạy tới, tới gần sau khi, ông lão dẫn đầu ác liệt nhìn quét một chút, cuối cùng rơi vào Vương Bảo trên người, hơi

nhướng mày, hoãn âm thanh nói, “địch tấn công? Chẳng lẽ, là ngươi?”

Hai cái thủ tông thanh niên lên tới một cái, trầm giọng nói, “trưởng lão, nữ tử này muốn bái tông, thế nhưng, nhưng trực tiếp động thủ, vì lẽ đó ta mới phát sinh cảnh tấn ấn!”

Một đám lão già khóe miệng giật giật.

Ma trứng!

Dọa chúng ta giật mình.

Còn tưởng rằng thật sự có không có mắt muốn tập kích Lôi Thần Tông đây.

Làm nửa ngày.

Chính là như thế cái tiểu nữ oa?

“Ngươi là ai? Muốn làm cái gì? Ở ta Lôi Thần Tông động thủ, ngươi có thể từng nghĩ tới hậu quả?” Lão giả cầm đầu lớn tiếng quát.

Vương Bảo thản nhiên nói, “ta gọi Độc Cô Phương Phương, một cái tập khuôn mặt đẹp cùng trí tuệ cùng kiêm kỳ nữ tử, hôm nay tới, là muốn gia nhập Lôi Thần Tông, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, bổn cô nương có thể gia nhập các ngươi, là phúc khí của các ngươi!”

Cái kia lão giả cầm đầu khí nở nụ cười!

Còn lại lão già cũng phân là ở ngoài không nói gì!

Khe nằm!

Cô nương này, nhìn rất hợp mắt, thế nhưng, quá hổ bẹp!

Sự gia nhập của ngươi, hoàn thành Lôi Thần Đạo phúc khí? Lúc nào, ta Lôi Thần Đạo phúc khí như thế không đáng giá?

“Xem ở ngươi tuổi vẫn còn nhẹ phần lên, lần này thì thôi, ngươi đi đi!” Lão giả cầm đầu khẽ lắc đầu.

Vương Bảo vỗ tay cái độp.

Thiết Ngưu Tiên lập tức đứng dậy.

Mặt không hề cảm xúc Thiết Ngưu Tiên, trong con ngươi, giống như bắn ra hai vệt thần quang, tử vong chi trừng, đi lên!

Trong phút chốc!

Hết thảy cùng Thiết Ngưu Tiên tiếp xúc lão già, tất cả đều là cả người rung mạnh, tâm linh phòng ngự phảng phất sụp xuống, một luồng không cách nào ức chế hoảng sợ tập lòng tràn đầy đầu, thần hồn đều ở bản năng run lẩy bẩy, sắc mặt trở nên trắng bệch cực kỳ, mi tâm toát mồ hôi lạnh!

Khe nằm!

Ta cắt cỏ!

Này mẹ nó là cái gì nhân vật khủng bố?

Chỉ là một cái ánh mắt, tại sao đáng sợ như vậy?

Cái kia ông lão dẫn đầu lau một vệt mồ hôi lạnh, sợ hãi liếc mắt nhìn Thiết Ngưu Tiên, quay về Vương Bảo lạnh giọng nói, “cô nương, bản tông thật giống không trêu vào ngươi chứ? Ngươi đến cùng muốn làm gì?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta nói rồi, bổn cô nương muốn bái tông!”

Lão giả cầm đầu đau “bi” cực kỳ!

Đại gia!

Thời đại này.

Bái tông dĩ nhiên cũng lớn lối như vậy?

Hơn nữa còn là một cái tiểu nữ oa!

“Ngươi muốn gia nhập bản tông... Thế nhưng, bản tông nhưng không thể như thế tùy tùy tiện tiện chiêu thu đệ tử, cô nương, ngươi nếu như có thể nói cho ta lai lịch của ngươi, bản tông nhỏ tra sau khi, hay là còn có thể suy nghĩ một chút!”

Lão giả cầm đầu ngột ngạt đối với Thiết Ngưu Tiên hoảng sợ nói rằng.

Vương Bảo lắc đầu, “Ta lai lịch lớn, vượt quá các ngươi tưởng tượng, hiện tại, mang ta đi các ngươi sát hạch đệ tử địa phương đi, ta tin tưởng, từng trải qua bổn cô nương thiên phú sau khi, các ngươi sẽ thay đổi chủ ý!”

Một đám lão già á khẩu không trả lời được!

Tự tin như thế?

Thực sự là không đem Lôi Thần Tông sát hạch để ở trong mắt a!

“Vân trưởng lão, đồng ý nàng thì lại làm sao? Nữ tử này ta xem ra lịch tất nhiên bất phàm, hay là căn bản tông có giao tình, muốn gia nhập bản tông cũng khó nói, đi một bước xem một bước lại nói!”

Một lão giả truyền âm cầm đầu Vân trưởng lão.

Vân trưởng lão trầm mặc nửa ngày, trầm giọng nói, “vậy cũng tốt! Ngươi đi theo ta!”

Dứt lời, liền mang người hướng về trong tông đi đến!

Vương Bảo thản nhiên đuổi tới, Thiết Ngưu Tiên rập khuôn từng bước, lão cẩu nhưng là lười biếng, chuẩn bị sau đó đếm một chút, sẽ có vài tờ mộng bức mặt.

...

...

Thần Lôi Tông chưởng giáo gọi Lăng Thiên Tiêu.

Nhận được tin tức sau khi, hắn rất là mộng bức, có chút khó mà tin nổi, gặp bái tông, chưa từng thấy như thế bái tông, còn rất sao chơi lên mạnh, có muốn hay không như thế hổ?

“Nói cách khác, Vân trưởng lão mang theo nàng đi thi hạch?” Lăng Thiên Tiêu hỏi truyền lời đệ tử.

Cái kia truyền lời đệ tử mau mau nói rằng, “không sai, Vân trưởng lão nhường đệ tử thông báo chưởng giáo, xin mời chưởng giáo mau chóng tới một chuyến, cô gái kia bên người theo một người đầu trọc, dị thường khủng bố!”

“Ừm!”

Lăng Thiên Tiêu gật gù, bước ra chưởng giáo đại điện, hướng về sát hạch tràng mà đi.

Nhưng mà.

Mới vừa đi mấy bước đường, đột nhiên, hắn liền mộng bức!

Ở phía trước xa xa hư không, vào giờ phút này, thình lình truyền đến từng đạo từng đạo kinh thiên nổ vang, sau một khắc, xa xa chín cột sáng, thình lình đột nhiên tịch diệt một đạo! Đổi mới nhanh nhất di động mang: \

“Âm Minh huyền lôi ánh sáng biến mất rồi?”

Lăng Thiên Tiêu ngây người như phỗng!

Lôi Thần Tông sát hạch tràng có chín đạo sát hạch thần lôi, một cái trong

đó chính là Âm Minh huyền lôi, cực kỳ đáng sợ, là dùng để đo lường sát hạch người có hay không hấp thu thiên phú!

“Này mẹ nó xảy ra chuyện gì?”

Việc này kiên quyết cùng cái kia bái tôn nữ con có quan hệ, Lăng Thiên Tiêu gấp không được, tăng nhanh tốc độ, hóa thành lưu quang chạy toán loạn hướng về sát hạch tràng! Thủ phát

Nhưng mà.

Nhường hắn kinh hãi, còn ở phía sau đây.

Biểu hiện Âm Minh huyền lôi, tiếp theo, chính là cửu tiêu Hạo Thiên lôi, không qua mấy cái chớp mắt, Thượng Thương kiếp lôi cũng đi vào gót chân, cái kia từng đạo từng đạo biến mất cột sáng, nhường Lăng Thiên Tiêu sợ mất mật, khiếp đảm cực kỳ!

Tới gần sát hạch tràng sau khi, rất xa nhìn vào giờ phút này, sát hạch trên sân yên lặng như tờ mọi người, Lăng Thiên Tiêu lớn tiếng lớn quát, “Thần lôi ánh sáng làm sao đều biến mất, đã xảy ra chuyện gì?” Thủ phát:

Vừa mới dứt lời.

Lăng Thiên Tiêu liền ngây người, liền xem đến vào giờ phút này, một cô gái từ chín đạo thần lôi vị trí cơ vải thành cao trên bậc thang đi xuống, ở nàng quanh thân, chín tia chớp không ngừng lượn vòng.

“Lôi linh... Bị thuần phục?”

Lăng Thiên Tiêu tự lẩm bẩm, phản ứng lại, sắc mặt của hắn cấp tốc trở nên ửng hồng, khó có thể ức chế gọi nói, “trời ơi... Ngươi... Ngươi chính là muốn bái tông cô bé kia? Ngươi dĩ nhiên có thể thuần phục lôi linh?”

Vương Bảo khẽ ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lăng Thiên Tiêu, cười nhạt nói, “tiền bối chính là Lôi Thần Tông chưởng giáo chứ? Không biết tiền bối cảm thấy thiên phú của ta làm sao?”

Lăng Thiên Tiêu hít vào một ngụm khí lạnh, trầm giọng nói, “ngươi cỡ này thiên phú... Thực sự là khoáng cổ thước kim, thế hiếm có, vạn năm khó ra một trong số đó...”

Nói đến chỗ này.

Lăng Thiên Tiêu trái tim liền không thể nén xuống nhanh chóng nhảy lên lên.

Hưng phấn tột đỉnh!

Yêu nghiệt như thế thiên phú, lại muốn chủ động gia nhập Lôi Thần Đạo? Lôi Thần ở lên, bản tông thực sự là quá hạnh phúc...

------oOo------

Chương 587: Ta bảo đảm không đánh chết các ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Thiên Tiêu nói kỳ thực còn có chút bảo thủ.

Lôi Thần Tông chín đạo sát hạch thần lôi, mỗi một đạo đều là uẩn nhưỡng mấy vạn năm lâu dài, đã sớm sinh ra lôi linh.

Không nói kỳ trân tiếc trình độ.

Lôi linh rất khó thuần phục, hoặc là nói, căn bản là không có cách thuần phục, dù cho là có thể hấp thu thần lôi, thế nhưng nghĩ thuần phục lôi linh, coi như Lôi Thần Tông lão tổ cũng không làm được.

Mà Vương Bảo, thình lình trực tiếp thuần phục chín đạo lôi linh!

Bực này thiên phú, không phải vạn năm khó ra một trong số đó, mà là trước mấy vạn vạn năm, sau mấy vạn vạn năm, phỏng chừng đều sẽ không tái xuất thứ hai!

Trên thực tế.

Vương Bảo kỳ thực chỉ là dựa vào tinh luyện bản độ kiếp trang phục, hấp thu chín đạo thần lôi mà thôi, lôi linh tự có linh trí, đối với Vương Bảo hoảng sợ cực kỳ, bản năng liền thần phục Vương Bảo.

Thế nhưng tất cả những thứ này ở Lăng Thiên Tiêu bọn họ xem ra, đều là Vương Bảo "Thiên phú"!

Siêu ngưu bức thiên phú!

Vương Bảo quay về Lăng Thiên Tiêu chắp chắp tay, nghiêm nghị nói, "tiền bối, không biết lấy vãn bối chi tư, có thể hay không gia nhập Lôi Thần

Tông?”

Lăng Thiên Tiêu không thể chờ đợi được nữa gật đầu, “Đương nhiên có thể!”

Một đám Lôi Thần Tông trưởng lão nuốt ngụm nước bọt, đều là đối với Vương Bảo thập phần mê tít mắt!

Như vậy thiên phú, đều không thể gia nhập Lôi Thần Tông, cái kia Lôi Thần Tông mới là ngu ngốc!

Vương Bảo nhưng là đột nhiên lắc đầu một cái, nói rằng, “thế nhưng, các ngươi đồng ý ta gia nhập Lôi Thần Tông... Ta, nhưng là có điều kiện!”

Lăng Thiên Tiêu ngẩn ra.

Phản ứng lại, đúng là thở phào nhẹ nhõm.

Điều kiện?

Không sao.

Điều kiện gì ở ngươi ngày đó phú trước mặt, cũng không tính là điều kiện!

Đúng là ngươi thật sự điều kiện gì không có, ta còn lo lắng ngươi mưu đồ gây rối.

“Mặc ngươi mở miệng!” Lăng Thiên Tiêu vung tay lên, ngạo nghễ nói rằng.

Vương Bảo mỉm cười nói, “thực không dám giấu giếm, ta cùng một cái tông môn, có thâm cừu đại hận, vì lẽ đó, chỉ cần Lôi Thần Tông giúp ta báo thù, diệt này tông, ta liền gia nhập!”

“Ồ? Là cái gì tông môn?” Lăng Thiên Tiêu kinh ngạc hỏi.

“Là Thần Kiếm Tông!” Vương Bảo nói rằng.

Sau đó Lăng Thiên Tiêu ngực bụng một lăn, một cái lão huyết suýt chút nữa từ trong cổ họng biểu bắn ra!

Trợn mắt ngoác mồm nhìn Vương Bảo, trong lòng ngổn ngang không thể tả!

Một đám Lôi Thần Tông cao tầng, cũng là yên lặng thất thanh, khóe miệng đánh động không ngừng!

Ta nhỏ má ơi!

Cô gái này muốn điên a!

Lại muốn tiêu diệt Thần Kiếm Tông?

Ai không biết, Thần Kiếm Tông lão tổ dĩ nhiên đột phá đến Chân thần cảnh trung kỳ, chính là hăng hái thời gian, ai lại không biết, Thần Kiếm Tông lão tổ cùng Thiên cung một vị Chân thần hậu kỳ trưởng lão, tương giao tâm đầu ý hợp?

Lôi Thần Tông...

Hay là về mặt thực lực, cùng Thần Kiếm Tông đều bằng nhau!

Thế nhưng muốn muốn diệt hết Thần Kiếm Tông?

Làm xuân thu đại mộng đi!

Này căn bản là không thể nào làm được sự tình!

“Việc này...”

Lăng Thiên Tiêu sắc mặt trở nên khó coi cực kỳ, hắn đau lòng a, như vậy nghịch thiên thiên phú, như vậy thích hợp Lôi Thần Tông thiên phú người muốn gia nhập Lôi Thần Tông, đây là lên Cổ Lôi Thần hiển linh, nhưng mà, hắn nhưng không cách nào làm được người ta nói ra điều kiện!

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa.

Bảo bối này đệ tử, muốn bay đi rồi!

“Thứ ta Lôi Thần Tông, không làm được!” Lăng Thiên Tiêu thở dài.

Vương Bảo thập phần thẳng thắn chắp tay nói, “tiền bối không làm được, vậy thì thôi, ta đi tìm những tông môn khác, tin tưởng nhất định sẽ có tông môn, dám tiêu diệt Thần Kiếm Tông!”

Lăng Thiên Tiêu trong lòng điên cuồng nhỏ máu!

Ta chùi!

Thật sự muốn bay đi rồi!

“Cáo từ!”

Vương Bảo chắp tay, hướng về bên ngoài đi đến, bên người vờn quanh chín đạo lôi linh, trôi về trước kia vị trí!

Một đám Lôi Thần Tông lão già nhóm, sắc mặt đều là phi thường khó coi, Lăng Thiên Tiêu tiếc hận, bọn họ cũng tiếc hận a, như thế trâu bò thiên phú người, nhưng bởi vì tông môn thực lực không đủ, không thu được môn hạ, thực sự là quá đả kích người!

Đột nhiên.

Vương Bảo ngừng chân, xoay người nhìn Lăng Thiên Tiêu, nói rằng, “tiền bối, Lôi Thần Tông không thể so Thần Kiếm Tông kém bao nhiêu, tiền bối nếu không chịu đáp ứng điều kiện của ta, cái kia ta ngược lại thật ra còn có mấy cái ca ca, thiên phú đều không thể so ta kém bao nhiêu, sau đó ta nhường bọn họ lại đây một chuyến, nhường tiền bối mở mang kiến thức một chút, ta tin tưởng, tiền bối nên thay đổi chủ ý!”

Dứt lời.

Vương Bảo liền nhanh chân rời đi!

Lăng Thiên Tiêu ngẩn ngơ.

Còn có mấy cái ca ca?

Thiên phú không kém ngươi bao nhiêu?

Ta trời, có muốn hay không đáng sợ như vậy? Có hay không như thế thái quá? Như thế nghịch thiên thiên phú người, luận chồng xuất hiện?

Lôi Thần Tông lão già nhóm hai mặt nhìn nhau, nhưng là không mấy cái tin tưởng!

...

...

Cũng không lâu lắm.

Xóa nữ trang đại lão ngụy trang, đổi làm mỹ nam tử trang phục Vương Bảo, bên người tuỳ tùng Thiết Ngưu Tiên, xuất hiện lần nữa ở Lôi Thần Tông sơn môn ở ngoài.

“Độc Cô Cầu Bại, đến đây bái sơn!”

Lành lạnh âm thanh, vang tận mây xanh.

Vốn là tâm tình cực sai Lăng Thiên Tiêu, nhận được tin tức này, suýt chút nữa kinh sợ đến mức nhảy lên.

Độc Cô Phương Phương?

Độc Cô Cầu Bại?

Mịa nó, còn đúng là bộ tộc anh chị em a!

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền bị mang tới chưởng giáo đại điện, một đám Lôi Thần Tông lão già cũng dồn dập vọt tới.

Lăng Thiên Tiêu nhìn Vương Bảo, một mặt thương tiếc nói rằng, "Độc Cô Cầu Bại, muội muội ngươi thiên phú, phi thường thích hợp ta Lôi Thần Tông, nếu nàng gia nhập bản tông, bản tông nhất định dốc túi dạy dỗ, mong rằng ngươi cái này làm huynh trưởng, khuyên 1 hồi!"

Vương Bảo khuôn mặt lạnh lẽo nói rằng, "ta huynh muội mấy người, lần này xuống núi chính là muốn phủ Diệt Thần Kiếm tông, ngươi Lôi Thần Tông nghĩ thu chúng ta, cần trước tiên được tư cách, không chỉ là các ngươi Lôi Thần Tông, khoảng thời gian này, ta huynh muội mấy người sẽ đi khắp đỉnh cấp Tinh vực chư tông, ta tin tưởng bằng vào chúng ta thiên tư, đầy đủ để cho các ngươi có lá gan đó, liên hợp lại, tiêu diệt Thần Kiếm Tông!"

Lăng Thiên Tiêu một mặt mộng bức!

Khe nằm!

Không ngờ như thế các ngươi còn có này kế hoạch lớn đây?

Liên hệ chư tông...

Hít sâu một hơi, Lăng Thiên Tiêu có chút ý động, Lôi Thần Tông chính mình làm không ngã Thần Kiếm Tông, thế nhưng nhiều đến mấy cái đồng dạng đại tông liên hợp...

Thần Kiếm Tông cũng đến quỳ a!

Nghĩ tới đây, Lăng Thiên Tiêu trong lòng có chút hừng hực, nhìn Vương Bảo một chút, hỏi nói, "việc này sau đó lại bàn, không biết ngươi... Có cỡ nào thiên phú? Muội muội ngươi từng nói, thiên phú của ngươi cùng nàng không phân cao thấp..."

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ta không có cái gì thiên phú..."

Không giống nhau: Không chờ Lăng Thiên Tiêu bọn họ phản ứng lại, Vương Bảo hoãn âm thanh nói, “nhưng ta có tuyệt thế vô địch sức chiến đấu!”

Này sức chiến đấu, như thế nào mới có thể gọi là tuyệt thế vô địch?

Cũng không lâu lắm, Lôi Thần Tông đối chiến trên quảng trường, Vương Bảo cao ở trung ương đối chiến võ đài, sau đó hướng về phía bốn phía vào giờ phút này tới rồi Lôi Thần Tông các đệ tử ngoắc ngoắc ngón tay, lành lạnh nói rằng, “Giới Thần cảnh giới, ta đã vô địch khắp thiên hạ, bọn ngươi Giới Thần, có mấy cái tính mấy cái, cùng lên đi!”

Lôi Thần Tông không ít Giới Thần nghe vậy, đều là trong lòng thầm giận!

Ngươi muội!

Giới Thần cảnh giới vô địch thiên hạ?

Ngươi sao điều này có thể khoác lác bức đây? Cũng không sợ đem mình thổi chết!

“Hừ, ta đến lĩnh giáo!” Một người trung niên ánh mắt mang theo hơi giận, tiến lên một bước đi ra!

Chỉ là.

Vương Bảo nhưng là lắc đầu một cái, vung vung tay, nói rằng, “thật sự không cần phiền toái như vậy, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi thực lực như vậy, ta có thể đánh một ngàn cái, vì lẽ đó, vì tiết kiệm thời gian, các ngươi cùng lên đi, yên tâm, ta sẽ khống chế sức mạnh!”

“Bảo đảm không đánh chết các ngươi...”

------oOo------

Chương 588: Ta, đúng là quá mạnh mẽ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Thần Tông Giới Thần thiên kiêu nhóm mũi đều tức điên!

Khe nằm!

Hung hăng a!

Thật giời ạ hung hăng a!

Một cái đánh một ngàn cái?

Ngươi sao không lên trời đây?

Ngươi sao không cùng Thái Dương vai sánh vai đây?

Đồng dạng cảnh giới, một cái đánh một ngàn cái, có hay không? Cái kia tuyệt bức không có a? Này lại không phải phàm nhân đánh nhau, nào có như thế hổ!

Huống hồ.

Thật sự coi ta Lôi Thần Tông Giới Thần thiên kiêu là rau cải trắng a? Muốn làm sao ủi làm sao ủi? Muốn làm sao ăn làm sao ăn?

Lời này nói hổ bẹp, dù cho là đối với Vương Bảo ôm ấp chờ mong Lăng Thiên Tiêu các loại Lôi Thần Tông cao tầng, cũng là dở khóc dở cười!

“Thôi! Nhiều hơn mấy người!” Lăng Thiên Tiêu vung tay lên nói rằng.

Lôi Thần Tông Giới Thần cảnh giới cường giả liếc mắt nhìn nhau, lại là một cái đi ra, vẻ mặt âm trầm nói, “Vậy ta đến đây đi!”

Hai cái Giới Thần đứng ở cùng nhau!

Nhưng mà, không chờ bọn họ bước lên võ đài, Vương Bảo liền lạnh lẽo nói rằng, "ta Độc Cô Cầu Bại một đời, chưa từng bại trận, từ tên của ta, các ngươi nên liền biết, thực lực của ta là cỡ nào nghịch thiên, một cái đánh hai cái? Các ngươi không chê phiền phức ta còn ngại mất mặt đây?"

Hai cái chuẩn bị muốn lên Giới Thần khí nổ, một cái trong đó lệ quát, "Chớ có càn rỡ! Ta liền không tin, ngươi vẫn đúng là vô địch rồi?"

Vương Bảo cực kỳ đồng ý gật gù, nhưng lại lắc đầu, "Ta không phải vô địch, vô địch chính là đệ đệ ta, hắn gọi Độc Cô Vô Địch!"

Một đám người triệt để mộc!

Ta cái chùi!

Này thật đúng là một cái so với một cái hổ, không hổ là cùng tộc huynh đệ, một cái Cầu Bại, một cái vô địch, ngươi đúng hay không còn có cái ca ca kêu trời nói?

"Thực lực nói chuyện đi!"

Một cái khác vẫn mặt âm trầm Giới Thần cười lạnh một tiếng, sau một khắc, thình lình thân thể hơi động, cả người hóa thành một đạo tử mang lôi đình, giống như một cái màu tím du long, trong chớp mắt liền bước lên võ đài!

Khắp toàn thân tắm rửa lôi đình, một đạo quyền quang bùm bùm vang động, trong nháy mắt liền khoảng cách Vương Bảo không đủ ba thước!

Vương Bảo chưa động.

Động cộng lông a!

Thân là lôi đình phệ diệt người, bất kỳ thuộc tính "Lôi" công kích đối với

Vương Bảo mà nói đều là cặn a!

Cái này bức phải trang.

Vì lẽ đó, Vương Bảo ỷ vào thân cao, con ngươi hơi rủ xuống, mắt nhìn vào giờ phút này, bởi vì lôi lực biến mất, cả người một mặt kinh ngạc nhìn hắn Giới Thần thiên kiêu, hoãn âm thanh hít thở nói rằng, "ta, chính là đáng sợ như vậy, vô địch là rất cô quạnh, cái cảm giác này, ngươi sẽ không hiểu!"

Cái kia Giới Thần thiên kiêu sắc mặt cấp tốc trở nên trắng xám, khắp toàn thân đều đang run rẩy, mồ hôi lạnh không thể nén xuống chảy đầm đìa, hắn chậm rãi thu hồi nắm đấm, suýt chút nữa nước mắt Bà Sa!

Vừa nãy cú đấm kia!

Vậy cũng là hắn đắc ý một quyền, toàn lực một quyền, nén giận một quyền, sức chiến đấu hai trăm phần trăm một quyền!

Đó là hắn hết thảy!

Thế nhưng cú đấm này, nhưng liền Vương Bảo một cọng lông cũng không đánh rơi, người ta không động chút nào, người ta thậm chí cũng không phòng ngự, dường như một đạo cao cao tại thượng thần dinh thự, đối mặt giun dế khiêu khích, nhàn nhạt nhiên cười khẽ, cảm giác chơi vui, nhưng không nhìn thẳng chi!

Bốn phía yên lặng như tờ!

Dù cho là Lăng Thiên Tiêu bọn họ, cũng là chấn động cực kỳ phục thêm!

Bọn họ không thể nào tưởng tượng được!

Làm sao có người sẽ mạnh như vậy!

Ngươi mẹ nó cường cũng có cái mức độ a, ngươi sức chiến đấu nghịch thiên cũng có cái lượng a, nào giống ngươi như bây giờ? Tông môn thiên kiêu Giới Thần, chín bước Giới Thần a, hung hãn một quyền, ngươi liền

như thế thanh thanh thản thản chịu đựng, ngươi là thật trâu bò a!

“Nhiều hơn mấy người!”

Lăng Thiên Tiêu âm thanh đều có chút sắc bén!

Lôi Thần Tông Giới Thần nhóm cũng không tiếp tục nổi giận, cũng không tiếp tục cảm thấy uất ức, cũng không dám nữa một người đi tới hận, sự thực chứng minh, không phải người ta khoác lác bức, người ta là thật sự có cái này thực lực, cùng với tự cầu bắt nạt, còn không bằng cùng tiến lên, tối thiểu pháp không trách chúng, mất mặt còn có người cùng chính mình đồng thời gánh chịu!

“Lên!”

“Ta còn liền không tin, chúng ta nhiều người như vậy...”

“Thế nhưng đánh chết làm sao bây giờ?”

“Hừ, đây là hắn tự tìm!”

“Đánh!”

Ầm!

Từng đạo từng đạo lôi đình hóa thành lưu quang, chạy toán loạn hướng về Vương Bảo, ra tay Lôi Thần Tông Giới Thần, có đầy đủ hơn năm mươi tôn, người ở giữa không trung, nhưng là dĩ nhiên đánh ra đạo đạo thần thông, trong nháy mắt, võ đài phụ cận, liền hóa thành một đạo to lớn lôi hải!

Vương Bảo cả người bị lôi đình nhấn chìm! Đổi mới nhanh nhất di động mang: \

Nhưng vẫn là đứng tại chỗ, cũng chưa hề đụng tới, bóng người của hắn từ từ xuất hiện, chấn động nhân thế, mặt mũi hắn như cũ lành lạnh, còn có vẻ hơi cô đơn, hắn bỗng nhiên chậm rãi đưa tay, từ bên hông hư không lôi kéo, rút ra một cái kiếm gỗ, giống như đọc thơ ca giống như ngâm nói: Thủ phát

“Ta đời này có chiến cùng cấp 3 vạn 6,852 lần, chưa từng một bại, thật là tiếc nuối, cố đổi tên Độc Cô Cầu Bại, đời này theo đuổi, chính là nhưng cầu một bại, ta chi đạo chính là kiếm đạo cực hạn, đây là ta chi kiếm pháp, kinh thiên kiếm ba mươi Lục Kiếm...”

“Một kiếm kinh thiên tuyệt thế...”

Ầm!

Ánh kiếm lóe lên!

Khủng bố kiếm khí, bao phủ mây xanh!

Chiêu kiếm này, nhưng là tám bước Giới Thần cảnh giới dưới Vương Bảo một kiếm, này một Kiếm Vương bảo dùng ra toàn lực, tu vi, Cổ Thần lực lượng, Tinh Thần Chí Cao Bá Thể, hơn nữa kiếm gỗ vào giờ phút này đã tinh luyện đến thêm hơn 300 khủng bố sức chiến đấu bổ trợ...

Trâu bò quá độ!

Kiếm khí bao phủ chỗ đi qua, hết thảy Lôi Thần Tông thiên kiêu ầm ầm hạ bay, giống như như diều đứt dây, rơi vào xa xa, trong hư không, phun ra từng đạo từng đạo sương máu, gió tanh mưa máu trong lúc đó, đó là từng đạo từng đạo tiếng kêu thảm thiết!

Vương Bảo sức mạnh khống chế cực kỳ tinh chuẩn, không giết chết người!

Thế nhưng một kiếm qua đi.

Lôi Thần Tông Giới Thần thiên kiêu, trọng thương có mười mấy cái, hôn mê có bảy, tám cái, phảng phất người chết bình thường mặt xám như tro tàn hoảng sợ bò không đứng lên, vậy thì càng nhiều...

Vương Bảo một tay nhấc theo kiếm gỗ, thân thể thình lình ở khẽ run, ngẩng đầu, nhìn bầu trời phương xa, thở dài một tiếng nói, “tại sao? Tại sao ta muốn cầu một bại đều không thể được? Ta thật sự rất muốn bại một lần a,

thế nhưng thực lực nhưng không cho phép, thế gian thống khổ nhất sự tình, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, ta thậm chí chỉ là dùng kiếm gỗ, vẫn như cũ cùng cấp vô địch, ta, đúng là quá mạnh mẽ...” Đổi mới nhanh nhất máy vi tính mang: \

Ai nha má ơi!

Không chịu được hắn!

Có mấy người cả người co giật, một cái là chấn động sợ hãi, một cái là chán ngán!

Thế nhưng càng nhiều người.

Vào giờ phút này, nhưng đặc biệt đồng ý Vương Bảo!

Đúng đấy!

Người ta thật sự đã rất biết điều, biết điều đến chỉ áp dụng kiếm gỗ, thế nhưng, người nhưng vẫn là như thế treo tạc thiên!

Hắn đúng là quá mạnh mẽ!

Ngươi không phục không được!

“Được!”

Lăng Thiên Tiêu đỏ mặt, trực tiếp vỗ tay, tuy rằng Vương Bảo một kiếm làm hắn bị thương nặng Lôi Thần Tông nhiều ngày như vậy kiêu, thế nhưng, này không phải ác ý, hắn đương nhiên sẽ không tức giận!

Hắn trái lại cực kỳ mừng như điên!

Một cái Độc Cô Phương Phương, thuần phục Lôi Thần Tông chín đạo lôi linh, thiên phú tuyệt thế!

Một cái Độc Cô Cầu Bại, một kiếm bại tận tông môn thiên kiêu, càng mẹ

nó nghịch thiên!

Mà chỉ cần tiêu diệt Thần Kiếm Tông.

Liền có cơ hội, đem như vậy hai đại vạn vạn năm khó tìm một cái thiên kiêu, thu làm môn hạ!

Còn có so với này càng đáng tin sự tình sao?

Còn có so với này càng chuyện hạnh phúc sao?

Còn có so với này càng cuồng kiếm lời sự tình sao?

Chỉ cần tiêu diệt Thần Kiếm Tông...

Hiện tại, tương lai, toàn mẹ nó có, Thiên cung tính cái trứng a, không phải ta thổi a, cho bản tông mấy ngàn năm, Thiên cung cũng có thể diệt xem...

------oOo------

Chương 589: Ta, Độc Cô Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Thiên Tiêu phục rồi!

Lôi Thần Tông cao tầng các đại lão cũng phục rồi!

Lôi Thần Tông các đệ tử còn dùng nói, tự nhiên là phục không có cách nào lại phục rồi!

Đây chính là phát sinh ở tại bọn hắn dưới mí mắt chiến đấu, bọn họ những kia Giới Thần sư huynh đệ cái đỉnh cái trâu bò, nhưng là, nhưng liền Vương Bảo kinh thiên ba mươi Lục Kiếm chỉ là một kiếm, đều không tiếp được!

Người ta còn có ba mươi lăm kinh thiên kiếm không dùng (khiến) đây!

Người ta dùng, vẫn là kiếm gỗ...

Kiếm gỗ a kiếm gỗ...

Chính là gọt đi một cái đầu gỗ chứ?

Người ta cũng đã áp chế đến nước này, cũng đã tự mình phong ấn, bọn họ nhưng vẫn là phảng phất chiến đấu 5 cặn bã gà mái bình thường bị cuồng loạn, bọn họ còn có cái gì rất phục?

Phục!

Phải phục!

Tâm phục còn phải khẩu phục (uống)!

“Độc Cô Cầu Bại, lão phu hoạt đủ lâu, thế nhưng, nhìn chung trước vạn vạn năm, lại sau này xem vạn vạn năm, ta tin tưởng, chưa bao giờ có người, có

ngươi như vậy tuyệt thế vô địch thiên phú, ngươi, xứng đáng sức chiến đấu tuyệt thế danh hiệu! Xứng đáng ngươi Độc Cô Cầu Bại tên..."

Lăng Thiên Tiêu tiến lên, tự nhiên thở dài.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là lắc đầu một cái, nói rằng, "về thiên phú, có thể theo ta so với, ta đệ đệ muội muội, cũng có thể! Tuy rằng đạo bất đồng, thế nhưng ở từng người con đường lên, chúng ta đều đã đi tới cực hạn..."

"Tiền bối, ta đã biểu diễn ra giá trị của chính mình, hơn nữa muội muội ta, tin tưởng sau đó ta mấy cái đệ đệ, cũng sẽ đến Lôi Thần Tông, biểu diễn chính mình, các loại tất cả kết thúc, ta hi vọng Lôi Thần Tông, có thể làm ra một cái nhường ta anh chị em thoả mãn lựa chọn!"

Lăng Thiên Tiêu ánh mắt tinh mang cuồng thiểm.

Một đám Lôi Thần Tông trưởng lão, muốn nói lại thôi!

Trầm mặc một hồi, Lăng Thiên Tiêu trầm giọng nói, "Độc Cô Cầu Bại, các ngươi yêu cầu, lão phu ở đây có thể bảo đảm, chỉ muốn các ngươi có thể dựa vào thiên phú của chính mình, tranh thủ đến nhiều đại tông chống đỡ, chúng ta liên hợp lại, định có thể tiêu diệt Thần Kiếm Tông cho các ngươi hoàn thành báo thù!"

Vương Bảo hơi cười, chắp tay nói, "vậy thì đa tạ! Cho tới liên hợp cái khác đại tông, đây là nhất định có thể làm được, bởi vì ta cái kia mấy cái đệ đệ, cùng ta cũng như thế chói mắt, các ngươi sau đó, liền sẽ thấy!"

Dứt lời.

Vương Bảo thu kiếm, quay về một đám Lôi Thần Tông cao tầng chắp tay sau khi, nhẹ nhàng đi!

Lôi Thần Tông các đệ tử dồn dập tự động tránh lui, kính nể ánh mắt nhìn Vương Bảo.

Chờ đến Vương Bảo sau khi rời đi, một đám Lôi Thần Tông lão già nhóm

sắc mặt, đều là có chút ửng hồng, Lăng Thiên Tiêu phong cấm âm thanh, nhìn quét một chút đông đảo trưởng lão, hoãn âm thanh nói, “chư vị, ta lời nói mới rồi, đại gia nghĩ như thế nào?” R

Một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, không có ai nâng ý kiến phản đối!

Lăng Thiên Tiêu liền nở nụ cười, nói rằng, “người này sức chiến đấu, thật đáng sợ, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ đáng sợ! Mà em gái của hắn Độc Cô Phương Phương, càng là cực kỳ thích hợp bản tông, hơn nữa hắn cái kia mấy cái đệ đệ...”

“Dù cho là một cái gia nhập bản tông, mặt khác gia nhập cái khác đại tông, vì này các đệ tử, liên hợp lại tiêu diệt Thần Kiếm Tông, lại có gì trở ngại? Đại gia cảm thấy ta nói có đúng không?”

Một đám Lôi Thần Tông lão già nhóm điên cuồng gật đầu!

Lời này tràn đầy tất cả đều là đạo lý, thật mẹ nó đúng!

“Hiện tại, lão phu vô cùng chờ mong, muốn nhìn một chút Độc Cô Cầu Bại trong miệng, hắn cái kia mấy cái thiên kiêu đệ đệ...”

Lăng Thiên Tiêu đặc biệt kích động nói.

Cũng không lâu lắm.

Tin tức truyền đến, bên ngoài có người bái sơn, tự xưng gọi là Độc Cô Vô Địch!

Lăng Thiên Tiêu bọn họ căn bản không có tản ra, sẽ chờ Vương Bảo tới cửa, nghe được tin tức, Lăng Thiên Tiêu lập tức phái ra trưởng lão đi nghênh đón!

Một bộ áo tím, vòng chéo tay Vương Bảo, lần thứ hai thay đổi một cái đại soái bức dung mạo, xuất hiện ở Lăng Thiên Tiêu đám người trước mặt.

Sau đó.

Ở mọi người nhìn kỹ bên dưới, Vương Bảo vòng chéo tay, ung dung đi tới võ đài, đối mặt mọi người, côi cút mà đứng, vẻ mặt lạnh nhạt nói, "Ta, Độc Cô Vô Địch! Các ngươi có thể bắt đầu rồi!"

Mọi người một mặt mộng bức.

Khe nằm.

Cái gì đồ chơi liền bắt đầu?

Bắt đầu cộng lông a?

Chẳng lẽ lại đến đánh một trận? Đại gia, Giới Thần thiên kiêu đều bị ca ca ngươi đánh cho tàn phế, còn có đến đánh sao?

Lăng Thiên Tiêu khóe miệng co quặp, nói rằng, "Độc Cô Vô Địch, bản tông Giới Thần thiên kiêu bị thương nặng, ân, bị ngươi ca đánh..."

"Ta biết!"

Vương Bảo vung tay lên, nhạt âm thanh nói, "ta cũng biết tiền bối ngươi đồng ý ta ca điều kiện, đã như vậy, như vậy ta liền biểu diễn một hồi tự thân giá trị, để cho các ngươi cũng yên tâm!"

"Ta Độc Cô Vô Địch đứng ở chỗ này, sẽ cùng với hai chữ..."

"Vô địch!"

"Hai chữ này, các ngươi liền theo mặt chữ lên ý tứ đến lý giải!"

"Ta vô địch, vô địch chính là tự thân, tuy rằng lực công kích kém xa ta ca Độc Cô Cầu Bại, thế nhưng trong thiên hạ, không người nào có thể đã thương được ta!" R

"Vì lẽ đó, tiền bối ngươi có thể tới đánh ta, còn có những người khác, mặc kệ là Thế Giới cảnh, hay là thật thần, không người nào có thể đã thương

được ta!”

“Đến đây đi!”

Vương Bảo ngẩng đầu, đứng chắp tay!

Mà hắn, nhưng giống như từng đạo từng đạo kinh thế Cuồng Lôi, ở chúng tâm linh người ta trong lúc đó nổ tung!

Khe nằm!

Lời này nói so với rất sao Độc Cô Cầu Bại đều hổ bức a!

Đây là tự mang trang bức đặc hiệu a, sai, so với rất sao trang bức đặc hiệu đều trang bức a!

Mà Lăng Thiên Tiêu đám người, đều là mộng bức hỏng rồi!

Đây chính là Độc Cô Vô Địch vô địch?

Loại này vô địch...

Thật sự tồn tại?

Thế Giới cảnh, thậm chí Chân thần, đều không đả thương được ngươi?

Ta trời, này hẳn là đang nói đùa chứ? Nào có người như thế tồn tại?

“Tiền bối đang sợ cái gì? Sợ đánh chết ta? Tiền bối, ta dám đến, liền đại diện cho ta có mười phần tự tin, tiền bối nếu là còn do dự không quyết định, vậy cũng lấy chậm rãi thêm cấp, trước tiên từ Giới Thần cảnh lực lượng đánh tới, chậm rãi tăng cường sức mạnh, đến thời điểm, ngươi thì sẽ biết, ta Độc Cô Vô Địch danh tự này, không phải là thổi ra!”

Vương Bảo âm thanh, nhường Lăng Thiên Tiêu thân thể rung lên, nuốt ngụm nước bọt sau khi, hắn trầm mặc nửa ngày, thình lình thật sự động!

Thôi!

Lão phu vẫn đúng là liền không tin cái này tà!

Từ từ đi, đúng là có thể bảo đảm tiểu tử này an toàn.

Hít sâu một hơi, Lăng Thiên Tiêu ở Lôi Thần Tông mọi người nhìn kỹ, tự mình ra tay, nhấc quyền giương ra, lớn quát, "Cẩn thận rồi!"

Một quyền đánh ra, ánh chớp bạo cuốn, trong chớp mắt liền lan đến gần Vương Bảo trước người!

Lăng Thiên Tiêu đánh ra một đòn liền lập tức nhìn chăm chú nhìn chằm chằm Vương Bảo, tâm thần có chút sốt sắng, một lát sau, hắn khóe miệng co quặp, nhìn thấy Vương Bảo chậm rãi đập đánh một cái áo của chính mình!

Đến với sự công kích của chính mình?

Có vẻ như biến mất rồi?

"Tăng lực! Tiền bối, ngài tiếp tục, không cần phải để ý đến ta!" Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Lăng Thiên Tiêu ánh mắt ngưng lại, tâm hồn có chút rung động, sau đó, bắt đầu tăng lực!

Thế Giới cảnh sơ kỳ...

Trung kỳ!

Hậu kỳ!

Mãi đến tận đạt đến Thế Giới cảnh đỉnh cao cảnh giới!

Lăng Thiên Tiêu triệt để ngổn ngang!

Cánh tay đều có chút run, trố mắt ngoác mồm nhìn Vương Bảo, điên cuồng nuốt nước bọt, trong nội tâm nhấc lên vô số đạo rít gào thanh âm!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Nguyên lai thế gian này, dĩ nhiên thật sự có như vậy kỳ hoa tồn tại, vô địch thiên hạ, phòng ngự vô địch, ai cũng không đả thương được chút nào?

"Tiền bối hẳn là Chân thần chứ? Sao không một đòn toàn lực?" Vương Bảo ngạo nghễ nói.

Lăng Thiên Tiêu khẽ cắn răng, hét lớn một tiếng, hai tay bốc lên trong lúc đó, từng đạo từng đạo ánh chớp hình thành một đạo to lớn lôi ấn, nương theo Lăng Thiên Tiêu cánh tay vung ra, lôi ấn giống như lôi vân bão táp, đem Vương Bảo thân thể nhấn chìm!

Chỉ là.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền từ ánh chớp đại dương bên trong đi ra, đập đánh một cái quần áo, nhìn Lăng Thiên Tiêu trầm giọng nói, "tiền bối, xem ra ngươi ra toàn lực, ta cảm giác được chính mình thật giống rách chút da, thế nhưng không sao, ta vẫn cứ vô địch, kỳ thực thiên phú của ta không sánh được muội muội ta, không sánh được ca ca ta, càng không sánh được ta mấy cái đệ đệ, thế nhưng, ta chính là vô địch, ta đây cũng không chiêu, từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, ta cũng không biện pháp, ta cũng nghĩ bị thương nặng, thế nhưng thực lực không cho phép ta làm như vậy, này, liền là ta Độc Cô Vô Địch giá trị..."

------oOo------

Chương 590: Ta chúc phúc ngươi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên phú!

Vô địch dĩ nhiên là một loại thiên phú!

Khe nằm, này trên đời này dĩ nhiên sẽ có như thế nghịch thiên biến thái thiên phú?

Này còn có để cho người sống hay không? Ước ao đố kị muốn phát rồ có hay không?

Lôi Thần Tông tất cả mọi người, bao quát Lăng Thiên Tiêu sắc mặt, đều là cực kỳ phức tạp, đó là một loại khát vọng nhưng lại sa sút tinh thần sắc mặt.

Không sợ hàng so với hàng, chỉ sợ người này so với người khác, bởi vì thật sự sẽ tức chết người!

Đường đường Chân thần, thậm chí ngay cả một cái Giới Thần quần áo đều không đánh tan được, dĩ nhiên chỉ đánh vỡ người ta một điểm lớp vỏ? Này nếu như truyền đi, ai tin?

“Tiền bối, cáo từ!”

Vương Bảo trang xong bức liền chuẩn bị chạy.

Hắn như thế nỗ lực là vì cái gì? Ảnh cái cái gì? Còn không phải là vì tinh luyện giá trị? Cũng may Lôi Thần Tông các võ giả phi thường ra sức, liên tục ba tràng trang bức, Vương Bảo dĩ nhiên thu hoạch mấy trăm ngàn tinh luyện giá trị!

Lăng Thiên Tiêu há há mồm ba, rồi lại á khẩu không trả lời được!

Chờ đến Vương Bảo sau khi rời đi hồi lâu, Lăng Thiên Tiêu ngẩng đầu nhìn trời, tự nhiên thở dài nói, "Độc Cô gia tộc... Thế gian này dĩ nhiên sẽ có thần kỳ như thế gia tộc!"

Độc Cô Phương Phương!

Độc Cô Cầu Bại!

Độc Cô Vô Địch!

Ba người này tùy tiện ra tới một cái, đều có thể gây nên Chân Thần giới vạn tông tranh đoạt, đánh vỡ đầu cũng đến thu làm môn hạ, mà bọn họ dĩ nhiên là huyết thống chí thân, khe nằm, bọn họ tuyệt bức cùng Thiên Đạo có thân thích chứ?

"Chưởng giáo, cái kia Độc Cô gia tộc... Còn giống như sẽ có người lại đây!" Một trưởng lão khóe mắt co giật nói rằng.

Lăng Thiên Tiêu hô hấp cứng lại!

Trước hiếu kỳ, chờ mong, vào giờ phút này, hết thảy hóa thành không cam lòng!

Tức giận tức giận Lôi Thần Tông không thể treo lên đánh Thần Kiếm Tông, nếu như có thể, bọn họ hà tất cùng những tông môn khác liên hợp? Nếu như có thể solo Thần Kiếm Tông, hay là này Độc Cô gia tộc thiên kiêu nhóm đều sẽ bái vào Lôi Thần Tông môn hạ!

...

...

Lôi Thần Tông ở ngoài.

Hai cái thủ tông thanh niên đệ tử bỗng nhiên nhìn thấy một cái xa lạ thiếu niên đạp bước mà đến, lập tức tiến lên cung kính nói, "Độc Cô công tử chứ? Ngài xin mời, xin mời..."

Cúi đầu khom lưng, cực kỳ nịnh nọt!

Vương Bảo cười nhạt nói, “không sai! Ngươi rất tốt! Ta quyết định chúc phúc ngươi!”

Cái kia nói chuyện thủ tông đệ tử một mặt mộng bức.

Phản ứng lại, vội vã cười nói, “Đa tạ công tử chúc phúc, ha ha ha, ha ha...”

Tiếng cười có chút được!

Thực sự là trong lòng có chút khinh bỉ tâm ý, ngươi nói ngươi như thế trâu bò một người, còn có nhiều như vậy trâu bò anh chị em, ngươi chúc phúc ta? Ngươi chúc phúc cộng lông a, ngươi thưởng cho ta ít tiền xài chơi cũng thành a!

Đang khi nói chuyện chính đi tới, cái kia thủ tông đệ tử bỗng nhiên phát hiện Vương Bảo ngừng chân.

“Công tử...” Thủ tông đệ tử kinh ngạc nói.

Vương Bảo mỉm cười nói, “ta chúc phúc ngươi tu vi đột phá!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp ở này thủ tông đệ tử trên người nhẹ nhàng vỗ một cái.

Vào giờ phút này, Vương Bảo tinh luyện đã thoát ly tự nguyện ràng buộc, chỉ cần tu vi yếu với Vương Bảo, liền có thể tùy tâm tùy ý tinh luyện.

Này thủ tông đệ tử tu vi, chỉ là Âm Hư thần cảnh đỉnh cao mà thôi, tiểu tu một cái, Vương Bảo tiêu tốn một trăm tinh luyện giá trị liền vì hắn hoàn thành một lần lên cấp!

Mà cái kia thủ tông đệ tử cuồng bối rối, cảm nhận được tu vi bạo phát, bỗng nhiên từ Âm Hư thần cảnh đã biến thành Dương Thực thần cảnh, hắn suýt

chút nữa kinh nước tiểu!

Má ơi!

Ta nhỏ ma ma nha!

Ta hẳn là đang nằm mơ chứ?

Này mẹ nó là chuyện ra sao?

Làm sao tu vi liền vô duyên vô cớ đột phá?

Không đúng...

Không phải vô duyên vô cớ!

Độc Cô công tử thật giống chúc phúc ta...

Chúc phúc?

A phốc!

Không ngờ như thế đây chính là ngươi ban thưởng, ngươi kim khẩu vừa mở một cái chúc phúc, liền có thể làm cho ta tu vi không duyên cớ đột phá? Trời ạ, vị này Độc Cô công tử thiên phú, đã vậy còn quá nghịch thiên? Thần kỳ như vậy?

“Công tử... Đây là thiên phú của ngài?” Thủ tông đệ tử sắc mặt có chút đỏ lên nói rằng.

Vương Bảo mỉm cười gật gù, “Không sai, ta có chúc phúc thuật, lợi hại không?”

Thủ tông đệ tử đều muốn khóc, khe nằm, này đâu chỉ là lợi hại?

Này mẹ nó chính là cái treo!

...

...

“Độc Cô Thiên Mệnh, bái kiến chư vị tiền bối!”

Vương Bảo quay về Lăng Thiên Tiêu các loại Lôi Thần Tông cao tầng chắp tay mỉm cười.

Hắn trước sau trên mặt mang theo nụ cười, khiến người ta xem ra liền như gió xuân ấm áp.

Lăng Thiên Tiêu âm thầm tặc lưỡi!

Vụ thảo!

Độc Cô Thiên Mệnh?

Danh tự này hổ a, tên là thiên mệnh, đây là có bao nhiêu tự tin mới dám dùng như thế bá đạo tên?

Vương Bảo mỉm cười nói, “tiền bối, chúng ta đi thẳng vào vấn đề, biểu diễn một hồi giá trị của ta, ta liền đi, ta còn có mấy cái tiểu lão đệ, đã không thể chờ đợi được nữa muốn biểu diễn chính mình!”

Lăng Thiên Tiêu nuốt ngụm nước bọt, trầm giọng nói, “không biết thiên phú của ngươi là cái gì?”

“Thiên phú của ta, là thiên mệnh chúc phúc thuật!”

Thiên mệnh chúc phúc?

Đây là cái gì quỷ?

Mang theo Vương Bảo đến đây thủ tông đệ tử kích động sắc mặt ửng hồng,

không nhịn được nói rằng, “là ta đã thấy nhất ngưu thiên phú!”

Không ai để ý tới hắn, chỉ là một cái tiểu đệ tử, hiểu cộng lông?

Vương Bảo ánh mắt quét qua, bốn phía là từng cái từng cái Lôi Thần Tông đệ tử, mắt thần giương ra, tu vi của bọn họ liền rõ ràng rơi vào Vương Bảo trong mắt, ngón tay duỗi ra liền điểm, Vương Bảo mỉm cười nói, “ngươi... Ngươi... Còn có ngươi... Mấy người các ngươi, đều đi ra một hồi!”

Bị Vương Bảo điểm đến tên mấy cái Lôi Thần Tông đệ tử hai mặt nhìn nhau.

Bản năng có chút sợ hãi!

Bọn họ cũng không muốn chịu đòn a, ngươi nhìn nhìn vừa nãy mấy vị kia Giới Thần sư huynh, bị Độc Cô Cầu Bại đều đánh thành cái gì Kuma (gấu) dạng?

Lăng Thiên Tiêu khóe mắt vừa kéo, lớn tiếng quát, “Lo lắng làm gì? Còn không mau đứng ra đi!”

Một đám đệ tử run lập cập, không dám tiếp tục do dự, dồn dập tiến lên, xếp thành một loạt, trong lòng đau khổ cực kỳ!

Nhưng mà Vương Bảo nhưng chỉ là đi tới trước mặt bọn họ, mặt mỉm cười vẻ, hoãn âm thanh nói, “chớ hoảng sợ, chớ vội, chớ sợ! Ta theo ta hai cái ca ca, không giống nhau! Sau đó các ngươi sẽ vui mừng, ta điểm đến các ngươi!”

“Ừm, liền từ ngươi bắt đầu đi!”

Nói xong.

Vương Bảo đứng ở cái thứ nhất Lôi Thần Tông cái đệ tử trước mặt, cái này Lôi Thần Tông đệ tử tu vi là Hợp Nhất Đạo Quân tu vi, Vương Bảo tới gần hắn, hắn sắc mặt hơi đổi, trong lòng chột dạ.

“Ta chúc phúc ngươi!”

Vương Bảo đột nhiên nghiêm túc nói.

Này Lôi Thần Tông đệ tử trong nháy mắt mộng bức.

Cùng trước thủ tông đệ tử như thế, phản ứng lại sau, dở khóc dở cười!

Khe nằm!

Ngươi chúc phúc ta có cái lông dùng a, còn có thể trở thành sự thật hay sao?

Cái nào ngờ tới!

“Ta chúc phúc ngươi, tu vi đột phá!”

Một cái tay vỗ vào này Lôi Thần Tông đệ tử trên người, sau một khắc, nương theo một đạo ong ong, hắn đột phá, đạt đến Đạo Vực Thần cảnh!

Hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Thân là bị chúc phúc người, cái kia Lôi Thần Tông đệ tử càng là kinh sợ đến mức tột đỉnh, thân thể run rẩy, tự lẩm bẩm, “Đột phá? Khe nằm, ta dĩ nhiên đột phá...”

Vương Bảo khuôn mặt mỉm cười, nói rằng, “đây chính là thiên phú của ta, thiên mệnh chúc phúc thuật, ân, sau đó lại nói, ta trước tiên chúc phúc xong những người khác!”

Dứt lời.

Vương Bảo liên tục ở mấy cái Lôi Thần Tông đệ tử đứng trước mặt lập, bàn tay liên tiếp đánh ra!

“Ta chúc phúc ngươi tu vi đột phá!”

“Ta chúc phúc ngươi tu vi đột phá!”

“Ta chúc phúc ngươi tu vi đột phá!”

“...”

Đầy đủ năm cái Lôi Thần Tông đệ tử, bị Vương Bảo tinh luyện tu vi sau khi, toàn bộ đều đột phá một cái lớn đẳng cấp!

Cái kia không ngừng truyền ra đột phá thanh âm, dường như tự nhiên, cũng phảng phất oanh lôi, ở Lăng Thiên Tiêu các loại Lôi Thần Tông mọi người nội tâm, ầm ầm nổ tung!

Triệt để ngổn ngang!

Ta cái đại tào!

Không có thiên lý a!

Quá mẹ nó không có thiên lý!

Đây là thiên mệnh chúc phúc thuật? Đây chính là ngươi Độc Cô Thiên Mệnh năng lực? Ngươi thật sự không hổ là gọi Độc Cô Thiên Mệnh a, ngươi không có bôi nhọ danh tự này a, ngươi thậm chí nên được càng nhiều a, gọi ngươi Độc Cô Thiên nói thật giống càng phù hợp một ít!

Trâu bò!

Quá mẹ nó trâu bò!

“Há, xem vị đại ca này sắc mặt hư bạch, có vẻ như trên người có thương tích?”

Vương Bảo đột nhiên đi tới một người trung niên trước mặt, cái này rõ ràng là trước bị Vương Bảo kiếm khí gây thương tích một vị Giới Thần!

Sau một khắc, Vương Bảo đối với bả vai hắn vỗ một cái, nghiêm túc nói,

“Ta chúc phúc ngươi, khỏi hẳn thương thế!”

Chớp mắt sau khi!

Cái kia Giới Thần trung niên con mắt trợn tròn lên, màu máu trên mặt khôi phục, trong cơ thể hết thảy chịu đến thương thế, toàn bộ phục hồi như cũ, khó có thể tin lẩm bẩm nói, “thương... Được rồi...”

Toàn bộ Lôi Thần Tông yên lặng như tờ...

------oOo------

Chương 591: Ta muốn làm tổ tông cung lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Thiên Tiêu triệt triệt để để chấn động!

Nói thật!

Bất kể là Độc Cô Phương Phương, vẫn là Độc Cô Cầu Bại, vẫn là Độc Cô Vô Địch, cũng không bằng Vương Bảo vai trò Độc Cô Thiên Mệnh mang cho Lăng Thiên Tiêu lực rung động độ lớn!

Bịa đặt!

Chỉ dựa vào một câu chúc phúc, liền có thể giúp đột phá, phục thương thế, này mẹ nó chính là khẩu pháo vô địch a!

Người khác khẩu pháo chỉ có thể là mặt chữ lên miệng pháo, thế nhưng ngày này mệnh chúc phúc thuật, nhưng là mang theo to lớn lực sát thương!

Bị Vương Bảo "Chúc phúc" qua mấy cái Lôi Thần Tông đệ tử nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt khác nhiều, giống như xem một cái vô thượng thần dinh thự, cuồng nhiệt cực kỳ!

Càng nhiều Lôi Thần Tông đệ tử, nhưng là kích động nhìn Vương Bảo, muốn nói lại thôi!

Chúc phúc chúc phúc!

Chúng ta cũng nghĩ bị chúc phúc a!

A a a, rất muốn a!

Đáng tiếc...

“Tiền bối, ta vậy thì cáo từ! Hi vọng sau đó hữu duyên, ta có thể gia nhập Lôi Thần Tông, đến thời điểm, ta sẽ chúc phúc toàn tông đồng đạo, càng có thể chúc phúc Lôi Thần Tông, cho Lôi Thần Tông một cái vạn sự cơ nghiệp, vô thượng bá chủ... Ân, tiền bối có thể hiểu như vậy, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, Lôi Thần Tông cái gì cũng không cần làm, dần dần mà dần dần mà... Liền trở thành Chân Thần giới bá chủ!”

Vương Bảo quay về một mặt mộng bức Lăng Thiên Tiêu chắp chắp tay, lần thứ hai trang cái bức liền chạy!

Chờ đến Vương Bảo rời đi!

Lôi Thần Tông vỡ tổ!

“Khe nằm!”

“Ta trời, dĩ nhiên có thần kỳ như thế thiên phú!”

“Chuyện này... Chuyện này quả thật là kỳ tích! Thiên mệnh chi tử a! Đây là thiên mệnh chi tử a! Có được tên này, bản tông... Lão phu cũng không dám tưởng tượng!”

“Diệt Thần Kiếm Tông! Mã Đức! Nhất định phải diệt Thần Kiếm Tông!”

Lôi Thần Tông các đệ tử, các trưởng lão, sẽ không có một cái có thể ngồi đến ổn!

“Chưởng giáo, Độc Cô Phương Phương cũng tốt, Độc Cô Cầu Bại cũng được, dù cho là Độc Cô Vô Địch, cũng không bằng này Độc Cô Thiên Mệnh giá trị lớn, chờ đến liên hợp chư tông diệt Thần Kiếm Tông, ngài nhất định phải không tiếc bất cứ giá nào, đem người này cướp được tay!”

Một cái Lôi Thần Tông lão trưởng lão sắc mặt ửng hồng, vô cùng kích động khua tay múa chân!

Lăng Thiên Tiêu khóe mắt co giật một hồi!

Yên lặng gật đầu, trong lòng cũng ở âm thầm thề!

Chúc phúc thuật!

Bản tông cần thiên mệnh chúc phúc thuật!

Dù cho là dốc hết hết thảy, đến thời điểm cũng nhất định phải đem Độc Cô Thiên Mệnh thu vào tông môn!

...

...

Cũng không lâu lắm.

Thủ tông đệ tử đột nhiên đến đây thông báo, "Chưởng giáo, ngoài sơn môn lại tới nữa rồi một cái Độc Cô công tử, hắn nói để cho các ngươi đi ra ngoài một chuyến!"

Lăng Thiên Tiêu đám người không do dự, dồn dập hướng về tông môn ở ngoài chạy!

Lăng Thiên Tiêu rất xa liền nhìn thấy một cái thiếu niên nhanh nhẹn người, đang đứng ở sơn môn ở ngoài, chờ đến hắn tới gần, thiếu niên chắp chắp tay, mặt không hề cảm xúc nói rằng, "Độc Cô Phá Trận, bái kiến chư vị tiền bối!"

Dứt lời, Vương Bảo lại tiếp tục nói, "Tiền bối, có thể hay không mở ra Lôi Thần Tông hộ tông đại trận?"

Lăng Thiên Tiêu hít một hơi, đương nhiên sẽ không từ chối, nói rằng, "có thể, chờ một chút!"

Hộ tông đại trận, Lăng Thiên Tiêu chính mình liền có thể mở ra, theo một đạo màn ánh sáng lớn bao phủ bát phương, đem toàn bộ Lôi Thần Tông đều bọc ở bên trong, Lăng Thiên Tiêu hỏi nói, "Độc Cô Phá Trận, ngươi nhưng

là muốn biểu diễn ngươi phá trận năng lực?”

Vương Bảo nhưng vẫn là mặt không hề cảm xúc, gật đầu nói rằng, “không sai!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo liền trực tiếp tiến lên!

Vốn là, Vương Bảo đứng hộ tông đại trận ở ngoài!

Thế nhưng theo Vương Bảo đạp bước mà ra, rất nhanh, Vương Bảo liền đi tới hộ tông đại trận trước, lại sau đó, phá cấm thần trùy đi lên, ở Lăng Thiên Tiêu co giật trong thần sắc, Vương Bảo dễ dàng cực kỳ bước vào trận pháp bên trong!

Mà hộ tông đại trận, căn bản không có phản ứng chút nào!

Vương Bảo đã đứng Lăng Thiên Tiêu trước mặt, mặt không hề cảm xúc nói rằng, “ta chi thiên phú, chính là không nhìn tất cả trận pháp cấm chế, thiên hạ bất kỳ đại trận, do người trận pháp cũng tốt, trời sinh cấm chế cũng được, ta ra vào như chỗ không người!”

“Tiền bối, ta thiên phú này, so với ta mấy cái anh chị em, thực sự là bé nhỏ không đáng kể, liền không ở này ở thêm, cáo từ!”

Dứt lời.

Vương Bảo nghênh ngang rời đi, bước ra hộ tông đại trận, vẫn cứ không chấn động tới một tia gợn sóng!

Nhìn Vương Bảo càng đi càng xa, Lăng Thiên Tiêu tự lẩm bẩm, “Bé nhỏ không đáng kể? Ha ha...”

Hắn cười có chút cay đắng!

Ở bên cạnh hắn một vị lão trưởng lão nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, “tự ti,

người này năng lực, dùng được rồi, có thể nói khó có thể tưởng tượng tác dụng lớn, một ít di tích thời thượng cổ bên trong nhiều nhất chính là viễn cổ cấm chế, có người này tồn tại...”

Có Vương Bảo ở, sẽ như thế nào, chúng người nội tâm đều triển khai liên tưởng, càng nghĩ càng là chấn động!

“Lại là một cái kỳ nhân a!”

Một vị Lôi Thần Tông trưởng lão thở dài nói.

Lăng Thiên Tiêu bọn họ đơn giản không đi rồi, liền đứng ngoài sơn môn chờ đợi, đúng như dự đoán, cũng không lâu lắm, một cái xa lạ thiếu niên xuất hiện!

“Độc Cô Đan Thần! Bái kiến chư vị tiền bối!”

“Không biết vị tiền bối nào, có thể lấy ra một viên đan dược đi ra, phẩm chất càng cao càng tốt?”

Này vừa nói, một vị lão trưởng lão lập tức hất tay, lấy ra một cái bình thuốc đưa cho Vương Bảo, “Ta có!”

Vương Bảo tiếp nhận, đổ ra đan dược, đánh giá một chút, gật đầu nói rằng, “Thanh Liên Ngộ Đạo đan, không sai đan dược!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên một tay chấp đan dược, phải tay chỉ vào đan dược, lớn tiếng quát, “Đan có tạp chất, còn không mau tự mình sắp xếp ra?”

Thời gian trong chớp mắt, liền nhìn thấy tròn vo đan dược bên trên, từng đạo từng đạo màu đen đồ vật lăn mà ra!

Theo Vương Bảo sức mạnh vung một cái, cái này Thanh Liên Ngộ Đạo đan dĩ nhiên trở thành không hề tạp chất mười phần dược hiệu đan!

Mà Vương Bảo căn bản không có dừng lại, lần thứ hai chỉ vào đan dược lệ quát, "Đan tự thành linh, còn không mau tự mình tăng lên phẩm chất?"

Này vừa dứt lời.

Thanh Liên Ngộ Đạo đan bên trên, từ từ xuất hiện một vệt hoa văn, vẫn chưa càng ngày càng nhiều, đan dược cũng biến thành càng ngày càng sáng, cuối cùng, óng ánh long lanh, càng có một đạo hoa sen giống như bóng mờ phảng phất ở trong đó bơi lội!

Vương Bảo lúc này mới thu tay lại, đem Thanh Liên Ngộ Đạo đan đưa cho cái kia ngây người như phỗng lão trưởng lão, sau đó quay về Lăng Thiên Tiêu chắp chắp tay, nói rằng, "nho nhỏ thiên phú, không đáng nhắc tới, nhưng phụ trợ vì là vương, nói thật, có ta Độc Cô Đan Thần vị trí, hết thảy đan dược, đều sẽ tự mình tăng lên đến hoàn mỹ trạng thái!"

"Tiền bối, cáo từ!"

Chắp tay.

Vương Bảo thản nhiên rời đi!

Chờ đến Vương Bảo đi xa, Lăng Thiên Tiêu bọn họ dồn dập trợn mắt lên, nhìn chằm chằm cái kia lão dài lão trong tay Thanh Liên Ngộ Đạo đan!

Cái kia lão trưởng lão hít vào một ngụm khí lạnh, phản ứng lại, đột nhiên bưng đan dược, lớn tiếng nói, "đây là lão phu!"

Một đám hàng suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Này còn không nhìn kỹ đây, ngươi liền bảo bối lên!

Lăng Thiên Tiêu đặc biệt hối hận vừa nãy ngay lập tức lấy ra đan dược đến không phải là mình, buồn bực nói, "Trần trưởng lão, nhường chúng ta nhìn, xem xem rốt cục kiểu gì!"

Cái kia lão trưởng lão nhìn quanh một vòng, đó là từng đạo từng đạo mắt nhìn chằm chằm ánh mắt, con mắt hơi chuyển động, lúc này phá nhanh chóng xoay người đánh úp về phía tông môn bên trong, chỉ để lại một câu cười to, cùng với một đám mộng bức người.

“Khe nằm, xem cái lông? Đan dược này trâu bò quá độ, ta phải làm tổ tông cung lên!”

------oOo------

Chương 592

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Thiên Tiêu há hốc mồm, phản ứng lại, đột nhiên vung một cái ống tay áo, sắc mặt tái xanh nói rằng, “an có thể vô liêm sỉ đến mức độ như vậy!”

Một đám lão già trong lòng chua xót, các loại ước ao đố kị, dồn dập chửi nhỏ lên.

Nhưng mà chỉ chốc lát sau, mọi người lại bỗng nhiên trầm mặc.

Lại là một cái kỳ tích chi tử a!

Quá mẹ nó kỳ tích!

Chỉ vào đan dược, nhường đan dược sắp xếp ra tạp chất, đan dược liền chính mình sắp xếp ra đến rồi, nhường đan dược tăng lên phẩm chất, đan dược liền tăng lên? Ta ghì cái đại tào, này tính cái cái gì?

Không thể nào hiểu được!

Còn lại chỉ có chấn động, kinh hãi, khó mà tin nổi!

Được lắm Độc Cô Đan Thần!

Dù cho là thượng cổ Đan Thần tái sinh, cũng không làm được mức độ như vậy chứ? Này rất sao liền không phải người bình thường có thể làm được đến sự tình a!

...

...

Vương Bảo trận này trang bức Đại Liên kích, cuối cùng do Độc Cô Khí

thần kết thúc!

Lăng Thiên Tiêu bọn họ nghe được Vương Bảo yêu cầu vũ khí thời điểm, lập tức tổng kết vừa nãy kinh nghiệm, cấp tốc lấy ra chính mình bản mệnh thần binh!

Vương Bảo lựa chọn trong đó một thanh kiếm, dẫn tới không có bị chọn được người tiếc nuối cực kỳ.

Kiếm là hảo kiếm!

Mà Vương Bảo làm, nhưng vẫn là chấn động trang bức, tăng lên Thần Kiếm phẩm chất không nói, càng là ở trong đó gia tăng rồi vài đạo thiên nhiên khí trận, cùng với trước so với, gia tăng sức chiến đấu, là trời cùng đất khác biệt!

Thanh kiếm trả lại (còn cho) cái kia mừng như điên cực kỳ Lôi Thần Tông trưởng lão, Vương Bảo quay về Lăng Thiên Tiêu chắp tay nói, "tiền bối, chúng ta anh chị em, vậy thì muốn cáo từ, xin tiền bối chờ đợi tin tức, đến thời cơ thích hợp, chúng ta sẽ đưa tin tiền bối, liên hợp chư tông, gia nhập hoặc là không gia nhập, tiền bối tự mình cân nhắc! Cáo từ!"

Lăng Thiên Tiêu hít sâu một hơi, hoãn âm thanh nói, "đi thong thả!"

Kết thúc!

Cuối cùng kết thúc!

Độc Cô Phương Phương, Độc Cô Cầu Bại, Độc Cô Vô Địch, Độc Cô Thiên Mệnh, Độc Cô Phá Trận, Độc Cô Đan Thần, Độc Cô Khí thần...

Một môn bảy đại nghịch thiên giả!

Không chút khách khí nói.

Tương lai, Độc Cô gia tộc quả thực muốn xông ra Chân Thần giới!

Dù cho là cao cao tại thượng Thiên cung, đối mặt nhiều như vậy nghịch thiên giả, cũng tuyệt đối sẽ động lòng cực kỳ a.

Khó có thể tưởng tượng, bọn họ bảy người xuất hiện, sẽ khuấy lên lên bao lớn Phong Vân!

..

...

Lăng Thiên Tiêu không có hết sức ẩn giấu tin tức.

Vì lẽ đó liên quan với Độc Cô gia tộc bảy đại nghịch thiên giả sự tình, rất nhanh liền tin đồn Chân Thần giới đỉnh cấp Tinh vực.

Có điều.

Sự tình thực sự là quá mức kinh thế hãi tục.

Sai.

Đâu chỉ là kinh thế hãi tục.

Quả thực chính là hoang đường cực kỳ!

Cho tới, nghe được người, cũng làm thành chuyện cười tới nghe, còn thật tin, không có mấy cái.

Tin tức truyền tới Thần Kiếm Tông, cũng căn bản không có coi là chuyện to tát, không ít người đều là tâm nói, nếu là thật có như vậy nghịch thiên bảy người, bọn họ hà tất đi tìm Lôi Thần Tông? Trực tiếp tìm tới Thiên cung, tin tưởng Thiên cung tuyệt đối sẽ vì này bảy đại nghịch thiên giả, quét Thần Kiếm Tông!

Nhưng mà.

Không tin người, rất nhanh sẽ bị làm mất mặt!

Liên tiếp bảy ngày!

Vương Bảo liên tục bái phỏng bảy cái đại tông!

Trong này, không có một cái, so với Thần Kiếm Tông nhược!

Luân phiên xuất hiện tin tức, lần lượt trùng kích đỉnh cấp Tinh vực các võ giả nội tâm, bọn họ ở khó mà tin nổi bên trong càng ngày càng cảm giác được kinh sợ.

Một lần là bất ngờ, là có người đang nổ, như vậy hai lần đây? Ba lần đây? Cố sự nhân vật chính bên trong bảy đại tông môn, căn bản cũng không phát ra tiếng, này đúng hay không mang ý nghĩa ngầm thừa nhận?

Lúc này, mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Sự tình nếu như là thật sự!

Chuyện này quả là chính là một cái kỳ tích a!

Một cái có nghịch thiên sức lĩnh ngộ, bất kỳ công pháp nào, đều là điều chắc chắn.

Một cái có nghịch thiên sức chiến đấu, lấy một địch một trăm, nhưng cầu một bại không thể được!

Một cái có vô địch phòng ngự, Chân thần đều đang không đả thương được đối phương chút nào!

Còn có càng trâu bò thiên mệnh chúc phúc thuật, mặc ngươi tu vi lại yếu, tư chất lại cặn, một cái chúc phúc thuật vứt ra, cảnh giới căn bản như cửa gỗ bình thường dễ dàng có thể phá.

Độc Cô Phá Trận, Độc Cô Đan Thần, Độc Cô Khí thần, tương tự là chấn

động lòng người!

Mà này bảy cái.

Vẫn là bộ tộc anh chị em!

Quả thực thật đáng sợ!

...

...

Vương Bảo chơi này!

Liên tục trang bức, mang đến chính là lượng lớn tinh luyện giá trị, sau bảy ngày, Vương Bảo thình lình đã thu hoạch tổng sản lượng nhiều đến gần hai triệu tinh luyện giá trị!

Đây là một con số kinh khủng, Vương Bảo xưa nay đều chưa từng có nhiều như vậy tiền!

Nếm trải ngon ngọt sau khi, Vương Bảo hăng hái, tiếp tục cuộc kế tiếp trang bức, hắn cái kế tiếp muốn đi chính là Thiên Phù Tông.

Thiên Phù Tông chấp chưởng cửu đại cổ xưa trời phù một trong Đấu Tự Thiên phù, có người nói tông môn từ trên xuống dưới, đều có thể chịu đến Đấu Tự Thiên phú gia trì, thực lực trong nháy mắt tăng vọt hai lần đều không phải việc khó.

Hay là sợ hắn tông mơ ước Đấu Tự Thiên phú, này tông khá là khiêm tốn.

Vương Bảo nhưng vẫn là lấy nữ trang đại lão Độc Cô Phương Phương khuôn mặt gặp người, nữ trang dễ nói chuyện mà.

Mà Thiên Phù Tông thủ tông đệ tử, nhìn thấy trên sơn đạo đi tới một thiếu nữ một đầu trọc cộng thêm một cái Rengar, nhất thời trừng mắt lên, một cái trong đó cấp tốc xoay người, không chút nghĩ ngợi đi vào thông báo.

Vương Bảo cái này tổ hợp, từ lâu điên (chơi) truyền Chân Thần giới, hiện tại ai còn có thể không biết Độc Cô bảy đại nghịch thiên giả tục danh.

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo liền bị Thiên Phù Tông một Tôn trưởng lão tự mình dẫn dắt, đi tới Thiên Phù Tông chưởng giáo đại điện.

Điện bên trong, Thiên Phù Tông các trưởng lão đang ở hai bên, ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bảo.

"Ngươi nên là gọi Độc Cô Phương Phương, đúng không?" Thiên Phù Tông chưởng giáo ôn hoà cười.

Vương Bảo gật gù, mỉm cười nói, "xem ra tiền bối đã nghe nói chúng ta sự tình, không sai, ta là Độc Cô Phương Phương, còn ta ý đồ đến, tiền bối nên biết được!"

Thiên Phù Tông chưởng giáo cười nhạt nói, "bây giờ Chân Thần giới, ngươi anh chị em bảy người, danh tiếng vô lượng, các ngươi nghĩ liên hợp chư tông, tiêu diệt Thần Kiếm Tông... Ân, việc này đám người lão phu cũng sớm có thương nghị, thế nhưng cũng không thương nghị ra một kết quả đi ra, như vậy, ngươi mà chờ một ngày, bản tông chắc chắn cho ngươi một cái thoả mãn bàn giao, làm sao?"

Vương Bảo hé mắt.

Trong lòng có chút quái lạ.

Những tông môn khác nhìn thấy hắn, đều sẽ không thể chờ đợi được nữa muốn nhìn một chút hắn bảy cái thân phận thiên phú.

Mà này Thiên Phù Tông...

Thương nghị? Chờ đợi một ngày? Ngay cả ta cái gì năng lực đều không tận mắt một hồi, các ngươi thương nghị cái cà?

Này Thiên Phù Tông, không đúng a...

“Tự nhiên có thể!”

Vương Bảo hơi cười chắp tay nói.

“Tề trưởng lão, ngươi trước tiên mang Độc Cô cô nương xuống nghỉ ngơi!” Thiên Phù Tông chưởng giáo cười nói.

Một Tôn trưởng lão đứng ra, trên mặt mang theo ý cười, mang theo Vương Bảo đi ra chưởng giáo đại điện.

Mà chờ đến Vương Bảo sau khi rời đi, Thiên Phù Tông chưởng giáo biến sắc mặt, chuyển thành lạnh lẽo, trầm mặc nửa ngày, thở dài, “Đáng tiếc...”

Thiên Phù Tông chưởng giáo ngược lại cũng từng nghĩ tới, Vương Bảo sẽ đến, đối với Vương Bảo bảy cái thân phận, hắn cũng là nghe chảy nước miếng, thế nhưng, ai bảo Thiên Phù Tông cùng Thần Kiếm Tông, không có ai biết quan hệ đây...

Một đạo tin tức, nhanh chóng hướng về Thần Kiếm Tông bên trong truyền đi!

Cũng không lâu lắm, Thần Kiếm Tông trên không liền vang lên một đạo trầm thấp cực kỳ hừ lạnh, sau một khắc, Thần Kiếm Tông chưởng giáo giống như một cái khai thiên chi kiếm, lộ hết ra sự sắc bén, đằng đằng sát khí lên không, ở bên cạnh hắn, là từng cái từng cái vẻ mặt âm trầm Thần Kiếm Tông trưởng lão.

Một đám hàng không có dừng lại lâu, ra Thần Kiếm Tông, liền hướng về Thiên Phù Tông lao tới mà tới...

------oOo------

Chương 593: Tinh luyện Đấu Tự Thiên phù thánh bia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Phù Tông bên trong.

Vương Bảo từ chối người trưởng lão kia muốn dẫn hắn đi nghỉ ngơi địa nghỉ ngơi đề nghị.

Người trưởng lão kia không nói thêm gì, thế nhưng, nhưng rập khuôn từng bước tuỳ tùng Vương Bảo, làm cho Vương Bảo trong lòng liên tục cười lạnh.

Đến hiện tại hắn còn không nhìn ra cái gì không đúng, vậy thì uổng phí hắn hố vương danh hiệu.

Cái này Thiên Phù Tông, quả nhiên không bình thường.

Xoay chuyển ánh mắt, Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía thiên phú bên trong trung ương nơi, đứng thẳng một khối to lớn thánh bia.

Đây là một ngày phảng phất thừa thiên lớn bia đá lớn, cổ điển cực kỳ, bên trên dấu ấn từng đạo từng đạo khó có thể tưởng tượng to lớn phù văn.

“Tiền bối, đó là cái gì?” Vương Bảo cười hỏi.

Người trưởng lão kia trong lòng cười lạnh, trên mặt nhưng ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng, “đây là bản tông trời phù thánh bia!”

“Ồ? Thiên phú thánh bia? Nhưng là cái kia Đấu Tự Thiên phù? Không biết ta có thể đến gần một ít nhìn sao?” Vương Bảo nháy mắt mấy cái.

Người trưởng lão kia nuốt ngụm nước bọt, cười gượng nói, “đương nhiên... Có thể!”

Hắn nhận được chưởng giáo truyền âm mật lệnh, là ổn định Vương Bảo.

Đương nhiên không nghĩ ra hiện biến cố gì, nếu như bởi vì hắn từ chối, dẫn đến Vương Bảo tức giận bên dưới muốn rời đi tông môn, hắn tội lỗi liền lớn!

Mà Vương Bảo đến tin tức, từ lâu truyền khắp Thiên Phù Tông.

Không ít Thiên Phù Tông đệ tử nghe tin mà đến, dồn dập tới gần lại đây, rất xa nhìn Vương Bảo.

Nhìn thấy nữ trang đại lão "Độc Cô Phương Phương" khuynh thế dung nhan, Thiên Phù Tông nam tu dồn dập luân hãm.

"Ta trời, cùng nghe đồn bên trong một cái, thật sự như thế đẹp..."

"Giống như trong thiên địa tinh linh..."

"Có người nói cái này Độc Cô Phương Phương, sức lĩnh ngộ cực kỳ kinh người, sẽ không có công pháp gì, có thể làm khó nàng, không biết là thật hay giả!"

"Thật giả không được, giả cũng thật không được, không chỉ một cái tông môn nói như vậy, vậy khẳng định không sai, chặc chặc, cỡ này mỹ nhân, nếu như gia nhập bản tông, sau đó sẽ cưới nàng..."

"Khe nằm, ngươi có thể tỉnh lại đi đi, cưới nàng? Hỏi qua nàng cái kia mấy cái huynh trưởng không có? Một cái Độc Cô Cầu Bại, một kiếm liền có thể làm thịt ngươi!"

Vương Bảo bị mọi người nhìn kỹ, không chút phật lòng, người trưởng lão kia nhưng là cảm giác thấy hơi buồn bực, thế nhưng là không dám biểu hiện quá mức, cũng là tùy theo đi tới.

To lớn Đấu Tự Thiên phù thánh bia, chân thực xuất hiện ở Vương Bảo mi mắt.

Vào giờ phút này.

Ở này Đấu Tự Thiên phù thánh bia bên dưới, còn khoanh chân ngồi ba cái thanh niên.

Tựa hồ là nghe được động tĩnh, ba cái thanh niên dồn dập mở mắt ra, quay đầu về liếc mắt nhìn, không khỏi vẻ mặt ngẩn ra.

Vương Bảo ánh mắt hiu hắt ánh sáng lóe lên, mỉm cười nói, "tiền bối, ta đối với cái này Đấu Tự Thiên phù thánh bia, cũng có hứng thú, không tỏ rõ ý kiến kết cục lĩnh ngộ một phen?"

Người trưởng lão kia không đáng kể nói rằng, "xin cứ tự nhiên!"

Trời phù thánh bia bên trong, ẩn chứa thiên địa đại đạo, lĩnh ngộ người đều có thể đạt được lợi ích, có điều muốn có được chỗ tốt to lớn, còn cần một loại đặc thù thiên phú, căn cứ nghe đồn, cái này Độc Cô Phương Phương, cũng không có.

Vương Bảo trong lòng cảm thán người trưởng lão này thật khờ so với, liền dễ dàng như vậy thả hắn kết cục, không hố một cái thực sự có lỗi với hắn, lúc này đi về phía trước.

Tùy tiện tìm một cái đất trống ngồi xuống.

Vương Bảo ánh mắt tập trung Đấu Tự Thiên phù thánh bia, ý thức tràn vào.

Chỉ chốc lát sau, Vương Bảo trong mắt tinh mang lấp loé, đăm chiêu, "Hóa ra là cần vẽ, này xem như là thử thách? Có điều xem vẽ phù văn chi biển nơi sâu xa, cái kia to lớn hoa văn phức tạp, sợ là Chân thần cũng khó có thể vẽ hoàn thành chứ? Cần thiết thần hồn lực yêu cầu quá cao!"

Con đường này rõ ràng đi không thông.

Thế nhưng.

Vương Bảo còn có đường tắt có thể đi.

Vậy thì là tinh luyện!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo liền bắt đầu tinh luyện Đấu Tự Thiên phù thánh bia.

“Nhắc nhở kí chủ, tinh luyện giá hàng giá trị siêu cao, cần thiết tinh luyện giá trị cũng là cực cao, xin mời kí chủ cẩn thận tinh luyện...”

Nha?

Giá trị siêu cao?

Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn.

Liền hệ thống đều nói giá trị siêu cao, cái kia đến cao đến mức nào? Xem ra này một chuyến thu hoạch lớn nhất, chính là này Đấu Tự Thiên phù thánh bia!

Nhường Vương Bảo âm thầm líu lưỡi chính là, tinh luyện này Đấu Tự Thiên phù thánh bia, thình lình cần...

Đầy đủ 150 vạn tinh luyện giá trị!

Khe nằm!

Không hổ là liền hệ thống đều cao đánh giá bảo vật, 150 vạn tinh luyện giá trị, đem tu vi của hắn tinh luyện đến thế giới thần đều đầy đủ!

Có điều.

Không nỡ hài tử không bẫy được sói, tinh luyện đi lên!

Sau một khắc.

Vương Bảo bên tai bắt đầu truyền đến hệ thống gấp gáp tăng lên âm.

“Tinh luyện bên trong... Tinh luyện giá hàng giá trị siêu cao, xin mời kí chủ kiên trì chờ đợi... Tinh luyện bên trong... Tinh luyện bên trong...”

Nhường Vương Bảo khá là phiền muộn chính là.

Hệ thống tinh luyện, thình lình vẫn đang kéo dài.

Chờ đợi hồi lâu sau.

Đứng Vương Bảo phía sau cái kia Tôn trưởng lão, đột nhiên thân thể chấn động, ánh mắt khẽ biến, quay đầu xem hướng về phía sau, ở nơi đó, vào giờ phút này từng đạo từng đạo lưu quang tập không mà đến, căn bản không có che lấp khí thế của chính mình.

Cái kia từng đạo từng đạo kịch liệt giống như thực chất sát khí, khiến người ta nhìn thấy mà giật mình!

Thiên Phù Tông đệ tử cũng chú ý tới tình cảnh này, đều là trợn mắt ngoác mồm.

Cũng không lâu lắm.

Không ít lưu quang, liền hướng về Đấu Tự Thiên phù thánh bia nơi này chạy nhanh đến.

Tới gần sau khi.

Có chút Thiên Phù Tông đệ tử nhận ra lưu quang bên trong người.

“Ồ? Cái kia không phải Thần Kiếm Tông chưởng giáo sao?”

“Ta trời, cái này Độc Cô Phương Phương ở bản tông, Thần Kiếm Tông chưởng giáo dĩ nhiên đích thân tới?”

“Tông môn đây là đang làm gì?”

“Xem ra Thần Kiếm Tông đây là sốt ruột a, nghĩ tiên hạ thủ vi cường!”

Trong đám người.

Lão cẩu đá đá Thiết Ngưu Tiên, nói thầm nói, “lớn Thiết Ngưu, đến phiên ngươi lên sàn!”

Thiết Ngưu Tiên bất động thanh sắc, mặt không hề cảm xúc đứng ở Vương Bảo trước người.

Ầm!

Từng luồng từng luồng cuồng bạo sát khí, trong nháy mắt tập kích mà đến, hướng về Vương Bảo bao phủ tới.

Thần Kiếm Tông chưởng giáo ánh mắt lạnh lẽo nhìn Vương Bảo, ở bên cạnh hắn, là Thần Kiếm Tông tất cả trưởng lão, Thiên Phù Tông chưởng giáo nhưng là đứng ở một bên, ánh mắt hờ hững nhìn tất cả những thứ này.

Vương Bảo bỗng nhiên đứng dậy, xoay người, con mắt nhìn trong hư không san sát từng cái từng cái cường giả, cuối cùng đem ánh mắt rơi vào Thiên Phù Tông chưởng giáo trên người, ý tứ sâu xa cười nói, “xem ra, tiền bối làm ra một cái nhường ta rất bất ngờ lựa chọn!”

Thiên Phù Tông chưởng giáo nhạt âm thanh nói, “ngươi chi thiên phú, ca ca ngươi nhóm chi thiên phú, lão phu cũng theo đó thán phục, nhưng rất đáng tiếc, có chuyện ngươi không biết, Thần Kiếm Tông lão tổ cùng ta gia lão tổ... Chính là kết nghĩa kim lan huynh đệ quan hệ!”

“Thì ra là như vậy!”

Vương Bảo bừng tỉnh.

Khẽ lắc đầu, Vương Bảo thở dài, “Đáng tiếc a! Các ngươi Thiên Phù Tông, cũng bị Thần Kiếm Tông cho hãm hại!”

Thần Kiếm Tông chưởng giáo sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Vương

Bảo, âm thanh trầm thấp lớn tiếng quát, "Độc Cô Phương Phương, chúng ta Thần Kiếm Tông, đến cùng cùng ngươi Độc Cô gia tộc có gì thù hận, để cho các ngươi lớn như vậy nhọc lòng máy nhằm vào?"

Vương Bảo cười nhạt nói, "Thần Kiếm Tông theo chúng ta cừu, có thể lớn đi tới, ít nói nhảm, xem ngươi dáng dấp này, là chuẩn bị bắt ta?"

Thần Kiếm Tông chưởng giáo âm lãnh nói rằng, "không sai! Nắm lấy ngươi một cái, liền không tin ngươi những kia các ca ca không bó tay chịu trói!"

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ, "Ngươi liền như thế vững tin, ngươi có thể tóm lại ta?"

Không giống nhau: Không chờ Thần Kiếm Tông chưởng giáo trả lời, Vương Bảo đột nhiên thản nhiên nói, "ngươi liền không hiếu kỳ, vì sao chúng ta không đi tìm mạnh mẽ nhất Thiên cung, trái lại ở chư tông trong lúc đó du thuyết?"

"Ngươi lẽ nào liền không hiếu kỳ, chúng ta bảy người, này một thân thiên phú, là đến từ đâu?"

"Ngươi lẽ nào liền không muốn biết, chúng ta vì sao không có ẩn giấu tin tức, trái lại không ngần ngại chút nào nhường Thần Kiếm Tông biết?"

Thần Kiếm Tông chưởng giáo hoàn toàn biến sắc, tâm hồn có chút phát lạnh.

Sau một khắc.

Thiết Ngưu Tiên đứng ở Vương Bảo trước người, cái kia đầu trọc không lông mày mặt, ở cuối cùng trong tầm mắt, là như vậy chói mắt.

Mà Vương Bảo thanh âm lạnh như băng, cũng vang lên theo:

"Sự thực chính là, Thần Kiếm Tông, ở tại chúng ta trong mắt, căn bản chỉ là gà đất chó sành mà thôi, nếu không có là chúng ta trưởng bối có mệnh lệnh tồn tại, Thần Kiếm Tông, từ lâu không còn tồn tại nữa, không tin? Ngươi

sau đó sẽ tin...”

()

:

------oOo------

Chương 594: Mã Đức! Bồi quá độ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Kiếm Tông chưởng giáo con ngươi co rút nhanh.

Trong lòng ngơ ngác không ngớt.

Vương Bảo linh hồn tra hỏi thực sự là quá có lực xung kích.

Cái kia từng đạo từng đạo nghi vấn, làm sao không phải bọn họ khi thì sẽ nghĩ tới căn bản vấn đề?

Hơn nữa vào giờ phút này Vương Bảo cái kia lạnh như băng Haki lời nói.

Thần Kiếm Tông chưởng giáo trong lòng hồi hộp nhảy một cái, bản năng cảm giác được, ngày hôm nay muốn có chuyện, ra đại sự!

Sâu hút một hơi khí lạnh, Thần Kiếm Tông chưởng giáo trong giây lát gầm nhẹ quát, “Giết!”

Không quan tâm ba bảy hai mươi mốt!

Trước tiên thử một chút lại nói.

Vạn nhất thành công cơ chứ?

Hắn vừa dứt lời, từ lâu không nhẫn nại được một đám Thần Kiếm Tông trưởng lão, mỗi người đều là thân thể rung động, nói đạo kiếm khí từ trong cơ thể bộc phát ra, trên mặt mang theo vô tận sát ý, điên cuồng chạy toán loạn đi!

Nhưng là.

Đúng vào lúc này, Thiết Ngưu Tiên con mắt, giống như trên chín tầng trời

Tinh Thần, tỏa ra một đạo cực hạn óng ánh thần quang.

Tia sáng kia hơi có chút chói mắt, nhưng là, tạo thành hiệu quả, nhưng là không cách nào diễn tả bằng ngôn từ chói mắt!

Tử vong chi trừng!

Này đến từ hệ thống gia trì lông không có lý do khủng bố kỹ năng, giống như gió thu cuốn hết lá vàng, dễ như ăn cháo đột phá ở đây trái tim tất cả mọi người lý phòng tuyến.

Coi như là Thần Kiếm Tông chưởng giáo, Thiên Phù Tông chưởng giáo bực này Chân thần sơ kỳ cường giả tuyệt thế.

Nhưng ở tử vong chi trừng ánh mắt nhìn kỹ bên dưới, cũng là cực kỳ hoảng sợ, không cách nào ức chế hàn ý, tập kích toàn thân các nơi, dòng máu của bọn họ, cơ thể bọn họ, linh hồn của bọn họ, thân thể của bọn họ hết thảy đều ở rõ ràng mà lại thận trọng báo cho bọn họ...

Động thủ.

Tất cả mọi người.

Bao quát chính bọn hắn!

Nhất định sẽ chết!

Thần Kiếm Tông chưởng giáo thân thể cứng ngắc, động thủ kích động thuỷ triều xuống giống như lui bước, sắc mặt tái nhợt cực kỳ đứng tại chỗ, một mặt sợ hãi nhìn Thiết Ngưu Tiên, trong giây lát lệ quát, “Dừng tay!”

Trên thực tế.

Căn bản không cần hắn hạ lệnh.

Một đám Thần Kiếm Tông trưởng lão, đã sớm dừng tay!

Bọn họ cũng là người a, bọn họ cũng sợ sệt a, ở tử vong chi trừng nhìn kỹ, mỗi cái Thần Kiếm Tông trưởng lão cũng cảm giác mình phảng phất ở tử vong trên mạng bồi hồi như thế, loại kia không cách nào diễn tả bằng ngôn từ hoảng sợ, sâu sắc kích thích đến bọn họ.

Thật đáng sợ!

Khe nằm!

Một người ánh mắt, đều đang có thể đáng sợ như thế?

Cái kia thực lực của hắn...

Ta phốc ngươi muội a, này mẹ nó đến cùng là từ nơi nào bật nhảy đi ra cường giả tuyệt thế a?:

Thiết Ngưu Tiên nhưng vẫn là mặt không hề cảm xúc, tử vong chi trừng hỏa lực toàn mở, cái kia lạnh lùng con mắt, không mang theo một tia nhân loại tình cảm, nhìn về phía Thần Kiếm Tông chưởng giáo đám người, dường như nhìn từng con từng con giun dế, từng con từng con đợi làm thịt cừu con!

Vương Bảo đem tất cả những thứ này, thu vào trong mắt.

Trong lòng cười thầm.

Trên mặt nhưng là lộ làm ra một bộ tiếc nuối vẻ mặt, cảm thán nói, “chặc chặc, các ngươi a, đúng là rất thông minh, động thủ a, làm sao không động thủ?”

Không người trả lời!

Thần Kiếm Tông chưởng giáo ngây người như phỗng, một mặt mộng bức.

Thiên Phù Tông chưởng giáo ánh mắt nơi sâu xa đột nhiên chớp qua một vệt hối hận cùng hoảng sợ.

Vương Bảo đột nhiên quát lớn, cười lạnh nói, “Thiên Phù Tông, chính là một đám ngu xuẩn, Thần Kiếm Tông đã chết chắc rồi, các ngươi lại vẫn dám giúp đỡ hắn!”

“Nói thiệt cho các ngươi biết đi...”

“Chúng ta đến từ thượng giới, còn nơi nào, các ngươi không cần biết được, các ngươi chỉ cần biết, chúng ta liền Thiên cung, đều căn bản không có để ở trong mắt, là được!”

“Chỉ là Thần Kiếm Tông, ta chi hộ đạo người, một cái tay ngón tay liền có thể dễ dàng tiêu diệt, thế nhưng...”

“Trừ phi ngươi các loại đối với chúng ta cứng rắn ra tay, nếu không thì, ta hộ đạo người không sẽ động thủ, đây là chúng ta thượng giới tông môn đối với yêu cầu của chúng ta!”

“Chúng ta chỉ có thể dựa vào sức mạnh của chính mình, đi báo thù, đi tiêu diệt Thần Kiếm Tông, vì lẽ đó, Thần Kiếm Tông chư vị, muốn động thủ, cứ đến, không dám...”

“Cái kia liền trở về, rửa sạch sẽ cái cổ, chờ xem!”

Nói xong.

Vương Bảo hừ lạnh một tiếng, vòng chéo tay, trực tiếp hướng về Thiên Phù Tông chi đi ra ngoài!

Thiết Ngưu Tiên rập khuôn từng bước theo, lão cẩu cũng theo, vẫn đang quan sát Vương Bảo, cảm giác mình trang bức kinh nghiệm lần thứ hai phong phú không ít.

Thần Kiếm Tông chưởng giáo không có ngăn cản, hắn tâm hồn trong lúc đó, cực kỳ kinh hoảng!

Mà Thiên Phù Tông chưởng giáo, vẻ mặt nhưng là vô cùng phức tạp, khóc không ra nước mắt!

Không người nào dám ngăn cản Vương Bảo, mãi đến tận, Vương Bảo trong giây lát ngừng chân, đột nhiên quay về mọi người mặt giãn ra cười, sau đó, đưa ánh mắt rơi vào Thiên Phù Tông chưởng giáo trên người, châm biếm nói, "đúng là đã quên, Thiên Phù Tông khư khư cố chấp, mưu toan hại tính mạng của ta, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, liền bắt các ngươi trời phù thánh bia đến đền tội đi!"

Nói.

Vương Bảo đối với Thiết Ngưu Tiên nói rằng, "sắt thúc, kính xin ngươi ra tay!"

Thiết Ngưu Tiên tuy rằng không biết là cái gì quỷ, nhưng nghe đến Vương Bảo truyền âm mật lệnh sau khi, vẻ mặt hờ hững quay về trời phù thánh bia đưa tay ra!

Sau một khắc.

Dĩ nhiên tinh luyện hoàn thành trời phù thánh bia, trực tiếp bị Vương Bảo khống chế, vật ấy tinh luyện thuộc tính có duy nhất tính, vậy thì là khống chế!

Ầm ầm!

Nương theo kinh thiên động địa nổ vang, Đấu Tự Thiên phù thánh bia vụt lên từ mặt đất, giống như một toà thông thiên chi tháp, sau đó, bùng nổ ra từng luồng từng luồng cực hạn bạch quang, toàn thể nhưng đang nhanh chóng thu nhỏ lại bên trong, cuối cùng, hóa thành một khối to bằng bàn tay lệnh bài giống như thánh bia, rơi vào Vương Bảo lòng bàn tay!

Trở bàn tay thu hồi!

Vương Bảo lần thứ hai châm chọc cười, xoay người, thản nhiên hướng về Thiên Phù Tông chi đi ra ngoài!

Thiên Phù Tông tất cả mọi người, toàn bộ đều là mộng bức không được.

Đặc biệt là Thiên Phù Tông chưởng giáo, phản ứng lại, hắn một cái lão huyết căn bản nhịn không được, đến cực điểm phốc đi ra!

Sắc mặt trắng bệch, hắn thân thể run rẩy, khó có thể tin tự lẩm bẩm, "Chuyện này... Cái này không thể nào..."

Trời phù thánh bia lại bị người cưỡng chế thu lấy?

Khe nằm!

Này mẹ nó là Thượng Thương cho chúng ta Thiên Phù Tông mở chuyện cười sao?

Xa xa hư không.

Một đạo thân ảnh già nua, vang lên. R

Người này sau khi xuất hiện, mọi người sắc mặt biến đổi, Thiên Phù Tông chưởng giáo kinh hoảng hành lễ nói, "lão tổ!"

Người đến chính là Thiên Phù Tông lão tổ, hắn ánh mắt nhìn xa xa, phảng phất có thể thấy rõ ràng Vương Bảo, nửa ngày, Thiên Phù Tông lão tổ sắc mặt bình tĩnh nhìn Thần Kiếm Tông chưởng giáo, nhạt âm thanh nói, "trở lại nói cho Võ Thần Kiếm, vạn năm trước nhân quả, bây giờ lão phu trả lại, càng có rất: Gì chi, hắn nợ ta rất nhiều, nhưng lão phu không sẽ để ý, nhưng..."

Phủi đi một tiếng.

Trời phù lão tổ ống tay cắt rời, rơi xuống một miếng vải điều, trôi về Thần Kiếm Tông chưởng giáo, "Từ nay về sau, ngươi hai ta tông, lại không có bất luận cái gì liên quan, cắt bào đoạn nghĩa, không còn chút nào nữa nhân quả..."

Thần Kiếm Tông chưởng giáo tâm hồn tan vỡ!

Khe nằm!

Bắt đầu rồi!

Vậy thì muốn bắt đầu rồi!

Liền ngay cả lão tổ kết nghĩa kim lan huynh đệ, hiện tại cũng vứt bỏ Thần Kiếm Tông...

Nhìn chung Chân Thần giới, lại có ai, có thể cứu vào giờ phút này Thần Kiếm Tông?

“Tiền bối, ngài không thể a...”

Thần Kiếm Tông chưởng giáo cầu khẩn nói.

Trời phù lão tổ vẻ mặt chìm xuống, ánh mắt phun trào ra một vệt ánh lửa, đột nhiên lệ quát, “Chớ có phí lời, mang tới người, cho lão phu... Cút!”

Cái cuối cùng chữ lối ra (mở miệng).

Thần Kiếm Tông chưởng giáo cùng một đám trưởng lão, nhất thời bị một luồng to lớn khí thế hất bay.

Trời phù lão tổ oán hận cắn răng.

Nội tâm kỳ thực từ lâu buồn bực không thể tả!

Bồi!

Bồi quá độ!

Đấu Tự Thiên phù thánh bia, đều mẹ nó bị người cạy đi rồi.

Vậy cũng là Thiên Phù Tông căn bản, vậy cũng là hắn thành đạo hi vọng!

Mà hết thảy này, đều chỉ là bởi vì giúp Thần Kiếm lão tổ một cái mà thôi...

Sớm biết như vậy, hắn tuyệt bức sẽ hai bên không giúp bên nào, đại đạo trước mặt, huynh đệ cũng vô tình.

Thế nhưng.

Biết vậy chẳng làm a...

------oOo------

Chương 595: Thức tỉnh Ma Kiếm Huyền Sinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Phù Tông đã phát sinh tất cả.

Nghĩ giấu đều không che giấu nổi.

Truyền khắp thiên hạ sau khi, đỉnh cấp Tinh vực bên trong nhất thời càng thêm sôi trào!

Lệ như Lôi Thần Tông như vậy đã sớm bị Vương Bảo thuyết phục tông môn, vào giờ phút này đều là cực kỳ mừng như điên.

Bọn họ nằm mộng cũng muốn không tới, Vương Bảo dĩ nhiên có như thế lai lịch, đến từ thượng giới? Chân Thần giới thượng giới là nơi nào? Cái này, vẫn đúng là không có mấy người biết, thế nhưng không thể phủ nhận chính là, vậy tuyệt đối là có!

Chẳng trách sẽ có như thế nghịch thiên bảy người!

Nguyên lai, là đến từ chính thượng giới thiên kiêu.

Mà Thần Kiếm Tông.

Dĩ nhiên cùng như vậy thiên kiêu có cừu oán?

Khe nằm!

Lần này Thần Kiếm Tông tuyệt bức đến lành lạnh a!

Hơn nữa.

Lạnh sẽ rất nhanh!

Tin tức truyền tới Thần Kiếm Tông, toàn bộ tông môn đều là đổi đến lòng người bàng hoàng.

Thần Kiếm Tông chưởng giáo đem trời phù chưởng giáo gãy vỡ ống tay áo cho Thần Kiếm Tông lão tổ thời điểm.

Thần Kiếm lão tổ trầm mặc.

“Lão tổ, làm sao bây giờ?”

Thần Kiếm Tông chưởng giáo không có manh mối, ánh mắt mang theo mãnh liệt lo lắng, run giọng nói, “bây giờ cái kia mấy cái Độc Cô tiểu bối, tập kết quá nhiều đại tông, một cái hai cái, bản tông không hề sợ hãi, thế nhưng nhiều như vậy gộp lại liên hợp, bản tông, căn bản không phải địch thủ!”

Thần Kiếm lão tổ Võ Thần Kiếm trầm mặc nửa ngày, đột nhiên nói rằng, “chớ hoảng sợ, việc này lão phu tự có ứng đối phương pháp, ngươi đi xuống trước đi!”

Thần Kiếm chưởng giáo muốn nói lại thôi.

Trong lòng thương tiếc, lùi ra!

Mà Võ Thần Kiếm, ở Thần Kiếm Tông chưởng giáo sau khi đi ra ngoài, sắc mặt đột nhiên vặn vẹo lên, một luồng bạo ngược khí tức, không ngừng lan tràn.

Điện bên trong vang vọng nghiến răng nghiến lợi âm thanh.

“Hỗn đản!”

“Bản tông đến cùng lúc nào chọc tới mấy tên khốn kiếp kia đồ vật...”

“Đến từ thượng giới đúng không...”

“Nghĩ diệt ta Thần Kiếm Tông đúng không...”

“Hừ, các ngươi nếu dám đến, vậy thì khỏi muốn trở về...”

Nói xong.

Võ Thần Kiếm sâu hút một hơi khí lạnh, trực tiếp hướng đi bên trong điện nơi sâu xa, hai tay liên tiếp đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, một đạo đường hầm hư không xuất hiện ở hắn trước người, một cước đạp tiến vào!

Nơi này là một chỗ Vô Danh không gian, Thần Kiếm lão tổ sau khi đi vào, ánh mắt ngưng nhiên, cuối cùng, mi mắt xuất hiện một đạo bạch y bóng người, ở thân ảnh ấy bên dưới, còn có một cái đen kịt như mực trường kiếm!

“Đệ tử bái kiến sư tôn!”

Võ Thần Kiếm một mực cung kính nói rằng.

Bạch y bóng người mở hai con mắt, hắn rõ ràng là hồn thể trạng thái, nhìn Võ Thần Kiếm, cười nhạt nói, “nhưng là tu hành lên cần sư phụ giải thích nghi hoặc?”

Võ Thần Kiếm trên mặt lộ ra bi thiết vẻ mặt, nói rằng, “sư tôn cứu ta...”

Bạch y bóng người ánh mắt ngưng lại, trầm giọng nói, “xảy ra chuyện gì?”

Võ Thần Kiếm đem sự tình đơn giản nói chuyện, gấp giọng nói, “sư tôn, cái kia mấy cái thằng nhóc con quả thực khinh người quá đáng! Này một lần kiếp nạn khó độ, kính xin sư tôn ra tay, giúp ta vượt qua kiếp nạn này!”

Bạch y bóng người trầm mặc nửa ngày, cười khổ nói, “trợ ngươi? Bản tọa vì áp chế ma kiếm, căn bản là không có cách ra tay...”

Võ Thần Kiếm ánh mắt tinh mang lóe lên, nói rằng, “sư tôn, ngài sao không lần thứ hai mở ra ma kiếm phong ấn... Các loại vượt qua kiếp nạn này sau

khi, lại phong ấn là được rồi, ta tin tưởng có ma kiếm ở tay, sư tôn định có thể vô địch khắp thiên hạ!”

Bạch y bóng người vẻ mặt không vui, nhẹ quát, “Ngươi há còn có như thế ý nghĩ? Nếu không có ta tham sống sợ chết trong bóng tối mưu tính, ngày đó lại há có thể phong ấn Ma Kiếm Huyền Sinh? Một khi hắn giải phong, liền không thể lại áp chế, đến lúc đó, lại là một hồi sinh linh đồ thán!”

Ma kiếm.

Huyền Sinh!

Không sai, này bạch y bóng người, chính là Vương Bảo trước đây gặp được Kiếm ma Uông Thanh Hàn!

Ở phía sau hắn, chính là thượng cổ Ma Kiếm Huyền Sinh bản thể!

Khó có thể tưởng tượng chính là, thân là ma kiếm con rối, Uông Thanh Hàn dĩ nhiên vươn mình nông nô đem ca xướng, đem Ma Kiếm Huyền Sinh đều cho phong ấn.

Võ Thần Kiếm đáy mắt nơi sâu xa hung mang lóe lên, đột nhiên trầm giọng nói, “người sư tôn kia liền trơ mắt nhìn đệ tử tâm huyết, lụi tàn theo lửa, hủy hoại trong một ngày?”

Uông Thanh Hàn hít một hơi, cười khổ nói, “vì thiên hạ thương sinh...”

Nói còn chưa dứt lời.

Liền nhìn thấy Võ Thần Kiếm trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn, đột nhiên gầm nhẹ nói, “rắm thiên hạ thương sinh, người không vì bản thân trời tru đất diệt, sau khi ta chết, sao quan tâm hắn hồng thủy ngập trời? Sư tôn, ngươi quá ngoan cố, rất cố chấp, ta vốn tưởng rằng nhiều năm như vậy bất tri bất giác khuyên bảo ngươi, thế nhưng...”

Uông Thanh Hàn trợn mắt ngoác mồm.

Chính mình vốn tưởng rằng nhìn thấu tên đồ đệ này tâm tính, vạn vạn không ngờ tới, đều là giả ra đến.

“Sư tôn, không nên trách đệ tử lòng dạ độc ác, muốn trách thì trách chính ngài, ngu xuẩn mất khôn!”

Võ Thần Kiếm cười lạnh một tiếng, trong tay ánh sáng lóe lên, rõ ràng là một viên trong suốt hoàn mỹ hạt châu, trương tay đánh ra, hạt châu kia bùng nổ ra một đạo cực hạn cột sáng, trực tiếp đem Uông Thanh Hàn lồng chụp vào trong.

“Cấm hồn châu?”

Uông Thanh Hàn nhận ra vật này là cái gì, kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Nhưng là.

Căn bản là không có cách tránh né, cũng trốn không tránh khỏi, trong nháy mắt, Uông Thanh Hàn hồn thể liền bị cấm hồn châu hấp thụ tiến vào.

Võ Thần Kiếm hừ nhẹ một tiếng, thu qua cấm hồn châu, sau đó, liền ánh mắt hừng hực nhìn về phía thượng cổ Ma Kiếm Huyền Sinh!

Ánh mắt mang theo cuồng nhiệt.

Võ Thần Kiếm lầm bầm lầu bầu gầm nhẹ nói, “sư tôn thằng ngu này, có như thế chí bảo ở tay, lại vẫn nghĩ phản kháng, thiên hạ thương sinh? Thương sinh là sống hay chết, quan chính mình chim sự tình?”

Đang khi nói chuyện.

Võ Thần Kiếm đã đi tới Ma Kiếm Huyền Sinh trước.

Mạnh mẽ cắn răng, Võ Thần Kiếm trái móng tay vạch một cái lòng bàn tay phải, chảy nhỏ giọt máu tươi liền theo chuôi kiếm chảy về phía thân kiếm!

Cũng không lâu lắm.

Nương theo Ma Kiếm Huyền Sinh bên dưới bãi kia huyết dịch từ từ biến mất, Ma Kiếm Huyền Sinh bên trên, từng đạo từng đạo đen kịt như mực đường nét bạo phát ra, chỉ chốc lát sau, trong không gian vang lên một đạo thanh âm lạnh như băng, "Uông Thanh Hàn đây?"

Võ Thần Kiếm cung kính quỳ trên mặt đất, nói rằng, "đại nhân, ta chính là Uông Thanh Hàn đồ, Uông Thanh Hàn đã bị ta dùng cấm hồn châu thu rồi, là ta trợ ngài mở ra phong ấn!"

Ma Kiếm Huyền Sinh trầm mặc nửa ngày, lạnh lùng nói rằng, "ngươi đại nghịch bất đạo, tâm tính có thể thấy được lạnh mỏng, nhưng ngươi muốn trở thành bản tọa Kiếm Đồ, nhưng còn chưa đủ tư cách, Uông Thanh Hàn có kiếm tâm thông linh chi tư, ngươi không có, vì lẽ đó, ngươi chỉ có thể làm bản tọa kiếm nô!"

Võ Thần Kiếm ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt không cam lòng, nhưng vẫn là nói đàng hoàng nói, "đại nhân ngài nói ta là kiếm nô, vậy ta chính là kiếm nô!"

"Rất tốt!"

Ma Kiếm Huyền Sinh tựa hồ có hơi cao hứng, thân kiếm thình lình hơi động, bắn ra một đạo hắc quang, này hắc quang là một cái vòng sáng, nhưng cũng do từng đạo từng đạo cực kỳ thần bí hoa văn tạo thành.

Vòng sáng đi vào Võ Thần Kiếm mi tâm.

Võ Thần Kiếm cả người run lên, đầu thấp càng chìm.

Nửa ngày qua đi.

Ma Kiếm Huyền Sinh nhạt âm thanh nói, "bản tọa cần sinh linh máu khôi phục thực lực, thực lực càng mạnh, càng tốt, hiểu sao?"

Võ Thần Kiếm ánh mắt hung mang lóe lên, trầm giọng nói, “đại nhân, vừa vặn có rất nhiều cường giả, muốn tới giết ta, không biết kiếm nô có thể không khá cao bối...”

Trong không gian vang lên một đạo cười to thanh âm, “Cường giả? Ở bản tọa trước mặt, ai dám nói là cường giả? Có điều, đến hay lắm, bản tọa đã đói bụng rất lâu...”

------oOo------

Chương 596: Khe nằm, ma kiếm ngươi mẹ nó hố ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo đầy đủ liên hợp chín cái tông môn.

Ngày đó.

Thần Kiếm Tông các đệ tử hoảng sợ phát hiện, tận thế giáng lâm.

Tông môn ở ngoài.

Vô số đạo thần quang ở bạo phát.

Chín cái đại tông tụ tập, không cam lòng yếu thế biểu diễn thực lực của chính mình, Lôi Thần Tông chưởng giáo Lăng Thiên Tiêu bất động thanh sắc nhìn trung ương nơi Vương Bảo, trong lòng sát ý ở từ từ hội tụ!

Độc Cô một môn bảy nghịch thiên, thế nhưng vào giờ phút này, nhưng là có đầy đủ chín cái đại tông, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, sẽ có hai cái tông môn đánh mất tư cách.

Lăng Thiên Tiêu không muốn làm cái kia bận việc nửa ngày, nhưng tay không mà về người thất bại.

Vì lẽ đó.

Lôi Thần Tông lần này không chỉ có là cao thủ cùng xuất hiện, Lôi Thần Tông lão tổ cũng tới, thêm vào Lôi Thần Tông truyền thừa thánh khí, thực lực vững vàng chiếm cứ ba vị trí đầu.

Ánh mắt tinh mang lóe lên.

Lăng Thiên Tiêu hăng hái nói rằng, “đến đều đến rồi, còn chờ cái gì? Xuất

thủ một lượt đi!”

Vừa dứt lời.

Lăng Thiên Tiêu cùng với cái khác Lôi Thần Tông các trưởng lão, dồn dập chạy toán loạn hướng về Thần Kiếm Tông, Thần Kiếm Tông hộ tông đại trận lóng lánh kinh thiên ánh sáng, cuồng Lôi Mạn Thiên mà xuống, khuấy động từng đạo từng đạo gợn sóng.

Còn lại chư tông chưởng giáo dồn dập chửi nhỏ một tiếng, cũng là toàn bộ tiến lên, chỉ có cửu đại tông lão tổ, mặt mỉm cười nhìn tất cả những thứ này.

Tiêu diệt Thần Kiếm Tông.

Này ở trước đây, là bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ tới sự tình.

Thế nhưng hiện tại.

Không có ai hoài nghi, ngày hôm nay qua đi, Thần Kiếm Tông đem không còn tồn tại nữa.

Cửu đại tông liên hợp lại cao cấp sức chiến đấu là khủng bố, Thần Kiếm Tông hộ tông đại trận đang giãy dụa hồi lâu sau, liền ầm ầm một tiếng phá toái.

Thần Kiếm Tông bên trong hư không, Thần Kiếm Tông chưởng giáo khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt phun lửa nhìn tất cả những thứ này, ở bên cạnh hắn những kia Thần Kiếm Tông trưởng lão, sắc mặt âm trầm cực kỳ, thế nhưng ánh mắt nơi sâu xa, nhưng vẫn là tràn ngập nồng nặc khủng hoảng.

“Đáng chết!”

Thần Kiếm Tông chưởng giáo tức giận rít gào lên, “Lăng Thiên Tiêu, ngô chín bác... Các ngươi đúng hay không mẹ nó điên rồi? Vì chỉ là một cái ngoại giới người, dĩ nhiên không để ý Chính đạo chi nghĩa, liên hợp tấn công Thần Kiếm Tông?”

Ầm ầm ầm!

Lăng Thiên Tiêu đám người dồn dập chạy tới, quyết đoán mãnh liệt, căn bản không ai phản ứng Thần Kiếm Tông chưởng giáo.

Nói nhảm nhiều như vậy làm cái gì?

Cửu đại tông liên hợp, muốn chính là đẩy ngang!

Trong nháy mắt, một hồi kinh thiên động địa khoáng thế đại chiến, bắt đầu rồi, Thần Kiếm Tông cùng cửu đại tông vốn là cùng một cấp bậc, bị cửu đại tông đỉnh cao chiến lực người liên hợp đánh giết, há lại là đối thủ?

Từng cái từng cái Thần Kiếm Tông đại lão ngã xuống, đặc biệt thê lương!

Vương Bảo hờ hững nhìn tất cả những thứ này.

Thị phi đúng sai, tự có hậu nhân bình luận, hắn làm, chỉ là kiên trì bản tâm mà thôi!

Chiến đấu động một cái liền bùng nổ, nhưng lại rất nhanh liền phân ra được thắng bại, cửu đại tông cao thủ chết chết, bị thương, nhưng là Thần Kiếm Tông, nhưng là hầu như muốn chơi xong, Thần Kiếm Tông chưởng giáo mang theo mấy cái cao tầng trưởng lão liên tục bại lui, ánh mắt lộ ra mãnh liệt bi thương cùng phẫn nộ!

Có điều.

Ngay ở Lăng Thiên Tiêu đám người chuẩn bị thừa thế xông lên, tiêu diệt Thần Kiếm Tông chưởng giáo thời gian.

Trong hư không, một đạo lạnh lẽo âm thanh vang lên, “Giết chúng ta đồ, diệt ta đạo thống, ta Võ Thần Kiếm cùng bọn ngươi, không chết không thôi, nạp mạng đi...”

Ầm ầm!

Trên hư không mới một vết nứt đi ra, Võ Thần Kiếm tay cầm một cái trường kiếm màu đen xuất hiện, sắc mặt lạnh lẽo, ánh mắt nhưng mang theo một luồng miệt thị, tứ phương hư không, hết thảy ngã xuống cường giả chảy ra dòng máu thậm chí một phương trong hư không tinh lực, việc này toàn bộ cho trường kiếm màu đen hấp thu!

"Giết!"

Võ Thần Kiếm ánh mắt phun lửa, hét lớn một tiếng, trường kiếm màu đen hóa thành một đạo đen kịt màn trời, bao phủ bát phương!

Lăng Thiên Tiêu đám người như bị sét đánh.

Cảm thụ tứ phương hư không nghiền ép đến sức mạnh.

Triệt để đau lòng.

Khe nằm!

Này mẹ nó là Võ Thần Kiếm?

Chân thần trung kỳ Võ Thần Kiếm?

Thực lực này rõ ràng không ngang nhau a, này tuyệt bức có Chân thần hậu kỳ thậm chí đỉnh cao lực lượng a!

"Trốn!"

Lăng Thiên Tiêu thê thảm rít gào một tiếng, bắt chuyện Lôi Thần Tông các trưởng lão lui nhanh.

Mà cùng lúc đó, Lôi Thần Tông lão tổ các loại chín cái lão gia hoả sắc mặt hoàn toàn thay đổi, bóng người lấp loé, dồn dập ra tay.

"Chớ có càn rỡ!"

"Võ Thần Kiếm, không nghĩ tới ngươi giấu đi như thế sâu!"

“Coi như ngươi ẩn giấu thực lực, nhưng Thần Kiếm Tông ngày hôm nay, cũng thế tất sẽ diệt tông!”

“Giết hắn!”

Từng đạo từng đạo Già Thiên bàn tay lớn ở trên hư không lăn, đen kịt kiếm khí màn lớn trong phút chốc xé rách, Lăng Thiên Tiêu đám người chạy thoát, mi tâm mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, nhìn lấy một địch chín, cùng chính mình lão tổ tác chiến Võ Thần Kiếm, tâm hồn run lẩy bẩy.

Vương Bảo híp mắt nhìn chiến trường.

Võ Thần Kiếm trong tay cái kia đem trường kiếm màu đen, Vương Bảo cảm giác rất là quen thuộc.

Tìm tòi ký ức, hồi lâu qua đi, Vương Bảo ngạc nhiên, khóe mắt giật giật, “Ma Kiếm Huyền Sinh?”

Cũng nhưng vào lúc này.

Võ Thần Kiếm đột nhiên bắt đầu cười lớn, âm thanh như oanh lôi giống như gào nói, “các ngươi đám này ngu xuẩn, cho rằng liên hợp lại, liền có thể diệt ta Thần Kiếm Tông? Quả thực là mơ hão, hiện tại lão phu liền để cho các ngươi nhìn, cái gì gọi là chênh lệch!”

“Ma kiếm quyết thức thứ nhất, ma khí ngập trời!”

Ầm!

Võ Thần Kiếm trong tay ma kiếm đột nhiên bùng nổ ra từng đạo từng đạo màu đen luồng khí xoáy, những này luồng khí xoáy sôi trào, phồng lớn, trong nháy mắt liền bao trùm một phương hư không!

Cùng lúc đó, Lôi Thần Tông lão tổ đám người ngơ ngác phát hiện, nhóm

người mình thực lực, dĩ nhiên đang bị áp chế, từng đạo từng đạo khó có thể nói nên lời tà ác lực lượng, đang không ngừng tan rã chính mình phòng ngự!

Võ Thần Kiếm tiếp tục lớn quát, “Ma Kiếm Quyết thức thứ hai, coi trời bằng vung!”

Ma kiếm vung một cái.

Chín đạo hắc khí tạo thành kỵ sĩ bóng người ở trên hư không lấp loé mà ra, hướng về Lôi Thần Tông lão tổ xung phong mà đến, màu đen kỵ sĩ trong tay giơ trường thương màu đen, phun ra từng đạo từng đạo màu đen phù văn.

Rầm rầm rầm!

Hư không nổ tung, Lôi Thần Tông lão tổ các loại cửu đại Chân thần tâm hồn phát lạnh, sắc mặt hư bạch lui nhanh, chịu đựng màu đen kỵ sĩ hung hãn một đòn, bọn họ thình lình liền lập tức bị thương nặng!

Võ Thần Kiếm con mắt trở nên đen kịt một màu, loáng thoáng có cỗ điên cuồng tâm ý, cười to nói, “ma lục thiên hạ!”

Vèo vèo vèo.

Kiếm khí màu đen bộc phát ra, dường như biển rộng bình thường, đem Lôi Thần Tông lão tổ đám người nhấn chìm tiến vào!

Thời gian trôi qua, làm tất cả ngừng lại, Võ Thần Kiếm tay cầm ma kiếm đứng tại chỗ, không có một chút nào tổn thương, thế nhưng Lôi Thần Tông lão tổ các loại cửu đại Chân thần, vào giờ phút này nhưng phảng phất ăn mày giống như quần áo lam lũ, hơn nữa mỗi cái thân thể phù phiếm, miễn cưỡng mới có thể duy trì không rơi xuống hư không!

Lạnh lẽo!

Triệt để đau lòng!

Lăng Thiên Tiêu đám người khó có thể tin nhìn tình cảnh này, tê cả da đầu, không cách nào diễn tả hoảng sợ, tập đầy trong lòng!

Quá mạnh mẽ!

Võ Thần Kiếm lấy một địch chín, dĩ nhiên thắng?

Khe nằm!

Đây là cỡ nào khe nằm?

Võ Thần Kiếm không có vội vã giết người, trái lại là hí ngược nhìn Lôi Thần Tông lão tổ, đại gia đều rất quen thuộc, vì lẽ đó có thể rõ ràng gọi ra lẫn nhau tên, "Ha hả, Lôi Tuyệt, cảm giác làm sao?"

Lôi Thần Tông lão tổ Lôi Tuyệt cắn răng nói rằng, "này không phải thực lực của ngươi! Ngươi không mạnh như vậy!"

Võ Thần Kiếm thản nhiên nói, "sau đó, đây chính là ta Võ Thần Kiếm thực lực, nói thật cho ngươi biết, hiện tại dù cho là Thiên cung, lão phu cũng không để vào mắt, không tốn thời gian dài, bản tọa liền có thể nhất thống Chân Thần giới... Đáng tiếc, các ngươi sống không tới vào lúc ấy!"

Ánh mắt hung mang cuồng thiểm.

Võ Thần Kiếm liền muốn tru diệt Lôi Thần Tông lão tổ các loại cửu đại Chân thần.

Có điều.

Vương Bảo nhưng là thân thể hơi động, dưới con mắt mọi người, đi lên phía trước.

Ở phía sau hắn, Thiết Ngưu Tiên ánh mắt nghiêm nghị nhìn Võ Thần Kiếm, thời khắc chuẩn bị triển khai tử vong chi trừng.

“Là ngươi, Độc Cô Phương Phương?”

Võ Thần Kiếm sát ý bức người ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo cười hì hì nói, “Không sai, chính là ta!”

Võ Thần Kiếm con ngươi cấp tốc sung huyết, sự thù hận vô cùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn quát, “Các ngươi bảy cái nghiệt súc, bản tông đến cùng làm sao đắc tội rồi các ngươi, dĩ nhiên để cho các ngươi như thế không để lại dư lực đối xử?”

Vương Bảo lắc đầu một cái, cười nói, “muốn biết a? Nhưng ta không nói cho ngươi! Nhường ngươi chết không nhắm mắt!”

Võ Thần Kiếm khí nổ.

Ngày hôm nay hắn nếu như chết rồi, vẫn đúng là sẽ chết không nhắm mắt, nhưng là, hắn sẽ chết?

Đừng đùa!

Đang chuẩn bị động thủ, sau một khắc, Võ Thần Kiếm liền nghe được Vương Bảo nói rằng, “trong tay ngươi cầm, nhưng là Ma Kiếm Huyền Sinh? Chặc chặc, lão già, ngươi chẳng lẽ không biết, sử dụng Ma Kiếm Huyền Sinh, cần trả giá tuổi thọ đánh đổi? Ngẫm lại xem ngươi vừa nãy dùng bao nhiêu Ma Kiếm Huyền Sinh sức mạnh? Ân, phỏng chừng mấy trăm năm mạng nhỏ đã không có...”

Võ Thần Kiếm kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm.

Trước mắt cái này nữ trẻ con, dĩ nhiên biết Ma Kiếm Huyền Sinh?

Ta cái đại tào!

Sử dụng Ma Kiếm Huyền Sinh, cần trả giá tuổi thọ để đánh đổi?

A phốc ngươi muội a!

Việc này ma kiếm tiền bối không nâng a, đúng rồi, hắn làm sao sẽ nâng? Nói ra lão tử tuyệt bức sẽ không đồng ý a, đáng chết, Ma Kiếm Huyền Sinh, ngươi mẹ nó dĩ nhiên hố ta...

:

------oOo------

Chương 597: Ngươi là vô liêm sỉ sự kiện quan trọng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay ở Võ Thần Kiếm hoang mang lo sợ thời điểm.

“Hoảng cái gì?”

Ma Kiếm Huyền Sinh thanh âm lạnh lùng vang lên.

Sau một khắc, một đạo già nua hư huyễn bóng người từ Ma Kiếm Huyền Sinh bên trong bay ra, thập phần không thích nhìn Võ Thần Kiếm, nhạt âm thanh nói, “muốn đạt được sức mạnh to lớn, tự nhiên cần trả giá thật lớn, có điều, bản tọa có thể hấp thu ngươi tuổi thọ, tự nhiên cũng có vô số biện pháp, giúp ngươi bổ sung tuổi thọ, ngươi cho rằng bản tọa sẽ hại ngươi hay sao?”

Võ Thần Kiếm ngẩn ra.

Khe nằm, còn có loại này thao tác? May vừa nãy không nói cái gì a, không phải vậy toàn xong!

Phản ứng lại, Võ Thần Kiếm nhất thời cực kỳ xấu hổ chắp tay cúi đầu nói, “tiền bối, là vãn bối trách oan ngài!”

Nói xong.

Võ Thần Kiếm liền ngẩng đầu nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, “không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thể nhận ra ma kiếm tiền bối!”

Ma Kiếm Huyền Sinh cũng nhìn Vương Bảo, cái kia đục không chịu nổi trong con ngươi, lập loè từng đạo từng đạo thần bí tinh vân giống như quỹ tích, đột nhiên mắt lộ vẻ mừng rỡ như điên, gấp giọng nói, “nhanh, giết nàng... Cô gái này một thân tinh lực, kinh thiên động địa, hiếm thấy chính

là căn cơ chi chất phác, vượt quá tưởng tượng... Các loại, đây là cái gì... Trời ơi..."

Đột nhiên.

Ma Kiếm Huyền Sinh phảng phất là mộng bức bình thường, ngây người, phản ứng lại, hắn cuồng nhiệt rít gào nói, "giết nàng! Lập tức giết nàng! Cổ Thần thân thể a, đây là Cổ Thần thân thể a, vạn vạn không ngờ tới, chỉ là tiểu giới bên trong, dĩ nhiên có người nắm giữ Cổ Thần thân thể..."

Không người nào biết Cổ Thần thân thể là cái gì.

Nhưng nhìn Ma Kiếm Huyền Sinh cái kia cuồng nhiệt ánh mắt điên cuồng vẻ mặt, Võ Thần Kiếm hút ngụm khí lạnh, ánh mắt sát cơ lóe lên, nhấc theo ma kiếm, liền hướng về Vương Bảo đạp bước mà đến!

Thiết Ngưu Tiên ánh mắt ngưng nhiên, tiến lên một bước, vừa mới chuẩn bị sử dụng tử vong chi trừng.

Có điều Vương Bảo nhưng là bàn tay duỗi một cái, kéo Thiết Ngưu Tiên, hơi cười, nói rằng, "cái này, giao cho ta!"

Thiết Ngưu Tiên trầm giọng nói, "ngài không phải là đối thủ của hắn!"

"Sự tình không có tuyệt đối!"

Vương Bảo không có làm thêm giải thích.

Trong tay ánh sáng lóe lên.

Kiếm gỗ lấp loé mà ra.

Nhìn Võ Thần Kiếm, khóe miệng lộ ra một vệt nụ cười, sau đó, cũng là đạp bước về phía trước!

"Ngươi đây là đang tìm cái chết a!"

Võ Thần Kiếm hí ngược nhìn Vương Bảo, sau một khắc, vẻ mặt trở nên cực kỳ dữ tợn, ma kiếm vung một cái, thao thao bất tuyệt ma kiếm giống như ma khí giống như hướng về Vương Bảo bao phủ mà xuống!

Nhưng mà.

Kiếm gỗ phá tà thuộc tính kích phát!

Vương Bảo dường như đâm vào biển sâu ngoan thạch, lù lù bất động, đồng thời, mộc Kiếm Vương người thuộc tính bạo phát, một đạo bá đạo đến cực điểm kiếm khí giết ngược lại trở lại!

Võ Thần Kiếm tuy rằng giật mình Vương Bảo dĩ nhiên vô sự, nhưng vẫn là không đem Vương Bảo để ở trong mắt, nhìn thấy kiếm khí công kích mà đến, cũng căn bản không coi là chuyện to tát giơ lên ma kiếm ngăn cản!

Nhưng mà.

Nương theo một đạo ca ca ca giòn nứt âm thanh.

Võ Thần Kiếm một mặt mộng bức, ngơ ngác xem trong tay Ma Kiếm Huyền Sinh, từng tấc từng tấc rạn nứt!

Ma Kiếm Huyền Sinh hình chiếu cũng thuận theo xuất hiện, khó có thể tin gào nói, “không thể! Cái này không thể nào! Trên đời này dĩ nhiên có người có thể đánh nát ta bản thể? Đáng chết, trong tay ngươi cầm chính là cái gì kiếm?”

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nói rằng, “kiếm gỗ! Đầu gỗ làm!”

Ma Kiếm Huyền Sinh nếu như có huyết.

Hắn tuyệt bức sẽ phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm giời ạ!

Đầu gỗ làm kiếm gỗ!

Đánh nát lão tử bản thể?

Lão tử bản thể dù cho là so với Chân thần cường lớn hơn gấp trăm lần ngàn lần, đều không thể thương tới mảy may!

“Tiểu tử, lão phu nhớ kỹ ngươi!”

Ma Kiếm Huyền Sinh nổi giận gầm lên một tiếng, cuốn sạch lấy gãy vỡ thành mảnh vỡ ma kiếm, hóa thành một đạo hắc quang, biến mất ở bên trong đất trời!

Mà Võ Thần Kiếm.

Giống như xì hơi khí cầu, ngốc tại chỗ, gia trì tại thân thể bên trong cuồng bạo ma kiếm lực lượng, biến mất không thấy hình bóng, hắn khôi phục lại bình thường tu vi, nhưng là...

Ma Kiếm Huyền Sinh vỡ vụn, mang đến càng có mãnh liệt đến cực điểm phản phệ lực lượng!

Chớp mắt bạo phát!

Ầm!

Trong cơ thể như là bị không tên nhân vật mạnh mẽ rút đi hơn nửa sức mạnh, kịch liệt quặn đau cuốn sạch lấy Võ Thần Kiếm thân thể.

Võ Thần Kiếm thống khổ gầm nhẹ lên, điên cuồng thổ huyết.

Lôi Thần Tông lão tổ các loại cửu đại Chân thần liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái ánh mắt mang theo tàn nhẫn, hét lớn một tiếng, đồng loạt ra tay.

Võ Thần Kiếm như bị sét đánh, muốn né tránh cũng không thể, trực tiếp bị quần công nhấn chìm, thân thể xé rách, hóa thành một đám mưa máu, chỉ để lại một viên phát sáng nhẫn chứa đồ.

Vương Bảo trong lòng hơi động, đem nhẫn chứa đồ cất đi, dẫn tới rất nhiều người khá có chút bất mãn.

Lôi Thần Tông lão tổ không có buông tha Thần Kiếm Tông chưởng giáo các loại cao tầng, một trận sát phạt qua đi, Thần Kiếm Tông còn sót lại đệ tử giải tán lập tức.

Tuy rằng Thần Kiếm Tông bị diệt, thế nhưng chư tông cường giả đều là có chút lòng vẫn còn sợ hãi.

Vừa nãy nếu không có là Vương Bảo sử dụng tới sức mạnh không thể tưởng tượng được, ngày hôm nay ở đây chư tông cường giả có thể sống sót mấy cái, đều là không biết.

Vương Bảo ánh mắt nhìn lướt qua, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "chư vị tiền bối, Thần Kiếm Tông bị diệt, ta mấy người này đại thù đến báo, cảm động đến rơi nước mắt, sau ba ngày, ta bộ tộc bảy người, sẽ tự mình cân nhắc, lựa chọn chư vị tiền bối đại tông gia nhập, cáo từ!"

Lôi Thần Tông chưởng giáo Lăng Thiên Tiêu vội vã không nhịn nổi nói rằng, "Phương Phương tiểu hữu, ta Lôi Thần Tông đối với thiên mệnh tiểu hữu rất là yêu tha thiết, kính xin chuyển cáo thiên mệnh tiểu hữu, Lôi Thần Tông đem quét giường lấy chờ!"

Còn lại chư tông đại lão cũng dồn dập kêu la mở ra, Vương Bảo vui cười hớn hở, ứng phó rồi một hồi, liền lần thứ hai cáo từ!

...

...

Ba ngày qua đi.

Chín cái đại tông toàn thể các đại lão, từ bình minh chờ đến trời tối, từ trời tối chờ đến thứ hai Tenten (mỗi ngày) minh.

Tâm tình kích động không còn tồn tại nữa.

Thấp thỏm cảm giác biến mất không còn tăm tích.

Một cỗ phẫn nộ chi hỏa đang thiêu đốt hừng hực.

Không người đến!

Dĩ nhiên không người đến!

Độc Cô bảy đại nghịch thiên, dĩ nhiên một cái đều không có tới?

Hỏi thăm một chút cái khác chư tông, tương tự như vậy!

Điều này có ý vị gì?

Mang ý nghĩa bọn họ bị rất sao hãm hại a!

Khe nằm!

Làm người tại sao có thể vô liêm sỉ như vậy?

Bọn họ nhọc lòng mất công sức, còn kém điểm ngã xuống ở Thần Kiếm Tông, mưu đồ chính là cái cái gì? Còn không phải có cái siêu cấp nghịch thiên đệ tử?

Các ngươi dĩ nhiên bẫy người?

Các ngươi lương tâm chạy đi đâu?

Trong những người này, lấy Lăng Thiên Tiêu oán niệm nhất, hắn trước hết tiếp xúc Vương Bảo, hắn tận mắt từng cái từng cái nghịch thiên giả ở trước mặt mình biểu diễn kiêu người phong thái, mà hiện tại, mộng đẹp phá toái, đừng nói tha thiết ước mơ Độc Cô Thiên Mệnh, coi như là Độc Cô Phương Phương, cũng không thấy bóng dáng!

Vô cùng oán niệm, nhấn chìm Vương Bảo, oán niệm nhưng là có thể tăng cường tinh luyện giá trị, lần này mang đến tinh luyện giá trị, trong lúc nhất

thời đạt đến mới cao!

Kiếm tiền hơn 2 triệu a!

Đỉnh cấp Tinh vực nơi nào đó, đã khôi phục vốn là dung mạo Vương Bảo, ho nhẹ một tiếng cảm thán nói, “không phải ta không gia nhập a, là ta có lòng không đủ lực a, ta chỉ có một người, chẳng lẽ còn phải chém thành chín cái? Vì lẽ đó, vì không cho phần nhỏ người thất vọng, vẫn là mọi người cùng nhau thất vọng đi!”

Lão cẩu khóe mắt vừa kéo, nói rằng, “lão Vương, ngươi đúng là đại diện cho vô liêm sỉ sự kiện quan trọng!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở, cười to lên, “Ta coi nó là thành ngươi đối với ta ca ngợi, cảm tạ khích lệ!”

------oOo------

Chương 598: 1 cái thượng cổ thần chủng con lừa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Kiếm Tông diệt mang đến ảnh hưởng là to lớn.

Tối thiểu.

Thiên Viêm Thần Tông từ trên xuống dưới, là cực kỳ mừng như điên.

Mà thượng cấp Tinh vực chư tông khi biết việc này sau khi, thay đổi đối với Thiên Viêm Thần Tông thái độ lạnh lùng, đều là trong bóng tối thảo tốt lên.

Thiên Viêm Thần Tông dù sao cũng là có Thiên cung bối cảnh, trước đây là bởi vì Thần Kiếm Tông quan hệ, hiện tại Thần Kiếm Tông bị diệt, chư tông nhất thời không còn cố kỵ nữa!

Vương Bảo trở lại Thiên Viêm Thần Tông ở lại: Sững sờ một quãng thời gian, nhìn thấy Thiên Viêm Thần Tông từ từ đi vào chính quy, cũng là hết sức cao hứng.

Trong lúc rảnh rỗi, đơn giản bắt đầu tăng lên thực lực của chính mình.

Hắn đã chuẩn bị đi Thiên cung, điều này cần thực lực mạnh mẽ, tuy rằng căn bản là không có cách cùng Chân thần so với, thế nhưng thực lực tự nhiên là càng mạnh càng tốt.

Đầu tiên Vương Bảo tăng lên chính là tu vi của chính mình.

Thép tốt muốn dùng đến lưỡi dao lên, vì lẽ đó Vương Bảo cũng không có sử dụng tinh luyện giá trị tăng lên tu vi của chính mình, mà là từng bước một vững chắc tu luyện, dùng ngăn ngắn hai tháng, liền tăng lên tới Giới Thần đỉnh cao mức độ!

Lúc này, đến đột phá Thế Giới cảnh cửa ải, Vương Bảo chuyên tâm bế quan tu luyện, cảm ngộ bản nguyên của đại đạo, mỗi một khắc, thân thể bên trong truyền đến đạo đạo nổ vang, giống như khai thiên tích địa bình thường, một cái không lớn không nhỏ thế giới, sinh ra vào Vương Bảo hồn hải nơi sâu xa.

Thế Giới cảnh, một lần là xong!

Tu vi lên cấp, vẫn chưa nhường Vương Bảo thỏa mãn, hắn bắt đầu lần thứ hai hấp thu Cổ thần chi huyết!

Bây giờ Cổ thần chi huyết còn sót lại năm giọt, mà Vương Bảo lần này đầy đủ hấp thu hai giọt mới ngừng lại, cái này cũng là có chút lòng tham, suýt chút nữa đều muốn đem hắn căng nứt!

Cổ Thần lực lượng tăng vọt, thân thể lực lượng cuồng trướng, lấy Thế Giới cảnh tu vi đem so sánh, hiện tại Vương Bảo thân thể lực lượng đã so với tu vi càng thêm đáng sợ, thân thể của hắn càng ngày càng tiếp cận Cổ Thần, sức mạnh rung động, thân thể liền óng ánh long lanh, giống như kết tinh hóa.

Tinh Thần chí bảo Bá thể Vương Bảo cũng không có đình chỉ tu luyện, cơ thể hắn lực lượng đầy đủ đạt đến Thế Giới cảnh trung kỳ tu vi lực lượng mới xem như là ngừng lại!

Bù đắp huyết.

Vương Bảo liền động đi Thiên cung ý nghĩ, tiện nghi sư tôn Thần Bắc Hành nhưng là ở Thiên cung cho hắn lưu không ít thứ tốt, chờ hắn kế thừa đây.

...

...

Đỉnh cấp Tinh vực.

Thiên cung là thuộc về liên miên không dứt cung điện nhóm, Tinh Cung ở

giữa, còn lại tám cung quay chung quanh tứ phương, phía ngoài xa nhất đều là thuộc về các (mỗi cái) cung ngoại cung.

Thế nhưng muốn đi vào Thiên cung, trừ phi có đặc lệnh tại người, có thể bay thân mà vào, những người còn lại đều cần đi qua Thiên cung ở ngoài trời thành tiến vào, mấy cái khác phương hướng, đều bị liệt rơi xuống phong cấm!

Ngày đó, Vương Bảo cũng cưỡi một đầu con lừa, lão cẩu nằm nhoài lừa trên đầu, hai cái hàng khoan thai đi tới trời thành bắc nơi cửa thành!

"Lão Vương, nhanh đến nơi rồi!"

Lão cẩu ngẩng đầu, ánh mắt hưng phấn, Thiên cung là lão cẩu sau khi tỉnh dậy có quá nhiều ký ức địa phương, tương đương với hắn nửa cái nhà.

Vương Bảo vươn mình mà lên, đang ngồi nhìn về phía trước trời thành.

Đi tới cửa thành phụ cận.

Đang chuẩn bị vào thành.

Đột nhiên, xa xa bụi sóng thay nhau nổi lên, trong nháy mắt, chính đang xếp hàng vào thành không ít người đều là vẻ mặt đại biến, hướng về bốn phía né tránh.

Mà thành vệ bên trong một cái trung niên nhưng là nghiêm khắc lớn quát, "Vệ thiếu săn bắn trở về, mau lui!"

Đang khi nói chuyện.

Một con giao long thình lình cuồng tập mà đến, một người thanh niên khoanh chân ngồi ở giao long bên trên, phía sau theo không ít hộ vệ, tốc độ cực nhanh.

Chính đạo lên hầu như đã toàn trở nên trống không.

Sở dĩ dùng hầu như, là bởi vì Vương Bảo chưa động.

Sở dĩ chưa động, là bởi vì hắn dưới trướng con lừa, lá gan quá rất sao nhỏ, vào giờ phút này run lẩy bẩy, hay là bị giao long khí tức thu hút, nhắm mắt lại cuộn tròn chân co trên đất, phảng phất một con đà điểu giống như cúi đầu.

"Hắc!"

Một đạo tiếng cười lạnh vang lên.

Sau một khắc, giao long im bặt đi, cái kia con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo một nhóm, liền phảng phất ở xem khẩu phần lương thực.

Giao long bên trên thanh niên đạp bước mà rơi, mắt nhìn Vương Bảo, âm hiểm cười nói, "đã rất lâu không có ai, dám ngăn trở ta Vệ Hàn nói, tiểu tử ngươi lá gan rất lớn mà!"

Vương Bảo buông tay, "Vật cưỡi không góp sức a, chớ trách chớ trách!"

"Ngu xuẩn! Còn không mau đem này đầu đồ con lừa lôi đi?"

Một cái trung niên hộ vệ tiến lên, lớn tiếng quát.

Này vừa nói.

Vương Bảo sắc mặt nhất thời trở nên trở nên âm trầm.

Nằm nhoài lừa trên đầu lão cẩu trợn tròn mắt!

Khe nằm!

Ngươi cái này ngốc loại!

Ngươi nói ngươi rất sao trang cái gì so với đây? Ngươi nói chuyện cẩn thận

không được a? Ngươi cần phải ở mặt trước thêm thằng ngu làm cộng lông a? Này không phải tìm đường chết sao?

Liền lão Vương này tính khí, hắn có thể nhịn được ngươi mới là lạ!

Vương Bảo cả người đều co quắp đi, lười biếng tựa ở lừa trên lưng, nhạt âm thanh nói, "ngươi nói ta này đầu lừa là đồ con lừa? Vậy ngươi nhưng là nói sai, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta này lừa chính là thượng cổ thần chủng, có đại thần thông!"

"Ngươi..." Trung niên hộ vệ ánh mắt giận dữ, liền muốn tiến lên.

Có điều lúc này Vệ Hàn đột nhiên hứng thú, ho nhẹ một tiếng, trung niên hộ vệ nhất thời không dám cử động nữa, Vệ Hàn tiến lên vài bước, đến gần rồi một ít, đánh giá một chút con lừa, sau đó bĩu môi châm biếm nói, "tiểu tử ngươi chẳng lẽ là ở đùa ta? Liền nó? Trả lại Cổ Thần loại? Nó thấy thiếu gia ta giao long, đều bị doạ thành ra sao?"

Vương Bảo lắc đầu một cái, "Ngươi không hiểu! Có vài thứ không thể chỉ nhìn bề ngoài, đừng xem nó hiện tại dọa cho phát sợ, thế nhưng năng lực của nó không ở sức chiến đấu, mà ở tại hắn thần kỳ địa phương!"

Vệ Hàn trầm mặc một chút, nói rằng, "nói một chút!"

Vương Bảo nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Vệ Hàn, "Ngươi cảm thấy chuyện như vậy ta có thể tùy tùy tiện tiện nói cho ngươi một cái người xa lạ?"

"Lớn mật!"

Cái kia trung niên hộ vệ lại là quát to một tiếng.

Vệ Hàn đột nhiên hất tay, một cái bàn tay rút ra đi, cái kia trung niên hộ vệ rên lên một tiếng, thân thể hạ bay.

Vệ Hàn vẻ mặt khó coi nói rằng, "thiếu gia ta cùng người nói chuyện, ngươi chõ miệng vào? Liền ngươi nói nhiều đúng hay không? Người đến, đem hắn miệng cho ta may lên!"

Trung niên hộ vệ trong lòng khổ (đắng) a, thế nhưng không nói ra được, có nỗi khổ khó nói đã là như thế, trơ mắt nhìn một lão giả đi tới, mặt không hề cảm xúc đối với hắn đưa tay, nhưng không dám phản kháng cũng không dám nhiều lời nửa chữ.

Vệ Hàn hừ nhẹ một tiếng, sau đó nhìn Vương Bảo, nói rằng, "ta người này thích nhất huyết thống đặc thù yêu thú, ngươi này con con lừa, nếu như đúng là thượng cổ thần chủng, thiếu gia ta mua chính là!"

Vương Bảo lắc đầu một cái, "Không bán!"

Vệ Hàn ánh mắt hàn mang lóe lên, "Ngươi xác định không bán? Thừa dịp thiếu gia ta tâm tình tốt, ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng!"

Vương Bảo há há mồm bên trong, đầu một ngang, sắc mặt nghiêm túc, nhìn chằm chằm Vệ Hàn, lớn quát, "Vậy ta bán!"

Vệ Hàn khóe mắt vừa kéo.

Lão cẩu vui khôn tả, nằm nhoài lừa trên đầu bụm mặt cười trộm, trong lòng cảm thán lại một cái chày gỗ cũng bị lão Vương hãm hại!

Vệ Hàn hít một hơi, hỏi nói, "bây giờ có thể nói cho ta, này đầu con lừa vì sao có thể xưng là thượng cổ thần chủng chứ? Còn có, tiểu tử ngươi có thể phải cho thiếu gia ta con mắt vừa sáng điểm, ta là ngươi không trêu chọc nổi người, ngươi tốt nhất đừng gạt ta, cái kia đánh đổi, ngươi không chịu đựng nổi!"

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, thản nhiên nói, "thật sự chính là thật sự, ta theo ngươi không cừu không oán, ta lừa ngươi làm chi? Ta này đầu lừa, sở dĩ có tư cách xưng là thượng cổ thần chủng, là bởi vì nó có một loại siêu cấp nghịch thiên năng lực, gọi là..."

"Biến phế thành bảo!"

------oOo------

Chương 599: Này đầu lừa quá nghịch thiên rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Có ý gì?"

Vệ Hàn hơi nhướng mày, có chút không rõ vì sao.

Vương Bảo ha ha cười.

Ánh mắt ở bốn phía quét qua, liền đối với Vệ Hàn phía sau một người trung niên nói rằng, "ngươi, đi đem tảng đá kia lấy tới!"

Người trung niên kia sắc mặt cứng đờ, trong lòng dâng lên mãnh liệt lửa giận!

Ma trứng!

Lão tử thân là Vệ thiếu hộ vệ đoàn một thành viên, ở Thiên cung bên trong đều là địa vị cực cao, đi ở trên đường cái lấy ra thân phận cũng là lần có mặt mũi, so với ngươi một tiểu tử chưa ráo máu đầu cao quý không biết bao nhiêu lần, ngươi dĩ nhiên làm người hầu như thế sai khiến ta?

"Đi lấy!" Vệ Hàn thản nhiên nói.

"Tuân mệnh!"

Người trung niên giây sợ, nghĩ lại vừa nghĩ, chính mình kỳ thực nghe được là Vệ thiếu mệnh lệnh, này tự mình an ủi nhất thời nhường hắn vui mừng không ít.

Từ một bên trên đất nhặt lên một tảng đá, người trung niên mặt âm trầm đi tới Vương Bảo trước người, đưa cho Vương Bảo, đồng thời âm lãnh nói rằng, "dưới con mắt mọi người, ngươi nếu dám lừa gạt..."

“Cút đi!”

Vệ Hàn hơi nhướng mày.

Người trung niên cười khan một tiếng, phiền muộn lui trở lại.

Vương Bảo nhưng là đem tảng đá đưa cho Vệ Hàn, lười biếng nói rằng, “Vệ thiếu kiểm tra một chút đi, nhìn này đúng hay không một khối bình thường tảng đá!”

Vệ Hàn tiếp nhận, lăn qua lộn lại kiểm tra, hắn kiểm tra rất cẩn thận, thế nhưng làm sao cảm ứng đều không thể phát hiện tảng đá kia có cái gì dị thường.

Này mẹ nó chính là một khối nhất nhất đá bình thường khối.

“Không thành vấn đề, cho ta đi!” Vương Bảo cười nhạt nói.

Vệ Hàn một lần nữa đem tảng đá đưa cho Vương Bảo, hít sâu một hơi, ánh mắt sáng quắc không chớp một cái nhìn Vương Bảo động tác.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, trong cơ thể sức mạnh lưu chuyển, ở con lừa trên người quay một vòng, bị bản có thể dọa được run lẩy bẩy con lừa mở mắt ra, vô tội quay đầu nhìn Vương Bảo một chút.

“Tiểu Hoa hoa, muốn ngoan a... Là thời điểm biểu diễn ngươi thực lực chân chính, đến đến đến, không nên gấp gáp, nhìn thấy khối đá này sao? Cho ta đem nó biến thành bảo bối...”

Vương Bảo xoa xoa con lừa bộ lông, sau đó đem tảng đá đưa tới con lừa bên mép.

Sau một khắc.

Vương Bảo trực tiếp lấy sức mạnh khống chế con lừa, há mồm ra, quay về tảng đá ha một cái nhiệt khí!

Sau đó mọi người liền thấy rõ ràng, Vương Bảo trong tay tảng đá mặt ngoài thình lình xuất hiện một vệt hiu hắt ánh sáng, đồng thời đang kịch liệt lóng lánh, trong nháy mắt, tảng đá do màu xanh, đã biến thành màu đen.

Vương Bảo một cái tát đem lão cẩu quất bay, sau đó vỗ vỗ con lừa đầu, quay đầu quay về Vệ Hàn cười nói, "thành công, có được hay không xem hiệu quả, ngươi nhìn nhìn!"

Tảng đá lần thứ hai trở lại Vệ Hàn trong tay.

Vệ Hàn nuốt ngụm nước bọt, vừa nãy tảng đá phát sinh dị biến, hắn nhưng là nhìn ở trong mắt, tiếp nhận tảng đá, Vệ Hàn lần thứ hai kiểm tra, đột nhiên mắt lườm một cái.

"Đây là... Khoáng thạch?"

Đá bình thường.

Cùng chân chính khoáng thạch.

Này giá trị tự nhiên không thể đánh đồng với nhau!

"Thiếu gia, ta tới xem một chút đi!" Một lão giả từ phía sau đi lên, mặt mỉm cười.

Vệ Hàn gật gù, nghiêm nghị đem tảng đá đưa cho ông lão, "Cũng được!"

Ông lão tiếp nhận, híp mắt hì hì kiểm tra, nửa ngày, hơi nhướng mày, "Đúng là một loại khoáng thạch, tuy rằng giá trị rất thấp, thế nhưng, cũng là khoáng thạch một loại..."

Quần chúng ồ lên mà lên!

Đều là có chút chấn động!

Khe nằm!

Một khối tảng đá vụn, bị con kia con lừa ha một cái khí, liền đã biến thành có giá trị khoáng thạch?

Này mẹ nó cũng quá khó mà tin nổi chứ?

Lẽ nào đây chính là cái gọi là biến phế thành bảo?

Ta trời, này con con lừa đúng là thượng cổ thần chủng hay sao?

Vương Bảo thản nhiên nói, “này chính là [biến phế thành bảo], thế nào? Mở rộng tầm mắt chứ?”

Vệ Hàn còn không nói chuyện, ông lão kia đột nhiên cười lạnh nói, “tiểu tử, vừa nãy ngươi cầm khoáng thạch, ai biết đúng hay không từ bên trong động tay động chân?”

Vệ Hàn bất động thanh sắc nói rằng, “không sai, dù sao việc này quá mức hư huyễn!”

Vương Bảo cười nhạo nói, “không hiểu liền không nên nói lung tung, ta gian lận? Ta Hoa Hoa năng lực như thế nghịch thiên, còn cần phải ta gian lận? Có điều, được thôi, xem các ngươi không tin, cái kia chính các ngươi đến, ân, cái gì đồ vật đều có thể, biến phế thành bảo mà...”

Ông lão không do dự, tự mình tiến lên.

Hắn đi tới con lừa chính diện, nhìn chằm chằm con lừa.

Tuy rằng có Vương Bảo sức mạnh động viên, thế nhưng con lừa nhưng vẫn là có chút sợ hãi, ông lão chính là Thế Giới cảnh cường giả, chỉ là lộ ra từng tia từng tia khí tức, đều sắp hù chết lừa.

Cân nhắc một chút.

Trên tay lão giả ánh sáng lóe lên, trực tiếp lấy ra một khối ngọc bài, nói rằng, “này ngọc gọi là địa long, có thể tăng cường một thành địa nguyên

hấp thu công hiệu, là ta khi còn trẻ phối sức một trong, ngươi nhường này lông... Ân, này thượng cổ thần chủng cho ta thử một chút xem!”

Vương Bảo vỗ vỗ con lừa đầu, ôn nhu nói, “Hoa Hoa, vừa nãy biểu hiện rất tốt, quay đầu lại làm cho ngươi đồ nướng ăn, đến đến đến, nghe ta khẩu lệnh, một, hai ba, bốn, lại tới một lần nữa...”

Con lừa vô tội con mắt chớp chớp, không bị khống chế há hốc miệng ra.

Ngoác miệng ra, mùi tanh nức mũi, ông lão khóe miệng cuồng quất, trực tiếp ở trước người triển khai một nói lá chắn, cố nén nôn mửa kích động lúc này mới không có lui về phía sau.

Hà hơi!

Con lừa im lặng, lừa não một mảnh mờ mịt.

Mà vào giờ phút này.

Ở ông lão trong lòng bàn tay ngọc bài, thình lình phát sinh biến hóa nghiêng trời, nguyên bản ngọc bài vì là màu vàng đất, vào giờ phút này, màu sắc trở nên cực kỳ chói mắt, đồng thời bên trên càng là thêm ra đến từng đạo từng đạo bé nhỏ hoa văn, dường như tạo thành trận pháp gì!

Vương Bảo trực tiếp dùng tinh luyện đem ngọc bài tinh luyện đến +10!

Đương nhiên, tiêu tốn chính là như muối bỏ bể, mấy trăm tinh luyện giá trị mà thôi, này ngọc bài vốn là cặn bã!

Thế nhưng tinh luyện +10 ngọc bài, đã không thể xem như là cặn bã!

Ông lão kia cảm ngộ sâu nhất.

Ngọc bài ở tay, hắn có thể cảm giác được rõ rệt, bốn phía trong thiên địa, nồng nặc địa nguyên lực lượng vui mừng hướng về chính mình dùng để, mặc dù đối với hắn mà nói, lực lượng này quá mức nhỏ bé, nhưng là...

Cùng trước so với.

Đây là trời và đất chênh lệch!

Đây là hoàng đế cùng ăn mày chênh lệch!

Ta cái đại tào!

Biến phế thành bảo a!

Thực sự là thật --- biến phế thành bảo a!

Ngọc bài ở trong tay hắn, ông lão lấy chính mình Thế Giới cảnh tu vi bảo đảm, đó là tuyệt bức không có làm trò gì, cảm ứng, chỉ là con lừa một hơi mà thôi!

Ông lão con mắt tinh mang cuồng thiểm, đều có chút hừng hực, nuốt ngụm nước bọt nhìn con lừa, có chút gấp giọng nói rằng, "này thượng cổ thần chủng có thể không nhường càng giá cao giá trị bảo vật tăng lên?"

Vương Bảo "Kinh ngạc" nhìn ông lão một chút, cười nói, "ôi, không sai nha, còn biết học một biết mười? Chúc mừng ngươi, ngươi đoán không sai, Hoa Hoa năng lực, áp dụng phạm vi rất rộng, cao đến đâu giá trị bảo vật, cũng có thể làm cho kỳ biến đến giá trị càng cao hơn!"

Ông lão trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Đi tới Vệ Hàn bên người, cho Vệ Hàn một cái ánh mắt khích lệ, đồng thời truyền âm nói, "thiếu gia, này đầu lừa quá nghịch thiên rồi, nhất định phải thu vào trong tay!"

Vệ Hàn hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng mừng như điên cực kỳ.

Hắn đối với yêu thú vốn là yêu tha thiết, bởi vì yêu thú có trước tiên Tenten (mỗi ngày) phú, thần kỳ cực kỳ, vì lẽ đó trước hắn mới đúng Vương Bảo có ba phần tin tưởng, mà hiện tại có ông lão thăm dò, phần này tin tưởng đã biến thành chín phân chín!

“Tiểu tử, ngươi Hoa Hoa ta mua. Ra giá đi!”

------oOo------

Chương 600: Hố đến chết, đó là tất yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bốn phía đều là lặng lẽ.

Vây xem đảng mọi người nhìn kỹ Vương Bảo, trong ánh mắt tràn đầy ước ao.

Ai có thể nghĩ tới, một đầu lừa đều đang có thể như thế nghịch thiên? Cái tên này đời trước làm bao nhiêu việc thiện, lúc này mới nắm giữ như vậy một cái thượng cổ thần chủng con lừa? Có này con lừa ở, đi tới nhân sinh đỉnh cao không phải là mộng a!

"Định giá? Không vội vã..."

Vương Bảo mặt giãn ra cười, cười rất "Chân thành"!

Bị Vương Bảo đánh bay lão cẩu quơ quơ chính mình dài lông xoăn, thở dài, đến hiện tại lão Vương đều không định giá? Khe nằm, đây là chuẩn bị hố đến chết a, căn cứ Cẩu gia xem kinh thiên ba mươi sáu kế mà nói, cái này gọi là cái gì tới? Đúng rồi, dục cầm cố túng!

Vệ Hàn ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt sát ý, lạnh giọng nói, "làm sao, ngươi đổi ý?"

Vương Bảo lắc đầu một cái, thành khẩn nói rằng, "ta đổi ý làm chi? Thực không dám giấu giếm, tại hạ xem Vệ thiếu đầu tiên nhìn, trong đầu liền xuất hiện bốn chữ, gọi là..."

"Tương phùng hận muộn!"

Vệ Hàn bị Vương Bảo này một làn sóng hảo ý chấn động đến mức không nhẹ.

Ngươi muội.

Tương phùng hận muộn?

Tốt cơ a!

Khóe miệng giật giật, Vệ Hàn nhạt âm thanh nói, “ân... Thiếu gia ta xem ngươi cũng không sai...”

Vương Bảo cười càng thêm “Chân thành”, quay về Vệ Hàn chắp chắp tay, nói rằng, “xem đi, ngươi cũng có cái cảm giác này? Cái này gọi là cái gì tới? Nha đúng, gọi Tâm Hữu Linh Tê một điểm thông!”

Vệ Hàn triệt để giật!

Ta phốc ngươi muội a!

Quỷ tài cùng ngươi Tâm Hữu Linh Tê a, còn rất sao một điểm thông đây, ngươi chết cho ta đi sang một bên!

Lão tử yêu thích chính là nữ nhân, ta lấy hướng về không có vấn đề chút nào!

“Vì lẽ đó... Ta quyết định! Này thượng cổ thần chủng, ta sẽ đưa cho Vệ thiếu!”

Vương Bảo ngữ ra sấm sét!

Đem Vệ Hàn cùng với những người khác chấn động đến mức mộng bức không thể lại mộng bức!

Khe nằm a!

Tặng không a!

Có hay không như thế giả a?

Này cũng thật là Tâm Hữu Linh Tê, tương phùng hận muộn hay sao?

Đặc biệt là Vệ Hàn, hắn đều có chút phát tởm, hắn nhìn Vương Bảo, luôn cảm giác Vương Bảo tựa hồ đối với hắn mắt nhìn chằm chằm, đây là muốn điên (chơi) a, đây là muốn làm cái gì? Như thế trâu bò một con thượng cổ thần chủng, ngươi không cần tiền, ngươi tặng không ta?

Ta rất sao mị lực như thế cao?

Này chính mình sao không biết?

Ý đồ!

Khẳng định có cái gì ý đồ!

Vốn là.

Vệ Hàn đều chuẩn bị, Vương Bảo nếu như không chịu bán, hoặc là giở công phu sư tử ngoạm, hắn liền trực tiếp xé ra ngụy trang, để cho mình đại thiếu thuộc tính bạo phát, đoạt là được rồi.

Vệ thiếu gia cướp người ta đồ vật, cũng không phải một lần hai lần.

Thế nhưng.

Vương Bảo chỉnh như thế vừa ra, hắn đều thật không tiện đoạt, thậm chí, hắn còn muốn trả tiền!

“Không được, ta đến trả thù lao!”

Vệ Hàn trầm mặc nửa ngày, phun ra một câu nói, nói ra lời này thời điểm, hắn hơi có chút dở khóc dở cười!

“Không được, ta không cần tiền! Đòi tiền liền tổn thương ngươi ta trong lúc đó cái kia Tâm Hữu Linh Tê cảm tình, Vệ thiếu, ta Chân Thiện Lương làm việc, từ trước đến giờ là lừa tính khí, ngươi nếu như không muốn ta đưa cho

ngươi, vậy ngươi vẫn là giết ta đi, nếu không, ngươi mơ tưởng được này con thượng cổ thần chủng!”

Vương Bảo mạnh miệng nghểnh đầu, một bộ quật cường cực kỳ dáng vẻ.

Vệ Hàn triệt để mộc!

Khe nằm!

Ta đuổi tới trả tiền, cũng đã khó mà tin nổi, ngươi dĩ nhiên đuổi tới tặng không? Ngươi còn lừa tính khí, cho dù chết, cũng đến tặng không?

Chân Thiện Lương? Ngươi cũng thật là thiện lương a!

Bốn phía vây xem đảng cảm giác mình tam quan đổ nát!

Có điều có mấy người, nhưng là ánh mắt tinh mang lấp loé, nghĩ đến cái khác, trong bóng tối đối với Vương Bảo giơ ngón tay cái lên!

Đứng Vệ Hàn phía sau ông lão đột nhiên thấp giọng truyền âm nói, “thiếu gia, ta xem người này... Là nghĩ leo lên thiếu gia chứ? Ta xem tiểu tử này đúng là cơ linh, huống hồ con lừa ở trong tay hắn, dùng như thế nào, còn không rõ ràng lắm, tạm thời thu ở bên người chính là!”

Vệ Hàn sáng mắt lên.

Không sai!

Chính là như vậy!

Ta là ai? Ta nhưng là Tinh Cung chủ nhân tương lai!

Hắn nhất định là vì lấy lòng ta, mới sẽ tặng không như vậy chí bảo yêu thú!

Tìm tới lời giải thích, hắn sẽ không có chán ngán như vậy, nhìn Vương Bảo,

đột nhiên cười nói, "tốt, tiểu tử ngươi rất tốt, ta rất vừa ý ngươi a, này thượng cổ thần chủng, ta nhận lấy! Ngươi sau đó liền cùng ở bên cạnh ta, thiếu gia ta bảo đảm ngươi một Thế Vinh hoa!"

Vương Bảo mặt mày hớn hở, "Vậy thì nhiều Tạ Vệ ít đi!"

Vệ Hàn thoả mãn gật gù, tiến lên, sờ sờ con lừa đầu, tay là như vậy ôn nhu, sau đó nhìn Vương Bảo, ho nhẹ một tiếng nói rằng, "còn không tránh ra?"

Vương Bảo vươn mình rơi xuống con lừa.

Vệ Hàn đạp thân cưỡi đi tới, một loại tự hào cảm giác tự nhiên mà sinh ra.

Trong thiên cung những kia thiên kiêu nhóm, các nha nội, bọn họ đều có chính mình yêu tha thiết vật cưỡi, cũng thường xuyên sẽ cùng chính mình phàn so với, thế nhưng...

Vào giờ phút này!

Lão tử dưới trướng, nhưng là thượng cổ thần chủng!

Các ngươi cái kia gì đó long a hổ a phượng a đều là chút cái gì đồ chơi a? Có thể biến phế thành bảo sao? Có thể đem tảng đá biến thành khoáng thạch sao? Ta này thượng cổ thần chủng mới là nhất trâu bò!

"Đi, hồi cung!"

Vệ Hàn vung tay lên, vỗ vỗ con lừa đầu, hơi nhún chân.

Có điều con lừa chưa động.

Vương Bảo híp mắt cười nói, "Vệ thiếu, này con thượng cổ thần chủng tuy rằng thiên phú nghịch thiên, thế nhưng, lá gan lại rất nhỏ, ngươi này con giao long..."

Giao long là Vệ Hàn thích nhất yêu sủng.

Nhưng mà hiện tại, hắn nơi nào còn sẽ để ý, quay về ông lão nói rằng, “lôi đi!”

Giao Long Linh trí cực cao, trừng mắt mắt to vô tội nhìn Vệ Hàn, trong lòng suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết, ta bị vứt bỏ? Ngươi muội đại gia ngươi, lão tử tốt xấu cũng là loài rồng, ngươi rất sao lại muốn lừa không muốn ta?

Giao long rời đi, con lừa lá gan cũng lớn, Vương Bảo tiện tay một cái tinh luyện, con lừa lá gan càng to lớn hơn, “A ô” kêu to một tiếng, đi về phía trước!

“Ngươi theo ta!”

Vệ Hàn quay về Vương Bảo ngoắc ngoắc tay.

“Đến lặc!”

Vương Bảo ha ha cười, đi theo Vệ Hàn bên người, lão cẩu hùng hục chạy tới, truyền âm nói, “lão Vương, ngươi chuẩn bị hố đến chết hắn?”

Vương Bảo bất động thanh sắc, lười biếng truyền âm nói, “xem tình huống đi...”

...

...

Trên đường.

Vệ Hàn chú ý tới Vương Bảo trầm mặc không nói, liền cười nhạt nói, “không cần sốt sắng, ta cho ngươi biết, theo ta Vệ Hàn, mặc kệ ngươi năng lực làm sao, này Thiên cung bên trong, địa vị của ngươi đều là thuộc về thượng tầng!”

Vương Bảo mỉm cười nói, “còn không biết Vệ thiếu thân phận thực sự?”

Vệ Hàn cười không nói.

Cái kia đồng dạng đi theo một bên ông lão cười nhạt nói, “thiếu gia nhà ta chính là Tinh Cung đại trưởng lão con trai, mọi người đều biết, Tinh Cung chính là Thiên cung Chí tôn, bây giờ lão cung chủ mất tích, Tinh Cung chính là chủ nhân nhà ta làm chủ, tương lai, Tinh Cung cung chủ đại vị, phỏng chừng cũng sẽ có thiếu gia kế thừa, tiểu tử ngươi đi theo thiếu gia bên người, có thể có phúc!”

Tinh Cung đại trưởng lão?

Tương lai Tinh Cung cung chủ?

Vương Bảo híp mắt lại, cười càng thêm càng thêm “Chân thành”, “Ta liền nói Vệ thiếu quý khí bức người, nguyên lai thân phận như vậy kinh thiên!”

Ở Vương Bảo bên chân chạy vui mừng lão cẩu lập tức truyền âm nói, “Khe nằm, Cẩu gia còn tưởng rằng tiểu tử này là ai đó, hóa ra là Vệ Tịch Diệt lão tiểu tử kia nhi tử, chẳng trách như thế quen mặt đây!”

“Vệ Tịch Diệt là Thần lão già đệ tử ký danh, không nghĩ tới, hiện tại đều thành Tinh Cung đại trưởng lão, chặc chặc, còn đúng là địa vị tăng mạnh a!”

Vương Bảo truyền âm nói, “không có sư tôn truyền thừa, hắn có tư cách nhường Vệ Hàn kế thừa Tinh Cung?”

Lão cẩu trợn tròn mắt, “Hắn có cái rắm tư cách, tiểu tử này âm lắm, trước đây Cẩu gia liền nhìn hắn không hợp mắt, ta phỏng chừng a, khẳng định là muốn chờ chờ thời cơ, nhân cơ hội thượng vị, dù sao lão gia hoả đã chết, ngươi nếu như không xuất hiện, Tinh Cung cung chủ sớm muộn cũng sẽ có người kế thừa!”

Vương Bảo thở dài truyền âm, “Như vậy xem ra, cho sự lựa chọn của ta, đã không nhiều!”

Lão cẩu tâm lĩnh thần hội, “Hố đến chết?”

Vương Bảo cười không nói.

Này còn dùng hỏi?

Hố đến chết?

Đó là tất yếu...

------oOo------

Chương 601: Ngươi đến nhường ta tâm phục khẩu phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tinh Cung ở trung ương.

Muốn đi Tinh Cung, phải trải qua cái khác Thiên cung.

Bây giờ Vệ Hàn mang người đi, chính là đi tới Nhiếp Hồn Cung đường!

Tiến vào ngoại cung sau khi, Nhiếp Hồn Cung chi bên trong hành tẩu một số võ giả, rất xa nhìn cưỡi con lừa Vệ Hàn, đều là một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Cưỡi lừa vệ đại thiếu?

Hắn đầu kia uy phong lẫm lẫm giao long đi đâu rồi?

Giao long đổi con lừa? Chẳng lẽ vệ đại thiếu đầu óc bị lừa đá? Không phải vậy làm sao sẽ làm ra ngu như vậy so với sự tình?

Phản ứng lại, mấy người đều là cười không được, cười điểm thấp cười đều đánh giật.

Tin tức này truyền ra rất nhanh.

Cũng không lâu lắm, Vệ Hàn liền sắc mặt khó coi nhìn phía trước đột nhiên xuất hiện một đám người trẻ tuổi, khẽ hừ một tiếng.

Vệ Hàn có thể cảm nhận được những người khác loại kia nhìn ngớ ngẩn như thế tầm mắt, thế nhưng vệ đại thiếu trong lòng hiểu rõ, đến cùng ai mới thật sự là ngớ ngẩn, vì vậy không để ý đến.

Thế nhưng trước mắt xuất hiện đám người tuổi trẻ này, nhưng có một cái nhường hắn rất căm ghét gia hỏa!

Cái kia chính là Nhiếp Hồn Cung cung chủ huyền tôn, Nhiếp Hồn Cung thậm chí Thiên cung bên trong đều là đỉnh cấp Nha Nội Phương Cửu Hồn!

"Yêu, này không phải săn bắn đi Vệ thiếu sao? Trở về a... Ôi khe nằm, để cho ta xem, ngươi cưỡi đây là món đồ quỷ quái gì vậy? Ai nha nha, nếu là thiếu gia ta không nhìn lầm, đây là một đầu.. Lừa?"

Phương Cửu Hồn đổ đường.

Vòng chéo tay, cười giống như Bách Hoa nở rộ, hí ngược nói rằng.

Vệ Hàn mặt âm trầm nói rằng, "Phương Cửu Hồn, thiếu gia ta ngày hôm nay không công phu cùng ngươi tách kéo, cút nhanh lên trứng!"

Phương Cửu Hồn cũng không tức giận.

Đi qua đi lại một vòng, trong giây lát ôm bụng bắt đầu cười ha hả, "Ha ha ha, vệ đại thiếu ngươi chẳng lẽ là ngu ngốc? Dĩ nhiên dùng một đầu con lừa thay đi bộ? Xem ra Tinh Cung gần nhất tháng ngày rất khó vượt qua a, liền vệ đại thiếu đều không nuôi nổi yêu thú, có điều, ngươi tháng ngày khổ sở ngươi nói với ta a, chúng ta tốt xấu cùng thuộc về Thiên cung một mạch, trợ giúp trợ giúp ngươi, chút lòng thành mà, như vậy đi, xem ngươi cưỡi lừa dáng vẻ, ta thực sự là thế ngươi mất mặt, nhà ta thú viên bên trong, còn nuôi một con què rồi chân hổ yêu, sẽ đưa cho Vệ huynh!"

Phương Cửu Hồn phía sau một đám người đều là cười vang lên, lại có chút kiêng kỵ im tiếng, sắc mặt nghẹn đến đỏ lên.

Vệ Hàn được kêu là một cái khí a!

Vụ thảo!

Phương Cửu Hồn ngươi cái chày gỗ, lão tử không nghĩ phản ứng ngươi, ngươi còn được đà lấn tới? Tốt, ngày hôm nay lão tử liền để ngươi mở mở

mắt!

“Ha hả, con lừa? Xuẩn đồ vật, trợn to ngươi mắt chó nhìn rõ ràng, lão tử đây chính là thượng cổ thần chủng, nhà ngươi thú viên bên trong những kia rác rưởi, giá trị lại lật gấp trăm lần ngàn lần, đều không kịp ta này thượng cổ thần chủng vạn nhất!”

Vệ Hàn ngạo nghễ sờ sờ lừa đầu.

Phương Cửu Hồn không cười.

Sắc mặt co giật một hồi, hắn nghi ngờ không thôi nhìn Vệ Hàn.

Ngươi muội.

Chẳng lẽ này Vệ Hàn đi ra ngoài một chuyến, bị lừa đá, đầu óc thật sự đánh giật? Ngu như vậy so với đều có thể nói ra đến? Còn rất sao thượng cổ thần chủng đây, ngươi sao như thế có thể khoác lác đây?

“Ngớ ngẩn!”

Phương Cửu Hồn châm chọc nói, “chỉ là một đầu con lừa, ăn thịt lão tử đều ngại mất mặt, trả lại Cổ Thần loại? Lão tử tin ngươi cái quỷ!”

“Hừ hừ!”

Vệ Hàn hừ lạnh lên, ngược qua đi đi châm chọc nói, “ăn thịt? Ngươi rất sao ăn lên sao? Không tin đúng không? Nghĩ bị lão tử quất ngươi mặt đúng không? Được đó, hôm nay thiếu gia ta tâm tình tốt, liền nhường ngươi mở mang tầm mắt!”

“Nói thật cho ngươi biết, thiếu gia ta này thượng cổ thần chủng, có thể biến phế thành bảo! Thiên phú chi nghịch thiên, khoáng thế hiếm có!”

Phương Cửu Hồn cùng hắn tiểu đồng bọn đều là mộc!

Biến phế thành bảo?

Một đầu con lừa có thể biến phế thành bảo?

Khe nằm, ngươi sao không cho nó trên trời đây?

“Có muốn hay không nhìn một cái?” Vệ Hàn đột nhiên cười nói.

Phương Cửu Hồn hơi nhướng mày, “Tốt lắm, ta ngược lại muốn xem xem, này lừa làm sao biến phế thành bảo!”

Vệ Hàn nụ cười càng sâu, “Muốn nhìn a, thế nhưng... Nếu như là thật sự, ngươi đến cho ta một viên thiên hồn tinh!”

Phương Cửu Hồn khóe miệng co giật lên.

Phía sau hắn tiểu đồng bọn hoàn toàn biến sắc, đặc biệt là một lão giả, càng là sắc mặt khó xem ra, bất mãn nói, “Vệ thiếu, quá đáng!”

“Ta theo Phương huynh trò chuyện, không ngươi nói chuyện phần!” Vệ Hàn mặt không hề cảm xúc nói rằng.

Ông lão sắc mặt nhất thời càng khó coi, đối với Phương Cửu Hồn nói rằng, “thiếu chủ, không nên vọng động!”

Hồn tinh chính là Nhiếp Hồn Cung độc nhất chế tác bảo vật.

Mà thiên hồn tinh, vậy thì không được hiểu rõ, đối với Chân thần cảnh đều có tác dụng lớn, cực kỳ ít ỏi, thuộc về Nhiếp Hồn Cung đỉnh cấp tài nguyên, bình thường đều sẽ ở trọng đại tưởng thưởng bên trong xuất hiện.

Phương Cửu Hồn có thiên hồn tinh sao?

Đó là đương nhiên là có!

Thân là Nhiếp Hồn Cung cung chủ huyền tôn, Nhiếp Hồn Cung bên trong bảo vật, hắn cái gì không có?

Thế nhưng lấy thiên hồn tinh làm xem tư, này đánh đổi quá to lớn.

“Làm sao? Không dám? Ha hả, vậy thì thôi!” Vệ Hàn híp mắt lại, cười nói.

Phương Cửu Hồn trầm mặc nửa ngày, đột nhiên cười lạnh nói, “hừ, không dám? Không phải là chỉ là một viên thiên hồn tinh sao? Đồ chơi kia lão tử cũng làm đường đậu đến ăn! Có điều, ngươi chó này rắm thượng cổ thần chủng biến phế thành bảo, nhất định phải nhường lão tử tâm phục khẩu phục, hơn nữa, ngươi nếu là không làm được... Phải gọi ta một tiếng đại ca!”

Vệ Hàn có chút chán ngán, nhưng vẫn là lập tức gật đầu nói, “thành giao!”

Dứt lời.

Vệ Hàn mới nghĩ đến, chính mình còn chưa biết con lừa làm sao biến phế thành bảo, nhất thời nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo đúng lúc đứng ra, sau đó cười nói, “Vệ thiếu, nghĩ biểu diễn biến phế thành bảo, đồng thời, còn muốn cho vị này mới thiếu tâm phục khẩu phục, như vậy, nhất định phải đến nhường Hoa Hoa triển khai chung cực năng lực!”

Vệ Hàn sáng mắt lên, “Ồ? Chung cực năng lực?”

Vương Bảo rung đùi đắc ý nói rằng, “không sai, chung cực năng lực, bởi vì sử dụng một lần cần điều dưỡng, vì lẽ đó không thể quá đáng sử dụng, thế nhưng tình cờ dùng dùng cũng không có gì!”

Dứt lời, Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “vì biểu hiện công bằng, mới thiếu ngươi có thể chính mình lấy ra một món vũ khí đi ra!”

Phương Cửu Hồn trừng mắt Vương Bảo, sau đó, hất tay ném ra một thanh kiếm!

Này kiếm cũng là bất phàm, hiu hắt ánh sáng lóng lánh.

Vương Bảo tiếp nhận, sau đó nghiêm nghị nói, “mới ít, đắc tội rồi!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp tinh luyện trường kiếm, sau đó sẽ trực tiếp vỡ nát!

Trường kiếm ca ca ca đứt từng khúc.

Phương Cửu Hồn sắc mặt khó coi hạ xuống, mắng nói, “ngươi cái thứ hỗn trướng, ngươi lại dám vỡ vụn ta thần binh?”

“Chớ gấp!”

Vương Bảo vẻ mặt lạnh nhạt nói.

Vệ Hàn trừng mắt lên, “Ngươi gấp cái gì? Sau đó thiếu gia ta bồi ngươi một cái kiện!”

“Không cần phiền phức như vậy!”

Vương Bảo mở miệng cười.

Sau đó cuốn sạch lấy trường kiếm mảnh vỡ, đi tới con lừa bên đầu, vuốt con lừa đầu, ôn nhu nói, “Hoa Hoa a, lại đến ngươi trang bức... Phi phi phi, lại đến ngươi biểu hiện thời điểm, đến đến đến, đem thanh kiếm này cho ta phục hồi như cũ!”

Lừa hé miệng.

Hà hơi!

Ở mọi người khó có thể tin trong ánh mắt, trường kiếm mảnh vỡ trực tiếp bắt đầu tụ hợp, sau đó...

Khôi phục như lúc ban đầu!

Vương Bảo nhấc theo trường kiếm, hất tay ném cho một mặt mộng bức

Phương Cửu Hồn, cười nói, “mới ít, đây chính là Hoa Hoa biến phế thành bảo, không biết ngươi có thể hay không khẩu phục (uống)? Tâm phục?”

------oOo------

Chương 602: Vệ Tịch Diệt mừng như điên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phương Cửu Hồn bối rối!

Mộng bức cảm giác mình hồn đều muốn bay đi rồi!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Này mẹ nó là giả chứ? Nháo đây chứ? Ta rất sao nhìn thấy cái gì? Chẳng lẽ vừa nãy những kia chỉ là ảo giác?

Nếu không.

Căn bản là không có cách giải thích a!

Vệ Hàn nhưng là sướng đến phát rồ rồi.

Hắn cũng không ngờ tới, con lừa dĩ nhiên "Có" như vậy nghịch thiên năng lực!

"Được!"

Vệ Hàn sắc mặt ửng hồng, kích động tột đỉnh, ôn nhu sờ sờ con lừa đầu, lúc này mới ngạo nghễ nhìn Phương Cửu Hồn, cười lạnh nói, "làm sao? Biết thiếu gia ta này con thượng cổ thần chủng lợi hại chứ?"

Phương Cửu Hồn hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt một mảnh tím xanh, âm trầm cực kỳ, nghi ngờ không thôi nhìn con lừa một chút, lúc này mới tiếng trầm nói rằng, "Vệ Hàn, ngươi tàn nhẫn! Không nghĩ tới như vậy thượng cổ thần chủng, ngươi đều có thể được! Lần này coi như ta thua!"

Vệ Hàn bĩu môi nói, “cái gì gọi là tính? Chính là ngươi thua rồi, thiên hồn tinh đây? Đem ra đi!”

Phương Cửu Hồn được kêu là một cái không cam lòng a!

Hắn tuy rằng mới vừa nói ung dung, thế nhưng thiên hồn tinh thân là Nhiếp Hồn Cung chí bảo, cực kỳ hi hữu, trước mắt hắn cũng mới chỉ có một viên, vẫn là từ hắn cha nơi đó cầu đến, dùng tới lôi kéo Thiên cung Chân thần.

Trầm mặc nửa ngày.

Phương Cửu Hồn ném một viên thiên hồn tinh, buồn bực không thể tả xoay người rời đi, chỉ câu nói vừa dứt, “Việc này không để yên!”

Nhìn thấy Phương Cửu Hồn dẫn người rời đi, Vệ Hàn cầm thiên hồn tinh, cười miệng đều không đóng lại được, lăn qua lộn lại nhìn trời hồn tinh, hắn liếm môi một cái, cất đi.

Sau đó, Vệ Hàn mới đúng Vương Bảo cười nói, “vừa nãy biểu hiện không tệ, nhớ ngươi một công!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “Vệ thiếu khách khí!”

“Đi, hồi cung!”

Vệ Hàn càng thêm hăng hái.

Hắn đã không thể chờ đợi được nữa, muốn nhìn đến hắn cha biết mình được như vậy thượng cổ thần chủng sau khi, cái kia kinh hỉ vui mừng vẻ mặt!

...

...

“Vô liêm sỉ!”

Vệ Tịch Diệt lớn tiếng hét lớn, ánh mắt mang theo phẫn nộ!

Vệ Hàn một mặt mộng bức.

Hắn vạn vạn không ngờ tới, đem sự tình cùng lão cha nói chuyện, đổi lấy càng là kết quả như thế này!

Vệ Tịch Diệt chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Vệ Hàn, mắng nói, "thứ hỗn trướng, ngươi đúng hay không uống nhiều rồi? Đầu óc đánh giật? Chuyện như vậy ngươi đều tin tưởng? Trả lại Cổ Thần loại con lừa đây, còn biến phế thành bảo đây, loại này thái quá sự tình, sẽ không tồn tại, còn nhường vỡ vụn binh khí phục hồi như cũ? Hừ, khẳng định là ảo thuật thôi! Ngươi a ngươi, ngươi nhường vi phụ nói ngươi cái gì tốt? Ngươi đều lớn như vậy? Cũng nên tâm lớn một chút? Ngươi tương lai nhưng là muốn kế thừa Tinh Cung, ngươi dáng dấp này xuống, nhường lão phu làm sao có thể yên tâm?"

Vệ Tịch Diệt lời nói hàng loạt.

Phun ra ngoài ngụm nước, hồ Vệ Hàn một mặt.

Vệ Hàn cực kỳ oan ức, đỏ mắt, đều muốn nước mắt vỡ!

Cha a, ngài vì sao không tin ta?

Liền Phương Cửu Hồn đều tâm phục khẩu phục bại bởi ta một viên thiên hồn tinh, điều này có thể là giả sao?

"Cái kia con lừa chủ nhân đây?"

Vệ Tịch Diệt ánh mắt hàn mang bùng lên.

Vệ Hàn rất là không cao hứng nói, "Ở bên ngoài đây!"

"Hừ!"

Vệ Tịch Diệt hừ lạnh một tiếng, vòng chéo tay, sải bước hướng về bên

ngoài đi đến.

Thân là Tinh Cung đại trưởng lão, bây giờ Thần Bắc Hành mất tích không gặp, Vệ Tịch Diệt nghiễm nhiên trở thành Tinh Cung chủ nhân, chiếm cứ Tinh Thần Điện.

Trong tiền điện.

Lão cẩu khá là phẫn nộ truyền âm Vương Bảo, "Khá lắm, Tinh Thần Điện hắn đều dám ở? Đây chính là lão gia hoả địa bàn, Tinh Cung cung chủ tẩm cung, lão hỗn đản kia, quả nhiên là cái tên khốn kiếp (kẻ phản bội), bạch nhãn lang, sáng tỏ dã tâm, có thể thấy được chút ít! Hừ, lão Vương, lần này ngươi có thể chiếm được tăng thêm sức, đem hắn hố đến chết, tốt nhất hố hắn không thể vươn mình!"

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Tuy rằng trước lão cẩu đối với Thần Bắc Hành các loại xem thường cùng làm thấp đi, thế nhưng vào giờ phút này, nhưng là có thể nhìn ra lão cẩu cùng Thần Bắc Hành cảm tình, tuyệt đối không phải đơn giản như vậy.

Nhưng vào lúc này.

Vệ Tịch Diệt đi ra.

Nhìn thấy Vương Bảo, Vệ Tịch Diệt liền phát sinh một đạo tiếng cười lạnh, tiến lên, đánh giá Vương Bảo một chút, lạnh giọng nói, "chính là ngươi, lừa gạt con trai của ta xoay quanh?"

Phía sau theo tới Vệ Hàn càng ngày càng oan ức.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, cười nhạt nói, "tiền bối, cái gì gọi là lừa gạt Vệ thiếu? Ta Chân Thiện Lương từ trước đến giờ lấy thiện lương làm nhiệm vụ của mình, ta chưa bao giờ lừa người!"

Vệ Tịch Diệt cười nhạo lên.

Chưa bao giờ lừa người?

Lừa gạt quỷ đây?

Này trên đời này, sẽ không có không lừa người người tồn tại!

Híp mắt lại, Vệ Tịch Diệt đem ánh mắt rơi vào con lừa trên người.

Tiến lên vài bước.

Vệ Tịch Diệt lấy tay khoát lên con lừa trên người, cẩn thận dò xét nửa ngày, trong ánh mắt lửa giận, càng ngày càng mạnh!

Đây là thượng cổ thần chủng?

Này mẹ nó có thể là thượng cổ thần chủng?

Phàm tục huyết thống, hoặc là, căn bản là không thể xưng là huyết thống, này rất sao chính là vẫn bình thường con lừa, ngươi nói nó kéo mài ta tin, ngươi nói nó có thể biến phế thành bảo? Ta tin ngươi cái đại đầu quỷ!

"Ở ngay trước mặt ta, biểu diễn một hồi cái kia cái gọi là biến phế thành bảo!"

Vệ Tịch Diệt lạnh lùng nói.

Vương Bảo nghiêm nghị nói, "tiền bối nếu không tin, ta đi là được rồi, hà tất phiền toái như vậy?"

Vệ Hàn cuống lên, bật thốt lên, "Không thể đi, Chân Thiện Lương, cha ta nhường ngươi biểu thị, ngươi liền biểu diễn một lượt đi! Mau mau!"

Vệ Tịch Diệt không nhúc nhích chút nào, châm chọc nói, "lùi một bước để tiến hai bước? Hừ, ở trước mặt lão phu ra vẻ? Ngươi quá ngây thơ! Cho ta diễn!"

Vương Bảo thở dài nói, “nếu như không phải ta cùng Vệ thiếu tương phùng hận muộn, Tâm Hữu Linh Tê, ta hiện tại sẽ quay đầu bước đi, thôi thôi!”

Nói xong.

Vương Bảo đi tới con lừa trước mặt, vỗ vỗ con lừa đầu, sau đó nhìn Vệ Tịch Diệt, nói rằng, “tiền bối muốn làm sao biểu thị?”

Vệ Tịch Diệt trầm tư nửa ngày, đột nhiên nói rằng, “nói thật, lão phu đối với ngươi, không có chút nào tín nhiệm, vì lẽ đó, muốn cho ta tin tưởng, chính ngươi nghĩ biện pháp đi!”

Vương Bảo hé mắt, nói rằng, “nhường một bộ không trọn vẹn thần quyết, trở thành hoàn chỉnh, không biết tiền bối có thể tin sao?”

Vệ Tịch Diệt ngẩn ngơ.

Không trọn vẹn thần quyết, biến thành hoàn chỉnh?

Ta chùi.

Chuyện như vậy, cũng có thể làm được?

Ngươi rất sao nếu như thật làm được, ta... Ta rất sao không tin cũng phải tin!

Thâm ý sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, Vệ Tịch Diệt hơi nhướng mày, đột nhiên lấy ra một đạo thẻ ngọc, qua lại vùng vẫy nửa ngày, nói rằng, “này trong ngọc giản có lão phu đã từng tự nghĩ ra một môn thần quyết, ngươi đúng là cho ta nhường nó biến thành hoàn chỉnh nhìn!”

Vương Bảo tiếp nhận thẻ ngọc, cười nhạt nói, “này quá đơn giản!”

Đem thẻ ngọc phóng tới con lừa bên mép.

Vương Bảo vuốt nhẹ con lừa đầu, ôn nhu nói, “Hoa Hoa, nhường tiền bối

nhìn ngươi thần kỳ thiên phú? Tiền bối, nhìn rõ ràng, chứng kiến kỳ tích thời khắc, đến...”

Con lừa há mồm, hà hơi!

Vương Bảo vỗ vỗ con lừa đầu, cười nói, “ngoan ha!”

Đem thẻ ngọc đưa cho Vệ Tịch Diệt, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “tiền bối nhìn, có thể không nhường ngươi thoả mãn?”

Vệ Tịch Diệt cười lạnh một tiếng, tiếp nhận thẻ ngọc, kiểm tra.

Nửa ngày.

Vệ Tịch Diệt khóe mắt liền điên cuồng co giật lên.

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Thẻ ngọc bên trong, vốn là chỉ có nửa môn thần quyết, thế nhưng, vào giờ phút này, nhưng là dĩ nhiên bù đắp, đồng thời...

Thâm ảo đâu chỉ gấp mười lần!

Này thần quyết đã là trước đây thật lâu, vì lẽ đó Vệ Tịch Diệt có thể rõ ràng nhận ra được, này thần quyết, không có sai, nói cách khác, này con con lừa, dĩ nhiên thật sự đem nửa môn thần quyết, đã biến thành hoàn chỉnh, đồng thời, vẫn là tăng mạnh phiên bản!

Trời ơi...

Vệ Tịch Diệt cầm thẻ ngọc tay, hơi có chút run rẩy, sau đó hắn ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn con lừa, trầm mặc không nói.

“Cha, làm sao?” Vệ Hàn thấp thỏm đi tới.

Vệ Tịch Diệt nhìn con trai của chính mình một chút.

Sau đó, bỗng nhiên ôm chặt lấy Vệ Hàn đầu, ở trên trán hôn một cái, nhìn có chút mộng bức Vệ Hàn, cười to mà lên, “Cha hảo nhi tử, ngươi cuối cùng cũng coi như nhường cha nhìn với cặp mắt khác xưa...”

------oOo------

Chương 603: Vệ Tịch Diệt dã tâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giảng thật, Vệ Tịch Diệt phi thường phi thường vui mừng.

Hắn có thể không biết Vệ Hàn cả ngày làm gì sao?

Đấu khí.

Săn bắn.

Chơi gái!

Ngoại trừ này ba loại, trên căn bản cũng không có gì.

Ngược lại chính là không cố gắng tu luyện, không hề có một chút thân là hắn Vệ Tịch Diệt nhi tử bình thường thuộc tính, không nói cái khác, vô liêm sỉ thuộc tính liền nghiêm trọng thấp hơn hắn đinh giá.

Có điều hiện tại.

Trước tất cả, coi như là người trẻ tuổi không hiểu chuyện đi, ha ha ha!

Có này con thượng cổ thần chủng, Vệ Tịch Diệt đối với có thể được chúng Thiên cung chống đỡ, khống chế Tinh Cung, càng chắc chắn!

Nghĩ tới đây.

Vệ Tịch Diệt nhìn về phía Vương Bảo, trên mặt lộ ra áy náy, Vệ Tịch Diệt chắp tay nói, “tiểu hữu, trước là lão phu trách oan ngươi, thực sự là xin lỗi, ngươi yên tâm, sau đó ngươi liền đi theo con trai của ta bên người, cha ta con chắc chắn đối xử tử tế cho ngươi!”

“Tiền bối khách khí!” Vương Bảo ha ha cười.

Vệ Tịch Diệt ánh mắt tinh mang lấp loé, đột nhiên nói rằng, “ta muốn nhường này con thượng cổ thần chủng, cùng ta nhi thành lập hồn khế, tiểu hữu nghĩ như thế nào?”

Vương Bảo bất động thanh sắc nói rằng, “thượng cổ thần chủng ta nếu đưa cho Vệ thiếu, đó là đương nhiên toàn bằng tiền bối làm chủ!”

Vệ Tịch Diệt nở nụ cười, cười rất thỏa mãn.

Vương Bảo nói rằng, “tiền bối, ta trước nhưng là quên nói rồi, kỳ thực này thượng cổ thần chủng thiên phú, có sử dụng số lần hạn chế, vì lẽ đó, tiền bối nếu như muốn dùng, tốt nhất là tìm tốt nhất bảo vật, càng nhiều càng tốt, đồng thời biến phế thành bảo, mới sẽ không lãng phí!”

Vệ Hàn phiền muộn nói, “còn có hạn chế? Vậy rốt cuộc có thể sử dụng mấy lần?”

Vương Bảo bất đắc dĩ nói, “Cái này, ta cũng không cái gì cụ thể trị số, trước thời điểm, có lúc là một tháng, có lúc nhưng là đến mấy năm, đến thời kỳ dưỡng bệnh, thượng cổ thần chủng thì sẽ ngủ say!”

Vệ Tịch Diệt không có hoài nghi, thở dài nói, “như vậy nghịch thiên thiên phú, tự nhiên sẽ có rất nhiều hạn chế!”

Dứt lời.

Vệ Tịch Diệt phất tay một cái nói, “người đến...”

Một người trung niên đi vào, “Chủ nhân!”

“Đưa thiện lương tiểu hữu, dưới đi nghỉ ngơi, nhớ kỹ, đỉnh cấp đãi ngộ!” Vệ Tịch Diệt trầm giọng nói.

Vương Bảo chắp tay, “Vậy vãn bối liền cáo từ!”

Chờ đến Vương Bảo rời đi.

Vệ Tịch Diệt vòng quanh con lừa quay một vòng, sau đó hỏi nói, “nhi a, này thượng cổ thần chủng, cụ thể nên dùng như thế nào?”

Vệ Hàn cười nói, “cha, rất đơn giản, sờ sờ thượng cổ thần chủng đầu, kêu tên của hắn, nhường nó dùng ra thiên phú, là có thể!”

Vệ Tịch Diệt ánh mắt tinh mang lấp loé, đột nhiên lấy ra một cái ngọc bài.

Này ngọc bài lóng lánh đạo đạo Tinh Thần ánh sáng, tràn ngập mãnh liệt tinh lực, trong này, là Thần Bắc Hành ban tặng việc tu luyện của hắn công pháp.

“Nếu như, có thể làm cho công pháp này tăng lên, hay là, ta có thể được lão già kia bộ phận truyền thừa!” Vệ Tịch Diệt hưng phấn nghĩ.

Sau đó, dựa theo Vệ Hàn nói tới, làm một lần, chờ mong nhìn con lừa.

Con lừa nháy mắt to vô tội, cùng Vệ Tịch Diệt mắt to trừng mắt nhỏ.

Nửa ngày.

Mặt đối mặt, mắt đối mắt, đều là rất mộng lừa tâm tư rất đơn giản, cái kia chính là người này xem ta làm len sợi?

Mà Vệ Tịch Diệt nhưng là sắc mặt từ từ âm trầm lại, nhìn Vệ Hàn, nói rằng, “nhi tử, chuyện gì thế này?”

Vệ Hàn phiền muộn cực kỳ, nói rằng, “ta cũng không biết a, ta còn không có mình dùng qua!”

Vệ Tịch Diệt buồn bực trầm tư chốc lát, tức giận nói, “Đem tiểu tử kia lại gọi trở về!”

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo lại trở về, chắp tay nói, “tiền bối còn có việc?”

Vệ Tịch Diệt ngột ngạt nội tâm lửa giận, nói rằng, “lão phu vừa nãy thử một chút, vô dụng có, chuyện gì thế này a?”

Vương Bảo “Kinh ngạc” nói, “vô dụng? Không thể a, tiền bối ngài muốn tăng lên món đồ gì?”

Vệ Tịch Diệt ho nhẹ một tiếng, “Một bộ công pháp!”

Vương Bảo bừng tỉnh nói, “nhưng là quá cấp cao công pháp? Tiền bối, thượng cổ thần chủng tăng lên hạn mức tối đa hạn chế, hơn nữa... Hiện tại nó còn không phải thành thục kỳ, vì lẽ đó, còn xin tiền bối tốt nhất không nên để cho nó tăng lên công pháp một loại, dù sao công pháp liên quan đến đạo pháp! Có điều còn lại bảo vật, sẽ không có cái gì hạn chế!”

Vệ Tịch Diệt gật gù, “Thì ra là như vậy!”

Nghĩ tới đây, Vệ Tịch Diệt đột nhiên lấy ra một viên màu đỏ rực trái cây, tiếp tục theo: Đè vừa nãy bước đi làm một lần.

Vương Bảo nhắc nhở nói, “tiền bối, nếu như thượng cổ thần chủng không há mồm, ngươi có thể cường đến, cái này cũng là đầu quật cường a!”

Vệ Tịch Diệt khóe miệng co giật, bán tín bán nghi mạnh mẽ nhường con lừa há hốc miệng ra.

Sau một khắc.

Màu đỏ rực trái cây, lóng lánh đạo đạo hồng mang, bên trên thình lình xuất hiện hai đạo thần bí hoa văn.

Vệ Tịch Diệt đại hỉ nói, “ta trời, dĩ nhiên gia tăng rồi hai ngàn hàng năm phần!”

Tự mình động thủ, Vệ Tịch Diệt càng thêm tín phục, lần thứ hai đem Vương Bảo cung thỉnh đi ra ngoài.

Đợi đến Vương Bảo sau khi rời đi, Vệ Tịch Diệt nhìn thượng cổ thần

chủng, đột nhiên nói rằng, “hừ, có này thượng cổ thần chủng, lão phu liền không tin... Cái khác Thiên cung trưởng lão, không ủng hộ ta!”

Nghĩ đến con lừa có sử dụng hạn chế, Vệ Tịch Diệt cũng không dám quá nhiều sử dụng, thép tốt muốn dùng đến lưỡi dao lên.

Vì lẽ đó.

Vệ Tịch Diệt quyết định chơi lần lớn!

...

...

Cũng không lâu lắm.

Trong Thiên cung một ít cao tầng trưởng lão, dồn dập nhận được Vệ Tịch Diệt tin tức.

Thiên cung có trưởng lão hội, nhưng không phải hết thảy trưởng lão, đều có bỏ phiếu quyền biểu quyết, Vệ Tịch Diệt mời, đều là nắm giữ quyền biểu quyết cao tầng trưởng lão.

Liên quan với con lừa tin tức, Phương Cửu Hồn người ở bên cạnh đã truyền ra ngoài, nghe được người bán tín bán nghi, mà Vệ Tịch Diệt, liền trực tiếp tuyên bố, được thượng cổ thần chủng, có thể để cho bảo vật tăng lên phẩm chất, hi vọng chư vị cao tầng trưởng lão có thể mang theo chính mình bảo vật tiền bối, hắn sẽ cho chư vị trưởng lão một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng.

Ôm thử một chút xem ý nghĩ, rất nhiều Thiên cung cao tầng trưởng lão, dồn dập đi tới Tinh Thần Điện.

“Ha ha, Vệ huynh, nhường bảo vật tăng lên phẩm chất? Chuyện này thực sự là khó mà tin nổi!”

“Không sai, như có thật sự có này chờ thượng cổ thần chủng, vì sao chưa

từng nghe nói?”

“Vệ huynh, không nên bán cái nút, đến cùng làm sao, mau mau đi!”

Đến trưởng lão không dưới ba mươi tôn, mỗi cái đều là Thiên cung Chân thần cảnh nội lão tư cách.

Nhìn một đám cao tầng trưởng lão, Vệ Tịch Diệt trong lòng hết sức kích động.

Hắn đã quyết định.

Ngày hôm nay cho rất nhiều Thiên cung trưởng lão, tăng lên bảo vật sau khi, chính mình liền đệ trình kế thừa Tinh Cung nghị án.

Đến thời điểm.

Chính mình có thượng cổ thần chủng vì là lá bài tẩy, nhất định có thể thu được phần lớn chống đỡ!

“Khụ khụ!”

Vệ Tịch Diệt ho nhẹ một tiếng, đứng dậy, hăng hái nói rằng, “nhi tử, đem thượng cổ thần chủng dẫn tới!”

Vệ Hàn mang theo mấy tên hộ vệ, đem con lừa nhấc tới.

Sở dĩ dùng nhấc, là bởi vì lúc này con lừa, bị chế tạo cực kỳ hoa lệ, mặc trên người bất phàm không nói, bộ lông bị sắp xếp thuận có thứ tự, còn nằm nhoài một tấm long sàng bên trên, không biết, còn tưởng rằng là cửu ngũ Chí tôn đây!

Một đám Thiên cung trưởng lão nhìn thấy như vậy phong cách con lừa, đều là méo mặt.

Vệ Tịch Diệt đi tới con lừa trước mặt, nhẹ nhàng vỗ vỗ con lừa đầu, sau đó, ánh mắt nhìn quét rất nhiều Thiên cung trưởng lão, cất cao giọng nói:

“Các vị đạo hữu, lấy ra các ngươi bảo vật đến đây đi, nhắc nhở các ngươi một câu, tin lão phu, liền lấy ra các ngươi tốt nhất bảo vật, không tốn thời gian dài, lão phu thì sẽ trả các ngươi một cái kỳ tích...”

------oOo------

Chương 604: Cái này hố không được a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vệ Tịch Diệt thân là Thần Bắc Hành đệ tử ký danh, ở Thiên cung bên trong vẫn là rất có danh vọng.

Bởi vì Thần Bắc Hành mất tích, rất lớn khả năng đã ngã xuống.

Không người nối nghiệp a!

Vì lẽ đó không ít người đều ám tự cho là, Vệ Tịch Diệt tương lai tất nhiên sẽ chấp chưởng Tinh Cung.

Này sẽ là tương lai Thiên cung đại nhân vật, tất cả trưởng lão cũng vui vẻ bán cái một bộ mặt, lần này đến, Vệ Tịch Diệt nói rất tỉ mỉ, rất nhiều Thiên cung trưởng lão ngược lại cũng thẳng thắn.

Có được hay không.

Thử một lần lại nói.

Vạn nhất có thể thành đây?

Mang theo ý niệm như vậy, Thiên cung các trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, dồn dập lấy ra chính mình bảo vật.

Trong này, cũng có khoe khoang thành phần.

Rất nhanh.

Từng cái từng cái lưu lạc ngoại giới, đều có thể bị cướp bể đầu bảo vật, bày ra ở án trên đài.

Thiên Tinh thần thạch.

Đại đạo nguyên tinh.

Siêu cấp thần dược.

Thiên cung trưởng lão đều mang theo vẻ tự đắc, âm thầm làm phàn so với.

“Khụ khụ! Xem ra các vị đạo hữu đều là cực kỳ giàu có a! Ha ha ha...”

Vệ Tịch Diệt ho nhẹ một tiếng, nở nụ cười.

Một lão giả cười nhạt nói, “Vệ huynh, nên ngươi lên sân khấu, lão phu ngược lại muốn xem xem, ngươi là làm sao tăng lên bảo vật phẩm chất!”

Vệ Tịch Diệt gật gù.

Sau đó đi tới con lừa bên người.

Sờ sờ lừa đầu, Vệ Tịch Diệt ôn nhu nói, “Hoa Hoa a, ngươi có thể chiếm được cho lão phu tranh khẩu khí a, ngày hôm nay nếu như biểu hiện được rồi, lão phu tầng tầng có thưởng!”

Con lừa trừng mắt hai con mắt to, hơi động cũng không dám động, quá nhiều người, đều là đại lão, dù cho nó bị Vương Bảo tinh luyện lá gan, vào giờ phút này cũng là sợ đến run lẩy bẩy.

Ma trứng, hù chết lừa!

Vệ Tịch Diệt nhìn thấy con lừa không há mồm, liền mạnh mẽ khống chế con lừa há hốc miệng ra.

Nhưng mà.

Hồi lâu qua đi.

Chuyện gì cũng không phát sinh.

Một đám Thiên cung trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, một trưởng lão đột nhiên cao giọng nói, “Vệ huynh, rất phiền phức sao? Cần bao nhiêu thời gian?”

Vệ Tịch Diệt chau mày, đến gần rồi con lừa, thấp giọng nói, “Hoa Hoa, không nên để cho lão phu thất vọng a!”

Lại là hồi lâu qua đi.

Vệ Tịch Diệt sắc mặt trở nên khó coi hạ xuống, mà một đám Thiên cung dài trên khuôn mặt già nua cũng là có chút bất mãn.

Ngươi muội.

Này họ Vệ sẽ không là vui đùa bọn họ chơi chứ?

Người tinh tường đều nhìn ra rồi, sự tình không đúng.

“Khụ khụ, cha, nếu không nhường Chân Thiện Lương lại đây nhìn một cái?” Vệ Hàn tiến lên vài bước nhỏ giọng nói.

Vệ Tịch Diệt nhìn một mặt vô tội con lừa, mặt âm trầm gật gật đầu.

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo liền bị mời lại đây.

Nhìn thấy nhiều người như vậy, sau đó sẽ nhìn thấy nhiều như vậy bảo vật, Vương Bảo hé mắt, trong lòng mật ngọt bình thường ngọt.

Không tồi không tồi, ngày hôm nay phát đạt!

“Tiền bối!” Vương Bảo cười nhạt chắp chắp tay.

Vệ Tịch Diệt trầm giọng nói, “Hoa Hoa lại không phản ứng, ngươi tới xem một chút!”

Vương Bảo kinh ngạc "Ồ" một tiếng, sau đó đi tới con lừa trước mặt, vỗ vỗ con lừa đầu, Vương Bảo ôn nhu nói, "Hoa Hoa nhưng là sợ sệt? Không phải sợ, ở đây đều là người tốt, sẽ không hại ngươi, đến đến đến, biểu diễn một hồi thực lực của ngươi!"

Con lừa tự nhiên là cái gì cũng làm không được.

Thế nhưng Vương Bảo đã bắt đầu tinh luyện lên.

Không thể không nói, nhiều như vậy bảo vật, tiêu tốn tinh luyện giá trị, cũng là không ít, có điều, hết thảy đều là đáng giá, mười mấy vạn tinh luyện giá trị tốn ra, đặt ở án trên đài hết thảy bảo vật, đều có tăng lên!

Nhìn bảo vật bên trên đột nhiên bạo phát lên hiu hắt ánh sáng, Vệ Tịch Diệt đại hỉ cực kỳ.

Một đám Thiên cung trưởng lão nhưng là kinh ngạc đến ngây người, nhìn mình bảo vật hoặc nhiều hoặc ít đều thay đổi dạng, có chút tăng lên đều hết sức rõ ràng, phản ứng lại, dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh.

"Trời ơi!"

"Hóa ra là như vậy tăng lên, chuyện này quả thật... Quả thực khó mà tin nổi!"

"Này đầu con lừa, chẳng lẽ thực sự là thượng cổ thần chủng? Nhiếp Hồn Cung tin tức truyền đến, lão phu đều xì mũi coi thường, vạn vạn không ngờ tới, là ta ếch ngồi đáy giếng!"

"Chặc chặc, Vệ huynh dĩ nhiên có thể được như vậy nghịch thiên thần thú, thực sự là thân có đại khí vận tại người, không phục không được!"

Thiên cung các trưởng lão đều là cười nói.

Vệ Tịch Diệt ánh mắt chớp qua một vệt vẻ đắc ý, ho nhẹ một tiếng, trầm giọng nói, "các vị đạo hữu, tại hạ sư tôn mất tích nhiều năm, bây giờ Tinh Cung chi chủ vị trí, vẫn không, lão phu đã quyết định, qua mấy ngày, liền đệ trình kế thừa Tinh Cung nghị án, đến thời điểm, mong rằng các vị đạo hữu, giúp lão phu một cái!"

"Lão phu có thể bảo đảm, sau đó này thượng cổ thần chủng, liền là ta Thiên cung hết thảy, bất kỳ trưởng lão đều có tư cách sử dụng!"

Một đám Thiên cung trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, không lên tiếng, có điều rất nhiều người, nhưng là khá là ý động.

Vương Bảo đứng con lừa bên cạnh, lẳng lặng nhìn, ánh mắt chớp qua một vệt ý lạnh, sau đó yên lặng đem hết thảy tinh luyện bảo vật...

Vỡ vụn!

Không sai.

Vương Bảo liền làm như thế!

Tinh luyện vật có thể vỡ vụn, cũng có thể phục hồi như cũ, nhưng là những người khác không biết a!

Vì lẽ đó.

Tạo thành xung kích, là to lớn!

Án trên đài, hết thảy bảo vật đều là ca ca ca xuất hiện rạn nứt âm thanh, sau đó, triệt để nứt ra!

Điện bên trong yên tĩnh lại.

Vệ Tịch Diệt phụ tử một mặt mộng bức.

Thiên cung các trưởng lão vẻ mặt dại ra.

Đầy đủ trải qua thời gian rất lâu, Vệ Tịch Diệt phản ứng đầu tiên, trong giây lát nhìn về phía Vương Bảo, gầm nhẹ nói, “xảy ra chuyện gì? Chuyện gì thế này?”

Mà không giống nhau: Không chờ Vương Bảo trả lời.

Một đám Thiên cung trưởng lão dồn dập kêu rên mắng to lên.

“Khe nằm, ta Thiên Tinh thần thạch!”

“Vệ Tịch Diệt, ngươi giở trò quỷ gì?”

“Lão phu lấy ra ba cái bảo vật, có thể nói là lão phu gần nửa giá trị bản thân, Vệ Tịch Diệt, ngươi xem đó mà làm thôi!”

“Lão phu cần một cái giải thích!”

Vệ Tịch Diệt mi tâm mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, tiến lên vài bước, nhìn chằm chằm Vương Bảo gầm nhẹ nói, “Chân Thiện Lương, bảo vật làm sao sẽ nát?”

Vương Bảo hơi có chút lúng túng nói, “Tiền bối, hẳn là Hoa Hoa ngày hôm nay sử dụng thiên phú số lần quá nhiều, tốt quá hoá dở a, gặp phải phản phệ chứ?”

Vệ Tịch Diệt suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Ngươi cái này tiểu hỗn đản!

Sử dụng quá nhiều lần, sẽ xuất hiện phản phệ? Ngươi mẹ nó làm sao không nói sớm?

Hiện tại được rồi, nhiều trưởng lão như vậy bảo vật, đều rất sao nát, phế bỏ, ngươi nhường lão phu làm sao bây giờ? Thường thế nào?

Vệ Tịch Diệt thực sự là hận không thể một cái tát đập chết Vương Bảo.

Vệ Hàn càng là trừng mắt đỏ như máu con ngươi nhìn chằm chằm Vương Bảo, hận không thể đem Vương Bảo một cái nuốt!

Này cái gì hỗn đản đồ chơi a, cái này hố không được a!

Quá rất sao bẫy người!

Đột nhiên.

Vệ Hàn nghĩ tới điều gì, gấp giọng nói, "Chân Thiện Lương, thượng cổ thần chủng không phải có thể nhường bảo vật phục hồi như cũ sao?"

Vệ Tịch Diệt ngẩn ra, đại hỉ cực kỳ.

Nhưng mà.

Vương Bảo đáng tiếc nói rằng, "cái kia phải là tự nhiên vỡ vụn, loại này gặp phải phản phệ vỡ vụn, làm sao có khả năng phục hồi như cũ?"

Vệ Tịch Diệt méo mặt lên.

Hi vọng lần thứ hai phá diệt, hắn chỉ có thể gửi hy vọng vào chờ thượng cổ thần chủng khôi phục sau khi tăng lên những bảo vật khác đến trở mình!

Bất quá hôm nay mất mặt ném lớn, hơn nữa còn đắc tội rồi các trưởng lão khác, phần này uất ức...

Nhịn không được!

Ánh mắt hung mang lóe lên, Vệ Tịch Diệt đột nhiên lạnh giọng nói, "Chân Thiện Lương, loại này tin tức trọng yếu ngươi đều ẩn giấu, ta xem ngươi chính là cố ý hại lão phu, ngươi thật là to gan!"

Nói xong lời cuối cùng, âm thanh dĩ nhiên là huy hoàng nhiên như sấm sét.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng vẻ mặt như thường, lười biếng nói rằng, “tiền bối tốt nhất không muốn ra tay với ta, nếu không thì, ta bảo đảm, sau đó ngươi nhất định sẽ hối hận...”

------oOo------

Chương 605: Bi ai, quá bi ai

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo lời này kinh ngạc đến ngây người rất nhiều người!

Dù cho là những kia không rõ vì sao Thiên cung trưởng lão, cũng là không nhịn được khóe mắt giật giật!

Tiểu tử này, cũng thật là không biết trời cao đất rộng!

Vệ Tịch Diệt đường đường Chân thần, vẫn chưa thể ra tay với ngươi? Còn rất sao hối hận đây, ngươi này không phải tìm đường chết sao?

Tình huống như thế không tiếp thu sợ, trái lại cuồng hận?

Đầu bị cửa kẹp chứ?

Mà Vệ Tịch Diệt đều muốn khí nổ!

Hắn đã là không cách nào nhịn được lửa giận, Vương Bảo càng phảng phất là đổ dầu vào lửa, méo mặt lên, cũng không nhịn được nữa, lệ quát, "Tiểu tử ngươi quả nhiên có quỷ, muốn chết!"

Vừa dứt lời, Vệ Tịch Diệt trực tiếp đưa tay, tay như ưng trảo, hướng về Vương Bảo đỉnh đầu tóm tới!

Này một trảo như quả không có gì bất ngờ xảy ra, tuyệt đối có thể lật tung Vương Bảo đỉnh đầu!

Nhưng mà.

Làm sao có khả năng không có gì bất ngờ xảy ra?

Vương Bảo dám nói ra như vậy tự tin, tự nhiên là có mười phần sức lực!

Hắn sức lực, chính là hắn lúc này thân ở Tinh Thần Điện bên trong!

Được Thần Bắc Hành chân truyền Vương Bảo, chính là Tinh Thần Điện ngầm thừa nhận Tinh Cung chi chủ!

Hắn thậm chí đều không có né tránh, cũng không có phòng ngự, liền như thế nhàn nhạt nhiên nhìn Vệ Tịch Diệt, ở Vệ Tịch Diệt nghi ngờ không thôi trong ánh mắt, Vương Bảo khóe miệng lộ ra châm chọc độ cong, nhạt âm thanh nói, "ngớ ngẩn!"

Hai chữ lối ra (mở miệng).

Tinh Thần Điện bên trong, đột nhiên xuất hiện một đạo hoàng nhiên lực lượng!

Lực lượng này thập phần cuồng bạo, trong chớp mắt hóa thành vô số đạo lóng lánh ánh sao đại ấn, vờn quanh ở Vương Bảo bên người!

Vệ Tịch Diệt một trảo đụng vào, thình lình như bị sét đánh, rên lên một tiếng, trực tiếp bị hất bay!

Trên mu bàn tay huyết dịch chảy đầm đìa, đều có thể nhìn thấy xương ngón tay, nhưng mà trên tay truyền đến đau nhức, Vệ Tịch Diệt căn bản không để ý, vào giờ phút này, hắn cực kỳ mộng bức nhìn Vương Bảo, thân thể run rẩy, khó có thể tin nói rằng, "ngươi... Ngươi rốt cuộc là ai? Chuyện gì thế này? Tinh Thần Điện sao lại thế..." Thủ phát:

Vương Bảo quanh thân vờn quanh từng đạo từng đạo tinh ấn, cười nhạt nói, "ngươi xem, vừa nãy ta nói ngươi không tin, xui xẻo rồi chứ?"

Thiên cung các trưởng lão hút vào cảm lạnh khí, ngơ ngác biến sắc.

Tình huống như thế.

Có chút quen thuộc.

Đây là...

Tinh Thần Điện ở tự động ngự chủ a!

Mà có thể làm cho Tinh Thần Điện ngự chủ, liền chỉ có một cái thân phận...

Tinh Cung chi chủ!

Nhưng là.

Tiểu tử này...

Chờ chút...

Một đám trưởng lão đột nhiên liên tưởng đến một cái khó mà tin nổi khả năng, dồn dập trợn to hai mắt, nhìn Vương Bảo, vẻ mặt ngơ ngác.

Mà thân là Thần Bắc Hành đệ tử ký danh.

Vệ Tịch Diệt, hắn biết đến càng nhiều, hắn càng thêm hiểu được, Tinh Thần Điện tự động ngự chủ, đại diện cho cái gì, sắc mặt của hắn trắng xám đáng sợ, hắn không Pháp Tương tin trước mắt tất cả những thứ này, đáy mắt nơi sâu xa, phẫn nộ cùng hoảng sợ chen lẫn, tâm hồn thập phần hoảng sợ!

Thiên sát!

Tinh Cung chi chủ!

Tiểu tử này dĩ nhiên thành Tinh Cung chi chủ!

Chẳng lẽ, Thần Bắc Hành cái kia lão tử quỷ, thu rồi tiểu tử này làm thân truyền?

Ta phốc ngươi muội, lão tử mơ ước vô số năm Tinh Cung chi chủ vị trí, liền như thế chắp tay dâng cho người?

“Ngươi cùng Thần... Thần tổ, là quan hệ gì?” Vệ Tịch Diệt khuôn mặt có

chút vặn vẹo gầm nhẹ nói.

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “Thần Bắc Hành là sư tôn ta!”

Vệ Tịch Diệt đều muốn tan vỡ!

Quả nhiên a!

Tiểu tử này dĩ nhiên thật sự được Thần lão tử quỷ truyền thừa!

Vương Bảo đột nhiên cười nói, “ngươi thân là sư tôn đệ tử ký danh, lẽ nào quên, ở Tinh Thần Điện đối với Tinh Cung chi chủ ra tay, sẽ bỏ ra cái giá gì?”

Vệ Tịch Diệt ánh mắt đột nhiên sợ hãi lên, mà vào giờ phút này, Tinh Thần Điện bên trong, đột nhiên truyền đến từng đạo từng đạo ong ong, sau một khắc, một cái hư huyễn Tinh Thần chi kiếm hung hãn mà ra, hướng về Vệ Tịch Diệt đánh tới!

Vệ Tịch Diệt như bị sét đánh, toàn lực phòng ngự, thế nhưng phòng ngự lại toàn dây tan vỡ, trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, liên tiếp phun mạnh, thân thể trực tiếp bị Tinh Thần đại kiếm đâm thủng, hạ hướng về phía Tinh Thần Điện ở ngoài!

“Cha!”

Vệ Hàn trong lòng phát lạnh, kêu thảm một tiếng, mau mau chạy ra ngoài!

Vương Bảo bĩu môi, cười lạnh nói, “tự tìm khổ (đắng) ăn!”

Một đám Thiên cung trưởng lão khóe miệng co quặp, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập quay về Vương Bảo chắp tay hành lễ, “Bái kiến Tinh chủ!”

Đang khi nói chuyện.

Một đám lão gia hoả trong lòng đều là đang cuộn trào từng đạo từng đạo ý nghĩ.

Thần tổ dĩ nhiên ở bên ngoài thu đồ đệ, hơn nữa, rõ ràng được chân truyền, liền Tinh Thần Điện đều ngầm thừa nhận làm chủ nhân.

Chuyện này đối với Thiên cung mà nói, có trùng kích cực lớn.

Vương Bảo quay về rất nhiều Thiên cung trưởng lão cười, nói rằng, "chư vị tiền bối không muốn khách khí như vậy, ta mới tới Thiên cung, còn cần các vị tiền bối trông nom!"

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp hướng về bên ngoài đi ra, đứng Tinh Thần Điện cửa, nhìn vào giờ phút này, co quắp trên mặt đất ngây người như phỗng Vệ Tịch Diệt, cười híp mắt nói, "Vệ Tịch Diệt, ngươi thân là sư tôn đệ tử ký danh, nhưng vào ở Tinh Thần Điện, đây là vượt qua tội lớn, tội không cho xá, ngươi không tư cách kế thừa Tinh Cung, nhưng mơ ước Tinh Cung cung chủ vị trí, càng là tội ác tày trời, ta lấy Tinh Cung cung chủ danh, cướp đoạt ngươi Tinh Cung đại trưởng lão vị trí, xuống làm phổ thông trưởng lão, ngươi có thể chịu phục?"

Vệ Tịch Diệt phản ứng lại, một cái lão huyết phốc đi ra!

Khe nằm a!

Thật ác độc a!

Tốt mẹ nó trực tiếp a!

Ta phục?

Ta phục đại gia ngươi!

Ngươi rất sao ẩn giấu thân phận hố ta, ngươi kế thừa Thần Bắc Hành truyền thừa, ngươi không nói sớm, ngươi thật là âm hiểm a, thật vô liêm sỉ a!

Làm người tại sao có thể vô liêm sỉ như vậy?

Ta rất sao không phục!

Khuôn mặt vặn vẹo, Vệ Tịch Diệt gầm nhẹ nói, “ta không biết thân phận ngươi...”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “nhưng ta đã nhắc nhở qua ngươi!”

“Ta...”

Vương Bảo cười lạnh nói, “ngươi cái gì ngươi? Ta hảo tâm hảo ý cho ngươi thượng cổ thần chủng, ngươi lại la ó, trực tiếp muốn giết ta, ngươi xứng đáng ngươi lương tâm sao? Không sai, ta là ẩn giấu thân phận, thế nhưng, ta đối với ngươi có ân, ngươi nhưng ân đền oán trả, ngươi làm người như vậy không điểm mấu chốt, ta trừng phạt, ngươi không phục cũng đến phục!”

“Còn có, thượng cổ thần chủng ta xem ngươi cũng không tư cách tiếp tục nắm giữ, ta thu về!”

“Đương nhiên, ngươi nếu thật sự không phục, đều có thể đi tìm công đạo, nếu như, ngươi có thể tìm tới ai có thể cho ngươi làm chủ...”

Vương Bảo một câu một câu, phảng phất từng cái từng cái lòng bàn tay, đem Vệ Tịch Diệt đánh chính là mắt nổ đom đóm!

Công đạo?

Tìm rất sao cái gì công đạo?

Tinh Cung chính là Thiên cung đứng đầu, cái khác cung chủ ai dám cho hắn giữ gìn lẽ phải?

Đi ra Thiên cung các trưởng lão, trong lòng đều là có chút phát lạnh, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, mang theo mười phần kiêng kỵ.

Ngươi muội.

Cái này Thần tổ đồ, có vẻ như là một cái ẩn giấu đại âm tất a!

Nhìn Vệ Tịch Diệt một chút, một đám Thiên cung trưởng lão đều là khá là thương hại, lão Vệ lần này có thể coi là đùa lớn rồi, trước Thần Bắc Hành mất tích hư hư thực thực ngã xuống, Tinh Cung có thể mặc hắn chơi, rất nhiều Thiên cung cung chủ cũng không tư cách nói cái gì, thế nhưng ai có thể ngờ tới, Thần tổ dĩ nhiên thu rồi đồ đệ.

Bây giờ người ta trở về, ngươi cái này đệ tử ký danh phải đứng ở bên!

Huống hồ.

Thân là đệ tử ký danh, ở tại Tinh Thần Điện, tích cực, này chính là một cái tội lớn, vẫn còn muốn tìm công đạo? Công đạo cái trứng cầu!

Đắc tội rồi Tinh Cung chi chủ, ngươi còn muốn có thể được rồi?

Đừng nằm mơ!

Nói tóm lại...

Đây chính là một cái bi kịch a!;

Bi ai!

Quá rất sao bi ai...

------oOo------

Chương 606: Xông Thiên cung 9 quan, làm 9 cung cộng chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu đại Thiên cung đều bị Vương Bảo đột nhiên xuất hiện chấn kinh rồi, rất nhanh, ngoại trừ Tinh Cung, bát đại Thiên cung cung chủ dồn dập đi tới Tinh Thần Điện.

Nhìn thấy Vương Bảo, mọi người liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt bất nhất, sau nửa ngày, dồn dập làm lên tự giới thiệu mình!

"Như Ý Cung cung chủ Uông Thủy Hàn!"

"Thiên Khuyết Cung cung chủ Đoan Mộc Thanh Thiên!"

"Ám Nguyệt Cung cung chủ Phong U!"

"Liệt Dương Cung cung chủ Dương Đỉnh Thiên!"

"Hàn Cực Cung cung chủ Thương Hàn!"

"Nhiếp Hồn Cung cung chủ Phương Như Long!"

"Thần Đồng Cung cung chủ Vi Đại Phúc!"

"Thần Lực Cung cung chủ Tần Hùng!!!"

Tần Hùng vừa dứt lời, Vương Bảo liền chắp tay, trầm giọng nói, "Vương Đại Chùy! Sư thừa Bắc Hành sư tôn, chư vị tiền bối, vãn bối có lễ!"

"Vương Đại Chùy, Thần tổ hắn..."

Như Ý Cung cung chủ Uông Thủy Hàn có chút thấp thỏm hỏi.

Vương Bảo cười nhạt nói, “sư tôn chịu đến cực kỳ thương thế nghiêm trọng, bây giờ chính đang một cái nào đó hạ giới bên trong mật địa tu luyện, còn lúc nào trở về, ta cũng không biết!”

Hàng này nói dối thực sự là không có chút nào mang chớp mắt, Thần Bắc Hành đã sớm chết thấu.

Nhiếp Hồn Cung cung chủ Phương Như Long lãnh đạm nói rằng, “nhưng là, Thần tổ hồn bia, đã nát...”

Vương Bảo vung vung tay, “Sư tôn thần thông kinh thiên động địa, giả chết mà sinh mà thôi!”

Một đám lão già bên trong, phần lớn đều là lộ ra thần sắc mừng rỡ.

Có điều có mấy người, sắc mặt nhưng là khẽ biến, khá là không tự nhiên lên.

Bầu không khí yên tĩnh nửa ngày, đột nhiên, Phương Như Long cau mày nói, “xem Thần tổ ý này, là muốn cho ngươi kế thừa Tinh Cung?”

Vương Bảo gật gù, “Đúng là như thế!”

Phương Như Long cười nhạo nói, “Vương Đại Chùy, không phải lão phu coi khinh ngươi, chỉ là, thân là Thiên cung Cửu Cung cung chủ, đều đang không phải Chân thần, này truyền đi, thực sự là một chuyện cười! Vì lẽ đó, nếu như ngươi nghĩ kế thừa Tinh Cung, vẫn là chờ ngươi trở thành Chân thần cảnh, nói sau đi!”

Này vừa nói.

Rất nhiều Thiên cung cung chủ dồn dập cau mày.

Hàn Cực Cung cung chủ Thương Hàn nhạt âm thanh nói, “Thần tổ là một cái như vậy thân truyền, hắn không kế thừa Tinh Cung, chẳng lẽ còn nhường Vệ Tịch Diệt cái kia đệ tử ký danh kế thừa hay sao? Phương huynh, nói chuyện trước, tốt nhất cần nghĩ cho rõ!”

Phương Như Long bĩu môi, ngược lại có chút không quen nói rằng, “nói tới cái này, vừa nãy lão phu nghe nói, Vương Đại Chùy ẩn giấu thân phận, ám hại Vệ Tịch Diệt, thậm chí còn bị tước đoạt Tinh Cung đại trưởng lão chức vị, chư vị đạo huynh có hay không cảm thấy, có gì chỗ không ổn?”

Thiên Khuyết Cung cung chủ đột nhiên hé mắt, gật đầu nói, “là có chút thiếu cân nhắc, Vệ Tịch Diệt ở Thần tổ mất tích những năm này, tốt xấu ở Tinh Cung cẩn trọng, rơi vào kết quả như thế, thực sự là thê lương!”

Ám Nguyệt Cung cung chủ vẻ mặt xem thường phụ họa nói rằng, “không sai, hơn nữa Vương Đại Chùy ngươi thân là Thần tổ đệ tử, nếu đi tới Tinh Cung, vì sao phải ẩn giấu thân phận, cho tới, hại Vệ Tịch Diệt? Đây có phải hay không... Quá mức tiểu nhân?”

Rất nhiều Thiên cung cung chủ sắc mặt đều là trở nên âm trầm!

Nhiếp Hồn Cung, Thiên Khuyết Cung, Ám Nguyệt Cung, từ trước đến giờ như thể chân tay.

Lúc này làm khó dễ, khẳng định là có mưu đồ!

Mà Vương Bảo nhưng là vẫn mỉm cười nghe, nhìn, không nói một lời.

Phương Như Long bỗng nhiên tiến lên một bước, hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “ngươi mặc dù là Thần tổ thân truyền, thế nhưng, thủ đoạn bỉ ổi, ném chính là Thần tổ mặt, huống hồ, ngươi tu vi quá yếu, căn bản không tư cách kế thừa Tinh Cung, lão phu lấy Nhiếp Hồn Cung cung chủ danh, với lúc này nơi đây, phản đối Vương Đại Chùy kế nhiệm Tinh Cung, giơ tay biểu quyết đi!”

Đoan Mộc Thanh Thiên cùng Phong U kiên quyết nhấc tay!

Cái khác Thiên cung cung chủ, chau mày, tuy rằng chưa từng nhấc tay, nhưng ai cũng đoán không ra ý nghĩ của bọn họ.

Phương Như Long cười lạnh nói, “một phần ba đồng ý, đã như vậy, nghị án

thông qua!”

Này lời nói xong.

Vương Bảo trực tiếp thăm thẳm nói rằng, “nhưng là, ta phản đối đây!”

Phương Như Long không chút phật lòng, nhạt âm thanh nói, “ngươi không tư cách phản đối...”

“Cái kia, Cẩu gia đây?”

Lão cẩu đột nhiên chạy toán loạn vào, vênh váo tự đắc.

Phương Như Long nhìn thấy lão cẩu, vẻ mặt co giật lên, theo bản năng hơi khom lưng, thế nhưng sau đó nghĩ đến, Thần tổ cũng không được, lão tử còn sợ này con lão cẩu làm len sợi? Lúc này lại thẳng người cái, kéo ra một vệt nụ cười, cười gượng nói, “hóa ra là Cẩu gia, ngài... Cũng trở về a...”

Lão cẩu đi tới Phương Như Long trước mặt, trực tiếp phun ra từng ngụm từng ngụm nước, lớn mắng nói, “Cẩu gia phi chết ngươi cái lão già, vừa mới qua đi bao lâu, ngươi thậm chí ngay cả Thần Bắc Hành đều không để vào mắt đúng không? Thần Bắc Hành đệ tử thân truyền, không tư cách kế nhiệm hành cung? Ngươi mẹ nó đúng hay không điên rồi? Tinh Thần Điện bên trong Tinh Thần Ấn, ngươi có có thể dùng bền sao?”

Phương Như Long sắc mặt âm trầm, lùi về sau một bước, vẻ mặt khó coi nói rằng, “Cẩu gia, xin tự trọng!”

“Tự ngươi muội!”

Lão cẩu nghểnh lên đầu, đứng thẳng đứng dậy, vây quanh hai cái chân trước, cười lạnh nói, “họ Phương, lão Vương không tư cách phản đối ngươi nghị án, thế nhưng Cẩu gia có thể, đừng quên, Cẩu gia thân là Thiên cung duy nhất hộ cung trưởng lão, nắm giữ một phiếu quyền phủ quyết, Cẩu gia chính thức tuyên bố, ngươi nghị án, vô hiệu!”

Phương Như Long biến sắc mặt lại đổi, sau đó, bỗng nhiên phất tay áo nói,

“hừ, Tinh Cung rơi vào như vậy nhóc con miệng còn hôi sữa tay, ta Thiên cung uy nghiêm tất nhiên quét rác, việc này coi như Cẩu gia ngươi phủ quyết, lão phu cũng sẽ không thừa nhận thân phận của hắn!”

Dứt lời.

Phương Như Long nhanh chân rời đi!

Thiên Khuyết Cung cung chủ Đoan Mộc Thanh Thiên cùng với Ám Nguyệt Cung cung chủ Phong U, vẻ mặt lạnh lùng yên lặng đi ra ngoài!

Lão cẩu khá là không cam lòng nhổ ngụm nước bọt, mắng nói, “Mã Đức, thứ đồ gì a!”

Hàn Cực Cung cung chủ Thương Hàn thở dài nói, “Cẩu gia, Thần tổ biến mất, Thiên cung từ lâu ấp ủ đại loạn, lúc này Vương Đại Chùy xuất hiện, chính là dây dẫn lửa!”

Liệt Dương Cung cung chủ Dương Đỉnh Thiên vốn là cùng Thương Hàn không hợp nhau, nhưng mà lúc này nhưng là đồng dạng cảm thán nói, “thư long không ép hổ, phiền phức!”

Vương Bảo đột nhiên cười nói, “không phiền phức!”

Nói xong, Vương Bảo quay về Thương Hàn các loại Thiên cung cung chủ chắp chắp tay, nghiêm nghị nói, “Đa tạ các vị tiền bối vừa nãy giữ gìn, tuy rằng ta mới đến, thế nhưng rất đáng tiếc, ta Vương Đại Chùy liền không phải một cái bị khinh bỉ người, người mời ta một thước, ta còn người một trượng, người giẫm ta một cước, ta tất gấp bội xin trả!”

“Thiên Khuyết Cung!”

“Ám Nguyệt Cung!”

“Nhiếp Hồn Cung!”

“Này ba cung cung chủ, ta sẽ từng cái phế bỏ, bởi vì, bọn họ tựa hồ quên,

Thiên cung khởi nguyên, là cái gì...”

Này vừa nói.

Thương Hàn các loại Thiên cung cung chủ đều là vẻ mặt đại biến.

Nghĩ đến một chút từ lâu lãng quên ký ức, Thương Hàn nuốt ngụm nước bọt, không nhịn được nói rằng, “vương... Tinh chủ, chẳng lẽ ngươi là nghĩ...”

Vương Bảo hờ hững cười, ánh mắt nhưng rạng ngời rực rỡ, cao giọng nói, “không sai, Thiên cung bắt nguồn từ Tinh Vẫn lão tổ, ở lão tổ cái kia một đời, đầu tiên sáng lập Tinh Cung, từ từ mới thiết lập cái khác Thiên cung, sau khi liền truyền cho sư tôn ta Thần Bắc Hành!”

“Lão tổ từng có lưu lại cổ lệnh, như hậu nhân có tư cách xông qua Thiên cung cửu quan, liền vì là Thiên cung cửu đại cung cộng chủ!”

“Ta, muốn xông Thiên cung cửu quan, nhường một ít người biết biết, làm người a... Ngàn vạn ngàn vạn, không thể quên cội nguồn...”

------oOo------

Chương 607: Thiên Khuyết Sơn, Đạo Nguyên Kinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo muốn xông Thiên cung cửu quan!

Tin tức này rất nhanh sẽ truyền khắp Thiên cung, Thiên cung bên trong hết thảy võ giả, từ trên xuống dưới đều là cực kỳ rung động.

Thiên cung cửu quan, chính là Tinh Vẫn lão tổ thiết lập, căn cứ tổ lệnh, xông qua Thiên cung cửu quan, liền có thể thành Cửu Cung cộng chủ!

Mà có tư cách xông Thiên cung cửu quan, liền chỉ có Tinh Cung cung chủ!

Thần Bắc Hành không có xông qua, bởi vì lão già này thực lực vốn là nghịch thiên, nghiền ép đồng đại, nghiền ép tám cung, còn lại Thiên cung cung chủ ở Thần Bắc Hành trước mặt, đều chỉ có thể thấp kém lấy vãn bối tự xưng!

Mà hiện tại, Vương Bảo muốn xông!

“Hắn làm sao dám?”

Nhiếp Hồn Cung bên trong.

Phương Như Long khuôn mặt vặn vẹo, cuồng bạo sát ý dâng trào ra, sắc mặt tái xanh, con ngươi đỏ đậm cực kỳ!

Đoan Mộc Thanh Thiên cùng Phong U sắc mặt cũng là khó coi cực kỳ.

Nửa ngày qua đi.

Phong U lạnh lùng nói rằng, “không muốn tự loạn trận cước, tiểu tử kia tuy rằng được Thần tổ thân truyền, thế nhưng... Hừ, nghĩ xông Thiên cung cửu

quan? Vậy cũng là Tinh Vẫn lão tổ thiết lập cửa ải khó, há có thể đơn giản? Hắn, không vượt qua nổi!”

Dứt lời, Phong U xoa xoa lông mày, mặt âm trầm tiếp tục nói rằng, “Thần tổ hồn bia phá toái, chín mươi chín phần trăm ngã xuống, Tinh Cung bí tàng bị Thần tổ trận pháp trói chặt, vốn là lại có thêm vạn năm, lão phu liền chắc chắn, loại bỏ phong cấm, thế nhưng Vương Đại Chùy xuất hiện... Tinh Cung bí tàng, phỏng chừng huyền...”

Phương Như Long ánh mắt sát cơ bùng lên, “Vì lẽ đó, không thể chứa hắn!”

Đoan Mộc Thanh Thiên hé mắt, nói rằng, “hắn xông Thiên cung cửu quan, phỏng chừng chính là vì đối phó chúng ta, thế nhưng hắn nhất định thất bại, chờ hắn thất bại sau khi, liền thiết kế ngoại trừ hắn, hơn nữa, cấp bách!”

Điện bên trong yên tĩnh lại.

Thế nhưng lạnh lẽo sát ý, nhưng là càng ngày càng nồng đậm.

...

...

Không đợi Phương Như Long ba người thương lượng ra làm sao diệt trừ Vương Bảo.

Bên ngoài.

Từng đạo từng đạo kinh thiên nổ vang, đột nhiên truyền vang thiên địa!

Phương Như Long ba người hơi thay đổi sắc mặt, cùng đi đến ngoài điện, sau đó liền nhìn thấy vào giờ phút này trong hư không, đột nhiên xuất hiện chín toà liên miên không dứt hư huyễn núi lớn!

Nhìn như hư huyễn, rồi lại phảng phất chân thực, xuất hiện ở hư không, lộ ra như có như không uy nghiêm khí tức!

“Là Thiên cung cửu quan!”

Phương Như Long hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt như lửa, mang theo uất ức, trầm giọng nói, “đáng tiếc Tinh Vẫn lão tổ lệnh, chỉ cho phép Tinh Cung chi chủ xông Thiên cung cửu quan, thực sự là quá không công bằng!”

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đạp bước hư không, hướng về hư không cửu sơn mà đi!

“Bắt đầu rồi!”

Đoan Mộc Thanh Thiên lạnh nở nụ cười.

Mà lúc này.

Hàn Cực Cung cung chủ Thương Hàn các loại Thiên cung cung chủ, đều là đứng Tinh Thần Điện trước, nhìn phía trên.

Trong hư không một màn, cũng dường như sóng nước hình chiếu, ở Thiên cung bên trong phạm vi, rõ ràng hiển lộ mà ra!

“Vậy thì là Tinh Cung chi chủ? Thần tổ thân truyền?”

“Ta trời, còn trẻ như vậy...”

“Ước ao a... Hắn có tư cách gì, có thể làm cho Thần tổ thu làm thân truyền?”

“Xông Thiên cung cửu quan, thành Cửu Cung cộng chủ, vạn vạn không ngờ tới, dĩ nhiên thật sự có Tinh Cung chi chủ muốn làm việc này!”

“Nghe đồn Cửu Cung cộng chủ, có tư cách được Tinh Vẫn tổ sư gia bộ phận truyền thừa, cũng không biết là thật hay giả...”

“Mau nhìn, muốn bắt đầu rồi...”

Thiên cung các nơi vang lên đạo đạo tiếng bàn luận.

Mà ở Tinh Cung trong phạm vi một toà trong đại viện, Vệ Tịch Diệt ánh mắt lộ ra căm hận, nhìn chòng chọc vào trên bầu trời Vương Bảo bóng người, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “không biết trời cao đất rộng ngu xuẩn, còn muốn chia sẻ Cửu Cung cộng chủ? Thực sự là chuyện cười!”

Không ai xem trọng Vương Bảo.

Dù cho là Hàn Cực Cung cung chủ Thương Hàn, cũng là có chút thấp thỏm.

Tinh Vẫn lão tổ mạnh mẽ, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, cô độc sáng lập Thiên cung, liền trực tiếp trấn áp Chân Thần giới.

Như vậy tồn tại, thiết lập cửa ải khó, độ khó cao, khó có thể tưởng tượng!

Chỉ có lão cẩu, đối với Vương Bảo hoàn toàn tự tin, nhìn Vương Bảo, rung đùi đắc ý nói rằng, “đại gia đều lên tinh thần đến a, tuyệt đối đừng chớp mắt a, lão Vương muốn bắt đầu trang bức...”

Ầm!

Một đạo bạo âm vang lên, nhưng là Vương Bảo dĩ nhiên bước vào thứ nhất núi!

Mà này thứ nhất núi, tên là Thiên Khuyết!

Bước vào Thiên Khuyết Sơn trong nháy mắt, dãy núi trước, đột nhiên lập loè ra từng đạo từng đạo cổ xưa chữ triện kinh văn, mỗi cái kiểu chữ như to bằng cái đấu, vờn quanh xoay quanh, cuối cùng hóa thành dựng đứng hành, ngang trời bên trong đất trời!

Cùng lúc đó.

Một chú dài thơm cao mấy chục trượng, xuất hiện ở Thiên Khuyết Sơn trên

đỉnh ngọn núi, ánh lửa tự cháy, ý này rất rõ ràng, cháy thơm bên trong, nhất định phải lĩnh ngộ này đạo cổ kinh!

Nhiếp Hồn Cung trước.

Thiên Khuyết Cung cung chủ Đoan Mộc Thanh Thiên ánh mắt nhìn chằm chằm kinh văn, sắc mặt càng ngày càng kích động, sau nửa ngày, trong giây lát gầm nhẹ nói, "là Đạo Nguyên Kinh, đây là Thiên Khuyết Cung chí cao dày cuốn, trong cung chỉ có nửa bộ, mà này, nhưng là chỉnh cuốn!"

Ánh mắt hừng hực nhìn Đạo Nguyên Kinh.

Đột nhiên.

Đoan Mộc Thanh Thiên lộ ra thần sắc kinh khủng, khó có thể tin nói rằng, "chuyện này... Cái này không thể nào, dĩ nhiên không cách nào ký ức..."

Không sai.

Vừa nãy Đoan Mộc Thanh Thiên muốn đem Thiên Khuyết Sơn trước Đạo Nguyên Kinh ký ức hạ xuống, thế nhưng không nghĩ tới, rõ ràng nhìn ở trong mắt, nhớ ở trong lòng, nhưng là, không tới một hơi thở công phu, rồi lại lãng quên.

Liền phảng phất.

Có tồn tại chí cao, trực tiếp từ trong trí nhớ của hắn, đem Đạo Nguyên Kinh xóa đi!

Một màn như thế, kinh hãi lòng người!

Phương Như Long cùng Phong U, tương tự như vậy, sắc mặt vô cùng phức tạp.

"Tinh Vẫn lão tổ khả năng, vượt quá chúng ta tưởng tượng!"

Tình huống như thế, ngoại trừ Tinh Vẫn lão tổ động tay động chân, không

có cái khác giải thích!

“Đáng ghét!”

Đoan Mộc Thanh Thiên vô cùng phẫn nộ.

Thiên Khuyết Cung chỉ có Đạo Nguyên Kinh thượng bộ, mà xuống bộ, mới là trọng yếu nhất, rõ ràng đại đạo có hi vọng, nhưng không thể được, Đoan Mộc Thanh Thiên buồn giận đều muốn thổ huyết!

Mà vào giờ phút này.

Vương Bảo mắt nhìn Đạo Nguyên Kinh, cái kia từng cái từng cái kinh văn, dĩ nhiên dấu ấn ở đầu óc của hắn nơi sâu xa.

Đạo Nguyên Kinh, là chân chính đỉnh cấp cổ kinh, ẩn chứa thiên địa đại đạo, nửa trước bộ giảng chính là đại đạo chí lý, thế nhưng phần sau bộ, nhưng ẩn chứa một loại trộm trời chi đạo, tên là đúc đại đạo chi mạch!

Ở Vương Bảo trong mắt, Đạo Nguyên Kinh phần sau bộ liền phảng phất hóa thành từng cái từng cái thiên địa thần văn, mức độ phức tạp, nhường Vương Bảo đều có chút đau đầu.

Cũng may.

Vẫn tính là ở trong giới hạn chịu đựng.

Vương Bảo bất động thanh sắc bắt đầu ở trong người ngưng tụ thần văn, đại đạo chi mạch chính là do này từng cái từng cái thần văn tạo thành, Đạo Nguyên Kinh bên trong chỉ có năm loại đại đạo chi mạch thần văn, cái kia chính là ngũ hành!

Thời gian trôi qua.

Ở Vương Bảo tinh luyện vô số lần ngộ tính tàn phá bên dưới, dù cho là vô cùng thần bí Đạo Nguyên Kinh, cũng thần phục ở Vương Bảo dưới chân!

Thân thể bên trong.

Từng đạo từng đạo ẩn chứa cổ xưa khí tức, vô cùng thần bí mạch lạc, do từng đạo từng đạo bé nhỏ thần văn tạo thành, xuyên qua Vương Bảo toàn thân.

Ngũ hành đại đạo chi mạch đúc ra trong nháy mắt, Vương Bảo liền rõ ràng cảm ứng được trong đó ẩn chứa chỗ tốt!

Phải biết, Thế Giới cảnh đỉnh cao muốn trở thành Chân thần, liền cần yếu lĩnh Goten địa đại đạo, điều này cần từng bước một cảm ngộ bản nguyên của đại đạo, hấp thu bản nguyên của đại đạo lực lượng, cuối cùng khống chế.

Nhưng mà Vương Bảo thân thể, hiện tại cũng đã bắt đầu hấp thu bản nguyên của đại đạo, ngũ hành bản nguyên của đại đạo bỏ thêm vào đại đạo chi mạch, dù cho tốc độ chầm chậm, nhưng Vương Bảo, vẻn vẹn chỉ là Thế Giới cảnh mà thôi!

Có thể tưởng tượng, chờ đến hắn đột phá đến Chân thần.

Tốc độ hấp thu, nhất định sẽ tăng vọt!

Vậy thì phảng phất là một cái máy gian lận bình thường a!

“Có vẻ như lĩnh ngộ cái gì đồ vật ghê gớm!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở lên, từ khoanh chân tư thế đứng lên.

Cũng nhưng vào lúc này, Thiên Khuyết Sơn ầm ầm sụp đổ, cùng lúc đó, một đạo hào quang chói mắt bắn mạnh mà ra, hình thành một đạo đại ấn, đi vào đến Vương Bảo mi tâm!

Vương Bảo hé mắt, nửa ngày qua đi, khóe miệng lộ ra một vệt ý cười, đột nhiên xoay người, mặt hướng Nhiếp Hồn Cung phương hướng, nhẹ nhàng ngoắc ngoắc ngón tay đầu.

Nhiếp Hồn Cung trước.

Đoan Mộc Thanh Thiên ngây người như phỗng, một mặt mộng bức, trơ mắt nhìn đại diện cho chính mình Thiên Khuyết Cung cung chủ thân phận vô thượng pháp lệnh, không bị khống chế xuất hiện, hướng về xa xa chạy, phản ứng lại hắn, một cái lão huyết phun ra ngoài.

Sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Đoan Mộc Thanh Thiên tự lẩm bẩm, “Xong đời...”

------oOo------

Chương 608: Hiện tại thấy hối hận sao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Khuyết Cung vô thượng pháp lệnh.

Phương pháp này lệnh chính là Tinh Vẫn lão tổ truyền xuống, không chỉ có ẩn chứa khó lường uy năng, càng là Chân thần không thể diệt.

Chủ yếu tác dụng, chính là điều khiển Thiên Khuyết Cung các loại đại trận, phương tiện, thậm chí bố thí ân nói các loại.

Nói tóm lại.

Thiên Khuyết Cung pháp lệnh, liền bằng một cái tiêu chí.

Mà hiện tại, cái này đại diện cho Thiên Khuyết Cung tiêu chí, xuất hiện ở không trung, rơi vào rồi Vương Bảo trong tay, một màn như thế, nhất thời nhường nhìn thấy tất cả mọi người, đều là một mặt mộng bức.

Đứng Tinh Thần Điện trước Thương Hàn các loại Thiên cung cung chủ, mi tâm bốc lên mồ hôi lạnh, tâm hồn mơ hồ phát lạnh!

Khe nằm!

Không có cách nào trị!

Quả nhiên.

Lúc trước không có theo Phương Như Long ba thằng ngu phản bội, là đời này sáng suốt nhất quyết định.

Nhìn nhìn.

Vậy cũng là Thiên Khuyết Cung pháp lệnh.

Vật ấy truyền tự Tinh Vẫn lão tổ, các đại Thiên cung đều có một khối, cũng chỉ có nắm giữ bổn cung pháp lệnh, mới xem như là chân chính Thiên cung Cửu Cung cung chủ một trong!

Bây giờ Đoan Mộc Thanh Thiên Thiên Khuyết Cung pháp lệnh bị Vương Bảo cưỡng chế cướp đoạt, cái kia Đoan Mộc Thanh Thiên, còn có tư cách, đi làm Thiên Khuyết Cung cung chủ?

Đừng rất sao náo loạn!

Phỏng chừng hiện tại Đoan Mộc Thanh Thiên ngay cả mình tẩm điện cũng không vào được, cái kia nhưng cũng là do Thiên Khuyết Cung pháp lệnh điều khiển!

Hậu quả này rất to lớn, có thể nói hủy diệt giống như đả kích, cũng khó trách lúc này đứng Nhiếp Hồn Cung trước Đoan Mộc Thanh Thiên, là phản ứng như thế!

Dù sao.

Liền Thiên Khuyết Cung Nhất Chính Cung, Cửu Thiên Cung, thậm chí tẩm cung đều không thể tiến vào cung chủ, là cái quái gì cung chủ?

“Đáng chết, tên tiểu hỗn đản này, hắn làm sao dám... Làm sao dám như thế đối với lão phu...”

Đoan Mộc Thanh Thiên khuôn mặt vặn vẹo, hắn không cách nào tin tưởng, Vương Bảo dĩ nhiên như vậy gan to bằng trời, mới đến, dĩ nhiên trực tiếp bắt hắn khai đao!

Phương Như Long khóe mắt co giật, thấp giọng an ủi nói, “Đoan Mộc sư huynh, chớ gấp, hắn xông qua Thiên Khuyết Sơn, hay là... Đã ngự trị ở Thiên Khuyết Cung bên trên, có điều, chờ hắn vừa chết...”

Đoan Mộc Thanh Thiên ánh mắt ác liệt nói rằng, “lão phu xin thề, không phải hắn chết, liền là ta vong!”

Ám Nguyệt Cung cung chủ Phong U lúc này thăm thẳm nói rằng, “sợ là sợ... Hắn thật sự xông qua Thiên cung cửu quan, trở thành Cửu Cung cộng chủ, phải biết, trở thành Cửu Cung cộng chủ, rất có thể sẽ được Tinh Vẫn lão tổ lưu lại đồ vật, là cái gì, không người hiểu rõ, nhưng..”

Phương Như Long bất mãn nói, “Phong huynh hà tất dài người khác chí khí, diệt uy phong mình? Chỉ bằng hắn, xông qua Thiên cung cửu quan? Hừ!”

Phong U híp mắt lại, không lên tiếng.

Ba người trở nên trầm mặc.

Hay là bọn họ đều không thể nào tiếp thu được, vào giờ phút này, sâu trong nội tâm, nhấc lên một vệt nhàn nhạt hối hận!

...

...

Vương Bảo bước lên thứ hai núi!

Ngọn núi này tên là như ý!

Như Ý Chi Sơn!

Thử thách chính là số mệnh!

Nói là thử thách, kỳ thật sẽ chờ cho ở đánh cược vận may, chín chín tám mươi mốt cái chân thực mà lại hư huyễn bảo vật, giống như đúc, nhưng chỉ có một cái là thật sự.

Tinh Thần Điện trước, Như Ý Cung cung chủ Uông Thủy Hàn không nhanh không chậm nói rằng, “này quan đối với Tinh chủ mà nói, hay là căn bản không phải cửa ải khó, có thể bị Thần tổ coi trọng, vốn là số mệnh thuận lợi, hay là, có thể để cho Tinh chủ tu tập bổn cung bí thuật, tăng cường tự

thân số mệnh, đối với ta Thiên cung mà nói, cũng là chuyện tốt một cái!”

Lời chính nói.

Uông Thủy Hàn nói không được.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, Vương Bảo thình lình quay lưng tám mươi mốt cái bảo vật, sau đó cởi giầy.

Ném giầy hỏi bảo!

Cùng lúc đó, Vương Bảo trực tiếp lấy ra một khối hệ thống khen thưởng dụng cụ, cường giả khí vận thạch tăng mạnh bản!

Số mệnh tăng mạnh!

Giầy không có dựa theo nguyên lai quỹ tích hạ xuống, ngược mà quỷ dị quẹo đi, rơi xuống một cái trong đó bảo vật trước!

Vương Bảo xoay người, tiến lên, nhặt lên giầy mặc vào, sau đó cầm lấy cái này bảo vật!

Như Ý Chi Sơn ầm ầm phá toái, bên trong thoát ra một cái dấu ấn, đi vào Vương Bảo mi tâm!

Như Ý Cung cung chủ Uông Thủy Hàn theo bản năng thân thể cứng đờ.

Không có nhìn thấy Vương Bảo xoay người, chính mình bổn cung pháp lệnh, cũng không có thoát ra, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, dở khóc dở cười lên!

Đại gia!

Vẫn đúng là rất đáng sợ.

Tuy rằng đã sớm chuẩn bị, thế nhưng, thật đến lúc này, vẫn là vạn phần căng thẳng, hắn cũng không muốn như Đoan Mộc Thanh Thiên như thế bi

kịch, liền bổn cung pháp lệnh đều bị người thu lấy, còn làm cái rắm Thiên cung cung chủ?

Như Ý Cung, đơn giản liền qua!

Có điều cửa ải tiếp theo, lại không đơn giản như vậy.

Mà cửa ải tiếp theo, chính là nhiếp hồn chi núi!

Nhiếp Hồn Cung cung chủ Phương Như Long thấy này, lập tức sốt sắng lên đến, theo bản năng gắt gao nắm chặt nắm tay, ánh mắt lập loè hung mang, lệ tiếng gầm nhẹ nói, "Nhiếp Hồn Cung hết thảy thử thách, đều là cực kỳ nguy hiểm, không có mạnh mẽ thần hồn hộ thể, hồn phách đều sẽ bị câu ra, biến thành tro bụi, tiểu tử này nếu như có thể chết ở chỗ này, đó là không thể tốt hơn!"

Lại nói.

Vương Bảo dĩ nhiên bước lên Nhiếp Hồn Sơn!

Cũng nhưng vào lúc này, Nhiếp Hồn Sơn Yamanaka ương, xuất hiện từng đạo từng đạo mặt quỷ giống như bóng mờ, những quỷ này mặt toàn bộ đều nhìn chằm chằm Vương Bảo, trong miệng phát sinh thanh âm cổ quái, như kinh văn, như bái âm, rung chuyển thần hồn!

Vương Bảo híp mắt lại, không nhúc nhích!

Bên tai, thậm chí đầu óc, đều bị cái kia từng đạo từng đạo nhắc tới âm thanh bao trùm bao phủ, dường như muốn đem Vương Bảo nhấn chìm, đáng tiếc...

Vương Bảo thần hồn quá vững chắc, ở hắn cảnh giới này, vô tiền khoáng hậu, đừng nói những này nhiếp hồn thanh âm, dù cho lại mạnh hơn mười lần, Vương Bảo cũng không hề sợ hãi!

Cứ như thế trôi qua đầy đủ một khắc!

Nhiếp Hồn Sơn bên trong âm thanh, dĩ nhiên càng ngày càng mạnh, đồng thời có vẻ cực kỳ gấp gáp, phía trên kia mặt quỷ cũng biến thành mười phân rõ ràng.

Phương Như Long sắc mặt khó coi gầm nhẹ nói, "đây là lão tổ chưa truyền xuống Nhiếp Hồn Thiên Âm... Đều đang không cách nào dao động hắn thần hồn? Đáng chết, tiểu tử này đến cùng là quái vật gì?"

Phong U đột nhiên thở dài nói, "trước tiên đừng để ý tới hắn là quái vật gì, Phương huynh, ngươi cung chủ pháp lệnh..."

Phương Như Long sắc mặt càng thêm khó coi, tái nhợt một mảnh, theo bản năng lấy ra Nhiếp Hồn Cung cung chủ pháp lệnh, gắt gao nắm ở trong tay.

Cũng nhưng vào lúc này.

Nhiếp hồn chi núi, ầm ầm một tiếng tan vỡ, một vệt ánh sáng ấn hướng về Vương Bảo chạy tới, đi vào Vương Bảo mi tâm!

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, xoay người lần nữa, nhìn về phía Nhiếp Hồn Cung phương hướng.

Thời khắc này, mọi người nhìn kỹ Vương Bảo, đã đoán được Vương Bảo phải làm gì.

Đúng như dự đoán, Vương Bảo quay về Nhiếp Hồn Cung, ngoắc ngoắc đầu ngón tay!

Nhiếp Hồn Cung trước, Phương Như Long đỏ mặt, sức mạnh toàn thân đều ở cầm lấy Nhiếp Hồn Cung cung chủ pháp lệnh, đáng tiếc...

Pháp lệnh bên trong, truyền vang ngập trời lực lượng, nửa ngày, Phương Như Long rên lên một tiếng, không thể kiên trì được nữa, mà Nhiếp Hồn Cung cung chủ pháp lệnh tránh thoát phong tỏa, trực tiếp chạy toán loạn hướng về phía Vương Bảo.

Phương Như Long như bị sét đánh, sắc mặt thương Bạch Hạ đến, vặn vẹo

vẻ mặt, xuyên thấu ra ngập trời sự thù hận, tức giận rít gào nói, “ngươi dám!!! Ngươi thật là to gan!”

Vương Bảo ánh mắt, phảng phất cùng Phương Như Long trực tiếp đối diện, khóe miệng lộ ra một vệt ý cười, Vương Bảo nắm bắt Nhiếp Hồn Cung cung chủ pháp lệnh, trong giây lát phát sinh một đạo thét dài thanh âm, “Tiểu gia lá gan, từ trước đến giờ rất lớn, lão già, cho thể diện mà không cần, hiện tại thấy hối hận sao...”

------oOo------

Chương 609: Chúng ta kém 1 điểm liền trở thành bạn tốt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phương Như Long hối hận sao?

Hắn đương nhiên hối hận rồi!

Có điều.

Phương Như Long hối hận không phải đắc tội rồi Vương Bảo, mà là lúc trước thật sự không nên đem mâu thuẫn bày ở ngoài sáng.

Ngược lại là cho Vương Bảo ra tay lý do!

Nếu như hắn ẩn nhẫn lên, từ từ ảnh chi, vào giờ phút này, cái khác Thiên cung cung chủ, kiên quyết sẽ không tùy ý Vương Bảo như vậy đối với hắn.

Dù cho là Vương Bảo làm Cửu Cung cộng chủ, thì lại làm sao? Cửu đại cung chủ toàn bộ không phục, Vương Bảo cũng không biện pháp!

Nhưng là hiện tại.

Hết thảy đều xong!

Mất đi Nhiếp Hồn Cung cung chủ thân phận, Phương Như Long đỉnh ngày chính là cái Chân thần đỉnh cao cao thủ mà thôi, cung chủ pháp lệnh nhưng là có thể điều khiển truyền thừa tổ khí, mà không cách nào vận dụng Nhiếp Hồn Cung truyền thừa tổ khí, lực chiến đấu của hắn thẳng tắp giảm xuống một nửa!

Đoan Mộc Thanh Thiên cùng Phong U đều không lên tiếng.

Đoan Mộc Thanh Thiên lúc này suy nghĩ chính là, ân a, nên dáng dấp như

vậy!

Cũng không thể ta ba người phản loạn, một mực nhường lão tử một người chịu khổ quả chứ? Muốn ăn đại gia ăn một lần lên, ngồi hàng hàng, chịu khổ quả!

Đoan Mộc Thanh Thiên thậm chí đều không có như vậy phẫn nộ, hay là cảm giác thăng bằng duyên cớ, có điều, vẫn còn có chút tâm tư như ma, vì lẽ đó không lên tiếng.

Đúng là Phong U!

Hắn híp mắt, nhìn Vương Bảo đạp về đệ tứ núi, trong giây lát lớn quát, "Tinh chủ, lão phu phục rồi..."

Lời này như sấm sét cuồn cuộn, chớp mắt truyền vang bát phương.

Đang chuẩn bị bước vào dưới một núi Vương Bảo, đột nhiên ngừng chân, sau đó xoay người, khuôn mặt quái lạ nhìn Nhiếp Hồn Cung trước.

Nửa ngày.

Vương Bảo lắc đầu, nghiêm nghị nói, "tuy rằng ta rất muốn tha thứ ngươi, thế nhưng... Vẫn là coi là, thực lực không cho phép đây, vì lẽ đó, xin lỗi!"

Dứt lời.

Vương Bảo bước vào đệ tứ núi!

Tinh Thần Điện trước chư lớn Thiên cung cung chủ, đều là dở khóc dở cười, lại rất có cảm xúc.

Mà Nhiếp Hồn Cung trước.

Phương Như Long cùng với Đoan Mộc Thanh Thiên, dồn dập đối với Phong U trợn mắt nhìn, cái kia trong ánh mắt phun trào ra lửa giận, đều có thể hóa thành vài đạo hỏa long!

“Phong U, ngươi dĩ nhiên...” Phương Như Long nổi giận đùng đùng!

Đoan Mộc Thanh Thiên mặt lạnh lùng nói rằng, “ngươi mặt đây? Lão phu liền muốn hỏi một chút, ngươi còn biết xấu hổ hay không?”

Phong U thở dài nói, “nếu như có thể bảo vệ cung chủ pháp lệnh, muốn mặt làm cái gì? Mặt lại không thể coi như ăn cơm, đáng tiếc a, thất bại, được rồi, hai người các ngươi đừng nóng giận, ta cũng chính là ôm thử một lần ý nghĩ tạm thời thử một lần, vạn nhất thành công cơ chứ? Khụ khụ, kỳ thực ta cũng là vì ba người chúng ta suy nghĩ, cùng với toàn quân bị diệt, chẳng bằng ta đánh vào đối phương bên trong trong đó dây, đúng không?”

Phương Như Long cùng Đoan Mộc Thanh Thiên giận dữ, nửa ngày nói không ra lời!

Lúc này.

Vương Bảo bước vào đệ tứ núi hiển lộ ra tôn vinh đến.

Từng đạo từng đạo khoáng cổ đại trận, ngang qua bên trong đất trời, những này đại trận đa dạng, khốn trận sát trận mê hồn trận, cái gì cũng có, tổng cộng chín đạo!

Nhiếp Hồn Cung trước, Phong U khóe mắt co giật, rầu rĩ không vui, nửa ngày mới tự an ủi mình, “Tử Mẫu Hư Thần Trận, Cửu Long Diệt Sát Trận, này đều là nguyên quán ghi chép thiên địa tuyệt trận, tiểu tử này khẳng định không thể thông qua!”

Hắn vừa dứt lời.

Đoan Mộc Thanh Thiên đột nhiên châm chọc nói, “ai biết được, vạn nhất thành công cơ chứ? Lão phu đúng là hi vọng hắn có thể thành công, đến thời điểm chúng ta ba cái đồng bệnh tương liên, ngược lại cũng không uổng công một hồi tình cảm!”

Phong U vẻ mặt không đổi, phảng phất căn bản nghe không hiểu Đoan Mộc

Thanh Thiên trong giọng nói xem thường!

Mà vào giờ phút này.

Ở mọi người nhìn kỹ trong lúc đó, Vương Bảo vòng chéo tay, từng bước một hướng về chín đạo thiên địa tuyệt trận đi đến!

Quần áo không gió mà bay.

Tóc từ từ lay động.

Đầu hơi lên ngang.

Vương Bảo mặt mỉm cười vẻ, từng bước một tiến về phía trước đi.

Hắn xuyên qua trận thứ nhất, đi tới trận thứ hai, xuyên qua trận thứ hai, đi tới thứ ba trận, cửu đại thiên địa tuyệt trận, dường như đánh mất tất cả công hiệu, mãi đến tận Vương Bảo thoát ly thứ chín trận, đều không có phản ứng chút nào!

Ầm!

Đệ tứ núi phá toái!

Vương Bảo thành công phá quan!

Nhiếp Hồn Cung trước, Phong U nét mặt già nua vừa kéo, đột nhiên trương tay cầm ra cung chủ pháp lệnh, sau đó, hướng về hư không ném ném ra ngoài, lớn tiếng lớn quát, “Phi, không biết tôn trọng trưởng bối đồ vật nhỏ, này cung chủ pháp lệnh, lão phu không muốn, làm lão phu hiếm có: Yêu thích a! Nói cho ngươi, từ đó sau khi, lão phu cùng ngươi mão lên!”

Lời nói này rất là tiêu sái thẳng thắn!

Chỉ tiếc.

Có trước vô liêm sỉ.

Dù cho là Thiên cung các đệ tử, vào giờ phút này cũng là dồn dập khinh bỉ lên!

Phương Như Long cùng Đoan Mộc Thanh Thiên sắc mặt đen, có loại lão tử làm sao tìm được như thế cái heo đồng đội dắt lừa thuê!

Xuẩn a!

Quá rất sao ngu xuẩn!

Ngươi nói như thế tiêu sái, làm thẳng thắn như vậy, ngươi nhìn qua hào khí can vân, có vẻ như ninh lộn nhào không cong, nhưng...

Làm lão tử không thấy được a?

Ngươi cũng là bởi vì người ta vượt qua Ám Nguyệt núi, nhất định sẽ thu phục ngươi cung chủ pháp lệnh, lúc này mới như vậy thẳng thắn dứt khoát!

Ngươi nói ngươi trang cái này so với, làm lông gà a?

Ngươi có biết hay không, này sẽ có vẻ ngươi, rất ngu ngốc?

Phong U đối với này không hề hay biết.

Mà Vương Bảo xoay người sau khi, nhìn thấy lẻn đến bên cạnh mình Ám Nguyệt Cung cung chủ pháp lệnh, híp mắt lại, con mắt hơi chuyển động, khóe miệng xẹt qua một vệt âm hiểm cười, ho nhẹ một tiếng, bỗng nhiên đem Ám Nguyệt Cung cung chủ pháp lệnh đánh trở lại.

Đồng thời, cao giọng nói, “này Ám Nguyệt Cung cung chủ pháp lệnh, ta ngược lại thật ra không chuẩn bị thu về!”

Pháp lệnh một lần nữa trở về.

Phong U một mặt mộng bức, phản ứng lại, hắn một phát bắt được, một mặt vẻ mừng rỡ như điên, lập tức cao giọng nói, “Tinh chủ, là lão phu trách oan

ngươi, trước sự tình, ta muốn nói âm thanh xin lỗi, ngàn sai vạn sai, đều là ta sai, ta quyết định bỏ chỗ tối theo chỗ sáng...”

“Khe nằm!”

“Phong U, ngươi mẹ nó có còn nên cái so với mặt?”

Phương Như Long cùng Đoan Mộc Thanh Thiên một mặt đen, mắng to lối ra (mở miệng), thậm chí cũng không nhịn được muốn ra tay rồi.

Phong U lườm hai người một cái, lạnh quát, “Lão phu quyết định cùng các ngươi phân rõ giới hạn!”

Cùng lúc đó, hắn truyền âm nói, “các ngươi có ngu hay không a, ta như bảo toàn, các ngươi còn có thể ở ta Ám Nguyệt Cung, ta như thua tiền, chúng ta ba liền cung chủ tẩm điện đều không địa ở!”

Nói xong.

Phong U liền cười nói, “Tinh chủ, ta liền tới đây, tận mắt Tinh chủ tư thế oai hùng!”

Nào có biết.

“Chậm đã!”

Vương Bảo đột nhiên vung vung tay.

Đồng thời, quay về Phong U một câu đầu ngón tay!

Vốn là trở lại Phong U trong tay Ám Nguyệt Cung cung chủ pháp lệnh, lần thứ hai tránh thoát, chạy toán loạn hướng về phía Vương Bảo.

Phong U lần thứ hai một mặt mộng bức!

Thiên cung mọi người cũng là ngẩn ngơ.

Mà Vương Bảo, nhưng là híp mắt cười nói, “ngươi nói ngươi, gấp cái gì a, ta lời nói mới rồi, còn không nói đây, ta là nói, vốn là, ta không có ý định thu lấy Ám Nguyệt Cung cung chủ pháp lệnh, thế nhưng, nếu ngươi đều cho ta, cũng không muốn, vậy ta liền cố hết sức, thu rồi đi...”

Nỗ lực! Vì là!! Khó!...

Thu rồi?

Phong U phản ứng lại, hắn phun ra một cái lão huyết, hắn trừng mắt mắt hổ, hắn đánh nét mặt già nua, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, lớn mắng nói, “hỗn đản, ngươi dĩ nhiên như vậy đùa lão phu, ngươi còn có phải là người hay không?”

Đang chuẩn bị tiếp tục mắng.

Thế nhưng.

“Ha ha, tiền bối, chỉ đùa một chút, bỏ qua cho!”

Vương Bảo âm thanh lại vang lên, Ám Nguyệt Cung cung chủ pháp lệnh cũng bay trở về.

Phong U mạnh mẽ nuốt xuống một cái lão huyết, méo mặt, theo bản năng liền muốn đi đón, Phương Như Long nhưng là lệ quát, “Đừng nắm!”

Phong U cầm, miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, “ta tin tưởng...”

“Ha ha ha, ngươi tin cái lông a, ta lần này mới là thật sự đùa giỡn có được hay không?”

Vèo!

Ám Nguyệt Cung cung chủ pháp lệnh chạy như bay!

Phong U như bị sét đánh, gò má cực tốc co giật lên, gắt gao nắm chặt nắm

tay, một cái lão Kiba (răng) đều muốn cắn nát!

Mà Vương Bảo, nhưng là thu hồi Ám Nguyệt Cung cung chủ pháp lệnh, ho nhẹ một tiếng, nghiêm nghị nói, “được rồi, không đùa giỡn, ta cũng là xem đại gia vừa nãy đều là rất hồi hộp, muốn cho bầu không khí vui thích nhanh một chút, đương nhiên, muốn cảm tạ Phong U tiền bối phối hợp, Phong U tiền bối là người tốt a, nếu như không phải ta có thù tất báo, phi phi phi, nếu như không phải ta vì có vẻ công bằng, ta hay là có thể cùng Phong U tiền bối trở thành bạn tốt, ai, liền thiếu một chút a...”

------oOo------

Chương 610: Tinh vực lão tổ lai lịch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên cung mọi người khóe miệng co giật lên.

Tàn nhẫn a!

Quá ác!

Còn có chút vô liêm sỉ!

Cái gì vì biểu hiện công bằng, ngươi đây chính là có thù tất báo a, ngươi vừa nãy liền lời nói tự đáy lòng đều rất sao nói ra chứ?

Mà Phong U...

Phong U muốn giết người.

Rất muốn rất muốn.

Muốn giết ai tự nhiên không nói mà minh.

Đáng tiếc, hắn nhưng không làm được.

Vì lẽ đó, được kêu là một cái uất ức a, uất ức đều muốn bạo, ngực bụng bên trong tích tụ khí không chiếm được phát tiết, làm cho hắn sắc mặt tái xanh, thân thể run rẩy, khuôn mặt cũng là cực hạn vặn vẹo!

Bị đùa!

Nhiều lần!

Mà hắn đây?

Nhưng điềm mặt lần lượt cam tâm tình nguyện đưa tới bị làm mất mặt!

“Hừ, oán đạt được ai đó? Ngươi còn có tư cách tức giận?”

Nhiếp Hồn Cung cung chủ Phương Như Long chê cười lên.

Đoan Mộc Thanh Thiên càng là không hề che giấu chút nào chính mình vẻ khinh bỉ!

Heo đồng đội!

Đúng là heo đồng đội!

Đều là bởi vì này đầu đồ con lợn, hiện ở ba người bọn họ tổ có thể coi là trâu bò quá độ, bởi vì Phong U, trực tiếp kéo đáy ba người bọn họ bức cách, bị trở thành ngu ngốc!

Nhưng mà Phong U cảm giác rất oan ức, hắn căm tức hai cái đội hữu, nhưng là vừa như lời có thể nói, sau nửa ngày, mới tiếng trầm hờn dỗi nói rằng, “hiện tại ba người chúng ta cung chủ pháp lệnh đều bị cưỡng chế thu lấy, làm sao bây giờ?”

Phương Như Long mặt âm trầm, nhìn Vương Bảo tiếp tục vượt ải bóng người, trong ánh mắt, hàn mang bùng lên, tự lẩm bẩm, “Có biện pháp...”

...

...

Vương Bảo càng ngày càng chấn động Thiên cung!

Bốn vị trí đầu núi, không có có thể ngăn cản Vương Bảo, mặt sau năm núi, cũng đồng dạng thần phục ở Vương Bảo dưới chân!

Liệt Dương!

Hàn Cực!

Thần Đồng!

Thần lực!

Thậm chí, cuối cùng Quần Tinh Sơn!

Vương Bảo một lần là xong!

Chờ đến cửu sơn đều qua, trong hư không, ầm ầm vang lên một đạo kinh thiên thanh âm, dư âm không dứt, liên miên vang động, như trong lòng hồn bên trong nổ tung, Thiên cung trong phạm vi mỗi một cái sinh linh, vào giờ phút này, sâu trong nội tâm đều nhấc lên một đạo nồng nặc cảm giác sợ hãi, không tự chủ được hơi cúi đầu!

Này.

Chính là Cửu Cung cộng chủ uy nghiêm!

Mà Vương Bảo trước người, nhưng là từ từ xuất hiện một đạo to lớn khôi giáp, này khôi giáp là ngực giáp, cao mấy chục trượng, xuất hiện ở hư không, lộ ra nồng nặc uy thế khủng bố!

Một cái khôi giáp, dĩ nhiên có so với Chân thần đỉnh cao tăng thêm sự kinh khủng uy thế? Đây quả thật là tồn tại!

Hàn Cực Cung cung chủ Thương Hàn đám người con mắt trợn tròn lên, trên mặt lộ ra vẻ khó tin, này khôi giáp là cái gì, liền bọn họ cũng không biết!

“Đây là Thiên Yêu Tướng Giáp!”

Vương Bảo đầu óc rõ ràng xuất hiện một thanh âm, lộ ra tang thương, mang theo uy nghiêm!

“Ta mạnh nhất hậu nhân, làm mặc Thiên Yêu Tướng Giáp, thế lão phu đi tới Thiên Yêu Đại Giới, vì là lão phu Dư Tinh Vẫn chính danh!”

“Lão phu Dư Tinh Vẫn, Thiên Yêu Đại Giới Vô Cực Tinh Cung đệ tử đích truyền, Thiên Yêu lịch 995 nguyên niên, lão phu bái vào Vô Cực Tinh Cung...”

Vương Bảo trong đầu âm thanh liên miên không dứt vang lên, âm thanh là Tinh Vẫn lão tổ âm thanh, giảng, là Tinh Vẫn lão tổ cuộc đời!

Vương Bảo yên lặng nghe, không nói gì phát hiện, bị sư tôn Thần Bắc Hành đám người tộc coi là lão tổ Tinh Vẫn lão tổ, thình lình chỉ là Thiên Yêu Đại Giới một cái tông môn đệ tử nội môn mà thôi!

Liền này.

Liền đủ để nghiền ép Chân Thần giới!

Bởi vì một hồi bất ngờ, Tinh Vẫn lão tổ bị Vô Cực Tinh Cung coi là kẻ phản bội, thoát đi Thiên Yêu Đại Giới, cũng mang đi Vô Cực Tinh Cung truyền thừa thần bảo, Thiên Yêu Tướng Giáp!

Thiên Yêu Tướng Giáp chính là Thiên Yêu Đại Giới cực kỳ nổi danh thần bảo, tổng cộng có chín cái bộ phận.

“Bảo vật này tự động nhận chủ, bất luận thực lực làm sao, sức chiến đấu trực tiếp tăng vọt một cái đại cấp bậc!”

Vương Bảo hồi tưởng Tinh Vẫn lão tổ đối với Thiên Yêu Tướng Giáp giới thiệu, không nhịn được giật giật khóe miệng!

Cùng hệ thống tăng vọt sức chiến đấu không giống, Thiên Yêu Tướng Giáp nhưng là không hề tiêu hao, chỉ bằng không tăng lên một cái đại cấp bậc thực lực, thực sự là không thể tưởng tượng nổi!

“Phát đạt!”

Vương Bảo trong nháy mắt trở nên đắc ý.

Dựa theo Tinh Vẫn lão tổ giới thiệu, hai tay liên tiếp đánh ra từng đạo từng đạo vô cùng phức tạp ấn quyết, sau nửa ngày, trong hư không cao mấy chục trượng lớn Thiên Yêu Tướng Giáp, đột nhiên cực tốc thu nhỏ lại, trở nên cùng Vương Bảo vóc người một kích cỡ tương đương, sau đó lẻn đến Vương Bảo trước người, dung nhập vào Vương Bảo ngực!

Vương Bảo cho gọi ra Thiên Yêu Tướng Giáp, Thiên Yêu Tướng Giáp kề sát ở Vương Bảo da dẻ bên trên, căn bản không nhìn thấy, mà Vương Bảo ngón tay hơi động, một đạo sức mạnh phụt lên mà ra, sức mạnh thình lình phát sinh biến hóa nghiêng trời!

Thế Giới cảnh Vương Bảo.

Trực tiếp trở thành Chân thần, nắm giữ Chân thần lực lượng!

“Thật trâu bò a!”

Vương Bảo hít vào một ngụm khí lạnh, yên lặng quay về hư không cúi đầu, không nói những cái khác, chỉ là này một cái bảo vật, Vương Bảo liền quyết định hoàn thành Tinh Vẫn lão tổ dư niệm!

...

...

Vương Bảo trở thành Cửu Cung cộng chủ!

Trước tiên không đề cập tới những kia Thiên cung đệ tử, vào giờ phút này, Thương Hàn các loại Thiên cung cung chủ, ngược lại đối với Vương Bảo đã là tâm phục khẩu phục!

Tinh Thần Điện.

Lại một lần nữa tụ hội!

Thế nhưng bầu không khí nhưng là bất đồng thật lớn.

Vương Bảo ngồi cao Tinh Thần Điện ở giữa chủ vị, hai bên là Thương Hàn các loại Thiên cung cung chủ, ánh mắt mang theo nhàn nhạt kính ý.

Cộc cộc cộc!

Tiếng bước chân vang lên.

Ba bóng người, bước vào Tinh Thần Điện.

Không phải Nhiếp Hồn Cung cung chủ Phương Như Long ba người, thì là người nào?

Phương Như Long cùng Đoan Mộc Thanh Thiên sắc mặt, đều là âm trầm đáng sợ, mà Ám Nguyệt Cung cung chủ Phong U sắc mặt, nhưng là tức giận mang theo càng tức giận.

Nhìn ba người, Vương Bảo cười nhạt nói, "ta lấy Cửu Cung cộng chủ thân phận tuyên bố, ba người các ngươi cung chủ vị trí, bị tước đoạt! Người thừa kế, tùy ý lại tuyển, bên trong sự vật, tạm do còn lại Thiên cung cung chủ chủ trì!"

"Ha ha!" Phong U đầu tiên cười lạnh.

"Ngây thơ!" Đoan Mộc Thanh Thiên cũng là liên tục cười lạnh.

Phương Như Long lạnh lùng cực kỳ nhẹ quát, "Vương Đại Chùy, không muốn khinh người quá đáng, chúng ta ba người lãnh đạo các (mỗi cái) cung vô số năm, truyền thừa từ đời trước cung chủ, thân phận há lại là ngươi nghĩ cướp đoạt liền có thể cướp đoạt? Là, trước là lão phu ba người có chút hành động theo cảm tình, thế nhưng, ngươi cũng không cần như vậy đuổi tận giết tuyệt chứ?"

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Nói như vậy, mới cung chủ ngươi cũng nghĩ sợ?"

Phương Như Long sắc mặt âm trầm quát, "Đừng nói khó nghe như vậy, chỉ

là lão phu ba người phải nói cho ngươi, ngươi vừa đã thành vì là Cửu Cung cộng chủ, chúng ta thường phục ngươi Tinh Cung cung chủ thân phận, còn cái khác, hừ, chúng ta đi nhìn!”

Dứt lời.

Phương Như Long phất tay áo rời đi!

Đoan Mộc Thanh Thiên cười lạnh một tiếng, xoay người đạp bước rời đi!

Phong U hừ hừ, hung tợn trừng Vương Bảo một chút, lúc này mới không cam lòng rời đi!

Vương Bảo ở Phong U vừa ra đến trước cửa, cao giọng gọi lại hắn, nói rằng, “Phong U tiền bối, có còn muốn hay không bỏ chỗ tối theo chỗ sáng?”

“Ngươi cút!” Phong U trợn to mắt, mắng to một tiếng, bước nhanh rời đi!

Vương Bảo bất đắc dĩ buông tay, nhìn Thương Hàn đám người, thở dài nói, “ta là thật muốn tha thứ hắn a, đáng tiếc a, hắn không tin ta a!”

Thương Hàn đám người dở khóc dở cười!

Tin?

Tin lông gà!

Ngươi đều đùa người ta mấy lần? Sói tới cố sự chân thực khắc hoạ a, hiện tại coi như ngươi thật sự nghĩ tha thứ hắn, ai tin? Đừng nói Phong U, dù cho là chúng ta, cũng là vạn phần không tin a...

------oOo------

Chương 611: Phong Yêu Tháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phương Như Long mặc dù nói rất tiêu sái.

Nhưng mà chính hắn cũng rõ ràng, chính mình ba người hiện nay xem như là triệt để thất bại thảm hại!

Vương Bảo cưỡng chế thu lấy bọn họ cung chủ pháp lệnh, chính là rút củi dưới đáy nồi, dù cho là bọn họ không phục, bọn họ cũng không biện pháp!

Thế nhưng.

Chuyện này, há sẽ như vậy dễ dàng thì thôi?

Bởi vì cung chủ tẩm điện đều đi không được, vì lẽ đó, Phương Như Long ba người tạm thời đi tới Phương Như Long một cái đệ tử thân truyền nơi đó.

Kỳ thực nói đến, nhất oan ức, còn thuộc về với Phương Như Long ba người mạch này kế thừa hạ xuống các võ giả, bọn họ cái gì cũng không làm, sau lưng đại lão liền trực tiếp thất thế, bọn họ cuộc sống sau này phỏng chừng cũng khổ sở.

“Phương lão đại, làm sao bây giờ, ngươi đúng là nói một câu a!”

Phương Như Long trong ba người.

Luận trí tuệ, Phương Như Long là nhất, vì lẽ đó mỗi khi gặp đại sự, đều là lấy Phương Như Long làm chủ!

Cho tới Phong U, từ lúc trước liền có thể nhìn ra hàng này trí tuệ làm sao.

Trầm mặc hồi lâu, Phương Như Long trong giây lát ánh mắt lập loè ra lệ

mang, thấp giọng nói, “nếu đã phát triển đến mức độ như vậy, chúng ta ba người... Cũng chỉ có thể rút củi đáy rồi... Chúng ta, đi Phong Yêu Tháp...”

Đoan Mộc Thanh Thiên sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Phong U nhưng là thẳng thắn lắc đầu, nói rằng, “không được không được, quá nguy hiểm, Phong Yêu Tháp bên trong đại yêu vô số, có rất nhiều nhưng là Thần tổ thậm chí Tinh Vẫn tổ sư tự mình phong cấm, một khi bị thả ra ngoài... Tạo thành hậu quả, khó có thể dự liệu!”

Phương Như Long châm chọc nói, “lúc này, ngươi đúng là lý trí!”

Phong U thở dài nói, “ta từ đầu tới đuôi, đều là thông minh nhất, đáng tiếc, các ngươi cũng không hiểu ta tâm!”

Ta rất sao hiểu ngươi cái muội!

Phương Như Long vô lực nhổ nước bọt, nâng lên cái trán, híp mắt nói rằng, “chúng ta chỉ có con đường này có thể đi, tiểu tử kia hiện tại thành Cửu Cung cộng chủ, lôi kéo cái khác Thiên cung cung chủ, thu rồi chúng ta cung chủ pháp lệnh, một khi triển khai thế lực thay đổi, chúng ta ba người liền triệt để bị trở thành biên giới nhân vật, then chốt là... Muốn giết hắn, dựa vào chúng ta cũng là rất khó a...”

Đoan Mộc Thanh Thiên trầm mặc một hồi, phun ra khẩu khí, nói rằng, “đây là đang đùa với lửa, sợ là sợ, chơi với lửa có ngày chết cháy!”

Phương Như Long cười lạnh nói, “cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, chỉ cần những kia đại yêu đáp ứng chúng ta, giết chết hướng về Vương Đại Chùy, sự tình liền có thể khôi phục dĩ vãng, nhất không ăn thua, chúng ta ba người, vẫn là Thiên cung cung chủ...”

Sự tình liền như thế định ra đến rồi!

Hơn nữa.

Phương Như Long thẳng thắn dứt khoát, nói làm liền làm.

Vào đêm.

Phương Như Long ba người ẩn nấp thân thể, đi tới Thiên cung biên giới, một chỗ nhìn như bình thường tiểu tháp trước!

Này tháp nhìn như thấp bé, nhưng kỳ thực chính là đứng chổng ngược, sâu vào lòng đất!

Nơi này không người canh gác, bởi vì trải rộng phong cấm, dù cho là Chân thần đỉnh cao, cũng là trong thời gian ngắn khó có thể tiến vào, coi như đi vào, cũng khó có thể không bị phát hiện.

Có điều có Phong U cái này phá trận Tông Sư, hơn nữa xe nhẹ chạy đường quen, Phương Như Long ba người rất dễ dàng liền tới đến Phong Yêu Tháp trước!

Phương Như Long đột nhiên thở dài, "Cũng may, mở ra Phong Yêu Tháp, căn bản không cần cung chủ pháp lệnh, chỉ cần ba cái cung chủ tâm huyết liền có thể mở ra!"

Dứt lời.

Phương Như Long đầu ngón tay, dĩ nhiên xuất hiện một vệt giọt máu!

Đoan Mộc Thanh Thiên cùng Phong U liếc mắt nhìn nhau, đầu ngón tay đồng dạng xuất hiện giọt máu!

Nhưng mà.

Ngay ở ba người chuẩn bị mở ra Phong Yêu Tháp thời điểm.

Đột nhiên, bốn phía cấm pháp đột ngột phóng ra hào quang chói mắt, cùng lúc đó, mấy bóng người giáng lâm ở nơi này!

Người cầm đầu, rõ ràng là Vương Bảo!

Sau đó, theo chính là từng cái từng cái sắc mặt tái xanh, vô cùng phẫn nộ Thiên cung cung chủ.

Phương Như Long ba người sắc mặt hoàn toàn thay đổi, thân thể khẽ run, có chút khó có thể tin!

Vương Bảo nhìn bọn hắn chằm chằm ba cái, mang theo từng tia từng tia đắc ý, nói rằng, "xem đi, ta liền nói, ba người bọn hắn khẳng định là không có lòng tốt, may lão Hắc nhắc nhở ta, nếu không, lần này hay là vẫn đúng là có thể bị ba người bọn hắn làm ra đại sự đi ra!"

Lão cẩu đứng Vương Bảo một bên, lớn mắng nói, "xuẩn đồ vật, nghĩ thả ra Phong Yêu Tháp bên trong đại yêu đi ra? Các ngươi cũng là chút bản lãnh này đúng không? Không để ý hậu quả, chỉ vì đạt đến chính mình mục đích, các ngươi còn đúng là đáng chết!"

Thương Hàn các loại Thiên cung cung chủ ánh mắt lạnh lẽo, trước đồng tông tình, vào giờ phút này cũng là tan thành mây khói.

Thương Hàn tiến lên một bước, lớn tiếng nói, "Phương Như Long, ngươi quá phận quá đáng!"

Phương Như Long sắc mặt khó coi cực kỳ, đột nhiên phẫn nộ quát, "Ta quá đáng? Lão phu với các ngươi nhiều năm giao tình, tiểu tử này mới đến rồi bao lâu? Mấy người các ngươi, có thể có giúp ta ta ba người nói chuyện? Là, lão phu là muốn đánh ra Phong Yêu Tháp, thế nhưng, lão phu không phải vì mình, mà là muốn cho Thiên cung, đi vào quỹ đạo!"

"Tiểu tử này vô liêm sỉ, các ngươi cũng lãnh hội đến, hắn vô tình, các ngươi cũng xem ở trong mắt, chỉ bằng hắn, cũng có thể làm Tinh Cung cung chủ? Cũng xứng làm Cửu Cung cộng chủ? Ta phi!"

Phương Như Long càng nói càng kích động!

Nói đến đau lòng nhất nơi, Phương Như Long ánh mắt lập loè điên cuồng, đột nhiên bạo quát, "Việc đã đến nước này, nhiều lời vô dụng, nếu tiểu tử

này có lá gan làm Cửu Cung cộng chủ, cái kia liền nhường đám người lão phu nhìn, hắn có hay không như thế tư cách đi, ta Thiên cung trấn thủ vực ngoại Yêu Quật, hắn nếu như có thể giải quyết đi Phong Yêu Tháp, lão phu ba người, tâm phục khẩu phục!"

Vừa dứt lời!

Phương Như Long ba người đầu ngón tay huyết châu, trực tiếp đi vào đến Phong Yêu Tháp trong cửa chính!

Trong nháy mắt, nguyên bản bình tĩnh cực kỳ tiểu tháp, đột nhiên lay động lên, cùng lúc đó, cửa lớn xuất hiện một cái khe, từng đạo từng đạo trầm thấp cực kỳ khủng bố gào thét, từ Phong Yêu Tháp bên trong truyền ra!

"Đáng chết, Phương Như Long, ngươi làm sao dám?" Thương Hàn đám người nổi giận đùng đùng!

Phương Như Long sắc mặt bình tĩnh nói, "Phong Yêu Tháp đã mở, không tốn thời gian dài, những kia đại yêu sẽ từ bên trong đi ra, Vương Đại Chùy, ngươi hiện tại có hai cái lựa chọn, một cái là tiến vào Phong Yêu Tháp, tru diệt đại yêu, nhường lão phu tâm phục khẩu phục, một cái khác, nhưng là ba người chúng ta... Cùng ngươi tiếp tục chơi, trừ phi ngươi có năng lực, giết chúng ta, bằng không, này Phong Yêu Tháp ba người chúng ta, sớm muộn cũng sẽ triệt để mở ra, đến thời điểm đại yêu lao ra, hừ, mọi người cùng nhau chơi xong!"

Vương Bảo hé mắt, nhìn về phía Thương Hàn, "Tiền bối có thể làm thịt này ba thằng ngu sao?"

Thương Hàn các loại Thiên cung cung chủ liếc mắt nhìn nhau, nửa ngày, Thương Hàn buồn bực nói, "Phương Như Long ba người đều có Thiên cung nguyên quán huyết khế... Chúng ta chín cái, căn bản là không có cách trọng thương đối phương! Tinh chủ tuy là Cửu Cung cộng chủ, nhưng thực lực..."

Vương Bảo bất động thanh sắc liếc mắt một cái lão cẩu.

Lão cẩu phiền muộn nói, "xem Cẩu gia làm lông? Cẩu gia bao lớn chút thực

lực ngươi không mấy sao?”

“Ai, xem ra, vẫn là chỉ có thể dựa vào chính mình a!” Vương Bảo thở dài.

Thương Hàn trầm giọng nói, “Tinh chủ, vẫn là mau mau đóng Phong Yêu Tháp đi, còn Phương Như Long ba người... Hừ, đám người lão phu thay phiên nắm giữ Phong Yêu Tháp, lượng bọn họ cũng không lật nổi hoa đến!”

Phương Như Long bình tĩnh nói, “Lời này nói, chính ngươi tin sao?”

Vương Bảo vung vung tay, nhìn Phương Như Long, nghiêm nghị nói, “ba người các ngươi, thật chẳng ra gì, có điều, các ngươi nhưng là coi thường ta, chỉ là một cái Phong Yêu Tháp, ở trong mắt ta, căn bản chính là gà đất chó sành, đợi ta dẹp yên Phong Yêu Tháp, trở lại cùng ba người các ngươi tính sổ!”

Phương Như Long ánh mắt mang theo sắc mặt vui mừng, trực tiếp nhường ra con đường, châm chọc nói, “vậy còn chờ gì, Tinh chủ đại nhân, ngài xin mời...”

------oOo------

Chương 612: Coi như là đánh phó bản đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tinh chủ, đừng kích động!”

Thương Hàn một mặt cấp bách nói rằng.

Sau đó liền giải thích một hồi Phong Yêu Tháp lai lịch.

Này Phong Yêu Tháp chính là Tinh Vẫn lão tổ chế tạo, phong cấm rất nhiều đại yêu, chi sở dĩ như vậy, là bởi vì Thiên cung trấn thủ vực ngoại Yêu Quật, nơi đó khi thì sẽ có đại yêu phá tan phong cấm.

Thần Bắc Hành vì sao ngã xuống, chính là cùng một con siêu cấp vực ngoại đại yêu tiến hành rồi một hồi kinh thiên động địa chiến đấu, thậm chí đều xé rách hư không, tiến vào đường hầm hư không bên trong, tuy rằng chém giết đại yêu, thế nhưng tự thân cũng là đèn cạn dầu, rơi xuống khỏi giới!

Tinh Vẫn lão tổ chế tạo Phong Yêu Tháp, có thể lấy ra lớn Yêu Yêu lực, bổ sung Tinh Cung cần thiết, còn hậu quả, phỏng chừng Tinh Vẫn lão tổ cũng không hề nghĩ tới, sẽ có hậu bối cung chủ sẽ như vậy phản bội!

“Lão Vương, rất nguy hiểm!” Lão cẩu cũng là khuyên nhủ.

“Ha hả, sợ chưa? Xem ra, ngươi trên bản chất cũng là cái sợ bao!”

Phương Như Long sắc mặt âm trầm châm chọc nói.

Lão cẩu trợn tròn mắt.

.

Nói vô ích nhiều như vậy.

Liền lão Vương này tính khí, cái nào nhận được này kích thích a!

Đúng như dự đoán.

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, tiến lên một bước, cười lạnh nói, “tiểu gia nhất không thể tiếp thu, chính là người khác nói không được, Hừ!”

Dứt lời.

Vương Bảo lắc mình, mấy cái lên xuống, liền trực tiếp tiến vào Phong Yêu Tháp bên trong.

Thương Hàn đám người suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết.

Mà Phương Như Long ba người, nhưng là đại hỉ cực kỳ, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Ha ha ha, tiểu tử kia thật là một chày gỗ, thậm chí ngay cả điểm ấy kích thích đều không chịu được, quả nhiên là tuổi trẻ a, chà chà!

“Phương Như Long, ba người các ngươi quá phận quá đáng!”

Thương Hàn các loại cung chủ đối với Phương Như Long ba người trợn mắt nhìn.

Phương Như Long cười lạnh nói, “Thương Hàn, đừng nói lung tung, các loại tiểu tử kia chết rồi, chúng ta vẫn là bạn tốt!”

Thương Hàn giận dữ, phẫn nộ nhìn chằm chằm Phương Như Long, thật muốn phun Phương Như Long từng ngụm từng ngụm nước!

Ma trứng.

Ai cùng ngươi là bạn tốt?

Huống hồ.

Tinh chủ sẽ chết? Hừ hừ, đây là tuyệt đối không thể!

...

...

Vương Bảo sẽ chết sao?

Đáp án là rõ ràng, đương nhiên không thể!

Vương Bảo dám đi vào, liền có chính mình sức lực vị trí!

Hắn sức lực, liền bắt nguồn từ từ Tinh Thần Điện nơi sâu xa, mở ra Thần Bắc Hành bí tàng truyền thừa bảo khố bên trong, chiếm được một loại bảo vật!

Cái kia chính là.

Cảnh giới đại thành Tinh Thần Ấn!

Tinh thần tháp bên trong, đen tối tối tăm.

Vương Bảo sau khi tiến vào đây chỉ là tầng thứ nhất, theo Vương Bảo thâm nhập, bốn phía từ từ xuất hiện từng đạo từng đạo lóng lánh cực kỳ to lớn con ngươi.

“Ha hả, là một loài người!”

Đột nhiên.

Bốn phía ánh sáng tăng mạnh.

Một cái cả người bốc lửa ngọn lửa lớn Hồng Trư, xuất hiện ở Vương Bảo mi mắt.

Bốn phía.

Từ từ vây tụ tới càng nhiều đại yêu, trên người toả ra hơi thở mạnh mẽ, có thể so với Chân thần trung kỳ cảnh giới cường giả.

Vương Bảo con ngươi nháy mắt, cảm thụ không ngừng tập kích mà đến cuồng bạo sát ý, hé mắt, cười quái dị một tiếng, trực tiếp lấy ra một đạo cảnh giới đại thành Tinh Thần Ấn!

Bốn phía kéo tới sát ý đột nhiên đình trệ.

Trong nháy mắt, một loại tâm tình sợ hãi, bắt đầu nhanh chóng lan tràn ra!

"Là... Là nó..."

"Tiểu... Tiểu huynh đệ, không nên vọng động a..."

"Ngươi... Ngươi muốn làm cái gì? Ngươi móc ra nó tới làm gì? Ngươi chẳng lẽ còn nghĩ làm nổ? Ta chùi, nhà ngươi lão tổ đều không cam lòng giết ta..."

"Tiểu ca, có chuyện cố gắng nói, trước tiên thả xuống trong tay ngươi đồ chơi, được không?"

Rất nhiều đại yêu sợ mất mật mở miệng.

Đối với Tinh Thần Ấn.

Bọn họ sao lại xa lạ?

Đồ chơi này nhưng là có thể tru diệt một đám Chân thần đỉnh cao siêu cấp báu vật!

Tinh Vẫn lão tổ dùng qua, Thần Bắc Hành dùng qua, bọn họ tự nhiên cũng từng trải qua Tinh Thần Ấn uy lực!

Tổng thể mà nói liền một chữ, ngưu!

Hai chữ.

Trâu bò!

Năm chữ.

Thật mẹ nó trâu bò!

“Ừm, cái kia cái gì, kỳ thực ta cũng nghĩ buông tha các ngươi a, thế nhưng, ai bảo ta theo người đánh cược cơ chứ? Vì lẽ đó, xin lỗi, chỉ có thể cho các ngươi trở thành kinh nghiệm của ta đáng giá!”

Vương Bảo ha ha cười.

Sau một khắc.

Trong tay Tinh Thần Ấn đột nhiên xoay tròn rời tay, trong nháy mắt, trong hư không phảng phất xuất hiện một cái to lớn Tinh Thần, vô tận Tinh Thần ánh sáng lan tràn ra, ẩn chứa không cách nào diễn tả bằng ngôn từ sức mạnh!

Mà những kia yêu thú, đang tức giận bên trong khủng hoảng, ở trong khủng hoảng run rẩy, đang run rẩy bên trong chạy tứ tán, đáng tiếc, bọn họ thân ở Phong Yêu Tháp, căn bản không đường có thể trốn, cũng không lâu lắm, từng đạo từng đạo tiếng kêu thảm thiết liền vang lên.

Vương Bảo tu vi vững bước tăng lên, rất nhanh sẽ tăng lên tới Thế Giới cảnh trung kỳ đỉnh cao cảnh giới!

Mà vào giờ phút này, toàn bộ Phong Yêu Tháp một tầng, dĩ nhiên là ngoại trừ Vương Bảo, không còn chút nào nữa sinh linh, hết thảy đại yêu tất cả đều tử vong!

Thậm chí, bị Tinh Thần Ấn hoá khí bình thường, liền cặn bã đều không nhìn thấy nửa điểm!

“Thật ngậm!”

Vương Bảo cũng là lần thứ nhất dùng Tinh Thần Ấn, không khỏi trước mắt tia chớp.

“Coi như là đánh phó bản đi! Lần này không lên tới Chân thần, thật sự có lỗi với chính mình!”

Vương Bảo mặt mày hớn hở nói thầm một tiếng, sau đó liền ngẩng đầu hướng về lòng đất hai tầng yêu tháp đi đến!

...

...

Phong Yêu Tháp ở ngoài.

Bên trong Tinh Thần Ấn bạo phát, âm thanh kinh thiên động địa, thế nhưng bên ngoài nhưng không nghe thấy chút nào vang động, đủ để có thể thấy được Phong Yêu Tháp bản thể chi kiên cố thần dị!

Phương Như Long hé mắt, đột nhiên nói rằng, “thanh thiên, Phong U, liên thủ tra nhìn một chút Phong Yêu Tháp bên trong tình huống!”

Đoan Mộc Thanh Thiên cùng Phong U gật gù, ba người đầu ngón tay xuất hiện lần nữa một vệt giọt máu, giọt máu dung hợp, sau đó theo Phương Như Long điều khiển, vỡ ra được, ở trên hư không hình thành một đạo hình ảnh!

Mà vào giờ phút này.

Trong hình, rõ ràng là một đạo to lớn bóng mờ, ở mỗi một tầng, đều có điểm đỏ, chỉ có tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai không giống, tầng thứ nhất, trống rỗng, mà tầng thứ hai, thì lại còn có một cái điểm trắng!

Nhìn thấy tình cảnh này.

Phương Như Long ba người nhất thời mộng bức!

Khe nằm!

Phong Yêu Tháp một tầng bên trong đại yêu đây? Đi đâu?

Còn có tiểu tử kia chạy thế nào đến hai tầng đi tới?

Này mẹ nó mới dùng bao nhiêu thời gian?

"Được!"

Thương Hàn đám người thấy cảnh này, nhưng là đại hỉ cực kỳ, Thương Hàn vỗ tay bảo hay, ánh mắt mang theo ý cười!

Phương Như Long vẻ mặt âm trầm hừ nhẹ nói, "đắc ý cái gì, hay là một tầng đại yêu đã bị tiêu diệt ngã xuống, các ngươi chẳng lẽ sẽ cho rằng, tiểu tử kia giết một tầng hết thảy đại yêu, tiến vào hai tầng? Hắn chỉ là một thế giới thần, chuyện như vậy, các ngươi tin sao?"

Lão cẩu châm chọc nói, "Ngươi rất sao hiểu cái búa! Nói cho ngươi, coi thường lão Vương, ngươi sẽ chờ bị làm mất mặt đi!"

Vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy trong hình, đại diện cho Vương Bảo điểm sáng màu trắng, thình lình đã đi vào tầng thứ ba.

Mà tầng thứ hai bên trong hết thảy đại diện cho đại yêu điểm sáng màu đỏ, trong nháy mắt liền biến mất không thấy hình bóng!

Hầu như tất cả mọi người, đều là mộng ở!

Nếu như nói trước, còn có lý do nào khác đến lời giải thích, như vậy hiện tại, giải thích thế nào tình cảnh này?

Phong U hít vào một ngụm khí lạnh, đột nhiên có chút bi ai nói rằng, "khe nằm, tiểu tử kia sẽ không là giả làm heo ăn thịt hổ chứ? Chúng ta chẳng lẽ bị hắn lừa bịp?"

“Ngươi câm miệng!”

Phương Như Long tức đến nổ phổi nhìn chằm chằm hình ảnh, hung tợn gầm nhẹ nói, “lão phu không tin... Hắn chỉ là Thế Giới thần, lão phu sẽ không nhìn lầm, đáng chết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào...”

------oOo------

Chương 613: Chúng ta đến so với to nhỏ đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phương Như Long muốn điên!

Phong Yêu Tháp bên trong đại yêu vô số, dù cho là hắn đi vào, cũng chỉ có thể dựa vào lúc trước tâm huyết hồn cấm đến áp chế.

Mặc dù nói một tầng đại yêu đối với hắn mà nói không tính quá mạnh mẽ.

Thế nhưng đi vào tầng thứ hai, nhưng là không bình thường, số lượng đông đảo đại yêu liên hợp lại cùng nhau, dù cho là hắn thật đánh tới đến vậy đến phun máu ba lần!

Phong Yêu Tháp tổng cộng chín tầng.

Càng đi dưới, đại yêu số lượng càng ít, thế nhưng thực lực, cũng là càng lợi hại!

Phương Như Long không thể nào tưởng tượng được, Vương Bảo là làm sao nhanh như vậy liền dọn trống một, hai tầng, hắn hi vọng tất cả những thứ này đều là ảo giác, đáng tiếc không phải, nhưng hắn vẫn cứ cố chấp cho rằng, Vương Bảo khẳng định giở trò gì.

Nhưng mà.

Theo thời gian trôi đi!

Theo tầng thứ ba, tầng thứ tư, tầng thứ năm, thậm chí sáu tầng bảy tầng tám tầng đại yêu điểm sáng màu đỏ, đều biến mất không thấy hình bóng!

Coi như là Thương Hàn đám người, cũng là có chút khó có thể tin!

Không thể mạnh như vậy!

Trừ phi Thần tổ tái sinh, nếu không thì, Chân Thần giới tuyệt đối không có ai có như thế bá đạo thực lực!

Mà vào giờ phút này.

Phong Yêu Tháp chín tầng.

Vương Bảo lắc mình tiến vào, trong tay nắm bắt đầy đủ chín đạo Tinh Thần Ấn!

Chỉ có điều, Vương Bảo sau khi đi vào, đúng là hơi kinh ngạc.

Này Phong Yêu Tháp chín tầng, không có đại yêu, chỉ có một người, hắn là một lão giả, gầy trơ xương, cầm trong tay một quyển màu vàng sách cổ, ở một vệt hơi hỏa ánh sáng dưới hờ hững nhìn.

Vương Bảo trầm mặc nửa ngày, đột nhiên nói rằng, "ngươi là yêu?"

Ông lão kia chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Vương Bảo một chút, sau đó liền đem ánh mắt một lần nữa rơi vào sách cổ lên, thản nhiên nói rằng, "thân ở Phong Yêu Tháp, tự nhiên là yêu, Tinh Vẫn tiền bối không có nói cho ngươi biết, lão phu lai lịch sao?"

"Ngươi tay cầm Tinh Thần Ấn... Từ trước mặt trên truyền đến động tĩnh đến xem, sợ là những kia yêu nhãi con, đều bị ngươi tru giết sạch chứ?"

Vương Bảo tâm hồn đột nhiên có chút phát lạnh!

Lão quỷ này.

Thực lực dị thường đáng sợ!

Có điều, Vương Bảo ngược lại cũng không sợ hắn, hắn hiện tại có thừa biện pháp thoát thân, chỉ là người lão giả này rõ ràng kỳ quái, vì lẽ đó Vương Bảo cũng không sốt ruột động thủ, tiến lên vài bước, cười nói rằng, "tiền

bối nhận thức Tinh Vẫn lão tổ, vì sao còn bị phong cấm ở Phong Yêu Tháp bên trong?”

Ông lão thả xuống sách cổ, nhìn Vương Bảo, nghiêm nghị nói, “lão phu cùng Tinh Vẫn tiền bối từng có ước định, một trận chiến thắng thua, ta như thua, liền đàng hoàng ở lại đây mười vạn năm!”

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo.

Có thể cùng Tinh Vẫn tổ sư đánh một trận?

Dù cho là thua, cũng là tuy bại mà vinh!

Vương Bảo hiện tại rõ ràng trong lòng, Tinh Vẫn tổ sư thực lực, tuyệt bức vượt xa Chân thần!

Yên lặng thu hồi Tinh Thần Ấn, Vương Bảo nói rằng, “tiền bối, Tinh Vẫn tổ sư đã ngã xuống vô số năm, lấy thực lực của ngươi, đã sớm có thể đi rồi, vì sao còn ở lại này?”

Ông lão cười nhạt nói, “ta tuy là vì yêu, nhưng cũng từ trước đến giờ nặng thủ hứa hẹn, ta từ Yêu Quật mà đến, tìm kiếm Thiên Yêu Đan, nhưng chưa từng nghĩ đến, nơi đây đã sớm bị Tinh Vẫn tiền bối lấy Thiên Yêu Đan luyện hóa, một trận chiến bại vào hắn tay, ta tâm phục khẩu phục, thua, chính là thua, ta há có thể đi thẳng một mạch?”

Vương Bảo trầm mặc nửa ngày, nháy mắt một cái, thản nhiên cười nói, “ta chính là đương đại Tinh Cung cung chủ, chi trước đây không lâu, ta xông qua Thiên cung cửu quan, trở thành Cửu Cung cung chủ, được lão tổ truyền thừa, bây giờ lão tổ biến mất, ta liền có thể gánh vác được lão tổ nói như vậy, tiền bối muốn rời đi, hiện tại liền có thể đi, đương nhiên, tiền đề đến thắng ta...”

Ông lão hé mắt, nhạt âm thanh nói, “lão phu Tất Phương, thực lực Bất Hủ đỉnh cao, tiểu gia hỏa, ngươi căn bản khó có thể chống đỡ được lão phu nửa ngón tay...”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Cái này còn dùng tiền bối ngươi nói, ý của ta, không phải là chơi cứng, chúng ta đến so với to nhỏ, thế nào?”

Ông lão Tất Phương hơi nhướng mày, “So với to nhỏ?”

Vương Bảo gật gù, xoay tay nắm làm ra một bộ bài pu-khơ, nghiêm nghị nói, “này bài gọi là bài pu-khơ, một bộ tổng cộng có năm mươi bốn trương, so với to nhỏ, song vương làm đầu, tiếp theo...”

Vương Bảo giới thiệu một chút bài pu-khơ đếm, sau đó, liền hơi cười, nói rằng, “người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, tại hạ đối với vận may của chính mình, từ trước đến giờ tự tin, tiền bối nếu như dám so với, chúng ta đại chiến mười cái hiệp?”

“Thắng rồi ta, ta thế lão tổ cho phép tiền bối, thua ta... Ha hả, tiền bối cần ở bên cạnh ta đi theo ta trăm năm!”

Ông lão Tất Phương khóe mắt vừa kéo, nửa ngày đột nhiên cười lạnh nói, “dù cho là Tinh Vẫn tiền bối, cũng không có nói muốn cho lão phu đi theo...”

Vương Bảo cười nhạt nói, “tiền bối, đây là ngươi tình ta nguyện sự tình, đương nhiên, ngươi không vui, làm ta không nói, làm ta chưa từng tới!”

Ông lão Tất Phương lần thứ hai trở nên trầm mặc, hồi lâu qua đi, hắn cau mày nói rằng, “cũng được, lão phu liền chơi với ngươi mười cục này cái gọi là bài pu-khơ, so với to nhỏ đúng không? Hừ, lão phu vận xui, từ lâu hóa không, chính là tích trữ vận may thời gian, tiểu tử, ngươi thua chắc rồi!”

Vương Bảo rửa một chút bài pu-khơ.

Này bài pu-khơ không có gì định hơi lớn dùng, thế nhưng, lại bị hệ thống giao cho không cách nào dối trá năng lực, dù cho là Vương Bảo, cũng nhìn lén không được.

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn ông lão Tất Phương, Vương Bảo ý tứ sâu xa cười

cợt, bài pu-khơ hướng về hư không vẫy một cái, thản nhiên nói, “tiền bối, hiệp 1, ta nhường ngươi trước tiên tuyển...”

Ông lão Tất Phương ngược lại cũng thẳng thắn, tay nắm lấy bài pu-khơ, trực tiếp rút ra một tấm!

Mở ra!

Hắn nét mặt già nua chính là đen!

Này rõ ràng là một tấm hồng đào hai!

Vừa nãy hắn nghe xong Vương Bảo nói tới quy tắc, dĩ nhiên biết, này phá hai, là so với to nhỏ bên trong nhỏ nhất biển hiệu!

Vậy này hiệp 1...

“Hừ, coi như ngươi vận may!” Ông lão Tất Phương nhăn nét mặt già nua, không phục hừ lạnh nói.

Vương Bảo hờ hững cười, đưa tay lấy ra một tấm bài, sớm đã mở ra cường giả cấp cao nhất số mệnh chi thạch Vương Bảo, không thèm nhìn, liền mở ra biển hiệu cười nói, “ta thắng!”

Biển hiệu là một tấm ba!

Nhưng mà.

Vậy thì được rồi!

Có điều, ông lão Tất Phương tâm tình nhưng là rất tồi tệ, này rất sao là trương ba a, thua thật không cam lòng a!

“Trở lại!”

Ông lão Tất Phương tuốt tuốt tay áo!

Vương Bảo một lần nữa thanh tẩy, nhưng mà ông lão Tất Phương nhưng nói rằng, “ta đến!”

Vương Bảo không để ý chút nào phất tay ra hiệu, ông lão Tất Phương tiếp nhận bài pu-khơ, bản năng cảm ứng một hồi, nhưng kinh ngạc phát hiện, những này phảng phất giống như trang giấy bài pu-khơ, ở hắn cảm ứng bên trong, toàn bộ đều bao phủ từng tầng từng tầng sương mù màu đen!

“Tiểu tử ngươi, cũng không đơn giản a!” Ông lão Tất Phương khá là nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo một chút.

Vương Bảo vung vung tay, “Ta chính là bình thường tiểu tử một cái, nhường tiền bối đánh giá cao, ha ha, này hiệp thứ hai, ta đi tới nha!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo nhanh như tia chớp rút ra một tấm bài pu-khơ, mở ra!

Ông lão Tất Phương nét mặt già nua mãnh đánh!

Đại vương!

Kurenai (đỏ) lấp lánh Đại vương!

Này rất sao liền căn bản không cần so với, bởi vì một bộ bài túlơkhơ, chỉ có một tấm Đại vương, chính là trời lớn!

Giận hờn giống như rút ra một tấm bài túlơkhơ, ông lão Tất Phương mở ra vừa nhìn, con mắt cuồng trừng, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra ngoài!

Khe nằm!

Ngươi muội a!

Dĩ nhiên là rất sao tiểu Vương!

Tiểu Vương đụng tới Đại vương, ta rất sao thua có oan hay không a...

Vương Bảo tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói rằng, “năm mươi bốn trương bài túlơkhơ, lại bị chúng ta rút ra to nhỏ vương, tiền bối, hai chúng ta vận may cũng không tệ mà!”

Ông lão Tất Phương thật sự rất muốn phun Vương Bảo một cái lão huyết!

Cái gì đồ chơi gọi vận may cũng không tệ?

Là ngươi vận khí không tệ được rồi?

Lão tử cái này gọi là muốn nhiều xui xẻo có bao nhiêu xui xẻo!

“Trở lại!”

Ông lão Tất Phương hét lớn một tiếng, trong tay bài pu-khơ chớp liên tục, một lần nữa về làm một chồng, sau đó, đưa đến Vương Bảo trước mắt.

Vương Bảo thản nhiên đưa tay, rút ra một tấm, mở ra!

Ông lão Tất Phương rên khẽ một tiếng, mạnh mẽ nuốt xuống dâng lên lão huyết!

Đại vương!

Ta cắt cỏ!

Dĩ nhiên lại là Đại vương!

Nếu như nơi này có bàn, ông lão kia Tất Phương vào giờ phút này, là vách cheo leo muốn lật bàn!

Quá rất sao nghịch thiên rồi!

Trò chơi này, không có cách nào chơi...

------oOo------

Chương 614: Dao động 1 tôn người có quyền!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ai u a, dĩ nhiên lại là Đại vương? Ngài nhìn ta ngón này khí, thực sự là Kurenai (đỏ) phát Yukari (tím) a! Ha ha ha...”

Vương Bảo cười to mà lên.

Hồn nhiên không để ý ông lão Tất Phương cái kia đau “bi” vẻ mặt.

“Tiền bối, liền thua 3 hiệp yêu!” Vương Bảo mỉm cười nói.

Ông lão Tất Phương cười lạnh một tiếng, lần thứ hai vén tay áo lên, trong tay bài pu-khơ ào ào ào vang động, không có quy luật chút nào xếp ở cùng nhau, sau đó cắn răng nói rằng, “hừ, quá tam ba bận, vật cực tất phản, ngươi vận may đến cùng!”

“Ta đi tới đánh!”

Ông lão Tất Phương hít sâu một hơi, nghiêm nghị cực kỳ đưa tay, rút ra một tấm bài pu-khơ.

Thời khắc này.

Hắn thình lình có chút sốt sắng!

Thân là Bất Hủ, huyết nhục cũng có thể sống lại tồn tại, hắn dĩ nhiên căng thẳng...

“Lần này, lão phu muốn thắng!”

Gầm nhẹ một tiếng, ông lão Tất Phương bỗng nhiên lật mở tay ra bên trong bài pu-khơ!

Ân...

Lập phương hai!

“Phốc...”

Ông lão Tất Phương cũng lại nhịn không được, phun ra một ngụm máu tia, méo mặt không ngừng.

Ma trứng a!

Còn có thể hay không thể được đó?

Còn có thể hay không thể chơi a?

Đánh cái hai cũng coi như, dĩ nhiên đánh vào lập phương hai, đây chính là chỉ so với mai hoa hai lớn thứ hai đếm ngược bài a!

Hi vọng trước mắt này hỗn tiểu tử vận may một tuốt đến cùng, đánh vào mai hoa hai?

Loại này xác suất thấp đến hắn đều không tin a!

“Khụ khụ, cái kia cái gì, tiền bối nếu không ta vẫn là ngột ngạt giật, tỉnh (tiếp kiệm)...” Vương Bảo híp mắt cười, nói rằng.

“Đánh!”

Ông lão Tất Phương hung tợn trừng mắt Vương Bảo, “Vạn nhất ngươi đánh vào mai hoa hai đây?”

“Vậy cũng tốt!”

Vương Bảo bất động thanh sắc đưa tay, rút ra một tấm bài, chính mình nhìn một chút, nhếch miệng lên, lần thứ hai ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “tiền bối, nếu không ta vẫn là đừng cho ngươi xem, tỉnh (tiếp kiệm)...”

Ông lão Tất Phương trong lòng có dự cảm không tốt, cắn răng, thấp quát, "Mở!"

Vương Bảo mở ra bài pu-khơ.

Ông lão Tất Phương trong lòng phảng phất tất chó bình thường khó chịu a!

Đại vương!

Ta chùi!

Lão tử đánh vào thứ hai đếm ngược!

Người ta rút ra song Thiên Chí Tôn!

"Tiểu tử ngươi, đúng hay không giở trò quỷ gì?" Ông lão Tất Phương thập phần không cam lòng nói rằng.

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, "tiền bối tu vi gì? Ta giở trò, ngươi không thấy được? Ha ha, tiền bối là không thua nổi chứ?"

Ông lão Tất Phương yên lặng.

Hắn vẫn chú ý, nhưng là nhưng không có phát hiện chút nào dị thường, hắn có cái này tự tin, Vương Bảo không thể ở hắn dưới mí mắt dối trá, thế nhưng, từng cảnh tượng ấy, lại nên giải thích như thế nào?

Chẳng lẽ chân tướng chỉ có một cái?

Lão phu ngày hôm nay, chính là như thế xui xẻo!

"Tiếp tục!"

Ông lão Tất Phương rất là khó chịu phun ra hai chữ.

Không thua nổi?

Không tồn tại!

Hắn Tất Phương đều có thể vì là một vụ cá cược hứa hẹn cam nguyện bị phong mười vạn năm, làm sao sẽ không thua nổi chỉ là trăm năm?

...

...

Nửa khắc đồng hồ sau.

Ông lão Tất Phương một mặt sa sút tinh thần nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo thu hồi bài pu-khơ, nghiêm nghị nói, "tiền bối, vãn bối còn chưa tự giới thiệu mình, tại hạ Vương Đại Chùy, tiền bối yên tâm, tuy rằng ta nhường ngài tuỳ tùng ở bên cạnh ta, chúng ta vẫn là bạn tốt!"

Ông lão Tất Phương trầm mặc nửa ngày, hừ hừ nói, "lão phu Tất Phương Thần Điểu, Thiên Yêu Đại Giới Vạn Yêu liên minh trưởng lão!"

Vương Bảo cười nói, "sau đó liền nhận được tiền bối chăm sóc, đi, chúng ta đi ra ngoài đi!"

Ông lão Tất Phương bỗng nhiên thở dài, nhìn quanh một vòng, bàn tay giơ giơ, bốn phía từng đạo từng đạo sách cổ hướng về hắn chạy tới, thu vào đến trong nhẫn chứa đồ.

Tất Phương tự giễu nói, "lão phu ở chỗ này nhiều năm, tuy rằng bị hạn chế tự do, nhưng cũng là có một phen đặc biệt thu hoạch, nhiều năm thực tập, ta gốc gác đánh càng thêm thâm hậu, đối với tương lai đại đạo, diệu dụng vô cùng!"

"Đọc vạn quyển sách, không bằng đi vạn dặm đường, tiền bối vẫn là nhiều đi một chút, xem thêm xem được!" Vương Bảo nói rằng.

Tất Phương ngẩn ra, tán thưởng nhìn Vương Bảo một chút, “Lời này, đúng là có lý, không nghĩ tới từ trong miệng ngươi, còn có thể phun ra như thế có triết lý!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Tiền bối liền như thế xem ta?”

Tất Phương bĩu môi, tức giận nói, “Tiểu tử ngươi khẳng định có quỷ, tuy rằng ta không biết ngươi là làm sao làm được, thế nhưng... Liền thắng ta mười tràng? Ngươi cảm thấy ta thật sự tin tưởng đó là ngươi nghịch thiên vận may? Có điều, thôi, nếu ta không nhìn ra cái gì, coi như ngươi thắng!”

Vương Bảo cười không nói, trong lòng rất là cười thầm.

Người lão giả này Tất Phương, nhưng là một vị người có quyền, bận việc lâu như vậy, cuối cùng cũng coi như là dao động ở, thoải mái a!

...

...

Phong Yêu Tháp ở ngoài.

Phương Như Long vẻ mặt căng thẳng nhìn trong hình hai tia sáng điểm.

Một đỏ một trắng.

Đại diện cho Vương Bảo cùng ông lão Tất Phương.

“Phong Yêu Tháp tầng thứ chín, có vẻ như phong ấn một cái ghê gớm đại yêu, tiểu tử kia vì sao còn không chết?”

Phương Như Long rất là không cam lòng nghĩ.

Đột nhiên.

Phong U tới gần Phương Như Long, nhỏ giọng nói, “Phương lão đại, ta cảm

thấy có gì đó không đúng, nếu không... Chúng ta vẫn là chạy chứ?”

Phương Như Long khóe miệng mãnh đánh.

Ngang Phong U một chút!

Khe nằm!

Chạy?

Chạy ngươi muội a!

Ngươi cũng thật là cái chày gỗ a, lại vẫn muốn chạy? Ngươi nói một chút ngươi chạy cái gì? Coi như tiểu tử kia có thể từ Phong Yêu Tháp đi ra, thì lại làm sao? Hắn lại không có năng lực giết chúng ta, nhất không ăn thua, lão tử ném mất mặt, trên mặt phục rồi hắn cũng chính là!

Sau đó món nợ, chậm rãi tính, sớm muộn cũng sẽ tìm bù đắp lại!

Nhưng là chạy, ngươi thật là có mặt lại trở về a?

Đoan Mộc Thanh Thiên cũng là có chút vẻ mặt không vui.

Nhưng mà...

Theo một đạo không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung khí thế khủng bố, xuất hiện ở Phong Yêu Tháp trước, mọi người vẻ mặt liền ngơ ngác lên.

Chỉ chốc lát sau, hai bóng người lấp loé mà ra.

Một già một trẻ.

Vương Bảo đưa tay duỗi người, trong cơ thể tu vi tăng vọt, dĩ nhiên tiến vào Chân thần cảnh sơ kỳ, tự động lĩnh ngộ một cái hỏa đại đạo!

“Tinh chủ!”

Thương Hàn đám người đại hỉ cực kỳ.

Mà Phương Như Long ba người, sắc mặt nhưng là trở nên cực kỳ khó xem ra, nhìn Vương Bảo cùng Tất Phương, Phương Như Long khuôn mặt một trận vặn vẹo, đột nhiên ánh mắt tinh mang lấp loé, chỉ vào ông lão Tất Phương, lệ quát, "Tiểu tử, người này là ai? Chẳng lẽ là Phong Yêu Tháp bên trong đại yêu? Ngươi dẫn hắn đi ra, nhưng là với hắn đạt thành cái gì không thể cho ai biết giao dịch?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, sau đó thở dài, "Ta khuyên ngươi đối với tiền bối khách khí một chút!"

Phương Như Long tự tin thân ở Thiên cung, dù cho là bị phế trừ Thiên cung cung chủ thân phận, thế nhưng, nhưng vẫn là bị Thiên cung tổ lực che chở, căn bản không để ý chút nào, cười lạnh nói, "tiền bối? Phong Yêu Tháp bên trong không người tộc, lão này khẳng định là một vị đại yêu, chư vị đạo huynh, các ngươi lẽ nào liền trơ mắt nhìn Vương Đại Chùy cùng Yêu tộc làm bạn?"

Lão cẩu nhìn chằm chằm Tất Phương, bỗng nhiên rung đùi đắc ý nói rằng, "ngu ngốc a!"

Vừa dứt lời.

Liền thấy lão giả Tất Phương mi tâm vừa nhíu.

Cùng lúc đó, hắn hờ hững đưa tay quay về Phương Như Long nhẹ nhàng chỉ tay.

Trong chớp mắt, một đạo không cách nào hình dung khủng bố lực hỏa diễm, hóa thành một đạo mũi tên rời cung, trong nháy mắt đem Phương Như Long nhấn chìm!

Thời gian trong chớp mắt.

Phương Như Long liền biến mất không còn tăm hơi...

“Ừm, đã lâu không giết người, ra tay quá nặng, Đại Chùy ngươi sẽ không để tâm chứ?”

Ông lão Tất Phương hơi có chút thật không tiện mang theo áy náy nhìn Vương Bảo.

Giảng thật.

Hắn đúng là dùng thật rất nhỏ một phần rất nhỏ sức mạnh, thế nhưng người nhưng biến thành tro bụi, hắn cũng rất vô tội a...

------oOo------

Chương 615: Đi tới Thiên Yêu Đại Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo có thể nói cái gì?

Hắn ngược lại là không đáng kể.

Chỉ là hơi có chút bất đắc dĩ nói, "Tiền bối ngài vẫn là tốt thật quen thuộc quen thuộc sức mạnh được!"

Tất Phương buông tay, biểu thị chính mình sẽ tận lực!

Vương Bảo nhìn lướt qua bốn phía, phát hiện tất cả mọi người là một mặt mộng bức, sau đó liền cười nói, "vị này chính là Tất Phương tiền bối, cùng lão tổ có ngọn nguồn, bởi vì một cái hứa hẹn, trấn thủ ở Phong Yêu Tháp bên dưới, bây giờ đi ra, sau đó cũng coi như là ta Thiên cung một phần tử!"

Thương Hàn bọn người là hít vào một ngụm khí lạnh, nuốt ngụm nước bọt.

Nhưng là.

Vẫn cứ không cách nào ngột ngạt trong nội tâm bốc lên hoảng sợ tâm tình!

Nhìn Tất Phương, bọn họ toàn bộ đều dọa sợ!

Trâu bò a!

Quá rất sao trâu bò!

Vậy cũng là Phương Như Long, Chân thần đỉnh cao Phương Như Long, thậm chí bị Thiên cung tổ lực che chở Phương Như Long, có thể cùng mấy người bọn hắn Thiên cung cung chủ không phân cao thấp tồn tại!

Nhưng mà.

Dĩ nhiên liền dễ dàng như vậy chết rồi!

Liền không còn sót lại một chút cặn a!

Biến thành tro bụi

Khe nằm!

Lão già này, đến cùng là cái gì thực lực?

“Tinh chủ, chúng ta sai rồi!”

Phong U quỳ!

Quỳ đến vững vàng mà!

Quỳ đến thành ý mười phần, quả thực là phục sát đất!

Mà Đoan Mộc Thanh Thiên, trên mặt thần sắc biến ảo, cuối cùng hóa thành cụt hứng, ánh mắt mang theo sợ hãi cùng hối hận, quỳ xuống sau khi, run giọng nói, “Tinh chủ, xin tha thứ chúng ta bất kính chi tội!”

Này hai hàng vào giờ phút này là sợ nhất!

Tất Phương có thể ung dung cho Phương Như Long phát hộp cơm.

Tự nhiên cũng có thể cho bọn họ phát hộp cơm.

Trước, Đoan Mộc Thanh Thiên còn khinh bỉ qua Phong U, đề nghị phải chạy trốn, nhưng mà hiện tại, hắn bi ai phát hiện, thật rất sao nên nghe một lần cái này chày gỗ a, hiếm thấy hắn đúng rồi một lần!

Vương Bảo nhìn bọn hắn chằm chằm nửa ngày, lúc này mới hừ nhẹ một tiếng, nói rằng, “đứng lên đi, sau đó ngay ở từng người Thiên cung nhậm chức trưởng lão, còn cung chủ vị trí, xem các ngươi biểu hiện lại nói!”

Phong U cùng Đoan Mộc Thanh Thiên một chút xíu ý kiến đều không có, thậm chí còn có chút trộm hỉ, vẫn còn có trưởng lão vị trí? May mắn thấu trời a!

Thiên cung âm u còn chưa triệt để bạo phát liền kết thúc.

Sau đó mấy tháng, đúng là gió êm sóng lặng, Thiên cung không đại sự, Vương Bảo cũng chuyên tâm tinh tu, thể ngộ đại đạo lực lượng, tu vi từ từ vững chắc.

Đáng nhắc tới chính là, Vương Bảo thân phận từ từ truyền ra, khi biết được Vương Bảo dĩ nhiên cũng là Thiên Viêm Thần Tông chưởng giáo đệ tử thân truyền sau khi, trong Thiên cung rất nhiều người liền tâm tư lung lay mở ra.

Thiên Viêm Thần Tông địa vị tăng mạnh, vẫn chưa trực tiếp bị tăng lên tới đỉnh cấp Tinh vực, lần thứ hai di chuyển, Từ Thiên Hữu cùng với cái khác Thiên Viêm Thần Tông cao tầng biết Vương Bảo thân phận sau, cằm rơi mất một chỗ, sau đó chính là tràn đầy hạnh phúc cảm giác!

Ngày đó.

Thiên cung trên dưới chấn động, bởi vì có đại sự xảy ra.

Tinh Thần Điện bên trong, Thương Hàn vẻ mặt nghiêm túc nói rằng, “Tinh chủ, vực ngoại Yêu Quật có lớn dị động, vượt quá dĩ vãng, hay là lần này đến chính là một vị đỉnh cấp đại yêu!”

Vương Bảo hé mắt, sau đó liền kêu lên người, thẳng đến vực ngoại Yêu Quật.

Vực ngoại Yêu Quật ngay ở Thiên cung phụ cận, bị bàng bạc trận pháp bao trùm, Yêu Quật lối vào nơi, nhưng là nằm dày đặc Tinh Vẫn lão tổ thiết trí trận pháp.

Vào giờ phút này, Yêu Quật lối vào trận pháp, bạo phát từng đạo từng đạo linh quang, từng luồng từng luồng thuỷ triều giống như sức mạnh không

ngừng qua lại dâng trào.

Thương Hàn bọn người là đàng hoàng đứng Vương Bảo phía sau, khi thì lén lút nhìn một chút Tất Phương.

Vương Bảo nhìn vực ngoại Yêu Quật lối vào, đột nhiên nói rằng, "nơi này nói cho cùng, là một cái mầm họa, tiền bối có thể không giúp một chuyện, triệt để phong cấm lại?"

Tất Phương cười lắc đầu nói, "ngươi không hiểu, nơi này chính là Tinh Vẫn tiền bối cố ý lưu, vì là chính là phá trận mà ra đại yêu, sở dĩ trấn phong ở Phong Yêu Tháp, kỳ thực cũng là vì cho Thiên Yêu Đan gia trì yêu lực tác dụng!"

"Cho tới mầm họa Yêu Quật lối vào (vào miệng) ở Thiên Yêu Đại Giới, lơ lửng không cố định, hơn nữa có cực kỳ mạnh mẽ yêu phát hiện, cũng khó có thể đi vào, lão phu mặc dù có thể tiến vào, là bởi vì bổn tộc bí pháp, hắn tộc hẳn là không có!"

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, "sư tôn ta Thần Bắc Hành chính là bị một con đại yêu cuốn lấy, cho tới rơi xuống khỏi giới, tiền bối vẫn là che nó đi!"

Tất Phương trầm mặc một hồi, nói rằng, "nơi này đối với ngươi ta mà nói, còn có tác dụng, dù sao ngươi khẳng định cũng sẽ đi Thiên Yêu Đại Giới, đúng không? Cùng với che nó, lão phu có biện pháp tốt hơn!"

Dứt lời.

Tất Phương thân thể bên trong, hỏa mang lóe lên một cái rồi biến mất, cùng lúc đó, một đạo hỏa vũ xuất hiện ở trong tay hắn, cong ngón tay búng một cái!

Hỏa vũ hóa thành một đạo dây đỏ, bắn vào Yêu Quật lối vào!

Vẻn vẹn không tới trăm hơi thở, liền nhìn thấy nguyên bản phun trào trận pháp lực lượng, đột nhiên nhanh chóng tiêu diệt lại đi, đồng thời, loáng thoáng từ Yêu Quật bên trong, truyền đến từng đạo từng đạo mang theo

hoảng sợ thú gào!

Tất Phương tự tin nói rằng, “đây là ta phương pháp vũ, có ta khí tức tồn tại, những kia nhãi con lại cho bọn họ mười cái lá gan, phỏng chừng cũng tuyệt không dám nữa xông tới!”

Thương Hàn bọn người là đại hỉ cực kỳ.

Hàng năm Yêu Quật dị động, bọn họ đều khá là đau đầu, trước đây có Thần Bắc Hành, bọn họ còn không thế nào quan tâm, thế nhưng theo Thần Bắc Hành biến mất, vì đối phó những này đại yêu, bọn họ tâm lực quá mệt mỏi!

Hiện tại được rồi!

Nhất lao vĩnh dật!

Có điều

Thiên Yêu Đại Giới?

Yêu Quật một phía khác, dĩ nhiên là một thế giới khác? Cái này siêu cấp trâu bò ông lão Tất Phương, cũng là từ nơi nào mà đến?

Mà Tinh chủ

Có vẻ như cũng sẽ đi Thiên Yêu Đại Giới?

Thương Hàn đám người liếc mắt nhìn nhau, một mặt cười khổ.

Sau đó một quãng thời gian.

Vương Bảo bắt đầu phát phúc lợi!

Một mặt lợi dụng tự thân năng lực, cho Thiên cung cùng với Thiên Viêm Thần Tông lưu lại phúc ấm, một mặt điên cuồng thu lấy tinh luyện giá trị.

Tu vi tuy rằng không có lần thứ hai tăng lên, thế nhưng Vương Bảo căn cơ

nhưng là càng ngày càng mạnh, lĩnh ngộ hỏa đại đạo trải qua Tất Phương biếu tặng, cũng là càng ngày càng mạnh!

Tất Phương bản thể chính là Thần điểu, Tất Phương Thần Điểu, thượng cổ thần thú một trong, lại được gọi là hỏa chi thần chim!

Liền như vậy, thời gian vững vàng qua đi nửa năm sau.

Vương Bảo rốt cục không nhịn được, quyết định đi Thiên Yêu Đại Giới!

Thiên Yêu Đại Giới chính là Yêu tộc thích nhất đi lớn giới, có điều cũng có loài người tồn tại, chỉ có điều nước giếng không phạm nước sông mà thôi.

Nhường Vương Bảo hết sức cảm thấy hứng thú, là Thiên Yêu Đại Giới bên trong, tồn tại một cái truyền thuyết, cái kia chính là cổ yêu truyền thuyết!

Có Cổ Thần truyền thừa Vương Bảo, biết rõ cổ yêu bộ tộc theo hầu, đây chính là có thể cùng Cổ Thần cùng sánh vai siêu cấp chủng tộc!

Mấy ngày qua đi, thu thập xong tất cả Vương Bảo, ở Thương Hàn đám người chúc phúc dưới, đứng Yêu Quật lối vào (vào miệng).

“Tất cả cẩn thận!”

Loại đại sự này, Từ Thiên Hữu tự nhiên cũng là đích thân tới, hắn rất là âm u nhìn Vương Bảo, nội tâm thập phần tự trách, “Chỉ tiếc, sư tôn thực lực không đủ, không bảo vệ được ngươi!”

Vương Bảo cười khổ nói, “sư tôn, nói như vậy liền đâm tim a! Yên tâm ta, ta ngươi vẫn chưa yên tâm? Chỉ có ta hố người khác phần, ai dám chọc ta?”

Cái này Từ Thiên Hữu đúng là tràn đầy lĩnh hội, vỗ vỗ Vương Bảo vai, lúc này mới lui về phía sau.

Tất Phương cảm giác thời cơ đến, liền bùng nổ ra bổn tộc bí pháp.

Theo Tất Phương sức mạnh bạo phát, thủ hộ Vương Bảo cùng lão cẩu,

Vương Bảo chính thức bước vào Yêu Quật!

Thiên Yêu Đại Giới!

Bảo gia, muốn tới

------oOo------

Chương 616: Hiện tại ngươi là ta Thiết Ngưu bộ lạc nô lệ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu Quật đường nối liền như cùng một cái không gian kỳ dị.

Thân ở trong đó, thậm chí đều không cảm giác được thời gian trôi qua, một đường tiến lên, căn bản không nhìn thấy phần cuối.

Tất Phương một bên thủ hộ Vương Bảo cùng lão cẩu, một bên nói rằng, "Thiên Yêu Đại Giới không thể so tiểu giới, ta tuy là Bất Hủ đỉnh cao, thế nhưng mạnh mẽ hơn ta người chỗ nào cũng có, Đại Chùy ngươi có thể muốn thu liễm một hồi tính tình của ngươi!"

Cùng Vương Bảo ở chung khoảng thời gian này.

Tất Phương to lớn nhất cảm xúc chính là

Tiểu tử này quá rất sao vô liêm sỉ!

Hơn nữa không sợ trời không sợ đất, chính diện cứng rắn đó là chuyện thường như cơm bữa.

Có điều ở Thiên Yêu Đại Giới, loại này tính khí nhưng là hoạt không lâu.

"Tiền bối yên tâm, trong lòng ta tính toán sẵn!" Vương Bảo gật đầu cười.

Lão cẩu trợn tròn mắt, khinh bỉ nói, "ngươi có cái lông!"

Vương Bảo trợn mắt, đang chuẩn bị dọn dẹp dọn dẹp lão cẩu, đột nhiên, Tất Phương con ngươi co rụt lại, ngơ ngác nhìn về phía trước nói rằng, "không gian loạn lưu?"

Vương Bảo cũng không kịp nhớ lão cẩu, liền vội vàng hỏi, "Món đồ gì?"

Tất Phương sắc mặt khó coi nói rằng, “Yêu Quật trong đường nối thiên tai tiểu tử, lão phu khả năng muốn cùng ngươi tách ra, ngươi ngàn vạn nhớ kỹ, mặc kệ ngươi dịch chuyển đến nơi nào, nhất định phải mau chóng chạy tới Vạn Yêu liên minh, nâng lão phu tên gọi, tự có thể thấy lão phu!”

Vừa dứt lời.

Một luồng không cách nào diễn tả bằng ngôn từ sức mạnh vây quanh Vương Bảo bọn họ.

Vương Bảo thân thể chấn động dữ dội, truyền đến từng luồng từng luồng xé rách cảm giác, trước mắt cũng là trở nên mơ hồ, loáng thoáng nhìn thấy, không gian nứt ra rồi vài đạo khe hở, đem hắn cùng Tất Phương cùng với lão cẩu, phân biệt nuốt vào!

Oành!

Vương Bảo thân thể rơi rơi ở trên mặt đất, va đau đớn.

Mở mắt ra.

Bốn Chu Thanh núi xanh nước, đúng là một mảnh tốt phong quang.

Giữa lúc Vương Bảo nghĩ, trước tiên làm rõ bốn phía tình hình thời điểm.

Đột nhiên, trên không truyền đến từng đạo từng đạo gào thét thanh âm, cùng lúc đó, một đạo mang theo sát ý âm thanh vang lên, “A, Nhân tộc?”

Ầm! Ầm! Ầm!

Hư không rung động, trong chớp mắt, ba con có sừng trâu to lớn ngưu yêu xuất hiện ở Vương Bảo trước người, trừng trừng nhìn Vương Bảo, một cái trong đó còn chảy ngụm nước.

Vương Bảo không nhúc nhích, từ này ba con ngưu yêu trên người để lộ ra trên khí thế đến xem

Sẽ không có Tất Phương cường!

Thế nhưng tuyệt bức mạnh hơn chính mình!

“Nếu không, ăn?” Con kia chảy ngụm nước ngưu yêu đề nghị.

Mặt khác hai cái do dự một chút, một cái trong đó hẳn là cường đại nhất ngưu yêu buồn bực nói, “Vẫn là đừng tìm chuyện, Đại vương từ lâu hạ lệnh, bắt được Nhân tộc, muốn nhốt vào Nô Đãi Cốc, bán cái giá tiền cao, nếu không, lần này tuổi cống chúng ta bộ lạc đều chưa đóng nổi!”

Đang khi nói chuyện.

Mạnh mẽ nhất ngưu yêu bỗng nhiên tiến lên một bước, nhìn chằm chằm Vương Bảo lớn tiếng quát, “Ngươi bé ngoan nghe lời, lão tử không giết ngươi, ngươi nếu dám cho ta ngưu núi đùa mưu mô, hừ hừ, lão tử đem ngươi tạo thành bánh thịt!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, sau đó thản nhiên nói, “yên tâm đi, ta đối với mình tình cảnh rất có tự mình biết mình, ta sẽ không phản kháng!”

Ba cái ngưu yêu liếc mắt nhìn nhau, dồn dập nở nụ cười, mạnh mẽ nhất ngưu yêu đắc ý nói, “Tính tiểu tử ngươi thông minh, đều nói Nhân tộc nhất thiện xem xét thời thế, quả thế!”

Mặt khác hai cái ngưu yêu cũng là cười ha ha, một cái trong đó nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, “bắt được một nhân tộc nô lệ, nhưng là một cái công lớn, ha ha ha, ta cũng đã không thể chờ đợi được nữa yếu lĩnh thưởng đây!”

Thiết Ngưu bộ lạc!

Vương Bảo vẻ mặt hờ hững nhìn ba con ngưu yêu cùng một cái ngưu yêu trưởng lão cò kè mặc cả!

Cái này ngưu yêu trưởng lão thân cao ba trượng, một thân yêu khí màu

xanh vờn quanh, trên mặt mang theo bất mãn nói, “Được rồi, đừng vội được voi đòi tiên!”

Ba con ngưu yêu bên trong mạnh mẽ nhất cái kia rất là ủy khuất nói, “Thất trưởng lão, cái này Nhân tộc nhưng là Chân thần cảnh thực lực, hơn nữa da dẻ trắng mịn, ngài chỉ cho một trăm điểm cống hiến”

Ngưu yêu trưởng lão cười lạnh nói, “nếu không phải là bởi vì tuổi cống, một trăm lão tử đều ngại nhiều, tầm thường thời điểm, dù cho là quân chủ cấp Bất Hủ, cũng nhiều lắm 150 cái điểm cống hiến, tiểu tử này mới Chân thần, cho các ngươi một trăm, các ngươi còn không vui?”

Lại là sách một phen.

Ba con ngưu yêu mang theo 105 điểm cống hiến điểm vui mừng rời đi.

Ngưu yêu trưởng lão trên dưới đánh giá Vương Bảo một chút, đột nhiên hỏi nói, “tiểu tử, có hay không hậu trường a?”

Vương Bảo hơi cười, “Không có hậu trường!”

Ngưu yêu trưởng lão càng thêm thoả mãn, cười to lên, “Ngươi có thể gặp được ta Thiết Ngưu bộ lạc, cũng coi như là vận may, đụng tới sát vách âm rắn bộ lạc, ngươi từ lâu cho xem là trong bụng món ăn! Lão phu trước tiên cho ngươi nói rõ, hiện tại ngươi là ta Thiết Ngưu bộ lạc nô lệ, tạm thời trước tiên ở tại Nô Đãi Cốc, đợi đến đại bộ lạc hoặc là Nhân tộc chủ nô đến đây, nếu như có thể tuyển chọn ngươi, ngươi liền có thể tiếp tục hoạt, ba lần tuyển không trúng, xin lỗi, ngươi sẽ chết, kết cục lão phu liền không nói nhiều!”

“Đi theo ta đi!”

Ngưu yêu trưởng lão nói xong, liền xoay người hướng về một phương hướng đi đến.

Vương Bảo hờ hững theo, không sợ hãi không giận.

Ngưu yêu trưởng lão khá là kinh ngạc, ý tứ sâu xa liếc mắt một cái Vương Bảo, khóe miệng xẹt qua một vệt châm biếm.

Nô Đãi Cốc.

Nơi đây bị Thiết Ngưu bộ lạc tộc nhân vững vàng nắm giữ, ngưu yêu trưởng lão mang theo Vương Bảo lại đây, một cái trong đó lão Ngưu yêu mặt mỉm cười tiến lên, chắp tay nói, "bái kiến thất trưởng lão!"

Ngưu yêu trưởng lão gật gù, hỏi nói, "không có sự dị thường chứ?"

Lão Ngưu yêu khinh thường nói, "Nhỏ yếu Nhân tộc, còn có thể lật lên bao lớn bọt nước đến? Bọn họ đều thành thật rất!"

"Đây là mới nô lệ!"

Ngưu yêu trưởng lão chỉ chỉ Vương Bảo, sau đó nghiêm khắc nói rằng, "qua mấy ngày thật giống thì có một cái Nhân tộc chủ nô đi ngang qua, các ngươi cần phải hết chức trách, nếu như chạy bất luận cái nào nô lệ, tộc quy xử trí!"

Lão Ngưu yêu lo sợ tát mét mặt mày nói rằng, "thất trưởng lão yên tâm! Sẽ không có sai lầm!"

Ngưu yêu trưởng lão gật gù, đạp bước rời đi.

Mà lão Ngưu yêu nhưng là chờ đến ngưu yêu trưởng lão không nhìn thấy, lúc này mới híp mắt nhìn về phía Vương Bảo, lạnh quát, "Ngu xuẩn Nhân tộc, còn không mau cho lão tử đi vào? Ta cảnh cáo ngươi, có khác cái gì cái khác tâm tư, nếu không thì, hừ, lão phu ăn sống rồi ngươi!"

Dứt lời.

Trực tiếp xô đẩy một hồi Vương Bảo.

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, trầm mặc đi về phía trước, sau đó bị lão Ngưu yêu nhốt vào một gian tường sắt lớn trong phòng!

“Buổi tối nhất định phải tiến vào nơi này, ban ngày thời điểm, ngươi có thể đi ra ngoài phơi nắng, một ngày du ba món ăn, đều cho lão tử ăn sạch sẽ, nuôi béo trắng, hiểu sao?” Lão Ngưu yêu trợn mắt nói.

Vương Bảo gật đầu biểu thị biết rồi.

Lão Ngưu yêu hoãn âm thanh nói, “tiểu tử ngươi đúng là biết điều vô cùng, không giống mấy ngày trước cái kia Nhân tộc, khóc khóc nháo nháo, cuối cùng bị lão tử gặm một cái cánh tay mới thành thật! Hừ, sắc trời đã tối, ngươi mà thành thật ở lại đây đi!”

Chờ lão Ngưu yêu sau khi rời đi.

Vương Bảo tìm tới một tấm đơn giản giường, nằm đi tới, khẽ thở dài một cái, “Ngươi muội, vừa qua khỏi đến liền thành nô lệ, này lên cái nào nói lý đi? Có điều, tốt xấu không có bị lập tức xem là mỹ thực hưởng dụng!”

“Nhân tộc chủ nô đúng không? Cũng được, liền mượn các ngươi đông phong dùng một lát”

------oOo------

Chương 617: Ngươi rất sao đang làm cộng lông a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Yêu Đại Giới bên trong Nhân tộc cùng Yêu tộc phân biệt rõ ràng.

Có điều bởi Yêu tộc quá mức mạnh mẽ, vì lẽ đó Nhân tộc tiên hiền bố trí lá chắn.

Hiếm có siêu cấp lớn yêu có thể đột phá lá chắn tiến vào Nhân tộc địa giới tàn phá.

Điều này cũng làm cho tạo thành Nhân tộc ở Yêu tộc bên trong thế giới hiếm có: Yêu thích, nguyên nhân chủ yếu chính là ở, ân, ăn ngon

Kết quả là, Nhân tộc chủ nô, liền sinh ra theo thời thế.

Những đầy tớ này chủ đều không phải vật gì tốt, có điều trên căn bản đều có loài người đại năng làm chỗ dựa, hơn nữa cùng Thiên Yêu Đại Giới các (mỗi cái) đỉnh cấp bộ lạc đều có khế ước, vì lẽ đó cũng có thể ở Yêu tộc địa giới bên trong bình yên sinh tồn.

Đồng thời Nhân tộc chủ nô cũng làm đi! 1 tư buôn bán, chịu đến Yêu tộc cao tầng vây đỡ.

Thường Nguyên chính là một nhân tộc chủ nô!

Thường Nguyên nhìn qua là cái trung niên người dáng dấp, hắn ra tay thấp kém, nhưng cũng cực thiện phàn cửa kèm thế, sau lưng có một vị Phong Vương Cấp Bất Hủ làm chỗ dựa!

Chân thần cảnh giới sau khi, chính là giới hư cảnh giới, sau khi mới là Bất Hủ cảnh, giới hư cảnh giới có thể đem trong cơ thể thế giới lấy hình chiếu phương thức triển lộ ra, làm toàn bộ triển lộ, liền có thể Phá Đạo, đột phá

bản nguyên gông xiềng, hình thành Chí cao thần thể, cũng được gọi là Bất Hủ!

Có Chí cao thần thể, thần hồn trải rộng thân thể mỗi một nơi, vì lẽ đó huyết nhục cũng có thể sống lại, không cách nào trực tiếp giết chết, chỉ có thể tiêu diệt toàn bộ thần hồn ước số, mới có thể giết chết!

Bất Hủ cảnh giới cơ bản chia làm quân chủ cấp Bất Hủ, phong hầu cấp Bất Hủ, Phong Vương Cấp Bất Hủ, mỗi cái cảnh giới lại chia làm sơ đẳng, trung đẳng, cao đẳng, cực hạn bốn quan!

Phong Vương Cấp Bất Hủ, bất kể là ở Nhân tộc vẫn là ở Yêu tộc, cũng đã vô cùng mạnh mẽ, Tất Phương chính là tu vi như thế.

Ngày đó, Thường Nguyên đi tới Thiết Ngưu bộ lạc.

Thường Nguyên bên người chỉ dẫn theo hai người, hai cái ông lão, thế nhưng, nhưng đều là phong hầu cấp bất hủ cường giả.

Thiết Ngưu bộ lạc cùng với những cái khác Yêu tộc bộ lạc đẳng cấp phân chia rất rõ ràng, lên vì là Yêu Vương, bên trong vì là trưởng lão hội, dưới vì là phổ thông Yêu tộc.

Thiết Ngưu Yêu Vương trên mặt mang theo cười lấy lòng quay về Thường Nguyên chắp tay nói, “Thường đại nhân, nghe tiếng đã lâu ngài tiếng tăm, không nghĩ tới lần này ta Thiết Ngưu bộ lạc cũng có vinh hạnh nhìn thấy Thường đại nhân, ngài xin mời vào”

Thường Nguyên hờ hững cười, “Yêu Vương khách khí! Lão phu còn có chuyện quan trọng, đi tới thủ đô, chúng ta đi thẳng vào vấn đề, ta xem trước một chút quý bộ lạc nắm lấy Nhân tộc, làm sao?”

“Yên tâm, sẽ cho ngài một cái giá tiền cao!”

Thường Nguyên ý tứ sâu xa cười.

Thiết Ngưu Yêu Vương đại hỉ cực kỳ.

Tuổi cống sắp tới, Thiết Ngưu bộ lạc nhưng là đã vào được thì không ra được, một đám nhãi con liền mẹ nó không biết sinh sống, hiện tại hắn liền chỉ vào những kia Nhân tộc nô lệ có thể bán cái giá tiền cao!

"Ngài xin mời!" Thiết Ngưu Yêu Vương ở mặt trước dẫn đường.

Một nhóm nhân yêu, phi phi một đám người cùng yêu rất nhanh sẽ đi tới Nô Đãi Cốc.

Thiết Ngưu Yêu Vương mệnh lệnh ban xuống, Vương Bảo cùng mười mấy người tộc nô lệ liền bị mang ra ngoài.

Ngoại trừ Vương Bảo, những người khác tộc nô lệ đều là rất kích động, kỳ ký nhìn Thường Nguyên.

Thường Nguyên ánh mắt nhìn lướt qua, vẻ mặt không nhìn ra tâm tình chập chờn, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Thiết Ngưu Yêu Vương, Thiết Ngưu Yêu Vương ho nhẹ một tiếng, sau đó liền cười nói, "Thường đại nhân ngài chậm rãi tuyển!"

Dứt lời, liền dẫn người lui ra Nô Đãi Cốc.

Thường Nguyên chờ đến hết thảy ngưu yêu đều biến mất không còn tăm hơi, mới lộ ra nụ cười nhạt, tiến lên, nghiêm nghị nói, "ta gọi Thường Nguyên, các ngươi nếu đã bị Yêu tộc nắm lấy, liền chỉ có hai con đường, một cái là trở thành lương thực, mặt khác một cái, chính là bị ta mang đi!"

"Có điều, muốn cho ta tiêu tốn đánh đổi mang đi ngươi, ha hả, cái kia đến cần các ngươi có mạnh mẽ bối cảnh!"

Nhân tộc chủ nô sở dĩ ở Yêu tộc bộ lạc thu mua Nhân tộc nô lệ, chủ yếu là bởi vì có rất nhiều người tộc có bối cảnh nhị thế tổ, sẽ vì tìm kiếm kích thích, tiến vào Yêu tộc địa bàn.

Đen đủi bị tóm lấy sau, một khi bị bọn họ cứu, chính là ân cứu mạng, so với tiêu tốn đánh đổi, thu hoạch xa xa lớn chi!

“Tiền bối, vãn bối Thương Nguyên Thành Ngô gia đệ tử, gia phụ Ngô Trường Phát, xin tiền bối cứu ta!”

Một người thanh niên sắc mặt tái nhợt tiến lên một bước chắp tay nói.

Thường Nguyên gật gù, nhìn bên người một lão giả một chút, ông lão kia yên lặng mà lấy ra một quyển thẻ ngọc, bên trong, đều là Nhân tộc bên trong thế giới tuyên bố mất tích tìm người treo giải thưởng!

“Tên của ngươi!” Ông lão nhạt tiếng nói.

Thanh niên gấp giọng nói, “ta gọi Ngô Thắng Lợi!”

Ông lão quay về Thường Nguyên gật đầu nói rằng, “thật có việc này, đã mất tung ba tháng, Ngô Trường Phát treo giải thưởng ba viên thần quốc chi tinh!”

Thường Nguyên trên mặt lộ ra nồng nặc ý cười, quay về Ngô Thắng Lợi ngoắc ngoắc tay, nói rằng, “đến đây đi!”

Ngô Thắng Lợi đại hỉ cực kỳ, sống sót sau tai nạn, vạn phần vui mừng hắn cha không từ bỏ chính mình, lau nước mắt đứng ở Thường Nguyên phía sau!

Đón lấy.

Những người khác bắt đầu tranh nhau chen lấn nói tới gốc gác của chính mình.

Thường Nguyên nụ cười trên mặt, càng thêm nồng nặc!

Này một nhóm Yêu tộc nô lệ, đều là thập phần không sai, trên căn bản không có không hộ khẩu, những người này mang về, chỉ là báo lại liền đủ để là đánh đổi mấy trăm lần, kiếm bộn rồi!

Đương nhiên.

Chỉ có một cái

Thường Nguyên cuối cùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, hơi nhướng mày, “Ngươi không nói lời nào, xem ra, ngươi là không có bối cảnh?”

Vương Bảo híp mắt cười, “Ta Vương Đại Chùy cất bước thiên hạ, không cần bối cảnh?”

Thường Nguyên khóe miệng co quặp.

Những người khác cũng là dở khóc dở cười!

Khe nằm!

Lời này nói, thật rất sao Haki a, thế nhưng, ngươi phải hiểu rõ thân phận của ngươi a ngươi cái chày gỗ, ngươi hiện tại là nô lệ, hiểu?

Thường Nguyên rất nhanh cười lạnh lên.

Hắc.

Ở trước mặt lão phu trang bức làm tú?

Làm lão phu là ba tuổi trẻ con? Cho rằng doạ một doạ sẽ tin?

“Hừ, cố làm ra vẻ bí ẩn, ta xem ngươi chính là một cái không hộ khẩu!”

Thường Nguyên xì cười một tiếng, sau đó liền muốn xoay người rời đi.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo thản nhiên nói rằng, “được rồi, xem ra ta biết điều không dưới đi tới, nếu ngươi nhất định phải ta biểu diễn gốc gác của chính mình, vậy ta liền nhường ngươi biết biết, cái gì gọi là chân chính

bối cảnh được rồi!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo bên cạnh người, một đạo thân ảnh già nua xuất hiện, quỳ một chân trên đất, trầm giọng nói, “thiếu chủ!”

Đây đương nhiên là Kính Tượng Phân Thân.

Bây giờ trải qua tinh luyện sau Kính Tượng Phân Thân, đã có thể mô phỏng vượt xa Vương Bảo vài cái đẳng cấp khí thế, lúc này triển lộ, chính là Tất Phương khí thế!

Theo Kính Tượng Phân Thân đứng dậy, ánh mắt hờ hững nhìn về phía một mặt mộng bức Thường Nguyên, một luồng bá đạo cực kỳ Phong Vương Cấp Bất Hủ cực hạn khí thế, sôi trào mãnh liệt hướng về Thường Nguyên bọn họ vọt tới!

Ầm ầm!

Thường Nguyên tâm hồn phảng phất nổ tung.

Hai cái phong hầu sơ đẳng Bất Hủ ông lão, tương tự là tê cả da đầu lên, con ngươi co rút nhanh, ngơ ngác nhìn Kính Tượng Phân Thân.

“Ngươi ngươi dĩ nhiên ngươi đến cùng”

Thường Nguyên mi tâm toát mồ hôi lạnh, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, thời khắc này, hắn cực kỳ ngổn ngang!

Khí thế kia, có thể so với chủ nhân của hắn!

Vậy cũng là phong vương cấp cực hạn Bất Hủ cường giả a!

Mà này các cường giả.

Dĩ nhiên gọi ngươi thiếu chủ?

Nhưng một mực, ngươi lại bị Thiết Ngưu bộ lạc nắm lấy, bị trở thành nô lệ?

Có này các cường giả làm hộ vệ, sẽ bị cho rằng nô lệ nắm lấy?

Khe nằm!

Phốc ngươi muội a!

Làm cộng lông a?

Lão tử làm sao liền như thế mơ hồ đây

------oOo------

Chương 618: Tiểu tử này tuyệt bức có bệnh a

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thường Nguyên rất muốn thổ huyết!

Vốn là, hắn cho rằng Vương Bảo là đang tinh tướng, là với hắn ở đấu tâm nhãn con, thế nhưng bây giờ nhìn lại...

Nắm bụi cỏ!

Hàng này hay là không phải đang tinh tướng a, người ta cũng không khoác lác a, liền hướng này lấy Phong Vương Cấp Bất Hủ cực hạn cường giả làm hộ vệ điểm này...

Bối cảnh này quả thực vượt quá tưởng tượng a!

Thế nhưng.

Này rất sao đến cùng là chuyện ra sao a?

“Tiểu... Tiểu ca có thể không cho tại hạ giải thích một chút?” Thường Nguyên phản ứng lại, cứng bỏ ra một cái nụ cười nói rằng.

Vương Bảo bĩu môi, lười biếng nói rằng, “có cái gì tốt giải thích? Bổn thiếu chủ chỉ là trong lúc rảnh rỗi, đến Yêu tộc địa giới đi dạo, không nghĩ tới, lại bị người xem là nô lệ bắt được, ngược lại cũng chơi vui, đơn giản coi như mấy ngày nô lệ lâu la!”

A phốc!

Thường Nguyên suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Trong lòng lăn qua từng đạo từng đạo khe nằm!

Thì ra là như vậy a!

Chân tướng chỉ có một cái a!

Chân tướng là đơn giản như vậy a!

Trước mắt cái này bối cảnh thâm hậu tiểu tử, chính là mẹ nó có vẻ đau "bi" cái kia một loại nhị thế tổ a!

Hơn nữa.

Có vẻ như còn có chút bệnh thần kinh tiềm chất!

"Ha hả, có điều thiếu gia ta hiện tại cũng ngốc phiền, ngươi nếu không dẫn ta đi, ta cũng chỉ có thể đại khai sát giới, thế nhưng, đến thời điểm, thiếu gia ta tâm tình phỏng chừng sẽ rất tồi tệ, ta sẽ nhớ kỹ ngươi!"

Vương Bảo ý tứ sâu xa cười.

Thường Nguyên méo mặt, hai cái Phong Hầu Bất Hủ theo bản năng nhìn về phía Thường Nguyên, lộ ra khuyên bảo.

Thường Nguyên sâu hút một hơi khí lạnh.

Hai cái Phong Hầu Bất Hủ đều là chủ nhân của hắn cho hộ vệ của hắn, đương nhiên, cũng tồn đang giám sát ý tứ, ánh mắt của bọn họ, Thường Nguyên đương nhiên hiểu.

Hắn lại không phải ngu ngốc, ngược lại, hắn cực kỳ thông minh!

Trước mắt tiểu tử này hộ vệ bên cạnh, liền có thể với hắn chủ nhân cùng sánh vai, liền này thông thiên bối cảnh, nếu như không nắm lấy cho thật chắc, vậy hắn liền không phải Thường Nguyên!

"Tiểu ca ngươi yên tâm, có ta lão Thường ở, không ai có thể gây tổn thương cho ngươi bất kỳ một cọng tóc gáy!" Thường Nguyên vỗ ngực đảm bảo nói.

Vương Bảo liếc Thường Nguyên một chút, châm chọc nói, “không có ngươi, cũng không ai có thể gây tổn thương cho Bổn thiếu chủ, ta chỉ là nghĩ ở Yêu tộc đi dạo một vòng, không muốn đụng tới phiền phức mà thôi, xem ngươi ở Yêu tộc bên trong có thể tới lui tự nhiên, nói vậy vẫn còn có chút mặt mũi, liền chuẩn bị theo ngươi cùng nhau chơi đùa một chơi!”

Thường Nguyên không có cảm giác đến chút nào cảm giác nhục nhã, dưới cái nhìn của hắn, này đều là chuyện đương nhiên, trái lại hắn còn có chút hưng phấn.

Cùng hầu hạ tốt cái này Đại thiếu chủ so với.

Hắn lần này đến Yêu tộc nhiệm vụ, đều có vẻ không phải như vậy bé nhỏ không đáng kể.

...

...

Vương Bảo được toại nguyện bị Thường Nguyên mang rời khỏi Thiết Ngưu bộ lạc.

Vì Vương Bảo, Thường Nguyên thậm chí đều chẳng muốn cùng Thiết Ngưu Yêu Vương cò kè mặc cả, một cái giá, trực tiếp bán đứt, vui cười Thiết Ngưu yêu Vương Hạnh Phúc đều muốn hôn mê.

Thường Nguyên bọn họ công cụ thay đi bộ, là ba chiếc chiến xa giống như xe cẩu.

Vương Bảo bị Thường Nguyên thu xếp ở trung ương xe cẩu bên trên, bên trong không gian rất lớn.

Thường Nguyên ngồi đàng hoàng ở một bên, nói bóng gió hỏi nói, “tiểu ca... Nói thật, ngài liền như thế xông Yêu tộc, rất là nguy hiểm a, tốt nhất là nhường ngài gia trưởng bối, thảo một tấm xá lệnh, đủ khiến ngài ở Yêu tộc bên trong thông không trở ngại!”

Vương Bảo xem thường nói rằng, “có xá lệnh tồn tại, vậy còn có gì vui? Ta cầu được chính là một cái kích thích, một cái thỏa mãn, quá trình mới là đẹp nhất, hiểu sao?”

Thường Nguyên đương nhiên không hiểu, thế nhưng trong lòng nhưng là cảm giác mình đến càng càng cẩn thận, trước mắt cái tên này, tám chín phần mười tinh thần không thế nào bình thường a.

Bởi vì Vương Bảo nói rồi, muốn theo bọn họ, vì lẽ đó Thường Nguyên cũng không thay đổi hành trình, trực tiếp đi tới thủ đô!

Yêu tộc được xưng có Vạn Quốc, trên căn bản mỗi một cái đạt đến Phong Vương Cấp Bất Hủ cực hạn đại yêu, đều có tư cách thành lập một quốc gia, thu nạp Yêu tộc bộ lạc, trở thành yêu chủ!

Thường Nguyên muốn đi, là Càn Thiên Yêu Chủ thành lập Càn Thiên Yêu Quốc thủ đô.

...

...

Càn Thiên thủ đô.

Thường Nguyên xe cẩu có rõ ràng xá lệnh, một đường thông suốt tiến vào thủ đô.

Xe cẩu trong sương phòng, Thường Nguyên nhìn Vương Bảo, dò hỏi, “Tiểu ca, tại hạ có việc gấp, cần đi tới quốc điện một nhóm, ngài là theo ta, vẫn là...”

Vương Bảo xốc lên phòng nhỏ rèm cửa sổ, mắt nhìn bên ngoài, thuận miệng cười nói, “ta trước tiên ở đây đi dạo một vòng, thực không dám giấu giếm, Bổn thiếu chủ vẫn ở tại trong tộc, này vẫn là lần đầu tiên tới Yêu tộc thế giới, đương nhiên phải chơi cái đủ!”

Thường Nguyên nuốt ngụm nước bọt, liền bận bịu nói rằng, “vậy ta cho tiểu ca lưu một cái phong hầu hộ vệ!” : \

Vương Bảo dửng dưng như không nói rằng, “tùy tiện ngươi, thật gặp nguy hiểm, vẫn là nhà ta nô tài đáng tin!”

“Ha ha!”

Thường Nguyên có thể nói cái gì? Chỉ có thể cười gượng, Phong Vương Cấp Bất Hủ xưng nô tài? Ngươi trâu bò!

Cuối cùng Thường Nguyên vẫn là cho Vương Bảo lưu lại một cái phong Hầu lão người, không phải lo lắng Vương Bảo an toàn, là lo lắng...

Vương Bảo bệnh thần kinh phát tác, gặp phải phiền toái lớn!

Chờ đến Thường Nguyên rời đi.

Cái kia Phong Hầu Bất Hủ ông lão đối với Vương Bảo cung kính nói, “Vương thiếu, nơi đây ta đến rồi nhiều lần, có mấy cái địa phương, đúng là thú vị vô cùng, nếu không ta mang Vương thiếu đi xem một chút?”

Vương Bảo gật gù, lại lắc đầu, “Đói bụng, ăn cơm trước, ăn xong lại đi!”

Phong Hầu Bất Hủ ông lão lập tức nói rằng, “ta biết một quán rượu, đồ ăn cực kỳ mỹ vị, ngài xin mời!”

Trong tửu lâu.

Lầu ba.

Yêu tộc tuy rằng theo người tộc không hợp nhau, thế nhưng, có xá lệnh Nhân tộc, cũng không phải phổ thông Yêu tộc có thể trêu chọc, vì lẽ đó trong tửu lâu Yêu tộc tuy rằng nhìn thấy Vương Bảo cùng Phong Hầu Bất Hủ ông lão hai người tộc, nhưng cũng là khách khí chiêu đãi.

Sành ăn tới.

Vương Bảo ăn chính hương.

Đột nhiên.

Một cái ăn mặc tửu lâu chế phục Yêu tộc thanh niên kinh hoảng đi tới lầu ba, mà sau đó đến Vương Bảo này một bàn trước, thấp giọng nói rằng, "hai vị, xin mời hai vị dời bước phòng khách, yên tâm, miễn phí!"

Phong Hầu Bất Hủ ông lão cau mày, nhẹ quát, "Tại sao?"

Yêu tộc thanh niên cười khổ nói, "Hai vị, Hùng Ô thiếu chủ đến bản tiệm ăn cơm, hắn nhất định sẽ đi ngang qua lầu ba đi tầng cao nhất phòng khách, nếu như hắn nhìn thấy hai vị Nhân tộc, sợ là sẽ phải đại náo một hồi!"

"Hùng Ô?"

Phong Hầu Bất Hủ ông lão nhắc tới một tiếng, khá có chút buồn bực đối với Vương Bảo thấp giọng nói, "Vương thiếu, chúng ta vẫn là tránh một chút đi, Hùng Ô là Lôi Văn Hùng tộc thiên kiêu, Lôi Văn Hùng tộc chính là Yêu tộc ngoan cố phái phần tử, là chán ghét nhất Nhân tộc, nếu như nhìn thấy chúng ta, thiếu không được sẽ có một hồi phiền phức!"

Vương Bảo hé mắt.

Trong lòng cười thầm.

Phiền phức?

Ta vì sao theo các ngươi, còn không phải là vì gây phiền phức?

Không có phiền phức, làm sao kiếm lời tinh luyện giá trị?

Đã từ những đầy tớ khác trong miệng biết được Nhân tộc chủ nô bản tính Vương Bảo, cũng có hố Thường Nguyên một cái ý nghĩ, ngược lại không phải cái gì tốt đồ chơi, Vương Bảo hố lên một điểm cảm giác áy náy đều không có!

Uống một hớp rượu ngon, Vương Bảo thản nhiên nói rằng, “thiếu gia ta có rất nhiều quy củ, một cái trong đó, chính là không thể sợ, phải đi chính ngươi đi, thiếu gia ta ngược lại là sẽ không đi, nếu không, quá mất mặt!”

Phong Hầu Bất Hủ ông lão khóe miệng mãnh đánh.

Ngươi muội.

Không thể sợ?

Khe nằm!

Ta rất sao cũng không muốn sợ a!

Thế nhưng.

Chỉ là chuyển vài bước sự tình mà thôi, liền có thể miễn trừ một hồi phiền phức, ngươi vì sao cố chấp như vậy?

Quả nhiên.

Tiểu tử này tuyệt bức có bệnh a...

------oOo------

Chương 619: Nói đánh chết ngươi, liền đánh chết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo không đi.

Yêu tộc thanh niên cũng là không biện pháp.

Lau một vệt mồ hôi lạnh, chỉ được cầu khẩn ngày hôm nay Hùng Ô thiếu chủ tâm tình tốt, sẽ không đánh tới đến rồi.

Đương nhiên, Yêu tộc thanh niên thiếu không được đối với Vương Bảo một phen xem thường.

Thân là Nhân tộc, dù cho có xá lệnh tồn tại, thế nhưng, ở Yêu tộc địa giới, ngươi còn lớn lối như vậy?

Này không phải tìm đường chết là cái gì?

Toàn bộ lầu ba, cái khác ăn cơm Yêu tộc, vào giờ phút này liền cơm đều không muốn ăn, mục ánh sáng (chỉ) lấp lánh nhìn Vương Bảo này một bàn.

Náo nhiệt mà.

Thích nghe ngóng.

Không chỉ có người thích xem, yêu cũng yêu thích!

Phong Hầu Bất Hủ ông lão sắc mặt khẽ biến thành khổ (đắng), hắn biết Hùng Ô, cùng biết Lôi Văn Hùng tộc theo hầu, bối cảnh mạnh mẽ, hoàn toàn không phải chủ nhân của hắn có thể ép xuống.

Một khi có xung đột!

Chính mình phương này căn bản không dùng được a!

Chỉ hy vọng sau đó Vương thiếu có thể lý trí một điểm, nếu không thì, Vương Bảo có thông thiên bối cảnh, đến Yêu tộc dạo 1 vòng phủi mông một cái liền có thể đi, nhóm người mình, sau đó nhưng còn muốn thường đến Yêu tộc, hậu hoạn vô cùng a!

Cộc cộc tách.

Cửa thang gác.

Một con to lớn Kuma (gấu) đầu xuất hiện.

Vóc người khôi ngô, có tới cao hơn hai trượng Hùng Ô, tâm tình vô cùng tốt bước lên lầu ba.

Phía sau, tuỳ tùng chính là Lôi Văn Hùng tộc mấy cái tộc nhân cộng thêm một người mặc cẩm phục ông lão.

Đột nhiên.

Hùng Ô giật giật mũi, vẻ mặt cứng ngắc ở, bước tiến một trận, ánh mắt sắc bén âm trầm nhìn lướt qua, liền trực tiếp hướng về Vương Bảo nơi này nhìn tới.

“A... Quả nhiên là Nhân tộc, này buồn nôn mùi, khiến cho lão tử liền ăn cơm tâm tình đều không có a!”

Hùng Ô cười âm hiểm một tiếng, vòng chéo tay, sải bước đi tới.

Yêu tộc bên trong có phe phái tồn tại, trong đó tuyệt đại đa số, đều chủ trương nửa võ nửa cùng, cùng loài người đấu là một chuyện, thế nhưng cũng có thể cùng một nhóm người hợp tác.

Mà một phần khác, thì lại là phi thường ngoan cố, lực chủ giết chết bất cứ người nào tộc, chớ nói chi là hợp tác rồi.

Lôi Văn Hùng tộc, chính là ngoan cố phái trung kiên phần tử.

Cái này bộ tộc rất lớn, Yêu tộc Vạn Quốc, phần lớn yêu thủ đô có Lôi Văn Hùng tộc bộ lạc tồn tại, tuy rằng ở không giống yêu quốc, các (mỗi cái) vì đó chủ, thế nhưng đều có liên hệ.

Hùng Ô căm ghét Nhân tộc càng sâu, ở Càn Thiên Yêu Quốc đều là xưng tên.

Này vừa qua đến, lầu ba cái khác Yêu tộc nhất thời kích chuyển động.

Muốn bạo!

Hùng Ô thiếu chủ muốn bạo!

Một phương là Càn Thiên Lôi Văn Hùng tộc, một phương là có xá lệnh Nhân tộc, ngày hôm nay tuyệt bức có thể xem cái tận hứng a, ha ha ha!

“Hai người các ngươi... Biết Bổn thiếu chủ muốn đi qua, lại vẫn dám ở chỗ này ăn cơm?”

Hùng Ô nhếch môi cười, vẻ mặt khá là dữ tợn, ôm hai tay nhìn chằm chằm Vương Bảo cùng Phong Hầu Bất Hủ ông lão.

Phong Hầu Bất Hủ ông lão không giống nhau: Không chờ Vương Bảo nói chuyện, liền lập tức đứng dậy, trầm giọng nói, “lão phu Lưu Vân thượng nhân dưới trướng Đại hộ pháp, đây là tại hạ xá lệnh... Hùng Ô thiếu chủ không nên tức giận, chúng ta cơm nước xong, sẽ đi quốc điện!”

Hùng Ô liếc mắt một cái Phong Hầu Bất Hủ lấy ra xá lệnh, hé mắt, trầm mặc nửa ngày, đột nhiên cười lạnh nói, “tam đẳng xá lệnh... Cũng được, xem ở xá lệnh phần lên, chuyển các ngươi một mạng, có điều... Ngươi, lập tức quỳ xuống, cho lão tử dập đầu ba cái, Mã Đức... Đến hiện tại đều bất chính mắt thấy ta một chút, là xem thường lão tử sao?”

Hùng Ô chỉ vào Vương Bảo, trong ánh mắt sát ý phun trào.

Phong Hầu Bất Hủ ông lão khóe miệng co quặp, cúi đầu nhìn Vương Bảo, truyền âm nói, “Vương thiếu... Đừng gây sự a, nơi này dù sao cũng là Yêu tộc địa giới, xảy ra chuyện... Ngài cái kia hộ Vệ tiền bối cũng khó có thể bảo đảm ngài chu toàn!”

Vương Bảo lau lau khoé miệng.

Ngẩng đầu.

Vẻ mặt không vui nhìn Hùng Ô, sau đó châm chọc nói, “ngu xuẩn, nhỏ bé não dung lượng, hạn chế ngươi trí lực phát triển, ta có thể cảnh cáo ngươi, còn dám bất kính với ta, ngươi sẽ chết rất thê thảm!”

Phong Hầu Bất Hủ ông lão suýt chút nữa thổ huyết!

Mà Hùng Ô, nhưng là mộng bức!

Khe nằm!

Ta là ngu xuẩn?

Ta não dung lượng tiểu?

Này không phải là đang mắng ta ngu ngốc sao?

“Ngươi muốn chết!”

Hùng Ô rít gào lên, trương tay liền hướng về Vương Bảo đánh xuống đến, to lớn tay gấu bên trên, từng đạo từng đạo bùm bùm lôi đình lấp loé không ngớt, trong chớp mắt liền hình thành một cái lôi kiếm, xem dáng dấp như vậy, là muốn đem Vương Bảo chém thành hai khúc!

Vương Bảo trong mắt ý cười lăn.

Quả nhiên.

Lôi Văn Hùng tộc mà, dùng chính là lôi công, này giời ạ quả thực chính là đưa tới cửa trang bức thời khắc a!

Có điều.

Nhưng vào lúc này, Phong Hầu Bất Hủ không nhịn được, hắn không biết Vương Bảo Phong Vương Cấp Bất Hủ hộ vệ hiện tại ở đâu, thế nhưng, nhưng không thể trơ mắt nhìn Vương Bảo có chuyện a, lúc này khẽ quát một tiếng, trương tay đánh ra một đoàn linh quang, đẩy lui Hùng Ô!

Sức mạnh bạo phát, Phong Hầu Bất Hủ sức mạnh hiển lộ không thể nghi ngờ, Hùng Ô lùi về sau hai bước, vẻ mặt âm trầm đáng sợ, gằn giọng nói rằng, "tốt! Ỷ vào chỉ là một cái phong hầu cấp, cũng dám ở lão tử trước mặt càn rỡ!"

"Ngươi mẹ nó cho lão tử chờ, ngày hôm nay việc này không để yên!"

Dứt lời.

Hùng Ô liền muốn trở về lập bang tay!

Nhưng mà.

"Ha ha, nhường ngươi đi rồi?"

Vương Bảo đột nhiên đứng dậy, cười lạnh một tiếng, sau đó từng bước một hướng về Hùng Ô đi tới!

Phong Hầu Bất Hủ ông lão sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vội vàng đuổi theo, thấp giọng nói, "Vương thiếu, bớt giận a!"

Hùng Ô dừng bước lại, vẻ mặt kiêu căng nhìn Vương Bảo, châm chọc nói, "làm sao? Chẳng lẽ, ngươi còn muốn nhường lão quỷ này đánh ta hay sao? Hắc, ngươi có gan, liền để hắn động thủ, lão tử đứng bất động, nhường hắn đánh!"

Vương Bảo ánh mắt bình tĩnh nói, “Xin lỗi, ngươi đoán sai, không phải hắn muốn đánh ngươi, là ta... Chuẩn bị giết ngươi!”

Đang khi nói chuyện.

Vương Bảo bước tiến chưa dừng lại!

Mà lời nói này vừa ra.

Hầu như kinh ngạc đến ngây người ở đây hết thảy Yêu tộc.

Phong Hầu Bất Hủ ông lão cũng là trừng mắt lên, trong lòng khó chịu ra một cái lão huyết, nhấc lên vô số đạo rít gào.

Khe nằm!

Quả nhiên là phát bệnh!

Này mẹ nó nên sao làm?

“Vương thiếu, bớt giận! Bớt giận! Hùng Ô không thể động! Ngàn vạn không thể động! Động xảy ra đại sự!” Phong Hầu Bất Hủ ông lão kích động nói.

Vương Bảo lạnh lùng nhìn Phong Hầu Bất Hủ ông lão một chút, nhạt âm thanh nói, “làm sao, ngươi muốn ngăn trở ta?”

Phong Hầu Bất Hủ ông lão thân thể cứng đờ, môi hơi trắng bệch, run giọng nói, “ngài... Ngài xin bớt giận...”

Vương Bảo cười lạnh nói, “tên khốn này quấy rối Bổn thiếu chủ ăn cơm, đây là tội một, nhường ta dập đầu bồi tội, sỉ nhục ta, đây là tội hai, động thủ với ta, đây là tội ba, ba tội cũng phạt, ta cảm thấy giết hắn, không có gì không bình thường!”

Vương Bảo nói xong.

Lầu ba liền vang lên một đạo càn rỡ cười to, “Mã Đức, tiểu tử loài người, ngươi làm Hùng gia là doạ lớn? Tốt, ta nghiệp chướng nặng nề, ta gieo gió gặt bão, vậy ngươi đến giết ta đi, mau mau!”

Hùng Ô sắc mặt dữ tợn cười to, đồng thời, thình lình trực tiếp hướng về Vương Bảo đi tới.

Phía sau hắn, cái kia cẩm y ông lão cũng không nhịn được nữa, lệ quát một tiếng nói, “đừng vội quá phận quá đáng!”

Nói xong, liền hướng về Phong Hầu Bất Hủ ông lão vọt tới!

Phong Hầu Bất Hủ ông lão méo mặt, uất ức cực kỳ, đang chuẩn bị nghênh chiến, nào có biết nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo thình lình một cái nỗ lực, nhấc quyền hướng về cái kia Lôi Văn Hùng tộc cẩm y ông lão đánh tới! Thủ phát

Một màn này, càng là kinh ngạc đến ngây người hết thảy Yêu tộc.

Mà xuống một màn, tương tự là kinh sợ cực kỳ!

Liền nhìn thấy, Vương Bảo mạnh mẽ đỡ lấy Lôi Văn Hùng tộc cẩm y ông lão một quyền sau khi, thình lình bình an vô sự, trái lại là cẩm y ông lão, khó có thể tin lui về phía sau mấy bước, cũng đang lúc này khắc, Vương Bảo bước chân chớp liên tục, đã đứng ở Hùng Ô trước người!

Bàn tay như tiếng sấm mang theo bá đạo thanh âm, một chưởng đánh vào Hùng Ô thiên linh!

Hùng Ô ánh mắt mang theo khó mà tin nổi, thân thể chấn động dữ dội, miệng mũi phun máu, trong phút chốc, khí tức hoàn toàn không có, ngửa mặt ngã xuống đất!

Vương Bảo nhàn nhạt nhiên thu tay lại, sau đó cười nhạt nói, “nói đánh chết ngươi, liền đánh chết ngươi, Bổn thiếu chủ chưa bao giờ nói dối...”

------oOo------

Chương 620: Phải có trực diện kiếp nạn dũng khí

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mộng bức!

Tửu lâu lầu ba hết thảy Yêu tộc tập thể hoá đá giống như mộng bức!

Trong nội tâm giống như sóng to gió lớn, nhấc lên từng đạo từng đạo rít gào thanh âm!

Vụ thảo a!

Ra mẹ nó đại sự rồi!

Hùng Ô thiếu chủ, lại bị một nhân tộc một cái tát đập chết?

Cái này Nhân tộc tiểu tử, ở Yêu tộc địa bàn, giết Yêu tộc thiên kiêu? Này đầu óc là rất sao đánh giật chứ? Nghĩ như thế nào? Tìm đường chết cũng không mang theo như thế chơi a!

Đây chính là Hùng Ô thiếu chủ, là Lôi Văn Hùng tộc thiên kiêu, bị Càn Thiên Yêu Quốc Lôi Văn Hùng tộc bộ lạc, coi là vinh quang con trai tồn tại!

Nhưng mà hiện tại.

Dĩ nhiên thành một bộ thi thể!

Phỏng chừng đến chết, Hùng Ô thiếu chủ đều sẽ không nghĩ đến, chính mình dĩ nhiên sẽ chết ở một nhân tộc trong tay!

Bầu không khí vắng lặng nửa ngày.

Từng đạo từng đạo điên cuồng gào thét liền vang lên.

“Thiếu chủ...”

“Khe nằm, ngươi dĩ nhiên giết thiếu chủ, ngươi... Ngươi chết chắc rồi...”

“Đáng chết Nhân tộc, dĩ nhiên đến ta Yêu tộc địa bàn ngang ngược, dù cho ngươi có thông thiên bối cảnh, ngươi cũng là một con đường chết!”

“Xong đời... Tộc trưởng sẽ điên (chơi)...”

Những kia Lôi Văn Hùng tộc thanh niên sắc mặt tái nhợt rống to, tự nói, cái kia cầm y ông lão càng là hồn bay phách lạc, như rơi xuống hầm băng!

Đồng dạng cảm giác được thiên địa đổ nát, trực tiếp hỏng mất, còn có Phong Hầu Bất Hủ ông lão.

Hắn ánh mắt đờ đẫn nhìn Hùng Ô thi thể!

Tâm tư trống rỗng!

Thiên sát!

Hùng Ô chết rồi!

Này người bị bệnh thần kinh, dĩ nhiên thật sự đem Hùng Ô đánh chết!

Hắn làm sao dám? Hắn làm sao có thể làm như thế? Hắn chẳng lẽ không biết, nơi này không phải đạp Centaurs tộc địa bàn, nơi này là Yêu tộc địa bàn a, vẫn là yêu quốc quốc gia, nơi này Yêu tộc cao thủ cùng xuất hiện, ngài cái kia chỉ là một cái Phong Vương Cấp Bất Hủ hộ vệ, rắm dùng đều không có a!

Phản ứng lại.

Phong Hầu Bất Hủ ông lão mi tâm mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, thế nhưng, cũng không kịp nhớ lau lau rồi, vội vã tiến lên, đột nhiên lôi kéo Vương

Bảo, sức mạnh dâng trào, xuyên thấu qua trước cửa sổ, vọt ra ngoài!

Rơi xuống trên đường cái.

Phong Hầu Bất Hủ ông lão vẻ mặt đau khổ cực kỳ, càng ẩn chứa bầu không khí, gầm nhẹ nói, "Vương thiếu, ngài vì sao như vậy kích động, ngài làm như thế, liền không nghĩ tới hậu quả sao? Khe nằm, việc này không thể dễ dàng, ngài đến lập tức cho ngài trưởng bối gửi tin tức, nếu không, này Càn Thiên thủ đô, sợ sẽ là nơi táng thân!"

"Hoảng cái gì?"

Vương Bảo bất động thần sắc liếc Phong Hầu Bất Hủ ông lão một chút, nhạt âm thanh nói, "ta dám giết, liền có niềm tin, ngươi sợ cái gì?"

Phong Hầu Bất Hủ ông lão nghe phía sau truyền đến từng đạo từng đạo tiếng rống giận dữ, khóe miệng đột nhiên vừa kéo!

Mãi đến tận kéo Vương Bảo đi ra ngoài rất xa, Phong Hầu Bất Hủ ông lão mới ngừng lại, gấp giọng nói, "Vương thiếu, không phải chúng ta không giúp ngươi, thực sự là chủ nhân nhà ta, cũng khó có thể đối kháng Lôi Văn Hùng tộc, ngài vẫn là... Chính mình đi thôi! Nơi này khoảng cách cửa thành đã không xa, ngài nhanh nhanh rời đi, chống được ngài gia trưởng bối đến, liền an toàn!" Thủ phát:

Vương Bảo hé mắt.

Ôi khe nằm!

Bây giờ sẽ bắt đầu từ bỏ ta?

Ta tài cán như thế chút ít sự tình, ngươi liền lật thuyền?

"Ngươi đây là chuẩn bị từ bỏ ta?"

Vương Bảo bất mãn hết sức nhìn Phong Hầu Bất Hủ ông lão, lạnh giọng nói, "hoạn nạn thấy chân tình, xem ra, ngươi các loại trước đối với ta, đều

là hư tình giả ý chứ?”

Phong Hầu Bất Hủ ông lão cực kỳ uất ức, thấp giọng nói, “Vương thiếu xông ra đại họa như thế, chúng ta... Có thể làm sao?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “rất đơn giản, theo ta đồng thời cùng chung hoạn nạn, Bổn thiếu chủ bảo đảm, việc này chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi, thế nhưng, các ngươi nếu như có quyết tâm này, ta không ngại đưa các ngươi một hồi tạo hóa!”

Đang khi nói chuyện.

Một đạo kinh thiên nổ vang, đột nhiên vang tận mây xanh.

Cùng lúc đó.

Tứ phương hư không, nhấc lên đạo đạo yêu khí, yêu khí màu xanh dâng trào khuếch tán, trong nháy mắt, toàn bộ Càn Thiên Yêu Quốc thủ đô liền bị che kín.

Phong Hầu Bất Hủ ông lão sắc mặt trắng nhợt, tự lẩm bẩm, “Xong đời, phong thành...”

“Chớ hoảng sợ!”

Vương Bảo vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nhạt nói, “phải có trực diện kiếp nạn dũng khí, đây mới là nam tử hán đại trượng phu!”

Phong Hầu Bất Hủ ông lão một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Ma trứng a!

Còn rất sao trực diện kiếp nạn dũng khí đây?

Lần này ngươi nếu không lấy ra điểm hoa quả khô đến, mọi người chúng ta cũng phải đồng thời xong đời!

Việc đã đến nước này.

Phong Hầu Bất Hủ ông lão còn có thể nói cái gì, chỉ có thể gửi hy vọng vào, Vương Bảo thật sự như vậy trâu bò, bây giờ đã phong thành, trốn đều trốn không xong!

...

...

Hùng Ô cái chết.

Tức giận rồi hết thảy Lôi Văn Hùng tộc.

Hùng Ô tầm quan trọng, không nói mà minh, toàn bộ Lôi Văn Hùng tộc triệt để cháy bạo!

Mà ái tử chết rồi, vẫn là chết ở Nhân tộc trong tay, Lôi Văn Hùng tộc tộc trưởng Hùng Liệt một thân bộ lông màu tím hư trương, căn bản là không có cách nén lửa giận xuống.

Đầu tiên hạ lệnh che thủ đô, sau đó, lập tức binh chia làm hai đường.

Trong đó một đường đi tìm Vương Bảo cùng phong Hầu lão người tung tích, mà hắn nhưng là nhanh chóng thẳng đến Càn Thiên quốc điện!

Hung thủ có Càn Thiên Yêu Chủ xá lệnh, dù cho hắn muốn báo thù, cũng nhất định phải nhường Càn Thiên Yêu Chủ biết, nếu không, vậy thì là không cho yêu chủ mặt mũi!

Đương nhiên.

Hùng Liệt tin tưởng, yêu chủ đại nhân nhất định sẽ cho mình làm chủ, bởi vì chết, vậy cũng là con trai của hắn, là Lôi Văn Hùng tộc nhất thiên kiêu!

Quốc điện trước.

Càn Thiên Yêu Chủ vẻ mặt âm trầm nhìn trên hư không mới bao trùm yêu khí, mi tâm nhíu chặt.

Ở bên cạnh hắn, Thường Nguyên cùng một cái khác Phong Hầu Bất Hủ ông lão, đều là khá là hoảng loạn nhìn phương xa.

Khe nằm.

Thủ đô cấm chế phòng ngự khởi động.: \

Này Càn Thiên Yêu Quốc, sẽ không bị cái khác yêu quốc tấn công chứ?

Yêu trong tộc, chiến tranh cực kỳ thông thường, bọn họ cũng không muốn bị liên lụy trong đó, một cái không tốt chính là vạn kiếp bất phục a!

"Yêu chủ, đã điều tra xong, mở ra thủ đô cấm chế đại trận là Lôi Văn Hùng tộc tộc trưởng Hùng Liệt ra lệnh!" Một cái Yêu tộc ông lão chùi mồ hôi lạnh chạy tới.

Càn Thiên Yêu Chủ nhíu mày càng chặt, đang chuẩn bị cho Hùng Liệt gởi thư tín, nhưng nhìn thấy vài đạo lưu quang không để ý lễ nghĩa, thẳng đến nơi này mà đến!

Đầu lĩnh, chính là Hùng Liệt!

Càn Thiên Yêu Chủ vẻ mặt hơi giận, lệ quát, "Hùng Liệt, ngươi thật là to gan, quốc điện bên trong, lại dám bay trên trời!"

Mà Hùng Liệt dẫn người hạ xuống sau, thình lình trực tiếp quỳ rạp dưới đất, Hùng Liệt nhìn Càn Thiên Yêu Chủ, bi phẫn gào nói, "yêu chủ, Hùng Liệt có tội, thế nhưng... Có loài người giết con trai của ta, việc này, kính xin yêu chủ làm chủ!"

Càn Thiên Yêu Chủ ngẩn ra, phản ứng lại, kinh nộ cực kỳ.

Hùng Ô là Lôi Văn Hùng tộc nhất thiên kiêu, hắn đương nhiên biết Hùng Ô bị giết, tạo thành hậu quả.

“Ai làm?” Càn Thiên Yêu Chủ mặt âm trầm quát.

Hùng Liệt nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “là một nhân tộc tiểu tử, người này có yêu chủ ngài hạ phát tam đẳng xá lệnh, xá lệnh chi chủ, là Nhân tộc Phong Vương Bất Hủ Lưu Vân thượng nhân!”

Này vừa nói.

Không khí đều phảng phất đọng lại!

Càn Thiên Yêu Chủ vẻ mặt cứng đờ quay đầu, nhìn về phía bên người Thường Nguyên.

Mà Thường Nguyên đương nhiên càng là cực kỳ mộng bức, hai mắt đều đánh mất tiêu cự!

Ta cắt cỏ!

Hùng Ô bị giết?

Tiểu tử loài người?

Lưu Vân thượng nhân xá lệnh?

A phốc!

Tổng hợp lên, sự thực cũng đã đặt ở trước mắt, giết ngàn đao a, việc này tuyệt bức là cái kia người bị bệnh thần kinh Vương Đại Chùy làm ra đến sự tình a...

------oOo------

Chương 621: Đây là chuẩn bị giết người diệt khẩu sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thường Nguyên phản ứng lại sau khi, to lớn khổ bức cảm giác coi hắn là thành đại dương bên trong thuyền nhỏ điên cuồng tàn phá.

Tròng mắt của hắn đều là nước mắt lưng tròng.

Bảo bảo trong lòng khổ (đắng) a!

Quá mẹ nó khổ (đắng)!

Sớm biết Vương Bảo sẽ xông ra đại họa như thế, đánh chết hắn đều sẽ không đi Thiết Ngưu bộ lạc tuyển nô lệ, coi như là đi chọn, đánh chết hắn đều sẽ không tuyển Vương Bảo, còn đắc tội rồi Vương Bảo sản sinh hậu quả

Mã Đức!

Chí ít cũng không cái này nghiêm trọng chứ?

Hiện tại nhưng là ở Yêu tộc địa bàn, ngay ở một phương yêu chủ quốc gia bên trong, sát hại người ta trọng thần con trai.

Nha? Còn giống như là Lôi Văn Hùng tộc?

Phốc ngươi muội a!

Này mẹ nó càng là yêu trong tộc đại tộc, thế lực trải rộng Vạn Quốc.

Cái nào sợ người ta hay là cả đời không qua lại với nhau đây, thế nhưng

Có huyết thống liên hệ, thì có thất đại cô bát đại di, thật làm lên, vậy thì là

bao phủ Yêu tộc đại sự a!

“Yêu chủ, xin nghe ta giải thích!”

Thường Nguyên ánh mắt khổ (đắng) ba ba nhìn Càn Thiên Yêu Chủ.

Mà Thường Nguyên, lập tức đem Hùng Liệt sự chú ý dẫn qua đi, Lôi Văn Hùng tộc căm ghét Nhân tộc, vì lẽ đó Càn Thiên Yêu Chủ liền không nhường Hùng Liệt gặp Thường Nguyên.

Ánh mắt sắc bén nhìn quét Thường Nguyên một chút, Hùng Liệt lửa giận điên cuồng liền dâng lên trên, “Nhân tộc? Khe nằm, nguyên lai ngươi chính là Lưu Vân thượng nhân người sứ giả kia đáng chết, lão tử muốn ngươi vì ta nhi đền mạng!”

Hùng Liệt vậy thì chuẩn bị bạo.

Có điều Càn Thiên Yêu Chủ vung tay lên, ngăn cản hắn, trầm giọng nói, “không nên vọng động!”

Thường Nguyên cũng là sắc mặt khó coi cực kỳ nói rằng, “Hùng Liệt đại nhân, việc này theo chúng ta không hề có một chút quan hệ, xin nghe ta tinh tế nói đến”

Dứt lời.

Thường Nguyên đem mình nhận thức Vương Bảo tình huống đơn giản giới thiệu một chút, sau khi nói xong, Thường Nguyên rất ủy khuất nói, “Ta cũng rất bất đắc dĩ a, ta cũng không có cách nào a, tiểu tử kia có lớn bối cảnh, liền Phong Vương Cấp Bất Hủ đều là hắn nô tài, ta có thể làm sao? Không mang tới hắn, hắn liền hận lên ta, hiện tại hắn xông ra lớn như vậy tai họa, ta ta cũng không thể cho hắn tính hóa đơn, yêu chủ, ngài phải tin ta a, tin ta a!”

Thường Nguyên chỉ lo Càn Thiên Yêu Chủ không tin, thề xin thề.

Càn Thiên Yêu Chủ đúng là thật tin.

Chủ yếu là hắn cảm thấy, Thường Nguyên không thể như thế vung tiền.

Hé mắt, Càn Thiên Yêu Chủ trầm giọng nói, “Phong Vương Cấp Bất Hủ làm nô tài, người này bối cảnh sợ là thật sự không nhỏ, Hùng Liệt, ngươi tỉnh táo một chút”

Hùng Liệt sâu hút một hơi khí lạnh, khôi phục một chút lý trí, ánh mắt nhưng vẫn cứ phun trào lửa giận, gầm nhẹ nói, “yêu chủ, lão phu mặc kệ hắn có gì bối cảnh, cùng đại nghĩa mà nói, người này ở ta Yêu tộc địa bàn tàn phá, thực sự là gan to bằng trời, về tư mà nói, chết chính là con trai của ta, thù này không đội trời chung, nếu là yêu chủ lo lắng gốc gác của hắn, thù này, ta Hùng Liệt chính mình báo!”

Càn Thiên Yêu Chủ trừng Hùng Liệt một chút, tức giận quát, “Ngươi đây là ở oán giận ta? Hùng Liệt, ta biết ngươi tam thúc tiểu di tử đệ đệ là vạn thông yêu chủ đại nhân, nhưng việc này tốt nhất là biết rõ, nếu không, thật giết người tộc đại năng hậu bối, đây chính là liên lụy toàn bộ Yêu tộc đại sự!”

Càn Thiên Yêu Chủ một phát hỏa, Hùng Liệt cũng sợ, bình tĩnh suy nghĩ một chút, tiếng trầm hờn dỗi nói rằng, “người yêu chủ kia ngài nói làm sao bây giờ?”

Trầm mặc nửa ngày.

Càn Thiên Yêu Chủ nói rằng, “trước tiên đem người nắm lên đến, nói sau đi!”

Càn Thiên Yêu Chủ mệnh lệnh ban xuống.

Vương Bảo cùng Phong Hầu Bất Hủ ông lão liền rất nhanh sẽ bị mang tới quốc điện.

Nhìn thấy Vương Bảo, Thường Nguyên tâm hồn đang kịch liệt đánh đánh, nếu như không phải kiêng kỵ Vương Bảo bối cảnh, hiện tại hắn có thể phun Vương Bảo một mặt nước bọt!

Phong Hầu Bất Hủ ông lão yên lặng đi tới Thường Nguyên bên người.

Càn Thiên Yêu Chủ nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, "tiểu tử loài người, ngươi thật là to gan, giết ta Yêu tộc thiên kiêu, ngươi, có thể từng nghĩ tới hậu quả?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Hậu quả? Có hậu quả gì không? Sư tôn ta bối cảnh thông thiên, ở Yêu tộc giết cái bảy tiến vào bảy ra đều không phải việc khó, ngươi cảm thấy ta sẽ sợ?"

Càn Thiên Yêu Chủ khóe miệng co quặp!

Khe nằm!

Có hay không như thế treo?

Ở Yêu tộc giết cái bảy tiến vào bảy ra, ngươi làm sao như thế có thể thổi đây?

"Thường Nguyên, ngươi lẽ nào không nói cho hắn, gốc gác của ta? Vẫn là nói, sư huynh của ta Lưu Vân thượng nhân, liền lão tử bối cảnh đều không nói cho ngươi?" Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía Thường Nguyên, ánh mắt mang theo bất mãn!

Thường Nguyên lần thứ hai mộng bức!

Làm cái gì a?

Lơ ngơ a!

Ta chủ nhà, làm sao liền thành ngươi trong miệng sư huynh?

Vương Bảo ngạo nghễ tiếp tục nói rằng, "Càn Thiên Yêu Chủ đúng không? Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi ngày hôm

nay động ta, tuyệt đối sẽ hối hận! Ta lấy nhân cách đảm bảo!”

“Ngươi làm càn!”

Hùng Liệt không nhịn được, hắn vốn là lòng mang lửa giận, lúc này thấy đến Vương Bảo lớn lối như thế, nơi nào còn nhịn được, lúc này lệ quát một tiếng, đưa tay hướng về Vương Bảo đánh ra mà xuống!

Sôi trào yêu khí hóa thành một đạo đại thủ ấn, hướng về Vương Bảo trấn áp mà tới.

Hắn đúng là nhịn xuống không hạ tử thủ, chỉ là chuẩn bị cho Vương Bảo một bài học.

Nhưng mà.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên lớn quát, “Thường Nguyên, ngươi liền như thế tùy ý hắn giết ta?”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo thân thể bị yêu khí đại thủ ấn bắn trúng, sau đó, biến thành tro bụi!

Điện bên trong hoàn toàn yên tĩnh.

Lũ yêu trố mắt ngoác mồm!

Nửa ngày qua đi, Càn Thiên Yêu Chủ vẻ mặt âm trầm nói, “Hùng Liệt, ngươi mẹ nó có phải bị bệnh hay không?”

Hùng Liệt sắc mặt trắng nhợt, hoảng loạn giải thích nói, “ta không muốn giết hắn a, ta chỉ là chuẩn bị trấn áp hắn, cho hắn cái giáo huấn”

“Nhưng là, hắn hiện tại chết rồi!” Càn Thiên Yêu Chủ lệ quát, “Liền gốc gác của hắn còn không hiểu rõ, ngươi liền làm thịt hắn, vạn nhất”

Lời nói một trận.

Càn Thiên Yêu Chủ quay đầu, nhìn về phía Thường Nguyên, ánh mắt hung mang lấp loé, thấp quát, “Thường Nguyên, nguyên lai ngươi cũng ở gạt ta!”

Thường Nguyên muốn điên, mau mau giải thích nói, “yêu chủ, ta theo hắn quan hệ, chính là ta nói như vậy, còn hắn cùng chủ nhân nhà ta đúng hay không sư huynh đệ đây nhất định không thể a! Chúng ta là bèo nước gặp nhau, ta trước liền chưa từng thấy hắn!”

Hùng Liệt cười lạnh nói, “trang, tiếp tục trang, tiểu tử kia với ai không tốt? Vì sao một mực theo ngươi? Hừ, yêu chủ, bây giờ việc đã đến nước này, ba người này tộc không thể lại để lại, tiểu tử kia chết rồi, tin tức này cũng không thể tiết lộ ra ngoài, ta xem chẳng bằng”

Thường Nguyên trong lòng một mảnh lạnh lẽo!

Ma trứng!

Đây là chuẩn bị giết người diệt khẩu sao?

Ta

Ta mẹ nó có oan hay không a?

Thường Nguyên cùng hai cái Phong Hầu Bất Hủ ông lão liếc mắt nhìn nhau, da đầu đều là cực kỳ tê dại, đều muốn nổ tung, Thường Nguyên lớn tiếng nói, “yêu chủ, chủ nhân nhà ta cùng ngài nhưng là người quen cũ, không nể mặt sư thì cũng nể mặt phật, ngài không thể nghe tin lời gièm pha a!”

Nhưng mà.

Càn Thiên Yêu Chủ trầm mặc nửa ngày, đột nhiên thăm thẳm nói rằng, “tiểu tử kia chết ở quốc điện, cùng ngươi chủ nhà, là sư huynh đệ quan hệ, ngươi nói, hắn hiện tại đúng hay không rất hận ta? Cùng với nhường hắn hận ta, chẳng bằng ở thịt các ngươi, sau đó thông báo hắn, các ngươi ba

người chết ở một cái đi ngang qua đại yêu trên tay, ngươi cảm thấy đúng không?”

Thường Nguyên trợn mắt ngoác mồm.

Đúng?

Đối với ngươi tê liệt!

Ngươi cái này giết ngàn đao yêu chủ, ngươi cũng thật là lòng dạ độc ác, mười phần đại âm tất a

------oOo------

Chương 622: Ta Vương Đại Thánh ở luyện khí 1 đạo, năng khiếu cực cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thường Nguyên chết rồi!

Hai cái phong hầu cấp hộ vệ cũng chết!

Càn Thiên Yêu Chủ ra tay, bọn họ không có đường sống có thể đi!

Ba người đến cùng đều không chỉnh rõ ràng, Vương Bảo đến cùng đang giở trò quỷ gì, tại sao có phong vương cấp hộ vệ nô tài, nhưng tùy ý Hùng Liệt giết chết? Tại sao muốn nói chủ tử nhà mình với hắn là sư huynh đệ quan hệ?

Càn Thiên Yêu Chủ lòng dạ ác độc a, hạ lệnh che lấp tin tức, sợ chính là đến từ Vương Bảo bối cảnh trả thù!

Đương nhiên.

Lão Vương làm sao có khả năng chết, biến thành tro bụi chỉ là Kính Tượng Phân Thân mà thôi!

“Ai, bẫy người tốt thoải mái a!”

Thủ đô một lối đi khẩu, Vương Bảo thay đổi một thân trang phục đi ra.

Vào giờ phút này, Vương Bảo nửa tấm mặt đều là lông khỉ, nhưng là hóa thành một cái khỉ yêu!

Nếu chuẩn bị ở Yêu tộc đi dạo, Vương Bảo đơn giản làm một cái Yêu tộc thân phận, Yêu tộc, đại thánh liền rất tốt, Vương Bảo quyết định sau đó chính mình liền gọi Vương Đại Thánh!

Vốn là, Vương Bảo đã quyết định cùng Càn Thiên Yêu Chủ nói bye bye.

Thế nhưng rời đi thủ đô vài ngày sau, Vương Bảo lại trở về.

Bởi vì hắn ở trên đường nghe được một tin tức quan trọng.

...

...

Lần thứ hai bước vào thủ đô, bầu không khí rõ ràng vui mừng không ít.

Vương Bảo nghe được tin tức, chính là cùng Càn Thiên Yêu Chủ có quan hệ.

Này con bản thể vì là bích con ngươi Cuồng Sư Càn Thiên Yêu Chủ, nhận được vạn thông yêu quốc yêu chủ mời, chuẩn bị tế luyện một cái Thiên Yêu binh!

Vạn thông yêu chủ thực lực so với Càn Thiên Yêu Chủ phải cường đại nhiều lắm, đã vượt qua Bất Hủ cảnh.

Mà Thiên Yêu binh.

Chính là Thiên Yêu Đại Giới bên trong thập phần có tiếng chí bảo.

Tỷ như Vương Bảo kế thừa Tinh Vẫn lão tổ Thiên Yêu Tướng Giáp, liền cũng là Thiên Yêu binh một loại!

Thiên Yêu Đại Giới bên trong, có cổ yêu di tích tồn tại, cổ yêu hậu nhân, liền xưng là Thiên Yêu, Thiên Yêu hiện tại tuy rằng cũng tin tức không còn hình bóng, thế nhưng là lưu lại rất nhiều Thiên Yêu di vật, dựa vào những này di vật, Yêu tộc là có thể chế tạo Thiên Yêu binh!

Mỗi một kiện Thiên Yêu binh, cũng có thể xưng là chí bảo, đối với Yêu tộc mà nói, là tha thiết ước mơ!

Có điều nghĩ tế luyện ra một cái Thiên Yêu binh, trả giá cũng là rất lớn, đầu tiên, cần Yêu tộc tinh huyết, số lượng rất nhiều, lần thứ hai, còn cần luyện khí sư.

Yêu tộc vốn là không quen đan khí chi đạo, bởi vậy liền tạo thành có thể khống chế đan khí chi đạo Yêu tộc, địa vị cuồng trướng.

Vạn thông yêu chủ ý tứ, chính là muốn dựa vào rất nhiều yêu quốc chung sức hợp tác, tế luyện ra một cái Thiên Yêu binh, mà Càn Thiên Yêu Chủ nghĩ nịnh hót, tự nhiên thập phần để bụng, hạ lệnh toàn quốc trên dưới Yêu tộc luyện khí sư, đến thủ đô tiến hành một hồi luyện khí giải thi đấu, ba người đứng đầu cũng theo hắn đi tới vạn thông yêu quốc.

Vì lẽ đó.

Vương Bảo đến rồi!

Một cái là vì trang bức kiếm lời tinh luyện giá trị.

Một cái khác, đối với cái kia Thiên Yêu di vật, Vương Bảo cũng có tranh giành quyền lợi ý nghĩ.

...

...

Lôi Văn Hùng tộc phủ trạch cửa.

Vương Bảo tới gần sau khi, hai cái Lôi Văn Hùng tộc môn cương trung niên trên dưới đánh giá Vương Bảo một chút, một cái trong đó lạnh giọng hỏi nói, “có việc?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “tại hạ Kakazan tán tu Vương Đại Thánh, cùng Hùng Ô chính là tri giao hảo hữu, xin mời đi tới thông báo!”

Hai cái cổng trung niên liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt đều là lộ ra một vệt bi thương, một cái trong đó thất lạc nói rằng, “hóa ra là Hùng Ô thiếu chủ bằng hữu, có điều... Hùng Ô thiếu chủ mấy ngày trước, ngã xuống!”

Vương Bảo lúc này “Như bị sét đánh”, thân thể loáng một cái, sau nửa ngày, mới “Bi thương” nói rằng, “sao như vậy? Hung thủ là ai? Đáng chết, giết ta tri kỷ, ta Vương Đại Thánh cùng hắn không chết không thôi!”

Hai cái cổng trung niên liếc mắt nhìn nhau, một cái trong đó nói rằng, “hung thủ chạy trốn, việc này chúng ta biết được cũng là không nhiều, như vậy đi, ngươi mà chờ, ta vậy thì đi tìm một hồi tộc trưởng, nhường hắn tiếp đón ngươi!”

Nói xong, hắn liền xoay người đi vào!

Cũng không lâu lắm.

Cổng trở về, mang theo Vương Bảo nghĩ phủ trạch nơi sâu xa đi đến!

Hùng Ô cái chết, nhường Lôi Văn Hùng tộc bầu không khí rất là ngột ngạt, rất nhanh Vương Bảo liền ở đây nhìn thấy Hùng Liệt!

Hùng Liệt tâm tình đã từ lâu bình phục lại đến, nhìn Vương Bảo, hồ nghi hỏi, “Ngươi là con trai của ta bạn tốt?”

Vương Bảo thở dài, “Đảo mắt trăm năm, thoáng một cái đã qua, vạn vạn không ngờ tới, ngày đó cái kia một hồi uống rượu, dĩ nhiên là ta cùng Hùng Ô huynh đệ cuối cùng ra sức uống!”

Hùng Liệt ánh mắt u ám một chút, trầm mặc một hồi, nói rằng, “vừa là con trai của ta bạn tốt, liền ở trong phủ ở lại đi, đáng tiếc con trai của ta đã chết, không thể tự mình chiêu đãi ngươi!”

Vương Bảo lạnh giọng nói, “tiền bối, không biết hung tay nắm lấy sao?”

Hùng Liệt ánh mắt lấp loé, thấp giọng nói, “chạy trốn!”

Càn Thiên Yêu Chủ từ lâu hạ lệnh che lấp tin tức, ở bề ngoài, nhưng là Vương Bảo trốn ra nước ngoài đều.

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, “thù này không thể không báo, Nhược tiền bối tìm tới hung thủ, xin cho phép ta đâm người này, vì là Hùng Ô huynh đệ báo thù... Tiền bối xin mời nén bi thương a, còn có, như có vãn bối có thể giúp đỡ, cứ việc nói!”

Hùng Liệt tuy rằng tâm tình không tốt, thế nhưng giờ khắc này cũng có chút buồn cười.

Ngươi muốn giúp đỡ?

Chỉ là một cái Chân thần cảnh tiểu yêu, ngươi có thể giúp cái gì bận bịu?

Vương Bảo chắp tay nói, “thực không dám giấu giếm, tại hạ tuy là tán tu, nhưng cũng là luyện khí sư, nghe nói Càn Thiên Yêu Chủ muốn tổ chức luyện khí thi đấu, vì vậy mới đến thủ đô, dù sao, muốn tham gia luyện khí thi đấu, vô danh khí luyện khí sư, cần thơ tiến dẫn, không biết tiền bối, có thể không giúp ta dẫn tiến một hồi?”

Hùng Liệt khóe miệng mãnh đánh!

Khe nằm!

Không ngờ như thế ngươi không phải đến giúp đỡ.

Ngươi là tới cửa đến cầu hỗ trợ a!

Thấy buồn cười, Hùng Liệt thái độ lạnh nhạt không ít, nói rằng, “thực sự là xin lỗi, ta Lôi Văn Hùng tộc, vừa vặn có cung phụng một vị luyện khí sư, lần tranh tài này, chúng ta đem dẫn tiến tư cách cho hắn đồ đệ, rèn luyện một phen!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nghiêm nghị nói, “tiền bối, nếu như có thể giúp đến Càn Thiên Yêu Chủ, nhất định sẽ được yêu chủ trọng thưởng, ngài liền không muốn thắng?”

Hùng Liệt có chút bất mãn, ngươi muội, lời này sao nói? Là nói chúng ta nhất định sẽ thua? Ngươi có biết nói chuyện hay không a?

“Cái này liền không cần ngươi vất vả!” Hùng Liệt khẽ nhíu mày!

Vương Bảo ha ha cười, nói rằng, “tiền bối, nếu như Hùng Ô huynh đệ ở, nhất định sẽ đề cử ta, bởi vì ta Vương Đại Thánh ở luyện khí một đạo, năng khiếu cực cao, luyện chế ra đến yêu binh, không gì sánh kịp, cho nên ta đến Lôi Văn Hùng tộc, cũng là chuẩn bị cho Hùng Ô huynh đệ một cái đại lễ, bởi vì, chỉ cần ta tham gia thi đấu, nhất định có thể thắng!”

Hùng Liệt có chút phiền.

Ma trứng!

Không biết nói chuyện cũng là thôi, ngươi còn khoác lác? Ngươi chỉ là một cái thanh niên, nhất định có thể thắng? Ngươi làm Càn Thiên Yêu Quốc những kia nổi danh luyện khí sư là chày gỗ a?

Đang chuẩn bị nói điểm khó nghe, nhường Vương Bảo biết khó mà lui, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên tự tâm cực kỳ nói rằng, “tiền bối nếu như không tin, có thể để cho ngài bổn tộc luyện khí sư đi ra, ta cùng hắn, ganh đua cao thấp, đến thời điểm, tiền bối liền biết vãn bối luyện khí trình độ, là cỡ nào kinh sợ!”

Hùng Liệt cổ họng nuốt trở vào.

Trầm tư chốc lát, trong lòng khẽ nhúc nhích.

Thử xem, cũng được a, vạn nhất tiểu tử này, thật sự rất lợi hại đây?

Huống hồ, người này chính là nhi tử bạn tốt, liền như thế quát lui, có chút quá đáng, đã như vậy, liền cho hắn một cái tự chứng cơ hội đi...

------oOo------

Chương 623: Quá rất sao nghịch thiên rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Văn Hùng tộc cung phụng luyện khí sư gọi là Liệt U.

Xuất thân trăn lửa bộ tộc.

Bởi vì có thể trời sinh điều khiển hỏa diễm.

Hơn nữa điểm năng khiếu.

Liệt U ở luyện khí một đạo trình độ cực cao, dù cho là ở Càn Thiên Yêu Quốc luyện khí sư bên trong, cũng là trong đó kiệt xuất.

Hùng Liệt đồng ý Vương Bảo đề nghị sau khi, liền đem Liệt U mời lại đây.

Thế nhưng.

Làm Liệt U nhìn thấy Vương Bảo khuôn mặt sau khi, một luồng tà hỏa liền không nhịn được thặng thặng thặng dâng lên!

Khe nằm!

Ta đường đường Liệt U, Càn Thiên Yêu Quốc vang dội luyện khí sư, lại muốn cùng cái này chưa đủ lông đủ cánh tiểu bạch kiểm đấu khí?

Sắc mặt đen thùi lùi, Liệt U đặc biệt bất mãn nói, “Tộc trưởng, quá đáng a, coi như ngươi không tin được ta Liệt U, cũng không thể để cho tiểu tử này đến nhục nhã ta chứ?”

Hùng Liệt cả kinh, vội vã giải thích lên, “Liệt huynh chớ trách, người này chính là con trai của ta khi còn sống bạn tốt, hắn thỉnh cầu, ta thực sự không tiện cự tuyệt, vì lẽ đó lúc này mới xin mời Liệt huynh lại đây, nhường hắn

nhìn rõ ràng chính mình chỗ thiếu sót!”

Liệt U vẫn còn có chút bất mãn, thế nhưng, việc quan hệ Hùng Ô, hắn cũng không tốt lại phát tác, nhất thời đem hờn dỗi rơi tại Vương Bảo trên tay, cười lạnh nói, “tiểu gia hỏa, ngươi sư thừa người phương nào? Có học qua bao nhiêu khí đạo thần văn? Khống chế bao nhiêu khống hỏa bí thuật? Ghi nhớ bao nhiêu luyện khí biến hóa?”

Vương Bảo hơi cười, “Khẳng định nhiều hơn ngươi!”

“Ngươi!”

Liệt U xù lông!

Đại gia ngươi, được lắm nói khoác không biết ngượng lông tạp khỉ con!

Hùng Liệt ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “đại thánh, đối với Liệt huynh muốn khách khí một ít, ân... Liệt huynh, ngươi mà luyện chế ra một cái yêu binh, nhường tiểu tử này biết chênh lệch!”

Liệt U trầm mặc một hồi, hừ lạnh nói, “cũng được!”

Nói xong.

Liệt U trong tay, từng đạo từng đạo linh quang lấp loé mà ra, trong nháy mắt, dâng trào hỏa diễm cháy hừng hực lên!

Gần nửa canh giờ qua đi, Liệt U khẽ quát một tiếng, ngón tay một điểm, trong hư không một đạo trường kiếm rơi ở trong tay của hắn!

Kiểm tra một phen, Liệt U ngạo nghễ nói, “đây là tam phẩm yêu binh, ẩn chứa bảy loại bí thuật, sức chiến đấu gia trì chí ít ba phần!”

Nói xong, trường kiếm vang lên ong ong, bay xuống ở Vương Bảo trước người.

Liệt U nhạt âm thanh nói, “lão phu cũng không bắt nạt ngươi, chỉ cần ngươi

luyện chế yêu binh, có thể có ta một trong nửa, lão phu liền nhường ngươi thế thân đồ nhi ta tiêu chuẩn!”

Vương Bảo nắm lấy trường kiếm, cảm ứng một hồi, sau đó ngẩng đầu, nhìn Liệt U, thập phần thành khẩn nói rằng, “tiền bối, có lời thành thật, ta không biết có nên nói hay không!”

Liệt U hơi nhướng mày, “Có chuyện nói thẳng!”

Vương Bảo híp mắt, cười khẽ nói, “vừa nãy xem tiền bối luyện khí, ta nhìn ra... Mười loại sai lầm chỗ!”

“Một trong số đó, trăng âm bụi đá gia nhập thời cơ không đúng, nếu như lại muộn ba hơi thở nửa, hiệu quả sẽ càng hoàn mỹ!”

“Thứ hai, ngài bí thuật dấu ấn văn có sáu nơi không nối liền chỗ, nếu như thay đổi, bí thuật uy lực chí ít có thể tăng lên hai lần!”

“Thứ ba, ngài luyện khí hỏa hầu, ha ha, nói như thế nào đây... Quả thực là quá tùy ý!”

“Thứ tư...”

Ba lạp ba lạp.

Vương Bảo liên tiếp nói ra mười loại chỗ thiếu sót!

Hồn nhiên không thèm để ý Liệt U sắc mặt, đã là càng ngày càng khó coi!

Chờ đến Vương Bảo nói xong.

Liệt U liền lập tức bạo, lớn mắng nói, “vô liêm sỉ, vô tri tiểu nhi, ngươi biết cái gì! Trăng âm thạch gia nhập thời cơ chính là cố định, ta bí thuật dấu ấn văn có không nối liền? Thực sự là hoang đường, lão phu làm sao không hề phát hiện? Ngươi lại vẫn dám chỉ trích lão phu Khống Hỏa Chi Thuật...”

Ánh mắt hàn mang lóe lên.

Liệt U bỗng nhiên tiến lên một bước, lệ quát, “Ngươi những này cái gọi là không đủ, hết thảy đều là chuyện cười, quả thực buồn cười đến cực điểm, ta xem ngươi luyện khí trình độ, liền cho đồ đệ của ta xách giày cũng không xứng, nhân lão phu không tức giận, mau mau cút cho ta đi!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, chỉ là quay về Hùng Liệt buông tay, nói rằng, “tiền bối, ta nói đều là lời nói thật, khả năng có chút không xuôi tai, thế nhưng, cái kia xác xác thực thực, là đúng!”

Hùng Liệt khóe miệng co quặp.

Hắn không phải luyện khí sư, Vương Bảo nói, hắn nghe được rơi vào trong sương mù, thế nhưng...

Liệt U tốt xấu cũng là Càn Thiên Yêu Quốc xưng tên luyện khí sư, luyện khí dĩ nhiên sẽ có nhiều như vậy không đủ? Ta rất sao coi như cái gì cũng không hiểu, ta cũng không thể tin ngươi a!

“Được rồi được rồi, Liệt huynh không nên tức giận, ai, xem ra là lão phu quá mức cảm tính, ngài mời trở về đi!”

Hùng Liệt mang theo áy náy ánh mắt nhìn Liệt U!

Liệt U vòng chéo tay, vẫn còn có chút tức không nhịn nổi, cười lạnh nói, “còn nhỏ tuổi, không biết trời cao đất rộng, sớm muộn bị nhiều thiệt thòi, Hừ!”

Dứt lời, Liệt U nhanh chân hướng về bên ngoài đi đến!

Nhưng mà.

Chưa kịp hắn đi ra khỏi cửa.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bàn tay hỏa diễm ánh sáng, lóe lên một cái rồi

biến mất, cùng lúc đó, một đạo cười nhạt vang lên, “Tiền bối chậm đã, nhìn thanh kiếm này, rồi đi không muộn!”

Vèo!

Ánh kiếm kéo tới!

Liệt U xoay người nắm lấy.

Kiếm, vẫn là hắn luyện chế thanh trường kiếm kia.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, trường kiếm bên trong, nhưng phát sinh lật trời địa phủ biến hóa, ngoại hình tuy rằng chưa từng thay đổi, thế nhưng màu sắc nhưng là càng thêm sáng sủa.

Liệt U nhíu nhíu mày, bản năng cảm ứng một hồi!

Sau một khắc.

Hắn con ngươi co rụt lại, khó có thể tin ngẩng đầu nhìn hướng về phía Vương Bảo, ngơ ngác nói, “chuyện này... Cái này không thể nào!”

Vương Bảo cười nói, “tiền bối cũng là luyện khí sư, lẽ ra có thể nhìn ra, hiện tại thanh kiếm này, cùng tiền bối vừa nãy luyện chế thanh kiếm kia, có khác biệt gì chỗ!”

Liệt U há hốc mồm!

Hắn ngơ ngác cúi đầu, xem trong tay kiếm, cảm ứng thân kiếm, cảm ứng bên trong khí đạo thần văn, cảm ứng thanh kiếm này sắc bén, cảm ứng bên trong gia trì dấu ấn các loại bí thuật...

Hắn muốn điên!

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Má ơi!

Ôi ta nhỏ má ơi!

Này mẹ nó là nằm mơ chứ?

Vì sao ta luyện chế ra đến yêu binh, trải qua hắn tay như vậy so sánh hoa, quay đầu lại, liền thành bộ dáng này?

Run rẩy giơ lên trường kiếm, yêu lực tràn vào, thí nghiệm một phen sau khi.

Liệt U màu máu trên mặt lùi chính là không còn một mống, cảm giác được cực kỳ kinh sợ!

Khe nằm!

Này sức chiến đấu gia trì lực!

Bí thuật này lực bộc phát!

Tổng hợp lên, kiếm này đánh giá, thình lình bỗng dưng gia tăng rồi cấp hai khoảng cách!

Này rất sao làm sao có thể chứ?

“Thế nào? Liệt huynh, kiếm này làm sao?”

Hùng Liệt cảm giác được không đúng, tiến lên, nghiêm nghị hỏi.

Liệt U môi hơi động, có miệng khó trả lời, tràn ngập kinh hãi ánh mắt, liếc mắt nhìn Vương Bảo, Liệt U thần sắc phức tạp đối với Hùng Liệt nói rằng, “tộc trưởng... Vị tiền bối này luyện khí trình độ, vượt quá tưởng tượng, ta tự tin chúng ta Yêu tộc luyện khí sư, tuyệt không có khả năng, trong thời gian ngắn như vậy, đem một cái luyện khí, tăng lên tới như thế nghịch thiên mức độ!”

Dứt lời.

Liệt U tiến lên một bước, thình lình quỳ một chân trên đất, trần khẩn cực kỳ nói rằng, “tiền bối, vãn bối trước, nhiều có đắc tội, mong rằng tiền bối bao dung, như không chê, Liệt U hi vọng tiền bối có thể chỉ điểm vãn bối một phen, vãn bối nhất định sẽ đem hết toàn lực, hầu hạ tiền bối tả hữu!”

Hùng Liệt nhìn tình cảnh này, được kêu là một mặt mộng bức!

Ta cắt cỏ!

Lão tử cung phụng nhiều năm như vậy luyện khí sư, liền dễ dàng như vậy quỳ liếm? Điều này cũng quá rất sao thái quá đi... Lt; \div

------oOo------

Chương 624: Thực sự là không biết xấu hổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hùng Liệt điên cuồng nuốt nước bọt.

Bởi vì hắn cảm giác miệng khô lưỡi khô.

Liệt U thua, này còn không có gì, then chốt là Liệt U biểu hiện ra thái độ!

Có thể làm cho một cái kiêu ngạo luyện khí sư, làm đến mức độ như thế...

Ta phốc!

Nhi tử cái này đưa tới cửa tri giao hảo hữu, đến cùng là cái gì dạng luyện khí sư a?

Đại sư đỉnh cao?

Tông Sư?

Vẫn là càng cao hơn?

Phản ứng lại.

Hùng Liệt lại bắt đầu kích động.

Không quan tâm Vương Bảo cái gì đẳng cấp, Hùng Liệt biết, chính mình muốn phát ra, Lôi Văn Hùng tộc, cũng phải phát ra!

Chỉ cần lần này có thể dựa vào Vương Bảo, đạo kia luyện khí thi đấu đầu tên, bọn họ Lôi Văn Hùng tộc ở Càn Thiên Yêu Quốc địa vị sẽ càng vững chắc.

Hơn nữa.

Nếu như có thể giúp đến vạn thông yêu chủ, vậy thì càng đẹp hơn!

Hắn Hùng Liệt cùng vạn thông yêu chủ tuy rằng có liên hệ, thế nhưng, này liên hệ có thể không thế nào chặt chẽ, nhưng mà, có Vương Bảo ở trong giới, liền xong rồi!

Đây chính là nhi tử tri giao hảo hữu!

Nhi tử chết rồi, người ta đều lau nước mắt, đủ để nhìn ra người này cùng nhi tử quan hệ sâu!

Nghĩ tới đây.

Hùng Liệt lập tức tiến lên, kéo lại Vương Bảo tay, kích động nói, "Hiền chất, bá phụ trước, không tín nhiệm ngươi, suýt chút nữa đúc thành sai lầm lớn, cũng may bá phụ không có một sai đến cùng, lần này ngươi đến giúp ta, bá phụ cảm giác sâu sắc vinh hạnh, sau lần đó, ngươi liền coi nơi này là ngươi nhà!"

Vương Bảo có chút chán ngán, trên mặt nhưng là mỉm cười nói, "có thể đến giúp ngài, cũng là ta phúc phận!"

Sau đó Vương Bảo nhìn Liệt U tha thiết mong chờ khổ (đắng) hề hề ánh mắt, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "xem ở ngươi thái độ thành khẩn phần lên, ta liền dạy dỗ ngươi, khoảng cách luyện khí thi đấu còn có mấy ngày, khoảng thời gian này, có cái gì không hiểu, ngươi đều có thể tới hỏi ta!"

Liệt U đại hỉ!

Quả thực có thể nói là mừng như điên!

Lúc này chắp tay cung kính nói, "Đa tạ tiền bối, tiền bối yên tâm, sau đó vãn bối làm chấp đệ tử chi lễ!"

Đụng tới như thế một cái trâu bò luyện khí sư.

Liệt U cảm thấy, này sẽ là cuộc đời mình bên trong to lớn điểm chuyển ngoặt!

...

...

Vương Bảo luyện khí trình độ không phải là loạn nắp, thoáng lộ ra một điểm, liền để Liệt U như nhặt được chí bảo, nỗ lực hấp thu.

Bị Vương Bảo thế thân dẫn tiến tư cách gia hỏa, cũng chính là Liệt U đồ đệ kiêm nghĩa tử, gọi là gió mạnh, hắn đúng là không có gì nhưng bất mãn, dù sao liền sư tôn của chính mình đều quỳ liếm.

Liệt U vì để cho chính mình đồ đệ cũng mò điểm chỗ tốt, liền nhường gió mạnh ở Vương Bảo bên cạnh hầu hạ.

Luyện khí thi đấu trước trước một ngày.

Vương Bảo ở phủ trạch bên trong thực sự là có chút tẻ nhạt, liền kêu lên gió mạnh, chuẩn bị đi ra ngoài đi dạo.

Gió mạnh rất là chân chó ở mặt trước cười lấy lòng vào đề dẫn đường một bên nói rằng, “tiền bối, vãn bối biết một chỗ bảo địa, bảo đảm tiền bối sẽ lưu luyến quên về!”

“Vậy thì dẫn đường!” Vương Bảo cười nhạt nói.

“Đến lặc!”

Gió mạnh đại hỉ, hắn sư tôn nhưng là nói rồi, chỉ cần có thể hống đến tiền bối cao hứng, trong đó chỗ tốt, đủ để hắn được lợi một đời.

“Như Ý Lâu”!

Đây chính là gió mạnh nói tới bảo địa.

Sau khi đi vào, bên trong một cái yêu mỵ nữ yêu liền nhích lại gần, cười duyên nói, “ôi ôi ôi, này không phải Liệt thiếu sao? Ngài nhưng là đã lâu không có tới Như Ý Lâu khoái hoạt!”

Gió mạnh ho nhẹ một tiếng, trầm giọng nói, “chớ có ăn nói linh tinh, bên cạnh ta vị này, nhưng là cực kỳ cao quý quý khách, số một ao ngày hôm nay sẽ mở chứ? Cho chúng ta mở một cái thượng đẳng nhất phòng khách!”

Nữ yêu theo bản năng liếc mắt nhìn Vương Bảo, tuy rằng không nhìn ra sâu cạn, nhưng vẫn là cười duyên nói, “rõ ràng, Liệt ít, ngài xin mời!”

Đi tới một cái cực kỳ hoa lệ phòng khách.

Chờ đến nữ yêu sau khi rời đi, gió mạnh liền cung kính nói, “Tiền bối, này Như Ý Lâu số một ao bảy ngày vừa mở, mỗi lần đều sẽ có thượng thừa nhất tốt hàng lên sàn, chỉ cần tiền bối có thoả mãn, cứ việc nói, vãn bối bảo đảm tiền bối sẽ không uổng chuyến này!”

Vương Bảo trên mặt bất động thanh sắc.

Trong lòng nhưng là dở khóc dở cười!

Ma trứng!

Còn tưởng rằng là cái gì bảo địa đây!

Làm nửa ngày, là rất sao hội sở a!

Có điều, đến đều đến rồi, Vương Bảo đơn giản cũng là nhìn!

Qua hồi lâu, tựa hồ chuẩn bị hoàn thành công tác, xuyên thấu qua phòng khách trước cửa sổ, ở trên cao nhìn xuống có thể nhìn thấy, phía dưới có một cái sương mù mông lung ngọc đài!

Vào giờ phút này, một cái có đuôi rắn nữ yêu, đang đứng ở trên đài ngọc,

nũng nịu nói, “chư vị đại gia, hôm nay tới chúng ta Như Ý Lâu, các ngươi có thể coi là có phúc nha, bởi vì ngày hôm nay, sẽ có kinh hỉ!”

Nháy mắt mấy cái.

Đuôi rắn nữ yêu lui bước.

Sương mù càng thêm nồng nặc, nửa ngày qua đi, loáng thoáng có thể nhìn thấy, trong sương mù, thêm ra đến một đạo thân ảnh yểu điệu!

Chờ đến thân ảnh kia lộ ra nửa người.

Như Ý Lâu bên trong hết thảy khán giả, đều là hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây là một cái nghiêng nước nghiêng thành nữ yêu, có cáo tai, nước mắt lưng tròng, ta thấy mà yêu, đứng trên đài ngọc, cục xúc bất an nắm bắt góc quần!

Ngọc đài bên dưới.

Cái kia đuôi rắn nữ yêu thâm trầm thấp giọng nói, “còn chờ cái gì đây? Nhanh theo: Đè lão nương dạy ngươi nhảy, chẳng lẽ ngươi lại muốn chịu đòn?”

Hồ Nữ thân thể chấn động, ánh mắt mang theo hoảng sợ, triển khai hai tay, ánh mắt khuất nhục bắt đầu múa lên uyển chuyển thân thể!

Từng đạo từng đạo khen hay âm thanh vang lên.

Chen lẫn từng đạo từng đạo oạch oạch hút ngụm nước tiếng nước.

Gió mạnh cũng là nuốt ngụm nước bọt, sau đó nhìn về phía Vương Bảo, dò hỏi, “Tiền bối, sau đó nữ tử này sẽ lên đập, ngài có thể vừa ý?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “nhìn là được!”

Gió mạnh có chút buồn bực!

Cũng nhưng vào lúc này, đột nhiên, một ánh hào quang bắn về phía ngọc đài, cái kia Hồ Nữ kinh hãi đến biến sắc, liên tiếp lui về phía sau!

Hào quang thu lại, rõ ràng là một khối thất sắc yêu tinh, đây là Yêu tộc lưu thông tiền, cửu sắc là tối cao các loại!

Sau đó một đạo lẫm lẫm liệt liệt âm thanh, vang lên, “, chỉ riêng này sao nhảy, có ý gì? Nhanh cho lão tử thoát! Khối này yêu tinh, là đại gia khen thưởng!”

Bầu không khí yên tĩnh một hồi.

Cái kia bên dưới ngọc đài đuôi rắn nữ yêu bỗng nhiên cười duyên nói, “Đa tạ Sư Cuồng đại gia khen thưởng, ngài chờ...”

Dứt lời.

Đuôi rắn nữ yêu kề sát ở ngọc đài bên cạnh, thấp giọng nói, “cởi quần áo!”

Hồ Nữ hoàn toàn biến sắc, khoát tay, giòn tan xin tha nói, “tỷ tỷ không muốn...”

Đuôi rắn nữ yêu ánh mắt hàn mang lấp loé, “Không nghe lời, lão nương sau đó liền ăn ngươi!”

Hồ Nữ còn không chịu, ánh mắt mang theo cực hạn cầu xin, nửa ngày, một toà trong bao sương, một con to lớn sư đầu lộ ra, ánh sáng lóe lên, hóa thành một người đầu trọc đại hán, hung tợn nhìn chằm chằm ngọc đài, quát, “Như Ý Lâu làm sao làm? Không dạy dỗ tốt liền lên đài?”

Đuôi rắn nữ yêu sắc mặt trắng nhợt, nhìn về phía Hồ Nữ ánh mắt, mang tới sát ý, gần như rít gào nói rằng, “thoát!”

Hồ Nữ dường như tan vỡ, ngồi xổm ở trên đài ngọc ríu rít khóc lên.

Liệt Kazami này, không nhịn được nói rằng, “có chút Karen (đáng thương)

a!”

Vương Bảo liếc hàng này một chút.

Đồ khốn kiếp.

Biết người ta Karen (đáng thương), đều không ra tay giúp đỡ?

Ra bên ngoài đưa tay ra mời đầu, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “mình không muốn chớ thi với người, ngươi muốn xem cởi quần áo, về nhà tìm lão bà ngươi nhìn lại, gây khó cho người ta một cái tiểu cô nương, quả thực là không biết xấu hổ a...” Lt; \div

------oOo------

Chương 625: Ta Vương Đại Thánh đời này sợ qua ai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo tiếng nói rơi xuống đất.

Ngắn ngủi yên tĩnh sau khi.

Như Ý Lâu số một ao nhất thời vỡ tổ.

“Khe nằm!”

“Này hình như là một con khỉ yêu... Hiện tại hầu tử lá gan đều lớn như vậy sao?”

“Chúng ta Càn Thiên Yêu Quốc khỉ tộc đều là một đám tiểu yêu, tiểu tử này sợ là từ cái khác yêu quốc đến chứ? Nếu không, không thể dám như thế đối với Sư Cuồng thiếu chủ nói chuyện!”

“Người không biết không sợ a, chặc chặc...”

Rất nhiều phòng khách bên trong đều vang lên trầm thấp tiếng cười.

Nương theo đạo đạo xem thường.

Phảng phất dĩ nhiên nhìn thấy Vương Bảo kết cục bi thảm!

Sư Cuồng.

Càn Thiên Yêu Chủ thứ mười đứa con thứ bẩy.

Bởi vì truyền thừa huyết thống nồng nặc, cũng là khá là bị Càn Thiên Yêu Chủ rất là coi trọng nhi tử.

Ở Càn Thiên Yêu Quốc thủ đô, tương tự Sư Cuồng như vậy hoàng tộc, trên căn bản chính là thuộc về nghênh ngang mà đi không người dám quản, ngược lại đi vỗ tay bảo hay, ngồi xổm đi cũng đến cùng tán thưởng một loại người.

Không ai dám trêu chọc!

Đương nhiên, cũng không ai ngu ngốc đi trêu chọc!

"Tiền bối, ngài... Ngài quá kích động!"

Vương Bảo một bên gió mạnh dọa sợ đều, sắc mặt trở nên thập phần trắng xám, run giọng mở miệng, "Sư Cuồng chính là yêu chủ con trai, ngài nói hắn như vậy, xông đại họa!"

Vương Bảo đúng là cũng không nghĩ tới, cái này Sư Cuồng địa vị như thế cao, có điều...

Không đáng kể!

Hắn liền Càn Thiên Yêu Chủ cũng dám hận, chỉ là một cái yêu chủ con trai, tính cái cầu a?

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Sư Cuồng âm trầm trên mặt, đột nhiên lộ ra một đạo dữ tợn ý cười, nhìn chằm chằm Vương Bảo phòng khách, cười âm lãnh nói, "Thú vị, nhiều năm như vậy, vẫn là lần thứ nhất có người mắng ta Sư Cuồng không biết xấu hổ!"

"Khỉ nhỏ nhãi con, ngươi không phải Càn Thiên Yêu Quốc chứ? Báo lên xuất thân của ngươi, ta có thể cân nhắc, là cho ngươi lưu lại toàn thây, vẫn là đem ngươi luộc rồi ăn!"

Vương Bảo bĩu môi, mới vừa muốn nói chuyện, gió mạnh nhưng là trước một bước duỗi đầu, cao giọng bên trong mang theo cung kính, nói rằng, "Sư Cuồng đại ca, có khoẻ hay không!"

Sư Cuồng sững sờ, “Gió mạnh?”

Sắc mặt hơi đổi, Sư Cuồng mặt âm trầm quát, “Ngươi với hắn là đồng thời?”

Gió mạnh vẻ mặt đưa đám nói rằng, “Sư Cuồng đại ca, đây là sư tôn ta... Sư thúc, còn xin tiền bối cho sư tôn ta một bộ mặt, không muốn tính toán!”

“Đùng!”

Vương Bảo đột nhiên đưa tay, vỗ vỗ gió mạnh vai, nhạt âm thanh nói, “ngươi câm miệng cho ta... Muốn cho ta Vương Đại Thánh nể tình, chỉ là một cái hoàng tử, còn chưa đủ tư cách! Càn Thiên Yêu Quốc có thể theo ta đứng ngang hàng, cũng chỉ có yêu chủ một cái mà thôi, ta Vương Đại Thánh đời này sợ qua ai?”

Như Ý Lâu bên trong lũ yêu đều là ngơ ngác cực kỳ.

Dù cho là Sư Cuồng, cũng là con ngươi co rụt lại, khóe miệng mãnh đánh!

Liệt U sư thúc?

Khe nằm!

Liệt U ở Càn Thiên Yêu Quốc bên trong địa vị, cũng là không thấp, thân là luyện khí sư, luyện khí trình độ cực cao, lần này tổ chức luyện khí đại hội, Liệt U chính là đầu tên đứng đầu ứng cử viên!

Coi như là Càn Thiên Yêu Chủ, cũng đến cho Liệt U lấy lễ để tiếp đón!

Mà Liệt U sư thúc, này luyện khí trình độ, sẽ cao bao nhiêu?

Ở Yêu tộc, luyện khí sư vốn là địa vị rất cao, luyện khí trình độ đạt đến đỉnh cao mấy vị kia, dù cho là Yêu tộc bên trong tòa thánh thành mấy vị yêu tôn thấy, cũng đến khách khí!

Vương Bảo, tuy rằng cực kỳ ngông cuồng, thế nhưng, nhưng là sự thực, nếu như thật sự có cao như vậy luyện khí trình độ, Càn Thiên Yêu Quốc bên trong, cũng chỉ có Càn Thiên Yêu Chủ có thể cùng đứng ngang hàng!

Sư Cuồng có chút rơi vào tình huống khó xử, tiến thối lưỡng nan!

Liền như vậy nhận sợ?

Này không phù hợp hắn Sư Cuồng bản tính, hắn tên là Sư Cuồng, tự thân cũng là cực kỳ ngông cuồng!

Nhưng là.

Tiếp tục hận xuống?

Tạm thời không đề cập tới Vương Bảo thân phận, liền nói ngày mai sẽ phải bắt đầu luyện khí thi đấu, đây chính là việc quan hệ hắn phụ vương đại sự, thật nháo đến Càn Thiên Yêu Chủ nơi đó, hắn cha giúp ai đều là chưa biết!

Ma trứng a!

Lão tử làm sao xui xẻo như vậy, dĩ nhiên đụng tới như thế cái con nhím!

Trầm mặc hồi lâu.

Sư Cuồng ngẩng đầu, cười lạnh nói, “hừ, cũng được, liền cho Liệt U đại nhân một bộ mặt!”

Dứt lời.

Đầu liền rụt trở lại!

Thôi thôi, mặt mũi lớn chuyện, thế nhưng hắn cha sự tình càng to lớn hơn!

Vương Bảo xì cười một tiếng, nói thầm nói, “sợ so với!”

Thanh âm không lớn, thế nhưng rất nhiều người cũng nghe được, Sư Cuồng ở trong bao sương, thân thể cứng đờ, khuôn mặt được kêu là một cái vặn vẹo, bên cạnh hắn một lão giả vội vã đè lại bờ vai của hắn, thấp giọng nói, "chủ nhân, bớt giận, bớt giận a!"

Sư Cuồng phiền muộn phun ra khẩu khí, nắm chặt nắm tay!

Trận sóng gió này, nhìn như liền như thế qua đi!

Có điều.

Đài ngọc bên trên, cái kia Hồ yêu nhưng chính ở chỗ này, chỉ có điều, đuôi rắn nữ yêu, nhưng cũng không dám lại giống như trước bá đạo như vậy, thấp giọng nói, "tiếp tục nhảy! Không cần... Thoát!"

Người tinh tường đều nhìn ra rồi, Sư Cuồng thua Vương Bảo một bậc!

Hồ yêu đại hỉ, tuy rằng vẫn còn có chút xấu hổ, nhưng có thể tránh được một kiếp, đã là may mắn, con ngươi hồng hồng, nhảy trước nằm mơ đều sẽ không nhảy vũ đạo, nghĩ đến oan ức nơi, vẫn là không nhịn được rơi lệ!

Hồi lâu!

Hồ Nữ dừng động tác lại, mà đuôi rắn nữ yêu, nhưng là lên đài, cười duyên nói, "các vị, này Hồ Nữ tư chất rất tốt, mềm mại không xương, hiếm thấy chính là, còn tự mang mùi thơm, chư vị có thể cảm thụ một chút!"

Dứt lời, quay về Hồ Nữ khiến cho nháy mắt.

Hồ Nữ vẻ mặt cô đơn run rẩy.

Một luồng kỳ hương nhất thời tràn ngập Như Ý Lâu!

Lũ yêu nuốt ngụm nước bọt, đánh mũi, kêu sợ hãi thay nhau nổi lên!

Sư Cuồng bên trong phòng khách.

Sư Cuồng ánh mắt tinh mang lấp loé, quay đầu hỏi nói, “lực thúc... Chẳng lẽ, đây là Thiên Hương Hồ tộc?”

Được gọi là lực thúc ông lão hơi nhướng mày, lắc đầu nói, “không thể, Thiên Hương Hồ tộc thân ở Thánh thành, chính là đỉnh cao đại tộc, tộc nhân ít ỏi, sao lại lưu lạc đến đây? Sợ là có tí tẹo huyết thống thôi!”

Sư Cuồng liếm môi một cái, khá là ý động nói rằng, “vậy cũng không sai, ngửi mùi thơm này tu luyện, tuyệt đối làm ít mà hiệu quả nhiều!”

Trên đài ngọc.

Đuôi rắn nữ yêu cười duyên nói, “chư vị đại gia, Hồ Nữ bán đấu giá, chính thức bắt đầu, giá quy định một trăm viên cửu sắc yêu tinh, chư vị đại gia có thể định giá!”

Vừa dứt lời!

Từng đạo từng đạo gọi giá âm thanh, liên tiếp vang lên.

“Ba trăm viên!”

“Ha hả, lão tử ra một ngàn!”

“Đến nữ tử này, tâm thần thoải mái, hai ngàn cũng không coi là nhiều!”

“2,500 viên!”

Giá cả càng ngày càng cao!

Rất nhanh sẽ cao lên tới chín ngàn!

Thẳng đến lúc này, ra giá tốc độ mới chậm lại, có thể vào lúc này còn ra giá, trên căn bản đều là Càn Thiên Yêu Quốc chân chính nhị thế tổ.

Sư Cuồng cân nhắc nửa ngày, đầu hơi dò ra trước cửa sổ, theo bản năng liếc

mắt nhìn Vương Bảo phòng khách, trầm giọng nói, “lão tử ra hai vạn! Này Hồ Nữ, lão tử nhất định muốn lấy được!”

Số một ao yên tĩnh nửa ngày.

Rất nhiều Yêu tộc đều là từ trước cửa sổ lộ ra đầu, trực tiếp nhìn về phía Vương Bảo phòng khách.

Sư Cuồng lời ấy cực kỳ bá đạo.

Bọn họ không dám hận.

Thế nhưng, có người dám a!

Đúng như dự đoán.

Ở ánh mắt của mọi người nhìn kỹ bên trong, Vương Bảo nằm nhoài cửa sổ khẩu, cười nhạt mở miệng, “Hai vạn liền muốn lấy được như vậy mỹ nhân? Nguyên lai không chỉ là không biết xấu hổ, còn là một keo kiệt quỷ...”

“Ta Vương Đại Thánh ra giá... Trăm vạn! Sư Cuồng đúng không? Đến phiên ngươi ra giá...” Lt; \div

------oOo------

Chương 626: Hào vô nhân tính Vương Đại Thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sư Cuồng kinh nộ!

Uất ức!

Sắc mặt ửng hồng.

Mạch máu hầu như đều phải bị nghẹn đến nổ tung!

Ma trứng!

Tuy rằng trước cùng Vương Bảo nổ ra cãi vã, thế nhưng, vậy còn ở Sư Cuồng trong phạm vi chịu đựng, nhưng là hiện tại...

Không thể nhẫn nhịn a!

Quá mẹ nó bắt nạt yêu!

Đây là lỏa lồ làm mất mặt a!

Là thoát giầy hướng về hắn Sư Cuồng trên mặt hung ác mãnh đánh a!

Không phải là luyện khí trâu bò sao? Nhưng nơi này nhưng là ở Càn Thiên Yêu Quốc, ngươi so với ta hào?

Lão tử hào chết ngươi!

“150 vạn!”

Vào giờ phút này.

Sư Cuồng gọi ra giá cả, đã không phải Hồ Nữ bản thân giá trị, mà là vì tranh một hơi!

Hắn vẫn tính có lý trí, không có hô lên một cái giá trên trời đến!

Nhưng mà.

Hắn không gọi.

Không có nghĩa là Vương Bảo không gọi!

“Chặc chặc, chỉ thêm năm mươi vạn? Ngươi thật không ngại, ta đều thế ngươi mặt đỏ a? Ân, xem ngươi sợ không nhẹ, cũng được, không bắt nạt ngươi, lần này ta chỉ thêm cái mấy triệu được rồi, ta ra năm triệu!”

Vương Bảo âm thanh âm vang lên, dường như Đại Chùy, mỗi cái chữ đều chuỳ (nện) Sư Cuồng trái tim cuồng quất!

Khuôn mặt vặn vẹo, Sư Cuồng gắt gao nắm bắt bên cửa sổ duyên, trực tiếp bóp nát, trầm trọng thở hổn hển nhìn Vương Bảo, Sư Cuồng trong ánh mắt sự thù hận cực kỳ đáng sợ!

Hỗn đản!

Quá hỗn đản!

Này mẹ nó chính là người điên chứ?

Chỉ là vì đấu khí mà thôi, ngươi rất sao ra đến năm triệu?

Liền này con Hồ yêu, mười vạn đều ngại nhiều!

Năm triệu?

Ngươi làm sao có thể hô lên tiếng?

“Gia! Dừng tay đi!”

Sư Cuồng bên người ông lão thấp giọng khuyên giải nói, “vì chỉ là một cái Hồ yêu, không đáng giá!”

Sư Cuồng hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Hồ yêu?

Hiện tại hắn nơi nào còn có thể quản một cái Hồ yêu!

Hắn nuốt không trôi này khẩu khí a!

Lúc trước hắn đã tổn hại rất nhiều mặt mũi, hiện tại nếu như còn thua, không tốn thời gian dài, tên của hắn sẽ luân làm trò hề!

Hắn đã có thể tưởng tượng chính mình sẽ nhiều mất mặt, chính mình những huynh đệ kia tỷ muội, lại sẽ nắm lấy cái này chân đau, làm sao trào phúng chính mình!

Thân là yêu chủ con trai, dĩ nhiên hào thua?

Quá mất mặt!

“10 triệu!”

Đột nhiên.

Sư Cuồng rít gào lên, “Lão tử ra 10 triệu cửu sắc yêu tinh! Hỗn đản, ngươi có gan, tiếp tục thêm!”

Yêu tinh thông thường, thế nhưng cửu sắc yêu tinh, nhưng là rất hiếm có: Yêu thích, 10 triệu cửu sắc yêu tinh, đã là một bút trời lớn khoản tiền kếch sù!

Đứng Vương Bảo bên người gió mạnh khóe miệng mãnh đánh, thấp giọng nói, “tiền bối, không muốn chứ? Chỉ là một cái Hồ Nữ mà thôi...”

Vương Bảo liếc hắn một cái, nhạt âm thanh nói, “ngươi sư tôn không có nhiều tiền như vậy?”

Gió mạnh cười gượng nói, “cái kia... Tự nhiên là có!”

“Cái kia ngươi cảm thấy, ta ra không nổi cái giá này?”

Gió mạnh nhất thời trầm mặc!

Vương Bảo so với hắn sư tôn đều trâu bò, khẳng định cũng càng giàu có đi, thế nhưng... Quá không lý trí!

Vương Bảo sờ sờ cằm, cao giọng nói, “10 triệu, ân, xem ra Sư Cuồng đại thiếu rốt cục nam nhân một điểm, thế nhưng, này còn chưa đủ a, vì để cho ngươi càng nam nhân một điểm, ta ra 50 triệu, cho ngươi thêm thêm trọng trách!”

Như Ý Lâu yên lặng như tờ!

50 triệu!

50 triệu cửu sắc yêu tinh a!

Khe nằm!

Lớn như vậy một khoản tiền lớn, có thể mua bao nhiêu đồ vật? Cấp bảy yêu binh cũng dùng không được nhiều như vậy tiền a!

Rất nhiều Yêu tộc đều là hút vào cảm lạnh khí, méo mặt nhìn tình cảnh này!

Mà Sư Cuồng.

Triệt để há hốc mồm!

Bởi vì hắn kho bạc nhỏ, đỉnh ngày cũng chỉ có không tới 30 triệu mà thôi!

50 triệu?

Này đều sắp đuổi tới hắn kho bạc nhỏ hai lần!

Nửa ngày qua đi.

Sư Cuồng đỏ cả mắt!

Đỏ con ngươi màu đỏ, dường như muốn bùng nổ ra hai tia sáng trụ, hắn nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, trầm trọng thở hổn hển, hàm răng mài đến xì xì xì vang động, bỗng nhiên gầm nhẹ nói, “một... Một ức! Lão tử ra một ức!”

Này âm thanh gào, khá là hào khí!

Liều mạng!

Vì tranh này khẩu khí, Sư Cuồng liều mạng!

Quá mức.

Lão tử sau đó không ra chơi!

Lão tử sau đó qua cuộc sống khổ!

Ngược lại không chết đói!

Thế nhưng giang hồ sẽ lưu lại ca truyền thuyết!

Ca!

Không sợ!

Ca!

Hào không yêu tính!

Bầy yêu ồ lên mà lên, cũng không còn cách nào áp chế trong cơ thể xao động dòng máu, dồn dập mở miệng.

“Một cái ức? Ta trời, quá kích động!”

“Nhiều tiền như vậy... Sư Cuồng huynh ngài thật sự có sao?”

“Vì mặt mũi... Đáng giá sao?”

“Một cái ức cửu sắc yêu tinh, lão tử đời này đều kiếm lời không tới nhiều tiền như vậy...”

Bầu không khí làm ồn lên!

Nửa ngày.

Sư Cuồng gào thét nói, “tất cả câm miệng!”

Bầy yêu câm như hến, hoàn toàn biến sắc, xem Sư Cuồng dáng vẻ hiện tại, đây là rất sao muốn điên a!

Sư Cuồng hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, “làm sao? Sợ? Ngươi đúng là tiếp tục cùng a? Lão tử cái khác không có, chính là có tiền, ngươi đúng là...”

“Hai cái ức!” Vương Bảo mở miệng yếu ớt!

“...”

Sư Cuồng còn lại nuốt vào trong bụng, một mặt mộng bức.

Mã Đức!

Lão tử đúng hay không nghe nhầm rồi?

Hắn ra hai cái ức?

Vương Bảo cười híp mắt nói, “Ngươi gấp cái gì? Ta này không cho ngươi cái mặt mũi, nhường ngươi trang có thể so với sao? Có thể ra đến một ức, ngươi đúng là nhường ta nhìn với cặp mắt khác xưa, nếu như ngươi có thể tiếp tục cùng, ta quyết định sau đó thật coi ngươi là người đàn ông xem!”

Sư Cuồng vỡ!

Tâm thái vỡ!

Một cái ức, hắn còn có thể nói ra được, thế nhưng, hai cái ức?

Phốc ngươi muội!

Khe nằm!

Hắn làm sao dám nói ra?

Hai cái ức đối với hắn mà nói, đã không phải qua cuộc sống khổ, đã không phải mượn tiền có thể còn lên, cái kia đủ để ép vỡ hắn, đủ khiến hắn cha sau khi biết, trước một bước quất chết hắn!

Trên đài ngọc.

Hồ Nữ ngơ ngác rất là manh thái, phảng phất căn bản không biết, tất cả những thứ này đều là do nàng mà lên.

Đuôi rắn nữ yêu nhưng là hạnh phúc đều muốn mê muội.

Hai cái ức ai!

Chỉ là khen thưởng, nàng đều kiếm lời lật!

Như Ý Lâu nơi sâu xa, mấy cái cao tầng suýt chút nữa thổ huyết, phản ứng lại, từng cái từng cái hưng phấn cũng không biết phương hướng rồi.

Thời gian đang trôi qua.

Vương Bảo ngón tay điểm trước cửa sổ, đột nhiên nói rằng, “làm sao? Đúng hay không muốn từ bỏ? Chặc chặc, xem ra, ta vẫn là đánh giá cao ngươi!”

Sư Cuồng khuôn mặt vặn vẹo đến cực hạn, đột nhiên rít gào nói, “hai cái ức? Ngươi có nhiều như vậy cửu sắc yêu tinh sao? Ta không tin ngươi có nhiều như vậy! Có bản lĩnh ngươi liền lấy ra, nhường lão tử nhìn một cái!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “ta hiện tại vẫn đúng là không nhiều như vậy!”

Sư Cuồng sững sờ.

Phản ứng lại, mừng như điên cực kỳ, lớn quát, “Lão tử liền biết, ngươi chỉ là ngoài miệng cứng rắn mà thôi! Đã như vậy, vậy còn nói thêm cái gì? Mau ngậm miệng đi!”

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Đột nhiên, một lão giả từ số một ao cửa sau đi ra, giương mắt liếc mắt nhìn bên trong phòng khách Sư Cuồng, nhạt âm thanh nói, “Vương sư không có, thế nhưng lão phu có! Sư Cuồng hoàng tử, ta Liệt U có hai trăm triệu, không biết ngươi có tin hay không đây?”

Người tới.

Thình lình chính là Liệt U!

Sư Cuồng ngơ ngác cúi đầu nhìn Liệt U, trong ánh mắt nhấc lên vạn trượng lửa giận.

Nhưng là.

Này vẫn chưa xong.

Liền nhìn thấy cửa sau, lại là một bóng người đi ra, không phải Hùng Liệt là ai?

Bĩu môi nhìn chằm chằm Sư Cuồng, Hùng Liệt vòng chéo tay, lạnh giọng nói, “Sư Cuồng, hai cái ức, ta Lôi Văn Hùng tộc bỏ ra, ngươi nếu là không dám tăng giá, đó mới nên câm miệng đi...” Lt; \div

------oOo------

Chương 627: Ở đây luyện khí sư, đều là rác rưởi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sư Cuồng há hốc mồm!

Nếu như Liệt U xuất hiện, còn chỉ là nhường hắn uất ức phẫn nộ bên trong chen lẫn không cam lòng.

Như vậy Hùng Liệt xuất hiện, liền đem nội tâm hắn không cam lòng xung kích liểng xiểng!

Thân là Lôi Văn Hùng tộc tộc trưởng.

Luận cùng địa vị bây giờ, Hùng Liệt so với hắn đều cao.

Luận cùng tương lai, Hùng Liệt càng là hắn kế thừa yêu quốc đại thống nhất định phải lôi kéo đối tượng.

Thân phận như vậy, Sư Cuồng làm sao dám đi trêu chọc?

Sắc mặt màu máu thốn tận, Sư Cuồng cũng giống như khôi phục lý trí, ngơ ngác nửa ngày, lúc này mới trầm thấp nói rằng, “Liệt thúc... Ngài cùng tên tiểu tử này, là quan hệ gì?”

Hùng Liệt nhạt âm thanh nói, “đây là bổn tộc cung phụng luyện khí sư, hơn nữa Vương Đại Thánh cùng ta nhi Hùng Ô khi còn sống, càng là kết nghĩa kim lan huynh đệ!”

Sư Cuồng khóe mắt giật giật!

Không thể chê!

Ngày hôm nay cái này buồn giận khí, không nuốt xuống, cũng đến nuốt

xuống!

Lại hận?

Căn bản là không có cách kết cuộc!

Hùng Liệt không kiêng dè chút nào thân phận của hắn, trực tiếp cho Vương Bảo ra mặt, điều này có ý vị gì, không cần nói cũng biết!

So với lên chính hắn một hoàng tử.

Vương Bảo ở Hùng Liệt trong nội tâm địa vị, cao hơn nhiều nhiều hơn nhiều!

Đầu rụt trở lại!

Cửa sổ cũng đóng lại!

Sư Cuồng đang trầm mặc bên trong nhận sợ!

Liệt U bĩu môi, hừ lạnh một tiếng, thân thân thể sẽ qua Vương Bảo luyện khí trình độ hắn, biết rõ Vương Bảo thân phận có cỡ nào cao quý, chỉ là một cái yêu chủ con trai, cũng dám làm càn? Quả thực chuyện cười!

Hùng Liệt nhưng là quay về phía trên vừa chắp tay, mỉm cười nói, "Hiền chất, thật vui vẻ chơi, muốn mua gì, treo lão phu trướng, ta còn có việc, trước về!"

Dứt lời, Hùng Liệt liền rời khỏi, nơi đây dù sao cũng là pháo hoa nơi, hắn cũng bất tiện ở lâu!

Liệt U vốn còn muốn đi tới cùng Vương Bảo tán gẫu hai câu, nhất thời cũng từ bỏ, phiền muộn chắp tay nói, "Vương sư, ta trước về, có việc ngài bắt chuyện!"

Hai vị người có quyền, lần lượt rời đi!

Như Ý Lâu số một ao, yên lặng như tờ, bầy yêu câm như hến, phảng Phật nói một chữ, đều có thể đưa tới kinh thiên tai họa!

Ngày hôm nay trận này vở kịch lớn xem thoải mái a, sóng lên sóng xuống, thoải mái chập trùng!

Ai có thể nghĩ tới, ngông cuồng cực kỳ Sư Cuồng, ngày hôm nay dĩ nhiên ngã xuống lớn như vậy một cái bổ nhào?

Nửa ngày.

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "người dẫn tới đi, tiếp tục!"

Dứt lời, cũng đóng cửa sổ lại!

...

...

"Đa tạ công tử ân cứu mạng!"

Hồ Nữ bị mang tới Vương Bảo phòng khách.

Cảm động đến rơi nước mắt cho Vương Bảo hành lễ.

Vương Bảo nhìn Hồ Nữ, hỏi nói, "ngươi tên là gì? Vì sao lưu lạc đến đây?"

Hồ Nữ vẻ mặt âm u nhỏ giọng nói, "tiểu nữ tử gọi U Nhược... Trong nhà ra biến cố, lúc này mới trốn thoát, không nghĩ tới lại bị tà yêu nắm lấy, sau đó bị bán được Như Ý Lâu!"

Gió mạnh nuốt ngụm nước bọt, đột nhiên cười nói, "cô nương chớ sợ, sau đó ngươi đi theo tiền bối phía sau, thì có phúc, vừa nãy ngươi cũng nhìn thấy tiền bối uy phong... Khụ khụ, tiền bối, vãn bối đi ra ngoài chờ đợi!"

Nói xong gió mạnh ngay lập tức rời đi phòng khách.

Không giống nhau: Không chờ quấy rối tiền bối làm tốt sự tình không phải?

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Mà Hồ Nữ còn như, nhưng là tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt có chút sợ hãi, khẽ ngẩng đầu nhìn Vương Bảo, thân thể mềm mại run, thấp giọng cầu xin nói, "công tử... Có thể hay không buông tha ta, ta... Ta sau đó sẽ báo đáp công tử ân cứu mạng!"

Vương Bảo lần thứ hai trợn tròn mắt.

Hắn nhìn qua liền như thế không giống cái tốt... Yêu?

Vung vung tay, Vương Bảo tận lực nhường âm thanh có vẻ nhẹ nhàng, nói rằng, "không cần phải sợ, ta đối với ngươi không có gì ý nghĩ, ngươi nếu là muốn rời đi, hiện tại là có thể đi, không ai dám ngăn ngươi!"

Hồ Nữ còn như trợn mắt lên, phảng phất có chút khó có thể tin.

Bản năng xoay người liền chạy, chỉ là chạy ra hai bước đường, liền ngừng lại, xoay người sau khi, vô cùng đáng thương nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo lúc này không nói gì.

Hồ Nữ còn như cầu xin nói, "công tử, ta... Ta chạy không thoát, công tử là người tốt, như Mông công tử không chê, U Nhược đồng ý hầu hạ Hậu công tử bên cạnh, báo đáp ân cứu mạng!"

Vương Bảo dở khóc dở cười nói rằng, "là muốn cho ta che chở ngươi chứ?"

Hồ Nữ còn như khuôn mặt đỏ lên, xinh đẹp không gì tả nổi!

Vương Bảo cũng là xem ngẩn ngơ, phản ứng lại, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "lời nói như vậy... Vậy được đi! Có điều, theo ta khá là gặp nguy hiểm, ngươi tốt nhất chuẩn bị tâm lý thật tốt!"

Hồ Nữ U Nhược trong lòng thở dài.

Nguy hiểm?

Còn có so với bên ngoài, càng nguy hiểm sao?

Thời điểm trước kia, không người chọc giận nàng, ai cũng nhường nàng, thủ hộ nàng, phảng phất sống ở trong mộng, mãi đến tận đi ra mới biết, thế giới chân thật đáng sợ!

...

...

Như Ý Lâu sự tình giấu đều không che giấu nổi!

Rất nhanh sẽ bao phủ Càn Thiên thủ đô.

Sư Cuồng đều muốn khí nổ, làm sao tin tức lưu truyền đến mức bay đầy trời, các loại phiên bản đều có, chỉ có điều, trên căn bản đều là một cái trung tâm, hắn Sư Cuồng trang bức, bị làm mất mặt, giả bộ bức, lại bị làm mất mặt, cuối cùng Lôi Văn Hùng tộc Hùng Liệt cho hắn đến rồi cái một đòn trí mạng!

Vương Bảo cũng đã trở thành nghị luận tâm điểm, chỉ là Liệt U sư thúc thân phận, liền nhường rất nhiều người kính nể rất nhiều, cho Vương Bảo tăng vọt không ít tinh luyện giá trị.

Ngày thứ hai.

Luyện khí thi đấu mở ra.

Hùng Liệt cùng hai cái Lôi Văn Hùng tộc lão trưởng lão, mang theo Vương Bảo, U Nhược, cùng với Liệt U, đi tới quốc điện quảng trường lớn!

Vuông vức, đều có Yêu tộc tràn vào.

Càn Thiên đại tộc cao tầng, trên căn bản toàn đến, một ít nổi danh luyện khí

sư, tuy rằng không cần danh sách đề cử, thế nhưng, cũng là đi theo quen thuộc trong đại tộc.

Hùng Liệt ở Lôi Văn Hùng tộc ngồi vào ngồi xuống, quay về bên người Vương Bảo nói rằng, "hiền chất, lần này luyện khí thi đấu, không thể xem thường, nhờ vào lần này dính đến Thiên Yêu binh, dĩ nhiên đem yêu quốc nội ba vị luyện khí đại sư đều hấp dẫn đến rồi!"

Vương Bảo dửng dưng như không gật gù, "Yên tâm đi, trong lòng ta tính toán sẵn!"

Hùng Liệt bắt đầu giải thích lên ba vị Yêu tộc luyện khí đại sư đặc điểm, lấy thuận tiện Vương Bảo ứng phó, không biết, Vương Bảo tai trái nghe, lỗ tai phải ra, căn bản không có để ở trong lòng.

Hồi lâu.

Càn Thiên Yêu Chủ xuất hiện.

Bầy yêu từ huyên náo, từ từ chuyển thành yên tĩnh, nhìn Càn Thiên Yêu Chủ.

Càn Thiên Yêu Chủ ngồi ở một tòa trên đài cao, cười nhạt nói, "lần này tổ chức luyện khí thi đấu, tại sao, đại gia nên đều rõ ràng trong lòng, bản tọa chỉ có một câu nói, lấy ra toàn bộ của các ngươi thực lực, nếu như lần này có thể đến giúp bản tọa, đến giúp Vạn Thông Yêu Chủ, các ngươi đại danh, sẽ nương theo Thiên Yêu binh, ở Yêu tộc một lần thành danh!"

"Luyện khí thi đấu, không giới hạn thời gian, không giới hạn phương thức, không giới hạn luyện khí chủng loại, chỉ cần ngươi có thể biểu diễn ra phục chúng luyện khí trình độ, liền trở thành người thắng!"

"Bắt đầu đi!"

Càn Thiên Yêu Chủ vừa dứt lời.

Lần lượt từng bóng người, liền trực tiếp hướng đi trong quảng trường phân

ra đến luyện khí đài.

“Hiền chất, cố lên!” Hùng Liệt quay về Vương Bảo cầm nắm đấm.

Vương Bảo ha ha cười, đứng dậy hướng đi luyện khí đài, tùy tiện tìm một cái đạp lên sau khi, Vương Bảo ánh mắt nhìn quét một vòng, nhếch miệng lên một vệt cười xấu xa!

Tham gia thi đấu luyện khí sư, khoảng chừng năm mươi, sáu mươi cái!

Vào giờ phút này, chính đang làm chuẩn bị công tác!

Mà Vương Bảo trên tay căn bản không có cái khác động tác, trái lại là ho nhẹ một tiếng, sau đó liền lớn tiếng nói rằng, “đại gia dừng một lát, ta có chuyện muốn nói!”

Bầy yêu nhìn Vương Bảo, lơ ngơ.

Tiếp đó, một đạo mang theo ngạo nghễ âm thanh, liền vang vọng mà lên, “Theo ta thấy, đại gia căn bản không cần làm không công, ngược lại, các ngươi lại thắng không được ta...”

Ánh mắt liếc mắt một cái bên người luyện khí trên đài Yêu tộc luyện khí sư, Vương Bảo cười nhạt nói, “như bực này rác rưởi luyện khí sư, theo ta Vương Đại Thánh so với luyện khí, bản thân liền là chuyện cười!”

Cái kia bị Vương Bảo liếc mắt nhìn Yêu tộc luyện khí sư xù lông, lớn quát, “Hỗn đản, ngươi nói ta là rác rưởi?”

Vương Bảo quay về cái kia hàng vung vung tay, híp mắt cười nói, “ha ha ha, đừng hiểu lầm, ta không phải nhằm vào ngươi, ta là nghĩ, ngoại trừ ta, ở đây cái khác luyện khí sư, đều là rác rưởi...” Lt; \div

------oOo------

Chương 628: Làm sao có thể như vậy trâu bò?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ quốc điện quảng trường lớn yên lặng như tờ.

Bầy yêu một mặt mộng bức nhìn Vương Bảo, nửa ngày không phản ứng lại.

Ở đây cái khác luyện khí sư, đều là rác rưởi?

Emma khe nằm!

Lời này quá mẹ nó ngông cuồng chứ?

Nhóm trào kỹ có thể cường độ Max a!

Này vừa nói, cái khác luyện khí sư còn không được tức điên?

Này còn chưa bắt đầu đây, liền bị người như vậy trào phúng, quả thực là đùng đùng đùng làm mất mặt!

Lôi Văn Hùng tộc ngồi vào nơi, Hùng Liệt nét mặt già nua mãnh đánh, theo bản năng che mặt, nhìn Vương Bảo, hắn cảm giác mình phạm vào một cái sai lầm thật lớn.

Vừa nãy Vương Bảo còn nói sao, trong lòng nắm chắc.

Bây giờ nhìn lại.

Hắn có cộng lông a!

Ngồi vào nơi nào đó.

Sư Cuồng sắc mặt đỏ lên, trong lòng rít gào không ngớt, liều lĩnh chết hầu

tử, dùng sức tìm đường chết đi, tốt nhất ngươi gây nên chúng nộ, bị thủ tiêu tư cách, đến thời điểm lão tử liền rất sao thoải mái!

Một đám Yêu tộc luyện khí sư, rốt cục phản ứng lại.

Sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Nhìn chằm chằm Vương Bảo, cái kia từng đôi phun lửa ánh mắt, dường như muốn đem Vương Bảo nhấn chìm, đốt cháy thành cặn bả!

"Càn rỡ!"

"Vô tri tiểu nhi, coi như ngươi ở luyện khí trên có thiên phú, thế nhưng, cũng hơi bị quá mức!"

"Hừ, Liệt U huynh sư thúc đúng không? Vậy hãy để cho lão phu nhìn, ngươi có gì bản lãnh thật sự!"

"Nói lão phu rác rưởi? Khe nằm, ngươi rất sao tới đây cho ta, hai ta so tài so tài!"

Yêu tộc luyện khí sư nhóm rít gào mở miệng, nếu không có có Càn Thiên Yêu Chủ ở đây, phỏng chừng đã vén tay áo lên mở làm!

"Yên lặng!"

Càn Thiên Yêu Chủ hơi nhướng mày.

Âm thanh tiêu diệt lại đi.

Càn Thiên Yêu Chủ nhưng là tâm tình gay go, hắn nhìn Vương Bảo, ánh mắt mang theo bất mãn, Vương Bảo việc, hắn cũng nghe nói, thế nhưng, vừa nhìn Vương Bảo tấm này tuổi trẻ mặt, Càn Thiên Yêu Chủ liền đem Vương Bảo chia làm có thiên phú, thế nhưng còn chưa trưởng thành một loại bên trong.

Thế nhưng.

Có thiên phú thì lại làm sao?

Hiện tại cũng không thể đến giúp chính mình.

Vì lẽ đó, Càn Thiên Yêu Chủ nhìn Vương Bảo, ánh mắt ác liệt nói rằng, "tiểu tử, chớ có càn rỡ, ở đây luyện khí sư, đều chính là yêu quốc tên luyện khí sư, đến trong miệng ngươi, làm sao thành rác rưởi? Không muốn quấy rối, đàng hoàng luyện khí đi!"

Vương Bảo bị quát lớn, vẻ mặt không đổi, chỉ là cười nhạt nói, "yêu chủ, thật sự không cần thiết lãng phí thời gian, cùng với cùng những này rác rưởi tỷ thí, chẳng bằng ta luyện chế một cái yêu binh, nhường bọn họ biết khó mà lui!"

Đột nhiên.

Một cái ông lão mặc áo tím vòng chéo tay, hừ lạnh nói, "yêu chủ đại nhân, không muốn ngăn hắn, liền để hắn luyện, lão phu ngược lại muốn xem xem, tên tiểu tử này, có gì tư bản, nhường hắn như vậy ngông cuồng!"

Nói chuyện cái này Yêu tộc luyện khí sư, chính là Càn Thiên Yêu Quốc luyện khí đại sư một trong, luyện chế yêu binh, đều là giá trên trời!

Càn Thiên Yêu Chủ khẽ lắc đầu, vị này mặt mũi, không thể không cho, cũng được, quyền cho là ấm tràng, lúc này nói rằng, "cũng được, bản tọa liền để ngươi trước tiên luyện chế một cái yêu binh! Có điều, bản tọa nhắc nhở ngươi, ngươi đảo loạn thi đấu, nếu như luyện chế ra đến yêu binh, không thể để cho bản tọa thoả mãn, tội lớn khó thứ!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "yêu chủ yên tâm, tình huống như thế, sẽ không phát sinh!"

Dứt lời.

Vương Bảo liền bắt đầu trang bức, phi phi không đúng, liền bắt đầu luyện khí!

Lần này muôn người chú ý, Vương Bảo quyết định lấy ra mấy phần hàng thật đi ra!

Mở ra hệ thống cột item, Vương Bảo trực tiếp lấy ra một cái đạo cụ!

Này đạo cụ Vương Bảo từ lâu được, nhưng vẫn không có cơ hội sử dụng, có điều hiện tại trận này hợp, vừa vặn thích hợp.

Đạo cụ gọi là [hoàn mỹ luyện khí]!

Sử dụng đạo cụ sau khi, Vương Bảo thì sẽ bị hệ thống phụ thể bình thường, bị động luyện khí, hơn nữa nhất định phải kiên trì nửa canh giờ mới có thể dừng dưới.

Hoàn mỹ luyện khí có mười lần sử dụng cơ hội, đúng là cũng không tính lãng phí!

Ho nhẹ một tiếng, Vương Bảo nhìn quét bầy yêu một chút, cao giọng nói, "đại gia chú ý, ta muốn bắt đầu rồi, tuyệt đối đừng chớp mắt, bởi vì các ngươi sau đó đem sẽ thấy, một hồi vô tiền khoáng hậu luyện khí thịnh yến!"

Bầy yêu méo mặt.

Những luyện khí sư kia nhưng là đều đánh giật!

Ma trứng!

Nghe một chút lời này nói!

Nhìn nhìn này so với trang!

Ngươi rất sao sau đó nếu như luyện chế ra phế phẩm đến, ngươi biết mình sẽ nhiều ngu ngốc sao?

Cái kia lão luyện khí đại sư cười nhạo nói, "người trẻ tuổi, lời, không cần nói quá đầy đủ, cẩn thận sau đó bị làm mất mặt!"

Vương Bảo liếc cái kia lão luyện khí đại sư một chút, nhạt âm thanh nói, “yên tâm đi, làm ngươi lời này nói ra khỏi miệng, sau đó đánh, không phải ta mặt!”

Cái kia lão luyện khí đại sư ánh mắt phẫn nộ, mặt âm trầm lạnh quát, “Ngông cuồng!”

Không ai xem trọng Vương Bảo.

Chỉ có Liệt U, ánh mắt cuồng nhiệt nhìn Vương Bảo, còn có Hùng Liệt, thấp thỏm nhìn Vương Bảo, trong lòng cầu khẩn Vương Bảo tuyệt đối đừng chơi thoát!

Vương Bảo hít sâu một hơi, kích hoạt rồi đạo cụ [hoàn mỹ luyện khí]!

Trong phút chốc.

Vương Bảo liền cảm giác thân thể của chính mình, mất đi khống chế, tuy có chút không dễ chịu, thế nhưng Vương Bảo nhưng cũng là mượn cơ hội này, dốc lòng lĩnh hội hệ thống đến cùng là làm sao hoàn mỹ luyện khí!

Vung tay lên!

Xoạt xoạt xoạt.

Từng đạo từng đạo tài liệu luyện khí hóa thành hiu hắt ánh sáng, ở trong hư không ngang dọc sắp xếp!

Tài liệu luyện khí rất nhiều, lắc ở lại: Sững sờ rất nhiều người con mắt, không ai biết, Vương Bảo lấy ra nhiều như vậy tài liệu luyện khí làm len sợi, một cái yêu binh, căn bản dùng không được nhiều như vậy vật liệu a!

Sau đó.

Vương Bảo liền trơ mắt nhìn hệ thống đại chính mình trang bức.

Tài liệu luyện khí bay lượn, liệt diễm bay lên không, hai tay trong lúc đó, từng đạo từng đạo vô cùng phức tạp luyện khí thần văn bạo phát đánh ra, trong hư không, lăn lộn mười đạo hỏa đoàn, mỗi một đoàn bên trong đều có mười mấy loại rèn luyện hoàn thành tài liệu luyện khí!

Tốc độ nhanh!

Hiệu suất cao!

Then chốt là, xem bầy yêu có chút mê muội!

Những yêu tộc kia luyện khí sư nhìn Vương Bảo động tác, quả thực là rơi vào trong sương mù, vì vì là căn bản xem không hiểu!

“Hắn đang làm gì?”

“Đây là cái gì luyện khí pháp?”

“Đó là cái gì luyện khí thần văn, vì sao chưa bao giờ từng thấy?”

“Một lòng nhiều luyện? Khe nằm, tiểu tử này...”

Rất nhiều Yêu tộc luyện khí sư ngơ ngác mở miệng, nuốt nước bọt!

Nửa ngày.

Vương Bảo động tác trong tay một trận, tiếp theo phát sinh một đạo quát nhẹ, hai tay như huyễn ảnh giống như lấp loé, hướng về hư không đột nhiên nhấn một cái, trong phút chốc, từng thanh lập loè ánh sáng yêu binh, xuất hiện ở hư không!

Ngón tay điểm ra.

Yêu binh bay tập, trực tiếp rơi vào Càn Thiên Yêu Chủ trên đài cao!

Mà Vương Bảo động tác liên tục, thình lình bắt đầu rồi vòng thứ hai luyện

chế!

Bầy yêu ngây người như phỗng!

Dồn dập nhìn về phía Càn Thiên Yêu Chủ!

Mà Càn Thiên Yêu Chủ, cũng là hít vào một ngụm khí lạnh, méo mặt đứng dậy, cầm lấy một cái yêu binh, yêu lực tràn vào!

Đón lấy liền ngây người!

Yêu binh phảng phất không hề tạp chất, yêu lực ở bên trong chuyển động loạn lên, không có một chút nào trì trệ cảm giác, bên trong các loại thần văn bí thuật, rõ ràng chiếu rọi ở Càn Thiên Yêu Chủ thần hồn cảm ứng bên trong, cái kia mỗi loại chưa từng nghe thấy bí thuật, dù cho không có kích hoạt, thế nhưng chỉ nhìn mức độ phức tạp, cũng là nhường Càn Thiên Yêu Chủ ngây người như phỗng!

Này yêu binh!

Đã không cách nào dùng cấp bậc đi đánh giá!

Vèo vèo vèo.

Từng cái từng cái Yêu tộc luyện khí sư căn bản không nhịn được, dồn dập vọt tới, quay về Càn Thiên Yêu Chủ hành lễ, một cái lão luyện khí sư chắp tay nói, “yêu chủ, chúng ta muốn nhìn một chút!”

Càn Thiên Yêu Chủ thẫn thờ nói rằng, “xem... Xem đi!”

Một đám Yêu tộc luyện khí sư không thể chờ đợi được nữa dồn dập từng người cầm lấy một cái yêu binh!

Nửa ngày qua đi.

Từng đạo từng đạo đánh cảm lạnh khí hí hí lên vang lên.

“Cái này không thể nào, trời ơi... Vật liệu dĩ nhiên xử lý như vậy hoàn mỹ?”

“Đây là bí thuật gì? Khe nằm, trong này dĩ nhiên có đầy đủ một trăm đạo bí thuật, hắn là làm sao ghi dấu ấn vào đi?”

“... Lão phu sống nhiều năm như vậy, lần thứ nhất nhìn thấy, như vậy hoàn mỹ luyện khí!”

Yêu tộc luyện khí sư nhóm sắc mặt đỏ lên, đều là ngơ ngác mở miệng, liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn nhau sợ hãi!

Phải biết.

Này không phải là vẻn vẹn một cái yêu binh a!

Này mẹ nó là một đống yêu binh!

Hơn nữa.

Vẫn là đồng thời luyện chế ra đến!

Thiên sát!

Luyện khí sư, tại sao có thể trâu bò đến mức độ như vậy? Lt; \div

------oOo------

Chương 629: Ta này lệ phí di chuyển sao tính?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống hoàn mỹ luyện khí chấn động sụp Yêu tộc luyện khí sư nhóm tam quan!

Đồng dạng là luyện khí sư.

Đồng dạng là Yêu tộc.

Chênh lệch sao lại lớn như vậy nắm?

Một đám hàng khó có thể tưởng tượng, như vậy cảnh giới, lại là ra sao cảnh giới?

Chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy a!

Mà liền ở tại bọn hắn mộng bức thời điểm.

Vèo vèo vèo.

Từng đạo từng đạo yêu binh mang theo kinh thiên ánh sáng, thình lình lần thứ hai bay xuống!

Sau đó, Vương Bảo âm thanh, vang lên theo, “Vật liệu không đủ, nắm vật liệu đến!”

Bầy yêu tộc suýt chút nữa thổ huyết mà chết!

Khe nằm!

Này mẹ nó đều luyện chế bao nhiêu yêu binh? Vừa mới qua đi bao nhiêu thời gian? Tài liệu luyện khí không đủ dùng?

Càn Thiên Yêu Chủ hít vào một ngụm khí lạnh, trong giây lát thức tỉnh, ngơ ngác bên trong chen lẫn cực hạn hưng phấn, rống to nói, “mở quốc khố, nắm vật liệu đi ra! Nhanh nhanh nhanh, động tác phải nhanh!”

Dứt lời.

Ánh mắt liếc nhìn bên người Yêu tộc luyện khí sư, trầm giọng nói, “chư vị, nếu không các ngươi đi đầu... Lấy ra cho đại thánh dùng? Chờ sự tình tất sau khi, lão phu gấp đôi bồi thường!”

Một đám Yêu tộc luyện khí sư đặc biệt chán ngán, có chút không cam lòng, nhưng là, cũng không dám nhiều lời một chữ, hơn nữa đối với Vương Bảo cũng phát lên mãnh liệt kính nể, nhất thời từng cái từng cái lấy ra chính mình tài liệu luyện khí.

Luyện khí tiếp tục!

Vương Bảo cảm ngộ rất nhiều, bất kể là hệ thống xử lý tài liệu luyện khí phương pháp, vẫn là dấu ấn khí đạo thần văn phương thức, cũng làm cho Vương Bảo như gạt mây thấy trăng, cảm ngộ như nước thủy triều mà đến!

Càn Thiên Yêu Chủ lớn mở quốc khố!

Tài liệu luyện khí không thiếu, Vương Bảo đơn giản liền vẫn nhường hệ thống luyện chế xuống!

Chờ đến hoàn mỹ luyện khí nửa canh giờ qua đi, Vương Bảo mới khôi phục đối với thân thể nắm quyền trong tay, thả xuống trong hư không tài liệu luyện khí, Vương Bảo quay về Càn Thiên Yêu Chủ chắp chắp tay, nhạt âm thanh nói, “yêu chủ, không biết ta luyện chế yêu binh, làm sao?”

Càn Thiên Yêu Chủ kích động không lời nào để nói!

Bên cạnh hắn, này từng thanh yêu binh, mỗi cái đều là siêu phàm thoát tục, giá trị không cách nào đánh giá a!

Mà này.

Rõ ràng là Vương Bảo nửa canh giờ luyện chế ra đến!

Như vậy luyện khí trình độ, nói là thông thiên triệt địa cũng không quá đáng, quá mẹ nó nghịch thiên rồi!

"Được!"

Càn Thiên Yêu Chủ đột nhiên vỗ đùi!

Sau đó, cực kỳ hưng phấn gầm nhẹ nói, "lần này luyện khí thi đấu, có thể đến Vương Đại Thánh đạo hữu trợ giúp, bản tọa chính là bị thiên ân, có ngươi hỗ trợ, đi vạn thông yêu quốc luyện chế Thiên Yêu binh, bản tọa định có thể đoạt được đại công!"

"Luyện khí thi đấu, không cần so với, ta chỉ mang Vương Đại Thánh một người, hắn thành quán quân, ngươi các loại không có ý kiến chứ?"

Càn Thiên Yêu Chủ nhìn về phía những kia cái Yêu tộc luyện khí sư.

Một đám lão gia hoả liếc mắt nhìn nhau, đều là cực kỳ cô đơn cúi đầu!

Vương Bảo luyện khí trình độ cao, dù cho là những kia cái lão luyện khí đại sư, cũng là tâm phục khẩu phục, kính nể cực kỳ, bọn họ sao dám lại làm càn!

Ngồi vào bên trong, Sư Cuồng sắc mặt trắng bệch, ngây người như phỗng, như ở trong mơ.

Liệt U sắc mặt đỏ lên, tự lẩm bẩm, nên như vậy!

Hùng Liệt ánh mắt tỏa ánh sáng, chỉ cảm giác mình nhi tử ở che chở chính mình, bằng không tại sao có thể có như vậy tạo hóa giáng lâm Lôi Văn Hùng tộc?

Hồ Nữ còn như gò má đỏ bừng, si ngốc nhìn Vương Bảo, trong lòng khuấy

động nói vệt sóng gợn!

Rõ ràng luân hãm!

Quá tuấn tú!

Lớn Thánh ca ca tại sao có thể như thế soái!

...

...

Yêu tộc tuy có Vạn Quốc.

Nhưng Vạn Quốc yêu chủ, bất kể là như thế nào đi nữa kiêu căng khó thuần, cũng sẽ cam tâm tình nguyện thần phục với Thánh thành bên dưới!

Này Yêu tộc Thánh thành chính là Thiên Yêu cổ thành, do Vạn Yêu liên minh khống chế.

Vạn Yêu liên minh cửu đại yêu tôn, cộng đồng chấp chưởng Thánh thành, sau đó cấp bậc, chính là ba mươi ba Thiên Yêu Hoàng, toàn cục lượng Yêu tộc tạo thành trưởng lão hội.

Vào giờ phút này.

Thiên Yêu cổ thành nơi nào đó.

Nơi này là Thiên Hương Hồ tộc quần cư vị trí.

Thiên Hương Hồ tộc chính là Yêu tộc bên trong đỉnh cao đại tộc, lấy tu vi luận, Bất Hủ cảnh sau khi, chính là Vĩnh Hằng cảnh, Chân Thánh cảnh!

Vĩnh Hằng cảnh có thể coi Thiên Yêu Hoàng!

Chân Thánh cảnh có thể coi Thiên Yêu Tôn!

Mà Thiên Hương Hồ tộc lão tổ, liền từng là một vị Thiên Yêu Tôn, làm sao từ lâu bế tử quan vô số năm, gần như ngã xuống.

Có điều bây giờ đương đại Thiên Hương Hồ tộc tộc trưởng U Trần, cũng là Vĩnh Hằng cảnh giới đỉnh cao tu vi.

Nhưng quãng thời gian trước, U Trần mưu toan bế quan đột phá Chân Thánh cảnh, thiên địa đại kiếp nạn giáng lâm, U Trần tựa hồ chết ở Thiên kiếp bên dưới!

Đã như thế, Thiên Hương Hồ tộc đại loạn, đồng thời, trước đây một ít đối địch Yêu tộc, bắt đầu đối với Thiên Hương Hồ tộc mắt nhìn chằm chằm.

Này chính là Yêu tộc bản chất mà thôi, mạnh mẽ người chiếm đoạt người nhỏ yếu!

Với lúc này.

Thiên Hương Hồ tộc đã dùng mất rồi ba lần thỉnh cầu liên minh thủ hộ cơ hội, ngày hôm nay, Tứ Đồng Linh Hồ tộc, cái này trước đây Thiên Hương Hồ tộc phụ thuộc đại tộc, đang chuẩn bị một lần lật tung Thiên Hương Hồ tộc!

Thiên Hương Hồ tộc vốn là nhân viên ít ỏi, lúc này rùa rụt cổ ở trong phủ, dựa vào đại trận duy trì, bọn họ chờ ở tổ tự, đối ngoại giới nổ vang, mắt điếc tai ngơ, dồn dập quỳ gối lão tượng Tổ thần trước cầu khẩn.

Phủ ở ngoài.

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ mặt không hề cảm xúc, vung chưởng trong lúc đó, dường như thiên địa hóa thân, to lớn Già Thiên bàn tay, không ngừng hướng về Thiên Hương Hồ tộc phủ trạch đại trận oanh kích, loại này trạng thái đã kéo dài ba canh giờ lâu dài.

Đại trận tràn ngập nguy cơ!

Thời gian trôi qua.

Đột nhiên.

Nương theo một đạo nổ vang, Tứ Đồng Linh Hồ tộc các cường giả đại hỉ cực kỳ, dồn dập kêu to lên.

“Phá!”

“Ha ha ha, Thiên Hương Hồ tộc, các ngươi cũng có ngày hôm nay!”

“Từ nay về sau, Yêu tộc Hồ tộc, bằng vào ta Tứ Đồng Linh Hồ tộc làm đầu!”

“Lão tổ, giết vào đi thôi!”

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ trên mặt rốt cục lộ ra một vệt nụ cười, nhạt âm thanh nói, “chớ vội, dù sao cũng là cũ chủ, cho bọn họ lưu chút mặt mũi, không cần phá hoại trong phủ tất cả, sau lần đó chúng ta còn muốn chuyển tiến vào, đi, theo lão phu đi vào!”

Bước vào phủ đệ!

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ cảm ứng một hồi, liền lộ ra một nụ cười lạnh, mang theo tộc nhân, thẳng đến Thiên Hương Hồ tộc tổ tự!

Mắt nhìn bị chế tạo thành một cái to lớn Thiên Hương cáo tổ tự, Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ ánh mắt chớp qua một vệt châm biếm, phất tay ngăn cản những tộc nhân khác, chính mình đơn độc tiến vào tổ tự!

Bên trong.

Thiên Hương Hồ tộc to to nhỏ nhỏ tộc nhân, đều quỳ rạp dưới đất!

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ liếc mắt nhìn, trầm mặc một hồi, nhạt âm thanh nói, “U Trần ngã xuống, liền đại biểu Thiên Hương Hồ tộc tận thế, Yêu tộc bản chất như vậy, bọn ngươi chết rồi, cũng chớ có trách ta...”

Đang khi nói chuyện.

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ đưa tay.

Dâng trào yêu lực, dường như đổ nát hư không, lôi kéo bên trong tất cả!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Nương theo một tiếng hừ lạnh.

Hư không thình lình đình trệ!

Trong phút chốc.

Một đạo tử y bóng người, từ trước tượng thần trong hư không bước ra, giống như nắng gắt, toả ra mãnh liệt ánh sáng.

Đây là một người trung niên, ánh mắt sát cơ lộ, vòng chéo tay, mắt nhìn Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ.

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ một mặt mộng bức, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, sau đó chính là không ngừng được hoảng sợ, run rẩy thân thể, chậm rãi quỳ trên mặt đất, đau thương âm thanh nói, “u... U Trần đại nhân!”

Người này, rõ ràng là nghe đồn đã chết Thiên Hương Hồ tộc tộc trưởng U Trần!

U Trần vẻ mặt lạnh lùng nói rằng, “ngươi có biết tội của ngươi không?”

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ thân thể run cầm cập, run giọng nói, “biết tội... Cầu xin đại nhân mở ra một con đường a...”

U Trần châm chọc nói, “ngươi đều muốn tiêu diệt bộ tộc ta nhóm, lại làm cho ta mở ra một con đường?”

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ hơi động cũng không dám động, sắc mặt như tro tàn, U Trần hoàn hảo xuất hiện, đại biểu cái gì?

Rất lớn khả năng, đã đột phá Vĩnh Hằng cảnh, đạt đến Chân Thánh cảnh!

Đến đây sau khi, Yêu tộc, liền thêm ra đến một vị Thiên Yêu Tôn!

Thiên Hương Hồ tộc các tộc nhân đều là mừng như điên đứng dậy, sống sót sau tai nạn, nước mắt mơ hồ, trong đó mấy cái nhìn Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ, đầy rẫy kinh thiên sự thù hận.

Nửa ngày.

U Trần nhạt âm thanh nói, "giao ra ngươi huyết thống bản nguyên, bản tọa có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ cả người run lên, ánh mắt chớp qua một vệt phẫn nộ, nếu như giao ra huyết thống bản nguyên, Tứ Đồng Linh Hồ tộc bất luận tu vi cao thấp, đều sẽ bị Thiên Hương Hồ tộc triệt để khống chế sinh tử!

Chỉ có điều.

Không giao?

Diệt tộc gần ngay trước mắt!

Xoắn xuýt nửa ngày, Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ phảng phất già nua rồi vô số năm, co quắp ở trên mặt đất, giao ra huyết thống bản nguyên.

U Trần thu hồi sau hừ lạnh nói, "cút đi!"

Tứ Đồng Linh Hồ tộc lão tổ lảo đảo rời đi, bên ngoài Tứ Đồng Linh Hồ tộc tộc nhân từ lâu là quỳ rạp dưới đất, nhìn thấy lão tổ đi ra, một đám hàng mang theo không cam lòng cùng hoảng sợ, nhanh chóng rời đi!

U Trần liếc mắt nhìn chính mình tộc nhân, thở dài, trừ hắn ra, Thiên Hương Hồ tộc căn bản không có trấn được cái khác Yêu tộc tộc nhân, hắn một khi xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ngày hôm nay tình cảnh, chính là Thiên Hương Hồ tộc tận thế!

Đột nhiên.

U Trần ánh mắt cả kinh, trầm giọng nói, "con gái của ta đây?"

Một lão giả tiến lên một bước, cười khổ nói, "tộc trưởng, bộ tộc đại kiếp nạn, U Nhược bị ta trong bóng tối đưa ra Thánh thành!"

"Ngươi..."

U Trần kinh nộ cực kỳ.

Con gái căn bản không từng ra Thánh thành, mà ngoại giới nguy hiểm, U Trần quá biết rồi!

"Bên người có thể có cường giả thủ hộ?" U Trần buồn bực nói.

Ông lão kia liền bận bịu nói rằng, "vì không đưa tới chú ý, U Nhược bên người chỉ phái một vị Bất Hủ hộ đạo!"

U Trần được kêu là một cái khí a, rít gào mở miệng, "Vậy còn chờ gì? Còn không mau mau đi tìm trở về, con gái của ta nếu như đã xảy ra chuyện gì, hậu quả, ngươi biết!"

Ông lão kia nuốt ngụm nước bọt, cấp tốc xoay người rời đi tổ tự!

...

...

Lại nói Vương Bảo.

Luyện khí thi đấu lên trang bức, cho Vương Bảo tăng lên dữ dội đầy đủ hơn

40 vạn tinh luyện giá trị, được mùa lớn, Vương Bảo tâm tình vô cùng tốt.

Mà Càn Thiên Yêu Chủ biết được Vương Bảo chính là Lôi Văn Hùng tộc đề cử, đối với Hùng Liệt hảo cảm cũng là thặng thặng thặng dâng lên, đồng thời không có dừng lại lâu, mang theo Vương Bảo, U Nhược cùng với Hùng Liệt liền đi tới vạn thông yêu quốc!

Vạn thông yêu quốc.

Bởi vì Vạn Thông Yêu Chủ muốn tế luyện Thiên Yêu binh quan hệ.

Vạn thông yêu quốc thủ đô đặc biệt náo nhiệt!

Vạn Thông Yêu Chủ nhưng là nửa bước Vĩnh Hằng cảnh cường giả, bản thể chính là một con Yoru Tenrou, vạn thông yêu quốc nội cũng là sói yêu Thánh địa!

Càn Thiên Yêu Chủ cùng Vương Bảo bọn họ, trực tiếp vào ở vạn thông đại tửu lâu, nơi đây chính là Vạn Thông Yêu Chủ thân nhân mở, bây giờ không thu những khách nhân khác, chuyên môn tiếp đón cái khác yêu chủ.

Bước vào vạn thông đại tửu lâu, Càn Thiên Yêu Chủ trực tiếp đi tới trước sân khấu.

Bên trong là cái Yêu tộc sói yêu thanh niên, cung kính nói, “Đại nhân, xin báo cho ngài tôn hào!”

“Càn Thiên!”

Càn Thiên Yêu Chủ nhạt tiếng nói.

Thanh niên lật xem một lượt trên bàn một quyển sách tre, liền bận bịu nói rằng, “đại nhân, ngài phòng hào ở ba lẻ sáu, mời tới đi đi đầu tu sửa, có dặn dò gì, bất cứ lúc nào bắt chuyện bản tiệm tiểu yêu, ngài xin mời...”

Nói đưa lên một khối phòng bài.

Càn Thiên Yêu Chủ gật đầu tiếp nhận.

Quay về Vương Bảo bọn họ ngoắc ngoắc tay, đang chuẩn bị lên lầu đây.

Có điều nhưng vào lúc này, từ thang lầu khẩu đi xuống ba cái Yêu tộc.

Càn Thiên Yêu Chủ con ngươi co rụt lại, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi hạ xuống.

Mà ba người kia Yêu tộc người cầm đầu, tương tự là hơi thay đổi sắc mặt, hé mắt, đột nhiên cười nói, "yêu, này không phải Càn Thiên Yêu Chủ sao? Không nghĩ tới, ngươi Càn Thiên Yêu Quốc, cũng có tư cách, tham gia lần thịnh hội này!"

Càn Thiên Yêu Chủ hừ lạnh nói, "Băng Sơn yêu quốc có thể, ta Càn Thiên Yêu Quốc tự nhiên cũng có thể!"

Ba người kia Yêu tộc đứng đầu chính là Băng Sơn yêu quốc yêu chủ, địa bàn cùng Càn Thiên Yêu Quốc giới hạn, song phương có bao nhiêu ma sát, có điều Băng Sơn yêu quốc yêu chủ sơ lược mạnh hơn một trù, Càn Thiên Yêu Chủ thường có không cam lòng!

Lúc này gặp gỡ.

Đúng là mũi nhọn đấu với đao sắc!

Băng Sơn Yêu Chủ ánh mắt ở Hùng Liệt cùng Vương Bảo cùng với U Nhược trên người nhìn lướt qua, vẻ mặt ngẩn ra.

Hùng Liệt, Băng Sơn Yêu Chủ nhận thức.

Vương Bảo cùng U Nhược hắn liền không biết.

Thế nhưng.

Càn Thiên Yêu Quốc đến ba người, tất có một cái luyện khí sư a?

Không phải Hùng Liệt, cái kia Hồ Nữ đúng là cực kỳ khuôn mặt đẹp, nhưng về mặt thái độ, phải là một hầu gái, chẳng lẽ vẫn là cái này chưa đủ lông đủ cánh khỉ nhãi con hay sao?

Chỉ chỉ Vương Bảo, Băng Sơn Yêu Chủ tựa như cười mà không phải cười nói rằng, "Càn Thiên, chẳng lẽ đây chính là ngươi tìm luyện khí sư?"

Càn Thiên Yêu Chủ cười lạnh nói, "là thì lại làm sao?"

Băng Sơn Yêu Chủ sáng mắt lên, cười to mà lên, "Ha ha ha, Càn Thiên a Càn Thiên, ngươi có thể đúng là cho ta Yêu tộc mất mặt, cho Vạn Thông Yêu Chủ đại nhân mất mặt, nếu chịu mời, vậy thì nên toàn lực ứng phó, ngươi tìm cái này khỉ nhãi con, sợ là không đem Vạn Thông Yêu Chủ đại nhân, để ở trong mắt chứ?"

Càn Thiên Yêu Chủ trong lòng âm thầm châm chọc.

Ngươi cái lớn ngu ngốc!

Ngươi biết cái gì? Lão tử tìm người luyện khí sư này, sợ là ở Thánh thành bên trong, đều có thể giữ lấy một vị trí!

"Mặc kệ ngươi, tránh ra!"

Càn Thiên Yêu Chủ tức giận quát.

Băng Sơn Yêu Chủ nhưng là không nhường đường, bây giờ còn chưa tới tế luyện Thiên Yêu binh thời gian, tin tức vì là vương, Băng Sơn Yêu Chủ đã dò thăm rất nhiều yêu chủ mang đến luyện khí sư theo hầu, cũng thật sớm làm dự định.

Lúc này Càn Thiên Yêu Chủ mang theo như thế một người tuổi còn trẻ lại xa lạ khỉ nhãi con luyện khí sư, Băng Sơn Yêu Chủ quyết định thăm dò một hồi!

Tiến lên một bước, Băng Sơn Yêu Chủ nhìn chằm chằm Càn Thiên Yêu Chủ, nghiêm nghị nói, "Càn Thiên, khoảng cách tế luyện Thiên Yêu binh,

thời gian còn nhiều lắm đấy, ta xem ngươi đối với mình luyện khí sư, khá có lòng tin, không biết, có thể có lá gan, theo ta đánh cược một hồi?”

Càn Thiên Yêu Chủ ngẩn ra.

Phản ứng lại, khá là quái lạ nói rằng, “ngươi xác định, muốn theo ta đánh cược?”

Băng Sơn Yêu Chủ cau mày nói, “chúng ta quen biết nhiều năm, ngươi chưa từng thấy ta nói đùa ngươi?”

Càn Thiên Yêu Chủ trong lòng cười lớn, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “cá thì cá, có điều, tiền đặt cược nhỏ, ta có thể không muốn phản ứng ngươi!”

Băng Sơn Yêu Chủ ánh mắt giận dữ, sau đó bình tĩnh lại, khóe miệng phác hoạ ra một nụ cười lạnh vẻ.

Ngu xuẩn!

Thật sự coi mình có thể thắng đây?

Lão tử lần này nhưng là tìm một vị Yêu tộc luyện khí Tông Sư!

“Tiền đặt cược, ta nguyện lấy ra một đạo cực phẩm yêu linh!”

Càn Thiên Yêu Chủ ánh mắt tinh mang lấp loé.

Yêu linh chính là chí bảo, cực phẩm yêu linh càng là chí bảo, có thể tăng lên trên diện rộng Yêu tộc huyết thống!

“Đánh cuộc!”

Càn Thiên Yêu Chủ mãnh gật đầu, sau đó, quay về Vương Bảo vẫy vẫy tay!

Vương Bảo mặt mỉm cười, đi lên phía trước, quay về Băng Sơn Yêu Chủ chắp tay nói, “gặp Băng Sơn Yêu Chủ!”

Băng Sơn Yêu Chủ hừ lạnh một tiếng.

Sau đó Vương Bảo hé mắt, nói rằng, “Băng Sơn Yêu Chủ đại nhân muốn cho người so với ta thử, này cũng có thể, thế nhưng không biết này lệ phí di chuyển... Tính thế nào?” Lt; \div

------oOo------

Chương 630: Xem ra, ta không thể lại biết điều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Băng Sơn Yêu Chủ gò má cuồng quất.

Hắn nhìn Vương Bảo, ánh mắt kia liền phảng phất ở xem một kẻ ngu ngốc.

Lệ phí di chuyển?

Khe nằm!

Ngươi rất sao đúng hay không ở đùa ta?

Thật coi mình là luyện khí Tông Sư? Lại dám ở lão tử trước mặt sĩ diện?

Không có phản ứng Vương Bảo, Băng Sơn Yêu Chủ nhìn về phía Càn Thiên Yêu Chủ, châm chọc nói, "Càn Thiên, không dám đánh cược thì thôi, hà tất nhường tiểu tử này tự được nhục?"

Mà Càn Thiên Yêu Chủ nhưng là phiền muộn nhìn Vương Bảo một chút, lúc này mới tức giận quát, "Đại thánh luyện khí thông thiên, ngươi như muốn cùng ta đánh cược, nhường hắn ra tay, tự nhiên cần... Lệ phí di chuyển! Nếu như ngươi không muốn, cái này đánh cuộc coi như thôi chính là!"

Băng Sơn Yêu Chủ được kêu là một cái khí a!

Mã Đức!

Hành!

Liền cho các ngươi một cái mặt a!

Sau đó chờ ngươi thua, xem lão tử làm sao trào phúng hai người các ngươi!

“Được rồi, ngươi nói, này lệ phí di chuyển tính thế nào?” Băng Sơn Yêu Chủ cười lạnh nói.

Vương Bảo híp mắt, cười híp mắt nói rằng, “ta bình thường không ra tay, dù sao ta vừa ra tay, vậy thì là trời long đất lở loại kia, quá đáng sợ, vì lẽ đó, này lệ phí di chuyển, tuyệt đối không thể thiếu, ân... Hai đạo cực phẩm yêu linh, miễn miễn cưỡng cưỡng có thể chứ!”

Này vừa nói.

Băng Sơn Yêu Chủ kinh ngạc đến ngây người.

Dù cho là Càn Thiên Yêu Chủ cũng là kinh ngạc đến ngây người!

Cái khác chính đang làm vây xem đảng Yêu tộc, càng bị lôi tột đỉnh!

Phản ứng lại sau khi.

Băng Sơn Yêu Chủ suýt chút nữa phốc ra một cái lão huyết!

Khe nằm a!

Này mẹ nó là người điên chứ?

Hai đạo cực phẩm yêu linh, làm ngươi lệ phí di chuyển?

Ngươi rất sao làm sao dám nghĩ? Làm sao dám nói ra?

Ta tiền đặt cược cũng vẻn vẹn chỉ là một đạo cực phẩm yêu linh a, ngươi lại la ó, lệ phí di chuyển liền hai đạo, không ngờ như thế lão tử dù cho là thắng, còn phải thâm vốn đi ra ngoài một đạo cực phẩm yêu linh đúng không?

Làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi!

Càn Thiên Yêu Chủ cũng là dở khóc dở cười, này khẩu khí quá to lớn,

Băng Sơn Yêu Chủ có thể đồng ý, đầu óc tuyệt bức bị giật!

“Tiểu tử, ngươi không nên quấy nhiễu, hai đạo cực phẩm yêu linh? Ngươi cảm thấy, ta thật sự ngốc đến cái mức kia, đáp ứng ngươi?”

Băng Sơn Yêu Chủ mặt âm trầm lạnh quát.

Vương Bảo buông tay, “Vậy ta liền không có cách nào, lệ phí di chuyển quá thấp, bị hư hỏng ta bức cách, chuyện như vậy ta là vạn vạn sẽ không làm!”

Bức cách là cái gì?

Cái này Băng Sơn Yêu Chủ không hiểu!

Nhưng nhìn Vương Bảo vẻ mặt, lại nhìn Càn Thiên Yêu Chủ cái kia cái gì đều mặc kệ thái độ, Băng Sơn Yêu Chủ ánh mắt chớp qua một vệt sát ý, đột nhiên quát, “Tốt! Hai đạo cực phẩm yêu linh, lão tử đáp ứng ngươi, thế nhưng, tiền đặt cược... Muốn thêm vào ngươi! Nếu như ngươi thua rồi, ngươi muốn làm ta nô bộc!”

Vương Bảo sáng mắt lên, “Ồ? Thêm chú a? Có thể a, thế nhưng, nếu như ta thắng cơ chứ?”

Ngươi rất sao còn có thể thắng?

Làm giấc mộng đẹp của ngươi đi thôi!

“Ngươi phải như thế nào?” Băng Sơn Yêu Chủ châm chọc nói.

Vương Bảo cười hắc hắc nói, “Ta thua, làm ngươi nô bộc, ta như thắng, ngươi cũng nên ta nô bộc, làm sao?”

Băng Sơn Yêu Chủ thổ huyết!

Hắn phát hiện, Vương Bảo đúng là không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi!

Mỗi một câu nói đều phảng phất sấm nổ, có thể nổ chết người loại kia!

Ánh mắt mang theo kinh nộ, Băng Sơn Yêu Chủ gầm nhẹ nói, “ngươi thân phận gì? Có thể cùng lão tử so với?”

Vương Bảo cũng là lạnh quát, “Là ngươi nhất định phải đánh cuộc với chúng ta, cái này không được, cái kia không đồng ý, ngươi mẹ nó đến cùng còn đánh cuộc hay không? Không cá cược nhường địa phương, chó ngoan không cản đường, cản đường, đều là chướng ngại vật trên đường!”

Băng Sơn Yêu Chủ muốn nổ a!

Được rồi, liền tối thiểu tôn trọng đều không có, liền phúng mang mắng!

“Khụ khụ!”

Càn Thiên Yêu Chủ biết, chính mình không nữa lên tiếng không xong rồi, ho nhẹ một tiếng, nhạt âm thanh nói, “Băng Sơn, như đại thánh nói tới, không dám đánh cược, xin hãy cho đường!”

Đang khi nói chuyện, Càn Thiên Yêu Chủ lộ ra khí thế của chính mình, biểu thị chính mình cũng không phải dễ trêu!

Cảm thụ bốn phía từng đạo từng đạo lộ ra cười nhạo ánh mắt, Băng Sơn Yêu Chủ sắc mặt ửng đỏ, ánh mắt bên trong, sát ý cuồng trướng, đột nhiên cười lạnh nói, “tốt! Khá lắm! Muốn dựa vào quấy nhiễu, nhường lão tử buông tha các ngươi, hừ, đừng hòng! Tốt, này đánh cuộc, lão tử mở ra!”

Càn Thiên Yêu Chủ thân thể chấn động, ánh mắt chớp qua vẻ mừng như điên.

Hắn đối với Vương Bảo nhưng là rất tự tin!

Băng Sơn Yêu Chủ tuyệt bức ổn thua a, mà một khi Băng Sơn Yêu Chủ thành Vương Bảo nô bộc, vậy mình nhiều năm qua tâm nguyện, cũng là

cùng nhau đạt xong rồi!

Nhưng mà.

“Ngươi nói chuyện... Chắc chắn không? Nếu như quỵt nợ làm sao bây giờ?”

Vương Bảo đột nhiên sắc mặt có chút “Khó coi” nói rằng, còn lui về phía sau môt bước, đứng ở Càn Thiên Yêu Chủ phía sau, hơi cúi đầu, nói rằng, “theo ta thấy, ngươi đáp ứng thẳng thắn như vậy, khẳng định có quỷ, muốn không hay là thôi đi!”

Sợ?

Tiểu tử này dĩ nhiên sợ?

Băng Sơn Yêu Chủ ánh mắt tinh mang lấp loé, sau đó chính là một đạo càn rỡ cười to, “Ha ha ha, lão tử liền biết, tiểu tử ngươi là ở cố làm ra vẻ bí ẩn! Nghĩ lùi bước? Ngươi làm lão tử là bùn tính khí? Muốn làm sao nắm bóp thế nào? Ta cho ngươi biết, ngày hôm nay ngươi cá thì cá, không cá cược cũng đến đánh cược! Lão tử vậy thì lấy Thiên Yêu tổ linh tuyên thề...”

Dứt lời.

Băng Sơn Yêu Chủ nhanh chóng xin thề, mà thôi Thiên Yêu tổ linh tuyên thề, trên căn bản không có Yêu tộc dám vi phạm, bởi vì sẽ phải chịu phản phệ, ví dụ là chân thực tồn tại.

Càn Thiên Yêu Chủ nhìn Vương Bảo thấp giọng nói, “đầy đủ!”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, lập tức lắc mình biến hóa, đầu hơi ngang, vòng chéo tay nhìn Băng Sơn Yêu Chủ, cười híp mắt nói, “Được rồi, nếu ngươi nhất định phải làm ta nô bộc, vậy liền bắt đầu đi, nói đi, cá cược như thế nào?”

Băng Sơn Yêu Chủ trố mắt ngoác mồm!

Nhìn thái độ đại biến Vương Bảo, đột nhiên có một loại dự cảm xấu!

Khe nằm!

Lão tử sẽ không bị hãm hại chứ?

Không thể a!

Tiểu tử này nhưng là ở nắm cái mạng nhỏ của chính mình làm tiền đặt cược, hắn liền tự tin như vậy?

Liếc mắt nhìn bên người ông lão, Băng Sơn Yêu Chủ có mãnh liệt tự tin, lắc đầu tản mất cái kia hoang đường ý nghĩ, Băng Sơn Yêu Chủ lạnh giọng nói, "hạn định thời gian, đại gia luyện chế của mình một cái yêu binh, cuối cùng lấy cuối cùng giá trị luận thắng thua!"

"Nguyên lão! Dựa vào ngươi!"

Vừa dứt lời.

Băng Sơn Yêu Chủ bên người, vẫn trầm mặc một lão giả, đi lên phía trước, thần sắc hắn lãnh đạm, nhìn Vương Bảo, bỗng nhiên mở miệng hoãn âm thanh nói, "tiểu tử, ta vẫn ở nhìn ngươi, phát hiện tiểu tử ngươi rất có tâm cơ, thế nhưng rất đáng tiếc, mặc ngươi âm mưu quỷ kế, cơ quan tính tận, không biết, thực lực, mới là căn bản!"

"Lão phu Nguyên Ngư Tôn, nói vậy Càn Thiên Yêu Chủ, nên nghe qua đại danh của ta!"

Càn Thiên Yêu Chủ ngẩn ngơ, phản ứng lại, sắc mặt đột nhiên nhất bạch, nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, "nhưng là Yukari (tím) Thương Sơn Nguyên Ngư Tôn Tông Sư?"

Nguyên Ngư Tôn cười nhạt gật đầu, "Chính là lão phu!"

Càn Thiên Yêu Chủ như bị sét đánh, có chút khó mà tin nổi nhìn về phía Băng Sơn Yêu Chủ, "Ngươi... Ngươi làm sao sẽ tư cách, mời đến Nguyên

tông sư?”

Băng Sơn Yêu Chủ vô cùng đắc ý nói rằng, “nguyên lão nợ ta một món nợ ân tình!”

Càn Thiên Yêu Chủ đặc biệt uất ức!

Nguyên bản hắn có rất mạnh tự tin, nhưng mà hiện tại, nhưng là tự tin hoàn toàn không có, Nguyên Ngư Tôn thành danh đã lâu, rất luyện chế nhiều đi ra yêu binh, đều bị Yêu tộc tôn sùng là chí bảo!

Luyện khí trình độ chí cường, đó là công nhận!

“Đại thánh...”

Càn Thiên Yêu Chủ hối hận nhìn Vương Bảo, nắm chặt nắm tay, ánh mắt lập loè không cam lòng!

Vương Bảo trợn tròn mắt, sau đó lắc đầu nói rằng, “yêu chủ đại nhân, ta đối với ngươi rất thất vọng a, liền ngươi đều đang đối với ta không còn tự tin? Xem ra, ta không thể lại biết điều...” Lt; \div

------oOo------

Chương 631: Đại thánh, chú ý ngươi thái độ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu muốn đấu khí.

Tự nhiên không thể lại khách sạn ở trong.

Vì lẽ đó, chiến trường dời đi đến khách sạn ở ngoài phố lớn bên trên.

Bầy yêu làm thành một vòng, ánh mắt hừng hực nhìn trong vòng Vương Bảo cùng Nguyên Ngư Tôn.

Hùng Liệt cùng U Nhược đứng Càn Thiên Yêu Chủ tả hữu, Hùng Liệt thấp giọng an ủi nói, "yêu chủ, muốn đối với đại thánh có lòng tin a! Hắn là khó mà tin nổi!"

U Nhược âm thanh nhỏ đến mức không thể nghe thấy nói rằng, "không sai, lớn Thánh ca ca là tốt nhất!"

Càn Thiên Yêu Chủ liên tục cười khổ.

Nguyên Ngư Tôn thực lực quá mạnh, hắn làm sao có thể nâng nổi tự tin? Hắn cùng Hùng Liệt không giống, bởi vì hắn từng tận mắt chứng kiến qua Nguyên Ngư Tôn luyện chế một cái yêu binh, hình dung như thế nào đây? Quả thực không cách nào hình dung, quá trâu bò!

Một màn như thế.

Tự nhiên cũng gây nên rất nhiều Yêu tộc chú ý.

Ở tại vạn thông lớn bên trong khách sạn, có rất nhiều yêu chủ, nhận được tin tức sau khi, dồn dập xuống lầu, ỷ vào thân phận, đi tới vòng trong.

Nghe nói Băng Sơn Yêu Chủ dĩ nhiên chiêu mộ được Nguyên Ngư Tôn.

Không ít yêu chủ đều hoàn toàn biến sắc, ánh mắt lập loè không cam lòng!

Nhưng vào lúc này.

Nguyên Ngư Tôn nhìn Vương Bảo, cười nhạt nói, “tiểu tử, ngươi tới trước đi!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, nói rằng, “coi là, vẫn là ngươi tới trước đi, ta xem trước một chút ngươi phân lượng, sau đó sẽ quyết định luyện chế cái gì yêu binh, không thể vượt qua ngươi quá nhiều không phải? Cái kia nhiều không tốt, nhiều không cho diện a, nhiều như vậy yêu huynh nhìn đây, ngươi cũng coi như là cái danh nhân, quá nhường ngươi mất mặt, có vẻ ta Vương Đại Thánh quá hỏng rồi!”

Nguyên Ngư Tôn méo mặt lên!

Nắm đấm theo bản năng nặn nặn!

Trong lòng khí không nhẹ!

Ngươi muội!

Sao nói chuyện đây?

Ngươi sao như thế có thể trang bức đây?

Không ngờ như thế ngươi còn tưởng rằng, ngươi luyện khí chi đạo, vượt qua lão tử ba cái phố? Chắc thắng?

“Tiểu bối càn rỡ!”

Nguyên Ngư Tôn tự tin thân phận, không có bạo phát, cười lạnh một tiếng, đột nhiên một tay giương ra, một đám lửa thốc ở trên hư không tăng vọt!

“Có điều, còn trẻ như hổ, lão phu cũng không so đo với ngươi, liền nhường

ngươi biết biết, cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên...”

Đang khi nói chuyện.

Nguyên Ngư Tôn trước người hư không, từng đạo từng đạo tài liệu luyện khí đã bắt đầu rồi rèn luyện!

Vốn là Nguyên Ngư Tôn còn muốn luyện chế một cái không như vậy trâu bò yêu binh cũng là thôi, thế nhưng Vương Bảo thái độ làm tức giận hắn, hắn hiện tại liền muốn nhường Vương Bảo nhìn, cái gì mới là luyện khí đỉnh cao!

Băng Sơn Yêu Chủ ôm hai tay đứng bên cạnh, cười lạnh nói, “Càn Thiên, trừng lớn con mắt của ngươi nhìn rõ ràng đi, nguyên lão đã bị tên khốn này tiểu tử làm tức giận, hay là sau đó, sẽ có một cái kinh thế yêu binh hiện thế!”

Càn Thiên Yêu Chủ trầm mặc không nói.

Hắn hiện tại suy nghĩ, là Vương Bảo thua, nên sao làm? Nguyện thua cuộc? Khe nằm, cái kia chẳng phải bồi quá độ!

Quỵt nợ?

Ma trứng, tuy rằng hắn không xin thề, thế nhưng, vậy cũng quá rất sao mất mặt!

Bốn phía bầy yêu đều là theo bản năng nín thở, nhìn Nguyên Ngư Tôn luyện khí!

Không ít đi theo bầy yêu chủ bên người luyện khí sư, mắt tỏa tinh quang, sự chú ý hai trăm phần trăm tập trung, nghiêm túc cảm ngộ, có thể ngay mặt nhìn thấy Nguyên Ngư Tôn bực này luyện khí sư luyện khí, cũng là vận mệnh của bọn họ!

Thời gian trôi qua.

Có thể nhìn thấy, Nguyên Ngư Tôn tựa hồ đang luyện chế một cái yêu kiếm!

Kiếm không lâu lắm, theo Nguyên Ngư Tôn không ngừng đánh vào luyện khí thần văn, yêu kiếm thân kiếm bắt đầu rồi nhẹ nhàng ong ong!

Càng ngày càng vang!

Giống như nhiếp hồn thanh âm, nhường không ít Yêu tộc, tâm huyết di động!

"Âm nói yêu thuật!"

Không ít Yêu tộc nuốt ngụm nước bọt.

Âm nói quỷ dị, tu tập rất khó, luyện khí sư bên trong có thể khống chế âm nói luyện khí thần văn, thập phần hiếm thấy!

"Quả nhiên!"

Băng Sơn Yêu Chủ đại hỉ cực kỳ.

Xem Nguyên Ngư Tôn động tác, hắn liền biết, nguyên lão là thật sự nổi giận, xuất toàn lực!

"Ha ha, ta trước dĩ nhiên sẽ có một loại hối hận ý nghĩ, còn lo lắng thất bại, thực sự là không nên a!"

Băng Sơn Yêu Chủ bật cười liên tục.

Đột nhiên.

Nguyên Ngư Tôn khẽ quát một tiếng, song chưởng hướng về yêu kiếm vung lên, trong phút chốc, yêu kiếm triệt để hoàn thành, hóa thành một vệt sáng, ở trên hư không bay lượn xoay quanh, từng luồng từng luồng rung chuyển yêu lực, không ngừng hướng về bốn phía toả ra.

Ầm!

Kiếm rơi!

Trực tiếp cắm vào mặt đất bên trong!

Nguyên Ngư Tôn vẻ mặt lạnh lùng nhìn về phía Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “ta luyện chế hoàn thành, tiểu tử, nên ngươi! Nhường lão phu nhìn, ngươi là làm sao, luyện chế ra đến có thể cao hơn lão phu yêu binh!”

Vương Bảo liếc mắt một cái yêu binh, cười nói, “không tệ lắm, bảy đạo khí văn dung luyện, hiếm thấy thập phần phù hợp, kiếm thể cũng rèn luyện rất tốt, có thể đánh tám phần!”

Nguyên Ngư Tôn con ngươi co rụt lại!

Chưa kịp hắn chỉnh rõ ràng, Vương Bảo làm sao có thể như thế tinh chuẩn nói ra bản thân yêu binh khí văn số lượng, liền nhìn thấy, Vương Bảo đã bắt đầu luyện khí!

Nguyên Ngư Tôn lập tức kiềm chế, nhìn chăm chú quan sát!

Vương Bảo luyện khí, liền bình thản không có gì lạ nhiều.

Trải qua hệ thống hoàn mỹ luyện khí sau khi, Vương Bảo rất nhiều ở luyện khí một đạo không đủ, cũng trực tiếp bị vá kín, hiện tại Vương Bảo, liền dường như lão hòa thượng thích kinh Phật, thành thạo điêu luyện.

Nguyên Ngư Tôn nhìn hồi lâu, cũng nhìn không ra Vương Bảo theo hầu, chỉ là bản năng cảm giác được, Vương Bảo tựa hồ khống chế không ít đặc thù thần văn, bởi vì dù hắn, cũng có chút xem không hiểu!

“Chẳng trách như vậy ngông cuồng, nên có chút bản lãnh!” Nguyên Ngư Tôn âm thầm nghĩ tới.

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo luyện chế cũng là một cái yêu kiếm!

Chờ đến kiếm thành, đều không có cái gì tình huống đặc biệt xuất hiện, bình thường không có gì lạ, kiếm rơi vào địa, toàn thân đen kịt, cũng không có tỏa ra chút nào yêu lực!

"Ta cũng xong xong rồi!" Vương Bảo cười nói.

Nguyên Ngư Tôn nhạt âm thanh nói, "vậy thì chọn một đạo hữu, bình giám một chút đi!"

Băng Sơn Yêu Chủ lập tức nói rằng, "ta đến!"

Càn Thiên Yêu Chủ cười lạnh nói, "ngươi đến cái rắm, đối với nhân phẩm của ngươi, ta nhưng là không thể nào tin được!"

Băng Sơn Yêu Chủ giận dữ cực kỳ, đang chuẩn bị hận trở lại, đột nhiên, một đạo mang theo ý cười âm thanh, vang lên, "Ha ha, vẫn là lão phu đến đây đi!"

Bầy yêu bỗng cảm thấy phấn chấn.

Sau đó, không ít Yêu tộc lập tức nhường đường ra, sau đó một cái trung niên Yêu tộc, đạp bước đi tới.

"Bái kiến Vạn Thông Yêu Chủ!"

Bầy yêu hành lễ, thái độ cung kính!

Người tới, thình lình chính là vạn thông yêu quốc chi chủ, Vạn Thông Yêu Chủ!

Ánh mắt ở Nguyên Ngư Tôn trên người liếc mắt nhìn, Vạn Thông Yêu Chủ ánh mắt chớp qua một vệt sắc mặt vui mừng, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "nghe nói Nguyên tông sư giáng lâm, lão phu mừng rỡ cực kỳ, lần này tế

luyện Thiên Yêu binh, có Nguyên tông sư hỗ trợ, định có thể một lần thành công!”

Nguyên Ngư Tôn cười nhạt nói, “yêu chủ khách khí!”

Hắn kiến thức bao rộng, chỉ là một cái Vạn Thông Yêu Chủ, còn không đáng hắn ăn nói khép nép, lần này nếu như không phải trả ân tình, hắn đều thẹn với tới đây!

Băng Sơn Yêu Chủ trên mặt nụ cười nồng nặc, quay về Vạn Thông Yêu Chủ chắp tay nói, “đại nhân, có ngài đánh giá, tự nhiên tín phục, xin mời!”

Càn Thiên Yêu Chủ trong lòng thở dài, đã đang nhanh chóng nghĩ đường lui.

Vạn Thông Yêu Chủ hé mắt, ánh mắt rơi vào Nguyên Ngư Tôn luyện chế yêu kiếm bên trên, tiến lên nhấc lên, yêu lực tràn vào, trong phút chốc, từng đạo từng đạo hào quang tăng vọt!

Bóng người giương ra, Vạn Thông Yêu Chủ lên không, với hư không nơi, múa yêu kiếm, kiếm khí bạo phát, hóa thành từng đạo từng đạo yêu thuật ánh sáng.

“Được!”

“Kiếm này hiếm thấy, có thể nói chí bảo, cấp chín yêu binh, không nghi ngờ chút nào, bảy loại bí thuật gia trì, chiến đủ sức để bão tố tăng gấp ba, lão phu bản mệnh yêu binh, cũng chỉ đến như thế a!”

Vạn Thông Yêu Chủ rơi xuống đất, vuốt yêu kiếm thân kiếm, mừng rỡ cực kỳ, ánh mắt mang theo than thở nhìn Nguyên Ngư Tôn, chắp tay nói, “Nguyên tông sư, không thẹn kỳ danh, lão phu khâm phục, khâm phục!”

“Yêu chủ đại nhân khách khí!”

Nguyên Ngư Tôn trên mặt lộ ra nụ cười nhạt, chắp tay đáp lễ nói.

Vạn Thông Yêu Chủ nghiêm nghị nói, “không biết kiếm này Nguyên tông sư có thể hay không bán cho ta, yên tâm, giá cả khẳng định nhường Nguyên tông sư thoả mãn! Mặt khác, lấy Nguyên tông sư thân phận, ở tại khách sạn, có chút quá đáng, Nguyên tông sư có thể theo ta đi quốc điện cư trú, hơn nữa...”

“Được rồi a!”

Vạn Thông Yêu Chủ nói còn chưa dứt lời đây.

Một đạo mang theo ý lạnh âm thanh liền vang lên.

Vạn Thông Yêu Chủ vẻ mặt cứng đờ, nhìn về phía âm thanh nơi, hơi nhướng mày.

Nói chuyện, đương nhiên là Vương Bảo.

Nhìn Vạn Thông Yêu Chủ, Vương Bảo rất là bất mãn nói, “Thấy sang bắt quàng làm họ, sau đó có nhiều thời gian, ngươi đã là đến bình giám, vậy thì nhanh lên làm việc!”

Bầy yêu đều muốn tan vỡ!

Xem Vương Bảo ánh mắt, lại như là xem một người bị bệnh thần kinh!

Khe nằm!

Ở vạn thông yêu quốc, ngươi dĩ nhiên đối với Vạn Thông Yêu Chủ vô lễ như thế?

Này không phải tìm đường chết sao?

“Đại thánh, chú ý ngươi thái độ!”

Càn Thiên Yêu Chủ sắc mặt trắng nhợt, thấp giọng nhẹ quát.

Vương Bảo trợn tròn mắt.

Vạn Thông Yêu Chủ trầm mặc một hồi, đột nhiên nhạt âm thanh nói, “đúng là lão phu không đúng, không sai, ta là tới bình giám, ân, liền nhường lão phu nhìn, ngươi cái này yêu binh...” Lt; \div

------oOo------

Chương 632: Này kiếm quá mẹ nó trâu bò

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiến lên nâng kiếm!

Vạn Thông Yêu Chủ ánh mắt chớp qua một vệt xem thường.

Lấy tuổi tác xem sâu cạn, Vương Bảo cái kia bức chưa đủ lông đủ cánh soái so với mặt, mới sống bao lâu?

Như vậy thanh niên, có thể luyện chế ra ra sao yêu binh đi ra?

Nếu như không phải vì lấy đó công bằng, hắn mới chẳng muốn đánh giá Vương Bảo yêu kiếm, ngại mất mặt a!

Yêu kiếm vào tay.

Vạn Thông Yêu Chủ đều chẳng muốn sử dụng kiếm, dâng trào yêu lực tràn vào, không hề bảo lưu, căn cứ kinh nghiệm của hắn, cấp bậc hạ thấp yêu binh, căn bản đều không thể chịu đựng hắn này lượng lớn yêu lực, kiếm thể đều sẽ bị căng nứt!

Nhưng mà.

Chỉ chốc lát sau, Vạn Thông Yêu Chủ vẻ mặt ngẩn ra.

Hắn yêu lực hầu như toàn lực trùng kích yêu kiếm, nhưng mà, yêu kiếm thình lình không có một chút nào vỡ vụn dấu hiệu.

Ánh mắt chớp qua một vệt kinh dị, theo bản năng nhìn Vương Bảo một chút sau khi, Vạn Thông Yêu Chủ lúc này mới thu hồi sự coi thường, cẩn thận cảm ứng lên yêu binh bên trong!

Sau đó hắn thì có chút choáng váng!

Yêu binh bên trong tình huống ở hắn cảm ứng được, liếc mắt một cái là rõ mồn một, nhưng mà, này yêu binh bên trong thình lình chỉ có một loại khí đạo thần văn!

Tuy rằng không phải luyện khí sư, căn bản xem không hiểu khí đạo thần văn, thế nhưng, Vạn Thông Yêu Chủ nhưng vẫn là cực kỳ ngơ ngác.

Bởi vì đạo khí này nói thần văn, quá phức tạp!

Hoa văn tạo thành, lít nha lít nhít, tạo thành thần văn khoảng cách, càng là vượt xa trước chính mình từng trải qua hết thảy!

Loáng thoáng.

Vạn Thông Yêu Chủ có một loại bản năng cảm ứng.

Trong tay cái này yêu kiếm...

Thật giống so với mình tưởng tượng ra, muốn trâu bò nhiều hơn nhiều nhiều lắm!

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “xem cộng lông a, ngươi có thể xem hiểu sao? Mau mau thử một lần, có được hay không, xem hiệu quả!”

Bầy yêu khóe mắt đều là kịch liệt mãnh đánh!

Lại tới nữa rồi, lại tới nữa rồi, hai lần bất kính a, khe nằm, quá tam ba bận, lại tới một lần nữa, Vạn Thông Yêu Chủ nhất định sẽ bạo chứ?

Nhưng mà nhường mọi người bất ngờ chính là, Vạn Thông Yêu Chủ thình lình không có một chút nào tức giận, trái lại là có chút nghiêm nghị.

Hắn hít sâu một hơi, bóng người nhanh chóng lóe lên, xuất hiện ở trên

không, sau đó, khống chế yêu lực, trực tiếp dẫn động bên trong thần văn!

Trong phút chốc!

Trong cơ thể yêu lực, vào giờ phút này thình lình phảng phất bị yêu kiếm điên cuồng hấp dẫn, dâng trào yêu lực ở yêu kiếm bên trong thần văn bên trong xuyên qua một vòng sau khi, sau một khắc, yêu kiếm mũi kiếm, trực tiếp lập loè ra đến một vệt hiu hắt ánh sáng!

Hơi mang hiện ra, trong chớp mắt, liền hóa thành một đạo bé nhỏ cực kỳ kiếm khí!

Mà này kiếm khí tuy rằng bé nhỏ, nhưng là, nhưng phảng phất có thể nối liền trời đất, làm một cắt bắt đầu phát người, Vạn Thông Yêu Chủ càng là rõ ràng cảm ứng được, tia kiếm khí này mạnh mẽ...

Nói như thế nào đây?

Liền dường như.

Này kiếm khí chính là chính mình sức chiến đấu cao nhất gấp bội nữa!

Vạn Thông Yêu Chủ ánh mắt chớp qua một vệt vẻ thất vọng.

Chỉ là gia trì gấp đôi lực lượng sao? Tuy rằng đã rất đáng sợ, thế nhưng, so với Nguyên tông sư luyện chế yêu kiếm, chênh lệch lộ rõ!

“Kiếm này, không sai... Sức chiến đấu gia trì gấp đôi, bằng vào ta chi yêu lực, đều có thể sử dụng, cũng là bất phàm, thế nhưng, cùng Nguyên tông sư so với...”

Vạn Thông Yêu Chủ chậm rãi mở miệng.

Nhưng lời nói tới chỗ này, Vương Bảo liền trực tiếp đánh gãy hắn, nhạt âm thanh nói, “chớ gấp, vẫn chưa xong đây, ngươi tiếp tục dùng, không cần sử dụng yêu lực, trực tiếp dùng yêu tinh...”

Không cần yêu lực, dùng yêu tinh?

Vạn Thông Yêu Chủ ngẩn ra.

Yêu tinh tuy rằng ẩn chứa yêu lực, nhưng rất ít trực tiếp dùng cho vũ khí, bởi vì cần một cái chuyển hóa quá trình, hơn nữa yêu tinh bên trong yêu lực không thuần, khống chế lên không thể thích làm gì thì làm, cùng tự thân yêu lực tuyệt nhiên không giống!

Có điều Vương Bảo nếu nói rồi, Vạn Thông Yêu Chủ đơn giản thử xem.

Hắn tự nhiên không thiếu yêu tinh.

Thiêu đốt yêu tinh, hỗn tạp yêu lực tràn vào yêu kiếm.

Vạn Thông Yêu Chủ con ngươi co rụt lại, theo bản năng quăng kiếm, trong phút chốc, kiếm khí bạo phát, dường như ngưng tụ với một điểm, ầm ầm bạo phát!

Tia kiếm khí này lực lượng, cùng với trước, giống như đúc!

“Sao có thể có chuyện đó?”

Vạn Thông Yêu Chủ nuốt ngụm nước bọt, ngơ ngác mở miệng!

Vương Bảo hé mắt, cười nhạt nói, “yêu chủ đại nhân, xin mời tiếp tục a, đừng nhàn rỗi, tiếp tục dùng yêu tinh, tin tưởng ta, ngươi sẽ có kinh hỉ!”

Bầy yêu nhìn tình cảnh này, đều là giật mình cực kỳ.

Trực tiếp sử dụng yêu tinh yêu binh?

Nguyên Ngư Tôn chau mày, theo bản năng nắm thật chặt song quyền.

Băng Sơn Yêu Chủ vẻ mặt cứng đờ, tâm tình tự nhiên là vô cùng sốt sắng.

Càn Thiên Yêu Chủ nhưng là có chút kinh hỉ, bắt đầu cầu khẩn Vương Bảo

có thể thắng.

Ngay ở này bầy yêu nhìn kỹ bên dưới.

Vạn Thông Yêu Chủ bắt đầu thiêu đốt yêu tinh, yêu kiếm ở tay, hóa thành từng đạo từng đạo khí thế bàng bạc kiếm khí, không ngừng oanh kích hư không!

Kinh thiên nổ vang, không ngừng truyền vang!

Mà quá trình này, đầy đủ kéo dài nửa khắc đồng hồ!

Nguyên Ngư Tôn thân là luyện khí Tông Sư, vào giờ phút này, là một mặt che đậy, màu máu trên mặt đều lùi không còn một mống, phảng phất căn bản không Pháp Tương tin tất cả những thứ này!

Bầy yêu cũng trực tiếp cảm thụ đi ra yêu kiếm siêu phàm chỗ, ngơ ngác cực kỳ!

“Làm sao sẽ như vậy?”

“Không nên a, dĩ nhiên mỗi một kiếm đều là đỉnh cao lực lượng? Lẽ nào đây chính là dùng yêu tinh thôi thúc yêu kiếm chỗ tốt?”

“Khe nằm, không có thiên lý a, thật muốn là như vậy, đây chẳng phải là nói, chỉ cần yêu tinh đầy đủ, thực lực sẽ không giảm chút nào? Này nếu như ở trong chiến đấu đánh kéo dài chiến...”

“Ma trứng, không có cách nào tưởng tượng a!”

“Thật đáng sợ!”

Không sai!

Kiếm này đáng sợ chính là ở, đối với người sử dụng căn bản không hề hao tổn!

Bên trong thần văn, đến từ chính hệ thống cùng Vương Bảo tự thân cảm ngộ kết hợp, là Vương Bảo tự sáng tạo ra một đạo khí đạo thần văn!

"Được!"

Vạn Thông Yêu Chủ rốt cục cũng ngừng lại, hắn đỏ mặt, rõ ràng là kích động tới cực điểm, miệng lưỡi run cầm cập nhìn Vương Bảo, Vạn Thông Yêu Chủ ầm ầm hạ xuống, quay về Vương Bảo khom người cúi đầu, run giọng nói, "tiểu hữu, lúc trước có bao nhiêu bất kính, mong rằng bao dung, kiếm này có thể nói nghịch thiên, có kiếm này ở tay, ta khó có thể tưởng tượng sau khi chiến đấu, sẽ làm sao ung dung..."

Vương Bảo ha ha cười, "Đừng nóng vội a, vẫn chưa xong đây, ngươi thay cái tu vi thấp thử xem kiếm này!"

Vạn Thông Yêu Chủ sững sờ, phản ứng lại, hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, "lẽ nào... Kiếm này tu vi thấp, cũng có thể thôi thúc?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "đó là tự nhiên, ta thanh kiếm này, chính là thông ăn kiếm, hơn nữa tu vi càng thấp gia trì sức chiến đấu càng mạnh, chủ muốn năng lực, ngươi cũng cảm nhận được, vậy thì là vô hạn đỉnh cao công kích, chỉ cần ngươi yêu tinh đầy đủ, ngươi coi như là dùng tới ba ngày ba đêm, mỗi một kiếm, đều có thể đem ngươi cực hạn lực lượng đánh ra đi!"

Thời khắc này.

Bầy yêu triệt để thất thanh!

Yên tĩnh một cách chết chóc!

Cấp bậc thông ăn?

Dĩ nhiên như vậy nghịch thiên?

"Cái này không thể nào!"

Đột nhiên.

Nguyên Ngư Tôn thần sắc phức tạp gầm nhẹ, trong giây lát nói rằng, “tu vi thấp, làm sao có thể thôi thúc đẳng cấp cao thần văn? Ta không tin!”

Vương Bảo liếc Nguyên Ngư Tôn một chút, nhạt âm thanh nói, “thử xem chẳng phải sẽ biết?”

Vạn Thông Yêu Chủ vào giờ phút này, từ lâu đem Vương Bảo đặt tại Kamimoto cá tôn bên trên, trực tiếp chiêu qua một cái tiểu yêu, để cho thử kiếm!

Kết quả, tự nhiên có thể đoán trước!

Cái kia tiểu yêu quả thực muốn điên, kiếm ở tay, đều có một loại thiên hạ ta có cảm giác, chỉ tiếc, này kiếm đánh chết hắn cũng không mua nổi!

Vạn Thông Yêu Chủ một lần nữa nắm qua yêu kiếm, như nhặt được chí bảo, cẩn thận từng li từng tí một.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “được rồi, hiện tại yêu chủ đại nhân, có thể bình giám một hồi, đến cùng ai thắng, ai thua? Luận giá trị, ta thanh kiếm này, so với Nguyên tông sư luyện chế, làm sao?”

Vạn Thông Yêu Chủ hít một hơi thật sâu, sau đó nhìn về phía hồn bay phách lạc Nguyên Ngư Tôn, khá là cảm thán nói rằng, “Nguyên tông sư, ngươi... Cảm thấy làm sao?”

Nguyên Ngư Tôn trầm mặc không nói!

Băng Sơn Yêu Chủ, mặt như màu đất!

Càn Thiên Yêu Chủ cùng Hùng Liệt, vẻ mặt cuồng nhiệt!

Tiểu Hồ Nữ U Nhược, con mắt cong thành trăng khuyết, ánh mắt bên trong phảng phất chỉ còn dư lại Vương Bảo.

Mà bầy yêu, đều là ở trong lòng, vang lên một đạo thở dài.

Làm sao?

Còn hỏi cộng lông a?

Hai cái yêu kiếm đặt ở cùng một chỗ tỷ thí, cái kia đều là đối với Vương Bảo luyện chế yêu kiếm sỉ nhục.

So giá giá trị, Nguyên Ngư Tôn luyện chế, còn có giá năng lượng.

Thế nhưng Vương Bảo luyện chế yêu kiếm, nếu là nói một cái giá giá trị, ai có thể đánh giá ra một cái phù hợp giá trị giá cả?

Này kiếm quá mẹ nó trâu bò, quá mẹ nó bá đạo, không có cách nào định giá a...

------oOo------

Chương 633: Rõ ràng lão tử mới là nhân vật chính đội

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta thua!”

Bầu không khí vắng lặng hồi lâu.

Nguyên Ngư Tôn tựa hồ rốt cục nhận rõ hiện thực, bỗng nhiên mở miệng!

Cùng lúc đó.

Băng Sơn Yêu Chủ sắc mặt trắng (Haku) đáng sợ, thân thể loáng một cái, trực tiếp co quắp ở trên mặt đất, khuôn mặt được kêu là một cái hoài nghi nhân sinh, đầu óc nổ vang nổ tung, chỉ còn dư lại hai chữ, nô bộc!

Lão tử đường đường yêu chủ, nắm giữ yêu quốc, dĩ nhiên thành nô bộc?

Băng Sơn Yêu Chủ không thể nào tiếp thu được hiện thực này, mắt tối sầm lại, thình lình trực tiếp hôn mê!

Có điều vào giờ phút này, đã không ai lưu ý hắn.

Bầy yêu tộc đều là ánh mắt hừng hực nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Luyện chế ra như vậy nghịch thiên yêu binh, Vương Bảo thân phận ở bầy yêu tộc trong lòng đột nhiên cất cao, so với Vạn Thông Yêu Chủ cũng không biết cao bao nhiêu lần!

Vạn Thông Yêu Chủ vì chính mình lúc trước xem thường cảm thấy hối hận, cũng vạn phần vui mừng chính mình chưa có nói ra cái gì quá vô lễ, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, thành khẩn nói rằng, “tiểu hữu, có thể hay không đi với ta quốc điện một nhóm? Lão phu trong cung vừa vặn có một bình yêu linh rượu, chính là từ Thánh thành cầu đến, một mực chờ đợi chờ

một cơ hội mở ra!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “tự nhiên có thể!”

Vạn Thông Yêu Chủ đại hỉ.

Hắn cũng bắt đầu vì chính mình may mắn cảm thấy khó mà tin nổi.

Đầu tiên là Nguyên Ngư Tôn, này cũng đã là kinh hỉ, vạn vạn không ngờ tới, vẫn còn có so với Nguyên Ngư Tôn càng trâu bò!

Lão tử thực sự là quá hạnh phúc!

...

...

Đồng dạng cảm thấy hạnh phúc, còn có Càn Thiên Yêu Chủ.

Vương Bảo bị mời, tự nhiên cũng ít không được hắn, Vạn Thông Yêu Chủ đối với Càn Thiên Yêu Chủ vẫn là ấn tượng thâm hậu, dù sao hắn cùng Hùng Liệt cũng có ngàn vạn tia quan hệ, trong lúc nhất thời nhìn về phía Càn Thiên Yêu Chủ ánh mắt càng thêm thoả mãn.

Cùng lúc đó.

Mộng bức ngất đi Băng Sơn Yêu Chủ, đã tỉnh lại.

Mở mắt ra trong nháy mắt, Băng Sơn Yêu Chủ trong miệng tự lẩm bẩm, “Chẳng lẽ là mộng... Thật là đáng sợ ác mộng...”

“Ngươi cả nghĩ quá rồi!”

Thăm thẳm âm thanh truyền đến.

Băng Sơn Yêu Chủ thân thể chấn động, lạnh lẽo mặt đất cảm giác tập kích mà đến, Băng Sơn Yêu Chủ ngẩng đầu, nhìn về phía Nguyên Ngư Tôn,

nhìn cái kia vẻ mặt ánh mắt phức tạp, to lớn kinh hoảng lần thứ hai bao phủ Băng Sơn Yêu Chủ!

Nguyên Ngư Tôn thở dài nói, “yêu chủ, đứng lên nói chuyện đi!”

Hắn cùng Băng Sơn Yêu Chủ, thình lình vẫn còn trên đường phố, chỉ là vào giờ phút này, bốn phía xem trò vui Yêu tộc, lớn cũng đã tản đi.

Băng Sơn Yêu Chủ sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, run cầm cập đứng dậy, run giọng nói, “nguyên lão, ta... Ta nên làm gì?”

Nguyên Ngư Tôn vòng chéo tay, có chút cô đơn nói rằng, “yêu chủ, ta phải đi...”

“Ngươi... Ngươi cũng phải cách ta mà đi?”

Băng Sơn Yêu Chủ vẻ mặt bi thương.

Nguyên Ngư Tôn cười khổ nói, “yêu chủ, ngươi đã thấy ra một điểm đi, sự tình không có ngươi tưởng tượng hỏng bét như vậy!”

“Chuyện này... Này còn không gay go?”

Băng Sơn Yêu Chủ đều muốn khóc, tâm hồn có chút tan vỡ.

Hắn nhưng là đều thành nô bộc, về mặt thân phận chênh lệch lớn, hắn làm sao có thể tiếp thu? Này nếu không gay go, cái kia cái gì gọi là gay go?

Nguyên Ngư Tôn nghiêm nghị nói, “yêu chủ, ngươi nhưng là cử chỉ điên rồ, kỳ thực ngươi nên phải hiểu, vị kia Vương Đại Thánh tiền bối, luyện khí trình độ thông thiên triệt địa, hắn có thể xuất hiện ở vạn thông yêu quốc, nên cũng có những nguyên nhân khác!”

“Lấy thân phận địa vị của hắn, lời nói không lời lẽ khách khí ngươi cũng đừng nóng giận, hắn kỳ thực nên, sẽ không đem yêu chủ ngươi để ở trong mắt!”

“Nói cách khác...”

“Chỉ cần yêu chủ ngươi thái độ thành kính một điểm, ngữ khí chân thành một điểm, quyết tâm khẽ cắn răng, dốc hết hết thảy để đánh đổi, cố gắng cùng đối phương nói lời xin lỗi...”

“Tất cả, nên đều không là vấn đề!”

Băng Sơn Yêu Chủ thân thể chấn động, trố mắt ngoác mồm, “Dốc hết... Hết thảy?”

Nguyên Ngư Tôn không nói gì nói rằng, “yêu chủ, so với tự do, ngươi cảm thấy của cải của ngươi, còn trọng yếu hơn sao?”

Băng Sơn Yêu Chủ trầm mặc!

Nửa ngày qua đi, Băng Sơn Yêu Chủ hít sâu một hơi, thở dài nói, “thì ra là như vậy, lão phu rõ ràng!”

Nguyên Ngư Tôn gật gù, chắp tay nói, “đã như vậy, vậy ta liền đi trước một bước, ai, ta thành danh đã lâu, nhưng là bị danh dự che đôi mắt, lần này cũng coi như là một lần niết, ta muốn chạy lần (khắp cả) hai tộc người và yêu, tranh thủ ở luyện khí một đạo, tiến thêm một bước, yêu chủ, trân trọng...”

Dứt lời.

Nguyên Ngư Tôn đạp bước rời đi!

Băng Sơn Yêu Chủ nhìn Nguyên Ngư Tôn rời đi bóng lưng, con ngươi hồng hồng, dáng dấp rất là oan ức!

Rõ ràng lão tử mới là nhân vật chính đội.

Này mẹ nó mới qua bao lâu.

Vì cái gì lão tử liền đã biến thành như vậy...

Ta tốt oan ức.

...

...

Vương Bảo ở quốc điện bên trong, chịu đến Vạn Thông Yêu Chủ tất cả vây đỡ.

Yêu linh rượu uống rất ngon.

Vạn Thông Yêu Chủ thái độ cũng vô cùng tốt.

Thế nhưng Vương Bảo nhưng là không có ở lại quốc điện cư trú.

Lưu lại nơi này làm cộng lông a, khán giả số lượng quá ít, vẫn là về khách sạn tốt, nhiều người mắt tạp trang bức tiện tay, tinh luyện giá trị chính là theo như vậy tích lũy bên trong một chút trướng lên.

Vạn Thông Yêu Chủ rất là không muốn, có điều nhưng cũng không dám nhiều lời, tự mình đưa Vương Bảo về vạn thông đại khách sạn.

Càn Thiên Yêu Chủ cùng Hùng Liệt đúng là nghĩ vào ở quốc điện, thế nhưng nào dám phát biểu ý kiến? Trước đây có lẽ sẽ, thế nhưng từ khi Vương Bảo nghiền ép Nguyên Ngư Tôn, Càn Thiên Yêu Chủ liền đem thân phận của chính mình bày ra càng thấp hơn.

Vạn thông đại khách sạn.

Vạn Thông Yêu Chủ cùng Vương Bảo song song mà đứng, sau khi tiến vào, Vạn Thông Yêu Chủ ho nhẹ một tiếng, khách sạn đại chưởng quỹ nghe tin mà đến, quỳ rạp dưới đất, “Bái kiến yêu chủ!”

“Đem lão phu gian phòng dọn dẹp một chút, nhường Vương sư cư trú!”

Vạn Thông Yêu Chủ nhạt tiếng nói.

Lúc này có Vạn Thông Yêu Chủ chuyên lưu gian phòng, có điều, Vạn Thông Yêu Chủ chỉ ở qua một lần mà thôi.

Nhưng gian phòng, vẫn cứ giữ lại, không người dám ở, cũng không có người dám thủ tiêu.

"Tiểu rõ ràng" khách sạn đại chưởng quỹ cười nịnh nói.

"Vương sư, ngài mà ở đây ở lại, có gì phân phó, trực tiếp cho hắn nói là có thể, nếu như có bất kỳ không hài lòng chỗ, thông báo lão phu, lão phu chắc chắn đem hết toàn lực, nhường Vương sư thoả mãn!"

Vạn Thông Yêu Chủ quay về Vương Bảo chắp tay nói.

Vương Bảo cười nhạt nói, "yêu chủ đại nhân thực sự là quá khách khí!"

"Nên!"

Vạn Thông Yêu Chủ ha ha cười.

Đang chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên.

Đã thấy một bóng người đột nhiên bước nhanh chạy tới, sau đó, quỳ một chân trên đất, cúi đầu cụp mắt run giọng nói, "Vương sư... Ta sai rồi!"

Hàng này đương nhiên là Băng Sơn Yêu Chủ!

Vạn Thông Yêu Chủ sớm đã biết hắn cùng Càn Thiên Yêu Chủ cùng Vương Bảo đánh cuộc, ánh mắt chớp qua một vệt sát cơ, cau mày nói, "Băng Sơn, ngươi hiện tại, nên đã là Vương sư nô bộc!"

Băng Sơn Yêu Chủ ngẩng đầu, vẻ mặt cứng ngắc!

Càn Thiên Yêu Chủ thản nhiên nói, “còn có, ngươi còn nợ lão phu một đạo yêu linh!”

Băng Sơn Yêu Chủ không có phản ứng Càn Thiên Yêu Chủ, mà là nhìn Vương Bảo run giọng nói, “Vương sư, lúc trước đều là ta không đúng, ta không nên khiêu khích Vương sư, kính xin... Kính xin Vương sư, cho ta một cơ hội... Nhường ta bù đắp... Ta nguyện dốc hết hết thảy, thỉnh cầu Vương sư tha thứ... Ngài thân phận cao quý, không muốn chấp nhặt với ta, được chứ?”

Vạn Thông Yêu Chủ hé mắt, hỏi dò Vương Bảo nói rằng, “Vương sư, nếu không, ta thế ngươi thu thập hắn?”

Vương Bảo trầm mặc một chút, sau đó lắc đầu một cái, nói rằng, “không cần...”

Dứt lời.

Vương Bảo tiến lên một bước, nhìn Băng Sơn Yêu Chủ, nghiêm nghị nói, “ngươi có thể có không phục?”

Băng Sơn Yêu Chủ đều muốn tan vỡ?

Không phục?

Ta rất sao tâm phục khẩu phục, ta đều bị ngươi đánh mộng bức, còn có cái gì không phục?

“Vương sư, ta phục! Triệt để phục rồi!”

Băng Sơn Yêu Chủ thành khẩn cực kỳ nói rằng.

Mà Vương Bảo, nhưng là hé mắt, cười nhạt nói, “đã như vậy, vậy ta quyết định... Tha thứ ngươi... Có điều, nô bộc thân phận, ta có thể trả ngươi tự do, thế nhưng, nên trả giá, cũng nhất định phải có, coi như là cho ngươi một cái giáo huấn đi!”

“Như vậy đi... Ta hỏi ngươi, ngươi tài lực làm sao? Định giá bao nhiêu cửu sắc yêu tinh?”

Băng Sơn Yêu Chủ sững sờ, do dự một chút, lúc này mới nói rằng, “khoảng chừng... Hơn 300 ức đi...”

Vương Bảo mí mắt đều không chớp một hồi, nói rằng, “hơn 300 ức, ân, còn có thể đi, ngươi mà mau chóng đem hết thảy tài phú đổi thành cửu sắc yêu tinh, sau đó...”

“Phân phát vạn thông thủ đô bên trong Yêu tộc đi...”

------oOo------

Chương 634: Đánh cuộc hại người cũng hại yêu a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Phát... Phân phát thủ đô bên trong cái khác Yêu tộc?”

Băng Sơn Yêu Chủ hít vào một ngụm khí lạnh, khó có thể tin tự lẩm bẩm.

Mà Vương Bảo, cũng làm cho vạn thông đại khách sạn bên trong cái khác Yêu tộc, mộng bức đến cực điểm.

Băng Sơn Yêu Chủ tài phú, đổi làm cửu sắc yêu tinh, vậy cũng là hơn 300 ức a!

Khe nằm!

Hơn 300 ức, ném ra, cho thủ đô bên trong Yêu tộc?

Ta phốc ngươi muội!

Này mẹ nó gọi chuyện gì a?

Dù cho là lại phóng khoáng hào khách, cũng không làm được mức độ như thế a, thế này sao lại là ban thưởng a, đây là ở vung tiền a!

“Làm sao? Ngươi không muốn?”

Vương Bảo hơi nhướng mày, ánh mắt không quen nhìn Băng Sơn Yêu Chủ.

Băng Sơn Yêu Chủ cả người run run một cái, phản ứng lại, nói lắp bắp, “Ta... Ta hiểu... Đã hiểu...”

Thời khắc này.

Hắn ngộ!

Chính như Nguyên Ngư Tôn nhắc nhở hắn.

Ở người ta Vương sư trong mắt, chính mình hay là liền cái cặn bã cũng không tính chứ? Dù cho mình đã thành đối phương nô bộc, đối với mình mà nói, là sấm sét giữa trời quang, đối với đối phương mà nói...

Chính mình tính sợi lông a?

Chính mình liền một cọng lông cũng không tính!

Mà hắn hơn 300 ức cửu sắc yêu tinh, đây đương nhiên là một món tài sản khổng lồ, nhưng là, lấy thân phận của đối phương, 30 tỉ cửu sắc yêu tinh thật bao nhiêu?

Người ta muốn kiếm tiền, bao nhiêu cái 30 tỉ kiếm lời không tới?

Băng Sơn Yêu Chủ cúi thấp xuống đầu lui sang một bên, hắn âm thầm xin thề, sau đó tuyệt đối không thể mắt chó coi thường người khác!

Còn có!

Cũng không bao giờ có thể tiếp tục đánh cuộc!

Đại gia, đánh cuộc hại người cũng hại yêu a!

“Vương sư, rộng thoáng!”

Vạn Thông Yêu Chủ nín nửa ngày, cũng chỉ có thể nói như vậy, 30 tỉ cửu sắc yêu tinh, liền hắn đều trông mà thèm, mà Vương Bảo, con mắt đều không nháy mắt một hồi, liền ném ra!

Vương Bảo phía sau Càn Thiên Yêu Chủ cùng Hùng Liệt liếc mắt nhìn nhau, đều là liên tục cười khổ.

Vương sư ngài rộng thoáng là rộng thoáng, thế nhưng, đây cũng quá ngốc

hả? Hơn 300 ức cửu sắc yêu tinh, ngài không muốn, cho chúng ta a, ngài không gì lạ: Không thèm khát, chúng ta hiếm có: Yêu thích a!

Ai, đáng tiếc a, quá đáng tiếc!

Chỉ có tiểu Hồ Nữ U Nhược một mặt ngạo nghễ, phảng phất ném đi 30 tỉ chính là nàng giống như.

“Tiền tài chính là vật ngoại thân, sinh không mang đến, chết không thể mang theo, muốn nhiều như vậy, thì có ích lợi gì? Ta như muốn kiếm tiền, tới tấp hơi thở trăm vạn trên dưới, ta kiếm lời sao? Ta như nghĩ kiêu căng, ta từ lâu vang danh Yêu tộc, ta kiêu căng sao? Vì lẽ đó a, là một cái cao thượng... Ân, yêu, chúng ta muốn học kính dâng, học được thỏa mãn, học được cùng chung, chào mọi người, mới là thật sự tốt mà!”

Vương Bảo nước miếng văng tung tóe, mạnh mẽ trang so sánh!

Lời nói này bị bốn phía Yêu tộc nghe được trong tai, thu hoạch lượng lớn tinh luyện giá trị, bầy yêu đều đối với Vương Bảo kính nể rất nhiều, ánh mắt đều có chút cuồng nhiệt!

Nghe một chút!

Nhìn nhìn!

Đây là cái gì giác ngộ?

Đây là cái gì lòng dạ?

Chẳng trách người ta luyện khí trâu bò đến nghịch thiên, này đều là có đạo lý.

...

...

Băng Sơn Yêu Chủ không có kéo dài.

Đem của cải của chính mình toàn bộ đổi thành cửu sắc yêu tinh sau khi, liền phái người bắt đầu ở vạn thông thủ đô phát tiền!

Những kia không rõ vì sao Yêu tộc nghe được tin tức sau khi, đều sắp cười choáng váng, lĩnh đến cửu sắc yêu tinh Yêu tộc, đều đối với Vương Bảo bay lên lòng cảm kích, chờ đến Vương Bảo nói cái kia lời nói truyền ra, cảm kích đều muốn biến thành cúng bái!

Này tinh luyện giá trị kiếm lời, quá thoải mái!

Vương Bảo hiện tại tinh luyện giá trị, lần thứ hai đột phá đến hai triệu khoảng cách!

...

...

Mấy ngày qua đi.

Vạn Thông Yêu Chủ tế luyện Thiên Yêu binh tháng ngày rốt cục đến.

Tế luyện địa điểm, liền ở quốc trước điện quảng trường khổng lồ bên trên, vào giờ phút này, có tư cách tham dự quan sát bầy yêu cũng đã ngồi xuống.

Mà trên quảng trường, bày ra ba khối ẩn chứa tang thương khí tức xương cốt.

Một bên.

Vạn Thông Yêu Chủ cùng với đông đảo Yêu tộc luyện khí sư, đứng xương cốt bên cạnh.

Vương Bảo nhìn ba khối Thiên Yêu chi xương, ánh mắt nơi sâu xa lập loè nói vệt tinh mang.

“Chư vị!”

Vạn Thông Yêu Chủ hít sâu một hơi, dài quát một tiếng, chắp tay nói, "lần này tế luyện Thiên Yêu binh, can hệ trọng đại, chư vị chỉ cần trả giá nỗ lực, lão phu tất có báu vật, này ba khối Thiên Yêu xương đùi, chính là lão phu lấy đời này công huân, từ Thiên Yêu Điện bên trong hối đoái chiếm được, có thể nói là cùng cực ta một trong sinh, tuyệt đối không thể ra bất kỳ sơ thất nào..."

"Chư vị luyện khí đạo hữu, Vương sư, toàn dựa vào các ngươi!"

Vạn Thông Yêu Chủ đang khi nói chuyện, trực tiếp mặt hướng Vương Bảo.

Mà cái khác luyện khí sư vào giờ phút này, cũng đều là nhìn về phía Vương Bảo.

Không quan tâm trước những luyện khí sư này có cỡ nào ngạo khí, siêu cỡ nào so với, thế nhưng từ khi Vương Bảo luyện chế ra cái này nghịch thiên yêu kiếm sau khi, không có luyện khí sư dám không phục!

Liền Nguyên Ngư Tôn đều tâm phục khẩu phục, bọn họ còn có cái gì không phục?

"Yên tâm đi!"

Vương Bảo phun ra ba chữ, sắc mặt thản nhiên.

Trong lòng nhưng là thở dài nói, xin lỗi lão Thiết, đại gia không giống tộc, quan hệ cũng không phải cay sao tốt, sau đó ta muốn hố ngươi, ngươi có thể chiếm được đừng quá tức giận a!

Một cái lão luyện khí sư quay về Vương Bảo chắp tay nói, "Vương sư, không biết ngài phải như thế nào luyện chế? Cần muốn chúng ta làm cái gì?"

Vương Bảo hé mắt, sau đó nghiêm nghị nói, "yêu chủ muốn luyện chế một cái ngực giáp, luyện chế chủ yếu quá trình, ta tự mình đến, các ngươi, có thể làm một ít công việc phụ trợ!"

Cái kia lão luyện khí sư không có một chút nào bất mãn, gật đầu nói, "Vương sư nói rất có lý, cuối cùng luyện chế, tự nhiên chỉ có Vương sư mới có tư cách, chúng ta liền đi đầu xử lý một chút Thiên Yêu xương đùi, đem trong đó Thiên Yêu tinh túy toàn bộ tinh luyện ra!"

Nói xong.

Cái khác Yêu tộc luyện khí sư, dồn dập lên đường.

Vờn quanh ba khối Thiên Yêu xương đùi, từng người triển khai thủ đoạn, ngọn lửa hừng hực vờn quanh, cẩn thận từng li từng tí một tinh luyện bên trong Thiên Yêu tinh túy!

Vạn Thông Yêu Chủ do dự một chút, thấp giọng nói, "Vương sư, chẳng biết có được không giúp lão phu luyện chế ra cùng cái kia đem yêu kiếm như thế hiệu quả Thiên Yêu binh? Chỉ cần yêu tinh thôi thúc loại kia..."

Vương Bảo rất là thẳng thắn nói rằng, "việc nhỏ!"

Vạn Thông Yêu Chủ đại hỉ.

Nhưng vào lúc này.

Vạn Thông Yêu Chủ gần hầu hạ đột nhiên đi tới, vẻ mặt hưng phấn nhỏ giọng nói, "đại nhân, có khách quý đến nhà, là Thiên Yêu Điện bên trong chấp sự đại nhân..."

Vạn Thông Yêu Chủ sững sờ, phản ứng lại, liền vội vàng xoay người chạy đi nghênh đón!

Quốc điện bên trên đại đạo, ba cái Yêu tộc chính đi tới, người cầm đầu là một lão giả, mặt khác hai cái nhưng là thanh niên.

"Vân lão!"

Vạn Thông Yêu Chủ nhìn thấy ông lão kia, trong lòng giật mình, vội vã tiến

lên, cung kính hành lễ, “Lão gia ngài làm sao đến rồi? Tiểu không có rất sớm nghênh tiếp, thực sự là không nên!”

Ông lão kia cười nhạt nói, “là lão phu đột nhiên đến thăm, liên quan gì đến ngươi? Lần này đến, kỳ thực cũng có chuyện tại người, cần ngươi hỗ trợ ở thế lực của ngươi trong phạm vi, tìm kiếm một người, mặt khác, ngươi ngày hôm nay hẳn là định tốt muốn luyện chế Thiên Yêu binh chứ? Lão phu cũng tốt nhìn một cái, luyện chế ra đến thành phẩm như thế nào!”

Vạn Thông Yêu Chủ cung kính nói, “Vân lão dặn dò, tiểu nhất định toàn lực ứng phó, Vân lão, ngài xin mời vào, hiện tại chính là luyện chế Thiên Yêu binh thời điểm, thực không dám giấu giếm, lần này tiểu gặp may, đụng tới một cái nghịch thiên luyện khí sư, nói vậy, lẽ ra có thể luyện chế ra một cái vừa lòng đẹp ý Thiên Yêu binh...”

Đang khi nói chuyện.

Bọn họ đã đi tới quốc điện quảng trường!

Chỉ có điều.

Nhường Vạn Thông Yêu Chủ kinh ngạc chính là, vào giờ phút này, quốc điện quảng trường trước, rõ ràng là yên lặng như tờ, nghe được cả tiếng kim rơi giống như yên tĩnh...

------oOo------

Chương 635: Đụng đến ta, ngươi cần phải hiểu rõ hậu quả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quốc điện trên quảng trường.

Đông đảo luyện khí sư đứng ở một bên, mộng bức cực kỳ nhìn Vương Bảo.

Bốn phía một vòng một vòng Yêu tộc đồng dạng nhìn chằm chằm Vương Bảo, ánh mắt có chút mờ mịt.

Vạn Thông Yêu Chủ ngạc nhiên nhìn tất cả những thứ này, phản ứng lại, trong lòng hồi hộp nhảy một cái!

Khe nằm!

Sẽ không là xảy ra vấn đề rồi chứ?

Chẳng lẽ là luyện khí thất bại?

Vẫn là ra những biến cố khác?

Trong lòng hoảng hoảng, cũng? } đến hoảng, Vạn Thông Yêu Chủ không lo được Thiên Yêu Điện chấp sự Vân lão, nhanh chóng tiến lên, thấp giọng quát, “Làm sao? Đã xảy ra chuyện gì?”

Sau đó.

Vạn Thông Yêu Chủ liền nhìn thấy trung tâm quảng trường nơi, dĩ nhiên biến mất ba khối Thiên Yêu xương đùi, trong lúc nhất thời ngây người như phỗng!

Thiên Yêu tinh túy đây?

Tinh luyện ra Thiên Yêu tinh túy đi đâu rồi?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vạn Thông Yêu Chủ liền xem đến vào giờ phút này, Vương Bảo thình lình vẻ mặt mờ mịt sờ sờ đầu, sau đó liền phát tam vấn.

“Ồ? Ta là ai?”

“Ta ở đâu?”

“Ta đang làm gì?”

Vạn Thông Yêu Chủ suýt chút nữa tại chỗ phốc ra một cái lão huyết!

Một cái lão luyện khí sư đột nhiên run giọng nói, “yêu chủ, Vương sư... Vương sư hắn đem Thiên Yêu tinh túy cho thu hồi đến rồi!”

“Phốc...”

Lần này, Vạn Thông Yêu Chủ triệt để không nhịn được, tại chỗ phun ra một cái lão huyết, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Nửa ngày qua đi.

Vạn Thông Yêu Chủ gầm nhẹ nói, “Vương sư, ngươi đang làm gì?”

Vương Bảo mờ mịt nhìn về phía Vạn Thông Yêu Chủ, rất là bất đắc dĩ buông tay, “Cái này cần ngươi nói cho ta a, ta cũng không biết ta đang làm gì? Trên thực tế, ta đều quên ta là ai, ngươi gọi ta Vương sư, chẳng lẽ ta là sư tôn của ngươi?”

Emma ta chùi!

Vạn Thông Yêu Chủ tỉnh tỉnh.

Nửa ngày không phản ứng lại.

Vương sư lời này này thái độ đây rốt cuộc là mẹ nó làm sao?

Lão tử liền rất sao ra đi dạo một vòng nhận cái khách nhân, làm sao vừa quay đầu liền thành dáng dấp như vậy?

“Cái kia cái gì, nếu như không có sự tình, ta phải đi, ai, không có cách nào a, ta dễ quên chứng lại phát ra, bệnh cũ...”

Vương Bảo gãi đầu, rất là vô tội nháy mắt mấy cái, sau đó liền muốn cất bước!

“Dừng lại!”

Vạn Thông Yêu Chủ hét lớn một tiếng.

Sau đó hắn vẻ mặt, liền trở nên âm trầm, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng quát, “Vương Đại Thánh, ngươi có biết hay không, ngươi đang làm gì? Ngươi nhưng là muốn nuốt hết ta Thiên Yêu di vật?”

Vương Bảo hơi nhướng mày, không vui nói, “Cái gì Thiên Yêu di vật? Ngươi đang nói cái gì, ta đều không nghe rõ, ta đều nói cho ngươi, ta dễ quên chứng phạm vào, ân, nếu không, ngươi nói cho ta một chút tình huống trước?”

Vạn Thông Yêu Chủ uất ức muốn lại thổ huyết, trực tiếp ngột ngạt đến cấp ba nội thương, có điều hắn hiện tại cũng không cách nào xác định, Vương Bảo đến cùng là thật sự phát bệnh, vẫn là... Nghĩ nuốt hắn Thiên Yêu di vật!

Theo lý thuyết.

Không có Yêu tộc, dám lớn gan như vậy!

Này vẫn là ở địa bàn của hắn!

Vương Bảo tuy rằng luyện khí nghịch thiên, thế nhưng tu vi, một chút xíu cũng không bị Vạn Thông Yêu Chủ để vào trong mắt.

Hít sâu một hơi, Vạn Thông Yêu Chủ đem Vương Bảo mấy ngày trước qua lại nói rồi nói chuyện.

Sau đó hắn liền nghe đến Vương Bảo lầm bầm lầu bầu nói rằng, "nha, nguyên lai ta gọi Vương Đại Thánh, là cái luyện khí sư, đến ngươi nơi này, là trợ giúp ngươi luyện khí, ta thu phục ngươi Thiên Yêu di vật, ân, tuy rằng ta cũng không biết ta vì sao muốn làm như thế, ta cũng căn bản không từ nhẫn chứa đồ tìm tới cái kia cái gọi là Thiên Yêu di vật, thế nhưng, ngươi nói ta đưa cho ngươi một cái nghịch thiên yêu binh? Ngươi xem, nếu không cái này coi như là là đồng giá trao đổi? Hai người chúng ta hai tình, làm sao?"

Vạn Thông Yêu Chủ gò má mãnh đánh!

Ta cắt cỏ!

Thần hắn mẹ hai tình a!

Quỷ rất sao mới cùng ngươi thanh toán xong đây!

Lão tử Thiên Yêu binh, nhưng là có thể sử dụng cả đời, nhưng là có thể bất tri bất giác rèn luyện lão tử huyết mạch, nhưng là có thể làm truyền gia bảo truyền chín đời, ngươi cái này yêu binh tuy rằng nghịch thiên, thế nhưng có thể so sánh sao?

"Ngươi... Ngươi khẳng định đang giả ngu! Ngươi... Lão phu ta vạn vạn không ngờ tới... Ngươi dĩ nhiên là tên như vậy... Mau chóng đem lão phu Thiên Yêu tinh túy giao ra đây, bằng không, đừng trách ta trở mặt!"

Vạn Thông Yêu Chủ rống to lên!

Mà vào giờ phút này.

Cái khác Yêu tộc, đã là mộng bức hỏng rồi!

Đặc biệt là lấy Càn Thiên Yêu Chủ cùng Hùng Liệt nhất, hai cái hàng sắc mặt từ từ trở nên trắng xám, ngơ ngác nhìn Vương Bảo vua màn ảnh phụ

thể, đầu óc trống rỗng!

“Ha ha, thú vị!”

Nhưng vào lúc này, cái kia Thiên Yêu Điện chấp sự Vân lão sắc mặt lạnh lùng đi lên phía trước, vòng chéo tay, nhìn Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “không nghĩ tới, trong thiên hạ còn có lớn mật như thế Yêu tộc, vạn thông Thiên Yêu di vật, chính là Thiên Yêu Điện ban tặng, ai dám cướp? Ai dám chia sẻ? Mà ngươi, có thể nói là lớn gan chó...”

“Ngày hôm nay coi như là vạn thông tha thứ ngươi, Thiên Yêu Điện, cũng không thể tha cho ngươi!”

Đang khi nói chuyện.

Vân lão đã lộ ra sát cơ nồng nặc!

Chỉ có điều.

Vương Bảo nhưng là nhẹ như mây gió nói rằng, “ta có thể cảnh cáo các ngươi, đừng vu oan tốt yêu, ta tuy rằng dễ quên, thế nhưng ta nhưng là biết, ta cũng là không dễ trêu, ta là có hậu đài!”

Dứt lời.

Vương Bảo hất tay, một đạo hỏa vũ bị hắn lấy ra.

Chính là Tất Phương hỏa vũ!

Cái kia Vân lão ngẩn ngơ, cảm thụ cháy vũ khí tức, con ngươi co rút nhanh, ngưng âm thanh nói, “Tất Phương trưởng lão pháp vũ? Vật ấy ngươi là từ chỗ nào chiếm được?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “hẳn là có người đưa, ông lão, đụng đến ta, ngươi cần phải hiểu rõ hậu quả!”

Vân lão nhíu mày khẩn.

Tất Phương tuy rằng chỉ là Thiên Yêu liên minh trưởng lão, thế nhưng, người ta huyết thống cao cấp a, thân là thượng cổ thần thú hậu duệ, Tất Phương luận chấm đất vị, có thể so với Thiên Yêu Hoàng!

Trầm tư nửa ngày.

Vân lão cắn răng quát, "Cũng được, chỉ cần ngươi giao ra Thiên Yêu tinh túy, lão phu liền tha cho ngươi một hồi!"

Nhưng mà Vương Bảo vẫn là lắc đầu, "Ta không có, thật không có! Các ngươi làm sao liền không tin ta đây? Mời xem ta chân thành con mắt, ta chưa bao giờ nói dối!"

Vạn Thông Yêu Chủ đều muốn khí nổ tung, lúc này cũng không nhịn được nữa, rống to nói, "cướp ta Thiên Yêu tinh túy, dường như cướp ta thành đạo chi bảo, Vương Đại Thánh, ngươi khư khư cố chấp, giả ngây giả dại, thực sự là bắt nạt ta quá mức!"

Ngay ở Vạn Thông Yêu Chủ nghĩ muốn động thủ thời điểm.

Thiên Yêu Điện chấp sự Vân lão ngăn cản hắn, ngưng âm thanh nói, "không nên giết, người này cùng Tất Phương trưởng lão nếu thật sự có liên hệ, ngươi dám giết hắn, đó là ở tìm đường chết! Trước tiên bắt, từ trên người hắn tìm tới Thiên Yêu tinh túy, cũng chính là!"

Vạn Thông Yêu Chủ cực kỳ uất ức, hắn chí bảo bị nuốt, sự tin tưởng của hắn cho phá tan thành từng mảnh, nhưng là, hắn nhưng không thể hạ sát thủ, chỉ có thể oán hận nói rằng, "tiểu nghe Vân lão, kính xin Vân lão tự mình bắt, giúp ta tìm tới Thiên Yêu tinh túy, không phải vậy ta sợ... Ta thật sự không thắng được tay, giết hắn!"

Vân lão thở dài, giương mắt xem Vương Bảo, phảng phất ở xem một kẻ ngu ngốc!

Thấp như vậy các loại tu vi.

Dĩ nhiên như vậy gan to bằng trời?

Ngươi dựa vào cái gì?

Sau một khắc, Vân lão phất tay, bàng bạc yêu lực hướng về Vương Bảo bao phủ mà đi.

Mà Vương Bảo cũng chưa hề đụng tới, tùy ý Vân lão bắt, hơn nữa trong miệng còn rất là thương cảm nói rằng, “ai, ta này dễ quên chứng, thực sự là hại ta không cạn, có điều ta tin tưởng, ta là thuần khiết, ta từ trước đến giờ quang minh quang minh, mười phần Yêu tộc 5 tốt thanh niên, làm sao sẽ làm ra như vậy vô liêm sỉ việc? Thanh giả tự thanh, ta sẽ không phản kháng...”

“Thời gian, sẽ chứng minh sự trong sạch của ta, thế gian tự có công đạo...”

------oOo------

Chương 636: Không dễ trêu Long Kiếm thiếu chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Hừ, đầu đầy nói bậy!”

Vân lão hừ nhẹ một tiếng, trực tiếp đem Vương Bảo nắm bắt đến bên cạnh.

Dưới con mắt mọi người.

Ngươi làm ra như thế phát điên việc, ngươi còn muốn nguỵ biện?

Ngươi làm cái khác Yêu tộc đều là đầu đất hay sao?

Vạn Thông Yêu Chủ sắc mặt âm trầm đi lên phía trước, nộ quát, “Ngu xuẩn, ngươi nhận mệnh đi! Xúc phạm Thiên Yêu Điện tối kỵ, ta xem ai có thể cứu ngươi?”

Nhưng mà.

Hắn vừa dứt lời.

Một đạo rụt rè âm thanh vang lên, “Ở... Dừng tay!”

Vạn Thông Yêu Chủ sững sờ, theo tiếng kêu nhìn lại, liền nhìn thấy vào giờ phút này chính thập phần căng thẳng đi tới tiểu Hồ Nữ U Nhược.

Này không phải Vương Đại Thánh bên người tiểu hầu gái sao?

Thật là to gan a, lại dám vào lúc này mở miệng.

“Cút!”

Vạn Thông Yêu Chủ hét lớn một tiếng, ánh mắt không quen.

U Nhược bước tiến một trận, thân thể run lên bần bật.

Có điều nước long lanh con ngươi bên trong chớp qua một vệt kiên nghị, U Nhược lần thứ hai tiến lên, đồng thời nói rằng, “ngươi... Các ngươi có thể bắt ta... Không muốn trảo Đại Thánh ca ca...”

Vạn Thông Yêu Chủ tức giận ngược cười, “Bắt ngươi? Ngươi là cái thá gì? Nếu ngươi...”

Lời chính nói đây.

Sau một khắc, Vạn Thông Yêu Chủ liền không tiếp tục được, bởi vì lúc này, một bàn tay xuyên phá hư không, như lôi đình cấp tốc hướng về gò má của hắn đánh tới!

Không khí cũng như cùng ầm ầm một tiếng nổ tung!

Vạn Thông Yêu Chủ trực tiếp kêu thảm một tiếng, thân thể hạ bay mà ra!

Bóng người ở giữa không trung vẽ ra một cái đường vòng cung, rơi vào trên mặt đất, gò má sưng, thân thể một trận biến ảo, một tát này, thình lình suýt nữa đem hắn rút ra nguyên hình!

“Vân lão, ngươi...”

Vạn Thông Yêu Chủ bưng nửa bên mặt, khó có thể tin nhìn Thiên Yêu Điện chấp sự Vân lão!

Không sai!

Ra tay chính là Vân lão!

Có điều vào giờ phút này Vân lão, một tấm trên khuôn mặt già nua, tất cả đều là vừa kinh vừa sợ, thân thể của hắn cũng có chút run cầm cập, phảng phất nhìn thấy gì sợ hãi đến cực điểm sự tình!

“Súc sinh! Chớ có làm càn!”

Vân lão lệ quát một tiếng.

Sau một khắc, hắn bỗng nhiên xoay người, mặt hướng U Nhược, khom người khom lưng, run giọng nói, “U Nhược thiên nữ ở trên, lão phu Thiên Yêu Điện chấp sự Vân Sư, bái kiến thiên nữ!”

U Nhược sững sờ, phản ứng lại, rất là kinh hỉ nói rằng, “ngươi... Ngươi dĩ nhiên... Nhưng là cha ta cha xuất quan?”

Vân lão ánh mắt mang theo kính nể, cung kính nói, “Không sai, U Trần đại nhân đã xuất quan, hơn nữa... Chính thức trở thành Thiên Yêu liên minh thứ mười tôn Thiên Yêu Tôn!”

Lời nói tới chỗ này.

Vân lão bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía một mặt mộng bức Vạn Thông Yêu Chủ, lạnh như băng nói rằng, “vạn thông, ngươi có biết tội của ngươi không?”

Vạn Thông Yêu Chủ đều muốn tan vỡ!

Khe nằm!

Thật mẹ nó đồ phá hoại a!

Vương Đại Thánh cái kia tiểu tử hầu gái, dĩ nhiên là một vị Thiên Yêu Tôn con gái?

Ta phốc ngươi muội a!

Quá rất sao thái quá chứ?

Mặc cho (đảm nhiệm) lão tử não đường về lại thanh kỳ, cũng không nghĩ ra kết quả như thế a!

Đón lấy.

Vạn Thông Yêu Chủ đã nghĩ đến, chính mình vừa nãy làm cái gì!

Chính mình.

Dĩ nhiên mắng một vị Thiên Yêu Tôn con gái?

Chính mình còn giống như nói, người ta là cái thá gì?

Khe nằm!

Muốn chết muốn chết muốn chết a!

"Ta biết tội, ta có tội lớn, thiên nữ đại nhân, tha ta một con chó mệnh a.."

Vạn Thông Yêu Chủ buồn rầu cực kỳ, quỳ rạp dưới đất không ngừng cho U Nhược dập đầu bồi tội!

U Nhược do dự một chút, nói rằng, "ngươi trước tiên đứng lên đi!"

Vạn Thông Yêu Chủ lúc này mới đứng dậy, đứng tại chỗ, cúi thấp đầu, một bộ tùy ý xử lý dáng vẻ!

U Nhược thở phào nhẹ nhõm, cũng khôi phục sự tự tin mạnh mẽ, ở trong trí nhớ của nàng, chỉ cần có cha ở, sẽ không có bất luận cái nào Yêu tộc, dám bắt nạt chính mình!

Bước nhanh đi tới Vương Bảo trước mặt, U Nhược con mắt híp thành trăng khuyết, cười nói, "Đại Thánh ca ca, ngươi không sao chứ?"

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo!

Vốn là.

Hắn căn bản không có gì lo sợ, bởi vì hắn còn có vương giả sống lại số hai dược tề có thể dùng, sợ len sợi?

Thế nhưng ai có thể nghĩ tới, núi sông trùng điệp, trước cứu một cái tiểu Hồ Nữ, dĩ nhiên thành Thiên Yêu Tôn khuê nữ!

Vương Bảo biết Thiên Yêu Tôn địa vị, cái kia ở Vạn Yêu liên minh ở trong, cũng cũng chỉ có mấy tôn, hiện nay, nhiều một vị!

"Ta không có chuyện gì!"

Vương Bảo chỉ có thể cười gượng.

U Nhược đắc ý nói, "Đại Thánh ca ca yên tâm, hiện tại cha ta cha xuất quan, có ta ở, ai cũng không dám chạm ngươi!"

Cái kia Vân lão ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên quay về Vương Bảo chắp tay, thành khẩn nói rằng, "tiểu hữu, ta xem trước, khả năng đều là hiểu lầm, lúc trước có cái gì chỗ đắc tội, mong rằng thông cảm thông cảm!"

Vương Bảo ý tứ sâu xa nhìn Vân lão, cười nhạt nói, "yên tâm đi, ngươi lẽ nào đã quên, ta có dễ quên chứng, nói không chắc qua mấy ngày, ta liền ngươi là ai, đều nhớ không rõ!"

Vân lão lúng túng một hồi.

Trong lòng nhưng là điên cuồng nhổ nước bọt, ma trứng, này rất sao đều lúc nào, ngươi cái gì phiền phức đều không có, còn trang cái chổi lông gà a!

Hít sâu một hơi, Vân lão quay về U Nhược chắp tay nói, "thiên nữ, U Trần đại nhân đã hạ lệnh, toàn tộc sưu tầm ngài tăm tích, hắn rất lo lắng ngươi, ta hiện tại liền hộ tống ngươi về Thánh thành, khỏe không?"

U Nhược lắc đầu một cái, nói rằng, "cha đã bình an vô sự, ta... Ta thật vất vả đi ra một chuyến, ta mới không trở về đi, ta muốn theo Đại Thánh ca ca!"

Vân lão suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Này mẹ nó là luân hãm chứ?

Nếu như bị U Trần Thiên Yêu Tôn biết, bảo bối của hắn con gái, dĩ nhiên luân hãm cho một cái khỉ nhỏ nhãi con, vậy còn không đến phát rồ a?

Nghĩ tới đây, Vân lão liền quyết định lập tức đem tin tức phát đến Thánh thành.

Bổng đánh uyên ương, có thể muốn kịp lúc a!

Đương nhiên, trong miệng hắn là nửa câu nói cũng không nói nhiều, cùng với không công đắc tội thiên nữ, còn không bằng nhường thiên nữ các thân nhân đến xử lý!

...

...

Vương Bảo bình an vô sự đi rồi.

Vạn Thông Yêu Chủ liền cái rắm cũng không dám thả.

Chờ đến Vương Bảo cùng U Nhược, cùng với Vân lão bọn họ sau khi rời đi rất lâu.

Vạn Thông Yêu Chủ lúc này mới bỗng nhiên ngẩng đầu, sau đó, con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm một phương hướng, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “Càn Thiên! Hùng Liệt...”

Càn Thiên Yêu Chủ cùng Hùng Liệt liếc mắt nhìn nhau, trong lòng một mảnh lạnh lẽo, liếc mắt nhìn nhau, đều là sắc mặt như tro tàn!

Mã Đức!

Làm sao bây giờ?

Liền mẹ nó hỏi một chút, nên làm gì?

Vương Bảo đúng là thẳng thắn lưu loát, phủi mông một cái liền đi, bọn họ đây?

Nhưng phải chịu đựng Vạn Thông Yêu Chủ vạn trượng lửa giận!

Đáng chết Vương Đại Thánh!

Ngươi quá rất sao xấu tính!

...

...

Vân lão bất tri bất giác nhắc nhở Vương Bảo, U Nhược thân phận sự tôn quý, chính mình nên có chút tự mình biết mình, sớm một chút nhường U Nhược về nhà.

Vốn là.

Vương Bảo không muốn chim hắn.

Thế nhưng sau đó Vương Bảo nghĩ đến, nhường U Nhược em gái như thế theo chính mình, chính mình cũng là nháo tâm a.

Nàng cha nhưng là Thiên Yêu Tôn.

Vì lẽ đó, Vương Bảo đơn giản ngay ở vạn thông thủ đô dừng lại, chờ đến Thánh thành người đến tiếp U Nhược trở lại.

U Nhược tiểu Hồ Nữ tuy rằng không muốn về nhà, thế nhưng Đại Thánh ca ca nàng nhưng là nói gì nghe nấy, thành thật.

Không qua mấy ngày.

Trên hư không, một đạo long xa bước trên mây mà vào, tiến vào vạn thông thủ đô.

Vạn thông đại khách sạn trước, từ lâu nhận được tin tức Vân lão cung kính đứng cửa chờ đợi.

Long xa hạ xuống, kéo xe giao long hóa thành một cái trung niên đại hán, sau đó mở ra thùng xe cuốn mảnh, bên trong đi ra một lão giả, một người thanh niên!

"Dĩ nhiên là U Tuyền trưởng lão đích thân tới! Còn có... Vị đại thiếu này dĩ nhiên cũng tới!"

Vân lão bỗng cảm thấy phấn chấn, vội vã tiến lên cho U Tuyền hành lễ, sau đó, mới khom người cúi đầu, cực kỳ cung kính nói, "Tiểu nhân bái kiến Long Kiếm thiếu chủ..."

Long Kiếm thiếu chủ!

Thiên Long tộc đời kế tiếp tộc trưởng dự bị!

Vị này gia, không phải là người hiền lành...

------oOo------

Chương 637: Đắc tội rồi Long Kiếm thiếu chủ còn muốn chạy?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Vân lão thăm hỏi.

U Tuyền chỉ là mặt không hề cảm xúc gật gù.

Mà cái kia Long Kiếm thiếu chủ, nhưng là híp mắt, khá là âm lãnh nói rằng, "tin tức bên trong nói, U Nhược bị người ta tóm lấy còn tưởng là làm buôn bán nô lệ? Ngươi đến chính mồm nói cho ta, việc này, là thật hay giả?"

Vân lão cả người run lên, theo bản năng mạnh mẽ nuốt ngụm nước bọt!

Khe nằm!

Vừa tới liền muốn đại khai sát giới sao?

Quả nhiên không hổ là Thiên Long tộc thứ nhất sát tinh, toàn bộ Thánh thành thế hệ tuổi trẻ, đều ngầm thừa nhận người đứng đầu thiên kiêu!

"Long Kiếm thiếu chủ... Hết thảy phạm tội Yêu tộc, tiểu đã phái thủ hạ đi tới bắt lấy! Sáng ngày mốt thì có thể áp giải lại đây!" Vân lão cung kính cực kỳ nói rằng.

Cái nào ngờ tới.

Cái kia Long Kiếm thiếu chủ đột nhiên hơi nhướng mày, lạnh quát, "Đồ ngu!"

Vân lão kinh hoảng, hai chân đều là run run một cái.

Long Kiếm thiếu chủ sát cơ lẫm liệt quát, "Những kia đáng chết tiện yêu lại dám khinh nhờn U Nhược, cỡ này tội lớn, còn cần áp giải? Ngay tại chỗ

đánh chết, cũng chính là!”

Vân lão lo sợ tát mét mặt mày nói rằng, “rõ ràng, tiểu chờ sẽ lập tức đi đưa tin!”

Long Kiếm thiếu chủ hừ nhẹ nói, “nhớ kỹ, U Nhược chính là Thiên Yêu Tôn con gái, thân phận cao quý, cỡ này tội lớn, muốn liên luỵ toàn tộc, đã hiểu sao?”

Vân lão hít vào một ngụm khí lạnh, “Liên luỵ... Toàn tộc?”

“Làm sao? Ngươi không đành lòng?”

Long Kiếm thiếu chủ tựa như cười mà không phải cười nhìn Vân lão.

Vân lão suýt nữa tan vỡ, lắc đầu liên tục, “Đã hiểu! Tiểu đã hiểu!”

“Hừ!”

Long Kiếm thiếu chủ bĩu môi, đạp bước tiến vào vạn thông đại khách sạn, “U Nhược ở nơi nào? Mau dẫn đường!”

Vạn thông đại khách sạn yên lặng như tờ!

Trên thực tế, Long Kiếm thiếu chủ danh, ở đâu ở Thánh thành truyền lưu, này yêu lòng dạ độc ác, có thể nói độc ác, Sát tâm chi đựng, toàn bộ Yêu tộc đều rõ ràng trong lòng!

Nhìn thấy long xa, nghe được Long Kiếm thiếu chủ bốn chữ, vạn thông đại khách sạn bên trong Yêu tộc, từ lâu là tê cả da đầu, run lẩy bẩy quỳ rạp dưới đất, ngẩng đầu cũng không dám!

Cũng không lâu lắm.

U Nhược cùng Vương Bảo liền từ lầu hai đi xuống!

U Tuyền nhìn thấy U Nhược, trên mặt rốt cục lộ ra một vệt nụ cười, rất là

vui mừng nói rằng, “cám ơn trời đất, tiểu U Nhược, ngươi nếu như ra chuyện gì, lão già đem mệnh ném vào đều khó thoát tội lỗi!”

U Nhược hài lòng gọi nói, “suối gia gia!”

“Mau tới đây, chúng ta nhanh đi về, cha ngươi nghĩ ngươi nghĩ tới đều muốn điên!” U Tuyền cười ha hả nói.

Mà lúc này.

Cái kia Long Kiếm thiếu chủ, bỗng nhiên lạnh lùng nhìn về phía Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “trước tiên chớ vội đi, U Nhược, nhìn thấy Kiếm ca, làm sao không chào hỏi?”

U Nhược nhỏ giọng nói, “Long Kiếm ca ca!”

Long Kiếm thiếu chủ thoả mãn gật gù, sau đó cười khẩy nói, “nghe nói, có cái Yêu tộc, dĩ nhiên gan to bằng trời, coi ngươi là làm hầu gái? Nhưng là cái này đen hầu tử?”

“Long Kiếm ca ca!”

U Nhược có chút phẫn nộ, không vui nói, “Ngươi không cần loạn giảng, đây là ta Đại Thánh ca ca, là hắn cứu ta, là ân nhân cứu mạng của ta!”

Long Kiếm thiếu chủ cười nhạo nói, “cái gì ân nhân cứu mạng, này đen hầu tử nghĩ cái gì, làm ta không rõ ràng? Hừ, có điều, nể tình ngươi bảo vệ U Nhược, thiếu gia ta có thể tha cho ngươi khỏi chết, thế nhưng, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, tự đoạn hai tay, quỳ xuống đàng hoàng ở chỗ này ngốc ba ngày, liền cho ngươi một con đường sống!”

Vốn là tâm tình vô cùng tốt Vương Bảo, tâm tình trong nháy mắt gay go!

Bảo gia tâm tình gay go, vậy khẳng định đến có người xui xẻo rồi!

Mắt nhìn Long Kiếm thiếu chủ, Vương Bảo thở dài, “Đồ ngu, nếu không là ngay ở trước mặt U Nhược trước mặt, không muốn gặp huyết, ngày hôm

nay ta liền để ngươi máu phun ra năm bước!”

Long Kiếm thiếu chủ ngây người!

U Tuyền khóe mắt vừa kéo, hơi có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Nói Long Kiếm thiếu chủ đồ ngu?

Câu nói như thế này, bao nhiêu năm không ai dám nói thế với?

Long Kiếm thiếu chủ thân là Thiên Long tộc đời tiếp theo tộc trưởng, tổ phụ, chính là Thiên Yêu liên minh long tung bay Thiên Yêu Tôn!

Bối cảnh thâm hậu, vượt quá tưởng tượng!

Nếu như không phải U Trần lên cấp Thiên Yêu Tôn, Long Kiếm thiếu chủ cũng sẽ không tự mình lại đây, bởi vì lúc này giờ khắc này, lên cấp U Trần, đã có cùng long tung bay ngang nhau tư cách, xét thấy Thiên Hương Hồ tộc thể chất đặc thù, long tung bay tới cửa cầu hôn, U Trần đã đáp ứng!

“Tốt!”

Long Kiếm thiếu chủ không những không giận mà còn cười.

Hắn có nhiều thú vị nhìn Vương Bảo, cười nói, “được lắm máu phun ra năm bước, đến đến đến, sử dụng bản lãnh của ngươi đi ra, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi là làm sao nhường ta máu phun ra năm bước?”

“Được rồi!”

Đột nhiên.

U Nhược mặt cười đã kinh biến đến mức dường như treo đầy sương lạnh, lạnh lùng nhìn Long Kiếm thiếu chủ, lạnh giọng nói, “Long Kiếm thiếu chủ, Đại Thánh ca ca là ta ân nhân cứu mạng, ngươi như lại bộ dáng này,

chính là kẻ thù của ta!”

Bầu không khí trong nháy mắt vắng lặng.

Long Kiếm thiếu chủ trên mặt nụ cười không lại, mặt âm trầm không nói lời nào.

U Tuyền chau mày, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, tràn ngập sát ý!

Nửa ngày.

Vương Bảo đần độn vô vị phất tay một cái, tiến lên vỗ vỗ U Nhược vai, nói rằng, “thôi thôi, mặc kệ hắn, U Nhược, sau đó cũng phải cẩn thận một chút, đừng tiếp tục bị tà yêu cho bắt được, Đại Thánh ca ca vậy thì đi rồi, hữu duyên thì sẽ gặp lại! Trân trọng!”

Vương Bảo vừa dứt lời.

Cái kia Long Kiếm thiếu chủ đột nhiên âm lãnh quát, “Muốn đi? Nghĩ vẻ đẹp, ngày hôm nay ngươi...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bóng người trở thành nhạt, sau một khắc, biến mất không thấy hình bóng!

Long Kiếm thiếu chủ còn lại nửa câu nói, ngột ngạt trở lại trong bụng, khí thế bạo phát, lửa giận vạn trượng tìm tòi bốn phía, nhưng là nhưng không tìm được nửa điểm Vương Bảo tung tích, trong lúc nhất thời tà hỏa tăng lên trên, đều muốn khí nổ!

“Đáng chết!”

Long Kiếm thiếu chủ ánh mắt sát cơ bùng lên.

U Tuyền thấp giọng truyền âm khuyên giải nói, “Long Kiếm, không nên dây dưa, cẩn thận U Nhược đối với ngươi...”

Long Kiếm thiếu chủ cắn răng, nhìn lạnh như băng U Nhược một chút, chắp tay ở phía sau, lạnh giọng nói, “thôi, coi như hắn chạy nhanh hơn, tha cho hắn một con chó mệnh, U Nhược, mau cùng ta về Thánh thành, còn có, ngươi sau đó lại như vậy nói chuyện với ta, ta sẽ lấy gia pháp xử trí, ngươi, sau đó nhưng là vị hôn thê của ta...”

...

...

Không đề cập tới U Nhược nơi đó.

Vương Bảo định điểm dịch chuyển đến vạn thông thủ đô ở ngoài một toà trên núi hoang.

Xuất hiện sau khi, Vương Bảo liếc mắt nhìn thủ đô phương hướng, đưa tay duỗi người, ánh mắt tinh mang lấp loé.

“Long Kiếm thiếu chủ đúng không? Cái này mối thù, chúng ta xem như là kết làm, sau đó chậm rãi tính!”

“Ừm, tinh luyện giá trị phá hai triệu, cũng là thời điểm tinh luyện một hồi tu vi của chính mình!”

“Còn có hố đến Thiên Yêu tinh túy, tế luyện một phen, lẽ ra có thể nhường Thiên Yêu Tướng Giáp tiến thêm một bước!”

“Sự tình còn rất nhiều, liền tìm một chỗ bế quan đi!”

Quyết định chủ ý.

Vương Bảo bóng người lên không, tùy tiện tìm một phương hướng chạy.

Chỉ có điều.

Vương Bảo không có phát hiện, ở hắn đi rồi khoảng chừng tiểu nửa khắc

đồng hồ qua đi, một bóng người xuất hiện ở trước hắn dừng lại núi hoang.

Đây là một cái đầu trâu mặt ngựa khá là ổi! 1 vụn vặt người đàn ông trung niên, mũi ở trên hư không ngửi một cái, nam tử vuốt cằm của chính mình hồ tự nhủ, "Không có sai, chính là cái này vị..."

Dứt lời, nam tử ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo phương hướng ly khai, mũi co rúm liên tục, cười âm hiểm một tiếng, bóng người hóa thành hư huyễn, biến mất không thấy hình bóng.

Tại chỗ, chỉ để lại một đạo cười lạnh.

"Hừ, đắc tội rồi Long Kiếm thiếu chủ còn muốn chạy? Ở ta Tầm Khí Thử lần theo bên dưới, ta xem ngươi có thể trốn bao lâu..."

------oOo------

Chương 638: Ta muốn gia nhập Thiên Tà Yêu Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên tiếp ba ngày qua đi.

Gió xuân thổi a thổi, thổi đến mức Tầm Khí Thử người đàn ông trung niên tâm tình dị thường buồn bực.

Vào giờ phút này, hắn ngay ở một chỗ núi ao phụ cận đảo quanh.

Mũi của hắn phun ra, đầy, không ngừng ngửi tới ngửi lui, nhưng mà mặc cho hắn làm sao tìm kiếm, cũng không tìm tới Vương Bảo tung tích, nhưng là Vương Bảo khí tức liền chung quanh đây, không chút nào rời đi dấu hiệu.

“Đáng chết!”

Tầm Khí Thử trung niên ngồi ở một tảng đá lớn bên trên, sắc mặt âm trầm, cong lên đột xuất răng nanh miệng sinh hờn dỗi!

“Cái này không thể nào a!”

Không có sinh linh có thể tránh được Tầm Khí Thử điều tra.

Cái này cũng là hắn tu vi không tính cực cao, nhưng cũng ở Long Kiếm thiếu chủ bên người khá được bên trong dùng sức lực.

Nhưng là.

Vì cái gì chính là không tìm được đây?

Thở dài, Tầm Khí Thử trung niên từ bỏ tìm kiếm, hắn quyết định các loại, hắn tin tưởng thiên phú của chính mình không có cảm ứng sai, Vương Bảo khẳng định ngay ở chung quanh đây, hơn nữa hắn là trốn đi.

Thời gian trôi qua.

Lại là 4,5 ngày qua đi!

Ngày đó, trời trong nắng ấm, Tầm Khí Thử trung niên đang nằm ở trên tảng đá lớn chợp mắt, nhưng mà sau một khắc, xa xa thình lình truyền đến từng đạo từng đạo kinh thiên nổ vang!

Tầm Khí Thử trung niên lập tức vươn mình mà lên, cơ cảnh biến mất đến một bên, lén lút nhìn sang.

Xa xa kéo tới mười mấy đạo lưu quang.

Trước mặt một cái, đang đến gần núi ao trên không thời điểm, đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn, hóa thành một con kinh thiên cự hổ!

Mà ở phía sau hắn, nhưng là mười mấy cái trên người mang theo thao Thiên Sát khí, ánh mắt tà ý cực kỳ Yêu tộc, người cầm đầu là cái hóa thành hình người ông lão, cầm trong tay một cái đen thùi lùi gậy sắt.

Cự hổ ánh mắt mang theo ngập trời cơn giận, há mồm rít gào nói, "Thiên Tà Yêu Tông, lão tử thân là Phi Hổ tộc, các ngươi cũng dám đụng đến ta?"

Một đám tà yêu lộ ra nồng nặc vẻ khinh thường.

Lão giả cầm đầu bĩu môi, lười biếng nói rằng, "Phi Hổ tộc? Ha ha, ở ta Thiên Tà Yêu Tông trong mắt, tính rắm a? Vạn Yêu liên minh Thiên Long tộc lợi hại không? Có thể nói là Yêu tộc thứ nhất đại chủng tộc, thế nhưng ta Thiên Tà Yêu Tông vẫn cứ không để vào mắt!"

"Ngươi như đàng hoàng giao ra ngũ hành yêu quả, lão phu kia còn có thể cho ngươi lưu lại toàn thây, nếu ngươi u mê không tỉnh, ha hả..."

Thật ở trong tối ảnh nơi nghe trộm Tầm Khí Thử trung niên ánh mắt bỗng nhiên phát lạnh, theo bản năng run cầm cập một hồi!

Khe nằm!

Thiên Tà Yêu Tông?

Lão tử sao liền xui xẻo như vậy, đụng với tà yêu qua lại.

Thiên Tà Yêu Tông trâu bò không?

Từ ông lão kia liền có thể nghe được, rất trầu bò!

Thiên Tà Yêu Tông có thể nói là tà yêu Thánh địa, mà tà yêu, nhưng là không phục tùng Vạn Yêu liên minh quản giáo, đồng thời lấy giết chóc Yêu tộc làm vui một đám Yêu tộc gọi chung.

Mấy năm gần đây, Thiên Tà Yêu Tông thế lực phát triển càng ngày càng làm lớn, quãng thời gian trước thậm chí còn cùng Vạn Yêu liên minh cao tầng từng có một trận chiến, tuy rằng thất bại, thế nhưng có can đảm ra tay, vậy thì là trâu bò!

"Cũng còn tốt lão tử lẩn đi nhanh!" Tầm Khí Thử trung niên lòng vẫn còn sợ hãi trong đầu cuồng khen ngợi một hồi chính mình.

Mà vào giờ phút này.

Cái kia cự hổ ánh mắt lập loè phẫn nộ vẻ, trong giây lát gào thét nói, "lão tử ném vào nửa cái mạng nhỏ, mới từ hộ bảo dị thú bên trong cướp được ngũ hành yêu quả, các ngươi muốn cướp, còn muốn đoạt tính mạng của ta, lão tử há có thể đáp ứng? Cũng được, ngày hôm nay hay là chính là lão tử tận thế, thế nhưng ngũ hành này yêu quả, các ngươi cũng đừng hòng chia sẻ!"

Sau một khắc, liền nhìn thấy cự hổ đột nhiên trên người bùng nổ ra mãnh liệt hào quang, sau đó, một đạo cuồng bạo yêu lực cuốn sạch lấy một viên ngũ sắc trái cây, cấp tốc chui vào đến núi ao bên dưới!

Đông đảo tà yêu hoàn toàn biến sắc, cái kia sắc mặt của ông lão càng trở nên cực kỳ khó coi, lệ quát, "Muốn chết! Thứ hỗn trướng, toàn thây ngươi là đừng nghĩ, lão tử đem ngươi lột da tróc thịt!"

Chỉ là vừa dứt lời, liền nhìn thấy cái kia cự hổ đột nhiên cười dài một tiếng, thân thể thình lình ầm ầm một tiếng nổ bể ra đến!

Tà yêu kinh hãi, ông lão kia mặt âm trầm, cấp tốc lùi về sau, chờ đến tất cả phong ba qua đi, tự bạo sau cự hổ đã là không còn sót lại một chút cặn!

"Ngược lại cũng đúng là một hán tử!"

Tà yêu ông lão nhíu chặt mày thấp giọng nói rằng.

Phía sau hắn một cái tà yêu trung niên buồn bực nói, "Trưởng lão, ngũ hành yêu quả gặp đất thì lại trốn, chúng ta có muốn hay không tìm một hồi?"

Tà yêu ông lão tức giận mắng nói, "ngớ ngẩn, vậy cũng là thuần túy ngũ hành yêu quả, có thể đúc lại huyết thống căn cơ, ngươi nói có muốn hay không tìm? Mau mau, đều cho ta xuống mồ! Lão tử coi như đem nơi đây chu vi trăm dặm lật cái lộn chổng vó lên trời, cũng phải đem ngũ hành yêu quả tìm ra!"

Một đám tà yêu sớm có dự liệu, dồn dập khổ (đắng) ba ba hạ xuống núi ao, sau đó, trên người ánh sáng bạo phát, Thổ Độn xuống mồ, biến mất không thấy hình bóng!

Không biết.

Vào giờ phút này, Tầm Khí Thử nhưng là từ lâu kích động tột đỉnh, chui vào đến trong lớp đất, không ngừng co rúm mũi dò xét lên!

Đột nhiên.

Tầm Khí Thử sững sờ.

Ở hắn cảm ứng bên dưới, một đạo quen thuộc cực kỳ khí tức, xuất hiện, hơn nữa, ngay ở hắn cách nhau rất gần địa phương!

"Là hắn! Cái kia khỉ yêu! Đáng chết, hắn dĩ nhiên giấu ở lòng đất, có điều,

trước ta cũng ở lòng đất điều tra, không có a... Thôi, không muốn, trước tiên xong Thành thiếu chủ nhiệm vụ lại nói!”

Tầm Khí Thử trung niên ánh mắt lộ ra một vệt sát ý, cấp tốc hướng về cảm ứng nơi thoáng qua!

Cũng không lâu lắm.

Phía trước tầng đất, liền xuất hiện khẽ hở thật lớn, sau đó, một cái không gian khổng lồ xuất hiện, ở bên trong, Vương Bảo ngồi khoanh chân, sắc mặt quái lạ, trong tay, còn cầm một viên trái cây.

Không phải ngũ hành yêu quả là cái gì?

Vương Bảo cũng rất bất đắc dĩ a.

Bế quan mới vừa kết thúc, mới vừa lui rơi hệ thống đóng Sekimori hộ, sau đó một viên trái cây liền lẻn đến bên cạnh hắn.

Bế quan cũng có bảo vật thiên hàng? Chặc chặc, vận may này!

Nhưng vào lúc này, Tầm Khí Thử trung niên dĩ nhiên xuyên phá Vương Bảo chế tạo ra đến bế quan không gian, lộ ra bóng người đến, nhìn thấy Vương Bảo, trong ánh mắt, sát cơ lộ, trong bàn tay, yêu khí dũng đãng, gằn giọng cười nói, “tiểu tử, ngươi vạn vạn không nghĩ tới, chạy trốn lâu như vậy, còn có thể bị đại gia đuổi theo chứ? Nhường ngươi chết được rõ ràng, ngươi đắc tội rồi Long Kiếm thiếu chủ, đã không có đường sống, cho ta nạp mạng đi...”

Ầm!

Yêu khí rung chuyển, hóa thành một đạo lợi kiếm hướng về Vương Bảo oanh kích mà đến!

Đòn đánh này, Tầm Khí Thử trung niên đã che đậy âm thanh, hơn nữa ở hắn dự đoán ở trong, đòn đánh này liền được rồi.

Long Kiếm thiếu chủ nhưng là nói rồi, đây chỉ là một cái nho nhỏ Chân thần tiểu yêu!

Chính mình đường đường quân chủ cấp Bất Hủ, còn không phải bắt vào tay?

Nhưng mà.

Rất nhanh hắn liền mộng bức phát hiện, hắn này hung hãn một đòn, trực tiếp đánh vào Vương Bảo trên người, Vương Bảo trốn đều không trốn.

Đồng thời.

Oanh kích bạo phát, Vương Bảo thân thể không nhúc nhích, trái lại là vuốt cằm, trừng trừng theo dõi hắn.

Tầm Khí Thử trung niên mộng bức!

Ma trứng!

Không đánh nổi?

Làm sao có khả năng không đánh nổi?

Không phải nói tốt Chân thần cảnh sao?

A phốc ngươi muội Long Kiếm thiếu chủ, ngươi mẹ nó không phải chứ? Ngay cả người mình đều hố a?

...

...

Tầm Khí Thử trung niên nhưng là rất thông minh.

Phát hiện không đánh nổi, theo bản năng liền phải chạy trốn.

Chỉ có điều.

Không chờ hắn động đây, Vương Bảo liền thăm thẳm nói rằng, “ngươi động một bước, ta liền làm thịt ngươi!”

Cùng lúc đó.

Một luồng cuồng liệt tuôn ra, mạnh mẽ đến cực điểm sức mạnh hình thành một đạo sợi tơ, ở Vương Bảo quanh thân quay một vòng.

Lực lượng này, dĩ nhiên có thể cùng Phong Vương Cấp Bất Hủ cùng sánh vai!

Vương Bảo trải qua khoảng thời gian này bế quan, tu vi đã đột phá đến Giới Hư đỉnh cao cảnh giới, trải qua Thiên Yêu Tướng Giáp bổ trợ, Phong Vương Cấp Bất Hủ Vương Bảo đều có thể đón đánh!

Tầm Khí Thử trung niên tan vỡ, lập tức thành thật, đứng tại chỗ, run giọng nói, “gia! Đại gia! Lão gia! Ta sai rồi, ta không nên động thủ! Ngài đừng có giết ta a, đều là Long Kiếm thiếu chủ thằng ngốc kia so với nhường ta làm ra a... Hắn... Hắn thật không phải đồ tốt, hắn ngay cả ta đều hố a, ngài tha ta một cái chuột mệnh đi...”

Vương Bảo cười nhạt nói, “đừng sợ, ta này không không giết ngươi sao? Ta hỏi ngươi, Long Kiếm thiếu chủ chỉ phái ngươi một cái sao?”

Tầm Khí Thử nói đàng hoàng nói, “Long Kiếm thiếu chủ nói gia chỉ là Chân thần tiểu yêu, vì lẽ đó chính ta đã đủ rồi!”

Vương Bảo ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt sát cơ, trầm mặc nửa ngày, nói rằng, “ta sau đó nhất định sẽ tìm Long Kiếm sâu sắc thêm một chút tình cảm, ta cảm thấy ngươi vẫn tính thông minh, là cái hợp lệ nội ứng, ngươi coi như ta nằm vùng, thế nào?”

“A?”

Tầm Khí Thử trung niên bối rối.

Khe nằm?

Nằm vùng?

Còn có loại này thao tác?

Ngươi rất sao đây là cái gì tư tưởng a? Như thế âm tất a? Ta rất sao làm sao thế Long Kiếm thiếu chủ cảm thấy bi ai? Đại âm tất thật sự rất đáng sợ.

“Làm sao? Ngươi không vui?”

Vương Bảo ánh mắt không vui.

Tầm Khí Thử trung niên thân thể run lên.

Trầm mặc một hồi, hắn liền nhận mệnh.

Tình huống bây giờ rất sáng tỏ.

Không làm nằm vùng? Mất mạng!

Làm nằm vùng, còn có thể tiêu dao một trận!

Huống hồ.

Chỉ cần mình không nói, ai biết mình là nằm vùng? Chính mình thân là Tầm Khí Thử bộ tộc thông minh nhất, nhất định có thể làm được lắm xứng chức nằm vùng!

“Gia, sau đó ta chính là ngài mắt, ngài yên tâm, dựa vào sự giúp đỡ của ta, ngài nhất định có thể đánh bại Long Kiếm thiếu chủ, gia muốn biết cái gì, cứ hỏi!”

Tầm Khí Thử trung niên bình vỡ không cần giữ gìn, rất là thẳng thắn nói

rằng.

Vương Bảo cười vung vung tay, “Cái này sau này hãy nói, ta hiện tại còn không dùng được: Không cần ngươi, giao ra huyết mạch của ngươi bản nguyên, ngươi là có thể đi rồi! Đến thời điểm, ta sẽ liên hệ ngươi!”

Tầm Khí Thử trung niên trong nháy mắt yên.

Giao ra huyết thống bản nguyên.

Này rất sao liền phản kháng đều không làm được!

Hơn nữa còn sẽ liên lụy bộ tộc a!

Cũng may Tầm Khí Thử bộ tộc thập phần hiếm có: Yêu thích, hơn nữa căn bản không quần tụ, vì lẽ đó, Tầm Khí Thử trung niên chỉ là phiền muộn một hồi, liền đàng hoàng giao ra huyết thống bản nguyên.

Vương Bảo thu rồi sau khi, liền nói rằng, “ngươi đi về trước, chính mình kiếm cớ, ân, ta cũng nên xuất quan...”

Dứt lời, Vương Bảo lần thứ hai cầm lấy ngũ hành yêu quả, liếc nhìn nhìn.

Mà Tầm Khí Thử trung niên vừa nhìn, con ngươi đều sắp trừng đi ra.

Khe nằm.

Ngũ hành yêu quả?

Làm sao sẽ ở trong tay hắn?

Theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, Tầm Khí Thử trung niên gấp giọng nói, “gia, hiện tại đừng đi ra ngoài a, bên ngoài có Thiên Tà Yêu Tông lớn tà yêu, tu vi không thua kém Vĩnh Hằng cảnh, ta xem ta vẫn là mau mau lén lút chạy đi!”

Hắn ngược lại không là lo lắng Vương Bảo.

Mà là lo lắng cho mình.

Vương Bảo thu rồi hắn huyết mạch bản nguyên, Vương Bảo nếu như ra cái gì bất ngờ, hắn cũng đến ném vào nửa cái mạng.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là con mắt hơi chuyển động, hỏi nói, “Thiên Tà Yêu Tông? Lai lịch gì? Cho ta nói một chút!”

Tầm Khí Thử trung niên suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi muội.

Thiên Tà Yêu Tông cũng không biết? Ngươi đến cùng còn đúng hay không Yêu tộc?

Nói đơn giản nói.

Vương Bảo lập tức sáng mắt lên, “Tà yêu? Thiên Tà Yêu Tông... Ha hả, địa phương tốt a...”

Dứt lời, Vương Bảo bóng người lóe lên, lập tức nhằm phía mặt đất, Tầm Khí Thử trung niên có chút mộng bức, sau một khắc, hắn chuồn mất.

Hắn mới không dám phạm ở tà yêu trong tay.

Vương Bảo như chết rồi, nửa cái mạng liền nửa cái mạng đi, tổng tựa như chết ở tà yêu trong tay cường!

...

...

Trên mặt đất.

Thiên Tà Yêu Tông ông lão thân thể chấn động, ánh mắt ngưng lại, đột nhiên nhìn về phía mặt đất nơi nào đó.

Ở nơi đó, Vương Bảo dưới đất chui lên, rơi vào trên mặt đất.

Thiên Tà Yêu Tông ông lão con ngươi co rụt lại, vạn vạn không nghĩ tới, trong mặt đất dĩ nhiên chạy đến một cái xa lạ Yêu tộc.

Càng khó mà tin nổi chính là.

Trong tay hắn còn cầm ngũ hành yêu quả?

"Ngươi..."

Thiên Tà Yêu Tông ông lão ánh mắt sát cơ lóe lên, mới vừa nói ra một chữ, liền bị cắt đứt.

Liền nghe đến Vương Bảo vung tay lên, nghiêm nghị nói, "tiền bối cái gì đều đừng nói, tiểu yêu lúc trước ở ngay gần bế quan, vừa vặn nghe đến động tĩnh của nơi này, ngũ hành yêu quả xuống mồ, ta lập tức truy tìm, Thượng Thương không phụ khổ tâm nhân, cuối cùng cũng coi như là nhường ta tìm tới! Tiền bối, ta Vương Đại Chùy mặc dù là khỉ yêu, nhưng cũng bị cái khác Yêu tộc hãm hại, cho tới bộ tộc bị diệt, ta đã sớm muốn gia nhập Thiên Tà Yêu Tông, ta cảm thấy, lần này chính là cơ hội của ta, vận mệnh của ta, giấc mộng của ta trở thành sự thật!"

"Tiền bối, ngũ hành yêu quả dâng, Vương Đại Chùy thỉnh cầu tiền bối, thu ta vào tông!"

Vương Bảo đưa tay.

Ngũ hành yêu quả ở lòng bàn tay.

Thái độ thành khẩn.

Ánh mắt chân thành.

Dáng dấp kia, ngươi muốn nói không phải thật tâm, đều là trái lương tâm.

Thiên Tà Yêu Tông ông lão khóe mắt mãnh đánh.

Hắn vốn là muốn uống mắng, nghĩ chất vấn, nghĩ hạ sát thủ, nhưng mà Vương Bảo này vừa ra mãnh hí vừa ra, hắn hết thảy ý nghĩ đều tan thành mây khói.

Tốt tiểu tử a!

Tìm tới ngũ hành yêu quả, Bất Tham, tự mình đưa tới cửa!

Bộ tộc bị diệt, khẳng định là cừu hận đầy trời, đối với những khác Yêu tộc mà nói, không khác hẳn với tà yêu, chính là căn chính miêu hồng (gia đình xuất thân tốt) tà yêu hạt giống.

Ta có cái gì lý do, không đồng ý hấp thu đây?

"Ngươi mà lại đây!"

Thiên Tà Yêu Tông ông lão quay về Vương Bảo ngoắc ngoắc tay.

Vương Bảo lập tức cung kính tiến lên, đồng thời, hơi nâng ngũ hành yêu quả bay về phía ông lão.

Ông lão tiếp nhận ngũ hành yêu quả, ánh mắt lập loè sắc mặt vui mừng, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, càng thêm thoả mãn.

Đánh giá Vương Bảo một chút, ông lão nói rằng, "ngươi muốn gia nhập Thiên Tà Yêu Tông, không phải là không thể, có điều, ngươi lai lịch không rõ, vẫn cần lấy Thiên Yêu tổ linh xin thề!"

Vương Bảo lập tức thẳng thắn nhấc tay quát, "Ta Vương Đại Chùy lấy Thiên Yêu tổ linh xin thề, nếu như gia nhập Thiên Tà Yêu Tông, nhất định sẽ trung thành tuyệt đối, chết sau đó đã, nếu như có chút nhị tâm, liền nhường ta được vạn lôi phệ thể mà chết!"

Ông lão nhất thời nở nụ cười.

Quay về Vương Bảo gật gù, ông lão nói rằng, "cũng được, lão phu kia liền mang ngươi về tông, ngươi mà chờ một lát, cái khác mấy cái đồng tông, chính ở phía dưới sưu tầm ngũ hành yêu quả, ta nhường bọn họ tới!"

Cũng không lâu lắm.

Nhận được tin tức mấy cái tà yêu, vẻ mặt phiền muộn dồn dập từ lòng đất bay ra.

Nghe xong ông lão đối với Vương Bảo giới thiệu, một đám tà yêu đều là sững sờ sững sờ, còn có mấy cái, rất là đố kị nhìn Vương Bảo.

Thiên Tà Yêu Tông ông lão được ngũ hành yêu quả, tâm tình sung sướng vô cùng, chắp tay ở phía sau, cười nói, "đã trì hoãn khá lâu rồi, bây giờ trở về tông!"

Dứt lời, ông lão trước mặt hướng về xa xa chạy.

Vương Bảo đi theo tà yêu trong đội ngũ, cùng chạy tới Thiên Tà Yêu Tông.

Xa xa một tảng đá lớn sau khi.

Chưa từ bỏ ý định, đào tẩu lại quay lại đến Tầm Khí Thử trung niên ngơ ngác nhìn hư không xa xa, sau nửa ngày, mộng bức mặt mới khôi phục bình thường, tự lẩm bẩm, "Thiên Tà Yêu Tông đều gia nhập, ngài đây là muốn làm gì?"

"Có điều, ngũ hành linh quả, con mắt đều không nháy mắt một hồi, nói cho liền cho, phần này khí lượng, há lại là tiểu yêu có thể có? Khe nằm, Long Kiếm thiếu chủ, ngươi rất sao sau đó tuyệt bức sẽ hối hận, chọc vị này gia, ngươi phiền phức lớn rồi..."

------oOo------

Chương 639: Ta Vương Đại Chùy nhất định phải chân truyền cất bước a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Tà Yêu Tông ngoại trừ chủ tông, tổng cộng có bát đại phân tông.

Có điều tuy rằng có chủ thứ phân chia, thế nhưng cửu đại yêu tông lão tổ, nhưng đều là đỉnh cao tu vi.

Tông tên có trước sau, cũng là lấy cửu đại yêu tông lão tổ cử hành ngàn năm một đại so với tiến hành xếp hạng, vì lẽ đó tên gọi thường xuyên sẽ có thay phiên.

Vương Bảo gặp được Thiên Tà Yêu Tông ông lão chính là thuộc về Thiên Tà Yêu Tông đệ ngũ phân tông, lại bị Yêu tộc xưng là đệ ngũ yêu tông, tông chủ cùng với lão tổ, chính là một mạch kế thừa, thuộc về Thiên Hạt một mạch.

Đệ ngũ yêu tông dựa lưng một toà núi lớn hùng vĩ, ngọn núi này từ xa nhìn lại, liền phảng phất một con to lớn Thiên Hạt, dị thường cao chót vót.

Tông môn ở ngoài.

Theo Thiên Tà Yêu Tông ông lão, cũng chính là Võ Dương trưởng lão tới gần, mấy cái chính đang tông đứng ngoài cửa cương mấy cái Yêu tộc thanh niên dồn dập cung kính khom lưng hành lễ.

“Bái kiến Võ Dương trưởng lão!”

Võ Dương lạnh lùng gật gù, rơi ở trước sơn môn trên bậc thang, hướng về bên trong đi đến.

Quay về Vương Bảo ngoắc ngoắc tay.

Võ Dương lạnh nhạt nói rằng, “ta tuy kéo ngươi vào tông, thế nhưng vào tông sát hạch nhưng cũng không thể tránh được, ta Thiên Tà Yêu Tông cửu đại tông, chưa bao giờ thu rác rưởi, ngươi mà tự mình đi khảo hạch, nếu như thông qua... Vậy thì ở trong tông môn cố gắng quý trọng cái mạng nhỏ của chính mình! Làm lão phu tự mình thu tới đệ tử... Lão phu cho phép ngươi ở thời khắc nguy cơ, báo lên danh hiệu của ta ba lần! Nhớ kỹ, chỉ có ba lần! Đương nhiên, tiền đề là, ngươi đến có tư cách vào tông...”

Vương Bảo lập tức rất chân thành nói rằng, “tiền bối yên tâm, sau đó ngài chính là ta đại lão!”

Võ Dương khẽ lắc đầu, sau đó cuồng tập mà đi.

“Trương Thành, ngươi đến phụ trách Vương Đại Chùy vào tông công việc, những người khác tự mình giải tán!”

Mấy cái hộ tống Yêu tộc rất nhanh tản đi.

Chỉ để lại một cái giữ lại râu cá trê trung niên Yêu tộc, sắc mặt có chút khó coi đứng tại chỗ.

“Ngươi đi theo ta!”

Lưu lại, tự nhiên là Trương Thành, lúc này phất tay áo vung một cái, khá là lạnh lùng hướng về phía trước đi đến.

Vương Bảo đuổi tới, đánh giá bốn phía.

Trương Thành liếc Vương Bảo một chút, ánh mắt tinh mang lóe lên, hoãn âm thanh nói, “làm Võ Dương trưởng lão chiêu người tiến vào, nói vậy vào tông sát hạch, nên chỉ là đi đi qua, tiểu tử, vào tông sau khi, sẽ có tông môn phúc lợi hạ phát, ngươi cần phải biết, như chúng ta như vậy đệ tử bình thường, mỗi ngày tu luyện tiêu dùng, là rất lớn...”

“Ừm!” Vương Bảo hững hờ gật gù.

Trương Thành ho nhẹ một tiếng, thở dài, “Ta gần nhất cũng là rất thiếu tiền

a!”

“Ừm!”

Vương Bảo ngáp một cái đáp một tiếng.

Trương Thành được kêu là một cái khí a, sắc mặt tái xanh.

Khe nằm!

Tên khốn này tiểu tử!

Dĩ nhiên cùng lão tử giả bộ hồ đồ?

Ta lời đều nói được như thế trắng ra, ngươi còn trang nghe không hiểu? Lão tử gần nhất thiếu tiền a, ngươi nếu như lên nói, lão tử nói với ngươi nói vào tông sau chú ý hạng mục công việc, cũng không tính cái gì!

“Hừ!”

Trương Thành hừ lạnh một tiếng, sắc mặt càng thêm khó coi.

Ánh mắt chớp qua một vệt âm hiểm cười, Trương Thành bước tiến tăng nhanh, rất nhanh sẽ mang theo Vương Bảo, đi tới khảo hạch điện.

Tiến vào bên trong, Trương Thành quay về khảo hạch điện bên trong một cái trung niên Yêu tộc chắp tay nói, “tiền bối, ta mang người mới đến đây sát hạch!”

Trung niên Yêu tộc hờ hững gật gù, nhìn Vương Bảo, hỏi nói, “họ tên, lai lịch, huyết thống, báo lên!”

Vương Bảo nói rằng, “Vương Đại Chùy, đến từ... Demacia bộ lạc! Huyết thống... Ta là Lôi Long!”

Trung niên Yêu tộc bối rối!

Trương Thành cũng là bối rối!

Hai cái hàng ngơ ngác nhìn Vương Bảo, phản ứng lại, Trương Thành khóe mắt vừa kéo, lộ ra vẻ châm chọc, mà cái kia trung niên Yêu tộc nhưng là sắc mặt tái xanh, quát, “Lôi Long huyết thống? Tiểu tử ngươi làm lão phu mắt mù hay sao? Ngươi rõ ràng chỉ là khỉ loại huyết thống!”

Vương Bảo trong cơ thể nhưng là có siêu cường Lôi Long huyết thống, vậy còn là trước đây thật lâu sự tình, lúc này buông tay, bất đắc dĩ nói, “Hết cách rồi, ta tuy là Lôi Long, nhưng tướng mạo như vậy!”

Nói xong.

Vương Bảo kích hoạt rồi trong cơ thể Lôi Long huyết thống, trong phút chốc, một đạo nhàn nhạt Lôi Long bóng mờ, ở Vương Bảo phía sau lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhìn thấy tình cảnh này, trung niên Yêu tộc cùng Trương Thành cùng nhau giật giật khóe mắt!

Khe nằm!

Vẫn đúng là rất sao là Lôi Long huyết thống!

“Khụ khụ, tiền bối, Vương Đại Chùy muốn tiến hành nội tông sát hạch...” Trương Thành ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên nhỏ giọng nói.

Trung niên Yêu tộc kinh ngạc một hồi, nhìn Vương Bảo, hỏi nói, “ngươi nhất định phải tiến hành nội tông sát hạch? Ta có thể cảnh cáo ngươi, sát hạch chỉ có một cơ hội, không thông qua, vậy cũng chỉ có thể xấu làm nô tài!”

Vương Bảo mới vừa muốn nói chuyện, Trương Thành liền đối với Vương Bảo truyền âm nói rằng, “Vương Đại Chùy, ngươi bị Võ Dương trưởng lão coi trọng, chỉ là nội tông sát hạch, căn bản là điều chắc chắn, có Võ Dương

trưởng lão mặt mũi, ngươi sát hạch độ khó sẽ cực kì hạ thấp, ta cũng nhắc nhở ngươi, vào tông sát hạch là nhanh nhất thu được thân phận tăng lên con đường một trong, ngươi mà quý trọng đi!"

Vương Bảo trầm mặc một chút, sau đó liền thản nhiên nói, "ta không muốn vào trong nghề tông sát hạch!"

Trung niên Yêu tộc hơi nhướng mày, không quen nói rằng, "các ngươi đến cùng ở làm cái gì?"

Trương Thành sắc mặt âm trầm lại, nói rằng, "tiền bối, tiểu tử này đầu óc có chút đánh, ngài chờ một chút, ta lại với hắn thương lượng một chút!"

Cái nào ngờ tới.

Vương Bảo vung tay lên, cười nhạt nói, "thương lượng cộng lông? Ta Vương Đại Chùy thân phận gì? Nếu muốn vào tông, vậy dĩ nhiên là trực tiếp chơi độ khó khăn nhất, bản tông khó nhất khó nhất sát hạch, là thân phận gì sát hạch?"

Trương Thành ngây người như phỗng.

Phản ứng lại, một mặt mừng như điên.

Ha ha ha!

Này chày gỗ!

Lại dám như thế chơi!

Này rất sao thực sự là quá vung tiền!

Không giống nhau: Không chờ trung niên Yêu tộc trả lời, Trương Thành liền lập tức nói rằng, "là chân truyền! Đệ tử chân truyền!"

Vương Bảo ngạo nghễ nói, "vậy thì đến chân truyền sát hạch!"

Trương Thành đều sắp cười giật, hắn hiện tại sẽ chờ Vương Bảo sát hạch thất bại, luân làm nô tài, sau đó chính mình lại cẩn thận sửa trị sửa trị một phen.

Ma trứng.

Ỷ vào Võ Dương trưởng lão, liền lão tử đều không để vào mắt, không biết, Võ Dương trưởng lão sao lại thật sự coi trọng ngươi?

Thật coi trọng ngươi, ngươi còn biết được sát hạch?

Trung niên Yêu tộc thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, sau nửa ngày, mới nói rằng, "chân truyền sát hạch... Mới gia nhập đệ tử, dám lựa chọn chân truyền sát hạch, cực nhỏ! Thông qua người, càng thiếu! Tiểu tử, lão phu ở cho ngươi một cái lựa chọn cơ hội, ngươi nhất định phải tuyển chân truyền sát hạch?"

Vương Bảo không chút do dự gật đầu, "Liền chân truyền! Ta Vương Đại Chùy tương lai nhưng là muốn nhất thống yêu tông nam nhân, khẳng định đến chân truyền cất bước!"

Trương Thành cùng trung niên Yêu tộc suýt chút nữa phun máu.

Giời ạ!

Còn nhất thống yêu tông nam nhân đây?

Ngươi sao như thế có thể tiến tới đây?

Cái mục tiêu này, ngươi xác định có thể thực hiện?

Lần này, trung niên Yêu tộc cảm thấy Vương Bảo đầu óc thật sự không bình thường, khẽ lắc đầu, liền nói rằng, "đi theo ta đi!"

Trương Thành quay về Vương Bảo chắp chắp tay, âm hiểm cười nói, "huynh đệ, chúc ngươi thành công!"

Vương Bảo cười về chắp tay, “Nhận ngươi chúc lành!”

Chờ đến Vương Bảo cùng trung niên Yêu tộc, tiến vào khảo hạch điện nơi sâu xa, Trương Thành cũng không nhịn được nữa, bắt đầu cười lớn.

Ngớ ngẩn!

Sau đó chờ ngươi thất bại, lão tử liền sẽ cho ngươi biết, cái gì gọi là cam lòng!

Ngươi không nỡ lòng bỏ tiền tài, vậy lão tử liền để ngươi mất đi tất cả!

------oOo------

Chương 640: Ta muốn nhận thầu qua cửa ghi chép!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trung niên Yêu tộc mang theo Vương Bảo bước vào khảo hạch điện phía sau quảng trường.

Bỗng nhiên ngừng chân, trung niên Yêu tộc nhạt âm thanh nói, "ta Thiên Tà Yêu Tông bên trong, huyết thống không chia sang hèn, duy sức chiến đấu luận! Cường chính là mạnh, nhược chính là nhược!"

"Chân truyền sát hạch, sức chiến đấu là đo lường duy nhất tiêu chuẩn, có điều muốn trở thành đệ tử chân truyền, tuổi, không thể qua ngàn năm, đây là điểm mấu chốt tư cách, mà sức chiến đấu, thì lại không thể thấp hơn quân chủ cấp Bất Hủ!"

"Nơi đó chính là đo tuổi thạch, nếu ngươi tuổi có điều ngàn, nó tự nhiên sẽ sáng lên!"

Trung niên Yêu tộc chỉ chỉ một bên một tảng đá lớn.

Vương Bảo nghe vậy, lập tức đi tới, đồ chơi này hắn trước đây cũng dùng qua, lòng bàn tay kề sát ở đo tuổi Ishigami, rất nhanh, một cột sáng liền sáng lên.

Trung niên Yêu tộc hé mắt, "Nếu tuổi tác phù hợp tư cách, cái kia liền... Tiến hành chân truyền sát hạch đi!"

Dứt lời.

Trung niên Yêu tộc liền dẫn Vương Bảo tiếp tục thâm nhập sâu.

Bên trong, rõ ràng là một toà hùng vĩ tháp cao!

Trung niên Yêu tộc chỉ vào tháp cao, nghiêm nghị nói, “nơi đây gọi là Bất Hủ Vô Cực Tháp, bên trong có chân thực ảo cảnh, có thể mô phỏng theo Phong Vương Cấp Bất Hủ cảnh hạn mức tối đa các loại công kích!”

“Vào tông chân truyền sát hạch, ngươi cần xông qua tầng thứ ba! Liền coi như ngươi thành công!”

“Mặt khác, mỗi một tầng, đều có qua cửa ghi chép, ngươi nếu là có tư cách, có thể ở ghi chép lên lưu danh... Dù cho ngươi chỉ ở một tầng lưu danh, cũng coi như ngươi sát hạch qua ải!”

Nhưng vào lúc này.

Khảo hạch điện con đường phía trước, Trương Thành thình lình cùng một đoàn Yêu tộc thanh niên dắt tay nhau mà tới.

Trung niên Yêu tộc lời nói một trận, nhìn sang, nhìn thấy cầm đầu cái kia Yêu tộc thanh niên, trên mặt lộ ra nụ cười nhạt, chắp tay nói, “Nguyên Trạm chân truyền!”

Tên kia vì là Nguyên Trạm Yêu tộc thanh niên cười nhạt gật gù, sau đó, hững hờ liếc mắt nhìn Vương Bảo, châm chọc nói, “này chính là cái kia không biết trời cao đất rộng, vào tông trực tiếp lựa chọn chân truyền sát hạch đệ tử?”

Trung niên Yêu tộc còn không nói chuyện, Trương Thành liền trước một bước nịnh nọt nói, “Nguyên Trạm sư huynh, tiểu tử này lúc trước còn nói, muốn nhất thống yêu tông đây!”

Đông đảo Yêu tộc thanh niên đều là cười vang lên!

Nguyên Trạm chắp tay ở phía sau, tấm tắc lấy làm kỳ lạ nhìn Vương Bảo, cực kỳ không nói gì lắc đầu một cái, nói rằng, “nhìn dáng dấp thông minh không đủ a, có người nói... Vẫn là Võ Dương trưởng lão, tự mình chiêu thu tới? Cũng được, vốn là ngày hôm nay ta muốn khiêu chiến Bất Hủ Vô Cực Tháp tầng thứ nhất qua cửa ghi chép, hiện tại ta liền chờ đợi xem, nhìn điều này làm cho Võ Dương trưởng lão đều động tâm thiên kiêu sư đệ, là làm

sao trở thành chân truyền!”

Trương Thành bĩu môi, trào phúng nói, “chân truyền? Ha ha, nói chuyện viển vông thôi!”

Vương Bảo vẫn trầm mặc không nói.

Trương Thành xé rách ngụy thiện mặt nạ, Vương Bảo lông không kinh hãi, hàng này cái gì bản tính, Vương Bảo đã sớm rõ ràng trong lòng.

Có điều, Trương Thành chỉ là tiểu nhân vật.

Vương Bảo lưu ý, là Nguyên Trạm.

Thân ở yêu tông.

Làm hoành hành vô kỵ.

Vương Bảo hận trời hận địa hận không khí, tính khí tới, ai không dám hận? Chỉ là một cái chân truyền, rắm lớn thân phận, ở trước mặt hắn trang bức, thực sự là nhường hắn...

Không nhịn được muốn làm mất mặt a!

Chỉ chỉ cái kia Bất Hủ Vô Cực Tháp trước đứng thẳng một tấm bia lớn, Vương Bảo cười nhạt nói, “Nguyên Trạm sư huynh đúng không? Nghe ngươi lại nói, ngươi muốn khiêu chiến cửa thứ nhất qua cửa ghi chép?”

Nguyên Trạm cân nhắc nhìn Vương Bảo, cười híp mắt nói, “Đúng rồi! Làm sao? Chẳng lẽ, ngươi cũng có hứng thú?”

Này lời nói xong, hắn liền không nhịn được nở nụ cười.

Cái khác Yêu tộc tự nhiên là cười càng vui thích.

Khảo hạch điện trung niên Yêu tộc thấy thế, lắc đầu nở nụ cười khổ, hắn đều thế Vương Bảo cảm thấy xui xẻo rồi, đụng tới ai không được, đụng tới

Nguyên Trạm.

Nguyên Trạm ở đệ tử chân truyền bên trong, địa vị không cao không thấp, nhưng là người này bụng dạ hẹp hòi, lòng ghen tỵ rất nặng.

Bị Nguyên Trạm nhìn chằm chằm, tám chín phần mười muốn lành lạnh!

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên cười híp mắt nói, "Ngươi khoan hãy nói, ta, rất có hứng thú, mặt khác, ta Vương Đại Chùy hiện tại là có thể nói, có ta ở, ngươi ngày hôm nay, nhất định phải tay không mà quay về, bởi vì này qua cửa ghi chép, ta quyết định nhận thầu!"

Không khí đều tựa hồ đọng lại đi!

Vắng lặng nửa ngày.

Đông đảo yêu tông đệ tử, dồn dập bắt đầu cười lớn.

"Khe nằm, tiểu tử này muốn điên a!"

"Nhận thầu qua cửa ghi chép? Hắn vẫn đúng là dám nghĩ, hắn vẫn đúng là dám nói!"

"Chặc chặc, qua cửa ghi chép mười người đứng đầu, chênh lệch căn bản không lớn, cũng cũng chỉ có 300 năm trước, thừa Phong Thánh con liền liệt tầng thứ nhất qua cửa ghi chép trước hai tên, nhưng cái này lục, cũng sắp bị phá, nhận thầu qua cửa ghi chép? Này nếu như thật có thể làm được, còn không được khiếp sợ yêu tông?"

"Tiểu tử cố lên, ta yêu quý ngươi!"

"Không sai, cố lên... Phốc... Không xong rồi không được, lão tử cười đau bụng!"

Nguyên Trạm bên người đệ tử, đều là đi theo Nguyên Trạm, tự nhiên là các loại châm chọc cùng xem thường.

Mà Trương Thành nhưng là châm chọc nói, “Võ Dương trưởng lão nếu là biết ngươi như thế không biết trời cao đất rộng, nhất định sẽ hối hận thu ngươi vào tông!”

Nguyên Trạm ánh mắt bên trong chớp qua một vệt sát ý, cười lạnh nói, “được đó, ngươi dám nói với ta loại này mạnh miệng, liền làm tốt bị ta nhìn chằm chằm chuẩn bị đi, ta cho ngươi biết, vào tông sát hạch thất bại, đợi ngươi luân làm nô tài, ngươi sẽ biết, bị ta Nguyên Trạm nhìn chằm chằm, là hậu quả gì!”

Vương Bảo dựng thẳng lên một cái chỉ lắc lắc, sau đó, lật bàn tay một cái, lấy ra hộp thuốc lá cùng cái bật lửa, thiêu đốt một điếu thuốc, thản nhiên ngẩng đầu hút một hơi, phun ra sương khói, cười nhạt nói, “có muốn hay không đánh cược?”

Bảo gia làm mất mặt lợi khí, đánh cược lên sân khấu!

Nguyên Trạm sững sờ.

Phản ứng lại, Nguyên Trạm dở khóc dở cười nói rằng, “ngươi đánh với ta đánh cược? Ngươi có tư cách đó sao?”

Vương Bảo hút thuốc, cười nhạt nói, “một trăm vạn cửu sắc yêu tinh!”

Nguyên Trạm vẻ mặt đọng lại, híp mắt nhìn Vương Bảo, “Ngươi một cái tán yêu, có nhiều tiền như vậy?”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nói rằng, “bất kể nhiều như vậy, không đền nổi, ta mệnh đáp cho ngươi, thế nhưng ngươi nếu là thua, ngươi cần sau đó thấy ta trước mặt, cũng phải gọi ta một tiếng gia, mặt khác, cho ta đem hàng này, ba ngày đánh, đánh thành đầu heo!”

Vương Bảo chỉ chỉ Trương Thành.

Trương Thành một mặt vừa kinh vừa sợ!

Mà Nguyên Trạm, nhưng là sắc mặt âm trầm đáng sợ, ánh mắt nhìn chằm

chằm Vương Bảo, trên người lộ ra mãnh liệt sát ý, gằn giọng cười nói, "khá lắm, lão tử cũng không muốn ngươi trăm vạn yêu tinh, ngươi mà nhớ kỹ cho ta, cái này đánh cược, ta đáp lại, thế nhưng ngươi nếu là thua... Dù cho ngươi cuối cùng may mắn trở thành chân truyền, ngươi cũng phải làm ta nô bộc!"

"Có thể!"

Vương Bảo mãnh hút một hơi thuốc lá, đón lấy liền nhanh chân hướng về Bất Hủ Vô Cực Tháp đi đến, "Nguyên Trạm, chờ ta Vương Đại Chùy, sáng mù con mắt của ngươi đi!"

Nguyên Trạm sắc mặt trở nên càng thêm âm trầm.

Hé mắt, Nguyên Trạm nhìn về phía Trương Thành, thấp quát, "Ngươi lúc trước nói, tiểu tử này chính là một cái tán yêu, dựa vào hiến vật quý, mới liên lụy Võ Dương trưởng lão, ngươi có từng gạt ta?"

Trương Thành lo sợ tát mét mặt mày nói rằng, "Sao dám lừa gạt Nguyên sư huynh!"

Nguyên Trạm hừ lạnh nói, "lượng ngươi cũng không dám! Thế nhưng... Ngươi nghe rõ ràng cho ta, lúc trước là ngươi bốc lên ta đối với hắn hỏa khí, lần này đánh cược, dù cho một phần vạn tỷ lệ, nhường ta thua..."

"Ta bảo đảm, ngươi sẽ chết rất thê thảm!"

Trương Thành một đầu mộng bức.

Sắc mặt trở nên trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa!

Thời khắc này, hắn đột nhiên có chút hối hận!

Ma trứng!

Sớm biết như vậy!

Chính mình rất sao làm gì như thế miệng tiện đây? Hiện tại được rồi, dù cho chỉ có một phần vạn tỷ lệ, thế nhưng, cái kia vẫn có tỷ lệ, này nếu như thật sự bị Vương Bảo thắng...

Nghĩ đến hậu quả.

Trương Thành suýt chút nữa phun ra một cái khó chịu huyết...

------oOo------

Chương 641: Ngươi rất sao còn có nhường hay không cái khác thiên kiêu sống sót

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bất Hủ Vô Cực Tháp bên trong.

Vương Bảo đi bộ nhàn nhã, một mặt thản nhiên bước vào bên trong nơi sâu xa.

Đột nhiên, hư không phảng phất biến ảo ra tới một cái vô cùng vũ trụ, Vương Bảo thân ở trong hư không, từng đạo từng đạo tia sáng đột nhiên hiện lên.

"Là huyễn thể!"

Nhìn như chỉ là biến ảo mà ra, nhưng từ từ ngưng tụ lại đến sát ý cũng làm cho Vương Bảo hé mắt, thu hồi sự coi thường.

"Hả?"

Hơi nhướng mày, Vương Bảo phát hiện mình trong cơ thể tu vi tuy rằng không có bị áp chế, thế nhưng là không thể sử dụng nữa nhẫn chứa đồ, mặt khác hòa vào trong cơ thể Thiên Yêu Tướng Giáp cũng đánh mất cảm ứng.

Sau một khắc.

Tứ phương tia sáng hóa thành từng cái từng cái không có khuôn mặt Kinkaku (giáp vàng) người, trong tay đều cầm từng thanh trường thương màu vàng óng.

"Ầm!"

Hư không rung động, căn bản đếm không hết số lượng Kinkaku (giáp vàng) người hướng về Vương Bảo chen chúc mà đến, trường thương phun ra pháp tắc bản nguyên lực lượng,

“Chỉ là quân chủ cấp Bất Hủ mà thôi...”

Vương Bảo không khỏi bĩu môi.

Cái khác đến xông Bất Hủ Vô Cực Tháp, trên căn bản đều là Bất Hủ, tầng thứ nhất, chính là quân chủ cấp Bất Hủ huyễn thể quần công, mà vượt ải người, sẽ bị áp chế tu vi đến quân chủ cấp Bất Hủ, kể cả thân thể, chứa đồ vật phẩm, đều sẽ bị phong cấm.

Trên căn bản có thể bảo đảm công bằng.

Nhưng mà đối với Vương Bảo mà nói.

Những này cái gọi là áp chế, căn bản là không tồn tại.

Hắn tu vì là căn bản là không tới Bất Hủ, hà đàm luận áp chế, mà thôi Vương Bảo gốc gác, chỉ là chỉ bằng vào tu vi, ở Giới Hư đỉnh cao cảnh giới này, liền đủ để cùng quân chủ cấp Bất Hủ chống lại.

Nhất dối trá chính là.

Vương Bảo trong cơ thể có cuồng bạo Cổ Thần lực lượng!

Bất Hủ Vô Cực Tháp, căn bản không có áp chế Cổ Thần lực lượng, hay là, là xem là Vương Bảo tu vi một phần, hoặc là, căn bản là áp chế không được.

“Vậy trước tiên quét mới một hồi ghi chép đi! Ta nhớ tới cao nhất ghi chép, hình như là chín trăm hơi thở...”

Vương Bảo hơi cười, ngẩng đầu xông lên trên.

...

...

Bất Hủ Vô Cực Tháp ở ngoài.

Không ai dám nói chuyện.

Bởi vì ai đều nhìn ra rồi, Nguyên Trạm chân truyền tâm tình rất nguy.

Không sai.

Nguyên Trạm trải qua đắn đo suy nghĩ sau khi, bỗng nhiên phát hiện, chính mình quá ngu ngốc.

Lấy thân phận của hắn, cùng một cái mới lên cấp đệ tử đánh cược, đánh cược thắng, đây, đánh cược thua cơ chứ?

Vậy thì bồi lớn!

Chỉ là xem thường đối phương mà thôi, sau đó có rất nhiều cơ hội, vì cái gì không phải phải đáp ứng đánh cuộc đây?

Quá không nên!

“Tiểu tử kia vì sao tự tin như vậy?”

Nhất làm cho Nguyên Trạm cảm thấy một tia không ổn, là Vương Bảo tiến vào tháp thời điểm thái độ, loại kia tùy ý, tự tin, không giống như là giả ra đến.

“Đáng ghét!”

Nguyên Trạm là càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng uất ức, càng nghĩ càng hối hận, ánh mắt khi thì quét về phía một bên khá là kinh hoảng Trương Thành, xem Trương Thành càng ngày càng hãi hùng khiếp vía, tê cả da đầu!

Đột nhiên.

Liền nhìn thấy Bất Hủ Vô Cực Tháp trước xếp hạng bia, phát sinh một cột sáng.

Trực tiếp bắn vào trên không.

Đứng Bất Hủ Vô Cực Tháp trước Nguyên Trạm bọn tiểu đệ, dồn dập há hốc mồm.

Nguyên Trạm càng là một mặt mộng bức, nhìn về phía xếp hạng bia, ánh mắt quét qua, một cái nghịch huyết dâng lên, con ngươi trợn tròn lên, đều muốn tuôn ra đến rồi.

Xếp hạng bia quét mới.

Trước kia người thứ nhất, bị Vương Đại Chùy ba chữ thay thế, mà trước người thứ nhất thành tích, chính là chín trăm hơi thở, Vương Bảo đây?

Trăm hơi thở!

A phốc!

Trăm hơi thở a khe nằm!

Trực tiếp rút ngắn chín lần thời gian a!

Cái này thiên sát hỗn đản, hắn đến cùng là làm thế nào đến? Trăm hơi thở thời gian, ngươi rất sao còn có nhường hay không cái khác thiên kiêu sống sót? Cùng ngươi so sánh, đại gia đều rất sao là đầu heo a!

Mà vào giờ phút này.

Nguyên Trạm đã không lo được suy tư Vương Bảo cái thành tích này, khủng bố cỡ nào đáng sợ.

Hắn hiện tại đầy đầu cũng chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là, sưng sao làm?

Vương Bảo có thể đem qua cửa thời gian đánh tới trăm hơi thở, vậy thì đủ để quét ngang trên bảng danh sách mười người đứng đầu bất cứ người nào, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa...

Bá bảng!

Thật sự xuất hiện!

Qua cửa ghi chép, thật mẹ nó có thể bị nhận thầu!

“Đáng chết!”

Nguyên Trạm đỏ mặt, đây là khí, ánh mắt lập loè kinh nộ, đột nhiên nhìn về phía một mặt mộng bức Trương Thành!

“Hỗn đản!”

Nguyên Trạm nổi giận gầm lên một tiếng, vung tay lên, cuồng bạo yêu lực dường như sông dài, trong nháy mắt đem Trương Thành cuốn vào!

Trương Thành kêu thảm thiết lên, trong miệng liền hô tha mạng.

Đáng tiếc.

Phẫn nộ Nguyên Trạm, trực tiếp muốn Trương Thành mệnh!

Nơi này nhưng là Thiên Tà Yêu Tông, tông môn không khỏi giết chóc, đương nhiên, vậy cũng ghi điểm địa phương, nơi này là thí luyện điện phạm vi, cấm chế giết chóc, nhưng là...

Nguyên Trạm nhịn không được!

Quá mức, trả giá công huân trung hoà!

Ngược lại, hắn hiện tại là không giết không nhanh, Trương Thành cái này tiểu nhân, hại chết hắn!

Trương Thành có nằm mơ cũng chẳng ngờ, chính mình sẽ như vậy uất ức mà chết, trước khi chết, ánh mắt lập loè mãnh liệt hối hận, đáng tiếc đã chậm!

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Dù cho là khảo hạch điện Yêu tộc trung niên, cũng là không nói một lời.

Mà cái kia xếp hạng bia, nhưng căn bản không có vắng lặng bao lâu, liền lần thứ hai lấp loé mà lên, mà lần này, rõ ràng là đầu tên quét mới, vẫn là Vương Đại Chùy, thời gian...

Là chín mươi hơi thở!

Bầy yêu thấy này, đều là cực kỳ sợ hãi!

Khe nằm!

Trăm hơi thở thời gian, còn chưa đủ!

Hàng này, vẫn còn có dư lực?

Trời ạ, tên kia đến cùng là cái gì Yêu tộc? Có cái gì huyết thống? Điều này cũng quá mẹ nó nghịch thiên rồi!

Tông cửa thiên kiêu số một thừa Phong Thánh con, thúc ngựa cũng không đuổi kịp a!

Thời gian trôi qua.

Xếp hạng bia, lóe lên lại lóe lên!

Mà qua cửa ghi chép, cũng quét một cái lại xoạt!

Nguyên bản xếp hạng thứ nhất thừa Phong Thánh con, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi, từ người thứ nhất đến người thứ mười, toàn bộ đều đã

biến thành Vương Đại Chùy!

Mà qua cửa ghi chép thứ nhất, nhưng là bị quét mới đến ròng rã năm mươi hơi thở!

Vào giờ phút này.

Bất Hủ Vô Cực Tháp trước, thình lình đã thêm ra đến rất nhiều người!

Trong này.

Có đệ ngũ yêu tông chưởng giáo Kim Nhật Liệt!

Có các đại điện cao tầng trưởng lão.

Võ Dương trưởng lão, thình lình cũng ở trong đó!

Nhìn cái kia xếp hạng bia lên, còn lấp loé không ngớt vầng sáng, Kim Nhật Liệt hít vào một ngụm khí lạnh, bỗng nhiên trầm giọng nói rằng, "Vũ trưởng lão, người này là ngươi chiêu tiến vào tông?"

Võ Dương nuốt ngụm nước bọt, hắn nằm mộng cũng muốn không tới, Vương Bảo dĩ nhiên có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy, nghe vậy liền vội vàng tiến lên, nói rằng, "chưởng giáo, người này chính là một đứa cô nhi, bộ lạc bị diệt, ngóng trông tà yêu, hắn lấy Yêu tộc tổ linh phát lời thề, nên đủ để tín nhiệm, ta nhìn hắn tư chất không sai, cho nên mới thu vào tông môn!"

Kim Nhật Liệt vẻ mặt quái lạ chỉ vào xếp hạng bia, nói rằng, "chỉ là không sai? Vũ trưởng lão, như ngươi vậy không sai đệ tử, ta ngược lại thật ra hi vọng, ngươi có thể nhiều tìm mấy cái!"

Võ Dương nở nụ cười khổ.

Kim Nhật Liệt hé mắt, khá là hưng phấn cười nói, "người này tư chất, có thể nói nghịch thiên, Bất Hủ Vô Cực Tháp chính là ta Thiên Tà Yêu Tông đông đảo lão tổ liên hợp luyện chế, bên trong thử thách, tuyệt không dối trá

khả năng!”

“Có thể thu được này các đệ tử, là ta đệ ngũ yêu tông, lớn lao chịu phục, cố gắng bồi dưỡng, lần sau chín tông thi đấu, ta đệ ngũ yêu tông, xếp hạng hay là có thể tăng lên đến ba vị trí đầu...”

Cũng nhưng vào lúc này.

Bất Hủ Vô Cực Tháp trước, một bóng người lấp loé mà ra, chính là Vương Bảo.

Mà Vương Bảo sau khi xuất hiện, căn bản không nhìn Kim Nhật Liệt đám người, ánh mắt quét qua, nhìn về phía Nguyên Trạm, tiến lên một bước, cười to nói, “Nguyên Trạm, còn chờ cái gì đây? Mau gọi gia...”

------oOo------

Chương 642: Tương lai ta muốn 1 thống yêu tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Trạm đều muốn tan vỡ!

Vạn vạn không nghĩ tới, Vương Bảo ra Bất Hủ Vô Cực Tháp câu nói đầu tiên, dĩ nhiên là cái này!

Đồ khốn kiếp a!

Ngươi xông ra lớn như vậy danh tiếng, ngươi ngay lập tức không phải chúc mừng, dĩ nhiên là hận ta?

Bệnh thần kinh a!

Mím mím môi, Nguyên Trạm khóc không ra nước mắt.

Ở đây yêu tông đệ tử đông đảo, càng có chưởng giáo Kim Nhật Liệt cùng với rất nhiều cao tầng trưởng lão.

Này rất sao nếu như thật sự kêu một tiếng gia...

Bên trong con mặt mũi, toàn mẹ nó mất hết!

“Vương Đại Chùy, không nên khinh người quá đáng! Ta... Ta nói xin lỗi với ngươi vẫn không được sao?”

Nguyên Trạm ngột ngạt uất ức.

Hắn không dám làm bừa, cũng không dám vọng ngôn.

Chủ yếu là lúc trước Kim Nhật Liệt, có chút sợ rồi hắn.

Vương Bảo nhận thầu Bất Hủ Vô Cực Tháp một tầng qua cửa ghi chép, rõ ràng chính là đánh động Kim Nhật Liệt, mà như vậy nghịch thiên thiên tư, có thể làm cho Kim Nhật Liệt coi trọng cũng không kỳ quái!

Dù cho thân phận của hắn lên, thuộc về sư huynh, dù cho hắn tu vi lên, so với Vương Bảo muốn cao!

Nhưng là.

Hắn không sợ cũng đến sợ!

Nhưng mà.

Hắn nghĩ nhận sợ.

Hắn nghĩ nhân nhượng cho yên chuyện.

Nhưng là Vương Bảo há có thể đáp ứng?

Nha? Hận ta, nhục ta, quay đầu lại xem ta quá trâu so với, ngươi nghĩ rụt đầu?

Ngây thơ!

"Xem ra, ngươi nghĩ không công nhận a!"

Vương Bảo hé mắt, khóe miệng mang theo châm biếm, "Đường đường chân truyền, đánh cược thua không công nhận, ngươi có còn nên cái mặt? Ngươi nói ngươi mất mặt không?"

Rất nhiều yêu tông đệ tử đều là thương hại nhìn Nguyên Trạm.

Vương Bảo đây là nói rõ không bỏ qua a!

Nguyên Trạm môi nhất bạch, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía một đám đệ ngũ yêu tông cao tầng trưởng lão bên trong một cái, ánh mắt lộ ra cầu xin!

Người trưởng lão kia nhíu chặt mày, trong lòng thầm than một tiếng, trực tiếp đứng ra, ho nhẹ một tiếng nói rằng, "được rồi, Vương Đại Chùy, lúc trước Nguyên Trạm cùng ngươi, khẳng định là có chỗ hiểu lầm, hắn nói xin lỗi, ngươi liền buông tha hắn một lần, lão phu Chấp Pháp Điện..."

"Có liên hệ với ngươi sao?"

Không chờ hắn lời nói xong, Vương Bảo đột nhiên lạnh quát.

Người trưởng lão kia sững sờ, phản ứng lại, hơi thay đổi sắc mặt, trầm giọng nói, "Vương Đại Chùy, ngươi quá phận quá đáng, ta chính là đường đường..."

Vương Bảo lần thứ hai phất tay đánh gãy hắn, nhạt âm thanh nói, "ta còn không gia nhập đệ ngũ yêu tông đây, trong tông môn, ta chỉ nhận Võ Dương trưởng lão một người, còn ngươi, ngươi coi như là chưởng giáo, theo ta có cộng lông quan hệ? Ta cùng Nguyên Trạm đánh cược, hắn thua, phải nguyện thua cuộc, có điều, ngươi nếu là nguyện ý thế hắn chịu đựng tiền đặt cược, ta cũng không ngại!"

Bầy yêu tất cả xôn xao!

Ngơ ngác không ngớt!

Nhìn Vương Bảo, đều cảm giác Vương Bảo đây là muốn điên (chơi) a!

Khe nằm!

Nói chuyện vị trưởng lão này, nhưng là Chấp Pháp Điện nhất đẳng trưởng lão, địa vị tôn sùng, ngươi lại dám như thế nói chuyện với hắn? Nói lời nói như vậy?

Này không phải cực hạn tìm đường chết là cái gì?

Nguyên Trạm cũng là suýt chút nữa thổ huyết!

Vốn là, hắn còn muốn lấy thế đè người, ỷ vào trưởng lão quan hệ, nhường

Vương Bảo buông tha hắn đây, không nghĩ tới Vương Bảo dĩ nhiên hung hăng đến Liên trường lão đều không để vào mắt mức độ!

Cái kia Chấp Pháp Điện trưởng lão sắc mặt tái xanh một mảnh, yêu lực phun trào, nắm đấm nắm chặt, phảng phất liền muốn ra tay, lớn tiếng quát, "Vương Đại Chùy, ngươi phạm thượng, quả thật tội lớn!"

Chỉ là.

Lời kia vừa thốt ra.

Liền nghe được Kim Nhật Liệt nhạt âm thanh nói, "Thường trưởng lão, ngươi nói hắn có tội?"

Chấp Pháp Điện Thường trưởng lão thân thể cứng đờ, nhìn về phía Kim Nhật Liệt.

Kim Nhật Liệt ánh mắt lạnh lẽo, phảng phất ẩn chứa vô tận kẽ băng nứt, ánh mắt kia, âm trầm đáng sợ.

Chấp Pháp Điện Thường trưởng lão, Thường Chiến, lúc này run lập cập, vẻ mặt đau khổ nói rằng, "chưởng giáo, ngươi không thể..."

Kim Nhật Liệt lạnh lùng nói rằng, "rất đáng tiếc, ta có thể! Vì lẽ đó, Thường trưởng lão, lui ra đi!"

Thường chết trận chết nắm chặt nắm tay, trong lòng nhấc lên vô số đạo phẫn nộ rít gào, nhưng mà, vẻn vẹn chỉ qua một hơi thở, hắn liền yên lặng lui trở lại!

Yêu tông bên trong.

Đẳng cấp rõ ràng!

Chưởng giáo Kim Nhật Liệt, chính là lão tổ huyết thống ruột thịt, thuộc về Thiên Hạt một mạch, nhất là thâm độc!

Không nghe lời?

Vậy liền chờ ngày thứ hai biến thành thi thể đi!

“Nguyên Trạm, ngươi cùng hắn cá cược là cái gì, vậy thì nên làm cái gì!”

Kim Nhật Liệt vừa nhìn về phía Nguyên Trạm.

Lần này, Nguyên Trạm triệt để tan vỡ, chưởng giáo Kim Nhật Liệt, lời đều nói đến mức này mức độ, sự tình đều làm được cái này mức, hắn còn có thể giãy dụa cái cái gì?

Quay về Vương Bảo chắp tay, Nguyên Trạm nghiến răng nghiến lợi, đỏ mặt, nín nửa ngày, bỗng nhiên gầm nhẹ nói, “gia...”

“Ngoan!”

Vương Bảo thoả mãn cười cợt, sau đó thản nhiên nói, “còn có, đừng quên, sau đó thấy mặt một lần, kêu một tiếng gia!”

Nguyên Trạm tâm hồn suýt nữa điên mất, rên lên một tiếng, phun ra một ngụm máu tia, sau đó xoay người, dứt khoát rời sân!

Cho đến lúc này.

Kim Nhật Liệt mới đúng Vương Bảo hơi cười, nói rằng, “Vương Đại Chùy, lão phu Kim Nhật Liệt, đệ ngũ yêu tông chưởng giáo! Ngươi chi thiên phú...”

Lời còn chưa nói hết đây.

Bản năng dùng linh nhãn kiểm tra Vương Bảo Kim Nhật Liệt đột nhiên sửng sốt, phản ứng lại, ngơ ngác nói, “ngươi... Ngươi lại vẫn không tới Bất Hủ?”

Vương Bảo quay về Kim Nhật Liệt chắp chắp tay, híp mắt cười nói, “đương nhiên, ta chỉ là Giới Hư đỉnh cao!”

Thời khắc này.

Kim Nhật Liệt bối rối!

Cái khác yêu tông đệ tử cũng bối rối!

Đệ ngũ yêu tông cao tầng các trưởng lão ngây người như phỗng!

Mỗi cái Yêu tộc đầu óc, đều phảng phất nhấc lên mười hai cấp bão, cạo bọn họ ngổn ngang không thể tả!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Chỉ là Giới Hư?

Tiểu tử này chỉ là mẹ nó Giới Hư cảnh giới?

Chỉ là Giới Hư đỉnh cao, lại dám xông Bất Hủ Vô Cực Tháp?

Dám xông vào liền thôi, hắn hoàn thành công!

Thành công cũng được, hắn lại vẫn đem qua cửa ghi chép cho quét mới!

Quét mới liền đủ nghịch thiên rồi, hắn còn đem qua cửa ghi chép nhận thầu!

Trực tiếp bá bảng!

Lão thiên gia a!

Này trên đời này, vẫn còn có như vậy nghịch thiên thiên kiêu!

Hàng này tuyệt bức là lão thiên gia con ruột chứ? Nếu không, căn bản giải thích không được a!

Kim Nhật Liệt cuồng nuốt ngụm nước miếng, bỗng nhiên phun ra khẩu khí, ngột ngạt nội tâm hưng phấn, trầm giọng hơi quát, "Tốt! Được lắm Giới Hư đỉnh cao! Vương Đại Chùy, ta Kim Nhật Liệt, muốn thu ngươi làm đệ tử, không biết ngươi có bằng lòng hay không?"

Lời vừa nói ra.

Đông đảo yêu tông đệ tử, đều là các loại ước ao ghen tị!

Chưởng giáo đệ tử a, chưởng giáo Kim Nhật Liệt nhưng là vẫn không có chiêu thu đệ tử, bởi vì ai cũng biết, chưởng giáo thu cái thứ nhất đệ tử, tám chín phần mười, sẽ trở thành thiếu tông!

Nhưng mà.

"Ta, không muốn!"

Vương Bảo chắp tay, nói thật.

Trong lúc nhất thời.

Bốn phía yên lặng như tờ!

Yên tĩnh nghe được cả tiếng kim rơi!

Yêu tông các đệ tử nhìn Vương Bảo, mộng bức tột đỉnh!

Khe nằm!

Từ chối!

Hắn dĩ nhiên từ chối chưởng giáo?

Ta phốc ngươi muội, ngươi rất sao đến cùng là cái nào giây thần kinh si

dây? Lời này ngươi đều dám nói ra?

Kim Nhật Liệt không có phẫn nộ, chỉ là cau mày, hỏi nói, “vì sao không muốn?”

Vương Bảo hơi ngẩng đầu, híp mắt, thở dài nói, “ta biết trở thành chưởng giáo đệ tử, có thể nói là một bước lên trời, thế nhưng...”

“Ta Vương Đại Chùy, tương lai nhưng là muốn nhất thống yêu tông nam nhân, trở thành chưởng giáo đệ tử, sẽ tiêu diệt ta đấu chí, vì lẽ đó, xin mời chưởng giáo tha thứ ta vô lễ chi tội...”

------oOo------

Chương 643: Động phủ cũ kỹ? Vậy thì cướp cái tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhất thống yêu tông?

Kim Nhật Liệt đều bị Vương Bảo hào ngôn cho chỉnh mộng bức!

Thiên Tà Yêu Tông cửu đại tông, chín vị đỉnh cao lão tổ, mỗi cái đúng là đều có nhất thống yêu tông ý nghĩ, nhưng mà...

Đại gia kẻ tám lạng người nửa cân!

Nhất thống cộng lông a!

Vương Bảo chỉ là một cái Giới Hư đỉnh cao, dĩ nhiên liền lớn tiếng muốn nhất thống yêu tông, chuyện này thực sự là ngông cuồng đến cực điểm!

Nhưng là.

Loại này ngông cuồng, nhưng là nhường Kim Nhật Liệt, hơi có chút tán thưởng!

Lấy Vương Bảo thiên phú đến xem.

Tương lai, căn bản là không có cách dự đoán!

Kim Nhật Liệt gặp quá nhiều có cực cao thiên phú, thế nhưng là không nhớ tiến tới thiên kiêu, mà Vương Bảo, có như vậy nghịch thiên thiên phú, càng hiếm có, là còn có như thế đấu chí, cỡ này thiên kiêu, gia nhập đệ ngũ yêu tông, này chính là tạo hóa!

Thời khắc này.

Hầu như hết thảy yêu tông người đều nhìn Kim Nhật Liệt, bọn họ đang các loại, các loại Kim Nhật Liệt bạo phát, tự mình thu đồ đệ còn bị cự tuyệt, đây là làm mất mặt a, quá không cho mặt.

Kim đại chưởng giáo từ trước đến giờ quyết đoán mãnh liệt, lòng dạ độc ác, lại há sẽ như vậy coi là?

Nhưng mà.

Nhường bọn họ mở rộng tầm mắt chính là.

Kim Nhật Liệt trên mặt thình lình xuất hiện nồng nặc nụ cười, nhìn Vương Bảo, cười nói, "tốt! Không sai! Vương Đại Chùy, ngươi rất tốt, tương lai mặc kệ ngươi có thể hay không nhất thống yêu tông, ngươi phần này đấu chí, lão phu hi vọng ngươi có thể vẫn tiếp tục giữ vững! Ngươi nếu không muốn bái ta làm thầy, cái kia liền coi như..."

Dứt lời.

Kim Nhật Liệt cười to xoay người rời đi.

Một đám yêu tông đệ tử hai mặt nhìn nhau, những kia yêu tông trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, liền tự động rời đi.

Có điều Chấp Pháp Điện vị kia thường dài lão Thường Chiến, nhưng là khá là âm u nhìn chăm chú Vương Bảo hồi lâu, mới rời khỏi.

Vương Bảo trước mặt nhiều người như vậy đánh hắn mặt, tuy rằng bởi vì Kim Nhật Liệt, hắn rụt, thế nhưng chuyện này, không mẹ nó xong!

...

...

Vương Bảo chính thức gia nhập đệ ngũ yêu tông.

Có điều toàn bộ tông môn cao tầng, cũng chỉ có Kim Nhật Liệt cùng Võ Dương, đối với Vương Bảo ôm ấp thiện ý, Kim Nhật Liệt là tán thưởng, mà Võ Dương, nhưng là cao hứng chính mình vì là tông môn lập công lớn, tăng cao chính mình ở chưởng giáo trong lòng địa vị.

Vì thế, Võ Dương thậm chí để cho mình nhị đệ tử, tự mình cùng đi Vương Bảo tiến hành vào tông công tác.

Võ Dương nhị đệ tử gọi là Lam Sơn!

Lam Sơn tuổi nhìn qua không lớn, cả người mập mạp, có điều hay là bởi vì bị phái tới chân chạy, tâm tình không tốt.

Đối với Vương Bảo thái độ, cũng không có rất nhiệt tình.

"Vương sư đệ, đây chính là đệ tử chân truyền nơi ở, ngươi chọn một làm động phủ đi!"

Lam Sơn chỉ chỉ phía trước trọc lốc thung lũng.

Thung lũng vách núi bên trên, có từng cái từng cái bị chế tạo ra đến nền tảng, cộng thêm từng cái từng cái nhìn qua rách nát cực kỳ động phủ.

"Đây là chân truyền động phủ?" Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, phiền muộn nói, "cũ kỹ như vậy không thể tả, thực sự là không phù hợp chân truyền thân phận a!"

Liếc mắt một cái Vương Bảo, Lam Sơn trong lòng có chút mừng thầm!

Cũ kỹ?

Ha hả, đương nhiên cũ kỹ, bản tông nhưng là tà tông, thực hành chính là đào thải lên cấp chế, đẳng cấp rõ ràng đến từ đâu? Động phủ chính là một trong số đó!

Đệ tử bình thường, liền như vậy động phủ đều không có, đó là nhét chung một chỗ.

Hiện tại biết khó chịu chứ?

Sớm mẹ nó làm gì đi tới?

Chưởng giáo thu ngươi đích thân truyền, ngươi không vui? Còn rất sao tuyên bố muốn nhất thống yêu tông? Hừ, đây chính là ngươi kiêu ngạo tự đại hậu quả!

Ho nhẹ một tiếng, Lam Sơn trên mặt bỏ ra một cái nụ cười, nói rằng, "Vương sư đệ, không cần để ý những này ngoại tại điều kiện, đệ tử bản tông, nỗ lực tu hành mới là căn bản, ngươi nhanh lên một chút tuyển đi, chọn xong sau khi, sư huynh còn muốn dẫn ngươi đi lĩnh vào tông phúc lợi!"

Vương Bảo híp mắt nhìn một vòng, bỗng nhiên lắc đầu một cái, nói rằng, "ta không chọn!"

Lam Sơn ngẩn ngơ, "Không chọn? Không chọn ngươi ở cái nào?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ở Nguyên Trạm động phủ!"

"Nguyên Trạm?"

Lam Sơn đầu óc hiện ra Nguyên Trạm gương mặt đó, dở khóc dở cười nói rằng, "Vương sư đệ, nghe nói ngươi nhưng là mạnh mẽ đánh Nguyên Trạm mặt, hai người các ngươi, đã là như nước với lửa chi cục, hắn làm sao có thể đồng ý, nhường ngươi với hắn đồng thời hợp ở?"

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn Lam Sơn, nói rằng, "ai nói muốn với hắn hợp ở?"

Không hợp ở?

Lam Sơn lần thứ hai ngẩn ngơ, phản ứng lại, cả người run run một cái, ngưng âm thanh nói, "Vương sư đệ, ngươi lẽ nào... Muốn cướp Nguyên Trạm động phủ cư trú?"

Vương Bảo cười gật gù.

Lam Sơn hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, “Vương sư đệ, ngươi mà thành thật một chút đi, ta có thể cảnh cáo ngươi, bản tông chính là tà tông, cùng những tông môn khác là không thể so sánh, ngươi hiện tại ỷ vào danh tiếng đang lên, không ai dám động ngươi, nhưng ngươi như đi khiêu khích Nguyên Trạm, hắn giết ngươi, chưởng giáo cũng không cách nào trách cứ hắn!”

“Hắn nhưng là phong hầu cấp Bất Hủ sơ kỳ tu vi, ngươi liền Bất Hủ cũng chưa tới, làm sao là đối thủ của hắn?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “cái này liền không lao sư huynh bận tâm, ngươi mà dẫn đường chính là!”

Lam Sơn khóe mắt mãnh đánh.

Bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể mang theo Vương Bảo đi tìm Nguyên Trạm đi tới.

Có điều ở trong lòng, hắn cũng có muốn nhìn một chút Vương Bảo xấu mặt ý nghĩ, Nguyên Trạm không phải dễ trêu như vậy, sau đó khẳng định đến bạo phát, các loại Vương Bảo chịu nhiều đau khổ, hắn nhặt về Vương Bảo một cái mạng nhỏ, cũng chính là.

Sư tôn Võ Dương nơi đó, cũng không trách được trên đầu hắn.

Ôm ý niệm như vậy, Lam Sơn mang theo Vương Bảo, dần dần đi tới mặt khác một thung lũng, mà toà sơn cốc này, rõ ràng muốn lên thừa nhiều lắm, thung lũng tứ phương, xanh um tươi tốt, hai mặt còn có hai toà trăng khuyết hồ nhỏ.

Nguyên Trạm động phủ, liền ở tại.

Đạp lên hoàn cốc bệ đá, đi tới một toà động phủ lớn trước bình đài, Lam Sơn hít sâu một hơi, nói rằng, “Nguyên Trạm liền ở tại nơi này cái động

phủ bên trong!”

Vương Bảo gật gù, sau đó tiến lên, đứng đóng chặt động phủ trước cửa đá, trong giây lát đạp đạp cửa đá!

Trong lúc nhất thời.

Đất rung núi chuyển, sức mạnh cuồng bạo rung động tứ phương vách núi đều là rì rào run, liệt thạch cuồn cuộn!

“Nguyên Trạm, đi ra!”

Vương Bảo quát to một tiếng, đó là muốn nhiều hung hăng có bao nhiêu hung hăng!

Lam Sơn đàng hoàng đứng ở một bên, xem Vương Bảo ánh mắt, liền phảng phất ở xem một kẻ ngu ngốc!

Hắn căn bản không hiểu nổi, Vương Bảo nơi nào đến sức lực, dĩ nhiên lớn lối như thế?

Như vậy động tĩnh lớn bên dưới, Nguyên Trạm còn chưa đi ra, đúng là hấp dẫn bên trong sơn cốc cư trú vài cái đệ tử chân truyền, từ động phủ bên trong đi ra.

Rất xa nhìn Vương Bảo, đều là mục mang vẻ kinh dị.

Mà vào giờ phút này.

Nguyên Trạm trong động phủ.

Hắn mới vừa từ một cái nữ tu trên người bò lên.

Sắc mặt âm trầm mặc quần áo vào, trên giường nữ tu lười biếng nói rằng, “sư huynh, là ai lớn mật như thế, lại dám như thế tự tiện xông vào ngươi động phủ?”

Nguyên Trạm đương nhiên biết là ai, Vương Bảo âm thanh, hắn đời sau đều không quên được, mặc hành trang sau khi, Nguyên Trạm cười lạnh nói, “chỉ là một kẻ ngu ngốc mà thôi, ngươi mà các loại sư huynh trở về, sẽ cùng ngươi đại chiến ba trăm hiệp!”

Nữ tu si mê mà cười nói, “sư huynh, ta chờ ngươi nha, ta tân học một loại tư thế, sau đó chúng ta thử xem!”

Nguyên Trạm con mắt tỏa ánh sáng, liếm môi một cái, sau đó ánh mắt sát cơ lộ, sải bước hướng về động phủ đi ra ngoài...

------oOo------

Chương 644: Ta khuyên ngươi tốt nhất nghe lời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Nguyên Trạm động phủ ở nổ vang bên trong nhanh chóng mở ra, Nguyên Trạm từ trong đó đi ra, đóng cửa lớn, sắc mặt âm trầm đáng sợ, hai con mắt phóng thích kinh thiên sát ý, ánh mắt ngay lập tức vững vàng khóa chặt Vương Bảo.

“Vương! Đại! Chùy!”

Nguyên Trạm cười lạnh gầm nhẹ, nói rằng, “ngươi tìm đến ta làm cái gì?”

Vương Bảo hơi nhướng mày, “Nguyên Trạm, ngươi mỗi lần nhìn thấy ta, cũng phải tiếng kêu gia, ngươi đúng hay không đầu óc vô nước? Nhanh như vậy liền đã quên?”

Nguyên Trạm khóe mắt vừa kéo.

Sau đó cười to lên.

Cười tùy ý phóng túng.

Cười hoành hành vô kỵ!

Khe nằm!

Gặp một lần, gọi ngươi một tiếng gia?

Ngươi mẹ nó đúng hay không điên rồi?

Ngươi thật sự cho rằng, lão tử sẽ tiếp tục thực hiện cái kia đáng chết cá

cược?

Nếu như, lúc trước ngươi đáp ứng rồi chưởng giáo, làm chưởng giáo thân truyền, vậy lão tử, vẫn đúng là khả năng một sợ đến cùng, nhưng mà...

Ai bảo chính ngươi ngu ngốc từ chối đây!

“Được rồi, Vương Đại Chùy! Có chuyện gì, mau mau nói, sau đó cút nhanh lên trứng, nếu không thì, ta thật sợ mình không nhịn được, sẽ động thủ giết ngươi!”

Nguyên Trạm ánh mắt hung mang lấp loé, cười lạnh một tiếng nói rằng.

Vương Bảo thở dài, “Xem ra, ngươi vẫn là không biết ghi nhớ, thôi, sau đó ngươi liền lẽ ra có thể học được, còn có... Hôm nay tới, ta là nghĩ nói cho ngươi, tông môn phân phát ta động phủ, quá cũ kỹ, ta xem ngươi cũng không tệ lắm, vì lẽ đó ta quyết định đem ngươi động phủ cho đoạt!”

Dứt lời.

Vương Bảo dừng một chút, rất là thành khẩn nói rằng, “ta khuyên ngươi tốt nhất nghe lời, không phải vậy, ta sẽ đánh chết ngươi!”

Nguyên Trạm bối rối!

Mộng bức không muốn!

Ta cắt cỏ!

Hắn nói cái gì?

Hắn nói muốn cướp ta động phủ?

Còn nói nhường ta nghe lời? Không phải vậy sẽ đánh chết ta?

Ta phốc ngươi cái muội a!

Này rất sao không phải tới cửa muốn chết đến sao?

Ta đường đường Phong Hầu Bất Hủ, ngươi chỉ là một cái Giới Hư, dù cho thiên phú nghịch thiên, thế nhưng...

Ta một cái tát liền có thể quất chết ngươi, ngươi có tin hay không?

Hít một hơi thật sâu, Nguyên Trạm nhìn chằm chằm Vương Bảo, thấp giọng nói, "ta vốn tưởng rằng, ta thù này, còn cần ẩn nhẫn một quãng thời gian, thế nhưng, ta sai rồi, nguyên lai ngươi như thế sốt ruột muốn chết!"

"Ngươi tới cửa cướp ta động phủ, ta như giết ngươi, chưởng giáo cũng không thể nói ta cái gì, đã như vậy, ta còn có lý do gì, không giết ngươi đây..."

Đang khi nói chuyện.

Nguyên Trạm sắc mặt đổi hết sức dữ tợn, nắm nắm đấm, từng bước một tiến lên, bàng bạc yêu khí trong nháy mắt lăn lộn mà ra, trên hư không mới, còn như xuất hiện một đạo kinh thiên cự thú bóng mờ.

"Rầm rầm rầm!"

Nguyên Trạm liên đạp ba bước!

Mà mỗi một bước, sức mạnh của hắn đều đang tăng lên, ba bước qua đi, sức mạnh của hắn dĩ nhiên tăng lên tới cực hạn, này chính là Nguyên Trạm thiên phú thần thông, rất Ngưu Tam đạp!

Trong cơ thể yêu lực trong nháy mắt ngưng tụ thành một cước, trực tiếp quay về Vương Bảo đá tới!

"Chết đi cho ta!"

Nguyên Trạm tùy ý rít gào.

Dường như muốn trong nháy mắt này, đem hết thảy chịu đến oan ức, toàn

bộ phát tiết mà ra!

Sức mạnh xé rách hư không, phát sinh từng đạo từng đạo kinh thiên nổ vang, mặt đất xuất hiện rõ ràng vết rạn nứt, đồng thời từ từ sụp xuống!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bỗng nhiên đưa tay.

Mãnh liệt yêu lực va chạm thân thể của hắn, hắn nhưng lù lù bất động, dường như ngang đứng ở đại dương bên trong núi lớn!

Bàn tay chớp giật bắt, một cái liền nắm lấy Nguyên Trạm chân!

Trong cơ thể Cổ Thần lực lượng phun trào!

Bạo cường sức mạnh, trong nháy mắt, liền xé rách Nguyên Trạm xương đùi, bị Vương Bảo nắm chặt chân mắt cá, trực tiếp nắm biến hình, huyết dịch phun mạnh!

"A..."

Nguyên Trạm thống khổ gào thét lên.

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo, Nguyên Trạm sắc mặt trở nên trắng bệch, thân thể run cầm cập, sợ hãi cực kỳ nói rằng, "không thể... Ngươi chỉ là Giới Hư... Ngươi làm sao sẽ mạnh như vậy?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Ngươi đối với sức mạnh của ta, không biết gì cả, còn có, ta vừa nãy đã đã cảnh cáo ngươi, ngươi vì sao..."

"Không! Nghe! Đây!"

Cuối cùng ba chữ, Vương Bảo rít gào lối ra (mở miệng)!

Sức mạnh toàn thân điều động, vững vàng cầm lấy Nguyên Trạm chân mắt cá, cuồng bạo dùng sức, giống như vung lên một đạo roi dài, bắt đầu không ngừng vung vẩy!

Đùng đùng đùng đùng!

Rầm rầm rầm!

Nguyên Trạm đầu va chạm mặt đất.

Gò má của hắn đều bị va biến hình.

Huyết dịch chảy xuôi một chỗ.

Cũng không lâu lắm, hắn liền mắt tối sầm lại, bị vung ngất xỉu qua đi, nhưng mà, rất nhanh hắn liền tỉnh rồi, thương tỉnh.

Sau khi tỉnh lại Nguyên Trạm phát hiện, chính mình còn đang bị Vương Bảo xoay vòng.

Thời khắc này.

Nước mắt không nhịn được chảy xuống.

Lòng tràn đầy hối hận, bao phủ Nguyên Trạm.

Liền chỉ là bởi vì Trương Thành xúi giục, hắn bắt đầu rồi cùng Vương Bảo giận lẫn nhau con đường, vốn tưởng rằng là một cái cặn bã, nhảy một cái trở thành thiên kiêu, vốn tưởng rằng qua một thời gian ngắn liền có thể báo thù, vạn vạn không ngờ tới, này nhưng là chính mình đường cùng bắt đầu!

Ta...

Quá khó khăn!

...

...

Phảng phất vứt cải trắng lá cây bình thường đem Nguyên Trạm ném tới bên cạnh.

Nhìn thân thể nghiêm trọng biến hình Nguyên Trạm, Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, hơi có chút ngượng ngùng nói, “Xin lỗi, trong lúc nhất thời nhịn không được, ra tay quá nặng!”

Nguyên Trạm một cũng không muốn nhúc nhích, động một tia đều thương, nghe được Vương Bảo lời này, nước mắt của hắn chảy xuôi tốc độ càng sắp rồi.

Hai con mắt không có tiêu cự nhìn trên không, dù cho lúc này là một mảnh xanh thẳm bầu trời, thế nhưng Nguyên Trạm nhưng cảm giác một vùng tăm tối!

Vương Bảo đá Nguyên Trạm một cước, cau mày nói, “thế nào? Không chết đi?”

Nguyên Trạm rên khẽ một tiếng.

Vương Bảo hé mắt, nói rằng, “không chết, vậy ta cứ việc nói thẳng, ngươi động phủ, sau đó liền là của ta rồi, mặt khác, chúng ta cá cược, ngươi cho ta nhớ kỹ, lần này ta tha cho ngươi một lần, lần sau, ta thật sự sẽ đánh chết ngươi!”

Dứt lời.

Vương Bảo quay về một mặt mộng bức Lam Sơn chắp chắp tay, cười nói, “Lam Sơn sư huynh, đi, mở mang ta mới động phủ!”

Lam Sơn bản năng đáp một tiếng, phản ứng lại, da đầu trong nháy mắt nổ tung giống như tê dại, méo mặt nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “Vương sư đệ, ngươi thật đúng là... Lợi hại a!”

Vương Bảo vung vung tay Issho (cười), “Bình thường!”

Nói chuyện, Vương Bảo đã mở cửa lớn ra, bước vào động phủ.

Tại chỗ.

Lưu lại Nguyên Trạm một mặt sinh không thể luyến!

Mà thung lũng bốn phía bên trong, những kia đi ra xem trò vui các đệ tử chân truyền, vào giờ phút này, rất xa lẫn nhau đối diện một chút, đều là hai mặt nhìn nhau!

Tâm hồn phát lạnh!

Nguyên Trạm thực lực không kém!

Nhưng mà.

Lại bị Vương Bảo như là người trưởng thành treo lên đánh người bạn nhỏ giống như cuồng loạn!

Tục truyền nghe.

Hàng này còn mẹ nó không phải Bất Hủ đây!

Người ta còn chỉ là Giới Hư đây!

Giới Hư đều như thế treo, này nếu như bước vào Bất Hủ, còn không được với trời?

Khe nằm, cùng như vậy quái thai làm hàng xóm, thật sự... An toàn sao?

Cùng lúc đó.

Vương Bảo cùng Lam Sơn đồng thời, đã đi tới trong động phủ đường.

Chỉ là sau khi đi vào đầu tiên nhìn.

Lão Vương liền bối rối!

Liền nhìn thấy một cái nữ tu, chính ăn mặc một thân màu đỏ tiểu y phục, lấy một loại giạng thẳng chân tư thế khoát lên trên vách đá, cười tươi như hoa Câu Hồn giống như con mắt nhìn chằm chằm trong lối đi.

Song phương ánh mắt đối diện.

Nửa ngày.

Nữ tu hoảng loạn không thể tả ngồi xổm xuống, bưng thân thể rít gào nói, "ngươi... Ngươi là ai? Nguyên Trạm sư huynh đây?"

Vương Bảo không hề biến mất nhìn nữ tu, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "cô nương, ngươi Nguyên Trạm sư huynh, ở bên ngoài nằm đây, mặt khác, ta đến nhắc nhở ngươi, sau đó đây chính là ta động phủ!"

"Đương nhiên, ta cũng là nhiệt tình hiếu khách người, ngươi nếu là thực sự cô quạnh, hoan nghênh thường đến..."

------oOo------

Chương 645: Khe nằm, tốt thâm độc a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm cái kia nữ tu mặc quần áo tử tế sau khi ra ngoài, Nguyên Trạm đã sớm chạy trốn.

Thân là chó mất chủ.

Nguyên Trạm hiện tại cũng chỉ có một ý nghĩ.

Vậy thì là báo thù!

Đương nhiên, chỉ bằng chính hắn, đương nhiên không đủ Vương Bảo một cái đầu ngón tay, thế nhưng Nguyên Trạm nhưng là có đại lão!

Thân là tà tông đệ tử, tìm chỗ dựa là mỗi cái đệ tử đều sẽ làm sự tình.

Nguyên Trạm ở thứ chín yêu tông có hai núi dựa lớn.

Một cái là Chấp Pháp Điện dài lão Thường Chiến, Nguyên Trạm mỗi qua một thời gian, đều sẽ hiếu kính một phen.

Có điều lúc trước chấp pháp dài lão Thường Chiến bởi vì cứu hắn, bị chưởng giáo Kim Nhật Liệt một trận răn dạy, uy nghiêm quét rác, phỏng chừng trong thời gian ngắn, cũng là ghi nhớ mối hận hắn, vì lẽ đó Nguyên Trạm không có cân nhắc Thường Chiến.

Mà là lập tức đi tìm hắn thứ hai chỗ dựa!

Cái kia chính là đệ ngũ yêu tông đệ tử hạt giống nòng cốt trên bảng xếp hạng, xếp hạng thứ chín thiên kiêu, Lôi Hổ!

Lôi Hổ bản thể chính là Thiểm Lôi Thiên Hổ yêu bộ tộc.

Có điều ỷ vào thiên tư, ở bộ tộc bên trong xông ra đại họa, với này đơn giản gia nhập đệ ngũ yêu tông đến tránh họa.

Nguyên Trạm từ lúc gia nhập tông môn sau không lâu, đối mặt Lôi Hổ mời chào, liền lập tức lạy bến tàu.

Lần này chính mình chịu nhục.

Động phủ bị cướp.

Nguyên Trạm nuốt sống Vương Bảo tâm đều có!

Lần này chỉ cần lão đại Lôi Hổ giúp mình báo thù, dù cho chính mình dốc hết hết thảy, Nguyên Trạm cũng sẽ không tiếc.

Lôi Hổ thân vì là đệ tử hạt giống nòng cốt, cư trú thung lũng, so với đệ tử chân truyền chỗ ở thung lũng, còn cao hơn một tầng, toàn bộ thung lũng, chỉ có thể chứa đựng ba cái đệ tử hạt giống nòng cốt cư trú.

Nguyên Trạm nhẫn nhịn thân thể bên trong truyền đến đau nhức, vang lên Lôi Hổ động phủ.

Cũng không lâu lắm.

Một người thanh niên từ bên trong đi ra, nhìn thấy Nguyên Trạm, vẻ mặt quái lạ nói rằng, “hóa ra là Nguyên đại nhân, xin mời vào!”

Nguyên Trạm bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, chắp tay nói, “tạ im lặng ca!”

Thanh niên chỉ là Lôi Hổ tùy tùng, một bên ở trước dẫn đường một bên nói rằng, “ngươi đến đúng là thời điểm, chủ nhân gần nhất được một cái chí bảo, tâm tình đang tốt!”

Nguyên Trạm gánh nặng trong lòng liền được giải khai, Lôi Hổ tâm tình tốt, chính mình sở cầu mới có thể được thỏa mãn a.

Động phủ bên trong.

Lôi Hổ một thân màu vàng lôi đình hoa văn phục, ngồi cao ở động phủ trung ương trên ghế dựa lớn, phải tay sờ xoạng trên tay trái một đạo kim sắc tiểu kiếm, vẻ mặt thỏa mãn.

Nguyên Trạm sau khi đi vào, lập tức khom người quay về Lôi Hổ hành lễ, ánh mắt thê lương, "Sư huynh!"

Lôi Hổ giương mắt nhìn một chút Nguyên Trạm, vẻ mặt quái lạ nói rằng, "Nguyên sư đệ, ngươi đây là làm sao? Làm sao làm thảm như vậy?"

Nguyên Trạm thương thế trên người chưa hồi phục, cả người nhìn qua cực kỳ chật vật, nghe vậy cười khổ một cái, nói rằng, "sư huynh, sư đệ hiện tại gặp đại nạn, kính xin xem ở ngày xưa về mặt tình cảm, giúp sư đệ một cái!"

Lôi Hổ hé mắt, nhạt âm thanh nói, "ta nghe nói, ngươi bị một cái mới lên cấp đệ tử cho bắt nạt? Có điều chỉ là khóe miệng chi tranh mà thôi, tội gì nhường ta động thủ đi?"

Nguyên Trạm cực kỳ ủy khuất nói, "Sư huynh, đâu chỉ là khóe miệng chi tranh? Tiểu tử kia hắn... Hắn dĩ nhiên trực tiếp tới cửa, đoạt ta động phủ!"

Lôi Hổ ngạc nhiên.

Cướp động phủ, ở đệ ngũ yêu tông thường thường sẽ phát sinh.

Thế nhưng.

Xuất hiện ở đệ tử chân truyền trở lên, liền cực kỳ hiếm thấy.

"Như vậy a..."

Lôi Hổ trầm mặc lên.

Nguyên Trạm trong lòng thầm mắng, trên mặt nhưng mang theo thành

khẩn, nói rằng, “sư huynh, mối thù này, ta muốn báo thù trở lại, ta không chỉ có muốn về ta động phủ, còn muốn tiểu tử kia chết không có chỗ chôn! Sư huynh thiên phú kỳ cao, được tông môn coi trọng, tiểu tử kia chân truyền thân phận, đối phó lên, khẳng định là bắt vào tay...”

“Sư huynh, chỉ cần ngài có thể giúp ta báo thù, ta Nguyên Trạm, nguyện lấy ra bản tông hết thảy công huân... 289,000, tặng cho sư huynh!”

Lôi Hổ ánh mắt tinh mang lấp loé!

Thân ở tà tông.

Nhất định phải nỗ lực cơ cảnh, không tiếc bất cứ giá nào trèo lên trên!

Nếu không, ngày mai tận thế, không phải đùa giỡn.

Mà tông môn công huân, tác dụng có thể quá to lớn, có thể hối đoái chí bảo, có thể hối đoái tông môn che chở, nói chung, địa vị càng cao, tông môn công huân tác dụng càng lớn, đương nhiên, lượng cần cũng lại càng lớn!

Lôi Hổ tự nhiên cần tông môn công huân.

Trên thực tế, hắn hiện khi chiếm được món chí bảo này kim kiếm, liền cần tông môn công huân hối đoái một lần chế tạo lần nữa cơ hội.

Nguyên Trạm thân là đệ tử chân truyền, đến đệ ngũ yêu tông nhiều năm, trên người công huân rất cao, gần ba mươi vạn công huân, đây là đến cần gần ngàn năm tích lũy.

“Xem ra, tiểu tử kia là thật sự làm tức giận ngươi a...”

Lôi Hổ ha ha cười, sau đó, hé mắt, nói rằng, “cũng được, người này không coi ai ra gì, ỷ vào thiên phú, hoành hành vô kỵ, cũng là nên dọn dẹp một chút, lần này liền để sư huynh ra tay, thế ngươi giáo huấn một chút hắn!”

Nguyên Trạm thở phào nhẹ nhõm.

Hắn có thể dựa vào, cũng chỉ có Lôi Hổ, lần này hắn đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng, thực sự là hết cách rồi, động phủ bị cướp, uy danh quét rác, thời gian càng dài, địa vị của hắn liền càng là khó giữ được, mà lòng tự ái của hắn, cũng làm cho hắn thẹn với ở trong tông môn cất bước!

Thế nhưng, chỉ muốn trả thù trở lại, tất cả, đều có thể giải quyết dễ dàng!

"Đa tạ sư huynh!"

Nguyên Trạm chân thành cảm tạ, dù cho vì thế, hắn trả giá hết thảy công huân.

Thế nhưng.

Chỉ cần có thể báo thù, có thể làm thịt cái kia giết ngàn đao hỗn đản, tất cả, đều là đáng giá!

...

...

Lôi Hổ mang theo Nguyên Trạm rời đi động phủ, thẳng đến một phương hướng mà đi.

Nguyên Trạm nhịn đã lâu rốt cục không nhịn được, nói rằng, "sư huynh, chúng ta không phải đi báo thù sao? Phương hướng ngược chứ?"

Lôi Hổ liếc mắt một cái Nguyên Trạm, tức giận quát, "Cho nên nói, ngươi trắng (Haku) dài ra một cái đầu, ngươi cũng không suy nghĩ một chút, cái kia Vương Đại Chùy có siêu cao thiên phú, ta như trực tiếp tới cửa giết hắn, chỉ là chưởng giáo cửa ải kia, ta đều khổ sở!"

Nguyên Trạm nhíu chặt mày, "Ý của sư huynh là?"

Lôi Hổ cười lạnh nói, "đệ tử tầm thường, giết cũng là giết, dù cho là chân

truyền, cùng tràng thi đấu, tử vong cũng không thể tránh được, tông môn sẽ không quá đáng chuyện như vậy, thế nhưng tỷ như Vương Đại Chùy như vậy, ở chưởng giáo trong lòng, đều treo lên hào, làm sao có thể coi như không quan trọng?"

"Vì lẽ đó, muốn sư ra có tiếng!"

"Muốn dùng đầu óc!"

Nguyên Trạm vẫn là mờ mịt không rõ.

Lôi Hổ âm thầm châm chọc một hồi Nguyên Trạm, lúc này mới giải thích nói, "ta là như vậy kế hoạch, sau đó, ta đi Chấp Pháp Điện, thỉnh cầu Chấp Pháp Điện lùng bắt Vương Đại Chùy, lý do, liền nói Vương Đại Chùy lén lút đi ta động phủ, đánh cắp ta bảo vật!"

Nguyên Trạm khóe mắt vừa kéo, "Vương Đại Chùy ăn cắp? Bọn họ sẽ tin sao?"

Lôi Hổ lạnh giọng nói, "tin hay không, có quan hệ gì? Chỉ cần có lý do này, cũng chính là, lấy thân phận ta, Chấp Pháp Điện nhất định sẽ đi tới Vương Đại Chùy nơi đó, đem hắn mang đến câu hỏi!"

"Dù cho không đề cập tới thân phận của ta, chỉ là Vương Đại Chùy đắc tội rồi chấp pháp dài lão Thường Chiến, cũng đầy đủ!"

"Đến thời điểm, Chấp Pháp Điện chấp sự lên sàn, ngươi nói, lấy cái kia Vương Đại Chùy ngạo khí, hắn sẽ cam tâm tình nguyện đàng hoàng đi tới Chấp Pháp Điện sao?"

"Hừ, theo ta suy đoán, tuyệt đối không thể!"

"Thiên phú nghịch thiên giả, kiêu căng tự mãn đến cực hạn, hắn chắc chắn sẽ không bó tay chịu trói, đến thời điểm, hắn sẽ phản kháng, vừa phản kháng Chấp Pháp Điện chấp pháp, cái kia..."

"Ta thì có ra tay lý do!"

“Ta tại chỗ đánh giết Vương Đại Chùy, coi như là lấy lớn ép nhỏ, coi như Vương Đại Chùy ở chưởng giáo trong lòng địa vị rất cao, nhưng, khi đó hắn đã chết rồi, hơn nữa, chúng ta sư ra có tiếng, chưởng giáo coi như phẫn nộ, cũng phát tiết không tới trên đầu chúng ta!”

“Nhiều lắm, chịu đựng bữa răn dạy, cũng chính là!”

“Như vậy, vừa giúp ngươi báo thù, có có thể được Thường Chiến trưởng lão một ân tình, chẳng phải là nhất cử lưỡng tiện?”

Nguyên Trạm nghe chính là một mảnh mộng bức.

Phản ứng lại, nhìn về phía Lôi Hổ ánh mắt đều không giống nhau.

Khe nằm!

Hàng này tốt thâm độc a!

Mười phần đại âm tất một cái a!

Xem ra lão tử sau đó thật sự bao dài mấy cái tâm nhãn con, nếu không thì, không chắc khi nào bị cái này đại âm tất bán, còn phải cho hắn kiếm tiền đây...

------oOo------

Chương 646: Vậy chúng ta liền so với 1 so với

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chấp Pháp Điện là làm gì?

Như ở danh môn chính tông, Chấp Pháp Điện là vì biểu hiện công bằng.

Mà ở đệ ngũ yêu tông, ngoại trừ lấy đó công bằng, Chấp Pháp Điện còn có trọng yếu một cái tác dụng, vậy thì là chế loạn!

Tà tông không khỏi giết chóc, thế nhưng giết đến quá ác quá phận quá đáng, cũng là không được, vì lẽ đó, Chấp Pháp Điện xuất hiện, chính là vì ngăn lại tình hình rối loạn!

Càng là địa vị cao đệ tử, Chấp Pháp Điện liền càng là phải chú ý!

Bởi vì mỗi một cái, đều là bảo bối.

Lôi Hổ thẳng đến Chấp Pháp Điện, tuyên bố đệ tử chân truyền Vương Đại Chùy, trộm hắn bảo vật, bảo vật gì, không nâng, nhưng là lại làm cho Chấp Pháp Điện chấp sự khá khó xử được.

Bởi vì Lôi Hổ lớn tiếng, chính mình chính là hạt giống nòng cốt, việc này Chấp Pháp Điện nếu là mặc kệ, vậy thì đừng trách hắn lấy lớn ép nhỏ.

Việc này rất nhanh sẽ truyền tới Chấp Pháp Điện trưởng lão, Thường Chiến trong tai!

Nghe được tin tức, Thường Chiến lập tức ánh mắt tỏa ánh sáng, vung tay lên, Chấp Pháp Điện chấp sự đội liền xuất phát!

Thường Chiến tuy rằng không rõ ràng Lôi Hổ giở trò quỷ gì, thế nhưng Nguyên Trạm cùng Lôi Hổ quan hệ, Thường Chiến nhưng là biết đến.

Đây là nói rõ muốn nhằm vào Vương Đại Chùy a!

Đây là chuyện tốt a

Cái kia đáng chết, giết ngàn đao Vương Đại Chùy, liền lão phu như vậy Chấp Pháp Điện trưởng lão mặt mũi cũng không cho, trước mặt mọi người đánh ta mặt, thực sự đáng chết!

Vì lẽ đó.

Thường Chiến cùng Lôi Hổ tuy rằng không có gặp mặt, thế nhưng, nhưng ngầm hiểu ý.

Lôi Hổ cùng Nguyên Trạm đi theo Chấp Pháp Điện chấp sự đội sau khi, thẳng đến Nguyên Trạm động phủ, không đúng, hiện tại hẳn là Vương Bảo động phủ mà đi.

Có điều đi tới trên đường, một đám hàng nhưng nhận được tin tức, Vương Bảo căn bản không ở động phủ, mà là đi phúc lợi điện, lĩnh vào tông phúc lợi đi tới.

Đội ngũ chuyển hướng, chạy về phía phúc lợi điện!

Đệ ngũ yêu tông phúc lợi trước điện.

Vương Bảo cùng Lam Sơn từ bên trong đi ra, đều là cười ha ha.

Lam Sơn vào giờ phút này đối với Vương Bảo thái độ đại biến, chỉ cần là Vương Bảo siêu cấp trâu bò sức chiến đấu, sợ rồi Lam Sơn.

Không so sánh không biết, một đôi so với giật mình, thiên phú nghịch thiên còn có bảo lưu, thế nhưng này đứng đắn cho thấy đến sức chiến đấu, uy hiếp cường độ đó là gạch thẳng.

Lam Sơn bắt đầu xem kỹ chính mình thái độ, phát hiện mình thái độ quá lạnh nhạt, trong lúc nhất thời lớn biến đổi dáng dấp, tự thân làm, lĩnh phúc

lợi quá trình rất là ung dung.

Từ phúc lợi điện đi ra, Lam Sơn chắp tay nói, “Vương sư đệ, sự tình xong xuôi, ta này liền trở về, sau đó có chuyện gì, cứ việc bắt chuyện sư huynh, sư huynh có thể làm được, tuyệt không chối từ!”

Vương Bảo cười nói, “khách khí! Lam Sơn sư huynh, đi thong thả!”

Lam Sơn cười lần thứ hai chắp tay.

Vừa mới chuẩn bị rời đi.

Thế nhưng xoay người chớp mắt, nhưng là bỗng nhiên phát hiện, xa xa hư không, có một đại sóng bóng người chính đang phá không mà đến!

Ở trong tông môn, còn có thể như thế bay tới bay, ngoại trừ hạt giống nòng cốt trở lên, vậy cũng chỉ có Chấp Pháp Điện bên trong một đám người.

Mà rất xa xem những thân ảnh kia mặc trên người trang phục, cũng xác định là Chấp Pháp Điện không thể nghi ngờ.

“Sư đệ, có tình huống!”

Lam Sơn dừng chân, quay đầu ngưng tiếng nói.

Vương Bảo đồng hồ mời theo ý nói rằng, “yên chí, nhìn bọn họ giở trò quỷ gì!”

Đại đội bóng người tới gần.

Cầm đầu Chấp Pháp Điện chấp sự ông lão, ánh mắt lập tức khóa chặt Vương Bảo, trầm giọng quát, “Vương Đại Chùy, có người báo cáo ngươi ăn cắp bảo vật, hiện tại xin mời ngươi theo chúng ta về Chấp Pháp Điện, điều tra rõ sở!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, một mặt không nói gì.

Lam Sơn cũng là như thế, không khỏi tiến lên một bước, chắp tay nói, "chấp sự tiền bối, ta là Võ Dương trưởng lão đệ tử Lam Sơn, ta muốn mời hỏi, là ai nói Vương sư đệ ăn cắp? Còn có, trộm cái gì?"

Chấp sự ông lão ánh mắt lạnh lùng nói rằng, "nơi đây không phải hỏi lời địa phương, trước tiên đi với ta Chấp Pháp Điện!"

Lam Sơn ánh mắt giận dữ.

Mà Vương Bảo, nhưng là tiến lên kéo hắn lại, sau đó, nhìn chấp sự ông lão, ánh mắt lại liếc mắt một cái phía sau bọn họ Nguyên Trạm cùng Lôi Hổ, hé mắt, cười nói, "nói mà không có bằng chứng liền muốn nhường ta và các ngươi đi? Chuyện cười! Ta Vương Đại Chùy ba chữ, cũng không có như vậy giá rẻ, không là các ngươi muốn mang đi, liền mang đi!"

Chấp sự ông lão cùng Chấp Pháp Điện những người khác sắc mặt phẫn nộ, chấp sự ông lão lệ quát, "Nói như vậy, ngươi là nghĩ ngỗ nghịch Chấp Pháp Điện chấp pháp?"

Vương Bảo cười lạnh nói, "là, thì thế nào? Các ngươi, có thể làm khó dễ được ta?"

Chấp sự ông lão phía sau bọn họ.

Nguyên Trạm ánh mắt vui vẻ.

Lôi Hổ nhìn một chút Nguyên Trạm, một bộ định liệu trước dáng vẻ, sự tình, chính đang theo: Đè hắn dự liệu trình diễn!

Hiện tại sẽ chờ động thủ.

Chỉ cần vừa động thủ, hắn liền có thể nhúng tay!

Nhưng mà.

"Được rồi, các ngươi thắng, các ngươi thành công làm cho khiếp sợ ta, ta và các ngươi đi, thành đi!" Vương Bảo thở dài.

Này vừa nói.

Lôi Hổ vẻ mặt cứng lại rồi.

Nguyên Trạm ánh mắt lộ ra nồng nặc khó mà tin nổi!

Hai cái hàng đối diện một mặt, mặt đối mặt mộng bức!

Khe nằm!

Ma trứng!

Này kịch bản mẹ nó không đúng vậy!

Hàng này làm sao liền nhận sợ? Hắn không phải tính tình kiêu ngạo sao? Hắn không phải cương liệt cực kỳ sao? Ngươi đối mặt như thế rõ ràng vu oan giá họa, ngươi đã vậy còn quá dễ dàng cúi đầu?

Ta phốc ngươi muội!

Này không phải chúng ta trong ấn tượng Vương Đại Chùy!

"Sư đệ! Ngươi"

Lam Sơn biến sắc mặt.

Mà Vương Bảo, nhưng là bất đắc dĩ buông tay, nói rằng, "ta cũng rất bất đắc dĩ a, có điều yên tâm đi Lam Sơn sư huynh, thanh giả tự thanh, ta không có ăn cắp, bọn họ nhất định sẽ điều tra rõ ràng!"

Lam Sơn sắc mặt âm trầm, thấp giọng nói, "sư đệ ngươi mà an tâm đi, ta vậy thì đi tìm sư tôn!"

Dứt lời, Lam Sơn nhanh chóng rời đi.

Mà những kia Chấp Pháp Điện chấp sự, nhưng là trầm mặc một hồi, cái kia

chấp sự ông lão trầm giọng nói, “vậy thì đi thôi!”

“Xin mời!”

Vương Bảo còn khách khí chắp tay.

Trơ mắt nhìn Vương Bảo đàng hoàng rời đi, Nguyên Trạm cuống lên, truyền âm Lôi Hổ nói rằng, “sư huynh, làm sao bây giờ? Tiểu tử này không theo lẽ thường tới chơi a!”

Lôi Hổ gằn giọng cười lạnh nói, “không cần phải gấp, sau đó đi tới Chấp Pháp Điện, lão tử có thừa biện pháp âm hắn!”

Rất nhanh.

Một đám hàng bước vào Chấp Pháp Điện chính điện.

Mà vào giờ phút này, Chấp Pháp Điện dài lão Thường chiến, thình lình trạm (đứng) ở trong đó, thân là Chấp Pháp Điện nhất đẳng trưởng lão, vốn là, loại chuyện nhỏ này hắn đều chẳng muốn quản, thế nhưng hiện tại, hắn tự mình đi ra.

Mắt nhìn đi tới Vương Bảo, Thường Chiến lạnh cười lạnh nói, “tiểu tử, không nghĩ tới đi, ngươi đã vậy còn quá nhanh, liền phạm đến lão phu trong tay!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, “Thường trưởng lão, có chuyện, ta đến nhắc nhở ngươi một hồi, vậy thì là đừng tinh tướng, trang bức bị sét đánh! Đương nhiên, nếu như ngươi có ta như thế soái, như thế ngọc thụ lâm phong, trang bức cũng được, đáng tiếc, ngươi quá xấu”

Thường Chiến ánh mắt kinh nộ, lệ quát, “Vô lễ cực điểm! Vương Đại Chùy, này tội tạm thời cho ngươi ghi nhớ! Ta tới hỏi ngươi, ngươi ăn cắp đệ tử nòng cốt Lôi Hổ chí bảo, có thể có việc?”

Vương Bảo thẳng thắn lắc đầu, “Không có!”

Thường Chiến cười lạnh nói, “còn dám mạnh miệng! Lôi Hổ, ngươi đi vào!”

Lôi Hổ một bước bước vào Chấp Pháp Điện, quay về Thường Chiến chắp tay nói, “đệ tử bái kiến Thường trưởng lão!”

Thường Chiến trầm giọng nói, “Lôi Hổ, người này trộm lấy ngươi chí bảo, có thể có việc này?”

Lôi Hổ tầng tầng gật đầu, nói rằng, “trưởng lão, trước đây không lâu Vương Đại Chùy đi ta động phủ, lúc đó ta không có ở, thế nhưng đệ tử nô bộc căn cứ lễ nghi, đem hắn mời đi vào, ai từng nghĩ, ta thả ở trong phòng khách thần lôi châu, nhưng là không gặp!”

“Lúc đó ngoại trừ hắn, không có những người khác tiến vào, vì lẽ đó xin mời Chấp Pháp Điện làm chủ!”

Thường Chiến ánh mắt hàn mang bùng lên, lớn quát, “Ở bản tông, cướp, cơ bản vô tội! Thế nhưng trộm, chính là kẻ nhu nhược biểu hiện, bản tông không cần kẻ nhu nhược, trộm chính là trọng tội, Vương Đại Chùy, nhân chứng ở đây, ngươi có lời gì dễ bàn?”

Vương Bảo thở dài.

Chặc chặc.

Này một đám vung tiền nha.

Vì sao cần phải sống mái với ta đây?

Lão tử thân là hố thần, không đi hố ngươi nhóm, các ngươi liền đốt nhang, lại vẫn nghĩ hố ta?

Đã như vậy, vậy chúng ta liền so một lần, ai đường hầm, càng hơn một bậc đi

------oOo------

Chương 647: Lão Vương hố, kẻ địch đau!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hấp khí.

Hô hấp.

Giơ tay sờ thuốc điểm khói.

Vương Bảo tiêu sái ngửa mặt lên trời phun ra một cái vòng khói, sau đó liền hờ hững nhìn Thường Chiến nhạt âm thanh nói rằng, "Thường trưởng lão, hắn nói cái gì, ngươi sẽ tin?"

"Hắn nói ta đi hắn động phủ làm khách, ngươi tin?"

"Hắn nói ta trộm hắn chí bảo, ngươi vẫn đúng là tin?"

"Vậy hắn muốn nói ta là ba ba ngươi, ngươi đúng hay không còn phải gọi ta một tiếng cha?"

A phốc!

Thường Chiến nghe được Vương Bảo câu nói này, là thật sự một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra.

Sắc mặt hắn trong nháy mắt trở nên tái nhợt một mảnh, hung tợn nhìn chằm chằm Vương Bảo, rít gào nói, "thứ hỗn trướng, nói như thế nào đây? Vương Đại Chùy, ta có thể cảnh cáo ngươi, ngươi lại dám vô lễ như thế, đừng trách lão phu tự mình động thủ, đem ngươi trấn thành bùn nhão!"

Vương Bảo dửng dưng như không hút thuốc, bỉu môi nói, "Lớn như vậy phản ứng làm gì? Chúng ta tuỳ việc mà xét, liền lý luận lý, có phục hay không một câu nói, ngươi gấp cộng lông a?"

“Ngươi!”

Thường Chiến khí gan thương.

Ngươi muội!

Ngươi này lên một lượt lên tới nhân thân công kích, ta vẫn chưa thể phát hỏa sao nhỏ?

Nếu không là kiêng kỵ chưởng giáo, lão tử rất sớm sớm đã sớm đem ngươi diệt!

Vương Bảo vừa nhìn về phía Lôi Hổ.

Híp mắt lại, thản nhiên nói, “vị này yêu huynh, chúng ta ngày xưa không oán, hôm nay không thù, ngươi như thế vu oan giá họa, thật sự không sợ chọc lửa thiêu thân sao?”

Lôi Hổ sắc mặt âm trầm, cười lạnh nói, “chính là bởi vì ngày xưa không oán, vì lẽ đó ngươi trộm ta đồ vật, ta mới không lập tức làm thịt ngươi...”

Cho tới chọc lửa thiêu thân?

Trêu chọc cộng lông a?

Quá mức lão tử lần này kế hoạch triệt để thất bại, tiếp theo sau đó nghĩ biện pháp!

Thân là Thiểm Lôi Thiên Hổ bộ tộc thiên kiêu, dù cho hắn ở bộ tộc xông đại họa, thế nhưng, bộ tộc cũng là sẽ chăm sóc hắn.

Bỏ mặc hắn ở đệ ngũ yêu tông, cũng là tìm cái hạ bậc thang!

Lôi Hổ tự tin, chưởng giáo cũng không thể đối với mình quá phận quá đáng!

Huống chi, ngươi chỉ là một cái đệ tử chân truyền!

“Nói cách khác, ngày hôm nay ngươi thề không bỏ qua?” Vương Bảo cười hỏi.

Lôi Hổ càn rỡ cười to lên, “Ta đương nhiên chịu bỏ qua, thế nhưng, tiền đề là ngươi đem lão tử chí bảo trả (còn) cho ta, vậy cũng là một tảng lớn vực ngoại thiên kim, giá trị không cách nào phỏng chừng!”

“Rõ ràng!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp.

Sau đó, quay về Thường Chiến nghiêm túc cẩn thận nói rằng, “Thường trưởng lão, ta muốn báo cáo!”

Thường Chiến khóe mắt vừa kéo.

Ngươi muốn báo cáo?

Ngươi báo cáo cái cà?

Ngươi mới là bị báo cáo!

“Không muốn quấy nhiễu, hiện tại nhận tội, còn có đến từ nhẹ xử lý, cự không nhận tội, đừng trách lão phu... Gia hình pháp!”

Thường Chiến ánh mắt lập loè nguy hiểm ánh sáng, tâm hồn có chút kích động, hắn muốn thu thập Vương Bảo đã rất lâu.

Nhưng mà.

Hắn câu nói này vừa ra.

Chấp Pháp Điện ở ngoài, một lão giả bỗng nhiên từ ở ngoài đi vào, ánh mắt lạnh lẽo cực kỳ, sau khi đi vào, nhìn về phía Thường Chiến, cười lạnh nói, “nha? Gia hình pháp? Thường Chiến trưởng lão, ngươi không có bằng cớ

cụ thể, liền muốn vu oan giá hoạ sao? Ngươi có biết, ngươi hiện tại đến cùng đang làm gì? Ngươi lẽ nào không có chút nào bận tâm chưởng giáo biết được việc này sau lửa giận?”

Thường Chiến hoàn toàn biến sắc, nhìn chằm chằm ông lão, gầm nhẹ nói, “Võ Dương!”

Hít sâu một hơi.

Thường Chiến khuấy động tâm tình mới xem như là bình phục lại, sau đó nhạt âm thanh nói, “Võ Dương trưởng lão, ta cũng chỉ nói là nói mà thôi, có điều, ngươi tới thật đúng lúc, người này nói đến, vẫn là ngươi chiêu thu tiến vào, hắn hiện tại phạm vào sự tình, ngươi ở bên chờ phán xét, ta cũng tốt cùng chưởng giáo có cái bàn giao!”

Thường Chiến biết.

Thẩm vấn quá trình nhất định phải thêm sắp rồi.

Võ Dương đến, không hẳn liền không cùng chưởng giáo phát tin tức, mà chưởng giáo vừa đến, ngày hôm nay việc này, phỏng chừng còn phải là hắn mất mặt!

Lúc này.

Thường Chiến bỗng nhiên đứng dậy tiến lên, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lệ quát, “Vương Đại Chùy, ngươi đến cùng nhận tội không nhận tội?”

Vương Bảo hơi một hồi, đầu tiên là vứt tàn thuốc xuống, quay về Võ Dương trưởng lão chắp chắp tay, sau đó mới nhìn Thường Chiến, cười nhạt nói, “Thường trưởng lão, mọi việc coi trọng chứng cứ, ngươi không có chứng cứ, bằng vào vài câu miệng pháo, đã nghĩ định ta tội? Đúng hay không quá không đem tông môn lễ pháp, để ở trong mắt?”

Lôi Hổ con ngươi tinh mang lấp loé.

Quay về Thường Chiến liếc mắt ra hiệu.

Thường Chiến ánh mắt hung mang bùng lên, bỗng nhiên lớn quát, “Tốt, muốn chứng cứ đúng không, lão phu kia, liền cho ngươi chứng cứ, vào đi!”

Cộc cộc tách.

Mấy cái Chấp Pháp Điện chấp sự đi vào Chấp Pháp Điện, ông lão dẫn đầu cung kính nói, “Trưởng lão, từ Vương Đại Chùy động phủ, lục soát vực ngoại thiên kim một khối!”

Dứt lời.

Một khối vàng chói lọi hòn đá, dâng tặng tiến lên.

Thường Chiến cầm vực ngoại thiên kim, lớn quát, “Tốt, hiện tại chứng cứ xác thực? Vương Đại Chùy, ngươi có lời gì dễ bàn? Lão phu biết, trong lòng ngươi khẳng định không phục, thế nhưng, ở chứng cứ trước mặt, ngươi không có nguỵ biện tư cách, ngươi ăn cắp bảo vật, theo: Đè tông môn quy củ, chính là tội chết, cho ta nạp mạng đi...”

Nhân chứng.

Vật chứng.

Đều có!

Cũng liền có ra tay tư cách!

Chưởng giáo nơi đó, có bàn giao, hắn Thường Chiến còn khiếp cái cà? Mấy ngày dưới thiên kiêu, nhiều vô số kể, thế nhưng ngã xuống, càng nhiều, ngã xuống thiên kiêu, là không có giá trị!

Hơn nữa hiện tại Võ Dương ở đây, càng làm cho hắn ra tay, có khán giả, có tín phục lực, hắn còn có cái gì muốn nhịn được?

Ta không phải mượn cơ hội báo thù.

Ta là tay cầm chứng cứ.

Cuồng bạo sát ý ở Chấp Pháp Điện bên trong lăn, từng đạo từng đạo Nhật Nguyệt Tinh Thần giống như hiu hắt ánh sáng từ Thường Chiến trên người bộc phát ra, nhưng là trực tiếp dùng tới tuyệt chiêu!

Võ Dương sắc mặt hoàn toàn thay đổi, không thể tin tưởng, Thường Chiến dĩ nhiên gan to như vậy, dĩ nhiên trực tiếp động thủ.

Muốn ngăn cản, đều sợ không kịp, nổi giận gầm lên một tiếng, chỉ có thể toàn lực cứu lại!

Đáng tiếc.

Thường Chiến ẩn nhẫn một đòn, chí ở một đòn giết chết, Võ Dương toàn lực tổ chức, vẫn là trơ mắt nhìn Vương Bảo bị đánh giết không còn sót lại một chút cặn, trong lúc nhất thời mộng bức tại chỗ.

Phản ứng lại, Võ Dương gào thét nói, “Thường Chiến, ngươi quá phận quá đáng, ngươi xong đời, chưởng không dậy nổi bỏ qua cho ngươi!”

Thường Chiến tâm tình cực kỳ khoan khoái!

Báo thù!

Cuối cùng cũng coi như là báo nhất tiễn chi cừu!

Thân là trưởng lão, lại bị một cái đệ tử cho hận, ngươi nói một chút cái này gọi là chuyện gì? Then chốt là, hắn còn rất khó báo thù, này rất sao liền càng khó chịu!

Bây giờ, tiểu tặc đã chết, trong tông môn, còn ai dám nâng việc này trêu chọc chính mình?

Cho tới hậu quả.

Thường Chiến trầm giọng nói rằng, “Võ Dương trưởng lão, ngươi có thể

không nên nói chuyện lung tung, ta nhân chứng vật chứng đều có, thân là Chấp Pháp Điện trưởng lão, đương nhiên muốn công bằng làm việc, giết hắn, chính là vì tông môn quy củ! Cái này cũng là ở nói cho tông môn cái khác thiên kiêu, không muốn ỷ vào thiên phú của chính mình, hoành hành vô kỵ, bằng không, sớm muộn cũng sẽ đại họa lâm đầu!"

"Ngươi ngươi ngươi..."

Võ Dương tức giận đến mức cả người run run, chỉ vào Thường Chiến, nửa ngày không thở ra hơi!

Mà.

Chính đang hắn buồn bực cực hạn, chuẩn bị phẩy tay áo bỏ đi, tìm chưởng giáo thông báo việc này thời điểm.

Một đạo mang theo sát cơ âm thanh, ở trong điện chậm rãi vang lên.

"Sách, thật rất sao thương a..."

"Thường trưởng lão, đòn đánh này, ta Vương Đại Chùy nhớ rồi! Mặt khác, Võ Dương trưởng lão, xin mời lập tức đem chưởng giáo mời đi theo, ta Vương Đại Chùy ngày hôm nay, liền muốn ở chưởng giáo trước mặt, đòi một lời giải thích..."

------oOo------

Chương 648: Lão Vương hố, kẻ địch đau!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chấp Pháp Điện nội tại Vương Bảo lời sau, giống như chết yên tĩnh.

Thường Chiến mộng bức đến cực hạn.

Thân thể run cầm cập, con mắt trợn lên phảng phất beef eye, nhìn sử dụng vương giả sống lại số hai dược tề, sau khi xuất hiện Vương Bảo, như ở trong mộng.

Lôi Hổ nụ cười trên mặt cũng là đọng lại, tâm tư trống rỗng.

Cho tới Võ Dương trưởng lão, tương tự là ngây người như phỗng, hoãn có điều thần đến!

Khe nằm!

Không chết?

Dĩ nhiên không chết?

Này mẹ nó làm sao có thể chứ?

Thường Chiến cái kia một đòn, đỉnh cao một đòn, một đòn toàn lực, thậm chí dùng tới tuyệt chiêu, đòn đánh này bên dưới, mười cái tám cái Phong Vương Cấp Bất Hủ, cũng phải chết không thể chết lại!

Mà Vương Bảo, hắn còn sống sót!

“Ngươi”

Trước tiên phản ứng lại chính là Thường Chiến, hắn hít vào một ngụm khí

lạnh, chà xát lui về phía sau hai bước, hàn ý từ lòng bàn chân bốc lên, bỗng nhiên lẻn đến đỉnh đầu, khó có thể tin run giọng nói, "không thể! Ngươi ngươi làm sao có khả năng còn sống sót?"

"Đúng đấy, ngươi làm sao có khả năng sống sót?"

Võ Dương trưởng lão mừng như điên tiến lên, kích động nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo hơi cười, một lần nữa lấy ra một viên khói, thiêu đốt, phun vòng khói thuốc thản nhiên nói rằng, "Võ Dương trưởng lão có chỗ không biết, ta Vương Đại Chùy, chính là bị thiên ân, được ban cho ta một hạng siêu cấp thiên phú, vậy thì là bất tử bất diệt, ha ha, một chút tiểu Thiên phú, nhường trưởng lão chế giễu!"

Võ Dương cả người run lên.

Nghe Thường Chiến cùng Lôi Hổ nhưng là suýt chút nữa thổ huyết!

Ta cái đại tào!

Bất tử bất diệt?

Có lầm hay không a?

Dù cho là Chân Thánh cảnh chí cường giả, cũng tuyệt đối không thể nói tuyệt đối về mặt ý nghĩa bất tử bất diệt!

Này trên đời này nào có như thế trâu bò thiên phú?

Ngươi rất sao tuyệt bức là đang hù dọa yêu chứ?

Võ Dương hít sâu một hơi, hắn cũng không tin, thế nhưng, vào giờ phút này, hắn không muốn hỏi nhiều, chỉ là nhanh chóng đứng ở Vương Bảo trước người, sau đó nhìn chằm chằm Thường Chiến, cười lạnh nói, "Thường trưởng lão, lần này ngươi xem như là xong, nếu như Vương Đại Chùy chết rồi, chưởng giáo hay là một hồi nhịn xuống này khẩu khí, dù sao, không có ý nghĩa, thế nhưng, hừ hừ, ngươi mà chờ xem!"

Dứt lời.

Võ Dương lập tức cho chưởng giáo Kim Nhật Liệt phát tin tức!

Thường Chiến không có ngăn cản, hắn muốn ngăn cản, cũng ngăn cản không được a, Võ Dương với hắn tu vi tương đương, địa vị tương đương, đại gia kẻ tám lạng người nửa cân.

Sắc mặt trở nên trắng bệch.

Thẳng đến lúc này, Thường Chiến mới bắt đầu hối hận rồi!

Mà Lôi Hổ, cũng là ở khó coi trong thần sắc, trong lòng cuồng thán lên, ma trứng, vì đối phó một cái chỉ là chân truyền, ta rất sao dễ dàng sao ta?

Kim Nhật Liệt đến rồi!

Người chưa đến.

Thế nhưng khủng bố uy thế, nhưng là trực tiếp từ Chấp Pháp Điện ở ngoài tràn vào!

Đang ở Chấp Pháp Điện bên trong Thường Chiến cùng Lôi Hổ, theo bản năng rụt cổ một cái, nuốt ngụm nước bọt!

Kim Nhật Liệt chưởng giáo, hôm nay đây là muốn bạo a!

“Thường Chiến!”

Nghiến răng nghiến lợi âm thanh truyền đến.

Kim Nhật Liệt trên mặt phảng phất treo đầy sương lạnh, vòng chéo tay, từng bước một đạp bước đi vào.

Ánh mắt nhìn chằm chằm sắc mặt trắng bệch Thường Chiến, Kim Nhật Liệt gằn giọng nói, “tốt! Ngươi rất tốt a! Lão phu lúc trước đối với cảnh cáo của

ngươi, ngươi đều đang có thể xem là gió bên tai, thân là trưởng lão, nhưng nhằm vào một cái đệ tử, ngươi không chê mất mặt, lão phu đều thế ngươi mất mặt!”

Ầm!

Khí thế hơi động.

Trên hư không mới, vẫn to lớn Thiên Hạt bóng mờ lóe lên một cái rồi biến mất.

Cùng lúc đó, nổ tung yêu khí hóa thành một con lớn bàn tay to, nhanh như tia chớp hô đến Thường Chiến trên mặt!

Thường Chiến rên lên một tiếng, thân thể rút lui, gò má nhanh chóng sưng lên.

Bụm mặt má, Thường Chiến gầm nhẹ nói, “chưởng giáo, ta chỉ là ở như thế làm việc!”

Kim Nhật Liệt châm chọc nói, “sự tình làm sao, ngươi trong lòng ta rõ ràng, Thường Chiến, xem ở ngươi ngày xưa vì là tông môn lập xuống đại công trước mặt, việc này, ta vòng qua ngươi, thế nhưng, lần sau, cẩn thận mạng ngươi hồn!”

Thường Chiến ánh mắt chớp qua nồng nặc hoảng sợ.

Thiên Hạt nuốt hồn!

Đây chính là Kim Nhật Liệt thiên phú bản mệnh thần thông!

Bị nuốt chi yêu hồn mệnh, sẽ trải qua khó có thể tưởng tượng dằn vặt, có thể nói rất mạnh ác hình phạt!

Vững vàng ngậm miệng lại, Thường Chiến không dám lên tiếng.

Mà Vương Bảo, nhưng là quay về Kim Nhật Liệt chắp chắp tay, thở dài nói,

“chưởng giáo, vốn là, ta không muốn cho mượn chưởng giáo thế, để tránh khỏi đánh mất đấu chí, thế nhưng lần này, ta đau lòng a, Thường trưởng lão liên hợp đệ tử hạt giống nòng cốt Lôi Hổ, âm mưu hại ta, thực sự là nhường ta không thể nào chống đỡ, vì lẽ đó, kính xin chưởng giáo, vì ta làm chủ!”

Kim Nhật Liệt nhìn Vương Bảo, trầm mặc nửa ngày, nói rằng, “yên tâm, việc này lão phu chắc chắn cho ngươi một cái bàn giao!”

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên lắc đầu, nói rằng, “chưởng giáo, ngươi không hiểu, ngài còn không biết, Thường Chiến trưởng lão cùng Lôi Hổ, vì sao như thế nhằm vào ta chứ?”

Kim Nhật Liệt hơi nhướng mày.

Còn có thể là vì sao?

Trên đường tới hắn liền làm rõ.

Thường Chiến là bởi vì bị ta răn dạy, cho tới tức giận khó hòa.

Mà Lôi Hổ, nhưng là chịu đến Nguyên Trạm xui khiến.

“Chẳng lẽ, có cái gì ẩn tình?” Kim Nhật Liệt lông mày hơi nhíu.

Vương Bảo thành khẩn nói rằng, “đó là tự nhiên! Thường Chiến trưởng lão cùng Lôi Hổ, sở dĩ như thế nhằm vào ta, trên thực tế, là bởi vì bọn họ”

“Ở Võ Dương trưởng lão không có lúc đi vào, liền đoạt ta nhẫn chứa đồ, chưởng giáo có chỗ không biết, ta Vương Đại Chùy, tuy rằng thân thế thê thảm, thế nhưng tích lũy lâu dài sử dụng một lần, hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai, cho tới nay, số mệnh vẫn rất tốt!”

“Vì lẽ đó, đừng xem ta tu vi không cao, thế nhưng, trên người ta bảo vật, nhưng là không ít!”

“Thường Chiến trưởng lão vừa nãy mượn cớ soát người đã là công chính, ta nhường hắn tìm, thế nhưng vạn vạn không ngờ tới a, hắn cùng Lôi Hổ, dĩ

nhiên mơ ước ta bảo vật, đem ta nhẫn chứa đồ đều cho chia đều!”

Thường Chiến đầu tỉnh tỉnh.

Lôi Hổ hoàn toàn biến sắc, âm trầm cực kỳ, trong lòng thầm mắng lên.

Ma trứng.

Tiểu tử này, nói rõ là muốn thừa dịp cháy nhà hôi của a!

Mà Kim Nhật Liệt, tựa hồ cũng là cho là như vậy, ho nhẹ một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Thường Chiến, châm chọc nói, “Thường trưởng lão, ngươi biết phải làm sao?”

Thường Chiến khá là không cam lòng nói rằng, “ta hiểu!”

“Không, ngươi không hiểu!”

Vương Bảo vung vung tay, nhạt âm thanh nói, “ngươi đến hiện tại, còn đang giả ngu! Hơn nữa, chưởng giáo ngươi đúng hay không cho rằng, ta đang biến tướng thân thiết nơi? Ha ha, ta Vương Đại Chùy, thực sự không phải loại kia vô liêm sỉ chi yêu a!”

“Ta có thể hướng về chưởng giáo bảo đảm, ta nói tới, đều là thật sự!”

“Chưởng giáo nếu như không tin, có thể để cho Thường trưởng lão cùng với Lôi Hổ nhẫn chứa đồ, toàn bộ giao ra đây, cái nào là của ta, ta đều có thể từng cái tìm ra, đồng thời, một tia không kém, nói ra đồ vật bên trong!”

Này vừa nói.

Thường Chiến cùng Lôi Hổ cùng nhau ngây người.

Tiểu tử này.

Đến cùng muốn làm cái cái gì?

Kim Nhật Liệt cũng là cực kỳ ngờ vực, dù sao, Vương Bảo quá mức hoang đường.

Thế nhưng, căn cứ bù đắp Vương Bảo, Kim Nhật Liệt vẫn là nhìn về phía Thường Chiến cùng Lôi Hổ, nói rằng, "còn chờ cái gì? Trên người nhẫn chứa đồ, giao ra đây đi!"

Thường Chiến gấp giọng nói, "chưởng giáo, ngài thật tin a?"

Kim Nhật Liệt lạnh quát, "Lão phu tin hay không, lại có gì trở ngại? Như Vương Đại Chùy có thể hoàn chỉnh nói ra bên trong nhẫn trữ vật đồ vật, cái kia không nghi ngờ chút nào, chính là các ngươi hai cái, đoạt hắn nhẫn chứa đồ, cái này, ngươi có nghi vấn?"

Thường Chiến đương nhiên không có nghi vấn.

Hắn bên trong nhẫn trữ vật đồ vật, chính hắn đều không rõ ràng toàn bộ, chỉ nhớ rõ một ít trọng yếu đồ vật, nhẫn chứa đồ có hắn hồn ấn, ngoại trừ hắn, cũng không có người có thể dò xét.

Vương Bảo có thể kể ra bên trong toàn bộ đồ vật, đó mới gọi hoang đường.

Nhưng mà Thường Chiến không biết.

Vương Bảo.

Có hệ thống!

------oOo------

Chương 649: Vương Bảo hố, kẻ địch đau!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tốt! Ta giao!”

Thường Chiến lạnh lùng cười, hất tay đem trên người nhẫn chứa đồ lấy ra.

Hắn nhẫn chứa đồ tổng cộng có chín viên, mỗi cái đều là cực kỳ cổ điển dáng vẻ.

Kim Nhật Liệt sau đó nhìn về phía Lôi Hổ, Lôi Hổ thấy thế trầm mặc cũng đem mình nhẫn chứa đồ lấy ra.

“Ngược lại muốn xem xem ngươi đến cùng dùng thủ đoạn gì!” Thường Chiến châm chọc nói.

Kim Nhật Liệt khống chế những kia nhẫn chứa đồ, đối với Vương Bảo nói rằng, “Vương Đại Chùy, giờ đến phiên ngươi chứng minh!”

Vương Bảo cười gật gù, sau đó tiến lên, chỉ vào sắp xếp ở bên trái cái thứ nhất nhẫn chứa đồ, nói rằng, “cái này nhẫn chứa đồ liền là của ta, đáng tiếc, ta đã không cảm ứng được chút nào liên hệ, nói vậy Thường trưởng lão đã xóa đi ta hồn ấn...”

“Thế nhưng đồ vật bên trong, ta nhưng là rõ rõ ràng ràng!”

Nói chuyện.

Vương Bảo một bên từ hệ thống bên trong lấy ra một cái đạo cụ siêu cấp máy quét!

Đồ chơi này tác dụng vô bổ, chỉ có thể quét hình biểu hiện, vậy mà lúc này giờ khắc này, vừa vặn phát huy được tác dụng.

Bên trong nhẫn trữ vật đồ vật trực tiếp xuất hiện một cái danh sách, bày ra ở Vương Bảo trước mắt.

Vương Bảo liền nhẹ nhàng như vậy đọc lên đến, là có thể, "Ừm, ta này cái nhẫn trữ vật nội ứng nên đặt mười ức cửu sắc yêu tinh tiền tiêu vặt."

"Có cực phẩm yêu linh bảy mươi hai nói!"

"Ta tài liệu luyện khí vô số, Thiên Nguyên thạch, Cửu U hắc thiết..."

"Có đan dược 36,000 tám trăm viên... Giá trị cao nhất hẳn là ta cái viên này yêu hồn đoạt sinh đan..."

Ba lạp ba lạp.

Vương Bảo lời nói liên tục, trên danh sách đồ vật, nhặt giá trị cao sau khi đọc xong, Vương Bảo sau đó lấy ra một đạo thẻ ngọc, đánh vào một đạo thần niệm, nói rằng, "đồ vật quá nhiều, ta liệt cái tờ đơn, sau đó chưởng giáo ngài có thể tự mình thẩm tra!"

"Ừm, ta nhìn lại một chút này một cái nhẫn trữ vật... Cái này, cũng là ta a!"

Vương Bảo ánh mắt dời về phía quả thứ hai.

Đồng dạng là niệm ít thứ, lấy ra đạo thứ hai thẻ ngọc.

Sau đó là quả thứ ba.

Quả thứ tư.

Mãi đến tận, thứ chín viên!

Kim Nhật Liệt nhíu chặt mày nghe, bởi vì hắn cảm giác được, Vương Bảo cũng không phải là ở nói hưu nói vượn.

Chẳng lẽ.

Thường Chiến cùng Lôi Hổ, thật sự đoạt Vương Đại Chùy nhẫn chứa đồ?

Ngờ vực liếc mắt nhìn Thường Chiến, Kim Nhật Liệt trầm giọng nói, "Thường trưởng lão, Vương Đại Chùy đã bàn giao rõ ràng, hiện tại, ở ngay trước mặt ta, mở ra nhẫn chứa đồ phong cấm, ta tự mình thẩm tra!"

Thường Chiến sắc mặt đột nhiên nhất bạch, như vừa tình giấc chiêm bao giống như thân thể run cầm cập một hồi.

Bởi vì ở Vương Bảo ghi nhớ thời điểm, hắn liền ngơ ngác phát hiện, chính mình bên trong nhẫn trữ vật bảo vật, trong trí nhớ có, những kia giá trị cao, Vương Bảo đều nói một tia không kém!

Này mẹ nó làm sao có khả năng?

Sâu sắc hít vào một ngụm khí lạnh, Thường Chiến cấp bách tiến lên, mở ra nhẫn chứa đồ phong cấm.

Kim Nhật Liệt thần niệm tràn vào, tự mình thẩm tra, từ quả thứ nhất bắt đầu, càng xem, càng là hoảng sợ, càng xem, sắc mặt kia cũng là càng khó xem!

Mà Thường Chiến.

Hắn cũng thuận theo thẩm tra, càng xem, sắc mặt của hắn cũng là càng trắng xám!

Không có một chút nào ra vào!

Toàn bộ đều đúng!

Điều này có ý vị gì, không cần nói cũng biết!

Này nếu như Thường Chiến chính mình nhẫn chứa đồ, Vương Bảo có thể như thế rõ ràng nói ra đồ vật bên trong? Chuyện như vậy, dù cho là Thường Chiến chính mình, đều không tin!

Nhưng là...

Thường Chiến đều muốn tan vỡ, uất ức không muốn.

Này rõ ràng chính là lão tử nhẫn chứa đồ a!

Này thứ nhất cái nhẫn trữ vật, hắn cực kỳ lâu trước đây ngay ở dùng, dùng không biết bao nhiêu năm.

Thường Chiến dám khẳng định, này chính là mình nhẫn chứa đồ!

Nhưng mà.

Vì sao Vương Bảo có thể rõ ràng nói ra đồ vật bên trong?

Này giải thích thế nào?

Kim Nhật Liệt không có phản ứng Thường Chiến, chỉ là hừ lạnh một tiếng, tiếp tục kiểm tra, hồi lâu qua đi, Kim Nhật Liệt mang theo lửa giận ánh mắt, nhìn về phía Thường Chiến, cười lạnh nói, "tốt, Thường Chiến, ngươi thật đúng là dài bản lĩnh! Thân là trưởng lão, nhưng liền tông môn đệ tử bảo vật đều mơ ước, ngươi mặt đây? Đi đâu?"

Thường Chiến bi phẫn nói rằng, "chưởng giáo, này rõ ràng chính là ta nhẫn chứa đồ, ta..."

"Được rồi!"

Kim Nhật Liệt ánh mắt hung mang lóe lên, bàn tay lớn một vệt, thình lình lấy sức mạnh to lớn, trực tiếp xóa đi Thường Chiến bên trong nhẫn trữ vật hồn ấn!

Thường Chiến như bị sét đánh, sắc mặt trở nên sát Bạch Sát trắng (Haku), thân thể đều lảo đảo một hồi, suýt chút nữa ngã xuống đất!

Kim Nhật Liệt đem Thường Chiến nhẫn chứa đồ, ném cho Vương Bảo, trầm giọng nói, “Vương Đại Chùy, là ngươi, chính là ngươi, lão phu thì sẽ thế ngươi làm chủ!”

Vương Bảo tiếp nhận nhẫn chứa đồ, rất là ủy khuất nói, “Chưởng giáo, kỳ thực những này vật ngoại thân, ta căn bản không thèm để ý, Thường trưởng lão nếu là nói rõ, ta cho hắn là được rồi, ai, không nghĩ tới a, hắn dĩ nhiên sẽ cùng Lôi Hổ sư huynh trực tiếp cướp... Thực sự là quá vô liêm sỉ!”

Thường Chiến nghe vậy.

Một cái lão huyết phốc đi ra.

Ánh mắt phun lửa nhìn chằm chằm Vương Bảo, hắn phổi đều phải nhanh bị tức nổ!

Khe nằm a!

Ma trứng a!

Đồ hỗn trướng này a!

Tuy rằng không biết ngươi là làm thế nào đến, thế nhưng, ngươi rất sao tuyệt bức đem ta hãm hại, đem ta hố thảm như vậy, nhưng còn nói câu nói như thế này? Ta vô liêm sỉ? Ta vô liêm sỉ đại gia ngươi! Ngươi rất sao mới là vô liêm sỉ cực điểm!

“Đúng rồi, còn có ngươi...”

Mà Vương Bảo vừa nói như thế.

Kim Nhật Liệt lập tức nhìn về phía Lôi Hổ.

Hắn thậm chí đều chẳng muốn thẩm tra, trực tiếp lạnh quát, “Đường đường hạt giống nòng cốt, dĩ nhiên cũng làm chuyện loại này? Lôi Hổ, ngươi quá nhường ta thất vọng rồi!”

“Ta rất sao...”

Lôi Hổ khuôn mặt vặn vẹo, nhe răng nhếch miệng, trên người ánh chớp lấp loé, rõ ràng nộ đến cực hạn.

Mà Kim Nhật Liệt càng thêm thẳng thắn, vừa mới dứt lời, đem Lôi Hổ nhẫn chứa đồ hồn ấn cũng cho xóa đi rơi mất!

Lại là vài cái nhẫn trữ vật rơi vào Vương Bảo trước người.

Vương Bảo không chút khách khí nhận lấy, thành khẩn nói nói, “Đa tạ chưởng giáo vì ta làm chủ! Ngày hôm nay nếu không là chưởng giáo, ta khả năng thật sẽ bị hai người này bẫy chết!”

“Hỗn đản!”

Lôi Hổ ỷ vào thân phận, không hề biến mất đối với Vương Bảo sát ý, ánh mắt sát ý tràn ngập cuồng trướng, gầm nhẹ nói, “ngươi chờ ta, mối thù này, lão tử sớm muộn cũng sẽ trả thù lại!”

“Làm càn!”

Kim Nhật Liệt chau mày.

Mà Lôi Hổ, nhưng là cười lạnh nói, “chưởng giáo, tiểu tử này tuy rằng thiên phú nghịch thiên, nhưng dù sao, còn chưa trưởng thành, ta biết ngài coi trọng hắn, thế nhưng ngài nhất thật hy vọng, hắn có trưởng thành một ngày kia!”

Này lời đã rất rõ ràng.

Không cần chờ Vương Bảo trưởng thành, Lôi Hổ sẽ hạ sát thủ!

Kim Nhật Liệt rất là ánh lửa, đang chuẩn bị nổi giận, đột nhiên, Vương Bảo mở miệng, nhạt âm thanh nói rằng, “Lôi Hổ sư huynh, ngươi là thật sự theo ta so kè, đúng không?”

Lôi Hổ ngạo nghễ nói, “đại gia cùng làm đệ tử, ta chờ ngươi bước vào hạt nhân, dựa theo tông môn quy củ, ta quang minh chính đại đối phó ngươi, ai cũng không thể nói ta không phải!”

Kim Nhật Liệt nghe vậy, sắc mặt trở nên càng thêm âm trầm!

Mà Lôi Hổ nói xong, liền muốn rời đi Chấp Pháp Điện.

Có điều không chờ hắn lên đường (chuyển động thân thể), liền nghe đến Vương Bảo cười lạnh nói, “hà tất chờ ta bước vào hạt nhân? Lôi Hổ sư huynh, ta hiện tại liền tiếp thu sự khiêu chiến của ngươi, chúng ta ngày hôm nay, có thể quang minh chính đại đánh một trận, không biết, ngươi có dám hay không ứng đây?”

------oOo------

Chương 650: Vương Bảo hố, kẻ địch đau!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Hổ động tác dừng lại.

Hắn nghiêng đầu qua chỗ khác, khó có thể tin nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Hàng này...

Là rất sao điên rồi sao?

Chỉ là một cái Giới Hư, công nhiên khiêu chiến ta cái này phong vương cấp đỉnh cao Bất Hủ?

Lại xuẩn đồ ngu, cũng không làm được như thế thật quá ngu xuẩn sự tình đến a!

“Vương Đại Chùy, qua!”

Kim Nhật Liệt khẽ quát một tiếng.

Hắn ngược lại không là đối với Vương Bảo bất mãn, chẳng qua là cảm thấy Vương Bảo bởi vì chính mình ở đây, có vẻ hùng hổ doạ người.

Đối với người khác.

Còn nói được.

Lôi Hổ nhưng là đại tộc nhóm thiên kiêu, liền hắn cái này chưởng giáo, cũng không thể đối với hắn quá phận quá đáng.

“Khụ... Đại Chùy, không nên vọng động!”

Võ Dương trưởng lão cũng ho nhẹ một tiếng khuyên nhủ.

Hiện tại Lôi Hổ, hạt giống nòng cốt thân phận, theo: Đè tông môn quy củ, là không thể đối với thấp vị đệ tử loạn ra tay.

Thế nhưng, thấp vị đệ tử lung tung khiêu khích, vậy thì coi là chuyện khác.

Một khi Lôi Hổ thật đồng ý, đến cuối cùng mất mặt, còn không phải chính ngươi?

Thật sự coi chính mình Giới Hư cảnh giới có thể đánh bại phong hầu cấp Bất Hủ, liền đủ để không nhìn Phong Vương Cấp Bất Hủ?

Mà Vương Bảo, không chút nào quản, chỉ là nhìn Lôi Hổ, cười nhạt nói, "không nói lời nào? Xem ra, Lôi Hổ sư huynh là không dám a!"

Lôi Hổ trầm mặc một hồi.

Đột nhiên cười lạnh nói, "tiểu tử, ta biết ngươi cân lượng! Cũng biết ngươi rất mạnh! Thế nhưng, ngươi hiện tại còn lâu mới là đối thủ của ta, mặt khác, ý nghĩ của ngươi bây giờ, hẳn là nghĩ ỷ vào chưởng giáo ở đây, có cơ hội cứu ngươi, vì lẽ đó, muốn thử một chút thực lực của ta chứ?"

"Hừ, ngươi cho rằng, ta sẽ đáp ứng?"

Dứt lời.

Lôi Hổ ánh mắt tinh mang lấp loé, châm chọc nói, "muốn cho ta đáp ứng sự khiêu chiến của ngươi, cũng không phải không thể, trừ phi, hai người chúng ta, ở tông môn sinh tử đài lên, một trận chiến định sinh tử!"

"Vậy bây giờ, nên luận đến ngươi nói, có dám hay không, hả?"

Lôi Hổ hí ngược ôm lấy hai tay, nhìn Vương Bảo.

Hắn muốn nhìn đến Vương Bảo thất kinh sắc mặt.

Đáng tiếc.

Hắn nhìn thấy, nhưng là Vương Bảo ánh mắt tỏa ánh sáng.

Vương Bảo là thật sự sắp cười văng.

Đi tông môn sinh tử đài?

Một trận chiến định sinh tử?

Cái kia tuyệt bức là muôn người chú ý a!

Loại này trang bức cơ hội thật tốt, ngươi cho rằng ta sẽ từ chối? Thật là ngây thơ!

“Thành, ta đáp ứng ngươi! Chúng ta hiện tại liền đi sinh tử đài!”

Vương Bảo tầng tầng gật gù, thế nhưng vẫn là làm bộ rất dáng dấp sốt sắng, nuốt ngụm nước bọt.

Lần này đến phiên Lôi Hổ cau mày.

Ngươi muội.

Hắn vẫn đúng là đáp ứng rồi?

Chẳng lẽ tiểu tử này thật sự teo não, muốn tìm chết? Không thể a, nhìn hắn dáng vẻ rất tỉnh táo a!

Có điều.

Tuy rằng không hiểu nổi chuyện gì thế này, thế nhưng, vào giờ phút này, Lôi Hổ sát ý, bắt đầu nhắc tới: Nhấc lên.

Bất luận làm sao.

Ngày hôm nay nếu có thể báo thù, vậy dĩ nhiên là ngày hôm nay liền làm!

Nếu không, sau khi trở về hắn cũng đến uất ức!

“Vương Đại Chùy, ngươi điên rồi!”

Kim Nhật Liệt có chút tức giận, mặt âm trầm, trừng mắt Vương Bảo, “Ngươi đây là đang đùa với lửa, ngươi biết không?”

Vương Bảo nhưng là đúng Kim Nhật Liệt chắp chắp tay, nghiêm nghị nói, “chưởng giáo, thân là thiên kiêu, tự nhiên có trực diện nguy hiểm dũng khí! Muốn từ một trận chiến một trận chiến ở trong, rèn luyện chính mình! Biết rõ đối phương mạnh, cũng phải lên, thân là một người đàn ông, chính là chính diện mới vừa, không thể sợ, sinh tử coi nhẹ, không phục chính là làm, ta...”

“Không sợ!”

“Ta, có lòng tin!”

“Dù cho vì thế đánh đổi mạng sống, ta Vương Đại Chùy, không oán không hối hận!”

Kim Nhật Liệt bối rối!

Khe nằm!

Ngươi nhìn nhìn này nói, như thế xúc động đại khí, thế nhưng ngươi có biết, ngươi này lời đã có thể dùng bốn chữ để giải thích? Vậy thì là... Cực hạn tìm đường chết a!

“Lôi Hổ sư huynh, xin mời!”

Vương Bảo chỉ lo Kim Nhật Liệt lại can thiệp, đơn giản làm cái thủ thế sau, sải bước đi ra ngoài!

Lôi Hổ cũng không chịu buông tha cái này báo thù cơ hội thật tốt, lập tức đi theo ra ngoài!

“Đáng chết!”

Kim Nhật Liệt ánh mắt âm trầm cực kỳ, bỗng nhiên trừng một chút vẫn trầm mặc không nói Thường Chiến, cười lạnh nói, “Thường trưởng lão, ngày hôm nay việc này, có ngươi phần lớn nhân quả, Vương Đại Chùy nếu là có chuyện, xem ta như thế nào trừng trị ngươi!”

Dứt lời, Kim Nhật Liệt cũng đi ra ngoài!

Võ Dương liếc mắt một cái sắc mặt phức tạp Thường Chiến, châm chọc nói, “nên! Đáng đời! Thân là trưởng lão, cùng một cái đệ tử trí khí? Ngươi không ngại mất mặt, ta thân là trưởng lão, đều cảm thấy không mặt mũi nào gặp người! Hừ!”

Nói xong hắn cũng chuồn mất.

Thường Chiến ở tại Chấp Pháp Điện, những kia chấp sự nhóm đứng ở một bên, không dám thở mạnh, câm như hến.

Nửa ngày.

Thường Chiến thình lình gằn giọng nở nụ cười, “Nói nhiều như vậy, có ích lợi gì? Tiểu tử kia ngày hôm nay, chết chắc rồi a, ha ha ha!”

...

...

Đệ ngũ yêu tông sinh tử đài trước.

Theo tin tức truyền bá, rất nhiều đệ ngũ yêu tông đệ tử, dồn dập đi tới sinh tử đài.

Đệ ngũ yêu tông những kia cao tầng các đại lão, vào giờ phút này cũng tới

không ít, có điều nhìn thấy Kim Nhật Liệt sau, phát hiện chưởng giáo cái kia sắc mặt khó coi, trong lúc nhất thời đều là không dám làm càn, chỉ là khe khẽ bàn luận.

Sinh tử đài phụ cận đều là khán đài.

Dần dần, vây quanh một vòng lại một vòng.

Sinh tử đài lên, Vương Bảo cùng Lôi Hổ đối lập đứng thẳng.

Yêu tông các đệ tử bên trong, nhận được tin tức tới rồi Nguyên Trạm, một mặt mừng như điên nhìn sinh tử đài lên hai bóng người, ánh mắt khóa chặt Vương Bảo, ánh mắt lộ ra kinh thiên sự thù hận, cực kỳ thoải mái cười nhẹ lên.

“Nghe nói vị này mới đệ tử chân truyền Vương Đại Chùy, tuy rằng thiên phú nghịch thiên, nhưng chỉ là Giới Hư?”

“Hừ, tin tức của ngươi đã sớm lạc hậu, người ta mặc dù là Giới Hư tu vi, nhưng cũng có phong hầu cấp Bất Hủ sức chiến đấu!”

“Không sai, thật giống liền Nguyên Trạm sư huynh đều bị hắn đánh, động phủ cũng bị đoạt!”

“Chặc chặc, chẳng trách a, vậy thì cùng Lôi Hổ hạt nhân sư huynh đối đầu!”

"Giới Hư đối với Phong Vương Cấp Bất Hủ? Ta chùi, đúng là điên! Chuyện này quả thật chính là muốn chết a!

“Ai biết Vương Đại Chùy chân truyền là sao nghĩ tới!”

Yêu tông các đệ tử nghị luận sôi nổi.

Không ai xem trọng Vương Bảo, bởi vì chênh lệch quá to lớn!

Nhưng vào lúc này.

Hằng ngày phụ trách sinh tử đài một lão giả, đột nhiên thần sắc phức tạp nói rằng, "các ngươi có thể bắt đầu rồi!"

Lôi Hổ trên người ánh chớp phun trào, vẻ mặt dữ tợn lên, nắm chặt nắm tay, nhìn Vương Bảo, lạnh quát, "Vương Đại Chùy, ta biết ngươi khẳng định có dựa dẫm, thế nhưng ngươi ngàn vạn lần không nên, hiện tại chọc ta!"

"Hiện tại, ta cho ngươi một cái sống sót cơ hội, giao ra ta cùng Thường trưởng lão nhẫn chứa đồ, mặt khác quỳ xuống dập đầu ba cái, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, chỉ phế bỏ ngươi, sẽ không giết ngươi!"

Cao tầng khán đài nơi đó.

Kim Nhật Liệt sắc mặt âm trầm, hơi hừ lạnh một tiếng, hắn đã quyết định, sau đó đánh tới đến, một khi Vương Bảo dùng ngã xuống nguy cơ, hắn chưởng giáo mặt mũi không muốn, tông môn quy củ không để ý, cũng phải bảo vệ Vương Bảo.

Sinh tử đài lên.

Vương Bảo bỗng nhiên ngẩng đầu thở dài nói, "Lôi Hổ sư huynh, ngươi biết cái gì, hấp dẫn người ta nhất sao? Là kỳ tích! Kỳ tích là đẹp nhất!"

"Ai cũng không tin ta, có thể đánh thắng được ngươi!"

"Thế nhưng ngày hôm nay ta Vương Đại Chùy, liền muốn sáng tạo cái này kỳ tích!"

"Ta muốn dùng Lôi Hổ sư huynh ngươi máu tươi, đến đúc ra ta đại đạo, ta Vương Đại Chùy con đường, chính là từ từng cái từng cái cường giả trên thi thể bước qua! Thẳng tới đỉnh cao!"

"Vì lẽ đó!"

"Đến đây đi!"

“Một trận chiến!”

Hai chữ cuối cùng, Vương Bảo quát lớn lối ra (mở miệng).

Sau đó, thân thể giống như tia điện, hướng về Lôi Hổ bắn tới!

Lôi Hổ bị Vương Bảo kích thích không nhẹ, cũng khí không nhẹ, vào giờ phút này, càng là sát ý nhảy lên tới cực hạn, tương tự lệ quát một tiếng, song quyền duỗi một cái, ánh chớp dâng trào, trên hư không mới, loáng thoáng xuất hiện một đạo kinh thiên cự hổ, khắp toàn thân đều lấp loé lôi mang!

“Hạng giun dế, cũng dám nói đỉnh cao? Ngươi chết đi cho ta!”

Lôi Hổ rít gào ở trên hư không truyền vang.

Nói tia chớp giống như tận thế Cuồng Lôi, ở trên hư không không ngừng lấp loé, hóa thành một đạo to lớn màu tím Lôi Thương, xẹt qua hư không, mang theo phá diệt tất cả khí thế, một thương (một súng) đâm hướng về Vương Bảo đầu!

Chỉ là.

Nhường Lôi Hổ con ngươi co rụt lại chính là.

Vương Bảo thình lình không tránh không né!

Liền như thế chính diện tiến lên đón, lòng bàn tay trong lúc đó, có vô số đạo bé nhỏ thần văn tạo thành quang ấn.

Ầm!

To lớn nổ vang truyền vang, Lôi Hổ chỉ cảm thấy thiên phú của chính mình thần thông biến thành làm Lôi Thương, trong nháy mắt tin tức không thấy hình bóng, cùng lúc đó, Vương Bảo bóng người, đã gần trong gang tấc.

Mặt đối mặt.

Vương Bảo quay về Lôi Hổ nhe răng nhếch miệng Issho (cười), trong tay quang ấn trong phút chốc khắc ở trên mặt của hắn!

Ầm ầm!

Kịch liệt nổ tung chi âm vang lên, sau đó, liền nhìn thấy Lôi Hổ khuôn mặt dại ra, ngửa mặt lên trời ngã chổng vó!

Trong cơ thể sinh cơ tản đi.

Thình lình bị Vương Bảo một dấu bàn tay liền giết chết!

Lúc sắp chết, Lôi Hổ đều chỉnh không hiểu, vì sao sự công kích của chính mình, sẽ biến mất, vì sao Vương Bảo có thể như vậy dễ dàng đột phá chính mình hộ thể lôi lực!

"Lôi tu? Chiến đấu 5 cặn bã mà thôi!" Vương Bảo trong lòng nhổ nước bọt!

Sau đó, Vương Bảo hít sâu một hơi, đón bốn phía những kia mộng bức cực kỳ ánh mắt, cực kỳ vui mừng nói rằng, "kỳ tích! Ta sáng tạo kỳ tích! Ta thắng! Ta đánh bại cường địch! Ta bước lên cường giả thi thể, ta cảm giác mình đấu chí càng thêm mạnh mẽ!"

"Chính như ta nói tới, ta đi con đường, càng ngày càng rộng..."

------oOo------

Chương 651: Vương Đại Chùy, ngươi xông đại họa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Khe nằm!”

“Chết... Chết rồi... Lôi Hổ sư huynh hắn... Chết rồi?”

“Cái này không thể nào, lúc này mới một hiệp a!”

“Xong đời, xảy ra đại sự...”

Ngắn ngủi yên tĩnh qua đi.

Hầu như hết thảy đệ ngũ yêu tông đệ tử toàn bộ đều kích động huyên náo lên.

Bọn họ khó có thể tin.

Nhưng là lại không thể không tin!

Bọn họ không thể nào tiếp thu được sự thực trước mắt, bởi vì cái kia quá trình quá mức khủng bố!

Càng làm cho bọn họ cảm thấy tan vỡ chính là, Vương Bảo vô liêm sỉ trình độ!

Bọn họ liền chưa từng gặp như vậy vô liêm sỉ chi yêu!

Vương Bảo nói hắn sáng tạo kỳ tích?

Ha!

Kỳ tích đại gia ngươi a!

Quá trình chiến đấu chính là rất sao nghiêng về một bên tàn sát được chứ?

Đi ngươi kỳ tích!

Đi ngươi đánh bại cường địch!

Đi ngươi con đường cường giả!

Ngươi còn nói ngươi đường càng chạy càng rộng?

Rắm!

Thiếu niên.

Ngươi rất sao đường càng chạy càng hẹp!

Ngươi có biết, Lôi Hổ thân là Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc nhất thiên kiêu, dù cho là xông đại họa, nhưng trên bản chất, vẫn là toàn bộ bộ tộc kiêu ngạo?

Ngươi giết Lôi Hổ!

Giống như với đào Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc mộ tổ!

Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc nếu có thể buông tha ngươi, mới rất sao quái!

Hơn nữa chuyện như vậy, dù cho là chưởng giáo, phỏng chừng cũng tuyệt không dám lại giúp ngươi ra sao!

Cho nên nói.

Ngươi xông ra đầy trời đại họa, ngươi chọc tới đời này ác mộng, toàn bộ Yêu tộc, không có Yêu tộc có thể cứu ngươi!

Ngươi.

Chết chắc rồi!

...

...

“Chưởng giáo!”

Cao tầng trên khán đài, một đám đệ ngũ yêu tông cao tầng trưởng lão sắc mặt dị thường khó coi nhìn Kim Nhật Liệt.

Lôi Hổ cái chết, chết quá nhanh, chết phần lớn Yêu tộc, đều không phản ứng lại, thế nhưng ai mẹ nó có thể nghĩ đến, cường đại như Lôi Hổ, Phong Vương Cấp Bất Hủ bên trong sự tồn tại vô địch, dĩ nhiên sẽ chết ở một cái chỉ là Giới Hư trong tay?

Kim Nhật Liệt môi hơi trắng.

Như ở trong mộng.

Hắn biết Vương Bảo thiên phú nghịch thiên, hắn càng thưởng thức Vương Bảo tính khí, nhưng là, hắn cũng tuyệt đối không nghĩ tới, Vương Bảo có thể một chưởng liền đập chết Lôi Hổ!

Sự tình làm lớn!

Quả thực không cách nào kết cuộc!

Da đầu có chút nổ tung giống như tê dại, Kim Nhật Liệt sắc mặt trở nên âm trầm đáng sợ, trầm mặc hồi lâu, đột nhiên thấp quát, “Trước tiên phong cấm tin tức...”

Một đám trưởng lão hai mặt nhìn nhau.

Phong cấm tin tức?

Khe nằm, phong ở sao?

Ở đây nhiều như vậy Yêu tộc, một cái Yêu tộc một cái miệng, nói phong được, đó là chuyện cười!

Nhưng là, vào giờ phút này, Kim Nhật Liệt đã là ở nổ tung biên giới, cũng không ai dám nâng ý kiến phản đối.

Kim Nhật Liệt ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, sau đó rơi vào Vương Bảo trên người, ánh mắt vô cùng phức tạp, mà hậu thân ảnh lóe lên, ầm ầm chạy toán loạn hướng về phương xa.

Chuyện này, hắn muốn lập tức thông báo lão tổ, một cái là đệ ngũ yêu tông kiến tông tới nay nhất thiên kiêu, một cái là Yêu tộc đại tộc Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc, nên làm như thế nào, còn cần lão tổ làm quyết đoán!

...

...

Lôi Hổ cái chết, vẻn vẹn chỉ là một cái dây dẫn lửa.

Càng to lớn hơn nổ tung, còn chưa triệt để nổ tung.

Đệ ngũ yêu tông cao tầng các trưởng lão dồn dập hạ lệnh, giấu diếm đi tin tức, ai dám một mình tiết lộ, lấy phản tông tội luận xử.

Nhưng mà.

Có người sợ sệt, có người nhưng không để ý!

Tỷ như Thường Chiến.

Hắn mới mặc kệ cái gì tông môn phong cấm lệnh, hắn bây giờ, nội tâm thoải mái cảm giác, đã không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, nói như thế nào đây? Chính là loại kia thả ra áp lực sau, cả người đánh rùng mình thoải mái cảm giác!

Quá kích thoải mái!

Sự tiến triển của tình hình, vượt quá Thường Chiến dự liệu, thế nhưng, hậu quả rồi lại lớn kính tương đồng.

Vương Bảo không chết ở Lôi Hổ trong tay, trái lại đem Lôi Hổ một chưởng vỗ chết, nhưng là đến cuối cùng, vẫn phải là bị Thiểm Lôi hổ yêu tộc giết chết, này không nghi ngờ chút nào!

“Tiểu tử kia, quả nhiên là người điên!”

Thường Chiến một bên cao hứng, một bên cảm thán.

Tông môn từ trên xuống dưới, không có Yêu tộc dám đối với trưởng lão bất kính.

Vương Bảo liền dám!

Biết rõ Lôi Hổ bối cảnh, nhưng vẫn là rơi xuống sát thủ, này không phải người điên, là cái gì?

Cho tới tông môn lệnh cấm?

Hừ?

Nghĩ ẩn giấu tin tức đúng không?

Lão phu há có thể nhường tiểu tử kia, lại tiếp tục bật nhảy?

Thường Chiến cười lạnh, lén lút phát sinh mật thư.

Mà đồng dạng là lại thoải mái, nhưng là vừa rất là hoảng sợ, còn có Nguyên Trạm.

Làm sự tình nguyên nhân người, Nguyên Trạm rất là cao hứng Vương Bảo tử vong kết cục, nhưng là, vừa sợ Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc, dắt ngay cả mình, khỏi nâng nhiều xoắn xuýt!

Mà Vương Bảo.

Nơi nào sẽ quản hậu quả gì, nên ha ha, nên uống uống, không hề hay biết đại họa lâm đầu.

Mãi đến tận Kim Nhật Liệt đem hắn gọi đến bên người.

“Vương Đại Chùy a!”

Kim Nhật Liệt thở dài, rất là phiền muộn nhìn Vương Bảo.

“Chưởng giáo, vì là vẻ mặt gì như vậy khó coi?” Vương Bảo trong lòng nắm chắc, nhưng vẫn là làm bộ rất là mờ mịt dáng vẻ.

Kim Nhật Liệt suýt chút nữa thổ huyết!

Hắn nhìn Vương Bảo, bỗng nhiên khẽ cắn răng, nói rằng, “tiểu tử, ngươi lẽ nào còn không rõ ràng lắm, ngươi xông đại họa? Ngươi ngàn vạn lần không nên, giết Lôi Hổ a! Tiểu tử kia chính là Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc nhất thiên kiêu, ngươi giết hắn, Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc dù cho là vì toàn tộc mặt mũi, cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Vương Bảo nghe vậy, trực tiếp cười lạnh nói, “chưởng giáo không cần sợ hãi, bọn họ chỉ cần dám đến, tới một cái, ta giết một cái! Đến hai cái, ta giết một đôi! Giết cho bọn họ sợ, hoảng sợ, liền không dám trở lại!”

Kim Nhật Liệt một mặt mộng bức.

Ta chùi!

Này tiết tấu không đúng vậy!

Tiểu tử này vì sao phản ứng này? Hắn liền không sợ sao? Hắn liền không biết mức độ nghiêm trọng của sự việc sao? Còn rất sao tới một người giết một người, đến hai cái giết hai? Ta phốc ngươi cái muội a, ngươi rất sao đúng hay không điên rồi?

Lắc đầu một cái.

Kim Nhật Liệt trục xuất đầu óc lăn lộn tạp niệm, tức giận sông nói, “Vương Đại Chùy, ngươi bình tĩnh một điểm đi! Ta mà nói cho ngươi, Thiểm Lôi hổ yêu một mạch, rất là mạnh mẽ, bản tông cũng không thể không nhìn, ngươi xông ra lớn như vậy tai họa, lão tổ cũng không bảo vệ được ngươi, kế trước mắt, chỉ có nhường ngươi nhanh nhanh rời đi đệ ngũ yêu tông, chỉ cần ngươi rời đi, chúng ta liền có thể tuyên bố một đào tẩu, sau đó cũng có thể đọ sức...”

Vương Bảo hé mắt, cười gượng nói, “muốn trục ta ra tông môn? Không đến nỗi chứ?”

Kim Nhật Liệt cười khổ nói, “không phải trục ngươi ra tông môn, là nhường ngươi đi ra ngoài tránh một chút... Lão tổ đã cùng thứ chín yêu tông lão tổ liên lạc qua, ngươi trước tiên tạm thời đi thứ chín yêu tông tránh họa, đợi đến thời cơ thành thục, ngươi lại trở về!”

Xem Vương Bảo còn muốn nói cái gì.

Kim Nhật Liệt vung tay lên, trực tiếp cứng rắn nói rằng, “đây là lão tổ lệnh, ngươi cũng không cần nhiều lời, mau chóng đi chuẩn bị đi!”

Vương Bảo lật theo: Đè Byankugan.

.

Vốn là, còn muốn giết mấy cái Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc cường giả, trang về so với đây, không nghĩ tới, tông môn sẽ như vậy xử lý.

Kim Nhật Liệt hít một hơi, trầm giọng nói, “Vương Đại Chùy, ngươi này tính khí, cũng là ở nên sửa lại một chút, ngươi xem một chút ngươi mới đến tông môn bao lâu? Liền gặp phải bao nhiêu sự tình? Ngươi hiện tại đi thứ chín yêu tông tránh họa, ghi nhớ kỹ không kiêu căng hơn, ngàn vạn muốn ẩn giấu tốt thân phận của chính mình, nếu không, hậu quả ngươi biết!”

Vương Bảo thở dài, nói rằng, “chưởng giáo yên tâm đi, ta đều hiểu được!”

Nhưng mà Kim Nhật Liệt, sắc mặt phức tạp, nhưng là vạn phần hoài nghi.

Thế nhưng việc đã đến nước này, Kim Nhật Liệt cũng là không biện pháp, chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Vương Bảo, có chút tự mình biết mình...

------oOo------

Chương 652: Đụng tới ta, coi như ngươi xui xẻo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhường Vương Bảo đi thứ chín yêu tông tránh họa, là đệ ngũ yêu tông lão tổ quyết định.

Mà Kim Nhật Liệt.

Càng là tự mình suốt đêm hộ tống Vương Bảo đi tới thứ chín yêu tông.

Làm thứ chín yêu tông chưởng giáo, Viên Như Hỏa tự mình tiếp đón Kim Nhật Liệt cùng với Vương Bảo.

Kim Nhật Liệt đi tới sau cũng không nhiều lời.

Chỉ là dặn Viên Như Hỏa, rất chăm sóc Vương Bảo, liền vô cùng lo lắng đi rồi, hắn còn phải đi về chuẩn bị ứng đối Thiểm Lôi hổ yêu bộ tộc đón lấy trả thù.

Viên Như Hỏa nhìn Vương Bảo, ánh mắt lộ ra ngờ vực, đệ ngũ yêu trong tông sự tình, còn chưa triệt để truyền đến, Vương Bảo việc, thứ chín yêu tông lão tổ đã biết, thế nhưng Viên Như Hỏa, vẫn là chẳng hay biết gì.

“Ngươi gọi...”

Viên Như Hỏa hỏi.

Vương Bảo chắp chắp tay, cười nói, “tiền bối, vãn bối... Vương Thiên Bá!”

Viên Như Hỏa gật gật đầu, nói rằng, “Thiên Bá, nếu Kim huynh nhường ta chăm sóc tốt ngươi, vậy ta cũng không có thể ứng phó xong việc, ngươi tạm thời trước tiên ở bản tông ở lại, có chuyện gì, có thể bất cứ lúc nào tìm đến ta!”

Dứt lời.

Viên Như Hỏa liền dặn dò bên người một lão giả, mang theo Vương Bảo đi tạm trú động phủ.

...

...

Vương Bảo liền như thế ở thứ chín yêu tông ở lại.

Hắn đúng là nghĩ ở Thiểm Lôi Yêu tộc trước mặt trang bức, đáng tiếc, không ai tin a, phỏng chừng giải thích thế nào đi nữa, Kim Nhật Liệt cũng tuyệt bức sẽ không tin mình có thể đối kháng một đại bộ tộc.

Ngược lại đều là Thiên Tà Yêu Tông, đến thứ chín yêu tông cũng không sai, ở đâu trang bức không phải trang?

Ngày thứ hai vừa rạng sáng.

Vương Bảo liền rời đi động phủ, chuẩn bị ở thứ chín yêu tông đi dạo một vòng.

Đi bộ đi bộ kiếm lời điểm tinh luyện giá trị cũng là không sai.

Hắn đã chuẩn bị muốn đột phá Bất Hủ, đánh giết Lôi Hổ sau khi, thực lực của hắn đã đạt đến Giới Hư cực hạn, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể đột phá Bất Hủ.

Trên sơn đạo.

Vương Bảo thản nhiên đi tới.

Bỗng nhiên.

Trước Phương Nghênh diện đi tới ba cái Yêu tộc.

Trong đó hai cái vẻ mặt nịnh nọt, thân cư hai bên, đối với trung gian cái kia, cung kính rất nhiều.

Loáng thoáng có nói âm thanh truyền đến.

“Ha hả, Sùng Võ sư huynh, ngày hôm qua cái kia hai cái Hồ tộc thiếu nữ, nhưng là ta thật vất vả mới chiếm được!”

“Tính tiểu tử ngươi hữu tâm!”

“Sư huynh yên tâm, biết sư huynh tốt này một cái, sau đó ta định sẽ tiếp tục cho sư huynh đưa!”

“Ừm, không sai!”

Vương Bảo bước tiến một trận, híp mắt nhìn về phía trước ba cái Yêu tộc.

Này ba cái.

Tuyệt bức không phải đồ chơi hay a!

Giữa lúc Vương Bảo do dự, có đáng đánh hay không bọn họ một trận thời điểm.

Trong giây lát.

Liền nhìn thấy ba người kia Yêu tộc bên trong bên trái người thanh niên kia Yêu tộc, trừng Vương Bảo một chút sau, lạnh quát, “Tiểu tử, không nhìn thấy Sùng Võ sư huynh đi tới sao? Còn không mau cút ra?”

Vương Bảo lập tức lộ ra mỉm cười, vòng chéo tay, nói rằng, “ngươi đang nói chuyện với ta?”

Cái kia Yêu tộc thanh niên lớn quát, “Trừ ngươi ra, nơi này còn có những đệ tử khác sao? Tiểu tử ngươi ở cùng lão tử giả ngu?”

Vương Bảo thở dài, “Ngươi có biết, ta là ai? Liền dám nói chuyện với ta như vậy?”

Cái kia Yêu tộc thanh niên ngạc nhiên.

Trung gian Sùng Võ sư huynh ánh mắt tinh mang lóe lên, trên dưới đánh giá Vương Bảo một chút, nhạt âm thanh nói, “tông môn từ trên xuống dưới, có thân phận, ta đều biết, thế nhưng là không quen biết ngươi, này nói cách khác, ngươi... Ở trong mắt ta, chẳng là cái thá gì!”

Hai cái Yêu tộc thanh niên đều là cười to lên.

Ma trứng.

Ngớ ngẩn a đây là.

Lại dám ở Sùng Võ sư huynh trước mặt trang bức? Thân là trưởng lão chi tôn, thân là chân truyền sư huynh, ngươi rất sao một cái mặt đều xa lạ tiểu đệ tử, còn dám đàm luận bối cảnh?

“Cút ngay!”

Trước mở miệng nói chuyện Yêu tộc thanh niên ánh mắt hàn mang lóe lên, thình lình nhanh chân đạp lại đây, bàn tay tiền thân, dâng trào yêu khí xuyên qua mà đến, mặt đất cuồng run không ngớt.

Chỉ là.

Bàn tay này còn chưa đập lại đây, Vương Bảo liền bỗng nhiên đưa tay, một phát bắt được thủ đoạn của hắn.

Cái kia Yêu tộc thanh niên một mặt sợ hãi, không chờ hắn phản ứng lại, Vương Bảo hất tay liền đem hắn ném ra ngoài.

Sau đó vỗ vỗ tay, nhìn Sùng Võ cười nhạt nói, “danh nhân không nói tiếng lóng, các ngươi đều không phải là đối thủ của ta, đàng hoàng nói lời xin lỗi, sau đó cút đi, chúng ta vẫn là người xa lạ, nếu không, sợ là ngươi sau đó sẽ

trở nên rất thảm!”

Sùng Võ con ngươi co rụt lại!

Phản ứng lại, vô tận lửa giận bốc lên!

“Ngươi muốn chết!”

Chợt quát một tiếng, Sùng Võ tu vi bạo phát, yêu lực ở phía sau hư không biến ảo thành một con cự lang bóng mờ, sức mạnh kinh khủng xé rách đại địa, biến ảo thành một con cực kỳ to lớn nắm đấm, mang cuốn lấy kinh thiên quyền quang, quay về Vương Bảo phủ đầu đập xuống!

Nhưng mà.

Cú đấm này nện ở trên mặt đất.

Sùng Võ ngạc nhiên, đón lấy liền hàn ý cuồng sinh, không chờ hắn phản ứng lại, trước mắt chỉ nhìn thấy ánh sáng lấp loé, một đạo thăm thẳm âm thanh, ở hắn bên tai vang lên.

“Ngươi cái này chày gỗ, ngày hôm nay ra ngoài, khẳng định không coi ngày, đụng tới ta, coi như ngươi xui xẻo!”

Ầm!

Phun trào sức mạnh, trong phút chốc từ Sùng Võ đỉnh đầu, rót vào thân thể của hắn!

Cùng lúc đó, từng đạo từng đạo cực kỳ mạnh mẽ phong cấm, ở trong cơ thể hắn tự nhiên thành hình, phong tỏa Sùng Võ thân thể mỗi một nơi!

Hai chân không tự chủ được dưới cong, trực tiếp quỳ xuống!

“Ngươi...”

Sùng Võ khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt lại cực kỳ hoảng sợ nhìn Vương Bảo,

gầm nhẹ nói, “ngươi tên khốn kiếp này, ngươi lại dám như thế đối với ta? Ngươi có biết ông nội ta chính là sùng Thiên trưởng lão? Còn không mau thả ta?”

Vương Bảo một cái tát đánh bay Sùng Võ bên người một cái khác ngây người như phỗng Yêu tộc thanh niên, sau đó, khom lưng cười híp mắt nhìn Sùng Võ, vỗ vỗ hắn mặt, cười nói, “gia gia ngươi rất trâu bò đúng không? Vậy ngươi tốt nhất cầu khẩn hắn càng trâu bò một điểm! Ta này phong cấm, trong vòng một canh giờ, ai đều không thể mở ra, không tin nhường gia gia ngươi thử xem!”

Dứt lời.

Vương Bảo đưa tay duỗi người, vòng chéo tay, trong miệng khẽ hát, thản nhiên rời đi!

Sùng Võ được kêu là một cái hận a!

Thân thể không thể động đậy một chút nào, trong cơ thể phong ấn phảng phất vạn trượng bàn thạch, vững vàng đem hắn cố định trên đất!

“Lo lắng làm gì? Còn không mau đi thông báo ông nội ta!”

Sùng Võ rít gào lên, nhưng là đúng cái kia hai cái Yêu tộc thanh niên điên cuồng hét lên.

Hai cái Yêu tộc thanh niên liếc mắt nhìn nhau, đều là sắc mặt trắng bệch, thất kinh cùng nhau chạy sùng Thiên trưởng lão động phủ mà đi.

Sùng Võ trong lòng lăn lộn sát ý, cảm giác cực kỳ uất ức.

Đi ra dạo cũng có thể gặp được chuyện như vậy, lão tử làm sao như vậy xui xẻo?

Mà chờ đến.

Có thứ chín yêu tông các đệ tử đi qua nơi này sau.

Uất ức liền hóa thành xấu hổ.

Đi tới chính là bảy, tám cái yêu tông đệ tử, nhìn thấy quỳ trên mặt đất Sùng Võ, đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó chính là ngơ ngác.

Má ơi!

Đây là Sùng Võ sư huynh?

Quỳ trên mặt đất Sùng Võ sư huynh?

Này rất sao đến cùng là ai gan to như vậy? Ai làm?

Sùng Võ sắc mặt ngột ngạt đỏ lên, có chút hối hận không nhường hai đồng bạn đem mình ôm đi, lúc này xấu hổ cảm giác tăng cao, gầm nhẹ nói, "nhìn cái gì vậy? Cút đi!"

Một đám yêu tông đệ tử run lập cập, dồn dập bước nhanh rời đi.

Chỉ là.

Đi xa sau khi, một đám hàng liếc mắt nhìn nhau, lại ánh mắt tỏa ánh sáng.

Bắt đầu rộng rãi phát tin tức.

Sùng Thiên trưởng lão chi tôn, tông môn chân truyền một trong Sùng Võ, lại bị người phong ấn thành quỳ tư?

Khe nằm!

Này náo nhiệt, đủ lớn...

------oOo------

Chương 653: Ngươi rất sao đến cùng chọc ai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thứ chín yêu tông tập thể sôi trào.

Sùng Võ.

Tu vi ở chân truyền ở trong không cao lắm, thiên phú ở chân truyền ở trong cũng là ở cuối xe.

Thế nhưng không chịu nổi người ta bối cảnh cao a!

Hắn cha Sùng Chân, Chấp Pháp Điện trưởng lão.

Hắn nhị thúc, hắn tam thúc đồng dạng ở Chấp Pháp Điện nhậm chức trưởng lão.

Nhất trâu bò chính là gia gia hắn sùng trời, chính là Đan Điện lý sự trưởng lão, đan đạo trình độ đã đạt đến đại sư cảnh giới.

Mà Sùng Võ này Đệ nhất, tạm thời chỉ có Sùng Võ này một cái nam tính ruột thịt, bởi vậy có thể thấy được Sùng Võ hiếm có: Yêu thích trình độ.

Không chút khách khí nói, Sùng Võ tuy rằng chỉ là chân truyền, thế nhưng, dù cho là đệ tử hạt giống nòng cốt, cũng đối với hắn khách khí rất nhiều, dù cho là tông môn thánh tử, cũng đến đối với hắn xưng huynh gọi đệ.

Nhưng mà hiện tại.

Sùng Võ quỳ!

Bị người cho trị!

Thứ chín yêu tông các đệ tử, bất luận địa vị cao vẫn là thấp vẫn là không cảm giác tồn tại, đều vẻ mặt hưng phấn chạy tin tức nói tới sơn đạo mà đến!

Vào giờ phút này.

Sùng Võ bốn phương tám hướng, đã vây tụ quá nhiều người, cái kia ầm ĩ bầu không khí, cái kia từng đạo từng đạo lộ ra ánh mắt cổ quái, bắn thẳng đến Sùng Võ cửa cùng phía sau lưng, làm cho Sùng Võ bi phẫn muốn chết!

Khe nằm!

Ngày hôm nay vừa qua!

Lão tử mặt có thể tất cả đều mất hết!

Cái kia đáng chết hỗn đản a, lão tử lần này cần là không đem ngươi ngàn đao bầm thây, rút gân lột da, cũng khó khăn tiêu mối hận trong lòng của ta.

Đột nhiên.

Xa xa truyền đến một đạo nổ vang.

Sau một khắc, một đạo dùng (khiến) người tê cả da đầu âm lãnh tiếng, từ hư không vang vọng mà lên, “Thật can đảm!”

Ầm!

Một bóng người hạ xuống ở Sùng Võ trước người, sau đó lại là hai bóng người hạ xuống, đây là ba cái trung niên dáng dấp đại hán.

Cầm đầu, chính là Sùng Võ cha đẻ Sùng Chân.

Mắt nhìn quỳ trên mặt đất nhi tử, sùng chân nhãn thần phun trào cực nộ hỏa diễm, gầm nhẹ nói, “rác rưởi! Nhìn ngươi dáng dấp này, ta thánh Hỏa Lang một mạch mặt, đều bị ngươi mất hết!”

Sùng chân thân sau là Sùng Võ hai cái thúc thúc, một cái trong đó mắt lộ ra

thương tiếc, không cao hứng nói, “Đại ca, còn nói nhảm gì đó, vội vàng đem tiểu Võ phong cấm mở ra, sau đó...”

“Lại tìm đến cái kia hung thủ, lão phu ngược lại muốn xem xem, là ai dám lá gan lớn như vậy, lần này sỉ nhục ta thánh Hỏa Lang một mạch!”

Đang khi nói chuyện.

Cuồng bạo sát ý dâng trào ra, phía trên hư không, loáng thoáng có một con tắm hỏa cự lang ngửa mặt lên trời rít gào.

Thấy cảnh này thứ chín yêu tông đệ tử đều là âm thầm lắc đầu.

Tuy rằng ngày hôm nay Sùng Võ mất mặt ném lớn, nhưng là, cái kia hung thủ cũng tuyệt bức xong đời!

“Hừ!”

Sùng Chân hừ lạnh một tiếng, lập tức tiến lên, bàn tay đặt ở Sùng Võ trên bả vai.

Yêu lực tràn vào, nhanh chóng cảm ứng một hồi, liền phát hiện tràn ngập ở nhi tử trong cơ thể từng đạo từng đạo không tên phong cấm!

“Này phong cấm đúng là xa lạ...”

Sùng Chân hơi nhướng mày, sức mạnh bạo phát, xung kích phong cấm!

Nhưng mà.

Chỉ chốc lát sau, một đạo kêu rên thanh âm vang lên, nhưng là phá phong thời gian, nương theo đau đớn kịch liệt, làm cho Sùng Võ căn bản không nhịn được!

“Câm miệng! Nhẫn nhịn!”

Sùng Chân sự coi nhiên đau lòng a, thế nhưng, nhưng vẫn là nghiêm khắc

quát một tiếng, đón lấy, tiếp tục phá phong!

Nhưng là.

Tùy ý hắn sức mạnh cực kỳ bá đạo, cực kỳ mạnh mẽ, thế nhưng cái kia phong cấm, nhưng giống như bàn thạch, liền chút nào phá toái dấu vết đều không có!

Sùng Chân hoàn toàn biến sắc, toàn lực phá phong, nhưng vẫn cứ như vậy, trong lúc nhất thời như bị sét đánh!

Khe nằm!

Này mẹ nó đến cùng là ai hạ phong cấm? Tin tức bên trong không phải nói chỉ là cái người trẻ tuổi sao?

“Đại ca?”

Sùng Chân sự nhị đệ cùng tam đệ ngờ vực nhìn mình đại ca.

Sùng Chân sắc mặt khó coi cực kỳ gầm nhẹ nói, “này phong cấm... Không bình thường! Các ngươi cũng thử xem!”

Sùng Chân sự hai cái huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút khó có thể tin, dồn dập tiến lên, vây quanh Sùng Võ, bàn tay đặt ở trên lưng của hắn!

Chỉ chốc lát sau.

Hai cái này hàng cũng là kinh ngạc đến ngây người!

Mà Sùng Võ, nhưng là nghiến răng nghiến lợi, cố nén đau nhức, không kêu ra tiếng, nhưng là, thật rất sao thương a, trong lúc nhất thời nước mắt căn bản không nhịn được biểu bắn mà ra!

“Cha, cứu ta a...”

Sùng Võ vẻ mặt đưa đám hô.

Sùng Chân tức giận trong lòng, mạnh mẽ giật Sùng Võ đầu một cái tát, lớn quát, “Thứ hỗn trướng, lão tử nhường ngươi thu lại một hồi tính tình của chính mình, ngươi không nghe, hiện tại ngươi đàng hoàng nói cho ta, ngươi đến cùng chọc tới ai?”

Sùng Võ mộng bức một hồi!

Má ơi!

Tình huống gì?

Chẳng lẽ, cha cùng hai cái thúc thúc, đều phá không được trong cơ thể ta phong cấm?

Này mẹ nó làm sao có thể chứ?

“Tiểu Võ, còn không mau nói!”

Sùng Võ nhị thúc vừa nhìn đại ca con mắt trợn lên đại đại, liền vội vàng kéo, nhìn Sùng Võ nói rằng, “ngươi đàng hoàng bàn giao, không cần phải sợ!”

Sùng Võ phiền muộn thổ huyết 1

Nhị thúc a, ta bàn giao cộng lông a, tiểu tử kia nhìn qua so với ta đều tuổi trẻ, lại như vậy xa lạ, còn có thể nhiều trâu bò?

Ba rồi ba kéo nói xong.

Sùng Chân cùng hai cái huynh đệ sắc mặt càng thêm âm trầm.

Tuổi trẻ.

Nhưng rơi xuống như vậy bá đạo phong cấm.

Xa lạ?

Chẳng lẽ, không phải tông môn người?

Sùng Võ nhị thúc nhìn lướt qua bốn phía, thấp giọng nói, “đại ca, trước tiên đem bốn phía các đệ tử xua tan, lại nghĩ cách, thực sự không được, liền đem tiểu Võ... Vác trở lại!”

Sùng Chân gật gật đầu.

Ngày hôm nay này mặt, khẳng định là ném lớn, hiện tại nhóm người mình phá phong đều không làm được, càng thêm mất mặt!

Nhìn chung quanh một tuần, Sùng Chân lệ quát, “Nhìn cái gì vậy? Đều cút đi!”

Trong phút chốc.

Đông đảo thứ chín yêu tông đệ tử như chim muông giống như chạy tán, tình cảnh này, ai dám vẩy Sùng Chân râu hùm?

“Cấm chế một đạo, Bích Du trưởng lão am hiểu nhất, đại ca, mau mời hắn đến!” Sùng Võ nhị thúc lại nói.

Sùng Chân không do dự, lập tức đưa tin cho phụ trách thứ chín yêu tông trận cấm Thủ tịch trưởng lão Bích Du trưởng lão.

Cũng không lâu lắm.

Hai bóng người dắt tay nhau mà tới.

Sùng Chân lập tức tiến lên, chắp tay nói, “Bích Du huynh, thực sự xin lỗi, lần này cần phiền phức ngươi!”

Bích Du trưởng lão đồng bạn bên cạnh cũng là trận cấm cao thủ, hiếu kỳ

liếc mắt nhìn quỳ Sùng Võ, nói rằng, “Sùng Chân huynh, huynh đệ ngươi ba người liên thủ, đều không thể loại bỏ phong cấm?”

Sùng Chân cười khổ nói, “nhường Lý huynh chế giễu!”

Bích Du trưởng lão mỉm cười nói, “chớ vội, nhường ta hai người nhìn! Đến cùng là cái gì phong cấm, lợi hại như vậy!”

Dứt lời.

Hai cái trận cấm cao thủ tiến lên, tay đặt ở Sùng Võ trên lưng, cảm ứng lên!

Chỉ chốc lát sau.

Bích Du trưởng lão cùng cái kia Lý trưởng lão trên mặt vẻ mặt, hóa thành khiếp sợ, sau đó chính là ngơ ngác.

Lại một lát sau.

Bích Du trưởng lão thu tay lại, hít vào một ngụm khí lạnh, hãi âm thanh nói, “thật là đáng sợ phong cấm, kín kẽ không một lỗ hổng, không hề kẽ hở, then chốt là bạo lực phá giải, đều không thể tổn cùng mảy may, khó có thể tưởng tượng, đây là cỡ nào tồn tại dưới phong cấm!”

Sùng Chân ba huynh đệ trợn mắt ngoác mồm.

Mà quỳ trên mặt đất Sùng Võ, càng là kìm nén một cái lão huyết, mộng bức cực kỳ.

Khe nằm!

Liền Bích Du trưởng lão cùng Lý trưởng lão liên thủ, đều không thể loại bỏ phong cấm?

Cái kia hạ phong cấm tiểu tử, đến cùng là mẹ nó ai ai ai?

Không biết.

Vương Bảo dưới phong cấm, trên bản chất không hề trâu bò, thế nhưng...

Không chịu nổi có hệ thống thời gian bảo vệ a!

Này phong cấm sức chiến đấu thấp hơn Vương Bảo, Vương Bảo liền có thể tiêu tốn tinh luyện giá trị mua thời gian bảo vệ, ở thời hiệu trong phạm vi, cao thủ mạnh hơn nữa cũng là không biện pháp!

Bích Du trưởng lão thở dài, rất là thương hại liếc mắt nhìn Sùng Chân, nói rằng, “Sùng Chân huynh, vẫn là mau mau thông báo sùng Thiên trưởng lão đi, ta cảm thấy, Sùng Võ này đần độn tiểu tử, khả năng chọc tới một cái khó có thể tưởng tượng nhân vật cường hoành...”

:

------oOo------

Chương 654: Nâng ta tên, tuyệt đối dễ sử dụng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này.

Một cái nào đó "Khó có thể tưởng tượng" tồn tại, vẫn cứ ở nhàn nhã đi bộ bên trong.

Ánh mắt nhìn lướt qua xa xa xuyên chăm chú thực thực mấy cái nữ tu.

Vương Bảo thở dài, âm thầm cảm thán thế giới này vẫn là quá phong kiến, cần phá phong thả bay tự mình a.

Đột nhiên.

Phía trước truyền đến từng đạo từng đạo tiếng quát mắng.

"Ngớ ngẩn, long thiếu coi trọng đồ vật của ngươi, là phúc phận của ngươi, ngươi lại vẫn không vui?"

"Nếu không muốn chết, mau mau giao ra đây!"

"Hừ, ta long thiếu chính là đại khí người phóng khoáng, lại không đòi không ngươi, trả thù lao!"

"Đây là cuối cùng cảnh cáo a, lại ngu xuẩn mất khôn, chúng ta nhưng là thật động thủ!"

Vương Bảo nhìn sang.

Là bảy, tám cái thứ chín yêu tông đệ tử, chính vây quanh một người thanh niên.

Thanh niên một bộ đen áo đơn, đỏ mặt, ánh mắt mang theo không cam lòng uất ức, bị cái kia mấy cái yêu tông đệ tử xô đẩy, nắm chặt song quyền run rẩy, muốn phản kháng, nhưng vô năng vô lực dáng vẻ.

"Được rồi!"

Đột nhiên, vẫn đứng ở bên cạnh lãnh đạm nhìn tình cảnh này long thiếu thản nhiên mở miệng, tiến lên một bước, nhìn chằm chằm đen áo đơn thanh niên, nhạt âm thanh nói, "Cổ Liệt, nể tình gia gia ngươi vì là tông môn lập được đại công phần lên, ta không bắt nạt ngươi, ta bảo đảm, chỉ cần ngươi giao ra cái thứ kia, ta bảo đảm ngươi cùng muội muội ngươi, ở tông môn bình an vô sự, lại không ai dám bắt nạt phụ các ngươi!"

Đen áo đơn thanh niên Cổ Liệt thân thể chấn động dữ dội, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "ngươi... Nói, có thể coi là mấy?"

Long thiếu nhạt âm thanh nói, "bằng vào ta Long Cuồng thân phận, ngươi cảm thấy ta lừa ngươi, thú vị? Loại chuyện nhỏ này, ta chỉ cần một câu nói thả ra ngoài, liền không người dám cử động nữa các ngươi!"

Cổ Liệt ánh mắt mang theo giãy dụa.

Long Cuồng coi trọng, là gia gia hắn lưu lại một món đồ, vốn là, hắn chính là chuẩn bị ở tông môn bán, thế nhưng không hề nghĩ rằng, lại bị đi ngang qua Long Cuồng coi trọng, xua tan những đệ tử khác, muốn hắn giao ra.

Cổ Liệt biết, Long Cuồng từ trước đến giờ keo kiệt, chắc chắn sẽ không ra cái giá tiền cao, vì lẽ đó vẫn đang giãy dụa.

Thế nhưng liên lụy tới muội muội, Cổ Liệt liền khuất phục.

Có tiền hay không, không đáng kể.

Nếu có thể bảo vệ đến muội muội, nhường muội muội không hề bị đến bắt nạt, nhiều hơn nữa tiền cũng đáng!

Hít sâu một hơi.

Cổ Liệt xoay tay, lấy ra một khối đầu gỗ!

Này đầu gỗ toàn thân màu đen, toả ra đạo đạo u mang, loáng thoáng, có một loại rách nát hủ vị bay ra.

Long Cuồng ánh mắt tinh mang lóe lên, nhìn chằm chằm màu đen đầu gỗ, trong lòng mừng như điên cực kỳ, "Đúng rồi! Tuyệt đối là Bất Hủ trầm hương mộc! Nghe đồn này mộc hình thành quá trình, cực kỳ hà khắc, thế nhưng hiệu quả, nhưng là không gì sánh kịp, lấy này mộc cháy thơm, có thể tăng lên trên diện rộng thân thể lực lượng, cho ta Yêu tộc mà nói, giống như với đỉnh cấp chí bảo!"

"Lấy tới đi!"

Long Cuồng ngột ngạt hưng phấn, nhạt âm thanh mở miệng.

Cổ Liệt thở dài, liền muốn tiến lên.

Có điều nhưng vào lúc này, một đạo thanh âm thản nhiên, vang lên, "Chờ đã!"

Cổ Liệt động tác một trận.

Long Cuồng bọn họ cũng dồn dập nhìn về phía âm thanh truyền đến chỗ.

Nhưng là Vương Bảo, đạp bước đi tới, vòng chéo tay, nhìn Cổ Liệt trong tay Bất Hủ trầm hương mộc, cười híp mắt nói, "Này đầu gỗ, nhìn không sai, ta rất vừa ý a, ta quyết định mua!"

Này vừa nói.

Dù cho là Cổ Liệt, đều là liêm gò má súc lên.

Nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Vương Bảo.

Ngươi nhìn không sai?

Ngươi còn vừa ý?

Ngươi muốn mua hạ xuống?

Khe nằm!

Ngươi làm Long Cuồng là người chết a?

“Làm càn!”

Long Cuồng bên người mấy cái yêu tông đệ tử phản ứng lại, giận tím mặt.

Vừa muốn tiến lên ra tay giáo huấn một chút Vương Bảo, nhưng nhìn thấy Vương Bảo trên người ánh sáng lóe lên, cả người thình lình trong phút chốc xuất hiện ở bọn họ phụ cận.

Khí thế bá đạo vô cùng dâng trào ra, một đám hàng như bị sét đánh, rên lên một tiếng, cùng nhau hạ bay ra ngoài.

Chỉ còn dư lại Long Cuồng cùng Cổ Liệt, còn đứng.

Long Cuồng con ngươi co rụt lại, thế nhưng lửa giận cũng là không cách nào ngột ngạt, mặt âm trầm thấp quát, “Ngươi là ai? Ngay cả ta Long Cuồng cũng dám trêu chọc?”

Vương Bảo liếc mắt một cái Long Cuồng, nhạt âm thanh nói, “ngươi là hiện tại đi, vẫn là ta đánh ngươi một trận, sau đó ngươi lại đi?”

Long Cuồng được kêu là một cái khí a!

Thế nhưng hắn lại không dám ra tay.

Vương Bảo vừa nãy bộc lộ ra khí thế trong nháy mắt đó, Long Cuồng liền biết mình căn bản không phải là đối thủ.

Nhưng là.

Hiện tại liền đi? Này rất sao cũng quá uất ức!

“Hỗn đản, ngươi chẳng lẽ không nhận thức ta? Ta chính là tử tinh huyết Long tộc...”

Long Cuồng quát chói tai, đáng tiếc, nói được nửa câu, một đạo tiếng rít vang lên, một bàn tay nhanh như tia chớp rơi vào Long Cuồng trên mặt.

Long Cuồng căn bản không kịp phản ứng, phòng ngự thẳng hội ngàn dặm, oa nha một tiếng phun ra một ngụm máu lớn, bay ngược mà ra.

“Ngớ ngẩn! Nhường ngươi đi ngươi không đi, cần phải chịu đòn! Ngươi đúng hay không quá tiện?” Vương Bảo cười nói.

Long Cuồng mấy cái tiểu đệ vội vàng đem Long Cuồng nâng dậy đến, mà lên Long Cuồng, sắc mặt nghẹn đến đỏ lên, cực kỳ căm hận nhìn Vương Bảo một chút, cấp tốc xoay người rời đi.

Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt.

Vào giờ phút này, không có cao thủ trấn tràng, Vương Bảo cũng không sợ hắn tên gọi, lại ở lại đây, liền thật thành ngu ngốc.

Nhìn thấy Long Cuồng bọn họ chạy trốn.

Cổ Liệt há hốc mồm.

Hắn ngơ ngác nhìn Vương Bảo, đột nhiên tức giận nói, “ngươi làm gì?”

Vương Bảo hơi cười, “Không nên gấp gáp, đồ vật của ngươi, ta mua!”

Cổ Liệt phẫn nộ nói rằng, “ngươi muốn mua? Đáng tiếc, ta không muốn bán! Cái kia Long Cuồng tuy rằng đáng ghét, thế nhưng, nhưng có thể bảo đảm ta hai huynh muội không bị bắt nạt! Ngươi đây? Ngươi cho ta nhiều

hơn nữa tiền, để làm gì?”

Vương Bảo không để ý chút nào Cổ Liệt thái độ, xoay tay lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, nói rằng, “đây là trăm ức cửu sắc yêu tinh, ngươi cảm thấy số tiền này, đủ để đổi trong tay ngươi đầu gỗ sao?”

Cổ Liệt mộng bức!

Ánh mắt trừng trừng nhìn Vương Bảo trong tay nhẫn chứa đồ, theo bản năng nuốt ngụm nước bọt.

Trăm ức cửu sắc yêu tinh?

A phốc a!

Tiểu tử này là ở lừa gạt ta chứ?

Nếu như thật sự có trăm ức cửu sắc yêu tinh, hiến cho cho tông môn một nửa, liền đủ để bảo vệ hắn hai huynh muội.

“Ngươi... Ngươi ở gạt ta chứ? Đúng hay không? Ta có thể cảnh cáo ngươi, ta...”

Cổ Liệt nói chuyện đều không lưu loát, muốn nói điểm câu khách sáo, nhưng bi ai phát hiện, chính mình cái gì đồ chơi trâu bò bối cảnh đều không có.

Vương Bảo trực tiếp đem nhẫn chứa đồ ném tới, cười nhạt nói, “có phải là thật hay không, chính ngươi nhìn chẳng phải sẽ biết?”

Vương Bảo trên người từ Thường Chiến cùng Lôi Hổ nơi đó được tiền của phi nghĩa quá nhiều.

Cổ Liệt cực kỳ hoài nghi tiếp nhận nhẫn chứa đồ sau, mau mau kiểm tra, một nhỏ tra, nhất thời lại là ngẩn ngơ, phản ứng lại, nuốt ngụm nước bọt, nhìn Vương Bảo, cười khổ nói, “ngươi... Ngươi thật đúng là... Khối này đầu gỗ, đến cùng là cái gì bảo bối? Nhường Long Cuồng coi trọng như thế,

nhường ngươi vậy... Không tiếc tiêu tốn lớn như vậy đánh đổi?”

Vương Bảo cười nói, “cái này gọi là Bất Hủ trầm hương mộc, có thể tăng lên thân thể, bất quá đối với ta mà nói, càng có tác dụng lớn!”

Vương Bảo nói đều là nói thật, Bất Hủ trầm hương mộc, đối với hắn Cổ Thần thân thể, có diệu dụng!

Đi ra dạo, đều có thể gặp được Bất Hủ trầm hương mộc, Vương Bảo đều cảm thán chính mình vận may quá rất sao được rồi.

Cổ Liệt trầm mặc một hồi, trực tiếp đem Bất Hủ trầm hương mộc đưa cho Vương Bảo, sau đó có chút thần sắc phức tạp nói rằng, “đồ vật, bán cho ngươi, có điều, ta đến nhắc nhở ngươi, Long Cuồng không phải tốt như vậy trêu chọc! Ngươi mà cẩn thận đi!”

Vương Bảo tiếp nhận Bất Hủ trầm hương mộc, cười cất đi, nói nói, “Đa tạ nhắc nhở!”

Cổ Liệt rất là kỳ quái, Vương Bảo vì sao có lá gan lớn như vậy, dám trêu chọc Long Cuồng, nhưng đây là Vương Bảo chuyện, thân thiết với người quen sơ chính là kiêng kỵ, liền không cần phải nhiều lời nữa, chắp tay nói, “gặp lại!”

Dứt lời, xoay người liền muốn rời khỏi.

Có điều đi rồi không bao xa, Cổ Liệt liền nghe được phía sau truyền đến Vương Bảo thản nhiên tiếng cười, “Xem ngươi cũng không tệ lắm, cho ngươi phần lễ vật nhỏ, sau đó nếu như bị bắt nạt, có thể nâng tên của ta, tuyệt đối dễ sử dụng!”

“Nhớ kỹ, ta gọi Vương Thiên Bá!”

Cổ Liệt bước tiến một trận, sau đó mới tiếp tục cất bước, trong lòng, thấy buồn cười.

Vương Thiên Bá?

Căn bản chưa từng nghe nói a, nâng ngươi tên, dễ sử dụng?

Ta tin ngươi tà nha...

:

------oOo------

Chương 655: Khe nằm, chẳng lẽ là Vương Thiên Bá?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sùng Thiên xuất quan.

Thân là đan đạo đại sư cấp sùng trời, kỳ thực mỗi ngày đều là bận việc vô cùng, lại muốn luyện đan, lại muốn dạy đạo vãn bối, còn muốn minh nhớ khổ tu, ý đồ sáng tạo ra một cái trâu bò phương pháp luyện đan, rất mệt.

Quãng thời gian trước Sùng Thiên bế quan.

Là vì luyện chế một loại đan dược, viên thuốc này ở Yêu tộc cực kỳ có tiếng, gọi là huyết thống tái tạo đan.

Đã từng huyết mạch tái tạo đan bởi vì thiếu hụt một loại linh dược cho tới thất truyền, thế nhưng gần nhất trăm năm, một vị đan đạo tông sư cấp đại yêu thình lình tìm tới thay thế linh dược, trong lúc nhất thời huyết thống tái tạo đan lần thứ hai hưng khởi phong trào.

Đáng tiếc.

Huyết thống tái tạo đan rất khó luyện chế, dù cho là đan đạo tông sư, cũng là cần thiên phú linh cảm, mới có thể luyện chế thành công, Sùng Thiên chỉ là đại sư, xa không tới Tông Sư, lần bế quan này, phần lớn tâm nguyện chỉ là hy vọng có thể trướng chút kinh nghiệm mà thôi.

“Cha!”

Sùng Chân cùng hai cái huynh đệ đàng hoàng hành lễ.

Sùng Thiên vòng chéo tay, híp mắt nhìn Sùng Chân, “tiểu Võ... Còn quỳ đây?”

Sùng Chân uất ức nói rằng, “đúng đấy, cha, tiểu Võ không biết đắc tội ai, dưới phong ấn rất mạnh, bất đắc dĩ, mới quấy rối ngài bế quan!”

“Đi tìm qua chưởng giáo sao?” Sùng Thiên vấn nói.

Sùng Chân lập tức lắc đầu một cái, “Tìm chưởng giáo làm gì? Quá mất mặt!”

“Ngươi...”

Sùng khí trời sắc mặt tái xanh, nắm chặt nắm tay, suýt chút nữa nhịn không được một cái tát rút ra đi, nhấc chân vừa chạy ra ngoài, một bên tức giận quát lớn nói, “ngươi này hỗn tiểu tử, lão phu thường thường với các ngươi nói, mặc kệ làm gì, đều phải nghĩ lại sau đó làm!”

“Ngươi liền không dài dài đầu óc?”

“Ra chuyện như vậy, ngươi cảm thấy chưởng giáo sẽ không biết? Vẫn là nói, ngươi có thể ngăn chặn những người khác miệng?”

“Này mặt, đã là ném định, đã thành chắc chắn! Nhưng là, như thế nào tìm về mặt mũi, mới là trọng yếu nhất!”

“Ngươi vì sao không đi tìm chưởng giáo? Nghĩ ta Sùng Thiên vì là tông môn mỗi ngày luyện đan, giáo dục vãn bối, lập xuống bao nhiêu công lao? Bây giờ cháu của ta bị người làm nhục, ngươi đi tìm chưởng giáo, tối thiểu, chưởng giáo cấp không dám qua loa!”

“Hắn sẽ cứu tiểu Võ, hắn nếu không hành, hắn sẽ xin mời lão tổ!”

“Nếu không, chính là không nhìn ta sùng trời!”

Sùng Chân cùng hai cái huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, đều là bỗng nhiên tỉnh ngộ!

Bọn họ chỉ lo che mặt, nhưng quên, che mặt có cái lông dùng? Đánh trở lại mới là đường ngay!

Sùng Thiên bước tiến một trận, trong ánh mắt, hàn mang bùng lên, “Ta ngược lại muốn xem xem, ai dám ở này thứ chín yêu tông, như vậy đánh ta Sùng Thiên mặt, bối cảnh thông thiên, cũng là thôi, nếu là tìm đường chết hạng người, hanh...”

...

...

Sùng Thiên không phải là nói giỡn.

Hắn lập tức tìm tới Viên Như Hỏa.

Viên Như Hỏa đương nhiên đã sớm nghe nói việc này, thế nhưng Sùng Chân không tìm đến hắn, hắn cũng không tốt liền như thế qua đi, lúc này nghe vậy, lập tức vỗ ngực bảo đảm, chắc chắn cho sùng Thiên trưởng lão một cái thoả mãn bàn giao!

Trận cấm đại lão Bích Du trưởng lão đều không thể loại bỏ phong cấm, phỏng chừng cũng chỉ có thể bạo lực phá giải, vì lẽ đó, Viên Như Hỏa lập tức triệu tập tông môn cao tầng đại lão, thẳng đến Sùng Võ vị trí nơi!

Vào giờ phút này, trên sơn đạo đúng là không có vây xem đảng.

Thế nhưng đông đảo thứ chín yêu tông đệ tử, nhưng là đa số tụ tập cùng một chỗ, hiếu kỳ cực kỳ chờ đợi kết quả.

Viên Như Hỏa bọn họ hạ xuống, Sùng Thiên vừa nhìn quỳ trên mặt đất tôn tử, được kêu là một cái đau lòng a, vội vã tiến lên.

“Gia gia!”

Sùng Võ nhìn thấy xuất hiện ở trước mắt mặt, kích động hỏng rồi, vô tận oan ức tuôn ra mà đến, tan vỡ nói rằng, “gia gia cứu ta...”

“Tiểu Võ, không nên gấp gáp! Sau đó ngươi liền tự do!” Sùng Thiên an ủi.

Viên Như Hỏa đám người đi lên phía trước, không có nhiều lời, trực tiếp bạo lực phá giải Sùng Võ trong cơ thể phong cấm!

Nhưng mà.

Chỉ chốc lát sau.

Viên Như Hỏa chấn kinh rồi.

Mấy cái thứ chín yêu tông đại lão cũng là kinh hãi tột đỉnh!

Này phong cấm!

Ta mệt cái chùi!

Thật mẹ nó rắn chắc!

Sùng Thiên cũng có chút mộng bức, nuốt ngụm nước bọt, trầm giọng nói, "làm sao? Chưởng dạy các ngươi cũng không được?"

Viên Như Hỏa hít một hơi thật sâu, nói rằng, "này phong cấm thật kỳ quái... Vững như như núi a!"

Sùng Thiên cuống lên,

"Chưởng giáo, vậy phải làm thế nào? Ngài giúp lão phu nghĩ biện pháp a? Ta Sùng Thiên vì là tông môn nhiều năm như vậy, không có công lao cũng có khổ lao a..."

Viên Như Hỏa liền bận bịu nói rằng, "sùng Thiên trưởng lão không nên gấp gáp, ân... Cởi chuông phải do người buộc chuông, nếu không cách nào bạo lực phá giải, cái kia tìm tới hạ phong cấm người, liền biết rồi!"

Sùng Thiên mặt âm trầm, ngột ngạt ra một câu nói, "Việc này... Lão phu sẽ không dễ dàng giảng hoà!"

Viên Như Hỏa khóe mắt mãnh đánh.

Tuy rằng không biết là ai dưới phong cấm, thế nhưng có thể dưới mạnh mẽ như vậy phong cấm, tất nhiên cũng là một vị siêu cấp lớn lão chứ?

Ngươi rất sao không muốn giảng hoà, cái kia không phải đem lão tử thả ở trên hoả hình giá nướng sao? Hai con làm khó dễ a!

Trong lòng phiền muộn, Viên Như Hỏa tiến lên đi tới Sùng Võ chính diện, trầm giọng nói, "Sùng Võ, cho ngươi hạ phong cấm, có thể có tục danh?"

Sùng Võ mau mau nói rằng, "chưởng giáo, ta không biết hắn tục danh, thế nhưng, hắn rất có đặc điểm!"

"Hắn rất trẻ trung!"

"Hắn mặc quần áo, không giống như là đệ tử bản tông trang phục, căn bản không có đánh dấu!"

"Hắn là từ ta ngay phía trước cái hướng kia mà đến, đệ tử suy đoán... Hắn không phải đệ tử bản tông!"

Viên Như Hỏa theo Sùng Thiên đối diện phương hướng nhìn lại.

Vẻ mặt bỗng nhiên ngẩn ra.

Bởi vì cái hướng kia, là tạm trú điện, bình thường ngoại lai khách nhân, đều sẽ ở nơi đâu.

Có điều.

Gần nhất tạm trú điện mộc hữu những khách nhân khác a!

Chỉ có...

Viên Như Hỏa sắc mặt đột nhiên cuồng biến, ánh mắt nghi ngờ không thôi lấp loé không ngớt.

Tạm trú điện hiện tại chỉ ở một người, vậy thì là Vương Bảo, mà Vương Bảo...

Lại là tuổi trẻ.

Lại là xa lạ.

Hắn vốn là không phải thứ chín yêu tông đệ tử, người ta là đệ ngũ yêu tông lại đây du học.

Chẳng lẽ...

Ra tay hạ phong cấm, là "Vương Thiên Bá" tiểu tử kia?

Viên Như Hỏa bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng kịch liệt kinh hãi, trong lúc nhất thời mộng bức tại chỗ.

Này suy đoán quá rất sao kinh sợ!

Hắn đã sớm cảm ứng qua Vương Bảo tu vi, vẫn chưa tới Bất Hủ đây!

Chỉ là chỉ là một cái Giới Hư đỉnh cao tiểu đệ tử, dưới phong cấm, cơ hồ đem toàn bộ thứ chín yêu tông đều cho làm khó? Này mẹ nó làm sao có thể chứ?

Nhưng là.

Không phải hắn, thì là người nào?

Lại tuổi trẻ lại xa lạ rất lớn khả năng còn ở tại tạm trú điện, này tám chín phần mười là tiểu tử kia a!

"Chưởng giáo?"

Sùng Thiên mặt âm trầm nhìn Viên Như Hỏa, ánh mắt tinh mang lóe lên, hỏi nói, "chưởng giáo nhưng là biết hung thủ thân phận?"

Viên Như Hỏa yên lặng.

Hắn mặc dù đối với chính mình suy đoán có niềm tin rất lớn, thế nhưng, này suy đoán hoang đường như thế, hắn cũng không dám vững tin, chỉ được cười khổ nói, “việc này... Trước tiên chờ ta tra tra lại nói...”

Đang chuẩn bị dùng Vương Bảo đưa cho thông tin phù liên lạc một chút Vương Bảo.

Đột nhiên.

Liền nhìn thấy sơn đạo xa xa, một bộ bóng người chính chắp tay mà đến, nương theo, còn có một đạo nói trong trẻo tiếng huýt gió, thổi đến mức rất là vui vẻ, không phải Vương Bảo, thì là người nào?

Một màn như thế, tự nhiên hấp dẫn hết thảy đại lão chú ý.

Sau đó, một đạo tiếng thét chói tai vang lên, “Là hắn... Chính là hắn... Lão gia tử, ra tay hạ phong cấm, chính là hắn...”

------oOo------

Chương 656: Lão tổ đều che chở Vương Thiên Bá?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rít gào lên.

Là Sùng Võ hai cái tuỳ tùng một trong.

Vào giờ phút này, hai cái này hàng đều là cực kỳ hoảng sợ nhìn Vương Bảo, sắc mặt tái nhợt cực kỳ, một cái trong đó chỉ vào Vương Bảo, hai chân đều đang run rẩy.

Mà tiếng thét chói tai qua đi.

Đông đảo thứ chín yêu tông các đại lão, dồn dập nhìn chòng chọc vào Vương Bảo.

Rất nhiều yêu tông đại lão đầu tiên nhìn cảm giác là...

Khe nằm.

Thật trẻ tuổi tiểu tử!

Liền này.

Sẽ là dưới cay sao trâu bò phong cấm bỏ qua? Không thể a? Đây là ở đùa a! Ta tình nguyện tin tưởng ra tay chính là lão tổ, cũng không xa tin tưởng là hàng này a!

Viên Như Hỏa trong lòng hồi hộp kinh hoàng, một loại kịch liệt hoang đường tập kích hắn, làm cho hắn đau "bi" không muốn.

Ngươi muội a!

Còn đúng là tiểu tử này!

Hắn đến cùng là làm thế nào đến?

Mà Sùng Thiên cùng Sùng Chân cùng với mặt khác hai đứa con trai, đương nhiên là lên cơn giận dữ nhìn Vương Bảo, cái kia phiên sắc mặt, nếu không có không phải là bởi vì kiêng kỵ Vương Bảo hạ phong cấm thủ đoạn, phỏng chừng hiện tại liền bạo phát!

Tràng mặt có chút yên tĩnh.

Mãi đến tận Vương Bảo đi tới, tùy ý liếc mắt một cái gánh vác hắn quỳ Sùng Võ, híp mắt Issho (cười), nói rằng, "yêu, còn đặt này quỳ đây? Ngươi không phải nói gia gia ngươi rất trâu bò sao? Sao không tới cứu ngươi a?"

Sùng Võ nghe phía sau ác ma giống như âm thanh, rốt cục không nhịn được, kêu to nói, "gia gia, giết hắn!"

"Ta, chính là Sùng Thiên!"

Sùng Thiên bỗng nhiên tiến lên một bước, ánh mắt lập loè sát ý, lạnh lẽo cực kỳ quát, "Ngươi là cái gì người? Như vậy sỉ nhục ta sùng nhà, như vậy quá đáng, ngươi, thật là to gan!"

Sùng Chân nhịn không được, gấp giọng nói, "mau chóng mở ra con trai của ta phong cấm!"

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ nhìn bọn họ, bật cười nói, "yêu a, đây là một đại gia đình toàn lên a! Có điều, nhìn dáng dấp, ta phong cấm, các ngươi là không giải được, đúng không? Đã như vậy..."

Sắc mặt chuyển lạnh.

Âm thanh chuyển lạnh.

Vương Bảo hơi ngẩng đầu, tức miệng mắng to, "Đã như vậy, vậy các ngươi còn ở ta mặt mũi trang cái gì so với? Không có não đồ vật, không biết kẻ

thức thời mới là tuấn kiệt đạo lý? Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, lá gan của ta, từ trước đến giờ rất lớn, các ngươi nếu là có loại, vậy thì ra tay giết ta!”

“Ngươi...”

Sùng Thiên cùng Sùng Chân bọn họ đều là tức giận đến mức cả người run run!

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo, trong lòng rít gào Bất Hủ.

Này giời ạ.

Quá mẹ nó hung hăng!

“Được rồi!”

Viên Như Hỏa thấy thế, không thể không đứng dậy, trừng Vương Bảo một chút, không vui nói, “Vương Thiên Bá... Không nên nháo, mau mau mở ra Sùng Võ phong cấm!”

“Chưởng giáo!”

Vương Bảo quay về Viên Như Hỏa chắp chắp tay, sau đó bĩu môi, nói rằng, “không phải ta quá đáng a, là tiểu tử này không coi ai ra gì, ta đi dạo lưu cố gắng, hắn không muốn cho ta lăn, chỉ ta này bạo tính khí, ta có thể chịu?”

Sùng Thiên bọn họ trợn mắt ngoác mồm.

Ai nha ta chùi!

Nguyên lai tiểu tử này cùng chưởng giáo còn nhận thức?

Chẳng trách vừa nãy chưởng giáo là như vậy vẻ mặt, cảm tình là người quen a!

Trong lúc nhất thời.

Sùng Thiên sắc mặt càng thêm khó coi, xoay người quay về Viên Như Hỏa chắp tay, thấp quát, “Chưởng giáo, hắn là ngươi người nào?”

Viên Như Hỏa khóe mắt vừa kéo.

Hắn là người thế nào của ta? Hắn theo ta một mao tiền quan hệ đều mộc hữu, nhưng là, người ta là du học sinh a, xem đệ ngũ yêu tông chưởng giáo tự mình hộ tống tư thế kia, tuyệt đối ở Kim Nhật Liệt trong lòng địa vị cực cao, không thể động vào a!

“Khụ khụ, người này xem như là ta một cái cố nhân vãn bối... Tạm thời ở tại bản tông! Cái kia cái gì, Sùng Thiên trưởng lão, ta thế Vương Thiên Bá xin lỗi ngươi, ngày hôm nay việc này, tông môn sẽ dành cho Sùng Võ bồi thường, đợi đến mở ra phong cấm, chuyện này cứ định như vậy đi!” Viên Như Hỏa nói rằng.

Sùng Thiên trầm mặc.

Không có đáp ứng, cũng không có từ chối!

Chỉ là mặt không hề cảm xúc lên, hít sâu một hơi, nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo ngáp một cái, lười biếng nói rằng, “được rồi, xem ở chưởng giáo mặt mũi lên... Ta liền tha hắn, có điều, ta dưới phong cấm, chính là ta trưởng bối ban tặng, ta mình cũng không cách nào một mình giải phong, cần bị phong cấm người... Chính mình phối hợp!”

Dứt lời.

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “chỉ cần bị phong cấm người, lớn tiếng nói lên ba câu, chính mình là lớn ngu ngốc này mấy cái giải lệnh cấm khẩu, là được!”

Này vừa nói.

Bầu không khí lại bắt đầu yên tĩnh!

Đông đảo thứ chín yêu tông đại lão đều là đánh hơi lạnh, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Tiểu tử này...

Thật rất sao sẽ chơi a!

Này rất sao có thể làm a!

Cái gì đồ chơi a liền giải lệnh cấm khẩu, làm chúng ta ngốc sao? Chúng ta thông minh online, có thể từ sương mù dày đặc ở trong nhìn ra ý đồ của ngươi, ngươi...

Tuyệt bức chính là ở đánh sùng nhà mặt!

"Chưởng giáo!"

Sùng Thiên ngửa mặt lên trời gào thét!

Quả đấm của hắn nắm gắt gao, đều rơi vào bàn tay bằng thịt ở trong đi tới, hắn nhìn Viên Như Hỏa, khuôn mặt vặn vẹo, gầm nhẹ nói, "chưởng giáo, người này... Lớn lối như thế, như vậy quá đáng, như vậy bắt nạt ta, nếu như ta liền như vậy nhịn xuống, ta Sùng Thiên, còn có mặt mũi nào, ở này tông môn đặt chân?"

Viên Như Hỏa méo mặt rất!

Hắn rất đau đầu a!

Hắn cũng cảm thấy Vương Bảo quá đáng, còn cảm thấy Vương Bảo thực sự là hung hăng ngớ ngẩn, ngươi coi như là Kim Nhật Liệt vãn bối, bị Kim Nhật Liệt coi trọng, thế nhưng, nơi này nhưng là thứ chín yêu tông, không phải đệ ngũ yêu tông!

Trên bản chất, lão phu cái này chưởng giáo, cùng ngươi không có một chút nào quan hệ.

Ta nể mặt ngươi, thế ngươi chỗ dựa, không phải là nhường ngươi, muốn làm gì thì làm, tùy ý ngông cuồng làm!

Vẻ mặt cũng biến thành âm trầm lại, Viên Như Hỏa nhìn Vương Bảo, lớn tiếng nói, "Vương Thiên Bá, ngươi được rồi! Mau mau mở ra phong cấm, nếu không... Ngươi, hay là đi thôi!"

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, "nếu chưởng giáo đều nói như vậy, vậy ta thật đi rồi..."

"Có điều, nói lời thành thật, ta như đi rồi... Ha hả, tiểu tử này phong cấm, cũng coi như là triệt để vững chắc, dù cho là lão tổ tự thân tới, cũng là không biện pháp, mặt khác, lại quá hai canh giờ, này phong cấm, ta cũng không có cách nào mở ra!"

"Ta không phải là đang nói đùa a, không tin, mời xem ta chân thành con mắt!"

Dứt lời, Vương Bảo nháy mắt mấy cái.

Sau đó, vòng chéo tay, chuẩn bị rời đi luôn!

Lần này.

Sùng Thiên toàn gia nôn nóng rồi.

Vụ thảo!

Nếu như phong cấm cả đời không cách nào mở ra, cái kia chẳng phải là thành phế nhân? Cùng người chết có cái gì khác biệt?

"Chưởng giáo!"

Sùng Thiên cố nén động thủ kích động, gấp giọng nói, "không thể để cho hắn như thế đi a, tối thiểu, cũng đến mở ra phong cấm!"

Viên Như Hỏa đương nhiên cũng biết, lập tức mở miệng nói, “Vương Thiên Bá, các loại!”

Vương Bảo ngừng chân xoay người, nhạt âm thanh nói, “chưởng giáo, ngươi đúng hay không cảm thấy, ta quá phận quá đáng? Thế nhưng chưởng giáo đổi vị suy nghĩ một hồi, nếu như... Ta chỉ là một cái đệ tử bình thường, đối mặt hàng này sỉ nhục, ta, có thể làm sao? Đúng hay không đến nhẫn nhịn?”

“Nhục người người, người hằng nhục chi, đạo lý này, nói vậy chư vị, nên tâm có lĩnh hội!”

Viên Như Hỏa ngẩn ra.

Trầm mặc một hồi, nói rằng, “việc này, ta sẽ cho ngươi một cái bàn giao, ngươi trước tiên mở ra phong cấm!”

Vương Bảo bĩu môi, “Xin lỗi chưởng giáo, ta từ chối!”

“Ngươi...”

Viên Như Hỏa lại bắt đầu đau “bi”, hít sâu một hơi, bỗng nhiên đánh ra một đạo đưa tin, nhưng là ném cho thứ chín yêu tông lão tổ.

Vương Bảo thân phận thực sự, cũng chỉ có lão tổ biết.

Huống hồ Vương Bảo việc, mặc dù là Kim Nhật Liệt tự mình mang đến giao phó, thế nhưng, nhưng cũng là chính mình lão tổ ra lệnh, nên xử trí như thế nào, là mềm là mới vừa, vẫn cần lão tổ quyết đoán!

Nhường Viên Như Hỏa kinh ngạc chính là.

Cũng không lâu lắm, về truyền sẽ trở lại, mở ra, bên trong chỉ có một đạo âm thanh tấn, là một âm thanh lạnh lùng, “Nhường hắn nhẫn nhịn!”

Cái này hắn...

Viên Như Hỏa biết, chỉ chính là Sùng Thiên trưởng lão!

Trong lúc nhất thời, Viên Như Hỏa đều có chút ngơ ngác.

Sùng Thiên nhưng là tông môn người trong nhà, càng là đan đạo đại sư, như vậy giá trị, chẳng lẽ, cũng không sánh bằng Vương Bảo chỉ là một người ngoài?

Khe nằm!

Tiểu tử này, đến cùng có cái gì thông thiên bối cảnh?

------oOo------

Chương 657: Hắn là thật sự Thiên Bá a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viên Như Hỏa rơi vào tình huống khó xử!

Được kêu là một cái xoắn xuýt!

Hắn biết, rõ ràng trong lòng, nếu như lần này thật làm cho Sùng Thiên trưởng lão nhẫn nhịn

Cái kia tuyệt bức mất đi Sùng Thiên trưởng lão trung thành!

Bị tông môn như vậy đối xử, đổi ai ai cũng đến thất vọng a!

Nhưng là.

Đây là lão tổ thân lệnh, hắn tự nhiên không biện pháp kháng chỉ, huống chi, hắn suy nghĩ sâu sắc ngẫm nghĩ, có thể làm cho lão tổ đều cam tâm tình nguyện từ bỏ một vị đan đạo đại sư cấp trưởng lão Vương Bảo

Thân phận tuyệt bức khủng bố a!

Đè xuống nồng nặc ngơ ngác, Viên Như Hỏa vẻ mặt thay đổi, nhìn về phía Vương Bảo thời điểm ánh mắt thay đổi, nói chuyện ngữ khí đều thay đổi, cứng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, “Vương Thiên Bá nếu ngươi không muốn giải phong, vậy thì thôi đi! Ngươi cũng đừng đi, việc này, ngươi sai lầm không nhiều!”

Này vừa nói.

Đông đảo thứ chín yêu tông cao tầng dồn dập ngơ ngác biến sắc.

Sùng Thiên các loại sùng người nhà một mặt mộng bức, đặc biệt là Sùng

Thiên, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi nhìn Viên Như Hỏa, trong lòng nhấc lên vô tận rít gào!

Tại sao?

Này mẹ nó đến cùng là tại sao?

Ta Sùng Thiên vì thứ chín yêu tông, lập xuống công lao hãn mã, ta vẫn là đường đường đan đạo đại sư, ta bực này thân phận, tại sao đổi lấy nhưng là kết quả như thế này?

Viên Như Hỏa tự nhiên biết Sùng Thiên tâm tình bây giờ là cỡ nào gay go.

Quay về Sùng Thiên liếc mắt ra hiệu, Viên Như Hỏa mau mau truyền âm nói, "Sùng Thiên trưởng lão, không phải lão phu không giúp ngươi, thực sự là người này thân phận, quá mức khủng bố, liên tục lão tổ lão nhân gia người, đều che chở hắn a"

"Nghe ta một lời khuyên, ngươi mà nhịn một chút đi!"

Sùng Thiên lần thứ hai mộng bức.

Ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua một vệt hoảng sợ!

Khe nằm!

Lão tổ đều che chở hắn?

Tiểu tử này, đến cùng là rất sao ai ai ai?

Trong lúc nhất thời, Sùng Thiên lửa giận, phảng phất đụng tới dòng nước lạnh, trong nháy mắt tắt, hắn sắc mặt thẫn thờ nhìn Vương Bảo một chút, hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói, "tiểu Võ nghe hắn!"

"Gia gia?"

Sùng Thiên không thể tin tưởng, trợn mắt lên.

Sùng Thiên uống mắng nói, “thứ hỗn trướng, lão phu còn có thể hại ngươi hay sao? Nghe hắn, hắn vừa nãy nhường ngươi làm thế nào, ngươi liền làm như thế đó!”

Sùng Võ tan vỡ!

Má ơi!

Ta không muốn gọi mình là lớn ngu ngốc a!

Cái kia nhiều mất mặt a!

Này nếu như gọi ra, ta Sùng Võ còn có mặt mũi ở thứ chín yêu tông ở lại?

“Nhanh gọi!”

Sùng Thiên đương nhiên cũng là uất ức, thế nhưng hắn nghĩ đau nhanh một chút, vì lẽ đó một tiếng quát lớn, suýt chút nữa đem Sùng Võ dọa sợ.

Sùng Võ rõ ràng.

Gia gia đây là rụt a!

Sắc mặt như tro tàn, tâm trạng sợ hãi, Sùng Võ chỉ có thể đàng hoàng, vạn phần không cam lòng, âm thanh phảng phất muỗi kêu thấp giọng nói, “ta ta là lớn ngu ngốc!”

Thứ chín yêu tông các trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt lập loè hiếu kỳ ánh sáng!

Mà Sùng Thiên, nhưng là phảng phất trong nháy mắt thương già hơn rất nhiều năm, ánh mắt mang theo cô đơn cùng không cam lòng, hơi cúi đầu.

“Ta là lớn ngu ngốc!”

“Ta là lớn ngu ngốc!”

Đầy đủ ba lần hô qua.

Sùng Võ trong cơ thể phong cấm, dĩ nhiên bị Vương Bảo tan ra, thân thể thoát lực, trực tiếp ngã trên mặt đất!

Sùng Thiên tiến lên đem Sùng Võ nâng dậy đến.

Sau đó.

Sùng Thiên mặt không hề cảm xúc nhìn Viên Như Hỏa, nhạt âm thanh nói, "chưởng giáo, ta đã năm cao, đã không cách nào đảm nhiệm được Đan Điện sự vật, từ hôm nay trở đi, ta liền từ đi Đan Điện trưởng lão chức vị, mặt khác, ta toàn tộc qua một thời gian ngắn, cũng sẽ về vốn tộc, mong rằng chưởng giáo thông cảm!"

Viên Như Hỏa nghe vậy, đau "bi" cảm giác trong nháy mắt kéo tới!

Ngươi muội a!

Thực sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó a!

Sùng Thiên đây là được oan ức, nhịn không được, muốn bỏ gánh không làm, ma trứng, lão tử tuy rằng sớm có dự liệu, thế nhưng lúc này nghe vậy, vẫn là rất sao vạn phần đau "bi" a!

Hít sâu một hơi, Viên Như Hỏa thành khẩn nói rằng, "Sùng Thiên trưởng lão, mời ngươi thận trọng suy tính một chút!"

Sùng Thiên ánh mắt chớp qua một vệt tự giễu, cô đơn nói rằng, "có cái gì tốt cân nhắc đây!"

Sùng Chân khí có điều tông môn như vậy đối xử hắn cha, không nhịn được châm chọc nói, "đều bị tông môn như thế đối xử, còn có cái gì tốt ngốc?"

Viên Như Hỏa không có trách tội Sùng Chân vô lễ, chỉ là cảm giác thấy hơi vô lực, bởi vì hắn cũng thực sự không nghĩ ra lý do gì giữ lại Sùng Thiên!

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Vẫn trầm mặc nhìn Vương Bảo, bỗng nhiên cười khẽ nói, “chưởng giáo, nếu Sùng Thiên trưởng lão nghĩ giải nhiệm Đan Điện chức vị, vậy hãy để cho hắn đi được rồi, ngươi cũng không cần lo lắng, ta đến bù đắp là có thể!”

Viên Như Hỏa nghe vậy, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Vụ thảo!

Ngươi đến bù đắp?

Ngươi bù cái chổi lông gà a!

Người ta Sùng Thiên trưởng lão, nhưng là thâm niên đan đạo đại sư, ngươi đây? Ngươi đừng nói cho ta ngươi cũng là, ta sợ ta sẽ không nhịn được đánh chết ngươi!

Mà không giống nhau: Không chờ Viên Như Hỏa nói chuyện.

Sùng Chân lập tức nắm lấy cơ hội mở hận, quay về Vương Bảo lộ ra một cái ánh mắt khinh bỉ, châm chọc nói, “ngu xuẩn! Ngươi có biết phụ thân ta là đẳng cấp nào Đan sư? Nghĩ đỉnh trời phụ thân ta? Lại về mẹ ngươi thai tu luyện ngàn vạn năm đi!”

Vương Bảo hé mắt, nhạt âm thanh nói, “cái tên nhà ngươi, nói chuyện rất nhường ta tức giận, ta trước tiên nói cho ngươi tốt, ta tức giận, nhiều nhất nhịn hai lần, con trai của ngươi đã tính một lần, đây là lần thứ hai, lại có thêm, cẩn thận tiểu gia để cho các ngươi ra không được thứ chín yêu tông!”

“Ngươi!”

Sùng Chân khí nổ!

Vừa mới chuẩn bị phát tác, Sùng Thiên nhưng là ánh mắt tinh mang lóe lên, kéo Sùng Chân, trầm giọng nói, “người trẻ tuổi, không muốn quá kiêu ngạo”

Vương Bảo bĩu môi, đối với Viên Như Hỏa chắp chắp tay, nói rằng, “tiền bối, vãn bối ở thứ chín yêu tông lưu tông, lẽ ra nên làm điểm cống hiến, liền để ta vì là thứ chín yêu tông ra một phần lực đi!”

Viên Như Hỏa rất là xoắn xuýt nói rằng, “ngươi thực sự là luyện đan sư?”

“Thật trăm phần trăm!”

Vương Bảo vỗ ngực bảo đảm.

Viên Như Hỏa thở dài, “Nếu ngươi đúng là Đan sư, vậy ngươi liền đi Đan Điện đi, ta cũng không an bài cho ngươi chức vị, chính ngươi nhìn làm!”

Vương Bảo cũng là không đáng kể, ngược lại chính mình trâu bò sớm muộn cũng sẽ đem người khác chấn động đến mức mộng bức, lúc này quay về Viên Như Hỏa nói rằng, “vậy ta hiện tại liền đi, chưởng giáo, Đan Điện ở đâu?”

“Cái kia!”

Viên Như Hỏa uể oải giơ tay chỉ chỉ một phương hướng.

Vương Bảo đạp bước, xoay người rời đi.

Viên Như Hỏa chờ đến Vương Bảo đi rồi, rồi mới hướng Sùng Thiên chắp tay nói, “Sùng Thiên trưởng lão, Vương Thiên Bá việc, ta kỳ thực cũng không rõ ràng lắm, thế nhưng thân phận của hắn, lão tổ nhưng là rõ rõ ràng ràng, vừa nãy, ta xin chỉ thị lão tổ quyết định, cũng là lão tổ dưới!”

“Vì lẽ đó, xin mời Sùng Thiên trưởng lão tỉnh táo suy nghĩ một chút, lão tổ vì hắn, đều có thể từ bỏ ngươi bực này thân phận trưởng lão, ngươi cảm

thấy, tiểu tử kia, sẽ là phổ thông Yêu tộc sao?”

“Gốc gác của hắn, khẳng định sâu không lường được, ngươi nha, lần này vẫn là nhận cắm đi, ta sẽ dưới lệnh cấm, vừa nãy tiểu Võ nói, sẽ không truyền đi!”

“Đợi ta đi lão tổ nơi đó hỏi thăm một chút, cụ thể làm sao, chúng ta lại thương lượng, có thể được?”

Sùng Thiên nhíu chặt mày.

Hắn đương nhiên cũng cảm thấy không đúng, sự tình ra khác thường tức là yêu, Vương Bảo thân phận làm sao tuy rằng không rõ ràng, thế nhưng, phỏng chừng dĩ nhiên thông thiên!

“Chưởng giáo, việc này tạm thời trước tiên như thế quên đi thôi! Ta cũng trước về!”

Sùng Thiên ở thứ chín yêu tông đã ở nhiều năm rồi, tự nhiên cũng không muốn như thế ảo não rời đi, có cái hạ bậc thang, lúc này chắp chắp tay, tâm tình buồn bực mang theo sùng người nhà cáo từ!

Mà Viên Như Hỏa, nhưng là một mình đi tìm thứ chín yêu tông lão tổ.

Hắn trong lòng nghi ngờ quá nặng, lòng hiếu kỳ tăng mạnh.

Đi tới lão tổ hôn mê nơi, Viên Như Hỏa mở ra từng đạo từng đạo phong cấm, trực tiếp thâm nhập thứ chín yêu tông lòng đất, nơi này dâng trào như lửa, bốn phía đầy rẫy đạo đạo dung nham, ở nơi sâu xa nhất, một tòa thật to hồ dung nham bên trong, một con cực kỳ to lớn dữ tợn hỏa cái đầu lâu, duỗi ra mặt hồ, chính đang nhắm mắt dưỡng thần.

Viên Như Hỏa đứng ở bên hồ, cung kính nói, “Lão tổ!”

To lớn hỏa viên mở hai con mắt, bàng bạc nặng nề tiếng, vang lên, “Chuyện gì?”

Viên Như Hỏa cười khổ nói, “lão tổ, cái kia Vương Thiên Bá, hắn đến cùng thân phận gì? Lão gia ngài đến nói cho ta a!”

To lớn hỏa viên trầm mặc nửa ngày, thở dài, “Việc này, nói cho ngươi cũng không sao, thế nhưng ngươi tuyệt đối không thể lại nói cho cái khác đồng tông, cái kia Vương Thiên Bá, không bối cảnh gì!”

Viên Như Hỏa ngẩn ngơ.

Không bối cảnh?

Vậy ngài như thế che chở hắn làm gì?

“Thế nhưng người này thiên phú nghịch thiên cực kỳ! Ngươi có biết, tu vi của hắn?”

“Giới Hư đỉnh cao chứ?” Viên Như Hỏa nói rằng.

Thứ chín yêu tông lão tổ lại là một tiếng cảm thán, “Đúng đấy, chỉ là Giới Hư đỉnh cao thế nhưng, ngươi cũng biết hắn sức chiến đấu?”

Viên Như Hỏa lắc đầu một cái, “Cái này ta liền không biết!”

Thứ chín yêu tông lão tổ cười quái dị nói, “nói ra, ngươi khả năng không tin! Người này, lấy Giới Hư đỉnh cao, một đòn liền đánh giết một vị phong vương cấp đỉnh cao Bất Hủ, mà đối phương càng là đại tộc kiêu tử! Ta cùng lão ngũ thương nghị qua, người này thiên phú nghịch thiên, hay là có thể trở thành là ta Thiên Tà Yêu Tông chín tông trong lịch sử, mạnh mẽ nhất kiêu!”

“Vì lẽ đó, ngươi cảm thấy, ta có nên hay không che chở hắn?”

Viên Như Hỏa trố mắt ngoác mồm!

Mộng bức không thể lại mộng bức!

Má ơi!

Ta nhỏ má ơi!

Như thế đáng sợ a?

Giới Hư đỉnh cao, một đòn giết Phong Vương Cấp Bất Hủ đỉnh cao? Ta phốc ngươi muội, này rất sao nếu không là chuyện cười

Cái kia Vương Thiên Bá, nhưng là đúng là quá Thiên Bá!

------oOo------

Chương 658: Lẽ nào lão tử kiếm lời?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không đề cập tới Viên Như Hỏa chấn động.

Vào giờ phút này, Vương Bảo đã đi tới thứ chín yêu tông Đan Điện.

Phụ trách trực ban Đan Điện đệ tử nhìn thấy Vương Bảo, đánh giá một hồi liền nói rằng, "nhưng là xin tháng này phúc lợi?"

Vương Bảo lắc đầu một cái, "Ta là Đan sư, ta đến Đan Điện luyện đan!"

Cái kia Đan Điện đệ tử khóe miệng co quặp, nói rằng, "ngươi là ở đùa ta sao? Tông môn Đan sư, ở Đan Điện đều có tiếng sách ghi chép, vì sao ta chưa từng gặp ngươi?"

Vương Bảo tùy ý nói rằng, "ta mới tới, nếu ngươi không tin, có thể đi hỏi chưởng giáo!"

Đan Điện đệ tử suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Đi hỏi chưởng giáo?

Ngươi rất sao nói nhẹ, chỉ ta địa vị này, dám đi tìm chưởng giáo tìm chứng cứ? Ta liền lớn cửa đều không vào được!

"Chớ có hồ đồ!" Đan Điện đệ tử còn tưởng rằng Vương Bảo là đến kiếm chuyện, lúc này quát, "Đây là Đan Điện, tông môn trọng địa, há cho phép ngươi mò mẫm?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Ta chẳng muốn cùng ngươi tức giận, ngươi xác định nhường ta đi? Ta như đi rồi, đi tìm chưởng giáo, ngươi tội lỗi nhưng

lớn rồi! Tiểu tử, ngươi có thể tìm xem Đan Điện cao tầng, ta gọi Vương Thiên Bá, ta tin tưởng bọn hắn nên nhận được tin tức!”

Cái kia Đan Điện đệ tử nghi ngờ không thôi lên.

Ngươi muội.

Chẳng lẽ, tiểu tử này không phải đang làm sự tình, là đùa thật?

Do dự một chút, cái kia Đan Điện đệ tử nhẹ quát, “Chờ!”

Dứt lời.

Liền trực tiếp đi tới Đan Điện nơi sâu xa.

Thỉnh giáo một vị Đan Điện trưởng lão, người trưởng lão kia hơi nhướng mày, lạnh quát, “Chuyện như vậy còn dùng hỏi? Cái gì Vương Thiên Bá, lão phu căn bản chưa từng nghe chưởng giáo nhắc qua thôi, lão phu tự mình đi nhìn!”

Trở lại tiền điện.

Đan Điện trưởng lão đánh giá một hồi Vương Bảo, liền nói rằng, “ngươi có thể có chưởng giáo thủ lệnh?”

Vương Bảo hơi không kiên nhẫn, phất tay một cái nói rằng, “chớ nói nhảm, đúng hay không, chính ngươi cho chưởng giáo đưa tin vừa hỏi không phải xong?”

Đan Điện trưởng lão hé mắt, khẽ hừ một tiếng, tâm trạng thầm giận Vương Bảo thái độ, có điều, thận trọng để, vẫn là cho Viên Như Hỏa phát ra điều đưa tin.

Cũng không lâu lắm.

Viên Như Hỏa hồi âm liền đến, Đan Điện trưởng lão mở ra, bên trong rõ ràng là Viên Như Hỏa tin tức, “Nghe, cho ta hầu hạ tốt Vương Thiên Bá,

như chậm trễ chút nào, tội lớn!”

Cái kia Đan Điện trưởng lão triệt để há hốc mồm!

Ma trứng!

Chưởng giáo nói cái gì? Hầu hạ tốt? Ta phốc a, ta đường đường Đan Điện trưởng lão, ta hầu hạ tiểu tử, ta

Vậy ta liền hầu hạ được rồi!

“Tiểu hữu, xin mời vào”

Đan Điện trưởng lão cấp tốc trở mặt, chất đầy nụ cười, quay về Vương Bảo cúi người hành lễ.

Vương Bảo cũng không truy cứu hắn, theo hắn đi vào Đan Điện nơi sâu xa, cái kia Đan Điện đệ tử lúc này mi tâm tuôn ra mồ hôi lạnh, âm thầm vui mừng chính mình mới vừa rồi không có quá mức vô lễ.

Vương Bảo yêu cầu một gian phòng luyện đan, hỏi nói, “tông môn đan dược gì nhất khan hiếm?”

Đan Điện trưởng lão suy nghĩ một chút, nói rằng, “thiếu nhất, đương nhiên là thượng thừa Yêu Linh Đan, trung tầng đệ tử tu luyện, đột phá, đều cần! Bởi vậy tiêu hao to lớn!”

Vương Bảo gật gù, nói rằng, “phương pháp luyện đan cho ta một phần, mặt khác, đang chuẩn bị trăm phần Yêu Linh Đan dược liệu, ta muốn luyện đan!”

Đan Điện trưởng lão nuốt ngụm nước bọt, đúng là không làm sao từ chối, trăm phần Yêu Linh Đan dược liệu mà thôi, thứ chín yêu tông gánh nặng lên!

“Tiểu hữu chờ!”

Dứt lời, Đan Điện trưởng lão liền lui ra ngoài.

Vương Bảo đợi không bao lâu, Đan Điện trưởng lão sẽ trở lại, đem phương pháp luyện đan cùng dược liệu thả xuống, chắp tay nói, "tiểu hữu ở đây luyện đan, như có nhu cầu gì, có thể bất cứ lúc nào liên hệ ta, đây là lão phu thông tin phù!"

Thả xuống thông tin phù, Đan Điện trưởng lão chắp chắp tay, đóng cửa rời đi!

Mà Vương Bảo, nhưng là cầm lấy Yêu Linh Đan đan phương.

Viên thuốc này.

Chính là Bất Hủ cảnh giới đệ tử sử dụng đan dược.

Lấy yêu linh vì là thuốc dẫn, hơn nữa cái khác thiên địa bảo dược tiến hành luyện chế.

Chỉ là nhìn lướt qua phương pháp luyện đan, Vương Bảo liền trong lòng hiểu rõ, hất tay lấy ra dược liệu, Vương Bảo liền bắt đầu luyện đan!

Lại nói Đan Điện trưởng lão.

Lão già này sau khi rời khỏi đây, lập tức vồ vào thời gian hỏi thăm Vương Bảo thân phận.

Hắn muốn biết, cái này "Vương Thiên Bá", đến cùng là ai, vì sao chưởng giáo sẽ là loại thái độ đó?

Có điều.

Nhường này Đan Điện trưởng lão tan vỡ chính là, chưa kịp hắn nhận được hồi âm.

Vương Bảo thình lình cho hắn đưa tin, nói đan dược luyện chế xong xong rồi!

Đan Điện trưởng lão một mặt mộng bức, chạy tới phòng luyện đan, Vương Bảo đã ở cửa chờ, nhìn thấy hắn, đưa cho hắn một cái nhẫn chứa đồ, nói rằng, "trong này là ta luyện chế Yêu Linh Đan, tạm thời ta trước hết luyện chế những này, nếu như còn cần, có thể đi ta động phủ tìm ta!"

Dứt lời.

Vương Bảo bồng bềnh rời đi.

Cái kia Đan Điện trưởng lão cầm nhẫn chứa đồ, cảm giác thấy hơi phỏng tay!

Gò má mãnh liệt co giật!

Ngươi muội a!

Đây là ngươi luyện chế Yêu Linh Đan?

Đây là ngươi tiêu tốn không tới nửa khắc đồng hồ, luyện chế ra đến trăm phần Yêu Linh Đan?

Ta rất sao tin ngươi tà nha!

Này rất sao sẽ không là độc đan chứ?

Không phải không thể a!

Loại đan dược này, thật sự có thể cho tông môn đệ tử ăn sao?

"Độc đan, nên không phải chứ, hừ, phỏng chừng là luyện đan luyện hỏng, sau đó dùng chính mình trữ hàng cho đủ số, để tránh khỏi mất mặt đi!"

Rốt cuộc tìm được một cái lý do, này Đan Điện trưởng lão bĩu môi, liền thử đan đều chẳng muốn thử, trực tiếp đem đan dược vào kho, bận bịu chuyện

của chính mình đi tới!

Cho tới Vương Bảo vấn đề thân phận, hỏi một cái Đan Điện bạn tốt, đối phương cũng không biết, hắn cũng sẽ không lưu ý, ngược lại Vương Bảo đã rời đi, không cần hắn hầu hạ.

Mà Vương Bảo luyện chế Yêu Linh Đan, vào kho cấp bậc là nhất thấp, vào kho số hiệu vì là chữ T hào tám trăm vị!

Loại này đẳng cấp đan dược, hơi có chút địa vị Bất Hủ đệ tử, đều sẽ không muốn!

Có điều.

Nếu là vào kho đan dược, vậy thì phải ra kho, trùng hợp chính là, vừa vặn có một cái Bất Hủ đệ tử, gọi là kim không tìm, đến Đan Điện lĩnh Yêu Linh Đan phúc lợi!

Càng trùng hợp chính là, phụ trách lĩnh phúc lợi Đan Điện trực ban đệ tử, cùng này kim không tìm, hơi nhỏ cừu hận!

Đã như thế.

Cấp bậc thậm chí số hiệu đều là thấp nhất, Vương Bảo luyện chế đan dược, liền bị kim không tìm lĩnh đến.

Bình thuốc lên nhưng là có số hiệu.

Vừa nhìn này số hiệu đẳng cấp, kim không tìm khí sắc mặt tái xanh, nhìn chằm chằm cái kia trực ban đệ tử quát, “Họ Phương, ngươi thật sự làm như thế tuyệt sao?”

Cái kia trực ban đệ tử cười lạnh nói, “chính là như thế tuyệt, ngươi có thể sao nhỏ? Không muốn a, không muốn cho ta a, ta làm ngươi tự động từ bỏ!”

“Ta”

Trong lòng cuồng mắng vài âm thanh khe nằm!

Kim không tìm xiết chặt trong tay bình thuốc, sau đó cầm Vương Bảo luyện chế mười bình Yêu Linh Đan, nổi giận đùng đùng rời đi Đan Điện!

Trở lại động phủ mình.

Kim không tìm có chút tức không nhịn nổi, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "tốt, họ Phương, chúng ta đi nhìn, chờ lão tử trở thành chân truyền, xem lão tử làm sao xử lí (nấu ăn) ngươi!"

Phát tiết một trận.

Kim không tìm thở dài, cầm lấy một bình Yêu Linh Đan, vẻ mặt khó coi mở ra, "Thôi, thấp nhất Yêu Linh Đan, cũng là Yêu Linh Đan"

Một viên Yêu Linh Đan rơi vào lòng bàn tay.

Kim không tìm con mắt đột nhiên trừng, sửng sốt!

Khe nằm!

Đan dược này

Thật rất sao đẹp đẽ!

Càng là thượng thừa đan dược, càng tốt xem!

Trong cơ thể yêu lực đột nhiên có chút sôi trào, kim không tìm nghi ngờ không thôi nhìn lòng bàn tay đan dược, cảm giác thấy hơi hoang đường.

Trời ơi.

Đây là đan dược gì?

Chỉ là tung bay đi ra từng tia từng tia yêu lực, liền có thể dẫn tới trong cơ

thể ta yêu lực dị động? Này nếu như ăn đi, còn không được lật trời a?

Hít một hơi thật sâu, kim không tìm bản năng cảm giác được, chính mình khả năng đi đại vận, nhặt được một cái kinh thiên đại lậu, không do dự nữa, bốc lên đan dược, trực tiếp để vào vào trong miệng

------oOo------

Chương 659

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương tiết sai lầm, điểm động tác này báo

Ấm áp nhắc nhở:

Đan Điện.

Sùng Chân sắc mặt âm trầm đạp bước đi vào.

Nhi tử bị bắt nạt, làm lão tử nhưng chỉ có thể nhận sợ, điều này làm cho Sùng Chân tâm tình gay go tới cực điểm, đi lên đường đến, đều phảng phất mang theo nói đạo âm phong.

"Đệ tử bái kiến Sùng Chân trưởng lão!"

Đan Điện trực ban đệ tử ngột ngạt nội tâm sợ hãi, cung cung kính kính nói rằng.

"Cho lão phu đi lấy một bình thánh dũ đan!" Sùng Chân nhạt âm thanh nói rằng.

Thánh dũ đan đối với tu vi không có tác dụng lớn gì, thế nhưng là có rất tốt động viên tâm thần tác dụng, con trai của hắn Sùng Võ hiện tại oan ức muốn chết muốn sống, không đến lên mấy viên thánh dũ đan bình phục một hồi, nhưng là sẽ ra đại sự.

Cái kia trực ban đệ tử không dám nhiều lời, dù cho thánh dũ đan cần rất nhiều tông môn công huân, thế nhưng lấy Sùng Chân thân phận, đừng nói một bình, một vạn bình cũng đổi được lên.

Sùng Chân ngay ở tiền điện khu nghỉ ngơi chờ, nhắm mắt dưỡng thần.

Đột nhiên.

Một đạo tiếng kêu kì quái từ bên ngoài vang lên, “Phương huynh, ha ha! Trước đều là ta sai, nguyên lai ngươi là như vậy Phương huynh, ta theo ngươi...”

Lời chính nói.

Một bóng người nhảy vào Đan Điện, rõ ràng là kim không tìm.

Có điều hàng này sau khi đi vào, lập tức cũng cảm giác được một đạo lạnh lẽo tầm mắt, ánh mắt dời qua đi, tiếng kêu im bặt đi!

“Sùng... Sùng Chân trưởng lão!” Kim không tìm sắc mặt trắng nhợt, run lập cập chắp tay hành lễ.

Sùng Chân mặt không hề cảm xúc nói rằng, “Đan Điện trọng địa, sao sao thoáng qua, còn thể thống gì?”

Kim không tìm khổ (đắng) ba ba nói rằng, “là! Trưởng lão ta biết sai rồi...”

Sùng Chân hơi nhướng mày, “Ngươi vừa nãy vì sao kích động như thế?”

Kim không tìm do dự một chút, nói rằng, “trưởng lão có chỗ không biết, trước đệ tử vừa xuất quan, liền từ Đan Điện lĩnh tháng này phúc lợi Yêu Linh Đan, mà phụ trách trực ban Đan Điện sư huynh Phương huynh, dĩ nhiên cho ta một bình siêu cấp Yêu Linh Đan! Ta đột phá Bất Hủ thời gian dài như vậy, cũng không từng đột Phá Quân chủ cấp Bất Hủ, thế nhưng chỉ là dựa vào cái kia một bình Yêu Linh Đan, ta hiện tại...”

“Đã là Phong Hầu Bất Hủ!”

Sùng Chân bỗng nhiên ngẩn ngơ.

Khe nằm!

Một bình Yêu Linh Đan, Phong Hầu Bất Hủ?

Có lầm hay không a? Yêu Linh Đan kính không lớn như vậy a!

Hắn cha Sùng Thiên nhưng là đan đạo đại sư, Sùng Chân từ nhỏ ngươi xông mục nhuộm, đối với đan đạo tự nhiên cũng hết sức quen thuộc.

"Ngươi cái kia Yêu Linh Đan, nhưng còn có còn lại?" Sùng Chân ánh mắt tinh mang lóe lên, hỏi.

Kim không tìm vội vã cười khổ nói, "trưởng lão, ta đều ăn sạch! Ngài là không biết, cái kia bình Yêu Linh Đan, căn bản không cần luyện hóa yêu lực, quả thực có thể nói nghịch thiên!"

Sùng Chân hít vào một ngụm khí lạnh, bước nhanh về phía trước, nói rằng, "bình thuốc cho ta!"

Kim không tìm lấy ra bình thuốc.

Sùng Chân nhìn lướt qua mặt trên số hiệu, vừa mới chuẩn bị đi tìm cái kia Đan Điện trực ban đệ tử, có điều nhưng vào lúc này, trực ban đệ tử đã đi ra.

Chỉ có điều.

Nhìn thấy kim không tìm cùng Sùng Chân đứng chung một chỗ, trực ban đệ tử hơi thay đổi sắc mặt, còn tưởng rằng kim không tìm cáo hắn đen trạng đây, sắc mặt nhất thời chìm xuống.

"Viên thuốc này, kho hàng còn nữa không?"

Nhường trực ban đệ tử kinh ngạc chính là, Sùng Chân trưởng lão dĩ nhiên đưa tới một cái bình thuốc.

Nhìn cái kia quen thuộc số hiệu, trực ban đệ tử lập tức kêu oan nói, "trưởng lão, viên thuốc này chính là Lộ trưởng lão vào kho, mặt khác, kim không tìm đẳng cấp, cũng chỉ có thể nuốt vào các loại Yêu Linh Đan, ta không có sai!"

Kim không tìm quay về trực ban đệ tử hơi cười, nói rằng, “Phương huynh, cái gì cũng đừng nói, này tình ta kim không tìm, nhớ rồi, tương lai tất có hậu báo!”

Trực ban đệ tử một mặt mộng bức, đều có chút không hiểu nổi kim không tìm nói chính là nói thật, vẫn là nói mát.

Sùng Chân cũng không kịp nhớ thánh dũ đan, sải bước đi vào Đan Điện nơi sâu xa.

Sau đó hắn liền tìm đến trước phụ trách tiếp đón Vương Bảo vị kia Đan Điện trưởng lão.

Người này họ Lộ, nhìn thấy Sùng Chân, cười ha hả nói, “Sùng Chân sư đệ, hôm nay làm sao rảnh rỗi đến Đan Điện?”

Sùng Chân đột nhiên hít một hơi, lấy ra bình thuốc, ánh mắt sáng quắc nói rằng, “Lộ sư huynh, viên thuốc này là ngươi vào kho?”

Lộ trưởng lão hiếu kỳ liếc mắt nhìn bình thuốc, sau đó, trực tiếp ngây người.

Ngươi muội.

Này không phải cái kia Vương Thiên Bá treo đầu dê bán thịt chó Yêu Linh Đan sao?

Chạy thế nào đến Sùng Chân trong tay đi tới?

Hơi nhướng mày, Lộ trưởng lão đột nhiên có chút hãi hùng khiếp vía, khe nằm, đan dược này sẽ không thật sự có độc chứ? Có thể đừng ăn người chết!

Lúc này.

Lộ trưởng lão trầm giọng nói, “Sùng Chân sư đệ, đan dược này, là có cái gì không đúng?”

Sùng Chân trầm giọng nói, “không phải không đúng, là... Có chút kỳ quái! Ta cần muốn nhìn một chút, Lộ sư huynh, mang ta đi đi!”

Lộ trưởng lão lơ ngơ.

Hắn là thật không hiểu nổi Sùng Chân muốn làm gì.

Có điều, Lộ trưởng lão vẫn là mang theo Sùng Chân tiến vào kho hàng, đem Vương Bảo luyện chế còn lại đan dược lấy ra.

Phiền muộn thở dài, Lộ trưởng lão nói rằng, “Sùng Chân sư đệ ngươi có chỗ không biết, viên thuốc này, chính là một cái gọi Vương Thiên Bá đệ tử luyện chế ra đến, đương nhiên, bằng vào ta góc nhìn, đan dược này, căn bản không phải hắn luyện chế, mà là đổi được phổ thông Yêu Linh Đan!”

“Vương Thiên Bá?”

Sùng Chân triệt để mộng bức!

Ta chùi mệt!

Làm nửa ngày.

Đan dược này dĩ nhiên là cái kia hàng luyện chế mà ra? Đúng rồi, trước hắn không phải chạy Đan Điện mà đến, nói muốn luyện đan cho tông môn làm cống hiến sao?

Này chính là hắn luyện chế Yêu Linh Đan?

Sùng Chân ánh mắt âm trầm lại, cầm lấy một cái bình thuốc, đổ ra một viên, đơn giản trực tiếp bỏ vào trong miệng.

Nửa ngày.

Sùng Chân sắc mặt, trở nên hơi ửng hồng, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua nồng nặc kinh hãi, hít vào một ngụm khí lạnh, thân thể đều đang run cầm

cập một hồi!

Run lên nửa ngày.

Sùng Chân ngay cả chào hỏi cũng không đánh, quét lên hai cái bình thuốc, nhanh chóng xoay người rời đi.

Lộ trưởng lão lơ ngơ.

Kéo kéo khóe miệng, thấp giọng nhắc tới một câu có bệnh, sau đó, ánh mắt một cách tự nhiên rơi vào mấy cái bình thuốc lên.

“Chẳng lẽ, đan dược này thật có gì đó quái lạ?” Lộ trưởng lão cũng bắt đầu hiếu kỳ.

Hắn cầm lấy một cái bình thuốc, cũng đổ ra một viên, do dự một sát, bỏ vào miệng.

Đan dược vào miệng.

Lập tức liền hóa thành dâng trào yêu lực.

Càng ẩn chứa vô tận yêu linh lực lượng bản nguyên!

Bàng bạc dược lực ở Lộ trưởng lão trong cơ thể ầm ầm nổ tung bình thường, tung toé ra, từ cổ họng, đến ngực, đến dạ dày, lại tới toàn thân, mỗi một tấc mỗi một phân huyết nhục, vào giờ phút này đều phảng phất ở vui mừng, ở hung mãnh tăng lên.

Lộ trưởng lão mộng bức.

Ngơ ngác cúi đầu, nhìn cái kia từng cái từng cái bình thuốc, hồi lâu sau, hắn cũng kích động, hai tay run rẩy cầm bình thuốc, phun ra một câu mang theo tiếng rung.

“Khe nằm! Tốt trâu bò đan dược...”

...

...

Lại nói Sùng Chân hàng này.

Sùng Chân mang theo từng tia từng tia hoảng sợ tìm tới hắn cha Sùng Thiên.

“Cha! Ngài mau nhìn xem đan dược này, ngài cảm thấy luyện chế ra bực này đan dược, sẽ là đẳng cấp nào Đan sư?”

Sùng Chân âm thanh run lên đưa ra Vương Bảo luyện chế Yêu Linh Đan.

Sùng Thiên hiếu kỳ tiếp nhận đan dược, lấy ra một viên, nhạt âm thanh nói, “Yêu Linh Đan? Vẻ ngoài ngược lại không tệ!”

Lại nói.

Sùng Thiên đem đan dược thả vào trong miệng.

Nửa ngày qua đi.

Sùng Thiên một tấm nét mặt già nua lộ ra vẻ khiếp sợ, khó có thể tin ngơ ngác nói, “mười thành dược lực?”

“Yêu Linh Đan văn thông suốt trong vắt đến trình độ như thế này? Ta trời, dù cho ta đan đạo cao đến đâu gấp mười lần, ta cũng không làm được!”

“Viên thuốc này, ngươi là đến từ đâu? Đến cùng là vị nào cấp độ tông sư đại nhân vật luyện chế?”

Sùng Thiên nhìn chằm chằm Sùng Chân hỏi.

Sùng Chân bối rối!

Khe nằm!

Cha a!

Ngài có thể hay không đừng như thế qua loa a? Ngài có thể không thể tốt hơn tốt phẩm nhất phẩm, lại Nunu lực nhìn đan dược này đúng hay không có cái gì không đúng a?

Ngài không thể nói như vậy a!

Ngài nói như vậy, sẽ hù chết nhi tử ngài biết chưa?

Tông Sư a!

Tiểu tử kia là rất sao Tông Sư a?

Nếu như ngài nói chính là thật sự, vậy chúng ta báo đáp cái viên cừu a?

"Hả? Ngươi làm sao? Làm sao cái này vẻ mặt?" Sùng Thiên ngột ngạt kích động, tò mò hỏi!

Sùng Chân quơ quơ đầu, bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, do dự do dự nữa, rốt cục vẫn là quyết định nói ra thật tình, run giọng nói, "cha... Viên thuốc này... Hay là cái kia vương... Vương Thiên Bá luyện chế!"

Sùng Thiên trên mặt vẻ mặt cứng lại rồi.

Dáng dấp kia, là mộng bức không muốn.

Đầy đủ run lên cực kỳ lâu, Sùng Thiên mới xem như là phản ứng lại, nghĩ mở miệng nói chuyện, nhưng phát hiện mình cổ họng khàn khàn cực kỳ, hơn nữa, đọc từng chữ cổ họng đều là cực kỳ khô khốc, "Ngươi... Ở cùng cha đùa giỡn?"

Sùng Chân vẻ mặt đưa đám nói rằng, "cha, ta cũng hi vọng là đùa giỡn, thế nhưng... Này rất có thể là thật sự!"

"Đan dược này đến từ đâu, ngươi tỉ mỉ nói cho ta một chút!"

Sùng Thiên sắc mặt tái nhợt cực kỳ, gấp giọng nói rằng.

Sùng Chân vội vã đem được Yêu Linh Đan quá trình nói một lần.

Sùng Thiên híp mắt lại, theo bản năng phun ra khẩu khí, nói rằng, “chúng ta... Không muốn chính mình doạ chính mình, hay là... Đan dược này đúng là tiểu tử kia nắm những đan dược khác cho đủ số, làm bộ chính mình luyện chế!”

Sùng Chân phiền muộn tột đỉnh, chẳng biết vì sao, hắn có loại dự cảm, này Yêu Linh Đan, chính là Vương Bảo luyện chế.

Mà dự cảm kia, cũng là đại diện cho, bọn họ sùng nhà lần này, chọc tới một cái phiền phức ngập trời!

Đan đạo tông sư a!

Toàn bộ Thiên Yêu Đại Giới, có mấy tôn?

Có thể nói, mỗi một vị Tông Sư, đều là hô mưa gọi gió tồn tại, dù cho là nằm ở một giới đỉnh cao mấy vị kia, cũng sẽ đối với Tông Sư cung kính rất nhiều.

Tông Sư chính là bàng môn đạo pháp tôn kính nhất xưng hô!

“Cha, nếu như thật sự... Vậy chúng ta nên làm gì?” Sùng Chân thấp giọng nói.

Sùng Thiên trầm mặc.

Sau nửa ngày.

Sùng Thiên bỗng nhiên thở dài, nói rằng, “còn có thể làm sao? Phải bổ cứu a, nếu không, nếu như bị tiểu tử kia ghi hận...”

Nói tới chỗ này.

Sùng Thiên vẻ mặt càng cay đắng.

Thời khắc này, hắn cũng cảm thấy, này Yêu Linh Đan, tám chín phần mười, chính là rất sao "Vương Thiên Bá" luyện chế, nếu không, khi đó lão tổ tại sao lại che chở Vương Thiên Bá?

Nếu là như thế, cái kia hết thảy đều có thể giải thích thông!

"Khe nằm! Không được, phải làm rõ..."

Sùng Thiên không nhịn được.

Càng là hoài nghi, hắn càng là hoảng sợ, lúc này đứng dậy, bước nhanh rời đi động phủ, đi tìm Viên Như Hỏa.

...

...

Viên Như Hỏa lúc này chính đang chưởng giáo trong đại điện, suy nghĩ, là nên làm sao thu xếp Vương Bảo.

Vương Bảo thân phận quá đặc thù, bị Thiên Tà Yêu Tông hai đại lão tổ đều coi trọng siêu cấp thiên kiêu, làm sao coi trọng đều không quá đáng.

Bây giờ người ta ở chính mình tông môn du học, chính mình khẳng định cẩn thận một chút a, nếu như xảy ra sai sót, chính mình lão tổ không liệu lý chính mình, nói vậy đệ ngũ yêu tông lão tổ, khẳng định cũng sẽ quất hắn 10 triệu cái lòng bàn tay.

Đang muốn lắm, ngoài điện đệ tử thông báo, Sùng Thiên trưởng lão cầu kiến.

Viên Như Hỏa lông mày lập tức nhíu chặt lên, sau đó thở dài, trầm giọng nói, "nhường hắn đi vào!"

Sùng Thiên rất nhanh đạp bước tiến vào.

Viên Như Hỏa không giống nhau: Không chờ Sùng Thiên mở miệng, trước một bước nghiêm túc nói, “Sùng Thiên trưởng lão, ta đã từ lão tổ nào biết Vương Thiên Bá thân phận thực sự! Cho tới thân phận gì, ta không thể nói, cần bảo mật, thế nhưng, ta có thể thận trọng nói cho ngươi, Vương Thiên Bá, ngươi không trêu chọc nổi...”

“Vì lẽ đó, trước sự tình, xin mời Sùng Thiên trưởng lão cho lão phu một bộ mặt, nhẫn nhịn đi! Đã quên nó!”

“Làm bồi thường, Sùng Thiên trưởng lão cần muốn cái gì, cứ việc nói, lão phu sẽ tận lực thỏa mãn!”

Sùng Thiên khóe miệng mãnh đánh!

Ngươi muội.

Chưởng giáo ngươi đây là đang nói nói mát chứ?

Đây là ở trào phúng ta chứ?

Ta mẹ nó kỳ thực cũng biết tiểu tử kia thân phận, ta biết lão tử người đại sư này ở Tông Sư trước mặt, cái gì cũng không phải, thế nhưng...

Ngươi rất sao cũng không thể như thế bẩn thỉu ta a!

“Được rồi chưởng giáo, ta đã biết rồi thật tình!”

Sùng Thiên vẻ mặt cô đơn nói rằng, Viên Như Hỏa này nói chuyện, hắn hoài nghi, tự nhiên cảm giác đã hóa thành hiện thực, trong lòng uất ức, căm hận, lại bất lực, càng là vô tận kinh hoảng, quay về Viên Như Hỏa chắp chắp tay, Sùng Thiên đón lấy nói rằng, “chưởng giáo, ta sẽ đi cầu vương... Vương sư tha thứ ta!”

Dứt lời.

Sùng Thiên liền muốn rời khỏi.

Thế nhưng Viên Như Hỏa cuống lên.

Khe nằm!

Này mẹ nó tình huống gì?

Ngươi rất sao đến cùng biết rồi cái cái gì?

Lão tổ không phải nói, việc này bí ẩn, chỉ nói cho chính mình sao?

“Chờ đã!”

Viên Như Hỏa gấp vội vàng đứng dậy hô.

Sùng Thiên ngừng chân xoay người, thở dài nói, “chưởng giáo yên tâm, ta có tự mình biết mình, sẽ không tha tứ!”

Viên Như Hỏa suýt chút nữa thổ huyết, buồn bực nói, “Ngươi... Sùng Thiên trưởng lão, ngươi đến cùng biết rồi cái gì?”

Sùng Thiên cau mày nói, “làm sao? Chưởng giáo không phải phải ngay mặt đánh ta mặt, mới cam tâm?”

Viên Như Hỏa giật giật khóe miệng, trầm giọng nói, “Sùng Thiên trưởng lão, lời ấy từ đâu mà lên a? Ta hiện đang muốn xác định một hồi, ngươi biết, cùng ta biết, đến cùng đúng hay không một cái!”

Sùng Thiên nhìn Viên Như Hỏa, ánh mắt nghi ngờ không thôi, nửa ngày, trầm giọng nói, “Vương Thiên Bá... Hắn là đan đạo tông sư? Đúng không?”

“Cái gì?”

Viên Như Hỏa một chữ rống lên.

Ánh mắt đầy rẫy ngơ ngác, khó có thể tin nhìn Sùng Thiên, “Sùng Thiên trưởng lão, ngươi cũng không nên cho lão phu đùa giỡn, ngươi nói hắn là

Tông Sư? Ngươi này chuyện cười có thể mở lớn a!”

Sùng Thiên ngẩn ngơ, “Chẳng lẽ, chưởng giáo ngươi không phải là bởi vì hắn là đan đạo tông sư, mới nhường ta lùi một bước?”

Nói đến đây.

Sùng Thiên càng thêm sợ hãi.

Khe nằm!

Tiểu tử kia ngoại trừ đan đạo tông sư, chẳng lẽ còn có cái gì khủng bố thân phận?

Thiên sát, lão tử này toàn gia, đến cùng đắc tội rồi một cái ra sao tồn tại?

“Ngươi là từ chỗ nào biết được, Vương Thiên Bá là đan đạo tông sư? Sự tình làm sao, ngươi cho ta nói tường tận nói!” Viên Như Hỏa hít vào một ngụm khí lạnh, trầm giọng mở miệng.

Hồi lâu.

Viên Như Hỏa ánh mắt tinh mang lấp loé, nói rằng, “nguyên lai... Như vậy, đến cùng làm sao, xem ra, còn cần tự mình hỏi một câu Vương Thiên Bá a...”

Dứt lời.

Viên Như Hỏa lập tức cho Vương Bảo đưa tin, triệu hoán Vương Bảo đến đây.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền đến, sau khi đi vào liếc mắt nhìn, liền đối với Sùng Thiên cười nói, “yêu, ngươi cũng ở a, nhìn dáng dấp, vẫn là không cam lòng, muốn cầu chưởng dạy cho ngươi làm chủ đúng không?”

Sùng Thiên nghe vậy, hai chân trực tiếp run lên.

Liên tục cười khổ.

Trong lòng, càng là cay đắng tới cực điểm.

Ta chùi a!

Ta rất sao còn không cam lòng?

Không biết thân phận của ngươi cũng là thôi, hiện tại, ngươi trâu bò thân phận càng ngày càng nhiều, ta rất sao hiện đang không có không cam lòng!

Chỉ muốn quỳ liếm...

:

Gia nhập phiếu tên sách, thuận tiện xem

Download mới nhất phá giải vip chương tiết đỉnh điểm tiểu thuyết APP, toàn trạm miễn phí xem, loại này bảo tàng APP tay chậm sẽ không tìm được download địa chỉ rồi! Đâm nơi này download lắp đặt lt; Lt;

------oOo------

Chương 660: Khe nằm, đan đạo tông sư?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Vương sư, ngài nói giỡn!”

Sùng Thiên trong lòng phát sinh từng đạo từng đạo phức tạp thương tiếc, trên mặt càng là mang theo cung kính, quay về Vương Bảo chắp tay khom lưng hành lễ, cực kỳ nói thật:

“Nghiệt tử đắc tội Vương sư, đó là hắn có tội thì phải chịu, Vương sư ngài không có giết hắn, đều là Vương sư nhân từ, ta Sùng Thiên há có không cam lòng tâm ý?”

Vương Bảo ánh mắt ngẩn ra.

Sau đó phản ứng lại, lập tức hiểu rõ.

Nhìn tới.

Hàng này hẳn là biết rõ bản thân mình Đan sư thân phận.

Có chút đần độn vô vị bĩu môi, Vương Bảo ngáp một cái, lười biếng nói rằng, “mặc kệ ngươi!”

Sùng Thiên lúng túng Issho (cười).

Viên Như Hỏa ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “Vương Thiên Bá ta hỏi ngươi, ngươi đến cùng là đẳng cấp nào Đan sư? Nhưng là... Tông Sư?”

Vương Bảo vẻ mặt tùy ý cười nói, “Tông Sư? Với đan đạo, ta từ lâu đặt chân đỉnh cao, Tông Sư tính là gì? Ở trước mặt ta, cũng chỉ gả cho ta xách giày đáp y phục!”

Viên Như Hỏa thân thể chấn động dữ dội!

Kinh hãi tột đỉnh!

Ai nha má ơi!

Lời này là vì sao lại nói thế a?

Đan đạo tông sư cũng chỉ có thể cho ngươi xách giày đáp y phục? Ngươi này quá rất sao thái quá a!

Nhưng mà nhìn Vương Bảo cái kia không giống giả bộ vẻ mặt, Viên Như Hỏa lại hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng áy náy chấn động.

Không quan tâm Vương Bảo có cỡ nào ngông cuồng, thế nhưng, này đan đạo tông sư thân phận, dĩ nhiên là ngồi vững vàng!

Viên Như Hỏa không thể nào tưởng tượng được, có thể làm cho đan đạo tông sư xách giày đáp y phục là đẳng cấp nào, nhưng chính là một cái đan đạo tông sư thân phận, đã nhường Viên Như Hỏa đối với Vương Bảo thái độ, phát sinh càng thêm kịch liệt đổi mới!

Loại này nghịch thiên đệ tử!

Chẳng trách hai vị Thiên Tà Yêu Tông lão tổ, đều đối với hắn bảo bối rất nhiều.

Sùng Thiên đứng ở một bên, càng ngày càng cảm thán cháu mình quá rất sao xui xẻo rồi, trêu chọc ai không được, một mực chọc tới một vị đan đạo tông sư, này nếu như đắc tội tàn nhẫn, tháng ngày còn có pháp qua sao?

...

...

Viên Như Hỏa rất nhanh sẽ hạ lệnh.

Đưa tin thứ chín yêu tông cao tầng các trưởng lão, Vương Bảo đan đạo tông sư thân phận.

Trong lúc nhất thời, một đám lão già nhóm là kinh hãi liên tục, vội vã lẫn nhau phát tin tức, sau đó liền hoàn toàn tỉnh ngộ, chẳng trách lão tổ trước sẽ che chở Vương Bảo.

Không ngờ như thế người ta là rất sao đan đạo tông sư a!

Viên Như Hỏa vui cười như vậy, dù sao, Vương Bảo nhất thiên kiêu thân phận không thể nâng, nhưng là, cái này đan đạo tông sư thân phận, nhưng là có thể cho rằng bảo đảm Umbrella.

Ngay ở như vậy bầu không khí ở trong.

Với nào đó toà trong động phủ, bị Vương Bảo làm mất mặt Long Cuồng, nhìn thấy vòng chéo tay, thản nhiên đi vào động phủ đến một lão giả, mau tới trước nói rằng, "gia gia, ngài có thể coi là trở về!"

Này ông lão chính là Long Cuồng tổ gia, Long Huyết Thiên!

Long Huyết Thiên nhìn Long Cuồng, hơi cười, nói rằng, "gia gia trước ở mấy cái lão hữu nơi đó, ngươi là không biết, vừa nãy tông môn phát sinh vài chuyện lớn! Ân, ngươi tìm gia gia làm gì?"

Long Cuồng kích động nói, "Gia gia, ta phát hiện một tảng lớn Bất Hủ trầm hương mộc!"

"Cái gì?"

Long Huyết Thiên ánh mắt nhất thời tỏa ánh sáng!

Bất Hủ trầm hương mộc, đối với thân thể có to lớn tăng lên, thế nhưng Long Huyết Thiên càng thêm biết, thứ chí bảo này đối với hắn tử tinh huyết Long tộc, càng có tác dụng to lớn!

Long Cuồng cười nói, "không sai, gia gia, ta phát hiện, chính là Bất Hủ

trầm hương mộc, rất một khối to!”

“Ở nơi nào?” Long Huyết Thiên nét mặt già nua cười phảng phất một đóa hoa cúc nở rộ.

Long Cuồng buồn bực nói, “Bị người cướp đoạt!”

“...”

Long Huyết Thiên trên mặt vẻ mặt đọng lại.

Ánh mắt sát cơ lóe lên, Long Huyết Thiên vẻ mặt âm trầm quát, “Là ai? Ở thứ chín yêu tông, còn có người dám cướp ta Long gia đồ vật?”

Long Cuồng càng thêm buồn bực nói, “Ta cũng không biết hắn là ai, mặt khác, ta trước đã dẫn người đi tìm, nhưng là, cũng đã không tìm được, hiện đang muốn tìm đến đó người, chỉ có đi Cổ gia tìm Cổ Liệt, Bất Hủ trầm hương mộc, vốn là là của hắn, có điều Cổ Liệt gia gia vì là tông môn chết trận, hắn động phủ thung lũng, chỉ có số ít mấy người có thể vào, này không giống nhau: Không chờ gia gia ngài trở về, chúng ta đi hỏi sao!”

Long Huyết Thiên hé mắt, “Vậy còn chờ gì, đi, mang ta đi!”

...

...

Cổ Liệt động phủ thung lũng.

Nơi đây cư trú, đều là một ít vì là tông môn hi sinh trưởng lão tầng gia quyến.

Không khỏi bị bắt nạt, vì lẽ đó bị tông môn bảo vệ lại đến, không có nhất định thân phận, đều không thể đặt chân.

Cổ Liệt chính đang động phủ bên trong, nhìn em gái của chính mình chạy tới chạy lui, muội muội của hắn tuổi không lớn lắm, còn ở ngây thơ tuổi.

“Ca ca, ta sau đó thật sự có thể rời đi thung lũng, ra ngoài chơi sao?” Cổ Liệt muội muội dừng lại nhìn ca ca của chính mình.

Cổ Liệt sủng chìm nhìn mình muội muội, cười ha hả nói, “Yên tâm đi, không ai lại dám bắt nạt chúng ta!”

Hắn đã quyết định, trực tiếp hiến cho tông môn tám mươi ức cửu sắc yêu tinh.

Có như thế khoản tiền kếch sù công lao, tông môn chính là hắn hai huynh muội to lớn nhất che chở.

Đột nhiên.

“Cổ Liệt, ra gặp một lần!”

Một đạo thanh âm quen thuộc vang lên.

Cổ Liệt vẻ mặt biến đổi, trong lòng hồi hộp kinh hoàng.

Khe nằm.

Là Long Cuồng!

Hắn hãy tìm đến rồi!

Trong lòng thở dài một tiếng, Cổ Liệt hít sâu một hơi, đứng dậy, nhường muội muội chính mình chơi, chính mình nhưng là xoay người hướng về động phủ đi ra ngoài!

Cửa mở.

Cổ Liệt nhìn động phủ ở ngoài đứng hai bóng người, trong lòng càng là chấn động, không khỏi hơi khom lưng, chắp tay nói, “đệ tử Cổ Liệt, bái kiến Long trưởng lão!”

Long Huyết Thiên khẽ vuốt cằm, nhạt âm thanh nói, “từ khi ngươi các trưởng bối tạ thế, nhưng là làm khó ngươi tên tiểu tử này, nói đến, ta theo gia gia ngươi vẫn là người quen cũ, sau đó có chuyện gì, có thể đi lão phu nơi đó tìm ta!”

Cổ Liệt lúc này cảm kích nói nói, “Đa tạ Long trưởng lão chăm sóc!”

Long Huyết Thiên gật gù.

Long Cuồng nhưng là không nhẫn nại được, hỏi nói, “Cổ Liệt ta hỏi ngươi, Bất Hủ trầm hương mộc, ngươi bán sao?”

Cổ Liệt nói đàng hoàng nói, “bán!”

“Ngươi!”

Long Cuồng rất tức giận.

Có điều, ngột ngạt phẫn nộ, mặt âm trầm hỏi nói, “coi là, không so đo với ngươi, ta hỏi ngươi, ngươi cũng biết, mua đi tên khốn kia, đến cùng là ai?”

Cổ Liệt vẫn là nói đàng hoàng nói, “người này, gọi Vương Thiên Bá... Ta liền biết nhiều như vậy!”

“Vương Thiên Bá?”

Long Cuồng nhíu mày, nhắc tới một câu, phát hiện mình căn bản là chưa từng nghe tới danh tự này, trong lúc nhất thời càng thêm tức giận rồi, ma trứng, chỉ là một cái hạng người vô danh, cũng dám trêu chọc chính mình?

Lúc này nhìn mình gia gia Long Huyết Thiên, nói rằng, “gia gia, ta hiện tại liền đi thăm dò, biết tên liền dễ làm, nhất định có thể... Hả? Gia gia, ngài làm sao?”

Long Cuồng hiếu kỳ nhìn Long Huyết Thiên.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, Long Huyết Thiên thình lình sắc mặt có chút

hư bạch, thân thể còn đang run rẩy.

“Ngươi nói, hắn gọi cái gì?” Long Huyết Thiên dường như không cam lòng truy hỏi Cổ Liệt.

Cổ Liệt lơ ngơ, mau mau đáp nói, “vương... Vương Thiên Bá!”

“Nhưng là một người trẻ tuổi?”

“Không sai...”

Long Huyết Thiên phiền muộn muốn nôn huyết!

Khe nằm!

Vì cái gì?

Vì cái gì một mực là hắn?

Trong tông môn, có thể làm cho lão phu kiêng kỵ người có mấy cái?

Thế nhưng hiện tại, Vương Thiên Bá trực tiếp xếp hạng lão tổ mặt sau, liền chưởng giáo cũng phải đứng ở bên a!

Đại gia, này Bất Hủ trầm hương mộc, là khỏi vọng tưởng...

:

------oOo------

Chương 661: Chính thức đặt chân Bất Hủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Gia gia, ngươi sẽ không nhận thức cái này Vương Thiên Bá chứ?”

Long Cuồng dò hỏi.

Long Huyết Thiên máy móc giống như quay đầu, nhìn mình tôn tử, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra một vệt hoảng sợ, trầm giọng quát, “Ngươi cái này tiểu hỗn đản, ta hỏi ngươi, ngươi đến cùng đã làm gì? Ngươi nhưng đối với cái kia Vương Thiên Bá động thủ?”

Long Cuồng khóe miệng đột nhiên vừa kéo,

“Nói chuyện a!”

Long Huyết Thiên giận không chỗ phát tiết.

Hiện tại tông môn cao tầng ai không rõ ràng, cái kia Vương Thiên Bá chính là một con không thể trêu chọc con nhím, người này trâu bò vang trời, càng là cực kỳ thù dai, từ hắn đối xử sùng nhà thái độ, liền biết tính tình của hắn.

Đó là tuyệt bức không thể trêu chọc a!

Cháu mình nếu như xông đại họa, vậy khẳng định sẽ liên lụy chính mình!

Ngươi liền nói loại này hố gia hàng, nên đánh không nên đánh đi!

Tức đến nơi sâu xa, Long Huyết Thiên thình lình trực tiếp một cái tát giật đi ra ngoài, đánh Long Cuồng oa oa thổ huyết, bay ngược mà ra!

Long Huyết Thiên lớn mắng nói, “ta đã sớm nói với ngươi rồi, đừng ỷ vào thân phận mình, ở tông môn làm mưa làm gió, ngươi xem, hiện tại gặp rắc

rối chứ? Tiểu hỗn đản, ngươi nếu là thật làm tức giận cái kia Vương Thiên Bá, gia gia ngươi ta đều không quả ngon ăn!”

Long Cuồng tan vỡ!

Khe nằm a!

Cái kia Vương Thiên Bá, đến cùng là ai a?

Dĩ nhiên nhường từ trước đến giờ thương yêu gia gia của chính mình, trở nên như thế đáng sợ!

Nước mắt không ngừng được chảy xuống, Long Cuồng ủy khuất nói, “Gia gia, ta không... Không có động thủ a, hắn trực tiếp tới liền đem ta đánh, ta căn bản đánh không lại hắn... Gia gia, hắn đến cùng là ai vậy? Ngài tại sao như thế sợ hắn?”

Long Huyết Thiên phun ra khẩu khí, cực kỳ vui mừng nói rằng, “cũng còn tốt, cũng còn tốt... Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng.

Long Huyết Thiên chỉ tiếc mài sắt không nên kim nói rằng, “ngươi tiểu tử ngu ngốc kia, sau đó cho lão phu cơ linh điểm, cái kia Vương Thiên Bá, nhưng là đan đạo tông sư, ngươi nói, ta có thể không sợ hắn sao? Hắn nhưng là có thể cùng lão tổ ở địa vị lên sánh vai tồn tại!”

Long Cuồng mộng bức!

Phản ứng lại, trực tiếp phốc ra một cái lão huyết!

Emma khe nằm!

Đan đạo tông sư?

Lão tử đắc tội, dĩ nhiên là một vị đan đạo tông sư?

Rất sao cướp ta bảo vật, dĩ nhiên là đan đạo tông sư?

Ta dĩ nhiên nghĩ hướng về một vị đan đạo tông sư báo thù?

Ta rất sao thực sự là đủ ngu ngốc!

Chẳng trách gia gia như thế e ngại, chẳng trách gia gia trực tiếp bắt đầu quất ta, này đánh đến tốt! Đáng đời a! Liền chính ta, hiện tại đều muốn đánh chính mình mấy chục lòng bàn tay!

“Gia gia!”

Long Cuồng bụm mặt, đàng hoàng đứng ở một bên, vẻ mặt đưa đám nói rằng, “ta sai rồi! Ta sau đó sẽ nhớ kỹ!”

Long Huyết Thiên khẽ nhíu mày, ánh mắt lấp loé, đột nhiên thở dài, “Không được, lão phu vẫn là tự mình đi một chuyến đi, nếu không, khó bảo toàn cái kia Vương Thiên Bá không thù dai, tiểu tử kia...”

Còn lại, Long Huyết Thiên chỉ ở trong lòng nói rồi.

Vậy thì là, tiểu tử kia, kỳ thực cũng mẹ nó là cái thù dai hỗn đản!

Sùng nhà tiểu tử kia, đều bị chơi hỏng rồi!

Còn không phải là bởi vì đắc tội rồi hắn?

Nghĩ tới đây, Long Huyết Thiên trực tiếp nhấc theo Long Cuồng, cuồng vút đi.

Chỉ để lại một mặt mộng bức, không được giữ lại mồ hôi lạnh Cổ Liệt.

Cổ Liệt là thật bối rối!

Ngươi muội a!

Đan đạo tông sư?

Cái kia Vương Thiên Bá, là rất sao Tông Sư?

Ta...

Ta còn tưởng rằng hắn lúc đó, là đang tinh tướng đây!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Người ta là thật trâu bò a!

Bây giờ suy nghĩ một chút, nâng tên của hắn, đó là tuyệt bức dễ sử dụng a, nhìn Long Huyết Thiên trưởng lão cái kia phản ứng, liền đủ để sáng tỏ!

Ánh mắt tinh mang lóe lên.

Cổ Liệt hưng phấn suýt chút nữa khua tay múa chân, cười khúc khích lên, "Ha hả, yêu tinh cũng không cần hiến cho, từ đó sau khi, ta xem ai còn dám bắt nạt ta hai huynh muội!"

...

...

Đối với Long Huyết Thiên đến nhà tạ tội, Vương Bảo trực tiếp biểu thị không sao không sao.

Thế nhưng Long Huyết Thiên nhưng là cảm giác hãi hùng khiếp vía, luôn cảm thấy Vương Bảo sẽ thu sau tính sổ tìm tới cơ hội âm chính mình, trong lúc nhất thời là các loại bồi tội, biếu tặng rất nhiều lễ vật, lúc này mới hài lòng rời đi.

Vương Bảo đối với này đều có chút không nói gì.

Khe nằm!

Chẳng lẽ, ta người ở bên ngoài trong lòng, chính là như vậy nham hiểm

sao?

Sau khi mấy ngày.

Vương Bảo một bên cho Đệ Cửu Yêu Tông luyện luyện đan, một bên chuẩn bị đột phá Bất Hủ!

Ngày đó.

Trời trong nắng ấm!

Vương Bảo rời đi động phủ, hăng hái hướng đi Đệ Cửu Yêu Tông một toà Takayama (núi cao).

Ngọn núi này ở Đệ Cửu Yêu Tông, gọi là đỉnh cao, chính là tông môn cao tầng dùng để mở hội nơi, bình thường đệ tử, là khó có thể tiến vào!

Đứng đỉnh cao đỉnh nơi, có thể đem Đệ Cửu Yêu Tông từng cọng cây ngọn cỏ nhìn xuống trong đó.

Vương Bảo thân phận bây giờ đã không phải bí mật, vì lẽ đó, cái kia đỉnh cao thủ hộ đệ tử, căn bản không dám hiện thân ngăn cản, Vương Bảo phảng phất không người đi thẳng tới đỉnh cao cao nhất nơi, nơi này có rất nhiều nền tảng, Vương Bảo tự nhiên bước lên cao nhất một toà!

Ngồi khoanh chân!

Vương Bảo hít sâu một hơi, dõi mắt nhìn một chút bốn phía, chuẩn bị đột phá!

Hắn đột phá Bất Hủ, động tĩnh tuyệt đối rất lớn!

Tình huống như thế, còn cần phải nghĩ sao? Khẳng định đến tinh luyện giá trị cuồng thu một làn sóng a, nếu không, thực sự có lỗi với chính mình này thâm hậu căn cơ a!

Xúc động tu vi.

Trong cơ thể thế giới hình chiếu, chậm rãi xuất hiện.

Trong khoảng thời gian ngắn, trên hư không mới, xuất hiện từng đạo từng đạo Nhật Nguyệt sơn hà giống như vô tận bóng mờ, này bóng mờ cực kỳ to lớn, càng lộ ra áp lực vô tận, khủng bố uy thế, thậm chí nhường nằm ở đỉnh cao bên dưới thủ hộ đệ tử, suýt chút nữa nằm xuống đi!

Dồn dập sợ hãi ngẩng đầu, nhìn đỉnh cao bên trên hư không!

Mà này cỗ con động tĩnh, dĩ nhiên cấp tốc ở Đệ Cửu Yêu Tông chấn động lên.

Không ít yêu tông đệ tử, đều là đứng chính mình động phủ trước, nhìn đỉnh cao lên hư không, cái kia to lớn thế giới hình chiếu!

Chưởng giáo đại điện trước.

Lần lượt từng bóng người bay lượn mà tới.

Viên Như Hỏa cũng trạm (đứng) ở ngoài điện, ánh mắt ngơ ngác nhìn đỉnh cao phương hướng.

Đệ Cửu Yêu Tông chung quanh, đều vang từng đạo từng đạo ngơ ngác âm thanh.

“Ta trời, đó là thế giới hình chiếu? Đây là Giới Hư đỉnh cao?”

“Lớn như vậy... Khe nằm! Mù lão tử mắt chó!”

“Ta ở Giới Hư đỉnh cao thời điểm... Thế giới hình chiếu còn không bằng hắn một phần trăm to nhỏ... Ta cảm giác mình tốt phế...”

“Đỉnh cao lên đến cùng là ai? Đây là cái gì gốc gác? Này mẹ nó cũng quá đáng sợ!”

Chưởng giáo đại điện trước.

Viên Như Hỏa ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, tự lẩm bẩm, “Là Vương Thiên Bá...”

Không ít Đệ Cửu Yêu Tông trưởng lão hội tụ ở đây, dồn dập nhìn đỉnh cao lên một màn, cuồng nuốt ngụm nước!

Thế giới hình chiếu càng mạnh.

Đột phá quy tắc bản nguyên, ngưng tụ Bất Hủ thần thể, cũng là tự nhiên càng mạnh!

Bọn họ đều khó có thể tưởng tượng, như thế to lớn thế giới hình chiếu, mang đến Bất Hủ sức chiến đấu, sẽ là đáng sợ cỡ nào!

Đệ Cửu Yêu Tông lão tổ bế quan chỗ, lão già mắt nhìn hư không, phảng phất có thể nhìn thấy tất cả, thần sắc phức tạp tự nói nói, “chẳng trách có như thế nghịch thiên sức chiến đấu, cỡ này gốc gác, có thể nói vạn cổ số một a...”

Đỉnh cao bên trên.

Vương Bảo mặt mày hớn hở.

Bên tai, gợi ý của hệ thống âm liền không ngừng lại qua, từng cơn sóng liên tiếp tinh luyện giá trị được mùa âm thanh nổ vang.

Muốn chính là hiệu quả này a!

Trong cơ thể thế giới sức mạnh phát sinh biến đổi lớn, ngũ hành, âm dương, thậm chí ánh sáng (chỉ) lôi các loại thuộc tính sức mạnh, như cùng ở tại trong nháy mắt, đột phá từng tầng từng tầng gông xiềng, theo thời gian trôi qua, ở Vương Bảo thân thể mỗi một nơi, vui vẻ sôi trào.

Ở nào đó trong nháy mắt.

Vương Bảo ném thả ra thế giới bóng mờ, ầm ầm đại biến, trên hư không

mới, loáng thoáng xuất hiện từng đạo từng đạo lớn vô cùng đại dương.

“Bản nguyên sông dài...”

Viên Như Hỏa thấp giọng tự nói.

Ầm!

Hư không phảng phất vang lên một đạo kinh thiên nổ vang, chỉ chốc lát sau, một đạo cực kỳ to lớn bóng mờ, từ bản nguyên sông dài bên trong tái hiện ra, sau đó, cấp tốc hướng phía dưới, đi vào Vương Bảo thiên linh!

Vương Bảo trong cơ thể phát sinh chất thay đổi!

Bất Hủ thần thể, thành!

Điều này cũng làm cho đại diện cho.

Vương Bảo chính thức đặt chân Bất Hủ, trấn áp vạn cổ, ngông cuồng tự đại!

:

------oOo------

Chương 662: Hoang Cổ Thánh Tông phát phúc lợi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo đột phá Bất Hủ tạo thành dư âm thật lâu không có tản đi.

Động tĩnh này quá to lớn!

Lớn làm người giận sôi, tâm hồn phát lạnh!

Hết thảy nhìn thấy Vương Bảo đột phá Đệ Cửu Yêu Tông đệ tử, đều không thể suy đoán, Vương Bảo thực lực ở Bất Hủ bên trong có thể đạt đến mức nào!

Như vậy bàng bạc gốc gác, có thể nói làm người nghe kinh hãi.

Cũng từ giờ khắc này, Vương Bảo tên triệt để bị trở thành cấm kỵ, tông môn bên trong cao tầng hầu như đều là lấy nghiêm khắc nhất ngữ khí thông báo chính mình hậu nhân thậm chí đồ tôn, ai cũng đừng mẹ nó trêu chọc cái kia "Vương Thiên Bá"!

Tên kia, chúng ta không trêu chọc nổi!

Cái nào sợ các ngươi đắc tội rồi chưởng giáo, lão tử còn có thể tha thứ ngươi, thế nhưng ngươi nếu là đắc tội rồi Vương Thiên Bá, xin lỗi, không cần Vương Thiên Bá động thủ, lão tử tự tay thanh lý môn hộ!

Dù sao.

Không có cách nào trị a!

Vương Thiên Bá hắn quả thực liền không phải cái bình thường Yêu tộc a!

Hắn rất sao đan đạo đạt đến cảnh giới tông sư, ngươi có thể tin sao?

Càng khó mà tin nổi chính là thiên phú của hắn cũng là đồng dạng nghịch thiên, Giới Hư đỉnh cao gốc gác nhảy vào Bất Hủ, trời mới biết hắn sẽ mạnh bao nhiêu, trời mới biết tương lai của hắn sẽ biến thành dạng gì, đắc tội nhân vật như vậy, ngươi đều không nơi nói lý đi!

Kết quả là.

Vương Bảo phát hiện.

Tự mình nghĩ bẫy người, đều hố không tới.

Dù cho là hắn cố ý tìm cớ, thế nhưng đối phương vẫn là bồi tiếp một bộ khuôn mặt tươi cười, khiến cho Vương Bảo hứng thú hoàn toàn không có.

...

...

Thời gian loáng một cái, bảy ngày trôi qua.

Vương Bảo lên rất sớm, chuẩn bị đi Đan Điện đi dạo, xoạt quét một cái hằng ngày tinh luyện giá trị.

Có điều đi tới nửa đường, Vương Bảo híp mắt lại, có nhiều thú vị nhìn phía xa hư không, ở nơi đó, từng đạo từng đạo yêu khí xông lên tận trời, hoành ánh sáng (chỉ) đầy trời, loáng thoáng có thể nghe được từng đạo từng đạo Hoang thú chi gào, nhiếp tâm hồn người!

“Có làm đầu!”

Vương Bảo lập tức chạy cái hướng kia liền đi tới.

Dần dần, Vương Bảo đi tới chưởng giáo đại điện, đập vào mắt, rất nhiều Đệ Cửu Yêu Tông cao tầng đều ở, chưởng giáo Viên Như Hỏa đang cùng một cái ông lão tóc tím sóng vai đứng thẳng, cười trò chuyện.

Đây là một làn sóng ngoại lai khách, khoảng chừng mười mấy cái, ngoại trừ ông lão tóc tím kia, còn có một đám người trẻ tuổi.

Vương Bảo im lặng không lên tiếng đi tới một cái trong đó Đệ Cửu Yêu Tông cao tầng trưởng lão trước mặt, nhỏ giọng hỏi nói, "làm gì?"

Người trưởng lão kia sợ hết hồn, vốn đang sắc mặt không vui đây, thế nhưng quay đầu nhìn thấy Vương Bảo, lập tức đã biến thành một khuôn mặt tươi cười, cười ha ha thấp giọng nói, "đây là Hoang Cổ Tông khách tới, lần này đến, là bởi vì Hoang Cổ Tông thánh tổ lên cấp, vì lẽ đó chuẩn bị mở ra Hoang Cổ Thánh Địa, khắp chốn mừng vui, mời bản tông thế hệ tuổi trẻ, đi tới Hoang Cổ Thánh Địa, cho người trẻ tuổi một ít tạo hóa!"

"Như vậy a..."

Vương Bảo trước mắt nhất thời sáng ngời!

Hắn đều chuẩn bị rời đi Đệ Cửu Yêu Tông đơn xoạt đi tới, không nghĩ tới vậy thì đến rồi một làn sóng tổ đội, thực sự là quá đúng lúc.

...

...

Hoang Cổ Tông khách tới đến đột ngột, đi cũng thẳng thắn.

Cũng không lâu lắm, Viên Như Hỏa liền triệu tập Đệ Cửu Yêu Tông cao tầng mở ra một lần đại hội, lập ra một hồi liên quan với lần này Hoang Cổ Thánh Địa mở ra sau một ít ứng đối biện pháp.

Hoang Cổ Tông thực lực rất mạnh, tông môn tinh nhuệ, đều là thiên phú cực cao Hoang cổ yêu thú, hơn nữa bởi vì huyết thống duyên cớ, tự lấy cao quý, xưa nay không lấy yêu tự xưng, mà là lấy thánh thú làm tên!

Hoang Cổ Thánh Địa truyện thừa lâu đời, tục truyền nghe, chính là Hoang Cổ Tông nơi khởi nguồn, bên trong ẩn chứa rất nhiều khó có thể tưởng tượng tạo hóa.

Lần này Hoang cổ thánh tổ lên cấp, mở ra Hoang Cổ Thánh Địa, nhìn như là cho những tông môn khác phát phúc lợi, kỳ thực Viên Như Hỏa suy đoán, chính là khoe khoang.

Vì lẽ đó lần này, chủ yếu vẫn là ở thế hệ tuổi trẻ mặt trên.

Làm sao nhường thế hệ tuổi trẻ, từ Hoang Cổ Thánh Địa bên trong đoạt được càng nhiều chỗ tốt, mới là trọng yếu nhất!

Viên Như Hỏa hạ lệnh, mấy ngày gần đây, tông môn thiên kiêu đệ tử, muốn nỗ lực tu luyện, phúc lợi tăng gấp đôi.

Gắng đạt tới từ Hoang Cổ Thánh Địa bên trong, được siêu cường tạo hóa!

Cũng là ở ngày thứ hai.

Vương Bảo tìm tới Viên Như Hỏa.

“Chưởng giáo, ta cũng muốn đi Hoang Cổ Tông!” Vương Bảo rất là nói thật.

Viên Như Hỏa một mặt xoắn xuýt.

Nói thật.

Hắn là thật sự không muốn để cho Vương Bảo rời đi.

Thế giới bên ngoài nhiều nguy hiểm a, đếm không hết tà yêu, tuy rằng bọn họ vốn là tà yêu, thế nhưng, bọn họ bức cách cao a, có chút không hề có nguyên tắc tà yêu là rất đáng sợ.

Vương Bảo như thế bảo bối, hắn sao lại đồng ý thả Vương Bảo đi ra ngoài lang bạt?

Nhưng là.

Từ chối?

Không lý do a!

Người ta căn bản là không thuộc về Đệ Cửu Yêu Tông, người ta là đệ ngũ yêu tông du học sinh tới.

“Không đi không được sao?” Viên Như Hỏa có chút không cam lòng nói rằng.

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Ta ý đã quyết, chưởng giáo nếu là không đồng ý, chính ta đi đơn xoạt!”

Đơn xoạt?

Cũng chính là làm một mình ý tứ chứ?

Viên Như Hỏa dở khóc dở cười, do dự nửa ngày, lúc này mới biểu thị đồng ý.

Có điều.

Hàng này phát hiện mình trước tiên trước định ra mang đội không hữu dụng, trước nguyên tác vốn là muốn chỉ nhường một vị Vĩnh Hằng cảnh trưởng lão đi tới, thế nhưng bây giờ nhìn lại...

Phải ba cái Vĩnh Hằng cảnh a!

Hoang Cổ Thánh Địa cái gì, cũng phải đứng ở bên.

Bảo vệ tốt Vương Bảo, mới là trọng yếu nhất!

...

...

Ngày đó.

Đệ Cửu Yêu Tông đại quân, chuẩn bị đi Hoang Cổ Tông hạ phó bản.

Mang đội có ba vị Vĩnh Hằng cảnh trưởng lão, một vị Vĩnh Hằng cảnh trung kỳ, hai vị Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ.

Ngày đêm chạy đi, đầy đủ đi rồi 7,8 ngày.

Mang đội Đệ Cửu Yêu Tông Vĩnh Hằng cảnh trung kỳ trưởng lão Ma Thiên Cừu nhìn phía trước loáng thoáng xuất hiện từng toà từng toà to lớn thú hình núi lớn nhóm, cười nhạt nói, "rốt cục đến!"

Hoang Cổ Tông sơn môn nơi.

Đệ Cửu Yêu Tông đội ngũ hạ xuống.

Khoanh chân ngồi ở sơn môn nơi một tòa đài cao lên một lão giả, lập tức đứng dậy nhảy xuống, quay về Ma Thiên Cừu chắp chắp tay, cười nhạt nói, "không nghĩ tới lần này Đệ Cửu Yêu Tông dĩ nhiên là ma huynh mang đội! Chúng ta có ngàn năm không thấy chứ?"

Ma Thiên Cừu cười nói, "không kém bao nhiêu đâu! Nói thật, lấy Quan huynh thân phận, dĩ nhiên tự mình tới đón tiếp, ta cũng là rất bất ngờ!"

Ông lão kia trên mặt lộ ra một vệt bất đắc dĩ, buông tay, nói rằng, "chưởng giáo phân phối nhiệm vụ, hết cách rồi, đi, ta tự mình tiếp đối xử các ngươi..."

Dứt lời.

Ở phía trước dẫn đường.

Ông lão vừa đi vừa nói chuyện, "Ma huynh, lần này bản tông mời Yêu tộc các cường giả, thế lực đông đảo, Thiên Tà Yêu Tông chín tông, tính cả các ngươi, cũng đầy đủ đến rồi tam tông, ngoài ra còn có Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc..."

Ma Thiên Cừu âm thầm tặc lưỡi!

Ngươi muội a!

Cái này Hoang Cổ Tông đây là muốn trời cao a!

Yêu tộc rất nhiều đỉnh cao thế lực, có thể đến đều đến rồi, này một tổ con mỗi cái đều là ai cũng không phục ai chủ, tình cảnh có thể khống chế ở sao?

Không phải là ngươi thánh tổ lên cấp sao?

Có cái gì a!

Lại trâu bò, cũng chỉ là so với chúng ta lão tổ trâu bò một tí tẹo như thế.

Ma Thiên Cừu trong lòng nhổ nước bọt Bất Hủ, mà ông lão, nhưng là mang theo Vương Bảo bọn họ, đi tới một ngọn núi bên dưới!

Nơi đây có rõ ràng mới xây rất nhiều lầu các.

Ông lão ở một tòa lầu các trước ngừng chân, cười nhạt nói, "ma huynh, các ngươi liền ở ở chỗ này đi, chư tông bộ lạc còn chưa đến toàn, Thánh địa còn phải qua một thời gian ngắn mới có thể mở ra, đừng trách móc, bình tĩnh đừng nóng a, ha ha!"

"Quan huynh khách khí!" Ma Thiên Cừu cười khan nói. Thủ phát:

"Ta còn muốn đi tông môn chờ, hẹn gặp lại!" Ông lão chắp chắp tay, cười xoay người rời đi!

Ma Thiên Cừu chờ đến ông lão rời đi một hồi, lúc này mới nhìn về phía Vương Bảo bọn họ, tính cả Vương Bảo, lần này Đệ Cửu Yêu Tông ngày nữa kiêu có chín cái.

"Mỗi người một cái phòng, nhớ kỹ, đều an phận một chút cho ta, tạm thời đừng đi ra ngoài, các ngươi cũng nghe được, lần này đến Hoang Cổ Tông,

cái đỉnh cái đều là thế lực lớn, cùng ta Đệ Cửu Yêu Tông, không phân cao thấp, nếu như xông ra tai họa đến, tông môn đều chưa chắc, có thể giữ được các ngươi!”

Ma Thiên Cừu cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc quát.

Một đám Đệ Cửu Yêu Tông thiên kiêu liền vội vàng gật đầu biểu thị nghe lời.

Mà Ma Thiên Cừu sắc mặt rất nhanh biến đổi, quay về Vương Bảo lộ ra một cái cười to mặt, nói rằng, “Thiên Bá... Ngươi... Tùy ý, nhớ kỹ đừng bị người bắt nạt liền thành, mặt khác, ngươi liền ở tại ta sát vách đi, có chuyện gì, ngươi bất cứ lúc nào cũng có thể tìm đến ta!”

Vương Bảo cười nói, “Đa tạ ma trưởng lão!”

Cái khác Đệ Cửu Yêu Tông thiên kiêu theo bản năng giật giật khóe miệng!

Trong lòng oan ức tâm bốc lên.

Ngươi muội a!

Này đãi ngộ kém...

Thật mẹ nó lớn a!

Yêu thích mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống mời mọi người thu gom: () Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống đổi mới tốc độ nhanh nhất.

------oOo------

Chương 663: Tìm em gái, mở này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vốn là nghĩ, trước tiên nghỉ ngơi một chút sau đó sẽ ra ngoài xem xem.

Thế nhưng không đợi Vương Bảo chính mình đi ra ngoài, thì có hai cái Đệ Cửu Yêu Tông thiên kiêu tìm tới Vương Bảo.

"Vương sư đệ!"

Nói chuyện chính là Vũ Xương Hà, Đệ Cửu Yêu Tông hạt giống nòng cốt, thực lực Phong Vương Cấp Bất Hủ đỉnh cao, cùng hắn đồng thời cái kia gọi Lợi Thiên Lân.

Hai cái hàng mặt mày hớn hở nhìn Vương Bảo, chào hỏi!

"Hai vị sư huynh có việc?" Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nói rằng.

Vũ Xương Hà ho nhẹ một tiếng, cười gượng nói, "Vương sư đệ, này mới đến, sư đệ liền không nghĩ ra đi nhìn một cái? Ha hả, nghe nói Hoang Cổ Thánh Tông bên trong, những kia Hoang thú sư muội trổ mã thập phần xinh xắn..."

Vương Bảo lông mày nhíu lại, "Tìm em gái? Tầm hoan mua vui? Hai vị sư huynh liền không sợ trưởng lão gây phiền phức?"

Lợi Thiên Lân quay về Vương Bảo nháy mắt, "Vì lẽ đó... Này không tìm đến Vương sư đệ sao, sư đệ a, giúp hai vị ca ca đánh đánh yểm trợ, có ngươi ở, ma trưởng lão là vạn vạn không dám tìm gốc!"

"Như vậy a..."

Vương Bảo sờ sờ cằm.

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân liếc mắt nhìn nhau, đều là liên tục cười khổ.

Nói thật, bọn họ cùng Vương Bảo không quen, thế nhưng, hiện tại trưởng lão hạ lệnh cấm túc, không cho tùy ý đi lại, nếu như không có Vương Bảo ở mặt trước đánh trận đầu, bọn họ còn thật không dám chống đối lệnh cấm.

"Vậy thì đi thôi!"

Vương Bảo đột nhiên nở nụ cười, mặt mày hớn hở, "Tìm em gái, mở này!"

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân đại hỉ cực kỳ.

Vũ Xương Hà càng là đầu trộm đuôi cướp cười bỉ ổi nói, "Vương sư đệ như vậy đẹp trai, nhất định có thể câu... Phi phi, nhất định có thể hấp dẫn không ít Hoang Cổ Thánh Tông sư muội cầu hoan, ha hả, đi mau đi mau, bị ma trưởng lão phát hiện sẽ không hay!"

...

...

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân tuy rằng rất tốt nữ tu, đáng tiếc, rõ ràng là kinh nghiệm không đủ, lý luận một đống lớn, thật đụng tới Hoang Cổ Thánh Tông nữ tu, nhưng từng cái từng cái ở nơi đó trang cao ngạo.

Vương Bảo xem thẳng lắc đầu.

Liên tiếp hai lần, Vương Bảo thực sự không hợp mắt, quyết định cho hai cái này hàng cố gắng học một lớp.

Đi lên trước nữa đi dạo một chút, phía trước bóng người nhưng là nhiều.

Vũ Xương Hà đi ở trước nhất, nhìn phía trước một đạo bóng người quen thuộc, con ngươi không khỏi co rụt lại, theo bản năng ngừng chân.

Lợi Thiên Lân cũng sau đó chú ý tới, tương tự ngừng chân, sắc mặt có chút nhàn nhạt âm trầm.

Vương Bảo phóng tầm mắt nhìn sang.

Phía trước một đám người ở trong, phần lớn đều là người trẻ tuổi, hơn nữa còn có rất nhiều nữ tu, mỗi cái tướng mạo đẹp như thiên nữ hạ phàm.

Mà vây quanh mấy cái nữ tu, nhưng là năm, sáu cái thanh niên, cầm đầu một cái, thân mặc áo tím long phục, mặt như ngọc, phía sau càng là từng bước theo sát một cái ông lão tóc trắng, mặt không hề cảm xúc, cách xa nhau không tới ba bước!

Vũ Xương Hà bỗng nhiên xoay người, thấp giọng nói, "Vương sư đệ, chúng ta đi những nơi khác!"

Lợi Thiên Lân gật gù, cũng mặt âm trầm nói rằng, "không nghĩ tới, Hoang Cổ Thánh Tông dĩ nhiên đem Vạn Yêu liên minh gia hỏa cũng mời tới, thực sự là xúi quẩy!"

Vương Bảo chưa động, quay về xa xa người trẻ tuổi kia Nunu miệng, hỏi nói, "cái tên này là ai? Các ngươi nhận thức?"

Vũ Xương Hà quay đầu liếc mắt một cái, châm chọc nói, "một cái nhị thế tổ thôi, cũng là ỷ vào huyết thống... Mới có thể cùng chúng ta sánh vai, Hừ!"

Lợi Thiên Lân tiếp lời nói, "đây là Vạn Yêu liên minh Thiên Long tộc một thành viên, gọi Long Hiên! Chính là Thiên Long tộc... Long Kiếm thiếu chủ đường đệ! Cái tên này với hắn đường ca căn bản không cách nào so sánh được!"

Vương Bảo con mắt lập tức híp lại.

Long Kiếm thiếu chủ a!

Đã lâu vi tên a!

Hắn nhưng là chưa quên, Long Kiếm thiếu chủ cái này đại âm tất, phái ra Tầm Khí Thử yêu đến truy sát chính mình cừu!

Thật dài hít một hơi, Vương Bảo mặt mỉm cười, trực tiếp nhanh chân hướng về Long Hiên đi tới!

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân sắc mặt nhất thời đại biến!

Khe nằm!

Vương sư đệ đây là muốn làm gì?

Không biết chúng ta Thiên Tà Yêu Tông, cùng Vạn Yêu liên minh chính là đối thủ một mất một còn a?

Ngươi như thế tiến lên, trực tiếp liền bị coi là khiêu khích, nếu như bị Long Hiên hộ đạo tôn giả tổn thương...

Ta phốc lặc!

Cái kia Ma Thiên Cừu trưởng lão, còn không phải đem hai chúng ta lột da rút gân, treo lên đánh ba trăm năm a!

“Vương sư đệ, dừng chân!” Vũ Xương Hà vội vã tiến lên, liền muốn đi kéo Vương Bảo ống tay áo.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, cái kia Long Hiên thình lình ánh mắt hướng về nơi này nhìn lướt qua.

Một chút xem ra, ánh mắt hắn nhất thời tia chớp, trên mặt lộ ra một vệt nồng nặc ý cười, ngẩng đầu nói rằng, “yêu, này không phải tà yêu tông Vũ Xương Hà, Lợi Thiên Lân hai cái chày gỗ sao? Cửu U biển từ biệt, hai người các ngươi thực sự là một điểm không thay đổi, vẫn là như thế xấu!”

Vũ Xương Hà động tác dừng lại, ánh mắt âm trầm đáng sợ, trực tiếp tức giận quát, “Long Hiên, chớ có cho là lão tử sợ ngươi, ngươi cái kia hộ đạo tôn giả không ra trận, lão tử phế ngươi mười cái đều có sung túc!”

Lợi Thiên Lân càng là đằng đằng sát khí nhìn Long Hiên.

Long Hiên xì cười một tiếng, châm chọc nói, “bối cảnh, cũng là thực lực một loại, các ngươi không phục, có thể để cho các ngươi tông môn thế các ngươi ra mặt a, đáng tiếc a, nếu như bọn họ biết các ngươi đụng đến ta Long Hiên, bọn họ phỏng chừng cũng phải quất chết các ngươi!”

“Ta Thiên Long tộc... Có thể mạnh mẽ chống đỡ Thiên Tà Yêu Tông chín tông, các ngươi... Ở lão tử trước mặt, là cái rắm gì!”

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân khí cả người run.

Mà vào giờ phút này, Vương Bảo bước tiến tăng nhanh, đã đến gần rồi Long Hiên bọn họ.

Không có phản ứng Long Hiên, Vương Bảo nhìn mấy cái Hoang Cổ Thánh Tông nữ tu, mỉm cười nói, “mấy vị sư muội đây là đang làm gì?”

Mấy cái Hoang Cổ Thánh Tông nữ tu liếc mắt nhìn nhau, một cái trong đó mỉm cười nói, “Long Hiên sư huynh ở cho chúng ta giảng chuyện cười, trả lại (còn cho) chúng ta một ít lễ ra mắt!”

Long Hiên hơi nhướng mày, nhìn chằm chằm Vương Bảo nói rằng, “ngươi là ai? Bản bớt ở chỗ này, có ngươi đúc kết phần? Mau mau cho lão tử cút!”

Vương Bảo vẻ mặt lạnh lùng liếc mắt nhìn Long Hiên, nhạt âm thanh nói, “ngươi ăn phân? Miệng như thế thối?”

“Ngươi lớn mật!”

Long Hiên giận dữ!

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân cấp tốc tiến lên, cực kỳ lạnh lùng nghiêm nghị nhìn chằm chằm Long Hiên, hai bên trái phải che chở Vương Bảo.

Vũ Xương Hà cười lạnh nói, "Long Hiên, ta khuyên ngươi nhất tốt thành thật một chút, ta cảnh cáo ngươi, Vương sư đệ, ngươi không trêu chọc nổi! Ngươi động hắn một cọng tóc gáy, ta dám cam đoan, trời Long lão tổ cũng không bảo vệ nổi ngươi!"

Này vừa nói.

Long Hiên không khỏi sững sờ.

Đứng phía sau hắn ông lão thần sắc hơi động, ngưng âm thanh truyền âm nói, "Thiếu chủ, đừng kích động, xem Vũ Xương Hà nói, không giống nói dối, người này lạ mặt, không ở trong tin tức, vẫn là cẩn tắc vô ưu!"

Long Hiên hé mắt, hừ nhẹ một tiếng, không nói lời nào.

Vũ Xương Hà nói quá kinh sợ, liền chính mình lão tổ đều bảo đảm không được chính mình, cái kia trước mắt tiểu tử này bối cảnh, hay là thật sự có chút khủng bố!

Hắn lại không phải ngớ ngẩn, đương nhiên biết thiên ngoại hữu thiên đạo lý.

Mà Vương Bảo, nhưng là bĩu môi, sau đó quay về Hoang Cổ Thánh Tông mấy cái nữ tu cười nói, "mấy vị đẹp đẽ sư muội, theo tên quỷ nghèo này, căn bản không có gì chỗ tốt, đi, mang theo sư huynh đệ chúng ta ở quý tông đi dạo, sau khi chuyện thành công, sư huynh cho các ngươi kiểm tra thân... Phi phi, là cho các ngươi phát phúc lợi!"

Hoang Cổ Thánh Tông nữ tu nhóm nhất thời cười duyên lên.

Mà Long Hiên, nhưng là nổi giận, lông mày nhíu lại, châm chọc nói, "ngu xuẩn! Trong thiên hạ, còn chưa bao giờ có người, có thể nói ta Thiên Long tộc là quỷ nghèo, tiểu tử, đừng tưởng rằng có chút bối cảnh, liền có thể coi

trời bằng vung! So với ta tài lực? Ngươi còn chưa đủ tư cách! Ta đưa vài món Bất Hủ thánh binh cho mấy vị sư muội, ngươi đây? Ngươi có thể cho cái gì?”

Vương Bảo liếc mắt một cái Long Hiên, sau đó thở dài nói, “ai, mấy vị đẹp đẽ sư muội, các ngươi biết trên thế giới này, đáng buồn nhất chính là cái gì sao?”

Một cái Hoang Cổ Thánh Tông nữ tu bản năng hỏi nói, “là cái gì?”

Vương Bảo thản nhiên nói, “là mù quáng tự tin, tỷ như một ít người, cho rằng có chút tiền nhỏ, đưa điểm lễ vật nhỏ, liền có thể ra vẻ mình phóng khoáng, liền có thể vén đến muội, không biết...”

“Hắn chỉ là ếch ngồi đáy giếng một con tiểu ếch xanh, thôi...”

------oOo------

Chương 664: Ta là Tông Sư, ta ngả bài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Cổ Tông nữ tu hai mặt nhìn nhau.

Vương Bảo lời này, nói rõ là ở đánh Long Hiên mặt.

Long Hiên nhưng là ở chỗ này đây, các nàng có thể nói cái gì?

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân nhưng là lúng túng cười, sau đó đều là cấp tốc trở nên cơ cảnh lên, dựa vào Vương Bảo càng gần hơn!

Bởi vì.

Long Hiên nổi giận!

Không thể nhẫn nhịn a!

Quá mẹ nó bắt nạt người!

Ta người liền đứng ở chỗ này, ngươi như thế đánh ta mặt, ta nếu như không nói chút gì làm chút gì, thực sự quá xin lỗi lão tử Thiên Long tộc thân phận!

“Thật can đảm!”

Long Hiên tức giận ngược cười, khuôn mặt đều có vẻ hơi vặn vẹo, cười lạnh một tiếng, nắm chặt nắm tay, châm chọc nói, “nói lão tử là ếch ngồi đáy giếng? Tốt lắm a, ngươi đúng là lấy ra ít đồ đến a? Chỉ nói không làm, ai cũng có thể nói, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi ngày hôm nay có thể lấy ra bảo bối gì đi ra!”

Vương Bảo vẻ mặt rất là ung dung cười nói, “yên tâm, so với ngươi cái này nghèo so với, ta lễ vật cao quý không biết bao nhiêu lần!”

Dứt lời.

Vương Bảo xoay tay, lấy ra mấy viên vàng như nghệ sắc đan dược!

Mà nhìn này mấy viên đan dược.

Dù cho là Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân đều là sửng sốt!

Khe nằm!

Này rất sao là cái gì đan dược?

Làm sao cùng bi đất con giống như?

Long Hiên càng là hơi lăng qua đi, trực tiếp càn rỡ cười to lên, cười gò má đánh đánh, cười trắng trợn không kiêng dè.

Thoáng bình phục sau khi, Long Hiên chỉ vào Vương Bảo, lạnh giọng cười nói, "ngớ ngẩn! Ta xem tiểu tử ngươi chính là đến chọc cười, liền ngươi này mấy viên... Rác rưởi đan dược, còn muốn đưa cho Hoang Cổ Thánh Tông sư muội? Đan dược này, sẽ không là có độc chứ? Ha ha ha..."

Mấy cái Hoang Cổ Thánh Tông em gái tuy rằng không nói gì, thế nhưng ánh mắt cũng là mang theo từng tia từng tia ghét bỏ!

Thượng giai đan dược, vẻ ngoài đều là vô cùng tốt, mà Vương Bảo này mấy viên, thấy thế nào đều không giống như là bảo đan.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, chỉ là thản nhiên cười nói, "này mấy viên đan dược... Chính là ta gần nhất luyện chế mà ra! Thật giống gọi là... Huyết Mạch Tái Tạo Đan? Ân, không sai, chính là danh tự này!"

Một câu nói ra!

Ngoại trừ Vương Bảo, Long Hiên bọn họ toàn bộ đều mộng bức!

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân cũng là ngây người như phỗng, ngơ ngác nhìn Vương Bảo trong tay mấy viên đan dược, con ngươi căn bản chuyển không ra!

Người khác không biết.

Bọn họ biết a!

Vương Bảo nhưng là rất sao đan đạo tông sư!

Vương Bảo nói đây là Huyết Mạch Tái Tạo Đan, những người khác không tin, bọn họ tin a!

"Vương sư đệ, không nghĩ tới ngươi thậm chí ngay cả Huyết Mạch Tái Tạo Đan đều luyện chế ra đến rồi!"

Vũ Xương Hà kích động cả người run cầm cập, hầu như đều muốn khua tay múa chân, "Chưởng giáo nếu là biết việc này, còn không được cười điên rồi a!"

Hoang Cổ Thánh Tông mấy cái em gái đều là trở nên hưng phấn!

Huyết Mạch Tái Tạo Đan, đây chính là gần nhất Yêu tộc bên trong, nhất làm náo động một loại siêu cấp đan dược, đáng tiếc, viên thuốc này vốn là rất khó luyện chế, không phải Tông Sư không thể, hơn nữa bị đứt đoạn truyền thừa nhiều năm, cho tới có thể luyện chế ra đến, đều là số ít!

Này muốn thực sự là Huyết Mạch Tái Tạo Đan.

Vậy này phần đại lễ, nhưng là quá to lớn!

Lớn đến các nàng đều nghĩ hiến thân báo lại!

Cùng Huyết Mạch Tái Tạo Đan so sánh, Long Hiên lấy ra cái kia vài món Bất Hủ thánh binh là cái quái gì dây a? Liền Huyết Mạch Tái Tạo Đan cặn bã cũng không sánh nổi!

Huyết thống, nhưng là Yêu tộc ngày thứ nhất phú, đây là căn bản, Yêu tộc một đời có thể đạt đến cái gì độ cao, huyết thống chiếm cứ rất lớn tỉ trọng!

Bởi vậy, có thể tưởng tượng, Huyết Mạch Tái Tạo Đan quý giá!

"Hừ! Ngươi nói đây là Huyết Mạch Tái Tạo Đan? Ngươi còn nói đây là chính ngươi luyện chế? Chuyện cười, thực sự là chuyện cười lớn, tiểu tử, lời này nói ra, ngươi cũng không sợ cười rơi người khác răng hàm?"

Long Hiên đột nhiên cười to lên, một bộ định liệu trước dáng dấp, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Vương Bảo, lắc đầu nói rằng, "muốn dựa vào Huyết Mạch Tái Tạo Đan hù dọa ta? Làm ta mắt mù sao? Huyết Mạch Tái Tạo Đan ở ta Vạn Yêu liên minh, liền có Tông Sư đại nhân có thể luyện chế ra, ta còn tự mình ăn qua một viên, ngươi này, vốn là giả!"

Hoang Cổ Thánh Tông mấy cái nữ tu nụ cười đọng lại!

Ai nha!

Đến thăm hưng phấn cao, dĩ nhiên quên này một gốc!

Trước mắt vị này Đệ Cửu Yêu Tông sư huynh, trẻ tuổi như vậy, làm sao có khả năng luyện chế ra Huyết Mạch Tái Tạo Đan?

Lợi Thiên Lân tức không nhịn nổi, lạnh quát, "Ngu xuẩn, ngươi biết cái gì, chúng ta Vương sư đệ nhưng là đan đạo..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Vũ Xương Hà trực tiếp che Lợi Thiên Lân miệng, thấp quát, "Câm miệng!"

Lợi Thiên Lân ngẩn người, lúc này mới nghĩ đến liền như thế phun ra Vương Bảo thân phận, không khác nào tự gây phiền toái, lúc này ngậm miệng lại, chỉ là khinh bỉ liếc mắt nhìn Long Hiên.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên thản nhiên cười nói, "này, kiêng kỵ cái gì? Có cái gì không thể nói, không phải là một cái đan đạo

tông sư thân phận sao? Có cái gì a? Không sai, tiểu tử, ta ngả bài, ta là đan đạo tông sư, Huyết Mạch Tái Tạo Đan cho ta mà nói, căn bản không đáng nhắc tới, hiện tại, ngươi biết ngươi theo ta chênh lệch chứ?”

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Ta Vương sư đệ a!

Ngươi sao chuyện gì đều tới ở ngoài lâu đây!

Ngươi này Tông Sư thân phận, cỡ nào trâu bò trong lòng ngươi không mấy sao? Thiên Tà Yêu Tông cùng Vạn Yêu liên minh nhưng là đối thủ một mất một còn, này Long Hiên nếu là thật là não đánh lên đầu, nếu muốn giết ngươi, chúng ta căn bản không ngăn được a, hắn hộ đạo tôn giả nhưng là ở đây đây!

Chỉ là.

Long Hiên hắn căn bản không tin a!

Hắn nhưng vẫn là một bộ “Các ngươi dùng sức đùa, ta coi như xem cuộc vui” bình thường vẻ mặt.

Vương Bảo nhìn mấy cái Hoang Cổ Thánh Tông em gái, cười híp mắt nói, “Mấy vị sư muội nếu không tin, dùng một viên chính là, hiệu quả nhưng là không giả được, đúng không?”

Mấy cái Hoang Cổ Thánh Tông em gái liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút ý động!

Này nếu như giả, nhiều lắm chính là thất vọng mà thôi.

Nhưng nếu như thật sự.

Không thử xem, liền như thế từ bỏ, biết chân tướng một khắc đó nước mắt

còn không được chảy xuống a!

“Ta đến thử xem!”

Một cái Hoang Cổ Thánh Tông em gái lá gan to lớn nhất, lúc này đứng ra, quay về Vương Bảo dịu dàng thi lễ, bốc lên một viên, vẫn là do dự một chút, lúc này mới bỏ vào trong miệng!

Đan dược rất sáp!

Hơn nữa...

Thật giống tiến vào dạ dày, cũng không có gì hiệu quả đặc biệt!

Phản ứng như thế, lúc này nhường này Hoang Cổ Thánh Tông em gái cực kỳ thất vọng thở dài.

“Chặc chặc, thế nào? Giả chứ? Ta hiện tại thật sự rất là hoài nghi sự thông minh của ngươi, thật giả không được, giả, nó cũng thật không được! Ngươi nắm một viên giả đan dược, đem ra nói khoác, thật sự coi chúng ta đều là ngớ ngẩn sao?”

Long Hiên vốn là còn chút thấp thỏm đây, vào giờ phút này, lập tức cười to mà lên, mắt mang châm chọc nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, “gấp cái gì? Tổng cho điểm phản ứng thời gian a, trò vui khởi động tầm quan trọng có hiểu hay không? Không hiểu liền một bên chơi trứng đi!”

“Ngươi!”

Long Hiên khí nộ, càng chuẩn bị phát tác, có điều nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy cái kia ăn đan dược Hoang Cổ Thánh Tông em gái, đột nhiên nhẹ nhàng khẽ nói một tiếng.

Tiếp theo, trên mặt của nàng lộ ra vẻ vui mừng, khó có thể tin nói rằng, “có... Có phản ứng... Ta... Huyết mạch của ta... Ta huyết mạch chi quang đạt

đến màu vàng... Trời ạ, trực tiếp tăng lên cấp hai...”

Hoang Cổ Thánh Tông em gái kích động sắc mặt ửng hồng, không biết, còn tưởng rằng nàng cái kia cái gì đây!

Một màn như thế.

Để những người khác Hoang Cổ Thánh Tông em gái mừng như điên cực kỳ.

Cũng tự nhiên nhường Long Hiên cùng với hắn hộ đạo tôn giả, đều là một mặt mộng bức!

Ngươi muội!

Thật sự?

Làm sao có khả năng là thật sự?

Này mẹ nó tuyệt bức không phải Huyết Mạch Tái Tạo Đan, Huyết Mạch Tái Tạo Đan căn bản không dài bộ dáng này a...

------oOo------

Chương 665: A, ta thật hạnh phúc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Mạch Tái Tạo Đan cái gì, đương nhiên là giả a!

Vương Bảo mới không luyện chế qua Huyết Mạch Tái Tạo Đan, hắn chỉ là nghe chưởng giáo Viên Như Hỏa nhắc qua.

Thế nhưng Vương Bảo tuy rằng không có đan dược.

Hắn có thể tinh luyện a!

Tinh luyện một hồi Hoang Cổ Thánh Tông em gái huyết mạch, tiêu tốn tinh luyện giá trị, so với thu hoạch, căn bản không đáng nhắc tới.

Bởi vì Vương Bảo chuẩn bị đào một cái hố to!

Liếc mắt một cái Long Hiên, Vương Bảo châm chọc nói, "tại sao không nói chuyện? Vừa nãy ngươi không phải bật nhảy rất vui vẻ sao? Hiện tại không nói ta đan dược là giả?"

Long Hiên vào giờ phút này đã không lo được phẫn nộ, sắc mặt hắn âm trầm, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo.

Mãi đến tận, hắn hộ đạo tôn giả nhắc nhở nói, "thiếu chủ chớ hoảng sợ, sợ đan dược này, hẳn là Huyết Mạch Tái Tạo Đan, xác thực không thể nghi ngờ, thế nhưng có hay không là hắn luyện chế, còn có chờ định luận, ta cảm thấy không thể! Tiểu tử này là đang tìm mặt mũi!"

Long Hiên trước mắt nhất thời sáng ngời!

Đúng đấy!

Rất có thể a!

Lão tử lúc trước thực sự là chính mình doạ chính mình, suýt chút nữa mộng bức, chỉ bằng tiểu tử này, làm sao có khả năng luyện chế ra Huyết Mạch Tái Tạo Đan?

Châm chọc cười, Long Hiên lạnh giọng nói, "cái này có thể là Huyết Mạch Tái Tạo Đan, là ngươi nói chính ngươi luyện chế? Ai tin?"

Vương Bảo híp mắt cười nói, "mặc kệ đúng hay không ta luyện chế, ta trở lại đề tài mới vừa rồi, ngươi nói một chút, ta lễ vật này làm sao? Theo ta so sánh, ngươi có thừa nhận hay không ngươi mình là một nghèo so với?"

Long Hiên khóe mắt đột nhiên vừa kéo.

Một cái khó chịu huyết suýt chút nữa phun ra!

Ngươi muội a!

Lời này nói, thật rất sao làm người tức giận a!

Cái gì đồ chơi ta chính là nghèo so với? Không có Huyết Mạch Tái Tạo Đan, chính là nghèo so với? Cái kia yêu trong tộc, chín mươi chín phần trăm đều thành nghèo so với!

Chỉ là.

Đối mặt Vương Bảo làm mất mặt, Long Hiên tuy rằng khí đỏ mặt, thế nhưng là cũng không thể nói gì được.

Hắn bảo vật vô số, so với Huyết Mạch Tái Tạo Đan muốn quý giá, tự nhiên là có.

Thế nhưng.

Hắn há sẽ như vậy lấy không đi ra, chỉ là vì vẩy cái muội?

Cái kia không phải ngớ ngẩn sao?

Hít sâu một hơi, Long Hiên không chịu thua châm biếm nói, “hừ, xem như ngươi lợi hại, dĩ nhiên vì ép ta, đem Huyết Mạch Tái Tạo Đan đều lấy ra, có điều, tiểu tử, này thật sự giá trị sao? Vì mặt mũi, ngươi đem ngươi toàn bộ dòng dõi, đều lấy ra chứ?”

Vương Bảo hơi cười.

Ngu xuẩn!

Các loại chính là ngươi câu nói này!

Này hố đào, càng ngày càng sâu, rất nhanh sẽ có thể chôn.

“Mấy vị sư muội, thu!”

Vương Bảo cười nhạt đem trong tay mấy viên đan dược, đưa cho cái khác Hoang Cổ Thánh Tông em gái, mấy cái Hoang Cổ Thánh Tông em gái hưng phấn tột đỉnh, như nhặt được chí bảo cẩn thận từng li từng tí một cất đi!

Sau đó.

Vương Bảo lúc này mới nhìn về phía Long Hiên, sau đó cười nói, “nói ngươi là nghèo so với, ngươi còn không phục! Đã như vậy, vậy ta liền để ngươi xem một chút, cái gì mới thật sự là hào!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo vung tay lên.

Từng đạo từng đạo vàng như nghệ sắc đan dược, từ Vương Bảo nhẫn chứa đồ thoát ra, xếp thành một chuỗi lớn, ở trên hư không bay lượn lên!

Số lượng này, nhiều đến mấy trăm viên!

Long Hiên há hốc mồm!

Triệt để há hốc mồm!

Hai con mắt ngơ ngác nhìn trong hư không đan dược, tâm tư đều là trống rỗng!

Ta cắt cỏ a!

Những thứ này đều là Huyết Mạch Tái Tạo Đan?

Đây là mấy trăm viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan?

A phốc ngươi muội!

Nhiều như vậy Huyết Mạch Tái Tạo Đan, ngươi rất sao tìm khắp toàn bộ Yêu tộc cũng không tìm tới a, liên minh Tông Sư đại nhân không phải nói, tuy rằng Huyết Mạch Tái Tạo Đan, tìm tới thay thế dược liệu, thế nhưng, nhưng vẫn là cực kỳ ít ỏi sao?

Không phải nói Huyết Mạch Tái Tạo Đan luyện chế rất khó, chín phần mười đều là phế đan sao?

Không phải nói toàn bộ Yêu tộc, chỉ có vẻn vẹn mấy vị Tông Sư, có thể luyện chế ra Huyết Mạch Tái Tạo Đan sao?

Cái kia nhiều như vậy Huyết Mạch Tái Tạo Đan, đến cùng là mẹ nó từ nơi nào bật nhảy đi ra?

“Ta không tin!”

Long Hiên sắc mặt tái nhợt, gầm nhẹ một tiếng, theo bản năng liền đưa tay đi nắm bắt trong hư không đan dược.

Chỉ có điều, Vương Bảo vỗ tay cái độp, hết thảy đan dược trực tiếp biến mất.

Nhìn một bộ hoài nghi nhân sinh Long Hiên, Vương Bảo cười nhạt nói, "ngươi còn đừng không tin, bởi vì ta chính là như thế trâu bò! Làm sao? Ngươi chẳng lẽ còn không phục? Không phục có thể a, ngươi có thể chứng minh a, ngươi không có Huyết Mạch Tái Tạo Đan, vậy ngươi có tiền sao?"

"Ngươi như có cái khác ta có thể để mắt bảo vật, có thể đem ra đổi!"

Hố càng ngày càng sâu.

Sẽ chờ Long Hiên chính mình nhảy!

Có điều.

Không đợi Long Hiên nói chuyện.

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân sắc mặt dĩ nhiên cuồng biến!

Hai người bọn họ cấp bách nhìn Vương Bảo, Vũ Xương Hà trầm giọng nói, "Vương sư đệ, không nên kích động, Huyết Mạch Tái Tạo Đan không thể bán a! Đây chính là có thể tăng lên huyết thống chí bảo, đối với ta Yêu tộc mà nói, bao nhiêu tiền tài đều không đổi được!"

Lợi Thiên Lân vô cùng đau đớn thấp quát, "Vương sư đệ, ngươi tỉnh táo một điểm a!"

Vương Bảo dửng dưng như không vung vung tay, nói rằng, "ta cũng chính là vừa nói như thế, lại nói, tiểu tử này đừng xem có chút bối cảnh, thế nhưng, hừ, muốn mua ta Huyết Mạch Tái Tạo Đan, cũng không phải đơn giản như vậy sự tình, tối thiểu, lấy ra đồ vật, đến nhường ta thoả mãn! Chỉ là, chỉ bằng hắn, ngươi cảm thấy hắn thật có thể lấy ra sao?"

Dứt lời.

Vương Bảo ngạo nghễ nhìn Long Hiên.

Mà Long Hiên.

Hắn triệt để không nhìn Vương Bảo nhục nhã.

Hắn hiện tại đầy đầu chính là một cái hình ảnh.

Đó chính là hắn cầm mấy trăm viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan về nhà, hướng về lão tổ nơi đó một hiến...

Hắn đều không thể nào tưởng tượng được, hắn có thể từ lão tổ nơi đó, được cái gì ban thưởng!

Phần này trời lớn lớn công, có thể làm cho hắn ở bộ tộc bên trong địa vị mức độ lớn kéo lên, thậm chí...

Có thể với hắn đường ca, Long Kiếm thiếu chủ sánh vai!

"Khe nằm! Phải mua cho bằng được! Nhất định phải đoạt tới tay! Không phải là bảo vật sao? Lão tử không bao giờ thiếu, chính là bảo vật, cùng huyết thống so sánh, cùng bộ tộc địa vị so sánh, bảo vật tính là gì? Thiên Kim Tán tận còn phục đến, chỉ cần ta có thể cùng đường ca sánh vai, bảo vật gì, ta không chiếm được?"

"Cái tên này là người ngu ngốc a! Hắn hay là căn bản không biết Huyết Mạch Tái Tạo Đan quý giá, hắn Huyết Mạch Tái Tạo Đan như vậy dáng vẻ, không chắc... Là thượng cổ để lại!"

"Người này, chẳng lẽ là được truyền thừa xuống thượng cổ động phủ? Từ trong đó được Huyết Mạch Tái Tạo Đan?"

Long Hiên trong lòng lập loè từng đạo từng đạo suy đoán!

Bỗng nhiên hít sâu một hơi, ánh mắt tinh mang cuồng thiểm, nhìn Vương Bảo, trầm giọng nói, "tiểu tử, thân là nam nhân, nói chuyện liền muốn giữ lời, ngươi nói, ngươi Huyết Mạch Tái Tạo Đan, ta có thể mua, vậy ta hiện tại muốn mua, ngươi sẽ không hối hận chứ?"

Vương Bảo "Biến sắc mặt", ánh mắt lấp loé không yên, tránh né Long Hiên

ánh mắt, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “cái kia... Ân...”

Long Hiên vừa nhìn trực tiếp tức giận, thấp quát, “Tiểu tử, đừng làm cho ta xem thường ngươi, ngươi còn có phải đàn ông hay không? Mới vừa nói ra, ngươi liền muốn đổi ý? Ngươi quả thực không loại!”

Vương Bảo sắc mặt đỏ lên, này tự nhiên là trang, hắn hiện ở trong lòng đều cười nổ, trên mặt làm bộ không cam lòng dáng dấp, lạnh quát, “Lão tử nhất nhịn không được, chính là có người ở lão tử trước mặt trang bức, ngươi hành, ngươi có gan, vậy thì nhìn, ngươi có cái gì bảo vật, có thể làm cho ta nhìn trúng mắt đi!”

Long Hiên trong nháy mắt nhảy hố, ngột ngạt hưng phấn, hít một hơi thật sâu.

Đến chết vẫn sĩ diện đúng không?

Liều chết đúng không?

Ha ha ha!

Muốn chính là hiệu quả như thế này!

Mấy trăm viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan a!

Lão thiên gia ai.

Ta thật hạnh phúc...

------oOo------

Chương 666: Hãm hại ngươi, chúng ta chính là bằng hữu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Bảo vật, ta đạt được nhiều là!”

Long Hiên tận lực để cho mình ngữ khí không kích động như vậy.

Nhưng kỳ thực tiếng nói của hắn nhưng vẫn là mang theo từng tia từng tia tiếng rung.

Không có cách nào a!

Hắn quá hưng phấn!

Vừa nghĩ tới được mấy trăm viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan chiếm được ẩn tại chỗ tốt, hắn hứng thú phấn không thể tự khống chế.

“Vật ấy, ngươi xem có thể đổi mấy viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan?”

Long Hiên xoay tay lấy ra một viên toàn thân màu đỏ thẫm tinh thạch, tinh thạch này yêu dị như máu, cầm trong tay, có đạo đạo tơ máu lật lăn ra đây.

“Này thứ đồ gì?”

Vương Bảo quay đầu nhìn về phía Vũ Xương Hà hỏi.

Vũ Xương Hà nuốt ngụm nước bọt, con mắt nhìn chằm chằm đỏ như màu máu tinh thạch, rất là ước ao nói rằng, “đây là Huyết Yêu tinh... Chính là Huyết Yêu cổ mộ bí cảnh bên trong độc nhất chí bảo, đối với ta Yêu tộc mà nói, có tăng lên thân thể tác dụng cực lớn! Xem khối này Huyết Yêu tinh cấp bậc... Hẳn là Huyết Yêu hoàng cấp bậc chí bảo!”

“Coi như ngươi có nhãn lực!”

Long Hiên thập phần hiếm thấy đối với Vũ Xương Hà hơi cười, ánh mắt mang theo đắc ý, "Vật ấy chính là phụ thân ta từ Huyết Yêu cổ mộ bí cảnh bên trong cướp giật mà đến, ban tặng ta sau khi, ta đều không cam lòng dùng, tiện nghi ngươi..."

"Ừm! Như vậy a... Vậy đi ngươi một viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan được rồi!" Vương Bảo liếm môi một cái, rất là ý động gật gù.

Long Hiên mộng bức!

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân liếc mắt nhìn nhau, cũng là có chút dở khóc dở cười!

Long Hiên sắc mặt cấp tốc đỏ lên, khí tâm can phổi đều ở cuồng run!

Khe nằm a!

Ngươi rất sao đây là nói cái gì lời a? Cái gì đồ chơi coi như ta một viên? Lão tử đây chính là siêu cấp Huyết Yêu tinh, đối với Vĩnh Hằng cảnh Thiên Yêu Hoàng đều có tác dụng to lớn, ngươi dĩ nhiên chỉ đến lượt ta một viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan?

Ngươi làm sao không chết đi?

Đen a!

Thật mẹ nó đen a!

Lão tử từng đụng phải không ít đen thương, thế nhưng ngươi tuyệt bức có thể xếp thủ tịch, ngươi là thật sự tú a, đen thương bên trong bá chủ a!

"Tiểu tử, ngươi cho ta nhìn rõ ràng, đây chính là Huyết Yêu hoàng cấp bậc Huyết Yêu tinh... Vật ấy chi quý trọng, thả đi ra bên ngoài, dù cho là Vĩnh Hằng cảnh, cũng sẽ vì nó cướp bể đầu! Ngươi... Ngươi dĩ nhiên đến lượt ta một viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan?" Long Hiên ngột ngạt lửa giận, mặt âm trầm quát!

Vương Bảo liếc hàng này một chút, cười lạnh nói, “làm sao? Không vui? Lão tử nói cho ngươi, ngươi không vui, ta còn không vui đây! Nếu ngươi không muốn đổi, vậy thì thôi! Ngược lại... Hừ!”

Nói nửa câu.

Lưu nửa câu!

Vương Bảo đang khi nói chuyện liền lộ ra thần sắc nhẹ nhõm, xoay người muốn đi.

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân đại hỉ cực kỳ, Vũ Xương Hà càng là hết sức vui mừng nói rằng, “Vương sư đệ, ngươi làm đúng, đây chính là Huyết Mạch Tái Tạo Đan, ngươi số lượng nhiều như vậy, có thể đem huyết thống tăng lên tới đẳng cấp nào, căn bản là không có cách tưởng tượng! Huyết thống, nhưng là ta Yêu tộc căn bản, chỉ là Huyết Yêu tinh, chờ Vương sư đệ trở nên mạnh mẽ, hoặc là, xin mời chưởng giáo trợ giúp tìm kiếm, còn không bắt vào tay? Ha ha ha, đi mau đi mau!”

Đang khi nói chuyện.

Vương Bảo bọn họ đã đi ra xa mấy bước!

Long Hiên hoảng rồi!

Ngươi muội a!

Đừng rất sao đi a!

Lão tử cũng không nói cái gì a, ta chỉ là phát biểu một hồi chính mình ý kiến a, ngươi rất sao không vui, ngươi có thể tiếp tục theo ta thương lượng a!

Làm ăn này nhường ngươi làm, thật rất sao bá đạo a, một điểm chỗ thương lượng không cho ta lưu a!

Nhìn thấy Vương Bảo bọn họ rồi lại đi ra thật xa, Long Hiên không nhịn được, rống to nói, “ta đổi!”

“Thiếu chủ!”

Long Hiên hộ đạo tôn giả tức giận.

Huyết Mạch Tái Tạo Đan tuy rằng giá trị cực cao, thế nhưng, chỉ là một viên, làm sao có thể cùng Huyết Yêu hoàng cấp bậc Huyết Yêu tinh so với?

Long Hiên mặt âm trầm thấp giọng truyền âm nói, “không thể để cho hắn đi a, hiện tại Đệ Cửu Yêu Tông những tên khốn kiếp kia còn không biết việc này, nếu là hắn trở lại, tin tức nhất định sẽ truyền ra, đến thời điểm, này mấy trăm viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan, ta cũng chỉ có thể tưởng tượng... Lão gia ngài yên tâm, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Long Hiên hộ đạo tôn giả trong lòng than nhẹ một tiếng, không lại ngăn cản!

Chỉ có điều.

Long Hiên này hống một tiếng qua đi, Vương Bảo thình lình không ngừng lại.

Long Hiên thấy thế, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết, lớn tiếng lớn quát, “Tiểu tử, ngươi đúng hay không lại muốn đổi ý? Ngươi mẹ nó không phải người đàn ông!”

Vương Bảo trực tiếp ngừng chân!

Xoay người.

Một mặt phẫn nộ sải bước đi tới, lớn quát, “Được rồi, ngươi cái này nghèo so với, đổi liền đổi, thế nhưng có khác nhiều như vậy ý kiến, ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng, hiện tại, là ngươi phải thay đổi ta Huyết Mạch Tái Tạo Đan, mà không phải ta cầu ngươi!”

Long Hiên trên mặt cứng bỏ ra một cái nụ cười, nói rằng, “ta... Đã hiểu!”

Dứt lời.

Long Hiên hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “ta như vậy một viên Huyết Yêu đan, đổi một viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan, chúng ta là như thế làm giao dịch, đúng không?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “không sai, nhiều một viên, ta cũng không cho!”

“Tốt lắm!”

Long Hiên ánh mắt chớp qua nồng nặc hưng phấn, vung tay lên, hắn trước người hư không, thình lình xuất hiện đầy đủ mấy chục viên Huyết Yêu tinh!

Đồng dạng cấp bậc!

Đồng dạng là Huyết Yêu hoàng cấp bậc Huyết Yêu tinh!

Theo tới Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân đều là một mặt ngơ ngác, Vũ Xương Hà kinh hãi nói, “các ngươi Vạn Yêu liên minh lẽ nào ở Huyết Yêu nghĩa địa bí cảnh bên trong, đánh cướp một vị Huyết Yêu tôn?”

Long Hiên đắc ý nói, “Hừ, nhà ta lão tổ thực lực thông thiên triệt địa, chỉ là Huyết Yêu tôn, đáng là gì? Những này Huyết Yêu tinh... Tổng cộng là bảy mươi tám viên, đổi ngươi bảy mươi tám viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan!”

Vũ Xương Hà sắc mặt có chút khó coi, đối với Vương Bảo nói rằng, “Vương sư đệ, cân nhắc a... Huyết Yêu tinh dùng nhưng là có kháng tính, dùng nhiều, căn bản không hiệu quả!”

Long Hiên mau mau nói rằng, “thế nhưng có thể bán lấy tiền a, cũng có thể đổi những bảo vật khác a, vật ấy chính là dầu Vạn Kim, bất kỳ Yêu tộc đều cần!”

Vương Bảo thần sắc biến ảo.

Nhìn qua, hắn ở "Giãy dụa"!

Kỳ thực.

Vương Bảo là đang suy nghĩ, chính mình đúng hay không hố quá ác!

Khe nằm, tiểu tử này nếu như biết chính mình Huyết Mạch Tái Tạo Đan, chỉ là rất sao tầm thường chữa thương đan, hắn có thể hay không điên mất?

"Ha ha, đừng trách ta a, muốn trách a, trách ngươi ca, ai bảo hắn đắc tội ta!"

Vương Bảo hé mắt.

Vung tay lên, trầm giọng nói, "Huyết Mạch Tái Tạo Đan, ta không thiếu, thế nhưng Huyết Yêu tinh, ta thiếu, vì lẽ đó, thay đổi!"

"Được!"

Long Hiên mừng như điên cực kỳ!

Tuy rằng làm như thế, nhìn như hắn bồi gấp mấy lần bản giá, thế nhưng, giá cũng không phải như thế tính, Huyết Mạch Tái Tạo Đan ẩn tại giá trị, quá to lớn!

Đồ chơi này nhưng là có thể chồng huyết thống!

"Ta chỗ này còn có... Còn có rất nhiều những bảo vật khác..."

Long Hiên kích động tột đỉnh, bắt đầu lấy ra những bảo vật khác, có điều giá trị lên, so với Huyết Yêu tinh còn kém rất nhiều, thế nhưng, cũng là cái đỉnh cái đều là hiếm có: Yêu thích bảo bối!

Vương Bảo xem hãi hùng khiếp vía, phần lớn hắn cũng không nhận ra, thế nhưng những bảo vật này gộp lại giá trị...

Căn bản là không có cách đánh giá!

Hồi lâu.

Long Hiên ánh mắt có chút phức tạp nói rằng, “nơi này, là ta hết thảy... Ta hết thảy gia sản, đều ở nơi này, ngươi xem... Có thể đến lượt ta mấy viên?”

Vương Bảo đột nhiên vẻ mặt thật lòng nhìn Long Hiên, nói rằng, “không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thể có như thế phóng khoáng khí! Đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng, hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai! Ngươi có như thế quyết đoán lực, nhường ta đánh giá cao ngươi một chút, vì lẽ đó, ta quyết định...”

“Ta này tổng cộng 193 viên Huyết Mạch Tái Tạo Đan, toàn bộ đều đổi cho ngươi, cái gì cũng đừng nói, coi như kết giao bằng hữu!”

Long Hiên ngẩn ra.

Phản ứng lại.

Trong lòng dở khóc dở cười.

Đại gia ngươi!

Ai muốn cùng ngươi làm bằng hữu a!

Lại nói, ngươi cho rằng làm như thế, ta sẽ cảm kích ngươi? Rắm, ngươi còn là một siêu cấp lớn đen thương!

Đương nhiên.

Tuy rằng trong lòng không ngừng nhổ nước bọt, Long Hiên trên mặt nhưng là giả ra cảm kích dáng vẻ, chắp tay nói, “huynh đệ, sau đó chúng ta chính là bằng hữu, đa tạ!”

“Khách khí!”

Vương Bảo hào khí vung tay lên.

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân ở một bên gấp không nhẹ, ánh mắt âm trầm, khi thì liếc mắt nhìn Vương Bảo, ánh mắt kia, vô cùng đau đớn...

------oOo------

Chương 667: Nhi tử, ngươi đúng hay không bị người hãm hại?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Vương sư đệ, ngươi... Ai...”

Vũ Xương Hà thở dài liên tục.

Lợi Thiên Lân cũng là như thế.

Hai cái hàng trong lòng cực kỳ không cam lòng, thế nhưng, nhưng lại không có gì để nói.

“Huyết Mạch Tái Tạo Đan” không phải bọn họ.

Bọn họ không có nói ngữ quyền a!

Cái nào sợ bọn họ cảm thấy, giao dịch này đối với Vương Bảo mà nói, quá chịu thiệt, thế nhưng cũng chỉ có thể chính mình nhổ nước bọt hai câu!

Vương Bảo vung vung tay, nói rằng, “không có chuyện gì, tuy rằng vụ giao dịch này, ta hẳn là chịu thiệt, thế nhưng... Ta Vương Thiên Bá, từ trước đến giờ đều là thích làm vui người khác, giúp người làm niềm vui tốt yêu quái, ta nếu làm ra quyết định, vậy thì tuyệt không hối hận!”

“Đến, giao dịch đi!”

Vương Bảo nói xong, liền đưa ra tới một cái nhẫn chứa đồ.

Có điều.

Long Hiên nhưng là không nhúc nhích.

Liền vào lúc này, Long Hiên hộ đạo tôn giả lên sàn, hơi tiến lên, cười nhạt

nói, “tiểu hữu, ngươi Huyết Mạch Tái Tạo Đan, có thể không nhường lão phu trước tiên kiểm tra một chút?”

Vương Bảo ánh mắt chìm xuống, lạnh quát, “Ngươi không tin ta?”

Long Hiên tiếp lời, thành khẩn nói rằng, “không phải không tin, là... Là bởi vì vụ giao dịch này, quả thật đào hết rồi ta của cải, ta thận trọng để, Vương huynh, đắc tội rồi!”

Vương Bảo hừ nhẹ một tiếng.

Sau đó mới nhạt âm thanh nói, “thôi, chẳng muốn với các ngươi chấp nhặt!”

Nhẫn chứa đồ đưa ra!

Long Hiên hộ đạo tôn giả, vẻ mặt buông lỏng!

Vương Bảo nếu dám lấy ra, cái kia vụ giao dịch này, sẽ không giở trò khả năng liền lớn, dù sao, bình tĩnh mà xem xét, nếu là có quỷ, tuyệt đối không thể thẳng thắn như vậy.

Tiếp nhận nhẫn chứa đồ.

Này cái nhẫn trữ vật là vô chủ, Long Hiên hộ đạo tôn giả lập tức thần hồn cảm ứng được bên trong chứa Huyết Mạch Tái Tạo Đan.

Cùng vừa nãy, giống như đúc, số lượng cũng đúng!

Thế nhưng.

Hắn vẫn là hết sức thận trọng tùy ý lấy ra một viên, sau đó, để vào trong miệng!

Đan dược vào miệng, khởi đầu còn không có cảm giác gì.

Long Hiên hộ đạo tôn giả cũng không sốt ruột, vừa nãy cũng là tình huống

như thế, họ Vương không phải nói sao, là trò vui khởi động mà thôi!

Đúng như dự đoán, rất nhanh Long Hiên hộ đạo tôn giả cũng cảm giác được, huyết mạch của chính mình phát sinh dị biến, huyết mạch chi quang cấp tốc bành trướng, biến sắc, trực tiếp nâng cao một cấp!

Hắn huyết mạch kỳ thực không tính quá cao, có thể đạt đến mức độ như vậy, dựa cả vào hậu thiên (ngày kia) nỗ lực, lúc này huyết thống tăng lên, dù hắn chính là Vĩnh Hằng cảnh đại yêu, cũng là hết sức kích động!

Tầng tầng hít một hơi, Long Hiên hộ đạo tôn giả nắm chặt nhẫn chứa đồ, quay về Long Hiên gật gật đầu!

Long Hiên triệt để thả lỏng.

Sau đó chính là mừng như điên!

Cũng là thẳng thắn đem chứa nhà mình đáy nhẫn chứa đồ đưa ra, Long Hiên quay về Vương Bảo chắp tay nói, "Vương huynh, ta còn có đại sự muốn làm, sau này còn gặp lại!"

"Lại gặp!"

Vương Bảo nắm bắt Long Hiên nhẫn chứa đồ, hơi cười.

Chúng ta đương nhiên sẽ lại gặp!

Hơn nữa, phỏng chừng sẽ rất nhanh.

Long Hiên vội vã mà đi.

Vương Bảo nhưng là quay về mấy cái Hoang Cổ Thánh Tông em gái cười nói, "mấy vị sư muội, bồi sư huynh đệ chúng ta đi chung quanh một chút?"

"Sư huynh khách khí, đây là nên!"

Mấy cái Hoang Cổ Thánh Tông em gái đối với Vương Bảo thái độ cực kỳ

nhăn nhó, mục mang ý xuân, nhìn dáng dấp, đã có thể lên gôn ba.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “ta hai vị này sư huynh, khá là thẹn thùng, mấy vị sư muội, có thể phải cố gắng bắt chuyện a!”

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân đều là dở khóc dở cười, Vũ Xương Hà vẫn còn có chút không cam lòng, ở nơi đó nhắc tới Huyết Mạch Tái Tạo Đan sự tình.

Vương Bảo nghe được phiền, một câu ta là đan đạo tông sư, liền trực tiếp chặn lại trở lại, nhường Vũ Xương Hà á khẩu không trả lời được!

...

...

Lại nói Long Hiên.

Hàng này kỳ thực là theo hắn cha Long Chiến Thiên đến!

Long Chiến Thiên tuy rằng không phải Thiên Long tộc tộc trưởng, nhưng ở Thiên Long tộc cũng là quyền hành rất nặng, bản thân càng là Thiên Yêu Hoàng bên trong bá chủ cấp đại yêu.

Vào giờ phút này, Long Chiến Thiên đang cùng Hoang Cổ Thánh Tông một vị tư lịch rất già lão trưởng lão nói chuyện!

“Long huynh, ta nhận được tin tức, huyết trì có dị động, Huyết Yêu nghĩa địa bí cảnh ba tầng chẳng mấy chốc sẽ mở ra!” Người trưởng lão kia cười nhạt nói.

Long Chiến Thiên ánh mắt tinh mang lóe lên, thản nhiên nói, “quý tông lão tổ lần này lên cấp, nói vậy sẽ hạ xuống rất nhiều huyết mạch ban tặng, Hoang Cổ Thánh Tông thực lực, bỗng dưng tăng thêm vài thành, nếu như Huyết Yêu nghĩa địa bí cảnh thật sự mở ra, cái kia quý tông sẽ phải làm náo động lâu la!”

Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt tối tăm, nhưng lóe lên một cái rồi biến mất, chỉ là cười cợt, nói rằng, "xem Long huynh nói, ở Yêu tộc, luận thực lực, lúc này lấy Vạn Yêu liên minh làm đầu, mà trời Long lão tổ lão nhân gia người, có thể nói là ta Yêu tộc Chí tôn, ai dám làm càn?"

Hai người lẫn nhau nói khoác một phen, đều là hết sức hài lòng!

Cũng nhưng vào lúc này.

Hai người nói chuyện gian phòng cửa lớn bị ầm ầm một tiếng đẩy ra, Long Hiên vội vã không nhịn nổi xông vào đến, còn la lên nói, "cha, chúng ta phát ra!"

Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão tựa như cười mà không phải cười liếc mắt nhìn Long Chiến Thiên, nói rằng, "đây là quý công tử?"

Long Chiến Thiên khóe miệng co quặp, bàn tay sờ một cái, suýt chút nữa một cái tát hô qua đi, mặt âm trầm quát, "Lão tử nhắc nhở qua ngươi bao nhiêu lần? Mỗi khi gặp đại sự muốn tĩnh khí, ngươi đây? Ngươi xem một chút ngươi hiện tại, tính hình dáng gì?"

Long Hiên rất là oan ức.

Hắn hộ đạo tôn giả đi tới, hơi cười, nói rằng, "lão gia, thiếu chủ cũng là Hồng Phúc Tề Thiên, được lớn lao tạo hóa, lúc này mới như vậy, ngài liền không nên trách tội hắn!"

Long Chiến Thiên quay về Long Hiên hộ đạo tôn giả gật gù, nói rằng, "Danh lão, phiền phức ngươi chăm sóc hắn... Ân, nói đi, ngươi đến cùng được cái gì?"

Long Hiên liếc mắt nhìn cái kia Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão.

Cái kia Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão dở khóc dở cười, khẽ lắc đầu, liền muốn đứng dậy.

Long Chiến Thiên nổi giận, vỗ bàn một cái lớn quát, “Tiểu tử thúi, vị này chính là Hoang Cổ Thánh Tông tiền bối, nhìn thấy thức bảo vật, so với lão tử gặp đều nhiều hơn, ngươi mù suy nghĩ cái gì đây? Mau mau nói!”

Long Hiên do dự một chút, thấp giọng nói, “cha, ta... Ta chiếm được một nhóm Huyết Mạch Tái Tạo Đan!”

Long Chiến Thiên vẻ mặt vui vẻ, “Ồ? Huyết Mạch Tái Tạo Đan? Ha ha, chẳng trách ngươi hưng phấn như thế, không nghĩ tới, dĩ nhiên là Huyết Mạch Tái Tạo Đan, ân...”

Vẻ mặt đột nhiên cứng đờ.

Long Chiến Thiên ánh mắt tinh mang lóe lên, truy hỏi nói, “các loại, ngươi mới vừa nói, một nhóm?”

Long Hiên nhất thời đắc ý lên, “Không sai, cha, ta chiếm được một nhóm Huyết Mạch Tái Tạo Đan, đầy đủ... Gần hai trăm viên!”

Ầm!

Long Hiên bỗng nhiên chiến lên.

Hắn dưới trướng cái ghế ầm ầm một tiếng nát tan, vẻ mặt chấn động!

Cái kia Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão cũng là một mặt mộng bức, khó có thể tin.

Ma trứng!

Thời đại này.

Huyết Mạch Tái Tạo Đan, còn rất sao có thể luận phê? Còn rất sao có thể đột phá một trăm viên?

Nửa ngày.

Long Chiến Thiên hít một hơi thật sâu, khóe mắt dư quang liếc mắt nhìn cũng là đứng lên đến Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão, hắn bắt đầu hối hận rồi!

Khe nằm!

Sớm biết nhi tử được như vậy đừng vận may lớn, hắn liền xệ mặt xuống, nhường Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão rời đi.

Hiện tại ngược lại tốt!

Tin tức căn bản không che giấu nổi!

Có điều...

Nặn nặn nắm đấm, Long Chiến Thiên tiến lên vài bước, trịnh trọng nhìn Long Hiên, ngưng âm thanh nói, "ngươi xác định, đó là Huyết Mạch Tái Tạo Đan? Ngươi có biết, liên minh Tông Sư đã đến ra Huyết Mạch Tái Tạo Đan tỉ lệ thành đan... Chưa tới một thành a! Gần hai trăm viên, nhi tử..."

"Ngươi... Đúng hay không bị người hãm hại?"

Xin lỗi ha, uống rượu mộng bức.

Ngày hôm qua uống một chút rượu, ngủ mộng bức, xin lỗi ha, xin mời ngày nghỉ.

------oOo------

Chương 668: Không nghi ngờ chút nào, đây là bị hãm hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cha, ta sẽ không bị người hố!”

Long Hiên là như vậy tự tin.

Hắn ngẩng cao đầu, vô cùng đắc ý nói rằng, “viên thuốc này mặc dù là Huyết Mạch Tái Tạo Đan, thế nhưng, ta cùng Danh lão đã đến có kết luận, những này Huyết Mạch Tái Tạo Đan, chính là thượng cổ để lại, vì lẽ đó, số lượng nhiều, mà khác với tất cả mọi người!”

“Lại nói, Danh lão đã đích thân thể nghiệm qua, hiệu quả tổng không phải là giả chứ?”

Long Hiên nói xong.

Hắn hộ đạo tôn giả Danh lão lập tức híp mắt cười nói, “lão gia, thiếu chủ nói không sai, bởi vì tiêu tốn to lớn, chúng ta đương nhiên phải tự mình đo lường!”

Long Chiến Thiên hưng phấn đều có chút run rẩy!

Ta nhỏ má ơi!

Đây chính là gần hai trăm Huyết Mạch Tái Tạo Đan!

Dựa theo Huyết Mạch Tái Tạo Đan hiệu quả đến suy đoán, có thể đem huyết thống tăng tiến tới trình độ nào? Phản tổ? Bọn họ Yêu tộc nhưng là cổ Yêu Hậu đời sau, Thiên Yêu huyết mạch, huyết thống càng cao, liền có thể thức tỉnh càng nhiều huyết mạch thần thông!

Hơn nữa loại này chỗ tốt, càng là có thể kéo dài đời sau, tạo phúc tử tôn, có

thể nói là bộ tộc chi căn bản!

Cái kia Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão xem chính là có chút ăn vị.

Càng là thập phần ước ao đố kị!

Cứng bỏ ra một cái nụ cười.

Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão nói rằng, “Long huynh, sao không nhường hiền chất đem Huyết Mạch Tái Tạo Đan lấy ra vừa nhìn?”

Long Chiến Thiên hít sâu một hơi, nói rằng, “lấy ra, cha nhìn một cái!”

Long Hiên đem nhẫn chứa đồ lấy ra, đưa cho Long Chiến Thiên.

Long Chiến Thiên tiếp nhận nhẫn chứa đồ, cảm ứng bên dưới, lập tức nhìn thấy cái kia từng viên một vàng như nghệ sắc “Huyết Mạch Tái Tạo Đan”!

Lấy ra một viên!

Long Chiến Thiên vẻ mặt nghi ngờ không thôi nói rằng, “đây là Huyết Mạch Tái Tạo Đan? Đây cũng quá...”

Nói như thế nào đây?

Cùng tưởng tượng rõ ràng không hợp a!

Nếu như muốn tượng bên trong chính là kim bình trang, như vậy hiện tại chính là plastic trang, chênh lệch quá rất sao lớn!

Long Hiên gấp bận bịu nói rằng, “cha, đừng xem nó nhìn như bình thường, thế nhưng, đây là thượng cổ để lại Huyết Mạch Tái Tạo Đan, ngài có thể tự mình dùng một viên, trải nghiệm một hồi!”

Long Chiến Thiên gật gật đầu.

Nhi tử nói không sai!

Dài xấu không sao, bề ngoài đều là phù vân, nội tại đẹp mới là thật sự đẹp!

Đem trong tay "Huyết Mạch Tái Tạo Đan" thả vào trong miệng.

Long Chiến Thiên nhắm hai mắt lại.

Bên tai, Long Hiên âm thanh truyền đến, "Cha, này Huyết Mạch Tái Tạo Đan mới vừa sau khi uống, sẽ chờ thêm một hồi, mới sẽ có hiệu quả, ngài mà bình tĩnh đừng nóng..."

Đúng không?

Chẳng trách ta cảm giác ăn không giống như là siêu cấp thánh đan, mà là phổ thông chữa thương đan...

Long Chiến Thiên tĩnh tâm chờ đợi.

Chờ đợi.

Chờ đợi.

Các loại...

Nửa khắc đồng hồ qua đi!

Long Chiến Thiên mở mắt ra, hắn ánh mắt có chút âm trầm, trên mặt của hắn nụ cười không lại, con mắt của hắn trừng trừng nhìn về phía con trai của chính mình, cắn răng, ngột ngạt lửa giận, nói rằng, "các loại thời gian... Đủ dài ra..."

Long Hiên nuốt ngụm nước bọt!

Có chút mộng bức!

Hắn hộ đạo tôn giả Danh lão, cũng là lơ ngơ, thực sự là không làm rõ ràng được trạng thái!

Chờ đến nửa khắc đồng hồ a khe nằm!

Trước tuy rằng cũng cần chờ đợi, thế nhưng cũng là mấy trăm hơi thở công phu a!

Này rất sao là xảy ra chuyện gì?

“Cha... Ngài thật sự một điểm phản ứng đều không có?” Long Hiên chưa từ bỏ ý định hỏi.

Long Chiến Thiên sắc mặt đen, lệ quát, “Có hiệu quả hay không, ta sẽ không rõ ràng? Huyết mạch của ta ánh sáng, một điểm dị động đều không có!”

Long Hiên cuống lên!

Vụ thảo!

Này mẹ nó không thể a!

Danh lão tự mình thí nghiệm qua, lại nói, cái kia Hoang Cổ Thánh Tông em gái cũng là ăn qua, đều có hiệu quả, vì sao cha ta liền không phản ứng?

Chẳng lẽ đan dược này cũng chia người?

Phốc ngươi muội, điều này cũng quá thái quá!

“Cha, ngài lại dùng một viên, thử xem?” Long Hiên sắc mặt có chút tái nhợt nói rằng.

Long Chiến Thiên sắc mặt dị thường khó coi, hắn hừ nhẹ một tiếng, lần thứ hai từ nhẫn chứa đồ lấy ra một viên “Huyết Mạch Tái Tạo Đan”, sau đó thả vào trong miệng!

Hồi lâu.

Hồi lâu...

Long Chiến Thiên run rẩy!

Trước là kích động!

Nhưng mà hiện tại, nhưng là tức giận!

Ma trứng a!

Nhi tử này rõ ràng là bị lừa rồi a!

Này mẹ nó nếu như Huyết Mạch Tái Tạo Đan, lão tử ăn cái phân!

“Vô liêm sỉ tiểu tử!”

Long Chiến Thiên quát chói tai, run cầm cập chỉ vào Long Hiên, uống mắng nói, “đầu óc ngươi là nước vào sao? Như thế thái quá làm ngươi lên một lượt? Trước lão phu liền hoài nghi, hiện tại, hanh... Ta hỏi ngươi, vì những này đan dược, ngươi tiêu tốn bao nhiêu tiền?”

Long Hiên sắc mặt đã trắng nõn như tờ giấy, Danh lão đứng ở một bên, cũng là như rơi xuống hầm băng.

Nửa ngày.

Long Hiên mới run giọng nói, “cha... Ta... Ta toàn bộ gia sản... Tất cả đều đổi đi... Ta Huyết Yêu đan... Ngài ban tặng ta những kia Huyết Yêu hoàng cấp bậc Huyết Yêu đan... Cũng làm cho ta thay đổi... Còn có Thiên Tinh thạch, còn có Khô Vinh cỏ, còn có...”

Long Hiên mỗi một câu nói.

Long Chiến Thiên thần kinh đều run rẩy.

Cuối cùng nói xong, Long Chiến Thiên một cái lão huyết đó là cố nén không có biểu bắn ra!

Khe nằm a!

Này còn đúng là nhi tử toàn bộ gia sản a!

“Nói, đến cùng là ai? Đem chuyện đã xảy ra, rõ ràng mười mươi cho lão tử nói rõ ràng!”

Long Chiến Thiên khuôn mặt vặn vẹo, khẩn nắm chặt nắm tay, rống to nói.

Long Hiên run lập cập!

Hắn cảm thấy, hắn cha hiện đang muốn đánh chết chính mình.

Này có thể không phải ảo giác, hay là daddy thật sự sẽ đánh chết chính mình, chính mình không phải con độc nhất a, daddy còn có lốp xe a!

“Cha, ngài nghe ta nói...”

Long Hiên đàng hoàng đem chuyện đã xảy ra nhổ lộ ra, không có một tia bảo lưu, quả thực có thể nói cảnh tượng thần hoàn nguyên!

Long Chiến Thiên trầm mặc.

Nửa ngày.

Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão thủ mở miệng trước, thương hại liếc mắt nhìn Long Hiên, lắc đầu một cái, thở dài nói, “không nghi ngờ chút nào, hiền chất đây là bị hãm hại, đào bẫy người thực sự là quá am hiểu sâu lòng người, hắn tóm lấy hiền chất nhược điểm, dục cầm cố túng, trực tiếp đem hiền chất hố không còn gì cả...”

Hắn vừa dứt lời.

Long Chiến Thiên liền cũng không nhịn được nữa, một cái tát giật đi ra ngoài, một tát này có thể không có một chút nào lưu thủ, Long Hiên đầu đều bị đánh biến hình, đầu tỉnh tỉnh, ầm ầm một tiếng đánh vào trên tường,

xô ra một cái to lớn lỗ thủng!

“Ngớ ngẩn!”

Long Chiến Thiên nổi giận gầm lên một tiếng!

Bảo vật bồi không còn một mống!

Này mặt cũng là ném không còn một mống a!

Đây chính là ngay ở trước mặt Hoang Cổ Thánh Tông đồng đạo a, quá mẹ nó mất mặt!

“Lão gia, ta cũng có lỗi! Ai, vạn vạn không ngờ tới, bằng vào ta từng trải, dĩ nhiên cũng sẽ trúng kế!” Long Hiên hộ đạo tôn giả cười khổ một tiếng, quỳ một chân trên đất!

Long Chiến Thiên trầm giọng nói, “Danh lão, đứng lên đi, việc này... Càng to lớn hơn sai lầm, vẫn là tên tiểu tử này, nếu không là hắn nhất định phải lên đuổi con bị hố, há sẽ dễ dàng như vậy bị lừa!”

Danh lão cười thảm nói, “sai rồi chính là sai rồi, có điều, lão gia, đan dược hiệu quả, ta tự mình dùng qua, huyết mạch của ta, cũng lên cấp, này, đến cùng lại là xảy ra chuyện gì đây?”

Long Chiến Thiên cau mày!

Cái này cũng là hắn nghi hoặc việc!

Danh lão không thể lừa hắn, như vậy, này mẹ nó đến cùng là cái gì quỷ?

Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão thần sắc hơi động, nói rằng, “hay là có thật có giả?”

Long Chiến Thiên hé mắt, gật đầu nói, “có lẽ vậy... Thế nhưng... Dùng giả lừa gạt con trai của ta...”

Ánh mắt sát cơ bùng lên!

Trên người yêu khí cuồn cuộn!!

Cuồng bạo sát ý, dâng trào ra, làm cho Long Chiến Thiên phảng phất Sát thần trên đời, làm người cả người run rẩy.

“Người này, ta muốn tru hắn toàn tộc...”

------oOo------

Chương 669: Ngươi hãm hại chúng ta, ngươi còn không thừa nhận?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Chiến Thiên khí gan thương.

Tâm cũng là kim đâm bình thường thương.

Long Hiên bồi đi ra ngoài, cái kia trên căn bản đều là chính mình cho.

Đó là hắn để cho nhi tử nỗ lực tư bản!

Là nhường nhi tử không lạc hậu đại ca cái kia đáng chết thiên kiêu con trai Long Kiếm quá nhiều gốc gác!

Nhưng mà hiện tại.

Không còn gì cả a!

Đặc biệt là cái kia bảy mươi, tám mươi viên Huyết Yêu đan, vậy cũng là Huyết Yêu hoàng cấp bậc Huyết Yêu đan, có thể đổi bao nhiêu thân thể sức chiến đấu, thay đổi bao nhiêu cao thủ ném hiệu?

Lần này!

Toàn mẹ nó không rồi!

Long Chiến Thiên chỉ tiếc mài sắt không nên kim liếc mắt nhìn con trai của chính mình, là càng xem càng khí, càng xem càng nghĩ quất chết hắn!

Chính mình không bằng đại ca của mình!

Không nghĩ tới nhi tử càng là xa xa không Như nhi con đại ca!

Đại ca nhi tử Long Kiếm, dù cho là như thế nào đi nữa đối địch, cũng sẽ kêu một tiếng Long Kiếm thiếu chủ, đây là chân thật tên gọi, là đánh ra đến, mà con trai của chính mình đây...

Liền tên đều kêu không được chứ?

Tên khốn kiếp này đồ chơi a!

Lão tử làm sao sẽ sinh ra tới đây sao cái đồ chơi!

“Hừ, Đệ Cửu Yêu Tông...”

Long Chiến Thiên ánh mắt lập loè hàn mang, khí thế hơi động, gian phòng đều là run run lay động lên!

Cái kia Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão trong lòng nói thầm không được, liền vội vàng tiến lên kéo hắn, nói rằng, “Long huynh, bớt giận a... Nói thật, ngươi tao ngộ, ta rất đồng tình, thế nhưng, nơi đây chính là... Ta Hoang Cổ Thánh Tông, Đệ Cửu Yêu Tông, tốt xấu cũng coi như là khách nhân, kính xin Long huynh bán ta một bộ mặt, không muốn ra tay đánh nhau!”

“Cho tới hiền chất bị hố, đương nhiên không thể liền như thế coi là, lão phu cùng ngươi đi một chuyến, chúng ta đem đồ vật cầm về, là được rồi...”

Long Chiến Thiên cưỡng chế lửa giận!

Hắn trầm mặc một hồi, lúc này mới nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “tốt! Việc này, ta cho lão ca mặt mũi, đi, chúng ta hiện tại liền đi, nếu không, ta sợ ta sẽ quất chết con trai của ta...”

Nằm trên mặt đất giả chết Long Hiên không nhịn được toàn thân run rẩy một hồi, mặt hướng về trên đất chen đến càng ác hơn!

...

...

Đệ Cửu Yêu Tông chỗ ở lầu các.

Này lớp vỏ kết thúc Vương Bảo bọn họ trở về.

Mới vừa vào đi lầu các chính đại cửa, Vương Bảo bọn họ liền ngừng chân, bởi vì lúc này giờ khắc này, Ma Thiên Cừu chính thần sắc nghiêm túc vòng chéo tay, đứng ở trong viện, nhìn bọn hắn chằm chằm.

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân theo bản năng rụt cổ một cái, hướng về Vương Bảo phía sau nhích lại gần.

Ma Thiên Cừu nhìn thấy tình cảnh này, được kêu là một cái khí a!

Nhìn thấy Vương Bảo tiến lên, Ma Thiên Cừu trong lòng than nhẹ một tiếng, nói rằng, "Thiên Bá a..."

Vương Bảo chắp chắp tay, nghiêm nghị nói, "trưởng lão, cái gì cũng đừng nói, chúng ta sai rồi, chúng ta nhận phạt!"

Ma Thiên Cừu ngậm miệng lại!

Bởi vì hắn không có gì để nói!

Ngươi muội!

Phạt?

Phạt cái chim a!

Ai dám phạt ngươi a!

Phạt ngươi, trở về tông môn sau khi, chưởng giáo còn không được vào chỗ chết phạt ta a?

Này rất sao không phải tìm tội được sao?

Trên mặt bỏ ra một cái nụ cười, Ma Thiên Cừu cười gượng nói, "Thiên Bá,

ngươi đi về nghỉ trước, ta có việc, cùng hai người các ngươi tốt sư huynh, thương lượng một chút...”

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân trong lòng hồi hộp nhảy một cái, Vũ Xương Hà gấp vội vàng kéo một cái Vương Bảo góc áo, truyền âm nói, “sư đệ cứu mạng...”

Vương Bảo trong lòng cười thầm, đang chuẩn bị nói giúp một chút, không nghĩ tới Lợi Thiên Lân ngay lập tức sẽ bán đứng hắn, đối với Ma Thiên Cừu nói rằng, “trưởng lão, ta có đại sự bẩm báo, chúng ta Vương sư đệ, hắn có thể luyện chế ra Huyết Mạch Tái Tạo Đan!”

Vũ Xương Hà trong lòng nói thầm “Làm ra đẹp đẽ”!

Đúng như dự đoán.

Ma Thiên Cừu lập tức dời đi sự chú ý!

Trố mắt ngoác mồm nhìn Vương Bảo, Ma Thiên Cừu ánh mắt hưng phấn, mãnh mà tiến lên vài bước, run giọng nói, “Thiên Bá, Thiên Lân nói đều là thật sự? Ngươi thật có thể luyện chế ra Huyết Mạch Tái Tạo Đan?”

Vương Bảo quay về Lợi Thiên Lân trợn tròn mắt, sau đó mới nói rằng, “trưởng lão, Huyết Mạch Tái Tạo Đan mà thôi, không cần như thế ngạc nhiên!”

Ma Thiên Cừu suýt chút nữa thổ huyết!

Còn Huyết Mạch Tái Tạo Đan, mà thôi?

Đây chính là quan hệ bộ tộc căn bản trọng yếu đan dược, bao nhiêu Đan sư say mê thánh đan, bao nhiêu Đan sư cả đời đều khó mà nhập môn, ngươi lại vẫn mà thôi?

Ta có thể hay không như thế đả kích người a, ta Thiên Bá sư điệt!

“Tốt!”

Ma Thiên Cừu kích động không kềm chế được, đi qua đi lại, vẻ mặt hưng phấn nói rằng, "việc này chưởng giáo nếu là biết rồi, còn không được cười nổ a, ha ha ha, không sai, không sai, quá tuyệt!"

"Không được, việc này ta đến lập tức thông báo chưởng giáo!"

Dứt lời.

Ma Thiên Cừu liền muốn phát đưa tin!

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Lầu các cửa lớn trong lúc bất chợt bị người ầm ầm một tiếng đẩy ra, sau đó, sắc mặt âm trầm Long Chiến Thiên liền một cước đạp vào!

Ở phía sau hắn, còn theo Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão, khuôn mặt vặn vẹo Long Hiên cùng với hắn hộ đạo tôn giả Danh lão!

Tình cảnh này, "lai giả bất thiện"!

Ma Thiên Cừu hoàn toàn biến sắc, ánh mắt tinh mang lóe lên, nhanh chóng tiến lên, đứng ở Vương Bảo trước người bọn họ, nhìn kỹ phía trước nhất Long Chiến Thiên, cười lạnh nói, "ta ngược lại thật ra ai, hóa ra là Thiên Long tộc ngu xuẩn!"

Long Chiến Thiên trên mặt sát cơ lóe lên, mặt âm trầm nói rằng, "Ma Thiên Cừu, đừng quá liều lĩnh, họa là từ miệng mà ra đạo lý, ngươi không hiểu a? Mặt khác, ngươi còn lâu mới là đối thủ của ta, trong lòng ngươi không đếm sao?"

Ma Thiên Cừu vẻ mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, "nơi này là Hoang Cổ Thánh Tông..."

Ý tứ, đã rất rõ ràng!

Cái kia Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão trong lòng bất đắc dĩ, vội vã tiến lên, trạm (đứng) ở tại bọn hắn trung gian, ho nhẹ một tiếng nói rằng, "có chuyện cố gắng nói, không nên kích động, Long huynh..."

Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão khẩn thiết ánh mắt nhìn Long Chiến Thiên!

Long Chiến Thiên nỗ lực chế nộ, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "ai là Vương Thiên Bá?"

"Cha, chính là hắn!"

Long Hiên không nhịn được, tiến lên đột nhiên chỉ tay Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "tiểu hỗn trương, ngươi lại dám hố ta, ngươi thật là to gan a, lão tử nói cho ngươi, ngày hôm nay ngươi..."

"Ngươi câm miệng!"

Long Chiến Thiên gầm lên nhi tử một mặt!

Long Hiên gò má vừa kéo, tức giận bất bình ngậm miệng lại!

Long Chiến Thiên ánh mắt rơi vào Vương Bảo trên người, trên dưới đánh giá một chút, đáy mắt nơi sâu xa, sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất, trầm giọng nói, "tiểu tử, ta cũng không cùng ngươi phí lời, ngày hôm nay, ngươi đem hãm hại con trai của ta bảo vật, toàn giao ra đây, việc này, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu không, ta Long Chiến Thiên bằng vào ta tộc hồn tuyên thề, chắc chắn tru ngươi toàn tộc!"

"Được rồi!"

Ma Thiên Cừu phẫn nộ cực kỳ!

Hắn ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm Long Chiến Thiên, nói rằng, "Long Chiến Thiên, Thiên Bá hãm hại con trai của ngươi? Ngươi điều đã điều tra rõ chưa? Ta có thể cảnh cáo ngươi, ai dám động Thiên Bá, liền là ta Thiên

Tà Yêu Tông mối thù địch, ta nói, nhưng là toàn chín tông, mà không phải đơn chỉ ta Đệ Cửu Yêu Tông!”

Long Chiến Thiên hơi ngạc nhiên, có điều sau đó, liền cười lạnh nói, “ta quản hắn có ai che chở, hắn đã làm gì, chính hắn rõ ràng, không tin ngươi hỏi hắn!”

Ma Thiên Cừu nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo hé mắt, hơi tiến lên, vòng chéo tay nhạt âm thanh nói, “tiền bối, ngươi nói ta hãm hại con trai của ngươi, có chứng cứ sao?”

Long Chiến Thiên xoay tay lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, châm chọc nói, “ngươi bán Huyết Mạch Tái Tạo Đan, vốn là giả, ngươi còn muốn giãy dụa cái gì?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, lắc đầu thở dài nói, “tiền bối, ta Vương Thiên Bá tuy rằng tự nhận không phải cái gì chính nhân quân tử, thế nhưng, ta nhưng cho tới bây giờ không hàng người khác, ngươi nói Huyết Mạch Tái Tạo Đan là giả, vậy thì là giả?”

Long Chiến Thiên tức giận nói, “Hoang Cổ Thánh Tông Yến huynh ở đây, lão phu thân đo không có hiệu quả chút nào, ngươi lại vẫn dám nguỵ biện?”

Cái kia Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão ho nhẹ một tiếng, nhìn Ma Thiên Cừu, trầm giọng nói, “Ma lão đệ, việc này ta có thể làm chứng, cái kia Huyết Mạch Tái Tạo Đan, đúng là giả!”

Ma Thiên Cừu khóe miệng co quặp.

Hắn cũng không phải hoài nghi Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão liên hợp Long Chiến Thiên hãm hại hắn, như thế không phẩm sự tình, huống hồ hố vẫn là một cái đệ tử bối, như vậy khởi binh long trọng, không đến nỗi!

Chẳng lẽ.

Thiên Bá sư điệt thật sự làm như thế một cái quá nhanh yêu tâm chuyện tốt?

Hít sâu một hơi, Ma Thiên Cừu không khỏi nhìn về phía Vương Bảo, thấp giọng nói, “tiểu tử thúi, ngươi giở trò quỷ gì?”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “trưởng lão, bọn họ là đang làm dáng, có điều, ta này Huyết Mạch Tái Tạo Đan, chính là từ di tích cổ chiếm được, căn cứ ta kinh nghiệm thuở xưa... Có mấy người tay đen, hay là thật sự không hiệu quả, thế nhưng muốn nói tới Huyết Mạch Tái Tạo Đan là giả, ta là kiên quyết sẽ không thừa nhận, không tin, chúng ta có thể tại chỗ thử xem, nếu như thật không có hiệu quả, hanh...”

“Không nói những cái khác, bảo vật cho ngươi, tiểu gia mạng nhỏ, cũng bồi cho ngươi...”

------oOo------

Chương 670: Thật làm bộ thời điểm giả cũng thật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vẻ mặt là càng nói càng tức giận, căm phẫn sục sôi, nước bọt bay một chỗ!

Long Chiến Thiên khóe miệng đột nhiên co giật lên!

Hai mắt phảng phất hai cái lạnh giá lưỡi đao, ở Vương Bảo trên người qua lại mài a mài!

Này đáng chết, giết ngàn đao tiểu hỗn đản!

Đều rất sao đến lúc này, dĩ nhiên còn không hết hi vọng!

Còn muốn hố lão tử toàn gia!

"Tốt! Đây chính là ngươi nói, có Hoang Cổ Thánh Tông Yến huynh làm chứng, sau đó xem lão tử làm sao đem máu thịt của ngươi lột đến không còn một mống!"

Long Chiến Thiên mặt âm trầm khẽ quát một tiếng, sau đó cười lạnh mở ra bàn tay, nói rằng, "đây chính là ngươi bán cho con trai của ta đan dược, vậy thì thử xem đi!"

Thử xem liền thử xem!

Giả, cái quái gì vậy còn có thể biến thành thật sự?

Lão tử liền ăn hai viên, hãy cùng đường đậu giống như, này nếu như Huyết Mạch Tái Tạo Đan, lão tử thật rất sao ăn cái phân!

Vương Bảo nhưng là trực tiếp nhìn về phía Hoang Cổ Thánh Tông Yến

trưởng lão, nghiêm nghị nói, “tiền bối, vì biểu hiện công chính, tiền bối có thể cho rằng nhân chứng, tự mình thí nghiệm!”

Cái kia Yến trưởng lão liếc mắt một cái Vương Bảo, khẽ lắc đầu, ngược lại không là từ chối, chẳng qua là cảm thấy, Vương Bảo thực sự là tự tìm đường chết!

Hắn không thể là Đệ Cửu Yêu Tông, đi vào chỗ chết đắc tội Long Chiến Thiên, hắn sẽ công bằng công chính thí nghiệm, mà kết quả, rõ ràng, ngươi này rất sao tuyệt bức là giả!

“Như vậy, lão phu kia liền thử xem!” Yến trưởng lão gật gật đầu nói.

Hắn tiếp nhận Long Chiến Thiên nhẫn chứa đồ.

Xoay tay, một viên đan dược xuất hiện ở lòng bàn tay.

Vừa muốn ăn đi, Vương Bảo đột nhiên nói rằng, “vì có vẻ công chính, tiền bối có thể trước tiên đem huyết mạch chi quang hiển lộ ra!”

Yến trưởng lão động tác một trận, sau đó hít sâu một hơi, điều động tự thân huyết mạch ấn ký, một đạo màu xanh lục hiu hắt ánh sáng tái hiện ra!

Nhìn chung quanh một tuần, Yến trưởng lão ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “lão phu huyết thống không cao lắm, chỉ là màu xanh lục, cười chê rồi!”

Yêu tộc huyết thống, đối ứng cửu sắc, màu xanh lục chiếm cứ đệ ngũ giai, không cao cũng không thấp!

Dứt lời.

Yến trưởng lão phục hạ thủ bên trong đan dược!

Đan dược vào miệng.

Yến trưởng lão cảm thụ một hồi, liền kéo kéo khóe miệng!

Ngươi muội a!

Này rất sao là Huyết Mạch Tái Tạo Đan?

Này cái gì đồ chơi cũng không phải a!

Thuốc này hiệu, càng cảm ứng càng như là chữa thương đan a, liền mùi vị đều là một cái vị, đường đậu giống như!

"Viên thuốc này... Thật sự không phải Huyết Mạch Tái Tạo Đan!" Yến trưởng lão nghiêm mặt nói.

Lời này vừa nói ra!

Long Chiến Thiên cùng đứng phía sau hắn Long Hiên lập tức bỗng cảm thấy phấn chấn, Long Chiến Thiên ánh mắt âm trầm nhìn về phía Ma Thiên Cừu, cười lạnh nói, "Ma Thiên Cừu, ngày hôm nay không phải lão phu không cho Hoang Cổ Thánh Tông mặt mũi, dù cho là ngày hôm nay Thánh tông lão tổ giáng lâm, lão phu cũng sẽ không giảng hoà, hắn mới vừa nói, bồi thêm cái mạng nhỏ của hắn, đã như vậy, hắn mệnh, ta liền thu rồi..."

Vừa dứt lời!

Sát cơ phun trào mà ra!

Ma Thiên Cừu còn lâu mới là đối thủ của hắn, sắc mặt không khỏi nhất bạch.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy cái kia Yến trưởng lão đột nhiên vẻ mặt đại biến, nghi ngờ không thôi nhắm hai mắt lại, chớp mắt qua đi, hắn một lần nữa mở mắt, vẻ mặt kích động nói, "Chờ đã... Tốt... Thật giống có phản ứng!"

Lại nói.

Hắn huyết mạch chi quang, xuất hiện lần nữa, mà lần này, đã đã biến thành màu xanh!

Đối ứng huyết thống cấp chín đệ lục giai!

Này rõ ràng là huyết thống lên cấp a!

Bất thình lình một màn, làm cho Long Chiến Thiên động tác cứng đờ, vẻ mặt đọng lại, hai con mắt trừng trừng nhìn yến trên người trưởng lão huyết mạch chi quang, tâm tư đều có chút trống không!

Đại gia ngươi!

Lên cấp?

Làm sao có khả năng lên cấp?

Lão tử liền ăn hai viên, rắm phản ứng không có, hắn chỉ là ăn một viên, liền lên cấp?

Chẳng lẽ, những đan dược này, thật sự có thật có giả? Chỉ là...

Ta phốc ngươi muội, lão tử liền xui xẻo như vậy? Liền ăn hai viên giả đan dược?

Ma Thiên Cừu tâm thần buông lỏng, lập tức cười lạnh nói, “làm sao? Long Chiến Thiên, bây giờ nhìn lại, không phải Thiên Bá bán chính là giả đan dược, trái lại là chính các ngươi quá xui xẻo, ăn Huyết Mạch Tái Tạo Đan, đều không có hiệu quả chút nào, này nói cách khác...”

“Ha hả, hay là a, các ngươi đã không cứu, huyết thống cũng là như vậy, Huyết Mạch Tái Tạo Đan đều không thể kéo cứu các ngươi!”

Long Chiến Thiên trong nháy mắt khí căn bản đau đớn!

Hắn ánh mắt âm trầm trầm mặc một hồi, trong giây lát gầm nhẹ nói, “Yến huynh, tiếp tục ăn!”

Hoang Cổ Thánh Tông Yến trưởng lão trong lòng mừng như điên.

Đây chính là Huyết Mạch Tái Tạo Đan.

Dù cho là Vĩnh Hằng cảnh đại yêu, cũng là rất thấy thèm!

Trong nhẫn chứa đồ, nhưng là còn có gần hai trăm, này nếu như mở rộng ăn, khe nằm, ngày hôm nay lão tử muốn phát a!

“Nhẫn chứa đồ cho ta, ta đến chọn!” Long Chiến Thiên đột nhiên nói rằng.

Yến trưởng lão không chần chờ, đem nhẫn chứa đồ đưa cho Long Chiến Thiên!

Long Chiến Thiên vẻ mặt khó coi lấy ra đầy đủ ba viên, hắn hít sâu một hơi, đem đan dược đưa ra, trầm giọng nói, “tiếp tục thử xem!”

Yến trưởng lão tiếp nhận đan dược.

Một viên lối vào (vào miệng)!

Căn cứ kinh nghiệm thuở xưa, hắn không vội vã, chậm rãi các loại!

Không qua hai trăm hơi thở, hắn bỗng nhiên cảm giác được huyết mạch của chính mình dấu ấn kịch liệt rung động lên, tiếp theo, bên trên bộc phát ra ánh sáng, càng ngày càng Ao (xanh), loáng thoáng, có muốn lên cấp xu thế!

Trong lòng cuồng vui cười, Yến trưởng lão tiếp tục ăn viên thứ hai!

Liên tiếp ba viên vào bụng!

Yến trưởng lão đợi không bao lâu, liền kích động sắc mặt ửng hồng, thả ra huyết mạch chi quang, mà cái kia chói mắt màu xanh lam, nhường ở đây đông đảo yêu tu, đều là theo bản năng nuốt ngụm nước bọt!

Lại một lần lên cấp a!

Huyết thống liền thăng cấp hai, cái này cần đến chỗ tốt cùng với tăng cường gốc gác, căn bản là không có cách diễn tả bằng ngôn từ!

Mà này.

Cũng là mang ý nghĩa!

Vương Bảo Huyết Mạch Tái Tạo Đan, làm sao có khả năng là giả?

Bầy yêu trầm mặc trong lúc đó.

Vương Bảo bỗng nhiên nhạt âm thanh nói, "sự thực thắng với hùng biện, chân tướng làm sao, đại gia đều nhìn thấy, không phải ta đan dược là giả, mà là phụ tử các ngươi hai... Quá phế bỏ... Chính như ma trưởng lão nói tới, liền Huyết Mạch Tái Tạo Đan, đều cứu không được các ngươi a!"

Thật sự...

Là như vậy sao?

Long Chiến Thiên sắc mặt trở nên hơi trắng xám, hắn có chút sợ hãi!

Ngộ cắt cỏ!

Chẳng lẽ lão tử đời này, liền này hạn mức tối đa? Huyết Mạch Tái Tạo Đan đều cứu không được chính mình?

Yến trưởng lão có chút chưa hết thòm thèm nói rằng, "Long huynh, nếu không, ta lại thử?"

Long Chiến Thiên sắc mặt đen!

Ngươi muội a!

Còn muốn thử?

Ngươi thử cái cà!

Đều rất sao nhường ngươi thử xong, vậy lão tử chẳng phải là triệt để trắng (Haku) chơi?

Đem nhẫn chứa đồ một lần nữa cất đi, Long Chiến Thiên trầm mặc nửa ngày, đột nhiên lạnh giọng nói, “thôi, hay là, là ta hiểu lầm, ta xin lỗi! Lại gặp!”

Dứt lời.

Long Chiến Thiên xoay người liền đi.

Long Hiên một mặt phiền muộn vẻ, trừng Vương Bảo một chút, lúc này mới cùng hộ đạo ông lão Danh lão đồng thời tuỳ tùng Long Chiến Thiên rời đi.

Mà Hoang Cổ Thánh Tông Yến trưởng lão, nhưng là lưu lại, quay về Vương Bảo chắp tay cười, nói rằng, “tiểu hữu, không biết trong tay ngươi, có còn hay không dư thừa Huyết Mạch Tái Tạo Đan? Lão phu có thể dùng bảo vật để đổi!”

Vương Bảo nghe vậy, hé mắt, chỉ là do dự một chút, liền mặt mày hớn hở nói, “Đan dược, ta nhiều chính là, nói đi, ngươi muốn bao nhiêu...”

------oOo------

Chương 671: Đại ca, ta sai rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo cảm thấy, chính mình vẫn là rất lương tâm.

Nếu không, Hoang Cổ Thánh Tông Yến trưởng lão, nhất định phải đổi một trăm viên "Huyết Mạch Tái Tạo Đan", chính mình làm sao sẽ chỉ đổi cho hắn chín mươi chín viên?

Liên tục hãm hại hai nhóm, Vương Bảo hài lòng, hắn đã quyết định, sau đó xem ai không hợp mắt, liền cho đối phương phát phúc lợi, "Huyết Mạch Tái Tạo Đan" đi lên.

Chờ đến Yến trưởng lão cũng sau khi rời đi, Ma Thiên Cừu lúc này mới cực kỳ hạnh phúc nói rằng, "Thiên Bá, ngươi thật đúng là bản tông phúc tinh a, lão phu nằm mộng cũng muốn không tới, ngươi thậm chí ngay cả Huyết Mạch Tái Tạo Đan đều có thể luyện chế ra đến!"

"Không được, việc này cần mau chóng thông báo chưởng giáo, hơn nữa... Vẫn cần nhường một vị vĩnh hằng đỉnh cao sư huynh lại đây bảo vệ ngươi, nếu không, hơi có sai lầm, lão phu đời này đều hổ thẹn!"

Dứt lời.

Ma Thiên Cừu mạnh mẽ trừng một chút Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân, lạnh quát, "Suýt chút nữa đã quên hai người các ngươi tiểu tử, các ngươi nghe rõ, không cho phép mang sai lệch Thiên Bá sư điệt, nếu không thì, hừ hừ..."

Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân liếc mắt nhìn nhau, đều là bất đắc dĩ cười khổ.

Mang sai lệch Vương Bảo.

Mịa nó, nói ngược chứ?

...

...

Liên tiếp mấy ngày trôi qua.

Đúng là bình an vô sự.

Chủ yếu là Vương Bảo không làm sao ra ngoài, không phải hắn không nghĩ ra đi, mà là hắn bị người gác.

Ma Thiên Cừu cùng hai vị Đệ Cửu Yêu Tông trưởng lão, liền rất sao giữ ở ngoài cửa, ý kia, cũng không nói rõ không cho Vương Bảo đi ra ngoài, thế nhưng, liền cái kia mang theo ánh mắt cầu khẩn, khiến cho Vương Bảo đều thật không tiện.

Mà ngày đó.

Hoang Cổ Thánh Địa cuối cùng cũng coi như là muốn mở ra!

Vào giờ phút này, Đệ Cửu Yêu Tông cũng tới một vị Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao Thiên Yêu Hoàng, tên là Bành Sơn!

Bành Sơn triệu tập Đệ Cửu Yêu Tông đại quân, ở Hoang Cổ Thánh Tông tiếp đón trưởng lão dưới sự chỉ dẫn, đồng thời đi tới Thánh địa lối vào (vào miệng).

Nơi đây ngay ở Hoang Cổ Thánh Tông trung ương nơi, chính là một toà lớn vô cùng quảng trường, trung tâm nhưng là một toà cực kỳ to lớn tế đàn.

Bốn phương tám hướng, là Hoang Cổ Thánh Tông đệ tử, nữ tu khá nhiều!

Bành Sơn đứng phía trước nhất, nhìn chung quanh một tuần, theo bản năng hé mắt, truyền âm có người nói rằng, “thật nhiều thế lực lớn, lần này Thánh địa hành trình, cần phải cẩn thận, còn có Thiên Lân các ngươi, nhất định

phải bảo vệ tốt Thiên Bá, dù cho là đánh đổi mạng sống, cũng phải bảo vệ Thiên Bá chu toàn, hiểu không?”

Một đám Đệ Cửu Yêu Tông mặc kệ tâm có phục hay không, ngoài miệng nhưng cũng chỉ có thể đáp lại truyền âm bé ngoan nghe lời.

Đệ Cửu Yêu Tông bị sắp xếp ở mặt khác hai đại Thiên Tà Yêu Tông bên cạnh.

Lần này Thiên Tà Yêu Tông chín tông đến rồi tam tông, ngoại trừ Đệ Cửu Yêu Tông, còn có thứ ba yêu tông, thứ bảy yêu tông!

Hai tông dẫn đầu dồn dập quay về Bành Sankou lễ, đại gia tuy rằng các (mỗi cái) thuộc phân tông, nhưng trên bản chất, vẫn là Thiên Tà Yêu Tông một tông sư huynh đệ, đương nhiên phải lấy lễ để tiếp đón.

Phía tây, nhưng là Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc, mỗi cái đều là cao lớn thô kệch, thân thể Gundam (cao tới) hơn một trượng!

Mặt nam, là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, tính tình âm lãnh, nơi đó bầu không khí cũng là cực kỳ nghiêm nghị.

Mặt phía bắc, nhưng là Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc, tính tình kiêu ngạo, mỗi cái đều là ngẩng cao đầu, khí vũ hiên ngang.

Cho tới Vạn Yêu liên minh, nhưng là cùng Hoang Cổ Thánh Tông các cao tầng dựa vào nhau, bởi vậy có thể thấy được Long Chiến Thiên bọn họ ở Hoang Cổ Thánh Tông trong lòng địa vị, chính là cao nhất.

Thời gian trôi qua.

Đột nhiên.

Hoang Cổ Thánh Tông một Tôn trưởng lão, ở trên đài cao tiến lên một bước, nhìn chung quanh đông đảo Yêu tộc, trầm giọng nói, “chư vị, bản tông Thánh địa, bên trong ẩn chứa bao nhiêu tạo hóa, cái này lão phu liền không cần phải nhiều lời nữa, lần này bản tông lão tổ lên cấp, khắp chốn

mừng vui, cũng coi như là cho Yêu tộc các vãn bối, một cơ hội, tiến vào thánh địa, tìm kiếm tạo hóa!”

“Thánh địa chỉ mở ra ba tầng, mỗi một tầng, đều có khó mà tin nổi tạo hóa ở trong đó, đông đảo Yêu tộc thiên kiêu nhóm, bọn ngươi sau khi tiến vào, mỗi tầng có thể dừng lại thời gian một ngày, đến kỳ hạn, sẽ tự động truyền tống vào tầng tiếp theo!”

“Nói cách khác, nhiều nhất ba ngày, các ngươi đều sẽ xuất hiện ở Thánh địa ba tầng!”

“Đến khi đó, cũng chính là đại đạo tranh đấu thời gian, đến lúc đó, bản tông sẽ thay phiên mở ra chín toà thánh thú ao, bên trong, ẩn chứa bản tông mấy vạn vạn năm tích lũy xuống bản nguyên của đại đạo tinh hoa, thánh thú ao mở ra sau, bọn ngươi có thể tiến vào bên trong hấp thu!”

“Thế nhưng, mỗi cái thánh thú ao chỉ cho phép một cái tiêu chuẩn tiến vào! Nói cách khác, các ngươi cần cướp giật!”

“Cuối cùng kỳ hạn đến trước, cướp giật đến thánh thú ao nhiều nhất thiên kiêu, có thể được gặp mặt bản tông thánh tổ cơ hội, đến lúc đó, bản tông thánh tổ càng sẽ ban tặng ngươi lợi ích khổng lồ!”

“Lời tận ở đây, Thánh địa mở ra, tiến vào đi!”

Nói xong.

Vị này Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão vung tay lên, trung tâm nơi tế đàn bên trên, từng đạo từng đạo lưu quang nổi lên bốn phía, trong nháy mắt, liền xuất hiện một toà lớn vô cùng cánh cửa ánh sáng!

Đông đảo Yêu tộc thiên kiêu đạp bước đi ra, lắc người một cái mà ra, chui vào quang môn, còn lại thiên kiêu thấy thế, không thể chờ đợi được nữa chui vào quang môn!

Vương Bảo vừa muốn động, Bành Sơn gọi hắn lại, trầm giọng nói, “Thiên

Bá, cẩn tắc vô ưu!”

“Trưởng lão yên tâm đi!”

Vương Bảo ha ha cười.

Cùng Vũ Xương Hà bọn họ đồng thời, trực tiếp tiến vào Hoang Cổ Thánh Địa ở trong!

...

...

Hoang Cổ Thánh Địa bên trong.

Vương Bảo lắc mình mà ra, còn không thấy rõ tình hình, bên cạnh ánh sáng chớp liên tục.

Định thần nhìn lại.

Không phải Vũ Xương Hà bọn họ.

Rõ ràng là Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc ròng rã năm tôn thiên kiêu!

Vương Bảo nhìn năm cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang thiên kiêu, đối phương cũng nhìn hắn, nửa ngày, cầm đầu một người thanh niên sắc mặt kiêu căng nhìn Vương Bảo, nói rằng, “Đệ Cửu Yêu Tông thực sự là làm trò cười, chỉ là một cái phong hầu cấp Bất Hủ, cũng dám nhường ngươi đi vào? Bộ tộc ta tuy cùng Đệ Cửu Yêu Tông không thù không oán, thế nhưng, nếu đi vào Thánh địa, đại đạo tranh đấu, liền không cái gì có thể thương lượng, coi như ngươi xui xẻo, gặp phải chúng ta, nhớ kỹ, ta gọi Lang Lệ, ta...”

Lang Lệ chính ở chỗ này lải nhải.

Nhưng mà lời tận ở đây, sau một khắc, hắn liền trố mắt ngoác mồm nửa chữ cũng phun không ra.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, Vương Bảo thình lình trực tiếp đạp bước nghĩ bọn họ vọt tới!

“Khe nằm! Ngươi muốn chết!”

Lang Lệ gào thét, vung tay lên, đầu đắt đỏ, lớn quát, “Làm hắn!”

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt, đầy đủ năm cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc thiên kiêu, dồn dập ra tay, từng đạo từng đạo trăng doanh tự phía sau bọn họ tái hiện ra, cùng lúc đó, nương theo đạo đạo mơ hồ có thể nghe Khiếu Nguyệt sói âm, đầy đủ năm đạo to lớn thần thông trăng tròn, giống như ngang lập trong thiên địa Cuồng Đao, hướng về Vương Bảo bao phủ mà xuống!

Vương Bảo không nói một lời!

Trăng tròn tới gần, hắn chỉ là giơ tay!

Nắm tay!

Sức mạnh trong cơ thể trong phút chốc bộc phát ra!

Mà Vương Bảo lúc này thực lực, đáng sợ bao nhiêu?

Căn bản là không có cách diễn tả bằng ngôn từ!

Tu vi, thêm vào thân thể, hơn nữa Thiên Yêu Tướng Giáp khủng bố bổ trợ lực lượng, tầng tầng sức mạnh hội tụ ở một quyền bên trong, nhanh như tia chớp đánh ra năm đạo quyền ảnh!

Rầm rầm rầm...

Nổ tung thanh âm truyền vang trong lúc đó!

Liền nhìn thấy năm đạo trăng tròn ầm ầm phá toái, mà Vương Bảo nhưng là hóa thành từng đạo từng đạo tàn ảnh, một quyền một cái, quật ngã bốn cái

Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc thiên kiêu!

Cuối cùng.

Một cú đạp nặng nề, phảng phất trời nghiêng nặng trụ bình thường, vỡ tan không khí, mang theo đạo đạo chói tai ong ong, đạp đến một mặt mộng bức Lang Lệ trên mặt!

Ầm ầm!

Mặt đất đều bị đánh bay Lang Lệ xô ra một cái to lớn hố sâu, đồng thời vẫn về phía trước, cày đất giống như xuất hiện một cái thật dài khe.

Vương Bảo thân hình mấy cái lên xuống, lắc mình xuất hiện ở nằm trên đất Lang Lệ trước người, khom lưng, ngồi xổm xuống, mắt nhìn mặt như màu đất Lang Lệ, nhếch môi cười híp mắt nói, “Xin lỗi, vừa nãy quá kích động, không làm sao nghe, ngươi nói ngươi gọi cái gì tới?”

Lang Lệ suýt nữa tan vỡ, môi trắng bệch, khẽ động, run giọng nói, “ta gọi cái gì, thực sự bé nhỏ không đáng kể, ta chỉ biết là, đại ca, ta sai rồi...”

------oOo------

Chương 672: Ta rất sao sao cảm giác, xảy ra đại sự đây

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian hồi tưởng.

Hoang Cổ Thánh Tông quảng trường.

Theo Hoang Cổ Thánh Tông chủ trì trưởng lão dấu bàn tay quyết vung lên, trong hư không, Hoang Cổ Thánh Địa Thánh địa bên trong từng hình ảnh rõ ràng hiển lộ ra!

Cảnh tượng bị phân cách thành thật nhiều cái hình ảnh, vì lẽ đó đông đảo Yêu tộc đại tu đều là hết sức hài lòng, có thể nhìn thấy chính mình vãn bối tiến công tiến độ, cũng không đến nỗi như vậy lo lắng!

Đột nhiên.

Một đạo hình ảnh hấp dẫn hết thảy đại yêu sự chú ý!

Trong hình, vừa vặn là Vương Bảo cùng Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc gặp gỡ một màn!

Rất nhiều Yêu tộc đại tu đều là vẻ mặt quái lạ nhìn về phía Đệ Cửu Yêu Tông Bành Sơn.

“Chặc chặc, này Đệ Cửu Yêu Tông tiểu tử thật là xui xẻo a!”

“Đúng đấy, mới vừa vào đi, liền một đôi năm, đụng với năm cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thiên kiêu, phiền phức lớn rồi!”

“Tuy rằng sẽ không chết, thế nhưng, phỏng chừng cũng sẽ bị đánh gần chết, trên người cũng sẽ bị bíu sạch sành sanh, đến lúc đó, cùng với trở thành phiền toái, còn không bằng lui ra ngoài đây!”

Trầm thấp tiếng cười không ngừng vang lên.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc dẫn đầu, Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao một lão giả, quay về Bành Sơn hơi cười, nói rằng, “Bành huynh, đắc tội rồi!”

Bành Sơn từ vừa nãy liền cực kỳ mộng bức, lúc này phản ứng lại, một mặt kinh nộ, lệ quát, “Ngươi tốt nhất cầu khẩn ngươi cái kia mấy tiểu bối biết đúng mực, nếu không thì, các ngươi Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc hội trả giá đánh đổi nặng nề!”

Một đám Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc đại lão vẻ mặt cứng đờ, sau đó liền âm trầm lại!

Khe nằm!

Tiểu bối cùng tràng thi đấu mà thôi!

Ngươi rất sao khiến cho như thế nghiêm túc làm cộng lông a?

Lại nói.

Việc này có thể lại chúng ta? Là chính các ngươi xui xẻo!

“Hừ!”

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc dẫn đầu ông lão hừ lạnh một tiếng, lãnh đạm nói rằng, “đại đạo tranh đấu, nào có do dự nhiều như vậy, quý tông đệ tử nếu là ngã xuống ở bên trong, cũng chỉ có thể oán hắn vận may không được! Bành Sơn, lấy ra ngươi khí độ đi ra, ăn ngay nói thật, nếu là thay đổi đệ tử bản tông đụng tới tình huống như thế, ta tuyệt đối sẽ không nhiều lời nửa chữ, xui xẻo, vậy thì phải nhận, phải...”

Lời chính nói.

Lão già này ánh mắt đột nhiên dại ra.

Cùng lúc đó, đông đảo Yêu tộc đại lão, cũng là có chút mộng bức nhìn Vương Bảo bọn họ vị trí hình ảnh.

Trong hình.

Vương Bảo thân hình như lôi, khí thế như rồng, sức mạnh như biển, khủng bố ngập trời, mấy quyền nát tan Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc năm đại thiên kiêu liên thủ công kích, tiến quân thần tốc, trong nháy mắt đánh bay vài cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thiên kiêu.

Cuối cùng một cước đạp bay Lang Lệ.

Quân lâm thiên hạ!

Uy mãnh như vậy!

Thực sự là không thể tưởng tượng nổi a!

Bành Sơn cũng là ngẩn ngơ, thế nhưng rất nhanh hắn liền phản ứng lại, Ma Thiên Cừu đám người tỉnh táo sau, càng là suýt chút nữa cười nổ, kích động tột đỉnh!

Bành Sơn ngột ngạt hưng phấn, lớn quát, “Ha, Lang Phi huynh, vừa nãy lời của ngươi nói, chúng ta có thể đều là nghe được chân thực, ngươi nói, thật mẹ nó không sai a, ngươi nói đúng, xui xẻo a, phải nhận, ha ha ha!”

“Ngươi!”

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc dẫn đầu Lang Phi vẻ mặt Bạo Nộ, âm trầm đáng sợ, nắm chặt song quyền, con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm hình ảnh!

“Được lắm thiên kiêu!”

Lang Phi tâm thần có chút chấn động, phun ra câu nói này, thấp quát, “Có điều người này như vậy lộ liễu, nhanh như vậy liền bại lộ thực lực, nói vậy chẳng mấy chốc sẽ trở thành đối tượng đả kích, đến lúc đó, hừ, lão phu xem

ngươi làm sao có thể cười được!”

Bành Sơn bĩu môi.

Tuy rằng cũng là có chút lo lắng, thế nhưng, hưng phấn mới là nhất kịch liệt!

Hắn vạn vạn không ngờ tới.

Vương Bảo dĩ nhiên có như thế kinh thế sức chiến đấu!

Đây chính là đánh năm a, đối phương nhưng là đại tộc thiên kiêu, Phong Vương Cấp Bất Hủ bên trong cường giả!

Lại bị Vương Bảo nghiền ép đến mức độ như vậy!

Đông đảo Yêu tộc đại tu đều là không cười nổi, dù sao, Vương Bảo như vậy trâu bò, đối với bọn họ hậu bối mà nói, không phải là chuyện tốt đẹp gì!

Nửa ngày.

Nhìn thấy trong hình, Lang Lệ bọn họ thình lình từng cái từng cái đứng dậy, xếp thành cánh quân, sau đó từng cái từng cái đứng xếp hàng, nộp lên... Nhẫn chứa đồ!

Lang Phi khí nổ, lệ quát, “An dám như thế! Bành Sơn, đây chính là quý tông giáo dục?”

Bành Sơn cười nhạo nói, “đừng nói thanh cao như vậy, nếu là vừa nãy Thiên Bá không địch lại, kết cục cũng không khá hơn chút nào, ngươi đúng là nên cảm tạ Thiên Bá, không có hạ tử thủ!”

“Lại nói!”

“Ngươi rất sao đúng hay không đã quên? Bản tông nhưng là Thiên Tà Yêu Tông, lão tử thân là tà yêu, ngươi theo ta giảng Chính đạo? Ngươi tú đùa?”

Lang Phi khuôn mặt một trận vặn vẹo!

Trong lòng, đối với Đệ Cửu Yêu Tông xem như là hận lên, liên đới đối với Vương Bảo, tự nhiên cũng là sự thù hận mười phần!

...

...

Mà lúc này.

Hoang Cổ Thánh Địa bên trong.

Vương Bảo thoả mãn đem Lang Lệ bọn họ hết thảy nhẫn chứa đồ, đều cất đi sau khi, liền đối với bọn họ vung vung tay, nói rằng, "không sai, các ngươi đúng là thật sự rất nghe lời, đã như vậy, vậy các ngươi mạng nhỏ, ta liền không thu, cút đi!"

Lang Lệ nuốt ngụm nước bọt.

Hơi cúi đầu ánh mắt, tỏa ra ngập trời sự thù hận, ngẩng đầu lên, sự thù hận biến mất không thấy hình bóng, trái lại là một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, vội vã chắp tay nói, "đại ca, ngài thực sự là rộng thoáng, như vậy, chúng ta vậy thì lăn..."

Dứt lời.

Lang Lệ không chút do dự xoay người liền chạy!

Cái khác bốn cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thiên kiêu không nói thêm gì, dồn dập bước nhanh rời đi!

Các loại đi ra ngoài rất xa sau khi.

Lang Lệ bọn họ mới ngừng lại, lòng vẫn còn sợ hãi liếc mắt nhìn phía sau, xoa xoa mi tâm mồ hôi lạnh.

Một cái trong đó Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thanh niên không cam lòng lầm bầm nói, “Lang Lệ đại ca, tiểu tử này thật mẹ nó quái thật đấy, hắn sẽ không là Vĩnh Hằng cảnh chứ?”

Lang Lệ tức giận nói, “Ngươi xuẩn không ngu? Vĩnh Hằng cảnh làm sao đi vào đến? Nơi này chỉ cho phép Bất Hủ tiến vào...”

Dứt lời.

Lang Lệ dừng một chút, lúc này mới thở dài, tiếp tục nói rằng, “người này, đúng là thật đáng sợ, quả thực có thể cùng Long Kiếm thiếu chủ cùng sánh vai, đều là Bất Hủ bên trong nhân vật vô địch, xem ra, tu vi của hắn cũng là giả, thật rất sao ngân tệ a!”

“Lang Lệ đại ca, chúng ta làm sao bây giờ? Chúng ta mang đến tiếp tế, đều bị tiểu tử kia đánh cướp!” Bốn cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thiên kiêu phiền muộn cực kỳ.

Lang Lệ sắc mặt khó coi, trầm mặc nửa ngày, hừ lạnh nói, “sợ cái gì? Tiếp tế không còn, chúng ta cướp người khác là được rồi!”

“Lại nói, tiểu tử này tuy rằng đáng sợ, thế nhưng, hừ, nơi này nhưng là Hoang Cổ Thánh Địa, tiến vào đều là cao cấp nhất thiên kiêu, hắn một cái là lợi hại, thế nhưng, vừa mới bắt đầu, còn không có gì, một khi Hoang cổ thánh ao mở ra, đại gia nhất định sẽ liên thủ lại, cùng làm một trận hắn!”

“Đi, chúng ta cũng đừng nhàn rỗi, cơ hội hiếm có, mau mau tìm một chút tầng thứ nhất này tạo hóa!”

Bên ngoài.

Bành Sơn liếc mắt một cái vẻ mặt âm trầm Lang Phi, châm chọc cười.

Sau đó, hắn thoả mãn nhìn Vương Bảo, trên mặt vẻ mặt giống như một đóa hoa cúc nở rộ.

Có điều chỉ chốc lát sau.

Hắn ngẩn ngơ.

Nhìn thẳng trong hình, lơ ngơ.

Còn lại Yêu tộc đại tu, cũng đa số như vậy, vừa nãy Vương Bảo hiển lộ ra tuyệt thế sức chiến đấu, nhường bọn họ phần lớn đều đem sự chú ý rơi vào Vương Bảo trên người.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, trong hình Vương Bảo thình lình tìm một cái đá tảng, liền như vậy nằm thẳng đi tới, trong tay còn cầm một khối tiểu bản, mặt trên ánh sáng lấp lóe, xem say sưa ngon lành.

Hắn đang làm gì?

Hắn đang nhìn cái gì?

Hắn vì cái gì không đi một tầng tìm tòi tạo hóa?

Hắn liền hắn đội hữu đều không quản a, liền như thế nằm ở nơi đó, đây là chuẩn bị hỗn thời gian sao?

Không ai có thể hiểu rõ Vương Bảo muốn làm cái gì.

Có điều theo thời gian trôi qua, một canh giờ một canh giờ trôi qua, Vương Bảo dĩ nhiên không nhúc nhích, lại nhìn, thình lình phảng phất ngủ bình thường nhắm hai mắt lại, một đám đại yêu đều là đặc biệt không nói gì!

Ngươi muội a!

Bày đặt như vậy tuyệt thế sức chiến đấu, ngươi không cần.

Bày đặt Hoang Cổ Thánh Địa nhiều như vậy tạo hóa, ngươi làm như không thấy.

Ngươi dĩ nhiên ngủ ngon?

Thực sự là uổng phí hết như thế trâu bò thiên phú a!

Chỉ có điều.

Lúc này Bành Sơn, nhưng là không cười nổi.

Ma Thiên Cừu các loại Đệ Cửu Yêu Tông đại lão, tương tự như vậy.

Bởi vì bọn họ liên tưởng đến Vương Bảo đến Đệ Cửu Yêu Tông sau khi hành động, trong lòng đều là hiện ra một cái không ổn ý nghĩ!!

Khe nằm!

Ta rất sao sao cảm giác, xảy ra đại sự đây...

------oOo------

Chương 673: Ta Vương Thiên Bá lòng dạ độc ác, thủ đoạn thâm độc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay ở Vương Bảo đã bị đông đảo Yêu tộc các đại lão lãng quên thời điểm.

Ở mỗi một khắc, Vương Bảo từ trên tảng đá lớn mở mắt ra.

Nghiêng người bò lên!

Mà Vương Bảo hơi động, Lang Phi liền chú ý tới.

Lão già này nhưng là vẫn ở nhìn chằm chằm Vương Bảo đây.

Dù cho là Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc mấy cái thiên kiêu vãn bối, Lang Phi cũng mặc kệ, hắn nhìn Vương Bảo, dường như muốn đem Vương Bảo một cái nuốt lấy.

Đột nhiên.

Lang Phi cười lạnh nói, "chư vị, tiểu tử kia lên, các ngươi đoán xem hắn muốn làm gì?"

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc một vị đại lão âm lãnh nói rằng, "Thánh địa một tầng mở ra địa vực, bảo vật hầu như đều bị cướp đoạt sạch, hiện tại các tiểu tử đều tụ tập cùng một chỗ, chuẩn bị bước vào hai tầng, hắn lại có thể làm gì?"

Lang Phi trong đầu chớp qua một ý nghĩ, nhưng lóe lên một cái rồi biến mất, lại hồi tưởng, làm thế nào cũng không bắt được cái kia cảm giác, lúc này lắc đầu một cái, lạnh giọng nói, "ngược lại, tiểu tử này ta nhìn không hợp mắt, tám phần mười là ở kìm nén xấu đây!"

Vừa nói như thế.

Bành Sơn không làm, nộ quát, “Lang Phi, nói như thế nào đây?”

Lang Phi từ lâu ngột ngạt giận khó hòa, lập tức lớn quát, “Làm gì? Ta liền nói hai câu, ngươi còn có ý kiến? Có bản lĩnh ngươi đến đánh ta a!”

“Ai nha khe nằm!”

Bành Sơn giận dữ cực kỳ, lập tức thoát ra.

Lang Phi không cam lòng yếu thế, cấp tốc đi ra.

Mắt thấy hai đại cường giả liền muốn ra tay đánh nhau, Hoang Cổ Thánh Tông một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái đau đầu lên.

Cuối cùng vẫn là Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo Vu Hải đứng ra điều đình, Bành Sơn cùng Lang Phi lúc này mới bỏ qua, trợn mắt nhìn nhau, hừ lạnh một tiếng, các (mỗi cái) về sân bãi.

Mà giữa lúc chư tông đại tu đang ở nơi đó lộ ra vui cười xem trò vui thời điểm.

Trong hình.

Dị biến tăng vọt.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, Vương Bảo, đã gặp gỡ một làn sóng thiên kiêu!

...

...

Hoang Cổ Thánh Địa bên trong.

Vương Bảo phía trước, mấy bóng người đang từ nghiêng phương hướng chạy toán loạn hướng về nơi nào đó.

Đây là mấy cái cực kỳ to cao đàn ông, chính là Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc!

Này tộc tính tình, thập phần nóng nảy, hơn nữa Sát tâm rất nặng, ở mỗi cái tộc nhân trong cơ thể, đều sẽ đản sinh ra huyết thống đế văn, nghe đồn khởi nguyên đế văn vô cùng mạnh mẽ, chính là cổ yêu mạnh mẽ thần thông một trong, gọi làm [giết chóc trời]!

Những này Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc thiên kiêu, có ba cái!

Bọn họ lẫn nhau vừa nói vừa cười, vẻ mặt hưng phấn, nhìn dáng dấp, thu hoạch phá phong!

Nhưng vào lúc này.

Ba cái Đế Văn Bạo Hùng tộc thiên kiêu, nghe được phía sau truyền đến một đạo cao giọng thét lên, "Đạo hữu xin dừng bước..."

Bước tiến một trận.

Ba cái Đế Văn Bạo Hùng tộc thiên kiêu xoay người nhìn tới, nhìn thấy Vương Bảo, liếc mắt nhìn nhau, đều là lộ ra một vệt cười lạnh!

Không phải bổn tộc!

Một thân một mình!

Đây chính là có thể đánh cướp đối tượng hàng ngũ a!

Vương Bảo mấy cái lắc mình, xuất hiện ở trước người bọn họ, mắt nhìn ba cái hàng, mặt mày hớn hở nói, "Xem ba vị cười như vậy xán lạn, chẳng lẽ là được cái gì chí bảo?"

Này ba cái Đế Văn Bạo Hùng tộc sức chiến đấu mạnh nhất cái kia gọi là Hùng Cương Liệt, lúc này nhếch miệng cười, âm thanh như chuông lớn nói rằng, "tự nhiên là được không ít chỗ tốt, chúng ta mới từ địa chỗ tiếp theo mật địa, đào được mấy cân thiên hà cát!"

Dứt lời.

Hùng Cương Liệt con mắt hơi chuyển động, cười hỏi nói, “ngươi đây, ngươi tìm tới bảo vật gì?”

Vương Bảo hé mắt, lắc đầu một cái, “Ta? Ta chỉ là ngủ một giấc, này không mới vừa lên, đang chuẩn bị bắt đầu đánh cướp!”

Hùng Cương Liệt ba người nhất thời mộng bức!

Khe nằm!

Hàng này nói cái gì?

Hắn ngủ một giấc?

Mới vừa lên?

Chuẩn bị bắt đầu đánh cướp?

Liếc mắt nhìn nhau, Hùng Cương Liệt ba người nhất thời cười to mà lên, đặc biệt là Hùng Cương Liệt, cười cái bụng đều thương, chỉ vào Vương Bảo, vẻ mặt quái lạ nói rằng, “ta nói, ngươi đúng hay không đầu óc nước vào? Chỉ bằng ngươi? Một cái? Cũng muốn làm đánh cướp chuyện như vậy?”

Vương Bảo rất là thành khẩn nói rằng, “không sai, ta bây giờ chuẩn bị đánh cướp đây, thực không dám giấu giếm, ta nhìn trúng ba vị, chuẩn bị đánh cướp các ngươi! Danh nhân không nói tiếng lóng, ta Vương Thiên Bá lòng dạ độc ác, thủ đoạn thâm độc, nắm giữ 108 thức cực hình bí thuật, rơi xuống trong tay ta, đều không có kết quả gì tốt, kiến nghị các ngươi bé ngoan nghe lời, nhường ta đánh cướp, nếu không, các ngươi sẽ rất thống khổ!”

Hùng Cương Liệt không nhịn được giật!

Gò má đánh giật!

Hắn hai người đồng bạn, từng cái từng cái dở khóc dở cười lên!

Ngươi muội a!

Tiểu tử này.

Thật rất sao tú a!

Tự mình nói chính mình lòng dạ độc ác? Thủ đoạn thâm độc?

Hù dọa ai vậy đây là?

"Được rồi!"

Hùng Cương Liệt ánh mắt hung mang đột nhiên lóe lên, sau đó, nắm chặt nắm tay, trên thân hình, thình lình từ từ hiện ra từng đạo từng đạo màu đen hoa văn, những kia hoa văn phảng phất mạch máu, ở làn da của hắn bên trong lấp loé, nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, "tiểu tử, ta cũng nói thật với ngươi đi, ngươi chỉ là phong hầu, đụng tới chúng ta, cũng là đại diện cho muốn xui xẻo rồi, thức thời, đem trên người bảo vật đều giao ra đây, nếu không thì, ta đem ngươi nắm cái nửa tàn!"

Mặt khác hai cái đế văn Hùng tộc thiên kiêu dồn dập cười lạnh lên, khí thế lăn, hướng về Vương Bảo bao phủ mà đi!

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, trái lại là vô cùng đắc ý nói rằng, "ngu xuẩn, chỉ bằng các ngươi, cũng muốn đánh cướp ta? Cũng được, các ngươi đã không biết cân nhắc, như vậy, ta liền để cho các ngươi mở mang, ta bảo vật lợi hại..."

Dứt lời.

Vương Bảo lấy ra một đạo Tử Ngọc lưu quang vương miện!

Hùng Cương Liệt hơi nhướng mày, hỏi nói, “ngươi đây là bảo vật gì?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “bảo vật này chính là ta từ một toà di tích thời thượng cổ bên trong chiếm được, dựa vào nó, ta không biết đánh chết bao nhiêu cao thủ, nhìn qua, nó chỉ là nhất định bình thường vương miện, nhưng kỳ thực...”

“Đây là thiên ân vương miện, chỉ cần đeo nó lên, thực lực của ta liền có thể tăng nhanh như gió, sức chiến đấu bão táp, đạt đến Phong Vương Cấp Bất Hủ cực hạn, cũng là chút lòng thành!”

Quay về Hùng Cương Liệt ba cái hàng đưa ngón trỏ ra lắc lắc, Vương Bảo thản nhiên nói, “đến thời điểm, treo đánh các ngươi, dễ dàng!”

Hùng Cương Liệt bọn họ liếc mắt nhìn nhau.

Có chút nghi ngờ không thôi!

Khe nằm!

Phong hầu tu vi, tiêu thăng đến phong vương cực hạn sức chiến đấu?

Đại gia ngươi a!

Có hay không như thế trâu bò?

Trầm mặc một chút, Hùng Cương Liệt đột nhiên lệ quát, “Ăn nói bừa bãi, ngươi cho rằng, loại này lời nói dối lão tử sẽ tin? Ta xem ngươi là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, chết đi cho ta!”

Vừa dứt lời!

Bước chân hắn tầng tầng đạp xuống hư không, trên thân hình màu đen hoa văn thình lình phảng phất dòng nước bình thường thoát ra, bị Hùng Cương Liệt nắm ở trong tay, trương tay đánh ra, hư không ầm ầm nổ tung, xuất hiện một đạo lớn vô cùng màu đen lớn lưới, hướng về Vương Bảo phủ đầu bao phủ xuống!

Mà nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đầu một ngang, đầu đội Tử Ngọc vương miện, bùng nổ ra từng đạo từng đạo chói mắt ánh sáng, sau đó, Vương Bảo cao giọng quát, “Vương Thiên Bá, cầu ban thiên ân!”

Ầm!

Vương Bảo trên người bùng nổ ra phong hầu cấp sức chiến đấu khí thế!

“Thiên ân không đủ, xin mời ban thiên ân, trở lại!”

Ầm!

Vương Bảo khí thế trên người thình lình đạt đến phong vương cấp!

“Không có đủ hay không, còn chưa đủ, Vương Thiên Bá, xin mời ban thiên ân, một, hai ba, bốn, lại tới một lần nữa...”

Ầm ầm!

Hư không run rẩy lên!

Sau một khắc, nương theo một đạo khí thế kinh thiên động địa bạo phát, chính đang hướng về Vương Bảo công kích mà đến Hùng Cương Liệt mộng bức!

Cảm thụ Vương Bảo trên người truyền đến khí thế khủng bố, hắn có chút tê dại da đầu!

Ánh mắt lộ ra nghi ngờ không thôi, theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, dừng lại thân thể, ngừng lại công kích!

Emma a!

Này mẹ nó đến cùng là sao làm?

Thật mẹ nó trở thành phong vương cực hạn sức chiến đấu?

Thiên ân vương miện? Đây rốt cuộc là bảo vật gì? Quá nghịch thiên rồi chứ?

Hùng Cương Liệt hai đồng bạn liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái nói thầm không được, sau đó cấp tốc tiến lên, cùng Hùng Cương Liệt song song mà đứng, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo phảng phất chân đạp thiên địa, cúi ngắm nhân gian trời chi đế hoàng, khinh bỉ nhìn Hùng Cương Liệt, cười lạnh nói, "làm sao? Liền hỏi ngươi đáng sợ không đáng sợ!"

Hùng Cương Liệt ánh mắt lập loè uất ức!

Phong vương cực hạn sức chiến đấu, ba người bọn họ liên thủ đều mơ hồ, chỉ là, liền như vậy nhận sợ?

Giời ạ!

Lão tử liền rất sao không tin!

Khả năng này là ảo giác!

"Muốn cho lão tử đầu hàng, đừng hòng! Cho ta nạp mạng đi!"

Nổi giận gầm lên một tiếng, Hùng Cương Liệt trực tiếp triển khai công kích, đạo đạo màu đen luồng khí xoáy tạo thành thiên la địa võng, hướng về Vương Bảo bao trùm tới, hư không ngưng tụ, dường như ngăn cách tất cả!

Nhưng vào đúng lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo thân thể hơi động, lệ quát, "Ta có thiên phú sức chiến đấu, không ai địch nổi, ngươi lại vẫn dám làm càn, thảo đánh!"

Ầm ầm!

Hư không thình lình ở trong chớp mắt dao động lên, cùng lúc đó, Vương Bảo phảng phất một đạo to lớn lưỡi dao gió, thân thể từ màu đen lớn trong lưới bắn mạnh mà ra, cái kia màu đen lớn lưới từng tấc từng tấc rạn nứt, hóa thành đen lưu trở về!

Ở Hùng Cương Liệt khó có thể tin trong ánh mắt, Vương Bảo một chưởng đánh ra, khủng bố cự lực nghiền ép hư không, tương tự nghiền ép thân thể của hắn, ầm ầm một tiếng ở thân thể của hắn trước nổ tung!

"Oa..."

Hùng Cương Liệt ngực bụng rõ ràng sụp lún xuống dưới, phun ra một ngụm lớn chen lẫn nội tạng máu tươi, hạ bay mà ra!

Rơi trên mặt đất.

Hùng Cương Liệt nhìn phía trên hư không, cả người co giật, một mặt sinh không thể luyến.

Ta đi đại gia ngươi a!

Này mẹ nó nguyên lai không phải ảo giác!

Đều là thật sự...

Ta, quá khó khăn...

:

------oOo------

Chương 674: Ngươi mẹ nó thật không phải cái đồ chơi

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chết rồi không? Không chết đứng lên đến, ba người các ngươi xếp thành hàng cho ta dừng lại lâu la!”

Thanh âm lười biếng vang lên.

Hùng Cương Liệt cả người run rẩy, nghiêng người đứng lên, sắc mặt tái nhợt, cực kỳ sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Hắn hai đồng bạn cấp tốc đi tới bên cạnh hắn, một bộ bị tra tấn cô dâu nhỏ bình thường cúi thấp xuống đầu.

Ba người xếp thành một cái dây trạm thẳng tắp, tâm hồn hoảng sợ, uất ức muốn chết.

Vương Bảo trạm (đứng) ở trước người bọn họ, cười nhạt nói, “còn chờ cái gì đây? Đem trên người nhẫn chứa đồ cái gì, đều cho ta lấy ra đi, nhớ kỹ, là hết thảy! Nếu ai dám có bảo lưu, ha hả...”

Hùng Cương Liệt ba cái hàng càng thêm uất ức!

Khe nằm!

Hết thảy nhẫn chứa đồ?

Vì lần này Hoang Cổ Thánh Địa mở ra, bọn họ nhưng là võ trang đầy đủ, đào làm của cải mua vô số tiếp tế, lấy hết ra, vậy thì triệt để thành nghèo so với!

“Ồ? Bất động? Đây là không cam lòng a? Xem ra, các ngươi là nghĩ mở mang kiến thức một chút ta lòng dạ ác độc thủ đoạn độc ác a!”

Vương Bảo hé mắt gằn giọng nói.

Hùng Cương Liệt đột nhiên cắn răng, gầm nhẹ nói, “giao!”

Dưới tình huống này, còn có lựa chọn thứ hai sao? Không giao? Cái kia tuyệt bức không có kết quả tốt!

Không nghe hắn nói sao?

Hắn lòng dạ độc ác, thủ đoạn thâm độc a!

Hàng này liền mẹ nó không phải cái tốt yêu quái a, đúng rồi, hắn nhưng là Thiên Tà Yêu Tông đệ tử, có thể rất sao là tốt yêu quái sao?

Từng cái từng cái nhẫn chứa đồ lấy ra!

Vương Bảo vung tay lên, toàn bộ đều cất đi, sau đó, đột nhiên cười lạnh nói, “hắc, ngươi lại dám tư tàng? Trên người ngươi còn có nhẫn chứa đồ, đúng không?”

Một luồng lạnh lẽo sát khí từ Vương Bảo trên người hướng về Hùng Cương Liệt dâng tới!

Hùng Cương Liệt một mặt sợ hãi, liền bận bịu nói rằng, “đại ca, không có, thật không có, ta toàn bộ đều lấy ra!”

“Còn gạt ta? Ngươi cho rằng, ta không cảm ứng được? Ta có thiên phú Thần Đồng!” Vương Bảo lớn tiếng hét lớn!

Hùng Cương Liệt hô hấp hơi ngưng lại!

Đáy mắt nơi sâu xa, chớp qua nồng nặc không cam lòng!

Sau đó, liền rất là sa sút tinh thần cúi đầu, khẽ thở dài một cái, xoay tay lại lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, đau thương lớn lao với tâm chết run giọng nói, “đại ca, ta thật sự đều lấy ra, liền còn lại này một cái, cho...”

“Hừ!”

Vương Bảo bĩu môi, hừ lạnh một tiếng, thu hồi nhẫn chứa đồ, ánh mắt nhìn về phía mặt khác hai cái hàng!

Hai cái này đế văn Hùng tộc thiên kiêu cực kỳ hoảng sợ nói rằng, “đại ca, chúng ta không nói dối, thật sự toàn giao ra đây!”

Vương Bảo nhìn chăm chú bọn họ nửa ngày, bỗng nhiên đối với này Hùng Cương Liệt mặt giãn ra cười, “Ha ha, ta cũng chính là hù dọa một chút các ngươi, không nghĩ tới ngươi vẫn đúng là tư tàng, không thành thật a, có điều, các ngươi biểu hiện cũng không tệ lắm, ta liền rộng lượng một hồi, tha thứ các ngươi!”

Hùng Cương Liệt một mặt mộng bức.

Phản ứng lại sau khi.

Một cái lão huyết không nhịn được phốc đi ra!

Hắn cực kỳ bi phẫn nhìn Vương Bảo, trong lòng phiền muộn, có thể tưởng tượng được!

Vô liêm sỉ đồ chơi a!

Thật mẹ nó chẳng ra gì a!

Ngươi rất sao không biết lão tử đã bị sợ vãi tè rồi a, ngươi lại vẫn hù dọa ta, ngươi quá rất sao âm!

Vương Bảo đưa tay duỗi người, sau đó thản nhiên cười nói, “ta hỏi các ngươi, các ngươi có biết hay không, cái khác đại tộc thiên kiêu, ở nơi nào? Có thể có tin tức?”

Hùng Cương Liệt ánh mắt tinh mang lóe lên, có điều nhưng không có lên tiếng.

Vương Bảo hơi nhíu mày, cười hì hì nói, “Làm sao? Đúng hay không có tin tức? Hoặc là, các ngươi từng đụng phải kẻ thù a, tình địch a cái gì, cũng có thể nói với ta mà, đến thời điểm ta đánh cướp bọn họ, các ngươi cũng báo đáp tốt nhất tiễn chi cừu, thoải mái hơn?”

Hùng Cương Liệt hai đồng bạn muốn nói lại thôi!

Một cái trong đó đột nhiên thấp giọng nói, “Liệt ca, nếu không... Đi tìm Bạch Phàm đứa kia?”

Hùng Cương Liệt hít sâu một hơi, tinh thần bỗng nhiên phấn chấn lên, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, cắn răng, trầm giọng nói, “đại ca, đi theo ta, ta biết có cái gia hỏa, hiện tại vừa lúc ở mở ra một toà cổ động phủ, nói vậy được rất nhiều chỗ tốt!”

Vương Bảo trước mắt nhất thời sáng ngời, thoả mãn vỗ vỗ Hùng Cương Liệt vai, cười nói, “không sai, rất lên nói! Cố gắng biểu hiện, biểu hiện được rồi, đại ca có thưởng!”

Hùng Cương Liệt miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, cười rất là lúng túng!

Có thưởng?

Thưởng ngươi cái cà a!

Có điều.

Tên khốn này như vậy bá đạo, lão tử lại như vậy xui xẻo, đương nhiên không thể để cho chúng ta một mình chịu tội, có tội mọi người cùng nhau được!

Hả?

Vì trong chớp mắt, lão tử thật là có điểm thoải mái? Ta chùi, thật rất sao đau "bi" a!

...

...

Hùng Cương Liệt mang theo Vương Bảo không đi quá xa, rất nhanh sẽ đi tới một cái to lớn hố trước!

Theo nghiêng nói tiếp tục đi.

Phía trước xuất hiện mấy bóng người.

Đây là mấy cái thanh niên, đều trạm (đứng) ở một tòa cổ môn trước, vào giờ phút này, cổ môn đã mở ra, đứng cửa, có ba cái, trên người mặc long phục, ánh mắt âm lãnh.

Vương Bảo bọn họ xuất hiện, ba cái hàng lập tức chú ý tới, một cái trong đó cao cao gầy gò thanh niên ánh mắt tỏa ra sát ý, nhìn chằm chằm Hùng Cương Liệt quát, "Hùng Cương Liệt, ngươi mẹ nó đúng hay không muốn chết? Phàm ca đã tha các ngươi, các ngươi lại vẫn dám trở về?"

Hùng Cương Liệt không nói một lời.

Chỉ là mặt không hề cảm xúc đột nhiên đứng qua một bên, sau đó biết vâng lời, một bộ việc không liên quan tới mình treo lên thật cao dáng vẻ.

Hắn hai đồng bạn cũng giống như thế, một cái nhìn bầu trời là như vậy Ran (lam), một cái xem chính là như vậy đen.

Ba cái long phục thanh niên có chút mộng bức, lơ ngơ!

Ngươi muội!

Làm cái gì?

Hùng Cương Liệt đây là đầu óc vô nước? Đi mà quay lại, nhưng dáng vẻ ấy, đây là muốn làm cái gì?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo chậm rãi bước tiến lên, vòng chéo tay, nhìn ba cái long phục thanh niên, cười hỏi nói, "yêu, cổ động phủ a? Bên trong bảo bối không ít chứ? Có câu nói, gặp mặt phân một nửa, hiện tại ta tâm tình tốt, liền chỉ phân các ngươi một nửa được rồi!"

Ba cái long phục thanh niên càng mộng bức!

Đại gia ngươi!

Hàng này rất sao ai ai ai?

Vừa lên đến liền muốn phân bảo vật? Hùng Cương Liệt đều sợ, ngươi dĩ nhiên lớn mật như thế?

"Làm càn!"

"Hùng Cương Liệt, cái này cũng là tộc nhân của các ngươi? Vì sao dài đến như vậy nhỏ gầy?"

"Ta nghĩ tới, cái tên này, hình như là Đệ Cửu Yêu Tông đội ngũ!"

Ba cái long phục thanh niên hơi thay đổi sắc mặt.

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc, làm sao sẽ cùng Đệ Cửu Yêu Tông quấy hợp lại cùng nhau?

Này rất sao không bình thường a!

Một cái trong đó long phục thanh niên hít sâu một cái, trầm giọng quát, "Tiểu tử, ngươi nếu như thức thời, liền từ đâu tới lăn đi đâu, nơi này không phải ngươi có thể làm càn địa phương, chúng ta Phàm ca chính là phong vương cực hạn Bất Hủ, một đầu ngón tay liền có thể ép chết ngươi!"

Vương Bảo ha ha cười, trực tiếp đạp bước tiến lên!

Ba cái long phục thanh niên nhất thời khí nổ, ma trứng, lão tử lời đều nói như thế rõ ràng, ngươi lại vẫn dám đi lên, này không phải là tìm chết sao?

“Lên!”

Rầm rầm rầm!

Ba cái long phục thanh niên vọt tới!

Vương Bảo bàn tay quay về hư không hững hờ nhẹ nhàng vung lên, trong phút chốc, từng đạo từng đạo phảng phất tắm rửa ánh sao giống như dấu bàn tay ở trên hư không ầm ầm nổ tung!

Ba cái long phục thanh niên lập tức quỳ, thân thể chấn động dữ dội, bay ngược mà ra, đụng vào bốn phía trên vách núi!

Vương Bảo căn bản cũng không ngừng chân, thản nhiên một cước bước vào cổ môn bên trong!

Chờ đến Vương Bảo sau khi biến mất.

Hùng Cương Liệt lúc này mới con mắt nhìn sang, nhìn ba cái ngây người như phỗng, sắc mặt tái nhợt Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu, gằn giọng cười nói, “tư vị làm sao? Vừa nãy không phải rất trâu bò sao? Hiện tại tại sao không nói chuyện?”

Ba cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu liếc mắt nhìn nhau, nhất thời rõ ràng xảy ra chuyện gì.

Được kêu là một cái khí a!

Vụ thảo ngươi cái cà chân!

Chẳng trách hàng này cùng Đệ Cửu Yêu Tông quấy hợp lại cùng nhau,

không ngờ như thế hàng này khẳng định bị người ta làm, sau đó...

Mang theo đối phương, đến hãm hại bọn hắn!!

Hùng Cương Liệt a Hùng Cương Liệt!

Ngươi mẹ nó thật không phải cái đồ chơi...

------oOo------

Chương 675: Ân, cái khác Yêu tộc có thể đi chết rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ môn sau khi.

Xác xác thực thực là một toà động phủ.

Có điều, nơi đây chính là Hoang Cổ Thánh Địa, bên trong chân chính siêu cấp chí bảo, đã bị Hoang Cổ Thánh Tông vơ vét sạch.

Để lại, chỉ là để cho vãn bối, hoặc là Hoang Cổ Thánh Tông lão Đệ nhất cường giả ngã xuống trước lưu lại một ít truyền thừa.

Này một toà động phủ trước cửa có cấm chế dày đặc, động phủ trong đường nối cũng là khó khăn tầng tầng, có điều, lại bị Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu Bạch Phàm mạnh mẽ cường đẩy công phá!

Bạch Phàm thực lực mạnh mẽ, thiên phú cũng là rất mạnh, ở Yêu tộc, uy danh thậm chí có thể cùng Thiên Long tộc Long Kiếm thiếu chủ sánh ngang!

Trên thực tế.

Bạch Phàm cùng Long Kiếm, cùng với mặt khác hai cái đại tộc thiên kiêu, cũng xưng Yêu tộc bốn thiếu!

Vào giờ phút này.

Bạch Phàm chính đang động phủ bên trong một gian nhà đá bên trong phá giải một lớp cấm chế!

Mà ở cấm chế bên trong, có một toà bệ đá.

Mặt trên bày ra một cái màu tím bình nhỏ, bình nhỏ trên có nhãn mác, dâng thư [Long Hồn đan]!

Bạch Phàm quá kích động!

Đây chính là Long Hồn đan a!

Đối với long mạch yêu thú, có to lớn tăng lên, Long Hồn đan cũng không phải là thật sự lấy Long Hồn luyện chế, mà là đến mấy chục loại đối với Long Hồn có to lớn tăng lên tác dụng linh dược, luyện chế mà ra!

Loại đan dược này, tuy rằng đan đạo đại sư liền có thể luyện chế, thế nhưng, vì làm tài liệu cực kỳ khan hiếm, căn bản tồn thế không nhiều!

Ở đây có thể nhìn thấy một bình.

Lão tử đây là muốn cất cánh a!

Cảm ứng được cấm chế lực lượng ở từ từ biến mất, Bạch Phàm ánh mắt tinh mang lấp loé, tâm tình kích động càng ngày càng kịch liệt.

“Ha ha ha!”

Bạch Phàm rốt cục không nhịn được cười to lên, “Một bình Long Hồn đan a, dù cho là ở trong tộc, cũng hiếm có Long Hồn đan! Chỉ cần này một bình bị ta tiêu hóa, ta Long Hồn gốc gác, chí ít có thể tăng cường gấp mấy lần, đến lúc đó...”

“Yêu tộc bên trong, đồng đại trong lúc đó, có thể cùng ta sánh vai người, lại có mấy cái?”

Ầm! (￥ mới tốc ￥ độ nhất

To lớn rung động tiếng vang lên.

Sau một khắc, thủ hộ bình thuốc cấm chế, dường như vỡ tan mặt kính, phát sinh một đạo nổ vang sau khi, răng rắc răng rắc phá toái ra!

Bạch Phàm tinh thần rung mạnh, con mắt trợn tròn lên, đưa tay ra, đi về phía trước!

Một bước!

Hai bước!

Ba bước...

Trong giây lát.

Hắn sau đầu bắt đầu sinh gió.

Thần sắc hắn ngạc nhiên, bản năng xoay người, nhấc quyền liền đánh, chỉ có điều, trong chớp mắt, một bàn tay, xuyên phá hư không mà đến, giống như thiên địa đổ nát, bàng bạc cự lực, trong nháy mắt đánh văng ra Bạch Phàm hộ thể yêu khí!

Ầm ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang truyền vang!

Bạch Phàm bị đánh bay!

Người ở giữa không trung, hắn oa oa thổ huyết, sắc mặt của hắn trở nên hư bạch, thân thể bên trong, rót đầy từng đạo từng đạo tàn phá kinh thiên cự lực, những kia sức mạnh không ngừng phá hoại thân thể của hắn, dù cho là lấy cơ thể hắn, đều căn bản không chịu nổi!

Bạch Phàm một mặt bi phẫn nhìn chăm chú nhìn lại!

Hung thủ là một cái rất xa lạ gia hỏa!

Vào giờ phút này, tên kia đối diện hắn cười.

“Ha hả, đúng hay không rất khí?”

Vương Bảo quay về Bạch Phàm nháy mắt một cái.

Ầm!

Bạch Phàm đụng vào trên vách tường!

Cùng lúc đó, hắn ngẩng đầu nhìn đến, Vương Bảo dĩ nhiên đưa tay, cầm lấy cái kia bình Long Hồn đan, sau đó, tựa hồ bĩu môi, liền cất đi!

Bạch Phàm suýt chút nữa nước mắt vỡ!

Ma trứng a!

Cái tên này quá rất sao âm!

Lão tử bận việc lâu như vậy, phá một cái lại một cái cấm chế, chỉ lát nữa là phải hưởng thụ lao động trái cây, cái tên này đến tốt, vừa đến đã rất sao cho lão tử toàn ăn!

Khe nằm!

Không thể nhẫn nhịn a!

“Ngươi! Tìm! Chết!”

Bạch Phàm con ngươi đột nhiên trở nên đỏ đậm, xoay tay lấy ra một viên đan dược, thả vào trong miệng, trong phút chốc, khí thế bàng bạc phun trào mà lên!

Đứng dậy.

Bạch Phàm phía sau, một đạo cực kỳ càn rỡ Cửu Đầu Long Giao bóng mờ, lấp loé không ngớt, cùng lúc đó, đạo đạo sương mù tản ra, Bạch Phàm thình lình trực tiếp hiển lộ ra bản thể!

Một con lớn vô cùng Cửu Đầu Long Giao!

“Dám âm ta! Dám cướp ta Bạch Phàm đồ vật? Ngày hôm nay lão tử cùng ngươi, không chết không thôi!”

Rít gào trầm trầm vang lên!

Bạch Phàm thân thể hơi động, toàn bộ động phủ đều ở trong chớp mắt lay động lên, núi đá rì rào rơi xuống!

Nhưng mà, Vương Bảo rất nhanh sẽ vọt ra ngoài!

Bạch Phàm giận dữ cực kỳ, va chạm vách núi, trực tiếp va nát nhà đá cửa lớn, lao nhanh mà ra!

Chỉ có điều!

Làm Bạch Phàm chín Song Long con mắt chung quanh quét qua, tìm tòi Vương Bảo tung tích thời điểm, bỗng nhiên phát hiện...

Động phủ bốn phía, đột nhiên bùng nổ ra kịch liệt cường quang, đồng thời từng đạo từng đạo màn ánh sáng, tầng tầng lớp lớp lấp loé mà ra!

Bạch Phàm nhất thời mộng bức!

Những này màn ánh sáng, hắn cực kỳ quen thuộc, bởi vì này chính là trước hắn loại bỏ cấm chế!

Vương Bảo bóng người, ở cấm chế dày đặc sau khi xuất hiện, quay về Bạch Phàm nháy mắt mấy cái, cười nói, “người trẻ tuổi, hỏa khí không muốn lớn như vậy mà, ngươi nói một chút ngươi, có cái gì tốt tức giận? Như thế cái phá động phủ, cũng chỉ có cái kia một bình đan dược, căn bản không có gì bảo vật, ngươi nếu là yêu thích, cái kia liền ở ngay đây ở đi!”

“Mặt khác, nơi này cấm chế bố trí không sai, ta sau khi đi vào, lại hơi hơi hơi hơi cải tiến một phen, ngươi thêm cố lên, Nunu lực, dùng cái mười cái tám cái canh giờ, lẽ ra có thể phá phong!”

“Bye bye, cho ngươi thêm cái dầu!”

Vương Bảo cười đối thoại phàm phất tay một cái, sau đó giơ nâng nắm đấm, sau đó liền vòng chéo tay, thản nhiên rời đi!

Bạch Phàm khí nổ!

Thân thể to lớn, chung quanh bơi lội lên, tàn phá yêu lực, khủng bố cực kỳ, nhưng mà tầng kia tầng màn ánh sáng, nhưng lù lù bất động! Xr

Bạch Phàm giãy dụa hồi lâu, triệt để mộng bức!

Khe nằm!

Tiểu tử kia nói chính là thật sự!

Cấm chế này, thật mẹ nó trở nên mạnh mẽ!

Hắn đến cùng là làm thế nào đến?

Hồi lâu.

Trong động phủ vang lên Bạch Phàm không cam lòng gào thét, “Giết ngàn đao hỗn đản, chớ bị lão tử tìm tới ngươi, tìm tới ngươi, ta sẽ rút ra hồn phách của ngươi, một tấc một tấc ăn đi!”

...

...

Vương Bảo từ cổ môn sau khi đi ra.

Hùng Cương Liệt bọn họ thình lình không đi.

Nhìn thấy Vương Bảo bình an không việc gì đi ra, Hùng Cương Liệt ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt vẻ thất vọng!

Khe nằm!

Làm sao không có chuyện gì?

Bạch Phàm đứa kia, không phải rất trầu bò sao? Đều đang không đả thương được hắn?

Mà ba cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu, nhưng là sắc mặt hoàn toàn thay đổi, từng cái từng cái run lẩy bẩy lên!

Vương Bảo bình an đi ra.

Cái kia Phàm ca đây?

Vương Bảo liếc mắt một cái ba cái hàng, cười nhạt nói, “xem ở Long Hồn đan phần lên, ta liền không đánh cướp các ngươi, coi như các ngươi số may, mặt khác, bên trong tên kia sau khi ra ngoài nói cho hắn, ta gọi Vương Thiên Bá, không phục, có thể tới tìm ta!”

Dứt lời.

Vương Bảo quay về Hùng Cương Liệt vỗ tay cái độp, hướng về phía trên đi đến! X:

Hùng Cương Liệt ba cái liếc mắt nhìn nhau, đều là theo bản năng nuốt ngụm nước bọt!

Khe nằm!

Tên khốn này dĩ nhiên được một bình Long Hồn đan?

Đây chính là đối với long mạch Yêu tộc, có sức hấp dẫn nhất siêu cấp đan dược!

Giá trị không cách nào đánh giá!

Lần này, cái kia Bạch Phàm còn không được khí điên mất a!

Bước lên hố phía trên, Vương Bảo đối với Hùng Cương Liệt cười nói, “các ngươi làm ra không sai, ta quyết định, các loại đi tới hai tầng, ta liền không cướp các ngươi!”

Hùng Cương Liệt trong lòng đau khổ!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Ta rất sao đúng hay không còn phải cảm tạ ngươi không cướp chi hả?

Có điều.

Đây cũng thật là chính là...

Rất tốt!

Vừa nghĩ tới này Hoang Cổ Thánh Địa, nhưng là có đầy đủ ba tầng, bọn họ phải ở chỗ này ngốc ba ngày, mỗi một tầng tầm bảo, đều sẽ bị Vương Bảo cướp đoạt, Hùng Cương Liệt tâm liền oa lạnh oa lạnh!

Quá rất sao khổ rồi!

“Có điều, ta không cướp đoạt, liền cả người khó chịu, muốn cho ta không cướp các ngươi, các ngươi còn cần tiếp tục cố gắng, ân, hiểu?” Vương Bảo híp mắt cười nói.

Hùng Cương Liệt trầm mặc nửa ngày.

Bỗng nhiên cắn răng, âm thanh trầm thấp nói rằng, “ta lúc trước đụng tới tộc nhân, nhận được tin tức, tiến vào phần lớn, hiện tại đều ở một chỗ nghỉ ngơi, chờ tiến vào hai tầng, nếu không, chúng ta đi?”

Cái gì là bình vỡ không cần giữ gìn?

Đây chính là!

Vì miễn trừ chúng ta Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc bị cướp, ân, cái khác Yêu tộc có thể đi chết rồi...

(Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống) không sai chương tiết đem kéo dài ở tiểu thuyết mạng đổi mới, đứng ở giữa không có bất luận cái gì quảng cáo, còn mời mọi người thu gom cùng!

Yêu thích mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống mời mọi người thu gom: () Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống đổi mới tốc độ nhanh nhất.

------oOo------

Chương 676: Mắng ta, là muốn trả giá thật lớn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Cổ Thánh Địa ngoại giới.

Yên tĩnh một cách chết chóc.

Đông đảo Yêu tộc đại tông đại tộc các đại lão, đều là cực kỳ mộng bức nhìn trung ương trên không thời gian thực tiếp sóng hình ảnh!

Trong hình.

Hùng Cương Liệt chính mang theo Vương Bảo hướng về một cái hướng khác đi tới.

Hồi lâu.

Một đạo trầm thấp cực kỳ tiếng cười lạnh, vang lên, "Không hổ là... Thiên Tà Yêu Tông a..."

Nói chuyện.

Là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc một vị Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao đại lão!

Mà hắn vừa dứt lời.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc Lang Phi lập tức châm chọc nói, "không hạn cuối đến trình độ như thế này, cũng chỉ có tà tông những đệ tử này có thể làm được!"

Trong phút chốc.

Từng đạo từng đạo phẫn nộ ánh mắt, nhìn về phía Đệ Cửu Yêu Tông Bành

Sơn!

Bành Sơn sắc mặt vững như lão cẩu, kỳ thực trong lòng cũng là hoảng đến ép một cái!

Dù sao!

Vương Bảo đây là chuẩn bị luân phiên mở làm a!

Ỷ vào chính mình trâu bò, một trận thao tác mãnh liệt như hổ, trực tiếp không cho cái khác đại tông thiên kiêu lưu đường sống, đây là ở phạm chúng nộ a, đây là ở tìm đường chết a, đây là đang điên cuồng kéo cừu hận a, khe nằm, lão tử cảm giác là đúng, thật rất sao xảy ra vấn đề rồi!

Ho nhẹ một tiếng, Bành Sơn trầm giọng nói, "tiểu bối tranh đấu mà thôi... Mọi người xem mở một điểm, mặt khác... Tài nghệ không bằng người... Đến tự trách mình..."

Này vừa nói.

Chư tông đại lão biến sắc, đều là khí nổ!

Khe nằm!

Ngươi rất sao lại vẫn dám nói nói mát!

Bành Sơn hé mắt, rất muốn đánh chính mình một cái tát, đại gia, làm sao đem trong lòng lời cũng nói ra?

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đại lão đột nhiên nhìn về phía Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc phương hướng, cười lạnh nói, "còn có các ngươi, quý tộc thiên kiêu, cũng thật là đủ không cần mặt mũi, tiểu tử kia đoạt các ngươi đồ vật, các ngươi thì sao? Dĩ nhiên điềm mặt cho hắn dẫn đường?"

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc các đại lão quay về cái kia hàng trợn mắt nhìn.

Lập tức ngược hận trở lại.

Trong lúc nhất thời.

Trên quảng trường trở nên náo nhiệt, một đám đại lão lẫn nhau mở hận, ngươi mắng ta một câu, ta trả ngươi mười câu, còn kém ra tay đánh nhau!

...

...

Mà gây nên ngoại giới rung chuyển Vương Bảo.

Vào giờ phút này, đã theo Hùng Cương Liệt đi tới một chỗ!

Ở đây.

Quả nhiên có rất nhiều Yêu tộc thiên kiêu.

Bọn họ tuy rằng tụ tập cùng một chỗ, thế nhưng cũng là các (mỗi cái) chơi các (mỗi cái), ngồi khoanh chân, đang nghỉ ngơi trung đẳng đợi dịch chuyển!

Vương Bảo bọn họ sau khi xuất hiện.

Hùng Cương Liệt lập tức bước nhanh hướng đi Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc cái khác thiên kiêu nơi đó, tới gần sau khi, thấp giọng quát, “Cái gì đều đừng nói, cái gì đều đừng làm, liền nhìn, nghe ta không tật xấu!”

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc thiên kiêu nhóm đều là ngẩn ngơ.

Lơ ngơ!

Ngươi muội.

Nói gì vậy?

Xảy ra chuyện gì?

Cũng nhưng vào lúc này.

Đệ Cửu Yêu Tông Vũ Xương Hà cùng Lợi Thiên Lân bọn họ, đều là kinh hỉ nhìn Vương Bảo, Vũ Xương Hà vẻ mặt thả lỏng, đứng dậy đón lấy, nói rằng, "Vương sư đệ, ngươi cuối cùng cũng coi như là xuất hiện, chúng ta không liên lạc được ngươi, lo lắng chết rồi!"

Vương Bảo tiến lên, cùng đại quân hội hợp, cười nói, "ta có thể xảy ra chuyện gì? Trước mù quáng làm việc, chưa kịp tìm các ngươi, này không đến sao!"

Vũ Xương Hà bọn họ đều là nở nụ cười.

Không liên lạc được Vương Bảo, Vũ Xương Hà bọn họ lòng như lửa đốt, dù sao, các trưởng lão nhưng là ngàn dặn dò vạn dặn nhường bọn họ bảo vệ tốt Vương Bảo.

Bọn họ tứ tán ra loanh quanh rất lâu đều không có Vương Bảo tin tức, cuối cùng chỉ được tụ tập cùng một chỗ, hi vọng Vương Bảo có thể nhận được tin tức tìm tới bọn họ.

Bây giờ Vương Bảo bình an trở về, tối thiểu, không như vậy lo lắng!

Cái khác chư tông đại tộc thiên kiêu căn bản không để ý đến Vương Bảo cùng Hùng Cương Liệt đến của bọn họ.

Nên làm gì làm gì!

Mãi đến tận.

Vương Bảo bắt đầu ánh mắt lưu chuyển, nhìn quét cái khác đại tộc thiên kiêu!

Hùng Cương Liệt da đầu tê rần,

Lập tức xoay người, quay lưng Vương Bảo, quay về Đế Văn Bạo Hùng bộ

tộc thiên kiêu nhóm nháy mắt, quát khẽ truyền âm, “Nhớ kỹ, đều mẹ nó đừng nhúc nhích a, sau đó có thể sẽ có chuyện!”

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc thiên kiêu nhóm đều là dở khóc dở cười!

Cái này Hùng Cương Liệt, đến cùng là bị cái gì làm cho khiếp sợ? Này giời ạ một câu một câu, chỉnh có chút làm người ta sợ hãi a, bọn họ nhiều như vậy đại tộc thiên kiêu cùng nhau, có thể xảy ra chuyện gì?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía phía bên phải của chính mình, ở nơi đó, là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu.

Một cái trong đó dựa vào Vương Bảo tương đối gần, cái này hàng tâm tình tựa hồ có hơi không được, chính ánh mắt âm trầm nhìn về phía trước.

“Ngươi mắng ta?”

Vương Bảo đột nhiên bước nhanh đi tới, sắc mặt giận dữ nhìn chằm chằm cái kia Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu!

Hàng này gọi Bạch Mộc, vẻ mặt rõ ràng ngẩn ngơ, cau mày nói, “ngươi nói cái gì?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “ngươi mắng ta, đừng tưởng rằng ta không nghe được, ta Vương Thiên Bá có Thuận Phong Nhĩ đại thần thông, mấy bên ngoài trăm dặm âm thanh, ta đều nghe được rõ rõ ràng ràng!”

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu nhóm dồn dập nhìn về phía Bạch Mộc, ánh mắt lộ ra hỏi dò, vô duyên vô cớ, ngươi mắng hắn làm chi? Chẳng lẽ tiểu tử này đắc tội ngươi?

Bạch Mộc khóe miệng mãnh đánh, đứng dậy lạnh quát, “Ai mẹ nó mắng ngươi, tiểu tử ngươi đúng hay không tìm cớ?”

“Ai nha khe nằm! Ngươi mắng ta, ngươi còn không thừa nhận?”

Vương Bảo giận tím mặt, trực tiếp bước nhanh về phía trước, song chưởng uyển như Du Long, không ngừng đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, cuối cùng hóa thành một đạo hư huyễn ánh sao đại ấn, quay về Bạch Mộc phủ đầu bao phủ xuống!

Bạch Mộc được kêu là một cái mộng bức a!

Vụ thảo!

Nói thế nào nói, còn rất sao động tay?

"Ngươi muốn chết!"

Bạch Mộc buồn bực cực kỳ, gầm nhẹ một tiếng, đứng dậy đón lấy, Long Giao tinh lực bốc lên, quyền quang phun trào, trực tiếp cùng Vương Bảo ánh sao đại ấn đụng vào nhau!

Sau một khắc!

Bạch Mộc cất cánh!

Người ở giữa không trung, miệng phun máu tươi, thân thể vặn vẹo biến hình, thống khổ kêu rên vang vọng hư không, làm người sợ run!

Vương Bảo phun ra khẩu khí, lạnh giọng nói, "mắng ta Vương Thiên Bá, đây chính là kết cục!"

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu nhóm há hốc mồm!

Đại gia ngươi a!

Này cũng thật là một lời không hợp liền đấu võ a!

Có điều...

Ngay ở trước mặt chúng ta nhiều như vậy cùng tộc động thủ, ngươi rất sao

có hay không đem chúng ta để ở trong mắt?

“Hỗn đản!”

“Quá rất sao hung hăng!”

“Đáng chết, ngươi muốn chết!”

Rầm rầm rầm!

Hết thảy Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu tức giận hét lớn, dồn dập đứng dậy, khí thế bàng bạc giống như như đại dương mênh mông hướng về Vương Bảo lật úp mà đến!

Đệ Cửu Yêu Tông Vũ Xương Hà đám người sắc mặt đại biến, dồn dập tới gần, có điều, Vương Bảo nhưng là vung tay lên, cười lạnh nói, “mấy vị sư huynh không nên động thủ, mà xem ta Vương Thiên Bá ngày hôm nay dạy dạy bọn họ, cái gì gọi là quy củ!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo thân thể hơi động, Cổ Thần lực lượng trong nháy mắt điều động lên, vận lên trăm trượng Kim thân, mặc dù là biến thành người khổng lồ, thế nhưng thân thể lực lượng nhưng là cuồng trướng!

Thực lực bạo phát, Vương Bảo trên người tỏa ra làm người chấn động cả hồn phách khí thế lực lượng, sức mạnh thuỷ triều tứ tán, làm cho hết thảy đại tộc thiên kiêu đều là tâm hồn phát lạnh!

Ầm!

Hư không nổ tung bình thường vang lên bạo âm!

Vương Bảo thân thể vượt qua, hầu như trong phút chốc liền xuất hiện ở Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu nhóm trước người!

Hai bàn tay nhanh chóng đánh ra, từng đạo từng đạo khủng bố như trời sức

mạnh, bao phủ hết thảy Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu!

Chỉ là trong phút chốc công phu, hết thảy Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu, đều là mặt như màu đất, rên lên một tiếng, cùng nhau rút lui, chỉ chốc lát sau, lại cũng không chịu nổi, từng cái từng cái hạ bay ra ngoài!

Vương Bảo ngẩng đầu mà đứng, nhìn chằm chằm hết thảy Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu, cười lạnh nói, “làm sao? Còn dám hay không mắng ta?”

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu nhóm khuôn mặt vặn vẹo, đứng dậy sau khi, từng cái từng cái che ngực, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển!

Vừa là uất ức!

Lại là hoảng sợ!

Hai con mắt đột nhiên trừng mắt về phía một mặt mộng bức Bạch Mộc, lộ ra vô tận oán giận!

Ngươi người ngu ngốc a!

Ngươi rất sao không có chuyện gì mắng hắn làm cộng lông a?

Chuyện này quả thật chính là tai bay vạ gió a!

Bạch Mộc sắc mặt tái nhợt cực kỳ, oan ức gầm nhẹ nói, “ta... Ta mẹ nó thật không mắng hắn...”

Rất nhiều Yêu tộc thiên kiêu đều không tin hắn.

Vô duyên vô cớ, người ta cũng không thể liền ra tay đánh ngươi chứ?

Chỉ có Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc Hùng Cương Liệt ba cái hàng tin.

Không sai!

Hàng này thật sự không mắng Vương Thiên Bá!

Là Vương Thiên Bá đang cố ý tìm cớ a!!

Không thể không nói!

Tên khốn kiếp này đồ chơi, thật rất sao ngân tệ a, ngươi nhìn nhìn này cớ tìm, quá âm hiểm...

------oOo------

Chương 677: Không phải đấu khí sao? Làm sao biến thành đánh cướp?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ Xương Hà bối rối!

Cái khác Đệ Cửu Yêu Tông thiên kiêu cũng bối rối!

Bọn họ nhìn Vương Bảo, như ở trong mộng!

Thực sự là khó có thể tin, Vương Bảo dĩ nhiên sẽ có như thế tuyệt thế sức chiến đấu!

Khe nằm!

Vương sư đệ không phải mới vừa vừa bước vào Bất Hủ sao?

Hắn chỉ là quân chủ cấp Bất Hủ a!

Mà vừa nãy Vương Bảo bày ra sức chiến đấu, phong vương cực hạn đều rất sao không cách nào ngăn cản a!

Quân chủ cấp tu vi.

Phong vương cực hạn sức chiến đấu?

Ta phốc ngươi muội, ngươi rất sao đây là muốn trời cao a?

Trưởng lão còn nhường chúng ta bảo vệ tốt hắn.

Chúng ta bảo vệ cộng lông!

Mà vào giờ phút này.

Oan ức cực kỳ Bạch Mộc, đột nhiên thấp quát, “Khá lắm, ngươi như vậy bắt nạt chúng ta, đợi chúng ta Bạch Phàm huynh trưởng trở về, ngươi sẽ hối hận!”

Vương Bảo bĩu môi, lạnh giọng nói, “hắn muốn tới, liền để hắn đến, có điều, các ngươi mắng ta, đừng tưởng rằng bị đánh một trận là không sao, mắng ta, là muốn trả giá thật lớn!”

“Còn chờ cái gì? Đem trên người nhẫn chứa đồ cái gì, đều giao ra đây cho ta đi!”

Bạch Mộc đám người vẻ mặt đại biến!

Ánh mắt lập loè phẫn nộ!

Emma ngươi tên khốn kiếp này!

Ngươi lại muốn đánh cướp chúng ta?

Cái khác chư tông thiên kiêu, vốn là xem trò vui xem thật vui vẻ, vào giờ phút này, đột nhiên nhận ra được không bình thường!

Này giời ạ không phải đấu khí sao? Làm sao biến thành đánh cướp?

Sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, có mấy người về suy nghĩ một chút, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, lập tức trở nên không đúng.

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc thiên kiêu nhóm ngẩn người, nhìn thấy Hùng Cương Liệt ở đối với bọn họ nháy mắt, nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác cực kỳ!

Vụ thảo!

Chẳng lẽ tiểu tử này, là đang cố ý tìm cớ, sau đó đánh cướp?

Chuyện này...

Này cũng thật là...

Đủ âm a!

Đủ tàn nhẫn a!

Hơn nữa.

Hắn làm sao lớn mật như thế?

Hắn liền không sợ gợi ra chúng nộ, hợp nhau tấn công sao?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo trừng mắt lên, lạnh giọng quát, "Làm sao? Không giao? Vậy thì đừng trách ta hạ sát thủ, ta cảnh cáo các ngươi, ta hiện tại còn không thật sự xuất toàn lực, ta nếu là xuất toàn lực, chính ta đều sợ hãi, đến thời điểm thu tay lại cũng không kịp, ta chỉ cho các ngươi thời gian ba cái hô hấp cân nhắc, ba hơi thở qua đi, không giao ra nhẫn chứa đồ, mỗi qua ba hơi thở, ta giết một cái..."

Bạch Mộc các loại Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu nhóm được kêu là một cái bi phẫn!

Bạch Mộc hô hấp dồn dập, đột nhiên nhìn về phía cái khác đại tộc thiên kiêu, rống to nói, "các ngươi liền như thế nhìn? Tiểu tử này cố ý tìm cớ, muốn cướp bảo, các ngươi đây cũng không thấy?"

Chư tông đại tộc thiên kiêu nhóm đều là sắc mặt âm trầm lại!

Ở đây Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc một người thanh niên bỗng nhiên lạnh giọng nói, "tiểu tử, không muốn quá phận quá đáng!"

Vạn Yêu liên minh cũng có thiên kiêu mở miệng, lạnh lùng nói rằng, "đừng cho là chúng ta đều là ngớ ngẩn, từ ngươi muốn đánh cướp bắt đầu từ giờ khắc đó, âm mưu của ngươi đã bại lộ!"

Chư tông đại tộc thiên kiêu cũng đã đứng lên.

Có điều.

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc thiên kiêu, nhưng là chưa động, bởi vì bọn họ đều nghĩ tới, vừa nãy Hùng Cương Liệt nhưng là cùng Vương Bảo đồng thời tới được, hơn nữa còn cảnh cáo bọn họ, chẳng lẽ, Hùng Cương Liệt đã cùng này một tên gia hỏa khủng bố, kết thành hữu hảo đồng minh?

Vũ Xương Hà bọn người là hãi hùng khiếp vía.

Khe nằm!

Phạm chúng nổi giận a!

Chúng nộ khó phạm, một cái không được, cái kia nhưng là sẽ ra đại sự!

Nhưng mà.

Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên cười to lên, “Ha ha ha, các ngươi đã đều nhìn ra rồi, vậy ta liền nói rõ, không sai, ngày hôm nay ta chính là đến đánh cướp, các ngươi thức thời, liền mau chóng đem trên người bảo vật giao ra đây!”

Chư tông đại tộc thiên kiêu đều là xem bệnh thần kinh như thế nhìn Vương Bảo!

Cái tên này là điên rồi sao?

Phảng phất phản phái lớn như ma vương, chuyện này quả thật chính là tìm đường chết a!

Ở đây nhiều như vậy đại tộc đại tông thiên kiêu,

Ngươi muốn toàn bộ đánh cướp? Ngươi sao không đi Vạn Yêu liên minh

tổng bộ đánh cướp đây? Cái kia nhiều trâu bò!

“Hắc!”

“Muốn chết a!”

“Hiếm thấy có người gợi ra chúng nộ, chúng ta hà không thành toàn hắn?”

“Giết đi, giết hắn, sau khi rời khỏi đây Đệ Cửu Yêu Tông cũng không lý do tìm phiền phức của chúng ta!”

“Không sai, là tiểu tử này chính mình tìm đường chết, hắn ngông cuồng như thế hung hăng, quả thực không thể nói lý!”

“Ta phỏng chừng hắn đã điên rồi, bành trướng, quá đánh giá cao chính mình!”

“Dù cho là Long Kiếm thiếu chủ Yêu tộc bốn thiếu ở đây, cũng sẽ không như vậy liều lĩnh!”

Chư tông đại tộc thiên kiêu nhóm dần dần mà dựa vào nhau, dồn dập cười lạnh lên.

Bọn họ biết Vương Bảo lợi hại, thế nhưng, ở đây trên căn bản đều là Phong Vương Bất Hủ, liên hợp lại, phong vương cực hạn cũng không sợ chút nào!

Nhưng mà.

Bọn họ căn bản không biết!

Vương Bảo hiện tại sức chiến đấu, phong vương cực hạn làm sao có thể ngăn cản? Hắn có thể so với vĩnh hằng!

Ánh mắt lộ ra bễ nghễ thiên hạ thần quang.

Vương Bảo thân thể hơi động, trong cơ thể nổ vang truyền vang.

Thân thể lực lượng, tu vi lực lượng, thần hồn lực lượng, vào giờ phút này, dồn dập hội tụ!

Khí thế bạo phát!

Giống như quân lâm thiên hạ đế hoàng, Vương Bảo uy nghiêm như ngục quát, "Các ngươi đã u mê không tỉnh, vậy thì đừng trách ta không giảng đạo lý!"

Vù!

Một đạo kinh thiên rống to, vang tận mây xanh!

Cổ Thần tộc thiên phú thần thông, gào thiên địa!

Một đạo rống to vang lên, ở đây hết thảy đại tộc thiên kiêu đều là thần hồn rung chuyển, run rẩy liên tục, tâm tư hỗn loạn, trước mắt đều là trống rỗng!

Tâm hồn ngơ ngác trong lúc đó, Vương Bảo bóng người bay ra, nhanh như Thiểm Điện, nhấc lên nổ vang, giống như lôi kêu cuồn cuộn, cắt rời hư không bình thường, bá đạo bàn tay, đánh ra từng đạo từng đạo ánh sao đại ấn, thao thao bất tuyệt sức mạnh, thành mặt quạt bạo phát, cơ hồ đem hết thảy đại tông đại tộc thiên kiêu, đều cho cuốn vào!

Ầm ầm ầm!

Trong giây lát này, chư tông đại tộc thiên kiêu đã phản ứng lại!

Từ gào trong thiên địa tỉnh lại!

Đáng tiếc!

Quá trễ!

Vương Bảo tốc độ quá nhanh, công kích quá mạnh, cái nào sợ bọn họ tỉnh lại, thế nhưng muốn phản kháng, đều là căn bản không kịp, chỉ có thể miễn cưỡng điều động sức mạnh chống đối!

Nhưng mà!

Ở đây, ai lại có thể đỡ được Vương Bảo như vậy một đòn!

Oa oa oa...

Từng cái từng cái đại tông đại tộc thiên kiêu miệng phun máu tươi, trên mặt đầy rẫy ngơ ngác cùng hoảng sợ, thân thể không ngừng lùi lại, lảo đà lảo đảo!

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc thiên kiêu nhóm cuồng nuốt ngụm nước, vẻ mặt hoảng loạn!

Khe nằm!

Thật mạnh!

Thật mẹ nó cường!

Long Kiếm thiếu chủ đều chưa chắc có mạnh như vậy!

Này mẹ nó vẫn là Bất Hủ sao? Này rất sao đã có thể so với Vĩnh Hằng cảnh chứ? Bên ngoài lão già nhóm là ngu ngốc sao? Loại này mạnh mẽ gia hỏa cũng dám bỏ vào đến? Này không phải ở bắt nạt chúng ta là cái gì?

Vũ Xương Hà đám người liếc mắt nhìn nhau, hô hấp đều là có chút gấp gáp!

Bọn họ ánh mắt tỏa ánh sáng!

Bọn họ tâm hồn rung chuyển!

Bọn họ kinh hỉ cực kỳ, đã có thể đoán trước đến lần này Hoang Cổ Thánh Địa một nhóm, sẽ là cỡ nào này lớp vỏ!

Có Vương Bảo cái này siêu cấp sức chiến đấu tồn tại, còn ai dám với bọn

hắn Đệ Cửu Yêu Tông cướp bảo vật

Mà Vương Bảo, bỗng nhiên nhìn chung quanh một tuần, hoãn âm thanh nói, “các ngươi đúng là không biết tự lượng sức mình, vẫn là câu nói kia, ta kỳ thực chính là muốn đánh cái cướp, không muốn giết người, thế nhưng, nếu như các ngươi không nên ép ta, vậy ta cũng chỉ đành ném đá giấu tay, ta nhưng là Thiên Tà Yêu Tông đệ tử, ta làm ra cái gì khủng bố sự tình đều là bình thường, vì lẽ đó...”

“Các ngươi, ngàn vạn ngàn vạn, không nên ép ta...”

------oOo------

Chương 678: Chưa từng nghe từng tới như thế tiện yêu cầu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một người chiến quần hùng!

Hắn còn thắng!

Vương Bảo vô địch hậu thế, triệt để chấn động ở Hoang Cổ Thánh Tông ở ngoài các đại lão!

Bọn họ ngây người như phỗng nhìn trong hư không mặt hồ, hô hấp dồn dập hỗn loạn.

Qua hồi lâu, bọn họ trơ mắt nhìn chính mình vãn bối chợt bắt đầu ra bên ngoài đào nhẫn chứa đồ, dĩ nhiên nhận sợ, nhất thời mắt tối sầm lại, suýt chút nữa bão tố ra một cái lão huyết!

Khe nằm a!

Này rất số còn có thể hay không thể chơi?

Chúng ta các tiểu tử nỗ lực phấn đấu hơn nửa tràng, còn chưa có đi ra hưởng phúc đây, trực tiếp liền cho ngươi hái được quả đào?

Chơi cái chổi lông gà!

"Vô liêm sỉ!"

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đại lão phẫn nộ gào thét, sau đó, ánh mắt nhìn về phía Hoang Cổ Thánh Tông ngồi vào, nhìn chằm chằm cái kia một đám lão già lớn tiếng quát, "Được rồi! Này Thánh địa dò bảo cũng không cần tiếp tục, bỏ vào tiểu tử kia, người của chúng ta chính là cho hắn làm đưa bảo đồng tử!"

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc Lang Phi càng là âm lãnh nói rằng, “không sai, Đệ Cửu Yêu Tông như vậy quá đáng, còn chơi cái gì? Lần này Thánh địa dò bảo, ta Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc lui ra!”

Hai cái hàng vừa mở miệng, còn lại chư tông đại tộc các đại lão cũng là dồn dập tuyên bố muốn lui ra!

Chỉ có Thiên Tà Yêu Tông tam đại yêu tông Bành Sơn bọn họ bất động thanh sắc nhìn tình cảnh này.

Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo Vu Hải đau “bi” xoa xoa mi tâm!

Đối mặt tình huống như thế, hắn cũng biết không tiếp tục được!

Không có cách nào a!

Cái kia hỗn tiểu tử quá rất sao yêu nghiệt!

Chỉ là.

Ai có thể nghĩ đến, nhiều như vậy đại tộc Phong Vương Bất Hủ, nhưng bị người ta một người làm lật?

Ai cũng không nghĩ đến a!

Hít sâu một hơi, Vu Hải ánh mắt tinh mang lấp loé, Thánh địa dò bảo không thể gián đoạn, việc này nhưng là quan hệ lão tổ đại sự, tuyệt đối không thể có sai lầm!

Trầm tư nửa ngày, Vu Hải trầm giọng nói, “Đệ Cửu Yêu Tông tiểu tử kia... Vẫn chưa trái với quy củ, có điều, người này sức chiến đấu thực sự nghịch thiên đáng sợ, liền như thế bỏ mặc xuống, chính là đối với những khác thiên kiêu bất công, vì lẽ đó...”

“Lão phu sẽ ở hai tầng, cho mỗi vị thiên kiêu, phân phát một con Vĩnh Hằng cảnh giới hộ đạo Hoang thú chi hồn, chỉ có đang đối mặt tiểu tử kia

thời điểm, hộ đạo Hoang thú chi hồn, mới sẽ xuất thủ, như vậy, chư vị nghĩ như thế nào?”

Chư tông đại tộc các đại lão liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái bình tĩnh lại!

Nếu như.

Có thể làm cho chính mình tiểu tử không bị cái kia tiểu hỗn đản nghiền ép, vậy thì không có gì, còn cái khác thiên kiêu, dù cho là thua, đại gia còn ở có thể tiếp thu bên trong phạm vi!

Lang Phi mở miệng trước, “Lão phu không có ý kiến!”

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đại lão cùng với cái khác chư tông đại lão luân phiên gật đầu biểu thị đồng ý!

Vu Hải thở phào nhẹ nhõm, sau đó đứng lên, hai tay liên tiếp đánh ra từng đạo từng đạo linh quang, không nhập thánh địa quang môn bên trong.

Cùng lúc đó, Thánh địa bên trong chư tông thiên kiêu, đã bị phân tán dịch chuyển đến hai tầng bên trong!

Hơn nữa mỗi cái hàng bên người, đều nhiều hơn đi ra một đạo hư huyễn bóng người, đó là từng con từng con Hoang thú chi hồn, là Hoang Cổ Thánh Tông nhiều năm ngã xuống Hoang thú hồn linh tế luyện mà ra, tuy rằng linh trí không cao, thế nhưng sức chiến đấu nhưng là mười phần Vĩnh Hằng cảnh!

...

...

Hoang Cổ Thánh Địa hai tầng.

Chư tông thiên kiêu bị truyền tống vào, vốn là, đều là một mặt cô đơn, không cam lòng, vẻ giận dữ, khuôn mặt vặn vẹo đến cực điểm, chỉ có điều

theo hộ đạo Hoang thú chi hồn xuất hiện, bọn họ ngạc nhiên sau khi, đại hỉ lên!

Hết thảy hộ đạo Hoang thú chi hồn đều phát sinh một thanh âm, ý kia là, bọn họ chỉ phụ trách đơn phòng Vương Thiên Bá, còn lại chiến đấu sẽ không xuất thủ!

Chỉ đơn phòng Vương Thiên Bá sao?

Không đáng kể!

Này đã đủ rồi a!

Này mẹ nó liền có thể tiếp tục lái thuyền a!

Nếu không.

Lão tử cái gì cũng không làm, trực tiếp lật thuyền rời đi!

Hiện tại được rồi, có Vĩnh Hằng cảnh hộ đạo Hoang thú chi hồn đơn phòng, xem ngươi Vương Thiên Bá còn có thể lật lên bao lớn bọt nước đến!

Hai tầng nơi nào đó.

Vương Bảo híp mắt nhìn trước người một cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu.

Hai người bọn họ bị dịch chuyển đến cùng một chỗ.

Vốn là, cái kia Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu, nhìn thấy chính mình dĩ nhiên cùng Vương Bảo dịch chuyển đến cùng một chỗ, đầu tiên là một mặt mộng bức, đón lấy liền mặt như màu đất tới, thế nhưng sau đó, theo hộ đạo Hoang thú chi hồn xuất hiện, theo âm thanh xuất hiện, hàng này mừng như điên lên!

Hai chân không run cầm cập!

Sống lưng cũng thẳng tắp!

Đầu ngẩng lên đến rồi!

Mục mang vẻ đắc ý, nhìn Vương Bảo, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu cười lạnh nói, "xem đi, ngươi những kia vô liêm sỉ hành vi, bên ngoài các tiền bối, xem chính là rõ rõ ràng ràng, hiện tại ta có hộ đạo Hoang thú chi hồn bảo vệ, ta xem ngươi còn làm sao bắt nạt chúng ta, Vương Thiên Bá, ngươi xong đời!"

"Ngươi không phải trâu bò sao? Ngươi có lá gan, động thủ nữa a? Đến nha, đánh ta đánh, tiếp tục a..."

Vương Bảo có nhiều thú vị nhìn hộ đạo Hoang thú chi hồn!

Hắn thình lình tiến lên, vây quanh hộ đạo Hoang thú chi hồn quay một vòng!

Hé mắt, Vương Bảo trương tay liền muốn đánh, cái kia hộ đạo Hoang thú chi hồn hờ hững trong con ngươi xuất hiện đạo đạo sát ý, ánh mắt bén nhọn nhìn chằm chằm Vương Bảo, khí thế bàng bạc cuồn cuộn mà ra!

Này con Hoang thú to lớn, cao tới ba trượng, lập ở trên hư không, lưng mọc hai cánh, làm dáng muốn lao vào, sát cơ lẫm liệt!

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu thấy này nhất thời triệt để thả lỏng, vẻ đắc ý càng nồng.

Vương Bảo thu tay lại, sau đó chắp tay ở phía sau, bĩu môi nhìn cái kia Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu, cười lạnh nói, "ngươi rất sao hiện tại chính là cái nghèo so với, trên người bảo bối đều cho ta đánh cướp sạch sẽ, ta tại sao phải động thủ?"

Cái kia Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu đỏ mặt, khí nộ cực kỳ, có điều sau đó hắn con mắt hơi chuyển động, đột nhiên gằn giọng nói, "ngu xuẩn, ngươi làm lão tử thật đem hết thảy bảo bối đều giao ra? Ngươi xem, đây là cái gì?"

Vừa dứt lời.

Trên tay của hắn liền xuất hiện một đạo linh quang, tia sáng này hiện ra màu tím, bên trong rõ ràng là một dòng nước giống như đồ vật!

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu cất tiếng cười to, "Đây là tiên thiên Yukari (tím) nguyên thần nước, có lớn mạnh thần hồn công hiệu thần kỳ, bảo vật này không phải từ nơi này được, chính là lão tử từ một chỗ thượng cổ trong vùng đất bí ẩn chiếm được, ta dám cam đoan, toàn bộ Yêu tộc, cũng là không nhiều, đổi làm yêu quái tinh, không có mấy trăm ức, căn bản xuống không được!"

"Bảo vật này ta phải nhận được đột phá Vĩnh Hằng cảnh thời điểm lại dùng, hiệu quả mới sẽ gia tăng, lúc trước, bảo vật này ta vẫn chưa lấy ra!"

"Làm sao? Vương Thiên Bá, bảo vật này quý trọng cực kỳ, ngươi không phải có thể cướp đoạt sao? Ngươi đúng là đến cướp a, ngươi đúng là ra tay a, ha ha ha, ngươi mẹ nó cũng có hay không triệt thời điểm chứ? Lão tử nói cho ngươi, ngươi xong đời, ngươi coi như có tuyệt thế thiên phú siêu cấp sức chiến đấu, vậy thì như thế nào? Ngươi đã triệt để..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Sau một khắc.

Nương theo một tia sét nổ vang, một bóng người giống như sợi tơ lẻn đến trước người của hắn, ầm ầm một tiếng ra tay, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu trong tay tiên thiên Yukari (tím) nguyên thần nước biến mất không còn tăm hơi!

Mà bóng người kia, nhưng là cấp tốc rời xa, sấm sét khó so với, lôi ra một đạo thật dài tia sáng, hướng về xa xa đi vội vã!!

Nơi cực xa, Vương Bảo mang theo ý cười âm thanh vang lên.

"Đây chính là chính ngươi nhường ta cướp, đã như vậy, vậy ta tựa như

ngươi mong muốn... Giảng thật, lão tử còn chưa từng nghe từng tới như thế tiện yêu cầu đây, ha ha ha...”

------oOo------

Chương 679: Thú Thần Trủng mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu mộng quá độ!

Hắn còn duy trì bắt tay nắm tiên thiên Yukari (tím) nguyên thần nước tư thế.

Vậy mà lúc này giờ khắc này.

Trên tay đã là không hề có thứ gì!

Đầy đủ mộng bức một quãng thời gian rất dài, hắn mới phản ứng được, thân thể run run run, hắn khuôn mặt vặn vẹo, ngửa mặt lên trời rít gào nói, "Vương Thiên Bá, ngươi tên khốn kiếp này..."

Gào xong.

Hắn vừa nhìn về phía bên cạnh đứng thẳng hộ đạo Hoang thú chi hồn, phẫn nộ gọi nói, "vừa nãy ngươi vì sao không ra tay?"

Hộ đạo Hoang thú chi hỗn đản mạc nói rằng, "hắn, quá nhanh..."

Ta phốc!

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu phun ra một cái lão huyết!

Quá nhanh?

Ngươi mẹ nó nhưng là Vĩnh Hằng cảnh a, ngươi đều đang không phản ứng kịp?

Cái kia hộ đạo Hoang thú chi hồn đón lấy nói rằng, "ngươi không nên đem bảo vật lấy ra, hắn đoạt liền chạy, ta chẳng lẽ còn có thể đi truy? Nhiệm vụ

của ta, chỉ là ở bên người ngươi bảo vệ ngươi không bị Vương Thiên Bá đánh cướp!”

Nhưng là hắn đã đánh cướp ta!

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu cực kỳ oan ức, hắn đều nhanh nước mắt vỡ, đạo kia tiên thiên Yukari (tím) nguyên thần nước, nhưng là hắn đời này đều có giá trị nhất bảo vật, đáng tiếc, hiện đang bị cướp...

Ngột ngạt nội tâm phẫn nộ, hàng này chỉ có thể ở nơi đó hối tiếc tự đau thương thề xin thề, nhất định khẳng định nhất định phải nhường Vương Bảo trả giá thật lớn!

...

...

Hộ đạo Hoang thú chi hồn xuất hiện, nhường Vương Bảo cướp đoạt ngọn lửa hừng hực trực tiếp tắt!

Sau khi hắn lại đụng tới mấy cái đại tộc thiên kiêu, thăm dò một phen, cùng hộ đạo Hoang thú chi hồn nộp xoay tay lại, phát hiện căn bản không phải là đối thủ!

Hộ đạo Hoang thú chi hồn sức chiến đấu lơ lửng không cố định, có mạnh có yếu, nhưng yếu nhất, cũng là Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ thực lực!

Vương Bảo tuy rằng có tiền vốn giải quyết, thế nhưng...

Cần gì chứ!

Không đáng a!

Không phải là không thể đánh cướp sao?

Có cái gì a!

Lão tử quang minh chính đại đi tìm bảo vật, không phải!

Ta như nỗ lực ăn thịt, những người khác đều đến gặm xương!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo đơn giản thu hồi chính mình lười nhác khí, hăng hái bắt đầu chính thức thăm dò Hoang Cổ Thánh Địa hai tầng!

Thời gian trôi qua.

Nơi nào đó.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc năm người tiểu đội chính đang một cái nào đó sườn núi chuyển về đi, nhìn chung quanh.

Này rõ ràng là Vương Bảo ban đầu đụng tới cái kia mấy cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thiên kiêu, Lang Lệ bọn họ.

"Đại ca, hiện tại chúng ta có hộ đạo Hoang cổ thú hồn, không cần tiếp tục phải sợ tên tiểu tử kia!" Một cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thiên kiêu rất là ung dung nói rằng.

Lang Lệ ho nhẹ một tiếng, lòng vẫn còn sợ hãi nói rằng, "đại gia không muốn xem thường, tiểu tử kia như vậy nghịch thiên, nghe nói một mình hắn liền đem chư tông liên hợp lại rất nhiều thiên kiêu toàn bộ đánh sợ, chúng ta vận may a, ngoại trừ vừa mới bắt đầu đụng tới, sau khi không có cùng đại quân hội hợp, cho nên mới miễn với một kiếp, bây giờ có hộ đạo Hoang thú chi hồn, tầng thứ hai này, chúng ta càng muốn tiếp tục cố gắng!"

Đột nhiên.

Bên cạnh trên vách núi, thình lình xuất hiện từng đạo từng đạo lưu quang.

Cái kia lưu quang phân tán, phảng phất một đạo cực kỳ to lớn thú mặt.

Lang Lệ bọn họ nhất thời ngừng chân, sau đó ánh mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm vách núi, Lang Lệ hít sâu một hơi, hưng phấn nói, "Nơi đây tất có bảo bối!"

Dứt lời.

Lang Lệ bỗng nhiên tiến lên.

Thăm dò để bàn tay đặt ở lưu quang thú mặt bên trên, sau một khắc, một đạo đầy rẫy uy nghiêm sức mạnh, tứ tán ra, Lang Lệ bọn họ bị một nguồn sức mạnh đẩy đến lùi về sau, sắc mặt trở nên hư bạch!

Sau đó.

Một đạo không cách nào diễn tả bằng ngôn từ khủng bố thú gào, vang tận mây xanh!

Đồng thời, ba đạo đầy rẫy hào quang đỏ ngàu cột sáng, chui vào trên không, loáng thoáng, hóa thành ba chữ lớn, "Thú Thần Trủng!"

Lang Lệ ngẩn ngơ, đón lấy liền sắc mặt ửng hồng, kích động gọi nói, "khe nằm, chúng ta muốn phát ra! Đây là Thú Thần Trủng a, nghe đồn bên trong có Hoang thú chi tổ hồn lưu lại truyền thừa, chí bảo!"

...

...

Ngoại giới!

Trong hình Lang Lệ bọn họ đụng tới tình cảnh này,

Nhường chư tông cường giả đều là tinh thần đại chấn, dồn dập nhìn về phía Hoang Cổ Thánh Tông cao tầng ghế.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc Lang Phi rất là kinh hỉ, cười nói, "Vu chưởng giáo, không nghĩ tới quý tông thậm chí ngay cả nghe đồn bên trong Thú Thần Trủng đều mở ra, thật sự là hào phóng đến cực điểm, lão phu ở đây, đa tạ!"

Chư tông đại lão dồn dập ngỏ ý cảm ơn!

Không gì khác.

Bởi vì Thú Thần Trủng quá nổi danh.

Nghe đồn đây là Hoang Cổ Thánh Tông khởi xướng nguyên địa, khởi nguyên bí mật.

Dùng cái mông cũng có thể đoán được, bên trong khẳng định là bảo vật vô cùng.

Nhưng mà không biết.

Vào giờ phút này, Vu Hải cùng với cái khác Hoang Cổ Thánh Tông cao tầng đại lão, là cực kỳ mộng bức.

Đặc biệt là Vu Hải, càng là khóe miệng cuồng quất, có chút không biết làm sao!

Thiên sát!

Thú Thần Trủng!

Thánh địa hai tầng, vẫn còn có một toà Thú Thần Trủng!

Thú Thần Trủng chính là lão tổ nơi khởi nguồn, chính là từ một toà Thú Thần Trủng được truyền thừa, lúc này mới quật khởi!

Mà Hoang Cổ Thánh Địa bên trong bốn toà Thú Thần Trủng, cũng đã bị lão tổ tìm tới, đồng thời khai phát ra đến!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Hai tầng vẫn còn có một toà!

Này mẹ nó nên làm thế nào cho phải?

Lần này Hoang Cổ Thánh Địa dò bảo, bọn họ Hoang Cổ Thánh Tông nhưng là có kế hoạch lớn, là có âm mưu lớn, vì đến thời điểm xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, cho tới cái khác đại tông đại lão mạnh mẽ tiến vào, lão tổ ở kế hoạch ban đầu, liền mạnh mẽ lập xuống siêu cấp cấm chế, chỉ cho phép Bất Hủ cảnh cường giả tiến vào!

Dù cho là bọn họ, cũng không vào được a!

Mà hiện tại Thú Thần Trủng mở ra, một toà mới Thú Thần Trủng mở ra, này mẹ nó nhưng là bọn họ Hoang Cổ Thánh Tông lớn vận may lớn, liền tiện nghi như vậy ngoại tông thiên kiêu?

"Đáng chết, lão tổ chính đang chuẩn bị, thời cơ không tới, không thể phân tâm, bây giờ, chỉ có thể dựa vào Hoang thú chi hồn!"

Vu Hải nội tâm gào thét, ánh mắt âm trầm như nước, nửa ngày, hắn miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nhìn chung quanh một tuần, nói rằng, "chư vị, toà này Thú Thần Trủng, chính là kế hoạch ở ngoài, có điều, nếu mở ra, vậy cũng là các tiểu tử tạo hóa, như vậy, toà này Thú Thần Trủng mở ra, lão phu sẽ không can dự, thế nhưng, Hoang thú chi hồn, sẽ theo đồng thời thăm dò, có thể được bao nhiêu bảo vật truyền thừa, liền xem các tiểu tử tạo hóa, ha ha..."

Chư tông đại lão liếc mắt nhìn nhau, dồn dập ngạc nhiên!

Kế hoạch ở ngoài?

Liền Hoang Cổ Thánh Tông cũng không biết?

Còn muốn Hoang thú chi hồn, đồng thời thăm dò?

Khe nằm!

Chẳng lẽ, đây là một toà chưa khai phá Thú Thần Trủng?

Trong lúc nhất thời, chư tông đại lão đều là kích động lên, này có thể đúng

là niềm vui bất ngờ a, tuy rằng có Hoang thú chi hồn can thiệp, nói vậy được không nhiều, thế nhưng, đây chính là Thú Thần Trủng, bên trong truyền thừa, nhưng là Hoang Cổ Thánh Tông lão tổ này các cường giả đều trông mà thèm!

Thoáng được một điểm, vậy thì là phất nhanh, to lớn tạo hóa a!

Vu Hải xem đau "bi" cực kỳ, sau đó lén lút đánh ra từng đạo từng đạo dấu ấn, tuy rằng không thể phái ra cường giả tiến vào, thế nhưng, hắn nhưng có thể điều khiển ở hai tầng Hoang thú chi hồn, điều động hết thảy Hoang thú chi hồn, phát sinh mật lệnh, Vu Hải lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thôi!

Cho bọn họ điểm mỡ, coi như là thù lao, ngược lại...

So với bọn họ mất đi, được nhiều hơn nữa, cũng là không sánh được..

Cùng lúc đó.

Ba đạo to lớn cột sáng xuất hiện, cùng với Thú Thần Trủng ba chữ xuất hiện, nhường ở hai tầng chư tông đại tộc thiên kiêu nhóm, ngây người chốc lát, lập tức nghĩ đến Hoang Cổ Thánh Tông truyền thuyết, đại hỉ cực kỳ, cuồng vút đi...

------oOo------

Chương 680: Lại có thể 1 một bên trang bức 1 một bên làm giàu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thú Thần Trủng trước.

Lang Lệ gấp vò đầu bứt tai, thân hình như điện, không ngừng trùng kích Thú Thần Trủng bộc phát ra uy thế khủng bố, nhưng mà là uổng công vô ích!

Này uy thế quá mạnh, bằng tu vi của hắn căn bản là không có cách chạm đến uy thế trong phạm vi nửa tấc!

“Lệ ca...”

Một cái Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thiên kiêu sắc mặt khó coi kêu một tiếng, Lang Lệ dừng lại nhìn sang, đối phương hướng về phía hắn khiến cho nháy mắt.

Xa xa.

Bốn phương tám hướng, đều có từng đạo từng đạo cầu vồng bóng người dài tập mà đến!

Lang Lệ mặt như màu đất, vẻ mặt cô đơn ngừng lại, hắn biết, lấy thực lực của chính mình, ở rất nhiều thiên kiêu ở trong, căn bản chiếm không đắc thắng tính.

Vốn tưởng rằng là vận mệnh của chính mình đây, làm nửa ngày, là đạp Centaurs nhà, ngươi liền nói có tức hay không đi!

Rõ ràng là ta phát hiện trước, Lang Lệ nội tâm nghĩ như vậy.

Cũng nhưng vào lúc này.

Một nói lệnh bài màu trắng thình lình từ Thú Thần Trủng cái kia to lớn lưu quang thú mặt bên trong bắn ra, rơi vào Lang Lệ trước người.

Lang Lệ ngẩn ngơ, lập tức nhặt lên đến, ngột ngạt trên mặt vẻ hưng phấn, lén lút cất đi.

"Ha ha ha! Quả thật là Thú Thần Trủng!"

Vạn Yêu liên minh mấy cái thiên kiêu cười to đến!

Sau đó.

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc.

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc Hùng Cương Liệt bọn họ.

Lại sau đó, chính là Lang Lệ bổn tộc, Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc còn lại thiên kiêu.

Thiên Tà Yêu Tông tam đại yêu tông thiên kiêu, chậm đến một chút, thế nhưng cuối cùng cũng coi như cũng là chạy tới.

Một đám hàng kinh hỉ cực kỳ nhìn lưu quang thú mặt, cuồng nuốt ngụm nước, có điều, cái kia khủng bố uy thế quá mạnh, đại gia đều có tự mình biết mình, hơn nữa lẫn nhau kiêng kỵ, từng cái từng cái đều không có tiến lên.

"Giác ca!"

Lang Lệ đi tới Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc mạnh mẽ nhất kiêu Lang Giác trước mặt.

Lang Giác thấp giọng hỏi, "Có thể có phát hiện gì?"

Thời khắc này, Lang Lệ kỳ thực rất muốn đem lệnh bài màu trắng ẩn giấu đi, nhưng nghĩ tới một màn như thế, nói vậy ngoại giới đại lão đều nhìn ở

trong mắt, nhất thời từ bỏ cái ý niệm này, nhỏ giọng nói, “được một tấm lệnh bài, tạm thời không biết có ích lợi gì!”

Lang Giác đại hỉ, thấp giọng nói, “vậy cũng hành, trước tiên nhìn kỹ hẵng nói!”

Dứt lời.

Lang Giác ngẩng đầu, cảnh giác nhìn quét bốn phía đông đảo thiên kiêu.

Mà cái khác chư tông thiên kiêu, vào giờ phút này cũng là cũng giống như thế, nhìn quét một vòng sau khi, cùng nhau thở phào nhẹ nhõm.

Ngươi muội.

Tên khốn kia dĩ nhiên không ở?

Đúng là hỉ sự to lớn a, ha ha ha!

Nhưng mà.

Loại này cao hứng kéo dài vẻn vẹn mười mấy giây, liền nhìn thấy xa xa một bóng người chậm rãi bước mà đến, không phải Vương Bảo là ai?

Chư tông thiên kiêu đau “bi” cực kỳ, hết sức kiêng kỵ dời ánh mắt.

Bọn họ đối với Vương Bảo, cũng không phải lại e ngại, ngược lại có hộ đạo Hoang thú chi hồn bảo vệ, Vương Bảo còn có thể trời cao hay sao?

Đệ Cửu Yêu Tông Vũ Xương Hà bọn họ vội vã đem Vương Bảo đến đón, mấy người bọn hắn trên đường liền thương lượng, lần này cần được nhiều nhất, chỉ có thể dựa vào Vương Bảo.

“Vương sư đệ, này Thú Thần Trủng ngươi còn không biết chứ? Này nhưng là một cái rất xa xưa truyền thuyết!”

Vũ Xương Hà tỉ mỉ cùng Vương Bảo giới thiệu một chút Thú Thần Trủng.

Vương Bảo nghe được ánh mắt tỏa ánh sáng.

Hoang thú tổ hồn để lại bảo địa?

Rất tốt.

Lại có thể một bên trang bức một bên làm giàu.

Đột nhiên.

Thú Thần Trủng cái kia lưu quang thú mặt xuất hiện biến đổi lớn, trực tiếp hóa thành một cái to lớn mõm thú môn hộ, cùng lúc đó, từng đạo từng đạo chữ viết ở trên hư không hiển lộ ra.

"Thú Thần Trủng, nắm giữ Thú Thần huyết thống người, có thể tự động tiến vào!"

"Không Thú Thần huyết thống người, có thể tự mình tìm hiểu tư cách bia, thu được Thú Thần Lệnh, đến Thú Thần Lệnh, có thể vào!"

"Đây là không kẽ hở Thú Thần để lại phúc địa, huyết thống, kho báu, bí thuật thần thông, nhìn người có duyên đối xử tử tế chi!"

Ầm ầm!

Nương theo một đạo to lớn bạo âm.

Chín đạo cao mười trượng lớn bia lớn từ lòng đất bốc lên!

Đông đảo thiên kiêu hít vào một ngụm khí lạnh,

Lập tức nghĩ đến không kẽ hở Thú Thần là ai, căn cứ truyền thuyết xa xưa, Thiên Yêu Đại Giới nhưng là có cổ yêu truyền thừa, mà cổ yêu ngã xuống, để lại thân thể hình thành Yêu tộc chín vị khởi nguyên Thiên Yêu, để lại

tinh khí thì lại hóa thành cửu đại Thú Thần.

Không kẽ hở Thú Thần, xếp hạng Thú Thần ba vị trí đầu, thiên phú bí thuật không kẽ hở dịch chuyển, càng là vô số Yêu tộc say mê thiên phú.

Thú Thần huyết thống, bọn họ là không có, bọn họ đều là Thiên Yêu hậu duệ.

Chỉ có thể từ tư cách bia lên nghĩ biện pháp.

Đột nhiên.

Xa xa thình lình lần thứ hai kéo tới một vệt sáng, đó là một đạo đầy rẫy sát cơ bóng người, hàng này tới gần sau khi liền lớn tiếng quát, "Hỗn đản, nạp mạng đi!"

Hàng này rõ ràng là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc nhất thiên kiêu, Bạch Phàm!

Về phần hắn trong miệng hỗn đản là ai, đương nhiên là gọi Vương Bảo.

Bị hãm hại Bạch Phàm, tiến vào hai tầng sau khi liền điên cuồng tìm kiếm Vương Bảo, chỉ tiếc không tìm được, phát hiện Thú Thần Trủng tin tức, cấp tốc tới rồi, nhưng vẫn là đến chậm một bước!

Lúc này hắn sát cơ đầy trời, trương tay liền hướng về Vương Bảo đánh tới.

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu nhóm mặt như màu đất!

Khe nằm!

Phàm ca ngài đây là ở tìm đường chết đây?

Ngài mẹ nó không biết a, tên khốn này đã có thể cùng Vĩnh Hằng cảnh vai sánh vai, hắn không tìm chúng ta phiền phức liền may mắn thấu trời, ngài còn trêu chọc hắn?

Này nếu như dẫn tới hắn nhằm vào chúng ta Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, dù cho có hộ đạo Hoang thú chi hồn, cũng là một cái buồn nôn đến cực điểm sự tình a!

“Phàm ca dừng tay!”

Một cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu không nhịn được, nhanh chóng tiến lên, ngăn cản Bạch Phàm, Bạch Phàm khẩn cấp thu tay lại, trầm giọng nói, “a Lãng, vì sao ngăn trở ta?”

“Phàm ca, ngài nghe ta nói!” Cái này Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu vội vàng đem Vương Bảo trước làm ra sự tình nói rõ rõ ràng ràng.

Bạch Phàm vừa nghe liền mộng bức!

Đại gia ngươi!

Một người, chiến nhiều thiên kiêu như thế?

Còn mẹ nó thắng?

Đổi lại ta, ta đều không làm được a!

Hít vào một ngụm khí lạnh, Bạch Phàm thâm trầm nhìn Vương Bảo, bỗng nhiên hừ lạnh nói, “tạo hóa trước mặt, trước tiên tha cho ngươi một cái mạng! Hừ!”

Dứt lời, bước nhanh hướng đi Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đội ngũ!

Cái khác chư tông đại tộc thiên kiêu khóe miệng co quặp, đặc biệt xem thường.

Ngớ ngẩn, ngươi rất sao làm chúng ta ngốc a, đến hiện tại còn trang bức đây, không phải là sợ sao, nói đúng là êm tai.

Cũng nhưng vào lúc này.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc Lang Lệ, bỗng nhiên cắn răng, hắn thình lình bước nhanh về phía trước, cầm trong tay lệnh bài màu trắng, từng bước một hướng đi mõm thú môn hộ!

Mà lúc này cái kia khủng bố uy thế, dĩ nhiên không có ngăn cản hắn.

Nhìn thấy tình cảnh này, chư tông đại tộc thiên kiêu hoàn toàn biến sắc, dồn dập đối với Lang Lệ trợn mắt nhìn!

Khe nằm!

Dĩ nhiên nhường tiểu tử này rút thứ nhất? Lệnh bài trong tay của hắn, nói vậy chính là Thú Thần Lệnh, nơi nào đến?

Mà Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc nhất thiên kiêu Lang Giác càng là ăn phân như thế khó coi, ánh mắt phun lửa nhìn chằm chằm Lang Lệ!

Đại gia ngươi a!

Lang Lệ ngươi có thể a!

Có Thú Thần Lệnh, không cho ta sử dụng, dĩ nhiên chính mình dùng tới, ta mới vừa rồi còn cho rằng ngươi rất sao có chút tự mình biết mình, không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên vậy thì lên!

Nhằm phía mõm thú môn hộ Lang Lệ kích động tột đỉnh, hắn có thể làm ra quyết định như vậy, cũng là rơi xuống đại quyết tâm, hắn tin tưởng, chỉ cần mình từ Thú Thần Trủng được chí bảo truyền thừa, bên ngoài trưởng bối cũng sẽ không trách tội chính mình!

Tạo hóa, ta Lang Lệ đến rồi, ha ha ha...

Lang Lệ chính hưng phấn đây!

Chính ảo tưởng lắm!

Chính làm xuân thu mộng đẹp đây!

Nhưng mà sau một khắc, nương theo một tia sét nổ vang, một bóng người trong phút chốc truy đuổi lên hắn, một tay khoát lên trên bả vai của hắn, sau đó nhìn như nhẹ nhàng nhấn một cái.

Lang Lệ ngay lập tức sẽ không bị khống chế quỳ!!

Trong tay Thú Thần Lệnh không cánh mà bay.

Lang Lệ một mặt mộng bức, quay đầu, liền nhìn thấy Vương Bảo tấm kia cười hì hì mặt...

------oOo------

Chương 681: Bạch phiêu người vô liêm sỉ cực điểm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lang Lệ tan vỡ!

Càng là vạn phần oan ức!

Ma trứng a!

Lão tử Thú Thần Lệnh lại bị hắn đoạt?

Này mẹ nó tại sao có thể?

Này Thú Thần Trủng uy thế là làm len sợi ăn? Không phải là không có Thú Thần Lệnh căn bản không vào được sao? Trời giết này đến cùng là làm sao tiến vào?

Khuôn mặt vặn vẹo nhìn Vương Bảo, Lang Lệ cảm thấy tấm này gần ở thước chỉ trên mặt, lộ ra chính là ác ma bình thường mỉm cười, không nhịn được gào thét nói, "ngươi hỗn đản..."

"Mắng chửi đi, mắng ra đến là tốt rồi chịu!"

Vương Bảo an ủi bình thường vỗ vỗ phía sau lưng hắn!

Ngươi rất sao...

Này xem như là an ủi sao?

Lang Lệ sắc mặt khó coi tới cực điểm, mà Vương Bảo đã tại chỗ trở về, cái kia khủng bố uy thế đối với hắn mà nói, căn bản là không tồn tại.

Bởi vì Vương Bảo dùng một cái hệ thống đạo cụ, [Thiên Uy Lệnh], bất kỳ

uy thế ở Thiên Uy Lệnh trước mặt, đều trực tiếp mất đi hiệu lực.

Mà một màn như thế, tự nhiên cũng làm cho đông đảo thiên kiêu mộng bức tới cực điểm.

Phản ứng lại, từng cái từng cái méo mặt lên!

Tên khốn này.

Dĩ nhiên không nhìn Thú Thần Trủng uy thế!

Hơn nữa.

Hắn dĩ nhiên có thể trực tiếp cướp Thú Thần Lệnh?

Điều này có ý vị gì?

Khe nằm, chuyện này ý nghĩa là, bọn họ cũng có thể là bị đánh cướp đối tượng a!

Dù sao tên khốn kiếp này, cái này giết ngàn đao, chính là mẹ nó lấy cướp đoạt làm vui, không nghe hắn đã nói sao? Một ngày không cướp đoạt, hắn liền cả người khó chịu.

Vương Bảo quăng Thú Thần Lệnh, trở lại Vũ Xương Hà bên người, nhìn chung quanh một tuần, cười nói, “đại gia muốn nhiều nỗ lực a, nhìn ta làm gì? Mau mau nghĩ biện pháp cho tới Thú Thần Lệnh!”

Đông đảo thiên kiêu được kêu là một cái uất ức!

Có chút nhìn về phía Lang Lệ hộ đạo Hoang thú chi hồn, trước Lang Lệ nhằm phía mõm thú môn hộ, hắn hộ đạo Hoang thú chi hồn, căn bản chưa động.

Lúc này cũng là không nhúc nhích, chỉ là vẻ mặt lạnh lùng nhìn mõm thú môn hộ, còn lại hộ đạo Hoang thú chi hồn, cũng đa số như vậy!

Lang Lệ trở về, hồn bay phách lạc.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc nhất thiên kiêu Lang Giác châm chọc nói, “thế nào? Hiện tại thoải mái?”

Chính mình muốn ăn một mình, trái lại không ăn được, bị người cướp đoạt, ngươi liền nói nhiều mất mặt đi!

Lang Lệ mặt như màu đất, thấp giọng nói, “giác ca...”

“Đừng gọi ta ca!”

Lang Giác lạnh lùng phất tay, cười lạnh nói, “bắt đầu từ bây giờ, chúng ta chỉ là phổ thông tộc nhân quan hệ, tiến vào bên trong được bảo vật, lão tử cũng sẽ không phân ngươi nửa điểm, chính ngươi cố gắng lên, ngược lại, ngươi không phải quen thuộc ăn một mình, không phải sao?”

Lang Lệ càng là uất ức cực kỳ, nhưng là, lại á khẩu không trả lời được, dù sao, làm sai chính là chính hắn.

Nhưng vào lúc này.

Những kia hộ đạo Hoang thú chi hồn thình lình lộ ra cung kính vẻ mặt, cùng lúc đó, trên hư không, truyền đến ba đạo khủng bố tiếng vang, sau một khắc, ba vệt sáng tự trên không hạ xuống, rõ ràng là ba cái hư huyễn Hoang thú chi hồn!

Chỉ có điều.

Này ba cái Hoang thú chi hồn, quá mạnh mẽ!

Trên người toát ra đến khí tức, tuyệt đối đạt đến vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới!

Chư tông đại tộc thiên kiêu tâm hồn cuồng run, không nhịn được nuốt ngụm nước, không dám thở mạnh, sợ hãi nhìn này ba cái hộ đạo Hoang thú chi hồn!

Ba cái Hoang thú chi hồn mặt không hề cảm xúc, bọn họ liếc mắt nhìn nhau, căn bản không để ý đến cái khác thiên kiêu, đạp bước hướng về mõm thú môn hộ đi đến!

Bọn họ mặc dù là Hoang thú chi hồn, thế nhưng trên bản chất nhưng vẫn có Thú Thần huyết thống, vì lẽ đó, căn bản không cần tìm hiểu tư cách bia, không cần Thú Thần Lệnh.

Nhìn thấy ba cái mạnh mẽ Hoang thú chi hồn, bình yên vô sự tiến vào uy thế bên trong, chư tông đại tộc thiên kiêu, đều là phiền muộn cực kỳ!

Mã Đức!

Cái này chẳng lẽ không phải Hoang Cổ Thánh Tông phát cho phúc lợi của bọn họ sao?

Làm sao liền chính bọn hắn mọi người lên?

Bọn họ cường đại như thế, tiến vào Thú Thần Trủng bên trong, còn có thể còn lại chút gì?

Có điều.

Chư tông đại tộc thiên kiêu nhóm bất đắc dĩ nhận mệnh.

Vương Bảo nhưng là không vui.

Mắt nhìn ba cái Hoang thú chi hồn, Vương Bảo lạnh quát, “Đứng lại!”

Ba cái Hoang thú chi hồn thình lình thật sự dừng lại, một cái trong đó sắc mặt lạnh lùng nhìn Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “tiểu bối, không nên càn rỡ!”

Vương Bảo cực kỳ nói thật, “Càn rỡ ngươi muội, ở ta Vương Thiên Bá

trước mặt, ngươi cũng dám trang bức? Xem các ngươi dáng dấp như vậy, là muốn đi vào a, thế nhưng, ngươi còn không cho ta giao tiền vé vào cửa đây!”

Ba cái Hoang thú chi hồn liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái không nói gì lắc đầu một cái.

Bọn họ linh trí cực cao, lúc này nhận được Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo Vu Hải mật lệnh, chuẩn bị đem Thú Thần Trủng bên trong bảo vật toàn bộ bao viên.

Đơn giản không lại phản ứng Vương Bảo, xoay người tiếp tục tiến lên!

Nhưng mà.

Nương theo một tia sét chuyển động loạn lên, to lớn nổ vang thanh âm truyền vang, Vương Bảo bỗng nhiên lệ quát, “Khe nằm, không giao vé vào cửa cũng nghĩ lên thuyền? Bạch phiêu người vô liêm sỉ cực điểm! Xem chiêu!”

Bạch!

Một đạo to lớn phù triện trong lúc bất chợt bị Vương Bảo vứt ra!

Cùng lúc đó, từng đạo từng đạo ánh sáng xiềng xích hóa thành vô số đạo tua vòi bình thường, vững vàng đâm vào hết thảy Hoang thú chi hồn thể bên trong, dù cho là những kia thiên kiêu nhóm hộ đạo Hoang thú chi hồn, cũng là như thế!

Mà ba cái mạnh mẽ Hoang thú chi hồn, lúc này ngừng lại, ánh mắt dại ra, không thể động đậy được!

Vương Bảo híp mắt cười lạnh.

Này phù triện nhưng là bảo bối, hệ thống siêu cấp đạo cụ [đỉnh cấp Định Hồn phù], chỉ cần không phải thực thể, liền có thể không chênh lệch định hồn, đương nhiên, mạnh mẽ như vậy đạo cụ, là có sử dụng số lần hạn chế,

hạn chế ba lần.

Vương Bảo thản nhiên lấy ra hộp thuốc lá, ngậm lên một điếu thuốc thiêu đốt, phun ra một cái vòng khói, lạnh quát, "Đây chính là không giao tiền vé vào cửa kết cục! Còn theo ta Vương Thiên Bá đắc ý, thực sự là không biết trời cao đất rộng!"

Đông đảo chư tông đại tộc thiên kiêu nhóm triệt để há hốc mồm!

Khe nằm a!

Tên khốn này đúng là thực lực mạnh mẽ làm người giận sôi, thế nhưng, cũng là bảo vật vô cùng a!

Liền vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới cường giả, cũng có thể ổn định?

Cái kia phù triện, đến cùng là mẹ nó cái gì quỷ?

Thời khắc này, trong bọn họ tâm cảm giác càng thêm gay go, so với trước muốn hỏng việc gấp mười lần!

Vương Bảo như vậy hành vi, đã thập phần lỏa lồ.

Vậy thì là.

Cái nào sợ bọn họ được Thú Thần Lệnh.

Muốn đi vào, có thể!

Thế nhưng, đến rất sao giao tiền...

Đây cũng quá rất sao đồ phá hoại!

"Ha ha, đại gia còn lo lắng làm gì? Mau mau bận việc lên a, đến đến đến, ta cho đại gia thêm cái dầu!"

Vương Bảo quay về rất nhiều thiên kiêu giơ nâng tay phải.

Đông đảo thiên kiêu gò má cuồng quất, đều muốn đánh bối rối, tức đến run rẩy cả người, uất ức tột đỉnh, căm hận nghĩ muốn ăn thịt người.

Không biết xấu hổ a!

Thực sự là không biết xấu hổ!

Trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ chi yêu!

Còn rất sao cố lên đây, thêm ngươi cái trứng!

Chỉ là.

Liếc mắt nhìn nhau.

Bọn họ vừa bất đắc dĩ bi ai thở dài.

Làm sao bây giờ?

Bọn họ lại có thể làm sao?

Chẳng lẽ, vì không bị đánh cướp, liền như thế trực tiếp từ bỏ?

Đó mới gọi không cam lòng đây!

Thôi, ngược lại chỉ cần đi vào Thú Thần Trủng, nói vậy, bên trong hẳn là sẽ không cho phép động thủ đi? Dù sao rất nhiều di tích đều có quy củ này!

Đi vào, vậy thì dễ làm rồi, đại gia bằng bản lãnh của mình.

Cho tới hiện tại, bị bắt nạt liền bị bắt nạt đi...

Cùng lúc đó.

Ngoại giới.

Hoàn toàn tĩnh mịch!!

Nghe được cả tiếng kim rơi!

Hết thảy các đại lão, toàn bộ đều bị Vương Bảo tao thao tác cho chỉnh mộng bức...

------oOo------

Chương 682: Ta tuyệt không buông tha bất kỳ 1 cái đội hữu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Cổ Thánh Địa ở ngoài.

Vắng lặng hồi lâu, ồ lên nổi lên bốn phía!

“Khe nằm!”

“Liền hộ đạo Hoang thú chi hồn đều có thể chế phục, vậy cũng là Vĩnh Hằng cảnh, hắn đến cùng là làm sao làm được?”

“Đáng chết, còn chơi cộng lông? Có tiểu tử kia ở, chúng ta các tiểu tử chính là khối đầu gỗ, mặc cho (đảm nhiệm) điêu khắc!”

“Vu chưởng giáo, lúc trước bi kịch lại một lần nữa xuất hiện, ngươi vẫn là mở ra Thánh địa, đem tiểu tử kia trảo đi ra đi!”

“Không sai, này không công bằng, quả thực bắt nạt yêu quá mức!”

Nghe cái kia từng đạo từng đạo thanh âm phẫn nộ.

Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo Vu Hải trái tim bắt đầu rồi điên cuồng co giật hình thức.

Thiên sát a!

Hắn phái đi ba người kia mạnh mẽ Hoang thú chi hồn, nhưng là Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao a!

Đều đang bị cầm cố tại chỗ!

Cái kia vô liêm sỉ đồ chơi, đây là muốn trời cao a!

Nhất làm cho Vu Hải cảm thấy kinh nộ chính là, hắn...

Không biện pháp a!

Mở ra Thánh địa? Đem tiểu tử kia bắt tới? Ta rất sao cũng nghĩ a, ta rất sao đã sớm nghĩ như thế làm, thế nhưng, ta không thể a!

Lão tổ đại kế mới là quan trọng nhất!

Ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt căm hận, Vu Hải hít sâu một cái, trầm giọng nói, "đại gia không nên hốt hoảng, tiểu tử này cũng chỉ có thể hiện tại hung hăng, ở chúng ta Thú Thần Trủng bên trong, vốn là cấm động thủ, một khi hắn dám động thủ, sẽ bị Thú Thần Trủng đánh giết!"

Chư tông đại lão vừa nghe, tâm trạng buông lỏng, thế nhưng, vẫn còn có chút tức giận bất bình.

Chỉ được lấy phẫn nộ vô cùng lớn ánh mắt, trừng mắt Đệ Cửu Yêu Tông Bành biển bọn họ.

Bành biển mặt không hề cảm xúc, trong lòng kỳ thực nôn nóng không được, hắn đều thập phần hối hận nhường Vương Bảo tiến vào Hoang Cổ Thánh Địa!

Ngươi nhìn nhìn hắn làm ra.

Này rất sao đều là chuyện gì a!

Này không phải cho mình chiêu đen sao? Này không phải để cho mình tìm đường chết sao? Dù cho ngươi thiên phú nghịch thiên, thế nhưng, làm yêu quái không thể như thế quá đáng a!

Còn có trọng yếu nhất, hắn lo lắng Vương Bảo an toàn, này Vương Bảo nếu như xảy ra chuyện, nói vậy về tông sau khi, lão tổ có thể lột hắn lớp vỏ!

Có điều, chuyện đến nước này, Bành biển cũng không có gì biện pháp tốt,

chỉ có thể ở bên trong tâm cầu khẩn.

...

...

Thú Thần Trủng trước.

Chư tông thiên kiêu phiền muộn nửa ngày, hối tiếc tự đau thương nửa ngày, cuối cùng vẫn là đàng hoàng đi cảm ngộ tư cách bia.

Tư cách trong bia phong phú toàn diện, có bí pháp, có thần thông, có hiểu biết đề thi, đông đảo thiên kiêu thần hồn phảng phất tiến vào bên trong, trải qua từng cái từng cái thử thách.

Hồi lâu.

Cái thứ nhất thông qua tư cách bia thử thách xuất hiện, chính là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc nhất thiên kiêu, Yêu tộc bốn thiếu một trong Bạch Phàm!

Mõm thú môn hộ bên trong thình lình thoát ra một vệt sáng, rơi vào Bạch Phàm trước người, đây là một khối lệnh bài màu tím!

Bạch Phàm kích động tột đỉnh, cấp tốc cầm lấy.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, hắn cảm ứng được một đạo rát tầm mắt.

Thân thể bản năng cứng đờ, Bạch Phàm ngẩng đầu, liền nhìn thấy Vương Bảo tấm kia nhường hắn hận không thể một đao bổ ra mặt.

“Ồ? Không tệ lắm, màu tím!”

Vương Bảo cười rất là hài lòng, đưa ra chân thành chúc phúc, “Ta vừa nãy cướp được chỉ là màu trắng, ngươi khối này Thú Thần Lệnh, nói vậy đẳng cấp càng cao hơn, đi vào bên trong, nhất định có thể thắng lợi trở về!”

Đúng không?

Ta có thể thắng lợi trở về a, ha ha ha..

Bạch Phàm khóe miệng cuồng quất, thân thể khẽ run, hắn nhiều thông minh a, đương nhiên lý giải Vương Bảo ý tứ trong lời nói, đây là đang nói...

Ngươi rất sao đi vào Thú Thần Trủng, có thể thu được tốt đẹp nơi!

Thế nhưng tiền đề là...

Ngươi có thể vào!

Muốn đi vào? Đó còn cần phải nói, giao phí a!

Bạch Phàm nội tâm cực kỳ xoắn xuýt, vào giờ phút này, hắn cỡ nào hy vọng có thể cùng Vương Bảo đánh một trận, thoải mái tràn trề đánh một trận!

Ngược lại muốn xem xem, chính mình cùng Vương Bảo đến cùng có hay không chênh lệch.

Thế nhưng.

Bạch Phàm vẫn là từ bỏ cái ý niệm này,

Trong lòng có kiêng kị, liền không thể toàn lực ứng phó, Thú Thần Trủng gần ngay trước mắt, đây chính là khó có thể tưởng tượng tạo hóa, nếu như bởi vì cùng cái này hàng bực bội, cho tới đánh mất tư cách, cái kia rất sao mới gọi đồ phá hoại!

Do dự một chút, Bạch Phàm xoay tay, lấy ra một cái bình ngọc, rất là thẳng thắn hất tay ném cho Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “vật ấy chính là Thiên Nguyên thần dịch, quý hiếm bảo vật, đưa ngươi!”

Vương Bảo tiếp nhận bình ngọc, không hề liếc mắt nhìn cất đi, cười nói, "không sai, nếu ngươi nộp tiền vé vào cửa, vậy ta liền không cướp ngươi Thú Thần Lệnh! Bé ngoan chờ, sau đó chúng ta tất cả mọi người đồng thời đi vào, ta Vương Thiên Bá có cái nguyên tắc, vậy thì là không vứt bỏ, không buông tha, tuyệt không buông tha bất luận cái nào đội hữu!"

Bạch Phàm sắc mặt tái xanh.

Đại gia ngươi!

Lão tử vốn là cái thứ nhất được Thú Thần Lệnh, vốn là có thể đi trước 1 bước, hiện tại nhưng đến chờ?

Còn có.

Hàng này thật mẹ nó vô liêm sỉ a, cái gì gọi là không vứt bỏ không buông tha? Ta phi ngươi một mặt a, quỷ rất sao mới cùng ngươi là đội hữu!

Cái này giết ngàn đao!

Bạch Phàm nội tâm cố sức chửi không ngớt, nhắm hai mắt lại, hắn sợ lại nhìn tới Vương Bảo gương mặt đó, sẽ không nhịn được quất tới!

Thời gian trôi qua.

Chư tông thiên kiêu thiên phú đều là rất cao, cũng từng cái đều thu được Thú Thần Lệnh, đương nhiên, thu được Thú Thần Lệnh, chỉ là vừa mới bắt đầu, bọn họ còn phải tiến hành bước thứ hai, vậy thì là giao phí!

Vương Bảo thu bảo vật thu tới tay mềm, bọn khốn kiếp kia quả nhiên đều là có hàng lậu, lúc trước vốn là trang.

Chờ đến hết thảy thiên kiêu đều giao phí xong xuôi.

Vương Bảo lúc này mới cười nói, "thân là dẫn đầu, ta cái thứ nhất đi vào, đại gia cũng không có ý kiến chứ?"

Chư tông thiên kiêu tức giận đến mức cả người run run!

Dẫn đầu?

Lĩnh đại gia ngươi!

Chẳng biết xấu hổ a, thực sự là chẳng biết xấu hổ!

Vương Bảo quay về Đệ Cửu Yêu Tông Vũ Xương Hà bọn họ liếc mắt ra hiệu, một đám hàng mau mau theo sát Vương Bảo, Vương Bảo xoay người hướng đi mõm thú môn hộ, một cước bước vào đi vào!

Vũ Xương Hà bọn họ tùy theo tiến vào!

Chư tông thiên kiêu nhưng là bắt đầu rồi nhanh như hổ đói vồ mồi hình thức, tranh nhau chen lấn bước vào mõm thú môn hộ!

...

...

Vương Bảo cái thứ nhất tiến vào Thú Thần Trủng, thấy hoa mắt, liền trở nên sáng ngời.

Nơi này không gian rất lớn!

Bốn phương tám hướng, có chín toà nguy nga đại điện, khí thế bàng bạc phả vào mặt.

Vũ Xương Hà bọn họ sau đó xuất hiện ở Vương Bảo bên người, liếc mắt nhìn bốn phía, Vũ Xương Hà nói rằng, “Vương sư đệ, mau mau tầm bảo đi!”

Vương Bảo hơi cười, “Mấy vị sư huynh có thể tự mình đi tìm cơ duyên, ta xem trước một chút!”

Vũ Xương Hà bọn họ liếc mắt nhìn nhau, cũng không nói thêm cái gì, dồn

dập tản ra, hướng đi từng toà từng toà đại điện.

Cũng không lâu lắm, chư tông thiên kiêu cũng tiến vào.

Nhìn chín toà cung điện to lớn, ánh mắt tỏa ánh sáng, căn bản không để ý đến Vương Bảo, đi vội vã!

Vương Bảo này mới lên đường.

Trong đó có một toà cung điện bị rất nhiều thiên kiêu vây quanh, Vương Bảo trực tiếp đi tới, tòa cung điện này không có tên tuổi, thế nhưng tới gần sau khi, từng đạo từng đạo kịch liệt uy thế liền tập kích mà đến!

Cung điện bên còn có một đạo thạch bia, dâng thư, "Thú Thần huyết thống người có thể vào, không Thú Thần huyết thống người, cần lấy Thú Thần Lệnh khiêu chiến cái khác tiến vào người, thu được khiêu chiến tích phân, thập phần người có thể vào!"

Trong lúc nhất thời.

Chư tông thiên kiêu nhìn về phía những thế lực khác thiên kiêu ánh mắt không giống nhau, tràn ngập chiến ý!

Cũng nhưng vào lúc này, Vương Bảo đi tới, liếc mắt nhìn thạch bia, cười nói, "nha? Khiêu chiến đến tích phân? Này không phải cho ta đưa phân sao?"

Chư tông thiên kiêu bối rối, chiến ý biến mất!

Khe nằm!

Ánh sáng (chỉ) rất sao cố hưng phấn, dĩ nhiên đã quên, bên cạnh mình còn có mẹ nó như thế một cái vô địch gia hỏa!!

Đáng chết, hắn nếu như ra tay, một cái liền có thể quật ngã lật chúng ta toàn bộ a, thập phần quả thực dễ như trở bàn tay!

Làm sao phá?

------oOo------

Chương 683: Siêu cấp chí bảo thiên ân vương miện?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chư tông thiên kiêu chính đang chửi bới lắm.

Vạn vạn không ngờ tới.

Vương Bảo nhưng là nói rằng, "yên chí, đại gia đều là một cái chiến hào bạn tốt, ta làm sao sẽ khiêu chiến các ngươi thì sao, ta quyết định, lần này dò bảo, chỉ muốn các ngươi không đánh ta, ta tuyệt không động thủ!"

Một đám thiên kiêu liếc mắt nhìn nhau, dồn dập nuốt ngụm nước bọt.

Nắm cỏ!

Không đánh hắn, hắn liền không động thủ?

Thật hay giả?

Tiểu tử này thật sự có thể tin sao?

Dù sao.

Hắn nhưng là vô liêm sỉ tới cực điểm a!

Loại hàng này lời nói ra, thập phần có thể có tám phần lượng nước.

Có điều.

Dù sao nói hết ra, đến cho hắn quả cân một hồi, đến thời điểm hắn nếu như động thủ, cũng tốt châm chọc một hồi, lúc này ở đây Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc nhất thiên kiêu Lang Giác trên mặt bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, "vậy thì nhiều Tạ huynh đệ!"

Vương Bảo ôn hòa cười, “Dễ bàn! Kỳ thực lúc trước ta có chút tùy hứng, đại gia cũng không muốn hận ta a!”

Một đám hàng vô lực nhổ nước bọt!

Ngươi được kêu là tùy hứng sao?

Ngươi được kêu là vô liêm sỉ!

Không hận ngươi, nghĩ đến đúng là rất đẹp, chúng ta hận chết ngươi!

“Các ngươi đại gia có thể tiếp tục, ta đây, không khiêu chiến các ngươi, ta dùng ta phương pháp của chính mình nhìn có thể không thể đi vào!”

Vương Bảo cười nói xong, sau đó, liền đến gần rồi cung điện một ít.

Lang Giác bọn họ khóe miệng không khỏi vừa kéo.

Hàng này.

Chẳng lẽ còn muốn xông vào?

Quả nhiên a, tiểu tử này lại bắt đầu làm yêu, có điều, lần này làm tốt, nơi này không kẽ hở Thú Thần Thú Thần Trủng, nói vậy có ngập trời mạnh mẽ cấm chế, mạnh mẽ xông vào hậu quả tự nhiên không cần nhiều lời, cái kia tuyệt bức là bị đánh giết thành cặn bả a!

Một đám thiên kiêu thình lình cũng không chuẩn bị đánh nhau thắng tích phân, dồn dập ánh mắt hừng hực nhìn Vương Bảo.

Ánh mắt kia rất là bức thiết, đều ở truyền đạt một cái ý tứ, vậy thì là...

Xông đi!

Ngươi đúng là xông a!

Cho ngươi cố lên, ngươi mau mau xông vào a!

Chúng ta tinh thần thượng biểu chỉ ra ủng hộ ngươi!

Sau đó.

Bọn họ liền nhìn thấy Vương Bảo đứng tại chỗ đợi nửa ngày, đột nhiên nhắc tới một câu "Vương Thiên Bá, cầu ban thiên ân, nhường ta tiến vào này điện!"

Tiếp đó, Vương Bảo thình lình...

Thật sự cất bước hướng đi cung điện.

Trong lúc nhất thời, chư tông thiên kiêu đều cười điên rồi, kích động tột đỉnh, mang theo chờ mong nhìn nhìn Vương Bảo, chuẩn bị nghênh tiếp sau đó sắp phát sinh bi kịch.

Nhưng là.

Bi kịch không đợi được.

Bọn họ chờ đến, là Vương Bảo hướng đi cung điện, một bước hai bước, đi bộ nhàn nhã, giống như ở đi dạo chính mình hoa viên giống như tự do, dễ dàng, không trở ngại chút nào liền đi tiến vào cung điện bên trong, thân ảnh biến mất ở đông đảo thiên kiêu mi mắt!

Lang Giác bọn họ nhất thời mộng bức!

Nửa ngày phản ứng lại, vỡ tổ bình thường kêu lên sợ hãi.

"Ta chùi, chẳng lẽ cung điện này không có cấm chế?"

"Đáng chết, lại bị hắn cướp trước một bước!"

"Cái này không thể nào a, không thể a, không có cấm chế, vậy còn lập xuống bực này thử thách làm cái gì?"

“Thử xem, mau mau thử xem!”

Trong lúc nhất thời, Lang Giác các loại chư tông thiên kiêu cuống lên, Lang Giác ánh mắt tinh mang lóe lên, phản ứng đầu tiên, cấp tốc nhằm phía cung điện.

Chỉ là.

Hắn mới vừa lao ra không mấy trượng, sau một khắc, nương theo trong hư không xuất hiện một đạo linh quang đại thủ ấn, Lang Giác trong nháy mắt nằm, bị linh quang đại thủ ấn đập ở trên mặt đất, dáng dấp kia cực kỳ thê thảm!

Đang chuẩn bị lên đường (chuyển động thân thể) chư tông thiên kiêu lần thứ hai há hốc mồm!

Ngươi muội đại gia ngươi a!

Không ngờ như thế thật mẹ nó có cấm chế a!

Lang Giác phun ra một ngụm máu tươi, bò lên, nhanh chóng lùi về phía sau, lòng vẫn còn sợ hãi, vẻ mặt khó coi cực kỳ!

Đông đảo thiên kiêu muốn điên!

Bọn họ nhưng là trơ mắt nhìn Vương Bảo bình yên không ngang đi vào!

Thế nhưng.

Vì sao Vương Bảo không có đụng tới cấm chế, bọn họ đi vào,

Nhưng sẽ bị cấm chế công kích?

Đột nhiên.

Một cái trong đó thiên kiêu nói rằng, “ta nghĩ tới, vừa nãy tên khốn kia thật

giống nhắc tới một câu gì lời!”

Chư tông thiên kiêu hồi ức một hồi, nhất thời nhớ tới đến, vừa nãy Vương Bảo thật giống nói, Vương Thiên Bá, cầu ban thiên ân, nhường hắn tiến vào này điện?

Chẳng lẽ.

Là cùng câu nói này có quan hệ?

Nhưng vào lúc này.

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc thiên kiêu bên trong, một cái gia hỏa tiến lên một bước, rõ ràng là Hùng Cương Liệt.

Hàng này hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “chư vị, ta biết Vương Thiên Bá nhắc tới câu nói kia, là có ý gì!”

Lang Giác bọn họ nhất thời nhìn về phía Hùng Cương Liệt.

Hùng Cương Liệt ánh mắt phức tạp nói rằng, “chư vị khả năng không rõ ràng, cái này Vương Thiên Bá, kỳ thực trên bản chất, chỉ là quân chủ cấp Bất Hủ tu vi!”

Lang Giác bọn họ trừng mắt lên, suýt chút nữa thổ huyết.

Hùng Cương Liệt tiếp tục nói rằng, “nhưng là, hắn nhưng có có thể so với vĩnh hằng sức chiến đấu! Chi sở dĩ như vậy đáng sợ, là bởi vì hắn có một cái chí bảo, bảo vật này, gọi là thiên ân vương miện, chính là bởi vì thiên ân vương miện, sức mạnh của hắn tăng vọt đến mức độ như vậy! Mà bây giờ nhìn lại, thiên ân vương miện, nhưng là không chỉ có thể tăng cường sức chiến đấu, thậm chí, có thể để cho hắn không nhìn nơi này cấm chế! Quả thật tưởng tượng, ngày đó ân vương miện, là cái gì các loại chí bảo!”

Chư tông thiên kiêu bị doạ đến sững sờ cứ thế.

Vụ thảo!

Thiên ân vương miện?

Gia trì sức chiến đấu!

Không nhìn cấm chế!

Có hay không như thế treo?

Này trên đời này, vẫn còn có như vậy khó mà tin nổi siêu cấp chí bảo?

Loại bảo vật này, quá rất sao đáng sợ!

Trong lúc nhất thời.

Lang Giác bọn họ đều là trầm mặc!

Vương Bảo có thiên ân vương miện, sức chiến đấu vô địch, hiện tại càng là có thể không nhìn cấm chế, tiến vào cung điện, vậy bọn họ...

Trả lại hắn mẹ chơi lông gà!

Trực tiếp cút đi coi là!

Lang Giác ánh mắt nhìn về phía vào giờ phút này, cái khác cung điện trước, chính đang khí thế ngất trời, cực kỳ hưng phấn nghĩ biện pháp tiến vào từng người cung điện chư tông thiên kiêu nhóm, một loại bi thương tâm tình, xông lên đầu!

Hắn kỳ thực rất muốn gọi một câu.

Đều ngột ngạt đạp Manu lực!

Bởi vì sau đó, các ngươi liền sẽ phát hiện, chính mình hiện tại làm, chính là rất sao không cố gắng, căn bản không đuổi kịp người ta một câu nói!

Mà lúc này Vương Bảo, dựa vào phá cấm thần trùy, bình yên vô sự tiến vào

cung điện, bên trong đúng là bảo vật vô số, cấp tốc cướp đoạt một phen, liền từ cung điện đi ra!

Trước mặt quay về Lang Giác bọn họ phất tay một cái, Vương Bảo cảm thán nói rằng, “không thể tưởng tượng a, bên trong bảo vật đổi làm cửu sắc yêu tinh, mấy trăm ức ăn mồi căn bản thu lại không được, đúng là quá phong phú!”

Lang Giác bọn họ khóe miệng cuồng quất, thực sự là hận không thể tiến lên quất chết Vương Bảo.

Vương Bảo nhưng là vòng chéo tay, hướng đi bên cạnh một cái khác cung điện, nói rằng, “các ngươi tiếp tục cố gắng, ta muốn đi chinh phục cái kế tiếp cung điện!”

Lang Giác bọn họ liếc mắt nhìn nhau, không nói gì ngưng nghẹn!

Còn nỗ lực?

Nỗ lực cái chày gỗ a, bảo vật đều bị ngươi cướp đoạt sạch, chúng ta cố gắng nữa đi vào có cái lông dùng?

Lang Giác hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt hàn mang bùng lên, quát khẽ truyền âm nói, “theo hắn, đại gia dùng ảnh lưu niệm thạch đem hắn in dấu xuống đến, tiểu tử này có kinh thiên động địa như vậy chí bảo, một khi truyền đi, hừ, ta liền không tin, hắn có thể thủ được!”

Chư tông thiên kiêu sáng mắt lên, dồn dập gật đầu.

Đúng đấy!

Thiên ân vương miện bực này siêu cấp chí bảo, căn bản là không có cách diễn tả bằng ngôn từ giá trị, dùng ba chữ mà nói, vậy thì là, quá treo!

Này nếu như bị ngoại giới các đại lão biết rồi..

Hừ hừ, tài bảo động lòng người, huống chi, là loại này siêu cấp chí bảo,

nhường họ Vương đàng hoàng giao ra đây, hắn tuyệt bức không chịu, thế nhưng không giao?

Ha ha, đến thời điểm, xem tiểu tử này chết như thế nào...

------oOo------

Chương 684: Vương Thiên Bá, lão tử cùng ngươi thế không 2 lập!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặt khác một toà cung điện trước.

Mấy cái thiên kiêu đang ở nơi đó khí thế ngất trời công việc lắm.

Đang ở nơi đó ảo tưởng sau đó chính mình sau khi tiến vào có thể được cái gì tạo hóa đây.

Sau đó Vương Bảo liền đi tới.

“Vương Thiên Bá, cầu ban thiên ân, nhường ta tiến vào này điện!”

Hô to một tiếng, Vương Bảo không nhìn trước cung điện cấm chế trận pháp, công khai bước vào thứ hai tòa cung điện.

Chỉ để lại một mặt mộng bức mấy cái thiên kiêu một mặt thẫn thờ.

Lang Giác bọn họ đi tới, rất là thương hại nhìn bọn họ.

Đau lòng không?

Liền rất sao hỏi hỏi các ngươi đau lòng không?

Đau lòng là được rồi!

Lão tử vừa nãy cũng là như thế đau lòng!

“Chuyện gì thế này?” Một cái Vạn Yêu liên minh thiên kiêu thất thanh kêu lên.

Lang Giác ho nhẹ một tiếng, tiến lên giải thích lên.

Thứ hai tòa cung điện trước rất nhiều thiên kiêu nhất thời cảm giác mình não tế bào không đủ dùng.

Nắm cỏ!

Gia trì sức chiến đấu mạnh như vậy!

Còn có thể không nhìn cấm chế trận pháp?

Được lắm bá đạo thiên ân vương miện, tốt mẹ nó bá đạo thiên ân, có ngày này ân vương miện, cái kia cùng Thiên Đạo con ruột cũng không có gì khác biệt!

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền đi ra, mặt mày hớn hở, dáng dấp kia, xem Lang Giác bọn họ là muốn nhiều khí có bao nhiêu khí, tức giận trừng hai mắt, bất đắc dĩ nhìn, trơ mắt nhìn Vương Bảo hướng đi tòa thứ ba cung điện.

Liếc mắt nhìn nhau.

Một đám hàng sa sút tinh thần tột đỉnh.

Phẫn nộ không cách nào diễn tả bằng ngôn từ!

Thiên sát.

Này đồ khốn kiếp.

Hắn đúng là vô liêm sỉ cực điểm a, hắn dĩ nhiên muốn đem Thú Thần Trủng bên trong bảo vật, toàn bộ bao viên?

Quá rất sao lòng tham!

Đây là chính mình ăn thịt, liền điểm còn lại canh cũng không cho chúng ta uống a, một điểm chỗ trống cũng không để lại a!

...

...

Ngoại giới.

Thú Thần Trủng bên trong phát sinh sự tình, không cách nào hiển lộ ra.

Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo Vu Hải mặt không hề cảm xúc, trong lòng nhưng là đã nhấc lên ngập trời tức giận.

Thú Thần Trủng.

Nhưng là bọn họ Hoang Cổ Thánh Tông tạo hóa, bọn họ Hoang thú chính là Thú Thần hậu duệ, này Thú Thần Trủng chính là chuẩn bị cho bọn họ.

Nhưng mà hiện tại, nhưng phải bị một đám người ngoài cho chia cắt!

Rất khí!

Đột nhiên.

Một đạo đến từ sâu trong linh hồn giống như truyền âm, ở Vu Hải đầu óc nơi sâu xa vang lên, "Chuẩn bị thế nào rồi?"

Vu Hải thân thể rung lên, ngột ngạt hưng phấn, cung kính về nói, "hồi bẩm lão tổ, chư tông thiên kiêu hiện tại chính đang hai tầng, thế nhưng, lão tổ ta cảm thấy đã không có cần thiết lại nhường bọn họ đi vào ba tầng, bởi vì ta đã tìm tới nhường lão tổ thoả mãn thân thể!"

Truyền âm Vu Hải, rõ ràng là Hoang Cổ Thánh Tông lão tổ.

Hoang Cổ lão tổ kinh ngạc nói, "không có thánh thú ao đo lường, ngươi làm sao chắc chắn chứ? Tiếng tăm, không thể coi là thật!"

Vu Hải mau mau về nói, "lão tổ, người này thiên phú thực sự là nghịch thiên đáng sợ, chỉ là quân chủ cấp Bất Hủ tu vi, hắn dĩ nhiên nắm giữ Vĩnh

Hằng cảnh sức chiến đấu!”

Hoang Cổ lão tổ trầm mặc nửa ngày, đạo, “Không nên bị quan ngoại giao mê hoặc, có rất nhiều chí bảo, cũng có thể làm đến, lệ như Nhân tộc Thiên Yêu Tướng Giáp, dung hợp vô số Thiên Yêu binh, tương tự có thể tăng lên sức chiến đấu một đại giai!”

Vu Hải nhất thời không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là mau mau nhắc nhở nói, “còn có, lão tổ, hai tầng có một toà Thú Thần Trủng mở ra, kính xin lão tổ mở ra phong cấm, ta tốt phái người đi tới!”

“Cái gì?”

Hoang Cổ lão tổ cũng chấn kinh rồi.

Thánh địa chỗ cực sâu, một cái khuôn mặt tiều tụy ông lão hé mắt, cảm ứng một phen, nhất thời mắt lộ ra sát cơ, truyền âm Vu Hải nói, “không sai, dĩ nhiên là không kẽ hở Thú Thần đại nhân Thú Thần Trủng, có điều, vì sao Hoang thú chi hồn bị phong ở lối vào?”

Vu Hải đem tình huống nói chuyện.

Hoang Cổ lão tổ đối với Vương Bảo càng thêm cảm thấy hứng thú, con mắt tinh mang lấp loé, nói rằng, " kế hoạch tạm thời gác lại, trước tiên đem Thú Thần Trủng bỏ vào trong túi lại nói,

Mặt khác, cái kia gọi Vương Thiên Bá tiểu tử, trên người tất có chí bảo thủ hộ, đến thời điểm, ngươi có thể để cho hắn cũng tới gặp mặt ta!"

“Tuân lệnh!”

Vu Hải hít sâu một hơi.

Ngẩng đầu, Vu Hải nhìn quét chư tông đại lão, trầm giọng nói, “chư vị, bản tông toà này Thú Thần Trủng, quan hệ trọng đại, vì lẽ đó, lão phu cùng lão

tổ thương lượng một chút, quyết định cùng chư vị đồng thời, thăm dò Thú Thần Trủng!”

“Đợi đến Thú Thần Trủng việc xong xuôi, chúng ta lại tiếp tục rèn luyện chư tông vãn bối! Các ngươi liền từng người phái ra một cái đại biểu theo ta cùng đi tới đi!”

Chư tông đại tộc các đại lão hai mặt nhìn nhau.

Có điều đúng là cũng không có gì ý kiến.

Nơi này dù sao cũng là Hoang Cổ Thánh Tông, người ta một toà chưa từng đào móc Thú Thần Trủng, bây giờ lại bị cự tuyệt ở ngoài cửa, đổi ai ai cũng không vui.

Lúc này.

Vu Hải vung tay lên, một cái cánh cửa khổng lồ xuất hiện, chư tông đại lão bên trong tối cường giả, cùng Vu Hải đồng thời, đạp nhập môn hộ!

Sau một khắc, dĩ nhiên xuất hiện ở Thú Thần Trủng trước.

Mắt nhìn bị cổ phù phong tỏa Hoang thú chi hồn, Vu Hải trong lòng hừ lạnh một tiếng, cũng không chuẩn bị giải cứu, liền trực tiếp tiến vào mõm thú cánh cửa.

Giảng thật.

Vào giờ phút này Vu Hải, không một chút nào lo lắng không kẽ hở Thú Thần rất nhiều truyền thừa.

Cái này cũng là hắn mang theo chư tông đại lão đồng thời tiến vào nguyên nhân.

Bởi vì Vu Hải trong lòng rõ ràng, Thú Thần Trủng bên trong Thú Thần truyền thừa, chỉ có nắm giữ Thú Thần huyết thống người, mới có thể thông suốt, không có Thú Thần huyết thống, vậy thì gian nan, cần đi qua tầng tầng

thử thách, trong thời gian ngắn, ai có thể phá?

Hắn Vu Hải chính là muốn quang minh chính đại, chính là phải nói cho chư tông đại lão, là của ta, liền là của ta, cho các ngươi các ngươi cũng cướp không đi!

Lắc mình xuất hiện ở rất nhiều trước đại điện.

Vu Hải nội tâm vô cùng kích động, vừa mới chuẩn bị tiến lên, đột nhiên, nhưng là sửng sốt.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, hắn nghi hoặc phát hiện, chư tông thiên kiêu thình lình đều tụ tập ở cùng nhau, hơn nữa, cái gì cũng không làm, liền như thế ngồi ở trung ương nhất 1 tòa đại điện trước, thần sắc mang theo phẫn nộ, mang theo uất ức, mang theo căm hận, mang theo bất đắc dĩ, nói chung, hết sức phức tạp!

Làm cái gì?

Vu Hải hơi nhướng mày, sau đó bước nhanh về phía trước.

Mà chư tông đại lão, vào giờ phút này cũng là từng người la lên chính mình vãn bối, muốn biết chính mình vãn bối từ Thú Thần Trủng bên trong, có thể có thu hoạch.

Bỗng nhiên nhìn thấy chính mình các trưởng bối giáng lâm.

Chư tông thiên kiêu nhất thời kích chuyển động.

Ma trứng!

Chúng ta thu thập không được Vương Thiên Bá tên khốn kia, có thể thu thập đến rồi!

“Trưởng lão, ngài cuối cùng cũng coi như đi vào! Ta theo ngài nói...”

“Tộc thúc, bắt nạt ta quá mức, bắt nạt ta quá mức a, cái kia Vương Thiên Bá

hắn liền không phải cái đồ chơi, hắn...”

“Trưởng lão, ta muốn hướng về ngài bẩm báo một việc lớn, cái kia Vương Thiên Bá, được một cái chí bảo...”

“Trưởng lão ngài là không biết a, tiểu tử kia đem Thú Thần Trủng mấy toà trong đại điện truyền thừa đưa hết cho thu rồi, này chỉ còn dư lại cuối cùng một toà, hắn Tham Lam tới cực điểm, quả thực chẳng biết xấu hổ...”

Chư tông thiên kiêu dồn dập kể khổ.

Nghe chư tông các đại lão, một mặt mộng bức.

Đặc biệt là Vu Hải.

Càng là tâm hồn chấn động dữ dội, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, phản ứng lại, hắn suýt chút nữa điên rồi!

Thiên sát.

Bọn họ nói cái gì?

Vương Thiên Bá, cơ hồ đem hết thảy trong đại điện truyền thừa đưa hết cho đoạt tới tay?

Này mẹ nó làm sao có khả năng?

Hắn vừa không có Thú Thần huyết thống, hắn làm sao có thể làm được như thế chuyện kinh khủng? Hơn nữa, vừa mới qua đi bao lâu

A phốc ngươi muội!

Vương Thiên Bá, lão tử cùng ngươi không đội trời chung...

------oOo------

Chương 685: Ta Vương Thiên Bá nhân phẩm ra sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chư tông thiên kiêu là cực kỳ kinh sợ.

Thiên ân vương miện.

Được thiên ân đến cự lực, quân chủ cấp Bất Hủ đạt đến Vĩnh Hằng cảnh sức chiến đấu.

Không nhìn cấm chế trận pháp, dù cho là Thú Thần lập xuống cấm chế trận pháp, cũng là tiến quân thần tốc, bình yên không ngang.

Ta ghì cái chùi!

Này trên đời này lại vẫn sẽ có như thế chí bảo?

Chư tông đại lão hút vào cảm lạnh khí, ánh mắt tinh mang lấp loé, mà chư tông thiên kiêu nhưng là bắt đầu từng người nắm ra bản thân ảnh lưu niệm thạch, phát hình Vương Bảo vơ vét rất nhiều đại điện từng hình ảnh.

Nhìn trong hư không hình ảnh.

Chư tông đại lão không tin cũng phải tin!

Mà tin tưởng sau khi, nội tâm của bọn họ không khỏi cảm xúc thay nhau nổi lên, vô cùng kích động, nhấc lên nồng nặc Tham Lam.

Dùng cái mông nghĩ cũng có thể nghĩ đến, có ngày này ân vương miện, có thể được bao nhiêu khoáng thế chí bảo!

Liền tỷ như hiện tại, cái kia Vương Thiên Bá dựa vào thiên ân vương miện, từ Thú Thần Trủng bên trong được bảo vật, quả thực không cách nào diễn

tả bằng ngôn từ!

Mà Đệ Cửu Yêu Tông Bành biển, lúc này đương nhiên cũng hưng phấn, thế nhưng, nhưng lập tức nghĩ đến ẩn chứa trong đó lo lắng âm thầm, trong lúc nhất thời mặt trầm như nước!

Vu Hải trạm (đứng) không được!

Hắn sắc mặt tái xanh, bỗng nhiên gầm nhẹ một tiếng, thẳng đến trung ương nhất cung điện kia mà đi!

Chỉ có điều.

Hắn chạy trốn ra ngoài không vài bước, liền nhìn thấy một bóng người, từ điện bên trong đi ra, mặt mỉm cười, không phải Vương Bảo là ai?

Bỗng nhiên nhìn thấy một đám đại lão, Vương Bảo đầu tiên là ngẩn ra, đón lấy phản ứng lại, quay về một đám đại lão hỏi thăm một chút, "Ôi, đều đi vào a, chư vị tiền bối tốt!"

Tốt ngươi muội!

Một đám đại lão sắc mặt khó coi!

Vu Hải ngừng chân, hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, ánh mắt quả thực muốn đem Vương Bảo ăn tươi nuốt sống.

Chư tông đại lão nhìn Vu Hải, ánh mắt quái lạ lên, bọn họ đều có chút thương hại Vu Hải, phải biết, đây chính là một toà chưa từng khai quật Thú Thần Trủng, càng có không kẽ hở Thú Thần truyền thừa, bây giờ, đều bị Vương Bảo càn quét sạch sẽ.

Một chút xíu cũng không lưu a!

Quá rất sao tàn nhẫn!

Tự vấn lòng, đổi làm chính mình, chính mình khẳng định không chịu nổi, sẽ

lập tức động thủ quất chết trước mắt cái này vô liêm sỉ tiểu tử!

Vu Hải ngột ngạt nội tâm phẫn nộ, thời khắc này, hắn nghĩ tới rồi rất nhiều.

Trở mặt?

Tuyệt đối không thể!

Lão tổ đại kế còn muốn tiến hành, liền như vậy trở mặt, chẳng phải là sẽ cùng Đệ Cửu Yêu Tông làm lên, một khi dẫn tới Đệ Cửu Yêu Tông lão tổ giáng lâm, vậy thì đại sự không ổn.

Huống hồ.

Ngược lại người này sẽ đi gặp mặt lão tổ, đến thời điểm...

Thần sắc biến ảo nửa ngày, Vu Hải hít một hơi, trầm giọng nói, "không sai, được lắm tuyệt đại thiên kiêu, ngươi có thể được không kẽ hở Thú Thần truyền thừa, hay là, chính là ngươi vận mệnh, lão phu, sẽ không làm khó ngươi!"

Chư tông đại lão vừa nghe, nhất thời trợn mắt ngoác mồm.

Ngươi muội a!

Tiểu tử này đem các ngươi Thú Thần Trủng càn quét sạch, ngươi dĩ nhiên lựa chọn, tha thứ hắn?

Nắm cỏ!

Ngươi này tâm thật là mẹ nó lớn a!

Vu Hải bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, ý tứ sâu xa nhìn Vương Bảo, nói rằng, "tiểu tử, tiếp tục cố gắng, lão phu yêu quý ngươi có thể được đầu tên, đến thời điểm gặp mặt bản tông lão tổ, càng có trời lớn ban thưởng!"

Vương Bảo hé mắt, trong lòng lạnh lùng cười, chắp tay nói, "vậy thì đa tạ

tiền bối hùng hồn!”

...

...

Chư tông đại lão đi vào.

Lại đi ra ngoài!

Mà chư tông thiên kiêu, nhưng là trực tiếp bị dịch chuyển đến ba tầng bên trong!

Mà ở ba tầng, nhưng là muốn mở ra thánh thú ao, cái này cũng là Hoang Cổ Thánh Tông cực kỳ nổi danh một loại may mắn lợi!

Chư tông đại lão sở dĩ đàng hoàng chờ, nguyên nhân rất lớn, cũng là bởi vì thánh thú ao!

Có điều lúc này tình hình cùng với trước không giống, Vương Bảo sức chiến đấu quá mạnh, chư tông thiên kiêu căn bản cướp có điều hắn, vì lẽ đó Vu Hải đã thay đổi quy tắc, thánh thú ao không lại chỉ cho phép một cái tiêu chuẩn, hơn nữa là hết thảy thiên kiêu cũng có thể tiến vào!

Đồng thời,

Chín toà thánh thú trong ao bản nguyên của đại đạo tinh hoa, sẽ dung hợp vào một cái thánh thú trong ao, sau đó lấy kiên trì hấp thu thời gian dài ngắn đến xếp hạng!

Thay đổi quy tắc.

Chư tông thiên kiêu nhất thời cũng không như vậy nản lòng.

Bọn họ đối với mình đều là cực kỳ tự tin, huống hồ, dù cho là không chiếm

được thứ nhất, có thể từ thánh thú trong ao được chỗ tốt, cũng là được lợi vô cùng.

Lại nói.

Cái kia Vương Thiên Bá, cũng chính là ỷ vào thiên ân vương miện, lúc này mới đáng sợ như thế, không có thiên ân vương miện, hắn là cái rắm gì a!

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc Bạch Phàm đối với Vương Bảo liền cực kỳ xem thường, luận thiên phú, hắn ở Yêu tộc bên trong đều xếp hàng đầu.

Vu Hải tăng nhanh tiến độ!

Hắn đã không thể chờ đợi được nữa!

Thánh thú ao xuất hiện, rất nhiều thiên kiêu cấp tốc chạy tới, nhìn trước mắt này mười trượng chu vi lớn ao lớn, ánh mắt hừng hực!

Bên trong.

Ẩn chứa bản nguyên của đại đạo tinh hoa, dường như nước chảy, sóng nước lấp loáng, vừa mới tới gần, chư tông thiên kiêu liền cảm giác tự thân tu vi đều đang sôi trào.

Nhưng vào lúc này.

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc nhất thiên kiêu Bạch Phàm nhìn về phía Vương Bảo, cười lạnh nói, “Vương Thiên Bá, ngươi có dám so với ta so sánh?”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nói rằng, “nha? So với? So cái gì?”

Bạch Phàm cười nhạo nói, “đương nhiên là so với ai khác có thể kiên trì càng lâu!”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, nói rằng, “so với đúng là có thể so với, thế nhưng, thắng thua thế nào cũng phải có chút điềm tốt chứ?”

Bạch Phàm hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “lời này, chính hợp ta ý, Vương Thiên Bá, chúng ta lấy kiên trì thời gian định thắng thua, kiên trì thời gian dài thắng được, ta như thắng... Ngươi đem thiên ân vương miện cho ta!”

“Ta như thua, ta... Ta đem vật ấy cho ngươi!”

Dứt lời.

Bạch Phàm trực tiếp móc ra một hạt châu, hạt châu này toàn thân đỏ như màu máu, mặt trên càng có chín đạo phù văn thần bí.

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc nhất thiên kiêu Lang Giác kinh ngạc thốt lên nói, “Huyết Yêu nghĩa địa bí cảnh tổ linh châu? Bạch Phàm, ngươi dĩ nhiên được một viên!”

Bạch Phàm nhạt âm thanh nói, “ta số mệnh thuận lợi, này lại đáng là gì? Vương Thiên Bá, này châu chi quý trọng, so với ngươi thiên ân vương miện, không kém chút nào, dựa vào này châu, lần sau Huyết Yêu nghĩa địa bí cảnh mở ra, ngươi liền có cơ hội tiến vào Huyết Yêu tổ địa, tục truyền nghe, nhưng là Huyết Yêu tổ địa bên trong có Thiên Yêu tổ linh huyết mạch truyền thừa!”

Vương Bảo tựa hồ do dự một chút, lúc này mới nói rằng, “hành, ta đáp ứng ngươi! Có điều, ngươi nếu như thua đổi ý làm sao bây giờ?”

Bạch Phàm suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm, ngươi rất sao làm ta theo ngươi như thế vô liêm sỉ, ta sẽ đổi ý? Được rồi, ta quả thật có như vậy một chút xíu ý nghĩ.

Sau đó Bạch Phàm liền nghe đến Vương Bảo đón lấy nói rằng, “ta cảm thấy, chúng ta có thể đem bảo vật trao đổi, ngươi cầm ta thiên ân vương miện, ta cầm này viên tổ linh châu, không có ta chỉ dẫn, ngươi không thể sử dụng thiên ân vương miện, ngươi nếu như đổi ý, ta cũng không sợ!”

Bạch Phàm nghe được đau “bi”, không khỏi hỏi nói, “vậy ngươi như đổi ý đây?”

Vương Bảo đại nghĩa lẫm nhiên nói rằng, “ta Vương Thiên Bá nhân phẩm ra sao? Ta làm sao có khả năng đổi ý đây? Ngươi phải tin ta!”

Bạch Phàm một mặt mộng bức.

Rất nhiều thiên kiêu cũng là đột nhiên ngẩn ngơ.

Phản ứng lại, đều là suýt chút nữa phốc ra một cái lão huyết!

Ngươi muội a!

Đại gia ngươi a!

Ngươi không thể đổi ý? Tin tưởng nhân phẩm của ngươi? Ta phi ngươi cái trứng a, ngươi nhân cách bại hoại, quả thực là Yêu tộc sỉ nhục, ta tin ngươi cái quỷ!

Chỉ có điều.

Bạch Phàm ánh mắt tinh mang lóe lên, nhưng là đồng ý, hắn liền không tin, Vương Bảo sẽ đổi ý, thiên ân vương miện không muốn?

“Thay đổi!”

Bạch Phàm mở miệng.

Vương Bảo lúc này lấy ra đỉnh đầu vương miện, Bạch Phàm nhìn về phía Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc Hùng Cương Liệt, Hùng Cương Liệt gật gật đầu nói, “Chính là bảo vật này!”

Bạch Phàm lúc này mới yên tâm, cùng Vương Bảo hoàn thành trao đổi!

Vương Bảo thu hồi tổ linh châu..

Bạch Phàm nhưng là xoa xoa thiên ân vương miện, cảm ứng một phen, không có gì đặc thù cảm giác, bản năng cảm giác có gì đó không đúng,

nhưng sau đó ném ra sau đầu, cũng cất đi, sau đó nhìn về phía Vương Bảo, cười lạnh nói, “ngớ ngẩn, trong này nhưng là bản nguyên của đại đạo tinh hoa, tu vi càng cao, kiên trì thời gian cũng là càng dài, ngươi trên bản chất, chỉ là quân chủ cấp Bất Hủ, ngươi so với ta? Ha ha ha!”

Vương Bảo trong lòng nhắc tới "Ngươi cái đậu bỉ", trên mặt nhưng là bất động thanh sắc nói rằng, " vậy thì thử một chút xem sao..

------oOo------

Chương 686: Mở ra [Cổ Tàng Thể]!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Cổ Thánh Địa nơi sâu xa.

Hoang Cổ lão tổ nằm ở một đạo bí ẩn không gian ở trong.

Không gian không lớn, nhưng cũng có một luồng hủ bại khí tức tràn ngập trong đó, loáng thoáng có thể nhìn thấy, ở Hoang Cổ lão tổ ngồi khoanh chân bóng người sau khi, một con cực kỳ to lớn Hoang thú thân thể nằm nhoài ở chỗ này.

Chỉ có điều.

Cái này Hoang cổ cự thú thân thể đã gần như mục nát, từng đạo từng đạo hồng mang ở trong thân thể đi khắp, phảng phất tạo thành một cái khoáng thế đại trận.

Hoang Cổ lão tổ ánh mắt, tựa hồ có thể nhìn thấy rất nhiều thiên kiêu bóng người, hắn ánh mắt thâm trầm, mặt không hề cảm xúc, tự lẩm bẩm, “Không nên để cho lão phu thất vọng a...”

Yêu tộc rất nhiều đại lão căn bản không biết.

Hoang Cổ lão tổ lên cấp vẫn chưa thành công.

Mà là thất bại!

Thất bại đánh đổi, tự nhiên là “thân tử đạo tiêu”, có điều Hoang Cổ lão tổ ỷ vào thông thiên tu vi, áp chế tử khí, đồng thời, chuẩn bị hoàn thành một lần Đại Niết Bàn!

Hoang Cổ lão tổ đã từng từng chiếm được một môn siêu cấp tà ác bí thuật, gọi là [Đoạt Hồn Trọng Chú]!

Đoạt hồn, có thể đánh cắp thân thể!

Đúc lại (trọng chú), có thể làm cho thân thể phù hợp tâm ý của chính mình!

Hoang Cổ lão tổ không muốn chết đi như thế, hắn muốn Đoạt Hồn Trọng Chú, hắn cần một cái hoàn mỹ thân thể, trước lúc này, hắn đã ở Hoang Cổ Thánh Tông trong tộc tìm kiếm qua, không có nhường hắn thoả mãn, vì lẽ đó, hắn nhường Vu Hải mời Yêu tộc thiên kiêu lại đây.

Đoạt Hồn Trọng Chú đúc lại quá trình đối với thân thể cường độ yêu cầu cực cao, mà Hoang thú không nặng thân thể, Thiên Yêu hậu duệ nhưng là cực kỳ coi trọng.

Hoang Cổ lão tổ tự tin, Yêu tộc bên trong, chắc chắn chính mình có khả năng cần thân thể!

Này một nhóm không được.

Vậy thì tiếp tục!

Ngược lại, chỉ cần hắn Hoang Cổ lão tổ Niết Bàn trở về, dù cho đắc tội nhiều hơn nữa đại tộc, thì lại làm sao?

Chậm rãi phun ra khẩu khí, Hoang Cổ lão tổ nhạt âm thanh tự nói nói, “những này bản nguyên của đại đạo tinh hoa, nhưng là ẩn chứa lão phu thu thập mà đến Hỗn Nguyên Dịch, có thể tăng lên trên diện rộng Yêu tộc thân thể, bọn tiểu tử, các ngươi có thể muốn nỗ lực a!”

...

...

Đông đảo Yêu tộc thiên kiêu còn không biết thân thể của chính mình đã bị nhìn chằm chằm.

Bạch Phàm cùng Vương Bảo đánh cuộc vừa thành: Một thành.

Liền dồn dập nhảy vào thánh thú ao bên trong.

Bọn họ các (mỗi cái) chiếm một phương, vẻ mặt hưng phấn cực kỳ, thả bay tự mình, bắt đầu hấp thu bên trong bản nguyên của đại đạo.

Mà Bạch Phàm nhưng là hơi ngẩng đầu, đối với Vương Bảo cười nhạt nói, "chúng ta cũng bắt đầu đi, vẫn là câu nói kia, ngươi, thua chắc rồi..."

Ầm!

Bạch Phàm rơi vào thánh thú ao!

Vương Bảo nhưng là không chút hoang mang, cũng tiến vào thánh thú ao bên trong.

Bạch Phàm dư quang của khóe mắt vẫn ở chú ý Vương Bảo, nhìn thấy Vương Bảo đi vào, lúc này nhẹ quát, "Ta có hám thiên thần công, lần này tạo hóa, định có thể giúp ta bước vào vĩnh hằng, nhất phi trùng thiên!"

Trong cơ thể công pháp siêu tốc vận chuyển.

Bạch Phàm hưng phấn cả người run rẩy, chỉ cảm thấy vô tận sức mạnh bắt đầu điên cuồng tràn vào thân thể mình, trong lúc nhất thời, liền Vương Bảo đều không để ý tới nhìn.

Mà Vương Bảo cũng căn bản không thèm để ý Bạch Phàm.

Đang chuẩn bị bắt đầu hấp thu đây.

Đột nhiên, hệ thống âm thanh ở bên tai vang lên, "Chúc mừng kí chủ, đo lường đến lượng lớn Hỗn Nguyên Dịch, bảo vật này đối với Cổ Thần bộ tộc có to lớn tăng lên tác dụng, xin hỏi kí chủ có nguyện ý hay không tiêu tốn một trăm vạn tinh luyện giá trị, mua Cổ Thần bộ tộc thần thể bí tịch [Cổ Tàng Thể]?"

"Nhắc nhở kí chủ, tiêu tốn trị số đã vì là kí chủ đánh Zero điểm giảm giá

nha!”

Vương Bảo khóe miệng đột nhiên vừa kéo.

Đánh Zero điểm giảm giá?

Vậy này cái [Cổ Tàng Thể] nếu như toàn ngạch mua, tinh luyện giá trị là muốn lên trời a!

Nắm cỏ!

Này còn dùng do dự? Lập tức mua mua mua!

Tiêu tốn trăm vạn tinh luyện giá trị, Vương Bảo đầu óc liền bị hệ thống nhét vào đến lượng lớn tin tức.

Cổ Thần bộ tộc có thập đại thần thể, đều là huyết thống rất mạnh cổ thần mới có thể thức tỉnh siêu cấp thần thể, mà Cổ Tàng Thể, xếp hạng thứ nhất!

Cổ Tàng Thể có thể mở ra Cổ Thần thân thể bên trong chín bảo tàng lớn,

Mỗi mở một toà, đều sẽ mang đến khó có thể tưởng tượng chỗ tốt to lớn.

Mà Hỗn Nguyên Dịch.

Chính là mở ra Cổ Tàng Thể chìa khoá một trong!

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Vương Bảo trực tiếp vận lên Cổ Tàng Thể nội hàm ngậm lấy mở ra con đường, toàn lực hấp thu Hỗn Nguyên Dịch.

“Chúc mừng kí chủ chính thức mở ra [Cổ Tàng Thể] hành trình, chính đang mở ra thứ nhất bảo tàng, mở ra tiến hành bên trong, 1%, 2%...”

Vương Bảo nhắm mắt, trầm ngâm ở Cổ Tàng Thể mở ra quá trình bên trong.

Nhưng mà hắn nhưng là không biết.

Bởi vì có hệ thống trợ giúp, hắn cái kia khủng bố hấp thu năng lực, quả thực là câu chuyện đáng sợ!

Không chỉ là Hỗn Nguyên Dịch tiến vào thân thể của hắn, kể cả bản nguyên của đại đạo cũng hướng về Vương Bảo nơi này chen chúc mà đến!

Như vậy.

Cũng là tạo thành, cái khác chư tông thiên kiêu đối mặt một cái hết sức khó xử hoàn cảnh.

Vậy thì là.

Không quản bọn họ lại cố gắng thế nào, thế nhưng, làm nhiều công ít, quanh thân bản nguyên của đại đạo tinh hoa lấy một loại thập phần chầm chậm tốc độ tiến vào thân thể của bọn họ!

Hơn nữa.

Quá mẹ nó mất công sức!

Trong lúc nhất thời, chư tông thiên kiêu hầu như đều là ngừng lại, mở mắt ra, sau đó bọn họ liền mộng bức!

Liền xem đến vào giờ phút này, bản nguyên của đại đạo tinh hoa phảng phất hóa thành quang hải, trực tiếp đem một chỗ nhấn chìm, mà chỗ đó, trước bọn họ lưu ý qua, nơi đó, là Vương Bảo vị trí!

Bạch Phàm cũng mở mắt ra.

Ngây người như phỗng nhìn bị quang hải nhấn chìm Vương Bảo, Bạch Phàm rung động!

Giời ạ!

Chuyện này...

Này mẹ nó tính là gì?

Hắn vẻn vẹn chỉ là quân chủ cấp Bất Hủ tu vi a, hắn thiên ân vương miện hiện tại ở chỗ này của ta, hắn không thể sử dụng thiên ân tạo nên, hắn làm sao có thể làm được như vậy kinh hãi một màn?

Bạch Phàm gò má rất nhanh sẽ co giật lên.

Nghĩ đến chính mình cùng Vương Bảo đánh cuộc, Bạch Phàm hít vào một ngụm khí lạnh, trực tiếp nhắm hai mắt lại, lựa chọn không nhiều hơn nữa xem.

Nếu không, đả kích quá to lớn!

Cũng may, bọn họ đánh cược chính là kiên trì thời gian lâu, mà không phải hấp thu tốc độ, nếu không thì, hắn trực tiếp bị quăng ra chín mươi khu phố a, bị nghiền ép không còn sót lại một chút cặn a!

Cùng lúc đó.

Hoang Cổ lão tổ vị trí không gian.

Hoang Cổ lão tổ một mặt khiếp sợ, thình lình trực tiếp đứng lên.

Hắn khuôn mặt run cầm cập nhìn về phía trước hư không, hắn có thể cảm giác được, chính mình đánh vào thánh thú trong ao Hỗn Nguyên Dịch, chính đang kịch liệt giảm thiểu, ánh mắt của hắn hừng hực nhìn bị quang hải nhấn chìm Vương Bảo, hít vào một ngụm khí lạnh, phản ứng lại, mừng như điên cực kỳ tự nói nói, “diệu! Diệu a! Quả thực tuyệt không thể tả! Cỡ này thân thể, nếu là ta Đoạt Hồn Trọng Chú, nhất định có thể chống đỡ đến lão phu tám đạo Thú Thần huyết thống đúc lại thân, mà không kẽ hở Thú Thần truyền thừa, bị hắn được, nói vậy, trong cơ thể hắn tất nhiên cũng sẽ có hay không Thú Thần huyết thống...”

“Này không phải trùng hợp!”

“Chắc chắn không phải!”

“Cửu Đại Thú Thần huyết thống một khi bị ta đúc lại ở hắn thân thể, ta gần như phản tổ...”

“Đây là lão phu tạo hóa, đây là thiên phú tạo hóa, trời ơi...”

Hoang Cổ lão tổ kích động tột đỉnh!

Các loại trùng hợp bên dưới.

Liền không còn là trùng hợp, mà là một loại tất nhiên!

Cửu Đại Thú Thần huyết thống truyền thừa đến đồng thời, cái kia được chỗ tốt, không thể nào tưởng tượng được, nếu như đem Khoáng Thế Cổ Yêu chia ra làm hai, một phần là Cửu Đại Thiên Yêu, một phần, chính là Cửu Đại Thú Thần!!

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, có thể trở thành là một phần hai cổ yêu!

Nghĩ đến Thiên Yêu Đại Giới truyền lưu cổ yêu truyền thuyết, Hoang Cổ lão tổ cắn răng, hưng phấn rống to nói, “tốt! Nếu tiểu tử này có thể nhanh chóng hấp thu Hỗn Nguyên Dịch, lão phu kia, liền thỏa mãn hắn, cơ thể hắn càng mạnh, ta sau đó liền tiến hành càng thuận lợi, Hỗn Nguyên Dịch, lão phu nhiều chính là, ha ha ha...”

------oOo------

Chương 687: Đệ 1 bảo tàng [Chí Tôn Quang]!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh thú ao bên trong.

Có thiên kiêu không chịu nổi.

Khởi đầu hấp thu đại đạo bản nguyên tinh hoa thời điểm, bọn họ thoải mái không muốn.

Thế nhưng hiện tại, bọn họ hư.

Từng cái từng cái sắc mặt nghẹn đến đỏ lên, thân thể Kurenai (đỏ) phảng phất một con đun sôi tôm lớn, không nhịn được từ thánh thú ao bên trong nhảy ra ngoài.

Thân thể năng lực chịu đựng cũng là có cực hạn, bọn họ khuôn mặt sa sút tinh thần, rất là không cam lòng, chỉ là, cũng không dám lại tiếp tục.

Thời gian trôi qua.

Toàn bộ thánh thú ao bên trong, chỉ còn dư lại Bạch Phàm cùng với vẫn cứ bị quang hải nhấn chìm Vương Bảo.

Cuối cùng, Bạch Phàm cũng mở mắt ra, hắn khuôn mặt vặn vẹo, hắn vẫn còn tiếp tục, hắn cực hạn đã đến, nhưng là, hắn không muốn từ bỏ, càng quan trọng chính là...

Hắn không muốn thua a!

Thua tổ linh châu nhưng là bồi đi vào!

Nhưng mà.

Thắng thua căn bản từ lâu không ở hắn khống chế trong lúc đó, lại là giãy dụa hồi lâu, Bạch Phàm tan vỡ, thân thể thoát ra, rơi vào thánh thú ao biên giới, run rẩy nhìn bị quang hải nhấn chìm Vương Bảo, trong bóng tối chửi bới lên!

Ma trứng a!

Thật mẹ nó một cái mười phần biến thái!

Ngươi rất sao làm sao như thế có thể hút? Liền ngươi cái kia quân chủ cấp Bất Hủ tu vi, ngươi cũng không sợ bị căng nứt!

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc nhất thiên kiêu Lang Giác không nhịn được thở dài nói, "Bạch huynh, ngươi thua rồi, tổ linh châu cũng là bồi đi vào!"

Bạch Phàm sắc mặt càng khó coi, trừng Lang Giác một chút, này rất sao còn (trả) cần phải ngươi nói?

Lang Giác ánh mắt tinh mang lóe lên, truyền âm nói rằng, "Bạch huynh, theo ta thấy, ngươi tổ linh châu, không hẳn so với được với thiên ân vương miện, phải biết, ngày đó ân vương miện liền Thú Thần cấm chế đều có thể không nhìn, năng lực thông thiên triệt địa, nếu như ngươi theo không trao trả..."

Bạch Phàm trong lòng hơi động, không nhịn được truyền âm về nói, "sợ là Đệ Cửu Yêu Tông sẽ không cam lòng!"

Lang Giác cười lạnh nói, "không cam lòng thì lại làm sao? Bọn họ còn dám công đánh các ngươi Cửu Đầu Long Giao bộ tộc hay sao? Hơn nữa..."

"Đến thời điểm Bạch huynh ngươi cũng có thể ỷ vào thiên ân vương miện, cùng với những cái khác đại tộc kết thành đồng minh, đến thời điểm, đừng nói là Đệ Cửu Yêu Tông, dù cho là Thiên Tà Yêu Tông chín tông liên hợp, cũng không sợ!"

Bạch Phàm động lòng.

Không cần phải nhiều lời nữa.

Lẳng lặng đợi Vương Bảo hấp thu xong tất, sau đó đi ra ngoài!

Chỉ là.

Đợi nửa khắc đồng hồ.

Đợi một khắc!

Chờ mãi, chính là rất sao không gặp Vương Bảo hiện thân đi ra!

Trong lúc nhất thời.

Bạch Phàm bọn họ hai mặt nhìn nhau, ánh mắt nơi sâu xa, chớp qua nồng nặc ngơ ngác!

Mã Đức!

Ai cũng biết, hấp thu thời gian càng lâu, được càng nhiều chỗ tốt!

Tên khốn này đồ chơi, rốt cuộc muốn yêu nghiệt đến mức nào?

Không biết.

Vương Bảo chủ yếu hấp thu, vẫn là Hỗn Nguyên Dịch!

Mà vào giờ phút này, Hoang Cổ lão tổ vị trí trong không gian, Hoang Cổ lão tổ cũng là ngổn ngang.

Vì kế hoạch của hắn.

Hắn chuẩn bị đầy đủ chín phần Hỗn Nguyên Dịch!

Nhưng là hiện tại, hắn đã tiêu hao đi ra ngoài bảy phần!

“Tiểu tử này, đến cùng làm cái gì? Không thể a, chín phần Hỗn Nguyên Dịch, chậm rãi hấp thu, còn có thể tiếp thu, thế nhưng hắn vẫn chưa dừng a!”

Hoang Cổ lão tổ chỉnh không hiểu.

Có điều.

Hắn nhưng là không dừng lại.

Bởi vì hắn cảm thấy, đây là chuyện tốt, quản tiểu tử kia đến cùng làm cái gì, chỉ cần hắn có thể hấp thu, lão tử liền có thể cho!

Ngược lại đến cuối cùng, chỗ tốt đều là lão tử.

...

...

Mỗi một khắc.

“Chúc mừng kí chủ thành công mở ra [Cổ Tàng Thể] thứ nhất bảo tàng!”

Vương Bảo bên tai vang lên gợi ý của hệ thống âm, trầm coi trong cơ thể, ở Vương Bảo ngực trung ương nơi, vô số Cổ Thần lực lượng vây quanh một cái to bằng nắm tay chùm sáng!

Này chùm sáng bên trong, ẩn chứa một loại cực kỳ đặc thù sức mạnh, Vương Bảo thoáng cảm ứng, hệ thống liền nhắc nhở nói, " nhắc nhở kí chủ, bảo vật này giấu tên là [Chí Tôn Quang],

Sử dụng sau có thể vì là kí chủ phân tích thời chiến đối phương thần thông, tiến hành phục khắc, trong thời gian ngắn có thể đồng dạng dùng ra!"

Vương Bảo lập tức nghĩ đến kiếp trước một môn võ công, Mộ Dung khổ

bức [lấy đạo của người trả lại cho người]!

Có hiệu quả như nhau tuyệt diệu!

“Được lắm Cổ Tàng Thể! Nếu là chín loại bảo tàng toàn bộ mở ra, quá đáng sợ!”

Vương Bảo đều có chút líu lưỡi!

Này Cổ Thần bộ tộc thứ nhất thần thể, danh xứng với thực!

Chỉ tiếc, mở ra Cổ Tàng Thể, cần Hỗn Nguyên Dịch loại bảo vật, chỉ là này Hỗn Nguyên Dịch, Vương Bảo đều là lần đầu tiên nghe nói.

“Trọng trách thì nặng mà đường thì xa a!”

Vương Bảo nhắc tới một câu.

Tắm rửa hắn quang hải đã từ từ bắt đầu biến mất.

Cùng lúc đó, Vương Bảo phát hiện tu vi của chính mình thình lình tăng vọt, đạt đến phong hầu cấp Bất Hủ đỉnh cao cảnh giới.

Cảm thụ quanh thân đại đạo bản nguyên tinh hoa, Vương Bảo cảm thấy còn có dư lực, còn (trả) có thể hấp thu, chỉ có điều nhưng vào lúc này, hư không một trận cuồn cuộn, sau một khắc, thánh thú ao biến mất không còn tăm hơi.

Vương Bảo trong lòng phiền muộn, ánh mắt quét qua cái khác thiên kiêu, liền đối với Bạch Phàm cười nói, “ha ha, lão Bạch, xem ra ngươi thua rồi!”

Bạch Phàm mặt không hề cảm xúc nói rằng, “không sai, ta thua, tổ linh châu... Về ngươi!”

Vương Bảo xòe bàn tay ra, “Vậy còn chờ gì đây? Đem ta thiên ân vương miện trả về đến đây đi!”

Bạch Phàm trầm mặc không nói.

Vương Bảo hơi nhướng mày, lập tức biết rồi ý nghĩ của hắn, trong lòng cuồng vui cười, trên mặt nhưng là phẫn nộ quát, “Bạch Phàm, ngươi đến cùng muốn làm gì? Ta thiên ân vương miện, nhanh trả (còn) cho ta!”

Bạch Phàm ánh mắt sát ý lóe lên, lạnh giọng nói, “không nên lại cùng lão tử gào to, ta cho ngươi biết, ngươi hiện đang không có thiên ân vương miện, vạn vạn không phải là đối thủ của ta, nếu như ta muốn giết ngươi, trong nháy mắt liền có thể làm được!”

“Ngươi...”

Vương Bảo lộ ra [uất ức đến cực điểm] vẻ mặt.

Mà lần này vẻ mặt rơi vào cái khác thiên kiêu trong mắt, vậy thì phảng phất ngày mùa hè ăn dưa hấu ướp đá, toàn bộ một thấu tâm thoải mái!

Ha ha ha!

Nhường ngươi rất sao chính mình làm!

Thiên ân vương miện giao ra, ngươi còn có cái cái gì?

Chúng ta theo liền đi ra một cái, đều có thể nghiền ép ngươi!

Biết uất ức là cái gì tư vị chứ?

Biết là được rồi!

Đột nhiên.

Hư không lóe lên.

Rõ ràng là chư tông đại lão giáng lâm.

Vu Hải nuốt ngụm nước bọt, thâm ý sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, lúc

này mới nói rằng, “xem ra lần này, là Vương Thiên Bá thắng được, thiên tư quả nhiên là khoáng thế chỉ có!”

Vương Bảo chờ hắn nói xong, lập tức quát, “Chư vị tiền bối trước nên nhìn rõ ràng, ta cùng hắn đánh cược, đánh cược ai ở thánh thú ao kiên trì thời gian dài! Mà ta thắng, hắn nhưng không đem ta thiên ân vương miện trao trả, ta mẹ nó liền muốn hỏi một chút, trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ chi yêu?”

Đệ Cửu Yêu Tông Bành Hải ánh mắt âm trầm tiến lên, nhìn về phía Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đại lão, lạnh giọng nói, “Bạch Thanh huynh, giáo dục một hồi ngươi đệ tử, không nên nhường hắn làm chuyện điên rồ!”

Cái kia Bạch Thanh hé mắt, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, “Bành huynh không nên gấp gáp, ta tin tưởng Bạch Phàm khẳng định là có nỗi khổ tâm trong lòng của chính mình, đúng không Bạch Phàm?”

Bạch Phàm lập tức chắp tay nói, “không sai, trưởng lão, ta nhẫn chứa đồ đột nhiên mất đi cảm ứng, ta căn bản không mở ra, làm sao có thể lấy ra thiên ân vương miện trả lại (còn cho) hắn?”

Bạch Thanh trong lòng nói thầm một cái khen ngợi, ho nhẹ một tiếng, nhìn Bành Hải ngưng âm thanh nói, “Bành huynh yên tâm, thiên ân vương miện sớm muộn cũng sẽ trả lại (còn cho) Thiên Bá tiểu hữu, chờ lão phu làm rõ chuyện gì thế này, nhất định sẽ hai tay dâng tặng!”

Bành Hải khí nổ!

Ngươi muội.

Cùng lão tử chơi bộ này?

Đây là lỏa lồ bắt nạt yêu quá mức a!

Bạch Phàm hít sâu một hơi, đem kế hoạch của chính mình cùng Bạch Thanh nói chuyện, Bạch Thanh vì là Bạch Phàm nói thứ hai khen ngợi, lập tức truyền âm cái khác chư tông đại lão, trong lúc nhất thời Khiếu Nguyệt

Thiên Lang tộc cũng tốt, Vạn Yêu liên minh cũng được, đều là dồn dập thế Bạch Phàm nói rõ, nhường Bành Hải không muốn dễ giận như vậy!

Bành Hải khí cả người run, mới vừa muốn nổi giận, Vương Bảo nhưng là đột nhiên nhạt âm thanh nói, “đã như vậy, ngày đó ân vương miện, liền trước tiên ở Bạch huynh nơi đó tạm tồn đi, ta tin tưởng, ngươi là muốn mặt!”

Bạch Phàm trong lòng mừng như điên, mau mau chắp tay nói, “Đa tạ Vương huynh thông cảm!”

Này mẹ nó đều tin? Ngươi thật là một tên ngớ ngẩn!

Còn (trả) tin tưởng ta muốn mặt?

Ta phi..

Mặt có thể coi như ăn cơm a?

Lão tử không biết xấu hổ...

------oOo------

Chương 688: 2 phân chi 1 Cổ Yêu huyết thống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thiên Bá, ngươi thật tin hắn?”

Bành Sơn đều đau “bi”, không nói gì nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo hơi cười, “Trưởng lão, chuyện này ngài liền không cần lo, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Ngươi có cái lông!

Bành Sơn triệt để không nói gì, tuy rằng trong lòng không cam lòng, có điều vào giờ phút này, hắn vẫn đúng là không biện pháp, chư tông liên hợp, hắn xa xa không phải là đối thủ.

Mà nhìn thấy sự tình lắng lại.

Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo Vu Hải thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần không đánh tới đến, tất cả đều dễ nói chuyện.

Nghĩ muốn mau mau tiến hành lão tổ kế hoạch, Vu Hải quay về Vương Bảo ôn hoà cười, nói rằng, “Vương Thiên Bá, ngươi thiên phú cực cao, lần này thiên kiêu thịnh hội, ngươi biểu hiện thật là xuất sắc, hiện tại ta liền dẫn ngươi đi thấy bản tông lão tổ, hắn có vận may lớn cho ngươi, cổ vũ hậu bối...” Xr

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, “Ta xem, liền không cần như thế chứ?”

Vu Hải liền bận bịu nói rằng, “Vương Thiên Bá, nhà ta thánh tổ tu vi thông thiên triệt địa, có như thế tạo hóa, ngươi mà quý trọng đi!”

Vương Bảo thấy buồn cười.

Trước hắn liền cảm giác cái này Vu Hải không đúng.

Bây giờ nhìn lại, đó là tuyệt bức có âm mưu a!

Có điều.

Nghĩ âm ta?

Ha hả, lớn ngươi gan chó!

Xem Bảo gia ngày hôm nay làm sao nhường ngươi gà bay trứng vỡ!

“Cái kia... Được rồi!” Vương Bảo đồng ý.

Vu Hải trong lòng mừng như điên, ngột ngạt hưng phấn, quay về chư tông đại lão xin lỗi một tiếng, ngón tay một điểm hư không, trực tiếp đưa tay lôi kéo Vương Bảo, biến mất ở tại chỗ.

...

...

Hoang Cổ lão tổ vị trí không gian bên trong.

Vu Hải cùng Vương Bảo lắc mình tiến vào, Vu Hải sau khi đi vào hít sâu một hơi, cung kính nói, “Lão tổ, Vương Thiên Bá mang đến!”

“Rất tốt!”

Âm lãnh âm thanh âm vang lên, sau một khắc, Hoang Cổ lão tổ xuất hiện ở Vương Bảo trước mặt, quay về Vu Hải phất tay một cái nói, “ngươi đi ra ngoài trước đi, chú ý trấn an được khách phía ngoài!”

“Rõ ràng!”

Vu Hải khom lưng lui về phía sau, rất nhanh biến mất ở trong không gian.

Mà Hoang Cổ lão tổ, nhưng là trên dưới đánh giá Vương Bảo, trong ánh mắt tràn ngập nói vệt sáng, dường như muốn đem Vương Bảo khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều xem rõ ngọn ngành!

"Tiền bối, ngươi sẽ không là muốn hại: Chỗ yếu ta chứ?" Vương Bảo đột nhiên mở miệng.

Hoang Cổ lão tổ ngẩn ra, sau đó liền thấy buồn cười nói, "không sai a tiểu tử, dĩ nhiên có thể đoán được ta muốn hại ngươi!"

Vương Bảo trấn định tự nhiên nói rằng, "tiền bối trả giá nhiều như vậy, nói vậy mưu đồ rất lớn, có điều, ta đến nhắc nhở tiền bối một câu, không nên kích động a, nếu không, ngươi sẽ hối hận!"

Hoang Cổ lão tổ nụ cười càng sâu.

Trầm mặc nửa ngày, thở dài nói, "tiểu tử ngươi tuy rằng liều lĩnh, thế nhưng, nhưng có tư cách đó, cũng coi như là Yêu tộc đại tài, đáng tiếc, người không vì bản thân, trời tru đất diệt, chớ có trách ta lâu la!"

Vừa dứt lời.

Hoang Cổ lão tổ vươn ngón tay, hư không một điểm, vô tận mênh mông lực lượng trong nháy mắt đem Vương Bảo cầm cố tại chỗ!

Cùng lúc đó, Hoang Cổ lão tổ khẽ quát một tiếng, trên hư không mới, xuất hiện một cái lớn vô cùng bệ đá, Vương Bảo thân thể không tự chủ được cất cánh, trực tiếp nằm ở trên bệ đá!

Hoang cổ thánh tổ xuất hiện ở Vương Bảo trước người, mặt không hề cảm xúc nói rằng, "lão phu độ đạo kiếp thất bại, không còn sống lâu nữa, ta muốn mượn ngươi thân thể, Niết Bàn sống lại, tiểu tử, ngươi chết chắc rồi, nếu như còn có cái gì lâm chung nguyện vọng, ngươi hiện tại có thể nói cho lão phu, xem ở thân thể ngươi phần lên, lão phu có thể giúp ngươi thỏa

mãn!”

Vương Bảo một không thể động đậy được.

Hoang Cổ lão tổ quá mạnh mẽ, xa hoàn toàn không phải Vương Bảo có thể chống lại.

Có điều, Vương Bảo cũng căn bản không hề sợ hãi, hắn có thể thoát thân biện pháp nhiều chính là, con mắt trừng trừng cùng Hoang Cổ lão tổ đối diện, Vương Bảo nhếch miệng cười, “Đại gia ngươi...”

Hoang Cổ lão tổ tự giễu giống như lắc đầu một cái.

Sau đó.

Hắn hít sâu một hơi, bắt đầu yên lặng làm việc.

Hai tay hướng về không gian nơi sâu xa to lớn thi thể một chiêu, trong phút chốc, tám đạo cực kỳ rộng lớn to lớn ánh sáng (chỉ) lưu phảng phất sông dài bình thường, hội tụ đến, cùng lúc đó, hư không bốn phương tám hướng, xuất hiện từng nét bùa chú đại trận, cùng tám đạo quang hà hội tụ, cuối cùng hóa thành tám đạo quang châu, rơi vào Hoang Cổ lão tổ lòng bàn tay!

Hoang Cổ lão tổ lầm bầm lầu bầu nói rằng, “đây là Thú Thần huyết thống, lão phu truyền thừa tám đạo, chỉ còn dư lại một đạo không kẽ hở Thú Thần huyết thống, chưa từng tới tay, thế nhưng thiên phú cho ta, ngươi dĩ nhiên được không kẽ hở Thú Thần huyết thống, thực sự là trời cũng giúp ta!”

“Cửu Đại Thú Thần huyết thống dung hợp, lão phu hầu như có thể hóa thân thượng cổ Thú Thần, đến lúc đó, Thiên Yêu Đại Giới, ai còn có thể là ta đối thủ?”

Khuôn mặt có chút hưng phấn vặn vẹo.

Hoang Cổ lão tổ khẽ quát một tiếng, không ngừng hướng về Vương Bảo thân thể đánh vào từng đường quang châu!

Những này quang châu tiến vào Vương Bảo thân thể bên trong, liền hóa thành từng đạo từng đạo đủ mọi màu sắc phù văn, các (mỗi cái) theo một phương, mà Vương Bảo chưa từng Thú Thần Thú Thần Trủng bên trong được không kẽ hở Thú Thần huyết thống phù văn, cũng không còn bình tĩnh nữa, khá là linh tính lấp lóe mà lên.

Chờ đến Cửu Đại Thú Thần huyết thống, toàn bộ xuất hiện ở Vương Bảo trong cơ thể!

Vương Bảo bên tai truyền đến gợi ý của hệ thống âm.

"Đo lường đến kí chủ đã nắm giữ Cổ Yêu [12] huyết thống truyền thừa, đã tự động dung hợp, chúc mừng kí chủ thu được Cổ Yêu thiên phú [phá diệt chi nhãn], chúc mừng kí chủ thu được Cổ Yêu thiên phú [phệ hồn]!"

Vương Bảo trong lòng cười văng!

Khe nằm!

Làm nửa ngày!

Nguyên lai lão già này là đến cho mình đưa hòm báu!

Này một làn sóng phúc lợi thật rất sao ra sức a, một phần hai Cổ Yêu huyết thống, trở lại cái một phần hai, chính mình là có thể nắm giữ hoàn chỉnh Cổ Yêu huyết thống, đến thời điểm Cổ Thần huyết thống cùng Cổ Yêu huyết thống cùng ở tại một thân, quả thực không muốn quá trâu so với!

Hoang Cổ lão tổ tự nhiên không biết tất cả những thứ này, hắn mục mang thần quang, si mê nhìn Vương Bảo thân thể, vào giờ phút này, chín cái quang châu biến thành màu máu phù văn đã toàn bộ dung hợp lại cùng nhau, ở Vương Bảo ngực hình thành một cái to lớn cổ xưa phù văn.

"Quả nhiên!"

Hoang Cổ lão tổ đại hỉ cực kỳ, "Huyết thống dung hợp... Ta trời, lão phu thu được như vậy căn cơ, tương lai tất có thể thành tựu tối cường đại đạo!"

“Đón lấy! Chính là đoạt hồn!”

Hoang Cổ lão tổ trên mặt nụ cười vừa thu lại, ánh mắt sát cơ lóe lên, toàn bộ thân thể trong phút chốc hóa thành hư huyễn, một cái chớp mắt tựa như cùng bụi mù, chui vào Vương Bảo mi tâm!

Thẳng đến Vương Bảo thần hồn chi biển!

Rất nhanh, Hoang Cổ lão tổ liền nhìn thấy Vương Bảo thần hồn, nằm ở thần hồn chi biển hư không vô tận ở trong, ngồi khoanh chân.

“Tiểu tử, ngươi là của ta rồi!”

Hoang Cổ lão tổ hồn niệm truyền ra chập chờn, mang theo cực hạn hưng phấn tâm ý, vừa mới chuẩn bị vồ tới, triển khai đoạt hồn phương pháp, nhưng mà trong phút chốc, một tấm bùa chú xuất hiện ở trước người của hắn!

Cùng lúc đó, một ánh hào quang xiềng xích, vững vàng cố định lại Hoang Cổ lão tổ hồn niệm thân thể!

Này phù triện, chính là đỉnh cấp Định Hồn Phù!

Không chênh lệch định hồn, dù cho Hoang Cổ lão tổ hồn niệm ngập trời, cũng khó thoát cầm cố!

Vương Bảo thần hồn đứng dậy, vòng quanh Hoang Cổ lão tổ quay một vòng, nhìn vẻ mặt mộng bức Hoang Cổ lão tổ, cười hì hì nói, “Ông lão, có tức hay không?”

Hoang Cổ lão tổ hồn niệm phảng phất không phải là mình, chỉ có tâm tư còn có thể vận chuyển, sợ hãi nhìn Vương Bảo!

Mà Vương Bảo nhưng là hé mắt, cười nhạt nói, “liền bắt ngươi đến thử một lần mới vừa được thiên phú!”

Vừa dứt lời.

Từng đạo từng đạo màu đen sương mù xuất hiện ở Hoang Cổ lão tổ hồn niệm trước, trực tiếp đem hắn bao bọc lại, Hoang Cổ lão tổ kinh hãi cực kỳ, chỉ cảm nhận được chính mình hồn niệm dĩ nhiên ở cực tốc suy yếu bên trong, trong lúc nhất thời càng thêm hoảng sợ, truyền ra điên cuồng chập chờn, "Ngươi đây là thần thông gì?" Xr

Vương Bảo thản nhiên nói, "Cổ Yêu thiên phú, phệ hồn! Mới vừa học được!"

Cái gì đồ chơi?

Hoang Cổ lão tổ mộng bức!

Mới vừa học được thiên phú? Cổ Yêu thiên phú? Ta...

Ta phốc ngươi muội a!

Sẽ không là bởi vì ta vừa nãy cho hắn dung hợp Thú Thần huyết thống, hắn mới được này Cổ Yêu thiên phú chứ?

Nắm cỏ...

Ta mẹ nó thật ngu ngốc!

------oOo------

Chương 689: Ta là tới thu sổ sách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo Vu Hải đang cùng Bành Sơn đàm luận phong vân.

Cho tới cái khác chư tông đại lão, vào giờ phút này từ lâu mang theo chính mình vãn bối nhanh nhanh rời đi, đặc biệt là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đội ngũ, đi càng là một cái lưu loát.

Bành Sơn cũng không biện pháp a, chỉ có thể trơ mắt nhìn Cửu Đầu Long Giao bộ tộc mang theo 'Thiên ân vương miện' rời đi, trong lòng vẫn là vô tận thương tiếc.

Vì lẽ đó cùng Vu Hải nói chuyện cũng là hững hờ.

Mà Vu Hải, trong lòng tính toán, đương nhiên sẽ không lưu ý, một thoại hoa thoại cùng Bành Sơn nói chuyện phiếm.

Đầy đủ qua một canh giờ lâu dài, giữa lúc Bành Sơn có chút nôn nóng, muốn hỏi một chút Vương Bảo tình huống thời điểm, liền nhìn thấy Hoang Cổ Thánh Tông quảng trường trước môn hộ bên trong, Vương Bảo một cước đạp bước đi ra!

Nhìn thấy Vương Bảo bình an vô sự, Bành Sơn thở phào nhẹ nhõm, liền vội vàng đứng lên tiến lên, nói rằng, "Thiên Bá, Hoang Cổ lão tổ tiền bối cho ngươi cái gì?"

Vương Bảo cười nhạt nói, "thứ tốt, tiền bối không cho nói!"

"Vậy thì thôi!"

Bành Sơn cũng không truy hỏi, quay về Vu Hải chắp tay nói, "Vu huynh, việc nơi này, chúng ta vậy thì trở về!"

Vu Hải bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, “Bành huynh như thế sốt ruột làm gì, sao không ở bản tông ở lên chút thời gian, nhường lão phu cố gắng tận một tận tình địa chủ?”

Bành Sơn khóe miệng co quặp.

Khe nằm, chúng ta vốn là không có gì giao tình, ngươi chỉnh nóng như thế tình làm gì?

Vương Bảo đột nhiên mở miệng nói, “trưởng lão, ở lại liền không cần, ngài mà đi đầu ở tông môn ở ngoài chờ ta, ta có việc cùng Vu chưởng giáo nói chuyện!”

Bành Sơn càng thêm nghi hoặc, nhưng vẫn gật đầu nói rằng, “được thôi, chúng ta chờ ngươi ở ngoài!”

Chờ đến Bành Sơn mang theo Vũ Xương Hà các loại thiên kiêu rời đi, Vu Hải lập tức xua tan trong tông những tộc nhân khác, nhìn Vương Bảo, thăm dò nói rằng, “lão... Lão tổ?”

Vương Bảo khuôn mặt lạnh lùng, tiếng trầm nói rằng, “ngươi làm không tệ, lão phu... Niết Bàn...”

Không phải là trang người có quyền sao? Bảo gia hành động trải qua vài quý diễn viên sinh ra tôi luyện, từ lâu lò lửa thuần thanh!

“Bái kiến lão tổ, chúc mừng lão tổ đại kế đến thành!”

Vu Hải mừng như điên, tin tưởng không nghi ngờ, khom lưng hành lễ!

Vòng chéo tay, Vương Bảo mục mang tang thương vẻ, nói rằng, “lần này lão phu độ kiếp thất bại, cảm ngộ rất nhiều, bây giờ Niết Bàn trở về, cái này Vương Thiên Bá thân phận, đúng là có thể lại dùng một quãng thời gian, làm lại từ đầu, mài giũa một phen, cũng là một hồi tạo hóa!”

“Vu Hải, ngươi đem tông môn những kia giá cao giá trị bảo vật đều lấy ra,

lão phu có tác dụng lớn!”

Vu Hải không khỏi hỏi nói, “lão tổ, ngài muốn bảo vật làm cái gì?”

Vương Bảo ánh mắt chớp qua lệ mang, “Cái này ngươi không cần hỏi nhiều, ta từ Vương Thiên Bá trong trí nhớ được một cái bí mật động trời, việc quan hệ thiên ân vương miện xuất xứ, ta muốn bảo vật có tác dụng lớn!”

Vu Hải nhất thời không cần phải nhiều lời nữa!

Toàn bộ tông môn đều là lão tổ.

Bảo vật tự nhiên cũng là lão tổ.

Vu Hải vội vã mà đi, đi tới bảo khố, lão tổ mệnh lệnh, không dám thất lễ, cơ hồ đem bảo khố đều cho mò hết rồi, mang theo bảo vật trở về, hai tay dâng một cái nhẫn trữ vật, “Lão tổ, bảo vật đều ở bên trong!”

Vương Bảo trong lòng cuồng vui cười, bất động thanh sắc tiếp nhận, đứng dậy rời đi, “Ta trước về Đệ Cửu Yêu Tông, sau đó không có đại sự, không cần tìm ta!”

Vu Hải cung kính đưa tiễn.

Hồn nhiên không biết.

Hoang Cổ Thánh Tông bị hố chính là thương tích đầy mình!

Lão tổ hồn niệm bị Vương Bảo thôn phệ.

Thú Thần huyết thống bị Vương Bảo chiếm cứ.

Tông môn bảo khố bị Vương Bảo thu nạp.

Quả thực là bồi táng gia bại sản a!

...

...

Đệ Cửu Yêu Tông đại quân trở về.

Nửa đường, Bành Sơn nói lẩm bẩm, đối với Vương Bảo hơi có chút trách cứ, “Thiên Bá, thiên ân vương miện ngươi làm sao có thể liền như thế từ bỏ đây? Ai, thực sự là không nên a...”

Vương Bảo tùy ý ứng phó, dọc theo đường đi đều ở lắng đọng chuyến này đoạt được!

Lần này đúng là được mùa lớn!

Không chỉ là tinh luyện giá trị được mùa lớn.

Tu vi đột phá đến phong hầu cấp Bất Hủ.

Còn (trả) thu được Cổ Thần đệ nhất thần thể Cổ Tàng Thể, mở ra thứ nhất bảo tàng.

Được Cổ Yêu một phần hai huyết mạch truyền thừa, thu được rất nhiều thiên phú.

Thôn phệ Hoang Cổ lão tổ hồn niệm, thần hồn lực lượng tăng vọt, bây giờ Vương Bảo thần hồn mạnh mẽ, có thể so với Phong Vương Bất Hủ cực hạn.

Càng không cần phải nói được rất nhiều bảo vật!

Đúng là phất nhanh a!

Đột nhiên.

Bành Sơn nhận được một đạo đưa tin, rõ ràng là Đệ Cửu Yêu Tông chưởng

giáo Viên Như Hỏa, Bành Sơn nhìn kỹ sau khi, hít vào một ngụm khí lạnh, không nhịn được nói rằng, “ta trời, ra đại sự!”

“Ồ?”

Vương Bảo hỏi nói, “xảy ra chuyện gì?”

Bành Sơn nghiêm nghị Thuyết Đạo, “Đệ Ngũ Yêu Tông bị Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc toàn tộc cao thủ vây quanh, đại chiến mở ra dấu hiệu a, có điều chẳng biết vì sao, chưởng giáo nhường ta cố gắng bảo vệ ngươi!”

Đệ Cửu Yêu Tông Vũ Xương Hà bọn họ đều là hít vào một ngụm khí lạnh.

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc, vây quanh đệ ngũ yêu tông?

Đây chính là Yêu tộc đỉnh cao đại tộc, đây là muốn làm gì? Cùng Thiên Tà Yêu Tông khai chiến?

Vương Bảo lập tức ngừng chân!

Ánh mắt hơi tia chớp.

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc rốt cục đến báo thù sao?

Rất tốt!

Lại có thể một bên trang bức một bên đào hầm!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo lập tức quay về Bành Sơn chắp chắp tay, nói rằng, “trưởng lão, ta có việc lâm thời đi ra ngoài một chút, các ngươi tạm thời về tông, chúng ta tông môn hội hợp!”

Dứt lời.

Vương Bảo lắc mình vọt ra ngoài!

“Ai?”

Bành Sơn có chút mộng bức, phản ứng lại, trực tiếp tức giận, “Thiên Bá, ngươi không thể tự kiềm chế đi a!”

Vương Bảo âm thanh từ từ truyền đến, “Trưởng lão không nên ngăn trở ta, yên tâm đi, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Bành Sơn bất đắc dĩ, chẳng lẽ còn có thể mạnh mẽ mang Vương Bảo đi? Chỉ được phiền muộn dừng lại nửa ngày, mang theo Vũ Xương Hà bọn họ nhanh chóng về tông bẩm báo chưởng giáo.

...

...

Mà Vương Bảo.

Nhưng là lập tức vẫy vẫy cái cuốc chạy Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đào hầm đi tới.

Nửa đường hỏi rõ ràng Cửu Đầu Long Giao bộ tộc vị trí sau khi, Vương Bảo dùng một ngày nhiều thời giờ liền chạy tới.

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc ở ở một tòa cực kỳ Haki bên trong ngọn long sơn, Long Sơn dưới chân nhưng là một toà khoáng thế đại thành Cửu Long thành.

Vương Bảo tiến vào thành trì, tìm hiểu một hồi phương vị sau khi, đi thẳng tới sau thành, nơi này liên thông Long Sơn.

Long Sơn dưới chân.

Hai cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thanh niên tẻ nhạt ngồi ở hai tòa đài cao lên.

Vương Bảo tới gần sau khi, một cái trong đó nhảy xuống, lạnh giọng nói, “người tới báo danh!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "Đệ Cửu Yêu Tông Vương Thiên Bá, đến Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thu sổ sách, đi thông báo đi!"

Cái kia Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thanh niên hơi sững sờ, phản ứng lại, suýt chút nữa khí nổ.

Ma trứng!

Đến chúng ta Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thu sổ sách? Thu ngươi cái trứng, chúng ta Cửu Đầu Long Giao bộ tộc chưa từng nợ sang sổ?

"Tiểu tử, không nên vờ ngớ ngẩn, hiện tại cho lão tử lăn, ta có thể không giết ngươi!" Thanh niên cười lạnh, nắm nắm đấm nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo chẳng muốn cùng những này tiểu lâu la phí lời, thân thể hơi động, cuồng bạo lực lượng giống như búa tạ, trực tiếp đem hai cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc lật tung, thổ huyết ngã xuống đất!

Mà Vương Bảo nhưng là vận lên Cổ Thần tộc thiên phú gào thiên địa, há mồm hống một tiếng!

Nổ tung giống như âm thanh, truyền vang Long Sơn!

"Bạch Phàm, ta Vương Thiên Bá đến rồi, còn không mau ra nghênh tiếp, ngươi nếu như muốn mặt mũi, liền đem ta thiên ân vương miện, trả về đến đây đi..."

------oOo------

Chương 690: Đến từ Bảo gia khủng bố tập kích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long sơn trên dưới thời khắc này đều bị đã kinh động.

Những kia nghe được Vương Bảo âm thanh Cửu Đầu Long Giao phổ thông tộc nhân đều là lộ ra khó có thể tin vẻ mặt.

Rất là không nói gì!

Ác thảo!

Lại dám đến Long sơn khiêu khích Cửu Đầu Long Giao bộ tộc?

Này mẹ nó là chán sống đúng không?

Trong lúc nhất thời, rất nhiều Cửu Đầu Long Giao bộ tộc tộc nhân đều là hướng về tông môn ở ngoài mà đi, muốn nhìn một chút, là ai lớn mật như thế, cực hạn tìm đường chết!

Mà vào giờ phút này.

Cửu Đầu Long Giao cao tầng nhưng là hội tụ một ghế, thậm chí, Cửu Đầu Long Giao lão tổ vừa mới bắt đầu đều đã tới.

Trên thực tế, bọn họ đã ở đây nghiên cứu rất lâu!

Nghiên cứu cái gì?

Đương nhiên là thiên ân vương miện!

Bạch Phàm bọn họ sau khi trở lại, liền lập tức bắt tay luyện hóa thiên ân vương miện, tộc trưởng Bạch Chiến Thiên tự mình chủ trì.

Nhưng mà nhường bọn họ không cách nào tin tưởng chính là.

Ngày này ân vương miện.

Căn bản là không có gì chỗ đặc thù!

Phổ thông chính là nó to lớn nhất đặc sắc.

Toàn thể cảm ứng lên, phảng phất là lưu ly chế tạo, vậy cũng là phàm nhân mới sẽ sử dụng rác rưởi vật liệu!

Bực này phàm tục vật liệu, sẽ chế tạo ra như vậy nghịch thiên thiên ân vương miện?

Này rất sao không phải tú đùa sao?

Bạch Chiến Thiên rất là hoài nghi ngày này ân vương miện thật giả, nhưng mà Bạch Phàm đã Bạch Thanh các loại đi tới Hoang Cổ Thánh Tông tộc nhân đều là hai miệng cùng từ tin chắc ngày này ân vương miện nghịch thiên, điều này làm cho Bạch Chiến Thiên rất là phiền muộn!

Này một nghiên cứu, đến hiện tại đều chưa kết thúc!

Sau đó bọn họ liền nghe đến Vương Bảo nổ tung thanh âm!

Bạch Chiến Thiên hé mắt, thu hồi thiên ân vương miện, lạnh giọng nói, “đến đúng là rất nhanh, chư vị, trước tiên theo lão phu đi bên ngoài nhìn!”

Bạch Phàm trịnh trọng nói, “Tộc trưởng, thiên ân vương miện không thể còn (trả) a, nếu như tìm tới sử dụng phương pháp, chúng ta Cửu Đầu Long Giao bộ tộc là có thể đi tới rất nhiều mật địa, được vô số chí bảo!”

Bạch Chiến Thiên gật đầu, biểu thị trong lòng nắm chắc.

Sau đó.

Liền dẫn một đám cao tầng, cấp tốc đi tới sơn môn khẩu.

Chỉ có điều.

Đi tới sơn môn khẩu sau khi, Bạch Chiến Thiên liền mộng bức!

Sơn môn khẩu chỉ đứng một người thanh niên, mà còn lại trong dự liệu Đệ Cửu Yêu Tông cao tầng, một cái đều mộc hữu!

Bạch Phàm bọn họ cũng là sửng sốt, đặc biệt là Bạch Phàm, càng là lộ ra vẻ châm chọc, suýt chút nữa cười nước tiểu!

Thật là một ngu ngốc a!

Chính mình một người, liền đến ta Cửu Đầu Long Giao đại bản doanh thu sổ sách? Ngươi rất sao đúng hay không ngốc?

Vương Bảo nhưng là lập tức nhìn về phía Bạch Phàm, nhạt âm thanh nói, "Bạch huynh, ta đến rồi! Ta đến thu sổ sách, thiên ân vương miện đây? Lấy ra đi!"

Bạch Phàm ôm hai tay, cười không nói!

Mà Bạch Chiến Thiên ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "tiểu gia hỏa, lão phu Cửu Đầu Long Giao bộ tộc tộc trưởng, ngươi thiên ân vương miện... Ân... Tạm thời không có lấy ra, ngươi mà đi đầu trở lại, qua cái mười năm tám năm, không chắc liền trả (còn) cho ngươi!"

Lời này nói, quá không biết xấu hổ!

Thế nhưng Bạch Chiến Thiên tự giác đối với Đệ Cửu Yêu Tông bực này tà tông, chính mình liền nên không biết xấu hổ, vì lẽ đó, sắc mặt đều không có gì biến hóa.

Vương Bảo chính đang chờ câu này, làm bộ dáng dấp phẫn nộ, nhìn chằm chằm Bạch Chiến Thiên, cười lạnh nói, "tốt! Được lắm Cửu Đầu Long Giao bộ tộc! Xem các ngươi ý này, thiên ân vương miện, đó là thật không chuẩn

bị trả (còn) cho ta, đúng không?”

“Mặt không muốn, đúng không?”

“Vậy được, các ngươi tốt nhất không phải hối hận!”

Hầu như hết thảy Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đều là cười nổ!

Chúng ta sẽ hối hận?

Làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi!

Chỉ bằng ngươi một cái chỉ là Bất Hủ, ngươi có thể để cho chúng ta Cửu Đầu Long Giao bực này đại tộc hối hận? Ta phi!

Bạch Phàm nhạt âm thanh nói, “Vương Thiên Bá, không nên quấy nhiễu! Thức thời, cút nhanh lên, bằng không, hừ hừ...”

Vương Bảo trầm mặc một hồi, mặt không hề cảm xúc nói rằng, “người ở làm, trời lại nhìn, ngẩng đầu nhìn trời, Thương Thiên bỏ qua cho ai? Ngươi các loại hố ta chí bảo, vậy thì đừng trách ta không nói Yêu tộc tình cảm, thả bay tự mình! Chư vị, gặp lại, tin tưởng ta, không tốn thời gian dài, các ngươi sẽ hối hận nghĩ quất chết chính mình!”

Dứt lời.

Vương Bảo xoay người, sải bước đạp bước rời đi!

Bạch Chiến Thiên hơi nhướng mày.

Đột nhiên có loại muốn đem Vương Bảo lưu ở chỗ này kích động.

Một loại dự cảm không ổn, xông lên đầu, Bạch Chiến Thiên quơ quơ đầu, xua tan đầu óc hoang đường ý nghĩ, xoay người nhìn Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cao tầng, trầm giọng nói, “chư vị, tiểu tử này đến nhà, hay là Đệ Cửu

Yêu Tông cũng sẽ đến cao thủ, chúng ta vội vàng đem thiên ân vương miện làm rõ, tốt nhất luyện hóa, đến thời điểm, coi như là mở ra đại chiến, chúng ta cũng sẽ không tiếc!”

...

...

Vương Bảo đã sớm biết Cửu Đầu Long Giao bộ tộc sẽ không như vậy dễ dàng trả lại (còn cho) hắn “Thiên ân vương miện”.

Hắn đến Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, vốn là chuẩn bị một bên trang bức một bên làm giàu một bên đào hầm.

Ba thứ kết hợp.

Rất này nha!

Theo sơn đạo lần thứ hai tiến vào Cửu Long Thành.

Vương Bảo kéo qua trên đường phố một cái qua đường yêu tu, “Huynh đài, dừng chân!”

Đây là một cái sói yêu, hung thần ác sát, trừng mắt Vương Bảo quát, “Dám kéo đại gia quần áo, ngươi có phải muốn chết hay không?”

Ba hơi thở qua đi.

Gò má sưng phảng phất đầu heo sói yêu nịnh nọt khom lưng chắp tay nói, “gia, có việc ngài dặn dò!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “nơi này là Cửu Long Thành, nói vậy Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, nên ở đây thành có trọng yếu cửa hàng chứ?”

Sói yêu lập tức gật đầu nói rằng, “đó là tự nhiên, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cực kỳ am hiểu luyện đan, nghe đồn trong tộc cung phụng hai vị đại sư cấp Đan sư, Cửu Long Thành to lớn nhất Cửu Long Đan Phường chính là

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc mở, mặt khác Cửu Long Thành mấy toà tu luyện tháp, phòng đấu giá, tất cả đều là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc kim hang ổ hang ổ!"

Dứt lời.

Sói yêu cười nói, "gia, ngài là vừa tới Cửu Long Thành, muốn đi dạo chứ? Muốn không nhỏ cho gia dẫn đường?"

Vương Bảo thoả mãn cười nói, "được đó, rất lên nói mà, này nhẫn chứa đồ cho ngươi, khoảng thời gian này ngươi coi như ta hướng đạo đi!"

Sói yêu tiếp nhận nhẫn chứa đồ, bản năng kiểm tra một hồi, suýt chút nữa kinh sợ đến mức nhảy lên đến!

Emma khe nằm a!

Đầy đủ hơn vạn cửu sắc yêu tinh a!

Lão tử đây là mộ tổ tỏa khói xanh vẫn là tổ tông dưới phúc ấm, vẫn còn có như vậy bánh bao từ trên trời giáng xuống?

Trong lúc nhất thời, sói yêu thái độ lần thứ hai đại biến, thành kính cực kỳ, cung cung kính kính ở phía trước dẫn đường.

Cái thứ nhất muốn đi, tự nhiên là Cửu Long Đan Phường.

Yêu tộc luyện đan sư ít ỏi, đan dược lại tất không thể thiếu, Cửu Long Đan Phường có thể nói là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc rất lớn tài phú khởi nguồn.

Rất nhanh.

Cửu Long Đan Phường liền đến.

Sói yêu vừa muốn mang theo Vương Bảo đi vào, Vương Bảo kéo, cười nhạt nói, "ngươi liền chờ ở bên ngoài, chớ vào đi tới, không phải vậy sẽ liên lụy ngươi, mặt khác ngươi mà ở bên ngoài tìm một chỗ chờ đợi, ta còn có thể

tìm được ngươi rồi!”

Sói yêu lơ ngơ.

Cái gì gọi là sẽ liên lụy ta?

Ngài là muốn làm gì a, còn có thể liên lụy ta?

Chờ chút.

Ác thảo!

Sói yêu con mắt trợn tròn lên, cả người run rẩy lên.

Cái tên này, không phải là muốn đi Cửu Long Đan Phường gây phiền phức chứ?

A phốc lặc!

Này rất sao là đang tìm cái chết a!

Sói yêu bị doạ cho sợ rồi, ngơ ngác đứng tại chỗ, Vương Bảo cũng không quản hắn, trực tiếp vòng chéo tay, một cước bước vào Cửu Long Đan Phường.

Đến từ Bảo gia khủng bố tập kích, bởi vậy bắt đầu...

------oOo------

Chương 691: Trò chơi, vừa mới bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Long Đan Phường bên trong.

Bên trong yêu tu rất nhiều!

Lui tới cực kỳ náo nhiệt, có thể thấy được Cửu Long Đan Phường làm ăn khá khẩm.

Vương Bảo ngừng không đại hội, một người thanh niên liền cười đi tới, chắp chắp tay nói, "khán giả quan ở đây trạm (đứng) một hồi, lại là lần đầu tiên đến ta Cửu Long Đan Phường? Nếu như cần muốn cái gì, tiểu có thể dẫn dắt, khách quan, ngài là muốn mua đan dược?"

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nói rằng, "mua ngươi muội!"

"Cái gì?"

Thanh niên một mặt mộng bức.

Vương Bảo nhe răng nhếch miệng, cười rất là sung sướng, "Ta là ai, ta Vương Thiên Bá là thân phận gì? Còn dùng mua đồ? Ta nhưng là từ trước đến giờ đều là cướp!"

Thanh niên càng là mộng bức!

Mà sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo hít sâu một hơi, Cổ Thần bộ tộc thiên phú gào thiên địa dùng ra, trong phút chốc, toàn bộ Cửu Long Đan Phường đều phảng phất bị lớn lao đẳng cấp cơn lốc tập kích, rất nhiều kiến trúc lảo đà lảo đảo!

Rất nhiều bên trong yêu tu tai ngất hoa mắt, chinh tại chỗ, thần hồn rung

chuyển, trước mắt đều đánh mất tầm mắt.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo phảng phất một cái du long, trực tiếp chui vào Cửu Long Đan Phường nơi sâu xa, quẹo trái quẹo phải, liền tìm tới [kho hàng]!

Cửa lúc này đang có hai cái ông lão, sắc mặt âm trầm ngồi ở tả hữu đài cao, rất là nghi hoặc động tĩnh phía trước.

Vương Bảo bỗng nhiên xuất hiện, hai cái ông lão hoàn toàn biến sắc, kinh nộ bên dưới, lập tức ra tay.

Này vừa nhìn liền không phải người của mình, là đến gây chuyện, vì lẽ đó hai cái ông lão căn bản không có nương tay, tả hữu lao ra, bàn tay cuồng đập, hư không run rẩy rung chuyển, cuồng bạo cự lực phảng phất đại dương thuỷ triều, dâng trào từng cơn sóng liên tiếp hướng về Vương Bảo nghiền ép mà đến!

Nhưng mà.

Đây chỉ là hai cái Vĩnh Hằng cảnh giới sơ kỳ ông lão.

Vương Bảo hiện tại phong hầu cấp Bất Hủ tu vi, thêm vào Thiên Yêu Tướng Giáp, thêm vào Cổ Thần thân thể, hơn nữa từ Hoang Cổ lão tổ hồn niệm thôn phệ mà đến khủng bố thần hồn, hai mắt trừng, giống như một vị Thiên Yêu Tôn, hét lớn một tiếng, ngón tay hướng về hư không điểm ra hai ngón tay!

Cổ Thần bộ tộc thiên phú, nát tinh chỉ!

Ầm ầm!

Hư không bùng nổ ra hai đạo nổ vang, hai cỗ bá đạo không cách nào hình dung sức mạnh phá tan công kích, ầm ầm đụng vào hai cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc trên người lão giả!

Hai cái lão già rên lên một tiếng, thân thể trực tiếp bị đánh bay, thân thể đều là huyết dịch giàn giụa, sắc mặt tái nhợt, đau nhức cực kỳ!

Mà không chờ bọn họ phản ứng lại.

Liền nhìn thấy Vương Bảo trực tiếp đứng ở Khố Điện cửa lớn trước.

Phá cấm thần trùy đi lên, Khố Điện thủ hộ đại trận, phảng phất giấy bình thường, đánh mất tác dụng, Vương Bảo mở cửa, tiến vào, hóa thân Flying đạo tặc, nhìn kho trong cửa hàng rực rỡ muôn màu bình thuốc, nhàn nhã bắt đầu rồi càn quét!

Nơi này gợi ra động tĩnh không nhỏ!

Rất nhanh, tọa trấn Cửu Long Đan Phường Vĩnh Hằng cảnh cường giả tối đỉnh Bạch Hồ mang người nhanh chóng mà đến, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Nhìn thấy nằm trên đất tựa hồ không thể động đậy hai cái ông lão, Bạch Hồ sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Lại nhìn đã bốn rộng mở ra kho hàng cửa lớn.

Bạch Hồ trừng mắt lên, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Vừa mới chuẩn bị vọt vào, sau một khắc, một bóng người xuất hiện ở cửa, Vương Bảo từ kho hàng đi ra, nhìn vây quanh ở nơi này Bạch Hồ các loại Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cao thủ, nhếch miệng cười.

“Không sai, không sai, các ngươi kho hàng đại liêu rất đủ a, đủ vị...”

Bạch Hồ trên thân hình yêu khí cuồn cuộn, giữ lại thật dài Râu Trắng cực tốc nhảy lên, ánh mắt lộ ra nồng nặc sát ý nhìn chằm chằm Vương Bảo, Bạch Hồ cười lạnh nói, “ở đâu tới dã tiểu tử, lại dám tìm ta Cửu Đầu Long Giao bộ tộc phiền phức, ngươi có thể từng nghĩ tới, đi vào đến, ngươi trở ra đi sao?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Ta lại không có ý định đi ra ngoài, nghĩ nhiều

như thế làm gì?”

“Ngươi đến cùng là ai?”

Bạch Hồ con ngươi co rụt lại.

Không có ý định đi ra ngoài?

Này rất sao là tử sĩ sao?

Bộ tộc đây là đắc tội với ai, dĩ nhiên chơi lớn như vậy!

Vương Bảo thản nhiên nói, “ta gọi Vương Thiên Bá, đã từng nghe nói chưa?”

Bạch Hồ cau mày, hắn không có tham dự đến Bạch Chiến Thiên đám người luyện hóa đại nghiệp ở trong, căn bản không biết thiên ân vương miện sự tình, hít sâu một hơi, lạnh lùng mở miệng, “Vương Thiên Bá, là ai phái ngươi đến? Ngươi dùng thủ đoạn gì, tiến vào kho hàng?”

Vương Bảo đột nhiên cười to lên, “Nguyên lai ngươi không biết ta a, đã như vậy, vậy thì không có gì dễ bàn, làm lên làm lên...”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo bóng người thoát ra, thân thể thình lình cuồng bạo phồng lớn, Cổ Thần bộ tộc trăm trượng Kim thân dùng ra, ầm ầm đạp bước mà ra!

Tình cảnh này, dù là Bạch Hồ đều là kinh ngạc đến ngây người, cấp tốc phản ứng lại, nổi giận gầm lên một tiếng, điều động lên toàn thân tu vi, quay về Vương Bảo ầm ầm đánh ra một chưởng, trời mà kinh biến, từng đạo từng đạo màu đen phù văn tự hư không xoay tròn, hướng về Vương Bảo nổ tung mà đi!

Đáng tiếc.

Bạch Hồ công kích rơi vào Vương Bảo trên người thời điểm.

Vương Bảo đã hai chân liên tục đá ra rất nhiều chân!

Trăm trượng Kim thân bên dưới, Vương Bảo bằng vào thân thể chính là một cái đại sát khí, này một cước một cước, vài cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cao thủ trực tiếp lĩnh cơm hộp!

Có điều Bạch Hồ dù sao cũng là Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao, hạo nhiên công kích bên dưới, Vương Bảo cũng là rên lên một tiếng, bị thương nặng, Bạch Hồ lại công kích không ngừng, Vương Bảo cấp tốc héo!

Thân thể khôi phục bình thường, Vương Bảo trực tiếp nằm, nằm ở trên mặt đất!

Bạch Hồ sắc mặt âm trầm, ánh mắt tỏa ra kinh thiên sát ý, tiến lên nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng quát, "Nói, đến cùng là ai phái ngươi đến?"

Vương Bảo không nhúc nhích, nháy mắt mấy cái, mỉm cười nói, "ông lão, ta gọi Vương Thiên Bá, sau đó Bạch Chiến Thiên đến rồi, ngươi nói cho hắn..."

"Trò chơi, vừa mới bắt đầu!"

"Chọc giận ta Vương Thiên Bá!"

"Bá gia sẽ để cho các ngươi Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, mãi mãi không có ngày yên tĩnh!"

Dứt lời.

Vương Bảo trong thân thể truyền ra đạo đạo nặng nề ong ong.

Bạch Hồ còn (trả) ở cái kia bởi vì Vương Bảo mộng bức đây, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, hít vào một ngụm khí lạnh, hét lớn một tiếng, hai tay hoa viên, khủng bố tu vi hình thành một đạo hình tròn phòng ngự!

Sau một khắc, Vương Bảo thân thể ầm ầm nổ tung, mưa máu bay lả tả, mà từng đạo từng đạo không cách nào hình dung sức mạnh kinh khủng làn sóng, hướng về tứ phương khuếch tán ra đến!

Bạch Hồ rên lên một tiếng, thân thể lùi về sau, phun ra một ngụm máu tươi!

Tuy rằng chỉ là vết thương nhẹ, thế nhưng Bạch Hồ, nhưng là trong lòng cực kỳ lành lạnh.

Đứng tại chỗ, thất thần không nói.

Ngươi muội a!

Này còn (trả) đúng là tử sĩ a!

Một lời không hợp liền mẹ nó tự bạo!

Đây rốt cuộc là ai, như vậy căm hận ta Cửu Đầu Long Giao bộ tộc? Hàng này tự nói gọi Vương Thiên Bá, Vương Thiên Bá đến cùng là rất sao ai ai ai?

Nửa ngày.

“Đi xem xem, kho hàng tổn thất bao nhiêu, mặt khác tìm xem tiểu tử này tự bạo sau để lại nhẫn chứa đồ!”

Bạch Hồ mặt âm trầm nhẹ quát.

Một cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc ông lão nhanh chóng tiến vào kho hàng, rất nhanh hắn liền run rẩy đi ra, nói rằng, “trưởng lão, toàn... Toàn không còn...”

“Cái gì?”

Bạch Hồ khí nổ, khó có thể tin, “Đan dược đều bị cấm chế dày đặc thủ hộ, không có lệnh bài, làm sao có thể toàn bộ... Đáng chết, mau tìm nhẫn chứa

đồ!”

Hồi lâu.

Không thu hoạch được gì!

Hết thảy Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đều là một mặt mộng bức, hồn bay phách lạc!

Bạch Hồ càng là cả người run, song quyền nắm chặt, ngột ngạt giận khí, quả thực muốn xông vào mây xanh!

Người chết rồi cũng coi như.

Ma trứng!

Thậm chí ngay cả mẹ nó nhẫn chứa đồ ngươi cũng cho bạo!

Này còn (trả) đúng là một điểm chỗ trống cũng không lưu lại a!

Bình tĩnh một hồi, Bạch Hồ lớn tiếng nói, “lão phu vậy thì đi thông báo tộc trưởng, bọn ngươi trước tiên tạm thời đóng cửa hàng, chặt chẽ chú ý người ngoại lai...”

Dứt lời, Bạch Hồ chạy toán loạn trời mà lên, hướng về Long sơn lắc mình mà đi!

Bạch Hồ bản năng cảm giác được.

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, phiền phức lớn rồi, này một làn sóng nếu như xử lý không tốt, vậy thì là đầy trời đại họa...

------oOo------

Chương 692: Này rất sao chính là 1 cái phần tử khủng bố a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cao tầng điện bên trong.

Tộc trưởng trắng (Haku) chiến cùng một đám cao tầng chính ở đây thở hổn hển thở hổn hển nỗ lực nghiên cứu ân vương miện đây.

Bạch Hồ đến rồi!

Đem sự tình một, trắng (Haku) chiến bọn họ tập thể mộng bức!

"Đáng chết!"

Trắng (Haku) chiến phản ứng lại, khí cả người run, sắc mặt tái xanh, nắm chặt nắm tay lớn tiếng quát, "Được lắm Vương Bá, nếu không có hắn chết rồi, lão phu định đánh tán gẫu gân, lột da hắn!"

Một cái Cửu Đầu Long Giao bộ tộc trưởng lão vẻ mặt quái lạ nói, "tộc trưởng, tuy rằng cái kia con cho chúng ta tạo thành không tổn thất, thế nhưng... Hắn đúng hay không ngốc? Hắn trả giá nhưng là sinh mệnh, mà chúng ta, đến cùng, chỉ là một ít ngoại vật mà thôi!"

Rất nhiều Cửu Đầu Long Giao đại lão đều là gật gù.

Cũng là cảm giác không nói gì!

Liên tưởng đến trước Vương Bảo, cái kia thì càng thêm không nói gì.

Tốt nhường chúng ta hối hận đây?

Tốt nhường chúng ta mãi mãi không có ngày yên tĩnh đây?

Tốt trò chơi mới vừa vừa mới bắt đầu đây?

Ác thảo, ngươi đều chết cầu, ngươi còn có thể tiếp tục cái trứng a?

Trắng (Haku) chiến khí cũng là khí một hồi, bình ổn lại, cũng không nhịn được nở nụ cười, hé mắt, cười nhạt nói, "trước ta còn (trả) có chút bận tâm, thế nhưng bây giờ nhìn lại, ha ha... Cái kia con cướp ta đan phường bảo khố, lão phu thì càng có lý do lưu lại ân vương miện, dù cho Đệ Cửu Yêu Tông đến rồi, lão phu cũng có lý do, hừ, thật rất sao ngớ ngẩn!"

Rất nhiều Cửu Đầu Long Giao cao tầng dồn dập nở nụ cười.

Bạch Hồ nhưng là chau mày, muốn nói lại thôi, trong lòng thở dài.

Cái kia con trước khi chết bình tĩnh thong dong, còn có cái kia ẩn chứa vô hạn khủng bố, cũng làm cho Bạch Hồ cực kỳ lo lắng!

Sự tình, thật sự đơn giản như vậy sao?

...

...

Cửu Long Đan Phường ở ngoài.

Bên trong truyền ra rung động nổ vang, cùng với từ bên trong bị mạnh mẽ mời đi ra Yêu tộc, cũng làm cho vây xem đảng cực kỳ hiếu kỳ.

Bọn họ tụ tập cùng một chỗ, nghị luận sôi nổi.

Cho Vương Bảo dẫn đường sói yêu sợ mất mật đứng đường phố một góc, rất muốn lập tức xoay người liền chạy, hắn có chút sợ sệt, vị kia gia tuy rằng hào, thế nhưng là rất sao là một cái phần tử khủng bố a, này nếu như liên lụy chính mình, mười cái mệnh cũng không đủ bồi.

Rốt cục quyết định quyết định, sói yêu cũng mặc kệ Vương Bảo trước dặn dò, xoay người liền chạy, chỉ là mới vừa đi mấy bước, liền bị trước người

một bóng người chấn động rồi.

Thân ảnh kia, tự nhiên là Vương Bảo.

Sử dụng [vương giả sống lại số hai dược tề], Vương Bảo người không liên quan như thế, quay về sói yêu ngoắc ngoắc tay nói, “lo lắng làm gì, lại đây!”

“Gia...”

Sói yêu bỗng nhiên thức tỉnh, trong lòng càng thêm kinh hãi.

Vị này gia dĩ nhiên từ Cửu Long Đan Phường bên trong bình an đi ra? Không phải làm tập kích đã bị đánh giết sao? Đây rốt cuộc là chuyện ra sao?

“Đi, chúng ta tiếp tục trạm tiếp theo!”

Vương Bảo xoay tay lấy ra một cái đầu khỉ mặt nạ, đeo lên, tùy ý nói.

“Dưới... Trạm tiếp theo?”

Sói yêu nuốt ngụm nước bọt.

Khóc không ra nước mắt!

Khe nằm!

Một lần khủng bố tập kích còn chưa đủ, vị này gia còn muốn đến lần thứ hai? Ngài đến cùng là suy nghĩ nhiều chết a!

“Ừm, đây là ngươi thù lao!”

Vương Bảo lần thứ hai ném cho sói yêu một cái nhẫn chứa đồ.

Sói yêu ngẩn ngơ, tiếp nhận vừa nhìn, trái tim trong nháy mắt vừa kéo.

Hơn mười vạn cửu sắc yêu tinh a!

Ta!

Tàn nhẫn mà cắn răng, sói yêu thấp giọng nói, “gia, đi theo ta!”

Chết no gan lớn!

Chết đói gan!

Ma trứng!

Lão tử bình thường nhiều năm như vậy, hôm nay muốn trực tiếp vươn mình, liều mạng!

...

...

Trạm tiếp theo.

Sói yêu mang Vương Bảo đi chính là Cửu Long bán đấu giá trường học

Này Cửu Long phòng đấu giá lợi nhuận đương nhiên không sánh được Cửu Long Đan Phường, thế nhưng bởi vì Cửu Đầu Long Giao bộ tộc mạnh mẽ, rất mạnh mẽ bao nhiêu độc hành yêu tu, đều là phi thường yên tâm đem được bảo vật phóng tới Cửu Long phòng đấu giá bán đấu giá.

Luận yêu tinh nước chảy, Cửu Long phòng đấu giá so với Cửu Long Đan Phường, chỉ nhiều không ít!

Đi tới Cửu Long phòng đấu giá trước.

Vương Bảo quay về sói yêu nói, “quy tắc cũ, an tâm chờ!”

Sói yêu đã không thèm đến xỉa, trầm giọng nói, “gia, ngàn vạn tâm, tính mạng quan trọng...”

Vương Bảo đạp bước đi vào Cửu Long bán đấu giá trường học

Tuy rằng mang mặt nạ, thế nhưng rất nhiều yêu tu mang mặt nạ cũng không phải là không có, Vương Bảo vẫn chưa gây nên bao nhiêu chú ý.

Một cái chiêu đãi thanh niên mặt mỉm cười vẻ đi tới, cười hỏi nói, "khách quan là muốn gởi bán bán đấu giá hay là muốn đập mua bảo vật?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "mua!"

Chiêu đãi thanh niên trên mặt nụ cười càng sâu, vội vã ở trước chỉ dẫn, "Ngài xin mời... Ha ha, khách quan đến thực sự là xảo a, chúng ta nay vừa vặn có trân phẩm lên đập, đều là bảo bối, có điều khách quan là muốn đi phổ thông phòng bán đấu giá vẫn là quý khách phòng bán đấu giá? Chúng ta này thu phí tiêu chuẩn là..."

Vương Bảo vung tay lên, đánh gãy hắn, "Quý!"

Chiêu đãi thanh niên ngẩn ngơ, nửa ngày phản ứng lại, rõ ràng Vương Bảo ý tứ, đây là muốn quý khách phòng bán đấu giá a, nhất thời dở khóc dở cười.

Lời này.

Thực sự là một chữ quý như vàng a!

Ngài nhiều hai chữ có thể chết a!

"Khụ khụ, khách quan ngài lên xin mời, chúng ta quý khách phòng bán đấu giá cũng chia vài cái tiêu chuẩn, ngài là..."

Vương Bảo lần thứ hai phất tay, "Quý nhất! Gia, nhiều tiền!"

Chiêu đãi thanh niên, "..."

Tốt mà!

Nguyên tác tới vẫn là cái đại chủ cố!

Có điều, ngươi mang theo mặt nạ, ta cũng nhìn không ra thân phận của ngươi, thật muốn là đi tới đẳng cấp cao nhất phòng khách quý, đến cuối cùng giao không ra tiền đến, vậy ta chẳng phải là rất xui xẻo?

Do dự một chút, chiêu đãi thanh niên cắn răng, vẫn là mang theo Vương Bảo đi tới, đại địa lớn, khách to lớn nhất, đây là bọn hắn chủ quản giáo dục.

Đem Vương Bảo sắp xếp ở quý khách phòng bán đấu giá, thanh niên vẫn chưa rời đi, dựa theo quy củ, hắn sẽ vẫn ở bên hầu hạ.

Chiêu đãi thanh niên phân phó, có hầu gái đưa ra một ít điểm tâm, hắn thì lại lấy ra một phần bán đấu giá sách tranh, miệng lưỡi lưu loát cho Vương Bảo giới thiệu.

Khoảng chừng qua nửa khắc đồng hồ tả hữu.

Thanh niên bỗng nhiên cung kính nói, “Khách quan, buổi đấu giá liền muốn bắt đầu rồi, mời ngài dời bước trước cửa sổ, ở nơi đó ngài có thể nhìn thấy món đồ đấu giá!”

Vương Bảo đi tới trước cửa sổ dưới trướng, theo trước cửa sổ nhìn xuống, phía dưới là một cái phòng khách, vây quanh một cái đài cao, vào giờ phút này, buổi đấu giá sắp bắt đầu, chuẩn bị công tác cũng đã sắp xếp!

Theo một cái người bán đấu giá già lên sàn, phổ thông trong phòng bầu không khí từ từ yên tĩnh lại.

Người bán đấu giá già mặt mỉm cười vẻ, cầm trong tay một cái tử kim chuỳ (nện), gõ gõ bàn, cao giọng nói, “chư vị, lại đến chúng ta trân phẩm bán đấu giá thời gian, lần này bổn phòng đấu giá muốn lên đập ba mươi sáu kiện trân phẩm, trung gian chen lẫn một ít phổ thông bảo vật, cụ thể, sách tranh lên đều có giới thiệu, lão phu liền bất nhất một chuế tự!”

“Không nhiều lời, chúng ta bây giờ sẽ bắt đầu, đầu tiên, đại gia mời xem cái

thứ nhất món đồ đấu giá...”

Một cái Yêu tộc thanh niên cầm trong tay khay đi tới, duy trì khom lưng giơ lên cao khay tư thế đứng thẳng bất động.

Người bán đấu giá già xốc lên khay lên lụa đỏ, lộ ra đồ vật bên trong.

Đây là một góc, toàn thân ngăm đen, mang theo hình dạng xoắn ốc hoa văn.

Người bán đấu giá già cười nhạt nói, “đây là hắc giáp hỏa long tê bộ tộc cường giả gởi bán một cái trân phẩm, chính là đối phương vô số năm uẩn nhưỡng một sừng, mọi người đều biết hắc giáp hỏa long tê bộ tộc mạnh mẽ, đặc biệt là một sừng, càng là được xưng không gì không xuyên thủng, này góc (sừng) chính là tự nhiên bóc ra, không tổn thương chút nào, nếu là trải qua một phen rèn luyện, định có thể luyện chế ra một cái rất tốt yêu binh!”

“Vật ấy giá quy định trăm vạn cửu sắc yêu tinh, mỗi lần tăng giá, không thể ít hơn mười vạn, chư vị, mời ra giá đi!”

------oOo------

Chương 693: Gia cái khác không có, chính là có tiền!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc giáp hỏa long tê một sừng không tính hi hữu.

Nhưng tự nhiên bóc ra, bởi vì duy trì vốn có không gì không xuyên thủng, vì lẽ đó có thể xưng là trân phẩm.

Người bán đấu giá già đương nhiên hi vọng mở màn liền có thể mở rộng cửa Kurenai (đỏ), vì lẽ đó, ánh mắt rất là chờ mong.

Cũng đúng như hắn dự liệu.

Rất nhiều yêu tu, từng cái ra giá.

"Tự nhiên bóc ra hắc giáp hỏa long tê một sừng, trăm vạn cửu sắc yêu tinh không nhiều, lão phu ra giá 150 vạn!"

"Ha ha, hai triệu!"

"Lão phu đồ tôn vừa vặn cần tiện tay binh khí, ân, ba trăm vạn đi!"

Giá cả từ từ kéo lên.

Rất nhanh sẽ đi tới 10 triệu.

Đến cái giá này, ra giá liền ít đi, hơn nữa mỗi lần ra giá, trên căn bản đều là mười vạn mấy trăm ngàn dâng lên!

Người bán đấu giá già mặt mày hớn hở, bọn họ phòng đấu giá cùng gởi bán người khế ước bên trong, nhưng là có giá cao tiêu chuẩn, giá cao càng nhiều, bọn họ đánh thành tự nhiên cũng là càng nhiều.

Đây là song thắng, gởi bán người đúng là cũng không có gì không hài lòng.

Lúc này.

Phụ trách chiêu đãi Vương Bảo Yêu tộc thanh niên lén lút đánh giá một hồi Vương Bảo.

Vẻ mặt có chút buồn bực.

Cho đến bây giờ, Vương Bảo đều là chưa từng há mồm, chỉ là hờ hững nhìn phía dưới.

Chiêu đãi thanh niên khẽ thở dài một cái, này đến cùng đúng hay không hào? Coi như không phải siêu cấp hào, ngài cũng nên biểu thị biểu thị a.

Cũng nhưng vào lúc này.

Hắc giáp hỏa long tê một sừng đấu giá đã dừng lại, giá cả đứng ở 13 triệu, mà người bán đấu giá già cũng biết, cái giá này trên căn bản chính là cực hạn, giơ tay lên bên trong tử kim tiểu Chùy tử!

Đang chuẩn bị lần đầu gõ chùy đây.

Sau một khắc.

Một đạo lạnh nhạt âm thanh vang lên, “Một cái ức!”

Người bán đấu giá già vẻ mặt cứng ngắc, bản năng ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Bảo vị trí phòng khách quý, theo bản năng giật ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, “vị khách quan kia, thứ lão phu không nghe rõ, ngài mới vừa nói cái gì?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “một cái ức!”

Thật mẹ nó một cái ức a!

Lão tử không nghe lầm a!

Hắn ra giá một cái ức?

Chỉ là một cái hắc giáp hỏa long tê một sừng, ra giá một cái ức?

A phốc ngươi muội, tiểu tử này đúng hay không ở đùa lão phu?

Mà ở đây rất nhiều yêu tu, cũng là vỡ tổ.

“Ác thảo!”

“Gây sự đến chứ?”

“Ha ha, hắn muốn thật có thể lấy ra một cái ức, lão tử liền từ lầu ba nhảy xuống!”

“Nơi nào đến bệnh thần kinh? Đầu này rõ ràng bệnh không nhẹ a!”

Bỗng nhiên.

Từ chỗ cao nhất một gian phòng khách quý bên trong, dò ra một cái đầu, đây là một người thanh niên, cầm trong tay quạt giấy, sắc mặt lạnh lùng nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói, “một cái ức? Hắc giáp hỏa long tê một sừng ngươi ra giá một cái ức? Tiểu tử, kiếm chuyện đúng không?”

Vương Bảo không hề liếc mắt nhìn thanh niên, hất tay một cái nhẫn chứa đồ đánh ra, bay về phía người bán đấu giá già, nhạt âm thanh nói, “xem!”

Người bán đấu giá già theo bản năng tiếp nhận nhẫn chứa đồ.

Này nhẫn chứa đồ vô chủ, người bán đấu giá già lập tức kiểm tra.

Sau đó hắn liền bối rối!

Vô số cửu sắc yêu tinh a!

Thần hồn quét qua kiểm kê con số, Emma ác thảo, không thấp hơn trăm ức!

Trời ơi!

Nguyên lai không phải đến kiếm chuyện!

Mà là chân chân chính chính hào, giáng lâm!

“Khách nhân tôn kính, ngài thu cẩn thận!”

Người bán đấu giá già đè xuống nội tâm tham dục, đem nhẫn chứa đồ nhẹ nhàng đưa đi tới.

Vương Bảo tiếp nhận nhẫn chứa đồ sau, lúc này mới nhìn về phía lúc trước cái kia mở miệng quát lạnh Yêu tộc thanh niên, nhạt âm thanh nói, “ngu ngốc!”

Cái kia Yêu tộc thanh niên suýt chút nữa thổ huyết, trợn to hai mắt, khí cả người run!

Vụ thảo!

Hắn mắng ta!

Hắn lại dám mắng ta!

Chẳng lẽ, tiểu tử này không biết lão tử thân phận?

Lão tử Bạch Thương nhưng là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc siêu cấp nhị thế tổ, ông nội ta chính là Chấp Pháp Điện thủ tịch đại trưởng lão!

Sắc mặt âm trầm đáng sợ, thanh niên Bạch Thương sát ý vô cùng quát, “Không biết mùi vị hỗn tiểu tử, người đến, bắt lại cho ta hắn!”

Này vừa nói.

Người bán đấu giá già hoàn toàn biến sắc, vội vàng rống to nói, “ai dám! Đều mẹ nó dừng tay!”

Ở trong bóng tối một ít sàn đấu giá cao thủ vốn còn muốn động thủ đây,

Nghe vậy lập tức ngừng lại, giật mình nhìn người bán đấu giá già.

Bạch Thương cũng là có chút mộng bức, không hiểu nổi này người bán đấu giá già phát cái gì thần kinh!

Người bán đấu giá già hít sâu một hơi, quay về Vương Bảo chắp tay nói, “khách nhân tôn kính, tha thứ Bạch Thương vô lễ, xin bớt giận!”

Vương Bảo trầm mặc không nói, tựa hồ không thèm để ý.

Người bán đấu giá già thở phào nhẹ nhõm, vội vàng truyền âm Bạch Thương, “Tiểu tổ tông của ta ai, ngài tuyệt đối đừng náo loạn, vị này nhưng là cái đại chủ cố, bối cảnh khẳng định thông thiên, hắn vừa nãy cái kia bên trong nhẫn trữ vật, đầy đủ trăm ức cửu sắc yêu tinh, ngài nói ngài với hắn hận cái gì a!”

Bạch Thương há hốc mồm.

Phản ứng lại, suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Trăm ức cửu sắc yêu tinh?

Tên khốn này dĩ nhiên có tiền như vậy?

Khóe miệng co giật một hồi, Bạch Thương bỏ xuống câu lời hung ác, phiền muộn đem thân thể thu về, “Hừ, cho tộc thúc cái mặt mũi!”

Người bán đấu giá già lúc này mới nhìn Vương Bảo, ngưng âm thanh nói, “khách nhân tôn kính, ngài vừa nãy ra giá...”

“Không còn giá trị rồi!”

Vương Bảo nhạt âm thanh mở miệng.

Người bán đấu giá già một cái lão huyết suýt nữa bão tố đi ra!

Ngươi muội a!

Không còn giá trị rồi!

Dĩ nhiên không còn giá trị rồi!

Này cùng tự nhiên kiếm được tiền như thế giao dịch, bay đi?

Cái kia Bạch Thương khuôn mặt một trận vặn vẹo, tức giận bất bình, còn tưởng rằng là bởi vì chính mình, dẫn đến Vương Bảo không còn giá trị rồi đập giá, nhất thời đối với Vương Bảo càng thêm căm hận.

Nhưng mà.

“Mười cái ức!”

Vương Bảo mở miệng lần nữa.

Ba chữ, sàn đấu giá yên lặng như tờ!

Đông đảo yêu tu khiếp sợ tột đỉnh, tâm tư đều là có chút trống không, căn bản chuyển bất động.

Cái gì đồ chơi a?

Làm sao liền từ một cái ức bão tố đến mười cái ức?

Này mẹ nó đến cùng là cái gì ra giá?

Bạch Thương cũng là ngây người như phỗng, căn bản chỉnh không hiểu Vương Bảo đây là ý tứ gì.

Người bán đấu giá già bỗng nhiên quơ quơ đầu, run giọng nói, “mười cái ức? Ngài là ra giá đến mười cái ức?”

Vương Bảo thản nhiên nói rằng, “vừa nãy có người xem thường ta, ta đương nhiên phải đánh hắn mặt, ta không có gì bản lĩnh, duy nhất sẽ dùng, chính là dùng tiền đập!”

Đông đảo yêu tu cuồng nuốt nước bọt.

Ngươi muội a!

Hóa ra là như vậy thao tác!

Chỉ là bởi vì vừa nãy xem thường, liền vứt ra tới một cái siêu cấp giá cả, không thể không nói, này mặt đánh, thật mẹ nó hăng hái!

Bạch Thương đỏ mặt trương, phảng phất thật sự bị Vương Bảo giật vô số lòng bàn tay, hắn bị làm mất mặt, hắn rõ ràng Vương Bảo ý tứ, ngươi không phải hoài nghi lão tử không tiền sao? Hiện tại làm sao? Một cái ức lão tử đều là tiểu giá tiền, ta mười cái ức đập chết ngươi!

Gia cái khác không có!

Chính là có tiền!

“Đáng chết...”

Bạch Thương hận đến nghiến răng nghiến lợi, gắt gao nắm chặt nắm tay.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, Vương Bảo dĩ nhiên sẽ có như thế tao thao tác, đây là thật sự không nắm tiền làm tiền a, hắn đúng hay không ngốc? Ta rất sao...

Thực sự là đố kị a!

“Thiếu chủ bớt giận!”

Bạch Thương bên người một lão giả thấp giọng nói, “chuyện này đối với chúng ta sàn đấu giá, là chuyện tốt, ngài nếu như phát hỏa, dẫn đến chuyện làm ăn hết hiệu lực, sợ là sẽ phải bị giảm trách...”

Bạch Thương con ngươi đỏ chót, cực kỳ không nói gì.

Hắn đương nhiên biết, đây là chuyện tốt, Vương Bảo ra giá càng nhiều, sàn đấu giá tự nhiên kiếm lời càng nhiều, thế nhưng...

Tức giận tức giận a!

Thật sự tức giận a!

Ta rất sao không phải là hận ngươi một câu sao? Ngươi nói ngươi đến mức đó sao, giết ngàn đao, ngươi có tiền đúng không? Hành, lão tử ngày hôm nay, cùng ngươi gậy lên...

------oOo------

Chương 694: Chỉ mua quý, không mua đúng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Mười cái ức!”

Người bán đấu giá già gào lên, đỏ mặt lợi hại.

Hắn thực sự là kích động hỏng rồi.

Phải biết hắn cùng Cửu Long sàn đấu giá ký kết khế ước nhưng là có giá cao khen thưởng.

Mười cái ức giá cả, giá cao vượt qua chín phần mười.

Chỉ là khen thưởng, hắn đều có thể kiếm lời cái mấy trăm vạn!

Quả thực chính là trên trời rơi đĩa bánh a!

“Có còn hay không ra giá? Có hay không?” Người bán đấu giá già bản năng hỏi.

Rất nhiều yêu tu đều là một bộ xem ngốc so với bình thường ánh mắt nhìn người bán đấu giá già!

Ngươi mẹ nó ở đùa ta?

Đều rất sao ra giá đến mười cái ức, chúng ta ra cái chim giá a, ngươi lời này hỏi ngớ ngẩn không?

Người bán đấu giá già lời vừa ra khỏi miệng cũng hối hận rồi, vội vã gõ chùy, tùng tùng tùng ba lần, rống to nói, “tốt! Cái thứ nhất trân phẩm liền

quy thiên chữ thứ chín hào quý khách hết thảy!”

Rất nhiều yêu tu đều là vẻ mặt cực kỳ phức tạp, đố kị không? Đương nhiên đố kị, thế nhưng, bọn họ vừa thương xót đau thương phát hiện, chính mình căn bản đố kị không đứng lên, người ta quá mẹ nó có tiền, đố kị cái cái gì đây?

“Phía dưới, cho mời cái thứ hai món đồ đấu giá...” Người bán đấu giá già ngột ngạt hưng phấn hô.

Có điều.

Vừa dứt lời.

Liền nghe được Vương Bảo mang theo bất mãn âm thanh, “Chờ đã!”

Người bán đấu giá già lập tức câm miệng, đem muốn nói nuốt trở vào, chắp tay nói rằng, “khách nhân tôn kính, ngài có gì phân phó?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ngươi vừa nãy là nói, ta là chữ Thiên thứ chín hào? Như vậy nói cách khác, ta này căn bản không phải đẳng cấp cao nhất phòng khách quý, ở ta mặt trên, còn (trả) sắp xếp tám cái?”

Người bán đấu giá già ngẩn ngơ, phản ứng lại, cười khổ nói, “khách nhân tôn kính, ngài là nghĩ...”

Vương Bảo thản nhiên nói, “gia, rất sĩ diện... Ai là cao nhất?”

Này vừa nói.

Người bán đấu giá già cùng cái khác bên trong đại sảnh rất nhiều yêu tu, dồn dập nhìn về phía một cái trong đó phòng khách quý, mà cái này, vừa vặn chính là Bạch Thương phòng khách quý.

Bạch Thương há hốc mồm!

Ma trứng!

Làm cộng lông a!

Lão tử cũng đã nuốt giận vào bụng đến nước này, cũng đã sợ ngay cả ta ma ma cũng không nhận ra ta, ngươi lại vẫn muốn bắt nạt ta?

Mắng ta không đủ, ngươi còn muốn cướp ta phòng khách?

Ta rất sao...

Bạch Thương khí khuôn mặt vặn vẹo, gắt gao nắm chặt nắm tay, móng tay đều rơi vào đến bàn tay bằng thịt bên trong, thò đầu ra, phẫn nộ nhìn Vương Bảo.

Chữ "Thiên" phòng khách quý có chín cái.

Mà cao nhất, trừ phi có siêu cấp quý khách đến, bằng không, trên căn bản đều là bên trong cung!

Lấy Bạch Thương thân phận, ở cao nhất, cũng không tính cái gì, thế nhưng, ai bảo hắn gặp phải Vương Bảo cơ chứ?

Vương Bảo híp mắt nhìn Bạch Thương, kinh ngạc cười nói, "yêu, không nghĩ tới là ngươi a, vậy còn nói cái gì, ta quyết định, ngươi phòng khách về ta, làm thù lao, ta muốn quyên cho sàn đấu giá mười cái ức!"

Quyên...

Quyên mười cái ức?

Bạch Thương nội tâm lửa giận dường như thuỷ triều xuống bình thường lui bước.

Ngốc so với há hốc mồm nhìn Vương Bảo, tâm tư trống rỗng!

Chuyện này...

Lại tính cái cái gì?

Chỉ là một cái phòng riêng xếp hạng mà thôi, chỉ là một cái cao thấp vấn đề mà thôi, ngươi dĩ nhiên quyên đi ra mười cái ức!

Đây là quyên a, là trắng (Haku) ném ra a, đây là mười cái ức cửu sắc yêu tinh a, này mẹ nó không phải nông trong đất cải thìa a, ngươi có thể hay không đối với tiền danh từ này hãy tôn trọng một chút, ngươi như thế làm, ta mẹ nó sẽ điên (chơi) ngươi biết không?

Mà còn lại yêu tu phản ứng lại, hầu như đều là thổ huyết mà chết!

Trâu bò a!

Quá rất sao trâu bò!

Liền vì một bộ mặt vấn đề, ném ra mười cái ức!

Bọn họ cảm thấy, thế gian trâu bò nhiều người chính là, trâu bò sự tình chỗ nào cũng có, thế nhưng cái này nhất rất sao trâu bò!

Nguyên lai có tiền thật sự có thể muốn làm gì thì làm!

“Ha ha!”

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy một cái ông lão mặc áo tím từ bán đấu giá đài phía sau đi ra, bên người còn (trả) theo mấy cái ông lão.

Này mấy cái, rõ ràng chính là sàn đấu giá cao tầng.

Ông lão mặc áo tím kia mặt mỉm cười vẻ,

Quay về Vương Bảo chắp chắp tay, ôn tồn nói, “tiểu hữu, lấy ngài tư bản, ở cao nhất, đều là oan ức ngươi, ngài hiện tại cũng có thể đi cao nhất!”

Dứt lời.

Ông lão mặc áo tím quay về Bạch Thương trầm giọng nói, “Bạch Thương, mau cùng vị tiểu hữu này đằng địa phương!”

Ác thảo!

Bạch Thương khí run gan.

Chỉ có điều.

Có khí cũng không phát ra được a!

Nói chuyện ông lão mặc áo tím này, chính là hắn tộc thúc, cũng không phải là người bán đấu giá già như vậy trên danh nghĩa tộc thúc, mà là thân tộc thúc!

Đầu rụt trở lại!

Bạch Thương phẫn nộ khuôn mặt vặn vẹo, thân thể run rẩy, nhìn dáng dấp, là muốn bạo phát, bên cạnh hắn một lão giả sợ mất mật bùng nổ ra tu vi, thủ hộ bốn phía, thời khắc chuẩn bị một chưởng vỗ ngất chính mình thiếu chủ!

Có điều.

Bạch Thương đến cùng vẫn là nhịn xuống!

Hắn hấp khí!

Lại hít!

Hút mạnh khí!

Bỗng nhiên, nghiến răng nghiến lợi cười lạnh nói, “được đó tiểu tử, có tiền đúng không? Ngươi cảm thấy ngươi rất trâu bò? Nhưng ở lão tử xem ra, ngươi mẹ nó chính là cái ngu ngốc, nhiều tiền như vậy, kiếm lời còn không phải bộ tộc ta?”

Hắn hộ vệ bên cạnh ông lão thở phào nhẹ nhõm, vui mừng nói rằng, “thiếu

chủ có thể nghĩ như thế là được rồi!”

“Hừ!”

Bạch Thương hừ nhẹ một tiếng.

Trong lòng đang chảy máu!

Hắn thật sự nghĩ như thế sao?

Tuyệt bức không thể a!

Hắn là cái đàn ông a, là cái mang đem a, thế nhưng hiện tại, nhưng bại bởi tiền, hắn Bạch Thương tốt xấu cũng là cái danh nhân, chuyện ngày hôm nay, sớm muộn cũng sẽ lưu truyền đi, người khác sẽ không cảm thấy hắn vì bộ tộc suy nghĩ, đó là nhất định sẽ lén lút trào phúng hắn sợ hàng a!

“Vì bộ tộc, ta rất sao dễ dàng sao ta?”

Bạch Thương không nói gì ngưng nghẹn, rất oan ức, nhưng phẫn nộ, nhưng cũng chỉ có thể hướng về trong bụng nuốt!

Rất nhanh.

Vương Bảo liền đến đến cao nhất phòng khách quý.

Cho tới Bạch Thương một nhóm, đúng là không đụng tới, hẳn là cố ý ẩn núp Vương Bảo đi.

Trở lại cao nhất phòng khách quý trước cửa sổ, Vương Bảo đi xuống nhìn lướt qua, cười nhạt nói, “không sai, gia hiện tại thật sự rất thoải mái, ta trong thôn có câu châm ngôn nói thật hay, chỉ mua quý, không mua đúng, có tiền, chính là tùy hứng!”

Rất nhiều yêu tu nuốt ngụm nước, tỏ rõ vẻ ước ao đố kị hận!

Này rất sao là thật sự có tiền a, này không phải giả có tiền a, lời này còn có

vừa nãy cái kia phiên thao tác, đều đủ để nói ra Vương Bảo bóp tiền có cỡ nào thâm hậu!

Ông lão mặc áo tím kia mặt mày hớn hở.

Hắn nhận được tin tức, liền cấp tốc tới rồi, vào giờ phút này, ánh mắt tinh mang lóe lên, trầm giọng nói, "chư vị, thừa dịp ngày hôm nay có khách quý đến nhà, chúng ta thế thì xen vào một hồi kỳ trân buổi đấu giá!"

Rất nhiều yêu tu nghe vậy, theo bản năng giật giật khóe miệng!

Giời ạ!

Thật rất sao sẽ tận dụng mọi thứ a!

Nhìn thấy siêu cấp siêu cấp siêu cấp hào, trực tiếp mở ra kỳ trân buổi đấu giá, vậy cũng đều là chút chân chính bảo vật siêu đẳng, giá cả không có dưới ức!

"Cuộc bán đấu giá này, lão phu tự mình chủ trì!"

Ông lão mặc áo tím săn: Vén ống tay, cười híp mắt nói rằng.

Người bán đấu giá già lập tức nhường ra địa phương.

Ông lão mặc áo tím cười nhạt nói, "chư vị xin chờ một chút, kỳ trân vậy thì đến!"

Dứt lời.

Ông lão mặc áo tím quay đầu, nhìn bên cạnh đứng một lão giả một chút, không nói rõ, chỉ là truyền âm lệ quát, "Ác thảo, còn (trả) mẹ nó các loại cái gì đây? Đi mở bí khố, đem trong phòng đấu giá để lại những kia bởi vì giá cao mà chảy đập bảo bối, tất cả đều lấy ra!"

"Hiếm thấy đụng với cái tiểu tử ngốc, lão phu ngày hôm nay, muốn một lần kiếm lời cái đủ..."

(Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống) không sai chương tiết đem kéo dài ở đổi mới, đứng ở giữa không có bất luận cái gì quảng cáo, còn (trả) mời mọi người thu gom cùng!

Yêu thích mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống mời mọi người thu gom: Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống đổi mới tốc độ nhanh nhất.

------oOo------

Chương 695: Vì tông môn, mặt cũng không muốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ông lão mặc áo tím nói, cũng chính là sàn đấu giá cái khác cao tầng suy nghĩ.

Mỗi cái hàng đều là hưng phấn muốn hát vang một khúc [tốt này nha]!

Thời khắc này.

Bọn họ cảm thấy.

Kiếm tiền a!

Thật mẹ nó dễ dàng!

Trên trời rơi tiền gặp không có? Không có? Ngày hôm nay ngươi liền đã được kiến thức!

Trên dưới một lòng, chấp hành lực đó là gạch thẳng, rất nhanh sẽ có từng kiện kỳ trân bị cầm tới!

Những này có thể đều là chân chính chí bảo, tỷ như cái thứ nhất.

“Đây là một khối Thiên Yêu di vật!”

Ông lão mặc áo tím lại nói, con mắt xác thực lên phiêu, rõ ràng nhìn về phía Vương Bảo, trên thực tế, vào giờ phút này ở trong mắt hắn, cũng căn bản không có cái khác yêu tu, ngoại trừ Vương Bảo, đều là nghèo so với.

Khối này Thiên Yêu di vật là một khối đen thùi tảng đá, thế nhưng, bên

trong nhưng là ẩn chứa rất nhiều Thiên Yêu tinh túy.

Vốn là.

Thiên Yêu di vật chính là Yêu tộc đổ xô tới chí bảo, nói thế nào cũng không thể lưu đập.

Thế nhưng được khối này Thiên Yêu di vật yêu tu, lại hết sức Tham Lam, khối này Thiên Yêu di vật, Cửu Long sàn đấu giá định giá năm mươi ức cửu sắc yêu tinh, cái kia yêu tu nhưng một mực giá quy định liền muốn một trăm ức!

Này rất sao không phải làm khó bọn họ sao?

Cho tới, khối này Thiên Yêu di vật lên vỗ ba lần, đều là lưu vỗ, yêu tu nhóm cái nào sợ rằng muốn, thế nhưng cũng không muốn làm ngu ngốc a, này nếu như truyền đi, cái kia mặt còn (trả) không mất hết?

Ông lão mặc áo tím cảm thấy.

Cơ hội tới!

Hắn đều có chút khâm phục gởi bán yêu tu, cái kia yêu tu từng nói, "Thử xem a, vạn nhất thành công đây!"

Khoan hãy nói.

Thật rất sao có vạn nhất!

"Khối này Thiên Yêu di vật, giá quy định trăm ức cửu sắc yêu tinh, tăng giá không giới hạn, xin mời... Ra giá đi!"

Phun ra cuối cùng ba chữ.

Ông lão mặc áo tím ánh mắt sáng quắc nhìn về phía Vương Bảo.

Mà trong phòng đấu giá cái khác yêu tu cũng là ngậm miệng không nói, ở

đại sảnh bên trong ngẩng cao đầu, phòng khách quý đưa cổ dài, đều nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Bị đổi đến chữ Thiên thứ chín hào phòng khách Bạch Thương vào giờ phút này cắn răng gầm nhẹ nói, “ra giá a, ma trứng, có ngốc so với một hồi a...”

Mục đích chung bên trong.

Vương Bảo bỗng nhiên gõ gõ đầu ngón tay, mỉm cười nói, “nếu vẫn không có ra giá, vậy ta liền rút thứ nhất đi, trăm ức giá quy định... Gia cảm thấy, làm sao cũng đến tăng gấp đôi, mới có thể cho thấy ta thân phận cao quý, ân, vậy thì ra giá hai trăm ức đi!”

A phốc!

Hầu như hết thảy yêu tu đều rất sao văng!

Mộng bức vô cực hạn nhìn Vương Bảo, nửa ngày không phản ứng lại!

Hai trăm ức!

Chỉ trị giá năm mươi ức Thiên Yêu di vật, bang bang bang gọi vào hai trăm ức?

Đây là muốn điên (chơi) a!

Này không phải 10 triệu cùng mười cái ức khác nhau a, đây là luận vài tỷ!

Ông lão mặc áo tím kia cùng sàn đấu giá cao tầng đều là hưng phấn muốn khóc!

Không sai a!

Thật sự không sai a!

Thử một lần a, thật sự có máy sẽ thành công a!

Bán đi, cuối cùng cũng coi như là bán đi, hơn nữa, vẫn là lớn kiếm lời, siêu cấp kiếm lời, ông lão mặc áo tím bọn họ đều phảng phất nhìn thấy từ Thiên nhi giảm từng viên một yêu tinh, đem Cửu Long Thành đều bao phủ lại!

A yêu.

Thật hạnh phúc a!

"Được!"

Ông lão mặc áo tím đỏ mặt rống to, tùng tùng tùng gõ chùy, "Thiên Yêu di vật, về tiểu hữu hết thảy!"

Vương Bảo kinh ngạc nói, "này nhiều không tốt? Những đạo hữu khác đều không ra giá đây!"

Bọn họ ra cái cà!

Ông lão mặc áo tím trong lòng nhổ nước bọt, trên mặt nhưng là mang theo nụ cười, nói rằng, "tiểu hữu, nói vậy những khách nhân khác nên cho tiểu hữu một bộ mặt!"

Rất nhiều yêu tu dồn dập xoạt cảm giác tồn tại.

"Tiểu ca, lão phu Liệt Dương con, nên cho tiểu ca mặt mũi!"

"Lão phu từ vừa nãy liền cảm thấy tiểu ca chính là không hề tầm thường, quả thực như vậy, đương nhiên sẽ không cùng tiểu ca cướp bảo bối!"

"Đại ca, ta gọi kim cá bơi, rảnh rỗi cùng uống rượu a, ta ở tại..."

"Ai dám cùng tiểu ca cướp? Ta đánh chết hắn, ai dám? Đứng ra nói chuyện, nói chuyện..."

Bầu không khí trong lúc nhất thời có chút làm ồn.

Ông lão mặc áo tím không chút phật lòng, trái lại hết sức hài lòng, không sai, muốn chính là hiệu quả này, vỗ mông ngựa lên, nhường tiểu tử này lại lung lay cao hơn một chút!

“Ha ha, vậy thì từ chối thì bất kính!” Vương Bảo phảng phất thật sự rất là thoả mãn cười nói.

Ông lão mặc áo tím nhìn thấy âm thanh nhỏ đi một chút, lập tức nói rằng, “vậy chúng ta tiếp tục? Tới xem một chút cái thứ hai...”

“Chờ đã!”

Nhưng vào lúc này.

Bạch Thương mở miệng.

Ông lão mặc áo tím hơi nhướng mày, ánh mắt mang theo nồng nặc bất mãn, thấp quát, “Bạch Thương, chớ có hồ đồ!”

Bạch Thương nhưng là rất là trịnh trọng nói, “Tộc thúc, can hệ trọng đại, ta cảm thấy nên tất yếu nhìn cái tên này đến cùng có hay không trả tiền năng lực, trước hắn chỉ lấy ra trăm ức cửu sắc yêu tinh, nếu như hắn không có hai trăm ức, chẳng phải là phí công một hồi?”

Ông lão mặc áo tím trong lòng cảm thấy cũng đúng, thế nhưng, vẫn là rất là phẫn nộ quát, “Câm miệng! Còn dám ăn nói linh tinh, lão phu đánh ngươi đi ra ngoài!”

Bạch Thương trầm mặc, nhưng cũng là quật cường ngẩng đầu, vẫn là câu nói kia, tất cả vì bộ tộc, liền để ta làm trong nồi đun nước cái kia viên con chuột phân đi!

Ông lão mặc áo tím quay về Vương Bảo áy náy chắp tay nói rằng, “tiểu hữu đừng phải tức giận, tiểu tử này bị nuông chiều hỏng rồi, khó tránh khỏi có chút nhỏ tính khí, ngươi nếu như không muốn nhìn thấy hắn, ta vậy thì đuổi hắn đi!”

Vương Bảo tùy ý liếc mắt một cái Bạch Thương, sau đó cười nhạt nói, “không có chuyện gì không có chuyện gì, tiểu hài tử mà thôi, ta không sẽ để ý!”

Ngươi muội.

Bạch Thương khí miệng đánh đánh!

Mà Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên phất tay, một đạo nhẫn chứa đồ vứt ra, rơi vào ông lão mặc áo tím.

Ông lão mặc áo tím tiếp nhận, rõ ràng Vương Bảo ý tứ, lập tức kiểm tra, sau đó, hắn nét mặt già nua giống như hoa cúc nở rộ, đỏ lên lợi hại, đem nhẫn chứa đồ chậm rãi đưa lên, cười híp mắt nói, “Ha ha, tiểu hữu thực sự là quá nể tình, ngài có trăm tỉ yêu tinh ở tay, chỉ là hai cái ức, đáng là gì? Ha ha, tiểu hữu mà thu cẩn thận, chúng ta buổi đấu giá tiếp tục!”

Rất nhiều yêu tu bị chấn động đến mức đều là có chút mê muội!

Cực kỳ líu lưỡi!

Ta cắt cỏ!

Trăm tỉ cửu sắc yêu tinh, này mẹ nó đến cùng là cái kia đại tông nhị thế tổ gánh bảo khố lại đây?

“Chậm đã!”

Vương Bảo bỗng nhiên phất tay, sau đó, nhìn về phía Bạch Thương, cười nhạt nói, “quy tắc cũ, vừa nãy giá cả hết hiệu lực, khối này Thiên Yêu di vật, ta quyết định ra năm trăm ức mua!”

Ai u ta nhỏ mẹ!

Hầu như hết thảy yêu tu đều là run chín run!

Tâm đều đang run rẩy!

Bọn họ không thể nào tưởng tượng được, Vương Bảo đến cùng là sao nghĩ a!

Coi như tiền nhiều hơn nữa, cũng không thể như thế nóng a!

Ông lão mặc áo tím cùng một đám sàn đấu giá cao tầng chỉ cảm giác nhiệt huyết dâng lên, xông thẳng trán, trước mắt đều có chút mê muội, mi tâm đều là điên cuồng thình thịch.

Thời khắc này, bọn họ lý giải cái gì gọi là "Thật hạnh phúc"!

Mà vào giờ phút này, Bạch Thương nhưng là méo mặt, trong lòng rống lớn một tiếng nha ư!

Quả thế!

Hắn thật sự lại một lần dùng tiền đập ta!

30 tỉ a!

Trực tiếp thêm ra 30 tỉ a khe nằm!

Lão tử dĩ nhiên lập tức cho tông môn nhiều kiếm lời 30 tỉ, đây là cái gì? Đây là bất thế kỳ công, đây là siêu cấp công huân, lần này ta xem ai mẹ nó còn dám trào phúng lão tử sợ!

Không sai, lão tử chính là sợ!

Lão tử chính là bị tiền đập mặt!

Vậy thì như thế nào?

Lão tử kiếm lời 30 tỉ, các ngươi hành sao?

------oOo------

Chương 696: Ta chính là đến hố các ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn hưng phấn ông lão mặc áo tím bọn họ.

Vương Bảo cố nén không có cười phun.

Không sai.

Ta lại để cho các ngươi nhiều "Kiếm lời" 30 tỉ!

Thoải mái chứ?

Rất hạnh phúc chứ?

Này Feel gấp bội kích thích chứ?

Đáng tiếc a!

Lão tử căn bản không có ý định trả tiền a, ha ha ha!

Ho nhẹ một tiếng, Vương Bảo cười nhạt nói, "được rồi, chỉ là món tiền nhỏ, không nên trì hoãn, nhường ta xem một chút, các ngươi sàn đấu giá, đến cùng còn có bảo bối gì!"

Ông lão mặc áo tím ưỡn lên thẳng lưng, tuốt tuốt tay áo, nâng lên bán đấu giá bàn, lúc này mới hít sâu một hơi, cao giọng nói, "tốt, chúng ta tiếp tục bán đấu giá, nhường chúng ta đến xem cái tiếp theo món đồ đấu giá..."

Hắn mặt mày hớn hở!

Hắn cảm giác mình trong đời to lớn nhất điểm chuyển ngoặt liền muốn đến!

Hắn muốn dùng sự thực nói cho bộ tộc bên trong những lão gia hỏa đó, ai, mới là bộ tộc to lớn nhất công thần, ai, mới thật sự là máy kiếm tiền!

“Phía dưới cái này kỳ trân, gọi là đại đạo thần mộc cành cây, nghe đồn chính là một gốc cây tiên thiên thần mộc lưu, bên trong đầy rẫy rất nhiều đại đạo bản nguyên lực lượng, đối với một ít thể chất đặc biệt, có rất tốt diệu dụng, vật ấy giá quy định ba tỉ cửu sắc yêu tinh, hiện tại chụp ảnh!”

Đùng!

Tử kim chuỳ (nện) rơi bàn!

Vương Bảo âm thanh vang lên theo, “Khối này đầu gỗ, nhìn thật không tệ, chính là không biết nổi lên đến hỏa diễm, đúng hay không so với phổ thông đầu gỗ càng xinh đẹp? Ha ha, mua lại thiêu thiêu xem đi... Một trăm ức!”

Ông lão mặc áo tím dù cho có chuẩn bị.

Cũng là có chút mộng bức!

Còn lại rất nhiều yêu tu cũng giống như thế!

Đều là có chút ngổn ngang không thể tả.

Như vậy một khối tiên thiên thần mộc cành cây, như vậy một cái chí bảo, ngươi dĩ nhiên nghĩ đốt, mục đích chỉ là vì nhìn nó hỏa diễm cùng phổ thông đầu gỗ như thế không giống nhau?

Ta phốc ngươi muội!

Này còn (trả) đúng là xác xác thực thực “Đốt tiền” a!

Thật mẹ nó có thể kích thích chúng ta a!

Đây rốt cuộc là cái gì các loại thần kỳ não đường về? Tại sao chúng ta sẽ như vậy không giống nhau?

Yên tĩnh nửa ngày.

Ông lão mặc áo tím nuốt ngụm nước bọt, hắn cổ họng có chút phát khô, hắn cảm giác mình nước bọt đều là mang hỏa, xuyên qua cổ họng, đau rát!

Dòng máu của hắn đều là đang rung động ở trong, rất nóng, toàn thân đều là khô nóng!

Huyết kiếm lời a!

Lại một lần nữa huyết kiếm lời!

Sự thực chứng minh.

Căn bản không cần hoài nghi kỳ trân đập bán không được!

Đối với cái này siêu cấp hào mà nói, tiền, thật mẹ nó không phải cái đồ chơi!

...

...

Thời gian trôi qua.

Một cái lại một cái kỳ trân lên đập, mỗi một kiện trên bản chất đều là chân chính bảo vật, mà còn lại yêu tu, triệt triệt để để bị trở thành khán giả, không ai cùng Vương Bảo cướp, đại gia hỏa đều có tự mình biết mình!

Huống hồ.

Bọn họ còn (trả) thật không dám cướp!

Phỏng chừng ai muốn là nhiều lời nửa chữ, trêu đến Vương Bảo hứng thú không còn, không bán đấu giá, ông lão mặc áo tím giết đối phương tâm đều sẽ có!

Trăm ức!

Trăm tỉ!

Hai ngàn ức!

Không có sai!

Ông lão mặc áo tím đến cuối cùng chính mình cũng mộng bức, bởi vì này một làn sóng hắn đầy đủ kiếm lời hơn hai ngàn ức!

Đây là xóa lên đập khế ước giá cả sau khi, Cửu Long phòng đấu giá chính mình tiền kiếm được!

Mà Vương Bảo vì những này kỳ trân, tiêu tốn hơn bốn ngàn cái ức!

Ngươi liền nói đáng sợ không đáng sợ đi!

Đều muốn hù chết yêu a!

Hơn bốn ngàn ức cửu sắc yêu tinh a, có chút yêu tu chấn động kinh sợ đều muốn mê muội, bọn họ không thể nào tưởng tượng được đây là bao nhiêu tiền, bọn họ chỉ biết là, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, thật rất sao hạnh phúc a, dĩ nhiên đụng tới như thế một cái tuyệt thế lớn vung tiền!

Có tiền!

Tuyệt thế lớn vung tiền!

Đây chính là hết thảy yêu tu đối với Vương Bảo xưng hô!

Đương nhiên, tuy rằng đều là nghĩ như thế, ai cũng không dám nói ra, thậm chí, cũng không ai dám dùng ánh mắt biểu hiện ra.

Cơ hồ đem kho hàng hết thảy kỳ trân đều bán đấu giá sạch sẽ, ông lão mặc áo tím mới chưa hết thòm thèm ngừng lại!

“Chư vị, lần đấu giá này sẽ, đến đây là kết thúc, cảm tạ chư vị tham dự!”

Ông lão mặc áo tím quay về đông đảo yêu tu chắp chắp tay.

Một đám yêu tu rất là không nói gì.

Tham dự cái lông trứng a!

Lão tử từ đầu tới đuôi, đều không mua được qua bất luận cái nào đồ vật, chúng ta chính là đến làm khán giả!

Xem người ta trang bức cảm giác, từ vừa mới bắt đầu hưng phấn, đến hiện tại thất lạc, thật sự rất khó chịu.

Đông đảo yêu tu lục tục tan cuộc.

Mà ông lão mặc áo tím, nhưng là mang theo hết thảy kỳ trân, cùng Cửu Long sàn đấu giá cao tầng các đại lão, đồng thời đi tới Vương Bảo vị trí cao nhất phòng khách quý.

Hắn thậm chí còn gõ cửa.

Cửa mở, chiêu đãi thanh niên cung kính hành lễ chào hỏi, ông lão mặc áo tím mặt mỉm cười vẻ bước vào, mà phía sau đi nhanh chắp tay, cười nói, “tiểu hữu, lão phu Cửu Đầu Long Giao bộ tộc Bạch Huyền, vừa nãy ta cùng tộc nhân thương lượng một chút, đồng ý cho tiểu hữu giảm 10%, coi như là...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo vẻ mặt không vui vung vung tay, cau mày nói, “đánh gãy (giảm giá)? Đánh cái gì đánh? Gia mua đồ, xưa nay không bớt, đánh gãy (giảm giá), ta mua đều sẽ không mua!”

Ông lão mặc áo tím nở nụ cười khổ!

Đây là thật ngạo kiều a!

Vốn là, còn muốn biểu đạt một hồi thiện ý, không nghĩ tới vỗ mông ngựa vỗ tới tận đùi.

Vương Bảo phun ra một hơi, thản nhiên nói, “ta còn có việc, liền không ở lâu thêm, chúng ta giao dịch đi!”

Ông lão mặc áo tím trong lòng mừng như điên, các loại chính là ngươi câu nói này a, lúc này lấy ra chứa hết thảy kỳ trân nhẫn chứa đồ.

Vương Bảo đưa tay nói, “tuy rằng ta cảm thấy, các ngươi hẳn là sẽ không gạt ta, thế nhưng, ta vẫn là nghĩ nghiệm nghiệm hàng, yêu cầu này, không quá đáng chứ?”

Ông lão mặc áo tím không nghi ngờ có hắn!

Dù sao cũng là liên luỵ mấy ngàn ức lớn giao dịch, người ta như thế từng làm phân sao? Không quá đáng, một chút xíu đều không quá đáng, đây là nên.

“Tiểu hữu mời xem...”

Ông lão mặc áo tím liền như thế đem nhẫn chứa đồ đưa ra ngoài!

Vương Bảo tiếp nhận nhẫn chứa đồ, này nhẫn chứa đồ vô chủ, hắn có thể rõ ràng nhìn bên trong bày đặt từng kiện kỳ trân.

Nửa ngày.

Vương Bảo trực tiếp đem nhẫn chứa đồ cho cất đi, biến mất ở trên tay.

Sau đó, Vương Bảo ngẩng đầu, nhìn ông lão mặc áo tím Bạch Huyền bọn họ, nhếch môi hơi cười, nói rằng, “các ngươi làm gì nhìn ta như vậy?”

Bạch Huyền lơ ngơ, có chút không rõ ràng Vương Bảo ý tứ, bản năng nói rằng, “tiểu hữu, hàng đều nghiệm, ngươi tiền này...”

Vương Bảo sờ sờ cằm, “Tiền gì?”

Bạch Huyền mộng bức!

Cái gì tiền gì?

Ngươi rất sao nói tiền gì?

Đương nhiên là bán đấu giá tiền a!

Ngươi rất sao kỳ trân đều thu hồi đến rồi, ngươi nói với ta tiền gì? Ngươi là ở đùa ta?

Bạch Huyền trong lòng nổi lên một trận cảm giác không ổn, gấp giọng nói, “tiểu hữu, ta là nói, ngươi nên trả tiền, chúng ta kỳ trân ngươi đều thu hồi đến, tiền này...”

Vương Bảo không chờ hắn nói xong, vung tay lên, “Mộc hữu tiền!”

Cái gì?

Bạch Huyền há hốc mồm!

Cái khác sàn đấu giá cao tầng suýt chút nữa thổ huyết!

Vương Bảo cười nhạt nói, “các ngươi đừng lo lắng, ta biết các ngươi hiện tại đang suy nghĩ gì? Đúng hay không cho rằng, ta muốn quỵt nợ, ta nghĩ há mồm chờ sung rụng? Ha ha, các ngươi nếu như thật sự nghĩ như thế...”

“Vậy thì quá rất sao đúng rồi!”

“Không sai!”

“Ta Vương Thiên Bá, sẽ không cho các ngươi Cửu Đầu Long Giao bộ tộc một phân tiền, ta chính là đến hố các ngươi!”

“Lời ta cũng không nói nhiều, nói cho các ngươi, đòi tiền không có, đòi

mạng một cái, các ngươi muốn, vậy thì cầm, ta Vương Thiên Bá chính là muốn dùng sự thực đến nói cho các ngươi những này Cửu Đầu Long Giao bộ tộc vung tiền...”

“Ăn ta, sớm muộn các ngươi đến mẹ nó cho ta phun ra...”

------oOo------

Chương 697: Người ta có mẹ nó phục sinh tệ a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo.

Liền dường như 10 triệu Root ngòi nổ giống như ở Bạch Huyền trong đầu nổ tung!

Bạch Huyền điên rồi!

Thật sự sắp điên rồi!

Mặt mũi hắn vặn vẹo!

Tâm hồn của hắn đang điên cuồng rung động, lý trí của hắn ở từng bước đánh mất ở trong!

Hố?

Ác thảo!

Lão tử từ vừa mới bắt đầu liền tiến vào cao triều, vẫn ở đỉnh cao bên trong hưởng thụ, quay đầu lại ngươi mẹ nó nói cho ta, đây là một cái hố?

A phốc a!

Đại gia ngươi a!

Ngươi thật rất sao độc ác a!

Ngươi thật rất sao có thể hố a!

Ngươi này hố đào thật mẹ nó sâu a!

Bạch Huyền tan vỡ, khí thế lăn, sát ý rung chuyển, hắn con ngươi đỏ chót, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, lớn tiếng lớn quát, “Hỗn đản, ngươi tên khốn kiếp này, đem lão tử kỳ trân đều giao ra đây cho ta?”

Vương Bảo nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Bạch Huyền, tức giận nói, “Ngươi có ngu hay không? Ta nếu có thể giao ra đây, ta hại ngươi nhóm ảnh cái cái gì?”

Dứt lời.

Vương Bảo bắt mặt nạ trên mặt, lộ ra một tấm non nớt mặt, chỉ chỉ chính mình, cười híp mắt nói, “Nhớ kỹ khuôn mặt này, lại cho ta sao chép cái ảnh, chờ gặp được Bạch Chiến Thiên cái kia lão ngu ngốc, đưa cho hắn xem!”

“Ngươi...”

Bạch Huyền ngột ngạt động thủ kích động, lớn quát, “Ngươi chẳng lẽ không sợ chết?”

Cái này cũng là hắn to lớn nhất nghi hoặc!

Cũng là cái khác sàn đấu giá cao tầng, nhất không nghĩ ra.

Nếu như Vương Bảo là siêu cấp lớn tu, hãm hại bọn họ, bọn họ còn có thể tiếp thu.

Thế nhưng.

Vương Bảo chỉ là một cái Bất Hủ, lại dám như thế hãm hại bọn hắn?

Đây là cực hạn tìm đường chết a, đây là có mệnh đào hầm mất mạng chôn hố a!

Vương Bảo vẫn cứ cười híp mắt, “Vẫn là câu nói kia, chờ các ngươi thấy Bạch Chiến Thiên, các ngươi sẽ hiểu, tuyệt đối đừng đã quên lục cái ảnh a, còn có, ta gọi Vương Thiên Bá, chưa từng nghe tới tên ta, nhớ kỹ!”

Một cái sàn đấu giá cao tầng ông lão tiến lên một bước, lạnh giọng nói, "đại nhân, còn (trả) cần phải với hắn phí lời chứ? Trước tiên phế bỏ hắn, nắm lên đến lại nói!"

Bạch Huyền sắc mặt âm trầm đáng sợ, ánh mắt sát cơ bùng lên, bỗng nhiên từng bước một hướng về Vương Bảo đi đến!

"Ngươi tên ngu ngốc này!"

Bạch Huyền nghiến răng nghiến lợi!

So với Vương Bảo hãm hại hắn kỳ trân.

Kỳ thực hắn nhất không chịu được, là trong đó chênh lệch.

Là loại kia từ đám mây rơi xuống đến đáy vực cảm giác mất mát!

Quá khó tiếp thu rồi!

Còn (trả) coi chính mình thật sự tốt này nha, nguyên lai, chỉ là một cái hố!

Này nhóc con chết bằm, đùa bỡn tình cảm của hắn a!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo bỗng nhiên hơi ngẩng đầu, ánh mắt sáng lên lấp loá, Cổ Thần lực lượng tràn ngập toàn thân, trong chớp mắt, trực tiếp dùng ra trăm trượng Kim thân!

Trong nháy mắt, toàn bộ sàn đấu giá kiến trúc bị Vương Bảo to lớn thân thể, cho đỉnh nát bét, kiến trúc sụp đổ, ầm ầm rơi xuống đất, một mảnh ngói vỡ tường đổ ở trong, Vương Bảo cười to mà lên, ầm ầm tự bạo!

"Nói cho Bạch Chiến Thiên, nếu trò chơi bắt đầu rồi, vậy thì tốt nhất, đừng dừng lại..."

Ầm ầm!

Khủng bố làn sóng bao phủ bát phương!

Bạch Huyền sắc mặt hoàn toàn thay đổi, điên cuồng nổi giận gầm lên một tiếng, bùng nổ ra toàn thân tu vi, nỗ lực chặn lại Vương Bảo tự bạo lực lượng!

Này một làn sóng tuy rằng không có tộc nhân chết, thế nhưng, cũng là tổn thất nặng nề, phần lớn sàn đấu giá cao tầng đều là thổ huyết liên tục, bị thương bị thương, hôn mê hôn mê!

Mà một màn như thế, tự nhiên cũng dẫn tới Cửu Long Thành một trận kinh ngạc!

Vương Bảo thân thể khổng lồ bị trên đường phố một ít yêu tu nhìn thấy, càng là trực tiếp há hốc mồm.

Chờ đến tất cả gió êm sóng lặng.

Bạch Huyền khuôn mặt vặn vẹo gầm nhẹ nói, “mau mau tìm xem lão phu nhẫn chứa đồ...”

Nửa ngày.

Cái gì đồ chơi đều không tìm được Bạch Huyền, trong lòng phảng phất nhỏ ra ba cân huyết, sắc mặt hắn khó coi cực kỳ, tàn nhẫn mà dậm chân, xông lên tận trời, thẳng đến Long sơn!

Hắn muốn đi hỏi một chút tộc trưởng Bạch Chiến Thiên!

Cái kia đáng chết, giết ngàn đao Vương Thiên Bá, đến cùng là cái gì quỷ!

Hắn vì hãm hại bọn hắn Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, dĩ nhiên không tiếc đánh đổi mạng sống? Hắn đến cùng cùng bộ tộc có thâm cừu đại hận gì?

...

...

Bạch Chiến Thiên bọn họ ở hằng ngày nghiên cứu thiên ân vương miện.

Vương Bảo vừa "Chết", Bạch Chiến Thiên bọn họ càng thêm cấp thiết, không thể chờ đợi được nữa muốn đem thiên ân vương miện chiếm làm của riêng.

Sau đó Bạch Huyền đến rồi!

Bạch Chiến Thiên vừa thấy được Bạch Huyền tấm kia phảng phất bị trời cho hận, giống như bị chó cho tất khó coi mặt, nhất thời trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

"Tộc trưởng..."

Bạch Huyền gầm nhẹ!

Hắn khí a, phẫn nộ a, kể khổ giống như đem sự tình nói một lần, sau đó lớn tiếng nói, "tộc trưởng, cái này Vương Thiên Bá, đến cùng là cái gì lai lịch? Chuyện này, không thể như thế giảng hoà, nhất định phải tìm tới tên kia bộ tộc, nhường bọn họ trả giá thật lớn!"

Toàn bộ đại điện một mảnh vắng lặng!

Ngoại trừ Bạch Huyền.

Ở đây cao tầng đều là trải qua Cửu Long Đan Phường đại lão Bạch Hồ kể khổ một màn.

Bọn họ đều là chính tai nghe được Bạch Hồ nói, Vương Thiên Bá đã tự bạo rơi mất.

Như vậy hiện tại.

Ai mẹ nó có thể nói cho chúng ta, cái này Vương Thiên Bá, lại là nơi nào đến?

Hắn là Tôn hầu tử sao?

Giết cái tôn hành giả, đến rồi cái hành giả tôn, thu rồi cái hành giả tôn, đến rồi cái người hành tôn?

Ta phốc ngươi muội a!

Quá rất sao thái quá chứ?

“Tộc trưởng?”

Bạch Huyền chau mày, nhìn Bạch Chiến Thiên.

Bạch Chiến Thiên quơ quơ thân thể, phản ứng lại, hắn hít vào một ngụm khí lạnh, khó có thể tin nói rằng, “có thể có ghi hình?”

Bạch Huyền vẫn đúng là lục.

Hắn cảm thấy đến tất yếu đem Vương Bảo mặt cho tộc trưởng qua một lần.

Lấy ra ảnh lưu niệm thạch, thả ra Vương Bảo tình cảnh lúc trước.

Bạch Chiến Thiên bọn họ ngổn ngang!

Khuôn mặt này, bọn họ đương nhiên quen tất, lúc đó ở trước sơn môn, bọn họ nhưng là nhớ tới rất rõ ràng.

Đúng là a!

Như vậy!

Đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Đã chết đi gia hỏa, đến cùng là làm sao phục sinh?

“Tộc trưởng, cái tên này đến cùng là ai? Nhưng là có cái gì không đúng?” Bạch Huyền cảm giác được không đúng, mở miệng hỏi.

Bạch Chiến Thiên trầm mặc nửa ngày, khuôn mặt từ từ có chút vặn vẹo, hắn trầm thấp cực kỳ đem tất cả mọi chuyện đều đơn giản bản tóm tắt một lần.

Bạch Huyền cũng bối rối!

Cái gì đồ chơi a!

Bộ tộc nghĩ bẫy người ta chí bảo!

Ngược bị người ta ở Cửu Long Đan Phường hãm hại một làn sóng!

Rõ ràng đã tự bạo, rồi lại xuất hiện ở hắn Cửu Long trong phòng đấu giá, đem hắn cũng hãm hại một làn sóng!

Đây chẳng phải là nói...

Bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, Bạch Huyền ngơ ngác nói, “này đúng hay không mang ý nghĩa, tiểu tử kia căn bản... Không chết... Hắn còn có thể quay đầu trở lại?”

Đông đảo Cửu Đầu Long Giao cao tầng trong lòng phảng phất bịt kín một tầng mây đen!

Quay đầu trở lại?

Cái kia tuyệt bức khẳng định a!

Không có nghe cái kia tiểu hỗn đản nói sao? Trò chơi chỉ là mới vừa vừa mới bắt đầu a, trò chơi bắt đầu rồi, cũng đừng dừng lại a!

Nguyên lai.

Tiểu tử kia không phải ngu ngốc a, người ta có mẹ nó phục sinh tệ a!

Bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên cực kỳ ngột ngạt!

Bạch Chiến Thiên ánh mắt di động đến trước người thiên ân vương miện mặt trên!

Hắn đều có chút hối hận rồi!

Nếu như sớm biết Vương Bảo như vậy thần kỳ, trước hắn thái độ, tuyệt sẽ không đơn giản như vậy trắng ra, hắn sẽ từ từ cùng Vương Bảo đọ sức.

Đáng tiếc a!

Không có thuốc hối hận a!

Nhưng mà.

Việc đã đến nước này, hắn còn có thể làm sao? Chịu thua?

Đừng rất sao náo loạn!

Bọn họ đường đường Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, bị một cái tiểu tử cho hận cùng đường mạt lộ? Này mẹ nó nếu như truyền đi, còn (trả) không được cười nổ Yêu tộc a!

Hồi lâu sau.

Bạch Chiến Thiên trong giây lát cắn răng, lớn tiếng quát, “Truyền lệnh xuống, đem Vương Thiên Bá việc, còn có hình ảnh, toàn bộ truyền xuống, nhường bọn họ nhất thiết phải cẩn thận, nếu như nhìn thấy cái kia tiểu hỗn đản, lập tức bẩm lên...”

“Mặt khác, mở ra hộ thành đại trận, cho phép vào không cho phép ra, bọn ngươi vĩnh hằng trưởng lão, phân biệt dẫn người, chung quanh kiểm tra, tiểu tử kia nếu như thật sự không chết, chắc chắn nghĩ biện pháp tiếp tục kiếm chuyện!”

“Tìm tới hắn... Nhất định phải tìm tới hắn... Không thể để cho hắn đang tiếp tục liều lĩnh xuống...”

Một lần hai lần còn có thể tiếp thu!

Trở lại mấy lần?

Bạch Chiến Thiên cảm thấy, chính mình nhất định sẽ điên (chơi)...

:

------oOo------

Chương 698: Địa mạch phản phệ, diệt tộc dấu hiệu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Long Thành bên trong yêu tu đều là có chút há hốc mồm.

Đầu tiên là Cửu Long Đan Phường truyền đến kinh thiên nổ vang.

Đóng cửa.

Sau đó Cửu Long Đan Phường cũng bị làm, kiến trúc sụp đổ, rõ ràng tổn thất nặng nề!

Là ai lớn mật như thế?

Lại dám như vậy liều lĩnh trêu chọc Cửu Đầu Long Giao bộ tộc?

Rất nhanh.

Cửu Long Thành bên trong yêu tu liền nhận được tin tức, cho phép vào không cho phép ra, không chỉ có như vậy, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cao thủ các (mỗi cái) hành đường, tra rõ trong thành yêu tu.

Như vậy tình huống khác thường, nhường không ít yêu tu cảm thấy kinh hoảng lên.

Phụ trách cho Vương Bảo dẫn đường những kia yêu tu càng là sợ vãi tè rồi, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, vừa nãy Vương Bảo lộ ra trăm trượng Kim thân tự bạo một màn, hắn ở bên ngoài nhưng là xem rõ ràng!

“Xong đời! Phần tử khủng bố đem mình cho chơi đi vào, thực sự là đáng sợ a! Đây là tội gì?”

Sói yêu ngột ngạt sợ hãi của nội tâm, cầu khẩn chính mình giúp Vương Bảo

dẫn đường sự tình không người nào biết, xoay người rời đi.

Nhưng mà.

Cũng không lâu lắm, một đạo thanh âm nhàn nhạt ở sói yêu bên tai vang lên, “Ngươi sợ?”

Sói yêu một mặt mộng bức.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước đi tới một cái xa lạ thanh niên, nửa ngày không phản ứng lại.

Âm thanh, vẫn là cái thanh âm kia.

Thế nhưng dài đến không giống nhau.

“Ngài là...” Sói yêu phản ứng lại, dò hỏi.

“Đừng đoán, là ta!” Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Sói yêu nuốt ngụm nước bọt, mau mau cung kính nói, “Gia... Nguyên lai ngài không có chuyện gì a...”

Vương Bảo liếc mắt một cái trong thành vội vã mà đi không ít thân mang khôi giáp hộ vệ, cười lạnh một tiếng, nói rằng, “ta có thể có chuyện gì? Xem ra, có chút hàng đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a, cũng được, ngược lại ta cũng rất hưởng thụ, vậy thì tiếp tục đi, mau dẫn đường!”

Sói yêu sợ mất mật.

Ác thảo.

Phần tử khủng bố lần thứ ba khủng bố tập kích muốn tới sao?

Lần đầu.

Sói yêu đều thế Cửu Đầu Long Giao bộ tộc mặc niệm.

Chọc như thế một tôn đại thần.

Các ngươi liền tự cầu phúc đi!

...

...

Cửu Long tu luyện tháp.

Nơi đây ở Cửu Long Thành cũng là một chỗ náo nhiệt nơi.

Cửu Long tu luyện tháp liên thông Cửu Đầu Long Giao bộ tộc chính mình địa mạch, địa mạch không phải chuyện nhỏ, cùng số mệnh cùng một nhịp thở.

Thân là Yêu tộc đại tộc, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc địa mạch tự nhiên là cực kỳ cao cấp, chính là chín sao địa mạch, thuộc về cao nhất cấp bậc.

Trong địa mạch ẩn chứa nồng nặc yêu khí, chất phác lại dễ dàng hấp thu, bởi vì tu luyện tháp liên thông địa mạch, vì lẽ đó ở đây tu luyện, sẽ có làm ít mà hiệu quả nhiều kỳ hiệu.

Nơi này thu phí không ít!

Đồng thời càng đến gần tu luyện trong tháp tâm càng quý, nơi đó cũng là cùng Cửu Đầu Long Giao địa mạch phù hợp nhất nơi!

Đi tới Cửu Long tu luyện tháp sau khi, Vương Bảo ban thưởng cho sói yêu một cái nhẫn chứa đồ, liền vẻ mặt tùy ý bước vào đến tu luyện tháp ở trong.

Vào giờ phút này Vương Bảo thay đổi dung mạo, tu luyện trong tháp Cửu Đầu Long Giao bộ tộc yêu tu tuy rằng nhận được lệnh truy nã, thế nhưng căn bản phát hiện không được, một người thanh niên đi lên phía trước, cười nói rằng, “khách nhân nhưng là muốn tu luyện? Chúng ta tu luyện tháp có thiên địa huyền hoàng tứ đại phòng tu luyện, khách nhân có thể chọn một!”

Vương Bảo cười ha ha nói rằng, “ta có tiền, ta tuyển Thiên cấp phòng tu luyện! Ở các ngươi nơi này tu luyện muốn bao nhiêu tiền?”

Thanh niên trên mặt nụ cười càng sâu, giơ lên một đầu ngón tay, “Thiên cấp phòng tu luyện, không nhiều, mười vạn cửu sắc yêu tinh một ngày!”

Vương Bảo kinh ngạc nói, “tiện nghi như vậy? Cái kia ta bao một tháng, cho cái giá ưu đãi không?”

Thanh niên vẻ mặt ngẩn ra, phản ứng lại, cười khổ nói, “xin lỗi a khách nhân, giá tiền này không thể thay đổi!”

“Vậy thì thôi!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, ném ra một cái nhẫn chứa đồ, bên trong là ba trăm vạn cửu sắc yêu tinh, đại khí nói rằng, “dẫn đường!”

Thanh niên kiểm tra một chút, lập tức mặt mày hớn hở, ở phía trước dẫn đường!

Rất nhanh, liền mang theo Vương Bảo đi tới tu luyện tháp nhất hạ tầng, toàn bộ tu luyện tháp chính là sâu vào lòng đất cũng tháp!

Thanh niên đem Vương Bảo đưa vào phòng tu luyện, dặn nói, “khách nhân có chuyện gì, có thể rung chuông, thì sẽ có hạ nhân đi vào! Ngài bận việc, tiểu xin cáo lui...”

Chờ đến thanh niên rời đi.

Vương Bảo nhìn lướt qua phòng tu luyện, sau đó lộ ra một vệt cười khẩy, khoanh chân ngồi ở trong phòng tu luyện ương một cái to lớn bồ đoàn bên trên!

Chà xát bàn tay, Vương Bảo mặt mày hớn hở tự nói nói, “trước chỉ là trộm

tài đoạt bảo, các ngươi đều không đau lòng, đúng không? Vậy này lần liền cho các ngươi đến lần tàn nhẫn!”

Nói xong.

Vương Bảo từ hệ thống cột item lấy ra một cái đạo cụ.

Này đạo ký tên chữ đúng là rất Haki, gọi là [đuổi long lệnh]!

Đuổi long.

Đuổi chính là địa mạch chi long!

Địa mạch vô hình nhưng có thần, bình thường mà nói, địa mạch lại được gọi là long mạch, mà đuổi long lệnh, chính là chuyên môn nhằm vào địa mạch chi long dụng cụ, đồ chơi này hại người không lợi mình, Vương Bảo được hồi lâu đều không có cơ hội sử dụng.

Lúc này dùng ra.

Đuổi long lệnh hóa thành ánh sáng, trong phút chốc, xuyên thấu qua liên thông Cửu Đầu Long Giao bộ tộc địa mạch tu luyện tháp, trong nháy mắt giáng lâm Cửu Đầu Long Giao trong địa mạch tâm!

Ở nơi đó, phảng phất đang nằm một con đang nghỉ ngơi to lớn long thể, sương mù mờ mịt, bóng người có thể thấy được, nhưng mà đuổi long lệnh vừa xuất hiện, cái kia to lớn long thể trong nháy mắt liền run rẩy lên, phát sinh một đạo không hề có một tiếng động nhưng cũng phảng phất vang vọng linh hồn rít gào thanh âm!

Run rẩy!

Sợ hãi!

Vô hình địa mạch chi long là kiên trì ba hơi thở, liền hóa thành bàng bạc địa mạch lực lượng, xông lên tận trời!

Địa mạch vươn mình!

Trong chớp mắt, toàn bộ Cửu Long Thành đều là dao động lên, dường như phát sinh động đất bình thường, kiến trúc sụp đổ, đông đảo yêu tu hoảng sợ cực kỳ nhìn run rẩy đại địa, trố mắt ngoác mồm!

Cùng lúc đó.

Từng đạo từng đạo xám (bụi) sương mù màu đen từ lòng đất xuất hiện từng đạo từng đạo trong vết nứt mãnh liệt thoát ra!

Rất nhiều yêu tu đều là kinh ngạc đến ngây người, sắc mặt trắng bệch.

"Trời ơi..."

"Địa sát khí? Nơi này nhưng là Cửu Long Thành, tại sao có thể có địa sát khí xuất hiện?"

"Đáng chết, đây chính là địa sát khí, tuyệt đối đừng hấp khí, không phải vậy sát khí nhập thể, sẽ giảm số mệnh!"

"Tại sao ta cảm giác, Cửu Long Thành địa mạch phát sinh vấn đề? Không đúng, chuyện này... Đây là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc địa mạch xảy ra vấn đề lớn a!"

Nơi cực xa trên ngọn long sơn.

Nơi đó thình lình xuất hiện thiên địa dị tượng, loáng thoáng, có một con màu vàng hàng dài gào thét đằng tiêu mà lên, nhằm phía phương xa, mà toàn bộ Long sơn, nhưng là bị một luồng xám (bụi) đen khí bao trùm!

"Địa mạch phản phệ?"

"Đây là diệt tộc dấu hiệu a!"

"Cửu Đầu Long Giao bộ tộc đã làm gì sự tình? Dĩ nhiên trêu đến địa mạch phản phệ!"

“Xong đời, địa mạch phản phệ, chỉ là một lần nữa uẩn nhưỡng, không cái mấy vạn năm sợ là đều khó mà khôi phục như cũ...”

Phía trên ngọn long sơn.

Tộc trưởng Bạch Chiến Thiên thân thể run rẩy, thân ở giữa không trung, khuôn mặt vặn vẹo nhìn phía dưới, rất nhiều dãy núi đều là xuất hiện vết rạn nứt, càng làm cho Bạch Chiến Thiên không thể nào tiếp thu được chính là địa mạch chi long rời đi, địa mạch phản phệ xuất hiện, đây là diệt tông diệt tộc không rõ a!

“Ai làm?”

Bạch Chiến Thiên ngửa mặt lên trời gào thét, muốn phun máu.

Địa mạch chi long, sẽ không vô duyên vô cớ rời đi, địa mạch cũng sẽ không tùy tùy tiện tiện phản phệ, khẳng định là do người.

Là ai đó?

Bạch Chiến Thiên gào thét nửa ngày, đầu óc trong giây lát chớp qua gương mặt một người tên, hắn ánh mắt dại ra hạ xuống, tự lẩm bẩm, “Lẽ nào là hắn? Vương Thiên Bá? Ác thảo...”

------oOo------

Chương 699: Các ngươi những này nhãi con chẳng lẽ là ở đùa ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Địa mạch phản phệ, không phải chuyện nhỏ.

Cái kia bàng bạc địa sát khí, trải qua Bạch Chiến Thiên bọn họ sức của chín trâu hai hổ, lúc này mới lao lực áp chế xuống!

Thế nhưng toàn bộ Cửu Đầu Long Giao bầu không khí, nhưng là căn bản không ngừng được ngột ngạt.

Phổ thông tộc nhân đều là cực kỳ hoảng loạn, khó có thể tưởng tượng, bộ tộc mạnh mẽ, dĩ nhiên cũng sẽ tao ngộ địa mạch phản phệ.

Vù.

Hư không đột nhiên lóe lên.

Trong phút chốc, Bạch Chiến Thiên cùng với trong hư không Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cao tầng đại lão, dồn dập thân thể chấn động, cung kính cúi đầu.

Giữa không trung xuất hiện, rõ ràng là Cửu Đầu Long Giao lão tổ.

Lão già này tóc bạc trắng, sắc mặt âm trầm đáng sợ, nhìn địa long vươn mình long mạch phản phệ cho tới khắp nơi tàn tạ tông môn, Cửu Đầu Long Giao lão tổ mặt âm trầm quát, “Tra được sao? Ai làm? Đây là tuyệt căn a, dĩ nhiên ác độc như thế?”

Bạch Chiến Thiên muốn nói lại thôi.

Hắn đến hiện tại, đều còn không dám cùng Cửu Đầu Long Giao lão tổ nâng Vương Bảo sự tình.

Có điều.

Tình cảnh này, nghĩ giấu cũng không che giấu nổi, liền nói ngay ra suy đoán, gồm Vương Bảo sự tình đơn giản nói ra nhấc lên!

Cường đại như Cửu Đầu Long Giao lão tổ, đều là mộng bức không muốn.

Ma trứng!

Đan phường bị cướp?

Sàn đấu giá bị hố?

Chết rồi một lần còn có thể phục sinh?

Ác thảo!

Các ngươi những này nhãi con chẳng lẽ là ở đùa ta?

Này trên đời này, nào có như thế thái quá sự tình?

Mặt âm trầm trầm mặc nửa ngày, Cửu Đầu Long Giao lão tổ lạnh giọng nói, "cái gì sống lại? Sợ là một loại siêu cường ảo thuật, chỉ là các ngươi không có phát hiện mà thôi! Như ở trước mặt lão phu, hắn định không chỗ che thân, hanh..."

"Được lắm Đệ Cửu Yêu Tông, chuyện này, lão phu sẽ không như thế giảng hoà!"

"Thiên ân vương miện, không cần trả lại, Đệ Cửu Yêu Tông dám đến, lão phu hận chết bọn họ!"

"Địa mạch chi long chuyển cách, không thể không quản, thôi, lão phu liền dùng một lần Thiên Yêu Lệnh đi..."

Dứt lời.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ lấy ra một tấm lệnh bài.

Lệnh bài kia to bằng bàn tay, bên trên dấu ấn một cái mơ hồ đồ đằng, phảng phất vừa đến yêu ảnh, cái này gọi là Thiên Yêu Lệnh, chính là Yêu tộc địa vị cao cả Thiên Yêu Điện đưa cho.

Sử dụng Thiên Yêu Lệnh, không chỉ có thể hướng về Thiên Yêu Điện đưa ra một điều thỉnh cầu, còn có thể xúc động Thiên Yêu Đại Giới địa mạch, tăng cường tự thân thậm chí bộ tộc số mệnh, là chân thực trấn áp khí vận chi bảo!

Thiên Yêu Lệnh bỗng nhiên nhanh chóng xoay tròn lên!

Trong nháy mắt, rồi đột nhiên chui vào Long sơn trên không, tỏa ra một đạo không cách nào diễn tả bằng ngôn từ kỳ dị lực lượng!

“Dẫn long!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ quát khẽ một tiếng.

Nhắm mắt, tâm hồn chìm đắm ở Thiên Yêu Lệnh ở trong.

Cùng lúc đó.

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc bốn phương tám hướng, vô tận đại địa bên trong, vô cùng địa mạch lực lượng, hướng về Long sơn hội tụ, loáng thoáng, hình thành một đạo bàng bạc cực kỳ lớn đại địa mạch chi long!

Thời gian chuyển dời, qua đầy đủ nửa canh giờ, Cửu Đầu Long Giao lão tổ lúc này mới phun ra một hơi, tiện tay một chiêu, ầm ầm trong lúc đó, một đạo hư huyễn long ảnh đột nhiên xuất hiện ở Long sơn trên không, tuy rằng không có thần trí, nhưng cũng cực kỳ uy nghiêm.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ vẻ mặt thả lỏng ra, khống chế Thiên Yêu Lệnh, khiến cho tiếp dẫn địa mạch chi long, Thiên Yêu Lệnh cùng địa mạch chi long, cùng chìm đắm đến Long sơn đại địa bên dưới trong địa mạch!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Thân ở Cửu Long Thành tu luyện trong tháp Vương Bảo, ánh mắt tinh mang lóe lên, lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, vừa nãy đình chỉ công hiệu đuổi long lệnh, trong phút chốc lần thứ hai giải phong!

Ầm!

Địa mạch chi long truyền ra vô tận kinh hoảng, kêu rên một tiếng, không để ý Thiên Yêu Lệnh ràng buộc, ầm ầm một tiếng thoát ra đại địa, trực tiếp giải thể, địa mạch khí chạy tán tứ phương!

Cửu Đầu Long Giao lão tổ không cảm ứng được đuổi long lệnh tồn tại, nhất thời cực kỳ mộng bức!

Nhưng mà.

Càng làm cho hắn mộng bức, còn (trả) ở phía sau đây.

Thiên Yêu Lệnh còn (trả) ở trong địa mạch, mà lúc này Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên xúc động trong cơ thể Cổ Yêu huyết thống!

Cảm nhận được Thiên Yêu Lệnh tồn tại sau, Vương Bảo thì có một loại cảm giác kỳ dị, lúc này Cổ Yêu huyết thống xúc động, cái kia Thiên Yêu Lệnh cũng là phảng phất nhảy nhót cực kỳ, nơi nào còn (trả) quản Cửu Đầu Long Giao lão tổ người chủ nhân này, theo liên thông tu luyện tháp địa mạch, chạy toán loạn hướng về phía Vương Bảo!

“Ác thảo!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ không nhịn được mắng to một tiếng, đột nhiên phun ra một cái lão huyết!

Con mắt của hắn mắt nhìn Cửu Long Thành phương hướng, hận phải là muốn rách cả mí mắt, khuôn mặt vặn vẹo, bóng người chớp liên tục, dĩ nhiên biến mất ở tại chỗ!

Bạch Chiến Thiên bọn họ cực kỳ mờ mịt, liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau, sau đó phản ứng lại, vội vàng hướng Cửu Long Thành phương hướng cường tập mà đi!

Mà lúc này Cửu Đầu Long Giao lão tổ, đã giáng lâm Cửu Long Thành, hắn tu vi bạo phát, thông thiên triệt địa, thân là Thiên Yêu Tôn, hắn giơ tay nhấc chân đều ẩn chứa điên núi cũng biển oai!

Ánh mắt ác liệt nhìn chằm chằm một cái nào đó toà tu luyện tháp, Cửu Đầu Long Giao lão tổ bàn tay duỗi ra, dường như trời đạo hóa thân, một con vô hình lớn bàn tay to, thình lình trực tiếp đem Vương Bảo vị trí tu luyện tháp, nhổ tận gốc!

Bên trong rất nhiều yêu tu hoảng sợ cực kỳ, đều sắp sợ vãi tè rồi, té xỉu té xỉu, nằm sấp trên đất nằm sấp trên đất!

“Đi ra!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ rống to một tiếng.

Ầm ầm một tiếng nổ vang, Vương Bảo vị trí tu luyện tháp phòng tu luyện nổ bể ra đến, Vương Bảo bóng người xuất hiện, từ phòng tu luyện bay ra!

Con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, Cửu Đầu Long Giao lão tổ ngột ngạt lửa giận, lớn tiếng quát, “Ngươi là ai?”

Hắn không hề động thủ, bởi vì hắn trong lòng có e dè, liền hắn Thiên Yêu Lệnh đều có thể cướp, tiểu tử này tuyệt bức không bình thường!

Mà lúc này.

Đã cảm thấy Bạch Chiến Thiên bọn họ, nhìn thấy Vương Bảo, trực tiếp há hốc mồm, Bạch Chiến Thiên màu máu trên mặt lui bước, tiến lên một bước,

run giọng nói, “lão tổ, hắn... Hắn chính là Vương Thiên Bá!”

“Cái gì?” Cửu Đầu Long Giao lão tổ mộng ở.

Đây là Vương Thiên Bá?

Này mẹ nó là phong hầu cấp Bất Hủ tiểu bối?

Ác thảo!

Các ngươi đám này nhãi con, đúng là ở đùa ta a!

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “ha ha, không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thể phát hiện ta!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ sắc mặt âm trầm đáng sợ, tiếng trầm quát, “Lão phu Thiên Yêu Lệnh đây? Giao ra đây!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, châm chọc nói, “đầu ngươi bị lừa đá? Ngươi cảm thấy ta sẽ giao? Ông lão, chờ ngươi trước tiên đem ta thiên ân vương miện trả (còn) cho ta, lại theo ta thương lượng tấm lệnh bài kia sự tình đi!”

Bạch Chiến Thiên bọn họ kinh ngạc đến ngây người.

Emma!

Ta che trời a!

Chẳng trách lão tổ như vậy tức giận vội vã, nguyên lai Thiên Yêu Lệnh bị cướp, vậy cũng là lão tổ buồng tim hang ổ thịt a, là lão tổ quý giá nhất đồ vật!

Bạch Chiến Thiên liền bận bịu nói rằng, “lão tổ, muốn không liền đem...”

Nói còn chưa dứt lời.

Bởi vì Cửu Đầu Long Giao lão tổ lườm hắn một cái, Bạch Chiến Thiên nhất

thời mộc, cũng lại nói không ra lời!

Không sai.

Hắn nghĩ sợ!

Đáng tiếc a, nhìn dáng dấp, lão tổ không muốn sợ a!

Mắt nhìn Vương Bảo, Cửu Đầu Long Giao lão tổ từng bước một hướng về Vương Bảo đi đến, cười lạnh nói, "ngu xuẩn tiểu tử, coi như ngươi ảo thuật kinh thiên, ngày hôm nay, ngươi cũng khó thoát lão phu pháp nhãn, lão phu sẽ trấn áp ngươi, rút khô máu của ngươi, đào ra ngươi xương, cầm cố ngươi hồn, ngươi này một tiếng, đều sẽ ở vô tận dày vò ở trong hối hận..."

Đang khi nói chuyện.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ cầm cố một phương hư không, bàn tay hướng về Vương Bảo dò xét lại đây!

Chỉ có điều.

Không đợi được hắn chân chính động thủ, liền nhìn thấy Vương Bảo cười to mà lên, "Ông lão, muốn bắt ta? Làm ngươi xuân thu đại mộng đi, đi ngươi..."

Ầm!

Vương Bảo thân thể sưng, trong phút chốc nổ tung!

Một đạo kinh thiên động địa nổ vang thanh âm qua đi, Cửu Đầu Long Giao lão tổ không mất một sợi tóc, thế nhưng, hắn nhưng mộng ở!

Hắn ngơ ngác cảm ứng hư không.

Sau nửa ngày, phun ra một cái khó chịu huyết!

Vốn là, hắn cho rằng Vương Bảo là ỷ vào siêu cấp ảo thuật, đã lừa gạt bộ

tộc tiểu tể tử môn!

Nhưng mà.

Đại gia ngươi a!

Này mẹ nó không phải ảo thuật a!

Tuyệt bức không phải a!

Thế nhưng tiểu tử kia người đâu? Chết đi đâu rồi? 716

------oOo------

Chương 700: Hố không đủ? Vậy thì trở lại 1 sóng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Long Thành vào giờ phút này liền phảng phất một tòa thành chết.

Bất kể là trong thành yêu tu vẫn là Cửu Đầu Long Giao tộc nhân, đều là câm như hến, sợ hãi nhìn toả ra âm lãnh khí tức Cửu Đầu Long Giao lão tổ.

Ai cũng có thể nhìn ra.

Lão gia hoả chân nộ!

Mà Bạch Chiến Thiên đối với này, càng là cảm động lây, sắc mặt cũng biến thành khó coi cực kỳ, liền phảng phất có 100 con con ruồi ở trong miệng, phải nuốt vào đi như thế cảm giác.

Lão tổ mất đi cái gì?

Vậy cũng là Thiên Yêu Lệnh!

Toàn bộ Yêu tộc, đều không có mấy khối Thiên Yêu Lệnh!

Đồ chơi này vốn là Yêu tộc thánh vật, chính là tổ tông để lại, còn có rất nhiều khó mà tin nổi kỳ hiệu, nhưng mà hiện tại, lại bị người cho đoạt!

Lão tổ không sẽ nổi điên chứ?

Bạch Chiến Thiên trong lòng hoảng hoảng, trong lúc nhất thời có vô tận hối hận ở đáy lòng bốc lên, hắn là thật sự hối hận trêu chọc Vương Bảo.

Thiên Yêu Lệnh cùng thiên ân vương miện, đã không thể so sánh rõ rệt cái nào quý giá hơn.

Ma trứng!

Tiểu tử kia làm sao như thế khó làm?

“Lão tổ, cái này chẳng lẽ không phải ảo thuật?”

Nhưng vào lúc này, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu Bạch Phàm hoảng không chọn nói mở miệng hỏi.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ hít sâu một hơi, ánh mắt tinh mang lóe lên, thấp quát, “Là ảo thuật, khẳng định là ảo thuật, nếu không... Hừ, nào có như thế thái quá sự tình? Các ngươi không muốn chính mình doạ chính mình! Tiểu tử kia chỉ là ảo thuật kinh thiên mà thôi, hoặc là... Trên người hắn còn có mặt khác thượng cổ chí bảo, cũng khó nói!”

“Dù sao, hắn liền thiên ân vương miện như vậy khó mà tin nổi bảo vật đều có a!”

Không ít Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cao tầng đều là thở phào nhẹ nhõm.

Lão tổ nói không sai a!

Tuyệt bức là ảo thuật, hoặc là chính là bảo vật thần hiệu!

Chỉ cần có thể giải thích, vậy thì tốt nói, không biết đều là khiến người ta hoảng sợ.

“Tiểu tử kia tuyệt đối còn (trả) ở trong thành!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ híp mắt nhìn quét phía dưới, ánh mắt sát cơ bùng lên, lạnh quát, “Lần lượt từng cái kiểm tra, nhớ kỹ, một cái cũng không thể hạ xuống, có bất cứ tin tức gì, mau chóng thông báo lão phu!”

Nói xong.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ lắc mình mà đi.

Tự thân xuất mã, còn bị hãm hại chí bảo, lão già này hiện tại cũng là giận dữ và xấu hổ khó nhịn.

Bạch Chiến Thiên cấp tốc hạ lệnh, trong lúc nhất thời, toàn bộ Cửu Đầu Long Giao bộ tộc tất cả đều chuyển động, hầu như là cao thủ cùng xuất hiện, trong thành yêu tu càng ngày càng hoảng sợ, nhưng là, cái nào dám phản kháng a, chỉ được đàng hoàng tiếp thu kiểm tra!

...

...

Ba canh giờ qua đi.

Một hồi toàn bộ hành trình lớn lục soát, cuối cùng không nhanh mà kết thúc!

Vương Bảo bặt vô âm tín, nhận được tin tức Cửu Đầu Long Giao lão tổ đều trầm mặc, toàn bộ Long sơn bầu không khí trở nên cực kỳ ngột ngạt!

Cũng không ai biết.

Vương Bảo khi nào sẽ quay đầu trở lại!

Cũng không ai biết.

Cái kế tiếp bị Vương Bảo hố kẻ xui xẻo, có thể hay không chính là mình.

Mà vào giờ phút này.

Long sơn sơn đạo bên dưới, một lão giả từ từ đi tới, mặt không hề cảm xúc.

Thủ sơn đệ tử nhìn thấy ông lão, lập tức cung kính hành lễ, “Bái kiến Bạch Hồ trưởng lão!”

Ông lão lạnh lùng gật gù, sau đó công khai bước vào Long sơn!

Có điều tiến vào Long sơn sau khi, ông lão ánh mắt, liền trở nên cực kỳ quái lạ, nhìn quét bốn phía, thản nhiên tự đắc.

Này Bạch Hồ không phải đối phương Bạch Hồ!

Đây là Vương Bảo biến ảo.

Xốc Cửu Đầu Long Giao bộ tộc địa mạch, nuốt Cửu Đầu Long Giao lão tổ bảo vật, Vương Bảo cảm giác mình có thể chôn hãm hại, trở lại một làn sóng, hắn liền không tin Cửu Đầu Long Giao bộ tộc còn (trả) có thể nhịn được không sợ!

Ở Long sơn lắc lư nửa ngày.

Vương Bảo lập tức tìm tới mục tiêu của chính mình, ở phía trước là mấy cái nữ tử, khuôn mặt kiều mị, một cái trong đó thân mang hoa lệ, "chúng tinh củng nguyệt", vừa nhìn liền thân phận cực cao!

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc đi tới, mấy cái nữ tu nhìn thấy Vương Bảo, ánh mắt ngạc nhiên, nhưng cũng cung kính hành lễ, "Bái kiến Bạch Hồ trưởng lão!"

Cái kia như là chúng tinh củng nguyệt xuất chúng nữ tu nháy mắt mấy cái, nói rằng, "Bạch Hồ trưởng lão, nghe nói tông môn ra ngoài một cái tội ác tày trời ác đồ? Bắt được chưa?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "cái kia ác đồ thực lực mạnh mẽ, thủ đoạn siêu quần, bây giờ càng là phát sinh cuồng ngôn, muốn đối với tông môn nữ tu ra tay, bọn ngươi nhất định phải cẩn thận một chút, ngàn vạn bị rơi ở trong tay của hắn!"

Một đám nữ tu hai mặt nhìn nhau.

Vương Bảo đối với cái kia xuất chúng nữ tu ngoắc ngoắc tay, nói rằng, "ngươi đi theo ta, ta có việc dặn ngươi!"

Dứt lời, Vương Bảo xoay người rời đi.

Cái kia xuất chúng nữ tu ngẩn ngơ, buồn bực cực kỳ, có điều mặc dù hiếu kỳ vì sao Bạch Hồ trưởng lão nếu không cố lễ nghi, tìm nàng đơn tán gẫu, nhưng vẫn là nghe lời theo Vương Bảo rời đi.

Chờ đến chung quanh không có cái khác yêu tu sau khi, Vương Bảo nghiêm nghị nói, "ta chuẩn bị đưa cho ngươi động phủ lập xuống một đạo siêu cường cấm chế, phòng ngừa cái kia ác đồ!"

Xuất chúng nữ tu do dự một chút, "Trong tộc quy củ..."

Vương Bảo vung tay lên, "Phi thường thời kì làm phi thường sự tình, cái kia ác đồ tay mắt thông thiên, ngươi lẽ nào nghĩ bị hắn đùng đùng đùng?"

Xuất chúng nữ tu ngẩn ngơ, "Đùng đùng đùng?"

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, "Chính là khinh bạc ý tứ!"

Xuất chúng nữ tu sắc mặt ửng đỏ, nhưng minh hiển lộ ra vẻ sợ hãi, nói rằng, "vậy thì... Phiền phức Bạch Hồ trưởng lão rồi, ngài xin mời!"

Cô gái này tu thực lực không cao, nhưng cũng là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc người trẻ tuổi cực kỳ ái mộ tộc muội, động phủ cũng bố trí rất là ngây thơ, Vương Bảo nhường ra chúng nữ tu hầu gái rời đi, sau đó, quay về xuất chúng nữ tu nhếch miệng cười, "Em gái lớn, ta không phải người xấu, chỉ là muốn mượn ngươi túi da dùng một lát, đừng cần sợ hãi yêu!"

Đang khi nói chuyện.

Vương Bảo trên mặt mang theo ý cười, đưa tay tóm tới.

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo biến ảo thành xuất chúng nữ tu dáng vẻ, bắt chuyện hầu gái sau khi đi vào, giòn tan nói rằng, "các ngươi đi truyền tin tức, liền nói bổn tiểu thư muốn mở không che... Phi phi phi, bổn tiểu thư ngẫu nhiên đạt được bí

trà, muốn cho chúng ta trong tộc thiên kiêu các ca ca đồng thời cộng uống, nhớ kỹ, muốn chọn những kia có máu mặt có địa vị thiên kiêu ca ca đi truyền, đi thôi!”

Các thị nữ rất là mờ mịt không rõ, có điều tiểu thư dặn dò, không dám hỏi nhiều, nhanh đi ra ngoài thông báo.

Cũng không lâu lắm, cái thứ nhất Cửu Đầu Long Giao bộ tộc thiên kiêu đến rồi, người này gọi là Bạch Hạc, dài đến trắng nõn nà, phong hầu cấp Bất Hủ tu vi, ở vào tuổi của hắn, cũng xứng đáng thiên kiêu hai chữ.

Hắn theo hầu gái đi vào động phủ, nhìn thấy ngồi ở trên ghế Vương Bảo, cười híp mắt nói, “Bạch Nguyệt muội muội, hiếm thấy thu được ngươi mời a!”

Vương Bảo tung một cái nóng bỏng ánh mắt, quay về hầu gái phất tay một cái nói rằng, “các ngươi đi xuống trước đi, cái khác các ca ca đi tới, nhường bọn họ chờ, nhớ kỹ, trong động phủ truyền ra bất kỳ cái gì động tĩnh, không có ta mệnh lệnh, cũng không muốn đi vào!”

Mấy cái hầu gái có chút bối rối.

Rất là lo lắng lui xuống.

Bạch Hạc nuốt ngụm nước bọt, sắc mặt trở nên đỏ lên.

Bạch Nguyệt muội muội đây là muốn làm cái gì?

Che đậy tả hữu, nam nữ cùng tồn tại một phòng, đây là muốn làm điểm cái gì?

Ta phốc!

Sẽ không theo ta nghĩ tới như thế chứ?

Lẽ nào Bạch Nguyệt muội muội muốn theo ta tiêu sái đi một hồi?

Bạch Hạc kích động nói, “Bạch Nguyệt muội muội, tâm ý của ta, ngươi đã sớm rõ ràng đúng không? Nguyên lai ngươi đối với ta vậy... Ha ha ha, ta thực sự là quá...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Sau một khắc, một bàn tay liền đánh vào trên mặt của hắn, Bạch Hạc một mặt mộng bức, ngơ ngác nhìn hung tợn nhìn mình lom lom “Bạch Nguyệt muội muội”, trên gáy tất cả đều là dấu chấm hỏi.

Ta chùi lặc?

Đánh ta làm chi?

Lẽ nào...

Bạch Nguyệt muội muội thích cái kia một cái?

------oOo------

Chương 701: Đều bị hố thổ huyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Chiến Thiên rất lo lắng.

Này đều một quãng thời gian rất dài.

Vương Thiên Bá dĩ nhiên vẫn không có tin tức.

Này không nên a.

Không thể a.

Hắn không phải liên tiếp kiếm chuyện sao? Chưa bao giờ dừng lại qua lâu như vậy a.

Càng là chờ đợi, Bạch Chiến Thiên càng là buồn bực, bởi vì hắn cảm giác Vương Bảo đang đùa một hồi lớn, này rất có thể a!

Hắn đang ở nơi nào?

Hắn đang làm gì?

Bộ tộc lại sẽ phải gánh chịu cái gì tai kiếp?

Ta phốc ngươi muội, lão tử từng có lúc, dĩ nhiên như vậy hoảng sợ một cái chỉ là Bất Hủ? Ngươi nói này đồ phá hoại không đồ phá hoại?

Đột nhiên.

Một lão giả vội vã mà đến, bước vào tộc trưởng điện, Bạch Chiến Thiên thân thể một trận, lớn tiếng nói, “nhưng là Vương Thiên Bá xuất hiện?”

Ông lão kia lắc đầu liên tục, nhưng cũng rất là không nói gì nói rằng, “tộc

trưởng, ta nhận được tin tức, trong tộc tiểu nữ Bạch Nguyệt, trước luân phiên mời rất nhiều trong tộc thiên kiêu đi tới nàng động phủ... Ân... Uống trà... Thế nhưng là đi tới rất lâu, đều không có trở lại, hơn nữa, thật giống hiện tại cũng có trưởng lão gia nhập vào, tộc trưởng, ngươi nói, có thể hay không, cái kia cái gì... Bọn họ... Ở cái kia cái gì... Ân...”

Ông lão nói nửa đoạn lưu nửa đoạn, nghe được Bạch Chiến Thiên khóe miệng cuồng quất.

Có điều.

Hắn nhưng cũng lý giải ý của ông lão.

Người lão giả này chính là chủ quản bộ tộc lễ nghi, xuất hiện chuyện như vậy, hắn sốt ruột cũng bình thường.

Trầm mặc nửa ngày.

Bạch Chiến Thiên sắc mặt có chút khó coi nói rằng, “ta nghĩ... Hẳn là sẽ không đi, Bạch Nguyệt ta biết, rất dịu ngoan một cô nương, không phải như vậy... Tùy tiện!”

Ông lão mau mau nói rằng, “tộc trưởng, không thể không quản a, liền trưởng lão đều gia nhập, này nếu như thật sự, nào sẽ là bổn tộc gần trăm năm qua sỉ nhục lớn nhất, ta đã phái người đi thăm dò, nhưng vẫn là xin mời tộc trưởng tự mình đi một chuyến, vạn nhất là thật sự, có tộc trưởng ở, cũng có thể trấn được tình cảnh!”

Bạch Chiến Thiên suýt chút nữa thổ huyết!

Đại gia ngươi!

Loại này chó má xúi quẩy sự tình cũng tới phiền phức ta?

Ta rất sao mặc dù là tộc trưởng, nhưng không phải bảo mẫu a, ta hiện tại sầu chính là Vương Thiên Bá, không phải trong tộc hậu bối *** hay không!

Nhưng.

Ai bảo hắn là tộc trưởng.

Xoa xoa lông mày, Bạch Chiến Thiên đứng dậy nói rằng, “lão phu kia liền đi một chuyến đi!”

Liên lụy tới trưởng lão, khung cảnh này cũng có chút lớn, đáng giá hắn đi một chuyến.

...

...

Đi tới Bạch Nguyệt động phủ.

Động phủ trước mấy cái hầu gái nhìn thấy Bạch Chiến Thiên cùng ông lão đến, sắc mặt đều là trở nên trắng xám cực kỳ.

Một cái trong đó đánh bạo tiến lên nói rằng, “tộc trưởng đại nhân, tiểu thư nhà ta có... Có việc tư, kính xin tộc trưởng chờ một chút...”

Bạch Chiến Thiên sắc mặt chìm xuống, không thèm để ý hầu gái, đưa tay hướng về hư không nắm chặt, động phủ cấm chế ầm ầm mở ra!

Ánh mắt mang theo tức giận, Bạch Chiến Thiên nhanh chân nhảy vào động phủ, hắn ngược lại muốn xem xem, bộ tộc bên trong những tiểu tử này, đến cùng lên cơn điên gì!

Nhưng mà.

Tiến vào động phủ phòng khách một sát na.

Bạch Chiến Thiên bối rối.

Bên trong đại sảnh, ngang dọc tứ tung nằm lần lượt từng bóng người, có trong tộc thiên kiêu, có trong tộc trưởng lão, mà một cái nữ em bé nhưng là

khoanh chân ngồi ở trên một chiếc bàn đá, gặm một cái lớn móng heo!

Bốn mắt đụng vào nhau.

Bạch Chiến Thiên tức giận nói, “chuyện gì thế này?”

Cái kia phụ trách trong tộc lễ nghi ông lão đi tới, kinh ngạc thốt lên nói, “còn thể thống gì? Còn thể thống gì?”

Vương Bảo thả xuống trong tay lớn móng heo, xoa xoa miệng đầy là dầu khóe miệng, híp mắt cười nói, “rốt cục đến rồi a, ha ha, ông lão, đúng hay không rất bất ngờ? Thực không dám giấu giếm, bọn họ đều phế bỏ...”

“Ngươi!”

Bạch Chiến Thiên càng mộng bức.

Hắn ở lại: Sững sờ chớp mắt, phản ứng lại, một luồng run rẩy cảm giác tập đầy toàn thân, cảm thụ Vương Bảo khí tức trên người, hít vào một ngụm khí lạnh, “Ngươi... Ngươi là... Vương Thiên Bá?”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, trên người biến ảo, lộ ra bản tôn, lười biếng nói rằng, “không sai, chính là ta Vương Thiên Bá!”

Bạch Chiến Thiên ngơ ngác cực kỳ.

Ở hắn cảm ứng bên trong, Vương Bảo trước khí tức, không có một chút nào dị thường!

Này mẹ nó là ảo thuật sao?

Dĩ nhiên giống như thật như thế?

Có như thế kinh thiên ảo thuật, tiểu tử này hóa thân trong tộc tộc nhân, ai có thể nhìn ra?

Trong nháy mắt.

Bạch Chiến Thiên trên người sát cơ cuồng bạo mà lên.

Chỉ là chỉ chốc lát sau, lại cấp tốc tiêu lui xuống.

Trước hắn liền hối hận trêu chọc Vương Bảo, hắn đã nghĩ sợ, vào giờ phút này, đối mặt Vương Bảo như vậy thông thiên bản lĩnh, hắn cảm thấy đến dù cho chính mình sợ, cũng là chuyện đương nhiên.

Lão tổ đều không biện pháp a!

Lão tổ đều bị hãm hại a!

Tiểu tử này đều có thể thiên biến vạn hóa, lão tử chút nào dị thường cũng không thấy, lại bị hắn như thế tiếp tục làm, bộ tộc tất vong a!

Ngươi nhìn nhìn trong tộc những này thiên kiêu.

Thậm chí trưởng lão.

Đều mẹ nó phế bỏ a!

Này còn (trả) chỉ là nhóm đầu tiên, nhiều đến mấy tốp, trong tộc còn có thể còn lại cái cái gì?

“Vương Thiên Bá...”

Bạch Chiến Thiên nghiến răng nghiến lợi nói, nắm chặt nắm tay, trầm giọng nói, “trước sự tình, là bổn tộc không đúng, thiên ân vương miện, lão phu quyết định trả (còn) cho ngươi, có điều, trước ngươi từ bản tông hố đi những kia bảo bối, còn có lão tổ Thiên Yêu Lệnh, ngươi cũng phải trao trả trở về!”

Vương Bảo nhìn ngớ ngẩn bình thường nhìn Bạch Chiến Thiên, châm chọc nói, “ngươi tú đùa? Nếu là ngươi còn (trả) muốn tiếp tục chơi, vậy thì tiếp tục, ngược lại ta còn (trả) không chơi đủ đây!”

“Vương Thiên Bá, ngươi không muốn quá phận quá đáng!” Bạch Chiến Thiên giận dữ hét.

Vương Bảo cười lạnh nói, “không nhiều lời nói, lão tử sáng tỏ nói cho ngươi, đàng hoàng đem thiên ân vương miện trả (còn) cho ta, ta còn có đại sự muốn làm, không công phu với các ngươi mò mẫm, nhưng các ngươi nếu như ngu xuẩn mất khôn, ta cũng không ngại lại chơi tiếp!”

“Ta có thông thiên chí bảo tại người, chính là bất tử bất diệt tồn tại, các ngươi căn bản không làm gì được ta chút nào, thế nhưng, ta nhưng có thể để cho các ngươi Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, gà chó không yên!”

Bạch Chiến Thiên tâm hồn lạnh lẽo!

Ác thảo!

Thông thiên chí bảo!

Bất tử bất diệt?

Lẽ nào, tiểu tử này thật có như thế nghịch thiên chí bảo?

“Việc này, lão phu không cách nào đơn độc làm chủ, ngươi mà chờ...”

Bạch Chiến Thiên thần sắc biến ảo, cắn răng gầm nhẹ một câu, xoay người rời đi, mà ông lão kia, nhưng là nuốt ngụm nước bọt, đi theo ra ngoài!

...

...

Nửa khắc đồng hồ sau.

Trên ngọn long sơn không.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ vẻ mặt âm trầm mắt nhìn đối diện Vương Bảo, ở phía sau hắn, là Bạch Chiến Thiên các loại cao tầng, đều quay về Vương

Bảo trợn mắt nhìn.

“Được rồi, đừng xử, nói chuyện, có phục hay không?” Vương Bảo hơi ngẩng đầu.

Bạch Chiến Thiên bọn họ trầm mặc như trước.

Mà Cửu Đầu Long Giao lão tổ, nhưng là khuôn mặt vặn vẹo!

Hắn chính là Thiên Yêu Đại Giới bên trong đều xếp hàng đầu đại lão a!

Dĩ nhiên đối với Vương Bảo như thế một cái chỉ là Bất Hủ nhận sợ!

Này nếu như truyền đi, còn (trả) không được mù rơi cái khác Yêu tộc răng hàm?

Nhưng mà.

Không sợ?

Dù cho là Cửu Đầu Long Giao lão tổ, ở biết rồi Vương Bảo biến hóa bản lĩnh sau khi, cũng là sợ hãi!

Huống hồ.

Vương Bảo bất tử bất diệt năng lực, càng làm cho Cửu Đầu Long Giao lão tổ triệt để đánh mất đấu chí!

Hít sâu một hơi, Cửu Đầu Long Giao lão tổ cắn răng nói rằng, “Vương Thiên Bá, ngươi có bất tử bất diệt thông thiên chí bảo, vì sao một mực chấp nhất thiên ân vương miện?”

Vương Bảo cười nói, “Đệ Ngũ Yêu Tông hiện đang bị nhốt, ta cần thiên ân vương miện giúp ta một chút sức lực! Với các ngươi giảng lời thành thật đi, thiên ân vương miện sức mạnh, xa không phải các ngươi chứng kiến như vậy, có nó, hừ, dù cho là ngươi, cũng không phải là đối thủ của ta!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ kinh sợ một hồi.

Nếu như là trước.

Hắn là vạn vạn không tin.

Thế nhưng hiện tại, Cửu Đầu Long Giao lão tổ có chút tin.

Vương Bảo liền bất tử bất diệt thông thiên chí bảo đều có, thiên ân vương miện lại biến thái cũng không quá đáng!

Đè xuống nội tâm tham dục, Cửu Đầu Long Giao lão tổ lấy ra thiên ân vương miện, khá là không cam lòng ném cho Vương Bảo, gầm nhẹ nói, "trả (còn) cho ngươi!"

Vương Bảo ha ha cười, xoa xoa thiên ân vương miện, liếc Cửu Đầu Long Giao lão tổ một đám hàng, cười lạnh nói, "rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta trước nói, các ngươi sẽ hối hận đến trong xương, ai cũng không tin, hiện tại tin sao?"

Bạch Chiến Thiên bọn họ đều là khí sắc mặt tái xanh, gắt gao nắm nắm đấm.

Thiên kiêu Bạch Phàm đứng chư vị đại lão phía sau, nhìn Vương Bảo, vẻ mặt thẫn thờ.

Hối hận sao?

Đương nhiên hối hận rồi!

Này từng cơn sóng liên tiếp, cho tới đệ tử, cho tới lão tổ, đều bị Vương Bảo hố chính là thổ huyết a!

Vương Bảo ngáp một cái, cười nói, "chuồn mất chuồn mất, Đệ Ngũ Yêu Tông còn chờ ta đi cứu đây, mặt khác, các ngươi nếu như có hứng thú, có thể theo ta đồng thời a, ta ngược lại thật ra có thể cho các ngươi biểu diễn một lượt thiên ân vương miện uy lực thực sự, tin tưởng ta, đến lúc đó..."

“Các ngươi hay là, còn (trả) sẽ hối hận, đem thiên ân vương miện trả (còn) cho ta...”

------oOo------

Chương 702: Mạng của các ngươi, bị ta nhận thầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Đầu Long Giao lão tổ biểu thị không phục!

Đệ Ngũ Yêu Tông đối mặt đại kiếp nạn bây giờ ở Yêu tộc bên trong từ lâu truyền lưu ra.

Ai không biết, Đệ Ngũ Yêu Tông phiền phức lớn rồi, thật giống bị Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc toàn tộc cao thủ thảo phạt, liền Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc lão tổ đều lên đường rồi!

Muốn Đệ Ngũ Yêu Tông cho một cái pháp!

Có vẻ như là chết rồi một cái trong tộc nhất kiêu?

Tuy rằng vẫn chưa có triệt để động thủ, hơn nữa, thật sự động lên tay đến tỷ lệ, phỏng chừng rất, thế nhưng, Đệ Ngũ Yêu Tông lần này mặt mũi thực sự là ném lớn.

Bên trong rất nhiều nội tình truyền lưu rất nhiều phiên bản.

Nhưng tổng mà nói, không trả giá điểm nặng nề đánh đổi, Đệ Ngũ Yêu Tông muốn vượt qua kiếp nạn này, khó khăn!

Tuy rằng tà yêu tông cửu đại yêu tông như thể chân tay.

Thế nhưng.

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc cũng không phải ngồi không.

Người ta còn liên hợp Vạn Yêu liên minh đây, thậm chí còn mời yêu điện trưởng lão giữ gìn lẽ phải!

Này để những người khác bát đại yêu tông, nghĩ động cũng không dám làm bừa!

Dù sao.

Này không còn không động thủ đây?

Người ta chỉ là vây nhốt láng giềng năm yêu tông.

Thiểm Lôi Yêu tộc bộ tộc quyết tâm rất lớn, lão tổ trước mặt mọi người cũng lập xuống huyết thệ, sẽ không dễ dàng lui bước, mà Vương Bảo, chỉ là một cái Bất Hủ...

Dù cho có ân vương miện.

Thế nhưng, không phải gia trì sức chiến đấu, cao nhất cũng chỉ là Vĩnh Hằng cảnh giới sao?

Liền này.

Còn muốn trợ giúp Đệ Ngũ Yêu Tông?

Ta chùi lặc!

Ngươi làm Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc rất nhiều Chân Thánh cảnh yêu tôn là chết cầu a?

Mặc ngươi đá a?

Đừng rất sao đùa!

Vì lẽ đó.

Ôm ý niệm như vậy, Cửu Đầu Long Giao lão tổ thình lình thật sự lên đường rồi, hắn mang theo trắng (Haku) chiến cùng với mấy cái trong tộc cao thủ, đồng thời đi tới Đệ Ngũ Yêu Tông, chuẩn bị muốn nhìn một chút, Vương

Bảo là làm sao vô lực!

Không sai.

Ngươi là không chết được.

Thế nhưng.

Đối mặt Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc, ngươi cũng là không biện pháp, ngươi như động thủ, mất mặt vẫn là chính ngươi, đến thời điểm, hừ hừ, lão phu chắc chắn cực điểm trào phúng khả năng, mạnh mẽ nhục nhã ngươi!

...

...

Đệ Ngũ Yêu Tông.

Vào giờ phút này, tông môn ở ngoài, đã là yêu ảnh tầng tầng.

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc toàn tộc lớn động viên, này không phải là đùa giỡn, thân là Yêu tộc đại tộc, Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc Vĩnh Hằng cảnh rất nhiều, Chân Thánh cảnh yêu tôn cũng có đầy đủ ba vị!

Mà Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc Thiểm Lôi lão tổ, càng là yêu lớn giới đỉnh cao yêu tu,

Chân Thánh cảnh đỉnh cao, thực lực cực kỳ khủng bố, hắn khoanh chân ngồi ở trên hư không, liền giống như một cái nắng gắt, bộc phát ra khủng bố uy thế, chấn động địa!

Ai cũng có thể cảm nhận được Thiểm Lôi lão tổ phẫn nộ!

Phẫn nộ chi hỏa, dường như diệt thế chi viêm, làm cho trong hư không bầu không khí, cực kỳ khiếp đảm.

Cái này cũng là bây giờ Đệ Ngũ Yêu Tông, án binh bất động nguyên nhân.

Hiện tại Thiểm Lôi lão tổ, chính đang nổi nóng, hắn có thể trước mặt mọi người phát sinh huyết thệ, cái kia thì sẽ không giảng hoà, đã như vậy, từ từ thôi đi!

Trước tiên đem Thiểm Lôi lão tổ hỏa khí, mài một điểm lại!

Quá mức đàm phán mà, quá mức bồi thường mà!

Cho tới giao ra hung thủ? Đó là tuyệt đối không thể có thể!

Đệ Ngũ Yêu Tông lâm chiến bộ chỉ huy!

Kim Nhật Liệt vẻ mặt phiền muộn thở dài.

Này mẹ nó đều tốt mấy.

Thiểm Lôi lão tổ hỏa khí, làm sao liền không gặp biến mất đây?

Nhường Kim Nhật Liệt buồn giận chính là, các ngươi rất sao còn (trả) đúng là chơi nhẹ nhàng a, không phải là chết rồi một cái trong tộc nhất kiêu sao? Có cái gì a? Lại sinh a, nhường tộc nhân dùng sức ở bà nương trên người nỗ lực a, các ngươi coi như giết hung thủ có cái lông dùng? Cái kia Lôi Hổ còn có thể khởi tử hoàn sinh hay sao?

Đột nhiên.

Một lão giả vội vã đi vào lâm chiến bộ chỉ huy, âm thanh nói, “chưởng giáo, ta nhận được tin tức, Vạn Yêu liên minh Long lão tổ lên tiếng, muốn... Phải cho Thiểm Lôi lão tổ làm chủ...”

Kim Nhật Liệt hoàn toàn biến sắc, âm trầm lại, sau nửa ngày, phẫn nộ gầm nhẹ nói, “lão tạp mao, này quan mẹ nó cái kia lão tạp mao chuyện gì? Làm sao chuyện gì hắn đều nghĩ tham dự? Đáng chết lão bất tử, các lão tổ sớm muộn giết chết hắn!”

Tin tức này đối với Đệ Ngũ Yêu Tông nhưng là quá không ổn.

Trước Vạn Yêu liên minh chỉ là phái ra sứ giả, ở bề ngoài biểu thị chống đỡ mà thôi.

Thế nhưng hiện tại, Long lão tổ một phát lời, vậy thì tương đương với vạn yêu liên vẻ quyền rũ chí đã thống nhất, này ẩn chứa trong đó thâm ý, tạm thời không biết, thế nhưng mong rằng đối với Đệ Ngũ Yêu Tông mà nói, không phải chuyện tốt!

Trong lúc nhất thời.

Kim Nhật Liệt đau đầu cực kỳ, đầu đều sắp nổ!

Hắn đã sớm dự liệu được, Vương Bảo xông ra giội đại họa, thế nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc quyết tâm lớn như vậy!

Hồi lâu.

Kim Nhật Liệt xoa lông mày, thở dài, "Đại gia, vẫn là tiếp tục nhẫn nhịn đi..."

...

...

Đệ Ngũ Yêu Tông mở ra khoáng thế đại trận, ẩn núp không ra.

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc vây nhốt trong đó, chửi bậy, Thiểm Lôi lão tổ hỏa khí chưa tiêu, tựa hồ còn đang do dự, có muốn hay không triệt để đến một trận đại chiến.

Ngay ở như vậy bầu không khí

Này một.

Từ đằng xa, kéo tới một bóng người.

Thân ảnh ấy không nhanh không chậm, rất nhanh sẽ bị Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc tầng ngoài tộc nhân nhìn thấy.

Bây giờ Đệ Ngũ Yêu Tông bị nhốt, còn lại chư tông đại tộc, hầu như đều có cao thủ đến, thế nhưng, bởi vì bận tâm phẫn nộ Thiểm Lôi lão tổ, đều là ở trong bóng tối lén lút quan sát, cũng không ai dám tới gần quá.

Mà cái này.

Đây là thẳng đến Đệ Ngũ Yêu Tông mà đến a.

Chẳng lẽ là đến đây trợ quyền cao thủ?

Tộc nhân thông báo trưởng lão, trưởng lão đến đây dò xét, rất xa vận lên mắt thần, lúc này không nói gì.

Đại gia.

Cao thủ cộng lông a!

Chỉ là một cái Bất Hủ cảnh giới mà thôi!

“Hỏi một chút thân phận, nếu không là tà yêu tông đệ tử, trực tiếp đánh đuổi!” Cái kia Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc trưởng lão nhẹ quát.

Một người thanh niên lập tức đạp bước mà ra, nhìn chằm chằm cái kia nhìn chung quanh đứng ở tại chỗ thanh niên, lớn quát, “Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc làm việc, báo lên ngươi tên đến!”

Đến đương nhiên là Vương Bảo.

Hắn nháy mắt một cái, cười nói, “ngay cả ta cũng không nhận ra? Ngươi các ngươi tới làm lông đến rồi? Không phải muốn báo thù sao? Kẻ thù liền gần ngay trước mắt!”

Thanh niên mộng ở.

Người trưởng lão kia cũng mộng ở.

Còn lại Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc tộc nhân, đều là trợn mắt ngoác mồm.

Cái gì đồ chơi?

Kẻ thù gần ngay trước mắt?

Chẳng lẽ...

“Đáng chết! Ngươi là Vương Đại Chùy?”

Người trưởng lão kia phản ứng lại, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, rống to một tiếng, trên người sát ý phun trào mà ra!

Vương Bảo cười to mà lên, “Không sai, ta chính là Vương Đại Chùy, ai là Thiểm Lôi lão tổ, hiện thân lời đi!”

Ầm!

Âm thanh truyền vang, trong lúc nhất thời, dẫn tới hết thảy Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc cao thủ dồn dập nhìn về phía phía sau.

Thiểm Lôi lão tổ chính mặt âm trầm ở nơi đó bày ra tư thế đây, thân thể bỗng nhiên cứng đờ, ánh mắt phun trào ra hai đạo hừng hực lửa giận, chuyển hướng Vương Bảo phương hướng này, bóng người lóe lên lóe lên, vụt xuất hiện ở Vương Bảo trước người!

Cùng lúc đó.

Đệ Ngũ Yêu Tông bên trong, vẫn ở nhìn tình huống ngoại giới lâm chiến trong bộ chỉ huy, chưởng giáo Kim Nhật Liệt suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết, rống to nói, “tên khốn này, ai bảo hắn trở về?”

Vù.

Ngoại giới hư không lóe lên.

Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ mặt không hề cảm xúc xuất hiện, hắn giống như trong hư không một cái khác nắng gắt, sát khí cuồn cuộn, tóc dài tung bay trong lúc đó, hắn cũng xuất hiện ở Vương Bảo cách đó không xa!

Thiểm Lôi lão tổ tạm thời không hề động thủ.

Hắn nhìn Vương Bảo, tuy rằng rất muốn giết chết mà yên tâm, thế nhưng, hắn vừa nhìn về phía láng giềng năm yêu tông lão tổ!

"Toại huynh, ngươi rốt cục xuất hiện!" Thiểm Lôi lão tổ châm chọc nói.

Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ vẻ mặt lạnh lùng nói, "không gặp ngươi, là nể mặt ngươi, nếu không thì, ta sợ ta sẽ không nhịn được, đánh chết ngươi!"

Thiểm Lôi lão tổ cười nhạo nói, "ngươi vẫn là trước sau như một ngông cuồng a, đáng tiếc... Nay Đệ Ngũ Yêu Tông, không cho ta một cái pháp, lão phu chắc chắn nhường Đệ Ngũ Yêu Tông, máu chảy thành sông! Cái này..."

Mặt hướng Vương Bảo.

Thiểm Lôi lão tổ cười lạnh nói, "cái này con, chính là Vương Đại Chùy?"

Vương Bảo lười biếng nói, "Được rồi lão già, ngột ngạt trang bức, ta chính là Vương Đại Chùy, hàng thật đúng giá Vương Đại Chùy, không tin, ngươi có thể cắt cổ tự sát, đi hỏi Lôi Hổ!"

Nhắc tới Lôi Hổ tên.

Thiểm Lôi lão tổ khuôn mặt đều vặn vẹo.

Mà Thiểm Lôi bộ tộc cao thủ, phẫn nộ lên.

"Hỗn đản!"

“Hắn còn có mặt mũi nâng?”

“Này con gan lớn bao, hắn dĩ nhiên không có chút nào sợ? Hắn quả thực là ở tìm đường chết!”

“Đáng ghét, lão tổ, còn chờ cái gì? Lập tức giết hắn đi!”

“Không sai, cho Lôi Hổ báo thù!”

“Giết ta Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc tộc nhân, tuyệt không thể bỏ qua hắn!”

...

...

Xa xa hư không.

Rất nhiều bóng người đều trạm (đứng) ở một cái dốc cao bên trên, nhìn Đệ Ngũ Yêu Tông ngoài sơn môn từng hình ảnh.

Những việc này chư tông đại tộc đại lão, thậm chí, còn có hai vị lão tổ.

Hư không lóe lên, một lão giả xuất hiện, làm cho ở đây đại lão vẻ mặt ngạc nhiên.

Người tới, là đại lão bên trong đại lão, là Cửu Đầu Long Giao lão tổ.

Lẫn nhau chào sau khi.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ mắt nhìn xa xa, vững vàng khóa chặt Vương Bảo, mặt không hề cảm xúc, trong lòng nhưng là bừng tỉnh.

Nguyên lai.

Này Vương Bá, chính là lưu truyền đến mức hừng hực cái kia hung thủ Vương Đại Chùy!

Chẳng trách này con, lớn mật như thế, dám trêu ta Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, này con...

Chính là mẹ nó một người bị bệnh thần kinh a!

Hắn liền Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc, đều đắc tội đến như thốc bước, tìm đường chết đến như vậy cảnh giới, cũng là không ai!

“Liền muốn nhìn một chút, nay cục diện này, hắn muốn làm sao phá, ỷ vào bất tử bất diệt chí bảo? Hanh... Sợ là đã như thế, này con sẽ dẫn tới Yêu tộc đại năng cộng đồng bắt!”

Liếm môi một cái, Cửu Đầu Long Giao lão tổ ánh mắt toả ra nguy hiểm sát ý, các loại đến lúc đó, hắn đương nhiên cũng sẽ xuất thủ!

...

...

“Đại Chùy, đến ta phía sau đến!”

Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ âm thanh trầm thấp nói.

Có điều, Vương Bảo nhưng là chưa động, chỉ là quay về Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ chắp chắp tay nói, “lão tổ, việc này chính là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, tự nhiên cũng phải ở chỗ này của ta kết thúc, ta biết, tông môn bên trong, khả năng rất nhiều đồng tông đều đối với ta rất có lời oán hận, cảm thấy ta cực hạn tìm đường chết, xông ra giội đại họa...”

Đã lắc mình tới rồi Kim Nhật Liệt các loại Đệ Ngũ Yêu Tông cao tầng, đều là dở khóc dở cười, cảm thán liên tục, ngươi muội, nguyên lai ngươi rất sao biết a!

“Thế nhưng...”

Vương Bảo bỗng nhiên lên giọng.

Hắn ánh mắt phát sáng.

Hắn nắm chặt song quyền.

Thần sắc hắn cực kỳ nghiêm túc, hơi ngẩng đầu, lên tiếng lớn quát, “Ta Vương Đại Chùy, chính mình nồi, chính mình đến vác, nay cho nên ta trở về, chính là phải nói cho Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc, ta Vương Đại Chùy, không phải kẻ nhu nhược!”

“Ta, sẽ vì chính mình hành động, trả giá thật lớn!”

“Các ngươi không phải muốn giết ta, cho Lôi Hổ báo thù sao?”

“Tốt lắm, lão tử như các ngươi mong muốn!”

“Không phải là chết sao? Có cái gì đáng sợ? Lại quá hai mươi năm, lão tử lại là một cái Yêu tộc hảo hán!”

Vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy Vương Bảo thân thể cổ trướng lên, cùng lúc đó, một luồng bạo ngược khí tức lan tràn, chớp mắt sau khi, nương theo một đạo kinh động địa nổ vang, nương theo một đạo tùy ý phóng đãng tiếng cười lớn, Vương Bảo tự bạo!

Tình cảnh này phát sinh quá nhanh!

Ai cũng không phản ứng lại.

Ai cũng không nghĩ ra, Vương Bảo dĩ nhiên tự bạo!

Chết...

Chết rồi?

Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ ngây người, Kim Nhật Liệt bối rối, một đám Đệ Ngũ Yêu Tông cao tầng đánh giật, dù cho là Thiểm Lôi lão tổ các loại

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc, cũng là mộng bức tột đỉnh.

Phản ứng lại.

Đều là suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Ngươi muội a!

Chị ngươi a!

Đại gia ngươi a!

Cả nhà ngươi a!

Ngươi mẹ nó đây là đang làm gì thế a? Ngươi đang đùa cái gì a? Ngươi làm sao có thể chết đây? Ngươi làm sao có thể tự bạo đây? Ngươi ngươi này tính cái cái gì? Ngươi cái này giác ngộ đến cùng là từ đâu tới đây? Cái gì gọi là không phải kẻ nhu nhược? Tự sát liền không phải kẻ nhu nhược?

Rắm!

Ngươi kẻ nhu nhược đến cực điểm!

Kim Nhật Liệt trước tiên quơ quơ thân thể, lớn tiếng gào nói, "Thiểm Lôi lão tổ, Vương Đại Chùy chính là bản tông khoáng thế kỳ tài, nay ngươi làm cho hắn tự sát mà chết, ta Đệ Ngũ Yêu Tông cùng các ngươi, không chết không thôi!"

Thiểm Lôi lão tổ trầm mặc nửa ngày, sắc mặt tái xanh một mảnh.

Hắn phẫn nộ a!

Hắn uất ức a!

Nội tâm hắn bên trong tà hỏa, được kêu là một cái kịch liệt, thặng thặng thặng dâng lên a!

Hắn là đến báo thù, không sai, thế nhưng, tuyệt không phải như thế cái báo thù pháp a, huống hồ, hắn còn có kế hoạch lớn, hắn cùng Vạn Yêu liên minh Long lão tổ, còn có trong bóng tối mưu tính, muốn mượn này bức bách Đệ Ngũ Yêu Tông giao ra cái, thế nhưng hiện tại...

Tất cả đều tính cầu!

Mọi người chết rồi!

Đều tự bạo!

Kế hoạch của bọn họ trực tiếp thai chết trong bụng!

Cái cảm giác này, quá rất sao khó chịu!

Mà nơi cực xa.

Những kia vây xem lão già nhóm, đều là phốc ra một cái lão huyết, dở khóc dở cười!

“Chết rồi?”

“Chặc chặc, này con...”

“Quá rất sao thẳng thắn, vừa lên đến sẽ chết, ta đều cảm thấy hoang đường!”

“Ngươi hắn làm gì đến rồi? Ẩn núp không phải rất tốt sao?”

“Ta nếu như Thiểm Lôi lão tổ, hiện tại cảm thấy tức giận gần chết!”

Nhưng mà.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ nhưng là ôm hai tay, mang theo nhàn nhạt không cam lòng, cười lạnh nói, “chết? Các ngươi quá thật!”

Cái kia con có bất tử bất diệt chí bảo, làm sao có khả năng chết?

Huống hồ.

Hắn cho dù chết, cũng tuyệt so với sẽ không như thế thâm minh đại nghĩa tự sát mà chết, cái kia con chính là Yêu tộc sỉ nhục, là một cái từ đầu đến đuôi vô liêm sỉ hỗn đản, hắn thuộc tính liền rõ ràng vô liêm sỉ hai chữ, hắn sẽ như vậy chính diện? Ta phi?

Đệ Ngũ Yêu Tông ngoài sơn môn.

Thiểm Lôi lão tổ buồn bực không thể tả, bỗng nhiên hơi quát, "Nếu hung thủ đã chết, thôi... Chúng ta đi!"

Một đám Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc đều là sắc mặt khó coi cực kỳ, dù cho hung thủ đã chết, thế nhưng trong lồng ngực phẫn nộ cũng là không gặp biến mất!

Cũng nhưng vào lúc này.

Ngay ở Thiểm Lôi lão tổ đạp bước lúc rời đi.

"Yêu, thật đi a?"

Một đạo mang theo trêu tức tiếng cười vang lên.

Sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo từ hư không nơi nào đó xuất hiện, ôm hai tay, cười híp mắt nhìn Thiểm Lôi lão tổ!

Trong lúc nhất thời.

Toàn trường yên lặng như tờ.

Yên tĩnh đáng sợ!

Trong hư không, chỉ còn dư lại Vương Bảo cái kia tiện hề hề âm thanh, "Ha ha, ông lão, vừa nãy đúng hay không cảm giác rất khí rất khí, không thể chính mình báo thù? Rất khó chịu chứ? Đúng hay không có loại mạnh mẽ

không chỗ dùng (khiến) uất ức cảm giác?”

“Ngươi... Ngươi dĩ nhiên...”

Thiểm Lôi lão tổ kinh ngạc đến ngây người, nhìn Vương Bảo, con ngươi co rút nhanh!

Vương Bảo cười híp mắt, “Không nên kinh hoảng, không cần phải sợ, ta Vương Đại Chùy vừa nãy, chỉ là cho các ngươi một cái mỹ hảo kết cục, cũng coi như là ta đối với chết đi Lôi Hổ huynh một phần lễ vật!”

“Cho tới hiện tại...”

Vương Bảo sờ sờ cằm, ánh mắt bên trong, đột nhiên phóng ra cuồng bạo sát cơ, nhìn quét một vòng Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc cao thủ, liếm môi một cái, cười nói, “hiện tại, liền là các ngươi giống như ác mộng kết cục bắt đầu, người sáng mắt không tiếng lóng, nay ta Vương Đại Chùy, muốn làm đánh hổ anh hùng!”

“Ta chính thức tuyên bố, mạng của các ngươi...”

“Bị ta nhận thầu...”

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống

------oOo------

Chương 703: Thật trâu bò thiên ân vương miện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Này điên rồi!

Đây là ở đây rất nhiều Yêu tộc trong lòng duy nhất cảm giác.

Tuy rằng không hiểu nổi vì sao vừa nãy Vương Bảo chết rồi lại sống, thế nhưng...

Ngươi muốn nhận thầu Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc mệnh?

Ta phốc ngươi muội a!

Ngươi sao liền như thế có thể thổi đây?

Lời này đi ra, quả thực muốn cười rớt xuống răng hàm, đừng ngươi một cái chỉ là Bất Hủ, ngươi nhìn nhìn nhà ngươi Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ, ngươi hỏi một chút hắn, hắn có tư cách nhận thầu Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc mệnh không?

Hắn cũng không thể!

Ngươi có tài cán gì?

Mà Thiểm Lôi lão tổ sau khi hít sâu một hơi, ánh mắt sát cơ lóe lên, thình lình tức giận ngược cười nói, “tốt con, có chút bản lãnh, vừa nãy lão phu cũng không có chú ý đến, ngươi là làm sao giấu diếm được biển, thế nhưng, nếu như ngươi ngươi cho rằng như vậy, liền có thể làm cho lão phu kiêng kỵ, ha ha...”

“Vậy ngươi liền mười phần sai!”

Vương Bảo cười nháy mắt mấy cái, sau đó, bỗng nhiên lấy ra biển khói

Sau đó trang bức như ma, không hút điếu thuốc tỉnh táo một chút, hắn cảm giác mình sẽ hạnh phúc nổ.

Khói nhàn nhạt tung bay, Vương Bảo trong miệng ngậm thuốc lá cuốn, bàn tay quay về hư không vạch một cái, kiếm gỗ lấp loé mà ra!

Hắn đã rất lâu vô dụng kiếm gỗ giết người!

"Ông lão, cái gì cũng không được, nhường thực lực đến nói đi, ta Vương Đại Chùy, cầu ban ân, xin mời ban cho ta vô địch phòng ngự, xin ban cho kinh thế sức chiến đấu!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo bóng người vọt thẳng ra!

Nhanh chân đạp lên hư không, hướng về Thiểm Lôi lão tổ bọn họ giết tới, "Lão tổ, chưởng giáo, nghỉ phải hỗ trợ, mà xem ta Vương Đại Chùy, nay giết bọn họ một cái máu chảy thành sông, ta không phải là đang nói đùa a, tin ta!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo dĩ nhiên vọt tới phía trước nhất Thiểm Lôi lão tổ trước người!

Một màn như thế, ai cũng không phản ứng lại.

Dù cho là Thiểm Lôi lão tổ, cũng là mộng bức tột đỉnh, mãi đến tận Vương Bảo tới gần, hắn mới vẻ mặt co giật lên!

Ác thảo giời ạ!

Lão tử đường đường Yêu Đại giới mạnh mẽ nhất lão!

Đường đường Chân Thánh cảnh đỉnh cao vương giả cấp tuyển thủ!

Lại bị rất sao một cái chỉ là Bất Hủ đồng thau cho rất sao bắt nạt đến trình độ này?

Này đều giết tới a!

Đây là mẹ nó trước mặt mọi người đánh hắn mặt a!

Nay nếu như không làm điểm cái gì, lão tử còn có hà bộ mặt ở này Yêu Đại giới sinh tồn?

Đệ Ngũ Yêu Tông chưởng giáo Kim Nhật Liệt đầu đau đớn, không nhịn được gầm nhẹ nói, "lão tổ, nhanh..."

Kỳ thực căn bản không cần hắn nhắc nhở, Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ theo bản năng liền muốn bạo phát, nhưng mà sau một khắc, theo Thiểm Lôi lão tổ một chưởng nổ ra, Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ hoàn toàn biến sắc!

Không kịp!

Vương Bảo động tác đột nhiên không kịp chuẩn bị,

Khoảng cách Thiểm Lôi lão tổ quá gần, đòn đánh này, hắn không cứu lại được!

Thời khắc này.

Đệ Ngũ Yêu Tông cao tầng đại lão khí giậm chân.

Thời khắc này.

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc chúng hơn cao thủ lộ ra khinh bỉ cười lạnh.

Thời khắc này.

Cách xa ở dốc cao chư tông các đại lão lộ ra buồn cười cực điểm vẻ mặt.

Chỉ có Cửu Đầu Long Giao lão tổ, chau mày, âm thầm thở dài.

Cũng là ở thoáng qua sau khi.

Một hồi vô tận mộng bức, bao phủ hết thảy yêu tu!

Bởi vì Thiểm Lôi lão tổ cái kia ẩn chứa kinh lực lượng ầm ầm một chưởng, đánh vào Vương Bảo trên người, Vương Bảo căn bản đều chẳng muốn phòng ngự, không thèm để ý, hắn thậm chí đều không có đến xem Thiểm Lôi lão tổ, cái kia cuồng bạo lôi đình, cơ hồ đem Vương Bảo nhấn chìm, nhưng là...

Vương Bảo hắn liền như thế ung dung từ lôi đình chi biển đi ra, trong tay kiếm gỗ giơ lên, một đạo giống như sông dài giống như từ từ kiếm khí, cuồng bạo mà ra, hư không rung động, trong nháy mắt, kiếm khí quán xuyên qua hư không, càng là xuyên qua từng cái từng cái Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc Vĩnh Hằng cảnh đại tu thân thể!

Bọn họ hộ thể phòng ngự.

Liền phảng phất giấy!

Giòn khó có thể tưởng tượng!

Một kiếm qua đi, ba cái Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ tử vong, mười mấy Phong Vương Bất Hủ cao thủ ngã xuống, mưa máu mạn, không khí đều phảng phất hóa thành màu máu!

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, một vệt sương khói nổi lên, che lấp cái kia ẩn chứa sát cơ ánh mắt, nửa ngày qua đi, yên tĩnh hư không, vang lên Vương Bảo thanh âm đạm mạc, “Chuẩn bị xong chưa? Ta thật sự muốn đại khai sát giới nha...”

Bối rối!

Bất kể là ai!

Đều rất sao mộng ở!

Đặc biệt là Thiểm Lôi lão tổ, hắn càng là cực kỳ mộng bức, hắn nhìn trạm (đứng) ở trước người cách đó không xa Vương Bảo, thân thể của hắn điên cuồng run rẩy lên!

Vô tận hàn ý, bao phủ toàn thân!

Thiểm Lôi lão tổ đều sắp điên rồi!

Không có chuyện gì!

Hắn dĩ nhiên không có chuyện gì!

Lão tử thao một chưởng, hắn nhưng bình an vô sự!

Hắn còn ngược lại, giết lão tổ nhiều như vậy tộc nhân!

Hắn đến cùng là làm sao làm được?

Này nghi vấn.

Cũng là cái khác Yêu tộc muốn hỏi.

Vương Bảo là làm sao làm được?

Ra tay nhưng là Thiểm Lôi lão tổ a, là mẹ nó Yêu Đại giới bên trong, đếm trên đầu ngón tay đều có thể đếm được siêu cấp cao thủ a, như vậy đại lão, như vậy một đòn, đừng là chỉ là Bất Hủ, dù cho là phổ thông Chân Thánh cảnh, cũng sẽ bị oanh không còn sót lại một chút cặn!

Mà Vương Bảo, lông đều không rơi một cái!

Này rất sao không bình thường!

Quá không bình thường!

Nhưng mà.

Thời khắc này, có cái hàng hắn ngộ, hắn đã hiểu, hắn cả người run rẩy, ánh mắt của hắn bùng nổ ra nói vệt tinh mang, hắn chính là Cửu Đầu Long Giao lão tổ.

Nội tâm của hắn, nhấc lên vô tận rít gào.

"Ác thảo, đây chính là ân vương miện uy lực thực sự? Dĩ nhiên... Có thể không nhìn Chân Thánh cảnh đỉnh cao cao thủ công kích? Ban vô địch phòng ngự a, ta lão gia a..."

Cửu Đầu Long Giao lão tổ bắt đầu rõ ràng, vì sao trước Vương Bảo, hắn sẽ hối hận đem ân vương miện trả lại (còn cho) Vương Bảo!

Thì ra là như vậy a!

Nguyên lai ân vương miện, là như thế treo nổ!

Này mẹ nó ở đâu là chỉ là yêu lệnh có thể so với? Đừng là một khối yêu lệnh, dù cho là mười khối, một trăm khối, cũng không đổi a!

Sớm biết như vậy...

Cửu Đầu Long Giao lão tổ nội tâm nhỏ máu, hắn cảm giác mình lúc trước còn có thể giãy dụa một hồi, tối thiểu, nghĩ biện pháp a, hiện tại hết thảy đều chậm, ân vương miện đã giao ra, lại muốn trở về, khó khăn cỡ nào?

"Súc sinh..."

Ầm!

Hư không nổ bình thường, thậm chí đều xuất hiện lượng khe nứt!

Thiểm Lôi lão tổ nổi giận đùng đùng, như một con cuồng bạo thượng cổ cự thú, khắp toàn thân, đều tràn ngập hắc khí khủng bố lôi đình, hai mắt như điện, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, chợt quát một tiếng, một nói Thiểm

Điện hóa thành một cái kinh thế cuồng đao, chém ra hư không, quay về Vương Bảo đỉnh đầu bổ xuống!

“Ngươi chết đi cho ta!”

Ầm ầm!

Cuồng bạo thanh âm truyền vang bát phương!

Chỉ tiếc.

Kinh khủng như thế một đòn!

Như vậy kinh động địa tuyệt thế một đòn!

Rơi vào Vương Bảo trên người, nhưng phảng phất mưa thuận gió hoà, một tia động tĩnh đều không gây nên đến.

Vương Bảo tóc lay động, trong miệng điếu thuốc đã thiêu đốt đến cuối cùng, bỗng nhiên phun ra, Vương Bảo nhếch môi hơi cười, đạo, “Không muốn lại lao lực, ta có ân vương miện ban tặng vô địch phòng ngự, thế gian này, đừng là ngươi, trở lại mười cái tám cái ngươi, cũng không đả thương được ta mảy may!”

Thiểm Lôi lão tổ ngây người như phỗng!

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc tất cả cao thủ, đều là đâm tim lạnh!

Ân vương miện?

Vô địch phòng ngự?

Ta phốc ngươi muội a, ta giọt lão gia a, như thế thái quá sự tình, ngài đều đang cho phép tồn tại?

Ta tin ngươi cái quỷ...

------oOo------

Chương 704: Thiên ân vương miện không phải là không thể bán!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ân vương miện bốn chữ phảng phất bão táp bình thường nhường rất nhiều Yêu tộc cao thủ run rẩy!

Quãng thời gian trước.

Ân vương miện rất nổi danh!

Đệ Cửu Yêu Tông kiêu Vương Bá, ỷ vào ân vương miện, ở Hoang Cổ Thánh Tông nhấc lên một hồi vô địch cuồng triều!

Trấn áp chư tông kiêu là chết đi sống lại, hoạt đến chết đi!

Muốn nhiều treo có bao nhiêu treo!

Có thể nói nghịch!

Không nghĩ tới a!

Cái này Vương Bá, dĩ nhiên chính là rất sao Vương Đại Chùy a!

Không nghĩ tới a!

Cái này ân vương miện cực hạn, rất xa vượt quá tưởng tượng a, nếu như trước ân vương miện giá trị một trăm, như vậy hiện tại, cái kia đã chạy một cái ức mà đi tới!

Xa xa dốc cao bên trên.

Chư tông đại lão sắc mặt ửng hồng, tinh mang lấp loé.

“Được lắm ân vương miện...”

“Lão phu nghe môn hạ trưởng lão nhắc qua, vốn đang không tin đây...”

“Chân Thánh cảnh đỉnh cao công kích đều coi thường, này nếu như được...”

“Vật ấy... Thực là thế gian mạnh nhất chí bảo!”

“Chờ đã, không phải... Ân vương miện bị Cửu Đầu Long Giao bộ tộc kiêu Bạch Phàm cầm sao? Vì sao...”

Chư tông đại lão dồn dập nhìn về phía Cửu Đầu Long Giao lão tổ.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ mặt không hề cảm xúc, trong lòng giật mình giọt nửa bồn huyết, hắn nhạt âm thanh nói, “lão phu đã nhường môn hạ đệ tử trả lại (còn cho) hắn, cái kia vốn là đồ vật của hắn!”

Một đám đại lão hai mặt nhìn nhau.

Tuy rằng không biểu hiện ra, thế nhưng trong lòng, nhưng là nhấc lên một trận nhổ nước bọt.

Ngu ngốc a!

Đây là thật ngu ngốc a, thuần thuần a!

Như vậy kinh thế chi bảo, ngươi lại vẫn cho hắn? Thay đổi lão tử, dốc hết hết thảy cũng đến đêm đen đến a!

Không biết.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ cũng ở cuồng chửi mình ngu ngốc đây.

Chính mình lúc trước làm sao liền không để ý liền sợ cơ chứ?

Vì sao thì trả lại cơ chứ?

Đáng chết, ta ân vương miện a!

Có vật ấy, ta rất sao đều có lá gan nhất thống Yêu tộc, thậm chí nhất thống Yêu Đại giới!

...

...

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc phía sau.

Mấy cái thân mang đặc dị yêu tu chấn động nuốt nước miếng, ánh mắt lập loè vô tận Tham Lam.

Này mấy cái yêu tu, là Vạn Yêu Liên Mị sứ giả.

Bọn họ tới đây, là đến cho Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc trợ trận!

Nhưng mà hiện tại.

Bọn họ nhưng ngừng chiến tranh!

Nhìn Vương Bảo,

Nhìn ân vương miện, bọn họ cảm thấy lần này, phát hiện thứ không tầm thường!

Có thể không nhìn Chân Thánh cảnh cường giả tối đỉnh công kích chí bảo a!

Đồ chơi này giá trị quá cao, được nó, nhất thống Yêu tộc không phải là mộng!

Một cái Long tộc ông lão lặng lẽ đánh ra đạo đạo đưa tin, chuyện này, nhất định phải mau mau thông báo Long lão tổ, bảo vật này, phải nhường lão tổ được!

...

...

“Ông lão, hiện tại mang theo ngươi tộc nhân rời đi, ta sẽ không lại ra tay!”

Vương Bảo nhìn Thiểm Lôi lão tổ, nhạt tiếng nói.

Dù sao không có gì thâm cừu đại hận!

Nếu như Thiểm Lôi lão tổ có chút tự biết, vậy thì nên rõ ràng, cái gì gọi là tiến thối!

Thiểm Lôi lão tổ cả người run rẩy, hắn có vô số uất ức muốn phát tiết, hắn có vô cùng sát ý muốn bạo phát, đáng tiếc.

Hắn không thể a!

Vừa nãy luân phiên hai lần công kích, không phải giả, không phải làm tú a!

Hắn là chân thực công kích a!

Vương Bảo một chút việc đều không có, này không phải ảo giác!

Cái này cũng là thật sự!

Mà đối mặt như vậy nghịch một màn, hắn còn có thể cái gì? Còn có thể làm gì?

Tiếp tục báo thù?

Báo cái chim cừu a!

Phỏng chừng cừu không báo, tộc nhân đều rất sao chết sạch!

Khuôn mặt vặn vẹo, Thiểm Lôi lão tổ nhìn chằm chằm Vương Bảo, nửa ngày qua đi, hắn nghiến răng nghiến lợi, cực kỳ uất ức nói, “Vương Đại

Chùy... Xem như ngươi lợi hại...”

“Làm sao? Ngươi còn muốn sau đó lại báo thù?”

Vương Bảo trừng mắt lên.

Thiểm Lôi lão tổ thân thể đột nhiên cứng đờ.

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc đông đảo cao thủ trong lòng cuồng run.

Nội tâm la hét lên.

Ngươi muội.

Ta lão tổ a!

Chú ý thái độ a!

Ngột ngạt rất sao chọc giận này con!

Hắn thật sự động thủ nữa, ngài ngăn đều không ngăn được a!

“Việc này, thôi, chấm dứt ở đây!” Thiểm Lôi lão tổ uất ức phun ra một câu nói!

Vương Bảo hừ lạnh nói, “coi như ngươi thức thời, nếu không thì, nay ngươi mang đến những này tộc nhân, có thể trở lại một thành, ta Vương Đại Chùy ba chữ, viết ngược lại!”

Thiểm Lôi lão tổ phảng phất trong nháy mắt đánh mất tinh khí thần, vẻ mặt cô đơn, đặc biệt không cam lòng phất tay nói, “chúng ta... Đi!”

Một đám Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc cao thủ thở phào nhẹ nhõm!

May mà lão tổ không điên a, không có khư khư cố chấp a, nếu không thì,

nay xem như là chết cầu!

Ầm!

Thiểm Lôi lão tổ đi vội vã!

Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc cao thủ theo sát phía sau, hoảng không chọn đường bình thường nhanh chóng lấp loé rời đi!

Vương Bảo thu hồi kiếm gỗ, thở dài, "Ta, vẫn là quá nhân từ!"

Đệ Ngũ Yêu Tông từ trên xuống dưới, vẻ mặt đều là quái lạ lên.

Ngươi nhân từ?

Ngươi nhân từ đại gia ngươi!

Ngươi nếu như nhân từ, ngươi khi đó thì sẽ không làm thịt Lôi Hổ cái kia kẻ xui xẻo!

Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ cực kỳ vui mừng nhìn Vương Bảo, cười nhạt nói, "Vương Đại Chùy, làm rất tốt!"

Kim Nhật Liệt càng là hưng phấn nói, "Đại Chùy, ngươi cái kia ân vương miện từ chỗ nào chiếm được? Dĩ nhiên thần kỳ như thế?"

Vương Bảo ha ha cười, "Đó là trước đây thật lâu chuyện, không đáng nhắc tới, chỉ là ân vương miện, tính được là cái gì? Ta còn có càng mạnh hơn chí bảo ở tay!"

Ngược lại chính là thổi a, lại không chắc chắn cũng không có gì!

Kim Nhật Liệt bọn họ đều là nuốt ngụm nước bọt, chấn động không gì sánh nổi!

So với ân vương miện đều trâu bò chí bảo? Ác thảo, quả thực không thể nào tưởng tượng được a!

“Ha ha, bạn, lão phu Vạn Yêu liên minh Long Lợi, nếu bạn còn có so với ân vương miện càng lợi hại chí bảo, như vậy không biết ngươi này ân vương miện, có bán hay không a?”

Nhưng vào lúc này.

Cái kia mấy cái lưu lại không đi Vạn Yêu Liên Mị sứ giả yêu tu, thình lình tới gần lại đây, trong đó cái kia Long tộc ông lão mang theo nụ cười nói.

Này vừa nói.

Rất nhiều yêu tu đều là xem thường nhìn hàng này.

Ngu ngốc!

Lời này đi ra, ngươi liền không cảm thấy ngớ ngẩn?

Bán ân vương miện?

Ngươi làm Vương Đại Chùy ngốc a? Như vậy chí bảo, cho cái gì cũng không bán a!

Cái kia Long tộc ông lão đối với từng đạo từng đạo ánh mắt khinh bỉ không hề hay biết, hắn cảm thấy đến vạn sự đều có thể, thử một lần a, vạn nhất thành công đây!

“Bán... Cũng không phải không được...”

Vương Bảo âm thanh âm vang lên.

Trong lúc nhất thời, hầu như hết thảy Yêu tộc đều là ngây người!

Há hốc mồm!

Ma trứng!

Thật bán a!

Ngươi đúng hay không ngốc?

Chuyện ngu xuẩn như thế đều có thể làm được?

Cái kia Long tộc lão tổ phản ứng lại, cũng vui vẻ điên rồi, vui cười nổ, gầm nhẹ nói, “bạn ra điều kiện, ta mua!”

Có điều.

Nhưng vào lúc này, một đạo cười lạnh vang lên, liền nhìn thấy hư không xa xa, mấy bóng người rút ngắn, phía trước nhất một cái, rõ ràng là Cửu Đầu Long Giao lão tổ, nói “Bán, cũng là bán cho ta, bạn, chúng ta tốt xấu còn có chút giao tình, đúng không?”

Vương Bảo nhìn về phía Cửu Đầu Long Giao lão tổ, hơi cười, “Là ngươi a, xem ngươi dáng dấp này, là hối hận rồi?”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ rất thẳng thắn thừa nhận, “Không sai, ta hối hận rồi, sớm biết ân vương miện uy lực thực sự, ta chắc chắn sẽ không trả (còn) cho ngươi!”

Lời nói một trận, Cửu Đầu Long Giao lão tổ thành khẩn nói, “ta chân tâm muốn mua, ngươi ra giá đi!”

Có điều.

Muốn mua, cũng không chỉ chính hắn.

Đến đây xem trò vui chư tông đại lão, dồn dập mở miệng, từng cái từng cái muốn mua ân vương miện!

Long tộc ông lão sắc mặt khó coi cực kỳ, hắn đúng là một điểm không sợ Cửu Đầu Long Giao lão tổ, trầm giọng nói, “nhà ta lão tổ, đã ở trên đường, bạn, xin đợi đợi một thời gian ngắn, đợi ta gia lão tổ đến, chắc chắn cho bạn một cái giá vừa ý!”

Vương Bảo nghe vậy, nở nụ cười.

Long lão tổ a.

Long Kiếm cái kia con tổ tông đúng không?

Vậy còn có cái gì tốt? Muốn tuyển chọn một cái hố, quả đoán tuyển hắn a!

Coi như là sớm đưa cho Long Kiếm một món lễ lớn bao!

“Ừm, đã như vậy, vậy thì đợi 1 chút đi...”

------oOo------

Chương 705: Lão thiên gia ngài bất công!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long lão tổ vốn là không nghĩ đến.

Thế nhưng không chịu nổi tộc nhân tin tức truyền đến nội hàm hàm bạo điểm a.

Tin tức kia là một cái so với một cái làm người ta sợ hãi a!

Ân vương miện?

Có thể làm cho chỉ là Bất Hủ, không nhìn Chân Thánh cảnh đỉnh cao công kích?

Ác thảo!

Thế gian này vẫn còn có như vậy Chí cao thần vật?

Lần này, Long lão tổ căn bản ngồi không yên, hướng về Đệ Ngũ Yêu Tông cuồng lược mà đến, có điều nửa đường lên hắn đột nhiên nghĩ đến, việc này có thể hỏi Thiểm Lôi lão tổ a!

Hắn cùng Thiểm Lôi lão tổ giao tình coi như không tệ, là có thể đồng thời xuống biển chơi đùa lão dầu máy, nếu không, cũng sẽ không giúp hắn trợ trận, liên hệ một phen, hai cái lão già gặp gỡ, đứng một cái đỉnh núi.

“Cái kia ân vương miện, thật sự lợi hại như vậy?” Long lão tổ trầm giọng hỏi.

Thiểm Lôi lão tổ ánh mắt tan rã nhìn về phía trước.

Nơi đó sương trắng phiêu phiêu, biến ảo các loại hình dạng, giống nhau nội

tâm của hắn, đúng là tâm loạn như ma!

Nửa ngày.

Thiểm Lôi lão tổ thở dài một tiếng, đạo, “Long lão ca, này Yêu Đại giới, phải biến đổi a, ngươi có biết, cái kia ân vương miện là cỡ nào khó mà tin nổi? Ha ha, lão phu một đòn toàn lực đánh tới, cái kia con đánh rắm không có!”

“Ta đến hiện tại, còn có chút không thể nào tiếp thu được!”

“Ta trái tim chảy máu a!”

“Ta nét mặt già nua đều mất hết a!”

Ngẩng đầu.

Thiểm Lôi lão tổ nhìn Long lão tổ, trầm giọng nói, “ân vương miện, không phải đáng sợ! Mà là nghịch đáng sợ! Ta hoài nghi vật ấy chính là viễn cổ di vật, cùng Cổ Yêu lão tổ có dính dáng, bị này giới số mệnh, vì vậy, cái kia con mới có thể không nhìn công kích của ta!”

Long lão tổ trầm mặc!

Thiểm Lôi lão tổ thân là khổ chủ, lời này không giả được!

Cũng chính là.

Ân vương miện sự tình, là thật sự!

Chân thực!

Thế nhưng...

“Lôi lão đệ... Ta nhận được tin tức, Vương Đại Chùy cái kia con muốn bán đi ân vương miện...” Long lão tổ nói.

Thiểm Lôi lão tổ ánh mắt dại ra.

Hắn mộng bức hỏng rồi.

Còn coi chính mình xuất hiện nghe nhầm rồi.

Cái gì đồ chơi?

Ngươi mẹ nó cái cái gì?

Cái kia con, muốn rất sao bán đi ân vương miện?

Muốn bán đi cái kia viễn cổ thần vật, có thể không nhìn Chân Thánh cảnh công kích nghịch chi bảo?

Phốc phốc phốc...

Phốc ngươi muội a!

Này tuyệt bức là tin tức giả chứ? Không thể a, không thể a, ân vương miện giá trị, căn bản là không có cách đánh giá, tạo thành ẩn tại uy lực, cũng căn bản là không có cách đo đạc!

Tổng mà nói,

Nếu như hắn bực này tu vi tồn tại, được ân vương miện, đó là vách cheo leo trâu bò đến không bằng hữu loại kia.

Cái kia con, muốn bán đi?

Cả người run cầm cập một hồi!

Thiểm Lôi lão tổ ánh mắt sáng quắc nhìn Long lão tổ, run giọng nói, “tin tức này, là thật sự sao?”

Long lão tổ đột nhiên có chút hối hận rồi, nhưng nghĩ tới bọn họ dù sao cũng là nhiều năm bạn tốt, lúc này thở dài, đạo, “Là thật sự, tộc nhân ta liền

phát ra vài điều đưa tin cho ta, nhường ta đi vào, bây giờ Cửu Đầu Long Giao lão tổ cũng ở, còn có không ít đại tộc lão tổ đều ở, nhìn dáng dấp, cái kia con là nghĩ treo giá!”

Thiểm Lôi lão tổ kích động.

Treo giá?

Chờ tốt!

Này rất sao liền căn bản không phải giá cả sự tình a!

Dù cho là dốc hết hết thảy, dù cho đem lão tử nhiều năm như vậy cất giấu toàn rất sao bồi đi vào, lão tử cũng phải đem ân vương miện đoạt tới tay!

“Long lão ca, đa tạ ngươi báo cho ta tin tức này, có điều, thứ lão đệ đắc tội, này ân vương miện, ta cũng nhất định muốn lấy được!” Thiểm Lôi lão tổ trịnh trọng nói.

Long lão tổ cực kỳ đau “bi”, xoa xoa lông mày, cười khổ nói, “trước tiên đi tới lại, mặt khác... Chúng ta dù sao cũng là nhiều năm bạn tốt, dù cho là thật làm cho ngươi được, vậy thì như thế nào? Ta sẽ không trách ngươi!”

Thiểm Lôi lão tổ nhất thời bị cảm động.

Hai cái tốt dầu máy phiến một hồi tình, Thiểm Lôi lão tổ liền bỏ xuống tộc nhân, cùng Long lão tổ lần thứ hai đi tới Đệ Ngũ Yêu Tông.

...

...

Đệ Ngũ Yêu Tông.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ cùng chư tông lão tổ đều mặt không hề cảm xúc

ở trong điện chờ.

Điện bên trong nơi sâu xa.

Kim Nhật Liệt nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng hỏi nói, “Đại Chùy, ân vương miện không thể không bán?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Chưởng giáo, ngài thật tin a?”

Kim Nhật Liệt ngẩn ngơ, “Có ý gì?”

Vương Bảo ha ha cười, “Cái gì ân vương miện, ta thổi ra, căn bản cũng không có loại đồ chơi này!”

“Cái gì?”

Kim Nhật Liệt suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Ở một bên nhẹ như mây gió Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ cũng là kinh ngạc đến ngây người, phản ứng lại, hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, “vậy ngươi vì sao...”

Vương Bảo cười nói, “lão tổ, chưởng giáo, kỳ thực ta có tuyệt lôi thể chất, cũng chính là, bất kỳ thuộc tính” Lôi “công kích rơi vào trên người ta, đều là vô hại! Cùng gãi ngứa không có gì khác nhau! Sở dĩ là ân vương miện duyên cớ, cũng là không muốn gây nên người khác chú ý!”

Kim Nhật Liệt khóe miệng co quặp, hỏi nói, “vậy ngươi vì sao phải bán đi ân vương miện? Ngươi chuyện này... Ngươi này không phải nói rõ hãm hại bọn hắn sao?”

Vương Bảo cười nói, “đương nhiên a, ngược lại bọn họ theo chúng ta tà yêu tông không hợp nhau, không hãm hại bọn hắn hố ai?”

Kim Nhật Liệt cùng Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ liếc mắt nhìn nhau, đều là không nói gì!

Ác thảo!

Không ngờ như thế ngươi còn đúng là cái hố hàng a!

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, đạo, “Làm sao? Chưởng giáo ngươi sợ?”

Kim Nhật Liệt liên tục cười khổ.

Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ xoa xoa lông mày, thở dài một tiếng nói, “Đại Chùy, chơi thì chơi, không nên quá phận quá đáng, gây nên chúng nộ, lão phu cũng không bảo vệ nổi ngươi!”

Vương Bảo tự nhiên là đồng ý, ứng phó rồi vài câu, bên ngoài truyền đến tin tức, Long lão tổ cùng Thiểm Lôi lão tổ, dắt tay nhau mà đến!

Đệ Ngũ Yêu Tông lão tổ trực tiếp rụt, không lại ra mặt, Kim Nhật Liệt hắn cũng nghĩ co, thế nhưng ai bảo hắn không phải lão tổ, chỉ có thể lộ mặt.

Thiểm Lôi lão tổ đi mà quay lại, trên mặt vẻ mặt không có bao nhiêu xấu hổ, hắn đã nhận mệnh.

Long tộc ông lão chờ đến Long lão tổ sau khi ngồi xuống, lập tức đứng dậy, quay về Vương Bảo nói, “bạn, này liền là ta gia lão tổ!”

“Ha ha, Long lão tổ tiền bối, có lễ!”

Vương Bảo cười chắp tay.

Long lão tổ hơi cười, “Sự tích về ngươi, ta cũng nghe một chút, không thể không, lợi hại, dù cho là lão phu, còn trẻ thời gian, cũng so với không được ngươi a!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ đột nhiên cười nhạo lên, “Đập cái gì nịnh nọt? Hữu dụng sao?”

Long lão tổ khuôn mặt cứng đờ, âm trầm lại, nhìn chằm chằm Cửu Đầu Long Giao lão tổ, cười lạnh nói, “họ Bạch, ngươi dám trào phúng lão phu?

Ngứa người đúng không?”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ bĩu môi, có điều nhưng cũng không nhiều hơn nữa.

Vương Bảo thấy thế, cười híp mắt nói, “Chư vị tiền bối không muốn quá nôn nóng, kỳ thực lần này ta nghĩ bán đi ân vương miện, nguyên nhân chủ yếu chính là, trên người ta bảo vật quá nhiều, đồ chơi này cùng ta mà nói, căn bản không tính là gì, còn có bảo vật gì, con bất tiện nhiều, nói vậy Cửu Đầu Long Giao lão tổ lão gia tử, nên tràn đầy lĩnh hội!”

Long lão tổ các loại một đám lão già theo bản năng nuốt ngụm nước bọt!

Đại gia ngươi!

Thật hay giả a?

Trên người bảo vật quá nhiều? Ân vương miện cũng không tính là gì? Ác thảo, ta tin ngươi cái quỷ!

Thật sự có cay sao trâu bò sao?

Trong lúc nhất thời, một đám lão già đều là nhìn về phía Cửu Đầu Long Giao lão tổ.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ lúng túng Issho (cười), bị đông đảo đại lão nhìn kỹ, trong lòng cuồng mắng liên tục, trầm mặc nửa ngày, hắn thở dài nói, “Đại Chùy bạn, đều là thật sự, hắn gốc gác, các ngươi căn bản suy đoán không tới có cỡ nào nghịch!”

Đối với này.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ còn đúng là tin tưởng không nghi ngờ.

Bởi vì hắn tràn đầy lĩnh hội a!

Bất kể là bất tử bất diệt chí bảo, vẫn là có thể biến ảo thân phận chí bảo, đều

là cái đỉnh cái trâu bò!

Lời trở về.

Lão gia lão nhân gia ngài thật rất sao bất công a, làm sao cái gì chuyện tốt, đều mẹ nó là này lưu manh? Khe nằm, trong chớp mắt, thật thất lạc...

------oOo------

Chương 706: Ta sao liền như thế trong lòng không chắc chắn đây

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long lão tổ cùng chư tông lão tổ đều là kinh hãi tột đỉnh!

Cửu Đầu Long Giao lão tổ sẽ không là dừng

Như vậy.

Nói vậy hắn biết một ít nội tình!

Nghĩ đến liền ân vương miện, phóng tới Vương Bảo nơi này, đều là bé nhỏ không đáng kể, Long lão tổ bọn họ đều là nội tâm cuồng nhiệt!

Này con ngưu a!

Khẳng định có siêu cấp kỳ ngộ!

Không chắc, chính là cái gì thượng cổ mật địa, hơn nữa còn là nhất cao cấp nhất loại kia!

Này nếu như hỏi lên...

Chà chà!

Đương nhiên, ý nghĩ thế này, bọn họ cũng chỉ có thể ở trong lòng ngẫm lại mà thôi, vạn vạn không dám ở hiện tại đi ra.

Kim Nhật Liệt mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, tâm như sóng triều, là các loại nhổ nước bọt, hắn đối với Vương Bảo dao động đã là muốn đỉnh cấp cúng bái, này trâu bò thổi đến mức, này bẫy người hố, này âm, đúng là không biết xấu hổ a!

Ta liền lẳng lặng xem ngươi trang bức, ta cái gì cũng không được.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nghiêm nghị nói, “chư vị tiền bối, ân vương miện ta không bán lấy tiền, không muốn địa, ta chỉ cần một cái có thể không có trở ngại giá cả, là có thể, chư vị tiền bối có thể thay phiên ra các ngươi có thể trả giá đồ vật, ta đến cuối cùng, sẽ làm cái lựa chọn!”

Tình cảnh vắng lặng nửa ngày.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ liền mở miệng trước, trầm giọng nói, “Vương Đại Chùy, lão phu trước tiên một câu, ta lấy ra, hay là không bằng cái khác đồng đạo lấy ra giá trị cao, thế nhưng lão phu so với bọn họ nhiều một chút chính là...”

“Lão phu biết ngươi có thể sợ!”

“Lão phu có thể bảo đảm, dù cho là ta chiếm được ân vương miện, lão phu cũng kiên quyết sẽ không đối với đệ ngũ, không, sẽ không đối với Tà Yêu Tông Cửu Tông bất luận cái nào ra tay!”

Vương Bảo rất là thẳng thắn gật đầu, “Lời này ta thích nghe, cho ngươi thêm 1 điểm!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ lộ ra nụ cười, mau mau tiếp lời nói, “lão phu trong tay, có giá trị nhất, thuộc về một khối Cổ Yêu xương ngón tay... Không sai, là chân chính Cổ Yêu lão tổ xương ngón tay, chính là dựa vào này xương, lão phu lúc này mới có thể tu luyện tới cảnh giới như vậy, ta nguyện nắm vật ấy, đổi ân vương miện!”

Chư tông đại lão đều là trong mắt tinh mang lấp loé.

Không bức không biết.

Ép một cái giật mình a!

Vạn vạn không nghĩ tới, Cửu Đầu Long Giao lão tổ, vẫn còn có bực này chí bảo a!

Cổ Yêu lão tổ xương ngón tay, loại này đẳng cấp bảo vật, cũng là không cách nào dùng giá trị đến cân nhắc, ai cũng biết, dù cho là Cổ Yêu lão tổ một chút xíu một nửa điểm, cái kia đều là diệu dụng vô cùng!

Nhưng mà.

Long lão tổ nhưng là đột nhiên cười lạnh nói, "Cổ Yêu lão tổ xương ngón tay? Ai không có?"

Thôi, hắn mặt hướng Vương Bảo, trầm giọng nói, "Đại Chùy bạn, lão phu cũng có thể xin thề, được ân vương miện, sẽ không đối với Tà Yêu Tông ra tay, còn ta lấy ra cái gì trao đổi, ha ha, lão phu dám cam đoan, tuyệt đối có thể làm cho bạn thoả mãn, vẫn là trước tiên nhường những đạo hữu khác trước tiên đi!"

Chư tông lão tổ liếc mắt nhìn nhau, đều là âm thầm thở dài.

Yêu Đại giới Yêu tộc, Vạn Yêu liên minh làm đầu, mà Long lão tổ thân là thủ tịch yêu tôn, tự nhiên là muốn gió có gió muốn mưa có mưa, tay cầm chí bảo vô số, bọn họ vẫn đúng là so với không được!

Có điều.

So với không được cũng đến so với a!

Thế nào cũng phải thử một lần a!

Vạn nhất thành công cơ chứ? Đúng không?

Trong lúc nhất thời.

Chư tông lão tổ liên tiếp mở miệng.

"Lão phu trong tay có ba khối đạo linh thạch, mỗi một khối, đều là cao cấp nhất chín văn, chính là thượng cổ trong vùng đất bí ẩn, ba vị ngã xuống Chân Thánh cảnh đỉnh cao đại năng để lại, còn chưa luyện hóa..."

“Lão phu nguyện lấy ra bản tông vô số năm cất giấu thần dược, dốc hết hết thảy...”

“Ai, vì ân vương miện, lão phu liền Hồn Huyết cũng dám lấy ra, lão phu một nửa Hồn Huyết, đây là lão phu giá cả!”

Lời nói dừng lại.

Còn sót lại không mở miệng, liền chỉ còn dư lại Thiểm Lôi lão tổ.

Lão già này hít sâu một hơi, thình lình đứng dậy, trầm giọng nói, “Vương Đại Chùy, ngươi cùng tộc ta thù hận, xóa bỏ! Mặt khác, lão phu có thể lấy ra bổn tộc tích góp từ bộ tộc sinh ra ban đầu đến hiện tại, vẫn chìm đắm ở vô tận lôi trì tầng thấp nhất cái kia viên Thiểm Lôi châu... Vật ấy, ẩn chứa lôi nói bản nguyên, vượt quá tưởng tượng, ngươi có thể nghiêm túc suy tính một chút!”

Vương Bảo cười nói, “tiền bối rất có thành ý, ta sẽ cân nhắc!”

Thiểm Lôi lão tổ tiếng trầm nói, “hi vọng trước thù hận, sẽ không ảnh hưởng phán đoán của ngươi!”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “cái gì cừu cái gì oán? Ta coi như chưa từng xảy ra!”

Thiểm Lôi lão tổ vui mừng cười.

Tuy rằng loại này vui mừng, cực kỳ đau “bi”!

Thế nhưng, chỉ cần có thể được ân vương miện... Ân... Lôi Hổ cũng coi như là chết có ý nghĩa!

Lúc này.

Long lão tổ bỗng nhiên hoãn âm thanh nói, “các vị đạo hữu bảo vật, đều là cao cấp nhất, thế nhưng, lão phu nguyện lấy ra một khối Phạm Đạo Tràng

Đạo Tử Lệnh, lấy vật ấy, đổi lấy ân vương miện!”

Lời nói này ra.

Toàn trường vắng lặng.

Nửa ngày.

Chư tông lão tổ kinh ngạc thốt lên mở miệng.

“Phạm Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh? Long huynh ngươi dĩ nhiên được bảo vật này?”

“Phạm Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh xuất hiện, xem ra khoảng cách mở ra cũng không lâu, Yêu Đại giới, hai tộc người và yêu, lại muốn nhấc lên một hồi tranh chấp a!”

“Long huynh này cũng thật là... Tàn nhẫn a! Phạm đỉnh, quân đạo truyền... Loại bảo vật này ngươi đều có thể lấy ra, lão phu bị bại không oan uổng!”

Kim Nhật Liệt con ngươi đỏ đậm.

Hắn ồ ồ thở hổn hển, truyền âm Vương Bảo nói, “Đại Chùy, đáp ứng hắn, ác thảo, đây chính là Phạm Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, ở trong đó, có quân truyền thừa a!”

Vương Bảo hỏi nói, “quân?”

Kim Nhật Liệt giải thích nói, “là Phạm Quân, nghe đồn Phạm Đạo Tràng chính là ở Yêu Đại giới sinh ra ban đầu liền tồn tại siêu cấp bảo địa, mà quân, đó là một cái vô thượng cảnh giới, so với Chân Thánh cảnh đều mạnh hơn vô số lần!”

Vương Bảo kéo kéo khóe miệng.

So với Chân Thánh cảnh yêu tôn cường vô số lần? Được rồi, cái kia xác thực rất trâu bò!

“Đáng ghét!”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ khí sắc mặt tái xanh, nắm chặt nắm tay, gầm nhẹ nói, “Long Thiên Sơn, ngươi được Phạm Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, lại không cho ngươi vãn bối sử dụng? Ngươi dĩ nhiên... Ngươi thực sự đáng ghét! Ngươi uổng là bộ tộc chi tổ!”

Nhưng mà.

Long lão tổ nhưng là cười lạnh nói, “ngu xuẩn, chỉ là một khối Phạm Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh mà thôi, ngươi căn bản không biết, lão phu lá bài tẩy lớn bao nhiêu, nói thật cho ngươi biết đi, nhà ta tên kia Long Kiếm, quãng thời gian trước ngẫu nhiên đạt được hai khối phạm Đạo Tử Lệnh...”

“Hai khối a! Thế nào? Cảm giác làm sao?”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ cũng trực tiếp bị chấn động rồi!

Đại gia ngươi a!

Long Kiếm cái kia con được hai khối Phạm Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh?

Này con là đạp Mã lão gia con ruột đi!

Cùng trước mắt tên khốn kiếp này, không kém cạnh a!

Giết.

Làm sao cái gì chuyện tốt đều là người ta, ác thảo, ta rất sao lại bắt đầu thất lạc!

Vương Bảo hít sâu một hơi, hé mắt, quay về Long lão tổ chắp tay nói, “tiền bối, nhìn tới... Ngươi thắng! Phạm Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, ta rất có hứng thú, liền lấy nó, đổi ta ân vương miện đi!”

Long lão tổ theo bản năng nặn nặn nắm đấm.

Ánh mắt chớp qua mừng như điên.

Thiểm Lôi lão tổ ở hắn một bên, vừa là tiếc nuối, lại là không cam lòng, lại là vui mừng, tâm tình cực kỳ phức tạp.

Long lão tổ trên mặt mang theo nụ cười, xoay tay lấy ra một tấm lệnh bài, lệnh bài kia như ngọn lửa đỏ đậm, mặt trên dấu ấn một tấm mơ hồ mặt người.

"Bạn, ân vương miện đây?" Long lão tổ nói.

Vương Bảo cũng trực tiếp lấy ra đỉnh đầu vương miện.

Long lão tổ ánh mắt nhìn lướt qua, ánh mắt chớp qua một vệt nghi hoặc, không nhẫn nại được, hỏi nói, "này, chính là ân vương miện? Làm sao... Như vậy phổ thông?"

Vương Bảo cười nhạt nói, "càng là bình thường, càng là bất phàm, đạo lý này, tiền bối hẳn phải biết chứ? Mặt khác, Cửu Đầu Long Giao lão tổ tiền bối, trước từng chiếm được ân vương miện, đúng hay không, ngươi có thể hướng về hắn tìm chứng cứ!"

Long lão tổ lập tức nhìn về phía Cửu Đầu Long Giao lão tổ, cau mày nói, "họ Bạch, làm sao?"

Cửu Đầu Long Giao lão tổ lập tức nói, "giả!"

Long lão tổ thấy thế, thình lình yên lòng, ha ha cười, "Bạn, ta không phải hoài nghi ngươi a, chỉ là, ha ha, không đề cập tới cũng được, Phạm Đạo Tràng Đạo Tử Lệnh, cho ngươi!"

Cửu Đầu Long Giao lão tổ ngẩn ra, phản ứng lại, theo bản năng chửi bới một tiếng.

Hắn cùng Long lão tổ không hợp nhau, hắn càng là phủ nhận, liền càng rõ này ân vương miện là thật sự.

Vương Bảo cũng nên tức ném ra ân vương miện.

Sau đó xem cũng không thấy, thu hồi phạm Đạo Tử Lệnh.

Long lão tổ tiếp nhận ân vương miện, lăn qua lộn lại đánh giá a, dốc lòng cảm thụ a, nhưng mà, rắm đều cảm ứng không ra!

Này mẹ nó đúng là cái này siêu cấp chí bảo?

Long lão tổ trong lòng cảm giác thấy hơi không ổn, trầm giọng hỏi nói, "bạn, này ân vương miện, làm sao sử dụng?"

Là thật hay giả, thử một lần liền biết!

Nhưng mà.

Liền nghe được Vương Bảo cười híp mắt nói, "Sử dụng, đến thời điểm ngươi mỗi ngày cung phụng, cung phụng trăm năm, liền có ân vương miện tán thành, hướng về cầu ban ân liền xong rồi!"

Long lão tổ mộng bức, "Cung phụng trăm.. Trăm năm?"

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, "Không sai a, trước ta đem hết thảy cung phụng đến ân đều dùng sạch sẽ!"

Long lão tổ suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Ngươi muội đại gia ngươi a!

Muốn cung phụng trăm năm, mới có thể biết thật giả?

Ta...

Ta rất sao sao liền như thế trong lòng không chắc chắn đây...

------oOo------

Chương 707: Ngài số một tiểu đệ Cẩu gia (Cẩu Thặng) online!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù cho trong lòng lại không chắc chắn, Thiên Long lão tổ vẫn là mang theo thiên ân vương miện rời đi.

Trăm năm thời gian mà thôi.

Đối với hắn bực này tồn tại mà nói, như trong nháy mắt, kỳ thực cũng không bao lâu.

Rất nhiều đại lão rời đi Đệ Ngũ Yêu Tông, mà Vương Bảo sinh hoạt, cũng bình tĩnh lại, trâu bò danh tiếng mang đến chính là vô tận kính nể, không qua mấy ngày, Vương Bảo liền rảnh rỗi không chịu nổi.

Đi ra động phủ, ở tông môn đi dạo một hồi.

Phía trước mấy cái đệ tử đối thoại, nhường Vương Bảo ánh mắt trực tiếp tỏa ánh sáng.

“Chặc chặc, các ngươi nghe nói sao? Nghe đồn có một vị Thiên Yêu Tôn để lại động phủ xuất thế, dẫn tới không ít Yêu tộc thiên kiêu đi tới!”

“Việc này ta cũng có nghe thấy, thật giống vậy còn là Đại La Kiếm Tôn động phủ, vì vậy mới sẽ như vậy náo động!”

“Càng quỷ dị chính là, có một con chó yêu dĩ nhiên thừa loạn cướp đi một khối vào phủ lệnh bài, bị cướp vẫn là Hoang Cổ Thánh Tông thiên kiêu, thực sự là quá lớn mật!”

“Ta còn nghe nói... A? Vương... Vương sư huynh!”

Mấy cái đệ tử chính trò chuyện hừng hực, đột nhiên cảm giác được có

người đi tới, cái kia nói chuyện đệ tử ngẩng đầu nhìn lên, lập tức lộ ra cung kính vẻ mặt, khom lưng chắp tay hành lễ.

Cái khác mấy cái cũng là dồn dập đối với Vương Bảo hành lễ, đồng thời mắt mang cuồng nhiệt vẻ!

Vương Bảo gần nhất làm ra sự tình, đều là trâu bò kéo oanh đến không bằng hữu sự tình, dám cùng Chân Thánh cảnh đỉnh cao vật tay con Bất Hủ, cái nào tông môn có? Chúng ta Đệ Ngũ Yêu Tông thì có, là lấy, bọn họ những đệ tử này cũng là phi thường vinh hạnh rất nhiều.

Vương Bảo cười nhạt gật gù, hỏi nói, "các ngươi vừa nãy đàm luận sự tình, ta rất có hứng thú, đến đến đến, theo ta tỉ mỉ nói một chút!"

Mấy cái đệ tử liếc mắt nhìn nhau, dồn dập tranh lẫn nhau mở miệng.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo thì có thể hiểu ngọn nguồn!

Quãng thời gian trước.

Đại La Kiếm Tôn động phủ xuất thế, gây nên phong ba không nhỏ.

Phải biết, Đại La Kiếm Tôn ở Yêu tộc, nhưng là một vị siêu cấp yêu tu, xuất thân tiểu tộc, mạnh mẽ sau cũng không gia nhập bất luận cái nào bộ tộc, trái lại tiềm tàng thân phận, ở Nhân tộc bí mật tu hành vạn năm lâu dài.

Trở lại Yêu tộc sau khi, một kiếm chém yêu tôn, một khi thành danh, tự hào Đại La Kiếm Tôn!

Thành danh kiếm thuật Sát Lục Kiếm Quyết, dị thường khủng bố, có điều cho đến bây giờ, Đại La Kiếm Tôn đã mất tích rất nhiều năm, có nghe đồn trải qua đại kiếp nạn, đã "thân tử đạo tiêu", chỉ để lại truyền thuyết cung hậu nhân chiêm ngưỡng.

Bây giờ Đại La Kiếm Tôn động phủ xuất thế, nhất làm cho chư tông thiên kiêu cảm thấy hứng thú, chính là để lại Sát Lục Kiếm Quyết.

Mà động phủ xuất thế, nhưng vẫn không cách nào tiến vào, lại qua một quãng thời gian, động phủ lối vào môn hộ, mới phụt lên ra từng khối từng khối vào phủ lệnh bài.

Những lệnh bài này, đa số bị chư tông thiên kiêu cướp giật tới tay, trong này, Hoang Cổ Thánh Tông thiên kiêu Mặc Thương cũng được một khối, chỉ có điều...

Tới tay không ba giây đồng hồ.

Hắn liền bị cướp!

Ra tay cướp giật, là một con chó yêu, nghe đồn tướng mạo hèn mọn, tốc độ cực nhanh, nhanh dù cho là Vĩnh Hằng cảnh cường giả, cũng là không đuổi kịp.

Mà thái độ càng là cực kỳ hung hăng, còn giống như cùng Mặc Thương có trước cừu, thỉnh thoảng xuất hiện trêu chọc một hồi Mặc Thương, khiến cho Mặc Thương lớn tiếng muốn tru toàn tộc!

Vương Bảo nghe đến đó, nơi nào còn nhịn được?

Chó này yêu, đương nhiên là chính là lão cẩu không thể nghi ngờ, đến đây Thiên Yêu Đại Giới thời điểm tách ra, Vương Bảo đúng là thật hơi nhớ nhung cùng lão cẩu giận lẫn nhau hằng ngày.

...

...

Lưu Nguyệt Thành.

Thành này chính là một toà tán tu thành trì, kiến tạo thành trì chính là ba vị Vĩnh Hằng cảnh Yêu tộc tán tu, vốn là vẫn không nóng không lạnh, có điều gần nhất nhưng là dị thường nóng nảy.

Bởi vì Đại La Kiếm Tôn động phủ, chính là ngoài thành cách đó không xa.

Bây giờ động phủ vẫn không thể tiến vào, dù cho có vào phủ lệnh, như thế như vậy.

Càng làm cho vô số yêu tu cảm thấy hưng phấn chính là, Đại La Kiếm Tông động phủ vào cửa phủ hộ, khi thì còn có thể phụt lên ra một ít kỳ trân, bị một luồng yêu phong mang cuốn lấy rải rác Lưu Nguyệt Thành, cho tới không ít yêu tu ban ngày không có chuyện làm, liền đứng trên đường phố nhìn lên bầu trời, con mắt như xuân thủy.

Ngày đó.

Trong thành nhộn nhịp đường phố, trong lúc bất chợt bị một cỗ hét lớn kinh sợ yên tĩnh lại!

"Đứng lại, đáng chết, ngươi mẹ nó đứng lại cho lão tử... Lên một lượt lên một lượt, ác thảo, ta muốn lột da hắn..."

Thanh âm này mang theo tức đến nổ phổi, cực kỳ gấp phiền.

Không ít yêu tu chú ý nhìn sang, nhất thời bừng tỉnh.

Ở nơi đó, có một cái sắc mặt ửng hồng, vô cùng phẫn nộ thanh niên yêu tu, ở bên cạnh hắn là mấy cái ông lão cùng với mấy cái đồng dạng phẫn nộ thanh niên.

Mà ở tại bọn hắn trước, nhưng là một đạo hôi quang, khi thì dừng lại, lộ ra một con chó yêu thân thể.

Chính là lão cẩu!

Vào giờ phút này, lão cẩu ánh mắt mang theo xem thường, bỗng nhiên dừng lại, lười biếng nói rằng, "Mặc Thương, ngươi rất sao không phải thích ăn thịt chó sao? Hiện tại thế nào? Đúng hay không rất khí? Tức chết ngươi tức chết ngươi, ha ha ha, Cẩu gia cùng ngươi nói rõ đi, sau đó Cẩu gia hãy cùng ngươi mão lên, ngươi mẹ nó đừng nghĩ lại nhàn nhã ăn thịt chó!"

Bị mắng thanh niên, chính là Hoang Cổ Thánh Tông thiên kiêu đệ tử, Phong Vương Cấp Bất Hủ Mặc Thương!

Người này vô cùng tốt thịt chó, một ngày không ăn đều cả người khó chịu!

Này không, trực tiếp phạm ở tự cho là vì là chó tộc chi vương lão cẩu trong tay!

Đường phố bị khiến cho náo loạn, không ít quầy hàng đều là bị yêu phong mang rải rác, dẫn tới những kia chủ sạp đối với lão cẩu cùng Mặc Thương trợn mắt nhìn!

Mặc Thương khí cả người run, hắn đã bị lão cẩu điều! 1 hí rất nhiều lần, mỗi một lần chờ hắn từ bỏ, lão cẩu đều sẽ lại xuất hiện, làm cho hắn thần kinh đều có chút sốt sắng.

"Đáng chết chó rác rưởi, lão tử xin thề, chờ lão tử bắt được ngươi, nhất định sẽ đem ngươi ngàn đao bầm thây, hầm nát nát!"

Mặc Thương rít gào thanh âm vang tận mây xanh.

Lão cẩu bĩu môi, căn bản không coi là chuyện to tát.

Hầm Cẩu gia?

Ngươi mẹ nó mù ngươi mắt!

Cẩu gia bây giờ thần công đại thành, tốc độ tăng vọt, ai có thể truy được với Cẩu gia? Lại nói, Cẩu gia dù cho phân liệt thành một trăm phần, cũng sẽ khôi phục nguyên dạng, Cẩu gia sẽ sợ ngươi? Chuyện cười!

Đang chuẩn bị bỏ của chạy lấy người, tìm cơ hội trở ra kiếm chuyện, đột nhiên, một bóng người ngăn ở lão cẩu phía trước.

Khoảng thời gian này không phải là không có yêu tu muốn giúp đỡ, thế nhưng dù cho là Vĩnh Hằng cảnh yêu tu, nếu như không bắt được lão cẩu,

còn bị lão cẩu ghi nhớ lên, vì lẽ đó đến hiện tại đã có rất ít cái khác yêu tu dám ngăn cản lão cẩu đường đi.

Lão cẩu bản năng kêu la nói, “nơi nào đến ngu xuẩn, dám ngăn trở Cẩu gia đường? Ngươi...”

Nói nói.

Lão cẩu tiến hành không dưới đi tới.

Trực tiếp ngừng chân, đỡ lấy nhảy lên, một cái lên xuống, thân thể ở giữa không trung cực tốc thu nhỏ lại, trở nên bỏ túi cực kỳ, rơi vào thân ảnh kia trên bả vai.

Móng vuốt điên cuồng vỗ vào bóng người vai, lão cẩu hưng phấn hô to nói, “ác thảo! Ác thảo! Lão Vương, ngươi có thể coi là tìm đến Cẩu gia, có thể muốn chết Cẩu gia!”

Đến, đương nhiên là Vương Bảo.

Mặt mỉm cười vẻ, Vương Bảo nói rằng, “lại gặp mặt, Cẩu Thặng!”

Lão cẩu chấn kinh rồi, “Chó... Cẩu Thặng? Lão Vương đại gia ngươi, mới vừa gặp mặt ngươi liền cho Cẩu gia đặt biệt hiệu?”

Vương Bảo híp mắt cười nói, “làm gì? Không vui a? Cẩu Thặng, dễ nghe cỡ nào? Đây là dễ nuôi ý tứ! Ta quyết định, sau đó đây chính là ngươi đại danh!”

Lão cẩu suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Cùng lúc đó.

Đường phố yên tĩnh đáng sợ, ở Vương Bảo cùng lão cẩu đối diện, Hoang Cổ Thánh Tông thiên kiêu Mặc Thương chính trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, lạnh như băng nhìn Vương Bảo.

Đột nhiên.

Mặc Thương âm lãnh nói rằng, “cuối cùng cũng coi như là tìm tới chính chủ, tiểu tử, con chó này yêu cùng ngươi là quan hệ gì? Ngươi có biết, hắn làm sao đắc tội rồi lão tử?”

Lão cẩu đột nhiên không còn bi thương nữa, con mắt hơi chuyển động, nước mắt bỏ ra đến vài giọt, bán thảm nói rằng, “lão Vương, ngươi có thể chiếm được cho ta làm chủ a, tiểu tử này hắn không phải người, phi phi phi, hắn không phải đồ tốt! Hắn lại muốn ăn Cẩu gia, ngươi nói một chút, này đúng hay không quá không coi ngươi ra gì? Ta tốt xấu cũng là lão Vương ngươi số một tiểu đệ, hắn muốn ăn ta, chính là không nể mặt ngươi, không cho ngươi lão Vương mặt mũi, ngươi có thể chịu? Nhanh, dùng ngươi Hồng Hoang lực lượng, đánh hắn...”

------oOo------

Chương 708: Đây là cái gì nghịch thiên số mệnh?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc Thương tức cả người run!

Đại gia ngươi a đại gia ngươi!

Này con đáng chết chó yêu, dĩ nhiên ác yêu cáo trạng trước!

Ta mẹ nó muốn ăn ngươi? Ta ăn cộng lông, ngươi nhìn nhìn ngươi lớn lên dạng, xám xịt, còn bỉ ổi như vậy, lão tử sẽ ăn sao?

Lão tử nhìn đều buồn nôn!

Lão tử tuy rằng thích ăn thịt chó, thế nhưng ta ăn chó có thể đều là thần tuấn, nuôi cũng là béo trắng, ngươi liền lên mâm tư cách đều không có!

Ánh mắt hàn mang lóe lên, Mặc Thương lạnh quát, "Tiểu tử, không nên nghe con chó này yêu nói lung tung, hắn đoạt lão tử vào phủ lệnh bài, ngươi nhường hắn giao ra đây, lại cho lão tử dập đầu bồi tội, ngày hôm nay việc này, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

Nếu như lão cẩu chỉ là hận hắn, Mặc Thương còn không đến mức như thế theo sát không nghỉ!

Then chốt là.

Hắn vào phủ lệnh bài bị lão cẩu đoạt.

Đây chính là quan hệ Đại La Kiếm Tôn động phủ, Sát Lục Kiếm Quyết truyền thừa, hắn cực kỳ trông mà thèm, vì lẽ đó, chuẩn bị trước tiên đem vào phủ lệnh bài đoạt tới tay, sau đó sẽ thu sau tính sổ!

Chỉ có điều...

Hắn sai rồi!

Sai rất thái quá!

Bởi vì hắn, quá kiêu ngạo!

Dám ở lão Vương trước mặt trang bức, bình thường đều không có cái gì kết quả tốt!

Đây là một cái định lý, biết đến đa số khổ bức!

Khẽ cười một tiếng.

Vương Bảo trực tiếp hướng về Mặc Thương đi tới, cười nói, "ngươi là Mặc Thương? Hoang Cổ Thánh Tông thiên kiêu? Ngươi có thể đúng là mắt mù a, liền tiểu gia cũng không nhận ra?"

"Ngươi..."

Mặc Thương hơi nhướng mày, chẳng lẽ tiểu tử này còn là một danh nhân hay sao?

Mà sau một khắc.

Nương theo một đạo bạo âm, Vương Bảo thình lình cực tốc phá không kéo tới!

Mặc Thương kinh hãi đến biến sắc, lập tức rống to nói, "ác thảo, còn dám động thủ? Vu trưởng lão, cho ta nắm lấy hắn!"

Đứng Mặc Thương phía sau một lão giả mặt không hề cảm xúc đạp bước mà ra, trên người yêu khí cuồn cuộn bạo phát, Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ thực lực, hiển lộ không thể nghi ngờ!

"Chỉ là Bất Hủ, cũng dám ở trước mặt lão phu làm càn? Tiểu tử, ai ya..."

Lời nói tới chỗ này.

Ông lão liền câm miệng!

Hắn cũng không thể không câm miệng, bởi vì một luồng không cách nào hình dung khủng bố cự lực, hầu như nghiền ép hư không, dường như một vạn ngọn núi khuynh đảo lực lượng, ầm ầm mà rơi, không khí đều phảng phất bị áp súc đến thực chất, ông lão hô hấp khó có thể tiến hành, mắt mang vẻ hoảng sợ, một cái trong phút chốc, hộ thể yêu khí liền bị đánh nổ, oa oa phốc ra một ngụm máu lớn, thân thể hạ bay mà ra!

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, bóng người lấp loé, một cái nháy mắt thời gian, liền xuất hiện ở Mặc Thương trước mặt!

Bàn tay duỗi ra, dường như vuốt rồng vào trời, dễ dàng nắm Mặc Thương cái cổ!

Tất cả những thứ này trong chớp mắt phát sinh, quá nhanh, nhanh Mặc Thương đến hiện tại, đều là một mặt mộng bức!

Phản ứng lại, Mặc Thương sắc mặt trở nên trắng bệch, không nhịn được gầm nhẹ nói, “ngươi... Ngươi lại dám như thế đối với ta? Ngươi có biết ta Hoang Cổ Thánh Tông mạnh mẽ? Ngươi còn không mau buông tay?”

Lão cẩu ở Vương Bảo trên bả vai nhảy vui vẻ cực kỳ, xem thường nói rằng, “ngu xuẩn đồ vật, dám ở lão Vương trước mặt trang bức kêu gào, hết thảy đều là ngu ngốc, ngươi không phải rất năng lực sao? Ngươi đúng là phản kháng a!”

Mặc Thương hơi động cũng không dám động.

Hắn phản kháng cộng lông!

Chính mình hộ đạo tôn giả nhưng là Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ a, liền như thế bị một đòn đánh bay, đến hiện tại còn không bò lên, rõ ràng bị thương nặng!

Chính mình nếu như phản kháng, bị đối phương một đầu ngón tay ép chết, tới chỗ nào nói lý đi?

Hắn hung hăng không giả, thế nhưng hắn nhưng không ngu, biết cái gì gọi là xem xét thời thế!

Vương Bảo đùng đùng vỗ vỗ Mặc Thương gò má, cười nói, "tiểu tử, hôm nay ta tâm tình coi như không tệ, liền không giết ngươi, ngươi nếu là muốn báo thù, có thể bất cứ lúc nào tìm đến ta, ta ngay ở trong thành không đi, mặt khác, ta gọi Vương Đại Chùy, ta nghĩ ngươi cũng có thể nghe qua danh tự này, chưa từng nghe tới, có thể đi hỏi thăm một chút..."

Dứt lời.

Vương Bảo vứt rác rưởi bình thường tiện tay ném một cái, rầm một tiếng, Mặc Thương ngã trên mặt đất!

Nhìn Vương Bảo rời đi bóng lưng, Mặc Thương khuôn mặt vặn vẹo đáng sợ.

Lão cẩu còn hướng về hắn nháy mắt đây, cái kia tiện hề hề dáng dấp, càng làm cho Mặc Thương khí run gan!

Hắn hộ đạo tôn giả cuối cùng cũng coi như là bò lên, ông lão che ngực, lau lau khoé miệng tơ máu, đến gần ngơ ngác nói rằng, "thiếu gia, người này dĩ nhiên chính là trong truyền thuyết Vương Đại Chùy, ngài... Ngài vẫn là chớ chọc hắn!"

Mặc Thương tức giận nói, "Vương Đại Chùy làm sao? Lão tử cha nhưng là Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao, lão tử gia gia nhưng là Thiên Yêu Tôn, lão tử xuất thân Hoang Cổ Thánh Tông, ta Thánh tông đệ tử, sợ qua ai?"

Ông lão nói đàng hoàng nói, "thiếu gia ngài trước bế quan, vì lẽ đó không biết, cái này Vương Đại Chùy, liền Chân Thánh cảnh đỉnh cao lão tổ cũng dám làm!"

"Cái gì?"

Mặc Thương mộng bức!

Phản ứng lại, một cái tụ huyết không nhịn được biểu bắn mà ra!

Ác thảo giời ạ!

Chân Thánh cảnh đỉnh cao lão tổ cũng dám làm? Này mẹ nó vẫn là Bất Hủ sao? Nói đi nói lại, hắn thật trâu bò a, Bất Hủ dĩ nhiên một đòn thương tổn được Vĩnh Hằng cảnh, ta rất sao vẫn là khó có thể tin a!

Ông lão giải thích nói, "người này xuất thân Đệ Ngũ Yêu Tông, có nghe đồn hắn chính là Đệ Cửu Yêu Tông Vương Thiên Bá, quãng thời gian trước, hắn còn đi qua bản tông, còn chịu đến lão tổ tiếp kiến, thiếu gia, chuyện này, vẫn là thông báo lão gia đi, vào phủ lệnh bài không thể không cầm về, thế nhưng tiểu tử kia, chúng ta hiện tại cũng không trêu chọc nổi, sức chiến đấu của hắn như nghe đồn bên trong nghịch thiên, thật đáng sợ!"

Mặc Thương mặt âm trầm.

Trầm mặc nửa ngày, lúc này mới cắn răng nói rằng, "ta vậy thì cho ta cha phát tin tức, ta liền không tin, ta đường đường Mặc Thương đại thiếu, còn có thể bị một cái tà tông đệ tử cho bắt nạt?"

...

...

Vương Bảo ở trên đường phố đi tới.

Lão cẩu cao hứng nói, "Lão Vương, được đó, quả nhiên không hổ là Cẩu gia người được chọn, ngươi hiện tại này sức chiến đấu, sao tu luyện được? Ăn uy ca?"

Vương Bảo trực tiếp giật lão cẩu một cái tát, tức giận nói, "Uy ngươi muội! Khoảng thời gian này ngươi đều làm gì? Xem vừa nãy tình huống kia, làm không ít chuyện xấu chứ?"

Lão cẩu bĩu môi nói rằng, “ta đi vào Thiên Yêu Đại Giới, vẫn đang tìm ngươi, sau khi ở một cái chó Yêu tộc nhóm ở lại: Sững sờ một quãng thời gian, có điều bộ tộc lại bị Hoang Cổ Thánh Tông Mặc Thương đội hộ vệ cho đánh tan, đem Cẩu gia cho khí a, này không, liền đến tìm Mặc Thương phiền phức!”

Vương Bảo nghe được muốn cười.

Lão cẩu tuy rằng tốc độ trâu bò, thân thể cũng trâu bò, đánh thành mười khối cũng có thể hợp lại, thế nhưng này sức chiến đấu là đúng là chiến đấu 5 cặn bã a!

Duy nhất một cái có thể hù dọa người hộ đạo yêu tôn hình bóng, cũng là cái bình hoa.

Hàng không dùng cũng sẽ cũ đi, cằn nhằn hồi lâu, Vương Bảo đưa tay duỗi người, nói rằng, “nếu đi ra, vậy thì tốt tốt chơi một chút, nghe nói bên ngoài có cái đại tu động phủ xuất thế, có thể tham dự một hồi!”

Chó yêu hiến vật quý bình thường lấy ra một tấm lệnh bài, “Mau nhìn, vào phủ lệnh, đây chính là Cẩu gia phí đi sức của chín trâu hai hổ cướp đến, nói đi, bao nhiêu bữa tiểu thịt nướng?”

Vương Bảo căn bản không tiếp lão cẩu lời gốc, cái kia vào phủ lệnh Vương Bảo cũng cũng không thèm nhìn tới, làm cho lão cẩu nghiến răng nghiến lợi, tức giận bất bình cất đi, “Lão Vương đại gia ngươi...”

Đột nhiên.

Trên hư không, thình lình xuất hiện một dòng sông ánh sáng.

Cái kia quang hà vạn trượng giống như óng ánh, còn lóng lánh từng đạo từng đạo cực hạn điểm sáng.

Bốn phía cũng vang lên từng đạo từng đạo làm ồn thanh âm.

Lão cẩu ở Vương Bảo trên bả vai gọi tới gọi lui, lớn tiếng nói, “nhanh nhanh nhanh, lão Vương nhanh bày ra một cái khá là soái tư thế, đây là động phủ nhổ bảo!”

Đại La Kiếm Tôn động phủ môn hộ sẽ phụt lên bảo vật, Vương Bảo đã nghe nói.

Ở những bảo vật này chưa rơi xuống đất trước, ai cũng không thể đụng vào xúc, bằng không, sẽ bị ngập trời kiếm khí công kích, dù cho là Thiên Yêu Tôn cũng là nhượng bộ lui binh, đủ để có thể thấy được Đại La Kiếm Tôn đáng sợ!

Vương Bảo hé mắt, từ hệ thống cột item lấy ra đạo cụ, cường giả khí vận thạch đi lên!

Vòng chéo tay, Vương Bảo cười nhạt nói, “lão cẩu, nhiều ngày không gặp, ngươi đúng hay không đã quên, tiểu gia vận may nhiều trâu bò?”

Vừa dứt lời.

Phía trên hư không, từng đạo từng đạo ánh sáng điểm vốn đang vuông góc hạ xuống đây, nhưng mà sau một khắc, đột nhiên biến hướng lướt ngang!

Đùng đùng đùng đùng!

Một đám lớn quang điểm liên tiếp rơi xuống đất, rơi vào Vương Bảo trước người, ánh sáng tản đi sau khi, đó là một cái chồng chất lên một cái bảo vật, càng làm cho bốn phía yêu tu chấn động chính là, trong số những bảo vật này còn chen lẫn ba khối vào phủ lệnh bài!

Bảo vật chồng lên đầy đủ Vương Bảo nửa người cao.

Bốn phía, vang lên từng đạo từng đạo hí hí hí hút không khí âm thanh.

Ngươi muội đại gia ngươi a!

Nhiều như vậy bảo vật rơi xuống hắn trước người?

Ác thảo!

Tiểu tử này là mẹ nó thật -- thiên mệnh chi tử chứ?

Đây là cái gì nghịch thiên số mệnh?

------oOo------

Chương 709: Cha ta có chỗ dựa, ta sợ cái cái gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô tận tham dục trùng kích bốn phía yêu tu.

Đặc biệt là làm chú ý tới Vương Bảo vẫn là như thế tuổi trẻ tình huống.

Càng làm cho không ít yêu tu, ánh mắt hung mang tăng mạnh!

Một cái bảo vật, cùng một đống bảo vật, đây là rất sao có khác nhau, càng không cần phải nói, trong này còn có ba khối vào phủ lệnh bài.

Ở Đại La Kiếm Tôn động phủ mở ra sắp tới tình huống, mỗi một khối vào phủ lệnh bài, đều đại diện cho một phần siêu cấp cơ duyên, cho đến bây giờ, động phủ môn hộ phun phun ra vào phủ lệnh bài, còn chưa đủ mười ngón số lượng, bởi vậy có thể thấy được, Vương Bảo này ba khối vào phủ lệnh bài, lớn bao nhiêu giá trị.

Vẻn vẹn qua mấy hơi thở công phu.

Có yêu tu liền không nhịn được.

Yên tĩnh bầu không khí bên trong, một đạo âm lãnh tiếng, bỗng nhiên vang lên, mấy cái bóng người đi ra, đến gần rồi Vương Bảo, “Tiểu tử, vận khí không tệ mà, có điều, chấm dứt ở đây! Đem ngươi những bảo vật này, hiến đi ra đi!”

Nói chuyện, là một người tuổi còn trẻ yêu tu, đi theo ở bên cạnh hắn, cũng đều là thanh niên.

Mà nghe được thanh niên này nói chuyện, bốn phía yêu tu, nhất thời theo bản năng nuốt ngụm nước bọt, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đầy rẫy thương hại.

Tiểu tử này xui xẻo a!

Gặp phải ai không tốt.

Một mực gặp phải Thường thiếu!

Thân là Lưu Nguyệt Thành tam đại thành chủ một trong con trai độc nhất, Thường Thiên đại thiếu chính là bản thổ nhị thế tổ bên trong người tài ba.

Ỷ vào phụ thân sủng ái, tính cách tham lam, lòng dạ độc ác, vô số năm qua, không biết bao nhiêu yêu tu bị Thường Thiên bắt nạt trong bóng tối lén lút lau nước mắt.

Bị Thường Thiên nhìn chằm chằm.

Kết cục thông thường đều là cực thảm.

Vương Bảo xoay tay thu hồi trước người bảo vật, hành động này, làm cho Thường Thiên ánh mắt sát ý tăng vọt, nhếch miệng lên, lộ ra nồng nặc vẻ châm chọc.

Mà Vương Bảo, nhưng là liếc nhìn Thường Thiên, lãnh đạm nói rằng, “ngu xuẩn đồ vật, ngươi có biết, ta là thân phận gì? Lại dám như thế nói chuyện với ta?”

Thường Thiên vẻ mặt cứng đờ, trong lòng hơi trầm xuống, lập tức cau mày nói rằng, “ngươi... Còn có cái gì thông thiên bối cảnh hay sao?”

Vương Bảo lạnh quát, “Ta nhưng là thôn chúng ta bên trong số một mỹ nam, thế nào? Sợ chưa!”

Thường Thiên ngây người, phản ứng lại, sắc mặt hắn đỏ lên, đều muốn khí nổ!

Đại gia ngươi!

Trong thôn số một mỹ nam?

Còn rất sao trong thôn?

Ta mẹ nó sợ sệt ngươi cái cà!

Tên khốn này, đùa ta a?

Thực sự là gần nhất Đại La Kiếm Tôn động phủ xuất thế, Lưu Nguyệt Thành thêm ra đến rất nhiều Thường Thiên trêu chọc cũng không dám trêu chọc siêu cấp thiên kiêu, cho tới, Thường Thiên cũng là âm thầm nhắc nhở chính mình, phải khiêm tốn, muốn cảnh giác cao độ, vừa nãy lúc này mới bị làm cho khiếp sợ.

Thế nhưng.

Chỉ là một cái trong thôn số một mỹ nam, thân phận này, đáng sợ ở nơi nào?

Hít một hơi thật sâu, Thường Thiên cười lạnh, ôm hai tay, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, bên cạnh hắn mấy cái thanh niên nhưng là quay về Vương Bảo trợn mắt nhìn, cũng không có che giấu chính mình tham dục, mấy cái hàng đều đang đợi cái gì.

Đột nhiên.

Từng đạo từng đạo đòn nghiêm trọng tiếng truyền đến, trong nháy mắt, một đội thân mang nặng khôi thành vệ quân kéo tới!

Cầm đầu là cái ông lão, cấp tốc tới rồi sau khi, quay về Thường Thiên chắp chắp tay, trầm giọng nói, “Thường thiếu có gì phân phó?”

Thường Thiên cực kỳ hưng phấn, chỉ chỉ Vương Bảo, lớn tiếng nói, “tiểu tử này thật giống đêm qua từng lẻn vào nhà ta hậu viện trộm bảo, cho ta nắm lấy hắn, nếu như dám phản kháng, giết không tha!”

Ông lão kia ngẩng đầu đánh giá Vương Bảo một chút, không có làm thêm

do dự, nhanh chân hướng về Vương Bảo đi tới, trên người yêu khí cuồn cuộn mà ra, cười lạnh nói, “bó tay chịu trói, tha cho ngươi khỏi chết!”

Đây là một vị Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ cao thủ!

Theo đạp bước, khủng bố uy thế, bao phủ bốn phía, rất nhiều tu vi yếu yêu tu, đều là sắc mặt tái nhợt, hô hấp đều là khó có thể kéo dài.

Đứng Vương Bảo bả vai lão cẩu rất là vô vị nói rằng, “lão Vương, với bọn hắn chơi cái lông a? Vô vị vô vị, mau mau giết, tìm địa phương ăn một bữa cơm, Cẩu gia đều đói bụng!”

Vương Bảo đột nhiên cũng không có gì hứng thú.

Đợi nửa ngày, sẽ chờ tới đây sao cái hàng?

Chỉ là một cái Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ, thực sự là, không nhấc lên được Vương Bảo chút nào hứng thú a!

Xoay người, Vương Bảo đơn giản trực tiếp rời đi!

Ông lão kia khí nổ!

Con mắt trợn lên giận dữ nhìn,

Lệ quát, “Chạy đi đâu...”

Trong khi nói chuyện, ông lão nắm đấm giơ lên, trong chớp mắt, liền không biết đánh ra đi bao nhiêu quyền, vô số đạo quyền ảnh, sức mạnh kinh khủng, giống như tạo thành một đầu giao long, ầm ầm rơi vào Vương Bảo phía sau lưng!

Nhưng mà.

Như vậy một đòn thao thiên.

Vương Bảo thân thể, đều đang không có một chút nào lay động, nhưng vẫn là thẳng bước tiến lên.

Ông lão kinh ngạc đến ngây người.

Bốn phía yêu tu cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Thường Thiên càng là kinh ngạc đến ngây người, một mặt mộng bức, nửa ngày qua đi, bốn phía lại vang lên từng đạo từng đạo đánh cảm lạnh khí âm thanh.

Ông lão kia nuốt ngụm nước bọt, biết điều không có lại ra tay, con ngươi co rút nhanh, hắn lui trở về, quay về Thường Thiên chắp chắp tay, nhỏ giọng nói, "Thường thiếu... Cái tên này không bình thường a..."

Thường Thiên bản năng gật gù, phản ứng lại, hắn lại không cam lòng, nhìn chằm chằm Vương Bảo rời đi bóng lưng, âm trầm thấp giọng nói, "đi một cái tập trung hắn, nhìn hắn đi nơi nào, Mã Đức, tiểu tử này được ba khối vào phủ lệnh bài, coi như là có chút thực lực, đáng là gì? Bây giờ cha ta bọn họ đã tìm tới chỗ dựa, vậy cũng là Yêu tộc đỉnh cấp đại tộc, ta này liền trở về, thông báo cha ta!"

Dứt lời.

Thường Thiên mặt âm trầm, nhanh chóng chạy phủ thành chủ mà đi!

Phủ thành chủ.

Nơi này diện tích rất lớn, dù sao ở ba vị Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao Lưu Nguyệt Thành thành chủ.

Thường Thiên hắn cha Thường Khôi bản thể chính là một con vượn tay dài khỉ.

Vào giờ phút này Thường Khôi, đang cùng mặt khác hai cái thành chủ, thương nghị đại sự, bọn họ vẻ mặt hưng phấn, bởi vì bọn họ đều cảm thấy,

vận mệnh của chính mình đến!

Lần này Đại La Kiếm Tôn động phủ mở ra, ngay ở Lưu Nguyệt Thành ở ngoài, nên ba người bọn họ quật khởi a!

“Sư Vọng thiếu chủ đã nói rồi, chỉ cần chúng ta có thể tìm tới càng nhiều Đại La Kiếm Tôn động phủ di vật, đợi đến việc nơi này, chúng ta liền có thể tập thể gia nhập hoàng kim linh sư bộ tộc! Đây là Vạn Yêu liên minh chủ sự đại tộc một trong, ba người chúng ta qua nhiều năm như vậy, giúp đỡ lẫn nhau, vì ngày đó, đã đợi rất lâu rồi rất lâu, vì tộc nhân tương lai, lần này nhất định phải toàn lực ứng phó!”

Thường Khôi nói chuyện, ánh mắt lộ ra kiên quyết.

Nhị thành chủ xoa xoa lông mày, trầm giọng nói, “Đại La Kiếm Tôn trước đây ở chỗ này bế quan, lần này động phủ mở ra, cũng là bởi vì một trong số đó di vật duyên cớ, lão phu âm thầm nhỏ tra xét một hồi, đã hơi có manh mối, mặt khác, vào phủ lệnh bài, chúng ta cũng phải tận lực được, hiến cho Sư Vọng thiếu chủ, cũng là một cái công lớn!”

Thường Khôi cùng ba thành chủ đều là không khỏi gật đầu.

Cũng nhưng vào lúc này.

Cửa phòng ầm ầm vang lên.

Thường Khôi ánh mắt chìm xuống, mang theo vẻ giận dữ mở cửa, nhìn thấy ngoài cửa nhi tử, lửa giận lập tức tiêu tan, chỉ là có chút trách cứ nói rằng, “hỗn tiểu tử, nổi điên làm gì? Lão tử đang theo hai ngươi thúc thúc chuyện thương lượng đây!”

Thường Thiên đi tới, đầu tiên là cho hai cái thành chủ hành lễ vấn an, sau đó mới gấp giọng nói, “cha, ra đại sự, ta phát hiện ba khối vào phủ lệnh bài...”

------oOo------

Chương 710: Ta chùi, Vương Đại Chùy cùng lão tổ kết bái?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không nói Thường Thiên toàn gia, vào giờ phút này, ở Hoang Cổ Thánh Tông bên trong.

Mặc Thương đại thiếu đã đưa tin cho cha của hắn, Mặc Vẫn!

Muốn nói tới Mặc Vẫn, ở Hoang Cổ Thánh Tông địa vị cũng là không thấp, phân công quản lý rất nhiều Hoang Cổ Thánh Tông trọng yếu việc, chính là chân thực tông môn đại lão!

Nhận được Mặc Thương đưa tin.

Mặc Vẫn chau mày, trở nên trầm tư.

Đại La Kiếm Tôn động phủ mở ra, việc này không lớn không nhỏ, có điều vì vì là con trai của chính mình vừa vặn ngay ở Lưu Nguyệt Thành phụ cận, việc quan hệ con cái, Mặc Vẫn cảm thấy Hoang Cổ Thánh Tông, cũng có thể muốn tham một cước!

Hơn nữa.

Cái kia Vương Đại Chùy, thực sự đáng ghét!

Ỷ vào chính mình đã từng được qua lão tổ tiếp kiến, liền dám như vậy bắt nạt con trai của chính mình?

Lão tử nhưng là căn chính miêu hồng (gia đình xuất thân tốt) Hoang Cổ Thánh Tông tộc nhân, Thú Thần hậu duệ, ngươi có thể cùng lão tử so với?

Chỉ chốc lát sau, Mặc Vẫn rời đi động phủ, thẳng đến chưởng giáo Vu Hải nơi đó mà đi.

Nhìn thấy Vu Hải.

Mặc Vẫn không có đề cập Vương Bảo việc, mà là nói tới Đại La Kiếm Tôn động phủ, nghiêm túc cẩn thận nói rằng, “chưởng giáo, tuy rằng bản tông không thiếu Đại La Kiếm Tôn truyền thừa, thế nhưng, Sát Lục Kiếm Quyết, dù sao cũng là không phải chuyện nhỏ, nếu có thể được, cũng là việc vui một cái a!”

Vu Hải cười nhạt nói, “chuyện này, ta cũng nghe nói, vốn cũng muốn phái mấy cái trưởng lão mang theo tiểu bối đi tới, nếu ngươi nhắc tới: Nhấc lên, vậy thì do ngươi đi đi, còn cùng ai đồng thời, các ngươi tự mình định ra!”

Mặc Vẫn trên mặt tươi cười, gật đầu biểu thị biết, sau đó, Mặc Vẫn mới mang theo cười lạnh, nói rằng, “chưởng giáo, còn có một việc, ngài có thể còn nhớ cái kia quãng thời gian trước làm mưa làm gió Vương Đại Chùy? Cũng chính là đến bản tông Đệ Cửu Yêu Tông thiên kiêu Vương Thiên Bá! Người này dĩ nhiên cũng xuất hiện ở Lưu Nguyệt Thành, hơn nữa... Người này thực sự đáng ghét, hắn dĩ nhiên cướp giật con trai của ta vào phủ lệnh bài, hung hăng đáng ghét, chưởng giáo, hắn dù sao chịu đến qua lão tổ tiếp kiến, vì lẽ đó, ta cảm thấy tất yếu báo cho chưởng giáo một hồi, hơi thêm trừng phạt, cũng không có vấn đề chứ?”

Mặc Vẫn cảm giác mình lời này hỏi rất ngu ngốc.

Thế nhưng hắn lại không thể không hỏi.

Dù sao Vương Đại Chùy gặp lão tổ, về tình về lý, hắn đều biết được sẽ một tiếng.

Nhưng mà.

Không biết.

Hắn lời này rơi xuống đất.

Vu Hải vẻ mặt, liền cứng lại rồi.

Sau đó, trở nên âm trầm!

Quả thực là âm trầm đáng sợ, trong ánh mắt, cũng lập loè lửa giận ngập trời!

Vu Hải nhìn chằm chằm Mặc Vẫn, đột nhiên lạnh giọng nói, “trừng phạt? Ngươi muốn như thế nào trừng phạt cái kia Vương Đại Chùy?”

Mặc Vẫn còn tưởng rằng, Vu Hải phản ứng, là đối với Vương Đại Chùy lửa giận, lúc này gằn giọng nói, “người này dù sao cũng là Thiên Tà Yêu Tông thiên kiêu đệ tử, hơn nữa, thiên phú cực cao, nghe đồn tay cầm báu vật, ta tuy không thể giết hắn, thế nhưng, mượn cơ hội này, nói không chắc có thể áp chế một phen, chưởng giáo yên tâm, việc này ta có chừng mực!”

Vu Hải khí nổ!

Ngươi người ngu ngốc a!

Ngươi cái đầu bị cửa kẹp cái tú đùa a!

Ngươi còn mẹ nó có chừng mực?

Ngươi có cái lông!

Ngươi rất sao căn bản không biết, cái kia Vương Đại Chùy, nơi nào vẫn là trước đây cái kia Vương Đại Chùy, hiện tại Vương Đại Chùy, là chúng ta thánh tổ đại nhân!

Ngươi muốn trừng phạt thánh tổ?

Ngươi muốn muốn mang thánh tổ?

Ngươi sao không lên trời đây? Sao không đi Thái Dương vai sánh vai đây? Nhật!

Bây giờ Đệ Ngũ Yêu Tông việc, đã truyền lưu ra, Yêu tộc đều truyền thiên

ân vương miện đáng sợ, nhưng mà Vu Hải đối với này, nhưng là xì mũi coi thường.

Cái gì thiên ân vương miện a!

Đó là chúng ta thánh tổ phép che mắt mà thôi!

Không sai, thiên ân vương miện rất trầu bò, thế nhưng, có thể làm cho Bất Hủ đối kháng Chân Thánh cảnh đỉnh cao? Đừng rất sao náo loạn!

Trên thực tế.

Đó là chúng ta thánh tổ trâu bò mà thôi!

Cũng chính là thánh tổ không chịu thiệt, nếu không, hắn đều muốn dẫn Hoang Cổ Thánh Tông cao thủ, đem Thiểm Lôi Yêu Hổ bộ tộc cho diệt!

"Chưởng giáo, ta vậy thì đi tới!" Mặc Vẫn quay về Vu Hải chắp chắp tay, xoay người liền muốn đi.

Nhưng mà.

Không chờ hắn xoay người, sau một khắc, một đạo tiếng rít vang lên, sau một khắc, một cái bàn tay trực tiếp đánh vào Mặc Vẫn trên mặt.

Ầm!

Mặc Vẫn mặc dù là Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao, thế nhưng, chưởng giáo Vu Hải nhưng là Chân Thánh cảnh Thiên Yêu Tôn, hơn nữa đột nhiên không kịp chuẩn bị,

Một tát này đánh nhưng là chân thật, đánh hắn quai hàm đều sưng lên!

Mặc Vẫn một mặt mộng bức, "Chưởng giáo ngươi làm gì?"

Vì cái gì quất ta a? Vì cái gì a?

Vu Hải tức giận nói, “ngu xuẩn!”

Mặc Vẫn vẫn là một mặt mộng bức, ta ngu xuẩn? Ta nơi nào ngu xuẩn?

Vu Hải cắn răng nói rằng, “ta cảnh cáo ngươi, không nên đi trêu chọc Vương Đại Chùy, hơn nữa, ngươi đến cho ta coi hắn là thành tổ tông cho ta cung lên, hắn kỳ thực là...”

Lời nói tới chỗ này, Vu Hải một trận.

Thánh tổ sự tình, bây giờ Hoang Cổ Thánh Tông chỉ có hắn tự mình biết, chỉ sợ truyền đi gây nên không lường được hậu quả, nhất thời thay đổi câu nói, “Hắn kỳ thực là thánh tổ kết bái huynh đệ...”

“Cái gì?”

Mặc Vẫn ngốc bức há hốc mồm, phản ứng lại, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra!

Ác thảo!

Lão tổ kết bái huynh đệ?

Nhà ta thánh tổ, dĩ nhiên cùng cái kia chỉ là Bất Hủ, thành kết bái huynh đệ?

Ta phốc ngươi cái cầu a, này rất sao quá thái quá chứ? Tiểu tử kia có tài cán gì? Dĩ nhiên có tư cách cùng lão tổ kết bái?

Đây cũng quá mẹ nó đồ phá hoại a!

Vu Hải trầm giọng nói, “việc này bây giờ còn là một bí mật, ngươi cũng đừng vội truyền ra ngoài, ngươi nhớ kỹ cho ta, nếu Vương Đại Chùy hiện tại ở Lưu Nguyệt Thành, vậy ngươi lập tức... Ân, thôi, việc này lấy ngươi tu vi, còn trấn giữ không được bãi, ngàn vạn không thể để cho thánh... Thánh tổ kết bái huynh đệ, bị ủy khuất, ta vậy thì thông báo Cổ Lực trưởng lão, nhường hắn cùng ngươi cùng đi, ngươi các loại đi tới Lưu Nguyệt Thành,

liền lấy Vương Đại Chùy như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!”

“Cho lão phu nghe rõ ràng, bất kỳ dám trêu chọc Vương Đại Chùy, bất kể đối phương thân phận gì, hết thảy cho lão tử dùng sức hận, dù cho đối phương là Thiên Long tộc đây, không quan tâm hậu quả, nếu không lưu chỗ trống đứng Vương Đại Chùy bên này!”

“Nhớ không?”

Vu Hải câu nói sau cùng, đã là cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc!

Mặc Vẫn run lập cập.

Sắc mặt có chút hư bạch gật gù, run giọng nói, “rõ ràng, chưởng giáo, ta hiểu!”

Vu Hải vẻ mặt vừa chậm, nhạt âm thanh nói, “thánh tổ hắn... Rất quý trọng hắn này người huynh đệ kết nghĩa, từng hạ xuống mệnh lệnh, thấy hắn như thấy thánh tổ bản tôn, con trai của ngươi nói vậy đã cùng Vương Đại Chùy có xung đột, Mặc Vẫn, ngươi mà tự lo lấy đi! Lấy công chuộc tội, vì là thời điểm không muộn, lão phu không nhiều lời nói rồi, mau chóng đi chuẩn bị đi!”

Mặc Vẫn ngột ngạt hoảng sợ rời đi.

Hắn hiện tại là hận không thể chính mình bao dài mười hai cánh, bay đến Lưu Nguyệt Thành, mau mau ngăn cản con trai của chính mình làm chuyện ngu xuẩn.

Nếu như con trai của chính mình không cam lòng, lại đi tìm cái kia Vương Đại Chùy phiền phức, sự tình không thể cứu vãn, vậy thì quá sốt ruột!

Mà Vu Hải, nhưng là lập tức thông báo Chân Thánh cảnh sơ kỳ cảnh giới đại tu Cổ Lực trưởng lão!

Nhưng vẫn là điểm ra Vương Đại Chùy thánh tổ kết bái huynh đệ thân phận, đồng thời vững vàng căn dặn một phen, cái kia Cổ Lực trưởng lão âm

thầm tặc lưỡi, tuy rằng đau “bi”, nhưng vẫn là biết sự tình tầm quan trọng, nhanh chóng chuẩn bị một phen, mang theo Mặc Vẫn cùng với mặt khác hai cái Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao trưởng lão, thẳng đến Lưu Nguyệt Thành mà đi!

Này vừa đi, chiếu Vu Hải mà nói.

Muốn đem Vương Đại Chùy làm tổ tông cung lên.

Thân là Chân Thánh cảnh đại lão Cổ Lực, đều là chỉ có thể bé ngoan nghe lời.

Không biện pháp a!

Ai để người ta, là lão tổ kết bái huynh đệ...

------oOo------

Chương 711: Lại không động thủ, chúng ta liền lên a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lưu Nguyệt Thành một quán rượu, món ăn xếp đặt tràn đầy một bàn, Vương Bảo cùng lão cẩu ăn chính vui thích.

Đương nhiên, chủ yếu là lão cẩu ở ăn, gặm đến miệng đầy là dầu, phảng phất ba tháng không ăn cơm giống như.

Vương Bảo uống một hớp rượu, thở dài nói, "Cẩu Thặng, hình tượng a, chú ý hình tượng a, ngươi nhìn nhìn ngươi dáng dấp này, nhiều mất mặt?"

Lão cẩu trợn tròn mắt, lại đắc ý nói, "Cẩu gia hơn một tháng không ăn cơm thật ngon, quản hắn mất mặt không mất mặt, ta là chó, ngươi mới là người, muốn mất mặt cũng là ngươi mặt, ha ha ha!"

"Ngươi rất sao..."

Vương Bảo cố nén một cái tát đem lão cẩu đầu nhấn đến trong cái mâm kích động.

Đột nhiên.

Phía dưới đột nhiên truyền đến từng đạo từng đạo huyên náo thanh âm.

Sau một khắc, toàn bộ tửu lâu đột nhiên yên tĩnh một cách chết chóc, cũng không lâu lắm, chỉ nghe dày đặc thịch thịch thịch tiếng lên lầu, sau đó, mấy bóng người đạp tới!

Vương Bảo híp mắt lại, tựa như cười mà không phải cười nhìn một bóng người, cái này hàng chính là Thường Thiên!

Vào giờ phút này Thường Thiên, một mặt thoải mái nụ cười.

Hắn nhìn Vương Bảo, bỗng nhiên tiến lên một bước, gằn giọng nói, “tiểu tử, không nghĩ tới đi, ta lại trở về!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “xác thực không nghĩ tới, có điều ngươi liền như thế không thể chờ đợi được nữa muốn tìm cái chết?”

Thường Thiên hừ lạnh một tiếng nói, “ta muốn chết? Ngày hôm nay xem mẹ nó ai chết! Cha, chính là hắn!”

Thường Khôi đứng dậy.

Mặt khác hai cái Lưu Nguyệt Thành thành chủ cũng đi ra.

Ba cái mạnh mẽ vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới cường giả, mắt nhìn Vương Bảo, trong ánh mắt, hàn ý sinh sôi, khí thế kinh khủng bạo phát, một tầng trùng kích một tầng, không ngừng hướng về Vương Bảo nơi đó nghiền ép mà đi.

Rất nhanh.

Bàn liền không chịu nổi áp lực, ầm ầm một tiếng nát tan!

Lão cẩu ngây người như phỗng, phản ứng lại, rít gào nói, “ác thảo, Cẩu gia móng heo! Đáng chết vô liêm sỉ đồ chơi, lão Vương, Cẩu gia muốn giết chết bọn họ, ngươi đừng lôi kéo ta!”

Vương Bảo khóe miệng co quặp, đỡ trán thở dài, “Ngột ngạt trang bức có được hay không? Ngươi được ngươi lên, ta không sót ngươi!”

“Không nghĩa khí!”

Lão cẩu tức giận bất bình thu nhỏ lại thân thể nhảy đến Vương Bảo trên bả vai, sau đó, châm chọc nhìn Thường Khôi bọn họ!

Một đám ngu xuẩn!

Sau đó xem các ngươi chết như thế nào!

Thường Khôi vẻ mặt lãnh đạm vòng chéo tay, nói rằng, “tiểu quỷ, nghe nói ngươi được ba khối vào phủ lệnh bài?”

Vương Bảo cười cợt, mở ra bàn tay, nói vệt sáng lấp loé, trực tiếp hóa thành ba khối vào phủ lệnh bài!

Thường Khôi tam đại thành chủ hô hấp hơi ngưng lại!

Ta đi!

Còn thật sự có ba khối!

Tiểu tử này vận may thật rất sao nghịch thiên a!

Thường Khôi ánh mắt tinh mang lấp loé, lớn tiếng nói, “ta đã điều tra, ngươi chính là lén lút vào thành, vẫn chưa giao lệ phí vào thành, đây là tội lớn, có điều xem ở vào phủ lệnh bài mặt mũi lên, lão phu tha cho ngươi lần này, đem ba khối vào phủ lệnh bài cho ta, ngươi là có thể lăn!”

Vương Bảo nghe vậy, bỗng nhiên đem ba khối vào phủ lệnh bài cất đi, sau đó cười lạnh nói, “thực sự là chuyện cười, chỉ là ba cái vĩnh hằng đỉnh cao, cũng dám ở ta Vương Đại Chùy trước mặt làm càn? Lẽ nào các ngươi không biết, ta liền Chân Thánh cảnh đỉnh cao đều hận qua?”

Thường Khôi con ngươi co rút nhanh!

Mặt khác hai đại thành chủ cũng là giật nảy cả mình.

Ngươi muội.

Vương Đại Chùy?

Hàng này dĩ nhiên chính là nghe đồn bên trong Vương Đại Chùy?

Hắn không khoác lác bức a, hắn thật sự hận qua Chân Thánh cảnh đỉnh cao,

Thiểm Lôi lão tổ đến hiện tại đều bị vô số Yêu tộc trong bóng tối cười nhạo lắm.

Thường Khôi hít vào một ngụm khí lạnh, khí thế đều là theo bản năng đột nhiên vừa thu lại!

Cùng mặt khác hai đại thành chủ liếc mắt nhìn nhau, ba vị đại lão đều là có chút tình thế khó xử!

Vương Đại Chùy nhưng là xuất thân Đệ Ngũ Yêu Tông.

Đối với bọn họ bực này ôm đoàn tiểu tộc mà nói, Đệ Ngũ Yêu Tông giống như với một toà nguy nga núi lớn!

Huống hồ, trong truyền thuyết này Vương Đại Chùy tà tính vô cùng, rất khó đối phó!

Nhưng vào lúc này, Thường Thiên đột nhiên mở miệng nói,

"Cha, sợ hắn làm chi? Hắn là Vương Đại Chùy thì lại làm sao? Hắn xuất thân Đệ Ngũ Yêu Tông, thì lại làm sao? Chúng ta hiện tại bị Sư Vọng thiếu chủ che chở, lần này cũng là cho Sư Vọng thiếu chủ cướp bảo, hoàng kim linh sư bộ tộc có thể không kém hơn Đệ Ngũ Yêu Tông, thậm chí còn vượt qua..."

"Lại nói, nghe đồn sở dĩ đem hắn truyền ra lợi hại như vậy, đó là bởi vì thiên ân vương miện, thế nhưng hiện tại, hắn thiên ân vương miện, còn nữa không? Ha ha, hắn thằng ngu này, đã bán cho Thiên Long lão tổ lão nhân gia người!"

"Hắn, lại có tư cách gì, ở trước mặt chúng ta đắc ý?"

Lời này một câu một câu, trực tiếp chấn kinh rồi Thường Khôi.

Hắn nhìn con trai của chính mình, trong lúc nhất thời trong lòng chảy xuôi nồng nặc dòng nước ấm, nhi tử, lớn rồi a, xem so với ta đều lưu loát, những câu nói này, không tật xấu!

Không sai a!

Sợ cái trứng a?

Sư Vọng thiếu chủ nếu như ở đây, cũng dám quất chết cái này Vương Đại Chùy!

Hít vào một ngụm khí lạnh, Thường Khôi vỗ vỗ nhi tử vai, sau đó, cười lạnh nói, “nghe được con trai của ta nói chứ? Hắn nói, chính là ta muốn nói, Vương Đại Chùy, ngươi là có thông thiên bối cảnh, thế nhưng ở Sư Vọng trước mặt thiếu chủ, ngươi lại đáng là gì?”

“Thức thời, đem vào phủ lệnh bài, cho lão tử giao ra đây, nếu không thì, hanh...”

Vương Bảo sờ sờ cằm, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, “xem ra, các ngươi là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a, cũng được, Đại Bạch, hiện thân đi!”

Vù.

Hư không lóe lên.

Một cái tay cầm cổ kiếm ông lão xuất hiện ở Vương Bảo trước người.

Đây đương nhiên là Kính Tượng Phân Thân.

Nhường Kính Tượng Phân Thân mô phỏng ra Chân Thánh cảnh sơ kỳ khí thế, khí thế kia vừa ra, phong vân biến sắc, toàn bộ tửu lâu đều bị một loại khủng hoảng vô tận tràn ngập, rất nhiều yêu tu đều là theo bản năng nuốt nước bọt, buông xuống dưới đầu!

Mà Thường Khôi tam đại thành chủ.

Triệt để mộng bức!

Má ơi!

Chân Thánh cảnh đại lão?

Ta chùi a, tiểu tử này bên người, dĩ nhiên có một vị Chân Thánh cảnh đại lão hộ vệ?

Ta phốc ngươi cái muội a, đây là cái gì phúc lợi tiêu phối a? Vậy cũng là Chân Thánh cảnh đại lão a, ngài là thân phận gì? Ngài dĩ nhiên oan ức đến cho một cái chỉ là Bất Hủ làm hộ vệ?

Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân nhạt âm thanh nói, "thiếu gia, muốn làm thịt bọn họ sao?"

Thịt?

Thường Khôi cả người run, hai đại thành chủ cũng là thất kinh, Thường Thiên sắc mặt tái nhợt, mắt tối sầm lại, suýt nữa té xỉu.

Vương Bảo bỗng nhiên phất tay một cái, cười nhạt nói, "sát khí làm gì nặng như vậy? Đều là một ít hiểu lầm, mở ra cũng chính là, đúng không?"

Thường Khôi thân thể run lên, gấp bận bịu nói rằng, "không sai, không sai, đều... Đều là hiểu lầm!"

Vương Bảo nụ cười vừa thu lại, chỉ chỉ Thường Thiên, nghiêm nghị nói, "tiểu tử này lại nhiều lần chọc ta, thực sự phiền chán, ngươi cho ta quất hắn!"

"A?"

Thường Khôi há hốc mồm.

Đánh chính mình con trai bảo bối?

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, "Làm sao? Không muốn đánh? Vậy thì không có cách nào, ta chỉ có thể nhường Đại Bạch đại khai sát giới..."

Mặt khác hai đại thành chủ đều là nghiêm nghị nhìn Thường Khôi, ánh mắt kia ý tứ, Thường Khôi giây hiểu...

Huynh đệ.

Đừng do dự!

Đánh đi!

Đánh con trai của chính mình một trận, dù sao cũng tốt hơn chúng ta mấy cái đồng thời chôn cùng!

Không phải là mấy cái lòng bàn tay sao?

Thương tê rần, nhịn một chút cũng là qua đi!

Ngươi đánh vẫn là không đánh

Tiểu tử kia nhưng là nhìn chằm chằm đây.

Lại không động thủ, chúng ta nhưng là lên a...

------oOo------

Chương 712: Tiểu tử ngươi đây là ở vua hố a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

.

Thường Khôi không có oán hận hai cái thành chủ huynh đệ, chỉ là thần sắc phức tạp nhìn Thường Thiên.

Thường Thiên nhưng là đầy mặt thống khổ nhìn mình cha!

Nhìn thấy Thường Khôi bàn tay tuy rằng giơ lên, nhưng cũng là chưa từng hạ xuống, Thường Thiên bỗng nhiên cắn răng, gầm nhẹ nói, "cha, không muốn do dự, đánh đi, ngươi nếu không đánh, ta... Ta tự mình tới..."

Thường Khôi ngẩn ra, rốt cục nhận mệnh, quyết tâm, khẽ cắn răng, một cái tát giật xuống!

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "Đại Bạch, cho ta ở đây nhìn chằm chằm, không đánh một ngàn cái lòng bàn tay, không cho phép bọn họ rời đi!"

Kính Tượng Phân Thân gật đầu, mặt không hề cảm xúc.

Vương Bảo nhưng là chắp tay đạp bước rời đi.

Thường Khôi lòng đang điên cuồng nhỏ máu, một cái tát một cái tát kéo xuống, phảng phất đánh ở tâm hồn của chính mình bên trên, đâm tim đau lòng a, nhưng là, hắn lại không dám dừng lại, Chân Thánh cảnh đại lão còn ở bên cạnh nhìn đây!

Thời gian trôi qua.

Khoảng chừng mấy trăm hơi thở qua đi, mấy bóng người đột nhiên lên lầu!

Mà nghe được động tĩnh Thường Khôi bọn họ quay đầu, nhìn thấy lên lầu cái kia mấy bóng người, trong lúc nhất thời lão lệ tung hoành.

Đặc biệt là Thường Khôi.

Hắn thu hồi thủ chưởng, xoay người khom lưng, quay về trong đó một bóng người khom người dài bái, run giọng nói, "thiếu chủ, ngài rốt cục đến rồi, ngài không nữa đến, ta..."

Đến, là hoàng kim linh sư bộ tộc siêu cấp thiên kiêu Sư Vọng!

Cùng Long Kiếm thiếu chủ các loại cũng xưng Yêu tộc bốn thiếu!

Ở bên cạnh hắn, còn theo mấy cái hoàng kim linh sư bộ tộc thiên kiêu, cùng với, một cái hoàng kim cẩm y ông lão.

Sư Vọng cau mày, ánh mắt liếc mắt một cái vẫn cứ toả ra khí thế Kính Tượng Phân Thân, nhạt âm thanh nói, "không phải nói, có cái gia hỏa được ba khối vào phủ lệnh bài sao? Hắn đây?"

Thường Khôi vội vàng đem đầu đuôi câu chuyện nói ra, sau đó, mang theo phẫn nộ thấp giọng nói, "thiếu chủ, tiểu tử kia biết rõ chúng ta Lưu Nguyệt Thành đã gia nhập cao quý hoàng kim linh sư bộ tộc, còn như vậy làm càn, thực sự là..."

Sư Vọng ánh mắt hàn mang bùng lên!

Vương Đại Chùy, đúng không?

Gần nhất rất hỏa cái kia a!

Đáng tiếc.

Thiên ân vương miện ngươi đều ngu ngốc giao ra, ngươi còn vênh váo cái gì?

Có thiên ân vương miện, ngươi có thể hận Chân Thánh cảnh đỉnh cao,

không có thiên ân vương miện, ngươi chỉ là Bất Hủ, là cái quái gì dây?

Sư Vọng liếc mắt nhìn bên người ông lão, cái kia hoàng kim cẩm y ông lão mặt không hề cảm xúc đi ra, nhìn Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, nhạt âm thanh nói, "đạo hữu, thân là Thiên Yêu Tôn, nhưng làm chỉ là một hộ vệ, ngươi cũng thật là cho chúng ta Thiên Yêu Tôn mặt dài a!"

Trong giọng nói lộ ra châm chọc.

Nhưng mà.

Chờ đợi hắn, nhưng là Kính Tượng Phân Thân co quắp mặt.

Hoàng kim cẩm y ông lão ánh mắt chớp qua một vệt tức giận, cười lạnh nói, "ha ha, vốn còn muốn khách khí khách khí, không nghĩ tới, ngươi lại dám như vậy không nhìn ta Sư Cuồng!"

Hoàng kim linh sư bộ tộc Chân Thánh cảnh Thiên Yêu Tôn, Chân Thánh cảnh trung kỳ tu vi, bá đạo thực lực, ở Yêu tộc bên trong, tên tuổi rất rộng!

Bị như vậy không nhìn, Sư Cuồng có thể nhịn được, mới là lạ!

Vẻ mặt ác liệt nhìn Kính Tượng Phân Thân, Sư Cuồng cấp tốc liên đạp ba bước, trong chớp mắt, ba đạo quang ấn từ hắn đủ bộc phát ra, dường như ba thanh kinh thế chi đao, ầm ầm chém về phía Kính Tượng Phân Thân!

Vù!

Hư không run lên.

Kính Tượng Phân Thân, tiêu tan!

Ba đạo quang ấn phá tan tửu lâu cửa sổ, biến mất ở không trung!

Sư Cuồng sửng sốt.

Sư Vọng cũng ngây người.

Thường Khôi bọn họ càng là mộng bức tột đỉnh!

Nửa ngày.

Thường Khôi phản ứng lại, đỏ mặt, gầm nhẹ nói, “hỗn đản! Hỗn đản! Bắt nạt ta quá mức, quá mức a...”

Thường Khôi phản ứng đầu tiên chính là, này mẹ nó là ảo thuật!

Không sai.

Tuyệt bức là ảo thuật a!

Lão tử lại bị một đạo ảo thuật cho làm cho khiếp sợ, còn giật con trai của chính mình mười mấy lòng bàn tay, ác thảo, nén giận a!

Sư Cuồng vẻ mặt không vui hừ nhẹ một tiếng nói rằng, “được lắm Vương Đại Chùy, dĩ nhiên có như thế kinh thiên ảo thuật, liền lão phu cũng không phát hiện!”

Sư Vọng vẻ mặt âm trầm nói, "Đi tìm! Tìm tới cái kia Vương Đại Chùy! Người này nếu không cho ta Sư Vọng mặt mũi,

Vậy lão tử cũng không khách khí!"

Thường Khôi cắn răng chắp tay nói, “thiếu chủ yên tâm, ta vậy thì đi tìm, ngài chờ...”

Dứt lời.

Thường Khôi mang theo ngập trời tức giận, xoay người rời đi!

...

...

Lại nói Hoang Cổ Thánh Tông Mặc Vẫn bọn họ một nhóm!

Bởi vì chưởng giáo Vu Hải nghiêm khắc căn dặn, dù cho là Chân Thánh cảnh đại lão Cổ Lực trưởng lão, cũng là không chút nào dám trì hoãn!

Trực tiếp cuốn lên yêu phong bí pháp, toàn lực ứng phó tốc độ cực tốc đi tới, rất nhanh sẽ đi tới Lưu Nguyệt Thành.

Mấy tôn đại lão chú ý tới ngoài thành Đại La Kiếm Tôn động phủ, trong lúc nhất thời cũng là có chút hưng phấn, có điều sau đó liền tản đi.

Vu Hải bàn giao rất rõ ràng!

Đại La Kiếm Tôn truyền thừa cướp không cướp? Đương nhiên muốn cướp!

Thế nhưng, tiền đề là, hầu hạ tốt lão tổ kết bái huynh đệ Vương Đại Chùy lại nói!

Chậm trễ chút nào!

Lấy phản tộc tội luận xử!

Vu Hải cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc, ai dám không nghe? Ai dám làm càn?

Đặc biệt là Mặc Vẫn, càng là sốt ruột sốt ruột, chỉ lo nhi tử Mặc Thương quá ngu ngốc, lại đi trêu chọc lão tổ kết bái huynh đệ Vương Đại Chùy, vào thành sau khi, lập tức liên hệ Mặc Thương!

Mặc Thương nhận được đưa tin, được kêu là một cái mừng rỡ như điên!

Cha đến rồi!

Tốt nha!

Nhanh chóng thông báo phương vị, Mặc Thương đứng một cái khách sạn cửa trông mòn con mắt chờ đợi, chờ a chờ, rốt cục chờ đến hắn cha Mặc

Vẫn.

Có điều khi thấy cùng Mặc Vẫn cùng nhau những tông môn khác đại lão, cùng với, siêu cấp lớn lão Cổ Lực trưởng lão sau khi.

Mặc Thương chấn kinh rồi!

Ác thảo!

Ta mặt mũi lớn như vậy?

Không chỉ là cha ta đến thay ta tìm công đạo đến rồi, liền tông môn Chân Thánh cảnh trưởng lão đều đến rồi?

Ta, Mặc Thương, đây là muốn cất cánh a!

“Cha!”

Mặc Thương phản ứng lại, hưng phấn phất tay, mấy cái đi nhanh, nhanh chóng vọt tới, muốn cho hắn cha tới một cái yêu ôm một cái.

Nhưng mà.

Chờ đợi hắn, nhưng là tràn ngập phẫn nộ một cước!

Ầm!

Một cước phá thiên, xuyên phá hư không, dường như một đạo lợi kiếm, trực tiếp đâm vào Mặc Thương ngực!

“Phốc...”

Mặc Thương thật sự cất cánh, phốc ra một ngụm máu lớn, cực kỳ mộng bức, chấn động không gì sánh nổi duy trì há to mồm vẻ mặt, ầm ầm một tiếng bay ngược mà ra!

Trực tiếp va đến khách sạn trên vách tường!

Ra chân.

Đương nhiên là Mặc Vẫn!

Lão già này quỷ vô cùng, biết con trai của chính mình gây ra đại hoạ, liền trên đường tới, Cổ Lực trưởng lão đều là rất có phê bình kín đáo, cho nên muốn tiên hạ thủ vi cường!

Ta rất sao đều như thế đạp con trai của ta.

Các ngươi nói vậy sẽ không lại đối với con trai của ta giảm trách chứ?

“Cha...”

Mặc Thương gào thét thảm thiết lên, hắn không cách nào tin tưởng, hắn hoàn toàn đứng dậy, hắn che ngực, vô cùng đau đớn nhìn cha của chính mình, run giọng nói, “cha, ngài... Ngài điên rồi? Ta là con trai của ngài Mặc Thương a!”

Mặc Vẫn ánh mắt chớp qua một đạo không đành lòng, có điều rất nhanh sẽ bị kiên quyết thay thế, cắn răng bỗng nhiên lao ra, bàn tay liên tiếp vung ra, lớn quát, “Xuẩn đồ vật, lão tử không điên, điên (chơi) chính là ngươi! Vương... Vương tổ gia ngươi đều dám đắc tội, tiểu tử ngươi đây là ở vua hố a! Ta đánh chết ngươi cái này bất hiếu con trai...”

Mặc Thương bị đánh đầu lay động, mộng bức không muốn.

Đầu óc hắn trống rỗng.

Tâm tư phảng phất một đoàn loạn ma, lý đều lý không rõ.

Cha mới vừa nói cái gì?

Vương tổ gia?

Ác thảo!

Tông môn khi nào ra cái Vương tổ gia?

Chờ chút...

Sẽ không là...

Tiểu tử kia chứ?

Tiểu tử kia liền họ Vương a!

A phốc!

Không thể, này mẹ nó tuyệt bức không thể, tiểu tử kia nhưng là Đệ Ngũ Yêu Tông đệ tử, làm sao có khả năng trở thành Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia? Điều này cũng quá rất sao thái quá...

------oOo------

Chương 713: Ta mẹ nó đến cùng làm cái gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liền đánh mười mấy lòng bàn tay, Mặc Vẫn mới ngừng lại!

Hắn chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Mặc Thương, thấp giọng mắng nói, "hỗn tiểu tử, nghe rõ ràng cho ta, từ giờ trở đi, Vương Đại Chùy chính là ta Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia, ngươi sau đó nếu là còn dám có chút làm càn, lão tử cũng không bảo vệ được ngươi!"

Mặc Thương nghe vậy, há hốc mồm, phản ứng lại, một cái lão huyết biểu bắn mà ra!

Đại gia ngươi a!

Ta vừa nãy suy đoán, hóa ra là mẹ nó thật sự a!

Cái kia họ Vương, dĩ nhiên thật sự thành ta Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia!

Ngươi nói một chút.

Này rất sao tính cái chuyện gì a!

Hoang Cổ Thánh Tông Chân Thánh cảnh đại lão Cổ Lực ho nhẹ một tiếng, nhạt âm thanh nói, "được rồi Mặc Vẫn, đừng chậm trễ đại sự, vẫn là tìm được trước Vương tổ gia quan trọng!"

Mặc Vẫn tâm trạng buông lỏng, gật gù, nhìn Mặc Thương trầm giọng nói, "tiểu tử thúi, Vương tổ gia ở đâu?"

Mặc Thương cực kỳ oan ức, đến bây giờ còn có chút không thể nào tiếp thu được, vẻ mặt đưa đám nói rằng, "Vu trưởng lão đang cùng tiểu tử kia, ta liên lạc một chút!"

Phát sinh tin tức, rất nhanh, Mặc Thương liền được hồi âm.

“Vương... Vương tổ gia có tin tức, cha, ta mang bọn ngươi đi?” Mặc Thương khổ (đắng) ba ba nói rằng.

Mặc Vẫn vỗ vỗ Mặc Thương đầu, nộ quát, “Này còn dùng hỏi? Mau dẫn đường!”

Mặc Thương trong lòng càng là bi phẫn, nhẫn nhịn uất ức, hướng về Vương Bảo vị trí mà đi.

Nào đó điều phố lớn.

Vương Bảo cùng lão cẩu chính đang đi dạo.

Đột nhiên.

Một đạo âm lãnh âm thanh, từ Vương Bảo phía sau vang lên, “Rốt cục... Tìm tới ngươi! Ngươi cái này vô liêm sỉ tiểu bối, dĩ nhiên dùng ảo thuật nhục ta, thực sự đáng ghét!”

Nhưng là Thường Khôi tìm tới Vương Bảo.

Bốn phía không ít yêu tu đều là câm như hến, sợ hãi nhìn Thường Khôi.

Vương Bảo xoay người, nhìn vẻ mặt âm trầm, toả ra nói đạo sát khí Thường Khôi, híp mắt lại, cười nói, “không nghĩ tới nhanh như vậy liền bị ngươi phát hiện, có điều, ngươi thật sự cho rằng, đó là ảo thuật sao?”

Thường Khôi sững sờ, sau đó hừ lạnh một tiếng, nói rằng, “không phải ảo thuật, lại là cái gì? Tiểu tử thúi, bé ngoan bó tay chịu trói, theo ta đi thấy Sư Vọng thiếu chủ, ngươi còn có đường sống có thể đi, nếu không thì, lão phu hiện tại liền chấm dứt ngươi!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, cũng có một tia chiến ý.

Chỉ là một cái vĩnh hằng đỉnh cao, lấy thực lực bây giờ của hắn, không hẳn không thể một trận chiến!

Có điều.

Không đợi Vương Bảo động thủ.

Vào giờ phút này, mấy bóng người đi tới, chính là Cổ Lực trưởng lão bọn họ.

Ngoại trừ một mặt sa sút tinh thần Mặc Thương.

Cổ Lực trưởng lão cùng với Mặc Vẫn bọn họ, sắc mặt đều là âm lãnh tới cực điểm!

Ánh mắt của bọn họ nhìn Thường Khôi, liền phảng phất ở xem một cái tử thi!

Tên ngu ngốc này!

Lại dám trêu chọc Vương tổ gia!

Hiện tại chúng ta đều mẹ nó không dám, ngươi dám?

Ngươi gan lớn tà tính a!

Cổ Lực trưởng lão hít sâu một hơi, không nhìn Thường Khôi, quay về Vương Bảo chắp chắp tay nói, "Vương tổ gia, lão phu Hoang Cổ Thánh Tông Cổ Lực, phụng chưởng giáo chi mệnh, đến đây cho Vương tổ gia hộ pháp!"

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, liền biết rồi xảy ra chuyện gì, trong lòng cười thầm, Vương Bảo cũng không lên tiếng, chỉ là nhàn nhạt gật gật đầu!

Cổ Lực lúc này mới nhìn về phía Thường Khôi, theo dõi hắn, một thân yêu khí cuồn cuộn mà ra, khí thế kinh khủng, kinh thiên động địa, hắn nhưng là

chân thật Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão, một cái tức giận, có thể dọa được chín phần mười Yêu tộc run lẩy bẩy!

Nhưng mà.

Thời khắc này.

Thường Khôi vẫn như cũ không sợ!

Hắn thình lình trừng trừng nhìn Cổ Lực trưởng lão, trong lòng không hoảng hốt, trên mặt càng là mang theo nồng nặc châm biếm vẻ, hừ lạnh nói, "lại mẹ nó dùng bài này? Lần thứ nhất, ta bị lừa rồi, còn muốn nhường ta lên lần thứ hai làm?"

Làm ta tú đùa a?

Lần trước là Chân Thánh cảnh sơ kỳ, lần này trực tiếp tăng lên trên đến trung kỳ? Ta tin ngươi cái quỷ!

Trước hắn bị doạ cho sợ rồi, còn giật con trai của chính mình mấy chục lòng bàn tay, đến hiện tại cái kia phần cảm giác nhục nhã còn chưa tan đi đi đây, ngươi rất sao trả lại?

Thường Khôi ngẩng đầu, bỗng nhiên tiến lên một bước, lớn quát, "Chân Thánh cảnh trung kỳ? Rắm! Có bản lĩnh ngươi ra tay a, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi này ảo thuật, đến cùng có thể hay không thật sự đổi ra một cái Chân Thánh cảnh trung kỳ!"

Ngoắc ngoắc đầu ngón tay.

Thường Khôi cất tiếng cười to,

"Đến nha! Làm sao không dám động thủ? Đúng hay không sợ vừa động thủ liền lòi a? Ta mẹ nó liền biết, ngu xuẩn tiểu tử, ngươi xong đời!"

Trên thực tế.

Cổ Lực trưởng lão không ra tay.

Là mộng bức!

Hắn khó có thể tin nhìn Thường Khôi, trong lòng hiện ra đạo đạo nghi vấn.

Cái này hàng.

Là ngu ngốc sao?

Đầu bị cửa kẹp?

Ra ngoài quên uống thuốc?

Ta mẹ nó thân là Hoang Cổ Thánh Tông Chân Thánh cảnh đại lão, đi tới đó, không phải từng đạo từng đạo kính nể ánh mắt? Ta giết qua Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao, đều có thể tạo thành một cái dãy tăng mạnh, ngươi chỉ là Vĩnh Hằng cảnh, ngươi còn nói ta không dám động thủ?

Ác thảo!

Thế giới này làm sao? Là hiện tại Yêu tộc nhẹ nhàng vẫn cảm thấy ta già nâng không động đao?

Mặc Vẫn khóe miệng co giật nhìn Thường Khôi.

Thời khắc này hắn vui mừng cảm giác được.

Nguyên lai cõi đời này ngu ngốc, không ngừng con trai của chính mình một cái, hơn nữa, so với con trai của chính mình càng ngu hơn so với, chỗ nào cũng có!

Ngươi nhìn nhìn trước mắt thằng ngu này!

Hắn là muốn nhiều ngu xuẩn, có bao nhiêu ngu xuẩn a!

“Ha ha ha...”

Lão cẩu cười nổ, ở Vương Bảo trên bả vai lăn qua lộn lại lăn lộn, Vương Bảo cũng là vẻ mặt quái lạ, lắc lắc đầu, cười nói, “ngươi thật là đùa...”

Lão cẩu vươn mình mà lên, chỉ vào Cổ Lực trưởng lão, quay về Thường Khôi giơ lên móng vuốt, cười hì hì nói, “Ông lão, ngươi nói rất đúng, đây chính là lão Vương ảo thuật, ngươi mau ra tay, động thủ đánh hắn a, đánh ngươi liền rõ ràng!”

Thường Khôi nhíu mày, hắn qua lại đánh giá một hồi, bỗng nhiên cười lạnh nói, “làm sao? Kích ta? Làm lão tử không dám a? Khá lắm, nếu ngươi muốn chết, vậy thì đừng trách ta lòng dạ độc ác! Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, xem ta trước tiên phá ngươi ảo thuật!”

Nói xong.

Thường Khôi thân thể hơi động, hư không vang lên kinh thiên nổ vang, một con linh quang bàn tay lớn toả ra bạo ngược khí tức, giống như ngày này cự chưởng, quay về Cổ Lực trưởng lão phủ đầu trấn áp mà xuống, đồng thời lớn quát, “Cho lão tử biến mất đi!”

Ầm!

Từng đạo từng đạo kinh thiên động địa tiếng nổ vang vang lên.

Chỉ chốc lát sau, Cổ Lực trưởng lão đứng ở mặt đất, dĩ nhiên sụp lún xuống dưới, xuất hiện từng đạo từng đạo hố!

Nhưng mà.

Cổ Lực trưởng lão nhưng lù lù bất động, mặt không hề cảm xúc đứng tại chỗ, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Thường Khôi.

Này ngu ngốc thật rất sao cuồng a!

Dĩ nhiên thật sự đối với lão phu ra tay rồi!

Mà Thường Khôi.

Trực tiếp ngây người.

Emma khe nằm!

Tại sao không có biến mất?

Này không nên a, trước cái kia ảo thuật nhưng là vừa bị công kích liền biến mất!

Là sức mạnh tấn công không đủ sao?

Thường Khôi hít sâu một hơi, sau đó, trong thân thể, ong ong cuồn cuộn, từng đạo từng đạo màu đỏ khí thể từ trong người hắn bộc phát ra, phảng phất sợi tơ, tạo thành từng đạo từng đạo lít nha lít nhít nói ấn!

Chỉ có điều.

Cổ Lực trưởng lão hắn, không nhịn được!

Bị đánh một lần, cũng là được rồi!

Ngươi mẹ nó còn muốn đến lần thứ hai?

Cho ngươi mặt đúng không?

“Ngu xuẩn, cho ta quỳ xuống!”

Chợt quát một tiếng, Cổ Lực trưởng lão đưa tay, cái kia tiều tụy cánh tay bên trong, ẩn chứa tuyệt thế lực lượng, khủng bố yêu lực như thiên địa điên đảo, như tuyệt diệt tất cả, mang cuốn lấy vô tận khủng bố, trong chớp mắt, rơi vào Thường Khôi đỉnh đầu!

Thường Khôi sợ vãi tè rồi!

Ở Cổ Lực trưởng lão động thủ chớp mắt, hắn liền sợ vãi tè rồi!

Ngây người như phỗng, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, bị to lớn ngập trời lực lượng trấn áp, không nghi ngờ chút nào, căn bản không phản kháng chút nào chỗ trống, trực tiếp quỳ gối ầm ầm một tiếng quỳ trên mặt đất!

Nhưng mà, hắn phần lưng dường như bị mạnh mẽ lột bỏ một khối, sụp lún xuống dưới, từng ngụm từng ngụm máu tươi không ngừng phun ra, làm cho trên mặt đất đỏ rực một mảnh!

"Ngu xuẩn!"

Cổ Lực trưởng lão khẽ hừ một tiếng.

Thường Khôi thân thể run cầm cập.

Miệng lưỡi run cầm cập.

Tâm hồn cũng đang run rẩy.

Hắn ngẩng đầu, hắn nhìn Cổ Lực trưởng lão, to lớn khủng hoảng, bao phủ hắn!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Ta mẹ nó đến cùng làm cái gì?

------oOo------

Chương 714: Không thời gian giải thích, nhanh quỳ xuống dập đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thường Khôi co quắp.

Xương đều bị doạ mềm.

Ngã trên mặt đất, phảng phất một đoàn bùn, đối với một vị Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão ra tay, Thường Khôi dùng cái mông đoán cũng có thể đoán được kết cục của chính mình tuyệt bức sẽ rất thê thảm!

Có điều lúc này Cổ Lực trưởng lão nhưng là con mắt nhất đẳng, lạnh quát, "Ta nhường ngươi quỳ, ngươi nhưng dám nằm?"

Lạch cạch!

Thường Khôi lập tức đứng dậy, quỳ đến ngoan ngoãn, còn kém ưỡn ngực ngẩng đầu cúi chào.

Thời khắc này.

Thường Khôi oan ức nghĩ gặp trở ngại!

Uất ức nghĩ tự sát mà chết!

Thế gian xui xẻo Yêu tộc ngàn ngàn vạn, thế nhưng Thường Khôi cảm thấy, chính mình tuyệt bức là có thể nắm quán quân chủ!

Khiêu khích Chân Thánh cảnh trung kỳ, không chỉ có nói năng lỗ mãng, còn mẹ nó ra tay rồi!

Ai còn có thể so với mình càng xui xẻo?

Ngoại trừ ta!

Thử hỏi thế gian này, còn! Có! Ai!

Cổ Lực trưởng lão quay về Vương Bảo chắp chắp tay, cười nói, “Vương tổ gia, có muốn hay không giết hắn? Ngài chi một tiếng, ta diệt hắn hồn!”

Thường Khôi sợ đến cả người run rẩy, sắc mặt trắng bệch, xin tha ánh mắt nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo cười vung vung tay, nói rằng, “quên đi thôi, có giết hay không cũng không đáng kể!”

Cổ Lực trưởng lão nói đàng hoàng nói, “tổ gia nói cái gì, chính là cái gì... Có điều, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, ngươi cho ta ở đây quỳ, quỳ lên ba ngày ba đêm, nếu như dám thiếu quỳ một hơi thở, hanh...”

Thường Khôi một mặt mừng như điên, cực kỳ cảm kích quay về Vương Bảo dập đầu, “Đa tạ! Đa tạ... Vương tổ gia! Đa tạ tiền bối! Lão gia ngài yên tâm, ta sẽ thành thật quỳ, ta phải lạy nửa tháng, đến sám hối lỗi lầm của ta!”

Mặc Vẫn nhìn thấy sự tình lắng lại, lập tức tiến lên, quay về Vương Bảo khom người chắp tay nói, “tổ gia, ta gọi Mặc Vẫn, là Mặc Thương phụ thân, cái này nghiệt tử, lúc trước dĩ nhiên đối với tổ gia bất kính, ta đã thu thập hắn, thế nhưng tổ gia nếu là còn tức giận lời, ngài lên tiếng, ta quất chết hắn đều thành!”

Phù phù!

Mặc Thương quỳ xuống, trần khẩn nói rằng, “tổ gia, trước đều là ta không đúng, cầu lão gia ngài lòng từ bi, tha ta lần này!”

Vương Bảo liếc mắt một cái Mặc Thương, nhạt âm thanh nói, “xem ở phụ thân ngươi trên mặt, quên đi thôi!”

Mặc Thương thở phào nhẹ nhõm, vội vàng mang ơn cuồng nịnh hót!

Có điều nhưng vào lúc này, Mặc Thương nhưng là cảm giác được một đạo lạnh lẽo ánh mắt, ở trên người chính mình đảo quanh!

Định thần nhìn lại.

Là lão cẩu!

Trong lúc nhất thời, Mặc Thương há hốc mồm!

Vương Bảo, là tha thứ hắn.

Thế nhưng, lão cẩu đây?

Vị này Cẩu gia đây?

Hắn nhưng là tổ gia bên người yêu sủng a, tuy rằng chỉ là chó yêu, thế nhưng, bên cạnh hoàng thượng thái giám, cũng là trâu bò, không thể đắc tội a!

Nhìn thấy lão cẩu đối với mình thử nhe răng, Mặc Thương trong lòng cuồng run, đã bắt đầu suy tư nên làm sao lấy lòng Cẩu gia.

Cổ Lực trưởng lão ho nhẹ một tiếng, cung kính nói, "Tổ gia, nơi này không phải chỗ nói chuyện, nếu không, chúng ta tìm một cái khách sạn, trước tiên ở lại?"

Vương Bảo gật gù, đúng là không đáng kể, có miễn phí tay chân, không dùng thì phí!

Có điều.

Bọn họ còn chưa từng lên đường rồi.

Đột nhiên, một đạo tiếng cười lớn vang lên, "Ha ha, đại ca, nghe nói ngươi tìm tới tên tiểu tử kia, làm sao? Không có giết hắn chứ?"

Quỳ trên mặt đất chính thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị chờ đợi sát tinh rời đi

Thường Khôi lập tức mộng bức!

Ngẩng đầu, hắn nhìn xông tới mặt hai cái cười phảng phất đóa hoa như thế thành chủ huynh đệ, mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngã xuống đất!

Ác thảo!

Các ngươi hai cái này ngu xuẩn!

Cười cái rắm cười cái rắm a!

Ta mẹ nó đều thành cái này ngu ngốc dạng, các ngươi không tới sớm không tới trễ, một mực lúc này đến, các ngươi còn lớn lối như vậy, như thế tìm đường chết, các ngươi đến cùng là nghĩ muốn làm gì? Không cần đi ta đường cũ a, ta đường đã đi sai lệch a!

Ta đã chết nửa đoạn!

Các ngươi còn muốn sao thế?

Đưa ta đoạn đường sao ác thảo!

Hít sâu một hơi,

Thường Khôi lập tức bật thốt lên, lớn quát, "Nhị đệ tam đệ, chớ có làm càn! Còn không mau mau mau quỳ xuống, cho Vương tổ gia dập đầu bồi tội?"

Nhị thành chủ cùng tam thành chủ nụ cười trên mặt cứng lại rồi!

Bọn họ khó có thể tin nhìn đại ca của chính mình, trên gáy tất cả đều là dấu chấm hỏi!

Vụ thảo!

Đại ca làm sao còn rất sao cho quỳ xuống?

Không phải tìm đến cái kia vô liêm sỉ tiểu tử sao? Hiện tại quỳ xuống lại là

vì cái gì a?

Nhị thành chủ trầm giọng nói, “đại ca, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Thường Khôi lén lút liếc mắt nhìn Cổ Lực trưởng lão, phát hiện Cổ Lực trưởng lão sắc mặt âm trầm, ánh mắt càng là toả ra nói đạo hàn quang, trong lòng cuồng run, lập tức tức giận nói, “không thời gian giải thích, các ngươi nếu là còn đem ta là đại ca các ngươi, liền cho ta quỳ xuống!”

Tam thành chủ không cao hứng!

Ngươi muội.

Chúng ta mặc dù là kết bái huynh đệ, thế nhưng, chúng ta nhưng là đường đường vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới đại lão, quỳ xuống? Quả thực là chuyện cười!

Tam thành chủ nhạt âm thanh nói, “đại ca, ngươi đúng hay không điên rồi? Vẫn là mau mau làm việc đi, Sư Vọng thiếu chủ, còn ở tửu lâu chờ đây!”

Cổ Lực trưởng lão ánh mắt tinh mang lóe lên, nhạt âm thanh nói, “Sư Vọng? Nhưng là Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc cái kia tiểu bối? Hóa ra là hắn trêu chọc tổ gia, hừ, xem ra lão phu tất yếu cảnh cáo một chút sư nặng tộc trưởng!”

Nhị thành chủ cùng tam thành chủ nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Cổ Lực trưởng lão.

Lão già này, trang bức có thể a!

Sư nặng tiền bối nhưng là Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc tộc trưởng, ngươi cảnh cáo hắn? Ngươi sao không lên trời đây?

“Các ngươi, cũng quỳ xuống đi!”

Cổ Lực trưởng lão khí thế bạo phát, lạnh lùng nhìn hai đại thành chủ.

Hai đại thành chủ sững sờ, sau đó, chớp mắt giây đã hiểu cái gì, nhị thành chủ thấy buồn cười nói, “Chân Thánh cảnh trung kỳ? Thì ra là như vậy a! Đại ca, ngươi đây là làm sao? Mới vừa lên một lần làm, ngươi làm sao không dài giáo huấn đây? Đây là cái kia hỗn tiểu tử ảo thuật, ngươi còn tưởng là thật?”

Ảo thuật ngươi muội!

Ảo thuật đại gia ngươi a!

Này mẹ nó không phải ảo thuật, đây chính là thỏa thỏa Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão!

Một đầu ngón tay, ép chết ba người chúng ta đều vững vàng không tật xấu!

Tam thành chủ bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn Vương Bảo cười lạnh nói, “tiểu tử, không nên lại tác quái, vẫn là bé ngoan cùng lão phu trở về đi thôi!”

Dứt lời.

Tam thành chủ trực tiếp hướng về Vương Bảo vọt tới!

Sát ý bạo phát, bàn tay duỗi ra, chụp vào Vương Bảo.

Nhưng mà.

Này vừa đi, hắn đi tới nửa đoạn, liền bị một luồng kinh thiên lực lượng bao phủ, trong chớp mắt, vô tận đau nhức, nhấn chìm tam thành chủ thân thể, kêu rên một tiếng, ầm ầm ngã xuống đất!

Cổ Lực trưởng lão khí sắc mặt tái xanh, khẽ quát một tiếng, lại ra tay, không khí phảng phất đọng lại, hư không dường như ngưng tụ, thời gian phảng phất đình trệ, cuồn cuộn sức mạnh ở nhị thành chủ cùng Thường Khôi trên người đi dạo một vòng!

Phốc phốc phốc!

Tam đại thành chủ tất cả đều thổ huyết, ngã trên mặt đất!

Ba cái hàng còn có một hơi, còn chưa có chết, thế nhưng cũng sắp rồi.

Thường Khôi khắp nơi đều là xanh thẳm bầu trời, hắn ánh mắt đánh mất tiêu cự, đột nhiên nở nụ cười, “Ngốc! Thật mẹ nó ngu ngốc... Lão tử xin thề, đời sau, tuyệt đối sẽ không lại kết nghĩa anh em, tuyệt không!”

Lạch cạch!

Đầu lệch đi, Thường Khôi trợn mắt mà chết!

Mà nhị thành chủ cùng tam thành chủ, miễn cưỡng quay đầu nhìn lão đại tấm kia chết không nhắm mắt mặt, nước mắt chảy xuống không ngừng được...

Sự tình tại sao lại như vậy?

Ta khổ quá mà!

------oOo------

Chương 715: Còn kém quỳ liếm a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tam đại thành chủ lần lượt mà chết, mang đến dư âm vẻn vẹn chỉ là một hồi bão táp bắt đầu.

Đương nhiên, tất cả những thứ này đã cùng Vương Bảo không quan hệ.

Lão Vương hắn cũng rất vô tội a.

Sự tình phát triển đến nước này, không gì khác, chỉ có thể trách Thường Khôi ba người bọn hắn gieo gió gặt bão!

Vương Bảo đã lặp đi lặp lại nhiều lần khoan dung bọn họ, chuẩn bị đem bọn họ coi như vai hề, thế nhưng Thường Khôi ba cái không vui a, một cái so với một cái tìm đường chết, nhất định phải nhảy nhót nhảy nhót, này không, đem mình nhảy nhót chết rồi!

Chờ đến Vương Bảo cùng Hoang Cổ Thánh Tông Cổ Lực bọn họ rời đi, bốn phía yêu tu mới từ chấn động, sợ hãi, câm như hến bên trong tỉnh lại, sắc mặt ửng hồng, run rẩy nuốt nước bọt!

Tam đại thành chủ, vậy thì chết rồi?

Lưu Nguyệt Thành...

Dĩ nhiên vô chủ!

Như vậy cục diện, Lưu Nguyệt Thành nên đi nơi nào? Ai có thể được Lưu Nguyệt Thành chủ sự quyền to?

Hơn nữa.

Giết chết tam đại thành chủ ông lão kia, có vẻ như rất trâu bò a, xuất thân

Hoang Cổ Thánh Tông?

Không ít yêu tu liếc mắt nhìn nhau, đều là thế Thường Khôi bọn họ mặc niệm!

Đến!

Không nói cái khác.

Thù này phỏng chừng là không có cách nào báo!

Hoang Cổ Thánh Tông Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão, đặt ở Yêu tộc, vậy cũng là cao cấp nhất siêu cấp đại lão, mà nhân vật như vậy, dĩ nhiên đối với cái kia Vương Đại Chùy, cung kính như thế?

Bởi vậy có thể thấy được, Thường Khôi bọn họ đến cùng là ngu dường nào bức, dĩ nhiên chọc tới như thế nhân vật khủng bố!

Tin tức rất nhanh truyền tới tửu lâu!

"Cha!"

Đang ở nơi đó vì là có thể hầu hạ Sư Vọng cái này Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc thiên kiêu mà hưng phấn Thường Thiên nghe được tin tức, ánh mắt trừng, kêu rên một tiếng, trực tiếp hôn mê!

Mà Sư Vọng, vẻ mặt nhưng là âm trầm tới cực điểm, hoặc là nói, đã có chút vặn vẹo!

Hắn nộ a!

Nghe tin tức nói.

Thường Khôi bọn họ, đã chỉ ra thân phận của chính mình?

Ở biết có chính mình che chở tình huống, Hoang Cổ Thánh Tông vị cường giả kia, lại vẫn là hạ sát thủ?

Ác thảo!

Này nói rõ chưa hề đem lão tử để ở trong mắt a!

“Cuồng thúc...”

Sư Vọng nhìn về phía Sư Cuồng, ánh mắt ẩn chứa uất ức, ôm nỗi hận gầm nhẹ nói, “chuyện này, không thể liền như thế coi là!”

Sư Cuồng cũng tức a, vẻ mặt khó coi gật gật đầu!

Đồng dạng là Chân Thánh cảnh trung kỳ, Sư Cuồng đối với Cổ Lực đó là một vạn cái không hài lòng!

Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc, cùng Hoang Cổ Thánh Tông quan hệ cũng coi như là không sai!

Hắn cùng Cổ Lực, cái kia vẫn có qua gặp mặt một lần mặt ngoài bằng hữu!

Liên đạp ngựa này chút mặt mũi cũng không cho?

Cổ Lực, ngươi tính cái lông gà bằng hữu?

“Đi! Lão phu ngược lại muốn xem xem, cái kia Vương Đại Chùy, đến cùng cho Cổ Lực chỗ tốt gì, dĩ nhiên nhường Cổ Lực, như vậy bảo đảm hắn!”

Sư Cuồng quát lạnh một tiếng, sải bước đạp bước đi xuống tửu lâu!

...

...

Vương Bảo bọn họ hiện tại hình dạng, vốn là trong đêm tối Hotarubi, nghĩ giấu đều không che giấu nổi.

Rất nhiều chuyện tốt yêu tu, đều ở phát ra đưa tin.

Sư Cuồng bọn họ sau khi nghe ngóng, liền biết rồi Vương Bảo bọn họ hiện tại phương vị, nhất thời chạy thẳng tới!

Lại nói Vương Bảo.

Đế lâm khách sạn!

Nơi này, có thể nói là Lưu Nguyệt Thành tốt nhất một cái khách sạn.

Có thể ở lại nơi này, đều là không giàu sang thì cũng cao quý, vào giờ phút này Đại La Kiếm Tôn động phủ mở ra sắp tới, chư tông thiên kiêu, chư tông đại lão, cũng hầu như đều là ở đế lâm khách sạn cho rằng điểm dừng chân!

Vương Bảo bọn họ sau khi xuất hiện.

Tin tức truyền bá ra, trong lúc nhất thời, đế lâm bên trong khách sạn, phong ba phun trào, rất nhiều đại tông đại tộc thiên kiêu cùng với cường giả, đều là âm thầm quan sát.

Mãi đến tận.

Sư Cuồng bọn họ đến!

Đế Lâm tửu lâu, Sư Cuồng xe nhẹ chạy đường quen, bởi vì Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc, cũng ở nơi đây ở!

Kéo qua tiểu nhị hỏi dò một phen.

Sư Cuồng trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng,

Nhanh chân đi hướng về lầu hai, phía sau, Sư Vọng mặt không hề cảm xúc, ánh mắt lạnh lẽo, phảng phất treo đầy sương lạnh, mang theo Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc mấy cái thiên kiêu, cùng tiến lên đi gây phiền phức!

Tình cảnh này, bị một ít cường giả nhìn thấy, không khỏi lòng hiếu kỳ nổi lên, liên tục đuổi tới!

Lầu hai một gian bao sương bên trong.

Vương Bảo ngồi, lão cẩu thì lại ở bên cạnh một cái giường bên trên nằm.

Mặc Vẫn đứng Vương Bảo bên người, hầu hạ Vương Bảo, cho Vương Bảo châm trà rót nước.

Mà Mặc Thương, nhưng là một mặt nịnh nọt cho nằm nhoài giường lên lão cẩu đấm lưng nắm chân!

“Cẩu gia, thoải mái không?”

Mặc Thương trên mặt rất có lấy lòng vẻ.

Lão cẩu thoả mãn híp mắt, lười biếng nói rằng, “không sai, vẫn được! Được rồi, xem ở ngươi như thế ngoan phần lên, Cẩu gia quyết định tha thứ ngươi, có điều, ngươi đến xin thề, sau đó lại ăn thịt chó, liền...”

Ba lạp ba lạp!

Từng cái từng cái ác độc lời thề nói ra.

Cũng thở phào nhẹ nhõm!

Ma trứng!

Không ăn thịt chó cũng được, chỉ cần này điều lão cẩu có thể tha thứ chính mình, vậy là được, nếu không, hàng này chính là một viên bom hẹn giờ a, không chắc khi nào bạo, liên lụy chính mình trở thành một chén Kitsuchi!

Cũng nhưng vào lúc này.

Phòng khách cửa lớn ầm ầm một tiếng nổ tung!

Nương theo một đạo bạo âm, Sư Cuồng mặt không hề cảm xúc đạp bước đi vào, ánh mắt của hắn quét qua, liền rơi vào Vương Bảo trên người, ánh mắt

hàn mang lóe lên, lần thứ hai đánh giá căn phòng một chút, liền cười lạnh nói, “Cổ Lực đây?”

Vương Bảo híp mắt, ánh mắt lăn từng tia từng tia sát ý!

Mặc Vẫn vẻ mặt kinh nộ, nhìn chằm chằm Sư Cuồng, dù cho đối phương là Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão, Mặc Vẫn cũng không hề sợ hãi, lạnh quát, “Tiền bối, ngươi thật đúng là uy phong a, chính là không biết sau đó Cổ Lực trưởng lão trở về, ngài còn có thể hay không thể như thế uy phong!”

Đồng dạng là Chân Thánh cảnh trung kỳ.

Thế nhưng Cổ Lực, nhưng là Chân Thánh cảnh Thiên Yêu Tôn bên trong, cổ xưa nhất cái kia một nhóm lão quái vật!

Sư Cuồng tuy rằng có thể cùng Cổ Lực đứng ngang hàng, thế nhưng, dù sao cũng là nhân tài mới xuất hiện, thật bàn về bối phận đến, hắn còn thuộc về vãn bối!

Có điều.

Sư Cuồng hiện tại, vậy còn quan tâm những chuyện này!

Sắc mặt hắn âm trầm cười lạnh một tiếng, sau đó, ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, liền phảng phất ở xem một bộ tử thi, châm chọc nói, “tiểu tử, đừng tưởng rằng ỷ vào leo lên Hoang Cổ Thánh Tông, liền có thể muốn làm gì thì làm, lão phu hôm nay liền rõ rõ ràng ràng nói cho ngươi, tuy rằng ngươi là Đệ Ngũ Yêu Tông thiên kiêu, tuy rằng ngươi được Cổ Lực lọt mắt xanh, thế nhưng ngày hôm nay, ngươi phải chết!”

Theo đi tới Sư Vọng hơi ngẩng đầu, nhạt âm thanh nói, “này, chính là chọc ta Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc đánh đổi!”

Hắn vừa dứt lời.

Giọng nói lạnh lùng, ở phía sau bọn họ vang lên, “Nhường!”

Sư Vọng bản năng xoay người, sau đó liền nhìn thấy một cái mặt không hề cảm xúc ông lão, hơi ngạc nhiên, mới vừa muốn nói chuyện, Sư Cuồng nhưng là bỗng nhiên trầm giọng nói, "Cổ huynh! Ngươi cuối cùng cũng coi như xuất hiện!"

Cổ Lực nhưng vẫn là mặt không hề cảm xúc, trong tay hắn bưng một cái khay, khay lên là một cái bát ngọc, hắn đối với Sư Cuồng bọn họ, là một chút xíu hứng thú đều không có, yên lặng xuyên qua, đi tới Vương Bảo trước bàn, đem khay để lên bàn, cung kính nói, "Tổ gia, vạn linh tửu điều phối được rồi, ngài xin mời thưởng thức!"

Vương Bảo nhìn trong bát ngọc màu hổ phách rượu, đúng là thật sự có chút cao hứng, rượu ngon ai không thích? Cầm lấy nhấp một miếng, sáng mắt lên, "Rất khen ngợi!"

Cổ Lực trên mặt phảng phất cười ra một đóa hoa, cung kính nói nói, "tổ gia yêu thích, liền là ta vinh hạnh a, ha ha, rượu này chính là ta sáng tạo độc đáo, hiếm có có thể nếm trải, tổ gia nếu là yêu thích, ta có thể nhiều điều phối một ít, cho tổ gia giữ lại!"

"Vậy làm phiền! Ha ha!" Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Mà một màn như thế.

Tự nhiên nhường Sư Cuồng bọn họ, mộng bức tột đỉnh!

Đặc biệt là Sư Cuồng.

Bị tình cảnh này bị chấn động rồi!

Ma trứng!

Làm làm làm... Làm cái thần mã lông gà?

Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão, liền lão tử đều kiêng kỵ ba phần Hoang Cổ Thánh Tông đại lão Cổ Lực, tại sao, đối với tiểu tử kia cung kính như

thế?

Sai!!

Này đâu chỉ là cung kính?

Đây là mẹ nó còn kém quỳ liếm a...

------oOo------

Chương 716: Ngươi mẹ nó hiểu cái lông gà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sư Cuồng có chút không biết làm sao.

Trong lòng phảng phất bị một vạn con chó ngược tất như thế gay go.

Chân Thánh cảnh đại lão, chính là Chân Thánh cảnh đại lão.

Không có nguyên nhân.

Vạn vạn sẽ không đối với chỉ là một cái Bất Hủ, cung kính như thế!

Trong này, khẳng định là có nguyên nhân.

Tuy rằng còn không biết, đến cùng là cái gì nguyên nhân, thế nhưng vào giờ phút này, Sư Cuồng đối với Vương Bảo, đã không lại xem thường, trái lại là cực kỳ nghiêm nghị.

"Cổ huynh!"

Hít sâu một cái, Sư Cuồng mở miệng lần nữa, quay về Cổ Lực trưởng lão chắp chắp tay, trầm giọng nói, "tiểu tử này... Đến cùng thân phận gì? Ngươi gọi hắn tổ gia là nguyên nhân gì?"

Cổ Lực lúc này mới thu hồi khuôn mặt tươi cười, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Sư Cuồng, lạnh quát, "Sư Cuồng, ngươi thật đúng là thật can đảm, lại dám đối với ta Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia, lớn như vậy hô hét lớn, nói khoác không biết ngượng, quả thực là gan to bằng trời!"

Sư Cuồng con mắt mang theo tia vẻ tức giận!

Tốt mà!

Lão tử thực sự là cho ngươi mặt a!

Ta ôn tồn nói chuyện với ngươi, ngươi rất sao liền cho ta này đãi ngộ?

Sắc mặt cũng lạnh xuống, Sư Cuồng nhạt âm thanh nói, “Cổ Lực, nể mặt ngươi, ta gọi ngươi một tiếng Cổ huynh, không nể mặt ngươi, ngươi chẳng là cái thá gì, không muốn cậy già lên mặt! Hừ!”

Cổ Lực khí nổ!

Ác thảo!

Tên khốn này lại dám như vậy cùng lão tử nói chuyện!

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, bỗng nhiên chậm rãi nói, “Lão già này, nhường ta rất không thích, ngươi nếu là có năng lực... Hiện tại, lập tức, lập tức! Cho ta đem hắn đánh thành đầu heo! Tất cả hậu quả, ta đến gánh chịu!”

Này vừa nói.

Sư Cuồng hoàn toàn biến sắc.

Sư Vọng ánh mắt ẩn chứa kinh nộ, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Mà Mặc Vẫn bọn họ, nhưng là sắc mặt càng càng lạnh lẽo, Cổ Lực trưởng lão, càng là trong mắt sát ý phun trào, bỗng nhiên tiến lên một bước!

Ầm!

Dâng trào khí thế bạo phát!

Bị xung kích Sư Cuồng há hốc mồm, ngơ ngác nhìn Cổ Lực trưởng lão, tức giận gào nói, “Cổ Lực, ngươi mẹ nó điên rồi? Dĩ nhiên động thủ thật?”

Lấy bọn họ bực này thân phận, bực này tu vi, một khi động thủ, tạo thành hậu quả là to lớn!

Ảnh hưởng cũng là to lớn!

Không đề cập tới cái khác.

Hai tông quan hệ, nhất định sẽ sản sinh vết rách to lớn!

Nhưng mà.

Vào giờ phút này Cổ Lực trưởng lão, nơi nào còn có tâm tư quan tâm những chuyện này!

Hắn chỉ biết là!

Vương Đại Chùy, chính là lão tổ kết bái huynh đệ!

Kết bái huynh đệ a!

Cùng lão tổ đã không có gì khác biệt!

Từ chưởng giáo Vu Hải dặn bên trong, Cổ Lực liền có thể cảm giác được, dù cho là chưởng giáo, đối với Vương Đại Chùy, cũng là cực kỳ cung kính!

Nếu Vương Đại Chùy Vương tổ gia hạ lệnh.

Cùng lão tổ hạ lệnh, không có gì khác biệt!

Hoang Cổ Thánh Tông, thân là thần thú hậu duệ, ở Yêu tộc vốn là khác loại, bọn họ lại sợ qua ai?

Vù!

Hư không run lên, Cổ Lực vừa muốn ra tay, liền nghe được Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “đi ra ngoài đánh!”

Cổ Lực động tác một trận, cung kính gật gù, con mắt nhìn chằm chằm Sư Cuồng, lạnh lùng nói rằng, “theo ta đi ra ngoài! Bằng không, chuyện ngày hôm nay, liền không phải như vậy có thể dễ dàng dễ dàng!”

Ầm!

Cổ Lực nói xong, phá cửa sổ mà ra!

Mà Sư Cuồng, nhưng là khuôn mặt vặn vẹo trừng một chút Vương Bảo, sau đó, theo sát phía sau, đi theo ra ngoài, hắn ngược lại muốn xem xem, cái này đáng chết Cổ Lực, đến cùng có thể làm đến mức nào!

Thật mẹ nó cùng lão tử liều mạng hay sao?

Sư Vọng sắc mặt khó coi đi tới trước cửa sổ, nhìn bên ngoài.

“Tránh ra!”

Vương Bảo một tiếng quát nhẹ.

“Ngươi hỗn đản!”

Sư Vọng giận dữ, nhưng vào đúng lúc này, liền nhìn thấy Mặc Vẫn bỗng nhiên tiến lên một bước, kể cả mặt khác hai cái Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao, vững vàng vây quanh Sư Vọng.

Sư Vọng liền phảng phất một cái con gà con,

Trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, trong lòng phát lạnh, kiên trì một hơi thở, liền nhẫn nhịn uất ức, đi tới bên cạnh một cái cửa sổ nhỏ khẩu, duỗi dài đầu nhìn ra phía ngoài!

Mấy cái Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc thiên kiêu hai mặt nhìn nhau, không dám tiếp tục làm càn, đàng hoàng đi theo Sư Vọng mặt sau!

Bên ngoài trong hư không một màn, tự nhiên dẫn tới toàn bộ bên trong khách sạn cao thủ kinh hãi đến biến sắc.

Phụ cận yêu tu, càng là ngơ ngác sợ hãi!

Bởi vì Cổ Lực trưởng lão, căn bản không có thu lại khí thế trên người, Sư Cuồng cũng là như thế, phẫn nộ đến cực điểm hắn, cũng bạo phát!

Hít sâu một hơi, Sư Cuồng nộ quát, "Cổ Lực, ngươi thật sự muốn động thủ?"

"Ít nói nhảm! Ngu xuẩn đồ vật, ngươi căn bản không biết, ngươi chọc tới, là nhân vật gì!"

Cổ Lực châm chọc cười.

Trong nháy mắt, hư không xuất hiện từng đạo từng đạo lớn vô cùng màu vàng nhạt vòng sáng, vầng sáng này một tầng đón lấy một tầng, trong chớp mắt, liền hóa thành một đạo kinh thế ánh sáng, theo Cổ Lực quát to một tiếng, một quyền đánh ra, hướng về Sư Cuồng bạo phát mà đi!

Sư Cuồng con mắt trợn tròn lên!

Nhìn vòng sáng kéo tới, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Hoang Cổ Thánh Tông siêu cấp đạo pháp, phá thiên ánh sáng?

Ác thảo!

Giời ạ a!

Vừa lên đến, ngươi mẹ nó liền ra tuyệt chiêu?

Cổ Lực, ngươi đây là muốn làm cái gì?

Ta mẹ nó liền muốn hỏi một chút, ngươi đến cùng muốn làm gì?

Cái gì cừu cái gì oán a, ngươi vừa lên đến liền vận dụng sát chiêu?

Ta rất sao...

“Đáng chết!”

Gầm nhẹ một tiếng, Sư Cuồng có chút tê dại da đầu, hắn tự vấn lòng, chính mình là vạn ắt không là Cổ Lực đối thủ.

Chân thực thực lực, đặt tại nơi đó!

Cổ Lực toàn lực ứng phó, Sư Cuồng cũng chỉ có thể toàn lực ứng đối, ngoác miệng ra, đạo đạo quang ấn không ngừng từ trong miệng hắn bộc phát ra, hóa thành một cái cực kỳ to lớn ấn quyết, ngăn cản phá diệt ánh sáng công kích!

Hư không rất nhanh liền phảng phất lôi trì bình thường nổ bể ra đến!

Cái kia vô tận khí thế dư âm, cái kia khủng bố tiếng gầm, dùng (khiến) được vô số yêu tu, đều là run lẩy bẩy, đau lòng cực kỳ!

Ở phòng khách cửa sổ nhỏ trước nhìn Sư Vọng, là càng xem càng hoảng sợ.

Càng xem, càng là tâm hồn cuồng run!

Sư Cuồng rơi xuống hạ phong.

Cùng Cổ Lực chênh lệch, rõ ràng không phải một chút, có vẻ cực kỳ chật vật!

Tuy rằng không sẽ lập tức bị thua, thế nhưng kết cục đã nhất định, hắn thắng không được!

Ánh mắt chuyển qua chỗ khác, nhìn Vương Bảo một chút, Sư Vọng hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Thiên sát hỗn đản!

Cái tên này, đến cùng có cái gì lá bài tẩy? Dĩ nhiên có thể làm cho Hoang Cổ Thánh Tông trưởng lão cho đổi rượu, vì đó liều mạng?

Cũng nhưng vào lúc này.

Trên chiến trường, phát sinh biến đổi lớn, theo Cổ Lực một đạo kinh thiên một chưởng đánh ra, Sư Cuồng lại cũng không chịu nổi, phun ra một cái lão huyết, sắc mặt tái nhợt đáng sợ, cùng lúc đó, Cổ Lực ánh mắt hàn mang bùng lên, tiến quân thần tốc, bàn tay xuất liên tục!

Hư không bạo âm không ngừng, Sư Cuồng miễn cưỡng chống đối, chống, chống...

Không chịu được nữa!

Đùng!

Lanh lảnh tràng pháo tay, vang lên!

Sư Cuồng khí run lẩy bẩy, mà Cổ Lực, nhưng là mặt không hề cảm xúc, một bên công kích Sư Cuồng, một bên thình lình xem đúng thời cơ, đánh Sư Cuồng một cái tát!

Thời gian trôi qua.

Sư Cuồng đã bị Cổ Lực, đánh mười mấy lòng bàn tay!

Cái kia một hồi một hồi đánh ở trên mặt chính mình, làm cho Sư Cuồng, khuôn mặt vặn vẹo đến cực hạn, ngột ngạt giận muốn chết!

Đây là chân thực làm mất mặt a!

Chân thật làm mất mặt a!

Cái này cũng là ở đánh Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc mặt a!

Cái này đáng chết Hoang Cổ Thánh Tông lão già khốn nạn, hắn là một điểm hậu quả đều không để ý a, hắn chẳng lẽ không biết, này mấy lòng bàn tay kéo xuống đến, hầu như chẳng khác nào là cùng Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc tuyên chiến?

Lần thứ hai bị đánh một cái tát, Sư Cuồng gào thét nói, "Cổ Lực, ngươi như vậy bất chấp hậu quả, tùy ý làm bậy, khuấy lên hai tộc thù hận, lẽ nào liền không sợ quý tông lão tổ trách sao?"

Cổ Lực động tác một trận!

Sắc mặt trở nên hơi quái lạ!

Hắn nhìn Sư Cuồng, dường như xem một cái tên ngớ ngẩn!

Ngươi cái đậu bỉ a!

Ngươi đây là muốn đùa chết ta a!

Lão tổ trách?

Trách ngươi muội a!

Ngươi mẹ nó hiểu cái lông gà!!

Rõ rõ ràng ràng nói cho ngươi, hôm nay cũng chính là lão tổ không ở!

Lão tổ nếu như ở đây, lão tổ đều có thể vén tay áo lên tự mình lên, đến thời điểm, một đầu ngón tay ép chết ngươi đều là nhẹ...

------oOo------

Chương 717: Lại tiến vào ta lão Vương trang bức thời gian a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sư Cuồng giận dữ và xấu hổ muốn chết.

Hắn vạn vạn không ngờ tới.

Ở chính mình chỉ ra Cổ Lực, hắn hành động, sẽ tạo thành hai tộc quan hệ trong lúc đó biến đổi lớn sau khi.

Cổ Lực dĩ nhiên ra tay càng nặng!

Càng ác hơn!

Trước vẫn là thình lình cho hắn một cái tát, hiện tại dĩ nhiên trượng thực lực, ra tay càng nhiều lần!

Sư Cuồng tức giận run người, tâm hồn cũng là cực kỳ lạnh lẽo, dường như lấy phàm nhân thân thể, đưa thân vào tháng chạp trời đông giá rét bên trong, vô tận uất ức, khủng hoảng, thất thố, phẫn nộ, toàn bộ đều lấy như nước thủy triều bao phủ hắn!

Làm cho Sư Cuồng tâm tình trở nên cực kỳ phức tạp!

Hắn nộ!

Bởi vì Cổ Lực quá mẹ nó không cho mặt.

Hắn hoảng!

Bởi vì Cổ Lực lần này thành tựu, thực sự là quá quỷ dị!

So với Đệ Ngũ Yêu Tông, rõ ràng lão tử mới là Cổ Lực muốn giao hảo đối

tượng, vì sao vì tiểu tử kia, Cổ Lực ngay cả ta Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc mặt mũi đều không để ý?

Hắn điên rồi sao?

Không thể a!

Nhìn rất bình thường a, ngươi nhìn nhìn lần này tay chi chuẩn, tuyệt bức không điên a!

Cái kia vì sao...

Lão tử sẽ phải chịu đãi ngộ như thế?

Hoảng sợ căm giận nhiên, gò má của hắn dĩ nhiên sưng phảng phất đầu heo, vô số đạo tán loạn yêu lực ở gò má của hắn bên trong lăn, đột nhiên, Cổ Lực dừng tay!

Vương Bảo dặn dò, đem Sư Cuồng đánh thành đầu heo là được.

Hiện nay.

Hắn làm được!

Hừ nhẹ một tiếng, Cổ Lực ánh mắt âm lãnh cực kỳ, nói rằng, “Sư Cuồng, xem ở Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc lão tổ tiền bối phần lên, cảnh cáo ngươi một câu, không nên lại u mê không tỉnh, trêu chọc bản tông Vương tổ gia, nếu không thì, lão phu bảo đảm, các ngươi sẽ hối hận!”

Nói xong, Cổ Lực xoay người, đạp bước từ một cái trước cửa sổ trở lại phòng khách.

Sư Vọng thiếu chủ mang theo đông đảo tiểu đệ lui nhanh, một mặt hoảng sợ nhìn Cổ Lực trưởng lão!

Sư Cuồng tùy theo tiến vào, hắn thình lình đã bình tĩnh lại, hắn ánh mắt phun trào lửa giận, tuy rằng phẫn nộ muốn mất đi lý trí, nhưng vẫn không

có bạo phát, chỉ là âm hàn nhìn chăm chú Vương Bảo một tiếng, quay về Sư Vọng thiếu chủ gầm nhẹ nói, “chúng ta đi!”

Dứt lời, Sư Cuồng phẩy tay áo bỏ đi!

Sư Vọng thiếu chủ nghi ngờ không thôi quét Vương Bảo một chút, nhanh chóng cúi đầu rời đi!

Một màn như thế màn.

Phảng phất một cái dây dẫn lửa, trực tiếp làm nổ một cái bom, ở chư tông cường giả trong đầu nổ tung.

Rất nhiều đại tộc đại tông cường giả, trên gáy tất cả đều là dấu chấm hỏi, vạn phần không rõ.

“Tình huống gì?”

“Ma trứng, lão phu thấy thế nào không hiểu?”

“Cái kia Vương Đại Chùy không phải Đệ Ngũ Yêu Tông thiên kiêu đệ tử sao? Khi nào thành Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia?”

“Hoang Cổ Thánh Tông vì Vương Đại Chùy, như vậy không cho Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc mặt mũi, chuyện này, không đơn giản a!”

“Ác thảo, truyền lệnh xuống, sau đó ai dám lại trêu chọc Vương Đại Chùy, nghiêm trị không tha!”

“Lần này, Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc mặt toàn mất hết, chính là không biết, Hoang Cổ Thánh Tông có hay không cũng phải tham dự Đại La Kiếm Tôn động phủ, có Cổ Lực tồn tại, lão phu cũng là kiêng kỵ ba phần a!”

Khách sạn chung quanh đều lộ ra thấp giọng dẫn luận!

Cổ Lực, nhường bọn họ kiêng kỵ.

Vương Bảo, càng làm cho bọn họ nhìn bằng con mắt khác xưa.

...

...

Cổ Lực trưởng lão tuân theo chưởng giáo Vu Hải dặn, thật sự đem Vương Bảo hầu hạ tỉ mỉ chu đáo.

Khiến cho lão Vương đều có chút thật không tiện.

Dù sao.

Hắn nhưng là nuốt đối phương lão tổ.

Không qua mấy ngày.

Lưu Nguyệt Thành bên trong yêu tu, đột nhiên thân thể chấn động dữ dội, lại nhìn trên không, thình lình xuất hiện một đạo lớn vô cùng kiếm mây!

Này kiếm mây vô hình, chính là do một đạo yêu khí tạo thành, xuất hiện ở trên không, loáng thoáng lộ ra vô tận ác liệt khí tức.

Chư tông cường giả đại hỉ cực kỳ.

Dồn dập hướng về ngoài thành chạy!

Lúc này lại nhìn Đại La Kiếm Tôn động phủ, quả nhiên, đã xuất hiện thay đổi, ở động phủ lối vào nơi,

Nói đạo kiếm khí tản mát ra, tạo thành hai cái hư huyễn chữ lớn, Đại La!

Mà vào cửa phủ hộ trước, càng là xuất hiện một tòa thật to đài cao, mặt trên di động một cái dài chừng ba thước hắc kiếm!

Trên đài cao không, kiếm khí biến ảo thành từng đạo từng đạo bé nhỏ chữ thể, “Không được vào phủ lệnh người, cầm kiếm người trăm hơi thở, có thể

chiếm được vào phủ lệnh, tiến vào lão phu động phủ, đến vào phủ lệnh cơ duyên người, năm mươi hơi thở là được! Nơi đây chính là lão phu suốt đời vị trí có, tạm gác lại người có duyên!”

Chư tông cường giả liếc mắt nhìn nhau, đều là tinh thần phấn chấn cực kỳ!

Đại La Kiếm Tôn suốt đời hết thảy?

Ác thảo!

Đây chính là Chân Thánh cảnh đỉnh cao Thiên Yêu Tôn suốt đời hết thảy, bất kể là truyền thừa vẫn là tài phú, đều đủ để nhường ở đây chư tông đại tộc cường giả động tâm!

Vương Bảo cũng tới, bên người theo Cổ Lực, Cổ Lực nhìn cái kia trên đài cao không chữ thể, nuốt ngụm nước bọt, thấp giọng nói, “tổ gia, ngài muốn đi vào sao?”

Vương Bảo gật gù, “Đương nhiên!”

Không thể bỏ qua bất luận cái nào trang bức cơ hội, đây là thân là trang bức đại sư tự mình tu dưỡng.

Cổ Lực nhất thời nở nụ cười, Vương Bảo không đi, hắn còn thật không dám đi vào, hắn đến ở lại Vương Bảo bên người hầu hạ a!

Bỗng nhiên.

Liền nhìn thấy một bóng người, hướng về đài cao đi đến, đây là một người trung niên, tay cầm một khối vào phủ lệnh bài, mặt không hề cảm xúc.

Cái tên này chính là vạn độc quỷ ếch bộ tộc, siêu cấp tà yêu tu đại tông, nhìn thấy hàng này, không ít cường giả đều là theo bản năng nhíu mày, khá là chán ngán run run người.

Vạn độc quỷ ếch bộ tộc, dù cho là hít thở, đều là kịch độc!

Ma trứng, không khí ô nhiễm cường độ tăng mạnh a!

Người trung niên bước lên đài cao, duỗi tay nắm lấy hắc kiếm, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo khủng bố sát ý, từ hắc kiếm bên trong bao phủ mà ra, trong nháy mắt nhấn chìm người trung niên lý trí!

Nắm bắt hắc kiếm tay bắt đầu run rẩy, người trung niên mi tâm chảy ra mồ hôi lạnh, vẻ mặt mê huyễn, nửa ngày qua đi, hắn đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, một cái bỏ qua rồi hắc kiếm!

Hắc kiếm chưa di chuyển quá nhiều, khôi phục yên tĩnh!

Mà vạn độc quỷ ếch bộ tộc người trung niên, nhưng là vô cùng e dè nhìn hắc kiếm, hít vào một ngụm khí lạnh, cực kỳ không cam lòng nói rằng, "thật là bá đạo sát ý, thật là khủng khiếp sát ý, đáng chết, cái này Đại La Kiếm Tôn, đến cùng giết bao nhiêu sinh linh?"

Dứt lời, người trung niên chậm rãi lui ra đài cao, hắn không thể chống đỡ năm mươi hơi thở, hắn thất bại!

Chư tông cường giả xem thẳng cau mày.

Tình huống này, vượt quá dự liệu của bọn họ, xem dáng dấp như vậy, cái này Đại La Kiếm Tôn hắc kiếm thử thách, hẳn là dựa vào sát ý, đến xung kích bọn họ thần hồn, nếu như không kiên trì được bản tâm, một khi bị sát ý vượt khống, nghĩ khôi phục bình thường, liền khó khăn!

Tình cảnh vắng lặng nửa ngày.

Lại có cường giả ra trận, hơn nữa hàng này thình lình chính là Sư Vọng thiếu chủ!

Đồng dạng tay cầm vào phủ lệnh bài, Sư Vọng bước lên đài cao, cũng nắm chặt rồi hắc kiếm, hồi lâu, Sư Vọng sắc mặt trở nên trắng xám, con ngươi từ từ bị một luồng đỏ đậm khí tức tràn ngập, liên tục nhìn chằm chằm vào Sư Cuồng vẻ mặt đại biến, cấp tốc phát sinh một đạo sư gào!

Vù!

Hư không rung động, Sư Vọng trước mắt khôi phục Seimei, mau mau buông ra hắc kiếm, lùi về sau, lòng vẫn còn sợ hãi nhảy xuống đài cao!

“Đáng chết, này xem như là cái gì thử thách, loại này thử thách, có bao nhiêu có thể qua?” Sư Vọng phẫn nộ gầm nhẹ nói.

Chư tông cường giả tâm trạng chìm xuống.

Nối liền tên đã lâu thiên kiêu, đều không qua được sao?

Ác thảo, Đại La Kiếm Tôn ngài đây là làm lông gà a? Lưu lại truyền thừa động phủ, nhưng cho động phủ lên một cái siêu cấp lớn khóa, chúng ta mắc xích đều mở không được, ai mẹ nó có thể vào truyền thừa y bát của ngươi?

Thấy này..

Vẫn nhìn Vương Bảo, sờ sờ cằm, con mắt hơi tia chớp.

Xem ra, lại muốn đi vào ta lão Vương trang bức thời gian a, ha ha ha...

------oOo------

Chương 718: Hàng này, phát điên a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trải qua một phen thăm dò, kế hai liền ba thất bại sau khi, chư tông đại tộc cường giả đến ra một cái kết luận.

Vậy thì là.

Đại La Kiếm Tôn thực sự là quá mẹ nó đồ phá hoại!

Loại này thử thách, đúng là cho hậu nhân lưu sao?

Ngươi là chân tâm muốn chọn một người truyền thừa sao?

Tuyệt bức không phải chứ?

Ngươi tuyệt bức là đến tú, trình diễn ngươi sát ý cỡ nào kinh thiên động địa, đúng không? Ngươi cái lão già khốn nạn!

Chết rồi cũng phải tú, quả thực bệnh thần kinh a!

Chư tông cường giả cũng tốt, thiên kiêu cũng được, mỗi cái thất bại tan tác mà quay trở về!

Nhưng vào lúc này.

Yên tĩnh nhìn Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, vuốt ve trên bả vai nằm nhoài lão cẩu, hướng đi đài cao!

Lão cẩu thân thể ở giữa không trung đi một vòng, sau đó bay lên, rơi vào Mặc Thương bả vai, đầu chó loáng một cái đãng, chậm rãi nói, “Tiểu tử, xem trọng, nhà ngươi tổ gia muốn bắt đầu trang bức!”

Mặc Thương sững sờ, phản ứng lại, có chút lý giải trang bức ý tứ, nhưng

trong lòng, hắn vẫn có chút xem thường nghĩ, thổi phồng đi, ở đây nhiều như vậy Yêu tộc, không có một cái có thể no đến mức hạ xuống năm mươi hơi thở, ngươi có thể?

Ta tin ngươi cái quỷ!

Vương Bảo đứng đài cao bên dưới.

Sau đó, một chân đạp lên đài cao.

Chỉ có điều, Vương Bảo không có lập tức nắm chặt hắc kiếm, trái lại xoay người, nhìn quét một chút chư tông đại tộc cường giả, hơi cười, nói rằng, "tự giới thiệu mình một chút, tại hạ Vương Đại Chùy..."

Chư tông đại tộc cường giả hé mắt.

Có nhưng là giật giật khóe miệng.

Giới thiệu cộng lông a!

Hiện tại ai còn không biết ngươi a!

Đầu tiên là thiên ân vương miện sự tích, hiện tại hơn nữa Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia thân phận, ngươi đều có thể Yêu tộc đại minh tinh ngươi biết không?

Vương Bảo dừng một chút sau khi, tiếp tục cười nói rằng, "các vị, lúc trước không ít tiền bối đều từng thử, cái này Đại La Kiếm Tôn lưu lại thử thách, thực sự là quá phận quá đáng! Không có thông qua thử thách, nói vậy cũng không thể tiến vào động phủ, không thể tiến vào động phủ, nói vậy bên trong truyền thừa, cũng là bỏ lỡ cơ hội, này vô hình trung tổn thất, rất lớn a!"

Tiểu tử này, làm sao sạch rất sao nói phí lời?

Rất nhiều cường giả nghe cau mày.

Nhưng mà.

Sau một khắc, bọn họ liền nhìn thấy Vương Bảo lông mày nhíu lại, nói rằng, “nếu như ta nói, ta có biện pháp, nhường cái này thử thách mất đi hiệu lực, không biết đại gia, có nguyện ý hay không đem chuyến này đoạt được, phân ta năm phần mười đây?”

Này vừa nói.

Chư tông cường giả đa số là một mặt mộng bức.

Bọn họ mộng bức, không phải Vương Bảo nói có thể làm cho thử thách mất đi hiệu lực, mà là...

Hàng này!

Tên khốn kiếp này tiểu tử!

Khẩu vị thật mẹ nó lớn a!

Năm phần mười?

Phân một nửa?

Ta phốc ngươi muội a, ngươi sao như thế không biết xấu hổ đây? Chỉ sợ chúng ta đều đi vào, liều sống liều chết nỗ lực nửa ngày, còn phải phân ngươi một nửa?

“Hừ!” Có cường giả hừ lạnh lên.

“Ngây thơ!” Có cường giả xem thường cười lạnh.

“Mơ hão a!” Có cường giả châm chọc.

Nhưng vào lúc này, Cổ Lực hơi nhướng mày, lạnh quát, “Chú ý các ngươi thái độ!”

Chư tông cường giả vẻ mặt cứng đờ, trong lòng có chút nén giận, rất nhiều Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão, ánh mắt hàn mang lấp loé.

Này Cổ Lực, còn rất sao thật coi chính mình là một nhân vật? Cũng chính là kiêng kỵ ngươi Hoang Cổ Thánh Tông thân phận, nếu không thì, chúng ta nhiều như vậy Chân Thánh cảnh liên hợp, ngươi cũng đến đàng hoàng quỳ!

Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc Sư Cuồng mặt lạnh quát, “Cổ Lực, không nên quá phận quá đáng, tiểu tử này trời lớn khẩu vị, còn không cho chúng ta nói hai câu?”

Cổ Lực nhạt âm thanh nói, “tổ gia chỉ là nâng cái kiến nghị, không đồng ý dẹp đi, hà tất chê cười? Lại có thêm như vậy, đừng trách lão phu động thủ!”

Sư Cuồng bọn họ bị đè nén cực kỳ, giời ạ, này cũng thật là thô bạo không giảng đạo lý a!

Trên đài cao.

Vương Bảo ngáp một cái, lười biếng nói rằng, " được rồi, nhìn dáng dấp, đại gia đều không đồng ý a,

Vậy ta..."

“Cũng chỉ tốt chính mình qua ải!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo nhanh như tia chớp một phát bắt được hắc kiếm!

Hắc kiếm tới tay, dâng trào sát ý tràn vào Vương Bảo trong cơ thể, không ngừng trùng kích Vương Bảo thần hồn.

“Giết giết giết...”

Hồn trong biển, dường như xuất hiện vô số đạo cường giả gào thét, loáng thoáng có đạo đạo tinh lực tập kích mà vào!

Nhưng mà.

Mặc cho này sát ý cỡ nào kịch liệt!

Cỡ nào bá đạo!

Vương Bảo thần hồn, nhưng vẫn là lù lù bất động!

Nuốt Hoang Cổ lão tổ hồn niệm sau khi, Vương Bảo thần hồn mạnh mẽ, có thể nói nghịch thiên, hơn nữa, sát ý nghĩ điều khiển Vương Bảo thân thể? Cái kia cũng phải nhìn hệ thống có đồng ý hay không.

Vương Bảo cũng có vào phủ lệnh bài, năm mươi hơi thở, thoáng một cái đã qua!

Buông tay ra, hắc kiếm tự động rời đi, cùng lúc đó, động phủ lối vào môn hộ đột nhiên bùng nổ ra một đạo hồng mang, đi vào Vương Bảo tay trái vào phủ lệnh bài bên trong!

Lệnh bài kia bên trên, thình lình thêm ra đến một đạo kiếm văn!

Hư không hiện ra chữ mà ra, “Qua ải người có thể vào phủ, thu kiếm văn ban tặng, có thể vào bên trong hối đoái lão phu bảo vật!”

Vương Bảo không nhúc nhích, thu hồi vào phủ lệnh bài, nhìn trợn mắt ngoác mồm chư tông đại lão, cười nói, “này thử thách, nguyên lai dễ dàng như vậy, thiệt thòi ta còn rất thật lòng đây!”

Chư tông cường giả suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Ngươi muội đại gia ngươi a!

Thử thách dễ dàng?

Dễ dàng cái cà a!

Tiểu tử này nói chuyện thật rất sao làm người tức giận!

Vương Bảo sờ sờ cằm, nói rằng, “ngươi xem, ta hiện tại thông qua thử thách, mà các ngươi, nói vậy vẫn không được, lần này, cũng chỉ có chính ta đi vào a, nói cách khác, bên trong bảo vật a truyền thừa a cái gì, đều về ta hết thảy?”

Chư tông cường giả hô hấp hơi ngưng lại!

Nghĩ đến ẩn chứa trong đó chỗ tốt, dồn dập đối với Vương Bảo nhấc lên ngập trời đố kị!

Nhưng mà.

Vương Bảo vung tay lên, nghiêm nghị nói, “nhưng là, ta Vương Đại Chùy, là loại kia ăn một mình người sao?”

“Ta không phải!”

“Ta từ trước đến giờ đều là mới có lợi mọi người cùng nhau phân, cùng dính mưa! Ta ghét nhất, cũng là ích kỷ quỷ!”

“Vì lẽ đó, ta lúc trước, hữu hiệu như cũ!”

“Ta có thể giúp các ngươi thông qua thử thách, thế nhưng, các ngươi ghi điểm cho ta sáu phần mười đoạt được!”

“Ta cho các ngươi chút thời gian cân nhắc, mau mau a, nếu như thực sự hết cách rồi, ta cũng chỉ đành chính mình tiến vào đi dạo đi bộ!”

Chư tông đại tộc cường giả kinh ngạc đến ngây người!

Vụ thảo!

Tiểu tử này.

Xà tinh bệnh a!

Ngươi cái gọi là mới có lợi mọi người cùng nhau phân, chính là hại chúng ta thành quả? Liền mẹ nó hỏi một chút, ngươi có còn nên cái mặt?

Hơn nữa.

Lúc trước không phải năm phần mười sao?

Làm sao liền rất sao biến thành sáu phần mười?

Một cái ông lão mặc áo đen, sắc mặt âm trầm muốn chảy ra nước, ngột ngạt lửa giận thấp quát, "Tiểu tử, ngươi nhất định phải làm như vậy tuyệt sao? Nếu như ngươi có thể đến giúp chúng ta, liền thu được hữu nghị của chúng ta, ngươi lẽ nào phi thường theo chúng ta đối nghịch?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Ông lão, ngươi ý nghĩ này, không được! Ngươi xem một chút, không có ta, các ngươi thu hoạch là bao nhiêu? Là zêrô! Thế nhưng có ta, các ngươi tối thiểu, còn có bốn phần mười ích lợi!"

"Nghĩ như vậy, ngươi không cảm thấy ta muốn sáu phần mười, rất lương tâm sao?"

Ông lão mặc áo đen kia rất muốn phun Vương Bảo một cái lão huyết!

Tên tiểu hỗn đản này!!

Quả thực không biết xấu hổ tới cực điểm!

Ngươi còn lương tâm đây? Ta nhổ vào, ngươi phát điên ngươi!

------oOo------

Chương 719: Thấy Vương Đại Chùy, giết không tha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có cái gì ngôn ngữ có thể hình dung vào giờ phút này chư tông cường giả nội tâm uất ức!

Bọn họ nhưng là Yêu tộc bên trong siêu cấp đại lão.

Nhưng mà hiện tại, lại bị một cái chỉ là Bất Hủ cho rất sao uy hiếp!

Then chốt là.

Bởi vì có Hoang Cổ Thánh Tông Cổ Lực ở đây, bọn họ còn nắm Vương Bảo không biện pháp.

Ngươi nói một chút.

Này mẹ nó lên cái nào nói lý đi?

Sáu phần mười ích lợi a!

Vừa nghĩ tới cái này chia làm, bọn họ liền cực kỳ thịt thương, Đại La Kiếm Tôn động phủ, sáu phần mười ích lợi có bao nhiêu, này căn bản là không có cách tưởng tượng, trong lúc nhất thời, chư tông cường giả đều là mặt âm trầm, tâm tình gay go tới cực điểm.

Cổ Lực nhìn tình cảnh này, vẻ mặt rất là quái lạ, trong lòng hắn cũng là âm thầm than thở, không hổ là liền lão tổ cũng vì đó kết bái chúa ơi, nguyên lai tiểu tử này thật trâu bò a!

Đột nhiên.

Vương Bảo ánh mắt chớp qua một vệt không kiên nhẫn, nhạt âm thanh nói,

“làm sao không một người nói chuyện? Vẫn là nói, các ngươi đều biểu thị từ chối? Nếu như thật nếu như vậy, vậy ta cũng chỉ có thể chính mình phát tài, các ngươi làm nhìn, hơn nữa, lời trước tiên nói cho các ngươi a, ta Vương Đại Chùy, phiền nhất chính là dài dòng, dù cho sau đó các ngươi đồng ý, ha hả, cái kia chia làm, nhưng là không phải sáu phần mười yêu!”

Chư tông cường giả con mắt trợn lên giận dữ nhìn!

Emma ác thảo!

Sáu phần mười ngươi đều không thể thỏa mãn?

Chẳng lẽ ngươi còn muốn muốn bảy phần mười?

Ta chùi mệt, không thể chờ, nếu như phân ra đi bảy phần mười, vậy thì thật không có đi vào cần phải, này rất sao nhưng cũng là muốn liều mạng!

Đại La Kiếm Tôn, giết chóc vô số, từ cái kia hắc kiếm bên trong sát khí liền có thể thấy được, Sát tâm có bao nhiêu đáng sợ? Dù cho hắn đây là cho người có duyên lưu lại cơ duyên truyền thừa, nhưng phỏng chừng bên trong cũng là khó khăn tầng tầng, một cái không được, mạng nhỏ bàn giao đi vào đều là bình thường.

Liếc mắt nhìn nhau.

Một cái ông lão mặc áo đen bỗng nhiên mặt âm trầm thấp quát, “Tiểu tử, lão phu đồng ý yêu cầu của ngươi, có điều, vẫn là cùng trước như thế, năm phần mười!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, vung tay lên, “Hiện tại đồng ý năm phần mười? Sớm mẹ nó làm gì đi tới? Ta cho ngươi biết, muốn đi vào, sáu phần mười, thiếu một phân cũng không được! Trước giá cả đã hết hiệu lực, tốt ngựa còn không ăn đã xong đây, ta là loại kia nói chuyện không đáng tin người sao?”

Ông lão mặc áo đen khí cả người run!

Chư tông cường giả cũng là trong lòng đổ đến hoảng!

Nhưng là.

Do dự chớp mắt, một đám hàng nhận ngã xuống.

Không thể do dự nữa, nếu không thì, tiểu tử này thật sự dám thêm đến bảy phần mười a, hắn chính là cái vô liêm sỉ cực điểm tiểu hỗn đản!

“Sáu phần mười, có thể!”

Mở miệng trước đáp ứng, rõ ràng là Sư Cuồng!

Hắn ánh mắt hàn mang lấp loé, nhìn chằm chằm Vương Bảo, khóe miệng lộ ra nồng nặc cười lạnh.

Chư tông cường giả lần thứ hai đối diện, sau đó, từng cái từng cái mang theo không cam lòng, dồn dập mở miệng đồng ý.

Có điều.

Có rất nhiều cường giả, vào giờ phút này, đều có đồng dạng một ý nghĩ, vậy thì là...

Ngươi muốn sáu phần mười đúng không?

Ngươi giở công phu sư tử ngoạm đúng không?

Ngươi cần phải đắc tội chúng ta hết thảy đại tông đại tộc đúng không?

Ngươi nhất định phải làm như thế tuyệt, đúng không?

Tốt lắm a!

Tiểu tử ngươi xong đời!

Hiện tại ngươi có thể hung hăng, có thể trắng trợn không kiêng dè, thế nhưng, một khi đi vào, hừ hừ, vậy thì không phải ngươi có thể nói tính!

Dù cho là Cổ Lực, cũng chỉ có thể giữ được ngươi nhất thời, hắn có thể không bảo vệ được ngươi một đời, sau khi tiến vào, lão tử nhất định tìm cơ hội giết chết ngươi!

Sư Cuồng mặt không hề cảm xúc nói rằng, "tiểu tử, ra tay đi, ngược lại muốn xem xem, ngươi là làm sao nhường chúng ta đều thông qua thử thách, nếu như ngươi chỉ nói là đến ra, nhưng không làm được, ha ha..."

Vương Bảo liếc mắt một cái Sư Cuồng, sau đó cười lạnh một tiếng, chậm rãi rút ra kiếm gỗ!

Hắn biện pháp.

Đơn giản thô bạo!

Này hắc kiếm bên trong sát ý, hắn không có biện pháp chút nào, thế nhưng, đem hắc kiếm phá huỷ, không phải?

Kiếm gỗ vương giả thuộc tính, nhường Vương Bảo có thể dễ dàng phá huỷ bất kỳ kiếm hình binh khí, dù cho ngươi là Thiên Quân binh khí, cũng không dùng!

Nhìn quét một chút chư tông cường giả, Vương Bảo cười nhạt nói, "chư vị tiền bối đều trợn mắt lên a, tuyệt đối đừng chớp mắt, tiếp đó, chính là chứng kiến kỳ tích thời khắc..."

Mắt nhìn hắc kiếm.

Vương Bảo kiếm gỗ ánh sáng lóe lên, trực tiếp một kiếm chém xuống!

Trong nháy mắt, nương theo một đại lanh lảnh tiếng rung.

Vương Bảo thu kiếm.

Xoay người.

Ngạo nghễ mà đứng.

Ở phía sau hắn, cái kia nguyên bản bình tĩnh hắc kiếm, đột nhiên phát sinh một đạo mang theo gào thét tiếng rung, sau một khắc, nương theo đạo đạo răng rắc răng rắc âm thanh, hắc kiếm theo tiếng mà nát!

Ầm!

Từng đạo từng đạo khủng bố cực kỳ sát ý, xông lên tận trời, trong nháy mắt, liền tiêu tan hết sạch, biến mất ở phía chân trời!

Chư tông đại lão đều là kinh ngạc đến ngây người!

Mộng bức!

Bọn họ có đã đoán, Vương Bảo đến cùng có thể làm gì.

Nhưng mà vạn vạn không nghĩ tới.

Vương Bảo dĩ nhiên chơi cái này!

Hàng này dĩ nhiên đem rất sao Đại La Kiếm Tôn kiếm cho trực tiếp chém nát!

Hắn đến cùng là làm thế nào đến? Kiếm này trước chư tông đại lão đều cảm ứng qua, dị thường mạnh mẽ, một khi gặp công kích, sẽ lập tức phản phệ!

Nhưng là hiện tại, nhưng nát!

Không ít yêu tu đều là theo bản năng nuốt nước miếng một cái, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, tràn ngập kiêng kỵ, dù cho Vương Bảo tu vi ở trong mắt bọn họ, bé nhỏ không đáng kể, thế nhưng chỉ bằng này một tay, tiểu tử này cũng đủ để cho bọn họ nghiêm nghị lấy chờ.

Vương Bảo cười nhạt nói, “chư vị tiền bối, hiện tại kiếm đã vỡ, thử thách, cũng chẳng khác nào không có, đại gia có thể đồng thời đi vào chơi đùa!”

Chư tông cường giả hít sâu một hơi, một cái trong đó ông lão mặc áo đen ánh mắt tinh mang lóe lên, thăm dò tiến lên, xuyên qua đài cao, muốn đi vào vào cửa phủ hộ, quả nhiên, không có một chút nào ngăn cản, trong lúc nhất thời đại hỉ cực kỳ, cao giọng quát, "Liệt cáo bộ tộc, theo lão phu đi vào!"

Mười mấy bóng người thẳng đến vào cửa phủ hộ mà đi!

Còn lại chư tông cường giả liếc mắt nhìn nhau, nơi nào còn nhịn được, đem trước Vương Bảo cho bọn họ tạo thành uất ức, đều ném ra sau đầu, dồn dập mang theo chính mình tộc nhân, nhằm phía vào cửa phủ hộ!

Vương Bảo không nhúc nhích, Cổ Lực đi tới, nói rằng, "tổ gia, chúng ta cũng đi vào?"

Vương Bảo gật gù, lão cẩu lóe lên, lẻn đến Vương Bảo bả vai, cao giọng nói, "lão Vương, vừa nãy Cẩu gia tính một quẻ, lần này Cẩu gia có vận may lớn, các loại Cẩu gia trâu bò, sau đó Cẩu gia che chở ngươi!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, cùng Cổ Lực bọn họ đồng thời, bước vào vào cửa phủ hộ!

...

...

Đại La Kiếm Tôn trong động phủ.

Vương Bảo mở mắt ra, trước mắt là một cái đường hầm to lớn.

Lại nhìn bên người, không chỉ là Cổ Lực không thấy tăm hơi, dù cho là trên đầu vai lão cẩu, cũng là biến mất không thấy hình bóng, phảng phất bị cưỡng chế chia lìa.

Vương Bảo không do dự, trực tiếp đi về phía trước!

Đi rồi không bao lâu, phía trước đột nhiên truyền đến đạo đạo nổ vang

thanh âm, sau một khắc, một cái đại không gian xuất hiện, mà vào giờ phút này, ở trong không gian có không ít yêu tu, chính thần sắc hưng phấn công kích từng đạo từng đạo kiếm trận!

Ở những kia bốn phương tám hướng kiếm trận bên trong, đều có một cái tiểu đài cao, mặt trên bày ra một thanh kiếm thần cùng với một quyển sách cổ!

Vương Bảo xuất hiện, vốn là là không có gì, thế nhưng ai bảo Vương Bảo trước gây nên chúng nổi giận.

Trong nháy mắt, liền nhìn thấy chư tông yêu tu, đều là dừng dưới động tác trên tay, nhìn Vương Bảo, ánh mắt toả ra nguy hiểm ánh sáng.

Bọn họ lúc đi vào, đã nhận được chính mình tối cường giả mệnh lệnh.

Thấy Vương Đại Chùy.

Giết không tha!

------oOo------

Chương 720: Lão tử tuyệt bức bị tiểu tử kia hãm hại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo một xem phản ứng của bọn họ, liền biết mình muốn thành đối tượng đả kích.

Cũng may, ở đây không có Chân Thánh cảnh đại lão, thực lực mạnh nhất, cũng chỉ là vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới.

Nhìn chung quanh một tuần, Vương Bảo hơi cười, chắp tay nói, "chư vị tiếp tục, ta chính là đi ngang qua!"

"Ha ha!"

Một cái bạch y trung niên đại hán đột nhiên thấy cười lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một đạo tia ánh sáng trắng trường đao, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng nói, "Vương Đại Chùy, ngươi này cũng thật là tự tìm đường chết a, bây giờ Hoang Cổ Thánh Tông các tiền bối đều không ở, ta xem ngươi ngày hôm nay, làm sao còn sống!"

"Không sai!"

Lại một cái trung niên đạp bước mà ra, vẻ mặt lạnh lùng nói rằng, "bổn tộc trưởng lão đã ra lệnh, thấy Vương Đại Chùy, giết không tha!"

"Đúng dịp!"

Một cái lưng gù nhưng ánh mắt nhưng cực kỳ âm u ông lão gằn giọng nói, "tộc thúc cũng là như thế giao thay chúng ta!"

Chư tông cường giả dồn dập đạp bước mà ra, cuồng bạo sát ý, dâng trào khí thế tụ tập cùng một chỗ, thực sự là ngập trời đến cực điểm, khủng bố cực kỳ!

Vương Bảo khóe miệng co quặp, cười gượng nói, “các vị, không cần đánh đánh giết giết đi, các ngươi có thể muốn rõ ràng, các ngươi mặc dù có thể đi vào, vẫn là dựa vào ta hỗ trợ đây!”

Cái kia bạch y đại hán tức giận nói, “ngươi tên tiểu hỗn đản này, không biết xấu hổ, nhờ vào đó áp chế chúng ta, ngươi còn có mặt mũi nâng?”

Lưng còng ông lão đột nhiên âm u nói rằng, “nói tới chỗ này, lão phu nhưng là nghĩ tới, trước ngươi cái kia thanh kiếm gỗ, đến là không tầm thường, nếu như ngươi giao ra đây, lão phu bảo đảm, có thể để cho ngươi chết thoải mái một điểm!”

Chư tông cường giả theo bản năng nuốt một ngụm nước bọt!

Ngoại giới thịnh truyền.

Vương Đại Chùy bảo vật rất nhiều, thiên ân vương miện bực này nghịch thiên chí bảo, đều không bị hắn để ở trong mắt, việc này nhưng là trải qua Chân Thánh cảnh đỉnh cao đại lão Cửu Đầu Long Giao bộ tộc lão tổ chứng thực qua.

Nghĩ tới đây, không ít cường giả dồn dập mở miệng.

“Không sai! Giao ra cái kia thanh kiếm gỗ!”

“Trên người ngươi còn có cái gì cái khác chí bảo, cũng có thể lấy ra, đến thời điểm, chúng ta không hẳn không thể tha cho ngươi một mạng!”

“Là đòi mạng, hay là muốn bảo vật, chính ngươi tuyển đi!”

“Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, tiểu tử ngươi, cần phải hiểu rõ!”

Vương Bảo nghe chư tông cường giả uy hiếp, trong lòng liên tục cười lạnh.

Một đám ngớ ngẩn.

Muốn ta lão Vương bảo vật? Thực sự là ngây thơ!

Lão tử coi như là cho các ngươi, cũng sẽ hố chết các ngươi!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo ánh mắt lộ ra "Kinh hoảng" vẻ, ngoài mạnh trong yếu quát, "Các ngươi mấy tên khốn kiếp này, chẳng lẽ không biết thân phận của ta sao? Giết ta, các ngươi phiền phức lớn rồi!"

Chư tông cường giả liếc mắt nhìn nhau, dồn dập nở nụ cười.

Cái kia bạch y đại hán nhạt âm thanh nói, "giết ngươi, phiền phức phỏng chừng thật sự sẽ rất lớn, thế nhưng, tin tức không truyền ra ngoài, cũng chính là, huống hồ... Ngươi thật sự cho rằng, Hoang Cổ Thánh Tông Cổ Lực trưởng lão, có thể muốn làm gì thì làm hay sao? Chúng ta những này nhiều tông môn đại tộc, liên hợp lại, Cổ Lực trưởng lão cũng đến nhượng bộ lui binh!"

Ánh mắt hàn mang lấp loé, bạch y đại hán lớn quát, "Đem bảo vật giao ra đây!"

Vương Bảo trên mặt đầy rẫy "Uất ức"!

Hắn hít sâu một hơi, bỗng nhiên nói rằng, "được rồi, các ngươi đã không nên ép ta..."

Chư tông cường giả cảnh giác lên.

Tiểu tử này, còn dám phản kháng hay sao?

Nhưng mà...

"Vậy ta giao, không phải xong rồi!" Vương Bảo rất là oan ức mở miệng.

Trong lúc nhất thời, chư tông cường giả đều là nở nụ cười, ánh mắt mang theo xem thường.

Ma trứng.

Còn tưởng rằng nhiều trâu bò đây!

Nguyên lai cũng là cái rất sợ chết mặt hàng!

“Cho ngươi!”

Vương Bảo đột nhiên mở miệng, hất tay đánh ra một đạo linh quang, tia sáng này chạy toán loạn hướng về cái kia bạch y đại hán, bạch y đại hán ngẩn ra, bản năng tiếp được, định thần nhìn lại, rõ ràng là một cái phảng phất sừng trâu giống như cái dùi!

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “đây là thiên ân trùy, chính là ta với được thiên ân vương miện nơi, cùng chiếm được, vật ấy có thể loại bỏ tất cả trận pháp, cấm chế, muốn nhiều trâu bò có bao nhiêu trâu bò!”

Bạch y đại hán hít vào một ngụm khí lạnh!

Vụ thảo!

Loại bỏ tất cả trận pháp cấm chế? Có hay không cay sao treo?

Vương Bảo một mặt sa sút tinh thần nói rằng, “trên người ta có giá trị nhất bảo vật, chính là cái này!”

Chư tông cường giả dồn dập nhìn chằm chằm bạch y đại hán, ánh mắt hừng hực, đột nhiên, cái kia lưng còng ông lão nhạt âm thanh nói, “Nguyên huynh, nhường ta xem một chút, khỏe không?”

Bạch y đại hán ánh mắt chớp qua một vệt cảnh giác, nắm bắt phá cấm thần trùy, trầm giọng nói, “chư vị, không muốn chỉ nhìn chằm chằm ta, tiểu tử này mới thật sự là di động bảo khố, mọi người cùng nhau tiến lên, chỉ cần chia cắt hắn, mọi người cùng nhau phát tài!”

Chỉ có điều, hắn vừa dứt lời, liền nghe được Vương Bảo nói rằng, “trên

người ta những bảo vật khác, căn bản không đáng thiên ân trùy 1 điểm, các ngươi nếu như mắt bị mù, còn nhằm vào ta, vậy coi như ta không nói, ta đi trước, ai nếu là truy ta, vậy thì đừng trách ta liều mạng, ta đã giao ra bảo vật, các ngươi lại theo sát không nghỉ, ta liền tự bạo!"

Ầm!

Vương Bảo phá không, trực tiếp tiến vào khi đến cửa động.

Vốn là, chư tông cường giả hẳn là đuổi theo.

Thế nhưng hiện tại.

Bọn họ liền phảng phất dừng lại ở đó, từng cái từng cái đều không nhúc nhích, chỉ là ánh mắt nhìn bạch y đại hán.

Bạch y đại hán mấy cái tộc nhân, trên mặt mang theo cười lạnh, dựa vào nhau, bạch y đại hán sắc mặt âm trầm đáng sợ, trong lòng cuồng mắng, gầm nhẹ nói, "các ngươi chẳng lẽ muốn bên trong tiểu tử này kế ly gián?"

Cái kia lưng còng ông lão âm u mở miệng, "Kế ly gián, chúng ta không biết, chúng ta chỉ biết là, bảo vật này, hiện tại chỉ có ngươi có!"

Bạch y đại hán cười lạnh nói, "cái này thiên ân trùy có phải là thật hay không, còn có chờ thử thách, các ngươi hiện tại liền trở mặt, tướng ăn quá khó coi đem?"

Chư tông cường giả liếc mắt nhìn nhau, dồn dập dừng dưới động tác trên tay.

Lưng còng ông lão nghiêm nghị nói, "Nguyên huynh, trước tiên kiểm thử xem đem, nơi này thì có kiếm trận!"

Bạch y đại hán ánh mắt sáng ngời, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "vậy ta trước hết kiểm thử xem..."

Nói chuyện.

Bạch y đại hán thăm dò bước vào một đạo kiếm trận!

Trước, bọn họ tới gần kiếm trận sau khi, sẽ bị kiếm trận công kích.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, hắn bước vào kiếm trận, kiếm trận dĩ nhiên không phản ứng chút nào!

Trong lúc nhất thời, dù cho là bạch y đại hán, cũng là kinh hãi tột đỉnh, càng không cần phải nói cái khác chư tông cường giả!

Trên mặt mang theo mừng như điên, bạch y đại hán đột nhiên xoay người, nhìn chư tông cường giả, nói rằng, "chư vị, vẫn là câu nói kia, đây là tiểu tử kia kế ly gián, ta sau đó đi vào kiếm trận, lấy ra bên trong bảo vật, sau đó phân cho đại gia, đại gia liền không muốn lại nhằm vào ta, làm sao?"

Chư tông cường giả liếc mắt nhìn nhau, ngột ngạt nội tâm tham lam, lưng còng ông lão đột nhiên nói rằng, "ngươi cho chúng ta ngốc? Có ngày này ân trùy, nơi nào không thể đi đến? Có thể được bao nhiêu bảo vật? Chỉ là trong kiếm trận bảo vật, lại giá trị mấy phần?"

Nói chuyện.

Hàng này thình lình thân thể bùng nổ ra đạo đạo nổ vang, mà hậu thân ảnh lóe lên, song chưởng bộc phát ra, trong nháy mắt, liền đem bạch y đại hán mấy cái tộc nhân nhấn chìm!

Một đám hàng nơi nào sẽ nghĩ đến lưng còng ông lão sẽ hung hãn ra tay, căn bản phản ứng không kịp nữa, từng cái từng cái thổ huyết, trong đó hai cái bị lưng còng ông lão nắm lấy, hừ nhẹ một tiếng, liền phảng phất mì sợi bình thường co quắp ngã xuống đất!

Lưng còng ông lão âm u mở miệng, "Nguyên Cương, giao ra bảo vật, bằng không, ngươi hai cái này tộc nhân, đều phải chết..."

Bạch y đại hán sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Sắc mặt ửng hồng, phẫn nộ muốn nổ!

Trong tay phá cấm thần trùy tuy rằng trâu bò, chính là siêu cấp chi bảo, thế nhưng hiện tại bạch y đại hán nhưng là cảm thấy, thật mẹ nó phỏng tay a!

Đây chính là cái khoai lang bỏng tay a!

Thật không biết, tình huống như thế, đúng hay không tiểu tử kia cố ý, nếu như là...

Vụ thảo!

Lão tử tuyệt bức bị tiểu tử kia hãm hại...

------oOo------

Chương 721: Ai để cho các ngươi nhất định phải bắt nạt ta lão Vương đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Cương xoắn xuýt hỏng rồi.

Một cái là chính mình tộc nhân sinh tử, một cái, là siêu cấp chí bảo thiên ân trùy.

Quả thực không cách nào lựa chọn!

Ra tay lưng còng ông lão chính là phệ Tâm Quỷ yêu bộ tộc, siêu cấp tà tông, so với Thiên Tà Yêu Tông tà ác không biết bao nhiêu lần.

Hắn nói muốn hạ sát thủ, vậy thì tuyệt bức không phải đùa giỡn.

Hai cái tộc nhân vài giây chết căn bản không cần hoài nghi.

Nhưng mà.

Trong tay thiên ân trùy...

Nguyên Cương càng không muốn từ bỏ a!

Hắn hiện tại thân ở kiếm trận bên trong, hắn có thể cảm giác được rõ rệt này kiếm trận tuy rằng khủng bố, thế nhưng cái kia sức mạnh nhích lại gần mình sau khi, liền phảng phất đụng tới cái gì khắc tinh, mảy may đều không thể tiến thêm!

Đây chính là Đại La Kiếm Tôn bố trí kiếm trận a!

Nhiều trâu bò, đã không cần hình dung!

Mà như vậy đẳng cấp kiếm trận, thiên ân trùy nhưng vẫn cứ không nhìn...

Như vậy nghịch thiên chí bảo, nếu như bị ta chiếm được, hiến cho bộ tộc...

Nguyên Cương trầm tư chốc lát, liền có quyết đoán, ánh mắt lập loè kiên định ánh sáng, hắn nhìn hai cái tộc nhân, trầm giọng nói, “vì bộ tộc, xin lỗi...”

Cái kia hai cái Nguyên Cương tộc nhân sắc mặt như tro tàn!

Nguyên Cương này vừa nói, chẳng khác nào đang nói, các ngươi liền tự cầu phúc đi, ngược lại lão tử là sẽ không cứu các ngươi!

Nguyên Cương đại gia ngươi!

Lưng còng ông lão âm u mở miệng, “Nguyên Cương, ngươi cho rằng, ta đang nói đùa?”

Vừa dứt lời.

Ngón tay hắn hơi động, một đạo hắc quang liền trực tiếp đi vào một cái trong đó Nguyên Cương tộc nhân sau não!

Thằng xui xẻo này rên lên một tiếng, thất khiếu chảy máu, nghiễm nhiên ngỏm rồi!

Một cái khác Nguyên Cương tộc nhân thấy thế, sắc mặt càng ngày càng trắng xám, thân thể run rẩy, nhìn Nguyên Cương phẫn nộ gào thét nói, “Nguyên Cương, ta nhưng là ngươi đường đệ, ngươi...”

“Câm miệng!”

Nguyên Cương sắc mặt âm trầm hét lớn, tuy rằng uất ức, thế nhưng Nguyên Cương nhưng lòng tràn đầy chính khí, cảm giác mình là chính xác, tất cả vì bộ tộc, lúc này lớn tiếng nói, “ngươi chẳng lẽ không rõ ràng, nếu là lão tổ được này thiên ân trùy, sẽ cho bộ tộc mang đến bao lớn tạo hóa? A nhân... Ngươi sẽ không chết vô ích! Quỷ Giao, ngươi mẹ nó sớm muộn cũng sẽ trả giá thật lớn!”

Cái kia Nguyên Cương tộc nhân khí hầu như muốn thổ huyết!

Vì bộ tộc, ta liền muốn cống hiến cái mạng nhỏ của chính mình? Đáng chết Nguyên Cương, ngươi thật là ác độc độc a!

Lưng còng ông lão, cũng chính là Quỷ Giao, âm u nhếch miệng cười, "Chúng ta phệ Tâm Quỷ yêu bộ tộc, ác danh tràn đầy, cũng không kém ngươi Liệt cáo bộ tộc! Ngươi nắm cái này uy hiếp ta? Vô dụng!"

Nguyên Cương bỗng nhiên ngẩng đầu cười lạnh nói, "ta đã không thèm đến xỉa, hừ, ngươi cho rằng uy hiếp ta, muốn nhúng tay vào dùng? Mười phần sai, ngày hôm nay lão tử cũng không ra đi tới, liền ở tại kiếm trận bên trong, chờ đến bộ tộc ta trưởng bối đến đây, đến thời điểm, ngươi nhất định sẽ trả giá thật lớn!"

Liệt cáo bộ tộc lần này đến Chân Thánh cảnh cũng là trung kỳ đại lão, so với Cổ Lực đều bất đắc chí nhiều nhường!

Nguyên Cương tự tin, chỉ cần dựa vào kiếm trận phòng ngự, chờ đợi trưởng lão giáng lâm, tất cả vấn đề, đều có thể giải quyết dễ dàng.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy một bóng người, từ một con đường bên trong đi ra, không phải Vương Bảo thì là người nào?

Rất nhiều yêu tu dồn dập quay đầu nhìn Vương Bảo, hơi kinh ngạc hàng này vì sao đi mà quay lại.

Vương Bảo vẻ mặt mang theo nghi hoặc, gãi đầu một cái, nói rằng, "ác thảo, nơi này quả thực phảng phất là mê cung, lại quay lại đến rồi!"

Hóa ra là lạc đường!

Chư tông yêu tu buồn cười không ngớt!

Mà Vương Bảo, liếc mắt nhìn nằm ở kiếm trận bên trong Nguyên Cương, bỗng nhiên mang theo bất mãn nói rằng, “nha? Ngươi đều thí nghiệm qua? Làm sao? Biết ta này thiên ân trùy lợi hại chứ? Ai, nếu đã mất đi món chí bảo này, vậy ta là tốt rồi người làm đến cùng, nói cho ngươi một cái cấm kỵ đi, ta này thiên ân trùy a, không thể kéo dài sử dụng, mỗi một quãng thời gian, nó sẽ mất đi hiệu lực khoảng chừng thời gian một nén nhang, chính ngươi cẩn thận một chút a, ân, bye bye!”

Nói xong.

Vương Bảo lần nữa biến mất.

Không gian bên trong, yên tĩnh đáng sợ!

Nửa ngày.

Lưng còng ông lão bỗng nhiên bắt đầu cười ha hả.

Cái khác chư tông đại tộc yêu tu, cũng là liên tục cười lạnh, dồn dập lập loè sát ý, nhìn Nguyên Cương!

Nguyên Cương nhưng là mộng bức!

Vô hạn mộng bức!

Phản ứng lại sau khi.

Hắn nổ!

Khí nổ!

Tâm can phổi đều ở cuồng run, phảng phất một giây sau liền muốn nổ tung bom!

Trong lòng, vô số đạo rít gào tức giận mắng, hướng về phía Vương Bảo liền

đi tới!

Hỗn đản a!

Quá mẹ nó hỗn đản a!

Tiểu tử này tuyệt bức chính là mẹ nó cố ý!

Cái gì lạc đường, này chết hỗn đản tuyệt bức là đang len lén nghe.

Ta rất sao vừa mới chuẩn bị dùng kéo dài pháp, dựa vào kiếm trận kéo dài thời gian, đem đổi lấy một chút hi vọng sống!

Ngươi liền đi ra cho ta quấy tung!

Như vậy hố ta!

Ngươi không biết xấu hổ!

Mắng thì mắng.

Sắc mặt của hắn cũng biến thành thương Bạch Khởi đến.

Cầm trong tay thiên ân trùy, là như vậy phỏng tay!

Không có kiếm trận kéo dài, hắn không còn cách khác, chỉ có thể buông tay một kích!

Lưng còng ông lão bỗng nhiên thản nhiên nói, “Nguyên Cương, ngươi còn muốn chống đỡ tới khi nào? Cần phải làm thành như vậy sao? Ngươi đem thiên ân trùy giao ra đây, mọi người cùng nhau thương lượng một chút thuộc về, cũng được a!”

Chư tông cường giả dồn dập mở miệng.

“Không sai!”

“Món chí bảo này nhưng là mọi người cùng nhau bức Vương Đại Chùy giao ra đây! Vì sao ngươi nhưng như vậy tham lam, nghĩ chiếm làm của riêng?”

“Đi ra đi, đi ra đại gia có việc dễ thương lượng!”

“Ngươi đã cùng đường mạt lộ, ngươi còn đang giãy dụa cái gì?”

Nguyên Cương trên mặt thần sắc biến ảo, mặt âm trầm nghĩ đến nửa ngày, hắn bỗng nhiên nhanh chóng hướng về trong kiếm trận đi đến!

Ung dung đem kiếm trận thủ hộ Thần Kiếm cùng sách cổ, đều làm đến trong tay!

Đơn giản tra liếc mắt nhìn, Nguyên Cương nuốt ngụm nước bọt, mừng như điên cực kỳ, kiếm quyết chính là đỉnh cấp, đặt ở Yêu tộc bên trong, đều xem như là hi hữu, ánh mắt tham lam liếc mắt nhìn cái khác trong kiếm trận Thần Kiếm cùng sách cổ, Nguyên Cương làm ra quyết đoán!

Hắn thình lình cực tốc lao ra!

Bước ra kiếm trận sau khi, Nguyên Cương rống to một tiếng, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu lớn, huyết dịch tùy ý trong lúc đó, tu vi của hắn cuồng trướng, cùng lúc đó, một đạo to lớn quang ấn từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, biến ảo thành một con cực kỳ càn rỡ Fox, ầm ầm nổ tung trong lúc đó, lưng còng ông lão bọn họ bị bức ép lùi về sau, mà Nguyên Cương nhưng là nhân cơ hội này, trực tiếp xông vào một con đường, trốn chi Yêu Yêu!

Tuy rằng này một phen động tác, trả giá rất lớn, thế nhưng Nguyên Cương tin tưởng, chỉ cần mang theo thiên ân trùy trở lại bộ tộc, này cũng không tính là sự tình!

Lưng còng ông lão phẫn nộ cực kỳ, cái khác Yêu tộc cao thủ cũng là tức giận, dồn dập hét lớn một tiếng, đuổi tới!

Tại chỗ.

Chỉ để lại một cái Liệt cáo bộ tộc kẻ xui xẻo thi thể!

Mấy hơi thở qua đi.

Vương Bảo từ một con đường bên trong đi ra, híp mắt Issho (cười), liếc mắt nhìn thi thể, nhắc tới một câu a di đà Phật, sau đó sử dụng phá cấm thần trùy, luân phiên vơ vét bên dưới, thu hoạch phá phong!

Trong tay hắn, mới thật sự là phá cấm thần trùy!

Mà Nguyên Cương mang theo đi thiên ân trùy.

Chỉ là Vương Bảo làm ra đến phục chế phẩm mà thôi!

Công hiệu tuy rằng cùng phá cấm thần trùy như thế, thế nhưng, lúc đó hiệu cũng chỉ có nửa canh giờ!

Sau nửa canh giờ mất đi hiệu lực, đồ chơi kia hãy cùng một khối sắt vụn, không có gì khác biệt!

Khó có thể tưởng tượng.

Vương Bảo cái này hố, không biết muốn hố chết bao nhiêu cao thủ.

“Ai, này có thể trách ta sao?”

Vương Bảo vòng chéo tay bước vào một con đường.

“Ta cũng không muốn đào hầm a! Thế nhưng, ai để cho các ngươi nhất định phải bắt nạt ta lão Vương đây!”

------oOo------

Chương 722: Trở mặt làm sao? Ta cũng trở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hết thảy đi vào Đại La Kiếm Tôn động phủ yêu tu, đều bị tùy cơ dịch chuyển ra.

Có đụng với cùng tộc đồng tông, tự nhiên là vui cười thoải mái, mọi người cùng nhau xoạt phó bản, thế nhưng phần lớn vẫn là phân tán ra đến, tình cờ đụng với cái khác Yêu tộc, mỗi người một ý tùy cơ tổ cái đội!

Liệt cáo bộ tộc Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão Nguyên Sơ, bây giờ vừa vặn đụng với phệ Tâm Quỷ yêu bộ tộc Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão quỷ nhãn!

Bởi vì phệ Tâm Quỷ yêu bộ tộc chính là siêu cấp tà tu, vì lẽ đó, Nguyên Sơ căn bản không có muốn cùng đối phương cùng nhau ý tứ.

Có điều.

Quỷ nhãn nhưng là lẫm lẫm liệt liệt cười nói, "Nguyên huynh, chúng ta tốt xấu cũng là cùng một thời đại hiểu biết, hà không đồng thời thăm dò này Đại La Kiếm Tôn động phủ? Đụng tới nguy hiểm, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau!"

Nguyên Sơ có chút chán ngán, nhưng nghĩ tới đây dù sao cũng là Đại La Kiếm Tôn động phủ, do dự một chút, cũng là đồng ý!

Hai cái hàng từng người mang ý xấu riêng, nhưng qua không bao lâu, nhưng là đụng tới một cái tùy cơ kiếm trận!

Này kiếm trận cực kỳ đáng sợ, vài đem kiếm ảnh ẩn chứa ngập trời lực lượng, nếu không có quỷ nhãn chủng tộc thần hồn lực lượng có tiên thiên ưu thế, thừa cơ lôi Nguyên Sơ một cái, Nguyên Sơ dĩ nhiên bị rơi vào đi

tới!

Mi tâm giữ lại mồ hôi lạnh Nguyên Sơ liếc mắt nhìn múa lên kiếm ảnh, lòng vẫn còn sợ hãi phun ra khẩu khí, sau đó, hắn mang theo cảm kích quay về quỷ nhãn chắp tay nói, “quỷ nhãn lão ca, lúc trước là ta có phiến diện, xin lỗi!”

Quỷ nhãn ha ha cười, “Không có gì!”

Đã như thế, hai cái lão già quan hệ, đúng là rút ngắn một chút, cảm tình sâu sắc thêm, tự nhiên là làm ít mà hiệu quả nhiều, liên tục xông qua vài cái Đại La Kiếm Tôn lưu lại bảo vật nơi, thu hoạch không ít, đại gia chia đều, cười vui vẻ!

Kết quả là, quan hệ tiến thêm một bước, còn kém kề vai sát cánh!

Liền như thế nửa canh giờ qua đi!

Đột nhiên.

Lối đi phía trước, xuất hiện một cái yêu tu, Nguyên Sơ cùng quỷ nhãn vừa nhìn, phát hiện là một cái Liệt cáo bộ tộc thiên kiêu.

Nguyên Sơ cười nói, “quỷ huynh, là ta vãn bối!!”

Quỷ nhãn cười nhạt nói, “vậy thì tiện thể đi, tỉnh (tiếp kiệm) gặp phải nguy hiểm, xem tên tiểu tử này dáng vẻ chật vật, sợ là mới vừa gặp phải nguy hiểm miễn cưỡng tránh được!”

Đối với quỷ nhãn mà nói.

Đụng tới Nguyên Sơ bực này cấp cao thủ, có thể tổ đội, nhưng đụng tới hai cái, hắn sẽ quay đầu bước đi, hắn sợ đối phương sẽ liên thủ lại âm chính mình.

Thế nhưng chỉ là một tên tiểu bối, đối với hắn mà nói chiến đấu 5 cặn bã mà thôi, mang theo liền mang theo đi!

Nhưng mà.

Vào giờ phút này, cái kia Liệt cáo bộ tộc thiên kiêu, nhưng là cả người run bên trong!

Hắn khuôn mặt vặn vẹo đáng sợ, hắn cả người run rẩy, ánh mắt của hắn nhìn chòng chọc vào quỷ nhãn, hận không thể một cái nuốt đối phương.

Quỷ nhãn nhận ra được không đúng, cau mày, lạnh quát, "Ngươi tên tiểu tử này, vì sao như vậy xem ta?"

Nguyên Sơ cũng là có chút bất mãn, tức giận nói, "Nguyên Linh, ngươi làm gì chứ? Còn không mau cùng quỷ huynh xin lỗi, hắn là ngươi tiền bối, chú ý ngươi thái độ!"

Nguyên Sơ còn tưởng rằng.

Cái này vãn bối Nguyên Linh là bởi vì quỷ nhãn chủng tộc danh tiếng mà phẫn nộ!

Không biết.

Vào giờ phút này Nguyên Linh, dĩ nhiên mộng bức!

Phản ứng lại, hắn thổ huyết, một ngụm lớn lão huyết phun ra, hắn che ngực, thở hồng hộc, nhưng vẫn còn có chút khí không nhấc lên được kính!

Hắn nhìn về phía Nguyên Sơ, một mặt bi phẫn vẻ!

Ta giọt trưởng lão a!

Ngài mẹ nó đến cùng đúng hay không ngu ngốc?

Ngài lại vẫn nhường ta gọi hắn tiền bối? Cho hắn nói xin lỗi?

Ta mẹ nó cho hắn cũng cái rắm!

Ngài với hắn, trả lại diễn hai đứa được rồi?

Ngài còn với hắn tổ lên đội?

Phốc a...

Trưởng lão a trưởng lão, lão hỗn đản kia tộc nhân, hiện tại giết ta Liệt cáo bộ tộc cùng tộc tử thương nặng nề, bọn họ liên hợp lại, đồng thời ức hiếp chúng ta, Nguyên Cương ca dường như chuột chạy qua đường, người người gọi đánh, đặc biệt là lấy phệ Tâm Quỷ yêu bộ tộc nhất!

Ngài dĩ nhiên với hắn hai đứa tốt?

Trong giây lát.

Nguyên Linh gào thét nói, " trưởng lão, Nguyên Cương tộc huynh được một cái chí bảo, bây giờ đang bị truy sát, đặc biệt là phệ Tâm Quỷ yêu bộ tộc Quỷ Giao, càng là hùng hổ doạ người, trượng thực lực, liên tiếp đánh giết chúng ta vài cái tộc nhân, ta miễn cưỡng chạy trốn, thế nhưng Nguyên Cương tộc huynh đã nhiều lần sử dụng bí pháp, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc,

Bảo vật cũng không thủ được, trưởng lão, ngài lại vẫn với hắn..."

Này vừa nói.

Hai vị đại lão, đồng thời mộng bức!

Nguyên Sơ há hốc mồm.

Tộc nhân bị đuổi giết?

Nguyên Cương được chí bảo, bị phệ Tâm Quỷ yêu bộ tộc liên tiếp giết vài cái tộc nhân?

Quỷ nhãn há hốc mồm.

Trong tộc tiểu gia hỏa Quỷ Giao, muốn cướp Liệt cáo bộ tộc thiên kiêu Nguyên Cương bảo vật? Còn giết đối phương vài cái tộc nhân?

Bầu không khí nhất thời vắng lặng!

Nửa ngày.

Nguyên Sơ đột nhiên chợt quát một tiếng, trong thân thể, yêu khí cuồn cuộn, trong phút chốc quay về quỷ nhãn đánh ra một chưởng, chưởng ra như rồng, thao thao bất tuyệt, "Quỷ nhãn, ác thảo giời ạ!"

Nhưng mà quỷ nhãn sớm có dự phòng!

Lão già này cũng là chợt quát một tiếng, trong thân thể, bùng nổ ra cuồn cuộn hắc khí, hóa thành một cái to lớn mặt quỷ, chặn lại rồi công kích sau khi, thân thể ôm chân, lớn tiếng nói, "Nguyên Sơ, tỉnh táo một điểm, nói không chắc là hiểu lầm!"

Chỉ là.

Nguyên Linh nhưng là nộ mắng nói, "hiểu lầm đại gia ngươi, lão tổ, nhanh giết lão già này!"

Quỷ nhãn trong lòng hơi trầm xuống.

Nguyên Sơ thực lực, cường hắn nửa bậc, đánh tới đến, hắn có thể chống đối, thế nhưng cuối cùng kết cục, nhất định là lưỡng bại câu thương, mà hắn hậu quả, khẳng định là chết!

Hắn cũng không muốn cùng Nguyên Sơ, vật lộn sống mái!

Vì lẽ đó, quỷ nhãn lập tức quát, "Nguyên Sơ huynh, ta có thể cùng đi với ngươi kiểm tra, nếu như đúng là Quỷ Giao tùy ý làm bậy, ta tất cho ngươi một cái bàn giao!"

Nguyên Sơ vẻ mặt âm trầm đáng sợ, hừ lạnh một tiếng, nói rằng, “hi vọng như vậy! Đi!”

Dứt lời, Nguyên Sơ ánh mắt lập loè hung mang, cực tốc ngang qua, nắm lấy Nguyên Linh, lệ quát, “Mang ta đi tìm Nguyên Cương!”

Nguyên Linh vẫn có chút không cam lòng quay đầu lại liếc mắt một cái quỷ nhãn, sau đó mau mau dẫn đường!

Quỷ nhãn tâm tình buồn bực.

Hắn cảm thấy đến vậy vãn bối Quỷ Giao, thực sự là quá ngu ngốc.

Vì chỉ là một cái chí bảo, hiện tại liền vào chỗ chết đắc tội Liệt cáo bộ tộc, ngươi nói ngươi có ngu hay không? Bưu không bưu?

Muốn trở mặt.

Tối thiểu cũng đến chờ đến Đại La Kiếm Tôn truyền thừa cuối cùng xuất hiện, lại trở mặt a!

Hiện tại chỉ là rất sao món ăn khai vị biết không? Tốt đẹp bảo bối, còn ở phía sau đây!

Ngươi hiện tại trở mặt, lưỡng bại câu thương, có cái lông dùng? Lượm hạt vừng làm mất đi dưa hấu, Quỷ Giao ngươi cái gậy lớn chùy!

Ôm ý niệm như vậy, quỷ nhãn đã quyết định, chờ sẽ tìm được chính chủ, lập tức nhận sợ, chịu nhận lỗi, chỉ cần tắt Nguyên Sơ lửa giận, trả giá một chút, cũng là có thể!

Dần dần mà.

Phía trước từ từ truyền đến đạo đạo tiếng hét phẫn nộ.

Nguyên Sơ bỗng cảm thấy phấn chấn, nhanh chóng tới gần, quỷ nhãn cũng

giống như thế, bọn họ xuyên qua đường nối, phía trước rõ ràng là một cái không gian khổng lồ.

Tiếng hét phẫn nộ càng rõ ràng.

“Giao ra thiên ân trùy!”

“Hừ, có thể không nhìn tất cả cấm chế trận pháp, cỡ này chí bảo, các ngươi Liệt cáo bộ tộc nghĩ độc tham? Nằm mơ!”

“Nguyên Cương, ngươi còn muốn giãy dụa tới khi nào? Ngươi đã cùng đường mạt lộ!”

“Có năng lực ngươi liền tự bạo, ta liền không tin ngươi có lớn như vậy quyết đoán!”

Nguyên Sơ thân thể run lên, con mắt trợn lên đại đại.

Theo tới đứng ở bên cạnh hắn quỷ nhãn, ánh mắt đột nhiên tỏa ánh sáng, hít vào một ngụm khí lạnh.

Emma khe nằm!

Không nhìn tất cả cấm chế trận pháp thiên ân trùy?

Hóa ra là cỡ này nghịch thiên chí bảo!

Chẳng trách tộc nhân Quỷ Giao, sẽ hiện tại trở mặt!

Thay đổi ta!

Ta rất sao cũng lật!

Quỷ Giao, khá lắm, tiếp đó, liền đến phiên lão tử biểu hiện...

------oOo------

Chương 723: Khe nằm, thất sách

Nguồn: EbookTruyen.VN

...

“Tất cả dừng tay cho ta!”

Nguyên Sơ gầm lên giận dữ!

Dường như Cửu Thiên Cuồng Lôi bình thường ở trên hư không nổ tung, toàn bộ không gian đều truyền vang hắn tiếng gào.

Trong nháy mắt, bầu không khí yên tĩnh lại!

Chư tông cao thủ con ngươi co rút nhanh, dồn dập nhường đường ra, nhìn vẻ mặt âm trầm, toả ra nồng nặc sát cơ mà đến Nguyên Sơ, theo bản năng cuồng nuốt nước bọt!

Không ít yêu tu đều là trong lòng cuồng mắng lên!

Ác thảo!

Nguyên Sơ đại lão dĩ nhiên tới rồi, đã như thế, chí bảo thuộc về, đã với bọn hắn không quan hệ gì!

Mà vào giờ phút này.

Nguyên Cương chính kề sát ở một mặt trên vách đá, hắn hư bạch vẻ mặt, từ từ chuyển thành đỏ lên, hắn thân thể run rẩy, nhìn chính mình trưởng lão đi tới, hắn rơi nước mắt!

Thiên sát!

Ta rốt cục chờ đến!

Trưởng lão đến rồi, ta ngược lại muốn xem xem, ai mẹ nó còn dám cướp lão tử chí bảo!

Chỉ cần trưởng lão có thể đem chí bảo thiên ân trùy mang về tộc nhóm, vậy lão tử chính là một cái công lớn, hơn nữa còn là Tề Thiên đại công.

Nguyên Cương đã cảm thấy, chính mình phảng phất nhìn thấy mỹ hảo cuộc sống hạnh phúc chính mở ra chính mình tay nhỏ, đối với mình làm điệu làm bộ.

"Trưởng lão!"

Nguyên Cương hít sâu một hơi, bi phẫn mở miệng, hắn thần sắc kích động, nói ra hai chữ, liền phảng phất cũng lại nói không ra lời.

Nguyên Sơ bước nhanh về phía trước, kéo lại Nguyên Cương, thở dài nói, "oan ức ngươi!"

Nguyên Cương trầm giọng nói, "tất cả vì bộ tộc... Trưởng lão, đây chính là chí bảo thiên ân trùy, dựa vào vật ấy, bất kỳ trận pháp cấm chế, đều không nhìn thẳng chi, trước ta dùng nó tiến vào một đạo kiếm trận bên trong, dễ như ăn cháo liền được một thanh kiếm thần cùng kiếm quyết... Trưởng lão, ngài thu cẩn thận!"

Phá cấm thần trùy phục chế phẩm bị hắn lấy ra, đưa cho Nguyên Sơ!

Nguyên Sơ tiếp nhận, trong lòng mừng như điên cực kỳ, có điều hắn cũng biết, vào giờ phút này, căn bản không phải vui sướng thời điểm, nguy cơ còn chưa qua đi đây, tuy rằng hắn lớn tiếng doạ người, thế nhưng nơi đây cũng không phải là không có không sợ sự tồn tại của hắn!

Không kịp tinh tế đánh giá, Nguyên Sơ nhanh chóng thu hồi thiên ân trùy, sau đó, ánh mắt bén nhọn, chuyển hướng bốn phía, nhìn cái kia từng cái từng cái mặt như màu đất yêu tu cao thủ, Nguyên Sơ cười lạnh nói, "các ngươi, thực sự là rất tốt a, liền bổn tộc chí bảo cũng dám cướp? Sống được thiếu kiên nhẫn đúng không?"

Phần lớn yêu tu đều là rụt cổ một cái, có chút đứng thẳng bất an.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy một cái lưng còng ông lão đi ra, nhạt âm thanh nói, “tiền bối, ngươi nên làm rõ một điểm, thiên ân trùy, căn bản không là các ngươi Liệt Hồ bộ tộc chí bảo, mà là chúng ta cùng Nguyên Cương huynh, đồng thời bức bách Vương Đại Chùy mà chiếm được! Nhưng là Nguyên Cương hắn, nhưng chiếm làm của riêng, ngài nói, này hợp lý sao?”

Thân là Vĩnh Hằng cảnh.

Lại nói lời này.

Lưng còng ông lão tự nhiên có chính mình sức lực.

Bởi vì lúc này, Quỷ Nhãn đã đi tới, sắc mặt âm trầm đáng sợ, thân thể sau khi, còn tràn ngập đạo đạo âm u hắc khí!

Quỷ Nhãn đứng ở Quỷ Giao trước mặt, vỗ vỗ Quỷ Giao vai, Quỷ Giao cung kính cúi đầu, đứng ở Quỷ Nhãn phía sau, “Trưởng lão, tiếp đó, kính xin ngài cho chúng ta làm chủ!”

“Yên tâm đi!”

Quỷ Nhãn lãnh đạm mở miệng!

Không sai.

Hắn tự nhận chính mình không phải Nguyên Sơ đối thủ.

Thế nhưng, đó là ở không liên quan đến lợi ích tình huống.

Thật đến sống còn thời gian, hoặc là, liên luỵ thiên ân trùy bực này chí bảo thời điểm, hắn Quỷ Nhãn, cũng không phải là không có năng lực, có thể

đem Nguyên Sơ kéo xuống ngựa!

“Quỷ Nhãn, ngươi muốn làm gì?” Nguyên Sơ trong lòng mắng to một tiếng, lớn tiếng quát, “Ngươi muốn đối địch với ta sao?”

Quỷ Nhãn âm lãnh nói rằng, “thiên ân trùy, ngươi không thể liền như thế mang đi ra ngoài, cụ thể nên về ai, là nên có cái chương trình, dựa vào cái gì mọi người cùng nhau được thiên ân trùy, các ngươi Liệt Hồ bộ tộc độc tham? Này căn bản là không giảng đạo lý!”

Nguyên Sơ cười lạnh nói, “chúng ta được, liền là chúng ta, đại đạo tranh đấu, há có nhường cho chi lễ?”

Dứt lời.

Nguyên Sơ phía sau, một đạo to lớn Hỏa Hồ hư ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, trên người toả ra vô cùng sát cơ,

Gằn giọng nói, “Quỷ Nhãn, ngươi cũng không nên sai lầm, chính ngươi rõ ràng, ngươi căn bản không phải là đối thủ của ta, tránh ra đường, lão phu vậy thì mang tộc nhân, lui ra Đại La Kiếm Tôn động phủ chi tranh! Bằng không, đừng trách ta... Làm thịt ngươi!”

Quỷ Ảnh khí nổ!

Ngươi muội!

Tuy rằng lão tử không phải là đối thủ của ngươi.

Thế nhưng, ngươi điều này cũng quá rất sao quá đáng, không nhìn thẳng ta a!

Thật sự muốn liều mạng sao?

Quỷ Nhãn ánh mắt chớp qua một vệt do dự.

Có điều.

Chưa kịp hắn làm ra quyết định, liền nghe được một đạo thanh âm đạm mạc truyền vào, “Cái kia, hơn nữa ta đây? Nguyên Sơ huynh, đúng hay không có thể đem ngươi, lưu lại đây?”

Đang khi nói chuyện.

Rõ ràng là Sư Cuồng mang theo hắn mấy cái tộc nhân, đi vào.

Cùng lúc đó, từ mặt khác một con đường ở trong, lại là một lão giả đi ra, người lão giả này mặt không hề cảm xúc, cầm trong tay một cái gậy, nhạt âm thanh nói, “lão phu cũng cảm thấy, Nguyên Sơ huynh ngươi quá đáng, đồng thời được bảo vật, đương nhiên phải đồng thời phân... Này, mới là ta Yêu tộc chi lễ!”

Nói chuyện vị này.

Chính là lần này tiến vào Đại La Kiếm Tông động phủ, lại một cái đại tộc siêu cấp đại lão, xuất thân ba mắt Hổ tộc, gọi là hổ rất!

Đại La Kiếm Tôn động phủ, hấp dẫn không ít đại tộc đến đây, thế nhưng thật sự có đại lão đến, chỉ có Liệt Hồ bộ tộc, phệ Tâm Quỷ yêu bộ tộc, Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc cùng với ba mắt hổ yêu bộ tộc, cộng thêm Hoang Cổ Thánh Tông ngũ đại thế lực!

Hiện nay.

Ngoại trừ Hoang Cổ Thánh Tông.

Này tứ đại đỉnh cao đại tộc đại tông, dĩ nhiên toàn bộ đến đông đủ!

Còn lại đại tộc tuy rằng lợi hại, thế nhưng đã trực tiếp bị không để ý tới rơi mất!

Thời khắc này.

Dù cho là Nguyên Sơ, cũng là hoảng rồi!

Trong lòng cuồng mắng!

Ác thảo giời ạ!

Đều mẹ nó đến rồi!

Không tới sớm không tới trễ, lão tử mới vừa được chí bảo, các ngươi liền đến!

Ta rất sao làm sao liền xui xẻo như vậy?

Có điều.

Tuy rằng trong lòng hoảng hoảng, Nguyên Sơ trên mặt vẫn như cũ là vững như lão cẩu, không có một tia e ngại, trái lại là cười lạnh nói, "tốt, đều chuẩn bị đối phó lão phu đúng không? Nghĩ liên thủ, đúng không? Tốt lắm a, động thủ đi, liền để lão phu nhìn, ngày hôm nay lão phu dù cho là chết, thế nhưng, đến cuối cùng, sẽ kéo lên cái nào tử quỷ đồng thời cộng phó Yomi (hoàng tuyền)!"

Vừa dứt lời.

Nguyên Sơ bỗng nhiên lệ quát, "Đến nha! Ra tay a! Ai cái thứ nhất đến!"

Nguyên Sơ rõ ràng trong lòng.

Chính mình vạn ắt không là ba đại cường giả liên thủ đối thủ.

Đã như vậy.

Vậy thì ngàn vạn ngàn vạn không thể rơi xuống khí thế, nếu không, vậy thì quá bị động!

Phải có quyết chí tiến lên khí thế, phải có thấy chết không sờn lừng lẫy, phải có liều lĩnh vẻ quyết tâm, làm cho khiếp sợ này ba cái lão nhãi con!

Chỉ có điều.

“Mã Đức, sợ ngươi a...”

Nguyên Sơ mới vừa trang xong bức, liền lập tức bị phá công, liền nhìn thấy Quỷ Nhãn mắng to một tiếng, mà hậu thân khu nhấc lên ngập trời hắc khí, hóa thành từng đạo từng đạo Quỷ Ảnh, trực tiếp hướng về Nguyên Sơ đánh tới!

Sư Cuồng cùng hổ rất liếc mắt nhìn nhau.

Hai cái lão già ánh mắt tinh mang lấp loé, đột nhiên lệ quát một tiếng, cũng gia nhập chiến đoàn!

Ba đại cao thủ, dắt tay nhau đột kích, trong lúc nhất thời, Nguyên Sơ há hốc mồm!

Vụ thảo đại gia ngươi a!

Các ngươi này ba cái chày gỗ a!

Lão tử chỉ là trang cái bức hù dọa một chút các ngươi, các ngươi dĩ nhiên thật mẹ nó động thủ?

Khe nằm, thất sách...

(Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống) không sai chương tiết đem kéo dài ở đổi mới, đứng ở giữa không có bất luận cái gì quảng cáo, còn mời mọi người thu gom cùng!

Yêu thích mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống mời mọi người thu gom: Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống đổi mới tốc độ nhanh nhất.

------oOo------

Chương 724: Bị hố lên loạn chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Loạn chiến mở ra!

Nguyên Sơ tuy rằng hoảng loạn, thế nhưng bị bức ép đến phần này lên, không giãy dụa một hồi, chẳng phải là quá mặn cá? Lúc này bạo phát!

Liệt Diễm Hồng Hồ sinh trưởng, Nguyên Sơ trên người bạo phát khí thế kinh thiên động địa, dâng trào yêu khí quả thực có thể hóa thành thực chất, còn như vạn trượng như thủy triều hướng về ba đại cao thủ nhào kéo lại đây!

Mà Quỷ Nhãn, Sư Cuồng, cùng với hổ rất ba cái lão già, tự biết đơn độc một phương căn bản không phải Nguyên Sơ đối thủ, vì lẽ đó, trực tiếp liên thủ, cũng không áp sát quá gần, mãnh xoạt tấn công từ xa!

Nguyên Sơ gào thét, gầm thét lên, không ngừng chống lại, phản kích!

Một người độc chiếm ba đại cao thủ, Nguyên Sơ nhưng không rơi xuống hạ phong, đủ để nhìn ra hắn mạnh mẽ!

Nhưng mà.

Đây chỉ là mặt ngoài hiện tượng mà thôi!

Ba đại cao thủ các (mỗi cái) có sự kiêng dè, vẫn chưa ra tay toàn lực, nhưng mà Nguyên Sơ nhưng là chỉ có thể toàn lực bạo phát, nhìn qua hắn chiếm thượng phong, thế nhưng chờ đến hắn đỉnh cao qua đi, nghênh đón tuyệt đối là ba đại cao thủ siêu cường phản kích!

Mà đại lão khai chiến!

Tứ đại bộ tộc yêu tu cao thủ, cũng dồn dập không hợp mắt!

Đặc biệt là Sư Vọng thiếu chủ hàng này, hắn ánh mắt toả ra âm lãnh ánh sáng, bỗng nhiên dán mắt vào Nguyên Cương.

Nguyên Cương cảm nhận được tầm mắt của hắn, thấp giọng quát, "Ngươi nhìn cái gì?"

Sư Vọng thiếu chủ sững sờ, sau đó cười lạnh nói, "nhìn ngươi sao thế?"

Nguyên Cương hô hấp dồn dập, sắc mặt âm trầm, trong giây lát quát, "Vậy thì liền nhìn đi! Ta không ngại!"

A phốc!

Sư Vọng thiếu chủ suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Thở phì phò nhìn Nguyên Cương, Sư Vọng quay về Quỷ Giao cùng ba mắt hổ yêu bộ tộc một cao thủ nói rằng, "Liệt Hồ bộ tộc ngông cuồng tự đại, các trưởng lão khai chiến, chúng ta cũng không thể nhàn rỗi, có muốn hay không làm?"

"Làm hắn!"

Quỷ Giao lệ quát một tiếng, thình lình trực tiếp hướng về Nguyên Cương nhào tới, lúc trước cừu hận, hắn còn không phát tiết sạch sẽ.

Trong nháy mắt, không gian thật lớn bên trong, hư không là bốn đại cao thủ cường chiến, mà phía dưới, nhưng là tứ đại bộ tộc loạn chiến, toàn bộ tình cảnh tùm la tùm lum, mưa máu tùy ý, rất nhanh sẽ có tử thương!

Cái khác đại tộc cao thủ vừa nhìn, dồn dập dựa vào nhau, tự giác đưa vào vây xem đảng thuộc tính.

Đến!

Ngược lại thiên ân trùy, phỏng chừng đối với bọn họ chuyện gì, vẫn là đàng hoàng làm khán giả chứ?

Coi trọng mới, Nguyên Sơ đại lão là thật trâu bò a, đến hiện tại còn gọi đánh gọi giết đây, ba đại cao thủ đều thoái nhượng.

Xem phía dưới, khe nằm, đánh chính là thật thảm a, này đều chết rồi mấy cái? Lần này cừu hận có thể coi là không giải được, Liệt Hồ bộ tộc xui xẻo rồi, dù sao chết phần lớn đều là Liệt Hồ bộ tộc, bọn họ là bị vây công a!

Trong hư không.

Bạo phát một vòng Nguyên Sơ khí nổ, trong giây lát quay về phía dưới gào thét nói, "các ngươi những này nhãi con, ai mẹ nó dám động thủ nữa, lão phu hoạt quả hắn!"

Chính đang giao chiến Sư Vọng thiếu chủ đột nhiên lạnh quát, "Lão già, ngươi vẫn là trước tiên sống sót nói sau đi!"

Quỷ Giao lãnh đạm nói rằng, "giao ra thiên ân trùy, thương lượng thuộc về, chúng ta liền đình chiến, bằng không, ở đây Liệt Hồ bộ tộc, đều phải chết!"

"Chết!"

Ba mắt Hổ tộc cao thủ quát lạnh.

Trong hư không.

Sư Cuồng nhạt âm thanh nói, "Nguyên Sơ huynh, chuyện đến nước này, ngươi còn muốn cường chống đỡ sao? Ngươi cần phải hiểu rõ, ngày hôm nay ngươi có thể sống mà đi ra đi sao?"

Chiến đấu hơi dừng!

Nguyên Sơ trái tim chảy máu!

Lúc trước hung hăng bá đạo, vào giờ phút này, hóa thành vô tận cụt hứng, ba đại cao thủ tuy rằng không sánh được hắn, thế nhưng, chênh lệch vốn là không tính quá xa, liên thủ lại, hắn có thể chiếm nhất thời thượng phong,

nhưng tuyệt đối cười không tới cuối cùng!

Huống hồ.

Dù cho toàn lực ứng phó, bắt lấy một cái mãnh giết, thì lại làm sao? Đến thời điểm mệnh không còn, bảo vật vẫn là người ta, có cái lông gà dùng?

Doạ, không làm cho khiếp sợ!

Đánh, đánh không lại!

Hắn đã không có con đường thứ hai có thể đi!

Sắc mặt nhăn nhó nửa ngày, Nguyên Sơ gắt gao nắm chặt nắm tay, uất ức nói rằng, "dừng tay, chúng ta... Thương lượng!"

...

...

Thương lượng về thương lượng.

Bầu không khí rõ ràng quá tệ.

Liệt Hồ bộ tộc tổn thất nặng nề, chết rồi vài cái tộc nhân, những cao thủ dồn dập đối với Sư Vọng thiếu chủ bọn họ những này hung thủ trợn mắt nhìn.

Mà Nguyên Sơ, cũng là tức giận không chịu nổi, đột nhiên lớn tiếng nói, "nói rõ trước, lão phu bộ tộc bị các ngươi những này nhãi con giết nhiều như vậy tộc nhân, việc này, không thể liền như thế coi là!"

Sư Cuồng, Quỷ Nhãn cùng với hổ rất đều là bĩu môi.

Bọn họ đúng là đối với Sư Vọng thiếu chủ bọn họ hành động, cực kỳ tán thưởng, nếu không là Sư Vọng bọn họ bức bách, Nguyên Sơ cũng sẽ không như thế nhanh nhận sợ.

Ho nhẹ một tiếng, Sư Cuồng cười nhạt nói, “Nguyên Sơ huynh, việc này chúng ta sau đó cho ngươi một cái bàn giao, chúng ta vẫn là đi tới nói một chút thiên ân trùy sự tình đi!”

Nguyên Sơ cười lạnh một tiếng.

Có điều nhưng là không nói thêm gì, chỉ là chậm rãi lấy ra thiên ân trùy.

Sư Cuồng ba cái lão già ánh mắt trong nháy mắt tỏa ánh sáng!

Chính là cái này!

Thiên ân trùy!

Vương Đại Chùy chí bảo!

Nếu như nói đây là những người khác bảo vật, ba đại cao thủ còn có thể có hoài nghi, thế nhưng Vương Bảo lấy ra...

Bọn họ tin tưởng không nghi ngờ!

Dù sao.

Thiên ân vương miện truyền ra như vậy quỷ quái, người nào không biết?

Hơn nữa đồ chơi này gọi thiên ân trùy, cũng là thiên ân? Vậy thì là một cái series, nếu là ta có thể được...

Ba cái lão già trong lòng dâng lên mãnh liệt Tham Lam!

Nguyên Sơ hừ nhẹ một tiếng, nói rằng, “vật ấy... Lại không thể tách ra, chỉ có này một cái, chúng ta, nên như thế nào tài năng, làm cho tất cả mọi người thoả mãn?”

Này vừa nói.

Hầu như hết thảy yêu tu đều là suy tư lên.

Nửa ngày qua đi.

Sư Cuồng bỗng nhiên ánh mắt lấp loé, trầm giọng nói, “lão phu có cái biện pháp, chúng ta có thể như vậy! Hiện tại đại gia đều ở Đại La Kiếm Tôn động phủ, đây là bảo địa, chúng ta có thể nhân cơ hội này, dựa dẫm thiên ân trùy, cướp đoạt vô số bảo vật, đến thời điểm, chúng ta liền chia đều đến bảo!”

“Cho tới sau đó, chúng ta có thể lập xuống tổ linh huyết thệ, chúng ta tứ đại bộ tộc, mỗi cái bộ tộc có thể sử dụng thiên ân trùy ba năm, ba năm một vòng đổi! Vòng đi vòng lại! Ai nếu dám vi phạm lời thề, liền toàn tộc phản phệ, huyết thống cướp đoạt, làm sao?”

Vừa nói như thế.

Quỷ Nhãn cùng hổ rất đều là gật gật đầu.

Nhưng mà.

Nguyên Sơ nhưng là trầm giọng quát, “Đề nghị này, ta cũng đồng ý, thế nhưng... Vẫn là câu nói kia, lúc trước ta những kia tộc nhân, không thể chết vô ích! Mặt khác, thiên ân trùy là chúng ta trước tiên được, vì lẽ đó, nhất định phải chúng ta cái thứ nhất sử dụng, hơn nữa, ta Liệt Hồ bộ tộc, cần sử dụng trước mười năm, sau đó, mới sẽ bình thường thay phiên!”

“Này, liền là ta điểm mấu chốt! Các ngươi, có đồng ý hay không?”

Sư Cuồng ba cái lão già trầm mặc nửa ngày, dồn dập gật gật đầu.

Nguyên Sơ dù sao thực lực rất mạnh, bây giờ có thể thương lượng, đã là rất may, thật rất sao cắt đứt, còn không biết sẽ phát triển đến tình cảnh gì đây.

Có quyết định, bốn đại cao thủ dồn dập phát sinh tổ linh huyết thệ, trong lúc nhất thời ngoại trừ Nguyên Sơ, đều là mỗi cái vui cười thoải mái.

Nguyên Sơ tuy rằng trong lòng phẫn nộ, nhưng cũng thở phào nhẹ nhõm,

cầm thiên ân trùy, lúc này mới bắt đầu đánh giá tỉ mỉ.

Cẩn thận kiểm tra.

Nguyên Sơ không khỏi sững sờ.

Này thiên ân trùy...

Tốt như thế nào như một khối sắt thường?

Bất quá nghĩ đến thiên ân vương miện, cũng là nhìn qua bình thường, nhưng kỳ thực cực kỳ nghịch thiên, Nguyên Sơ cũng là thả xuống cái nghi vấn này.

Thương nghị một phen sau khi, một đám hàng quyết định bắt đầu thăm dò Đại La Kiếm Tôn động phủ!

Đại La Kiếm Tôn động phủ bảo vật rất nhiều, đáng tiếc, đều có kiếm trận thủ hộ, hiện nay có thiên ân trùy, hết thảy đều không là vấn đề!

Rất nhanh.

Bọn họ liền đến đến một cái không gian, nơi đây có một toà kiếm trận khổng lồ, kiếm trận bên trong, nhưng là một khối kỳ dị tảng đá, tuy rằng nhìn qua bình thường, nhưng là, có thể bị mạnh mẽ như vậy kiếm trận thủ hộ, tảng đá kia khẳng định bất phàm!

Vì lẽ đó.

Nguyên Sơ hít sâu một hơi.

Chuẩn bị muốn lên!

Ở Sư Cuồng, Quỷ Nhãn cùng với hổ rất chờ mong trong ánh mắt.

Nguyên Sơ từng bước một hướng đi kiếm trận, tới gần, một trận, sau đó Nguyên Sơ khẽ quát một tiếng, kích động một cước đạp tiến vào...

------oOo------

Chương 725: Ta cảm thấy... Chúng ta bị hãm hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Sơ bước vào kiếm trận!

Tuy rằng có đông đảo yêu tu miệng truyền miệng, thế nhưng Nguyên Sơ vẫn còn có chút căng thẳng.

Dù sao nơi này nhưng là Đại La Kiếm Tôn động phủ, nơi này kiếm trận, mỗi một cái đều là không tầm thường, Chân Thánh cảnh trung kỳ cũng có thể ngã xuống.

Hắn chỉ là một cái chân bước vào, vẫn chưa toàn thân tiến vào.

Một khi có cái gì không đúng.

Hắn sẽ lập tức lui lại!

Có điều chờ đợi mấy hơi thở sau khi.

Ai?

Chuyện gì không có?

Nguyên Sơ trong lòng mừng như điên, tự cho là thiên ân trùy nghịch thiên kỳ hiệu, lúc này hít sâu một hơi, bắt đầu động!

Một bước hai bước!

Hắn đã toàn thân tiến vào!

Thời khắc này, Nguyên Sơ nội tâm căng thẳng, đạt đến cực hạn.

Qua mấy hơi thở.

Vẫn không có sự tình?

Khe nằm!

Này thiên ân trùy thật mẹ nó trâu bò!

Nguyên Sơ nội tâm rít gào lên, vô cùng kích động nhìn về phía chính giữa kiếm trận tảng đá kia, lần thứ hai động cước!

Nhưng mà.

Liền ở trong nháy mắt này!

Liền nhìn thấy kiếm trận bên trong phạm vi hư không, từng đạo từng đạo màu vàng tiểu kiếm hiện lên đi ra!

Cùng lúc đó, toàn bộ kiếm trận phát sinh đạo đạo chói tai nổ vang, ở trong chớp mắt, vô số đạo màu vàng tiểu kiếm phảng phất một tấm thông thiên võng lớn, trực tiếp đem Nguyên Sơ nhấn chìm!

Nguyên Sơ như bị sét đánh!

Hắn cảm nhận được mãnh liệt ràng buộc lực!

Cảm giác được mãnh liệt đến cực điểm sát ý!

Này sát ý sự khủng bố, có thể so với vào trước phủ cái kia đem hắc kiếm tập kích!

Trong chớp mắt, Nguyên Sơ đã không kịp ngẫm nghĩ nữa, vì sao thiên ân trùy sẽ mất đi hiệu lực, hiện tại tự cứu mới là trọng yếu nhất, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, một đạo Liệt Diễm lại ẩn chứa màu máu Hồng Hồ xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn, hóa thành một màn ánh sáng, vững vàng thủ hộ hắn!

Cùng lúc đó.

Nguyên Sơ miễn cưỡng xoay người, giẫy giụa, từng bước từng bước hướng về kiếm trận ở ngoài di chuyển!

Chỉ có điều, hắn động tác này, tựa hồ làm tức giận kiếm trận.

Khủng bố công kích càng ngày càng khủng bố!

Màu vàng tiểu kiếm hội tụ, từ từ tạo thành từng thanh kiếm lớn màu vàng óng.

Kêu to thanh âm hiển hách!

Khủng bố sát ý đầy trời!

Nguyên Sơ hoảng sợ tột đỉnh, nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai phun ra ba ngụm máu tươi, Hồng Hồ hình bóng càng thêm đỏ sẫm, nhưng là, ở chống đối ba thanh kiếm lớn màu vàng óng sau khi, Hồng Hồ hóa thành huyễn ảnh, ầm ầm phá toái!

Cũng may.

Nguyên Sơ hắn cũng đi ra!

Miễn miễn cưỡng cưỡng, hắn từ kiếm trận bên trong đi ra, lảo đảo một bước, nửa quỳ trên mặt đất!

Sắc mặt của hắn hư bạch, khí tức hỗn loạn, thời khắc này, hắn dĩ nhiên bị thương nặng, liên tục nhiều lần sử dụng trong tộc cấm pháp, hắn vì tự cứu, trả giá quá nhiều!

Mà một màn như thế nói đến chầm chậm, kỳ thực phát sinh ở mấy hơi thở trong lúc đó, chờ đến kiếm trận bạo phát, Nguyên Sơ gặp nạn, tự cứu mà ra, đông đảo Yêu tộc cao thủ vẫn còn có chút không phản ứng lại!

Bọn họ cũng mộng bức không nhẹ.

Dù sao...

Không phải nói tốt không nhìn tất cả cấm chế trận pháp sao?

Đại gia, làm sao mất đi hiệu lực?

Nhìn bi thảm cực kỳ Nguyên Sơ, Sư Cuồng ba cái đại lão hai mặt nhìn nhau, Sư Cuồng do dự một chút, dò hỏi, "Nguyên Sơ huynh, không có sao chứ?"

Nguyên Sơ nửa quỳ thân thể đứng dậy, bỗng nhiên ngẩng đầu, trừng mắt màu đỏ tươi con ngươi nhìn chằm chằm Sư Cuồng, khuôn mặt vặn vẹo quát, "Không có chuyện gì? Không có chuyện gì ngươi rất sao tiến vào đi thử xem a!"

Đại gia ngươi...

Sư Cuồng sắc mặt phảng phất táo bón bình thường khó coi, không lên tiếng.

Mà Nguyên Sơ, nhưng là lập tức dán mắt vào sắc mặt tái nhợt Nguyên Cương, lớn tiếng quát, "Nguyên Cương, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Thiên ân trùy không có hiệu quả! Ngươi, giải thích cho ta giải thích..."

Nguyên Cương từ vừa nãy liền đầu óc một mảnh hỗn độn, vào giờ phút này bị uống gọi, lúc này cả người run run một cái giật mình tỉnh lại.

Thiên ân trùy mất đi hiệu lực?

Ta rất sao làm sao biết a...

Ta vậy...

Ai nha?

Chờ chút!

Ta phảng phất quên cái gì...

Trong đầu nhanh như tia chớp xẹt qua một ý nghĩ, Nguyên Cương lúc này rõ ràng, quay về Nguyên Sơ chắp tay, run giọng nói, “trưởng lão, khả năng là thiên ân trùy hiệu quả tiến vào mất đi hiệu lực kỳ, thời gian hình như là một nén nhang...”

Nguyên Sơ ngột ngạt cơn giận, nói rằng, “mất đi hiệu lực kỳ?”

Nguyên Cương gật gù, “Không sai trưởng lão, đệ tử trước vốn là nghĩ ngốc ở một cái kiếm trận bên trong chờ đợi trưởng lão, thế nhưng cái kia Vương Đại Chùy nhưng nói thiên ân trùy có sai lầm hiệu kỳ, ta lúc này mới liều mạng chạy trốn, bây giờ nhìn lại, này đã tiến vào mất đi hiệu lực kỳ!”

Nguyên Sơ phiền muộn tột đỉnh!

Có điều nhưng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần không phải thiên ân trùy gặp sự cố, vậy thì không có gì, thiên ân trùy có sai lầm hiệu kỳ, điều này cũng có thể tin, ngày đó ân vương miện còn có hạn chế, thật giống muốn cung phụng một trăm năm?

Càng là trâu bò chí bảo, càng có rất nhiều hạn chế, này rất bình thường!

Vì lẽ đó.

Nguyên Sơ cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Quỷ Giao bọn họ cũng dồn dập mở miệng, chứng thực Nguyên Cương, rất nhiều đại lão vẻ mặt buông lỏng, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập trầm mặc lại!

Thời gian một nén nhang mà thôi!

Cũng không lâu lắm.

Vậy thì.

Chờ chút đi...

Liền như vậy.

Khoảng chừng qua đi một nén nhang còn muốn lâu một chút thời gian.

Nguyên Sơ bỗng cảm thấy phấn chấn, thương thế đã khôi phục rất nhiều, ánh mắt của hắn lưu chuyển, đột nhiên rơi vào Sư Cuồng trên người, bỗng nhiên mở miệng trầm giọng nói, "Sư Cuồng lão đệ, thử, không thể tổng nhường chính ta không phải? Nếu không, ngươi đến thử xem?"

Sư Cuồng vẻ mặt cứng đờ.

Trong lòng cuồng mắng lên.

Ma trứng!

Rõ ràng có ba cái đại lão, vì sao một mực gọi ta? Quỷ Nhãn cùng hổ rất cũng ở, bằng cái gì đến lượt ta a?

Nguyên Sơ vừa nhìn vẻ mặt của hắn, không khỏi tức giận nói, "chẳng lẽ, ngươi chỉ muốn ngồi mát ăn bát vàng hay sao?"

Này thiên ân trùy gặp nguy hiểm a!

Mặc dù biết mất đi hiệu lực kỳ là một nén nhang, thế nhưng, khi nào mất đi hiệu lực, nhưng là không rất sao cụ thể tiêu chuẩn a!

Này nói cách khác.

Dù cho lần này thiên ân trùy xong rồi.

Sau đó lấy bảo, vậy cũng là đến lo lắng đề phòng, bởi vì ngươi căn bản không biết này thiên ân trùy khi nào mất đi hiệu lực a!

Ánh sáng (chỉ) để cho mình đến?

Khe nằm!

Ta rất sao lại không phải lớn ngu ngốc!

Nhất định phải thay phiên!

Quỷ Nhãn cùng hổ rất liếc mắt nhìn nhau, hổ rất thản nhiên nói, “Sư Cuồng, lên đi, sau một khắc có thể thay phiên, nhường Quỷ Nhãn lên!”

Quỷ Nhãn trợn tròn mắt, khóe miệng co rúm, không lên tiếng xem như là ngầm thừa nhận!

Sư Cuồng trầm mặc một chút, thở dài, “Vậy cũng tốt, ta đến chỉ ta đến!”

Tiến lên.

Sư Cuồng tiếp nhận thiên ân trùy.

Cầm thiên ân trùy, Sư Cuồng đứng ở kiếm trận trước, cũng như vừa nãy Nguyên Sơ như vậy, hắn cẩn thận từng li từng tí một, cực kỳ nghiêm nghị, thăm dò từng điểm từng điểm hướng về kiếm trận di chuyển!

Nguyên Sơ Tam cái đại lão không khỏi âm thầm xem thường!

Hàng này, thật rất sao sợ, uổng là Chân Thánh cảnh đại lão a!

Nửa ngày.

Sư Cuồng đã tiến vào kiếm trận vài bước, hắn tim đều nhảy đến cổ rồi, kinh hồn bạt vía, đột nhiên...

Vừa khôi phục lại yên lặng kiếm trận, giống như phục sinh bình thường, xuất hiện lần nữa màu vàng tiểu kiếm!

Rất rõ ràng.

Kiếm trận đã bị một lần nữa kích hoạt!

Nằm ở kiếm trận bên trong Sư Cuồng trong miệng mắng to một tiếng khe nằm, sau đó toàn lực hướng về phía sau lùi về sau, lại thổ huyết, bạo phát, lại thổ huyết, lại bạo phát, vòng đi vòng lại nhiều lần sau khi, hắn miễn cưỡng bước ra kiếm trận.

Oành một tiếng ngã xuống đất!

Bò lên!

Sư Cuồng thân thể run rẩy, gắt gao nắm bắt thiên ân trùy, cảm ứng bên trong bình thường không có gì lạ, nếu như sắt thường, hắn tức giận đến run, tâm can phổi cũng là muốn nổ, không ngừng lại kích động, thoáng dùng sức, răng rắc...

Âm thanh lanh lảnh vang lên.

Thiên ân trùy, gãy vỡ...

Sư Cuồng ngây người như phỗng, Nguyên Sơ, Quỷ Nhãn cùng hổ rất ba vị đại lão một mặt mộng bức, hồi lâu qua đi, Sư Cuồng mới co rúm khóe miệng, thấp giọng nói, “ta cảm thấy... Chúng ta bị hãm hại, các ngươi thấy thế nào?”

------oOo------

Chương 726: Lão Vương, này sóng ổn hay không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong không gian yên tĩnh một cách chết chóc!

Hầu như hết thảy yêu tu đều là nhìn chằm chằm cái kia đoạn vỡ thành hai mảnh thiên ân trùy.

Làm sao đều chuyển không ra.

Đứt đoạn mất a!

Làm sao có thể đứt đoạn mất?

Khe nằm!

Này mẹ nó nhưng là nghịch thiên chí bảo, nó tại sao có thể đoạn?

Ồ ồ tiếng thở dốc không ngừng vang lên, đặc biệt là lấy Nguyên Sơ nhất.

Hắn trừng mắt màu đỏ tươi chi mục, hắn bước nhanh về phía trước, hắn một cái từ Sư Cuồng trong tay, đem gãy vỡ thiên ân trùy đoạt tới, hắn sức cảm ứng đạt đến cực hạn, tới tới lui lui đem thiên ân trùy mỗi một phân mỗi một tấc đều cảm ứng một lần!

Không phản ứng chút nào!

Sắt thường, chính là sắt thường!

Bên trong mảy may linh tính đều không có!

Nếu như nói trước, Nguyên Sơ còn có thể cho rằng, đây là thiên ân trùy quá cao cấp, chính mình cảm ứng không ra, nhưng mà hiện tại...

Này đều mẹ nó đứt đoạn mất a!

Còn có cái gì cảm ứng không ra?

Không nghi ngờ chút nào!

Đây chính là khối sắt!

Sắt thường!

Vứt trên đất, hắn đều sẽ không nhìn nhiều loại kia.

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, thiên ân trùy, là giả a!

Là mẹ nó giả!

Hắn bị hãm hại!

Vì này giả thiên ân trùy, hắn không tiếc cùng tam đại tộc trở mặt, hắn tộc nhân tử thương nặng nề...

"Vương! Đại! Chùy!"

Nguyên Sơ rống to!

Hắn khuôn mặt vặn vẹo, ngửa mặt lên trời thét dài, vô cùng tận sát ý, dâng trào bạo phát, "Ta mẹ nó nếu như không làm thịt ngươi, ta thề không vì là yêu!"

Sư Cuồng yên lặng mà rời đi xa một chút!

Sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Quỷ Nhãn cùng hổ rất, sắc mặt cũng là khó coi tới cực điểm.

Nguyên Sơ uất ức, phẫn nộ, bọn họ làm sao không phải như vậy?

Phải biết.

Vì cái này phá thiên ân trùy, bọn họ nhưng là trực tiếp vào chỗ chết đắc tội rồi Liệt Hồ bộ tộc, liền đối với mới tộc nhân, đều chết rồi vài cái!

Nếu như thiên ân trùy là thật sự, như vậy tất cả còn có thể hòa hòa khí khí đàm luận, nhưng là hiện tại...

Nguyên Sơ còn có thể như trước bình thường, nhịn xuống khẩu khí kia sao?

Hắn tuyệt bức sẽ lật nợ bí mật a!

Mà đến lúc đó, không có thiên ân trùy dụ! 1 hoặc, ba người bọn hắn, còn có thể đồng tâm hiệp lực đồng thời đối kháng Nguyên Sơ sao? Còn có trả giá tất cả quyết tâm sao?

Trong khoảng thời gian ngắn.

Bọn họ cũng bắt đầu nhắc tới lên Vương Bảo.

Này đáng chết, giết ngàn đao, vạn ác Vương Đại Chùy!

Này hố đào thật mẹ nó tàn nhẫn a, tứ đại tộc tập thể nhảy hố, quả thực có thể ở nhảy hố đại hội thể dục thể thao lên thành quán quân!

“Tìm tới tên tiểu tử kia, ta muốn giết hắn!” Sư Cuồng gầm nhẹ.

“Giết hắn? Lão phu muốn đánh hắn hồn, nhường hắn được ngàn vạn năm dằn vặt!” Quỷ Nhãn khí run gan.

“Người này chưa trừ diệt, lão phu thực khó xả cơn giận này!” Hổ Man Thần sắc âm trầm, gắt gao nắm chặt nắm tay!

Nguyên Sơ bình tĩnh một chút, mặt không hề cảm xúc nói rằng, “bắt đầu đi, tìm được trước hắn, còn xử trí như thế nào... Bất luận làm sao, người này nhất định phải giao cho ta!”

Sư Cuồng ba cái lão già liếc mắt nhìn nhau, đều không có phản bác.

Luận xui xẻo.

Nguyên Sơ mới là xui xẻo nhất.

Bọn họ nhảy hố nếu là có một mét, Nguyên Sơ tuyệt bức có một mét nửa!

...

...

Vào giờ phút này.

Vương Bảo cực kỳ hài lòng.

Tuy rằng trên người hắn bảo vật, so với đại tộc đều muốn giàu có, nhưng là, tiền mà, nhiều hơn nữa cũng không nhiều.

Này Đại La Kiếm Tôn, có vẻ như rất yêu thích kiếm trận thủ bảo, rất nhiều bảo vật đều có kiếm trận thủ hộ, Vương Bảo một đường đi tới, dựa vào phá cấm thần trùy, dễ như trở bàn tay bình thường được rất nhiều bảo vật!

Lối đi phía trước xuất hiện cường quang, Vương Bảo tăng nhanh tốc độ, đi tới một cái không gian bên trong.

Này không gian rất lớn, hơn nữa, có vẻ như là một cái trọng địa, ở trong hư không, còn như Kim Tự Tháp bình thường, trôi nổi từng kiện hộp ngọc!

Mỗi cái hộp ngọc bên cạnh, đều có chữ nhỏ giới thiệu!

Vương Bảo nhìn về phía xếp hạng Kim Tự Tháp trên cùng hộp ngọc, trước mắt nhất thời sáng ngời.

“Sát Lục Kiếm Quyết! Hối đoái cần chín đạo kiếm văn!”

Đại La Kiếm Tôn nổi danh nhất, chính là Sát Lục Kiếm Quyết, chính là thượng cổ cường sát nhất kiếm quyết một trong!

Theo sát Sát Lục Kiếm Quyết phía dưới, nhưng là ba cái hộp ngọc, theo giới thiệu, bên trong chứa chính là Đại La Kiếm Tôn ba thanh bản mệnh Thần Kiếm, nghĩ đến cũng là cực kỳ bất phàm.

Có điều muốn hối đoái những bảo vật này, cần kiếm văn!

Kiếm văn, Vương Bảo có một đạo, là vào phủ thời điểm thông qua hắc kiếm thử thách chiếm được!

Xem xét nửa ngày, Vương Bảo liền không lại nhìn, những bảo vật này không phải là bị cấm chế trận pháp thủ hộ, nghĩ đến hẳn là Đại La Kiếm Tôn bố trí sức mạnh khác.

Muốn đem bảo vật đoạt tới tay, vậy thì phải cho tới kiếm văn.

Tìm xem xem đi!

Vương Bảo có mục tiêu, liền tiếp tục ở trong đường hầm nhảy động lên, trên đường đụng tới kiếm trận thủ hộ bảo vật, liền trực tiếp lấy, có điều vẫn không có tìm tới đạt được kiếm văn biện pháp!

Đột nhiên.

Phía trước bỗng nhiên truyền đến từng đạo từng đạo tiếng thét chói tai, “Khe nằm! Khe nằm! Các ngươi mấy tên khốn kiếp này, đừng tưởng rằng Cẩu gia là ngồi không, ăn Cẩu gia một cước!”

Nương theo một đạo nổ vang!

Rất nhanh tức đến nổ phổi âm thanh vang lên, “Ta mặt... Mã Đức, bắt lấy nó, lão tử muốn giết chết hắn, chó này yêu là Vương Đại Chùy yêu sủng, bắt lấy nó trưởng lão khẳng định có trọng thưởng!”

Vương Bảo ánh mắt lóe lên, nhanh chóng tới gần, rất nhanh sẽ nhìn thấy bị đuổi tán loạn lão cẩu, lúc này gọi nói, “Cẩu Thặng!”

“Lão Vương?”

Chó yêu nghe được âm thanh nhìn sang, nhất thời đại hỉ, chuyển động loạn lên lại đây, đồng thời quay đầu quay về phía sau những kia yêu tu mắng nói, “thứ hỗn trướng, các ngươi ngày thật tốt đến cùng, lão Vương, nhanh giết chết bọn họ!”

Đang khi nói chuyện, lão cẩu nhảy đến Vương Bảo bả vai.

Mà truy sát lão cẩu những kia yêu tu, lúc này kích động hỏng rồi.

“Vương Đại Chùy?”

“Rốt cuộc tìm được hắn!”

“Tên khốn kiếp này, hố chúng ta thảm như vậy, cuối cùng cũng coi như bắt lấy!”

Một đám yêu tu mang theo sát ý ngút trời tới gần.

“Dừng tay!”

Vương Bảo quát to một tiếng.

Một đám yêu tu ngừng lại, cười lạnh nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nói rằng, “chư vị, các ngươi vì sao đối với ta như vậy căm thù? Ta Vương Đại Chùy không làm gì sao có lỗi với các ngươi sự tình chứ?”

Một đám yêu tu co rúm khóe miệng, nổi trận lôi đình a, khí run gan liên tục.

Ngươi muội!

Tên khốn này còn có mặt mũi nói, chưa từng làm có lỗi với chúng ta sự tình?

Khe nằm!

Ngươi đem tứ đại tộc hố thảm như vậy, ngươi còn trang vô tội?

Quả thực là vô liêm sỉ không biết xấu hổ!

Một cái Hoàng Kim Linh Sư bộ tộc Vĩnh Hằng cảnh người trung niên mặt âm trầm quát, "Vương Đại Chùy, ngươi dùng giả thiên ân trùy, bốc lên tứ đại tộc tranh chấp, bây giờ sự tích bại lộ, ngươi chết chắc rồi!"

Vương Bảo nghe vậy, trong lòng tự nhiên cùng Meikei giống như, nói vậy này tứ đại tộc khẳng định là bởi vì thiên ân trùy trở mặt.

Trong lòng cười thầm, Vương Bảo trên mặt lộ ra phẫn nộ vẻ mặt, quát, "Các ngươi mấy tên khốn kiếp này, dĩ nhiên trả đũa, rõ ràng là các ngươi bức bách ta, giao ra chí bảo, bây giờ lại dám nói ta chí bảo, là giả? Vậy được a, ngươi đem các ngươi trưởng bối tìm đến, đem thiên ân trùy cho ta, ta cho các ngươi tự mình biểu diễn một lượt, thiên ân trùy, đến cùng đúng hay không giả!"

Một đám yêu tu hai mặt nhìn nhau.

Đại gia.

Hàng này làm sao còn sinh lên khí? Ngươi rất sao còn oan ức?

Ở đây yêu tu, tứ đại bộ tộc đều có, vào giờ phút này, liếc mắt nhìn nhau, âm thầm thương nghị một hồi, dồn dập phái ra báo tin, tìm Nguyên Sơ bọn họ đi tới!

Trong này không thể đưa tin, muốn tìm người, cũng chỉ có thể tự mình đi tìm!

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “ta Vương Đại Chùy hành đến chính, ngồi đến ổn, ta liền ở ngay đây chờ!”

Một đám yêu tu sắc mặt vẫn còn có chút khó coi, thế nhưng can hệ trọng đại, đúng là không ai dám ra tay rồi.

Lão cẩu nằm nhoài Vương Bảo bên tai thấp giọng truyền âm nói, “lão Vương, này sóng ổn hay không?”

Vương Bảo cười nhạt về nói, “yên tâm, ổn so sánh, xem ta như thế nào lại hãm hại bọn hắn một làn sóng...”

------oOo------

Chương 727: Không sai, ta hãm hại các ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cũng không lâu lắm.

Nguyên Sơ cái thứ nhất chạy tới.

Nhìn thấy Vương Bảo một sát na, Nguyên Sơ khuôn mặt lập vặn vẹo lên!

Hắn coi chính mình có thể nhịn được.

Nhưng trên thực tế, hắn không thể!

Nổi giận gầm lên một tiếng, Nguyên Sơ trên người yêu khí hóa thành một đoàn kinh thiên Hồng Hồ, dường như từng đạo từng đạo kịch liệt đỏ mặt, hướng về Vương Bảo vọt tới!

Chỉ có điều.

"Ông lão, muốn giết cứ giết, thế nhưng ngươi vĩnh viễn đừng muốn biết thiên ân trùy lợi hại!"

Dát!

Nguyên Sơ mạnh mẽ đem công kích thu về.

Hắn thở hổn hển, trừng mắt màu đỏ tươi chi mục nhìn Vương Bảo, trầm mặc nửa ngày, lớn tiếng nói, "tiểu tử, nếu như ta phát hiện ngươi thật sự ở Khanh lão phu, lão phu xin thề, chắc chắn nhường ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, bĩu môi nói, "hố ngươi? Hố ngươi ta có cái gì chỗ tốt?"

Nguyên Sơ ngột ngạt đến nội thương, lạnh giọng nói, “vậy ngươi đúng là nói một chút, vì sao thiên ân trùy trước không có một chút nào tác dụng?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “cái này mà... Các loại cái khác đại lão đến rồi lại nói! Ông lão, không nên gấp gáp, đến đến đến, ngươi theo ta học một ha... Hấp khí! Hơi thở! Muốn nghĩ như vậy... Thế giới này tốt đẹp như thế, ta nhưng táo bạo như vậy, không được, không tốt...”

Nguyên Sơ gò má co rúm!

Cố nén muốn một cái tát quất chết Vương Bảo kích động!

Thế giới tốt đẹp như thế?

Đẹp tốt cái rắm!

Tên tiểu hỗn đản này, ngươi tốt nhất cho ta cầu khẩn, sau đó có thể chứng minh thiên ân trùy là thật sự, nếu không, lão phu xin thề, ngươi nhất định sẽ hối hận.

Rất nhanh.

Nhận được tin tức Sư Cuồng, hổ rất cùng với Quỷ Nhãn, cũng là cấp tốc tới rồi!

Nhìn thấy Vương Bảo, tự nhiên cũng là tức giận khó hòa.

Trong này, Sư Cuồng cùng Vương Bảo có thù cũ, vào giờ phút này, mặt âm trầm lạnh quát, “Tiểu tử, ngày hôm nay ngươi nếu như không cho lão phu một cái thoả mãn bàn giao, ngươi liền xong đời!”

Vương Bảo đều không thèm để ý hắn.

Nguyên Sơ trầm giọng quát, “Hiện tại có thể nói chứ?”

Vương Bảo ánh mắt nhìn quét một chút hết thảy yêu tu, sau đó, hít sâu một

hơi, nhếch môi, lộ ra một cái Nanh Trắng, cười nhạt nói, “nếu đại gia hỏa đều đến rồi, vậy ta liền nói, kỳ thực a... Các ngươi thật sự bị ta hãm hại... Không sai, ta ngả bài!”

Oát?

Vậy thì thừa nhận?

Vừa nãy ngươi rất sao không phải còn phủ nhận sao?

Nguyên Sơ một mặt mộng bức.

Suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Mà cái khác yêu tu, đặc biệt là lấy Sư Cuồng ba vị đại lão, nhưng là khí đều muốn nổ!

“Tiểu hỗn đản, ngươi muốn chết!” Sư Cuồng nanh cười một tiếng, khí thế bộc phát ra!

Phản ứng lại Nguyên Sơ thân thể run cầm cập, đây là khí, hắn nhìn Vương Bảo, bỗng nhiên vung tay lên, từng bước một hướng đi Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “tất cả chớ động tay, tên tiểu tử này, là của ta...”

Có điều.

Không chờ hắn động thủ đây.

Liền nghe được Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “không nên gấp gáp mà, hãy nghe ta nói hết, không sai, ta cho các ngươi thiên ân trùy, là giả, ta hãm hại các ngươi, cái này ta thừa nhận, ta Vương Đại Chùy từ trước đến giờ đều là người đàng hoàng, lúc trước hố các ngươi, cũng là bị bất đắc dĩ! Có điều, tuy rằng ta cho các ngươi chính là giả thiên ân trùy, thế nhưng chính phẩm... Còn là ở trong tay ta nha!”

Nguyên Sơ đột nhiên ngừng chân!

Hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, đang suy tư Vương Bảo lời nói thật giả!

Sư Cuồng đột nhiên nói rằng, “Nguyên Sơ huynh, là thật hay giả, có thể để cho hắn thử một lần a!”

Nguyên Sơ trầm mặc chớp mắt, lạnh giọng nói, “cho lão phu tự mình biểu thị một lần!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp, “Không thành vấn đề a, đi lên!”

Đang khi nói chuyện, Vương Bảo rất là tùy ý từ Nguyên Sơ bên người đi qua, xem Nguyên Sơ thẳng cắn răng!

Đông đảo yêu tu theo Vương Bảo, ở trong đường hầm tìm kiếm, rất nhanh, liền phát hiện một cái kiếm trận!

Nguyên Sơ nhìn con này là tới gần, liền có vẻ một ít ngột ngạt kiếm trận, hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm Vương Bảo nói rằng, “tiểu tử, vào đi thôi!”

Vương Bảo lấy ra phá cấm thần trùy, hướng về kiếm trận đi đến.

Lão cẩu thấp giọng nói,

“Lão Vương, có được hay không a!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, chẳng muốn trả lời, hờ hững đi vào kiếm trận!

Nguyên Sơ bốn tôn đại lão nhất thời trợn to hai mắt.

Sau đó, nhìn thấy Vương Bảo ở kiếm trận bên trong ngang qua, kiếm trận nhưng không phản ứng chút nào, nhất thời mừng như điên cực kỳ!

Khe nằm!

Thật sự!

Đúng là thật sự!

Nguyên lai đây chính là thiên ân trùy nghịch thiên kỳ hiệu, này kiếm trận một chút xíu phản ứng đều không có a, quả nhiên trâu bò!

Vương Bảo bước vào chính giữa kiếm trận, lấy ra một cái màu đen hộp sắt, không hề liếc mắt nhìn, liền cất đi, xoay người, thản nhiên bước ra kiếm trận, Vương Bảo cười híp mắt nói, "Thế nào? Hiện tại biết ta này thiên ân trùy lợi hại chứ?"

Nguyên Sơ bọn họ liếc mắt nhìn nhau.

Nguyên Sơ trong giây lát sát ý vạn cân gầm nhẹ nói, "đem thật sự thiên ân trùy giao ra đây, tha cho ngươi khỏi chết!"

Nhưng mà.

Vương Bảo nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Nguyên Sơ, hơi cười, nói rằng, "ngươi cái lão Bạch si, đầu óc vô nước đúng không? Thiên ân trùy quý giá như thế, ngươi cảm thấy ta sẽ cho ngươi? Biết ta vì sao chuyên môn cho các ngươi biểu thị không?"

"Chính là nghĩ khí các ngươi a!"

"Thế nào? Liền hỏi ngươi có tức hay không? Có tức hay không?"

Ác thảo!

Nguyên Sơ chấn kinh rồi!

Tên tiểu hỗn đản này, là dừng bút chứ?

Hắn vì sao ngông cuồng như thế?

Có tức hay không? Đương nhiên khí a, thế nhưng, ngươi có thể tức đến chúng ta cái gì? Ngươi coi như không giao, chúng ta cướp là được rồi, lại không phải chưa từng làm!

Sư Cuồng đột nhiên làm càn cười to lên, quát, “Tiểu tử, ngươi cho rằng, chúng ta sẽ bận tâm thân phận của ngươi? Chớ ngu! Cổ Lực hiện tại không ở, không có ai, có thể giữ được ngươi, ngươi lớn lối như thế, thực sự là tìm đường chết! Ta chỉ mấy ba lần, ba lần qua đi, ngươi còn không giao ra chính phẩm thiên ân trùy, hừ, vậy ngươi cũng đừng muốn đi ra ngoài!”

Nói xong, Sư Cuồng một trận, bắt đầu đếm xem, “Một...”

Vương Bảo cười không nói!

“Hai...”

Sư Cuồng trên người sát cơ bắt đầu phun trào.

Mắt thấy còn sót lại cái cuối cùng mấy, Vương Bảo nhưng vẫn cứ thản nhiên nơi chi, Sư Cuồng sắc mặt trở nên khó coi đến cực hạn, mà Nguyên Sơ, dĩ nhiên không nhịn được, thình lình lại ra tay, lệ quát, “Tiểu hỗn đản! Ta xem ngươi chính là muốn chết! Trước tiên cho ta quỳ xuống lại nói!”

Đang khi nói chuyện.

Ngập trời Liệt Diễm Hồng Hồ hư ảnh, dĩ nhiên nhấn chìm Vương Bảo.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo bỗng nhiên nhạt âm thanh nói, “tiêu hao một đạo kiếm văn, thỉnh cầu che chở!”

Liệt Diễm Hồng Hồ hư ảnh biến mất.

Vương Bảo bình an vô sự, từng đạo từng đạo kiếm khí màn ánh sáng ở trên hư không ngưng tụ mà ra!

Hư không hiện ra chữ, “Đã sử dụng một đạo kiếm văn, che chở thời gian một canh giờ! Đối với kiếm văn người nắm giữ ra tay, cảnh cáo ba lần, ba lần qua đi, tru tuyệt!”

Vương Bảo phun ra khẩu khí, quay về một mặt mộng bức Nguyên Sơ thử nhe răng, cười nói, “như thế nào a ông lão, biết ta vì sao không sợ các

ngươi chứ? Biết ta vì sao khí các ngươi chứ? Có năng lực, ngươi giết ta a, đến đến đến, tiếp tục động thủ, ta liền đứng ở chỗ này, mặc ngươi đánh!”

Sư Cuồng ba vị đại lão liếc mắt nhìn nhau, đều là có chấn động!

Mà Nguyên Sơ, khí đều muốn đánh mất thần trí!

Hắn vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo vẫn còn có này một chiêu!

Kiếm văn?

Có vẻ như chỉ có tiểu tử này, ở vào phủ trước, từng chiếm được một đạo!

Khe nằm, không nghĩ tới kiếm văn còn có như vậy tác dụng, thực sự là...

Quá mẹ nó uất ức!

(Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống) không sai chương tiết đem kéo dài ở đổi mới, đứng ở giữa không có bất luận cái gì quảng cáo, còn mời mọi người thu gom cùng!

Yêu thích mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống mời mọi người thu gom: Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống đổi mới tốc độ nhanh nhất.

------oOo------

Chương 728: Tổ gia ngài thực sự là làm 1 tay chết tử tế

Nguồn: EbookTruyen.VN

...

Vương Bảo ở trong tiếng cười lớn rời sân!

Không có yêu tu đuổi theo!

Vì vì là bọn họ cũng đều biết, vốn là vô dụng, có Đại La Kiếm Tôn lưu lại sức mạnh che chở, ai cũng không đả thương được Vương Bảo chút nào.

Nếu không đả thương được người ta, vậy còn truy cái lông?

Chỉ để lại một vị yêu tu, đau "bi" cực kỳ uất ức trầm mặc.

Hồi lâu.

Sư Cuồng bọn họ liếc mắt nhìn nhau, yên lặng tách ra, rời đi, Nguyên Sơ chưa động, biểu hiện hơi choáng, nửa ngày, hắn bỗng nhiên cắn răng gầm nhẹ nói, "bất kể những bảo vật khác, cũng bất kể Đại La Kiếm Tôn truyền thừa, mau mau tìm cho ta kiếm văn, lão phu liền không tin, ta như có càng nhiều kiếm văn, vẫn chưa thể đối với tiểu tử kia ra tay!"

Liệt Hồ bộ tộc yêu tu hai mặt nhìn nhau, sau đó mau mau phân tán ra đi tới tìm kiếm văn tung tích!

Như thế một phen tìm kiếm, Vương Bảo lúc trước đụng tới cái kia không gian khổng lồ, cùng với Kim Tự Tháp trạng bảo vật chồng cũng bị rất nhiều yêu tu phát hiện.

Nhìn cái kia rực rỡ muôn màu bảo vật hộp, phần lớn yêu tu cũng là muốn điên rồi!

Trời ơi!

Sát Lục Kiếm Quyết a!

Đại La Kiếm Tôn bản mệnh Thần Kiếm a!

Bất kể là người nào, được, cũng có thể một bước lên trời!

Trong lúc nhất thời, Vương Bảo đều bị yêu tu ném ra sau đầu, tìm kiếm kiếm văn nhiệt tình càng thêm tăng vọt!

...

...

Vương Bảo tìm kiếm hồi lâu, vẫn không có tìm tới được kiếm văn tung tích, trong lúc nhất thời đều có chút phiền chán.

Có điều cũng không lâu lắm, hắn liền đụng tới Hoang Cổ Thánh Tông một cái Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao ông lão.

Lão già này nhìn thấy Vương Bảo, được kêu là một cái mừng như điên, cấp tốc tiến lên, chắp tay trầm giọng nói, "tổ gia, cuối cùng cũng coi như là tìm tới ngài, Cổ Lực trưởng lão lo lắng tổ gia an nguy, chúng ta phân tán ra đến, vẫn đang tìm ngài!"

Vương Bảo gật gù, thuận miệng hỏi nói, "Cổ Lực người đâu?"

Ông lão ngột ngạt hưng phấn, nói rằng, "tổ gia, nơi này không thể đưa tin, thế nhưng chúng ta ở giữa lộ đều âm thầm làm ra đánh dấu, theo đánh dấu liền có thể tập hợp đủ, còn có chính là, tổ gia, Cổ Lực trưởng lão phát hiện một cái bảo địa, bên trong không chỉ có rất nhiều kiếm quyết, có có thể được kiếm văn!"

Vương Bảo sáng mắt lên, vỗ vỗ ông lão vai, cười nhạt nói, "các ngươi làm rất tốt, đi, nhanh mang ta đi!"

Này đất phảng phất mê cung, vòng tới vòng lui, rất nhanh Vương Bảo liền tìm tới Mặc Vẫn phụ tử, lại sau đó, tìm tới Cổ Lực.

Cổ Lực mang theo Vương Bảo đi tới một con đường trước, hưng phấn nói, "Tổ gia, ta tra xét qua, đi về bảo địa chỗ, chỉ có này một con đường, chỉ cần ta phong cấm nơi này, Đại La Kiếm Tôn động phủ hết thảy tạo hóa, liền đều là chúng ta!"

Vốn là.

Cổ Lực còn tưởng rằng Vương Bảo cũng sẽ cao hứng.

Thế nhưng ai từng nghĩ, Vương Bảo lại đột nhiên nghiêm mặt, nói rằng, "Cổ Lực a, đây chính là ngươi không đúng!"

"A?"

Cổ Lực vẻ mặt ngẩn ra.

Vương Bảo lời nói ý vị sâu xa nói rằng, "ngươi cái này quan niệm, không được! Làm gì nhất định phải như thế lòng tham đây, có tài mọi người cùng nhau phát không phải càng tốt hơn sao? Ngươi muốn học chia sẻ, học được rộng lượng, vì tư lợi, là đi không xa!"

Là như vậy sao?

Tổ gia ngài thực sự là như thế cao thượng người sao?

Chuyện này thực sự là cùng ngài trước thiết lập nhân vật, rõ ràng không hợp a.

Cổ Lực có chút đau "bi", có điều Vương Bảo lên tiếng, hắn cũng không biện pháp, chỉ được từ bỏ phong cấm đường nối ý nghĩ.

Sau đó nhường hắn thổ huyết chính là, Vương Bảo thình lình nhường hắn phái người đi thông báo cái khác yêu tu, nói nơi này có kiếm văn tung tích.

Không biện pháp, Cổ Lực liền để Mặc Thương đi tìm những tông môn khác yêu tu đi tới!

Bọn họ không biết Vương Bảo muốn làm cái gì, chỉ có lão cẩu đối với tất cả những thứ này rõ ràng trong lòng, lão cẩu rõ ràng, lão Vương đây là lại chuẩn bị muốn đào hầm!

Đi tới Cổ Lực tìm tới bảo địa!

Không gian thật lớn bên trong, thình lình san sát từng đạo từng đạo thạch bia, những bia đá này ở trong hư không trôi nổi, phảng phất bãi đá, ở không gian trung ương nhất, còn có Đại La Kiếm Tôn lưu lại giới thiệu!

“Kiếm quyết 108 đạo, lĩnh ngộ một đạo liền có một đạo kiếm văn ban tặng!”

"Nhưng, được kiếm văn người, cần được đến kiếm văn một khắc sau,

Mới có thể rời đi nơi đây, đồng thời, nếu như cái khác được kiếm văn người, nguyện lấy kiếm văn giằng co, thì lại hai người kiếm văn, tất cả đều thủ tiêu!"

“Năng lực, đại cục, thực lực, đều là bản tọa người truyền thừa cần có, cuối cùng có thể lấy chín đạo kiếm văn, được bản tọa Sát Lục Kiếm Quyết người, làm gốc toà truyền thừa đệ tử!”

Cổ Lực buồn bực nói, “Tổ gia, ngài xem đi, nếu như không có những tông môn khác tham dự, chúng ta liền phát ra...”

Vương Bảo thuận miệng cười, “Cái kia nhiều vô vị! Sống sót muốn chính là kích thích!”

Cổ Lực vô lực nhổ nước bọt, hắn cảm thấy đến tổ gia đã điên rồi!

Theo Mặc Thương đưa tin.

Dần dần mà.

Rất nhiều yêu tu dồn dập tới rồi, bước vào nơi đây!

Nhìn thấy trên bia đá giới thiệu, hầu như hết thảy yêu tu đều là hưng phấn lên!

Nhiều như vậy thạch bia, cũng là đại diện cho nhiều như vậy kiếm văn, mà chỉ cần chín đạo kiếm văn, liền có thể đổi lấy Sát Lục Kiếm Quyết!

Tuy rằng quá trình có thể sẽ rất khó, thế nhưng, cơ hội cũng là có rất nhiều a!

Mạnh mẽ nhất lão ở trong, Nguyên Sơ cái thứ nhất tới rồi, Sư Cuồng theo sát phía sau, chờ đến Quỷ Nhãn cùng hổ rất lần lượt mà đến, vào giờ phút này, có chút yêu tu đã ở cảm ngộ kiếm quyết!

Đột nhiên.

Nguyên Sơ hướng về Vương Bảo đi tới, mặt âm trầm nói rằng, “tiểu tử, ngày lành của ngươi đến rồi đầu! Chờ lão phu được kiếm văn, ta liền không tin, ngươi có có thể được Đại La Kiếm Tôn tiền bối che chở!”

Cổ Lực cau mày, lạnh quát, “Nguyên Sơ, ngươi có mao bệnh a? Vương Đại Chùy chính là bản tông tổ gia, chú ý ngươi thái độ!”

Nhưng mà.

Nguyên Sơ nhưng là đột nhiên làm càn cười to nói, “Cổ Lực, nể mặt ngươi, lão phu mới không phản ứng ngươi, thế nhưng, tiểu tử này như vậy hố lão phu, ta cũng sẽ không vì nể mặt ngươi, từ bỏ làm thịt hắn!”

Cổ Lực ngẩn ra, “Hố ngươi? Tổ gia hố ngươi cái gì?”

Nguyên Sơ ngậm miệng không nói chuyện, mạnh mẽ trừng Vương Bảo một

chút, phất tay áo hướng đi thạch bia, “Ngươi tự mình hỏi hắn sao!”

Cùng lúc đó, Sư Cuồng, hổ rất cùng với Quỷ Nhãn, ba vị Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão đều là hừ lạnh một tiếng, ánh mắt bên trong, sát cơ phun trào!

Cổ Lực hãi hùng khiếp vía.

Khe nằm!

Tình huống gì?

Không phải là một đại sẽ không gặp mặt sao?

Sao rất giống tổ gia thành đối tượng đả kích?

Ta phốc, tổ gia, ngài lại làm cái gì người người oán trách sự tình a?

Ngột ngạt lo lắng âm thầm, Cổ Lực cười khổ nói, “tổ gia, ngài làm cái gì?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “cũng không làm gì! Chính là đào cái hố nhỏ!”

Trên đầu vai lão cẩu trợn tròn mắt, nói rằng, “này rất sao vẫn là hố nhỏ? Ông lão, ngươi là không biết a, lão Vương quá hỏng rồi, dùng một cái giả bảo vật, hố này bốn cái lão già tự giết lẫn nhau, giết tới giết tới, đến cuối cùng mới phát hiện bảo vật là rất sao giả, ngươi nói, người có thể không khí sao?”

Cổ Lực cùng với Mặc Vẫn bọn họ đều là kinh ngạc đến ngây người.

Phản ứng lại, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Dùng giả bảo vật, hố tứ đại tộc tự giết lẫn nhau?

Ta giọt má ơi!

Chẳng trách Nguyên Sơ dám nói thế với, chẳng trách Sư Cuồng bọn họ đều là như vậy vẻ mặt.

Một hố hố một tổ, tứ đại tộc đưa hết cho hố đi vào a!

Tổ gia ngài thực sự là làm một tay chết tử tế...

------oOo------

Chương 729: Kích thích lão Vương? Này không phải tìm đường chết sao!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Lực vô lực đi nhổ nước bọt cái gì.

Bởi vì Vương Bảo cho hắn máng điểm quá nhiều!

Vào giờ phút này.

Hắn liền Đại La Kiếm Tôn truyền thừa, đều ném ra sau đầu, đầy đầu đều là nên [như thế nào giải quyết tổ gia đào hầm, quản đào mặc kệ chôn] vấn đề.

Tứ đại bộ tộc không phải là người hiền lành!

Tuy rằng Cổ Lực tự tin, bọn họ căn bản so với không được Hoang Cổ Thánh Tông, thế nhưng, ta hiện tại dù sao cũng là người đơn lực mỏng a, ta tuy rằng trâu bò, thế nhưng có cái lông dùng, ta có thể một cái đánh hai cái, ta còn có thể một cái đánh bốn cái?

Đến thời điểm người ta đồng thời liên thủ, không phải muốn trả thù, chúng ta sao làm?

Tổ gia không thể xảy ra chuyện gì!

Hoang Cổ lão tổ chính là hắn Hoang Cổ Thánh Tông trời, lão tổ kết bái huynh đệ, hắn Cổ Lực nếu như không gánh nổi, hắn liền không mặt mũi trở lại!

Nghĩ như thế nào, cũng không nghĩ đến phá cục biện pháp, Cổ Lực không khỏi sắc mặt khó coi, quay về Vương Bảo buồn bực nói, “Tổ gia a, ai... Ngài liền không nên đem những người này cũng chiêu đi vào, ai ai ai, ngàn vạn lần không nên a...”

Vương Bảo ngáp một cái, sau đó, tiến lên vài bước, nhìn trong hư không từng đạo từng đạo thạch bia, cười nhạt nói, “yên chí, trong lòng ta nắm chắc, ngươi không cần lo lắng!”

Cổ Lực khóe miệng co rúm.

Cùng Mặc Vẫn mấy cái liếc mắt nhìn nhau, một đám hàng tâm tình đều là gay go tới cực điểm, Cổ Lực hít sâu một hơi, nếu tổ gia bảo thủ, không phải đồ vật, vậy cũng chỉ có thể dựa vào bọn họ toàn lực cứu lại!

“Toàn lực ứng phó, lĩnh ngộ kiếm quyết, được kiếm văn...”

Kiếm văn có thể che chở!

Có thể đổi bảo!

Có thể cho rằng giao dịch thẻ đánh bạc mà!

Cùng lúc đó.

Chư tông đại tộc yêu tu cao thủ, đã dần dần có thu hoạch!

Lòng mang cừu hận, càng có Tham Lam tình huống, hầu như hết thảy yêu tu đều là đem hết toàn lực đi cảm ngộ trong bia đá kiếm quyết!

Đột nhiên.

Một tấm bia đá ầm ầm trong lúc đó phá toái, hóa thành từng đạo từng đạo linh quang tiêu tan ở giữa không trung, đồng thời một đạo kiếm văn chạy toán loạn hướng về phía một cái trong đó Yêu tộc thanh niên, trôi nổi ở sau đó não nơi!

Tình cảnh này nhất thời nhường rất nhiều yêu tu nhìn kỹ qua đi!

Yêu tộc thanh niên, chính là Sư Vọng thiếu chủ!

Vẻ mặt mừng như điên, càng lộ ra nồng nặc vẻ tự đắc, Sư Vọng đầu một

ngang, lãnh ngạo nhìn quét cái khác Yêu tộc!

“A ngông cuồng, khá lắm!”

Sư Cuồng đại lão tinh thần phấn chấn, đại hỉ nhảy nhót, vỗ vỗ Sư Vọng vai, hết sức vui mừng!

Sau đó.

Sư Cuồng híp mắt cười, quay về Nguyên Sơ Tam cái đại lão chắp chắp tay, cười nói, “mấy vị đạo huynh, nhà ta a ngông cuồng đã thành công được một đạo kiếm văn, các ngươi cũng đến nỗ lực a, ha ha ha...”

Nguyên Sơ Tam cái lão già thập phần chán ngán!

Ma trứng!

Không phải là thành công một lần sao? Trâu bò cái cái gì a? Hối đoái Sát Lục Kiếm Quyết, cũng phải cần chín đạo kiếm văn đây!

Nguyên Sơ ánh mắt tinh mang lóe lên, bỗng nhiên nói rằng, “Sư Cuồng lão đệ, sao không nhường tiểu tử nhà ngươi sử dụng kiếm văn, trung hoà Vương Đại Chùy cái kia tiểu hỗn đản kiếm văn che chở?”

Này vừa nói.

Sư Cuồng hơi nhướng mày, liếc mắt một cái lúc này cũng là nhìn sang Vương Bảo, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “cái này mà... Báo thù không vội vã, không vội vã, chúng ta gấp cái gì đây, sau khi rời khỏi đây có rất nhiều cơ hội, ta cảm thấy vẫn là trước tiên toàn lực đoạt bảo mới là trọng yếu nhất, chư vị, thứ tội!”

Emma ngươi mẹ nó!

Nguyên Sơ trong lòng cuồng mắng không ngớt!

Bốn tôn đại lão bên trong, chỉ có hắn, nhất muốn báo thù, xem Sư Cuồng ý

này, nói rõ sẽ không đem kiếm văn lãng phí ở Vương Bảo trên người!

Quỷ Nhãn cùng hổ rất vừa nhìn,, đừng rất sao nghĩ báo thù, Sư Cuồng đã đi ở đằng trước, vẫn là mau mau toàn lực làm kiếm văn đi!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo thình lình hướng về Sư Cuồng nơi này đi tới.

Này hơi động, tự nhiên gây nên rất nhiều yêu tu chú ý, Nguyên Sơ bọn họ đều là ngừng lại, muốn nhìn một chút Vương Bảo lại muốn chỉnh cái gì yêu thiêu thân!

Sư Cuồng sắc mặt âm trầm lại, Sư Vọng thiếu chủ nhưng là liên tục cười lạnh.

Vương Bảo tới gần, trên dưới đánh giá Sư Vọng thiếu chủ vài lần, mỉm cười nói, "không tệ lắm tiểu tử, ngộ tính rất cao a!"

Sư Vọng thiếu chủ ánh mắt vẻ đắc ý lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó châm chọc nói, "đó là đương nhiên, hơn nữa... Ngươi rất sao cùng lão tử trang cái gì đầu to tỏi? Gọi ai tiểu tử đây!"

Sư Cuồng trầm giọng quát, "Vương Đại Chùy, lão phu hiện tại không muốn phản ứng ngươi, ngươi tốt nhất đàng hoàng, không muốn sai lầm! Cút ngay!"

Vương Bảo bả vai, lão cẩu tiện hề hề cười nói, "ông lão, ta có thể bảo đảm, ngươi xui xẻo rồi, kích thích lão Vương? Này không phải tìm đường chết sao?"

"Lời này nói có lý!"

Vương Bảo vỗ tay cái độp, cười hì hì nói, nhìn Sư Cuồng, nói rằng, "ngươi không muốn phản ứng ta? Đây chính là không nhìn ta? Không nhìn ta Vương Đại Chùy? Ngươi thật là to gan!"

“Được một đạo kiếm văn rất thoải mái đúng không?”

“Cảm giác mình đi trước 1 bước, kích động đúng không?”

“Cho rằng Sát Lục Kiếm Quyết, gần ngay trước mắt đúng không?”

“Mộng làm rất đẹp mà!”

“Đáng tiếc a, các ngươi đụng tới ta Vương Đại Chùy...”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo ánh mắt, đột nhiên nhìn về phía trước người một tấm bia đá!

Động tác này, không thể nghi ngờ rất rõ ràng chính là ở nói cho cái khác hàng, ta muốn kiếm chuyện!

Sư Cuồng sắc mặt khó coi cực kỳ, âm trầm đáng sợ, ánh mắt lập loè ngập trời phẫn nộ, gắt gao nắm chặt nắm tay!

Sư Vọng thiếu chủ tự nhiên cũng rất khí, có điều hắn nhưng là châm chọc cười nói, “tộc thúc, đừng để ý tới hắn, những này Đại La Kiếm Tôn lưu lại kiếm quyết, mỗi cái bất phàm, nếu như hắn đánh chính là được kiếm văn, trung hoà ta kiếm văn chủ ý, hừ, quả thực là mơ hão!”

Sư Cuồng ngột ngạt cơn giận nói rằng, “A ngông cuồng, không muốn xem thường, tiểu tử này không thể theo lẽ thường so sánh!”

Sư Vọng thiếu chủ nở nụ cười, “Tộc thúc, ta thừa nhận, hắn vận may rất nghịch thiên, được rất nhiều chí bảo, thế nhưng, vậy thì như thế nào? Vận may, không phải ngộ tính, hắn không thể...”

Nói còn chưa dứt lời.

Nói đến nửa đoạn.

Trong chớp mắt, nương theo một đạo nổ vang, liền nhìn thấy một tấm bia đá nát tan, linh quang tung bay trong lúc đó, một đạo kiếm văn xuất hiện, chớp mắt sau khi, đứng ở Vương Bảo sau lưng!

Vương Bảo xoay người, nhìn vẻ mặt mộng bức Sư Vọng thiếu chủ, cười nói, "nói a, tiếp tục a, ta không thể cái gì? Không thể được kiếm văn? Vậy ngươi nhìn nhìn, ta hiện khi chiếm được chính là cái cái gì?"

Sư Vọng thiếu chủ đều muốn tan vỡ!

Khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Thiên sát!

Này mẹ nó làm sao có thể chứ?

Lão tử từ đi vào, liền không quản cái khác, toàn lực ứng phó lĩnh ngộ kiếm quyết, lúc này mới cái thứ nhất lĩnh ngộ thành công, được kiếm văn!

Người này đây?

Hắn rất sao mới lĩnh ngộ bao lâu?

Ta chùi, mười mấy hơi thở có hay không?

Vậy thì thành công?

Không có so sánh sẽ không có thương tổn, mà hiện tại, Sư Vọng thiếu chủ cảm giác nội tâm của chính mình chịu đựng hơn trăm triệu tấn công dữ dội thương tổn!

Sư Cuồng cũng chấn động!

Vẫn nhìn nơi này Nguyên Sơ bọn họ, há hốc mồm!

Thời khắc chú Ý Phong hướng về Cổ Lực trưởng lão, dại ra!

Rất nhiều muốn tu, có một cái tính một cái, tất cả đều mộng bức tại chỗ!

Bọn họ ánh mắt đều có chút mờ mịt!

Căn bản là không có cách lý giải, Vương Bảo là làm sao làm được..

Này tính cái gì?

Trong thời gian ngắn như vậy, lĩnh ngộ một loại Đại La Kiếm Tôn lưu lại kiếm quyết? Ngươi rất sao coi như là Thần Kiếm đổi, ngươi cũng không thể như thế biến thái a...

------oOo------

Chương 730: Này rất sao liền liếm lên?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sư Vọng có chút run cầm cập.

Bởi vì hắn nhìn thấy Vương Bảo cái kia không có ý tốt ánh mắt.

Cái kia tràn ngập ánh mắt hài hước.

Cái kia phảng phất nhìn thấy ánh mắt của con mồi.

Này giời ạ!

Tên khốn này!

Hắn sẽ không thật sự nghĩ...

Làm như vậy chứ?

“Ngươi... Ngươi không thể...”

Sư Vọng thiếu chủ nói chuyện đều không lưu loát!

Vương Bảo híp mắt cười, “Ta không thể cái gì a, ngươi nói lại nói rõ trắng (Haku)!”

Sư Cuồng không nhìn nổi, khuôn mặt vặn vẹo một hồi, mặt âm trầm quay về Vương Bảo thấp giọng quát, “Tiểu tử, chúng ta đều xin bớt giận, không cần thiết lẫn nhau thương tổn không phải sao? Lão phu bảo đảm, chỉ cần chúng ta còn ở Đại La Kiếm Tôn trong động phủ, sau đó liền tuyệt không lại gây sự với ngươi, làm sao?”

Vương Bảo con mắt đột nhiên trừng, “Ta rõ ràng, ý của ngươi là, các loại đi ra ngoài động phủ, sẽ tìm ta phiền phức? Đúng không?”

Dát?

Sư Cuồng há hốc mồm!

Phản ứng lại, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm, ta là ý này sao? Ngươi rất sao có thể hay không tìm rõ ràng trọng điểm a, ý của ta là đại gia nước giếng không phạm nước sông!

Không giống nhau: Không chờ Sư Cuồng phản ứng lại, Vương Bảo liền cười lạnh nói, “nếu ngươi đều nói như vậy, ta nếu như hiện tại không làm điểm cái gì, cái kia sau khi rời khỏi đây, không chắc liền không có cơ hội a!”

Dứt lời.

Vương Bảo thình lình quay về Sư Vọng thiếu chủ chỉ tay, nhạt âm thanh nói, “bằng vào ta kiếm văn, trung hoà hắn kiếm văn!”

Vù!

Hư không truyền đến đạo đạo rung động thanh âm.

Sau một khắc, Vương Bảo sau lưng kiếm văn biến mất không còn tăm hơi, cùng lúc đó, Sư Vọng thiếu chủ kiếm văn, đồng thời biến mất không còn tăm hơi!

Sư Vọng thiếu chủ triệt để bối rối!

Không rồi!

Lão tử nhọc nhằn khổ sở chiếm được kiếm văn, mộc hữu!

Ta rất sao...

“Ta muốn giết ngươi!”

Sư Vọng thiếu chủ gào thét, rít gào, thân thể hơi động, trực tiếp hướng về Vương Bảo đánh tới!

Có điều chớp mắt sau hắn liền bị một cái tay lôi trở lại, kéo hắn sự tình Sư Cuồng, khuôn mặt vặn vẹo Sư Cuồng, gắt gao ấn lại Sư Vọng thiếu chủ, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "khá lắm, ngươi rất sao có gan, lão tử hiện tại xin thề, không làm thịt ngươi, lão tử thề không vì là yêu!"

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "được thôi, lẫn nhau thương tổn mà, ta ngược lại là không đáng kể, vẫn là câu nói kia, nếu ngươi đều nói như vậy, vậy ta cũng lời nói lời hung ác, sau đó a, bất luận các ngươi được bao nhiêu kiếm văn, lão tử liền cho ngươi trung hoà bao nhiêu, chúng ta tới xem một chút, là các ngươi được nhanh, vẫn là ta Vương Đại Chùy trung hoà nhanh!"

"Ngươi rất sao..."

Sư Cuồng tức giận đều không nói ra được!

Sắc mặt tái xanh, thở hổn hển, có thể tưởng tượng, nếu như không phải có kiếm văn che chở, Sư Cuồng tuyệt đối có thể đem Vương Bảo ngàn đao bầm thây!

Bốn phía yêu tu đều là hai mặt nhìn nhau!

Vạn vạn không nghĩ tới, Vương Bảo đã vậy còn quá không để lối thoát!

Cổ Lực vẻ mặt đã mất cảm giác, hắn cảm thấy đến tổ gia đã điên (chơi), giám định xong xuôi!

Mà lúc này.

Nguyên Sơ đột nhiên nở nụ cười, trong tiếng cười, lộ ra nồng nặc châm chọc, nói rằng, "sớm biết như vậy, sao lúc trước còn như thế? Sư Cuồng, vừa nãy ngươi nếu có thể thử xem, sử dụng kiếm văn trung hoà hắn che chở, chúng ta hiện tại làm sao đến mức như thế bị động?"

Sư Cuồng khóe miệng co rúm.

Hắn thật là có điểm hối hận.

Thế nhưng.

Này rất sao ai có thể nghĩ tới a.

Cái này đáng chết giết ngàn đao vạn ác Vương Đại Chùy, đây chính là cái xà tinh bệnh a, lão tử cũng đã chuẩn bị nhân nhượng cho yên chuyện, hắn lại vẫn làm trầm trọng thêm, ta rất sao có biện pháp gì?

Mà Nguyên Sơ âm thanh qua đi.

Vương Bảo đột nhiên nhìn Nguyên Sơ, cau mày nói, “lão già, ngươi đang gây hấn với ta?”

Nguyên Sơ lông mày nhíu lại, bỗng nhiên cắn răng quát, "Tiểu tử thúi, ngươi không nên đắc ý! Ta biết ngươi rất lợi hại, thế nhưng ta liền không tin, ngươi có thể vẫn như thế lợi hại xuống, chúng ta tứ đại tộc nhiều người như vậy, đồng thời lĩnh ngộ kiếm quyết tốc độ,

Chẳng lẽ còn không sánh được ngươi? Chỉ cần thời cơ đến, hừ, lão phu cái thứ nhất đem ngươi chém thành muôn mảnh!"

Vương Bảo thở dài, sau đó hơi ngẩng đầu, cao giọng nói, “đại gia nghe rõ ràng chứ? Lão già này buông lời, muốn theo ta phân cao thấp a, đã như vậy, vậy ta liền quyết định, sau đó bất kể là ai được kiếm văn... Ta đều sẽ trung hoà!”

Rất nhiều yêu tu khí đau “bi”!

Hổ rất cùng Quỷ Nhãn hai cái tự động phân thành vây xem đảng hàng dồn dập đối với Nguyên Sơ trợn mắt nhìn!

Đại gia ngươi!

Ngươi rất sao đối với Vương Đại Chùy hận nhất, ngươi với hắn hận a, mang lên chúng ta làm cộng lông a, chúng ta hiện tại chỉ muốn lấy được Sát Lục Kiếm Quyết!

Chiếu hiện tại tình huống như thế đến xem!

Đó là tuyệt bức đừng nghĩ dễ dàng tới tay!

Này Vương Đại Chùy, nói rõ chính là muốn lẫn nhau thương tổn a!

Có điều Nguyên Sơ nhưng vẫn cứ cười lạnh nói, "đều trung hoà? Vậy ngươi cũng có a! Chư vị, đừng tiếp tục ngây thơ cho rằng, tiểu tử này sẽ hảo tâm như vậy, tùy ý các ngươi được kiếm văn, vẫn là đồng tâm hiệp lực, trước tiên đem tiểu tử này đá ra đi, mới là Chính đạo!"

Nhưng mà.

Hắn lúc nói chuyện.

Vương Bảo đã tới gần trong hư không thạch bia!

Ánh mắt lưu chuyển, rơi ở trong đó một khối lên, Vương Bảo bắt đầu cảm ứng lên!

Kiếm quyết a, rất thâm ảo a, thế nhưng, ở trước mặt lão Vương, tính cái gì đây?

Từ lâu đem ngộ tính tinh luyện đến mức tận cùng Vương Bảo, chỉ là cảm ứng một hồi, tâm hồn ở thạch bia nơi sâu xa không gian biểu thị một phen, trong lòng sinh ra ý nghĩ, thạch bia lập tức ầm ầm phá toái!

Kiếm văn xuất hiện lần nữa ở Vương Bảo sau lưng!

Đạo thứ nhất kiếm văn, tới tay!

Liếc mắt một cái hoàn toàn biến sắc Nguyên Sơ, Vương Bảo mỉm cười nói, “ngươi nói ngươi, ta làm ra ta, hai chúng ta không liên luỵ!”

Nguyên Sơ gò má co rúm, khí tâm hồn run rẩy!

Nói?

Ta rất sao còn nói cái lông!

Mà Vương Bảo, không tiếp tục để ý Nguyên Sơ, tiếp tục cảm ứng thạch bia!

Nguyên Sơ thấy thế, nhìn quét rất nhiều yêu tu, gầm nhẹ nói, “chúng ta cũng bắt đầu!”

Nhưng là.

Rất nhanh Nguyên Sơ liền há hốc mồm phát hiện.

Chính mình thật giống thật sự gặp rắc rối!

Bởi vì Vương Bảo này một lĩnh ngộ hạ xuống, hắn liền dừng không được đến rồi!

Đạo thứ hai kiếm văn vào tay: Bắt đầu!

Sau đó là đạo thứ ba!

Đạo thứ tư!

Đạo thứ năm!

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền đầy đủ được chín đạo kiếm văn!

Thời khắc này, rất nhiều yêu tu chấn động tột đỉnh, tâm hồn đều có chút tan vỡ!

Bọn họ lĩnh ngộ một đạo kiếm quyết, cũng phải dốc hết sức!

Mà Vương Bảo đây?

Hàng này trực tiếp quét ngang!

Này không công bằng!

Mà chín đạo kiếm văn tới tay, Vương Bảo dĩ nhiên có thể hối đoái Sát Lục Kiếm Quyết.

Nguyên Sơ vẻ mặt trắng xám đi.

Sư Cuồng, Quỷ Nhãn cùng với hổ rất ba vị đại lão, ánh mắt bên trong lộ ra nồng nặc không cam lòng!

Chỉ có Cổ Lực các loại Hoang Cổ Thánh Tông yêu tu, nuốt nước bọt, nhìn tổ gia uy phong Haki, trong lúc nhất thời dở khóc dở cười!

Không sai.

Tổ gia là trâu bò!

Thế nhưng, đây là xây dựng ở tứ đại bộ tộc thống khổ bên trên a!

Mầm họa tầng tầng, Cổ Lực cũng không biết như thế nào cho phải!

Vương Bảo trực tiếp ngừng lại, chậm rãi xoay người, thình lình khoanh chân ngồi trên mặt đất, cười nói, “đại gia không muốn chỉ nhìn ta a, tiếp tục a!”

Rất nhiều yêu tu hai mặt nhìn nhau, sau đó, dồn dập nhìn về phía chính mình đại lão!

Đúng hay không phải tiếp tục?

Tiếp tục có hay không tiền đồ?

Được kiếm văn bị tiểu tử kia trung hoà làm sao bây giờ?

Khe nằm, này mẹ nó cũng quá uất ức!

Đột nhiên.

Quỷ Nhãn quay về Vương Bảo chắp chắp tay, trầm giọng nói, “tiểu hữu, lúc trước là lão phu không đúng, lão phu hiện tại có thể xin thề, chỉ cần ngươi không trở ngại bộ tộc ta, lão phu trước cùng thù hận của ngươi, xóa bỏ, tuyệt không lại trả thù!”

Này vừa nói.

Vương Bảo còn không lên tiếng.

Nguyên Sơ đã phẫn nộ gọi lên, “Quỷ Nhãn, ngươi rất sao điên rồi, đã vậy còn quá làm!”

Quỷ Nhãn liếc mắt một cái Nguyên Sơ, lãnh đạm nói rằng, “được rồi Nguyên huynh, không muốn giãy giụa nữa, sự thực chứng minh, Vương Đại Chùy tiểu hữu, chính là thiên tài tuyệt thế, Yêu tộc trong lịch sử thứ nhất yêu nghiệt, có thể so với Cổ Yêu lão tổ tồn tại, lúc trước có thể bị hắn hố, lão phu cảm thấy rất vinh hạnh!”

Nguyên Sơ thổ huyết!

Sư Cuồng cùng hổ rất cũng là khóe miệng đánh chuyển động.

Không biết xấu hổ a!!

Quả thực không biết xấu hổ a!

Này rất sao liền liếm lên? Ngươi rất sao nhưng là Chân Thánh cảnh đại lão a, liền hỏi một chút ngươi mặt đây? Mặt đây? 7

------oOo------

Chương 731: Có tức hay không? Có tức hay không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quỷ Nhãn tự nhiên có thể cảm nhận được rất nhiều yêu tu xem thường tầm mắt.

Thế nhưng hắn không để ý!

Không phải là không biết xấu hổ sao?

Ta Phệ Tâm Quỷ Yêu bộ tộc nhưng là trời sinh tà loại, ta rất sao muốn mặt làm cái gì?

Lại nói.

Hiện ở tình huống như vậy, muốn mặt có tác dụng quái gì a? Được Sát Lục Kiếm Quyết mới là quan trọng nhất!

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn Quỷ Nhãn, lão già này, cũng thật là am hiểu sâu không biết xấu hổ tinh túy, ta đúng hay không nên tha hắn một lần?

Hé mắt, Vương Bảo cười nhạt nói, "cũng được, xem ở tiền bối như thế thành tâm phần lên, các ngươi bộ tộc này, ta liền không nhằm vào!"

Khe nằm!

Xong rồi!

Quỷ Nhãn mừng như điên cực kỳ!

Cơ trí như ta a, làm một cái lựa chọn chính xác nhất!

Mà thấy cảnh này, hổ rất cùng Sư Cuồng liếc mắt nhìn nhau, hai cái lão già

đều là tâm lĩnh thần hội!

Vương Bảo dĩ nhiên sẽ làm bước!

Này với hắn hố hàng thuộc tính không hợp.

Có điều.

Không sao.

Chỉ cần hắn chịu nhượng bộ là được.

Ngược lại bọn họ cùng Vương Bảo trong lúc đó cừu hận vốn là không tính quá sâu, bọn họ lại không chết tộc nhân, nhiều nhất chính là khí hoảng, uất ức mà thôi!

Cũng chỉ có Nguyên Sơ, bị Vương Bảo hố chết vài cái tộc nhân, phỏng chừng là tức giận khó hòa, sẽ không giảng hoà!

Vì lẽ đó.

Sư Cuồng đột nhiên trầm giọng nói, "Đại Chùy tiểu hữu, lão phu trước... Thực sự là quá sốt ruột, là ta không đúng, thật sự, lão phu nhận sai! Kính xin Đại Chùy tiểu hữu, cũng nhiêu lão phu một cái!"

Hổ rất cũng là thành khẩn chắp tay nói, "Đại Chùy tiểu hữu, lão phu lúc trước nhiều có đắc tội, nhưng này đều là hiểu lầm, kính xin tiểu hữu giơ cao đánh khẽ!"

Thời khắc này.

Vẻ mặt âm trầm Nguyên Sơ, càng thêm âm trầm!

Hắn khuôn mặt nhanh chóng vặn vẹo lên, ánh mắt của hắn ở hổ rất cùng Sư Cuồng trên người quét tới quét lui, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, "vô liêm sỉ! Vô liêm sỉ! Các ngươi quả thực chính là ta Yêu tộc sỉ nhục!"

Dứt lời.

Nguyên Sơ căm tức Vương Bảo, lệ quát, “Tiểu tử, lão tử rõ ràng nói cho ngươi, lão phu cùng ngươi trong lúc đó, không để yên! Ngươi chờ ta, chờ lão phu sau khi rời khỏi đây, chắc chắn nhường ngươi trả giá thật lớn!”

Nguyên Sơ rõ ràng trong lòng.

Vương Bảo như vậy biến thái, nghĩ ở Vương Bảo dưới mí mắt, đem Đại La Kiếm Tôn truyền thừa đoạt tới tay, đó là nói chuyện viển vông!

Tuyệt đối không thể!

Đã như vậy, Nguyên Sơ đơn giản bình vỡ không cần giữ gìn.

Cho tới nhận sợ?

Ha!

Ta Nguyên Sơ, thề không cúi đầu!

Mà lúc này.

Có cái hàng hăng hái!

Vậy thì là Cổ Lực!

Hắn mặt mày hớn hở, dị thường hưng phấn, bỗng nhiên tiến lên vài bước, lạnh quát, “Nguyên Sơ, ngươi như vậy theo ta tổ gia nói chuyện, quá không đem ta để ở trong mắt chứ? Muốn đối phó tổ gia? Vậy ngươi liền làm tốt bị Hoang Cổ Thánh Tông san bằng Liệt Hồ bộ tộc chuẩn bị đi!”

Cổ Lực bắt đầu Haki!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, tổ gia đã không còn là đối tượng đả kích, chỉ có một cái Nguyên Sơ, hắn Cổ Lực sợ cái lông?

Thật đánh tới đến.

Nguyên Sơ căn bản không phải là đối thủ của chính mình!

Nguyên Sơ nhất thời càng thêm bi phẫn, uất ức, mặt âm trầm, nhưng là trầm mặc lại!

Quỷ Nhãn bọn họ ba vị đại lão, nhưng là đã bắt đầu toàn lực thể ngộ kiếm quyết!

Cơ hội hiếm có, không có Vương Bảo ở bên nhòm ngó, dù cho không chiếm được Sát Lục Kiếm Quyết, hối đoái Đại La Kiếm Tôn những bảo vật khác cũng đáng.

Nhưng mà.

Vương Bảo sẽ làm bọn họ như vậy ung dung sao?

Đáp án đương nhiên là, không thể a!

Con mắt hơi chuyển động, Vương Bảo đột nhiên khoanh chân ngồi xuống!

Hắn mắt nhìn một đạo thạch bia, tâm hồn tràn vào!

Chỉ chốc lát sau, nương theo nổ vang thanh âm, kiếm văn xuất hiện, rơi vào Vương Bảo sau lưng!

Lại là một đạo kiếm văn vào tay: Bắt đầu!

Mà Vương Bảo, không có dừng lại, hắn vẫn còn tiếp tục!

Không sai, lão Vương là nói rồi, không trung hoà bọn họ kiếm văn,

Thế nhưng, tiền đề là...

Ngươi rất sao đến có kiếm văn a!

Vì lẽ đó, theo thời gian trôi qua, liên tiếp vài đạo kiếm văn bị Vương Bảo được sau khi, rất nhiều yêu tu lần thứ hai ngừng lại!

Quỷ Nhãn khóe miệng co rúm, nhìn về phía Vương Bảo, trong ánh mắt kinh nộ ánh sáng chớp liên tục!

Sư Cuồng cùng hổ Man Thần sắc âm trầm đáng sợ, có loại muốn tan vỡ dắt lừa thuê!

Đại gia!

Tên tiểu hỗn đản này!

Hắn dĩ nhiên liên tục!

Đã như thế.

Vậy còn có bọn họ chuyện gì a?

Đã như thế.

Vậy bọn họ nhận sợ, còn có cái lông dùng a?

Nhận ra được tình cảnh này sau khi.

Nguyên Sơ đột nhiên nở nụ cười, cười văng, hắn nhìn Quỷ Nhãn, nhìn Sư Cuồng cùng hổ rất, gằn giọng cười nói, “xem đi, này chính là các ngươi nhận sợ hậu quả, các ngươi cho rằng, nhận sợ, tên tiểu hỗn đản này liền sẽ bỏ qua cho các ngươi, ngây thơ! Lão phu sớm có dự liệu, tiểu tử này như vậy vô liêm sỉ liều lĩnh, sao lại như vậy dễ dàng với các ngươi giảng hòa?”

Vương Bảo đột nhiên ngừng lại, rất là vô tội nháy mắt mấy cái, nói rằng, “làm gì? Sao rất giống, ta làm không đúng? Ta lĩnh ngộ kiếm quyết đến kiếm văn, còn có sai rồi? Ta lại không nhằm vào các ngươi, đại gia công bằng cạnh tranh, ta hoàn thành đại phản phái?”

Này một hỏi một câu.

Hỏi Quỷ Nhãn bọn họ trái tim quất thẳng tới đánh!

Không sai a!

Tự vấn lòng, Vương Bảo làm không sai a!

Người ta không nhắm vào chính mình, người ta chỉ là chính mình lĩnh ngộ kiếm quyết mà thôi, thế nhưng, nhưng đối với mình tạo thành một vạn điểm lan đến thương tổn!

Nhường Vương Bảo dừng lại, không đi lĩnh ngộ kiếm quyết?

Vậy thì đổi thành bọn họ không lý!

Trong lúc nhất thời, Quỷ Nhãn bọn họ là muốn nhiều uất ức, có bao nhiêu uất ức, khỏi nâng nhiều khó chịu!

Vương Bảo thấy thế, cũng không để ý tới bọn họ, tự mình tự lĩnh ngộ kiếm quyết!

Từng khối từng khối thạch bia phá toái!

Từng đạo từng đạo kiếm văn vào tay: Bắt đầu!

108 đạo kiếm văn, Vương Bảo căn bản vô dụng bao nhiêu thời gian, liền đem phần lớn bỏ vào trong túi!

Rất nhiều yêu tu từ lâu ngừng lại, nhìn Vương Bảo, dù cho là căm hận cực kỳ, thế nhưng vào giờ phút này, cũng là không ngừng được chấn động!

Quá trâu bò!

Nhiều như vậy loại kiếm quyết, lĩnh ngộ một đạo đã là rất may, mà hàng này, hầu như trực tiếp cho bao tròn!

Này rất sao nói ra, ai tin?

Kiếm văn ở Vương Bảo sau lưng ngưng tụ, phảng phất một mảnh quang hải.

Cuối cùng một đạo kiếm văn tới tay, Vương Bảo đưa tay duỗi người, đứng dậy, bỗng nhiên nói rằng, "các vị tiền bối không nên gấp gáp, mặc dù nói, kiếm văn đều ở trong tay ta, có điều, đến thời điểm hối đoái đi ra bảo vật, ta không hẳn không thể để cho cho các ngươi!"

"Đương nhiên, các ngươi đến trả giá một chút, đúng không? Cũng không thể nhường ta làm không công a!"

Này vừa nói.

Quỷ Nhãn ba vị đại lão liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút động lòng!

"Sát Lục Kiếm Quyết, cũng có thể bán nha!"

Vương Bảo cười rất vui vẻ.

Quỷ Nhãn hít sâu một cái, trầm giọng nói, "tiểu hữu lời ấy thật chứ? Sát Lục Kiếm Quyết, thật sự chịu bán?"

Vương Bảo nghiêm nghị nói, "đương nhiên là thật sự, ta Vương Đại Chùy kỳ thực căn bản không phải đường hoàng ra dáng kiếm tu, Sát Lục Kiếm Quyết đối với ta mà nói, sức hấp dẫn cũng không lớn!"

Đúng không?

Ngươi rất sao đều không phải chính phái chính đáng kiếm tu?

Thế nhưng.

Ngươi nhưng đem hết thảy kiếm quyết, đều cho bao tròn!

Đây thực sự là quá đồ phá hoại, đều không nơi nói lý đi!

Trừng khoảng chừng một khắc thời gian, có thể rời đi, Vương Bảo liền vung tay lên, cười nói, "đi thôi chư vị, chúng ta đi hối đoái bảo vật đi, danh nhân không nói tiếng lóng, kỳ thực ta Vương Đại Chùy, từ trước đến giờ đều là coi bảo vật như cặn bã, chỉ muốn các ngươi ra giá nói còn nghe được, bảo vật liền là các ngươi!"

Dứt lời, Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía Nguyên Sơ, cười hỏi nói, "tiền bối, ngươi đây, ngươi muốn mua bảo vật sao?"

Nguyên Sơ dĩ nhiên muốn mua, thế nhưng trước hắn cảm thấy đến Vương Bảo chắc chắn sẽ không bán cho mình, lúc này nghe vậy, trong lòng một trận vui sướng, trên mặt nhưng là lạnh quát, "Cũng được, nếu ngươi hỏi, lão phu kia sau đó cũng mua vài món đi!"

Chỉ là.

Vương Bảo nhưng là lộ ra buồn cười vẻ mặt, nói rằng, "nghĩ cái gì a? Làm cái gì mộng đẹp đây? Ngươi muốn mua bảo vật a, không cửa!"

Nguyên Sơ tức điên, tức giận nói, "vậy ngươi hỏi lão phu làm chi?"

Vương Bảo nháy mắt mấy cái tiện hề hề nói rằng, "hỏi ngươi, chính là vì từ chối ngươi, nhường ngươi miễn cưỡng khí a, như thế nào lão già, hiện tại ngươi có tức hay không? Có tức hay không".

A phốc...

Nguyên Sơ không chỉ có khí, hắn còn thổ huyết, một ngụm máu tia bão tố ra, hắn muốn khí nổ...

------oOo------

Chương 732: Vương Đại Chùy, ta giết định!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo này một phen tao thao tác, trên căn bản hết thảy yêu tu đều là kinh ngạc đến ngây người.

Vì từ chối người ta còn chuyên môn đi hỏi người ta?

Ác thảo!

Có muốn hay không như thế tiện a!

Đổi làm ta là Nguyên Sơ, cái kia tuyệt bức là đến tức chết a!

Nói đi nói lại, ngươi như thế không để lối thoát đắc tội Nguyên Sơ thật sự được chứ? Nguyên Sơ tuy rằng kiêng kỵ Cổ Lực, thế nhưng thật rất sao hỏa khí đến, tóm lại ngươi mãnh giết, Cổ Lực vẫn đúng là không nhất định có thể ngăn được!

Nguyên Sơ cảm giác mình đã điên rồi, hắn gắt gao cắn răng.

Hắn một cái lão Kiba (răng) đều dường như muốn vỡ vụn!

Nếu không có không phải Vương Bảo có nhiều như vậy kiếm văn ở tay, nhất định có thể được kiếm văn che chở, hắn hiện tại sẽ không chút do dự ra tay!

Dù cho có Cổ Lực ngăn cản, cũng sẽ như vậy!

Này hỏa khí là như vậy khó có thể lắng lại, quả thực muốn nổ tung hắn lồng ngực!

“Tiểu hỗn đản, ngươi sẽ trả giá thật lớn, nhất định sẽ...”

Nguyên Sơ không có phẫn nộ quát mắng, cũng không có muốn điên thật ý tứ, chỉ là đang thấp giọng lẩm bẩm.

Nhưng mà.

Loại này không hề có một tiếng động, mới là đáng sợ nhất!

Vương Bảo mặt mày hớn hở, Nguyên Sơ tức giận, Liệt Hồ bộ tộc tức giận, trong đó yêu tu các loại chấn động, tất cả đều hóa thành tinh luyện giá trị, ở đây đều là cao thủ, đưa cho tinh luyện giá trị cũng là cực cao, có thể vui cười a vui cười a có có thể được tinh luyện giá trị, thật thoải mái!

"Đi thôi!"

Vương Bảo phất tay một cái, sải bước đi ra ngoài!

Sư Cuồng ba vị Chân Thánh cảnh đại lão liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt đều là có chút phức tạp!

Vương Bảo quá liều lĩnh.

Nhưng là không biết tại sao, Sư Cuồng bọn họ nhưng là bản năng cảm thấy, Vương Bảo có liều lĩnh sức lực.

Dù cho không biết là cái gì, nhưng là, này đã là nhường bọn họ hoảng sợ.

Tiểu tử này, quá rất sao tà môn!

Cổ Lực bọn họ đi ở cuối cùng, đi ngang qua Nguyên Sơ thời gian, Cổ Lực đột nhiên mặt âm trầm nhạt âm thanh nói, "Nguyên Sơ, ngươi tốt nhất tỉnh táo một điểm, lý trí một điểm, ta cảnh cáo ngươi nhiều lần, Vương Đại Chùy chính là ta Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia, ngươi nếu là... Quá làm càn, lão phu lấy tu vi đảm bảo, ngươi nhất định sẽ hối hận!"

Nguyên Sơ hít sâu một hơi.

Hắn nhìn Cổ Lực rời đi bóng lưng, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh.

Động Vương Đại Chùy, ta sẽ hối hận?

Đánh rắm!

Lão tử tuyệt không hối hận!

Lão phu sống nhiều năm như vậy, không phải là chỉ là một câu uy hiếp liền có thể làm cho khiếp sợ ta!

Hố chết rồi lão phu nhiều như vậy tộc nhân.

Đem lão phu mặt mũi đè xuống đất mạnh mẽ ma sát!

Thù này hận này.

Này Vương Đại Chùy.

Ta giết định!

...

...

Không đề cập tới Nguyên Sơ không kiềm chế nổi tăng vọt sát ý!

Vương Bảo bọn họ đi tới hối đoái không gian.

Nhìn cái kia đại diện cho Sát Lục Kiếm Quyết hộp, Sư Cuồng, Quỷ Nhãn cùng với hổ rất ba vị Chân Thánh cảnh đại lão đều ở trong tối tự nuốt nước miếng.

Đại La Kiếm Tôn là một cái siêu cường truyền thuyết.

Đây là một cái có thể đem bây giờ Yêu tộc bá chủ cấp đại lão Thiên Long lão tổ đều có thể áp chế chủ.

Mà nghe đồn bên trong, Đại La Kiếm Tôn chi sở dĩ như vậy trâu bò, cũng là bởi vì Sát Lục Kiếm Quyết!

Này kiếm quyết đến cùng cỡ nào thông thiên triệt địa? Chỉ có những kia từng trải qua yêu tu mới biết, thế nhưng ở Đại La Kiếm Tôn cái kia Đệ nhất yêu tu, hoặc là chết rồi, hoặc là bế tử quan, quỷ rất sao mới biết.

Nhưng là hiện tại.

Sát Lục Kiếm Quyết, gần trong gang tấc.

Hoặc là nói, khống chế ở tên tiểu tử này trong tay!

Sư Cuồng bọn họ dồn dập nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt lộ ra chờ mong.

Đem Sát Lục Kiếm Quyết bán đi? Đây chính là đủ ngu ngốc, thế nhưng, làm ra việc này chính là Vương Bảo, vậy thì rất bình thường, Vương Bảo liên tục ân vương miện như thế nghịch thiên bảo vật đều có thể bán đi, bán đi Sát Lục Kiếm Quyết cũng là chẳng có gì lạ!

Vương Bảo mắt nhìn trong hư không hộp, nhạt âm thanh nói, “hối đoái Sát Lục Kiếm Quyết!”

Hư không bắt đầu rung chuyển.

Cùng lúc đó,

Vương Bảo sau lưng kiếm văn, biến mất chín đạo, hộp hạ xuống, bay xuống ở Vương Bảo trong tay!

Vương Bảo mở hộp ra, bên trong là một đạo thẻ ngọc, kiểm tra một hồi, rất nhanh từng đạo từng đạo tin tức xuất hiện ở Vương Bảo đầu óc.

Sát Lục Kiếm Quyết.

Lấy sát khí làm căn cơ, lấy giết chóc vì là quá trình tu luyện, giết sinh linh càng nhiều, Sát Lục Kiếm Quyết uy lực lại càng lớn!

Có điều ở cuối cùng, Đại La Kiếm Tôn nhưng lưu lại một câu cảnh cáo, ẩn chứa một vệt tang thương, "Phải tránh, không được đánh mất bản tâm a, thích hợp rồi dừng... Đừng phải hối hận!"

Nhường Vương Bảo kinh ngạc chính là, Sát Lục Kiếm Quyết chỉ có ba thức đầu, mà bản cương lên nhưng là có chín đạo giới thiệu!

Nói cách khác, này Sát Lục Kiếm Quyết, căn bản không hoàn toàn!

Vương Bảo xem xét một lần, cũng là không lại quản, Sát Lục Kiếm Quyết là không sai, có điều hiện tại không phải tỉ mỉ lúc nghiên cứu!

Là làm giàu thời điểm!

Ánh mắt nhìn lướt qua cái khác hộp, Vương Bảo một mạch toàn bộ hối đoái đi!

Kiếm văn tiêu hao còn có còn lại, có điều, trên căn bản cũng không có tác dụng lớn gì.

Vương Bảo nhìn mình trước người xếp thành núi nhỏ bảo vật, quay về Sư Cuồng bọn họ lộ ra nụ cười nhạt, nói rằng, "được rồi, ta chính thức tuyên bố, Vương Đại Chùy loại nhỏ buổi đấu giá, chính thức chụp ảnh, chúng ta cái thứ nhất món đồ đấu giá, chính là Sát Lục Kiếm Quyết, các vị, ra giá đi..."

...

...

Gần nửa canh giờ qua đi.

Chư tông đại tộc yêu tu mỗi cái đều là mặt như màu đất!

Sư Cuồng ba người bọn hắn càng là sắc mặt hư bạch.

Thực sự là lần này trả giá có chút lớn a, vì được Đại La Kiếm Tôn những truyền thừa khác bảo vật, Sư Cuồng các loại đại lão đều là đào làm của cải!

Cũng may này đều là bọn họ tự nguyện, cũng không có bao nhiêu uất ức, giao dịch cũng coi như là hòa hòa khí khí!

Bảo vật tới tay, đại gia hỏa liền bắt đầu nghĩ biện pháp trở về, có điều tìm nửa ngày, dù cho là trở lại, cũng không tìm được lối thoát, mãi đến tận lại là nửa canh giờ qua đi, nương theo động phủ bên trong truyền đến đạo đạo nổ vang thanh âm, hết thảy yêu tu này mới cảm giác được một luồng quen thuộc dịch chuyển lực lượng!

Sau một khắc.

Bọn họ xuất hiện ở Đại La Kiếm Tôn động phủ ở ngoài.

Mà Đại La Kiếm Tôn động phủ, nhưng là dĩ nhiên môn hộ đóng, sau đó ầm ầm một tiếng vang thật lớn, nát tan sau khi ngập không đầy đất dưới!

Chốc lát vắng lặng sau khi, hầu như hết thảy yêu tu đều là nhìn về phía Vương Bảo.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, nương theo một đạo kinh thiên động địa sát ý xông lên tận trời, cuồng bạo sát khí hướng về Vương Bảo nơi đó dâng trào mà đi!

Này sát ý, sát khí này, đến từ chính Nguyên Sơ!

Bây giờ đi ra Nguyên Sơ, đã khôi phục Chân Thánh cảnh đại lão tự tin, đầu hắn duy ngang, hắn sát ý đầy trời, hắn ánh mắt âm trầm, nhìn chằm chằm Vương Bảo, đột nhiên lớn quát, “Vương Đại Chùy, ngươi ngày giỗ đến!”

Ầm!

Cổ Lực đạp bước đi ra, khí thế bạo phát, càng thêm liều lĩnh, nhìn Nguyên Sơ, lớn tiếng quát, “Nguyên Sơ, lão phu đã đã cảnh cáo ngươi, ngươi lại vẫn khư khư cố chấp?”

Cảnh cáo giời ạ đây!

Đừng tưởng rằng lão tử không biết, các ngươi Hoang Cổ Thánh Tông chính là vì Vương Đại Chùy tên tiểu hỗn đản này bảo vật, lúc này mới như vậy che chở hắn.

Nếu không, chỉ là một cái Bất Hủ cảnh, khi các ngươi tổ gia?

Tổ gia giời ạ đây!

Làm lão phu là ba tuổi búp bê (em bé) a, dễ gạt như vậy?

Sau đó các loại lão tử giết chết tiểu tử này, ta liền không tin, các ngươi còn có thể tóm chặt ta không tha? Không chắc còn phải cảm tạ ta!

Ngược lại..

Ngày hôm nay này Vương Đại Chùy, hắn là giết định, nếu không...

Hắn sợ chính mình sau khi trở về, sẽ điên mất...

------oOo------

Chương 733: Ta là ai? Ta ở đâu? Ta đang làm gì

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Sơ đã quyết định quyết tâm!

Báo thù!

Báo thù!

Báo thù!

Dù cho vì thế đắc tội Hoang Cổ Thánh Tông, hắn cũng phải báo thù!

Bị một tên tiểu bối bức đến cái kia mức, bắt nạt đến cái kia mức, nếu như còn không biểu hiện biểu thị, hắn còn có tư cách xưng đại lão sao?

Hít sâu một hơi, Nguyên Sơ trong giây lát thét dài mở miệng, "Cổ Lực lão phu tới đối phó, còn lại, toàn lực đánh giết Vương Đại Chùy!"

Này vừa nói.

Liệt Hồ bộ tộc cao thủ, toàn bộ đều chuyển động, khí thế bạo phát, cùng tụ tập cùng một chỗ, cũng là nhìn thấy mà giật mình!

Liệt Hồ bộ tộc đến cao thủ không ít, ngược lại so với Hoang Cổ Thánh Tông nhiều hơn nhiều.

Cổ Lực vẻ mặt đại biến, đã có chút không ngừng được nội tâm tức giận, cái này đáng chết giết ngàn đao hỗn đản Nguyên Sơ, dĩ nhiên thật sự dám động thủ, ác thảo, ngươi mẹ nó căn bản là không rõ ràng, ngươi chọc tới ra sao tồn tại!

"Ta xem ai dám!"

Cổ Lực gầm lên, khí thế hơi động, giống như Thiên Sơn khuynh đảo, xung kích đại địa, đáng sợ dùng ngôn ngữ đều không cách nào hình dung!

Có điều, Nguyên Sơ không hề sợ hãi, trái lại là chiến ý hừng hực, cười lạnh nói, "làm lão phu thật sợ ngươi a, ngày hôm nay ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể hay không giữ được cái này tiểu hỗn đản, động thủ..."

Vừa dứt lời!

Ầm!

Hư không nổ tung, sau một khắc, một đạo ngập trời Hồng Hồ ở trên hư không lóe lên một cái rồi biến mất, cùng lúc đó, bàng bạc yêu lực hóa thành một cái chấn động thiên địa lớn đao, quay về Cổ Lực bổ xuống!

Nguyên Sơ không địch lại Cổ Lực, thế nhưng là xuất thủ trước, bởi vậy cũng có thể nhìn ra quyết tâm của hắn!

Mà Liệt Hồ bộ tộc những kia Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao cao thủ, lúc này cũng là sát ý đầy trời, dồn dập cười lạnh, quay về Mặc Vẫn bọn họ vây công mà xuống!

Cổ Lực nộ chột dạ trương, triệt để phẫn nộ, nổi giận gầm lên một tiếng, phất tay đánh ra một đạo phòng ngự ánh sáng, đem Vương Bảo cùng lão cẩu bao vây lấy, sau đó liền đón Nguyên Sơ chiến qua đi!

Hư không vang lên liên tiếp không ngừng nổ vang!

Cái kia khủng bố đối chiến khí thế dư âm, nhường Sư Cuồng ba cái lão gia hoả đều là hãi hùng khiếp vía.

Đây là thật sự làm lên a!

Muốn vào chỗ chết làm a!

Không nghĩ tới, Nguyên Sơ dĩ nhiên có như vậy quyết tâm, thực sự là quá

khâm phục, Hoang Cổ Thánh Tông đều không sợ, ngươi trâu bò!

Rất nhiều yêu tu theo bản năng nhìn về phía Vương Bảo.

Muốn nhìn một chút, lúc này Vương Bảo, có hay không có hối hận lộ ra.

Nhưng mà.

Bọn họ nhưng mặt đánh phát hiện, Vương Bảo dĩ nhiên ánh mắt bình tĩnh, hơn nữa còn nhìn chiến trường, xem say sưa ngon lành.

Rất nhiều yêu tu không nói gì, hối hận giời ạ đây, tên tiểu hỗn đản này gặp phải lớn như vậy chiến sự, hắn vẫn còn có tâm tư xem cuộc vui?

Thực sự là quá phát điên!

Chiến đấu kéo dài một quãng thời gian, Mặc Vẫn mấy cái Vĩnh Hằng cảnh đều bị Liệt Hồ bộ tộc Vĩnh Hằng cảnh đánh thổ huyết liên tục, liên tục bại lui!

Mà chiến đấu kịch liệt nhất, trong hư không Nguyên Sơ cùng Cổ Lực, Nguyên Sơ đang bị Cổ Lực đè lên đánh, thế nhưng, lão già này tàn nhẫn rất a, bí pháp cấm kỵ nhiều lần dùng ra, nghiễm nhiên muốn bạo chủng xu thế!

Mắt thấy Mặc Vẫn ba cái Vĩnh Hằng cảnh đã không chịu được nữa, Nguyên Sơ hưng phấn cực kỳ, hét dài một tiếng quát, “Phân ra mấy cái, trước hết giết Vương Đại Chùy!”

Chỉ cần giết Vương Đại Chùy, tất cả vấn đề đều có thể giải quyết dễ dàng!

Hoang Cổ Thánh Tông còn có thể bởi vì một bộ tử thi, liều chết với hắn?

Chỉ có điều, chưa kịp Liệt Hồ bộ tộc Vĩnh Hằng cảnh phân ra, nhưng vào lúc này, xa xa nhưng là đột nhiên truyền đến từng đạo từng đạo tiếng rít!

Đây là ở cấp tốc ngang qua âm thanh, trong lúc nhất thời, Nguyên Sơ đánh ra sau một đòn, không khỏi ngừng tay, nhìn sang.

Mà một chút qua đi, đầu của hắn, trực tiếp kịp thời!

Cổ Lực cũng ngừng lại, nhìn sang, một chút qua đi, trên người hắn sát ý biến mất, khóe miệng lộ ra một vệt nồng nặc chê cười!

Rất nhiều yêu tu nhìn lại, trực tiếp mộng bức tại chỗ.

Dù cho là Sư Cuồng, Quỷ Nhãn, cùng với hổ rất, lúc này cũng là khóe miệng co rúm, theo bản năng nuốt ngụm nước bọt!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, đến những thân ảnh kia, đều không ngoại lệ...

Tất cả đều là Chân Thánh cảnh đại lão!

Bầu trời cũng vì đó dao động!

Một đại sóng Chân Thánh cảnh, khái niệm này nghĩa là gì? Này có thể nói là bộ tộc đỉnh cao chiến lực cùng xuất hiện!

Làm đến là Hoang Cổ Thánh Tông!

Chưởng giáo Vu Hải!

Các đại Chân Thánh cảnh đại lão!

Những này có thể đều là thành danh đã cao thủ, đều là ở yêu tu búp bê (em bé) giáo dục bên trong treo lên hào, nhường rất nhiều yêu tu hoảng sợ sợ hãi chính là, đến những này Hoang Cổ Thánh Tông Chân Thánh cảnh, có một ít, bọn họ căn bản không quen biết!

Thế nhưng thực lực...

Nhưng là cường lớn đến đáng sợ!

Phỏng chừng là thế hệ trước lão bất tử!

Vài tôn Chân Thánh cảnh hậu kỳ!

Đây là muốn hù chết ai vậy?

Ma trứng, lão tử hiện tại hiện tại đều phải bị sợ vãi tè rồi được chứ?

Làm gì nha làm gì nha, đây là chuẩn bị muốn đánh trận sao? Toàn tông đỉnh cao chiến lực điều động, các ngươi là muốn tiêu diệt rơi ai?

Bầu không khí trong lúc nhất thời yên tĩnh đáng sợ!

Ngột ngạt cực kỳ!

Phẫn nộ Nguyên Sơ, cũng lại phẫn nộ không đứng lên, hắn là muốn báo thù, hắn là cảm thấy dù cho đắc tội Hoang Cổ Thánh Tông cũng không đáng kể, thế nhưng, đối mặt nhiều như vậy Hoang Cổ Thánh Tông Chân Thánh cảnh...

Ngu ngốc mới sẽ tiếp tục làm tức giận hiệp đây!

Ầm ầm ầm!

Vu Hải các loại Chân Thánh cảnh đại lão giáng lâm, ánh mắt quét qua, Vu Hải thở phào nhẹ nhõm!

Cũng may, đuổi tới!

Vu Hải vẫn là hết sức lo lắng chính mình "Lão tổ", cảm thấy nếu như "Lão tổ" không muốn bại lộ thực lực, cho tới bị bắt nạt, vậy thì quá đồ phá hoại!

Hắn Vu Hải, đến hộ giá a!

Vì lẽ đó, Vu Hải đến rồi, còn nhường Hoang Cổ Thánh Tông dốc hết toàn lực, hắn như thế làm cũng nghĩ biểu đạt một hồi Hoang Cổ Thánh Tông đối với "Vương Đại Chùy" chống đỡ cường độ!

"Tổ gia!"

Vu Hải cung kính tiến lên, quay về Vương Bảo khom lưng hành lễ, hành đại lễ!

Mà những kia Hoang Cổ Thánh Tông Chân Thánh cảnh đại lão, tuy rằng không biết Vương Bảo thân phận, thế nhưng cùng Cổ Lực như thế, dù cho là lão tổ kết bái huynh đệ thân phận này, cũng làm cho bọn họ cam tâm tình nguyện kêu một tiếng tổ gia!

Mà tình cảnh này, xem choáng váng rất nhiều yêu tu.

Những kia trước suy đoán Hoang Cổ Thánh Tông chỉ là làm dáng một chút yêu tu, đều muốn tan vỡ!

Ma trứng a!

Này mẹ nó là làm dáng vẻ sao?

Tuyệt bức không thể a!

Vu Hải nhưng là Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo, hơn nữa nhiều như vậy Chân Thánh cảnh đại lão, làm dáng vẻ? Nháo đây?

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa.

Vương Bảo, thật rất sao là Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia a!

Tổ gia là cái gì xưng hô? Vậy cũng là có thể cùng chính mình lão tổ đứng ngang hàng thân phận!

Hắn Vương Đại Chùy, dựa vào cái gì?

Không có yêu tu biết.

Nhưng mà. Bọn họ nhưng là biết, cái này Vương Đại Chùy, sau đó là thật sự trời đâm, ai chọc hắn, chẳng khác nào chọc một cái siêu cấp lớn nồi đen, có thể bị nện chết!

“Đều là người một nhà, không nên khách khí!” Vương Bảo hơi cười.

Vu Hải chậm rãi thở ra, lần thứ hai chắp tay sau khi, hắn ngồi thẳng lên, hé mắt, đột nhiên nhìn về phía Nguyên Sơ.

Hiện tại Nguyên Sơ bị dọa đến không dám làm một cử động nhỏ nào, hắn Liệt Hồ bộ tộc đội hình, vẫn là tức chiến trạng thái!

Một chút liền có thể nhìn ra đối địch tâm ý!

“Nguyên Sơ, ngươi muốn làm gì?”

Vu Hải vẻ mặt có chút âm lãnh nhìn Nguyên Sơ, hắn đương nhiên là nhận ra Nguyên Sơ.

Nguyên Sơ cuồng nuốt nước bọt.

Lúc này hắn tâm tư cực kỳ hỗn loạn, đầu óc trống rỗng, cũng có thể dùng một câu hình dung, vậy thì là...

Ta là ai? Ta ở đâu? Ta đang làm gì...

------oOo------

Chương 734: Lão Vương, Cẩu gia muốn ăn binh khí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Sơ muốn trực tiếp hỏng mất!

Đối mặt Vu Hải chất vấn, hắn thậm chí cũng không biết làm sao há mồm.

Hắn nghĩ làm chi?

Hắn nghĩ báo thù a!

Thế nhưng điều này có thể sao?

Tuyệt bức không thể a!

Ở Hoang Cổ Thánh Tông ngoại trừ Hoang Cổ lão tổ ở ngoài cái khác cao cấp đứng thẳng trước mặt, muốn hận người ta tổ gia?

Cây này muốn chết có gì khác biệt?

Hiện tại bày ở trước mặt hắn, chỉ có một con đường có thể đi, vậy thì là sợ, một ngầm, nếu không...

Vu Hải bọn họ giết hắn, đều chẳng có gì lạ!

Đừng xem hắn là Liệt Hồ bộ tộc Chân Thánh cảnh lão tổ, thế nhưng đối mặt Hoang Cổ Thánh Tông, Liệt Hồ bộ tộc vẫn đúng là không đáng chú ý.

Thời khắc này.

Sư Cuồng bọn họ nhìn Nguyên Sơ ánh mắt, đầy rẫy thương hại.

Lão già thật là xui xẻo a!

Quả thực có thể ban phát trăm năm xui xẻo ưu tú nhất giải thưởng lớn.

Mình bị hãm hại.

Đầy cho rằng có thể báo thù.

Vừa muốn báo thù thành công.

Nhưng bi ai phát hiện mình muốn báo thù đối tượng, không phải một con kiến, là chân long, không phải một viên tảng đá, là mẹ nó tinh không thiên thạch!

Ngươi.

Này nhiều thảm?

Hơn nữa Sư Cuồng bọn họ, đặc biệt là Sư Cuồng, vào giờ phút này càng là cực kỳ vui mừng, thực sự là may chính mình nhận bốn sớm a!

May chính mình tắt lửa phục thù a!

Nếu không.

Bọn họ cũng khả năng bị trở thành Nguyên Sơ hiện tại bi ai hoàn cảnh!

Báo thù?

Báo thù giời ạ đây!

...

...

Vu Hải cười lạnh nhìn Nguyên Sơ, nhìn thấy Nguyên Sơ chỉ mộng bức không lời, ánh mắt bên trong sát ý phun trào!

Ở lập trường của hắn nhìn tới.

Vương Bảo nhưng là nhà hắn lão tổ tông.

Lão tổ tông hóa thân lão Âm tất, ở Yêu tộc bên trong làm mưa làm gió, Vu Hải không tư cách cái gì, cũng không dám cái gì, hắn có thể làm, cũng chỉ có thỉnh thoảng đến hộ giá.

Vì lẽ đó.

Vu Hải cũng đang do dự.

Có muốn hay không giết gà dọa khỉ!

Đột nhiên.

“Xin lỗi!”

Nguyên Sơ cuối cùng cũng coi như là tiếp nhận rồi tất cả những thứ này, hắn sắc mặt tái nhợt, thân thể khẽ run, bỗng nhiên quay về Vương Bảo thành khẩn cực kỳ khom lưng, chắp tay hành lễ, còn kém quỳ lạy!

"Vương tổ gia, xin tha thứ ta vô tri, xin tha thứ ta vô lễ, xin tha thứ ta lúc trước kích động, ta sai rồi, ta thật sự sai rồi,

Ta mười phần sai, ta ngàn vạn lần không nên đối với ngài động thủ!"

Nguyên Sơ quyết định ngầm!

Trước hắn vì báo thù, có thể liều lĩnh, quyết đoán vô song.

Hiện tại nhận sợ, hắn cũng có thể!

Hắn Nguyên Sơ, chính là như thế thuần túy!

Nhưng mà, Vu Hải ánh mắt sát cơ càng sâu, nhìn chăm chú Nguyên Sơ một chút, quay về Vương Bảo chắp tay cung kính nói, “Tổ gia, có muốn hay

không giết hắn?”

Vương Bảo bả vai, lão cẩu e sợ cho dưới không loạn kêu la nói, “giết giết giết, lão già này xấu đến mức rất!”

Vương Bảo vỗ vỗ lão cẩu, sau đó mới cười lắc lắc đầu nói, “Tội gì, nay chuyện này, có thể tính là một cái hiểu lầm, cứ như vậy đi!”

Vu Hải biết, đây là chính mình “Lão tổ” rộng lượng!

Phỏng chừng là không muốn lấy lớn bắt nạt, sau đó thân phận bại lộ, rơi nhân khẩu lưỡi đi!

Vương Bảo kim khẩu vừa mở, Vu Hải đương nhiên sẽ nghe lệnh, trừng Nguyên Sơ một chút sau, cười lạnh nói, “tổ gia thiện tâm, tha cho ngươi một lần, Nguyên Sơ, ngươi cho bản tọa nhớ kỹ, sau đó còn dám trêu chọc bản tông tổ gia, lão phu lấy huyết thống xin thề, dù cho là giết tới Liệt Hồ bộ tộc, lão phu cũng sẽ đem ngươi ngàn đao bầm thây!”

Nguyên Sơ không chút nào sắc mặt giận dữ, trái lại là một mặt vui mừng, hắn kích động quay về Vương Bảo liên tiếp khom lưng, cảm tạ, sau đó cong đuôi chuồn mất chuồn mất.

Vu Hải liếc mắt một cái Sư Cuồng bọn họ, nhạt âm thanh nói, “lời nói mới rồi, các ngươi cũng cho lão phu nhớ kỹ!”

Sư Cuồng bọn họ đều là ánh mắt phức tạp, cũng không dám ở lâu thêm, cáo từ rời đi.

Rất nhanh.

Tại chỗ liền còn lại Vương Bảo, lão cẩu cùng Hoang Cổ Thánh Tông bọn họ.

Vu Hải nói, “tổ gia, ngài... Về tông sao?”

Về Hoang Cổ Thánh Tông làm tổ tông?

Vương Bảo cảm thấy đề nghị này cũng không tệ lắm, thế nhưng, sức hấp dẫn không đủ lớn a, vì lẽ đó kiên quyết lắc đầu một cái, khoát tay một cái nói, "Các ngươi trở về đi thôi, ta vẫn là tiếp tục ở Yêu tộc đi dạo một vòng!"

Vu Hải không dám nhiều lời, lần này hắn mang theo tông môn cao cấp sức chiến đấu đi ra, chính là xoạt một làn sóng cảm giác tồn tại, cho lão tổ chỗ dựa đến, bây giờ mục đích đạt đến, cùng Vương Bảo "Bí mật" truyền âm vài câu sau, mang theo "Thánh chỉ" đi rồi.

...

...

Mấy sau khi.

Hư không một toà tàu bay bên trên, Vương Bảo lười biếng nằm, lão cẩu vểnh 2 chân ngồi, hai cái hàng trung gian có cái thùng lớn, bên trong là Vương Bảo từ hệ thống cửa hàng bên trong mua hoa quả dịch.

Cuộc sống này rất thích ý.

Đột nhiên.

Vương Bảo liếc mắt một cái lão cẩu, đạo, "Cẩu Thặng, hỏi ngươi cái sự tình!"

Lão cẩu cơ cảnh nhìn Vương Bảo, "Ngươi muốn làm cái gì?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, tức giận nói, "Ta có thể làm gì? Ta là nghĩ, ngươi hiện tại như vậy món ăn so với, cùng ở bên cạnh ta, thực sự là cho ta mất mặt, có biện pháp nào hay không, tăng lên một hồi thực lực của ngươi?"

Lão cẩu cảm giác chịu đến sỉ nhục, nhưng là mình hiện tại món ăn so với đây là sự thực, phiền muộn nửa ngày, đạo, "Cẩu gia còn dùng tăng cao thực lực? Thời gian chính là Cẩu gia tăng cao thực lực phương thức tốt nhất!"

Lão cẩu thực lực tăng lên, còn đúng là dựa vào thời gian đến chồng chất, qua một quãng thời gian liền nhảy cao một lần, cũng coi như là kỳ hoa một viên.

"Có điều..."

Lão cẩu muốn nói lại thôi.

Mạnh mẽ hút một hơi hoa quả dịch, lão cẩu nói, "Cẩu gia gần nhất đúng là thật sự cảm giác được một loại muốn lột xác ý tứ, chỉ là thiếu một bước ngoặt, còn là cái gì, Cẩu gia chính mình cũng không rõ ràng!"

"Ồ?"

Vương Bảo hứng thú.

Suy nghĩ một chút, Vương Bảo đơn giản hất tay, ào ào ào vứt ra một đống yêu tinh, cười nói, "không biết là cái gì, vậy thì thử ra đến, ngươi ăn mấy viên yêu tinh thử xem!"

Lão cẩu vốn là đối với thực lực của chính mình một chút xíu cũng không để tâm, thế nhưng hiện tại bị Vương Bảo gọi là món ăn so với, bị khinh bỉ sau khi lập tức cũng sốt ruột, ăn mấy viên cửu sắc yêu tinh, ngoại trừ kéo cổ họng, cái gì cảm giác không có!

Yêu tinh vô dụng.

Vậy thì linh dược.

Linh dược không được, liền lên bảo vật!

Thí nghiệm quá trình, trên căn bản bằng Vương Bảo khoe khoang quá trình, bây giờ Vương Bảo có thể nói là Yêu tộc thứ nhất hào, đánh cướp đến hố đến bất ngờ thuận đến từ di tích bên trong cướp đến, đủ loại bảo vật, đại tộc cũng không sánh bằng.

Nhưng mà, vẫn là vô dụng!

Mãi đến tận cuối cùng, Vương Bảo đều muốn từ bỏ, tiện tay lấy ra một thanh kiếm, lão cẩu đột nhiên trừng mắt lên, đạo, “Chờ đã!”

Vương Bảo ánh mắt sáng ngời, “Làm sao, có cảm giác?”

Lão cẩu theo bản năng nói, “có, ngươi nhường Cẩu gia trước tiên thử xem!”

Kiếm bị lão cẩu tóm lấy, nhìn chằm chằm, lăn qua lộn lại nhìn chằm chằm, Vương Bảo vẫn nhìn lão cẩu, đột nhiên phát hiện, lão cẩu con ngươi, thình lình đã biến thành trắng xóa hoàn toàn!

Cùng lúc đó, từng đạo từng đạo ánh sáng màu trắng, từ lão cẩu trong mắt tản ra, bọc trường kiếm!

“Mã Đức, mặc kệ!”

Lão cẩu đột nhiên gọi lên, sau đó mở ra miệng rộng, một cái cắn!

Kiếm thình lình đứt đoạn mất!

Một đoạn ở lão cẩu trong miệng, bị hắn cắn giòn!

Chỉ là ba hơi thở công phu, một thanh kiếm thần liền tiến vào lão cẩu cái bụng!

Lão cẩu đột nhiên trở nên hưng phấn, lè lưỡi vui mừng nói, “Thật có cảm giác, lão Vương, Cẩu gia muốn ăn binh khí!”

Vương Bảo nhất thời đăm chiêu.

Lão cẩu bản chất là cái gì, Vương Bảo đến hiện tại cũng không hiểu rõ, thế nhưng hàng này, ngược lại không phải chân thực sinh linh.

Chẳng lẽ là vũ khí thành tinh?

Không phải không thể nào a!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo bắt đầu đem bên trong nhẫn trữ vật binh khí lấy ra, đủ loại, chủng loại đa dạng, lão cẩu thì lại hóa thân làm côn, ăn được kêu là một cái này lớp vỏ!

Liền như vậy qua nửa canh giờ.

Vương Bảo trợn to hai mắt, lão cẩu cũng trợn to hai mắt, hai cái hàng mắt to trừng mắt, mắt đối mắt mộng bức.

Lão Vương binh khí của cải đã bị đào không.

Nhưng mà lão cẩu vẫn là không hề lột xác dấu hiệu.

Đại gia, đây là muốn ăn nghèo lão tử a...

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống ww. 21503 \

------oOo------

Chương 735: Đem lão cẩu thực lực làm lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão Vương, cái kia cái gì, đúng... Xin lỗi a...”

Lão cẩu dùng sức xoa xoa móng vuốt, có chút thập phần thấp thỏm dáng vẻ, nhìn dáng dấp cũng không tiện.

Thế nhưng.

Có thể làm cho không muốn điểm bích mặt lão cẩu đều thật không tiện.

Bởi vậy cũng là nhìn ra lão cẩu đến cùng ăn bao nhiêu binh khí...

Này giời ạ cùng động không đáy giống như.

“Tạm biệt!”

Vương Bảo đột nhiên phất tay, cười lạnh nói, “sao? Ngươi làm ta lão Vương sẽ đau lòng? Ngươi cảm thấy ngươi vẫn đúng là có thể ăn nghèo ta sao giọt? Gia liền không tin, chỉ ta này dòng dõi, vẫn chưa thể đem ngươi Cẩu Thặng cho lột xác!”

Lão cẩu rất cảm động, “Lão Vương, ngươi đối với Cẩu gia quá tốt rồi, Cẩu gia xin thề, sau đó Cẩu gia trâu bò, khẳng định mang ngươi đi tới chó sinh đỉnh cao!”

Vương Bảo khóe miệng co quặp.

Lời này, hắn càng không có gì để nói.

Cũng không nhàn nhã.

Nhấc lên tàu bay, cấp tốc chạy toán loạn hướng về phương xa!

...

...

Vạn Yêu liên minh Thánh thành!

Vương Bảo đến rồi.

Sở dĩ đến Vạn Yêu liên minh Thánh thành, Vương Bảo cũng có mục tiêu của chính mình, một cái trong đó chính là Cổ Yêu truyền thường

Bây giờ hắn có Cổ Yêu một phần hai huyết mạch, không hoàn chỉnh, hơn nữa căn bản không sánh được Cổ Thần huyết thống, thế nhưng nếu như có thể từ yêu điện tìm tới còn lại Cổ Yêu huyết thống, Vương Bảo giác đến cuộc đời của chính mình có thể an lắp một cái treo.

Có điều hiện tại trọng yếu nhất, không phải kiếm chuyện, mà là trước tiên đem lão cẩu cho làm lên!

Lão cẩu về mặt thực lực đi tới, Vương Bảo cũng yên tâm, hàng này nhưng là phiền phức tinh.

Vào thành sau khi, Vương Bảo tìm hiểu một hồi, rất nhanh sẽ tìm tới mục tiêu.

Yêu tộc bên trong to lớn nhất binh khí con buôn, là Thần Hỏa Linh Yêu bộ tộc, này tộc tuy là Yêu tộc, nhưng lại có thể hóa thân Thần Hỏa, có thể, mỗi cái tộc nhân đều là thượng giai luyện khí sư.

Này tộc tộc nhân không nhiều, nhưng mỗi người đều là thập phần cường hãn, cũng có chính mình chỗ dựa, Vạn Yêu liên minh một cái trong đó yêu tôn, chính là Thần Hỏa Linh Yêu bộ tộc lão tổ.

Thần Hỏa Binh Khí Giáo

Đây chính là Thần Hỏa Linh Yêu bộ tộc mở tiệm, trải rộng Yêu tộc, cực kỳ nổi danh.

Thần Hỏa Linh Yêu bộ tộc luyện chế ra đến binh khí, đều là rất tốt, rất được Yêu tộc vây đỡ, làm sao giá cả chết quý chết quý.

Vương Bảo đi tới Thần Hỏa Binh Khí Giáo

Sau khi tiến vào, không ai bắt chuyện, xoa quy củ đúng là thập phần linh hoạt, binh khí liền đặt tại trong cửa hàng, bị từng đạo từng đạo trận pháp bao phủ, các loại đẳng cấp giá cả binh khí đều có, phân loại đặt ở cùng một chỗ.

Nếu như hữu tâm nghi, có thể báo lên số hiệu, đi quầy hàng mua là có thể!

Lão cẩu đứng Vương Bảo bả vai, ánh mắt hừng hực nhìn cái kia từng kiện binh khí, đưa đầu lưỡi, còn kém chảy nước miếng, có điều hắn cũng không dám chảy nước miếng, Vương Bảo sẽ quất hắn.

Vương Bảo vây quanh một cái binh khí triển khai loanh quanh một hồi.

Đột nhiên.

Bên người truyền đến một đạo mang theo căm ghét yểu điệu âm thanh, “Lục thiếu, con chó này thật là ghê tởm nha, ngươi xem một chút, đều chảy nước miếng...”

Vương Bảo chớp giật quay đầu nhìn về phía lão cẩu.

Lão cẩu lập tức câm miệng, đồng thời dùng ánh mắt thâm trầm nói ra bản thân vô tội.

Vương Bảo lúc này mới yên tâm, sau đó nhìn về phía âm thanh truyền đến chỗ.

Lão cẩu đồng dạng đối với hắn trợn mắt nhìn.

Đại gia!

Cẩu gia chảy nước miếng? Này rất sao là vu hại, là hãm hại, là hố Cẩu gia, là ai lớn mật như thế?

Lời chính là cái mỹ nữ.

Dựa vào ở một người thanh niên trên người.

Thanh niên kia lúc này cau mày, cũng nhìn Vương Bảo, đương nhiên cũng nhìn lão cẩu, sắc mặt không vui, ánh mắt đồng dạng lộ ra căm ghét.

Nhìn thấy Vương Bảo nhìn mình, thanh niên cười lạnh nói, "nơi nào đến nhà quê, Thần Hỏa binh khí hành, cũng là ngươi có thể đi vào? Nơi này bất luận một cái nào binh khí, đem ngươi bán ngươi cũng không mua nổi!"

Thanh niên bên người nữ tử căm ghét nói, "còn rất buồn nôn!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "Cẩu Thặng tuy rằng dài xấu, thế nhưng ngươi hắn buồn nôn liền quá đáng! Lại, ngươi nơi nào nhìn ra, ta là nhà quê? Đại gia là có tiền!"

Thanh niên nghe vậy, không khỏi nở nụ cười.

Bốn phía không ít yêu tu, cũng là khẽ lắc đầu cười.

Không cái khác.

Liền hướng ngươi câu nói này, cái kia tuyệt bức là nhà quê.

Còn là có tiền?

Nói cho ngươi!

Ở Thánh thành, một cục gạch ngã xuống, đều có thể đập chết một mảnh có

tiền.

Cái gì gọi là có tiền?

Ở Thánh thành bên trong, có chút tiền cũng không thể xưng là có tiền, Vạn Yêu liên minh có thể nói là Yêu tộc trung tâm, bên trong tòa thánh thành yêu tu, chính là không bao giờ thiếu tiền!

Thanh niên gọi Lục Quang, sờ sờ cằm, cười nói, "con, ta một đoán liền biết, ngươi là đầu lần đến Thánh thành đi, cũng được, liền để ta Lục thiếu, dạy một dạy ngươi, cái gì là Thánh thành quy củ!"

Ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo, Lục Quang lãnh đạm nói, "đầu tiên, ở Thánh thành, ngươi đến biết điều! Bởi vì ngươi căn bản không biết, thời khắc này ở ngươi trước người lời, đến cùng là một cái ra sao cao quý tồn tại!"

Xong.

Lục Quang quay về bên cạnh góc tường ngồi mấy cái trung niên nói, "đến một hồi!"

Cái kia mấy cái trung niên mi tâm có lửa dấu ấn, chính là Thần Hỏa Linh Yêu bộ tộc yêu tu cao thủ, lúc này một cái trong đó đứng dậy đi tới, chắp tay cười nói, "Lục thiếu có gì phân phó?"

Lục Quang chỉ chỉ Vương Bảo gằn giọng nói, "đem này con đuổi ra ngoài!"

Cái kia trung niên yêu tu cười nhạt nói, "Lục thiếu thân là bản tiệm cấp năm quý khách, có tư cách đuổi người, ngài chờ..."

Thôi, trung niên yêu tu mặt hướng Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, "khách nhân, ngươi cũng nghe được, mời đi ra ngoài đi!"

Không ít yêu tu đều là âm thầm lắc đầu!

Đầu lần tiến vào Thánh thành.

Nhưng đụng với từ trước đến giờ lấy tâm nhãn xưng Lục Quang lục địa đại thiếu!

Điều này cũng đủ xui xẻo!

Lão cẩu phát hỏa, suýt chút nữa không nhịn được bay nhào mà ra, cho Lục Quang một cái Cẩu gia thần trảo hai liên kích.

Vương Bảo bỗng nhiên cười nói, "xua đuổi khách nhân, đây chính là Thần Hỏa binh khí tiệm quy củ?"

Cái kia trung niên yêu tu sắc mặt không đổi, nhạt âm thanh nói, "thế gian vạn vật thánh linh, đều phân ba bảy loại, trở lên bắt nạt dưới, rất bình thường, bạn, không nên tìm việc!"

Lục Quang cười híp mắt nói, "Làm sao? Không phục vẫn là sao giọt? Không phục cũng thành a, có năng lực, ngươi cũng nên một làm Thần Hỏa binh khí hành quý khách a, vừa nãy ngươi không phải là mình có tiền sao, đến đến đến, đến phiên ngươi biểu hiện thời điểm, nhường ta Lục thiếu nhìn, ngươi có bao nhiêu tiền!"

Vương Bảo thở dài, "Ngươi cái chày gỗ, lão tử vốn là tưởng đê điều, thế nhưng là bị ngươi làm có phải hay không không kiêu căng, nhàn không có chuyện gì, ngươi ngươi chọc ta làm gì vậy? Không biết ta lão Vương, từ trước đến giờ yêu thích có thù tất báo a!"

Xong.

Vương Bảo không lại xem sắc mặt âm trầm lại Lục Quang.

Mà là đối với trung niên nhân nói, "Ta đến Thần Hỏa binh khí hành, vốn là nghĩ đến mua binh khí, nếu này con theo ta phân cao thấp, vậy ta trước hết mua cái quý khách làm một làm, ta hỏi ngươi, các ngươi cấp chín quý khách cửa hạm là bao nhiêu?"

Trung niên yêu tu ngẩn ngơ.

Phản ứng lại, trung niên yêu tu hít một hơi, trầm giọng nói, "cấp chín quý khách... Đã không phải vấn đề tiền, cần còn cao cấp hơn thân phận, không biết đạo hữu là..."

Vương Bảo lười biếng vung vung tay, "Đừng hỏi ta là ai, ta hiện tại không muốn nhắc tới, sợ hù chết các ngươi, cấp chín không được, vậy thì giáng cấp, dùng tiền có thể mua quý khách, cao nhất là đẳng cấp nào?"

Trung niên yêu tu ngưng âm thanh nói, "là bá quý khách... Chí ít cần ở bản tiệm tiêu phí trăm ức cửu sắc yêu tinh!"

Vương Bảo trầm giọng nói, "ngươi cái gì? Một trăm ức?"

Trung niên yêu tu khóe miệng co quặp, trong lòng nhưng là có chút buồn bực, từ vừa nãy Vương Bảo trong lời nói, hắn còn cảm giác mình tựa hồ đụng tới một cái trâu bò hào, nhưng mà, trăm ức liền để ngươi như thế sợ sệt?

Lục Quang cũng giống như thế, cảm thấy có chút buồn cười, trang giời ạ đây, còn muốn mua bá quý khách? Ngươi sao không lên đây?

Vương Bảo khẽ lắc đầu, vỗ vỗ bả vai lão cẩu, đạo, "Thật là không có ý tứ a, trăm ức cửu sắc yêu tinh? Liền chút tiền này, liền có thể mua các ngươi bá quý khách? Ta đều thật không tiện ra tay rồi, này ngay cả ta yêu sủng tiền tiêu vặt cũng không sánh nổi a!"

Lão cẩu từ lâu cùng Vương Bảo dưỡng thành hiểu ngầm, phối hợp Vương Bảo trang bức, ngoác miệng ra, mấy cái nhẫn trữ vật bay về phía trung niên yêu tu, cao ngạo nói, "Ta tháng này tiền tiêu vặt bỏ ra hơn một nửa, còn sót lại một điểm, Cẩu gia nhớ tới này mấy cái nhẫn trữ vật bên trong, nên có cái mấy trăm ức, chính ngươi nắm đi..."

------oOo------

Chương 736: Có tiền không thể muốn làm gì thì làm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời khắc này.

Thần Hỏa binh khí hành một đám yêu tu ngoại trừ mộng bức.

Không có thứ hai phản ứng.

Đặc biệt là tiếp nhận lão cẩu nhẫn chứa đồ trung niên yêu tu, càng là mộng bức vô cực hạn, tâm hồn run rẩy, cầm nhẫn chứa đồ hai tay đều là điên cuồng run cầm cập.

Làm giời ạ đây!

Yêu sủng tiền tiêu vặt, phá trăm ức? Không, phá mẹ nó mấy trăm ức?

Ta cắt cỏ!

Có muốn hay không như thế đáng sợ a!

Trung niên yêu tu đều có chút khủng bố đi thăm dò xem nhẫn chứa đồ, bởi vì hắn sợ chính mình sẽ bị hù chết.

Liền yêu sủng đều có mấy trăm ức tiền tiêu vặt, người chủ nhân kia có cỡ nào trâu bò, trung niên yêu tu đã không thể nào tưởng tượng được!

Hầu như hết thảy yêu tu đều là nhìn chằm chằm trung niên yêu tu, nhìn chằm chằm cái kia nhẫn chứa đồ!

Lục Quang càng là như vậy!

Sắc mặt khó coi tới cực điểm, Lục Quang tâm hồn chịu đến 10 triệu điểm

tấn công dữ dội thương tổn, sắc mặt đều có chút tái nhợt, hắn thấp thỏm lại là kỳ ký nhìn trung niên yêu tu, sẽ chờ trung niên yêu tu chứng Minh Vương bảo là ở khoác lác ép.

Ngay ở những này yêu tu nhìn kỹ trong lúc đó.

Trung niên yêu tu hít vào một ngụm khí lạnh, rốt cục bắt đầu kiểm tra.

Quét xuống một cái!

To lớn mộng bức cảm giác bao phủ hắn, làm cho hắn đều có chút không đứng thẳng được, méo mặt, phần eo không tự nhiên hơi cong một chút.

Nửa ngày qua đi, trung niên yêu tu chỉ để lại một cái nhẫn trữ vật, còn lại mấy viên, cung cung kính kính tiến lên, đưa cho Vương Bảo, trầm giọng nói, "cực kỳ tôn kính khách nhân, mời ngài thu tốt! Tiền đã giao phó, ngài chờ, ta vậy thì đi thông báo chủ tiệm, cho ngài bá quý khách huân chương!"

Vương Bảo lười biếng nói, "Đi thôi! Cẩu Thặng..."

Lão cẩu duỗi ra móng vuốt, đem nhẫn chứa đồ nhận trở về.

Mà trung niên yêu tu, nhưng là cung kính cúi đầu, lui về phía sau vài bước, lúc này mới dứt khoát xoay người, nhanh chóng thẳng đến cao lầu mà đi!

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều yêu tu đều là kinh hãi!

Tình huống như thế.

Căn bản không cần trung niên muốn làm sáng tỏ, bọn họ liền đã hiểu!

Người ta yêu sủng mấy trăm ức tiền tiêu vặt, là thật sự!

Bọn họ nhìn về phía Vương Bảo, mang theo nồng nặc khó mà tin nổi, nhìn chung Yêu tộc từ trên xuống dưới, cho yêu sủng mấy trăm ức tiền tiêu vặt?

Vụ thảo, này rất sao quả thực chính là phần độc nhất!

Lục Quang triệt để mộc!

Khó chịu cực kỳ.

Cũng không biết như thế nào cho phải.

Hắn còn muốn dạy Vương Bảo phải khiêm tốn, nhưng mà bị Vương Bảo cho giáo dục!

Rất nhanh.

Mấy cái ông lão, liền vội vội vàng vàng từ cao lầu đạp bước mà xuống!

Này mấy cái ông lão, khí tức đều là rất mạnh, chỉ có điều lúc này trong mắt, đều là mang theo nghi ngờ không thôi chấn động!

Rất nhiều yêu tu nuốt ngụm nước bọt,

Không khỏi trở nên cung kính lên, mấy vị này, nhưng là Thần Hỏa binh khí hành cao tầng, một nước Vĩnh Hằng cảnh cường giả tối đỉnh.

Chưởng quỹ kia nhìn lướt qua, ánh mắt liền rơi vào Vương Bảo trên người, lập tức lộ ra một vệt nồng nặc ý cười, tiến lên vài bước, vừa đi vừa chắp tay cười nói, “ha ha ha, bạn đáy bao hàm, thực sự là nhường lão phu chấn động không gì sánh nổi, có thể trở thành là bản tiệm bá quý khách, càng làm cho lão phu vì đó tự hào, đây là bạn quý khách huân chương, xin mời bạn thu cẩn thận!”

Trong lời nói, chủ tiệm lấy ra một viên tạo hình phảng phất hỏa diễm huân chương, đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo cười nhạt tiếp nhận, đạo, “Chủ tiệm khách khí!”

Chủ tiệm ông lão hé mắt, đạo, “Bạn lần này đến bản tiệm, liền do lão phu tự mình tiếp đón đi, ngài lên xin mời?”

Vương Bảo bỗng nhiên vung vung tay, “Không vội, chuyện làm ăn sau đó làm tiếp, ta còn có chuyện không có làm đây...”

Xong.

Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía Lục Quang.

Lục Quang tâm trực tiếp run lên!

Run a run, có chút sợ hãi khó tả.

Xem giời ạ đây!

Hàng này nghĩ rất sao làm gì?

Sau một khắc, liền nghe được Vương Bảo lạnh lùng nói, “ngươi vừa nãy, muốn đuổi ta đi ra ngoài?”

Lục Quang khóe miệng mãnh đánh, hô hấp đều trở nên trở nên dồn dập, trầm mặc một hồi, đột nhiên cười lạnh nói, “được rồi... Ta biết ta nhìn nhầm, có điều, nơi này nhưng là Thánh thành, ngươi chỉ là có tiền, cũng không thể muốn làm gì thì làm!”

Vương Bảo xem ngu ngốc như thế nhìn Lục Quang, cười híp mắt nói, “Thật không? Có tiền cũng không thể muốn làm gì thì làm? Cái kia ta ngược lại thật ra thật muốn thử một chút... Tiền bối, không biết ta muốn đem này con thân phận cho cướp đoạt, cần bao nhiêu tiền?”

Này vừa nói.

Rất nhiều yêu tu đều là cuồng nuốt nước bọt, cực kỳ ngơ ngác!

Cướp đoạt thân phận?

Ngươi muội a, cần như thế tàn nhẫn sao?

Lục Quang cũng là như thế, sắc mặt trở nên khó coi tới cực điểm, quả thực vặn vẹo đều muốn đánh đánh, gắt gao nắm chặt nắm tay, thực sự là hận không thể một quyền nện chết Vương Bảo.

Chủ tiệm ông lão liếc mắt nhìn Lục Quang, không khỏi cười khổ nói, "bạn... Không đến nỗi chứ? Lục Quang trước có thể có chút bất kính..."

Vương Bảo đánh gãy hắn, nhạt âm thanh nói, "đối với loại này ở trước mặt ta trang bức ngu ngốc, ta từ trước đến giờ sẽ một gậy quất chết hắn, số lượng!"

Chủ tiệm ông lão không khỏi yên lặng.

Lần thứ hai liếc mắt nhìn Lục Quang, trong thần sắc mang theo do dự.

Lục Quang ở Thánh thành cũng coi như là cái danh lưu, thân là Đại Lực Cự Tượng bộ tộc kiêu, thân phận không thấp.

Nếu như thật cướp đoạt Lục Quang thân phận, vậy thì đồ phá hoại, đoán chừng phải đắc tội Đại Lực Cự Tượng bộ tộc!

Nhưng là.

Từ chối?

Chủ tiệm càng là không làm chủ được, phải biết Vương Bảo liền yêu sủng đều có mấy trăm ức tiền tiêu vặt, sự thực chứng minh, siêu cấp có tiền, cái kia vách cheo leo cũng là có thân phận!

Trầm mặc một hồi, chủ tiệm cười khổ nói, "Bạn, Lục Quang thân phận chính là cấp năm quý khách, thế nhưng, hắn chính là Đại Lực Cự Tượng bộ tộc, muốn cướp đoạt hắn quý khách thân phận... Chí ít là hắn quý khách giá trị bản thân vài lần, theo ta thấy, bạn vẫn là không cần để ý hắn, đối với bạn mà nói, hắn chỉ là cái gia hỏa, đúng không?"

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “ngươi sai rồi, trang bức không phân lớn, làm mất mặt cũng không chia sang hèn, này con ta nay là đánh định, nếu ngươi không bao nhiêu tiền, vậy ta liền mình làm chủ, Cẩu Thặng...”

Lão cẩu lập tức đem mình trên móng vuốt trùm vào mấy cái nhẫn trữ vật ném đi ra!

Chuyện cũ ông lão bản năng tiếp nhận, có chút há hốc mồm!

Sau đó liền nghe đến Vương Bảo cười nhạt nói, “số tiền này, dùng để cướp đoạt thân phận của hắn, đã đủ chưa? Không đủ, ngươi thẳng!”

Chuyện cũ ông lão kiểm tra một hồi nhẫn chứa đồ, thân thể bỗng nhiên một trận lay động!

Trong lòng nhấc lên cuồn cuộn sóng biển!

Giết!

Thế giới này là rất sao làm sao?

Những này trong nhẫn chứa đồ cửu sắc yêu tinh, gộp lại đã Gundam (cao tới) hơn hai mươi tỉ a!

Hoa hơn hai mươi tỉ cửu sắc yêu tinh, cũng chỉ là vì ra một hơi, đánh một cái sát bút (Đứa ngốc) so với mặt?

Ta phốc!

Đây là cỡ nào phá sản? Cỡ nào hào khí bức người!

Chuyện cũ hít một hơi thật sâu, từng có lúc, hắn có thể nghĩ đến, tiền này, dĩ nhiên sẽ tốt như vậy kiếm lời?

Hơn hai mươi tỉ cửu sắc yêu tinh.

Đại Lực Cự Tượng bộ tộc kiêu Lục Quang.

Hai phe hòa trong nháy mắt phát sinh chất nghiêng.

Ánh mắt tinh mang đột nhiên lóe lên, chủ tiệm mặt không hề cảm xúc nhìn về phía Lục Quang, sau đó, bỗng nhiên phất tay nói, “còn chờ cái gì? Bắt hắn cho ta đuổi ra ngoài, lão phu tuyên bố, từ hôm nay trở đi, Lục Quang quý khách thân phận, chính thức bị tước đoạt!”

Toàn trường ngơ ngác!

Lục Quang ngây người như phỗng, tâm tư trống rỗng.

Trang bức không được ngược lại bị máng là cái gì?

Đây chính là...

------oOo------

Chương 737: Vô số món tiền nhỏ chính đang hướng về mình vẫy tay oa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Vương Bảo mà nói, Lục Quang chỉ là vẫn con ruồi.

Nghĩ đập tiện tay liền vỗ.

Không để ý đến hồn bay phách lạc Lục Quang.

Vương Bảo tuỳ tùng chủ tiệm thẳng đến cao tầng lầu một gian phòng khách quý.

Mấy cái Thần Hỏa binh khí hành cao tầng đều ở, chủ tiệm xin mời Vương Bảo ngồi xuống sau khi, ánh mắt mang theo vài phần nóng rực nhìn Vương Bảo, cười nói, "bạn, không biết ngươi lần này đến bản tiệm, có cái gì chuyện làm ăn muốn nói?"

Vương Bảo nghiêm nghị nói, "ta cần binh khí, càng nhiều càng tốt, phẩm chất càng cao càng tốt, mặt khác chuẩn bị cho ta một gian tĩnh thất, ta hữu dụng!"

Chủ tiệm trong đầu mừng như điên!

Khe nằm!

Nay bộ tộc ta đây là muốn kiếm lời lật a!

Chuyện làm ăn không bắt đầu liền kiếm lời hơn 300 ức, làm ăn này vừa bắt đầu, cái kia kiếm lời căn bản đếm không hết chứ?

Thần hào yêu cầu nhất định phải thỏa mãn, chủ tiệm lập tức đi chuẩn bị, phái người khác mang theo Vương Bảo đi tới một gian cực kỳ rộng rãi gian phòng.

Vì hầu hạ tốt thần hào, chủ tiệm cũng là rộng thoáng, đem phòng tu luyện của mình đều cho nhường lại.

Vương Bảo đợi không bao lâu, chủ tiệm liền trở lại, bàn tay vung lên, đạo đạo linh quang ở trong hư không trôi nổi, rất là ngạo nghễ giới thiệu nói, "bạn, những thứ này đều là bản tiệm giá cao binh khí, trong đó..."

Vừa mới chuẩn bị giới thiệu một chút, khoe khoang khoe khoang đây.

Vương Bảo bỗng nhiên nhạt âm thanh nói, "tiền bối không cần nhiều nói, ngươi đem nhẫn chứa đồ cho ta, đi ra ngoài liền có thể!"

"..."

Chủ tiệm trực tiếp không nói gì!

Thế nhưng, đại địa lớn, khách nhân to lớn nhất, chủ tiệm tuy rằng nghi hoặc, nhưng cũng theo: Đè ép xuống, thả xuống nhẫn chứa đồ, tự mình đóng cửa rời đi!

Lão cẩu từ Vương Bảo trên bả vai nhảy đến trên bàn, hưng phấn chuyển vòng nói, "ha ha, lần này Cẩu gia tuyệt đối có thể lột xác thức tỉnh, chính là không biết đến thời điểm Cẩu gia nhiều trâu bò!"

Vương Bảo hé mắt, âm hiểm cười nói, "Cẩu Thặng a, ngươi tính qua bỏ ra ta bao nhiêu tiền không?"

Lão cẩu ngẩn ngơ.

Vương Bảo rất là nghiêm túc nói, "Ta trước tiên được rồi a, ngươi không lột xác thức tỉnh, ta không cái gì, thế nhưng nếu như ngươi lột xác thức tỉnh rồi, vẫn là như thế món ăn so với, vậy chúng ta phải cố gắng tính toán trương mục, tối thiểu, ngươi này thân lông, đó là vách cheo leo không gánh nổi, ta sẽ từng cây từng cây hao hạ xuống!"

Lão cẩu theo bản năng run run người, bộ lông gắt gao dán vào chó lớp vỏ,

nháy mắt một cái, cười gượng nói, “cái kia cái gì... Lão Vương ngươi yên tâm, Cẩu gia trong lòng rõ ràng, ngươi liền nhìn được rồi!”

“Hi vọng như vậy!”

Vương Bảo cười càng ngày càng nham hiểm, nghe được lão cẩu trong lòng truyền hình trực tiếp lông.

Sau đó.

Chính là lão cẩu hạnh phúc thời khắc.

Từng kiện binh khí, tiến vào lão cẩu miệng.

Nếu như tình cảnh này bị chủ tiệm nhìn thấy, phỏng chừng có thể bị hù chết, cũng có thể bị tức chết, hắn lấy ra những binh khí này, có thể đều là mỗi cái cực phẩm.

Vương Bảo yêu cầu chính là binh khí càng nhiều càng tốt, vì lẽ đó chủ tiệm cũng rất là thoải mái đem hơn một nửa cái nhà kho đều bị chuyển hết rồi!

Hắn cũng không phải lo lắng Vương Bảo cuối cùng không trả tiền, người 30 tỉ đều ném ra, sẽ không trả nổi tiền? Đừng nghịch!

...

...

Cùng lúc đó.

Lục Quang tiến vào bạo tẩu trạng thái!

Phẫn nộ Liệt Diễm, hầu như muốn nhấn chìm lý trí của hắn!

Khó có thể ức chế hắn, liền Thần Hỏa binh khí hành cũng cho hận lên, hùng hùng hổ hổ bỏ xuống vài câu lời hung ác, xoay người rời đi!

Trong cửa hàng một đám yêu tu hai mặt nhìn nhau.

Sau đó đều có chút trở nên hưng phấn.

Dùng cái mông đoán cũng có thể đoán được, Lục Quang đại thiếu đó là tuyệt bức sẽ không liền như thế coi là!

Này chỉ định là đi viện binh đi tới.

Nói vậy tiếp đó, có náo nhiệt có thể xem a!

Chỉ có điều.

Nhường rất nhiều yêu tu phiền muộn chính là, bọn họ đợi nửa, cũng không gặp Lục Quang mang theo cứu binh trở về, trong lúc nhất thời hai mặt nhìn nhau.

Làm giời ạ đây!

Lục Quang đại thiếu đổi tính?

Dĩ nhiên không có có thù tất báo?

Mọi cách không rõ, rất nhiều yêu tu cũng là đem này náo nhiệt thả xuống, Thần Hỏa binh khí hành lại khôi phục yên tĩnh.

Không biết.

Lục Quang không phải đổi tính, mà là thật tìm giúp đỡ đi tới.

Có điều.

Lục Quang không có về tộc nhóm.

Hàng này trong lòng cùng Meikei giống như, Vương Bảo ra tay quá rất sao kinh sợ, hơn 300 ức tùy tùy tiện tiện chẳng khác nào trắng (Haku) ném ra ngoài, hắn đương nhiên sẽ không cho rằng Vương Bảo là một cái bình

thường Yêu tộc.

Khẳng định là có bối cảnh.

Thế nhưng bối cảnh lớn, có thể không có nghĩa là liền có thể ở Thánh thành muốn làm gì thì làm, Lục Quang không muốn cho bộ tộc gây phiền phức, thế nhưng là có thể tìm cái khác giúp đỡ.

Tỷ như.

Bối cảnh đồng dạng nghịch, nhưng cũng tham lam thành tính Long tộc nhị thế tổ Long Tượng!

Long tộc nhóm phủ đệ nhóm nơi nào đó nơi ở.

Lục Quang nhìn thấy Long Tượng sau khi liền cười lấy lòng nói, "Tượng ca, ta có tin tức tốt bẩm báo!"

"Ồ?"

Long Tượng cực kỳ cảm thấy hứng thú, hỏi nói, "tin tức tốt gì?"

Lục Quang nói, "Tượng ca, ta trước ở Thần Hỏa binh khí hành, cùng một cái con nổi lên xung đột..."

Ba lạp ba lạp!

Lục Quang đem sự tình đơn giản.

Xong, Lục Quang rất là thành khẩn tiếp tục nói, "Tượng ca, ta đoán cái kia con, hẳn là có chút bối cảnh, sở dĩ tìm đến Tượng ca, một trong số đó là muốn cho Tượng ca tiện thể giúp ta báo thù, lại một cái, ta cảm thấy lấy Tượng ca thân phận, cái kia con thúc ngựa cũng không đuổi kịp, lẽ ra có thể nghiền ép hắn!"

Long Tượng chau mày.

Hắn tuy rằng tham lam, nhưng cũng không phải ngớ ngẩn, hắn là Long tộc tộc nhân không sai, thế nhưng phú không cao, chỉ là ỷ vào bộ tộc tu vi cáo mượn oai hùm mà thôi!

Điều này cũng tạo thành hắn tham lam tính cách, bởi vì hắn có chút tự ti, vì lẽ đó cực kỳ muốn trang bức, thế nhưng trang bức phí tiền a!

Trầm mặc nửa ngày, Long Tượng có chút do dự, "Lập tức ném ra ba... Hơn 300 ức... Cái kia con, thân phận sợ là khó có thể tưởng tượng..."

Đến nơi này.

Long Tượng ánh mắt không khỏi hơi tia chớp.

Hơn 300 ức cửu sắc yêu tinh a!

Này giời ạ đều có thể theo kịp lão tử hai đời tiền kiếm được.

Lục Quang trong lòng cười lạnh, trên mặt nhưng là nghiêm túc nói, "Tượng ca, ta trước tiên mặc kệ thân phận của hắn làm sao, liền thân phận của ngài, phóng tầm mắt Yêu tộc, có thể so sánh, lại có bao nhiêu? Long tộc nhưng là ta Yêu tộc đệ nhất bá chủ!"

"Lại, chúng ta không hẳn nhất định phải với hắn cường hận, chúng ta có thể dùng kế a!"

Long Tượng ánh mắt sáng ngời, "!"

Lục Quang đắc ý nói, "Tượng ca, ta đã tính toán được rồi, chúng ta ngay ở Thần Hỏa binh khí hành ở ngoài chờ, đến thời điểm cái kia con đi ra, Tượng ca ngài tự thân xuất mã, tùy tiện hướng về thân thể hắn đổ ra..."

"Đến lúc đó, cái kia con có tám tấm miệng cũng không rõ! Hắn có thể không đền tiền?"

"Hắn nếu như không đền tiền, chúng ta liền có lý do tìm Yêu Điện Thành Vệ Quân cho ta làm chủ, chỉ cần đem cái kia con nắm lên đến, nên xử trí

như thế nào, còn không phải Tượng ca ngươi tính?”

Long Tượng cân nhắc nửa ngày.

Cảm thấy thật là có làm đầu!

Lấy thân phận của hắn, ở Thánh thành bị ám hại, bộ tộc đều sẽ hỏi đến, tìm tới Yêu Điện Thành Vệ Quân, càng là hay lắm, bởi vì thân phận của hắn cao a, có đặc quyền!

Nghĩ tới đây, Long Tượng liền vỗ vỗ Lục Quang vai, đạo, “Tốt con, có ngươi! Kế này rất: Gì diệu, đi, chúng ta hiện tại liền đi, chớ để cho cái kia con cho chuồn mất!”

Đi tới Thần Hỏa binh khí hành đối diện.

Lục Quang cùng Long Tượng hai cái hàng liền tìm cái địa phương, bắt đầu nhìn chằm chằm.

Long Tượng cũng chuẩn bị kỹ càng, thậm chí ngay cả huyết bao đều chuẩn bị kỹ càng, đến thời điểm hướng về Vương Bảo trên người một nằm, huyết bao một bão tố...

Khe nằm!

Vô số tiền tiền chính đang hướng về mình vẫy tay oa...

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống ww. 21503 \

------oOo------

Chương 738: Chạm sứ người Long Tượng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo đương nhiên không biết có hai thằng ngu chính đang âm mưu đối với hắn "Chạm sứ"!

Vào giờ phút này.

Tĩnh thất

Vương Bảo nhìn lúc này đã đình chỉ thôn phệ binh khí, mà là nhắm hai mắt lại nằm nhoài trên bàn lão cẩu, rất là chờ mong chờ đợi.

Lão cẩu trên thân hình trôi nổi đạo đạo quang điểm, tổng cộng có năm loại màu sắc, nhìn qua có chút lóa mắt.

Đạo đạo thâm trầm uy thế, từ lão cẩu trên người tản ra, nương theo đạo đạo trầm thấp ong ong, lão cẩu đang tiến hành lột xác.

Chờ đợi hồi lâu.

Đột nhiên, lão cẩu mở mắt ra.

Phun ra khẩu khí, hơi thở kia thình lình phảng phất gió to, cuốn tĩnh thất vật trang trí đều là lảo đà lảo đảo.

Ánh mắt lộ ra hưng phấn, lão cẩu quay về Vương Bảo le lưỡi một cái, kích động gọi nói, "lão Vương, Cẩu gia thức tỉnh rồi!"

Vương Bảo giật giật đầu của hắn, tức giận quát, "Cái kia còn chờ cái gì đây? Nhanh khoe khoang khoe khoang!"

Lão cẩu hít sâu một hơi, bỗng nhiên mở ra miệng rộng, trong chớp mắt, một

vệt sáng hóa thành cột sáng, đánh vào lâm bản bên trên!

Sau một khắc.

Một con toàn thân màu đen chó Pug xuất hiện.

Chó này dài đến linh lung, hơn nữa ngũ quan rõ ràng, chỉ có điều ánh mắt không có một chút nào tia sáng, dại ra nhìn về phía trước, thân thể màu đen, boong boong phát sáng, cũng không có một chút nào khí tức hiển lộ, phảng phất một con phổ thông món đồ chơi chó!

Vương Bảo khóe miệng đột nhiên vừa kéo.

Này rất sao chính là ngươi cảm thấy tỉnh tuyệt chiêu?

Triệu hoán một con chó con?

Mắt thấy Vương Bảo ánh mắt càng ngày càng không quen, lão cẩu hoảng đến ép một cái, mau mau nói, “lão Vương đừng có gấp a, Cẩu gia có bản năng linh cảm, Cẩu gia này nhãi con, rất trâu bò!”

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên nắm tay, trực tiếp đánh tới.

Trâu bò không trâu bò.

Thử một chút thì biết!

Bàng bạc quyền lực ầm ầm bạo phát, một phát tức thu!

Vương Bảo cùng lão cẩu đều là bình tĩnh nhìn cẩu tử.

Chốc lát sau.

Nhìn không hư hao chút nào cẩu tử, lão cẩu cao hứng, đắc ý nói, “Xem đi, Cẩu gia cái gì tới? Trâu bò không? Liền hỏi một chút ngươi trâu bò không? Ngươi cú đấm này, nhãi con một chút việc đều không có!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, tiến lên, muốn đem cẩu tử cầm lấy đến cố gắng kiểm tra một chút!

Chỉ có điều.

Làm Vương Bảo tay mới vừa tới gần sau khi, liền nhìn thấy cái kia cẩu tử trong ánh mắt, thình lình bùng nổ ra một luồng cuồn cuộn sát cơ, con ngươi màu đen dường như tràn ngập ra hai đạo đen trụ, mãnh liệt sắc bén khí tản ra, Vương Bảo choáng váng.

Thu tay lại.

Nhìn một chút trên bàn tay xuất hiện một đạo rõ ràng huyết tuyến, không khỏi hít một hơi!

Phải biết, lấy hắn này khủng bố thân thể, có thể như vậy dễ dàng phá tan hắn phòng ngự,

Lực công kích không thấp, cuối cùng cũng phải là Vĩnh Hằng cảnh!

Này giời ạ là một con Vĩnh Hằng cảnh cẩu tử?

Cũng nhưng vào lúc này.

Lão cẩu đột nhiên ánh mắt biến đổi, nhìn chằm chằm cẩu tử, gấp giọng nói, "lão Vương, đại sự không ổn a, Cẩu gia nhanh không khống chế được..."

"Cái gì đồ chơi?" Vương Bảo nhìn về phía lão cẩu.

Lão cẩu oan ức nói, "ngươi ngươi chọc giận nó làm gì a, Cẩu gia có linh cảm, nhiều nhất một nén nhang, nó liền sẽ trực tiếp nổ tung, Cẩu gia chỉ có thể miễn cưỡng áp chế!"

"Không thể thu hồi đến?"

"... Thật giống không thể!"

“Đại gia ngươi!”

Vương Bảo chửi nhỏ một tiếng.

Nơi này là Thần Hỏa binh khí hành, nếu như ở đây nổ tung, dư âm đó là vách cheo leo không.

“Đi ra ngoài lại!”

Vương Bảo phiền muộn liếc mắt nhìn cẩu tử, lập tức mở cửa phòng đi ra ngoài!

Mà lão cẩu, nhưng là điều khiển cẩu tử ở phía sau bay, theo sát Vương Bảo rời khỏi phòng!

Bên ngoài.

Vẫn không đi chủ tiệm nhìn thấy Vương Bảo đi ra, lập tức cười nói, “bạn nhưng là hết bận? Không biết còn thiếu chút gì?”

Vương Bảo hất tay ném ra một cái nhẫn trữ vật, cũng không quay đầu lại nói, “đây là binh khí tiền, không đủ ngươi lại tìm ta!”

Chủ tiệm ngẩn ra, kiểm tra một hồi nhẫn chứa đồ, lúc này liền là đại hỉ, mấy trăm ức cửu sắc yêu tinh, đủ để là những binh khí kia gấp mấy lần giá trị!

Sau đó chủ tiệm liền nhìn thấy lão cẩu, cùng với... Lão cẩu phía sau cẩu tử!

Khóe miệng co quặp, chủ tiệm sắc mặt sâu chìm xuống!

Vừa nãy đi vào thời điểm, thật giống chỉ có một con chó chứ?

Này rất sao mới bao lớn sẽ, làm sao biến thành hai cái?

Thêm ra đến con chó này con, lại là từ đâu đụng tới?

Lẽ nào là ở trong phòng sinh? Trong lúc nhất thời, chủ tiệm sắc mặt trở nên

khó nhìn xuống đến, mau mau trở về phòng kiểm tra.

...

...

Mà Vương Bảo cùng lão cẩu, nhưng là nhanh nhanh rời đi Thần Hỏa Binh Khí Giáo

Bước ra cửa lớn, Vương Bảo lập tức nói, “nhanh, nhường nó lên!”

Lão cẩu nhất thời điều khiển cẩu tử bay về phía trên không!

Rất nhiều phụ cận Yêu tộc nhìn thấy tình cảnh này, đều là ngẩn ngơ, đây là ở làm cái gì đây?

Cũng đang lúc này.

Từ lâu chờ đợi rất lâu Lục Quang cùng Long Tượng, đi tới, hai cái hàng đều là có chút kích động, Long Tượng hít sâu một hơi, đi tới Thần Hỏa binh khí hành cửa, cắn răng, hướng về Vương Bảo tới gần!

Gần rồi!

Càng gần hơn!

Sau một khắc.

Long Tượng đột nhiên phát sinh một đạo kêu thảm thiết, vua màn ảnh phụ thể, ngã vào Vương Bảo bên chân, theo sát chính là một đạo mưa máu phun, hồ chính mình một mặt, nhìn qua khá là thê thảm!

Long Tượng ngã trên mặt đất thê thảm rít gào nói, “ác thảo, là ai ám hại ta? Ta chính là Long tộc Long Tượng, là ai lớn mật như thế? Tốt, là ngươi... Ngươi chán sống rồi?”

Lục Quang đứng ở một bên, cho Long Tượng điểm cái khen ngợi, đồng thời

cấp tốc thông báo Yêu Điện Thành Vệ Quân.

Bốn phía yêu tu cũng bị tình cảnh này chỉnh có chút mộng bức!

Bọn họ không biết Long Tượng ở chạm sứ, vẫn đúng là cho rằng là Vương Bảo ra tay ám hại Long Tượng đây.

Mà Vương Bảo, nhưng là quái lạ liếc mắt nhìn Long Tượng, vừa mới chuẩn bị lời, sau một khắc, lão cẩu trực tiếp gọi nói, "lão Vương, có thể bạo chứ?"

"Bạo đi!"

Vương Bảo không thèm để ý Long Tượng, ánh mắt sáng quắc nhìn trên không!

Chớp mắt sau khi!

Một đạo kinh động địa nổ vang thanh âm, vang tận mây xanh!

Này thanh âm cực lớn, làm sao để hình dung đây, chính là siêu cấp lớn, lớn đến truyền vang mấy trăm dặm loại kia, càng kinh khủng chính là, không bên trên, xuất hiện một đạo cực kỳ to lớn sụp xuống hình dáng, Thánh thành phòng ngự trận đều bị tự chủ kích phát, xuất hiện lượng nói màn ánh sáng!

Nhưng là cái kia sức mạnh, nhưng cũng va chạm màn ánh sáng, gợn sóng không ngừng, biến ảo các loại hình dạng!

Trận pháp tiết vào thành bên trong sức mạnh, đều thập phần đáng sợ, nhường rất nhiều tu vi thấp yêu tu thổ huyết không ngừng, mờ mịt nhìn trên không!

Thánh thành phảng phất nhấc lên cuồng phong!

Vương Bảo cảm thụ trong gió bạo ngược khí tức, không nhịn được nuốt ngụm nước bọt.

Lão cẩu càng là một mặt mộng bức, chính mình cũng bị chính mình trâu bò cẩu tử kinh ngạc đến ngây người, tự lẩm bẩm, “Lão Vương, Cẩu gia chiêu này, tối thiểu có thể nổ chết Chân Thánh cảnh sơ kỳ chứ?”

Vương Bảo phun ra khẩu khí, thản nhiên nói, “không ngừng... Ta phỏng chừng trung kỳ đều đủ sặc!”

Lão cẩu cực kỳ hưng phấn, kêu to nói, “ta cắt cỏ! Cẩu gia rốt cục trâu bò, lão tử muốn xem xem, sau đó còn ai dám trêu chọc Cẩu gia, trêu chọc cuống lên Cẩu gia, Cẩu gia một cái nhãi con ném đi, một nổ chết một tổ!”

Mà như vậy một màn.

Tự nhiên dọa sợ chính đang chạm sứ Long Tượng.

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Hai tên khốn kiếp này ở cái gì?

Lên cái kia một màn kinh khủng, cái kia khủng bố công kích, là các ngươi làm ra đến?

Ta lặc cái đại tào, có thể so với Chân Thánh cảnh trung kỳ? Sơ kỳ một nổ sẽ chết?

Phốc ngươi muội!

Lão tử đúng hay không đã làm sai điều gì...

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống ww. 21503 \

------oOo------

Chương 739: Bị hố thảm Long Tượng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bị Vương Bảo cùng lão cẩu đối thoại sợ đến ba hồn đều muốn bay đi Long Tượng.

Lập tức tổng kết một hồi chính mình tình cảnh bây giờ cùng sắp đối mặt nguy hiểm.

So sánh một hồi thực lực của hai bên.

Long Tượng một cái vươn mình, rất là thẳng thắn đứng lên!

Hắn cũng không nói cái gì, xoay người quay về Lục Quang liếc mắt ra hiệu, liền chuẩn bị bỏ của chạy lấy người!

Chạm sứ cũng phải phân rõ ràng đối tượng a!

Người ta liền Chân thần cảnh đại lão đều có thể giết chết, chính mình còn chạm người ta sứ?

Chạm giời ạ đây!

Chính mình toàn nát người ta đều không mang theo dao động loáng một cái.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo đột nhiên ở phía sau hắn thăm thẳm nói rằng, “vậy thì chạy? Không phải nói ta chán sống rồi sao?”

Long Tượng lập tức ngừng chân.

Hắn hiện tại có hai cái lựa chọn, cái thứ nhất là dừng lại lớp vỏ một hồi,

một cái khác là thêm nhanh rời đi nơi này!

Đứa ngốc mới chọn cái thứ nhất, lão tử đương nhiên tuyển cái hai.

Chỉ có điều.

Ngay ở hắn lại đi rồi hai bước thời điểm, một đạo màu đen quang ảnh xuất hiện ở bên chân của hắn, Long Tượng bản năng cúi đầu kiểm tra, sau đó liền run rẩy.

Bên chân.

Rõ ràng là một con xinh xắn linh lung màu đen chó con con.

Cùng trước trời cao cái kia màu đen chó con con giống như đúc.

Cùng vừa nãy cái kia phát sinh khó có thể tưởng tượng mạnh mẽ tự bạo công kích chó con con giống nhau như đúc!

Emma khe nằm a...

“A a a a a...”

Long Tượng thê thảm gọi lên, giơ chân tránh ra, theo bản năng nhìn về phía Vương Bảo nơi đó, phát hiện vào giờ phút này cái kia một con lão cẩu chính đang âm hiểm cười nhìn mình chằm chằm, phát hiện ánh mắt của chính mình sau, càng là uy hiếp nói, “chạy a, tiếp tục chạy a, chạy về nhà càng tốt hơn, Cẩu gia nhường chó con con đi trong nhà của ngươi bạo một bạo!”

Long Tượng tâm hồn một mảnh lạnh lẽo, hắn không dám lộn xộn nữa chút nào, xin tha ánh mắt nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “huynh đệ... Ta sai rồi, lúc trước đều là hiểu lầm...”

Nói tới chỗ này.

Long Tượng đột nhiên chỉ tay sắc mặt trắng bệch Lục Quang, lớn tiếng

quát, “Đều là hắn, đều là thằng ngu này, là hắn giựt giây ta tìm đến huynh đệ ngươi phiền phức, Lục Quang, ngươi tội ác tày trời, còn không mau lại đây dập đầu bồi tội!”

Lục Quang trong nháy mắt nổi giận!

Xuẩn giời ạ đây!

Tội giời ạ đây!

Mẻ giời ạ đây!

Ngươi tên ngu ngốc này, cái này chày gỗ, người ta còn không đối với ngươi làm điểm cái gì đây, ngươi liền dễ dàng lật thuyền, khe nằm, lão tử đây là tìm cái heo đồng đội a!

Vương Bảo liếc mắt một cái Lục Quang, tâm trạng hiểu rõ, ôm hai tay nhìn hai thằng ngu, ngáp một cái nói rằng, “một người vứt xuống một ức, sau đó cút đi, ta liền chuyện cũ sẽ bỏ qua!”

Long Tượng lập tức trợn to hai mắt.

Giời ạ!

Một cái ức?

Muốn lão tử giao một cái ức?

Ác thảo, ngươi còn không bằng giết ta đây!

Lấy Long Tượng tham lam thành si tính cách, nhường hắn giao ra một cái ức yêu tinh, quả thực là quá đề cao hắn.

Lục Quang hận muốn chết, thế nhưng cũng hoảng sợ không được, thập phần hối hận tìm đến Vương Bảo phiền phức, có điều lúc này cưỡi hổ khó xuống, phiền phức đã tìm, hối hận cũng là vô dụng, trong lòng điên cuồng cầu khẩn Thiên Yêu Điện thành vệ quân đến!

Phảng phất lão thiên gia ở thương hại hắn.

Không qua mấy hơi thở.

Xa xa thình lình truyền đến kinh thiên động địa nổ vang thanh âm.

Sau một khắc.

Nương theo đạo đạo ầm ầm ầm dư âm, từng đạo từng đạo mạnh mẽ bóng người xuất hiện ở trên con đường này không, mục mang nghi ngờ không thôi nhìn trên không, trong này, có Lục Quang trưởng bối, cũng có Long Tượng trưởng bối.

Trưởng bối đích thân tới, lúc này không gọi, càng chờ khi nào?

Long Tượng lập tức gào nói, “tam thúc công, cứu ta!”

Lục Quang đồng dạng gào nói, “gia gia cứu ta!”

Trên bầu trời cao thủ lập tức nhìn lại, trong đó hai cái lão già hơi nhướng mày, dắt tay nhau mà ra, bay xuống.

Long Tượng tam thúc công Long Bạch Sơn đối với Long Tượng tức giận quát, “Ngươi này đần độn tiểu tử, lại đang giở trò quỷ gì?”

Lục Quang gia gia Lục Phồn nhưng là vẻ mặt ôn hòa, hỏi Lục Quang nói, “xảy ra chuyện gì? Vì sao gọi cứu mạng?”

Long Tượng cùng Lục Quang liếc mắt nhìn nhau.

Hai cái hàng vẻ mặt hưng phấn.

Sống lưng cũng thẳng.

Long Tượng chỉ vào Vương Bảo, ủy khuất nói, “Tam thúc công, tiểu tử này ám hại ta, ta suýt chút nữa chết ở trên tay hắn!”

“Ồ?”

Long Bạch Sơn lập tức nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt lệ mang lóe lên, quát, “Tiểu tử, ngươi thật là to gan! Ngay cả ta Thiên Long tộc nhân cũng dám ám hại?”

Lục Phồn ánh mắt cũng là trở nên lạnh lẽo lên, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo xem xét một chút phía trên rất nhiều Vạn Yêu liên minh đại lão, thản nhiên gọi nói, “chư vị, tới nơi này đúng hay không đến kiểm tra vừa nãy động tĩnh?”

Trên không một đám lão già không khỏi ngạc nhiên.

Bọn họ tới nơi này, chính là nghĩ làm rõ vừa nãy ngập trời công kích là xảy ra chuyện gì.

Dù sao, công kích kia quá mạnh, rất nhiều Thiên Yêu Tôn nhất trí cho rằng, không kém hơn Chân Thánh cảnh Thiên Yêu Tôn trung kỳ một đòn!

Thánh thành bên trong xuất hiện cường đại như thế công kích, tự nhiên phải hiểu rõ.

Vương Bảo, nhường bọn họ hai mặt nhìn nhau, một cái trong đó ông lão đi ra, trầm giọng nói, “tiểu tử, ngươi biết?”

Vương Bảo hơi cười, “Ta đương nhiên biết, bởi vì công kích này chính là ta làm ra đến!”

Cái gì?

Rất nhiều lão già há hốc mồm.

Vương Bảo tu vi, ở trong mắt bọn họ nhìn một cái không sót gì, chỉ là Bất Hủ mà thôi!

Làm ra Chân Thánh cảnh trung kỳ một đòn? Khe nằm, nháo đây?

Vốn đang phát ra hỏa Long Bạch Sơn theo bản năng áp chế một hồi hỏa khí, hướng về phía Vương Bảo hừ lạnh nói, “tiểu tử, không nên ăn nói bừa bãi, ngươi cho rằng, chúng ta sẽ tin?”

Vương Bảo ha ha cười, quay về lão cẩu vỗ tay cái độp, “Không tin? Vậy dễ làm nha, ta trở lại một phát các ngươi liền đã hiểu! Cẩu Thặng...”

Lão cẩu lập tức nhường chó con con lên không, đắc ý nói, “Một đám ngu xuẩn, Cẩu gia trâu bò vượt quá các ngươi tưởng tượng, mà xem Cẩu gia hù chết các ngươi!”

Sau một khắc.

Chó con nhãi con lên tới trên không nơi sâu xa, sau đó, ầm ầm nổ bể ra đến!

Cùng vừa nãy giống như đúc công kích, trong nháy mắt trải tản ra đến, rung chuyển dư âm lần thứ hai kinh ngạc đến ngây người bên trong tòa thánh thành yêu tu, cũng trấn mộng bức vào giờ phút này một đám đại lão!

Tình cảnh trở nên hơi yên tĩnh!

Nửa ngày qua đi.

Cái kia trước mở miệng nói chuyện ông lão hít vào một ngụm khí lạnh, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, trầm giọng nói, “tiểu hữu, không biết ngươi là...”

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười liếc mắt nhìn Long Tượng cùng Lục Quang, nhạt âm thanh nói, “ta gọi Vương Đại Chùy...”

Vương Đại Chùy?

Ba chữ này vừa ra!

Một đám yêu tu đại lão lại là kinh ngạc đến ngây người!

Hiện nay.

Ai còn có thể không biết Vương Đại Chùy?

Đại La Kiếm Tôn động phủ trước từng hình ảnh, đều sắp thổi trời cao.

Nghe đồn bên trong, Vương Đại Chùy thành Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia, địa vị cao đáng sợ, vì Vương Đại Chùy, Hoang Cổ Thánh Tông chưởng giáo mang theo rất nhiều không xuất thế Chân Thánh cảnh siêu cấp đại lão hiện thân, chính là cho Vương Đại Chùy chỗ dựa.

Cỡ này thân phận, đã không quan hệ tu vi.

Đây là một cái trâu bò đến có thể cùng Thiên Long lão tổ lẫn nhau sánh vai chủ!

Cùng lúc đó.

Lục Quang sắc mặt trắng (Haku) đáng sợ, mắt tối sầm lại, suýt nữa té xỉu.

Long Tượng thân thể run cầm cập, hai mắt vô thần, đầy đầu đều là Vương Đại Chùy ba chữ.

Phản ứng lại, Long Tượng rơi nước mắt.

Ma trứng..

Lão tử chạm sứ đối tượng, dĩ nhiên là Vương Đại Chùy?

Ta một cái ức a, tuyệt bức không gánh nổi...

------oOo------

Chương 740: Ngươi này làm giàu thủ đoạn làm người giận sôi a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với hiện tại yêu tu mà nói.

Vương Đại Chùy ba chữ, đã thành "Không thể trêu chọc" đại danh từ.

Chọc Vương Đại Chùy, chẳng khác nào triệt để đắc tội rồi Hoang Cổ Thánh Tông, này không phải là đùa giỡn.

Trong lúc nhất thời, trên hư không mới rất nhiều Vạn Yêu liên minh đại lão, đều là có chút sợ run tim mất mật!

Này Vương Đại Chùy, quả nhiên là treo tạc thiên a, có thể so với Chân Thánh cảnh trung kỳ một đòn đều bị hắn làm ra đến rồi.

Hơn nữa Hoang Cổ Thánh Tông tổ gia thân phận.

Hơn nữa nghe đồn bên trong hắn cái kia nghịch thiên số mệnh.

Ta cắt cỏ!

Làm sao này trên đời này chuyện tốt, đều bị này Vương Đại Chùy đụng với?

Cùng Vương Đại Chùy so sánh, Thiên Long tộc Long Kiếm thiếu chủ, đều phảng phất tốn vô số trù, đây mới thực sự là ẩn giấu Yêu tộc thiên kiêu số một a!

Nếu đã điều tra rõ nguyên nhân, lại do thân phận hạn chế, một đám lão già nhất thời không muốn ở lâu thêm, cùng Vương Bảo hỏi câu tốt, liền trực tiếp chuồn mất.

Chỉ để lại Long Bạch Sơn cùng Lục Phồn hai cái lão gia hỏa, là đi cũng không phải, không đi cũng không phải!

Lúng túng nhìn Vương Bảo, Long Bạch Sơn được kêu là một cái hối hận a, rất muốn đánh chính mình một cái tát, nhường giời ạ vừa nãy trang bức, hiện tại được rồi, không có cách dọn dẹp chứ?

Nửa ngày.

Đón Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười ánh mắt, Long Bạch Sơn đông cứng cực kỳ nói rằng, "cái kia cái gì... Vương tiểu hữu, vừa nãy lời của ta nói, ngươi chớ để ý ha... Ân, đúng hay không Long Tượng này tiểu hỗn trương chọc tới ngươi? Long Tượng, ngươi đến cùng ở làm cái gì?"

Câu nói sau cùng.

Long Bạch Sơn gầm nhẹ lối ra (mở miệng).

Long Tượng cả người run lên, gấp bận bịu nói rằng, "tam thúc công, ta..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Long Tượng liền nói không được.

Bởi vì Long Bạch Sơn chính đang trợn lên giận dữ nhìn hắn.

Vốn là lời muốn nói im bặt đi, Long Tượng nhận mệnh, rất là sa sút tinh thần nói rằng, "tam thúc công, ta sai rồi!"

Long Bạch Sơn lúc này mới khẽ hừ một tiếng.

Lục Phồn đồng dạng trừng Lục Quang một chút, đối với Vương Bảo chắp tay nói, "tiểu hữu, hết thảy đều là hiểu lầm, nói ra cũng chính là, ngươi vội vàng, chúng ta trở về!"

Vương Bảo híp mắt cười, "Muốn đi? Cũng được a, giao tiền đi!"

“Giao tiền?”

Long Bạch Sơn cùng Lục Phồn đều là ngẩn ngơ, giao cái gì tiền?

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “một cái gia hỏa một cái ức, nộp tiền, bọn họ là có thể đi rồi!”

Một cái ức?

Long Bạch Sơn hít vào một ngụm khí lạnh.

Không khỏi ám phiền cực kỳ.

Ngươi muội đại gia ngươi!

Cũng thật là giở công phu sư tử ngoạm a!

Há mồm liền muốn một cái ức, ngươi này làm giàu làm giàu thủ đoạn làm người giận sôi a!

Long Bạch Sơn hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “tiểu hữu, ta Thiên Long tộc mặt mũi, ngươi cũng không cho?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “tuy rằng ta theo Thiên Long lão tổ từng làm chuyện làm ăn, thế nhưng, khuôn mặt này, ta còn thực sự không muốn cho!”

Long Bạch Sơn được kêu là một cái khí a!

Thiên Long tộc thân là Yêu tộc bá chủ, ai dám không nể mặt mũi, ngươi lớn lối như thế, lẽ nào liền một điểm không sợ Thiên Long tộc?

Có điều nhỏ suy nghĩ một chút.

Long Bạch Sơn lập tức héo.

Vương Bảo thân phận, có vẻ như... Thật sự có tư cách không đem Thiên

Long tộc để ở trong mắt.

Trong lúc nhất thời, Long Bạch Sơn buồn bực cực kỳ, căm tức Long Tượng một chút sau khi, liền yên lặng ném ra một cái nhẫn trữ vật, sau đó nắm lấy Long Tượng quần áo, nhanh chóng rời đi!

Lục Phồn vừa nhìn,, Thiên Long tộc Vương Bảo đều không sợ, chính mình vẫn là đừng tìm không thoải mái, nộp tiền, mang theo Lục Quang đàng hoàng rời đi.

Sự tình đến đó, coi như là có một kết thúc.

Vương Bảo tùy ý đem hai cái nhẫn chứa đồ ném cho lão cẩu, liền đạp bước rời đi, chỉ để lại một đám xem chưa hết thòm thèm yêu tu.

...

...

Vương Đại Chùy đến Thánh thành.

Tin tức này rất nhanh liền truyền ra.

Rất nhiều yêu tu phản ứng bất nhất, thế nhưng hầu như hết thảy yêu tu đại lão, đều ở nhắc nhở chính mình vãn bối, gần nhất khoảng thời gian này, có thể ngàn vạn muốn yên tĩnh một điểm.

Tuyệt đối đừng chọc tới Vương Đại Chùy trên người.

Nghe đồn Vương Đại Chùy liên tục Long tộc mặt mũi cũng không cho, Long Tượng chọc hắn, bồi một cái ức.

Ngay ở trong bầu không khí như vậy.

Vương Bảo đi tới Thiên Yêu Điện phụ cận.

Lão cẩu thực lực đều bạo phát, thành công thoát ly món ăn so với danh hiệu,

Vương Bảo cảm giác mình cũng tất yếu tăng lên một hồi chính mình.

Mà Thiên Yêu Điện.

Chính là chính mình mạnh mẽ một cái cơ duyên nơi.

Đứng Thiên Yêu Điện phụ cận loanh quanh một hồi, Vương Bảo liền nắm chắc rồi, trong cơ thể Cổ Yêu huyết thống rung chuyển lợi hại, có thể đoán được, Cổ Yêu còn lại một phần hai huyết thống, Thiên Yêu Điện bên trong tuyệt đối có!

Có điều, Thiên Yêu Điện chính là Yêu tộc quan trọng nhất một chỗ, cũng không phải Vương Bảo nói xông liền có thể xông.

Nghĩ tới đây, Vương Bảo liền muốn đến một cái người quen cũ đại lão, Thần điểu Tất Phương!

Hỏi thăm một chút, Vương Bảo đi tới một tòa phủ đệ trước, nơi này chính là Tất Phương chỗ ở!

Thông qua hộ vệ bẩm báo sau khi, Vương Bảo bị mang tới chính sảnh, rất nhanh, một cái bóng người quen thuộc đi vào, chính là Tất Phương.

“Tiền bối, đã lâu không gặp!” Vương Bảo hơi cười.

Mà Tất Phương, nhưng là trực tiếp há hốc mồm, phản ứng lại, rất là kích động nói, “Vương Đại Chùy? Đúng là ngươi? Ngươi chính là gần nhất truyền ra rất hỏa cái kia Vương Đại Chùy? Ta trời, ngươi làm sao trở nên lợi hại như vậy?”

Tất Phương chấn động không nhẹ!

Phải biết hắn cùng Vương Bảo phân biệt trước, Vương Bảo liền Bất Hủ đều

không phải a!

Mà hiện tại, nhưng là trở thành Yêu tộc một cái cấm kỵ, không thể trêu chọc đại danh từ!

Vương Bảo cười nói, “một lời khó nói hết a!”

Nhìn thấy Tất Phương, Vương Bảo cũng rất vui vẻ, này dù sao cũng là hắn ở Thiên Yêu Đại Giới duy nhất người quen cũ, đem chuyện của chính mình đơn giản nói chuyện, nghe được Tất Phương trố mắt ngoác mồm.

Ôn chuyện một phen.

Tất Phương hỏi nói, “Đại Chùy, ngươi sau đó tính thế nào?”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “ta chuẩn bị đem Cổ Yêu huyết thống đoạt tới tay, sau đó sẽ đi Nhân tộc đi dạo một vòng, ta còn không cho Tinh Vẫn tổ sư chính danh đây!”

Tất Phương đã nghe Vương Bảo nói rồi Hoang Cổ lão tổ sự tình, tuy rằng cảm thấy hoang đường, thế nhưng là cũng tin, Vương Bảo không cần thiết lừa hắn, nghĩ đến Vương Bảo lúc này được Cổ Yêu một phần hai huyết mạch, cũng là thập phần say mê, lại được một phần hai, vậy thì viên mãn, đến thời điểm Cổ Yêu huyết thống tại người, có thể nói là Yêu tộc cộng chủ.

Thiên Yêu Điện có Cổ Yêu huyết thống sao?

Đương nhiên có!

Nghĩ đến Thiên Yêu Điện truyền thuyết, Tất Phương trầm giọng nói, “Đại Chùy, Thiên Yêu Điện chính là Yêu tộc thứ nhất kỳ địa, có tổ linh lực lượng thủ hộ, hơn nữa Thiên Yêu Điện thực lực... Sâu không lường được, tục truyền nghe, rất nhiều đại tộc thoái vị sau lão tổ, căn bản không có ngã xuống, trái lại là tiến vào Thiên Yêu Điện nơi sâu xa nhất, ngươi muốn từ Thiên Yêu Điện nơi đó làm đến Cổ Yêu lão tổ huyết thống, làm vạn phần cẩn thận!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Yên tâm, ta lại không phải đến kiếm chuyện, lần này ta chuẩn bị quang minh chính đại tiến vào Thiên Yêu Điện, cái này, liền cần ngươi bỏ ra mặt!”

Tất Phương đương nhiên sẽ không từ chối, cũng có chút chờ mong, hít một hơi, nói rằng, “yên tâm đi, ngày mai ta liền tự mình dẫn ngươi đi Thiên Yêu Điện!”

Ngày kế.

Vương Bảo mang theo lão cẩu, cùng Tất Phương đồng thời, hướng về Thiên Yêu Điện bước đi.

Đối với Vương Bảo mà nói.

Cổ Yêu huyết thống, đương nhiên là nhất định muốn lấy được!

Nếu như lần này có thể thập phần thuận lợi, cũng là thôi, thế nhưng nếu như xuất hiện cái gì bất ngờ, bị ngăn cản cái gì, Vương Bảo cũng không ngại làm một hồi lớn...

------oOo------

Chương 741: Ra tay với ta chính là tự tìm đường chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Yêu Điện địa vị cao cả.

Hầu như mỗi một cái đại tộc, đều đối với Thiên Yêu Điện kính nể ba phần, dù cho là tà yêu tà tông, tương tự như vậy.

Thiên Yêu Điện có truyền thừa cổ xưa, không có cái gì điện chủ chức vị, chỉ có chấp sự cùng trưởng lão đoàn, mỗi một đời trưởng lão đoàn thành viên đều là đời trước bảo đảm nâng kế thừa, một cái bộ tộc, chỉ cho phép có một vị Thiên Yêu Điện trưởng lão.

Trong ngày thường.

Thiên Yêu Điện không mở ra cho người ngoài.

Nghĩ tiến vào bên trong, cần còn cao cấp hơn thân phận Yêu tộc dẫn dắt, hơn nữa, chỉ cho phép tiến vào tiền điện.

Tất Phương mang theo Vương Bảo tiến vào Thiên Yêu Điện tiền điện.

Hai bên là Thiên Yêu Điện Thiên Yêu vệ, mắt nhìn thẳng, dù cho là Vương Bảo bọn họ đi vào, cũng không nhìn nhiều.

Ở trong tiền điện, có rất nhiều cổ xưa pho tượng, cung phụng chính là các tộc tổ linh, phía dưới là bồ đoàn, tiền điện trên căn bản đều là dùng tới cầu nguyện địa phương.

Tất Phương xem xét một chút sau khi tiến vào điện đường nối, nói rằng, “Đại Chùy, muốn tiến vào hậu điện, rất phiền phức, cần muốn trở thành Thiên Yêu Điện trưởng lão! Ngươi trước tiên cảm thụ một chút Thiên Yêu Điện bên trong có hay không chỗ đặc thù gì, còn làm sao tiến vào, chúng ta

lại bàn bạc kỹ càng!”

Có điều Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên hít sâu một hơi, có chút hưng phấn nói, “Không cần...”

Từ vừa nãy vừa tiến đến.

Vương Bảo trong cơ thể Thú Thần huyết thống thì có không kìm nén được kích động!

Khô nóng.

Sôi trào.

Dường như muốn phá tan thân thể, hướng ra ngoài thân thể.

Vương Bảo bản năng nhận ra được, ở Thiên Yêu Điện nơi sâu xa nhất, càng có từng đạo từng đạo khôn kể triệu hoán đang hấp dẫn hắn.

Vừa dứt lời, Vương Bảo liền thả ra đối với Thú Thần huyết thống áp chế!

Trong phút chốc.

Hư không ầm ầm nổ tung.

Cùng lúc đó, Vương Bảo mi tâm, từng đạo từng đạo đầy rẫy uy nghiêm hào quang xuất hiện, đầy đủ chín đạo, hóa thành từng đạo từng đạo phảng phất viễn cổ lớn yêu giống như khủng bố hư ảnh, thoáng qua sau khi, một con không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung ngập trời lớn yêu xuất hiện ở tiền điện hư không!

Bàng bạc uy thế tách ra bát phương, đặc biệt là chui vào trên không cái kia một đạo, càng là cực kỳ chấn động.

Những kia nguyên bản phảng phất thủy tinh bình thường pho tượng, thình lình run rẩy lên, sau đó, từng tấc từng tấc rạn nứt!

Dường như, căn bản không chịu nổi lớn yêu hư ảnh uy nghiêm, tự nát lấy đó cung kính.

Mà một màn như thế, tự nhiên là phảng phất kinh thiên động địa, trêu đến Thiên Yêu Điện bên trong rất nhiều đại lão sắc mặt hoàn toàn thay đổi, dồn dập lấp loé mà ra!

Nhìn thấy điện bên trong Vương Bảo bọn họ, Thiên Yêu Điện các trưởng lão đều là mặt âm trầm, một cái trong đó ông lão đi ra, cau mày nhìn Tất Phương một chút, trầm giọng quát, "Tất Phương, các ngươi đây là đang làm..."

Lời nói tới chỗ này.

Ông lão kia đột nhiên trừng mắt lên, nhìn những kia phá toái pho tượng, khó có thể tin ngơ ngác nói, "tổ... Tổ linh pho tượng, ta trời, tổ linh pho tượng làm sao nát?"

Cái khác Thiên Yêu Điện trưởng lão cũng là ồ lên mà lên!

Vừa tới không chú ý!

Hiện tại mới nhìn thấy, tổ linh pho tượng dĩ nhiên toàn bộ vỡ vụn!

Ta cắt cỏ, này mẹ nó ai làm?

Đây chính là tổ linh pho tượng, là bọn họ Yêu tộc rất nhiều đại tộc thuỷ tổ tổ linh pho tượng, ẩn chứa ngập trời uy nghiêm, làm sao có khả năng vỡ nát? Tại sao có thể vỡ nát?

Sau một khắc, một đám lão già liền dồn dập căm tức Vương Bảo, cùng với, Vương Bảo trước người hư không, cái kia ngập trời lớn yêu hư ảnh, trong ánh mắt, tràn ngập sát cơ!

Cái kia mở miệng nói chuyện ông lão quay về Vương Bảo lớn tiếng nói, "tiểu tử, là ngươi làm ra? Ngươi có biết hay không, ngươi đang làm gì?"

Đột nhiên, lại một vị Thiên Yêu Điện trưởng lão trầm giọng nói, “ta biết ngươi, ngươi là Vương Đại Chùy!”

Cái khác Thiên Yêu Điện trưởng lão trong lòng không khỏi cả kinh.

Vương Đại Chùy?

Đây chính là gần nhất truyền ra càng ngày càng muốn lên trời Vương Đại Chùy?

Kiếm chuyện làm đến Thiên Yêu Điện đến rồi?

Thực sự là thật là to gan!

Vương Bảo hít sâu một hơi, bỗng nhiên chỉ chỉ đi tới hậu điện đường nối, nghiêm nghị nói, “chư vị tiền bối, ta muốn đi Thiên Yêu Điện nơi sâu xa một nhóm, kính xin cho đi!”

Này vừa nói.

Cái kia mở miệng nói chuyện ông lão nhất thời khí nở nụ cười.

Đại gia ngươi!

Ngươi còn muốn về phía sau điện?

Ngươi rất sao làm ngươi mộng ban ngày nhếch.

Hậu điện bên trong, ẩn chứa ta Yêu tộc thần bí nhất tạo hóa, há lại là ngươi một cái nho nhỏ tán yêu có thể vào?

Lại nói.

Nghĩ vào hậu điện, phải là Thiên Yêu Điện trưởng lão, muốn phát tổ thề!

Cái kia mở miệng nói chuyện ông lão, chính là xuất thân Thiên Long tộc, trước không quen biết Vương Bảo, hiện tại biết rồi Vương Bảo thân phận sau khi, người lão giả này trong lòng lúc này liên tục cười lạnh, thầm hô một tiếng tùy vào số mệnh.

Trước ngươi không phải ngay cả ta Thiên Long tộc mặt mũi, đều một tia không cho sao?

Hiện tại tới xem một chút.

Ngươi rất sao phạm đến lão tử trong tay chứ?

Ánh mắt lệ mang lóe lên, ngày này Long tộc Thiên Yêu Điện trưởng lão Long Thanh lập tức cười lạnh nói, "Vương Đại Chùy, ta mặc kệ ngươi là thân phận gì, lão phu cảnh cáo ngươi, đến Thiên Yêu Điện, ngươi cho ta thành thật một chút, dù cho là Hoang Cổ Thánh Tông lão tổ, đi tới ta Thiên Yêu Điện, cũng không dám như thế làm càn!"

Vương Bảo liếc mắt một cái lão già này, nhạt âm thanh nói, "ta càng muốn đi vào, ngươi có thể làm khó dễ được ta?"

Long Thanh trợn to hai mắt.

Có chút khó có thể tin.

Ác thảo!

Tên tiểu hỗn đản này, là sát bút (Đứa ngốc) sao? Đầu óc vô nước?

Lão tử đường đường Thiên Yêu Điện trưởng lão, lánh đời không ra Chân Thánh cảnh đại lão, ngươi dám nói chuyện với ta như vậy?

Ta ngươi có thể làm sao?

Ta mẹ nó một cái tát liền có thể quất chết ngươi!

Ánh mắt chớp qua sát cơ nồng nặc, Long Thanh tức giận ngược cười nói

rằng, “khá lắm, có lá gan, ngươi sau này điện đi tới, thử một lần a, ngươi thử xem, ta có hay không tư cách đó, thịt!! Ngươi!”

Vương Bảo nghe vậy hơi cười, nhường lão cẩu nhảy đến Tất Phương trên bả vai, liền muốn về phía sau điện đường nối đi đến!

Tất Phương lo lắng nói rằng, “Đại Chùy...”

Vương Bảo cho một cái Tất Phương ta rất ổn ánh mắt, sau đó vòng chéo tay, hướng về hậu điện đường nối từng bước một đạp bước tiến lên.

Cùng lúc đó, cái kia ngập trời lớn yêu hư ảnh từ từ thu nhỏ lại, nhưng không có biến mất, vẫn cứ ở Vương Bảo mi tâm trước hư không ngang đứng thẳng.

“Thật can đảm!”

Long Thanh không những không giận mà còn lấy làm mừng!

Hắn thân là Thiên Long tộc, đã sớm xem Vương Bảo không hợp mắt.

Nếu như không phải ở Thiên Yêu Điện, hắn đều không có lý do gì đối với Vương Bảo ra tay, cũng không thế nào dám.

Thế nhưng hiện tại.

Vương Bảo phạm vào Thiên Yêu Điện kiêng kỵ, hắn coi như đem Vương Bảo ngay tại chỗ đánh chết, dù cho là Hoang Cổ Thánh Tông lão tổ, cũng không nói ra được cái gì lời oán hận đến!

Nghĩ tới đây, Long Thanh hét dài một tiếng, hai tay dò ra, yêu khí cuồn cuộn, trong nháy mắt, liền hóa thành một cái yêu khí trường thương, thương này nghiền ép hư không, rung chuyển từng tầng từng tầng khủng bố sóng khí, trong nháy mắt, liền giáng lâm Vương Bảo sau não!

“Chết đi!”

Long Thanh hét lớn!

Nhưng mà.

Kinh khủng như thế một đòn.

Nhưng đột nhiên đứng ở Vương Bảo sau não ba tấc trước!

Đồng thời.

Nhưng vào lúc này, Thiên Yêu Điện rất nhiều kiến trúc, thình lình lay động lên, sau một khắc liền nhìn thấy, cái kia phá toái Thiên Long tộc tổ linh pho tượng bên trong, dĩ nhiên xuất hiện một đạo cực kỳ mênh mông thần ấn, ầm ầm xuất hiện ở Long Thanh trước người!

Ở Long Thanh khó có thể tin trong ánh mắt, cái kia mênh mông thần ấn hóa thành quang điểm nổ tung, tràn ngập ở Long Thanh trên người!

Long Thanh ngây người như phỗng, một hơi thở qua đi, sắc mặt trắng bệch sợ hãi gọi nói, “ta... Huyết mạch của ta... Giáng cấp... Trời ơi... Tổ linh vì sao... Ta không tin...”

Một đám Thiên Yêu Điện trưởng lão mộng bức!

Mã Đức!

Làm giời ạ đây!

Làm sao Thiên Long tộc tổ linh đều rất sao ra tay rồi, trực tiếp hàng rồi Long Thanh huyết mạch đẳng cấp?

Dĩ nhiên sau khi tiến vào điện đường nối Vương Bảo, đột nhiên ngừng chân, xoay người, châm biếm nhìn Long Thanh một chút.

Lão hỗn đản kia.

Ra tay với hắn.

Quả thực là tự tìm đường chết!

Nắm giữ một phần hai Cổ Yêu huyết thống Vương Bảo, luận cùng huyết thống địa vị, vượt qua toàn bộ Yêu tộc hết mấy vạn khu phố.

Ở Thiên Yêu Điện bên trong, Vương Bảo chẳng khác nào là sự tồn tại vô địch, căn bản không cần hắn ra tay, Yêu tộc rất nhiều tổ linh, dù cho không vui, đều sẽ che chở hắn.

Quay về Long Thanh ngoắc ngoắc ngón tay đầu, Vương Bảo ánh mắt cân nhắc cười hì hì nói, "Lão già, tiếp tục động thủ a, ta còn sẽ chờ ngươi đến một lần nhẹ nhàng khoan khoái hai liên kích..."

:

------oOo------

Chương 742: Vương Đại Chùy, Yêu tộc cộng chủ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Thanh sắc mặt trắng bệch, một mặt sợ hãi.

Nội tâm nhấc lên sóng biển ngập trời, ngơ ngác nhìn chằm chằm Vương Bảo, quả thực muốn hát vang một khúc mẹ bán phê!

Thân là Thiên Long tộc Thiên Yêu Điện nhậm chức trưởng lão.

Có thể nói là cùng Thiên Long tộc tổ linh quan hệ thân nhất.

Nhưng mà hiện tại.

Chính mình lại bị tổ linh cho trừng phạt.

Điều này cũng quá rất sao đồ phá hoại!

Long Thanh nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông, chuyện này rốt cuộc là như thế nào, thế nhưng hắn bản năng cảm giác được, này cùng chính mình vừa nãy đối với Vương Bảo ra tay có quan hệ.

Vì lẽ đó...

Long Thanh cực kỳ ngột ngạt giận nhìn Vương Bảo, ánh mắt đều dường như muốn phun trào ra lửa giận đến rồi.

Tiếp tục ra tay?

Khe nằm!

Ngươi làm lão tử sát bút (Đứa ngốc) đây? Lão tử đã bị tổ linh trừng phạt một lần, không muốn trở lại lần thứ hai!

Long Thanh uất ức không nói lời nào, cũng không dám có chút động tác.

Vương Bảo thấy thế bĩu môi, cười lạnh nói, “sợ bao!”

Ai nha ngươi rất sao...

Long Thanh muốn khí nổ, tâm can phổi đều ở cuồng run, vào giờ phút này, có thể nói là hắn đời này to lớn nhất khuất nhục thời khắc!

Vương Bảo liền như thế ở rất nhiều Thiên Yêu Điện trưởng lão nhìn kỹ, thản nhiên bước vào hậu điện.

Một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, dồn dập bước nhanh đi theo!

Lẫn nhau trong lúc đó, dẫn luận dồn dập.

“Khe nằm, tiểu tử này quả nhiên như nghe đồn trúng tà cửa!”

“Long Thanh trưởng lão ra tay với hắn, lại bị tổ linh trừng phạt, này lên cái nào nói lý đi?”

“Đáng chết, tiểu tử này làm sao có tư cách bước vào hậu điện? Thiên Yêu Điện quy tắc dĩ nhiên mất đi hiệu lực, căn bản không có ngăn cản hắn a!”

“Lão phu có loại dự cảm, ngày hôm nay, chúng ta Thiên Yêu Điện có thể sẽ có đại sự phát sinh!”

“Long Thanh trưởng lão, ngươi không sao chứ?”

Rất nhiều Thiên Yêu Điện trưởng lão nhìn về phía Long Thanh.

Long Thanh sắc mặt âm trầm đều muốn chảy ra nước, lúc này bỗng nhiên cắn răng nói rằng, “lão phu liền không tin, hắn có thể ở Thiên Yêu Điện như giẫm trên đất bằng, tìm tới cơ hội, lão phu sẽ sống quả hắn!”

Một ít lão già đối với Long Thanh rất là thương hại.

Huyết thống giáng cấp, này rất sao tổn thất quá to lớn, thương tới căn bản a!

Nghĩ tới đây, một đám lão già càng thêm không dám đối với Vương Bảo ra tay rồi, nếu Long Thanh đều nói như vậy, cái kia sau khi vẫn để cho Long Thanh tiếp tục làm chim đầu đàn đi, chết đạo hữu không chết bần đạo a!

Vượt qua Thiên Yêu Điện hậu điện đường nối!

Hậu điện bên trong tất cả, xuất hiện ở Vương Bảo mi mắt.

Nơi này.

Thình lình có chín đạo lớn vô cùng cửa đá, cửa đá ẩn chứa cổ xưa tang thương khí tức, đồng thời vững vàng đóng chặt.

Vương Bảo đặt chân tiến vào.

Không chờ hắn phản ứng lại đây, hắn mi tâm trước trong hư không ngập trời lớn yêu hư ảnh, thình lình phát sinh một đạo không hề có một tiếng động rít gào!

Chớp mắt sau khi.

Từ chín đạo cửa đá sau khi, truyền đến từng đạo từng đạo kinh thiên nổ vang thanh âm, sau đó, cửa đá kia thình lình ầm ầm mở ra!

Một màn như thế, kích thích rất nhiều Thiên Yêu Điện trưởng lão, đó là muốn nhiều mộng bức, có bao nhiêu mộng bức.

“Tổ linh ở lên, yêu tổ Thánh môn đánh như thế nào mở ra?”

“Chuyện này... Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

“Cái này tiểu hỗn đản, đến cùng làm cái gì?”

“Khe nằm, ta nói cái gì tới, ngày hôm nay chúng ta Thiên Yêu Điện vách

cheo leo xảy ra đại sự!”

Ầm ầm ầm...

Cũng nhưng vào lúc này, chín đạo to lớn cột sáng, thình lình từ chín đạo cửa đá sau khi bên trong không gian tuôn ra, chớp mắt sau khi, chín cột sáng ở hậu điện trên không, hình thành một đạo cực kỳ to lớn võ đài!

Này võ đài vuông vức, trung ương dấu ấn một đạo viễn cổ yêu văn.

Dị biến xuất hiện không bao lâu.

Chín đạo cửa đá sau khi, thình lình đi ra từng đạo từng đạo khó có thể tưởng tượng bóng người!

Những này bóng người trên căn bản đều là hư huyễn, không có thực thể, thế nhưng, khí tức nhưng là cực kỳ mạnh mẽ, cái kia mênh mông khí tức, so với Thiên Long lão tổ, đều là không kém chút nào.

Rất nhiều Thiên Yêu Điện trưởng lão kinh ngạc đến ngây người.

“Đó là... Thiên Long tộc Đệ tam lão tổ? Đệ nhị lão tổ?”

“Ta trời, đó là bổn tộc mấy đời lão tổ a!”

“Đây rốt cuộc phát sinh cái gì? Vì sao chư đại lão tổ đều hiện thân?”

Một đám lão già ngây người như phỗng, theo bản năng khom lưng, cung kính cực kỳ.

Mà càng làm cho bọn họ chấn động chính là, chỉ chốc lát sau, chín đạo không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung mạnh mẽ bóng người, dĩ nhiên đồng thời từ chín đạo cửa đá sau khi, đi ra!

“Đây là... Tổ linh?”

Long Thanh không nhịn được run giọng mở miệng.

Tổ linh, cũng chính là các đại bộ tộc thuỷ tổ, mà yêu trong tộc, chỉ có cửu đại bộ tộc, có tổ linh truyền thuyết.

Thiên Long tộc, dĩ nhiên là ở trong đó!

Rất nhiều Yêu tộc các (mỗi cái) đại lão tổ hồn đều là mặt âm trầm, nhìn Vương Bảo.

Đột nhiên.

Thiên Long tộc tổ linh tiến lên một bước, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, nhạt âm thanh nói, "hoàn chỉnh Thú Thần huyết thống người truyền thừa, tuân theo Cổ Yêu tổ hồn ý chí, nếu Thú Thần huyết thống trước một bước dung hợp, đồng thời đi tới nơi này, cái kia liền chính thức mở ra [truyền thừa cuộc chiến]!"

Dứt lời.

Thiên Long tộc tổ linh hơi ngẩng đầu, cao giọng nói, "Yêu tộc cửu đại thị tộc, Thiên Long tộc, Khiếu Nguyệt Thiên Lang bộ tộc, Cửu Đầu Long Giao bộ tộc... Nghe lệnh!"

"Từ đó sau ba ngày, có thể chọn dòng máu mạnh nhất người, đến Thiên Yêu Điện cùng Thú Thần huyết thống người truyền thừa tiến hành truyền thừa cuộc chiến, tuân theo Cổ Yêu ý chí, cuối cùng người thắng trận, có Cổ Yêu Hồn Huyết huyết thống truyền thừa..."

Thời khắc này.

Yêu tộc trên dưới khiếp sợ!

Dù cho là cách xa nhau lại xa, Thiên Long tộc tổ linh lời nói, cũng rõ ràng ở rất nhiều Yêu tộc bên tai vang lên, liền như cùng ở tại sâu trong linh hồn nổ tung!

Trong lúc nhất thời, vô số yêu tu phấn chấn không tên, mà cửu đại thị tộc

yêu tu, càng là kích động tột đỉnh!

Cổ Yêu huyết thống truyền thừa?

Trời ơi!

Ai muốn là được, vậy còn không đến trở thành Yêu tộc chi chủ, nhất thống Yêu tộc a!

Mà ở Thiên Yêu Điện bên trong.

Thiên Long tộc tổ linh nhìn về phía Vương Bảo, vẻ mặt lãnh đạm nói rằng, "sau ba ngày trở lại!"

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, chắp tay nói, "rõ ràng!"

Thiên Long tộc tổ linh trầm mặc một hồi, tiếp tục nói rằng, "mời trở về đi!"

Vương Bảo đưa tay duỗi người, liếc mắt một cái rất nhiều Yêu tộc trong lịch sử rất nhiều đại lão, chắp chắp tay, xoay người thản nhiên rời đi!

Vương Bảo sau khi rời đi.

Thiên Long tộc tổ linh bỗng nhiên thở dài, "Không nghĩ tới, Thú Thần huyết thống dĩ nhiên trước một bước dung hợp, mà ta Thiên Yêu huyết mạch, đến hiện tại đều không có một cái người truyền thừa xuất hiện, thực sự là tiếc nuối!"

Long Thanh đột nhiên cung kính nói, "Tổ linh đại nhân, này truyền thừa cuộc chiến, nếu như chúng ta thắng, cái kia nắm giữ Thú Thần huyết thống Vương Đại Chùy, nên làm gì?"

Thiên Long tộc tổ linh khẽ lắc đầu, lần thứ hai thở dài nói, "hắn đã dung hợp Thú Thần huyết thống, tương đương với nửa cái Cổ Yêu lão tổ, ai có thể đem hắn thế nào? Cổ Yêu hậu duệ tuy rằng chia làm Thiên Yêu cùng Hoang cổ Thú Thần, thế nhưng trên bản chất, huyết thống chính là một thể... Người này, nếu là thua ở truyền thừa cuộc chiến, hắn nhưng vẫn là Cổ

Yêu người truyền thừa một trong, nhưng nếu là hắn thắng... Chúng ta Thiên Yêu hậu duệ, thì lại nhất định phải thần phục, nhận làm chủ!”

Trong lúc nhất thời.

Long Thanh bọn họ những này Thiên Yêu Điện trưởng lão sắc mặt đều là khó coi cực kỳ.

Đặc biệt là Long Thanh, nội tâm phảng phất bị chó ngược tất bình thường khó chịu.

Nhận làm chủ?

Nhận cái kia đáng chết Vương Đại Chùy làm yêu chủ?

Khe nằm!

Nhận giời ạ đây!

Lão tử không tiếp thu a!

Hắn Vương Đại Chùy có gì tư cách, làm Yêu tộc cộng chủ? Tiểu tử kia quá rất sao tiện, nghe đồn hắn rất không biết xấu hổ a...

:

------oOo------

Chương 743: Vô song võ đài cuộc chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu tộc trên dưới chấn động!

Đặc biệt là, những kia cửu đại thị tộc kiêu, càng là kích động đến không được, huyết dịch đều dường như muốn bốc cháy lên!

Cửu Đầu Long Giao bộ tộc.

Này tộc nhất kiêu Bạch Phàm cực kỳ cuồng nhiệt nhìn đứng trước người mình tổ linh, kinh hoảng, bất an, lại kích động, mê mẩn.

Bốn phía là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc cao tầng, tổ linh đứng ở trung ương, nhìn Bạch Phàm, hai con mắt bắn mạnh ra hai đạo ánh sáng lóa mắt màu, trong nháy mắt, hóa thành từng đạo từng đạo nhỏ Cửu Đầu Long Giao, gầm thét lên nhảy vào Bạch Phàm trong cơ thể.

Cửu Đầu Long Giao tổ linh lạnh lùng nói, “truyền thừa cuộc chiến đã mở, lão phu muốn ngươi đem hết toàn lực, tranh thủ đánh bại Vương Đại Chùy, truyền thừa Cổ Yêu Hồn Huyết, làm ta yêu chi chủ, vì thế chiến, lão phu ta ngươi huyết thống bản nguyên, nhìn ngươi không nên phụ lòng lão phu kỳ ký!”

Bạch Phàm run rẩy liên tục.

Hạnh phúc suýt chút nữa ngất!

Vốn là, bởi vì Vương Bảo sự tình, hắn suýt chút nữa bị Cửu Đầu Long Giao đuổi ra khỏi cửa, nhưng mà vạn vạn không ngờ tới, hắn hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai, lại bị tổ linh tuyển chọn, trở thành truyền thừa cuộc chiến Đấu Giả một trong!

Cổ Yêu truyền thừa, là ta!

Bạch Phàm nội tâm nhấc lên cuồn cuộn gào thét!

...

...

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc.

Liệt Hồ bộ tộc!

Khiếu Nguyệt sói bộ tộc!

Thậm chí còn...

Long tộc!

Các tộc bị tuyển chọn kiêu, đều là bị từng người tổ linh, triển khai cuối cùng điên cuồng!

Chỉ có ba thời gian!

Ba sau khi, bọn họ thì sẽ cùng Vương Bảo tiến hành truyền thừa cuộc chiến!

Là Thú Thần huyết thống người càng hơn một bậc.

Vẫn là yêu huyết thống người cờ cao một.

Đến lúc đó tự có rõ ràng!

...

...

Ba sau khi.

Thánh thành yêu điện đã sớm bị vây nước chảy không lọt!

Các đại thị tộc cao thủ đều ở, hơn nữa còn lại Yêu tộc ăn dưa đảng vây xem đảng, có thể nói là Yêu tộc khoáng cổ thứ nhất náo nhiệt thời gian.

Không có cách nào.

Đây chính là Cổ Yêu truyền thừa cuộc chiến.

Người nào không biết, Yêu tộc khởi nguyên, chính là đến từ chính Cổ Yêu lão tổ.

Đột nhiên, một bóng người hiện thân, chính là Vương Bảo.

Mà nhìn thấy Vương Bảo, các đại Yêu tộc đại lão, đều là thần sắc phức tạp cực kỳ.

Bọn họ có cùng Vương Bảo tiếp xúc qua, lúc này tự nhiên là thổn thức cực kỳ, có lần thứ nhất thấy, con mắt mang thần dị nhìn chằm chằm.

Tránh ra lượng đường, Vương Bảo lần thứ hai bước vào yêu điện.

Lão cẩu không ở, lần này Vương Bảo là độc thân đến đây.

Không trở ngại chút nào bước vào hậu điện,

Nơi này, Yêu tộc ít ỏi rất nhiều, thế nhưng, nhưng đều là cửu đại thị tộc siêu cấp cao thủ, Long lão tổ, cũng ở đây hạt

Cửu đại thị tộc kiêu đứng chung một chỗ, nhìn chằm chằm Vương Bảo, ánh mắt sát cơ phun trào!

Trong này, lấy Long Kiếm thiếu chủ ánh mắt nhất là kiêu căng, mặt không hề cảm xúc nhìn Vương Bảo, đúng là nhất là bình tĩnh, hắn tiếp nhận rồi Long tộc tổ linh cải tạo, không chỉ tu vì là tăng nhiều, kể cả huyết thống phú, đều là tiến triển cực nhanh, dù cho là đối mặt truyền bên trong “Vương

Đại Chùy", hắn có, cũng chỉ có xem thường!

Đột nhiên.

Long tộc tổ linh đạp không, nhìn chung quanh một chút bốn phía, nhạt âm thanh nói, "lão phu tuân theo Cổ Yêu ý chí, làm lần này truyền thừa cuộc chiến dẫn dắt người, lão phu tuyên bố, truyền thừa cuộc chiến, chính thức bắt đầu!"

"Thú Thần huyết thống người truyền thừa, mời tới vô song võ đài!"

Long tộc tổ linh chỉ chỉ trong hư không võ đài, quay về Vương Bảo nói.

Vương Bảo thản nhiên bước lên vô song võ đài.

Long tộc tổ linh trầm giọng nói, "truyền thừa cuộc chiến trạm thứ nhất, vô song cuộc chiến, Thú Thần huyết thống người truyền thừa làm người khiêu chiến, cần nghênh chiến yêu huyết thống cửu đại thị tộc kiêu, chín trận chiến qua đi, như Thú Thần huyết thống người toàn thắng, thì lại có thể mở ra thứ hai Chiến Vô Song chiến trường, như Thú Thần huyết thống người thất bại, thì lại cửu đại thị tộc kiêu quyết ra người thắng, chính là Cổ Yêu người truyền thừa!"

"Vô song võ đài khiêu chiến, không có trình tự, không có quy tắc, tu vi lấy vĩnh hằng đỉnh cao vì là chuẩn, người thắng làm vua, bắt đầu đi!"

Yêu huyết thống cửu đại thị tộc lần này như thể chân tay, thế tất yếu ngăn cản Thú Thần huyết thống người truyền thừa Vương Bảo, vì lẽ đó, trước sớm có một phen thương nghị!

Xuất trạm trình tự, cũng đã quyết định được rồi!

Mà cái thứ nhất xuất trạm, thình lình chính là Cửu Đầu Long Giao bộ tộc, Bạch Phàm!

Bạch Phàm tư chất cực cao, bây giờ bị Cửu Đầu Long Giao bộ tộc tổ linh cải tạo, tu vi, huyết thống, phú, tương tự là tại chỗ cất cánh, đạt đến mức độ

khó tin, do hắn xuất chiến, vừa có thể kiểm nghiệm Vương Bảo chân thực sức chiến đấu, lại có thể cho Vương Bảo áp lực, đây là rất nhiều đại lão thương nghị nhiều lần sau khi quyết định!

Bạch Phàm nghênh chiến.

Khẽ quát một tiếng, bước lên vô song võ đài!

Vương Bảo hé mắt, cười nói, "yêu, này không phải Bạch Phàm huynh sao? Đã lâu không gặp a!"

Bạch Phàm sắc mặt tái xanh, nhìn thấy Vương Bảo, lửa giận của hắn liền không cách nào tự ức, hiện tại nghênh chiến, hắn càng thêm không cách nào nhịn được trong nội tâm sát ý!

Vương Bảo hố hắn quá thảm!

Một cái ân vương miện, trực tiếp nhường Cửu Đầu Long Giao bộ tộc tổn thất nặng nề.

Lần này, hắn sớm đã bí mật xin thề, muốn cho Vương Bảo trả giá đánh đổi nặng nề.

Tối thiểu.

Ngươi rất sao nghĩ giẫm lão tử được Cổ Yêu truyền thừa? Không cửa!

Long tộc tổ linh vung tay lên, vô song võ đài trực tiếp bị một nói lá chắn bao vây lấy, cùng lúc đó, đạo đạo sức mạnh thần bí tràn vào Vương Bảo cùng Bạch Phàm trong cơ thể, khiến cho bọn họ hai cái tu vi, trực tiếp ngang nhau, đạt đến vĩnh hằng đỉnh cao lực lượng!

"Bắt đầu!"

Long tộc tổ linh nói.

"Vương Đại Chùy, trước ngươi nhục ta, bắt nạt ta, hố ta, hiện nay, lão tử sẽ

làm ngươi hối hận!”

Bạch Phàm từ lâu vội vã không nhịn nổi, hét lớn một tiếng, hai tay bỗng nhiên dò ra, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo mãnh liệt bạch quang từ song chưởng của hắn trong lúc đó tuôn ra, ầm ầm nổ vang thời gian, một đạo Cửu Đầu Long Giao hư ảnh, tung Hoành Hư không, giống như thôn phệ địa, quay về Vương Bảo xung kích mà xuống!

Bạch Phàm vô cùng kích động!

Đây là hắn huyết mạch phú tuyệt chiêu, đây là hắn lên cấp Vĩnh Hằng cảnh sau khi, là hắn huyết thống tăng lên sau khi, bá đạo nhất một đòn mãnh liệt!

Đây là hắn đòn mạnh nhất!

Hắn chính là muốn thừa thế xông lên, đánh bại Vương Bảo!

Hắn muốn tận mắt nhìn thấy Vương Bảo đến thời điểm toát ra đến hối hận, hắn muốn tự tay chung kết Vương Bảo Cổ Yêu truyền thừa chi mộng!

“Chết đi!”

Ầm ầm!

Cửu Đầu Long Giao hư ảnh ầm ầm đụng vào Vương Bảo trên người!

Nhưng mà.

Thân ở vô song võ đài.

Bất kể là hắn, vẫn là Vương Bảo, tu vi cũng đã bị tăng lên tới Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao tu vi lực lượng!

Tu vi ngang nhau!

Nhưng.

Thân thể không ngang nhau!

Thần hồn không ngang nhau!

Thậm chí huyết thống, đều không ngang nhau!

Vương Bảo cái gì thân thể? Vương Bảo cái gì thần hồn? Vương Bảo cái gì huyết thống? Bất kể là một loại nào, đều đối thoại phàm trực tiếp tiến hành nghiền ép, quăng hắn tám vạn cái phố a!

Hất tay.

Vương Bảo ngáp một cái.

Lười biếng tư thái, chen lẫn đang bị Cửu Đầu Long Giao hư ảnh trong công kích, trong khoảng thời gian ngắn, dẫn tới bốn phía cửu đại thị tộc các đại lão, một mặt mộng bức!

Nhất là người công kích Bạch Phàm, tự nhiên là càng thêm mộng bức!

Trơ mắt nhìn mình đòn mạnh nhất, do đỉnh cao, từ từ biến mất, biến mất, mà Vương Bảo, không mất một sợi tóc, một loại khôn kể tan vỡ cảm giác, bao phủ hắn.

Ma trứng!

Làm làm làm... Làm len sợi?

Lão tử bây giờ sức chiến đấu tăng vọt, bị chủng tộc BUFF gia thân, như vậy phóng đãng bá đạo một đòn, thậm chí ngay cả này con một cọng lông đều đánh không xong?

Này giết hỗn đản, làm sao thực lực mạnh như thế?

Ta phốc ngươi muội a...

Ta quá khó khăn...

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống? Ww. 21503 \

------oOo------

Chương 744: Tiện huynh, đã lâu không gặp a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Phàm đứng chết trân tại chỗ.

Ngay cả công kích đều ngừng lại.

Mà bốn phía cửu đại thị tộc các đại lão, cũng là trở nên vô cùng yên tĩnh, ngơ ngác nhìn vô song võ đài.

Chiến đấu vừa mới bắt đầu tiến vào trường học

Thế nhưng là có lập tức kết thúc xu thế.

Vương Bảo triển lộ ra loại kia tùy ý, sâu sắc kích thích đến rất nhiều đại lão!

Cửu đại thị tộc cái khác kiêu, sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi, trong bọn họ có chút so với Bạch Phàm đều nhỏ yếu, liền Bạch Phàm đều ở Vương Bảo trước mặt, bị trở thành món ăn so với, bọn họ chẳng phải là càng thêm món ăn?

Mạnh như tự tin vô song mạnh nhất kiêu Long Kiếm thiếu chủ, ánh mắt đều trở nên nghiêm nghị lên!

Trước xem thường, toàn bộ hóa thành kiêng kỵ!

Vương Bảo quá mạnh mẽ, đối mặt Bạch Phàm đòn mạnh nhất, không mất một sợi tóc, động cũng không động, dù cho không có phản kích, cũng là đáng sợ khiến người ta khó có thể tin!

Vô song trên lôi đài.

Bạch Phàm thân thể run rẩy, gắt gao nắm chặt nắm tay, hắn giật mình tỉnh lại, trong giây lát rống to nói, "Vương Đại Chùy, ta không tin ngươi có mạnh như vậy, ta nhất định sẽ làm cho ngươi hối hận, ngươi chết cho ta..."

Thân thể giống như nắng gắt, bắn mạnh từng đạo từng đạo bạch quang.

Bạch Phàm triển khai vô số đạo liên kích, thao thao bất tuyệt chấn động hư không, quay về Vương Bảo đánh tới!

Liên miên không dứt công kích, đem Vương Bảo nhấn chìm!

Thời gian trôi qua.

Bạch Phàm công kích mấy trăm hơi thở, này mới ngừng lại, hắn thở hổn hển, sắc mặt hắn đỏ lên, hắn ánh mắt lộ ra mãnh liệt kỳ vọng, nhìn Vương Bảo bị công kích nhấn chìm nơi, nội tâm hắn điên cuồng cầu khẩn, vừa nãy chỉ là bất ngờ, nhưng mà...

Trong chớp mắt!

Nương theo một đạo kinh động địa nổ vang, sau một khắc, một đạo cực kỳ to lớn thủ ấn (dấu tay), từ Vương Bảo bị công kích nhấn chìm nơi quang hải bên trong bộc phát ra!

Ầm ầm ầm tiến lên trước, áp lực mạnh mẽ, làm cho Bạch Phàm đều muốn mê muội!

Hô hấp khó có thể tiếp tục!

Đầu óc tỉnh tỉnh một mảnh!

Thoáng qua công phu, cuồn cuộn lực lượng giáng lâm, Bạch Phàm thân thể phát sinh ca ca ca âm thanh, thình lình đều có loại muốn tan vỡ xu thế, thịt thương cảm giác nhấn chìm Bạch Phàm, uất ức cảm giác va chạm Bạch Phàm tâm hồn, ở Bạch Phàm khó có thể tin trong ánh mắt, hắn hết thảy phòng ngự, cũng giống như là giấy như thế, toàn dây tan vỡ!

Ầm!

Thân thể hạ bay.

Đụng vào vô song võ đài phòng ngự lá chắn bên trên.

Thân thể bị sức mạnh khổng lồ phá hoại rối tinh rối mù.

Bạch Phàm cảm giác, chính mình hiện tại phảng phất liền động đậy, đều là hy vọng xa vời.

Mắt nhìn trên không, một mặt sinh không thể luyến!

Bạch Phàm biết.

Chính mình bi kịch!

Hắn liền phảng phất là một cái trực diện cự thú dũng sĩ, cầm trong tay trường thương khởi xướng từng đạo từng đạo xung kích, vốn tưởng rằng có thể đem cự thú đâm ra một cái thủng trăm ngàn lỗ,

Nhưng kỳ thực...

Chính mình căn bản đều không đâm thủng cự thú một điểm lớp vỏ!

Sau đó cự thú nhẹ nhàng vỗ tay, chính mình liền bị nghiền ép bay.

Không biết tự lượng sức mình a!

Chính mình hành động, hiện tại đến xem, hãy cùng sát bút (Đứa ngốc) là như thế như thế.

Mà một màn như thế.

Nhất thời nhường cửu đại thị tộc rất nhiều đại lão, hít vào một ngụm khí lạnh!

Cường!

Quá mạnh mẽ!

Thật mẹ nó cường đổi! 1 thái a!

Này vẫn là vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới sức mạnh sao?

Đồng dạng bị tăng lên tới vĩnh hằng đỉnh cao tu vi, chênh lệch này, sao lại lớn như vậy nắm?

Lớn khiến người ta kinh sợ a!

“Khụ khụ!”

Vương Bảo đã hiển lộ ra thân thể đến, nhưng vẫn là không nhìn ra chút nào chật vật, vòng chéo tay, Vương Bảo cười nhạt nói, “ra tay không nặng chứ? Bạch Phàm huynh, không chết đi? Không chết chi một tiếng!”

Bạch Phàm, “...”

Chi giời ạ đây!

Lão tử hiện tại không muốn lời!

Cửu đại thị tộc tổ linh, đều là một mặt trầm trọng vẻ, cái kia Long tộc tổ linh nhãn thần nơi sâu xa, lộ ra âm trầm ánh sáng, đột nhiên nói, “trạm thứ nhất, Thú Thần huyết thống người truyền thừa thắng lợi...”

Vô song võ đài phòng ngự lá chắn biến mất!

Theo Long tộc tổ linh một tay xúc động, Bạch Phàm bị sức mạnh kéo xuống theo, rơi vào Cửu Đầu Long Giao lão tổ trước người!

Lão già này cũng là Vương Bảo người quen, hơn nữa, liền chưa bao giờ ở Vương Bảo thủ hạ ăn được qua quả ngon, vào giờ phút này than nhẹ một

tiếng, sử dụng tới sức mạnh, cứu trị Bạch Phàm.

Cùng lúc đó.

Cửu đại thị tộc còn lại tám cái kiêu, ngoại trừ Long Kiếm thiếu chủ, mỗi cái đều lộ ra nồng nặc vẻ kiêng dè, lòng mang sợ hãi không dám lên trước!

“Tiếp tục!”

Long tộc tổ linh trầm giọng quát khẽ.

Dựa theo lúc trước làm tốt xếp thứ tự.

Trong lúc nhất thời, cửu đại thị tộc kiêu nhóm nhận mệnh, thứ hai, Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc kiêu lên sàn!

Này Kuma (gấu) hàng vừa bước lên vô song võ đài, liền hít một hơi thật sâu, chiến đấu có thể bị thua, thế nhưng, hắn cảm thấy đến lòng dạ không thể ném, khí thế không thể yếu, hắn muốn trang cái bức, hắn há mồm ra, chuẩn bị bỏ xuống câu lời hung ác, chỉ có điều...

Lời không ra khỏi miệng!

Nương theo một đạo to lớn quang ấn kéo tới, mãnh liệt kình khí, nhường này Kuma (gấu) hàng khẩu ra không hề có một tiếng động, uất ức triển khai phòng ngự, nhưng mà cuối cùng chỉ còn dư lại cụt hứng, thân thể hạ bay, giống như vừa nãy Bạch Phàm, sinh không thể luyến nằm ở trên võ đài!

Đế Văn Bạo Hùng bộ tộc, bại!

Kuma (gấu) hàng rất thương tâm, bởi vì chính mình có vẻ quá món ăn so với, hắn cũng rất oan ức, cảm thấy Vương Bảo quá rất sao bắt nạt yêu, vừa nãy Bạch Phàm tốt xấu cũng giãy dụa qua, chính mình đây? Ma trứng liền câu lời hung ác đều không cơ hội a!

Cửu đại thị tộc các đại lão khóe miệng co rúm!

Cũng may có vừa nãy Bạch Phàm trải qua, bọn họ cũng dần dần tiếp nhận rồi...

Chiến đấu tiếp tục.

Thời gian trôi qua.

Ngoại trừ Bạch Phàm mới vừa rồi còn có một phen động tác, còn lại thị tộc kiêu nhóm chỉ cần lên sàn, các loại đến liền chỉ có Vương Bảo hung hãn một đòn!

Vương Bảo liền điểm cơ hội cũng không cho bọn họ, một chiêu đánh ra, toàn bộ bị thua!

Muốn nhiều thảm, có bao nhiêu thảm!

Toàn bộ một phen xe hiện trường!

Đến cuối cùng.

Cũng chỉ còn sót lại Long tộc nhất kiêu, Long Kiếm thiếu chủ!

Mà hắn.

Cũng đã trở thành cửu đại thị tộc, hy vọng cuối cùng!

Long tộc tổ linh nhãn thần lộ ra chờ mong, trầm giọng nói, “trạm cuối cùng, Long tộc Long Kiếm... Con, cố lên!”

Theo Long tộc tổ linh mở miệng, Long Kiếm thiếu chủ bước lên võ đài, mà lần này, Vương Bảo vẫn chưa lập tức ra tay.

Nhìn Long Kiếm thiếu chủ.

Vương Bảo híp mắt cười, “Tiện huynh, đã lâu không gặp!”

Long Kiếm thiếu chủ cũng không có ra tay, nghe được Vương Bảo như thế

gọi hắn, trong lúc nhất thời cau mày.

Tên khốn này, gọi đến nên không phải kiếm huynh chứ? Hẳn là tiện huynh chứ? Ngươi muội đại gia ngươi, lão tử hoài nghi ngươi sỉ nhục ta, nhưng là ta không có chứng cứ!

Hơn nữa.

Cái gì gọi là đã lâu không gặp?

Lão tử có vẻ như cùng ngươi là lần thứ nhất gặp mặt a!

“Là ta a, Vương Đại Thánh!”

Vương Bảo trên mặt một trận biến ảo, lập tức xuất hiện một tấm Long Kiếm thiếu chủ cực kỳ quen thuộc mặt, sau đó lại khôi phục như lúc ban đầu.

Long Kiếm thiếu chủ trong nháy mắt mộng bức!

Emma khe nằm!

Là hắn là hắn dĩ nhiên là hắn?

Hắn không phải là đã chết sao? Lão tử đã phái ra thủ hạ chém hắn a, vì cái gì hắn còn sống sót?

“Ngươi... Ngươi dĩ nhiên...”

Long Kiếm thiếu chủ hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác mở miệng.

Vương Bảo híp mắt cười, đạo, “Không nên gấp gáp, bình tĩnh, bình tĩnh a tiện huynh, chúng ta cũng coi như là quen biết đã lâu, vì sâu sắc thêm một hồi giữa chúng ta cảm tình, ta quyết định cùng Bạch Phàm huynh như thế, trước hết để cho ngươi ba chiêu, đến đến đến tiện huynh, ra tay toàn lực đi...”

Mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống? Ww. 21503 \

------oOo------

Chương 745: Ha, đùa ngươi chơi đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn Vương Bảo cái kia phó "Ta cho ngươi một cái cơ hội biểu hiện" đáng ghét vẻ mặt.

Long Kiếm thiếu chủ vẻ mặt âm trầm, bên hông treo một đạo màu xanh lục sợi tơ đột nhiên biến ảo ra đạo đạo chói mắt ánh sáng xanh lục.

Dĩ nhiên là một thanh kiếm.

Này kiếm dài ước ba thước, phảng phất là nước làm được, bên trong chảy xuôi chất lỏng màu xanh lục, có thể nhìn thấy, còn có chín đạo bé nhỏ Du Long ở thân kiếm bên trong nô đùa.

Khí thế bàng bạc bộc phát ra!

Long Kiếm thiếu chủ tay cầm xanh kiếm, nhìn chằm chằm Vương Bảo, đột nhiên cười lạnh nói, "Vương Đại Chùy? Hoặc là nói, gọi ngươi Vương Đại Thánh? Không đáng kể... Bổn thiếu chủ xác thực không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thể sống sót, hơn nữa, còn đi tới độ cao như thế, chỉ có điều..."

Sát ý bạo phát!

Xanh kiếm ong ong, cái kia chất lỏng giống như thân kiếm bắn ra ác liệt ánh kiếm, ầm ầm biểu bắn mà ra, cùng lúc đó, Long Kiếm thiếu chủ thanh âm lạnh như băng, cũng vang tận mây xanh, "Mặc ngươi mạnh hơn, đụng tới ta Long Kiếm thiếu chủ, ngươi cũng chỉ có một con đường chết!"

Ầm!

Trong hư không, kiếm khí ngang trời, trong nháy mắt, liền hóa thành mười mấy đạo Thiên Long hư ảnh!

Đây là Long Kiếm thiếu chủ đắc ý kiếm pháp, chiếm được một toà thượng cổ mật địa, dựa vào kiếm pháp này, Long Kiếm thiếu chủ trấn áp đồng đại!

Kiếm cũng bất phàm, chính là một thanh kiếm cổ, có thể làm cho hắn bổ trợ chí ít ba phần mười sức chiến đấu!

Vô song dưới lôi đài rất nhiều đại lão đều là ánh mắt ngưng lại, theo bản năng đình chỉ hô hấp.

Long Kiếm thiếu chủ đã là bọn họ cửu đại thị tộc cuối cùng mặt mũi.

Có thể hay không đem ngày hôm nay ném mất mặt tìm trở về, liền xem hiện tại.

Nhất định phải thắng a!

Sau một khắc.

Nương theo từng đạo từng đạo kinh thiên động địa nổ vang, Thiên Long trấn áp mà xuống, hư không run rẩy không ngớt, Vương Bảo bóng người bị nhấn chìm lên, chớp mắt sau khi, liền nghe được một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên!

“Khe nằm... Ngươi... Ngươi đã vậy còn quá cường?”

Thiên Long biến mất, lộ ra Vương Bảo bản tôn.

Quần áo vỡ tan, vẻ mặt hư bạch, tay che ngực, khắp nơi ngơ ngác nhìn Long Kiếm thiếu chủ, một bộ vô cùng chật vật dáng dấp!

Vương Bảo phun ra một ngụm máu tia, run giọng nói, “vạn vạn không ngờ tới, như thế trâu bò ta, lại bị ngươi gây thương tích, tiện huynh, ngươi thật sự thật mạnh!”

Tình cảnh này.

Dường như gạt mây thấy trăng, trong nháy mắt đem rất nhiều Yêu tộc đại

lão nội tâm mù mịt xua tan không còn một mống.

Mỗi một cái đều là kích động sắc mặt ửng hồng, hưng phấn tột đỉnh!

Ác thảo!

Rốt cục thắng một lần!

Trước liên tục tám lần bại trận.

Thua quần lót con đều không còn.

Ngươi liền nói nhiều mất mặt đi!

Vương Bảo mạnh mẽ nhường cửu đại thị tộc tổ linh cũng vì đó ngơ ngác sợ hãi!

Nhưng là hiện tại.

Bọn họ thắng, giữ gốc!

Dù cho là chỉ thắng một lần, thế nhưng này đã đủ rồi a, bọn họ Thiên Yêu huyết mạch bộ tộc Cổ Yêu huyết thống truyền thừa, liền có thể bảo vệ!

“Được!”

“Long Kiếm, khá lắm!”

“Quả nhiên, Yêu tộc vẫn là lấy Thiên Long tộc làm đầu, Long Kiếm tiểu tử này, quá mạnh! Quá ra sức!”

“Vương Đại Chùy lợi hại như vậy, đều bị một kiếm gây thương tích, khó có thể tưởng tượng, Long Kiếm lúc này thực lực, sợ là đã đạt đến Chân Thánh cảnh sức chiến đấu chứ?”

Một đám Yêu tộc đại lão dồn dập mở miệng cười, ưu phiền diệt hết, làm thoải mái tràn trề.

Thiên Long tộc tổ linh rất vui mừng.

Thiên Long lão tổ càng thêm vui mừng.

Thiên Long tộc đại lão hơi ngẩng đầu đầu, ngạo nghễ cực kỳ.

Nhưng mà, vào giờ phút này, Long Kiếm thiếu chủ hơi nhỏ mộng bức.

Không bởi vì cái khác.

Chỉ là bởi vì, chính hắn đều bị thực lực của chính mình kinh ngạc đến ngây người.

Cái khác Yêu tộc không biết, chỉ cho rằng hắn trâu bò, thế nhưng chính hắn còn không rõ ràng lắm sao, hắn vừa nãy một kiếm, chỉ là chính mình bảy, tám phần mười thực lực a!

Có thể nói là tiện tay một kiếm, trước tiên thăm dò một hồi Vương Bảo sâu cạn!

Nhưng là.

Liền như thế dễ như ăn cháo trọng thương "Vương Đại Chùy" ?

Khe nằm!

Ta rất sao có hay không như thế treo?

Tiện tay một đòn sức chiến đấu của ta liền tăng mạnh,

Này nếu như toàn lực công kích hơn nữa bí pháp tăng, lão tử chẳng phải là muốn trời cao?

Phản ứng lại, Long Kiếm thiếu chủ lòng tự tin tăng cao, hắn nắm bắt xanh

kiếm, chỉ về Vương Bảo, hưng phấn lạnh quát, “Vương Đại Chùy, giờ chết của ngươi đến!”

Vương Bảo “Vô cùng đau đớn” nói rằng, “tiện huynh, chúng ta tốt xấu quen biết một hồi, ngươi liền thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt sao?”

Long Kiếm thiếu chủ châm chọc nói, “chớ cùng Bổn thiếu chủ kết giao tình, ngươi, còn chưa xứng!”

Nói xong.

Long Kiếm thiếu chủ hít sâu một hơi, ánh mắt bên trong, sát cơ tăng vọt!

Thiên Long tộc tổ linh đã nói rồi, Vương Bảo người mang Thú Thần huyết thống, nếu muốn giết hắn, cần chịu đựng khó có thể tưởng tượng đánh đổi, thế nhưng, ở vô song trên võ đài, sẽ không có do dự nhiều như vậy!

Long Kiếm thiếu chủ quyết định phải trừ hết Vương Bảo, không phải là bởi vì hắn nhất định phải đuổi tận giết tuyệt, mà là bởi vì lúc này giờ khắc này, hắn Long Kiếm thiếu chủ, tình nguyện!

Ta cho phép tính, ngươi có thể làm sao giọt chứ?

“Ha ha ha, ngươi chết đi cho ta!”

Long Kiếm thiếu chủ cười to lên, lại ra tay, xanh kiếm bùng nổ ra khủng bố kiếm khí cuồng triều, mấy chục đạo Thiên Long hư ảnh thao thao bất tuyệt hướng về Vương Bảo nơi này lần thứ hai nhấn chìm mà đến!

Xuất kiếm sau khi.

Long Kiếm thiếu chủ liền thu kiếm mà đứng!

Vừa nãy tiện tay một kiếm, hắn đều có thể trọng thương Vương Bảo, hiện ở một đòn toàn lực, ha ha, tiểu tử kia còn không được thành cặn bả?

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này...

“Chặc chặc...”

Một đạo thanh âm lười biếng vang lên.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo sắc mặt khôi phục bình thường, thân thể cũng rất thẳng lên, ôm cánh tay, một tay vuốt cằm, ánh mắt cân nhắc nhìn Long Kiếm thiếu chủ!

Thân hình loáng một cái!

Bá đạo đến cực điểm sức mạnh ầm ầm lao ra, trong phút chốc liền nát tan mấy chục đạo Thiên Long hư ảnh, đồng thời tứ tán ra, chấn động đến mức vô song võ đài phòng ngự lá chắn đều là cực tốc rung động lên.

“Ngươi tiện nhân này, còn đúng là lòng dạ ác độc độc ác a!” Vương Bảo hé mắt nói rằng.

Long Kiếm thiếu chủ kinh ngạc đến ngây người, khó có thể tin, chỉ vào Vương Bảo, tự lẩm bẩm, “Ngươi... Ngươi làm sao... Cái này không thể nào! Ngươi không phải trọng thương sao?”

Vương Bảo lông mày nhíu lại, cười hì hì nói, “Trọng thương? Làm sao có khả năng! Vừa nãy ta vua màn ảnh phụ thể, đùa ngươi chơi đây, như thế nào, ý không ngoài ý muốn? Kinh không kinh hỉ?”

Long Kiếm thiếu chủ lần thứ hai kinh ngạc đến ngây người.

Phản ứng lại, một cái lão huyết biểu bắn mà ra!

Trợn mắt lên nhìn Vương Bảo, Long Kiếm thiếu chủ trực tiếp bị ngột ngạt đến nội thương.

Bất ngờ giời ạ đây!

Kinh hỉ giời ạ đây!

Ta cái đại tào, ngươi tiện nhân này, ngươi rất sao dĩ nhiên cùng lão tử chơi cái trò này, ngươi quá tiện chứ?

Đùa ta chơi đây!

Ta phốc ngươi muội, Vương Đại Chùy, lão tử cùng ngươi không đội trời chung!

Mà lần này dị biến.

Cũng trong nháy mắt kẹp lại rất nhiều Yêu tộc đại lão yết hầu!

Trên mặt bọn họ vẻ mặt cứng lại rồi.

Mộng bức nhìn tình cảnh này, phản ứng lại, cùng nhau thổ huyết!

Ai nha khe nằm!

Này mẹ nó là cái gì tao thao tác?

Làm nửa ngày!

Lão tử trắng (Haku) rất sao cao hứng!

Còn tưởng rằng hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai, còn tưởng rằng Long Kiếm thiếu chủ thật sự trời cao, còn cho là chúng ta bộ mặt bảo vệ, náo loạn nửa ngày...

Đây là ở đùa chúng ta chơi đây?

Trong nháy mắt, một đám Yêu tộc đại lão, đều quay về Vương Bảo trợn mắt nhìn, tức giận khó hòa, thở hổn hển, hận không thể tự mình lên sân khấu cho Vương Bảo đến cái ngàn đao bầm thây..

Hàng này!

Quá rất sao hãm hại...

------oOo------

Chương 746: Xin bắt đầu ngươi biểu diễn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Kiếm thiếu chủ bi phẫn tới cực điểm!

Ánh mắt của hắn phảng phất dao găm, ở Vương Bảo trên người dùng sức mài a mài!

Phảng phất có thể đem Vương Bảo đầy người dữ tợn cho mài hạ xuống giống như.

Hố a!

Đây là thật hố a!

Cái tên này làm sao liền như thế xấu đây? Lừa dối lão tử cảm tình trong lòng ngươi thật sự rất thoải mái sao?

Lão tử vừa nãy đắc ý sức mạnh, dưới cái nhìn của ngươi đúng hay không rất sát bút (Đứa ngốc)?

Ta cái đại tào, lão tử không để yên cho ngươi a, ngày hôm nay có ngươi không ta, có ta không ngươi!

Phẫn nộ!

Uất ức!

Long Kiếm thiếu chủ con ngươi đỏ đậm, hầu như đánh mất lý trí, nổi giận gầm lên một tiếng, cả người giống như hóa thành một thanh kiếm, trong nháy mắt, bạo phát mạnh nhất thực lực, tinh huyết của hắn đang thiêu đốt, tu vi của hắn ở tiêu hao, hắn đem hết thảy có thể dùng tới lá bài tẩy toàn đều đã vận dụng, ầm ầm một tiếng nổ vang, một đạo kiếm khí khổng lồ

ngang qua võ đài, quay về Vương Bảo chém đi!

“Ngươi chết cho ta a...”

Long Kiếm thiếu chủ giống như điên cuồng hét lớn!

Chỉ tiếc!

Hiện tại Vương Bảo sức chiến đấu, thực sự là đáng sợ, ở đâu là hắn có thể sánh vai!

Cong ngón tay búng một cái.

Vương Bảo liền thần thông cũng không vận dụng, chỉ là dựa vào tu vi thần hồn thân thể hỗn hợp lực lượng, liền dễ như ăn cháo vỡ vụn Long Kiếm thiếu chủ kiếm khí!

Cùng lúc đó, Vương Bảo bước chân hơi động, quỷ mị bình thường xuất hiện ở Long Kiếm thiếu chủ trước người!

Sức mạnh bá đạo phun trào mà ra!

Khó mà tin nổi, khó có thể tưởng tượng sức mạnh, phảng phất từng đạo từng đạo búa tạ, đập cho Long Kiếm thiếu chủ hô hấp đình trệ, trừng lớn hai mắt, bắt đầu run rẩy!

Vương Bảo lạnh lùng nhìn Long Kiếm thiếu chủ, nhạt âm thanh nói, “ngày hôm nay ta không giết ngươi, căm hận ta đi, thấp kém sống tiếp, ngươi sở dĩ không phải là đối thủ của ta, cũng là bởi vì ngươi đối với ta căm hận không đủ sâu a...”

Nhẹ nhàng chỉ tay!

Long Kiếm thiếu chủ rên lên một tiếng, thân thể sau ngã xuống!

Bên tai còn vang vọng Vương Bảo vừa nãy theo như lời nói, ánh mắt một mảnh mờ mịt.

Ta.

Long Kiếm thiếu chủ.

Dĩ nhiên chỉ có thể thấp kém sống tiếp?

Vương Bảo khẽ cười một tiếng, vòng chéo tay, nhìn về phía Thiên Long tộc tổ linh, cười nói, “tiền bối, xem ra ta lại thắng!”

Thiên Long tộc tổ linh mặt âm trầm không lên tiếng.

Cái khác Yêu tộc đại lão nhưng là nghiến răng nghiến lợi, gắt gao nắm chặt nắm tay.

Vương Bảo vừa nãy hố lớn một màn, triệt để đắc tội rồi rất nhiều Yêu tộc đại lão, nếu như có thể, bọn họ đã sớm ra tay đem Vương Bảo đánh giết trăm lần, ngàn lần!

Mấy hơi thở qua đi.

Thiên Long tộc tổ linh phất tay, vô song võ đài lá chắn biến mất, một đạo sức mạnh nâng Long Kiếm thiếu chủ kết cục, rơi vào Thiên Long lão tổ bên người!

Thiên Long lão tổ nhìn một bộ hoài nghi nhân sinh sa sút tinh thần dáng dấp Long Kiếm thiếu chủ, cực kỳ đau lòng.

Mà Thiên Long tộc tổ linh, nhưng là ngột ngạt lửa giận nói rằng, “Vương Đại Chùy, vô song võ đài cuộc chiến, ngươi thắng!”

“Thứ hai chiến, vô song chiến trường!”

Ánh mắt nhìn quét một chút sắc mặt tái nhợt cửu đại thị tộc thiên kiêu, Thiên Long tộc tổ linh trong lòng thở dài một hơi, nói rằng, “vô song chiến trường, sức chiến đấu vô song, bọn ngươi tiến vào vô song chiến trường, cần cùng Cổ Yêu tổ hồn để lại vô số yêu hồn đối chiến, Thú Thần huyết

thống người làm một mới, Thiên Yêu huyết mạch cửu đại thị tộc làm một mới, song phương so đấu, lấy chiến tích định thắng thua, thời hạn trong vòng một canh giờ, đánh giết yêu hồn được điểm người nhiều nhất thắng lợi!”

Dứt lời.

Thiên Long tộc tổ linh trong miệng nói lẩm bẩm, cung kính quay về hư không nhắc tới nửa ngày, trong phút chốc, một đạo hư không môn hộ xuất hiện.

“Vào đi thôi!”

Thiên Long tộc tổ linh nói rằng.

Nửa ngày.

Ai cũng chưa động.

Thiên Long tộc tổ linh khóe miệng co quặp, nhìn về phía Vương Bảo, “Tiến vào a...”

Vương Bảo nghĩa chính ngôn từ nói rằng, “thân là Yêu tộc ba tốt thanh niên, muốn lễ nhượng, ta quyết định để những người khác yêu huynh trước tiên tiến vào...”

Một đám lão già dồn dập đối với Vương Bảo báo lấy ánh mắt khinh bỉ.

Lễ nhượng giời ạ đây!

Ngươi là rất sao sợ đi!

Một cái lão già không nhịn được châm chọc nói,

“Lại nói đúng là êm tai, ta xem ngươi là sợ đi vào không ra được!”

Vương Bảo liếc lão già kia một chút, nói rằng, “đúng rồi, không sai nha, ta chính là sợ nha, các ngươi nếu như hố ta làm sao bây giờ?”

Liền như thế vô liêm sỉ thừa nhận?

Yêu tộc các đại lão dồn dập quét mới đối với Vương Bảo hạn cuối nhận thức.

Thiên Long tộc tổ linh tức giận nói, “bản tọa thân là truyền thừa cuộc chiến dẫn dắt người, tuân theo Cổ Yêu ý chí, sao lại hại ngươi?”

Vương Bảo thản nhiên nói, “vậy ngươi nhường bọn họ trước tiên tiến vào a!”

Ta rất sao...

Thiên Long tộc tổ linh vô cùng tức giận, hít sâu một hơi, nhìn về phía Long Kiếm thiếu chủ, nói rằng, “Long Kiếm, tiến vào!”

Dứt lời, Thiên Long tộc tổ linh nhãn thần tinh mang lóe lên, trầm giọng nói, “ngươi các loại chín cái, nhất định phải đồng tâm hiệp lực, tranh thủ thắng lợi! Yên tâm, các ngươi phần thắng rất lớn, đi vào ngươi liền biết rồi!”

Long Kiếm thiếu chủ đặc biệt không cam lòng trừng Vương Bảo một chút, chắp chắp tay, từ Thiên Long lão tổ trong lòng vươn mình lên, thuận khẩu khí sau khi, lúc này mới vài bước đạp không, tiến vào môn hộ bên trong!

Bạch Phàm tám cái thiên kiêu liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt mang theo kiên quyết, tiện đà liền ba bước vào môn hộ!

Mãi đến tận chín đại thiên kiêu toàn bộ tiến vào, Vương Bảo lúc này mới chậm rãi đạp không mà đi, bước vào môn hộ ở trong!

Thiên Long tộc tổ linh hừ nhẹ một tiếng, đưa tay một vệt hư không, từng đạo từng đạo hình ảnh hiển lộ ra, chính là vô song bên trong chiến trường cảnh tượng!

“Hi vọng lần này, bọn họ có thể thành công!”

Thiên Long tộc tổ linh thở dài nói.

Truyền thừa cuộc chiến chỉ có hai trận chiến, vô song chiến trường qua đi, Vương Bảo toàn thắng, hắn chính là Cổ Yêu người truyền thừa, chuyện này đối với Thiên Yêu huyết mạch hậu duệ, có thể nói là vạn phần không cam lòng!

Cũng may.

Vô song chiến trường quy tắc, đối với bọn họ Thiên Yêu huyết mạch cực kỳ có lợi!

...

...

Vô song chiến trường.

Nơi này không gian nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ!

Vương Bảo cùng Long Kiếm thiếu chủ bọn họ xuất hiện ở đồng thời, bốn phía là một mảnh hư không, chân đạp lục địa đất phảng phất một cái to lớn nền tảng, mà ở phía trước, nhưng là một cái thẳng tắp cầu đá, ở cầu đá đối diện, là vô số màu đen hồn ảnh!

Cái kia phỏng chừng chính là yêu hồn!

Thiên Long tộc tổ linh âm thanh, ở hư không vang lên, “Vô song chiến trường, ngươi chờ không được tự giết lẫn nhau, như chủ động công kích, sẽ bị chiến trường quy tắc trục xuất chiến trường! Chín lần công chiến, mỗi lần gián đoạn vì là một nén nhang, ở đây, các ngươi tu vi đã khôi phục lại bình thường, mỗi đánh giết một cái yêu hồn, liền có thể thu được một cái điểm, lần công kích thứ nhất, trăm hơi thở sau bắt đầu!”

Hắn vừa dứt lời.

Nguyên bản có chút nghiêm nghị Bạch Phàm bọn họ, nhất thời kích động run rẩy!

Ánh mắt tỏa (liều lĩnh) hết sạch, tinh thần phấn chấn ngẩng đầu nhìn về phía Vương Bảo, Bạch Phàm trực tiếp cười to mà lên, "Ha ha ha, Vương Đại Chùy, hiện tại tu vi khôi phục bình thường, ta xem ngươi lấy cái gì theo chúng ta so với! Ngươi chỉ là một cái Bất Hủ, rác rưởi không thể lại rác rưởi, ngươi, xong đời!"

Long Kiếm thiếu chủ hít sâu một hơi, khóe miệng lộ ra một vệt châm biếm, bỗng nhiên hiểu ra!

Giời ạ!

Lão tử trước, làm sao liền cử chỉ điên rồ, dĩ nhiên đối với tiểu tử này sợ sệt? Nhưng là rất sao quên, tiểu tử này vốn là tu vi, chỉ là Bất Hủ a!

Liền này.

Theo ta Long Kiếm thiếu chủ so với?

Hắn cũng xứng?

Còn nhường ta thấp kém sống tiếp đây, nói ngược đi

Nhìn Vương Bảo, Long Kiếm thiếu chủ nhạt âm thanh nói, "Vương Đại Chùy, không có quy tắc trợ giúp, ngươi ở trong mắt ta, hãy cùng cặn không khác biệt gì, lần này, Bổn thiếu chủ liền để ngươi triệt để rõ ràng, ngươi theo ta chênh lệch, lớn bao nhiêu..."

Vương Bảo đón một đám trào phúng ánh mắt, hơi cười, đột nhiên giương ra cánh tay, nháy mắt mấy cái cười nói, "thật không? Đều coi chính mình rất trầu bò đúng không? Đều như thế ưu tú đúng không? Tốt lắm, xin bắt đầu ngươi biểu diễn..."

------oOo------

Chương 747: Có muốn hay không như thế dối trá a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo loại này tùy ý thái độ lần thứ hai làm tức giận Long Kiếm thiếu chủ!

Ở Long Kiếm thiếu chủ nhìn tới.

Đây là khinh bỉ.

Là đối với hắn Long Kiếm thiếu chủ bốn chữ sỉ nhục!

Ánh mắt sát ý bùng lên, nghĩ đến tổ linh nói, Long Kiếm thiếu chủ miễn cưỡng đem sát ý áp chế xuống, hừ nhẹ một tiếng, trong tay xanh kiếm phun ra nói ánh kiếm, một vùng không gian đều bị một cỗ sắc bén cực kỳ khí tức vờn quanh.

Bạch Phàm bọn họ tuy rằng cũng có lòng hiếu thắng, thế nhưng đối với Long Kiếm thiếu chủ, nhưng không có một cái không phục, vào giờ phút này, nghiễm nhiên lấy Long Kiếm thiếu chủ dẫn đầu.

Bọn họ chín cái hiện hình tam giác chiếm, Long Kiếm thiếu chủ chính là cái kia sắc bén nhất một cái nhọn!

Theo thời gian trôi qua.

Ở cầu đá một phía khác, những kia nguyên bản bất động yêu hồn, thình lình hoạt lên!

Những này yêu hồn cũng không phải là hình người, các loại yêu thú đều có, đều là bản thể trạng thái, từng đạo từng đạo thê thảm rít gào thanh âm, vang tận mây xanh, thời gian vừa đến thời điểm, nương theo đất rung núi chuyển giống như run rẩy, yêu hồn hướng về đối diện xung kích lại đây!

Khủng bố sát khí lan tràn!

Những này yêu hồn thực lực không thấp, sát khí càng là đáng sợ!

Dù cho là Long Kiếm thiếu chủ, lúc này cũng là hít vào một ngụm khí lạnh, trong ánh mắt tùy ý tiêu tan, nghiêm nghị cực kỳ nhìn chằm chằm yêu hồn.

Ở yêu hồn vọt tới chính giữa cầu đá thời gian.

Long Kiếm thiếu chủ một tiếng quát nhẹ, xông ra ngoài, "Giết!"

Bạch Phàm bọn họ theo sát phía sau!

Chín cái Yêu tộc thiên kiêu, thả ra chính mình toàn bộ thực lực, triển khai một hồi thập phần gian nan chiến đấu!

Yêu hồn thực lực, đa số là Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ!

Thế nhưng số lượng, thực sự là quá nhiều, căn bản giết không xong giống như, tuy rằng trải qua từng người tổ linh cường hóa sau khi, rất nhiều thiên kiêu thực lực, đã vượt xa Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ, lúc này cũng là trong lòng phát lạnh.

Hư không đỉnh!

Biểu diễn ra từng đạo từng đạo tên, ở tên phía sau, là từng người điểm!

Bây giờ Long Kiếm thiếu chủ xếp hạng đầu bảng, điểm đã đột phá ba mươi.

Cái khác thiên kiêu, cũng là mỗi cái có đoạt được!

Bọn họ chín cái chính là một phương, mà Vương Bảo, nhưng là độc chiếm một phương, bây giờ điểm là số không!

Thời gian kéo dài, yêu hồn số lượng không giảm, phảng phất thật sự vô cùng vô tận giống như, Long Kiếm thiếu chủ điểm đã đột phá đến một trăm.

Lúc này, hắn mới thở một hơi, mặt âm trầm quay đầu, lén lút liếc mắt một cái Vương Bảo.

Nhưng mà, một chút qua đi, Long Kiếm thiếu chủ suýt nữa khí nổ!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, đang đứng ở trên bình đài Vương Bảo, dĩ nhiên rất sao...

Khoanh chân ngồi dưới đất.

Một tay chống cằm.

Giống như ngủ.

Giời ạ a!

Long Kiếm thiếu chủ sắc mặt khó coi cực kỳ, khí khắp toàn thân đều đang run rẩy!

Tên khốn này!

Hắn đến cùng là sao nghĩ tới?

Lão tử mang theo bọn tiểu đệ đều giết nhiều như vậy yêu hồn, tích phân đều mấy trăm, ngươi dĩ nhiên không một chút nào sốt ruột?

Ngươi còn rất sao có tâm tư ngủ?

Trong lòng chửi bới rít gào nửa ngày, Long Kiếm thiếu chủ ánh mắt hàn mang bùng lên, kêu to một tiếng nói rằng, “Vương Đại Chùy, ngươi nhưng là chịu thua?”

Long Kiếm thiếu chủ rất không cao hứng.

Bởi vì trang bức cảm giác quá yếu.

Đặc biệt khó chịu a!

Hắn nghĩ báo thù, nghĩ báo trước vô song trên võ đài nhất tiễn chi cừu, hắn muốn từ về mặt tâm linh đả kích Vương Bảo, muốn cho Vương Bảo thấy rõ ràng hắn cùng chính mình chênh lệch, đến cùng lớn bao nhiêu!

Một lời hô lên sau khi, Long Kiếm thiếu chủ nhìn thấy Vương Bảo mở mắt ra.

Đứng dậy Vương Bảo đưa tay duỗi người, xem xét một chút trong hư không cái kia bảng tổng sắp, không khỏi bĩu môi, lắc đầu một cái, nói rằng, "mới mấy trăm phân? Ha ha, không phải ta nói ngươi a tiện huynh, ngươi điều này cũng quá rất sao yếu đi, quả thực yếu bạo được chứ?"

Long Kiếm thiếu chủ muốn điên, nghiến răng nghiến lợi quát, "Ngớ ngẩn, ngươi như đi vào, ngươi mẹ nó liền một trăm phân cũng không chiếm được!"

Vương Bảo hé mắt, đón lấy lông mày nhíu lại, cười nói, "ta Vương Đại Chùy, từ trước đến giờ đều là lấy khiêu chiến mới độ cao là mục tiêu, nếu ngươi đều nói như vậy, vậy cũng tốt, ta cũng tới tràng, hi vọng ngươi sau đó, không phải hối hận!"

Long Kiếm thiếu chủ nghĩ thầm ngươi người ngu ngốc trang giời ạ đây, chỉ là một cái Bất Hủ ngươi còn có thể trời cao hay sao? Lão tử chín cái Vĩnh Hằng cảnh sức chiến đấu tăng mạnh,

Liên hợp lại đều có thể cùng vĩnh hằng đỉnh cao vật tay, hiện nay mấy trăm tích phân tới tay, ngươi muốn đuổi theo đuổi đều là khó khăn tầng tầng!

"Hừ, có lá gan liền lên đến!" Long Kiếm thiếu chủ xì cười một tiếng nói rằng.

Yêu hồn cuồn cuộn mà tới.

Dũng mãnh không sợ chết.

Chết một cái, tới hai cái, cuồn cuộn không ngừng, làm cho người ta một loại thập phần cảm giác vô lực.

Bạch Phàm bọn họ đều là tiếng trầm đại sát đặc sát, nghe được Long Kiếm thiếu chủ cùng Vương Bảo đối thoại, phần lớn đều là cảm thấy buồn cười không ngớt, chỉ có Bạch Phàm, vào giờ phút này sắc mặt âm trầm đáng sợ, lén lút trừng một chút Long Kiếm thiếu chủ!

Bạch Phàm nhưng là thập phần hiểu rõ Vương Bảo.

Hắn cảm thấy đến Long Kiếm thiếu chủ thật rất sao sát bút (Đứa ngốc).

Ngươi nói ngươi mau mau giết yêu hồn kiếm lời tích phân liền xong chứ.

Ngươi cùng cái kia Vương Đại Chùy hận cái lông gà a?

Hắn ngủ, liền để hắn ngủ a, ngươi khiêu khích hắn làm cộng lông a? Hiện tại được rồi, hắn kết cục, trời mới biết cái này đáng chết Vương Đại Chùy, có thể làm được cái gì phát điên sự tình đến!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo vòng chéo tay, thản nhiên kết cục.

Hắn từng bước một tới gần, từ từ đi tới chín đại thiên kiêu phía sau, nhìn thủ đoạn cùng xuất hiện Long Kiếm thiếu chủ bọn họ, Vương Bảo cười nhạt nói, “chư vị, ta muốn bắt đầu trang... Phi phi phi, ta muốn bắt đầu bạo phát ta Hồng Hoang lực lượng, sau đó tràng mặt có chút khủng bố, các ngươi đều chú ý bảo vệ tốt chính mình a, tuyệt đối đừng bị ta ngộ thương đến!”

Long Kiếm thiếu chủ bọn họ khóe miệng đều là co giật lên.

Ai nha ngươi muội!

Lão tử liền rất sao không hiểu.

Ngươi chỉ là một cái Bất Hủ, đến cùng là nơi nào đến sức lực, dám nói thế với!

Còn ngộ thương đây.

Ngộ giời ạ đây!

Ngươi có thể từ yêu hồn công kích bên trong chống đỡ hạ xuống là tốt lắm rồi!

Hít sâu một hơi, Long Kiếm thiếu chủ châm chọc nói, "đừng nói nhảm nhiều như vậy, có lá gan ngươi liền lên!"

Vương Bảo thật lòng gật gù, nghiêm nghị nói, "nếu tiện huynh mọi cách mời, ta nếu như không lên, vậy thì là không nể mặt ngươi, tốt, ta thật sự muốn lên..."

Vừa dứt lời.

Vương Bảo bóng người lao ra!

Giống như một cái lợi kiếm, trong nháy mắt, một đạo khủng bố không cách nào hình dung khí thế, tứ tán ra!

Ở Long Kiếm thiếu chủ bọn họ khó có thể tin trong ánh mắt, Vương Bảo như là một cái xen vào trái tim đại kiếm, chỗ đi qua, trên một sợi dây yêu hồn thình lình toàn bộ bạo thể mà chết!

Vương Bảo suýt nữa vọt tới cầu đá đối diện mới xem như là ngừng lại!

Long Kiếm thiếu chủ kinh ngạc đến ngây người.

Bạch Phàm bọn họ cũng là có chút mộng!

Vừa nãy trong nháy mắt đó, Vương Bảo bộc phát ra thực lực, vượt xa Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ.

Tên khốn này, đã vậy còn quá cường?

Có điều...

Liếc mắt một cái Vương Bảo ngờ ngợ có thể thấy được bóng người, Long Kiếm thiếu chủ khóe miệng co quặp, thấp giọng mắng nói, “ngớ ngẩn!”

Muốn chết đồ chơi a!

Hướng xa như vậy làm gì?

Chúng ta này tốt xấu chiếm cứ địa thế, chỉ có ba mặt bị công kích, ngươi này bốn phương tám hướng tất cả đều là kẻ địch, mệt cũng mệt mỏi chết ngươi!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo hét dài một tiếng âm thanh, truyền vang ra, “Đều bảo vệ tốt chính mình a...”

Lời nói xong.

Chớp mắt sau khi, một đạo kinh thiên động địa nổ vang thanh âm, truyền vang toàn bộ hư không, này thanh âm cực lớn, chấn động đến mức Long Kiếm thiếu chủ lỗ tai của bọn họ đều thương!

Cùng lúc đó.

Long Kiếm thiếu chủ chỉ cảm thấy ngực bụng một trận bực mình, trừng mắt lên, nhìn xa xa không ngừng nghiền ép mà đến sóng trùng kích, trong lòng ngơ ngác cực kỳ, gầm nhẹ nói, “mau lui!”

Long Kiếm thiếu chủ chín cái hàng lui nhanh, hầu như trở lại nền tảng.

Nhưng coi như như vậy, từng đạo từng đạo khó có thể tưởng tượng sức

mạnh sóng trùng kích, cũng là va chạm bọn họ cực kỳ khó chịu!

Giương mắt một chút.

Long Kiếm thiếu chủ bọn họ tất cả đều há hốc mồm!

Trước mắt, cầu đá bên trên dĩ nhiên không có dù cho là một cái yêu hồn, mà ở cầu đá đối diện, càng là xuất hiện một cái to lớn chân không, yêu hồn tử thương vô số, hiện ra đến mức dị thường khủng bố!

Chỉ chỉ đối diện, Long Kiếm thiếu chủ ngổn ngang, khó có thể tưởng tượng nói rằng, "tên khốn này hắn... Hắn tự bạo? Khe nằm! Hắn điên rồi?"

Cái khác Yêu tộc thiên kiêu cũng là ngổn ngang tột đỉnh.

"Đây là sát bút (Đứa ngốc) chứ?"

"Tự bạo... Ha ha, trâu bò a, thông minh này cũng là không ai!"

"Vâng, tự bạo lực lượng xác thực kinh thiên động địa, thế nhưng, ngươi đều chết rồi a... Thật không biết đầu óc của hắn là làm sao dài!"

"Vậy chúng ta đúng hay không, đã thắng?"

Thắng cái rắm!

Lúc này, Bạch Phàm sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch.

Hắn sợ hãi nhìn về phía trước, đầu óc tâm tư trống rỗng, trong đầu lăn lộn, đều là trước bởi vì thiên ân vương miện, Vương Bảo ở Cửu Đầu Long Giao bộ tộc ở ngoài hãm hại bọn hắn từng hình ảnh!

"Đáng chết, chúng ta phiền phức!"

Bạch Phàm đột nhiên mặt âm trầm thấp quát.

Long Kiếm thiếu chủ bọn họ đều là ngẩn ra.

Bạch Phàm ánh mắt lộ ra uất ức, đột nhiên cảm giác thấy hơi bi ai, bởi vì hắn đã biết rồi Vương Bảo dự định.

Cái tên này nhưng là có siêu cấp chí bảo, có thể vô hạn phục sinh a!

Hắn dựa vào siêu cấp chí bảo, hắn có thể vô hạn tự bạo a!

Lấy thủ đoạn như vậy, đến thắng thủ thắng lợi? Khe nằm giời ạ a, này mẹ nó là dối trá chứ? Tuyệt bức là dối trá a, liền không ai quản quản sao? Ta rất sao không phục, ta muốn tố cáo!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo bóng người, đột nhiên ở Long Kiếm thiếu chủ bọn họ bên cạnh người cách đó không xa, hiển lộ ra.

Vòng chéo tay, Vương Bảo cười híp mắt xuất hiện, nói rằng, “ha ha, hiệu quả không sai, tích phân đã phá ngàn yêu!”

Ác thảo!

Long Kiếm thiếu chủ một mặt mộng.

Ngoại trừ Bạch Phàm, cái khác thiên kiêu cũng là một mặt mộng.

Nhìn phục sinh Vương Bảo, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Lại vừa nhìn trên hư không mới bảng tổng sắp.

Trong lúc nhất thời.

Long Kiếm thiếu chủ triệt để kinh sợ!

Vương Bảo tích phân, đâu chỉ là phá ngàn? Này giời ạ đều sắp hai ngàn, nói

cách khác, Vương Bảo lần này tự bạo, giết gần hai ngàn cái yêu hồn!

Mà bọn họ bận việc hơn nửa vang, chín cái hàng gộp lại tích phân còn không rất sao phá ngàn đây!

Đây là cái gì chênh lệch?

Chênh lệch này trực tiếp nhường bọn họ vô lực a!

Sắc mặt tái nhợt, Long Kiếm thiếu chủ khó có thể tin nói rằng, "ngươi... Ngươi làm sao có thể... Ngươi đến cùng là làm sao bây giờ đến?"

Vương Bảo liếc mắt một cái tức giận Bạch Phàm, cười nói, "cái này Bạch Phàm huynh nên rõ ràng trong lòng chứ?"

Bạch Phàm nghiến răng nghiến lợi trừng mắt Vương Bảo nói rằng, "tên khốn này... Hắn có siêu cấp chí bảo, có thể sống lại..."

Long Kiếm thiếu chủ cùng hắn tiểu đồng bọn đều là kinh ngạc đến ngây người.

Siêu cấp chí bảo?

Vô hạn sống lại?

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Này mẹ nó đến cùng là thế nào một cái đổi! 1 thái a?

Thế gian này tại sao có thể có chí bảo như thế? Mà chí bảo như thế, làm sao sẽ bị như vậy một cái yêu! 1 diễm! 1 tiện! 1 hàng được? Khe nằm, tốt không công bằng!

Vương Bảo đưa tay duỗi người, đột nhiên lần thứ hai hướng về cầu đá đi tới, vào giờ phút này, yêu hồn đã tụ tập một lần nữa vọt tới, Vương Bảo lợi

kiếm giống như thoát ra, sau đó ở yêu hồn trung tâm nổ tung!

Ầm ầm ầm!

Đất rung núi chuyển nổ tung sau khi!

Trên hư không mới, Vương Bảo tích phân lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được dâng lên, trong nháy mắt...

Bốn ngàn!

Long Kiếm thiếu chủ thân thể run lẩy bẩy, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, gắt gao cắn răng, nhìn chằm chằm Vương Bảo, nhìn bảng tổng sắp, bỗng nhiên trong lúc đó, một luồng cảm giác vô lực tập kích hắn suýt nữa hư thoát!

Giời ạ a!

Trực tiếp bão tố đến bốn ngàn phân a!

Điều này làm cho chúng ta làm sao bây giờ? Làm sao so tài với hắn? Này vô song chiến trường chính là rất sao nhường hắn xoạt xoạt xoạt chứ?

Đối mặt như vậy dối trá một màn, Long Kiếm thiếu chủ nội tâm chỉ còn dư lại Tào giời ạ thần thú!

Bạch Phàm lén lút liếc mắt một cái Long Kiếm thiếu chủ.

Trong lòng mắng to hơn trăm câu sát bút (Đứa ngốc)!

Có thể a!

Ngươi rất sao lại có thể a!

Nhường ngươi nhất định phải theo người ta so với, nhường ngươi cần phải hận hắn, nhường ngươi nhất định phải đắc ý gọi hắn!

Hiện tại được rồi!

Biết tên khốn này trâu bò chỗ chứ?

Lão tử tại sao có thể có như vậy một cái heo đồng đội?

...

...

Mà lúc này.

Ngoại giới ở trong.

Nguyên bản, ở Long Kiếm thiếu chủ bọn họ đại sát đặc sát thời điểm.

Rất nhiều Yêu tộc đại lão đều là rất hưng phấn.

Bọn họ đều là nhìn thấy thắng lợi hi vọng.

Vô song chiến trường quy tắc, dưới cái nhìn của bọn họ, đối với bọn họ bọn tiểu tử, thập phần có lợi.

Vương Bảo tu vi, đại gia đều xem thông suốt, Bất Hủ cảnh mà thôi, chỉ là Bất Hủ, cùng chín vị vĩnh hằng so với giết chóc? So với cái cà!

Sự tình cũng đúng như bọn họ dự liệu như vậy.

Long Kiếm thiếu chủ bọn họ giết giết giết, Vương Bảo đây? Hàng này phảng phất chịu thua bình thường, đều nhắm mắt lại, đó là sợ sệt hôn mê chứ?

Nhưng mà đón lấy phát sinh từng hình ảnh.

Giống như từng đạo từng đạo Cửu Thiên thần lôi, oanh kích đến rất nhiều Yêu tộc đại lão trong nội tâm!

Oanh bọn họ mắt nổ đom đóm!

Oanh bọn họ hoài nghi nhân sinh!

Vương Bảo dĩ nhiên tự bạo?

Được!

Cái gì đồ chơi? Hắn lại sống?

Ta phốc ngươi muội a, này mẹ nó là cái gì tao thao tác? Sao lại có thể như thế nhỉ?

“Là lão phu xuất hiện ảo giác, vẫn là hắn thật sự tự bạo lại sống?”

“Khe nằm, này không phải thật sự! Này mẹ nó không phải thật sự!”

“Ta trời, tiểu tử này là làm sao bây giờ đến?”

“Sao có thể như vậy? Sao có thể như vậy!”

Một đám lão già tức giận run người, cũng cảm giác? } đến hoảng!

Ở trong bọn họ, Cửu Đầu Long Giao lão tổ sắc mặt một trận biến ảo, đột nhiên gầm nhẹ nói, “chư vị...”

Một đám lão già đều dán mắt vào hắn.

Cửu Đầu Long Giao lão tổ có chút vô lực thở dài nói, “ta ngược lại thật ra biết một ít nội tình, cái này tiểu hỗn đản... Hắn có một cái siêu cấp chí bảo, dựa vào này chí bảo, hắn có thể vô hạn sống lại... Có thể nói nghịch thiên!”

Hầu như hết thảy Yêu tộc đại lão đều là mộng bức!

Vô hạn sống lại siêu cấp chí bảo?

Ta cắt cỏ, như thế nghịch thiên? Ngươi rất sao sẽ không là ở đùa ta chứ?

Nhưng mà nghĩ lại vừa nghĩ.

Có bảo vật này chính là ai?

Là Vương Đại Chùy a!

Liên tưởng đến truyền kỳ thiên ân vương miện, này rất sao không phải không thể a!

Trong khoảng thời gian ngắn, bầu không khí trở nên yên lặng.

Vốn là, định liệu trước, tự cho là chắc thắng chư vị đại lão, nhìn trong hình Vương Bảo bọn họ, trong lòng bi thương lên!

Xong đời!

Này mẹ nó còn thắng cái rắm a!

Vậy thì phảng phất thi chạy trăm mét, bọn họ nhanh như chớp, mắt thấy điểm cuối liền muốn đến, nhưng mà Vương Bảo nhưng cưỡi Harley môtơ tới...

Ma trứng!

Có muốn hay không như thế dối trá a?

Quá rất sao bắt nạt yêu...

------oOo------

Chương 748: Hoàn chỉnh Cổ Yêu huyết thống truyền thừa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô lực!

Nồng nặc cảm giác vô lực làm cho Long Kiếm thiếu chủ dường như muốn hư thoát giống như.

Thua a!

Lại rất sao thua!

Vô song võ đài lên, hắn bị Vương Bảo đánh phảng phất như chó chết.

Mà hiện tại.

Mắt thấy Vương Bảo tích phân đã bão tố đến hơn vạn, chính mình còn có thể truy? Đuổi gà lông!

Đợt thứ nhất yêu hồn công kích cuối cùng cũng coi như là đình chỉ.

Vương Bảo trở về, quay về Long Kiếm thiếu chủ bọn họ chắp chắp tay, cười nhạt nói, “chư vị, trò mèo, không đáng nhắc đến, tiếp đó, lại đến phiên chư vị biểu diễn thời gian, xin mời lại bắt đầu các ngươi biểu diễn...”

Long Kiếm thiếu chủ bọn họ đều là khóe miệng cuồng quất.

Cố nén lửa giận trợn lên giận dữ nhìn Vương Bảo.

Còn tiếp tục?

Tiếp tục giời ạ đây!

Lão tử lại không phải ngớ ngẩn, biết rõ phải thua, hà tất lại đi liều mạng?

Thời gian trôi qua.

Chờ đến làn sóng thứ hai yêu hồn xông lại, toàn bộ đều chen chúc ở nền tảng cùng cầu đá liên tiếp địa phương, Long Kiếm thiếu chủ bọn họ đều là chưa động!

Vương Bảo cũng không nhúc nhích.

Nửa ngày qua đi, Vương Bảo lúc này mới kinh ngạc nói rằng, "làm gì nha? Làm sao không động thủ a, tiếp tục a, ta còn tìm nhớ các ngươi có thể cho ta điểm áp lực đuổi tới ta đây!"

Long Kiếm thiếu chủ khí hàm răng thương.

Giời ạ!

Tiện nhân kia!

Thực sự là không thể nhẫn nhịn a!

Đáng tiếc, nơi này không thể động thủ!

Lại qua rất lâu, vẫn không có một cái động, Long Kiếm thiếu chủ mặt âm trầm, Bạch Phàm sắc mặt của bọn họ cũng là cực kỳ khó coi, thời gian kéo dài biến mất, Vương Bảo bỗng nhiên ngáp một cái, nói rằng, "vô vị a vô vị, các ngươi đã đều rụt, vậy không bằng trực tiếp chịu thua đạt được, tỉnh (tiếp kiệm) lãng phí đại gia thời gian, đúng không?"

Long Kiếm thiếu chủ khuôn mặt vặn vẹo, nửa ngày qua đi, hắn hít sâu một hơi, thình lình trực tiếp mở miệng, "Ta chịu thua!"

Vương Bảo lời nói mặc dù làm người tức giận, thế nhưng, vẫn tính có lý.

Cùng với ở đây chịu đựng Vương Bảo miệng pháo công kích, còn không bằng rất sớm chịu thua đây!

Bạch Phàm bọn họ liếc mắt nhìn nhau, theo sát phía sau, dồn dập mở miệng chịu thua!

Chờ đến Long Kiếm thiếu chủ chín cái toàn bộ chịu thua sau khi, không gian bên trong ánh sáng phân tán lên, cùng lúc đó, đối diện yêu hồn biến mất không thấy hình bóng, mấy cột sáng cuốn sạch lấy Long Kiếm thiếu chủ bọn họ biến mất ở tại chỗ, chỉ có lưu lại Vương Bảo.

Rời đi vô song chiến trường trước.

Long Kiếm thiếu chủ ngờ ngợ nhìn thấy, có chín đạo ẩn chứa sức mạnh kinh khủng huyết châu, từ hư không tái hiện ra, trôi về Vương Bảo!

"Đó là Cổ Yêu Hồn Huyết a!"

Long Kiếm thiếu chủ nội tâm rít gào, cực kỳ không cam lòng, lại mở mắt ra thời gian, đã xuất hiện ở bên ngoài!

Bên ngoài bầu không khí cực kỳ ngột ngạt, cái kia vô song chiến trường hình ảnh, vào giờ phút này đã rơi vào u ám, Long Kiếm thiếu chủ bọn họ sau khi ra ngoài, không nói một lời, xấu hổ cực kỳ, mãi đến tận Thiên Long tộc tổ linh thở dài nói, "chuyện này... Hay là chính là mệnh đi!"

Vận mệnh sao?

Long Kiếm thiếu chủ vạn phần không cam lòng!

Gắt gao nắm chặt nắm tay, cắn chặt hàm răng, trong lòng nhấc lên mãnh liệt không phục gào thét, "Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời, Vương Đại Chùy, chúng ta đi nhìn!"

...

...

Ong ong ong.

Hư không truyền vang từng đạo từng đạo mắt trần có thể thấy sóng gợn, cái kia chín giọt Cổ Yêu Hồn Huyết một giọt đón lấy một giọt dung nhập vào Vương Bảo trong cơ thể!

Thân thể bên trong Thú Thần huyết thống sôi trào lợi hại, thình lình tự động xuất hiện, huyết thống bản nguyên toả ra mãnh liệt hô hoán, cùng Cổ Yêu Hồn Huyết dung hợp lại cùng nhau!

Vương Bảo khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt vẻ.

Bên tai không ngừng truyền đến gợi ý của hệ thống âm.

"Chúc mừng kí chủ, ngài đã thu được hoàn chỉnh Cổ Yêu huyết thống truyền thừa..."

"Chúc mừng kí chủ thu được Cổ Yêu thiên phú [Niết Bàn]! Chúc mừng kí chủ thu được Cổ Yêu thiên phú [phá pháp lực lượng]! Chúc mừng kí chủ thu được Cổ Yêu thiên phú thần thông [trời long đất lở]!"

"Chúc mừng kí chủ, ngài thân kiêm Cổ Thần huyết thống [không hoàn chỉnh], cùng với hoàn chỉnh Cổ Yêu huyết thống, xin mời kí chủ tận lực được [Cổ Ma] huyết thống, đến lúc đó sẽ có to lớn kinh hỉ!"

"Chúc mừng kí chủ, tu vi của ngài đã tăng lên..."

"Chúc mừng kí chủ, ngài thân thể đã tăng lên trên diện rộng..."

"Chúc mừng kí chủ, tu vi của ngài tăng lên tới Vĩnh Hằng cảnh sơ kỳ, ngài thân thể đã tăng lên đến Chân Thánh cảnh sơ kỳ!"

Thân thể phát sinh biến hóa nghiêng trời!

Trong cơ thể Bất Hủ thân thể trở nên càng thêm hoàn mỹ,

Huyết thống, xương cốt thậm chí thần hồn đều tiến hành rồi hoàn mỹ lột

xác!

Chân Thánh cảnh thân thể!

Kinh khủng như thế thân thể, thực sự là thế hiếm có!

Vương Bảo nắm tay, thân thể lực lượng hơi động, hư không đều phảng phất bắt đầu run rẩy, vẻ mặt hưng phấn khẽ cười một tiếng, Vương Bảo ánh mắt giương ra, rơi xuống trước người do quang điểm tạo thành một đạo thương lão thân ảnh lên.

"Lão phu Cổ Yêu đạo tử Doanh Nam!"

"Tự thành đạo sau, lão phu uống Cổ thần chi huyết, nuốt Cổ Ma chi hồn, chiếm giữ cổ đại lục, Cổ Yêu ba thánh quốc một trong phá Thiên Yêu quốc Trấn Nam Vương đại vị!"

Âm thanh kéo dài.

Cổ Yêu Doanh Nam hầu như nói hết hắn một tiếng tiêu sái mạnh mẽ việc.

Vương Bảo nghe được say sưa ngon lành, cũng nhớ kỹ một chút tin tức trọng yếu.

Hồi lâu qua đi.

Doanh Nam ánh mắt tựa hồ rơi vào Vương Bảo trên người, hơi cười, "Tuân theo lão phu ý chí, như có cơ duyên, có thể đi tới lão phu cố thổ, vì là lão phu xử lí (nấu ăn) một ít hậu sự, người truyền thừa, đạo vô tận mà sinh mệnh có tận, cố gắng lên!"

Nói xong, Doanh Nam bóng người từ từ biến mất, sau đó, hóa thành một đạo cổ xưa lại tang thương thần bí yêu văn, đi vào đến Vương Bảo mi tâm!

Vương Bảo không có cảm giác đến dị thường, trước mắt biến đổi, dĩ nhiên xuất hiện ở ngoại giới!

...

...

Vương Bảo xuất hiện sau khi, bị rất nhiều Yêu tộc đại lão nhìn kỹ.

Song phương mắt to trừng mắt nhỏ, qua nửa ngày, Vương Bảo đần độn vô vị nói rằng, “chư vị tiền bối, nếu Cổ Yêu truyền thừa đã tới tay, vậy ta liền đi, gặp lại ha!”

“Chậm đã!”

Thiên Long tộc tổ linh đột nhiên mở miệng!

Hắn ánh mắt âm trầm, ánh mắt lộ ra sát cơ nồng nặc, đột nhiên quay về Vương Bảo chắp tay, trầm giọng nói, “tuân theo Cổ Yêu ý chí, bắt đầu từ bây giờ, Vương Đại Chùy... Liền là ta yêu chủ cộng chủ! Lão phu long trời, bái kiến yêu tổ!”

Còn lại thị tộc tổ linh liếc mắt nhìn nhau, cũng là mở miệng hành lễ vấn an.

Vương Bảo khóe miệng co quặp, cười nhạt nói, “Yêu tộc cộng chủ? Ta xem liền không cần như thế chứ? Cái kia cái gì, ta còn có việc, chuồn mất chuồn mất a...”

Dứt lời, Vương Bảo nhanh chóng lắc mình mà đi.

Chuẩn bị bỏ của chạy lấy người!

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Thiên Long tộc tổ linh nhãn thần tinh mang lóe lên, trầm giọng lớn quát, “Yêu tổ, ngươi vừa đã thành vì là Yêu tộc cộng chủ, há có thể chỉ lo thân mình? Vẫn là ở lại đây đi!”

Trong phút chốc!

Nương theo Thiên Long tổ linh một thân quát nhẹ.

Hư không vô tận, trở nên đen tối lên, cùng lúc đó, một phương hư không giống như trở thành một thế giới khác, thoát ly Thiên Yêu Đại Giới giống như, toàn bộ không gian, đều đọng lại phảng phất liền thời gian đều ngưng lại!

Vương Bảo bóng người một trận, hoàn toàn biến sắc, ánh mắt âm trầm quay đầu, nhìn về phía Thiên Long tộc tổ linh.

Thiên Long tộc tổ linh híp mắt cũng nhìn Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, "đây là lão phu lấy lớn lao đánh đổi chế tạo ra không giới, Vương Đại Chùy, ngươi tuy rằng đã được Cổ Yêu lão tổ truyền thừa, nhưng mà... Ngươi căn bản vô phúc tiêu thụ! Ở không giới, ngươi trốn không thoát... Lão phu không muốn chịu đựng huyết thống phản phệ đến giết ngươi, vì lẽ đó, kính xin ngươi có chút tự mình biết mình, chính mình đem Cổ Yêu huyết thống cống hiến đi ra..."

Vương Bảo trong lòng cười lạnh, vẻ mặt lãnh đạm nói rằng, "lão già, rất tàn nhẫn a, chơi lớn như vậy! Có điều, ngươi xác định, muốn chọc ta?"

Thiên Long tộc tổ linh cười lạnh nói, "ta cửu đại thị tộc như thể chân tay, chúng ta chín vị tổ linh liên thủ đối phó ngươi, ngươi còn có thể thế nào?"

Bốn phía.

Rất nhiều thị tộc tổ linh mặt không hề cảm xúc, ánh mắt nhưng là sát ý tràn ngập!

Rất nhiều Yêu tộc đại lão nhưng là hưng phấn cực kỳ.

Mà Long Kiếm thiếu chủ bọn họ, nhưng là cười trên sự đau khổ của người khác lên.

Đắc ý a!

Có năng lực ngươi lại đắc ý a!

Bây giờ các tộc tổ linh tự mình ra trận, mặc ngươi số mệnh thông thiên triệt địa, cũng là xong đời...

------oOo------

Chương 749: Cẩu Thặng, ngươi trang bức thời khắc đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc.

Trong lòng kỳ thực là sát cơ bốc lên.

Cảm ứng một hồi hư không, Vương Bảo hơi có chút đau "bi" giật giật khóe miệng.

Dù cho có vương giả sống lại dược tề, sau khi sống lại, hắn cũng sẽ ở phía này không giới, trốn không ra.

Có điều.

Cũng may hắn đối với này sớm có dự liệu, đề phòng lắm, đã có đường lui!

Hé mắt, Vương Bảo cười lạnh nói, "tốt, đây là các ngươi buộc ta, cửu đại thị tộc, có một cái tính một cái, lão tử đều nhớ kỹ! Chúng ta đi nhìn!"

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp tiêu tốn năm mươi vạn tinh luyện giá trị, mua một Trương Siêu cấp na di phù!

Thân thể bị na di phù sức mạnh bọc, Vương Bảo bóng người dần dần trở thành nhạt!

Thiên Long tộc tổ linh sắc mặt hoàn toàn thay đổi, khí nộ cực kỳ, toàn lực phong tỏa không gian, nhưng mà, nhưng đều là không cố gắng, chỉ có thể trơ mắt nhìn Vương Bảo biến mất ở không giới bên trong!

Bầu không khí lần thứ hai yên tĩnh lại!

Nửa ngày, mới vang lên từng đạo từng đạo đánh cảm lạnh khí âm thanh.

“Đáng chết, hắn là làm sao chạy đi?”

“Long lão đại bí thuật không giới, dù cho là Chân Thánh cảnh đỉnh cao, cũng là đừng hòng chạy trốn, tiểu tử này...”

“Long lão đại, đón lấy nên làm gì? Tiểu tử này chạy, hậu hoạn vô cùng a!”

“Chúng ta một mực còn khó có thể ra tay với hắn...”

Mấy lớn thị tộc tổ linh sắc mặt khó coi dồn dập mở miệng.

Thiên Long tộc tổ linh mặt âm trầm nhẹ quát, “Toàn lực tìm tòi người này tung tích, ta liền không tin, hắn loại này na di lực lượng, còn có thể vẫn sử dụng hay sao? Khẳng định trả giá lớn lao đánh đổi, chỉ cần hắn không chịu đựng nổi, chúng ta liền có thể đoạt lại Cổ Yêu huyết thống, vậy cũng là... Hoàn chỉnh Cổ Yêu huyết thống a...”

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Cửu Đầu Long Giao lão tổ sắc mặt có chút phức tạp, do dự một chút, đứng ra chắp tay cung kính nói, “Chư vị tổ linh đại nhân, các ngươi khả năng không rõ ràng, cái kia Vương Đại Chùy... Hắn còn có một cái chí bảo, có thể mô phỏng khí tức, biến đổi dung đổi tướng mạo, dù cho là ta khoảng cách gần cảm ứng, đều cảm ứng không ra chút nào dị thường đến...”

Này vừa nói.

Thiên Long tộc tổ linh nhất thời bối rối!

Còn lại thị tộc tổ linh, cũng là kinh ngạc đến ngây người tại chỗ!

Khe nằm!

Có thể thay đổi dung đổi tướng mạo? Liền Chân Thánh cảnh đỉnh cao đều cảm ứng không ra?

Vậy còn...

Tìm cộng lông a?

Tìm cái trứng cầu a!

Liếc mắt nhìn nhau, dù cho là Thiên Long tộc tổ linh, cũng là cảm giác được không ổn.

Vương Bảo cái tên này tuy rằng bọn họ tiếp xúc thời gian không lâu, thế nhưng tiểu tử này... Rất tiện a!

Hắn sẽ như vậy giảng hoà sao?

Tuyệt bức sẽ không a!

Người chưa bắt được.

Truyền thừa không tới tay.

Bọn họ nhưng còn phải kiêng kỵ Vương Bảo trả thù!

Khe nằm!

Kế hoạch này cho chỉnh, quá rất sao ngu ngốc!

...

...

Thánh thành.

Tất Phương phủ đệ.

Vương Bảo bóng người xuất hiện ở trong đại sảnh, vào giờ phút này, Tất Phương đang theo lão cẩu đang đùa hai người đấu địa chủ, chơi không còn biết trời đâu đất đâu!

Nhìn thấy Vương Bảo xuất hiện, lão cẩu lập tức ném xuống trên móng vuốt bài, một chuỗi đến Vương Bảo bả vai, tò mò hỏi, "Lão Vương, kiểu gì?"

Vương Bảo sắc mặt không vui nói rằng, "truyền thừa tới tay, thế nhưng những lão già kia, làm tức giận ta!"

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Vương Bảo quay về Tất Phương chắp tay nói, "lão ca, ta theo cái nào mấy lão già trở mặt, ở lại chỗ này cũng là cho ngươi thêm phiền phức, cáo từ! Lão cẩu, đi!"

Tất Phương một mặt mộng bức, chờ đến Vương Bảo cùng lão cẩu rời đi đều không phản ứng lại.

Mà Vương Bảo rời đi Tất Phương phủ đệ sau khi, nhưng là lập tức dùng Loki mặt nạ thay đổi dung mạo khí tức, đem mình đã biến thành một cái tên béo, đem lão cẩu đã biến thành một cái tiểu bàn tử!

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo liền cảm ứng được trong hư không, truyền vang từng đạo từng đạo cực kỳ khủng bố thần hồn, chính đang quét sạch bên trong tòa thánh thành mỗi một cái Yêu tộc.

Khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh.

Vương Bảo trầm tư nửa ngày, vỗ vỗ bên người tiểu bàn tử, "Cẩu Thặng, ngươi trang bức thời khắc đến, chuẩn bị xong chưa?"

Lão cẩu khóe miệng co quặp, nói rằng, "Cẩu gia cảm giác được ngươi nghĩ hố Cẩu gia, nhưng là Cẩu gia không có chứng cứ!"

Vương Bảo tức giận nói, “Nói cái gì mê sảng đây, ta hố ai cũng không thể hố ngươi a, đến đến đến, chúng ta tìm một nơi yên tĩnh chút, nhường ngươi sinh một tổ nhãi con lại nói!”

...

...

Ba ngày qua đi.

Một cái khách sạn bên trong gian phòng.

Lão cẩu kinh hồn bạt vía đứng trên bàn, nhìn phía dưới ngồi hàng hàng một đống chó con, kinh hồn bạt vía nói rằng, “lão Vương... Có thể... Có thể chứ? Khe nằm, Cẩu gia đều muốn mệt co quắp...”

Vương Bảo đếm đếm chó con số lượng, rất là bất mãn nói, “Đến cực hạn?”

Lão cẩu tức giận nói, “Cẩu gia đều rơi xuống nhanh ba mươi con trai, còn không được a? Lại xuống Cẩu gia có thể không khống chế được a!”

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “thôi thôi, liền như thế đi, đi, đi ra ngoài kiếm chuyện đi!”

Lão cẩu rất là buồn bực nói, “Thật muốn nổ a? Này chơi có chút lớn a!”

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, cười lạnh nói, “đây chỉ là mới vừa vừa mới bắt đầu, bọn họ bất nhân, vậy thì đừng trách ta bất nghĩa, cũng chính là lão tử thực lực bây giờ không đủ, nếu không thì, ta từng cái từng cái đem bọn họ đưa hết cho đẩy ngang lâu la!”

Cửu đại thị tộc tổ linh thực lực quá mạnh mẽ!

Vương Bảo cảm giác, so với Chân Thánh cảnh đỉnh cao đều cường đại hơn!

Nhiều như vậy lão Âm tất, Vương Bảo vẫn đúng là hận có điều, lúc này nhịn nhất thời, ngày khác lại tính sổ!

Có điều.

Có thể trước tiên thu một làn sóng lợi tức mà!

Vương Bảo cùng lão cẩu rất mau ra thành.

Rời đi Thánh thành sau rất lâu, lão cẩu đột nhiên dừng lại, nói rằng, “lão Vương, đến cực hạn, lại xa liền không thể điều khiển!”

Vương Bảo hít sâu một hơi, nhìn Thánh thành phương hướng, nhạt âm thanh nói, “vậy liền bắt đầu đi!”

Lão cẩu gật gù.

Nhắm mắt lại, sau một khắc, ở khách sạn trong phòng, nguyên bản yên tĩnh bất động chó con nhóm, lấy ba cái làm một tổ, dồn dập chuyển động!

Bước qua cửa sổ.

Đi qua đường phố.

Dọc theo góc tường.

Bước tiến xinh đẹp.

Lão cẩu một lòng đa dụng, chơi không còn biết trời đâu đất đâu, dần dần, một đám chó con, phân đừng xuất hiện ở cửu đại thị tộc tổ địa phủ đệ trước!

Lúc này cửu đại thị tộc tổ linh đã từng người trở về vị trí cũ.

Hầu như cùng thời khắc đó, chó con bỗng nhiên gia tốc, khí tức phun trào trong lúc đó, xuyên qua trước phủ đệ hộ vệ phòng ngự, tiến vào bên trong tòa phủ đệ!

Cửu đại thị tộc từng người tổ địa trước phủ đệ, những hộ vệ kia một mặt mộng bức, liếc mắt nhìn nhau, sau đó, ngơ ngác bên dưới, toàn bộ đều đi

vào trong đuổi theo!

“Khe nằm, món đồ gì?”

“Ta tốt muốn nhìn đến vài đạo hắc quang...”

“Có đồ vật xông tới?”

“Mau đuổi theo...”

Thiên Long tộc tổ địa phủ đệ.

Long Tượng mới vừa hành hương xong xuôi, đối mặt tổ linh đại nhân, liên tiếp vỗ thật nhiều nịnh nọt, được tổ linh vài câu tán thưởng, cảm giác vô cùng đắc ý.

Đang chuẩn bị đi ra ngoài đây, đột nhiên, hắn nhìn thấy ba đạo hắc quang kéo tới.

Cái gì quỷ?

Long Tượng ngẩn ngơ, nhìn chăm chú, ngờ ngợ nhìn rõ ràng hắc quang dáng dấp, trong lúc nhất thời, hắn bối rối!

Chó con?

Khe nằm!

Dĩ nhiên là những này chó con

Đối với lão cẩu cái này siêu cấp lớn chiêu, Long Tượng có thể nói là quen thuộc nhất, vào giờ phút này, nhìn ba cái chó con, hắn trừng mắt lên, vô tận kinh sợ, làm cho hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều run rẩy lên!

Mi tâm mồ hôi lạnh tuôn ra, tóc gáy dựng thẳng, Long Tượng hít vào một ngụm khí lạnh, bỗng nhiên thê thảm kêu lớn lên, “Khe nằm! Địch tấn công... Địch tấn công! Tổ linh đại nhân, nhanh cứu mạng nha...”

------oOo------

Chương 750: Phạm Thiên đạo trường mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Tượng mặc dù là cái phế vật.

Nhưng cũng là có tu vi.

Này một tiếng thê thảm rống to có thể nói cực kỳ bi thảm, lại đắt đỏ trong suốt, đâm xuyên cường độ trăm phần trăm, rất nhanh sẽ vang vọng ở Thiên Long tộc tổ địa trên tòa phủ đệ không!

Ở nơi sâu xa nhất, Thiên Long tộc tổ linh mi tâm vừa nhíu, bên cạnh Thiên Long lão tổ ánh mắt chìm xuống, còn lại trưởng lão sắc mặt nhưng là có chút khó coi.

Bọn họ vừa mới bắt đầu mở hội, vạn vạn không nghĩ tới sẽ truyền đến như thế một cổ họng.

Giữa lúc bọn họ hoài nghi, Long Tượng tiểu tử kia đúng hay không sát bút (Đứa ngốc) thời điểm.

Đột nhiên.

Ba đạo khó có thể tưởng tượng khủng bố nổ tung thanh âm, vang lên.

Rầm rầm rầm!

Âm thanh qua đi, chính là từng đạo từng đạo gió mạnh kình lực, sức mạnh kinh khủng làn sóng lật tung từng đạo từng đạo kiến trúc, dù cho là bọn họ mở hội đại điện cũng là căn bản kiên trì không mất bao nhiêu thời gian, từng tấc từng tấc rạn nứt!

Thiên Long tộc tổ linh sắc mặt hoàn toàn thay đổi, nổi giận gầm lên một

tiếng, bóng người lấp loé, xuất hiện ở bên ngoài, trợn mắt lên xem hướng về phía trước, trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người.

Đi ra Thiên Long lão tổ bọn họ cũng là mộng bức.

Toàn bộ tổ địa phủ đệ, dường như bị người mạnh mẽ cắt đi mặt đất một tầng.

Vô số tiếng kêu rên vang lên, càng có từng đạo từng đạo thi thể bóng người nằm trên đất.

Trước thê thảm rống to Long Tượng, từ lâu không gặp tung tích, phỏng chừng... Biến thành tro bụi đi!

"Ai... Ai làm..."

Thiên Long tộc tổ linh khí khắp toàn thân đều đang run rẩy, run cầm cập nhất tính khí, căm tức bốn phía.

"Tổ linh đại nhân, là Vương Đại Chùy!"

Đột nhiên.

Nơi cực xa một toà điện bên trong tường nát ở trong, một bóng người xốc lên bụi bặm đứng lên, rõ ràng là Long Tượng hàng này.

Hàng này không có biến thành tro bụi, chó con nổ tung thời điểm, Long Tượng nhanh trí, trốn vào một toà trải rộng trận pháp trong bảo điện, cuối cùng cũng coi như là tránh được một kiếp!

Lòng vẫn còn sợ hãi hít sâu một hơi, Long Tượng cực kỳ uất ức nói rằng, "vừa nãy ta thấy ba con chó con, lúc này mới báo động trước, đáng tiếc, vẫn là chậm một bước, tổ linh đại nhân, đó là Vương Đại Chùy yêu sủng tuyệt chiêu a, ta trước từng trải qua..."

Là Vương Đại Chùy!

Dĩ nhiên là Vương Đại Chùy?

Thiên Long tộc tổ linh lại bắt đầu cả người run, khí được kêu là một cái điên cuồng, nghiến răng nghiến lợi gào thét nói, “đáng chết Vương Đại Chùy, dĩ nhiên ác độc như thế, khá lắm, lão phu xin thề, không tìm được ngươi, thề không thành đạo!”

Trong chớp mắt.

Quen thuộc tiếng nổ mạnh truyền tới.

Nơi cực xa, thình lình xuất hiện từng đạo từng đạo khó có thể tưởng tượng nổ tung sóng trùng kích, giống như một con chập trùng bất định cuồng bạo cự thú đang điên cuồng tàn phá!

Ầm ầm ầm...

Tiếng nổ mạnh kéo dài rất lâu, mới xem như là ngừng lại.

Thiên Long tộc tổ linh bọn họ đều là kinh ngạc đến ngây người.

Nhìn phương xa, ngơ ngác một chữ đều phun không ra.

Những kia nổ tung địa phương.

Cái kia đều là các đại thị tộc tổ địa phủ đệ a!

Cái kia Vương Đại Chùy, dĩ nhiên như vậy gan to bằng trời, hắn ác độc như vậy, như thế không để lối thoát, lẽ nào liền thật sự không sợ bị bắt được sau, chúng ta đem hắn ngàn đao bầm thây sao?

Chó con nhóm uy lực là to lớn!

Nổ tung tập kích qua đi, cửu đại thị tộc tổn thất nặng nề, đó là muốn nhiều thảm có bao nhiêu thảm, có một cái bộ tộc thậm chí có mấy chục tôn Vĩnh Hằng cảnh trưởng lão bị nổ chết, có thể nói là xui xẻo đến cực hạn.

Ngoài thành.

Nghe trong thành truyền đến khủng bố tiếng nổ vang rền, Vương Bảo hết sức hài lòng vỗ vỗ bên người tiểu bàn tử, “Không sai, không sai, Cẩu Thặng lập xuống đại công, quay đầu lại cho ngươi thêm món ăn tiểu thịt nướng!”

Lão cẩu vô cùng đắc ý, rất là trang bức nói rằng, “Cẩu gia khởi xướng tàn nhẫn đến, Cẩu gia chính mình cũng sợ sệt rất?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, sau đó nheo mắt lại, thâm trầm xem xét một chút Thánh thành, liền dẫn lão cẩu trực tiếp rời đi.

...

...

Sau lần đó mấy ngày.

Toàn bộ Yêu tộc đều ở truyền lưu vài món sự tình.

Một cái là Cổ Yêu truyền thừa, rơi vào Vương Đại Chùy trong tay.

Thứ hai là Vương Đại Chùy không muốn làm yêu quái tộc cộng chủ, cùng cửu đại thị tộc trở mặt, giết cửu đại thị tộc không ít tộc nhân, song phương lập xuống nợ máu.

Thứ ba, nhưng là cửu đại thị tộc lão tổ đã truyền thiên hạ, chỉ cần ai có thể tìm tới Vương Đại Chùy tung tích, đồng thời báo cáo xác nhận làm thật, thì sẽ có kinh thiên ban thưởng.

Yêu tộc bên trong, tâm tư di động.

Tìm kiếm Vương Đại Chùy này cỗ con làn sóng, mãi đến tận một cái tin tức truyền ra, mới tiêu lui xuống.

Cái tin tức này.

Là Phạm Thiên đạo trường mở ra.

...

...

Mọi người đều biết, Phạm Thiên đạo trường ẩn chứa truyền thừa vô thượng thuật.

Lúc này Phạm Thiên đạo trường mở ra, trong nháy mắt nhường Yêu Tộc Môn đem Vương Bảo quên mất, hết tốc lực hướng về Phạm Thiên đạo trường mở ra nơi mà đi!

Cùng mấy lần trước như thế.

Phạm Thiên đạo trường mở ra nơi, ngay ở Yêu tộc cùng loài người lá chắn tụ hợp nơi!

Mỗi một lần Phạm Thiên đạo trường mở ra, đều sẽ gợi ra một hồi loạn chiến kích đấu, hơn nữa Yêu tộc cùng Nhân tộc cừu hận, tình cảnh thập phần nóng nảy.

Phạm Thiên đạo trường giống như một con cự thú, ở trong hư không như ẩn như hiện, hiện tại vẫn chưa tới Phạm Thiên đạo trường chính thức tiến vào thời gian, thế nhưng Yêu tộc cùng Nhân tộc, nhưng là đã bắt đầu rồi chuẩn bị.

Có thể có tư cách tiến vào đến Phạm Thiên đạo trường, Yêu tộc bên trong, cũng là cửu đại thị tộc, cộng thêm Hoang Cổ Thánh Tông.

Mà người trong tộc, nhưng là có Vô Cực Tinh Cung, thần tuyền tông, Vô Lượng Sơn tam đại đỉnh cao thế lực!

Còn lại, dù cho là hữu tâm tiến vào, cũng là hữu tâm vô lực, bởi vì tiến vào Phạm Thiên đạo trường tư cách, là vô số năm hạ xuống, đánh ra đến.

Yêu tộc cửu đại thị tộc đội ngũ, lần lượt đến, dựng trại đóng quân, các (mỗi cái) vải một phương.

Mà hai tộc người và yêu lá chắn sau khi, Nhân tộc tam đại đỉnh cao đại tông cao thủ, nhưng là lẫn nhau liên hợp, trong bóng tối thương nghị cái gì.

Thiên Long tộc đội ngũ ở trong.

Đến đây, tự nhiên có Long Kiếm thiếu chủ, tiểu tử này số mệnh nghịch thiên, trực tiếp được hai khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, đổi lấy thiên ân vương miện bỏ ra một khối, bây giờ còn có một khối ở tay.

Ngoài ra, Thiên Long lão tổ tự mình giáng lâm, trên thực tế, các đại thị tộc lão tổ đều đến rồi.

Mà Long Tượng cũng ở Thiên Long tộc trong đội ngũ, tiểu tử này đương nhiên sẽ không tiến vào Phạm Thiên đạo trường, hắn chính là đến từng trải đánh xì dầu.

Còn lại Yêu tộc cũng tới không ít, đây là tới xem trò vui.

Mà những yêu tộc này bên trong, có một cái tên béo cùng một cái tiểu bàn tử, không có gây nên chút nào chú ý.

Đây đương nhiên là Vương Bảo cùng lão cẩu.

Phạm Thiên đạo trường mở ra, Vương Bảo đương nhiên muốn tới, cảnh tượng lớn như vậy, nhưng là hắn biểu diễn trang bức kỹ thuật cơ hội thật tốt, hơn nữa, trong tay hắn có một khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, không cần chẳng phải là đáng tiếc.

Híp mắt nhìn chung một hồi toàn trường.

Vương Bảo đột nhiên tập trung một cái yêu tu.

Này yêu tu dung nhan cực kì ổi! 1 vụn vặt, là một người trung niên, không

phải Long Kiếm thiếu chủ chân chó Tầm Khí Thử là ai đây.

Trước hàng này phụng Long Kiếm thiếu chủ chi mệnh, đến đây giết hắn, bị Vương Bảo được lắm thu thập, còn bị Vương Bảo phái đi Long Kiếm thiếu chủ bên người trong đó ứng.

Hiện tại cuối cùng cũng coi như dùng tới.

Vương Bảo đi tới, không áp sát quá gần, chỉ là truyền âm nói, “ha ha, đã lâu không gặp a...”

Lời này, Vương Bảo dùng chính là nguyên tác âm thanh.

Mà nghe được này thanh âm quen thuộc.

Tầm Khí Thử trung niên thân thể lập tức cứng lại rồi, sợ hãi quay đầu, liền nhìn thấy tựa như cười mà không phải cười theo dõi hắn Vương Bảo.

Thời khắc này.

Tầm Khí Thử trung niên nội tâm là tan vỡ..

Thiên sát a!

Tên sát tinh này, làm sao tìm được đến ta...

------oOo------

Chương 751

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tầm Khí Thử trung niên đối với Vương Bảo thập phần sợ hãi.

Trước hắn liền cảm thấy, Vương Bảo là cái đại âm tất.

Sau lần đó Vương Bảo cùng cửu đại thị tộc giận lẫn nhau, cuối cùng một hồi liên tiếp nổ tung, cho cửu đại thị tộc tạo thành tổn thất thật lớn, lần này Tầm Khí Thử trung niên thì càng thêm hoảng sợ!

Ở Tầm Khí Thử nhìn tới.

Vương Bảo hiện tại không chỉ là một cái đại âm tất.

Vẫn là một cái thùng thuốc nổ, hơi bất cẩn một chút, liền có thể lan đến chính mình biến thành tro bụi loại kia.

Hắn nằm mộng cũng muốn không tới, Vương Bảo dĩ nhiên có lá gan đến Phạm Thiên đạo trường.

Bây giờ nơi này nhưng là bị cửu đại thị tộc nhận thầu a!

Hơn nữa.

Ngươi tới thì tới chứ.

Ngươi gọi ta làm cộng lông a?

Ta chỉ là một cái yêu trong tộc tiểu nhân vật, ngươi buông tha ta liền không được sao?

Vẻ mặt có chút đau khổ, Tầm Khí Thử trung niên lo sợ bất an nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo quay về Tầm Khí Thử trung niên vẩy một cái lông mày, truyền âm nói, “lại đây!”

Tầm Khí Thử trung niên nhất thời khóe miệng co quặp, tuy rằng không tình nguyện, nhưng cũng không thể không đàng hoàng đi tới.

Vương Bảo nhưng là nắm bắt hắn huyết mạch bản nguyên.

“Ha ha, tiền bối được!”

Chờ đến Tầm Khí Thử trung niên đi tới, Vương Bảo liền cười chắp tay nói.

Tầm Khí Thử trung niên trong nháy mắt run rẩy, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Giời ạ!

Gọi ta tiền bối?

Đây là muốn làm khó ta a!

“Ngu xuẩn, giả vờ giả vịt sẽ không sao? Mang ta đi ngươi nơi ở!”

Vương Bảo truyền âm ở Tầm Khí Thử trung niên bên tai vang lên.

Tầm Khí Thử trung niên ngẩn ngơ, phản ứng lại, hít sâu một hơi, cười gượng nói, “là ngươi a, đã lâu không gặp, gần đây khỏe a? Ha ha, đi, chúng ta cố gắng tự ôn chuyện...”

Dứt lời.

Tầm Khí Thử trung niên liền dẫn Vương Bảo cùng lão cẩu, đi tới chính mình đi theo lều vải.

Lều vải nhìn như khéo léo, nhưng bên trong có chồng chất không gian, phảng phất một cái to lớn nhà.

Tiến vào bên trong sau khi, Tầm Khí Thử trung niên lập tức sợ, xoay người, quay về Vương Bảo cung kính hành lễ nói rằng, “gia, ngài tìm ta có chuyện gì muốn dặn dò sao?”

Vương Bảo tìm cái cái ghế ngồi xuống, lão cẩu nhưng là lười biếng tìm cái mềm mại địa phương nằm xuống.

Quay về Tầm Khí Thử trung niên cười, Vương Bảo cười nói, “chớ sốt sắng, lần này tìm đến ngươi, là có chuyện nhường ngươi hỗ trợ!”

Tầm Khí Thử trung niên hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “gia, ngài dặn dò!”

Vương Bảo đầu ngón tay gõ gõ bàn, híp mắt hỏi nói, “Thiên Long tộc lần này đến không ít tộc nhân, trong đó có một cái gọi là Long Tượng, ta cũng coi như quen biết, ngươi đem hắn gọi tới cho ta, ta muốn mượn thân phận của hắn dùng một lát!”

Tầm Khí Thử trung niên bối rối.

Cái gì?

Mượn Long Tượng thân phận dùng một lát?

Khe nằm, không hổ là đại âm tất a, này nói rõ là muốn kiếm chuyện a, hơn nữa, nhìn dáng dấp khiến cho vẫn sẽ không tiểu.

Vương Bảo các loại năng lực, từ lâu lưu truyền sôi sùng sục, vì lẽ đó Tầm Khí Thử trung niên cũng không phải hoài nghi, Vương Bảo có thể làm được hay không.

Nghĩ đến Long Tượng.

Tầm Khí Thử trung niên đối với Vương Bảo thông minh điểm cái khen ngợi.

Long Tượng thân phận không thấp, thế nhưng tư chất không cao, yêu thích

trang bức nhưng thực lực không đủ, dùng thân phận của hắn, có thể nói là lựa chọn tốt nhất.

Vương Bảo nhất định phải nghe.

Tầm Khí Thử trung niên trầm tư nửa ngày, liền xoay người đi ra ngoài.

Cũng không lâu lắm.

Tầm Khí Thử trung niên lều vải bị mở ra, Long Tượng một cước bước vào, rất là hưng phấn nói, "Chuột ca, ngươi thật sự có bảo vật muốn giao cho ta?"

Tầm Khí Thử trung niên sau khi đi vào liền cười nói, "đương nhiên, ta cảm thấy bảo vật này thật sự rất thích hợp ngươi, ngươi dù sao cũng là thiếu chủ đường đệ, ta cũng đến hầu hạ tốt, ha ha ha!"

Vừa dứt lời.

Tầm Khí Thử trung niên đột nhiên phát sinh rên lên một tiếng, đồng thời sợ hãi gọi nói, "người nào?"

Hô xong sau khi, Tầm Khí Thử trung niên liền con mắt đảo một vòng, ngã xuống đất!

Mà cùng lúc đó, một mặt mộng bức Long Tượng, căn bản không phản ứng lại đây, trên ót liền đã trúng một cái tát, rất là thẳng thắn cũng hôn mê!

Vương Bảo liếc mắt một cái Tầm Khí Thử trung niên, hàng này lén lút mở mắt ra, nhìn thấy Long Tượng té xỉu, liền bò lên, cười khổ nói, "Đa tạ gia phối hợp ta!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ngươi làm rất tốt, ta tự nhiên cũng đến suy nghĩ cho ngươi!"

Cúi đầu nhìn về phía Long Tượng.

Vương Bảo ngồi xổm xuống, đưa tay ở trên đầu của hắn nhẹ nhàng một vệt, một đạo phong ấn trực tiếp cố rụt hắn thần hồn!

Sau đó, Vương Bảo híp mắt ở Long Tượng trong lòng ấn ấn, một giọt nhỏ máu châu nhẹ nhàng đi ra, đây là hắn huyết mạch tinh huyết!

"Đem hắn ẩn đi đi!" Vương Bảo nói rằng.

Tầm Khí Thử trung niên gật gù, lập tức ôm lấy Long Tượng, đem hắn giấu đến lều vải nơi sâu xa.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo trên người một trận biến ảo, trực tiếp hóa thành Long Tượng dáng dấp.

Hơi cười, Vương Bảo ánh mắt hàn mang lấp loé.

Thiên Long tộc.

Chuẩn bị đối mặt Bảo gia gió mạnh đi!

...

...

Bước ra Tầm Khí Thử lều vải.

Vương Bảo bất động thanh sắc nhìn chung quanh.

Lúc này có một ít yêu tu chính đang đi lại, trên căn bản đều là Thiên Long tộc tộc nhân.

Vương Bảo khóe miệng uốn cong, hướng về phía trước đi đến.

Cảm ứng một hồi bốn phương tám hướng, Vương Bảo đột nhiên một cái lảo đảo, suýt chút nữa ngã xuống đất, một màn như thế, nhất thời hấp dẫn rất

nhiều Thiên Long tộc nhân chú ý!

Vương Bảo sắc mặt không dễ nhìn dừng lại, sau đó đá đá mặt đất, mắng nói, “khe nằm, cái gì quỷ mặt đất, làm sao cao hơn đến một khối?”

Bốn phía Thiên Long tộc nhân không khỏi lộ ra vẻ khinh thường.

Long Tượng cái phế vật này.

Thực sự là uổng phí thân phận của hắn.

Tốt xấu ngươi cũng là Long Kiếm thiếu chủ đường đệ, vì sao Long Kiếm thiếu chủ cay sao trâu bò, ngươi nhưng như vậy rác rưởi?

Đi cái đường ngươi cũng có thể bị mặt đất vấp ngã, đây thực sự là không ai!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, không ít Thiên Long tộc nhân đột nhiên ngẩn ngơ, liền nhìn thấy Vương Bảo khẽ ồ lên một tiếng, khom lưng, trực tiếp từ mặt đất bên trong cầm lấy một khối lộ ra nửa đoạn lệnh bài.

Đây đương nhiên là Vương Bảo vừa nãy cắm vào đi Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh.

“Thứ đồ gì?” Vương Bảo làm bộ mờ mịt dáng vẻ gãi gãi đầu.

Sau đó.

Hậu tri hậu giác “Phản ứng lại”, kinh ngạc thốt lên nói, “ta trời, Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh?”

Ta phốc...

Không ít Thiên Long tộc nhân suýt chút nữa thổ huyết, trợn mắt lên, ngốc bức há hốc mồm nhìn Vương Bảo, cùng với Vương Bảo trong tay Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh!

Ác thảo!

Làm giời ạ đây!

Long Tượng cái phế vật này, dĩ nhiên được một khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh?

Vậy cũng là có thể ở Phạm Thiên đạo trường, như cá gặp nước bảo vật, bây giờ Yêu tộc cùng Nhân tộc hai đại bộ tộc, ở bề ngoài được Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, đều không vượt qua mười ngón số lượng a!

Đi cái đường, cũng có thể xoạt đến một khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh? Đây là cái gì nghịch thiên quỷ vận may?

Vài ngày Long tộc người điên cuồng nuốt nước bọt, thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo.

Có một cái cơ linh, nhưng là con mắt tinh mang lóe lên, nhanh chóng rời đi, đi thông báo Thiên Long lão tổ đi tới.

Nhìn thấy Thiên Long lão tổ, hàng này liền kích động nói, "Lão tổ, Long Tượng hắn nhặt được một khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh!"

"Phốc..."

Thiên Long lão tổ vốn là uống trà nữa, phía dưới còn ngồi Long Kiếm thiếu chủ.

Lúc này nghe vậy, một hớp nước trà nhất thời phốc đi ra, cực kỳ giật mình nói, "Ngươi nói cái gì? Long Tượng lượm một khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh?"

Cái kia báo tin cảm khái nói rằng, "Long Tượng này số mệnh cũng là không ai, hắn bị Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh vấp một ngã, suýt chút nữa ngã chổng vó..."

Thiên Long lão tổ khóe miệng cuồng quất.

Phía dưới Long Kiếm thiếu chủ, cũng là thập phần không nói gì!!

Đại gia ngươi a!

Này rất sao thấy thế nào đều không giống như là số mệnh thuận lợi a, thấy thế nào cũng giống như là đi rồi chó phân vận a...

------oOo------

Chương 752: Ta Long Tượng, không thể lại biết điều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Long tộc lại được một khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh

Đây chính là một việc lớn, Phạm Thiên lão tổ cao hứng miệng đều không đóng lại được.

Can hệ trọng đại, hắn cũng không có trì hoãn, thông báo một hồi lần này đến bộ tộc trưởng lão sau khi, liền phái người đem Vương Bảo kêu lại đây.

Vương Bảo rất là "Thấp thỏm" đi vào Thiên Long lão tổ lều vải, chắp tay hành lễ vấn an.

Thiên Long lão tổ hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "Long Tượng, Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh đây?"

"Ở này!"

Vương Bảo theo xoay tay một cái, lấy ra Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh.

Nhìn này quen thuộc lệnh bài, Thiên Long lão tổ cùng trời trưởng lão long tộc nhóm đều là bắt đầu cười lớn.

"Được!"

"Đúng là Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh!"

"Ta trời, bổn tộc dĩ nhiên được ba khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, thực sự là số mệnh nghịch thiên rồi!"

"Đây là hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai a, bổn tộc lúc trước bị Vương Đại Chùy buồn nôn quá ác, đây là trời cao phù hộ a!"

“Không nghĩ tới Long Tượng tiểu tử này cũng có như thế số mệnh!”

Bên trong góc.

Long Kiếm thiếu chủ sắc mặt có chút không dễ nhìn, thế nhưng biểu hiện không phải rất rõ ràng, đáy mắt nơi sâu xa, lộ ra nồng nặc xem thường.

Mã Đức!

Không phải là đi rồi chó phân vận sao?

Này không phải là ngươi thực lực chân chính, Thiên Long tộc nhất thiên kiêu có mà chỉ có một cái, vậy chính là ta, Long Kiếm thiếu chủ!

Đột nhiên.

Một cái trong đó trưởng lão áo tím nụ cười vừa thu lại, thản nhiên nói, “nếu Long Tượng được một khối Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, y lão phu xem, không bằng nhường hắn Long sơn sử dụng! Long sơn tư chất không thấp, chỉ đứng sau Long Kiếm, nói không chắc lần này ở Phạm Thiên đạo trường, còn có thể có kỳ ngộ đây!”

Này vừa nói.

Bên trong lều cỏ đều là yên tĩnh lại.

Một đám trưởng lão im lặng không lên tiếng, dồn dập nhìn về phía Thiên Long lão tổ.

Thiên Long lão tổ nhưng là hé mắt, trở nên trầm tư, hắn kỳ thực cũng đang do dự, dù sao, được Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, là Long Tượng a, nhường Long Tượng cống hiến đi ra cho Long sơn dùng, Long Tượng tâm thái...

Còn không được vỡ rơi a?

Thế nhưng.

Long Tượng tiểu tử này...

Có chút phế vật a!

Nhường hắn đi Phạm Thiên đạo trường, cái kia không phải uổng phí hết một viên Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh sao?

Hai con đều có chút khó có thể lấy hay bỏ, Thiên Long lão tổ cảm giác mình não nhân thương.

Nhưng vào lúc này.

Long Kiếm thiếu chủ ánh mắt tinh mang lóe lên, đứng dậy nói rằng, "lão tổ, chư vị trưởng lão, có câu nói, thứ ta bất kính, chư vị trưởng lão ánh mắt thực sự là quá thấp!"

Một đám trời trưởng lão long tộc đều là khẽ cau mày.

Long Kiếm thiếu chủ cười lạnh nói, "lần này tiến vào Phạm Thiên đạo trường, Thiên Long tộc có ta một cái, là đủ, còn những tộc nhân khác, đi vào, có thể, thế nhưng, hà tất lãng phí một viên Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh? Dưới cái nhìn của ta, chúng ta còn không bằng dùng khối này Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, đi theo những tộc quần khác làm giao dịch, nhất định có thể đổi lấy một cái cùng thiên ân vương miện không phân cao thấp chí bảo!"

"Cho tới Long sơn..."

"Còn có Long Tượng tộc đệ..."

"Ha ha ha, lẽ nào, chư vị trưởng lão cho rằng, ta Long Kiếm, sẽ không bằng bọn họ? Bọn họ có thể được, ta Long Kiếm không chiếm được?"

"Đây chính là ta muốn nói, lão tổ, chư vị trưởng lão, thứ lỗi!"

Long Kiếm thiếu chủ nói xong, liền chắp chắp tay, hờ hững ngồi xuống.

Thiên Long lão tổ cùng một đám trời trưởng lão long tộc đều là hai mặt nhìn nhau.

Long Kiếm lời này, quá mức cuồng ngạo, quả thực có thể nói, là coi trời bằng vung.

Có điều.

Long Kiếm, quả thật có tư cách này.

Tuy rằng, lúc trước Long Kiếm thiếu chủ ở Vương Bảo trước mặt, bị bại một mảnh bôi địa, thế nhưng, không ai quái Long Kiếm thiếu chủ.

Vương Bảo quá trâu bò, không cách nào so sánh được!

Vào giờ phút này, Long Kiếm nói ra nếu như vậy, một đám trưởng lão cũng khó nói cái gì, dù cho là phản bác, đều là không cho Long Kiếm mặt mũi.

Vị này nhưng là Thiên Long tộc tương lai, không nể mặt hắn, không phải chờ hắn trưởng thành cho mình làm khó dễ sao.

Sự tình lại trở về nguyên điểm, vẫn phải là nhường Thiên Long lão tổ làm quyết đoán.

Lần này, Thiên Long lão tổ càng thêm rơi vào tình huống khó xử, đau "bi" cực kỳ, có điều lúc này, hắn đúng là thập phần nghiêng về Long Kiếm thiếu chủ đề nghị.

Nhưng mà.

Thời khắc này, Vương Bảo không vui!

Tê liệt.

Lão tử đem Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh lấy ra, chỉ là trang giả vờ giả vịt, đi cái qua tràng, không đến nỗi có vẻ đột ngột mà thôi.

Các ngươi lại la ó.

Ma trứng trực tiếp ghi nhớ lên!

Ánh mắt mang theo "Không cam lòng", Vương Bảo "Phẫn nộ" gầm nhẹ nói, "lão tổ, chư vị trưởng lão, Long Kiếm tộc huynh thực sự là... Quá xem nhẹ ta! Vạn vạn không ngờ tới, ta Long Tượng ở Long Kiếm tộc huynh trong lòng, dĩ nhiên như vậy không đáng nhắc tới!"

Long Kiếm thiếu chủ khóe miệng không khỏi vừa kéo.

Ngươi muội a!

Ngươi đây cũng không nghĩ đến?

Chính ngươi nhiều phế vật, ngươi trong lòng mình không điểm b số sao?

Thiên Long lão tổ bọn họ đều là có chút lúng túng, trầm mặc không nói lời nào.

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên nhìn về phía Long Kiếm thiếu chủ, trầm giọng nói, "Long Kiếm tộc huynh, nếu ta ở trong lòng ngươi như vậy không quan trọng gì, vậy ta Long Tượng, cũng không lại nể mặt ngươi, chuyện đến nước này..."

"Ta Long Tượng, quyết định không nhịn nữa!"

"Long Kiếm tộc huynh, ta muốn khiêu chiến ngươi..."

Câu nói sau cùng, Vương Bảo nói nặng dị thường.

Long Kiếm thiếu chủ khóe miệng lại bắt đầu co rúm!

Giời ạ!

Này phế vật.

Hắn là điên rồi sao?

Khiêu chiến ta?

Ngươi lấy cái gì khiêu chiến ta?

Ngươi chỉ là một cái quân chủ cấp Bất Hủ, ngươi chỉ so với ta nhỏ hơn vài tuổi a, ngươi theo ta sự chênh lệch, đó là mặt đất cùng vực ngoại tinh không khoảng cách, ngươi muốn khiêu chiến ta?

Ngươi khiêu chiến cái búa!

Lão tử tùy tiện hà hơi, đều có thể đem ngươi lật tung một trăm bổ nhào!

"Long Tượng, không nên hồ nháo!" Long Kiếm thiếu chủ lão khí túng hoành quát lớn.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nói rằng, "ta Long Tượng, ngày hôm nay chịu đựng quá to lớn đả kích, ta sẽ không hồ đồ, cũng không phải đang nói đùa, lão tổ, chư vị trưởng lão, còn mời các ngươi, cho phép ta khiêu chiến Long Kiếm tộc huynh, chúng ta, coi như chư vị cùng tộc trước mặt, nhường ta theo Long Kiếm tộc huynh, cố gắng đánh một trận!"

"Đương nhiên, ta biết, ta theo Long Kiếm tộc huynh tu vi, không cách nào so sánh được, vì lẽ đó, kính xin lão tổ đem Long Kiếm tộc huynh tu vi, áp chế đến quân chủ cấp Bất Hủ!"

"Trước đây, là ta quá biết điều!"

"Biết điều đến, thậm chí ngay cả tộc nhân, đều xem thường ta mức độ!"

"Hiện tại, ta quyết định, từ hôm nay trở đi, ta Long Tượng, không thể lại biết điều, ta muốn làm Thiên Long tộc nắng gắt, ta muốn dùng ta ánh sáng, tung khắp Yêu tộc, trở thành Thiên Long tộc tiêu chí!"

Đào máng!

Long Kiếm thiếu chủ kinh ngạc đến ngây người!

Thiên Long lão tổ mộng bức!

Một đám trưởng lão há hốc mồm!

Bên trong lều cỏ hết thảy Thiên Long tộc đều bị Vương Bảo chỉnh sững sờ sững sờ.

Muốn làm Thiên Long tộc nắng gắt?

Muốn dùng chính mình ánh sáng, tung khắp Yêu tộc?

Còn muốn trở thành Thiên Long tộc tiêu chí?

Trời ơi!

Long Tượng tiểu tử này, tuyệt bức là điên rồi!

Câu nói như thế này ngươi đều nói được?

Ngươi đây là đem Long Kiếm thiếu chủ bốn chữ, ấn tới trên đất mạnh mẽ ma sát a!

Dù cho là đồng dạng cảnh giới, ngươi thật sự cho rằng, mình có thể đánh bại Long Kiếm? Long Kiếm thiên phú cao, đứng đầu Yêu tộc, có thể nói là cùng cấp bên trong tuyệt đối vương giả!

Cùng Long Kiếm so với.

Ngươi đây là lấy trứng chọi đá!

Không tự lượng sức!

Ngươi còn nắng gắt đây, ngươi còn tiêu chí đây, hắc, ngột ngạt làm ngươi xuân thu mộng đẹp, nên mẹ nó tỉnh lại đi...

------oOo------

Chương 753: Ta, chính là như thế mạnh mẽ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Long lão tổ rất đau "bi".

Tộc nhân sát bút (ngu ngốc) làm sao bây giờ? Trên mạng chờ, thật sự rất gấp a!

Xoa xoa lông mày.

Thiên Long lão tổ nhìn vẻ mặt rất là kích động Vương Bảo, thở dài, chân thành khuyên bảo nói, "Long Tượng, ngươi có thể hay không tỉnh táo một điểm, ta biết, vừa nãy Long Kiếm, đối với ngươi đả kích có chút lớn, thế nhưng..."

"Sự thực như vậy, ngươi, tuyệt đối đừng nghĩ không ra a!"

Một đám trời trưởng lão long tộc cười khổ dồn dập mở miệng.

"Đúng đấy, Long Tượng, tuy rằng tư chất ngươi... Ân, không cao lắm! Thế nhưng, ngươi ở trong lòng ta, nhưng vẫn là một cái thật nhỏ hỏa!"

"Muốn nhận rõ tự thân, tuyệt đối không nên bảo thủ, bằng không bị hại vẫn là chính mình!"

"Cái tên này nhường ngươi chỉnh, chỉnh ta nhiệt huyết sôi trào, suýt chút nữa liền bị ngươi dao động qua đi!"

"Bây giờ suy nghĩ một chút... Long Kiếm ở quân chủ Bất Hủ sơ kỳ, tựa hồ đã từng từng đánh chết quân chủ Bất Hủ đỉnh cao, đúng không?"

"Ngạch... Long Tượng, ta liền không muốn muốn ăn đòn!"

Các trưởng lão cũng là ở khuyên bảo.

Dù sao.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Vương Bảo loại hành vi này quá tìm đường chết!

Bọn họ nhổ nước bọt một vạn câu cũng không đủ a!

Đột nhiên.

Long Kiếm thiếu chủ đột nhiên mở miệng, nhạt âm thanh nói, "ta, tiếp thu sự khiêu chiến của ngươi!"

Thiên Long lão tổ cùng một đám trưởng lão giật mình nhìn Long Kiếm thiếu chủ, suýt chút nữa lại văng!

Ngươi muội đại gia ngươi!

Long Tượng một cái ngu ngốc còn chưa đủ.

Ngươi Long Kiếm cũng tới đầu a?

Ngươi với hắn làm mò cái gì a!

Long Kiếm thiếu chủ nhưng là nói thật, "Lúc trước đúng là ta cân nhắc không chu đáo, nói chuyện quá đáng, không có để ý Long Tượng tộc đệ cảm thụ, hơn nữa, dù sao Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, hiện tại là Long Tượng tộc đệ được, liền như thế trắng (Haku) lấy ra, tộc đệ khẳng định không phục, nếu như đối với bộ tộc có oán khí, cũng là không được!"

"Đã như vậy!"

"Vậy ta ngày hôm nay, làm một lần kẻ ác thì lại làm sao? Liền nhường Long Tượng tộc đệ biết biết, cái gì, mới thật sự là thiên kiêu!"

Thiên Long lão tổ cùng một đám trưởng lão liếc mắt nhìn nhau.

Ánh mắt chớp qua một vệt tán thưởng.

Không nghĩ tới, Long Kiếm không phải cấp trên, mà là đắn đo suy nghĩ, lời này nói, không tật xấu, thật nên như thế được!

Đã như vậy...

Thiên Long lão tổ nhìn Vương Bảo, nghiêm nghị nói, "cũng được, lão phu kia, liền đáp ứng ngươi, cho phép ngươi cùng Long Kiếm đối chiến, Long Kiếm tu vi, ta sẽ áp chế đến quân chủ cấp Bất Hủ sơ kỳ, Long Tượng a... Ngươi tự lo lấy!"

Vương Bảo thương cảm "Tự lẩm bẩm" nói, "ta cũng không muốn kiêu căng a, thế nhưng hiện thực đã không cho phép a..."

Một đám hàng suýt chút nữa phun lửa!

Ma trứng!

Trả lại?

Ngột ngạt mẹ nó trang bức, sau đó chờ chịu đựng đánh đi!

...

...

Xét thấy Vương Bảo nhất định phải ngay ở trước mặt tộc nhân trước mặt, tự chứng bản thân.

Vì lẽ đó, địa phương chiến đấu, đi tới lều vải ở ngoài.

Một đám Thiên Long tộc tộc nhân, đã nhận được tin tức, vào giờ phút này, đều là xông tới, xa xa, mấy lớn thị tộc yêu tu lơ ngơ nhìn Thiên Long tộc động tác lớn, bị vướng bởi lễ nghi, không dám tới gần, hiếu kỳ không được.

Vây lên đến Thiên Long tộc nhân, lúc này đều là một bộ nhìn ngớ ngẩn ánh

mắt, nhìn Vương Bảo.

Này ngốc thiếu.

Đầu óc bị cửa kẹp chứ?

Vẫn là nói nước vào nước?

Khiêu chiến ai không được, ngươi khiêu chiến Long Kiếm thiếu chủ?

Long Kiếm tên gọi, vậy cũng là chân thật đánh ra đến, bọn họ những này tộc nhân đều là nhân chứng!

Cùng cấp bên trong, Long Kiếm dám được xưng tuyệt thế vương giả!

Đương nhiên, một cái nào đó họ Vương đổi! 1 thái ngoại trừ.

“Ai, bi kịch a!”

“Đúng đấy, có thể tưởng tượng, sau đó Long Tượng thành thục đến đả kích, là to lớn bao nhiêu!”

“Ta rất sao liền không hiểu, hắn đến cùng là sao nghĩ tới?”

“Ai biết, ta chỉ biết là... Không bao lâu nữa, hắn có thể sẽ khóc, không tin chúng ta chờ xem!”

“Được rồi được rồi, tốt xấu đều là tộc nhân, chúng ta liền không cần nói nói mát, hi vọng Long Tượng có thể chịu đựng được, dù sao đánh bại hắn, nhưng là Long Kiếm tộc huynh!”

Bốn phía Thiên Long tộc nhân nghị luận sôi nổi.

Thiên Long lão tổ cùng một đám trưởng lão đứng một phương, trung ương là Vương Bảo cùng Long Kiếm thiếu chủ.

Thiên Long lão tổ tiến lên, lấy tay khoát lên Long Kiếm thiếu chủ bả vai,

trực tiếp đem tu vi của hắn, áp chế đến quân chủ cấp Bất Hủ sơ kỳ!

Long Kiếm thiếu chủ hít sâu một hơi, lông mày nhíu lại, nhìn về phía Vương Bảo, hắn vòng chéo tay, tiến lên đứng thẳng, đối với Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "Long Tượng tộc đệ, ta cũng không bắt nạt ngươi, lần tỷ đấu này, ta cho ngươi một cái cơ hội, nhường ngươi ba chiêu, ba chiêu này bên trong, ta không ra tay!"

Một đám Thiên Long tộc nhân dồn dập lớn tiếng khen hay, không nằm ngoài "Rộng thoáng" "Đại khí" "Thật trâu bò" loại hình.

Vương Bảo hé mắt, trong lòng cười thầm, trên mặt nhưng là rất là "Quật cường" nói rằng, "Long Kiếm tộc huynh, ngươi không cần nhường ta, nếu không, ta dù cho đánh bại ngươi, sợ là cũng khó có thể phục chúng!"

"Đồng thời, ta thậm chí cảm thấy, nên nhường Long Kiếm tộc huynh ngươi xuất thủ trước, như vậy, mới có thể làm cho ta Long Tượng thắng được nhường tộc nhân tâm phục khẩu phục!"

Long Kiếm thiếu chủ khóe miệng bắt đầu điên cuồng co giật.

Thiên Long lão tổ các loại cao tầng suýt chút nữa che mặt, không nói gì nhìn Vương Bảo.

Mà bốn phía Thiên Long tộc nhân, đều là kinh ngạc đến ngây người.

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Nguyên lai Long Tượng thật sự choáng váng.

Câu nói như thế này ngươi cũng nói được?

Ngươi còn muốn nhường Long Kiếm tộc huynh xuất thủ trước? Ngươi còn muốn thắng nhường chúng ta tâm phục khẩu phục?

Ác thảo!

Ngột ngạt rất sao nói rồi, lại nói lão tử liền muốn bị ngươi cho nghẹn chết, chúng ta hiện tại đều muốn phi ngươi một mặt ngụm nước, nhường ngươi thanh tỉnh một chút a!

Long Kiếm thiếu chủ lần thứ hai hít sâu một hơi.

Hắn có chút nổi giận!

Vốn là, hắn chỉ là hơi giận, thế nhưng hiện tại, hắn rất tức giận.

Nhường ta xuất thủ trước? Há mồm ngậm miệng đều là thắng ta, thắng giời ạ đây, ngươi rất sao là thật sự không đem ta để ở trong mắt đúng không?

Được!

Nếu ngươi muốn ăn đòn, vậy ta sẽ tác thành ngươi!

Ánh mắt hàn mang lóe lên, Long Kiếm thiếu chủ nắm tay, cười lạnh nói, "thôi, Long Tượng tộc đệ, nếu ngươi không muốn mặt mũi, ta cũng không lại cho ngươi, chú ý..."

Quyền quang lóng lánh!

Yêu lực ngang dọc.

Long Kiếm thiếu chủ bóng người hơi động, bỗng nhiên đánh ra một quyền, quyền quang phảng phất từng đạo từng đạo sấm sét, lập loè tia sáng chói mắt, che ngợp bầu trời lập loè ra từng đường quang ảnh, hướng về Vương Bảo vọt tới!

Một trưởng lão thấy cảnh này, cười nhạt nói, "Long Kiếm quang ảnh Thần Quyền, đã tu luyện tới cảnh giới tối cao, không sai!"

Thiên Long lão tổ âm thầm gật đầu, rất là vui mừng.

Bốn phía Thiên Long tộc nhân, nhưng là có chút ước ao.

Mà vào giờ phút này, đột nhiên bọn họ phát hiện, Vương Bảo thình lình cũng nhấc quyền, cùng lúc đó, cũng đánh ra đến một quyền!

Đồng dạng quang ảnh, tương tự che ngợp bầu trời, cái kia dâng trào tăng vọt khí thế, nhường không ít Thiên Long tộc nhân đều hãi hùng khiếp vía.

"Đây là..."

Thiên Long lão tổ con ngươi co rụt lại, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Cũng liền vào lúc này, quyền quang bắt đầu rồi va chạm, hư không rung động, hóa thành vô tận xung kích, tứ tán bát phương, chính đang tiến lên, chuẩn bị hai lần liên kích Long Kiếm thiếu chủ, trong lòng có chút mộng bức, căn bản là không có cách khống chế thân thể của chính mình, thịch thịch thịch giẫm mặt đất rút lui!

Tình cảnh đột nhiên yên tĩnh lại!

Nửa ngày, rất nhiều Thiên Long tộc nhân, mới cực kỳ chấn động kêu lên!

"Ta trời, đây là quang ảnh Thần Quyền? Loại cảnh giới này..."

"Long Tượng lúc nào tu luyện quang ảnh Thần Quyền? Hơn nữa, còn tu luyện tới sâu nhất cảnh giới?"

"Khe nằm, mở mang tầm mắt, mở mang tầm mắt a!"

"Các ngươi có phát hiện hay không, Long Kiếm tộc huynh tựa hồ... Bị đánh đuổi?"

"Được... Hình như là!"

Một đám hàng hai mặt nhìn nhau, nuốt nước bọt, kinh hãi cực kỳ!

Thiên Long lão tổ cùng một đám trưởng lão, nhưng là cảm giác thấy hơi

ngổn ngang.

Quang ảnh Thần Quyền, là Thiên Long tộc một môn thập phần cao thâm thần thông, có thể sửa luyện cực nhỏ, tạm thời không đề cập tới "Long Tượng" là làm sao được tu luyện pháp môn, riêng là này thần thông cảnh giới...

Liền trực tiếp quét mới bọn họ đối với "Long Tượng" nhận thức!

Giả vờ giả vịt thở hổn hển, Vương Bảo sắc mặt ửng hồng, rất là hưng phấn gầm nhẹ nói, "không sai, ta, chính là mạnh mẽ như vậy, ta nghiêm túc lên, chính ta đều mẹ nó sợ sệt..."

:

------oOo------

Chương 754: Yên lặng xem ngươi trang bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghiêm túc lên.

Chính mình cũng sợ sệt?

Khe nằm, lời này nhường ngươi thổi, ta còn thực sự...

Không có gì không phục.

Vương Bảo lại bắt đầu trang bức...

Thế nhưng thời khắc này lên, dù cho là Thiên Long lão tổ, cũng không có cảm thấy Vương Bảo trang bức có cái gì không đúng.

Xét đến cùng.

Thực lực, mới là căn bản!

Cùng Long Kiếm đối công, cân sức ngang tài.

Không.

Hoặc là nói, còn muốn càng hơn một bậc!

Đồng dạng cảnh giới Quang Ảnh Thần Quyền, càng là nói ra thiên phú cao!

Phản ứng lại Thiên Long lão tổ, vẻ mặt đã hưng phấn tới cực điểm.

Bộ tộc thiên kiêu càng nhiều, hắn đương nhiên càng thêm vui mừng, đặc biệt là, loại này thiên kiêu vẫn là che đậy đồng đại loại kia thời điểm.

Ở đây khổ nhất bức, tự nhiên là Long Kiếm thiếu chủ.

Bị Vương Bảo đánh đuổi.

Hay là dùng công kích giống nhau đánh đuổi.

Này có thể đúng là thua bên trong con lại thua mặt mũi.

Ánh mắt tức giận bộc phát, nghe bốn phía không ngừng truyền đến đối với Vương Bảo ca ngợi, Long Kiếm thiếu chủ trong lòng càng hận, lạnh giọng nói rằng, "Long Tượng tộc đệ, không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thực lực như vậy, vừa nãy ta để lại tay, đúng là ta làm sai!"

Vương Bảo cười to mà lên, "Long Kiếm tộc huynh, không nên nhiều lời, ta Long Tượng quyết định, ngày hôm nay liền là ta Long Tượng, Tiềm Long ra uyên, một tiếng hót lên làm kinh người thời điểm! Mà ngươi, Long Kiếm tộc huynh, xin lỗi, ngươi sẽ trở thành ta đá đạp chân!"

Lời này có chút quá đáng!

Đổi làm trước, nhất định sẽ có trời trưởng lão long tộc đứng ra quát lớn Vương Bảo.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, một đám lão già trong lòng, Vương Bảo bóng người vô hạn kéo cao, lại sao lại đắc tội Vương Bảo?

Vậy thì khí nổ Long Kiếm thiếu chủ!

Hắn ánh mắt thậm chí đều xuất hiện sát ý, tuy rằng lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng bởi vậy có thể thấy được, hiện tại Long Kiếm thiếu chủ đối với Vương Bảo là cỡ nào căm hận.

Ma trứng!

Ta Long Kiếm, là ngươi đá đạp chân?

Đạp giời ạ đây!

Ngươi thật là to gan a, loại này liều lĩnh ngươi cũng dám nói ra?

Ta rất sao ngày hôm nay nếu như không cho ngươi một bài học xương máu, ta Long Kiếm sau đó còn không được trở thành bộ tộc cười to vật liệu?

“Thật can đảm!”

Một tiếng rống to.

Long Kiếm thiếu chủ trên người yêu khí cuồn cuộn, dù cho bị áp chế tu vi, thế nhưng khí thế của hắn nhưng phảng phất không có yếu bớt bao nhiêu, dâng trào áp lực khuếch tán bốn phía, không ít Thiên Long tộc nhân đều là khóe miệng co quặp.

Ác thảo!

Long Kiếm tộc huynh, nhưng là phải chăm chỉ a!

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Long Kiếm thiếu chủ hai tay hợp lại, trong miệng nhắc tới từng đạo từng đạo Yêu tộc Cổ Ngữ, ánh mắt lệ mang lấp loé, lần thứ hai hướng về Vương Bảo vọt tới.

Vù!

Hư không run rẩy!

Đạo đạo mắt trần có thể thấy sức mạnh sóng gợn rung động trong lúc đó, Long Kiếm thiếu chủ tay phải tỏa ra đạo đạo hồng mang, tạo thành một vệt ánh sáng kiếm, này quang kiếm chính là do từng đạo từng đạo bé nhỏ phù văn tạo thành, dị thường mênh mông, nương theo Long Kiếm thiếu chủ giơ tay, quang kiếm trực tiếp kéo dài!

“Đây là...”

Thiên Long tộc nhân đều là sững sờ, sau đó, hít vào một ngụm khí lạnh.

Ngươi muội!

Long Kiếm tộc huynh bị điên rồi à?

Long Tượng hắn tốt xấu là tộc nhân quan hệ, hắn vẫn là ngươi đường đệ, ngươi với hắn đánh, ngươi dĩ nhiên dùng chiêu này?

Chiêu này chính là Long Kiếm thiếu chủ chiếm được một chỗ mật địa siêu cấp thần thông, gọi là Thiên Văn Kiếm Quyết!

Bên cạnh Thiên Long lão tổ hơi nhướng mày, do dự muốn không muốn ra tay ngăn cản.

Hắn không sợ Vương Bảo thua, hắn sợ chính là Vương Bảo bị Long Kiếm đánh chết...

Người trẻ tuổi lòng hư vinh, lòng ghen tỵ, phàn so với tâm, lòng tự ái đều là thập phần đáng sợ.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo bỗng nhiên giơ tay, cùng lúc đó, trên tay của hắn đồng dạng xuất hiện một cái quang kiếm, cùng Long Kiếm thiếu chủ trong tay, hầu như là giống như đúc!

Không đúng!

Không phải hầu như!

Là rất sao vốn là như thế.

Chú ý tới tình cảnh này Thiên Long tộc nhân lần thứ hai mộng bức.

Nếu như nói lúc trước, Vương Bảo dùng ra Quang Ảnh Thần Quyền, còn có thể giải thích, như vậy hiện tại...

Giải thích cái lông a!

Thiên Văn Kiếm Quyết chính là Long Kiếm thiếu chủ tự thân cơ duyên, hắn cũng chưa từng cống hiến đi ra, cho tộc nhân tu luyện.

Nói cách khác.

Vương Bảo kiên quyết không thể được Thiên Văn Kiếm Quyết phương pháp tu luyện.

Như vậy hiện tại.

Này rất sao là cái cái gì?

Chính giơ kiếm chuẩn bị quét ngang Long Kiếm thiếu chủ, thân thể chấn động dữ dội, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi, động tác trên tay, đều là theo bản năng hơi dừng lại một chút!

Hắn cũng mộng bức!

Cái gì đồ chơi a?

Hắn làm sao sẽ Thiên Văn Kiếm Quyết?

Ta phốc ngươi muội, tiểu tử này từ nơi nào học được? Cái này không thể nào!

Lúc này không phải hỏi tốt thời điểm, trong chớp mắt, Long Kiếm thiếu chủ quang kiếm quét ngang, ngang dọc bát phương, mạnh mẽ kình khí dường như muốn dập tắt phía trước tất cả sinh vật!

Có điều!

Hắn chiêu kiếm này đảo qua đi.

Vương Bảo một kiếm nhanh hơn hắn quét tới!

Vừa nãy Long Kiếm thiếu chủ cái kia một trận, chính là một cái kẽ hở khổng lồ, hắn chỉ có thể hoảng loạn không thể tả né tránh, động tác trên tay biến hình, quang kiếm đánh đi ra ngoài sức mạnh đều có chút tán loạn!

Ầm ầm ầm...

Hai đạo kinh thiên động địa tiếng nổ vang rền vang lên.

Tiếp theo, nương theo từng đạo từng đạo kêu rên, Long Kiếm thiếu chủ rút lui vài bước mới ngừng lại, kêu rên mấy hơi thở sau khi, rốt cục không nhịn được, há hốc miệng ra, oa oa oa chảy như điên máu tươi!

Mà Vương Bảo, nhưng là quần áo có chút rạn nứt, nhìn qua rất chật vật, nhưng là, Vương Bảo một bước chưa lùi, khí tức bằng phẳng, ai mạnh ai liệt, vừa xem hiểu ngay!

Nhìn thấy tình cảnh này.

Thiên Long lão tổ bọn họ đều là tâm tư có chút hỗn loạn!

Vương Bảo lần thứ hai quét mới bọn họ nhận thức, bất kể là Thiên Văn Kiếm Quyết, vẫn là sức mạnh kinh khủng, cũng làm cho bọn họ khó có thể tin!

Nhưng vào lúc này.

Long Kiếm thiếu chủ khuôn mặt vặn vẹo, hắn thở hổn hển, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng quát, “Long Tượng, Thiên Văn Kiếm Quyết, ngươi là từ chỗ nào tu luyện mà đến? Ngươi... Ngươi đúng hay không nhân ta không ở, đã từng lén lút đi qua ta động phủ?”

Đây là Long Kiếm thiếu chủ có thể nghĩ đến duy nhất giải thích.

Tuy rằng, chính hắn đều quên, chính mình có hay không ở trong động phủ, lưu lại Thiên Văn Kiếm Quyết phương pháp tu luyện.

Vương Bảo trợn tròn mắt, xem thường cười nhạo nói, “Long Kiếm tộc huynh, xin không nên tùy tiện não bù có được hay không? Ta lén lút đi ngươi động phủ? Ta ăn no rửng mỡ đến a? Nói thật cho ngươi biết đi, này Thiên Văn Kiếm Quyết, ta so với sẽ còn sớm!”

“Cái này không thể nào!” Long Kiếm thiếu chủ khó có thể tin, lớn quát, “Ta là kiếm quân bí địa mới được Thiên Văn Kiếm Quyết, ngươi làm sao có khả năng sớm liền được?”

Vương Bảo hé mắt, nhạt âm thanh nói, “kỳ thực... Ta không muốn nói, thế nhưng nếu ngươi hỏi, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết được rồi, Long Kiếm tộc huynh, ngươi là có hay không nhớ tới, ngươi là làm sao phát hiện kiếm quân bí địa? Lại có hay không nhớ tới, ngươi là làm sao đi vào kiếm quân bí địa?”

Nhẹ nhàng thở dài.

Vương Bảo cười khổ nói, “trước đây, ta chỉ muốn yên lặng xem ngươi trang bức, bởi vì ngươi là Long Kiếm tộc huynh, Thiên Long tộc không cần hai cái nắng gắt, vì lẽ đó, ta đem ta chiếm được rất nhiều tạo hóa, đều yên lặng chuyển nhượng cho ngươi a...”

Vật gì?

Còn có loại này thao tác?

Thiên Long tộc nhân mộng không muốn.

Thiên Long lão tổ các loại cao tầng cũng biểu thị kinh ngạc đến ngây người.

Cho tới Long Kiếm thiếu chủ..

Ánh mắt hắn trợn tròn lên, đúng là có vẻ rất là vô tội, ánh mắt kia có thể dùng một câu biểu đạt, vậy thì là...

Ngươi rất sao ở đùa ta?

------oOo------

Chương 755: Ta là cỡ nào vô tư, cỡ nào rộng lượng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo so với Thiên Lôi còn muốn lôi.

Yên lặng mà chuyển nhượng tạo hóa cho Long Kiếm?

Lời này thấy thế nào đều không thế nào đáng tin.

Mà nếu như Thiên Long lão tổ bọn họ còn chỉ là có hoài nghi, Long Kiếm thiếu chủ phản ứng lại sau khi, dĩ nhiên khí nở nụ cười!

Ngươi đem vận mệnh của ngươi, chuyển nhượng cho ta?

Khe nằm!

Lời này ngươi làm sao có mặt nói ra khỏi miệng?

Không ngờ như thế lão tử ăn đều là ngươi rất sao còn lại a?

“Long Tượng ta còn thực sự là coi thường ngươi, ta coi thường da mặt của ngươi, ngươi quả thực chính là không biết xấu hổ!”

Long Kiếm thiếu chủ nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “ngươi không tin?”

Long Kiếm thiếu chủ cười lạnh nói, “ta đương nhiên không tin, ta chiếm được tạo hóa vô số, ta một đường mạnh mẽ, đều dựa vào ta tự thân vận may, ta liền Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, ta đều chiếm được hai khối, ngươi đây? Ngươi chỉ có thể nói năng bậy bạ!”

Vương Bảo lần thứ hai thở dài, “Nói như thế, Long Kiếm tộc huynh, trước

đây ngươi ở trong lòng ta, là chúng ta Thiên Long tộc hi vọng, vì lẽ đó, ta mới sẽ đem tạo hóa tặng cho ngươi, thế nhưng hiện tại, ngươi ích kỷ, ngạo đầy, Tham Lam, vô tình, ta đã xem rõ rõ ràng ràng, vì lẽ đó, ta mới sẽ quyết định, thay thế ngươi, trở thành Thiên Long tộc mới nắng gắt!"

Lời nói một trận.

Vương Bảo đột nhiên chắp tay ở phía sau, nhạt âm thanh nói, "ta biết điều, nhưng không có nghĩa là ta không còn gì khác, Long Kiếm tộc huynh, ngươi không tin, vậy ta liền để ngươi tin tưởng!"

"Yêu Long kiếm quân, Thiên Yêu lịch 12 năm sinh ra ở đây sau tám trăm năm, kiếm tru 3 vạn yêu, trấn áp đồng đại, sau"

Ba lạp ba lạp.

Vương Bảo tốc độ nói không vui.

Giảng chính là một cái gọi Yêu Long kiếm quân cuộc đời.

Mà nghe Vương Bảo, Long Kiếm thiếu chủ vẻ mặt, cũng sớm đã kinh ngạc đến ngây người.

Cùng lúc đó.

Cái kia Thiên Long lão tổ cũng là chấn động không gì sánh nổi nhìn Vương Bảo, hít vào một ngụm khí lạnh.

Yêu Long kiếm quân, chính là Long Kiếm thiếu chủ to lớn nhất tạo hóa, hắn ở tại bí địa bên trong được rất nhiều bảo vật cùng truyền thừa.

Chuyện này tình huống cặn kẽ, Long Kiếm thiếu chủ chỉ cùng Thiên Long lão tổ báo cáo qua!

Nói cách khác.

Vương Bảo trên căn bản, không có những cách khác, có thể biết đến khả

năng!

Nhưng mà hiện tại, Vương Bảo đem Yêu Long kiếm quân cuộc đời, giới thiệu vô cùng nhuần nhuyễn, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ

Vương Bảo trước theo như lời nói, không phải mẹ nó khoác lác bức a!

Đây là thật sự chuyển nhượng tạo hóa, cho Long Kiếm thiếu chủ a!

Này há có thể không cho Thiên Long lão tổ chấn động thủ phát

Bốn phía Thiên Long tộc nhân tuy rằng không biết việc này, nhưng mà nghe Vương Bảo giới thiệu, cũng liên nghĩ tới điều gì, đều bị chấn động rồi.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nói.

Trong lòng nhưng là ở trong tối vui cười.

Hắn sẽ Quang Ảnh Thần Quyền, sẽ Thiên Văn Kiếm Quyết, đương nhiên là bởi vì hắn Cổ Tàng Thể thứ nhất bảo tàng [Chí Tôn Quang]!

Chí Tôn Quang có thể phục chế kẻ địch thần thông, giống như đúc đánh ra.

Hơn nữa.

Vương Bảo tiêu tốn một vạn tinh luyện giá trị, còn có thể tra được Thiên Văn Kiếm Quyết thần thông theo hầu.

Này nếu như không phải tới trang bức, thực sự là đáng tiếc!

Hồi lâu.

Vương Bảo ngừng lại, nhìn Long Kiếm thiếu chủ, cười nhạt nói, “Long Kiếm tộc huynh, hiện tại, ngươi còn không tin sao?”

Long Kiếm thiếu chủ sợ hãi nhìn Vương Bảo, đột nhiên thịch thịch thịch lùi về sau ba bước, thân thể lảo đà lảo đảo!

Hắn không thể nào tiếp thu được hiện thực này!

Hắn không muốn tin tưởng, nhưng là, lại không thể không tin!

Vương Bảo trên mặt nụ cười vừa thu lại, đột nhiên tiến lên một bước, trầm giọng quát, "Ta Long Tượng vẫn ở biết điều, ta che lại tự thân ánh sáng, ta tác thành ngươi Long Kiếm tộc huynh, ta thậm chí đều không làm sao tu luyện, chỉ sợ không cẩn thận, tu luyện quá mức, vượt qua ngươi, mà ngươi đây, ngươi đối mặt tộc nhân, đều là cực kỳ lạnh lùng, ngươi có từng cùng phổ thông tộc nhân hỏi qua tốt? Ngươi có từng chấp chưởng qua các tộc đệ tu luyện? Ngươi có từng đem ta đưa cho ngươi những kia tạo hóa, vô tư cống hiến đi ra, nhường các tộc nhân cũng tu luyện?"

"Ngươi không có!"

"Ngươi cao cao tại thượng!"

"Ngươi tự coi chính mình là Thiên Long tộc thiên kiêu, ngươi xem thường phổ thông tộc nhân, trong mắt của ngươi, chỉ có chính ngươi!"

"Vì lẽ đó, ngày hôm nay ta Long Tượng, đứng ra, ta muốn dùng thực lực của ta, đến nói cho ngươi, ngươi Long Kiếm, căn bản không xứng Thiên Long tộc thiên kiêu số một tục danh, Thiên Long tộc kiêu dương, sau đó có mà chỉ có một cái, vậy chính là ta"

"Vô địch Long Tượng!"

Vương Bảo càng trang bức càng hưng phấn.

Miệng phun hoa sen giống như, một câu câu nói đều phảng phất búa tạ, đập cho Long Kiếm thiếu chủ nội thương nghiêm trọng!

Bốn phía Thiên Long tộc nhân, điên cuồng nuốt nước bọt!

Có bị Vương Bảo doạ, kích động sắc mặt ửng hồng!

Nghiền ngẫm một hồi Vương Bảo theo như lời nói, bọn họ bỗng nhiên phát hiện, Vương Bảo nói không sai a!

Long Kiếm thiếu chủ quá kiêu ngạo, dĩ nhiên thành bị bệnh, hắn xem thường so với hắn yếu tộc nhân, hắn càng là cực kỳ ích kỷ, nghe đồn có tộc nhân muốn cùng hắn học tập Thiên Văn Kiếm Quyết, bị hắn nghiêm khắc quát lớn đến hoài nghi nhân sinh.

Nhưng vào lúc này.

Thiên Long lão tổ hít sâu một hơi, bỗng nhiên vung tay lên, một đạo lá chắn ngăn cách bát phương tầm mắt, chỉ bao phủ Thiên Long tộc nhân.

Nhìn Vương Bảo, Thiên Long lão tổ trong thần sắc có chút phức tạp.

Hắn không cảm thấy Long Kiếm thiếu chủ làm có cái gì không đúng, hắn chỉ cảm thấy, "Long Tượng" cái tên này, quá rất sao oan ức!

Không nói cái khác, chỉ là Yêu Long kiếm quân truyền Thừa, Thiên Long lão tổ liền biết có cỡ nào phong phú, mà "Long Tượng", trực tiếp tặng cho Long Kiếm, cái này cần là cần bao nhiêu khí độ, bao lớn mênh mông vô tư, mới có thể làm đến?

Nhưng là bộ tộc, không có biết điểm này, bọn họ thậm chí vẫn hiểu lầm, cảm thấy "Long Tượng" là phế vật.

Lúc trước Vương Bảo lấy ra Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh, bọn họ thậm chí đều nghĩ trực tiếp lợi dụng!

Thực sự là quá không nên!

"Long Tượng"

Thiên Long lão tổ nhìn Vương Bảo mở miệng, thở dài một tiếng nói rằng, "không cần nói, từ hôm nay trở đi, ngươi cũng là chúng ta Thiên Long tộc

nhất thiên kiêu, Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh sự tình, lão phu xin lỗi ngươi, là bộ tộc quá đáng!”

“Mặt khác Long Kiếm, ngươi cũng phải tự mình kiểm điểm một hồi chính ngươi!”

Ta rất sao

Long Kiếm thiếu chủ khuôn mặt vặn vẹo, khí là tâm can phổi đều muốn nổ tung, trong lồng ngực lửa giận nếu như bộc phát ra, đủ để hóa thành một đạo Hỏa Diệm sơn!

Mà nhìn hắn vẻ mặt này.

Những kia Thiên Long tộc nhân đều là có chút âm thầm xem thường!

Bọn họ hiện đang tiếp thu Vương Bảo dao động, bây giờ xem ra, Long Kiếm thiếu chủ ở trong lòng bọn họ dĩ nhiên bằng ích kỷ quỷ + vong ân phụ nghĩa bạch nhãn lang + rất hay ghen tị tiểu nhân!

Như vậy hàng, quả nhiên không thể là Thiên Long tộc nhất thiên kiêu a, hi vọng hắn mang theo Thiên Long tộc mạnh mẽ? Hừ, lão tử không hi vọng!

Vương Bảo híp mắt lại, đột nhiên nói rằng, “Long Kiếm tộc huynh, ngươi có thể có không phục?”

Long Kiếm thiếu chủ cắn răng nói rằng, “Long Tượng, xem như ngươi lợi hại!”

Vương Bảo rất là thất vọng lắc đầu một cái, nói rằng, “xem ra, ngươi vẫn không có tỉnh lại, đã như vậy, vậy ta quyết định, sau khi, ta sẽ nhằm vào ngươi, tuy rằng ta hiện tại tu vi không đuổi kịp ngươi, thế nhưng đó là ta trước đây không nghiêm túc, ta nghiêm túc lên, thật sự rất đáng sợ, đến thời điểm, ta sẽ toàn phương vị đả kích ngươi!”

“Ta muốn cho ngươi nhận thức đến, chính mình sai lầm!”

“Tin tưởng ta, ta”

“Là muốn tốt cho ngươi”

------oOo------

Chương 756: Khe nằm, đầu óc vô nước chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Kiếm thiếu chủ rơi xuống thần đàn.

Mà Vương Bảo thì lại thành công thượng vị.

Nhất làm cho Long Kiếm thiếu chủ cảm thấy oan ức chính là, tựa hồ Thiên Long lão tổ đều đối với hắn không có coi trọng như vậy.

Waterloo sau khi chiến bại hắn theo một đám cao tầng phản trở về trướng bồng, một lần nữa thương nghị Phạm Thiên đạo trường sự tình, nhưng là Thiên Long lão tổ thậm chí cũng không từng nhiều liếc hắn một cái.

Long Kiếm thiếu chủ trong lòng khổ bức khổ bức.

Thời điểm trước kia.

Lão gia tử nhưng là đối với hắn mặt mũi hiền lành a, dù cho thương nghị đại sự, cũng sẽ thỉnh thoảng cho hắn một cái yêu chi mỉm cười.

Hiện tại đây?

Ma trứng!

Sự chú ý toàn chạy đến "Long Tượng" trên người tiểu tử kia đi tới.

Thời khắc này, Long Kiếm thiếu chủ trong nội tâm lòng ghen tỵ vô hạn chế kéo cao, trước đây hắn cao cao tại thượng, lỗi lạc siêu quần, cái kia đố kị thuộc tính vẫn là thuộc về ẩn giấu thuộc tính, thế nhưng hiện tại, trực tiếp lên cấp đến chủ thuộc tính.

"Đáng chết hỗn đản..."

Long Kiếm thiếu chủ mặt âm trầm, hắn cúi đầu, không có lại đi xem Vương Bảo, bởi vì hắn sợ chính mình sẽ không nhịn được ra tay.

...

...

Mấy ngày sau.

Nguyên bản hư huyễn Phạm Thiên đạo trường, càng ngày càng ngưng tụ, đồng thời bành trướng thập phần to lớn, ở đám mây, cao điện san sát, từng đạo từng đạo tang thương khí, ở trong hư không lan tràn, khiến lòng người sinh kính sợ.

Nhìn thấy tình cảnh này.

Bất kể là Yêu tộc vẫn là Nhân tộc, đều là kích chuyển động.

Bởi vì đây là Phạm Thiên đạo trường chính thức mở ra tiết tấu.

Đột nhiên.

Nương theo một đạo lớn vô cùng nổ vang, liền nhìn thấy hư không trực tiếp giáng lâm hai vệt cầu vồng, một đạo rơi vào Yêu tộc địa giới, một đạo rơi vào Nhân tộc địa giới, sau đó, liền hóa thành hai đạo cao vót môn hộ!

Dọc theo môn hộ đăng cao, nhưng là từng đạo từng đạo cầu thang, cầu thang bên trong tổng cộng có tám cái đài cao, bước qua cầu thang liền có thể nhìn thấy một quảng trường khổng lồ, lại sau khi chính là Phạm Thiên đạo trường các loại truyền thừa điện.

Toàn bộ Phạm Thiên đạo trường, vừa xem hiểu ngay.

Có điều, nhìn như có thể nhìn, kỳ thực Phạm Thiên đạo trường đến cùng có ở hay không thế giới này, ai cũng không chừng.

Thân là Thiên Long tộc, cửu đại thị tộc đứng đầu, Thiên Long lão tổ việc đáng làm thì phải làm đứng dậy.

Lúc này Thiên Long lão tổ, có thể nói là hăng hái.

Bộ tộc tái xuất một ngày kiêu, hơn nữa thiên phú so với Long Kiếm thiếu chủ đều mạnh hơn, hắn Thiên Long lão tổ há có thể không vui.

Ánh mắt nhìn chung quanh một tuần, sau đó sẽ hướng về Nhân tộc nơi đó liếc mắt nhìn, Thiên Long lão tổ hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "chư vị đồng đạo, lại đến liều mạng thời điểm, Phạm Thiên đạo trường ra trận Phạm Thiên Thê, chín đạo tuyệt thế đại trận, chúng ta có thể hay không so với người tộc càng nhanh hơn một bước tiến vào trong đạo trường, liền xem chư vị có thể không đồng tâm hiệp lực!"

Nói tới chỗ này.

Thiên Long lão tổ đột nhiên thở dài, "Đáng tiếc a, lão phu từ Vương Đại Chùy tay bên trong chiếm được thiên ân vương miện, hiện tại còn ở cung phụng kỳ, không thể sử dụng, nếu không, dựa vào thiên ân vương miện, chúng ta tùy tùy tiện tiện liền lên đi tới!"

Một đám Yêu tộc đại lão cũng là có chút tiếc nuối.

Đứng Thiên Long tộc nhân bên trong Vương Bảo khóe miệng không khỏi vừa kéo.

Hàng này, đến hiện tại còn đối với thiên ân vương miện tin tưởng không nghi ngờ a, đây là ở trong hầm chơi có bao nhiêu sung sướng a?

"Bắt đầu đi!"

Thiên Long lão tổ trầm giọng mở miệng.

Nhân tộc bên kia đã có hành động.

Mười mấy cái ông lão chính tụ tập cùng một chỗ, thăm dò tới gần môn hộ,

này chính là trận thứ nhất.

Yêu tộc bên này, cửu đại thị tộc lão tổ cùng với các tộc cao thủ, hơn nữa mấy cái bị cửu đại thị tộc ngầm đồng ý tiến vào đạo trường siêu cấp tán tu Yêu tộc, cũng bắt đầu rồi phá trận.

Phạm Thiên Thê chín trận, có thể xuyên qua môn hộ, bước lên Phạm Thiên Thê, liền bằng qua trận thứ nhất, Thiên Long lão tổ đứng phía trước nhất, thăm dò đánh ra từng đạo từng đạo kình khí, có thể cảm thụ, nơi đó từ từ hội tụ từng luồng từng luồng uy thế mạnh mẽ.

Thăm dò nửa ngày.

Thiên Long lão tổ ánh mắt tinh mang lóe lên, thấp quát, "Nơi này sức mạnh yếu nhất, từ nơi này tiến vào, đi!"

Dứt lời, hắn làm trước một bước về phía trước dịch bước!

Chân bước không nhanh.

Cái khác Yêu tộc đại lão theo sát phía sau.

Trực tiếp bước vào trận thứ nhất sau khi, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo màu đỏ rực sợi tơ xuất hiện ở trong hư không.

Thiên Long lão tổ không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, chậm rãi thở ra, "Là lần trước thứ ba trận Hỏa Ti Thôn Thần Trận, đại gia chú ý, tuyệt đối đừng phóng thích thần hồn lực lượng, theo phương hướng của ta di động..."

Phạm Thiên Thê chín trận không phải là đơn giản có thể thông qua là có thể, còn cần phá trận!

Vậy thì khá là tiêu hao thời gian.

Thiên Long lão tổ mang theo Yêu tộc các đại lão tìm kiếm trận pháp hạt nhân, chỉ cần phá tan trận pháp hạt nhân, liền có thể phá trận.

Nhân tộc bên kia, tương tự như vậy!

Mỗi một lần Phạm Thiên đạo trường mở ra, Phạm Thiên Thê đều là quan trọng nhất một cửa, bởi vì lĩnh trước một bước, liền có thể được chỗ tốt cực lớn.

Cái khác Yêu tộc đều ở vây xem, chờ đợi, cầu khẩn.

Lúc này.

Một cái tiểu bàn tử tiến đến Vương Bảo bên người.

“Làm gì?”

Vương Bảo thấp giọng hỏi.

Tiểu bàn tử đương nhiên là lão cẩu, Vương Bảo cùng lão cẩu trước quyết định là phân công nhau trang phục, nhường lão cẩu theo Tầm Khí Thử trung niên.

Lão cẩu run run người, phảng phất có chút không thích ứng, truyền âm nói rằng, “lão Vương, Cẩu gia đến cảm giác...”

“Cái gì đồ chơi?”

Vương Bảo trừng mắt lên, ánh mắt nhanh chóng xẹt qua bốn phía, giời ạ, không chó mẹ a.

Lão cẩu khóe miệng co quặp, truyền âm nói, “nghĩ cái gì đây? Cẩu gia là nói, mới vừa cảm giác được một luồng thập phần có sức hấp dẫn chập chờn, Cẩu gia cảm thấy cái này Phạm Thiên trong đạo trường, có có thể làm cho Cẩu gia thoát thai hoán cốt đồ vật!”

Vương Bảo hé mắt.

Lão cẩu hiện tại đã không phải món ăn so với, nếu như thoát thai hoán cốt, vậy cũng lấy xưng là trâu bò.

Lão cẩu ánh mắt liếc mắt nhìn trong trận pháp nỗ lực Thiên Long lão tổ bọn họ, không nhịn được truyền âm nói rằng, “chúng ta liền làm như thế chờ? Chán đây, lão Vương ngươi không ra đi trang cái so với?”

Vương Bảo cũng có chút đần độn vô vị.

Là chán.

Nếu như chỉ có chính hắn, phá cấm thần trùy đi lên, hiện tại đã ở trên đỉnh.

Có điều hiện tại phá cấm thần trùy không thể dùng, hiệu quả quá nghịch thiên rồi.

Thế nhưng.

Không cần phá cấm thần trùy, Vương Bảo đối phó trận pháp cấm chế, cũng là có rất nhiều loại biện pháp.

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Vương Bảo chậm rãi đi ra ngoài.

Mà hắn này hơi động, lập tức hấp dẫn phần lớn yêu tu sự chú ý.

Không ít yêu tu đều là có chút buồn bực, không biết Vương Bảo đây là muốn làm cái gì, mãi đến tận Vương Bảo hướng đi trận thứ nhất, càng đi càng gần, rất nhiều yêu tu bắt đầu kinh sợ.

Giời ạ!

Tiểu tử này tìm đường chết đây?

Bây giờ trận pháp chưa phá, liền ngươi này điểm tu vi, đi vào chính là cái chết a.

“Long Tượng! Trở về!”

Thiên Long tộc một cái không có tiến vào trận pháp cường giả hoàn toàn

biến sắc, lớn tiếng quát.

Vương Bảo dừng lại, quay đầu liếc mắt nhìn, đón lấy liền xoay chuyển trở lại, sờ sờ cằm, tràn đầy tự tin nói rằng, “không cần phải gấp, trận pháp này... Ta cảm giác ta có thể phá tan!”

Người cường giả kia trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Đông đảo yêu tu đều mộng bức.

Vụ thảo!

Ngươi muốn làm cái gì?

Ngươi dĩ nhiên nghĩ phá trận?

Ta phốc ngươi muội, ngươi nhưng là thật sự dám nghĩ a, đầu óc vô nước chứ?

Chỉ có một cái hàng.

Hắn hưng phấn.

Hắn kích động cả người run rẩy, ánh mắt ánh sáng chớp liên tục.

Hàng này đương nhiên là Long Kiếm thiếu chủ, nhìn Vương Bảo, Long Kiếm thiếu chủ nhếch môi, cười rất là hài lòng...

:

------oOo------

Chương 757: Ta là thật không phục a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Kiếm thiếu chủ đẹp!

Nội tâm của hắn tâm tình thậm chí có thể tạo thành "Tốt này nha" ba chữ.

Vương Bảo giống như với ngày mùa hè ăn một bát kem, thoải mái đến trong lòng hắn.

Ích kỷ trái tim.

Đố kị trái tim.

Căm hận trái tim.

Làm cho Long Kiếm thiếu chủ đã không đem Vương Bảo làm "Tộc nhân" đối xử, hắn là hận không thể Vương Bảo ngã xuống, nếu như Vương Bảo chết ở trong trận pháp, hắn cảm giác mình sẽ không rơi một giọt nước mắt.

Cho tới Vương Bảo nói tới, có thể thành hay không thật...

A phốc!

Này mẹ nó còn cần phải hỏi?

Đó là vách cheo leo không thể a!

Liền chư vị lão tổ liên hợp lại, cũng phải tiêu hao lớn lao công phu cùng tâm thần Phạm Thiên đạo trường đại trận, ngươi có thể phá?

Ngươi phá cái lông!

Ngươi có năng lực ngươi liền đi vào a, ngươi có bản lĩnh ngươi liền đi phá

trận a, sau đó ngươi sẽ rõ ràng lĩnh ngộ được một câu nói ý tứ, vậy thì là trang bức nhất thời thoải mái, sau đó nơi hỏa táng a, ha ha ha!

Tạm thời không đề cập tới Long Kiếm thiếu chủ lúc này bốc lên trong lòng chập chờn.

Ở Vương Bảo sau khi nói xong mấy hơi thở, rất nhiều yêu tu phản ứng lại, từng cái từng cái đều là co rúm khóe miệng!

Thiên Long tộc còn sót lại cao thủ liếc mắt nhìn nhau, đều là cảm giác Vương Bảo đã điên (chơi).

Trước mở miệng nói chuyện Thiên Long tộc cường giả thậm chí đạp bước tiến lên, trầm giọng quát, "Long Tượng, không nên hồ đồ, Phạm Thiên Thê bên trong trận pháp, rất nhiều đều là sát trận, ngươi nếu như dám vào đi, không tới một hơi thở, ngươi sẽ biến thành tro bụi, mau trở lại!"

Dứt lời, hắn tăng nhanh tốc độ, đưa tay liền muốn đi kéo Vương Bảo.

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên nói rằng, "yên tâm, ta không đi vào!"

Không đi vào?

Ngày đó Long tộc cường giả động tác một trận, tuy rằng không rõ, nhưng vẫn là thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần không đi vào, tất cả đều dễ nói chuyện.

Mấy cái cái khác thị tộc tuổi trẻ yêu tu đều là trên mặt mang theo vẻ trào phúng, bọn họ tuổi trẻ, vì lẽ đó cũng sẽ không giấu giếm chính mình cảm thụ, trực tiếp chê cười lên.

"Không đi vào trận pháp, vậy ngươi còn nói có thể phá trận?"

"Phá trận? Ngươi nếu có thể phá trận, chết đều có thể biến thành sống được!"

"Lấy lòng mọi người, thú vị?"

“Cắt... Ta còn tưởng rằng nhiều trâu bò đây, chỉnh nửa ngày, là đùa giỡn!”

Nhóm trào kéo tới.

Thiên Long tộc các cường giả đều là chau mày, cái kia mấy cái thị tộc người trẻ tuổi lúc này mới im tiếng, nhưng trên mặt vẻ mặt nhưng vẫn là tràn đầy xem thường.

Mà vào giờ phút này, nguyên bản đã kinh theo tới một phát như thế cảm giác Long Kiếm thiếu chủ, nụ cười cứng lại rồi!

Hắn phẫn nộ nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Trong lòng đang run.

Ngươi muội a!

Đại gia ngươi a!

Ngươi nhị đại gia a!

Lão tử vừa nãy đều hưng phấn thành dạng gì? Ngươi đến cuối cùng, cho ta chỉnh cái này?

Đột nhiên.

Vương Bảo tiếp tục hướng về trận pháp đi mấy bước.

Ngày đó Long tộc cường giả hô hấp căng thẳng, theo bản năng lại muốn mở miệng, nhìn thấy Vương Bảo lại dừng lại, mới nuốt trở vào.

Ánh mắt nhìn lướt qua Phạm Thiên Thê trận thứ nhất, Vương Bảo hé mắt, ở hệ thống cột item lật lật xem xem, liền tìm tới hắn ngưỡng mộ trong lòng đồ vật.

“Phụ trợ đạo cụ [phá trận thạch], một tập tính tiêu hao phẩm, sử dụng sau

có thể loại bỏ trận pháp cấm chế, không hạn mức tối đa!”

Phá trận thạch Vương Bảo có hai mươi viên, rất sớm trước được dụng cụ, thế nhưng hiệu quả rất vô bổ, bởi vì Vương Bảo có phá cấm thần trùy, căn bản không dùng được: Không cần vật này.

Có điều hiện tại, đúng là có thể lấy ra trang bức.

Lấy ra một viên phá trận thạch, vật này chính là một khối nửa quyền tả hữu phổ thông tảng đá dáng dấp, đi qua đi lại đi rồi nửa ngày, Vương Bảo mặt lộ vẻ mỉm cười, quay đầu, nhìn quét một chút hết thảy yêu tu, thản nhiên nói rằng, “ta trực cảm rất mạnh, hiện tại ta càng thêm xác định, ta có thể phá trận này!”

Rất nhiều yêu tu có trợn mắt lên, có mặt không hề cảm xúc, có xem thường bĩu môi, đại gia đều không lên tiếng.

Chúng ta liền không nói lời nào.

Lẳng lặng mà xem ngươi trang bức được rồi.

Trang không được.

Ngươi liền thành sát bút (ngu ngốc) biết không?

Vương Bảo ánh mắt nhất chuyển, nhưng là rơi vào Long Kiếm thiếu chủ bên người, cười nhạt nói, “Long Kiếm tộc huynh, trợn mắt lên a, nhìn rõ ràng, không ở biết điều ta, là cỡ nào vô địch!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trong tay phá trận thạch, đột nhiên đánh ra!

Phá trận thạch ra tay sau khi, liền trực tiếp hóa thành một vệt sáng, thình lình không bị trận pháp lực lượng cách trở, ầm ầm đánh vào trận pháp trong hư không một cái nào đó đốt!

Trong nháy mắt!

Chỉ nghe được một đạo trầm thấp cực kỳ ong ong âm thanh, sau một khắc, nguyên bản bị Thiên Long lão tổ bọn họ triệt để kích hoạt trận pháp, truyền vang ngập trời khí thế, sau đó ầm ầm phá tan, trong hư không, có đạo đạo linh quang lấp loé không ngớt, sau đó chui vào tiến vào Phạm Thiên trong đạo trường!

Thời khắc này!

Hầu như hết thảy yêu tu, đều là biểu thị mộng bức.

Bao quát vào giờ phút này, trận pháp bên trong Thiên Long lão tổ bọn họ, bọn họ còn duy trì trận hình phòng ngự, tư thế đều không làm sao động, dường như hình ảnh ngắt quãng.

Phản ứng lại.

Thiên Long lão tổ bọn họ liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau lên.

“Tình huống thế nào?”

“Không biết a!”

“Trận pháp làm sao bị phá? Khe nằm, còn có chuyện như vậy?”

“Quả thực không hiểu ra sao a, nhưng là Long huynh làm cái gì?”

“Lão phu... Cũng không biết!”

“Kỳ quái...”

Một đám lão già nhắc tới, sau nửa ngày, lần thứ hai đối diện, bọn họ liền nở nụ cười.

Hắc.

Quản nó trận pháp làm sao phá tan.

Ngược lại trận pháp đã bị phá!

Lại nhìn Nhân tộc bên kia, ha ha ha, còn chưa phá trận a, bọn họ dĩ nhiên lĩnh trước một bước!

Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc lão tổ hơi cười, nói rằng, "hay là, là chúng ta Yêu tộc số mệnh thuận lợi, cũng khó nói a, ha ha, đây là một cái điềm tốt, lão phu cảm giác, chúng ta lần này nhất định có thể thắng lợi trở về!"

Một đám lão già đón lấy cười rất là mở rừng.

Mãi đến tận có một cái lão tổ quay đầu liếc mắt một cái, phát hiện dựa vào trận pháp phạm vi rất gần Vương Bảo, không khỏi sững sờ, không nhịn được nói rằng, "Long huynh, đây là ngươi tộc nhân chứ? Tiểu tử này tới gần như thế làm gì? Nhiều nguy hiểm a!"

Thiên Long lão tổ ngẩn ra, ánh mắt nhìn sang, phát hiện là Vương Bảo, trong ánh mắt chớp qua một vệt ý cười, sau đó cao giọng nói, "Long Tượng, ngươi là lần đầu tiên tới Phạm Thiên đạo trường, nhớ kỹ, chúng ta phá trận thời điểm, ngươi tuyệt đối đừng tới gần, không cẩn thận bị trận pháp cuốn vào, vạn kiếp bất phục!"

Này vừa nói.

Những kia vây xem yêu tu, gò má đều là co giật lợi hại.

Tiền bối a.

Ngài nhanh ngột ngạt nói rồi.

Ngài còn giáo dục hắn đây?

Ngài căn bản không biết, ngài sở dĩ bây giờ có thể ôn hòa nhã nhặn nói chuyện, đều là bởi vì cái này hàng a!

Hàng này đem mẹ nó trận pháp đều cho phá a!

Muốn không phải chúng ta tận mắt, chúng ta đều mẹ nó không dám tin a, không đúng, dù cho là nhìn thấy, chúng ta hiện tại cũng là có chút không tin a!

Ném vào đi một tảng đá, trận pháp liền cho phá?

Ngươi muội, này tính cái gì?

Thiên Long tộc nhân nhưng là rất kích động, chỉ có Long Kiếm thiếu chủ, sắc mặt trắng bệch, trong lòng nhấc lên vô tận không cam lòng.

Hắn kinh hãi với Vương Bảo dĩ nhiên thật sự phá trận pháp.

Hắn càng thêm bi ai với, lần này, Vương Bảo địa vị cái kia chỉ định là thặng thặng thặng dâng lên, càng thêm vượt qua chính mình.

Ánh mắt phun trào cháy ánh sáng (chỉ), Long Kiếm thiếu chủ hận Vương Bảo hận muốn chết.

Tên khốn này.

Giẫm trên đầu ta vị không đủ.

Thượng vị sau khi, hắn mẹ nó dĩ nhiên cất cánh!!

Khe nằm!

Ta là thật không phục a...

------oOo------

Chương 758: Tiểu tử này, quá rất sao đáng tin!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Long lão tổ cùng cái khác Yêu tộc đại lão rất nhanh sẽ nhận ra được không đúng.

Vì cái gì bọn họ đều dùng loại này muốn nói lại thôi ánh mắt nhìn chúng ta?

Liếc mắt nhìn nhau.

Thiên Long lão tổ hít một hơi, trầm giọng nói, “làm sao?”

Cái khác Yêu tộc không lên tiếng.

Vương Bảo thấy thế, hơi cười, chắp tay nói, “lão tổ, chư vị tiền bối, trên thực tế, trận pháp này, là ta phá...”

Thiên Long lão tổ cùng cái khác đại lão nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Phản ứng lại, Thiên Long lão tổ hãi âm thanh nói, “Long Tượng, trận pháp này, thật bị ngươi phá tan?”

Vương Bảo cười gật đầu.

Thiên Long lão tổ hít vào một ngụm khí lạnh.

Cái khác mấy lớn thị tộc đại lão vẻ mặt nhất thời trở nên đặc sắc lên.

Tê liệt a!

Làm lông a?

Chỉ là một cái Bất Hủ, dĩ nhiên phá tan bọn họ nhiều như vậy Chân Thánh cảnh liên hợp cũng phải phí nửa ngày kính trận pháp?

Này mẹ nó làm sao có khả năng?

Trong lúc nhất thời, rất nhiều đại lão dồn dập nhìn mình tộc nhân.

Nhìn thấy chính mình tộc nhân, đều là thần sắc phức tạp gật đầu sau khi, Thiên Long lão tổ bọn họ toàn bộ ngổn ngang.

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo, nửa câu nói đều không nói ra được.

Sau nửa ngày.

Thiên Long lão tổ mới ngột ngạt nội tâm tuôn ra kích động, run giọng nói, "Long Tượng, ngươi là làm sao làm được? Chuyện này... Trận pháp này... Chân Thánh cảnh đi vào, cũng cực kỳ nguy hiểm a!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "ta từng nghiên cứu qua trận pháp, hiểu sơ hiểu sơ, vừa nãy ta tới gần trận pháp, xem xét một chút, phát hiện dĩ nhiên có thể nhìn thấy trận pháp yếu kém nhất nơi, vì lẽ đó, liền trực tiếp phá trận, việc này làm ra đường đột, hi vọng lão tổ cùng chư vị tiền bối không lấy làm phiền lòng!"

Thiên Long lão tổ bọn họ khóe miệng đều là cuồng quất.

Cái khác Yêu tộc cũng là có chút nghiến răng.

Giời ạ!

Lời này nói, thật rất sao làm người tức giận a!

Cái gì gọi là nghiên cứu qua? Cái gì gọi là hiểu sơ? Hiểu sơ ngươi muội a khe nằm, ngươi rất sao liền Phạm Thiên đạo trường trận pháp đều cho phá, cái này gọi là hiểu sơ?

Hiểu sơ cái lông, ngươi này quá nghịch thiên rồi!

Cửu Đầu Long Giao lão tổ rất là buồn bực nói, “Long huynh, không nghĩ tới Thiên Long tộc lại ra một ngày kiêu, thực sự là... Ước ao!”

Còn lại lão tổ cũng dồn dập cho Thiên Long lão tổ chúc!

Thiên Long lão tổ được kêu là một cái đẹp a, đẹp lật, trong lòng hắn thậm chí nghĩ, các ngươi vậy thì ước ao? Chờ các ngươi biết Long Tượng tiểu tử này thiên phú tu luyện có thể cùng Long Kiếm sánh vai, các ngươi đến thời điểm chính là đố kị cùng hận!

“Ha ha, tiểu bối nỗ lực mà thôi, đại gia không nên quá để ý, ta sợ tiểu tử này lên mặt, khụ khụ!” Thiên Long lão tổ rất là nhẹ như mây gió cười nói.

Một đám lão già đều là âm thầm xem thường không ngớt, trang cái lông a, hiện tại ngươi trong lòng khẳng định cười nổ đi!

Xem xét một chút Nhân tộc bên kia tiến độ, còn ở trận thứ nhất lắc lư đây, Thiên Long lão tổ càng cao hứng hơn, trầm giọng nói, “chư vị, chúng ta hiện tại chiếm cứ tiên cơ, đương nhiên phải nhân cơ hội tiến thêm một bước, Long Tượng, ngươi tới, theo lão phu đồng thời phá trận!”

Vương Bảo đi tới.

Rất nhiều Yêu tộc đại lão đồng thời bước vào môn hộ, còn lại Yêu tộc nhưng là cất bước đuổi tới.

Tiến vào môn hộ, chính là tầng thứ nhất cầu thang, này cầu thang đúng là không có cái gì trở ngại, có điều, bước lên cái thứ nhất nền tảng thời điểm, Thiên Long lão tổ bọn họ liền ngừng chân!

Phía trước hư không tuy rằng không nhìn thấy cái gì, thế nhưng là có một luồng quỷ dị sức mạnh ở nơi đó xoay quanh!

Thiên Long lão tổ nhìn về phía Vương Bảo, nói rằng, “Long Tượng, nơi này là trận thứ hai, y lão phu xem, này không phải trận pháp, chính là cấm chế, tuy rằng gần như, nhưng nguy cơ càng sâu, ngươi mà thử một lần, nhớ

kỹ a, ngàn vạn muốn lượng sức mà đi, an toàn quan trọng!”

Vương Bảo gật đầu cười nói, “lão tổ yên tâm đi, ta tính toán sẵn!”

Dứt lời.

Vương Bảo đạp bước tiến lên.

Thiên Long lão tổ vẻ mặt nghiêm túc, thời khắc chuẩn bị ra tay cứu viện!

Nhưng mà.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo tiến lên đi mấy bước sau ngừng lại, đón lấy, trong tay xuất hiện một tảng đá, liền như vậy tùy ý hướng về hư không ném một cái...

Vù!

Nương theo một đạo trầm thấp cực kỳ ong ong, hư không phảng phất có món đồ gì vỡ tan bình thường, phát sinh ca ca ca âm thanh, cùng lúc đó, sóng khí cuồn cuộn mà đến, dần dần biến mất!

Vương Bảo quay đầu, nói rằng, “xong rồi!”

Nói xong.

Vương Bảo nhìn vào giờ phút này từng cái từng cái ngốc bức mặt, trong lòng cười thầm, trên mặt nhưng là rất là nghi ngờ hỏi, “Làm sao?”

Thiên Long lão tổ vẻ mặt cực tốc co giật lên.

Chư tộc đại lão sắc mặt thì lại vẫn là cực kỳ mộng bức.

Cho tới cái khác Yêu tộc, lớn kính tương đồng, đều là lấy một loại “Ai nha má ơi, lão tử đến cùng nhìn thấy cái gì” mộng bức ánh mắt nhìn Vương

Bảo.

Làm sao?

Ngươi rất sao nói làm sao?

Khe nằm, ngươi lời này hỏi ta là một mặt mộng bức a!

Xong rồi!

Vậy thì mẹ nó thành?

Ngươi liền như thế tiện tay ném một cái công phu, này vô cùng mạnh mẽ cấm chế, liền như thế cho phá?

A phốc!

Ta thực sự là tin ngươi tà!

Cửu Đầu Long Giao lão tổ đối với này ôm ấp hoài nghi, hắn tiến lên, tiến lên, tiến lên nữa, mãi đến tận đi tới tầng thứ hai cầu thang, hắn lần thứ hai bối rối!

Ta giọt cái má ơi!

Thật sự đem cấm chế cho phá!

Quay đầu, Cửu Đầu Long Giao lão tổ nhìn về phía Vương Bảo, âm thanh có chút run nói rằng, “tiểu tử, ngươi... Ngươi đến cùng là làm sao làm được? Đây cũng quá... Quá khó mà tin nổi!”

Vương Bảo buồn bực nói, “Rất khó sao?”

Cửu Đầu Long Giao lão tổ trợn mắt lên, đầy đầu đều là Vương Bảo câu này thống kích linh hồn hắn tra hỏi.

Rất khó sao?

Khó sao?

Lão già này suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết, hắn run lập cập nhìn Vương Bảo, rất muốn quay về Vương Bảo rống to một câu, "Ngươi nói xem", nhưng mà, hắn nhưng không nói ra được.

Bởi vì hắn có thể cảm giác được, Vương Bảo lời này hỏi, người ta là chân tâm!

"Ta cảm thấy rất dễ dàng a!"

Vương Bảo lần thứ hai bù đao, đâm Thiên Long lão tổ đều có chút hoài nghi nhân sinh!

Tuy rằng Vương Bảo cùng Cửu Đầu Long Giao lão tổ này một hỏi một đáp rất đùa, thế nhưng, không có Yêu tộc bật cười.

Những kia thị tộc lão tổ có chút hiểu ra.

Đối với dù cho là bọn họ này các cường giả mà nói trận pháp cấm chế, ở Vương Bảo trên tay, thật sự không tính là gì.

Người căn bản không thèm để ý.

Chỉ là loại này không thèm để ý, xúc phạm tới bọn họ quá nhiều, này sẽ làm bọn họ cảm giác quá phế!

Chỉ có ngoại trừ Long Kiếm thiếu chủ ở ngoài Thiên Long tộc nhân cùng Thiên Long lão tổ thoải mái lật.

Vương Bảo càng trâu bò.

Bọn họ càng hưng phấn.

Đặc biệt là Thiên Long lão tổ, vào giờ phút này hắn thậm chí nghĩ hô lớn một câu "Còn có ai"!

Thần sắc kích động, hăng hái, Thiên Long lão tổ trong lòng nhắc tới một câu tổ tông phù hộ, tinh thần phấn chấn nói rằng, “ha ha, các vị đạo hữu, chuyện này với chúng ta mà nói, là một cái ngàn năm một thuở thời cơ, chúng ta có Long Tượng tiểu tử này, so với Nhân tộc, có thể thêm ra quá nhiều thời gian, lần này Phạm Thiên trong đạo trường bảo vật, chúng ta có thể nhiều đến quá nhiều quá nhiều...”

“Vì lẽ đó, ta cảm thấy chúng ta hiện tại có thể thương lượng một chút mới phân xong rồi...” Vương Bảo đột nhiên nói rằng.

Này vừa nói.

Những kia hưng phấn chư tộc lão tổ vẻ mặt cứng lại rồi.

Dù cho là Thiên Long lão tổ, cũng là ngẩn ngơ..

Có điều phản ứng lại sau khi, Thiên Long lão tổ ánh mắt chớp qua một vệt ảo não, sau đó trong lòng cho Vương Bảo điểm cái khen ngợi.

Tiểu tử này, quá rất sao đáng tin...

------oOo------

Chương 759: Tê liệt a, không thể như thế chơi a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chư tộc lão tổ sắc mặt có chút khó coi.

Đối với Vương Bảo độ thiện cảm cấp tốc từ tám mươi rơi xuống chịu một trăm!

Ngươi muội đại gia ngươi a!

Này đần độn tiểu tử.

Rất nham hiểm a!

Quá rất sao xấu tính!

Liếc mắt nhìn nhau, chư tông lão tổ nhìn về phía Thiên Long lão tổ, trong đó Cửu Đầu Long Giao lão tổ sắc mặt nhất là không được, hắn không quen nói rằng, "Long huynh, chúng ta lúc trước nhưng là nói xong rồi, chư tộc được chia đều bảo vật, các ngươi hiện tại... Này tính cái gì?"

Thiên Long lão tổ có chút lúng túng.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên nghiêm nghị nói, "tiền bối, nói như vậy chính là ngươi không đúng, lúc trước đó là ta cũng không biết chính mình như thế trâu bò, mà hiện tại, có ta, chúng ta có thể tranh thủ bao nhiêu thời gian, tiền bối nên trong lòng có vài chứ? Như vậy đại công, các tiền bối liền không biểu hiện biểu thị?"

Thiên Long lão tổ rất là vui mừng cười, không sai, chính là như vậy.

Một đám lão già rất là đau "bi".

Tuy rằng.

Vương Bảo lời này không tật xấu.

Nhưng là.

Vẫn là rất đau "bi" rất phiền muộn rất không cam tâm a!

Lại nói.

Tiểu tử ngươi không biết xấu hổ a!

Nào có tự mình nói chính mình trâu bò, ta khinh bỉ ngươi!

"Khụ khụ, như vậy đi, lão phu cũng không cần nhiều, Long Tượng tiểu tử này có thể giúp chúng ta quá nhiều, ta coi như là cho hắn mưu cái phúc lợi, chúng ta bảo vật phân thập phần, thêm ra đến cái kia một phần cho hắn, chư vị nghĩ như thế nào?"

Thiên Long lão tổ nhân cơ hội nói rằng.

Một đám lão già trầm mặc, phiền muộn, không ai đồng ý, nhưng hầu như xem như là ngầm thừa nhận.

Dù cho là Cửu Đầu Long Giao lão tổ có chút không cam lòng, cũng nhịn xuống!

Bởi vì hắn biết, Vương Bảo tranh thủ khoảng thời gian này, đại diện cho cái gì, thời điểm trước kia, bọn họ hầu như cùng Nhân tộc đồng thời bước lên Phạm Thiên Thê, sau đó mở ra một hồi hỗn chiến.

Thời gian quá quý giá!

"Ha ha, nếu đại gia ngầm thừa nhận, vậy thì tiếp tục đi!" Thiên Long lão tổ hăng hái phất tay!

Yêu tộc đội ngũ tiếp tục hướng phía trước, chỉ có điều bầu không khí nhưng

là có chút yên tĩnh.

Rất nhiều Yêu tộc nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đều là mang theo kính nể.

Đại gia.

Bất Hủ cũng dám áp chế Chân Thánh cảnh đại lão? Ngươi trâu bò!

Chỉ có Long Kiếm thiếu chủ, hắn mặt không hề cảm xúc, kỳ thực là có chút dại ra, bởi vì hắn bi ai phát hiện, Vương Bảo đã ngồi lên rồi hỏa tiễn!

...

...

Yêu tộc động tĩnh bên này, rất nhanh sẽ bị người tộc cái kia vừa chú ý đến.

Vô Cực Tinh Cung, thần tuyền tông, Vô Lượng Tông, tam đại đỉnh cao đại tông cao thủ dõi mắt nhìn Yêu tộc bên này bước lên Phạm Thiên Thê, loại kia mộng bức cảm giác cùng cảm giác vô lực là to lớn!

Ngơ ngác liếc mắt nhìn còn ở trận thứ nhất phấn đấu chư tông đại lão.

Một đám người tộc cao thủ hai mặt nhìn nhau.

Sắc mặt khó coi đáng sợ.

“Sao có thể có chuyện đó?” Có người nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

“Tốc độ này cũng quá nhanh!”

“Bọn họ đây là ở phá trận sao? Khe nằm, bọn họ phá chính là giả trận đi!”

“Chẳng lẽ nói lần này Yêu tộc bên kia không có trận pháp?”

“Thiên sát, bọn họ chạy thứ ba trận đi tới!”

“Thật đáng sợ!”

Nhân tộc cao thủ thập phần vô lực, bởi vì chênh lệch lộ rõ.

Chờ bọn hắn nhà đại lão đi ra, Yêu tộc cũng không biết nhảy đến thứ mấy trận.

Nhưng mà.

Loại này cảm giác vô lực không kéo dài bao lâu.

Liền hóa thành “Khe nằm” cảm giác!

“Khe nằm!”

“Khe nằm khe nằm!”

“Khe nằm khe nằm khe nằm, này mẹ nó...”

“Ta trời, này tính cái gì? Thời gian ngắn như vậy, bọn họ liền thông qua thứ ba trận?”

“Phía trước nhất tên tiểu tử kia đến cùng là làm gì? Trẻ tuổi như thế, chẳng lẽ, là hắn ở phá trận?”

“Ta thật giống nhìn thấy hắn vứt đồ vật!”

“Thiên sát... Chuyện này làm sao so với? Làm sao so với?”

Vương Bảo phá trận tốc độ dọa sợ Nhân tộc cao thủ.

Không mang theo như vậy chơi a!

Các ngươi đây là mở ra phi thiên treo đúng không?

Nhưng coi như là mở hack cũng không thể như thế biến thái a!

Này mẹ nó căn bản không phải phá trận a, đây là ở đạp thanh a khe nằm!

Tiếp theo.

Bọn họ liền nhìn thấy Yêu tộc từ thứ ba trận, bước vào đệ tứ trận, từ đệ tứ trận, đi tới đệ ngũ trận...

Phạm Thiên Thê chín trận thử thách...

Dĩ nhiên ở mấy trăm hơi thở hô hấp công phu, liền rất sao xong xong rồi!

Bọn họ ngây người như phỗng nhìn đã đi ra Phạm Thiên Thê Yêu tộc đội ngũ, sau đó từng cái từng cái đều là rơi nước mắt!

Thiên sát!

Căn bản không có cách nào vui vẻ chơi đùa!

Phải biết.

Bọn họ các đại lão, còn rất sao ở trận thứ nhất không đi ra!

Người ta trực tiếp qua cửa!

Đột nhiên.

Nương theo một đạo nổ vang!

Một cái mày kiếm mắt sao mặt đỏ đại hán vẻ mặt hưng phấn hét dài một tiếng, nói rằng, “ha ha ha, lão phu khổ tu nhiều năm trận pháp, cuối cùng cũng coi như là đại thành, lúc này mới nhiều chút thời gian, lão phu liền đã phá trận, lần này, chúng ta Nhân tộc định có thể vượt cảm giác Yêu tộc chí ít hai trận số lượng!”

Nhưng là Nhân tộc đại lão đã phá trận thứ nhất.

Bọn họ thần sắc kích động, dù sao tốc độ này đã vượt xa dĩ vãng.

Mặt đỏ đại hán chính là Vô Lượng Tông lão tổ, khá là tự đắc nhìn quét một chút phía sau các đệ tử, vừa mới chuẩn bị giả bộ cái so với, lại đột nhiên phát hiện tam đại tông cao thủ đều là dùng một loại ánh mắt đau thương nhìn mình.

Vô lượng lão tổ kinh ngạc nói, “làm sao? Các ngươi đây là vẻ mặt gì?”

Vừa dứt lời, bên người một cái ông lão mặc áo tím, đột nhiên run rẩy thu thu y phục của hắn.

“Hả?” Vô lượng lão tổ buồn bực nói.

Ông lão mặc áo tím run giọng nói, “lão tổ, hướng về... Hướng về lên xem!”

Bên trên xem?

Xem lông?

Vô lượng lão tổ cau mày, ngẩng đầu, liếc mắt nhìn qua, cả người hắn như bị sét đánh, triệt để ở lại: Sững sờ.

Đập vào mắt có thể thấy được, Yêu tộc đội ngũ đã đi ra Phạm Thiên Thê, chính đang từng nhóm lần đi tới cái kia từng toà từng toà thần điện.

“Phốc...”

Vô lượng lão tổ không nhịn được, một cái nghịch huyết dâng lên trên, phun mạnh mà ra, run rẩy thân thể, chỉ vào chỗ cao gầm nhẹ nói, “khe nằm, bọn họ đây là dối trá đi, chuyện này... Này mẹ nó làm sao có khả năng?”

Chính mình còn dương dương tự đắc.

Chính mình còn cảm thấy có thể vượt qua Yêu tộc hai trận!

Không ngờ như thế người ta đã toàn bộ qua cửa!

Tê liệt a, không thể như thế chơi a, nói cẩn thận công bằng cạnh tranh đây? Các ngươi đây nhất định là dối trá a!

...

...

Vào giờ phút này, Yêu tộc đại đội năm đã tản ra.

Chư tộc lão tổ tinh thần phấn chấn mang theo chính mình cao thủ, mở ra dò bảo hình thức.

Phạm Thiên lão tổ mang theo Vương Bảo, vẻ mặt ôn hòa nói rằng, "Long Tượng, hiện tại là dò bảo thời gian, một ngày qua đi, mới là Phạm Thiên đạo trường khảo nghiệm chân chính, đến thời điểm, liền đến phiên có Phạm Thiên Đạo Tử Lệnh ra trận, ngươi mà nhớ kỹ, ngươi tu vi thấp cho bọn họ, tuyệt đối đừng cậy mạnh a!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "rõ ràng!"

Thiên Long lão tổ vui mừng nói rằng, "thừa dịp khoảng thời gian này, lão tổ cố gắng cho ngươi bổ một chút, việc này sau đó lại nói, chúng ta trước tiên dò bảo!"

Vương Bảo thành thật theo.

Thế nhưng hắn thật sự sẽ thành thật như thế? Đó là đương nhiên là không thể!

Thật vất vả đi vào, hắn sao lại nhường những này kẻ thù hài lòng thắng lợi trở về

Trong lòng khẽ nhúc nhích, Kính Tượng Phân Thân bị Vương Bảo kêu gọi ra, đồng thời trực tiếp dùng ra [thần * không có mặt chứng minh], này đạo

cụ dùng đến, chỉ cần Kính Tượng Phân Thân không ra tay, ai cũng không nhìn thấy.

Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân chà xát tay, mang theo phá cấm thần trùy, liền trước ở Thiên Long lão tổ đằng trước, bước vào trước người bảo điện...

------oOo------

Chương 760: Vương Đại Chùy, thù này không đội trời chung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phạm Thiên đạo trường là loại kia đổi mới tính chất bảo địa.

Mỗi một lần tiến vào, trong đó bảo vật dù cho bị quét sạch hết sạch, cũng sẽ tiến hành tự động bổ sung, phảng phất vô cùng nhiều.

Vì lẽ đó.

Thiên Long lão tổ rất chờ mong.

Lão gia hoả trước tiên tiến vào bảo điện, lập tức nhìn về phía hai bên, sau đó trong lòng đại hỉ.

Hai bên tràn đầy đặt từng cái từng cái bình thuốc, căn cứ kinh nghiệm, nơi này chính là đan bảo điện, lúc trước các tộc là tùy ý tuyển lựa bảo điện, thế nhưng có thể chọn được đan bảo điện, Thiên Long tộc số mệnh rất đủ a!

Tuy rằng muốn đoạt được chia đều, thế nhưng đó là ở nửa phần sau, lúc này cướp bảo nhưng là vào túi tiền mình.

Tiến vào cái khác Thiên Long tộc nhân cũng là hưng phấn lên.

“Đan bảo điện!”

“Ha ha ha, quả nhiên, chúng ta Thiên Long tộc số mệnh thuận lợi!”

“Chúng ta có Long Tượng tộc đệ, đương nhiên sẽ thuận buồm xuôi gió!”

“Các ngươi mau nhìn, ta trời, đó là thần tạo đan a!”

Thiên Long tộc nhân mắt tỏa tinh quang, nuốt ngụm nước nhìn hai bên bình

thuốc.

Thiên Long lão tổ thăm dò tiến vào, có điều rất nhanh nhưng ngừng lại, nhìn trong hư không nằm dày đặc lôi đình, phiền muộn quay đầu, nói rằng, “Long Tượng, xem ngươi!”

Vương Bảo gật gật đầu, cười nói, “chút lòng thành!”

Híp mắt lại, Vương Bảo khá cao.

Có điều, vào giờ phút này, hắn Kính Tượng Phân Thân nhưng là dĩ nhiên tiến vào trong hư không cấm chế bên trong.

Nhìn từng cái từng cái bình thuốc, Vương Bảo hơi cười, bắt đầu lớn càn quét hình thức.

Vương Bảo bản tôn ngừng lại, “Trừng lớn” con mắt, nhìn đặt bình thuốc thạch giá, theo Kính Tượng Phân Thân thu lấy, trên giá bằng đá bình thuốc ở một bình bình biến mất.

Không khí đều phảng phất đọng lại.

Rất nhanh, từng đạo từng đạo khó có thể tin kinh ngạc thốt lên vang lên.

“Vụ thảo!”

“Tình huống thế nào, đan dược làm sao ở biến mất?”

“Lão tổ, làm sao bây giờ? Long Tượng tộc đệ, dành thời gian a!”

“Đáng chết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Thiên Long lão tổ khuôn mặt vặn vẹo, nhìn biến mất đan dược, một cái lão huyết suýt nữa phốc đi ra!

Hắn cũng không hạ lệnh nhường Vương Bảo mau chóng thu lấy, bởi vì lúc này, đan dược đã...

Mộc hữu!

Vương Bảo ra tay tốc độ tự nhiên là cực nhanh.

Trầm trọng tiếng thở dốc nghĩ ra đến, tận mắt đến tạo hóa biến mất, này đả kích là cực kỳ to lớn.

Một cái Thiên Long tộc lão người mặt âm trầm nói rằng, “này không nên a, Phạm Thiên trong đạo trường bảo vật, xưa nay đều không có vô duyên vô cớ biến mất qua!”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, trực tiếp khống chế Kính Tượng Phân Thân mở miệng, cười nói, “đương nhiên sẽ không vô duyên vô cớ biến mất, đây là ta làm ra!”

Này vừa nói.

Không khí lần thứ hai yên tĩnh lại.

Này thanh âm quen thuộc.

Ma trứng!

Là mẹ nó Vương Đại Chùy?

Thiên Long lão tổ lập tức run rẩy lên, đây là khí, con ngươi trong nháy mắt sung huyết, sát khí cuồn cuộn bộc phát ra, nhìn chăm chú hư không, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “Vương! Đại! Chùy!”

“Là ta nha!”

Vương Bảo nhường Kính Tượng Phân Thân tạm dừng [thần không có mặt chứng minh] hiệu quả, lộ ra thân hình đến.

Vòng chéo tay, Kính Tượng Phân Thân đứng ở trên hư không, tựa như cười mà không phải cười ánh mắt nhìn Thiên Long lão tổ.

Đúng là Vương Đại Chùy!

Thiên Long tộc nhân lần thứ hai kinh ngạc.

Bọn họ nghĩ như thế nào cũng không nghĩ đến, Vương Bảo đến cùng là làm sao tiến vào, lại là làm sao cướp ở tại bọn hắn đằng trước, đem bảo vật thu lấy tới tay.

Vương Bảo thản nhiên Issho (cười), nói rằng, "như thế nào, kinh không kinh hỉ? Ý không ngoài ý muốn? Đúng hay không có loại bị ta đập một gậy dắt lừa thuê? Ha ha, có là được rồi, để cho các ngươi cần phải hận ta, này, chính là đánh đổi!"

Nói xong.

Vương Bảo dùng ra [thần không có mặt chứng minh], Kính Tượng Phân Thân thân ảnh biến mất.

"Sớm nói cho các ngươi, đây chỉ là một bắt đầu rồi, lão tử lần này cần để cho các ngươi cửu đại thị tộc, một cọng lông gà cũng không chiếm được!"

Thiên Long lão tổ khí lồng ngực đều dường như muốn nổ tung, đỏ mặt, nổi giận đùng đùng, bàng bạc sát ý căn bản không ngừng được tứ tán.

Thiên Long tộc nhân vẻ mặt cực kỳ phức tạp, bọn họ có chút tay chân luống cuống!

Vương Bảo, nhường bọn họ đau lòng, khủng hoảng, cũng có chút vô lực, không nói cái khác, chỉ là Vương Bảo này ẩn nấp công phu, khe nằm, quả thực không có cách nào chơi a!

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo bản tôn ho nhẹ một tiếng, nhẹ giọng nói, "lão tổ, không nên tức

giận, không phải là một ít đan dược sao, chúng ta coi như chưa từng tới được rồi!”

Thiên Long lão tổ đau thấu tim gan, hắn không có gì để nói, bởi vì hắn biết Phạm Thiên đạo trường đan dược giá trị, đó là ngay cả hắn cảnh giới này đều thập phần trông mà thèm bảo đan!

Lửa giận ánh mắt nhìn quét hư không, Thiên Long lão tổ nội tâm rít gào không ngớt.

Vương Đại Chùy, ngươi chờ, chúng ta không rất sao xong!

...

...

Vương Bảo đương nhiên sẽ không chỉ bắt lấy Thiên Long tộc hố.

Phạm Thiên đạo trường rất nhiều bảo điện, trên căn bản đều có trận pháp hoặc là cấm chế ngăn cản.

Rất nhanh.

Chư tộc liền gặp một hồi về mặt tâm linh to lớn đòn nghiêm trọng.

Vốn là, bọn họ chính ở chỗ này nỗ lực phá trận, thế nhưng sau đó liền gặp phải đòn nghiêm trọng, trơ mắt nhìn trong bảo điện bảo vật biến mất, từng cái từng cái mờ mịt cực kỳ!

Hồi lâu qua đi.

Cửu đại thị tộc từ trong bảo điện đi ra, đều là hồn bay phách lạc.

Thiên Long lão tổ vừa nhìn cái khác thị tộc dáng dấp, liền biết rồi bọn họ cũng chịu đến đồng dạng đãi ngộ, trong khoảng thời gian ngắn, dĩ nhiên có chút thoải mái!

Đại gia thảm, mới công bằng a, nếu không, cái kia nhiều chán ngán!

Còn lại mấy lớn thị tộc căn bản không biết là Vương Bảo làm ra, vì lẽ đó đối mắt nhìn nhau, đều là thập phần ngạc nhiên.

Hỏi dò bên dưới mới ngơ ngác phát hiện, nguyên lai cái khác thị tộc trong bảo điện bảo vật cũng rất sao biến mất rồi.

Thiên Long lão tổ thấy thế, khẽ thở dài một hơi, cắn răng trầm giọng thấp quát, "Là Vương Đại Chùy làm ra, trước hắn lộ mặt!"

Chư tông lão tổ ngây người như phỗng, phản ứng lại, từng cái từng cái toàn thổ huyết!

"Đáng chết, ta liền biết!"

"Vương Đại Chùy... Tên khốn này, hắn làm sao dám a..."

"Hắn liền tổ địa cũng dám nổ, hắn còn có cái gì không dám?"

"Hắn làm sao làm được? Lão phu căn bản không có một chút nào phát hiện!"

Lão già nhóm sắc mặt đều là khó nhìn xuống đến.

Biết, không nhìn thấy, bắt không tới, này uất ức cảm giác khỏi nói rất mạnh Liệt!

Trong bảo điện đã trống rỗng rồi, rất nhiều Yêu tộc đều là rất sa sút tinh thần, Thiên Long lão tổ bọn họ không cam lòng bắt đầu chung quanh lục soát Vương Bảo tung tích, thế nhưng là không thu hoạch được gì!

Liền như thế thời gian trôi qua, rốt cục, Nhân tộc tam đại tông, lên sàn!

Bước lên Phạm Thiên Thê, ba đại tông môn lão tổ sắc mặt đều là âm trầm cực kỳ, nhìn rất nhiều đứng bảo điện ở ngoài Yêu tộc, ai cũng không lên tiếng!

Mà là hướng về trong bảo điện chạy đi!

Cũng không lâu lắm, tam đại tông võ giả liền đi ra, trong ánh mắt phun trào lửa giận!

Tiếp tục tòa tiếp theo bảo điện, một lát sau đi ra, khuôn mặt bắt đầu vặn vẹo!

Mãi đến tận kiểm tra xong hết thảy bảo điện!

Tam đại tông lão tổ sắc mặt, đã là đen phảng phất đáy nồi, trong đó cái kia Vô Lượng Sơn lão tổ nhìn về phía Thiên Long lão tổ, gầm nhẹ nói, "Long huynh, các ngươi Yêu tộc còn đúng là tàn nhẫn a, một điểm bảo vật cũng không lưu lại..."

Thiên Long lão tổ khóe miệng co giật, tâm tình không tốt hắn tức giận quát, "Lưu ngươi muội, lão tử bảo vật đều bị người cướp đoạt!"

Vô Lượng Sơn lão tổ nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Thiên Long lão tổ, châm chọc nói, "ngươi cảm thấy loại này lời nói dối, ta sẽ tin?"

Thiên Long lão tổ tức giận nói, "ngươi yêu có tin hay không!"

"Khe nằm! Ngươi không biết xấu hổ!"

Vô Lượng Sơn lão tổ khí nổ, hắn cảm thấy đến Thiên Long lão tổ đang đùa hắn chơi.

Không Cực Tinh không cùng thần tuyền tông lão tổ liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt, đều là mang theo sát cơ nồng nặc.

Những này đáng chết Yêu tộc.

Thực sự là một điểm chỗ trống cũng không lưu lại a!

Không biết.

Thiên Long lão tổ bọn họ đã oan ức đến bạo.

Các ngươi cho rằng lão tử được mùa lớn

Rắm!

Lão tử mới là bị thương nặng nhất cái kia, bảo vật bị cướp, còn bị hiểu lầm, trăm miệng cũng không thể bào chữa, đại gia, Vương Đại Chùy a Vương Đại Chùy, thù này không đội trời chung...

------oOo------

Chương 761: Đây cũng quá có thể trang bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phạm Thiên trong đạo trường bầu không khí từ vừa mới bắt đầu liền tiến vào nghiêm nghị trạng thái.

Nhân tộc tam đại tông thực sự là tức hỏng rồi, cảm thấy Yêu tộc quá mức Tham Lam, một điểm lông gà cũng không lưu lại, này tuyệt bức không thể nhẫn nhịn a!

Nếu như chờ đến cơ hội, bọn họ sẽ đem Yêu tộc cửu đại thị tộc hận đến hoài nghi nhân sinh!

Không muốn hoài nghi Nhân tộc tam đại tông thực lực.

Có thể ở Thiên Yêu Đại Giới cái này Yêu tộc thế giới sinh tồn, hơn nữa, còn có thể cùng Yêu tộc chia đều địa bàn, ba đại tông môn thực lực không thể nghi ngờ!

Không nói cái khác.

Căn cứ Yêu tộc truyền thừa nhắc nhở, Nhân tộc tam đại tông bên trong có siêu cấp lão Quỷ, thực lực vượt qua Chân Thánh cảnh!

Nếu không có là kiêng kỵ Cổ Yêu để lại sức mạnh phòng ngự, Nhân tộc hay là từ lâu đem Yêu tộc đuổi ra Thiên Yêu Đại Giới.

Hết thảy mọi người đang đợi.

Phạm Thiên đạo trường bữa tiệc lớn còn chưa chính thức bắt đầu đây.

Rất lâu sau đó sau khi.

Nương theo một đạo tiếng rung, hư không thình lình xuất hiện ông lão.

Người lão giả này không có thực thể, xuất hiện sau khi, Thiên Long lão tổ bọn họ cũng tốt, Nhân tộc tam đại tông lão tổ cũng được, hầu như đều là lộ ra cung kính ánh mắt, chắp tay hành lễ, "Bái kiến đạo trường thủ hộ!"

Ông lão rõ ràng là Phạm Thiên đạo trường người thủ hộ.

Mặt không hề cảm xúc đạo trường thủ hộ ông lão nhìn quét một chút, liền nhạt âm thanh nói, "hết thảy nắm giữ Đạo Tử Lệnh, đứng ra!"

Yêu tộc trong đội ngũ, không ít Yêu tộc thanh niên đạp bước mà ra, thần sắc kích động.

Thiên Long tộc nhân bên trong, Long Kiếm thiếu chủ hít sâu một hơi, cắn răng, đạp bước đi ra, hắn rất kích động, bởi vì bị Vương Bảo áp chế lâu như vậy, rốt cục đến phiên hắn biểu hiện.

Hắn muốn cho Thiên Long tộc hết thảy tộc nhân biết biết, ai, mới thật sự là Thiên Long tộc thiên kiêu!

Yêu tộc đi ra mười một cái.

Nhân tộc nhưng là đi ra đầy đủ mười lăm người!

Nhìn thấy Nhân tộc thiên kiêu số lượng, Thiên Long lão tổ sắc mặt của bọn họ đều là có chút khó coi.

Đạo trường thủ hộ ông lão trầm mặc một hồi, liền trầm giọng nói, "Phạm Thiên đạo trường, chính là Thiên Quân để lại, lão phu, vì là Thiên Quân dưới trướng Servant, các ngươi có thể gọi ta là Bạch đại nhân!"

Yêu tộc thiên kiêu cùng Nhân tộc thiên kiêu dồn dập hành lễ vấn an.

Ông lão Bạch đại nhân nghiêm nghị nói, "Thiên Quân truyền thừa, không phải người có đại khí vận không thể được, không phải lớn nghị lực người không thể được, không phải lớn thiên phú người không thể được, nhưng,

Thiên Quân nhân thiện, bọn ngươi lần này dù cho không chờ đến đến Thiên Quân truyền thừa, chỉ cần tham dự, liền cũng có thông thiên tạo hóa, đối với bọn ngươi hạ giới võ giả mà nói, Thiên Quân để lại phổ thông bảo vật, cũng là chí bảo!"

Không ít thiên kiêu đều là nuốt ngụm nước bọt, chuyện này bọn họ đã bị trưởng bối từng căn dặn.

"Phía dưới, tiến hành cửa thứ nhất thử thách!"

Ông lão Bạch đại nhân nhạt âm thanh nói, "cửa thứ nhất, thử thách chính là tiềm lực!"

Nói chuyện thời điểm.

Ở trong hư không, đột nhiên xuất hiện một khối to lớn thạch bia, rơi xuống đất.

Thạch bia nhìn như bình thường, nhưng theo bên trên từng đạo từng đạo ánh sáng văn lấp loé, liền có vẻ thần bí lên.

Ông lão Bạch đại nhân tiếp tục nói rằng, "đây là Thiên Quân tự tay luyện chế chí bảo, tiềm lực bia, bọn ngươi người truyền thừa có thể lần lượt ở trong đó mở hiện năng lực của chính mình, tiềm lực bia thì sẽ cảm ứng, phân tích, cuối cùng đến ra tiềm lực của ngươi tích phân!"

"Căn cứ Thiên Quân quy tắc, tiềm lực tích phân vượt qua một trăm, liền có thể qua ải, thấp hơn một trăm, mỗi người một cái Thiên Quân bảo vật, nhưng sẽ đào thải!"

"Bắt đầu đi!"

Yêu tộc thiên kiêu cùng Nhân tộc thiên kiêu đều là lẫn nhau căm thù liếc mắt nhìn.

Đột nhiên.

Long Kiếm thiếu chủ cái thứ nhất đi ra.

Hàng này nóng lòng biểu hiện, hơn nữa, hắn cũng thập phần tự tin, tiềm lực của hắn vô cùng, đây chính là công nhận.

“Tay dán với tiềm lực bia bên trên!” Ông lão Bạch đại nhân dẫn dắt nói.

Long Kiếm thiếu chủ biết quá trình, vì lẽ đó, tới gần tiềm lực bia sau khi, tay dán ở phía trên, hắn thần hồn phảng phất bị hút vào, xuất hiện ở một đạo không gian bên trong, sau đó, bắt đầu triển khai kiếm quyết.

Long Kiếm thiếu chủ đắc ý nhất, chính là kiếm đạo của chính mình!

Tất cả hoàn thành, Long Kiếm thiếu chủ thần hồn khôi phục, buông tay ra, tiềm lực bia bên trên, đột nhiên bay lên một đạo linh quang.

Ông lão Bạch đại nhân kinh ngạc liếc mắt nhìn Long Kiếm thiếu chủ, sau đó gật gù, cười nhạt nói, “không sai, 150 tiềm năng, ngươi coi như ở thần đình, cũng là hiếm có thiên kiêu!”

Long Kiếm thiếu chủ rất kích động, bởi vì hắn nghe Thiên Long lão tổ đã nói, trước tiềm năng bia, cao nhất cũng mới hơn 120!

Mà hắn hơn 150!

Trực tiếp thứ nhất a!

Còn có so với cái này, càng thoải mái hơn sao?

“Đa tạ tiền bối tán dương!”

Long Kiếm thiếu chủ quay về ông lão Bạch đại nhân chắp tay cười nói.

Nói xong, Long Kiếm thiếu chủ xoay người, ánh mắt của hắn lập tức đặt ở Vương Bảo trên người, hơi ngẩng đầu, ánh mắt lộ ra nhằm vào!

Còn lại hai tộc thiên kiêu đều là nuốt ngụm nước bọt, rất là kinh hãi.

Long Kiếm thiếu chủ thiên phú tuyệt cao, 150 tiềm năng tích phân, vượt xa dĩ vãng.

“Tiếp tục!”

Ông lão Bạch đại nhân nhạt tiếng nói.

Cái khác thiên kiêu nhất thời chuyển động, từng cái từng cái đi ra, đồ chơi này cũng không có gì tốt cướp, ai trước tiên ai sau căn bản không khác biệt.

“108 điểm tiềm năng tích phân, qua ải!”

“Không sai, 110 điểm... Qua ải!”

“Rất đáng tiếc, ngươi chỉ có chín mươi chín điểm, kém không có chút nào hành, lui về đi!”

Chín mươi chín điểm thằng xui xẻo này là Khiếu Nguyệt Thiên Lang tộc thiên kiêu, lúc này mặt như màu đất, rất là không cam lòng, phiền muộn thở dài, lùi tới Yêu tộc trong đội ngũ!

Dần dần mà.

Cuối cùng chỉ còn dư lại Vương Bảo.

Đầy đủ hai mươi sáu cái hai tộc thiên kiêu, thế nhưng qua ải, nhưng cũng chỉ có mười cái, trực tiếp quét xuống hơn một nửa!

“Tiểu tử, đến ngươi!”

Ông lão Bạch đại nhân hé mắt, nhìn Vương Bảo một chút, chuyện lúc trước, hắn nhưng là biết đến.

Vương Bảo đứng dậy, run run người, đột nhiên nói rằng, “tiền bối, ta nếu

như tiềm năng quá cao, đúng hay không có thể trực tiếp thu được Thiên Quân truyền thừa?”

Này vừa nói.

Yêu tộc đại lão đều là dở khóc dở cười, cái khác yêu tu khóe miệng co giật, mà Nhân tộc các võ giả, nhưng là mũi đều tức điên.

Này khẩu khí, thật rất sao lớn a!

Mà ông lão Bạch đại nhân, cũng là có chút không nói gì, lắc đầu một cái nói rằng, “này đương nhiên không thể, có điều, nếu như ngươi tiềm năng đủ cao, lão phu đúng là có thể làm chủ, nhường ngươi ở Thiên Quân bảo khố, tùy ý lựa chọn một cái bảo vật!”

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “kỳ thực này đều là phiền phức, bởi vì này Thiên Quân truyền thừa, nhất định sẽ về ta, tiền bối thử thách, chỉ là đang lãng phí thời gian mà thôi!”

Hai tộc võ giả đều là vô lực nhổ nước bọt, đây cũng quá có thể trang bức!

Mà Vương Bảo, không cần phải nhiều lời nữa, đạp bước tiến lên, tay kề sát ở tiềm lực bia bên trên, tâm hồn hút vào, xuất hiện ở không gian bên trong.

Đồ chơi này đo lường tiềm lực.

Thế nhưng Vương Bảo các loại năng lực, đều ẩn chứa vô tận tiềm lực.

Suy nghĩ một chút, Vương Bảo liền tùy ý luyện chế một viên đan dược, bên trong không gian này, chỉ cần Vương Bảo suy nghĩ, liền có thể cụ hiện ra, chỉ có điều không phải thật sự mà thôi!

Luyện đan hoàn thành, Vương Bảo tâm hồn trở về, tay vừa rời đi tiềm lực bia, tiềm lực bia liền dường như muốn nổ bình thường, xuất hiện một đạo to lớn vầng sáng!

Ông lão Bạch đại nhân trực tiếp kinh ngạc đến ngây người..

Yêu tộc cùng Nhân tộc võ giả cũng đều là mộng bức.

Vương Bảo xem xét một chút, rất là bất mãn nói, “Làm sao mới một vạn tiềm lực? Ta cảm thấy ta có thể đạt đến mười vạn, tiền bối tiềm lực này bia rất vô căn cứ a...”

------oOo------

Chương 762: Ta có 0 vạn tiềm lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu tộc cùng Nhân tộc không ít võ giả đều muốn doạ co quắp!

Ngơ ngác nhìn cái kia đại diện cho một vạn tiềm lực vầng sáng, tâm tư trống rỗng.

Người khác tiềm lực đều là mấy chục một trăm.

Cao nhất còn phá kỷ lục, đó mới một trăm năm!

Ngươi đây?

Ngươi một vạn a khe nằm!

Không có so sánh sẽ không có thương tổn!

Đầy đủ một vạn tiềm lực, này mẹ nó quá kích thích có hay không?

“Làm sao có khả năng có một vạn?”

Nhân tộc tam đại tông cường giả đầu váng mắt hoa, ánh mắt lộ ra khó mà tin nổi, bọn họ không thể nào tưởng tượng được, một vạn tiềm lực thiên kiêu trưởng thành, sẽ trâu bò thành hình dáng gì, đánh nổ Nhân tộc không phải không thể a!

Cường giả yêu tộc nhưng là biểu thị phục rồi!

Vương Bảo trước quá đáng, vào giờ phút này đều không phải như vậy quá đáng, dù sao, người tiềm lực cao a, một vạn tiềm lực, này sẽ là bọn họ Yêu tộc tương lai mạnh mẽ nhất lão a, còn cừu thị? Cừu giời ạ đây, đó là tìm đường chết a!

Hai tộc thiên kiêu tâm thái nổ tung, ngơ ngác nói không ra lời.

Chỉ có Long Kiếm thiếu chủ.

Hàng này vặn vẹo.

Tâm linh vặn vẹo.

Khuôn mặt vặn vẹo.

Nói chung có thể vặn vẹo, hắn đều vặn vẹo, hắn thở hổn hển nhìn chằm chằm Vương Bảo, hắn bỗng nhiên gầm nhẹ nói, "dối trá đi! Làm sao có khả năng có một vạn tiềm lực! Đây tuyệt đối không thể! Bạch đại nhân, ngài nhất định phải công chính a!"

Lời kia vừa thốt ra.

Nguyên bản cười phảng phất một viên kẹo Thiên Long lão tổ, âm trầm trong nháy mắt phảng phất có thể giọt ra kẹo dịch đến.

Thiên Long tộc nhân cũng là một hồi không nói gì nhìn Long Kiếm thiếu chủ, trong lòng thầm nói, ma trứng, người ta Long Tượng tộc đệ không oan ức ngươi a, ngươi mẹ nó chính là một cái nhỏ nhen.

Còn lại võ giả phản ứng bất nhất, còn ông lão Bạch đại nhân, lão già này vừa nãy đã hoàn hồn, có điều, lại không lên tiếng.

Vào giờ phút này, bị Long Kiếm thiếu chủ nhắc nhở, ông lão Bạch đại nhân hít sâu một hơi, trầm giọng mở miệng nói, "dối trá, này tuyệt đối không thể! Một vạn tiềm lực... Nói thật, cũng đúng là khoáng cổ thước kim... Vô tiền khoáng hậu! Như vậy đi, tiểu tử, ngươi thử một lần nữa, nhìn kết quả! Lần này, lão phu sẽ đích thân nhìn chằm chằm!"

Long Kiếm thiếu chủ tinh thần đại chấn.

Thử một lần nữa?

Ha ha!

Long Tượng, lão tử liền rất sao không tin, có Bạch đại nhân nhìn chằm chằm, ngươi còn có thể dối trá!

Cho tới không dối trá?

Ta phi!

Này mẹ nó làm sao có thể chứ!

Lão tử mới một trăm năm tiềm lực, ngươi một vạn tiềm lực? Ta tin ngươi cái quỷ, loại này thái quá sự tình, làm sao có khả năng sẽ phát sinh? Gần một trăm ta mới có thể đuổi cái trước một? Ta chùi, ta rất sao không phải đại Ngốc so với!

Vương Bảo vẻ mặt như thường, chỉ là liếc mắt một cái Long Kiếm thiếu chủ, nhạt âm thanh nói, "tiền bối, người khác hoài nghi ta, ta liền muốn một lần nữa thử một lần nữa? Chuyện này đối với ta mà nói, không công bằng chứ?"

Ông lão Bạch đại nhân cười khổ một cái, do dự nói rằng, "như vậy đi, lão phu... Lão phu nhiều cho ngươi một lần lựa chọn bảo vật cơ hội được rồi!"

Vương Bảo hé mắt, cười nói, "thế mới đúng chứ! Nếu tiền bối rộng thoáng, vậy ta cũng không thể keo kiệt, liền thử một lần nữa đi, cũng làm cho một cái nào đó ngu ngốc biết biết, cái gì, gọi là chênh lệch!"

Một cái nào đó ngu ngốc sắc mặt âm trầm đáng sợ, dù cho biết nói chính là chính mình, thế nhưng hắn quyết định không lên tiếng.

"Ha ha, Yêu tộc chính là rất hóa dã thú, lúc này mới vừa mới bắt đầu, liền đấu tranh nội bộ!"

Vô Lượng Sơn lão tổ đột nhiên mở miệng, âm thanh ẩn chứa nồng nặc chê cười.

Thiên Long lão tổ bọn họ đối với hắn trợn mắt nhìn, chỉ có điều, nhưng cũng không nói ra được phản bác đến.

Long Kiếm thiếu chủ này tướng ăn quá khó coi.

Khó coi đến liền Thiên Long lão tổ đều đối với hắn thất vọng đến cùng, không muốn tranh biện!

Nhìn Long Kiếm thiếu chủ, nhìn lại một chút Vương Bảo, Thiên Long lão tổ nội tâm không khỏi cảm thán chính mình lúc trước đúng là mắt bị mù a.

Ở muôn người chú ý ở trong.

Vương Bảo lần thứ hai tiến lên, tay kề sát ở tiềm lực bia bên trên.

Lần này tâm hồn tràn vào, ông lão kia Bạch đại nhân bóng người, thình lình cũng xuất hiện ở không gian bên trong.

Vương Bảo truyền ra chập chờn tiếng, "Tiền bối, ta tiềm lực quá cao làm sao bây giờ? Đồ chơi này sẽ không bể mất chứ?"

Ông lão Bạch đại nhân rất là không nói gì, truyền ra thở dài thanh âm, "Tiểu tử, không nên trì hoãn thời gian!"

Vương Bảo híp mắt, chỉ là nghĩ đến một giây đồng hồ, liền quyết định hù chết bên ngoài những kia ngớ ngẩn, tâm hồn thân thể chỗ ngực bụng, lập loè ra một đạo cường quang, lóe lên một cái rồi biến mất!

Sau một khắc, Vương Bảo biến mất.

Ông lão Bạch đại nhân có chút mộng bức, bởi vì liền hắn cũng nhìn không hiểu, lùi sau khi đi ra ngoài, Vương Bảo bàn tay đã rời đi tiềm lực bia!

Mà lần này.

Tiềm lực bia thình lình rung động lên!

Rung động đầy đủ mười hơi thở lâu dài.

Sau một khắc.

Nương theo một đạo nổ vang, tiềm lực bia dĩ nhiên bùng nổ ra một đạo lớn vô cùng vòng sáng, vầng sáng này mở lớn, bên trong xuất hiện vài chữ.

Nhìn rõ ràng chữ viết sau khi.

Toàn trường, yên tĩnh đáng sợ!

Quả thực là nghe được cả tiếng kim rơi!

Hồi lâu sau.

Một đạo sợ hãi không thôi gầm nhẹ, mới nghĩ ra đến, "Tê liệt, này tính cái gì? Cực... Cực hạn? Cái gì đồ chơi liền cực hạn? Liền không cái cụ thể trị số sao?"

Tiềm lực bia vòng sáng bên trong chữ dấu vết, rõ ràng là cực hạn hai chữ.

Chỉ có điều.

Sẽ ở đó âm thanh sau khi rơi xuống đất, tiềm lực bia phảng phất có linh trí bình thường, lần thứ hai chấn động một chút, sau đó, cái kia vòng sáng bên trong thêm ra đến mấy dòng chữ, "Tham khảo con số, trăm vạn!"

A phốc!

Cái kia trước mở miệng nói chuyện, chính là Vô Lượng Sơn lão tổ.

Lão già này ngơ ngác nhìn trăm vạn hai chữ, một cái lão huyết rốt cục nhịn không được, biểu bắn ra!

Những người còn lại tộc cùng với yêu tu, cũng không khá hơn chút nào.

Coi như là ông lão Bạch đại nhân, cũng là cảm giác thấy hơi mê muội, hết sức mộng bức.

Trăm vạn tiềm lực!

Này mẹ nó đã là tiềm lực bia cực hạn.

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, liền Thiên Quân tự mình luyện chế tiềm lực bia, cũng đã không cách nào thỏa mãn Vương Bảo.

Vương Bảo nhưng đối với này rất hài lòng, dù sao cũng là Cổ Thần mạnh nhất thần thể, Cổ Tàng Thể thứ nhất bảo tàng Chí Tôn Quang, có này thần thể, tiềm lực một trăm vạn, không cao lắm!

Vương Bảo cũng không lên tiếng, hắn cảm giác mình hiện tại coi như không nói lời nào, cũng thập phần trang bức, chỉ là bên tai truyền đến tinh luyện giá trị, cũng đã nổ tung.

“Tiểu tử ngươi...”

Ông lão Bạch đại nhân cực kỳ phức tạp nhìn Vương Bảo.

Trước hắn không thấy rõ, Vương Bảo ngực bụng đoàn kia chỉ là cái gì.

Thế nhưng hắn có bản năng trực giác, cái kia ánh sáng (chỉ) rất đáng sợ!

Cho tới dối trá? Ông lão Bạch đại nhân có thể xác định, này không phải dối trá, vậy thì là Vương Bảo năng lực!

Tiềm lực trăm vạn năng lực a!

Ta chùi, này dù cho là đặt ở thần đình, cũng là vô tiền khoáng hậu, siêu cấp nghịch thiên, đủ để treo lên đánh thần đình những kia con mắt sinh trưởng ở cái trán siêu cấp thiên kiêu vô số lần!

Thời khắc này, ông lão Bạch đại nhân thậm chí có loại trực tiếp đem Thiên Quân truyền thừa giao cho Vương Bảo kích động, cuối cùng cố nén mới

nhịn xuống!

Mà tiềm lực trăm vạn, cũng triệt để chấn động Nhân tộc võ giả, triệt để chấn động rồi yêu tu.

Thiên Long lão tổ bọn họ kích động suýt chút nữa mê muội, nội tâm gầm nhẹ Bất Hủ, cái khác Yêu tộc thị tộc tâm phục khẩu phục, mắt mang kính nể cuồng nhiệt.

Cho tới Long Kiếm thiếu chủ.

Hàng này sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, lạnh cả người, dường như đặt mình trong vạn trượng kẽ băng nứt, đến hiện tại đều không thể hoàn hồn!

Hắn không thể nào tưởng tượng được, tiềm lực trăm vạn là cái gì quỷ.

So với cái này, hắn tình nguyện tin tưởng Vương Bảo tiềm lực chỉ có một vạn, vậy hắn, còn có thể thấy được, mò, tiềm lực trăm vạn? A phốc, còn xem cái rắm a, quăng hắn vứt ra một vạn cái tinh tế a!

Ông lão Bạch đại nhân hít sâu một hơi, bỗng nhiên trầm giọng nói, “tiểu tử, trăm vạn tiềm lực, ngươi có thể nói là lão phu bình sinh nhìn thấy người số một, trấn áp vạn vạn cố đô không quá đáng! Nếu như ngươi có thể được Thiên Quân truyền thừa, ta nghĩ Thiên Quân lão nhân gia người, cũng sẽ hết sức vui mừng, có điều, quy củ không thể phá, thử thách còn phải tiếp tục!”

“Đang tiếp tục trước, lão phu lúc trước đáp ứng ngươi, phải cho ngươi khen thưởng, xét thấy ngươi nghịch thiên, lão phu quyết định, cho ngươi ba lần lựa chọn cơ hội... Ngoại trừ Thiên Quân truyền thừa báu vật, Thiên Quân bảo khố bên trong bảo vật, ngươi cũng có thể tuyển!”.

Lời nói tới chỗ này.

Ông lão Bạch đại nhân đột nhiên quỷ dị Issho (cười), “Chỉ có điều, lão phu sẽ không nói cho ngươi chúng nó chân chính tác dụng, này muốn xem ngươi nhãn lực của chính mình...”

------oOo------

Chương 763: Bị hận tự bế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ông lão Bạch đại nhân khiến loài người cùng Yêu tộc hai tộc võ giả đều là đố kị cực kỳ.

Thiên Quân trong bảo khố, mặc cho (đảm nhiệm) tuyển ba cái bảo vật!

Mặc cho (đảm nhiệm) tuyển a!

Khe nằm!

Điều này có ý vị gì, không cần nói cũng biết!

Đây chính là có thể chọn được Thiên Quân trong bảo khố giá cao giá trị bảo vật.

Ba lần cơ hội, dù cho không biết bảo vật thuộc tính, thế nhưng, cũng không đến nỗi điểm vác một cái bảo vật siêu đẳng đều tuyển không tới chứ?

Mà theo ông lão Bạch đại nhân nhẹ nhàng phất tay, tiềm lực bia biến mất, cùng lúc đó, một đạo thu nhỏ lại bản tinh không, xuất hiện ở tinh không!

Ở tinh không bên trong, có mấy trăm lóng lánh Tinh Thần, những kia chính là Thiên Quân báu vật!

Những này báu vật có chính là binh khí, có nhưng là vật phẩm, không có khí tức hiển lộ, nhưng cũng không che lấp ngoại hình.

Ông lão Bạch đại nhân ánh mắt mang theo ý cười, đối với Vương Bảo nói rằng, “tuyển đi, ba lần cơ hội!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, muốn cho hệ thống dò xét, lại bị hệ thống báo cho bảo vật không ở này không gian, không cách nào dò xét!

Điều này làm cho Vương Bảo cũng có chút bất đắc dĩ.

Có điều nhưng vào lúc này, lão cẩu thanh âm dồn dập, đột nhiên vang lên, "Khe nằm, lão Vương, cảm giác đến rồi! Tuyển cái kia búa! Cái kia màu tử kim búa! Còn có cây đao kia, thấy không, cái kia đem đoạn đao! Còn có khối này màu đen tảng đá, Cẩu gia cảm giác được, nuốt này ba cái bảo vật, Cẩu gia liền trâu bò quá độ!"

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, ánh mắt nhìn.

Màu tử kim búa ở trong đó cũng không nổi bật, mà đoạn đao... Nhường Vương Bảo tự chọn, phỏng chừng liếc mắt nhìn liền qua, còn khối này màu đen tảng đá, Vương Bảo càng thêm không sẽ để ý.

Chỉ có điều.

Nếu lão cẩu có thể cảm ứng được, đồng thời, đối với hắn có siêu cường chỗ tốt, Vương Bảo cũng không do dự nữa!

Quay về ông lão Bạch đại nhân vừa chắp tay, Vương Bảo cười nhạt nói, "tiền bối, tài chính búa, đoản đao, hắc thạch, đây chính là sự lựa chọn của ta!"

Ông lão Bạch đại nhân ánh mắt ngẩn ra, sau đó liền buồn bực nói, "Tiểu tử ngươi..."

Hắn cũng không biết nên nói Vương Bảo là nhãn lực kỳ cao, vẫn là mù tuyển.

Ngoại trừ cái kia đem màu tử kim búa, xem như là siêu cấp báu vật ở ngoài, hai loại khác, xem như là Thiên Quân thu gom, đồng thời, liền Thiên Quân đều không làm rõ lai lịch của nó.

Nhưng.

Điều này cũng gián tiếp nói rõ kết thúc đao cùng hắc thạch bất phàm!

Nếu Vương Bảo làm ra lựa chọn, ông lão Bạch đại nhân cũng không cần phải nhiều lời nữa, đem ba cái bảo vật lấy ra, bảo vật bay về phía Vương Bảo, bị Vương Bảo cất đi.

Này lại dẫn tới không ít ánh mắt hâm mộ, nhìn về phía Vương Bảo.

Ông lão Bạch đại nhân hít sâu một hơi, đón lấy nói rằng, "tiềm lực quan... Qua ải người mười cái!"

"Cửa ải thứ hai... Đồng dạng là thiên phú quan, thế nhưng, qua ải người, cần nắm giữ có thể truyền thừa Thiên Quân đại nhân công pháp thể chất cùng với ngộ tính!"

"Bọn ngươi cần lĩnh ngộ Thiên Quân tu công * hồi công] tầng thứ nhất... Căn cứ Thiên Quân lập xuống quy củ, chỉ có ở một nén nhang bên trong lĩnh ngộ thành công, mới có tư cách truyền thừa Thiên Quân y bát!"

"Ai qua này quan!"

"Ai chính là Thiên Quân người truyền thừa!"

Còn lại mười đại thiên kiêu đều là kích động lên.

Có thể không một bước lên trời, liền xem hiện tại!

Ông lão Bạch đại nhân sau khi nói xong, hờ hững phất tay, chớp mắt sau khi, một đạo cao bằng nửa người pháp ấn xuất hiện ở trong hư không.

"Đây là luân hồi ấn, bọn ngươi tâm hồn cảm ứng liền có thể, tự hiện tại lên, thời gian một nén nhang, bắt đầu đi!"

Rất nhiều thiên kiêu dồn dập ngồi khoanh chân, dán mắt vào luân hồi ấn.

Long Kiếm thiếu chủ nhất là nghiêm nghị.

Hàng này hậu tri hậu giác phát hiện, chính mình lúc trước quá sát bút (ngu

ngốc), thân vì chính mình người nhưng cuồng hận Vương Bảo, phỏng chừng dù cho là lão tổ đều đối với hắn có oán khí.

Lần này cần là không thể tuyệt địa phản kích, vậy hắn sau khi trở về, tháng ngày vách cheo leo dễ chịu không được!

Mà Vương Bảo, sau khi ngồi xuống, cũng bắt đầu cảm ứng lên.

Mặc dù đối với cái này luân hồi công không thế nào cảm thấy hứng thú, thế nhưng nói thế nào cũng là Thiên Quân công pháp, tu luyện một hồi bổ sung một hồi gốc gác cũng là không sai.

Có điều dốc lòng cảm ngộ sau khi, Vương Bảo liền thu hồi sự coi thường!

Này luân hồi công, rất đáng tin!

Đây là một môn công pháp nghịch thiên, đồng thời tu luyện rõ ràng là thời gian nói, tu luyện thành công sau khi, dựa vào trong cơ thể luân hồi ấn, có thể tiến hành lúc hồi tưởng, cũng không phải là chân chính về mặt ý nghĩa thời gian hồi tưởng, mà là một loại phạm vi nhỏ nghịch lưu!

Đơn giản mà nói, dùng công pháp này đánh người, kẻ địch tu vi là một trăm, lúc đối chiến dài ra, có thể đem kẻ địch xoạt về năm mươi, này sẽ đánh kẻ địch hoài nghi nhân sinh!

Không sai công pháp!

Dùng để bẫy người, vậy thì thật là không thể tốt hơn.

Có cái cảm giác này, Vương Bảo lập tức để bụng, bắt đầu ở trong người ngưng tụ luân hồi ấn, cái này cũng là khó khăn nhất một bước!

Chỉ cần này nhập môn quan qua, liền có thể sửa luyện luân hồi công!

Nhưng chính là này nhập môn quan, dù cho là ở Thiên Quân thế giới, cũng

là tươi mới có người có thể tu luyện thành công!

Thời gian trôi qua...

Thời gian một nén nhang, cũng không lâu lắm.

Yêu tộc cùng Nhân tộc đại lão, đều là mang theo ánh mắt kỳ vọng, nhìn chính mình thiên kiêu.

Rốt cục.

Theo luân hồi ấn bùng nổ ra một đạo hiu hắt ánh sáng, sau một khắc, liền nhìn thấy Long Kiếm thiếu chủ thần sắc kích động cực kỳ càn rỡ bắt đầu cười lớn, "Luân hồi công! Luân hồi ấn... Ha ha ha, ta liền biết, ta chính là khí vận chi tử, ta Long Kiếm thiếu chủ, chính là này giới mạnh mẽ nhất kiêu! Ta thành công!"

Long Kiếm thiếu chủ bàn tay duỗi ra.

Nơi lòng bàn tay, một đạo bé nhỏ hiu hắt ánh sáng xuất hiện, này rõ ràng là thu nhỏ lại vô số lần luân hồi ấn, chỉ có to bằng ngón cái!

Nhưng.

Cái này cũng là luân hồi ấn!

Vậy thì đại diện cho, Long Kiếm thiếu chủ, đã lĩnh ngộ thành công!

Thấy cảnh này.

Thiên Long lão tổ cùng cái khác Thiên Long tộc đại lão đều là cả người rung mạnh, run rẩy lên, hưng phấn tột đỉnh!

Dù cho Long Kiếm lúc trước phạm sai lầm, thế nhưng vào giờ phút này, bọn họ cũng không thèm để ý.

"Đã đến giờ!" Ông lão Bạch đại nhân hé mắt, phất tay, to lớn luân hồi ấn

biến mất.

Sau đó, hắn nhìn về phía Long Kiếm thiếu chủ, vẻ mặt cũng có chút cao hứng, đợi nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng coi như có người có thể lĩnh ngộ luân hồi công, đối với hắn mà nói, này cũng là chuyện tốt.

"Có còn hay không lĩnh ngộ thành công?" Ông lão Bạch đại nhân nhìn về phía cái khác thiên kiêu, đặc biệt là Vương Bảo.

Vương Bảo đã mở mắt ra, cảm nhận được ông lão Bạch đại nhân tầm mắt, Vương Bảo sờ sờ cằm, thình lình tiến lên, nhìn Long Kiếm thiếu chủ luân hồi ấn, vẻ mặt quái lạ nói rằng, "đây chính là ngươi lĩnh ngộ luân hồi công? Cô đọng luân hồi ấn?"

Long Kiếm thiếu chủ miệt thị nhìn Vương Bảo một chút, vào giờ phút này, hắn dĩ nhiên không đem Vương Bảo để ở trong mắt, châm chọc nói, "không sai! Đây chính là ta luân hồi công, luân hồi ấn, làm sao? Ngươi không phục? A, Long Tượng tộc đệ, ngươi nhận mệnh đi, ta mới là thiên mệnh chi tử, mà ngươi, chỉ là một cái bất ngờ mà thôi!"

Vương Bảo không chút nào phiền, hơi cười, sau đó, vươn tay ra, nói rằng, "kỳ thực, ta cũng tu luyện thành công, có điều ta luân hồi ấn, cùng ngươi không giống nhau a, đến đến đến, ngươi nhìn nhìn đến cùng là nơi nào không giống nhau?"

Vương Bảo trên tay.

Một lồng ánh sáng lấp loé mà ra.

Sau đó là đạo thứ hai, đạo thứ ba...

Đầy đủ chín đạo vầng sáng, phảng phất từng cái từng cái quả cầu ánh sáng, mà những này quả cầu ánh sáng, toàn bộ đều là luân hồi ấn, chỉ có điều, Vương Bảo những này luân hồi ấn, mỗi cái đều có thể so với bóng rổ...

Long Kiếm thiếu chủ mộng bức!!

Hắn ngơ ngác nhìn một chút chính mình to bằng ngón cái luân hồi ấn, nhìn lại một chút Vương Bảo...

Hắn đột nhiên bắt đầu tự bế...

------oOo------

Chương 764: Là thời điểm lộ ra ta diện mạo thật sự!

Nguồn: EbookTruyen.VN

To bằng ngón cái luân hồi ấn.

Bóng rổ to nhỏ luân hồi ấn.

Vẫn là đầy đủ chín cái!

Cái gì là chênh lệch?

Đây chính là chênh lệch!

Long Kiếm thiếu chủ đều muốn tan vỡ, trên mặt hắn ngạo nghễ không lại, hắn cả người run rẩy, hắn đầy mặt khó có thể tin, hắn ngơ ngác nhìn Vương Bảo lòng bàn tay chín đạo luân hồi ấn, hắn mắt tối sầm lại, nghịch huyết hướng não, đều sắp đem đầu óc của hắn hướng không rồi!

Thời khắc này.

Long Kiếm thiếu chủ rất muốn chết.

Hắn cảm giác mình vừa nãy hành vi, rất sát bút (ngu ngốc)!

Hắn khoe khoang, hắn ngạo nghễ, hắn đối với Vương Bảo xem thường, vào giờ phút này, đều phảng phất hóa thành một cái lòng bàn tay, bắt lấy hắn mặt tàn nhẫn mà đánh!

“Ồ? Long Kiếm tộc huynh vì sao không nói lời nào?”

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Long Kiếm thiếu chủ.

Long Kiếm thiếu chủ hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn Vương Bảo một chút

sau khi, hắn thình lình dời ánh mắt.

Né tránh!

Long Kiếm thiếu chủ bi ai phát hiện, chính mình dĩ nhiên sợ!

Mà vào giờ phút này.

Rất nhiều Yêu tộc cùng Nhân tộc đại lão, nuốt nước bọt, nhìn Vương Bảo lòng bàn tay chín đạo luân hồi ấn, cũng là chấn động tột đỉnh!

Đương nhiên.

Rung động nhất, là ông lão Bạch đại nhân!

Lão già này kích động hỏng rồi, cho tới thân thể đều có chút run rẩy, dù cho là vừa nãy Vương Bảo tiềm lực trăm vạn, hắn đều không có như thế kích động qua.

Chi sở dĩ như vậy.

Là bởi vì tiềm lực trăm vạn, không có nghĩa là có thể tiếp tục Thiên Quân y bát.

Nhưng mà.

Thời gian một nén nhang bên trong, tu luyện ra chín đạo luân hồi ấn? Hơn nữa, vẫn như thế lớn?

Chuyện này quả thật là Thiên Quân đại nhân tuyệt hảo truyền nhân a!

“Tiểu tử, ngươi thực sự là vượt quá lão phu dự liệu!”

Ông lão Bạch đại nhân phun ra khẩu khí, ngột ngạt hưng phấn, sau đó, hắn bỗng nhiên phất tay.

Những kia thiên kiêu vẻ mặt ngẩn ngơ, mộng bức phát hiện, trước bọn họ

trong trí nhớ luân hồi công phương pháp tu luyện, dĩ nhiên biến mất không thấy hình bóng.

Nhất là há hốc mồm, là Long Kiếm thiếu chủ.

Hàng này đã đem luân hồi ấn tu luyện thành công, thế nhưng hiện tại, luân hồi ấn dĩ nhiên biến mất, luân hồi công tự nhiên cũng là không có!

Liền phảng phất, từ trong trí nhớ của hắn, xóa đi!

Ông lão Bạch đại nhân trầm giọng nói, "luân hồi công chỉ có Thiên Quân truyền nhân, có tư cách tu luyện, bọn ngươi không nên tiếc nuối, sau đó tự có bảo vật để cho các ngươi tuyển lựa!"

"Hiện tại, tiểu tử, xin mời đi theo ta đi!"

Nói xong.

Ông lão Bạch đại nhân bàn tay vung lên, Vương Bảo cùng hắn liền biến mất ở tại chỗ.

...

...

Bốn phía không gian sương trắng mông lung, phía trước nhưng là một chỗ nhà tranh tiểu viện!

Ông lão Bạch đại nhân mang theo Vương Bảo tiến vào, ở một cái trước bàn đá ngồi xuống, cười nói, "ngồi đi!"

Ngồi xuống sau khi.

Ông lão Bạch đại nhân hé mắt, rất là sầu não nói rằng, "Thiên Quân đã ngã xuống..."

Vương Bảo gật gù, cái này sớm có dự liệu.

“Tiểu tử, ngươi là cái thứ ba Thiên Quân người thừa kế!” Ông lão Bạch đại nhân nói rằng.

“Ồ?”

Vương Bảo lông mày nhíu lại.

Ông lão Bạch đại nhân nghiêm nghị nói, “phía dưới, lão phu giới thiệu cho ngươi một chút Thiên Quân đại nhân qua lại!”

Phạm Thiên Thiên Quân xuất từ vạn trượng thần đình, chính là thần đình tam đại Thiên Quân một trong.

Mà vạn trượng thần đình, ở vào [Toái Hư Đại Giới]!

Toái Hư Đại Giới sức chiến đấu cực cao, theo liền đi ra một cái, hay là đều có thể treo lên đánh Thiên Yêu Đại Giới bên trong võ giả.

Vạn trượng thần đình, là Toái Hư Đại Giới siêu cấp thế lực một trong, tam đại Thiên Quân, uy danh hiển hách!

Mà Phạm Thiên Thiên Quân sở dĩ ngã xuống, không phải là bởi vì tự thân nguyên nhân, mà là bị đồ đệ duy nhất cho hại chết.

Hàng này thí sư quá trình, có thể nói là một hồi cấp độ sử thi lớn, siêu cấp lão Âm tất quật khởi con đường, bái vào Phạm Thiên Thiên Quân môn hạ, ngoan ngoãn, khiêm tốn, chính nghĩa giá trị tăng mạnh, hiếm thấy chính là thiên phú kỳ cao, hắn phụ trách Phạm Thiên Thiên Quân ẩm thực, không biết từ nơi nào làm đến một loại kỳ độc, liền Phạm Thiên Thiên Quân cũng không từng phát hiện.

Tháng ngày tích lũy.

Phạm Thiên Thiên Quân quỳ!

Lấy cuối cùng dư lực tổn thương nghịch đồ, phá tan rồi hư không, hạ xuống hạ giới bên trong!

Ông lão Bạch đại nhân phun ra khẩu khí, cực kỳ căm hận nắm chặt nắm tay, gầm nhẹ nói, "người này gọi Cơ Thiên! Ngươi nhớ kỹ danh tự này, được Thiên Quân truyền thừa sau khi, lão phu hi vọng ngươi có cơ hội, liền cho Thiên Quân đại nhân báo thù!"

Vương Bảo gật gật đầu nói, "Cơ Thiên đúng không? Ta nhớ kỹ, sớm muộn giết chết hắn!"

Ông lão Bạch đại nhân nói rằng, "lão phu chính là Thiên Quân Servant (tòng giả), qua lại chư giới, cho Thiên Quân tìm kiếm người truyền thừa, trợ Thiên Quân báo thù, ở trước ngươi, lão phu lấy lựa chọn hai người, ngươi là cái thứ ba, sau đó lão phu sẽ đem Thiên Quân mặt khác hai cái đệ tử tin tức nói cho ngươi, sau đó đụng tới bọn họ, các ngươi có thể trợ giúp lẫn nhau!"

"Hiện tại, lão phu liền ném cho ngươi hoàn chỉnh luân hồi công, cùng với, Thiên Quân truyền thừa báu vật, luân hồi tháp!"

...

...

Phạm Thiên đạo trường bên trong.

Thiên Long lão tổ cười phảng phất một đóa hoa cúc giống như, bình yên chờ đợi.

Còn lại Yêu tộc đại lão, mặc dù có chút thất lạc, thế nhưng truyền thừa hạ xuống Yêu tộc, bọn họ cũng là vui mừng.

Nhân tộc tam đại tông nhóm võ giả, nhưng là tâm tình gay go tới cực điểm, nếu không có không phải sau đó còn muốn thiên kiêu tuyển bảo, bọn họ đã sớm đi rồi.

Đột nhiên.

Hư không ánh sáng lấp loé, Vương Bảo xuất hiện, ở bên cạnh hắn, ông lão Bạch đại nhân cũng lấp loé mà ra.

Ông lão Bạch đại nhân liếc mắt nhìn hai tộc võ giả, nhạt âm thanh nói, "người truyền thừa đã ra, thế nhưng bọn ngươi người tham dự, cũng có khen thưởng, ta vậy thì..."

"Chờ đã!"

Vương Bảo đột nhiên mở miệng.

Ông lão Bạch đại nhân kinh ngạc nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo hơi cười, bỗng nhiên nói rằng, "trước đó, ta muốn thẳng thắn một chuyện!"

Ánh mắt lưu chuyển, Vương Bảo nhìn về phía Thiên Long lão tổ, cười híp mắt nói, "Ta cảm thấy, là thời điểm lộ ra ta diện mạo thật sự!"

Thiên Long lão tổ cùng cái khác Yêu tộc có chút mộng bức.

Diện mạo thật sự? Đây là ý gì?

Mà sau một khắc, bọn họ triệt để bối rối!

Bởi vì Vương Bảo khuôn mặt biến ảo, khôi phục lại Thiên Long lão tổ bọn họ quen thuộc dung mạo.

"Vương... Vương Đại Chùy?"

Thiên Long lão tổ tự lẩm bẩm, phản ứng lại, hắn run rẩy, chỉ vào Vương Bảo, ngón tay đều đang run rẩy, "Là ngươi! Dĩ nhiên là ngươi..."

Vương Bảo ha hả cười, thản nhiên nói, "không sai nha, chính là ta, Vương

Đại Chùy, đúng hay không rất kinh ngạc? Có hay không lại bị đập một gậy dắt lừa thuê?”

Thiên Long lão tổ suýt nữa tan vỡ.

Này mẹ nó đâu chỉ là bị đập một gậy!

Chuyện này quả thật là bị loạn bổng oanh tạc a!

“Ngươi... Ngươi cái này tiểu hỗn đản, ngươi làm sao dám... Ngươi làm sao có thể? Phốc...”

Thiên Long lão tổ thổ huyết, hắn khuôn mặt vặn vẹo, quả thực tức đến toàn thân nổ tung.

Lúc trước hắn có bao nhiêu kích động, lúc này thì có nhiều phẫn nộ!

Cái khác Yêu tộc cũng là chấn động tột đỉnh, Long Kiếm thiếu chủ khóe miệng điên cuồng co giật, cuối cùng cũng coi như là hiểu ra, chẳng trách Long Tượng cái kia ngu ngốc đã vậy còn quá biến thái, không ngờ như thế là Vương Đại Chùy tên khốn này a!

Chỉ có loài người ba đại tông môn, mặt đối mặt mộng bức, không biết đây là ở làm cái gì.

Ông lão Bạch đại nhân đối với này cũng không phải làm sao bất ngờ, chỉ là hé mắt.

Vương Bảo vòng chéo tay, cười nói, “ta có cái gì không dám? Chỉ cho phép các ngươi hố ta, vẫn chưa thể ta hại ngươi nhóm a? Nói thiệt cho các ngươi biết đi, ngày hôm nay, ta muốn đại khai sát giới, tiền bối, này chín cái lão gia hoả, ta muốn khiêu chiến bọn họ, có thể không đem tu vi của bọn họ, áp chế đến Vĩnh Hằng cảnh?”

Ông lão Bạch đại nhân nhạt âm thanh nói, “có thể!”

Một chữ, nhường Thiên Long lão tổ lửa giận trong lòng tản đi.

Ánh mắt lộ ra khôn kể sợ hãi!

Đạo trường người thủ hộ Bạch đại nhân, xa không phải bọn họ có thể chống lại.

Vương Bảo cười lạnh nói, “đúng hay không rất hối hận chọc ta? Đáng tiếc, chậm! Ngày hôm nay ta cho các ngươi một cơ hội, ta tự mình giết các ngươi, Vĩnh Hằng cảnh tu vi, các ngươi chín cái liên hợp, là sống hay chết, liền xem chính các ngươi! Tiền bối, ra tay đi!”

Ông lão Bạch đại nhân ánh mắt hờ hững.

Vương Bảo đã thành Thiên Quân truyền nhân, đây là người mình, dù cho Vương Bảo nhường hắn ra tay đánh giết Thiên Long lão tổ bọn họ, hắn cũng có làm!

Đưa tay quay về hư không chỉ tay!

Trong nháy mắt, từng đạo từng đạo không cách nào chống lại sức mạnh, nghiền ép mà xuống, Thiên Long lão tổ cửu đại thị tộc lão tổ, thân thể hình ảnh ngắt quãng một nửa, bất động, mà cái khác Yêu tộc, nhưng là bị bài xích ra!

Sau một khắc, Thiên Long lão tổ bọn họ khí tức trên người, một giảm lại giảm, trực tiếp bị áp chế đến vĩnh hằng sơ kỳ cảnh giới!

Thiên Long lão tổ lạnh cả người, cái khác thị tộc lão tổ cũng là mặt như màu đất!

Vương Bảo lúc trước sức chiến đấu bọn họ rõ ràng trong lòng, ở Thiên Yêu Điện thời điểm, liền hiển lộ không thể nghi ngờ, dù cho là Long Kiếm thiếu chủ, đều bị hận hoài nghi nhân sinh..

Vĩnh hằng sơ kỳ cảnh giới, cùng Vương Bảo đánh?

Ta phốc, này mẹ nó tuyệt bức sẽ bị treo lên đánh đi...

------oOo------

Chương 765

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử vong gần ngay trước mắt.

Thiên Long lão tổ run rẩy, tức giận rít gào nói, "Vương Đại Chùy, ngươi dám giết chúng ta? Ngươi sẽ bị tổ linh đại nhân truy sát đến chết!"

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, "hù dọa ta? Trêu chọc cuống lên ta, lão tử liền đem các ngươi cửu đại thị tộc đưa hết cho diệt! Được rồi lão già, đừng giãy dụa, ra tay đi, nhớ kỹ, đây là các ngươi cơ hội duy nhất!"

Ông lão Bạch đại nhân tiện tay chỉ tay, Thiên Long lão tổ bọn họ cảm giác có thể động!

Liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái bi ai cực kỳ!

Chưa từng nghĩ đến, bọn họ những này mạnh mẽ nhất lão, dĩ nhiên sẽ lưu lạc tới mức độ như vậy?

Nhân tộc tam đại tông cường giả toàn bộ đều nín hơi ngưng thần, trong lòng nhưng là đau lòng cực kỳ.

Tam đại tông lão tổ khóe miệng co giật, thậm chí ngay cả xem Vương Bảo một mắt cũng không dám, sợ bị Vương Bảo nhìn chằm chằm!

"Làm sao? Còn không ra tay? Liền thử một lần cũng không dám? Ta có thể cho các ngươi bảo đảm nha, chỉ muốn các ngươi có thể đánh bại ta, ta liền để Bạch tiền bối buông tha các ngươi!" Vương Bảo cười nói.

Thiên Long lão tổ hít vào một ngụm khí lạnh, bỗng nhiên gầm nhẹ nói, "ra tay đi..."

Còn lại thị tộc lão tổ uất ức gật đầu!

Ầm ầm ầm!

Hư không nổ tung, chín vị lão tổ toàn bộ ra tay rồi, liên hợp lại, dù cho tu vi bị áp chế, cũng là khủng bố cực kỳ, dù cho là vĩnh hằng đỉnh cao, cũng phải kiêng kỵ ba phần!

Nhưng mà.

“Ha ha!”

Vương Bảo khẽ cười một tiếng, đạp bước về phía trước!

Hắn liền tu vi đều không có điều động, chỉ là dựa vào thân thể, nổ ra chín quyền!

Rầm rầm rầm!

Một quyền một cái người bạn nhỏ!

Thiên Long lão tổ, thân thể nổ tung, ngã xuống!

Cửu Đầu Long Giao lão tổ, ngã xuống!

Khiếu Nguyệt Thiên Lang lão tổ, ngã xuống!

...

Cửu đại thị tộc lão tổ, trong nháy mắt, sẽ chết không còn một mống!

Vương Bảo bên tai, gợi ý của hệ thống âm không ngừng vang lên, điên cuồng EXP, trực tiếp đem tu vi của hắn, tăng lên tới Vĩnh Hằng cảnh trung kỳ!

“Thoải mái a!”

Vương Bảo khí thuận, thoả mãn phun ra khẩu khí!

Rất nhiều yêu tu câm như hến, sợ hãi suýt nữa ngất.

Đặc biệt là Long Kiếm thiếu chủ, hàng này chỉ lo Vương Bảo nhằm vào hắn, thân thể run rẩy, cúi thấp đầu, rất muốn ngất đi, bởi vì hắn phát hiện mình mật đều muốn chảy ra!

Ánh mắt nhìn lướt qua rất nhiều yêu tu, Vương Bảo ánh mắt hàn mang lấp loé, cười lạnh nói, "trở lại nói cho các ngươi tổ linh, này xem như là một cái cảnh cáo, sau đó, đừng đến chọc ta, nếu không thì, chết liền không chỉ là Thiên Long lão tổ bọn họ, lão tử thật sự sẽ diệt tộc cho các ngươi xem!"

Một đám Yêu tộc điên cuồng gật đầu!

Nào dám lộ ra không chút nào đầy phẫn nộ!

Bọn họ rõ ràng trong lòng.

Yêu tộc lành lạnh.

Vương Bảo hàng này được Phạm Thiên đạo trường truyền thừa, này so với được Cổ Yêu truyền thừa đều khủng bố hơn a!

...

...

Phạm Thiên đạo trường phong ba chính thức kết thúc!

Yêu tộc tổn thất nặng nề.

May mắn sống sót Yêu tộc, đều đối với Vương Bảo có đại khủng bố.

Mà ông lão Bạch đại nhân, nhưng là nói rõ, sẽ rời đi này giới, Vương Bảo nếu như muốn mượn sức mạnh của hắn, tốt nhất sớm nói!

Vương Bảo không có lại tiếp tục nhường ông lão Bạch đại nhân giúp hắn,

bởi vì hắn tự tin, chính mình rất nhanh sẽ có thể hận này giới cao thủ hoài nghi nhân sinh!

Phạm Thiên đạo trường biến mất sau khi, Vương Bảo mang theo lão cẩu rời đi, có điều, nhưng là đã rời đi Yêu tộc, bước vào Nhân tộc địa giới!

Cũng là thời điểm, đi Vô Cực Tinh Cung đi dạo một vòng, còn muốn giải quyết Tinh Vẫn lão tổ nguyện vọng đây.

...

...

Nhân tộc địa giới.

Một toà núi hoang dưới chân.

Vương Bảo từ nhẫn chứa đồ lấy ra màu tử kim Đại Chùy, đoạn đao cùng với hắc thạch, trực tiếp hất tay ném cho lão cẩu.

Lão cẩu kích động tiếp nhận, nói rằng, “lão Vương, Cẩu gia cảm giác mình muốn bước lên chó sinh đỉnh cao!”

Vương Bảo đối với này cũng có chút chờ mong, lần trước lão cẩu lột xác, thức tỉnh ra một cái dưới nhãi con kỹ năng, kỹ năng rất trâu bò, Chân Thánh cảnh trung kỳ đều có thể hận lên!

Lão cẩu bắt đầu ăn uống, ca ca ca một trận cuồng ăn, thật không biết hắn Kiba (răng) là cái gì làm, mạnh mẽ màu tử kim Đại Chùy, cũng bị cắn thành từng đạo từng đạo mảnh vỡ!

Màu tử kim Đại Chùy, biến mất!

Đoạn đao, biến mất!

Chờ đến hắc thạch cũng bị lão cẩu một mạch nuốt xuống!

Lão cẩu trong cơ thể, truyền ra đạo đạo ong ong thanh âm, sau một khắc, con mắt của hắn đột nhiên trừng, sau đó...

Trực tiếp đến rồi cái đất bằng ngã!

Vương Bảo khóe miệng co quặp, vỗ vỗ lão cẩu, không nói gì phát hiện nhóm này trực tiếp hôn mê!

Có điều lão cẩu trên người, nhưng lộ ra một luồng vô cùng thần bí khí tức, chập trùng bất định.

Hết cách rồi, Vương Bảo chỉ có thể đem lão cẩu trước tiên cất đi.

Đưa tay duỗi người, Vương Bảo từ yêu sủng túi lấy ra một con con lừa đương đại bước, nằm ở con lừa trên lưng, đi về phía trước!

Tuy rằng muốn thay Tinh Vẫn lão tổ hoàn thành nguyện vọng, thế nhưng cũng không cần thiết ngay lập tức sẽ đi, gần nhất đoạt được khá dồi dào, Vương Bảo chuẩn bị tiêu hóa một chút.

...

...

Tiến lên khoảng chừng nửa ngày tả hữu.

Con lừa đột nhiên ngừng lại, Vương Bảo đứng dậy, xoay người nhìn về phía trước đi, phát hiện phía trước chính vây quanh một đại sóng người.

Những người này đều là võ giả, hơn nữa tu vi không thấp, nhìn dáng dấp không giống như là cùng một cái thế lực.

Vương Bảo thu hồi con lừa đi tới.

Tới gần sau khi, từng đạo từng đạo âm thanh liền truyền tới.

“Lại thất bại...”

“Thanh kiếm này, tuyệt đối bất phàm, chỉ là không biết, sẽ rơi vào nhà nào!”

“Tin tức đã truyền đi, phỏng chừng rất nhanh Thiên Hương thành bên trong liền sẽ tới cao thủ!”

“Nếu như lão tử có thể rút ra thanh kiếm này là tốt rồi, đến thời điểm dù cho cống hiến cho Thiên Hương thành chủ, cũng có thể được lợi ích to lớn, ha hả!”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, tiếp tục tới gần, võ giả mặc dù nhiều, thế nhưng vòng tròn nhưng là rất lớn, Vương Bảo tìm cái khe hở đi vào bên trong, hai bên không ít võ giả chỉ là liếc mắt một cái Vương Bảo liền không có để ý.

Sau khi tiến vào.

Vương Bảo nhìn thấy một thanh kiếm.

Này kiếm toàn thân màu đen, nửa đoạn nghiêng xen vào đất bên trong, lộ ra một luồng đặc thù sắc bén khí tức.

Có võ giả tiến lên, muốn rút ra hắc kiếm, chỉ có điều ngột ngạt sắc mặt đỏ chót, cũng là không có nhổ ra, thở dài lùi về sau.

Mặt đất chập trùng bất định, phảng phất ẩn chứa gắng sức lượng!

Vương Bảo thấy không ai tiến lên, liền hơi cười, đạp bước đi tới!

Nhìn thấy Vương Bảo động tác, nói chuyện võ giả đều ngừng lại, nhìn chằm chằm xem.

Đưa tay nắm chặt hắc kiếm chuôi kiếm!

Vương Bảo thoáng dùng sức, hắc kiếm vẫn không nhúc nhích, đồng thời một luồng sức lôi kéo, từ phía dưới truyền ra, hé mắt, thân thể sức mạnh kinh khủng điều động, hắc kiếm rốt cục động, một chút rời đi mặt đất!

Bốn phía võ giả đều là theo bản năng nuốt nước miếng một cái!

Vù...

Chờ đến hắc kiếm triệt để rời đi mặt đất, từng đạo từng đạo tiếng rung từ thân kiếm truyền ra, cùng lúc đó, từng luồng từng luồng phun trào sắc bén kiếm khí, từ mặt đất bên trong truyền ra, dường như một đạo tinh trụ, bắn vào hư không!

Bốn phía võ giả chỉ cảm thấy một luồng băng hàn tâm ý, tập kích toàn thân tê dại, sợ hãi lên.

Đột nhiên.

Từ đằng xa kéo tới mười mấy bóng người, tựa hồ cảm ứng được trong hư không kiếm khí tinh trụ, đều là lộ ra vẻ chấn động!

“Thật là mạnh mẽ kiếm khí!”

“Có thể có như thế kiếm khí, thanh kiếm kia tất nhiên tuyệt thế!”

“Là có người nhổ ra? Là ai?”

Rầm rầm rầm!

Mười mấy người gia tốc, đứng ở trên hư không, cúi đầu, mắt nhìn bắt tay nắm hắc kiếm Vương Bảo, từng cái từng cái mắt tỏa tinh quang!

Đánh giá Vương Bảo một chút, cái kia cầm đầu một cái ông lão mặc áo đen chậm rãi hạ xuống rồi một ít, sau đó, vòng chéo tay, nhìn Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “tiểu tử, thanh kiếm giao ra đây, lão phu bảo đảm, sẽ cho ngươi đừng vận may lớn...”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, cười nói, “ta nếu như không giao đây?”

Ông lão mặc áo đen ngẩn ra, ngược lại cười nhạo lên.

Không giao

Này mẹ nó còn dùng hỏi.

Đương nhiên là một chữ, chết...

------oOo------

Chương 766: Có người đang đào hầm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầm đầu ông lão mặc áo đen đúng là khá có thân phận, chính là Thiên Hương thành thành chủ.

Muốn nói Thiên Hương thành, đúng là cũng rất kỳ hoa, thành chủ Nhiếp Thái có vĩnh hằng đỉnh cao tu vi, nhưng cũng cố thủ một thành, duy trì người không xâm phạm ta ta không xâm phạm người nguyên tắc, biết điều đáng sợ!

Trên căn bản Nhiếp Thái rất ít hận người khác, vẫn luôn sợ vô cùng, phụ cận địa bàn hắn cũng chưa bao giờ đúc kết, ngay ở chính mình này mảnh đất nhỏ bận việc.

Vì lẽ đó.

Hắn cũng có nhất sợ vĩnh hằng đỉnh cao biệt hiệu.

Vào giờ phút này, Nhiếp Thái chi sở dĩ như vậy liều lĩnh, chủ yếu là bởi vì bất kể là Vương Bảo tuổi, ăn mặc, đều có vẻ cực kỳ bình thường, hơn nữa gần nhất hắn có lớn kỳ ngộ sắp cất bước, là lấy kiên cường không ít.

“Không giao, ngươi sẽ chết!”

Nhiếp Thái quay về Vương Bảo thử nhe răng, ánh mắt lộ ra một vệt kinh người sát khí!

Bốn phía không ít võ giả, trên căn bản đều là ở Thiên Hương thành kiếm sống võ giả, lúc này câm như hến, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt lộ ra khôn kể thương hại.

Thiên Hương thành chủ mặc dù là nhất sợ vĩnh hằng đỉnh cao, thế nhưng, vậy cũng là vĩnh hằng đỉnh cao a, ngươi dám cùng hắn hận? Này không

phải là tìm chết sao!

Vương Bảo cân nhắc cười, vẩy vẩy hắc kiếm, cảm ứng một hồi, sắc mặt nhất thời trở nên quái lạ lên, ánh mắt chớp qua một vệt âm hiểm cười, đột nhiên nghiêm nghị nói, “sẽ chết? Vậy ta còn là cho ngươi đi!”

Ta phốc!

Bốn phía võ giả trợn mắt lên, suýt chút nữa thổ huyết.

Ngươi muội a!

Mặc dù biết ngươi sớm muộn cũng sẽ sợ, thế nhưng ngươi điều này cũng sợ quá rất sao nhanh hơn chứ? Cái gì là nhất sợ? Này mẹ nó mới là nhất sợ, liền Thiên Hương thành chủ cái này lão sợ hàng cũng không sánh nổi ngươi một phần mười a!

Nhiếp Thái cũng là khóe miệng co quặp.

Sau đó không nói gì lắc đầu một cái, đưa tay ra nhạt âm thanh nói, “vậy thì lấy tới đi!”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “ngươi nhất định phải thanh kiếm này? Ta có thể cảnh cáo ngươi, thanh kiếm này có gì đó quái lạ, cầm hắn khả năng có vận xui quấn quanh người!”

Nhiếp Thái hơi nhướng mày, không vui nói, “Tiểu tử, nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Ngươi đến cùng có giao hay không?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, trực tiếp đem hắc kiếm quăng tới.

Hắn cảm giác mình vẫn tính là rất thiện tâm, đã nhắc nhở qua lão già này, từ vừa nãy hắn cảm ứng bên trong, Vương Bảo nhận ra được một nguồn áp lực hắc ám lực lượng, nguồn sức mạnh này bây giờ bị phong cấm bên trong, thế nhưng không chắc sau một khắc liền bạo phát!

Hắc ám lực lượng đầy rẫy tà ý, khủng bố âm hàn khí tức, tuyệt bức không

phải đồ chơi hay a, hơn nữa cường độ không thấp, phỏng chừng có thể đạt đến Chân Thánh cảnh độ cao!

Nếu lão già này muốn chết.

Như vậy tùy hắn đi tới!

Nhiếp Thái tiếp nhận hắc kiếm, mặc dù đối với Vương Bảo không thể nào tin được, nhưng vẫn là tỉ mỉ cảm ứng một hồi, chỉ có điều, hắn nhưng không có Vương Bảo thần hồn độ cao, có thể cảm ứng được cái lông, nhất thời bĩu môi.

Bằng bản năng, Nhiếp Thái cảm giác được cái này hắc kiếm bất phàm, lúc này thu hồi đến, mang người đi rồi!

Cho tới Vương Bảo, hắn chỉ xem là một người đi đường thôi.

Không biết.

Này sẽ trở thành hắn đời này to lớn nhất khổ chủ.

...

...

Thiên Hương thành.

Nhiếp Thái mang theo một đám Servant (tòng giả) cao thủ trở lại phủ thành chủ.

Dặn dò những người khác mỗi người quản lí chức vụ của mình tản ra sau, Nhiếp Thái suy nghĩ một chút, đi thẳng tới phủ thành chủ nơi sâu xa nhất, nơi này có một toà bị phong cấm hậu viên.

Này hậu viên bị chế tạo vững như thành đồng vách sắt, các loại trận pháp, cấm chế, quay chung quanh một vòng lại một vòng.

Hai tay đánh ra đạo đạo phức tạp ấn quyết, Nhiếp Thái hít sâu một hơi, híp mắt đạp bước đi vào.

Toàn bộ hậu viên đầy rẫy vô tận đại đạo sức mạnh, thổ nhưỡng càng là màu vàng óng, ở hậu viện trung ương nhất nơi, có một vũng thanh tuyền, nhìn như bình thường, nhưng nước suối này nhưng cũng là một loại thần vật.

Thanh tuyền nội sinh mọc ra một đóa kỳ hoa, hoa có chín đạo nụ hoa, nhưng là, lúc này còn chưa mở ra.

Nhiếp Thái si mê nhìn này đóa kỳ hoa, ánh mắt lộ ra vô tận kích động.

Không có ai biết.

Nhiếp Thái sau trong vườn có như vậy một đóa kỳ hoa.

Hoa này gọi là [vạn đạo]!

Nếu như nói vạn đạo hoa tin tức, lưu truyền đi, tuyệt bức có thể dẫn tới ba đại tông môn đều đến mơ ước!

Bởi vì này muốn vạn đạo hoa nở thả, ăn sau khi, liền có thể một lần bước vào Chân Thánh cảnh, hơn nữa, có thể mang đến khó có thể tưởng tượng gốc gác, chỉ là tầng thứ nhất phúc lợi, liền có thể dễ dàng đạt đến Chân Thánh cảnh trung kỳ.

Nhiếp Thái vì cái gì như thế sợ?

Cũng là bởi vì vạn đạo hoa!

Người khác cười hắn quá sợ so với, hắn cười người khác quá ngu ngốc.

Sợ làm sao?

Lão tử hiện tại sợ, thế nhưng các loại lão tử ăn vạn đạo hoa, đến thời điểm ta xem ai còn dám chê cười lão tử sợ!

Một lần phá cảnh đạt đến Chân Thánh cảnh trung kỳ, lão tử ở Nhân tộc chính là siêu cấp đại lão!

“Gần rồi... Đã rất gần... Lại có thêm một tháng...”

Nhiếp Thái gần nhất tâm thái có chút vỡ, hắn kỳ thực nghẹn đến quá lâu, hiện tại tạo hóa tới gần, hắn đều có chút nhịn không được.

Mỗi ngày Nhiếp Thái đều sẽ tới hậu viên một chuyến, chỉ có ở đây, hắn mới sẽ phóng thích bản tính của chính mình, lần thứ hai nhìn hồi lâu vạn đạo hoa, Nhiếp Thái cẩn thận từng li từng tí một kiểm tra một chút bốn phía cấm chế trận pháp, lúc này mới chuẩn bị rời đi.

Chỉ có điều.

Ngay ở hắn xoay người thời gian.

Dị biến tăng vọt.

Liền nhìn thấy một đạo hắc quang, thình lình từ Nhiếp Thái bên trong nhẫn trữ vật tản ra, sau đó, Nhiếp Thái liền ngơ ngác phát hiện, chính mình căn chứa đồ dĩ nhiên không bị khống chế bình thường, bắt đầu run rẩy!

Chỉ chốc lát sau.

Nguyên bản bị Nhiếp Thái để vào nhẫn chứa đồ hắc kiếm, phá giới mà ra!

Nhiếp Thái trong nháy mắt bối rối!

...

...

Vương Bảo lắc lư lắc lư, cũng là đi tới Thiên Hương thành.

Thiên Hương thành là phụ cận to lớn nhất nhân tu thành lớn, hơn nữa hắc kiếm duyên cớ, vì lẽ đó Vương Bảo đến rồi.

Nếu như không có bất ngờ.

Nhiếp Thái tuyệt đối sẽ bị hắc kiếm phản phệ bỏ mình.

Vương Bảo cũng muốn nhìn một chút, này hắc kiếm là cái gì quỷ.

Ở trong thành tùy tiện tìm một cái khách sạn ở lại, Vương Bảo chuẩn bị ngày thứ hai lại đi phủ thành chủ đi dạo, có điều, chưa kịp hắn lên đường (chuyển động thân thể), một cái tin tức nhưng là truyền bạo Thiên Hương thành.

"Thiên Hương thành chủ Nhiếp Thái, được một cây vạn đạo hoa, bây giờ vạn đạo hoa sắp nở rộ..."

Tin tức truyền ra sau khi, nương theo đạo đạo thông thiên linh quang, phủ thành chủ trên không bị nhuộm đẫm thành mịt mờ nhiều màu sắc vẻ.

Trong thành võ giả đều là kinh ngạc đến ngây người.

Phản ứng lại sau khi, rất nhiều lớn thế lực nhỏ người, đều là một mặt kích động cho chính mình đại lão gửi tin tức.

Vạn đạo hoa!

Chiếm được, tối thiểu đều là một vị Chân Thánh cảnh trung kỳ đại lão.

Càng không cần phải nói, vạn đạo hoa mang đến siêu cường gốc gác!

Đây là hoàn toàn xứng đáng siêu cấp chí bảo, có thể dẫn được vô số Chân Thánh cảnh điên cuồng bảo vật!

Vương Bảo rời phòng sau, ở khách sạn lầu một, nghe rất nhiều võ giả kích động trò chuyện tiếng bàn luận, nhất thời hơi nhướng mày.

Vạn đạo hoa, Vương Bảo đương nhiên cũng biết, đồ chơi này hắn thậm chí còn biết một loại siêu cấp nói đan phương pháp luyện đan.

Có điều.

Này Thiên Hương thành chủ là sát bút (ngu ngốc) sao?

Không cần đoán cũng có thể biết, đối phương được vạn đạo hoa sau khi, nhất định sẽ phong tỏa tin tức, chờ đợi vạn đạo hoa nở rộ, tiếng trầm giàu to mới là tất cả mọi người bệnh chung.

Như vậy vấn đề đến rồi.

Ẩn giấu lâu như vậy, hiện tại nhưng bạo phát

Tuyệt bức là xảy ra vấn đề rồi a!

Thân là siêu cấp thần hố, Vương Bảo bản năng cảm giác được, đây là có người đang đào hầm, Vương Bảo không hoài nghi mình bản năng, đây là thân là hố thần tố dưỡng...

------oOo------

Chương 767: Thượng cổ tà tu qua lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn đạo hoa!

Ba chữ này trong nháy mắt bao phủ Nhân tộc đại địa!

Người nào không biết vạn đạo hoa ẩn chứa hiệu quả, đồ chơi này trên căn bản không người nào có thể đào tạo, chỉ có thiên địa tạo hóa tự nhiên thai nghén.

Dù cho là cổ địa ở trong, cũng hiếm có vạn đạo hoa tồn tại.

Thiên Hương thành phụ cận rất nhiều thế lực lớn, rất nhanh liền động tác lên, dồn dập hướng về Thiên Hương thành phái cao thủ.

Mà làm là Nhân tộc đỉnh cao thế lực lớn, ba đại tông môn cũng phái ra Chân Thánh cảnh đại lão đến đây, có điều tam đại tông lão tổ nhưng không có động tĩnh chút nào, không có ai biết, tam tông lão tổ đang đứng ở dưỡng thương trạng thái.

Cho tới nuôi cái gì thương?

Đương nhiên là đau lòng a!

Ở Phạm Thiên đạo trường, bọn họ tam tông lão tổ đều sắp bị sợ vãi tè rồi được chứ? Tâm linh chịu đến vô tận tấn công dữ dội.

Mà vào giờ phút này.

Thiên Hương thành.

Thiên Hương thành chủ phủ bên trong.

Nhiếp Thái đứng ở phía sau viên, hắn khuôn mặt vặn vẹo, ở bên người hắn, một vệt bóng đen ở trên hư không san sát, bóng đen này mơ hồ có thể nhìn thấy một khuôn mặt người, nửa người không ở trên hắc kiếm bên trong.

“Ha ha ha...”

Bóng đen ở âm hiểm cười.

“Hắc ngươi tê liệt!”

Nhiếp Thái phẫn nộ gầm nhẹ rít gào, không ngừng hướng về hắc kiếm công kích, nhưng mà hắn hết thảy công kích rơi vào hắc kiếm bên trên, đều là đá chìm biển lớn!

Nhiếp Thái muốn điên!

Này hắc kiếm bên trong bóng đen xuất hiện sau khi, Nhiếp Thái liền tâm hồn lạnh lẽo, bởi vì hắn nhận ra được cảm giác vô lực!

Sau đó, nhường Nhiếp Thái tan vỡ sự tình xuất hiện, bóng đen dĩ nhiên mô phỏng theo tiếng nói của hắn, phát sinh một đạo rít gào, tiếng rít gào xuyên qua trận pháp cấm chế, truyền vang đi ra ngoài, trong thanh âm tin tức, chính là vạn đạo hoa!

Nhiếp Thái lúc đó liền thổ huyết!

Hắn vì ẩn giấu vạn đạo hoa tin tức, nhưng là đầy đủ ẩn giấu mấy ngàn năm a!

Hắn làm mấy ngàn năm sợ so với!

Chính là chờ vạn đạo hoa nở rộ sau khi, một tiếng hót lên làm kinh người!

Mà hiện tại.

Giời ạ đều cho bóng đen này làm hỏng a!

Bây giờ tin tức truyền đi, cái kia vạn đạo hoa, còn có hắn chuyện gì a? Không nói ba đại tông môn cao thủ, dù cho là cái khác đại tông, cũng có thể làm cho hắn cùng đường mạt lộ a!

“Ngươi tên khốn đáng chết này...”

Nhiếp Thái điên cuồng gào thét.

Bóng đen bên trong mặt người, bỗng nhiên rõ ràng một chút, có thể nhìn thấy, là một cái khuôn mặt tuấn lãng trung niên, hắn nhìn Nhiếp Thái, âm hiểm cười nói, “tiểu tử, lão phu chính là thượng cổ tà tu, có vô tận gốc gác, gặp may đúng dịp tỉnh lại, ngươi gặp phải ta, là ngươi vạn năm khó tu tạo hóa...”

“Tạo hóa giời ạ đây! Lão tử vạn đạo hoa mới là tạo hóa!” Nhiếp Thái tức giận nói.

Bóng đen trung niên cười lạnh nói, “vạn đạo hoa, tính là gì tạo hóa? Nói cho ngươi, lão phu biết một chỗ cổ địa, ẩn chứa vô tận chí bảo, lão phu còn có truyền thừa mạnh mẽ, tùy tiện ném cho ngươi một điểm, cũng có thể làm cho ngươi đạt đến này giới đỉnh cao...”

Nhiếp Thái ngớ ngẩn.

Hắn ngột ngạt một hồi nội tâm phẫn nộ!

Nghĩ lại vừa nghĩ, nhất thời hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm bóng đen, trầm giọng nói rằng, “ngươi nên là tà vật chứ? Lão phu không tin, ngươi sẽ có tốt như vậy tâm!”

Bóng đen trung niên lãnh đạm nói rằng, “lão phu chính là cường giả thời thượng cổ, bây giờ cần nhất, chính là sống lại, mà ngươi, nghĩ phải cường đại hơn, lão phu có thể cùng ngươi bảo đảm, chỉ cần ngươi thỏa mãn ta, lão phu định có thể cho ngươi bước lên con đường đi tới đỉnh cao!”

“Ta, cần huyết nhục, vô số cường giả huyết nhục, quá trình này, cần dùng đến ngươi, nếu như ngươi tận tâm tận lực, chúng ta đều có thể được chỗ tốt

cực lớn!”

Nhiếp Thái hít vào một ngụm khí lạnh!

Cường giả huyết nhục!

Giời ạ!

Này mẹ nó đúng là tà tu a!

Lão phu vậy thì bước vào Tà đạo? Cùng như vậy tà ma hợp tác, lão phu sẽ không luân hãm chứ?

Bóng đen nhìn thấy Nhiếp Thái không nói lời nào, đúng là cũng không lại lên tiếng.

Mà Nhiếp Thái mặt âm trầm, trầm tư hồi lâu sau, bỗng nhiên gầm nhẹ nói, “lão phu cùng ngươi hợp tác... Có thể! Thế nhưng, lão phu cần một cái bảo đảm!”

Bóng đen trung niên nở nụ cười, “Bảo đảm? Đương nhiên có thể, ngươi cùng ta ký kết một cái khế ước, Thiên Đạo chứng kiến, hơn nữa, ngươi có thể yên tâm, lão phu như muốn hại ngươi, hiện tại liền có thể làm thịt ngươi, cho nên ta cùng ngươi hợp tác, một trong số đó, là ngươi được lão phu ký túc cái này đen ma kiếm, thứ hai... Lão phu xem người cực chuẩn, ngươi, nội tâm ở một con ma quỷ...”

Nhiếp Thái khóe miệng co quặp!

Triệt để không nói gì.

Hắn phát hiện bóng đen này trung niên, xem người thật rất sao chuẩn.

Hắn vốn là không phải một người tốt, hơn nữa, bởi vì nín lâu như vậy, trực tiếp có chút thần kinh, nếu như hắn thật đem vạn đạo hoa ăn, trở nên mạnh mẽ, hắn đến lúc đó sẽ tiến vào một cái phát tiết kỳ, còn không biết chết bao

nhiêu người.

“Như vậy, chúng ta liền hợp tác đi!”

Nhiếp Thái kiên định nói rằng.

Thành ma thì lại làm sao, chỉ cần có thể bước vào này giới đỉnh cao, ai dám nói ta là ma?

...

...

Thiên hạ võ giả bên trong cường giả còn không biết Thiên Hương thành đã trở thành một cái vùng đất tử vong!

Bóng đen trung niên nói không uổng, hàng này đúng là cường giả thời thượng cổ.

Bây giờ Thiên Hương thành bầu không khí quỷ dị, rất nhiều võ giả đều thành thật đi, nhưng mà bọn họ không biết, Thiên Hương thành đang bị từng đạo từng đạo hắc khí phong tỏa, những hắc khí này giống như một cái khoáng thế đại trận, đem toàn bộ Thiên Hương thành đều bao trùm.

Khách sạn bên trong.

Vương Bảo đứng gian phòng trước cửa sổ, mắt nhìn xa xa, người khác không nhìn thấy những kia hắc khí, thế nhưng Vương Bảo thôn phệ Hoang Cổ Thánh Tông lão tổ hồn, thần hồn lực lượng thông thiên triệt địa, những kia hắc khí ở trong mắt hắn không chỗ che thân.

“Là trận pháp!”

“Rất tà môn!”

Vừa chuyển động ý nghĩ, Vương Bảo liền muốn đến hắc kiếm.

Hắc khí kia bên trong hắc ám năng lượng, cùng hắc kiếm đồng nguyên, phỏng chừng chính là hắc kiếm dẫn đến.

“Nói cách khác, hắc kiếm bạo phát, chặc chặc, lão nhân kia không chết, vậy thì là bị đồng hóa, hơn nữa vạn đạo hoa tin tức... Đây là muốn người chết a!”

Vương Bảo sờ sờ cằm.

Quyết định chờ đợi xem.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, này một làn sóng tinh luyện giá trị có thể kiếm lời không ít.

...

...

Ở mỗi một khắc.

Đột nhiên, Thiên Hương thành hư không phát sinh một đạo kinh thiên động địa bạo âm, sau đó, mười mấy bóng người giáng lâm!

Này rõ ràng là cách đến Thiên Hương thành người gần nhất thế lực lớn, Vạn Hải Tông cao thủ!

Người tới thì có Vạn Hải Tông lão tổ, không nhìn thấy ba đại tông môn người, Vạn Hải Tông lão tổ rất kích động!

Chỉ cần trước một bước đem vạn đạo hoa đoạt tới tay!

Dù cho đến cuối cùng giao ra.

Vậy cũng có thể đổi lấy vô số tạo hóa!

“Đi!”

Vạn Hải Tông lão tổ kích động gầm nhẹ một tiếng, mang người trực tiếp đạp không, hướng về Thiên Hương thành chủ phủ mà đi!

Lão già này mang theo ác ý mà đến, cũng nghĩ tốc chiến tốc thắng, vì lẽ đó, căn bản không có quan tâm lễ nghi.

Mang người ở phủ thành chủ trên không dừng lại, Vạn Hải Tông lão tổ âm thanh như oanh lôi, gầm nhẹ nói, "Thiên Hương thành chủ Nhiếp Thái, hiện thân thấy ta!"

Trong phủ thành chủ võ giả đều là câm như hến!

Vạn Hải Tông lão tổ Chân Thánh cảnh trung kỳ tu vi, hiển lộ không bỏ sót, bọn họ cảm giác đối phương một cái ánh mắt đều có thể giết chết chính mình.

Sau một khắc.

Nhiếp Thái hiện thân.

Hắn ánh mắt đầy rẫy một luồng hắc quang, khóe miệng một vệt âm hiểm cười lóe lên một cái rồi biến mất, quay về Vạn Hải Tông lão tổ chắp chắp tay, cười nhạt nói, "hóa ra là Vạn Hải Tông Liễu tiền bối!"

Vạn Hải Tông lão tổ giáng lâm hạ xuống, lãnh đạm nói rằng, "Nhiếp Thái, vạn đạo tiêu vào cái nào? Bảo vật này ngươi không tư cách nắm giữ, giao ra đây đi!"

Nhiếp Thái hơi cười, nói rằng, "Liễu tiền bối muốn vạn đạo hoa? Ha ha, đơn giản a, mời đi theo ta đi..."

Vạn Hải Tông lão tổ không khỏi ngẩn ra.

Ngươi muội.

Như thế đơn giản

Ma trứng này kịch bản không đúng a, tuy rằng Nhiếp Thái là nhất sợ vĩnh hằng đỉnh cao, thế nhưng, này mẹ nó cũng quá sợ đi...

(Cảm tạ [...] huynh đệ 16000 bạo thưởng a, bái tạ v bái tạ, qua sang năm nhất định thêm chương! Bái tạ!)

------oOo------

Chương 768: Vương Bảo trang bức con đường chứng đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tiền bối, xin mời a!”

Nhiếp Thái cười rất chân thành.

Vạn Hải Tông lão tổ hé mắt, cảm ứng bốn phía một cái, không có nhận ra được chút nào dị thường, nghĩ thời gian cấp bách, cũng không có suy nghĩ nhiều, mang người theo Nhiếp Thái, trực tiếp bước vào hậu viên!

Mới vừa gia nhập hậu viên.

Vạn Hải Tông lão tổ liền bị vạn đạo hoa hấp dẫn tâm thần.

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Nương theo hư không một đạo ong ong, từng luồng từng luồng hắc khí che kín bầu trời xuất hiện.

Tứ phương hư không xuất hiện bốn tấm lớn vô cùng màu đen mặt người, áp lực kinh khủng tập kích mà đến, trực tiếp nhường Vạn Hải Tông lão tổ mộng bức tại chỗ.

“Này đây là”

Vạn Hải Tông lão tổ sắc mặt trở nên trắng bệch, run lập cập mở miệng, lấy hắn Chân Thánh cảnh đại lão tu vi, dĩ nhiên cũng cảm giác được đại khủng bố.

Liền Vạn Hải Tông lão tổ đều sợ hãi, theo hắn mà đến Vạn Hải Tông cao

thủ càng là sợ vãi tè rồi, bốn tấm to lớn màu đen mặt người cho bọn hắn to lớn tinh thần áp lực.

Nhiếp Thái tinh thần phấn chấn, châm chọc nhìn Vạn Hải Tông lão tổ, vòng chéo tay nói rằng, "Liễu lão đầu, trước đây ngươi Vạn Hải Tông nhưng là không ít bắt nạt lão phu, hiện tại, phong thủy luân chuyển, vậy cũng chớ trách ta lòng dạ độc ác!"

Vừa dứt lời.

Trong hư không bốn tấm mặt to, trực tiếp từ trong miệng bắn mạnh ra từng đạo từng đạo sợi xích màu đen, hướng về Vạn Hải Tông lão tổ bọn họ tập kích mà đến!

"Đáng chết! Lui!"

Vạn Hải Tông lão tổ gào thét rít gào, thân thể hơi động, bàng bạc yêu khí bộc phát ra, chỉ có điều vào giờ phút này, hư không phảng phất bị đọng lại, động đậy đều là rất khó, cùng lúc đó, những kia sợi xích màu đen đâm tới mà đến, bên cạnh hắn những kia Vạn Hải Tông cao thủ, căn bản phòng ngự không được, từng cái từng cái ở kêu rên bên trong bị xiềng xích đâm trúng ngực!

Linh hồn phảng phất bị lôi kéo mà ra!

Không thể động đậy!

Một cái hắc kiếm ở trong hư không lấp loé không ngừng, trong nháy mắt liền đâm vào một cái trong đó thân thể của ông lão!

Ông lão kia tiếng kêu thảm thiết im bặt đi, con mắt trợn tròn lên, sinh lợi chớp mắt biến mất, cơ thể hắn cấp tốc khô quắt, huyết nhục bị thôn phệ, chỉ còn dư lại một bộ da bọc xương!

Hắc kiếm phát sinh vui vẻ ong ong, bên trên cuốn lấy bóng đen trung niên, khuôn mặt càng thêm rõ ràng, hắn dời đi mục tiêu, rất nhanh đâm vào thứ hai ông lão, sau đó là cái thứ ba, thứ tư

Cuối cùng đến phiên Vạn Hải Tông lão tổ, lão già này run giọng nói, "ngươi ngươi đến cùng là món đồ quỷ quái gì vậy?"

Bóng đen trung niên khống chế hắc kiếm, hấp thu Vạn Hải Tông lão tổ huyết nhục tinh hồn, gằn giọng cười nói, "nói cho ngươi cũng không sao, lão phu, Hắc Ma Sơn lão tổ!"

Hắc Ma Sơn?

Vạn Hải Tông lão tổ tựa hồ nhớ ra cái gì đó cổ xưa truyền thuyết, trừng mắt lên, nghĩ muốn nói chuyện, nhưng là nhưng không có khí lực, trong ánh mắt thần thái biến mất, cũng không khép kín, chết không nhắm mắt!

"Ha ha ha ha hả"

Bóng đen trung niên phát sinh một đạo thỏa mãn tiếng cười.

Nhiếp Thái nuốt nước miếng một cái, xem chính là kinh hồn bạt vía.

Giời ạ nha!

Mạnh như Vạn Hải Tông lão tổ, thậm chí ngay cả một chiêu cũng không ngăn nổi? Lão tử đây là thả ra một cái cái gì ma quỷ?

Bóng đen trung niên thoải mái một hồi, sau đó đôi tròng mắt kia, hắc quang lưu chuyển, chớp mắt sau khi, theo tứ phương hắc khí nhảy động, những kia bị hấp thu huyết nhục tinh hồn Vạn Hải Tông những cao thủ, dĩ nhiên lần thứ hai đứng lên.

Bọn họ ánh mắt đờ đẫn, không hề tức giận, nhưng là, nhưng có một luồng hơi thở hết sức khủng bố từ trên người bọn họ lan tràn mà ra!

"Đây là"

Nhiếp Thái kinh hãi nhìn Vạn Hải Tông lão tổ thi thể.

Bóng đen trung niên lãnh đạm nói rằng, “đây là Hắc Ma Khôi, ha hả, bị bản tông bí pháp giết chết cao thủ, có thể duy trì khi còn sống tám phần mười sức chiến đấu, vì là lão phu cống hiến, Nhiếp Thái, hiện ở tại bọn hắn đều là thủ hạ của ngươi”

Nhiếp Thái nét mặt già nua đỏ lên, nhìn Vạn Hải Tông lão tổ thi thể, một loại tên là dã tâm đồ vật ở nội tâm của hắn cấp tốc bành trướng, kịch liệt lớn mạnh!

Mã Đức!

Có Hắc Ma Khôi, nếu như có thể tạo thành một cái siêu cấp quân đội, lão phu kia, còn rất sao sợ ai?

Vạn Hải Tông lão tổ lõm vào phảng phất một cái dây dẫn lửa.

Vạn đạo hoa liền phảng phất một cái hấp thu dụng cụ, bắt đầu hấp dẫn chư tông cao thủ thiêu thân lao đầu vào lửa bình thường đưa mạng.

Hắc Ma Sơn lão tổ không hổ là lên Cổ Lão Ma, đó là thật trâu bò a, dù cho là Chân Thánh cảnh hậu kỳ đại lão đến, cũng là trực tiếp quỳ, hơn nữa, còn bị tập kích thần trí, trở thành có linh trí Hắc Ma Khôi.

Thiên Hương thành bạo phát đen ma tai, lấy Thiên Hương thành làm trung tâm, bắt đầu hướng về bốn phía khuếch tán, bàng bạc màu đen khí tức tạo thành một cái lại một cái khoáng thế đại trận, bên trong vô lực chạy trốn võ giả đều bị chuyển hóa thành Hắc Ma Khôi!

Vương Bảo từ lâu rời đi, lén lút lẻn vào phủ thành chủ sau khi, Vương Bảo so với một hồi song phương võ lực giá trị, lập tức phát hiện chính mình cũng không phải Hắc Ma Sơn lão tổ đối thủ!

Lão già kia tuy rằng thủ đoạn hung tàn, nhưng kiếm gỗ phá tà thuộc tính dĩ nhiên không cách nào kích hoạt, cũng không biết đúng hay không Hắc Ma Sơn lão tổ giết người không đủ.

Thời gian trôi qua.

Nhân tộc cao thủ triệt để chấn động.

Vô tận Hắc Ma Khôi đại quân bắt đầu rồi hành trình, dọc theo đường chỗ đi qua, hiếm có võ giả càng đủ may mắn thoát khỏi.

Ba đại tông môn khẩn cấp liên hợp, bắt đầu bố trí trận pháp, ngăn cản Hắc Ma Khôi tập kích, từng cuộc một huyết chiến bạo phát, Nhân tộc tổn thất nặng nề, thê thảm cực kỳ!

Thời gian trôi qua.

Hơn nửa tháng sau khi.

Nhân tộc võ giả cùng Hắc Ma Khôi đại quân chiến tranh cuối cùng cũng coi như là ngừng lại đi.

Ba đại tông môn đã bố trí vạn giới Phong Cấm Đại Trận, các tông cao thủ tạo thành lâm thời đồng minh, chuẩn bị cùng Hắc Ma Sơn lão tổ đánh kéo dài chiến.

Ở Thiên Hương thành.

Hắc Ma Sơn lão tổ đã khôi phục thân thể.

Trên người toát ra đến khí tức, cực kỳ khủng bố, khủng bố hư không đều đang run rẩy, tu vi của hắn, phỏng chừng đã vượt xa Chân Thánh cảnh.

Cũng là ở ngày đó.

Vương Bảo đi tới vạn giới Phong Cấm Đại Trận phụ cận chiến thành bên trong, vắng lặng lâu như vậy, Vương Bảo quyết định muốn bắt đầu chính mình trang bức con đường chứng đạo!

Hiện tại hắn không phải Hắc Ma Sơn lão tổ đối thủ.

Không sao.

Cho hắn mấy ngày, EXP đi tới, treo lên đánh Hắc Ma Sơn lão tổ đều không có vấn đề.

Chiến thành.

Nơi đây là lâm thời chế tạo, có điều trong đó cao thủ, nhưng là không thể đếm hết được, đặc biệt là tam đại tông, liền tam đại tông lão tổ đều giáng lâm nơi đây.

Vương Bảo hăng hái bước vào chiến thành, bên tai truyền vang từng đạo từng đạo tiếng thở dài.

“Mã Đức, ta cảm giác muốn thế giới tận thế!”

“Hắc Ma Sơn lão tổ ngày hôm qua hiện thân, tê liệt, thật mẹ nó trâu bò a, một quyền liền chấn thương Vô Lượng Sơn lão tổ!”

“Nghe nói Hắc Ma Sơn lão tổ chính đang chuẩn bị huyết tế đại trận, loại bỏ chúng ta vạn giới Phong Cấm Đại Trận, ai, thật đáng sợ!”

“Tam tông đại lão đều ở hô hào Nhân tộc lánh đời cao thủ xuất chiến, nhất thống chống đỡ Hắc Ma Sơn lão tổ, cũng không biết những kia nghe đồn bên trong lão quái vật sẽ xuất hiện hay không!”

“Phủ tổ bên dưới không xong trứng, tam đại tông đã bố trí lượng lớn khen thưởng, nhất định sẽ có tán tu lão tổ xuất hiện!”.

“Cũng may tam đại tông đều có tổ khí chống đỡ, có người nói tam đại tông tổ khí nếu như ra tay, dù cho là Chân Thánh cảnh đỉnh cao cũng đến biến thành tro bụi!”

Vương Bảo vòng chéo tay, nghe bốn phía tiếng, vẻ mặt hờ hững, thoáng hỏi thăm một chút, liền tới đến lâm chiến chỗ ghi danh

------oOo------

Chương 769: Ta vô địch mà cô quạnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâm chiến chỗ ghi danh võ giả nói nhiều không nhiều, nói ít không ít.

Phần lớn võ giả cũng đã báo danh.

Bởi vì có tam đại tông thưởng lớn, vì lẽ đó rất nhiều tán tu võ giả đều không thèm đến xỉa, chuẩn bị tham dự đại quyết chiến.

Vương Bảo đi tới chỗ ghi danh.

Phụ trách báo danh có thật nhiều cái trước cửa sổ, Vương Bảo tùy tiện chọn một cái, đợi không đại hội, tiến lên.

“Họ tên!”

Phụ trách báo danh chính là Vô Lượng Sơn một lão giả, liếc Vương Bảo một chút, tùy ý nói rằng.

Vương Bảo hơi cười, nói rằng, “ta gọi Vương Vô Địch!”

Ông lão kia khóe miệng đột nhiên vừa kéo.

Vô địch?

Giời ạ, danh tự này tốt hung hăng, phóng tới trên chiến trường, danh tự này nếu như tuôn ra đến, cái kia hấp dẫn cừu hận lực vách cheo leo gạch thẳng.

“Tu vi!” Ông lão bị thương ánh sáng lấp loé, tiếp tục hỏi.

Vương Bảo tiếp tục mỉm cười, “Chân Thánh cảnh tả hữu đi, còn là sơ kỳ vẫn là trung kỳ, cái kia đến xem tâm tình của ta!”

Ông lão mộng bức.

Trên dưới đánh giá Vương Bảo một chút, không vui nói, “Chớ có nói dối tu vi, ngươi cũng là... Hả?”

Tìm hiểu một hồi, ông lão kinh ngạc phát hiện, hắn dĩ nhiên không cách nào nhìn thấu Vương Bảo tu vi.

Vương Bảo thản nhiên nói, “ta nói là cái gì, chính là cái gì, chết rồi lại không nhọc ngài bận tâm, ngài viết là được rồi!”

Ông lão trực tiếp không nói gì.

Phải biết, nếu như báo danh, đến thời điểm nhưng là sẽ căn cứ tin tức mộ binh, nếu như phản kháng mộ binh, sẽ bị trừng phạt, ngươi nói dối tu vi, này giời ạ không phải là tìm chết sao?

Có điều.

Vương Bảo tu vi hắn nhìn không thấu, điều này làm cho ông lão cũng có chút không biện pháp, suy nghĩ một chút, trực tiếp cho Vương Bảo trong tin tức dấu ấn Vĩnh Hằng cảnh.

Lão phu đây là muốn tốt cho ngươi a, ông lão nghĩ thầm.

Đem chiến đấu bài đưa cho Vương Bảo, ông lão dặn nói, “chiến đấu bài ngàn vạn thu cẩn thận, có thể hay không trở về, liền dựa vào nó, nếu như ngươi chết rồi, chiến đấu bài sẽ mất đi hiệu lực, chiến đấu bài bên trong có ba Tông Thiết trí trận pháp, ngươi như chém giết Hắc Ma Khôi, cũng sẽ tự động ghi chép công lao!”

“Trong quá trình chiến đấu, ngươi cũng có thể dùng công lao đổi lấy tiếp tế, tiểu tử, cố gắng lên! Vì Nhân tộc!”

Ông lão dõng dạc.

Vương Bảo cười gật gù, xoay người rời đi.

...

...

Xuyên thấu qua vạn giới Phong Cấm Đại Trận.

Phía trước chính là vô tận Hắc Ma Khôi đại quân!

Ở nơi cực xa, còn có từng đạo từng đạo hắc khí bốc lên, phảng phất đồ đằng bình thường, ở nơi đó cũng có Chân Thánh cảnh giới Hắc Ma Khôi.

Lúc này chiến đấu vẫn chưa bắt đầu, thế nhưng không ít võ giả đều ở vạn giới Phong Cấm Đại Trận biên giới, nhìn Hắc Ma Khôi đại quân, ánh mắt lộ ra lo lắng âm thầm!

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo lảo đảo đi tới, sau đó, không nhìn bốn phía Nhân tộc võ giả những kia ánh mắt kinh ngạc, trực tiếp bước vào đến vạn giới Phong Cấm Đại Trận bên trong.

Có chiến đấu bài, Vương Bảo không bị trận pháp lực lượng ngăn cản, thế nhưng cử chỉ này...

“Khe nằm!”

Có loài người võ giả kinh hãi mở miệng, chỉ vào Vương Bảo, không nói gì nói rằng, “đây là từ nơi nào đụng tới ngớ ngẩn, đây là muốn đi làm à?”

“Chẳng lẽ còn muốn một mình thâm nhập?”

“Tìm đường chết a!”

“Xem trên người hắn trang phục, không có tông môn dấu ấn, hẳn là tán tu!”

“Ai đi les hắn? Dù sao cũng là Nhân tộc huynh đệ, có thể thiếu chết một cái chúng ta liền thêm một phần sức chiến đấu a!”

Rất nhiều võ giả nghị luận sôi nổi, thế nhưng tiến lên kéo, một cái đều không có.

Bởi vì lúc này.

Vương Bảo thình lình đã đi ra vạn giới Phong Cấm Đại Trận phòng ngự phạm vi.

Rất nhiều Nhân tộc đều là khóe miệng co giật nhìn Vương Bảo bóng người, thở dài liên tục, ở trong mắt bọn họ, Vương Bảo hiện tại đã cùng người chết không khác!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo xuất hiện.

Trong nháy mắt hấp dẫn những kia dựa vào giết chóc bản có thể chống đỡ Hắc Ma Khôi!

"Ô ô ô..."

Từng cái từng cái vốn là bất động Hắc Ma Khôi chuyển động!

Ngập trời sát khí lan tràn, khủng bố lạnh lẽo sát khí giống như thủy triều, hướng về Vương Bảo chen chúc mà đến, rầm rầm rầm, không ít mạnh mẽ Hắc Ma Khôi đạp lên hư không, hai tay mang cuốn lấy đạo đạo hắc khí tạo thành trường đao, tấn công mà xuống!

"Bi kịch a!"

Vạn giới Phong Cấm Đại Trận sau khi, Nhân tộc võ giả phát sinh thương hại thở dài.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo yên lặng rút ra kiếm gỗ!

Hắc Ma Sơn lão tổ, tuy rằng không ở phá tà thuộc tính trong phạm vi, nhưng mà, những này Hắc Ma Khôi, Vương Bảo trước đã thí nghiệm qua, thỏa thỏa phá tà dưới chiến đấu 5 cặn bã!

Vương Bảo sở dĩ có lòng tin trang bức chứng đạo, dựa vào chính là kiếm gỗ!

Đạp không!

Vương Bảo đột nhiên giơ lên kiếm gỗ!

Trong nháy mắt, nương theo một đạo không cách nào diễn tả bằng ngôn từ kiếm khí xuất hiện, hư không truyền ra đạo đạo nổ vang, kiếm khí lan tràn mà ra, chỗ đi qua, những kia kéo tới Hắc Ma Khôi, phảng phất lúa mạch bình thường đánh gục!

Phốc phốc phốc...

Từng đạo từng đạo nổ tung chi âm vang lên!

Rất nhiều Nhân tộc đều là mộng bức muốn hôn mê.

Phóng tầm mắt nhìn, những kia Hắc Ma Khôi đại quân, thình lình phảng phất bị Vương Bảo chia ra làm hai, Hắc Ma Khôi đại quân xuất hiện một cái lớn vô cùng đất trống, chỉ là chiêu kiếm này, thì có không dưới mấy ngàn Hắc Ma Khôi chết đi!

“Khe nằm, như thế trâu bò?”

“Cái tên này đến cùng là ai?”

“Này sức chiến đấu... Này tối thiểu cũng có Chân Thánh cảnh chứ?”

“Đáng chết, cao cấp như vậy sức chiến đấu, vì sao như vậy kích động? Lần này đúng là thoải mái, thế nhưng nếu như hấp dẫn đến rồi Chân Thánh cảnh

Hắc Ma Khôi, vậy thì phiền phức!”

Nhân tộc võ giả lo lắng rất nhanh trở thành sự thật.

Cũng không lâu lắm, theo Vương Bảo tàn sát, xa xa hắc khí đồ đằng bên trong, có đầy đủ ba đạo hắc khí trong nháy mắt tập kích mà đến, khí thế vô tận, ma diễm ngập trời!

Có điều.

Vào giờ phút này, Nhân tộc đại lão cũng bị đã kinh động, có loài người Chân Thánh cảnh độc thân tiến vào Hắc Ma Khôi đại quân, này giời ạ là ở tìm đường chết a, đại quyết chiến còn chưa tới a, dù cho là thân là Chân Thánh cảnh, ngươi cũng không thể như thế kích động a!

Ầm ầm ầm!

Nhân tộc đại lão cũng cấp tốc giáng lâm, bọn họ xuyên thấu qua vạn giới Phong Cấm Đại Trận, nhìn thấy xa xa kéo tới ba đạo hắc khí triều, nhất thời hoàn toàn biến sắc!

Không Cực Tinh không một cái Chân Thánh cảnh trung kỳ ông lão sắc mặt khó coi nói rằng, “tên kia là nhà ai Chân Thánh cảnh, quá cấp tiến!”

Lời tuy nói như thế, rất nhiều Nhân tộc Chân Thánh cảnh đại lão nhưng cũng là đuổi tới!

Xuyên qua vạn giới Phong Cấm Đại Trận, một đám đại lão nhìn còn ở đại sát đặc sát Vương Bảo, đều là có chút không nói gì.

Giết những này Hắc Ma Khôi, chân tâm không lông gà dùng a!

Khó khăn chính là những kia Hắc Ma Khôi bên trong cao thủ!

“Tiểu hữu, chậm đã động thủ!”

Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh đại lão mở miệng nói rằng.

Vương Bảo tiện tay vung ra một kiếm, quay đầu nhìn đối phương một chút, nói rằng, “có việc?”

Cái kia Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh trầm giọng nói, “tiểu hữu, lúc này không phải Chân Thánh cảnh lúc khai chiến, ngươi mà theo chúng ta lui về, nếu không, rơi vào vây quanh, liền xong!”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “ta Vương Vô Địch có vô địch phong thái, chỉ là Hắc Ma Khôi, há lại là ta đối thủ? Ta ngày hôm nay muốn một kiếm trừ ma, đến bao nhiêu ma vật, ta giết bao nhiêu ma vật, dù cho vì thế đánh đổi mạng sống, ta cũng sẽ không tiếc!”

Một đám lão già khóe miệng co giật, suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi muội a!

Này giác ngộ rất cao a!

Thế nhưng.

Ngươi rất sao biểu hiện không phải địa phương a, đều rất sao nói rồi, hiện tại không phải Chân Thánh cảnh lúc khai chiến, ngươi ở đây lại ở lại, liền thành bia ngắm!

Mà sau một khắc.

Xa xa kéo tới ba đạo hắc khí triều, đã càng ngày càng gần, loáng thoáng có thể nhìn thấy, có ba đạo cả người tỏa (liều lĩnh) hắc khí ông lão, mặt không hề cảm xúc hướng về nơi này tập kích mà đến!

Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh ông lão gấp giọng nói, “tiểu hữu, đừng phải kiên trì, bọn họ Chân Thánh cảnh rất nhiều, chúng ta trước tiên lui về, không phải vậy liền không có cơ hội!”

“Ha ha!”

Vương Bảo hé mắt cười cợt, “Tiền bối yên tâm đi, chỉ là Chân Thánh cảnh, còn không phải là đối thủ của ta!”

Tiếp đó, Vương Bảo đột nhiên vung tay lên.

Hướng về phía sau vung một cái.

Trong nháy mắt, một cái to lớn hai người cao bao nhiêu âm hưởng, xuất hiện ở vạn giới Phong Cấm Đại Trận biên giới!

“Âm nhạc!”

Vương Bảo vỗ tay cái độp.

Trang bức tại sao có thể không có Bgm!

Rầm rầm rầm!

Âm hưởng bên trong đầu tiên là truyền ra kinh thiên nổ vang, sau đó sau một khắc, một đạo sấm sét giống như tiếng ca, từ âm hưởng bên trong truyền ra.

“Vô địch là cỡ nào... Cỡ nào cô quạnh!”

Thanh âm này lực xuyên thấu gạch thẳng, bị những kia Nhân tộc võ giả nghe được sau khi, hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Giời ạ a!

Này còn tự mang BGM!

Thế nhưng này ca từ...

Ta phốc!

Có muốn hay không như thế trang bức a!

Ngươi rất sao còn vô địch rồi, ngươi còn cô quạnh?

Chân Thánh cảnh đại lão, ở trong miệng ngươi cũng thành “Chỉ là”

Vụ thảo, này mẹ nó tuyệt bức là người điên!

Vô Cực Tinh Cung ông lão hít vào một ngụm khí lạnh, cùng cái khác Chân Thánh cảnh đại lão liếc mắt nhìn nhau, yên lặng lùi về sau...

------oOo------

Chương 770: Nhường kiếm khí trước tiên bay 1hồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người điên a!

Không trêu chọc nổi không trêu chọc nổi!

Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh ông lão cùng cái khác Chân Thánh cảnh cường giả đã lùi tới vạn giới Phong Cấm Đại Trận biên giới.

Vương Bảo hành vi đã cùng người điên không khác!

Bọn họ đã từ bỏ trị liệu.

Cùng lúc đó.

Ba đạo hắc triều tập kích tới gần, hóa thành ba cái mặt không hề cảm xúc ông lão, bọn họ con mắt đen kịt một màu, một cái trong đó nhìn chằm chằm Vương Bảo, bỗng nhiên nhếch môi cười nói, "Nhân tộc Chân Thánh cảnh, thượng giai đồ ăn a, đáng tiếc, chỉ có một cái!"

Mặt khác hai cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi liếc mắt một cái Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh đại lão bọn họ, trong ánh mắt sát khí cuồn cuộn!

"Đùng đùng đùng!"

Vương Bảo hất tay gõ gõ kiếm gỗ, cười nhìn ba cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi, nói rằng, "được rồi, ngột ngạt rất sao trang bức, liền ba người các ngươi đi ra? Cái khác Chân Thánh cảnh đây? Đều đi ra đi, ta cũng tốt một khối giết!"

Ba cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi liếc mắt nhìn nhau.

Đều là có loại "Này đùa bức đúng hay không ở đùa ta" dắt lừa thuê.

Bọn họ tuy rằng bị Hắc Ma Cung lão tổ luyện thành Hắc Ma Khôi, thế nhưng phần lớn linh trí vẫn còn, chỉ là diệt mất rất nhiều tình cảm.

Hiện tại Chân Thánh cảnh tiểu bối, đều là như thế hổ sao?

"Tiểu tử, ngươi thành công làm tức giận bản tọa, bản tọa quyết định cho ngươi một cái khó quên tử vong lữ trình!"

Một cái trong đó Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi đứng dậy, nanh cười một tiếng, đạp bước hướng về Vương Bảo đi tới!

Rầm rầm rầm!

Hư không run rẩy!

Nương theo từng cơn sóng gợn lưu chuyển, xa xa quan sát một cái nào đó lão già sắc mặt khó coi tới cực điểm!

Bởi vì cái này Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi, nghiêm ngặt nói đến vẫn là sư huynh của hắn, hiện tại sử dụng thần thông cũng là bọn họ tông môn bí sinh động thông, chư thiên bảy đạp!

Bảy bước qua sau, sức mạnh có thể nhảy lên tới gấp mấy lần, thập phần khủng bố!

Một bước!

Hai bước!

Bảy bước...

Trong chớp mắt, một luồng không cách nào hình dung sức mạnh kinh khủng, từ cái này Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi dưới chân bạo phát ra!

Dường như diệt thế dòng lũ, trong nháy mắt đem hư không nhấn chìm, bàng bạc lực lượng, nhường hư không đều là xuất hiện từng tia từng tia vết rạn nứt giống như tia sáng.

Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi lộ ra âm lãnh nụ cười, nhấc chân liền đối với Vương Bảo đạp tới!

Này một cước hóa thành vô tận hắc triều, trực tiếp đem Vương Bảo thân thể bao phủ nhấn chìm.

Xa xa.

Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh ông lão phát sinh một tiếng thở dài, nói rằng, "đáng tiếc!"

Vương Bảo sức chiến đấu không thấp, bây giờ Nhân tộc bấp bênh, tổn thất chiến lực như vậy cường giả, hắn đương nhiên sẽ cảm giác tiếc nuối!

Có điều.

Vương Bảo đã điên (chơi), bọn họ đương nhiên sẽ không bồi tiếp Vương Bảo đồng thời điên (chơi), vì lẽ đó liền cứu viện niệm đầu đều không có!

"Trở về đi!"

Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh ông lão lắc đầu nói rằng.

Chỉ có điều.

Ngay ở hắn vừa dứt lời thời gian.

Nương theo một đạo bình yên vô sự bóng người xuất hiện, ông lão mộng bức.

Rất nhiều Nhân tộc đại lão cùng võ giả cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Liền nhìn thấy Vương Bảo vỗ vỗ y phục trên người, một mặt tùy ý nói rằng,

“thật yếu, thật sự thật yếu, xem ra Hắc Ma Cung lão tổ Không cho các ngươi ăn cơm a, này giời ạ cũng quá yếu đi...”

Tốt...

Nhược?

Đá ra một cước cái kia Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi khóe miệng co giật, trong ánh mắt, lửa giận vạn trượng!

Dù cho hắn đánh mất phần lớn tình cảm, thế nhưng, hắn vẫn có cảm tình, vào giờ phút này, hắn chịu đến mãnh liệt kích thích!

“Nhược giời ạ, ngươi chết cho ta...”

Cái này Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi không lưu tay nữa, nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai đạp không, liên tiếp bảy đạp sau khi, từng luồng từng luồng càng thêm khí thế kinh khủng, từ trên người hắn bộc phát ra, sau đó, lần thứ hai quay về Vương Bảo đạp đi!

Nhưng mà.

Lần này.

Vương Bảo đã không lại cho hắn mặt!

Trong ánh mắt chớp qua một vệt ý lạnh, Vương Bảo cầm trong tay kiếm gỗ, trực tiếp quay về này Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi vứt ra một kiếm!

Hung hãn một kiếm, trong nháy mắt hóa thành một đạo ngập trời lớn Long Kiếm khí!

Kiếm khí bay lên không!

Lạnh lẽo sát cơ dường như muốn đông lại hư không!

Luận sát khí, Vương Bảo không uổng bất luận người nào!

Mà ở phá tà thuộc tính dưới áp chế, cái kia Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi mạnh hơn, cũng là chiến đấu 5 cặn bã tồn tại, đối mặt Vương Bảo kiếm khí, lão già này khởi đầu còn có chút xem thường, thế nhưng sau đó hắn liền ngơ ngác phát hiện, kiếm khí xé rách chính mình hộ thể ma khí...

Mà tu vi của chính mình lực lượng, dĩ nhiên phảng phất giấy bình thường, cũng bị kiếm khí xé rách!

Ầm!

Nương theo một đạo kinh thiên động địa nổ vang, cái kia Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi trực tiếp bị kiếm khí nhập thể, chớp mắt sau vỡ ra được, chết không còn sót lại một chút cặn!

Một màn như thế!

Coi là thật là kinh sợ tới cực điểm!

Chỉ là một kiếm!

Chỉ là chỉ là một kiếm a!

Cường đại như Chân Thánh cảnh trung kỳ cảnh giới Hắc Ma Khôi, dĩ nhiên sẽ chết!

Tiểu tử này giời ạ không tuổi trẻ a, hắn vách cheo leo là cái lão quái vật a, này tu vi sợ là đến Chân Thánh cảnh đỉnh cao chứ?

Vô Cực Tinh Cung ông lão có loại tan vỡ kích động, thế nhưng sau đó chính là khó có thể ức chế mừng như điên!

Nhân tộc đến này cao thủ, phần thắng lại trướng 1 điểm a!

Mà vào giờ phút này.

Còn lại hai cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi đã sợ vãi tè rồi!

Liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đều hiểu ý của đối phương, vậy thì là, trốn!

Trốn càng xa càng tốt!

Đối diện tiểu tử, là cái đại âm tất a, hắn vách cheo leo ẩn giấu thực lực a, đây là đang câu cá chấp pháp a khe nằm!

Rầm rầm!

Hai cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi xoay người, trong nháy mắt hóa thành hai đạo hắc khí, hướng về xa xa Hắc Ma Cung đại bản doanh mà đi.

Vương Bảo mặt mỉm cười, không nhúc nhích.

Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh ông lão thấy thế, không nhịn được nói rằng, "nói... Đạo huynh, ngươi không giết bọn họ sao?"

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên lấy ra một hộp thuốc, ngậm lên một cái, thiêu đốt, phun ra một cái sương khói, hơi ngẩng đầu, cười nhạt nói, "không vội vã, nhường bọn họ trước tiên chạy một hồi..."

Vô Cực Tinh Cung Chân Thánh cảnh ông lão gọi Tần Hải!

Lúc này Tần Hải khóe miệng co giật, cùng mấy cái Chân Thánh cảnh ông lão liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút không nói gì!

Vị tiền bối này, thực lực là rất trâu bò, thế nhưng, chính là quá yêu thích trang bức a, còn rất số để người ta trước tiên chạy một hồi?

Chạy nữa liền chạy đến đại bản doanh đi tới!

Đến thời điểm ngài còn giết cái rắm a!

Mà cái kia hai cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi, tranh thủ quay đầu liếc mắt nhìn sau khi, cũng là mừng như điên cực kỳ!

Hắc.

Cái kia ngu xuẩn dĩ nhiên không có truy!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên hít mạnh một hơi thuốc lá, đón lấy hơi cười, trong tay kiếm gỗ vứt ra!

Vù!

Trong hư không, hai ánh kiếm qua lại hư không, chớp liên tục không ngừng, hướng về phía trước tập kích mà đi!

Vô Cực Tinh Cung Tần Hải khóe miệng co giật, không nhịn được lắc đầu nói, “chậm...”

Vương Bảo liếc Tần Hải một chút, cười nhạt nói, “muộn? Sau đó ngươi liền biết rồi, ta Vương Vô Địch nhường hắn canh ba chết, ai dám lưu hắn đến năm canh? Nhường kiếm khí trước tiên bay một hồi đi...”

Sau một khắc.

Kiếm gỗ phá tà thuộc tính bên trong lần theo săn giết công năng xúc động!

Trong nháy mắt, liền nhìn thấy hai đạo kiếm khí tốc độ cuồng trướng, ở rất nhiều ánh mắt khó mà tin nổi nhìn kỹ trong lúc đó, hai đạo kiếm khí lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, cực tốc tiếp cận hai cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi...

Khoảng cách rất gần!

Tần Hải trợn mắt ngoác mồm, phản ứng lại, suýt chút nữa thổ huyết!!

Giời ạ phê nha!

Vẫn đúng là mẹ nó đuổi theo...

------oOo------

Chương 771: Kỳ thực ta chính là lại đây chào hỏi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi doạ mộng bức!

Vừa nãy quay đầu, bọn họ còn trộm hỉ tới, cảm thấy đối diện cái kia một tên gia hỏa khủng bố thật rất sao xuẩn so với, dĩ nhiên thả bọn họ.

Nhưng mà lần thứ hai quay đầu.

Bọn họ liền nhìn thấy hai đạo lập loè tia sáng kiếm khí!

Này kiếm khí đối với bọn họ mà nói, không khác hẳn với đại khủng bố, hai cái lão già khuôn mặt vặn vẹo, sợ hãi thê thảm gào thét nói, “lão tổ, cứu mạng...”

Chỉ có điều.

Không đợi được Hắc Ma Cung lão tổ đến cứu bọn họ.

Kiếm khí tập kích mà đến, hết thảy phòng ngự toàn dây đổ nát, thân thể bên trong truyền đến kịch liệt xé rách cảm giác, mắt tối sầm lại, trực tiếp bị kiếm khí đánh nổ!

Một màn như thế, trực tiếp bị Hắc Ma Cung đại bản doanh bên trong Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi nhìn cái rõ ràng.

Một đám lão già đều bị dọa sợ, sợ hãi nhìn về phía trước xa xa.

Vù.

Hư không lóe lên.

Hắc Ma Cung lão tổ xuất hiện.

Vào giờ phút này, hắn hầu như hoàn toàn phục sinh, mặt không hề cảm xúc liếc mắt nhìn trong hư không sương máu, Hắc Ma Cung lão tổ nhẹ nhàng ngoắc ngoắc ngón tay, tinh lực thậm chí tinh hồn mảnh vỡ đều cho hắn hấp thụ đến trong thân thể.

"Lão tổ!"

Nhiếp Thái hiện thân.

Tu vi của hắn thình lình đạt đến Chân Thánh cảnh đỉnh cao cảnh giới, ngoại trừ có Hắc Ma Cung lão tổ hỗ trợ, còn có vạn đạo hoa duyên cớ!

Hắc Ma Cung lão tổ mặt không hề cảm xúc nói rằng, "không cần để ý tới, tiếp tục chuẩn bị huyết tế, chỉ cần phá cái kia tòa trận pháp... Này giới, không người nào có thể ngăn cản lão phu!"

Nhiếp Thái cung kính nói, "Tuân mệnh!"

Hắc Ma Cung lão tổ rất nhanh biến mất, hắn cũng phải tích trữ sức mạnh, chuẩn bị ứng đối Nhân tộc tam đại đỉnh cao đại tông phản kháng.

Nhiếp Thái liếc mắt một cái bốn phía Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi, nhạt âm thanh nói, "không nên lại đi quản hắn, Hắc Ma Khôi hắn muốn giết, theo hắn đi, nếu như hắn dám lại đây, hanh... Hắn không dám!"

Chỉ là.

Nhiếp Thái căn bản không biết.

Hắn đối mặt chính là cái ra sao Bug!

...

...

Chém giết ba vị Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi, Vương Bảo đứng tại chỗ, tiếp nhận rồi một hồi chiến lợi phẩm!

Tu vi tăng vọt, đã đạt đến Vĩnh Hằng cảnh đỉnh cao!

Hơn nữa, ba vị Hắc Ma Khôi tử vong, trả lại (còn cho) Vương Bảo mang đến một cái đạo cụ.

"Chúc mừng kí chủ thu được kỳ dị đạo cụ [ma bình]! Hiện nay ma bình bên trong hồn giá trị tiến độ 0%, như đạt đến trăm phần trăm, kí chủ có thể thu được trưởng thành loại Servant (tòng giả) ma linh!"

Ma bình?

Trưởng thành loại ma linh?

Tuy rằng không biết là cái gì, thế nhưng hẳn là thứ tốt.

Vương Bảo hơi cười, sau đó quay đầu, nhìn về phía Vô Cực Tinh Cung Tần Hải bọn họ, cười nhạt nói, "xem dáng dấp của đối phương, là không chuẩn bị phái ra Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi tiếp viện!"

Tần Hải bọn họ hai mặt nhìn nhau, trong lòng nhưng là ở nhổ nước bọt, ngươi đều như thế trâu bò, một kiếm một cái người bạn nhỏ, bọn họ còn dám tới sao? Muốn tới cũng là Hắc Ma Cung lão tổ tự mình đến!

Vương Bảo hăng hái nói rằng, "nếu bọn họ không đến, vậy ta liền giết tới, có người hay không theo ta đồng thời?"

Tần Hải bọn họ nghe vậy, trực tiếp thổ huyết!

Ta phốc ngươi muội a!

Đây là không làm bất tử series chứ?

Ngươi muốn trực tiếp giết đi vào? Ngươi giết cái lông a? Ngươi làm Hắc Ma Cung lão tổ là người chết a?

Tần Hải lúc này hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “đạo huynh, tuyệt đối không nên kích động, chúng ta vẫn là cố thủ chờ đợi thời cơ đi, bây giờ ba chúng ta tông lão tổ chính đang tế luyện tổ khí, chỉ chờ tam tông tổ khí bùng nổ ra cùng đánh uy lực, định có thể đánh giết Hắc Ma Cung lão tổ, ngài có thể tuyệt đối đừng vờ ngớ ngẩn...”

Vương Bảo híp mắt cười, “Đúng không? Đã như vậy, vậy ta thì càng thêm không thể chờ, không phải nói, Hắc Ma Cung lão tổ chính đang chuẩn bị huyết tế sao? Nếu như bị hắn thành công, chẳng phải là đại sự đều nghỉ? Các ngươi đã không ai theo ta đồng thời trang... Phi phi phi, không ai theo ta đồng thời giết địch, vậy ta liền chính mình làm!”

Dứt lời.

Vương Bảo cầm trong tay kiếm gỗ, trực tiếp hướng về Hắc Ma Cung đại bản doanh đi đến!

Tần Hải bọn họ trực tiếp kinh ngạc đến ngây người!

Ngươi muội a!

Chị ngươi a!

Ngươi không phải đùa giỡn a, ngươi vẫn đúng là chuẩn bị cứng lên a? Ngươi nói ngươi ảnh cái cái gì a, ngươi coi như có thể giết nhiều mấy cái Hắc Ma Khôi, Hắc Ma Cung lão tổ nếu như xuất hiện, ngươi khoảng cách trận pháp xa như vậy, ngươi trốn đều trốn không xong a!

Nhưng mà.

Khuyên can vô hiệu, nhưng không có cách bạo lực khuyên can, Tần Hải bọn họ cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

Bốn phương tám hướng.

Vô số Hắc Ma Khôi như thủy triều hướng về Vương Bảo vọt tới.

Vương Bảo đây, đúng là cũng không có trực tiếp chạy Hắc Ma Cung đại bản doanh giết đi vào.

Đánh giết một làn sóng Hắc Ma Khôi sau khi, kỳ dị đạo cụ ma bình dĩ nhiên gia tăng rồi hồn giá trị tiến độ, hơn nữa, còn có thể mang đến không ít kinh nghiệm, Vương Bảo nhất thời thoải mái, trực tiếp đem Hắc Ma Khôi xem là rau hẹ cắt.

Nơi cực xa.

Nhiếp Thái đem khống toàn trường.

Lão già này nhìn thấy Vương Bảo, đặc biệt là nhìn rõ ràng Vương Bảo khuôn mặt sau khi, nhất thời nhớ lại Vương Bảo, lúc trước chính là Vương Bảo đem hắc kiếm cho hắn.

“Hóa ra là hắn!”

Nhiếp Thái có chút buồn bực, cũng có chút nghĩ mà sợ, dù sao lúc trước hắn nhưng là cùng Vương Bảo trang bức tới, bây giờ suy nghĩ một chút, chính mình lúc trước hay là cũng không ngăn nổi Vương Bảo một đầu ngón tay a!

“Có điều, hiện tại ta, đã không phải trước đây ta!”

Nhiếp Thái hít sâu một hơi, rất xa nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Tuy rằng Vương Bảo ở tàn sát Hắc Ma Khôi.

Thế nhưng Nhiếp Thái cũng không để ý chút nào.

Hắc Ma Khôi số lượng lớn nhiều, ngươi rất sao có thể giết đến xong?

Ngược lại ngươi cũng không dám tới gần quá, liền để ngươi đặt trang phục bức thì lại làm sao?

Nhưng mà.

Ý nghĩ rất đầy đặn!

Hiện thực cùng xương cảm giác!

Rất nhanh Nhiếp Thái liền mộng bức phát hiện.

Vương Bảo là thật sự ở cắt rau hẹ a!

Bất kể là cường đại cỡ nào Hắc Ma Khôi, cũng không ngăn nổi Vương Bảo một kiếm, cái kia từng đạo từng đạo kiếm khí quét tới chỗ nào, nơi đó chính là một mảnh đất trống!

Vừa mới bắt đầu, Nhiếp Thái còn có thể nhịn.

Thế nhưng dần dần.

Nhiếp Thái sắc mặt trở nên hết sức khó coi!

Ma trứng!

Lại giết, liền rất sao giết không còn a!

Vẻ mặt âm trầm nhìn về phía bên người một cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi, Nhiếp Thái thấp quát, “Huyết tế chuẩn bị làm sao?”

Cái kia Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi nói rằng, “đại nhân, lại có thêm nửa ngày thời gian, nên là có thể!”

“Nửa ngày...”

Nhiếp Thái tâm tình gay go thấu.

Nhìn đại sát đặc sát Vương Bảo, Nhiếp Thái thực sự không nhịn được, trong ánh mắt lửa giận bạo phát, lớn mắng nói, “máng, quá mẹ nó càn rỡ!”

Nói xong.

Nhiếp Thái trực tiếp hướng về Vương Bảo vọt tới!

Cái khác Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi hai mặt nhìn nhau, có điều nhưng cũng chỉ được đi theo!

“Tiểu tử, ngươi đây là đang tìm cái chết!”

Nhiếp Thái bạo gào, tới gần Vương Bảo.

Vương Bảo thu kiếm, định thần nhìn lại, kinh ngạc nói rằng, “là ngươi, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên đổi như thế mạnh!”

Nhiếp Thái cười lạnh nói, “bái ngươi ban tặng!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, “lúc trước ta liền nhắc nhở qua ngươi, xem ra, cái kia hắc kiếm bên trong chính là Hắc Ma Cung lão tổ đúng không? Lại nhìn thực lực của ngươi, ngươi nên là với hắn hợp tác rồi? Lão già, không thể không nói, ngươi làm một cái quyết định sai lầm, tranh ăn với hổ, ngươi sẽ chết rất thê thảm!”

Nhiếp Thái châm chọc nói, “ta có thể hay không chết không biết, thế nhưng ngươi ngày hôm nay, chắc chắn phải chết!”

Vương Bảo liếc mắt một cái những kia theo tới Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi, đột nhiên bạo quát, “Ngươi dám động thủ? Nói cho ngươi, lão tử hộ đạo người đã vượt qua này giới đỉnh cao, một đầu ngón tay đều có thể giết chết ngươi!”

Vừa dứt lời.

Kính Tượng Phân Thân xuất hiện.

Ầm ầm!

Không cách nào hình dung khí thế khủng bố lan tràn!

Khí thế kia, có thể nói kinh thiên động địa, so với Chân Thánh cảnh đỉnh cao đều khủng bố hơn gấp mấy lần!

Nhìn Kính Tượng Phân Thân, Nhiếp Thái kinh ngạc đến ngây người, so với một hồi song phương khí thế cường độ, Nhiếp Thái trong mắt sát ý biến mất hầu như không còn, thay vào đó nhưng là một vệt hoảng sợ!

Nuốt ngụm nước bọt, Nhiếp Thái nghĩ đến Hắc Ma Cung lão tổ liền ở phía sau, kiên quyết sẽ không nhìn hắn chết, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, có điều nhưng vẫn là kiêng kỵ nói rằng, "tiểu tử, ngươi đến cùng là ai?"

"Ta là ai..."

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động.

Sau một khắc, hắn đột nhiên nổi lên, trong tay kiếm gỗ vung một cái, ba đạo kiếm khí bộc phát ra, qua lại hư không, đứng Nhiếp Thái bên cạnh người ba cái Chân Thánh cảnh Hắc Ma Khôi một mặt sợ hãi, căn bản phản kháng không thể, thân thể vỡ ra được!

Nhiếp Thái khuôn mặt vặn vẹo lên.

Hắn đúng là muốn ra tay tới, thế nhưng Kính Tượng Phân Thân nhưng là vững vàng khóa chặt hắn.

Vương Bảo cũng không nghĩ tới thuận lợi như thế, suýt chút nữa cười phun, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "Hắc Ma Cung lão tổ ở đâu, nhường hắn đi ra nhận lấy cái chết!"

Sau một khắc.

Hư không vang lên một đạo âm lãnh âm thanh, "Càn rỡ tiểu bối...".

Hắc Ma Cung lão tổ xuất hiện ở Nhiếp Thái bên cạnh người, hắn liếc mắt nhìn Kính Tượng Phân Thân, đáy mắt chớp qua một vệt nghi hoặc.

Vương Bảo vừa nhìn lão già này xuất hiện, lúc này nghiêm nghị nói, “kỳ thực ta chính là lại đây chào hỏi, nếu ngươi đều đến rồi, cái kia hôm nay tới đây thôi đi, ta có thể cảnh cáo ngươi a, tuyệt đối đừng ra tay a, nhà ta hộ đạo người điên (chơi) lên, chính ta đều sợ hãi...”

------oOo------

Chương 772: Ta có 1 pháp, có thể phá vạn kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Ma Cung lão tổ lông mày nhảy một cái nhảy một cái.

Rõ ràng chính là ở kìm nén lửa giận!

Chào hỏi đúng không?

Bắt chuyện ngươi muội a!

Giết lão tử vài thằng nhãi con, một câu chào hỏi liền xong?

Ánh mắt sát cơ bùng lên, Hắc Ma Cung lão tổ nhìn chằm chằm Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, toàn lực cảm ứng.

Lúc này hắn tuy rằng chưa đạt đỉnh cao, thế nhưng tầm thường Chân Thánh cảnh đỉnh cao cao thủ, hắn căn bản chưa từng để ở trong mắt, một chiêu liền có thể giết chết!

Có điều Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân vốn là không có tu vi, ở trong mắt hắn chính là một đống dấu chấm hỏi, vì lẽ đó hắn kiêng kỵ không dám ra tay.

Vương Bảo chậm rãi thở ra, con mắt hơi chuyển động, nhanh chóng lùi về phía sau!

Kính Tượng Phân Thân chưa động, lạnh lùng ánh mắt nhìn Hắc Ma Cung lão tổ, ánh mắt kia phảng phất ở lộ ra một cái ý tứ, [ngột ngạt động thủ a]!

Trơ mắt nhìn Vương Bảo thoát đi, Hắc Ma Cung lão tổ đều muốn uất ức nổ, hắn phá phong sau khi vẫn thuận buồm xuôi gió, này vẫn là lần thứ nhất ăn quả đắng, ánh mắt sát ý tràn ngập, hắn nhìn chằm chằm Kính Tượng Phân

Thân, đột nhiên thấp quát, “Đạo hữu, ta xem thực lực ngươi bất phàm, sao không nương nhờ vào cho ta, chúng ta hai người liên hợp lại, nô dịch này giới đều không phải vọng tưởng!”

Kính Tượng Phân Thân cười lạnh, “Ha ha...”

Hắc Ma Cung lão tổ khóe miệng cuồng quất, ma trứng, ha ha ngươi muội a, đây là xem thường lão tử sao?

Nửa ngày.

Vương Bảo đã lùi tới vạn giới Phong Cấm Đại Trận phụ cận.

Kính Tượng Phân Thân lúc này mới mang cuốn lấy ngập trời khí thế, thản nhiên xoay người, đạp không mà đi.

Nhìn Kính Tượng Phân Thân bóng lưng, Hắc Ma Cung lão tổ cố nén động thủ kích động, hừ lạnh nói, “cũng được, tạm thời tha cho ngươi một mạng!”

Nói xong, Hắc Ma Cung lão tổ nhìn về phía Nhiếp thái, trầm giọng nói, “huyết tế chuẩn bị làm sao?”

Nhiếp thái mau mau về nói, “hồi bẩm lão tổ, trận đồ đã sắp chuẩn bị chu toàn, xin mời lão tổ lại chờ chốc lát!”

Hắc Ma Cung lão tổ hé mắt, chỗ mi tâm một đạo màu đen phù văn lóe lên một cái rồi biến mất, âm lãnh hừ một tiếng, biến mất ở tại chỗ.

...

...

Vương Bảo đã bước vào vạn giới Phong Cấm Đại Trận phạm vi.

Mà vào giờ phút này.

Nhân tộc đại quân hầu như đều là chấn động nhìn Vương Bảo đi tới, điên

cuồng nuốt nước bọt!

Hàng này trâu bò a!

Cứng giết Hắc Ma Cung lão tổ nhiều như vậy đen ma khôi, cuối cùng dĩ nhiên bình yên vô sự trở về!

Đổi làm tam tông lão tổ, đều không làm được a!

Ở trên hư không.

Tam tông đại lão san sát, trong đó tam tông lão tổ đều hiện thân.

Này ba cái lão gia hoả nhìn Vương Bảo, cũng là thập phần chấn động, đương nhiên, nhất làm cho bọn họ chấn động, là Vương Bảo phía sau đi tới Kính Tượng Phân Thân.

Vương Bảo tâm tình vô cùng tốt, bởi vì tu vi của hắn đã tăng lên tới Chân Thánh cảnh!

Hơn nữa tinh luyện giá trị huyết kiếm lời, chỉ là Nhân tộc cống hiến cho hắn tinh luyện giá trị, đều có mấy trăm vạn!

"Chào mọi người! Ta gọi Vương Vô Địch! Vừa nãy bêu xấu a!"

Vương Bảo quay về rất nhiều Nhân tộc cao thủ chắp chắp tay.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, rất nhanh liền từng cái từng cái mở miệng, có chính là tự giới thiệu mình, có nhưng là các loại cúng bái đại lão loại hình.

Vô Lượng Sơn lão tổ đứng dậy, quay về Vương Bảo chắp tay nói, "đạo hữu thực lực, thông thiên triệt địa, lão phu khâm phục đến cực điểm, lúc này Nhân tộc bấp bênh, có hai vị đạo hữu giúp đỡ, thực sự là chuyện may mắn một cái! Đạo hữu xin mời đi theo ta..."

Tam tông lão tổ ở trước, Vương Bảo ở phía sau, theo hư không một đạo trận đồ xuất hiện, Vương Bảo bị Vô Lượng Sơn lão tổ mang tới một cái gian

phòng cực lớn bên trong!

Ngồi xuống sau khi.

Vô Cực Tinh Cung lão tổ xem xét một chút Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, trầm giọng nói, “không biết hai vị đạo hữu thân phận là...”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta gọi Vương Vô Địch, hiện nay chính là tán tu, có điều ta ngược lại thật ra cùng Vô Cực Tinh Cung có chút ngọn nguồn, bởi vì ta sư tổ một trong, chính là Vô Cực Tinh Cung đệ tử, Dư Tinh Vẫn!”

Này vừa nói.

Vô Lượng Sơn lão tổ cùng Thần Tuyền Tông lão tổ nhất thời nhìn về phía Vô Cực Tinh Cung lão tổ.

Vô Cực Tinh Cung lão tổ đương nhiên là mộng bức đến cực điểm.

Mã Đức!

Làm nửa ngày!

Như thế trâu bò một cái gia hỏa, lại vẫn rất sao là người mình!

Dư Tinh Vẫn đệ tử...

Tựa hồ nhớ ra cái gì đó, Vô Cực Tinh Cung lão tổ nở nụ cười khổ, đứng dậy, quay về Vương Bảo chắp tay nói, “Dư Tinh Vẫn việc, đã điều tra rõ, chính là bị tiểu nhân ám hại, nói đến, là lão phu có lỗi với hắn...”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “đã điều tra xong? Vậy thì thôi, vốn là, ta còn muốn đi Vô Cực Tinh Cung, vì là Tinh Vẫn tổ sư đòi lẽ phải, nhưng đụng tới Hắc Ma Cung việc, bây giờ nói mở ra cũng được!”

Vô Cực Tinh Cung lão tổ khóe mắt không khỏi vừa kéo.

Vương Bảo có thể hận Hắc Ma Cung lão tổ cũng không dám làm bừa.

Này nếu như hận hắn Vô Cực Tinh Cung.

Vậy bọn họ đến gặp bao lớn tội a!

May việc này viên mãn giải quyết, kém một bước chính là một cái thần hố a!

Vô Lượng Sơn lão tổ ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "Dư Tinh Vẫn việc, ta cũng biết, bây giờ nói mở ra, cứ định như vậy đi! Lúc này Hắc Ma Cung lão tổ, mới là đại sự, đạo hữu, không biết thực lực của ngươi, đến cùng đạt đến cảnh giới gì?"

Lời này hỏi, nhưng là nhìn về phía Kính Tượng Phân Thân.

Kính Tượng Phân Thân không nhúc nhích.

Vương Bảo dở khóc dở cười nhìn sắc mặt nghiêm nghị tam tông lão tổ, phất tay một cái, Kính Tượng Phân Thân biến mất không còn tăm hơi.

Tam tông lão tổ trực tiếp mộng bức.

Giời ạ!

Sao trò chuyện công phu liền chuồn mất?

"Đạo hữu, các ngươi đây là..."

Vô Lượng Sơn lão tổ phản ứng lại, không nói gì hỏi.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, cười nói, "tiền bối không cần hỏi, kỳ thực đây chỉ là ta một loại đặc biệt thần thông, cho gọi ra đến chỉ là một loại ảnh trong gương mà thôi, căn bản không có tác dụng lớn gì, thực lực của hắn liền người bình thường cũng không bằng, không có khí thế mà thôi!"

Tam tông lão tổ lần thứ hai mộng bức!

Hoàn hồn sau khi, suýt chút nữa phốc ra một ngụm lớn lão huyết!

Đặc biệt thần thông?

Chỉ là ảnh trong gương?

Không có khí thế, nhưng liền người bình thường cũng không bằng?

Ta cắt cỏ!

Này mẹ nó là cái gì đồ phá hoại thần thông?

Này là ai phát minh ra đến như vậy đồ phá hoại thần thông?

Liếc mắt nhìn nhau, tam tông lão tổ thở dài.

Còn tưởng rằng có một cái siêu cấp mạnh viện trợ đây, vạn vạn không ngờ tới a, là cái con cọp giấy, bên trong xem không còn dùng được!

Thần Tuyền Tông lão tổ lo lắng nói rằng, "Hắc Ma Cung lão tổ sợ là đã khôi phục lại đỉnh cao, lần trước hắn xuất hiện, ba chúng ta tông tổ sư liên thủ đem hắn phong ấn, chính mình cũng bị thương nặng, liên tiếp ngã xuống, lần này, tuy rằng có tổ sư lưu lại tổ khí, thế nhưng, sợ cũng là huyền a..."

Vô Cực Tinh Cung lão tổ trầm giọng nói, "Hắc Ma Cung lão tổ nhất dựa dẫm, vẫn là hắn cái kia đem Hắc Ma Kiếm! Chỉ cần có thể lần thứ hai phong ấn Hắc Ma Kiếm, Hắc Ma Cung lão tổ mạnh hơn, cũng không nổi lên được bao lớn sóng gió!"

"Khó a!"

Vô Lượng Sơn lão tổ thở dài một tiếng nói.

Vương Bảo ở một bên nghe, vẻ mặt quái lạ lên, lập tức hỏi nói, "nói cách khác, chỉ cần có thể phá Hắc Ma Kiếm, Hắc Ma Cung lão tổ liền xong đời?"

Vô Cực Tinh Cung lão tổ giải thích nói, “không sai, Hắc Ma Cung lão tổ chính là ỷ vào Hắc Ma Kiếm mới có thể mạnh mẽ như vậy, lần trước ta tam tông tổ sư phát hiện điểm này, lúc này mới có thể đem hắn phong ấn! Đáng tiếc cuối cùng bị hắn chạy thoát, bây giờ quay đầu trở lại!”.

“Như vậy a...”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, đột nhiên nở nụ cười, “Nếu như làm rơi Hắc Ma Kiếm, liền có thể làm cho Hắc Ma Cung lão tổ xong đời, như vậy... Các ngươi có thể an tâm, bởi vì ta có một pháp, có thể phá vạn kiếm, chỉ là Hắc Ma Kiếm, không đáng nhắc tới rồi...”

------oOo------

Chương 773: Đây là Nhân tộc dũng sĩ a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ha ha!”

Tam tông lão tổ lúng túng cười cợt.

Vương Bảo quá hư huyễn, rõ ràng có trang bức lượng nước, vì lẽ đó tam tông lão tổ căn bản không coi là chuyện to tát.

Hắc Ma Kiếm là cái gì?

Vậy cũng là Hắc Ma Cung lão tổ mạnh mẽ căn bản!

Cấp bậc căn bản là không có cách hình dung, rõ ràng không phải này giới có thể nắm giữ binh khí.

Ngươi còn phá vạn kiếm, còn muốn phá Hắc Ma Kiếm, đây chính là tam tông tổ sư đều không làm được sự tình, ngươi như thế khoác lác chân thực được chứ?

Vương Bảo nhìn ra bọn họ không tin chính mình, cũng không để ý, chỉ là ý tứ sâu xa nói rằng, “chỉ muốn các ngươi có thể đem Hắc Ma Kiếm bức ra đến, ta liền có thể sáng tạo kỳ tích, tin ta, các ngươi không chịu thiệt!”

Tam tông lão tổ hai mặt nhìn nhau.

Cũng nhưng vào lúc này.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến đạo đạo ong ong.

Tam tông lão tổ hoàn toàn biến sắc, Vô Lượng Sơn lão tổ gầm nhẹ nói, “không được, xảy ra vấn đề rồi!”

Rời phòng, đi tới ngoại giới, vào mắt nhìn tới, liền nhìn thấy phương xa xuất hiện đạo đạo màu máu tinh trụ!

Tam tông lão tổ hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt trở nên khó coi cực kỳ.

Hắc Ma Cung lão tổ huyết tế, đến rồi!

Mà Vương Bảo, nhìn vào giờ phút này những kia màu máu tinh trụ, trong thân thể Cổ Yêu huyết thống, đột nhiên sôi vọt lên!

Liếm môi một cái, Vương Bảo tuỳ tùng người tam tông lão tổ tới gần vạn giới Phong Cấm Đại Trận, có thể nhìn thấy, vào giờ phút này có vô số tinh lực, chính đang tiêu diệt vạn giới Phong Cấm Đại Trận sức mạnh!

Vạn giới Phong Cấm Đại Trận sức mạnh màn ánh sáng phạm vi, chính đang chầm chậm thu nhỏ lại!

Tam tông Chân Thánh cảnh đại lão đều là mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, nhìn về phía tam tông lão tổ!

Vô Lượng Sơn lão tổ hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “hiện tại hay dùng tổ khí?”

Vô Cực Tinh Cung lão tổ ánh mắt chớp qua một vệt sát ý, gầm nhẹ nói, “chờ đến trận pháp vừa vỡ, động thủ nữa đi!”

Tất cả mọi người là lòng người bàng hoàng!

Căng thẳng không được!

Đại quyết chiến sắp đến, thật không biết đến thời điểm sẽ chết bao nhiêu người!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên hướng về vạn giới Phong

Cấm Đại Trận mà đi!

Vô Cực Tinh Cung lão tổ ngạc nhiên nói rằng, “vô địch đạo bạn, ngươi làm gì?”

Vương Bảo ngừng chân, xoay người, nghiêm nghị nói, “Hắc Ma Cung lão tổ nghĩ huyết tế phá trận, ta Vương Vô Địch há có thể nhường hắn toại nguyện? Mà xem ta như thế nào phá hắn huyết tế!”

Dứt lời, Vương Bảo tiếp tục tiến lên, bước vào đến vạn giới Phong Cấm Đại Trận bên trong!

Tam tông lão tổ cùng rất nhiều Nhân tộc đều là kinh ngạc đến ngây người.

Má ơi!

Hàng này là điên rồi sao?

Này huyết tế lực lượng, liền vạn giới Phong Cấm Đại Trận đều có thể tiêu diệt, ngươi coi như mạnh hơn, bước vào đi sợ cũng là một chữ “chết”!

Đối diện.

Hắc Ma Cung lão tổ trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, dõi mắt nhìn Nhân tộc, liếm môi một cái, gằn giọng nói rằng, “lần trước bản tọa thất bại tan tác mà quay trở về, lần này ta xem ai còn có thể ngăn cản bản tọa, ba người kia lão già đã chết, này giới, bản tọa gần như vô địch!”

Đột nhiên.

Hắc Ma Cung lão tổ nhìn thấy Vương Bảo.

Hơi nhướng mày, Hắc Ma Cung lão tổ tâm tình khó chịu.

Vương Bảo hắn cũng không phải lưu ý, hắn lưu ý chính là Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân.

Có điều, việc đã đến nước này, không ai có thể ngăn cản hắn!

“Tiểu tử này muốn làm cái gì?” Nhiếp thái đứng Hắc Ma Cung lão tổ bên người, buồn bực nói rằng.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo đã đứng vạn giới Phong Cấm Đại Trận biên giới.

Bước ra một bước!

Trong chớp mắt, vô tận tinh lực, hướng về hắn chen chúc mà đến, những này tinh lực ẩn chứa không cách nào hình dung huyết hệ lực lượng, dường như có thể thôn phệ tất cả!

Nhưng mà.

Vương Bảo trong cơ thể Cổ Yêu huyết thống, liền như cùng một cái cự thú miệng, mặc cho tinh lực làm sao mạnh mẽ, nhưng không cách nào chống lại Cổ Yêu huyết thống thôn phệ!

Cổ Yêu bộ tộc, mạnh mẽ nhất chính là sức cắn nuốt!

Cổ Yêu thiên phú [niết] tự mình khởi động, hình thành vô tận màu máu phù văn, ở Cổ Yêu huyết thống nơi sâu xa phát sinh kịch liệt diễn biến.

Vương Bảo quả thực thoải mái tới cực điểm!

Này Hắc Ma Cung lão tổ là người tốt a, đây là đưa tới cửa chỗ tốt a, Cổ Yêu thiên phú niết mỗi một lần niết, đều có thể mang đến to lớn tăng lên, như thế bàng bạc tinh lực, gần như không tồn tại cơ hội, lần này hắn muốn hút cái đủ!

Phía sau tam tông lão tổ cùng mọi người thấy thế, đều là trợn mắt ngoác mồm.

Mắt thấy Vương Bảo đứng huyết tế tinh lực bên trong, nhưng bình yên vô sự, chuyện này với bọn họ tạo thành xung kích là to lớn!

“Cái tên này đến cùng là làm thế nào đến?”

Vô Lượng Sơn lão tổ méo mặt nói rằng.

Nhưng mà.

Ai biết!

Người ta chính là như thế trâu bò, ngươi đều không nơi nói lý đi!

Mà lúc này.

Hắc Ma Cung lão tổ biến sắc mặt, có chút khó coi, Nhiếp thái nghi ngờ không thôi chỉ vào Vương Bảo nói rằng, “chẳng lẽ, tiểu tử này đang hấp thu tinh lực?”

“Không thể!”

Hắc Ma Cung lão tổ ánh mắt hàn mang lấp loé, “Huyết tế lực lượng ẩn chứa rất mạnh ăn mòn lực, dù cho là ta, cũng không thể ở bên trong chờ rất lâu, tiểu tử này làm sao có thể hấp thu tinh lực?”

Thế nhưng.

Không phải hấp thu tinh lực, cái kia Vương Bảo là đang làm gì?

Thời gian trôi qua.

Theo càng ngày càng nhiều tinh lực, bị Vương Bảo thôn phệ, Vương Bảo hấp thu tinh lực dấu hiệu đã rất rõ ràng.

Hắc Ma Cung lão tổ đều suýt chút nữa thổ huyết, có chút mộng bức nhìn Vương Bảo, ngổn ngang cực kỳ.

Nhiếp thái lo lắng nói rằng, “lão tổ, không thể để cho hắn tiếp tục hấp thu tinh lực a!”

Hắc Ma Cung lão tổ thấp quát, “Sợ cái gì? Ta liền không tin, hắn có thể vẫn hấp thu xuống!”

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo thân thể loáng một cái, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi!

Một màn như thế, nhường tam tông lão tổ cùng rất nhiều Nhân tộc hoàn toàn biến sắc.

Nhường Hắc Ma Cung lão tổ, lộ ra mỉm cười vẻ.

Tiến lên một bước, Hắc Ma Cung lão tổ cười lạnh nói, “tiểu tử, ngươi mưu toan hấp thu huyết tế lực lượng? Thực sự là tìm đường chết! Bản tọa này huyết tế lực lượng có rất mạnh ăn mòn lực, thời gian lâu dài, sợ là ngươi đến thân thể cũng phải hóa thành một vũng máu!”

Vương Bảo sắc mặt “Trắng xám”, lay động một cái, đại nghĩa lẫm nhiên tức giận nói, “lão già, ta Vương Vô Địch dù cho là chết, cũng phải giãy dụa một hồi, vì Nhân tộc, ta coi như là dâng ra sinh mệnh, cũng sẽ không tiếc!”

“Ngớ ngẩn!”

Hắc Ma Cung lão tổ châm chọc cười.

Tam tông lão tổ cùng rất nhiều Nhân tộc đều là chấn động, cảm động không được, có chút nước mắt điểm thấp Nhân tộc cao thủ, thậm chí đều khóc ào ào.

Đây là anh hùng a!

Đây là Nhân tộc dũng sĩ a!

Vì Nhân tộc, liền sinh mệnh cũng không muốn, loại này giác ngộ, lại có mấy người có thể làm được?

Đây chính là chủ động chịu chết a, cùng bị động còn không giống nhau!

Vương Bảo này lật.

Bên tai truyền đến leng keng keng gợi ý của hệ thống âm, tinh luyện giá trị ào ào ào.

Tinh thần phấn chấn, Vương Bảo trên mặt nhưng là càng thêm hào quang chính khí, một bên hết tốc lực hấp thu tinh lực, một bên ngẩng đầu cao giọng nói, "Nhân tộc huynh đệ các ngươi yên tâm, ta Vương Vô Địch còn chịu đựng được, chỉ cần ta còn có một hơi, ta sẽ vẫn đứng ở chỗ này, là Nhân tộc trôi hết một giọt máu cuối cùng!"

"Nhân tộc tất thắng!"

Đất đỏ rống to, lập tức gây nên rất nhiều Nhân tộc võ giả cộng hưởng, bọn họ dồn dập rống to lên.

"Nhân tộc tất thắng!"

"Nhân tộc tất thắng!"

"Nhân tộc tất thắng!"

"Vô địch tiền bối yên tâm, ngài sẽ không không công hi sinh, chúng ta sẽ đoạt được!"

Vương Bảo thân thể lảo đảo một hồi, xoay người, quay về Nhân tộc võ giả phất phất tay, nghênh đón đạo đạo hoan hô.

Mà Hắc Ma Cung lão tổ, nhưng là cười lạnh nói, "chỉ bằng chính ngươi, có thể hấp thu bao nhiêu tinh lực? Chờ ngươi chết rồi, ta xem còn có ai hay không, có thể như thế có loài người đại nghĩa!"

Này vừa nói..

Trong đó mấy người tộc cao thủ một mặt phẫn nộ đứng dậy, một cái trong đó rống to nói, “ta vương đại lực cũng nguyện làm cho Nhân tộc chịu chết, ta cũng đi!”

Có điều không chờ bọn hắn đạp bước, Vương Bảo mí mắt giật lên, trực tiếp phất tay lớn tiếng nói, “các ngươi ai cũng không muốn động, không muốn không công chịu chết, yên tâm, ta chịu đựng được, chống đỡ ở... Khe nằm, đều mẹ nó đừng nhúc nhích, cử động nữa ta liền tự bạo cho các ngươi xem, chết một mình ta là đủ, các ngươi liền không cần...”

------oOo------

Chương 774: Khe nằm, dĩ nhiên là đang diễn trò?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy cái kích động Nhân tộc võ giả dừng bước.

Nhìn Vương Bảo cái kia kiên quyết ánh mắt, bọn họ cảm giác mình tâm tính thiện lương thương.

Vô địch tiền bối.

Đúng là quá liều mạng!

Vương Bảo nhìn thấy vương đại lực bọn họ dừng lại, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Ma trứng!

Ta là thật sự chống đỡ ở.

Các ngươi liền không xong rồi, đi vào phỏng chừng liền đánh rắm a!

Ân...

Cảm giác này...

Tốt thoải mái a...

Vương Bảo thân thể bên trong phảng phất thiêu đốt đỉnh đầu lò lửa, cả người đều là ấm áp.

Nhân tộc bầu không khí cực kỳ bi thương.

Mà Hắc Ma Cung lão tổ, nhưng là tự tin lại lạnh lẽo nhìn Vương Bảo, chờ

đợi Vương Bảo tử vong một khắc đó giáng lâm.

“Không ra thời gian một nén nhang, ngươi chắc chắn phải chết!” Hắc Ma Cung lão tổ lạnh giọng quát.

Bị tinh lực ăn mòn mà chết.

Dáng dấp kia nhưng là cực kỳ thê thảm.

Thời gian trôi qua.

Một phút qua đi.

Mười phút qua đi.

Chờ đến nửa canh giờ qua đi sau khi.

Bầu không khí từ từ thay đổi.

Nhân tộc võ giả bọn họ ngờ vực nhìn thân thể “Lảo đà lảo đảo” Vương Bảo, vẻ mặt trở nên quái lạ lên.

Khe nằm!

Này rất sao tình huống thế nào?

Đây rốt cuộc đúng hay không bị tinh lực ăn mòn a? Hắc Ma Cung lão tổ không phải nói không ra thời gian một nén nhang sao? Này rất sao đều nửa canh giờ!

Mà Hắc Ma Cung lão tổ sắc mặt của bọn họ, từ lâu là khó coi cực kỳ, đặc biệt là Hắc Ma Cung lão tổ, càng là nổi giận đùng đùng, lão già này nhìn nhìn, rốt cục không nhịn được, kêu to một tiếng, đột nhiên hướng về Vương Bảo nơi này vọt tới!

Có điều nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bỗng nhiên phất tay.

Kính Tượng Phân Thân lấp loé mà ra.

Khí thế bạo phát, vô cùng vô tận, càn rỡ cực kỳ, chỉ vào Hắc Ma Cung lão tổ lệ quát, "Ngươi dám làm bừa? Chết!"

Đại gia ngươi!

Hắc Ma Cung lão tổ tức giận run người.

Tình cảnh lần thứ hai bình tĩnh lại.

Nhưng mà, theo Vương Bảo hấp thu tinh lực càng ngày càng nhiều, huyết tế lực lượng mức độ lớn yếu bớt, đã không cách nào đạt đến phá trận lực lượng.

Hắc Ma Cung lão tổ khí nổ, nổi giận gầm lên một tiếng quát, "Ngu xuẩn, lão phu vốn không muốn giết ngươi, thế nhưng, ngươi nhưng không phải muốn tìm chết! Ta xem ngươi có thể ngăn ta đến khi nào!"

Nhảy vào tinh lực bên trong.

Đạo đạo hắc khí lưu chuyển, chuyển trong nháy mắt, dĩ nhiên hóa thành một đạo trăm trượng Hắc Long, Hắc Long rít gào, nghiền ép hư không đều là ca ca ca xuất hiện đạo đạo vết rạn nứt, trong chớp mắt, liền đụng vào Kính Tượng Phân Thân bên trên!

Kính Tượng Phân Thân ầm ầm phá toái!

Hắc Long tiếp tục hướng phía trước, không có chịu đến chút nào ngăn cản, chính đang hấp thu tinh lực Vương Bảo khóe miệng co quặp, nhanh chóng lùi về phía sau, trở lại vạn giới Phong Cấm Đại Trận bên trong.

Một màn như thế.

Tự nhiên mộng bức vô số người.

Đặc biệt là Hắc Ma Cung lão tổ, càng là mộng bức tột đỉnh.

Khe nằm a!

Lão tử chỉ là ra năm phần mười lực a!

Lão tử chỉ là thoáng thăm dò một hồi a!

Làm sao sẽ chết cơ chứ?

Không đúng.

Đều không giống như là chết rồi!

Càng như là phá toái...

Chờ chút...

Hắc Ma Cung lão tổ đầu óc niệm đầu lóe lên, phản ứng lại, một cái nghịch huyết dâng lên, suýt chút nữa biểu bắn mà ra!

Phẫn nộ hai mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, hắn quả thực muốn khí nổ!

Ta cắt cỏ!

Này mẹ nó dĩ nhiên là giả cao thủ tuyệt thế!

Này căn bản là không phải thật thánh bên trên a, đây là một cái phép che mắt a!

Lão tử lại bị một cái chỉ là phép che mắt ảo thuật cho doạ dẫm, còn doạ dẫm lâu như vậy, lão tử chính ở chỗ này kiêng kỵ đây, còn có ném đi ném lo lắng đây, không ngờ như thế tất cả những thứ này đều là giả a!

“Đáng chết tiểu hỗn đản!”

Hắc Ma Cung lão tổ nộ quát.

Vương Bảo đắc ý nhìn Hắc Ma Cung lão tổ, cười hì hì nói, "Thế nào? Đúng hay không có một loại tức chết rồi cảm giác? Có là được rồi, ngươi nói một chút ngươi nha, trả lại Cổ Ma đầu đây, còn Chân Thánh cảnh bên trên đại cao thủ, ngươi nhìn nhìn ngươi lá gan nhỏ bé kia, lão tử chỉ là một cái ảnh trong gương làm ra đến, liền sợ đến ngươi không muốn, chặc chặc, thật thế ngươi mất mặt a!"

Hắc Ma Cung lão tổ rên lên một tiếng, trực tiếp bị Vương Bảo miệng pháo ngột ngạt đến nội thương.

Mà rất nhiều Nhân tộc cao thủ, nhưng là chấn kinh rồi!

Má ơi!

Nguyên lai tìm đường chết cũng là có kỹ xảo a!

Ngươi nhìn nhìn người ta, ỷ vào một cái ảnh trong gương, có thể đem Hắc Ma Cung lão tổ cao thủ như vậy đều doạ xoay quanh!

Đây là thật trâu bò a!

Hắc Ma Cung lão tổ hé mắt, trong ánh mắt sát ý quả thực muốn hóa thành thực chất, cảm nhận được thân thể mình bên trong truyền đến ăn mòn cảm giác, hắn nhanh chóng lùi về phía sau, rời đi tinh lực phạm vi!

Tuy rằng này huyết tế phương pháp chính là hắn làm ra đến, thế nhưng tinh lực bên trong ăn mòn lực, dù cho là hắn cũng không thể ở lâu thêm!

Mà nhìn thấy hắn lùi về sau.

Vương Bảo liền một cước từ vạn giới Phong Cấm Đại Trận bên trong đi ra!

Này một phen tao thao tác, dẫn tới Hắc Ma Cung lão tổ lại là co quắp một trận!

Làm sao hắn chỉ có thể vào vào tinh lực bên trong, khoảng cách gần mới có thể công kích Vương Bảo, nếu không thì, công kích không tới Vương Bảo trước người, liền bị tinh lực lực lượng trung hoà rơi mất!

Qua nửa ngày.

Hắc Ma Cung lão tổ có chút không nhịn được, lần thứ hai bước vào tinh lực.

Vương Bảo nhưng là ở trong nháy mắt, liền một cước trở lại trong trận pháp!

Đem Hắc Ma Cung lão tổ cho khí, tâm can phổi đều muốn khí nổ, chỉ vào Vương Bảo uống mắng nói, "tiểu hỗn đản, ngươi nếu có gan thì đừng chạy!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Hắc Ma Cung lão tổ, "Không chạy? Không chạy là đầu đất!"

"Ngươi..."

Hắc Ma Cung lão tổ tức nói không ra lời.

Như vậy tới tới lui lui.

Hắc Ma Cung lão tổ uất ức phát hiện, chính mình vẫn là tốt nhất đừng nhúc nhích, nếu không thì, Vương Bảo này cùng chuồn mất khỉ giống như, khiến cho hắn rất mất mặt a!

"Thôi!"

Trong lòng chửi bới một tiếng, Hắc Ma Cung lão tổ âm u nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói, "lão phu liền không tin, ngươi còn có thể đem tinh lực cho hút khô hay sao?"

Vương Bảo cười không nói.

Thời gian trôi qua.

Lại là nửa canh giờ qua đi.

Tinh lực càng ngày càng mỏng manh.

Vương Bảo trong cơ thể, Cổ Yêu thiên phú niết dĩ nhiên tiến hành rồi đầy đủ ba lần niết, tu vi của hắn biến đổi lớn, trực tiếp tăng lên tới Chân Thánh cảnh trung kỳ đỉnh cao, càng kinh khủng chính là cơ thể hắn, thình lình tăng lên tới Chân Thánh cảnh đỉnh cao cảnh giới!

Rốt cục ở mỗi một khắc, Hắc Ma Cung lão tổ nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "đình chỉ huyết tế!"

Nhiếp thái đã sớm nghĩ dừng lại, thế nhưng Hắc Ma Cung lão tổ nhưng vẫn đang chờ mong, chờ mong Vương Bảo bị tinh lực ăn mòn mà chết, nhưng mà hiện tại, phỏng chừng cũng là không kịp đợi!

Còn mẹ nó các loại cái lông a!

Tiểu tử này đến hiện tại còn nhảy nhót tưng bừng!

Phải biết, hơn nửa canh giờ trước, hắn nhưng là lảo đà lảo đảo, hắn nhưng là miệng phun máu tươi, hắn nhưng là suy yếu phảng phất sau một khắc liền muốn ngã xuống giống như.

Hiện tại đây?

Hắn cũng cái lông gà a!

Vù!

Nương theo đạo đạo ong ong, tinh lực cấp tốc biến mất, cùng lúc đó, Hắc Ma Cung lão tổ nhanh như tia chớp lao ra, đáng tiếc vẫn là chậm một bước, bị Vương Bảo trốn trận pháp bên trong!

Mắt bốc lửa mang nhìn chằm chằm Vương Bảo, Hắc Ma Cung lão tổ cắn

răng mắng nói, “tiểu hỗn đản, trước ngươi là trang chứ? Ngươi có biện pháp hấp thu lão phu huyết tế lực lượng mà không bị thương, đúng hay không?”

Vương Bảo nhếch miệng cười, giơ ngón tay cái lên, nói rằng, “không hổ là tuyệt thế lão ma đầu, này nhãn lực giới chính là cao, ngươi đoán không sai, hoàn toàn đúng, đáng tiếc không có thưởng!”

“...”

Ngươi rất sao...

Hắc Ma Cung lão tổ lại một lần nội thương.

Hắn chỉ là tùy tiện đoán đoán, chính hắn đều không tin.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng như thế vô liêm sỉ liền thừa nhận!

Nói cách khác, tên tiểu hỗn đản này trước đều là đang diễn trò a!

Tiểu tử này trang thật mẹ nó như a!

Mà vào giờ phút này.

Rất nhiều Nhân tộc võ giả trợn mắt ngoác mồm, phản ứng lại, đều là phun ra một cái lão huyết!

Ác thảo!

Trang?

Đều là giả?

Hết thảy đều là đang diễn trò?

Ta phốc!

Vô liêm sỉ a!

Điều này cũng quá vô liêm sỉ chứ? Siêu cấp không hạn cuối a!

Ngay cả chúng ta đều cho lừa!

Còn Nhân tộc dũng sĩ!

Còn Nhân tộc cứu tinh!

Còn rất sao hào quang chính nghĩa hóa thân!!

Ta phi ngươi một mặt huyết a!

Toàn rất sao là giả...

------oOo------

Chương 775: Này có thể làm người ta tức chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhiều Nhân tộc cũng bị Vương Bảo chỉnh đến nội thương.

Then chốt là.

Vương Bảo lừa gạt tình cảm của bọn họ.

Bọn họ vẫn chưa thể nói cái cái gì.

Có thể nói cái gì?

Nói cho cùng, Vương Bảo tuy rằng lần này tao thao tác hoàn toàn vô liêm sỉ, nhưng là, hắn cũng là giải quyết huyết tế uy hiếp!

Hiện tại vạn giới Phong Cấm Đại Trận vẫn còn ở đó.

Nhân tộc lần thứ hai an toàn!

Đương nhiên.

Bị lừa dối cảm tình uất ức cùng phiền muộn cảm giác, là thiếu không được, vì lẽ đó, giờ khắc này ít đi hoan hô cùng tiếng vỗ tay.

Mà lúc này!

Bị Vương Bảo sâu sắc kích thích đến Hắc Ma Cung lão tổ, tròng mắt của hắn đen đáng sợ, ở sau người hắn, một đạo kiếm ảnh lóe lên một cái rồi biến mất.

Mắt nhìn Vương Bảo, Hắc Ma Cung lão tổ toàn thân run rẩy, lớn tiếng quát, “Tiểu hỗn đản, ngươi chết chắc rồi, lão phu xin thề, nhất định sẽ nắm lấy

ngươi, đem ngươi luyện chế thành đen ma khôi, chịu đựng vạn ngàn dày vò, nhường ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

“Ngươi thật sự cho rằng, trận pháp này, có thể ngăn cản lão phu?”

Đang khi nói chuyện!

Hắc Ma Cung lão tổ trên người, đạo đạo đen kịt như mực phù văn, lấp loé mà ra, ở trước người của hắn trôi nổi, sau đó, tiến hành gây dựng lại, dường như muốn tạo thành một cái kinh thế phù văn!

Hai tay liên tiếp đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, Hắc Ma Cung lão tổ hít sâu một hơi, gầm nhẹ nói, “tuy rằng, lão phu không muốn quá phí công phu, thế nhưng, tiểu tử ngươi thành công làm tức giận ta!”

Vù!

Hư không một trận run rẩy!

Sau một khắc, trong hư không màu đen phù văn, thình lình hóa thành một đạo cực kỳ cao to phù văn, nương theo Hắc Ma Cung lão tổ một tiếng rống to, phù văn hướng về vạn giới Phong Cấm Đại Trận đâm đến!

Ầm ầm ầm!

Kinh thiên động địa nổ vang thanh âm, vang lên!

Vương Bảo con ngươi co rụt lại, cực tốc lùi về sau!

Tam tông lão tổ hoàn toàn biến sắc, liếc mắt nhìn nhau, cũng là dồn dập gầm nhẹ một tiếng, trong nháy mắt, trong hư không xuất hiện ba cái ẩn chứa cổ xưa khí tức binh khí!

Ca ca ca!

Vạn giới Phong Cấm Đại Trận căn bản không chịu nổi Hắc Ma Cung lão tổ đòn đánh này, trực tiếp phá toái!

Hắc Ma Cung lão tổ ánh mắt lộ ra tàn nhẫn, gào thét nói, “ngày hôm nay ai dám phản kháng lão phu, đều phải chết!”

Vốn là.

Lão già này không muốn làm như vậy, bởi vì hắn vừa nãy dùng ra này một chiêu, trực tiếp tiêu hao hắn quá nhiều thực lực!

Nhưng mà.

Bị Vương Bảo kích thích đen ma cộng đồng lão tổ, không thể không dùng, nếu không, liền như thế từ bỏ? Hắn sẽ uất ức chết!

Ầm!

Hắc Ma Cung lão tổ gần không, ma diễm ngập trời, khí thế kinh khủng bao phủ bát phương, rất nhiều Nhân tộc cao thủ lạnh cả người, thậm chí đều có một loại không cách nào chống lại cảm giác ở đáy lòng lan tràn!

“Ma đầu, chớ có càn rỡ!”

“Chết!”

“Ngày hôm nay lão phu coi như là chết trận, cũng sẽ không tiếc, tổ khí, giết!”

Tam tông lão tổ huyết tính mười phần!

Dồn dập đạp không, hướng về Hắc Ma Cung lão tổ đánh giết mà đi, bọn họ điều khiển tổ khí, thực lực kéo lên, hơn nữa Hắc Ma Cung lão tổ vừa nãy tiêu hao quá lớn, thời khắc này, thình lình cùng Hắc Ma Cung lão tổ cân sức ngang tài!

Cùng lúc đó.

Rất nhiều đen ma khôi, ở Nhiếp thái dẫn dắt đi, ầm ầm hướng về rất nhiều

Nhân tộc võ giả vọt tới, đầy trời hắc triều, một chút không nhìn thấy bờ.

Nhân tộc các đại lão liếc mắt nhìn nhau, cũng là dồn dập mang theo kiên quyết, bắt đầu tiến lên chém giết!

Đại quyết chiến.

Bắt đầu rồi!

Vương Bảo hé mắt, nhìn trên không chiến đấu, lúc này lấy thực lực của hắn, đúng là có thể cùng Hắc Ma Cung lão tổ tranh đấu một phen, thế nhưng, chạy trước tiên kiếm bộn nguyên tắc, Vương Bảo bất động thần sắc nhấc theo kiếm gỗ, chạy đen ma khôi liền lên!

Rất nhanh.

Đại quyết chiến xuất hiện thập phần tình cảnh quái quỷ.

Không ít người tộc võ giả đều là ngừng lại, vẻ mặt quái lạ nhìn Vương Bảo.

Chủ yếu là bởi vì.

Vương Bảo động tác, quá rất sao nhanh hơn!

Đen ma khôi, bất luận thực lực cao thấp, thật thánh bên dưới cũng tốt, Chân Thánh cảnh cũng được, toàn bộ đều bị Vương Bảo hơi đảo qua một chút, chết thành mảnh vụn cặn!

Như vậy một màn kinh khủng, khiến người ta tộc võ giả, càng ngày càng kích động!

Ma trứng!

Này vô địch tiền bối mặc dù có chút vô liêm sỉ, thế nhưng, người trâu bò a, không thể chê!

Rầm rầm rầm!

Vương Bảo giết càng ngày càng này lớp vỏ!

Tọa trấn phía sau Nhiếp thái khóe miệng mãnh đánh, không nhịn được chính mình liền lên, hắn rít gào một tiếng, sải bước đạp không hướng về Vương Bảo vọt tới!

“Tiểu tử, chết!”

Nhiếp thái ánh mắt sát ý tuôn ra, một quyền đánh ra, hư không đều xuất hiện một đạo hàng dài giống như chỗ trống!

Nhưng mà.

Vương Bảo liếc Nhiếp thái một chút, ánh mắt sát cơ lóe lên, cười lạnh nói, “lão già, nhịn ngươi rất lâu, thật sự coi ngươi có thể ở lão tử trước mặt hung hăng?”

Kiếm gỗ vừa thu lại!

Vương Bảo đưa tay hướng về hư không chỉ tay, lệ quát, “Thiên băng...”

Ầm!

Bầu trời thình lình phảng phất thật sự nứt toác, ở Nhiếp thái bên người, từng đạo từng đạo hư không vết nứt xuất hiện, ẩn chứa khó có thể nói nên lời khủng bố sức hút!

Nhiếp Taizo hồn đều khủng, rên lên một tiếng, cực tốc lùi về sau, nhưng mà Vương Bảo nhưng là châm chọc nói, “chạy thoát sao?”

Hư không ca ca ca nứt ra!

Đây chính là Cổ Yêu bộ tộc siêu cấp thần thông, trời long đất lở!

Chỉ là thiên băng, liền tạo thành uy lực khủng bố, Nhiếp thái điên cuồng chạy trốn, thế nhưng cuối cùng vẫn là bị từng đạo từng đạo hư không vết

nứt thôn phệ, toàn bộ thân thể, đều chia năm xẻ bảy, thân thể thậm chí thần hồn, đều nát tan thành hư vô!

“Rác rưởi!”

Vương Bảo trợn tròn mắt!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo cảm giác thân thể bỗng nhiên lạnh lẽo!

Khẽ ngẩng đầu, hắn liền nhìn thấy khuôn mặt vặn vẹo, chính nhìn mình chằm chằm Hắc Ma Cung lão tổ!

Lão già này triệt để nổi giận!

Vương Bảo đại sát đặc sát, ai cũng không phải là đối thủ của hắn, trực tiếp nhường Hắc Ma Cung lão tổ xù lông!

Mã Đức!

Dám như thế tàn sát ta người, làm ta không tồn tại sao?

“Tiểu hỗn đản, ngươi muốn chết!”

Hắc Ma Cung lão tổ nổi giận gầm lên một tiếng, trương tay đánh ra một quyền, khủng bố màu đen quyền quang, bức lui tam tông tổ khí, tam tông lão tổ rên lên một tiếng, cũng là dồn dập lùi về sau!

Mà Hắc Ma Cung lão tổ nhưng là nhân cơ hội này, hướng về Vương Bảo lấp loé mà đến!

Có điều.

“Ha, nghĩ đánh với ta? Ngươi còn chưa đủ tư cách a!”

Vương Bảo bóng người lấp loé, trực tiếp trốn đến tam tông lão tổ phía sau!

Tam tông lão tổ mau mau điều khiển tổ khí, ngăn cản Hắc Ma Cung lão tổ!

Vương Bảo vẻ mặt thản nhiên nhìn Hắc Ma Cung lão tổ, sờ sờ cằm, đột nhiên cười nói, "lão già, ngươi đến cùng có được hay không a? Đánh tới hiện tại, ngươi một điểm tuyệt thế lão ma phong độ đều không có a!"

"Ngươi..."

Hắc Ma Cung lão tổ khí tâm can phổi đều ở cơn đau.

"Ngươi cái gì ngươi? Lời đều nói không lưu loát, đây là đến hư thành ra sao a? Ngươi nhìn nhìn ngươi gương mặt đó, đen phảng phất đáy nồi giống như, ra ngoài không rửa mặt chứ? Thật rất sao mất mặt a, yêu, ngươi còn trừng ta đây? Con mắt trợn lên lớn như vậy, không sợ con ngươi rơi ra đến a? Ngươi còn đừng không tin, liền ngươi nhân phẩm này, không chắc thật có thể rơi ra đến!"

"Chặc chặc, đúng hay không rất tức giận? Đáng tiếc a, ngươi giết không được ta a, ngươi đều không đụng tới lão tử dù cho một chút xíu!"

"Phế a, thật rất sao phế a, may nhờ ta cảm thấy ngươi là thiên hạ đệ nhất, chỉnh nửa ngày, ngươi chính là cái nhược kê a..."

Có tam tông lão tổ phòng ngự, Vương Bảo thản nhiên tự đắc, trong tay lóe lên, xuất hiện một cái hạt dưa, trực tiếp trên không trung mẻ lên, miệt thị nhìn Hắc Ma Cung lão tổ, dáng dấp kia...

Thật có thể làm người ta tức chết!!

Tối thiểu!

Vào giờ phút này Hắc Ma Cung lão tổ cảm giác, chính mình toàn thân các nơi, đều phải bị khí nổ...

------oOo------

Chương 776: Xem ta như thế nào 1 kiếm chém này điều lão cẩu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo miệng pháo uy lực hầu như tăng lên tới Max cấp bậc!

Hắc Ma Cung lão tổ bị oanh thất điên bát đảo, lý trí của hắn đều hướng tới đánh mất biên giới!

Phẫn nộ không đề cập tới!

Hắn uất ức a!

Hắn nhưng là Hắc Ma Cung lão tổ, hắn nhưng là có thể bức Nhân tộc tam đại tông tổ sư gia liều ra mạng già chủ!

Bây giờ hắn vương giả trở về, nhưng khắp nơi ở Vương Bảo thủ hạ ăn quả đắng, phần này uất ức cảm giác tăng cao, mà hiện tại, triệt để nổ tung!

Mã Đức!

Lão tử muốn giết chết tên tiểu tử này, cái khác ta cái gì cũng không muốn!

Ta cũng không xưng bá thiên hạ!

Ta cũng không nô dịch này giới!

Ta chỉ cần giết chết tiểu tử này!

“Tiểu tử, ngươi chết đi cho ta!”

Hắc Ma Cung lão tổ nổi giận gầm lên một tiếng, khí thế bạo phát, trong nháy mắt, vô tận hắc khí hóa thành đạo đạo thông thiên phù văn, ầm ầm vỡ ra được!

Tam tông lão tổ hãi hùng khiếp vía, càng là ở trong lòng chửi ầm lên Vương Bảo vô liêm sỉ!

Mã Đức!

Ngươi trang bức liền trang bức!

Ngươi ở phía sau chúng ta ẩn núp trang cái lông a!

Ngươi miệng pháo bao lớn uy lực trong lòng ngươi không điểm so với mấy sao? Ngươi xem một chút ngươi đem Hắc Ma Cung lão tổ kích thích thành ra sao? Hắn tức giận a, chúng ta muốn không chịu được nữa a, tình huống này, làm sao bây giờ? Liền mẹ nó hỏi một chút ngươi, làm sao bây giờ?

"Chống đỡ!"

Vô Cực Tinh Cung lão tổ thao túng tổ khí, toàn lực chống đối Hắc Ma Cung lão tổ oanh kích!

Cũng nhưng vào lúc này.

Tam tông lão tổ bên tai, vang lên Vương Bảo âm thanh, "Chư vị tiền bối, cố lên! Xem lão già này dáng vẻ, phỏng chừng muốn xuất toàn lực, các ngươi ngàn vạn phải sống này một làn sóng, chờ đến hắn không thể không đem Hắc Ma Kiếm lấy ra dùng thời điểm, chúng ta liền thắng, đến thời điểm, liền nhìn ta đi!"

Tam tông lão tổ có chút trong nháy mắt mộng bức!

Giời ạ a!

Nguyên lai đây chính là ngươi dự định a!

Ngươi tính toán này...

Ta phốc!

Thấy thế nào đều mẹ nó vô căn cứ a!

Ngươi miệng pháo oanh như vậy mãnh, chính là muốn đem Hắc Ma Kiếm dẫn ra? Không ngờ như thế trước ngươi không phải ở đùa giỡn a, ngươi là nghĩ đùa thật a, thế nhưng...

Khe nằm!

Vậy cũng là Hắc Ma Kiếm!

Hắc Ma Cung nếu như thật dùng Hắc Ma Kiếm, vậy thì đại diện cho lão già này muốn liều mạng, đỉnh cao chiến lực bên dưới, thắng bại khó liệu a!

Ầm ầm ầm!

Hắc Ma Cung lão tổ cùng tam tông lão tổ công kích lẫn nhau, gợi ra lên kinh thiên nổ vang, liên tiếp không ngừng, va chạm sóng trùng kích đem một phương hư không đều phảng phất đánh phá toái, phía dưới rất nhiều Nhân tộc cao thủ đều là kinh hồn bạt vía, lo lắng cực kỳ!

Mà những kia đen ma khôi, ở Chân Thánh cảnh đen ma khôi mệnh lệnh ra, đều là ở co, chờ đợi.

Hắc Ma Cung lão tổ thắng, bọn họ liền xung phong.

Nếu như thua...

Bọn họ cũng là xong đời!

Thời gian trôi qua.

Hắc Ma Cung lão tổ là càng đánh càng khí, càng đánh càng khí, Vương Bảo liền phảng phất một cái cái đinh, trốn ở tam tông lão tổ phía sau, thỉnh thoảng đụng tới đinh hắn một hồi!

Hơn nữa khi đó mà bạo phát một làn sóng miệng pháo!

Quả thực đem không biết xấu hổ ba chữ phát huy vô cùng nhuần nhuyễn!

Vô liêm sỉ đến cực hạn!

Ở mỗi một khắc.

Hắc Ma Cung lão tổ ánh mắt hàn mang lấp loé, đánh ra một làn công kích sau khi, hắn hé mắt, toàn thân khí thế nhảy lên tới cực hạn, lạnh lùng cười, hai tay quay về hư không một chiêu!

Vù!

Hư không lập loè ra đạo đạo sóng gợn!

Sau một khắc, Hắc Ma Kiếm tái hiện ra!

Chỉ có điều, vào giờ phút này Hắc Ma Kiếm, đã hoàn toàn biến dạng, toàn thể lộ ra đạo đạo u mang, khủng bố lại tà ác!

Hắc Ma Cung lão tổ tay cầm Hắc Ma Kiếm, hít sâu một hơi, lớn tiếng quát, "Xem ra, trước đã là các ngươi cực hạn, đáng tiếc a, lão phu, vừa mới bắt đầu..."

Hắn không nhịn được!

Hắn muốn kìm nén đại chiêu!

Tam tông lão tổ vừa thấy Hắc Ma Kiếm!

Lúc này có chút hoảng hốt!

Theo bản năng, điều khiển tổ khí bắt đầu phòng ngự!

Hắc Ma Kiếm uy lực, bọn họ đã sớm từng trải qua, đây chính là có thể trọng thương bọn họ tổ sư gia siêu cấp chí bảo!

Hư không phảng phất xuất hiện đạo đạo màu đen băng hoa, liền hư không đều bị Hắc Ma Kiếm kiếm khí đông lại.

Hắc Ma Cung lão tổ vắng lặng một hồi, đột nhiên đạp không, thẳng bước tới trước, trong tay Hắc Ma Kiếm giơ lên thật cao, phảng phất giơ lên bầu trời!

Ép xuống!

Rầm rầm rầm!

Trong hư không, vang lên đạo đạo tiếng nổ, cùng lúc đó, một đạo khe hở không gian xuất hiện, hư không căn bản không chịu nổi Hắc Ma Kiếm áp lực!

Mà ở tam tông lão tổ cảm giác ở trong!

Thời khắc này, trời phảng phất đều sụp, toàn bộ thế giới áp lực, đều hướng về bọn họ tập kích mà đến, đại đạo đổi thành, thiên địa đổ nát, kiếm khí bừa bãi ngang dọc, không cách nào ngang hàng sức mạnh nhấn chìm mà đến, tam tông lão tổ trong đầu là oa lạnh oa lạnh!

Tê liệt a!

Quả nhiên rất trâu bò a!

Trực tiếp không có cách nào ngăn cản a!

Bằng bản năng, bọn họ cũng cảm giác được tổ khí căn bản không ngăn được Hắc Ma Kiếm!

Mà hiện thực, càng là như vậy!

Tam tông lão tổ phòng ngự tổ khí lực lượng, liên tục bại lui, phảng phất không cách nào hình dung khủng bố xung kích, trong nháy mắt, Thần Tuyền Tông tổ khí phát sinh một đạo gào thét, bản thể lên thậm chí đều xuất hiện vết rạn nứt!

Vô Lượng Sơn tổ khí, đi vào gót chân.

Vô Cực Tinh Cung tổ khí, cũng không cách nào tránh khỏi!

Tam tông tổ khí, chịu đến nghiêm trọng tổn thương, bắt đầu lùi về sau, tam tông lão tổ đỏ mặt, hai tay toàn lực thao túng tổ khí chống đối, nhưng vẫn là có lòng không đủ lực, trong miệng oa oa phun máu!

Hắc Ma Cung lão tổ chém ra một kiếm, tựa hồ có hơi nối nghiệp không còn chút sức lực nào, hắn ngừng lại!

Ánh mắt sát ý tràn ngập!

Hắc Ma Cung lão tổ ngừng chớp mắt, lần thứ hai giơ kiếm!

Hắc Ma Kiếm, hắn cũng không muốn dễ dàng vận dụng, bởi vì mỗi dùng một lần, chính mình thần hồn đều sẽ phải chịu không cách nào chữa trị tổn thương!

Chỉ có điều!

Ánh mắt liếc mắt một cái tam tông lão tổ phía sau Vương Bảo, Hắc Ma Cung lão tổ nanh cười một tiếng, gầm nhẹ nói, “tiểu tử, không có tam tông ngăn cản, ta xem ngươi còn có thể không như vậy hung hăng!”

Tam tông lão tổ vừa nghe, dồn dập quay đầu, nhìn về phía Vương Bảo.

Ánh mắt kia...

Rất là uất ức!

Ý tứ trong đó, Vương Bảo cũng hiểu.

Tam tông lão tổ là ở dùng con mắt nói...

Ngươi không phải trâu bò sao?

Không phải có thể phá vạn kiếm sao?

Không phải có thể ngăn cản Hắc Ma Kiếm sao?

Vậy ngươi rất sao còn chờ cái cái gì?

Mau tới a!

Giây hiểu sau khi.

Vương Bảo hơi cười, trên tay kiếm gỗ lấp loé mà ra, hắn vòng chéo tay, một tay nhấc theo kiếm gỗ, đạp không mà đi, hướng về Hắc Ma Cung lão tổ đi tới, vừa đi còn một một bên cười nói, "đại gia đều mở to hai mắt xem trọng a, xem ta như thế nào một kiếm chém này điều lão cẩu!"

Này vừa nói.

Rất nhiều Nhân tộc còn đúng là trợn to hai mắt.

Mà tam tông lão tổ, nhưng là khóe miệng co giật, càng khẩn trương, ma trứng, tiểu tử này sẽ không chỉ quăng pháo chứ?

Cho tới Hắc Ma Cung lão tổ, hắn nhìn Vương Bảo đi tới, hắn không những không giận mà còn lấy làm mừng.

Vào giờ phút này, hắn hận không thể quay về Vương Bảo ngoắc ngoắc đầu ngón tay phát đại chiêu, hô to một câu, "Ngươi tới nha!"

Chờ ngươi rất lâu!

Nếu có thể làm thịt ngươi, ta rất sao ra ngực ác khí, thực lực vách cheo leo có thể tăng vọt ba phần!

Vì lẽ đó, Hắc Ma Cung lão tổ thậm chí đều không lên tiếng, đều ngừng tay, bị mắng liền bị mắng đi, bị hận liền bị hận đi, chỉ cần tiểu tử này lại đây, tất cả liền kết thúc!

Lão tử muốn nhịn xuống a..

Ngàn vạn muốn nhịn xuống a.

Nhưng chớ đem hắn lại cho doạ trở lại lâu la...

------oOo------

Chương 777: Này bá đạo kiếm gỗ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Ma Cung lão tổ trộm hỉ bên trong.

Chờ mong bên trong.

Kìm nén đại chiêu bên trong.

Mắt thấy Vương Bảo đã đi ra tam tông lão tổ che chở phạm vi, Hắc Ma Cung lão tổ càng ngày càng kích động!

Đi ra!

Rốt cục đi ra!

Khoảng cách này...

Dĩ nhiên đầy đủ!

Ánh mắt hàn mang bùng lên, Hắc Ma Cung lão tổ bóng người chớp liên tục, thình lình trực tiếp hướng về Vương Bảo gấp xông lại!

“Tiểu tử, đây là chính ngươi muốn chết!”

Rít lên một tiếng, vang tận mây xanh!

Một đạo màu đen mênh mông kiếm khí, giống như bổ ra thiên địa, ở trên hư không ầm ầm nổ tung, lan tràn, lan đến bát phương, bát phương run rẩy!

Trong chớp mắt, kiếm khí liền trực tiếp giáng lâm đến Vương Bảo trên người!

Sau một khắc.

Vương Bảo thân thể nổ tung, hóa thành sương máu, này nói rõ chính là chết không thể chết lại!

Một màn như thế qua đi!

Bên trong đất trời, phảng phất trong nháy mắt yên tĩnh lại!

Nghe được cả tiếng kim rơi!

Rất nhiều Nhân tộc võ giả, liền hô hấp đều ngừng lại.

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Đặc biệt là tam tông lão tổ, bọn họ tâm tư đều là trống rỗng, nhìn Vương Bảo vùng đất tử vong, đầu óc tỉnh tỉnh một mảnh.

Chuyện này...

Này mẹ nó...

Này mẹ nó tính cái gì?

Ta phốc!

Này mẹ nó đến cùng tính cái cái gì?

Làm sao sẽ chết cơ chứ?

Ngươi không phải muốn chúng ta mở to hai mắt nhìn ngươi, giết Hắc Ma Cung lão tổ sao?

Ngươi không phải có một pháp, có thể phá vạn kiếm sao?

Ngươi còn như vậy tự tin, có thể phá Hắc Ma Kiếm!

Hiện tại đây?

Khe nằm, ngươi dĩ nhiên trực tiếp chết rồi?

Phản ứng lại, tam tông lão tổ thổ huyết, bọn họ trong lòng lành lạnh, bi ai phát hiện, bọn họ bị hãm hại a, bị Vương Bảo hãm hại a, tên tiểu hỗn đản này đào hố, chỉ để ý đào, hắn mặc kệ chôn a, hắn đem Hắc Ma Cung lão tổ kích thích đến chung cực hình thái, sau đó hắn cưỡi hạc về hướng tây, lưu lại bọn họ đối mặt...

Thật rất sao...

Chẳng ra gì a!

"Ha ha..."

Hắc Ma Cung lão tổ nở nụ cười.

Một kiếm giết Vương Bảo.

Hắn ngực bụng, phảng phất đều nhỏ đi một chút, hắn thông thuận, hắn thoải mái, hắn thoải mái lật, hắn hiện tại thậm chí nghĩ hát vang một khúc shi shua shua!

Chính là như vậy!

Không sai!

Chính là cảm giác này!

Tuy rằng.

Không có có thể dằn vặt Vương Bảo, hắn cảm thấy tiếc nuối, thế nhưng, chỉ cần tiểu tử này chết rồi, vậy lão tử, cái gì đều thỏa mãn!

"Các ngươi... Còn đang chờ mong cái gì?"

Hắc Ma Cung lão tổ vẻ thần kinh nở nụ cười.

Hắn vẩy vẩy Hắc Ma Kiếm, đạo đạo âm u kiếm khí, đông lại hư không.

Tam tông lão tổ mặt như màu đất, liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn thấy trong mắt đối phương kiên quyết.

Cuối cùng quyết chiến, đến rồi!

Nhân tộc sinh tử, liền ở tại bọn hắn nỗ lực trong lúc đó.

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này.

Trong hư không, đột nhiên vang lên một đạo cười khẩy âm thanh, "Lão già, ngươi có biết, lão tử vì sao gọi Vương Vô Địch?"

Này thanh âm quen thuộc.

Nhất thời lần thứ hai nhường thiên địa yên tĩnh lại!

Cùng lúc đó, Vương Bảo bóng người hiện thân, vương giả sống lại số hai dược tề bên dưới, Vương Bảo vương giả trở về!

Tay cầm kiếm gỗ, Vương Bảo nhanh như tia chớp thoát ra, xẹt qua hư không, nhằm phía Hắc Ma Cung lão tổ!

Lão già này bị tình cảnh này kích thích hoài nghi nhân sinh, con mắt trợn lên đại đại, khó có thể tin gào nói, "cái này không thể nào... Ngươi sao lại thế..."

Vương Bảo cười to mà lên, "Ngu xuẩn, lão tử là vô địch, chỉ bằng ngươi, cũng muốn giết ta? Nằm mơ!"

Trong chớp mắt, Vương Bảo dĩ nhiên vọt tới Hắc Ma Cung lão tổ trước người!

Lão già này vừa nãy mộng bức, cho Vương Bảo cơ hội gần người.

Kiếm gỗ giơ lên, Vương Bảo ánh mắt chớp qua một vệt sát ý, quay về Hắc Ma Kiếm chém qua đi!

Hắc Ma Cung lão tổ giật mình tỉnh lại!

Hắn tuy rằng ánh mắt nghi ngờ không thôi, mặc dù có chút nhàn nhạt khủng hoảng, tuy rằng cảm thấy khó mà tin nổi, thế nhưng...

Vương Bảo trảm kích đang ở trước mắt!

Hắn lập tức làm ra tự cho là quyết định chính xác nhất.

Hắn lạnh lùng cười, Hắc Ma Kiếm giơ lên, quay về Vương Bảo lăng không một chém!

Ầm!

Hắc Ma Kiếm kiếm khí, nghiền ép hư không, trong chớp mắt, liền nhấn chìm Vương Bảo

Không có một chút nào bất ngờ, Vương Bảo bỏ mình tại chỗ!

Nhưng mà.

Còn chưa các loại Hắc Ma Cung lão tổ phản ứng lại, Vương Bảo bóng người, quỷ dị lần thứ hai tái hiện ra, cùng lúc đó, kiếm gỗ vung một cái, ánh kiếm bạo phát, trực tiếp cùng Hắc Ma Kiếm đụng vào nhau!

Thời khắc này.

Vương Bảo quay về Hắc Ma Cung lão tổ hơi cười, ánh mắt mang theo vương chi miệt thị.

Hắc Ma Cung lão tổ đầu óc trống rỗng, hắn tâm tư còn dừng lại ở Vương Bảo vì cái gì giết không chết cấp độ này lên!

Liên tục hai lần a!

Liên sát hai lần a!

Hắn mẹ nó lại sống?

Mà không đợi Hắc Ma Cung lão tổ chỉnh rõ ràng, Vương Bảo vì có thể chết rồi lại hoạt, đột nhiên, tâm hồn của hắn trong giây lát chịu đến kịch liệt xung kích!

Một đạo gián đoạn liên hệ, giống như thiên địa búa tạ, ầm ầm nện ở trong lòng hắn!

Này liên hệ.

Là cùng Hắc Ma Kiếm liên hệ!

Tâm hồn lạnh lẽo, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, Hắc Ma Cung lão tổ ngơ ngác hơi giương mắt, nhìn về phía trong tay Hắc Ma Kiếm!

Có thể thấy rõ ràng, Hắc Ma Kiếm trên thân kiếm, vô số đạo bé nhỏ màu đen phù văn, phảng phất chịu đến cái gì kích thích, lập loè ra hiện, phá diệt biến mất, một đạo đón lấy một đạo, dần dần, kiếm thể dường như chịu đến đụng phải thiên khiển (trời phạt) oanh kích bình thường, xuất hiện đệ một vết nứt!

Sau đó, là đạo thứ hai!

Đạo thứ ba!

Ca ca ca!

Rõ ràng vỡ tan âm thanh, ở Hắc Ma Cung lão tổ bên tai không ngừng vang lên!

Cái kia từng đạo từng đạo vỡ tan âm thanh, như là từng thanh thiên địa Cuồng Đao, điên cuồng va chạm hắn thần hồn, thậm chí hắn tất cả!

Hắc Ma Kiếm!

Nát!

Từng tấc từng tấc vỡ tan!

“Cái này không thể nào...”

Hắc Ma Cung lão tổ tự lẩm bẩm!

Đây chính là Hắc Ma Kiếm!

Đây chính là hắn từ Toái Hư Đại Giới bất ngờ lưu rơi xuống siêu cấp chí bảo!

Dựa vào hắn, chính mình từng bước một mạnh mẽ, càng ngày càng trâu bò, dựa vào nó, mình có thể phát huy ra nghịch thiên lực lượng, không ai địch nổi!

Mà hiện tại.

Hắc Ma Kiếm dĩ nhiên nát!

Hắc Ma Cung lão tổ thế giới, cũng giống như nát!

Hắn tất cả năng lực, bảy phần mười đều đến từ chính Hắc Ma Kiếm, Hắc Ma Kiếm dù cho không xuất hiện, cũng có thể cho hắn mạnh mẽ bổ trợ thực lực!

Hắc Ma Kiếm vừa vỡ, chỉ là thần hồn xung kích, hắn đều không thể chịu đựng, càng không cần phải nói, thực lực hạ thấp, đó là đạn hạt nhân giống như đả kích!

Mà một màn như thế.

Rơi vào tam tông lão tổ trong mắt, tự nhiên cũng là cực kỳ khó mà tin nổi!

Xong rồi!

Ma trứng!

Thật sự xong rồi!

Tiểu tử kia, không khoác lác bức a, hắn thật sự làm được!

Hắn một kiếm, chém nát Hắc Ma Kiếm!

Mà không có Hắc Ma Kiếm Hắc Ma Cung lão tổ, còn có thể kinh thiên như vậy động địa, không cách nào chống lại sao?

Mừng như điên, bao phủ tam tông lão tổ!

Đồng dạng bao phủ Nhân tộc các võ giả!

Thời khắc này, bọn họ nhìn thấy thắng lợi ánh rạng đông, bọn họ chứng kiến một cái kỳ tích sinh ra!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo ánh mắt hàn mang bùng lên, đột nhiên thu hồi kiếm gỗ!

Kiếm gỗ vương giả thuộc tính bạo phát, bất kỳ kiếm hình binh khí, ở kiếm gỗ trước mặt đều là cặn bã, dù cho là Hắc Ma Kiếm mạnh hơn, cũng là rắm dùng không có!

Kiếm gỗ chính là như thế bá đạo!

Không phục không được!

“Thiên băng!”

Vương Bảo quát khẽ, trong mắt sát ý lan tràn ra, khủng bố cực kỳ.

Một tay chỉ tay, trong hư không, đạo đạo vết rạn nứt xuất hiện, hướng về Hắc Ma Cung lão tổ lan tràn mà đến!

“Địa nứt!”

Vù!

Đại địa nổ vang, bùng nổ ra đạo đạo không cách nào hình dung khủng bố cột sáng, vạn cái tụ hợp, hướng về Hắc Ma Cung lão tổ lộn xộn đạp mà đến!

“Nát tinh chỉ!”

Đơn duỗi tay một cái, ngón trỏ điểm ra, Vương Bảo thân thể ánh vàng lấp loé, trăm trượng Kim thân cũng bộc phát ra.

Cổ Yêu bộ tộc thiên phú thần thông, Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông, hai tộc thiên phú thần thông toàn bộ dùng ra!

Nghiền ép tất cả!

Phá diệt tất cả!

Ầm ầm trong lúc đó, đem Hắc Ma Cung lão tổ đánh lập tức trở về thần, phản ứng lại, hắn hét lên một tiếng, trong thanh âm, ẩn chứa sợ hãi khó tả, muốn rút lui, đáng tiếc, hắn căn bản không làm được, hư không ngưng tụ bình thường, càng không cần phải nói, thiên băng vết rạn nứt, phảng phất mạng nhện, đem hắn nhấn chìm!

Hắn không đường có thể trốn...

Xin nhớ quyển sách thủ phát tên miền: Di động bản đổi mới nhanh nhất link:

------oOo------

Chương 778: Đi tới Vô Cực Tinh Cung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Ma Kiếm bị nát!

Thực lực thẳng giảm năm phần mười còn nhiều hơn!

Hắc Ma Cung lão tổ bi ai phát hiện, chính mình triệt để bi kịch.

Đạo thứ nhất công kích được đến sau khi, Hắc Ma Cung lão tổ trong lòng liền có chút tự biết.

Không ngăn được!

Căn bản không ngăn được!

Trước mắt tiểu tử này thực lực, chính là thỏa thỏa thật thánh bên trên, còn trước hiển lộ ra thực lực, liền Nhiếp thái đều kiêng kỵ thái độ, toàn mẹ nó...

Đều là trang a!

Đều nói mình là lão Âm tất, chính mình không thừa nhận, thế nhưng nói trước mắt tên khốn này tiểu tử là lão Âm tất, ai mẹ nó có dám nhận?

Có dám nhận.

Lão tử phi ngươi một mặt huyết a!

Cả người chật vật, điên cuồng thổ huyết, liên tiếp không ngừng công kích, đem Hắc Ma Cung lão tổ đánh chính là cực kỳ mộng bức!

Nương theo một đạo kinh thiên rống to, Hắc Ma Cung lão tổ bỗng nhiên thất thần!

Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông, gào thiên địa!

Răng rắc răng rắc...

Đây là xương xé rách âm thanh!

Sau một khắc.

Hắc Ma Cung lão tổ thức tỉnh, phản ứng lại, hắn nhìn về phía Vương Bảo, đập vào mắt, là một tấm lãnh đạm mặt!

Thân thể bên trong, gian nan đau nhức kéo tới, nương theo thân thể xé rách cảm giác, xương phá toái cảm giác, huyết dịch biểu bắn cảm giác, Hắc Ma Cung lão tổ run rẩy song trong tay, Hắc Ma Kiếm chuôi kiếm bỗng nhiên rơi xuống!

Cảm giác vô lực điên cuồng tập kích mà tới.

Hắc Ma Cung lão tổ tự lẩm bẩm nói rằng, “đều là mệnh a...”

Trước mắt đen kịt một màu.

Sinh cơ triệt để phá diệt!

Ngang dọc cổ kim hai đời Hắc Ma Cung lão tổ...

Tốt!

Không có Hắc Ma Kiếm, hắn liền phục sinh cơ hội đều không có.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo dừng tay, trên mặt lộ ra phát ra từ đáy lòng nụ cười.

Không thể không nói.

Hắc Ma Cung lão tổ cái này đại BOSS, là thật sự phóng khoáng a!

“Chúc mừng kí chủ đánh giết đặc thù cảnh giới trạng thái cường giả Hắc Ma Cung lão tổ, ngài thu được kinh nghiệm...”

“Chúc mừng kí chủ, ngài kỳ dị đạo cụ [ma bình] hồn giá trị tiến độ đã đạt đến trăm phần trăm! Ngài thu được trưởng thành loại Servant (tòng giả) ma linh triệu hoán tư cách!”

“Chúc mừng kí chủ, ngài thu được siêu cấp đạo cụ [thần đánh bại], sử dụng đạo này cụ, kí chủ có thể không nhìn tu vi, không nhìn bất luận ngoại lực gì cách trở đánh bại mục tiêu, sử dụng số lần 0 \10!”

“Chúc mừng kí chủ, ngài thu được siêu cấp đạo cụ [miệng cường vương giả], sử dụng đạo này cụ, kí chủ có thể tiêu hao tinh luyện giá trị dùng (khiến) kí chủ nói trở thành sự thật! Sử dụng số lần 0 \3!”

“Chúc mừng kí chủ...”

Được mùa lớn!

Siêu cấp lớn được mùa!

Không đề cập tới đã tăng lên tới Chân Thánh cảnh đỉnh cao tu vi, chỉ là hai cái siêu cấp đạo cụ, Vương Bảo liền cảm thấy kiếm lời lật.

Bất kể là [thần đánh bại], vẫn là [miệng cường vương giả], đều là hiếm thấy trang bức lợi khí!

Thanh lý xong thu hoạch, Vương Bảo hé mắt, nhìn về phía xa xa, ở nơi đó, hết thảy đen ma khôi đã toàn bộ ngã chổng vó, Hắc Ma Cung lão tổ vừa chết, bọn họ cũng toàn bộ tử vong, cái này cũng là đạo cụ [ma bình] hồn giá trị trữ đầy nguyên nhân!

Hắc Ma Cung lão tổ đại kiếp nạn.

Chính thức kết thúc!

...

...

Thời khắc này, không có cái gì hình dung từ có thể hình dung rất nhiều Nhân tộc tâm tình!

Mộng bức sao?

Đương nhiên mộng bức?

Kinh sợ sao?

Đương nhiên kinh sợ!

Mừng rỡ sao?

Đều muốn hưng phấn nổ được chứ?

Đương nhiên.

Càng nhiều, bọn họ vẫn là chấn động, cực kỳ chấn động, xuất phát từ nội tâm chấn động, dù cho là tam tông lão tổ, lúc này cũng là chấn động tột đỉnh!

Bọn họ nghĩ đến vô số năm trước, bọn họ tổ sư gia vì đối phó Hắc Ma Cung lão tổ, dốc hết tâm huyết, cuối cùng thậm chí trả giá sinh mệnh, mới ngăn cản lại hắn!

Mà Vương Bảo.

Hắn làm cái gì?

Ngoại trừ trước trang cái bức ở ngoài.

Hắn liền thả thả vô địch miệng pháo.

Một kiếm nát Hắc Ma Kiếm.

Lại sau đó.

Hắc Ma Cung lão tổ liền quỳ, lĩnh cơm hộp tiêu sái rời đi!

Chuyện gì đều sợ so sánh, Vương Bảo hiện tại làm, với bọn hắn tổ sư gia làm, đến một hồi so sánh, Vương Bảo chuyện này quả thật quá điên cuồng!

Là thật trâu bò a!

Tam tông lão tổ trong lòng cảm thán, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, lộ ra khôn kể kính nể.

...

...

Vương Bảo trực tiếp ở chiến trường liền rời đi, vung một phất ống tay áo, không mang đi một áng mây.

Trang bức liền chạy, kích thích không muốn.

Vào giờ phút này Vương Bảo, đã đang suy nghĩ rời đi này giới sự tình.

Vương Bảo tu vi đã đạt đến Chân Thánh cảnh đỉnh cao.

Mà Chân Thánh cảnh giới sau khi, là cảnh giới gì, Vương Bảo rõ ràng trong lòng, Phạm Thiên đạo trường trong truyền thừa thì có giới thiệu!

Ở Toái Hư Đại Giới.

Đỉnh cao chiến lực rất hư huyễn, ở bề ngoài, là lấy Thiên Quân làm đầu, thế nhưng tục truyền nát hư bên trong có thượng cổ đại năng, thực lực vượt qua Thiên Quân, nhưng, chỉ là tục truyền mà thôi!

Ở Chân Thánh cảnh sau khi, chính là bất diệt trạng thái!

Đầu tiên là thân bất diệt.

Sau đó là hồn bất diệt!

Cầm trong tay Hắc Ma Kiếm Hắc Ma Cung lão tổ, đại thể lên chính là cảnh giới này, thế nhưng không có Hắc Ma Kiếm, hắn liền héo!

Cảnh giới này, gọi chung Bất Diệt cảnh!

Bất Diệt cảnh sau khi, chính là Đạo Kiếp cảnh, đạo kiếp chín cảnh, đối ứng chín tầng đạo nguyên hải, lĩnh ngộ một tầng, liền có một tầng đạo kiếp giáng lâm!

Cửu kiếp cường giả, ở Toái Hư Đại Giới bên trong, đã là tuyệt đối cường giả!

Mà Đạo Kiếp cảnh giới sau, chính là Vô Thượng Tôn Giả cảnh, cửu kiếp viên mãn, tự thân cùng đạo nguyên hải hầu như khế hợp lại cùng nhau, liền có thể đụng vào vô thượng đại đạo cửa, cảnh giới này tăng lên khá rộng rãi, có mở ra vô thượng đại đạo cửa, có thể cho thần hồn mang đến tăng lên trên diện rộng, thế nhưng càng nhiều, tăng lên phạm vi có hạn, còn siêu cấp thiên kiêu, tăng lên liền trâu bò, thẳng tới đỉnh cao sau khi, thực lực tăng lên cực kỳ đáng sợ!

Lại sau khi.

Chính là Thiên Quân cảnh giới!

Đây là Vương Bảo hiểu biết thực lực cảnh giới, cụ thể làm sao, còn cần tự mình tìm tòi!

“Phá giới phi thăng?”

Một toà núi hoang đỉnh, Vương Bảo sờ sờ cằm đang suy nghĩ.

Phi thăng là không thể phi thăng, liền chưa từng nghe nói Thiên Yêu Đại Giới có phi thăng đường nối từng xuất hiện.

Nếu không cách nào phi thăng, vậy cũng chỉ có thể cường thăng.

Nghĩ tới đây, Vương Bảo quyết định đi Vô Cực Tinh Cung nhìn nhìn, tìm Vô Cực Tinh Cung lão tổ hỏi một câu, dù sao bọn họ mới là này giới địa đầu xà.

Cân nhắc một chút, Vương Bảo liền từ yêu sủng túi lấy ra một đầu con lừa, này đầu con lừa chỉ là phổ thông con lừa, thế nhưng Vương Bảo chính là yêu thích, không gì khác, hợp mắt thôi.

Cho con lừa làm cái bay vút thuật, con lừa một mặt mộng bức trên không trung đạp không mà đi, tốc độ đúng là rất nhanh.

Được rồi khoảng chừng nửa tháng, Vô Cực Tinh Cung đến.

Đi tới Vô Cực Tinh Cung, Vương Bảo đột nhiên nhớ tới đến, Dư Tinh Vẫn lão tổ tựa hồ còn có hậu nhân ở Vô Cực Tinh Cung bên trong.

Nếu đến rồi, không gặp mặt một lần, đưa ít đồ, không còn gì để nói a.

Niệm đầu đến đây, con lừa hạ xuống.

Vào giờ phút này Vô Cực Tinh Cung, bầu không khí đúng là bình thường.

Thủ sơn đệ tử nhìn thấy một cái cưỡi con lừa người trẻ tuổi hạ xuống ở trước sơn môn, khóe miệng co quặp, có chút dở khóc dở cười.

Mã Đức, đây là người nào, ra trận phương thức cũng quá đặc biệt.

Thủ sơn đệ tử tổng cộng hai cái, liếc mắt nhìn nhau, một cái trong đó tiến lên, ho nhẹ một tiếng, ngạo nghễ nói, “làm gì?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta muốn gặp trần đầy sao, đi thông báo một chút

đi!”

Hai cái thủ sơn đệ tử lần thứ hai đối diện, mắt đối mắt mờ mịt!

Trần đầy sao...

Đây là người nào?

Vì sao quen thuộc như thế nắm?

Đột nhiên, một cái trong đó thủ sơn đệ tử tựa hồ nhớ ra cái gì đó, ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Khe nằm!!

Trần đầy sao, đó là lão tổ tục danh a!

Cái tên này là ai? Dĩ nhiên lớn mật như thế, đến Vô Cực Tinh Cung sơn môn, nói thẳng lão tổ tục danh, đây là không muốn sống a...

------oOo------

Chương 779: Một lời không hợp chính là đại ma vương a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Trần đầy sao, vậy là ai? Tiểu tử, trước tiên mặc kệ ngươi tìm người nào, bái thiếp có sao? Ta Vô Cực Tinh Cung có thể không phải là người nào đều có thể tiến vào, ngươi"

Một cái thủ sơn đệ tử ngạo nghễ mở miệng, ngữ khí tùy ý đến cực điểm.

Thế nhưng một cái khác nhớ tới lão tổ tục danh thủ sơn đệ tử nhưng là suýt chút nữa thổ huyết.

Ngươi muội!

Lão tổ tục danh ngươi rất sao đều đã quên?

Này nếu như bị lão tổ biết, vài giây giết chết ngươi a!

Hơn nữa.

Ngươi theo người ta trâu bò cái cái gì a, tiểu tử này nhìn liền kỳ quái, vừa lên đến liền tuyên bố tìm lão tổ, thân phận này, tuyệt bức không bình thường a!

Này thủ sơn đệ tử trong lòng b mấy rất ổn, tuy rằng hắn cảm thấy đến Vương Bảo cực kỳ làm càn, nhưng là, nhưng cũng không dám nữa có chút ngạo khí, lôi kéo đồng bạn quần áo, ngừng lại đồng bạn lời kế tiếp, liền ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "tiểu tiểu huynh đệ, xin chờ một chút, ta đi một lát sẽ trở lại!"

Đồng bạn của hắn có chút buồn bực, mới vừa muốn nói chuyện, này thủ sơn đệ tử liền đối với hắn truyền âm nói, "cẩn thận một chút, trần đầy sao là lão tổ tục danh, ngươi rất sao đúng hay không tu luyện tu choáng váng? Ta

trước tiên đi thông báo, ngươi chú ý chút!”

Dứt lời, này thủ sơn đệ tử nhanh chóng về tông.

Đồng bạn của hắn mắt tối sầm lại, suýt chút nữa té xỉu, thức tỉnh qua đi, mồ hôi lạnh ướt nhẹp phía sau lưng quần áo!

Khe nằm!

Suýt chút nữa liền vạn kiếp bất phục a!

Liền lão tổ tục danh đều quên đi, thực sự là thẹn với hắn Vô Cực Tinh Cung đệ tử thân phận.

May mà ở đây chính là hảo huynh đệ của mình, nếu như cái khác không quen, truyền tới trong tông môn, tiểu hài vách cheo leo xuyên bay lên!

Sau một khắc, hắn nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt nhất thời trở nên không giống nhau, cung kính lên.

Trực ban trưởng lão Từ Hoài theo thủ sơn đệ tử đi tới sơn môn.

Lão già này rất là buồn bực.

Thủ sơn đệ tử nói sáng tỏ, tuổi trẻ tiểu bối, cưỡi lừa mà đến, một thân một mình, tuyên bố muốn gặp lão tổ.

Này rất sao thấy thế nào đều không bình thường.

Nhà ai tiểu bối, sẽ làm càn như vậy, đến Vô Cực Tinh Cung bái thiếp đều không nắm, trực tiếp la lên lão tổ tục danh?

Lá gan quá rất sao lớn!

Thế nhưng, càng là quái lạ, càng là phải chú ý, vì lẽ đó, Từ Hoài tăng nhanh tốc độ, rất nhanh, liền rất xa xuyên thấu qua sơn môn, nhìn thấy một cái

Phi thường bóng người quen thuộc!

Chỉ là một chút!

Dù cho có chút mơ hồ!

Thế nhưng Từ Hoài cũng là cả người run lên bần bật, theo bản năng rụt cổ một cái, bước chân cứng đờ, động tác chậm lại!

Mồ hôi lạnh không được tuôn ra, làm cho hắn da dẻ có chút ngứa.

Hoặc là nói.

Toàn thân các nơi, huyết nhục thậm chí xương cốt thậm chí ngũ tạng lục phủ, đều ở ngứa.

Đây là sợ đến.

Cho tới bị cái gì sợ đến.

Đương nhiên là bị Vương Bảo sợ đến.

Hai cái thủ sơn đệ tử chưa từng đi chiến trường, bọn họ không tư cách, thế nhưng, Từ Hoài trưởng lão hắn nhưng là đi qua chiến trường.

Có điều, ở cuối cùng quyết chiến thời điểm, hắn chủ yếu công lao cũng vẻn vẹn chỉ là cho Vương Bảo hô vài câu tương tự sáu sáu sáu cúng bái nói xong!

Từ Hoài tại sao bị Vương Bảo sợ đến như vậy con?

Này không trách hắn, đây là bản năng, phát ra từ sâu trong linh hồn bản năng, hơn nữa Từ Hoài tự tin, đừng nói là chính mình, dù cho là tông môn mấy cái đại lão đi ra, nhìn thấy Vương Bảo, phỏng chừng biểu hiện cũng so với mình cũng không khá hơn chút nào!

Trước mặt đây là người nào?

Này mẹ nó nhưng là có thể một kiếm chém Hắc Ma Kiếm, hừ hừ ha hắc mấy cái liền chiêu giết chết Hắc Ma Cung lão tổ siêu cấp đại lão!

Nhân vật như vậy giáng lâm.

Có thể không sợ sao?

Thất lễ làm sao bây giờ?

Xông tới làm sao bây giờ?

Trêu chọc không cao hứng làm sao bây giờ?

Một lời không hợp rút kiếm xoạt lên làm sao bây giờ?

Liền mẹ nó hỏi một chút làm sao bây giờ?

Không có cách nào làm!

Một cái không được, chính là vạn kiếp bất phục a, một cái không được, chính là rất sao diệt tông tai họa a!

Hắc Ma Cung lão tổ có thể bức tam tông người người tự nguy, Vương Bảo nhưng là có thể chém Hắc Ma Cung lão tổ kỳ tích đại lão, này nếu như phát ra nộ, Vô Cực Tinh Cung vài giây mộc hữu a!

Các loại tâm tình các loại nhổ nước bọt ở đầu óc quay một vòng!

Từ Hoài hoàn hồn!

Hắn hít sâu một hơi, ngột ngạt sợ hãi của nội tâm, miễn cưỡng để cho mình co giật hai chân không như vậy run rẩy, hắn sờ sờ gò má, bỏ ra tới một cái siêu cấp bông hoa như thế khuôn mặt tươi cười!

Đứng dậy, Từ Hoài phần eo uốn cong, lấy một cái tiêu chuẩn hạ thấp người tư thế tiến lên, rất xa liền quay về Vương Bảo chào hỏi, nhưng âm thanh

vẫn còn có chút run lên, “Vương Vương tiền bối a, chào ngài, chào ngài a! Ta là Từ Hoài, cực kỳ vinh hạnh ngài có thể giá lâm Vô Cực Tinh Cung, không thể xa nghênh, mong rằng thứ tội!”

Lời này!

Này tư thái!

Trong nháy mắt phảng phất lớn lôi, oanh kích hai cái thủ sơn đệ tử kinh ngạc, ngơ ngác đến cực hạn!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Người trẻ tuổi trước mắt này, đến cùng là rất sao ai ai ai vậy? Dĩ nhiên như vậy trâu bò, nhường Từ Hoài trưởng lão, lần này thái độ khiêm nhường?

Này đều cùng tôn tử như thế!

Liếc mắt nhìn nhau, hai cái thủ sơn đệ tử hàn ý đột ngột sinh ra, đặc biệt là trước cùng Vương Bảo trang bức cái kia, càng là suýt chút nữa té xỉu, sắc mặt trắng bệch, cực kỳ hối hận chính mình lắm miệng, chỉ hy vọng vị này gia rộng lượng, không chấp nhặt với chính mình!

Vương Bảo đương nhiên không sẽ để ý trước thủ sơn đệ tử.

Nhìn Từ Hoài, Vương Bảo trong lòng biết nhóm này khẳng định đi qua chiến trường, hơi cười, nói rằng, “đừng có khách khí như vậy, ta lần này đến, là có chút việc tìm Trần huynh thỉnh giáo, mặt khác, gặp gỡ người quen!”

Vô Cực Tinh Cung lão tổ trần đầy sao cùng với mặt khác hai tông lão tổ, từ lâu thả xuống tư thái, nhường Vương Bảo cùng bọn họ ngang hàng tương xứng, liền này, ba người bọn hắn lão già còn cực kỳ vinh hạnh.

Từ Hoài thở phào nhẹ nhõm!

Thái độ không sai!

Nên không phải tìm đến sự tình!

Chỉ cần không phải tìm đến sự tình, vậy thì tốt nói!

Có điều.

Sau đó, cũng ngàn vạn không thể khinh thường a, nhất định nhất định nhất định không thể nơi nào trêu đến vô địch tiền bối không cao hứng.

Nghĩ tới đây, Từ Hoài cung cung kính kính nói rằng, "tiền bối, ngài xin mời, ta vậy thì thông báo lão tổ, nhường hắn tự mình tới đón ngài, xin mời"

Vương Bảo cùng Từ Hoài đồng thời bước vào Vô Cực Tinh Cung.

Hai cái thủ sơn đệ tử chờ đến bọn họ đi xa, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, xoa xoa mi tâm mồ hôi lạnh, lòng vẫn còn sợ hãi nở nụ cười khổ.

Trong tông môn.

Vương Bảo không nhường Từ Hoài lập tức phát tin tức, mà là cười nói, "không cần chỉnh như vậy long trọng, Trần huynh ta sau đó gặp lại, ta hỏi ngươi cái sự tình a, Dư Tinh Vẫn, ngươi biết chứ?"

Từ Hoài ngừng tay lên phát tin tức động tác, vẻ mặt ngẩn ra.

Dư Tinh Vẫn

Liên quan với Tinh Vẫn lão tổ sự tình, trần đầy sao vẫn chưa cho trong tông môn giảng, không phải muốn bảo mật, chủ yếu là

Sợ hù chết bọn họ!

Bởi vì coi như là hắn, cũng là cực kỳ nghĩ mà sợ a!

Vẫn là đừng dọa bọn tiểu tử!

Vào giờ phút này, Từ Hoài bỗng nhiên nghe được Dư Tinh Vẫn, trong đầu tin tức chuyển động, liền nghĩ ra đến, trầm giọng nói, “Dư Tinh Vẫn ta biết, nói đến, hắn vẫn là chúng ta sư huynh, tiền bối ngài hỏi hắn là”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta từng từng chiếm được Tinh Vẫn tổ sư truyền thừa, khi đến nhớ tới, Tinh Vẫn tổ sư tựa hồ đang Vô Cực Tinh Cung bên trong, còn có dư (ta) ấm huyết thống, chính là không biết, trải qua có được hay không, này không, chuẩn bị trông nom một hồi!”

Từ Hoài theo bản năng trái tim vừa kéo!

Cảm giác nước tiểu đều muốn vỡ!

Thời khắc này, hắn cảm giác được bóng tối vô tận hướng về chính mình tập kích mà đến, muốn đem mình nhấn chìm trong đó, cứu đều cứu không ra loại kia!

Bởi vì.

Từ Hoài tuy rằng không làm sao biết Dư Tinh Vẫn hậu bối sự tình.

Thế nhưng, có chút tin tức ngầm, vẫn là rõ ràng.

Tối thiểu, hắn liền biết.

Dư Tinh Vẫn mạch này, ở Vô Cực Tinh Cung, trải qua

Có chút thảm!

Phản ứng lại, Từ Hoài sắc mặt trong nháy mắt trắng xám, môi hắn khẽ nhúc nhích, muốn nói cái gì, thế nhưng là không nói ra được, nhìn Vương Bảo, Từ Hoài tựa hồ nhìn thấy một cái phẫn nộ ma vương, tàn phá Vô Cực Tinh Cung một màn!

Từ Hoài muốn tan vỡ!

Khe nằm, sưng sao làm a, liền mẹ nó hỏi một chút, dưới tình huống này, nên sưng sao làm a, tại sao ngày hôm nay trực ban chính là ta, tại sao

Ta quả thực, quá khó khăn

------oOo------

Chương 780: Khe nằm, ngươi rất sao đừng hố ta a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Hoài rơi vào đến cực hạn kinh hoảng bên trong.

Môi thưa dạ, nhưng là nửa chữ đều không nói ra được.

Vương Bảo vừa nhìn tình huống này.

Hắn ai a.

Ngay lập tức sẽ đã hiểu!

Đây là tuyệt bức có việc a!

Vốn là hai người tán gẫu cố gắng, hắn nói ra đầy miệng Tinh Vẫn tổ sư huyết thống hậu duệ sự tình, Từ Hoài liền lần này dáng dấp, không cần hỏi, khẳng định là Tinh Vẫn tổ sư hậu duệ hiện tại trạng thái chẳng tốt đẹp gì.

Nghiêm trọng điểm.

Bởi vì tổ tông phạm sai lầm, ở Vô Cực Tinh Cung bên trong, nước sôi lửa bỏng.

Híp mắt lại, Vương Bảo cảm thấy quá lời quá đáng, khả năng không lớn, Vô Cực Tinh Cung lão tổ trần đầy sao cũng không phải không biết chính mình cùng Tinh Vẫn tổ sư quan hệ, hắn sẽ có điều hỏi? Trừ phi hắn là sát bút (ngu ngốc)!

“Có việc?”

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Từ Hoài.

Từ Hoài thân thể run lên, ngẩng đầu nhìn Vương Bảo một chút, con ngươi co rút nhanh, lập tức biết vâng lời, run giọng nói, “cái kia... Cái kia cái gì, tiền bối sao không trước tiên cùng lão tổ nói chuyện? Ta...”

“Dẫn đường!”

Vương Bảo liền nụ cười đều chẳng muốn cho, nhạt tiếng nói.

Dứt lời, Vương Bảo thản nhiên nói, “mặt khác, ta tới đây tin tức, hiện tại nên chỉ có hai cái thủ sơn đệ tử cùng ngươi biết, hai người bọn họ hẳn là sẽ không lắm miệng, ngươi mà, cũng đừng lên tiếng, trước tiên nhìn kỹ hẵng nói!”

Một tay một vệt gò má.

Vương Bảo trực tiếp thay đổi cái khuôn mặt.

Một màn như thế, xem Từ Hoài là tâm can tỳ phổi thận đều ở cuồng run, run cầm cập, hoảng sợ, sắc mặt trở nên trắng bệch!

Hắn muốn khóc!

Thật sự.

Nước mắt đều suýt chút nữa từ hốc mắt chảy ra.

Ngươi tê liệt a!

Lần này...

Thật mẹ nó toàn xong!

Hắn đúng là biết lão tổ sau khi trở lại, tựa hồ, nên, tuyên bố qua đối xử tử tế Dư Tinh Vẫn hậu duệ mệnh lệnh.

Thế nhưng.

Hắn là thật không biết, đến cùng có mấy cái coi là chuyện to tát.

Dù sao thân phận, địa vị, không phải một sớm một chiều, liền có thể thay đổi tới được.

Một khi, đã xảy ra chuyện gì...

Khe nằm!

Từ Hoài mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngã chổng vó, nhưng vào lúc này, một cái tay khoát lên trên bả vai của hắn, thăm thẳm nói rằng, “hi vọng, ta suy đoán, không xuất hiện, nếu không, ha hả...”

...

...

Ha ha.

Ha hả.

Người trước là siêu cấp kéo cừu hận hai chữ.

Người sau là là một loại nào đó đặc biệt ngữ cảnh bên dưới, siêu cấp làm người ta sợ hãi hai chữ.

Từ Hoài có thể nghe rõ ràng Vương Bảo ha hả hai chữ bên trong, ẩn chứa uy hiếp ý vị, hai chữ cũng có thể dùng một câu biểu đạt, vậy thì là, hơi có sai lệch, lão tử liền ma vương biến thân!

Hít một hơi thật sâu.

Nuốt ngụm nước bọt.

Từ Hoài nhận mệnh, đàng hoàng mang theo Vương Bảo đi tới Dư Tinh Vẫn hậu duệ chỗ ở nơi!

Muốn nói Dư Tinh Vẫn hậu duệ.

Trước qua chính là thật sự siêu cấp uất ức!

Đặc biệt là ở Dư Tinh Vẫn không sửa lại án xử sai đoạn thời gian đó, càng là ở nước sôi lửa bỏng bên trong sinh sống.

Rời đi tông môn, đều là hy vọng xa vời.

Mà dù cho là sửa lại án xử sai sau khi, Dư Tinh Vẫn hậu duệ qua cũng không hề tốt đẹp gì, nếu không phải là bởi vì tâm có bất bình, còn đang chờ mong Dư Tinh Vẫn trở về, bọn họ đã sớm đi xa Cao Phi.

Hiện tại mà.

Trước đó vài ngày, Vô Cực Tinh Cung lão tổ ở chiến tranh qua đi hạ xuống mệnh lệnh, đối xử tử tế Dư Tinh Vẫn hậu duệ, vì lẽ đó Dư Tinh Vẫn hậu duệ phúc lợi đúng là thật sự dâng lên một chút.

Nhưng mà.

Theo lão tổ bế quan, Vô Cực Tinh Cung một ít bắt nạt Dư Tinh Vẫn hậu duệ bắt nạt quen rồi gia hỏa, dần dần mà cũng là không chút nào để ý, trước đây cái gì thái độ, hiện tại vẫn là cái gì thái độ!

Dư Tinh Vẫn tổ sư hậu duệ nhóm viện.

Lớn tuổi nhất gọi Dư Năng, hắn đã là Dư Tinh Vẫn huyết thống Đệ Tam, trước đây đều là huyết thống đơn truyền, thế nhưng ở hắn này Đệ nhất, Dư gia khai chi tán diệp, đúng là nhiều hơn không ít nhân khẩu.

Dư Năng không bạn, có hai đứa con trai, hai cái tôn tử, một cái tôn nữ, một nhà lão Hachi miệng ăn.

Vào giờ phút này.

Dư Năng chính đang cho Dư Tinh Vẫn cùng với tổ tông bài vị dâng hương.

Tuổi tác hắn đã cao, tu vi tuy rằng đạt đến quân chủ cấp Bất Hủ, nhưng đã là cực hạn, hơn nữa trước đây còn cùng người tranh đấu, từng lưu lại bệnh kín, tu vi đều ở từng năm rút lui bên trong.

"Tổ tông a, ngài đến cùng lúc nào trở về a!"

Dư Năng run lên hồi lâu, con mắt từ từ ướt át, quãng thời gian trước trần đầy sao dưới mệnh đối xử tử tế bọn họ, bị Dư Năng coi là hi vọng.

Khẳng định là tổ tông có tin tức.

Nếu không thì, lão tổ kiên quyết không thể đưa ánh mắt rơi ở tại bọn hắn những người này trên người.

Tổ tự phòng đen tối, yên tĩnh, lại qua hồi lâu, Dư Năng đột nhiên nghe đi ra bên ngoài có chút động tĩnh, hoàn hồn, hắn xoa xoa khóe mắt, đứng dậy, hít sâu một hơi, mau mau đi ra ngoài!

Bước ra tổ tự phòng, đi tới tiền viện, Dư Năng liền nhìn thấy Từ Hoài, cùng với một ánh mắt nhu hòa, nhưng tuổi vẫn còn nhẹ thanh niên.

Từ Hoài thân là trực ban trưởng lão, nơi nào có sự tình nơi nào thì có hắn, Dư Năng cũng coi như là Vô Cực Tinh Cung lão nhân, đương nhiên biết hắn, tuy rằng ngạc nhiên Từ Hoài vì sao đến thăm, nhưng vẫn là mau tới trước, liền muốn hành đại lễ.

Chỉ có điều.

Này hai bước vừa đi.

Này tư thế vẫy một cái.

Nhưng là sợ đến Từ Hoài can đảm đều muốn từ trong miệng phun ra ngoài!

Vụ thảo!

Làm gì làm gì làm gì nha!

Ngươi đây là muốn hành đại lễ a!

Ngươi lão già này, ngươi cũng không thể hại ta a, ngươi rất sao sau đó gọi cháu của ta đều thành, ngươi có thể tuyệt đối đừng lại khách khí với ta, ta rất sao không chịu đựng nổi, đến thêm một trăm cái ta cũng không chịu đựng nổi, ngươi hiện tại mới là nhất trâu bò!

“Dư lão!”

Từ Hoài cực tốc đạp bước, vọt tới Dư Năng trước người, thừa dịp Dư Năng liền muốn khom lưng nói chuyện công phu, mở miệng trước!

Hai tay vừa đỡ, trực tiếp đem Dư Năng lão eo cứng rắn tách chảy ròng!

Làm xong tất cả những thứ này, Từ Hoài vì chính mình cơ cảnh điểm một vạn cái khen ngợi!

Ngươi tê liệt!

Còn kém một bước a!

Nếu để cho Vương Vô Địch tiền bối nhìn thấy, hắn tổ sư hậu nhân đối với mình hành đại lễ, nói kính ngữ, này giời ạ không phải làm mất mặt sao, mình còn có ngày sống dễ chịu sao?

Dư Năng mộng bức!

Hắn đầy đầu còn dừng lại ở Từ Hoài theo như lời nói.

Dư lão?

A phốc!

Hắn phản ứng lại, suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Ta lặc cái chùi!

Đây là tình huống gì?

Không thể a!

Từ Hoài thân phận gì? Không nói cái khác, người cùng chính mình tổ tông đều là một cái bối.

Chuyện này làm sao còn gọi lên chính mình Dư lão?

Chẳng lẽ hiện tại chính mình là đang nằm mơ? Thế nhưng nằm mơ cũng không thể như thế thái quá a?

Dư Năng tỉnh tỉnh, hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nói, "Từ trưởng lão, ngài đây là..."

Từ Hoài trong lòng kinh hoàng, lập tức nghiêm mặt, nghiêm túc nói, "Dư lão, ngươi nói lời này ta liền không cao hứng, cái gì gọi là Từ trưởng lão? Ta không phải đã thông báo sao? Chúng ta cái gì giao tình? Hả? Vậy cũng là thế giao, ta theo Tinh Vẫn vẫn là đồng thời tung qua huyết lão huynh đệ, ngạch... Cái này không đề cập tới cũng được, ta các (mỗi cái) luận các (mỗi cái), ta cùng ngươi tộc quan hệ chặt chẽ, hiện tại Dư gia ngươi lớn tuổi nhất, ngươi gọi ta lão Từ, đủ để!"

Dư Năng lần thứ hai mộng bức!!

Ta cái phốc, lão Từ? Từ Hoài trưởng lão cái gì thân phận? Ta rất sao gọi lão Từ? Ta còn muốn mệnh không muốn sống?

Từ Hoài con mắt lén lút thoáng nhìn, liếc mắt nhìn Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo vẻ mặt như thường, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cũng mặc kệ Dư Năng mộng bức, trực tiếp lôi kéo Dư Năng tay, quay về Vương Bảo khom lưng đưa tay giới thiệu nói, "Dư lão a, ta giới thiệu cho ngươi một chút, vị này, là ngươi gia tổ gia hậu đại đệ tử, Vương Vô Địch, Vương tiền bối..."

------oOo------

Chương 781: Vô địch đến chỗ dựa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dư Năng cảm giác đầu óc của chính mình không đủ dùng.

Hắn vốn là lớp liền lớn, hiện tại bị Từ Hoài liên tiếp Đại Chùy chuỳ (nện) mộng bức lại mộng bức, Từ Hoài giới thiệu xong sau khi, Dư Năng liền bản năng nói lắp bắp, "Vương... Vương tiền bối..."

Vương Bảo có thể nhìn ra Dư Năng trong lòng hoảng sợ, dùng tới tinh thần động viên phương pháp, cười nói, "Dư huynh, chớ hoảng sợ..."

Theo: Đè bối phận.

Vương Bảo cùng Dư Năng cùng thế hệ tương xứng không quá đáng.

Nếu như nói Từ Hoài như là ác ma Đại Chùy, chuỳ (nện) Dư Năng tâm can run run, như vậy Vương Bảo liền phảng phất nhu hòa gió xuân, làm cho Dư Năng lòng sốt sắng bẩn từ từ vững vàng đi.

Cho đến lúc này.

Dư Năng mới phản ứng được.

Sắc mặt cấp tốc trở nên ửng hồng!

Hắn lại không ngốc.

Kết hợp Từ Hoài 180 độ thái độ lớn chuyển biến, hắn lập tức đem nguyên nhân này rơi vào Vương Bảo trên người.

Tổ tông hậu đại đệ tử a!

Tìm đến rồi!

Liền Từ Hoài bực này thân phận trưởng lão, cũng phải gọi tiền bối chủ, đó là thân phận gì?

Chẳng trách lúc trước lão tổ đột nhiên nhớ tới bọn họ, vậy khẳng định là cùng Vương Vô Địch tiền bối có quan hệ a, không đúng, Vương Vô Địch tiền bối gọi mình Dư huynh, nói cách khác là ngang hàng, vậy mình...

Dư Năng đầu óc nhấc lên một vạn cái não tế bào điên cuồng chuyển động, hắn hít sâu một hơi, kích động tột đỉnh, tiến lên một bước, bỗng nhiên kéo Vương Bảo tay, hoài niệm, cảm kích, thoải mái, các (mỗi cái) loại cảm giác kéo tới, Dư Năng rơi lệ, run giọng nói, "Vương huynh, đa tạ! Đa tạ!"

Vương Bảo híp mắt cười, "Ngươi lớn tuổi, gọi ta vô địch liền thành! Mặt khác, cảm ơn ta làm chi? Ta lại không làm gì, Dư lão ca, ta là Tinh Vẫn tổ sư cách Đại đệ tử, lần này đến, cũng coi như là cho Tinh Vẫn tổ sư chính danh!"

Dư Năng thấp thỏm hỏi nói, "tổ gia hắn..."

Vương Bảo thở dài nói, "Tinh Vẫn tổ sư đã ngã xuống... Nén bi thương!"

Ngã xuống sao...

Kết quả này, Dư Năng từ lâu dự liệu được, dù sao, này đều bao nhiêu năm.

Nhưng là bỗng nhiên xác nhận, hắn vẫn là cực kỳ sầu não, nước mắt lại là không ngừng được chảy ra.

"Nhường trước... Nhường vô địch ngươi cười chê rồi!"

Nửa ngày, Dư Năng có chút thật không tiện mở miệng, cười khổ nói.

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Khách khí cái gì, ta cũng coi như là người một nhà, Dư huynh, những tộc nhân khác đây? Ta đồng thời gặp gỡ, cho điểm lễ ra mắt!"

Nhắc tới cái này.

Vốn là vững vàng một chút Từ Hoài, trái tim lập tức nhắc tới cuống họng.

Hắn ánh mắt cầu trợ, nhìn về phía Dư Năng, hi vọng Dư Năng có thể lý giải chính mình ánh mắt ý tứ.

Dư Năng tâm tư lưu chuyển, cũng có thể hiểu được một ít, thế nhưng...

Lâu dài tới nay oan ức, đột nhiên bạo phát, Dư Năng vừa muốn mở miệng, thế nhưng, do dự một chút, rồi lại nuốt trở vào.

Thôi!

Vương Vô Địch mặc dù là tổ sư hậu đại đệ tử, thế nhưng...

Dù sao không phải tổ sư!

Đến cùng cái gì tâm, hắn hiện tại cũng không có chuẩn, đến cùng địa vị gì, hắn chỉ có thể có suy đoán, cũng không cách nào xác định.

Vì lẽ đó.

Dư Năng cân nhắc một chút, do dự nói rằng, “bọn họ... Đều ở trong tông môn đang làm nhiệm vụ, còn chưa trở về, vô địch, nếu không ngươi trước tiên theo ta đi vào, chúng ta tâm sự?”

Vương Bảo lông mày hơi nhíu.

Xoay chuyển ánh mắt, Vương Bảo nhìn về phía Từ Hoài, nụ cười vừa thu lại, lãnh đạm nói rằng, “bắt đầu từ bây giờ, ngươi theo, đừng nói, đừng lên tiếng, nhìn, nghe, cái khác giao cho ta, hiểu sao?”

Lời này đối với Từ Hoài mà nói.

Giống như với Cửu Thiên oanh lôi!

Lôi cho hắn hơi động cũng không dám động.

Khe nằm.

Xong đời, muốn xong đời!

Đại ma vương tựa hồ phải biến đổi thân!

“Hả?”

Vương Bảo lên giọng hừ một tiếng.

Từ Hoài thân thể run lên, gấp bận bịu cúi đầu khom lưng nói rằng, “tiền bối, ta hiểu, ta hiểu...”

Một màn như thế.

Xem Dư Năng là mộng bức không thể tự kiềm chế.

Trời ơi!

Dĩ nhiên là loại thái độ này!

Từ Hoài trưởng lão thân phận này, đối mặt vô địch, dĩ nhiên là loại thái độ này!

Này đều gần như quỳ liếm a!

Vô địch, đến cùng địa vị gì? Xem tuổi không cao, nên không phải tu vi gây nên, chẳng lẽ là bái vào cái gì đại năng thủ hạ làm đệ tử?

Dư Năng trong lòng có vạn ngàn suy đoán, có điều không chờ hắn nghĩ rõ ràng, Vương Bảo liền bao quát bờ vai của hắn, cười nói, “đừng nghĩ nhiều như thế, đi, mang ta đi tiếp người, Dư huynh, danh nhân không nói tiếng lóng, ta Vương Vô Địch nếu đến rồi, sau lần đó chi niên, Dư gia, liền không

sẽ phải chịu chút nào oan ức! Đến...”

...

...

Dư Năng khởi đầu là bị Vương Bảo mang theo đi.

Đi ra ngoài rất xa, Vương Bảo mới buông ra hắn, cùng hắn sóng vai mà đi.

Từ Hoài đàng hoàng cùng ở phía sau bọn họ, là báo tin không phải, không báo tin liền hoảng sợ, các (mỗi cái) loại tâm tư làm cho hắn bước đi đều lắc lư.

Dư Năng quyết định trước tiên đi tìm chính mình con lớn nhất.

Hắn con lớn nhất gọi Dư Chuẩn, ở tông môn một cái chân truyền thiên kiêu môn hạ làm tùy tùng!

Dư Chuẩn qua ngày gì, Dư Năng cũng nghe nhi tử nói về, xoàng.

Dọc theo đường đi, Dư Năng đều đang suy đoán Vương Bảo hạn mức tối đa.

Nhưng là, hắn tầm mắt có hạn, chỉnh nửa ngày, lăn qua lộn lại, vẫn là cái kia một cái suy đoán.

Liền nghĩ như thế, phía trước xuất hiện một cái động phủ, động phủ bên ngoài chế tạo rất có uy thế.

“Vô địch, ta con trai cả Dư Chuẩn, ở tông môn chân truyền thiên kiêu võ tuyên môn hạ làm tùy tùng đệ tử, ngươi xem...”

Ở động phủ ở ngoài dừng lại, Dư Năng rất là thấp thỏm nói rằng.

Vương Bảo ha ha cười, tiến lên, động phủ cửa lớn mở ra, tuy rằng có cấm, nhưng mà sau một khắc liền lặng yên không một tiếng động nát tan!

Này cấm quá rác rưởi, Vương Bảo đều chẳng muốn dùng phá trận thạch.

“Đi vào nhìn một cái!”

Vương Bảo vòng chéo tay, làm trước một bước tiến vào động phủ.

Dư Năng theo sát phía sau, còn Từ Hoài, sắc mặt một khổ (đắng), trong lòng lật lên vô số đạo cầu khẩn âm thanh.

Thương Thiên ở lên.

Hi vọng chân truyền võ tuyên, có khả năng chọn người sự tình, ngàn vạn ngàn vạn, đừng rất sao...

Chính cầu khẩn lắm.

Sau một khắc, đã tiến vào bên trong phủ Từ Hoài, một chút liền nhìn thấy nhường hắn thổ huyết một màn!

Chân truyền võ tuyên, nằm ở một tấm da hổ ghế dựa lớn bên trên.

Mà ở da hổ ghế dựa lớn bên dưới, một cái màu da vàng như nghệ người trung niên chính quỳ trên mặt đất, hai tay nâng một cái Tử Ngọc mâm, mâm bên trong, là từng viên một phảng phất trân châu bình thường trái cây.

Tình cảnh này!

Chính thức ở Từ Hoài đầu óc hình ảnh ngắt quãng.

Sau đó hóa thành từng đạo từng đạo khó có thể nói nên lời khủng bố hình ảnh, trong hình, Vương Bảo hóa thân đại ma vương, một kiếm đảo qua, lão tổ chết cầu, nhất kiếm nữa đảo qua, Vô Cực Tinh Cung diệt...

Giật mình tỉnh lại!

Từ Hoài khuôn mặt vặn vẹo lên!

Trong lòng nhấc lên vạn trượng lửa giận!

Vua hố đồ chơi a!

Cái này siêu cấp vua hố đồ chơi a!

Ngươi mẹ nó trâu bò cái cái gì? Ngươi chỉnh cùng đại gia giống như, ngươi còn để người ta quỳ, ngươi còn để người ta nâng mâm, ngươi mẹ nó làm sao không chết đi?

Từ Hoài lặng yên tiến lên hai bước, liếc mắt nhìn Vương Bảo cùng Dư Năng, Dư Năng lúc này sắc mặt trắng bệch, mang theo không cam lòng, mang theo không cam lòng, thân thể run rẩy, gắt gao nắm chặt nắm tay.

Vương Bảo, nhưng là ánh mắt bình tĩnh, trong đôi mắt căn bản không nhìn ra chút nào sóng lớn!

"Vô liêm sỉ!"

Hai cái sấm nổ bình thường âm thanh, ở trong động phủ ầm ầm nổ tung!!

Thanh âm này truyền vang thời gian, Từ Hoài dĩ nhiên tựa như tia chớp thoát ra, vươn tay phải ra, bàn tay nhấc lên đạo đạo sóng gợn, rung động hư không, quay về một mặt mộng bức, trong miệng còn ngậm lấy châu quả võ tuyên đập xuống...

(Nhìn chư vị thư hữu cùng với người nhà bình an, Manpuku!)

------oOo------

Chương 782: Này khẩu khí, vô địch giúp ngươi vuốt thuận lâu la!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ tuyên rất mộng bức a!

Từ Hoài gầm lên quạt lòng bàn tay thời điểm, võ tuyên còn ở buồn bực, này tình huống gì? Lão tử động phủ cấm chế không mở ra? Làm sao đi vào nhiều người như vậy?

Chờ đến Từ Hoài "Vô liêm sỉ" hai chữ mở miệng.

Võ tuyên liền cả người run lên, càng thêm mộng bức, chỉ là không chờ hắn phản ứng lại, lòng bàn tay đã hạ xuống!

Trong không khí truyền đến kịch liệt tiếng rít!

Đây là cực kỳ hung ác một cái tát!

Từ không gian bên trong chập chờn liền có thể thấy được, Từ Hoài một tát này chi tàn nhẫn, phỏng chừng có thể đem võ tuyên đánh gần chết!

Thậm chí, nhiều gần chết!

Mà sự thực, cũng đúng là như thế!

Ầm ầm đại lực tập kích mà tới!

Sức mạnh kinh khủng lật tung võ tuyên da mặt, hắn mặt đều biến hình, căn bản không cho hắn suy nghĩ nhiều, nhiều lời, bàng bạc lực lượng lan tràn đến thân thể của hắn, trong nháy mắt, võ tuyên cất cánh!

Người ở giữa không trung, trong người hắn truyền ra đạo đạo ong ong, đầu của hắn đều phảng phất bị đánh từ trong cổ thêm ra đến ba tấc.

Một tiếng kêu rên, nương theo từng ngụm từng ngụm máu tươi, mang theo bọt máu hàm răng trên không trung bay loạn, võ tuyên rơi xuống trên đất!

Ầm!

Võ tuyên đụng vào động phủ trên vách tường, cả người trực tiếp ao tiến vào, không rõ sống chết!

Tất cả những thứ này điện quang hỏa thạch.

Hai tay giơ khay Dư Chuẩn, suýt chút nữa bị sợ vãi tè rồi, bản năng quay về Từ Hoài dập đầu!

Nhưng mà này một dập đầu, trực tiếp đem Từ Hoài đập đi ra một cái lão huyết!

Tê liệt a!

Này người nhà họ Dư đúng là mỗi cái đều là hố a, cha ngươi ta tốt xấu tránh thoát đi tới, ngươi lại la ó, nhân ta chưa sẵn sàng, trực tiếp cho ta một cái hố sâu, ngươi rất sao quá hỏng rồi!

“Hiền chất ngươi làm cái gì vậy? Mau mời lên, xin đứng lên...”

Từ Hoài cứng rắn đem Dư Chuẩn nhắc tới: Nhấc lên, sau đó, cùng đối xử Dư Năng như thế, đem hắn eo cũng tách chảy ròng.

Dư Chuẩn đương nhiên vẫn là cực kỳ hoảng sợ, thân thể mãnh run nói rằng, “Từ trưởng lão thứ tội, thứ tội...”

Tuy rằng Dư Chuẩn không biết mình có cái gì tội, thế nhưng lời này vẫn phải là nói.

Từ Hoài miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, khô cằn nói rằng, “hiền chất không nên kinh hoảng, cái này võ tuyên như vậy đối xử hiền chất, quả thực chính là tội ác tày trời, ta mẹ nó giết hắn tâm đều có, ngươi

mà đến phụ thân ngươi bên người đi, ta lại cẩn thận xử lí (nấu ăn) hắn!”

Dư Chuẩn vẻ mặt mờ mịt, quay đầu liếc mắt nhìn, lúc này mới nhìn thấy cha mình Dư Năng cùng với một người thanh niên.

“Cha... Ngài làm sao đến rồi?”

Dư Chuẩn hoảng sợ hỏi, hắn còn tưởng rằng hắn cha phạm tội.

“Nhi tử, lại đây!”

Vào giờ phút này.

Dư Năng hắn lồng ngực ưỡn lên rất cao.

Hắn tuy rằng tức giận, tuy rằng tức giận, tuy rằng uất ức, tuy rằng đau lòng, thế nhưng hắn biết, Dư gia tháng ngày, muốn lật trời!

Liền kể từ hôm nay.

Liền từ giờ trở đi.

Dư gia, cũng không tiếp tục là trước đây cái kia để cho người bắt nạt Dư gia!

Vì lẽ đó, Dư Năng mở miệng, cũng là mang theo mười phần sức lực, phần này sức lực là Vương Bảo cho hắn, cũng là Từ Hoài thái độ cho hắn.

Dư Chuẩn do dự một chút, thập phần thấp thỏm đi tới Dư Năng bên người.

Dư Năng mau mau nói rằng, “nhi tử, đây là ngươi vô địch thúc, mau gọi người!”

Dư Chuẩn nhìn về phía Vương Bảo, trong lòng buồn bực cực kỳ, người trẻ tuổi này, làm sao thành chính mình thúc? Thế nhưng Dư Chuẩn là cái từ cha hiếu thuận con trai, đàng hoàng quay về Vương Bảo chắp tay khom lưng, “Vô địch thúc!”

Vương Bảo ha ha cười, vỗ vỗ Dư Chuẩn vai, cười nói, “ôn chuyện lưu sau, chớ sốt sắng!”

Dứt lời.

Vương Bảo đi tới Từ Hoài bên người, lãnh đạm nói rằng, “ta nói rồi, nhìn, nghe, ngươi quên?”

Từ Hoài như bị sét đánh, thân thể truyền đến từng trận lạnh lẽo.

Như hãm thân Cửu U chi biển, khủng bố tột đỉnh!

“Tiền bối, ta... Ta...”

Từ Hoài sắc mặt tái nhợt, run rẩy mở miệng, muốn giải thích.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “không nên còn như vậy, Dư gia sự tình, ta có thể giải quyết, ngươi lẽ nào cảm thấy, ta không đủ tư cách?”

“Há... Sao dám... Ta minh... Rõ ràng!”

Từ Hoài phía sau lưng đã sớm bị mồ hôi lạnh đánh ướt đẫm, thế nhưng hắn cũng không dám dùng ra chút nào sức mạnh đến làm được!

Vương Bảo tuy rằng không có lộ ra chút nào tu vi, không có một chút nào sát ý, thế nhưng người đứng ở nơi đó, hắn liền hoảng sợ muốn chết muốn chết.

Lạch cạch, lạch cạch...

Hòn đá nhanh chóng rơi xuống âm thanh âm vang lên.

Nhưng là đệ tử chân truyền võ tuyên, đã từ đánh mộng trạng thái bên trong tỉnh lại.

Hắn từ động phủ trong vách đá bỏ ra đến, quơ quơ đầu, thương muốn chết, hắn phun ra một ngụm máu tia, mờ mịt hai mắt tựa hồ khôi phục tiêu cự, rơi vào Từ Hoài trên người!

Định thần!

Võ tuyên trắng xám vẻ mặt, trở nên triều đỏ lên, hai con mắt đỏ đậm sung huyết, nhìn chằm chằm Từ Hoài, tức giận gào nói, "Từ trưởng lão, ngươi đúng hay không điên rồi? Ngươi dĩ nhiên đối xử với ta như thế? Ta võ tuyên thân là chân truyền, dù cho phạm vào tội, cũng có Chấp Pháp Điện xử trí, ngươi dĩ nhiên ám hại cho ta, ngươi..."

Bị võ tuyên gầm lên, cố sức chửi, Từ Hoài mặt không hề cảm xúc.

Hắn không dám nói thêm nữa nửa chữ, bởi vì lúc trước ra tay, hắn đã phạm sai lầm một lần, hắn biết quá tam ba bận đạo lý.

Hắn chỉ là dùng xem ngu ngốc, nhìn ngớ ngẩn, xem người chết con mắt, nhìn võ tuyên!

Đắc ý đi!

Phẫn nộ đi!

Tiểu vũ trụ trở lại một lần cuối cùng bạo phát đi!

Bởi vì, ngươi rất sao phỏng chừng không có cơ hội!

Lão tử ra tay rồi, cứu lại qua, thế nhưng vừa nãy cứu lại, ở ngươi những câu nói này bên dưới, phỏng chừng cũng không có gì chim dùng!

Ngươi nha...

Ngươi mẹ nó xong đời ngươi!

"Từ trưởng lão, ngươi nói chuyện a!"

Võ tuyên phẫn nộ gầm hét lên!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo hơi cười, cong ngón tay búng một cái.

Trong phút chốc, hư không vang lên từng đạo từng đạo tiếng nổ đùng đoàng.

Sau một khắc, nương theo một đạo kêu thảm thiết, nương theo đạo đạo trầm thấp ong ong, võ tuyên như bị sét đánh, thân thể rút lui hai bước, trực tiếp ngã ngồi đến vừa nãy xô ra đến vách tường rãnh bên trong!

Hắn bối rối!

Triệt triệt để để bối rối!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, tu vi của hắn, biến mất không thấy hình bóng, đơn giản mà nói, hắn võ tuyên, đường đường Phong Vương Cấp Bất Hủ, hắn bị phế...

Nửa ngày.

Võ tuyên mới phản ứng được, hắn đứng dậy, thân thể run rẩy tột đỉnh, hắn sợ hãi chỉ vào Vương Bảo, phát sinh thê thảm rít gào, “Ngươi... Ngươi dĩ nhiên phế bỏ ta... Ngươi là ai? Ngươi làm sao gan to như vậy? Ngươi đến cùng... Ô... Tu vi của ta, tu vi của ta a, thiên sát, ngươi vì sao như thế tàn nhẫn? Ta theo ngươi có gì thù hận? Từ... Từ trưởng lão, ngươi đúng là nói chuyện a!”

Nói ngươi tê liệt!

Từ Hoài vẫn là mặt không hề cảm xúc, không nhúc nhích, chỉ lo dẫn tới Vương Bảo từng tia từng tia lửa giận tràn ngập đến trên người mình.

Vương Bảo cười nói, “ngậm miệng! Ngoan ha, theo ta, ta dẫn ngươi đi chuồn mất một vòng... Từ Hoài, mang tới hắn cùng đi!”

Từng tia từng tia sức mạnh tràn ngập, còn ở tự lẩm bẩm bên trong võ tuyên, trực tiếp bị phong ngừng miệng môi, nửa chữ đều phun không ra..

Vương Bảo xoay người, vỗ vỗ vô cùng kích động Dư Năng vai, cười nói, “Dư lão ca, chúng ta tiếp tục tìm, ân... Nếu trần đầy sao chính là như thế cho ta mặt mũi, vậy ta liền không cần lại cho hắn mặt mũi, yên tâm đi, này khẩu khí, ta giúp ngươi ra triệt triệt để để, nếu như ngươi có chút không thuận, ta Vương Vô Địch ba chữ, viết ngược lại...”

------oOo------

Chương 783: Có cái nhóc con ngu ngốc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mắt thấy Vương Bảo cùng Dư Năng phụ tử đi ra động phủ.

Võ Tuyên con mắt trợn lên đại đại, hoàn toàn đỏ đậm, hắn nhìn về phía Từ Hoài, nỗ lực muốn mở miệng, nhưng là bất kể như thế nào dùng sức, đều không thể phun ra nửa chữ.

Từ Hoài hờ hững tiến lên, trực tiếp dùng sức mạnh đem Võ Tuyên niêm phong lại, trôi nổi mang theo bên người, theo sát lên Vương Bảo bước chân!

Tranh thủ liếc mắt một cái cái kia uất ức, phẫn nộ, đau thương Võ Tuyên, Từ Hoài trong lòng thở dài, không hề có một tiếng động há mồm so với cái khẩu hình, “Nhận mệnh đi...”

Võ Tuyên vẻ mặt từ từ dại ra.

Nhận mệnh a...

Từ Hoài trưởng lão, để cho mình nhận mệnh a...

Chính mình thân là chân truyền, Từ Hoài thân là trưởng lão, ngay ở trước mặt Từ Hoài trước mặt, mình bị phế, Từ Hoài trưởng lão thậm chí ngay cả một câu nói, thậm chí một cái bất mãn ánh mắt, cũng không dám lộ ra...

Ta Võ Tuyên, đến cùng làm cái gì?

Chờ một chút.

Dư Chuẩn...

Dư Năng...

Là quan hệ của bọn họ?

Bỗng nhiên hồi tưởng lại Vương Bảo vừa nãy câu nói kia, “Nếu Trần Phồn Tinh không nể mặt ta, vậy ta cũng không cần lại cho hắn mặt mũi...”

Cái này “Ta”!

Gọi Vương Vô Địch!

Mà Trần Phồn Tinh...

Phốc!

Đó là lão tổ tục danh!

Vương Vô Địch...

Võ Tuyên hắn biết là ai, bởi vì hắn thân là thiên kiêu, hắn đi qua chiến trường, hắn biết đồng thời cực kỳ thắm thiết lý giải, Vương Vô Địch bây giờ ở Nhân tộc thân phận địa vị, là làm sao siêu nhiên!

Phế bỏ chính mình, là Vương Vô Địch?

Nhưng là, Vương Vô Địch không dài bộ dáng này a!

Võ Tuyên tan vỡ, dĩ nhiên đánh mất lý trí, suy nghĩ lung tung, nếu như không phải Từ Hoài nâng, từ lâu co quắp trên mặt đất phảng phất nước bùn!

...

...

Rời đi Võ Tuyên động phủ, Dư Năng sắc mặt ửng hồng một mảnh, ở phía trước dẫn đường, hắn muốn đi tìm chính mình con thứ hai Dư Tang.

Dư Chuẩn thành thật đi theo Dư Năng phía sau nửa cái thân vị, hắn rất khó chịu, bởi vì hắn có một ngàn cái nghi vấn muốn giảng, nhưng là, hắn lại không dám hỏi, lén lút xem xét một chút phía sau theo Từ Hoài trưởng lão, cùng với phảng phất người chết bình thường Võ Tuyên chân truyền...

Dư Chuẩn lại lén lút nhìn về phía Vương Bảo.

Hắn hậu tri hậu giác nhận ra được, bọn họ Dư gia, thật giống bị quý nhân trông nom!

Một đường không nhiều nói, nói chuyện chỉ có Vương Bảo cùng Dư Năng.

Dọc theo đường đúng là đụng với mấy cái Vô Cực Tinh Cung đệ tử, không làm sao tiếp xúc, đều là kinh ngạc nhìn Vương Bảo bọn họ.

Toàn bộ Vô Cực Tinh Cung, đều còn không biết, bọn họ sắp chịu đựng cái gì.

Dần dần mà.

Phía trước xuất hiện một cái sơn cốc!

Dư Năng con thứ hai Dư Tang, cùng với con trai của hắn, Dư Năng tiểu tôn tử Dư Thiên liền ở bên trong toà thung lũng này đang làm nhiệm vụ.

Dư Tang ở Vô Cực Tinh Cung địa vị, so với Dư Chuẩn chẳng tốt đẹp gì, Dư Chuẩn là đệ tử chân truyền Võ Tuyên tùy tùng, mà Dư Tang, nhưng là trông cửa.

Con trai của hắn Dư Thiên, cũng là tùy tùng!

Trông cửa, xem chính là Vô Cực Tinh Cung trưởng lão độc lập sơn cốc, Dư Thiên nhưng là trưởng lão chi ấu tôn tùy tùng.

Vào giờ phút này, sơn cốc một mảnh an lành.

Trông cửa Dư Tang liền đứng lối vào thung lũng, dù cho đẩy mặt trời chói

chang, cũng không nhúc nhích.

Đột nhiên nghe được động tĩnh, Dư Tang ánh mắt nhìn sang, choáng váng.

Đó là...

Cha?

Còn có đại ca?

Bọn họ làm sao đến rồi?

Ở Dư Tang đối diện, còn có một cái trung niên, cũng là sơn cốc trông coi, lúc này cau mày, thấp giọng nói, "Dư ca, tiểu thiếu gia ở trong cốc chơi đây, cha ngươi cùng ngươi ca tới nơi này làm chi? Nhanh lên một chút khuyên trở lại, cẩn thận phạm sai lầm bị phạt!"

Dư Tang cười khổ, gật gù, hướng về sơn cốc phương hướng liếc mắt nhìn, lúc này mới cấp tốc bước nhanh nghênh đón, tới gần sau khi thấp giọng nói, "cha, đại ca, các ngươi tới làm gì a? Nhanh lên một chút trở lại, nếu như bị người nhìn thấy, sợ là sẽ phải bị trách phạt!"

Cái nào ngờ tới.

Hắn cha Dư Năng nhưng là viền mắt hồng hào tiến lên, sờ sờ hắn mặt, ở nơi đó, còn có một đạo vết thương, như là vết roi, Dư Năng hít sâu một cái, ngột ngạt lửa giận nói rằng, "là Lam Sơn đánh?"

Dư Tang ba hồn đều muốn doạ bay, vội vàng lôi kéo Dư Năng tay, run giọng nói, "cha, ngươi đây là làm gì a? Ngươi làm sao? Há có thể gọi thẳng Lam trưởng lão tục danh? Đi nhanh đi, đại ca, ngươi đúng là khuyên nhủ cha a, thời gian này điểm, ngươi làm sao không đi Võ Tuyên chân truyền nơi đó đang làm nhiệm vụ?"

Lúc này Võ Tuyên tóc tai bù xù, đầu còn cúi thấp xuống, dáng vẻ vô cùng chật vật, Dư Tang căn bản không nhận ra Võ Tuyên.

Dư Chuẩn muốn nói lại thôi.

Bởi vì hắn cũng mộng bức lắm, giải thích lông a?

Dư Năng thở dài, kéo Dư Tang tay, trầm giọng nói, “nhi tử, đây là ngươi vô địch thúc, gọi người!”

Dư Tang sững sờ, nhìn về phía Vương Bảo.

Khóe miệng co quặp, hắn cảm thấy đến cha đẻ đây là điên rồi.

Cũng không gọi tôn xưng, liền muốn kéo mạnh lấy Dư Năng rời đi, chỉ có điều nhưng vào lúc này, xa xa nhưng là đột nhiên truyền đến một đạo mang theo thanh âm non nớt, “Ha ha, Dư Tang, ngươi dĩ nhiên ở đang làm nhiệm vụ thời gian tự ý rời vị trí, ta muốn đi cha nơi đó báo cáo ngươi, ha ha ha!”

Dư Tang như bị sét đánh, nhanh chóng xoay người!

Nhìn người nói chuyện.

Mặt như màu đất!

Nói chuyện chính là một cái tiểu thanh niên, nhìn qua không lớn, cũng là mười mấy tuổi, ở bên cạnh hắn, còn có mấy cái thanh niên, nịnh nọt hơi khom người mang theo khuôn mặt tươi cười đáp lời.

Một cái trong đó thanh niên lúc này sắc mặt rất là trắng xám, hắn chính là Dư Tang con trai Dư Thiên.

Dư Tang gấp hỏng rồi, nhanh chóng hướng về đến tiểu thanh niên bên người, run giọng nói, “Lam Lộ tiểu gia, cha ta bọn họ tìm ta có việc, ta vậy thì nhường bọn họ đi, nhường bọn họ đi, ngài tuyệt đối đừng...”

Tiểu thanh niên Lam Lộ ánh mắt đột nhiên hung mang lóe lên, đưa tay ném một cái, một khối ngọc thạch trực tiếp đánh vào Dư Tang trên đầu.

Dư Tang tỉnh tỉnh.

Lam Lộ cười lạnh nói, “tự ý rời vị trí, chính là tội lớn, đối với ta cầu xin, càng là tội càng thêm tội, Dư Tang...”

Con mắt hơi chuyển động.

Lam Lộ bỗng nhiên cười hì hì lên, hỉ nộ vô thường a, cười nói, “có điều mà, bổn thiếu gia thiện tâm, đúng là có thể tha cho ngươi một cái mạng, thế nhưng, ngươi đến nhường ngươi cùng con trai của ngươi quỳ xuống cho ta học chó sủa, nghe nói quãng thời gian trước lão tổ tông thật giống quan tâm các ngươi Dư gia, hừ, một bầy chó như thế đồ vật, chẳng lẽ còn nghĩ vươn mình? Nhanh lên một chút, nếu không, hanh...”

Dư Tang sắc mặt trắng bệch như tờ giấy!

Đứng chặn đường bên người thanh niên Dư Thiên, càng là mặt như màu đất.

Quỳ xuống học chó sủa?

Đây là cỡ nào bắt nạt?

Nhưng mà.

Không nghe lời?

Thì phải làm thế nào đây đây? Phản kháng sao? Đó là muốn chết!

Lam Lộ đắc ý nói, “Ta chính là muốn nhường phụ tử các ngươi biết, các ngươi chỉ là ta Lam gia nô tài, nghĩ vươn mình, mơ hão!”

Dứt lời.

Lam Lộ ánh mắt lần thứ hai hung mang lấp loé, lệ quát, “Nhanh làm!”

Dư Tang cùng Dư Thiên thân thể run lên bần bật.

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này, một đạo sức mạnh ầm ầm bao phủ tới, Dư Tang cùng với Dư Thiên căn bản là không có cách giãy dụa, liền trực tiếp cất cánh, nhưng là Vương Bảo đưa tay, đem hai người nắm bắt đến bên người.

Dư Tang cùng Dư Thiên đều là mộng bức cực kỳ.

Dư Năng cùng Dư Chuẩn nhưng là khí nộ vô tận, nghiến răng nghiến lợi.

Hai phụ tử nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt lộ ra chờ mong.

Đứng Vương Bảo phía sau Từ Hoài, tâm can phổi đều muốn lạnh thấu.

Hắn sợ sệt, hắn không dám nói lời nào.

Nhìn trước hung hăng, hiện tại càng là phẫn nộ Lam Lộ, Từ Hoài trong lòng nhớ tới một câu nói, không làm bất tử!

Mà Võ Tuyên.

Nhưng là bỗng nhiên ngẩng đầu, hắn nhìn Lam Lộ, ánh mắt thăm thẳm.

Hắn nhận mệnh, vì lẽ đó hắn đã thấy ra, hắn nhìn Lam Lộ, dĩ nhiên có loại muốn hoan hô nhảy nhót cảm giác!

Chà chà!!

Có cái này nhóc con ngu ngốc...

Ta nói, không cô a!

------oOo------

Chương 784: Chỉ là ngụm nước liền như thế treo?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nhi tử, tôn tử, đừng nói chuyện, nhìn ngươi vô địch thúc giúp ngươi hả giận!” Dư Năng ở Dư Tang bên người thấp giọng mở miệng.

Dư Tang đến hiện tại vẫn là tỉnh tỉnh, hắn cha thốt ra lời này, hắn càng bối rối!

Vô địch thúc giúp ta hả giận?

Trời ơi!

Ra cái gì khí a?

Đối diện nhưng là Lam Sơn chi ấu tử Lam Lộ, Lam Sơn là cao quý tông môn trưởng lão, hắn cha Lam Đại Hải càng là tông môn nhất đẳng thâm niên trưởng lão, này toàn gia ở Vô Cực Tinh Cung, nhưng là siêu cấp lớn tộc.

Hả giận?

Đó là ở trong mơ cũng không dám nghĩ sự tình a!

Mà lúc này.

Phẫn nộ Lam Lộ đã giận đùng đùng chạy tới, chỉ vào Vương Bảo lớn tiếng nói, “ngươi là ai? Dám trêu ta Lam gia? Ngươi không muốn sống?”

Vương Bảo nhìn cái này nhóc con ngu ngốc!

Hùng hài tử a!

Còn là một có thể chuỳ (nện) gần chết hùng hài tử!

Ân, xem ở hắn là hùng hài tử phần lên, không chấp nhặt với hắn.

Vương Bảo híp mắt Issho (cười), vòng chéo tay đi về phía trước, nói rằng, "Lam Lộ đúng không? Ngươi rất hung hăng đây, đúng hay không cha ngươi rất trầu bò?"

Lam Lộ nghĩ thầm, cha ta đâu chỉ là trâu bò, đó là không muốn quá trâu so với, lạnh lùng cười, Lam Lộ ngạo nghễ nói, "biết cha ta lợi hại, còn không mau quỳ xuống dập đầu? Ngươi lại dám ở bổn thiếu gia trước mặt ra tay, thực sự là gan to bằng trời!"

Vương Bảo cười ha ha đưa tay.

Lam Lộ nhận ra được không đúng, trực tiếp lùi về sau, nhưng mà, hắn chỉ là lui về phía sau nửa bước, liền bỗng nhiên cảm giác được một luồng hạo nhiên đại lực tập kích mà đến, thân thể cứng ở tại chỗ, không thể động đậy!

Vương Bảo bàn tay duỗi ra, sờ sờ chặn đường đầu, cười nói, "cha ngươi trâu bò đúng không? Vậy thì mang ta đi tìm ngươi cha!"

Dứt lời.

Lam Lộ cảm giác khôi phục bình thường.

Hắn cực đoan phẫn nộ, trừng mắt Vương Bảo, thở hổn hển, gầm nhẹ nói, "vô liêm sỉ! Vô liêm sỉ! Ngươi dám ra tay với ta, ngươi chết chắc rồi, chết chắc rồi, người đâu, mau tới người..."

Lam Lộ la lên lên!

Phía sau hắn mấy cái thanh niên, tê cả da đầu, hai mặt nhìn nhau, vừa mới chuẩn bị tiến lên hỗ trợ, sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo trực tiếp đi về phía trước!

Cùng lúc đó, Lam Lộ cảm giác được một luồng không cách nào chống lại

sức mạnh lôi kéo chính mình, không tự chủ được đi về phía trước.

Lam Lộ càng ngày càng phẫn nộ, căm tức mấy tên thanh niên kia, nhưng là theo Vương Bảo tiến lên, đạo đạo sức mạnh ôn hòa bao phủ, những kia thanh niên đều là như bị sét đánh, thân thể chấn động dữ dội, hôn mê!

Mắt thấy Vương Bảo cùng Lam Lộ đồng thời đạp vào sơn cốc!

Cùng Dư Tang đồng thời trực ban cái kia cái trung niên rất biết điều vỗ đầu một cái, chính mình đem mình cho chỉnh hôn mê.

Mà Dư Tang, nhưng là sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, như cha mẹ chết, hồn bay phách lạc tự lẩm bẩm, "Xong đời... Xong đời..."

"Nhi tử!"

Dư Năng vỗ vỗ Dư Tang vai, giữa hai lông mày, lộ ra khôn kể sắc mặt vui mừng, trầm giọng nói rằng, "theo xem, ngươi sẽ phát hiện, chúng ta Dư gia, thật sự bị quý nhân mò ấm, ngươi vô địch thúc chính là tổ tông hậu đại đệ tử, trâu bò không được, ngươi xem Từ Hoài trưởng lão..."

Dư Tang bị các loại tin tức xung kích không được, quay đầu nhìn về phía Từ Hoài.

Từ Hoài vốn là mặt không hề cảm xúc, vào giờ phút này, nhưng là lộ ra một vệt nịnh nọt mỉm cười, tiến lên khom mình hành lễ, "Hiền chất, sau đó có việc, ngài bất cứ lúc nào bắt chuyện..."

"..."

Dư Tang triệt để im lặng!

Đương nhiên vẫn là vô tận mờ mịt.

Nghĩ như thế nào cũng không nghĩ đến, đường đường Vô Cực Tinh Cung trưởng lão Từ Hoài, tại sao lại đối với hắn như thế cung kính.

Chỉ là lại nhìn vào giờ phút này, cực kỳ sa sút tinh thần đệ tử chân truyền Võ Tuyên, liên lạc với đại ca ngay ở Võ Tuyên thủ hạ trực ban, hơn nữa trải qua không phải quá tốt, Dư Tang trong lòng nổi lên một cỗ hiểu ra.

Chẳng lẽ nói.

Chúng ta Dư gia, thật sự, muốn vươn mình?

...

...

"Người đến a, mau tới người... Đáng chết hỗn đản, ngươi chết chắc rồi, ngươi lại dám trêu chọc Lam gia, ngươi sẽ không chết tử tế được..."

Lam Lộ khuôn mặt vặn vẹo, gào thét liên tục!

Nhưng không hề có chút sức chống đỡ.

Vương Bảo vẻ mặt hờ hững, điều này cũng làm cho là cái hùng hài tử, nếu không thì, Vương Bảo hiện tại sẽ quất chết hắn!

Nương theo Lam Lộ la lên.

Lam gia sơn cốc tứ phương rất nhiều đại viện trước cửa, rất nhiều Lam gia chiêu thu nội vệ võ giả, đều là kinh ngạc đến ngây người.

Khe nằm!

Đây là muốn điên (chơi) a!

Tiểu tử này là ai? Lại dám xông thẳng Lam gia? Đây chính là ở Vô Cực Tinh Cung bên trong, ngươi là muốn lên trời vẫn là sao giọt?

Phản ứng lại.

Lam gia nội vệ nhìn vô cùng kích động Lam Lộ tiểu gia, trước mắt trong nháy mắt sáng lên.

Người nào không biết.

Lam Lộ tiểu gia chính là Lam gia chi chủ Lam Đại Hải thương yêu nhất ấu tôn?

Hiện tại nếu như biểu hiện được rồi, được Lam Lộ tiểu gia cảm kích, cái kia cuộc sống sau này, còn không được thoải mái bay lên?

"Lớn mật!"

"Khe nằm, dám động Lam Lộ tiểu gia, ta uy ca há có thể cho ngươi!"

"Còn không mau buông tay?"

"Trước tiên cầm hắn, nhường Lam Lộ tiểu gia xử trí!"

Một đám nội vệ võ giả tinh thần phấn chấn, tranh nhau chen lấn hướng về Vương Bảo vọt tới.

Vương Bảo giương mắt, hững hờ, bước chân liên tục, nhưng là bỗng nhiên há mồm, sau một khắc, một đạo ngụm nước từ trong miệng hắn phun ra, hóa thành đạo đạo thủy châu!

Không khí gào thét nổ tung, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo ngụm nước châu liền đem hết thảy nội vệ võ giả toàn bộ bao trùm!

Phốc phốc phốc phốc...

Bị bắn thủng thân thể âm thanh không ngừng vang lên!

Nương theo từng trận tiếng kêu thảm thiết, những kia nội vệ võ giả thân thể chảy máu tươi, trực tiếp ngã xuống đất, tất cả đều hôn mê!

“Ngươi... Ngươi...”

Lam Lộ ngẩn ngơ.

Tức giận mắng đều ngừng lại.

Dại ra ánh mắt nhìn Vương Bảo, vẻ mặt mờ mịt.

Giời ạ!

Đây là ai a?

Đây chỉ là từng ngụm từng ngụm nước a, đã vậy còn quá lớn uy lực?

Phải biết, có thể ở Lam gia trong đó vệ võ giả, tu vi dĩ nhiên không thấp, phần lớn đều là Phong Hầu Bất Hủ, thậm chí còn có Phong Vương Bất Hủ!

Tu vi như thế.

Lại bị từng ngụm từng ngụm nước châu đánh toàn quân bị diệt?

Lam Lộ cảm giác được không đúng, sắc mặt trở nên hơi trắng xám, có điều sau đó hắn đột nhiên nhìn thấy mấy cái bóng người, ánh mắt nhất thời bùng nổ ra đạo đạo khát vọng, mừng như điên cực kỳ gọi nói, “Lý đại nhân, cứu ta, này có cái cuồng đồ muốn giết ta!”

“Lớn mật!”

Như lôi đình tiếng hét phẫn nộ vang lên!

Nhưng là một lão giả mang theo mấy cái trung niên người hiện thân.

Người lão giả này ở Lam gia địa vị cực cao, chính là nội vệ thủ lĩnh, bản thân càng là Lam Đại Hải thiếp thân Servant (tòng giả).

Một thân tu vi, đã đạt đến vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới!

Đứng ở sau lưng mấy cái trung niên người, đều là trên mặt mang theo châm chọc nhìn Vương Bảo, nghĩ thầm này mẹ nó là từ nơi nào bật nhảy đi ra ngớ ngẩn? Dám đến Lam gia sơn cốc tìm việc, này không phải tìm đường chết sao?

Nội vệ thủ lĩnh ông lão phẫn nộ nhìn Vương Bảo, nhanh chân đạp xuống, lớn tiếng quát, "Muốn chết! Còn không mau..."

Vù!

Không khí đột nhiên truyền đến trầm thấp nổ vang!

Thoáng qua trong lúc đó, một đạo ngụm nước châu bắn phá hư không, giống như một đạo Cuồng Lôi bạo phát, hóa thành hai đạo, đánh vào nội vệ thủ lĩnh ông lão trên đầu gối!

Lão già được kêu là một cái mộng bức a, trong miệng im bặt đi, thân thể bởi vì vọt tới trước lực lượng bị ngăn cản đoạn, quán tính bay nhào về phía trước, thế nhưng đầu gối bên dưới, giống như đánh mất cảm giác, vô lực ngã quỵ ở mặt đất, mạnh mẽ quỳ đi ra một đạo cái rảnh dài!

Mồ hôi lạnh, trong nháy mắt tập kích rót đầy nội vệ thủ lĩnh ông lão quần áo!

Hắn sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo, thân thể run lẩy bẩy, một tấm nét mặt già nua đã sớm do phẫn nộ chuyển thành ngơ ngác!

Cộc cộc tách...

Vương Bảo tiếng bước chân vang lên, vòng chéo tay, hờ hững ở bên cạnh hắn đi qua.

Ông lão hơi động cũng không dám động, hắn thậm chí không dám đem đầu gối nơi truyền đến đau nhức gọi ra!

Từng ngụm từng ngụm nước, nát tan chính mình hộ thể phòng ngự, bắn

thủng đầu gối của chính mình...

Chính mình nhưng là rất sao vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới a!

Nhưng không còn sức đánh trả chút nào!

Nếu như nói sức chiến đấu của mình có một trăm, như vậy đối phương có ít nhất rất sao một vạn!

Này căn bản là không có cách chống lại, triệt triệt để để nghiền ép!!

Dù cho Vương Bảo chưa phát một lời, vẻ mặt tùy ý, thế nhưng ông lão cũng rõ ràng trong lòng...

Lam gia, phiền phức lớn rồi!

------oOo------

Chương 785: Đừng hỏi tên ta, ta sợ hù chết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người tới!

Không quen!

Càng là siêu cấp cao thủ!

Nhìn khổ rồi cực kỳ thủ lĩnh.

Tuỳ tùng nội vệ thủ lĩnh phía sau rất nhiều cấp cao nội vệ đều là hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác cực kỳ, thân thể run rẩy không kìm nổi mà phải lùi lại.

Ác thảo!

Thủ lĩnh nhưng là vĩnh hằng đỉnh cao cảnh giới a!

Lại bị từng ngụm từng ngụm nước đánh quỳ!

Đây là thực lực ra sao?

Quả thực không thể nào tưởng tượng được!

Ngược lại, chí ít một cái Chân Thánh cảnh đại lão, đó là chạy không thoát.

Mắt thấy Vương Bảo càng ngày càng gần, nằm trong chức trách, bọn họ dĩ nhiên không thể lui nữa, nhưng là xông về phía trước?

Tê liệt!

Ai dám!

Này rất sao đi tới không để ý khả năng sẽ chết a!

Hay là đối với vị này đại lão mà nói, người ta từng ngụm từng ngụm nước, thật có thể làm thịt chính mình a!

Trong chớp mắt, không cho phép bọn họ lựa chọn, một cái trong đó nhất là cơ linh người trung niên, con mắt hơi chuyển động, bỗng nhiên tiến lên một bước, thế nhưng tiếp theo, hàng này liền kêu rên một tiếng, phảng phất bị sức mạnh nào đánh trúng, trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, bay ngược mà ra.

Hắn nằm trên mặt đất, không rõ sống chết!

Một màn như thế.

Tự nhiên nhường hắn tiểu đồng bọn kinh ngạc đến ngây người!

Ngươi muội.

Tình huống gì?

Đối phương công kích sao?

Có vẻ như không có chứ?

Thế nhưng ngươi làm sao liền bay cơ chứ?

Đột nhiên, từng đạo từng đạo niệm đầu ở rất nhiều nội vệ trung niên đầu óc xẹt qua, nhìn nằm trên mặt đất đồng bạn, trong lòng thầm mắng một tiếng, nhưng lại cho tiểu đồng bọn điểm cái khen ngợi.

Sau đó...

Từng cái từng cái nội vệ trung niên hầu như đều là lấy đồng dạng tư thế bay!

Vương Bảo đều bị bọn họ vô liêm sỉ chỉnh nở nụ cười, dừng bước lại, không nói gì nhìn lướt qua, lúc này mới lần thứ hai lên đường (chuyển động thân thể).

Lam gia tiểu gia Lam Lộ đầu óc tỉnh tỉnh, căn bản không đủ dùng!

Nội vệ thủ lĩnh, vĩnh hằng đỉnh cao, liền như vậy thẳng thắn quỳ?

Trời ạ...

Người này tu vi đã vậy còn quá cao?

Phản ứng lại, Lam Lộ căng thẳng, ngoài mạnh trong yếu gầm nhẹ nói, "ngươi... Ngươi hiện tại tha ta, hay là còn có thể sống, nếu không thì, cha ta đến, ngươi thật sự liền xong đời..."

Vương Bảo cười nhạt nói, "này không chính là đang tìm ngươi cha sao, cha ngươi gọi Lam Sơn, đúng không?"

Lam Lộ bản năng gật gù.

"Dẫn đường đi!"

Vương Bảo đột nhiên lôi kéo Lam Lộ, trực tiếp đem hắn kéo đến trước người, khôi phục sự tự do của hắn.

Lam Lộ hít sâu một hơi.

Hắn dù sao cũng là đại tông người, dù sao cũng là thế gia con trai, hắn hung hăng, hắn ương ngạnh, hắn thậm chí có vô số lần cố tình gây sự, thế nhưng, hắn không hề ngu xuẩn!

Ánh mắt tinh mang lấp loé, Lam Lộ thấp giọng nói, "ngươi có bản lĩnh, liền... Liền đi theo ta!"

Dứt lời, Lam Lộ trực tiếp mang theo Vương Bảo đi tới một toà nghiêng góc (sừng) sân!

Hắn rất hồi hộp, vì lẽ đó đang len lén liếc Vương Bảo.

Nhìn thấy Vương Bảo vẻ mặt tùy ý, dĩ nhiên thật sự theo chính mình.

Lam Lộ ánh mắt nơi sâu xa tuôn ra vẻ mừng rỡ như điên!

Ha ha...

Cái này cuồng đồ!

Dĩ nhiên thật sự tin ta!

Ngươi mẹ nó cho rằng ta mang ngươi là đi tìm cha ta?

Phi!

Tiểu gia dẫn ngươi đi tìm, là ông nội ta!

Ông nội ta tuy rằng trước đây trong chiến tranh chịu đến chút vết thương nhẹ bế quan, thế nhưng, ông nội ta nhưng là thỏa thỏa Chân Thánh cảnh trung kỳ đỉnh cao đại lão!

Ta rất sao liền không tin.

Ngươi trâu bò còn có thể ngưu so sánh được ông nội ta?

“Đợi lát nữa gia gia nắm lấy hắn, ta muốn đem hắn ngàn đao bầm thây, không, vẫn chưa thể nhường hắn như vậy dễ dàng chết, ta muốn đem hắn xâm ngâm mình ở nọc độc bên trong, nhường hắn chịu đựng vô số năm dày vò mà chết...”

Lam Lộ trong lòng oán độc nghĩ.

Lấy thân phận của hắn.

Nơi nào chịu đựng qua ngày hôm nay trùng kích như thế?

Phẫn nộ, không cam lòng, uất ức, suýt nữa nhấn chìm lý trí của hắn, gần rồi, khoảng cách gia gia hắn Lam Đại Hải bế quan sân rất gần!

Lam Lộ đột nhiên gia tốc, phía trước vốn là đóng chặt sân, ở hắn tới gần sau khi, đột nhiên nổ vang nổi lên, tỏa ra bàng bạc lực lượng, chỉ có điều này cỗ con sức mạnh rất nhanh sẽ biến mất không thấy hình bóng!

Lam Lộ trên người có đồ vật, xem như là tín vật, có thể không nhìn thủ hộ sân cấm chế.

Sân cửa lớn ầm ầm mở ra!

Lam Lộ xì chân, thoải mái, hết sức hưng phấn thoải mái xông vào sân, chớp mắt sau khi, một đạo tiếng kêu thảm thiết đau đớn vang lên, “Gia gia, cứu mạng a...”

Vương Bảo trợn tròn mắt!

Không biết.

Còn coi chính mình đem thằng nhãi con này kiểu gì đây.

Chính mình đúng hay không đối với hắn quá nhân từ? Vương Bảo nghĩ như vậy...

Chỉ chốc lát sau.

Vương Bảo phía sau, đạo đạo gầm lên nghĩ ra đến.

“Có người hướng cốc?”

“Đáng chết, là ai lớn mật như thế?”

“Hướng về lão gia bế quan sân đi tới?”

“Ở cái kia, ta thấy hắn...”

Nhưng là phía sau, Lam Lộ chi phụ Lam Sơn nhận được tin tức, mang người điên cuồng tới rồi, nhìn thấy Vương Bảo, Lam Sơn ánh mắt hung mang chớp liên tục, vừa tới gần, liền ngừng lại!

Lam Sơn tu vi, cũng vẻn vẹn chỉ là vĩnh hằng đỉnh cao mà thôi.

Nội vệ thủ lĩnh ông lão, không ngăn được Vương Bảo một chiêu, Lam Sơn tự nhận cũng không phải là đối thủ, vì lẽ đó hắn không có ra tay.

Thế nhưng.

Này nhưng cũng không gây trở ngại, Lam Sơn dùng nhìn ngớ ngẩn xem người chết giống như ánh mắt, nhìn về phía Vương Bảo!

Xông Lam gia sơn cốc!

Còn bắt được con trai của chính mình!

Cái này đáng chết không muốn sống đồ vật, thật mẹ nó làm ta Lam gia là ngồi không a!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, từ Lam Đại Hải bế quan độc trong viện, một đạo nổ vang chi âm vang lên, chỉ chốc lát sau, nương theo một đạo kinh thiên động địa cột sáng thăng vào trên không, xa xa nhìn tất cả những thứ này Lam gia mọi người, đều là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên!

“Ta trời, lão thái gia đột phá?”

“Chân thánh... Hậu kỳ? Trời ạ, lão thái gia quá lợi hại!”

“Ha ha ha, không nghĩ tới nhân họa đắc phúc, lần này, xem tiểu tử này chết như thế nào!”

“Dám trêu Lam gia người, toàn bộ giết không tha!”

Lam Sơn rất hưng phấn, hưng phấn sắc mặt ửng hồng, kích động không thể tự khống chế.

Hắn cha Lam Đại Hải bế quan đột phá, chiến trường trở về, hơi có cảm ngộ mà thôi, nhưng mà ai có thể nghĩ tới, dĩ nhiên thật sự đột phá!

Đừng xem chỉ là một cảnh giới.

Thế nhưng ở Vô Cực Tinh Cung bên trong quyền lên tiếng, nhưng là trời và đất khác nhau, địa vị tăng vọt, Lam gia ở Vô Cực Tinh Cung bên trong, càng thêm thâm căn cố đế!

"Hay là bị tiểu tử này kích thích... Thôi, liền đưa ngươi một cái toàn thây!"

Lam Sơn lạnh lẽo nhìn về phía Vương Bảo.

Cộc cộc cộc!

Tiếng bước chân vang lên.

Sau một khắc, Lam Lộ trước tiên đi ra, vô cùng đắc ý nhìn về phía Vương Bảo, sau đó đứng qua một bên, sau đó, một lão giả chắp hai tay sau lưng, hờ hững đi ra, hắn ánh mắt đầy rẫy ánh sáng lạnh lẽo, mặt không hề cảm xúc đánh giá Vương Bảo!

Vương Bảo ánh mắt tùy ý cùng Lam Đại Hải đối diện.

Cái kia con mắt, như vực sâu biển lớn.

"Ngươi là ai?"

Lam Đại Hải con ngươi co rút nhanh, ngưng âm thanh mở miệng.

Vương Bảo cười nhạt nói, "hỏi nhiều như vậy để làm gì? Ta là ngươi không đắc tội được người, tên của ta, cũng khỏi nói, ta sợ hù chết ngươi, ân, tiểu gia hỏa, đây là gia gia ngươi đi, là ngươi cuối cùng chỗ dựa?".

Lam Lộ sắc mặt nghẹn đến đỏ lên, tức giận nói, “ngu xuẩn, nếu biết là ông nội ta, còn không mau quỳ xuống dập đầu!”

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ, lắc đầu cười híp mắt nói rằng, “dập đầu? Sau đó gia gia ngươi sẽ đem đầu đập phá đến thỉnh cầu ta tha thứ, tiểu tử, cầu khẩn sau đó gia gia ngươi không quất chết ngươi đi, tin tưởng ta, hắn thật sự sẽ...”

------oOo------

Chương 786: Ma vương biến thân bắt đầu rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lam Đại Hải nổi giận!

Nếu như nói, vừa nãy Lam Đại Hải cũng bởi vì Vương Bảo chiến tích có kiêng kỵ.

Như vậy hiện tại, Lam Đại Hải đã nộ không thể nhịn!

Liền cái kia tia kiêng kỵ đều ném ra sau đầu!

Vốn là, lão già này liền đột phá đến Chân Thánh cảnh hậu kỳ, vừa đột phá, chính là hăng hái thời gian.

Vương Bảo này hiêu liều lĩnh ngông cuồng, đem hắn nội khí kiệt ngạo triệt để làm nổ!

Tê liệt!

Vẫn là ta không đắc tội được người?

Nói ra tên đến, đều có thể hù chết ta?

Khe nằm!

Ngươi còn dám lại có thể thổi một điểm sao?

Ngươi mẹ nó thổi như vậy trâu bò, liền một điểm không đỏ mặt sao?

Ta có Vô Cực Tinh Cung làm gốc gác, ta tự thân càng là đã đạt đến Chân Thánh cảnh hậu kỳ, lão tử dù cho là đắc tội rồi Nhân tộc mặt khác hai tông lão tổ, lão tử cũng có thể nhảy nhót tưng bừng!

Hù dọa ta?

Ngây thơ!

“Ha ha...”

Lam Đại Hải nắm nắm đấm, loáng thoáng có từng tia từng tia ánh chớp ở nắm đấm bên trong lóng lánh, lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, từng bước một hướng về Vương Bảo đi tới!

Ầm!

Ngập trời khí thế bạo phát mà lên!

Khủng bố sóng khí, thậm chí nhấc lên đại địa, đạo đạo đất đá không ngừng bay lượn!

Lam Đại Hải không có lập tức động thủ, hắn muốn triển lộ thực lực, muốn nhìn thấy Vương Bảo trên mặt lộ ra hoảng sợ!

Ngươi không phải trâu bò sao?

Ta rất sao ngược lại muốn xem xem, chết đến nơi rồi, ngươi đến cùng có sợ hay không!

“Hỗn đản, ngươi chết chắc rồi!”

Lam Lộ kích động nhìn tình cảnh này.

Lam Sơn cùng cái khác người nhà họ Lam, châm chọc nhìn Vương Bảo, cũng có chút chờ mong, lão gia tử vừa đột phá, thì có sát bút (ngu ngốc) đến tế cờ, cũng coi như là việc vui một cái.

Xa xa.

Từ Hoài mang theo đệ tử chân truyền Võ Tuyên, cùng với Dư gia phụ tử

nhóm, lặng yên mà tới.

Nhìn chính từng bước một hướng đi Vương Bảo Lam Đại Hải.

Nhìn cái kia sát cơ lẫm liệt Lam Đại Hải.

Nhìn cái kia kiệt ngạo cực kỳ Lam Đại Hải.

Từ Hoài khóe miệng đang điên cuồng co giật.

Luận thân phận địa vị.

Lam Đại Hải so với Từ Hoài cao không muốn quá cao.

Nhưng là hiện tại.

Từ Hoài đối với Lam Đại Hải, không có một chút nào tôn ti chi tâm, có, chỉ có nồng nặc xem thường cùng với vô tận phẫn nộ!

Cái này lão đồ con lừa!

Đồ con lừa!

Đồ con lừa a!

Ngươi tê liệt!

Ngươi mẹ nó trang lông gà a, ngươi theo người ta hận cái rắm a, ngươi rất sao ở người Vô Địch tiền bối trong mắt, hãy cùng cái chiến đấu 5 cặn bã không có gì khác biệt a, ngươi nhìn nhìn ánh mắt ngươi trợn lên, ngươi nhìn nhìn ngươi trên mặt cái kia đằng đằng sát khí vẻ mặt!

Ngươi người ngu ngốc đồ ngốc!

Vô Cực Tinh Cung nếu như bị diệt tông.

Ngươi trách nhiệm to lớn!

Vô Địch tiền bối không giết chết ngươi, lão phu cũng phải đến lão tổ nơi đó vạch tội ngươi một quyển, nhường ngươi chết không có chỗ chôn!

Từ Hoài nội tâm nhấc lên vô số đạo gào thét, cuối cùng, ánh mắt cụt hứng thở dài.

Cùng lúc đó.

Lam Đại Hải đã cách Vương Bảo rất gần!

Cái kia khí thế ngập trời, nhằm vào Vương Bảo, phát động Vương Bảo quần áo cùng tóc dài.

Khí thế vững vàng khóa chặt Vương Bảo, Lam Đại Hải sát khí tràn trề, ngạo khí mười phần, đột nhiên cười lạnh nói, "khá lắm, có định lực! Thế nhưng, đáng tiếc quá ngu xuẩn!"

Bao hàm thế đạt đến cực hạn!

Lam Đại Hải tự nhận, chính mình hiện tại nếu như ra tay, tuyệt bức có thể phát huy ra 120% thực lực!

Hắn thình lình vẫn không có lập tức động thủ, hắn khoảng cách Vương Bảo càng ngày càng gần, gần đến chỉ có hai bước chi cách thời điểm, Lam Đại Hải lông mày nhíu lại, có chút ngạc nhiên Vương Bảo vì sao vẫn là như vậy tùy ý vẻ mặt, có chút buồn bực Vương Bảo vì sao không nhúc nhích, thế nhưng...

Nghĩ nhiều như thế làm gì?

Ánh mắt sát ý bùng lên.

Lam Đại Hải bàn tay duỗi ra, hung hãn một chưởng, hóa thành vô số đạo cuồng bạo lôi ấn, những này lôi ấn đầy rẫy kinh thế lực lượng, thời gian một cái nháy mắt, một phương hư không đều phảng phất tầng tầng chồng chất lên, áp lực cực lớn, nhường nơi cực xa Từ Hoài đều là khẽ run lên!

“Rốt cục ra tay rồi sao, xong đời...”

Từ Hoài mắt tối sầm lại, suýt nữa ngã chổng vó!

Sự tình đi đến một bước này, hắn đã sớm ngờ tới, thế nhưng hắn vẫn cứ không thể nào tiếp thu được.

Từng bước một khiêu chiến Vô Địch tiền bối điểm mấu chốt, đây là mẹ nó tìm đường chết a!

Cùng lúc đó, Lam Đại Hải ngập trời một chưởng, dĩ nhiên hóa thành lôi hải giống như, đem Vương Bảo nhấn chìm trong đó, bàng bạc lôi ấn lực lượng, nhấc lên to lớn nổ vang!

Ầm ầm ầm...

Lam Đại Hải chậm rãi thở ra.

Thời khắc này, hắn thoải mái!

“Hừ, thực lực có thể, nhưng thực sự ngớ ngẩn, chẳng lẽ, là bị lão phu dọa sợ?”

Lam Đại Hải tự nói.

Nhưng mà, sau một khắc, một đạo thản nhiên tiếng vang lên, “Đánh thoải mái sao?”

Lam Đại Hải vẻ mặt cứng lại rồi!

Ánh mắt mang theo khó mà tin nổi!

Ánh chớp tán không, lộ ra Vương Bảo bình yên vô sự thân thể.

Vòng chéo tay, trêu tức nhìn Lam Đại Hải!

Lam Đại Hải mộng bức, tâm có dâng lên khủng hoảng vô tận, chính đang hoan hô nhãi con Lam Lộ há hốc mồm, trên mặt mang theo mỉm cười Lam Sơn các loại người nhà họ Lam toàn kinh ngạc đến ngây người!

"Đến mà không hướng về bất lịch sự vậy..."

Vương Bảo thản nhiên mở miệng!

Sau một khắc, Vương Bảo chớp giật đưa tay, một đạo to lớn linh quang bàn tay trong nháy mắt nhấc lên, giống như nghiền ép hư không, từng vết nứt ầm ầm hiện ra, trong chớp mắt, ngập trời, tuyệt thế, sức mạnh kinh khủng, làn sóng giống như tuôn ra, thiên khiển (trời phạt) giống như trấn áp mà xuống!

Lam Đại Hải như bị sét đánh, thân thể một không thể động đậy được, trong giây lát này, một luồng tâm tình tuyệt vọng ở trong lòng hắn không ngừng lan tràn!

Trong nháy mắt liền tập kích toàn thân!

Trong chớp mắt liền bao phủ hắn thần hồn nơi sâu xa!

Lam Đại Hải muốn giơ tay, muốn phản kháng, nhưng mà, bàn tay của hắn vẻn vẹn chỉ là giơ lên nửa tấc, liền bị cái kia bàng bạc áp lực nghiền ép ầm ầm rơi rụng, tương tự rơi rụng, còn có thân thể của hắn, nương theo một đạo kinh thiên động địa nổ vang!

Lam Đại Hải trực tiếp bị Vương Bảo một tát này, mạnh mẽ hô tiến vào mặt đất bên trong!

"Lên!"

Vương Bảo hững hờ giơ tay!

Một phương hư không, phảng phất bị hắn chưởng khống, hắn chính là này một phương trong hư không mạnh nhất ma vương!

Lam Đại Hải thân thể không tự chủ được chính bản thân mà lên!

Lộ ra hắn cái kia mộng bức vô tận nét mặt già nua.

Vừa muốn há mồm nói cái gì, thế nhưng sau một khắc, Vương Bảo đột nhiên hơi cười, bàn tay lần thứ hai tăm tích.

Ầm!

Lam Đại Hải lần thứ hai bị Vương Bảo hô tiến vào mặt đất bên trong!

"Ừm, còn rất có thú!"

Vương Bảo cười híp mắt nói, bàn tay liên tiếp giơ lên, tăm tích, giơ lên, tăm tích...

Đầy đủ mười mấy lần sau khi, Lam Đại Hải từ lâu không biết lúc nào hôn mê đi!

Đồng dạng hôn mê, còn có nhãi con Lam Lộ, hắn là bị dọa ngất!

Mà ở Vương Bảo phía sau.

Lam Sơn thân thể lảo đà lảo đảo, trên mặt mang theo vô tận ngạch hoảng sợ, mềm yếu vô lực quỳ co quắp ở trên mặt đất.

Còn lại người nhà họ Lam, cũng chẳng tốt đẹp gì, có thậm chí thật sự bị sợ vãi tè rồi, xụi lơ trên đất!

Xa xa.

Dư Tang cùng Dư Thiên phụ tử điên cuồng nuốt nước bọt, tình cảnh này, phảng phất trong mộng.

Dư Năng cùng Dư Chuẩn liếc mắt nhìn nhau, hưng phấn không kềm chế được!

Đệ tử chân truyền Võ Tuyên phát sinh không hề có một tiếng động chi cười, giống như điên cuồng.

Mà trưởng lão Từ Hoài, lão già này bưng con mắt của chính mình, thân thể run rẩy, cố nén không cho nước mắt chảy xuống...

Ma vương biến thân...

Bắt đầu rồi!

Cái thứ nhất bị tội, là Võ Tuyên.

Thứ hai bị tội, là Lam gia.

Cái kế tiếp sẽ là ai?

Chứng kiến từng cảnh tượng ấy, tại sao một mực là mẹ nó lão tử?

Ác thảo giời ạ!!

Lão tử quá mẹ nó khó khăn...

(Cảm tạ [man mát đồ con mắt ý nông chí nửa] huynh đệ 200 khen thưởng, bái tạ!)

------oOo------

Chương 787: Các ngươi trâu bò kính, đi đâu rồi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ Lam gia sơn cốc đã rơi vào đến một loại quỷ dị bầu không khí ở trong!

Không ai dám lên tiếng.

Chỉ có Vương Bảo thời điểm mà vang lên tiếng cười khẽ.

Chính phản không biết đánh mấy cái qua lại, Vương Bảo bỗng nhiên dừng tay, bàn tay hướng về Lam Đại Hải bế quan độc viện nắm bắt, nương theo trầm thấp ong ong vang lên, thủ hộ độc viện cấm chế trực tiếp nát tan!

Bị dọa ngất nhãi con Lam Lộ, bị một đạo sức mạnh nắm bắt đến Vương Bảo trước người!

Vương Bảo cong ngón tay búng một cái, Lam Lộ từ từ tỉnh, ánh mắt một mảnh mờ mịt.

Vương Bảo cúi người, ở Lam Lộ trước mắt quơ quơ tay, cười híp mắt nói rằng, “tiểu tử, đúng hay không rất sợ sệt?”

Lam Lộ tỉnh lại, hắn hơi co lại thân thể, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo đứng dậy, nhạt âm thanh nói, “ngươi có bối cảnh, có nội tình, ngươi có thể trang bức, có thể hung hăng càn quấy, thế nhưng ngươi không thể quá phận quá đáng a, Dư gia phụ tử ở trong mắt ngươi, mệnh như rơm rác thật không? Ngươi còn nhỏ tuổi, trưởng thành đến hiện tại, cũng chỉ học được những này?”

Ánh mắt chuyển lạnh, Vương Bảo cười lạnh nói, “trợn mắt lên, xem thật kỹ!”

Hất tay!

Lam Lộ sợ hãi nhìn thấy, gia gia mình lại bay lên!

Ầm!

Rồi lại bị hô tiến vào mặt đất bên trong!

Cái kia hình người hố to, đã vài mét (gạo) sâu.

Lam Lộ hoảng sợ, hoảng sợ, nước mắt giàn giụa, tan vỡ đến cực hạn, ngơ ngác nhìn mình gia gia phảng phất đồ chơi như thế, bị Vương Bảo vung qua vung lại, hắn cảm giác cuộc đời của chính mình, bất kể là hiện tại vẫn là tương lai, đều phảng phất đổ nát...

"Cuồng đồ, dừng tay!"

Nhưng vào lúc này.

Xa xa thình lình truyền đến một đạo kinh thiên quát lớn.

Nhưng là bởi vì Lam Đại Hải đột phá phản ứng, Vô Cực Tinh Cung cao tầng đến đây kiểm tra.

Cái nào ngờ tới, sẽ thấy một màn như thế!

Nhìn bị qua lại dằn vặt Lam Đại Hải, Vô Cực Tinh Cung chưởng giáo Bạch Phi khí là sợ vỡ mật nứt!

Tê liệt a!

Thật là to gan a!

Đây chính là ở Vô Cực Tinh Cung bên trong, này mẹ nó là từ nơi nào tiến vào cuồng đồ, vì sao lớn mật như thế, dĩ nhiên như vậy đối xử Lam Đại Hải trưởng lão?

Tuỳ tùng Bạch Phi mà đến, còn có Vô Cực Tinh Cung rất nhiều cao tầng.

Một đám lão già tức giận ngập trời!

Trong nháy mắt, liền có vô cùng sát khí từ phía chân trời lan tràn mà xuống!

Bạch Phi cả người run cầm cập, đây là khí, Vương Bảo đã dừng tay, Lam Đại Hải không rõ sống chết nằm trên mặt đất, áo quần rách nát, vô cùng chật vật!

Một đám cao tầng hạ xuống.

Bạch Phi cưỡng chế động thủ kích động, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng quát, "Ngươi là ai? Lại dám ở Vô Cực Tinh Cung như vậy làm càn? Ngươi là làm sao tiến vào?"

Vương Bảo sờ sờ cằm, xem xét một chút Bạch Phi, nếu Vô Cực Tinh Cung cao tầng đi tới, hắn cũng không cần lại che lấp dung mạo, trực tiếp lộ ra diện mạo thật sự.

Một tấm quen thuộc mặt, xuất hiện ở Bạch Phi cùng rất nhiều Vô Cực Tinh Cung trưởng lão trong mắt!

Khuôn mặt này, Bạch Phi cùng một đám trưởng lão quen thuộc đến mức nào? Quen thuộc đến chiến tranh sau khi mấy ngày này, bọn họ nghỉ ngơi thời gian, sẽ ở trong mơ gặp gỡ, chứng kiến cái này cường giả vô địch khủng bố!

Lửa giận chớp mắt biến mất!

Bạch Phi mộng bức!

Một đám Vô Cực Tinh Cung trưởng lão rơi vào tình huống khó xử!

Sắc mặt hầu như đều là trở nên trắng bệch như tờ giấy, thân thể hầu như đều

là run rẩy không kềm chế được, trong lòng hầu như đều là tràn ngập vô tận kinh hoảng, bọn họ...

Suýt chút nữa bị dọa đến quỳ trên mặt đất!

Đặc biệt là Bạch Phi.

Thân là chưởng giáo, hắn nghĩ tới càng nhiều.

Vào giờ phút này, đầu óc của hắn nhấc lên đầu óc bão táp.

Vô Địch tiền bối vì sao ở này?

Vô Địch tiền bối vì sao đem Lam Đại Hải trưởng lão đánh thành cái này so với dạng?

Chúng ta Vô Cực Tinh Cung, đúng hay không muốn xong đời?

Đầu óc mang theo hoảng sợ đến mức tận cùng niệm đầu, Bạch Phi tê cả da đầu, nhưng vẫn là cứng rắn lá gan, quay về Vương Bảo chín mươi độ khom người, chắp tay, run lập cập run giọng nói, “không... Vô Địch tiền bối, ngài... Tốt...”

Vương Bảo lặng lẽ không nói, mặt không hề cảm xúc, nhìn Bạch Phi cùng một đám Vô Cực Tinh Cung trưởng lão.

Toàn bộ sơn cốc, tiến vào yên lặng như tờ bầu không khí bên trong.

Bạch Phi duy trì khom người tư thế, hơi động cũng không dám động!

Vốn là Bạch Phi bọn họ đến, Lam Lộ còn lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, thế nhưng thấy cảnh này, hắn lần thứ hai co quắp, khó mà tin nổi.

Mà Lam Sơn các loại người nhà họ Lam, biết đến nhiều, đặc biệt là Lam Sơn, hàng này trả lại qua chiến trường, gặp Vương Bảo.

Thời khắc này, Lam Sơn tan vỡ!

Thời khắc này, Lam Sơn hận không thể quất chết chính mình!

Thời khắc này, Lam Sơn không có phẫn nộ, không có không cam lòng, không có uất ức, có, chỉ có kinh hoảng!

Mà Từ Hoài, nhưng là lộ ra không hề có một tiếng động cười thảm, thân thể hình ảnh ngắt quãng, phảng phất điêu khắc!

Hay là chỉ có Dư gia phụ tử tôn mấy người, đối với tình huống như thế, mờ mịt cực kỳ, chấn động cực hạn, Dư Năng lão lệ tung hoành, nhìn dù cho là chưởng giáo, đều đối với Vương Bảo cung kính đến mức độ như vậy, trong lòng tích tụ khí, phát tiết một tia không dư thừa!

Nửa ngày.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nói rằng, "đứng lên nói chuyện!"

"Vâng, Vô Địch tiền bối!"

Bạch Phi trên mặt mồ hôi lạnh chảy xuôi một chỗ, nhìn qua khá là chật vật, thế nhưng hắn nhưng chùi cũng không dám chùi, dùng sức nuốt ngụm nước bọt, đứng thẳng người lên.

Vương Bảo quay về Từ Hoài vẫy vẫy tay, "Ngươi tới!"

Từ Hoài hít sâu một hơi, hai chân phảng phất rót nặng một vạn cân chì, bước bước chân nặng nề, đi tới Vương Bảo bên người, run giọng nói, "tiền bối có gì phân phó?"

Vương Bảo đột nhiên lộ ra một vệt nụ cười, nói rằng, "đến, với bọn hắn nói một chút phát sinh cái gì, nên nói như thế nào, liền nói thế nào!"

"Minh... Rõ ràng!"

Từ Hoài gật gù, nuốt ngụm nước, sau đó đối đầu chưởng giáo Bạch Phi hai mắt!

Cái kia con mắt, ẩn chứa không rõ, ẩn chứa phẫn nộ, ẩn chứa căm hận.

Trong lòng cuồng run!

Từ Hoài trong lòng nhấc lên đạo đạo bi ai.

Tê liệt a!

Ta mẹ nó liền biết sẽ như vậy!

Thế nhưng.

Sự tình phát triển đến mức độ như vậy!

Có thể mẹ nó lại ta sao?

Nếu không là bọn họ tìm đường chết, hiện tại Vô Địch tiền bối phỏng chừng ở cùng lão tổ uống trà!

Trừng ta?

Trừng ta hữu dụng?

Ta rất sao còn oan khuất đây!

Hít vào một ngụm khí lạnh.

Từ Hoài đè lên nội tâm không cam lòng, miễn cưỡng trấn định một chút, nói rằng, “Vô Địch tiền bối, là tìm đến lão tổ, thế nhưng, lâm thời muốn tìm Dư Tinh Vẫn sư đệ hậu duệ tự ôn chuyện, sau đó...”

Âm thanh không nhanh không chậm.

Nhưng cũng phảng phất đạo đạo sấm nổ, ở Bạch Phi cùng Vô Cực Tinh

Cung trưởng lão bên tai vang lên.

Đầu tiên là đệ tử chân truyền Võ Tuyên, nô lệ giống như đối xử Dư Năng trưởng tử Dư Chuẩn.

Còn nữa là Lam gia ấu tử Lam Lộ, bắt nạt Dư Năng nhi tử Dư Tang phụ tử.

Vô Địch tiền bối nổi giận!

Lam Đại Hải bi kịch!

"... Sự tình, chính là như vậy!"

Từ Hoài nói xong, hắn liền cúi đầu.

Không có thêm mắm dặm muối, hắn chỉ là ở thuyết minh sự thực!

Thế nhưng việc này thực, nhưng dường như vào tháng chạp dòng nước lạnh, ở Vô Cực Tinh Cung trên không không ngừng bị xoay quanh!

Bạch Phi khuôn mặt vặn vẹo lên, ánh mắt lập loè ngập trời sát cơ, gắt gao nắm chặt nắm tay, trong lòng lặp lại cuồng mắng sát bút (ngu ngốc) hai chữ.

Vô Cực Tinh Cung các trưởng lão nhưng là lạnh cả người, hồn bay phách lạc, thất vọng im lặng.

Tìm đường chết a!

Cực hạn tìm đường chết a!

Này mẹ nó từng cái từng cái, đều trâu bò không muốn.

Cho rằng nơi này là Vô Cực Tinh Cung, trời như thế che chở, liền không ai trị đạt được các ngươi?

Hiện tại?

Khe nằm!!

Trong lòng một điểm tự rõ đều không có, đem sự tình nháo đến như vậy gay go mức độ, liền mẹ nó hỏi một chút, các ngươi trâu bò sức mạnh, đi đâu rồi?

------oOo------

Chương 788: Hỗn đản, vô liêm sỉ, không biết xấu hổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ào ào ào...

Gió nhẹ thổi qua Lam gia sơn cốc.

Vương Bảo quay về chưởng giáo Bạch Phi hơi cười, thế nhưng ở Bạch Phi bọn họ xem ra, này giống như với ác ma nụ cười.

“Tinh Vẫn tổ sư theo ta quan hệ gì, Trần Phồn Tinh không nói cho các ngươi?”

Một bước bước ra!

Vương Bảo trên người hào quang màu vàng óng lấp loé, Cổ Thần lực lượng đi khắp toàn thân, hai mắt từ từ trở nên đỏ đen, Cổ Yêu lực lượng toả ra tràn ngập.

Ầm ầm!

Hư không nổ tung, khí thế kinh khủng nhấc lên vô tận xung kích, trong nháy mắt, Bạch Phi kêu rên, một đám Vô Cực Tinh Cung trưởng lão kêu rên, bàng bạc lực lượng bao phủ bát phương, nương theo từng ngụm từng ngụm máu tươi tùy ý, một đám lão già trực tiếp tiến vào trọng thương trạng thái!

Không thổi không uổng!

Lấy Vương Bảo tu vi bây giờ, hiện tại thân thể cường độ, thêm vào Cổ Thần Cổ Yêu song huyết thống tại người, lại dùng ra thiên phú bí pháp, đó là thỏa thỏa bất diệt thân cảnh cường giả!

Tình cảnh này là như vậy kinh sợ!

Chỉ là chỉ là một cái đạp bước!

Chỉ là chỉ là một cái khí thế xung kích!

Mạnh mẽ Vô Cực Tinh Cung rất nhiều cao tầng, bao quát chưởng giáo ở bên trong, tất cả đều trọng thương, đây là cỡ nào phát điên?

Quá mạnh mẽ!

Lam Lộ chi phụ Lam Sơn sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, thân thể run rẩy đánh bày, sợ đến can đảm kịch liệt, cay đắng cực kỳ!

"Khụ khụ khụ..."

Chưởng giáo Bạch Phi cấp tốc bò lên, che ngực, trong ánh mắt, không có chút, chỉ có vô tận vẻ sợ hãi.

Quay về Vương Bảo sâu sắc khom người, chắp tay, Bạch Phi run giọng nói, "Vô Địch tiền bối, việc này là bản tông sai rồi, mười phần sai, còn xin tiền bối cho chúng ta một cái chuộc tội cơ hội..."

Vương Bảo lạnh giọng nói, "chuộc tội... Xem tâm tình đi!"

Dứt lời.

Vương Bảo dõi mắt nhìn một phương hướng.

Nơi đó khí tức tuy rằng bị che lấp, nhưng ở hắn cảm ứng bên trong, cũng là hết sức rõ ràng.

"Trần Phồn Tinh..."

Ba chữ sấm nổ bình thường ở Vô Cực Tinh Cung trên không xoay quanh!

Bốn phương tám hướng, từng toà từng toà kiến trúc đều là ở khẽ run, đạo

đạo ngọn núi đều ở rì rào lăn xuống núi đá.

Bạch Phi bọn họ đều là câm như hến, hơi động cũng không dám động!

Vô Địch tiền bối nổi giận!

Sau đó, liền xem lão tổ!

Lão tổ nếu như giao lưu tốt, Vô Cực Tinh Cung bình yên vô sự, nếu như giao lưu không được...

Vô Cực Tinh Cung, nhưng là mơ hồ a!

Chỉ chốc lát sau!

Nơi cực xa trong hư không, Vô Cực Tinh Cung lão tổ Trần Phồn Tinh vô cùng ngạc nhiên hiện thân.

Mắt nhìn Lam gia sơn cốc phương hướng, Trần Phồn Tinh mấy cái lấp loé, xuất hiện ở đây, xem tới đây tình cảnh, Trần Phồn Tinh trong lòng hồi hộp kinh hoàng, có chút đau lòng!

Hạ xuống.

Trần Phồn Tinh quay về Vương Bảo chắp tay, cười nói, “Vương lão đệ, ngươi muốn tới làm sao không thông báo ta một tiếng, ta cũng tốt ra đi nghênh đón a!”

Vương Bảo gằn giọng nói, “lão Trần, đừng đùa những kia hư, Từ Hoài, ngươi lại cho ngươi gia lão tổ nói một chút trước sự tình!”

Từ Hoài nghe vậy, suýt chút nữa thổ huyết!

Nội tâm không ngừng gào thét, vì cái gì là ta? Vì cái gì lại là ta? Ta chùi, còn chê ta kéo cừu hận không đủ sao?

Trong lòng bi phẫn la lên chớp mắt, Từ Hoài sợ mất mật tiến lên một bước,

bắt đầu cho Trần Phồn Tinh kể chuyện xưa!

Cố sự rất kinh sợ!

Có điều giảng đến mở đầu, Trần Phồn Tinh liền giây đã hiểu, trong lòng nhấc lên vô tận hối hận!

Dư Tinh Vẫn...

Đúng đấy!

Dư Tinh Vẫn hậu nhân!

Chính mình thật mẹ nó sát bút (ngu ngốc) a, chiến tranh sau khi trở về, chính mình đóng cái lông gà quan? Chính mình vì cái gì liền không chỉ sao càng thêm thận trọng một điểm? Càng thêm coi trọng một điểm? Chỉ quật ngã câu tiếp theo mệnh lệnh liền sốt ruột bận bịu hoảng đi bế quan!

Tối thiểu!

Chính mình cũng có thể đem Dư Tinh Vẫn cùng Vương Vô Địch quan hệ, giảng mở ra a!

Hiện tại rất sao được rồi!

Tông môn đệ tử phỏng chừng đều bị đánh mộng bức, việc này...

Chính mình cũng có trốn tránh không được trách nhiệm a!

Trần Phồn Tinh hối hận ruột đều xanh!

Thế nhưng hắn cũng là vạn vạn không ngờ tới, người nhà họ Dư qua dĩ nhiên là loại này tháng ngày...

Lấy thân phận của hắn, lại nơi nào sẽ quan tâm qua đây?

Chờ đến Từ Hoài nói.

Trần Phồn Tinh hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn ánh mắt lạnh lẽo Vương Bảo, bỗng nhiên trầm giọng quát, "Vương lão đệ, việc này toàn lại ta! Lão phu ở đây cho ngươi trịnh trọng nói áy náy... Chuyện này, ta Trần Phồn Tinh lấy Thiên Đạo tuyên thề, nhất định sẽ cho ngươi một cái thoả mãn bàn giao! Kính xin Vương lão đệ, cho ta một chút thời gian, được không?"

Vương Bảo trầm mặc một hồi!

Nên ra khí, cũng ra gần đủ rồi.

Vương Bảo suy nghĩ, phỏng chừng Dư Năng ngực bụng phiền muộn khí, cũng có thể vuốt có thứ tự.

Hơi bỉu môi, Vương Bảo tức giận nói, "Ngày hôm nay cho ngươi khuôn mặt này, chấm dứt ở đây đi!"

Hô...

Hầu như hết thảy Vô Cực Tinh Cung võ giả, đều là thở phào một cái!

Khe nằm!

Thiếu một chút a!

May lão tổ mặt mũi lớn a, nếu không, Vô Cực Tinh Cung thật sự nguy hiểm!

Vương Bảo bị Trần Phồn Tinh nhường Bạch Phi mang theo, đi tới khách điện nghỉ ngơi, chuyện nơi đây, hắn tự mình xử lý!

Kể cả người nhà họ Dư ở bên trong, đều đi theo Vương Bảo đi rồi!

Tại chỗ, chỉ để lại Vô Cực Tinh Cung người.

Trần Phồn Tinh nhìn quét chính mình tông môn hậu bối...

Trầm mặc hồi lâu.

Trần Phồn Tinh đưa ánh mắt rơi vào Lam Đại Hải trên người!

Ánh mắt chớp qua một vệt tức giận, Trần Phồn Tinh thấp quát, “Đem hắn đánh thức!”

Lam Sơn liên tục lăn lộn lẻn đến lão cha Lam Đại Hải bên người, mau mau tỉnh lại Lam Đại Hải!

Tỉnh lại Lam Đại Hải, vừa mới bắt đầu tự nhiên là một mặt mộng bức.

Phản ứng lại, Lam Đại Hải vẻ mặt cuồng biến, vươn mình mà lên, lại kêu rên liên tục, nhưng là kéo tới thương thế, khuôn mặt vặn vẹo thấp giọng mắng nói, “đáng chết...”

Hồn nhiên không biết.

Trần Phồn Tinh đang dùng càng tức giận ánh mắt, theo dõi hắn.

“Cha, nói cẩn thận...” Lam Sơn nhỏ giọng mở miệng, vừa muốn lại nói, Trần Phồn Tinh hừ lạnh một tiếng, hắn liền câm miệng, đàng hoàng lùi về sau!

Lam Đại Hải lúc này mới phát hiện.

Lão tổ dĩ nhiên đến rồi!

Trên mặt lộ ra nét mừng, Lam Đại Hải quay về Trần Phồn Tinh gấp giọng nói, “lão tổ, cuồng đồ đến nhà, ngài rốt cục đến rồi, tên kia...”

Trần Phồn Tinh khí run!

Tên kia?

Vậy ngươi tê liệt!

Đó là ngươi tổ tông!

Ngươi tên ngu ngốc này, ngươi còn muốn trấn áp Vương Vô Địch? Liền lão tử đều rất sao sợ hắn!

“Ngươi câm miệng!”

Trần Phồn Tinh lớn tiếng quát!

“...”

Lam Đại Hải bối rối, ngơ ngác nhìn chính mình lão tổ, đầy đầu dấu chấm hỏi.

Này rất sao tình huống gì?

Trần Phồn Tinh mặt âm trầm, thấp giọng nói rằng, “Lam Đại Hải, ngươi tung Youko tôn, bắt nạt đồng môn, sự tình phát sau khi, không chỉ có không công chính phán xét, mà là khư khư cố chấp, cho tới tông môn suýt nữa gặp đại họa, ngươi, tội không thể tha...”

“Phạt ngươi vào tội cốc chín tầng, bị tù vạn năm, răn đe!”

Phốc...

Lam Đại Hải nghe lời này, một cái lão huyết phốc đi ra!

Phản ứng lại, Lam Đại Hải gấp giọng nói, “lão tổ, ta không phục, rõ ràng là cái kia cuồng đồ bắt nạt ta Lam gia...”

Trần Phồn Tinh tức giận nói, “Vương Vô Địch thân phận gì? Sẽ vô duyên vô cớ bắt nạt ngươi? Ngươi mẹ nó coi chính mình mặt mũi lại lớn như vậy?”

A phốc...

Lam Đại Hải lần thứ hai thổ huyết!

Hắn cổ họng bên trong phảng phất thẻ một vạn cái chữ, thế nhưng là một cái đều phun không ra, ngơ ngác nhìn Trần Phồn Tinh, đầy đầu đều là Vương Vô Địch ba chữ...

“Không đúng, hắn mặt...”

“Hắn thay đổi dung mạo... Lam trưởng lão, nén bi thương!” Từ Hoài thấp giọng mở miệng.

Lam Đại Hải khuôn mặt co giật lên!

Thay đổi...

Dung mạo?

Ta đi đại gia ngươi cái chân a!

Này mẹ nó quả thực chính là cái thần hố a!!

Ngươi như thế trâu bò, ngươi nhưng còn thay đổi dung mạo, ngươi... Ngươi... Ngươi hỗn đản, ngươi vô liêm sỉ, ngươi rất sao...

Không biết xấu hổ!

------oOo------

Chương 789: Thần bí thành trì, thần bí thành chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Phồn Tinh phương thức giải quyết đơn giản thô bạo!

Thiệp sự tình người.

Bất luận thân phận địa vị!

Đều là nghiêm trị!

Dù cho Lam gia ở Vô Cực Tinh Cung, chính là quyền tộc, thế nhưng, nhưng cũng bị Trần Phồn Tinh một tuốt đến cùng!

Đệ tử chân truyền Võ Tuyên, bị trục xuất tông môn, hắn hiện tại đã là phế nhân một cái, trục xuất Vô Cực Tinh Cung, cũng cơ bản liền đoạn tuyệt tiền đồ có thể nói!

Sau đó Trần Phồn Tinh bắt đầu lôi chuyện cũ!

Tông môn tra rõ!

Bất kể là ai, chỉ cần là tham dự đến bắt nạt Dư gia người, nâng báo lên, giáng tội trách phạt!

Vẻn vẹn chỉ dùng một canh giờ, Trần Phồn Tinh liền trực tiếp đem sự tình làm ra sạch sẽ lưu loát!

Dư gia tất cả mọi người, Dư Năng dẫn đầu, hai đứa con trai, con dâu, tôn tử, tôn nữ, toàn bộ đều tập hợp lại cùng nhau!

Khách điện.

Vương Bảo tuy rằng ngồi ở phía trái tịch, thế nhưng chưởng giáo Bạch Phi nhưng chỉ dám đứng.

Dư Năng từ lâu nhường người nhà tập thể đối với Vương Bảo ngỏ ý cảm ơn, vào giờ phút này, ngoại trừ Dư Năng, cái khác người nhà họ Dư đều là cẩn thận từng li từng tí một lén lút nhìn Vương Bảo, nháy mắt một cái không nháy mắt, chỉ lo đây là đang nằm mơ!

Cộc cộc tách...

Trần Phồn Tinh tiếng bước chân truyền đến, một cước bước vào khách điện, đầu tiên là quay về Vương Bảo chắp tay cười khổ hành lễ, "Vương lão đệ, đa tạ bao dung, sự tình xử lý xong, đây là kết quả, xin mời..."

Dứt lời, Trần Phồn Tinh lấy ra một đạo thẻ ngọc!

Vương Bảo tiếp nhận, nhìn lướt qua, không thể nói được thoả mãn vẫn là không hài lòng, đưa cho Dư Năng, cười nói, "Dư lão ca, nhìn một cái, không được nhắc lại!"

Dư Năng run rẩy tiếp nhận thẻ ngọc, đối đầu Trần Phồn Tinh cái kia nụ cười nhã nhặn, kích động không kềm chế được, nhìn một chút thẻ ngọc, Dư Năng suýt nữa rơi lệ!

Kẻ thù.

Dù cho chỉ là khóe miệng chi tranh, cũng chịu đến xử phạt!

Thiệp sự tình đệ tử, trưởng lão cao tầng, có một cái tính một cái, đều trực tiếp tuốt!

Hơn nữa Dư gia địa vị, càng là tăng lên điên cuồng, luận cùng quyền hành, có thể nói là Vô Cực Tinh Cung cao nhất!

"Chuyện này... Cái này không được đâu?"

Dư Năng rất thấp thỏm.

Trần Phồn Tinh cười híp mắt nói, “Cứ như vậy đi!”

Vương Bảo gật gù, nhạt âm thanh nói, “Dư lão ca, nếu Trần huynh hữu tâm, liền như thế đi! Ngươi mà về nhà, ta có việc cùng Trần huynh thương lượng!”

Dư Năng kìm nội tâm hưng phấn, liền vội vàng đứng lên hành lễ, sau đó mang theo tộc nhân rời đi khách điện!

Vương Bảo xem xét một chút Bạch Phi!

Bạch Phi biết điều xin cáo lui!

Vương Bảo rồi mới hướng Trần Phồn Tinh cười nhạt nói, “Trần huynh, Dư gia sự tình, liền làm phiền ngươi tốn nhiều tâm!”

“Nên, nên!”

Trần Phồn Tinh híp mắt cười, rất là khách khí, hắn cũng biết, việc này là chính mình quá sát bút (ngu ngốc).

Vương Bảo suy nghĩ một chút, nói rằng, “ta lần này đến, kỳ thực là muốn hỏi một chút ngươi, như muốn rời đi này giới, không biết có biện pháp gì?”

Trần Phồn Tinh ngẩn ra, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “Vương lão đệ, ngươi muốn rời đi Thiên Yêu Đại Giới? Này không phải là cái chuyện đơn giản!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta biết, này không tới hỏi ngươi mà!”

Trần Phồn Tinh hơi cúi đầu, trầm tư chốc lát, nói rằng, “rời đi này giới biện pháp... Cụ thể thật giả, lão phu vẫn đúng là không biết, có điều, ta nhưng là biết một cái con đường!”

“Nghe đồn bên trong, ở cực đông nơi trong biển rộng, có một toà Thần thành, thế nhưng cụ thể ở đâu, không ai biết, Thần thành thành chủ, biết phá

giới phi thăng phương pháp!”

Vương Bảo kinh ngạc nói, “có như vậy trâu bò người? Cái kia trước Hắc Ma Cung lão tổ việc, hắn làm sao không xuất hiện?”

Trần Phồn Tinh buồn bực nói, “Này đều là truyền thuyết, sự thực làm sao, ai biết? Nghe đồn tòa thần thành kia thành chủ thực lực vượt xa Chân Thánh cảnh, tựa hồ không dám ra khỏi thành, cũng không biết thực hư!”

Vương Bảo hé mắt, cau mày nói, “liền không có biện pháp khác?”

Trần Phồn Tinh cười khổ nói, “đây là duy nhất phương pháp, ngươi cũng biết, Thiên Yêu Đại Giới vốn là không phải tự nhiên mở ra, chính là Cổ Yêu lão tổ trước khi chết luyện hóa mà ra, vì lẽ đó... Vương lão đệ a, lấy ngươi tu vi tuổi, tiêu dao vô tận, cần gì phải tìm kiếm phi thăng cơ hội đây?”

Vương Bảo trực tiếp không nói gì!

Nghĩ thầm ngươi này cá ướp muối tâm thái cũng là không ai!

...

...

Ở Vô Cực Tinh Cung đợi một quãng thời gian.

Vương Bảo cùng người nhà họ Dư ở chung một quãng thời gian, cuối cùng lưu lại rất nhiều rất nhiều bảo vật, lại căn dặn một hồi Trần Phồn Tinh, lúc này mới bình yên rời đi!

Cực đông nơi.

Thần bí Thần thành.

Vương Bảo có chút ngạc nhiên, chạy cực đông nơi mà đi!

Dọc theo đường đi Vương Bảo vừa đi vừa nghỉ, tình cờ cũng sẽ giúp mấy người, nhưng đại đa số thời gian đều là ở chạy đi!

Hai tháng sau khi, Vương Bảo đứng vô tận cực đông chi trên biển, đăm chiêu!

Như thế tìm.

Không phải cái biện pháp a!

Trời mới biết Thần thành ở đâu, một chút xíu tin tức đều mộc hữu, cái này cần tìm tới năm nào tháng nào đi?

Ở cực đông chi trên biển, đúng là cũng có hải vực võ giả tồn tại, đa số là chiếm cứ một phương hòn đảo, xưng bá một phương, thực lực hoặc cao hoặc thấp.

Qua mấy ngày, Vương Bảo đi tới một hòn đảo bên trên!

Đảo này rất lớn, là Vương Bảo khoảng thời gian này, gặp phải to lớn nhất hòn đảo, này đảo bên trên, võ giả số lượng không ít, mạnh mẽ nhất đảo chủ, tu vi thậm chí đều đạt đến Chân Thánh cảnh hậu kỳ!

Hòn đảo bầu không khí đúng là hòa hợp, chủ yếu là này đảo đảo chủ lục địa bá cực kỳ bá đạo, quy củ đông đảo, một cái trong đó, chính là nghiêm cấm ở trên đảo động thủ.

Vương Bảo vòng chéo tay, ở trên đảo đi dạo, hồi lâu sau, hắn nhìn về phía trước xuất hiện một cái quảng trường lớn, gật đầu cười!

Liền này!

Quảng trường này, là trên đảo võ giả dùng để luận bàn địa phương.

Lúc này, trung tâm quảng trường trên võ đài, thì có người đang luận bàn,

bốn phía là chuyện tốt võ giả, xem say sưa ngon lành!

Vương Bảo xem xét một hồi, thấy trên võ đài hai cái hàng ở nơi đó đánh thái cực bình thường, ngươi đánh ta một quyền, ta trả ngươi một chưởng, hừ hừ ha hắc đúng là cực kỳ đẹp đẽ, thế nhưng trên bản chất rồi lại không toàn lực ứng phó, trực tiếp phiền, mấy cái đạp bước, một chân đạp lên võ đài!

Trên võ đài chiến đấu im bặt đi, hai cái võ giả nhìn Vương Bảo, vẻ mặt đều là có chút khó coi, một cái trong đó tức giận quát, "Làm gì? Không thấy chúng ta đang luận bàn? Nghĩ lên đài, chờ!"

Vương Bảo thản nhiên mở miệng, "Ta chẳng muốn các loại!"

Hai cái võ giả nhất thời trợn mắt lên.

Đại gia ngươi!

Chẳng muốn chờ?

Cái này cũng là rất sao lý do?

Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi như thế trâu bò thật sự được chứ?

"Gây phiền phức chính là chứ? Hừ, cũng không nhìn một chút, đây là địa phương nào!"

Hai cái võ giả lạnh lùng cười, một cái trong đó nhìn về phía viễn trình, cười càng thêm lạnh!

Nhưng là tuần tra trên đảo đội hộ vệ, phát hiện nơi này dị thường, chạy tới!

Đội hộ vệ thủ lĩnh cau mày tới gần, rất nhiều võ giả nhường ra con đường, cái kia thủ lĩnh ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, lớn tiếng nói, "làm gì?"

Hai cái luận bàn võ giả một cái trong đó lập tức chắp tay, cười lạnh nói, "đại nhân, tiểu tử này không hiểu ra sao lên đài, phá phá hoại quy củ!"

Hộ vệ thủ lĩnh ánh mắt mang theo sát khí, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng nói, “hạ xuống, đi theo chúng ta một chuyến đi!”

Vương Bảo xem xét một chút đội hộ vệ thủ lĩnh, cười nhạt nói, “như thế nôn nóng làm gì vậy, ta chính là tới tuyên bố cái treo giải thưởng, sau đó liền xuống đi tới!”

Đội hộ vệ thủ lĩnh sắc mặt có chút khó coi!!

Đại gia!

Nhường ngươi hạ xuống ngươi không tới, như thế không nể mặt ta? Ta còn có thể tha ngươi? Đến chúng ta Lê Hoa Đảo kiếm chuyện, ta xem ngươi là không muốn sống...

------oOo------

Chương 790: Không cần sốt sắng, ta là người tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Hạ xuống!”

Hộ vệ thủ lĩnh mang theo bàng bạc tức giận phát sinh một đạo quát lớn.

Tình huống như thế hắn thường thường đụng tới, trong tình huống bình thường, bị hắn gào võ giả không ngoài dự đoán liền cho quỳ!

Nhưng mà.

Chờ đợi hộ vệ thủ lĩnh chính là một cái hờ hững ánh mắt.

Sau đó!

Trong phút chốc công phu, một luồng như núi như biển, dường như cải thiên hoán địa, đem một phương hư không toàn bộ ngăn cản sức mạnh chậm rãi hướng về bốn phía lan ra!

Mà loại áp lực này, tu vi càng cao, cảm thụ càng sâu, hộ vệ thủ lĩnh cảm thụ tự nhiên là sâu nhất.

Trong lòng cuồng run.

Hộ vệ thủ lĩnh lập tức run lập cập, quay về Vương Bảo bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, khô cằn nói rằng, “tiền bối, đường đột đường đột, ngài bận bịu ngài bận bịu, ta còn có việc, trước tiên đi tới...”

Dứt lời.

Hộ vệ thủ lĩnh không chậm trễ chút nào mang theo mấy tên hộ vệ xoay người liền chạy!

Rời đi rất xa sau khi, hộ vệ thủ lĩnh mới dám xoa xoa mi tâm mồ hôi lạnh, tự lẩm bẩm, “Mã Đức, suýt chút nữa liền lật thuyền a...”

Hàng năm tổng có mấy lần đụng tới thiết bản, hộ vệ thủ lĩnh ngược lại cũng đúng là xe nhẹ chạy đường quen, biết ngay lập tức sẽ quỳ là lựa chọn chính xác nhất!

Mấy tên hộ vệ trong lòng hơi ưu tư, một cái trong đó sợ hãi hỏi nói, “thủ lĩnh, thực lực rất mạnh a, có muốn hay không thông báo đảo chủ?”

Hộ vệ thủ lĩnh tức giận nói, “Này rất sao còn cần phải hỏi? Lão tử vĩnh hằng trung kỳ, vừa nãy sợ đến cùng chó... Phi phi phi, vừa nãy dọa cho phát sợ, cái này cần thực lực ra sao? Cường giả như vậy tiến vào chúng ta Lê Hoa Đảo, chính là an toàn mầm họa, đương nhiên phải báo cho đảo chủ!”

Dứt lời, hộ vệ thủ lĩnh nhanh chóng rời đi, lưu lại một đám hộ vệ, hai mặt nhìn nhau.

...

...

Luận bàn đài lên.

Hai cái luận bàn võ giả mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, trước cuồng hận Vương Bảo cái kia, run rẩy quay về Vương Bảo khom mình hành lễ, “Tiền bối, ta sai rồi, ngài đừng nóng giận, vậy thì xuống, vậy thì xuống...”

Dứt lời, bỏ của chạy lấy người!

Vương Bảo đúng là không đáng kể dáng vẻ, đương nhiên sẽ không với bọn hắn tức giận, nhìn chung quanh một tuần, nhìn từng đạo từng đạo kính nể ánh mắt, Vương Bảo mỉm cười nói, “chư vị, ta gọi Vương Vô Địch, sở dĩ đứng ở chỗ này, là nghĩ tuyên bố một cái treo giải thưởng!”

Rất nhiều võ giả câm như hến, thế nhưng là lộ ra vẻ chờ mong.

Như thế treo một cái tiền bối, treo giải thưởng cầm được thưởng cái gì?

“Ai muốn là đến giúp ta, ân, một trăm ức cửu sắc yêu tinh...”

Rất nhiều võ giả đều là có chút mộng bức.

Cái gì đồ chơi?

Yêu tinh?

Vẫn là cửu sắc...

Vương Bảo trên người yêu tinh không muốn quá nhiều, thế nhưng Nhân tộc tiền liền ít đi.

“Yêu tinh Nhân tộc cũng có thể sử dụng, cửu sắc yêu tinh càng thuần túy, thoáng luyện hóa cũng chính là!” Vương Bảo thuận miệng nói rằng.

Nhân tộc các võ giả đều là gật gù, phần lớn người là chưa từng thấy yêu tinh, thế nhưng chưa từng thấy cũng đã từng nghe nói, biết Vương Bảo nói không sai.

Nghĩ tới đây.

Rất nhiều võ giả liền hưng phấn lên!

Khe nằm!

Đây chính là một trăm ức cửu sắc yêu tinh a, như thế một khoản tiền lớn, đúng là siêu cấp treo giải thưởng.

“Tiền bối, ngài nghĩ treo giải thưởng cái gì?”

Một cái trong đó vĩnh hằng sơ kỳ ông lão trầm giọng mở miệng.

Vương Bảo cười nhạt nói, “nghe nói, ở vùng biển vô tận bên trong, có tòa

Thần thành... Ta muốn biết, nó ở đâu, làm sao tiến vào, đại gia có thể giúp ta đem tin tức truyền bá ra ngoài, chỉ cần có người có thể đến giúp ta, ân, ta sẽ ở trên cái đảo này đảo chủ nơi đó, lại lưu lại trăm ức cửu sắc yêu tinh, đại gia chia đều...”

Rầm!

Liên tiếp không ngừng nuốt nước miếng âm thanh vang lên.

Má ơi!

Đây là thật sự hào a!

Quá tình cảnh!

Mà Vương Bảo yêu cầu, ngược lại cũng không tính kỳ quái, bởi vì Thần thành truyền thuyết, ở rất nhiều hòn đảo võ giả bên trong, tiểu hài tử đều biết.

“Muốn tìm ta, có thể đi bản đảo đảo chủ nơi đó! Bất cứ lúc nào cũng có thể!”

Vương Bảo cười cợt, lưu lại câu nói này liền trực tiếp rời đi.

Hắn biện pháp rất rõ ràng!

Dùng tiền đập!

Liền không tin này một cái lớn ném đồ ăn thuật làm ra đi, không có mắc câu!

Rất nhiều võ giả tinh thần phấn chấn, bắt đầu làm tin tức, người tiền bối nhưng là nói rồi, chỉ cần giải quyết vấn đề, vậy cũng là có trăm ức cửu sắc yêu tinh có thể phân.

Lê Hoa Đảo đảo chủ Thiết Lê rất là nghiêm nghị mang theo trên đảo khách khanh hướng về luận bàn đài mà đến!

Còn chưa tới địa phương đây.

Truyền tin tức hộ vệ thủ lĩnh bỗng nhiên bỗng cảm thấy phấn chấn, chỉ vào phía dưới nơi nào đó nói rằng, “đảo chủ, chính là hắn!”

Thiết Lê vẻ mặt chìm xuống, mang người nhanh chóng hạ xuống.

Vương Bảo ngừng chân, nhấc con mắt cùng Thiết Lê nhìn kỹ!

Chỉ là một cái ánh mắt va chạm.

Thiết Lê liền trong lòng chột dạ, cái kia vô hình bên trong áp lực rung động đến hắn trái tim nhỏ!

Xác nhận xem qua thần, là ta không trêu chọc nổi người...

Trên mặt lộ ra phát ra từ đáy lòng nụ cười, Thiết Lê quay về Vương Bảo chắp tay, mang theo kính ý cười nói, “tiền bối, tại hạ Thiết Lê, Lê Hoa Đảo đảo chủ, không biết tiền bối lần này đến Lê Hoa Đảo, là nghĩ...”

Vương Bảo híp mắt cười nói, “chớ sốt sắng, ta là người tốt!”

Thiết Lê trong nháy mắt mộc!

Kinh nghiệm nói cho hắn, trực tiếp minh nói mình là người tốt, tám chín phần mười không phải vật gì tốt!

“Ha ha...”

Thiết Lê cười gượng hai tiếng, lúc này mới hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “tiền bối có gì phân phó, cứ việc nói, tại hạ nhất định tận lực hỗ trợ!”

Vương Bảo nói rằng, “ta muốn biết Thần thành vị trí, bất cứ tin tức gì cũng có thể, tốt nhất có thể có tiến vào Thần thành phương pháp, ta nguyện nắm ra bất kỳ cái gì đánh đổi!”

Thiết Lê con ngươi không khỏi co rụt lại!

Đáy mắt nơi sâu xa tuôn ra một vệt thất vọng, sau đó, liền làm âm thanh cười nói, “đáng tiếc, tại hạ không giúp được tiền bối, vậy thì chúc tiền bối được đền bù mong muốn!”

Vương Bảo tùy ý nói rằng, “hi vọng đi, ân, gần nhất khoảng thời gian này, ta liền ở ở chỗ của ngươi, không thành vấn đề chứ?”

Thiết Lê rất muốn rống to một câu, có vấn đề!

Lão tử cùng ngươi không quen không biết, còn mới quen, đương nhiên là có vấn đề!

Thế nhưng.

Hắn nhưng có chút không dám, chỉ được uyển chuyển nói rằng, “chính là sợ tiền bối ở không thư thái...”

“Không có chuyện gì, ta không nhiều quy củ như vậy!” Vương Bảo không đáng kể vung vung tay.

Thiết Lê bất đắc dĩ, còn có thể sao làm? Từ Vương Bảo nói chuyện với hắn ánh mắt, ngữ khí, sức lực, hắn liền biết, chính mình tốt nhất đừng dằn vặt, bằng không, mạng nhỏ đều có thể dằn vặt đi vào!

Liền như vậy.

Vương Bảo ở Thiết Lê đảo chủ phủ đệ để ở!

Một ngày qua đi.

Không có Thần thành tin tức, thế nhưng, lấy Lê Hoa Đảo làm trung tâm hải vực, nhưng là náo nhiệt lên, Thần thành tin tức tám chín phần mười đều là giả, khoác lác bức ra đến, đến cũng không ai dám xằng bậy tìm Vương Bảo, dù sao nếu như bị vạch trần, đó cũng không là đùa giỡn.

Ngày thứ hai.

Vương Bảo một lần nữa thay đổi treo giải thưởng, có chính xác tin tức, ban thưởng hai trăm ức, tất cả mọi người, chia đều hai trăm ức!

Không khí náo nhiệt, trở nên hừng hực!

Ngày thứ ba.

Treo giải thưởng lần thứ hai thay đổi, ban thưởng đạt đến năm trăm ức, chia đều cũng đạt đến năm trăm ức!

Hừng hực bầu không khí, trở nên điên cuồng!

Mãi đến tận ngày thứ bảy...

Làm treo giải thưởng đạt đến trăm tỉ, chia đều kim ngạch cũng đạt đến trăm tỉ thời điểm, một cái nào đó hàng ngồi không yên!

Cái tên này, chính là Lê Hoa Đảo đảo chủ, Thiết Lê!

Hắn cân nhắc cân nhắc lại cân nhắc, do dự do dự do dự nữa, cuối cùng vẫn là không có chống đỡ được trăm tỉ câu! 1 dẫn, đi tới Vương Bảo chỗ ở khách viện.

Thần thành tin tức..

Thiết Lê so với ai khác đều rõ ràng.

Bởi vì hắn Thiết Lê, chính là từ Thần thành đi ra...

------oOo------

Chương 791: Người mới liền muốn xoạt vinh dự giá trị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiết Lê nhìn thấy Vương Bảo, hơi có chút thật không tiện.

Dù sao.

Ban đầu thời điểm, hắn có hay không nhận thức nói Thần thành tin tức.

Hiện tại lại, dù sao cũng hơi lúng túng!

Thế nhưng.

Ai bảo Vương Bảo quá rất sao hào đây, lớn ném đồ ăn thuật dùng ra, hắn là thực sự không chống đỡ được.

“Tiền bối, thực không dám giấu giếm, Thần thành ở đâu, ta là biết đến!”

Thiết Lê rất là khó khăn mới đem lời nói ra!

Vương Bảo lộ ra nụ cười ý vị thâm trường, cái này hắn đã sớm nhìn ra rồi.

Thiết Lê vừa nhìn Vương Bảo vẻ mặt, liền lập tức rõ ràng, làm nửa, người ta đã sớm đem chính mình nhìn thấu a, trong lúc nhất thời, càng thêm lúng túng!

Thiết Lê cười khổ nói, “tiền bối có chỗ không biết, Thần thành... Quả thực là một cái khác địa, thành chủ đại nhân, thực lực hiểu địa, thế nhưng, bởi vì một số duyên cớ, hắn ngăn cách Thần thành vị trí, có thể vào võ giả, trên căn bản đều là dựa vào cơ duyên, còn đi ra... Vậy thì khó khăn! Cần thành trì vinh dự giá trị đầy đủ, mới có thể đi ra ngoài, hơn nữa, này một đời, chỉ cho phép có một lần dẫn người vào thành cơ hội, cũng chính là đem thân phận lệnh cho ngươi...”

Vương Bảo thản nhiên cười nói, “yên tâm, ta sẽ cho ngươi đầy đủ đánh đổi, của cải của ta, vượt quá sự tưởng tượng của ngươi!”

Thiết Lê trái tim kinh hoàng.

Sau đó Vương Bảo liền lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, ném cho hắn.

Thiết Lê rất là thật không tiện tiếp nhận, kiểm tra, hắn liền mộng bức!

Trăm tỉ cửu sắc yêu tinh?

Vậy coi như cái gì?

Trong nhẫn chứa đồ cửu sắc yêu tinh, đâu chỉ trăm tỉ?

“Tiền bối, chuyện này... Này sao được?”

Thiết Lê kích động tột đỉnh, cầm nhẫn chứa đồ tay đều cảm giác thấy hơi phỏng tay.

Này rất sao không phải lớn ném đồ ăn thuật a!

Đây là thật - lớn ném đồ ăn thuật a!

Vương Bảo cười nói, “ta muốn gặp Thần thành thành chủ, rời đi này giới, những này ngoài thân vật, phỏng chừng cũng chưa dùng tới!”

Thiết Lê bỗng nhiên tỉnh ngộ!

Liền càng thêm yên tâm!

Vương Bảo thẳng thắn, hắn cũng thoải mái, lập tức cùng Vương Bảo hẹn cẩn thận thời gian, đi tới Thần thành!

...

...

Hôm sau trời vừa sáng!

Thiết Lê cùng Vương Bảo, đạp không rời đi Lê Hoa Đảo!

Nghề này, chính là hơn nửa tháng!

Từ từ, Thiết Lê mang theo Vương Bảo, đi tới một đạo không gió hải vực, mặt biển bình tĩnh đáng sợ.

Nhìn một mảnh trống không hải vực, Thiết Lê ánh mắt chớp qua một vệt e ngại, lấy ra một tấm lệnh bài, đưa cho Vương Bảo, đạo, "Tiền bối, này tấm lệnh bài, xúc động sau khi, liền có thể nhìn thấy Thần thành, tiến vào bên trong, ngài tự mình tiến vào liền có thể, còn ta... Thực không dám giấu giếm, ta ở Thần thành có cái đại cừu nhân, hơn nữa đi vào không ra được, ta liền không bồi ngài!"

Vương Bảo tiếp nhận lệnh bài, mỉm cười nói, "không có chuyện gì, còn có, đa tạ!"

"Khách khí!"

Thiết Lê quay về Vương Bảo chắp chắp tay, sau đó, vắt chân lên cổ cấp tốc chạy toán loạn hướng về phương xa!

Vương Bảo cầm lệnh bài, sức mạnh tràn vào xúc động, phía trước trống không khu vực, trực tiếp xuất hiện biến hóa to lớn, một tòa thành trì ẩn chứa một mảnh nhàn nhạt sương trắng bên trong, hiển lộ ra, có thể nhìn thấy, Thần thành là xây dựng ở một toà Cự Vô Bá (Big Mac) hòn đảo bên trên!

Vương Bảo cầm lệnh bài, hướng về Thần thành đi đến, có thể cảm ứng được, tựa hồ đột phá cái gì không gian cản trở!

Bước lên thổ địa, cũng không lâu lắm, liền đến đến một toà trước cửa thành!

Không có ra vào người.

Ở trước cửa thành, có một lão giả, khoanh chân ngồi ở một tòa trên đài cao, tựa hồ chú ý tới Vương Bảo, liếc mắt một cái!

Mà Vương Bảo, nhưng là híp mắt, nhìn trên thành trì mới hai cái cổ xưa chữ triện, "Tần thành"!

Hai chữ, người khác nhau xem, có không giống cảm giác.

Ở Vương Bảo xem ra, hai chữ này bên trong, ẩn chứa siêu cấp sức mạnh to lớn khí tức, luồng hơi thở này ý cảnh, nghiễm nhiên vượt qua Chân Thánh cảnh, Vương Bảo suy đoán, lưu lại hai chữ này, nên mạnh hơn chính mình, có bất diệt hồn cảnh thực lực!

Đã như vậy, Vương Bảo liền từ bỏ cường hận con đường, đổi thành dụ dỗ!

Đạp bước tiến lên, tới gần cửa thành sau, cái kia trên đài cao ông lão nhạt âm thanh nói, "vào thành người, sau khi tiến vào, cần có nhất định Thần thành vinh dự giá trị, mới có thể đi vào, ngươi mà cân nhắc sau đó làm, đừng phải hối hận!"

Vương Bảo quay về ông lão chắp chắp tay, cười nói, "Đa tạ nhắc nhở!"

Thôi, Vương Bảo liền thản nhiên đi vào cửa thành!

Ông lão kia cảm ứng một hồi Vương Bảo thân phận lệnh, đột nhiên ý tứ sâu xa cười, mắt nhìn Vương Bảo biến mất ở nơi cửa thành, yên lặng phát sinh một cái tin tức.

...

...

Thần thành nơi nào đó!

Một tòa thật to bên trong tòa phủ đệ, một người thanh niên xem xong một cái đưa tin, trên mặt lộ ra cười lạnh vẻ, bắt chuyện nói, "Ngô lão!"

Một lát sau, một cái ông lão mặc áo tím mặt không hề cảm xúc đi vào, khom người nói, "thiếu gia!"

Thanh niên mặt âm trầm nói, "Có người dùng Thiết Lê cái kia ngớ ngẩn thân phận lệnh vào thành!"

Ông lão mặc áo tím kinh ngạc một hồi, "Là kẻ thù chứ?"

Thanh niên cười lạnh nói, "quản hắn đúng hay không, Thiết Lê cái kia ngớ ngẩn tổn thương lão tử sủng thú, nhưng ỷ vào thành trì vinh dự giá trị thoát thân, lão tử là không muốn tiêu hao vinh dự giá trị đi ra ngoài giết hắn, thế nhưng, đã có người dùng thân phận của hắn lệnh đi vào, vậy thì dễ làm rồi!"

"Ta liền không tin, biết rồi trong đó lợi hại quan hệ, lão tử lại cho hắn đến lần tàn nhẫn, hắn sẽ không hận Thiết Lê, cuối cùng bị ta bức ra thành đi, tất sẽ đi tìm Thiết Lê liều mạng!"

Ông lão mặc áo tím mỉm cười nói, "thiếu gia cao minh!"

Thanh niên cười to mà lên, ánh mắt mờ sáng, "Ừm, trước tiên đi chuẩn bị đi, bày mưu cẩn thận rồi mới hành động, trước tiên làm rõ đối phương theo hầu lại!"

Ông lão mặc áo tím gật đầu hẳn là, khom người lui bước!

...

...

Tần thành bên trong bầu không khí, cùng bên ngoài võ giả thành trì không có gì khác biệt!

Muốn không giống nhau, hay là võ giả nơi này, so với bên ngoài phải cường

đại nhiều lắm!

Vương Bảo một đường đi tới, nhìn thấy vĩnh hằng đỉnh cao, cũng đã phá trăm, phóng tới ngoại giới, phỏng chừng sẽ khiến cho sóng lớn mênh mông!

Xét thấy Tần thành thành chủ thực lực mạnh mẽ, chính mình lại đến làm cho đối phương hỗ trợ, vì lẽ đó Vương Bảo cũng không có kiếm chuyện ý nghĩ, chậm rãi tiến công thành chủ chính là.

Đi tới một cái khách sạn.

Vương Bảo đi vào, bên trong bầu không khí hòa hợp, nơi sâu xa còn có không ít thực khách.

Một người thanh niên mang theo nụ cười đi tới, đạo, "Huynh đệ là muốn ở trọ?"

Vương Bảo gật gù.

Thanh niên nụ cười càng sâu.

Ở Tần thành, phần lớn người đều là có phòng của chính mình, đương nhiên, cái kia đến có đầy đủ vinh dự giá trị đi mua!

Mà vinh dự giá trị khiếm khuyết, nhưng là ở khách sạn!

Vinh dự giá trị ít ỏi, cũng chỉ có thể ngủ ngoài đường...

Tôn ti cái từ này, ở đây tuyên bố vô cùng nhuần nhuyễn!

Dẫn dắt Vương Bảo đi tới quầy hàng, thanh niên giới thiệu nói, "khách sạn chúng ta gần nhất sống động động, ở đầy bảy đưa một, bảy chỉ cần sáu cái vinh dự giá trị liền được rồi, khách quan ngài là lựa chọn cái này ưu đãi hoạt động, vẫn là đơn cư trú đây?"

Vương Bảo hé mắt, "Ta không vinh dự giá trị, cửu sắc yêu tinh có thể không? Hoặc là cái khác linh vật?"

Thanh niên ngẩn ngơ, “Ngươi là người mới?”

“Ừm...”

Thanh niên nhất thời cười khổ nói, “cái này... Xem ra huynh đệ là lần thứ nhất tiếp xúc trong thành người chứ? Nói cho ngươi đi, người mới vào thành năm thứ nhất, là không thể dùng bất kỳ tiền gì tài, linh vật cũng không được, nghĩ ở trong thành sinh hoạt, thật không tiện, vậy thì đi kiếm vinh dự giá trị đi! Ở trọ, ăn cơm, tu luyện phương tiện, toàn bộ đều cần vinh dự giá trị!”

Tới đây, thanh niên có chút thương hại nhìn Vương Bảo một chút, thở dài nói, “ta Tần thành... Kỳ thực rất khó vượt qua!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi.

Ở thanh niên giới thiệu xong bọn họ ưu đãi hoạt động sau khi, Vương Bảo liền như vậy dự liệu.

Thanh niên còn muốn cái gì, Vương Bảo nhưng là đã xoay người rời đi, nhường thanh niên có chút buồn bực, sau đó liền lắc lắc đầu.

Người mới a!

Quá thật!

Này phỏng chừng quay đầu sẽ đi kiếm vinh dự giá trị đi thôi?

Đáng tiếc a, mới dung một năm, ngủ ngoài đường là tiêu chuẩn, bởi vì muốn kiếm Tần thành vinh dự giá trị, rất khó...

------oOo------

Chương 792: Phạt ngươi quỳ 3 năm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo tâm tình không tính quá tệ.

Chỉ là xoạt vinh dự giá trị mà thôi, đối với hắn mà nói, có gì độ khó?

Hắn nhưng là người mang hệ thống nam nhân!

Vương Bảo tự tin, dùng không được mấy ngày, chính mình lại có thể làm hoàn hồn hào đại lão!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo thần sắc hơi động, lộ ra nụ cười nhạt, ngược lại cũng không vội tìm Tần thành thành chủ đi tới, thực lực đối phương mạnh mẽ, cùng với chính mình tìm hắn, không bằng hắn tìm đến mình, thuận tiện còn có thể kiếm lời một làn sóng tinh luyện giá trị, ân, rất thoải mái mà!

Nhưng mà.

Sau nửa canh giờ.

Đứng nhiệm vụ trong đại sảnh Vương Bảo, vẻ mặt trở nên nghiêm túc!

Hắn sai rồi!

Tần thành thành chủ quá có thể làm thiêu thân.

Vương Bảo từng nghĩ tới dùng luyện đan luyện khí đến kiếm lấy vinh dự giá trị, nhưng là, Tần thành thành chủ dĩ nhiên miễn phí trợ giúp thành trì võ giả luyện đan luyện khí!

Không có sai!

Miễn rất sao phí!

Đồ đáng chết, này một chiêu từ trước đến giờ đều là hắn Bảo gia không có gì bất lợi một chiêu, Tần thành thành chủ đã sớm dùng (khiến) lên.

Ở Tần thành, võ giả căn bản không cần lo lắng tu luyện đan dược không đủ dùng, Tần thành thành chủ dưới trướng có tam đại siêu cấp Đan sư, dùng trợ giúp đến luyện đan, bọn họ chỉ cần ra vật liệu mà thôi!

Binh khí cũng giống như thế!

Càng làm cho Vương Bảo không nói gì chính là, ở vinh dự giá trị nhiệm vụ phòng khách, hết thảy kiếm lấy vinh dự giá trị nhiệm vụ, hầu như đều là một mình vinh dự giá trị, kết nối với song đều cực kỳ ít ỏi, hơn nữa nhiệm vụ đổi mới cực nhanh, cũng không biết có bao nhiêu nhiệm vụ đảng ở chăm chỉ không ngừng xoạt nhiệm vụ!

“”

Vương Bảo kế hoạch lớn trực tiếp chém ngang hông.

Đột nhiên.

Ngay ở Vương Bảo nhận mệnh giống như, chuẩn bị từng cái từng cái cuồng xoạt, trước tiên đem cơm tiền xoạt tới tay thời điểm, nhiệm vụ phía trên đại sảnh màn ánh sáng bên trên, đột nhiên quét mới ra tới một cái trên top nhiệm vụ!

Nhìn nhiệm vụ này, Vương Bảo trước mắt trong nháy mắt lóng lánh!

“Thành chủ thân truyền, chiêu thiếu chủ tư đường tiên sinh, chiến tu không được thấp hơn Chân Thánh cảnh hậu kỳ, có cái khác sở trường cực hạn người, đều có thể báo danh! Đãi ngộ ở vào chức sau nói chuyện!”

Trong lúc nhất thời, nhiệm vụ bên trong đại sảnh võ giả, đều là trở nên hưng phấn!

“Khe nằm, cuối cùng cũng coi như là xuất hiện!”

“Thành chủ lần thứ hai xin mời tư đường tiên sinh, lần trước vẫn là trăm năm trước!”

“Truyền Văn thiếu chủ cực kỳ bất hảo, khụ khụ, hoạt bát hiếu động, hắn tư đường tiên sinh, bị các loại chỉnh, thậm chí không có có chung thân dạy chức, mỗi qua một quãng thời gian, đều sẽ một lần nữa tuyển tư đường tiên sinh!”

“Tuy là như vậy, thiếu chủ tư đường tiên sinh, phúc lợi cực cao, thật nếu như bị thiếu chủ coi trọng, chặc chặc, vậy thì phát đạt!”

“Đáng tiếc a, chiến tu tu vi không thể thấp hơn Chân Thánh cảnh hậu kỳ ai, yêu cầu quá cao!”

“Vậy cũng là thiếu chủ tư đường tiên sinh, tu vi không cao, có thể thành sao?”

“”

Náo nhiệt tiếng bàn luận bên trong, nhiệm vụ đài bị một số võ giả vây quanh, có chút nhưng là phát sinh đưa tin, thông báo một người bạn tiền bối!

Vương Bảo hơi cười, trong lòng vô cùng quyết tâm, nhiệm vụ này, quả thực là rất sao cho hắn lượng thân làm riêng!

Không phải là giáo dục hùng hài tử sao?

Hắn lão Vương biện pháp nhiều chính là!

Huống hồ.

Mượn cơ hội này, phỏng chừng có thể lập tức nhìn thấy Tần thành thành chủ, đến thời điểm cũng là có thể ôn hòa nhã nhặn với hắn thương lượng chuyện!

Thuận lợi nhận nhiệm vụ, Vương Bảo liền rời khỏi nhiệm vụ phòng khách, đi tới phủ thành chủ.

Có điều, đi rồi không bao lâu, phía trước đột nhiên yên tĩnh lại.

Vương Bảo hé mắt, nhận ra được không đúng, phía sau cũng từ từ yên tĩnh lại, bốn phía võ giả, cẩn thận từng li từng tí một trốn ở hai bên, lén lút đánh giá hắn!

Cùng lúc đó, phía trước xuất hiện mười mấy đạo nhân ảnh, một cái trong đó thanh niên chính trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, theo dõi hắn.

Vương Bảo ngừng chân, nhìn thanh niên cười nói, "trong thành không cho phép động thủ đi?"

Thanh niên nghe vậy, trực tiếp bắt đầu cười ha hả, sau đó đi về phía trước mấy bước, đến gần rồi Vương Bảo một ít, liền âm lãnh nói rằng, "tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Vệ Thần, nhân xưng Vệ thiếu, mà ngươi khả năng không biết, ngươi vào thành sử dụng thân phận lệnh chủ nhân, cái kia Thiết Lê, hắn theo ta có đại thù!"

"Tần thành bên trong, là cấm động thủ, nhưng là, chỉ cần trả giá vinh dự giá trị, tất cả, đều không là vấn đề! Ngươi cảm thấy, lấy thân phận của ta, sẽ thiếu này điểm vinh dự giá trị?"

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, tức giận nói, "ngươi cùng Thiết Lê có cừu oán, nào có cùng ta quan hệ?"

Vệ Thần cười to mà lên, "Đương nhiên là có quan hệ, ngươi dùng Thiết Lê thân phận lệnh, cừu hận liền trút đến trên người ngươi, tiểu tử, nói thật cho ngươi biết, hôm nay tới tìm ngươi, không phải vì giết ngươi, mà là muốn thông báo ngươi, từ hiện tại bắt đầu"

"Ngươi muốn thanh nhàn? Đó là đừng hòng! Ngươi muốn toàn lực ứng phó, đi kiếm vinh dự giá trị, các loại kiếm lời được rồi rời thành vinh dự giá trị, ngươi liền cút đi"

“Trong khoảng thời gian này, ta sẽ đúng giờ đánh ngươi một trận, yên tâm, không sẽ đánh chết ngươi, đến ngươi rời đi thành trì, ta tin tưởng ngươi bên trong cừu hận trong lòng, đủ khiến ngươi trả bất cứ giá nào, đi tìm Thiết Lê báo thù!”

Dứt lời.

Vệ Thần lộ ra vẻ đắc ý, cười nói, “ngươi xem, ta này báo thù kế hoạch, làm sao?”

Hắn đem kế hoạch đường đường chính chính nói ra.

Không có một chút nào ẩn giấu.

Nhưng nếu như không phải Vương Bảo, kế hoạch này, đúng là rất tốt, dù cho biết Vệ Thần mưu đồ, biến thành người khác ra khỏi thành sau khi, cũng sẽ đi tìm Thiết Lê báo thù!

Đáng tiếc a!

Hắn đụng tới chính là Vương Bảo!

Nhìn Vệ Thần, Vương Bảo đã phảng phất ở xem một cái di động vinh dự giá trị bảo khố, run giọng nói, “có muốn hay không như thế tàn nhẫn? Ta theo ngươi không thù không oán, tha ta được không?”

Vệ Thần ánh mắt mang theo vẻ lạnh lùng, bỗng nhiên phất tay, “Không được! Thiết Lê đứa kia quá hỗn đản, tiểu tử ngươi liền tự nhận xui xẻo, lên cho ta!”

Ầm!

Đạo đạo nổ vang truyền vang!

Tần thành không hổ là lánh đời trâu bò thành, này Vệ Thần phất tay sau khi, chỉ là ra tay Chân Thánh cảnh cao thủ, thì có đầy đủ ba vị!

Hơn nữa cái khác vĩnh hằng đỉnh cao, này một cỗ sức mạnh, thả ở bên ngoài, đủ để thành lập một cái đại tông!

Mà Tần thành bên trong hư không, đúng là khá là vững chắc, dù cho là Chân Thánh cảnh cao thủ ra tay, cũng chỉ gây nên đạo đạo sóng gợn, trong nháy mắt, Vương Bảo liền bị từng đạo từng đạo nắm bắt sức mạnh mạnh mẽ trấn áp xuống!

Vệ Thần không muốn Vương Bảo mệnh.

Hắn chỉ yêu cầu bắt, trấn áp, khuất phục!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo lộ ra nụ cười nhạt.

Động thủ, vậy thì không thành vấn đề!

Đạp bước!

Tiến lên!

Vương Bảo giống như thức tỉnh Hoang cổ cự thú, khí thế kinh khủng phát động hư không, trong nháy mắt, hướng về hắn nắm bắt mà đến sức mạnh lập tức cuốn ngược, những kia ra tay Chân Thánh cảnh cường giả sắc mặt hoàn toàn thay đổi, con ngươi co rút nhanh, không đợi bọn họ phản ứng lại, Vương Bảo mở bàn tay, nhẹ nhàng quay về hư không ép một chút!

Ầm ầm!

Thiên địa rung động, nương theo đạo đạo nổ vang thanh âm, chuyển trong nháy mắt, Vệ Thần bên người hết thảy cường giả, đều bị mạnh mẽ không cách nào ngang hàng sức mạnh trấn áp ngã xuống đất, thổ huyết liên tục!

Vệ Thần kinh ngạc đến ngây người!

Bốn phía xem trò vui võ giả hít vào một ngụm khí lạnh, toàn bộ đều run rẩy lên!

Giời ạ!

Này dĩ nhiên là cảnh giới như vậy đại lão!

Chân Thánh cảnh đỉnh cao a!

Phản ứng lại, Vệ Thần lập tức nhận sợ, rống to nói, "tiền bối, dừng tay, việc này là ta cân nhắc không chu đáo, ta sai rồi, chúng ta xóa bỏ!"

Vương Bảo khẽ cười một tiếng, dĩ nhiên đứng ở Vệ Thần bên người, quay về Vệ Thần đầu nhẹ nhàng vỗ một cái, Vệ Thần liền cảm giác mình toàn thân xương đều mềm, không tự chủ được ngã quỵ ở mặt đất!

Vệ Thần cố nén thống khổ, gầm nhẹ nói, "tiền bối, gia tổ cũng là Chân Thánh cảnh đỉnh cao, còn xin tiền bối cho gia tổ một bộ mặt!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "mặt mũi? Mặt mũi là chính mình tranh thủ, không phải người khác cho! Tiểu tử, đem vinh dự giá trị giao dịch cho ngươi, ta tha cho ngươi một mạng!"

Vệ Thần ngẩn ngơ, lập tức nói rằng, "tiền bối có chỗ không biết, vinh dự giá trị là không thể giao dịch!"

"Hả?"

Vương Bảo ngẩn ra, tính toán mưu đồ phá, có chút không cao hứng nói, "Ngươi ở đùa ta? Trong thành giao dịch không đều là vinh dự giá trị sao?"

Vệ Thần run giọng nói, "tiền bối, bình thường giao dịch là có thể, thế nhưng, ngài như vậy đánh cướp giao dịch, là không cho phép, bị thành chủ biết, hai phe cũng phải nghiêm trị!"

Vương Bảo phiền muộn!

Còn tưởng rằng là cái di động vinh dự giá trị bảo khố!

Không ngờ như thế!

Một điểm dùng đều rất sao không có a!

Ánh mắt hàn mang lóe lên, Vương Bảo lạnh giọng nói, “nếu không cách nào giao dịch vinh dự giá trị, vậy ta, cần ngươi làm gì?”

A phốc!

Vệ Thần suýt chút nữa thổ huyết, bị sợ vãi tè rồi, câu này lời ra khỏi miệng, bình thường mà nói liền muốn hạ sát thủ a, lúc này mau mau la lên nói, “tiền bối, ta có thể cho tiền bối một ít bảo vật a”

Vừa dứt lời!

Vương Bảo một tay rơi vào hắn thiên linh!

Có điều, Vương Bảo đúng là không làm thịt hắn, chỉ là phong cấm tu vi của hắn, cùng lúc đó, tứ phương hư không cũng bị Vương Bảo lấy bí pháp cầm cố, khóa chặt Vệ Thần, không có hắn cho phép, dù cho là muốn đem Vệ Thần mang đi cũng không được!

Đương nhiên!

Nếu là có người có thể mạnh hơn hắn, đúng là có thể làm được!

Vệ Thần há hốc mồm, sau một khắc, Vương Bảo đã đạp bước rời đi, “Thật rất sao chán, uổng phí lão tử lần này công phu, dạy cho ngươi một bài học, quỳ ba năm đi!”

Vệ Thần càng thêm há hốc mồm!

Khe nằm!!

Quỳ ba năm?

Trước mặt mọi người, nếu như quỳ lên ba năm, lão tử còn có mặt mũi ở Tần thành đi dạo sao? Ta đi đại gia ngươi, báo cái cừu đều có thể gặp được Chân Thánh cảnh đỉnh cao, ta rất sao đây là gặp vận đen tám đời a

------oOo------

Chương 793: 1 xuyến kẹo hồ lô liền thu mua?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vệ Thần chỉ là cái tạp ngư, Vương Bảo xử lý xong liền ném ra sau đầu.

Đi tới phủ thành chủ.

Cùng cửa hộ vệ nói một chút nguyên do, thì có một lão giả mang theo Vương Bảo đi tới trong phủ thành chủ một cái đại viện.

Vào giờ phút này, nơi này đã có không ít người đang đợi.

Nhìn thấy Vương Bảo.

Những người này sắc mặt đều là trở nên quái lạ lên.

Bởi vì Vương Bảo thực sự là quá tuổi trẻ, mà những người khác, trên căn bản đều là ông lão, liền trung niên dáng dấp đều ít ỏi!

Không ít ông lão đều là cười lạnh lên.

Người trẻ tuổi thực sự là không biết trời cao đất rộng.

Cho thiếu chủ làm tư đường tiên sinh, này không phải là một cái dễ dàng làm ra việc xấu, thật rất sao cho rằng tuổi trẻ chính là tư bản a.

Vương Bảo không hề bị lay động, hơi híp mắt bình yên chờ đợi.

Hồi lâu qua đi.

Một cái ông lão mặc áo trắng mang theo mấy người đi tới, trong đại viện trở nên cực kỳ yên tĩnh.

Ông lão mặc áo trắng nhìn chung quanh một tuần, nhạt âm thanh nói, "các ngươi có thể gọi ta Thanh đại nhân, các ngươi là nhóm đầu tiên nhận được nhiệm vụ, chờ tuyển ra thích hợp, sẽ gặp mặt thiếu chủ, nhường thiếu chủ tự mình chọn tuyển!"

"Phía dưới là phân tổ, chiến tu người, ta bên trái đứng thẳng, sở trường người, phía bên phải đứng thẳng!"

Những người khác đều là nhanh chóng lựa chọn lên!

Rất nhanh, liền chia làm hai cái đội ngũ.

Vương Bảo nhưng là chưa động, nhìn ông lão Thanh đại nhân, cười nhạt nói, "Thanh đại nhân, ta nếu là lại là chiến tu, lại là sở trường người, làm sao trạm (đứng)?"

Ông lão Thanh đại nhân hơi nhướng mày, đánh giá Vương Bảo một chút, nhạt âm thanh nói, "vậy trước tiên tuyển chiến tu, cũng có thể tiến hành sở trường người sát hạch!"

Vương Bảo gật gù, đứng ở chiến tu trong đội ngũ.

Chiến tu trong đội ngũ những người khác đều là xì nở nụ cười!

Còn rất sao lại là chiến tu, lại là sở trường người, ngươi rất sao đến cùng xem không thấy nhiệm vụ giới thiệu? Chiến tu tu vi thấp nhất Chân Thánh cảnh hậu kỳ, ngươi này thanh niên, ngươi đạt đến? Đùa ta đây?

Ông lão Thanh đại nhân trầm giọng nói, "chiến tu người tiên khảo hạch, từng cái từng cái đến, hướng về ta ra tay, tu vi cao thấp, ta tự có phán đoán! Cuối cùng chọn lấy ba người đứng đầu, nhường thiếu chủ tuyển!"

Vừa dứt lời.

Chiến tu trong đội ngũ, một cái sát hạch người đứng ra, cùng Thanh đại nhân mặt đối mặt, chắp tay nói, "Thanh đại nhân, đắc tội rồi!"

Nói xong.

Sát hạch người trên người bùng nổ ra một đạo nổ vang, quyền quang lóng lánh, dường như mang theo nhật nguyệt sơn hà lực lượng, sức mạnh kinh khủng giống như có thể đổ nát thế giới, hướng về Thanh đại nhân đánh tới!

Nhưng mà.

Kinh khủng như thế một đòn, ông lão Thanh đại nhân nhưng là hơi cười, chỉ tay một cái, một vệt ánh sáng ấn lấp loé, dễ như ăn cháo liền chặn lại rồi!

Ra tay sát hạch người ngẩn ra, sau đó liền bình tĩnh lại!

Nghe đồn Thanh đại nhân là chỉ đứng sau thành chủ cường giả, quả nhiên không uổng!

Thanh đại nhân ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "không sai, Chân Thánh cảnh hậu kỳ đỉnh cao, ở ta bên trái trạm (đứng) đi!"

"Phải!" Sát hạch người chắp chắp tay, thái độ càng thêm cung kính!

Cái khác sát hạch người dồn dập đứng ra!

Trên căn bản, đều đạt đến Chân Thánh cảnh hậu kỳ!

Cuối cùng, đến phiên Vương Bảo.

Đứng ở Thanh đại nhân đối diện, Vương Bảo mỉm cười nói, "Thanh đại nhân, đả thương ngươi, không thành vấn đề ngươi?"

Thanh đại nhân ngẩn ra.

Còn lại sát hạch người cùng Thanh đại nhân phía sau phủ thành chủ võ giả, nhưng là phẫn nộ lên!

"Hoang đường!"

“Càn rỡ!”

“Còn muốn đả thương Thanh đại nhân? Thanh đại nhân chính là chỉ đứng sau thành chủ siêu cấp cao thủ, thực lực vượt xa Chân Thánh cảnh đỉnh cao, tiểu tử, ngươi đây là muốn chết đây?”

“Hừ, Thanh đại nhân, người này ngông cuồng như thế, kính xin trách phạt!”

Mọi người căm phẫn sục sôi, Thanh đại nhân phản ứng lại, trầm mặc một hồi, vung vung tay, chờ đến âm thanh tiêu diệt, nhạt âm thanh nói, “tiểu tử, thương tổn được ta, không có vấn đề!”

Vương Bảo hé mắt, “Vậy thì phải tội!”

Đạp bước!

Thân như rồng!

Hơi động trong lúc đó, hư không run rẩy lung lay rung, trong nháy mắt, theo Vương Bảo chỉ tay, ở Thanh đại nhân bên người hư không, từng đạo từng đạo phảng phất mạng nhện giống như vết rạn nứt xuất hiện!

Cổ Yêu thiên phú thần thông, thiên băng!

Ong ong ong

Trầm thấp cực kỳ bạo âm vang lên!

Thanh đại nhân sắc mặt hoàn toàn thay đổi, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi, trong lòng kêu to một tiếng khe nằm, lập tức toàn lực ứng phó, hai tay liền mở, từng đạo từng đạo ánh sáng ấn bạo phát, quay chung quanh thân thể một tuần!

Đáng tiếc, theo vết rạn nứt tập kích, quang ấn nhưng là đang không ngừng vỡ tan, khí thế xung kích tứ tán, không ít võ giả đều là không nhịn được lùi về sau, kinh hãi tột đỉnh!

Vương Bảo bĩu môi, lần thứ hai chỉ tay hư không, trong hư không vết rạn nứt lúc này mới từ từ biến mất!

Mà Thanh đại nhân, nhưng là khóe miệng lộ ra một vệt tơ máu, xoa xoa, giật mình cực kỳ nhìn Vương Bảo!

Bầu không khí yên tĩnh lại!

Mọi người nghĩ đến vừa nãy đối với Vương Bảo khinh bỉ, đều là hãi hùng khiếp vía!

Tê liệt a!

Cái tên này dĩ nhiên như vậy trâu bò, thật giống liền Thanh đại nhân đều bị thương?

Có thể làm tổn thương Thanh đại nhân, cái này cần là thực lực ra sao?

Nửa ngày.

Thanh đại nhân trầm giọng nói, "ngươi rất lợi hại! Đạo hữu, xin đợi chốc lát"

Vương Bảo vừa nhìn hắn thái độ, đơn giản liền sở trường sát hạch đều không tham gia.

Thanh đại nhân sát hạch xong sở trường võ giả, phân biệt lấy ba người đứng đầu, tính cả Vương Bảo, tổng cộng sáu cái võ giả, bị hắn dẫn dắt, đi tới nội phủ!

Tần thành thành chủ chỉ có một đứa con trai, hơn nữa, thật giống mẫu thân sinh con tạ thế, vì lẽ đó, thành chủ cực kỳ cưng chiều đứa con trai này!

Thành chủ con trai gọi là Tần Tự Cường!

Một cái tràn ngập chờ mong tên.

Ở bên trong phủ đợi không đại hội, Vương Bảo liền nhìn thấy Tần Tự Cường, nhường hắn bất ngờ chính là, cái này Tần Tự Cường dĩ nhiên chỉ là một đứa bé!

Nhìn qua cũng là mười tuổi dáng vẻ chừng.

Thanh đại nhân trên mặt mang theo nụ cười, đi theo Tần Tự Cường phía sau đi tới, đầu tiên là nhìn Vương Bảo một chút, sau đó mới nhỏ giọng nói, "Thiếu chủ, chiến tu cùng sở trường người đều ở này!"

Tần Tự Cường vòng chéo tay, đúng là rất có uy nghiêm, thế nhưng ánh mắt nhưng là tràn ngập đồng thú!

Con mắt hơi chuyển động, Tần Tự Cường giòn tan nói rằng, "những người khác nói cho ta, ta tư đường tiên sinh muốn lợi hại nhất! Thế nhưng, ta lại không cho là như vậy, ta cảm thấy, ta tư đường tiên sinh, nhất định phải thú vị mới có thể, vì lẽ đó, các ngươi có thể thay phiên đùa ta hài lòng, ai bảo ta vui vẻ nhất, ta liền tuyển ai!"

Ngoại trừ Vương Bảo.

Những võ giả khác đều là hai mặt nhìn nhau!

Đùa hùng hài tử hài lòng? Giời ạ, chúng ta tu luyện không có này một chiêu a!

Tần Tự Cường nhìn lướt qua, phát hiện ngoại trừ Vương Bảo, sắc mặt đều là mang theo phiền muộn, liền bỉu môi nói, "Xem ra lần này vẫn không có có thể làm cho ta vừa ý! Các ngươi liền thử xem cũng không dám sao?"

Có võ giả vừa muốn mở miệng.

Vương Bảo liền híp mắt cười đi ra!

Thanh đại nhân nuốt ngụm nước bọt, nhỏ giọng nói, "Thiếu chủ, vị đạo hữu này thực lực rất mạnh"

Tần Tự Cường trước mắt nhất thời sáng ngời.

Có thể làm cho Thanh gia đánh giá rất mạnh, xem ra là thật sự cường!

Vương Bảo đi tới Tần Tự Cường trước người, cười nhạt nói, “thiếu chủ muốn cho ta đùa ngươi hài lòng, cái này mà, ta còn thực sự không biện pháp gì, có điều, ta có một thứ, lẽ ra có thể nhường thiếu chủ thoả mãn”

Dứt lời.

Vương Bảo xoay tay, một cái kẹo hồ lô xuất hiện!

Đây chính là hệ thống khen thưởng kẹo hồ lô, chỉ có một cái hiệu quả, vậy thì là tăng lên cảm giác thỏa mãn!

Giống như vô bổ đồ chơi, lúc này dùng ra, đúng là vừa vặn thích hợp!

Tần Tự Cường nhìn kẹo hồ lô, có chút ngạc nhiên, có chút chần chờ, đưa tay tiếp nhận, liếc mắt nhìn Thanh đại nhân!

Thanh đại nhân hơi nhướng mày, “Kẹo hồ lô? Này”

Này giới cũng có kẹo hồ lô, Tần thành cũng có, dùng đều là luyện chế tốt linh trân!

Tần Tự Cường cầm kẹo hồ lô, đột nhiên cắn một cái!

Thanh đại nhân theo bản năng sốt sắng lên đến, đây là sợ hạ độc!

Mà sau một khắc, liền nhìn thấy Tần Tự Cường nhai: Nghiền ngẫm mấy lần, đột nhiên ngẩn ngơ, nhắm mắt lại, nửa ngày qua đi, rồi đột nhiên hưng phấn mở mắt ra, cười to nói, “thứ tốt! Ngươi qua ải!”

Thanh đại nhân không nói gì.

Cái khác mấy cái võ giả nhưng là suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!!

Không ngờ như thế như thế đơn giản a!

Chỉ là một chuỗi kẹo hồ lô, liền rất sao đem ngươi cho thu mua?

------oOo------

Chương 794: Ta có thể giúp ngươi độ kiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không ra Vương Bảo dự liệu, rất nhanh thành chủ Tần Hùng liền đơn độc tiếp kiến rồi hắn.

Phủ thành chủ phòng khách.

Tần Hùng bình yên ngồi, chờ đến Vương Bảo đi tới, Tần Hùng hé mắt, nhạt âm thanh nói, "tiểu huynh đệ, tuổi còn trẻ, tu vi cũng không yếu a!"

Trên thực tế.

Hắn là có chút ngạc nhiên.

Thanh đại nhân không nhìn ra Vương Bảo tu vi sâu cạn, hắn vừa nãy dùng mắt thần nhìn một chút, dĩ nhiên cũng nhìn không ra!

Tình huống như thế, ở không hề có một tiếng động kể rõ Vương Bảo chỗ bất phàm!

Vương Bảo tùy ý tìm cái cái ghế ngồi xuống, nghiêm nghị nói, "thành chủ quá khen, so với thành chủ, ta kém xa lắm, từ cửa thành Tần thành hai chữ ta liền có thể thấy được, thành chủ tu vi, thấp nhất cũng phải là Bất Diệt Hồn cảnh a!"

Tần Hùng con mắt chợp mắt càng sâu, trầm mặc không nói.

Hắn không nói lời nào, Vương Bảo cũng không lên tiếng.

Hồi lâu qua đi, Tần Hùng thăm thẳm nói rằng, "ngươi là có mục đích mà đến, muốn làm cái gì?"

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “tiền bối, ta muốn rời đi này giới!”

Tần Hùng từ lâu ở phỏng đoán Vương Bảo mục đích, nghe nói như thế, đúng là gật gật đầu, trên dưới đánh giá Vương Bảo một chút, Tần Hùng thở dài, “Ngươi muốn rời đi? Đáng tiếc, lão phu giúp không được ngươi!”

Vương Bảo cau mày nói, “ngoại giới thịnh truyền, thành chủ có rời đi này giới phương pháp, vì sao giúp không được ta?”

Tần Hùng không khỏi nở nụ cười.

Trầm tư nửa ngày.

Tần Hùng nghiêm túc nói, “Nói thật với ngươi đi, lão phu có tai kiếp, lúc này mới thoát đi Toái Hư Đại Giới, dựa vào dị bảo, ở đây giới trốn! Ngươi muốn rời đi, nhất định phải thông qua lão phu phát hiện nát hư đường nối, đường nối bên trong, nguy cơ vô cùng, dù cho là ta lại trở về, đều là cửu tử nhất sinh, ngươi nói, ta làm sao giúp ngươi? Lại có thêm chính là, lão phu căn bản là không có cách ra khỏi thành a”

Cuối cùng câu nói kia, Tần Hùng trong giọng nói lộ ra một vệt tang thương đáng thương!

Vương Bảo buồn bực nói, “Có thể hay không hỏi một chút, ngươi cái kia tai kiếp, đến cùng là cái gì?”

Tần Hùng nhạt âm thanh nói, “là đạo kiếp!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, dò hỏi, “Ngươi không phải Bất Diệt Hồn cảnh, ngươi là Đạo Kiếp cảnh cao thủ?”

Tần Hùng ngạo nghễ gật gật đầu, sau đó cười nói, “tiểu huynh đệ đúng là kiến thức bao rộng, dĩ nhiên biết Đạo Kiếp cảnh!”

Vương Bảo bĩu môi, con ngươi chuyển động, đột nhiên đứng dậy nói, “ta rõ ràng, tiền bối là độ đạo kiếp thất bại, cho tới không dám lại đi nữa, đúng không?”

Tần Hùng nói rằng, “không sai, ta chính là ba kiếp tu vi, thế nhưng độ tứ kiếp thời điểm, chính là bất đắc dĩ mà thôi, cho tới suýt nữa bỏ mình, cuối cùng bị sư tôn ta cứu, dựa vào dị bảo, trốn ở này giới! Nhưng là, đối với đạo kiếp mà nói, nếu đã bắt đầu độ kiếp, chưa vượt qua, liền sẽ tiếp tục giảm kiếp, ta khoảng cách tự tin độ tứ kiếp, còn có rất dài một khoảng cách, đời này, sợ là đều huyền”

Vương Bảo nở nụ cười!

Đạo kiếp!

Đối với những khác người mà nói, giống như với thiên tai!

Khó có thể chống đối, cửu tử nhất sinh!

Nhưng là.

Đối với Vương Bảo mà nói, đạo kiếp là cái gì?

Vậy thì là trang bức thời khắc!

Ở trong cơ thể hắn, có một cây thông thiên thần mộc mầm cây nhỏ màu vàng hoa nhỏ, từng hấp thu qua Thâu Thiên Đại Đạo Đan mang đến đạo kiếp.

Cái kia quá trình, Vương Bảo đến nay khó quên, thoải mái không muốn.

Nghĩ đến đây, Vương Bảo lập tức quay về Tần Hùng chắp tay nói, “tiền bối, nếu như ta nói, ta có có thể trăm phần trăm vượt qua đạo kiếp biện pháp, ngươi tin sao?”

Tần Hùng ngạc nhiên!

Phản ứng lại, khóe miệng hắn không khỏi co giật lên!

Xem Vương Bảo ánh mắt, liền phảng phất ở xem một kẻ ngu ngốc giống

như!

Trăm phần trăm vượt qua đạo kiếp?

Khe nằm!

Ngươi rất sao đây là thổi cái gì trâu bò ngươi biết không?

Đạo kiếp loại này khủng bố tai kiếp, còn có người có thể trăm phần trăm vượt qua? Đừng rất sao khôi hài, dù cho là mạnh hơn thiên kiêu, cũng chỉ có thể nói, có rất lớn khả năng, vượt qua đạo kiếp, trăm phần trăm vượt qua? Buồn cười đến cực điểm!

"Tiểu huynh đệ, không nên nháo!"

Tần Hùng không nói gì nhìn Vương Bảo, buông tay nói rằng, "loại này thái quá sự tình, ngươi nói cái gì ta cũng sẽ không tin!"

Vương Bảo biết Tần Hùng không tin.

Dù sao này quá phận quá đáng!

Thế nhưng.

Không nói Ngộ Đạo Thụ cây non màu vàng hoa nhỏ, ta nhưng là người mang hệ thống nam nhân, chỉ là đạo kiếp, đó là sự tình sao?

Cau mày, trầm tư, Vương Bảo nghĩ đến một hồi, híp mắt cười nói, "tiền bối, quý công tử thiên phú không tệ, có điều, muốn tu luyện đến Chân Thánh cảnh, sợ là cũng phải mấy ngàn năm chứ?"

Tần Hùng thân là ba kiếp cao thủ, con trai của hắn khởi điểm cực cao, thế nhưng muốn tu luyện đến Chân Thánh cảnh, cũng là rất khó!

Tần Hùng nhạt âm thanh nói, "mấy ngàn năm? Vạn năm có thể đạt đến là

tốt lắm rồi!”

Vương Bảo lộ ra mỉm cười vẻ, nói rằng, “vậy nếu như ta nói, ta có thể làm cho quý công tử, ở trong vòng một ngày, đạt đến Chân Thánh cảnh, không biết ta như làm được, tiền bối sẽ tin ta có thể giúp ngươi trăm phần trăm độ kiếp sao?”

Tần Hùng mộng bức!

Vừa nãy hắn còn chỉ là có chút sững sờ, hiện tại là thật mộng bức!

Trong vòng một ngày.

Nhường con trai của hắn Tần Tự Cường đạt đến Chân Thánh cảnh?

Ta phốc!

Này mẹ nó so với ngươi trăm phần trăm vượt qua đạo kiếp, còn thái quá a!

Không.

Thậm chí không thể nói thái quá!

Là chân thực chân chính không thể!

Chuyện như vậy, nghĩ cũng không dám nghĩ tới, nằm mơ cũng không dám nghĩ!

Nhìn Vương Bảo, Tần Hùng tâm tình có chút không được, bởi vì hắn cảm thấy đến Vương Bảo là ở đùa thủ phát

Ánh mắt có chút không quen, Tần Hùng cười lạnh nói, “tiểu huynh đệ, không muốn quá làm càn, ngươi cảm thấy đùa kiểu này, chơi vui?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Mở lông chuyện cười? Tiền bối, nếu ngươi không tin, chúng ta có thể thử xem, thế nhưng ngươi phải đáp ứng ta, nếu như ta làm được, ngươi liền nghe ta, nhường ta giúp ngươi độ đạo kiếp! Sau

đó, mang ta rời đi này giới, làm sao?”

Tần Hùng trầm mặc nửa ngày, đột nhiên cười nhạo nói, “thôi, ta cho ngươi cơ hội này!”

Vương Bảo có thể làm được hay không?

Tần Hùng đương nhiên sẽ không tin!

Thế nhưng.

Nếu Vương Bảo đều nói như vậy, hắn quyền làm cho Vương Bảo một bộ mặt, Vương Bảo tu vi hắn nhìn không thấu, Tần Hùng cũng không muốn ngày càng rắc rối!

Thanh đại nhân mang theo Tần Tự Cường đi tới phòng khách.

Nhìn thấy Vương Bảo, Tần Tự Cường rất cao hứng, kẹo hồ lô mị lực cao, trực tiếp tù binh Tần Tự Cường.

“Tiền bối, ngươi vậy còn có kẹo hồ lô sao?”

Tần Tự Cường rất là kỳ ký hỏi.

Vương Bảo cười nói, “ta này chuỗi kẹo hồ lô là bí chế, liền như vậy một chuỗi!”

“Như vậy a, quá tiếc nuối!”

Tần Tự Cường rất là phiền muộn!

Tần Hùng ho nhẹ một tiếng, nhạt âm thanh nói, “tiểu huynh đệ, bắt đầu đi, nhường ta xem một chút, cái gì là kỳ tích!”

Dứt lời, Tần Hùng đem Thanh đại nhân gọi đến bên người.

“Gia, đây là muốn”

Thanh đại nhân buồn bực hỏi.

Tần Hùng bĩu môi nói, “nhìn chính là!”

Mà Vương Bảo, nhưng là vòng quanh Tần Tự Cường quay một vòng!

Cuối cùng ở Tần Tự Cường phía sau dừng lại, đối mặt Tần Hùng cùng Thanh đại nhân, trầm giọng nói, “ta cách thức, khá là thần kỳ, mong rằng hai vị sau đó, không muốn quá kích động!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo liền trực tiếp ở Tần Tự Cường trên bả vai vỗ một cái!

Tinh luyện tu vi!

Sau một khắc, Tần Tự Cường trong cơ thể, truyền tới một đạo trầm thấp ong ong, từng đạo từng đạo sau khi đột phá khí thế, cũng không tự chủ được dâng lên!

Tần Hùng bỗng cảm thấy phấn chấn, ánh mắt lập loè tinh mang.

Đơn giản như vậy, liền đột phá một giai?

Nhưng mà.

Theo Vương Bảo lần thứ hai vỗ một cái, Tần Tự Cường trong cơ thể, lần thứ hai truyền ra ong ong cùng sau khi đột phá khí thế.

Tần Hùng ngơ ngác biến sắc!

Chỉ là, không chờ hắn phản ứng lại, liên tiếp không ngừng đột phá khí thế, bạo phát mà lên

Đạo kiếp ba cảnh cường giả Tần Hùng, suýt nữa quỳ

------oOo------

Chương 795: Ta lái xe tặc ổn, yên tâm đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Hùng thân là đạo kiếp ba cảnh cường giả, cái gì tình cảnh không trải qua?

Thế nhưng trước mắt loại tình cảnh này, Tần Hùng dám xin thề, quả thực là vô tiền khoáng hậu, thiên cổ cổ nhân, sau này không còn ai!

Nhi tử Tần Tự Cường sắc mặt đó là tỉnh tỉnh, thật giống đột phá, căn bản không phải hắn giống như, nhưng mà tu vi của hắn, nhưng ở tăng lên điên cuồng bên trong!

Phốc phốc phốc phốc

Liên tiếp không ngừng tăng lên bên trong, Tần Tự Cường đã tăng lên tới Phong Vương Cấp Bất Hủ!

Mà này, mới qua đi bao lâu?

Trăm hơi thở thời gian đều mẹ nó không có a!

Lúc trước không có nhiều tin.

Hiện tại Tần Hùng thì có nhiều chấn động!

Người hầu Thanh đại nhân càng là đầy đầu đều là dấu chấm hỏi, như ở trong mơ, hai con mắt một mảnh mờ mịt, vẫn chưa tỉnh lại!

Đột nhiên!

Vương Bảo dừng tay!

Nhìn về phía Tần Hùng, Vương Bảo hơi cười, nói rằng, “tiền bối, quý công tử thiên phú vẫn là vô cùng tốt, Chân Thánh cảnh, xong rồi!”

Tần Hùng đờ ra!

Nửa ngày không phản ứng lại!

Hồi lâu qua đi, Tần Hùng thân thể mới đột nhiên run run một cái, khó mà tin nổi nhìn Vương Bảo một chút, sau đó, cấp tốc kiểm tra Tần Tự Cường!

Dốc lòng kiểm tra một lần!

Tần Hùng chân tâm cho Vương Bảo quỳ!

Tê liệt a!

Đây là thật sự a!

Không phải đùa giỡn a!

Không phải ảo giác a!

Cũng không có cái gì di chứng về sau cái gì a!

Nhi tử Tần Tự Cường, đúng là tăng lên tới Chân Thánh cảnh sơ kỳ, này giời ạ nếu như truyền đi, sợ là có thể hù chết nát hư bên trong một ít lão quái vật!

Thật đáng sợ!

Đây là thủ đoạn gì? Kinh thế tuyệt luân!

Không thể tưởng tượng nổi!

Trong lúc nhất thời, Tần Hùng nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, phát sinh biến hóa to lớn!

Trước, Tần Hùng chỉ là coi trọng.

Hiện tại, nhưng là kính ý cùng kiêng kỵ!

Hắn không thể nào tưởng tượng được, Vương Bảo là làm sao làm được, thế nhưng Tần Hùng tự tin, loại thủ đoạn này, dù cho là Thiên Quân đại nhân đều không làm được!

"Nhi tử, ngươi trước tiên cùng Thanh lão đi ra ngoài!"

Tần Hùng hít vào một ngụm khí lạnh, phân phó nói!

Thanh đại nhân ngơ ngác liếc mắt nhìn Vương Bảo, lúc này mới đem có chút mơ hồ Tần Tự Cường dẫn theo đi ra ngoài, tiểu tử này, sợ là hiện tại vẫn chưa thể rõ ràng, chính mình hiện tại đã là Chân Thánh cảnh đại lão!

Vương Bảo mặt mỉm cười nhìn Tần Hùng.

Đem Tần Tự Cường tu vi tinh luyện đến Chân Thánh cảnh, Vương Bảo tiêu tốn không ít tinh luyện giá trị, thế nhưng, còn ở có thể tiếp thu bên trong phạm vi.

Tần Hùng cùng Vương Bảo đối diện, thần sắc phức tạp cực kỳ!

Hắn chứng kiến một cái kỳ tích!

Dù cho cái này kỳ tích, quá mức khó mà tin nổi, thế nhưng, hắn không thể không tin!

Nửa ngày qua đi.

Tần Hùng ánh mắt chớp qua giãy dụa, do dự, kiên quyết, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "ngươi thật có thể nhường ta trăm phần trăm vượt qua đạo kiếp?"

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Trăm phần trăm! Hơn nữa một điểm tổn thương đều không có!"

Tần Hùng nội tâm, từ từ phấn chấn lên!

Sáng tạo kỳ tích người, luôn có thể tăng lên tự tin!

So với độ đạo kiếp, con trai của chính mình tăng lên tới Chân Thánh cảnh, độ khó càng cao hơn, mà Vương Bảo, cũng làm được!

Nhắm mắt lại lần thứ hai do dự một chút, Tần Hùng ánh mắt mang theo tinh mang, thấp quát, "Lão phu ở đây thành cũng ngột ngạt đủ lâu, đời này sợ là đều khó mà ra khỏi thành, nếu nhìn thấy hi vọng, lão phu, thử một lần lại có làm sao"

Dứt lời.

Tần Hùng bỗng nhiên cắn răng, nói rằng, "tiểu huynh đệ, tất cả liền giao cho ngươi, sau khi chuyện thành công, lão phu nhất định đem ngươi bình yên mang tới Toái Hư Đại Giới!"

Vương Bảo mở cờ trong bụng, chắp tay nói, "tiền bối, có ta ở, ngươi liền thả một vạn cái tâm đi, chúng ta hiện tại liền đi?"

Tần Hùng gật gật đầu!

Hắn cũng không muốn chờ lâu, bởi vì hắn sợ chính mình sẽ lùi bước!

Vương Bảo cùng Tần Hùng cùng đi ra thành thời điểm.

Đúng là phát sinh một cái khúc nhạc dạo ngắn!

Vệ Thần gia gia hắn Vệ Hàn mang người tìm đến rồi!

Nhìn thấy Vương Bảo, Vệ Hàn nét mặt già nua đã là nộ không thể nhẫn nhịn, đầu tiên là thấp giọng chửi bới một câu hỗn đản, sau đó liền bắt đầu cùng Tần Hùng kêu oan, "Thành chủ, người này gan to bằng trời, đem ta tôn Vệ Thần cầm cố ở trong thành quỳ, đến hiện tại đều không thể thoát ly cầm cố, kính xin thành chủ vì là lão hủ làm chủ!"

Vương Bảo cười không nói!

Chuyện như vậy, tin tưởng Tần Hùng sẽ cho hắn một cái thoả mãn bàn giao!

Tần Hùng đứng ra, mặt không hề cảm xúc nhìn Vệ Hàn, thăm thẳm nói rằng, “hiện tại, lập tức, lập tức, cho lão phu cút đi, rời đi Tần thành!”

Vệ Hàn một mặt mộng bức!

Cái khác Vệ gia cao thủ, cũng là ngây người như phỗng!

Khe nằm!

Thành chủ nhường rời đi Tần thành?

Này mẹ nó là chuyện ra sao?

Nếu như nói rời đi Tần thành tiêu tốn vinh dự giá trị, bọn họ đương nhiên là có, thế nhưng

Vệ Hàn không muốn rời đi!

Bởi vì Tần thành, nhưng là có đột phá Chân Thánh cảnh phá cảnh phương pháp!

Ở này ngoại giới, phỏng chừng cả đời cũng là như vậy!

Ánh mắt mang theo uất ức, Vệ Hàn run giọng nói, “thành chủ, lão hủ có thể hỏi một chút, vì sao sao?”

Tần Hùng nhạt âm thanh nói, “vị này Vô Địch tiểu huynh đệ, cùng ta tính nết hợp nhau, ta nguyện cùng với kết làm khác họ huynh đệ, nên làm như thế nào, ngươi rõ ràng?”

Vệ Hàn há hốc mồm!

Nửa ngày, hắn phản ứng lại, sắc mặt tái nhợt chắp tay nói, “lão hủ rõ ràng!”

“Hừ!”

Tần Hùng hừ lạnh một tiếng, đạp bước rời đi!

Vương Bảo quay về Vệ Hàn buông tay, nói rằng, “cần gì chứ, ngươi nói ngươi cần gì chứ?”

Vệ Hàn thổ huyết!

Nhìn Vương Bảo vòng chéo tay rời đi, trong lòng có 10 triệu cái uất ức, nhưng là, nhưng cũng chỉ có thể nhẫn nhịn, gắt gao cắn răng, hồn bay phách lạc!

Đứng ở cửa thành ra!

Tần Hùng hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn về phía Vương Bảo, “Tiểu huynh đệ, ngươi thật sự có tuyệt đối nắm?”

Vương Bảo phiền muộn nói, “lão ca, ngươi đều hỏi ta mười lần!”

Tần Hùng có chút phẫn nộ sờ sờ mũi!

Hắn cũng biết mình dông dài, thế nhưng, hắn là thật sự sợ a!

Lần này độ kiếp, hắn chẳng khác nào để lên hết thảy, thất bại, “thân tử đạo tiêu”!

Muốn dựa vào dị bảo trốn, đều không làm được!

Tần Hùng đã lo liệu xong hậu sự, nên dặn, đều dặn, yên tĩnh nửa ngày, Tần Hùng nghiêm túc nói, “Vậy liền bắt đầu đi! Ta muốn đi ra ngoài!”

Một bước!

Hai bước!

Ba bước!

Nửa ngày.

Tần Hùng bước ra Tần thành xa mấy chục bước!

Cũng nhưng vào lúc này!

Phía chân trời ầm ầm biến sắc, vạn dặm hải vực, trong nháy mắt rơi vào đến yên tĩnh không hề có một tiếng động trạng thái, cùng lúc đó, trên bầu trời, từng đạo từng đạo Thiên hỏa lưu tương giống như khủng bố đỏ rực chất lỏng, ở trong hư không lăn lộn, nặn hình, từ từ hình thành một thanh khổng lồ dài vạn trượng thương (súng)!

Lớn vô cùng thiên địa cự thương, nhắm thẳng vào Tần Hùng!

Tần Hùng trong nháy mắt liền hàn ý đột ngột sinh ra!

Hắn vốn là không tới độ kiếp cửa hạm, là cứng rắn độ kiếp, nếu không là hắn sư tôn hỗ trợ, hắn đã sớm chết thấu!

Lúc này lại nhìn tứ kiếp đạo kiếp, Tần Hùng dĩ vãng hoảng sợ, tràn ngập trong lòng, theo bản năng nhìn Vương Bảo một chút!

Sau đó, Tần Hùng suýt chút nữa thổ huyết.

Nhìn đi tới bên cạnh mình Vương Bảo, Tần Hùng ngây người như phỗng, phản ứng lại, run giọng nói, “tiểu huynh đệ, ngươi muốn làm gì?”

Vương Bảo kinh ngạc nói, “giúp ngươi độ kiếp a!”

Tần Hùng càng thêm mộng bức!

Đại gia ngươi!

Giúp ta độ kiếp?

Khe nằm, đây chính là ta đạo kiếp!

Ngươi giúp ta độ cộng lông a!

Ngươi này vừa qua đến, đạo kiếp nhưng là đem ngươi cũng coi như đi vào, đến thời điểm càng thêm khủng bố!

“Ngươi ngươi ngươi”

Tần Hùng tức nói không ra lời, hắn cảm giác mình lần này khả năng bị Vương Bảo bẫy chết!

Vương Bảo nhưng là hơi cười, vỗ vỗ Tần Hùng vai, sau đó, trực tiếp một cái đạp bước, đứng ở Tần Hùng trước người, thoáng tăng lên một hồi độ cao, quay đầu quay về Tần Hùng thử nhe răng, cười nói, “lão ca yên tâm, ta nhưng là lão tài xế, lái xe tặc lông gà ổn, ngươi liền kiên trì chờ lên cấp đi!”

Tần Hùng suýt nữa lệ rơi đầy mặt

------oOo------

Chương 796: Sau đó chính là anh em ruột!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Hùng tức giận!

Khe nằm!

Còn trăm phần trăm vượt qua đạo kiếp đây?

Ngươi rất sao liền đạo kiếp quy tắc đều không rõ ràng chứ?

Lái xe tặc ổn?

Ta phi!

Này vừa lên đến liền rất sao muốn lật xe, ta tin ngươi quỷ a!

Nhịn xuống muốn phun đi ra ba ngàn giọt lệ châu, Tần Hùng gầm nhẹ nói, "tiểu tử, ngươi xác định ngươi không phải ở hố ta?"

Phía chân trời cái kia lớn vô cùng Thiên hỏa lưu tương biến thành cự thương thình lình xuất hiện đạo đạo ánh vàng!

Tần Hùng biết, đây là đạo kiếp cảm ứng được ứng kiếp người bên cạnh có những người khác ở, vì lẽ đó uy lực tăng lên!

Vào giờ phút này, hắn dù cho đem Vương Bảo ném đi, đều là vô dụng!

Không chiêu a!

Chỉ có thể tin Vương Bảo!

Thế nhưng hắn vẫn là nghĩ xác nhận một hồi, dù cho cuối cùng chết ở đạo

kiếp bên dưới, hắn cũng không muốn uất ức hàm oan mà kết thúc!

Mà Vương Bảo.

Nhưng là quay đầu liếc Tần Hùng một chút, liền cười híp mắt nói rằng, “yên tâm đi, hết thảy đều ở khống chế bên trong phạm vi, có ta ở, trời sập xuống, đều không phải sự tình!”

Tần Hùng vẻ mặt thẫn thờ!

Đúng không?

Trời sập ngươi đều có thể đỉnh lên đúng không?

Ha ha ha.

Lão tử thực sự là tin ngươi trâu bò a!

Nhắm mắt lại, Tần Hùng nhận mệnh, trốn không chỗ có thể trốn, dù cho trở về thành, dị bảo đều không thể ngăn cản lần này đạo kiếp!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo con ngươi nhìn chằm chằm to lớn đỏ rực cự thương, đầu óc nơi sâu xa, Ngộ Đạo Thụ biến thành màu vàng mầm cây nhỏ dĩ nhiên hưng phấn chập chờn lên!

Nồng nặc khát vọng, từ màu vàng mầm cây nhỏ bên trong truyền ra!

Mắt thấy cháy Kurenai (đỏ) cự thương chỉ là ở nơi đó trang bức không động thủ, Vương Bảo không kịp đợi!

Hắn thình lình thân thể bay lên không, hóa thành một đạo tàn ảnh, giống như một con chịu chết bướm đêm, chạy đỏ rực cự thương vọt tới!

Lần này động tác, nhường Tần Hùng mở mắt ra, liếc mắt nhìn, trố mắt ngoác mồm!

Má ơi!

Điên rồi điên rồi điên rồi sao?

Này mẹ nó tuyệt bức là điên rồi sao?

Dĩ nhiên chạy đạo kiếp liền đi tới? Ngươi rất sao đã vậy còn quá có gan? Tiểu tử a, ta coi thường ngươi, ngươi là thật trâu bò a, ngươi dù cho là chết rồi, ngươi cũng là nhất trâu bò, chuyện như vậy phỏng chừng Thiên Quân đại nhân cũng không dám làm!

Cả người run cầm cập một hồi, Tần Hùng đột nhiên bình tĩnh lại!

Hắn tự cảm giác thập tử vô sinh, đã thấy ra, cũng là ung dung, trốn nhiều năm như vậy, hắn kỳ thực cũng là chịu đủ lắm rồi, nếu không là nhi tử quan hệ, Tần Hùng có lẽ sẽ càng thêm bằng phẳng!

Cũng nhưng vào lúc này!

Trên hư không mới, cái kia màu đỏ rực dài mây nơi sâu xa, truyền ra đạo đạo trầm thấp ong ong, sau một khắc, đỏ rực cự thương giống như trời nghiêng, trong chớp mắt, hướng về Vương Bảo trấn áp mà xuống!

Động tác nhìn như chầm chậm, thế nhưng, mỗi một lần ép xuống, cũng không biết bao nhiêu dặm địa!

Vương Bảo trên không trung chạy toán loạn vui vẻ.

Sau đó.

Ở Tần Hùng mộng bức trong thần sắc.

Vương Bảo mở ra hai tay, trong miệng phát sinh một đạo thoải mái kêu to, “Đến nha, khoái hoạt nha”

A phốc!

Tần Hùng suýt chút nữa thổ huyết!

Cùng lúc đó.

Đỏ rực cự thương, dĩ nhiên cùng Vương Bảo cách nhau không đủ ba thước!

Thế nhưng trong giây lát này, Vương Bảo đầu óc nơi sâu xa Ngộ Đạo Thụ nhưng giống như phá tan rồi Vương Bảo thiên linh, phát sinh một đạo khó có thể nói nên lời sức hút, ẩn chứa không cách nào hình dung khủng bố quy tắc, hạ xuống đỏ rực cự thương bên trên thời điểm

Nguyên bản khí thế bàng bạc đỏ rực cự thương, phát sinh một đạo kinh thiên động địa bạo âm, sau một khắc, ầm ầm phá toái, một lần nữa hóa thành Thiên hỏa lưu tương giống như chất lỏng, theo Vương Bảo đỉnh đầu, nối đuôi nhau mà vào!

Ngộ Đạo Thụ biến thành màu vàng mầm cây nhỏ, ở khỏe mạnh trưởng thành!

Cái kia sợi hưng phấn kính, quả thực quá này lớp vỏ!

Đồng dạng này lớp vỏ hỏng rồi, còn có Vương Bảo!

Màu vàng mầm cây nhỏ tuy rằng hấp thu đạo kiếp lực lượng, thế nhưng, tàn dư đi ra bộ phận, Vương Bảo cũng là ở tận lực tranh thủ, trải qua màu vàng mầm cây nhỏ chuyển hóa, đạo kiếp lực lượng cực kỳ bằng phẳng, bị Vương Bảo hấp thu, thoải mái Vương Bảo thân thể, huyết xương, hồn phách, toàn thân các nơi, đều phảng phất tắm rửa ở suối nước nóng bên trong, thoải mái không muốn!

Hấp thu đạo kiếp!

Tình cảnh này!

Biết bao kinh sợ!

Đối với nát hư bên trong rất nhiều cường giả mà nói, đạo kiếp chính là Thiên Đạo dao cầu, chính là cửu tử nhất sinh đại tai nạn!

Chưa từng sẽ có, hấp thu đạo kiếp một màn từng xuất hiện?

Tần Hùng triệt để chấn động, khắp toàn thân run rẩy, hai con mắt phình, phảng phất cóc như thế, hắn nhưng là ba kiếp cường giả, hắn từng vượt qua ba lần đạo kiếp, mỗi một lần hắn đều là mấp mé ở giữa bờ vực sinh tử!

Vừa mới hơi mất tập trung, chính mình mạng nhỏ liền ném vào rồi!

Nhưng mà hiện tại!

Nhìn Vương Bảo hấp thu đạo kiếp, Tần Hùng cực kỳ mờ mịt!

Trong thiên địa này!

Dĩ nhiên có người có thể như thế trâu bò?

Này mẹ nó tính cái gì?

Tình cảnh này nếu là ở Toái Hư Đại Giới, tự mình nói đi ra ngoài, người khác có thể hay không đạp chính mình một cước, lớn chửi mình một tiếng sát bút (ngu ngốc)?

Nhưng là.

Này đều là thật sự a!

Phát sinh ở chính mình dưới mí mắt!

“Hấp thu”

Tần Hùng lệ rơi đầy mặt!

Trong nháy mắt, sinh cơ trở về!

Vương Bảo nói có thể trăm phần trăm giúp hắn vượt qua đạo kiếp, hắn nửa tin nửa ngờ, Vương Bảo tới cùng hắn đồng thời độ kiếp, hắn vạn niệm đều diệt, Vương Bảo lúc này dĩ nhiên đem khủng bố đạo kiếp cho hấp thu, hắn Tần Hùng đầy máu sống lại!

"Tiểu huynh đệ, khá lắm!"

Tần Hùng không thể nào hiểu được Vương Bảo là làm sao làm được!

Thế nhưng.

Hắn cực kỳ hưng phấn, kích động đến cực điểm, sống sót sau tai nạn vui sướng, nhường hắn bắt đầu giơ chân cho Vương Bảo cố lên!

Vương Bảo hồn nhiên không để ý, không có nhị tâm, toàn lực hấp thu đạo kiếp, cùng trước trước đây, Ngộ Đạo Thụ màu vàng mầm cây nhỏ chiếm lấy đầu to, cho hắn chỉ là một phần rất nhỏ!

Thế nhưng.

Này đã cho Vương Bảo mang đến chỗ tốt rất lớn!

Tu vi tuy rằng không hề tăng lên, thế nhưng hắn gốc gác càng thêm khủng bố, đối với đại đạo cảm ngộ, tăng cường nhanh chóng, loại này chỗ tốt, đến hiện tại còn không rõ hiện ra, thế nhưng chờ đến Vương Bảo đạt đến Đạo Kiếp cảnh giới, liền sẽ lập tức hiển lộ ra!

Tần Hùng đạo kiếp, chính là đệ tứ kiếp, có điều đạo kiếp biến hóa vô cùng, đầy đủ hóa thành mười mấy đạo công kích giáng lâm mà đến!

Đáng tiếc!

Bất kể là cái gì đạo kiếp công kích, bản chất là, đều là đại đạo bản nguyên chuyển hóa, đối với Ngộ Đạo Thụ mà nói, đại đạo bản nguyên hãy cùng phân hóa học như thế.

Nửa canh giờ qua đi!

Phía chân trời khôi phục lại bình thường trạng thái!

Vương Bảo hấp thu xong cuối cùng một tia đạo kiếp lực lượng, chỉ cảm giác cơ thể chính mình phảng phất trải qua một hồi lột xác, sức mạnh càng mạnh hơn, thần hồn cũng càng thêm viên mãn, hồn lực vô tận, mà Ngộ Đạo Thụ đã chính thức trưởng thành, hóa thành một cây chân chính Ngộ Đạo Thụ!

Vương Bảo cảm ứng một hồi, Ngộ Đạo Thụ không chút nào chim hắn, cũng không có sẽ ở ý!

Mở hai con mắt.

Vương Bảo liếc mắt nhìn bầu trời, đưa tay duỗi người, sau đó cúi người mà xuống, trở lại Tần Hùng bên người!

"Lão ca, tứ kiếp đã qua, cảm giác thế nào?"

Tần Hùng đỏ mặt, bốn lần đạo kiếp qua đi, trong người hắn, cũng phát sinh khó có thể nói nên lời biến hóa, chỗ tốt vô cùng!

Miễn cưỡng mở mắt ra, Tần Hùng quay về Vương Bảo giơ ngón tay cái lên, run giọng nói, "tiểu huynh đệ, cái gì cũng đừng nói, sau đó ngươi chính là ta anh em ruột, đại đạo trên đường, có ngươi trông nom, ta Thiên Quân có hi vọng!"

Vương Bảo cười ha ha.

Nhìn một lần nữa nhắm mắt củng cố tu vi Tần Hùng, Vương Bảo sờ sờ cằm, đối với mình Toái Hư Đại Giới hành trình, càng thêm chờ mong

------oOo------

Chương 797: Các ngươi chẳng mấy chốc sẽ hối hận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khoảng cách Tần Thành cách đó không xa một vùng biển!

Nơi này bị hải vực võ giả coi là cấm khu, dù cho là tới gần cũng không dám, một đạo không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung to lớn vòng xoáy đường nối ở hải vực trên không xoay quanh, toả ra khí thế kinh khủng!

Tần Thành mang theo nhi tử Tần Tự Cường, cùng với Vương Bảo, xuất hiện ở nơi này!

Tần Hùng nhìn đường nối, rất là kích động nói, "Lão phu vạn vạn không ngờ tới, vẫn còn có trở về một ngày! Cái lối đi này liên thông Toái Hư Đại Giới, qua lại một lần, sẽ biến mất, Vô Địch lão đệ, sau đó sau khi thông qua, chúng ta sẽ phân tán ra, ngươi như có khó, có thể đưa tin cho ta, ta sẽ lập tức chạy tới!"

Vương Bảo gật gật đầu!

Tần Hùng hít sâu một hơi, ngập trời lực lượng cuốn sạch lấy Tần Tự Cường cùng Vương Bảo, nhảy vào trong thông đạo!

Vốn là lấy Tần Hùng ba kiếp cảnh tu vi, xuyên qua đường nối cũng là cửu tử nhất sinh, thế nhưng bây giờ độ kiếp thành công, tứ kiếp tiến vào đường nối, liền đơn giản nhiều!

Dần dần, đường nối phía trước xuất hiện một đạo mắt trần có thể thấy xa lạ, Tần Hùng thấp quát, "Đến! Nhi tử, đến Toái Hư Đại Giới, lập tức đi tìm cha, Vô Địch lão đệ, ngươi như muốn tìm ta, cũng có thể đi Thiên Đao Sơn tìm ta!"

Vừa dứt lời!

Vương Bảo ba người xuyên qua xa lạ!

Trước mắt như khói như huyễn, Vương Bảo khi mở mắt ra, thình lình phát hiện mình dĩ nhiên là từ trời cao rơi rụng!

Tu vi hơi động, giữ vững thân thể, Vương Bảo vừa mới chuẩn bị nhìn một chút bốn phía, sau một khắc, trong hư không truyền đến một đạo không cách nào chống lại khủng bố áp lực, trong nháy mắt liền đem Vương Bảo giảm xuống tốc độ tăng cao mấy trăm lần!

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, Vương Bảo va tiến vào mặt đất bên trong!

Sắc mặt có chút âm trầm, Vương Bảo từ đập ra đến trong hố lớn bò lên, liền cảm ứng được từng đạo từng đạo các loại tâm tình tầm mắt ở nhìn mình chằm chằm!

"Chặc chặc, nơi nào đến ngu xuẩn, Kiếm Thần Sơn sát hạch, dĩ nhiên cũng dám lên không? Này không phải muốn ăn đòn sao?"

"Chớ để ý hắn, tạp ngư mà thôi!"

"Mau nhìn, cái kia hình như là tứ thánh tử một trong Trần Tự Phàm chứ? Hắn đều đang đến rồi, lấy Trần gia gốc gác, cũng sẽ để ý Kiếm Thần Sơn thân phận?"

"Ngươi biết cái gì, như Trần Tự Phàm bực này thiên kiêu, ở Toái Hư 18 vực, tự nhiên là gốc gác càng đủ càng tốt, có thể gia nhập Kiếm Thần Sơn, hắn ở Kiếm vực địa vị càng cao hơn!"

Bốn phía truyền đến thấp giọng nghị luận, bầu không khí khá là làm ồn!

Vương Bảo nhìn chung quanh một tuần, tối om om tất cả đều là người, mà ở phía trước, nhưng là một toà khổng lồ khủng bố treo lơ lửng giữa trời thành, ở thành trì trung ương, là một cái thông thiên cự kiếm, có đạo đạo thiên lộ từ treo lơ lửng giữa trời thành rơi ở mặt đất lên, phía trước chỗ không xa, nhưng là từng cái từng cái kiếm hình thạch bia!

Một người thanh niên, bên người cường giả vờn quanh, đạp không mà đến, rơi ở phía xa, vẻ mặt ngạo nghễ!

Rất nhiều người đều đối với hắn tìm đến phía kính nể ước ao tầm mắt, cái này nên chính là mọi người trong miệng tứ thánh tử một trong Trần Tự Phàm!

Vào giờ phút này, đã không người lại quan tâm Vương Bảo.

Vương Bảo vỗ vỗ bụi đất trên người, nhìn treo lơ lửng giữa trời thành, hồi ức Tần Hùng cho hắn nát hư giới thiệu!

Toái Hư 36 vực!

18 thượng vực!

18 hạ vực!

Mà Kiếm vực, Kiếm Thần Sơn, hẳn là 18 hạ vực một trong!

Nghĩ đến Kiếm vực bên trong giới thiệu, Vương Bảo hé mắt, đúng là nở nụ cười!

Làm đến sớm không bằng đến đúng lúc!

Này Kiếm Thần Sơn ở Kiếm vực bên trong, địa vị cao cả.

Kiếm vực bên trong, kiếm tu chiếm cứ bảy, tám phần mười, chính là kiếm tu Thánh địa!

Lúc này Kiếm Thần Sơn đang tiến hành sát hạch, bái vào Kiếm Thần Sơn, đúng là một cái lựa chọn tốt!

Đột nhiên.

Từ đằng xa kiếm hình thạch bia bên dưới, mấy cái ông lão đạp không đi tới,

bước lên một tòa đài cao, ông lão dẫn đầu thân mang tử y, khí thế hơi động, hư không phảng phất ngưng tụ, kinh sợ mọi người hô hấp dừng lại, lộ ra nồng nặc kính ý!

Ông lão mặc áo tím nhạt âm thanh nói, "lão phu Tử Long, Kiếm Thần Sơn trưởng lão, lần này bản tông sát hạch, liền do ta Tử Long đến chủ trì!"

"Bọn ngươi hiện tại có thể tiến vào rừng kiếm, có thể thông qua rừng kiếm người, liền coi như là qua cửa thứ nhất!"

Dứt lời!

Ông lão mặc áo tím nhìn về phía mười mấy cái thanh niên, những này thanh niên đều là Kiếm Thần Sơn đệ tử, sắc mặt kiêu căng, xếp thành một loạt, trăm miệng một lời nói rằng, "nghiệm minh chính bản thân, có thể vào rừng kiếm, bắt đầu đi!"

Rất nhiều võ giả chuyển động.

Dồn dập lấy ra một khối kiếm hình lệnh bài, lần lượt có thứ tự từ rất nhiều thanh niên bên người đi qua!

Vương Bảo hơi nhướng mày, suy nghĩ một chút, cũng không lộn xộn, hồi lâu qua đi, đến phiên Vương Bảo, cái kia Kiếm Thần Sơn thanh niên đột nhiên ngăn cản Vương Bảo, thấp quát, "Tiến cử lệnh đây?"

Vương Bảo nói rằng, "ta không có!"

Thanh niên rõ ràng ngẩn ngơ, phản ứng lại, lạnh quát, "Không có tiến cử lệnh, ngươi tới làm cái gì? Mau cút!"

Vương Bảo tâm tình trong nháy mắt gay go, hé mắt, nhạt âm thanh nói, "ta ở kiếm đạo, thiên phú kỳ cao, có thể nhận lấy ta, có thể là phúc khí của các ngươi!"

Này vừa nói, bốn phía đầu tiên là yên tĩnh một hồi, tiếp theo liền làm ồn lúc đầu phát

“Cười chết ta rồi!”

“Gia nhập Kiếm Thần Sơn, ngươi Kiếm Thần Sơn phúc khí? Ngươi coi mình là ai vậy? Tứ thánh tử sao?”

“Dù cho là tứ thánh tử, cũng phải đối với Kiếm Thần Sơn ôm ấp kính nể!”

“Tiểu tử này thật giống chính là vừa nãy từ trên trời giáng xuống cái kia, ta liền nói, này đầu óc tuyệt bức tú đùa!”

Như vậy làm ồn, dẫn tới trên đài cao Tử Long các loại Kiếm Thần Sơn cao tầng đặc biệt bất mãn!

Tử Long ánh mắt nhìn về phía nơi này, thấp quát, “Yên lặng!”

Mọi người yên tĩnh lại!

Tử Long liếc Vương Bảo một chút, nhạt âm thanh nói, “tiểu tử, không có tiến cử lệnh, liền trở về đi thôi, ta Kiếm Thần Sơn, không chiêu thu không có tư cách rác rưởi!”

Vương Bảo cau mày, nói rằng, “ta chỉ là không có tiến cử lệnh, các ngươi liền nhường ta thử xem cũng không được?”

Tử Long chưa mở miệng, ở Vương Bảo bên cạnh người một đội ngũ bên trong, cái kia tứ thánh tử một trong Trần Tự Phàm nhưng là lạnh lùng nói rằng, “ngu xuẩn, Kiếm Thần Sơn sát hạch, cỡ nào tôn quý, ngươi không có tiến cử lệnh, liền đại biểu không có thông qua Kiếm Thần Sơn đạo thứ nhất sơ tuyển, nhường ngươi tiếp tục, giống như là coi Kiếm Thần Sơn quy củ như không!”

“Mau cút đi, chớ có quấy rối!”

Vương Bảo nhìn về phía Trần Tự Phàm, cười híp mắt nói, “Trần Tự Phàm, tứ thánh tử một trong đúng không?”

Trần Tự Phàm lạnh giọng nói, “biết là ta, còn không mau cút đi? Như ngươi bực này lưu manh, ở bên ngoài ta tùy ý một kiếm, sẽ giết!”

Vương Bảo ha hả cười, lần thứ hai nhìn về phía Kiếm Thần Sơn Tử Long trưởng lão, nói rằng, “cũng được, vốn định để cho các ngươi Kiếm Thần Sơn, dính dính phúc phận của ta, các ngươi đã không vui, vậy thì thôi, có điều, tin tưởng ta, các ngươi chẳng mấy chốc sẽ hối hận!”

Dứt lời.

Vương Bảo xoay người rời đi!

Một đám võ giả đều là nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Vương Bảo.

Trần Tự Phàm châm chọc cười, vòng chéo tay, không lại lưu ý, ở trong mắt hắn, Vương Bảo cùng người A qua đường không có gì khác nhau.

Tử Long trưởng lão đúng là khẽ nhíu mày, xem xét Vương Bảo bóng lưng nhìn, do dự một chút, vẫn là quyết định coi là, nhiều người như vậy đây, không mặt mũi ra tay a!

Ai cũng cho rằng, đây chỉ là Kiếm Thần Sơn sát hạch bên trong một cái khúc nhạc dạo ngắn, tiểu trò cười!

Thế nhưng bọn họ không biết a!

Vương Bảo tuy rằng không thể nói có thù tất báo.

Thế nhưng.

Bị người như vậy xem thường, trước mặt mọi người nhục mạ, này khẩu khí, bất luận làm sao cũng phải ra!

Đi tới đi tới, đã đi ra ngoài rất xa, Vương Bảo thình lình không hề rời đi, tùy ý chạy một vòng, liền trạm (đứng) ở trong đó một cái đội ngũ phía sau cùng, đưa tay vỗ vỗ phía trước người võ giả này, đối phương quay đầu sau, Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “huynh đệ, xem mảnh không?”

------oOo------

Chương 798: Dám trang bức, thì đừng trách ta hận ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo phía trước võ giả là cái thanh niên.

Bị Vương Bảo vỗ vỗ vai, tâm tình rõ ràng không tốt, hung thần ác sát gầm nhẹ nói, "xem lông! 1 mảnh?"

Vương Bảo khiếp sợ nhìn người thanh niên này võ giả, "Khe nằm, ngươi xuyên qua chứ? Này đều biết?"

Thanh niên nhận ra Vương Bảo, lập tức có chút sợ hãi, dù sao Vương Bảo vừa nãy hận thánh tử hận Kiếm Thần Sơn trưởng lão cái gì, đó là không có chút nào hàm hồ.

Chỉ là phần này dũng khí, hắn đều phải gọi tiếng đại ca, vì lẽ đó, hắn miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, "đại ca, có chuyện gì?"

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, thấp giọng nói, "đi theo ta, có chuyện tốt!"

Dứt lời, Vương Bảo vội vã mà đi.

Thanh niên ngẩn ngơ, do dự một chút, đuổi theo.

Có chuyện tốt a.

Đi xem xem a.

Vạn nhất là thật sự đây.

Trăm hơi thở thời gian qua đi, thanh niên trở về.

Thế nhưng hiện tại người thanh niên này, đã là Vương Bảo biến ảo, chân

thân nhưng là bị Vương Bảo đánh bất tỉnh, thu vào yêu sủng trong túi.

Mặt mỉm cười Vương Bảo, một lần nữa xếp hàng, bạo lực mở ra thanh niên nhẫn chứa đồ, lập tức tìm tới tiến cử lệnh.

Thời gian trôi qua.

Từ từ đến phiên Vương Bảo.

Lần này có tiến cử lệnh, Vương Bảo tự nhiên là thông thuận thông qua kiểm tra!

Mà vào giờ phút này.

Do kiếm hình thạch bia tạo thành to lớn cực kỳ trong rừng kiếm, rất nhiều võ giả đều phảng phất ở trong bùn tiến lên.

Bước tiến chầm chậm!

Hàng trước nhất, là tứ thánh tử một trong Trần Tự Phàm!

Những võ giả khác ít nhiều gì, đều lộ ra cố nén vẻ, mồ hôi hột chảy xuôi, thế nhưng Trần Tự Phàm như cũ là ngọc thụ lâm phong, trên mặt mang theo nụ cười, ung dung thích ý, tuy rằng chân bước không nhanh, nhưng cũng vượt qua người thứ hai mười bước có thừa!

Trên đài cao.

Kiếm Thần Sơn Tử Long trưởng lão ánh mắt sáng quắc nhìn Trần Tự Phàm, kinh khen ngợi mở miệng, “Trần gia chi long a!”

Một đám Kiếm Thần Sơn võ giả cũng là cao hứng cực kỳ!

Tông môn có thể có Trần Tự Phàm bực này thiên kiêu gia nhập, tự nhiên là phúc khí một cái!

Càng là loại này thiên kiêu, càng là tự mang số mệnh, như vậy số mệnh

người gia nhập tông môn, cũng sẽ bị tông môn số mệnh thêm gấm thêm hoa!

Phúc duyên lâu dài.

“Tốc độ này, ta phỏng chừng có thể đánh vỡ Càn Nguyên thánh tử sáng lập ghi chép!”

“Ừm, có thể!”

“Này nếu có thể phá tan ghi chép, chưởng giáo phỏng chừng có thể cười đánh!”

“Có thể ở cửa thứ nhất liền như thế dũng mãnh siêu quần, sau khi mấy quan, cũng sẽ xếp hạng hàng đầu, này Trần Tự Phàm, hắn là lần khảo hạch này kinh hỉ nhất!”

Hầu như hết thảy Kiếm Thần Sơn cao tầng đều ở nhìn Trần Tự Phàm, nghị luận.

Nhưng mà.

Một cái trong đó Kiếm Thần Sơn trung niên võ giả, tranh thủ liếc mắt một cái phía sau, hắn kinh ngạc đến ngây người, phản ứng lại, hàng này run giọng nói, “trưởng lão, mau mau xem!”

Tử Long trưởng lão kinh ngạc nhìn trung niên võ giả một chút, lúc này mới quay đầu, sau đó, hắn cũng kinh ngạc đến ngây người!

Liền nhìn thấy.

Một người thanh niên vòng chéo tay, vẻ mặt thản nhiên nhìn trái phải, đi dạo chính mình hoa viên giống như, từng bước từng bước đi về phía trước!

Trong rừng kiếm đầy rẫy uy thế, hoảng sợ kiếm khí lực lượng, thình lình phảng phất đối với hắn không có một chút nào tác dụng!

Tốc độ này, cực nhanh!

Không đúng.

Hẳn là, không thể tưởng tượng nổi nhanh!

Nếu như Trần Tự Phàm tiến lên tốc độ là một, như vậy người thanh niên này chí ít cũng có một trăm!

Này mẹ nó quá khủng bố!

“Đây là”

Tử Long trưởng lão con ngươi co rút nhanh, ngơ ngác biến sắc, không nhịn được gầm nhẹ nói, “người này là ai? Nhanh tra!”

Một đám hàng bắt đầu bận việc lên, tiến vào rừng kiếm thời gian tiến cử lệnh, chẳng khác nào thu nhận thân phận tin tức, rất nhanh một cái trung niên võ giả liền run giọng nói, “trưởng lão, tiến cử lệnh lên giới thiệu, người này gọi Dư Kiếm, ba mươi sáu quận quốc Dạ Quốc Thiên Dương Trấn người, gia tộc”

Này điều thân phận tin tức, cực kỳ bình thường!

Không có hiển hách bối cảnh, không có kiêu người danh tiếng!

Chính là bình thường một cái võ giả!

Thế nhưng!

Lấy tiểu tử này hiện tại hiển lộ ra thiên phú đến xem, này mẹ nó là bình thường võ giả? Tiểu tử này nhanh nghịch thiên rồi a!

Tử Long trưởng lão sắc mặt đỏ lên, ánh mắt tỏa (liều lĩnh) thần quang!

Trần Tự Phàm, dù sao cũng là Trần gia con trai.

Đây là có chủ.

Trần gia dấu ấn quá sâu.

Dù cho là bái vào Kiếm Thần Sơn, thân phận liền nhất định đối phương không thể tiến vào Kiếm Thần Sơn tầng lớp cao nhất.

Thế nhưng.

Một cái bình thường võ giả, chính mình bồi dưỡng lên, nhưng là có thể!

Tử Long trưởng lão thân là lần này đệ tử sát hạch người cầm lái, đây chính là một cái cơ hội cực tốt.

Nếu như có thể kết thiện duyên, một khi đối phương tiến vào tầng lớp cao nhất cái kia một tầng, chính mình cũng có thể dính lớn ánh sáng (chỉ)!

"Người này rất nghịch thiên!"

Tử Long trưởng lão dài thở phào một hơi, hưng phấn miệng đều muốn nhếch hỏng rồi.

Một đám Kiếm Thần Sơn võ giả rất tán thành.

Này rừng kiếm sát hạch tuy rằng chỉ là cửa thứ nhất, thế nhưng, nhưng cũng cực có thể hiển lộ ra một cái võ giả gốc gác.

Tốc độ như thế, thực sự là nghịch thiên cực kỳ!

Thanh niên tự nhiên chính là Vương Bảo.

Hắn cái này đạp kiếm lâm tốc độ, rất nhanh sẽ gây nên rất nhiều võ giả chú ý!

Tham dự sát hạch võ giả, chỉ cần bị Vương Bảo vượt qua, hầu như đều là theo bản năng ngừng lại, ngơ ngác nhìn Vương Bảo mạnh mẽ bước tiến,

một mặt mộng bức!

Những kia vây xem, hoặc là sát hạch người thân nhân, càng là lơ ngơ nhìn Vương Bảo, không phản ứng kịp!

Ma trứng!

Đây là cái gì đồ chơi?

Này đi tới, đến cùng là cái cái gì?

Này mẹ nó không phải rừng kiếm sát hạch sao? Này khủng bố uy thế, này mạnh mẽ kiếm khí, này khổ sở như vậy thử thách, chỉnh bọn họ nửa bước khó đi!

Mà người ta đây?

Người ta ở nhảy!

Người ta ở chạy!

Người ta còn kém cất cánh!

Khe nằm a!

Đây là dối trá chứ?

Rất nhanh, Vương Bảo đã nhiên siêu quần, phía trước cũng chỉ còn sót lại Trần Tự Phàm!

Đối với Trần Tự Phàm hàng này, Vương Bảo tự nhiên cũng là thấy ngứa mắt, ở trước mặt hắn trang bức, này không phải muốn ăn đòn sao?

Vì lẽ đó, Vương Bảo liền như thế ở Trần Tự Phàm bên người ngừng lại!

Mà Trần Tự Phàm đây?

Tiểu tử này vốn là khí khái anh hùng hừng hực, mặt mỉm cười, dù cho là ở sát hạch ở trong, cũng là duy trì thánh tử phong độ, mặt không đỏ, không thở gấp, vững vàng bước động bước chân!

Đột nhiên phát hiện bên người nhiều hơn một người, nhất thời bị sợ hết hồn!

Chờ đến nhìn rõ ràng Vương Bảo, Trần Tự Phàm sắc mặt nhất thời đại biến!

Hắn cho rằng Vương Bảo đây là muốn đuổi tới hắn, hừ lạnh một tiếng, không lại duy trì phong độ, khẽ quát một tiếng, toàn lực bạo phát, cộc cộc tách, trực tiếp đi rồi ba thủ phát

Này ba bước, dùng ra toàn lực của hắn, dĩ nhiên không cách nào đi ra bước thứ tư, hắn cần chậm rãi khí, tục tục lực!

Ngay ở Trần Tự Phàm cho rằng, chính mình này một dãy ba bước đi tao thao tác, đủ để đem Vương Bảo bỏ rơi khi đến, đột nhiên, Vương Bảo lại một lần xuất hiện ở bên cạnh hắn!

Trần Tự Phàm kinh ngạc đến ngây người, ngơ ngác nói, “ngươi ngươi”

Vương Bảo quay về Trần Tự Phàm cười cợt, nói rằng, “ta nghe bọn họ nói, ngươi là Kiếm vực tứ thánh tử?”

Trần Tự Phàm bản năng gật gù.

Sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo bĩu môi, khá là khinh thường nói, “Cái gì đồ chơi liền thánh tử? Liền ngươi thực lực này, cũng có tư cách xưng thánh tử? Vẫn là nói, thánh tử danh hiệu vốn là rác rưởi?”

Trần Tự Phàm suýt chút nữa thổ huyết, “Ngươi ngươi”

Vương Bảo châm chọc nói, “lời đều nói không lưu loát, đây là bệnh a, đến trị liệu a, Trần huynh, không muốn từ bỏ trị liệu a, lại nói, nhà ta thôn phía nam trên có một cái lão thần bà, chữa bệnh rất tốt, muốn không chờ thêm

đoạn này, ngươi theo ta về thôn? Ai nha, nói tới lão thần bà, vậy cũng là chúng ta”

Vương Bảo không coi ai ra gì, miệng lưỡi lưu loát, nước miếng văng tung tóe, bởi vì đối mặt Trần Tự Phàm, Trần Tự Phàm lại nằm ở rất lớn mộng bức bên trong, nước bọt trực tiếp văng hắn một mặt!

Phản ứng lại, Trần Tự Phàm kinh hô một tiếng, lau một cái mặt, buồn nôn không muốn, gầm nhẹ nói, “ngươi câm miệng!”

Vương Bảo kinh ngạc nhìn Trần Tự Phàm, “Khỏi bệnh rồi?”

“Tốt rồi”

Trần Tự Phàm mới vừa mở miệng, nhận ra được không đúng, “Phi phi phi, ngươi mới tốt rồi, lão tử căn bản không bệnh!”

Vương Bảo thương hại nhìn Trần Tự Phàm, “Đừng giả bộ, không thể từ bỏ trị liệu a!”

Trần Tự Phàm suýt nữa phốc huyết!

Uất ức cực kỳ hắn, hít một hơi thật sâu, sau đó, thân thể bên trong truyền ra đạo đạo nổ vang, trong nháy mắt, hắn phảng phất thêm ra đến vô cùng thần lực, lệ quát một tiếng, bước tiến hơi động, cộc cộc tách

Đầy đủ bước ra chín bước!

Trần Tự Phàm mới ngừng lại!

Bản năng đi phía trái vừa nhìn đi, không có phát hiện Vương Bảo, Trần Tự Phàm nhất thời đại hỉ cực kỳ.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, một đạo trêu tức âm thanh vang lên, nhường Trần Tự Phàm ngây người như phỗng.

“Nhìn cái gì đây? Tìm ta đây? Còn tưởng rằng ta từ bên trái đi ra? Sai rồi, ta

hiện tại ở bên phải, thế nào? Ý không ngoài ý muốn? Kinh không kinh hỉ?”

------oOo------

Chương 799: Quán quân cấp miệng pháo người giỏi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Tự Phàm suýt chút nữa thổ huyết bỏ mình!

Đặc biệt là ở cứng ngắc quay đầu, nhìn thấy bên phải Vương Bảo thời điểm, hắn suýt nữa tan vỡ!

Giời ạ a!

Hỗn đản a!

Không có thiên lý a!

Này mẹ nó đến cùng là từ nơi nào bật nhảy đi ra tiểu yêu! 1 tinh? Chuyên môn đến dằn vặt ta đến rồi đúng không?

Trần Tự Phàm sắc mặt từ từ trở nên trắng xám, thân thể cũng có chút khẽ run!

Hắn không thể nào tưởng tượng được, Vương Bảo là làm sao làm được? Muốn nói mình, vừa nãy liên tiếp chín bước bước ra, đó là thật đem mình gốc gác đều sắp tiêu hao cạn!

Này đã rất rất sao trâu bò có được hay không?

Nhưng mà.

Vương Bảo đã vậy còn quá nhanh, không đúng, quả thực chính là như hình với bóng bình thường, hãy cùng lên chính mình!

Thiên phú này, thực sự là thật đáng sợ!

Không biết.

Ở trong mắt những người khác.

Vương Bảo thiên phú càng thêm đáng sợ!

Trần Tự Phàm thân là đương cục người, hắn không nhìn thấy Vương Bảo động tác, thế nhưng rất nhiều võ giả cùng sát hạch võ giả, nhưng là xem rõ rõ ràng ràng!

Bầu không khí vào đúng lúc này, yên tĩnh không hề có một tiếng động!

Cao tầng trên đài, Tử Long trưởng lão cùng cái khác Kiếm Thần Sơn võ giả đều bị chấn động hô hấp đình trệ!

Nhìn chung tình cảnh vừa nãy.

Trần Tự Phàm, dĩ nhiên thiên phú kiêu người, liên tiếp đạp bước, khí thế kinh người!

Nhưng mà, Vương Bảo đây?

Mọi người nhưng là trơ mắt nhìn Vương Bảo là làm sao theo sau.

Trần Tự Phàm mới vừa đi lên vài bước thời điểm, Vương Bảo căn bản chưa động!

Mãi đến tận bước thứ tám thời điểm, Vương Bảo này mới lên đường.

Hơn nữa Vương Bảo căn bản là không giống Trần Tự Phàm như thế, từng bước một cộc cộc đạp bước đi.

Vương Bảo đó là lại nhảy, nhảy ra ngoài hai bước, hắn còn tao nhã xoay một vòng, sau đó thả người nhảy một cái, trực tiếp nhảy đến Trần Tự Phàm phía bên phải!

Thời gian chỉ có hai cái hô hấp.

Ung dung thoải mái!

Tựa hồ liền một tia tiếng vang, đều không truyền đi!

Phải biết.

Đây chính là ở trong rừng kiếm a!

Động tác như thế, cùng mẹ nó khiêu vũ như thế như thế, đây là căn bản không thanh kiếm lâm thử thách coi là chuyện to tát a!

“Quá nghịch thiên rồi...”

Tử Long trưởng lão tự lẩm bẩm, sắc mặt ửng hồng, chìm đắm mừng như điên bên trong, không cách nào tự kiềm chế!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo quay về Trần Tự Phàm nhếch miệng cười, sau đó cười nói, “Trần huynh vì sao như vậy phản ứng? Vừa nãy ta xem ngươi động tác kia, vì sao gian nan như vậy? Lẽ nào là ngươi không có khí lực? Lẽ nào ngươi hết toàn lực? Trần huynh, không phải tiểu đệ khinh bỉ ngươi a, ngươi này tứ thánh tử danh hiệu, hẳn là mười triệu người mới có 1 cái chứ? Thế nhưng, làm sao liền rác rưởi như vậy chứ?”

Trần Tự Phàm ngơ ngơ ngác ngác.

Đầy đầu đều đang vang vọng rác rưởi hai chữ.

Nói hắn rác rưởi?

Ha ha ha.

Bao nhiêu năm, bao nhiêu năm không ai dám ở trước mặt của hắn, nói hắn rác rưởi?

Ta là rác rưởi?

Trần Tự Phàm tức giận ngược cười, sắc mặt khôi phục bình thường, đồng thời hết sức hồng hào, trừng mắt sung huyết hai mắt, mạnh mẽ trừng Vương Bảo một chút, Trần Tự Phàm gầm nhẹ nói, “ta liền không tin, ngươi còn có thể vẫn đuổi theo ta, ta chi thiên phú, Kiếm vực khó có địch thủ, ngươi không thể...”

Lời nói tới chỗ này.

Trần Tự Phàm liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên quay về hắn nở nụ cười.

Sau đó, xoay người.

Một bước!

Hai bước!

Tiếp một cái nhảy xoay!

Xoay một vòng, chuyển đến Trần Tự Phàm bên trái!

Sau đó mặt hướng Trần Tự Phàm phía trước, lại một cái nhảy xoay.

Một cái tao nhã xoay quanh qua đi.

Vương Bảo trở lại Trần Tự Phàm bên người!

Toàn trường yên tĩnh không hề có một tiếng động!

Trần Tự Phàm còn lại trực tiếp nuốt trở vào, trợn mắt lên, từng luồng từng luồng tơ máu, từ trong miệng xông ra!

Hắn mới vừa trang bức xong!

Vương Bảo liền trực tiếp đánh hắn mặt!

Này một phen tao đến cực hạn thao tác, mạnh mẽ hóa thành lòng bàn tay, mạnh mẽ đánh ở trên mặt của hắn, ở nói cho hắn, cái gì gọi là thiên phú!

Cái gì gọi là nghịch thiên!

Hắn đi một bước đều gian nan, mà Vương Bảo, coi rừng kiếm uy thế như không!

Rõ ràng như thế chênh lệch, có thể nói nghiền ép, nghiền nát Trần Tự Phàm nét mặt già nua!

"Làm sao? Nói tiếp a, ta không thể cái gì?"

Vương Bảo quay về Trần Tự Phàm buông tay!

Trần Tự Phàm sắc mặt lại một lần trắng xám, hắn không có gì để nói.

Vương Bảo thở dài, "Ngươi xem ngươi, vì sao có này tấm cá chết mặt? Lẽ nào là bị ta làm cho khiếp sợ? Ngươi này năng lực kháng đòn cũng quá yếu đuối chứ? Trần huynh, xem ra ngươi không chỉ có thời điểm nói lắp, ngươi tâm cũng cần trị liệu a, nói tới cái này, ta lại nghĩ tới chúng ta Muranishi một bên cái kia lão thần đầu, là thôn chúng ta lợi hại nhất thầy thuốc tâm lý, ngươi đừng xem tuổi tác hắn lớn, thế nhưng..."

Ba lạp ba lạp!

Vương Bảo nước bọt lần thứ hai phốc Trần Tự Phàm một mặt!

Nhưng mà Trần Tự Phàm vẫn là vẻ mặt mờ mịt, ánh mắt đều đánh mất tiêu cự!

Như vậy một màn.

Yên tĩnh qua đi, trực tiếp nhường Trần gia tuỳ tùng mà đến các võ giả phẫn nộ!

Một cái trong đó Trần gia ông lão bước lên Kiếm Thần Sơn đài cao, ngột ngạt lửa giận chắp tay gầm nhẹ nói, “Tử Long trưởng lão, người này khinh người quá đáng, ngài lẽ nào liền như thế nhìn?”

Tử Long trưởng lão phản ứng lại, nhìn Trần gia ông lão một chút, do dự một chút, trịnh trọng nói, “Đệ tử sát hạch, lấy đó công bằng, ta không thể hỏi đến!”

Trần gia ông lão suýt chút nữa thổ huyết, tức giận nói, “tiểu tử này làm lỡ nhà ta Tự Phàm, còn dùng ngôn ngữ sỉ nhục, người này như vậy quá đáng, ngông cuồng như thế, như vậy...”

Tử Long trưởng lão trực tiếp phất tay, lông không khách khí nói, “Cái gì cùng cái gì a, người ta chính là nói chuyện phiếm, sao? Ta xem tiểu tử này kỳ thực thiện lương vô cùng, ngươi không nghe thấy a, người ta còn muốn cho Trần Tự Phàm xem bệnh đây!”

Trần gia trưởng lão mộng bức!

Tê liệt a!

Ngươi mẹ nó lời này cũng nói được a!

Kẻ ngu si đều nhìn ra rồi, tiểu tử này là cố ý, là rất sao miệng pháo người giỏi, vẫn là quán quân cấp loại kia!

Ngươi mở mắt nói mò a!

Cho ta nhà Tự Phàm xem bệnh? Ta phi ngươi một mặt huyết a, xem giời ạ đây, nhà ta Tự Phàm thân thể cường tráng, ăn mà mà thơm, căn bản là không bệnh!

“Ừm, đi xuống đi...”

Một luồng sức mạnh bá đạo nhẹ nhàng đánh ra, Trần gia trưởng lão không tự chủ được hạ xuống đài cao!

“Sao có thể như vậy!”

Trần gia ông lão khí tâm can phổi đều muốn phun ra, hận đến nghiến răng nghiến lợi, thế nhưng, hắn nhưng không nói thêm nữa, còn có thể nói cái gì a, Tử Long trưởng lão lão hỗn đản kia rõ ràng bất công, nhìn thấy tiểu tử kia thiên phú nghịch thiên, trực tiếp trí Trần Tự Phàm cái này tứ thánh tử một trong thiên kiêu đều không để ý!

...

...

Mò mặt!

Trần Tự Phàm hoàn hồn sau khi, nôn khan một hồi!

Phẫn nộ nhìn Vương Bảo, Trần Tự Phàm tức giận nói, “ngươi câm miệng! Ngươi ngụm nước đều phun ra ngoài ngươi không biết sao? Ngươi tên khốn kiếp này, có loại chúng ta cửa ải tiếp theo lại so với, ngươi chớ có chậm trễ nữa ta sát hạch!”

Vương Bảo im tiếng, sờ sờ cằm, trịnh trọng nói, “Ta làm lỡ ngươi?”

Trần Tự Phàm cười lạnh nói, “ngươi nói xem? Nếu không là ngươi vẫn ở mẹ nó phí lời, ta hiện tại đã đi rất xa!”

“Thật không...”

Vương Bảo nghiêm túc lại thâm trầm mở miệng, “Thì ra là như vậy, vốn là, ta còn muốn có thể ở trước mặt ngươi biểu diễn ra ta trâu bò chỗ, thu ngươi vì là tiểu đệ, thế nhưng bây giờ nhìn lại, ngươi không phục a, nếu ngươi nói ta làm lỡ ngươi, vậy cũng tốt...”

Vừa dứt lời!

Vương Bảo trong chớp mắt đưa tay, Trần Tự Phàm theo bản năng muốn

ngăn cản, nhưng mà, hắn hiện tại thân ở trong rừng kiếm, bản thân tu vi lại chỉ là Bất Diệt Thân cảnh sơ kỳ, làm sao có thể đỡ được Vương Bảo?

Vương Bảo trực tiếp nắm lấy Trần Tự Phàm vai!

Sau một khắc, ở Trần Tự Phàm mộng bức trong thần sắc, Vương Bảo khẽ quát một tiếng, thân thể bên trên, ánh vàng cuồn cuộn, rừng kiếm uy thế khủng bố rơi vào trên người hắn, dường như cào ngứa, dễ dàng nhấc theo Trần Tự Phàm, từng bước một tiến về phía trước đi lên!

Đầy đủ đi rồi hơn ba mươi bước, mắt thấy còn có mười mấy bước, liền đi ra rừng kiếm phạm vi, Vương Bảo mới ngừng lại!

Đem Trần Tự Phàm thả xuống, Vương Bảo lãnh đạm nói rằng, "ta làm lỡ ngươi, đúng không? Hiện tại, ta trả (còn) cho ngươi!"

Trần Tự Phàm ngây người như phỗng!

Ma trứng!

Còn có thể có loại này thao tác?

Nhấc theo ta, kể cả ta áp lực cùng nhau, tên khốn này dĩ nhiên cũng giống như đi bộ nhàn nhã? Này giời ạ là ở nháo chứ? Nào có người sẽ như vậy trâu bò?

Trần Tự Phàm lần thứ nhất cảm thấy kinh sợ!!

Thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo, dù sao Vương Bảo cũng thật giúp hắn, Trần Tự Phàm trầm thấp mở miệng, "Được rồi, là ta hiểu lầm ngươi, đa tạ..."

Vương Bảo thoải mái cười, sau đó, trực tiếp xoay người, lùi về sau ba bước, đón lấy, lướt ngang hai bước, đứng ở Trần Tự Phàm ngay phía trước, vòng chéo tay, thản nhiên cười nói, "tạ cái gì a, trò hay vừa mới bắt đầu đây, đến đến đến, đi về phía trước, ta ngược lại là bất động, ngươi nghĩ vượt qua ta a, ân, xin mời đi vòng..."

------oOo------

Chương 800: Ta rất sao cuống lên, ta cắn ngươi a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Tự Phàm mộng bức.

Ngũ lôi oanh đỉnh tư vị gì?

Đây chính là!

Vốn là, còn tưởng rằng Vương Bảo giúp mình đại ân, sát hạch thời gian mức độ lớn rút ngắn, nơi đó có thể nghĩ đến, Vương Bảo đã vậy còn quá chơi!

Muốn đi.

Phải đi vòng!

Không đề cập tới này đi vòng xa gần!

Này nếu như thật đi vòng, này giời ạ nhiều lắm mất mặt a!

Vậy thì cùng nhận sợ giống như!

Thân là tứ thánh tử một trong, ta rất sao không biết xấu hổ a?

Làm sao có thể nhịn?

Thời điểm như thế này, chỉ có một cái đại chiêu, vậy thì là...

Cáo gia trưởng!

Sắc mặt nghẹn đến đỏ lên, Trần Tự Phàm tức giận rống to, “Tử Long trưởng lão, tên khốn này như vậy bắt nạt ta, ngài liền như thế nhìn? Hắn

chặn đường ta, phá hoại quy củ, ngài liền mặc kệ?”

Này vừa nói.

Kiếm Thần Sơn trên đài cao, Tử Long trưởng lão lão lúng túng!

Cũng lão xoắn xuýt!

Vương Bảo nghịch thiên chỗ, tầng tầng dấu hiệu đều ở rõ ràng nói cho Tử Long trưởng lão, bọn họ Kiếm Thần Sơn lần này, nhặt được lớn bảo!

Nhưng là.

Vương Bảo đây cũng quá có thể làm, ngươi nhìn nhìn đem tứ thánh tử một trong Trần Tự Phàm cho hận, đều muốn hoài nghi nhân sinh.

Tình huống như thế, Tử Long trưởng lão cũng không biết như thế nào cho phải, Trần gia trưởng lão nhưng là mượn cơ hội bắt đầu quát khẽ, mắng to Vương Bảo vô liêm sỉ sau khi, biểu thị ra đối với Trần Tự Phàm chịu đến oan ức không phục.

Mà những người khác, có cười khổ, có hưng phấn, người xem náo nhiệt chiếm đa số, có thể nhìn thấy tứ thánh tử ăn quả đắng, khỏi nói thêm ra khí, trước đây ước ao ghen tị đều ít một chút!

Nửa ngày.

Tử Long trưởng lão mở miệng, thanh âm êm dịu không được, nói rằng, “Dư Kiếm, không nên ngăn cản người khác đi đường, cố gắng sát hạch, tranh thủ phá kỷ lục!”

Vương Bảo cau mày, nói rằng, “ta lúc nào ngăn cản hắn?”

Trần Tự Phàm tức giận run người, nộ quát, “Ngươi ngăn ở phía trước ta, không cho ta qua đi, còn nói không phải ngăn cản ta? Ngươi có còn nên cái mặt?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “ta sát hạch đây, ta yêu đi đâu đi đâu, ngươi đây cũng quản a? Lại nói...”

Nói chuyện.

Vương Bảo bỗng nhiên xoay người, rất là vô lực dáng vẻ, rủ hai tay, thở dài, “Khảo hạch này, làm ta áp lực núi lớn a, ta đều không dư lực dời đi địa phương, ta có thể sao làm?”

Toàn trường yên lặng như tờ!

Ai cũng bị Vương Bảo vô liêm sỉ hạn cuối cho khiếp sợ ở!

Trời ạ!

Này trên đời này vẫn còn có như vậy vô liêm sỉ đồ?

Ngươi rất sao nói sát hạch Alexander?

Áp lực ngươi muội a!

Núi lớn chị ngươi a!

Ngươi rất sao ngột ngạt trang có được hay không?

Ngươi nói lời này, ngươi mặt không chân thật đáng tin thân không run, ngươi rất sao là chân tâm không muốn mặt mũi a!

Ngươi vừa nãy làm cái gì, trong lòng ngươi không đếm sao? Ngươi ở rừng kiếm sát hạch trên sân ngươi gọi tới gọi lui, ngươi còn có thể đến cái vác lật, ngươi còn có thể chuyển cái ba nụ hoa, liền này, ngươi nói áp lực núi lớn?

Ta rất sao một cái lão huyết phun chết ngươi a!

“Ai, quá mệt mỏi, mệt không nhúc nhích a, tha cho ta cãi lại huyết...”

Vương Bảo than thở, nửa xoay người, khóe mắt dư quang liếc Trần Tự Phàm.

Trần Tự Phàm run giọng nói, “ngươi... Ngươi tên khốn này, vì sao như vậy nhằm vào ta?”

Vương Bảo kinh ngạc nói, “nhằm vào ngươi, lời này vì sao lại nói thế?”

Trần Tự Phàm tức giận nói, “ngươi khắp nơi cùng ta làm khó dễ, ngươi làm ta là kẻ ngu si sao?”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “ngươi đồng ý làm tiểu đệ của ta sao?”

Trần Tự Phàm gào thét, “Ta phi!”

“Cái kia không phải kết liễu!”

Vương Bảo buông tay, rất là bất đắc dĩ xoa xoa mi tâm, kỳ thực một giọt mồ hôi đều không có, nhưng vẫn là gắn buông tay, nói rằng, “ai, áp lực quá to lớn, ta đều chảy mồ hôi, ân, lại dừng biết...”

Dừng đại gia ngươi!

Trần Tự Phàm khí nổ, quay đầu nhìn về phía Tử Long trưởng lão, rống to nói, “lão tử không sát hạch, Tử Long tiền bối, các ngươi đã vẽ đường cho hươu chạy, này Kiếm Thần Sơn, ta không vào cũng được!”

Vèo vèo vèo.

Ánh mắt của mọi người, lần thứ hai tụ hội Tử Long trưởng lão.

Đổi làm dĩ vãng, nếu như Trần Tự Phàm tuyên bố lui ra, Tử Long trưởng lão tuyệt bức sẽ nổi giận, trời sập giống như, thế nhưng hiện tại...

Chỉ là do dự chớp mắt, Tử Long trưởng lão vội ho một tiếng, liền nói rằng, “cái kia cái gì, gia nhập không gia nhập, đó là ngươi, ân, tự do ha, ân...”

Ân giời ạ đây!

Trần gia võ giả khí can đảm cuồng run.

Mà Trần Tự Phàm, tự nhiên cũng là càng thêm phẫn nộ, sau một khắc, hắn liền muốn xoay người, chỉ có điều, nhưng vào lúc này, liền nghe đến Vương Bảo châm chọc nói, "vậy thì rụt? Vậy thì không xong rồi? Ngươi nhưng là tứ thánh tử a, điểm ấy oan ức đều không chịu được, ngươi còn có thể làm gì hơi lớn sự tình? Thật rất sao mất mặt!"

Miệng pháo điều động!

Một pháo oanh Trần Tự Phàm trái tim cuồng quất, tóm chặt muốn bước ra chân!

Hắn nhìn chăm chú Vương Bảo, hắn nhắm hai mắt lại, hắn đọc thầm Thanh Tâm quyết, hắn trong lòng cuồng hô, thế giới này tốt đẹp như thế...

Nửa ngày.

Trần Tự Phàm mở mắt ra, mặt không hề cảm xúc thấp giọng nói, "thôi, cửa ải này, ta không bằng ngươi, ta thừa nhận, ngươi lợi hại! Ngươi ngăn trở ta, có thể, thế nhưng, ta không động liền thành, ngươi không tiến lên, ta hãy cùng ngươi hao tổn!"

Vương Bảo nghe vậy, không những không giận mà còn cười, nói rằng, "không tệ lắm, tâm thái điều chỉnh không sai, đúng hay không cảm giác mình kháng ép năng lực tăng cao? Đúng hay không cảm giác mình thăng hoa? Kỳ thực, ta đây là vì muốn tốt cho ngươi a, ta là người tốt tới!"

Dứt lời!

Vương Bảo xoay người cộc cộc tách vài bước đi, đã đi ra rừng kiếm sát hạch phạm vi ở ngoài, quay về Trần Tự Phàm vẫy tay nói, "mau tới mau tới, ta chờ ngươi đây!"

Trần Tự Phàm, "..."

Trong lòng một vạn cái MMP đang lăn lộn!

Trên đài cao.

Tử Long trưởng lão vẻ mặt quái lạ, nhưng cũng là tìm tới lý do, quay về Trần gia các võ giả nói rằng, “ngươi xem, ta nói cái gì tới? Đây là một thật nhỏ hỏa a!”

Trần gia võ giả, “...”

Trong lòng một vạn cái MMP đưa cho ngươi, tốt ngươi tê liệt!

...

...

Trần Tự Phàm kinh hồn bạt vía, kinh tâm động phách, cẩn thận từng li từng tí một đi ra rừng kiếm sát hạch phạm vi!

Mãi đến tận bước ra đi một sát na kia, hắn mới triệt để yên tâm, Vương Bảo rốt cục không lại đối với hắn chỉnh cái gì yêu thiêu thân!

Thở phào nhẹ nhõm, Trần Tự Phàm nhìn Vương Bảo cái kia cười híp mắt mặt, có chút mờ mịt, tự vấn lòng, lẽ nào tiểu tử này là thật sự đối với mình tốt? Tăng lên chính mình kháng ép năng lực? Tựa hồ chính mình thật sự cảm giác tinh thần mức độ tăng lên trên hoa như thế...

Hả?

Khe nằm!

Trần Tự Phàm sợ hết hồn, sắc mặt âm trầm lại, vội vàng đem đầu óc cái kia vô căn cứ niệm đầu trục xuất khỏi đi!

Mã Đức!

Rắm vì muốn tốt cho chính mình!

Tên khốn này, chính là rất sao một cái tội ác tày trời ác ôn!

Còn không biết xấu hổ!

Vô liêm sỉ không hạn cuối!

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, Trần Tự Phàm ẩn núp Vương Bảo, rời đi Vương Bảo rất xa, đứng ở nơi đó nhắm mắt lại, bắt đầu điều tức.

Vương Bảo cũng không lại điều! 1 hí hắn, khoanh chân ngồi trên mặt đất, lười biếng một tay chống cằm tiểu ngủ 1 hồi!

Hồi lâu qua đi!

Rất nhiều sát hạch võ giả, ở thời hạn trong phạm vi bước qua rừng kiếm, đều lại đây, không tới được, trực tiếp bị đào thải rơi.

Bắt đầu sát hạch thời điểm, nhân số đầy đủ phá ngàn, thế nhưng hiện tại, còn sót lại chừng một trăm cái!

Cao tầng trên đài, Tử Long trưởng lão tinh thần thân phận, hai tay đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, những kia san sát kiếm hình thạch bia ầm ầm một tiếng, chui vào lòng đất!

Thân thể bay ra, đạp không mà đi, Tử Long trưởng lão cùng cái khác Kiếm Thần Sơn võ giả rơi vào Vương Bảo cách đó không xa!

Quay về Vương Bảo lộ ra một cái nụ cười hiền hòa, Tử Long trưởng lão nói rằng, “Dư Kiếm, ngươi thiên phú cực cao, tiếp tục cố gắng! Lão phu yêu quý ngươi!”

“Đa tạ trưởng lão!” Vương Bảo cười nhạt một tiếng.

Tử Long trưởng lão càng thêm thoải mái, sau đó, ho nhẹ một tiếng, chỉ chỉ từ treo lơ lửng giữa trời thành rơi xuống mấy cái thiên lộ, nghiêm nghị nói, "tiếp đó, là cửa ải thứ hai, bọn ngươi có thể từng người lựa chọn một cái thiên lộ bước lên bản tông sơn môn, mỗi điều thiên lộ, đều có ba cái nền tảng, mỗi cái nền tảng, đều mỗi cái có chín bộ kiếm quyết, ba nén nhang thời điểm, lĩnh ngộ trong đó một bộ kiếm quyết do sát hạch người kiểm nghiệm thông qua! Nhưng, mỗi bộ kiếm quyết chỉ có thể lĩnh ngộ một lần, nói cách khác, rất nhiều người lĩnh ngộ trong đó một bộ kiếm quyết, nhưng chỉ có thể có một cái người thành công!"

"Vì lẽ đó, nhãn lực, lực chưởng khống, thực lực, thiếu một thứ cũng không được!"

"Lên đi!"

Tử Long trưởng lão vừa dứt lời.

Vương Bảo liền trực tiếp không coi ai ra gì đi tới Trần Tự Phàm bên người, vai đụng một cái Trần Tự Phàm vai, cười híp mắt nói, "Trần huynh, ngươi tuyển cái nào điều?"

Trần Tự Phàm tâm, đang điên cuồng nhỏ máu!

Trong đầu, đang điên cuồng rít gào!

Mẹ bán phê!

Hỏi ta làm gì?

Ngươi mẹ nó hỏi ta làm gì

Vừa nãy hãm hại ta một làn sóng, còn hiềm không đủ? Ngươi rất sao còn muốn đến làn sóng thứ hai?

Khe nằm, ta rất sao cuống lên, ta cắn ngươi ngươi có tin hay không...

------oOo------

Chương 801: Cái gì cừu? Cái gì oán a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Tự Phàm cuối cùng vẫn là không cắn người.

Hắn không xuống được khẩu.

Hắn cố nén lửa giận, đọc thầm Thanh Tâm quyết, tùy ý Vương Bảo vẩy hắn, bất động như núi!

Mà còn lại sát hạch thiên kiêu, tuy rằng cảm giác xem trò vui thật rất sao chơi vui, thế nhưng, căn cứ tiền đồ làm chủ nguyên tắc, dồn dập chọn một cái thiên lộ, nhanh chóng leo lên!

Tại chỗ, liền chỉ để lại Vương Bảo cùng Trần Tự Phàm, cùng với Tử Long trưởng lão bọn họ.

Cho tới những người khác, vào giờ phút này, đã không tha cho bọn họ lại đây.

Tử Long trưởng lão liên tục cười khổ, rất là buồn bực, Vương Bảo vì sao như thế nhằm vào Trần Tự Phàm, chẳng lẽ có ám cừu? Này ngược lại là phải chú ý a!

Ho nhẹ một tiếng, Tử Long trưởng lão đi tới, cười nhạt nói, “Dư Kiếm, không nên chơi náo loạn, mau mau sát hạch đi!”

Vương Bảo đần độn vô vị nói rằng, “chán a!”

Tử Long trưởng lão cùng cái khác Kiếm Thần Sơn võ giả đều là phiền muộn cực kỳ.

Sát hạch chán?

Này cũng thật là một điểm không đem bọn họ Kiếm Thần Sơn sát hạch để ở trong mắt a!

Chỉ là.

Đối mặt Vương Bảo, bọn họ còn thật không dám nói thêm cái gì, liếc mắt nhìn nhau, nở nụ cười khổ.

Trần Tự Phàm tuân theo địch không động, ta không động nguyên tắc, âm thầm cười lạnh, sẽ chờ Vương Bảo đi trước.

"Không đỡ nổi một đòn a!"

Vương Bảo bĩu môi, tự mình tự hướng đi trong đó một cái thiên lộ.

Trần Tự Phàm trợn mắt lên, đàng hoàng đứng tại chỗ, nói lời nói tự đáy lòng, hắn thật sự có chút sợ Vương Bảo, không phải sợ Vương Bảo thực lực, đương nhiên, cũng có trong đó một ít nguyên nhân, thế nhưng, này không phải trọng điểm, trọng điểm là, Vương Bảo quá rất sao có thể hận người, đem hắn hận sợ!

Sau đó không dám nói.

Ngược lại hiện tại Trần Tự Phàm ngạo khí, đã bị Vương Bảo tiêu diệt rơi mất thủ phát

Nhìn thấy Vương Bảo đã bước lên thiên lộ rất xa, Trần Tự Phàm lúc này mới cười lạnh một tiếng, lựa chọn một cái cùng Vương Bảo cách nhau khá xa thiên lộ leo lên!

Không trêu chọc nổi!

Lão tử lẩn đi lên!

Chỉ cần không có ngươi, ta vẫn là kiếm kia vực tứ thánh tử!

Rất nhanh, Trần Tự Phàm liền bước lên đạo thứ nhất nền tảng!

Nền tảng hai bên, mỗi cái có một toà kiếm bia, kiếm quyết liền ở trong đó.

Trần Tự Phàm ánh mắt nhìn lướt qua, lúc này mỗi toà kiếm bia trước, đều có vài cái sát hạch võ giả đang cố gắng cảm ngộ!

Ánh mắt chớp qua một vệt khinh bỉ, Trần Tự Phàm đứng ở một cái trong đó kiếm bia trước, lạnh quát, "Bộ kiếm quyết này về ta, ai có ý kiến?"

Toà này kiếm bia trước hai cái võ giả từ cảm ngộ bên trong thức tỉnh, sắc mặt đều trở nên đỏ lên lên, khá là không cam lòng!

Vô liêm sỉ đồ chơi, này rất sao cũng quá bá đạo!

"Làm sao? Không phục?" Trần Tự Phàm cười lạnh nói.

Hai cái võ giả liếc mắt nhìn nhau, dồn dập thở dài, yên lặng hướng đi cái khác kiếm bia!

Còn lại sát hạch võ giả tự nhiên cũng là khí nộ đan xen, nhưng mà coi như tức giận nữa, có thể làm sao? Trần Tự Phàm tuy rằng bị Vương Bảo hận thành chó, thế nhưng người ta nói cho cùng, nhưng là tứ thánh tử một trong, chỉ là Trần gia thiên kiêu thân phận, liền xa không phải bọn họ có thể chống lại!

Trần Tự Phàm lúc này mới híp mắt cười, sau đó tiến lên, khoanh chân ngồi ở kiếm bia trước, cảm ngộ lên.

Bộ kiếm quyết này gọi Phiêu Vũ Thần Kiếm Quyết.

Trần Tự Phàm dù sao cũng là tứ thánh tử, thiên phú cực cao, nhắm mắt lại cảm ngộ hồi lâu, lập tức liền có đoạt được, lòng tự tin cuồng trướng, tự nhận chính mình vách cheo leo có thể ở một khắc bên trong đem Phiêu Vũ Thần Kiếm Quyết hiểu rõ!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này.

Trần Tự Phàm bên tai, một đạo ý cười tràn đầy âm thanh vang lên, “Yêu, rất nỗ lực a”

Trần Tự Phàm con mắt bỗng nhiên mở, thân thể run rẩy, cứng ngắc quay đầu, lập tức nhìn thấy tấm kia ác ma giống như khuôn mặt tươi cười!

Khe nằm!

Trần Tự Phàm nội tâm phảng phất bị một vạn con Tào giời ạ thần thú đạp lên, trợn mắt lên, gầm nhẹ nói, “ngươi ngươi không phải ngươi dĩ nhiên ngươi ngươi hỗn đản!”

Dưới sự kích động.

Hắn lần thứ hai nói không lưu loát!

Vương Bảo thương hại nhìn hắn, thở dài nói, “Trần huynh, ngươi xem đi, ta nói cái gì tới? Ngươi đây là bệnh a, nói lắp rất lợi hại a, qua đoạn này, ta xem ngươi vẫn là theo ta về thôn đi, tuyệt bức có thể cho ngươi một lần nữa làm một người đàn ông!”

A phốc!

Trần Tự Phàm suýt chút nữa thổ huyết!

Hỗn đản a!

Quá mẹ nó hỗn đản!

Lão tử liền rất sao biết, tên khốn này theo chính mình, vậy thì vách cheo leo không chuyện tốt, cái gì đồ chơi gọi một lần nữa làm một người đàn ông? Lão tử chính là rất sao nam nhân!

Hấp khí!

Hơi thở!

Trần Tự Phàm hận đến nghiến răng nghiến lợi, tuy rằng Vương Bảo theo hắn lại đây, hắn có chút kinh hoảng, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, hắn liền quyết định đối với Vương Bảo bỏ mặc!

Hiện tại không phải là ở trong rừng kiếm.

Ngươi rất sao còn có thể cho ta thiết cái gì cản trở hay sao?

Nghĩ tới đây, Trần Tự Phàm đối với Vương Bảo mắt điếc tai ngơ, bình thản, tiếp tục cảm ngộ Phiêu Vũ Thần Kiếm Quyết.

Còn lại sát hạch người thấy cảnh này, đều là thoải mái cực kỳ, trong lòng đối với Trần Tự Phàm là một vạn cái khinh bỉ, vừa nãy ngươi trâu bò đinh đương vang, hiện tại người Dư Kiếm tới, ngươi còn không phải như thường sợ so với?

Cùng lúc đó.

Tử Long trưởng lão bọn họ đã bước lên thiên lộ, đứng treo lơ lửng giữa trời bên cạnh thành duyên, nhìn phía dưới!

Vương Bảo động tác, bị bọn họ thu vào đáy mắt, trong lúc nhất thời, đều là hai mặt nhìn nhau!

Liếc mắt nhìn nhau, phần lớn người đều là có chút đau đầu.

Tử Long trưởng lão ho nhẹ một tiếng, thở dài nói, “càng là thiên phú cao tuyệt người, tính nết càng là quái lạ, tiểu tử này thực sự là ai, theo hắn đi thôi!”

Kiếm Thần Sơn những võ giả khác nhất thời không có gì để nói.

Tử Long trưởng lão lần thứ hai không nhìn Vương Bảo tùy ý, chuyện này đối với Trần Tự Phàm mà nói, không phải là chuyện tốt.

Mà ở Vương Bảo cùng Trần Tự Phàm vị trí trên bình đài.

Theo thời gian trôi qua, Trần Tự Phàm bỗng nhiên lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, đột nhiên đứng dậy, vừa muốn hướng về phía Kiếm Thần Sơn chủ trì sát hạch người nói chuyện, thế nhưng vừa đến cười khẽ đột nhiên vang lên, "Dư Kiếm, muốn sát hạch!"

Trần Tự Phàm lập tức nhìn về phía Vương Bảo!

Trong ánh mắt, lộ ra nghi ngờ không thôi!

Ngươi muội!

Cái tên này dĩ nhiên cũng thành công lĩnh ngộ một bộ kiếm quyết? Là một bộ nào? Khe nằm, tuyệt đối đừng là ta này bộ a!

Cái kia chủ trì sát hạch người là cái trung niên người, quái lạ nhìn Vương Bảo một chút, nhạt âm thanh nói, "có thể! Nói ra ngươi muốn sát hạch kiếm quyết!"

Vương Bảo quay về Trần Tự Phàm lộ ra một cái mật ngọt mỉm cười, thản nhiên nói, "Phiêu Vũ Thần Kiếm Quyết!"

Năm chữ lối ra (mở miệng)!

Trần Tự Phàm thổ huyết!

Hắn uất ức quả thực muốn nổ tung, hắn căm hận quả thực muốn cào địa, hắn phẫn nộ quả thực muốn thăng thiên, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, Trần Tự Phàm gầm nhẹ nói, "Dư Kiếm, ngươi ngươi khinh người quá đáng!"

Vương Bảo kinh ngạc nói, "Trần huynh sao lại nói lời ấy? Nha? Lẽ nào Trần huynh cũng là lĩnh ngộ Phiêu Vũ Thần Kiếm Quyết?"

Trần Tự Phàm khí run lẩy bẩy, hắn đương nhiên biết đây là Vương Bảo cố

ý!

Vương Bảo không nói gì nói rằng, “Trần huynh, này không thể lại ta a, ta cũng chẳng còn cách nào khác a, ta tư chất có hạn, cũng là có thể lĩnh ngộ Phiêu Vũ Thần Kiếm Quyết, cái khác ta cũng từng thử, rất khó a, khụ khụ, xin lỗi a”

Dứt lời!

Vương Bảo lặng lẽ tiến lên.

Rút lên chủ trì sát hạch người trước người một thanh trường kiếm, nhẹ nhàng run lên, thân thể bay lượn đi khắp, trong hư không, trong chớp mắt liền thêm ra từng tia từng tia mưa dây, này mưa dây nhìn như thành mưa, nhưng dị thường đáng sợ, hư không run xuất đạo đạo ba văn, lan tràn bốn phía!

Nửa ngày.

Vương Bảo thu kiếm mà đứng!

Chủ trì sát hạch người nuốt ngụm nước bọt, trầm giọng nói, “sát hạch người Dư Kiếm, qua ải!”

Vương Bảo mặt mỉm cười, nhìn về phía Trần Tự Phàm, “Trần huynh, đa tạ!”

Nhận ngươi muội!

Nhường ngươi muội!

Trần Tự Phàm trong lòng chửi ầm lên, vẻ mặt âm trầm cực kỳ, trong ánh mắt, đầy rẫy cuồng bạo sát ý, uất ức cực kỳ hướng đi cái kế tiếp kiếm bia!

Chỉ là.

Nhường hắn mộng bức chính là, Vương Bảo thình lình cũng theo bước chân

của hắn, hướng đi cái kế tiếp kiếm bia.

“Ngươi làm gì?”

Trần Tự Phàm tức giận nói.

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, cười nói, “tiếp tục cảm ngộ kiếm quyết a!”

Trần Tự Phàm vẫn là rất mộng bức, “Ngươi đều qua ải!”

Vương Bảo xem thường nói rằng, “nhìn ngươi này cá ướp muối tâm thái, này cái nào tính qua ải a? Ta quyết định nhiều cảm ngộ mấy bộ kiếm quyết, thêm cộng điểm!”

Trần Tự Phàm ngây người như phỗng!

Nhiều cảm ngộ mấy bộ? Cộng điểm?

Phốc cả nhà ngươi a!

Ngươi mẹ nó đúng hay không nhàn đau “bi” ?

Nhưng mà.

Bỗng nhiên đối đầu Vương Bảo cái kia trêu tức con mắt, Trần Tự Phàm liền rõ ràng.

Nha.

Hắn là cố ý a!

Hắn vẫn là ở nhằm vào lão tử a!

Hắn chính là không muốn để cho ta khoái khoái lạc lạc sát hạch a!

Thời khắc này.

Trần Tự Phàm mím môi, môi tím xanh tím xanh, thân thể run rẩy, nộ chột dạ trương, hắn nhìn Vương Bảo, khuôn mặt có chút vặn vẹo, hắn rất muốn hé miệng, hướng về phía Vương Bảo đến gầm lên giận dữ!

Cái gì cừu?

Cái gì oán?

Lão tử mẹ nó chiêu ngươi chọc giận ngươi?

------oOo------

Chương 802: Tiểu tử, ta theo ngươi hữu duyên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Treo lơ lửng giữa trời bên cạnh thành duyên.

Tử Long trưởng lão khóe miệng co giật lên!

Ở bên cạnh hắn, một lão giả nhìn Tử Long trưởng lão một chút, không nhịn được nói rằng, "Tử Long trưởng lão, này đúng hay không... Quá phận quá đáng? Lại tùy ý Dư Kiếm hồ đồ xuống, ta cảm thấy Trần Tự Phàm thật sự sẽ bỏ qua sát hạch!"

Tử Long trưởng lão nở nụ cười khổ, mới vừa muốn nói chuyện, đột nhiên, xa xa kéo tới mười mấy bóng người!

Những này bóng người khí thế vô tận, đặc biệt là phía trước nhất một cái, cả người liền phảng phất một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ, lộ ra sắc bén cực kỳ khí tức, vị này chính là Kiếm Thần Sơn chưởng giáo Mạc Hải!

Tử Long trưởng lão bọn họ mau mau hành lễ.

"Đều đứng lên đi!"

Mạc Hải nhạt cười một tiếng, sau đó, nhìn quét phía dưới thiên lộ, xoay chuyển ánh mắt, liền rơi vào Trần Tự Phàm trên người, hắn là nhận thức Trần Tự Phàm, rất là hài lòng nói, "Không sai, Trần gia tiểu tử quả nhiên đến rồi, hắn cửa thứ nhất thành tích làm sao?"

Tử Long trưởng lão bọn họ hai mặt nhìn nhau.

Liếc mắt nhìn nhau, vẫn là Tử Long trưởng lão chính mình đứng dậy, có chút thấp thỏm nói rằng, "chưởng giáo, ra một chút biến cố, ở này một nhóm sát hạch trong các đệ tử, có một cái gọi là Dư Kiếm..."

Ba lạp ba lạp!

Tử Long trưởng lão đem chuyện lúc trước tỉ mỉ nói một lần!

Mạc Hải trên mặt vẻ mặt đều đọng lại, phản ứng lại, vẻ mặt trở nên cực kỳ phong phú, khó có thể tin hỏi nói, "ở trong rừng kiếm, như đi bộ nhàn nhã? Không hề áp lực?"

Tử Long trưởng lão cười khổ nói, "này không thể tưởng tượng nổi, ta hiện tại cũng là rất chấn động!"

Mạc Hải hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó, ánh mắt sáng quắc nhìn phía dưới, "Ai là Dư Kiếm?"

Tử Long trưởng lão vội vã chỉ tay, "Cái kia, đứng Trần Tự Phàm bên người đánh... Ngủ gà ngủ gật cái kia!"

Mạc Hải ngẩn ra, chú ý tới Vương Bảo động tác, không khỏi cau mày, "Hắn đang làm gì thế?"

Nhưng xem Vương Bảo ngồi ở Trần Tự Phàm bên người, một tay chống cằm, híp mắt, giống như ngủ!

Tử Long trưởng lão khóe miệng cuồng quất, do dự một chút, nói rằng, "ta suy đoán, hắn là đang đợi Trần Tự Phàm lĩnh ngộ kiếm quyết thành công, sau đó sẽ cướp ở Trần Tự Phàm phía trước sát hạch!"

Mạc Hải mộng bức!

Khe nằm!

Loại này thao tác? Này tính cái gì?

"Hắn cùng Trần Tự Phàm có cừu oán?"

"Không biết a!"

Một đám Kiếm Thần Sơn trưởng lão cũng là có chút không nói gì, đột nhiên, một cái trong đó trưởng lão hiếu kỳ nói rằng, “hắn coi như muốn cướp ở Trần Tự Phàm trước sát hạch, hắn cũng đến thành công lĩnh ngộ kiếm quyết a, hắn bộ dáng này... Thực sự không giống như là cảm ngộ kiếm quyết dáng vẻ!”

Tử Long trưởng lão nhớ tới tình cảnh vừa nãy, nói rằng, “người này có thể nói khó mà tin nổi, ta cảm thấy là kiếm tu bên trong mười vạn năm khó ra thiên tài tuyệt thế, trước đây bộ thứ nhất kiếm quyết, chúng ta chỉ nhìn thấy hắn nhìn chằm chằm kiếm bia nhìn cũng là mười mấy hơi thở thời gian, liền không nữa nhìn!”

Một đám lão già cũng bắt đầu đánh nổi lên khí lạnh.

Tâm thần chấn động tột đỉnh!

Ma trứng!

Loại này cảm ngộ tốc độ?

Dù cho ở trên bình đài kiếm quyết, không tính là gì cực phẩm nói quyết, thế nhưng, vậy cũng là Kiếm Thần Sơn thu gom cao phẩm!

Mười mấy hơi thở cảm ngộ thành công, này mẹ nó có thể có thể làm được sao?

Mạc Hải hô hấp rõ ràng ồ ồ lên, hắn ánh mắt lập loè tinh mang, ngón tay cũng không nhịn được ở co rúm, bỗng nhiên thấp giọng nói, “người này, thắng ở xuất thân bé nhỏ, như bản tông nghiêng lực bồi dưỡng... Nhất định có thể trung với bản tông, trở thành bản tông mạnh nhất lợi kiếm...”

Một đám lão già rất tán thành!

Đương nhiên.

Đây là ở tiểu tử kia thật sự như thế trâu bò tình huống.

Đột nhiên.

Phía dưới đột nhiên truyền tới gầm lên giận dữ, “Khe nằm, ngươi mẹ nó xong chưa?”

Mạc Hải bọn họ nhìn xuống, liền nhìn thấy Vương Bảo trực tiếp ở sát hạch người trước mặt sử dụng tới một đạo hoa lệ kiếm quyết, xem Mạc Hải vui mừng không thôi, “Là Vân Đào Thần Kiếm Quyết, tốt! Tốt! Tốt! Cấp độ cực sâu, quả nhiên là yêu nghiệt!”

Nhưng mà.

Bọn họ sướng đến phát rồ rồi.

Trần Tự Phàm nhưng là khí muốn nổ tung!

Bị Vương Bảo cướp chạy một hồi, cũng là thôi, này lại tới lần thứ hai, Trần Tự Phàm nhịn không được, tiếp tục như vậy, chính mình còn lĩnh ngộ cái lông gà? Sát hạch cái viên!

Phẫn nộ nhìn Vương Bảo một chút, Trần Tự Phàm trong giây lát nhìn về phía thiên lộ bên trên, lớn tiếng quát, “Ta Trần Tự Phàm muốn gia nhập Kiếm Thần Sơn, nhưng vạn vạn không ngờ tới, Kiếm Thần Sơn dĩ nhiên đối xử với ta như thế, tiểu tử này không nhìn quy tắc, bắt nạt ta đến đây, các ngươi quản đều mặc kệ, đã như vậy, ta Trần Tự Phàm, lui ra!”

Kiếm Thần Sơn cao tầng nhất thời huyên náo lên, một cái trong đó gấp giọng nói, “Trần Tự Phàm dù sao cũng là tứ thánh tử, thiên phú là chân thật, liền như thế từ bỏ...”

Tử Long trưởng lão trầm giọng nói, “nhưng nếu không phải không buông tha, phải can thiệp Dư Kiếm gây nên, sợ là sợ, Dư Kiếm tâm có bất mãn...”

Cái kia nói chuyện không lên tiếng!

So với Trần Tự Phàm, ai cũng có thể nhìn ra Dư Kiếm mới là Kiếm Thần Sơn lựa chọn tốt nhất!

Mạc Hải ho nhẹ một tiếng, có chút buồn bực nói, “Chớ để ý hắn, do hắn đi thôi!”

Mà trên bình đài.

Trần Tự Phàm rống lên hai cổ họng.

Vốn định, lần này Kiếm Thần Sơn làm sao cũng đến phái người hạ xuống điều giải điều giải, sửa trị sửa trị Vương Bảo.

Cái nào ngờ tới.

Không ai chim hắn.

Trong lúc nhất thời, Trần Tự Phàm há hốc mồm, phản ứng lại, một cái lão huyết phun ra, hắn hung tợn nhìn chằm chằm Vương Bảo, tức giận nói, “đáng chết hỗn đản, còn có Kiếm Thần Sơn, hành, ta nhớ kỹ các ngươi! Chúng ta đi nhìn!”

Vương Bảo híp mắt lại, đột nhiên mắt lộ ra uy thế nói rằng, “Trần Tự Phàm, ngươi cũng biết, ta vì sao khắp nơi nhằm vào ngươi?”

Trần Tự Phàm ngẩn ngơ, bản năng nói rằng, “vì sao?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta kỳ thực, thực sự mài giũa ngươi a, nhường ngươi biết, cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!”

Trần Tự Phàm phản ứng lại, cả người co giật!

Mẹ bán phê!

Lại mẹ nó đem chiêu này ra?

Mà Vương Bảo, đột nhiên quỷ dị cười, tiến lên để sát vào một chút, thấp giọng nói, “ngươi có biết, vì sao ta lĩnh ngộ kiếm quyết tốc độ, nhanh như vậy?”

Trần Tự Phàm ngẩn ra, lần thứ nhất hắn thật không chú ý, thế nhưng lần thứ hai thời điểm, hắn liếc mắt nhìn Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo dĩ nhiên ở ngủ gà ngủ gật, trong lúc nhất thời còn tưởng rằng thắng định, cái nào ngờ tới Vương Bảo từ lâu thành công lĩnh ngộ kiếm quyết.

Lúc này Vương Bảo nói ra, Trần Tự Phàm trái tim kinh hoàng, không nhịn được nói rằng, “ngươi sẽ nói cho ta?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta kỳ thực xem ngươi hữu duyên, lúc này mới giáo dục ngươi, mài giũa ngươi, nếu không thì, chúng ta không thù không oán, ta trêu chọc ngươi làm gì? Vì lẽ đó, ta chỗ này có một bộ chí thánh chí đạo kiếm quyết quy tắc chung, có thể phá vạn kiếm pháp, chớp mắt ngộ kiếm, không biết ngươi có muốn hay không muốn đây?”

Trần Tự Phàm có chút mộng.

Chí thánh chí đạo kiếm quyết quy tắc chung?

Nghe vào tốt có bức cách dáng vẻ.

“Muốn sao? Ngươi ta hữu duyên, ta bán cho ngươi!” Vương Bảo cười híp mắt.

Trần Tự Phàm hít vào một ngụm khí lạnh, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, hắn chiều sâu hoài nghi Vương Bảo là ở hãm hại hắn, nhưng lại mười phần mong đợi Vương Bảo không phải ở hãm hại hắn, xoắn xuýt chớp mắt, Trần Tự Phàm thấp giọng nói, “Dư Kiếm, ngươi nói nếu như thật sự, ta mua lại có làm sao?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “không tin? Vậy ta liền để ngươi xem trước một chút hiệu quả, lại đây, tới gần một ít!”

Trần Tự Phàm do dự một chút, tiến lên vài bước!

Vương Bảo ở Trần Tự Phàm trên người vỗ vỗ, dùng nhưng là một lần tinh luyện ngộ tính, sau đó liền ngạo nghễ nói, “ta đã cho ngươi gia trì chí thánh chí đạo kiếm quyết quy tắc chung lực lượng, ngươi mà đi lĩnh ngộ một bộ kiếm quyết thử một chút thì biết!”

Trần Tự Phàm tỉnh tỉnh, nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo một chút, sau đó khẽ cắn răng, đi tới một toà kiếm bia trước khoanh chân ngồi xuống!

Cảm ngộ!

Vèo vèo vèo!

Không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung khủng bố sức lĩnh ngộ, nhường hắn rất nhanh sẽ mở mắt ra, ánh mắt lộ ra vô tận mờ mịt, bởi vì này kiếm trong bia kiếm quyết, hắn lĩnh ngộ thành công!

Phản ứng lại!

Trần Tự Phàm trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, kinh hãi tột đỉnh!

Má ơi!

Ta giọt mẹ ruột nha!

Khủng bố như vậy?

Dĩ nhiên khủng bố như vậy!

Khe nằm!

Có này thuật ở tay, nhân sinh quả thực liền có thể làm tệ như thế, chẳng trách tên khốn này lợi hại như vậy!

Sau đó, Trần Tự Phàm đã nghĩ đến.

Chính mình cũng có thể nắm giữ như thế nghịch thiên đồ vật!

Chí thánh chí đạo kiếm quyết quy tắc chung!

Nhất định phải đoạt tới tay...

Nhảy lên đến, Trần Tự Phàm đi tới Vương Bảo bên người, trầm giọng nói, “Dư huynh, trước đều là ta sai, kính xin ngươi đem chí thánh chí đạo kiếm quyết quy tắc chung bán cho ta!”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “tuy rằng hai chúng ta hữu duyên, thế nhưng, một mã quy một mã, bảo không thuận thành, ngươi nhất định phải lấy ra cái giá tương ứng đi ra, Trần huynh, vậy thì xem thành ý của ngươi...”

:

------oOo------

Chương 803: Nhường ta gia nhập Kiếm Thần Sơn? Nằm mơ đây?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Tự Phàm trái tim ở hết sức nhảy lên.

Vừa nãy cảm ngộ kiếm quyết trong nháy mắt đó, không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung tươi đẹp cảm giác, thực sự là nhường hắn không cách nào tự tin!

Không tiếc bất cứ giá nào, hắn đều muốn chiếm được chí thánh chí đạo kiếm quyết quy tắc chung!

Đánh đổi...

Trần Tự Phàm hít sâu một hơi, bỗng nhiên cắn răng nói rằng, "ta có thể cho ngươi... Một khối cửu kiếp đạo nguyên tinh!"

Vương Bảo hơi kinh ngạc nhìn Trần Tự Phàm một chút.

Cửu kiếp đạo nguyên tinh, này có thể là thứ không tầm thường, chính là gần đất xa trời cửu kiếp cường giả tối đỉnh lấy cuối cùng dư lực, ngưng tụ ra đến chí bảo!

Đối với Đạo Kiếp cảnh cường giả mà nói, một khối cửu kiếp đạo nguyên tinh, giá trị không cách nào đánh giá.

Trần Tự Phàm đối với Vương Bảo ánh mắt có chút bất mãn, nói rằng, "Dư huynh đây là ánh mắt gì? Lẽ nào là không tin? Ngươi cũng biết ta Trần gia gốc gác? Một khối cửu kiếp đạo nguyên tinh mà thôi, ta vẫn là có thể cầm được đi ra!"

Vương Bảo thoả mãn cười cợt, "Đã như vậy, vậy ta còn có thể nói cái gì? Tốt, ta đáp ứng rồi!"

Trần Tự Phàm mừng như điên cực kỳ.

Xoay tay, một khối hình thoi tinh thạch xuất hiện ở bàn tay hắn tâm, tinh thạch này phảng phất nhiều màu sắc lưu ly, toả ra một chút vầng sáng.

Lộ ra thịt thương vẻ mặt, Trần Tự Phàm đem cửu kiếp đạo nguyên tinh đưa tới!

Vương Bảo tiện tay tiếp nhận, tra liếc mắt nhìn, liền cười cất đi!

Trần Tự Phàm lập tức nói rằng, "chí thánh chí đạo kiếm quyết quy tắc chung đây?"

"Cái gì đồ chơi?"

Vương Bảo giả vờ ngây ngốc.

Trần Tự Phàm một mặt mộng bức, có chút không phản ứng lại, nửa ngày, hắn nổi giận, gầm nhẹ nói, "Dư Kiếm, ngươi đây là ý gì?"

Vương Bảo thở dài, "Còn có thể là ý tứ gì, ý tứ là ta đùa ngươi thôi! Còn rất sao chí thánh chí đạo kiếm quyết quy tắc chung, loại này vô căn cứ đồ chơi, ngươi rất sao đều tin? Ta xem ngươi này đầu, vẫn đúng là khả năng đánh, thực sự không được, ngươi liền thật theo ta về thôn đi, tuyệt đối không nên từ bỏ trị liệu a!"

Dứt lời.

Vương Bảo bóng người lóe lên, mấy cái na di, dĩ nhiên lướt qua nền tảng, leo lên thiên lộ!

"Khe nằm!"

Trần Tự Phàm suýt chút nữa thổ huyết, khuôn mặt vặn vẹo, theo bản năng liền phải đuổi tới đi, chỉ có điều, thân thể hắn hơi động, liền bị chủ trì sát hạch người chặn lại rồi, mặt không hề cảm xúc nói rằng, "chưa qua ải

người, không thể tiếp tục hướng phía trước!”

Vừa nãy Trần Tự Phàm cùng Vương Bảo nói chuyện, đều ngăn cách âm thanh, vì lẽ đó, chủ trì sát hạch trung niên cũng căn bản không biết phát sinh cái gì tình hình!

Trần Tự Phàm tức giận run người, lệ quát, “Tên khốn kia hãm hại ta một khối cửu kiếp đạo nguyên tinh!”

Chủ trì sát hạch trung niên kinh hãi cực kỳ.

“Nhường ta qua đi!” Trần Tự Phàm liền muốn tiến lên.

Thế nhưng chủ trì sát hạch trung niên nhưng vẫn là chống đỡ hắn, không nói gì nói rằng, “Trần công tử, quy củ chính là quy củ, ngươi nghĩ đuổi theo kịp đi, kính xin lĩnh ngộ kiếm quyết!”

Trần Tự Phàm hầu như muốn phun ra một cái lão huyết, hai con mắt lập loè lửa giận ánh sáng.

Lĩnh ngộ kiếm quyết?

Lĩnh ngộ ngươi muội a!

Lão tử hiện ở nơi nào còn có tâm tình đi lĩnh ngộ kiếm quyết?

Ta rất sao một khối cửu kiếp đạo nguyên tinh đều cho hãm hại, thứ chí bảo này, đều có thể thuê một cái tám kiếp cao thủ cho mình làm việc!

“Dư Kiếm, ta mẹ nó không để yên cho ngươi!”

Trần Tự Phàm ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng!

Nghênh tiếp hắn, nhưng là Vương Bảo quay đầu sau hơi cười.

Một màn như thế, nhường những người khác đều là hai mặt nhìn nhau, đặc biệt là treo lơ lửng giữa trời bên cạnh thành duyên, Kiếm Thần Sơn các cao

tầng gò má cuồng quất, đều là phi thường phiền muộn!

Mạc Hải vẻ mặt quái lạ nói rằng, “nếu như ta không nhìn lầm, Trần Tự Phàm là cho Dư Kiếm một khối cửu kiếp đạo nguyên tinh?”

Một đám Kiếm Thần Sơn cao tầng dở khóc dở cười!

Mạc Hải thở dài nói, “tiểu tử này, thật không phải cái kẻ tầm thường a, nếu như vào tông, nhất định phải cố gắng dạy!”

Trên bình đài.

Trần Tự Phàm tức giận khó hòa, cắn răng, hắn trực tiếp từ bỏ sát hạch, hướng về phía dưới đi đến, chuyện này, hắn phải nói cho Trần gia cao thủ, sau đó, lấy Trần gia danh nghĩa, tìm lại công đạo!

Đáng chết Dư Kiếm!

Đáng chết Kiếm Thần Sơn!

Mã Đức!

Đều rất sao không phải cái gì đồ chơi hay!

...

...

Không lại trêu chọc Trần Tự Phàm Vương Bảo, rất nhanh sẽ cho thấy khủng bố thiên phú!

Mặt khác hai toà nền tảng.

Mỗi một toà đều là mười hơi thở lĩnh ngộ kiếm quyết, không bao nhiêu thời gian qua đi, Vương Bảo liền vượt qua ba toà nền tảng, từng bước một bước lên thiên lộ đỉnh!

Mạc Hải mừng như điên cực kỳ, ánh mắt thần mang lấp loé, hưng phấn tột đỉnh!

Cỡ này thiên phú!

Khoáng cổ thước kim!

Hắn Mạc Hải sống nhiều năm như vậy, cái gì thiên kiêu chưa từng thấy? Vậy mà lúc này cùng Vương Bảo so sánh, Mạc Hải cảm thấy lấy trước gặp thiên kiêu, đều rất sao yếu bạo được chứ?

Đây mới là mạnh mẽ nhất kiêu!

Trước mấy vạn cổ, sau mấy vạn cổ, đều là mạnh nhất!

Rất nhanh, Vương Bảo liền đi tới thiên lộ phần cuối, bước lên treo lơ lửng giữa trời thành.

Mạc Hải mang theo một đám Kiếm Thần Sơn cao tầng, ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bảo, hít sâu một hơi, Mạc Hải trầm giọng nói, "Dư Kiếm, lão phu Kiếm Thần Sơn chưởng giáo Mạc Hải, ngươi chi thiên phú, ta bình sinh nghe thấy, đều không kịp ngươi chi vạn nhất! Hoan nghênh gia nhập bản tông!"

Vương Bảo đối mặt nhiều cao thủ như vậy, vẻ mặt không đổi, mỉm cười nói, "nói như vậy, ta gia nhập Kiếm Thần Sơn, còn là các ngươi Kiếm Thần Sơn phúc khí?"

Mạc Hải ngẩn ra, sau đó liền cười nói, "đó là tự nhiên!"

Vương Bảo hé mắt, nhìn về phía Tử Long trưởng lão, nói rằng, "Tử Long trưởng lão, ngươi cũng là như thế cho rằng sao?"

Tử Long trưởng lão ngẩn người, vội vàng gật đầu, nhu hòa cực kỳ nói rằng, "ta sớm đã có cái cảm giác này!"

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên làm càn bắt đầu cười lớn, “Ha ha ha...”

Tiếng cười kia lông không lý do, dẫn tới Mạc Hải bọn họ, đều là có chút mộng bức.

Nửa ngày.

Mạc Hải cau mày nói, “Dư Kiếm, ngươi vì sao cười?”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “cười cái tên này sát bút (ngu ngốc) thôi!”

Nói chỉ chỉ Tử Long trưởng lão!

Tử Long dài lão Ngốc như gà gỗ, phản ứng lại, nộ quát, “Dư Kiếm, nói như thế nào đây? Quá làm càn!”

Vương Bảo tức giận nói, “Ta chính là nói như vậy, không thích nghe cút đi! Mặt khác...”

Quay về Tử Long trưởng lão nhíu mày.

Vương Bảo cười nói, “ta có thể không gọi Dư Kiếm, ta gọi Vương Vô Địch!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp khôi phục vốn là dung mạo!

Trong phút chốc, Mạc Hải bọn họ lần thứ hai mộng bức, không hiểu nổi tình hình!

Mà Tử Long trưởng lão cùng trước hắn phụ trách sát hạch Kiếm Thần Sơn các võ giả, vào giờ phút này, dĩ nhiên kinh ngạc đến ngây người!

Này quen thuộc mặt.

Làm sao sẽ quên a!

Dù sao mới qua đi không bao lâu!

Nhưng mà.

Làm sao sẽ là hắn?

Khe nằm!

Làm sao sẽ là hắn a!

Tử Long trưởng lão sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, chỉ vào Vương Bảo, ngơ ngác nói không ra lời!

Mạc Hải chau mày, nhận ra được không đúng, lập tức hỏi, "Tử Long, đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Tử Long trưởng lão khóe miệng co giật, không lên tiếng!

Vương Bảo bĩu môi nói, "làm sao? Người câm? Không dám nói? Lúc trước ngươi đối với ta lạnh nhạt sức mạnh đi đâu rồi? Mạc Hải chưởng giáo, nếu hắn không nói, vậy ta liền nói một chút đi, trên thực tế, vốn là ta Vương Vô Địch, là thật sự muốn gia nhập Kiếm Thần Sơn, thế nhưng..."

Ba nuôi a!

Vương Bảo thêm mắm dặm muối đem chuyện lúc trước nói rồi nói!

Trong lúc nhất thời.

Mạc Hải vẻ mặt thay đổi.

Ánh mắt lập loè nộ ánh sáng (chỉ), nhìn về phía Tử Long trưởng lão, lệ quát, "Hoang đường!"

Tử Long trưởng lão thân thể run run một cái, trực tiếp cho quỳ, run giọng

nói, “chưởng giáo, ta cũng đúng thế thật... Theo quy củ làm việc a!”

Mạc Hải nộ quát, “Ngươi còn dám nguỵ biện? Nếu không là ngươi, Vương Vô Địch sao lại bị oan ức?”

Dứt lời.

Mạc Hải chân thành nhìn Vương Bảo, nói rằng, “Vương Vô Địch, ta đại biểu Kiếm Thần Sơn, xin lỗi ngươi, trước sự tình, quyền làm hiểu lầm, sau đó ngươi gia nhập bản tông, bản tông chắc chắn nghiêng lực bồi dưỡng!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, tức giận nói, “Nhường ta gia nhập Kiếm Thần Sơn? Ha ha, ngươi nằm mơ đây?”

Dứt lời.

Vương Bảo đưa tay duỗi người, cười híp mắt nói, “Cho nên ta trở về, không phải muốn chứng minh ta bao nhiêu ghê gớm, mà là nghĩ nói cho các ngươi, đừng mẹ nó ở lão tử trước mặt trang bức, nếu không thì, cái kia chỉ có thể hiện ra được các ngươi, rất sát bút (ngu ngốc)...”

------oOo------

Chương 804: Ta có Tôn Giả lực lượng hộ thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hung hăng!

Ngông cuồng!

Kiếm Thần Sơn to lớn uy danh ở Vương Bảo trước mặt, bị đạp thành mảnh vụn cặn!

Mạc Hải thập phần khiếp sợ, hắn khó có thể tưởng tượng, Vương Bảo đến cùng là cái gì não đường về, lại dám như vậy xem thường Kiếm Thần Sơn!

Mà cái khác Kiếm Thần Sơn cao tầng, nhưng là phẫn nộ!

Bọn họ cũng coi như là nhìn ra rồi.

Vương Bảo căn bản cũng không có muốn gia nhập Kiếm Thần Sơn ý tứ.

Lời đều nói như thế rõ ràng.

Lời đều nói như thế không khách khí.

Vậy còn có cái gì tốt chờ mong?

“Vô liêm sỉ!”

“Nói như thế nào đây? Tiểu tử, đừng coi chính mình thiên phú kinh người liền có thể hung hăng càn quấy, Kiếm Thần Sơn gốc gác, vượt quá sự tưởng tượng của ngươi!”

“Theo ta thấy, người này cả gan làm loạn, bừa bãi ngông cuồng, thực sự là không thể dễ tha!”

“Dám không nhìn Kiếm Thần Sơn, ngươi muốn chết!”

Rất nhiều Kiếm Thần Sơn trưởng lão gầm lên lên.

Tử Long trưởng lão càng là tức giận đến cả người run cầm cập, lệ quát, “Tiểu tử, muốn đánh ta Kiếm Thần Sơn mặt? Ngươi tính lầm! Cho ta quỳ xuống”

Ầm!

Tử Long trưởng lão ra tay rồi.

Đưa tay chộp một cái.

Từng đạo từng đạo ánh sáng ấn hướng về Vương Bảo đỉnh đầu bao trùm mà xuống!

Mạc Hải thấy thế, muốn nói lại thôi, sắc mặt âm trầm cực kỳ, hắn biết, song phương đã không có chỗ giảng hoà, thế nhưng, hắn còn là phi thường đau lòng, như vậy nghịch thiên thiên phú đệ tử, không thể gia nhập Kiếm Thần Sơn, thực sự là đáng trách, có thể hám!

Ong ong ong

Tứ phương hư không phát sinh đạo đạo rung động nghe tên, quang ấn bao phủ tới, Vương Bảo hé mắt, thân thể hơi động, một vệt ánh sáng phù nổ bể ra đến!

Trong chớp mắt, bốn tầng đạo kiếp sức mạnh bạo phát, hóa thành một tia sáng trắng, như hoa tuyết giống như bắn về phía Tử Long trưởng lão đám người!

Một đám lão già trực tiếp kinh ngạc đến ngây người, Mạc Hải phản ứng lại, gầm nhẹ một tiếng, trên người nhấc lên vô tận khí thế, vững vàng chặn lại rồi trắng (Haku) quang chi lực!

Kinh thiên động địa nổ vang thanh âm truyền vang!

Chờ đến Mạc Hải rên lên một tiếng, thở một hơi sau khi, liền nhìn thấy Vương Bảo đã lẻn đến phương xa giữa không trung, ngạo nghễ mà đứng!

Mà một màn như thế, tự nhiên cũng dẫn tới phía dưới vô số võ giả trố mắt ngoác mồm!

Chờ đến chú ý tới Vương Bảo, càng là cực kỳ mộng bức!

Nhận ra Vương Bảo, tự nhiên biết cái này là trước gây sự cái kia!

Không quen biết Vương Bảo, cũng là khiếp sợ Vương Bảo lại dám ở Kiếm Thần Sơn kiếm chuyện, này không phải tìm đường chết sao?

Kinh hãi nhất nhất mộng bức, đương nhiên là Trần Tự Phàm!

Hàng này nhìn Vương Bảo, trong nháy mắt, toàn rõ ràng!

Vì sao Vương Bảo sẽ nhằm vào hắn?

Vì sao Vương Bảo sẽ hãm hại hắn?

Đều là hắn gieo gió gặt bão a!

Trước hắn hận Vương Bảo thời điểm, nhưng là vạn vạn không nghĩ tới, báo ứng làm đến nhanh như vậy!

“Đáng chết!”

Phản ứng lại, Trần Tự Phàm khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt sát cơ bùng lên!

Cùng lúc đó.

Mạc Hải mang theo tất cả trưởng lão lên không, cùng Vương Bảo đối lập mà nhìn, ánh mắt lập loè nghi ngờ không thôi.

Vừa nãy trong nháy mắt đó sức mạnh, đầy đủ đạt đến tứ kiếp cảnh giới!

Này không phải Vương Bảo sức mạnh của bản thân!

Cái kia quang phù là Tần Hùng cho hắn, lấy Tần Hùng mạnh nhất tu vi lực lượng chế tác phong ấn, nguyên khí đại thương, chỉ chế tác ba viên liền nối nghiệp không còn chút sức lực nào!

"Làm sao? Muốn dùng cường?"

Vương Bảo châm chọc nhìn Mạc Hải bọn họ!

Tử Long trưởng lão nuốt ngụm nước bọt, hắn chỉ là hai kiếp cao thủ, vừa nãy nếu không là Mạc Hải ra tay ngăn cản, hay là hắn đã chết ở cái kia một đòn bên dưới!

Mạc Hải hít sâu một hơi, trầm thấp quát, "Vương Vô Địch ngươi cùng bản tông, không thù không oán, trước hiểu lầm, thật sự không thể mở ra sao?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "rất đáng tiếc, không thể!"

"Đã như vậy"

Bốn cái bằng phẳng chữ lối ra (mở miệng), sau một khắc, bỗng nhiên đã biến thành quát chói tai, "Vậy ngươi liền chết đi! Nếu ngươi đã cùng bản tông có thù hận, lão phu kia kiên quyết không thể để cho ngươi bình yên rời đi Kiếm Thần Sơn!"

"Trận lên!"

Ầm!

Sau một khắc, huyền trên thành trống không mới, từng đạo từng đạo không cách nào hình dung khủng bố kiếm khí phun trào mà ra, trong hư không, thình lình có đầy đủ tám mươi mốt khẩu tuyệt thế Thần Kiếm san sát!

Kinh thiên động địa sát ý, hướng về Vương Bảo nơi này lan tràn mà xuống,

khủng bố khiến lòng người hồn run rẩy!

Mạc Hải lạnh lùng nói rằng, “Vương Vô Địch, lão phu lại cho ngươi một cơ hội cuối cùng, nếu như ngươi”

Vương Bảo ôm cánh tay, cảm thụ Kiếm Thần Sơn to lớn kiếm trận ràng buộc lực lượng, trong lòng cười thầm, trực tiếp phất tay, đánh gãy Mạc Hải, lạnh giọng nói, " đừng léo nha léo nhéo, lão tử đã sớm ngờ tới, các ngươi sẽ có này một tay, thế nhưng, ngươi thật sự cho rằng, ta Vương Vô Địch không hề chắc bài, nói thiệt cho các ngươi biết đi, thân phận của ta, vượt quá các ngươi tưởng tượng, muốn giết ta? Liền phải làm tốt bị diệt tông chuẩn bị đi thủ phát

Bầu không khí vắng lặng!

Mạc Hải ánh mắt chớp qua kiên quyết, trong lòng nhưng là đang chảy máu!

Như thế nghịch thiên một cái thiên kiêu!

Không thể nhận dưới, nhưng chỉ có thể giết chết, thực sự là quá mẹ nó đồ phá hoại!

Tràn ngập sát cơ mà ra!

Mạc Hải làm ra quyết định.

Hắn không thể bỏ mặc Vương Bảo trưởng thành, dù cho song phương thù hận không sâu, thế nhưng, dù cho chỉ có một phần vạn cơ hội, cũng không được!

“Tru Thiên kiếm!”

Đưa tay quay về hư không chỉ tay!

Trong phút chốc, một đạo không cách nào hình dung to lớn kiếm khí cự kiếm, ở trên hư không thành hình, mũi kiếm chỉ về Vương Bảo.

“Giết!”

Mạc Hải trầm thấp mở miệng!

Vù!

Sau một khắc, to lớn kiếm khí phá tan hư không, hướng về Vương Bảo va chạm lại đây, khí thế kinh khủng, kinh thiên động địa, nhấc lên vô tận sức mạnh cuồng triều, bốn phương tám hướng nhìn tình cảnh này võ giả, tất cả đều sợ hãi!

Kiếm Thần Sơn Tru Thiên kiếm trận, uy danh xưng bá Kiếm vực, chính là thứ nhất Sát Kiếm Trận!

Nhưng mà.

Đối mặt cuồng bạo tuyệt thế một đòn!

Vương Bảo nhưng là không nhúc nhích, ánh mắt lộ ra cười lạnh, sau một khắc, hắn thình lình căn cứ to lớn kiếm khí vọt tới!

Hầu như hết thảy mọi người há hốc mồm.

Ma trứng!

Đây là muốn làm gì?

Tìm đường chết cũng không thể như thế chơi a!

Mạc Hải cũng là trố mắt ngoác mồm, không phản ứng kịp, nhưng mà thoáng qua trong lúc đó, theo Vương Bảo dùng tới phá cấm thần trùy, một đạo những người khác không cách nào nhìn thấy vòng sáng che đậy Vương Bảo toàn thân!

Cùng to lớn kiếm khí, đánh vào nhau!

Phảng phất mặt trời chói chang sáng tỏ dưới hoa tuyết tan rã!

Không có một chút nào âm thanh, có, nhưng là khó có thể tưởng tượng hòa tan, biến mất, kiếm khí khổng lồ cùng Vương Bảo va chạm sau, từ từ biến mất ở trong tầm mắt của mọi người!

Cuối cùng, toàn bộ biến mất không còn tăm hơi!

Không có gây nên chút nào sóng lớn!

Vương Bảo ở trên hư không ngừng chân, mặt hướng Mạc Hải, châm chọc nói, "ta có Tôn Giả lực lượng hộ thể, ai có thể thương ta?"

Tôn Giả lực lượng?

Bốn chữ giống như gió giật, tập kích chúng tâm hồn của người ta!

Dù cho là Mạc Hải, đều là cả người run lên, ngơ ngác biến sắc!

Cửu kiếp sau khi chính là Vô Thượng Tôn Giả cảnh!

Mà ở Toái Hư Đại Giới, Vô Thượng Tôn Giả cảnh, đã là siêu cấp đại lão cấp bậc, đó là ở lên mười tám vực bên trong đỉnh cấp Đại vực mới có cường giả tuyệt thế!

Tại hạ mười tám vực, xếp hạng càng khá cao, có thể chứa đựng cường giả đẳng cấp càng cao!

Kiếm vực, dưới mười tám vực xếp hạng mười lăm, có thể chứa đựng cao thủ mạnh nhất, chỉ là năm tầng đạo kiếp mà thôi, vượt qua năm tầng đạo kiếp tu vi, liền sẽ phải chịu biên giới lực lượng sức mạnh áp chế, thực lực càng người mạnh, thậm chí đều không thể xuất hiện ở Kiếm vực!

Những giới khác vực, tương tự như vậy!

Có Tôn Giả lực lượng hộ thể khái niệm gì?

Đừng nói là ở Kiếm vực, dù cho là tại hạ mười tám vực xếp hạng thứ nhất

Đấu vực, cũng có thể nghênh ngang mà đi!

Không người có thể gây tổn thương cho

------oOo------

Chương 805: Có chuyện tốt như thế đều không mang lên ta? Giết chết ngươi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạc Hải sắc mặt trở nên hơi trắng xám.

Mi tâm thậm chí đều chảy ra mồ hôi lạnh!

Nếu như Vương Bảo lúc trước dùng ra tứ kiếp cường giả nói phù, hắn còn chỉ là kiêng kỵ.

Như vậy hiện tại, hắn là thật sự sợ!

Tru Thiên kiếm trận thủ hộ Kiếm Thần Sơn vô số năm, kiến công vô số, không ra thì thôi, xuất hiện liền nhất định sẽ cho Kiếm Thần Sơn bên dưới thêm lên đạo đạo hài cốt.

Chưa từng biết cái này giống như vô lực qua?

Tôn Giả lực lượng hộ thể a, ngẫm lại liền mẹ nó đáng sợ!

Kiếm Thần Sơn ở Kiếm vực có thể xưng vương xưng bá, thế nhưng phóng tới cái khác Đại vực, so với Kiếm Thần Sơn mạnh mẽ, đếm mãi không hết!

Nếu như Vương Bảo sau lưng thật sự có một cái Vô Thượng Tôn Giả cảnh cao thủ...

Thân thể run cầm cập một hồi, Mạc Hải cố nén hoảng sợ, cưỡng chế lửa giận, miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, “tiểu hữu...”

“Được rồi! Đừng nói những kia phí lời, vẫn là câu nói kia, ta Vương Vô Địch sở dĩ trở về, không phải để chứng minh ta rất ghê gớm, cũng chỉ là

nghĩ cho các ngươi một bài học, hiện đang giáo huấn xong, nếu như các ngươi không ý kiến, vậy ta liền đi...”

Dứt lời.

Vương Bảo vòng chéo tay, cười lạnh một tiếng, đạp không hướng về xa xa mà đi!

Tru Thiên kiếm trận vẫn còn tiếp tục mở cầm.

Nhưng mà này ở Kiếm vực bên trong, uy danh vô tận trận pháp, nhưng không cách nào trở ngại Vương Bảo nửa điểm, dễ dàng, liền bước ra Tru Thiên kiếm trận phạm vi.

Mạc Hải cả người chấn động dữ dội, càng thêm kiêng kỵ lên, Tử Long trưởng lão càng là lộ ra vô tận vẻ áo não, cúi đầu ủ rũ!

Đáng sợ!

Quá rất sao đáng sợ!

Không hổ là Tôn Giả lực lượng hộ thể nam nhân, Tru Thiên kiếm trận, rắm dùng không có a!

Chờ đến Vương Bảo từ từ biến mất ở hư không, biến mất ở tầm mắt của mọi người, toàn trường trực tiếp yên lặng!

Rất nhiều vây xem đảng thấy cảnh này, trong lòng bát quái chi hỏa bắt đầu cháy hừng hực!

Ngày hôm nay Kiếm Thần Sơn này mặt, có thể coi là mất mặt ném quá độ a!

Ai cũng không nghĩ tới, sự tình sẽ phát triển đến như vậy một màn.

Kém một bước, cùng một cái siêu cấp thiên kiêu, sai thân mà qua!

Hơn nữa.

Còn bị người ta đánh lớn như vậy một cái bàn tay!

Khởi đầu xem thường người ta, quay đầu lại nịnh bợ người ta, người ta đều không vui, ngươi nói một chút, này tội gì đến tai?

Mà Trần Tự Phàm, hàng này càng thêm phẫn nộ!

Cũng thập phần hoảng sợ!

Vốn là Vương Bảo lấy ra thân phận, hắn còn muốn báo thù tới, thế nhưng hiện tại, phục cái lông gà a, liền Kiếm Thần Sơn đều cho rụt, hắn Trần gia so với Kiếm Thần Sơn cũng không bằng, huống chi hắn!

“Đáng chết, lão tử thực sự là xui xẻo thấu!”

Trần Tự Phàm thấp giọng thầm mắng.

Gia nhập Kiếm Thần Sơn tâm tư cũng trực tiếp đoạn tuyệt, mang người nén giận mà đi.

Mà lúc này.

Mạc Hải trầm mặc hồi lâu, ánh mắt, bỗng nhiên rơi vào Tử Long trên người trưởng lão.

Tử Long trưởng lão thân thể cứng ngắc, trong nháy mắt sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, mồ hôi ướt nhẹp quần áo, nhưng hơi động cũng không dám động, đàng hoàng đứng tại chỗ, cúi thấp xuống đầu!

Các trưởng lão khác đều là thần sắc phức tạp nhìn Tử Long trưởng lão.

Nếu như không phải cái này hàng.

Kiếm Thần Sơn hiện tại hẳn là khắp chốn mừng vui mới đúng.

Nào giống hiện tại, một bộ sương đánh cà như thế.

Đột nhiên, Mạc Hải trầm thấp nói rằng, “Tử Long trưởng lão, ngươi có biết tội của ngươi không...”

Tử Long trưởng lão ngẩng đầu, đối đầu Mạc Hải cái kia ánh mắt lạnh như băng, há há mồm, muốn nói cái gì, thế nhưng cuối cùng tất cả đều hóa thành cụt hứng.

Hắn biết, từ đó sau khi, Kiếm Thần Sơn bên trong, thanh danh của hắn địa vị, đều sẽ xuống dốc không phanh, không chắc, còn có thể bị lão tổ xử phạt, mà chuyện này...

Liền chỉ là bởi vì lúc trước hắn một cái ngạo khí mà thôi!

...

...

Kiếm Thần Sơn chuyện đã xảy ra căn bản không bưng bít được!

Rất nhanh sẽ ở Kiếm vực một ít tông môn trong lúc đó truyền lưu ra.

Chư tông võ giả đối với này cảm giác là, cười trên sự đau khổ của người khác!

Kiếm Thần Sơn ở Kiếm vực có thể nói là thế lực cấp độ bá chủ, có thể cùng Kiếm Thần Sơn sánh ngang không nhiều, Kiếm Thần Sơn ngạo khí, phần lớn võ giả đều có lĩnh hội.

Nhưng mà.

Hiện tại xong chưa?

Để cho các ngươi lại rất sao ngạo khí.

Đá vào tấm sắt đi!

Đến từ toàn bộ Kiếm vực trào phúng, nhường chưởng giáo Mạc Hải tức giận thổ huyết, tin tức bộ ngành mỗi ngày tin tức truyền đến nhường hắn tâm cũng đang chảy máu, căn bản liền không nhịn được, trực tiếp đem Tử Long trưởng lão nắm lên đến, lần thứ hai tàn nhẫn mà đánh lên.

...

...

Không đề cập tới Tử Long trưởng lão bi thảm.

Vào giờ phút này, Vương Bảo chính đang lung tung không có mục đích tiến lên.

Hiện nay Vương Bảo tu vi, hay là thật thánh cảnh đỉnh cao, muốn đột phá, bất cứ lúc nào cũng có thể, hắn cũng không phải sốt ruột, thuận theo dĩ nhiên là được rồi.

Đạp không mà đi, đang đến gần phía dưới một cái sơn cốc thời gian, Vương Bảo ánh mắt ngưng lại.

Ở bên trong thung lũng, đang tiến hành chiến đấu.

Hơn nữa.

Là mười mấy cái võ giả, ở vây công một cô gái.

Nữ tử khăn che mặt, không thấy rõ khuôn mặt, hai tay chống một đạo cổ phù, dựa vào cổ phù lực lượng, lúc này mới có thể ngăn trở các võ giả vây công.

Vương Bảo ngừng chân, đang do dự có muốn hay không dưới đi hỗ trợ.

Mười mấy cái đại nam nhân, vây công một người phụ nữ, tám chín phần mười là nghĩ làm chuyện xấu.

Chỉ có điều.

Không giống nhau: Không chờ Vương Bảo làm ra quyết định, đột nhiên, cái kia mười mấy cái võ giả bên trong, một cái trong đó mang cuốn lấy một đạo ngập trời kiếm khí, ầm ầm lên không, đứng Vương Bảo trước người, mặt không hề cảm xúc nói rằng, "Kiếm Ma Cung làm việc, những người không có liên quan tránh lui!"

Kiếm Ma Cung?

Vương Bảo hồi ức Tần Hùng cho thế lực của hắn giới thiệu, lập tức tìm tới, Kiếm vực bên trong, Kiếm Ma Cung là cùng Kiếm Thần Sơn có thể sánh ngang đỉnh cấp thế lực!

Thế nhưng này tông có thể nói tà tông, tông môn đệ tử vô cùng tốt giết chóc, hung danh hiển hách.

"Hả? Còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau cút!"

Ngăn cản Vương Bảo trung niên võ giả ánh mắt loé lên một tia sát khí, lạnh giọng quát.

Lần này.

Vương Bảo không vui.

Mã Đức.

Ta rất sao chính là đi ngang qua.

Ta còn không quyết định cứu người đây.

Ngươi rất sao liền trực tiếp hận lên.

Đây là giúp ta làm lựa chọn a!

Vậy còn có cái gì dễ bàn?

Trên mặt lộ ra nụ cười nhạt, Vương Bảo chỉ chỉ phía dưới, cười nói, “huynh đệ, làm gì vậy? Đúng hay không nghĩ cái kia cái gì? Các ngươi cái kia cái gì có thể hay không mang tới ta? Ta kỳ thực cũng nghĩ cái kia cái gì!”

Trung niên võ giả có chút mộng bức.

Cái kia cái gì?

Cái kia cái gì cái gì cái kia cái gì?

Có điều, đại gia đều là nam nhân, rất nhanh hắn liền đã hiểu, lộ ra một cái tà ý nụ cười, hắn liếm môi một cái, đánh giá Vương Bảo một chút, châm chọc nói, “ngu xuẩn, coi như muốn cái kia cái gì, cũng không tới phiên ngươi a, mau cút! Bằng không, chết!”

Vương Bảo lập tức nổi giận, “Khe nằm, có chuyện tốt như thế đều không mang lên ta? Giết chết ngươi...”

Sau một khắc.

Vương Bảo thân thể bỗng nhiên bùng nổ ra đạo đạo vàng óng ánh ánh sáng, Cổ Thần lực lượng phun trào, vươn ngón tay, nhanh như tia chớp hướng về trung niên võ giả thoáng qua!

“Nát tinh chỉ!”

Ầm ầm!

Bốn phương tám hướng, không gian chớp mắt đọng lại bình thường, phảng phất hết thảy sức mạnh, đều bị Vương Bảo hấp thụ đến ngón trỏ bên trên, sức mạnh kinh khủng hình thành một đạo chân không hàng dài đường nối, trong nháy mắt, liền phá tan rồi trung niên võ giả phòng ngự, điểm ở mi tâm của hắn!

Trung niên võ giả phản kháng không thể, “thân tử đạo tiêu”!

Trước khi chết, hắn cũng không nghĩ đến, chính mình dĩ nhiên sẽ bởi vì lý do như vậy mà chết!

“Hừ!”

Vương Bảo đưa tay vẫy, trung niên võ giả nhẫn chứa đồ bị hắn tìm ra, tầng tầng một đá, trung niên võ giả thi thể bay về phía sơn cốc.

------oOo------

Chương 806: Ta chính là Hoa Đà tại thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười mấy cái Kiếm Ma Cung võ giả trực tiếp xù lông!

Cầm đầu trung niên võ giả từ lâu tra xét qua Vương Bảo tu vi, mà Vương Bảo che giấu sau khi, hiển lộ ra, chỉ là Chân Thánh cảnh mà thôi!

Chỉ là Chân Thánh cảnh.

Đặt ở Kiếm Ma Cung, cũng chính là đệ tử nội môn thân phận mà thôi, dĩ nhiên lớn lối như vậy?

Muốn chết!

Cười lạnh một tiếng, cầm đầu trung niên võ giả sát ý vạn cân nói rằng, "ta tuy rằng không biết ngươi vừa nãy làm sao giết chúng ta sư đệ, thế nhưng, nếu ngươi không biết điều, vậy thì..."

"Liền ngươi muội, trước tiên tiếp ta một quyền!"

Vương Bảo châm chọc cười, sau đó chính là một tiếng quát lớn!

Thân hình như điện, cuồng bạo một quyền đánh ra ngoài!

Cú đấm này Vương Bảo thậm chí không có sử dụng thần thông, chỉ là thân thể, tu vi, sức mạnh huyết thống điên cuồng chồng chất mà thôi!

Nhưng mà.

Dù cho chính là như vậy, đòn đánh này cũng đạt đến Bất Diệt Thân cảnh hậu kỳ lực lượng, khủng bố quyền lực trong nháy mắt phảng phất như đại dương mênh mông, đem mười mấy cái Kiếm Ma Cung võ giả nhấn chìm!

Cái kia cầm đầu Kiếm Ma Cung trung niên võ giả tâm hồn lạnh lẽo, lập tức bạo gào nói, “tiền bối tha mạng, ta có báu vật đem tặng, mong rằng...”

Lời nói tới chỗ này.

Thân thể truyền đến cuồng bạo xé rách lực lượng, sau một khắc, thân thể của hắn trực tiếp vỡ ra được, kể cả cái khác Kiếm Ma Cung võ giả, chết không muốn quá thê thảm!

“Báu vật?”

Vương Bảo đưa tay chụp tới, mười mấy cái nhẫn chứa đồ bị hắn vơ vét đi ra, từng cái từng cái tra nghiệm qua, không khỏi bĩu môi, “Chết đến nơi rồi còn lừa gạt ta, thực sự là chết không hết tội!”

Dứt lời.

Vương Bảo nhìn về phía cô gái kia.

Cô gái kia lúc này còn dùng cổ phù phòng ngự, cảnh giác nhìn Vương Bảo.

Dù cho Vương Bảo giết mười mấy cái Kiếm Ma Cung võ giả, thế nhưng, ai biết cái tên này đúng hay không người tốt.

Thực lực khủng bố, thân phận không rõ, tâm tính không rõ, nữ tử cảm giác mình vẫn là tiếp tục rùa rụt cổ được!

Vương Bảo đi tới nữ tử bên người, nháy mắt mấy cái, cười nói, “cô nương, những người này đều chết rồi, ngươi an toàn!”

Nữ tử sau cái khăn che mặt vẻ mặt có chút quái lạ, không có lên tiếng.

Vương Bảo lập tức rõ ràng, trợn tròn mắt, “Ta là người tốt!”

Nữ tử, “...”

Đến!

Người ta nói rõ không tin chính mình a!

Đã như vậy, Vương Bảo cũng không nhiệt tình mà bị hờ hững, buông tay, nhún nhún vai, Vương Bảo liền chuẩn bị rời đi!

Chỉ có điều nhưng vào lúc này.

Xa xa phía chân trời, thình lình kéo tới mấy bóng người, cùng lúc đó, một đạo hung lệ rít gào vang lên, "Vô liêm sỉ, liền Thiên Cơ Môn cũng dám trêu chọc, ngươi muốn chết..."

Ầm!

Bầu trời chớp mắt kinh biến, một nói dải lụa màu trắng dường như muốn đem thiên địa cắt vỡ thành hai mảnh, đầy đủ dài mấy trăm trượng ngắn, mang cuốn lấy ngập trời khí thế, điên cuồng hướng về Vương Bảo xung kích mà xuống!

Vương Bảo vẻ mặt nhất thời âm trầm lại, vừa mới chuẩn bị toàn lực né tránh, sau một khắc, cô gái kia thình lình khống chế cổ phù lực lượng, đem Vương Bảo bao trùm tiến vào, đồng thời nũng nịu gọi nói, "Cổ trưởng lão dừng tay, vây công ta không phải hắn!"

Vù!

Hư không run rẩy!

Dải lụa màu trắng trong nháy mắt một trận, chậm rãi biến mất!

Thế nhưng trong không khí dư uy, như cũ nhường phương này không gian hô hấp đều khó mà kéo dài!

Mấy bóng người đáp xuống đất, cầm đầu là cái ông lão, ở sau lưng lão ta,

nhưng là một người thanh niên, hai trung niên người!

Ông lão thở phào nhẹ nhõm, không quản Vương Bảo, tiến lên hỏi nói, “tiểu thư, ngươi không sao chứ?”

“Không có chuyện gì!”

Nữ tử khẽ cười một tiếng, rút lui cổ phù phảng phất, nhìn về phía Vương Bảo, “Nhờ có vị công tử này cứu giúp!”

Vương Bảo đang chuẩn bị nói điểm lời khách khí, cùng ở sau lưng lão ta thanh niên nhưng là đột nhiên cười lạnh nói, “sư muội, tiểu tử này vẻ mặt gian giảo, vừa nhìn liền không phải cái gì người tốt, lại nói, ngươi có tôn phù hộ thể, chúng ta nhận được tin tức, lập tức tới rồi, còn cần phải hắn cứu?”

Vương Bảo hé mắt, liếc mắt một cái thanh niên, lắc đầu một cái, không thèm để ý hắn, quay về nữ tử chắp tay nói, “cô nương, nếu ngươi an toàn, vậy ta liền cáo từ, sau này còn gặp lại!”

“Chờ đã!”

Nữ tử nói rằng, quay về Vương Bảo tràn đầy thân thi lễ, nghiêm nghị nói, “nói cho cùng công tử cũng coi như là ân nhân cứu mạng của ta, này ân không thể không báo, xin mời công tử chờ...”

Nói xong.

Nữ tử bàn tay bỗng nhiên xuất hiện một đạo to bằng lòng bàn tay la bàn, bên trên nằm dày đặc vô cùng phức tạp hoa văn, theo nữ tử trong miệng nói lẩm bẩm, la bàn bên trên kim chỉ hướng xoay tròn, rất nhanh hóa thành một đạo hiu hắt ánh sáng, đi vào cách đó không xa mặt đất!

Nữ tử lộ ra nét mừng, tiến lên đi tới ánh sáng biến mất nơi, sau đó lấy ra một cái tinh xảo xẻng, quay về mặt đất quét một vòng, lộ ra một khối màu đỏ rực tảng đá!

Vương Bảo kinh ngạc nhìn tình cảnh này.

Có chút không rõ cảm giác.

Thanh niên kia đây là đột nhiên đắc ý nói, “Thế nào? Há hốc mồm chứ? Chưa từng thấy chứ? Đây chính là ta Thiên Cơ Môn bí bảo tầm bảo bàn, phối hợp ta Thiên Cơ Môn bí thuật, bất kỳ bảo vật, đều chạy không thoát thôi diễn, ngươi...”

“Khụ khụ...”

Ông lão đột nhiên ho nhẹ một tiếng, không nói gì nhìn thanh niên một chút.

Thanh niên lúc này mới im miệng, thế nhưng trên mặt vẻ mặt, nhưng là đầy rẫy xem thường, ngạo nghễ nhìn Vương Bảo!

Nữ tử đem màu đỏ rực tảng đá cầm lấy đến, khẽ cười một tiếng, nói rằng, “là trời thiên thạch, hỏa thuộc!”

Đi tới Vương Bảo bên người, nữ tử đưa ra màu đỏ rực tảng đá, nói rằng, “vật ấy coi như ta ta tạ lễ, ta gọi Mễ Châu Châu, làm ơn tất không muốn chối từ!”

Vương Bảo không coi là chuyện to tát, nhận lấy thu hồi.

Thanh niên kia không cam lòng nói rằng, “cũng thật là không muốn mặt mũi, này đều có thể nhận lấy!”

Mét (gạo) chú chú lạnh lùng nhìn về phía thanh niên, bất mãn nói, “Sư huynh, ngươi lại hồ đồ xuống, vậy thì mời ngươi trở về đi thôi!”

Thanh niên sững sờ, đỏ mặt, muốn nói điều gì, nhưng lại không nói ra, chỉ là đem lửa giận trút xuống ở Vương Bảo trên người, tức giận bất bình!

Mễ Châu Châu áy náy nhìn Vương Bảo, nói rằng, “xin lỗi, sư huynh của ta rất ít đi ra ngoài, tính khí quá lớn, tiền bối bỏ qua cho!”

Vương Bảo vung vung tay, biểu thị chính mình không cùng sát bút (ngu ngốc) chấp nhặt, bị thanh niên như thế nháo trò, hắn cũng không tâm tư tán gái, nói rằng, “ta còn có việc, vậy thì cáo từ!”

Dứt lời, Vương Bảo xoay người rời đi.

Mễ Châu Châu chờ đến Vương Bảo rời đi rất xa, lúc này mới rất là không quen nhìn về phía thanh niên, nói rằng, “sư huynh, ta nói rồi bao nhiêu lần, ngươi không muốn quá ương ngạnh, nếu không thì, sớm muộn cũng sẽ gây thành sai lầm lớn!”

Thanh niên buồn bực nói, “Ta này không phải cảm giác tiểu tử này đối với ngươi mưu đồ gây rối mà! Sư muội đừng nóng giận, ta biết sai rồi...”

Mễ Châu Châu bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Ông lão dàn xếp, nói rằng, “tiểu thư, ngài trước là tính tới cái gì à?”

Mễ Châu Châu nghiêm nghị nói rằng, “không sai, thế nhưng cơ duyên đến đó liền không còn, không nghĩ tới lại bị mấy cái ác đồ vây nhốt, cũng may không có xảy ra việc gì, việc này không nên chậm trễ, ta lại từ đầu tính một quẻ...”

Dứt lời.

------oOo------

Chương 807: Ta nguyện lấy thân báo đáp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoa Đà là ai, Mễ Châu Châu không biết.

Thế nhưng Vương Bảo trong lời nói đầy rẫy tự tin, lại làm cho Mễ Châu Châu thập phần kích động!

Tuỳ tùng mà đến ông lão bọn họ, nhưng là nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, đặc biệt là người thanh niên kia, càng là cực kỳ hoài nghi, không nhịn được nói rằng, "sư muội, cái tên này còn trẻ như vậy, có thể có cái gì y thuật? Khẳng định là lầm!"

Mễ Châu Châu lập tức tức giận nói, "sư huynh, ta dùng nhưng là tìm cơ hội đại thần tính, làm sao sẽ lầm? Nếu như ngươi không biết nói chuyện, mời ngươi câm miệng!"

Thanh niên được kêu là một cái phiền muộn, nhưng cũng đàng hoàng câm miệng, hắn kỳ thực cũng biết, tìm cơ hội đại thần tính, trên căn bản không sẽ sai lầm, vậy cũng là Thiên Cơ Môn tổng môn đều nhiều hơn năm chưa từng có người khống chế thượng cổ bí pháp, nói cách khác, Vương Bảo là có bản lãnh thật sự.

Mễ Châu Châu áy náy đối với Vương Bảo nói rằng, "tiền bối xin mời không nên tức giận, thực không dám giấu giếm, cha ta cha thân trúng kỳ độc, không có thuốc nào chữa được, bây giờ chỉ dựa vào tu vi gắng gượng, ta lấy tông môn bí thuật tìm kiếm, này mới tìm được tiền bối, tiểu nữ tử hi vọng tiền bối có thể căn cứ trời cao có đức hiếu sinh, cứu ta cha một mạng, tiểu nữ tử vô cùng cảm kích, bất luận kết quả làm sao, sau đó tất có trọng báo!"

"Như vậy a..."

Vương Bảo vuốt cằm, híp mắt.

Mễ Châu Châu rất là thấp thỏm nhìn Vương Bảo, chỉ lo Vương Bảo không muốn.

Đột nhiên, Vương Bảo đánh giá Mễ Châu Châu một chút, cười khẩy nói, "muốn cho ta thi đấu Hoa Đà ra tay, cũng được, thế nhưng, ngươi trước tiên cần phải nhường ta nhìn ngươi một chút mặt, nếu như dung mạo ngươi vẫn được, ta một cao hứng, đem cha ngươi trị, vài giây không khó khăn!"

Dát?

Mễ Châu Châu há hốc mồm!

Phản ứng lại, thập phần xấu hổ, trên mặt đều bịt kín một tầng màu đỏ mây tía.

Ông lão bọn họ, nhưng là có chút phẫn nộ, nếu không có tìm cơ hội thần số học ứng ở Vương Bảo trên người, ông lão có thể đem Vương Bảo đập thành mưa máu.

Mễ Châu Châu sư huynh nhưng là khí có điều, tức giận nói, "kẻ xấu xa, đồ vô liêm sỉ, ta nói cái gì tới? Tiểu tử này chính là cái sắc phôi, đối với sư muội ngươi mưu đồ gây rối!"

Vương Bảo liếc thanh niên một chút, tức giận nói, "Tiểu tử, đừng cho thể diện mà không cần, ta không thèm để ý ngươi, không có nghĩa là ta phải khoan dung ngươi!"

"Ngươi..."

Thanh niên khí muốn ra tay!

Thế nhưng Mễ Châu Châu nhưng là yêu kiều quát, "Được rồi!"

Thanh niên oán hận khẽ cắn răng, trừng mắt Vương Bảo, phảng phất con mắt có thể giết chết người giống như.

Mễ Châu Châu hít sâu một hơi, do dự một chút, cuối cùng vẫn là xốc lên khăn che mặt, lộ ra mặt mày!

Nghiêng nước nghiêng thành mặt, da thịt vô cùng mịn màng, cảm động hai con mắt dưới, rất xảo mũi, câu người môi, không nghi ngờ chút nào, đây là một cái tuyệt thế đại mỹ nữ!

Vương Bảo đều bị kinh diễm ngẩn người!

Mễ Châu Châu sắc mặt đỏ bừng, bị Vương Bảo như vậy nhìn chằm chằm, thập phần ám phiền, nhưng lại không dám phát tác, chỉ được nhẹ giọng nói, "tiền bối, có thể sao?"

Vương Bảo lúng túng cười cợt, nói rằng, "cũng được, vậy ta liền đi theo ngươi một chuyến đi!"

Mễ Châu Châu đại hỉ, liền bận bịu nói nói, "Đa tạ tiền bối ra tay, xin mời!"

...

...

Thiên Cơ Môn!

Này tông ở Toái Hư Đại Giới, địa vị thập phần siêu nhiên.

Bởi vì này tông cũng không phải là chỉ một tông môn, là một cái siêu cấp đại tông, lên mười tám vực, dưới mười tám vực, mỗi cái có một môn, mà Thiên Cơ Môn tổng môn, nhưng là ở lên mười tám vực xếp hạng thứ nhất Thiên Vực, thực lực đó tuy rằng biết điều, nhưng dù cho Thiên Vực bên trong vạn trượng thần đình loại này bá chủ, cũng không dám dễ dàng trêu chọc.

Kiếm vực Thiên Cơ Môn.

Tông môn bị vô thượng đại trận che đậy, hơi có chút lánh đời mùi vị.

Trên thực tế, Thiên Cơ Môn từ không tham dự tranh bá, không tranh với đời, vẫn duy trì địa vị siêu nhiên.

Thiên Cơ Môn bói toán thuật, đứng đầu Toái Hư Đại Giới, cái này cũng là Thiên Cơ Môn địa vị cao cả một trong những nguyên nhân.

Chỉ có điều.

Bây giờ Kiếm vực Thiên Cơ Môn, nhưng là trên dưới bất an.

Môn chủ Mễ Liệt Dương thân trúng kỳ độc, then chốt là, căn bản không biết là làm sao trúng độc, hơn nữa tông môn trưởng lão nhiều lần dùng bí pháp bói toán, đều không thể tìm tới sinh cơ vị trí.

Nếu không có không phải Mễ Liệt Dương con gái Mễ Châu Châu, nắm giữ Thiên Cơ Môn mạnh nhất bí thuật, tìm cơ hội đại thần số học, lần này Mễ Liệt Dương phỏng chừng huyền!

Nhưng coi như như vậy.

Rất nhiều người cũng duy trì lo lắng thái độ, toàn bộ Kiếm vực Thiên Cơ Môn, bầu không khí dị thường quỷ dị, một khi Mễ Liệt Dương ngã xuống, trở nên trống không môn chủ đại vị, đủ khiến rất nhiều người cướp bể đầu!

Thế nhưng ngày đó.

Kiếm vực Thiên Cơ Môn cao tầng nhận được tin tức.

Mễ Châu Châu trở về.

Cùng với đồng thời, còn có một cái thầy thuốc, được xưng thi đấu Hoa Đà, tuy rằng không biết Hoa Đà là cái gì quỷ, thế nhưng có vẻ như rất tự tin.

Trên sơn đạo.

Mễ Châu Châu chính mang theo Vương Bảo đi tới Mễ Liệt Dương nơi ở!

Đột nhiên, một đám ông lão kéo tới, những thứ này đều là Kiếm vực Thiên Cơ Môn cao tầng!

Ông lão dẫn đầu cau mày nhìn Vương Bảo một chút, nói rằng, "Châu Châu, đây chính là ngươi tìm đến thầy thuốc?"

Mễ Châu Châu hạ thấp người thi lễ, nói rằng, "đại trưởng lão, vị này chính là Vương Đại Chùy tiền bối, tìm cơ hội đại thần số học, chính là ứng ở tiền bối trên người, tiền bối có thông thiên y thuật, định có thể cứu vớt cha!"

Một đám lão già cảm giác đau răng.

Vương Bảo trẻ tuổi như vậy.

Có thông thiên y thuật?

Này rất sao hãy cùng đùa giỡn như thế.

Thế nhưng, tìm cơ hội đại thần số học tên tuổi, lại để cho bọn họ nửa tin nửa ngờ, dồn dập nhìn về phía lão giả cầm đầu.

Mễ Liệt Dương trúng độc hôn mê, có thể làm chủ, vẫn là xem đại trưởng lão Tử Thanh.

Tử Thanh đáy mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt sát cơ, lóe lên một cái rồi biến mất, nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng nói, "tiểu hữu, môn chủ thân phận cao quý, tuy rằng ngươi chính là tìm cơ hội đại thần số học sinh cơ vị trí, thế nhưng, kính xin tiểu hữu mở bộc lộ tài năng, nếu không, lão phu là sẽ không để cho ngươi lung tung trị liệu!"

Mễ Châu Châu hơi nhướng mày.

Sư huynh của hắn nhưng là đột nhiên tiến lên, đứng ở Tử Thanh đại trưởng lão bên người, đắc ý nói, "Không sai, sư bá như vậy quý giá, bây giờ còn có

thể dựa vào tu vi chống, thế nhưng nếu như bởi vì ngươi lung tung trị liệu, dẫn đến sư bá ngã xuống, ai có thể nhận nổi trách nhiệm này?”

Vương Bảo hé mắt, cười lạnh nói, “nói như vậy, ta tới cứu người, ta còn phải chứng minh chính mình? Chặc chặc, đã như vậy, vậy thì thôi, quý môn chủ cùng ta không quen không biết, ta Vương Đại Chùy hà tất tự tìm nhục nhã?”

Dứt lời, Vương Bảo xoay người rời đi!

Mễ Châu Châu cuống lên, mau mau xoay người kéo Vương Bảo, gấp giọng nói, “tiền bối, tiền bối không nên tức giận, ta tin ngươi, mời ngươi bớt giận!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ngươi tin ta để làm gì? Xem ra ngươi không làm chủ được, Châu Châu cô nương, xin lỗi!”

Mễ Châu Châu ngẩn ngơ, đột nhiên nói rằng, “tiền bối... Tiền bối nếu là xuất thủ cứu cha ta cha, ta... Ta nguyện lấy thân báo đáp!”

Này vừa nói!

Đông đảo Thiên Cơ Môn cao tầng hoàn toàn biến sắc.

------oOo------

Chương 808: Đem lão tử sư muội trả (còn) cho ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Thanh nổi giận!

Ngập trời cơn giận!

Mễ Châu Châu sư huynh Tử Phi Hiên không phải người khác, chính là hắn tôn tử!

Tử Thanh thập phần sủng chìm Tử Phi Hiên, điều này cũng dưỡng thành Tử Phi Hiên ngang ngược ngông cuồng tính cách, nhìn Tử Phi Hiên thảm so với dáng vẻ, Tử Thanh là đau lòng tới cực điểm, phẫn nộ đến cực hạn!

Hỗn đản a!

Giết ngàn đao hỗn đản a!

Ta gia bảo bảo từ sinh ra đến hiện tại, lão tử đều không cam lòng đánh qua một cái tát!

Ngươi mẹ nó trực tiếp đem hắn đánh gần chết?

Ngươi muốn chết!

“Nghiệt súc!”

Tử Thanh gầm lên giận dữ, tu vi bạo phát, khủng bố cực kỳ, hắn nhưng là ba kiếp cảnh cường giả, thân thể hơi động, khí thế ào ào, liền chuẩn bị tiêu diệt Vương Bảo!

Mễ Châu Châu phản ứng lại, tuy rằng không biết Vương Bảo vì sao ra tay đánh Tử Phi Hiên, thế nhưng Vương Bảo nhưng là có thể cứu cha người,

tuyệt đối không thể có chuyện, trực tiếp ngăn ở Vương Bảo trước người, gấp giọng nói, “đại trưởng lão, chậm đã động thủ!”

Tử Thanh động tác một trận, lệ quát, “Châu Châu, ngươi tránh ra!”

Mễ Châu Châu kiên quyết lắc đầu một cái.

Mà Vương Bảo, nhưng là thản nhiên nói, “ông lão, ngươi cần phải hiểu rõ, ngươi nếu như ra tay giết ta, cái kia tôn tử của ngươi, nhưng là nguy hiểm, hắn hiện tại thương thế, nhiều lắm có thể sống trăm hơi thở, ngoại trừ ta, phỏng chừng ai cũng cứu không được hắn!”

Tử Thanh ngẩn ngơ, lửa giận tản đi, vội vàng lẻn đến Tử Phi Hiên bên người, nâng lên Tử Phi Hiên thân thể kiểm tra.

Một tra bên dưới, mũi đều muốn tức điên!

Này cũng thật là trọng thương a, siêu cấp trọng thương, cũng chỉ còn lại một hơi treo.

Mã Đức, ra tay biết bao độc ác!

“Ngươi... Ngươi đến cùng muốn làm gì?”

Tử Thanh khuôn mặt vặn vẹo, ánh mắt gắt gao dán mắt vào Vương Bảo, thấp giọng quát.

Hắn chỉnh không hiểu a!

Ở này Thiên Cơ Môn bên trong.

Chỉ là một cái Chân Thánh cảnh tiểu tu, vì sao ngông cuồng như thế, ra tay hại người không nói, còn như vậy tàn nhẫn.

Rất nhiều Thiên Cơ Môn cao tầng nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt đều là mang theo không quen, vẻ mặt âm trầm đáng sợ!

Vương Bảo đưa tay một Ramy Châu Châu, tiến lên một bước, nhạt âm thanh nói, “ngươi không phải muốn cho ta chứng minh y thuật của ta sao? Nghĩ chứng minh, đến có cái mục tiêu a, nói suông chứ không làm ngươi rất sao lại không tin, có thể không được làm cái người bị thương đi ra sao?”

Tử Thanh kinh ngạc đến ngây người.

Phản ứng lại, hắn suýt chút nữa phun ra một cái lão huyết!

Mẹ bán phê!

Đây chính là ngươi ra tay trọng thương cháu của ta lý do?

Này mẹ nó...

Vẫn đúng là rất sao là cái lý do nói cho qua!

Tử Thanh uất ức tột đỉnh, trừng mắt phun lửa ánh mắt nhìn Vương Bảo, khí tâm can phổi cuồng run.

Tìm mục tiêu, ngươi nói với ta a, ngươi trực tiếp theo ta muốn a, ngươi tự chủ trương làm cháu của ta làm gì?

Mà một đám Thiên Cơ Môn cao tầng nhưng là ngẩn ra sau khi, vẻ mặt quái lạ lên.

Bọn họ không phải không thừa nhận, Vương Bảo này lý do không hề kẽ hở, dù cho Vương Bảo thập phần ngông cuồng, thế nhưng, dù sao cũng là bên mình bức nhân gia chứng minh chính mình, không cho người ta mục tiêu, còn không cho người ta chính mình tìm?

Vương Bảo híp mắt cười, nói rằng, “ông lão, còn lo lắng làm gì? Mau để cho mở, ngươi chậm trễ nữa thời gian, tiểu tử này nhưng là thật chết rồi!”

Tử Thanh thân thể rung lên.

Tuy rằng uất ức muốn giết người, thế nhưng, tôn tử tính mạng như ngàn cân

treo sợi tóc, hắn cũng không thể không ngột ngạt uất ức, tránh ra địa phương!

Vương Bảo tiến lên, ngồi xổm ở Tử Phi Hiên bên người, nhạt âm thanh nói, “đại gia đều xem trọng a, tiểu tử này hiện tại thương thế, trên căn bản liền còn lại một hơi, chẳng mấy chốc sẽ chết rồi! Phía dưới, ta tới cứu hắn...”

Tử Thanh không nhịn được gầm nhẹ nói, “nói nhảm gì đó, mau trị tội!”

Vương Bảo liếc mắt một cái Tử Thanh, cười lạnh nói, “gấp cái gì? Ta chữa bệnh, chỉ cần một hơi thở, hắn thời gian nhiều lắm đấy!”

Tử Thanh lại là suýt chút nữa thổ huyết!

Rất nhiều Thiên Cơ Môn cao tầng sắc mặt cũng là mang theo không tin.

Này trâu bò thổi, ta tin ngươi quỷ!

Nhưng mà.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bỗng nhiên thần sắc nghiêm lại, trầm giọng nói, “phía dưới, là chứng kiến kỳ tích thời khắc...”

Bàn tay hướng về Tử Phi Hiên trên người vỗ một cái!

Tinh luyện sức sống!

Chớp mắt sau khi, liền nhìn thấy Tử Phi Hiên thân thể rung lên, nguyên bản sụp đổ ngực, khôi phục bình thường, nguyên bản trắng bệch như tờ giấy vẻ mặt, khôi phục màu máu, nguyên bản đóng chặt con mắt, chậm rãi mở, hai tay đẩy một cái, theo bản năng nửa ngồi dậy đến!

Tử Phi Hiên ánh mắt không có tiêu cự.

Phảng phất đang hỏi, ta là ai? Ta ở cái kia? Ta đang làm gì?

“Bay hiên!”

Tử Thanh là một mặt mộng bức, thế nhưng, Tử Phi Hiên dù sao cũng là hắn tôn tử, rất nhanh sẽ phản ứng lại, mau tới trước, nắm lấy Tử Phi Hiên cánh tay, tinh tế tra xem ra!

Một tra bên dưới.

Tử Thanh lần thứ hai mộng bức!

Tâm hồn cũng nhấc lên vô cùng chấn động!

Vừa nãy là tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc!

Hiện tại chính là sinh long hoạt hổ!

Ta cắt cỏ!

Có muốn hay không như thế treo?

Ngươi rất sao cũng chỉ là tiện tay vỗ vỗ a, ngươi rất sao liền đan dược đều vô dụng, ngươi đến cùng làm cái gì?

Đây rốt cuộc là làm sao bây giờ đến?

Mà vừa nhìn Tử Thanh sắc mặt.

Rất nhiều Thiên Cơ Môn cao tầng huyên náo lên.

“Ta trời, thật sự trị?”

“Xem đại trưởng lão này vẻ mặt, tám chín phần mười được rồi...”

“Thật đáng sợ!”

“Loại thủ đoạn này, không thể tưởng tượng nổi a!”

“Chưa từng gặp như vậy trị thương, chưa từng gặp như vậy y thuật, đáng sợ, thật đáng sợ!”

Rất nhiều người nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt thay đổi, mang theo khôn kể kính nể.

Kích động nhất.

Đương nhiên là Mễ Châu Châu.

Vương Bảo lộ ra như thế một tay, Mễ Châu Châu bên trong hi vọng trong lòng, dĩ nhiên là càng to lớn hơn, có điều, sau đó nàng lại nghĩ đến, nếu như Vương Bảo trị chính mình cha, chính mình phải lấy thân báo đáp...

Ai nha.

Thật là mắc cở!

Mễ Châu Châu gò má đỏ bừng, nửa cúi đầu.

Vương Bảo ngáp một cái, lười biếng nói rằng, “hiện tại, tin ta chứ? Đại trưởng lão?”

Tử Thanh hít vào một ngụm khí lạnh.

Thời khắc này.

Hắn thật sự rất muốn rất muốn ra tay, một cái tát đem Vương Bảo cho đập chết!

Nhưng mà.

Hắn lại không dám!

Nếu như lúc trước ra tay, hắn còn có lý do, hiện đang ra tay, vậy thì có tư

tâm hiềm nghi!

Thiên Cơ Môn có thể không chỉ là Kiếm vực Thiên Cơ Môn, chuyện như vậy nếu như bị tổng môn biết, hắn tuyệt đối sẽ chịu đến xử phạt nghiêm khắc, nói lớn chuyện ra, đây là vì tư dục, mà trí môn chủ tính mạng với không để ý!

Cái được không đủ bù đắp cái mất!

Nghĩ tới đây, Tử Thanh sắc mặt âm trầm đứng dậy, tiện thể đem mờ mịt Tử Phi Hiên nâng dậy đến, nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói, "tiểu tử, ta sẽ nhìn chằm chằm ngươi, nếu như ngươi không trị hết môn chủ... Lão phu nhất định sẽ nhường ngươi trả giá thật lớn!"

Tử Phi Hiên rốt cục phản ứng lại, sắc mặt hắn phẫn nộ, quay về Vương Bảo rít gào nói, "hỗn đản, ngươi đánh ta làm cái gì?"

Vương Bảo nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Tử Phi Hiên, sau đó đối với Mễ Châu Châu nháy mắt mấy cái, cười hì hì nói, "Lão bà, chúng ta đi xem xem ta nhạc phụ?"

Mễ Châu Châu ngẩn ngơ, xấu hổ cực kỳ nói rằng, "ngươi... Ngươi mù nói cái gì đó? Ai... Ai là lão bà của ngươi... Ngươi..."

Vương Bảo cười nói, "sớm muộn đều sẽ đúng, không phải sao? Ngươi sẽ không phải muốn quỵt nợ chứ?"

Mễ Châu Châu lần thứ hai ngẩn ngơ, sắc mặt càng thêm đỏ bừng, cũng không phải phản bác, trắng Vương Bảo một chút, nói rằng, "nhanh đi theo ta!"

Mắt thấy Vương Bảo cùng Mễ Châu Châu liếc mắt đưa tình.

------oOo------

Chương 809: Ta nhưng là 1 người nhà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Phi Hiên vô cùng đáng thương nhìn về phía Tử Thanh, run giọng nói, “gia gia, Châu Châu nàng...”

Tử Thanh tự nhiên là biết tôn tử tâm ý.

Đúng là có chút hối hận, bức bách Vương Bảo, trong lúc nhất thời trong lòng càng ngày càng buồn bực!

“Yên tâm, gia gia trong lòng tính toán sẵn!”

An ủi một hồi Tử Phi Hiên.

Tử Thanh vung tay lên, trầm mặt nói rằng, “đi, theo!”

...

...

Môn chủ điện nơi sâu xa.

Mễ Liệt Dương sắc mặt xanh đen, đã rơi vào hôn mê rất lâu.

Mễ Châu Châu đi vào gian phòng sau nước mắt liền không ngừng được đi xuống, quỳ sát ở Mễ Liệt Dương bên giường, nhỏ giọng nói rồi hai câu, lúc này mới xoa xoa nước mắt đứng lên đến, nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo tiến lên một bước, bàn tay đặt ở Mễ Liệt Dương ngực, thử nghiệm tinh luyện sức sống!

Nửa ngày, Vương Bảo lỏng tay ra!

Mễ Châu Châu gấp giọng nói, “tiền bối, thế nào? Có thể trị sao?”

Phía sau.

Tử Thanh mang theo Thiên Cơ Môn mấy cái tầng lớp cao nhất tiến vào phòng, đều là ngừng thở nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo trầm mặc nửa ngày, thở dài, “Phụ thân ngươi không phải trúng độc...”

Mễ Châu Châu sững sờ.

Một đám Thiên Cơ Môn cao tầng vẻ mặt không tên, chỉ có Tử Thanh đại trưởng lão, ánh mắt càng ngày càng tối tăm!

“Đây là nguyền rủa!”

Vương Bảo rất là khẳng định nói.

Dù sao cũng là hệ thống kiểm tra được, sẽ không sai.

Mễ Châu Châu phản ứng lại, gấp giọng nói, “nguyền rủa? Cha ta cha nhưng là năm kiếp cường giả tối đỉnh, ở Kiếm vực...”

Lời nói tới chỗ này, Mễ Châu Châu dừng lại một chút!

“Nên không phải Kiếm vực người, cha ngươi đây là chọc tới người nào?”

Vương Bảo tò mò hỏi.

Mễ Châu Châu cau mày đăm chiêu, “Nên, không thể nào... Chúng ta Thiên Cơ Môn không tranh với đời, rất ít đi ra ngoài!”

Tử Thanh đột nhiên trầm mặt nói rằng, “xem ra ngươi cũng cứu không được môn chủ, đúng không? Đã như vậy, còn không bằng theo: Đè ban đầu ta kiến nghị, mang môn chủ đi tổng môn, vừa đến có thể để cho tổng môn chủ nghĩ biện pháp trị liệu, mặt khác, còn có thể nhường tổng môn chủ triển

khai bí thuật, truy tung tìm tới hung thủ!”

“Châu Châu, ta biết ngươi cứu môn chủ chi tâm, thế nhưng, việc đã đến nước này, ngươi vẫn là...”

Vương Bảo đột nhiên phất tay, đánh gãy Tử Thanh, nhạt âm thanh nói, “cứu không được? Đại trưởng lão sao lại nói lời ấy? Lời nói không lời lẽ khách khí, thế gian này, còn thật không có ta Vương Đại Chùy không trị hết thương!”

Tử Thanh trưởng lão biến sắc mặt, khóe mắt co giật, trong ánh mắt sát ý càng sâu, có điều lại bị hắn ẩn giấu vô cùng tốt!

Mễ Châu Châu nhưng là đại hỉ cực kỳ, gấp giọng nói, “tiền bối, vậy thì mời ngài ra tay!”

Vương Bảo hé mắt, cười hì hì nói, “Tiền bối? Lúc này, còn gọi tiền bối?”

Mễ Châu Châu ngẩn ra, lập tức giây hiểu!

“Ngươi...”

Mễ Châu Châu có chút xấu hổ, thế nhưng, nhìn Vương Bảo ánh mắt, Mễ Châu Châu lại đột nhiên không sao lại giận rồi.

Vương Bảo lớn lên đẹp trai, bản lĩnh cao, làm việc trong lúc đó cũng có bá đạo, đúng là thập phần phù hợp Mễ Châu Châu thời thơ ấu Hakuba tiêu chuẩn...

Việc đã đến nước này...

Mễ Châu Châu đột nhiên cúi đầu, ríu rít nói rằng, “lẫn nhau... Tướng công...”

“Ừm!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Tiện nhân không biết xấu hổ a!

Hít sâu một hơi, Vương Bảo nghiêm túc nhìn về phía Mễ Liệt Dương.

Vừa nãy hắn chỉ là thăm dò dùng hệ thống tinh luyện Mễ Liệt Dương sức sống, thế nhưng tiêu tốn, nhưng là không ít.

Nếu như bản Mễ Châu Châu không quen không biết, Vương Bảo vẫn đúng là sẽ xoắn xuýt lập tức, thế nhưng hiện tại... Tuyệt thế Đường môn

Dù cho chỉ là trên danh nghĩa lão công, thế nhưng, ta cũng coi như là toàn gia!

Đưa tay đặt ở Mễ Liệt Dương ngực!

Vương Bảo trực tiếp tinh luyện Mễ Liệt Dương sức sống!

Chờ đến sức sống bị tinh luyện đến trăm phần trăm, Mễ Liệt Dương trên mặt xanh đen vẻ cấp tốc tiêu tan hết sạch, cùng lúc đó, Mễ Liệt Dương lập tức mở mắt ra, trong ánh mắt không có mờ mịt, có, chỉ là tinh mang lấp loé!

“Cha!”

Mễ Châu Châu mừng như điên cực kỳ, lập tức nằm nhoài Mễ Liệt Dương bả vai, thất thanh khóc rống lên!

Mấy ngày nay, Mễ Châu Châu ngày đêm lo lắng, tinh thần áp lực rất lớn, bây giờ nhìn đến cha phục hồi như cũ, tâm tình lập tức bạo phát ra!

Mễ Liệt Dương ánh mắt mang theo nhu hòa, vỗ Mễ Châu Châu vai, nhẹ giọng nói, “Châu Châu, đừng khóc, dìu ta lên!”

Tuy rằng sức sống đạt đến trăm phần trăm, thế nhưng Mễ Liệt Dương

quãng thời gian trước chống lại nguyền rủa, tu vi nhưng là tiêu hao rất nhiều.

Chờ đến Mễ Châu Châu đem Mễ Liệt Dương nâng dậy, trong phòng Thiên Cơ Môn cao tầng, đại đa số đều là thở phào nhẹ nhõm.

Mà Tử Thanh đại trưởng lão.

Lão già này ánh mắt lộ ra không cam lòng, lóe lên một cái rồi biến mất, miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, "môn chủ, Thương Thiên may mắn, ngài rốt cục tỉnh rồi!"

Mễ Liệt Dương đầu tiên là hiếu kỳ nhìn Vương Bảo một chút, sau đó mới nói rằng, "các ngươi đi ra ngoài trước đi, Châu Châu lưu lại, vị này, chính là cứu lão phu cơ duyên người đi, ngươi cũng lưu lại đi!"

Một đám lão già không dám nhiều lời, dồn dập xin cáo lui!

Cửa phòng đóng.

Mễ Liệt Dương quay về Vương Bảo chắp chắp tay, nói rằng, "tiểu hữu, đa tạ ân cứu mạng của ngươi, ta Mễ Liệt Dương, tiền ngươi một cái mạng, có yêu cầu gì, cứ việc nói, ta Mễ Liệt Dương bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!"

Vương Bảo ha ha cười, "Lão gia ngài khỏi khách khí, ta nhưng là người một nhà, khụ khụ, Châu Châu..."

Mễ Châu Châu xoa xoa nước mắt, ngượng ngùng ở Mễ Liệt Dương bên tai nhỏ giọng nói thầm mấy câu.

Mễ Liệt Dương trên mặt vẻ mặt, cứng ngắc ở nơi đó, nửa ngày, khóe miệng hắn co giật, nhìn về phía Vương Bảo, trầm mặc nửa ngày, trầm thấp nói rằng, "tiểu hữu, theo lý thuyết, ngươi là ân nhân cứu mạng của ta, thế nhưng, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, đúng hay không quá đáng?"

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Trước coi như chuyện cười, thế nhưng ta

như theo đuổi Châu Châu, tiền bối không có ý kiến chớ?”

Mễ Liệt Dương ngẩn ra, đánh giá Vương Bảo một chút, đúng là chậm rãi gật gật đầu, có điều, hắn lại lắc đầu, nói rằng, “Châu Châu thiên phú dị bẩm, nắm giữ Thiên Cơ Môn thượng cổ bí thuật, nhất định sẽ tiến vào tổng môn... Nhân duyên việc, ta tuy không có quá can thiệp, thế nhưng, khẳng định không phải hiện tại...”

Vương Bảo cười nói, “Không sao, ta chờ được!”

Mễ Liệt Dương thâm ý sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút.

Hắn cảm thấy, Vương Bảo căn bản không biết hắn nói câu nói kia, ý vị như thế nào.

Con gái một khi tiến vào tổng môn, thiên phú nhất định sẽ ở tổng môn bên trong chiếm cứ địa vị cao, tất nhiên sẽ có tổng môn Thiên quân, thu làm đồ đệ, đến thời điểm, lấy Vương Bảo này dã con đường thân phận, lại há có thể xứng với nữ nhi mình.

Thế nhưng lời này, hắn không thích hợp nhiều lời, dù sao, Vương Bảo vẫn là hắn ân nhân cứu mạng!

Tất cả, thuận theo tự nhiên đi!

...

...

Ngay ở Vương Bảo cứu trị Mễ Liệt Dương sau khi!

Cách xa ở Thiên Cơ Môn bên ngoài mấy ngàn dặm địa phương, một toà Man Hoang giống như trong núi thẳm.

------oOo------

Chương 810: Mộng bức Thiên Quỷ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mễ Liệt Dương khôi phục, Thiên Cơ Môn khắp chốn mừng vui.

Là dạ.

Tử Thanh đại trưởng lão phảng phất một con Ám Dạ bên trong Du Hồn, ở Thiên Cơ Môn bên trong ngang qua, bốn phương tám hướng có không ít trong bóng tối thủ hộ Thiên Cơ Môn cường giả, thế nhưng ai cũng không có phát hiện hắn.

Lợi dụng quyền hạn, Tử Thanh đại trưởng lão ở một cái địa phương bí ẩn lén lút rời đi tông môn, thủ hộ đại trận không có gây nên chút nào sóng lớn.

Thiên Cơ Môn ở ngoài trăm dặm nơi một toà trên núi hoang.

Tử Thanh đại trưởng lão đi tới đỉnh núi.

Dưới đêm trăng, ánh trăng trong sáng chiếu rọi đúng là mười phân rõ ràng, hắn vẻ mặt có chút sốt sắng, còn mang theo từng tia từng tia lo lắng âm thầm, yên tĩnh đợi nửa ngày, phía sau xuất hiện một vệt bóng đen!

Tử Thanh quay đầu, nhìn người tới, trên mặt lộ ra một vệt lấy lòng nụ cười, thấp giọng nói, “Quỷ đại nhân!”

Người đến chính là thanh niên thần bí bên người lão giả đầu trọc, bản danh hiếm có người biết, đa số gọi Thiên Quỷ.

“Tử Thanh, lão phu nguyền rủa bị phá...”

Thiên Quỷ ngữ khí tràn ngập âm u sát ý, tứ phương không khí trong nháy mắt trở nên hết sức lạnh lẽo, loáng thoáng có đạo đạo màu đen khí tức ở tứ phương lăn lộn!

Tử Thanh sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, không nhịn được sâu sắc khom lưng, khom người nói rằng, "Quỷ đại nhân, Mễ Liệt Dương con gái lấy tìm cơ hội đại thần số học tìm tới một cái kỳ nhân, người này..."

Đem Vương Bảo bản lĩnh đơn giản giới thiệu một chút.

Thiên Quỷ là cửu kiếp cao thủ, cũng là bị chấn động ở!

Không nhờ vả bất kỳ ngoại vật, chớp mắt trị thương, kể cả hắn nguyền rủa, đều là như vậy, khe nằm, này rất sao có thể sao?

Nhìn Thiên Quỷ cái kia ánh mắt hoài nghi, Tử Thanh mi tâm toát mồ hôi lạnh, mau mau thề xin thề, lúc này mới nhường Thiên Quỷ tin tưởng hắn.

Thiên Quỷ trầm mặc hồi lâu, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Đột nhiên.

Thiên Quỷ thở dài một tiếng, nói rằng, "nhưng là cờ kém một chiêu, sớm biết sẽ xuất hiện chuyện như vậy, còn không bằng đem tiểu nữ oa kia một khối thu thập... Đáng tiếc a, lại có một ngày, Mễ Liệt Dương phỏng chừng liền có thể chết rồi..."

Dứt lời.

Trời Quỷ Nhãn thần bên trong phát động cuồng bạo sát cơ, cười lạnh nói, "tiểu tử kia hay là tay cầm kỳ thuật, hoặc là, chính là một loại nào đó chí bảo cũng khó nói, nếu hắn tu vi không cao, lão phu kia liền tự mình đi một chuyến, trực tiếp làm thịt hắn!"

Tử Thanh đại trưởng lão cũng là nghĩ như vậy, vẻ mặt buông lỏng, nói rằng, "có trời Quỷ đại nhân ra tay, tiểu tử kia chết chắc rồi, đến thời điểm chúng ta lần thứ hai lấy nguyền rủa chú giết Mễ Liệt Dương, kế hoạch liền có thể đi lên quỹ đạo!"

Thiên Quỷ tựa như cười mà không phải cười nhìn Tử Thanh, thâm trầm nói

rằng, “nói đi nói lại, một khi Mễ Liệt Dương bỏ mình, môn chủ vị trí, ngươi nắm có bao nhiêu?”

Tử Thanh thân thể chấn động, tinh thần toả sáng, ánh mắt tinh mang lấp loé, đắc ý nói, “Không dối gạt trời Quỷ đại nhân, ta này mấy ngày đã nói bóng gió, hỏi dò nhiều trưởng lão, bọn họ cũng đã đồng ý đề cử ta vì là mới Nhâm môn chủ! Lão gia ngài cứ yên tâm đi!”

Thiên Quỷ lãnh đạm nói rằng, “lần này thiếu chủ đến Kiếm vực, vì là chính là tuyệt tình Tôn Giả truyền thừa, đáng tiếc, nơi đó nằm dày đặc vô thượng trận pháp, không có Thiên Cơ Môn trấn cửa bí bảo tìm cơ hội thần bàn, tiến vào cũng không vào được, nếu như lần này có thể thành, cũng là thôi, nếu như không được...”

“Người thiếu chủ kia cũng chỉ có thể cùng Kiếm vực Thiên Cơ Môn hợp tác rồi!”

“Đến lúc đó, kết cục của ngươi, ngươi cũng biết...”

“Làm lỡ thời gian dài như vậy, sóng phế bỏ thiếu chủ nhiều như vậy bí bảo lừa dối, tránh thoát Thiên Cơ Môn tông môn truy tung đi tìm nguồn gốc, nếu như thất bại, ha ha...”

Tử Thanh đại trưởng lão màu máu trên mặt tản đi, thân thể run rẩy, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “sẽ không lại có ngoài ý muốn, chỉ cần làm thịt tên tiểu tử kia, Mễ Liệt Dương, chết chắc rồi!”

...

...

Bóng đêm càng trầm.

Lúc này.

Thiên Quỷ đã bị Tử Thanh đại trưởng lão mang về Thiên Cơ Môn!

Ban ngày thời điểm, Tử Thanh đại trưởng lão đã tìm hiểu được rồi Vương Bảo rơi cư nơi.

Mang theo Thiên Quỷ về tông sau khi, Tử Thanh đại trưởng lão liền trực tiếp đi tìm trong tông môn mấy cái trưởng lão đàm luận, đây là vì miễn trừ hiềm nghi!

Thiên Quỷ thân là cửu kiếp cường giả, tuy rằng lấy bí pháp áp chế tu vi, chỉ có thể phát huy ra năm kiếp thực lực, thế nhưng công pháp tu luyện, thập phần thích hợp ám sát, đặc biệt là ở Ám Dạ che lấp dưới, càng là Ám Dạ quân vương giống như tồn tại!

Một đoàn bóng đen hầu như dung nặc ở trong bóng tối, từ từ đi tới Vương Bảo cư trú núi động phủ!

Động phủ tuy rằng có cấm chế thủ hộ, thế nhưng, Thiên Quỷ căn bản không có để ở trong mắt!

Đứng động phủ ở ngoài.

Thiên Quỷ trong miệng đọc không hề có một tiếng động thần chú, đạo đạo khói đen từ từ đem động phủ chu vi che đậy lên! Càn khôn nghe sách lưới

Thiên Quỷ lộ ra một vệt nụ cười, đạp bước hướng đi động phủ cửa lớn, theo sức mạnh của hắn toả ra, cửa lớn ầm ầm nát tan, kể cả cấm chế ở bên trong, toàn bộ đều hóa thành mảnh vỡ, có điều này to lớn tiếng vang, nhưng là biến mất vô thanh vô tức, căn bản truyền không ra đi!

Động phủ bên trong!

Chính đang nghỉ ngơi bên trong Vương Bảo, mở mắt ra, ánh mắt chớp qua một vệt ý lạnh, Vương Bảo trực tiếp cho gọi ra Kính Tượng Phân Thân, đi ra phòng nghỉ ngơi, bản thể nhưng là ẩn nấp khí tức!

Đến đến đại sảnh.

Vương Bảo liền nhìn thấy chính thản nhiên đạp bước đi tới Thiên Quỷ!

Thiên Quỷ vòng chéo tay, nhìn thấy Vương Bảo, thoả mãn gật gù, là tên tiểu tử này, không sai rồi, Tử Thanh có cho hắn hình ảnh.

“Ngươi ai?”

Vương Bảo nhíu mày nhìn Thiên Quỷ!

Thiên Quỷ thâm trầm nói rằng, “Bản tọa là người lấy tính mạng ngươi!”

Vương Bảo xì cười một tiếng, trực tiếp ngồi xuống, cười lạnh nói, “ngu xuẩn đồ, ngay cả ta chủ ý cũng dám đánh? Thực sự là muốn chết!”

Này vừa nói.

Thiên Quỷ ánh mắt khẽ biến, bắt đầu thăm dò kiểm tra Vương Bảo theo hầu, nhường hắn bất ngờ chính là, hắn dĩ nhiên không cảm ứng được Vương Bảo tu vi.

Thiên Quỷ hơi có chút kiêng kỵ.

Cẩn thận quan sát Vương Bảo, hắn cũng không có phát hiện chút nào e ngại.

Khe nằm.

Lẽ nào tiểu tử này không một chút nào sợ ta?

Khí thế hơi động!

Năm kiếp đỉnh cao lực lượng, mênh mông chạy Thiên Quỷ mà đi!

Sức mạnh kinh khủng, lật tung trong động phủ tất cả tạp vật, vách đá cũng là rì rào rơi bụi đá.

Nhưng mà.

Vương Bảo lù lù bất động!

Chỉ là dùng châm chọc ánh mắt, nhìn Thiên Quỷ!

Thiên Quỷ con ngươi co rụt lại, cũng không nói nhảm nữa, lạnh giọng nói, “ngược lại muốn xem xem, ngươi có bao nhiêu cân lượng!”

Vừa dứt lời!

Thiên Quỷ bỗng nhiên há mồm ra, chớp mắt sau khi, từng đạo từng đạo hắc khí từ từ hóa thành từng đạo từng đạo khủng bố ác quỷ, vô tận âm phong hàn khí, tràn ngập ở động phủ bên trong, hư không cũng như cùng ngưng tụ, xuất hiện đạo đạo sương lạnh!

Ầm!

Kính Tượng Phân Thân bị công kích, tự nhiên là trực tiếp nát tan!

Thiên Quỷ có chút mộng bức.

------oOo------

Chương 811: Thiên Quỷ, ngươi là ta nằm vùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Quỷ rất mộng bức a!

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo đi tới, trong lòng có chút mờ mịt!

Khe nằm!

Tiểu tử này quả nhiên không chết!

Tuy rằng không biết Vương Bảo là làm sao làm được, thế nhưng...

Này mẹ nó đến cùng là sao giọt?

Lão tử đã hiển lộ ra năm kiếp lực lượng, ở Kiếm vực, năm kiếp chính là đỉnh cao, lão tử đều như thế trâu bò, cái tên này vì sao vẫn là như vậy không có sợ hãi?

Đến cùng là không đúng chỗ nào?

Hơi thay đổi sắc mặt, Thiên Quỷ ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, trong ánh mắt sát cơ phun trào!

Thôi thôi!

Không quản hắn quỷ dị cỡ nào, lão tử năm kiếp thực lực vậy cũng là gạch thẳng, thịt một lần chết không được, vậy thì thịt hai lần!

Liền không tin ngươi rất sao thật bất tử!

Trong miệng phát sinh quát lớn, Thiên Quỷ đột nhiên vỗ một cái bên hông, trong nháy mắt, bên hông hắn treo ba cái đầu lâu trực tiếp lập loè ra đạo đạo

u mang, sau đó nhanh chóng phồng lớn!

To lớn ba con đầu lâu hốc mắt bên trong quỷ hỏa lấp loé, vô tận tà khí phun trào, hướng về Vương Bảo thôn phệ mà xuống!

Vương Bảo cười híp mắt nói, “Năm kiếp... Thật là lớn hòm báu a, chính là không biết, có thể khai ra điểm cái gì!”

Tùy ý nói.

Kiếm gỗ vung vẩy, một đạo kiếm khí nhẹ nhàng hóa thành một đạo sóng gợn, từ từ khuếch tán!

Sau một khắc.

Thiên Quỷ liền ngơ ngác phát hiện, chính mình đắc ý nói dụng cụ ba con đầu lâu, bị kiếm khí lan đến sau khi, dĩ nhiên dường như sương khói bình thường dập tắt!

Vô thanh vô tức.

Quỷ dị cực kỳ!

Trong nháy mắt, cái kia kiếm khí liền muốn khuếch tán đến trước người mình, Thiên Quỷ kinh hô một tiếng, hoảng sợ tột đỉnh, trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, trực tiếp triển khai bí pháp bảo mệnh!

Nhưng mà chỉ chốc lát sau, Thiên Quỷ liền tan vỡ phát hiện!

Bất kỳ phòng ngự!

Bất kỳ công kích!

Đối mặt này bình thường cực kỳ kiếm khí, đều phảng phất đậu hủ nát như thế, đụng vào liền tan nát!

Đáng sợ như thế kiếm khí, vượt quá Thiên Quỷ tưởng tượng, trong nháy

mắt, cơ thể hắn trực tiếp nát tan thành cặn bả, thần hồn cũng bị tiêu diệt!

Thế nhưng hắn còn chưa có chết!

Đến hắn cảnh giới này, dù cho thân thể bị hủy, linh hồn bị diệt, chỉ cần còn có còn lại, liền có thể nhỏ máu sống lại!

Thân thể khôi phục nguyên dạng, thế nhưng Thiên Quỷ thực lực nhưng là chợt giảm xuống, trên mặt mang theo sợ hãi, hắn mới vừa muốn mở miệng, nhưng mà từng đạo từng đạo kiếm khí nhưng đem hắn vây quanh, hắn liền mở miệng cũng không thể, liền lần thứ hai tan vỡ!

Đầy đủ chết rồi mười mấy lần!

Thiên Quỷ ở sau khi sống lại một giây sau lập tức rít gào nói, “tha mạng, lại giết ta đã chết rồi... Tiền bối tha mạng a!”

Vù!

Kiếm khí dừng lại.

Cuối cùng chỉ còn dư lại một vòng, quay chung quanh Thiên Quỷ!

Thiên Quỷ điên cuồng nuốt nước bọt, cổ họng cũng đã khô cạn tới cực điểm, hoảng sợ cực kỳ nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “tiền bối tha mạng...”

Vương Bảo nhấc theo trên kiếm gỗ trước, đánh giá Thiên Quỷ một chút, cười híp mắt nói, “Quý tính?”

Thiên Quỷ nói đàng hoàng nói, “ta gọi Thiên Quỷ!”

“Vì sao giết ta?” Vương Bảo hỏi.

Thiên Quỷ khóe miệng co quặp, muốn nói lại thôi!

Vương Bảo vừa nhìn, liền cười lạnh một tiếng, kiếm khí từ từ hướng về

Thiên Quỷ tới gần!

Thiên Quỷ sợ vãi tè rồi!

Lại tới một lần nữa, hắn liền thật sự chết rồi, không có năng lượng phục sinh, trực tiếp “thân tử đạo tiêu”!

“Tiền bối tha mạng... Tha mạng... Ta chiêu, ta toàn chiêu...”

Bước ngoặt sinh tử trước mặt.

Thiên Quỷ cũng không kịp nhớ trung thành.

Hít sâu một hơi, Thiên Quỷ nói đàng hoàng nói, “ta chính là Cửu U vực Chung gia khách khanh, lần này đến...”

Ba lạp ba lạp!

Thiên Quỷ nhận mệnh sau khi, ngược lại cũng thành thật, có thể nói đều nói rồi.

Sau khi nói xong, Thiên Quỷ vô cùng đáng thương run giọng nói, “tiền bối, lúc trước là vãn bối có mắt không tròng, xin tiền bối xem ở vãn bối phối hợp phần lên, tha ta một mạng!”

Vương Bảo sờ sờ cằm, cau mày trầm tư! Tuyệt thế Đường môn

Thiên Quỷ nói, đúng là đem Vương Bảo trước nghi vấn mở ra.

Cửu U vực Chung gia, có thể nói là Cửu U vực đỉnh cao đại tộc, Cửu U vực có thể chứa đựng cao thủ thực lực đạt đến cửu kiếp cảnh giới!

Quãng thời gian trước, Chung gia đại thiếu Chung Minh bên ngoài được một tấm cổ xưa da thú, mặt trên biểu hiện, là một vị Tôn Giả lưu lại tài phú, đáng tiếc, địa điểm là ở Kiếm vực!

Chung Minh đại hỉ cực kỳ, mang theo cao thủ chạy Kiếm vực liền đến.

Hao hết tâm lực tìm tới địa phương sau khi, Chung Minh bọn họ vô lực phát hiện, tuyệt tình Tôn Giả tài phú nơi, thình lình nằm dày đặc vô số vô thượng trận pháp!

Những này trận pháp, dù cho là Tôn Giả tiến vào, phỏng chừng đều là cửu tử nhất sinh, trong lúc nhất thời, Chung Minh cực kỳ ủ rũ.

Cuối cùng mới nghĩ đến biện pháp!

Vậy thì là mượn Thiên Cơ Môn trấn cửa bí bảo, tìm cơ hội thần bàn!

Tìm cơ hội thần bàn chia làm thật nhiều bộ phận, mỗi cái Đại vực môn chủ, đều nắm giữ một đạo, vật ấy ẩn chứa khó mà tin nổi uy năng, có thể tìm kiếm sinh cơ nơi, càng có phá trận công hiệu, thần dị cực kỳ!

Chung Minh không muốn cùng Thiên Cơ Môn chia sẻ Tôn Giả tài phú!

Vì lẽ đó, cân nhắc hồi lâu, nghĩ đến một cái diệu kế, vậy thì là hố chết Kiếm vực Thiên Cơ Môn môn chủ, sau đó nâng đỡ người quen thượng vị, đến thời điểm tìm cơ hội thần bàn chẳng phải là tùy ý sử dụng?

Đương nhiên, kế hoạch này phi thường hung hiểm, nếu không có Chung Minh trong tay có một cái thượng cổ dị bảo, có thể che lấp Thiên Cơ, bằng không hắn cũng không dám.

Kế hoạch tiến hành rất thuận lợi, bọn họ tìm tới Tử Thanh đại trưởng lão!

Song phương chạm trán, tiếp xúc, thăm dò, rất nhanh sẽ ăn nhịp với nhau!

Tử Thanh đại trưởng lão cái này lão Âm tất đã sớm mơ ước môn chủ vị trí rất lâu.

Chỉ tiếc.

Bọn họ đụng tới Vương Bảo!

Kế hoạch trực tiếp gián đoạn, Mễ Liệt Dương nguyền rủa bị phá!

Thiên Quỷ mi tâm chảy mồ hôi lạnh, vào giờ phút này hắn, đã là suy yếu cực kỳ, cảnh giới cũng rơi xuống đến Bất Diệt Hồn cảnh.

Hắn nhìn Vương Bảo, trong lòng càng ngày càng khủng hoảng.

Nửa ngày.

Vương Bảo giương mắt nhìn về phía Thiên Quỷ, híp mắt nói rằng, "Chung Minh mang đến bao nhiêu người? Đều là thực lực ra sao?"

Thiên Quỷ nói đàng hoàng nói, "mang không ít cao thủ, trong đó Cửu Kiếp cảnh còn có một cái, mặt khác phần lớn đều là năm kiếp cường giả, còn có mấy cái cao hơn sáu, bảy kiếp cảnh giới, bị vướng bởi biên giới quy tắc, chúng ta phát huy thực lực có hạn, cao nhất cũng chỉ là năm kiếp mà thôi, thế nhưng... Trong thời gian ngắn, cũng có thể bùng nổ ra đỉnh cao thực lực!"

Vương Bảo sờ sờ cằm, trầm tư chốc lát, ánh mắt đột nhiên trở nên nhu hòa lên, nhìn Thiên Quỷ nói rằng, "chuyện này, ta rất có hứng thú, quyết định tham dự tham dự, ngươi đây, là quyết định cống hiến cho ta, vẫn là tiếp tục theo Chung Minh hỗn?"

Thiên Quỷ sững sờ, tiếp theo phản ứng lại, lập tức quỳ trên mặt đất, thành khẩn nói rằng, "gia, Thiên Quỷ sau đó đối với ngài như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!"

Vương Bảo thoả mãn cười cợt, nói rằng, "thông minh, nếu ngươi như thế thức thời, vậy ta tạm tha ngươi một mạng, miễn cưỡng thu ngươi làm nằm vùng đi!"

Làm nằm vùng?

Thiên Quỷ lần thứ hai sững sờ.

Phản ứng lại, có chút thổ huyết!

Khe nằm!

Lão tử đây là đụng với lão Âm tất a, nằm vùng cái gì, ta rất sao có thể đảm nhiệm được sao?

“Đến, giọt một giọt máu tươi, tuyên thệ cống hiến cho! Nhớ kỹ, dùng bản danh!”

Vương Bảo đột nhiên lấy ra một đạo màu máu phù triện, đây là hệ thống đạo cụ, nô lệ Huyết phù.

Huyết phù bên trên, dấu ấn một cái to lớn lang nha bổng.

Thiên Quỷ không có lựa chọn khác, bé ngoan nhỏ máu, xin thề, Huyết phù hóa thành một vệt ánh sáng màu máu, bắn vào đến Thiên Quỷ mi tâm!

Thiên Quỷ nuốt ngụm nước bọt, tinh tế kiểm tra thân thể, phát hiện ở chính mình thần hồn vị trí, có một đạo vô hình màu máu lang nha bổng, mắt nhìn chằm chằm.

------oOo------

Chương 812: Trắng (Haku) rất sao cao hứng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Quỷ trở về.

Chung Minh há hốc mồm.

Cảm thụ Thiên Quỷ suy yếu, Chung Minh cực kỳ mộng bức!

Cửu kiếp cao thủ ở Kiếm vực, hướng về Vô Địch, dù cho bị áp chế đến năm kiếp cảnh giới, thế nhưng bất luận đối với đạo pháp cảm ngộ vẫn là binh khí, đều chiếm cứ ưu thế.

Càng không cần phải nói, trong thời gian ngắn, còn có thể khôi phục thực lực, bùng nổ ra cửu kiếp lực lượng!

Đường đường cửu kiếp cường giả Thiên Quỷ, lại bị đánh thành cái này chim dáng vẻ?

"Đã xảy ra chuyện gì? Lẽ nào ngài đụng tới Tôn Giả?" Chung Minh ngơ ngác mở miệng.

Thiên Quỷ thập phần suy yếu, cảnh giới rơi xuống, khí tức rõ ràng chịu đến trọng thương, cười khổ một tiếng, Thiên Quỷ quay về Chung Minh chắp tay, uất ức nói rằng, "thiếu chủ, phiền phức, ra tay giải trừ nguyền rủa, là một cái tay cầm Tôn Giả lực lượng thanh niên, lai lịch rất lớn, ta vốn định trong bóng tối giết hắn, lại bị hắn trọng thương, may mắn chạy trốn..."

Chung Minh hầu như muốn thổ huyết!

Khống chế Tôn Giả lực lượng thanh niên thần bí?

Khe nằm!

Lão tử rất sao làm sao xui xẻo như vậy? Chuyện như vậy đều có thể đụng với?

Chung Minh bên người một cái khác cửu kiếp ông lão mặt âm trầm nói rằng, “đây chính là ở Kiếm vực, Tôn Giả lực lượng cũng không phát huy ra được chứ?”

Thiên Quỷ thở dài nói, “là pha Tôn Giả tinh hồn phù triện!”

Cửu kiếp ông lão khóe miệng co giật, trực tiếp không nói gì!

Tôn Giả tinh hồn biết bao quý giá, chế tác phù triện cái kia đến nguyên khí đại thương, hơn nữa sẽ thương tới căn bản, hiếm có Tôn Giả có thể cam lòng chế tác như vậy phù triện!

Chung Minh trong mắt lộ ra kiêng kỵ, nói rằng, “phiền phức... Có tên như vậy ở, Thiên Cơ Môn nơi đó, xem như là thất bại!”

Bầu không khí có chút nặng nề!

Nửa ngày.

Chung Minh rất là khó chịu thở dài, “Lẽ nào, thật sự muốn cùng Thiên Cơ Môn hợp tác? Đáng chết, vậy cũng là Tôn Giả tài phú...”

Bầu không khí lần thứ hai nặng nề!

Đầy đủ qua hồi lâu, Chung Minh mới cụt hứng nhận mệnh, lựa chọn cùng Thiên Cơ Môn hợp tác, làm ra quyết định sau khi, sắc trời trong sáng, bọn họ liền trực tiếp chạy Thiên Cơ Môn đi tới!

...

...

Thiên Cơ Môn!

Tử Phi Hiên sáng sớm liền trực tiếp tìm tới Tử Thanh đại trưởng lão!

“Gia gia, ta không cam lòng!”

Tử Phi Hiên nghiến răng nghiến lợi!

Tối ngày hôm qua hắn lăn lộn khó ngủ, đầy đầu đều là Mễ Châu Châu, sau đó chính là Vương Bảo cái này đại ma vương!

Từ nhỏ đến lớn, Tử Phi Hiên coi Mễ Châu Châu vì là độc chiếm, thế nhưng hiện tại, Vương Bảo dường như đại ma vương vỗ cánh đem Mễ Châu Châu cho cuốn đi!

Hắn không cam lòng a!

Không phục a!

Bằng cái gì a!

Lão tử mới là rất sao căn chính miêu hồng (gia đình xuất thân tốt) Thiên Cơ Môn đệ tử, lão tử cùng Châu Châu thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư, ngươi rất sao tính cái cái gì?

Tử Thanh nhìn tôn tử, trên mặt mang theo mỉm cười, nói rằng, “bay hiên a, yên tâm đi, từ giờ trở đi, cái kia Vương Đại Chùy, đã không còn là trở ngại!”

Tử Phi Hiên rất là mờ mịt, không có thể hiểu được.

Tử Thanh đắc ý cười, nói rằng, “gia gia tối hôm qua đã phái người trong bóng tối đem tiểu tử kia làm thịt rồi!”

“Cái gì?”

Tử Phi Hiên sững sờ, phản ứng lại sau khi, lập tức mừng như điên lên, “Gia gia, đây là thật sự?”

Tử Thanh cười to nói, “đương nhiên là thật sự... Ân, chuyện này ngươi mà tự mình biết là có thể, tuyệt đối đừng lòi!”

Tử Phi Hiên nuốt ngụm nước bọt, ngột ngạt hưng phấn, mau mau gật đầu, “Gia gia ngài cứ yên tâm đi, trong lòng ta nắm chắc, ha ha!”

Cái gì là hi vọng?

Đây chính là!

Lúc trước nếu là nội tâm hỗn độn.

Hiện tại chính là ánh mặt trời chiếu khắp!

Thoải mái a!

Đắc ý Tử Phi Hiên cười ha ha rời đi Tử Thanh động phủ, hưng phấn nửa ngày vẫn là thu lại không được, híp mắt suy nghĩ một chút, lập tức hùng hục đi tìm Mễ Châu Châu đi tới!

Đi tới Mễ Châu Châu động phủ.

Mễ Châu Châu vừa vặn đi ra.

Tử Phi Hiên tiến lên, cười híp mắt nói rằng, “sư muội a, làm gì đi a?”

Mễ Châu Châu lơ ngơ nhìn Tử Phi Hiên!

Ngày hôm qua Tử Phi Hiên thất lạc Mễ Châu Châu nhìn ở trong mắt, nàng cũng biết Tử Phi Hiên đối với tâm ý của chính mình, thế nhưng, rất rõ ràng, Tử Phi Hiên khoảng cách Mễ Châu Châu Hakuba tiêu chuẩn chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm.

Ngày hôm nay hắn làm sao cao hứng như thế?

Mễ Châu Châu không hiểu nổi, do dự một chút, nói rằng, “ta muốn đi tìm tiền bối!”

Vốn là.

Mễ Châu Châu còn muốn, Tử Phi Hiên nhất định sẽ tức giận.

Cái nào ngờ tới.

“Hay lắm hay lắm, đồng thời nha đồng thời nha!”

Tử Phi Hiên nhưng vẫn là cười híp mắt nói rằng.

Lần này Mễ Châu Châu càng thêm mờ mịt, ngờ vực nhìn Tử Phi Hiên một chút, hơi nhướng mày, quyết định không để ý đến hắn nữa, hướng về Vương Bảo động phủ đi đến!

Trên đường.

Tử Phi Hiên bắt đầu vì chính mình lúc trước hành động xin lỗi.

“Châu Châu, ta đã biết được chính mình sai lầm, ta lúc trước cũng không biết nghĩ như thế nào, dĩ nhiên khắp nơi cùng Đại Chùy tiền bối đối nghịch, đúng là không nên, Đại Chùy tiền bối nhưng là có thể cứu lại sư bá a, ai, nếu như lại cho ta một cơ hội, ta nhất định sẽ đối với tiền bối cung kính rất nhiều, này không, sáng sớm ta liền đến tìm ngươi, chuẩn bị đi Hướng tiền bối xin lỗi, Châu Châu, ta biết ngươi lúc trước giận ta, tha thứ ta, tốt phạt?”

Tử Phi Hiên rất thông minh, hắn quyết định “Lãng tử hồi đầu”.

Mễ Châu Châu nhíu mày càng chặt, trong lòng có một loại dự cảm không ổn, xem xét Tử Phi Hiên một chút, bước tiến tăng nhanh!

Tử Phi Hiên vui cười hớn hở theo, dọc theo đường đi thỉnh thoảng phát biểu một hồi đạo của chính mình áy náy cảm nghĩ, nhường Mễ Châu Châu càng thêm buồn bực!

Rốt cục đi tới Vương Bảo động phủ!

Mễ Châu Châu vang lên cửa lớn.

Tâm tình rất là căng thẳng.

Ánh mắt cũng mang theo lo lắng.

Nhưng mà, động phủ hồi lâu không có tiếng vang.

Mễ Châu Châu sắc mặt có chút khó coi, mà Tử Phi Hiên, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt đắc ý, sau đó làm bộ ngạc nhiên dáng vẻ, nói rằng, "Châu Châu, tiền bối sẽ không ra chuyện gì chứ? Nếu không chúng ta tìm các trưởng bối nhìn một cái?"

"Không thể!"

Mễ Châu Châu kiên quyết mở miệng.

Lần thứ hai dùng sức gõ cửa, Mễ Châu Châu vừa mới chuẩn bị gọi vài tiếng, đột nhiên, cửa lớn mở ra!

Vương Bảo từ bên trong đi ra, đưa tay duỗi người, nhìn thấy Mễ Châu Châu, cười nói, "yêu, là lão bà đại nhân a! Mau vào..."

Mễ Châu Châu gò má đỏ bừng, nhưng dĩ nhiên ngầm thừa nhận!

Mà Tử Phi Hiên.

Đây là cực kỳ mộng bức nhìn Vương Bảo, hai mắt đều mất đi tiêu cự.

"Ngươi đến làm gì?"

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Tử Phi Hiên.

Mễ Châu Châu vẻ mặt hơi động, nói rằng, "sư huynh, ngươi không phải mới vừa nói, phải cho tiền bối xin lỗi sao?"

Tử Phi Hiên phản ứng lại, khóe miệng co giật, trong ánh mắt, từ từ phun trào ra vô cùng lửa giận!

Mã Đức!

Không chết!

Cái tên này dĩ nhiên không chết a!

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Gia gia cũng đã bảo đảm qua, hắn tại sao có thể không chết?

Mễ Châu Châu cau mày nói, “sư huynh, xin lỗi a!”

Tử Phi Hiên bỗng nhiên cắn răng, hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng đạp bước rời đi!

Xin lỗi?

Nói cái cà!

Đáng chết, trắng (Haku) rất sao cao hứng, thiệt thòi ta còn trang lãng tử hồi đầu đây, khe nằm, bạch mù ta vừa nãy vua màn ảnh cấp bậc biểu diễn a!

Còn có Mễ Châu Châu!

Cái này tiện! 1 người!

Hắn gọi ngươi lão bà, ngươi đều đang không phản bác? Quả thực không biết xấu hổ!

Khe nằm khe nằm khe nằm!!

Gian! 1 phu! 1 dâm! 1 phụ!

Các ngươi chờ đó cho ta, ta rất sao sớm muộn cũng sẽ tìm tới cơ hội chia rẽ

các ngươi... 834

------oOo------

Chương 813: Tôn Giả bảo tàng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Phi Hiên oan ức a!

Tự nhiên nhanh chóng đi tìm Tử Thanh!

Mà Tử Thanh nghe được Vương Bảo không chết tin tức, tự nhiên cũng là cực kỳ mộng bức!

Ai nha ác thảo!

Ra cái gì tình hình?

Trời Quỷ đại nhân ra tay, còn không phải bắt vào tay? Dĩ nhiên thất bại? Đến cùng phát sinh cái gì bất ngờ?

Tử Thanh đột nhiên có chút hoảng sợ, liền bảo bối tôn tử đều không lo được, mau mau rời đi động phủ, mới vừa đi ra đi không bao xa, hắn liền nhận được tin tức.

Cửu U vực.

Chung gia con cháu Chung Minh đến đây Thiên Cơ Môn, muốn thương nghị đại sự!

Thân là đại trưởng lão, hắn đương nhiên muốn trình diện.

Nhưng mà thời khắc này, Tử Thanh đột nhiên cả người rét run, từng luồng từng luồng dòng nước lạnh từ lòng bàn chân chui vào, dâng lên thiên linh, hòa vào huyết xương, cứng lại rồi hắn thần hồn!

Hắn rất sợ hãi!

Bởi vì hắn biết, Chung Minh tự mình hiện thân Thiên Cơ Môn, ý vị như thế nào.

Mang ý nghĩa.

Trong kế hoạch đứt đoạn mất!

Lúc này Tử Thanh, không chỉ có nhìn thấy môn chủ vị trí bay đi, càng là dự liệu được chính mình bi thảm kết cục, tám chín phần mười, chính mình sẽ bị diệt khẩu, này không phải suy đoán, bởi vì Tử Thanh biết rõ Cửu U vực võ giả tác phong làm việc, đó là chân chân chính chính Tà đạo võ giả!

"Làm sao bây giờ?"

Tử Thanh kinh hoảng qua đi.

Rất là mờ mịt.

Hắn đột nhiên có loại phải nhanh rời đi Thiên Cơ Môn kích động!

Nhưng mà, đi rồi, thì lại làm sao? Có thể trốn trốn xa? Chính mình vô cớ mất tích, Thiên Cơ Môn đó là tuyệt bức đến tìm kiếm, lấy Thiên Cơ Môn thần thông, nếu như muốn tìm người, cái kia lại đơn giản có điều!

Càng nghĩ càng là cay đắng, càng nghĩ càng là bi thương, Tử Thanh hồn bay phách lạc, qua hồi lâu lúc này mới từ từ tỉnh táo lại, hít vào một ngụm khí lạnh, hướng về cửa chủ đại điện bước đi!

...

...

Tử Thanh thấp thỏm bất an đạp nhập môn chủ đại điện.

Sau khi đi vào.

Kinh ngạc phát hiện, Chung Minh bọn họ không ở.

Mễ Liệt Dương trên mặt, mang theo bất mãn, nói rằng, “đại trưởng lão vì sao đến như thế chậm?”

Tử Thanh cười khổ nói, “lâm thời có việc, trì hoãn!”

Mễ Liệt Dương ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “ngồi xuống đi!”

Tử Thanh yên lặng làm được chính mình chỗ ngồi.

Mễ Liệt Dương nhìn chung quanh một tuần, điện bên trong đều là Thiên Cơ Môn cao tầng trưởng lão, trầm mặc một hồi, nói rằng, “vừa nãy Cửu U vực Chung gia con cháu Chung Minh, đến bản môn đưa ra một cái hợp tác ý đồ! Hắn được một vị Tôn Giả di tích bảo tàng bản đồ, thế nhưng nơi đó có vô thượng trận pháp cách trở, vì lẽ đó, muốn mượn bản môn trấn cửa bí bảo tìm cơ hội thần bàn phá trận! Hợp tác, chúng ta chiếm bốn phần mười, Chung gia chiếm sáu phần mười, đại gia cảm thấy, cái này hợp tác làm sao?”

Một đám trưởng lão huyên náo lên.

“Cửu U vực Chung gia... Theo lão phu biết, tiếng tăm nhưng là không thế nào tốt!”

“Quản hắn tiếng tăm làm sao? Chúng ta cùng với hợp tác, bọn họ còn có thể hại chúng ta hay sao? Nơi này dù sao cũng là Kiếm vực!”

“Chúng ta có tổng môn ban tặng Tôn Giả bùa hộ mệnh, về mặt an toàn cũng không lớn!”

“Đúng là người Tôn giả kia bảo tàng... Chung gia có từng nói là ai? Phổ thông Tôn Giả, tội gì tỏa lớn như vậy hiểm!”

Mễ Liệt Dương lập tức nói rằng, “là Tuyệt Tình tôn giả!”

Một đám lão già bỗng cảm thấy phấn chấn, một cái trong đó ánh mắt tinh mang lấp loé, trầm giọng nói, “Tuyệt Tình tôn giả, vậy thì rất có khả năng,

nghe đồn Tuyệt Tình tôn giả từng mở ra bảy lần vô thượng Đạo môn, căn cơ hùng hậu, chính là thế gian thiên kiêu! Bảo tàng tuyệt đối bất phàm!”

Mễ Liệt Dương gật gật đầu, sau đó, hắn nhìn về phía Tử Thanh đại trưởng lão, trầm giọng nói, “đại trưởng lão, ngươi thấy thế nào?”

Tử Thanh tuy rằng tu vi chỉ là ba kiếp, thế nhưng ở Kiếm vực Thiên Cơ Môn, tư lịch cao nhất, vì lẽ đó hắn ý kiến, vẫn rất có ảnh hưởng.

Bị Mễ Liệt Dương hỏi dò, Tử Thanh bỗng cảm thấy phấn chấn, lập tức nói rằng, “ta cảm thấy có thể!”

Mễ Liệt Dương mò nổi lên cằm, hồi lâu qua đi, làm ra quyết định!

Hợp tác!

...

...

Chung Minh mang theo Thiên Quỷ cùng với một cái khác cửu kiếp ông lão ở Thiên Cơ Môn nghỉ ngơi hạ xuống.

Nhận được Mễ Liệt Dương đưa tin sau khi, Chung Minh nở nụ cười, thở phào nhẹ nhõm, “Thiên Cơ Môn đáp ứng rồi!”

Trời Quỷ Nhãn con mắt tinh mang lóe lên, nói rằng, “chúc mừng thiếu chủ, tuy rằng lần này cần cùng Thiên Cơ Môn hợp tác, thế nhưng thiếu chủ có mật thất chìa khoá, nói vậy có thể được truyền thừa cuối cùng!”

Chung Minh nghe vậy, nụ cười trên mặt càng sâu.

Tuyệt Tình tôn giả trong địa đồ ẩn chứa một viên chìa khoá, nói vậy có thể mở ra trọng yếu nơi.

Cái này cũng là Chung Minh đồng ý cùng Thiên Cơ Môn hợp tác một trong những nguyên nhân.

Nửa ngày.

Chung Minh thu lại nụ cười, trầm giọng nói, “cái kia thanh niên thần bí... Đúng là không thể coi thường, còn có, đại trưởng lão Tử Thanh, nhất định phải diệt trừ, càng sớm càng tốt, các ngươi đều chú ý một hồi, một khi bắt được cơ hội, lặng lẽ giết!”

Thiên Quỷ cùng một cái khác cửu kiếp ông lão liếc mắt nhìn nhau, dồn dập gật gật đầu.

...

...

Buổi tối hôm nay.

Thiên Quỷ đầu óc nơi sâu xa đột nhiên vang lên một thanh âm, “Lên, có chút việc muốn ngươi đi làm!”

Mộng bức Thiên Quỷ từ trong tu luyện tỉnh lại, sau đó quan sát bên trong thân thể, liền nhìn thấy thần hồn trước lang nha bổng ở lung lay.

“Gia, có việc ngài dặn dò...”

Thiên Quỷ nuốt ngụm nước bọt, cung cung kính kính phát sinh thần hồn chập chờn.

Vương Bảo âm thanh âm vang lên, “Như vậy, ngươi đi một hồi Kiếm Thần Sơn, Kiếm Ma Cung, đem Tuyệt Tình tôn giả sự tình cho bọn họ ám truyền một hồi!”

Thiên Quỷ ngẩn ngơ, lang nha bổng truyền đến một đạo uy nghiêm hét lớn, “Lo lắng làm gì? Còn không mau đi!”

Thiên Quỷ thân thể run lên, này mới phản ứng được!

Lặng yên không một tiếng động rời đi chỗ ở khách viện, lại theo lần trước tiến vào Thiên Cơ Môn địa phương lén lút chuồn ra Thiên Cơ Môn, Thiên Quỷ không ngừng không nghỉ, thẳng đến Kiếm Thần Sơn!

Đối với Kiếm vực mỗi cái thế lực lớn phân bố, Thiên Quỷ là trong lòng hiểu rõ, Chung Minh đến trước, đã sớm tìm hiểu được rồi.

...

Kiếm Ma Cung.

Dưới bóng đêm Kiếm Ma Cung, đầy rẫy vô tận sát khí, Kiếm Ma Cung bên trong kiếm tu khá là cực đoan, con đường tu luyện cũng là dị thường máu tanh, thường thường lấy tự tàn thu được thực lực mạnh mẽ, luận cùng tâm tính, Kiếm Ma Cung đệ tử phần lớn đều là Kiếm vực kiệt xuất.

Bởi vì thời gian có hạn, vì lẽ đó Thiên Quỷ hầu như là hết tốc độ tiến về phía trước, phí đi nhiều sức mạnh mới chạy tới Kiếm Ma Cung!

Vương Bảo nhiệm vụ, Thiên Quỷ không dám có chút lười biếng, hắn thậm chí hoài nghi, Vương Bảo đều ở dùng lang nha bổng giám thị hắn.

Đi tới Kiếm Ma Cung ngoài sơn môn, Thiên Quỷ căn bản không có ẩn giấu hành tích, hừ lạnh một tiếng, đã dựa vào Chung Minh đan dược khôi phục tám phần mười thực lực hắn, không kiêng dè chút nào, khẽ quát một tiếng, trương tay một quyền đánh ra ngoài!

Ầm ầm!

Sơn băng địa liệt giống như một quyền, gây nên kinh thiên động địa nổ vang!

Kiếm Ma Cung thủ sơn đại trận cấp tốc lay động mà lên.

Rất nhanh.

Kiếm Ma Cung bên trong trở nên phi thường náo nhiệt, rất nhiều đệ tử dồn dập bước ra động phủ, mờ mịt nhìn ngoại giới, mà Kiếm Ma Cung chưởng giáo Vạn Bá Quang nhưng là mặt âm trầm, cấp tốc chạy sơn môn nơi mà đi!

Giữa đường bên trong, rất nhiều Kiếm Ma Cung cao tầng hội hợp, vẻ mặt nghi ngờ không thôi!

Đi tới trước sơn môn.

Vạn Bá Quang mắt nhìn đứng thẳng giữa hư không Thiên Quỷ, con ngươi co rụt lại, chỉ là khí thế, Thiên Quỷ liền cho Vạn Bá Quang một loại cảm giác nguy hiểm!

Mới vừa muốn nói chuyện, Thiên Quỷ mở miệng trước, âm thanh khàn khàn, không giống nhân ngôn, "Lão phu cùng Kiếm Ma Cung có cơ duyên, ban tặng bọn ngươi tạo hóa một phần, giải quyết xong nhân quả, cầm đi!"

Vèo!

Một vệt sáng chạy toán loạn hướng về Vạn Bá Quang!

Vạn Bá Quang gầm nhẹ một tiếng, tu vi bạo phát, đưa tay mang theo quang ấn bàn tay lớn, tiếp được lưu quang.

Có điều nhường hắn bất ngờ chính là, lưu quang không mạnh bao nhiêu sức mạnh, cho tới hắn súc lên đại lực đều phảng phất đánh vào cây bông lên.

Nét mặt già nua không khỏi một đỏ, còn ở là bóng đêm, đúng là không có nhiều rõ ràng!

Sau một khắc.

Thiên Quỷ thân thể phảng phất mây khói, cấp tốc mà đi.

Vạn Bá Quang cùng một đám Kiếm Ma Cung trưởng lão liếc mắt nhìn

nhau, đều là hai mặt nhìn nhau, khung cảnh này, càng nghĩ càng là quỷ dị a!

Một trưởng lão ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “chưởng giáo, trước tiên nhìn một cái là cái gì!”

Vạn Bá Quang hé mắt, kiểm tra lưu quang, đây là một đạo thẻ ngọc, tỉ mỉ kiểm tra sau khi, Vạn Bá Quang mộng bức!

Trong ngọc giản, là một phần bản đồ, thập phần tỉ mỉ bản đồ, nhắm thẳng vào một toà bảo địa, mà bảo địa vị trí, rõ ràng là Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng!

Đem trong ngọc giản bản đồ nói chuyện, một đám lão già nhất thời ồ lên mà lên!

“Tuyệt Tình tôn giả? Đây là trước đây thật lâu cường giả, không nghĩ tới dĩ nhiên ở Kiếm vực lưu lại bảo tàng!”

“Nếu như việc này là thật sự, vậy chúng ta Kiếm Ma Cung liền phát ra!”

“Chặc chặc, huyền a, dù sao này quá quỷ dị, luôn cảm giác có hố!”

“Là cùng không phải, ta cảm thấy cần phải đi xem xem, giả, nhiều lắm một chuyến tay không, nhưng vạn nhất là thật sự đây?”

Vạn Bá Quang gật gật đầu, lời này nói có lý.

Nghĩ tới đây, Vạn Bá Quang có chút chờ mong, hăng hái nói rằng, “hay là thực sự là trên trời rơi đĩa bánh, chuẩn bị một chút, chúng ta ngày mai xuất phát!”

...

Kiếm Thần Sơn.

Đồng dạng một màn, xuất hiện ở Kiếm Thần Sơn.

Chưởng giáo Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang như thế, bị chấn động rồi, kể cả một đám trưởng lão cấp tốc thương nghị lên!

Không nghi ngờ chút nào.

Mạc Hải cũng bị Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng hấp dẫn lấy.

Vậy cũng là Tôn Giả bảo tàng.

Vẫn là Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng..

Dù cho từ bên trong làm đến một chút, cũng là được lợi vô cùng a.

Nghĩ tới đây, Mạc Hải này người nóng tính, không thứ bậc hai mỗi ngày minh, liền cấp tốc thu thập xong, chuẩn bị kỹ càng, mang theo một đám cao tầng trưởng lão hùng hục liền đi tới...

------oOo------

Chương 814: Chúng ta bị hãm hại?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Thiên Cơ Môn cao tầng liền tụ tập ở môn chủ đại điện, chờ xuất phát, đều là có chút hưng phấn.

Chung Minh mang theo Thiên Quỷ cùng một cái khác cửu kiếp ông lão đến, mặt mỉm cười vẻ.

Rất nhanh.

Mễ Liệt Dương xuất hiện.

Chung Minh tiến lên một bước, chắp tay nói, “Mễ tiền bối, chúng ta vậy thì lên đường?”

Mễ Liệt Dương ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “ân, chờ, đợi thêm hai người, một cái là con gái của ta, một cái khác... Là ta ân nhân, nói cũng nghĩ đi xem một chút!”

Chung Minh ngay lập tức sẽ nghĩ đến Thiên Quỷ trong miệng thanh niên thần bí, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt sát cơ, lóe lên một cái rồi biến mất, liền nheo mắt lại bắt đầu chờ đợi!

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo cùng Mễ Châu Châu dắt tay nhau mà tới.

Nhìn thấy vừa nói vừa cười Mễ Châu Châu, Mễ Liệt Dương gò má không nhịn được co giật một hồi!

Tuy rằng...

Vương Bảo là hắn ân nhân cứu mạng.

Thế nhưng.

Lần này đem bảo bối khuê nữ trực tiếp cho bồi đi vào, hắn cũng vạn phần không cam lòng a, đây là hắn tiểu áo bông a, mặc dù biết đều sẽ có ngày đó, thế nhưng, Mễ Liệt Dương hi vọng ngày đó càng muộn càng tốt!

Vì lẽ đó.

Mễ Liệt Dương không nhịn được nhẹ quát, "Châu Châu, đến bên cạnh ta đến!"

Mễ Châu Châu sắc mặt đỏ bừng, đáp một tiếng, đi tới Mễ Liệt Dương phía sau.

Mà vào giờ phút này.

Chung Minh nhưng là nuốt ngụm nước bọt!

Hắn chưa từng thấy Mễ Châu Châu.

Nhưng mà lúc này hắn bỗng nhiên phát hiện, chính mình phảng phất luân hãm.

Tốt tuyệt sắc nữu!

Trái tim nhanh chóng nhảy lên, Chung Minh quay về Mễ Châu Châu lộ ra một cái nụ cười như ánh mặt trời, nói rằng, "sư muội, tại hạ Chung Minh, chào ngươi!"

"Chào sư huynh!" Mễ Châu Châu nhàn nhạt gật gật đầu.

Chung Minh đang muốn lại nói, bên tai vang lên một đạo thanh âm lười biếng, "Người đến đông đủ, chúng ta liền lên đường đi!"

Lúc này Chung Minh mới ý thức tới, lúc này không phải đem muội thời điểm a!

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Chung Minh nhìn về phía Vương Bảo, bình thường một người thanh niên, còn cực kỳ tuổi trẻ, ân, trên bả vai còn nằm úp sấp một con chó?

Con chó này tự nhiên là Cẩu Thặng.

Hàng này tối hôm qua lên liền tỉnh lại, lần này lên cấp Cẩu Thặng hao tổn tài sản to lớn, cũng may nắm giữ vài cái nghịch thiên thiên phú, nếu không, Vương Bảo đều chuẩn bị tương đầu chó.

“Vị này chính là...”

Chung Minh mỉm cười quay về Vương Bảo chắp chắp tay.

Vương Bảo cười nhạt một tiếng, “Vương Đại Chùy! Một giới tiểu tán tu, so với không được chuông đại thiếu!”

Chung Minh lúng túng cười.

Mẹ bán phê!

Này so với trang ta cho ngươi đánh mười một phân, thêm ra đến cái kia 1 điểm là lão tử ngụm nước!

Ngươi rất sao liền hòa vào Tôn Giả tinh hồn thần phù đều có, ngươi còn nhỏ tán tu? Ngươi tiểu cái lông gà!

Chuẩn bị thỏa đáng.

Đội ngũ xuất phát.

Chung Minh bởi vì Vương Bảo duyên cớ, cũng thu hồi tán gái tâm tư, thế nhưng là không có đoạn, chỉ muốn chờ đến lần này dò bảo qua đi, hắn nghịch thiên quật khởi, lại đem mỹ nhân bỏ vào trong túi!

...

...

Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng vị trí!

Chính là một toà cực kỳ trống trải trong núi hoang!

Kiếm Thần Sơn một đám cao thủ ở Mạc Hải dẫn dắt đi, cực tốc tới rồi, tìm kiếm một phen, ngay lập tức sẽ cảm ứng được trong núi hoang giấu diếm vô thượng trận pháp!

Trải qua hai lần xung phong sau khi, Mạc Hải không nói gì phát hiện, trận pháp này, quá rất sao trâu bò, trực tiếp không đánh được a!

Đang suy nghĩ triệt đây.

Đột nhiên.

Phía chân trời lưu ánh sáng (chỉ) Winky (lấp lánh)!

Mạc Hải bọn họ thân thể rung lên, ngưng nhiên nhìn về phía giữa không trung, sau đó liền khiếp sợ phát hiện, dĩ nhiên là Kiếm Ma Cung đại đội!

Mang đội chính là Kiếm Ma Cung chưởng giáo Vạn Bá Quang!

Song phương chạm mặt, bầu không khí trong nháy mắt trở nên sốt sắng lên đến.

Nửa ngày qua đi, Vạn Bá Quang ánh mắt tinh mang lấp loé, khô cằn cười nói, “hóa ra là Mạc huynh, không biết Mạc huynh này tới là vì...”

Mạc Hải cảm giác không đúng, hắn tin tưởng trực giác của chính mình, lập tức nói rằng, “Vạn huynh có từng nhận được một cái người bí ẩn thẻ ngọc?”

Vạn Bá Quang khóe miệng co giật lên!

Ngươi tê liệt!

Hóa ra là như vậy, người bí ẩn kia, thông báo không chỉ là hắn Kiếm Ma Cung a!

Trong này tuyệt bức có việc a!

Chẳng lẽ là nghĩ trai cò tương sát ngư ông đắc lợi? Khe nằm, tâm quá đen chứ? Lão Âm tất a!

Bầu không khí trực tiếp chuyển thành lúng túng!

Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn tuy rằng rất ít lui tới, nhưng cũng không có thiếu thù hận, nghĩ đồng thời hợp tác dò bảo? Đó là mơ hão, thế nhưng không hợp tác, cũng không thể làm chờ a, vì lẽ đó hai đại chưởng giáo đều là có chút đau "bi"!

Trứng chính ưu thương đây.

Đột nhiên, núi hoang một phương hướng, thình lình bùng nổ ra từng đạo từng đạo khí thế kinh thiên động địa!

Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang đều là ngơ ngác biến sắc, cái khác lão già càng là không dám, suýt chút nữa sợ vãi tè rồi, ở nơi đó, thình lình xuất hiện mười mấy bóng người, mỗi trên người một người toát ra đến khí thế, đều có năm kiếp cảnh giới!

Mười mấy người này cũng không lên tiếng, chỉ là cười lạnh nhìn bọn họ, sau đó, liền nhìn về phía phương xa!

Ở nơi đó.

Lại một lần xuất hiện lưu quang!

Mạc Hải tâm bắt đầu run cầm cập, Vạn Bá Quang cũng không khá hơn chút nào, tình cảnh này, bọn họ dồn dập cảm giác được, bọn họ thật sự bị hãm hại!

“Liên hợp?”

Vạn Bá Quang tiến đến Mạc Hải bên người.

Mạc Hải gật gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc, tương tự đều là bị hố, duyên phận a, dưới tình huống này còn quản cái gì thù hận, phải hợp tác, bằng không, vẫn là kịp lúc lui ra đạt được!

Nhưng mà.

Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng, lớn như vậy dụ! 1 hoặc, bất kể là Mạc Hải vẫn là Vạn Bá Quang, đều không muốn dễ dàng buông tha!

Xa xa kéo tới.

Tự nhiên là Vương Bảo bọn họ.

Tới gần sau khi, bỗng nhiên nhìn thấy Kiếm Thần Sơn cùng Kiếm Ma Cung võ giả, Thiên Cơ Môn Mễ Liệt Dương sắc mặt của bọn họ, đều là có chút khó coi, trực tiếp nhìn về phía Chung Minh, còn tưởng rằng đây là Chung Minh tìm những tông môn khác!

Nhưng mà.

Chung Minh cũng mộng bức a!

Đón lấy chính là giận dữ!

Ngươi muội.

Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng liền nhiều như vậy, phân cho Thiên Cơ Môn, hắn đều chảy máu trong tim, lại phân? Ta máng, làm ta Chung Minh là ngồi không a!

“Các ngươi là làm gì?”

Chung Minh mặt âm trầm tiến lên một bước, lớn tiếng quát.

Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang liếc mắt nhìn nhau, đều là hơi nhướng mày, Chung Minh trên người toát ra đến ngạo khí, để cho hai người khó chịu, thế nhưng, cũng có chút kiêng kỵ, Mạc Hải do dự một chút, đi ra nói rằng, "Mễ môn chủ, vị này chính là..."

Chung Minh buồn bực nói rằng, "Cửu U vực Chung gia con cháu Chung Minh!"

Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang cùng với hai tông cao thủ trực tiếp mộng bức, phản ứng lại, suýt chút nữa thổ huyết!

Mã Đức!

Chuyện này làm sao lại kéo lên Cửu U vực? Hơn nữa còn là Cửu U vực đại tộc Chung gia.

Mạc Hải hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "hai người bọn ta tông, là nhận được một cái thần bí sứ giả truyền tin, đến đây thăm dò Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng!"

"Ngươi nói cái gì?"

Chung Minh ánh mắt hàn mang lấp loé, gắt gao nắm chặt nắm tay, trong lòng bên trong lửa giận quả thực thiêu đốt hắn ngũ tạng lục phủ!

Quay đầu.

Chung Minh sắc mặt khó coi cực kỳ nhìn về phía Mễ Liệt Dương, nói rằng, "tiền bối, là ngươi người để lộ tin tức đi?"

Mễ Liệt Dương thập phần không nói gì nói rằng, "nhìn ngươi lời này hỏi, ta làm chuyện loại này, đối với chúng ta Thiên Cơ Môn mới có lợi?"

Chung Minh trầm mặc không nói, hắn cũng liền thuận miệng vừa hỏi, nhưng là, không phải Thiên Cơ Môn phá rối, thì là ai đây?

Xoay chuyển ánh mắt.

Chung Minh ánh mắt đột nhiên rơi xuống Tử Thanh lớn trên người trưởng lão!

Nghiền ngẫm, trầm tư, lại nhớ, Chung Minh trong mắt sát ý, càng ngày càng mạnh mẽ!

Lão già chết tiệt này, hiềm nghi rất lớn a!

Tử Thanh bị Chung Minh xem suýt chút nữa sợ vãi tè rồi, có lòng muốn tự chứng, thế nhưng, làm sao mở miệng? Sắc mặt trở nên trắng bệch!

Đột nhiên.

Mạc Hải bên người một lão giả lộ ra vẻ hoảng sợ, lôi kéo Mạc Hải quần áo, chỉ chỉ Thiên Cơ Môn phương hướng, ngơ ngác nói, "chưởng giáo, ngươi xem vậy là ai?"

"Ai?"

Mạc Hải liếc một cái!

Sau đó hắn liền kinh ngạc đến ngây người, ngơ ngác nói, "Vương Vô Địch?".

Từng đạo từng đạo ánh mắt rơi vào Vương Bảo trên người.

Vương Bảo nhưng là vẻ mặt không đổi, đi lên phía trước, nhạt âm thanh nói, "ta gọi Vương Đại Chùy, Vương Vô Địch là ta ca, làm sao? Ngươi biết ta ca? Có người nói hắn quãng thời gian trước đi tới một chuyến Thiên Vực, kết bạn mấy cái Thiên quân, ta đang muốn tìm hắn cho ta điểm chỗ tốt đây, ngươi biết hắn ở đâu?"

------oOo------

Chương 815: Thiên quân hộ thể thần lực?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạc Hải bị Vương Bảo lôi lật!

Ma trứng a!

Vương Vô Địch đệ đệ Vương Đại Chùy?

Ngươi ca mấy ngày trước đi tới Thiên Vực, còn kết bạn mấy lớn Thiên quân?

Ta phốc ngươi muội!

Này trâu bò thổi đến mức, còn có thể lại thái quá một điểm sao?

Phần lớn người cũng là rất không nói gì, ngươi khoác lác bức cũng coi như, ngươi tối thiểu dựa vào điểm phổ a, ngươi này trâu bò thổi đến mức lớn như vậy, ai tin a?

“Nói chuyện a!” Vương Bảo rất là bất mãn nhìn Mạc Hải.

Mạc Hải rất là hoài nghi Vương Bảo thật giả, thế nhưng, là thật hay giả thật giống cũng không đáng kể, Vương Vô Địch, bọn họ không đánh được, còn cái này Vương Đại Chùy, vừa nhìn cũng không phải cái gì đồ chơi hay a!

“Ta cùng ngươi ca có duyên gặp mặt một lần, còn hắn ở đâu, ta cũng không biết!” Mạc Hải trầm mặt nói rằng!

Vương Bảo bĩu môi, lui trở lại!

Chung Minh lúc này quay về xa xa ngoắc ngoắc tay, những kia Chung gia cao thủ lập tức xông tới, nhìn Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang hai đại chưởng

giáo, nhạt âm thanh nói, “nơi này chính là ta Chung gia phát hiện, các ngươi mau mau rời đi!”

Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang há có thể cam tâm, liếc mắt nhìn nhau, hai cái hàng dựa vào rất gần, Vạn Bá Quang quay về Chung Minh chắp chắp tay, cười nhạt nói, “chuông ít, chúng ta trước tra xét, bốn phía tất cả đều là trận pháp, chính là nơi vô chủ, đã như vậy, người thấy có phần, không phải sao?”

“Các ngươi muốn tìm cái chết?”

Chung Minh trong mắt sát cơ bùng lên!

Nhưng mà Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang nhưng là không hề sợ hãi!

Cửu U vực Chung gia là lợi hại, thế nhưng, đây chính là ở Kiếm vực, bọn họ đại bản doanh bên trong, cũng chính là Tôn Giả giáng lâm, có thể làm cho bọn họ kiêng kỵ, nhưng là Chung gia liền Tôn Giả đều không có, sợ cái chim?

Càng không cần phải nói, hai người bọn họ tông liên hợp, cũng là một luồng thế lực không nhỏ.

Chung Minh thấy thế, nội tâm tà hỏa dâng lên, tức giận ngược cười, “Tốt, thật can đảm!”

Nếu hai tông không vui đi, hắn cũng không lại trục xuất, tuy rằng cảm giác chán ngán, thế nhưng

Không có Thiên Cơ Môn trợ giúp.

Dù cho là hắn, cũng không vào được Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng vị trí, Kiếm Thần Sơn cùng Kiếm Ma Cung có thể làm sao? Còn không phải giương mắt nhìn?

Chung Minh đi tới Mễ Liệt Dương bên người, thấp giọng nói, “tiền bối, bắt đầu đi!”

Mễ Liệt Dương cũng không chuẩn bị cùng hai tông liên hợp, Thiên Cơ Môn không tham dự tranh bá, hắn cùng Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang, cũng vẻn vẹn chỉ là từng có duyên gặp mặt mà thôi, không thể nói là giao tình.

Hít sâu một hơi.

Mễ Liệt Dương ho nhẹ một tiếng, hai tay giương ra, một đạo lớn vô cùng Nimbus hiển lộ ra, đây chính là Thiên Cơ Môn trấn cửa bí bảo, tìm cơ hội thần bàn!

Theo Mễ Liệt Dương không hề có một tiếng động đọc khẩu quyết, tìm cơ hội thần bàn bên trên bùng nổ ra từng đạo từng đạo ánh sáng mang, Mễ Liệt Dương nghiêm nghị tiến lên, tới gần trận pháp, hồi lâu qua đi, Mễ Liệt Dương thở phào nhẹ nhõm, nói rằng, "có thể, theo bước chân của ta đi, đại gia không cần loạn, một lần ta khoảng chừng có thể mang vào đi ba người!"

Chung Minh đại hỉ, rất nhanh sẽ bắt đầu sắp xếp lên!

Mễ Liệt Dương bắt đầu hướng về bảo tàng nơi hộ tống võ giả.

Mạc Hải cùng Vạn Bá Quang thấy thế, nhất thời cảm thấy có chút vô lực, vòng quanh trận pháp loanh quanh vài vòng, hai cái lão gia hỏa than thở, cầm lấy đầu, thập phần buồn bực!

Bảo tàng nơi đang ở trước mắt.

Thế nhưng không vào được.

Có cái lông dùng?

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên rời đi Thiên Cơ Môn đội ngũ, đi tới!

"Làm sao, không có cách nào đi vào?" Vương Bảo cười híp mắt hỏi.

Mạc Hải hết sức kiêng kỵ nhìn Vương Bảo!

Vương Vô Địch đem bọn họ Kiếm Thần Sơn lừa thảm rồi, hiện tại Mạc Hải nhìn thấy họ Vương đều có bóng ma trong lòng, càng không cần phải nói, trước mắt cái này vẫn là Vương Vô Địch thân đệ đệ!

“Ngươi lời này mấy cái ý tứ?”

Vạn Bá Quang sẽ không có nhiều như vậy kiêng kỵ, trầm mặt hỏi.

Vương Bảo ha ha cười, “Không có gì, chính là thuận miệng vừa hỏi, mặt khác ta kỳ thực nghĩ cáo các ngươi, những này trận pháp, ta có biện pháp đối phó, nếu như các ngươi cần cần giúp đỡ”

Lời nói tới chỗ này, Vương Bảo liền dừng lại!

Bởi vì hắn nhìn thấy Vạn Bá Quang trong ánh mắt toát ra đến xem thường cùng châm chọc!

“Làm sao, không tin?” Tiểu thuyết em bé tiểu thuyết mạng wa

Vương Bảo nhíu mày, hỏi.

Vạn Bá Quang nhạt âm thanh nói, “đây là vô thượng đại trận, lão phu vừa nãy thử một chút, thậm chí đạt đến ngăn cản Tôn Giả mức độ, chỉ bằng ngươi, có biện pháp đối phó? Lão phu dựa vào cái gì tin ngươi?”

Mạc Hải không lên tiếng, hắn đương nhiên cũng không tin, thế nhưng hắn cảm thấy đến im lặng là vàng, cùng họ Vương giao thiệp với, vẫn là cẩn thận một điểm tốt.

Vương Bảo trên bả vai, lão cẩu trợn tròn mắt, nói rằng, “lão Vương, bị khinh bỉ chứ? Cẩu gia liền nói cái tên nhà ngươi, phát cái gì thiện tâm? Cẩu gia biết ngươi tâm tính tốt, lòng dạ từ bi, thế nhưng, người khác không cảm kích, trong tay ngươi Thiên quân hộ thể thần lực, thì có ích lợi gì đây?”

Vương Bảo thở dài, “Là ta mong muốn đơn phương, đáng tiếc ta Thiên quân hộ thể thần lực!”

Dứt lời.

Vương Bảo liền muốn xoay người rời đi.

Vạn Bá Quang có chút há hốc mồm, Vương Bảo cùng lão cẩu này một xướng một họa, khiến cho hắn rất mộng bức a, Thiên quân hộ thể thần lực? Đó là cái gì quỷ?

“Tiểu hữu, xin dừng bước!”

Vạn Bá Quang không nhịn được tiến lên một bước hô.

Vương Bảo xoay người, nhạt âm thanh nói, “làm sao?”

“Ngươi nếu thật sự có biện pháp giúp ta chúng ta tiến vào bảo tàng nơi, lão phu bảo đảm, tất cả đoạt được, chia lãi tiểu hữu bốn phần mười!”

Vạn Bá Quang trầm giọng mở miệng!

Mạc Hải há há mồm ba, rất muốn nói ngươi rất sao cũng thật là hào phóng a, hắn độc chiếm bốn phần mười, vậy chúng ta chỉ có từng người ba phần mười?

Thế nhưng sau đó hắn lại nghĩ đến, nếu như không vào được, đừng nói ba phần mười, lông gà đều không có một cái, liền nhịn xuống!

Cái nào ngờ tới.

Vương Bảo nhưng là đầu một ngang, nghĩa chính ngôn từ, hào quang lẫm liệt quát, “Làm gì? Ngươi làm cái gì vậy? Ta Vương Đại Chùy lấy giúp người làm niềm vui làm nhiệm vụ của mình, có từng nghĩ đến đi phải báo thù? Nghĩ phân ta bốn phần mười? Nghĩ hay lắm, ngươi đây là nghĩ đạp lên ta phẩm cách, ta quyết định không giúp ngươi!”

A được?

Vạn Bá Quang một mặt mộng bức, Mạc Hải càng là cả người co giật, hai tông cao tầng suýt nữa phốc huyết!

Mã Đức!

Đây là cái gì thao tác? Đây là cái gì yêu thiêu thân? Làm sao cho ngươi chia làm ngươi còn xù lông? Lão tử đạp lên ngươi phẩm cách? Khe nằm, ta rất sao cho ngươi chỗ tốt ta còn có sai rồi?

Vạn Bá Quang giật giật khóe miệng, thăm dò nói rằng, "muốn không tiểu hữu chỉ giúp bận bịu?"

Vương Bảo lập tức mặt mày hớn hở, "Thế mới đúng chứ, muốn cái gì xe đạp, phi phi, muốn cái gì chia làm? Ta Vương Đại Chùy là loại người như vậy sao? Đi tới, xem ta lấy Thiên quân hộ thể thần lực, phá những này trận pháp!"

Dứt lời, Vương Bảo hướng về trận pháp đi đến, "Các ngươi đuổi tới!"

Sau đó, Vương Bảo càng là hướng về phía Mễ Châu Châu gọi nói, "Châu Châu, tới nơi này a!"

Mễ Châu Châu rất là mờ mịt chạy tới!

"Tay cho ta!"

Vương Bảo đưa tay ra, cười nhìn Mễ Châu Châu!

Mễ Châu Châu ngượng ngùng đưa tay, bị Vương Bảo một phát bắt được, Vương Bảo cười nói, "sau đó không nên hoảng hốt, tin tưởng ta!"

"Ừ" Mễ Châu Châu ríu rít theo tiếng.

Thấy cảnh này, Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải thình lình có chút tin thủ phát

Tiểu tử này phảng phất bệnh thần kinh như thế, thế nhưng, hắn không thể ngay cả mình nữ nhân cũng đồng thời hố chứ? Tạm thời tin hắn!

Xa xa.

Chung Minh còn chưa tiến vào, dõi mắt nhìn tình cảnh này, cười nhạo liên tục, "Thiên quân hộ thể thần lực? Ta nhổ vào, loại này thái quá cũng tin?"

Nhưng mà sau một khắc!

Theo Vương Bảo trên người đột nhiên xuất hiện một màn ánh sáng, phảng phất một cái chuông vàng bình thường, đem Kiếm Thần Sơn cùng Kiếm Ma Cung võ giả, toàn bộ bọc đi vào, sau đó, đại quân phảng Fawley kiếm, bước vào trận pháp, không mất một sợi tóc

Chung Minh thổ huyết, một mặt mộng bức, tay chỉ vào ngơ ngác nói, "này cái này không thể nào!"

Thiên Quỷ ở một bên vẻ mặt khó coi, thế nhưng trong lòng nhưng rất kích động, nói thầm không có gì không thể, gia chính là trâu bò chính là treo tạc thiên, ngươi cho rằng gia là chân thánh? Ngươi sai rồi, ta cảm thấy chỉ ít nhất cũng phải là Tôn Giả!

Một cái khác cửu kiếp ông lão trầm giọng nói, "thiếu chủ, người này quả nhiên không hề tầm thường, theo ta thấy, dưới một nhóm thiếu chủ cũng mau chóng vào đi thôi, không cần đợi thêm, tiếp tục thăm dò, nếu không thì"

Chung Minh sốt sắng lên!

Vương Bảo động tác, làm xáo trộn kế hoạch của hắn!

Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn này cỗ con thế lực, sau đó hắn có thể đối phó, thế nhưng hiện tại, muốn đối phó cũng đến trả giá đánh đổi nặng nề, đối phương muốn gia nhập, chính mình mặc xác hắn, bây giờ người ta làm một mình, then chốt là còn làm đi vào, một bước dẫn trước, từng bước

dẫn trước, lẽ nào hắn cái này bảo tàng khởi xướng người, còn phải cùng ở phía sau bọn họ ăn xám (bụi)?

“Đáng chết hỗn đản!”

Chung Minh đối với Vương Bảo càng ngày càng căm hận, âm thầm xin thề, chỉ cần bắt lấy cơ hội, lập tức đem Vương Bảo đánh chết!

------oOo------

Chương 816: Muộn 1 bước, cái gì đều mộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô thượng trong trận pháp!

Dựa vào phá cấm thần trùy ánh sáng, Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn các võ giả tuy rằng kinh hồn bạt vía, thế nhưng, nhưng càng thêm kích động!

Đi tới hiện tại, trận pháp đều không có gì phản ứng, như vậy xem ra, xuyên qua trận pháp, chỉ là vấn đề thời gian!

Giời ạ!

Thật thoải mái a!

Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải liếc mắt nhìn nhau, hai cái lão già kích động hỏng rồi, thậm chí có loại muốn ngửa mặt lên trời thét dài kích động!

Tuyệt Tình tôn giả bảo tàng, gần trong gang tấc, mắt thường có hi vọng!

Vốn tưởng rằng đến tuyệt lộ, cái nào ngờ tới phía trước xuất hiện máy bay, trực tiếp cất cánh, quả thực không muốn quá thoải mái!

Mễ Châu Châu bị Vương Bảo lôi kéo tay, nhưng không hề hay biết, nàng cũng kinh ngạc đến ngây người, nhìn về phía Vương Bảo, không nhịn được nói rằng, “Đại Chùy, ngươi thật là lợi hại!”

Đối với xưng hô vấn đề, Mễ Châu Châu vẫn rất ngượng ngùng, cuối cùng mới quyết định xưng hô Đại Chùy.

Vương Bảo cười cợt, nói rằng, “này tính cái gì, ta bản lĩnh nhiều lắm đấy, đây chỉ là chút lòng thành!”

Dần dần mà.

Phía trước xuất hiện một cái lớn vô cùng hố trời.

Tới gần sau khi, liền bước ra trận pháp phạm vi!

Ở phía xa, còn có mấy cái võ giả, đều là Mễ Liệt Dương ỷ vào tìm cơ hội thần bàn đưa vào, bỗng nhiên nhìn thấy Vương Bảo bọn họ, nhất thời mộng bức tại chỗ!

Vạn Bá Quang kích động tiến lên, nói rằng, "tiểu huynh đệ, đa tạ! Đa tạ! Nếu không là ngươi, chúng ta nhưng là tay trắng trở về!"

"Khách khí!"

Vương Bảo đại khí cực kỳ phất tay, sau đó nói rằng, "giúp người giúp đến cùng, chờ sẽ gặp phải cái gì không thể tới khảm, cứ việc tìm ta! Nói thật, ta cũng là có tư tâm, chủ yếu là, xem Chung gia tiểu tử kia khó chịu!"

Vạn Bá Quang ngẩn ra, liếc mắt một cái Mễ Châu Châu, tựa hồ rõ ràng cái gì, trong lòng cười lớn, gấp bận bịu nói rằng, "tiểu huynh đệ, nếu không, ngươi theo chúng ta đồng thời?"

"Được đó!" Vương Bảo thoải mái đồng ý!

Xuyên qua vô thượng trận pháp, Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải lòng tự tin bành trướng không ít, hai đại chưởng giáo đi tới phía trước nhất, tự mình dò đường!

Xa xa.

Mấy cái Thiên Cơ Môn võ giả cùng Chung gia võ giả sắc mặt đều là có chút khó coi, nhìn thấy Vương Bảo bọn họ đã xuống hố trời, nhất thời càng thêm phiền muộn!

Chung Minh không có vào đây.

Mễ Liệt Dương còn ở làm tài xế đây.

Bọn họ làm sao bây giờ? Là trước một bước đuổi tới, vẫn là tiếp tục chờ chờ?

Cùng lúc đó.

Vương Bảo bọn họ bước vào hố trời, liền phát hiện mười mấy điều đường hầm to lớn.

Chính đang Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải thương lượng nên đi cái nào một cái thời điểm, Vương Bảo mở miệng nói rằng, "hai vị tiền bối, tin ta không? Nếu không ta tới chọn một cái? Bảo đảm có thu hoạch lớn!"

"Ồ?"

Vạn Bá Quang ngẩn ra, lập tức nói rằng, "lẽ nào tiểu hữu có cái gì tầm bảo thuật hay sao?"

Vương Bảo cười gật gù.

Sau đó liền vỗ vỗ trên bả vai lão cẩu, nói rằng, "Cẩu Thặng, đến phiên ngươi biểu hiện!"

Lão cẩu nghểnh lên đầu nhảy xuống, miệt thị xem xét một vòng, dẫn tới Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải thập phần đau "bi", này chó rất hung hăng a!

"Khụ khụ..."

Lão cẩu bỗng nhiên phun ra từng ngụm từng ngụm nước, cùng lúc đó, trong tròng mắt, vô số đạo hoa văn hiện lên, thấp quát, "Thiên Cơ dò đường!"

Vèo!

Ngụm nước châu đột nhiên chung quanh lay động lên, cuối cùng, chui vào đến một cái trong đó cửa động bên trong!

Lão cẩu nhảy trở lại Vương Bảo vai, lười biếng nói rằng, “đi chỗ đó cái động liền thành! Có bảo bối!”

“Xin mời!”

Vương Bảo quay về Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải cười cợt!

Hai cái lão già hai mặt nhìn nhau, thập phần không nói gì!

Mã Đức!

Như thế trò đùa? Thật sự hành sao?

Bọn họ vốn đang cho rằng, Vương Bảo là muốn cho Mễ Châu Châu ra tay người tới.

Do dự một chút, Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải vẫn là quyết định thử xem, hai người trước một bước tiến vào trong động, Vương Bảo cùng Mễ Châu Châu nhưng là đuổi tới, còn lại cường giả theo ở phía sau!

Mà lúc này.

Chung Minh dĩ nhiên đi vào, nhìn thấy Vương Bảo động tác của bọn họ, sốt sắng cực kỳ, đối với Mễ Liệt Dương nói rằng, “tiền bối, không cần lại hộ người đi vào, chúng ta cũng xuống!”

Mễ Liệt Dương bất đắc dĩ gật gù, đối với Vương Bảo hành động, hắn biểu thị rất không có thể hiểu được!

Chung Minh vội vã không nhịn nổi, cũng theo Vương Bảo bọn họ đi vào cửa động tiến lên.

Con đường phía trước từ từ, hồi lâu qua đi, đột nhiên xuất hiện một cái to lớn nhà đá, Chung Minh bọn họ tràn vào, sau đó Chung Minh liền nhìn thấy ở chính giữa nhà đá có một cái đài cao, phía dưới nhưng là giới thiệu,

“Kiếm khách không thể rời đi đan dược tích lũy, này đài có lão phu nhiều năm thu thập mà đến chín văn nói đan một trăm viên, tạm gác lại người hữu duyên!”

A phốc!

Chung Minh thổ huyết!

Đập vào mắt có thể thấy được, trên bình đài cái nào có chút đan dược dáng vẻ?

Thế nhưng.

Này vốn là vách cheo leo là có, đầy đủ một trăm viên, vẫn là chín văn nói đan, đây chính là liền Tôn Giả đều trông mà thèm chín văn nói đan a!

Chung Minh trái tim phảng phất bị một vạn cây lôi châm dùng sức đâm đâm đâm, được kêu là một cái thương, điên cuồng nhỏ máu a!

Này nguyên bản đều là của hắn, tối thiểu, phần lớn đều là của hắn, thế nhưng hiện tại, hắn một cọng lông đều không được!

“Đáng chết, truy!”

Chung Minh một tiếng quát chói tai, điên cuồng vọt lên phía trước đi!

Tiếp tục tiến lên, cũng không lâu lắm, phía trước lại xuất hiện một cái nhà đá!

Này nhà đá đúng là cực kỳ to lớn, ở bốn phía, nhưng là từng cái từng cái tiểu nền tảng.

Chung Minh con ngươi đều đỏ đậm!

Bởi vì hắn nhìn thấy, những kia trên bình đài đều có giới thiệu, mỗi cái trên bình đài, nguyên bản đều đặt một cái cửu phẩm đạo khí kiếm!

Cửu phẩm a!

Mã Đức!

Vậy cũng là cửu phẩm!

Tôn Giả dùng kiếm cũng chỉ đến như thế chứ?

Ta cái lớn chùi, tuy rằng lão tử sớm có dự liệu, một bước muộn, từng bước muộn, thế nhưng, này đánh đổi cũng quá mẹ nó lớn!

“Hỗn đản a!”

Chung Minh gào thét, khóe miệng thậm chí đều chảy ra tơ máu, trực tiếp khí nổ tung!

Tuỳ tùng mà đến Thiên Quỷ cùng cái khác Cửu U vực võ giả sắc mặt đều là rất âm trầm, mà Mễ Liệt Dương các loại Thiên Cơ Môn võ giả, nhưng là khóe miệng co giật!

Cùng lúc đó.

Ở Chung Minh bọn họ phía trước.

Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải phảng phất ở sóng lớn bên trong nhảy lên tao niên, thoải mái tới cực điểm!

Đầu tiên là chín văn nói đan!

Đón lấy chính là cửu phẩm đạo khí!

Một đường đi tới, làm giàu làm giàu, đi tới nhân sinh đỉnh cao, quá mẹ nó dễ dàng!

Mà hết thảy này, đều là Vương Bảo mang cho bọn họ, đan dược không nói, thế nhưng những kia cửu phẩm đạo khí kiếm bên trên, nhưng là bị cấm chế cách trở, đáng tiếc, Vương Bảo phảng phất vớt cá bình thường, dễ như ăn

cháo liền đem hết thảy kiếm bỏ vào trong túi!

Nhất làm cho Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải cảm khái chính là, Vương Bảo dĩ nhiên cái gì cũng không muốn!

Người tốt a!

Thật là một siêu cấp lớn người tốt a!

Tuy rằng như vậy... Sát bút (ngu ngốc)! Thế nhưng, sát bút (ngu ngốc) tốt, sát bút (ngu ngốc) meo a, sát bút (ngu ngốc) lão tử đều tuyệt!

Sau một khắc.

Bọn họ liền tiến vào cuối cùng một gian trong nhà đá, phía trước đã không có đường nối, trái lại là một toà cực kỳ to lớn cửa đồng lớn, cửa này không có khe hở, thế nhưng truyền thừa cuối cùng, tuyệt bức đang ở bên trong!

Cũng nhưng vào lúc này..

Dốc hết sức đầu điên cuồng truy đuổi Chung Minh, trước tiên bước vào nhà đá!

Nhìn chung quanh một tuần, Chung Minh khuôn mặt vặn vẹo, thấp giọng gào nói, “Kiếm Ma Cung, Kiếm Thần Sơn, các ngươi cũng thật là không để lối thoát a, một điểm bảo vật đều không dư thừa, nơi đây chính là ta Chung Minh phát hiện, chính là ta Chung Minh cơ duyên, các ngươi, muốn chết...”

------oOo------

Chương 817: Có thần bí người kiếm chuyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải vẻ mặt cuồng biến!

Mã Đức!

Vừa nãy đến thăm hưng phấn, nhưng là đã quên, Chung Minh còn ở phía sau đây!

Người ta lời này nói cũng không sai a, chính mình ăn thịt, một điểm canh đều cho người ta uống, có chút quá đáng a!

Vạn Bá Quang há há mồm, mới vừa muốn nói chuyện, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên lười biếng nói rằng, "chuông thiếu lời này liền không đúng, người ta Kiếm Thần Sơn cùng Kiếm Ma Cung, lại không phải ngươi mời đến? Người ta lúc trước nghĩ cho ngươi hợp tác, ngươi không phải không vui, bây giờ người ta được bảo vật, vì sao phải cho ngươi? Chuông ít, làm người không thể như thế tự phụ a, nơi này là Kiếm vực, ngươi Chung gia tên tuổi, có thể không thế nào dễ sử dụng!"

Vạn Bá Quang lập tức câm miệng, bởi vì hắn cảm thấy đến Vương Bảo nói không sai, lão tử liền quá đáng, ngươi có thể sao giọt? Trở mặt? Sợ ngươi a!

"Vương Đại Chùy!"

Chung Minh khuôn mặt càng vặn vẹo!

So với hai tông.

Vương Bảo tự nhiên càng làm cho hắn căm hận!

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "làm gì? Ngươi còn muốn động thủ với ta

hay sao? Ngươi đụng đến ta một hồi thử xem?”

“Ngươi...”

Chung Minh khí ngũ tạng lục phủ đều đang thiêu đốt, gắt gao nắm chặt nắm tay.

Nhưng mà, bên người truyền đến ho nhẹ âm thanh, nhường hắn trầm mặc lại!

Mễ Liệt Dương liền ở bên người!

Động Vương Bảo?

Rất sao có còn muốn hay không đi ra ngoài?

Không có Mễ Liệt Dương, bên ngoài trận pháp đi vào, nhưng là không ra được!

“Tốt, xem như ngươi lợi hại!”

Chung Minh âm lệ nhìn một chút Vương Bảo, nhìn một chút Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải, cười lạnh một tiếng, ánh mắt rơi vào cửa đồng lớn lên, trong mắt tinh mang cuồng thiểm!

Nhìn thấy cái này cửa đồng lớn.

Chung Minh mới xem như là thở phào nhẹ nhõm!

Hắn có chìa khoá, này truyền thừa cuối cùng, trừ hắn ra không còn có thể là ai khác, lúc trước tuy rằng chậm một bước, nhưng là, truyền thừa cuối cùng rơi vào trong tay, cũng coi như là an ủi!

“Tránh ra!”

Chung Minh quát lạnh một tiếng, đạp bước tiến lên.

Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn võ giả lập tức phiền muộn tản ra.

Thiên Quỷ cùng một cái khác cửu kiếp ông lão, thủ hộ ở Chung Minh bên cạnh người, đứng ở cửa đồng lớn trước, Chung Minh ngột ngạt hưng phấn, lấy ra một viên cổ xưa tang thương chìa khoá!

Ánh mắt nhìn lướt qua sắc mặt khó coi Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải, Chung Minh cười lạnh nói, "liền coi như các ngươi được phía trước bảo vật, lại đáng là gì? Truyền thừa cuối cùng không có chìa khoá, các ngươi có thể vào? Hừ!"

Dứt lời.

Chung Minh chiếc chìa khóa, phóng tới cửa đồng lớn bên trên!

Nương theo từng đạo từng đạo lưu quang lấp loé, cửa đồng lớn ầm ầm một tiếng vụt lên từ mặt đất mở ra!

Chung Minh trong mắt hàn mang bùng lên, lệ quát một tiếng nói rằng, "nơi đây chính là ta tự đánh mình mở, bên trong bảo vật ai dám chia sẻ, ta Cửu U vực Chung gia, liền cùng hắn không chết không thôi!"

Nói xong.

Chung Minh lạnh lùng nghiêm nghị ánh mắt nhìn chung quanh một tuần, thời khắc này, dù cho là Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải như thế nào đi nữa lòng tham, cũng kiềm chế lại.

Chung Minh lời đều nói đến đây mức, lại trêu chọc hắn, vậy thì thuộc về không lý trí.

Chung Minh cười lạnh một tiếng, lúc này mới đạp bước đi vào!

Bên trong cũng là một cái nhà đá!

Đập vào mắt liền có thể thấy một đạo to lớn ngọc bia, ở Chung Minh sau khi đi vào, một đạo tang thương âm thanh vang lên, "Người truyền thừa,

ngọc bia bên trong có lão phu đoạt được Thiên quân truyền thừa, cửu cửu thông Thiên Kiếm Quyết, nhìn ngươi quý trọng!”

Chung Minh ngẩn ngơ, tiếp theo chính là mừng như điên!

Khe nằm!

Thiên quân truyền thừa?

Tuyệt Tình tôn giả tu, dĩ nhiên là Thiên quân truyền thừa!

Phát ra!

Phát đạt a!

Chung Minh kích động tột đỉnh, thân thể run cầm cập, từng bước một tiến lên, hướng đi ngọc bia, thời khắc này, đầu óc của hắn không ngừng lăn lộn, thậm chí đều ở ảo tưởng sau đó hào quang đại đạo!

Thân phận, địa vị, tương lai, ta Chung Minh, đại đạo có hi vọng, có kiếm này quyết ở tay, bất kể là dâng ra đổi bảo, vẫn là tự thân tu luyện, cũng làm cho hắn Chung Minh, một bước lên trời!

“Đây là tạo hóa! Ta Chung Minh tạo hóa...”

Trong miệng tự lẩm bẩm, sau một khắc, chỉ lát nữa là phải chạm tới trên ngọc bài!

Nhưng mà chỉ trong nháy mắt này!

Trong hư không ánh sáng lóe lên, loáng thoáng có một bóng người, lóe lên một cái rồi biến mất, cùng lúc đó, cái kia ngọc bia biến mất không thấy hình bóng!

Dát?

Chung Minh trên mặt kích động vẻ mặt trực tiếp hình ảnh ngắt quãng!

Động tác cũng hình ảnh ngắt quãng ở nơi đó!

Trơ mắt nhìn ngọc bài biến mất, loại này trùng kích cực lớn, vọt thẳng mộng bức Chung Minh!

Mà bên ngoài!

Vương Bảo trầm giọng mở miệng, "Có người ngoài đi vào!"

Một đám cường giả tự nhiên cũng là hoàn toàn biến sắc, vừa nãy một khắc đó trong hư không, thật giống xuất hiện một lão giả bóng người, rất là xa lạ!

"Là ai?"

Ầm ầm ầm!

Chung Minh tức đến nổ tung, trên đỉnh đầu, một đạo kiếm hình phù triện lập loè tia sáng chói mắt, bùng nổ ra đạo đạo khủng bố đến cực điểm kiếm khí, này phù triện lực công kích, thậm chí đạt đến cửu kiếp đỉnh cao cảnh giới!

Hư không lăn lộn, khí thế kinh khủng lan tràn, bên ngoài rất nhiều võ giả hô hấp hơi ngưng lại, ánh mắt lộ ra nồng nặc kiêng kỵ!

Chung Minh trực tiếp đem nhà đá cho càn quét một vòng!

Mảy may cũng không từng buông tha!

Nhưng mà.

Nhưng vẫn cứ không hề đoạt được, không có những người khác xuất hiện!

Động tác ngừng lại, Chung Minh như cha mẹ chết, hồn bay phách lạc đứng tại chỗ, ánh mắt, đột nhiên rơi vào Kiếm Thần Sơn cùng Kiếm Ma Cung cao tầng trên người, lớn tiếng nói, "là người của các ngươi?"

Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải trong lòng phát lạnh, Mạc Hải trầm giọng nói rằng, “chuông ít, ta đám người đều ở nơi này, lại nói, chúng ta... Thật không lá gan đó làm như vậy!”

Chung Minh phẫn nộ a!

Uất ức a!

Từ Thiên đường rơi xuống Địa ngục, xung kích cảm giác, cảm giác mất mát, cảm giác vô lực, làm cho Chung Minh suýt nữa tan vỡ!

“Đáng chết, đến cùng là ai?”

Chung Minh lần thứ hai hồn bay phách lạc lên!

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo nghiêm túc mở miệng nói rằng, “sự tình đã rất trong sáng, ở chúng ta những người này hậu trường, còn có một người như vậy, các ngươi lẽ nào không phát hiện, sự tình phát triển đến mức độ như vậy, lại như là có một cái vô hình trung bàn tay lớn ở thúc đẩy, Kiếm Thần Sơn vì sao ở đây? Kiếm Ma Cung vì sao tới đây? Đừng quên, còn có cái thần bí người mặc áo đen!”

“Bằng vào ta góc nhìn, cướp bảo, chính là người bí ẩn kia, hắn làm như thế, chính là nghĩ loạn bên trong thủ thắng! Hoặc là nhường chúng ta tự giết lẫn nhau!”

Một đám lão già đều là nhíu mày, trở nên trầm tư!

Vương Bảo bả vai, lão cẩu trợn tròn mắt, suýt chút nữa thì đến cái đứng chổng ngược tiểu tiểu đến cho Vương Bảo ấn like!

Này hố, quá xấu tính, rắm người bí ẩn a, người khác không biết, Cẩu gia còn không biết sao?

Vừa nãy cướp bảo, chính là ngươi Kính Tượng Phân Thân chứ?

Mà còn có cái hiểu rõ tình hình, đương nhiên là Thiên Quỷ, lão già này tuy

rằng mặt không hề cảm xúc, thế nhưng đáy mắt nơi sâu xa, nhưng là đầy rẫy cúng bái, ma trứng, gia thực sự là trâu bò treo tạc thiên, còn vô liêm sỉ không biết xấu hổ, người bí ẩn? Ta rất sao chính là người bí ẩn!

Mễ Liệt Dương đột nhiên thở dài một tiếng, nói rằng, "chuông ít, việc này chấm dứt ở đây đi, chúng ta nên về rồi, còn đến cùng là ai đoạt kiếm quyết... Lão phu sau khi rời khỏi đây, có thể thử đẩy coi một cái!"

Chung Minh ánh mắt xuất hiện thần thái, nuốt ngụm nước bọt, vội vã không nhịn nổi đi ra, thành khẩn cực kỳ nói rằng, "tiền bối, liền dựa vào ngươi, như có thể tìm tới người kia, ta Chung Minh nguyện trả bất cứ giá nào!"

"Đi ra ngoài nói sau đi!"

Mễ Liệt Dương không tỏ rõ ý kiến gật gù.

Đại quân bắt đầu trở về!

Một đám người tâm tư khác nhau, trầm mặc không nói gì!

Chung Minh bọn họ tự nhiên là phẫn nộ thêm uất ức, Thiên Cơ Môn nhưng là thập phần tiếc nuối cũng có chút buồn bực, Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn nhưng là trong bóng tối nín cười, chuyến này hai người bọn họ Tông tài là lớn kiếm lời, còn truyền thừa cuối cùng, ngược lại lại không phải bọn họ, cũng là không như vậy tiếc nuối.

Chờ đến bước ra hố trời!!

Mễ Liệt Dương lần thứ hai bắt đầu làm lão tài xế, hộ tống Chung Minh bọn họ đi ra ngoài!

Mà Vương Bảo, nhưng là quay về Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải cười cợt, nói rằng, "chúng ta cũng đi ra ngoài đi, chúc mừng hai vị tiền bối, lần này đoạt được, định có thể làm cho hai tông nhất phi trùng thiên, đến đến đến xếp thành hàng, ta phải lái xe..."

------oOo------

Chương 818: Khe nằm, tốt hố a

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay ở Vương Bảo bọn họ chuẩn bị khi xuất phát, Mễ Liệt Dương đột nhiên cao giọng nói, "Châu Châu, lại đây, ngươi theo ta đồng thời!"

Mễ Châu Châu có chút không vui, nhưng vẫn là bé ngoan cùng Vương Bảo nói lời từ biệt, chạy đi Mễ Liệt Dương nơi đó!

Chờ đến Vương Bảo dẫn dắt Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn hai tông đội ngũ bước vào vô thượng trận pháp, Mễ Châu Châu nói rằng, "cha, ngươi đem ta gọi trở về làm gì?"

Mễ Liệt Dương giả vờ tức giận nói, "Châu Châu, ngươi này cùng tiểu tử kia còn không cái gì đây, liền đem cha vứt bỏ?"

Mễ Châu Châu lớn quẫn, "Cha, ngươi nói mò cái gì nha!"

Mễ Liệt Dương trong lòng thở dài, sau đó, vẻ mặt quái lạ nói rằng, "đem ngươi kêu đến, là tiểu tử kia truyền âm nhường ta gọi, ai biết hắn nghĩ làm cái gì!"

Này vừa nói.

Rất nhiều người mới giật mình lên!

Dù cho là thập phần sa sút tinh thần Chung Minh, đều là theo bản năng bỗng cảm thấy phấn chấn.

Liên tưởng a liên tưởng...

Đây là muốn kiếm chuyện tiết tấu a!

Chung Minh bên người cửu kiếp ông lão không nhịn được thấp giọng nói,

“tiểu tử này, không phải là muốn đối với hai tông ra tay chứ?”

Chung Minh nuốt ngụm nước bọt, chuyện như vậy, hắn có thể làm, cũng hầu như có thể làm được, nhưng đến trả giá đánh đổi nặng nề!

“Không thể chứ? Hắn từ đâu tới lớn mật như thế? Hắn liền không sợ hai tông những người còn lại trả thù? Đừng quên, hai tông lão tổ còn khoẻ mạnh đây!”

Chung Minh rất là khó chịu nói rằng.

Cái kia cửu kiếp ông lão ý tứ sâu xa nói rằng, “người này ngay cả ta Chung gia tựa hồ cũng không để vào mắt, ta xem, nên có cái gì lá bài tẩy... Lại nói, hai tông trên tay có nhiều như vậy bảo bối, đổi làm ai, ai cũng trông mà thèm a!”

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều người đều trầm mặc!

Nếu như.

Sự tình thật sự như như vậy phát sinh.

Như vậy.

Vương Bảo hàng này.

Nhưng là quá mẹ nó hãm hại!

Mười phần siêu cấp lão Âm tất một cái a!

Miễn phí hỗ trợ, một đường đến giúp đáy, cuối cùng trở lại cái giết ngược lại, ngươi liền nói có tức hay không chứ? Ngươi liền nói âm không âm chứ?

...

...

Sự tình thật sự sẽ như cửu kiếp ông lão suy đoán như vậy sao?

Đáp án đương nhiên là!

Phải!

Kiếm Thần Sơn, Mạc Hải bọn họ lúc trước cùng Vương Bảo trở mặt, nếu không là Vương Bảo trang bức công lực thâm hậu, khẳng định đến ăn xám (bụi)!

Mà Kiếm Ma Cung.

Từ trên xuống dưới, không mấy đồ tốt, lúc trước điều! 1 hí Mễ Châu Châu liền có thể thấy được chút ít!

Đối với hai tông này, Vương Bảo là ôm có thể thịt liền thịt, không thể thịt liền hố nguyên tắc đến ứng phó.

Lão cẩu hiện tại nhưng là hầu như cùng Vương Bảo tâm ý tương thông, Vương Bảo muốn làm cái gì, lão cẩu đoán tám chín phần mười.

Vì lẽ đó nằm nhoài Vương Bảo trên bả vai lão cẩu, đang lấy một loại nhìn ngớ ngẩn nụ cười nhìn quét Mạc Hải bọn họ!

Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải ngay ở Vương Bảo bên người, hai cái hàng nụ cười trên mặt trên căn bản đều không từng đứt đoạn!

Chín văn nói đan, cửu phẩm đạo khí, hai tông một nửa phân, cũng là một bút đủ khiến Tôn Giả đều động tâm siêu cấp tài phú!

Lần này, có thể đem hai tông thực lực đẩy đến mức nào?

Tiến quân cấp cao vực? Không phải không thể a, như có niềm tin ở cấp cao vực đặt chân, tự nhiên vẫn là cấp cao vực chỗ tốt vô cùng!

Hai cái lão già chính xinh đẹp nghĩ đây.

Trong chớp mắt, cách đó không xa đột nhiên truyền đến từng đạo từng đạo tiếng rít!

Hầu như hết thảy mọi người nhìn sang, sau đó liền một mặt mộng bức nhìn thấy, xa xa hư không, từng đạo từng đạo hoàng nhiên kiếm khí, giống như mưa kiếm, trong nháy mắt, liền đem hai cái ông lão nhấn chìm!

Cái kia hai cái ông lão trong chớp mắt phản ứng lại, nhưng lấy tu vi của bọn họ, ở đâu là kiếm trận đối thủ, một cái hô hấp công phu, liền bị kiếm khí xuyên thành kẹo hồ lô!

Sương máu bay lả tả!

Kiếm khí chớp mắt biến mất!

Mọi người ngẩn ngơ, sau một khắc, vèo vèo vèo ánh mắt, hướng về Vương Bảo trên người nhìn lại!

Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải sắc mặt càng là đại biến, Mạc Hải gầm nhẹ nói, “tiểu hữu, chuyện gì thế này?”

Vương Bảo rất là buồn bực nói, “Ta cũng không biết a!”

Vạn Bá Quang khí nổ, “Ngươi không biết ai biết? Ngươi thủ hộ lực lượng làm sao không lên hiệu quả?”

Vương Bảo cau mày, “Khả năng là cái kia hai tên này, vận may không tốt sao, nếu không chính là, bọn họ lệch khỏi đội hình? Vừa vặn đi tới thủ hộ lực lượng phạm vi ở ngoài? Ân, lời giải thích này rất hoàn mỹ! Khẳng định là như vậy!”

Hai tông cao thủ cùng nhau thổ huyết!

Giời ạ trứng!

Hoàn mỹ cái rắm!

Lời giải thích này không có chút nào hoàn mỹ!

Bầu không khí lập tức trở nên trầm mặc, Vương Bảo thấy thế, thở dài nói, “các ngươi đây là không tin ta a, đã như vậy, vậy các ngươi liền tự mình nghĩ biện pháp đi! Ta mặc dù là người tốt, nhưng cũng không phải lạm người tốt, ta cũng có tự tôn có được hay không? Ta rất sao miễn phí giúp các ngươi, còn giúp phạm sai lầm đến rồi? Gặp lại!”

Bạch!

Phá cấm thần trùy phòng ngự màn ánh sáng trực tiếp rất có thu nhỏ lại!

Sau một khắc, chỉ vây lại Vương Bảo chính mình!

Lần này, liền tạc thiên!

Trong nháy mắt, tứ phương hư không, từng đạo từng đạo kiếm khí vô hình, trong nháy mắt thành hình, giống như từng đạo từng đạo Sát thần trong lúc đó, nồng nặc sát cơ, rơi vào hai tông cao thủ trên người, một đám hàng trực tiếp sợ vãi tè rồi!

Trơ mắt nhìn Vương Bảo đi về phía trước, Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải tất cả đều phun máu!

Ta cắt cỏ!

Ngươi mẹ nó làm cái gì?

Tình huống gì a? Làm sao một lời không hợp liền mẹ nó lùi nhóm? Chúng ta đến cùng làm cái gì có lỗi với ngươi chuyện? Chúng ta không phải là nho nhỏ hoài nghi ngươi một hồi sao? Chúng ta thậm chí đều không nói ra, chỉ là nho nhỏ ý tứ ý tứ trầm mặc một hồi, ngươi rất sao liền xù lông?

Này thuyền lật cũng quá đột nhiên không kịp chuẩn bị!

“Tiểu hữu, trở về!”

Mạc Hải rít lên một tiếng!

Nhưng mà chờ đợi hắn, nhưng là Vương Bảo bóng lưng!

Cùng lúc đó, kiếm khí bạo phát, bọn họ hiện tại vừa vặn nằm ở một đạo khủng bố kiếm trận bên trong, đây chính là siêu cường sát trận, vào giờ phút này, không có phá cấm thần trùy, trận pháp bạo phát, ầm ầm, kiếm khí vào mưa, trút xuống!

Mạc Hải cũng trực tiếp ngừng lại, nổi giận gầm lên một tiếng, trên người đẩy lên đến một vệt ánh sáng phù!

Đây là Tôn Giả thủ hộ phù, thế nhưng, không phải là hòa vào tinh hồn loại kia, sử dụng thời gian có hạn!

Mà như thế trong khoảng thời gian ngắn ngủi, đã lại có ba người bị chết!

“Đều dựa vào gần ta!”

Mạc Hải quay về Kiếm Thần Sơn cao thủ gầm hét lên!

Vạn Bá Quang tự nhiên cũng là đẩy lên phòng ngự ánh sáng, lệ quát, “Kiếm Ma Cung tới gần ta!”

Hai tông cao thủ đều muốn tan vỡ, một bên toàn lực chống đối kiếm khí, một bên hướng về chưởng giáo tới gần, nhưng mà, này quá gian nan, có chút dài lão liền một hơi thở đều chống đỡ không tới, liền “thân tử đạo tiêu”!

Thời gian trôi qua.

Nửa ngày qua đi, Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải ngây người như phỗng nhìn bên cạnh chỉ còn dư lại rất ít mấy cái trưởng lão, đầu óc trống rỗng!

Tổn thất nặng nề!

Hầu như toàn quân bị diệt!

Trước một bước Thiên đường, bước kế tiếp chính là Địa ngục, loại này chênh lệch, hai đại chưởng giáo không thể nào tiếp thu được!

“Chặc chặc, quá thảm!”

Vương Bảo âm thanh đột nhiên vang lên, xuất hiện ở bên cạnh.

Vạn Bá Quang cùng Mạc Hải lập tức tinh thần đại chấn, như điện mang giống như ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, hai cái lão già khuôn mặt vặn vẹo lên!

Chuyện đến nước này, hậu tri hậu giác, bọn họ há có thể không biết, mình bị Vương Bảo cho hãm hại?

“Ngươi... Ngươi... Ngươi tốt âm a!” Mạc Hải hầu như muốn thổ huyết, tức giận đến mức cả người run run!!

Vạn Bá Quang khuôn mặt vặn vẹo, gầm nhẹ nói, “tại sao? Tại sao phải làm như vậy? Ta Kiếm Ma Cung cùng ngươi không thù không oán!”

Vương Bảo nụ cười trên mặt vừa thu lại, nhạt âm thanh nói, “đại đạo tranh đấu, nào có nhiều như vậy đạo lý có thể nói? Kiếm Thần Sơn hãm hại ta ca Vương Vô Địch, cho rằng không biết? Kiếm Ma Cung tác phong làm việc giống như Ma Tông, trước còn có mấy cái Kiếm Ma Cung kẻ xui xẻo muốn giết ta đây, cho rằng ta không nhớ rõ? Vì lẽ đó, hai vị tiền bối, lên đường bình an, đi thong thả không tiễn ha...”

------oOo------

Chương 819: Ngài có nhiệm vụ mới [toái hư danh sư]!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Chung Minh bị Mễ Liệt Dương hộ tống sau khi đi ra, liền nhanh chóng liếc nhìn, thế nhưng không nhìn thấy Vương Bảo bọn họ!

Mãi đến tận Mễ Liệt Dương đem hết thảy mọi người hộ tống đi ra, Vương Bảo vẫn là không thấy tăm hơi!

Một màn như thế, tự nhiên làm cho tất cả mọi người mơ tưởng viển vông!

Đột nhiên!

Mọi người ánh mắt ngưng lại, nhìn về phía một phương hướng, ở nơi đó, Vương Bảo đang một mặt bi thiết đi ra, bước tiến trầm trọng!

Cho tới hai tông người, không thấy tăm hơi!

Mọi người hai mặt nhìn nhau!

Đây là...

Thật xảy ra vấn đề rồi?

Chung Minh trong lòng phát lạnh, không nhịn được nói rằng, "Vương huynh, Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn người đâu?"

Vương Bảo ngẩng đầu, rất là thương cảm nói rằng, "bọn họ, xảy ra vấn đề rồi, ai, ai có thể nghĩ tới, ta thủ hộ lực lượng xuất hiện sai lệch, thực sự là quá bất hạnh, đừng nói chuyện với ta, ta muốn cho bọn họ mặc niệm một phút!"

Chung Minh thập phần chấn động!

Mọi người cũng là bị kinh hãi không muốn!

Ta cái đại tào!

Tên khốn này!

Hắn vẫn đúng là ra tay a!

Hắn là thật sự tàn nhẫn a, hắn là thật sự lớn mật a, trực tiếp chôn giết hai tông nhiều cao thủ như vậy!

Ngươi còn muốn mặc niệm?

Ta phốc ngươi muội, vô liêm sỉ a, thật rất sao vô liêm sỉ a, mèo khóc con chuột giả từ bi, ngươi nói ngươi trang lông gà, làm chúng ta không rõ ràng tình huống gì đúng hay không?

Chung Minh ánh mắt có chút tối tăm.

Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn toàn quân bị diệt, đạo kia đan cùng đạo khí cái gì, khẳng định là rơi vào Vương Bảo trong tay.

Vốn là, nếu như là hai tông được bảo vật, hắn còn có thể miễn cưỡng tiếp thu, sau đó có cơ hội liền trả thù, thế nhưng Vương Bảo...

Chung Minh quá hận vương báo.

Đầu tiên là đem hắn hoàn mỹ kế hoạch phá hoại, sau đó lại trực tiếp đối địch với hắn trợ giúp hai tông, hắn có thể không hận sao?

Vương Bảo được bảo vật, hắn hãy cùng ăn con ruồi như thế chán ngán.

Đột nhiên.

Chung Minh trầm giọng nói, “Vương huynh, nếu hai tông chết hết ở bên trong, cái kia những bảo vật kia, không biết ngươi có thể hay không phân

cho ta một ít? Ta ra giá cao mua!”

Nhưng mà.

Vương Bảo nhưng phảng phất nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Chung Minh, tức giận nói, “Ngươi nghĩ cái gì đây? Cái gì gọi là phân cho ngươi một ít? Hai tông được bảo vật, ta nhưng là một cái không nắm, ta là như vậy không có nguyên tắc người sao? Chung huynh, tuy rằng dung mạo ngươi không soái, thế nhưng kính xin ngươi không muốn sỉ nhục ta cao quý phẩm cách!”

Chung Minh suýt chút nữa thổ huyết!

Mọi người nhưng là suýt chút nữa bị Vương Bảo vô liêm sỉ chấn động thổ huyết, đều là trợn mắt lên nhìn Vương Bảo.

Mặt không đỏ, tâm không nhảy, mắt không nháy mắt?

Khe nằm!

Cái tên này là làm sao bây giờ đến? Hắn là làm thế nào đến đem vô liêm sỉ xem là ăn cơm uống nước như thế đơn giản?

“Tốt! Rất tốt!”

Chung Minh hận nghiến răng nghiến lợi.

Lão tử cho ngươi một cái biểu hiện cơ hội, lấy lòng cơ hội của ta, ngươi mẹ nó đều không bắt được, đáng đời ngươi chết không toàn thây!

Chờ xem!

Lão tử liền không tin, này khẩu khí Kiếm Ma Cung còn có Kiếm Thần Sơn có thể nhịn xuống đến!

“Chúng ta đi!”

Chung Minh vung tay lên, mang theo Chung gia võ giả cấp tốc đi xa!

Thiên Quỷ lúc rời đi thần hồn trước lang nha bổng phảng phất mở miệng, "Đi theo bên cạnh hắn, dùng ngươi thời điểm tự nhiên sẽ bắt chuyện ngươi!"

Thiên Quỷ trong lòng có chút thấp thỏm, nhưng hắn còn có thể sao làm? Nghe lời là hắn sống tiếp duy nhất lý do!

...

...

Vương Bảo theo Thiên Cơ Môn đội ngũ trở lại Kiếm vực Thiên Cơ Môn!

Chung Minh sau đó tới rồi, nhường Mễ Liệt Dương suy tính, nhưng mà việc quan hệ Vương Bảo, có hệ thống, có thể suy tính ra cái lông? Cuối cùng Chung Minh chỉ được mang theo cảm giác cực kì không cam lòng cùng lửa giận rời đi.

Lúc này.

Môn chủ đại điện bên trong.

Chỉ có Mễ Liệt Dương cha con cùng Vương Bảo ba người.

Mễ Liệt Dương thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo, thở dài, nói rằng, "Đại Chùy, ngươi làm việc thực sự là quá không cân nhắc hậu quả, đầu tiên là đắc tội rồi Chung Minh, sau đó lại chôn giết Kiếm Thần Sơn cùng Kiếm Ma Cung, ngươi tiếp tục như vậy, là không có tương lai!"

Vương Bảo cười cợt, "Tiền bối yên tâm, trong lòng ta tính toán sẵn!"

Mễ Liệt Dương không nói gì.

Mễ Châu Châu lo lắng nói rằng, "nếu không ngươi đi với ta Thiên vực Thiên Cơ Môn, bất kể là Chung gia vẫn là Kiếm Thần Sơn cùng Kiếm Ma Cung, cũng không dám ở Thiên vực làm càn!"

Vương Bảo hé mắt, “Thiên vực sao, ta sớm muộn phải đến, nhưng không phải hiện tại!”

Nói tới chỗ này.

Vương Bảo đột nhiên vung tay lên, một đạo nhẫn chứa đồ bay ra, chạy toán loạn hướng về Mễ Liệt Dương.

Mễ Liệt Dương theo bản năng tiếp nhận, “Món đồ gì?”

Kiểm tra một hồi, Mễ Liệt Dương trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, “Ngươi... Ngươi đây là...”

Vương Bảo cười nhạt nói, “chín văn nói đan, cửu phẩm đạo khí, còn có cái kia bộ truyền thừa kiếm quyết, bá phụ thu cẩn thận...”

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên quay về Mễ Châu Châu nháy mắt mấy cái, “Coi như là ta sính lễ một phần nhỏ là có thể!”

A phốc!

Mễ Liệt Dương suýt nữa khí phun máu!

Liền vừa nãy kinh hãi đều ném ra sau đầu, bản năng liền muốn đem nhẫn chứa đồ trả lại.

Thế nhưng cuối cùng vẫn là từ bỏ, trong lòng thở dài!

Mễ Châu Châu tự nhiên là ngượng ngùng cực kỳ, cúi đầu không lên tiếng.

Vương Bảo cười nói, “bá phụ, Châu Châu, ta vậy thì đi rồi!”

“Đi đâu? Tại sao phải đi?”

Mễ Châu Châu bật thốt lên!

Vương Bảo xoa xoa Mễ Châu Châu đầu, cười nói, “yên tâm đi, chờ ta đủ mạnh thời điểm, sẽ đi tìm ngươi!”

Mễ Liệt Dương vẻ mặt nhất thời trở nên phức tạp!

Nói thật.

Hắn liền chưa từng gặp Vương Bảo như vậy kỳ dị người.

Không tham.

Không sợ.

Siêu phàm.

Tiểu tử này...

Làm con rể, kỳ thực cũng không sai?

...

...

Vương Bảo từ Thiên Cơ Môn rời đi, thế nhưng bao phủ Kiếm vực bão táp vừa mới bắt đầu!

Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn cao thủ cùng xuất hiện, lần này toàn quân bị diệt, hầu như là sự đả kích mang tính chất hủy diệt, hai tông lão tổ cũng không kịp nhớ bế quan, bất đắc dĩ đứng ra chủ trì đại cục, sau đó liền bắt đầu ban bố từng đạo từng đạo tất sát lệnh, tất sát Vương Đại Chùy!

Đương nhiên.

Đối với những này, Vương Bảo tự nhiên không thèm để ý!

Mang theo lão cẩu, Vương Bảo lắc lư du tìm tới một toà núi hoang, liền chuẩn bị đột phá Bất Diệt cảnh!

Đột phá quá trình, nước chảy thành sông, không có một chút nào ngăn cản, nhiên mà lần này Vương Bảo sau khi đột phá, thực lực nhưng là phảng phất ôm hỏa tiễn!

Đánh giết Kiếm Ma Cung cùng Kiếm Thần Sơn cao thủ thời điểm, tuy rằng Vương Bảo không ra tay, thế nhưng hệ thống nhưng ngầm thừa nhận Vương Bảo có quan hệ, chia lãi hắn mười phần trăm kinh nghiệm!

Này giời ạ liền quá độ!

Kinh nghiệm tích lũy cất cánh, trực tiếp đem Vương Bảo tu vi vọt tới Bất Diệt Hồn cảnh hậu kỳ!

Lên cấp Bất Diệt cảnh sau khi, Vương Bảo cũng cảm giác được to lớn không giống, thân thể phảng phất óng ánh trong suốt, từng luồng từng luồng bất diệt sức mạnh tràn ngập toàn thân, cái này cũng là Bất Diệt cảnh bên trên cao thủ khó có thể đánh giết nguyên nhân, trừ phi là nghiền ép cấp, nếu không thì, đến giết nhiều lần!

Trước đối phó Thiên Quỷ thời điểm, Vương Bảo là cố ý nhường hắn mượn bất diệt năng lượng sống lại, bằng không, một đạo kiếm khí một cái hô hấp công phu liền có thể đánh giết hắn đến mấy chục lần, bất diệt năng lượng chớp mắt tiêu diệt sạch sẽ, còn nặng hơn sinh cái lông?

Lão cẩu rất là tẻ nhạt nhìn Vương Bảo đột phá!

Trên thực tế, vào giờ phút này lão cẩu cũng vươn mình, thức tỉnh một môn thiên phú, có thể cùng Đạo Kiếp cảnh giới cường giả vật tay con!

Chỉ có điều.

Sau khi đột phá, không đợi Vương Bảo củng cố tu vi, thuận lý một hồi, bên tai, đột nhiên truyền đến hệ thống gấp gáp tiếng nhắc nhở!

“Đo lường đến kí chủ đã tăng lên đến Bất Diệt cảnh giới!”

“Hệ thống chính thức mở ra khen thưởng thức nhiệm vụ con hệ thống, ngài đem hoàn thành đầu mối chính nhiệm vụ!”

“Mở ra tính đo lường xác nhận bên trong... Xác nhận thành công... Kí chủ ở thế giới, Toái Hư Đại Giới!”

“Đầu mối chính nhiệm vụ đã tuyên bố!”

“Lặp lại nhiệm vụ [toái hư danh sư] (1): Toái Hư Đại Giới ba mươi sáu vực, lên mười tám vực, dưới mười tám vực, xin mời kí chủ ở mỗi cái biên giới bên trong thu lấy một tên đệ tử thân truyền, cũng để cho trở thành bản vực thế nhân thừa nhận mạnh mẽ nhất kiêu!”

“Nhiệm vụ nhắc nhở: Đã vì là kí chủ phân phát danh sư đạo cụ [hiểu rõ chi con mắt]!”

“Nhiệm vụ thưởng: Vượt cực phẩm đạo cụ [Vô Địch chính là cô quạnh] sử dụng thời gian mười phút, mỗi hoàn thành một cái giai đoạn nhiệm vụ cũng có thể lĩnh một lần khen thưởng!”.

Vương Bảo ngẩn ngơ, sau đó đột nhiên vỗ đùi đứng lên, hưng phấn rống to nói, “khe nằm, phát ra...”

Lão cẩu:

------oOo------

Chương 820: Tú lâu mua tình báo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão cẩu yên lặng lùi về sau, bất động thanh sắc.

Mã Đức!

Lão Vương đây là xà tinh phụ thể sao? Vẫn là cách xa một chút được!

Mà hưng phấn qua đi Vương Bảo, khóe miệng bắt đầu nhếch.

Chủ yếu là nhiệm vụ này khen thưởng thực sự là quá câu người.

Vượt cực phẩm đạo cụ [Vô Địch chính là cô quạnh] mười phút sử dụng cơ hội, đồ chơi này vừa nghe chính là choáng rồi dụng cụ!

Hơn nữa còn có thể lặp lại lĩnh!

Nói cách khác, ba mươi sáu vực, có thể lĩnh ba mươi sáu lần?

Khe nằm, hệ thống ngươi cái lớn móng heo, không hổ là khen thưởng thức nhiệm vụ, thực sự là quá dũng cảm, ta yêu thích!

Vương Bảo đắc ý.

Liên quan xem lão cẩu ánh mắt đều hợp mắt không ít, còn khen thưởng lão cẩu một trận tiểu thịt nướng, hai cái hàng ở trong núi đồ nướng, lão cẩu ăn chính là khổ (đắng) cũng vui sướng, vui sướng là bởi vì tiểu thịt nướng mị lực, khổ (đắng) nhưng là không hiểu nổi Vương Bảo phát cái gì thần kinh, liền tiểu thịt nướng đều miễn phí cho Cẩu gia ăn, này không phải bệnh thần kinh là cái gì?

Có toái hư danh sư nhiệm vụ này, Vương Bảo động lực mười phần!

Các loại ăn xong tiểu thịt nướng, Vương Bảo vẻ mặt hơi động, trực tiếp đối với lão cẩu sử dụng hiểu rõ chi con mắt!

“Mục tiêu: Cẩu Thặng!”

“Cảnh giới:”

“Thiên phú:”

Vương Bảo giật giật khóe miệng!

Đại gia ngươi!

Này phá hiểu rõ chi con mắt đến cùng có tác dụng hay không a!

Làm sao vừa lên đến liền chỉnh nhiều như vậy dấu chấm hỏi?

Ôm suy nghĩ hoài nghi, Vương Bảo cùng lão cẩu nhanh chóng chạy đi, rất nhanh sẽ tiến vào một cái võ giả thành trì, tiến vào bên trong sau, Vương Bảo bắt đầu sử dụng hiểu rõ chi con mắt, cũng may, ba cái đo lường nội dung đầy đủ mọi thứ, xem ra lão cẩu chỉ là ví dụ!

Yên lòng Vương Bảo, liền bắt đầu bận việc lên!

Vì Vô Địch!

Vì trang bức!

Lão tử muốn trở thành tuyệt đại danh sư!

Thế nhưng.

Hệ thống cho Vương Bảo thu đồ đệ tiêu chuẩn, nhưng là siêu cao, yêu cầu thiên phú phân max điểm, Vương Bảo ở cái thành trì này hầu như ở lại: Sững sờ bảy ngày, cơ hồ đem hết thảy mọi người đo lường toàn bộ, nhưng cao nhất một cái võ giả thiên phú phân cũng cũng chỉ có sáu mươi!

Vậy thì có chút đau “bi”!

Mặc dù biết nhiệm vụ không thể đơn giản như vậy, thế nhưng...

Này mò kim đáy biển như thế, hoàn toàn là rất sao dựa vào tìm vận may a!

Ngày đó.

Vương Bảo đang chuẩn bị rời thành.

Đột nhiên, Vương Bảo đầu óc chớp qua một ý nghĩ, vỗ vỗ đầu, ánh mắt tinh mang lấp loé!

Hắn đây là nghĩ đến một cái biện pháp!

Nghĩ đến liền làm, Vương Bảo hỏi thăm một chút, rất nhanh sẽ tìm tới Kiếm vực một cái tình báo tông môn phân bộ!

Cái này tình báo tông môn gọi [tú lâu]!

Đây là một cái tương tự với pháo hoa nơi tông môn, không làm cái khác, chuyên môn kinh doanh tình báo tin tức, đừng nói, chỉnh đúng là rất lớn, nghe đồn Toái Hư Đại Giới ba mươi sáu vực, nơi nào đều có phần tông, phân bộ cũng là vô số!

Vương Bảo đi tới tú cửa lầu!

Hắn đã thay đổi dung mạo, liền lão cẩu đều đang kháng nghị vô hiệu sau khi bị Vương Bảo đã biến thành Alaska dáng dấp.

Đi vào tú lâu, vào mắt chính là phấn hồng màu hồng, son hương liệu khí tức hết sức rõ ràng, Vương Bảo trạm (đứng) không đại hội, một cô gái liền ý cười dịu dàng đi tới, nũng nịu nói, “gia, ngài là xem cuộc vui, thưởng khúc, vẫn là mua Kurenai (đỏ)? Ta Nguyệt nhi, xin mời gia nhiều chăm sóc nha!”

Vương Bảo nhìn tháng này nhi cô nương!

Trang phục Yêu Yêu.

Quần áo trên người không bao nhiêu, còn rất thấu!

Ho nhẹ một tiếng, Vương Bảo nói rằng, “ta muốn mua tình báo!”

Nguyệt nhi nụ cười trên mặt lập tức biến mất, ngược lại thập phần cao lãnh nói rằng, “xin mời đi theo ta!”

Này trở mặt tốc độ, chỉnh Vương Bảo đều có chút trố mắt ngoác mồm!

Không biết, đây chính là tú lâu nữ tu cơ bản thái độ, không mua tình báo, đến tú lâu làm gì đại gia rõ rõ ràng ràng, vì lẽ đó khéo léo dán, thế nhưng mua tình báo, đây chính là chính phái chính đáng buôn bán, tội gì cấp lại!

Nguyệt nhi mang theo Vương Bảo đi vào bên cạnh một cái nhà kề, đóng cửa lại, xin mời Vương Bảo ngồi xuống, sau khi mới nói rằng, “khách quan, xin hỏi ngài cần muốn cái gì tình báo?”

Vương Bảo nói rằng, “ta cần một phần danh sách, toàn bộ Kiếm vực bên trong, trước mấy trăm năm, những kia vì các loại bất ngờ ngã xuống thiên kiêu danh sách, tốt nhất là loại kia thiên phú cực cao cực cao, thế nhưng, nhưng bị hao tổn nghiêm trọng loại kia, ngươi nơi này có thể cung cấp sao?”

Nguyệt nhi ngẩn ra.

Khe nằm!

Thời đại này cũng thật là ai đều có!

Mua như vậy danh sách, đây là muốn làm cái gì? Đi xoạt cảm giác ưu việt sao?

Nguyệt nhi trong lòng suy đoán không ngừng, nhưng không có biểu hiện ra, suy nghĩ một chút, nói rằng, “có thể, nhưng tình huống như vậy, chúng ta tú lâu không có dành trước, vì lẽ đó, cần thời gian sưu tập, thời gian... Khoảng

chừng bảy ngày!”

Vương Bảo rất hài lòng, gật gù, “Bảy ngày liền bảy ngày, nhớ kỹ, có thể nhanh liền nhanh, nếu như có thể nhường ta thoả mãn, tiền không thể thiếu các ngươi!”

Nguyệt nhi trên mặt lộ ra một cái cười to mặt, “Vậy thì sớm cảm ơn khách quan, chuyện bây giờ đàm luận xong...”

Nguyệt nhi vẻ mặt lại đã biến thành cái kia một mặt cười duyên dáng dấp, quay về Vương Bảo nháy mắt, “Gia có muốn hay không ở chúng ta tú lâu mở cái gian phòng? Chúng ta nơi này, cái gì cũng có nha...”

Vương Bảo vốn là muốn đi ra ngoài ở.

Thế nhưng sau đó cũng là đồng ý, ở đâu không phải ở.

Chỉ có điều.

Mới vừa rời phòng, Nguyệt nhi cô nương đang chuẩn bị mang Vương Bảo đi phòng khách, hai người đi tới phòng khách, đột nhiên, từ lầu hai truyền đến một đạo hét lớn, “Tiện nhân, ngươi dám đả thương ta? Muốn chết!”

Ầm!

Lầu hai một gian phòng cửa lớn ầm ầm nát tan, sau đó một đạo tử y bóng người rơi xuống đến lầu một mặt đất, rơi trên mặt đất, thanh âm không nhỏ, đây là một cô gái mặc áo tím, dung nhan cực kì đẹp đẽ, vậy mà lúc này nhưng là nằm trên đất, rơi vào hôn mê, không rõ sống chết!

Cùng lúc đó.

Lầu hai cái kia nát cửa trong phòng, đi ra một cái râu mép đại hán,

Này râu mép đại hán ánh mắt cực kỳ hung ác, cười lạnh một tiếng, đứng lầu hai lan can nơi, bá đạo quát, “Lão tử không phải là sờ soạng một hồi sao? Này chút mặt mũi cũng không cho ta, ta lục địa bá tốt xấu là Tử Vân thành

danh nhân, đây là bắt nạt ta thiện tâm?”

Vương Bảo bên người Nguyệt nhi mắt tức giận hỏa, thế nhưng là chưa động, chỉ là lại lo lắng nhìn về phía trên mặt đất nữ tử.

Đã có người qua đi, yên lặng đem cô gái mặc áo tím mang đi.

Râu mép đại hán bĩu môi, sau đó vươn mình nhảy xuống lầu, không vui nói, “Mã Đức, thực sự là xúi quẩy, cái gì chó má tú lâu, một điểm vui vẻ đều không có, giá tiền như vậy quý, liền để lão tử nghe cái khúc?”

Dứt lời, râu mép đại hán liền đi ra ngoài.

Quỷ dị chính là, dĩ nhiên không ai ngăn cản hắn, tú lâu bên trong người đều rất trầm mặc, mà cái khác vây xem đảng, nhưng là không cảm thấy kinh ngạc vẻ mặt.

Vương Bảo hé mắt, hỏi nói, “Nguyệt nhi cô nương, cái tên này như thế quá đáng, các ngươi liền như thế coi là?”

Nguyệt nhi lãnh đạm nói rằng, “ngớ ngẩn một cái mà thôi, tội gì!”.

Nhưng nhưng vào lúc này, đột nhiên một đạo cấp bách âm thanh vang lên, “Ô ô, Nguyệt tỷ, không tốt, Tử nhi cũ nhanh tái phát, nhanh không xong rồi...”

Nguyệt nhi lúc này mới ngẩn ngơ, sau đó trong mắt hàn mang lấp loé, lệ quát, “Nhanh đi xin mời Trương đan sư, mặt khác thông báo chấp sự, đem họ Lục cho nắm về, Tử nhi không có chuyện gì liền thôi, Tử nhi nếu là có cái gì bất ngờ, dùng họ Lục đầu để tế điện...”

------oOo------

Chương 821: Khẳng định là nghĩ tán gái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo kinh ngạc nhìn bên cạnh phát hiệu lệnh Nguyệt nhi cô nương.

Không nghĩ tới tiếp đón chính mình vẫn là quản sự.

Đã như thế, Vương Bảo liền có chút thoả mãn.

Chẳng biết xấu hổ cảm giác là chính mình xuất chúng khí chất, lúc này mới hấp dẫn đến quản sự tiếp đón.

Dù sao, ta đổi tới đổi lui, vậy cũng là đại soái bức a, ha hả!

Đã như vậy, có thể giúp đỡ liền giúp bận bịu, vì lẽ đó Vương Bảo liền đối với bên người phải đi Nguyệt nhi cô nương cười nói, "cô nương, có cần hay không hỗ trợ? Ở y đạo, ta vẫn là rất có kinh nghiệm!"

Nguyệt nhi cô nương chần chờ nhìn Vương Bảo, sau đó trong lòng chớp qua một vệt buồn cười, trẻ tuổi như vậy, có thể có cái gì y thuật? Khẳng định là nghĩ tán gái!

Người như thế Nguyệt nhi cô nương đã thấy rất nhiều.

"Công tử hữu tâm, đa tạ công tử, có điều ta đã khiến người ta đi xin mời y sư, ân... A Linh!"

Nguyệt nhi cô nương khéo léo từ chối, sau đó quay về cách đó không xa ngoắc ngoắc tay, một cái tuổi không lớn lắm tiểu cô nương bước nhanh tới, "Nguyệt tỷ, có dặn dò gì?"

Nguyệt nhi cô nương nghiêm nghị nói, "mang vị công tử này đi người các số một!"

A Linh hiếu kỳ nhìn về phía Vương Bảo.

Tú lâu chiêu đãi phòng khách có ba tầng, thiên địa nhân phân chia, Thiên các tốt nhất, nhưng người các cũng là thượng giai, cái khác phòng khách thì lại không ra gì!

Bình thường mà nói, thiên địa nhân ba các đầu số ba rất ít tiếp đón người.

Không biết.

Đây là Nguyệt nhi cô nương một mặt cảm tạ Vương Bảo lòng tốt, ở một phương diện khác, nhưng là lấy nàng từng trải, càng cảm giác được Vương Bảo năm đó nhẹ khuôn mặt dưới, ẩn chứa hùng hậu tư bản.

Rất thích hợp đầu tư.

Nguyệt nhi cô nương bàn giao xong liền cáo từ rời đi.

Mà a Linh nhưng là mang theo Vương Bảo đi phòng khách, dọc theo đường đi lời nói không ngừng, đúng là một cái pha trò cô gái.

Đến cửa gian phòng, a Linh đẩy cửa ra, do dự một chút nói rằng, "khách quan, chúng ta người các ở một ngày cần một ngàn đạo tinh, ngài xem..."

Vương Bảo chờ nàng nói xong liền lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, "Cầm!"

A Linh vội vã tiếp nhận, kiểm tra một hồi, phát hiện bên trong có một vạn đạo tinh, nhất thời yên tâm, cười nói, "cái kia khách quan ngài nghỉ ngơi thật tốt, nếu như cần muốn cái gì, mời theo thời điểm liên hệ ta, cửa phòng sau có thông tin phù chuông, ngài nhấn một cái ta liền sẽ tới!"

"Rất tốt, đa tạ!"

Vương Bảo nhạt tiếng nói.

A Linh khom người xin cáo lui!

Vương Bảo đi vào gian phòng, nguyên bản lười biếng lão cẩu liền hóa thành một vệt ánh sáng nhảy đến bên trong trên giường lớn, ở trải ra trên chăn qua lại lăn lộn, ô gào gừ gào, “Lão Vương, này giường thật mềm cùng, Cẩu gia ngủ!”

Vương Bảo lông mày nhíu lại, “Thích ăn đòn đúng hay không? Lăn xuống đến!”

Lão cẩu dương dương tự đắc nói rằng, “ngươi chắc chắn chứ?”

Nói chân chó vừa nhấc, chỉ chỉ góc giường một bãi lông chó!

Vương Bảo xem xét một chút, lập tức ngây người, khóe miệng mãnh đánh, tiếng trầm nói, “xem như ngươi lợi hại!”

Lão cẩu ha hả cười trộm, mãi đến tận phát hiện Vương Bảo ánh mắt càng ngày càng không quen, lúc này mới thu lại lên.

...

...

Thoại phân lưỡng đầu!

Lại nói Nguyệt nhi cô nương.

Vào giờ phút này, nàng chính đang a Tử trong phòng, bên trong còn có mấy nữ hài tử, đều là vô cùng lo lắng nhìn a Tử!

“Thế nào rồi?”

Một đạo trầm thấp nhưng trung khí mười phần âm thanh vang lên.

Một đám em gái lập tức cung kính lui lại, cùng hô lên, “Kim Hoa bà bà được!”

Kim Hoa bà bà là cái lão phụ, vóc người cũng lọm khọm, thế nhưng ánh mắt nhưng rất sáng, cầm trong tay một cái thêu có khắc vô số kim hoa gậy, leng keng leng keng chống đi tới!

Nguyệt nhi cô nương nhẹ giọng nói, “bà bà, a Tử cũ nhanh tái phát!”

Kim Hoa bà bà mặt không hề cảm xúc gật gù, ngồi ở bên giường, đưa tay sờ sờ a Tử ngực, “Ta trước tiên nhìn một cái... Ân... Quả nhiên là bệnh tim tái phát, mới vết thương cũ thế giao hợp, phiền phức... Trương đan sư đây?”

Nguyệt nhi cô nương nói rằng, “đã thông báo, cũng nhanh đến rồi!”

Kim Hoa bà bà hé mắt, hư không tựa hồ có từng đạo từng đạo tia điện đang lóe lên, trong giây lát lạnh giọng nói, “người đâu?”

Nguyệt nhi cô nương lãnh đạm nói rằng, “đã bắt được địa lao, a Tử nếu như có chuyện, hắn sẽ đền mạng!”

Kim Hoa bà bà yên lặng gật gù.

Cũng nhưng vào lúc này, một cô nương mang theo một lão giả đi vào gian phòng.

Kim Hoa bà bà đứng dậy, đứng qua một bên, cười nhạt nói, “Trương đan sư, làm phiền!”

Trương đan sư ở thành này nhưng là vang dội Đan sư, am hiểu nhất, vẫn là y đạo đan dược, vì lẽ đó được người tôn kính, nhưng mà lúc này Trương đan sư, thái độ nhưng là rất là cung kính, bởi vì hắn nhưng là biết tú lâu Kim Hoa bà bà thực lực, thỏa thỏa lão quái vật!

“Ngài khách khí!”

Trương đan sư cười cợt, sau đó an vị đến bên giường.

Kiểm tra một lần sau khi, Trương đan sư lông mày liền nhăn lại đến rồi, mi tâm hầu như vặn thành chữ xuyên (川), nửa ngày, Trương đan sư phun ra

một hơi, tiếc nuối nói, “Tiền bối, a Tử cô nương trái tim vốn là yếu đuối, lại bị một chưởng đánh ở ngực, tổn thương nghiêm trọng cực điểm, có thể không có thể sống sót, khó nói, ta có thể thử một lần!”

Kim Hoa bà bà ánh mắt tối tăm, thế nhưng không biểu hiện ra, nhạt âm thanh nói, “phiền phức! Tất cả do Trương đan sư làm chủ!”

Trương đan sư đáp một tiếng, sau đó bắt đầu trị liệu, nhưng mà theo thời gian trôi qua, a Tử sắc mặt càng ngày càng trắng xám, hơn nữa sinh cơ biến mất dần, Trương đan sư trầm mặc một hồi, đứng dậy thở dài nói, “xin lỗi!”

Kim Hoa bà bà thần sắc bình tĩnh, “Không sao, ngươi tận lực, Nguyệt nhi, đưa Trương đan sư đi ra ngoài!”

Nguyệt nhi cô nương cắn cắn môi, con ngươi ửng đỏ, tú lâu đừng xem là phong nguyệt nơi, thế nhưng, bên trong cô nương không phải cô nhi chính là bị hại nữ tử, vì vậy đồng bệnh tương liên, cùng chung mối thù, rất là đoàn kết!

“Trương đan sư, xin mời!” Nguyệt nhi cô nương nói rằng.

Cho tiền thù lao, sẽ đem Trương đan sư đưa đi, Nguyệt nhi cô nương ánh mắt đã là lạnh lẽo một mảnh!

Ở tú lâu gây sự, mỗi ngày có!

Thế nhưng, đều rất có chừng mực!

Chỉ có một số ít, ỷ vào chính mình ngang, bối cảnh ngang, ra tay không có nặng nhẹ, đối với người như thế, tú lâu hầu như đều là một cái nguyên tắc, giết không tha!

Mà ngay ở Nguyệt nhi cô nương chuẩn bị tự mình đi ra tay thời điểm, đột nhiên, đầu óc của nàng hiện ra Vương Bảo tấm kia thanh tú mặt!

Lại sẽ nghĩ tới Vương Bảo theo như lời nói, Nguyệt nhi cô nương ngừng chân, run lên nửa ngày, trực tiếp bước nhanh đi tới người các số một.

Tùng tùng tùng...

Tiếng gõ cửa vang lên, Vương Bảo mở cửa, nhìn thấy Nguyệt nhi cô nương liền cười nói, “có tin tức?”

Nguyệt nhi cô nương ngẩn người, hơi có chút dở khóc dở cười, thế nhưng sau đó liền nhìn thấy Vương Bảo trong mắt cất giấu bỡn cợt, trong lòng giận dữ, trên mặt nhưng là không thấy được, nhẹ giọng nói, “khách quan yên tâm, nhiệm vụ ta đã phát đi tới, Kiếm vực chín mươi chín toà tú lâu chẳng mấy chốc sẽ động viên lên, vì là khách quan tìm hiểu tin tức, cho nên ta lại đây, là muốn hỏi một chút khách quan, ngài lúc trước nói tới... Chính là y đạo sự tình...”

Lời này nói đến có chút lúng túng!

Dù sao nàng trước nhưng là khéo léo từ chối.

Nhưng mà a Tử đã bị tuyên bố không xong rồi, có thể có một phần vạn cơ hội, Nguyệt nhi cô nương cũng không muốn từ bỏ!

Vốn là, Nguyệt nhi cô nương còn tưởng rằng Vương Bảo sẽ không cao hứng, cái nào ngờ tới, Vương Bảo trực tiếp liền lôi kéo nàng tay ra ngoài, đóng cửa, nghiêm nghị nói, “mang ta đi đi!”

“A? Được!”

Nguyệt nhi cô nương còn chìm đắm ở tay mình bị ăn bớt cảm giác bên trong, phản ứng lại, gò má có chút ửng đỏ, nàng tuy ở tú lâu, nhưng bởi vì từ nhỏ thiên phú vô cùng tốt, vì lẽ đó đúng là bị bảo vệ rất tốt, đương nhiên, khẩu này tật xấu này nàng chỉ là quen thuộc.

Đi tới, bầu không khí nặng nề một hồi, Nguyệt nhi cô nương lúc này mới nhớ tới, chính mình còn chưa nói cám ơn, nhất thời ám phiền chính mình, liền bận bịu nói rằng, “đã quên cảm tạ khách quan!”

“Không có chuyện gì!”

Vương Bảo tùy ý cười, vòng chéo tay, nhìn trái, lại nhìn, đập vào mắt không ít mỹ nữ, đúng là thập phần đẹp mắt!!

Cũng không lâu lắm.

A Tử cô nương gian phòng, đến...

------oOo------

Chương 822: Ai nha, tốt xấu hổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này, a Tử bên trong gian phòng bầu không khí là thập phần bi thương, tỷ muội tức sắp chết đi, đại gia tâm tình đều rất tồi tệ.

Kim Hoa bà bà cũng không đi, chỉ là hơi lim dim mắt, không biết đang suy nghĩ gì.

Đột nhiên.

Cửa phòng đẩy ra, Nguyệt nhi cô nương đi vào, sau đó xin mời Vương Bảo tiến vào!

Trong lúc nhất thời, trong phòng em gái đều là sửng sốt.

Bình thường mà nói, các nàng tư nhân gian phòng, bình thường nam tử là cấm bước vào!

Kim Hoa bà bà mở mắt ra, nhìn thấy Vương Bảo, ánh mắt ngưng lại, đứng dậy nói rằng, "Nguyệt nhi, xảy ra chuyện gì?"

Nguyệt nhi cô nương liền bận bịu nói rằng, "bà bà, Vương công tử ở trên y đạo rất có trình độ, lúc trước lại như hỗ trợ, vì lẽ đó..."

Kim Hoa bà bà hơi nhướng mày!

Dù sao Vương Bảo tuổi...

Có thể không giống như là cái gì đại sư!

"Tiểu hữu, quý tính?" Kim Hoa bà bà nhạt tiếng nói.

Vương Bảo chắp chắp tay, hơi cười, "Tiền bối mạnh khỏe, tại hạ Vương lão

bản!”

Kim Hoa bà bà khóe mắt giật giật!

Vương lão bản?

Đây là cái gì quỷ tên?

Mà không giống nhau: Không chờ Kim Hoa bà bà nói chuyện, Vương Bảo liền trực tiếp đi lên trước!

Kim Hoa bà bà cũng không tốt ngăn cản, chỉ có điều, lần thứ hai tránh ra địa phương!

Vương Bảo tới gần a Tử giường, cũng không ngồi xuống, xem xét một chút, liền nói rằng, “này chỉ lát nữa là phải tắt thở a!”

Bên trong gian phòng em gái nhóm nhất thời đối với Vương Bảo trợn mắt nhìn, tức giận, có thậm chí nắm lên nắm đấm!

Kim Hoa bà bà híp mắt lại, đây là nàng tâm tình không tốt thời điểm quen thuộc, nhạt âm thanh nói, “Vương lão bản có thể có biện pháp?”

Vương Bảo tự tin nói rằng, “đó là tự nhiên, cô nương này mắt thấy liền không xong rồi, thế nhưng, nàng số may, Nguyệt nhi cô nương ánh mắt cũng cao, đây là đụng với ta, nếu không thì, Thiên quân cũng khó cứu!”

Ngươi rất sao liền thổi đi!

Không ít em gái trong lòng cuồng hô!

Nhưng mà.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên đưa tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ thô trên giường a Tử cô nương cánh tay!

Sau đó Vương Bảo đứng dậy, vòng chéo tay, cười nhạt nói, “trị!”

A được?

Một đám em gái há hốc mồm!

Dù cho là Nguyệt nhi cô nương, cũng là lộ làm ra một bộ mộng bức mặt!

Meo meo meo?

Cái gì quỷ?

Trị?

Phốc nhếch, thời điểm như thế này, ngươi còn đùa giỡn, ngươi lại dám ở Kim Hoa bà bà trước mặt, đùa kiểu này?

Chuyện cười này, không tốt đẹp gì cười!

Rất nhiều em gái nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt đã tràn ngập không quen.

Mà Kim Hoa bà bà, càng là hừ lạnh một tiếng, trong tay kim hoa gậy một trận mặt đất, phát sinh bịch một tiếng nổ vang.

Mắt thấy Kim Hoa bà bà liền muốn phát hỏa!

Chỉ có điều, sau một khắc, một bóng người nửa ngồi dậy, đồng thời thập phần ngốc manh kinh ngạc thốt lên lên, “Ai nha, sét đánh? Nên thu quần áo...”

Bên trong gian phòng rơi vào quỷ dị yên tĩnh ở trong!

Kim Hoa bà bà nét mặt già nua đã là tràn ngập kinh hãi, ngơ ngác nhìn sắc mặt khôi phục như thường a Tử cô nương!

A Tử mơ mơ màng màng, cuối cùng cũng coi như là tỉnh lại, vẻ mặt biến đổi, theo bản năng sờ sờ ngực, ngẩng đầu, nàng lại bắt đầu hoảng rồi, rít

gào nói, “nam nhân? Ngươi đến phòng ta tới làm gì?”

“A Tử!” Kim Hoa bà bà nghiêm khắc quát một tiếng!

A Tử nhìn sang, vội vàng bò lên, quỳ ở trên giường, ríu rít ríu rít, “Bà bà được!”

Kim Hoa bà bà vẻ mặt nghiêm túc, đưa tay sờ sờ a Tử, nửa ngày, nàng buông tay ra, có thể thấy rõ ràng, cánh tay của nàng đang phát run, run lên một hồi, Kim Hoa bà bà đột nhiên đem gậy kề sát ở bên giường, quay về Vương Bảo hai tay một ủi, trầm giọng nói, “Đa tạ đại sư ân cứu mạng!”

Vương Bảo vung vung tay, “Không có chuyện gì, đều là việc nhỏ, nếu như các ngươi có thể đem chuyện của ta làm vừa nhanh lại tốt, chính là đối với ta tốt nhất báo đáp!”

Kim Hoa bà bà tuy rằng không biết Vương Bảo nói chính là chuyện gì, thế nhưng nói vậy Nguyệt nhi là biết đến, lập tức quay đầu trầm giọng nói rằng, “Nguyệt nhi, đem đại sư sự tình liệt vào kim văn, lập tức phát ra ngoài!”

Nguyệt nhi không chậm trễ chút nào, “Phải!”

Đang khi nói chuyện, nàng rất kích động, trong thần sắc cũng có chút tự hào, dù sao Vương Bảo là nàng tìm đến, nhìn về phía Vương Bảo thời điểm, con ngươi chuyển động, nhí nha nhí nhảnh.

Vương Bảo vỗ vỗ tay, “Tiền bối, vậy các ngươi tán gẫu, ta trước về!”

Dứt lời, Vương Bảo chắp tay cáo từ!

Mà lúc này, trong phòng em gái nhìn về phía Vương Bảo thời gian, đã là tràn ngập khó mà tin nổi cùng cúng bái, con mắt đều phảng phất mang theo ngôi sao nhỏ!

Kim Hoa bà bà nói rằng, “Nguyệt nhi, đưa đại sư trở lại, nhanh lên một chút trở về!”

Nguyệt nhi gật gù, đồng thời nói rằng, “bà bà, Vương công tử chính là ta này ở, ta muốn đem Vương công tử chuyển tới Thiên các số một, có thể không?”

“Ở lại đây sao? Như vậy rất tốt!” Kim Hoa bà bà nở nụ cười!

Vương Bảo cũng không khách khí, cùng Nguyệt nhi cô nương đi ra ngoài, đến gian phòng, chuẩn bị kêu lên lão cẩu đi Thiên các, nhưng mà lại nghĩ đến lão cẩu đã ở trên giường dưới lông, nhất thời từ bỏ chuyển phòng niệm đầu, nhường Nguyệt nhi cô nương rất thật không tiện!

Tất cả thỏa đáng sau khi.

Nguyệt nhi cô nương trở lại a Tử gian phòng!

Chỉ có điều.

Bên trong gian phòng bầu không khí thập phần quái lạ!

Nguyệt nhi cô nương nhất thời cuống lên, hỏi nói, “làm sao? A Tử lại xảy ra vấn đề rồi?”

“Không!”

Nói chuyện chính là Kim Hoa bà bà, nàng chống gậy đứng, trong ánh mắt, tinh mang lấp loé không ngớt, dừng một chút, tiếp tục nói rằng, “cái kia Vương lão bản, thập phần bất phàm, hoặc là nói, chính là kỳ nhân, cứu người thủ pháp, lão thân một chút xíu đều không nhìn ra, thế nhưng hiệu quả, nhưng là đáng sợ tới cực điểm, Nguyệt nhi, a Tử bệnh tim dĩ nhiên cũng bị trị... Vậy cũng là quỷ tâm chu tạo thành bệnh tim... Lợi hại! Thực sự lợi hại...”

Bệnh tim cũng trị?

Nguyệt nhi kinh ngạc đến ngây người!

Vị kia Vương lão bản làm gì? Hắn trên căn bản cái gì cũng không làm a,

cũng chỉ là ở a Tử trên bả vai vỗ vỗ, sau đó, a Tử liền triệt để sinh long hoạt hổ? Điều này cũng quá mơ hồ.

A Tử cực kỳ cảm kích nói rằng, “Nguyệt tỷ, Vương lão bản quá thần kỳ, ta muốn đích thân cảm tạ hắn!”

Kim Hoa bà bà nghiêm nghị nói, “cảm tạ tự nhiên là muốn cảm tạ, có điều Nguyệt nhi, sau đó đem Vương lão bản tin tức ghi chú, phát hướng về mỗi cái phân bộ, mặt khác ta sẽ thông báo cho tổng lầu, ở các đại biên giới đều ghi chú tốt, Vương lão bản nhìn tuổi trẻ, thế nhưng theo ta thấy, khẳng định là có trú nhan phương pháp, năng lực nghịch thiên, luôn có cầu đến người ta trên đầu thời điểm!”

Nguyệt nhi cô nương gật đầu liên tục.

Trong lòng, lại vẫn thế Vương Bảo có từng tia từng tia trộm hỉ, đương nhiên, bản thân nàng đều không phát hiện!

Kim Hoa bà bà đột nhiên nói rằng, “Đối với ta, Vương lão bản đến cùng đến tú lâu có chuyện gì?”

“Là như vậy...”

Ba lạp ba lạp!

Nguyệt nhi cô nương đem Vương Bảo yêu cầu nói ra!

Bên trong gian phòng em gái đều là có chút mờ mịt, không hiểu nổi Vương Bảo muốn những tin tức này làm gì!

Nhưng mà Kim Hoa bà bà nhưng là ánh mắt tinh mang lóe lên, bỗng nhiên rất kích động nói, “Ta rõ ràng... Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy... Các ngươi nghĩ, Vương lão bản y đạo chí cao, hắn tìm những kia ngã xuống thiên kiêu, có thể làm gì? Khẳng định là trị liệu...”

Nguyệt nhi cô nương cùng một đám em gái nhất thời phản ứng lại!

Sau đó chính là thán phục!

Có thể tưởng tượng, lấy Vương lão bản thực lực, tám chín phần mười có thể cứu trị tốt những kia thiên kiêu, đến thời điểm đối phương nhất định sẽ cảm động đến rơi nước mắt, bởi vì ân tình này, dường như tái tạo!

Kim Hoa bà bà hít sâu một hơi, nghiêm túc nói, "Trước đây lão thân chưa từng nghe qua Vương lão bản tên tuổi, khẳng định là gần nhất xuất thế, nhất phi trùng thiên, vì lẽ đó, càng muốn rút ngắn cùng Vương lão bản quan hệ, Nguyệt nhi, Vương lão bản là ngươi tiếp đón, chuyện này, liền do ngươi đến làm, cụ thể làm sao làm việc, chính ngươi cân nhắc!"

"A..."

Nguyệt nhi cô nương ngẩn ngơ, phản ứng lại, lập tức đồng ý!

Nàng quyết định tối hôm nay không ngủ không tu luyện, cố gắng nghiên cứu một cái đầu đề.

Luận.

Làm sao thảo Vương lão bản niềm vui?

Ân, đầu tiên rơi vào Nguyệt nhi đầu óc chính là đệ một ý kiến, nếu không liền hiến thân?

Nguyệt nhi gò má đột nhiên đỏ bừng..

Dù sao.

Tốt xấu hổ nói...

------oOo------

Chương 823: Không sướng hay không sướng, ta đến hả giận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiến thân là không thể hiến thân.

Có điều Nguyệt nhi cô nương hóa quyết tâm vì là hành động, thỉnh thoảng hướng về Vương Bảo chạy đi đâu, nhường Vương Bảo cảm giác được nàng chân thành.

Thường xuyên qua lại, hai người cũng rất quen thuộc.

Dù cho là lão cẩu, Nguyệt nhi cô nương cũng không thất lễ, sành ăn phụng, lão cẩu liền lên đầu, đối với Nguyệt nhi cô nương hết sức hài lòng.

Nếu như không phải lão cẩu cả ngày gào to "Cô nương này không sai" "Cô nương này bổng bổng đát" "Nếu không lão Vương ngươi thu rồi nàng đi" loại hình, Vương Bảo vẫn là rất tình nguyện nhìn thấy lão cẩu giao cho một cái bạn mới.

Liền như vậy qua ba ngày, ngày thứ tư thời điểm!

Tú lâu đột nhiên bị một đám võ giả tìm tới cửa!

Những võ giả này thập phần thô bạo, xô đẩy trong cửa hàng khách nhân không nói, hành động trong lúc đó, quả thực không kiêng dè chút nào!

Rất nhiều trang trí đều bị hướng hi nát!

Rung chuyển trong lúc đó, tú lâu một tầng trở nên yên lặng như tờ, rất nhiều tú lâu em gái quay về đám kia võ giả trợn mắt nhìn,

Những võ giả này bên trong thủ lĩnh là cái trung niên nhân áo đen, giữ lại râu cá trê, vào giờ phút này, chính loát râu mép, trên mặt mang một nụ cười

lạnh lùng tô màu liếc nhìn.

Nguyệt nhi chính bồi tiếp Vương Bảo cùng lão cẩu đang đùa ba người đấu địa chủ, ai thua ở ai trên mặt dán giấy trắng, nhận được tin tức, biến sắc mặt, ném xuống mi tâm ba đạo giấy trắng, xin lỗi một tiếng, bước nhanh ra ngoài!

Vương Bảo hé mắt.

Tâm tình không tốt thời điểm, muốn bẫy người thời điểm, trầm tư thời điểm, Vương Bảo liền yêu thích hí mắt, cái này cũng là rất nhiều người quen thuộc!

Mà hiện tại.

Vương Bảo tâm tình rõ ràng không tốt.

Bởi vì lão Vương hiện tại mi tâm có Lục đạo giấy trắng, mà hắn này 1 hiệp trong tay biển hiệu nhưng là song Vương Tam cái hai còn có một cái bom, chỉ cần đánh thắng, liền có thể chấn chỉnh lại hùng gió, là lấy bị người đánh gãy bài cục, tâm tình của hắn có thể tốt mới là lạ!

Lão cẩu ở âm hiểm cười, đây là đã nhìn lén đến Vương Bảo trong tay bài, khẽ hát đem trong móng vuốt cầm lấy bài lung tung ném tới trên bàn, lão cẩu cười hì hì nói, “Lão Vương, này gọi cái gì tới? Đúng rồi, này đều là mệnh a...”

Nói, lão cẩu lấy Alaska chó tạo hình, bày ra một cái cực hạn nam nhân giúp thường làm “Mệnh” tư thế!

“Ha ha...”

Vương Bảo trong miệng bỏ ra hai chữ, đem bài vừa thu lại, đứng dậy vòng chéo tay, rời khỏi phòng!

Lão cẩu nghểnh lên đầu ở phía sau một bên theo, trong miệng còn niệm nhắc tới cằn nhằn, “Kẻ xui xẻo, ngươi rất sao chết xui xẻo rồi, lấy lão

Vương tính khí, không hố chết ngươi đó mới là kỳ tích...”

...

...

Lầu một!

Nguyệt nhi vẻ mặt lạnh lẽo, nhìn trung niên áo đen, trong ánh mắt biểu lộ sát cơ!

Những võ giả này lai lịch bất phàm, chính là Tử Vân thành người nhà họ Lục, hoặc là nói, bọn họ chính là mấy ngày trước gây sự cái kia lục địa bá tộc nhân!

Tử Vân thành, Lục gia vì là vương, nghe đồn Lục gia lão gia tử đã là tứ kiếp đỉnh cao cao thủ, từ lâu xưng bá Tử Vân thành nhiều năm, phóng xạ xung quanh khu vực, đều lấy Lục gia làm đầu!

Có nghe đồn, Lục gia thậm chí còn có lên mười tám vực thứ nhất Đại vực Thiên vực bên trong, hỏa cực Lục gia quan hệ, chỉ là ai cũng không biết thật giả!

Lục địa bá trước từng tuyên bố, hắn ở Tử Vân thành tốt xấu là cái danh nhân, hắn đúng là khiêm tốn!

Hắn đâu chỉ là danh nhân!

Hắn quả thực là Tử Vân thành nổi danh nhất bại hoại!

Lúc còn trẻ, liền bị Tử Vân trong thành võ giả lén lút xưng hô Lục gia tiểu ma vương!

“Nữ em bé, đem lục địa tam gia giao ra đây, chúng ta lập tức đi!”

Trung niên áo đen sắc mặt âm trầm quát.

Nguyệt nhi cô nương cười lạnh nói, “người đã chết rồi, thi thể cũng ném!”

Lời này câu trả lời này, đã lặp lại hai lần!

Trung niên áo đen nội tâm nén giận.

Lục địa bá Chiết Kích tú lâu tin tức truyền tới Lục gia sau khi, hắn liền nhận được lão tổ mệnh lệnh đến rồi, vốn tưởng rằng, lục địa tam gia tuy rằng khả năng bị tội, được da thịt nỗi khổ, thế nhưng hiện tại chết rồi...

Làm sao bàn giao?

Nguyệt nhi cô nương lãnh đạm nói rằng, “đây là tú lâu! Mời ngươi nghĩ rõ ràng, ở đây gây sự hậu quả! Tử Vân thành Lục gia, còn không tư cách nhường ta tú lâu ăn hờn dỗi!”

Trung niên áo đen tức giận ngược cười, ánh mắt hàn mang lấp loé!

Tú lâu là trâu bò!

Thế nhưng.

Tú lâu về mặt chiến lực dưới không đều, cũng là xưng tên.

Tuy rằng sức chiến đấu cao nhất có khiến người ta kiêng kỵ tư cách, thế nhưng toàn thể hạ xuống, nhưng là chênh lệch quá nhiều quá nhiều!

Mà trung niên áo đen sở dĩ không có sợ hãi, tự nhiên có hắn sức lực, cau mày liếc nhìn bốn phía một chút, trung niên áo đen cười lạnh nói, “sống thì thấy người, chết phải thấy thi thể, ta ông tổ nhà họ Lục ít ngày nữa liền đem lên cấp đạo kiếp năm cảnh, này Kiếm vực đỉnh cao, cũng sẽ có ta Lục gia tiêu chuẩn, lục địa tam gia tuy rằng mất đúng mực, thế nhưng tú lâu nếu là khinh người quá đáng, hanh...”

Dứt lời.

Trung niên áo đen bỗng nhiên âm lãnh liếc nhìn bốn phía, nhẹ quát, “Ta Lục

Thần liền ở chỗ này buông lời, tú lâu một ngày không giao ra lục địa tam gia, bọn ngươi ai dám ở tú lâu vui đùa, liền là ta Lục gia kẻ địch, hanh...”

Bốn phía xem trò vui các võ giả há hốc mồm!

Giời ạ!

Xem trò vui còn nhìn ra sự tình đến rồi.

Các ngươi rất sao cùng tú lâu có cừu oán, lan đến chúng ta làm gì a? Chúng ta đi ra vẩy cái muội dễ dàng sao?

Nguyệt nhi con mắt lộ ra lửa giận, nhưng là trung niên nhân áo đen nhưng là cười lạnh một tiếng, mang người rời đi tú lâu, chỉ có điều, hắn không đi xa, liền như thế đứng ở ngoài cửa cách đó không xa, ánh mắt âm lãnh!

Có rất nhiều khách nhân ánh mắt mang theo e ngại, do dự có muốn hay không mau chóng rời đi!

Nhưng vào lúc này, một giọng già nua vang lên, “Đem thi thể cho bọn họ!”

Nói chuyện, là Kim Hoa bà bà, người không đi ra, nhưng âm thanh rất rõ ràng.

Nguyệt nhi chu chu mỏ, rất là không cam lòng, nhưng cũng vẫn là nghe lời hướng về địa lao đi đến!

Chờ đến mang theo thi thể trở về, ném cho Lục Thần, Nguyệt nhi cười lạnh nói, “ông tổ nhà họ Lục coi như lên cấp đạo kiếp năm cảnh, ta tú lâu làm sao sợ chi? Thiên quân chúng ta tú lâu bản bộ đều có, nắm cái này uy hiếp chúng ta?”

Lục Thần ánh mắt âm lệ đáng sợ, hắn vạn vạn không ngờ tới, Nguyệt nhi không phải đang hù dọa hắn, lục địa tam gia thật rất sao đánh rắm!

“Này dù sao cũng là Kiếm vực, không phải Thiên vực, chúng ta đi nhìn!”

Lục Thần ném câu nói này, mang theo lục địa bá thi thể nghiến răng nghiến lợi đi rồi!

Nguyệt nhi đứng ở ngoài cửa nhìn, ánh mắt mang theo xem thường!

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo cùng lão cẩu đi tới.

“Cần cần giúp một tay không?” Vương Bảo cười ha ha hỏi.

Nguyệt nhi nháy mắt mấy cái, sau đó cười nói, “không cần, không phải đại sự gì!”

Vương Bảo gật gù, lại lắc đầu, “Không được, vẫn là khó chịu, ta quyết định đi Lục gia làm ồn ào!”

Dát?

Nguyệt nhi trực tiếp há hốc mồm!

Lão cẩu gọi vui vẻ, “Hai Vương Tam cái hai thêm cái bom, đáng tiếc a, không đi ra ngoài a!”

Nguyệt nhi này mới phản ứng được, dở khóc dở cười, nói rằng, “Vương công tử, trò chơi mà thôi!”

“Thế nhưng ảnh hưởng tâm tình!”

Vương Bảo nghiêm mặt nói.

Có ảnh hưởng lão Vương tâm tình, có thể nghiền nát liền không cần lưu tình!

“Ta đi rồi, thuận tiện giúp ngươi hả giận, tin tức mau chóng tìm hiểu, hi vọng ta trở về có thể lập tức nhìn thấy!”

Dứt lời, Vương Bảo thình lình thẳng thắn dứt khoát liền đi!!

Lão cẩu tự nhiên vui vẻ theo, thân thể thu nhỏ lại, rơi vào Vương Bảo trên bả vai, hi vọng Cẩu Thặng chính mình đi? Không tồn tại.

Nguyệt nhi ngẩn ngơ, này mới phản ứng được, nghĩ vẫy tay gọi, Vương Bảo đã đi ra ngoài rất xa, không nói gì đỡ trán nói rằng, “cũng thật là tùy hứng, nghe nói có bản lĩnh đều tùy hứng, ta khi nào cũng có thể như thế tùy hứng?”

------oOo------

Chương 824: Lục gia lão tổ nhưng là ta tấm gương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục gia!

Bầu không khí lúng túng!

Lục gia tộc đường, Lục gia lão tổ mặt không hề cảm xúc ngồi ở ngay chính giữa, yên lặng nhìn kỹ bị thả nằm ở nội đường Lục Bá thi thể!

Lục Bá trên mặt từng mảng từng mảng máu ứ đọng, có thể thấy được hắn thật sự gặp không nhỏ tội, đã từng ương ngạnh Lục gia tiểu ma vương, bây giờ triệt để bật nhảy không đứng lên.

Tộc đường bên trong lặng lẽ, nghe được cả tiếng kim rơi.

Ở đây đều là Lục gia cao tầng cùng cao đẳng khách khanh, ai cũng không dám lên tiếng, thậm chí cũng không dám lộn xộn, chỉ lo vừa mới hơi mất tập trung, làm tức giận Lục gia lão tổ, đưa tới ngập đầu tai ương!

Không có cách nào!

Ai bảo lão tổ lão nhân gia người thương yêu nhất tiểu nhi tử, đã lĩnh hộp cơm đi dưới trời chiều chạy đây.

Nói đến, Lục Bá cũng là xui xẻo cực độ, cùng Lục gia lão tổ âu khí, dưới cơn nóng giận ai cũng không mang, liền đi ra ngoài phóng túng!

Nơi nào ngờ tới sóng đến rất này, thế nhưng cái cuối cùng sóng lớn nhào tới, đem mình sóng chết rồi!

Rất lâu sau đó.

“Ha ha...”

Lục gia lão tổ trong miệng quỷ dị nhảy ra hai chữ.

Thu hồi ánh mắt, hắn trầm con mắt hấp khí, nửa ngày, từng sợi từng sợi sát khí từ trên người hắn tuôn ra, đứng dậy, Lục gia lão tổ hướng về bên ngoài đi đến, vừa đi liền nói rằng, “tam tử thi thể bao bọc lên, chờ lão phu phá cảnh sau khi lại an táng, mặt khác, lão phu sau ba ngày liền đột phá, xem lễ danh sách đã đã đặt, mau chóng đem thiệp mời phát đi!”

Đi tới cửa!

Lục gia lão tổ ánh mắt lộ ra một vệt tàn nhẫn, quát chói tai rồi lại tự nói nói rằng, “xưa nay đều là lão phu bắt nạt người, còn chưa bao giờ có người như vậy từng bắt nạt lão phu, một đám tiện nhân, ỷ vào bối cảnh mà thôi, chờ lão phu phá năm cảnh, liền có thể xin mời bổn tộc giúp đỡ trấn tình cảnh, báo thù, sẽ không xa...”

Lời này nói như chặt đinh chém sắt!

Có thể thấy được Lục gia lão tổ báo thù quyết tâm.

Chờ đến Lục gia lão tổ đi rồi rất lâu.

Chủ nhà họ Lục Lục Quảng vẻ mặt âm trầm nói, “Đem lão tam thi thể dẫn đi, mặt khác, lão gia tử đột phá, đây là ta Lục gia to lớn nhất sự tình, xem lễ quy trình, đại gia lại tinh tế thương lượng một chút, không thể lưu lại chút nào sơ hở!”

Lục gia cao tầng dồn dập gật đầu!

Phần lớn, vẫn là hết sức kích động.

Lục gia lão tổ một khi phá cảnh đạo kiếp năm cảnh, vậy thì là Kiếm vực bên trong bá chủ, tuy rằng năm cảnh có cao có thấp, thế nhưng đạo kiếp năm cảnh, không thể nghi ngờ đã khống chế một chút Kiếm vực quyền lên tiếng.

Đồng thời, thân là người nhà họ Lục, bọn họ còn biết một ít nội tình, là Lục gia lão tổ cùng Thiên vực Hỏa Cực Lục Gia nội tình, Lục gia lão tổ phá cảnh sau mang đến chỗ tốt, đó là vô hạn cực.

Nói là nhất phi trùng thiên, cũng không quá đáng!

Đáng tiếc.

Bọn họ căn bản không biết.

Lúc này.

Đại ma vương nhìn chằm chằm bọn họ!

...

...

Tử Vân thành.

Vương Bảo đi tới Tử Vân thành, tạm thời tìm cái địa phương trước tiên để ở!

Cho tới kiếm chuyện, Vương Bảo không vội vã, hắn như nghĩ chơi, đúng là cũng có biện pháp, thế nhưng hắn chuẩn bị chơi tràng lớn, đủ khiến Lục gia thương cân động cốt, vạn kiếp bất phục loại kia!

Là lấy, hắn rất bình tĩnh.

Lão cẩu nhưng là mài đao soàn soạt, không nhịn được muốn kiếm chuyện, Vương Bảo cho nói rồi nói kế hoạch, lão cẩu mới yên tĩnh lại!

Thời gian loáng một cái.

Ba ngày thời gian qua đi.

Ngày đó, chính là Lục gia lão tổ đột phá tháng ngày.

Hay là bởi vì mất con nỗi đau, vì lẽ đó Lục gia lão tổ hóa đau thương thành lực lượng, đúng là càng thêm hoàn toàn tự tin!

Đến đây xem lễ tông môn, gia tộc, trên căn bản đều là trước Lục gia cùng cấp xung quanh thế lực, bọn họ tuy rằng trên mặt mang theo nụ cười, thế nhưng tâm tình có thể tưởng tượng được!

Vốn là đại gia đều là cùng cấp, Lục gia lão tổ này một thăng cấp, liền đánh vỡ nhiều năm qua cân bằng, lấy Lục gia lão tổ hung lệ ương ngạnh nước tiểu tính, này giời ạ còn không được sau khi đột phá lập tức bắt đầu một lần nữa hoa địa bàn?

Rất nhiều võ giả đều ở bên trong tâm cảm thán, lão già này, làm sao liền rất sao đột phá cơ chứ?

Cũng đang lúc này.

Vương Bảo thu thập gọn gàng đến nhà!

Lục gia ở ở một tòa trên ngọn núi lớn, phảng phất tông môn bình thường, cũng có sơn môn tồn tại.

Vương Bảo trên bả vai mang theo lão cẩu, liền như thế ung dung đi tới, trông coi sơn môn hộ vệ nơi nào nhận thức Vương Bảo, tự nhiên là ngăn cản!

“Làm gì?” Hộ vệ trầm giọng nói.

“Xem lễ!” Vương Bảo vẻ mặt nghiêm túc!

Hộ vệ nuốt ngụm nước bọt, âm thanh nhỏ đi một chút, “Có thể có thiệp mời?”

“Cái này thật không có!” Vương Bảo lắc đầu.

Hộ vệ có chút mộng bức.

Khe nằm, không thiệp mời ngươi rất sao đến xem lễ? Ngươi quan cái lông! Ngươi làm ta Lục gia là đoàn ca múa nhạc a?

“Không thiệp mời, mời về!”

Hộ vệ ngữ khí đều không thế nào được rồi.

Hắn cảm thấy đến Vương Bảo là đến khôi hài.

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “ta tuy không có thiệp mời, thế nhưng ta có tiền vốn, xin mời mau chóng đi tìm một cái có thể làm chủ người lại đây, ta kính ngưỡng Lục gia lão tổ tiền bối nhiều năm, bây giờ tiền bối đột phá năm cảnh, đặt chân Kiếm vực đỉnh cao, đại sự như vậy, ta tự nhiên không thể bỏ qua!”

Trên bả vai, lão cẩu che mặt, chỉ lo chính mình cười ra tiếng, con mắt đều không mở ra được, lão Vương dù sao tốt tú a!

Hộ vệ nhưng là bị doạ dẫm, nghĩ từ chối thẳng thắn, thế nhưng do dự một chút, vẫn là vứt câu tiếp theo chờ, sau đó nhường đồng bạn xem thật kỹ thủ, chính mình liền nhanh chóng tìm người thông cáo đi tới!

Chuyện như vậy, hắn còn không làm chủ được, nếu như sau đó chọc ra đến, trời mới biết có thể hay không bị phạt?

Hộ vệ tìm chính là Lục gia Đại quản gia!

Loại này việc vặt vãnh, hộ vệ cảm thấy hãy tìm Đại quản gia tốt hơn!

Đại quản gia sau khi nghe xong, rất là kinh ngạc dáng vẻ, dù sao chuyện như vậy, vẫn là lần đầu tiên gặp phải, đi tới sơn môn, đánh giá Vương Bảo một chút, nói rằng, “ngươi muốn xem lễ?”

Vương Bảo nghiêm túc nói, “Không sai, Lục gia lão tổ nhưng là ta tấm gương, phá năm cảnh loại đại sự này ta nếu như bỏ qua, còn không được hối hận nửa đời?”

Đại quản gia rất là được lợi, híp mắt nhìn Vương Bảo, sau đó cười nói, “tiểu hữu, không phải không cho ngươi xem lễ, thực sự là danh sách chính là lão tổ khâm định, tiểu hữu mời về, qua ngày hôm nay, tiểu hữu nếu là hữu tâm, lão phu đúng là có thể hỏi một chút lão tổ, có thời gian hay không thấy ngươi!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhưng vẫn là một mặt nghiêm túc, “Tiền bối làm ơn tất nhường ta xem lễ, ta nguyện trả giá trăm vạn cực phẩm đạo tinh vì là lễ!”

Đại quản gia bối rối!

Đại gia ngươi!

Trăm vạn cực phẩm đạo tinh? Liền vì xem lễ? Ngươi cũng thật là có tiền rất!

“Cái này...”

Đại quản gia do dự lên!

Nửa ngày, Đại quản gia nói rằng, “ngươi trước tiên đi theo ta đi, có nhường hay không ngươi xem lễ, ta nói không tính, thế nhưng ta có thể giúp ngươi hỏi một chút!”

Trăm vạn cực phẩm đạo tinh, không phải số lượng nhỏ, có thể trắng (Haku) kiếm lời vì sao không chứ? Đại quản gia quyết định đi hỏi một chút gia chủ!

Đại quản gia tin tưởng, việc này thúc đẩy cơ hội rất lớn.

Đúng như dự đoán, hỏi Lục Quảng sau khi, Lục Quảng cũng cảm thấy rất hứng thú, còn có chút thỏa mãn.

Vì chính mình lão tổ, có thể lấy ra trăm vạn cực phẩm đạo tinh, chỉ vì xem lễ, tiểu gia hỏa rất lên nói a!

Dù cho xa lạ, nhưng là vừa có gì trở ngại?

Phần lớn tông môn gia tộc mang đến người, có mấy cái nhận thức

“Cho hắn một cái tiêu chuẩn!”

Lục Quảng vỗ tay gật đầu, cười làm ra sau lần đó quãng đời còn lại, nhớ tới đến thì sẽ khóc lóc giơ chân lớn chửi mình “Thật là một siêu cấp lớn ngu ngốc” quyết định ngu xuẩn...

------oOo------

Chương 825: Lục gia lão tổ, ta giúp ngươi độ kiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khí trời sáng sủa, vạn dặm không mây!

Lục gia võ tràng.

Lục gia lão tổ ngồi chắc đài cao, bốn phương tám hướng đều là đến đây xem lễ khách nhân cùng Lục gia con cháu!

Rất nhiều tông môn đại tộc tuy rằng trong lòng MMP, trên mặt nhưng vẫn là mang theo ung dung nụ cười, không nhìn ra chút nào nguyền rủa Lục gia lão tổ chết tử tế nhất ở đạo kiếp bên dưới ý tứ.

Đại gia đều là lão Âm tất, ai còn không điểm tuyệt hoạt sao giọt.

Vương Bảo an vị ở một cái nào đó ghế bên trên.

Này ghế là đơn liệt, là lấy phụ cận có không ít võ giả nhìn về phía Vương Bảo thời gian, đều cảm giác hết sức tò mò.

Càng không cần phải nói vào giờ phút này Vương Bảo bên cạnh, chính trong cổ vây quanh khăn ăn, trong móng vuốt cầm dao nĩa, rất là tao nhã ăn các loại mỹ vị ăn thịt ngu đần Alaska, đây là đem xem lễ sẽ xem là nhà ăn sao?

Thời gian trôi qua.

Ở mỗi một khắc, Lục gia lão tổ nguyên bản đóng chặt con mắt đột nhiên mở, trong ánh mắt, thần quang lấp loé.

Điều tức qua đi, trạng thái đã đánh đỉnh cao.

Lục gia lão tổ đối với lần này độ kiếp thập phần tự tin, dù sao chính hắn đều gần như quên, chính mình vì ngày đó chuẩn bị bao nhiêu năm.

Hắn sức lực mười phần!

Hắn cảm giác mình thậm chí cũng không nhịn được muốn bạo phát trong cơ thể Hồng Hoang lực lượng!

Nhìn chung quanh một tuần, Lục gia lão tổ đứng dậy.

Đầu tiên là quay về tân khách ngạo nghễ hư lễ một phen.

Sau đó Lục gia lão tổ lúc này mới hoãn âm thanh nói, "các vị có thể nhận lời mời đến đây xem lễ, là lão phu phúc khí, đa tạ!"

Một đám hàng dồn dập mở miệng, đương nhiên không ngoài "Ngài khách khí" "Chúc thành công" "Được đền bù mong muốn" loại hình.

Mà Lục gia con cháu nhưng là bắt đầu hóa thân cá ướp muối, điên cuồng la lên 666!

Lục gia lão tổ nghênh tiếp một làn sóng nịnh hót, tâm tình càng thêm được rồi, tuy rằng trải qua mất con nỗi đau, thế nhưng Lục gia lão tổ điều tiết rất tốt, hắn biết rõ, chỉ có chính mình càng cường đại rồi, mới có thể báo thù cho con trai, non chết đám kia tiện! 1 người!

Ngẩng đầu nhìn trời!

Lục gia lão tổ hé mắt, lãnh đạm mở miệng, "Lão phu muốn bắt đầu rồi!"

Âm thanh ngừng lại, hoặc là nói, gần như yên lặng như tờ!

Mọi người dồn dập trợn mắt lên nhìn Lục gia lão tổ, không quản trong lòng bọn họ nghĩ như thế nào, có thể nhìn thấy độ đạo kiếp, cũng trên căn bản sẽ không bỏ qua, này đều là kinh nghiệm a!

Vù!

Hư không đột nhiên rung động lên!

Sau một khắc, nương theo một đạo khí thế kinh khủng xông lên tận trời, nguyên bản sáng sủa mây đen bầu trời, trực tiếp bị một luồng hắc triều cắt rời!

Thiên uy hiện ra, mọi người ở đây suýt chút nữa đình chỉ hô hấp, nuốt nước bọt, ánh mắt lộ ra nồng nặc kính nể!

“Đến đây đi!”

Lục gia lão tổ quần áo không gió mà bay, vù vù vang vọng, hai con mắt lộ ra kiên quyết, dứt khoát đạp không, tăng lên trên mười bước sau khi, này mới ngừng lại!

Sau một khắc.

Nguyên bản hắc triều bình thường bầu trời, xuất hiện từng đạo từng đạo đen kịt như mực, nhưng càng thêm hắc ám khủng bố hắc hỏa!

Những này hắc hỏa sáng quắc thiêu đốt, xuất hiện sau khi, liền hóa thành từng đạo từng đạo màu đen Quạ Lửa, có điều nhưng không có lập tức đập xuống, mà là bắt đầu tụ tập cùng một chỗ, chớp cánh, dường như muốn tạo thành một đạo thiên địa phù văn!

Lục gia lão tổ khóe miệng co giật một hồi!

Phía dưới, rất nhiều võ giả cũng là ngơ ngác hít vào một ngụm khí lạnh, dồn dập thấp giọng bắt đầu nghị luận!

“Trời ơi... Dĩ nhiên là Hắc Uyên hỏa kiếp!”

“Đen mà không Yukari (tím), cũng còn tốt cũng còn tốt, không tính là quá cao đạo kiếp!”

“Loại này Hắc Uyên hỏa kiếp, có thể xếp vào nguy hiểm đạo kiếp một trăm

vị trí đầu, nếu là đen mà Yukari (tím), thì lại đủ để tiến vào năm mươi vị trí đầu, nếu là đen mà kim, chặc chặc... Dĩ nhiên là thập đại nguy hiểm nhất đạo kiếp, cửu tử nhất sinh!"

"Hắc Uyên hỏa kiếp đã rất đáng sợ!"

"Không nghĩ tới đệ nhất kiếp chính là Hắc Uyên hỏa kiếp, còn có tứ kiếp đây..."

Không ít võ giả trên mặt lo lắng thích thích, trong lòng nhưng là ai u này đạo kiếp không sai nha, rất tốt rất mạnh mẽ, nên như thế chỉnh!

Lục gia con cháu tự nhiên là chân tâm thành ý lo lắng, đặc biệt là gia chủ Lục Quảng, gắt gao nắm chặt nắm tay, căng thẳng tới cực điểm!

Lục gia lão tổ đột nhiên nở nụ cười, "Ha ha, Hắc Uyên hỏa kiếp sao? Lão phu thân là Hỏa Cực Lục Gia con cháu, có Hỏa Cực Phần Thiên huyết thống tại người, này đạo kiếp, còn không làm khó được ta!"

Phía dưới tất cả mọi người là thân thể chấn động!

Hỏa Cực Lục Gia, Hỏa Cực Phần Thiên huyết thống?

Khe nằm!

Nghe đồn là thật sự!

Kiếm vực Lục gia, thật sự cùng Thiên vực Hỏa Cực Lục Gia có quan hệ!

Này vẫn là Lục gia lão tổ, lần thứ nhất ngay mặt thừa nhận.

Bởi vậy, tự nhiên gây nên bát phương chấn động.

Có thể nói, đặt chân năm kiếp, Lục gia lão tổ cũng đã bắt đầu không che giấu chính mình dã tâm, hắn chính là Lục gia phạm vào lỗi lầm lớn con cháu, dựa theo gia tộc quy củ, nếu là đặt chân năm kiếp, liền có thể miễn trừ chịu tội, xếp vào tộc đường.

Lúc này Lục gia lão tổ chiêu cáo thiên hạ, cũng có cho mình tăng lên tự tin ý tứ!

Này đạo kiếp năm cảnh, ta phá định!

Vương Bảo ngồi vào.

Lão cẩu đã dừng lại ăn cơm, hắn quay đầu nhìn về phía Vương Bảo, trong ánh mắt ý tứ rất rõ ràng, đương gia, khi nào động thủ?

Vương Bảo ha ha cười, sau đó bỗng nhiên đứng lên.

Khi nào động thủ?

Tự nhiên là hiện tại!

Ta đều không kịp đợi a!

Nếu nói là giờ khắc này, Vương Bảo đứng lên, còn chỉ là gây nên bốn phía mọi người ngạc nhiên, như vậy sau một khắc, theo Vương Bảo bóng người như điện, thình lình lẻn đến giữa không trung, mọi người ở đây, trong nháy mắt mộng bức!

Ai ai ai ai?

Tình huống gì tình huống gì?

Này mẹ nó đến cùng là tình huống gì?

Lục gia lão tổ chính độ kiếp đây, tiểu tử này làm sao bật nhảy đi tới?

Tâm tư lại trong nháy mắt trống không, sau đó khôi phục như lúc ban đầu, mọi người sắc mặt nhất thời cuồng biến, hít vào một ngụm khí lạnh.

Khe nằm!

Đây là muốn kiếm chuyện a!

Ai không biết, độ đạo kiếp thời gian, bị hắn người tham dự đáng sợ, cái này cũng là độ đạo kiếp vô cùng nguy hiểm một trong những nguyên nhân, vì vậy, nếu không có danh vọng, thân phận đầy đủ, độ đạo kiếp người, trên căn bản đều là sợ đến chỗ không người, dễ tìm nhất loại kia chim không sót phân nơi độ kiếp!

Chỉ sợ bị hắn người tham dự, trở ngại!

Một màn như thế, tự nhiên dẫn tới mọi người kinh hãi cực kỳ.

Lục gia ngồi vào lên.

Đại quản gia mộng bức, người là hắn mang vào.

Chủ nhà họ Lục Lục Quảng mộng bức, người là hắn đồng ý xem lễ, hắn thậm chí còn gặp mặt Vương Bảo.

Hai cái lão già bắt đầu run lẩy bẩy, đây là tức đến cực hạn, sắc mặt tái xanh, vẻ mặt lại cực hạn vặn vẹo, Lục Quảng đột nhiên vỗ một cái bàn, lớn tiếng quát, “Vô liêm sỉ, nghiệt súc, còn không mau cút đi hạ xuống!”

“Không vội vã!”

Vương Bảo thản nhiên mở miệng.

Ôm hai tay, mắt nhìn phía trên trên bầu trời đạo kiếp, vẻ mặt tùy ý cực kỳ.

Trên bầu trời.

Đạo kiếp đã xuất hiện biến hóa.

Nguyên bản tạo thành một đạo to lớn thiên địa phù văn màu đen Quạ Lửa, tựa hồ chịu đến cái gì kích thích, thình lình từ từ xuất hiện từng đạo từng đạo Tử Văn!

Nhìn thấy tình cảnh này mọi người điên cuồng co giật lên, đến rồi đến rồi, đạo kiếp cũng mặc kệ độ kiếp người bên cạnh là kẻ thù vẫn là cái khác, chỉ sẽ cho rằng là trợ kiếp người, nó sẽ tức giận, tức giận biểu thị, chính là thăng cấp đạo kiếp!

Hắc Uyên chi hỏa, đen mà Yukari (tím), chờ đến toàn bộ chuyển hóa, giáng lâm đạo kiếp độ khó đâu chỉ tăng lên hai lần!

"Nghiệt súc!"

Nhưng vào lúc này.

Lục gia lão tổ đã phản ứng lại.

Không sai.

Nếu bàn về vừa nãy ai nhất mộng bức.

Vậy dĩ nhiên là hắn cái này độ kiếp.

Lúc đó Lục gia lão tổ đầu óc ngay ở bay từng đạo từng đạo câu nghi vấn "Hắn là ai" "Hắn muốn làm cái gì" "Hắn không muốn sống" ?

Mộng bức Lục gia lão tổ một phản ứng lại, cái kia sát cơ gần như trong nháy mắt liền nhảy lên tới đỉnh cao!

Bị người mạnh mẽ tham dự độ kiếp, làm sao bây giờ?

Vậy dĩ nhiên là giết!

Nếu như có thể cấp tốc giết chết, đạo kiếp độ khó thì sẽ không lại tiếp tục tăng cường!

Vì lẽ đó, Lục gia lão tổ hầu như ở một sát na thời gian, liền lẻn đến Vương Bảo trước người, một đôi bàn tay bằng thịt hầu như đã biến thành đỏ rực, bốn phương tám hướng hư không, truyền tới dâng trào niễn áp chi lực, rung động bên trong, quay về Vương Bảo đầu đánh xuống!

“Ngươi cho lão tử chết!”.

Lục gia lão tổ điên cuồng rít gào, khí cũng khí nổ.

Hắn muốn cho Vương Bảo tan xương nát thịt, thân hồn đều diệt, lấy tiêu mối hận trong lòng...

------oOo------

Chương 826: Lục gia lão tổ, không khóc không khóc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo ôm hai tay, trực tiếp chẳng muốn chống đối.

Ngược lại lấy tu vi của hắn thực lực, chặn cũng không ngăn được.

Thế nhưng hắn cũng là không chút nào sợ, bởi vì Vương Bảo đã sử dụng [vương giả sống lại số ba dược tề]!

Không sai, vương giả sống lại dược tề đã bị hệ thống phát triển đến số thứ ba.

Số một dược tề có thể vô hạn sống lại, mỗi một lần sống lại, thực lực cũng sẽ tăng thêm, mãi đến tận đến mức nhất định.

Mà số hai dược tề nhưng là sống lại một lần, tiêu tốn không ít, sau khi sống lại không có thực lực tăng lên, từ khi Vương Bảo bước vào Bất Diệt cảnh, hệ thống cái này lớn móng heo thay đổi số hai dược tề sử dụng hạn chế, mỗi ngày chỉ có thể dùng hai lần.

Cho tới vương giả sống lại số ba dược tề!

Cũng chính là Vương Bảo hiện tại dùng này một loại, thập phần thích hợp với hiện tại tình huống như thế, vậy thì là hấp thu sung năng, hấp thu chính là công kích, hóa thành năng lượng sung năng, làm sung năng tỉ lệ phần trăm đạt đến trăm phần trăm, lần sau tử vong sau khi sống lại, là có thể dùng ra, uy lực của nó, quả thực không muốn quá mỏi mệt (chua) thoải mái!

Có điều số ba dược tề hạn chế rất nhiều, một cái là Tôn Giả bên dưới công kích mới có thể, một cái khác chính là tự nhiên giữa tháng chỉ có thể sử dụng một lần!

Mỗi một quản số ba dược tề, định giá trăm vạn tinh luyện giá trị, tiêu tốn siêu cao!

Thế nhưng tính giá so với tự nhiên cũng là cực cao!

Giới thiệu chấm dứt ở đây, lại nói vào giờ phút này, Lục gia lão tổ nén giận một đòn, đã rơi vào Vương Bảo trên người!

Mắt thấy Vương Bảo cũng không nhúc nhích, chặn cũng không đỡ, Lục gia lão tổ tuy rằng rất kinh dị, thế nhưng là cũng thở phào nhẹ nhõm!

Cũng may phản ứng nhanh!

Cũng may lập tức làm thịt!

Tốt ở trước mắt chính là cái đậu bỉ, cũng không biết trốn!

Tham dự đạo kiếp độ kiếp người, tham dự thời gian càng lâu, đạo kiếp tăng cường độ khó nhưng là sẽ càng cao!

Phía dưới Lục Quảng cùng Đại quản gia, cũng thở phào nhẹ nhõm.

Cho tới những tông môn khác đại tộc, nhưng là thở dài không ngớt, thập phần tiếc nuối, này kẻ phá rối không góp sức a, cái gì đồ chơi không phải a, vừa lên đến liền rất sao chờ chết, vậy ngươi đi tới làm gì?

Nhưng mà.

Chỉ chốc lát sau.

Nương theo Lục gia lão tổ một chưởng, khắc ở Vương Bảo trên đầu sau khi, mọi người kinh ngạc đến ngây người, mộng bức, tâm tư trực tiếp trống không!

Liền nhìn thấy Vương Bảo xoa xoa cái trán, cười hì hì nói, “Lực đạo này, cho ta xoa bóp cũng không đủ, đến đến đến, tăng lực tăng lực, ta muốn tới

cái toàn thân SPA, hảo hảo buông lỏng một chút!”

Lục gia lão tổ là thật bối rối!

Hắn mang theo ánh mắt khó mà tin nổi nhìn Vương Bảo, đáy lòng nơi sâu xa, một luồng cực hạn hàn ý cấp tốc tập kích toàn thân!

Sự công kích của chính mình tự mình biết!

Này nén giận một đòn, hắn trực tiếp trăm phần trăm đánh ra đến rồi!

Nhưng mà.

Ngươi mẹ nó không mất một sợi tóc a!

Ngươi mẹ nó còn cười hì hì đây!

Ngươi mẹ nó còn nhường ta tăng lực?

Ta phốc ngươi muội a!

Hàng này đến cùng muốn làm cái gì?

Hàng này đến cùng là cái cái gì?

Hàng này lại là tu vi gì?

Điên cuồng nuốt ngụm nước miếng, Lục gia lão tổ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, bỗng nhiên ngẩng đầu, trực tiếp dại ra!

Trên bầu trời!

Hắc Uyên chi hỏa đạo kiếp biến thành Quạ Lửa, đã hầu như đã biến thành đen mà Yukari (tím)!

Tiến hóa.

Đạo kiếp tiến hóa!

Nếu như nói vừa nãy Hắc Uyên chi hỏa đạo kiếp, Lục gia lão tổ còn có chín phân nắm, như vậy hiện tại, chỉ còn dư lại 5 điểm!

Trong lòng là oa lạnh oa lạnh a!

Lúc này dù cho giết Vương Bảo, cũng không hữu dụng, đạo kiếp chỉ có thể tăng cường độ khó, cũng sẽ không thoái hóa!

Khuôn mặt lại bắt đầu vặn vẹo, Lục gia lão tổ hướng về phía Vương Bảo tức giận rít gào nói, "nghiệt súc, sao có thể như vậy đối với ta?"

Phẫn nộ trong lúc đó, quả thực nhấn chìm Lục gia lão tổ lý trí, hắn bắt đầu điên cuồng ra tay, một đòn đón lấy một đòn, điên cuồng mà lại toàn lực hướng về Vương Bảo đánh tới!

Hư không rung động, phảng phất gió giật mà tới, cái kia khí thế kinh khủng xung kích tứ phương xem lễ võ giả đều là không ngừng kêu rên, dường như bị thương!

Nhưng mà.

"Ôi không sai nha, cường độ quả nhiên gia tăng rồi nha, không sai nha!"

"Thoải mái thoải mái thoải mái, ra sức ra sức, chính là như vậy, cố lên cố lên!"

"Đến đến đến, đừng chỉ đánh phía trước a, phía sau lưng cũng vỗ vỗ!"

"Chặc chặc, ngày hôm nay quả nhiên đến đúng rồi, sau đó nếu như ngươi không chết, ta sẽ cho ngươi viết biểu dương tin!"

Tất cả mọi người kinh hãi đều muốn hôn mê!

Dù cho là Lục gia lão tổ!

Động tác đều ngừng lại!

Ngây người như phỗng nhìn Vương Bảo, ánh mắt lộ ra mờ mịt!

Lục gia lão tổ không thể nào hiểu được, chuyện này rốt cuộc là như thế nào, hắn như thế điên cuồng công kích, dù cho là năm kiếp cường giả, cũng không thể như thế bình yên vô sự a, càng không cần phải nói, Vương Bảo cái gì cũng không vận dụng, liền như vậy đứng!

Có điều không đợi mọi người triệt để tỉnh táo!

Sau một khắc!

Theo bầu trời nơi sâu xa, xuất hiện một đạo khủng bố nổ vang, trong nháy mắt, Hắc Uyên chi hỏa từ tím đen, chuyển thành Hắc Kim!

Đen mà kim!

Cái kia ánh vàng, liền phảng phất mang ý nghĩa trời giận!

Thập đại nguy hiểm đạo kiếp một trong, màu vàng đen Hắc Uyên hỏa kiếp, sắp giáng lâm!

“Muốn giảm cướp, chúng ta tách ra, các (mỗi cái) độ các (mỗi cái), mọi người cùng nhau cố lên!”

Vương Bảo quay về Lục gia lão tổ làm ra một cái cố lên nổi giận tư thế, sau đó liền bồng bềnh lẻn đến một bên, vòng chéo tay, rất là tùy ý nhìn hư không!

Cho tới Lục gia lão tổ, lão già này toàn thân run rẩy, vô hạn hoảng sợ đã bao phủ hắn toàn thân.

Hắc Uyên chi hỏa lên cấp đến đen mà kim, đạo kiếp độ khó thẳng tới thập đại nguy hiểm nhất đạo kiếp hàng ngũ, hắn vượt qua đạo kiếp tự tin, đã không tới hai phần mười...

Khuôn mặt vặn vẹo nhìn Vương Bảo, Lục gia lão tổ đã không lo được đi tìm hiểu Vương Bảo vì không đánh nổi, cũng không cách nào đi đánh giết Vương Bảo, không rất sao thời gian, hắn bắt đầu cấp tốc điều động tu vi, toàn lực ứng phó chuẩn bị độ kiếp, đương nhiên, hắn còn quay về Vương Bảo rít gào, "Tại sao? Đây rốt cuộc là tại sao? Lão phu nơi nào đắc tội ngươi? Ngươi vì sao phải như vậy hại ta?"

Vương Bảo nghĩ thầm, bởi vì ngươi Lục gia những kia ngu ngốc, lão tử hai Vương Tam cái hai thêm cái bom đều rất sao không đi ra ngoài, ngươi còn có mặt mũi hỏi ta?

Quay về Lục gia lão tổ làm cái im lặng xuỵt thủ thế, Vương Bảo nghiêm túc nói, "Ngột ngạt nói chuyện, độ kiếp quan trọng!"

A phốc!

Lục gia lão tổ thổ huyết!

Độ kiếp ngươi muội a!

Quan trọng ngươi dì cả tỷ a!

Lão tử xin thề, nhất định phải nghĩ biện pháp non chết ngươi! Non chết ngươi!

Phía dưới mọi người đã không cách nào bình tĩnh!

Đại đa số võ giả đều là nuốt nước bọt, nhìn chòng chọc vào hư không, chờ mong đón lấy vở kịch lớn!

Lục gia con cháu phẫn nộ gào thét, mắng to, nhưng lại bất lực.

Đại quản gia cùng chủ nhà họ Lục Lư Quảng, nhưng là ngồi phịch ở trên ghế, trong mắt không có tiêu cự, vô tận hối hận tràn ngập toàn thân.

Cũng nhưng vào lúc này.

Ong ong ong...

Từng đạo từng đạo màu vàng đen Quạ Lửa, điên cuồng mà xuống, trong nháy mắt, liền hóa thành hai đạo Hắc Kim Quạ Lửa tạo thành thiên địa phù văn, chia ra làm hai sau khi, một đạo chạy toán loạn hướng về Vương Bảo, một đạo chạy toán loạn hướng về Lục gia lão tổ!

Lục gia lão tổ trong lòng điên cuồng gầm thét lên, cố sức chửi, trong ánh mắt đã không có ngoại vật, chỉ còn dư lại đạo kiếp.

Theo Hắc Kim Quạ Lửa phù văn hạ xuống, Lục gia lão tổ gầm nhẹ một tiếng, thân thể bên trong, Hỏa Cực Phần Thiên huyết thống hình thành từng đạo từng đạo màn ánh sáng màu đỏ rực, ẩn chứa toàn bộ của hắn tu vi, vững vàng chống đối Hắc Kim Quạ Lửa phù văn!

Khủng bố Hắc Kim Quạ Lửa phù văn phát sinh khủng bố thiêu đốt lực lượng, hư không không ngừng bị phần diệt, chữa trị, lại phần diệt, dần dần mà đem Lục gia lão tổ ngập không ở chính giữa diện!

Đầy đủ qua hồi lâu!

Những kia Hắc Kim Quạ Lửa phù văn lúc này mới từ từ tiêu diệt, biến mất không còn tăm hơi!

Lộ ra Lục gia lão tổ!

Thế nhưng vào giờ phút này Lục gia lão tổ, tuy rằng vượt qua đệ nhất kiếp, thế nhưng, nhưng vô cùng chật vật, trên người nói phục xé rách, tóc cũng bị thiêu đốt một nửa, trên mặt đen thui, còn có đạo đạo tơ máu!

Sống sót!

Đây là Lục gia lão tổ cái ý niệm đầu tiên!

Hắn vui mừng, hắn kích động, hắn suýt chút nữa khóc lên, dựa vào vô số năm gốc gác, hắn vượt qua đệ nhất kiếp!

Tiểu tử kia nhất định chết ở đạo kiếp bên dưới!

Ôm như vậy kỳ ký, Lục gia lão tổ quay đầu, nhìn về phía Vương Bảo, đón lấy hắn liền nước mắt vỡ..

Liền nhìn thấy Vương Bảo nơi đó, đạo kiếp đã không gặp, mà Vương Bảo, nhưng là vừa nãy dạng gì hiện tại dạng gì, trong tay còn cầm một cái quả táo gặm a gặm, nhìn thấy Lục gia lão tổ nhìn sang, Vương Bảo còn thuận xoay tay một cái tay, ném quá tới một cái quả táo, "Không sai đây, đệ nhất kiếp vượt qua, thế nhưng không thể kiêu ngạo, không thể tự mãn, bởi vì còn có tứ kiếp không qua đây, nhanh nhanh nhanh, nhanh nghỉ ngơi một chút, điều tức một hồi, lấy tốt nhất tư thái nghênh tiếp thứ hai kiếp!"

"Ngươi xem ngươi, khóc cái gì đây, đến đến đến, không khóc không khóc, đây là ta trong thôn sản quả táo, lần nước ngọt nhiều, ngươi mau mau ăn bồi bổ huyết..."

------oOo------

Chương 827: Lão tử rất sao không muốn sống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục gia lão tổ vỡ.

Là thật sự tan vỡ.

Cả người các nơi, toàn dây tan vỡ!

Vương Bảo bóng người phảng phất ở vô hạn kéo dài, kéo cao, hóa thành một cái không gì sánh kịp khủng bố đại ma vương, mà Lục gia lão tổ nhưng là ở Vương Bảo chân dưới run lẩy bẩy!

Quả táo cùng hắn sai thân mà qua, lạch cạch một tiếng té xuống đất.

Mà vào giờ phút này, nhìn Lục gia lão tổ dáng dấp, ở đây vây xem đảng tâm tình, có chút phức tạp.

Tuy rằng.

Bọn họ cũng hi vọng Lục gia lão tổ chết cầu, thế nhưng...

Lão già này là thật là xui xẻo a!

Sao liền đụng tới như thế một cái trâu bò kéo oanh hàng đây!

Quá Karen (đáng thương)!

Không sai!

Ở những tông môn khác đại tộc trong mắt, Lục gia lão tổ đã thăng cấp làm

người đáng thương!

Bởi vì vừa nãy bọn họ đều bị Vương Bảo hành động sợ vãi tè rồi.

Ở Lục gia lão tổ mệt mỏi độ kiếp thời điểm, bọn họ nhưng là thấy rõ ràng, cái kia màu vàng đen Hắc Uyên hỏa kiếp, thình lình bị Vương Bảo hấp thu!

Khe nằm!

Hấp thu a!

Vậy cũng là có thể xếp vào đạo kiếp mười vị trí đầu màu vàng đen Hắc Uyên hỏa kiếp!

Ai đụng với, ai không đến run rẩy? Ai đụng với, ai không đến đánh tới hoàn toàn tinh thần?

Mà cái này đổi! 1 thái gia hỏa, dĩ nhiên cho mẹ nó hấp thu!

Này bên trong đất trời, còn có so với này càng điều kỳ quái sự tình sao?

Nếu như trước có người nói cho bọn họ biết, Hắc Uyên hỏa kiếp còn có thể hấp thu, bọn họ tuyệt bức có thể phun đối phương hoài nghi nhân sinh.

Nhưng hiện tại.

Liền phát sinh ở dưới mí mắt!

Không tin cũng phải tin!

Như vậy một một tên gia hỏa khủng bố đến gây chuyện, ngươi nói một chút Lục gia lão tổ, có thể không đáng thương sao?

Mà chư tông đại tộc cảm thấy Lục gia lão tổ Karen (đáng thương), Lục gia con cháu cũng chỉ còn sót lại bi ai, gia chủ Lư Quảng cùng Đại quản gia hầu như đã ngồi phịch ở ngồi vào lên, hai mắt mờ mịt, trong miệng lẩm bẩm “Cái này không thể nào” “Này mẹ nó làm sao có khả năng” “Là ảo

giác” các loại lung ta lung tung, dường như điên rồi giống như!

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời, đạo kiếp thứ hai kiếp đã xuất hiện!

Lần này xuất hiện, chính là một đạo lôi pháo!

Này lôi pháo phảng phất từ Thái cổ trong hồng hoang đi ra, tạo hình dữ tợn, chính là ác thú dáng dấp, bùm bùm lôi minh trong ánh lấp lánh, lôi pháo bên trên từ từ xuất hiện từng đạo từng đạo cực hạn màu trắng ánh chớp!

Kinh thiên động địa khủng bố nổ vang truyền vang bát phương!

Mọi người ở đây tâm hồn run lên, trực tiếp trợn mắt lên, nín thở!

Lục Quang bọn họ nhưng là phản ứng lại, mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngất đi!

“Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo...”

Dĩ nhiên ngơ ngơ ngác ngác Lục gia lão tổ cũng không hỗn độn, khôi phục lý trí, nhưng mà ngẩng đầu nhìn trên không lôi pháo, Lục gia lão tổ đúng là hi vọng chính mình hiện tại ngất đi!

Này mẹ nó chỉ là nói kiếp thứ hai kiếp a!

Thân là tứ kiếp đỉnh cao độ năm kiếp, bốn vị trí đầu kiếp trên căn bản đều có năm phần mười trở lên phần thắng!

Nhưng mà này Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo, dĩ nhiên mẹ nó hướng về bảy kiếp thậm chí tám kiếp độ khó nhảy đi tới!

Đáng chết!

Giết ngàn đao!

Đây là ý định muốn non chết ta a!

Lục gia lão tổ lại bắt đầu run lẩy bẩy, khủng bố đến tột đỉnh, Toái Hư Đại Giới cường giả vô số, thế nhưng Lục gia lão tổ còn chưa từng nghe nói có người có thể từ Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo bên dưới sống sót!

Kiếp nạn này rất khó xuất hiện, hơn nữa hầu như đều là ở bảy kiếp hoặc là tám kiếp bên trong xuất hiện!

Mỗi xuất hiện một lần.

Đều đại diện cho một cái tuyệt đại cường giả ngã xuống!

Hắn Lục gia lão tổ có bao nhiêu thực lực, chính hắn có B mấy vô cùng, lần này tuyệt bức thập tử vô sinh!

"Ai u, không sai nha!"

Lúc này, Vương Bảo mở miệng, nhìn Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo, trước mắt trước sau như một tùy ý!

Lục gia lão tổ khuôn mặt vừa nặng độ vặn vẹo, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, tức giận gào nói, "tiểu súc sinh, ngươi làm được, ngươi thành công hại chết lão phu, thế nhưng ngươi ngày hôm nay cũng chắc chắn phải chết!"

"Ai, ngươi tại sao hận ta như vậy?"

Vương Bảo thở dài một tiếng!

Lục gia lão tổ trực tiếp thổ huyết!

Mọi người nhưng là cả người đều co giật lên!

Lời này hỏi...

Cũng thật là thẳng tới linh hồn tra hỏi, đủ khiến nhân khí chết đi sống lại!

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “Lục gia lão tổ, ta hiện cùng nhau độ kiếp, trên căn bản xem như là người trong đồng đạo!”

Đồng đạo ngươi muội a, ngươi tự tin như vậy là từ đâu tới đây a, trong lòng mọi người la hét.

“Nói cách khác, chúng ta là ngồi ở trên một cái thuyền bạn tốt, ta có thể cảnh cáo ngươi, ngươi cũng không thể lật thuyền a, làm người không thể quá vô tình!”

Mọi người, “...”

Hàng này là cố ý chứ?

Hắn không phải thật lòng chứ?

Bạn tốt ngươi muội chị ngươi đại gia ngươi a, hiện tại Lục gia lão tổ hận không thể ăn ngươi!

Làm người không thể quá vô tình? Khe nằm, này nói chính là chính ngươi chứ?

Mà xem Lục gia lão tổ dáng dấp, rõ ràng bị Vương Bảo chơi hỏng rồi, dù cho là đạo kiếp còn chưa giáng lâm, thế nhưng hắn cũng đã bắt đầu phun máu, nhìn Vương Bảo, thực sự là hận không thể uống Vương Bảo huyết, gặm Vương Bảo xương, nuốt Vương Bảo hồn, nếu như không phải trước luân phiên ra tay một điểm chim dùng đều vô dụng, hiện tại hắn tuyệt bức đã động thủ!

“Vì lẽ đó, xem ở ngươi như vậy thành tâm phần lên, ta quyết định giúp một chút ngươi!”

Ai ai ai?

Này tình huống gì?

Lục gia lão tổ nơi nào thành tâm? Ngươi rất sao từ nơi nào nhìn ra Lục gia lão tổ thành tâm?

Trong lòng mọi người nhấc lên vô số đạo nhổ nước bọt!

Vương Bảo sau khi nói xong, hắn liền đến gần rồi Lục gia lão tổ, mà Lục gia lão tổ đây? Trong tay phảng phất nắm bắt một cái tiểu kiếm mài đao soàn soạt, muốn hướng về Vương Bảo trên đầu đâm đâm đâm, thế nhưng hắn nhịn xuống, hắn không biết Vương Bảo muốn làm sao chơi hắn, hắn, không thể ra sức...

Đã thập tử vô sinh!

Lão tử hiện tại chỉ hy vọng tiểu tử này cũng sẽ chết, nếu không thì, hắn dù cho chết rồi cũng không cam lòng!

Vương Bảo bóng người kéo cao, trên căn bản chặn lại rồi Lục gia lão tổ, quay đầu quay về Lục gia lão tổ cười, nói rằng, "ngươi xem, ta đều phải giúp ngươi, ngươi làm sao còn như vậy một bức chết rồi dáng dấp của con trai? Đến đến đến, cười một cái, bọn ta trưởng thôn nói rồi, cười một cái trẻ mười năm! Đúng rồi, nói rõ trước a, ngươi có thể đừng ở sau lưng ta âm ta a, ta nhưng là đang giúp ngươi!"

Lục gia lão tổ thân thể run rẩy.

Ánh mắt bộc lộ ra vô cùng căm hận!

Mạnh mẽ cắn răng, Lục gia lão tổ điên cuồng bình thường, đột nhiên phun ra một ngụm máu tia, tơ máu ở trên hư không ngưng lại, hình thành một đạo khủng bố phù ấn, theo Lục gia lão tổ một chưởng đánh ra, phù ấn cấp tốc bành trướng, đánh tới Vương Bảo trên người!

Nhưng mà.

Vương Bảo vẫn không nhúc nhích!

Hắn thậm chí đều không quay đầu lại, chỉ là thản nhiên nói, “Ngươi cái này tên khốn kiếp (kẻ phản bội), ta liền biết ngươi vô căn cứ, có điều cũng không có gì, ngươi nếu có thể hài lòng, ngươi tiếp tục đánh, ta không ngại!”

Cái gì là bi ai?

Đây chính là!

Lục gia lão tổ trong lòng liền bắt đầu bi ai, đó là oa lạnh oa lạnh, phảng phất đưa thân vào tháng chạp trời đông giá rét, đi đều đi không ra loại kia, run lẩy bẩy thời khắc, hắn thả xuống nằm đấm, cả người phảng phất già nua rồi một vạn tuổi, vẻ mặt mông lung, vô sinh khí!

Chư tông đại tộc cao thủ nuốt nước bọt, phức tạp nhìn hình ảnh trước mắt, lại bắt đầu cảm giác Lục gia lão tổ thật đáng thương!

Cũng nhưng vào lúc này.

Trên bầu trời Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo, rốt cục bạo phát!

Phảng phất thiên địa tan vỡ, trên hư không, từng đạo từng đạo mạng nhện bình thường vết nứt không gian không ngừng xuất hiện, Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo bản thể không ngừng bành trướng, thu nhỏ lại, bành trướng, thu nhỏ lại, đầy đủ tiến hành rồi không biết bao nhiêu lần, khủng bố uy thế từ từ tăng cường, cuối cùng, theo Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo đột nhiên đổi khéo léo Linh Lung, sau một khắc, một đạo thô trướng ánh chớp từ nòng pháo phun phát ra!

Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo, cũng hóa thành trăm trượng to nhỏ, nòng pháo không ngừng tuôn ra Diệt thế thần lôi!

Ầm ầm!

Bầu trời bị xuyên qua!

Như phân cách thành hai cái bộ phận!

Theo ánh chớp tiến lên, từng đạo từng đạo hố đen đều từ tứ phương xuất hiện.

[chương tiết chưa xong, trước mặt bảng không ủng hộ này trình duyệt web, xin mời thay đổi cái khác trình duyệt web mở ra bản bảng liền có thể bình thường xem]

------oOo------

Chương 828: Ai nha nha, thật là sung sướng nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục gia lão tổ cảm thấy lần này tuyệt bức chết chắc rồi!

Đạo kiếp nhưng là cũng khóa chặt hắn.

Vương Bảo không ngăn được, hắn cũng là "thân tử đạo tiêu"!

Hắn có thể cảm giác được này Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo đánh ra đến này một đạo Diệt thế thần lôi, ẩn chứa uy lực khủng bố cỡ nào!

Không chút khách khí nói.

Giết chết hắn mười lần đều được rồi!

Kinh khủng như vậy một đòn, ở đạo kiếp bên dưới, ai có thể vượt qua? Cái này vạn ác hỗn đản cũng vách cheo leo không được!

Mấu chốt nhất chính là.

Lục gia lão tổ không muốn tiếp tục ở tại Vương Bảo bên người, dù cho là chết, hắn cũng vui vẻ, chỉ cần có thể rời xa cái này ác ma, chết rồi cũng đáng giá!

Ngay ở hắn ôm như vậy niệm đầu thời điểm.

Ánh chớp ầm ầm mà tới, rơi vào Vương Bảo đỉnh đầu!

Vương Bảo kỳ thực cũng đã đưa cái cổ dùng đầu ở nghênh tiếp!

Này Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo, nhìn qua đúng là thật sự siêu ngưu bức, thế nhưng, dù cho không có Ngộ Đạo Thụ hấp thu đạo kiếp, loại này lôi công đối với Vương Bảo mà nói cũng chỉ là cào ngứa, hoặc là cào ngứa cũng không tính!

Có điều này dù sao cũng là đạo kiếp, ẩn chứa khó mà tin nổi đại đạo lực lượng, vào giờ phút này Ngộ Đạo Thụ liền hấp thu vui vẻ, nếu như Ngộ Đạo Thụ là người, hiện tại khẳng định ở hưng phấn nhảy điệu nhảy clacket!

Làm người được lợi một trong!

Vương Bảo cũng cảm giác, thật thoải mái!

Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo nòng pháo không có ngừng lại!

Dốc hết sức bình thường, không ngừng phun trào bạch quang!

Màu trắng thần lôi như là cột sáng, một đầu từ nòng pháo đánh ra, một đầu rơi ở Vương Bảo đỉnh đầu!

Chỉ là, này một màn kinh khủng, nhưng cực kỳ không hài hòa, bởi vì Vương Bảo mặt mỉm cười, hơi lim dim mắt, dáng dấp kia cùng với nói là độ kiếp, chẳng bằng nói là hưởng thụ!

Bị che chở Lục gia lão tổ, liền như thế trơ mắt nhìn, tâm hồn rung động, vô tận hoảng sợ tập đầy toàn thân các nơi, huyết xương hồn đều đang sợ hãi!

Vừa nãy độ đệ nhất kiếp, hắn không thấy!

Thế nhưng hiện tại hắn tận mắt đến!

Khe nằm!

Quả thực phát điên a!

Hắn đang làm gì?

Đây là đang hấp thu đạo kiếp lực lượng? Hấp thu Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo sức mạnh?

A phốc!

Lão tử đến cùng là bị một cái ra sao đổi! 1 thái nhìn chằm chằm?

Loại này khủng bố đồ chơi làm sao có khả năng xuất hiện ở thế gian?

Mà mọi người ở đây, đã không biết làm sao nhổ nước bọt.

Hắc Uyên hỏa kiếp có thể hấp thu!

Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo ngươi cũng có thể hấp thu?

Còn có cái gì là ngươi không thể làm?

Viết trời sao?

Cái tên này quá rất sao đáng sợ!

Hồi lâu!

Thái cổ Lôi Thần diệt thế pháo từ từ biến mất rồi, nhưng mà thiên uy vẫn còn, lúc này mới chỉ là thứ hai kiếp!

Vương Bảo thỏa mãn phun ra khẩu khí, sau đó xoay người, đối mặt Lục gia lão tổ, mỉm cười nói, “cảm giác thế nào? Bị ta vô tư thành tâm cảm động chứ? Ha ha ha!”

Cảm động giời ạ!

Lục gia lão tổ trong lòng rít gào!

Cảm động cái lông!

Trong lòng mọi người điên cuồng la hét, cái tên này tự tin vẫn là trước sau

như một phát điên, hắn chính là chỉ có AC mấy a!

Vương Bảo hơi ngẩng đầu, nói rằng, “Lục gia lão tổ ngươi yên tâm, có ta ở, đạo kiếp không đả thương được ngươi!”

Lục gia lão tổ khuôn mặt vặn vẹo, trong lòng một vạn cái MMP đang lăn lộn, lời này mấy cái ý tứ? Ta rất sao còn phải cảm tạ ngươi sao giọt? Ngươi chết đi cho ta đi chết đi chết, non chết ngươi!

Vương Bảo cũng mặc kệ Lục gia lão tổ sao nghĩ tới.

Xoay người sau khi, liền bắt đầu chờ đợi thứ ba kiếp đến!

Cũng không lâu lắm.

Đạo kiếp thứ ba kiếp xuất hiện, lần này là một con cực kỳ to lớn thiên địa đại kiếm, kiếm ra dường như tuyệt diệt tất cả, khủng bố kiếm lực biến thành cự kiếm ngang qua thiên địa hai con, đâm thẳng mà xuống!

“Thoải mái thoải mái thoải mái!” Thứ nhất trảo máy tiểu thuyết

Vương Bảo một bên hấp thu một bên kêu to, không hề hay biết loại này trạng thái là cái gì các loại phát điên!

Mà chờ đến vượt qua đệ tứ kiếp, đánh mất hi vọng sống sót Lục gia lão tổ, thình lình có chút lấm ta lấm tấm kích động!

Hắn thập phần thấp thỏm, hoặc là nói, căng thẳng tới cực điểm, đáy mắt nơi sâu xa, một vệt ánh sáng điểm hiện lên, điểm sáng này gọi là dã vọng!

Trước mắt tên khốn này, tuy rằng đáng chết một vạn lần, thế nhưng...

Nếu như có thể giúp lão tử vượt qua đệ ngũ kiếp, vậy lão tử...

Là không sẽ để ý trước những kia hiểu lầm!

Ở đây chư tông đại tộc cao thủ, sắc mặt cũng là khẽ biến!

Nhanh như vậy, liền đệ ngũ cướp a, cái tên này sẽ không giúp đỡ Lục gia lão tổ độ kiếp thành công chứ? Này nếu như như vậy, vậy thì quá đệt! Trứng!

Nhưng mà...

“Lão Lục a, ta chỉ có thể giúp ngươi tới đây, ta mệt mỏi mệt mỏi buồn ngủ, không có đông bằng rất uống, ta cảm giác cả người đều không có khí lực, tiếp đó, ngươi muốn chính mình nỗ lực, liền phảng phất hùng ưng giương cánh, lão Lục, đối mặt Hayate đi...”

Đạp bước!

Từng bước một đi tới!

Vương Bảo rời đi Lục gia lão tổ rất xa!

Bị bại lộ ở đạo kiếp bên dưới Lục gia lão tổ mộng bức!

Khe nằm!

Vô tình!

Này thuyền lật quá nhanh, hắn xoay sở không kịp đề phòng!

Hắn cho rằng Vương Bảo sẽ giúp hắn vượt qua đệ ngũ kiếp, thế nhưng đây chỉ là hắn mơ hão mà thôi!

Đối mặt Hayate chứ?

Ngơ ngác cảm thụ vào giờ phút này, đã tăng lên tới cực hạn giống như thiên uy, Lục gia lão tổ suýt chút nữa nước tiểu vỡ!

Đạo kiếp một lần so với một lần cường!

Này đệ ngũ kiếp, còn không biết sẽ biến thành cái gì quỷ dáng vẻ đây!

Ta mẹ nó đối mặt Hayate?

Ta đối mặt chính là đạp Mã Siêu cấp lớn cơn lốc!

Ngươi cái đáng chết hỗn đản, ngươi không biết xấu hổ, ngươi bỏ dở nửa chừng, ngươi không có chịu trách nhiệm, ngươi... Ngươi chết đi cho ta đi chết đi chết!

Lục gia lão tổ trong lòng nhấc lên vô số đạo rít gào, khuôn mặt vặn vẹo, trên mặt màu máu thốn sạch sành sanh!

Mà mọi người ở đây nhưng là lộ ra quả thế vẻ mặt, thuyền quả nhiên lật, đây mới là bình thường, tiểu tử kia vừa nhìn chính là dùng giả thuyền chứng, không lật thuyền mới là lạ!

Vù!

Trên hư không mới, trong nháy mắt, hiện ra một đạo cổ thành hư ảnh, tòa thành cổ này nhìn như rách nát, nhưng cũng có khó mà tin nổi uy thế, ở cổ thành hư ảnh bên trong, từng đạo từng đạo phù văn thần bí xuất hiện, trong nháy mắt, hình thành một đạo do phù văn tạo thành bàn tay!

“Đây là cái gì đạo kiếp?”

Không ít người trong lòng hàn ý cuồng lăn, cảm thấy không thể tưởng tượng được, Toái Hư Đại Giới độ kiếp người vô số, thế nhưng như vậy đạo kiếp, nhưng là bọn họ lần thứ nhất thấy!

Sau một khắc.

Bọn họ cảm giác được uy lực!

Theo phù văn bàn tay chia ra làm hai, phân biệt rơi vào Vương Bảo cùng Lục gia lão tổ, thiên địa thình lình đột nhiên một đen, thoáng qua trong lúc

đó, hai đạo phù văn bàn tay liền đem Vương Bảo cùng Lục gia lão tổ nhấn chìm.

“Nghiệt súc, lão phu nguyền rủa ngươi không chết tử tế được!” Lục gia lão tổ gào thét vang vọng, sau đó, thân thể hóa thành khói bụi giống như, không còn sót lại một chút cặn!

Nhưng mà.

Vương Bảo nơi đó, vẫn là trước sau như một thoải mái, từ từ hấp thu đệ ngũ cướp đường kiếp, cả người khí chất đều phát sinh ra biến hóa, mà Vương Bảo không phát hiện chính là, ở trong hư không rách nát cổ thành hư ảnh bên trên, trong thành nơi nào đó đứng vững trên bia đá, hiện ra một đạo khuôn mặt, chính là Vương Bảo bản tôn chi mặt!

“Ai nha nha, thật là sung sướng nha!”

Vương Bảo duỗi cánh tay duỗi chân, một bộ rất hài lòng dáng vẻ.

Nhìn Lục gia lão tổ nơi đó một chút, đón lấy thở dài nói, “dĩ nhiên chết rồi? Quá không còn dùng được!”

Mọi người thập phần không nói gì, này mẹ nó cũng có thể coi là là không còn dùng được? Đây là bị ngươi hố chết, ai có thể ngăn cản ngươi hố? Ai cũng không thể!

Cùng lúc đó.

[chương tiết chưa xong, trước mặt bảng không ủng hộ này trình duyệt web, xin mời thay đổi cái khác trình duyệt web mở ra bản bảng liền có thể bình thường xem]

------oOo------

Chương 829: Đạo Cung Uông Quân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo bình yên vô sự đi ra Lục gia!

Nếu như có thể, Lục Quảng đương nhiên sẽ không liền như thế thả Vương Bảo rời đi, thế nhưng liền lão tổ đều phá không được phòng gia hỏa, chính mình lại tìm đường chết có cái gì sử dụng đây?

Vạn nhất người ta phát hỏa!

Lục gia cũng cho diệt, cái kia sao chỉnh?

Vì lẽ đó, tuy rằng trong lòng hận Vương Bảo hận muốn chết, thế nhưng Lục Quảng cuối cùng hóa thân trầm mặc thú, trừng mắt hai con lớn con ngươi, tùy ý trêu chọc, chính là không lại lên tiếng!

Vương Bảo cảm giác vô vị, cũng không có muốn tiêu diệt rơi Lục gia cao tầng ý tứ, liền dẫn lão cẩu rời đi!

Có điều vương giả sống lại số ba dược tề năng lượng sung năng thình lình còn có năm mươi phần trăm nhiều, điều này cũng làm cho Vương Bảo đối với sau khi sống lại sức mạnh tràn ngập chờ mong.

Liền như vậy không chút hoang mang trở lại tú lâu.

Nguyệt nhi nhìn thấy Vương Bảo, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, liên tưởng đến tú lâu cùng chung trong tình báo cái kia khủng bố tình báo, Nguyệt nhi cẩn thận từng li từng tí một hỏi nói, “công tử, Lục gia lão tổ...”

Vương Bảo hơi cười, “Giải quyết!”

Nguyệt nhi trái tim không khỏi cực tốc nhảy lên lên!

Trước chỉ là suy đoán.

Hiện tại Vương Bảo thừa nhận, Nguyệt nhi không khỏi cảm giác mình luân hãm.

Thực lực mạnh mẽ.

Thiên phú xuất chúng.

Kỳ tích tại người.

Hiếm thấy, có vẻ như còn đối với mình thú vị, nếu không, làm sao sẽ ra tay đối phó Lục gia đây?

Trong lúc nhất thời, Nguyệt nhi nội tâm phảng phất nai vàng ngơ ngác, có chút không biết làm sao!

Vương Bảo xem buồn bực, "Ngươi không sao chứ?"

Nguyệt nhi gò má đỏ bừng, nhỏ giọng nói, "Không... Không có chuyện gì! Công tử, đa tạ!"

Vương Bảo dửng dưng như không vung vung tay, "Đừng khách khí, ân... Ta yêu cầu tin tức, tra được chứ?"

Nguyệt nhi liền bận bịu nói rằng, "đã tra được, công tử mời xem!"

Dứt lời.

Nguyệt nhi lấy ra một cái thẻ ngọc đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo tiếp nhận, tra xem ra.

Nguyệt nhi giải thích nói, "công tử, chúng ta tú lâu sàng lọc mười cái mục tiêu, đều phù hợp công tử yêu cầu!"

Vương Bảo một bên nhìn một bên gật đầu.

Tú lâu tình báo năng lực không phải nắp, sự tình không lớn nhỏ, giới thiệu rõ rõ ràng ràng.

“Trương Siêu, 120 tuổi, Nguyên Băng Cốc thiên kiêu, trăm tuổi thời gian, là được liền thân Bất Diệt cảnh giới, nhưng mà ba năm sau khi, với ngoại giới bị ám sát, nói biển phá toái, không cách nào chữa trị, tu vi hoàn toàn không có, sau khi bị băng cốc vứt bỏ, ở băng cốc thành kéo dài hơi tàn!”

“Trần Lãng, 180 tuổi, nguyên tác Tử Cực Tông thiên kiêu, năm mươi tuổi thời gian phá cảnh bất diệt, nhưng sau đó đến nay, tu vi tại chỗ đạp bước, tự thân không biết nguyên nhân, Tử Cực Tông vì thế tiêu tốn mười năm tìm kiếm nguyên nhân, đến nay khó giải, địa vị xuống dốc không phanh, bị trở thành bình thường!”

“Uông Quân, sáu mươi tuổi, xuất thân sơn thôn, bất ngờ dùng ba viên Thiên Đạo quả may mắn còn sống, mười tám tuổi bái vào Đạo Cung, dù chưa học bất kỳ đạo pháp, nhưng cũng đã là Chân Thánh cảnh đỉnh cao tu vi, Đạo Cung coi là báu vật, nghiêng lực bồi dưỡng, hai mươi tuổi phá cảnh bất diệt, ba mươi tuổi nóng lòng đột phá đạo kiếp một cảnh thất bại, bị đạo kiếp phệ thân, may mắn tồn tại, nhưng trong cơ thể còn sót lại không cách nào tiêu diệt đạo kiếp lực lượng, tu vi từng năm rút lui, hiện nay đã thành vì là Bất Diệt Thân cảnh, mỗi tháng càng muốn chịu đựng đạo kiếp phệ thân nỗi khổ, một đời tuyệt thế thiên kiêu, liền như vậy ngã xuống, trở thành tuyệt xướng!”

“Giang Thiên vì là...”

Thập đại thiên kiêu, danh bất hư truyền!

Tú lâu là để tâm, mỗi cái thiên kiêu sau khi đều có càng cặn kẽ giới thiệu, Vương Bảo xem rất hài lòng!

“Không sai!”

Thu hồi thẻ ngọc, Vương Bảo quay về Nguyệt nhi chắp chắp tay, cười nhạt

nói, “Nguyệt nhi cô nương, đa tạ!”

Nguyệt nhi mím mím môi, nói rằng, “công tử nhưng là muốn đi cứu lại những ngày qua kiêu?”

Vương Bảo cười cợt, không hề trả lời, đứng dậy cáo từ.

Nguyệt nhi muốn nói lại thôi, muốn nói cái gì, rồi lại không nói ra được, đưa Vương Bảo sau khi ra cửa, hai người lần nữa nói đừng, mắt thấy Vương Bảo thật muốn đi, Nguyệt nhi không biết làm sao, một câu nói bật thốt lên, “Ta vẫn là thân con gái...”

Vương Bảo ngẩn ngơ, Nguyệt nhi nhưng là ngượng ngùng khó nhịn, che mặt mà đi.

Lão cẩu ở Vương Bảo trên bả vai trở mình, cười khẩy nói, “này em gái ngươi nếu như mở miệng, tuyệt đối dễ đẩy ngã thể chất!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, đạp bước rời đi, đương nhiên, hắn cũng không có hoài nghi là được rồi!

...

...

Đạo Cung.

Nếu như hỏi Toái Hư Đại Giới cái gì thế lực đáng sợ nhất, tuy rằng mọi người sẽ mỗi người nói một kiểu, nhưng Đạo Cung ở trong đó, tuyệt đối không người nào dám lên tiếng phản bác.

Đạo Cung đáng sợ, không ở chỗ tác phong làm việc!

Mà là Đạo Cung chỉ chiêu thu thiên kiêu!

Cứ thế mãi, Đạo Cung ở Thiên vực bản tông từ lâu trở thành một quái vật khổng lồ, chính là Thiên vực khống chế quyền lên tiếng tông môn một

trong.

Đạo Cung cùng Thiên Cơ Môn như thế, đối với tranh bá không có hứng thú, chỉ nếu không có ai: Người đến bọn họ mảnh đất nhỏ tàn phá, bọn họ rất ít hướng ra phía ngoài mở rộng, ở Đạo Cung bên trong, lấy tu luyện làm gốc, đều là một đám tu luyện Cuồng nhân!

Vào giờ phút này.

Đạo Cung bên trong phía trước một toà động phủ, Uông Quân đứng cửa, ánh mắt mang theo lửa giận nhìn chằm chằm động phủ trước ba người!

Ba người nhìn về phía Uông Quân ánh mắt, tràn đầy trào phúng cùng xem thường, hơi nghểnh lên đầu, lộ ra ngạo nghễ, một cái trong đó thanh niên mặc áo tím lạnh lùng nói rằng, "Uông sư đệ, sư tôn đang lúc bế quan, không thời gian thấy ngươi!"

Uông Quân đáy mắt nơi sâu xa dâng lên một vệt bi thương, gắt gao nắm chặt nắm tay, cắn răng nói rằng, "lưu... Sư huynh, ta lương tháng vì sao chỉ có một trăm viên đạo tinh?"

Thanh niên mặc áo tím chính là Lưu sư huynh, cân nhắc cười, vuốt cằm, cười nói, "Uông sư đệ ngươi có chỗ không biết a, thực sự là tông môn sư huynh đệ, thấy ngươi chỉ là một cái sư tôn đệ tử ký danh, nhưng cao như vậy lương tháng, tất cả đều bất mãn, vì lẽ đó, vì sư tôn danh tiếng cân nhắc, tông môn trưởng lão làm chủ, đem ngươi lương tháng cắt giảm, Uông sư đệ, ngươi biết đủ a, một trăm viên đạo tinh, lấy ngươi tình huống bây giờ, chặc chặc... Sợ là cũng đầy đủ!"

Uông Quân đều muốn khí nổ!

Từ khi hắn từ thần đàn rơi xuống, ở Đạo Cung bên trong địa vị xuống dốc không phanh, sư tôn khởi đầu còn nghĩ biện pháp, sau khi không biện pháp, trực tiếp từ bỏ hắn, do thân truyền bị trở thành ký danh, càng sâu chính là, trước đối với hắn thái độ thậm chí đều nịnh nọt các sư huynh, triệt để trở mặt, lộ ra diện mạo thật sự.

Lòng người dễ thay đổi!

Lòng người không cổ!

Uông Quân tuy rằng nhìn thấu, cũng nhận mệnh, thế nhưng, hắn nhưng vẫn là vô cùng phẫn nộ, phải biết, trước hắn nhưng là đối với sư tôn trung thành tuyệt đối, đối với các sư huynh kính yêu rất nhiều, sư tôn thậm chí tông môn ban tặng, đều sẽ phân cho bọn họ!

Bây giờ lương tháng trực tiếp rơi xuống một trăm viên đạo tinh, này đã là cao đẳng Servant (tòng giả) lương tháng!

Ở Đạo Cung, không có ngoại môn cùng nội môn câu chuyện, mỗi cái đệ tử, đều sẽ có một cái sư tôn, mà mỗi cái đệ tử, nhưng là có thể chiêu thu mười cái Servant (tòng giả), nhưng dù cho là Servant (tòng giả), cũng là thiên tư không sai!

Sâu sắc liếc mắt nhìn ba vị sư huynh, Uông Quân xoay người bước đi, sư tôn Nguyên Khánh nói rõ từ bỏ hắn, từ vừa mới bắt đầu không tin, đến hiện tại nhận mệnh, Uông Quân ngoại trừ cười khổ, lại có thể làm gì đây?

“Không bằng rời đi!”

Trở lại chính mình tiểu viện, Uông Quân trầm mặc hồi lâu, đột nhiên sinh ra một ý nghĩ như vậy.

[chương tiết chưa xong, trước mặt bảng không ủng hộ này trình duyệt web, xin mời thay đổi cái khác trình duyệt web mở ra bản bảng liền có thể bình thường xem]

------oOo------

Chương 830: Ta đến trợ ngươi thoát ly khổ hải!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiến vào thành trì Uông Quân không biết, mình đã bị người nhìn chằm chằm!

Cái tên này gọi Chu Phong, lặng yên theo đuôi Uông Quân, phảng phất đang đùa cực hạn đuôi hành.

“Giết hắn, ta liền phát ra!”

Chu Phong trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Hắn cùng Uông Quân không cừu không oán.

Thế nhưng Chu Phong cũng là Đạo Cung người, tuy rằng chỉ là Servant (tòng giả), nhưng cũng lòng mang dã tâm, như Konno tâm liền đến nhanh thực hiện mức độ, chủ nhân của hắn, cũng chính là Uông Quân đại sư huynh lưu người lương thiện nhận được Uông Quân rời đi tin tức, liền trực tiếp đem hắn phái đi ra!

Lưu người lương thiện tuy rằng tên là người lương thiện, thế nhưng bản tính nhưng là cực kỳ thâm độc!

Uông Quân thiên phú, nhường lưu thiện người ghen tỵ phát điên, nhiên mà trước đây hắn căn bản không dám biểu lộ ra chút nào!

Mãi đến tận Uông Quân rơi xuống thần đàn, lưu người lương thiện mới kích hoạt rồi chính mình đố kị thuộc tính, Uông Quân hiện tại qua thảm như vậy, lưu người lương thiện hùng hổ doạ người nguyên nhân chiếm cứ rất lớn tỉ trọng.

Mà lưu người lương thiện kỳ thực cũng sợ sệt.

Sợ sệt Uông Quân thiên phú trở về!

Trước đây Uông Quân không xuất đạo cung, lưu người lương thiện còn có thể nhẫn nhịn, hiện tại Uông Quân dĩ nhiên đi ra Đạo Cung, lưu người lương thiện liền quyết định hạ độc thủ, nhường Chu Phong nhìn chằm chằm, nhìn Uông Quân hướng đi, nếu là có thể...

Lập tức ra tay phế bỏ Uông Quân!

Lưu người lương thiện đồng ý nhường Chu Phong có can đảm liều mạng, thế nhưng hắn biết, không có thể tùy ý ra tay, vì lẽ đó lén lút theo, chuẩn bị tìm cơ hội.

Một đường theo Uông Quân, Chu Phong phát hiện, Uông Quân thình lình ở bán thành tiền đồ vật!

"Tám chín phần mười, đây là muốn chạy a, chẳng lẽ là không muốn trở về?"

Chu Phong trong lòng càng cao hứng hơn, quyết định tiếp tục chờ, nếu như Uông Quân rời đi Đạo Cung phạm vi thế lực, vậy hắn liền không kiêng dè chút nào!

Mà Uông Quân mua xong đồ vật, một thân ung dung, đã thấy ra, tâm tình của hắn cũng là không sai, chuẩn bị rời đi!

Có điều ở trong thành đi tới đi tới, còn không ra khỏi thành, thân thể bên trong, một luồng không thuộc về sức mạnh của hắn đột nhiên tàn phá lên!

Uông Quân sắc mặt trở nên trắng bệch, trực tiếp ngã quỵ ở mặt đất, ôm đầu, thương sắc mặt nhăn nhó!

Khí tức trở nên thập phần bất ổn, nhưng lúc ẩn lúc hiện, tu vi khí thế chính đang không ngừng yếu bớt.

“Đạo kiếp phệ thân... Đáng chết, tái phát thời gian đã không đủ một tháng sao?”

Uông Quân nội tâm bi ai gào thét!

Trên đường cái võ giả thấy cảnh này, đều là cách khá xa xa.

Nhưng cũng có rất nhiều người nhận ra Uông Quân thân phận, ánh mắt lộ ra thương hại.

“Đây là Uông Quân chứ?”

“Là hắn, ai, thực sự là đáng tiếc...”

“Thời điểm trước kia, Uông Quân chính là người trên người, hiện tại, chặc chặc...”

“Thiên Đạo vô tình, này đều là mệnh a...”

Chu Phong cũng ở trong đám người, nghe tứ phương nghị luận, nhìn chịu đựng đạo kiếp phệ thân Uông Quân, Chu Phong hưng phấn tột đỉnh!

“Quả nhiên, liền lão thiên gia đều giúp ta Chu Phong a, nhìn hắn dáng dấp như vậy, tu vi khẳng định rơi xuống, đến thời điểm liền bất diệt đều không phải, ta tùy tùy tiện tiện đều có thể đánh giết!”

Chu Phong dã tâm sáng tỏ, rục rà rục rịch, “Có muốn hay không hiện đang ra tay? Trước là sợ giao chiến thời gian qua tràng, đưa tới Đạo Cung chú ý, hiện tại...”

“Không tới mười cái hô hấp, ta liền có thể làm thịt hắn!”

Ánh mắt sát cơ lóe lên!

Chu Phong cấp tốc rời đi đoàn người, quan sát một hồi tứ phương, cúi đầu che mặt, sau đó cấp tốc đẩy ra đoàn người, sát khí cuồng bạo mà ra!

“Uông Quân, ngươi mấy năm trước giết nhà ta người, có từng nghĩ đến sẽ có ngày hôm nay, ta muốn báo thù, ngươi chết cho ta...”

Vèo!

Chu Phong mắng ra một đạo đường hoàng, thân thể lao ra, một tay một chưởng hướng về Uông Quân đầu đánh xuống!

Nhưng mà, nhưng vào lúc này. Hữu duyên sách đi

Liền nhìn thấy một con trắng như tuyết Alaska xuẩn chó xuất hiện ở Uông Quân trước người!

Cái kia mắt chó chuyển vòng, đánh giá kéo tới Chu Phong, ánh mắt lộ ra âm hiểm cười!

“Cái gì quỷ?”

Chu Phong hơi nhướng mày, ra tay nhưng là không có một chút nào thu lại, chỉ có điều, sau một khắc, theo con kia Alaska xuẩn chó một cái miệng ba, một cỗ gió tanh đại lực phun ra ngoài, khủng bố tột đỉnh!

Ầm!

Hư không nổ tung, Chu Phong rên lên một tiếng, khó có thể tin rút lui, thịch thịch thịch rút lui mười mấy bước mới ngừng lại!

“Mã Đức ngu ngốc!”

Lão cẩu ngáp một cái, bĩu môi nhìn Chu Phong.

“Cẩu Thặng, quất hắn!”

Vương Bảo thanh âm thản nhiên truyền đến, một bộ thanh sam, đi dạo đến còn chưa chuyển biến tốt Uông Quân trước người.

Mà lão cẩu nhưng là đứng thẳng lên, làm ra một cái đánh võ tư thế, kêu quái dị nói, "được thôi, Cẩu gia ngày hôm nay tâm tình tốt, quất hắn liền quất hắn, tiểu tặc, xem chiêu, a đánh..."

Bóng người chớp liên tục, lão cẩu nhanh như chớp, ầm ầm mà tới!

Chu Phong được kêu là một cái mộng bức a, nói đến hắn cũng là Bất Diệt Thân cảnh cường giả, vậy mà lúc này hắn sợ hãi phát hiện, lão cẩu động tác hắn ứng phó không kịp không nói, cái kia chân chó hàn ánh sáng (chỉ) Winky (lấp lánh), còn ẩn chứa khó mà tin nổi hùng vĩ lực lượng!

Trong nháy mắt, Chu Phong liền bị treo lên đánh!

Lão cẩu nhanh tay nhanh mắt, một móng vuốt một móng vuốt đánh ra, Chu Phong bị đánh đầu óc tỉnh tỉnh, gò má sưng sưng, thần hồn ong ong, cuối cùng thình lình bị lão cẩu cưỡi ở trên người, đùng đùng lấy đùng đùng, chịu đựng không thể chịu đựng nỗi đau!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo nhìn run lẩy bẩy, cường nhịn đau khổ (đắng) Uông Quân, không có muốn ra tay giúp đỡ ý tứ, mặc dù là vì hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, thế nhưng, nếu thu đồ đệ, vậy dĩ nhiên cũng phải nhận Chân Nhất chút!

Nhìn tuy rằng kêu rên, nhưng cũng mạnh mẽ nhẫn nhịn Uông Quân, Vương Bảo nở nụ cười, ý chí lực ngược lại không tệ.

Qua hồi lâu, lão cẩu nơi đó đã đình chiến, nâng Chu Phong đi tới, vứt rác rưởi bình thường ném tới một bên!

Bốn phía vây xem đảng nuốt nước bọt, nhìn tình cảnh này, nhìn Chu Phong cái kia phảng phất đầu heo bình thường mặt, trong lòng đột nhiên phát lạnh!

Nhưng vào lúc này.

Uông Quân phát sinh một đạo kêu nhỏ, mở mắt ra.

Hắn cực kỳ suy yếu, gần như thoát lực, vươn mình ngồi dậy, Uông Quân nhìn bên cạnh Vương Bảo, không nhịn được thấp giọng nói, “ngươi là ai?”

Vương Bảo hơi cúi đầu, nhạt âm thanh nói, “trợ ngươi thoát ly khổ hải người!”

Uông Quân sững sờ, sau đó nở nụ cười khổ.

Hắn?

Thoát ly khổ hải?

Trước nhưng là từng có ảo tưởng như vậy, hiện tại sao, hay là thôi đi!

Bò lên, Uông Quân chú ý tới bị đánh thành đầu heo đồng thời đã hôn mê Chu Phong, tuy rằng Chu Phong bị đánh phảng phất người tàn tật mặt, thế nhưng Uông Quân nhãn lực cực cao, thình lình nhận ra Chu Phong, ngạc nhiên nói, “Chu Phong?”

“Ngươi biết hắn? Hắn muốn giết ngươi!” Vương Bảo tùy ý nói rằng.

Uông Quân ngẩn ngơ, tựa hồ nghĩ tới điều gì, ánh mắt chớp qua một vệt phẫn nộ, mạnh mẽ cắn răng, gầm nhẹ nói, “sao có thể như vậy làm người!”

“Xem ra ngươi tựa hồ đoán được cái gì, nơi đây không phải chỗ nói chuyện, lão cẩu, mang tới tên kia, đi rồi! Ngươi đi theo ta!”

Vương Bảo vỗ vỗ Uông Quân vai, đi ra ngoài!

Lão cẩu bất mãn đứng thẳng đứng dậy, kéo thi thể bình thường kéo lấy Chu Phong đuổi tới.

[chương tiết chưa xong, trước mặt bảng không ủng hộ này trình duyệt web, xin mời thay đổi cái khác trình duyệt web mở ra bản bảng liền có thể bình thường xem]

------oOo------

Chương 831: Hầu tử thâu đào 108 thức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khách sạn một cái nào đó gian phòng!

Vương Bảo sau khi ngồi xuống, liền quay về Uông Quân lộ ra một cái mật ngọt mỉm cười, hoãn âm thanh nói, “bái ta làm thầy đi!”

Uông Quân, “?”

Hắn có chút mộng.

Mặc dù đối với Vương Bảo có chút cảm kích, thế nhưng, loại này cảm kích trình độ vẫn chưa tới hắn bái sư phụ mức độ!

Huống hồ!

Bái sư?

Bái gà lông!

Liền hắn hiện tại cái này trạng thái, không chắc lần sau đạo kiếp phệ thân liền đánh rắm, bái sư có ý nghĩa sao?

“Ngài đang nói đùa!”

Uông Quân không cảm ứng được Vương Bảo tu vi.

Nhưng vừa nãy lão cẩu ra tay thu thập Chu Phong cái này Bất Diệt Thân cảnh, thẳng thắn dứt khoát, triệt để nghiền ép.

Hắn cảm thấy đến lão cẩu là Vương Bảo yêu sủng, yêu sủng đều lợi hại như vậy, nói vậy Vương Bảo tu vi nên cũng cao đáng sợ.

Vì lẽ đó, hắn dùng tới kính ngữ.

Cho tới ngữ khí, nhưng là mang theo nhàn nhạt tự giễu!

Chính mình tình huống chính mình rõ ràng, liền Đạo Cung đều từ bỏ chính mình, mình còn có cái gì theo đuổi? An hưởng quãng đời còn lại, lại về làng phát huy một hồi chính mình sức tàn lực kiệt, mới là đường ngay.

Vương Bảo thần sắc không đổi, thản nhiên nói, "nói giỡn? Chuyện như vậy, ta không đùa giỡn, Uông Quân, ta rất yêu quý ngươi, ta cảm thấy ngươi có thể trở thành là Kiếm vực thiên kiêu số một, trên thực tế, ngươi như bái ở môn hạ của ta, không trở thành Kiếm vực thiên kiêu số một cũng không được!"

Uông Quân khóe miệng co giật!

Hắn cảm thấy đến Vương Bảo si dây!

Hàng này đúng hay không không làm rõ tình hình a?

Ta!

Ta là Uông Quân!

Ta là chịu đến đạo kiếp phệ thân Uông Quân!

Ta không còn là trước đây Đạo Cung chói mắt nhất cái kia viên minh châu, ta không còn là thiên địa khí vận con trai bình thường tuyệt thế thiên kiêu!

Ta hiện tại phế bỏ!

Nhường ta trở thành Kiếm vực thiên kiêu số một? Nằm mơ đây? Lại nói làm cái mộng ta cũng không dám lại như thế mơ hão a!

Hít sâu một hơi, Uông Quân nghiêm túc cẩn thận nói rằng, "tiền bối, ngươi cứu ta, Uông Quân vô cùng cảm kích, như sai biệt khiển, mời theo thời

điểm báo cho, thế nhưng, còn xin tiền bối không muốn lại bắt ta đùa giỡn, ta có đạo kiếp phệ thân, đừng nói là tu luyện, có thể không có thể sống sót, đều là cái vấn đề!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Tình huống của ngươi, ta so với ngươi còn rõ ràng, đạo kiếp phệ thân, cũng không phải là không thể loại trừ, ai bảo ta nhìn trúng ngươi đây, trước ta liền nói, ta là cứu ngươi với thủy hỏa bên trong, ngươi lẽ nào đã quên?”

A được?

Uông Quân thân thể chấn động dữ dội!

Cực kỳ mộng bức nhìn Vương Bảo.

Đạo kiếp phệ thân, có thể đi trừ?

Trong nháy mắt, một luồng cực hạn hàn ý ở Uông Quân thân thể bạo phát, này không phải hoảng sợ, mà là một loại chấn động cảm giác, kích thích hắn khắp toàn thân đều ở run, phảng phất lại một vạn cây ngân châm ở trong người bạo phát!

“Ngài... Ngài nói chính là thật sự?”

Uông Quân kích động tột đỉnh, không nhịn được tiến lên đi rồi một bước!

Vương Bảo thản nhiên nói, “ta gọi Vương Vô Địch, Uông Quân, bái ta làm thầy, ta vì là ngươi bôi bỏ đạo kiếp phệ thân, thế nhưng sau đó, ngươi phải nghe lời ta, có thể làm được sao?”

Uông Quân ngột ngạt hưng phấn.

Tỉnh táo một chút!

Hắn là Đạo Cung đệ tử!

Hắn còn có sư tôn tồn tại!

Nếu như thay đổi địa vị, với lý không hợp, với tình càng không phải hắn Uông Quân tác phong.

Nhìn thấy Uông Quân do dự, Vương Bảo chính sắc nói, “nhưng là đang lo lắng Đạo Cung?”

Uông Quân bản năng gật gù.

Vương Bảo cười nói, “yên tâm, chuyện bái sư, tạm thời áp hậu, ta Vương Vô Địch thân là tương lai Toái Hư Đại Giới người thứ nhất sư, đương nhiên sẽ không cướp người ta đồ đệ, thế nhưng ta phải hỏi ngươi, ngươi có thể nguyện đi tới Đạo Cung, lui ra Đạo Cung, trở thành trắng (Haku) thân?”

Uông Quân theo bản năng nuốt ngụm nước bọt!

Mặc dù mình đã trở thành Đạo Cung con rơi.

Thế nhưng.

Nếu như đi tới Đạo Cung tuyên bố muốn lui ra Đạo Cung, cái kia...

Phiền phức liền lớn!

Vì danh âm thanh, Đạo Cung cũng sẽ không bỏ qua chính mình, huống chi, đây cơ hồ giống như là tới cửa làm mất mặt, Đạo Cung có thể bình yên vô sự thả chính mình rời đi mới là lạ!

Còn có sư tôn của chính mình.

Tuy rằng thời điểm trước kia, hắn không thấy được, thế nhưng từ khi chính mình đạo kiếp phệ thân sau khi, Uông Quân liền cảm giác được, sư tôn của chính mình, tâm nhãn rất nhỏ, hơn nữa rất ích kỷ, lại hết sức tốt mặt mũi, càng vô tình, tại sao mình địa vị xuống dốc không phanh, cũng cùng chính mình nhường sư tôn mất mặt, thẹn quá thành giận có quan hệ!

Dưới tình huống như thế. Lui ra Đạo Cung?

Hắn phỏng chừng cũng không thể sống mà đi ra Đạo Cung!

“Tiền bối, Đạo Cung sẽ không tha ta rời đi...”

Uông Quân không biết vì sao lại nói thế, chỉ là cảm thán một câu!

Vương Bảo nhưng là thần bí cười, thản nhiên nói, “yên tâm đi, bọn họ sẽ, Uông Quân, tuy rằng bái sư chi lễ, có thể sau đó lại nói, thế nhưng hiện tại ta hỏi ngươi, ta có thể nguyện thành tâm thành ý, bái ta làm thầy?”

Uông Quân vẻ mặt trở nên trở nên nghiêm túc.

Hắn không có trả lời ngay, mà là nhìn Vương Bảo, chuyện ngày hôm nay, quá mức khó mà tin nổi, hắn có chút thân ở trong mơ ảo giác.

Nửa ngày.

Uông Quân cúi đầu, trầm giọng nói, “Nhược tiền bối có thể giúp ta, nếu ta có thể bình yên lui ra Đạo Cung, ta nguyện bái tiền bối sư phụ!”

Thành như Vương Bảo nói tới, giải quyết đạo kiếp phệ thân, chính là cứu hắn với thủy hỏa, cho hắn hi vọng sống sót, đại ân này, bái sư căn bản không quá đáng!

“Rất tốt!”

Vương Bảo thoả mãn cười cợt.

Lão cẩu ở một bên nằm úp sấp, móng vuốt đẩy một cái Uông Quân, tiện hề hề nói rằng, “tiểu tử ngươi vừa là may mắn, lại là xui xẻo, chúc mừng!”

Uông Quân không rõ vì sao.

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên đứng lên, bàn tay cấp tốc rơi vào Uông Quân trên bả

vai, vào giờ phút này, ở Uông Quân trong cơ thể, đạo kiếp phệ thân biến thành Vô Hình Đạo kiếp lực lượng dường như Phụ Cốt chi? B, không ngừng phá hoại Uông Quân sinh cơ!

Loại này đạo kiếp phệ thân, hầu như cùng Uông Quân thần hồn liên kết, muốn không tổn thương Uông Quân rút ra, hầu như không thể!

Nhưng mà Vương Bảo sẽ không có do dự nhiều như vậy, không chờ hắn có hành động, Ngộ Đạo Thụ liền phảng phất nhìn thấy mỹ thực, trực tiếp từ động triển khai sức mạnh, đem đạo kiếp phệ thân lực lượng hấp thu sạch sành sanh!

Quá trình này kỳ thực rất ngắn, thời gian nháy mắt liền xong!

Vương Bảo thu tay lại, cười híp mắt nói, “Ngươi đạo kiếp phệ thân giải trừ!”

Uông Quân, “?”

Mộng bức cực kỳ hắn cấp tốc kiểm tra tình huống của chính mình, vừa nhìn bên dưới, hắn càng thêm mộng bức!

Ai ai ai?

Má ơi má ơi!

Này tình huống gì?

Tiền bối ngay ở bả vai ta lên thả một hồi tay, ta như vậy cũng tốt?

Trong lòng chấn động có mãnh liệt dường nào, từ Uông Quân nhiều năm như vậy chịu đến khuất nhục là có thể suy đoán đi ra, hắn mặt sắc trở nên Kurenai (đỏ), thân thể bên trong tu vi điều động, phát sinh đạo đạo trầm thấp ong ong, khó có thể tin ngẩng đầu nhìn Vương Bảo một chút, lộ ra sâu sắc kính nể cùng cảm kích!

Sau đó!

Uông Quân thình lình quỳ xuống!

Hắn không lên tiếng, thế nhưng hắn thái độ nhưng là rất rõ ràng!

Vương Bảo đem hắn kéo đến, chính sắc nói, “nói rõ trước, bái môn hạ ta bên dưới, đầu tiên không thể phản bội, tiếp theo, đến hiếu học, còn nữa, muốn học trang bức!”

Uông Quân, “?”

Ồ? Ta thật giống nghe được cái gì không hiểu từ ngữ!

Vương Bảo cười nói, “trang bức con đường, trọng trách thì nặng mà đường thì xa, đây là cứu cực đại đạo, ngươi sau đó chậm đã chậm để ý tới, đương nhiên, ta cũng sẽ mở ra ngươi trang bức chi cửa sổ, nhường ngươi thấy một thế giới khác!”

“Cho tới hiện tại!”

Vương Bảo ánh mắt rơi trên mặt đất Chu Phong trên người!

Một lần nữa ngồi xuống, Vương Bảo quay về lão cẩu nói rằng, “Cẩu Thặng, đánh tỉnh hắn!”

Lão cẩu một móng vuốt vỗ vào Chu Phong trên mặt!

Không tỉnh!

Tiếp tục đánh!

Liền đánh mười mấy lòng bàn tay, ngơ ngơ ngác ngác Chu Phong rốt cục tỉnh rồi, tỉnh lại cảm giác đầu tiên, tự nhiên là xót ruột đau đớn, thương hắn khuôn mặt vặn vẹo!

Trước mắt xuất hiện tầm nhìn thời điểm, đập vào mắt, chính là một tấm tiện hề hề mặt chó, đều muốn hận đến trên mặt hắn, sợ đến hắn cấp tốc dụng cả

tay chân lùi về sau!

“Quỳ được!”

Thanh âm lạnh lùng vang lên.

[chương tiết chưa xong, trước mặt bảng không ủng hộ này trình duyệt web, xin mời thay đổi cái khác trình duyệt web mở ra bản bảng liền có thể bình thường xem]

------oOo------

Chương 832: Ngày hôm nay ta Lý Cẩu Thặng dạy các ngươi làm người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chu Phong nhận sợ hợp tình hợp lí.

Dù sao hầu tử thâu đào 108 thức là thật sự không thể chịu đựng nỗi đau.

Phản kháng không cửa!

Hắn đương nhiên muốn nhận sợ.

Sau đó Chu Phong liền đem lưu người lương thiện đưa ra bán sạch sành sanh, triệt triệt để để, bất kể là lưu người lương thiện ám hại Uông Quân chi tâm, vẫn là lưu người lương thiện sau lưng những kia mờ ám, đều bàn giao rõ rõ ràng ràng.

Nói xong lời cuối cùng, đã là miệng khô lưỡi khô, Chu Phong vô cùng đáng thương nhìn Vương Bảo, "Tiền bối, ta biết, đều nói rồi, còn xin tiền bối tha ta một mạng a!"

"Được rồi, xem ở ngươi như thế Karen (đáng thương) phần lên!"

Vương Bảo tùy ý nói, nhẹ nhàng vỗ tay một cái, Chu Phong thân thể rung mạnh, hai mắt một phen, hôn mê đi, nói biến nát tan thành cặn bả, thân thể đạo thể tiêu trừ, thần hồn bị thương nặng, tiểu tử này đã bị trở thành một phàm nhân!

Uông Quân lúc này vẻ mặt, đã là một mảnh tái nhợt!

Tuy rằng sớm có suy đoán!

Thế nhưng lúc này nghe được chân tướng sự thật, hắn cũng là không cách nào nhịn được, cũng là khó có thể tin!

Tốt xấu là sư huynh đệ!

Vì sao phải như vậy ác độc?

Ta là trộm nhà ngươi nương tử vẫn là hố ngươi nhà gạo? Có muốn hay không như thế quá đáng?

Vương Bảo nhìn về phía Uông Quân, cười híp mắt nói, "Hiện tại lên thứ nhất khóa, Uông Quân, thân là ta đồ đệ, phải nhớ cho kỹ, bị bắt nạt, cũng không thể nhẫn nhịn, nhất định phải đánh trở lại, hiểu sao?"

Uông Quân nghiêm túc gật gù, biểu thị chính mình nhớ kỹ!

"Đi tới, chúng ta trước tiên đi Đạo Cung, đem thân phận của ngươi lui lại nói!" Vương Bảo đứng dậy.

Uông Quân cuống lên, liền bận bịu nói rằng, "sư tôn, ta đúng hay không nên thận trọng chút!"

Tuy rằng còn chưa bái sư, hơn nữa Đạo Cung thân phận chưa lùi, thế nhưng Uông Quân này một tiếng sư tôn, cũng là thành tâm thành ý, nhường hắn còn gọi tiền bối, hắn bước có điều chính mình lương tâm.

Vương Bảo rất hài lòng Uông Quân xưng hô, nghe vậy cười khẽ nói, "thận trọng cái gì? Đón lấy cũng là giờ đi học, ta đến dạy ngươi làm sao trang bức, Cẩu Thặng, ngươi ở một bên nhớ kỹ nâng điểm một hồi!"

Lão cẩu trợn tròn mắt, gật gù biểu thị biết rồi.

Chặc chặc.

Đây là một con đường không có lối về a, thật tốt tiểu tử, liền muốn nhường lão Vương mang hỏng rồi!

...

...

Đạo Cung trước sơn môn sơn đạo.

Uông Quân đi theo Vương Bảo phía sau, thập cấp mà lên, sắc mặt của hắn vẫn là hết sức thấp thỏm, nhìn Vương Bảo cái kia tùy ý cực kỳ vẻ mặt, không nhịn được nói rằng, “sư tôn, Kiếm vực Đạo Cung tuy rằng thực lực không hiện ra, thế nhưng tông môn bên trong vô số cao thủ, đạo kiếp năm cảnh đỉnh cao đầy đủ mười mấy tôn, chúng ta đúng hay không...”

Vương Bảo đột nhiên ngừng chân.

Sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía Uông Quân.

Uông Quân không rõ vì sao, thế nhưng là lo sợ tát mét mặt mày, cảm giác mình trêu chọc sư tôn không cao hứng.

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “Uông Quân ngươi nhớ kỹ, sau đó theo ta, mặc kệ đụng với cái gì chuyện khó mà tin nổi, đụng với cái gì không thể vượt qua núi lớn, đụng với cái gì không cách nào giải quyết khó khăn, chỉ cần ta ra tay rồi, vậy thì nhớ kỹ hai chữ, tin ta!”

Uông Quân, “?”

Lời này tốt bá khí!

Nhưng là.

Như vậy thật sự được chứ?

Làm đồ đệ, không phải nên ở sư tôn không lý trí thời điểm, nhắc nhở sư tôn lý trí một ít sao?

Vương Bảo đã tiếp tục đi rồi, lão cẩu nhưng là từ Vương Bảo vai, đổi đến Uông Quân vai, lúc này lười biếng nói rằng, “tiểu Uông con...”

Ai ai ai?

Uông Quân có chút đau “bi”!

Tiểu Uông con? Đây là cái gì quỷ xưng hô? Ta rất sao còn có trứng đây!

“Cẩu gia ngài nói!”

Uông Quân cũng không phải bất mãn, chỉ là bất đắc dĩ, đối với lão cẩu, hắn cũng là lòng mang kính ý.

Lão cẩu tiếp tục nói rằng, “ngươi nha, vẫn là quá non, Cẩu gia cùng ngươi giảng, ngươi sư tôn người này, nói như thế nào đây? Hắn chính là một cái máy gian lận!” Văn học to nhỏ nói

Uông Quân rất là mờ mịt.

Lão cẩu giải thích nói, “nói như thế, ngươi cảm thấy lấy Bất Diệt cảnh giới, có thể đối phó Đạo Kiếp cảnh giới sao?”

Uông Quân lập tức lắc đầu!

Lão cẩu cười híp mắt nói, “Thế nhưng lão Vương liền có thể!”

Uông Quân há hốc mồm, khe nằm, sư tôn như thế hổ?

“Tiểu Uông con, ngươi muốn học, còn nhiều lắm đấy, ngẫm lại ngươi đạo kiếp phệ thân, lão Vương còn không phải nháy mắt mấy cái liền giải quyết cho ngươi? Vì lẽ đó, lão Vương nói không sai, tin hắn, tất cả khó mà tin nổi, liền đều thành bình thường, mặt khác, sau đó đừng chớp mắt, cố gắng học, thân là lão Vương đồ đệ, sẽ không trang bức không thể được, lão Vương một ngày không trang bức, hắn liền cả người khó chịu, hắn không phải đang tinh tướng, chính là đi đang tinh tướng trên đường, ngươi nha, cũng đến như vậy!”

Lão cẩu miệng phun hàng loạt, tuy rằng Uông Quân không rõ vì sao, thế

nhưng cảm thấy đây là tới từ Cẩu gia giáo huấn, lập tức trần khẩn nói tạ.

Nói nói.

Sơn môn đập vào mắt có thể thấy được!

Cửa tự nhiên có thủ sơn đệ tử.

Nhìn thấy Vương Bảo trước mặt đi tới, lập tức mắt hổ trừng lên, một cái trong đó nhẹ quát, "Người phương nào bái phỏng Đạo Cung?"

Vương Bảo tùy ý phun ra một ngụm nước bọt, hai đạo ngụm nước châu chớp mắt mà tới, hai cái thủ sơn đệ tử thân thể chấn động dữ dội, ngã nhào trên đất, oa oa thổ huyết, một mặt mộng bức nhìn Vương Bảo đi qua sơn môn tiến vào Đạo Cung!

Cho tới đại trận hộ sơn, Đạo Cung tự tin trâu bò, ban ngày mở đều không mở!

Uông Quân cùng lão cẩu cùng lên đến.

Nhìn thấy tình cảnh này, Uông Quân nhất thời ngộ!

Nguyên lai.

Sư tôn dẫn hắn đến Đạo Cung lui ra, không phải đến thương lượng.

Đây là đánh từ vừa mới bắt đầu, liền không đem Đạo Cung để ở trong mắt, đây là muốn kiếm chuyện a!

Tâm tình trở nên hơi phức tạp, thế nhưng Uông Quân cũng không có một chút nào bất mãn, phải biết hắn mới vừa vào Đạo Cung thời gian, Đạo Cung cao tầng, được kêu là một cái cùng yêu, nhưng mà làm hắn chịu đến đạo kiếp phệ thân, Đạo Cung cao tầng hắn một cái đều không nhìn thấy, hắn lại không phải Thánh nhân, hà tất thế Đạo Cung cảm thấy bất mãn?

Chỉ là ở trong lòng, không thể tránh khỏi thế Vương Bảo lo lắng lên!

Cho nên nói, vẫn là quá non a, nhiều cùng Vương Bảo một quãng thời gian, hắn sẽ đại triệt đại ngộ.

Cùng lúc đó.

Hai cái bị đánh mộng thủ sơn đệ tử, đã phản ứng lại, bọn họ nhận ra Uông Quân, càng thêm cảm thấy khó mà tin nổi, sau đó, vô cùng phẫn nộ vươn mình bò lên, khí nộ bắt đầu phát sinh địch tấn công cảnh cáo!

Đạo Cung đông đảo thần Yamanaka ương hư không, một sát na bị một đoàn Hanabi bao trùm, bàng bạc nổ tung thanh âm không ngừng vang lên!

Đạo Cung chung quanh, vang lên từng đạo từng đạo nghi ngờ không thôi âm thanh.

"Đây là... Địch tấn công?"

"Ai đang nói đùa? Là ai trực ban trông coi sơn môn? Làm cái gì?"

"Đến Đạo Cung gây phiền phức? Còn có như vậy ngu xuẩn?"

Có người hỗn không thèm để ý.

Có người bị vướng bởi nằm trong chức trách, đương nhiên phải tự thân làm kiểm tra tình huống, tới gần sơn môn cách đó không xa trực ban trưởng lão Lý Phi liền khẩn cấp mang theo mấy cái trực ban Servant (tòng giả) chạy tới sơn môn phụ cận!

Rất nhanh, hắn hãy cùng Vương Bảo đụng với!

Vương Bảo nhẹ như mây gió, vòng chéo tay, thản nhiên đạp bước đi tới, vừa thấy Vương Bảo người xa lạ này, Lý Phi liền cảm thấy tìm tới chính chủ, lập tức lệ quát, "Người phương nào xông vào núi? Không muốn sống?"

Vương Bảo giậm chân, nghiêm nghị nói, "người không phận sự Vương Vô

Địch, muốn gặp Đạo Cung chưởng giáo, mau mau thông báo một chút đi!”

Lý Phi tức giận đến mức cả người run run!

Mã Đức!

Tốt hung hăng!

Cái gì gọi là muốn gặp, cái gì gọi là thông báo?

Ngươi rất sao biết cái gì gọi là lễ tiết không? Ngươi rất sao biết cái gì gọi là Đạo Cung mặt không? Ngươi như thế hổ bẹp xông núi, ngươi đây là ở tìm đường chết, ở cực hạn tìm đường chết!

“Cuồng đồ! Bắt lại cho ta!”

Lý Phi nơi nào có thể chịu, cười lạnh một tiếng, phất tay một cái, đứng phía sau hắn ba cái trực ban Servant (tòng giả) liền cấp tốc đạp bước mà ra!

Vương Bảo trẻ tuổi như vậy, này ba cái trực ban Servant (tòng giả) trực tiếp xem thường, biểu hiện muốn mãnh liệt, đều muốn lập công, tất cả đều lên!

Vương Bảo không muốn phản ứng những người qua đường này giáp ất bính, quay về lão mương nói rằng, “Cẩu Thặng!”

Lão cẩu bất đắc dĩ bay người lên, thân thể phồng lớn, đứng thẳng rơi xuống đất, bày ra một cái Lý Tiểu Long kinh điển đánh võ tạo hình, kêu to nói, “một đám cặn bã, ngày hôm nay ta Lý Cẩu Thặng dạy các ngươi làm người, không sợ chết liền đến đi, a đánh...”

------oOo------

Chương 833: Để cho các ngươi biết cái gì gọi là khủng bố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão cẩu quãng thời gian trước xem hệ thống ma biến đổi phiên bản Lý Tiểu Long phim xem si mê, trực tiếp thành Lý Tiểu Long não tàn fans.

Mà này hung hăng thái độ, trực tiếp nhường đường cung ba cái trực ban Servant (tòng giả) khí phát điên, mặt sắc tái nhợt, liếc mắt nhìn nhau liền quát mắng một tiếng, lần thứ hai lao ra!

Cùng lúc đó, lão cẩu trước lộn mèo;, lộn ngược ra sau, tả hữu na di, tốc độ cực nhanh, tứ phương không gian bên trong, đều tựa hồ lại không tên sức mạnh khi theo lão cẩu di động.

Rất nhanh ba cái trực ban Servant (tòng giả) cũng cảm giác được dị thường!

Hư không không ngừng truyền ra đạo đạo khủng bố lực áp bách!

Cỗ áp bức này lực rất mạnh không nói, càng là ảnh hưởng động tác của bọn họ, không chờ bọn họ thích ứng lại đây, nhưng là dĩ nhiên cùng lão cẩu va chạm vào nhau, chuyện này nhất thời nhường ba cái trực ban Servant (tòng giả) ba hồn đều muốn doạ bay, mặt sắc trở nên trắng bệch!

Nhưng mà.

Này chỉ là bọn hắn bi kịch bắt đầu.

Liền nhìn thấy lão cẩu thân như chớp giật, ở ba cái trực ban Servant (tòng giả) bên người nhảy nhót lung tung, bởi vì tốc độ quá nhanh, thậm chí đều xuất hiện không ít huyễn ảnh.

Đồng thời còn phát sinh đạo đạo tiếng kêu kì quái.

“Cẩu tử trộm đào thức thứ nhất...”

“Thức thứ hai!”

“Thức thứ ba!”

“Trộm đào...”

“Ta trộm!”

“Ta lại trộm...”

“Lén lút trộm...”

Vẻn vẹn là mười mấy hơi thở công phu, ba cái trực ban Servant (tòng giả) nhưng là đã phát sinh không thấp hơn hơn trăm nói kêu thảm thiết, “A a a...” Kêu lên thê lương thảm thiết âm thanh không dứt bên tai!

Làm người lạnh lẽo tâm gan!

Lý Phi kinh ngạc đến ngây người!

Mộng bức!

Lúc này lão cẩu đã lui về phía sau, đứng thẳng đứng dậy, móng vuốt nhưng vẫn là một trước một sau di động bày, đầu còn lúc ẩn lúc hiện, a đánh không ngừng!

Lại nhìn ba cái trực ban Servant (tòng giả).

Quả thực không muốn quá thê thảm, quá bi kịch!

Ba cái hàng nơi nào đó đã là máu thịt be bét, quần áo vỡ tan, toàn bộ đều theo bản năng thu nạp hai tay, khuôn mặt là một mảnh vặn vẹo, nằm trên đất lăn qua lăn lại, cũng không lâu lắm cũng đã thương hôn mê mê qua đi!

“Ngươi... Ngươi cái này... Ngươi vô liêm sỉ!”

Lý Phi xem chính là muốn rách cả mí mắt, hàn ý cuồng sinh, theo bản năng bụng dưới đều là căng thẳng, tuy rằng hắn thân là Đạo Kiếp cường giả, không sợ trộm đào, thế nhưng có thể tưởng tượng, trong này khó có thể chịu đựng nỗi đau!

Vô liêm sỉ a!

Thật rất sao vô liêm sỉ a!

Hắn này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy như thế vô liêm sỉ công kích, chuyển bắt chuyện hạ bộ, ngươi rất sao quả thực chính là phát điên!

Ánh mắt phun trào lửa giận.

Lý Phi hít sâu một hơi, cắn răng, gầm nhẹ nói, "nghiệt súc!"

"Có loại liền lên, không loại liền lăn, léo nha léo nhéo, Cẩu gia trộm đào kỹ thuật nhưng là không uổng ngươi!"

Lão cẩu đắc ý quay về Lý Phi ngoắc ngoắc ngón tay đầu.

Lý Phi tự nhiên là càng thêm phẫn nộ, có điều hắn nhưng không hề động thủ, mà là mục sắc ngưng nhiên nhìn về phía Uông Quân, ý tứ sâu xa nói rằng, "Uông Quân, ngươi đây là ý gì? Bọn họ lại rốt cuộc là ai?"

Uông Quân rất là lúng túng, trong lúc nhất thời có chút trầm mặc.

Vương Bảo vòng chéo tay tiến lên, cười nhạt nói, "Đạo Cung người, không hề tình nghĩa có thể nói, Uông Quân thiên phú không lại, liền trực tiếp từ bỏ, thậm chí còn bỏ đá xuống giếng, ngươi còn có mặt mũi hỏi người ta?" Nhanh mắt thấy sách br Lý Phi tức giận nói, "ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Vương Bảo thản nhiên nói, "không gì khác, vì là Uông Quân mà đến, hi vọng Đạo Cung có chút nhãn lực giới, thả Uông Quân bạch thân rời đi!"

Lý Phi kinh ngạc đến ngây người!

Khe nằm a!

Biết ngươi là đến kiếm chuyện!

Thế nhưng vạn vạn không ngờ tới, ngươi rất sao chơi lớn như vậy!

Đây là ở tới cửa làm mất mặt a, mạnh mẽ nhường đường cung xoá tên Uông Quân, Đạo Cung nếu là đáp ứng rồi, truyền đi, trực tiếp uy danh quét rác!

"Đáng chết, ngươi muốn chết!"

Lý Phi cố nén lửa giận, hắn vẫn không có ra tay, bởi vì hắn xem như là hiểu ra lại đây, Vương Bảo nếu dám đến, thậm chí vui lòng nhường yêu sủng làm ra như vậy phát điên sự tình, khẳng định là có dựa dẫm, liền hướng cái này, hắn Lý Phi còn không làm chủ được!

Liền như thế qua nửa ngày!

Đạo Cung chung quanh!

Đã là lưu quang cùng xuất hiện, đều hướng về nơi này vọt tới!

Trải qua nơi cực xa Đạo cung vây xem đảng điên (chơi) truyền, Đạo Cung cao tầng đã biết rồi, có người xông núi không nói, càng là trực tiếp ở Đạo Cung bên trong động thủ!

Bây giờ Đạo Cung chưởng giáo cũng đã cùng rất nhiều cao tầng tới gần, còn có không ít Đạo Cung đệ tử cùng cao đẳng Servant (tòng giả) cấp tốc tới rồi.

Đạo Cung chưởng giáo tên là Hàn Cửu Mục!

Mắt nhìn phía dưới, ầm ầm hạ xuống, Đạo Cung cao tầng liên tiếp rơi

xuống đất, thần sắc âm trầm đáng sợ, sát cơ lẫm liệt.

Lý Phi tiến lên, truyền âm giải thích, lửa giận vạn trượng, sát ý vô hạn, nhất thời bốc lên Hàn Cửu Mục tức giận giá trị!

Hàn Cửu Mục cười lạnh một tiếng, tiến lên một bước quát, "Người trẻ tuổi, ngươi phải cho Uông Quân ra mặt?"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ngươi thân phận gì?"

Hàn Cửu Mục ánh mắt lửa giận càng sâu, tức giận ngược cười, "Ta? Lão phu Đạo Cung chưởng giáo Hàn Cửu Mục!"

Vương Bảo lập tức nở nụ cười, "Hóa ra là Đạo Cung chưởng giáo, vừa vặn vừa vặn, ta ăn ngay nói thật, Uông Quân tên tiểu tử này, ta rất vừa ý a, quyết định thu hắn làm đồ, thế nhưng Uông Quân tiểu tử này thẳng thắn, cảm giác mình là Đạo Cung đệ tử, chính là không đồng ý, vì lẽ đó, ta cũng không biện pháp a, không có cách nào a, chỉ có thể mang theo Uông Quân, nhường đường cung đem tên của hắn ngoại trừ, ta nghĩ, cái này việc nhỏ Hàn chưởng giáo hẳn là sẽ không không giúp chứ?"

Hàn Cửu Mục, "?"

Đại gia ngươi!

Ta chưa từng gặp như vậy hiêu liều lĩnh ngông cuồng, vô liêm sỉ cực điểm đồ!

Cái gì gọi là việc nhỏ? Ta rất sao còn phải giúp? Ta giúp ngươi cái quỷ a!

"Ngươi làm càn!"

Hàn Cửu Mục thân thể bốn phía hư không đã xuất hiện vặn vẹo, sức mạnh phân tán, đáng sợ như thế, khí thế như lôi đình cuồn cuộn mà ra, cuồng phong gào thét, hư không hiện ra đạo đạo sóng gợn không ngừng khuếch tán!

Uông Quân nuốt nước bọt, sốt sắng lên đến, ngược lại không là sợ sệt, chỉ là thế Vương Bảo cảm thấy lo lắng!

Lão cẩu nhưng là đã trở lại Uông Quân bên người, móng vuốt một thân phong cấm âm thanh truyền bá, thu nhỏ lại thân thể nhảy đến Uông Quân trên bả vai, lười biếng nói rằng, "xem rõ chưa?"

Uông Quân, "?"

Lão cẩu tức giận nói, "Đần a ngươi! Còn không nhìn ra lão Vương động tác võ thuật? Cái này gọi là cái gì? Cái này kêu là trang bức, ngươi xem, lão Vương hiện tại ở trang bức, hắn lựa chọn đối tượng là Đạo Cung chưởng giáo, một câu câu nói nói ra, bốc lên, là Đạo Cung chưởng giáo lửa giận, đổi làm ngươi là Đạo Cung chưởng giáo, ngươi không thể nhẫn nhịn chứ? Sau đó chỉ định đến động thủ, sau đó theo ta Lý Cẩu Thặng dự đoán, lão Vương nhất định sẽ trước tiên yếu thế, làm bộ không địch lại cái gì, nhưng kỳ thực, hàng này rất rắn, chuyện gì không có, đánh đánh lão Vương sẽ làm ra một ít chuyện khó mà tin nổi, nhường những hàng này kiêng kỵ, khiếp sợ, nghi ngờ không thôi, từng cuộc một động tác võ thuật hạ xuống, chính là một hồi hợp lệ trang bức!"

Uông Quân, "?"

Khe nằm, Cẩu gia đang nói gì đấy? Tại sao ta vẫn là nghe không hiểu đây?

"Không hiểu liền tiếp tục xem, trang bức chi đạo, đơn giản lại thâm ảo, bắt đầu dễ dàng, nghĩ sắp xếp gọn nhưng là rất khó, ngươi mà tinh tế lĩnh ngộ!" Lão cẩu rung đùi đắc ý.

------oOo------

Chương 834: Các ngươi muốn trả giá thật lớn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hàn Cửu Mục không nhịn được!

Dưới tình huống này, hắn có thể nhịn xuống đến mới là lạ!

Nhường ta Đạo Cung chưởng giáo biết cái gì gọi là khủng bố?

Ngây thơ!

Chuyện cười!

Không chút khách khí nói, ta Hàn Cửu Mục mới mẹ nó là khủng bố đại danh từ!

Đạo Cung chính là thiên kiêu trại tập trung!

Mà có thể trở thành là Đạo Cung chưởng giáo, Hàn Cửu Mục tự nhiên là thiên kiêu bên trong thiên kiêu, quật khởi con đường đã có thể viết một bộ truyện ký.

Tuy rằng Hàn Cửu Mục tu vi chỉ là năm kiếp đỉnh cao cảnh giới, nhưng mà sức chiến đấu của hắn, nhưng cực kỳ đáng sợ!

Vượt xa năm kiếp!

Lúc này theo hắn nén giận ra tay, Hàn Cửu Mục ngón tay duỗi ra, trong hư không, một đạo đại đạo hỏa long gào thét mà ra, này long giống như Chân Long trên đời, toả ra khủng bố uy thế, cái kia nóng rực liệt diễm dù cho bất động, tu vi yếu kém người tới gần đều có thể phần diệt thành cặn bả!

Khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, Hàn Cửu Mục lạnh giọng nói, “ngó

ngẩn!”

Ầm!

Hỏa long bùng nổ ra đạo đạo liệt diễm, uy thế bành trướng tăng lên, thẳng đến Vương Bảo mà đến!

Một đám Đạo Cung cao tầng xem chính là châm chọc liên tục!

Đến Đạo Cung kiếm chuyện? Coi như là ngươi là Kiếm vực mấy đại tông chưởng giáo, ở Hàn lão đại trước mặt đều phải chết!

Nhưng mà.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo trực tiếp quát to một tiếng, “Đấu Chuyển Tinh Di!”

Bốn chữ lối ra (mở miệng), đại đạo hỏa long đã trực tiếp đem Vương Bảo nhấn chìm trong đó.

Nhưng vào đúng lúc này, một bóng người nhanh chóng đạp bước mà ra, đại đạo hỏa long cấp tốc tiêu diệt, cuối cùng hóa thành linh tinh đốm lửa nhỏ (sao hỏa), biến mất không thấy hình bóng!

Vương Bảo thổ khí như rồng, “Không sai công kích, miễn cưỡng có thể vào được bản tọa pháp nhãn!”

Hàn Cửu Mục bối rối!

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo.

Đạo Cung cao tầng nhưng là cả người đột nhiên run run một cái, ánh mắt tất cả đều mang theo khó mà tin nổi nhìn Vương Bảo!

Vương Bảo nhưng là lệ quát, “Chuyện đến nước này, bọn ngươi còn muốn ngu xuẩn mất khôn? Uông Quân đã bị bọn ngươi từ bỏ, vì sao không thể rộng lượng một ít, thả rời đi? Không muốn cho bản tọa đại khai sát giới hay

sao?”

Hàn Cửu Mục con ngươi co rụt lại!

Tuy rằng sắc mặt tái xanh, cũng sinh từng tia từng tia kiêng kỵ, thế nhưng chẳng biết vì sao, hắn tựa hồ cảm giác được, Vương Bảo trong giọng nói ẩn chứa hoảng hốt loạn.

Sắc lệ bên trong gốc?

Hàn Cửu Mục căng thẳng tâm tình từ từ thanh tĩnh lại, nghĩ đến Vương Bảo vừa nãy theo như lời nói, phảng phất hiểu ra cái gì.

Vừa nãy tên khốn này thật giống nói Đấu Chuyển Tinh Di?

Chẳng lẽ là cái gì không gian đại đạo?

Không gian đại đạo xưa nay thần bí, có thể có không gian tư chất vạn vạn không một người, nghe chiêu thức kia tên, là đem công kích của ta chuyển đến nơi khác?

Chẳng trách hắn không mất một sợi tóc!

Thì ra là như vậy!

Hàn Cửu Mục tự cho là thấy rõ chân tướng của chuyện, ánh mắt tinh mang lóe lên, lập tức quát, “Chư vị trưởng lão, liên hợp lại, đồng thời công kích, tiểu tử này nắm giữ không gian đại đạo bí pháp, có thể dời đi công kích, thế nhưng lão phu liền không tin, hắn có thể dời đi hết thảy!”

Một đám lão già nhất thời sáng mắt lên!

Vừa nãy khó mà tin nổi quá mức kinh sợ, hiện tại có chưởng giáo giải thích, cũng tất nhiên không thể e ngại!

Nghĩ đến đây, một đám lão già dồn dập cười lạnh lên, liên tiếp hét lớn lối ra (mở miệng), kể cả Hàn Cửu Mục đồng thời, hướng về Vương Bảo công

kích mà đi!

Vương Bảo, “?”

Ồ ồ ồ?

Ta rất sao nắm giữ không gian đại đạo bí pháp?

Chính ta sao không biết?

Khe nằm, lão già này não bù chất lượng còn đúng là kỳ cao!

Đáng tiếc a.

Ở giữa lão tử ý muốn!

Vương Bảo trong lòng cười hỏng rồi, vương giả sống lại số ba dược tề năng lượng sung năng, liền chỉ vào Hàn Cửu Mục bọn họ, là lấy Vương Bảo lập tức theo bậc thang đi xuống, “Kinh hoảng” xua tay nói, “các ngươi yên tĩnh một chút, vì sao nhất định phải như vậy buộc ta? Ta hiện tại vẫn tính giảng đạo lý, một khi ta không giảng đạo lý, các ngươi đều phải chết!”

“Càn rỡ! Chuyện cười! Giết hắn!”

Hàn Cửu Mục làm sao có thể nhịn xuống đi, hắn cũng không muốn nhịn xuống đi, nhìn thấy Vương Bảo vẻ mặt, càng là tin chắc chính mình suy đoán!

Trong nháy mắt!

Khủng bố công kích liền hướng về Vương Bảo nhấn chìm mà đến!

Đại đạo lực lượng nhằng nhịt khắp nơi, hư không không ngừng từng tấc từng tấc rạn nứt, ở đây có thể đều là Đạo Cung cao tầng, lúc còn trẻ, phóng tới ngoại giới đều là cao cấp nhất thiên kiêu, lúc này ra tay, có thể nói là

diệt thế bình thường, một phương hư không rất nhanh sụp xuống, khôi phục, vòng đi vòng lại, cùng lúc đó, Vương Bảo đã bị phạm vi rất lớn quần công nhấn chìm, đại địa nổ vang, không ngừng nứt ra, xuất hiện từng đạo từng đạo hố to!

Công kích kéo dài!

Hàn Cửu Mục chưa dừng.

Một đám Đạo Cung cao tầng tự nhiên không liên tục.

Tứ phương Đạo cung đệ tử cùng Đạo Cung Servant (tòng giả) nhóm xem chính là như mê như say, say mê cực kỳ, đây là đối với sức mạnh to lớn ngóng trông!

Uông Quân xem cả người phát lạnh, lo lắng tới cực điểm, lão cẩu nhưng là nghiêm nghị nói, "thấy được chưa, nói với ta như thế, tiếp đó, rất nhanh sẽ đến lão Vương tức giận thời điểm... Đúng rồi, ngươi còn phải nhớ kỹ, ngươi sư tôn kỳ thực là cái hố, hàng này hố lên người đến quả thực phát điên, ngươi như muốn học, có thể suy nghĩ nhiều nghĩ!"

Uông Quân, "?"

Sư tôn hố không hố, hắn không biết, hắn chỉ biết là, sư tôn hiện tại hẳn là rất nguy hiểm chứ? Đáng tiếc chính mình quá vô lực, không thể giúp đến sư tôn!

Qua đi tới mấy trăm hơi thở thời gian lâu dài!

Hàn Cửu Mục mới dừng tay!

Một đám Đạo Cung cao tầng, cũng từ từ thu tay lại, liên tục cười lạnh!

"Ngớ ngẩn!"

"Đầu óc tuyệt đối nước vào!"

“Cho rằng ỷ có không gian thiên phú, liền có thể ở ta Đạo Cung muốn làm gì thì làm? Chuyện cười!”

“Còn có Uông Quân tiểu tử này, cấu kết giặc ngoại xâm, lẽ ra nên phạt nặng!”

“Hắn không phải nghĩ lui ra Đạo Cung sao? Phế bỏ tu vi, đuổi ra khỏi môn tường chính là!”

Từng đạo từng đạo thanh âm lạnh lùng, truyền tới Uông Quân trong tai!

Uông Quân đã triệt để đau lòng, đây chính là hắn trước đây cống hiến cho tông môn, đây chính là hắn trước đây cung kính trưởng bối!

“Sư tôn...”

Uông Quân cắn răng, nhìn Vương Bảo vị trí, ánh mắt lộ ra kỳ vọng!

Hắn chỉ hy vọng Vương Bảo không chết, sau đó hắn sẽ lấy chết tạ tội, nhường tông môn buông tha sư tôn!

Chỉ có điều.

Theo công kích cuồng triều tản đi, nương theo một đạo đứng thẳng bóng người ngạo nghễ lăng đứng ở hố to bên trên.

Uông Quân chấn động!

Lão cẩu nhưng là lười biếng hé mắt, trêu tức nhìn về phía Hàn Cửu Mục đám người.

Mà Hàn Cửu Mục, mộng bức, há hốc mồm, kinh ngạc đến ngây người, nội tâm kinh hãi quả thực không cách nào hình dung, đập vào mắt có thể thấy được Vương Bảo cái kia không mất một sợi tóc thân thể, y phục kia thậm chí đều là mới tinh mới tinh, cái kia trên mặt vẻ mặt, mang theo thỏa mãn, con ngươi đầy rẫy ý cười, chuyện này...

Này mẹ nó không thể!

Khe nằm!

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Mà Đạo Cung các cao tầng.

Nhưng là đã sợ vãi tè rồi!

Những kia Đạo Cung đệ tử cùng Servant (tòng giả), đã bị hàn ý tập kích run lẩy bẩy!

Bọn họ không thể nào tưởng tượng được, rốt cuộc là vật gì, mới có thể ở đây sao khủng bố quần công bên trong tiếp tục sống sót không nói, còn không mất một sợi tóc!

Chẳng lẽ hắn là Tôn Giả?

Giờ khắc này, Hàn Cửu Mục cũng có loại này suy đoán, hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, lớn tiếng nói, "ngươi là Tôn Giả?"

Vương Bảo vẻ mặt trở nên lạnh lùng, thản nhiên nói, "đúng hay không Tôn Giả, có quan hệ gì đây? Sự thực chính là, các ngươi làm tức giận ta, mà hiện tại, các ngươi liền muốn trả giá thật lớn..."

Vương giả sống lại số ba dược tề đã toàn bộ sung năng xong xuôi!

Vương giả trở về!

Đại sát tứ phương!

Vương Bảo cũng sẽ không đối với Hàn Cửu Mục đám này hàng lòng sinh thương hại, một đám vô tình hỗn đản, đáng đời lĩnh hộp cơm...

------oOo------

Chương 835: Uông Quân ngươi đến cùng đã làm gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hàn Cửu Mục hoảng rồi!

Vương Bảo cuối cùng câu nói này sát cơ lẫm liệt, đây là muốn đại khai sát giới a!

Trong lúc nhất thời.

Hàn Cửu Mục cũng không biết nên làm thế nào mới tốt, hắn bây giờ cưỡi hổ khó xuống, là từ bỏ Đạo Cung uy nghiêm, vẫn là dựa vào nơi hiểm yếu chống lại đến cùng?

Đáng chết!

Hàn Cửu Mục trong lòng cuồng mắng không ngớt, cảm giác xui xẻo thấu!

Vương Bảo nếu như là Tôn Giả, vậy hắn còn sẽ không như thế hoảng sợ, đây là ở Kiếm vực, Tôn Giả giáng lâm, cũng không thể hoành hành, hắn sợ chính là, Vương Bảo là loại kia cấp độ nghịch thiên yêu nghiệt!

Ở Toái Hư Đại Giới, từ trước đến giờ đều có như vậy một nhúm nhỏ người.

Không thể lấy cảnh giới lẫn nhau luận!

Dường như hắn Hàn Cửu Mục, mặc dù là năm kiếp cảnh, thế nhưng, lại có thể phát huy ra sáu kiếp cảnh thực lực!

Hàn Cửu Mục hiện tại chính là đang hãi sợ, Vương Bảo là nhân vật như vậy, thậm chí, mạnh hơn hắn càng mạnh hơn, có thể phát huy ra vượt xa cảnh giới sức chiến đấu, biên giới pháp tắc chỉ nhằm vào cảnh giới, nhưng sẽ không nhằm vào sức chiến đấu!

“Đây là các ngươi buộc ta!”

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo lạnh giọng mở miệng, đã bắt đầu chuẩn bị chết một lần sống lại, sau đó gặt lúa mạch!

Nhưng mà câu nói này lối ra (mở miệng)!

Hàn Cửu Mục nhưng là trực tiếp run cầm cập một hồi!

Theo bản năng, Hàn Cửu Mục liền la lên nói, “dừng tay!”

Dứt lời, Hàn Cửu Mục liền hít sâu một hơi, quay về Vương Bảo cứng bỏ ra một cái nụ cười, vẻ mặt khó coi nói rằng, “đạo hữu, có chuyện cố gắng nói, vạn sự cũng có thể thương lượng...”

Đạo Cung cao tầng không nói gì!

Giời ạ, chưởng giáo đây là sợ mất mật con chứ?

Có điều.

Liếc mắt nhìn nhau, bọn họ nhìn nhau không nói gì, đâu chỉ Hàn Cửu Mục dọa sợ, bọn họ cũng sợ vãi tè rồi!

Vương Bảo tuy rằng rất muốn đại sát tứ phương.

Thế nhưng, đó là bất đắc dĩ mà thôi, Đạo Cung dù sao cũng là Uông Quân tông môn, nếu thật sự là ngoại trừ, Uông Quân tuy rằng sẽ không bất mãn, nhưng nói vậy vẫn là sẽ chịu ảnh hưởng!

Vì lẽ đó, Vương Bảo cũng ngừng lại, híp mắt cười, nói rằng, “làm sao? Nghĩ thông suốt?”

“Ừm!”

Hàn Cửu Mục nhận mệnh sau khi, ngược lại cũng thập phần thẳng thắn,

trực tiếp gật gù.

Thông!

Phải nghĩ thông!

Cùng với cùng bực này không biết khủng bố liều mạng, chẳng bằng thả xuống Đạo Cung bộ mặt, cái tên này như vậy trâu bò, dù cho truyền tới ngoại giới, Đạo Cung cũng có lời, cũng không phải là quá mất mặt!

Chúng ta cũng nỗ lực qua a, phản kháng qua a, nhưng thực lực không cho phép a, giết chết hắn, chúng ta không làm được a!

Hàn Cửu Mục ánh mắt bay tới Uông Quân trên người.

Ánh mắt của hắn có chút phức tạp!

Đối với Uông Quân, Hàn Cửu Mục là tiếc nuối, đương nhiên, đại đạo tranh đấu, sai một bước chính là vạn trượng vách núi, Uông Quân bị Đạo Kiếp phệ thân, đã mất đi tương lai, Hàn Cửu Mục tự nhiên từ bỏ, hắn cảm giác mình làm không sai!

“Uông Quân...”

“Hàn chưởng giáo!”

Uông Quân trong lòng vô cùng kích động, kỳ thực cũng là chấn động tới cực điểm, hắn vạn vạn không ngờ tới, sư tôn dĩ nhiên cay sao chán hại, bức Đạo cung đều trực tiếp cúi đầu!

Lúc này đi ra, Uông Quân khí độ biểu hiện rất tốt, bề ngoài nhìn qua nhẹ như mây gió.

“Ngươi thật sự muốn lui ra Đạo Cung?” Hàn Cửu Mục có chút không cam lòng, ý đồ từ Uông Quân nơi này cứu lại một hồi dưới.

Nhưng mà.

Uông Quân từ lâu nhìn thấu, nghiêm nghị nói, “Hàn chưởng giáo, ta Uông Quân ở Đạo Cung trong mắt, đã là phế nhân một cái, Hàn chưởng giáo hà tất sẽ cùng ta dây dưa? Thả ta rời đi đi!”

Hàn Cửu Mục sâu sắc nhìn Uông Quân một chút, sau đó hướng về phía bên người một lão giả thấp giọng nói, “đi đem Bạch trưởng lão kêu đến!”

Bạch trưởng lão chính là Uông Quân sư tôn.

Tông môn xoá tên, sư tôn tự nhiên cũng phải ở đây!

Vương Bảo đột nhiên nói rằng, “có cái gọi Lưu Thiện Nhân, cũng đồng thời kêu đến, ta có một số việc muốn với hắn tách kéo tách kéo!”

Hàn Cửu Mục ngẩn ra, tuy rằng không biết Vương Bảo lời này mấy cái ý tứ, nhưng cũng là dặn dò lại đi!

Cũng không lâu lắm!

Bạch trưởng lão kể cả hắn ba cái đệ tử thân truyền, lơ ngơ đến rồi!

Uông Quân sư tôn Bạch trưởng lão xác thực đang bế quan, bởi vì phiền lòng, đi tới sau khi, hắn nhìn thấy Uông Quân, ánh mắt không khỏi chìm xuống, không ai nói cho hắn hiện tại tình thế, hắn còn tưởng rằng Uông Quân tìm chưởng giáo cáo trạng.

Mà hắn thân truyền đại đệ tử Lưu Thiện Nhân, nhìn thấy bình yên vô sự Uông Quân, sắc mặt đã là cực kỳ khó coi!

“Chưởng giáo!”

Trừng Uông Quân một chút, Bạch trưởng lão trầm giọng mở miệng, “Trước Uông Quân thân phận đã là đệ tử ký danh, thế nhưng ta từ lâu quyết định, nhường hắn trở thành Đạo Cung Servant (tòng giả), dù sao lấy thiên tư của hắn, tu vi, lại làm lão phu đệ tử ký danh, thực sự là nhường lão phu...”

“Ngươi mẹ nó câm miệng!”

Hàn Cửu Mục khí nổ!

Ngươi rất sao...

Đúng hay không ngốc?

Đúng hay không bưu?

Đạo Cung đều mẹ nó cúi đầu, ngươi vẫn còn ở nơi này nói ẩu nói tả? Tìm lúng túng chính là chứ?

Bạch trưởng lão, “?”

Mã Đức!

Tình huống gì?

Chưởng giáo làm sao phản ứng lớn như vậy?

Lẽ nào Uông Quân đã làm gì? Khe nằm, Uông Quân đến cùng đã làm gì? Cho tới chưởng giáo đối với ta bất mãn như vậy?

Hàn Cửu Mục trừng một chút cái kia đi gọi Bạch trưởng lão trưởng lão, trách cứ hắn không bàn giao rõ ràng, người trưởng lão kia nhưng là rất không nói gì, hắn nơi nào nghĩ đến, Bạch trưởng lão dĩ nhiên nóng lòng như thế, vừa lên đến liền nói ẩu nói tả!

Hít sâu một hơi, Hàn Cửu Mục quay về Vương Bảo chắp chắp tay nói, “Bạch trưởng lão, đây là Uông Quân sư tôn!”

Bạch trưởng lão, “?”

Giời ạ, ta mới là Uông Quân sư tôn!

“Bạch trưởng lão, xét thấy Uông Quân thân phận bây giờ lúng túng vấn đề,

bản tông quyết định nhường Uông Quân bạch thân rời đi, ngươi thân là Uông Quân sư tôn, lẽ ra nên ở đây, hiện tại, có thể cử hành lùi tông chi lễ, quỳ tạ thiên địa sư...”

“Hả?”

Vương Bảo bất mãn cười lạnh một tiếng.

Hàn Cửu Mục trong lòng run run một cái, lập tức đổi giọng nói rằng, “đương nhiên, Uông Quân tâm tình nên không được, quỳ liền miễn, do Bạch trưởng lão mở miệng minh chứng thành được rồi, Bạch trưởng lão...”

Bạch trưởng lão từ lâu mộng bức!

Hắn khó có thể tin nhìn Hàn Cửu Mục, lại quay đầu nhìn về phía Vương Bảo cùng Uông Quân, sắc mặt từ từ vặn vẹo lên!

Khe nằm khe nằm!

Ta nói làm sao trước mí mắt vẫn ở nhảy, không ngờ như thế xảy ra chuyện lớn như vậy a!

Uông Quân muốn lui ra Đạo Cung!

Vẫn là mang theo hậu trường đến!

Này giời ạ!

Quả thực là khinh người quá đáng, ngượng chết cho ta!

Tự mình nghĩ làm ra, cùng người khác bức bách, cảm giác đó là hai chuyện khác nhau!

Tối thiểu, hiện tại Bạch trưởng lão, liền cảm giác mình nét mặt già nua đều bị đánh sưng lên!

Ánh mắt chính đang phun lửa, bên cạnh hắn một trưởng lão thấy tình huống

không đúng, lập tức bắt đầu truyền âm, đem chuyện lúc trước bàn giao một lần!

Nửa ngày.

Bạch trưởng lão thân thể run cầm cập một hồi, nuốt ngụm nước bọt.

Sợ hãi liếc mắt nhìn Vương Bảo!

Cái tên này, đã vậy còn quá trâu bò sao? Bức bách Đạo cung đều cúi đầu!

Thế nhưng.

Hắn vì sao muốn làm như thế a, Uông Quân đã là phế nhân một cái!

Không nghĩ ra, sắc mặt khó coi, Bạch trưởng lão thấp giọng nói rằng, "Uông Quân, ngươi thật sự muốn lui ra Đạo Cung?"

Uông Quân nghiêm túc nói, "Xin mời Bạch sư tác thành!"

Bạch trưởng lão còn muốn mang một làm dáng, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "nhanh lên một chút, còn có việc đây!"

Bạch trưởng lão khóe miệng co quặp, trong lòng cuồng mắng vài câu, bất đắc dĩ gầm nhẹ nói, "tốt lắm, nếu Uông Quân kiên quyết, lão phu kia tuyên bố Uông Quân có thể bạch thân rời đi, sau lần đó quãng đời còn lại, cùng Đạo Cung lại không có bất luận cái gì liên quan, ân đoạn nghĩa tuyệt..."

------oOo------

Chương 836: Thiên quân đều khó mà làm được sự tình!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uông Quân thần sắc phức tạp.

Bỗng nhiên quay về Bạch trưởng lão quỳ xuống, dập đầu ba cái, đứng dậy sau khi, trầm giọng nói, "tạ Bạch sư tác thành!"

Bạch trưởng lão nhìn thấy Uông Quân quỳ lạy, chẳng biết vì sao, trong lòng nổi lên từng tia từng tia không rõ hối hận, vẻ mặt nhất thời càng thêm phức tạp!

Vương Bảo đối với này cũng không nói gì, Uông Quân có tình có nghĩa, đây là chuyện tốt!

Sự tình thuận lợi, Vương Bảo tâm tình cũng là không sai, mặt hướng Uông Quân, Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, "Uông Quân, ngươi đã là bạch thân, hiện tại, có thể nguyện bái ta làm thầy?"

Uông Quân ngột ngạt kích động, quay về Vương Bảo hành ba bái chín đập chi lễ, "Đệ tử Uông Quân, bái sư tôn ta!"

"Được!"

Vương Bảo rất là cao hứng, tiến lên đem Uông Quân kéo đến, lão cẩu ở một bên cười híp mắt nói rằng, "lão Vương, chúc mừng chúc mừng, có tin mừng tốt đồ!"

Vương Bảo đắc ý nói, "Đó là!"

Tình cảnh này xem Đạo cung mọi người, là vạn phần lúng túng!

Đương nhiên.

Cũng có rất nhiều người, là đối với này thập phần buồn bực!

Uông Quân chịu đến Đạo Kiếp phệ thân, đã không cách nào cứu lại, vì sao cái này thô bạo gia hỏa, còn muốn thu Uông Quân làm đồ đệ?

Này không phải tìm tội được sao?

Mà vào giờ phút này, cái kia Lưu Thiện Nhân đã là cúi thấp xuống đầu, khuôn mặt vặn vẹo, trong lòng cuồng mắng lên, "Sát bút (ngu ngốc)! Như vậy phế nhân ngươi cũng thu? Sớm muộn ngươi sẽ hối hận!"

Ngay ở Lưu Thiện Nhân bắt đầu nguyền rủa hình thức thời điểm.

Đột nhiên.

Một thanh âm truyền đến, "Ai là Lưu Thiện Nhân?"

Lưu Thiện Nhân ngẩn ra, bản năng ngẩng đầu.

Sau đó Vương Bảo ánh mắt liền nhìn lại, Lưu Thiện Nhân trong lòng hoảng hốt, một cỗ hàn ý cấp tốc vọt lên, làm cho hắn run cầm cập lên!

Vương Bảo thản nhiên nói, "Lưu Thiện Nhân, ngươi tâm tư ác độc, phái người ám hại đồng môn, ngươi có thể thừa nhận?"

Lưu Thiện Nhân, "..."

Ta thừa nhận đại gia ngươi!

Hàn Cửu Mục sắc mặt của bọn họ đều là âm trầm lại, ám hại đồng môn, này thả tới chỗ nào đều là sai lầm lớn!

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ngươi phái ra Chu Phong muốn giết Uông Quân, nhanh như vậy liền đã quên?"

Lưu Thiện Nhân biến sắc mặt, tuy rằng sớm đã có suy đoán, ám sát kế

hoạch thất bại, thế nhưng hắn vạn vạn không ngờ tới, sự tình dĩ nhiên bại lộ như thế triệt để, trong lúc nhất thời trong lòng hoảng loạn cực kỳ!

Đứng ở bên cạnh hắn Bạch trưởng lão sắc mặt âm trầm quát, "Lưu Thiện Nhân, ngươi ở làm cái gì? Chuyện gì thế này?"

Lưu Thiện Nhân đầu óc cấp tốc vận chuyển, lập tức mang theo đau thương sắc nói rằng, "sư tôn, ngài đừng nghe hắn nói bậy a, ta làm sao có khả năng ám hại Uông sư đệ, theo ta thấy, đây là Uông sư đệ ám xấu bất mãn, tâm tư trả thù, mượn cơ hội hành hung mà thôi! Sư tôn, ngươi phải tin tưởng ta a!"

Bạch trưởng lão chau mày, tin hay không, hắn cũng không cách nào lập tức quyết định.

Có điều nhưng vào lúc này.

Uông Quân nhưng là thần sắc phức tạp nói rằng, "Lưu Thiện Nhân..."

Lưu Thiện Nhân lập tức cắn răng quát, "Uông Quân, ngươi thật ác độc!"

Uông Quân cười khổ nói, "ta ác độc? Lưu Thiện Nhân, ta bất diệt đỉnh cao thời gian, là ngươi khuyên ta, mau mau độ kiếp, nếu không có ngươi đổ thêm dầu vào lửa, ta cũng sẽ không mưu toan độ Đạo Kiếp, cho tới Đạo Kiếp phệ thân... Ngươi, lẽ nào đã quên?"

Lưu Thiện Nhân càng thêm hoảng rồi!

Mà lời kia vừa thốt ra!

Dù cho là Hàn Cửu Mục, cũng là khí nổ!

Uông Quân bị phế, bọn họ cũng tiếc nuối a, vạn vạn không ngờ tới, căn nguyên là ở tên khốn kiếp này trên người a!

Bạch trưởng lão nhìn chòng chọc vào Lưu Thiện Nhân, lệ quát, "Đây là thật sự?"

Lưu Thiện Nhân cấp tốc gầm nhẹ nói, “giả! Sư tôn, ngươi phải tin ta, ta làm sao có khả năng làm ra chuyện như vậy! Là Uông Quân hại ta, nói xấu ta...”

Vương Bảo đột nhiên cười nói, “là thật hay giả, nói nhiều như vậy làm gì? Ta nói là thật sự...”

“Vậy thì là thật sự!”

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp hướng đi Lưu Thiện Nhân.

Từng bước từng bước, phảng phất nắm lấy Lưu Thiện Nhân trái tim!

Lưu Thiện Nhân hàn ý đột ngột sinh ra, sợ hãi nói rằng, “ngươi muốn làm gì? Ngươi đừng tới đây...”

“Giết ngươi!”

Vương Bảo phun ra hai chữ.

“Sư tôn cứu ta!” Lưu Thiện Nhân ba hồn đều muốn doạ bay, cầu viện nhìn về phía Bạch trưởng lão!

Bạch trưởng lão tuy rằng đã có bảy, tám phân hoài nghi, thế nhưng, này không vẫn không có chứng cớ xác thực đây, vì lẽ đó, đối với Vương Bảo chắp tay nói, “đạo hữu, xin mời cho ta một chút thời gian, đợi ta điều tra rõ ràng chân tướng, lại...”

“Không cần!”

Vương Bảo vung vung tay, lạnh giọng nói, “ta muốn giết hắn, ngươi có ý kiến?”

Bạch trưởng lão sắc mặt trong nháy mắt đen kịt lại!

Hắn hiện tại rất muốn cuồng hô, ta mẹ nó đương nhiên là có ý kiến, ta ý

kiến lớn đi tới, ngày hôm nay việc này, từ đầu tới đuôi, ta đều có ý kiến!

Nhưng mà.

Hắn nào dám!

“Rác rưởi!”

Vương Bảo đã đến gần Lưu Thiện Nhân, Lưu Thiện Nhân hoảng sợ đến cực hạn, thình lình xoay người, hướng về xa xa chạy, rống to nói, “ta không phục...”

Ầm!

Hư không run lên!

Vương Bảo cong ngón tay búng một cái, sức mạnh bá đạo chớp mắt xuyên qua Lưu Thiện Nhân thân thể.

Sức mạnh không dứt, ào ào vô tận, Lưu Thiện Nhân trong cơ thể bất diệt năng lượng qua lại vận chuyển mười mấy lần, nhưng chỉ ở một cái hô hấp công phu liền triệt để ngỏm rồi!

Giết Lưu Thiện Nhân, Vương Bảo liếc mắt nhìn Bạch trưởng lão, châm chọc nói, “ngươi thật là đến đi xem xem con mắt!”

Bạch trưởng lão trầm mặc không nói, gắt gao nắm chặt nắm tay, hắn đều khí nổ, cũng buồn bực cực kỳ, then chốt là vẫn chưa thể bạo phát, liền hỏi một chút nhiều uất ức đi!

Hàn Cửu Mục bọn họ lúc này đúng là không có cỡ nào tức giận, trái lại là tâm tình gay go, nhìn chung toàn trường, Vương Bảo không cần thiết nói dối, càng không cần thiết làm khó dễ một cái đệ tử, nói cách khác, mười có Lưu Thiện Nhân làm ra đều là thật sự!

Nghĩ đến cũng là bởi vì tên khốn kiếp này, cho tới Đạo Cung tổn thất Uông Quân bực này nghịch thiên thiên kiêu, Hàn Cửu Mục bọn họ liền hận không

thể đem Lưu Thiện Nhân phục sinh, một lần nữa đánh chết!

Vương Bảo trở lại Uông Quân bên người, cười nói, "được rồi, hiện tại chúng ta đến làm chính sự, tu vi của ngươi tuy rằng rơi xuống, nhưng cảm ngộ đều vẫn còn, sư phụ hiện tại liền đưa ngươi bái sư chi lễ!"

Dứt lời.

Vương Bảo trực tiếp lấy ra một cái nhẫn chứa đồ.

"Trong này có đan dược, dùng sức ăn!"

Uông Quân không rõ vì sao tiếp nhận nhẫn chứa đồ, không có lập tức mở ra, chỉ là cung kính nói, "Sư tôn, đợi ta sau khi trở về lại tu luyện đi!"

Vương Bảo lắc đầu một cái, "Hiện tại liền ăn, ở đây đột phá, yên tâm, có ta ở, ra không được vấn đề! Đã quên ta nói với ngươi quy củ?"

Uông Quân nở nụ cười khổ.

Tin sư tôn sao?

Được rồi!

Từ nhẫn chứa đồ lấy ra đan dược, Uông Quân không quen biết đan dược này lai lịch, khoanh chân ngồi dưới đất, nuốt vào một viên!

Hàn Cửu Mục mắt sắc, vẻ mặt khẽ biến, dò hỏi, "Đạo hữu, đây chính là cửu chuyển Đại Đạo Đan?"

"Không sai!"

Vương Bảo không hề liếc mắt nhìn hắn, thuận miệng nói rằng.

Hàn Cửu Mục trái tim của bọn họ nhanh chóng co giật lên!

Mã Đức!

Cửu chuyển Đại Đạo Đan, cái này cũng là chín văn nói đan bên trong vượt cực phẩm, dù cho là Đạo Kiếp cảnh bên trong, cũng là thánh đan, ngươi rất sao còn đúng là hào phóng a!

Nhìn Uông Quân một chút, Hàn Cửu Mục lại hỏi nói, "đạo hữu, Uông Quân chịu đến Đạo Kiếp phệ thân, ngươi nhường hắn tu luyện, cũng vậy... Vô dụng a!"

Vương Bảo liếc mắt một cái Hàn Cửu Mục, nhạt âm thanh nói, "chỉ là Đạo Kiếp phệ thân, ta đã giúp hắn giải, làm sao, các ngươi không làm được sự tình, còn tưởng rằng người khác không làm được?"

Hàn Cửu Mục mộng bức!

Cái khác Đạo Cung cao tầng cũng đa số như vậy!

Bạch trưởng lão càng là ngây người như phỗng, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi!

Ta giời ạ!

Đạo Kiếp phệ thân, cũng có thể giải?

Đây chính là Thiên quân đều khó mà làm được sự tình, ngươi đến cùng là làm thế nào đến...

------oOo------

Chương 837: Bắt đầu hối hận Đạo cung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hàn Cửu Mục đám người hô hấp trở nên gấp gáp lên.

Uông Quân thiên phú trở về!

Lần thứ hai biến trở về như vậy nghịch thiên thiên kiêu.

Nói Miyamoto chính là thiên kiêu trại tập trung, mà Uông Quân, Hàn Cửu Mục lúc trước nhưng là tuyên bố, Uông Quân đủ để ở Đạo Cung trong lịch sử xếp vào thiên phú mười vị trí đầu.

Đủ để chứng minh Uông Quân thiên phú đáng sợ!

Vì lẽ đó...

“Ta Lý Cẩu Thặng đánh cược năm mao, những lão già này tuyệt bức hối hận rồi, sai rồi ta đứng chổng ngược đi tiểu, 360 độ không góc chết loại kia...”

Lão cẩu dương dương tự đắc nói rằng.

Lời nói này lối ra (mở miệng).

Hàn Cửu Mục đám người nhất thời lúng túng lên.

Nhưng là.

Nhưng không người phản bác.

Không sai a!

Dù sao bọn họ thật sự hối hận rồi a!

Hối hận ruột đều rất sao tím xanh tím xanh!

Sớm biết Đạo Kiếp phệ thân có thể giải.

Sớm biết Uông Quân còn có thể cứu lại.

Sớm biết...

Khe nằm!

Sớm biết cái đếch gì!

Trời mới biết cái này thần bí gia hỏa đến cùng là làm thế nào đến, đáng chết hỗn đản a, hắn là cố ý đi, cố ý nhường Uông Quân ở Đạo Cung khôi phục thực lực, biến đổi pháp ở đánh ta Đạo Cung mặt!

Nhường Uông Quân ở chúng ta dưới mí mắt khôi phục, này không phải là nhường chúng ta hối hận chết sao?

Vô liêm sỉ!

Đồ vô liêm sỉ!

Quá rất sao hỏng rồi!

Người gian không đập bỏ a, làm người há có thể như vậy vô liêm sỉ!

Đạo Cung các đại lão tâm tình gay go.

Đương nhiên trừ bọn họ ra chính mình, Vương Bảo bọn họ tia không để ý chút nào, dù cho là Uông Quân, lúc này từ lâu đối với Vương Bảo như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, cực kỳ nghe lời, nỗ lực đang hấp thu cửu chuyển Đại Đạo Đan!

Viên thuốc này có thể nói vượt cực phẩm, chính là Vương Bảo từ hệ thống

cửa hàng mua mà đến tinh luyện bản, bên trong ẩn chứa đại đạo lực lượng có thể so với Đạo Kiếp cảnh giới cảm ngộ đạo nguyên hải.

Uông Quân tu vi ở từng bước tăng lên.

Bất Diệt Thân cảnh đỉnh cao.

Bất Diệt Hồn cảnh!

Mãi đến tận đạt đến Bất Diệt Hồn cảnh đỉnh cao, mới ngừng lại, đây là hắn thiên phú chưa từng ngã xuống thời điểm, đạt đến độ cao!

Hiện nay trở về, Uông Quân lại mở Kazahana!

Thời khắc này.

Hàn Cửu Mục bọn họ đã từ hối hận bên trong đi ra, thế nhưng sắc mặt của bọn họ, nhưng là hết sức đặc sắc, chủ yếu là vừa nãy Uông Quân một viên đón lấy một viên dùng cửu chuyển Đại Đạo Đan, kích thích đến bọn họ!

Vậy cũng là chín văn nói đan bên trong cực phẩm, ngươi này một cái một cái, một cái một cái, hãy cùng ăn kẹo đậu giống như, ngươi tên phá của này, ngươi...

Ngươi trâu bò!

Ai bảo ngươi rất sao có cái trâu bò sư tôn, này rất sao không phục không được!

Rất nhiều lão già nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt mang theo nghi ngờ không thôi, ánh mắt nơi sâu xa kính nể càng nồng, có thể lấy ra bực này quy mô số lượng cửu chuyển Đại Đạo Đan, bởi vậy liền có thể suy đoán thân phận, ngược lại...

Không trêu chọc nổi không trêu chọc nổi!

“Sư tôn!”

Uông Quân kích động mở mắt ra, liền muốn đứng dậy đối với Vương Bảo hành quỳ lạy chi lễ!

Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên phất tay, nói rằng, “gấp cái gì? Tiếp tục ăn đan dược, lúc nào ăn được rồi, ăn không trôi, lại nói!”

Uông Quân sững sờ, liền bận bịu nói rằng, “sư tôn, ta đã đạt đến Bất Diệt Hồn cảnh đỉnh cao, tiếp tục ăn đan dược, ta sợ...”

Vương Bảo hơi cười, “Ngươi sợ cái gì? Cái kia chính là sư phụ nhường ngươi làm, không phải là đột phá Đạo Kiếp sao? Muốn chính là độ kiếp!”

Dát?

Uông Quân há hốc mồm!

Độ Đạo Kiếp?

Nói thật, Uông Quân đã có Đạo Kiếp hoảng sợ chứng, dù sao cuộc đời của hắn quỹ tích, nửa đời trước hào quang vạn trượng, thành thẳng tắp lồi thăng hình, phần sau thân nhưng là kinh thiên nghịch chuyển, điên cuồng thẳng tắp rơi xuống, tạo thành một cái to lớn cũng V!

Dưới tình huống này, nhường hắn độ Đạo Kiếp, hắn thập phần thấp thỏm!

Có điều.

Uông Quân không hoài nghi chút nào, Vương Bảo là ở hãm hại hắn.

Tuy rằng lúc trước hắn bị Lưu Thiện Nhân hãm hại một cái, thế nhưng, khi đó hắn tuổi trẻ ngông cuồng, đắc ý vô cùng, đất bằng cao lầu lên, căn cơ bất ổn, người trẻ tuổi mà, người khác đâm một cái kích vậy thì dễ dàng cấp trên, cho tới nhưỡng rơi xuống quả đắng!

Mà Vương Bảo, cứu hắn thoát ly khổ hải, trợ hắn bước lên đỉnh cao, vì hắn, hầu như là đánh phục rồi Đạo Cung, sao lại hãm hại hắn hại hắn? Tự giễu

ngẫm lại, Uông Quân đều cho là mình cũng không có tư cách nhường sư tôn hại!

Vì lẽ đó.

Chỉ là do dự một hơi thở, đối với Vương Bảo tín nhiệm, làm cho Uông Quân đè xuống đối với độ Đạo Kiếp hoảng sợ, nhắm mắt lại, lần thứ hai điều tức dùng cửu chuyển Đại Đạo Đan, ý đồ phá cảnh!

Hàn Cửu Mục lúc này hé mắt, đột nhiên nói rằng, "đạo hữu, Uông Quân độ kiếp, không phải chuyện nhỏ, có muốn hay không ta Đạo Cung mở ra trận pháp, thoáng trợ giúp một hồi?"

Vương Bảo không để ý chút nào phất tay một cái, "Không cần!"

Hàn Cửu Mục, "..."

Khe nằm!

Ta rất sao chính là cái chày gỗ!

Lại vẫn nghĩ rút ngắn một chút quan hệ, tên ghê tởm này là có thể rút ngắn quan hệ chủ sao? Đây chính là cái lão Âm tất, lão già khốn nạn, không biết xấu hổ!

Trời mới biết hắn hiện đang muốn làm cái gì!

Lão tử liền không tin, ngươi là thật sự muốn cho Uông Quân độ kiếp.

Khẳng định có âm mưu, đại đại âm mưu!

Hàn Cửu Mục nội tâm bắt đầu âm u, có điều hắn đột nhiên có chút chờ mong lên, đúng là hi vọng Vương Bảo lại âm mưu, đến thời điểm hắn là có thể xuất thủ cứu Uông Quân, Uông Quân trở lại Đạo Cung ôm ấp!

Cho tới Vương Bảo.

Mạnh mẽ là không sai, khủng bố là không sai, thế nhưng, Hàn Cửu Mục không phải là thật sự không có biện pháp nào, chỉ là đánh đổi quá lớn, tính giá so với quá rất sao thấp, căn bản không nỡ dùng mà thôi!

Thời gian trôi qua.

Nếu là hiện tại người, ai tâm tình phức tạp nhất, thuộc về Uông Quân tiền nhiệm sư tôn Bạch trưởng lão.

Lão già này hiện tại đã là phảng phất già nua rồi mấy chục tuổi, sắc mặt căn bản không nhận rõ vẻ mặt, đổi tới đổi lui, nhìn Uông Quân, không được phát sinh than nhẹ.

Đột nhiên!

Liền nghe được Uông Quân trong cơ thể, truyền đến đạo đạo rõ ràng lọt vào tai trầm thấp ong ong!

Sau một khắc, Uông Quân mở hai mắt ra, vươn mình mà lên, tu vi bạo phát, theo khí thế ngút trời, thiên địa biến sắc, trong nháy mắt, vô số mây đen giăng kín, khủng bố thiên uy, điên cuồng lan tràn mà xuống!

Đạo Kiếp!

Xuất hiện!

Có điều vào giờ phút này, Uông Quân con ngươi, nhưng là mang theo kiên nghị, mang theo quả quyết, càng có mười phần tự tin.

Khắc phục đối với Đạo Kiếp hoảng sợ sau khi!

Uông Quân qua nhiều năm như thế đúc ra cứng cỏi chi tâm phát huy hiệu quả, thời khắc này, cả người hắn đều phảng phất thăng hoa, tâm tình nâng cao một bước!

“Không sai!”

Vương Bảo híp mắt cười.

Đạo Kiếp còn đang nổi lên.

Uông Quân hít sâu một hơi, quay về Vương Bảo quỳ lạy trên đất, đứng dậy cung kính nói nói, “sư tôn yên tâm, lần này, ta nhất định sẽ thành công, định không phụ sư tôn kỳ vọng!”

Vương Bảo gật gù, “Yên tâm đi, ngươi nhất định sẽ thành công!”

Uông Quân nở nụ cười, “Đa tạ sư tôn chúc lành!”

Lão cẩu ở một bên trợn tròn mắt, tiểu tử ngốc này, sau đó ngươi sẽ quét mới đối với lão Vương mới độ cao!

Ầm ầm ầm!

Sâu trong hư không, bạo âm cuồn cuộn, thoáng qua trong lúc đó, từng đạo từng đạo cuồng phong gào thét mà ra, những này cuồng phong chính là màu đen, nguyên bản gió vô hình vô tích, thế nhưng hiện tại, nhưng có thể mắt trần có thể thấy.

Cuồng phong ở trên hư không mây đen nơi xoay quanh, từ từ hình thành xe ngựa, phảng phất quân trận, nằm dày đặc thành hình!

Hàn Cửu Mục con ngươi co rụt lại, không nhịn được thấp giọng nói, “dĩ nhiên là vẫn hồn phong kiếp...”

Vẫn hồn phong kiếp ở Đạo Kiếp độ nguy hiểm xếp hạng cũng là rất cao, đầy đủ xếp vào năm mươi vị trí đầu.

Kiếp nạn này phần lớn sức mạnh đều là nhằm vào thần hồn, rất nhiều võ giả độ kiếp nạn này đều là cực kỳ hoảng sợ, bởi vì kiếp nạn này trên căn bản chỉ có thể dựa vào thần hồn lực chống đỡ.

Mạnh mẽ người, nhẹ như mây gió.

Nhưng phần lớn, vẫn hồn phong kiếp thổi một hơi sẽ chết!

Uông Quân không sợ chút nào, vẫn hồn phong kiếp, ở giữa hắn ý muốn, hắn cường nhận ý chí, ở vẫn hồn phong kiếp trước mặt có ưu thế!

"Đến đây đi!"

Uông Quân duỗi hai tay ra, phảng phất ở ôm ấp tương lai!

Chỉ có điều.

Ngay ở Uông Quân vứt bỏ hết thảy, chuẩn bị buông tay một kích Tiếu Thương Thiên thời gian, đột nhiên, bên người thêm ra một người.

Uông Quân ngơ ngác quay đầu, mộng bức nhìn Vương Bảo, "Sư tôn, ngài đây là..."

Vương Bảo cười híp mắt nói, "Giúp ngươi độ kiếp!"

Uông Quân, "?"

------oOo------

Chương 838: Người này... Tuyệt đối không thể đắc tội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uông Quân rất mộng bức a!

Rất tan vỡ a!

Ác thảo ác thảo!

Sư tôn ngài đây là đang làm cộng lông a?

Giúp ta độ kiếp?

Giúp ta độ kiếp cái quỷ a!

Độ Đạo Kiếp cái nào có người có thể hỗ trợ, ngài coi như là Thiên quân, ngài tới, vậy cũng không chỉ có không giúp được gì, còn có thể đem ta từ cửu tử nhất sinh, chính là một trăm chết vô sinh!

"Sư tôn, ngài..."

Uông Quân đều muốn khóc, đối với Vương Bảo cung kính, nhường hắn không nói ra được không chút nào đầy đến, chỉ là...

Sư tôn ở hồ đồ a!

Nên làm gì a?

Cẩu gia, ngài đúng là khuyên nhủ a!

Uông Quân ánh mắt cầu trợ nhìn về phía lão cẩu, lão cẩu trợn tròn mắt, lười biếng nói rằng, "đã quên lão Vương giáo huấn? Tiểu Uông con, ngươi có thể tâm lớn một chút đi!"

Uông Quân sững sờ.

Sư tôn giáo huấn sao?

Sư tôn đúng là đã nói, bất luận sư tôn làm ra cái gì chuyện khó mà tin nổi, hắn chỉ cần, tin hắn!

“Yên tâm!”

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo đạp bước, lên không, trực tiếp ngăn ở Uông Quân trước người, quay đầu nói rằng, “tất cả có ta! An tâm chờ!”

Uông Quân, “...”

Đúng không đúng không? Do ngài độ kiếp ta xem cuộc vui đúng không? Sư tôn a sư tôn, hành, ta tin, ngược lại ta cái mạng này chính là ngài cho, ta tin ngài!

Chỉ hy vọng nếu như thật sự phát sinh bất trắc tai ương, ngài có thể thoát khỏi nguy hiểm, không muốn bởi vì ta, hại ngài!

Uông Quân chỉ được ở bên trong tâm điên cuồng cầu khẩn!

Mà một màn như thế.

Xem Hàn Cửu Mục bọn họ, não dưa thương!

Tình huống gì?

Này rất sao đến cùng là tình huống gì?

Cái này lão Âm tất, vì sao như vậy không khôn ngoan? Dĩ nhiên ở cực hạn tìm đường chết!

Giúp người độ Đạo Kiếp, đây là đang gây hấn với thiên uy, vốn là năm phần mười tỉ lệ thành công, bị ngươi như thế một làm, trực tiếp rơi xuống

zêrô!

Hắn đến cùng ở mưu đồ gì?

Cứu vớt Uông Quân, còn không tiếc đắc tội rồi Đạo Cung, đến tới chóp nhất như thế vừa ra? Ngươi rất sao nếu muốn hố chết Uông Quân, ngươi trực tiếp giết không phải? Làm gì nhất định phải phiền toái như vậy? Ngươi đây là nhàn đau "bi" a!

Hàn Cửu Mục ngoại trừ mộng bức, còn có chút buồn bực, trước hắn nghĩ tới là, Vương Bảo nếu là kiếm chuyện hại Uông Quân, hắn lập tức ra lớn lá bài tẩy, trấn áp Vương Bảo!

Nhưng mà hiện tại.

Trấn áp cái lông a!

Hắn căn bản không dám lên đi a!

Đi tới, nếu như Đạo Kiếp ngầm thừa nhận hắn cũng trợ kiếp, vậy thì đồ phá hoại, hắn không được chết không có chỗ chôn a!

"Tên khốn kiếp này, hắn đến cùng ở làm cái gì?"

Hàn Cửu Mục nội tâm điên cuồng gào thét!

Một đám lão già đã lui ra rất xa, sợ bị lan đến.

Sau đó.

Bọn họ trơ mắt nhìn trên hư không thả, cái kia màu đen vẫn hồn phong kiếp tòng quân trận giống như đoàn xe, xuất hiện ngón tay dài thương (súng) vô diện đen Phong tướng quân, cuối cùng thình lình lại xuất hiện từng đạo từng đạo thần bí hắc phong phù văn, dị thường to lớn, lại cực hạn khủng bố!

Hàn Cửu Mục triệt để tâm lạnh!

Không cứu không cứu!

Thiên phú trở về Uông Quân, lần này trực tiếp cũng bị đùa chơi chết!

Vẫn hồn phong kiếp lớn thăng cấp, dáng dấp như vậy vẫn hồn phong kiếp, đừng nói từng thấy, nghe đều chưa từng nghe tới, tuyệt bức khủng bố đến cực điểm!

“Đạo hữu, ngươi quá nham hiểm!”

Hàn Cửu Mục không nhịn được, quay về Vương Bảo quát chói tai, “Như vậy hại đồ đệ, thậm chí không tiếc trả giá tính mạng, ngươi đến cùng là nghĩ như thế nào?”

Vương Bảo liếc mắt một cái Hàn Cửu Mục, không lên tiếng, lão già này, cho rằng lão tử với các ngươi như thế? Chày gỗ!

Ầm ầm!

Sau một khắc!

Vẫn hồn phong kiếp, giáng lâm!

Do quân trận Foosha (cối xay gió) đánh trận đầu, đen Phong tướng quân ở giữa, to lớn hắc phong phù văn cư sau, ầm ầm mà tới!

Thiên uy ào ào, không thể nói đồng hồ!

Thiên phát sát cơ, sát ý vô hạn!

Này cỗ con uy lực, đừng nói là độ Đạo Kiếp một cảnh, dù cho là tứ kiếp cường giả, cũng đến cửu tử nhất sinh!

Hơn nữa này vẫn là Đạo Kiếp bên trong quỷ dị nhất hồn kiếp!

Trên căn bản, Hàn Cửu Mục bọn họ đã không đúng Uông Quân ôm hi vọng.

Nhưng mà.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bóng người đột nhiên kéo cao.

Thình lình bay lên không!

Đối với Đạo Kiếp mà nói, nếu là hai người độ kiếp, sẽ tách ra giảm kiếp, nhưng này là lúc bình thường, nếu là có người cố ý lên không, khiêu khích thiên uy, cái kia nhất định phải là trước tiên đánh chết!

Vương Bảo động tác chính là hết sức khiêu khích thiên uy, thời gian một cái nháy mắt, Vương Bảo liền trực tiếp cùng vẫn hồn phong kiếp va chạm vào nhau!

Hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Dù cho là Uông Quân, cũng là sững sờ sững sờ.

Chưa từng gặp, ngông cuồng như thế vô tận người!

Thiên uy khó dò, thiên uy khó kháng, ngươi này tính cái gì? Ngươi đây là ở nghịch thiên a!

Nhưng là.

Nương theo Đạo Kiếp cùng Vương Bảo dây dưa, không ngừng biến mất ở Vương Bảo đỉnh đầu, tất cả mọi người lần thứ hai mộng bức!

Này.

Lại là mẹ nó tình huống gì?

Ta thấy cái gì?

Ta dĩ nhiên thấy có người đang hấp thu Đạo Kiếp?

Trời ạ!

Chưa từng gặp như vậy nghịch thiên làm người giận sôi đồ!

Thật là khủng khiếp!

“Người này... Tuyệt đối không thể đắc tội!”

Hàn Cửu Mục trong đầu hàn ý cuồng sinh, điên cuồng run lập cập, trong lòng nhấc lên một đạo rít gào thanh âm, “Quá khủng bố, khó có thể tưởng tượng, hắn là làm sao làm được, Thiên quân cũng không có thể hấp thu Đạo Kiếp!”

Thiên quân không làm được sự tình!

Vương Bảo làm được hai cái!

Hàn Cửu Mục đã trực tiếp đem Vương Bảo liệt vào Toái Hư Đại Giới thứ nhất phần tử khủng bố!

Phía dưới Uông Quân hoàn hồn sau khi, hai con mắt lập loè thần quang, trong ánh mắt, toàn thân cúng bái!

Ta giọt má ơi!

Nguyên lai sư tôn như thế lợi hại!

Ầm!

Theo thời gian trôi qua, vẫn hồn phong kiếp bị Vương Bảo hấp thu sạch sành sanh, trên hư không mới truyền đến ong ong, phảng phất lộ ra không cam lòng, mây đen biến mất, khôi phục lại trời quang thái độ.

Vương Bảo rất là thoả mãn cười cợt, đưa tay duỗi người, “Thoải mái!”

Mọi người, “...”

Thoải mái ngươi cái cầu đây, lão tử không có chút nào thoải mái!

Phi thân hạ xuống!

Uông Quân vào giờ phút này, đã tiến vào đột phá trạng thái, khoanh chân ngồi trên mặt đất, trong cơ thể phát sinh biến đổi lớn, hắn cảnh giới rơi xuống, sau đó trùng tu, có thể nói là tích lũy lâu dài sử dụng một lần.

Hùng hồn đạo lực tăng lên, ở thần bí không gian bên trong, tầng thứ nhất đạo nguyên hải điên cuồng hướng về Uông Quân trong cơ thể chuyển vận gắng sức lượng, đây là chất bay vọt!

Uông Quân trên người không tự chủ được bắn ra nói đạo khí thế!

Cơn khí thế này, thình lình đã có thể so với Đạo Kiếp một cảnh cường giả tối đỉnh.

Khí thế như vậy bị Hàn Cửu Mục bọn họ cảm nhận được, cái kia sợi hối hận, liền khỏi nói ra, quả thực muốn đem ruột hối hận đen!

“Bạch trưởng lão, ngươi giáo đồ có cách a!”

Vừa nghĩ tới cái này, Hàn Cửu Mục liền không nhịn được căm hận lên Bạch trưởng lão hố so với đồ đệ Lưu Thiện Nhân, lúc này liền không nhịn được quay về Bạch trưởng lão châm chọc mở miệng!

Bạch trưởng lão sắc mặt phức tạp, yên tĩnh không nói!

Hắn có thể nói cái gì?

Đây là hắn làm người thất bại a, làm sư tôn thất bại a!

Hắn cũng rất hối hận a, hắn cũng rất tự trách a, thế nhưng có tác dụng quái gì a, thời gian lại không thể chảy ngược, đồ đệ đã là người ta!

Rất lâu sau đó!

Uông Quân khí thế trên người từ từ thu lại, biến mất, chính thức trở thành Đạo Kiếp một cảnh cường giả!

Đã từng khát vọng.

Trở thành hiện thực.

Uông Quân kích động hỏng rồi!

Mà Vương Bảo nhìn kích động Uông Quân, vỗ vỗ Uông Quân vai, cười nói, “làm rất tốt, độ kiếp thành công, tiểu tử ngươi quả nhiên không phụ sư tôn nhìn!”

Uông Quân, “?”

Sư tôn ngài đang nói đùa, ta làm không tệ cái lông a, ta cái gì cũng không làm a, toàn nhường lão gia ngài cho bao tròn, sư tôn ngài liền không muốn lại nâng ta, ta...

Không xứng a!

------oOo------

Chương 839: Uông Quân lấy chiến con đường chứng đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uông Quân tuy rằng hổ thẹn, thế nhưng ta lão Vương thoả mãn a!

Vào giờ phút này, vạn sự đã chuẩn bị, chỉ còn chờ cơ hội, chỉ chờ Uông Quân danh chấn Kiếm vực, chính là hoàn thành [toái hư danh sư] giai đoạn thứ nhất nhiệm vụ thời gian.

Đối với nhiệm vụ này, Vương Bảo thập phần để bụng, nhưng nếu như hoàn thành giai đoạn thứ nhất, lĩnh nhiệm vụ, liền không cần vội vã như vậy!

Có [vô địch chính là cô quạnh] cái này đạo cụ, dù cho chỉ có thể sử dụng mười phút, sau đó bất luận đụng tới ai, cũng sẽ không cho tới trang bức thất bại.

Nghĩ tới đây.

Vương Bảo ánh mắt, trôi về Hàn Cửu Mục.

Hàn Cửu Mục trong nháy mắt liền cảm giác mình phảng phất bị vạn cổ hung thú cho nhìn chằm chằm, sợ hãi trong lòng, nhắm mắt, quay về Vương Bảo bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười.

“Hàn chưởng giáo a...” Vương Bảo mở miệng.

Hàn Cửu Mục trả lời ngay, “Đạo hữu có việc cứ việc bắt chuyện!”

Này thái độ cực kỳ đoan chính, vậy thì là sợ, nhưng là cái khác Đạo Cung cao tầng, nhưng không có một cái khinh bỉ.

Nên sợ a!

Không sợ sao chỉnh a?

Mau để cho tên sát tinh này rời đi Đạo Cung, mới là quan trọng nhất a!

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “ta muốn mang theo Uông Quân, lấy chiến chứng đạo, liền từ ngươi Đạo Cung bắt đầu đi, như vậy, ngươi cấp tốc chọn một vị Đạo Kiếp một cảnh đỉnh cao, cùng đồ đệ của ta một trận chiến, chúng ta tốc chiến tốc thắng!”

Hàn Cửu Mục há hốc mồm!

Ác thảo!

Lấy chiến chứng đạo?

Đây là vì là cái nào giống như a?

Hơn nữa ngươi còn muốn cho Uông Quân cùng Đạo Kiếp một cảnh đỉnh cao một trận chiến, ngươi đây cũng quá để mắt Uông Quân chứ?

Uông Quân cũng có chút dở khóc dở cười.

Hắn dù sao vừa phá cảnh Đạo Kiếp một cảnh, nếu như cho hắn thời gian mấy năm, củng cố tu vi, thực lực tăng lên, hắn không hẳn không nhưng đối với chiến Đạo Kiếp một cảnh đỉnh cao, nhưng mà hiện tại, quá huyền...

Sư tôn, ta có thể hay không trước tiên định vị mục tiêu nhỏ? Tỷ như Đạo Kiếp một cảnh trung kỳ?

Đương nhiên.

Lời nói này Uông Quân là không thể hỏi ra lời, hắn nhìn ra rồi, Vương Bảo chính đang cao hứng.

“Hả? Không vui?”

Nhìn thấy Hàn Cửu Mục không lên tiếng, Vương Bảo còn tưởng rằng hắn

có ý kiến đây, lông mày nhíu lại hỏi.

Hàn Cửu Mục run cầm cập một hồi, vội vàng giải thích nói, “sao dám! Sao dám! Chỉ là, Uông Quân vừa phá cảnh, liền muốn cùng Đạo Kiếp một cảnh đỉnh cao đối chiến, đúng hay không...”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Ngươi là xem thường ai vậy, Uông Quân nhưng là ta Vương Vô Địch đồ đệ, ngươi nhanh lên một chút tuyển người đi!”

Đến!

Nghe không được khuyên còn không cho người nói, ngài trâu bò ngài tùy ý, lão tử liền rất sao không tin, Uông Quân lại hổ, còn có thể hổ lạ kỳ dấu vết?

Hàn Cửu Mục trong lòng liên tục cười lạnh, ngược lại không là không tin Uông Quân có thể một cảnh sơ kỳ chiến đỉnh cao, trên thực tế, hắn cảm thấy lấy Uông Quân thiên phú, chiến thắng Đạo Kiếp hai cảnh cũng không có vấn đề gì, nhưng, cái kia không phải hiện tại.

Vừa phá cảnh, tu vi cũng không tính là vững chắc, có thể phát huy ra bao nhiêu thực lực?

Đạo Cung bên trong, Đạo Kiếp một cảnh đỉnh cao tự nhiên là có, ở đây đúng là không có, Hàn Cửu Mục lập tức tự mình đi chọn, hắn đến tự mình dặn dò một chút đối phương, tuyệt đối đừng rất sao hổ bẹp, lại tổn thương Uông Quân.

Mà Vương Bảo sở dĩ hiện tại liền mang theo Uông Quân lưu lạc giang hồ địa vị, là bởi vì Uông Quân năng lực thiên phú, thực sự là quá tăng mạnh!

Hệ thống nghiêm cấm Vương Bảo tinh luyện đồ đệ tu vi, ngộ tính các loại, thế nhưng, Uông Quân bản thân liền thập phần ra sức!

Dùng danh sư đạo cụ [hiểu rõ chi con mắt] kiểm tra Uông Quân, lúc này là như vậy.

“Mục tiêu: Uông Quân!”

“Cảnh giới: Đạo Kiếp một cảnh sơ kỳ (chưa ổn cố)!”

“Thiên phú: Thiên Đạo Thánh thể (dùng Thiên Đạo quả chuyển hóa) (đã hoàn toàn thức tỉnh), làm Uông Quân tu luyện thời điểm hoặc quan sát người khác tu luyện thời điểm, sẽ bị Thiên Đạo quan tâm, làm Uông Quân cảm ngộ công pháp đạo pháp thời điểm, sẽ bị Thiên Đạo quan tâm!”

Này giời ạ!

Năng lực thiên phú xem Vương Bảo đều rơi lệ!

Có thể nói nhân vật chính vầng sáng phụ thể, còn có cái gì là Uông Quân không làm được?

Chẳng trách Uông Quân trước chưa từng tu luyện, cũng đã là Chân Thánh cảnh đỉnh cao tu vi, loại này tùy tùy tiện tiện liền mở hack cảm giác, làm người thẹn thùng!

Có Thiên Đạo Thánh thể thể chất như thế, Vương Bảo hoàn toàn tự tin, cái này nát hư đại đệ tử, sau đó tuyệt bức là ngang dọc vạn cổ tồn tại.

Thừa dịp Hàn Cửu Mục tuyển người công phu.

Vương Bảo đối với Uông Quân nói rằng, “ngoan đồ đệ, ta hiện tại truyền cho ngươi một bộ kiếm quyết, ngươi mà tinh tế lĩnh ngộ!”

Hàn Cửu Mục nghiêm túc nói, “Định không phụ sư tôn nhìn!”

Vương Bảo cười gật đầu, sau đó chỉ tay một cái, trực tiếp đem từ Tuyệt Tình tôn giả di tích nơi đó chiếm được Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết, ném cho Uông Quân!

Này kiếm quyết tuy rằng bị Vương Bảo ném cho Thiên Cơ Môn, thế nhưng Vương Bảo chính mình cũng là nhìn, lấy hắn hậu thiên (ngày kia) tinh

luyện đỉnh cao ngộ tính, chỉ là Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết, lĩnh ngộ hạ xuống căn bản không phí sức!

“Ngươi hiện tại đi học, có cái gì không hiểu, bất cứ lúc nào hỏi ta!” Vương Bảo nói rằng.

“Vâng, sư tôn!”

Uông Quân vẫn cứ rất cung kính, chấp đệ tử chi lễ, sau đó mới khoanh chân ngồi trên mặt đất!

Lão cẩu lẻn đến Vương Bảo trên bả vai, lười biếng hỏi nói, “có được hay không a? Chắc chắn?”

Vương Bảo tức giận nói, “Ngươi cảm thấy đây?”

Lão cẩu cười hì hì nói, “Ta Lý Cẩu Thặng dám đánh cuộc, Uông Quân khẳng định thắng, nếu không chúng ta đánh cược một trận tiểu thịt nướng? Thua ta tại chỗ đứng chổng ngược xoay quanh vòng!”

Vương Bảo âm hiểm cười nói, “có thể a Cẩu Thặng, đều học được động tác võ thuật ta? Nghĩ đánh cược, có thể a, ta sau đó liền dặn Uông Quân trực tiếp chịu thua!”

Lão cẩu khóe miệng co quặp, xem thường nói, “vô liêm sỉ!”

“Cảm ơn khích lệ!”

Vương Bảo rất vinh hạnh dáng vẻ.

Lão cẩu, “...”

Ngay ở lão Vương cùng lão chó Nhật thường đấu trí đánh miệng pháo thời điểm, Hàn Cửu Mục mang theo một người trung niên đi tới!

Trung niên nhân này vẻ mặt rất là thấp thỏm, bởi vì hắn chính là xa xa vây xem đảng một trong, toàn bộ hành trình quan sát xong Vương Bảo trang

bức, cũng đừng nâng nhiều hoảng sợ.

“Đạo hữu, người ta mang tới!”

Hàn Cửu Mục quay về Vương Bảo chắp chắp tay.

Vương Bảo nhìn người trung niên này võ giả, nói rằng, “đừng sợ sệt, ta lại không ăn thịt người, sau đó cùng đồ đệ của ta giao chiến, ngươi ra tay toàn lực chính là, nếu như dám nhường, ha ha...”

Trung niên võ giả trong lòng vô hạn khổ bức!

Ta giời ạ!

Này rất sao không phải đang làm khó dễ lão tử sao?

Ra tay toàn lực, tổn thương Uông Quân sao làm? Không toàn lực muốn nhường, này sát tinh đến tức giận a, ác thảo, ta rất sao ngày hôm nay liền không nên đi ra, làm sao một mực liền tuyển chọn ta đây!

Không đề cập tới trung niên võ giả cái kia vô hạn nhổ nước bọt, vào giờ phút này, Uông Quân rất là hưng phấn phát hiện, chính mình sức lĩnh ngộ tựa hồ mức độ lớn tăng lên trên!

Sư tôn ném cho kiếm quyết của hắn, khẳng định không tầm thường, từng chiêu từng thức đều ẩn chứa đại đạo chí lý, nhưng mà hắn nhưng lĩnh ngộ rất nhanh!

Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết nhưng là Thiên quân truyền thừa, tổng cộng chín thức, ẩn chứa chín chín tám mươi mốt loại biến hóa!

Qua đi tới nửa canh giờ, Vương Bảo cùng lão cẩu tiện thể lúng túng người Hàn Cửu Mục, đều đánh vài cục đấu địa chủ thời điểm, Uông Quân lúc này mới mở con mắt!

Ánh mắt tinh mang lấp loé, lòng tự tin tăng lên trên diện rộng!

Tuy rằng chỉ là nửa canh giờ, Uông Quân cũng đã đem Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết thức thứ nhất hiểu rõ, trong lúc nhất thời tự tin tăng gấp bội!

Vương Bảo thấy thế lập tức vừa thu lại bài, tiến lên hỏi nói, "có thể có không hiểu?"

Uông Quân nhỏ suy nghĩ một chút, ngượng ngùng nói, "Vẫn được, sau đó dùng ra, mong rằng sư tôn góp ý!"

"Có thể, vậy thì lên đi!"

Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Không hổ là bá đạo Thiên Đạo Thánh thể, chính là như thế không giảng đạo lý!

Người sư tôn này làm, liền hai chữ.

Thoải mái...

------oOo------

Chương 840: Bắt nạt chúng ta Đạo Cung thật sự rất thoải mái đúng không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uông Quân lấy chiến con đường chứng đạo chính thức bắt đầu rồi.

Cái kia trung niên võ giả đã tiến lên.

Uông Quân vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt ngưng nhiên, đạp bước tiến lên, trong tay nhấc theo một cái Vương Bảo cho hắn Thần Kiếm.

Uông Quân nhận ra người trung niên này võ giả, thiên tư cũng là cực cao, quay về trung niên võ giả chắp chắp tay, nghiêm nghị nói, "Thượng Quan sư huynh, xin mời!"

Trung niên võ giả, cũng chính là Thượng Quan sư huynh, vội vã cũng là chắp tay, nói rằng, "sư đệ... Ai... Chính ngươi cẩn thận!"

Ta không dám nhường a, ngươi sư tôn vừa nãy nhưng là uy hiếp ta, ta sợ a...

Chiến đấu động một cái liền bùng nổ!

Uông Quân trong tay Thần Kiếm hạ xuống, cả người khí chất trực tiếp biến đổi, nguyên bản bình thường không có gì lạ, lúc này lại phảng phất một cái ra khỏi vỏ Thần Kiếm, ánh mắt ác liệt, khí chất kinh người.

Một màn như thế, lại xem Hàn Cửu Mục là đau lòng cực kỳ, thật tốt tiểu tử a, đã không phải bọn họ!

Thượng Quan sư huynh con ngươi co rụt lại, tu luyện Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết Uông Quân, đã bất tri bất giác bị kiếm quyết chân ý ảnh hưởng, lần này biến hóa, nhường Thượng Quan sư huynh thu hồi xem

thường!

“Đắc tội rồi!”

Uông Quân xuất thủ trước, ba chữ lối ra (mở miệng), nhấc kiếm, đạp bước, bước như kinh hồng, hướng về Thượng Quan sư huynh vọt tới!

Trong tay Thần Kiếm như huyễn ánh sáng (chỉ) lấp loé, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo kiếm khí vô hình bộc phát ra, hư không nổ vang không ngừng, khí thế kéo lên, như Long Xà lên lục địa, hư không nhanh chóng vặn vẹo, ào ào kiếm quyết vặn vẹo không gian, từ từ hình thành một cái chói mắt cự kiếm!

Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết thức thứ nhất, đâm trời!

Thượng Quan sư huynh ngơ ngác biến sắc!

Vào giờ phút này hắn, trước mắt coi cửa sổ thình lình xuất hiện vô số huyễn ánh sáng (chỉ), đập vào mắt nhìn thấy, bốn phía cảnh tượng bóng người cũng đã biến mất, chỉ còn dư lại một cái tuyệt thế ngạo nghễ to lớn ánh kiếm!

“Dĩ nhiên có thể ảnh hưởng ta thần hồn, đây là cái gì kiếm quyết?”

Thượng Quan sư huynh nội tâm điên cuồng gào thét, tu vi bạo phát, gầm nhẹ một tiếng, bước chân bước ra, hai tay không ngừng đánh ra nói đạo tàn ảnh!

Hắn bây giờ, cái nào còn có muốn nhường tâm tư.

“Không Minh thần chưởng!”

Thượng Quan sư huynh bạo gào vang tận mây xanh!

Cái kia vô số đạo chưởng ảnh thành ấn, trực tiếp cùng đâm trời trong lúc đó, đụng vào nhau!

Sau một khắc!

Kinh thiên động địa nổ vang vang lên, hư không lần thứ hai nhanh chóng vặn vẹo, nhưng mà một luồng ánh kiếm, nhưng ở này dâng trào khí thế bên trong, quyết chí tiến lên, phá diệt tất cả, trong nháy mắt, chờ đến Thượng Quan sư huynh kêu rên rút lui, khôi phục tầm mắt thời gian, trước mắt của hắn, Uông Quân cầm kiếm, Thần Kiếm đã tới gần mi tâm của hắn không đủ ba tấc!

Thượng Quan sư huynh trong lòng lạnh lẽo, ánh mắt mang theo khó có thể tin!

Mã Đức!

Đã vậy còn quá cường?

Này mẹ nó là cái gì kiếm quyết? Dĩ nhiên có thể đem sức chiến đấu gia trì đến mức độ này?

Trong thân thể, đau nhức cực kỳ, Thượng Quan sư huynh bi ai phát hiện, chính mình không chỉ có thua, còn bị trọng thương, cái kia kiếm khí vô hình không ngừng phá hoại hắn sinh cơ, tái chiến đều là một loại hy vọng xa vời!

“Thượng Quan sư huynh, ngươi thua rồi!”

Uông Quân rất là nói thật, thu hồi Thần Kiếm!

Thượng Quan sư huynh há há mồm ba, cuối cùng vô lực thở dài, “Đáng tiếc...”

Hắn không phải thay mình đáng tiếc, mà là thế Đạo Cung đáng tiếc, như thế cái trâu bò đệ tử, nhưng bay đi!

“Sư tôn!”

Uông Quân trở lại Vương Bảo trước người, vẻ mặt lúc này mới hưng phấn

một chút, “May mắn không làm nhục mệnh!”

Vương Bảo cười nói, “kiếm quyết lĩnh ngộ còn có thể, thế nhưng còn có chút khiếm khuyết, sau lần đó có thời gian, ta sẽ dạy ngươi, ngươi trước tiên đợi lát nữa!”

Dứt lời.

Vương Bảo nhìn về phía Hàn Cửu Mục, nói rằng, “Hàn chưởng giáo, xem ra Đạo Kiếp một cảnh đã không cách nào ngăn cản ta đồ đệ, chúng ta tiếp tục đánh, lên Đạo Kiếp hai cảnh đi, từng bước một đến, ta muốn nhìn xem đồ đệ của ta cực hạn ở nơi nào!”

Hàn Cửu Mục, “...”

Mã Đức!

Trả lại?

Ngươi mẹ nó xong chưa?

Bắt nạt chúng ta Đạo Cung thật sự rất thoải mái đúng không?

Ngươi rất sao có biết hay không, Uông Quân càng là trâu bò, lão tử liền rất sao càng là khó chịu? Ngươi tên khốn kiếp này, ác đồ, giết ngàn đao, ngươi không biết xấu hổ, ngươi...

Hàn Cửu Mục trong lòng điên cuồng rít gào!

Phá cảnh Đạo Kiếp một cảnh, nhưng ung dung đánh bại một cảnh đỉnh cao, Uông Quân làm được, đây là một cái kỳ tích!

Lại tiếp tục.

Hàn Cửu Mục chỉ lo trái tim của chính mình nhận không chịu được hối hận lực, trực tiếp bể mất!

Nhưng là.

Hắn có thể sao làm?

Liền mẹ nó hỏi một chút, hắn có thể sao làm?

Vương Bảo hắn không giết người, không động khí, hắn chỉ là ở hướng về Đạo Cung trên vết thương xát muối, vung ớt bột, hắn có thể sao làm?

“Vậy thì... Tiếp tục đi!”

Hàn Cửu Mục hứng thú hiểu rõ phất tay một cái, sau đó sẽ đi tìm người đi tới!

Lần này đúng là thẳng thắn, bởi vì hắn nhìn ra rồi, Uông Quân không thua, Vương Bảo là sẽ không làm nghỉ, vì lẽ đó Hàn Cửu Mục trực tiếp đem Đạo Kiếp hai cảnh sơ kỳ trung kỳ hậu kỳ cùng đỉnh cao đưa hết cho tìm đến rồi!

“Cố lên!”

Vương Bảo quay về Uông Quân cười cợt.

Uông Quân nói thật, “Đệ tử sẽ cố gắng!”

Lấy chiến nuôi chiến, Uông Quân trời sinh chính là thích hợp chiến đấu, Thiên Đạo Thánh thể nhường hắn ở trong chiến đấu, đều có vượt nhiều lĩnh ngộ.

Chiến đấu lần thứ hai bắt đầu!

Thời gian trôi qua.

Qua đi tới nửa khắc đồng hồ thời gian, nương theo Uông Quân thu kiếm chống địa thổ huyết, hắn đối diện cái kia Đạo Kiếp hai cảnh hậu kỳ võ giả sắc mặt hoàn toàn thay đổi, liên tục xua tay, tay chân luống cuống nói rằng, “không trách ta a...”

Vương Bảo không để ý đến hắn, đi tới Uông Quân bên người, trực tiếp tinh luyện Uông Quân sức sống, thương thế trong nháy mắt phục hồi như cũ!

Luân phiên chiến đấu, Uông Quân thực lực vô tiền khoáng hậu, khí áp Đạo Cung, lấy mới vào Đạo Kiếp một cảnh thực lực, liền bại Đạo Kiếp một cảnh đỉnh cao, Đạo Kiếp hai cảnh sơ kỳ cùng trung kỳ, tiếc bại vào Đạo Kiếp hai cảnh hậu kỳ, này chiến tích như thế truyền ra, tuyệt bức có thể dẫn tới Kiếm vực náo động!

"Sư tôn, ta thua!"

Uông Quân rất là thật không tiện.

"Thắng bại là chuyện thường như cơm bữa, không ai có thể vẫn thắng được đi, ngươi chỉ cần duy trì một viên lòng hiếu thắng là có thể!"

Vương Bảo cười cợt.

Đạo Cung hành trình, thu hoạch rất nhiều, Vương Bảo xem Hàn Cửu Mục cũng không phải như vậy chướng mắt, đối với Hàn Cửu Mục nói rằng, "như vậy ngày hôm nay, cứ như vậy đi, cáo từ!"

Hàn Cửu Mục suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt, Mã Đức, cuối cùng cũng coi như là phải đi, ta này viên Karen (đáng thương) trái tim a, bảo vệ, hắn lập tức nói rằng, "đạo hữu đi thong thả!"

Cho tới gặp lại?

Nói cái lông gặp lại?

Tốt nhất là cũng không gặp lại!

Theo Vương Bảo cùng Uông Quân cùng với lão cẩu đi ra Đạo Cung.

Hàn Cửu Mục bọn họ đều là trầm mặc không nói gì!

Hồi lâu.

Hàn Cửu Mục gương mặt lạnh lùng, nói rằng, “Bạch trưởng lão, ngươi bảo thủ, thức người không rõ, cho tới Đạo Cung bỏ mất như vậy thiên kiêu, chính mình đi Chấp Pháp Điện lĩnh phạt đi!”

Bạch trưởng lão sớm có dự liệu, yên lặng gật gật đầu.

Một cái trong đó trưởng lão đột nhiên nói rằng, “nói đến, lão phu đột nhiên nhớ tới một chuyện, nghe đồn mấy ngày trước, Hỏa Cực Lục Gia huyết thống Kiếm vực Lục gia lão tổ độ kiếp thất bại, bởi vì bị một cái người bí ẩn mạnh mẽ phá hoại, ngã xuống năm kiếp bên trong, xem ra, nghe đồn không uổng, nên chính là người này!”

Hàn Cửu Mục ánh mắt tinh mang lấp loé, mặt âm trầm nói rằng, “người này... Chúng ta tốt nhất không muốn đắc tội nữa, thế nhưng hắn hung hăng càn quấy, vô liêm sỉ cực điểm, nhưng nên có người trừng trị hắn, ân... Lão phu đơn giản đem việc này thông báo Đạo Cung bản tông, nhường bản tông báo cho Hỏa Cực Lục Gia... Hừ, Thiên vực Hỏa Cực Lục Gia tính khí từ trước đến giờ nóng nảy, nói vậy sẽ không giảng hoà!”

Một đám lão già trong nháy mắt trở nên hưng phấn.

Chưởng giáo khá lắm.

Không hổ là tu luyện thành công lão Âm tất, chiêu này xua hổ nuốt sói dùng đẹp đẽ, cho ngươi điểm một vạn cái khen ngợi...

------oOo------

Chương 841: Vô địch chính là cô quạnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uông Quân việc, Hàn Cửu Mục tuy rằng rất muốn ẩn giấu, nhưng hắn cũng rõ ràng trong lòng, đây chỉ là hy vọng xa vời mà thôi.

Rất nhanh Kiếm vực chư tông liền chấn động!

Uông Quân không phải là không có tiếng tăm gì.

Cách đây mấy năm, cũng là danh chấn Kiếm vực, thiên phú gặp gỡ, nhường rất nhiều tuổi trẻ võ giả ước ao ghen tị.

Sau khi gặp Đạo Kiếp phệ thân, thiên kiêu rơi xuống, không ít người còn âm thầm cười trên sự đau khổ của người khác.

Cái nào ngờ tới.

Ngay cả thiên quân đều không biện pháp đạo kiếp phệ thân, lại bị người cho giải!

Đồng thời lần này Uông Quân tăng thêm sự kinh khủng, phá cảnh Đạo Kiếp một cảnh không nói, càng là lấy đầu phá cảnh tư thái, nghiền ép cùng cấp, cường thắng cấp cao, đây là cái gì khủng bố sức chiến đấu cùng thiên tư, đã không thể nào tưởng tượng được.

Tuy rằng việc này không sai có thể chỉ trách Đạo Cung.

Nhưng Đạo Cung cũng thành rất nhiều tông môn chê cười đối tượng.

Mà tiếp theo vài ngày sau, một đạo đến từ chính Uông Quân, điên (chơi) truyền Kiếm vực.

“Vô địch sư dưới trướng thủ đồ Uông Quân, sau lần đó ngày, đem lấy chiến chứng đạo, khiêu chiến chư tông đại tộc thiên kiêu, huyết bất tận, chiến không ngừng!”

Emma ác thảo!

Rất nhiều thành danh đã lâu thiên kiêu bắt đầu ở trong lòng mắng to lên, đây là muốn giẫm đầu của bọn họ thượng vị a!

...

...

Thiên vực.

Toái Hư Đại Giới ba mươi sáu vực, Thiên vực to lớn nhất mạnh nhất thần bí nhất, này không thể nghi ngờ.

Kiếm vực Đạo Cung phát tới tin tức, nhường Thiên vực Đạo Cung bản tông trên dưới kinh động, sau đó chính là không ngừng được nổi giận!

Bọn họ không có đi quản Uông Quân chịu đến Đạo Kiếp phệ thân, bị Đạo Cung từ bỏ.

Bọn họ lưu ý, là Đạo Cung mặt mũi chịu đến đùng đùng đùng, Đạo Cung uy nghiêm chịu đến nghiêm trọng khiêu khích.

Giời ạ!

Này rất sao làm sao có thể chịu?

Thiên vực Đạo Cung bản tông, phóng tầm mắt Toái Hư Đại Giới, vậy cũng là cao cấp nhất đỉnh cao thế lực lớn, lại bị chỉ là một cái tiểu tu điên cuồng như thế làm mất mặt, này phải nghiêm trị!

Vì lẽ đó.

Thiên vực Đạo Cung bản tông lập tức liền hướng về Hỏa Cực Lục Gia phát tin tức.

Không sai.

Thiên vực Đạo Cung bản tông không có muốn đích thân báo thù ý tứ, chính mình bận việc nơi nào có người khác làm giúp đến thoải mái? Là lấy Hàn Cửu Mục kiến nghị trực tiếp bị tiếp thu.

Bọn họ phát ra ra tin tức, cơ bản lên là dáng vẻ như vậy, nghe nói Kiếm vực bên trong có các ngươi Hỏa Cực Lục Gia huyết mạch con cháu? Nghe nói dòng máu của các ngươi con cháu bị người cho âm? Nghe nói âm các ngươi huyết thống con cháu gọi là Vương Vô Địch? Nghe nói hắn gần nhất ở Kiếm vực rất hỏa rất nổi danh a? Đối với chuyện này, Hỏa Cực Lục Gia các ngươi thấy thế nào?

Hỏa Cực Lục Gia nhận được tin tức này.

Phổi đều khí nổ!

Mũi đều tức điên!

Chúng ta thấy thế nào?

Xem ngươi tê liệt!

Đáng chết Đạo Cung, làm chúng ta không biết ngươi là sao nghĩ tới? Không phải là nghĩ xua hổ nuốt sói sao? Một đám lão Âm tất, cả ngày suy nghĩ bẫy người, các ngươi không chết tử tế được!

Có điều.

Mặc dù đối với Đạo Cung mục đích xem thấu triệt, nhưng là, Hỏa Cực Lục Gia cũng là ẩn chứa không ngừng được lửa giận, thu lại không được sát ý!

Kiếm vực Lục gia kỳ thực cũng phát tới tin tức, thế nhưng ngữ yên không sáng láng.

Mà Thiên vực Đạo Cung nhưng là cho 1 cái chu toàn giải thích, các loại chú giải liền Vương Bảo âm thanh dung mạo tướng mạo đều thu nhận trong đó!

Hỏa Cực Lục Gia cao tầng cấp tốc triệu mở đại hội, sau đó liền lập ra báo thù sách lược, Hỏa Cực Lục Gia tôn chỉ chính là có thù tất báo, nếu việc này huyên náo ai ai cũng biết, thậm chí đều truyền tới Thiên vực, cái kia không thể chê, phải giết chết cái kia Vương Vô Địch!

Vì lẽ đó.

Mênh mông cuồn cuộn Hỏa Cực Lục Gia báo thù đại quân, lập tức phát động rồi!

Này một làn sóng thế lực rất mạnh, chỉ là Tôn Giả thì có đầy đủ mười tôn, còn lại cũng là Đạo Kiếp đỉnh cao cường giả, một nhóm hai mươi người, nếu như ở Kiếm vực nổ tung, đó là bắt ai diệt ai!

...

...

Vương Bảo hiện tại còn không biết Hỏa Cực Lục Gia muốn tìm hắn báo thù tin tức.

Có điều rất nhanh hắn liền biết rồi.

Bởi vì hắn nhận được đến từ chính Nguyệt nhi cô nương tú lâu tình báo, mặt trên đem tình thế tính chất nghiêm trọng nói rõ rõ ràng ràng, đầy rẫy Nguyệt nhi lo lắng.

Đám mây bên trên.

Vương Bảo lười biếng thu hồi đưa tin phù, đối với này đương nhiên là...

Không nhìn thẳng!

Tôn Giả đại quân?

Kinh nghiệm gói quà lớn mà thôi!

Hít sâu một hơi, Vương Bảo nhìn về phía Uông Quân, trầm giọng nói, “Uông Quân, sư phụ tiếp tục giảng giải cho ngươi Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết, tiếp đó, chúng ta có khó khăn!”

Uông Quân nghiêm túc gật đầu.

Tuy rằng Uông Quân không biết Vương Bảo vì sao phải nhường hắn đánh lần (khắp cả) Kiếm vực.

Thế nhưng.

Chỉ cần là sư tôn dặn dò, đi làm liền xong rồi!

Muốn nỗ lực, không thể để cho sư tôn thất vọng.

Mất mà lại được thiên phú, ân cùng tái tạo, Uông Quân niết trọng sinh, đối với Vương Bảo, đã là nói gì nghe nấy.

...

...

Sau lần đó nửa tháng!

Bị Kiếm vực Sử bí thư năm thành [uông Thiên quân quật khởi bí truyền] sự tích từ từ triển khai!

Kiếm vực các cường giả đại tộc, thực lực cao thấp bất nhất, Vương Bảo cũng lười thẩm định, mang theo Uông Quân, xe ủi đất bình thường điên cuồng đẩy mạnh!

Trải qua tu vi củng cố, trải qua Vương Bảo tự mình dịch chuyển Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết, hơn nữa cửu chuyển Đại Đạo Đan cắn đường đậu bình thường mãnh ăn, Uông Quân Thiên Đạo Thánh thể phát huy siêu cường tác dụng, sức chiến đấu tiến triển cực nhanh đều không quá đáng!

Lâm Hải Tông!

Hãn dương tông!

Không Kamiya!

Một cái đón lấy một cái!

Mỗi cái luân hãm!

Đạo Kiếp một cảnh Uông Quân, vào giờ phút này đối chiến Đạo Kiếp hai cảnh đỉnh cao đều không rơi xuống hạ phong, lần thứ hai quét mới Kiếm vực mọi người đối với thiên kiêu nhận thức.

Tin tức đầy trời điên (chơi) truyền, hầu như nghe được mỗi người đều là cực kỳ chấn động, âm thầm ngơ ngác!

Uông Quân đánh điên rồi!

Thiên kiêu cũng được, bình thường cũng tốt, dù cho ỷ vào tu vi, cũng là thảm bại với Uông Quân dưới kiếm!

Đối với như vậy quét mặt mũi sự tình.

Kiếm vực rất nhiều đại tông tự nhiên là căm tức cực kỳ!

Nhưng là.

Liên quan với Vương Bảo truyền thuyết, càng thêm khủng bố, nghe đồn bên trong Vương Bảo lấy sức một người, trấn áp Kiếm vực Đạo Cung, như vậy cường giả, bọn họ lại sao dám làm càn? Chỉ được cắn răng chen chúc

khuôn mặt tươi cười nghênh tiếp Vương Bảo bọn họ đi vào, sau đó thảm bại, sau đó sẽ nhẫn nhịn lửa giận chen chúc khuôn mặt tươi cười cung tiễn Vương Bảo bọn họ đi ra ngoài!

Thời gian trôi qua.

Loáng một cái nửa tháng trôi qua!

Ngày đó, Vương Bảo bọn họ từ một cái đại tông bên trong đi ra, sau khi rời đi ở đám mây thoáng nghỉ ngơi!

"Liền chấm dứt ở đây đi!"

Vương Bảo đột nhiên mở miệng!

Lão cẩu kinh ngạc nhìn Vương Bảo một chút, cho Uông Quân đưa ra một cái ngươi giải phóng ánh mắt.

Uông Quân đúng là không có ý tưởng khác, lúc này Uông Quân, bởi vì trải qua một hồi lại một trận chiến đấu, cả người đều phảng phất một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ, lộ hết ra sự sắc bén, khí thế trên người không phải sát khí, nhưng cùng sát khí bình thường, làm người chấn động cả hồn phách!

Vương Bảo sở dĩ ngưng hẳn khiêu chiến, là bởi vì [toái hư danh sư] giai đoạn thứ nhất nhiệm vụ, đã chính thức xong xong rồi!

Uông Quân không phụ hắn kỳ vọng, dựa vào từng cuộc một chiến đấu, dựa vào không tới trăm tuổi, quét mới Kiếm vực trong lịch sử đối với thiên kiêu nhận thức, bị đại đa số người ngầm thừa nhận làm kiếm vực mạnh mẽ nhất kiêu!

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành [toái hư danh sư] giai đoạn thứ nhất nhiệm vụ, ngài đệ tử thân truyền Uông Quân đã thành làm kiếm vực thiên kiêu số một!"

"Chúc mừng kí chủ, ngài thu được vượt cực phẩm đạo cụ [vô địch chính là cô quạnh] sử dụng thời gian mười phút!"

“Xin mời kí chủ đi tới Cửu U vực, tiến hành dưới một giai đoạn nhiệm vụ...”

Thành công!

[vô địch chính là cô quạnh] mười phút sử dụng thời gian.

Có nó, đừng nói là Hỏa Cực Lục Gia Tôn Giả đại quân, dù cho đến chính là rất sao Thiên quân đại quân, lão tử cũng vài giây non chết...

------oOo------

Chương 842: Tái ngộ Chung Minh đại thiếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên vực khoảng cách Kiếm vực cực kỳ xa xôi!

Làm Hỏa Cực Lục Gia Tôn Giả đại quân chạy tới Kiếm vực thời điểm, đã là nhiều nửa tháng sau.

Giáng lâm Kiếm vực, Hỏa Cực Lục Gia mang đội Tôn Giả, có hai đạo Bạch Mi Tôn Giả lục địa xương liền nhanh chóng phái người tìm hiểu Vương Bảo tung tích.

Nghe nói cái kia đáng chết Vương Vô Địch ở Kiếm vực thập phần hung hăng, làm theo ý mình, nói vậy rất nhanh sẽ có thể tìm tới!

Nhưng mà.

"Cái gì đồ chơi? Không tìm được?"

Lục địa xương phẫn nộ nhìn trước người mấy cái Đạo Kiếp đỉnh cao tộc nhân.

Một cái trong đó ông lão cười khổ nói, "Lục thúc, cái kia Vương Vô Địch thật giống đã đình chỉ khiêu chiến chư tông, hiện tại còn không có tin tức!"

Lục địa xương sắc mặt âm trầm, hừ nhẹ nói, "vậy cũng đến tìm, chúng ta ngàn dặm xa xôi mà đến, không giết kẻ này, chẳng phải là phí công một hồi? Cấp tốc liên hệ Kiếm vực chư tông, ta còn liền không tin, bằng vào ta Hỏa Cực Lục Gia uy nghiêm, còn không tìm được người!"

Một đám hàng lĩnh mệnh mà đi!

Chỉ là đầy đủ qua ba ngày, mới xem như là có một chút mặt mày!

Cái này mặt mày vẫn là Kiếm vực Đạo Cung cung cấp, Hàn Cửu Mục đối với Hỏa Cực Lục Gia báo thù, đó là thoả mãn cực kỳ, lại vô cùng đắc ý, kế hoạch của hắn có hiệu lực, cho nên đối với tìm kiếm Vương Bảo nhất là để bụng!

"Có nghe đồn ở Kiếm vực cùng Cửu U vực biên giới biên giới phụ cận từng thấy Vương Vô Địch, Vương Vô Địch hẳn là đi tới Cửu U vực!"

Lục địa xương được kêu là một cái khí a!

Ma trứng!

Lão tử không ngừng không nghỉ tới rồi, dĩ nhiên nhào một cái không?

Đáng chết Vương Vô Địch, ngươi rất sao tốt nhất cầu khẩn chớ bị lão tử tìm tới, nếu không thì, ta sẽ không nhường ngươi như vậy dễ dàng chết!

...

...

Không sai.

Vương Bảo tiến vào Cửu U vực.

Có điều đến Cửu U vực Vương Bảo, đúng là không có lại tiến hành trước ở Kiếm vực thu đồ đệ sách lược, có giai đoạn thứ nhất khen thưởng, Vương Bảo cũng đã thành thạo điêu luyện.

Vì lẽ đó giai đoạn thứ hai thu đồ đệ, Vương Bảo quyết định tùy duyên!

Có niềm tin, chính là như thế tùy hứng!

Trên hư không.

Một chiếc thuyền con.

Vương Bảo, Uông Quân cùng với lão cẩu hình tam giác ngồi khoanh chân, cầm trong tay...

Đương nhiên là bài!

Vương Bảo có thể nói là đấu địa chủ trò chơi trung thực ủng hộ.

“Hai tấm lão nhọn, có hay không muốn? Không có? Ha ha, vậy thì xin lỗi, Thuận tử...”

Vương Bảo vứt sau cùng một tay bài, thoả mãn cực kỳ, bàn tay sờ một cái, một đạo tờ giấy liền lẻn đến lão cẩu mi tâm!

Lão cẩu tức giận bốc khói trên đầu, trừng mắt Uông Quân, “Ngươi không có đối với hai?”

Uông Quân bất động thanh sắc nói rằng, “Cẩu gia, ta không có!”

Bởi vì bài mấy bị Vương Bảo quấy rầy lấy ra, vì lẽ đó tính toán liền mất đi tác dụng, mỗi lần biển hiệu đều không giống nhau.

Lão cẩu thập phần hoài nghi Uông Quân đang nói láo, nhưng là, nhìn thành khẩn cực kỳ Uông Quân, lại nhìn đã bị vương quân ném bài, lão cẩu hắn không có chứng cứ.

Thập phần không cam lòng lão cẩu nói thầm nói, “luôn cảm giác bị bắt bài...”

Thanh tẩy thời điểm.

Vương Bảo thần sắc hơi động.

Giương mắt xem hướng về phía trước, hư không phía trước, thình lình có một cái quái vật khổng lồ.

Đây là một toà cực kỳ to lớn lâu thuyền, đầy đủ mấy cao trăm trượng lớn,

ngang đứng ở trong hư không, chỉ là lầu này Funemoto thân, liền không bình thường.

Ở lâu thuyền trước hư không, ngồi khoanh chân một lão giả.

Người lão giả này lúc này ánh mắt hờ hững nhìn Vương Bảo bọn họ thuyền con đi tới, chờ đến Vương Bảo bọn họ tới gần, ông lão liền nhạt âm thanh nói, "đạo hữu số mệnh không sai, đụng tới ta Duyên Bảo Lâu, có thể nguyện lên lầu tham gia buổi đấu giá?"

Vương Bảo hơi cười, "Duyên Bảo Lâu?"

Ông lão vẻ mặt không đổi, "Đạo hữu là lần đầu tiên tới Cửu U vực chứ? Ta Duyên Bảo Lâu chính là Cửu U vực đặc sắc, Cửu U vực, vô thường vực, đỉnh Thiên vực, ba vực bên trong, đều có ta Duyên Bảo Lâu tung tích, Duyên Bảo Lâu bất định địa điểm, không đúng giờ, chiêu đãi hữu duyên đạo hữu, rất nhiều võ giả dốc cả một đời, đều khó mà đụng tới một lần, đạo hữu có thể nguyện lên lầu?"

"Như vậy a..."

Vương Bảo lập tức thu hồi thuyền con lên tạp vật, đứng dậy nói rằng, "vậy còn có thể nói cái gì, xuất phát từ hiếu kỳ, cũng đến lên lầu nhìn qua!"

Ông lão lộ ra cười nhạt, "Đạo hữu xin mời lên lầu, đây là đạo hữu thẻ số, xin cầm lấy!"

Một vệt sáng rơi vào Vương Bảo trước người.

Nhưng là một tấm lệnh bài, mặt trên đánh dấu chín mươi chín ba chữ lớn.

Tiếp nhận lệnh bài, Vương Bảo quay về ông lão chắp chắp tay, liền cùng Uông Quân cùng lão cẩu bước lên Duyên Bảo Lâu!

Ông lão khôi phục hờ hững vẻ mặt, tiếp tục ở nguyên tác chờ đợi người hữu duyên.

Cùng lúc đó.

Tiến vào Duyên Bảo Lâu sau khi Vương Bảo, phát hiện nơi này có động thiên khác, toàn bộ lâu thuyền boong tàu, cực kỳ to lớn, vào giờ phút này, có không ít võ giả đang đi lại ở trò chuyện!

Một người thanh niên đi lên phía trước, không ti không hàng nói rằng, "khách nhân xin mời cho ta ngài thẻ số, ta mang ngài trước tiên đi phòng khách!"

Vương Bảo lấy ra lệnh bài đưa cho hắn, thanh niên nói rằng, "mời đi theo ta!"

Gian phòng xuống lầu trong khoang thuyền.

Đem Vương Bảo đưa vào gian phòng, thanh niên trước khi rời đi nói rằng, "khách nhân xin sau ba ngày, sau ba ngày, Duyên Bảo Lâu buổi đấu giá chính thức mở ra, bởi vì ngài không phải tiếp dẫn tân khách, mà là hữu duyên tân khách, vì lẽ đó ở Duyên Bảo Lâu lên mua mua đồ có thể giảm 50%!"

Cửa phòng đóng.

Vương Bảo đắc ý nói, "Gia vận khí không tệ!"

"Mèo mù vớ chuột chết!" Lão cẩu còn ở khí đấu địa chủ liền thua hiệp 7 sự tình.

Uông Quân, "Sư tôn số mệnh thuận lợi, mới là bình thường!"

"Tiểu Uông con ngươi học cái xấu, nịnh nọt tinh!"

Lão cẩu trừng mắt Uông Quân, hắn vẫn không có từ bỏ Uông Quân liên hợp Vương Bảo động tác võ thuật chính mình hoài nghi.

"Nói như thế nào đây? Phạt ngươi ngủ trên sàn nhà!"

Vương Bảo tức giận quát, lão cẩu còn muốn nói cái gì, bị Vương Bảo trừng, lập tức sợ, nghểnh lên đầu nói rằng, “ngủ trên sàn nhà liền ngủ trên sàn nhà, ta Lý Cẩu Thặng liền tình nguyện ngủ trên sàn nhà, ai theo ta cướp ta với ai gấp!”

Sau lần đó liền qua ba ngày.

Ba ngày bên trong, đúng là bình thường không có gì lạ, mãi đến tận ngày thứ tư giáng lâm, Vương Bảo xuyên thấu qua trước cửa sổ, liền nhìn thấy xa xa không ngừng xuất hiện cầu vồng!

“Có tình huống!”

Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn, lập tức thẳng đến boong tàu mà đi, lão cẩu lẻn đến Uông Quân trên bả vai, giục nói, “đuổi tới đuổi tới!”

Trên boong thuyền.

Lục tục có người hạ xuống!

Những người này đều không ngoại lệ, vừa nhìn liền khá có thân phận.

Duyên Bảo Lâu ở Cửu U vực không phải là bình thường có tiếng, buổi đấu giá cũng được gọi là thứ nhất buổi đấu giá, thứ tốt quá nhiều.

Mỗi lần Duyên Bảo Lâu mở ra buổi đấu giá, đều sẽ trước tiên tìm tìm người hữu duyên, sau đó, sẽ liên lạc lại đặc thù tân khách tiếp dẫn.

Lần này đến, thì có Cửu U vực đại tông, đại tộc.

Làm Vương Bảo bước lên boong tàu thời điểm, nhìn thấy mặt trên thêm ra đến những người này, không nhịn được cười một tiếng!

Nhiều người tốt!

Lai lịch lớn cũng tốt!

Thích hợp kiếm chuyện a!

Hơn nữa...

Nghĩ cái gì đến cái gì, này không, Vương Bảo thình lình còn nhìn thấy một cái người quen, Vương Bảo tin tưởng, đụng tới hắn, tuyệt bức sẽ không thái bình.

“Này, lão Chung, nhiều ngày không gặp, gần đây khỏe a?”

Trên boong thuyền, vừa hạ xuống sau, còn chuẩn bị cùng cái khác người quen chào hỏi một chút Chung gia đại thiếu Chung Minh, thân thể chấn động dữ dội, ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, trong nháy mắt, ở Kiếm vực bên trong uất ức, phi ngựa quan đèn bình thường chớp qua.

Thời khắc này.

Chung Minh hưng phấn đều run...

------oOo------

Chương 843: Đi một chút đi, đi ra ngoài kéo cừu hận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái gì là kinh hỉ?

Quay đầu gặp gỡ ngươi a!

Chung Minh đại thiếu liền bị này kinh hỉ xung kích không kềm chế được.

Hắn hận Vương Bảo hận phát điên!

Mỗi khi nghĩ đến, lúc trước nếu không là Vương Bảo từ bên trong tham dự, chính mình tuy rằng không chiếm được Tuyệt Tình tôn giả truyền thừa, nhưng tối thiểu, phía trước nói đan cùng đạo binh chính mình vách cheo leo cũng là có thể mang về Cửu U vực, vì là Chung gia lập xuống kinh thế đại công, Chung Minh liền nghiến răng nghiến lợi!

Hắn muốn báo thù, nghĩ non chết Vương Bảo, đáng tiếc, Vương Bảo ở Kiếm vực, hơn nữa cùng Kiếm vực Thiên Cơ Môn tương giao tâm đầu ý hợp, đã như thế muốn báo thù, đánh đổi quá to lớn.

Vì lẽ đó.

Chung Minh nhịn đến hiện tại.

Hắn thậm chí cũng đã chủ động đi quên lãng ở Kiếm vực xấu hổ dò bảo, gà bay trứng vỡ uổng công vui vẻ một hồi, đây là Chung Minh trong đời chỗ bẩn, vì lẽ đó hắn chà xát đi, tự mình ám chỉ chính mình không đi qua Kiếm vực!

Hiện tại Chung Minh bị kinh hỉ kích thích đến!

Nơi này là nơi nào?

Là Cửu U vực!

Bên cạnh hắn có ai?

Hắn cha ở, thúc thúc hắn ở, Chung gia cấp cao khách khanh cũng không có thiếu, cao cấp sức chiến đấu tăng mạnh, thiên thời địa lợi nhân hoà còn kém cái địa lợi, báo thù có hi vọng a!

Có điều, Vương Bảo kim bài nằm vùng Thiên Quỷ chẳng biết vì sao, cũng không phải ở.

“Vương! Đại! Chùy!”

Chung Minh vẻ mặt dữ tợn, phun ra ba chữ, ánh mắt hung lệ.

Vương Bảo đã đi tới Chung Minh trước mặt, cười nhạt nói, “làm sao cái này phản ứng? Chúng ta tốt xấu xem như là người quen, dị vực gặp lại, này đều là duyên phận a!”

Chung Minh khóe miệng co rúm!

Dị vực ngươi muội a!

Duyên phận ngươi muội a!

Nơi này là Cửu U vực, nơi này là ta nhà!

“Ngô lão, làm thịt hắn!”

Chung Minh đột nhiên gầm nhẹ, nhìn về phía bên người một lão giả!

Ông lão kia vẻ mặt bất đắc dĩ, nói rằng, “kêu thiếu không nên hồ đồ!”

Nhưng vào lúc này.

“Làm sao?”

Một đạo âm thanh uy nghiêm vang lên, nhưng là Chung gia cao tầng nguyên bản ở cách đó không xa cùng một ít cường giả ôn chuyện, chú ý tới tình huống của nơi này, đi tới, nói chuyện chính là Chung Minh hắn cha Chung Võ Tu, hắn lưng hùm vai gấu, mặt chữ quốc, khí thế kinh người.

"Cha, tiểu tử này... Là kẻ thù của ta!"

Chung Minh cắn răng nói rằng.

Đối với Kiếm vực tình hình cụ thể, Chung Minh về đến gia tộc sau khi, vẫn chưa toàn bộ phun ra, chủ yếu là quá mất mặt, người trẻ tuổi ngạo kiều vô cùng, hắn sợ hắn cha quất hắn!

Chung Võ Tu hé mắt, nhìn về phía Vương Bảo, sau đó ánh mắt khinh bỉ nói rằng, "chỉ là một cái tiểu tu, các loại Duyên Bảo Lâu bán đấu giá qua đi, tùy tiện đánh giết chính là, hà tất nổi giận? A kêu, không muốn ồn ào!"

Chung Minh phiền muộn cực kỳ, không cam lòng trừng mắt Vương Bảo, "Vậy hãy để cho ngươi lại sống thêm mấy ngày!"

"Ai, cần gì chứ? Như thế đằng đằng sát khí, cái gì cừu cái gì oán a?"

Vương Bảo thở dài.

Chung Minh, "..."

Đây là thật sự chỉ có AC mấy a khe nằm, ngươi mẹ nó hố ta chật vật tới cực điểm, ngươi lại vẫn nói như vậy? Lão tử xin thề, lần này nhất định sẽ non chết ngươi! Non chết ngươi!

Sau đó người nhà họ Chung liền rời đi, Vương Bảo rất hài lòng, cảm giác này một làn sóng cừu hận kéo rất ổn.

Uông Quân đối với này không rõ vì sao, lão cẩu lúc này đang có tràn đầy chờ mong cảm giác, liền trực tiếp cho Uông Quân phổ cập tri thức!

Sau khi nghe xong, Uông Quân trong đầu lập tức chớp qua một ý nghĩ, ác thảo, Cẩu gia thành không gạt ta, sư tôn tốt hố!

...

...

Duyên Bảo Lâu buổi đấu giá tổng cộng liền tiếp đón hai loại khách nhân.

Chờ đến chịu đến tiếp dẫn tân khách toàn bộ đều lục tục trình diện, Duyên Bảo Lâu liền trực tiếp mở ra cấm chế trận pháp.

Boong tàu bên dưới một tầng, chính là phòng bán đấu giá!

Căn cứ Duyên Bảo Lâu quy tắc, ngày thứ nhất, là tự do giao dịch thời khắc, đến lúc đó hết thảy tham dự vào võ giả, cũng có thể bày ra bảo vật, tự do giao dịch, hơn nữa căn bản đừng lo vấn đề an toàn, đếm xem năm qua, rất nhiều đẫm máu giáo huấn, nhường Cửu U vực võ giả biết rõ Duyên Bảo Lâu đáng sợ, tuyệt không dám ở mặt trên gây sự!

Ngày thứ hai cùng ngày thứ ba, mới là Duyên Bảo Lâu buổi đấu giá chính thức mở ra lúc khắc.

Tuy rằng sau lần đó hai ngày mới là màn kịch quan trọng.

Thế nhưng đầu một ngày, cũng là bị rất nhiều võ giả chờ mong.

Bởi vì vấn đề an toàn có thể bảo đảm, vì lẽ đó tự do giao dịch bên trong, cũng thường thường sẽ xuất hiện kỳ bảo, không bài trừ là vì sau lần đó hai ngày buổi đấu giá tích trữ tài phú ý nghĩ.

Ngày thứ hai.

Tự do giao dịch liền bắt đầu rồi.

Vương Bảo rất sớm liền lên, Uông Quân đã chuẩn bị kỹ càng rửa mặt đồ vật, tuy rằng Vương Bảo nói rồi rất nhiều lần, thế nhưng Uông Quân nhưng

thích như mật ngọt, đây là một loại tôn trọng, Vương Bảo cũng không tiện nói nhiều.

Ở lão cẩu ánh mắt bắt nạt bên trong, Vương Bảo rửa mặt xong, liền ho nhẹ một tiếng nói rằng, “đi thôi, đi ra ngoài kéo cừu hận!”

Uông Quân, “?”

Lão cẩu, “...”

Boong tàu tầng tiếp theo.

Người không nhiều, mấy trăm mà thôi, bởi vì không gian rất lớn, vì lẽ đó có vẻ thưa thớt, thế nhưng ngoại trừ những kia hữu duyên võ giả, còn lại võ giả, phóng tới Cửu U vực, mỗi cái đều là đại nhân vật.

Vương Bảo đi tới thời điểm, đã có rất nhiều người ở ngồi xuống tốt trên mặt bàn bày ra từng kiện bảo vật, chờ đợi giao dịch.

Ánh mắt quét qua, không nhìn thấy Chung Minh, Vương Bảo liền ngáp một cái, “Dậy sớm, cái kia hàng không có tới!”

“Không đến mới là hắn hạnh phúc a!” Lão cẩu thở dài nói.

Uông Quân tiếp lời, “Không đến sư tôn làm sao kéo cừu hận?”

“Ồ?”

“Không sai nha!”

Lão cẩu ngơ ngác nhìn về phía Uông Quân, Vương Bảo nhưng là hết sức hài lòng nhìn Uông Quân.

Rất nhanh, lão cẩu liền vô cùng đau đớn nói rằng, “ta Lý Cẩu Thặng không biết nói cái gì, ta tâm tình rất phức tạp, ta rất cao hứng, lão Vương có người nối nghiệp, thế nhưng ta lại rất đau lòng, lại một cái tiểu tử lên lão Vương thuyền giặc!”

Uông Quân sắc mặt ửng đỏ, “Ta chính là thuận miệng nhấc lên!”

Vương Bảo vung vung tay, nghiêm nghị nói, “đây chính là ngộ tính, Uông Quân, lĩnh ngộ không sai, không hổ là ta đồ đệ!”

Cũng nhưng vào lúc này.

Xa xa một con đường khẩu, người nhà họ Chung ở Chung Võ Tu dẫn dắt đi, đạp bước mà vào!

Vương Bảo sáng mắt lên, lập tức tìm được một cái không cái bàn.

Vào giờ phút này, này trên đài đã có một cái võ giả ở bán đồ vật, người võ giả này ngược lại không là đại tông người, chỉ là một cái hữu duyên võ giả, còn là một tán tu, trước người đặt một quyển sách cổ, sách cổ đứng cạnh một khối tiểu bảng hiệu, giới thiệu sách cổ tình hình cụ thể.

“Chào ngươi!”

Vương Bảo quay về người võ giả này gật gù.

Võ giả khá là thật không tiện chắp tay đáp lễ, “Đạo hữu chào ngươi! Ta gọi Mạc Vân!”

Vương Bảo nói rằng, “Vương Vô Địch! Mạc huynh, dùng một chút địa phương, không sao chứ?”

Mạc Vân liên tục xua tay, “Đương nhiên, nơi này một đài đa dụng!”

Vương Bảo cười gật đầu, sau đó trực tiếp lấy ra một đạo thẻ ngọc, từ cái bàn chân nắm qua một cái trống không lập bài, liền ở phía trên câu viết lên!

Mạc Vân rất là hiếu kỳ nhìn.

Chờ đến Vương Bảo viết xong, hướng về trên bàn vẫy một cái.

Mạc Vân nhìn rõ ràng mặt trên giới thiệu, vẻ mặt nhất thời mộng bức, đầy đủ ở lại: Sững sờ vài giây, này mới kinh hãi hô nói, "Thiên quân truyền thừa kiếm quyết?"

Lời vừa ra khỏi miệng, Mạc Vân liền lập tức che miệng lại.

Bởi vì hắn tựa hồ gây rắc rối, vào giờ phút này, cả tầng lầu bên trong võ giả, hầu như đều là theo bản năng dừng dưới động tác trên tay, hướng về nơi này nhìn lại!

"Thiên quân truyền thừa kiếm quyết? Thật hay giả?"

"Ác thảo, giả chứ? Loại này chí cao truyền thừa tại sao lại ở chỗ này xuất hiện?"

"Nếu nói là Duyên Bảo Lâu bán đấu giá, còn có mấy phần chân thực, khẳng định là giả!"

"Bán hàng giả, nhưng là sẽ bị Duyên Bảo Lâu truy trách!"

Tầng trệt bên trong võ giả trở nên làm ồn lên, sau đó không hẹn mà cùng, thẳng đến Vương Bảo này cái đài mà đến!

Mà thời khắc này.

Chung Võ Tu phía sau, Chung Minh từ lâu giương mắt nhìn sang, hắn liếc mắt liền thấy Vương Bảo, bên tai ngày đó quân truyền thừa kiếm quyết vài chữ, phảng phất đều còn chưa từng tản đi.

Chẳng biết vì sao, Chung Minh nội tâm hoảng đến so sánh, hắn đột nhiên có một loại thập phần thập phần thập phần dự cảm không tốt...

------oOo------

Chương 844: Ngươi có thể làm gì ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chung Minh cái kia dự cảm không tốt càng ngày càng mãnh liệt!

Vì lẽ đó sắc mặt của hắn cũng càng ngày càng khó coi!

Nhìn thấy đoàn người ôm nhau mà đi.

Chung Minh lập tức tiến lên, đối với hắn cha Chung Võ Tu nói rằng, "cha, chúng ta... Cũng đi xem xem đi!"

Chung Võ Tu hững hờ nhìn lướt qua, xem thường châm chọc nói, "nhìn cái gì vậy? Có gì đáng xem, khẳng định là mánh lới, mượn cơ hội hấp dẫn nhân khí mà thôi, a kêu a, không phải cha nói ngươi a, sau đó ngươi làm việc nói chuyện, đều muốn làm đến cân nhắc sau đó làm, cân nhắc mà nói cẩn thận, ngươi cũng không suy nghĩ một chút, Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, cỡ nào hi hữu? Coi như có, cũng không sẽ xuất hiện ở đây!"

Thiên quân, Toái Hư Đại Giới mạnh mẽ nhất lão, truyền thừa của bọn họ, giá trị cao bao nhiêu, liền không cần nhiều lời.

Chung Võ Tu mới không tin, Thiên quân truyền thừa sẽ xuất hiện ở Cửu U vực, nếu như ở Thiên vực, còn có mấy phần có thể tin.

Vì lẽ đó...

Chung Minh được kêu là một cái khổ (đắng) a!

Sao một cái khổ bức tuyệt vời!

Hắn sợ mất mặt, sợ bị trách cứ, sợ làm cho nhóm trào, vì lẽ đó Chung Minh căn bản không thanh kiếm vực sự tình cho hắn cha bàn giao rõ ràng.

Chỉ nói là chính mình đi Kiếm vực dò bảo, tay trắng trở về.

Chung Võ Tu không biết tình hình cụ thể, tự nhiên cũng sẽ không quá coi là chuyện to tát.

Nhưng mà Chung Võ Tu căn bản không biết.

Bọn họ Chung gia không chỉ có bỏ mất hơn trăm chín văn nói đan cùng đạo binh, càng là đánh mất một bộ Thiên quân truyền thừa kiếm quyết!

Đương nhiên.

Phỏng chừng hắn chẳng mấy chốc sẽ biết rồi.

Khổ bức Chung Minh, vẫn là bảo lưu một tia ảo tưởng, vì lẽ đó vẫn không có thành thật khai báo, chỉ là lần thứ hai khuyên nói, "cha, chúng ta đi xem xem đi!"

Chung Võ Tu cau mày, nhìn con trai của chính mình, chú ý tới nhi tử sắc mặt hết sức khó coi, nhíu mày càng chặt, hừ nhẹ nói, "được thôi!"

Vây quanh Vương Bảo này cái đài người mặc dù nhiều.

Thế nhưng.

Hữu duyên võ giả chân chính mạnh mẽ, không có mấy cái, vì lẽ đó, trên căn bản đều là nhường đường, đến gần rồi, đều là Cửu U vực đại tông đại tộc cao thủ!

Chung gia ở Cửu U vực, cũng là vang dội đại tộc, vì lẽ đó Chung Võ Tu dẫn người lại đây, không ít võ giả tự động nhường đường!

Chung Võ Tu dễ dàng liền đi tới cái bàn một bên.

Đập vào mắt nhìn lại, phát hiện Vương Bảo, lập tức nhớ lại đây là nhi tử kẻ thù, nhất thời rõ ràng nhi tử vừa nãy phản ứng, còn tưởng rằng nhi tử là lo lắng cho mình kẻ thù có Thiên quân truyền thừa kiếm quyết tại người, cho

tới lo lắng, liền bật cười nói, “a kêu không cần suy nghĩ nhiều, tiểu tử này không chỉ có làm mánh lới, còn khắc vào trên bảng hiệu, bán không ra còn nói được, bán đi, Duyên Bảo Lâu truy trách liền đủ hắn uống một bình!”

Nhưng mà.

Vào giờ phút này.

Chung Minh đã là vô hạn mộng bức.

Hắn ngây người như phỗng nhìn Vương Bảo trên đài bày đặt bảng hiệu, phía trên kia chữ thể phảng phất hóa thành từng thanh Đại Chùy, bang bang bang quay về trái tim của hắn điên cuồng loạn đập, vừa giống như là từng cây từng cây ngân châm, quay về hắn thần hồn phốc phốc phốc điên cuồng mãnh đâm!

Trên bảng hiệu viết chính là [Thiên quân truyền thừa kiếm quyết một bộ: Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết!]

A phốc!

Đối với Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết danh tự này, Chung Minh không biết trong bóng tối nhắc tới bao nhiêu lần, mỗi khi từ trong mộng thức tỉnh, đều là bị danh tự này cho kích thích!

Hắn khoảng cách Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết cực điểm!

Cách xa một bước!

Đúng là cách xa một bước a!

Chỉ thiếu chút nữa, hắn liền có thể bỏ vào trong túi!

Nhưng mà.

Đáng tiếc.

Đến cuối cùng, lại bị một cái người bí ẩn cho cướp đi, đun sôi con vịt, liền rất sao như thế bay đi, hắn tức giận đến phát điên, hắn hận muốn chết, hắn hối hận nghĩ đánh chính mình, nếu như chính mình lúc đó động tác nhanh một chút là tốt rồi!

Mà hiện tại.

Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết tái hiện!

Nó xuất hiện!

Hơn nữa.

Càng là ở Vương Bảo trong tay!

Điều này có ý vị gì?

"Nếu như là thật sự..."

"Cái kia cái kia ra tay người bí ẩn, chính là cái này giết ngàn đao đáng chết Vương Đại Chùy!"

Chung Minh nội tâm điên cuồng gào thét, rít gào, căn bản không ngừng được, ép không dưới đi lửa giận, trong nháy mắt nhấn chìm lý trí của hắn, khuôn mặt vặn vẹo, hai tay đột nhiên đẩy một cái cái bàn, hai con mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, lệ tiếng gầm nhẹ nói, "là ngươi? Ngày đó ra tay cướp giật kiếm quyết, là ngươi!"

"Được rồi, là ta!"

Vương Bảo thuận miệng nói rằng.

Chung Minh thổ huyết!

Ác thảo!

Dĩ nhiên liền nhẹ nhàng như vậy thừa nhận?

“Ngươi... Ngươi cái này... Ngươi đáng chết... Ác thảo! Ta muốn giết ngươi... Ngươi chết cho ta...”

Chung Minh khí tức thập phần bất ổn, sau một khắc hắn thình lình đưa tay, tu vi bạo phát, liền muốn động thủ!

Đùng!

Một bàn tay nắm Chung Minh cánh tay, ra tay đương nhiên là Chung Võ Tu.

Nơi này là Duyên Bảo Lâu!

Dám ở chỗ này gây sự? Đừng nói là Chung gia, dù cho mạnh mẽ đến đâu Chung gia một cái lượng cấp, vậy cũng là sẽ bị trừng phạt.

Duyên Bảo Lâu uy danh, ngang qua ba vực nơi, bởi vậy liền có thể nhìn ra địa vị!

“A kêu, ngươi điên rồi?”

Chung Võ Tu mang theo hơi giận nhìn Chung Minh!

Chung Minh khuôn mặt càng thêm vặn vẹo, hắn đều muốn rơi lệ, sâu hút một hơi khí lạnh, uất ức cực kỳ cùng Chung Võ Tu đối diện, thảm âm thanh nói, “cha... Này kiếm quyết hẳn là thật sự... Hơn nữa, vẫn là tên khốn kiếp này, từ trong tay của ta cướp đi!”

“Cái gì?”

Chung Võ Tu ngẩn ngơ, phản ứng lại, nhất thời phát sinh một đạo quát lớn.

Ác liệt mà lại tràn ngập vô hạn sát cơ ánh mắt, nhìn về phía Vương Bảo, Chung Võ Tu lệ quát, “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Chung Minh biết, Kiếm vực việc, nghĩ giấu đều không che giấu nổi, trực tiếp truyền âm Chung Võ Tu cùng với cái khác Chung gia cao tầng.

Một đám Chung gia lão già sau khi nghe xong, tự nhiên là rất là ánh lửa!

Hừng hực nổi giận chi hỏa, khiến cho bọn họ sát ý bức người!

Nếu không có nơi này là Duyên Bảo Lâu, phỏng chừng bọn họ liền cùng nhau tiến lên!

Mà vào giờ phút này.

Vốn là xem trò vui rất nhiều võ giả, trong nháy mắt sôi trào.

Xa xa.

Một ít nguyên tác vốn khinh thường, không tin Cửu U vực đại tông đại tộc võ giả, tinh thần phấn chấn, trong nháy mắt vọt tới!

Toàn bộ tự do giao dịch hội, trở thành Vương Bảo kịch một vai.

Nhất là khổ bức, thuộc về Mạc Vân, hắn một cái tiểu tu, ở đây sao bao lớn lão uy nghiêm ánh mắt bên dưới, run lẩy bẩy, then chốt là muốn đi ra ngoài đều không làm được, hắn không dám lên tiếng a!

Uông Quân đứng Vương Bảo phía sau, thấp giọng nói, “sư tôn thật là thần nhân vậy!”

Lão cẩu trợn tròn mắt, ngươi cái tiểu Uông con, nịnh nọt tinh, ngươi học cái xấu ngươi biết không?

“Thiên quân truyền thừa kiếm quyết... Ha ha, không biết tiểu hữu nghĩ bán ra giá bao nhiêu?”

Một lão giả đột nhiên mở miệng, vị này thân phận bất phàm, chính là Cửu U vực đại tông tà Thần Đạo chưởng giáo!

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “đương nhiên là càng nhiều càng tốt, cuối cùng giá cả, xem ta tâm tình!”

Tà Thần Đạo chưởng giáo ánh mắt thâm trầm, “Ta tà Thần Đạo có thể ra đến mười ức đạo tinh!”

Vương Bảo hơi cười, “Kỳ thực nói đến, này bộ Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, nguyên bản hẳn là chuông đại thiếu, đáng tiếc là cái tay tàn, bị ta cướp trước một bước, vị tiền bối này ra giá mười ức, đến muốn hỏi một chút, chuông thiếu ngươi đây? Ngươi ra nhiều lời?”

Ta ra đại gia ngươi!

Chung Minh lại là trong nháy mắt mất đi lý trí, khuôn mặt trọng độ vặn vẹo.

Có điều hắn nhưng là bị Chung Võ Tu gắt gao ngạch đè lại, Chung Võ Tu để cho mình nhị đệ xem trọng Chung Minh, sau đó liền trực tiếp cùng Vương Bảo đối diện, ánh mắt thăm thẳm, khuôn mặt lạnh lùng nhạt âm thanh nói, “cướp ta Chung gia tạo hóa, nhục ta Chung gia con cháu, lúc này ngươi lấy ra Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, sợ là có đánh Chung gia mặt mũi ý tứ, ta Chung Võ Tu đúng là hết sức tò mò, ngươi chỉ là một giới tiểu tu, ngươi dựa vào cái gì?”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, đột nhiên lùi về sau một bước!

Ở mọi người mộng bức trong tầm mắt, Vương Bảo tay trái tay phải một bên vẽ viên một bên tả hữu di động, cao giọng nói, “ta bằng cái gì? Chỉ bằng ngươi hiện tại coi như muốn giết ta chi tâm rõ rõ ràng ràng, thế nhưng...”

“Ta chính là cướp ngươi tạo hóa, ngươi có thể làm gì ta?”

“Ta chính là nhục con trai của ngươi, ngươi có thể làm gì ta?”

“Ta chính là đánh Chung gia mặt, ngươi có thể làm gì ta?”

“Ôi ôi ôi, nhìn này sắc mặt, đây là khí không nhịn được rồi? Cái kia còn

chờ cái gì đây, động thủ a, đến giết ta a, ta chờ đây...”

------oOo------

Chương 845: Chính là như thế tùy hứng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Điên cuồng làm mất mặt!

Già mồm nhất pháo!

Vương Bảo đại chiêu xuất liên tục, dường như từng viên một đạn hạt nhân nổ tung, trực tiếp đem Chung Võ Tu cho nổ mộng bức!

Chung Võ Tu chưa từng sẽ nghĩ tới, vẫn còn có người vô liêm sỉ như vậy, không biết xấu hổ như vậy, lại gan to như vậy, như thế càn rỡ!

“Ngươi muốn chết...”

Chung Võ Tu cả người run, nhưng là có chút lý giải trước nhi tử Chung Minh phẫn nộ, tên ghê tởm này, quả thực có thể dễ như ăn cháo gây nên người khác lửa giận.

“Ta muốn chết? Là ngươi muốn chết chứ? Ngươi nói, nếu như ta đem Thiên quân truyền thừa kiếm quyết cống hiến đi ra, nhường Cửu U vực chư tông chia đều, đánh đổi chính là bọn họ nhất định phải liên hợp lại, chí ít làm được đem các ngươi Chung gia cao tầng tàn sát hơn nửa...”

“Ngươi cảm thấy, sẽ có tông môn đồng ý như thế làm sao?”

Vương Bảo tiếng cười phảng phất trời đông giá rét giáng lâm, tập kích Chung Võ Tu nội tâm!

Tắt Chung Võ Tu cái kia dâng trào lửa giận!

Đáy lòng bốc lên một vệt hàn ý, Chung Võ Tu bình tĩnh nhìn Vương Bảo, trầm mặc lại, bình tĩnh lại!

Vương Bảo thật muốn như thế làm.

Chung Võ Tu không nghi ngờ chút nào, tuy rằng không phải hết thảy tông môn đều sẽ tham gia, thế nhưng, cũng vách cheo leo sẽ có rất nhiều tông môn vì thế liên hợp!

Thiên quân truyền thừa kiếm quyết sức hấp dẫn, hơn nữa liên hợp lại thực lực, đổi làm chính mình Chung gia, cũng đến tham dự a!

Đáng ghét a!

Chung Võ Tu nội tâm rít gào không ngớt!

Tự nhiên là uất ức đến cực hạn, khó chịu tới cực điểm!

Nghĩ chính mình Chung gia, ở Cửu U vực cũng là vang dội đại tộc, chính mình thân là tộc trưởng, cũng coi như là Cửu U vực đại lão một trong, hiện nay lại bị một cái tiểu tu cho rất sao uy hiếp, then chốt là, người ta còn uy hiếp thành công, ác thảo, này mẹ nó lên cái nào nói lý đi?

“Không nói lời nào? Vậy thì là sợ?” Thủ phát

Vương Bảo cười hì hì nói rằng.

Chung Võ Tu thật rụt, nếu không thể trước khí thế lên trấn áp Vương Bảo, như vậy lại tán gẫu xuống, chính là tự rước lấy nhục, đương nhiên, đây chỉ là tạm thời, hiện tại hắn có bao nhiêu bình tĩnh, sau khi bạo phát liền sẽ mạnh đến đâu Liệt.

Mọi người ở đây xem chính là sững sờ sững sờ.

Ngươi muội.

Cái tên này vẫn đúng là rất sao quái lạ tới cực điểm, một điểm không sợ Chung gia không nói, càng là hận Chung gia không còn cách nào khác, hắn đến cùng dựa vào cái gì?

Coi như nơi này là Duyên Bảo Lâu, không thể động thủ, thế nhưng, Duyên Bảo Lâu sớm muộn cũng sẽ rời đi, đến thời điểm, ngươi sao làm?

Liền không tin Chung gia có thể chịu!

“Tiểu hữu, chúng ta có thể tiếp tục sao?”

Tà Thần Đạo chưởng giáo đột nhiên âm lãnh nói rằng.

Vương Bảo liếc tà Thần Đạo chưởng giáo một chút, đột nhiên thanh kiếm quyết vừa thu lại, nhạt âm thanh nói, “tiếp tục? Tiếp tục cộng lông? Ta không bán!”

Tà Thần Đạo chưởng giáo một mặt mộng bức, âm thanh đều có chút nhẹ nhàng, “Không bán? Tại sao?”

“Không cao hứng!”

Vương Bảo thở dài, “Không tâm tình!”

A phốc!

Tà Thần Đạo chưởng giáo suýt chút nữa thổ huyết!

Cái khác đại tông đại tộc cường giả cũng là co giật lên!

Ác thảo!

Này mẹ nó là lý do sao?

Không cao hứng, không tâm tình?

Đại gia ngươi, không bán thì không bán, cần phải tìm như thế một cái qua loa lý do sao?

Phản ứng lại, tà Thần Đạo chưởng giáo ánh mắt hung mang lấp loé, âm lãnh

nói rằng, “được lắm không cao hứng, không tâm tình, không bán! Tiểu tử, ngươi này giống như là trêu chọc chúng ta, ngươi đã đắc tội rồi Chung gia, chẳng lẽ còn phải đắc tội chúng ta Cửu U vực chư tông? Ngươi, xác định phải làm như vậy?”

Không ít đại lão đều là hừ lạnh lên.

Này thái độ đã rất trong sáng.

Buôn bán thời điểm, ngươi là tiểu hữu, không bán? Hắc, này có thể không thể kìm được ngươi!

Vương Bảo híp mắt lại, “Xem ra ta còn phải không phải bán không thể?”

Tà Thần Đạo chưởng giáo cười lạnh nói, “không phải vậy đây? Ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng hậu quả, Duyên Bảo Lâu không phải là nhà ngươi mở!”

Vương Bảo bỗng nhiên chỉ chỉ tà Thần Đạo chưởng giáo, nghiêm nghị nói, “được thôi, ta nhớ kỹ ngươi! Này kiếm quyết, ta bán, thế nhưng... Ta quyết định bán cho Duyên Bảo Lâu!”

Dát?

Tà Thần Đạo chưởng giáo trên mặt vẻ mặt cứng lại rồi!

Còn lại cường giả cũng là hoàn toàn biến sắc!

Trong lòng ấp ủ vô cùng sát cơ Chung Võ Tu, ánh mắt âm trầm đáng sợ, gắt gao nắm chặt nắm tay.

Tiểu tử này, đúng là đi một nước cờ hay!

Nếu là Duyên Bảo Lâu từ bên trong tham dự, vậy còn thật không dễ xử lí.

“Có hay không Duyên Bảo Lâu có thể chủ sự, đi ra một hồi!”

Vương Bảo cao giọng mở miệng.

Theo xa xa truyền đến một đạo thanh âm trầm thấp, một người trung niên đạp bước đi tới, “Lão phu Viên Phi! Khách nhân có việc mời nói!”

Viên Phi nhìn qua khá có thân phận, bất kể là Chung Võ Tu cũng tốt, vẫn là những tông môn khác đại tộc cao thủ, hầu như đều là theo bản năng lộ ra kính nể ánh mắt!

Vương Bảo chờ đến Viên Phi đi tới, nhạt âm thanh hỏi nói, “Duyên Bảo Lâu thu kiếm quyết sao?”

Viên Phi đã sớm đến rồi, có Duyên Bảo Lâu người thông báo hắn, tình huống trước, cũng vẫn nhìn ở trong mắt, lúc này mặc dù nhìn như bình tĩnh, trong lòng cũng là có chút phấn chấn, nghe vậy liền trầm giọng nói, “đương nhiên thu!” Mới 81 Trung văn lưới đổi mới nhanh nhất máy vi tính mang:

Vương Bảo trực tiếp đem thẻ ngọc ném đi ra, nói rằng, “đây là Thiên quân truyền thừa, Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết, bán cái các ngươi Duyên Bảo Lâu!”

Viên Phi ngột ngạt đưa tay kích động, trầm giọng nói rằng, “có thể, không biết tiểu hữu nghĩ bán bao nhiêu tiền?”

Vương Bảo bỗng nhiên vung tay lên, “Đàm luận nhiều tiền tổn thương cảm tình? Này kiếm quyết, đưa cho các ngươi!”

Viên Phi há hốc mồm!

Mọi người mộng ở!

Toàn bộ tình cảnh trong nháy mắt yên tĩnh lại!

Viên Phi ánh mắt đều có chút phập phù, đầy đầu đều là tặng không hai chữ, có chút không phản ứng kịp.

Đây chính là Thiên quân truyền thừa kiếm quyết!

Giá trị bao nhiêu, không cách nào đánh giá!

Tặng không?

Ác thảo, dù cho Viên Phi từng làm mộng đẹp, cũng chưa từng có như thế xinh đẹp tách mộng, này đâu chỉ là trên trời rơi đĩa bánh, này rơi chính là Mãn Hán Toàn Tịch a!

Cho tới những người khác, phản ứng lại, rất nhiều cường giả sắc mặt, khó coi tới cực điểm!

Đặc biệt là Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo, hai cái lão gia hỏa trong lòng nhấc lên vô số đạo cố sức chửi, lại có chút phát lạnh!

Tặng không Thiên quân truyền thừa kiếm quyết.

Nhìn qua, là Duyên Bảo Lâu chiếm tiện nghi.

Thế nhưng, lớn như vậy ân tình, tin tưởng Duyên Bảo Lâu nhất định sẽ có biểu thị, tối thiểu, Chung Võ Tu lúc trước kế hoạch trả thù liền trực tiếp chết trẻ, có Duyên Bảo Lâu che chở, Chung gia toàn tộc lên, cũng đến cân nhắc một chút!

“Sư tôn càng như vậy cơ trí!”

Uông Quân phong cấm âm thanh, quay về lão cẩu nói rằng.

Lão cẩu trắng Uông Quân một chút, không vui nói, “Ngươi biết cái gì! Ngươi cho rằng lão Vương đây là đang tìm chỗ dựa, ngươi sai rồi, bằng vào ta Lý Cẩu Thặng suy tính, lão Vương chỉ là đang tinh tướng mà thôi! Tặng không Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, ngươi nhìn nhìn, này rất trang bức!”

Uông Quân không rõ vì sao, hắn chỉ là trang bức tiểu thịt tươi, nơi nào sẽ hiểu.

Nửa ngày.

Viên Phi mở miệng, hắn nghiêm túc nhìn Vương Bảo, nói thật, “Tiểu hữu rộng lượng như vậy, ta Duyên Bảo Lâu cũng không thể không có biểu thị, xin mời tiểu hữu đi theo ta...”

Cái nào ngờ tới.

Vương Bảo đột nhiên vung tay lên, nghiêm nghị nói, “không cần! Ta thanh kiếm quyết đưa các ngươi, coi như là một cái thuận nước giong thuyền, không có phải báo thù ý tứ! Chủ yếu nhất chính là...”

Quét Chung Võ Tu bọn họ một chút, Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “ta cao hứng, ta tình nguyện, ta chính là tùy hứng, ta chính là thả bay tự mình, mấy người các ngươi, vừa nãy đúng hay không cảm thấy ta leo lên Duyên Bảo Lâu, cho tới không dám động thủ? Đừng kích động, đừng sợ, ta vẫn là ta, muốn tìm ta báo thù, chờ đến Duyên Bảo Lâu rời đi, hoan nghênh tìm đến ta xuyến môn, bất cứ lúc nào xin đợi...”

------oOo------

Chương 846: 5 tông diệt vương tiểu đội chính thức thành lập!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái gì là đột nhiên không kịp chuẩn bị?

Đây chính là!

Cái gì là tùy hứng?

Đây chính là!

Ngươi cho rằng ta muốn hướng về đông? Ta rất sao nghiêng không, ta không phải không đi rồi!

Vương Bảo trực tiếp đem trời tán gẫu chết rồi, tối thiểu, hiện tại mọi người ở đây, có một cái tính một cái, đều bối rối, rất nhiều vây xem đảng càng là trực tiếp không nói gì!

Này đúng hay không ngốc?

Này đúng hay không bưu?

Rõ ràng là một cái có thể leo lên Duyên Bảo Lâu tuyệt cơ hội tốt, theo cột liền lên đi tới, ngươi đã vậy còn quá tùy hứng từ bỏ?

Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, ngươi là thật sự chuẩn bị tặng không a? Loại này phát điên sự tình ngươi đều làm được?

Tình cảnh yên tĩnh nửa ngày.

Viên Phi hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn trên đài Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, là nắm cũng không phải, không nắm cũng không phải, cầm đi, quá xấu hổ, không nắm đi...

Này rất sao nhưng là Thiên quân truyền thừa kiếm quyết!

Mà Vương Bảo, căn bản không chờ hắn do dự bao lâu, liền ngáp một cái, vẫy tay nói, “đi ra đi bộ một vòng, tâm tình quả nhiên tốt hơn rất nhiều, đi rồi đi rồi!”

Dứt lời, Vương Bảo liền dẫn Uông Quân cùng lão cẩu, rời đi phòng khách!

Trang xong so với liền đi, để lại đầy mặt đất lông gà!

Bên trong đại sảnh yên tĩnh một hồi, Viên Phi yên lặng đưa tay, ở chư tông đại lão trừng trừng dưới con mắt, đem Cửu Cửu Thông Thiên Kiếm Quyết cất đi, bất động thanh sắc nói rằng, “tốt phóng khoáng tiểu tử!”

Dứt lời, Viên Phi bước nhanh rời đi, nói thật, hắn nét mặt già nua hiện tại đều có chút ửng đỏ!

Chờ đến Viên Phi cũng đi rồi, vở kịch lớn kết thúc, rất nhiều người vây xem từng người tản ra, có điều chư tông đại tộc, nhưng là có rất nhiều lưu lại!

Tà Thần Đạo chưởng giáo ông lão đột nhiên âm u nói rằng, “Chung huynh, tiểu tử kia chẳng lẽ còn có cái khác bối cảnh?”

Chung Võ Tu trực tiếp nhìn mình nhi tử.

Chung Minh đã sớm bị sự tiến triển của tình hình làm choáng váng, bị hắn cha vừa nhìn, cả người run lên, lập tức nói rằng, “hắn có Tôn Giả bối cảnh!”

Tà Thần Đạo chưởng giáo ông lão lạnh giọng nói, “không đủ! Tôn Giả bối cảnh, không đủ để nhường hắn lớn lối như thế!”

Dù cho là Tôn Giả tự thân tới, cũng không dám ở Cửu U vực đắc tội nhiều như vậy đại tông đại tộc a!

Chung Võ Tu ánh mắt sát cơ lấp loé, cười lạnh nói, “quản hắn có gì bối

cảnh? Người này, lão phu tất phải giết! Chư vị, có thể có đồng ý đồng thời, ngày đó quân truyền thừa kiếm quyết, người này tất nhiên cũng nhìn, dù cho bán cho Duyên Bảo Lâu, chính hắn cũng biết, đến lúc đó ép hỏi ra đến...”

Rất nhiều đại lão khá là ý động!

Đương nhiên, hay là có người khá là kiêng kỵ Vương Bảo thái độ, như vậy tùy ý, lớn lối như thế, thực sự là khiến lòng người bất an!

Cuối cùng.

Phụ họa Chung Võ Tu tông môn đại tộc, chỉ còn dư lại năm cái!

Năm vị chủ sự đại lão liên hợp thương nghị, chuẩn bị nhất đẳng Duyên Bảo Lâu rời đi, liền lập tức ra tay, ép hỏi ra Thiên quân truyền thừa kiếm quyết sau khi, đại gia cộng ngắm!

Năm tông diệt vương tiểu đội, chính thức thành lập!

...

...

Ngày thứ nhất tự do giao dịch đại hội, do Vương Bảo hất vào đỉnh cao, sau khi liền bình thường không có gì lạ!

Thời gian đi tới ngày thứ hai!

Duyên Bảo Lâu đại hội đấu giá, chính thức bắt đầu rồi!

Làm Vương Bảo đi tới lầu khoang hai tầng, chuyên môn phòng bán đấu giá thời gian, thân mang Duyên Bảo Lâu trang phục một người thanh niên đột nhiên cung kính tiến lên đón, nói rằng, “khách nhân tôn kính, nhà ta lâu chủ mời ngài đi phòng khách nói chuyện!”

Vương Bảo cũng không để ý, gật gù, liền dẫn Uông Quân cùng lão cẩu đi

theo.

Tình cảnh này bị xa xa Chung Võ Tu mấy người bọn hắn lâm thời liên hợp tiểu đội nhìn thấy, mấy tôn đại lão sắc mặt đều là rất âm trầm!

Một gian bao sương!

Đẩy cửa mà vào, thanh niên sau đó khom người rời đi, đóng cửa phòng!

Bên trong phòng khách chỉ có hai người, một cái trong đó, chính là Viên Phi, mà một cái khác, nhưng là một cô nương!

Có điều cô nương này tướng mạo không nói, vóc người, nhưng là cực kỳ mập mạp, người khác đều là dựng thẳng dài, nàng phảng phất phát triển bề ngang, nhanh nhẹn Vua Hải Tặc Anime bên trong bác gái như thế.

"Tiểu hữu, giới thiệu một chút, đây là ta Duyên Bảo Lâu lâu chủ!"

Viên Phi tiến lên, mang theo cười nhạt chắp chắp tay, giới thiệu.

Cô nương kia mở miệng, âm thanh như oanh lôi, "Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, nói đưa sẽ đưa, đạo hữu thật lớn hào khí! Ta gọi Hồng Thanh, mời ngồi!"

Vương Bảo gật gù, tùy ý ngồi ở Hồng Thanh đối diện, trên dưới đánh giá Hồng Thanh một chút, đột nhiên hỏi nói, "ngươi có bệnh?"

Hồng Thanh còn không nói chuyện, Viên Phi biến sắc mặt, bất mãn lạnh giọng nói, "tiểu hữu, chú ý ngươi ngôn từ!"

Hồng Thanh phất tay một cái, không để ý chút nào nói rằng, "Viên thúc phát cái gì hỏa? Ta có bệnh, lại không phải cái gì việc không thể lộ ra ngoài! Đạo hữu thật tinh tường!"

Vương Bảo ý tứ sâu xa nói rằng, "ngươi đây là bệnh... Cũng không phải bệnh... Rất khéo chính là, ta có thể trị!"

Câu nói này lối ra (mở miệng)!

Hồng Thanh sửng sốt!

Mà Viên Phi, nhưng là ngẩn ngơ sau khi, cấp thiết thấp quát, “Tiểu hữu không muốn đùa giỡn, ngươi thật có thể trị?”

Vương Bảo gật gù, “Có thể trị, nhưng không phải hiện tại!”

Hồng Thanh trạng thái, lấy Vương Bảo hiểu rõ chi con mắt xem qua, rõ rõ ràng ràng, cô nương này, không bình thường, đáng tiếc...

Tuy rằng thân ở Cửu U vực, nhưng cũng không ở hệ thống Cửu U vực thu đồ đệ hàng ngũ, nếu không, giai đoạn thứ hai nhiệm vụ cho Hồng Thanh, nên hoàn thành rất dễ dàng!

Hồng Thanh tuy rằng chấn động, thế nhưng, nàng nhưng là ngột ngạt rất tốt, nhìn Vương Bảo, nghiêm túc nói, “Nếu ngươi có thể trị hết ta, ta Hồng Thanh tất có báo đáp lớn!”

Vương Bảo vung vung tay, “Vẫn là câu nói kia, thời cơ không tới! Sau này hãy nói!”

Hồng Thanh nhất thời có chút không nói gì!

Viên Phi nhưng là lắng xuống, ngờ vực nhìn Vương Bảo, hắn cảm thấy đến Vương Bảo đây là ở khoác lác bức, lấy một câu nói làm nổi lên bọn họ hi vọng, mục đích gì...

Chẳng lẽ là muốn mượn Duyên Bảo Lâu sức mạnh, đối phó Cửu U vực chư tông?

Nhưng là, lúc trước Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, kỳ thực cũng có thể làm được a!

Vậy rốt cuộc là vì sao?

Viên Phi không hiểu nổi, chỉnh không hiểu, thế nhưng, đối với có thể trị hết tiểu thư, hắn vẫn là nắm bảo lưu thái độ!

“Vậy thì sau này hãy nói đi!”

Hồng Thanh kỳ thực cũng không thể nào tin được, nàng từ lâu nhận mệnh, đần độn vô vị nói rằng.

Bầu không khí nhất thời có chút lúng túng lên!

Lão cẩu đột nhiên nói rằng, “những thứ kia có thể ăn đi?”

Viên Phi ngẩn người, quái lạ nói rằng, “đương nhiên có thể!”

“Thật tốt!”

Lão cẩu lập tức hóa thân làm heo, bắt đầu ăn uống.

Uông Quân xem không nói gì, ho nhẹ một tiếng nói rằng, “buổi đấu giá nhanh bắt đầu rồi chứ?”

Hồng Thanh gật gù, “Vậy liền bắt đầu đi, đạo hữu, Thiên quân truyền thừa kiếm quyết tuy rằng ngươi tặng không cho ta Duyên Bảo Lâu, nhưng không có công không nhận lộc, vì lẽ đó lần đấu giá này sẽ, đạo hữu có thể thoả thích bán đấu giá, ta Duyên Bảo Lâu trả tiền chính là, đương nhiên, nếu như... Có yêu cầu khác, đạo hữu cứ việc nói!”

Vương Bảo đứng dậy, đứng ở phòng khách một cái trong đó trước cửa sổ, nhạt âm thanh nói, “không cần!”

Hồng Thanh nhất thời nở nụ cười khổ, quay về Viên Phi buông tay, rất là bất đắc dĩ dáng vẻ.

Cùng lúc đó.

Theo Viên Phi ra lệnh một tiếng, ngày thứ hai Duyên Bảo Lâu buổi đấu giá, chính thức bắt đầu rồi.

Quay chung quanh phòng bán đấu giá hơn nửa vòng, đều là từng cái từng cái phòng khách, vào giờ phút này, bóng người lấp lóe, đều đang đợi buổi đấu giá chính thức bắt đầu!

Người bán đấu giá lên sàn, nhìn chung quanh một tuần, cao giọng nói, “Duyên Bảo Lâu thứ ba mươi lăm lần buổi đấu giá, chính thức bắt đầu, phía dưới, mời xem cái thứ nhất món đồ đấu giá...”

------oOo------

Chương 847: Đặc thù tàng bảo phương thức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Duyên Bảo Lâu buổi đấu giá không hổ là Cửu U vực chư tông đều truy đuổi cảnh tượng hoành tráng.

Cái thứ nhất món đồ đấu giá liền cực kỳ bất phàm, chính là một cái Tôn Giả sử dụng tới bản mệnh đạo binh, trải qua Tôn Giả thời gian dài tâm huyết uẩn nhưỡng chế tạo, uy thế kinh người!

Chư tông cường giả dồn dập lại còn lẫn nhau định giá!

"Giá quy định một trăm ngàn đạo tinh, thực sự là thấp, lão phu ra giá trăm vạn đạo tinh!"

"Tham gia chút náo nhiệt, Hàn huynh không nên tức giận, 150 vạn!"

"Buổi đấu giá món đồ đấu giá, mỗi người dựa vào thủ đoạn, tức cái gì? Hai trăm vạn!"

Giá cả một đường kéo lên.

Rất nhanh sẽ đạt đến ngàn vạn khoảng cách!

Cái giá này đối với một cái Tôn Giả bản mệnh đạo binh, đã cực cao, chư tông cường giả sở dĩ mua, chủ yếu là vì thể ngộ đạo binh bên trong để lại Tôn Giả cảm ngộ.

"12 triệu!"

Đột nhiên.

Chung Võ Tu mở miệng, hắn một chút liền chọn trúng cái này đạo binh,

bản thân của hắn chính là tu kiếm.

Giá tiền này vừa ra, hơn nữa định giá chính là Chung Võ Tu, rất nhiều cường giả nhất thời trầm mặc lại, có chính là cảm thấy cao, không đáng, có nhưng là cho Chung gia một bộ mặt.

Đại gia đều là tình cảnh người, ngươi cho ta mặt mũi, ta nể mặt ngươi, lẫn nhau nâng mà, không phải vậy làm sao có thể cho thấy giang hồ địa vị đây.

Người bán đấu giá cũng mặc kệ ai ai ai, vẻ mặt lãnh đạm mở miệng, "12 triệu... Có còn hay không càng cao hơn, đạo này binh..."

Người bán đấu giá này cũng là cái nghề nghiệp nói nhiều, một trận nói khoác, đáng tiếc, vẫn là không người mở miệng, liền có chút chưa hết thòm thèm nói rằng, "tốt lắm, 12 triệu một lần... 12 triệu hai lần..."

"Chờ đã!"

Vương Bảo đột nhiên cười từ phòng khách thò đầu ra, ánh mắt quét qua, liền rơi vào Chung Võ Tu phòng khách, đúng là có thể thấy rõ ràng Chung Võ Tu.

Nhìn Chung Võ Tu cái kia âm trầm lại vẻ mặt, Vương Bảo thản nhiên nói, "ta ra 12 triệu lẻ một viên đạo tinh!"

Toàn trường ồ lên!

Bắt đầu rồi!

Rốt cục mẹ nó bắt đầu rồi!

Sớm biết buổi đấu giá này thái bình không được, tiểu tử kia quả nhiên lại bắt đầu làm yêu!

Buổi đấu giá rất ít tức giận, trừ phi là loại kia thông thiên chí bảo, đánh ra hỏa khí, nhưng mà...

Ngươi lần này liền thêm một viên đạo tinh!

Ngươi đây là đang cố ý làm mất mặt a!

Cố ý kéo cừu hận a!

Thay đổi ai, ai cũng đến tức giận a!

Chung Võ Tu liền khí sắc mặt tái xanh, khẽ ngẩng đầu, căm tức Vương Bảo, lạnh giọng quát, "Tiểu tử, không giết ngươi, ta xem ngươi là không để yên, đúng không?"

"Đúng!"

Vương Bảo rất là thành khẩn gật gù.

Chung Võ Tu, "..."

Mã Đức, hàng này trực tiếp đem trời tán gẫu chết rồi!

Ánh mắt sát ý bùng lên, Chung Võ Tu cắn răng thấp quát, "Ngươi hành! Ngươi có dũng khí! Ta liền không tin, ngươi chỉ là một cái tán tu, còn có thể so với được với lão phu? Ta ra 1,400 vạn!"

Vương Bảo hơi nhíu mày, "Nhiều một viên!"

Chung Võ Tu trừng mắt lên, "Một ngàn... Tám trăm vạn!"

"Nhiều một viên!"

"... Hai! Ngàn! Vạn!"

"Được rồi, chúc mừng ngươi, ngươi thắng, thanh kiếm này là ngươi!"

Vương Bảo đột nhiên buông tay!

Chung Võ Tu ngẩn ngơ, sắc mặt cấp tốc trở nên ửng hồng lên, đúng không,

chính mình thắng, nhưng là, này mẹ nó không có một chút xíu thắng vui sướng a, tiểu tử này là đang đùa lão phu chứ? Tuyệt bức đúng không? Hắn là cố ý, cố ý nhường lão phu trả giá nhiều mấy triệu đánh đổi!

Chư tông cao thủ khóe miệng đều là có chút co giật!

Vậy thì là kẻ gây họa a!

Bắt ai gieo vạ ai vậy!

Người bán đấu giá già cao hứng, vui mừng nhìn Vương Bảo một chút, lúc này mới bắt đầu gõ chùy, đùng đùng đùng cực nhanh ba lần, Tôn Giả bản mệnh đạo binh, về Chung Võ Tu hết thảy!

Bán đấu giá tiếp tục!

Sau khi Vương Bảo đúng là bình tĩnh lại, chủ yếu là Chung Võ Tu cùng với tà Thần Đạo lão tổ không có lại đập giá.

Thế nhưng bởi vì có Vương Bảo loạn vào, chư tông cường giả đập giá thời điểm đều là có chút thấp thỏm, chỉ lo Vương Bảo đúc kết một cước, gieo vạ chính mình.

Vương Bảo phòng khách, Hồng Thanh đột nhiên nói rằng, “đạo hữu nếu là nghĩ muốn cái gì, có thể trực tiếp nói cho ta, món đồ đấu giá dưới đập, ta đưa đạo hữu chính là!”

“Không cần!” Vương Bảo lười biếng mở miệng từ chối.

Uông Quân ở một bên đăm chiêu, đây là không chừa thủ đoạn nào đả kích đối thủ sao? Cảm giác vừa học đến rất nhiều.

Ngày thứ nhất buổi đấu giá từ từ qua đi!

Trung gian tà Thần Đạo ông lão cũng vừa ý một cái món đồ đấu giá, nhưng

mà ra giá sau khi, Vương Bảo lần thứ hai loạn vào, xem như là ngồi vững hàng này có thù tất báo tính cách, giời ạ ai đắc tội rồi hắn, hắn liền hố ai vậy!

Trong lúc nhất thời, lấy Chung gia cùng tà Thần Đạo cầm đầu diệt vương tiểu đội, giết Vương Bảo chi tâm càng thêm kịch liệt!

Ngày thứ hai.

Duyên Bảo Lâu buổi đấu giá lần thứ hai cử hành.

Cùng ngày hôm qua như thế, Vương Bảo không có muốn đập bất luận là đồ vật gì ý tứ, liền như thế nhìn chằm chằm Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo!

Có điều này ngày thứ hai buổi đấu giá sắp tiến vào kết thúc, Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo, dĩ nhiên một lần đều không có ra giá.

Vương Bảo tuy rằng kỳ quái, cũng không để ý, không biết, đây là Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo cùng với cái khác tam tông diệt vương tiểu đội thương lượng kỹ càng rồi, nếu như vừa ý món đồ gì, để những người khác tam tông đập giá, không đến nỗi bị Vương Bảo nhằm vào.

Hai cái lão Âm tất đã từng người gián tiếp vỗ tới một cái vừa ý bảo vật, trong lúc nhất thời có loại thông minh lên cảm giác ưu việt, tâm tình không tệ, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt đều mang theo chê cười!

Ngươi có Trương Lương kế, ta có Quá Tường Thê, tiểu tử, so với thủ đoạn, ngươi còn non điểm!

Dần dần mà.

Cuối cùng một cái món đồ đấu giá lên sàn.

Có điều chờ đến vải đỏ mở ra, lộ ra bên trong món đồ đấu giá, rất nhiều người đều là kinh ngạc lên.

Món đồ đấu giá này rõ ràng là một cái quả cầu đá, đương nhiên, là nhìn qua như là một cái quả cầu đá, cũng không có một chút nào sóng sức mạnh, bình thường.

Như vậy một món đồ, dĩ nhiên đặt ở buổi đấu giá cuối cùng, then chốt bán đấu giá, Duyên Bảo Lâu đây là đang làm cái gì?

Người bán đấu giá già nhìn chung quanh một tuần, đột nhiên cao giọng nói, "vật ấy... Ta Duyên Bảo Lâu giám bảo sư phân biệt không ra, thế nhưng vật ấy nhưng là từ một toà di tích bên trong được, cái kia di tích là cái gì, bất tiện nhiều lời, nhưng là, toàn bộ di tích đều đầy rẫy hiến tế lực lượng, bảo vệ quanh này viên quả cầu đá, nói vậy... Không bình thường!"

"Bởi vì vật ấy ta Duyên Bảo Lâu không biết giá trị, nhưng lại tin tưởng vật ấy tất có kinh giá trên trời, vì vậy then chốt bán đấu giá, giá khởi điểm một cái ức đạo tinh!"

"Chư vị, ra giá trước, chư vị có thể đi đầu chính mình tra nhìn một chút, nếu như có thể nhận ra vật ấy lai lịch, có thể tự mình bán đấu giá, bất luận cuối cùng giá trị bao nhiêu, ta Duyên Bảo Lâu chỉ cần đánh ra, liền sẽ không hối hận!"

Chư tông cường giả vẻ mặt nhất thời trở nên càng thêm quái lạ!

Không có lai lịch!

Không biết kỳ danh!

Giá trị không biết!

Này giời ạ làm sao ra giá? Tuy rằng ngươi nói cùng thật sự như thế, nhưng muốn đây chỉ là một khối đá bình thường...

Giá quy định liền lên ức đạo tinh a, vỗ tới tay còn không được tức chết!

Có người chuyên bắt đầu mang theo quả cầu đá, ở rất nhiều trong bao sương đi lại, mỗi cái phòng khách hạn chế quan sát trăm hơi thở thời gian.

Dần dần mà.

Đến phiên Vương Bảo phòng khách.

Có điều, làm bưng quả cầu đá Duyên Bảo Lâu thanh niên, sau khi đi vào, Vương Bảo còn chưa bắt được tay kiểm tra, chính đang hạnh phúc cuồng ăn lão cẩu, ngẩng đầu liếc mắt một cái, đột nhiên sửng sốt.

Sau đó, lão cẩu phun ra trong miệng một cái đầu lâu, thân thể lóe lên, lẻn đến thanh niên trước mặt, thanh niên kia có chút mộng bức, lập tức dừng lại, lão cẩu loanh quanh ba vòng, móng vuốt gõ gõ đầu, đón lấy liền nhìn về phía Vương Bảo, hơi có chút hưng phấn nói, "Lão Vương, đồ chơi này ta thật giống nhận ra, gọi vạn bảo thiên cầu, hình như là một loại đặc thù tàng bảo phương thức, làm nó, tuyệt đối không thiệt thòi!"

Vương Bảo ngờ vực nhìn lão cẩu, "Nói cùng thật sự như thế, ngươi khoác lác chứ?"

Lão cẩu xù lông, đứng thẳng đứng dậy, vỗ ngực quát, "Lão Vương ngươi dĩ nhiên không tin ta Lý Cẩu Thặng cẩu phẩm (ý ví như nhân phẩm)? Đồ chơi này nếu như không ra chí bảo, ta Lý Cẩu Thặng đứng chổng ngược đi tiểu, nước tiểu ra tam giác đều loại kia..."

------oOo------

Chương 848: Còn muốn cho lão phu đào hầm đây? Nằm mơ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão cẩu này một đánh cược, Vương Bảo sẽ tin!

Nhường lão cẩu đứng chổng ngược đi tiểu, còn nước tiểu ra tam giác đều, này độ khó có thể tưởng tượng được, Vương Bảo thành khẩn tin tưởng, nếu như không ra được chí bảo, chính mình đó là vách cheo leo sẽ buộc lão cẩu nước tiểu ra tam giác đều.

"Đem ra ta xem một chút... Hi vọng là tên rác rưởi!"

Vương Bảo mở miệng, lão cẩu nhất thời trợn tròn mắt.

Mà trong bao sương, Hồng Thanh cùng với Viên Phi, đều là ngạc nhiên nhìn lão cẩu.

Liên quan với cái quả cầu đá này, Duyên Bảo Lâu không có nói láo, xác xác thực thực là đến từ chính một cái mạnh mẽ di tích cổ, bên trong cái gì bảo vật không có, liền cung phụng cái quả cầu đá này, đáng tiếc, này quả cầu đá cực kỳ cứng cỏi, dù cho là bạo lực phá hoại, đều không thể được, bởi vậy, cũng là cho thấy quả cầu đá bất phàm!

Không nghĩ tới, con chó này yêu dĩ nhiên có thể nhận ra.

Hồng Thanh quay về Vương Bảo nháy mắt mấy cái, ở trong mắt nàng, Vương Bảo có thể nói là đâu đâu cũng có hiếu kỳ điểm, hiện tại liền yêu sủng đều không bình thường.

Quả cầu đá vào tay.

Vương Bảo căn bản chẳng muốn kiểm tra, trực tiếp lên tinh luyện!

“Nhắc nhở kí chủ, vật ấy giá trị qua cao, cần tiêu tốn ba trăm vạn tinh luyện giá trị có thể lần đầu tinh luyện, xin mời kí chủ cẩn thận lựa chọn!”

Ác thảo!

Vương Bảo suýt nữa bạo thô miệng, ánh mắt tinh mang lấp loé, nhìn quả cầu đá.

Lần đầu tinh luyện liền ba trăm vạn tinh luyện giá trị, này giời ạ thực sự là quá nhẹ nhàng, bên trong mặc kệ ẩn chứa vật gì, cái kia đều là siêu cấp chí bảo không thể nghi ngờ!

“Có thể!”

Vương Bảo đem quả cầu đá đưa cho Duyên Bảo Lâu thanh niên.

Thanh niên quay về Hồng Thanh hành lễ, khom người lui bước!

“Lão Vương, tin ta a!” Lão cẩu nóng lòng muốn thử giựt giây nói, “đập xuống rồi, thiệt thòi không được!”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “đập khẳng định là muốn đập, nếu không, nhìn ngươi thế nào nước tiểu ra tam giác đều?”

Lão cẩu ngẩn ngơ, sau đó thập phần khó chịu nói rằng, “ta Lý Cẩu Thặng chưa từng gặp như vậy vô liêm sỉ đồ!”

“Nhận được khích lệ, nói quá lời!”

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng.

Hồng Thanh xem không nói gì, này một chủ một phó, thực sự là có chút kỳ hoa, lúc này nàng hít sâu một hơi, nghiêm nghị nói, “đạo hữu, vật ấy ta cũng có thể đưa ngươi!”

Vương Bảo hé mắt, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, “ngươi nên hiểu rõ, vật ấy hay là ẩn chứa kinh thiên chí bảo, thật sự cam tâm đưa ta?”

Hồng Thanh nhạt âm thanh nói, “bảo vật có giá lại vô giá, chính như đạo hữu biếu tặng Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, không cũng là cái gì cũng không muốn sao? Ta Hồng Thanh làm người, luôn luôn như vậy hào hiệp!”

Vương Bảo hơi cười, gật gật đầu nói, “Không sai! Liền hướng ngươi câu nói này, ta quyết định liền tuyển chọn ngươi, nếu như vật ấy bị ta vỗ tới, tiền ta không cho, coi như làm ngươi lễ bái sư!”

Hồng Thanh ngẩn ngơ.

Viên Phi hơi nhướng mày, không nhịn được nói rằng, “đạo hữu khẩu khí thật là lớn? Đây là muốn thu tiểu thư nhà ta làm đồ đệ? Sợ là ngươi mơ hão!”

Vương Bảo không chút nào khí, vung vung tay nói rằng, “cơ duyên chưa tới, sau này hãy nói, đương nhiên, nếu như các ngươi nhất định phải ta trả tiền, cũng có thể!”

Hồng Thanh sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, nói rằng, “ta có chút tin tưởng ngươi có thể trị liệu ta bị bệnh, vậy theo ý ngươi!”

Viên Phi nhíu mày càng chặt.

Cùng lúc đó.

Quả cầu đá đã lần thứ hai trở lại phòng bán đấu giá.

Người bán đấu giá già cao giọng nói, “đồ vật, chư vị cũng nhìn, hiện tại, bắt đầu ra giá đi!”

Toàn trường yên lặng như tờ.

Buổi đấu giá tiến hành đến hiện tại, này vẫn là lần thứ nhất.

Có thể nhận ra quả cầu đá, ngoại trừ lão cẩu, là một cái không có, này kỳ

thực cũng bình thường, lấy Hồng Thanh gốc gác, đều không hiểu nổi, Cửu U vực chư tông có thể hiểu rõ mới là có lớn kiến thức.

Lão cẩu đắc ý nói, “Ta Lý Cẩu Thặng tuy rằng không thế nào trâu bò, thế nhưng ta Lý Cẩu Thặng thân phận chỉ định cao thái quá, rất nhiều đột nhiên xuất hiện ký ức, đều là trâu bò trâu bò, tiểu Uông con, ngươi sau đó đừng vuốt lão Vương nịnh nọt, vỗ vỗ ta Lý Cẩu Thặng, Cẩu gia nhường ngươi thăng chức rất nhanh!”

Uông Quân bình tĩnh nói, “Ta chưa bao giờ đập qua sư tôn nịnh nọt, mà là ăn ngay nói thật!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù, ta đồ đệ quả nhiên là bổng bổng đát.

Lão cẩu khóe miệng co giật, thở dài nói, “xong đời! Bị triệt để họa họa!”

Bên trong đại sảnh.

Người bán đấu giá già bất đắc dĩ mở miệng, “Nếu như không có người định giá, cái kia vật ấy tiện lợi (bento) làm lưu đập...”

“Một cái ức!”

Vương Bảo đột nhiên mở miệng.

Toàn trường lập tức ồ lên, rất nhiều người đều là duỗi đầu nhìn về phía Vương Bảo phòng khách, cái tai hoạ này, lại là lần đầu tiên thoạt đầu giá.

Chẳng lẽ cái này thần bí quả cầu đá, thật sự có cái gì không tầm thường chỗ?

Chung Võ Tu phòng khách.

Nguyên bản vẻ mặt tùy ý Chung Võ Tu, ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên lạnh giọng nói nhỏ, “Vật ấy mua, thiệt thòi cùng không thiệt thòi, một nửa một nửa, Duyên Bảo Lâu tín dự vẫn là có thể tin tưởng, đã như vậy... Ha ha, tiểu tử, lần này đến phiên ngươi!”

Dứt lời.

Chung Võ Tu ló đầu, hai tay chống đỡ lấy trước cửa sổ, rất có uy nghiêm lạnh quát, “Lão phu ra... Một cái ức lẻ một viên đạo tinh!”

Lời kia vừa thốt ra.

Không ít người vẻ mặt liền quái lạ lên.

Ha hả.

Khung cảnh này rất quen thuộc a, chỉ có điều, song phương đổi.

Vương Bảo xem ngu ngốc như thế ánh mắt nhìn Chung Võ Tu một chút, này ngu xuẩn, còn muốn học lão tử? Ngươi học đến sao?

“Mười cái ức!”

Vương Bảo nhảy ra ba chữ!

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người đều mở miệng phun, không nói gì tới cực điểm!

Mã Đức!

Sẽ không có như thế ra giá, không hổ là gieo vạ, không đi bình thường đường a!

Từ một cái ức nhảy đến mười cái ức, cấp ba nhảy cũng nhảy không tới a!

Chung Võ Tu đây, hắn suýt chút nữa thổ huyết, sắc mặt trực tiếp trở nên âm trầm lại, vừa nãy trêu tức ánh mắt biến mất không thấy hình bóng!

Hỗn đản a!

Không theo động tác ra bài a!

Này mẹ nó trực tiếp nhảy đến mười cái ức, ta làm sao thêm?

Chung Minh vào thời khắc này, quét một làn sóng cảm giác tồn tại, tiến lên thấp giọng nói, “cha, cái tên này không ra tay thì thôi, vừa ra tay sẽ bất phàm, theo ta thấy, hắn khẳng định là nhất định muốn lấy được, hay là vật ấy thực sự là cái gì chí bảo, nếu không chúng ta tiếp tục cùng cùng nhìn?”

Chung gia cái khác đại lão cũng dồn dập thương nghị lên.

Chung Võ Tu chau mày, các loại người bán đấu giá già rơi lần thứ hai chuỳ (nện) thời điểm, Chung Võ Tu cao giọng quát, “Mười ức lẻ một viên! Tiểu tử, ta liền nhiều hơn ngươi một viên, có bản lĩnh...”

“Hai mươi ức!”

Vương Bảo hững hờ mở miệng!

Chung Võ Tu thổ huyết, là thật sự thổ huyết, ngột ngạt đến nội thương, gấp hỏa công tâm, hàm răng tỏa huyết!

Rất nhiều võ giả đều là không nhịn được nở nụ cười!

Này Chung Võ Tu, còn rất sao theo người ta trang bức đây, ngươi nói ngươi trang cái lông gà a.

Mà nhưng vào lúc này.

Tà Thần Đạo chưởng giáo ông lão đột nhiên nói rằng, “Chung huynh, vật ấy chúng ta liên hợp đập xuống làm sao?”

Chung Võ Tu bỗng cảm thấy phấn chấn, có đội hữu, sức lực lập tức tới, cao giọng nói, “Đa tạ Ngô huynh, này tự nhiên có thể! Lão phu kia ra giá hai mươi ức lẻ một viên!”

Vương Bảo liếc mắt một cái Chung Võ Tu, ở liếc mắt nhìn cái kia thò đầu ra tà Thần Đạo chưởng giáo ông lão, hơi cười, “Liên hợp? Cái kia được

thôi, ân... Một trăm ức đạo tinh, đến nha, lẫn nhau thương tổn a, đừng có ngừng!”

Chung Võ Tu mộng bức!

Tà Thần Đạo chưởng giáo cũng ngây người!

Những người khác ồ lên mà lên, cũng là bị chấn động trợn mắt ngoác mồm.

Trăm ức đạo tinh a, ngươi rất sao đây là muốn làm gì a? Đấu khí cũng không thể như thế đấu a!

Vương Bảo tiếp tục khiêu khích nói, “sinh tử coi nhẹ, không phục liền làm, nam nhân mà, không muốn sợ, tiếp tục a, lo lắng làm gì a? Thân là hai tông đại lão, chỉ là trăm ức liền rất sao sợ? Ta khinh bỉ các ngươi!”

Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo vẻ mặt biến đổi.

Nhưng mà..

Chung Võ Tu nhưng là trầm mặc lại, hắn nhìn Vương Bảo, dường như muốn đem Vương Bảo nhìn thấu giống như, nửa ngày, Chung Võ Tu đột nhiên lạnh lùng cười, nói rằng, “còn muốn lừa gạt lão phu? Đúng hay không lại cùng ngày hôm qua như thế, cho lão phu đào hầm đây? Nằm mơ! Tiểu tử ngươi, vẫn là quá non, vật ấy lão phu không muốn chính là, về ngươi!”

“Trăm ức đạo tinh a, nếu như chỉ là một cái phế phẩm, chặc chặc, vậy thì tốt chơi, ha ha ha...”

------oOo------

Chương 849: Vạn bảo thiên cầu, Thiên quân đạo cốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe Chung Võ Tu cười lớn.

Lại nhìn cái kia bình thường quả cầu đá.

Ở đây không ít người đầu óc không khỏi xẹt qua một ý nghĩ, hàng này cho lão Âm tất mặt dài a!

Lại có thể đúng lúc dừng cương trước bờ vực!

Tà Thần Đạo chưởng giáo ông lão cũng âm hiểm cười nói, "không nghĩ tới sao tiểu tử? Phép khích tướng, không phải là lúc nào đều có thể thành công, ngươi cho rằng biểu hiện như vậy cấp thiết, như vậy thong dong, chúng ta liền không nhìn ra ngươi theo hầu? Ngươi kỳ thực hiện tại đã rất hoảng rồi chứ? Rất hối hận rồi chứ? Nói đi nói lại, trăm ức đạo tinh, ngươi rất sao giao đi ra sao?"

Lão già này cũng rất thoải mái!

Một phen chê cười lời ra khỏi miệng, vậy thì càng thoải mái hơn.

Từ hôm qua tà Thần Đạo chưởng giáo ngay ở Vương Bảo nơi này ăn quả đắng, ngày hôm qua lại ăn một cái, vào giờ phút này, tất cả uất ức tản đi, được kêu là một cái mặt hướng biển rộng xuân về hoa nở.

Rất nhiều người cười vang lên.

Đối với Vương Bảo ném đi ánh mắt hài hước.

Tuy rằng bọn họ không có rõ ràng biểu hiện ra đối với Vương Bảo ác ý, thế nhưng Vương Bảo lấy hạ khắc thượng, nhường những đại lão này cũng rất

bất mãn, lúc này đều là cười trên sự đau khổ của người khác lên!

Vương Bảo phòng khách.

Lão cẩu đứng thẳng đứng dậy, lắc lắc móng vuốt, thản nhiên mở miệng, “Ta Lý Cẩu Thặng đánh cược năm mao, mấy tên khốn kiếp này sau đó tuyệt đối sẽ hối hận ruột cũng phải tím đen tím đen!”

Hồng Thanh đối với vạn bảo thiên cầu giá cả không có chút nào quan tâm, huống chi, này vẫn là Vương Bảo đập xuống đến, nàng chỉ đối với đồ vật bên trong cảm thấy hứng thú, lúc này liền rất là tò mò hỏi, “Vạn bảo thiên cầu, là gọi danh tự này chứ? Đạo hữu, bảo vật này thập phần rắn chắc, bạo lực phá giải, Tôn Giả đều không được, hơn nữa ta còn hoài nghi, đây chỉ là vách ngoài phòng ngự, thật muốn là bạo lực phá toái, sợ là sẽ phải ảnh hưởng bên trong bảo vật!”

Lão cẩu liếc mắt một cái Hồng Thanh, cười hì hì nói, “Nữ oa con ngươi đoán đúng là rất chuẩn...”

Viên Phi khóe miệng co giật.

Mã Đức!

Thật là to gan a!

Lại dám gọi tiểu thư nữ oa con!

Nếu không có ngươi là Vương đạo hữu yêu sủng, nếu không có ngươi chỉ là một con yêu sủng, ta rất sao đem ngươi đầu vặn xuống dưới làm cầu để đá!

Lão cẩu không hề hay biết chính mình xưng hô có cái gì không đúng, tiếp tục nói rằng, “căn cứ ta Lý Cẩu Thặng ký ức, vạn bảo thiên cầu vách ngoài chính là vạn trận thạch tinh, đừng xem chỉ là tảng đá dáng dấp, thế nhưng kỳ thực bên trong ẩn chứa vô số đại năng giả áp súc trận pháp, ngưng mà không phát, như có mở ra bí pháp, đúng là không đáng kể, nếu là bạo lực phá giải, ha ha, không chỉ có bên trong bảo vật sẽ dập tắt, đồ chơi này cũng giống như là một cái siêu cấp lớn chiêu, nổ trời long đất lở loại kia!”

Vương Bảo nhìn lướt qua lão cẩu, “Nghe ngươi nói quỷ quái như thế, ngươi sẽ mở?”

Lão cẩu lập tức yên, “Sẽ không!”

“Miệng pháo đạt chó!”

Vương Bảo lập tức cười vỗ tay cái độp, dẫn tới lão cẩu cuồng mắt trợn trắng.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên xuyên thấu qua phòng khách trước cửa sổ, vươn mình mà xuống.

Sau một khắc, nhưng là rơi vào bán đấu giá trên đài cao, người bán đấu giá già tựa hồ biết Vương Bảo thân phận, quay về Vương Bảo hơi cười, căn bản không có hỏi nhiều, liền nhường ra địa phương.

Mà Vương Bảo, nhưng là đưa tay chụp tới, vạn bảo thiên cầu liền bị hắn nắm ở trong tay, đặt ở bán đấu giá trên bàn!

Vào giờ phút này, tất cả mọi người là nhìn kỹ Vương Bảo.

Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo hai cái lão già đầu, đều đưa ra ngoài, có nhiều thú vị nhìn Vương Bảo.

Mặc ngươi giãy giụa như thế nào.

Ngày hôm nay ngươi rất sao cũng xong đời!

Liền không tin khối này phá trong tảng đá mở ra đến đồ vật, còn có thể định giá trăm ức?

Vương Bảo hướng về Chung Võ Tu phòng khách liếc mắt một cái, liền châm biếm cười lạnh nói, “ngớ ngẩn chính là ngớ ngẩn! Không văn hóa,

thật sự rất đáng sợ! Nói thật cho ngươi biết đi, bảo vật này, gọi là vạn bảo thiên cầu, chính là thống ngự chư thiên chí cao Thần giới bá chủ vạn bảo tông hết thảy, vách ngoài càng là trong truyền thuyết vạn trận thạch tinh, biết cái gì gọi là vạn trận thạch tinh sao? Xem ngươi một mặt mộng bức dáng vẻ, như thường vẫn là không văn hóa a, ai, Karen (đáng thương), đáng thương, đáng tiếc...”

Vương Bảo phòng khách.

Lão cẩu, “...”

Phản ứng lại, lão cẩu lập tức giơ chân, tức giận nói, “lão Vương quá không biết xấu hổ, dĩ nhiên bắt ta Lý Cẩu Thặng nguyên văn trang bức, ta muốn thu trang bức chuyên lợi phí!”

Uông Quân ôn nhu an ủi nói, “Cẩu gia bớt giận! Bớt giận! Ngươi lại không đánh lại được ta sư tôn!”

Lão cẩu, “?”

Bi phẫn nhìn Uông Quân, lão cẩu vô cùng đau đớn, “Tiểu Uông con, ngươi rất sao thật sự học cái xấu...”

...

...

Chung Võ Tu vẻ mặt trở nên âm trầm.

Vương Bảo nói quá quỷ quái, quỷ quái đến vẫn đúng là rất sao phảng phất có như vậy một chuyện giống như.

Vạn trận thạch tinh là cái gì quỷ, hắn không biết, thống ngự chư thiên chí cao Thần giới lại là cái gì quỷ, hắn cũng không biết, vạn bảo thiên cầu, càng là nghe đều chưa từng nghe nói.

Nhưng mà chính là những này không biết, nhưng phảng phất liền mang ý nghĩa cái này đáng ghét quả cầu đá, không phải chuyện nhỏ!

“Chẳng lẽ là thật sự?”

Chung Võ Tu nội tâm chửi ầm lên!

Chung Minh an ủi nói, “cha, đồ vật bên trong hắn khẳng định cũng không rõ ràng, hắn cũng là ở đánh cược, hay là rác rưởi đây!”

Chung Võ Tu lập tức an ủi mình giống như gật gật đầu.

Tà Thần Đạo chưởng giáo cũng là như vậy nghĩ, đương nhiên, hai cái lão Âm tất nội tâm, có thể không giống nhìn qua bình tĩnh như vậy, mà là căng thẳng tới cực điểm.

Vương Bảo một cái miệng pháo nổ ra, liền đem tay đặt ở vạn bảo thiên cầu bên trên!

“Phía dưới, nhường chúng ta tới xem một chút, trong này, là long vẫn là trùng! Thế nhưng nói thật, ta đối với ta số mệnh, vẫn có mười phần tự tin...”

Vương Bảo tự tin cười.

Sau đó.

Trực tiếp tinh luyện vạn bảo thiên cầu.

Đương nhiên.

Toàn bộ tinh luyện, là không thể, ba trăm vạn tinh luyện giá trị a khe nằm, còn không được đau lòng chết.

Hơn nữa, toàn thể tinh luyện cũng không phải Vương Bảo kế hoạch, hắn tinh luyện, chỉ là vách ngoài!

Cũng chính là vạn trận thạch tinh.

Quả nhiên, chỉ tuyển chọn tinh luyện vạn trận thạch tinh, tiêu hao tinh luyện giá trị mức độ lớn giảm thiểu, chỉ cần ba mươi vạn mà thôi!

Ba mươi vạn, Vương Bảo vẫn là cho lên, lập tức lựa chọn tinh luyện!

Chờ đến tinh luyện thành công, Vương Bảo liền cười lựa chọn nát tan!

Tinh luyện vật nát tan, đây chính là hệ thống sức mạnh, dù cho là vạn trận thạch tinh lại rất sao cứng, cũng đến quỳ!

Nương theo từng đạo từng đạo răng rắc răng rắc âm thanh.

Sau một khắc, vạn bảo thiên cầu vách ngoài, vạn trận thạch tinh mặt ngoài, xuất hiện từng vết nứt, phảng phất phá xác bình thường, rơi xuống ở trên bàn, bị Vương Bảo thu hồi!

Đồ chơi này nhưng là bảo bối, nếu không có hệ thống lực lượng, tuyệt đối nổ tung.

Sau đó.

Vạn bảo thiên cầu bên trong bảo vật, rốt cục lộ ra diện mạo thật sự!

Này, rõ ràng là một khối xương!

Xương chính là xương sống lưng, cũng chính là người tục xưng lớn long cốt, chỉ có một khối, thế nhưng là rất lớn, xương hiện ra màu vàng, theo bại lộ ở trong không khí thời gian càng dài, bên trên bùng nổ ra ánh vàng liền càng ngày càng mạnh!

Hơn nữa, những này ánh vàng không chỉ có không chói mắt, trái lại thập phần nhu hòa, loáng thoáng, có đại đạo lẩm bẩm đây, pháp trống tù và thổi tiếng vang lên, tựa như ảo mộng, ảnh hưởng một vùng không gian, toàn bộ Duyên Bảo Lâu đều tiến vào một loại vắng lặng trạng thái.

Hồi lâu sau, màu vàng xương ánh sáng thu lại, trở nên bình thường không

có gì lạ, có điều bên trên, hiển lộ ra từng đạo từng đạo vô cùng thần bí hoa văn, những này hoa văn như là sống, không ngừng biến hóa, đi khắp.

“Món đồ gì?”

Vương Bảo đem màu vàng xương nắm lên.

Đang chuẩn bị tỉ mỉ.

Đột nhiên, Viên Phi thình lình từ bên trong phòng khách trốn ra.

Hắn nét mặt già nua một mảnh đỏ trướng, hắn thân thể điên cuồng run rẩy, hai tay của hắn run lập cập, phảng phất đi chạm đến thánh vật bình thường, chậm rãi hướng về màu vàng xương đưa tay, trong miệng ngột ngạt gầm nhẹ nói, “Thiên quân đạo cốt... Đây nhất định là Thiên quân đạo cốt... Không có sai, cảm giác này... Ác thảo...”

“Ta!”

Vương Bảo bất động thanh sắc thu tay lại.

Viên Phi động tác cứng ở nơi đó, khôi phục một chút lý trí, sau đó thần sắc hắn cực kỳ phức tạp nhìn Vương Bảo, cắn răng nói rằng, “ta biết... Là ngươi... Ta xem một chút...”

“Được thôi!”

Vương Bảo đem màu vàng xương đưa cho Viên Phi.

Viên Phi sững sờ, trong lòng lập tức nhấc lên vạn trượng tham dục.

Chỉ có điều, này cỗ tham dục vừa quật khởi, liền lập tức bị Hồng Thanh bóng dáng cho trấn áp xuống, tiểu thư là nàng ân nhân cứu mạng, Viên Phi rõ ràng trong lòng, dù cho đây là Thiên quân đạo cốt, tiểu thư hiện tại, cũng tuyệt đối không có muốn chia sẻ ý tứ!

“Đáng tiếc... Đáng tiếc a...”

Viên Phi trái tim chảy máu, vô lực thở dài, đem màu vàng xương cung kính bắt được đầu trước hai tay nâng tỉ mỉ!

Nửa ngày..

Viên Phi cố nén dục vọng, đem màu vàng xương đặt ở trên bàn, bước tiến trầm trọng xoay người, ở chư tông cường giả chấn động trong ánh mắt kinh hãi, cao giọng mở miệng.

“Đây là một khối Thiên quân đạo cốt... Trưởng thành độ lão phu không nhìn ra, thế nhưng nói vậy cực cao, vật ấy giá trị bao nhiêu, ha ha, lão phu cũng không cần nhiều lời, tiểu tử, chúc mừng ngươi, ngươi thắng cược, tương lai gặp lại, nói không chắc lão phu còn có thể tôn xưng ngươi một câu, Thiên quân đại nhân...”

------oOo------

Chương 850: Chúng ta đều là đại Ngốc so với!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên quân.

Toái Hư Đại Giới bên trong, mỗi một vị Thiên quân đều là một bộ truyền kỳ sử thi.

Mà muốn đạt đến Thiên quân cảnh giới, ở tu vi đầy đủ thời gian, liền cần sắp xếp tự thân đại đạo, cùng Thiên Đạo phù hợp, ở trong cơ thể mình long cốt nơi ngưng tụ ra một đạo tiên thiên đạo pháp!

Đạo này pháp chính là thiên phú, tiên thiên đại đạo hội tụ ngưng tụ, uy lực của nó, tự nhiên không cần nhiều nói, chính là Thiên quân mạnh mẽ nhất lá bài tẩy.

Mà Thiên quân đạo cốt, chính là ẩn chứa cái kia một bộ tiên thiên đạo pháp gánh chịu vật, một vị Thiên quân, chỉ có một khối Thiên quân đạo cốt, nương theo Thiên quân một đời.

Nếu là chưa từng đột phá, đạt đến đại nạn sau khi ngã xuống, Thiên quân sẽ đem trong cơ thể Thiên quân đạo cốt tách ra ngoài, lưu làm truyền thừa tác dụng!

Cái này cũng là một cái Thiên quân xuất thế sau khi, có thể lưu lại vạn vạn năm cơ nghiệp nguyên nhân!

Bởi vì chỉ cần xuất hiện một cái Thiên quân, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, vậy thì có thể lưu lại một tổ Thiên quân!

Đương nhiên, cũng không phải bất luận người nào, đều có tư cách dung hợp Thiên quân đạo cốt, điều này cần tuyệt hảo tư chất!

Bởi vậy!

Có thể liền có thể tưởng tượng ra, ngày này quân đạo xương quý giá chỗ!

Có thể nói.

Mỗi một khối Thiên quân đạo cốt, đều đại diện cho một vị Thiên quân!

Dù cho tư chất không đủ, không làm được hoàn toàn dung hợp, nhưng dù cho là lĩnh ngộ Thiên quân đạo cốt bên trên tiên thiên đạo pháp một phần trăm, cũng là diệu dụng vô cùng!

Vật ấy, vô giá có thể nói!

Ai dám cho Thiên quân định giá? Cái kia là chán sống rồi, đó là đậu bỉ mới sẽ làm ra sự tình!

Vương Bảo hài lòng nở nụ cười, không hổ là lần đầu tinh luyện liền giá trị ba trăm vạn lớn bảo, này một làn sóng có thể yêu, điểm một vạn cái khen ngợi!

Nhưng mà.

Vương Bảo nở nụ cười!

Càng nhiều người, nhưng là khóc!

Đặc biệt là Chung Võ Tu.

Đặc biệt là tà Thần Đạo chưởng giáo!

Hai cái lão gia hỏa vào giờ phút này, hối hận ruột là Tử Thanh Tử Thanh, hối hận chính là hận không thể Thượng Thương đánh xuống Thiên Lôi, đánh chết chính hắn một đại Ngốc so với!

Sát bút (ngu ngốc) a!

Quá mẹ nó sát bút (ngu ngốc)!

Này trên đời này, còn có so với mình càng thêm sát bút (ngu ngốc) người sao?

Rõ ràng đã bị Vương Bảo hố qua, vì sao không tiếp tục để Vương Bảo hố một lần? Chỉ cần vào hố, chỉ cần vẫn tăng giá, tin tưởng cái này họ Vương, ở không biết Thiên quân đạo cốt tình huống, nhất định sẽ từ bỏ.

Ngày đó quân đạo xương, chính là mình!

Mã Đức! Mã Đức! Mã Đức!

Chung Võ Tu phẫn nộ nhất, nhất là hối hận, căm hận nhất, hắn khuôn mặt vặn vẹo, khắp toàn thân đều đang phát run, sắc mặt đen thui đen thui, đây là hết sức sung huyết biểu hiện.

Không nghi ngờ chút nào!

Ngày hôm nay cái này bãi, nếu như không tìm về đến!

Như vậy hắn Chung Võ Tu, chính là Toái Hư Đại Giới trong lịch sử, thứ nhất đại Ngốc so với!

Chính mình trước đắc chí dáng dấp, sẽ trở thành mạnh mẽ nhất phản diện tài liệu dạy học, giáo dục Toái Hư Đại Giới hậu nhân, đến, nhìn đại Ngốc so với thực thể, chính là dài bộ dáng này.

Tà Thần Đạo chưởng giáo nội tâm cảm thụ so với Chung Võ Tu nhẹ không được bao nhiêu, hắn vừa nãy cũng cùng Vương Bảo trang bức tới, một phen chê cười, bây giờ nhìn, ngu xuẩn tới cực điểm!

Này hai hàng hiện ở trên trán liền phảng phất đẩy song trọng hai hàng chữ, một cái là “Sát bút (ngu ngốc)” một cái là “Bi kịch”!

Tối thiểu!

Phần lớn vây xem đảng, là như thế cho rằng.

Bọn họ biết Thiên quân đạo cốt không có mình chuyện gì, người bên ngoài rõ ràng, xem liền cực kỳ thấu triệt, cực kỳ ánh mắt thương hại nhìn Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo, không được nói nhỏ cười trộm.

Cười trên sự đau khổ của người khác.

Là không phân đối tượng.

Vương Bảo phòng khách, lão cẩu dò ra đầu chó, dương dương tự đắc nhìn Chung Võ Tu cái kia vặn vẹo vẻ mặt, cười nói, "ta Lý Cẩu Thặng nói cái gì tới, xem đi, này không liền đến? Nói đến, ta lập xuống lớn như vậy công, lão Vương không cho ta mười bữa tiểu thịt nướng, nói còn nghe được?"

Uông Quân chậm rì rì nói rằng, "năm ngày trước buổi tối ngày hôm ấy đấu địa chủ, Cẩu gia ngươi thua rồi mười lăm bữa tiểu thịt nướng!"

Lão cẩu ngẩn ngơ, sau đó suýt chút nữa thổ huyết, trợn lên giận dữ nhìn bù đao Uông Quân một chút, "Tiểu Uông con, ngươi hiện tại càng ngày càng không cho Cẩu gia hợp mắt a!"

Uông Quân con mắt hơi chuyển động, "Xem ngài nói, Cẩu gia ngài có thể hỏi sư tôn muốn hai mươi bữa a, thường xuyên qua lại, này không còn sót lại năm bữa sao?"

Lão cẩu quơ quơ đầu, cười hì hì nói, "Lời này có lý, phi phi phi, không đúng không đúng, hai mươi bữa làm sao đủ? Cẩu gia muốn một trăm bữa!"

Uông Quân cười không nói, chờ xem lão cẩu chịu đựng đánh, sung sướng thực sự không muốn quá nhiều.

...

...

“Khụ khụ...”

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng.

Hắn giơ lên Thiên quân đạo cốt, cau mày, bẹp miệng, mở ra miệng pháo hình thức, “Ngươi xem một chút, lần này huyên náo, làm sao liền mở ra như thế một cái đại bảo bối?”

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên na di đến bên trái, làm ra một cái đắc ý vẻ mặt, “Tiểu tử, ngươi vẫn là quá non, vật ấy lão phu không muốn, về ngươi!”

Nói xong, Vương Bảo đổi đến phía bên phải, lộ ra thành khẩn vẻ mặt, “Đa tạ! Đa tạ! Nếu không là ngươi sát bút (ngu ngốc), ta còn phải không tới như thế bảo bối bảo bối, thực sự là thật cám ơn, ngươi thực sự là cái người tốt a, nhất định phải phát thẻ người tốt a, cuộc đời của ngươi liền phảng phất một cái ngọn nến, thiêu đốt chính mình, rọi sáng người khác, ta rất cảm tạ ngươi!”

Sau đó, Vương Bảo trở lại bên trái, lập tức trở mặt, “Tiểu tử, hiện tại rất hoảng rồi chứ? Rất hối hận rồi chứ?”

Sau một khắc, Vương Bảo chuyển tới phía bên phải, thành khẩn nói rằng, “sát bút (ngu ngốc) yên tâm, ta tuyệt không hối hận!”

Cái gì là hí tinh phụ thể?

Đây chính là!

Vương Bảo một phen vở kịch lớn, trực tiếp đối với Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo trước trào phúng, làm ra một cái rất hoàn mỹ trả lời!

Này xem mọi người là cả người co giật!

Triệt để không nói gì!

Đây là thật có thể diễn a! Đây là thật rất sao không biết xấu hổ a!

Được tiện nghi còn ra vẻ, cắt lòng của người ta còn vung ớt bột!

Làm người không thể như vậy a, ngươi nhìn nhìn ngươi đem Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo cho khí, đều mẹ nó tỏa huyết!

Có thể không tỏa huyết!

Bị Vương Bảo này vừa đến vừa đi kích thích, Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo một cái lão Kiba (răng) đều muốn cắn nát, tơ máu không được từ khóe miệng chảy ra!

Khuôn mặt cực hạn vặn vẹo!

Phẫn nộ hỏa diễm, thiêu đốt hai người bọn họ lão già toàn thân các nơi!

"Tiểu nghiệt súc!"

"Ngươi muốn chết!"

Hai đạo kinh thiên nộ hống vang lên!

Sau một khắc, hai đạo khí thế bàng bạc bóng người trốn ra, liền muốn hướng về Vương Bảo đánh tới, nhưng vào đúng lúc này, phòng khách hư không đột nhiên xuất hiện một nói tấm võng lớn màu trắng, ầm ầm hạ xuống!

Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo ông lão sắc mặt đại biến, ngừng lại thân thể, nhìn cái kia gần trong gang tấc tấm võng lớn màu trắng, lửa giận cấp tốc biến mất!

Viên Phi mặt âm trầm xuất hiện ở giữa không trung, lạnh quát, "Dám ở Duyên Bảo Lâu gây sự?"

Mồ hôi lạnh tuôn ra!

Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo uất ức cực kỳ chắp chắp tay, vươn mình lui trở lại!

“Không cần có lần sau!”.

Viên Phi liếc mắt một cái Vương Bảo, phiền muộn cũng trở về!

Mà Vương Bảo, nhưng là thản nhiên cao giọng nói, “ngươi xem, có cần phải thế đây? Cần gì chứ? Không phải là một khối Thiên quân đạo cốt sao? Có cái gì a? Không chính là mình quá sát bút (ngu ngốc) sao? Có cái gì a? Trở lại trị trị không phải sao? Đại gia hơi thở bớt giận, giảm nhiệt, hoà thuận thì phát tài, hoà thuận thì phát tài...”

------oOo------

Chương 851: Các ngươi thật muốn chơi với lửa có ngày chết cháy sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vô liêm sỉ lại một lần quét mới mọi người đối với hắn hạn cuối nhận thức.

Hơi thở bớt giận? Giảm nhiệt? Hoà thuận thì phát tài?

Hơi thở ngươi muội a!

Tiêu chị ngươi a!

Hòa khí đại gia ngươi a!

Từ đầu tới đuôi, đều là ngươi rất sao ở kiếm chuyện, hỏa là ngươi điểm, khí là ngươi làm nổ, ngươi rất sao còn có mặt mũi để người ta bớt giận tiêu hỏa hoà thuận thì phát tài?

Quả thực không biết xấu hổ!

Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo vào giờ phút này nội tâm uất ức có thể tưởng tượng được.

Nhưng mà hai cái lão già hiện tại là thật không biện pháp a, đang ở Duyên Bảo Lâu lên, người ta không cho động thủ, chính mình phản kháng vô năng, chỉ có thể nhận cắm.

Ở trong lòng điên cuồng nguyền rủa Vương Bảo sau khi, bọn họ đều tích trữ sát khí, chuẩn bị nhất đẳng Duyên Bảo Lâu rời đi, liền để Vương Bảo trải nghiệm một hồi cái gì gọi là tận thế khí tức!

Kéo ổn cừu hận trang xong so với, Vương Bảo liền chuồn mất, trở lại phòng khách.

Viên Phi lập tức lấy cực kỳ vẻ phức tạp nhìn lại.

Thiên quân đạo cốt a!

Đây chính là Thiên quân đạo cốt!

Bảo vật này nếu là bị lão gia biết rồi, lại biết được bị Duyên Bảo Lâu lấy một trăm ức vỗ ra, còn không được điên (chơi) a!

Then chốt là.

Này một trăm ức tựa hồ cũng mộc hữu? Chẳng khác nào tặng không? Ác thảo, hi vọng lão gia không biết đi!

"Ta!"

Vương Bảo bị Viên Phi ánh mắt nóng bỏng khiến cho có chút chán ngán, đơn giản trực tiếp thu hồi Thiên quân đạo cốt!

Viên Phi dở khóc dở cười, ánh mắt chớp qua một vệt bất mãn, tên khốn này, chiếm tiện nghi lớn như vậy, liền câu cảm tạ cũng không biết nói sao?

"Đạo hữu tức giận vận!"

Hồng Thanh ánh mắt Seimei, không chút nào bị Thiên quân đạo cốt danh tiếng vang dội ảnh hưởng.

Vương Bảo xem xét một chút Hồng Thanh, rất là thoả mãn cười cợt, "Ngươi có cái này tâm thái, rất tốt, ta càng thêm vừa ý ngươi!"

Hồng Thanh không nói gì.

Suy nghĩ một chút, Hồng Thanh nói rằng, "đạo hữu có thể cùng Duyên Bảo Lâu cùng rời đi, tiếp đó, ta sẽ đi vô thường vực, nơi đây có Chung gia, tà Thần Đạo các loại đại tông cùng đạo hữu như nước với lửa, đã không ở lại được!"

Vương Bảo cười nói, “cái này liền không cần, ngươi đừng lo ta, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Hồng Thanh lại khuyên hai câu, Vương Bảo vẫn là không đồng ý cùng rời đi, chỉ được từ bỏ, ánh mắt mang theo hiếu kỳ.

Song phương tách ra, Vương Bảo đi ra phòng khách.

Các loại Vương Bảo bọn họ sau khi rời đi, Hồng Thanh ánh mắt bình tĩnh, nhưng vẻ mặt nhưng là lạnh phai nhạt đi, nhạt âm thanh nói, “Viên thúc, ta hi vọng nơi đây việc, sẽ không lưu truyền đi, đặc biệt là hắn nơi đó, nhất tốt cái gì cũng không biết, nếu không thì, lấy hắn bản tính, sợ là sẽ phải làm khó dễ Vương đạo hữu!”

Viên Phi cười khổ nói, “tiểu thư yên tâm, ta sẽ phân phó! Chỉ là... Vậy cũng là Thiên quân đạo cốt... Tiểu tử kia, cũng không nâng tiền sự tình! Còn có, hắn không theo chúng ta rời đi, ở lại Cửu U vực, sợ là sẽ phải cửu tử nhất sinh!”

Hồng Thanh đột nhiên nở nụ cười, quay về Viên Phi nháy mắt mấy cái, nói rằng, “Viên thúc ngươi chẳng lẽ còn không nhìn ra sao? Vị này Vương đạo hữu, có niềm tin, sợ là cũng có thực lực, Cửu U vực chư tông, nên giữ không nổi hắn!”

Viên Phi nhíu chặt mày, lại lắc đầu, “Không thể tưởng tượng nổi!”

Hồng Thanh trở nên trầm mặc, ánh mắt có chút phập phù.

Đúng đấy, không thể tưởng tượng nổi, nhưng là, hay là chỉ có loại này không thể tưởng tượng nổi kỳ nhân, mới có thể trị chữa khỏi chính mình đi, hi vọng, tất cả không phải không tưởng!

...

...

Buổi đấu giá sau khi kết thúc một khắc, Duyên Bảo Lâu bên trên tân khách liền lục tục rời đi.

Những kia hữu duyên tân khách hoặc nhiều hoặc ít đều thu hoạch khá dồi dào, nửa giá bán đấu giá, được không ít lợi ích thực tế, mà những kia tiếp dẫn tân khách Cửu U vực chư tông, dĩ nhiên hoàn toàn không có hưng phấn tâm ý, mà là đang len lén liếc xa xa Vương Bảo một nhóm.

Chung gia cùng với tà Thần Đạo chư hơn cao thủ, trong mắt từ lâu không còn cái khác, chỉ còn dư lại Vương Bảo, nếu như đây là ở nói chuyện yêu đương, cái kia tuyệt bức là si tình không thay đổi điển hình.

Ầm!

Nương theo Duyên Bảo Lâu gia tốc, ầm ầm âm khiếu bên trong, liền phá không rời đi!

Cùng lúc đó.

Tứ phương hư không đột nhiên tiếng rung cuồn cuộn, xuất hiện từng đạo từng đạo lăn sóng gợn, sau một khắc, năm tông diệt vương tiểu đội chính thức hình thành vây giết vòng vây.

Chủ yếu là Vương Bảo động cũng không động, cho tới năm tông đại lão hình thành vòng vây sau khi, còn có chút khó có thể tin, ngươi muội, quá đơn giản chứ?

Nhưng mà.

Càng nhiều vẫn là hưng phấn!

Bây giờ năm tông liên hợp, ngày hôm nay ngươi chắp cánh khó thoát!

Càng nhiều vây xem đảng, đi cũng không đi, những kia trước từ bỏ liên hợp đánh giết Vương Bảo tông môn, có chút đã do dự lên, có muốn hay không

đúc kết đi vào!

Một cái trong đó đại tông chưởng giáo liền rất thẳng thắn nói rằng, “Chung huynh, ta Thanh kiếm cửa cũng đến giúp đỡ!”

Nhưng mà năm tông đại lão vào giờ phút này tâm thái nhất trí, nơi nào sẽ lại cho phép thêm một cái tông môn chia một chén canh?

Nghĩ lên thuyền? Nằm mơ! Sớm mẹ nó làm gì đi tới?

Chung Võ Tu lạnh lùng nhìn Thanh kiếm cửa chưởng giáo một chút, cười lạnh nói, “các ngươi đã từ bỏ tư cách! Mộc huynh, thứ cho không tiễn xa được!”

Thanh kiếm cửa chưởng giáo biến sắc mặt, hơi có chút căm hận, vậy mà lúc này Chung Võ Tu các loại năm tông chưởng giáo đều ở đây, bọn họ liên hợp lại, ai dám phản kháng? Vì lẽ đó cũng chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

“Hắc...”

Chung Võ Tu quay về Vương Bảo nhếch môi cười, chỉ là nụ cười này, từ từ trở nên dữ tợn, “Ngu xuẩn tiểu tử, ta là nên nói ngươi ngốc đây, hay là nên nói ngươi xuẩn đây? Kỳ thực đều giống nhau a, có Duyên Bảo Lâu quan hệ, cũng không biết vận dụng? Ngươi như nhường Duyên Bảo Lâu mang ngươi cùng rời đi, chúng ta còn thật không có cách nào, thế nhưng, ngươi dĩ nhiên lưu lại...”

“Xuẩn không thể thành!”

Tà Thần Đạo chưởng giáo âm lãnh quát.

“Ha ha, thế nhưng chúng ta phải cảm tạ hắn a!”

“Này đều là mệnh, tiểu tử, nhận mệnh đi!”

“Ngày hôm nay, ngươi trốn không thoát!”

Còn lại tam tông chưởng giáo đều là cất tiếng cười to lên, cười bừa bãi liều lĩnh!

Khủng bố sát ý, phảng phất năm cỗ làn sóng, không ngừng lăn lộn, hướng về Vương Bảo nơi này tập kích mà đến!

Uông Quân ánh mắt lạnh lẽo, trong tay lập loè ra một thanh kiếm thần, hắn đã quyết định quyết tâm, dù cho ngày hôm nay là chết không có chỗ chôn, cũng phải vì sư tôn giành một chút hi vọng sống!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo hơi cười, vòng chéo tay, lãnh đạm nói rằng, "một đám ngớ ngẩn! Thật sự cho rằng, Cửu U vực là các ngươi nhà hậu hoa viên? Các ngươi cũng không cần đầu óc ngẫm lại, lão tử nếu dám hận các ngươi, vậy còn sẽ sợ các ngươi sao?"

Đến rồi!

Chung Võ Tu ánh mắt tinh mang lấp loé.

Bọn họ năm tông chưởng giáo tuy rằng liên hợp, thế nhưng, kỳ thực cũng là mỗi cái đều mang theo lo lắng.

Chủ yếu là Vương Bảo thái độ, quá mức tùy ý, một chút xíu B mấy đều không có, người như thế, hoặc là là ngớ ngẩn, hoặc là có lá bài tẩy!

Không đem Vương Bảo lá bài tẩy biết rõ, bọn họ còn thật không dám động thủ, bằng không, nơi nào còn có thể cùng Vương Bảo phí lời, đã sớm cùng nhau tiến lên!

Chung Võ Tu lập tức trầm giọng nói rằng, "nha? Ngươi không sợ chúng ta? Lẽ nào ngươi còn có cái gì kinh thiên bối cảnh?"

Vương Bảo cười lạnh nói, "ngớ ngẩn, ta chính là Thiên vực Đạo Cung bản

tông trưởng lão, ngươi nói, ta bối cảnh này, có thể không?”

Nâng kiếm mà đứng Uông Quân phúc linh tâm đến, lập tức nhớ tới trước tự mình nghĩ hủy diệt, thế nhưng sư tôn nhưng tổ chức hắn Đạo cung đệ tử lệnh..

Uông Quân đem Đạo Cung đệ tử lệnh lấy ra, sau đó, một thân tu vi, không lại thu lại, lập tức bạo phát, trong nháy mắt, một luồng kinh thiên kiếm thế điên cuồng mà lên, này cỗ con sắc bén khí, trực tiếp nhường Chung Võ Tu bọn họ sắc mặt hoàn toàn thay đổi!

Đạo Cung đệ tử lệnh lơ lửng giữa không trung, Uông Quân tiến lên mấy bước, Thần Kiếm hơi động, nằm ngang ở trước ngực, mặt không hề cảm xúc nhìn Chung Võ Tu đám người, lạnh lùng nói rằng, “sư tôn ta thân phận cao quý, liền do ta trước tiên lĩnh giáo chư vị biện pháp hay, nhưng, bọn ngươi thật là phải suy nghĩ cho kỹ, nếu như động thủ, liền là ta Đạo Cung kẻ địch, Thiên quân đạo cốt tin tức, đã truyền tới Thiên vực Đạo Cung bản tông, chuyện nơi đây, che lấp cũng không che giấu được, các ngươi, thật sự muốn chơi với lửa có ngày chết cháy sao...”

------oOo------

Chương 852: Kinh ngạc! Đều! Sợ! Nhận sợ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tình cảnh chớp mắt yên tĩnh lại!

Ngoại trừ bốn phía lộ làm ra một bộ thì ra là như vậy vẻ mặt vây xem đảng, năm tông diệt vương tiểu đội chư hơn cao thủ, sắc mặt là muốn nhiều khó coi, có bao nhiêu khó coi!

Tâm tình tự nhiên là gay go thấu!

Đơn giản mà nói, lại như là trong lòng nổ cái Oanh Thiên lôi, nổ mộng bức!

Trong hư không, đạo kia cung đệ tử lệnh trôi nổi, bên trên dấu ấn thần văn, cái kia hơi thở quen thuộc, cùng Cửu U vực Đạo Cung từng qua lại năm tông đại lão, há có thể cảm giác không ra?

Này mẹ nó là thật sự a!

Này còn đúng là Đạo Cung đệ tử!

Mà tên tiểu tử trước mắt này, xem tuổi không lớn lắm, nhưng khí thế nhưng là khiến người ta kinh hãi, hơn nữa tu vi cùng với khí thế, nghiêm trọng không hợp, chân thật thiên kiêu hạng người, tên như vậy, chỉ là nói cung đệ tử, cái kia Vương Bảo Đạo Cung trưởng lão thân phận, còn dùng hoài nghi?

Ta cái đại tào, nguyên lai đây mới là chân tướng a, thật là đáng sợ!

Vương Bảo sắc mặt bình tĩnh, kỳ thực trong lòng đã rất là vui mừng nở nụ cười.

Được đó!

Đồ đệ trưởng thành a!

Đều học được trang bức!

Còn học được bẫy người!

Không sai!

Thực sự không sai!

Một bên lão cẩu, nhưng là có cảnh giác cảm giác, có lão Vương một cái hố hàng hắn liền nước sôi lửa bỏng, hiện tại nhiều một cái tiểu Uông con cũng tiến hóa thành hố hàng, sau này mình có thể phải cẩn thận một chút.

Uông Quân càng nói càng có cảm giác, hắn lộ ra tự kiêu vẻ, lạnh giọng nói, "một đám ngớ ngẩn, ngông cuồng coi chính mình chính là thiên địa, không biết, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, bọn ngươi cũng không suy nghĩ một chút, Thiên quân đạo cốt, như vậy Chí cao thần vật, Duyên Bảo Lâu, thật sự sẽ cam tâm bán cho sư tôn ta? Đổi làm là các ngươi, các ngươi sẽ sao?"

Chung Võ Tu sắc mặt của bọn họ càng thêm khó coi, một trái tim rơi xuống đáy vực!

Đúng đấy!

Thay đổi bọn họ, là Duyên Bảo Lâu chủ sự, dù cho bồi danh dự, cũng sẽ đổi ý, đem Thiên quân đạo cốt bỏ vào trong túi!

Này không cần hoài nghi, vậy cũng là Thiên quân đạo cốt, mặt mũi ở trước mặt nó, chính là cái rắm!

Nhưng là.

Duyên Bảo Lâu đi rồi.

Một điểm không cam lòng đều không có.

Trừ phi, là e ngại, là lo lắng trả thù, nếu không thì, bọn họ há sẽ như vậy thẳng thắn rời đi?

Uông Quân cười to lên, “Liền Duyên Bảo Lâu, đều còn kiêng kỵ sợ sệt nhà ta sư tôn, các ngươi... Ha ha... Đến nha, động thủ a, các ngươi không phải muốn giết sư tôn ta mà yên tâm sao? Còn chờ cái gì đây?”

Sau một khắc.

Uông Quân quát lớn lối ra (mở miệng), “Hiện tại các ngươi khả năng liên hợp lại, có thể thương tổn được sư tôn ta, thế nhưng, lấy sư tôn ta thực lực, chạy đi xoa xoa có thừa, dù cho trốn không ra, các ngươi giết chết sư tôn ta, tin tức này truyền tới Đạo Cung...”

“Chung gia! Diệt tộc!”

“Tà Thần Đạo! Diệt tông!”

“Không thể nghi ngờ, sự thực như vậy, bọn ngươi không cam lòng, vậy thì nhẫn nhịn! Bọn ngươi uất ức, vậy thì nén được!”

Ầm ầm ầm!

Uông Quân, phảng phất Thiên Lôi cuồn cuộn, trong nháy mắt đem năm tông đại lão đưa hết cho chấn động rồi!

Triệt để chấn động rồi!

Lá bài tẩy, hậu quả, Uông Quân tuyên bố rơi tới tận cùng!

Kinh ngạc! Đều! Sợ!

Cửu U vực chư tông, có lớn bối cảnh tông môn, không phải là không có, thế nhưng, tuyệt không bao gồm bọn họ, bọn họ năm tông, đừng nói là Thiên vực Đạo Cung bản tông, dù cho là Cửu U vực Đạo Cung lửa giận, một mình nói ra, cũng là không thể chịu đựng!

Hư không yên tĩnh!

Đột nhiên truyền ra nặng nề ồ ồ tiếng thở dốc!

Đột nhiên, một lão giả chắp tay nói, “đạo hữu, việc này lão phu trước bị tham dục mò tâm, mong rằng bao dung!”

Nói lời này, là năm tông diệt vương tiểu đội một cái trong đó chưởng giáo, dứt lời, hắn liền lập tức phất tay, mang người điên cuồng lùi về sau, lùi tới vây xem đảng bên trong!

Mà hắn, chính là năm tông diệt vương tiểu đội đệ một cái khe, này khe hở trong nháy mắt rạn nứt, triệt để nát tan năm tông diệt vương tiểu đội, tiếp theo sau đó, lại có hai tông chưởng giáo, xin lỗi sau khi lùi ra!

Vây nhốt Vương Bảo, liền chỉ còn dư lại Chung gia cùng tà Thần Đạo!

Kỳ thực vào giờ phút này.

Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo, cũng nghĩ lui.

Nhưng mà, hai cái lão gia hỏa, vẫn còn có chút không cam lòng.

Không giống nhau: Không chờ Vương Bảo mở miệng, Uông Quân kiếm ý ngút trời, lệ quát, “Các ngươi còn muốn động thủ? Vậy còn chờ gì? Lên đây đi!”

Chung Võ Tu, “...”

Tà Thần Đạo chưởng giáo, “...”

Mã Đức!

Đáng chết tiểu hỗn đản!

Lên cộng lông a, chúng ta rất sao hiện tại đều phải bị sợ vãi tè rồi được

chứ? Ngươi đừng như thế cả kinh một hồi, thật sự rất đáng sợ a!

“Được rồi!”

Vương Bảo đi ra, tùy ý vung vung tay.

Uông Quân lập tức khom người lùi về sau, “Sư tôn, không phải đệ tử hùng hổ doạ người, là những người này quá ngớ ngẩn!”

Vương Bảo ha ha cười, “Ngớ ngẩn tự nhiên là ngớ ngẩn, thế nhưng, xem dáng dấp của bọn họ, ngươi nói cái gì, bọn họ cũng sẽ không như thế cam tâm từ bỏ, đã như vậy, vậy thì có cần phải nhường bọn họ biết biết, ta Đạo Cung uy nghiêm!”

Ác thảo!

Ngươi muốn làm gì?

Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo ông lão hoàn toàn biến sắc, theo bản năng liền muốn mở miệng nhận sợ.

Bọn họ không muốn đánh a, bọn họ chỉ là lùi lại mà cầu việc khác, muốn từ giết cừu chuyển thành hao điểm lông dê.

Liền nhìn thấy Vương Bảo vung tay lên, nhạt âm thanh nói, “lão cẩu, nhường bọn họ mở mang, ta Đạo Cung gốc gác, nhớ kỹ, đừng động thủ, nhường chính bọn hắn đánh một trận, biết biết mình cân lượng, liền được rồi!”

Lão cẩu, “...”

Ai nha khe nằm!

Này hỏa làm sao đốt tới Cẩu gia trên đầu?

Ta Lý Cẩu Thặng dễ dàng sao ta? Lão Vương ngươi rất sao lại hố ta!

Lão cẩu rất oan ức a, nhưng mà, nhìn thấy Vương Bảo nhìn chằm chằm chính mình, Cẩu gia còn có thể sao nhóm làm? Tiểu thịt nướng có còn nên? Lý Tiểu Long lớn tuyển tập còn có nhìn hay không? Hạn chế bản động vật thế giới chó phần có còn muốn hay không mở mang tầm mắt?

Đạp bước mà ra!

Lão cẩu nghểnh lên đầu, đứng ở trung gian, miệt thị nhìn Chung Võ Tu bọn họ, châm chọc nói rằng, "một đám ngớ ngẩn, muốn ta Lý Cẩu Thặng nói, trực tiếp dùng cấm thuật đánh giết là được rồi, cũng là lão Vương ngươi thiện tâm!"

Vương Bảo thản nhiên nói, "quá làm sát nghiệt, không được!"

Lão cẩu trợn tròn mắt, sau đó, lại tiến lên vài bước, móng vuốt một vỗ ngực, lệ quát, "Đến nha, đánh ta, yên tâm, ta Lý Cẩu Thặng xin thề, tuyệt sẽ không đánh trả!"

Chung Võ Tu cùng tà Thần Đạo chưởng giáo liếc mắt nhìn nhau.

Có chút hai mặt nhìn nhau!

Lão cẩu châm chọc nói, "liền điểm ấy lá gan đều không có sao?"

Nửa ngày.

Chung Võ Tu đột nhiên trầm giọng nói, "thôi! Là chúng ta bị lợi ích làm mê muội, lão phu chuyện lúc trước xin lỗi! Mặt khác, không phải hoài nghi đạo hữu, chúng ta chỉ là nghĩ cho mình một câu trả lời..."

Vừa dứt lời.

Chung Võ Tu lập tức khẽ quát một tiếng, hắn cũng là kiếm tu, trong tay xuất hiện một thanh kiếm thần, một sát na vung ra, trong nháy mắt, nói đạo bạch quang ẩn chứa vô số kiếm đạo chí lý, mang cuốn lấy Đạo Kiếp chín cảnh lực lượng, đem lão cẩu nhấn chìm trong đó!

Nhưng mà.

Lão cẩu là nhân vật gì?

Tuy rằng sức chiến đấu vẫn rất cặn, thế nhưng hiện tại cũng miễn cưỡng có thể, đồng thời, thân thể của hắn, có thể nói không phá!

Hiện tại lão cẩu, Đạo Kiếp chín cảnh đến đánh hắn, ngoại trừ thương đâm tim, vẫn đúng là không có gì!

Trong lòng mắng to Vương Bảo cái này hố hàng, lão cẩu rung đùi đắc ý đi ra, kiếm khí tiêu diệt, ở Chung Võ Tu ngơ ngác trong ánh mắt, lão cẩu ôn nhu nói, "không phải sợ, không là các ngươi quá phế vật, là Cẩu gia quá ngưu bức!"

Đúng không!

Ngươi là thật trâu bò a!

Lão tử ôm nỗi hận ra tay, một đòn toàn lực, ngươi rất sao lông chó đều tựa hồ không rơi một cái!

"Đắc tội rồi!"

Chung Võ Tu triệt để nhận mệnh!

Vương Bảo Đạo Cung bản tông trưởng lão thân phận, không cần hoài nghi, có Đạo Cung thiên kiêu làm đệ tử, có siêu cấp yêu thú vì là yêu sủng, hơn nữa vào giờ phút này, Thiên quân đạo cốt tin tức, bọn họ động thủ tin tức, giấu cũng không che giấu nổi, còn muốn động thủ?

Khe nằm, tông môn không muốn? Người vợ không muốn hôn? Thật không muốn sống?

Chính như cái này yêu sủng nói tới..

Không phải là mình quá phế vật!

Là người ta quá ngưu bức a...

------oOo------

Chương 853: Mã Đức, chúng ta bị lừa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát khí tiêu hết!

Thay vào đó, là khó có thể nói nên lời hối hận!

Chung Võ Tu cùng Tà Thần Đạo chưởng giáo liền khỏi nâng nhiều uất ức, nhiều phiền muộn, nhiều lúng túng, tiến thối lưỡng nan a!

Tiến thêm một bước, cùng tìm đường chết không khác!

Lùi về sau một bước, cũng không phải sợ mất mặt, chủ yếu là sợ sệt Vương Bảo nhớ hận bọn họ.

Hàng này là có trước khoa, Tà Thần Đạo chưởng giáo cũng chỉ là hận hắn một câu, liền bị ghi nhớ lên!

Nhưng là bọn họ cũng biết, cuối cùng bọn họ cũng sẽ khuất phục!

Vương Bảo đúng là coi thường Đạo Cung lực uy hiếp.

Tuy rằng ở ma trảo của hắn dưới, Kiếm vực Đạo Cung vô cùng chật vật, mặt mũi mất sạch, thế nhưng ở Toái Hư Đại Giới, Đạo Cung uy danh hiển hách, đặc biệt là Thiên vực Đạo Cung bản tông cái tên này, lực uy hiếp rất mạnh!

Thiên vực Đạo Cung bên trong lão tổ, đi ra bất luận cái nào, đều là ngang dọc một đời đại nhân vật!

Chung Võ Tu cùng Tà Thần Đạo chưởng giáo, còn nhát gan quang minh chính đại đánh giết một cái Thiên vực Đạo Cung bản tông trưởng lão!

“Cẩu Thặng, trở về đi, ta nghĩ bọn họ hẳn phải biết sai rồi!”

Vương Bảo cười nhạt nói.

Lão cẩu đầu một ngang, vô cùng đắc ý xoay người, từng bước một đi rồi trở lại, thế nhưng đừng xem hắn thái độ như thế, kỳ thực nội tâm là hoảng đến so sánh, bởi vì thương a, quá rất sao thương, thương đâm tim đâm tim, lão cẩu có thể không giống lại trải nghiệm một lần!

"Trong lòng thương tích nghiêm trọng, làm sao cũng đến hai mươi bữa tiểu thịt nướng mới có thể bù đắp lại đây, lão Vương nếu như không đáp ứng, lão cẩu liền lên Kiba (răng)!" Lão cẩu nội tâm tính toán chính mình tiểu cửu cửu (tính toán), âm thầm cho mình nổi giận cố lên đánh bạo con!

Mà Vương Bảo, phảng phất một nấc thang, Chung Võ Tu cùng Tà Thần Đạo chưởng giáo sáng mắt lên, trong nháy mắt làm ra quyết định, bước bậc thang liền xuống, Chung Võ Tu chắp tay, trầm giọng nói, "đạo hữu, chúng ta thật biết sai rồi, mong rằng đạo hữu tha thứ chúng ta trước sai lầm!"

Vương Bảo ha ha cười, "Không có chuyện gì, biết sai liền biến đổi, vậy thì là đồng chí tốt mà, ta không trách các ngươi!!"

Ác thảo!

Hắn vẫn đúng là tha thứ chúng ta?

Thật cũng thật là có chút khó có thể tin đây.

Dù sao.

Trước mắt vị này, nhưng là một cái đã bị chứng thực qua đồ vô liêm sỉ, có thù tất báo, không phải sao?

Hắn hiện tại chiếm thượng phong, dĩ nhiên liền dễ dàng như vậy tha thứ bọn họ, rõ ràng với hắn thiết lập nhân vật không hợp a!

Chung Võ Tu cùng Tà Thần Đạo chưởng giáo liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút khó mà tin nổi dáng vẻ.

Vương Bảo tựa hồ đoán được bọn họ trong lòng suy nghĩ, cười cợt nói rằng, “kỳ thực ta trước cũng là nhàn đến hoảng, đi ra chọc cười hờn dỗi, nếu như có cái gì chỗ đắc tội, cũng là các ngươi nên thứ lỗi, ha ha, đại gia nở nụ cười quên hết thù oán, có thể chứ?”

Chung Võ Tu, “?”

Tà Thần Đạo chưởng giáo, “?”

Ai ai ai?

Khe nằm khe nằm!

Này mẹ nó sao nói chuyện đây?

Không ngờ như thế trước ngươi...

Đều là rất sao ở đùa chúng ta chơi a!

Ngươi cái thiên sát hỗn đản, có muốn hay không như thế nhận người hận a, ngươi có biết, chính là ngươi loại thái độ này, vô hình trung càng thêm thương tổn chúng ta?

Liền phảng phất nào đó người A qua đường bị một bóng người khác nắm dao găm ở trên người cắm một đao, như thế vẫn chưa đủ, tiếp tục xuyên tam đao, xuyên xong sau khi lại vung điểm ớt bột, đến cuối cùng ngươi nói với người ta, này, ngột ngạt tức rồi, đùa ngươi chơi đây...

Ta phốc ngươi muội!

Đùa đại gia ngươi a!

Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi quá tiện ngươi, ngươi ngươi ngươi... Ngươi không biết xấu hổ!

Chung Võ Tu cùng Tà Thần Đạo chưởng giáo gò má đã sắp tốc co giật lên!

Bi ai a!

Không muốn quá bi ai!

Nhóm người mình càng như là món đồ chơi, bị đối phương chơi, không trả thù lao không nói, đến cuối cùng còn hướng về trong lòng cắm một đao, chính mình lại không thể không nhẫn nhịn, không thể không phục khí...

“Vì lẽ đó, để tỏ lòng áy náy, như vậy đi, ta đem Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, tặng cho chuông đại thiếu đi, dù sao chuông đại thiếu, cũng coi như là bằng hữu của ta, trước nói chuyện đùa, khỏi hướng về trong lòng đi a!”

Vương Bảo lại là mở miệng cười!

Mà lần này, không phải dưới dao găm, mà là hướng về Chung Võ Tu trong miệng của bọn họ dội mật đường!

Toàn bộ liền một chữ!

Ngọt!

To lớn chênh lệch, nhường Chung Võ Tu bọn họ đều không phản ứng lại, mãi đến tận vây xem đảng từng đạo từng đạo hút vào cảm lạnh khí âm thanh âm vang lên, Chung Võ Tu thân thể chấn động dữ dội, ánh mắt bạo phát mừng như điên, lập tức quay về Vương Bảo chắp tay run nói, “đạo hữu, đa tạ! Đa tạ! Đại ân không lời nào cám ơn hết được! Sau đó có cần phải Chung gia địa phương, mời nói!”

Dứt lời.

Chung Võ Tu nhớ ra cái gì đó, xoay người, một tay liền đem từ lâu rơi vào ngơ ngơ ngác ngác trạng thái Chung Minh vồ tới, thấp giọng lệ quát, “Còn không mau Vine!”

Chung Minh, “...”

Hắn từ lâu bối rối!

Vốn là là thuộc về hắn cùng Vương Bảo cừu hận, sau khi phát triển trở thành hắn cha cùng Vương Bảo cừu hận, lại sau lại phát triển trở thành ngũ đại tông cùng Vương Bảo cừu hận, thường xuyên qua lại, Chung Minh triệt để bị trở thành tiểu trong suốt, bị Vương Bảo bối cảnh đè ép sau khi, vào giờ phút này, hắn càng bị Vương Bảo tác phẩm đè ép!

Mã Đức!

Cái tên này thật sự tốt như vậy?

Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, liền như thế đưa cho ta?

Khe nằm!

Khó có thể tin, khó mà tin nổi!

"Nghĩ gì thế?"

Chung Võ Tu gầm nhẹ.

"Ồ! Nha!"

Chung Minh này mới phản ứng được, vội vàng hướng Vương Bảo khom người chắp tay, thiên ân vạn tạ, suýt chút nữa rơi lệ!

Tất cả mở đầu, đều là bởi vì ngày này quân truyền thừa kiếm quyết, vì được nó, ngươi nói ta dễ dàng sao ta?

Bây giờ liền muốn tới tay, Chung Minh không lo được cái khác, trong lòng chỉ còn dư lại mừng như điên!

"Không cần cám ơn ta, Thiên quân truyền thừa kiếm quyết cho ta mà nói, không hề tính là gì, Duyên Bảo Lâu, ta cũng là tặng không!"

Vương Bảo rất là tùy ý mở miệng.

Thế nhưng tất cả mọi người tin!

Thiên vực Đạo Cung bản tông, sẽ không có Thiên quân truyền thừa, làm trò cười đây? Hơn nữa trước Vương Bảo tặng không Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, mọi người nhưng là người trong cuộc, khi đó nghi hoặc, hiện khi chiếm được tốt nhất giải thích, người bối cảnh thông thiên, gốc gác thâm hậu, người căn bản không thèm để ý!

"Cho ngươi!"

Vương Bảo trực tiếp hất tay ném ra một đạo thẻ ngọc!

Chung Minh theo bản năng tiếp nhận, hai tay bắt đầu run rẩy không ngừng!

Vương Bảo đưa ra thẻ ngọc, liền đưa tay duỗi người, nói rằng, "hữu duyên lại gặp, cáo từ!"

Dứt lời, Vương Bảo xoay người, đạp không rời đi, lão cẩu thân hình thu nhỏ lại, nhảy đến Uông Quân trên bả vai, lén lút, thương hại, nhìn Chung Võ Tu phụ tử một chút, không hề có một tiếng động cười âm hiểm một tiếng, cũng theo Uông Quân đi theo Vương Bảo mà đi!

Chờ đến Vương Bảo bóng người, đã không nhìn thấy tung tích.

Thời khắc này.

Hầu như tất cả mọi người, dù cho là vây xem đảng, đều là theo bản năng nhìn chằm chằm Chung Minh!

Ánh mắt nóng rực!

Tà Thần Đạo chưởng giáo ánh mắt tối tăm, còn lại chư tông chưởng giáo đại lão sắc mặt cũng là có chút quỷ dị, rất nhanh, Tà Thần Đạo chưởng giáo liền mở miệng nói rằng, "Chung huynh, tức giận vận!"

Chung Võ Tu nhếch môi nở nụ cười!

Ai từng nghĩ đến, còn có này kinh hỉ đây!

Địa ngục cùng Thiên đường nháy mắt, cũng chính là như vậy!

Tuy rằng không thể được Thiên quân đạo cốt, thế nhưng Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, vậy cũng là gạch thẳng!

"Vì lẽ đó, Chung huynh có thể còn nhớ chúng ta thệ ước, được Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, đại gia cộng ngắm?"

Tà Thần Đạo thanh âm của chưởng giáo mang theo băng tơ lạnh!

Cửu U vực võ giả làm việc, từ trước đến giờ là cường giả vi tôn, ức hiếp tà ý, theo Tà Thần Đạo ông lão mở miệng, trước năm tông diệt vương tiểu đội còn lại tam tông cao thủ, từ từ hội tụ lên!

Chung Võ Tu trong lòng hơi trầm xuống.

Cấp tốc so với một hồi võ lực giá trị sau khi, đối với mình tình cảnh lập tức hiểu rõ, hắn trầm giọng nói, "ta Chung Võ Tu không phải nói không giữ lời hạng người, ngày này quân truyền thừa kiếm quyết, đương nhiên phải ta năm tông cộng ngắm!"

Tà Thần Đạo chưởng giáo trên mặt lộ ra nụ cười, ré mây nhìn thấy mặt trời, còn lại tam tông đại lão, cũng là trở nên hưng phấn!

"Nhi tử, cho ta!"

Chung Võ Tu đưa tay, nhìn Chung Minh, ý cười tràn đầy!

Chung Minh vội vã đem thẻ ngọc đưa cho Chung Võ Tu.

Chung Võ Tu tiếp nhận thẻ ngọc, nói rằng, "ta xem trước một chút..."

Này ngược lại là không có ai có dị nghị!

Sau đó.

Chung Võ Tu bắt đầu điều động thần hồn lực lượng, quan sát trong ngọc giản nội dung.

Nhường hắn kinh ngạc chính là, trong ngọc giản, thình lình có hồn cấm, khẽ nhíu mày, Chung Võ Tu cũng không nghĩ nhiều, lập tức bạo lực phá giải, nửa ngày, hồn cấm tan vỡ, thần hồn tràn vào.

Chung Võ Tu kinh ngạc đến ngây người.

Bên trong, ngoại trừ một cái to lớn phim hoạt hình khuôn mặt tươi cười, còn lại địa phương thình lình trống rỗng!

Cái gì quỷ?

Chung Võ Tu một mặt mộng bức, mãi đến tận bên tai vang lên Tà Thần Đạo thanh âm của chưởng giáo, “Chung huynh?”.

Chung Võ Tu ngẩng đầu, ánh mắt mờ mịt, sau đó thân thể một cái giật mình, phản ứng lại, gầm nhẹ nói, “thẻ ngọc này là giả!”

“Mã Đức, chúng ta bị lừa...”

------oOo------

Chương 854: Quả nhiên thiên hữu ta Đạo Cung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chúng ta bị lừa, này trong ngọc giản cái gì đều không có!”

Chung Võ Tu gầm nhẹ rít gào, khuôn mặt vặn vẹo, hắn gắt gao nắm bắt thẻ ngọc, trong ánh mắt lập loè kinh thiên sự thù hận!

Tà Thần Đạo chưởng giáo sắc mặt hoàn toàn thay đổi, âm trầm đáng sợ!

Còn lại tam tông chưởng giáo đại lão, tương tự như vậy!

Nhưng mà.

“Tại sao? Này không nên a, không đạo lý a!”

Một cái trong đó đại tông trưởng lão sắc mặt khó coi nhẹ quát.

Cái này cũng là đại đa số người nghi vấn.

Nhóm người mình đã nhận sợ, tiểu tử kia vì sao còn muốn làm như thế, lấy ra một cái trống không thẻ ngọc, đến cùng mưu đồ gì?

“Ta xem một chút!”

Tà Thần Đạo chưởng giáo ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên đưa tay, ý tứ sâu xa nói rằng.

Chung Võ Tu ngẩn ra, sau đó hiểu được, cười lạnh nói, “ngươi không tin ta?”

Tà Thần Đạo chưởng giáo nhạt âm thanh nói, “ta xem một chút!”

Hắn không hề trả lời có tin hay không, chỉ là âm thanh dị thường kiên quyết.

Còn lại tam tông chưởng giáo đều là nhìn chằm chằm Chung Võ Tu, việc này điểm đáng ngờ tầng tầng, đến cùng làm sao, còn có chờ khảo cứu.

Đại gia đều là lão Âm tất, người nào không biết ai vậy.

Chung Võ Tu trong lòng thầm hận, nhưng là, lại không thể phát tác, nếu không, vậy thì thật sự không nói được, vì lẽ đó hắn đưa ra thẻ ngọc, trầm giọng nói, "lão phu còn không làm được loại này vô liêm sỉ việc!"

Nhưng mà!

Ngay ở Tà Thần Đạo chưởng giáo về phía trước đưa tay, muốn đỡ lấy thẻ ngọc thời điểm.

Liền nhìn thấy thẻ ngọc đột nhiên nổ tung!

Nương theo một đạo nhàn nhạt nổ vang, thẻ ngọc nát tan thành hư vô!

Chung Võ Tu, "..."

Động tác hình ảnh ngắt quãng, hắn mộng bức!

Tà Thần Đạo chưởng giáo, "..."

Động tác như thế hình ảnh ngắt quãng, thế nhưng thân thể của hắn, nhưng là bắt đầu run rẩy!

Bầu không khí trong nháy mắt tiến vào yên tĩnh hoàn cảnh, nửa ngày qua đi, nương theo một đạo gầm nhẹ, phảng phất trong đầm nước tập trung vào một viên kinh thiên đá tảng, bầu không khí ầm ầm nổ, "Chung Võ Tu! Ngươi giỏi tính toán!"

Gầm nhẹ chính là Tà Thần Đạo chưởng giáo!

Hắn ánh mắt sát cơ cuồng thiểm, lớn tiếng nói, “Tham Lam khiến người điên cuồng, nhưng càng sẽ khiến người diệt vong, ngươi nhất định phải làm được như thế tuyệt sao? Ngươi như thế làm hậu quả, ngươi Chung gia thật sự chịu đựng được sao?”

Ta rất sao làm cái gì?

Chung Võ Tu suýt chút nữa thổ huyết!

Hắn phản ứng lại, không nghi ngờ chút nào, mình bị Vương Bảo cho hãm hại, hơn nữa còn là một cái kinh thiên hố lớn, vực sâu không đáy loại kia!

“Này đều là âm mưu! Âm mưu! Thẻ ngọc này chính là cái âm mưu! Là hãm hại cho ta! Ngươi tỉnh táo một điểm, lý trí một điểm, dùng đầu óc của ngươi suy nghĩ một chút, ta Chung Võ Tu không phải người ngu, sao lại làm loại này tự đào hố chôn việc?”

Chung Võ Tu nén được tính tình giải thích.

Không thể nộ a, đến chế nộ a, đến lý trí a, đến cố gắng giải thích a, nếu không thì, hết thảy đều xong!

Nhưng mà.

Tà Thần Đạo chưởng giáo cười lạnh nói, “trang! Dùng sức trang! Hãm hại ngươi? Đối phương thân là Thiên vực Đạo Cung bản tông trưởng lão, nghĩ diệt ngươi Chung gia, cần phải hãm hại ngươi? Đối phương yêu sủng, đều lợi hại như vậy, người ta cần gì phải hãm hại ngươi? Chung Võ Tu, ngươi đây là ở trên vách đá cheo leo tìm đường chết a! Trộm trời một chút hi vọng sống đúng không? Thế nhưng, làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi!”

Không thể không nói.

Tà Thần Đạo chưởng giáo não bù lực cũng là to lớn!

Hắn tự động đưa vào Chung Võ Tu, đổi làm hắn, sẽ sẽ không như thế làm?

Đáp án là.

Sẽ!

Rất lớn tỷ lệ sẽ!

Độc hưởng Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, cùng phân cho đại gia hỏa, đó là hai việc khác nhau, chính mình được, sau khi trở về nỗ lực cảm ngộ, gia tộc thực lực biết bay trướng, là độc trướng, mà không phải mọi người cùng nhau trướng!

Một nhà độc đại không phải là mộng!

Có Thiên quân truyền thừa kiếm quyết, liền phảng phất mọc ra cánh!

Vì lẽ đó.

Nhường lão tử tin tưởng ngươi là vô tội? Lão tử tình nguyện tin tưởng ngày hôm nay là nằm mơ!

Phốc a...

Chung Võ Tu ngột ngạt đến nội thương, một cái lão huyết suýt nữa phốc đi ra, hắn run rẩy chỉ vào Tà Thần Đạo chưởng giáo, thật sự rất muốn lớn chửi một câu, ngươi cái này lớn xuẩn so với, ngươi đều mẹ nó nhảy hố ngươi biết không?

Đột nhiên.

Còn lại tam tông chưởng giáo trên người bùng nổ ra cuồn cuộn khí thế.

“Này nói không sai, đối phương bối cảnh thông thiên, không đạo lý nắm giả kiếm quyết hố ngươi!”

“Chung huynh, không muốn ngu xuẩn mất khôn, lúc này Tham Lam, ngươi sẽ hối hận!”

“Chúng ta bốn tông, không thể bị ngươi như vậy lường gạt! Trước ngươi quan sát kiếm quyết lâu như vậy, khẳng định nhớ rồi chứ? Hủy hoại thẻ ngọc, giống như là giết người diệt khẩu, ngươi nói cái gì chính là cái đó? Ngươi cảm thấy, chúng ta thật sự sẽ tin?”

Chung Võ Tu trực tiếp rơi nước mắt!

Hắn trong lòng bắt đầu rít gào, tin ta! Tin ta! Tin ta a! Ta nói đều mẹ nó là thật sự!

Nhưng mà.

Lại nhìn Tà Thần Đạo chưởng giáo các loại bốn tông cường giả cái kia tàn nhẫn ánh mắt, Chung Võ Tu một trái tim, sâu sắc chìm xuống dưới!

Ngày hôm nay.

Nếu là không nói ra được một, hai ba, bốn năm đi ra, không thể tự chứng, Chung gia, sợ là viên thuốc!

Vì lẽ đó.

Chung Võ Tu bắt đầu thề xin thề lên, đây là hắn biện pháp duy nhất, ai bảo thẻ ngọc đều rất sao bạo đây!

Trong lòng nhấc lên vô tận oán độc, Chung Võ Tu xin thề, nếu như hôm nay Chung gia tránh được một kiếp, việc này, vách cheo leo không để yên!

...

...

Tạm thời không đề cập tới cho hố thảm Chung Võ Tu.

Vào giờ phút này.

Cửu U vực Đạo Cung bên trong.

Nghênh đón một làn sóng khách nhân!

Này sóng khách nhân chính là Hỏa Cực Lục Gia Tôn Giả truy sát đại quân.

Hỏa Cực Lục Gia đi đầu võ giả lục địa xương sở dĩ đến Cửu U vực Đạo Cung, ngược lại không là muốn mượn Đạo Cung báo thù.

Hỏa Cực Lục Gia, tự có bọn họ ngạo khí!

Lục địa xương suy nghĩ chính là, các ngươi Thiên vực Đạo Cung những kia lão Âm tất xua hổ nuốt sói, ở một bên quạt gió thổi lửa, lão tử nếu đến rồi Cửu U vực, các ngươi cũng khỏi nghĩ nhàn rỗi, tìm hiểu tin tức sự tình, liền giao cho các ngươi!

Cửu U vực Đạo Cung chưởng giáo đối với việc này tự nhiên là có chút mộng bức, hắn còn không rõ cái bên trong thâm ý, chỉ là Hỏa Cực Lục Gia Tôn Giả đại quân đến đây, cái này cũng là một làn sóng siêu cấp quý khách, vì lẽ đó, rất chiêu đãi!

Khách sáo hư lễ hoan nghênh qua đi, lục địa xương liền đem Vương Bảo mặt mày nhường Cửu U vực Đạo Cung chưởng giáo võ tin quan sát, nói rằng, “người này gọi Vương Vô Địch, nhưng căn cứ ta Lục gia dò xét, cũng gọi là Vương Đại Chùy, hi vọng võ chưởng giáo có thể tận tâm tận lực, dù sao, việc này với các ngươi Đạo Cung, không thể thiếu can hệ!”

Lời này nói, ý tứ sâu xa, thậm chí, đều có chút khinh bỉ.

Võ tin, “?”

Cái gì quỷ?

Ta rất sao sao cảm giác được một luồng khinh bỉ khí tức phả vào mặt đây?

Tuy rằng nghi hoặc, cũng có chút âm thầm khó chịu, thế nhưng võ tin cũng không thể biểu đạt ra đến, vỗ ngực bảo đảm, nhất định sẽ cấp tốc tìm tới Vương Bảo, đồng thời mơ hồ đề cập, như muốn tìm người tìm tình báo, đi

Cửu U vực tú lâu hoặc là Thiên Cơ Môn truy tung, hiệu quả càng tốt hơn!

Lục địa xương gật đầu nói rằng, “ba thứ kết hợp, tú lâu cùng Thiên Cơ Môn, lão phu tự sẽ phái người đi chào hỏi!”

Luân phiên chạy đi, lục địa xương bọn họ một nhóm cũng là uể oải, liền ở Cửu U vực Đạo Cung làm nghỉ ngơi ngắn ngủi.

Cũng chính là mấy cái canh giờ sau khi, lục địa xương bọn họ liền bị võ tin mời đi ăn tiệc tối!

Yến hội bắt đầu, ăn uống linh đình, bầu không khí đúng là vô cùng tốt!

Có điều cũng không lâu lắm, đột nhiên yến hội ngoài phòng khách, một lão giả trên mặt mang theo cực hạn hưng phấn, vội vàng chạy vào, không để ý có khách ở đây, hưng phấn gào nói, “chưởng giáo!”

Võ tin được kêu là một cái đau “bi” a, bất mãn lớn tiếng nói, “Lý trưởng lão, ngươi lễ nghi tu dưỡng đi đâu rồi?”

Cái kia Lý trưởng lão không chút phật lòng, cười to mà lên, “Chưởng giáo, tin tức tốt, tốt đẹp tin tức a!”

Liếc về lục địa xương vẻ mặt có chút khó chịu, võ tin khóe miệng co quặp, bất đắc dĩ nói, “Có việc liền nói!”

Lý trưởng lão liếc mắt nhìn lục địa xương, hắn tự nhiên là biết lục địa xương về mặt thân phận, lúc này lại có một loại khoe khoang ý vị, lớn tiếng nói rằng, “chưởng giáo! Lớn tin tức tốt, ta chiếm được tin tức xác thực, Cửu U vực giáng lâm một vị Thiên vực Đạo Cung bản tông trưởng lão, hắn thình lình từ Duyên Bảo Lâu một cái bí bảo bên trong, mở ra đến một khối... Thiên quân đạo cốt!”

“Trời ơi! Thiên quân đạo cốt a! Chưởng giáo, chúng ta Đạo Cung, lại muốn tăng thêm một vị Thiên quân! Đây chính là thật đáng mừng, khắp chốn mừng vui việc!”

“Chưởng giáo, việc này không nên chậm trễ, việc này nói vậy Thiên vực Đạo Cung bản tông đã chiếm được tin tức, thế nhưng, chúng ta thân là Đạo Cung phân tông, vị trưởng lão kia ngay ở Cửu U vực, chúng ta cũng phải làm đến người chủ địa phương, đem cái kia Tôn trưởng lão mời đến tông môn, rất chiêu đãi a!”

Lý trưởng lão nước miếng văng tung tóe.

Một câu câu nói, như là búa lớn, chuỳ (nện) chúng nhân trái tim kinh hoàng!

Võ tin một tấm nét mặt già nua, đã là khuôn mặt kích động nếp nhăn, suýt nữa khua tay múa chân, không nhịn được đột nhiên vung tay lên, không lo được lục địa xương ở đây, cười to nói, “quả nhiên thiên hữu ta Đạo Cung, ha ha ha! Lý trưởng lão, cũng biết vị kia bản tông trưởng lão tục danh? Nói không chắc lão phu còn nhận thức!”

Lý trưởng lão trả lời nói, “là Vương Vô Địch trưởng lão!”

Dát?

Võ tin vẻ mặt cứng lại rồi..

Lục địa xương cái kia ước ao ghen tị gương mặt, cũng cứng ở nơi đó.

Bên trong đại sảnh bầu không khí, trong nháy mắt như bị tháng chạp trời đông giá rét gió lạnh thổi qua, dị thường tiêu điều...

------oOo------

Chương 855: Diễn viên sinh ra đặc biệt phần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý trưởng lão rất buồn bực!

Tại sao ở tự mình nói xong lời sau khi, chưởng giáo cùng Hỏa Cực Lục Gia Tôn Giả đều tiến vào một loại hình ảnh ngắt quãng giống như trạng thái?

Chẳng lẽ là đang đùa "Ta là người gỗ" trò chơi?

Khe nằm, hai vị đại lão cũng bắt đầu chơi, ta đúng hay không cũng nên phối hợp lập tức?

Ôm ý niệm như vậy, Lý trưởng lão cũng bất động!

Bầu không khí càng thêm tiêu điều.

Nửa ngày.

Lục địa xương vẻ mặt đã kinh biến đến mức âm trầm cuồn cuộn, trong con ngươi sát ý không hề che giấu chút nào bộc phát ra, trong đại sảnh phảng phất tiến vào cấp độ càng sâu hàn băng cảnh giới.

Cùng lúc đó.

Tỉnh lại võ tin khóe miệng đột nhiên co giật một hồi, nhìn chằm chằm Lý trưởng lão, lớn tiếng quát, "Ngươi nói người kia gọi Vương Vô Địch? Có thể có ảnh ảnh?"

Lý trưởng lão rất mờ mịt, chưởng giáo đây là phản ứng gì? Hơn nữa, lại dám gọi thẳng bản tông trưởng lão tục danh, lớn mật như thế!

Lắc đầu một cái, Lý trưởng lão nói rằng, "không có!"

Lục địa xương đột nhiên âm lãnh nói rằng, “không cần hoài nghi, có như thế tên, thế nhưng không bao gồm Vương Vô Địch ba chữ, Kiếm vực Đạo Cung bị Vương Vô Địch quấy nhiễu mặt mũi mất sạch, ta phỏng chừng, hắn là nhìn chằm chằm các ngươi Cửu U vực Đạo Cung!”

Võ tin biến sắc mặt lại đổi!

Nguyên lai tiểu tử kia lớn mật như thế, ngay cả ta Đạo Cung đều không để vào mắt!

Hơn nữa hiện tại, còn mượn danh nghĩa ta Cửu U vực Đạo Cung tên, làm mưa làm gió, thực sự là...

Muốn chết!

Ánh mắt sát cơ bùng lên, võ tin lại đột nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức nói rằng, “người này cả gan làm loạn, hãm ta Đạo Cung với bất nghĩa, này tội không thể tha thứ, lão phu quyết định nâng toàn tông lực lượng, toàn lực tập nã hắn!”

Lục địa xương ánh mắt càng thêm tối tăm một chút, hắn há có thể không biết võ tin suy nghĩ, còn không phải coi trọng Thiên quân đạo cốt, Tham Lam quấy phá?

Có điều.

Lục địa xương trong lòng cười lạnh lên, “Ta Lục gia Tôn Giả đại quân chảy xuống ròng ròng, chỉ là Cửu U vực Đạo Cung, có thể có tư cách cùng bản tọa cướp bảo bối? Thiên quân đạo cốt, Vương Vô Địch... Chặc chặc, vạn vạn không ngờ tới, một cái đồ phá hoại nhiệm vụ, dĩ nhiên đã biến thành một cái tạo hóa nhiệm vụ, số mệnh như ta, thực sự là không thể tưởng tượng nổi!”

...

...

Bóng đêm qua đi, thiên hàng tảng sáng.

Vào giờ phút này.

Cửu U vực Thiên Cơ Môn nghênh đón lục địa xương phái đi sứ giả, nhưng cuối cùng nhưng từ chối thẳng thắn lục địa xương sứ giả yêu cầu!

Cửu U vực tú lâu càng là trực tiếp nói rõ, Vương Bảo chính là tú lâu tổng lầu đặc cấp quý khách, liên quan với bất cứ tin tức gì, đều thuộc về tuyệt mật cùng cấm kỵ, không bán, không dò xét!

Lục gia sứ giả thất bại tan tác mà quay trở về, lại nghĩ mãi mà không ra.

Cùng lúc đó.

Còn không biết Cửu U vực Đạo Cung cũng nhảy hố Vương Bảo bọn họ, khôi phục lại trước nhàn đau "bi" trạng thái.

Một chiếc thuyền con bên trên.

Lão cẩu tha thiết mong chờ nhìn vĩ nướng.

Không sai.

Vương Bảo ở làm tiểu thịt nướng.

Hệ thống tinh phẩm tiểu thịt nướng, đặc thù bí phương, ẩn chứa kỳ hiệu, dĩ nhiên trở thành lão cẩu tâm bệnh.

Trải qua qua nâng điểm Vương Bảo vạn bảo thiên cầu được Thiên quân đạo cốt, bị Vương Bảo hố đi tới bị đánh hai công lao lớn sau khi, lão cẩu căm phẫn sục sôi, nước miếng văng tung tóe cho mình đến rồi một lần khoe thành tích, trải qua các loại không thể miêu tả tranh luận sau khi, lão cẩu được toại nguyện muốn đến ba bữa tiểu thịt nướng.

"Đắc ý a! Đắc ý!"

Lão cẩu rung đùi đắc ý, thèm ăn ở chảy nước miếng.

Uông Quân ngồi ở một bên, cũng là trông mòn con mắt, hắn chỉ là nghe lão cẩu nói Vương Bảo tiểu thịt nướng là làm sao làm sao, này vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, nghe thấy được, còn chưa ăn được, Uông Quân liền lý giải lão cẩu!

Làm ăn loại kém nhất khẩu thời điểm.

Uông Quân suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt, ăn thật ngon!

Xem ra sau này tất yếu tăng mạnh một hồi đối với Cẩu gia viện trợ, nghĩ đến sư tôn là sẽ không trách tội.

Đậu bỉ sung sướng nhiều, lão Vương cùng lão cẩu chính là hai đậu bỉ, Uông Quân tuy rằng chính phái, nhưng này là trước đây, hiện tại cũng có hướng về đậu bỉ chuyển hóa xu thế, ba cái đậu bỉ sung sướng thì càng nhiều.

Ngày đó.

Trời trong nắng ấm.

Vương Bảo lười biếng đứng dậy, nói rằng, “này đều qua chừng mấy ngày, nói vậy ta giả mạo Đạo Cung trưởng lão tin tức, nên cũng truyền ra, cũng là nên làm chính sự!”

Cái gọi là chính sự.

Tự nhiên là thu đồ đệ đệ, thuận tiện lỗ mãng phao, cho một ít tìm đường chết người một ít tin tức, để cho bọn họ tới tìm chính mình, đặc biệt là Hỏa Cực Lục Gia Tôn Giả đại quân, một đám ngớ ngẩn, đến hiện tại cũng chưa tới, hắn Búa lớn đã khát khao khó nhịn được chứ?

Lần này thu đồ đệ, Vương Bảo quyết định tùy duyên, thuận theo tự nhiên!

Nhổ xuống lão cẩu một cái lông chó, ở lão cẩu giơ chân bên trong, Vương

Bảo ném ra, lông chó theo gió nhẹ trôi về phương xa!

“Liền phương hướng này!”

Vương Bảo vui vẻ làm ra quyết định.

...

...

Xương trắng thành.

Thành này ở Cửu U vực cũng coi như là một toà siêu cấp lớn thành, dựa lưng Bạch Cốt Tông.

Mà Bạch Cốt Tông ở Cửu U vực, xem như là đỉnh cao thế lực lớn, cùng Chung gia so với, đều càng hơn một bậc.

Vào giờ phút này.

Xương trắng trong thành một lối đi khẩu.

Một cái nhìn qua không lớn, chỉ có mười mấy tuổi khoảng chừng tiểu chính thái, chính híp mắt, nhìn trong đường phố một tòa thật to kiến trúc, trong miệng tự lẩm bẩm, “Ngươi có thể làm được! Tin tưởng chính mình! Ngươi Ngô Đế sau đó nhưng là muốn làm thiên địa Đại Đế kỳ nam tử!”

Tiểu chính thái ánh mắt càng ngày càng kiên quyết, hơn nữa nương theo quanh người hắn, càng có một loại thập phần quỷ dị sức mạnh, loại sức mạnh này nhìn như không còn tồn tại nữa, nhưng lại tồn tại với quanh người hắn, kỳ quái cực kỳ.

Kiên trì chờ đợi đầy đủ nửa canh giờ.

Tiểu chính Thái Ngô đế đột nhiên ánh mắt biến đổi.

Hắn vóc người nhỏ gầy, nhưng cũng có một loại nhàn nhạt kẻ bề trên khí

thế tản mát ra.

Ánh mắt của hắn bình tĩnh như cổ đàm, làm người không nhìn ra chút nào tâm tình.

Vòng chéo tay, Ngô Đế nhỏ đến mức không thể nghe thấy nhẹ giọng nói nhỏ, “Bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là Thiên quân con trai, Ngô Đế!”

Quỷ dị chính là, câu nói này lối ra (mở miệng), quay chung quanh Ngô Đế loại kia quỷ dị sức mạnh, thình lình chuyển hóa lên, đã biến thành một loại chân thực uy nghiêm!

Cộc cộc tách.

Ngô Đế chậm rãi bước đi tới, hướng đi cái kia tòa thật to kiến trúc.

Kiến trúc này đối diện, có một ít quầy hàng, Ngô Đế liền trạm (đứng) ở một cái trong đó quầy hàng trước, im lặng không lên tiếng, dẫn tới chủ sạp cau mày!

Nửa ngày.

Theo phía sau xuất hiện một vệt tao động.

“Tề thiếu đi thong thả!”

“Cẩn thận bậc thang a Tề thiếu!”

“Hoan nghênh Tề thiếu trở lại nha, ta chờ ngươi!”

Vào thời khắc này, Ngô Đế híp mắt, đối với chủ sạp nói thật, “Cho ta một trăm vạn đạo tinh, ta trả ngươi một hồi tạo hóa!”

Chủ sạp một mặt mộng bức!

Khe nằm!

Này nhà ai chạy đến hùng hài tử? Chạy đến lão tử nơi này đến dao động đến rồi? Cho ngươi một trăm vạn đạo tinh? Ta rất sao giá trị bản thân cũng chưa tới một trăm ngàn đạo tinh!

"Cút!"

Chủ sạp một mặt xem thường, ôm cánh tay, một bộ ngươi còn dám quấy rối, lão tử đánh chết vẻ mặt của ngươi.

Ngô Đế không hề bị lay động, nhạt âm thanh nói, "ta chính là Thiên quân con trai, xem ngươi hợp mắt, mới nghĩ cho ngươi một hồi tạo hóa, ngươi liền như thế không quý trọng?"

Ta cắt cỏ!

Chủ sạp lại mộng bức!

Này hùng hài tử muốn lên trời a!

Thiên quân con trai? Ngươi còn có cái Thiên quân daddy a, ngươi có như thế trâu bò hậu trường, ngươi ở ta này tiểu trên chỗ bán hàng diện làm len sợi đây? Đối diện mới là ngươi nơi đi!

"Thiên quân con trai? Ta mẹ nó vẫn là Thiên quân đây? Lăn lăn lăn!" Chủ sạp tức giận, âm thanh tăng lên không ít!

Tình cảnh này bị rất nhiều người nghe được, nhìn lại, đương nhiên cũng bao quát vừa vặn đi tới trong đường phố ương một người thanh niên, thanh niên này được gọi là Tề thiếu.

"Ngớ ngẩn!"

Ngô Đế mặt không hề cảm xúc lắc đầu một cái, xoay người, vòng chéo tay, không nhanh không chậm, đi dạo mà đi.

Ánh mắt của hắn tựa hồ có thể bao dung tất cả, nhưng lại phảng phất cao cao tại thượng, không tha cho chút nào ngoại vật, lại thêm quanh thân

truyền ra loại kia quỷ dị uy nghiêm, thời khắc này, rất nhiều người đúng là mắt lộ ra kỳ dị vẻ..

Chủ sạp, nghe được không ít, rất nhiều người xì mũi coi thường, nhưng mà, có mấy người, nhưng là nghi ngờ không thôi lên!

Trong những người này, liền bao quát vị kia phảng phất thập phần cao quý thanh niên, Tề thiếu...

------oOo------

Chương 856: Diễn viên sinh ra đặc biệt phần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề thiếu có thể không phải người bình thường.

Hàng này quanh thân, chỉ là Đạo Kiếp bảy cảnh, tám cảnh hộ vệ thì có vài tôn.

Hắn kỳ thực là Bạch Cốt Tông chưởng giáo con trai, gọi là Tề Thiên Kiêu, hơn nữa là muộn đến con, thập phần sủng chìm, từ tên cũng có thể nhìn ra Bạch Cốt Tông chưởng giáo đối với hắn chờ mong, hi vọng hắn có thể trưởng thành lên thành thiên kiêu một đời.

Toàn bộ xương trắng thành, liền phảng phất là Tề Thiên Kiêu hậu hoa viên.

Hắn nhất ngôn cửu đỉnh, hắn cao cao tại thượng, hắn một cái tâm tình không tốt, vô số người gặp xui xẻo.

Chỉ cần ở xương trắng thành lăn lộn, sẽ không có không biết Tề Thiên Kiêu.

Ngạo khí, hung hăng, ương ngạnh, mắt cao hơn đầu, này đều là Tề Thiên Kiêu thiết lập nhân vật.

Mà hiện tại.

Tề Thiên Kiêu nhìn về phía trước chậm rãi bước đi tới Ngô Đế, trong ánh mắt, ngạc nhiên nghi ngờ lấp loé.

Thiên quân con trai?

Hàng này mới vừa nói, mình là trời quân con trai?

Khe nằm!

Giả chứ?

Không thể là thật sự!

Thiên quân con trai, xảy ra chuyện gì một thân một mình? Liền ngay cả ta Tề Thiên Kiêu, đều có thật nhiều tên hộ vệ, so với lão tử cao quý vô số lần Thiên quân con trai, sẽ không bên người mang theo hộ vệ?

Nhưng là.

Loại khí tức này, sự phong độ này, còn có vừa nãy đó chỉ là một cái đụng chạm ánh mắt, cũng làm cho Tề Thiên Kiêu trái tim, nhanh chóng bắt đầu run rẩy!

Trong lòng hắn đang điên cuồng hò hét, vạn nhất! Vạn nhất đây?

Vạn nhất là rất sao thật sự đây?

Lão tử nếu là leo lên một cái Thiên quân con trai, đến thời điểm, toàn bộ Bạch Cốt Tông, ai mẹ nó còn dám nói mình là vô năng nhị thế tổ? Ai còn sẽ sau lưng nói hắn chỉ là dựa vào hắn cha?

Nghĩ tới đây, Tề Thiên Kiêu quyết định thăm dò một hồi, nếu không, liền như thế buông tha, hắn cảm thấy lấy sau chính mình khẳng định đến hối hận!

“Tiểu huynh đệ dừng chân!”

Tề Thiên Kiêu nhanh chóng đi ra, đến gần rồi Ngô Đế!

Ngô Đế thời khắc này, bình tĩnh đáng sợ, hắn phảng phất là tiến vào một loại đặc thù cảnh giới, ngừng chân, xoay người, sắc mặt hờ hững, vòng chéo tay, Ngô Đế nhìn Tề Thiên Kiêu, có chút thanh âm non nớt vang lên, “Có việc?”

Ánh mắt này!

Tề Thiên Kiêu không nhìn thấy chút nào kính ý, hắn thình lình cũng cảm giác được, trước mắt cái này tiểu chính thái, là thật sự phảng phất không có để hắn vào trong mắt.

Thế nhưng!

Không đáng kể a!

Thân phận của ngươi nếu như thật sự, ngươi chính là cưỡi ở lão tử trên đầu khiêu vũ, ta đều cung phụng.

"Tiểu huynh đệ quý tính?"

Tề Thiên Kiêu cười hỏi.

Ngô Đế nhạt âm thanh nói, "Ngô Đế!"

Ngô Đế? Họ Ngô? Thiên vực bên trong Thiên quân đại nhân, có ai họ Ngô sao?

Tề Thiên Kiêu tư duy đang nhanh chóng vận chuyển, tìm tòi ký ức, sau đó, vẫn đúng là bị hắn tìm tới, vang danh Toái Hư Đại Giới Thiên quân bên trong, ngô họ Thiên quân có tới hai vị.

Trái tim nhanh chóng nhảy lên, Tề Thiên Kiêu không có lại bào căn vấn để, chỉ là thăm dò nói rằng, "ta vừa nãy tựa hồ nghe đến, Thiên quân con trai cái gì? Chẳng lẽ tiểu huynh đệ..."

Ngô Đế nhưng vẫn là mặt không hề cảm xúc, sau một khắc thình lình dứt khoát lắc đầu, nói rằng, "ta không phải!"

Dứt lời.

Ngô Đế rất không khách khí xoay người, tiếp tục tiến lên.

Tề Thiên Kiêu ngẩn ra.

Cau mày, Tề Thiên Kiêu nhìn về phía bên người một cái ông lão mặc áo tím, thấp giọng hỏi, “Phi thúc, ngài thấy thế nào?”

Ông lão mặc áo tím kia híp mắt lại, tấm tắc lấy làm kỳ lạ, nói rằng, “không xác định! Người này nhìn như bình thường, nhưng mà trên người hắn lại có một loại khí chất đặc thù, cao quý, thần bí!”

“Đúng là như thế!”

Tề Thiên Kiêu trở nên cao hứng.

Rất là tán đồng gật đầu.

Chính hắn chính là cao cao tại thượng, dưỡng thành một loại khí chất đặc thù, ở đây, mới đúng Ngô Đế trên người khí chất, cảm thụ càng sâu!

Ông lão mặc áo tím do dự một chút, nói rằng, “thiếu chủ, theo ta thấy, người này coi như không phải Thiên quân con trai, thế nhưng, cũng xuất thân hiển hách, ánh mắt của hắn, động tác, khí chất, trang là trang không ra, tu vi lão phu cảm ứng một hồi, là Bất Diệt cảnh, lấy như vậy tuổi đến xem, đều là không thể tưởng tượng nổi, kết giao một phen, đúng là không có sai!”

“Chính giải!”

Tề Thiên Kiêu vỗ tay cái độp.

Kích động Tề Thiên Kiêu, nội tâm suy đoán càng thêm kiên định, hắn bước nhanh thoát ra, đuổi tới Ngô Đế!

Ngô Đế không có nhìn hắn, chỉ là nhạt âm thanh nói, “theo ta làm cái gì?”

Tề Thiên Kiêu không có một chút nào bị xem thường phẫn nộ, chỉ là có chút cười làm lành nói rằng, “tiểu huynh đệ, ngươi là mới tới xương trắng

thành chứ? Đúng là đúng dịp, này xương trắng thành, sẽ cùng cho ta nhà mở, tiểu huynh đệ nếu như muốn đi dạo một vòng, ta vừa vặn có thể làm một cái hướng đạo!”

Ngô Đế không tỏ rõ ý kiến cười, nhẹ như mây gió, ánh mắt nhưng vẫn là bình tĩnh như nước, tiếp tục tiến lên.

Dần dần mà.

Ngô Đế đột nhiên ngừng chân, chính diện chuyển hướng Tề Thiên Kiêu, nhạt âm thanh nói, “ngươi nghĩ lấy lòng ta?”

Lời này hỏi.

Tề Thiên Kiêu có chút lúng túng.

Ngô Đế lầm bầm lầu bầu nói rằng, “nghĩ lấy lòng ta nhiều người, ngươi đáng là gì?”

Được rồi, lời này nói, khe nằm, rất nhường người tức giận a!

Tề Thiên Kiêu càng thêm lúng túng, lão tử không có tức hay không, ở Thiên quân con trai trước mặt, chính mình đáng là gì? Trước một vạn đều không xếp hạng tới a!

Ngô Đế đột nhiên cân nhắc cười, đánh giá Tề Thiên Kiêu một chút, xì cười một tiếng, thình lình chuyển chạy bộ hướng về một cái trong đó to lớn kiến trúc!

Kiến trúc này ở xương trắng thành có tiếng vô cùng, gọi là kỳ bảo lầu!

Ở bước vào kỳ bảo lầu trước, Ngô Đế dừng lại nhạt âm thanh nói, “ta không thích người theo, đặc biệt là rất nhiều người!”

Dứt lời, Ngô Đế một cước bước vào kỳ bảo lầu!

Tề Thiên Kiêu ánh mắt tinh mang lóe lên, lập tức đối với ông lão mặc áo

tím nói rằng, “Phi thúc, các ngươi liền chờ ở bên ngoài!”

Ông lão mặc áo tím gật gù, nói thật, “Thiếu chủ, vẫn là cẩm thận một chút!”

Tề Thiên Kiêu đáp một tiếng, “Yên tâm đi, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Tăng nhanh bước chân.

Tề Thiên Kiêu lại đi theo Ngô Đế phía sau, chậm hơn nửa cái thân vị.

Thân là xương trắng thành mạnh mẽ nhất ít, Tề Thiên Kiêu đến, lập tức đã kinh động kỳ bảo lầu cao tầng, đại chưởng quỹ tự mình hiện thân tiếp đón, trước mặt chính là một bộ nịnh hót, “Tề thiếu nhưng là đã lâu không có tới ta kỳ bảo lầu, ha ha, vừa vặn, gần nhất bổn lâu đến một nhóm kỳ bảo, tề ít cũng có ý nhìn qua?”

Tề Thiên Kiêu lặng lẽ liếc mắt nhìn Ngô Đế, phát hiện sắc mặt tùy ý, đánh giá bốn phía, loáng thoáng còn lộ ra một vệt xem thường, hít sâu một hơi, Tề Thiên Kiêu nghiêm nghị nói, “vậy thì xem một chút đi, nhớ kỹ, ta nếu coi trọng đồ vật!”

Đại chưởng quỹ nụ cười càng sâu, cung kính ở mặt trước dẫn đường.

Đi tới một gian bao sương, người đến, bảo vật cũng đến!

Ba cái thanh niên từng người nâng một cái khay, khom lưng ủi lên khay, chờ đợi kiểm tra!

Đại chưởng quỹ bỗng cảm thấy phấn chấn, nhấc lên cái thứ nhất khay lên vải đỏ, giả vờ thần bí nói rằng, “bảo vật này, nhưng là không phải bình thường, người quen biết đều rất ít, Tề thiếu mời xem...”

Khay lên rõ ràng là một cây màu đỏ thực vật, phảng phất san hô bình thường, thể tích không lớn, lộ ra vầng sáng nhàn nhạt!

Đại chưởng quỹ cười nói, “Tề thiếu có thể nhận ra bảo vật này?”

Tề Thiên Kiêu suy nghĩ một chút, lắc đầu một cái, "Đây là vật gì?"

Đại chưởng quỹ mới vừa muốn nói chuyện, Ngô Đế đột nhiên xì cười một tiếng, khinh thường nói, "Chỉ là một cây hồng tương đạo mộc, có cái gì đáng giá đề cử? Càng không cần phải nói, ngươi này cây hồng tương đạo mộc, lấy tự đánh giá chi, nếu là lấy ra chủ cành, ngược lại cũng tính một cái bảo vật!"

Đại chưởng quỹ sững sờ ở nơi đó!

Nhìn về phía Ngô Đế ánh mắt, trở lên lớn không giống, nghi ngờ không thôi hỏi nói, "vị này chính là..."

Tề Thiên Kiêu thần sắc hơi động, lập tức nói thật, "Vị này chính là... Quý khách! Ngươi mà chú ý ngươi thái độ!"

Đại chưởng quỹ liền vội vàng gật đầu, "Đó là! Đó là! Liền hồng tương đạo mộc đều có thể nhận ra, còn có thể nhận ra phân cành, chỉ là phần này kiến thức, lão phu đều cảm thấy không thể tưởng tượng được! Có điều vị thiếu gia này khả năng không biết, hồng tương đạo mộc từ lâu tuyệt tích, này chi nhánh vẫn là ta kỳ bảo lầu từ một toà di tích cổ bên trong may mắn chiếm được! Tra khắp tất cả di tích cổ mấy năm, mới biết vật ấy theo hầu!"

Ngô Đế nhạt âm thanh nói, "tuyệt tích? Ha ha, nhà ta hậu viện có một gốc cây hồng tương đạo mộc, cây dài trăm trượng, ngươi nói với ta tuyệt tích?"

Đại chưởng quỹ suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Ngươi theo ta khoác lác bức đây

Nghe đồn sống sót hồng tương đạo mộc, nhưng là ngay cả thiên quân đều trông mà thèm bảo vật, người lớn nhà ngươi một gốc cây? Ngươi đùa ta đây!

Tề Thiên Kiêu trong lòng cuồng khen ngợi, ngột ngạt kích động, vỗ vỗ đại

chưởng quỹ vai, nói rằng, “đừng kỳ quái, vị này thân phận cao, vượt quá sự tưởng tượng của ngươi, lấy chút chân chính bảo vật đi ra đi, cảnh cáo ngươi, đừng tiếp tục lừa gạt ta, ngươi nhưng là biết tính tình của ta...”

------oOo------

Chương 857

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Thiên Kiêu vốn là không sợ trời không sợ đất chủ.

Thế nhưng hắn nhưng nhớ kỹ hắn cha đối với hắn giáo huấn.

Hắn cha Tề Tôn thường xuyên với hắn giảng.

Người a.

Phế vật không sao.

Nhưng muốn thật tinh mắt!

Chính mình phế vật, nhưng nếu như leo lên cái trước đỉnh Thiên nhân vật, dù cho ngươi lại phế, cũng tuyệt bức không người nào dám nhiều lời nửa chữ.

Tạo hóa sẽ không ở thêm chờ đợi, vì lẽ đó, muốn tay mắt lanh lẹ, đụng tới quý nhân, càng muốn dốc hết vốn liếng, vạn sự khởi đầu nan, một khi nước chảy thành sông, leo lên quý nhân cao cành, vậy cũng liền khổ tận cam lai.

Tề Thiên Kiêu vẫn luôn ở lưu ý chính mình quý nhân.

Thế nhưng.

Hắn cảm thấy gặp thời máy không tới, tình cờ chạm cái trước hai cái như, Tề Thiên Kiêu tiếp xúc một phen, liền thất vọng rồi, đối phương cũng là so với mình trâu bò một điểm, có thể tính gì chứ quý nhân?

Nhưng là hiện tại.

Tề Thiên Kiêu giác đến cơ hội của chính mình đến rồi!

Ngô Đế.

Hư hư thực thực Thiên quân con trai.

Từ tình huống bây giờ xem ra, hư hư thực thực cũng có thể đi rơi mất.

Kỳ bảo lầu thế lực uyên bác, cùng một số tông môn như thế, đều là khắp Toái Hư Đại Giới ba mươi sáu vực, liên kỳ bảo lầu cũng phải nhận ra mấy năm bảo vật, Ngô Đế liếc mắt là đã nhìn ra đến rồi, hơn nữa, còn như vậy xem thường.

Này nhãn lực, này kiến thức, này khí độ, khe nằm, lão tử cuối cùng cũng coi như là đụng tới thay đổi ta nhân sinh quỷ dị quý nhân!

Vì lẽ đó.

Sau đó Tề Thiên Kiêu, hóa thân thiếp thân tiểu đệ, hồi ức bên cạnh mình chó săn dáng dấp, học ra dáng, trong giọng nói cũng thay đổi xưng hô, một cái một cái "Ngô thiếu", gọi mật đường như thế ngọt.

Nhưng mà.

Ngô Đế vẻ mặt, như cũ là một mặt lãnh đạm, phảng phất cái gì đều không để vào mắt, mà đại chưởng quỹ lấy ra đồ vật, càng là chỉ nhìn một chút, vạch ra là cái gì, liền lộ ra xem thường vẻ mặt, không chút nào muốn yêu cầu ý tứ!

Tề Thiên Kiêu trái lại càng ngày càng cung kính lên!

Nhìn về phía đại chưởng quỹ, ánh mắt có chút không quen, "Đại chưởng quỹ, xem thường ta Tề Thiên Kiêu đúng không? Đem các ngươi trấn lâu chi bảo lấy ra đi!"

Đại chưởng quỹ do dự, nói rằng, "Tề thiếu, trấn lâu chi bảo... Không ngoài bán!"

Tề Thiên Kiêu hừ lạnh nói, “là đồ vật thì có giá, ta ra gấp đôi!”

Đại chưởng quỹ lúc này mới nở nụ cười, khẽ cắn răng, trầm giọng nói, “nếu Tề thiếu như vậy thẳng thắn, vậy ta lão Hàn liền làm chủ, có Tề thiếu giá cả, nói vậy tổng lầu cũng sẽ không giảm trách, ngài chờ!”

Trấn lâu chi bảo nhất định phải là muốn hắn tự mình đi lấy.

Chân chính trấn lâu chi bảo, đó là ở tổng lầu, còn phân lầu, cái gì trấn lâu chi bảo, mánh lới mà thôi, có cái gì không thể bán!

Làm Ngô Đế nhìn thấy đại chưởng quỹ hai tay nâng một khối ngọc thạch đi tới sau, một viên ẩn nấp giấu ở đáy lòng sung sướng lặng lẽ thả ra một tia!

Không phụ hắn ngụy trang lâu như vậy, không phụ hắn đối với lúc trước bảo vật, tuy rằng lòng ngứa ngáy, nhưng cũng cứng cỏi nhịn xuống, hiện tại, chân chính thứ tốt, đến rồi!

Đừng xem Ngô Đế tuổi trẻ, thế nhưng thân dung dị bảo, dựa vào trang bức phạm vào rất nhiều lớn án, vì kế hoạch của chính mình, hắn từng đi khắp với vô số đại tông, chính là vì tăng cường chính mình kiến thức.

Đại chưởng quỹ lấy ra cái thứ này, Ngô Đế nhận ra, hơn nữa nhất định muốn lấy được!

Làm này một làn sóng, đó là huyết kiếm lời!

Đủ để đủ hắn ăn cả đời!

Đại chưởng quỹ trầm giọng nói, “bảo vật này gọi là Thiên Đạo ngọc! Hơn nữa là cao cấp nhất Thiên Đạo ngọc! Này ngọc dù cho là đỉnh cao Tôn Giả, cũng là rất thấy thèm, tổng lầu đưa ra đánh giá giá là ba mươi ức, không ngoài bán, nếu Tề thiếu muốn, cũng không gấp đôi, định giá năm mươi ức đạo tinh liền có thể...”

Tề Thiên Kiêu mộng bức!

Khe nằm giời ạ!

Năm mươi ức đạo tinh?

Ngươi mẹ nó làm sao không đi cướp?

Lão tử tuy rằng thân là đại thiếu, thế nhưng, đi đâu làm năm mươi ức đạo tinh?

Nhưng vào lúc này, Ngô Đế nhạt âm thanh nói, “cũng không tệ lắm, miễn cưỡng có thể vào pháp nhãn của ta!”

Nha?

Thật không?

Ngô thiếu cuối cùng cũng coi như là thấy hợp mắt sao?

Đã như vậy, cái kia năm mươi ức...

Mã Đức!

Vẫn là rất đắt a!

“Tề thiếu? Làm sao?”

Đại chưởng quỹ dò hỏi.

Tề Thiên Kiêu miễn cưỡng bỏ ra một cái nụ cười, “Ngô thiếu nói cẩn thận, vậy thì là thật sự tốt, thế nhưng, năm mươi ức... Đúng hay không quá đắt điểm?”

Đại chưởng quỹ nghiêm nghị nói, “Tề thiếu, ta kỳ bảo lầu tuy rằng bảo vật vô số, thế nhưng, tuyệt đối không đen, bảo vật này nếu như lên buổi đấu giá, bán ra sáu mươi ức đều không khuếch đại... Ngô thiếu, ngài thấy thế

nào?”

Ngô Đế cười nhạo nói, “hỏi ta? Ta nói nó vẫn là rác rưởi, ngươi tin sao?”

Đại chưởng quỹ méo mặt lên.

Mã Đức, ta này trấn lâu chi bảo, bị ngươi nói thành rác rưởi? Ôi ta này bạo tính khí... Ta nhịn!

Ngô Đế đón lấy nói rằng, “nhưng cũng coi như là rác rưởi bên trong cực phẩm, có thể đem chơi một quãng thời gian, đáng tiếc, lần này đi ra, chính là lén lút chạy ra ngoài, xem ra ta cùng vật ấy vô duyên!”

Tề Thiên Kiêu biến sắc mặt lại đổi.

Ngô Đế thấy hắn không lên tiếng, liền bỏ thêm một cây đuốc, nhạt âm thanh nói, “ta Ngô Đế thủ hạ, không thu hạng người vô năng, ngươi xuất thân hàn chưa, cũng là thôi, ngươi thiên phú không cao, cũng là thôi, bây giờ nhìn lại, sự quyết đoán của ngươi lực cũng là gay go thái quá, trông trước trông sau, lề mề, chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt đi!”

Dứt lời, Ngô Đế quay về Tề Thiên Kiêu hơi cười, vòng chéo tay, xoay người liền muốn đi!

Tề Thiên Kiêu bối rối!

Đại chưởng quỹ cũng là âm thầm líu lưỡi!

Nói Tề Thiên Kiêu thiên phú không cao cũng là thôi, nói hắn xuất thân hàn chưa? Đại gia ngươi, tiểu tử này đến cùng cái gì lai lịch? Tôn Giả bối cảnh cũng không thể như thế ngông cuồng a!

“Ngô thiếu dừng chân!”

Tề Thiên Kiêu phản ứng lại, cuống lên, vào giờ phút này, tình thế sáng tỏ, không có thời gian cho hắn cân nhắc, gọi lại Ngô Đế, Tề Thiên Kiêu cung kính nói nói, “Ngô thiếu chờ chốc lát!”

Dứt lời.

Lôi kéo đại chưởng quỹ, liền đi ra quý khách.

Chỉ chốc lát sau.

Trực tiếp ký tên gần như bán mình thỏa thuận Tề Thiên Kiêu, tay cầm Thiên Đạo ngọc đi vào, cứng bỏ ra nụ cười, đưa cho Ngô Đế, cười nói, "Ngô thiếu, đồ chơi nhỏ, không được kính ý, xem như là tiểu nhân lễ ra mắt!"

Ngô Đế không có lập tức tiếp nhận, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, "thật cho ta?"

Tề Thiên Kiêu nghiêm túc gật đầu, "Đương nhiên! Đây là tiểu nhân phúc khí!"

Ngô Đế thản nhiên nói, "gia phụ từng nói, tương lai ta sẽ kế thừa vị trí của hắn, ta tuy tuổi còn quá nhỏ, nhưng lần này lén lút chạy ra ngoài, cũng có thành lập thành viên nòng cốt ý tứ, hữu duyên, ta thì sẽ ban hắn một hồi tạo hóa!"

"Ngươi tuy bình thường, nhưng nếu có thể quyết định thật nhanh, ta thu hồi trước đối với ngươi đánh giá, ngươi vẫn tính là một cái khả tạo chi tài!"

Đưa tay tiếp nhận Thiên Đạo ngọc, Ngô Đế lẫm lẫm liệt liệt nắm ở trên tay thưởng thức, không có muốn thu lên ý tứ, vỗ vỗ Tề Thiên Kiêu vai, nói rằng, "không tốn thời gian dài, ngươi liền sẽ phát hiện, loại này rác rưởi mặt hàng, nghĩ đưa ta người, nhiều đếm không xuể!"

Tề Thiên Kiêu kích động cả người run!

Nhiệt huyết sôi trào!

Mã Đức!

Không uổng công ta lập tức quyết đoán, suýt nữa bán mình, cuối cùng cũng coi như là cầu được quang minh, cha nói không sai, đối mặt quý nhân, đầu tiên phải thành tâm!

“Ngươi mà về nhà bên trong thu dọn đồ đạc, ẩm thực gia sự tình, sau lần đó theo ta chính là!” Ngô Đế nhạt tiếng nói.

Tề Thiên Kiêu cũng có chút không thể chờ đợi được nữa muốn đem tin tức này báo cáo cho hắn cha, nghe vậy lập tức cung kính nói, “Ngô thiếu ngài chờ, ta về nhà thông bẩm một hồi, ngay lập tức sẽ đến!”

“Ta sẽ chờ ở đây ngươi!”.

Ngô Đế gật gù, khôi phục lại hờ hững vẻ mặt.

Chờ đến Tề Thiên Kiêu rời đi, gian phòng không người, Ngô Đế liền không hề có một tiếng động nở nụ cười, “Thật thoải mái...”

------oOo------

Chương 858: Duyên, tuyệt không thể tả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Thiên Kiêu hấp tấp tiến vào Bạch Cốt Tông.

Tề Thiên Kiêu tinh thần phấn chấn nhìn thấy hắn cha Tề Tôn.

Tề Thiên Kiêu có thể ngạo nghễ kể rõ thiên phú tạo hóa.

“Cha, này vừa đi, ta cũng không biết bao nhiêu năm mới sẽ trở về, ngài nhất định phải chú ý thân thể...”

“Dừng lại!”

Tề Tôn trên mặt mang theo nghi ngờ không thôi, đánh gãy nhi tử nói đâu đâu, hắn sắc mặt biến đổi, trầm giọng hỏi nói, “cái khác trước tiên không nói, có từng mò chuẩn hắn theo hầu?”

Tề Thiên Kiêu nói rằng, “cha, ta cũng không thể minh hỏi a, cái kia nhiều không lễ phép? Thế nhưng ta nói bóng gió, lại căn cứ tình huống cân nhắc, yên tâm, ta lại không ngốc, sẽ không sai! Ngươi là không cảm giác được Ngô thiếu trên người loại kia khí chất đặc thù, khẳng định giả không được!”

Tề Tôn khóe miệng co quặp, không hỏi nữa cái khác, thở dài nói, “chính ngươi trở về, tiểu tử kia hiện tại ở kỳ bảo lầu chính mình ở lại chứ?”

“Cha, ta đã làm cho Phi thúc ở bên ngoài chờ đợi!” Tề Thiên Kiêu nghiêm túc đáp.

“Nhưng là kỳ bảo lầu không chỉ một cái cửa chính!”

Tề Tôn nghi ngờ tầng tầng, chưa tận mắt nhìn thấy, hắn thực sự không cách nào yên tâm, lập tức đứng dậy nói rằng, “theo ta nhanh đi kỳ bảo lầu, như

hắn vẫn còn, cái kia tám chín phần mười sẽ không giả bộ, vi phụ thì sẽ thử lại dò một phen, như hắn không ở... Nhi tử... Ngươi sau đó tốt nhất cách ta xa một chút, ta sợ ta sẽ đánh chết ngươi!”

Tề Thiên Kiêu khóe miệng đột nhiên vừa kéo, hãy còn biện giải, “Giả không được! Làm sao có khả năng sẽ giả? Ta lại không ngốc!”

Hồi lâu.

Kỳ bảo lầu.

Tề Thiên Kiêu cực kỳ mộng bức nhìn đại chưởng quỹ bên người gã sai vặt.

Cái kia gã sai vặt sợ sệt nói rằng, “thật đi rồi, từ thiên môn rời đi, hắn là đại chưởng quỹ quý khách, ai dám ngăn cản hắn a?”

A phốc!

Tề Thiên Kiêu một cái lão huyết suýt nữa phốc đi ra!

Tề Tôn sắc mặt đã âm trầm đáng sợ, lệ quát, “Thấy được chưa, ngươi bị người lừa! Cái gì Thiên quân con trai, chó má! Ta liền hoài nghi, nào có loại này thiên hàng đĩa bánh chuyện tốt! Đáng chết! Giết ngàn đao! Lừa người lừa gạt đến lão phu trên đầu đến rồi! Năm mươi ức đạo tinh a...”

Tề Tôn trái tim chảy máu!

Tự động, hắn liền nhìn về phía Tề Thiên Kiêu, Tề Thiên Kiêu sắc mặt đã kinh biến đến mức trắng bệch như tờ giấy, như cha mẹ chết, còn ở tự lẩm bẩm, “Cái này không thể nào, không thể...”

Đại chưởng quỹ rõ ràng!

Mã Đức!

Không ngờ như thế lúc trước tên tiểu tử kia, là rất sao tên lừa đảo a!

Còn từ Tề thiếu trong tay, lừa gạt đi rồi giá trị năm mươi ức Thiên Đạo ngọc!

Dù cho giá tiền này có chỗ vô ích.

Thế nhưng căn cứ khế ước mà nói, Tề thiếu là thật sự bị hãm hại năm mươi ức!

Ta trời, tiểu tử kia thật trâu bò a, trang thật giống a, ta lúc trước đều rất sao tin thân phận của hắn cao quý, thực sự là không thể tưởng tượng nổi!

Tề Tôn hung tợn đợi Tề Thiên Kiêu một chút, sau đó, lệ tiếng gầm nhẹ nói, "hắn chạy không xa, cấp tốc phái người, toàn lực tập nã hắn, phong tỏa tìm tòi khắp thành, ở phân ra người bình thường lấy xương trắng thành làm trung tâm, chung quanh tìm nắm, cho dù chết, ta cũng muốn gặp đến thi thể của hắn!"

Đi theo Tề Tôn phía sau một đám lão già dồn dập theo tiếng, sau đó, hoảng loạn mà đi.

...

...

Ngô Đế từ lâu ra khỏi thành!

Đánh một thương (một súng) chuyển sang nơi khác, hắn rất quen rất!

Hắn không chỉ có thân dung dị bảo, càng là đồng thời được một cái biến đổi dung đổi hơi thở bảo vật, ra khỏi thành sau khi, liền hết tốc lực chạy đi.

Trên đường hắn cũng ở tìm tòi phía dưới, muốn tìm người nhóm hòa vào, miễn cho một thân một mình, tăng cường hoài nghi.

Đột nhiên.

Ngô Đế ánh mắt ngưng lại, nhìn về phía lại mới, ở nơi đó, có hai người,

cộng thêm một con chó.

Liền các ngươi!

Ngô Đế trong lòng âm thầm suy tư, phía dưới hai người kia bên trong một cái, khí chất xuất chúng, khí tức càng là cực kỳ sắc bén, cách xa như vậy, cũng có thể cảm giác được, khẳng định là một vị kiếm tu.

Hơn nữa, tu vi tuyệt đối không kém!

Nghĩ tới đây, Ngô Đế lập tức hạ xuống, không có nghênh đón, mà là vòng chéo tay, đứng tại chỗ chờ đợi.

Ở Ngô Đế phía trước.

Uông Quân hiếu kỳ nhìn ở phía trước đứng tiểu chính thái, tới gần sau khi, liền hỏi nói, “tiểu huynh đệ, đúng hay không cần cần giúp đỡ?”

Không sai, hai người này một chó, tự nhiên là Vương Bảo thầy trò cùng lão cẩu.

Ngô Đế mặt không hề cảm xúc, lạnh lùng nói rằng, “ta cùng hộ vệ gia tộc mất liên lạc, cha ta chính là Tôn Giả, các ngươi có thể nguyện hộ tống ta?”

Uông Quân cười nói, “xin lỗi, chúng ta còn có chuyện phải làm!”

Ngô Đế khí chất biến đổi, ánh mắt huy hoàng uy nghiêm lộ ra, nghiêm nghị nói, “chuyện của ta! Chính là chính sự! Cha ta chính là đỉnh cao Tôn Giả, hộ tống ta trở lại, giống như là các ngươi tạo hóa!”

Lão cẩu lười biếng nhìn lướt qua Ngô Đế, đột nhiên quỷ dị cười, “Thú vị tiểu tử! Khắp toàn thân đều lộ ra không đúng, lão Vương, tiểu tử này rất đáng giá hoài nghi!”

Vương Bảo híp mắt, trực tiếp vứt ra hiểu rõ chi con mắt!

Sau một khắc.

Ngô Đế giới thiệu xuất hiện.

“Mục tiêu: Ngô Đế!”

“Cảnh giới: Bất Diệt Thân cảnh (ngụy)!”

“Thiên phú: Thật giả nói bản nguyên thể! Nhắc nhở kí chủ, này thể chất dị thường hiếm thấy!”

Vương Bảo không khỏi vui vẻ!

Ôi, thật lớn bảo bối!

Đưa tới cửa đồ đệ, này còn đúng là duyên phận.

Tuần tra một hồi thật giả nói bản nguyên thể tỉ mỉ giới thiệu, Vương Bảo càng thêm thoả mãn, tiểu tử này, quả thực là hắn hoàn mỹ đồ đệ, không nói những cái khác, trang bức chi đạo tuyệt bức đã đạt hóa cảnh!

“Ngô Đế!”

Vương Bảo mở miệng.

Ngô Đế trực tiếp một mộng.

Ai nha khe nằm!

Cái tên này làm sao biết tên của ta? Ta đều còn không tự giới thiệu mình đây!

Lẽ nào là ta trước đây hố qua người? Thế nhưng ta hiện tại mới khuôn mặt gặp người, khí tức biến hóa, hắn làm sao có thể nhận ra?

Đáng chết đáng chết, sưng sao làm sưng sao làm?

Ngô Đế trong lòng hoảng rồi, thế nhưng trên mặt vẫn là vững như lão cẩu,

lạnh lùng nói rằng, “ngươi dĩ nhiên biết ta tục danh? Vậy thì là trước đây gặp ta?”

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “trước đây chưa từng thấy, thế nhưng sau đó, chúng ta khẳng định rất quen thuộc, Ngô Đế, ta đoán xem, ngươi đây là gây phiền toái chứ? Có điều, ngươi này số mệnh, là vô cùng tốt, đụng tới ta Vương Vô Địch!”

“Bái ta làm thầy đi, ta hộ ngươi chu toàn!”

Vương Bảo này vừa nói.

Đầu tiên giật mình chính là Uông Quân.

Vương Bảo bọn họ một đường đi tới, Uông Quân nhưng là biết sư tôn thu đồ đệ, tiêu chuẩn nhưng là cực cao.

Trước mắt cái này tiểu chính thái, chẳng lẽ có cái gì xuất chúng thiên phú?

Lão cẩu nhưng là cẩn thận nhìn chằm chằm Ngô Đế, tiểu tử này mang đến cho hắn một cảm giác không đơn giản, có loại thiên nhiên hố hàng ẩn giấu thuộc tính, cũng chính là cùng lão Vương tiếp xúc thời gian lâu dài, lão cẩu mới có thể cảm giác được.

Cho tới Ngô Đế!

Hắn đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó đánh giá Vương Bảo một chút, liền cười nhạo nói, “bái ngươi làm thầy? Ngươi có cái gì sức lực dám thu ta làm đồ đệ? Cha ta chính là Tôn Giả đỉnh cao, ngươi nếu là Thiên quân, cái kia mới có tư cách!”

Vương Bảo không chút nào khí, chỉ là đột nhiên duỗi xoay tay một cái, lấy ra một món đồ.

Rõ ràng là Thiên quân đạo cốt!

Quơ quơ, Vương Bảo phảng phất lấy ra cà rốt hấp dẫn quật cường phản

phái, thản nhiên nói, “nhận ra sao?”

Ngô Đế lần thứ hai mộng bức!

Hắn kiến thức bao rộng, há có thể không nhận ra Thiên quân đạo cốt?

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, Ngô Đế bắt đầu kích động, khe nằm, ngày hôm nay dĩ nhiên như vậy vận may, trước tiên hãm hại một làn sóng, này lại đụng tới Thiên quân đạo cốt!

Thiên hữu ta Ngô Đế, nhất định chính là muốn trở thành Đại Đế nam nhân!

“Thiên quân đạo cốt! Không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thứ này, xem ra thân phận ngươi bất phàm, đã như vậy, ta bái ngươi làm thầy lại có làm sao? Thế nhưng...”

Ngô Đế con mắt hơi chuyển động, ngạo nghễ nói, “ngươi phải đem Thiên quân đạo cốt đưa ta, làm lễ ra mắt!”

Vương Bảo tùy ý nói rằng, “ta đại đồ đệ có Thiên quân chi tư, không cần đồ chơi này, vì lẽ đó vốn là cho hai đồ đệ chuẩn bị, ngươi bái sư, ta liền đưa ngươi!”

Thật sự có chuyện tốt như thế.

Ngô Đế phảng phất đang ở trong mộng, kích động không được, có Thiên quân đạo cốt, hắn con đường của đại đế liền càng thêm ổn thỏa!

Cho tới Vương Bảo cái này tiện nghi sư tôn...

Ngô Đế đột nhiên có chút do dự lên!

Thật muốn bái sư, vậy sau này liền không phải độc hành hiệp, sư tôn nếu như biết mình chuyện lúc trước, có thể hay không ghét bỏ chính mình

Ôm ý niệm như vậy, Ngô Đế dò hỏi, “Ngươi vì sao phải thu ta làm đồ đệ?”

Vương Bảo đột nhiên thu hồi Thiên quân đạo cốt, sau đó thản nhiên nói, “duyên! Tuyệt không thể tả...”

------oOo------

Chương 859: Sư tôn, ngài cũng quá hố đồ đệ rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngô Đế ánh mắt có chút nghi ngờ không thôi.

Hắn nhìn Vương Bảo, trong lòng có loại thập phần cảm giác cổ quái.

Cái cảm giác này thập phần chi quen thuộc...

Có thể không phải là hố hàng cảm giác sao?

Khe nằm!

Duyên a, tuyệt không thể tả a!

Câu nói này hắn không biết nói qua bao nhiêu lần, chính hắn chính là cái tiểu dao động, mà hiện tại, Ngô Đế cảm giác mình đụng tới đối thủ.

Một cái đại dao dộng!

Cái tên này không phải là muốn hố ta chứ?

Ngô Đế do dự lên, hắn yêu thích bẫy người không sai, thế nhưng không thích bị người hố a!

“Nếu không, ngươi trước tiên đem Thiên quân đạo cốt cho ta?”

Ngô Đế thăm dò nói rằng.

Vương Bảo ý tứ sâu xa cười, “Tiểu tử ngươi, đây là không tin ta a, có điều, ta như cho ngươi Thiên quân đạo cốt, ngươi không bái sư, vậy ta chẳng phải là thiệt thòi lớn rồi?”

Ngô Đế phiền muộn, “Ngươi cho ta, ta liền bái sư!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ngươi bái sư, ta liền cho ngươi!”

Ngô Đế trợn mắt lên.

Đây là đụng tới đối thủ a!

Uông Quân bị chuyển có chút đau đầu, bất đắc dĩ nói, “Tiểu huynh đệ, bái sư tôn làm sư, ngươi không chịu thiệt, trái lại là số mệnh thuận lợi! Ta dám cam đoan, ngươi chắc chắn sẽ không hối hận!”

Hắn rất chân thành, bởi vì Uông Quân đối với Vương Bảo là xuất phát từ nội tâm kính phục!

Ngô Đế liếc mắt một cái Uông Quân, trên người đối phương chính khí hắn có thể cảm giác được, nếu như không tất yếu, đụng tới người như thế hắn sẽ lẩn đi rất xa.

Trầm mặc một hồi, Ngô Đế vẫn không có ngăn chặn Thiên quân đạo cốt hấp dẫn, quay về Vương Bảo cung kính ba bái chín đập, “Sư tôn ở lên, đệ tử Ngô Đế, bái kiến sư tôn!”

“Không sai!”

Vương Bảo ha ha cười, chờ đến Ngô Đế đứng dậy, liền cười híp mắt nói rằng, “thế nhưng, Thiên quân đạo cốt ta vẫn không thể cho ngươi, ngươi hiện tại còn không tư cách hấp thu, đợi ngươi phá cảnh Đạo Kiếp mới có thể!”

Ngô Đế một cái lão huyết suýt chút nữa bắn mạnh mà ra!

Ác thảo!

Chẳng lẽ ta cái này tiểu dao động thật sự bị đại dao dộng cho dao động què rồi?

Bất đắc dĩ Ngô Đế không nhịn được nói rằng, “sư tôn ngươi cũng quá không thực sự!”

Vương Bảo đưa tay duỗi người, cười nói, “ta đây là vì muốn tốt cho ngươi, đến, gặp ngươi đại sư huynh, Uông Quân, còn có cái này, gọi Cẩu Thặng, đều là người một nhà!”

“Hai sư đệ!”

Uông Quân nhìn về phía Ngô Đế ánh mắt thân thiết không ít.

“Bái kiến đại sư huynh!”

Nếu đã hành đại lễ bái sư, Ngô Đế ngược lại cũng nhận mệnh, sư tôn nếu như thật sự hố chính mình, chính mình phản bội sư môn chính là, hắn là cái cô nhi, không có nhiều như vậy giáo điều cứng nhắc ràng buộc!

Đối với Uông Quân hành xong lễ, Ngô Đế nhìn về phía lão cẩu.

Lão cẩu giành trước nói rằng, “tiểu tử, gọi ta Cẩu gia, hoặc là Lý Cẩu Thặng đại nhân, cũng có thể!”

Uông Quân ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “sư đệ, gọi Cẩu gia, Cẩu gia bản lĩnh thông thiên, lợi hại lắm!”

Ngô Đế giật giật khóe miệng, phiền muộn kêu một tiếng Cẩu gia.

Lão cẩu lúc này mới thoả mãn nở nụ cười.

Vương Bảo lúc này mới nói rằng, “được rồi, nếu ngươi đã bái ta làm thầy, làm sư tôn, thì sẽ cố gắng giáo dục ngươi, chúng ta trước tiên tìm cái thành trì ở lại! Lấy thiên phú của ngươi, không ra một tháng, Đạo Kiếp có hi vọng!”

Ngô Đế còn tưởng rằng Vương Bảo căn bản không biết chính mình bản chất đây, cái gì Đạo Kiếp có hi vọng? Chính mình hiện tại cũng chính là tiểu tạp ngư một cái, không có khí thế không hề tu vi, làm sao Đạo Kiếp?

Trong lúc nhất thời, Ngô Đế có chút thất vọng, trong nội tâm bị hãm hại cảm giác càng nồng.

Mắt thấy Vương Bảo còn chuẩn bị về phía trước mà đi, Ngô Đế hơi thay đổi sắc mặt, vội vàng ngăn cản Vương Bảo, nói rằng, "sư tôn, phía trước là xương trắng thành, đệ tử... Đệ tử ở xương trắng thành gặp rắc rối, chúng ta vẫn là chuyển sang nơi khác nghỉ chân đi!"

"Không sao cả!"

Vương Bảo không đáng kể vung vung tay.

Ngô Đế bất đắc dĩ, lúng túng nói, "Sư tôn, đệ tử nói, là đại họa!"

Không đợi Vương Bảo nói chuyện, lão cẩu trực tiếp đổi đến Ngô Đế trên bả vai, lười biếng nói rằng, "tiểu Ngô con, đừng nói Cẩu gia không chăm sóc ngươi, đến đến đến, ta trước tiên cho ngươi phổ cập tri thức một hồi ngươi sư tôn quy củ!"

Ngô Đế, "..."

Tiểu Ngô con?

Ngươi muội, chó này cũng tốt hố!

...

...

Ngô Đế cảm giác thấy hơi tan vỡ!

Lão cẩu phổ cập tri thức, nhường hắn giác đến sư tôn của chính mình, càng ngày càng giống hố hàng.

Sư tôn nói đều phải tin?

Sư tôn làm đều là đối với?

Sinh tử coi nhẹ, không phục liền làm?

Trang bức nhất thời thoải mái, vẫn trang bức vẫn thoải mái?

Vụ thảo!

Ta người sư tôn này, đến cùng là ai a?

Sao liền như thế trâu bò đây?

Ta cho rằng ta ngụy trang đi ra Thiên quân con trai, cũng đã rất trâu bò, thế nhưng chiếu Cẩu gia nói tới, sư tôn so với Thiên quân đều muốn mãnh a!

Khả năng này sao?

Ngô Đế phiền muộn hỏng rồi, tâm tình rất nguy, đặc biệt là Vương Bảo không nghe hắn, còn hướng về xương trắng thành mà đi, Ngô Đế thì càng thêm phiền muộn!

Đối với Ngô Đế mà nói, hiện tại xương trắng thành chính là một nồi sôi trào nước nóng, nơi nào còn dám trở lại?

Nhưng là.

Sư tôn không nghe khuyên bảo a, sư tôn chính là như thế tùy hứng a, ta fu*ck, lẽ nào ta Ngô Đế lần thứ nhất bái sư, liền muốn ở trong vòng một ngày phản bội sư môn?

Ôm ý niệm như vậy, Ngô Đế ánh mắt đều có chút hoảng hốt.

Mãi đến tận.

Phía trước xuất hiện đạo đạo lưu quang.

Nhìn thấy trên người đối phương ăn mặc trang phục, Ngô Đế con ngươi co

rụt lại, theo bản năng hơi thấp cúi đầu.

Người tới thình lình chính là Bạch Cốt Tông người đuổi giết.

Những người này lấy một cái Bạch Cốt Tông trưởng lão dẫn đầu, ánh mắt bên trong, sát cơ lẫm liệt, chú ý tới Vương Bảo một nhóm, đặc biệt là Ngô Đế tuổi, lập tức gây nên này Bạch Cốt Tông trưởng lão hoài nghi!

Vèo vèo vèo!

Một đám Bạch Cốt Tông võ giả hạ xuống ở Vương Bảo bọn họ phía trước.

Bạch Cốt Tông trưởng lão ánh mắt âm lãnh nhìn chằm chằm Ngô Đế, trên dưới đánh giá, sau đó ánh mắt mới rơi vào phía trước nhất Vương Bảo trên người, lạnh quát, "Mấy người các ngươi, từ đâu tới đây? Đi nơi nào? Có thể có thân phận bằng chứng?"

Uông Quân lập tức đứng dậy, sắc mặt lạnh lùng, tự có một luồng ngạo khí toả ra, lấy ra Đạo Cung đệ tử lệnh bài ném tới trung ương, nhạt âm thanh nói, "chúng ta đến từ Thiên vực Đạo Cung bản tông, vị này chính là sư tôn ta, đây là sư đệ ta, các ngươi có việc gì thế?"

Bạch Cốt Tông trưởng lão cảm giác một hồi lệnh bài, hô hấp hơi ngưng lại!

Thiên vực Đạo Cung bản tông võ giả? Mã Đức lai lịch đáng sợ như vậy?

Trên mặt bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, Bạch Cốt Tông trưởng lão trở nên khách khí nói rằng, "cái kia... Ân, vị đạo hữu này, không biết các ngươi có từng từng thấy một cái nhìn mười mấy tuổi tiểu Võ người?"

Vương Bảo híp mắt cười, "Mười mấy tuổi tiểu Võ người? Ngươi đang nói ta hai đồ đệ sao?"

Bạch Cốt Tông trưởng lão sững sờ, phản ứng lại, khóe miệng co quặp, nói rằng, "đạo hữu nói giỡn, đương nhiên không phải đạo hữu đồ đệ!"

Vương Bảo cười nói, "ngươi xác định không phải? Đến đến đến, Ngô Đế,

đừng hồ đồ, đem ngươi diện mạo thật sự lộ ra!”

Ngô Đế một mặt mộng bức!

Trong lòng kêu to một tiếng ác thảo!

Má ơi!

Sư tôn ngươi làm cộng lông a?

Ngươi sao biết ta hiện tại không phải diện mạo thật sự?

Coi như lão gia ngài biết, ngài đây là ở làm cái gì? Ngươi đây là muốn đem ta đẩy vào hố lửa a!

Lão cẩu đột nhiên nói rằng, “tiểu Ngô con, đã quên Cẩu gia trước nói với ngươi lão Vương môn quy? Mau mau, dài dòng cái gì đây?”

Ngô Đế không nói gì ngưng nghẹn, vào giờ phút này, muốn chạy đều chạy không được, tuyệt bức sẽ khiến cho hoài nghi a, chỉ được ngậm lấy nước mắt giải trừ bí bảo hiệu quả!!

Nếu như có thể.

Ngô Đế thật sự rất muốn ngửa mặt lên trời thét dài, sư tôn, ngài cũng quá hố đồ đệ rồi...

------oOo------

Chương 860: Đây là tổ đoàn hố ta gia hai a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lộ ra diện mạo thật sự Ngô Đế, lập tức kinh sợ Bạch Cốt Tông trưởng lão bọn họ.

Một đám hàng trên gáy tất cả đều là dấu chấm hỏi.

Đặc biệt là Bạch Cốt Tông trưởng lão, càng là ánh mắt ngạc nhiên nghi ngờ lấp loé.

Không sai!

Là tiểu tử này.

Chính là chưởng giáo đưa cho ảnh lưu niệm bên trong tiểu chính thái.

Chỉ là.

Ngươi muội.

Này tính chuyện ra sao a?

Làm sao chính mình sẽ đưa tới cửa?

Phải biết, chính mình vừa nãy cũng đã từ bỏ, nhưng mà tiểu tử này sư tôn, dĩ nhiên đem tiểu tử này trực tiếp đẩy đi ra?

Giời ạ.

Bản đến hoàn thành nhiệm vụ, nên rất cao hứng rất hưng phấn, thế nhưng...

Làm sao liền như thế khó chịu đây?

Vương Bảo đột nhiên cười híp mắt nói rằng, “các ngươi muốn tìm, là hắn chứ?”

Bạch Cốt Tông trưởng lão sắc mặt trở nên nghiêm nghị lên, hắn quay về Vương Bảo chắp chắp tay, trầm giọng nói, “đạo hữu, thực không dám giấu giếm, quý đồ... Hãm hại nhà ta chưởng giáo con trai năm mươi ức đạo tinh, vì lẽ đó, kính xin đạo hữu mang theo quý đồ, đi theo chúng ta một chuyến!”

Vương Bảo kinh ngạc liếc mắt nhìn Ngô Đế.

Ngô Đế rất lúng túng a, giải thích nói, “không phải hố, là... Là hắn tự nguyện cho ta!”

Lão cẩu rất kinh ngạc, “Tiểu tử ngươi có thể a, rất có lão Vương Phong phạm, ta hiện tại đã biết rõ hắn tại sao thu ngươi làm đồ đệ, đây là người trong đồng đạo a!”

Uông Quân rất kính nể, “Sư đệ càng như vậy cơ trí, sư huynh không bằng vậy!”

Ta phốc...

Sư tôn yêu sủng cùng sư huynh của ta đây là đều điên rồi sao? Tại sao nghe được ta bẫy người không chỉ có không khinh bỉ ta, lại vẫn phảng phất rất khen ngợi giống như? Ta này tràn ngập nguy cơ tam quan...

Bạch Cốt Tông trưởng lão có chút ám khí, cứng rắn nói rằng, “Đạo Cung tuy rằng mạnh mẽ, thế nhưng ta Bạch Cốt Tông, cũng không phải bị bắt nạt, kính xin đạo hữu cân nhắc, nhường quý đồ trả cái kia năm mươi ức đạo tinh!”

Vương Bảo híp mắt cười, thản nhiên nói, “trả cho các ngươi năm mươi ức, đó là không thể! Thế nhưng ta có thể đi với các ngươi một chuyến, liền như thế nhường ta tin tưởng ngươi, cũng không được a, vẫn là gặp gỡ Bạch Cốt Tông chưởng giáo, nói sau đi!”

Bạch Cốt Tông trưởng lão không những không giận mà còn lấy làm mừng.

Đúng là thở phào nhẹ nhõm.

Hắn hiện tại cũng là nhắm mắt đang nói chuyện, Thiên vực Đạo Cung lực uy hiếp quá to lớn, nhân vật như thế, vẫn là để cho chưởng giáo giao thiệp với đi!

...

...

Ngô Đế đi theo Vương Bảo phía sau, bước tiến trầm trọng!

Hắn không hiểu.

Không hiểu vì sao chính hắn một tiện nghi sư tôn, như vậy hờ hững dáng vẻ.

Muốn gặp mặt, nhưng là Bạch Cốt Tông chưởng giáo, Đạo Kiếp chín cảnh đại cao thủ, tuy rằng hắn không nhìn ra Vương Bảo tu vi, thế nhưng, nên không tới Đạo Kiếp chín cảnh chứ?

Cho tới Vương Bảo Thiên vực Đạo Cung bản tông trưởng lão thân phận.

Ngô Đế lấy chính mình mười mấy năm bẫy người từng trải đến cảm giác, tám chín phần mười, là giả!

“Xem ra sư tôn khẳng định là thường bẫy người, nếu không, sư huynh cùng Cẩu gia sẽ không cổ quái như vậy! Cũng được, liền tin hắn một lần, ta cùng hắn không thù không oán, hắn thật sự tội gì hố ta chứ? Nên đi...”

Ngô Đế trong lòng tự mình an ủi.

Uông Quân chú ý tới sư đệ lo lắng vẻ mặt, đúng là rất muốn nâng điểm vài câu, chỉ là xét thấy có người ngoài ở đây, liền nhịn xuống!

Rất nhanh.

Xương trắng thành đến!

Làm Bạch Cốt Tông trưởng lão vào thành sau khi, liền phái người đi thông báo chưởng giáo Tề Tôn!

Mà chờ đến Vương Bảo vào thành sau khi, đột nhiên ngừng lại, nhạt âm thanh nói, “ta ngay ở trong thành khách sạn lớn nhất nghỉ ngơi, để cho các ngươi chưởng giáo tìm đến ta đi!”

Bạch Cốt Tông trưởng lão một mặt mộng bức.

Ngươi muội.

Này còn đúng là thân phận cao, cái giá lớn a!

Nhường chúng ta chưởng giáo tự mình tới gặp ngươi? Ngươi rất sao thể diện thật lớn!

Chỉ là.

Trở mặt là không thể trở mặt, Bạch Cốt Tông trưởng lão chỉ được nín giận lần thứ hai phái người thông báo chưởng giáo Tề Tôn đi tới!

Bạch Cốt Tông.

Nhận được tin tức Tề Tôn, rất là khiếp sợ.

Ma trứng!

Tiểu tử kia dĩ nhiên có cái Thiên vực Đạo Cung bản tông trưởng lão sư phụ tôn?

Này nhưng là, không dễ xử lí!

Nghĩ tới đây, Tề Tôn vẻ mặt âm trầm, cấp tốc hạ lệnh, triệu hồi Bạch Cốt

Tông cao tầng trưởng lão, chờ đến Bạch Cốt Tông cao tầng lục tục chạy về, lúc này mới mang người, sức lực mười phần đi tìm Vương Bảo đi tới!

Tề Tôn thừa nhận, Bạch Cốt Tông hoàn toàn không phải Thiên vực Đạo Cung bản tông đối thủ, thế nhưng, các ngươi cũng đến giảng đạo lý a, lão tử nhi tử nhiều ngoan đáng thương biết bao, bị không công hãm hại năm mươi ức, ta hiện tại cũng không dám nhường hắn ở trước mặt ta lắc lư, chỉ lo quất chết hắn, như thế nào đi nữa nói, các ngươi cũng đến bồi a!

Dù cho không bồi năm mươi ức, đem Thiên Đạo ngọc trả về đến, cũng thành a, dầu gì...

Bồi một nửa được rồi?

Cũng không thể khinh người quá đáng chứ?

Mang theo ý niệm như vậy, Tề Tôn cùng Bạch Cốt Tông cao tầng, giáng lâm xương trắng lầu, này thình lình chính là Bạch Cốt Tông mở khách sạn!

Vào giờ phút này.

Cái kia mang theo Vương Bảo bọn họ mà đến Bạch Cốt Tông chưởng giáo, chính đang lầu một chờ đợi, nhìn thấy Tề Tôn bọn họ, lập tức nói rằng, “chưởng giáo, các ngươi có thể coi là đến rồi, tên kia một nhóm người ở khách sạn ở lại!”

Tề Tôn mặt âm trầm thấp quát, “Đã nghiệm minh thân phận?”

Bạch Cốt Tông trưởng lão do dự một chút, nói rằng, “thân phận lệnh không sai, chính là Đạo Cung hết thảy, còn đúng hay không bản thân... Nói vậy, sẽ không sai chứ?”

Tề Tôn hơi nhướng mày, vừa mới chuẩn bị dẫn người đi tới.

Đột nhiên.

Đi về lầu hai cầu thang, Vương Bảo bọn họ thình lình đi xuống!

Tề Tôn một chút liền nhìn chằm chằm Ngô Đế!

Ánh mắt lộ ra một vệt sát ý, lặng yên rồi biến mất, Tề Tôn bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, đối với Vương Bảo chắp chắp tay, nói rằng, "đạo hữu, tại hạ Bạch Cốt Tông chưởng giáo!"

Vương Bảo ngáp một cái, "Mệt mỏi, mệt mỏi, chuẩn bị ăn chút cơm nghỉ ngơi, có chuyện gì, mau mau nói, mau mau giải quyết!"

Dứt lời.

Vương Bảo quay về phía sau ngoắc ngoắc tay, "Ngô Đế, ngươi tiến lên!"

Ngô Đế trong lòng hoảng đến so sánh, trên mặt nhưng vững như lão cẩu, trầm giọng nói, "sư tôn!"

Vương Bảo nghiêm nghị nói, "ngươi cùng con trai của hắn, đến cùng xảy ra chuyện gì? Hắn nói ngươi hãm hại bọn họ năm mươi ức, nhưng là thật sự?"

Ngô Đế trong lòng phiền muộn, nhưng lập tức tiếp lời nói, "đương nhiên là giả! Ăn ngay nói thật, cái kia Thiên Đạo ngọc, là Tề Thiên Kiêu tự nguyện đưa ta, lúc đó ta còn luôn mãi xác nhận!"

Vương Bảo cười cợt, đối với Tề Tôn lộ ra một cái bừng tỉnh vẻ mặt, buông tay, nói rằng, "ngươi cũng nghe được, là con trai của ngươi tự nguyện!"

Tề Tôn suýt chút nữa thổ huyết!

Giời ạ!

Các ngươi hai thầy trò này một xướng một họa, không ngờ như thế đáng đời con trai của ta xui xẻo đúng không?

Ánh mắt mang theo sắc mặt giận dữ, Tề Tôn trầm giọng thấp quát, "Đạo hữu, tuy rằng cái kia Thiên Đạo ngọc, là khuyển tử tự nguyện tặng cho, thế nhưng, đó là quý đồ gắn cái nói dối như cuội, tuyên bố mình là trời quân

con trai, nếu không, khuyển tử làm sao có khả năng không công đưa cho hắn giá trị năm mươi ức Thiên Đạo ngọc?”

Mà thời khắc này.

Ngô Đế còn chưa nói.

Vương Bảo nhưng đột nhiên nghiêm túc cực kỳ quát, “Ngớ ngẩn! Ai nói cho ngươi, ta hai đồ đệ không phải Thiên quân con trai?”

Dát?

Tề Tôn mộng bức!

Ta cắt cỏ!

Lời này mấy cái ý tứ?

Ngươi đây là nói, tiểu tử này đúng là Thiên quân con trai

Ta phốc ngươi muội, không ngờ như thế các ngươi đây là hai liên kích a, đồ đệ hãm hại con trai của ta, ngươi hiện tại đến hố ta đến rồi đúng không? Tổ đoàn hố ta gia hai a? Có muốn hay không như thế tàn nhẫn? Có muốn hay không như thế tuyệt?

Có muốn hay không như thế không biết xấu hổ...

------oOo------

Chương 861: Ngô Đế trang bức trình độ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một giây nhớ kỹ

Tề Tôn khí nổ!

Vốn là hắn còn muốn giảng đạo lý, vốn là hắn còn muốn thoáng nhận sợ một ít, thế nhưng hiện tại...

Nói lông đạo lý!

Nhận cái lông sợ!

Mã Đức!

Khinh người quá đáng, lão tử không nhịn được rồi!

Tề Tôn ánh mắt âm trầm, lớn tiếng quát, "Dù cho ngươi là Thiên vực Đạo Cung trưởng lão, cũng không thể như vậy bắt nạt ta Bạch Cốt Tông! Nơi này chính là Cửu U vực, không phải Thiên vực, ngươi ngông cuồng như thế, là bắt nạt ta Bạch Cốt Tông không người sao?"

"Bình tĩnh đừng nóng!"

Vương Bảo bắt đầu đi xuống đè ép ép.

Nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Tề Tôn, bất đắc dĩ buông tay, "Ngươi nói một chút ngươi, nói sự tình liền nói sự tình, ngươi gấp cái lông a?"

Tề Tôn, "..."

Đại gia ngươi!

Nếu không là ngươi hai thầy trò tổ đoàn hố ta gia hai, ta có thể như thế khí sao?

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo híp mắt cười, đối với Ngô Đế cười nói, "tiểu hỗn đản, này đều muốn chết người, ngươi còn ở này xem cuộc vui đây? Vội vàng đem cha ngươi đưa cho ngươi chứng minh lấy ra a!"

Ngô Đế, "?"

Tình huống gì?

Sư tôn đang nói len sợi?

Cha ta cho ta chứng minh? Cha ta đã sớm chết bao nhiêu năm, cái nào cho ta làm chứng minh đi?

Vương Bảo cười nói, "còn trang! Ở trong ngực của ngươi, cha ngươi đưa cho ngươi Thiên quân tín vật, không phải thường thường lấy ra cho ngươi đại sư huynh khoe khoang sao? Chính là sư không thấy vẫn là sao giọt?"

Ngô Đế lại là có chút mộng bức.

Chỉ là.

Một giây sau, hắn thình lình khiếp sợ phát hiện, chính mình ngực phảng phất thêm ra đến một cái thứ gì.

Nghi ngờ không thôi nhìn sư tôn một chút, Ngô Đế đem trong lồng ngực đồ vật sờ soạng đi ra!

Này rõ ràng là một tấm lệnh bài!

Nhìn như bình thường không có gì lạ, thế nhưng lệnh bài kia xuất hiện chớp mắt, theo Ngô Đế ánh mắt hạ xuống, lệnh bài kia bên trên, một luồng vô

thượng uy nghiêm đột nhiên bộc phát ra!

Này uy nghiêm biết bao kịch liệt, hà sự khủng bố, liền phảng phất thiên uy giáng lâm, một phương hư không đều bị này cỗ không tên uy nghiêm chinh phục.

Ngô Đế trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, hắn không biết chuyện gì thế này, thế nhưng, trang bức thuộc tính bạo phát, hố hàng thuộc tính kích hoạt, Ngô Đế ánh mắt đột nhiên chớp qua một vệt ánh sáng lạnh lẽo, trực tiếp đột nhiên vung một cái, lệnh bài chạy toán loạn hướng về phía Tề Tôn!

Ngô Đế gánh vác lên tay, lãnh ngạo nói rằng, “thôi! Nếu sự tình đã đến mức độ như vậy, vậy ta cũng không biết điều nữa! Này liền là ta cha tín vật, tề lớn chưởng giáo, ngươi cho ta trợn mắt lên, xem thật kỹ rõ ràng, nhìn là thật hay giả!”

Tề Tôn là theo bản năng tiếp nhận lệnh bài!

Lệnh bài kia bên trên, lộ ra Ngô Đế khí tức, nhưng càng đầy rẫy một luồng cực hạn uy nghiêm khí tức, luồng hơi thở này, Tề Tôn từng trải qua, hoảng sợ qua, đây là...

Thiên quân khí tức!

Má ơi!

Tề Tôn hai tay run lên, suýt nữa đem lệnh bài phủi xuống!

Mau mau gắt gao nắm bắt lệnh bài, Tề Tôn thời khắc này cái nào còn có Bạo Nộ, vô tận hàn ý tập kích hắn toàn thân, một cỗ hàn khí ở trong người điên cuồng chuyển động loạn lên, quả thực muốn đem hắn thần hồn đều cho đông cứng!

Mồ hôi lạnh, từ trên gáy tuôn ra, rì rào hạ xuống!

Phía sau lưng, đã bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp!

Tề Tôn thân thể run rẩy, trong lòng nhấc lên vô số đạo khe nằm khe nằm rít gào, sau đó, liền trực tiếp rơi nước mắt!

Thiên sát!

Là thật sự!

Hàng này thật mẹ nó là Thiên quân con trai a!

Ta phốc ngươi muội phốc chị ngươi phốc cả nhà ngươi bắp đùi Root a, làm sao loại này chuyện xui xẻo, đều bị lão tử cho đụng với?

"Làm sao?"

Ngô Đế chê cười chi âm vang lên.

"Ta..."

Tề Tôn theo bản năng cong khom lưng.

Hai tay hắn run rẩy tiến lên vài bước, đem lệnh bài dâng, sau đó, thảm âm thanh nói, "Ngô thiếu... Thứ lỗi! Thứ lỗi! Là ta có mắt không tròng, cho tới suýt nữa đúc thành sai lầm lớn, mong rằng Ngô thiếu có thể bao dung, bao dung..."

Ngô Đế đột nhiên lớn quát, "Bao dung đại gia ngươi! Nói thật cho ngươi biết, ngươi trêu chọc lông ta! Ta Ngô Đế lần này lén lút chạy ra ngoài, vốn là nghĩ đụng tới một ít hữu duyên, có bản lĩnh, có nhãn lực giới, thu làm Servant (tòng giả), lưu làm thành viên nòng cốt, thế nhưng..."

"Các ngươi dĩ nhiên hoài nghi ta, truy sát ta, còn nhường ta ở sư tôn trước mặt như thế mất mặt!"

Ngô Đế âm thanh càng lúc càng lớn, càng ngày càng vang, mang theo Bạo Nộ, mang theo khó chịu, càng có một cỗ nhàn nhạt sát cơ.

Tề Tôn sợ vãi tè rồi!

Thiên quân con trai.

Thân phận biết bao cao quý?

Tề Tôn dám chống đối Vương Bảo, đó là bởi vì Vương Bảo chỉ là "Thiên vực Đạo Cung trưởng lão"!

Nếu như là Thiên vực Đạo Cung Thiên quân con trai giáng lâm, hắn đã sớm một sợ đến cùng!

Đắc tội rồi đường đường một vị Thiên quân, Bạch Cốt Tông, trở bàn tay diệt đều không phải đùa giỡn, người Thiên quân căn bản không cần ra tay, chỉ là phát sinh một câu nói, thì có Cửu U vực chư tông liên hợp lại, vì là Thiên quân bán mạng!

Càng đáng buồn chính là.

Bạch Cốt Tông, phỏng chừng chính là lấy trứng chọi đá!

"Ngô thiếu, ngài bớt giận, bớt giận..."

Tề Tôn suýt chút nữa khóc, con ngươi đều đỏ, sợ đến hắn suýt nữa ngã quỵ ở mặt đất.

Ngô Đế xì cười một tiếng, đột nhiên hay tay vung lên, khối này bị hắn hố tới tay Thiên Đạo ngọc, thình lình lấy ra, vứt rác rưởi bình thường, ném cho Tề Tôn, Ngô Đế lệ quát, "Vật ấy vốn là miễn cưỡng vào ta pháp nhãn, các ngươi đã hối hận rồi, cái kia trả (còn) cho ngươi, làm gia hiếm có: Yêu thích a!"

Thiên Đạo ngọc suýt nữa rơi xuống trên đất.

Tề Tôn thiếu một chút không phản ứng lại, hoảng loạn tiếp được.

Chỉ là.

Phảng phất nhận một khối phỏng tay

^0^ một giây nhớ kỹ

Khoai lang, Tề Tôn trực tiếp tan vỡ, lúc trước tất cả không cam lòng, Bạo Nộ, vào giờ phút này, tất cả đều hóa thành uất ức cùng bi ai!

Ngô Đế nhạt âm thanh nói, “ta trước sở dĩ rời đi, là bởi vì sư tôn đến rồi, triệu hoán cho ta, ngươi làm ta là mang bảo mà chạy? Ngươi người ngu ngốc! Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, việc này... Ha ha...”

Tề Tôn càng thêm hoảng rồi!

Khe nằm khe nằm!

Có việc nói sự tình.

Ngươi rất sao đừng ha ha a!

Ta rất sao hiện tại sợ nhất chính là ha ha!

“Khụ khụ...”

Đột nhiên.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nghiêm nghị nói, “Ngô Đế, không nên tức giận!”

Ngô Đế lập tức cung kính nói, “Sư tôn, không phải đệ tử tức giận, thực sự là, bọn họ khinh người quá đáng, làm ta Ngô Đế là ở hãm hại bọn hắn sao? Đặt ở Thiên vực, nghĩ đưa ta bảo bối người biết bao nhiều, ta muốn sao? Ta không có! Ta thân là Thiên quân con trai, cái khác Thiên quân con trai so với ta hung hăng nhiều hơn, ta hung hăng sao? Ta cũng không có! Sư tôn, ta...”

Ngô Đế trực tiếp tiến vào hành động phái trạng thái!

Hắn rất oan ức, cũng rất dáng dấp phẫn nộ!

Xem Vương Bảo đều là suýt chút nữa đỡ trán thở dài, không hổ là ta đệ tử a, mới vừa mới nhập môn, ta trang bức bản lĩnh, cũng đã học trăm phầm trăm! Chỉ là phần này trang bức trình độ, liền đủ đại đồ đệ Uông Quân lĩnh ngộ rất lâu!

Trên thực tế.

Uông Quân đã kinh ngạc đến ngây người.

Hắn cảm giác mình tiến vào một loại đặc thù trạng thái, có rất nhiều hiểu ra nổi lên, như hết thảy nhớ.

Cho tới lão cẩu, hàng này đã ở che mặt, hắn cảm giác mình thật sự nguy hiểm, đây là thật hai đại hố hàng liên thủ a, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi có hay không? Thật thế những kia kẻ xui xẻo mặc niệm!!

Mà ngay ở như vậy bầu không khí bên dưới!

Trong chớp mắt, khách sạn ở ngoài, vang lên một đạo mang theo Bạo Nộ, mang theo căm hận, mang theo sắp báo thù vui vẻ hét lớn, “Cha, nghe nói tiểu tử kia tìm tới? Đáng chết, dám gạt ta Tề Thiên Kiêu, lão tử nhường ngươi gắt gao chết! Ta Tề Thiên Kiêu cũng dám lừa gạt, lớn ngươi đủ gan a, xem ta ngày hôm nay không non chết ngươi...”

Thân, tấu chương đã xong, chúc ngài xem vui vẻ! ^0^

------oOo------

Chương 862: Ngươi sư tôn mới là hố thần chi thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cộc cộc cộc!

Nương theo âm thanh, Tề Thiên Kiêu một mặt hưng phấn mà phẫn nộ bước vào khách sạn!

Hắn liếc mắt liền thấy Ngô Đế, hắn cũng chú ý tới Ngô Đế bên người Vương Bảo, thế nhưng, hắn căn bản không coi là chuyện to tát.

Không phải là Thiên vực Đạo Cung trưởng lão sao?

Có cái gì a!

Nơi này nhưng là Cửu U vực!

Ngày hôm nay lão tử nhưng là chiếm lý, ngươi coi như bối cảnh thông thiên, ăn ta cũng phải cho ta phun ra!

Lão tử dù cho không làm gì được ngươi, thế nhưng, qua qua miệng nghiện cũng là không sai!

Vì lẽ đó.

Tề Thiên Kiêu sau khi vào cửa, càng là không ngừng nghỉ chút nào lạnh quát, "Quả nhiên là ngươi! Hừ, ngươi cho rằng, ngươi chạy thoát! Hãm hại ta giá trị năm mươi ức đạo tinh Thiên Đạo ngọc, ngươi cũng thật là độc a! Còn nhỏ tuổi, liền thâm độc như vậy, ta xem ngươi sư tôn cũng không khá hơn chút nào!"

Đây là liên quan Vương Bảo cũng cho hận lên!

Ngược lại hắn là tiểu bối.

Có chút vượt qua lễ cũng bình thường.

Lại nói.

Ngươi đồ đệ như thế hố.

Còn rất sao không cho nói rồi sao?

Giáo dục ra như vậy đồ đệ, ngươi vách cheo leo cũng không phải một đồ tốt!

Nhưng mà.

Sau một khắc.

Tề Thiên Kiêu câm miệng, bởi vì hắn thình lình quái lạ phát hiện, vào giờ phút này, phần lớn người ánh mắt nhìn về phía hắn, thập phần bí ẩn!

Ánh mắt kia...

Ồ ồ ồ?

Vì sao phảng phất một loại nhìn ngớ ngẩn ánh mắt?

Loại ánh mắt này, chính mình cũng thường thường làm, bình thường một số ngốc thiếu ở trước mặt mình trang bức thời điểm, chính mình sẽ đối với hắn báo lấy ánh mắt như thế, sự thực chứng minh, cuối cùng bọn họ đều rất thảm!

Cái kia vì sao...

Các ngươi muốn dáng dấp như vậy xem ta?

Ta rất sao thân là Bạch Cốt Tông chưởng giáo con trai Tề Thiên Kiêu, các ngươi như thế xem ta? Lớn các ngươi gan chó!

“Nhìn cái gì vậy? Các ngươi đây là ánh mắt gì? Cha, ngươi nói...”

Tề Thiên Kiêu sắc mặt âm trầm, hận một câu sau khi, liền muốn với hắn cha ấm ức.

Nhưng mà.

Sau một khắc.

Đã từ mộng bức cùng hoảng sợ bên trong tỉnh lại Tề Tôn, ở sắc mặt trắng bệch bên dưới, hắn thân thể run rẩy, một bước làm ba bước đi, hắn vượt đến Tề Thiên Kiêu bên người!

Hắn một cái tát rút ra, hư không trực tiếp xuất hiện một đạo khủng bố bạo âm, có thể thấy được hắn một tát này lực cùng tốc!

Đùng!

Thập phần vang vọng một cái tát, rơi vào Tề Thiên Kiêu trên người!

Sau đó, Tề Thiên Kiêu trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, một cái Nanh Trắng lạch cạch lạch cạch vứt ra đến vài viên, rơi xuống trên đất!

Mộng bức Tề Thiên Kiêu đánh vào khách sạn trên tường, trực tiếp xô ra một cái lỗ thủng to!

“A...”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên!

Tề Thiên Kiêu cực kỳ mộng bức đứng dậy, bụm mặt nhà, ngơ ngác nhìn hắn cha, “Cha... Ngươi dĩ nhiên...”

Tề Tôn trực tiếp lệ quát, “Nghiệt súc! Ngươi tên ngu ngốc này! Ngươi nói hưu nói vượn gì đó đây? Lão tử đánh chết ngươi cái vua hố đồ chơi!”

Đón lấy.

Tề Tôn quay về Ngô Đế chắp tay, lớn tiếng lớn quát, “Ngươi nói như thế nào đây? Làm sao cùng ngô bớt nói đây? Ngươi có còn hay không điểm lý trí? Ngô thiếu, ngài không nên tức giận, ngàn vạn tuyệt đối đừng tức giận, tên tiểu hỗn đản này khẳng định là điên rồi, ta sau khi trở về lập tức phế bỏ hắn!”

Tề Tôn không công phu phản ứng chính mình sát bút (ngu ngốc) nhi tử, ánh mắt mang theo cầu xin quay về Ngô Đế liên tục chắp tay.

Này trực tiếp doạ bối rối Tề Thiên Kiêu, hắn hậu tri hậu giác, phảng phất rõ ràng cái gì, Bạch Cốt Tông một trưởng lão, cùng Tề Thiên Kiêu quan hệ không tệ, có chút không đành lòng, yên lặng tiến lên, đem Tề Thiên Kiêu nâng dậy đến, truyền âm nói, “thiên kiêu, chớ có làm càn, người này chính là xác xác thực thực Thiên quân con trai, vừa nãy cha ngươi xác nhận, ngươi nha ngươi, ai...”

Lại nói.

Này Bạch Cốt Tông trưởng lão cũng là có chút oán khí.

Vốn là, này rất sao là cỡ nào mỹ hảo một chuyện, hiện tại đây? Ngươi nhìn nhìn để cho các ngươi gia hai cho huyên náo, quả thực chính là hỏng bét, muốn nhiều sát bút (ngu ngốc) có bao nhiêu sát bút (ngu ngốc), Bạch Cốt Tông đều có khả năng bồi đi vào, tạo hóa đã biến thành ác mộng, đây thực sự là...

Quá rất sao tào đản!

Tề Thiên Kiêu ngơ ngơ ngác ngác, đầu óc trống rỗng, trực tiếp tang thất thần chí.

Mà lúc này.

Ngô Đế tức giận ngược cười, nói rằng, “khá lắm, có dũng khí! Từ nhỏ đến lớn, còn chưa bao giờ có người, dám nói thế với ta, hơn nữa...”

“Ngươi lại dám mắng sư tôn ta?”

Ngô Đế mang theo Bạo Nộ, lớn tiếng rít gào, “Sư tôn ta thập phần sự tôn quý, các ngươi Bạch Cốt Tông một trăm đều không xứng với, ngươi, thật lớn gan chó!”

Tề Thiên Kiêu trên mặt đã tang mất máu sắc!

Tề Tôn thân thể run lên, run giọng nói, “Ngô thiếu, bớt giận! Bớt giận a! Vị này... Tiền bối, kính xin xem ở khuyển tử tuổi nhỏ phần lên, đừng chấp nhặt với hắn, thành sao?”

Có thể cùng ngày quân con trai sư tôn, sẽ nhiều đáng sợ? Ác thảo, không dám nghĩ a!

Vương Bảo cười khoát tay áo một cái, “Không có chuyện gì, tiểu hài tử mà, có chút tính khí rất bình thường! Con người của ta, nhưng là rộng lượng vô cùng, sẽ không chấp nhặt với hắn!”

Tề Tôn như được đại xá, đều muốn cảm động khóc!

Nhìn nhìn này khí độ!

Quá rộng thoáng!

“Ngô thiếu, này Thiên Đạo ngọc ngài thu, thích sau ta sẽ đích thân trở lại bồi tội, chào ngài sinh nghỉ ngơi!”

Tề Tôn không muốn nhiều chờ, chờ càng lâu, hắn cảm thấy đến càng chuyện xấu, vì lẽ đó, đem Thiên Đạo ngọc cung kính lại đưa tới!

Ngô Đế đương nhiên rất muốn a!

Chỉ là, Vương Bảo nhưng bỗng nhiên nhạt âm thanh nói, “đồ vật thì thôi, ta

đệ tử, không thiếu điểm ấy đồ chơi nhỏ! Mang theo con trai của ngươi đi thôi, không cần phải sợ, việc này xem như là một cái hiểu lầm, sẽ không lại gây phiền phức cho các ngươi!”

Ngô Đế lập tức tiếp lời nói, “sư tôn nếu lên tiếng, đệ tử tự nhiên vâng theo!”

Tề Tôn khá là lúng túng!

Hắn hít sâu một hơi, quay về Vương Bảo cùng Ngô Đế khom lưng chắp tay, sau đó, chậm rãi bước lùi về sau, lùi về sau ba bước sau khi, lúc này mới đứng dậy, xoay người, hung tợn trừng Tề Thiên Kiêu một chút, sau đó, một tay nhấc theo Tề Thiên Kiêu quần áo cổ áo, thình lình cứng kéo đi ra ngoài!

Bạch Cốt Tông một đám lão già chạy trối chết!

Trong khách sạn.

Không ít vây xem đảng âm thầm líu lưỡi, nuốt nước bọt, một điểm tạp âm cũng không dám lộ ra.

Vương Bảo khen ngợi liếc mắt nhìn Ngô Đế, cười nói, “đi, theo ta trở về phòng!”

Ngô Đế đàng hoàng.

Trở lại phòng khách sau khi.

Phòng cửa đóng chặt, Vương Bảo phong cấm âm thanh, cười nói, “nói một chút đi, tiểu tử ngươi đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Ngô Đế con mắt hơi chuyển động, đột nhiên lấy ra tấm lệnh bài kia, hỏi nói, “sư tôn, lệnh bài kia là ngài?”

Vương Bảo liếc mắt một cái, nhạt âm thanh nói, “vật ấy, chẳng mấy chốc sẽ biến mất!”

Khối này ẩn chứa Thiên quân khí tức lệnh bài, chính là Vương Bảo trang bức đạo cụ [miệng cường vương giả] cho gọi ra đến.

[miệng cường vương giả] thực sự là nghịch thiên cực kỳ, Ngôn Xuất Pháp Tùy, Vương Bảo nói như vậy, phần lớn đều có thể trở thành sự thật.

Ngô Đế rất là tiếc nuối, sau đó đối với Vương Bảo càng thêm cung kính.

Sư tôn là thật trâu bò a, đệ tử chịu phục!

Hít sâu một hơi, Ngô Đế có chút lúng túng giải thích, "Sư tôn, đệ tử... Là cái cô nhi! Ở ta năm tuổi thời điểm, bất ngờ được một cái bí bảo, này bí bảo đã hoà vào ta thân, hiệu quả, nói như thế nào đây... Rất thần kỳ! Đừng xem ta tuổi còn quá nhỏ, thế nhưng, ta tin tưởng, chính mình vững tin, dù cho là giả, thế nhưng, nhưng cũng có thể hiển lộ ra phân ra đến..."

Vương Bảo biết cái kia bí bảo là xảy ra chuyện gì, thật giả chi đạo thôi, thật thật giả giả, hư hư thật thật, đạo này, thập phần quỷ dị, nhưng lại cực kỳ nghịch thiên.

Sau khi.

Ngô Đế đem mình thật chút năm tạo nghiệt đều nói ra!

Nghe được Uông Quân trố mắt ngoác mồm, nhìn về phía Ngô Đế ánh mắt, lộ ra quái lạ.

Lão cẩu đúng là nghe được say sưa ngon lành.

Chờ đến Ngô Đế nói xong, liền có chút thấp thỏm nói rằng, "sư tôn, ngài sẽ không ghét bỏ ta chứ? Ta biết ta làm ra những việc này đều không phải chuyện tốt đẹp gì, thế nhưng, ta cũng là có lựa chọn, liền tỷ như Tề Thiên Kiêu, người này tiếng tăm vẫn cực ác, vì lẽ đó ta mới..."

Vương Bảo hơi cười.

Lão cẩu đột nhiên vừa nhấc móng vuốt, gõ gõ Ngô Đế đầu, bĩu môi nói

rằng, “ghét bỏ ngươi? Làm sao có khả năng? Phỏng chừng sẽ càng thêm thương ngươi, ngươi này thanh niên biết cái gì a, luận bẫy người, ngươi sư tôn mới là hố thần chi thần, ngươi làm ra những việc này, so với hắn còn kém xa lắm, ta theo ngươi giảng a...”

Lão cẩu nước miếng văng tung tóe.

Thế nhưng nói còn chưa dứt lời, liền bị Vương Bảo một cái tát quất bay!

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nhìn mộng bức Ngô Đế, mỉm cười nói, “đừng nghe Cẩu Thặng nói mò, Ngô Đế, nếu vào môn hạ ta, sau đó loại này bẫy người sự tình, ngươi đúng là thật có thể cùng sư phụ nhiều học một ít, ân, không muốn dùng loại này ánh mắt kỳ quái nhìn ta, sau đó ngươi liền sẽ rõ ràng!”

“Còn có, ngươi đại sư huynh bản tính lương thẳng, sau đó ngươi mà cố gắng mang dẫn hắn, sư huynh đệ trong lúc đó, lẫn nhau học tập, cũng là nên...”

------oOo------

Chương 863: MMP, ta rất sao đúng hay không bị hãm hại?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngô Đế rất mộng bức.

Uông Quân rất mờ mịt.

Sư huynh đệ hai liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút hai mặt nhìn nhau.

Bị quất bay lão cẩu trở về, một bộ tiện hề hề dáng dấp, cho Ngô Đế một cái "Chúng ta private chat" ánh mắt, lão cẩu xem thường thấp giọng lầm bầm một câu, "Lão Vương ngươi cái hố to hàng, còn không cho nói rồi!"

Sau khi Vương Bảo liền lấy ra từ hệ thống chi loại hối đoái thật giả đại đạo bí truyền truyền thụ Ngô Đế.

Ngô Đế thân là thật giả nói bản nguyên thể, dung hợp cái này dị bảo, sẽ cùng với thần cách loại hình đặc thù truyền thừa, khẳng định là nào đó tôn đại năng giả hết thảy, theo Ngô Đế tâm cảnh, lĩnh ngộ tiến vào tăng lên, hắn tu vi thật sự, cũng có thể lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ tăng lên!

Thật giả nói, vốn là thập phần nghịch thiên, chính như một số đại năng giả nói, "Ta tin, ta ngày xưa ở", như đại đạo thanh âm, hai người có hiệu quả như nhau tuyệt diệu.

...

...

Lại nói Tề Tôn.

Mang theo nhi tử trở lại Bạch Cốt Tông, hắn liền lập tức cho nhi tử một trận

đùng đùng đùng.

Tề Thiên Kiêu bị mạnh mẽ giáo huấn một trận, lệnh cưỡng chế ba năm không được bước ra cửa phòng, còn tạo thành như thế uất ức hậu quả, cũng có chính mình một phần nguyên nhân vị trí, Tề Tôn mang tính lựa chọn lãng quên!

Sau đó.

Tề Tôn liền bắt đầu suy nghĩ, làm sao cứu vãn.

Không sai.

Vương Bảo là nói, không trách hắn.

Thế nhưng.

Này rất sao ai nói đến chuẩn?

Một khi nào đó chút thời gian điểm, người ta tâm tình hạ, người ta muốn giết người phát tiết, sau đó sẽ nhảy ra nợ bí mật tìm bọn họ, khe nằm, đi đâu nói lý đi?

Vì lẽ đó.

Tề Tôn cảm giác mình đến bù đắp, không nói cái khác, tối thiểu cũng đến bỏ đi đối phương đè xuống tức giận, không để cho có chút nhiều lần cơ hội.

Chỉ là.

Nghĩ tới nghĩ lui.

Tề Tôn vẫn là không nghĩ tới nên làm sao bù đắp, đưa bảo vật? Người ta hiếm có: Yêu thích? Đối với Vương Bảo, Tề Tôn suy đoán là Thiên quân, nếu không, Thiên quân con trai làm sao có khả năng bái sư?

Rất lâu sau đó sau khi, Tề Tôn hít sâu một hơi, xoa xoa mi tâm, tự lẩm bẩm,

“Đạo Cung Thiên quân sao... Đã như vậy, vậy thì đi Đạo Cung đi một chuyến đi!”

Không sai.

Tề Tôn quyết định đi một hồi Cửu U vực Đạo Cung, tự mình hỏi một chút, chính mình không biết Vương Bảo thân phận thực sự, cái gì yêu thích, Cửu U vực Đạo Cung còn không rõ ràng lắm?

Bổn gia Thiên quân, lại chưa quen thuộc, đó là không thể!

Muốn làm liền làm, muốn bù đắp liền mau chóng, Tề Tôn cấp tốc mang theo hai cái trưởng lão, chạy Cửu U vực Đạo Cung liền đi tới.

...

...

Cửu U vực, Đạo Cung bên trong.

Đạo Cung chưởng giáo Võ Tín, lần thứ hai cùng Hỏa Cực Lục Gia Tôn Giả truy sát tiểu phân đội đội trưởng Lục Xương, đến rồi cái họp hội ý.

“Còn không tin tức sao?” Lục Xương vẻ mặt âm trầm hỏi.

Võ Tín lắc đầu một cái.

Hắn cau mày nhìn Lục Xương, dò hỏi, “Lục tiền bối, nói đi nói lại, Thiên Cơ Môn cùng với tú lâu, tin tức chi linh thông, đứng đầu nát hư, bọn họ vì sao từ chối các ngươi?”

Lục Xương buồn bực nói rằng, “ta đây làm sao biết? Có điều ta suy đoán, Thiên Cơ Môn cùng tú lâu, khẳng định cùng cái kia tiểu hỗn đản có quan hệ!”

Võ Tín có chút không tin.

Lông quan hệ a!

Tiểu tử kia không phải Kiếm vực võ giả sao?

Quan hệ đều đánh tới Cửu U vực đến rồi? Nháo đây?

Đúng hay không các ngươi người của Lục gia, thái độ quá rất sao chênh lệch, buồn nôn đến người ta? Này không phải không thể a, ngươi vừa tới thời điểm, đều suýt chút nữa buồn nôn đến ta, ngạo khí trùng thiên, cùng ai chưa từng thấy Tôn Giả giống như.

Võ Tín trong lòng hiện ra chính mình tiểu cửu cửu (tính toán), do dự có muốn hay không tự mình phái người đi hai tông lại thử.

Ánh sáng (chỉ) bọn họ như thế con ruồi không đầu bình thường tìm lung tung, lúc nào mới có thể tìm được người?

Họp hội ý kết thúc, Lục Xương nói đâu đâu vài câu liền muốn rời khỏi, có điều, không chờ hắn lên đường (chuyển động thân thể), ngoài điện một người thanh niên đi vào, cung kính nói, "Chưởng giáo, lễ điện trưởng lão truyền đến tin tức, Bạch Cốt Tông chưởng giáo Tề Tôn tới chơi!"

Võ Tín lơ ngơ.

Bạch Cốt Tông chưởng giáo Tề Tôn?

Tên kia hắn nhận thức, nhưng cũng chỉ là sơ giao mà thôi, Võ Tín có Đạo Cung ngạo khí, là xem thường cùng bực này tông môn chưởng giáo thâm giao, dù cho đối phương tông môn, ở Cửu U vực cũng có thể xếp hạng hàng đầu.

Có điều.

Nếu Tề Tôn đã đến nhà.

Không gặp đương nhiên không thích hợp, vì lẽ đó, Võ Tín liền tùy ý nói

rằng, “dẫn hắn tới nơi này đi!”

Tuy rằng xem thường.

Võ Tín cũng vẫn là đi ra ngoài điện nghênh tiếp.

Lục Xương cảm giác mình ngược lại cũng không có chuyện gì, vì lẽ đó không hề rời đi, chuẩn bị xoạt một làn sóng cảm giác tồn tại, khoảng thời gian này, thật đúng là đem hắn nhàn hỏng rồi!

Cũng không lâu lắm.

Tề Tôn liền do một cái Đạo Cung trưởng lão dẫn đường, đến nơi này.

Võ Tín trước tiên chắp tay, lộ ra một vệt giả cười, nói rằng, “tề chưởng giáo, nhiều năm không thấy, gần đây khỏe không?”

Tề Tôn cười khổ một cái, “Võ huynh quá khách khí, thực không dám giấu giếm, lần này đến, một là đến bồi tội, còn nữa, còn hi vọng Võ huynh chỉ giáo nhiều hơn chỉ giáo tiểu đệ!”

Võ Tín ngẩn ra, không hiểu rõ Tề Tôn mục đích, nhưng vẫn là đem Tề Tôn mời đi vào, đồng thời giới thiệu nói, “vị này chính là Thiên vực Hỏa Cực Lục Gia dài lão Lục xương tiền bối!”

Tề Tôn kinh hãi, vội vã chắp tay hành lễ, “Tề Tôn bái kiến Lục tiền bối!”

Lục Xương cười cợt, khách sáo hai câu, trong lòng có chút thoải mái, không sai, chính là như vậy cảm giác, cảm giác đã lâu không cảm nhận được.

Ngồi xuống sau khi.

Võ Tín ho nhẹ một tiếng, nghiêm nghị nói, “tề chưởng giáo, thứ ta trực cảm, vừa nãy ngươi nói tới, lão phu không làm sao nghe rõ ràng!”

Tề Tôn hơi có chút lúng túng lần thứ hai đứng dậy, khom người cúi đầu, sau đó trầm giọng nói, “vậy ta liền nói rõ, Võ huynh, ta Bạch Cốt Tông đắc tội

rồi quý tông Thiên quân, thực sự là xấu hổ cực kỳ, vì lẽ đó, mong rằng Võ huynh có thể chúc ta một cái, đem vị kia Thiên quân đại nhân yêu thích báo cho cho ta, ta cũng tốt tìm cách tìm cách bồi tội chi lễ!”

Võ Tín bối rối!

Trực tiếp đứng lên.

Cái gì đồ chơi?

Ta Thiên vực Đạo Cung Thiên quân lão tổ dĩ nhiên đến Cửu U vực sao?

Ma trứng, loại này chuyện trọng đại, làm sao đều không ai báo cho ta một tiếng?

Võ Tín phản ứng lại, gấp giọng nói, “tề chưởng giáo, ngươi nói tới là ta Đạo Cung vị nào Thiên quân? Là phàn tổ? Vẫn là mây tổ? Hoặc là Long tổ?”

“Ngạch...”

Tề Tôn yên lặng.

Ta đây rất sao nào có biết, ta cũng không dám hỏi a!

Chẳng biết vì sao.

Lục Xương ở một bên nghe, trong lòng nhấc lên nói nói cảm giác cổ quái, lông mày chăm chú nhăn, Lục Xương đột nhiên nói rằng, “tề chưởng giáo, có thể có vị kia Đạo Cung Thiên quân đại nhân ảnh lưu niệm?”

Tề Tôn lắc đầu một cái, lại gật gù, “Ta nào dám ảnh lưu niệm a, đây là đại bất kính, thế nhưng, vị kia Thiên quân đại nhân dáng dấp, ta vẫn là có thể thoáng phác hoạ ra đến, xin chờ một chút...”

Dứt lời.

Tề Tôn liền đem Vương Bảo khuôn mặt miêu tả ra rồi, khoảng chừng có chín phân thần như.

Thế nhưng.

Này đã đầy đủ!

Đối với Lục Xương mà nói, khoảng thời gian này ngày nhớ đêm mong, hồn khiên mộng nhiễu (vô cùng nhớ nhung), có thể không phải là khuôn mặt này sao?

"Đáng chết!"

Lục Xương ánh mắt phun lửa, lại có chút kích động, bỗng nhiên cười to mà lên, "Ha ha, còn đúng là hắn! Lão phu vừa nãy thì có loại cảm giác, không nghĩ tới, thật đoán, vạn vạn không ngờ tới, tiểu tử này dĩ nhiên lại làm kiện chuyện vô liêm sỉ, giả mạo Đạo Cung Thiên quân, hắn còn đúng là dài ra trời gan địa gan, trắng trợn không kiêng dè!"

Võ Tín sắc mặt âm trầm đáng sợ, lệ quát, "Giả mạo ta Đạo Cung Thiên quân, đây là đối với Thiên quân lão tổ bất kính, ta muốn đại biểu Đạo Cung trấn áp hắn, tề chưởng giáo, việc này không nên chậm trễ, chúng ta mà mau chóng lên đường (chuyển động thân thể)..."

Tề Tôn, "?"

MMP, đây là tình huống gì? Ta rất sao đúng hay không bị hãm hại? Không muốn a, ngàn vạn tuyệt đối không nên a...

------oOo------

Chương 864: Lục gia Tôn Giả truy sát đội giáng lâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Tôn rất nhanh sẽ hiểu rõ đến sự thực chân tướng.

Biết được chân tướng hắn, nước mắt suýt chút nữa rơi xuống.

May nhờ hắn còn muốn chịu nhận lỗi đây.

May nhờ hắn còn đem con ruột đều đánh đập vài bữa đây.

May nhờ hắn trước một khắc còn sợ mất mật đây.

Nguyên lai!

Thiên sát!

Cái kia hàng là hàng giả a!

Cái gì Thiên vực Đạo Cung bản tông Thiên quân, tiểu tử kia liền rất sao Đạo Cung người đều không phải, trước cũng đã bị Cửu U vực Đạo Cung cho nhìn thấu.

Ta rất sao lại bị một một tên lừa gạt cho đùa xoay quanh?

Ta có muốn hay không như thế sát bút (ngu ngốc)?

Đang chuẩn bị mở miệng quát mắng, đỏ mặt tức điên Tề Tôn đột nhiên lại sửng sốt, nói rằng, “không đúng vậy... Tiểu tử kia có cái đồ đệ gọi Ngô Đế, trong tay có này một cái Thiên quân tín vật, vậy cũng là không giả được, ta tự mình cảm thụ qua, bên trên Thiên quân khí tức cùng Ngô Đế khí tức hơi thở hơi thở liên kết, khẳng định không phải giả bộ!”

Võ Tín ngẩn ra.

Lục Xương nhưng là trực tiếp châm biếm nói, “người này giả dối như quỷ, trong tay còn có nhiều kiện dị bảo, liền Đạo Kiếp đều có thể chống lại, hơn nữa, hắn tay cầm Thiên quân đạo cốt, làm ra điểm Thiên quân khí tức đến, có cái gì khó?”

“Khe nằm!”

Tề Tôn trực tiếp bạo thô khẩu, ngơ ngác nói, “Thiên quân đạo cốt? Trong tay hắn có Thiên quân đạo cốt?”

“Cái này, cùng ngươi cũng không quan hệ!”

Võ Tín ý tứ sâu xa liếc mắt nhìn Tề Tôn.

Tề Tôn vẻ mặt cứng đờ, sau đó liền nở nụ cười khổ, hắn xem như là nhìn ra rồi, trước mắt hai người này, lùng bắt Vương Bảo nửa thật nửa giả, thế nhưng đối với ngày đó quân đạo xương mơ ước đã lâu, tuyệt bức là thật sự!

Ba bên gặp mặt, triệt để xốc lên Vương Bảo “Bộ mặt thật”!

Trong lúc nhất thời, Lục gia Tôn Giả đại quân hội hợp, Cửu U vực Đạo Cung cường giả tụ tập, cùng Tề Tôn đồng thời đi đến xương trắng thành!

Tề Tôn thấp thỏm mà tới.

Nổi giận mà quay về.

Trong lòng phẫn nộ, uất ức, phiền muộn, đều muốn đem hắn làm nổ.

Nhi tử bị lừa.

Mình bị đùa.

Một lần lại một lần!

Ngày hôm nay mặc ngươi là Tôn Giả, ngươi rất sao cũng chắp cánh khó thoát, người Hỏa Cực Lục Gia nhưng là phát động rồi Tôn Giả đại quân, ngươi sẽ chờ gặp vận đen đi!

Ôm ý niệm như vậy, Tề Tôn mang theo Lục Xương cùng Võ Tín bọn họ tiến vào xương trắng thành, căn bản đều không về Bạch Cốt Tông, mà là trực tiếp đem Vương Bảo chỗ ở khách sạn, hoàn toàn vây quanh ở.

Dặn dò Bạch Cốt Tông một trưởng lão, về tông gọi người, tăng cường sức mạnh lực uy hiếp.

Đón lấy.

Tề Tôn nhường một cái khác Bạch Cốt Tông trưởng lão, đem trong khách sạn bổn gia người cùng với khách nhân, toàn bộ gọi ra.

Tề Tôn chờ đến người toàn bộ đi ra, liền đối với Lục Xương chắp tay, trầm giọng nói, “Lục tiền bối, đón lấy liền giao cho ngài!”

Mặc dù không cách nào chính mình báo thù.

Thế nhưng.

Có thể nhìn thấy cái kia vô liêm sỉ hai thầy trò chết ở trước mặt mình, cũng không sai!

Võ Tín đột nhiên thấp giọng nói, “Lục tiền bối, đừng quên trước chúng ta thương lượng!”

Trên đường tới.

Võ Tín đã cùng Lục Xương đạt thành thỏa thuận.

Giết chết Vương Bảo sau khi, Thiên quân đạo cốt, về Lục Xương hết thảy, thế nhưng những bảo vật khác, liền toàn về Đạo Cung.

Võ Tín cái này cũng là không có cách nào.

Ai bảo người trong nhà không sánh được Lục gia Tôn Giả đại quân, tuy rằng hắn đã đem tin tức truyền tới Thiên vực Đạo Cung bản tông, thế nhưng thường xuyên qua lại, tin tức đến không đến đều chưa biết, coi như là đến, chờ đến bản tông cao thủ đến đây, dưa chuột món ăn đều lạnh.

Chẳng bằng nhờ vào đó quá độ một bút.

Tin tức bên trong nhưng là nói rồi, cái kia họ Vương, nhưng là có không ít nghịch thiên chí bảo.

Lục Xương cười nhạt nói, "yên tâm!"

Có thể báo thù.

Còn có thể cuốn đi một khối Thiên quân đạo cốt, trở lại Lục gia, đỉnh bầu trời lớn công, loại này trên trời rơi đĩa bánh bình thường chuyện tốt, làm cho Lục Xương kích động đều có chút không kìm nén được.

Hít vào một ngụm khí lạnh, lắng lại một chút, Lục Xương khí thế bạo phát, sát ý cửu trùng, tuy rằng chịu đến biên giới pháp tắc ràng buộc, chỉ có thể phát huy Cửu Kiếp cảnh sức mạnh, thế nhưng, thật đến lúc cần thiết, hắn sẽ làm Vương Bảo biết biết, cái gì gọi là Tôn Giả lửa giận!

Lục gia Tôn Giả đã thân cư giữa không trung!

Tu vi toả ra, vững vàng cố nhíu mày một phương hư không.

Chỉ chờ Vương Bảo đi ra, liền trời cao không đường, xuống đất không cửa.

"Vương Vô Địch!"

Ba chữ, rít gào lối ra (mở miệng), lôi đình bình thường ở trên hư không nổ tung, cuồn cuộn khí thế điên cuồng trùng kích khách sạn, trong nháy mắt, này trải qua tầng tầng phòng ngự khách sạn, dĩ nhiên không chịu nổi gánh nặng, ở cọt kẹt cọt kẹt lay động bên trong, ầm ầm một tiếng sụp đổ trên đất!

Phế tích bên trên.

Vương Bảo một nhóm lộ ra bóng người.

Uông Quân cùng Ngô Đế đều là vô cùng phẫn nộ.

Lão cẩu nhưng là hưng phấn nhảy đến Uông Quân trên bả vai, kêu quái dị nói, “cơ hội tới, lão Vương, Cẩu gia trang bức thời khắc đến, trước tiên để cho ta tới một cái chó vương pháo lại nói!”

Lão cẩu từ khi thức tỉnh rồi một lần sau khi, thực lực cũng bạo phát lợi hại, đặc biệt là còn có cái tuyệt chiêu, bị hắn tự xưng vì là chó vương pháo, kỳ thực chính là một đạo áp súc sức mạnh đạn pháo, uy lực của nó cũng không phải tục, thế nhưng ứng phó hiện tại tình cảnh, rõ ràng không đáng chú ý!

“Trước tiên kìm nén!”

Vương Bảo nhạt cười một tiếng, tinh thần rất là phấn chấn, lôi kéo quần áo, mở ra áo nút buộc, cởi áo khoác, chỉ ăn mặc áo khoác, quần cũng thoát, chỉ ăn mặc quần cộc hoa!

Quần áo nhẹ ra trận!

Vương Bảo bỗng nhiên cười to mà lên, “Cuối cùng cũng coi như là đến rồi, chờ các ngươi rất lâu, nhìn dáng dấp, đây là Bạch Cốt Tông tề lớn chưởng giáo cho một làn sóng trợ công a, không sai, rất tốt, sau đó thiếu thu gặt các ngươi Bạch Cốt Tông đầu người, cho rằng trả ngươi nhân tình này!”

Tề Tôn sắc mặt đỏ lên, đây là tức tới cực điểm biểu hiện, thần sắc hắn có chút dữ tợn, lệ quát, “Ngu xuẩn! Chết đến nơi rồi, còn dám kiêu ngạo như thế! Ngươi cái này vô liêm sỉ hỗn đản, thầy trò hai cái, đều là mẹ nó đồ vô liêm sỉ, hại ta gia hai, các ngươi... Các ngươi muốn chết!”

Tề Tôn tức giận đều nói không lưu loát.

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “đừng trách ta không cho ngươi cơ hội, trước

ta nhưng là đem bảo bối trả lại (còn cho) ngươi, hai chúng ta thanh!”

Đang lúc này.

Lục Xương vẻ mặt âm trầm cười lạnh nói, “tiểu tử, lão phu Thiên vực Hỏa Cực Lục Gia dài lão Lục xương, ngươi ở Kiếm vực, hại ta Lục gia huyết thống con cháu, thực sự là tội ác tày trời, không thể tha thứ, ngươi như bé ngoan bó tay chịu trói, lão phu còn có thể cho ngươi lưu lại toàn thây, nếu không, ha ha...”

Vương Bảo bỗng nhiên tiến lên, đạp không mười mấy bước mới dừng lại, đón lấy, mặt mày hớn hở nói rằng, “ngớ ngẩn! Ha ha ngươi muội a! Nhường ta bó tay chịu trói? Đó là không thể! Có thủ đoạn gì, dùng hết ra!”

Võ Tín không có chờ lâu, quét một làn sóng cảm giác tồn tại, lạnh giọng nói, “lão phu Cửu U vực Đạo Cung chưởng giáo Võ Tín, ngươi cho ta mượn Đạo Cung uy danh, khắp nơi làm ác, quả thực là vô liêm sỉ cực điểm! Ngày hôm nay coi như là Lục gia không buông tha ngươi, ta Đạo Cung cũng sẽ không giảng hoà!”

Vương Bảo ý tứ sâu xa liếc mắt nhìn Võ Tín, cười nhạt nói, “Cửu U vực Đạo Cung, đúng là một niềm vui bất ngờ, nói rõ trước a, không phải ta Vương Vô Địch tìm các ngươi Đạo Cung phiền phức, là các ngươi Đạo Cung, nhất định phải tìm đường chết!”

“Càn rỡ!”

Võ Tín liên tục cười lạnh.

“Ngớ ngẩn!”

Tề Tôn nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đã phảng phất ở xem một kẻ đã chết.

“Nếu ngươi u mê không tỉnh, vậy thì thôi, cho lão phu chết đi...”

Lục Xương bá đạo hét lớn một tiếng.

Thân động!

Thiên địa rung chuyển, sức mạnh kinh khủng, trong nháy mắt phát tiết mà ra, Lục Xương nhưng là Tôn Giả, lúc này phát huy ra, cũng đạt đến Cửu U vực cực hạn, hư không phảng phất không chịu nổi, răng rắc răng rắc xuất hiện đạo đạo vết rạn nứt, kinh thiên mà lên sát ý, tràn ngập bát phương, kinh sợ vô số quan chiến võ giả.

Mà sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên hai tay gánh vác ở phía sau, leng keng mạnh mẽ nói rằng, "đừng trách ta bắt nạt phụ các ngươi, ta Vương Vô Địch trước tiên để cho các ngươi một chiêu, các ngươi nghe kỹ cho ta, mở cung không quay đầu lại tiễn, các loại một chiêu qua đi, hi vọng bọn ngươi, không phải hối hận, bởi vì khi đó lại xin tha, đối với ta có thể vô dụng..."

------oOo------

Chương 865: Truy sát đội biến thành tự sát đội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ha ha tách.

Lục Xương cười lạnh không ngừng.

Chỉ là một cái tiểu tu, dù cho người mang dị bảo, thế nhưng ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, thì có ích lợi gì?

Thân là tôn giả, Lục Xương tự kiêu lại tự tin.

Hắn hung hãn một quyền đánh ra, quyền quang lóng lánh, hư không dường như sôi trào bình thường, xuất hiện vô số đạo bọt khí giống như phù văn, những bùa chú này đột nhiên bốc lên lửa nóng hừng hực, sau đó liền nổ bể ra đến!

Hỏa Cực Lục Gia, tu hỏa mạch, trong huyết mạch, liền thiên nhiên ẩn chứa cháy linh.

Hỏa Cực Phần Thiên!

Phần Thiên huyết thống, do Tôn Giả Lục Xương dùng ra, so với Kiếm vực Lục gia lão tổ, mạnh mẽ đâu chỉ gấp mười lần, gấp trăm lần?

Ầm ầm!

Hư không truyền vang đạo đạo khủng bố bạo âm, trong nháy mắt, vô số đạo phù văn nổ tung ra sau hồng quang, phảng phất thuỷ triều, phảng phất dòng lũ, trực tiếp đem Vương Bảo nhấn chìm ở trong đó!

Nhìn thấy tình cảnh này, Ngô Đế tức giận, bạo gào nói, “sư tôn... Đáng ghét! Ngươi dám giết sư tôn ta, tiểu gia tất diệt ngươi toàn tộc!”

Tuy rằng cùng Vương Bảo thời gian chung đụng không dài, thế nhưng Vương Bảo truyền đạo, tâm ý, Ngô Đế có thể cảm giác được, đây là vì là không nhiều chân tâm đối xử tốt với hắn người, Ngô Đế là cái cô nhi, hắn đối với thứ tình cảm này rất quý trọng.

Lúc này hắn là tự đáy lòng mà đồng hồ, lửa giận ngập trời, sau một khắc thình lình chuẩn bị tự mình ra trận, dù cho hắn cũng biết, chính mình hay là liền Lục Xương góc áo đều không đụng tới, thế nhưng hắn chính là không nhịn được, hắn muốn...

“Ngươi muốn làm lông? Xem cuộc vui liền xem cuộc vui, đừng ầm ĩ ồn ào!”

Lão cẩu một móng vuốt kéo Ngô Đế, không nói gì nói rằng.

Ngô Đế kinh ngạc đến ngây người, quay đầu căm tức lão cẩu, “Ngươi dĩ nhiên đối với sư tôn chết thờ ơ không động lòng?”

Lão cẩu, “...”

Khe nằm!

MMP!

Tiểu tử này rất sao vào hí đúng không?

“Sư đệ chớ hoảng sợ, sư tôn sẽ không chết, ngươi phải tin tưởng hắn!” Uông Quân âm thanh nhu hòa an ủi.

Ngô Đế lúc này mới ngẩn ra, bình tĩnh lại, lão cẩu hắn còn không thế nào hiểu rõ, thế nhưng Uông Quân, Ngô Đế tự nhận còn có thể nhận thức, Uông Quân bản tính rất chính, hiện nay chính đang cho sư tôn cải tạo bên trong, đối với sư tôn, cũng là như cha bối tôn kính, tuyệt đối không thể có thể máu lạnh như vậy.

Nhưng vào lúc này.

Một đạo tiếng cười vang lên, “Chặc chặc, cũng thật là mạnh mẽ một đòn a! Đáng tiếc... Các ngươi thật sự làm tức giận ta!”

“Ta nổi giận lên, chính ta đều sợ hãi!”

Nương theo âm thanh này, Vương Bảo trực tiếp từ còn chưa triệt để tản đi Phần Thiên liệt diễm bên trong đạp bước mà ra!

Áo của hắn, không gió mà bay.

Chắp tay ở phía sau, Vương Bảo lông đều không rơi một cái giống như, tựa như cười mà không phải cười nhìn vào giờ phút này, dĩ nhiên mộng bức Lục Xương!

Ngươi... Cái này không thể nào, ngươi làm sao có khả năng không chết?"

Lục Xương nói không biết lựa lời, hơi lạnh thấu xương trong nháy mắt tràn ngập toàn thân.

Hắn đau lòng, không phải Vương Bảo không chết, mà là Vương Bảo lúc này trạng thái, loại này không mất một sợi tóc, phảng phất vừa nãy công kích không còn tồn tại nữa bình thường dáng dấp, kinh hãi đến hắn.

Chính đang mừng như điên Bạch Cốt Tông chưởng giáo Tề Tôn vẻ mặt cứng lại rồi.

Chính đang suy nghĩ làm sao chia cắt Vương Bảo di bảo Võ Tín há hốc mồm.

Vương Bảo ở rất nhiều ngơ ngác ánh mắt khiếp sợ bên trong, hắn trái tay nắm lấy tay phải, chuyển động, thổi một cái khí sau khi, cười lạnh nói, “một đám ngớ ngẩn như thế đồ chơi, tại sao? Tại sao muốn buộc ta đây? Ta so với Thiên quân đều cường đại hơn, ta đề cập tới sao? Biết điều như ta, vẫn ở khắp nơi nhường nhịn, thế nhưng đổi lấy, nhưng là các ngươi hùng hổ doạ người, đã như vậy, cái kia... Thì đừng trách ta thủ đoạn ác độc tâm đen!”

Ầm!

Vương giả sống lại số ba dược tề ở Vương Bảo bỏ mình sau sống lại, tích góp sức mạnh, triệt để làm nổ!

Hư không nổ tung, kinh thiên động địa, sức mạnh kinh khủng, dĩ nhiên vượt qua cửu kiếp đỉnh cao, đạt đến Tôn Giả giới hạn!

Tuy rằng.

Còn không đạt tới Tôn Giả!

Thế nhưng.

Vào giờ phút này Vương Bảo giơ tay nhấc chân, đều ẩn chứa ở Cửu U vực bên trong vô địch lực lượng!

Mấu chốt nhất chính là.

Những võ giả khác, tỷ như Lục Xương, tỷ như Võ Tín, công kích trong lúc đó, cần điều tức, cần tiêu hao, nhưng mà đối với Vương Bảo mà nói, không có!

Chỉ cần không đem vương giả sống lại số ba dược tề tích góp sức mạnh phát tiết sạch sẽ.

Vương Bảo mỗi một kích, đều là giống nhau!

Công kích như vậy, đáng sợ dường nào, sau đó liền biết rồi!

Nơi này nhưng là Cửu U vực.

Lục Xương bọn họ những Tôn giả này, chịu đến biên giới pháp tắc áp chế, vốn là khắp nơi bị quản chế, hơn nữa lúc này Vương Bảo hiện tại trạng thái...

Ngày hôm nay nhất định chính là thây chất đầy đồng!

“Hắc!”

Vương Bảo thổ khí, nhấc quyền, đánh ra!

Ầm ầm ầm!

Bốc lên sức mạnh, mắt thường có thể thấy rõ ràng, dường như giao long xuất hải, uốn lượn ở trên hư không, chạy Lục Xương mà đi!

Lục Xương con ngươi co rụt lại, ngơ ngác biến sắc, “Đỉnh cao cửu kiếp? Sao có thể có chuyện đó?”

Khó có thể tin, khó mà tin nổi, Lục Xương trong lòng cuồng mắng một tiếng, phát sinh một đạo rống to, đón lấy liền lần thứ hai đánh ra liệt diễm Phần Thiên chi hỏa!

Ong ong ong...

Hai nguồn sức mạnh ở trên hư không va chạm, rung chuyển bát phương, toàn bộ hư không đều phảng phất bị cắt rời thành hai nửa, ở lẫn nhau phân cao thấp, thế nhưng, người này cũng không thể làm gì được người kia!

Lục Xương há hốc mồm!

Đây là có thể cùng chính mình cân sức ngang tài?

Khe nằm!

Tiểu tử này nguyên lai như thế hổ sao?

Tin tức bên trong nói hắn chỉ là nói kiếp năm cảnh, hóa ra là mẹ nó khoác lác bức a!

“Bị áp chế cảm giác, quả nhiên khó chịu a! Thế nhưng, nếu đang ở Cửu U vực, ta liền chỉ dùng Đạo Kiếp cảnh sức mạnh với các ngươi đánh! Ta không bắt nạt phụ các ngươi!”

Vương Bảo vung tay lên!

Ào ào sức mạnh sông dài dâng trào cuốn lấy, trong chớp mắt, liền chạy toán loạn hướng về những người khác!

Bạch Cốt Tông chưởng giáo Tề Tôn từ lâu kinh ngạc đến ngây người.

Võ Tín cũng là cực kỳ mộng bức, Vương Bảo có thể cùng Lục Xương cân sức ngang tài, này suýt chút nữa mù rơi hắn mắt chó.

Vào giờ phút này công kích kéo tới, hai tông chưởng giáo lại cũng không kịp nhớ suy nghĩ cục diện tại sao phát triển đến mức độ như thế, dồn dập bạo phát tu vi, bắt đầu chống đối, đối kháng!

Nhưng mà rất nhanh bọn họ liền sợ hãi phát hiện!

Vương Bảo quá ngưu bức!

Hắn tựa hồ cũng không có điều động tu vi, hắn trong lúc phất tay, đều ẩn chứa cửu kiếp đỉnh cao lực lượng, đổi điểm trắng ra điểm chính là, bọn họ phát đại chiêu còn có làm lạnh đây, Vương Bảo đây? Hắn rất sao hòa chém đều là vô song tấn công dữ dội a!

Rất nhanh!

Nương theo đạo đạo kêu thảm thiết, có người thân chết, đồng thời càng ngày càng nhiều!

Lục gia Tôn Giả truy sát tiểu đội, nhưng là không chỉ tất cả đều là Tôn Giả, cũng có Cửu Kiếp cảnh cường giả, thế nhưng, như vậy Cửu Kiếp cảnh, cùng Vương Bảo làm sao so với? Không cách nào so sánh được, chống đối một lần, hai lần, ở Vương Bảo nhiều lần đều là vô song tấn công dữ dội công kích dưới, trực tiếp thân thể bị nổ tung, theo sức mạnh thuỷ triều phun trào, bên trong cơ thể của bọn họ bất diệt lực lượng đều bị tiêu diệt sạch sành sanh, triệt để bỏ mình!

Truy sát tiểu phân đội biến thành tự sát tiểu đội, biết bao bi ai!

Rầm rầm rầm!

Vương Bảo phảng phất một cái di động pháo đài, nổ hư không rạn nứt, nổ ba thế lực lớn võ giả tiếng kêu rên liên hồi!

"Ai nha, ta này bạo phát Hồng Hoang lực lượng a, thật đáng sợ, đáng tiếc a, thu lại không được tay a!"

Vương Bảo thở dài một tiếng.

Sắc mặt trắng bệch Bạch Cốt Tông chưởng giáo Tề Tôn cùng Võ Tín đều là suýt chút nữa thổ huyết!

Mà Lục Xương, nhưng là muốn tức điên, Lục gia cửu kiếp cường giả, đầy đủ chết rồi ba vị, đây là không thể chịu đựng nỗi đau, bạo gào một tiếng, Lục Xương khí diễm ngập trời, "Đừng tiếp tục đợi, xuất toàn lực!"

Lời này.

Là đối với Lục gia cái kia mấy cái Tôn Giả nói.

Xuất toàn lực, cũng chính là đại diện cho không sẽ ở tử biên giới pháp tắc, tuy rằng trong thời gian ngắn, có thể bùng nổ ra Tôn Giả lực lượng, thế nhưng, sau đó sẽ phải chịu biên giới pháp tắc trừng phạt!

Nhưng là Lục Xương không để ý!

Không bùng nổ ra Tôn Giả lực lượng, ngày hôm nay vây công Vương Bảo những người này, có thể sống sót mấy cái?

Ầm! Ầm! Ầm!

Nương theo từng đạo từng đạo khủng bố bạo âm!

Mấy đạo khí thế kinh thiên động địa bạo phát mà lên, đây là thuộc về Tôn

Giả sức mạnh, đây là không cho với Cửu U sức mạnh của "vực", cuồn cuộn sức mạnh thuỷ triều không ngừng va chạm, mấy đạo Tôn Giả ngậm lấy cười lạnh, cùng Lục Xương trạm (đứng) đến cùng một chỗ!

"Giết hắn!"

Lục Xương rống to một tiếng, nơi nào còn quản lấy chúng bắt nạt quả, trực tiếp vung tay lên!

Trong phút chốc!

Hết thảy Lục gia Tôn Giả, đều bùng nổ ra Tôn Giả lực lượng, kịch liệt công kích, sụp xuống hư không, hình thành từng đạo từng đạo không gian bão táp, có điều vào giờ phút này, hư không vô tận bên trong, có không tên uy nghiêm lực lượng, đang ngưng tụ, này chính là biên giới pháp tắc bị kích hoạt rồi.

"Ai..."

Nhưng vào đúng lúc này.

Trong hư không vang lên một đạo thở dài.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo thu tay lại, góc 45 độ nghiêng ngửa mặt nhìn lên bầu trời, vuốt cằm, thở dài nói, "các ngươi những này ngớ ngẩn, ta phong cấm tu vi, chỉ lấy một phần vạn tu vi đến đối mặt thế nhân, các ngươi, nhất định phải như vậy tìm đường chết sao?"

Ánh lửa đầy trời!

Lục gia hết thảy Tôn Giả Phần Thiên liệt diễm, so với trước phải cường đại gấp mười lần, gấp trăm lần, nhấn chìm Vương Bảo, bao phủ Vương Bảo, chỉ là, lúc này đã dùng ra [vô địch chính là cô quạnh] Vương Bảo...

Thiên quân đến rồi cũng không biện pháp!

Vậy cũng đến quỳ!

Đùng đùng đùng!

Liệt diễm Phần Thiên, thiêu đốt hư không, hư không đều phảng phất bị nung đốt, cực kỳ đỏ tươi, Vương Bảo từng bước một đi ra liệt diễm, không mất một sợi tóc, như cũ là phong độ ngời ngời!

Hắn bước tiến chưa dừng.

Theo bước chân của hắn đi lại, thân thể của hắn, tràn ngập ra đạo đạo ánh vàng, Cổ Thần lực lượng bạo phát, Cổ Yêu lực lượng bạo phát, song cổ huyết thống bên dưới, làm cho Vương Bảo như Cổ Thần giống như uy nghiêm, như Cổ Yêu giống như tà mị!

Thân thể bành trướng, phồng lớn, Cổ Thần tộc thiên phú thần thông, trăm trượng Kim thân sử dụng!

Khổng lồ thân thể, ẩn chứa kinh thế lực lượng!

Lục Xương các loại Lục gia Tôn Giả triệt để thất thanh, màu máu trên mặt, lùi sạch sành sanh!

Bạch Cốt Tông chưởng giáo Tề Tôn hồn bay phách lạc, ngây người như phỗng, vô tận hối hận, ở đáy lòng lăn lộn!

Cửu U vực Đạo Cung chưởng giáo Võ Tín cả người run cầm cập, theo bản năng muốn trốn, cướp đường trốn mất dép, hắn có loại cảm giác, hiện tại không trốn, đời này đều tựa hồ không có cơ hội...

Đáng tiếc.

Hắn giác ngộ tuy rằng đến, thế nhưng, chậm!

Trăm trượng Kim thân bên dưới, Vương Bảo công kích càng thêm khủng bố, trong lúc phất tay, chính là Tôn Giả bên dưới cực hạn lực lượng, theo trong miệng truyền ra gầm nhẹ, Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông gào thiên địa, Võ Tín đám người thần hồn rung chuyển, trước mắt thất thần, rất

nhiều người bất tri bất giác liền chết rồi!

Rầm rầm rầm!

Vương Bảo động tác đơn giản lại hữu hiệu!

Chính là giơ lên song quyền mãnh chuỳ (nện)!

Nhưng là một búa này một chuỳ (nện), nhưng là phảng phất trời giận, đáng sợ tới cực điểm!

Ở đây, có thể chống đối, cũng là chỉ là Lục Xương bọn họ những Tôn giả này, dù cho là Võ Tín bực này cửu kiếp cường giả, đang không ngừng thổ huyết, chống đối, lại thổ huyết như vậy luân phiên công kích bên dưới, cũng là từ từ lộ ra chết thái!

Đáng sợ nhất chính là.

Bọn họ trốn đều trốn không xong!

Chỉ cần bọn họ dám xoay người, nghênh tiếp bọn họ chính là ngập đầu tai ương, Vương Bảo tóm lại chính là một trận cuồng chuỳ (nện), gào thiên địa không ngừng dùng ra, dù cho là Võ Tín cũng không biện pháp, không cách nào ngăn cản, thần hồn rung chuyển, càng là mặt xám như tro tàn!

Lục Xương bọn họ nắm lấy cơ hội, lại là công kích nhiều lần!

Nhưng mà, rắm dùng không có!

Thời khắc này, Lục Xương kinh ngạc, đều, sợ sệt, sợ vãi tè rồi, hắn sắc mặt tái nhợt, run cầm cập, khó có thể tưởng tượng, trong thiên địa này còn có Vương Bảo bực này biến thái tồn tại, này mẹ nó vẫn là Đạo Kiếp cảnh sao? Nào có như thế khủng bố đạo kiếp cảnh!

Mà cũng không lâu lắm, nhường Lục Xương bọn họ tan vỡ sự tình phát sinh.

Biên giới pháp tắc trừng phạt, đến rồi!

Ở Cửu U vực vận dụng Tôn Giả lực lượng, Lục Xương các loại Tôn Giả nhất định sẽ phải chịu phản phệ!

Nhưng mà.

Hiện tại là tình huống gì?

Vương Bảo nhưng là ở đại sát tứ phương bên trong!

Hiện tại bị phản phệ, vậy coi như muốn Lục Xương mạng già của bọn họ, bọn họ là người, không phải chân chính BOSS, theo biên giới pháp tắc trừng phạt lực lượng bạo phát, hầu như là lập tức xuất hiện ở Lục Xương bọn họ quanh thân!

Kịch liệt không cách nào chống lại uy nghiêm lực lượng, nghiền ép mà xuống, Lục Xương phun máu, phun ra cột máu, cái khác Lục gia Tôn Giả cũng không khá hơn chút nào!

Trong chớp mắt, Vương Bảo đột nhiên huy hoàng như Thiên Lôi giống như vù âm thanh nói, "Thiên đường có đường ngươi không đi, Địa ngục không cửa ngươi xông tới, nhân lúc ngươi bệnh, đòi mạng ngươi, chết cho ta..."

Ầm ầm!

Hư không lăn lộn nổ tung, sức mạnh kinh khủng nương theo Vương Bảo âm thanh, tập kích mà xuống, rất nhanh, liền có một cái Lục gia Tôn Giả căn bản là không có cách chịu đựng loại này double damage, thân thể xé rách, vô tận đạo lực dâng trào tứ tán, lại cấp tốc thiểm diệt, liền hoàn chỉnh thân thể đều không thể gây dựng lại!

Một cái hô hấp công phu, vị này Lục gia Tôn Giả liền đánh rắm!

"Arine!"

Lục Xương rít gào lên!

Nhưng mà.

Âm thanh nhưng là cực kỳ bi thiết, lại cực kỳ khủng hoảng!

Đáng nhắc tới chính là, vào giờ phút này Đạo cung chưởng giáo Võ Tín, đã "thân tử đạo tiêu", Đạo Cung trưởng lão, chết không còn một mống, Bạch Cốt Tông chưởng giáo Tề Tôn, thần hồn câu diệt, Hỏa Cực Lục Gia hết thảy cửu kiếp cường giả, cũng chết sạch!

Chỉ còn dư lại Lục Xương các loại mấy cái Tôn Giả, còn ở kéo dài hơi tàn!

Nhưng là biên giới pháp tắc trừng phạt, vẫn còn tiếp tục!

Vương Bảo vương giả sống lại số ba dược tề năng lượng, còn thập phần sung túc!

Hắn chỉ là tạm dừng rơi xuống vô địch chính là cô quạnh cái này đạo cụ mà thôi, còn sót lại bảy phút sử dụng thời gian đây!

Lục Xương bọn họ hiện đang chống cự phòng ngự đều cố bất cập, nơi nào còn có tâm tư công kích Vương Bảo, lại nói, vừa nãy công kích rắm dùng không có, bọn họ từ lâu sợ vỡ mật!

Từ chiến đấu bắt đầu đến hiện tại, mới qua đi bao lâu?

Không bao lâu!

Nhưng là.

Cũng đã chết rồi mấy chục người!

Mà những người này, không phải là vô danh tiểu tốt, mà là ở Cửu U vực, đều nổi danh nghe tên đã lâu cường giả đại lão!

Tình cảnh này, làm nổ xương trắng thành!

Rất xa nhìn kỹ tất cả những thứ này vây xem đảng, toàn bộ là câm như hến, thân thể run rẩy, sợ hãi bên trong, trong hưng phấn, bọn họ vì là có thể tận mắt chứng kiến đến này tuyệt thế một trận chiến mà cảm thấy vinh hạnh!

Sau đó khoác lác bức, tư bản đầy đủ!

Biên giới.

Ngô Đế dường như bị điện lưu tập đầy toàn thân, run rẩy không ngừng!

Hắn gương mặt đã đỏ lên, kích động đều không nói ra được!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Ta giọt sư tôn quá mẹ nó trâu bò rồi!

Nội tâm nhấc lên vô số đạo rít gào, Ngô Đế cảm nhận được cái gì gọi là hạnh phúc, có bực này mạnh mẽ sư tôn, sau đó còn ai dám bắt nạt hắn?

Nhưng vào lúc này.

Lão cẩu đột nhiên vỗ một cái chân chó, tức giận gọi nói, “lão Vương ngươi thật vô liêm sỉ, nói cẩn thận cho ta lưu một pháo đây? Ta chó vương pháo từ lâu khát khao khó nhịn!”

Uông Quân đột nhiên nói rằng, “Cẩu gia, yên chí, xem cái kia...”

Lão cẩu theo Uông Quân chỉ nhìn sang, trước mắt nhất thời sáng ngời, những người kia, là Bạch Cốt Tông cường giả, những hàng này tới rồi, thế nhưng là từng cái từng cái bị dọa đến ở tại tại chỗ, nơi nào còn dám tới gần!

“Ha hả...”

Lão cẩu ỷ vào tự thân rất cứng, lập tức xì chân liền đi, ngoác miệng ra, một đạo vô hình đầu chó đại pháo liền ở trên hư không thành hình, theo lão cẩu

lao ra, đầu chó đại pháo bắt đầu ấp ủ đại chiêu.

Bạch Cốt Tông cao thủ trực tiếp doạ ngốc, mấy người nhận ra lão cẩu, biết đây là cái kia một tên gia hỏa khủng bố bên người yêu sủng, nào dám động thủ, lập tức thê thảm bắt đầu kêu gào, “Đừng động thủ, tuyệt đối đừng động thủ, chạy...”

Lão cẩu điên (chơi) không thể dừng, kêu quái dị lên, “Chạy ngươi muội, ăn ta một pháo lại nói, xem chiêu...”

------oOo------

Chương 866: Thần đình đại tướng con trai, Trần Tinh Thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão cẩu truy sát Bạch Cốt Tông võ giả vui vẻ cực kì, cẩu vương pháo đại sát tứ phương, oanh Bạch Cốt Tông võ giả dường như chó mất chủ, uất ức muốn chết.

Vương Bảo nơi đó cũng không nhàn rỗi.

Theo thời gian trôi qua, Lục gia Tôn Giả lục tục ngã xuống, mỗi một cái đều là chết thập phần uất ức!

Bọn họ nhưng là Tôn Giả, Thiên quân bên dưới cường giả!

Ở Toái Hư Đại Giới, Tôn Giả đã có thể nói là một phương đại lão!

Nhưng mà.

Nhưng như vậy uất ức chết ở Cửu U vực, nhất làm cho bọn họ uất ức, là Vương Bảo căn bản không có sử dụng Đạo Kiếp bên trên sức mạnh, người chỉ dựa vào Đạo Kiếp cảnh lực lượng, liền đem bọn họ cho mài chết rồi, cái kia đáng chết biên giới pháp tắc, trở thành bọn họ lấy mạng phù!

Ép vỡ lạc đà cuối cùng một gốc cây rơm rạ, không phải là nói chơi.

Lục Xương lạnh cả người.

Cái khác Lục gia Tôn Giả tất cả đều chết đi, chỉ còn dư lại hắn còn sống sót.

Nhưng là.

Thời khắc này Lục Xương, nghiễm nhiên muốn hỏng mất, bị thương nặng không nói, biên giới pháp tắc trừng phạt lại vẫn không có đình chỉ, hơn nữa

Vương Bảo đánh kẻ sa cơ bình thường công kích, kết cục của hắn tựa hồ đã nhất định.

“Đáng chết!”

Lục Xương đột nhiên rít gào lên!

Nương theo Vương Bảo lớn vô cùng quyền quang lóng lánh, nương theo trong hư không biên giới pháp tắc sức mạnh nghiền ép, Lục Xương tự giác dĩ nhiên chắc chắn phải chết, bắt đầu oán độc nguyền rủa nói, “ngươi tên khốn đáng chết này, lần này coi như ta nhận cắm, nhưng lão tử nguyền rủa ngươi cũng không chết tử tế được! Đắc tội ta Lục gia sâu như thế, ta xem này Toái Hư Đại Giới, nơi nào còn có thể cho ngươi!”

Nói xong câu đó, Lục Xương lại cũng không chịu nổi, bị Vương Bảo một chuỳ (nện) đập cho biến thành tro bụi!

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, đối với Lục Xương uy hiếp xì mũi coi thường, sức mạnh kéo dài bạo phát, không ngừng tiêu diệt Lục Xương bất diệt lực lượng, chờ đến Lục Xương hồn phi phách tán sau khi, Vương Bảo phun ra khẩu khí, thản nhiên nói, “như Lục gia người còn u mê không tỉnh, vậy thì thật không có tồn tại cần phải!”

Đón lấy.

Vương Bảo trên mặt liền lộ ra thỏa mãn mỉm cười!

Không uổng công hắn chờ đợi lâu như vậy!

Này một đợt, quả thực huyết kiếm lời!

Bên tai gợi ý của hệ thống âm, như là điên rồi như thế, không chỉ có tinh luyện giá trị cuồng kiếm lời hơn 3 triệu, càng là được vài kiện cực phẩm đạo cụ, hơn nữa, rất nhiều Đạo Kiếp cường giả, Lục Xương các loại Tôn Giả, mang theo cho Vương Bảo EXP, trực tiếp tăng mạnh!

Một khi Vương Bảo đột phá Đạo Kiếp, hắn có thể dựa vào những này tinh

luyện giá trị, trong khoảng thời gian ngắn, thậm chí có thể vọt tới Đạo Kiếp bốn cảnh thậm chí năm cảnh!

Phóng tới Toái Hư Đại Giới, có thể nói kỳ tích!

“Đột phá, ngược lại không gấp, phải tìm cơ hội!”

Vương Bảo khóe miệng câu ra một vệt nụ cười, triệt để thanh tĩnh lại, hắn rõ ràng, trải qua này chiến dịch, phỏng chừng Cửu U vực, lại không bất luận tông môn gì dám nữa trêu chọc chính mình!

Dù cho là Thiên vực Đạo cung, Thiên vực Hỏa Cực Lục Gia, nhận được những tin tức này, cũng đến tiêu hóa một quãng thời gian!

...

...

Thời gian loáng một cái.

Thời gian nửa tháng qua đi.

Chính như Vương Bảo dự liệu như thế, dù cho hắn diệt Lục Xương Tôn Giả tiểu đội, dù cho hắn diệt Cửu U vực Đạo cung không ít cao tầng, thế nhưng, hai thế lực lớn căn bản không có lại phái người đến truy sát hắn.

Vương Bảo trang một đại sóng, cũng vui vẻ đến thanh nhàn, liền bắt đầu để tâm giáo sư lên hai cái đồ đệ đến.

Chủ yếu là giáo dục Ngô Đế!

Dù cho Vương Bảo không hiểu thật giả đạo chân ý, thế nhưng, hệ thống hiểu a, hệ thống cửa hàng bên trong bảo vật, nhưng là phong phú toàn diện, đương nhiên, phần lớn đều là quý so sánh!

Ngô Đế vốn là thiên tư thông minh, có thật giả nói bản nguyên thể, càng phảng phất là thượng cổ Đại Đế sống lại, bị Vương Bảo dẫn dắt sau khi, đối

với thật giả đại đạo lĩnh ngộ tốc độ, bao nhiêu thức tăng lên.

Lại là thời gian nửa tháng trôi qua.

Ngày đó.

Ngô Đế hứng thú bừng bừng tìm đến Vương Bảo, “Sư tôn, ta... Ta cảm giác được Đạo Kiếp khí tức!”

Vương Bảo khóe miệng co quặp, này hai đồ đệ quá mạnh, trước đây không ai dẫn dắt, dựa vào tự ngộ đều có thể đạt đến Bất Diệt cảnh, hiện tại có hắn dẫn dắt, lúc này mới bao lâu, vậy thì yếu đạo cướp?

Chính mình thân là sư tôn, nhưng liền Đạo Kiếp đều không phải, đúng hay không có chút mất mặt?

Cũng may hai đồ đệ cũng không biết hắn vốn là cảnh giới, là lấy Vương Bảo cũng chỉ là cảm khái một hồi, liền ném ra sau đầu, đứng dậy nghiêm nghị nói, “đã như vậy, không cần nhiều các loại, đi, sư phụ dẫn ngươi đi độ kiếp!”

Ngô Đế có chút há hốc mồm.

Hắn chỉ là trong tu luyện cảm giác được tựa hồ mình có thể đột phá Đạo Kiếp, thế nhưng...

Vậy cũng là Đạo Kiếp a sư tôn của ta!

Chúng ta đúng hay không nên thận trọng một ít? Nghiêm túc một ít? Cân nhắc một ít?

Nhưng mà Vương Bảo nơi nào cho hắn từ chối thời gian, bắt chuyện lên Uông Quân cùng lão cẩu, liền rời khỏi xương trắng thành.

Bạch Cốt Tông.

Một đám đại lão nhận được Vương Bảo bọn họ rời đi tin tức, run lẩy bẩy thân thể từ từ khôi phục bình thường, từng cái từng cái đều phảng phất ăn mật đường như thế mừng như điên lên!

Đi rồi a!

Mã Đức!

Cái kia sát tinh cuối cùng cũng coi như là đi rồi a!

Thiên sát, khoảng thời gian này chúng ta ăn không ngon, không ngủ ngon, đều muốn sợ vãi tè rồi được chứ? Có rất nhiều Bạch Cốt Tông võ giả, thậm chí đều có phản tông ý nghĩ, hiện tại được rồi, sát tinh đi rồi, mưa qua trời quang, không cần tiếp tục phải lo lắng sợ hãi!

...

...

Khoảng cách Bạch Cốt Tông xa xa một toà núi hoang bên trên.

Vương Bảo nhường Ngô Đế chính mình cảm ứng Đạo Kiếp.

Ngô Đế buồn bực dị thường, có lòng muốn nhắc nhở Vương Bảo một câu Đạo Kiếp đáng sợ, nhưng là, nhưng lại không dám nói ra, hắn sợ sư tôn sẽ trách hắn sợ, lấy sư tôn sinh tử coi nhẹ không phục liền làm ra tính khí, chính mình sợ, này rất mất mặt.

Uông Quân nhìn ra rồi, tiến lên nháy mắt, cười nói, “sư đệ yên tâm, có sư tôn ở, Đạo Kiếp không có cái gì đáng sợ!”

“Thật không?”

Ngô Đế lúng túng cười.

Được rồi!

Nếu đại sư huynh đều mở miệng, nói vậy sẽ không gạt ta, hay là, sư tôn đến thời điểm sẽ cho ta mượn vài món dị bảo?

Khoanh chân ngồi ở đỉnh núi, Ngô Đế bắt đầu tiềm tu, xúc động Đạo Kiếp giáng lâm.

Theo thời gian trôi qua, trên hư không mới, Đạo Kiếp cuối cùng cũng coi như là xuất hiện, bàng bạc thiên uy bắt đầu giáng lâm, uy nghiêm như ngục!

Có điều nhưng vào lúc này.

Nơi cực xa.

Một đạo to lớn lưu quang đột nhiên kéo tới!

Này lưu quang, rõ ràng là lâu thuyền, thậm chí cùng Duyên Bảo Lâu đều lực lượng ngang nhau.

Ở lâu thuyền trên boong thuyền, có to lớn Hoang cổ dị thú đang nghỉ ngơi, có vài cái thanh niên tay cầm hồ lô rượu, ở uống rượu mua vui!

Tựa hồ nhận ra được Đạo Kiếp, mấy cái thanh niên đều là có chút ngạc nhiên.

“Dĩ nhiên... Đụng tới có người độ Đạo Kiếp!”

“Ta trời, này hoang sơn dã lĩnh, không điểm phòng ngự thủ đoạn, liền như thế độ Đạo Kiếp? Lá gan cũng quá lớn đi!”

“Chặc chặc, độ Đạo Kiếp a, chính là không biết, có thể hay không kiếm lợi, ha hả...”

“Ngươi thật đúng là xấu tính a, có điều, ta yêu thích!”

Mấy cái thanh niên vẻ mặt từ từ trở nên quái lạ lên, sau đó lại trở nên trêu

tức.

Lâu thuyền đã ngừng lại!

Một lão giả bỗng nhiên hiện thân, quay về mấy cái Ao (xanh) trong năm, như là chúng tinh củng nguyệt cái kia trầm giọng nói, “thiếu chủ, phía trước có người độ Đạo Kiếp, chúng ta đúng hay không muốn đi vòng?”

Thanh niên kia nụ cười vừa thu lại, vẻ mặt lạnh lùng nói rằng, “đi vòng? Ta Trần Tinh Thần thân là Thiên vực Vạn Trượng thần đình đại tướng con trai, ai có thể làm cho ta đi vòng? Bọn chúng ta bọn họ độ kiếp, thất bại cũng là thôi, nếu như thành công, nói không chừng muốn bọn họ bồi thường Bổn thiếu chủ một phen, dù sao, làm lỡ Bổn thiếu chủ thời gian, đây chính là tội lớn!”

Một đám thanh niên đều là phụ họa lên, bọn họ đều là Thiên vực Vạn Trượng thần đình nhậm chức võ giả hậu bối, tụ tập ở Trần Tinh Thần trước mặt, tự nhiên lấy hắn làm đầu.

Ông lão kia cũng không có một chút nào muốn làm trái ý tứ, trái lại cảm thấy chuyện đương nhiên, gật đầu cung kính nói, “Tuân mệnh, thiếu chủ!”

Trần Tinh Thần cân nhắc nhìn về phía trước, vẫy tay nói, “nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, chúng ta tiếp tục uống rượu! Ân, cũng có thể đánh cuộc một keo mà, liền đánh cược tiểu tử kia, có thể hay không vượt qua Đạo Kiếp, thiếu gia ta đánh cược không vượt qua được, các ngươi liền đánh cược có thể vượt qua, thua một phương, mỗi người mười hồ lô Thiên Tuyền nhưỡng, làm sao?”

Một đám thanh niên trong lòng MMP, trên mặt nhưng là vẻ mặt tươi cười, phụ họa lên, “Đánh cược! Nhất định phải đánh cược! Hiếm thấy Trần lão đại đánh cược tính quá độ, ta Lão Lưu liền đánh cuộc!”

“Ha ha, đánh cuộc!”

“Trần lão đại đều lên tiếng, không cá cược chẳng phải là tội không thể tha, đương nhiên muốn đánh cược!”

“Vậy thì chúc Trần lão đại kỳ khai đắc thắng!”

“Khe nằm, lão Cổ ngươi tên phản đồ!”

“Ha hả, vì Trần lão đại, ta mệnh cũng có thể không muốn, kẻ phản bội tính là gì!”

Một đám hàng cười ầm ầm, đỉnh núi nơi, Ngô Đế chú ý tới, vẻ mặt biến đổi, “Sư tôn, có người ngoài đến rồi!”

Vương Bảo liếc mắt một cái, nhìn trời tế, hơi cười, “Chớ sợ, tất cả có ta!”

Uông Quân do dự một chút, nói rằng, “sư tôn, có muốn hay không đệ tử đi nói một chút?”

Vương Bảo còn không lên tiếng, lão cẩu trực tiếp trợn tròn mắt, không vui nói, “Từng cái từng cái, đều không biết ghi nhớ, các ngươi cho rằng lão Vương sẽ lo lắng bọn họ quấy rối? Ta Lý Cẩu Thặng đánh cược năm mao, hiện tại lão Vương tuyệt bức đang cầu khẩn đối phương mau mau tới quấy rối, lão Vương ta hiểu rõ nhất, thân là một cái có đoạn! 1 đệt! 1 hố hàng, người khác không hãm hại hắn, hắn đều thật không tiện hố người khác, ngạch... Lão Vương ngươi vì cái gì dùng loại này nguy hiểm ánh mắt nhìn ta... Khe nằm, ta câm miệng, câm miệng vẫn không được sao...”

------oOo------

Chương 867: Đây là độ kiếp chí bảo, tránh kiếp thần châm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngô Đế tâm từ từ bình tĩnh lại!

Nếu sư tôn có lòng tin, vậy mình còn sợ cái lông a?

Sư tôn cay sao trâu bò cay sao treo, liền Tôn Giả đều nói giết liền giết, lông không hàm hồ, ở Cửu U vực, có sư tôn ở, chính mình liền không có gì lo sợ!

Dù cho đón lấy.

Muốn đối mặt Đạo Kiếp.

Thế nhưng Ngô Đế cũng từ từ có mười phần tự tin, có sư tôn áp trận, Đạo Kiếp ta tất có thể vượt qua!

Ôm ý niệm như vậy, Ngô Đế kéo dài tỏa ra hơi thở của chính mình, thân thể lên không, ánh mắt nghiêm nghị.

Có điều nhưng vào lúc này, Uông Quân đột nhiên đỡ trán thở dài nói, “hai sư đệ, không muốn nghiêm túc như vậy, cũng không cần sốt sắng như vậy, an tâm chờ vượt qua Đạo Kiếp là được rồi!”

Đây là kinh nghiệm của hắn, lúc này nói ra, đúng là tràn đầy cảm khái.

Ngô Đế, “?”

Khe nằm!

Đại sư huynh nói đây là cái gì quỷ?

Mà sau một khắc, Đạo Kiếp giáng lâm.

Không giống nhau: Không chờ Ngô Đế phản ứng lại, liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên lên không, trực tiếp che kín Ngô Đế, quay đầu cười nhạt nói, "nghe ngươi đại sư huynh!"

Ngô Đế há hốc mồm.

Tình huống gì đây là?

Sư tôn đây là...

Phải giúp ta độ kiếp?

Ngô Đế thân thể đột nhiên một cái giật mình, hắn không có không tin, không có hoài nghi, hắn có, chỉ là một loại xuất phát từ nội tâm run rẩy, đây là kích động!

Ta cái chùi!

Sư tôn lần thứ hai quét mới ta hạn mức tối đa a, liền Đạo Kiếp sư tôn đều có thể giúp đỡ vượt qua, còn có cái gì là sư tôn không làm nổi?

Thân là não tàn fans, nguyên tắc chính là, không quan tâm phấn người làm cái gì, sẽ tin hắn tin hắn tiếp tục tin hắn là được rồi.

Mà ở phía xa.

Nguyên tác chờ đợi Trần Tinh Thần một nhóm thanh niên, vẻ mặt từ từ trở nên ngờ vực lên.

"... Làm cái gì?"

"Vì cái gì ta xem không hiểu?"

"Đây là ở độ Đạo Kiếp chứ? Không phải cái gì cái khác kiếp chứ?"

“Đại gia, hai người độ kiếp? Chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!”

“Ta ngửi được không hề tầm thường khí tức!”

Chính đang một đám hàng nghị luận thời điểm.

Đạo Kiếp giáng lâm!

Sau đó.

Lâu thuyền bên trên, một đám thanh niên vẻ mặt, do ngờ vực, từ từ chuyển thành dại ra!

“Khe nằm!”

“Khe nằm khe nằm!”

“Cái gì quỷ a đây là?”

“Đáng chết, tên kia sao rất giống đang hấp thu Đạo Kiếp?”

“Trời ạ, chuyện như vậy, Thiên quân đại nhân đều không làm được chứ?”

“Thượng cổ dị bảo, tuyệt đối là thượng cổ dị bảo! Trên người hắn, có thượng cổ dị bảo, có thể hấp thu Đạo Kiếp?”

“Nghe đồn thượng cổ có dị bảo độ ách vòng, có thể ngăn cản thiên tai ác khó, Đạo Kiếp cũng có thể chống đối, trên người hắn tuyệt đối có bực này dị bảo!”

Một đám hàng trên mặt vẻ mặt, do khiếp sợ chuyển thành Tham Lam!

Sau đó dồn dập nhìn về phía Trần Tinh Thần.

Trần Tinh Thần ánh mắt tinh mang bùng lên, đột nhiên cười khẽ lên, “Không nghĩ tới, lần này đi ra, dĩ nhiên nhìn thấy như thế cảnh tượng khó tin, đúng là đại khí vận a, cái tên này... Nhất định có ma!”

Dần dần mà.

Phía chân trời đã khôi phục yên tĩnh.

Trần Tinh Thần sắc mặt trở nên quái lạ lên, “Nói đến, vừa nãy đánh cược, là ta thua!”

Một đám thanh niên vội vã chối từ lên.

Trần Tinh Thần càn rỡ cười, “Nguyện thua cuộc, mang rượu tới!”

Chuyên môn phụ trách mang rượu tới một người thanh niên cười khổ lấy ra một hồ lô Thiên Tuyền nhưỡng, đây là Vạn Trượng thần đình độc sản rượu ngon, Tôn Giả uống cũng phải say.

Trần Tinh Thần lớn uống một hớp rượu, con ngươi từ từ trở nên đỏ đậm, gò má cũng hồng hào lên, nhạt âm thanh nói, “tới gần!”

Ở bên cạnh.

Cái kia vẫn yên tĩnh ông lão, lông mày hơi nhíu lại, thế nhưng, nhưng không nhiều lời, khởi động lâu thuyền!

To lớn lâu thuyền, tới gần đỉnh núi!

Trên đỉnh núi.

Đã trở thành một kiếp cường giả Ngô Đế một mặt kích động, mang theo khó nén kính nể nhìn Vương Bảo, cười hì hì nói, “Sư tôn, ngươi làm thế nào đến? Nói cho ta nghe một chút mà!”

Vương Bảo cười nói, “đây là sư tôn thiên phú, ngươi học không đến!”

Ngô Đế còn muốn nói điều gì, sắc mặt đột nhiên biến đổi, âm trầm lại, xem hướng về phía trước.

Vương Bảo xoay người, nhìn tới gần lớn lâu thuyền lớn, khóe miệng không khỏi lộ ra một vệt âm hiểm cười!

Lão cẩu đứng Uông Quân trên bả vai, móng vuốt đáp ở trên trán, làm phóng tầm mắt tới hình, "Đến, Cẩu gia nhìn nhìn, đám này tìm đường chết đậu bỉ hình dạng ra sao?"

Ầm!

Lâu thuyền bên trên, đột nhiên bùng nổ ra một luồng hơi thở hết sức khủng bố!

Này không phải võ giả khí tức, mà là lầu Funemoto thân khí tức, lầu này thuyền, cũng là một cái lớn bảo, chỉ là bên trên trận pháp, liền có thể có thể đại đạo, vô cùng mạnh mẽ!

Boong tàu trên tay vịn, Trần Tinh Thần nhìn xuống phía dưới, đột nhiên cười lớn nói, "thiếu gia ta Trần Tinh Thần, Vạn Trượng thần đình Trần Dạ đại tướng con trai, ngươi các loại ngăn cản đường đi của ta dài đến nửa nén hương, phần này chịu tội, các ngươi chuẩn bị lấy cái gì để đền bù?"

Trần Tinh Thần bên người thanh niên đều là trêu tức nhìn Vương Bảo bọn họ.

Thân là Thiên vực Vạn Trượng thần đình xuất thân võ giả, bọn họ tự kiêu vô cùng, ở Thiên vực, đều là nghênh ngang mà đi, huống chi, đây là Cửu U vực, vậy thì càng không có gì đáng sợ.

Uông Quân cùng Ngô Đế liếc mắt nhìn nhau.

Đều là có chút buồn cười.

Những này ngớ ngẩn.

Dám ở sư tôn trước mặt trang bức.

Này không phải chán sống sao?

Lão cẩu càng thẳng thắn, nhảy đến Vương Bảo trên bả vai, ôm bụng cười tiện hề hề, “Lão Vương, người ta hỏi ngươi muốn thời gian tổn thất phí đây, tiểu tử này, đúng là cái khả tạo chi tài, bình thường mà nói, này đều là lão Vương ngươi tìm cớ động tác võ thuật a!”

Vương Bảo ha ha cười, trên dưới đánh giá một chút lâu thuyền, nói rằng, “toà này lái, ngược lại không tệ!”

Lâu thuyền lên.

Trần Tinh Thần ở trên cao nhìn xuống nhìn Vương Bảo, lãnh đạm cười, châm chọc nói, “đây là Vạn Trượng thần đình chín mươi chín toà hư không lầu bên trong một toà, chính là Vô Ưu thiên quân tự mình chế tạo, tự nhiên là quý hiếm cực kỳ, ngươi bực này dưới vực tiểu tu, sợ là lần thứ nhất thấy hư không lầu chứ?”

“Biết chưa?”

Trần Tinh Thần đột nhiên cười híp mắt nói rằng, “hư không lầu nếu như toàn lực xúc động, chỉ cần một cái va chạm, dù cho là cửu kiếp đỉnh cao, cũng đến tan xương nát thịt, dù cho là Tôn Giả, cũng đến thổ huyết rút lui!”

“Như thế trâu bò?”

Vương Bảo trong ánh mắt hứng thú càng nồng.

Trần Tinh Thần bên người một người thanh niên cười khẩy nói, “Chính là như thế trâu bò, có điều không phải sợ, chúng ta Trần thiếu nhưng là người lương thiện, không giết các ngươi, thế nhưng, các ngươi làm lỡ Trần thiếu thời gian, tội ác tày trời, nhất định phải trả giá thật lớn!”

“Ta cảm thấy, các ngươi chống lại Đạo Kiếp cái này bảo bối, liền không sai!”

Vương Bảo lộ ra “Kinh hoảng” vẻ mặt, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “ta cái này bảo bối, nhưng là xuất từ thượng cổ, danh xứng với thực độ kiếp chí

bảo, gọi là tránh kiếp thần châm, bảo vật này còn có đầy đủ mười tám lần sử dụng cơ hội, giá trị không cách nào đánh giá, làm lỡ Trần thiếu thời gian, ta có thể bồi thường, nhưng muốn ta tránh kiếp thần châm... Thứ ta không làm được!”

Trần Tinh Thần ánh mắt nhất thời tỏa ánh sáng!

Bên cạnh hắn thanh niên càng là mừng như điên cực kỳ, kích động run rẩy lên!

Ngươi muội!

Còn đúng là thượng cổ dị bảo!

Độ kiếp thần châm đúng không? Ha ha ha, ngươi người ngu ngốc, ngươi nếu không nói, chúng ta còn không xác định, nếu hiện tại ngươi đều nói rõ ràng như thế, vậy chúng ta...

Còn mẹ nó có thể buông tha ngươi?

------oOo------

Chương 868: Tôn Giả bên trong chi hẳn phải chết châm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn Trượng thần đình có tam đại Thiên quân.

Mà ở Thiên quân bên dưới, chính là cửu đại hộ đình đại tướng!

Trần Tinh Thần phụ thân Trần Dạ, thân là cửu đại hộ đình đại tướng một trong, quyền thế ngập trời, mà thân là Trần Dạ con trai duy nhất, Trần Tinh Thần cái gì tính nết, có thể tưởng tượng được.

Có thể nói như vậy.

Có thể làm cho Trần Tinh Thần e ngại, căn bản không nhiều!

Dù sao hắn xuất thân hiển hách, bối cảnh thâm hậu, thêm vào cực nhỏ ra ngoài, tự nhiên là không có gì lo sợ!

Huống chi, nơi này chính là Cửu U vực.

Trần Tinh Thần thì càng thêm trắng trợn không kiêng dè.

Ánh mắt tinh mang lấp loé, Trần Tinh Thần bị tránh kiếp thần châm kích thích đến, có thể bình yên vô sự né qua Đạo Kiếp, như vậy thượng cổ kỳ bảo, nếu như có thể mang về Vạn Trượng thần đình, tuyệt bức là tuyệt thế đại công!

Thậm chí có thể gián tiếp tăng cao hắn cha ở thần trong đình địa vị!

Cha càng trâu bò, vậy mình cũng là càng trâu bò, Trần Tinh Thần đối với này hiếm có rất.

Vì lẽ đó.

“Ha ha!”

Ánh mắt sát cơ lóe lên, Trần Tinh Thần nhìn Vương Bảo, trầm giọng nói, “tiểu tử, đem tránh kiếp thần châm giao ra đây, ta liền có thể tha thứ ngươi, nếu không thì, ngày này năm sau, chính là ngươi ngày giỗ!”

Sát ý cuồn cuộn!

Theo Trần Tinh Thần lời nói rơi xuống đất, hư không lầu đột nhiên bùng nổ ra uy thế càng mạnh mẽ hơn, dường như một con thức tỉnh khoáng thế cự thú, cực kỳ khủng bố!

Vương Bảo thập phần “Bi phẫn”!

Cực kỳ “Uất ức”!

Quả thật vua màn ảnh phụ thể, chân tình thực lòng!

Trừng mắt phẫn nộ ánh mắt, nhìn Trần Tinh Thần, Vương Bảo lệ quát, “Các ngươi nhất định phải như thế bắt nạt người sao? Có muốn hay không làm như thế tuyệt a! Làm người lưu một đường, ngày sau tốt gặp lại, cho điểm đường sống có được hay không a?”

Trần Tinh Thần nhếch miệng lên một vệt chê cười.

Bên cạnh hắn một người thanh niên nhưng là cười to mà lên, “Ngu xuẩn! Liền ngươi bực này dưới vực đồ ngu, chúng ta Trần thiếu thân phận gì? Còn cần phải cho ngươi lưu một đường? Ngươi cho rằng ngươi sau đó còn có thể có cơ hội báo thù vẫn là sao giọt? Tiểu tử, tỉnh lại đi đi, đừng nằm mơ!”

Một đám thanh niên đều là cười vang lên!

Có điều.

Vào giờ phút này.

Uông Quân cùng Ngô Đế ánh mắt, là thương hại, nhưng vẻ mặt rất là nghiêm túc, đặc biệt là Uông Quân, so với Vương Bảo giáo dục cùng Ngô Đế thảo luận, trong lòng thầm nghĩ, sư tôn bước đi này, là ở kéo cừu hận chứ? Không thể không nói, cừu hận này kéo rất ổn a!

Trần Tinh Thần lãnh đạm nói rằng, "muốn chết vẫn là muốn sống? Làm nhanh lên ra lựa chọn, thiếu gia ta còn muốn đi Đỉnh Thiên vực cho dì chúc thọ, không công phu cho ngươi mù tách kéo!"

Hư không lầu bên trên, sức mạnh dâng trào, ẩn chứa bàng bạc đại đạo lực lượng, ngưng mà không phát, uy hiếp ý tứ đã hết sức rõ ràng!

Vương Bảo khẽ cắn răng, cực kỳ "Không cam lòng" gầm nhẹ nói, "thôi! Tùy vào số mệnh, hay là này tránh kiếp thần châm, căn bản không phải ta bực này tiểu tu có thể có tư cách nắm giữ, cho ngươi!"

Dứt lời.

Một cái khoảng chừng dài ba tấc dài châm, chạy toán loạn hướng về phía hư không lầu!

Đứng Trần Tinh Thần bên người ông lão hé mắt, khẽ quát một tiếng, mở ra hư không lầu trận pháp phòng ngự, tiện tay một chiêu, dài châm liền lẻn đến trong tay hắn!

Trần Tinh Thần kích động hỏng rồi, vừa nãy Vương Bảo độ Đạo Kiếp tư thế quả thực quá tuấn tú, độ kiếp này thần châm thần kỳ như thế, cuối cùng cũng đến tay, "Lý lão, làm sao?"

Ông lão nhíu chặt mày, tinh tế cảm ứng, nửa ngày bỗng nhiên ngưng âm thanh nói, "không bình thường, thế nhưng, lão nô còn không cách nào hoàn toàn đo lường rõ ràng!"

Trần Tinh Thần không những không giận mà còn lấy làm mừng, "Lúc này mới bình thường, đây chính là thượng cổ dị bảo, ha ha, quá tốt rồi, lần này trở lại, cha ta còn không được hay lắm..."

Lời chính nói.

Đột nhiên, một đạo âm hiểm cười âm thanh vang lên, “Người trẻ tuổi, xin khuyên ngươi một câu, làm người không muốn quá trang bức, nếu không sẽ bị sét đánh!”

Trần Tinh Thần âm thanh dừng lại, ánh mắt sát ý lóe lên, lần thứ hai nhìn về phía Vương Bảo, lạnh quát, “Ngươi lại dám như thế căn bản bớt nói?”

Vương Bảo lười biếng, ôm hai tay, cùng vừa nãy tư thái, quả thực là khác biệt một trời một vực, nghe vậy Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “ai, vốn là đây, ta là không nghĩ đối với các ngươi động thủ, dù sao, chúng ta không thù không oán, thế nhưng, ai bảo chính ngươi tìm đường chết, cần phải cướp ta bảo vật đây, đã như vậy, vậy ta còn khách khí với ngươi cái gì? Chỉ được, giết mấy người các ngươi người phát tiết phát tiết!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên lạnh quát, “Bạo!”

Một chữ lối ra (mở miệng)!

Sau một khắc liền nhìn thấy, ở ông lão kia trong tay, nguyên bản bình tĩnh dài châm, thình lình trong nháy mắt nổ tung!

Mà này một đạo nổ tung âm, quả thực kinh thiên động địa, cùng lúc đó, ở ông lão sắc mặt hoàn toàn thay đổi muốn khi lui về phía sau, căn bản là không có cách đếm rõ được vô số đạo kim châm, điên cuồng tích góp động, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra đến!

Ong ong ong!

Hư không phảng phất bị đâm xuyên!

Ông lão kia cực kỳ mộng bức, đón lấy liền nhấc lên vô tận hoảng sợ, kim châm tốc độ hắn không tránh kịp, thế nhưng, hắn vốn tưởng rằng, lấy chính mình Tôn Giả trung cảnh thực lực, tất nhiên có thể đỡ đến!

Thế nhưng hắn cuối cùng nhưng hoảng sợ phát hiện.

Không thể!

Kim châm thình lình không nhìn hắn hết thảy phòng ngự, đâm thủng làn da của hắn, lẻn đến máu thịt của hắn bên trong, kinh khủng nhất chính là, này kim châm bên trong, bạo phát đạo đạo phá diệt lực lượng, giống như một toà cối xay, đang nhanh chóng tiêu diệt hắn sinh cơ!

Thần khu chớp mắt bị hủy!

Thần hồn thoáng qua tiêu vong!

Ông lão kia một cái hô hấp không tới công phu, liền "thân tử đạo tiêu", không chỉ có như vậy, vô tận phá diệt lực lượng, ở thời gian cực ngắn bên trong, liền tiêu hao hết hắn bất diệt lực lượng, ông lão triệt triệt để để ngã xuống!

Tình cảnh này.

Trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người Trần Tinh Thần cùng với bên cạnh hắn thanh niên!

Trần Tinh Thần đúng là không chết, bởi vì ở kim châm bạo phát, điên cuồng chạy toán loạn hướng về hắn cùng mấy tên thanh niên kia thời gian, ở Trần Tinh Thần trên người, đột nhiên xuất hiện một đạo màu máu phù triện, theo màu máu phù triện phá toái, một đạo màn ánh sáng màu đỏ ngòm vững vàng bảo vệ bọn họ!

"Lý lão..."

Trần Tinh Thần thân thể run cầm cập, hai mắt vô thần phun ra hai chữ.

Hắn ngược lại không là cảm thấy bi ai, mà là, hoảng sợ!

Lý lão nhưng là Tôn Giả trung cảnh a!

Đã vậy còn quá dễ dàng sẽ chết?

Khe nằm!

Tôn Giả chết ở Cửu U vực, đây là đùa gì thế đây?

“Ngươi... Ngươi dĩ nhiên...”

Trần Tinh Thần bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi nhìn về phía Vương Bảo, phẫn nộ uất ức lại hoảng sợ, Trần Tinh Thần tâm tình, khỏi nâng phức tạp hơn.

Vương Bảo kinh ngạc nhìn Trần Tinh Thần, sờ sờ cằm, “Thú vị, dĩ nhiên không chết! Tiểu tử ngươi xem ra đường số mệnh rất dài a!”

Vừa nãy bạo phát cái kia dài châm, không phải là bình thường đồ chơi!

Đây chính là Vương Bảo đánh giết Lục Xương các loại một đám Tôn Giả, hệ thống khen thưởng siêu cấp đạo cụ, gọi là [Tôn Giả bên trong chi hẳn phải chết châm]!

Tên như ý nghĩa, dù cho là đỉnh cao Tôn Giả, trúng này châm, cũng phải chết!

Có điều, đồ chơi này cần khoảng cách gần bạo phát, mới có to lớn nhất hiệu quả, nếu không, lấy Tôn Giả tốc độ, vẫn đúng là có thể lẩn đi mở!

Vì lẽ đó.

Đến đánh bất ngờ!

Vương Bảo làm được, thành công chôn giết một vị trung cảnh Tôn Giả, thu hoạch khá dồi dào.

Trần Tinh Thần sợ sệt, hắn nuốt nước bọt, sắc lệ bên trong gốc quát, “Ngươi... Ngươi dám động ta? Cha ta nhưng là Vạn Trượng thần đình đại

tướng Trần Dạ, ngươi cũng biết ta lợi hại bao nhiêu? Ngươi cũng biết Vạn Trượng thần đình khủng bố đến mức nào? Ngươi... Ngươi tốt nhất lập tức cút cho ta, ta... Ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!”

Trần Tinh Thần hung hăng càn quấy vô số năm, này vẫn là lần thứ nhất đụng tới tình huống như thế, là lấy sợ sệt hỏng rồi, vừa nãy trong nháy mắt đó, hắn thật sự coi chính mình sẽ chết đi, nếu không là hắn cha cho hắn từ Thiên quân trên tay cầu đến bùa hộ mệnh, phỏng chừng mạng nhỏ khó bảo toàn!

Chết a!

Đáng sợ dường nào!

Lão tử không muốn chết, lão tử thân phận như thế cao, mạng của lão tử quý giá bao nhiêu?

Nhưng vào lúc này, Trần Tinh Thần bên người một người thanh niên, thấp giọng mở miệng nói, “trần... Trần thiếu, chớ cùng tên khốn kiếp này nói chuyện, chúng ta chạy mau, ngài điều khiển hư không lầu, lấy hư không lầu tốc độ, cái tên này kiên quyết không đuổi kịp, hắn phỏng chừng cũng không dám truy, hắn vừa nãy chiêu số, khẳng định là cần khoảng cách gần mới hữu hiệu, nếu không, hắn sao lại làm bộ làm tịch?”

Trần Tinh Thần sáng mắt lên, tìm tới sinh cơ, lập tức kích động nói, “Đúng! Không sai! Chúng ta đi mau! Sau đó lại báo thù!”

Hư không lầu quá mức cao cấp, lấy Trần Tinh Thần thực lực của bọn họ, căn bản là không có cách triệt để khống chế, thế nhưng Trần Tinh Thần nhưng là cũng có thể đơn giản thao túng tiến lên!

Hơn nữa lúc này hư không lầu trận pháp phòng ngự chính mở ra, hắn, có gì phải sợ?

Có sức lực sau khi, Trần Tinh Thần lập tức khôi phục bản tính, vẻ mặt dữ tợn quay về Vương Bảo ngang ngang nắm đấm, lệ quát, “Hỗn đản, ta nhớ kỹ ngươi, đợi ta bẩm báo cha ta sau khi, ta tất nhường ngươi trả giá đánh

đổi nặng nề, chúng ta đi nhìn!”

Dứt lời.

Trần Tinh Thần đã nghĩ chạy.

Nhưng vào đúng lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo hơi cười, đột nhiên tăng tốc độ, sau một khắc, liền đến gần rồi hư không lầu, mà cái kia vào giờ phút này, mắt trần có thể thấy hư không lầu trận pháp, dĩ nhiên lộ ra một cái to lớn chỗ trống, Vương Bảo đạp bước mà vào, rơi vào trên boong thuyền!

Mắt nhìn một mặt mộng bức Trần Tinh Thần, Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “tại sao phải chờ xem? Cái kia thật lãng phí thời gian? Chúng ta hiện tại liền nhìn một cái, ngươi là làm sao có thể làm cho ta trả giá đánh đổi nặng nề, hả?”

------oOo------

Chương 869: Nếu không là ngươi cần phải buộc ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Tinh Thần tâm thái vỡ!

Hắn sợ hãi nhìn Vương Bảo, cảm giác toàn thân dòng máu đều phảng phất đình chỉ lưu động.

Vô tận hàn ý tại thân thể bên trong phun trào, hắn cứng ngắc hơi động cũng không dám động, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Hư không lầu nhưng là Vạn Trượng thần đình tam đại Thiên quân một trong, Vô Ưu thiên quân đắc ý tác phẩm!

Lầu này ẩn chứa Thiên quân đại nhân tăng thêm rất nhiều vô thượng thần trận, đừng nói là Đạo Kiếp cảnh, dù cho là bình thường Tôn Giả, cũng tuyệt bức không phá ra được!

Cũng chính là Trần Tinh Thần hắn cha Trần Dạ, từng là Vạn Trượng thần đình lập xuống quá lớn công, lúc này mới bị khen thưởng một toà hư không lầu, cái này cũng là Trần Dạ đắc ý chỗ, bởi vì chìm Ái Nhi con, vì lẽ đó cho Trần Tinh Thần cho rằng công cụ thay đi bộ.

Trần Tinh Thần không nghĩ ra.

Đến cùng là ra sao nhân vật khủng bố, mới có thể không nhìn hư không lầu thần trận, như thế lâng lâng dễ dàng đạp vào!

Bên cạnh hắn một đám thanh niên, càng là sợ vãi tè rồi!

Tử vong, trước đây xa xôi bao nhiêu một cái từ, đáng tiếc hiện tại, đối với bọn họ mà nói, gần trong gang tấc!

“Nói chuyện a? Vừa nãy không phải rất có thể nói sao? Hiện tại làm sao người câm?”

Vương Bảo híp mắt nhìn Trần Tinh Thần!

Trần Tinh Thần thân thể run lên, bản năng nói rằng, “ta... Cha ta là Vạn Trượng thần đình đại tướng...”

Vương Bảo bả vai, lão cẩu thở dài, “Lão Vương, tiểu tử này như vậy non nớt, mười phần gối thêu hoa, lăn qua lộn lại chính là câu này, căn bản không chơi nổi a! Chán, quá chán!”

“Đừng nóng vội, này còn chỉ là bắt đầu đây!”

Vương Bảo ha ha cười!

Hắn cùng Vạn Trượng thần đình, nhưng còn có này một món nợ có thể coi là đây!

Hắn từ Phạm Thiên trong đạo trường từng từng chiếm được truyền thừa, mà Phạm Thiên đạo trường chủ nhân, chính là Vạn Trượng thần đình trước đây Thiên quân một trong, Phạm Thiên Thiên quân!

Ác đồ ám hại Phạm Thiên Thiên quân, mười phần lão Âm tất một cái, Vương Bảo sớm muộn muốn với hắn thanh coi một cái!

Vì lẽ đó.

Hắn nhất định cùng Vạn Trượng thần đình, chính là đối thủ một mất một còn!

Tiến lên vài bước, Vương Bảo vỗ vỗ Trần Tinh Thần vai, nói thật, “Đừng sợ, cũng đừng khóc, nhìn nhìn ta này thiện lương mà chân thành hai con mắt, kỳ thực ngươi xem, ta cũng không phải đáng sợ như vậy, có đúng hay không? Nếu không là ngươi cần phải buộc ta, ta sẽ ra tay với ngươi sao? Ta sẽ người giết ngươi sao? Ta sẽ cướp ngươi hư không lầu sao? Tuyệt bức sẽ không!”

Trần Tinh Thần há hốc mồm.

Cái gì?

Cái gì cái gì cái gì?

Ngươi rất sao phía trước nói, ta còn có thể hiểu được, còn có thể cảm thấy có chút như vậy cái đạo lý, thế nhưng ngươi nửa câu sau, ý tứ gì?

Cướp ta hư không lầu?

Ta phốc ngươi muội, ngươi rất sao có muốn hay không như thế phát điên a? Đây chính là Thiên quân ban tặng chí bảo, ngươi từ đâu tới lá gan lớn như vậy dám cướp?

Trần Tinh Thần lần thứ hai tan vỡ!

Hắn cha đem hư không lầu cho hắn dùng, này không sao, hắn cha đối với hắn cưng chiều, toàn bộ Vạn Trượng thần đình đều rõ ràng.

Nhưng là.

Một khi hắn đem hư không lầu làm mất rồi...

Chuyện đó có thể to lắm điều!

Hư không lầu là Vô Ưu thiên quân luyện chế, càng bị coi là Vạn Trượng thần đình bảng hiệu, chưa bao giờ có trôi đi, bởi vì không ai dám động!

Nếu như hư không lầu ở trên tay hắn thất lạc...

Đầu tiên.

Hắn cha sẽ bị làm mất mặt!

Tiếp theo.

Vạn Trượng thần đình sẽ bị làm mất mặt!

Còn nữa.

Vô Ưu thiên quân cũng sẽ bị làm mất mặt!

Về phần hắn...

Phỏng chừng sẽ bị hắn cha lần thứ nhất mạnh mẽ cuồng đánh, có thể tưởng tượng sự tình, Thiên quân trách, hắn cha có thể giữ được hay không địa vị bây giờ, đều còn không biết...

Nói chung!

Hậu quả nghiêm trọng!

Nghiêm trọng đến hắn cha đều không chịu đựng nổi!

Vì lẽ đó.

Trần Tinh Thần lập tức nước mắt vỡ, quỳ trên mặt đất, quay về Vương Bảo kêu rên nói, "tiền bối, là ta sai rồi! Ta ngàn vạn lần không nên trêu chọc ngài, còn xin tiền bối tha ta một mạng! Này hư không lầu, chính là Thiên quân ban tặng, không mất được, tiền bối ngài tha ta lần này, ta Trần Tinh Thần bảo đảm, tuyệt đối sẽ cho tiền bối một cái thoả mãn bồi thường!"

Nhìn một cái nước mũi một cái nước mắt Trần Tinh Thần, Vương Bảo bất động thanh sắc lui về phía sau một bước, sau đó thở dài, "Nếu không là thấy ngươi đáng thương, ta đã giết ngươi, hiện tại chỉ đoạt ngươi toà lái, ngươi lại vẫn không biết điều? Đúng là... Đang buộc ta a!"

Ồ ồ ồ?

Lời này mấy cái ý tứ?

Giết ta?

Trần Tinh Thần thân thể cuồng run, trong giây lát đình chỉ gào khóc, hắn sợ hãi nhìn Vương Bảo, co người lùi về sau.

Lão cẩu đột nhiên đưa cái cổ âm hiểm cười nói, “ngươi tên ngu ngốc này, hiện tại mau mau chạy, còn có thể nhặt về một cái mạng nhỏ, còn dám trì hoãn, chặc chặc...”

Là như vậy sao?

Không có con đường thứ hai có thể đi rồi sao?

Khe nằm! Ta còn không muốn chết a, nếu như không muốn cho ta làm cái lựa chọn...

Trần Tinh Thần ngây người như phỗng.

Có điều hắn rất nhanh phản ứng lại, mạnh mẽ cắn răng, hắn không nói một lời đứng dậy, cấp tốc thoát ra hư không lầu!

Bên cạnh hắn một đám thanh niên nào dám lưu lại, cấp tốc đuổi tới.

Mãi đến tận rời đi hư không lầu cực xa, Trần Tinh Thần mới ngừng lại, hắn quay lại thân, khuôn mặt vặn vẹo nhìn phương xa, táo bạo cực kỳ giậm chân gầm nhẹ nói, “đáng chết! Đáng chết! Đáng chết!”

Một đám thanh niên câm như hến, chỉ lo dính lên Trần Tinh Thần hỏa khí!

Ánh mắt lộ ra ngập trời sự thù hận, Trần Tinh Thần nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “cướp hư không lầu, lão tử tất sẽ bị trách phạt, thế nhưng, ngươi mẹ nó cũng chết chắc rồi, Vạn Trượng thần đình sẽ không bỏ mặc một toà hư không lầu lưu lạc ngoại giới! Ngươi tên ngu ngốc này, ngươi mẹ nó chết chắc rồi! Thiên quân giận dữ, vạn dặm huyết lung lay, ta xem ngươi còn có thể càn rỡ đến khi nào!”

Ngẩn ngơ, dừng một chút, Trần Tinh Thần lắng lại một hồi, lại đột nhiên nở

nụ cười, “Tên ngu ngốc này! Ngu xuẩn! Coi như hắn được hư không lầu, thì có ích lợi gì? Không có điều khiển lệnh, Thiên quân thiết trí thần trận, liền đủ hắn uống một bình, ha ha!”

...

...

Thiên quân thiết trí thần trận?

Vương Bảo liền ha ha tách!

Có phá cấm thần trùy, trận pháp gì, tất cả đều là phù vân, Vương Bảo đi thẳng tới hư không lầu tổng khống không gian, dễ như ăn cháo liền tìm đến hư không lầu điều khiển hạt nhân!

Này điều khiển hạt nhân, chính là một toà hư huyễn thu nhỏ lại vô số lần thần trận, bên trên, còn có từng đạo từng đạo đầy rẫy uy nghiêm dấu ấn, nói vậy, chính là cái kia Vô Ưu thiên quân hết thảy!

“Mây không lo...”

Vương Bảo lạnh lùng cười!

Này mây không lo, không phải người khác, chính là Phạm Thiên Thiên quân tên nghịch đồ kia!

Cái tên này không chỉ là cái lão Âm tất, thiên phú thực sự là cực kỳ mạnh mẽ, tu vi mạnh mẽ không nói, hắn đối với bàng môn tà đạo, cũng là cấp bậc tông sư, tỷ như luyện khí một đạo, liền nghe tên đã lâu!

Vương Bảo không có làm thêm do dự, thần hồn tràn vào, nhiễm đến Vô Ưu thiên quân dấu ấn sau khi, trong phút chốc, Vương Bảo thần hồn nơi sâu xa, thình lình xuất hiện một đạo hư huyễn khủng bố quang ảnh!

Này quang ảnh không thấy rõ khuôn mặt, nhưng cũng mang theo vô tận uy nghiêm, một đạo không hề có một tiếng động chập chờn rít gào lên, “Là ai,

dám đụng vào hư không lầu hạt nhân thần trận? Lớn mật...”

“Ngớ ngẩn!”

Vương Bảo trong lòng nói thầm một tiếng, Cổ Yêu huyết thống xúc động, phệ hồn thiên phú bạo phát, trong nháy mắt, đạo kia khủng bố quang ảnh còn không triệt để hiển lộ ra, liền bị thôn phệ không còn một mống!

Thiên vực.

Vạn Trượng thần đình nơi sâu xa.

Một toà đơn giản trong biệt viện, trước bàn đá, một cái tay cầm thẻ ngọc trung niên dáng dấp gia hỏa, đột nhiên phát sinh một đạo kêu rên.

Ánh mắt sát cơ lấp loé.

Từng luồng từng luồng hàn khí trong nháy mắt tràn ngập bát phương!

Vèo vèo vèo.

Từng đạo từng đạo như ẩn như hiện bóng người, quỳ rạp dưới đất, một cái trong đó trầm thấp nói rằng, “chủ nhân, đã xảy ra chuyện gì, như vậy nổi giận?”

Người trung niên thả xuống thẻ ngọc, vẻ mặt đã khôi phục yên tĩnh, lãnh đạm nói rằng, “bảy mươi tám hào hư không lầu xảy ra chuyện ngoài ý muốn, đi thăm dò...”

“Rõ ràng!”

Một đám bóng người nhanh chóng lấp loé, biến mất!

Người trung niên hé mắt, lầm bầm lầu bầu nói rằng, “dĩ nhiên trong nháy mắt đổi tiêu diệt ta hồn ấn, là ai? Có thể làm đến một bước này, tu vi khẳng định không yếu, cướp bản tọa hư không lầu không nói, còn chiếm làm của riêng...”

“Đừng quản ngươi là ai! Ngươi đều chết chắc rồi...”

------oOo------

Chương 870: Vô Ưu thiên quân lòng tham nổi lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U vực.

Trong hư không, một toà quái vật khổng lồ ở cực tốc ngang qua!

Khống chế hư không lầu tiến lên mấy ngàn dặm xa, Vương Bảo lúc này mới chưa hết thòm thèm ngừng lại!

Không hổ là Thiên quân luyện chế bảo vật.

Quả nhiên là ngưu phê so sánh!

Chỉ là này đỉnh cao tốc độ, phỏng chừng tìm Thường tôn giả hết tốc lực cũng không đuổi kịp.

Hưng phấn kính vừa qua, Vương Bảo liền chậm lại tốc độ, nhường hư không lầu tự động phi hành, mặt khác, Vương Bảo chuẩn bị đi Cửu U vực Thiên Cơ Bia một chuyến!

Nói đến, này Thiên Cơ Bia đúng là thập phần tà ý, trước Vương Bảo ở Kiếm vực thời điểm, căn bản không biết, này vẫn là quãng thời gian trước cùng Uông Quân nói chuyện phiếm, mới biết ở Toái Hư Đại Giới, có Thiên Cơ Bia bực này thần kỳ đồ chơi!

Toái Hư Đại Giới có loại đặc thù ý chí!

Từ biên giới pháp tắc, liền có thể thể hiện ra!

Mà Thiên Cơ Bia, nhưng là mặt khác một loại thể hiện.

Toái Hư Đại Giới Tam Thập Lục vực, mỗi một cái biên giới, đều có một toà

Thiên Cơ Bia, mà này Thiên Cơ Bia sở dĩ tà ý, chính là bởi vì tựa hồ có thể cảm ứng được võ giả tất cả, sau đó, tiến hành xếp hạng!

Thiên phú xếp hạng.

Tu vi xếp hạng.

Bảo vật xếp hạng.

Chỉ cần ngươi dám vào vào Thiên Cơ Bia đo lường phạm vi, Thiên Cơ Bia liền sẽ tự động tiến hành xếp hạng.

Vì lẽ đó.

Điều này cũng làm cho rất nhiều có bí mật võ giả, đều ẩn núp Thiên Cơ Bia đi, dù cho cách rất xa nhau, cũng không dám tới gần, chỉ lo lên bảng, sau đó bị lộ ra ánh sáng.

Đương nhiên.

Càng nhiều võ giả, nhưng cũng có muốn mượn Thiên Cơ Bia, một khi thành danh thiên hạ biết ý nghĩ.

Ngô Đế vào giờ phút này, luận cùng thiên phú, dù cho là Uông Quân cũng có thiếu sót, không nên quên, tiểu tử này còn là một tiểu chính thái đây, không phải là hư, hắn mới 14 tuổi!

Lấy 14 tuổi.

Thành tựu Đạo Kiếp.

Hơn nữa thật giả nói bản nguyên thể!

Vương Bảo tự tin, một khi Ngô Đế tiến vào Thiên Cơ Bia tiến hành đo lường, ngày đó phú xếp hạng thứ nhất, đoán chừng phải thoái vị!

Đến thời điểm nhiệm vụ hoàn thành cũng sắp, không cần lại cùng Uông

Quân như thế, mang theo hắn thay phiên khiêu chiến chư tông, quá phiền phức!

...

...

Lại nói Thiên vực.

Vạn Trượng thần đình thần đều bên trong, một nhà xa hoa trạch viện bên trong.

Một mặt mộng bức hộ đình đại tướng Trần Dạ nghe xong Thiên quân gần theo truyền lại pháp chỉ, nhất thời càng mộng bức!

Ngày đó quân gần theo mặt không hề cảm xúc nói rằng, "Trần đại nhân, hư không lầu, không thể sai sót, dùng Thiên quân đại nhân mà nói, nếu ngươi không quý trọng này hư không lầu, liền do Thiên quân đại nhân thu về! Nhưng sự thực làm sao, kính xin Trần đại nhân cho cái bàn giao!"

Dứt lời.

Thiên quân gần theo do dự một chút, nói rằng, "Trần đại nhân, kính xin tự lo lấy, Thiên quân đại nhân rất tức giận, việc này hậu quả, khó có thể dự liệu!"

Trần Dạ hít vào một ngụm khí lạnh.

Vào giờ phút này.

Hắn vừa là sợ hãi, vừa lo lắng!

Sợ hãi chính là, chính mình dĩ nhiên trêu đến Thiên quân đại nhân không cao hứng, đây là tìm đường chết a!

Lo lắng chính là, hư không lầu chính mình nhưng là cho nhi tử dùng, hiện ở trên hư không lầu đều xảy ra vấn đề rồi, đứa con trai kia đây?

Thấp thỏm bất an Trần Dạ, ngột ngạt tâm tình, đem Thiên quân gần theo đưa sau khi đi ra ngoài, cũng không nhịn được nữa, lớn tiếng quát, "Người đến! Triệu tập bản tọa khách khanh tập hợp, mau chóng đi với ta một chuyến Đỉnh Thiên vực!"

Nhi tử là đi Đỉnh Thiên vực, cho muội muội của hắn chúc thọ.

Bây giờ sinh tử chưa biết, hắn một khắc đều không muốn ở lâu thêm, tuy rằng cho mạng của con trai hồn ngọc hải bình yên vô sự, thế nhưng, Trần Dạ chính là không ngừng được lo lắng!

Rất nhanh.

Trần Dạ liền mang theo một đám khách khanh rời đi Trần phủ, chỉ có điều, không chờ hắn rời đi Trần phủ đường phố, xa xa một lão giả thình lình vội vàng xông đến, nhìn thấy Trần Dạ, thở phào nhẹ nhõm, nói rằng, "Trần đại nhân, đây là muốn ra ngoài? Cũng may ta tới kịp thời điểm, là như vậy, Cửu U vực tú lâu cho ta bản tông truyền đến kịch liệt tin tức, quý công tử bây giờ chính đang ngồi ta thêu lầu đạp vực lầu hướng về Thiên vực đuổi, tuy rằng sinh mệnh không lo, nhưng tựa hồ chọc tới người nào... Ngạch, Trần đại nhân xin bớt giận! Bớt giận! Quý công tử sinh mệnh không ngại!"

Trần Dạ sắc mặt âm trầm đáng sợ, quay về ông lão chắp chắp tay, trầm giọng nói, "Đa tạ Nguyên huynh!"

"Nên!"

Ông lão ha ha cười, hắn chính là Thiên vực tú lâu bản tông lâu chủ bên người lão nô, nhưng thân phận, ở Thiên vực cũng là cực cao, bởi vì bản thân hắn chính là một vị đỉnh cao Tôn Giả.

Trần Dạ tuy rằng thở phào nhẹ nhõm, nhưng là, tâm tình vẫn là cực kỳ gay go.

Nhi tử ở Cửu U vực, còn chưa tới Đỉnh Thiên vực.

Thế nhưng.

Cửu U vực bên trong võ giả, đều mẹ nó điên rồi?

Liền con trai của ta cũng dám trêu chọc?

Đây là ở đánh lão tử mặt, ở đánh Vạn Trượng thần đình mặt!

Trong lòng ấp ủ sát ý, Trần Dạ lo lắng nhi tử trở về, không tìm được chính mình, vì lẽ đó, đơn giản trực tiếp ở tại trong nhà, dù cho là thần đình hằng ngày lên triều, cũng xin nghỉ.

Liền như vậy.

Qua đi tới ba ngày!

Ở tú lâu đỉnh cấp công cụ thay đi bộ đạp vực lầu vượt gánh nặng chạy đi bên trong, Trần Tinh Thần về nhà!

Nhìn thấy Trần Dạ, Trần Tinh Thần cũng không nhịn được nữa, oan ức nước mắt rầm rầm, quỳ trên mặt đất, kêu rên nói, "cha, xảy ra vấn đề rồi! Hư không lầu bị cướp! Lý lão cũng chết!"

Trần Dạ dù cho đối với nhi tử có khí, khoảng thời gian này cũng làm hao mòn đi, đau lòng tiến lên nâng dậy Trần Tinh Thần, Trần Dạ mặt âm trầm thấp quát, "Đến cùng xảy ra chuyện gì? Nói rõ cho ta!"

Trần Tinh Thần vừa nhìn hắn cha không phát hỏa, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó ba ba bắt đầu đem mình nhìn thấy Vương Bảo sau đó phát sinh tất cả nói ra!

"Cha, ngươi là không biết, tên kia dĩ nhiên thế người độ Đạo Kiếp, trên người hắn khẳng định có thượng cổ dị bảo!" Trần Tinh Thần vẫn còn có chút không cam lòng nói rằng.

Trần Dạ kinh hãi cực kỳ!

Này Toái Hư Đại Giới, còn có người nắm giữ không nhìn Đạo Kiếp chí bảo?

Này giời ạ cũng quá nghịch thiên rồi chứ?

“Nói như thế, việc này, đúng là thật không trách ngươi...”

Trần Dạ đột nhiên vẻ mặt buông lỏng.

Hắn sợ chính là, Thiên quân trách cứ.

Thế nhưng nhi tử lần này, hay là không chỉ có sẽ không bị chịu tội, trái lại còn lập xuống đại công, phát hiện cỡ này dị bảo, nếu như có thể bị Vạn Trượng thần đình khống chế, nói vậy Vô Ưu thiên quân đại nhân, còn có thể khen thưởng hắn!

“Đi, nhi tử, đi với ta Thiên quân điện bái kiến Vô Ưu thiên quân!”

Trần Dạ kéo một cái Trần Tinh Thần, liền đi ra ngoài!

Đi tới Thiên quân điện.

Trần Dạ nói ra ý đồ đến, tự có người đi vào bẩm báo, rất nhanh, người kia liền đi ra đến, nghiêm túc nói, “Thiên quân đại nhân tới, Trần đại nhân có thể đi vào bái kiến!”

“Đa tạ!”

Trần Dạ thái độ cung kính, đối với Thiên quân, dù cho là Thiên quân bên người một cái nho nhỏ tùy tùng, cũng không có thể coi như không quan trọng!

Thiên quân điện bên trong.

Vô Ưu thiên quân ngồi cao ở ngay chính giữa, căn bản không phải thực thể,

mà là một đạo hư huyễn bóng người, có vô số nói hào quang từ trên người hắn tuôn ra, căn bản không thấy rõ hắn mặt!

Trần Dạ phụ tử sau khi đi vào liền quỳ rạp dưới đất, hành đại lễ!

“Đứng dậy đi!”

Vô Ưu thiên quân âm thanh nghe không ra hỉ nộ!

Trần Dạ sau khi đứng dậy, gấp bận bịu nói rằng, “hồi bẩm Thiên quân, khuyển tử vừa trở về, liên quan với hư không lầu, nhưng là bị người cho đoạt, hơn nữa người này, vẫn là Cửu U vực võ giả, mặt khác, khuyển tử còn phát hiện một cái chuyện lạ, khẩn cầu Thiên quân bỏ qua cho khuyển tử mất bảo chi tội!”

“Trước tiên nói một chút về đi!” Vô Ưu thiên quân nhạt tiếng nói.

Trần Dạ cung kính cúi thấp đầu, đàng hoàng kể rõ Vương Bảo sự tích.

Rất nhanh liền nói xong, Trần Dạ thấp thỏm giương mắt, nhìn Vô Ưu thiên quân một chút, tiếp tục nói rằng, “Thiên quân, trên người tiểu tử kia khẳng định là dị bảo vô số, bất kể là Đạo Kiếp, vẫn là hư không lầu thần trận, người này đều quá mức khó mà tin nổi, thuộc hạ nêu ý kiến, Vạn Trượng thần đình uy nghiêm, không thể sai sót, thượng cổ dị bảo, nhất định phải quy về thần đình, kính xin Thiên quân định đoạt!”

Điện bên trong yên tĩnh lại.

Kỳ thực.

Vào giờ phút này, đừng xem Vô Ưu thiên quân không lên tiếng.

Nhưng kỳ thực.

Hắn là có chút mộng bức!

Trần Dạ không dám nói dối, cho hắn mười cái lá gan cũng không dám, nói

cách khác, mười có chín mươi chín phần trăm, là thật sự.

Có thể chống lại Đạo Kiếp thượng cổ dị bảo?

Vô Ưu thiên quân kinh hãi sau khi, trong lòng lập tức nhấc lên vô tận tham ý, có bảo vật này, chính mình có thể nuôi dưỡng được bao nhiêu cường giả? Thế lực sẽ tăng trưởng khủng bố bao nhiêu? Dưới tay toàn bộ đều là Đạo Kiếp chín cảnh, là cái khái niệm gì?

Khe nằm, cái kia tình cảnh, suy nghĩ một chút, quả thực...

------oOo------

Chương 871: Bị Thiên quân giao cho trọng trách Trần Tinh Thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên quân điện đột nhiên bùng nổ ra một đạo ong ong!

Sau một khắc, theo hư không lấp loé, Vô Ưu thiên quân bản tôn thình lình xuất hiện!

Trần Dạ nhất thời đại hỉ.

Hắn biết.

Vô Ưu thiên quân nhưng là chỉ có cực kỳ nghiêm túc thời điểm, mới sẽ hiển lộ ra bản tôn.

Điều này cũng làm cho là mang ý nghĩa, nhi tử tin tức, nhường Thiên quân đại nhân coi trọng, xem ra chịu tội là tránh thoát đi tới!

Vô Ưu thiên quân ánh mắt nhẹ nhàng, nhìn về phía Trần Tinh Thần, nói rằng, “ngươi là gọi Trần Tinh Thần, đúng không?”

Trần Tinh Thần hạnh phúc hỏng rồi, Thiên quân đại nhân dĩ nhiên biết tên của chính mình, đây là cỡ nào vinh hạnh? Lúc này quỳ rạp dưới đất, không ngừng gật đầu, “Thiên quân lão gia, tiểu tử là gọi Trần Tinh Thần!”

Vô Ưu thiên quân cười nhạt một tiếng, “Ngươi mà tiến lên!”

Trần Tinh Thần lập tức đứng dậy, bé ngoan tiến lên.

Vô Ưu thiên quân ánh mắt tinh mang lấp loé, trực tiếp lấy tay đặt ở Trần Tinh Thần trên gáy, sau đó đối với Trần Dạ nói rằng, “bản tọa muốn triển khai sưu hồn bí thuật, có thể sẽ đối với con trai của ngươi hơi có chút tổn thương, nhưng sau đó bản tọa sẽ cấp cho bồi thường, ngươi, sẽ không để

tâm chứ?”

Trần Dạ trong lòng run lên!

Sưu hồn bí thuật?

Đồ chơi này đâu chỉ là một chút tổn thương? Nghiêm trọng điểm, vậy thì trực tiếp ngớ ngẩn!

Thế nhưng.

Thiên quân chi mệnh, tương đương với thiên mệnh, hắn sao dám phản bác? Cười khổ nói, “Thiên quân nói quá lời, xin mời!”

Vô Ưu thiên quân cười gật gù, mà Trần Tinh Thần, nhưng là đột nhiên rất kiên quyết nói rằng, “Thiên quân lão gia, ngài cứ việc sưu hồn, ta không sợ, vì là Thiên quân lão gia, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!!”

Vô Ưu thiên quân kinh ngạc nhìn Trần Tinh Thần một chút, cảm giác được tiểu tử này là chân tình thực lòng, nhất thời cười híp mắt nói rằng, “không sai! Tiểu tử ngươi rất đối với bản tọa khẩu vị, cũng được, qua một thời gian ngắn, ngươi giúp ta làm một chuyện, không quản sự tình được hay không được, bản tọa liền thu ngươi vì là đệ tử ký danh!”

Khe nằm!

Trần Dạ đầu tiên kinh ngạc đến ngây người, lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Thiên quân đệ tử.

Khái niệm này nghĩa là gì?

Dù cho là chính mình, cũng đến bồi khuôn mặt tươi cười a!

Tuy rằng chỉ là đệ tử ký danh, nhưng, vậy cũng là Thiên quân đệ tử, ta trời,

nhi tử cuối cùng cũng coi như là hết khổ, ta lão Trần, rất vui mừng!

Trần Tinh Thần cũng là hết sức kích động, liên tục bái tạ!

Sau đó.

Vô Ưu thiên quân bắt đầu triển khai sưu hồn bí thuật!

Không tự mình nhìn một chút ngay lúc đó tình cảnh, Vô Ưu thiên quân vẫn là không yên lòng!

Rất nhanh, liên quan với Trần Tinh Thần ký ức, liền lục tục lấp loé ở Vô Ưu thiên quân sưu hồn trong bí thuật, xem lướt qua đến Vương Bảo lúc đó trợ giúp Ngô Đế độ kiếp một màn, nhìn từ đầu tới đuôi, mãi đến tận Trần Tinh Thần chật vật rời đi, Vô Ưu thiên quân ánh mắt, càng ngày càng sáng!

Là thật sự!

Tiểu tử này không có nói láo!

Được lắm tránh kiếp kỳ bảo, cái kia tránh kiếp thần châm, mười có, thì có chính phẩm!

Dù cho không phải tránh kiếp thần châm, nhưng cũng là tương tự thượng cổ dị bảo!

Thu tay về, Vô Ưu thiên quân cười to mà lên, “Đây là trời giúp! Trần Tinh Thần, xét thấy việc này vì ngươi mà lên, liền do ngươi đi tới Cửu U vực, thế bản tác tìm được tiểu tử kia, tìm tới hắn, đừng động thủ, bản tọa ban tặng ngươi một tấm phá vực phù, đến lúc đó ngươi xúc động liền có thể, bản tọa sẽ đích thân qua đi, giải quyết tiểu tử kia!”

Trần Tinh Thần tuy rằng bị sưu hồn, nguyên khí đại thương, tinh thần uể oải, nhưng cũng là đại hỉ, lập tức quỳ trên mặt đất, nghiêm túc nói, “Thiên quân lão gia yên tâm, chuyện này, tiểu tử tuyệt đối sẽ làm thỏa thỏa đáng làm!”

“Cụ thể làm thế nào, giao cho ngươi! Còn có, viên thuốc này trong bình có đan dược ba viên, trở lại nhường Tinh Thần ăn vào là được!”

Vô Ưu thiên quân chỉ chỉ Trần Dạ, nói rằng!

Trần Dạ vỗ ngực bảo đảm, chờ đến Vô Ưu thiên quân ban tặng đan dược cùng với phá vực phù, liền dẫn nhi tử rời đi!

Về đến nhà.

Trần Dạ nhìn nhi tử, vui mừng nói rằng, “tiểu tử ngươi, xem như là nhân họa đắc phúc! Hư không lầu chịu tội, phỏng chừng không rồi! Lần này chỉ cần ngươi thế Thiên quân đem sự tình làm thỏa đáng, chắc chắn trọng thưởng, còn có thể bị Thiên quân thu làm đệ tử ký danh, một bước lên trời!”

Trần Tinh Thần sắc mặt có chút hư bạch, cường nhấc theo tinh thần, trầm giọng nói, “cha, ngươi yên tâm đi, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Hàng này hiện tại đắc ý hỏng rồi!

Vốn tưởng rằng là tai họa.

Dĩ nhiên đã biến thành chuyện tốt.

Thực sự là vạn vạn không nghĩ tới a!

Nghĩ đến Vương Bảo, Trần Tinh Thần liền trong lòng cười lạnh lên, ngươi cái thứ hỗn trướng, không phải đồ chơi đồ chơi, chọc tới ta Trần Tinh Thần, chính là ngươi tận thế bắt đầu!

Các loại Thiên quân giáng lâm.

Lão tử xem ngươi chết như thế nào ở trước mặt ta!

...

...

Vương Bảo còn không biết, mình bị Vô Ưu thiên quân cho nhìn chằm chằm.

Nếu là biết đến lời, phỏng chừng sẽ đại hỉ, bởi vì có thể trước tiên thu một đợt lợi tức, nhường Vô Ưu thiên quân biết biết, cái gì gọi là vô địch!

Vương Bảo đã mang theo Uông Quân bọn họ đi tới Thiên Cơ Bia phụ cận!

Này Thiên Cơ Bia dài đến thập phần to lớn, tủng vào trong mây, mà quay chung quanh Thiên Cơ Bia, thình lình cũng có võ giả thành lập một toà Thiên Cơ thành.

Thiên Cơ thành do vô số đại tông cộng đồng nắm giữ, thu vào đều phân, bởi vì mỗi ngày đều có vô số võ giả đến chiêm ngưỡng Thiên Cơ Bia, vì lẽ đó, ngược lại cũng thu vào không ít!

Mà theo Vương Bảo bọn họ vào thành.

Rất nhanh.

Trong thành chư tông đại lão, lập tức bị đã kinh động.

Không gì khác.

Bởi vì Vương Bảo hiện tại quả thực quá mẹ nó đáng sợ!

Một người, giết chết Đạo cung chưởng giáo, giết chết Bạch Cốt Tông chưởng giáo, giết chết Hỏa Cực Lục Gia mấy vị Tôn Giả!

Bực này thực lực!

Xưng bá Cửu U vực, không chút nào quá đáng!

Một đám hàng triệt để kinh ngạc, sợ, cấp tốc phân phó, ngàn vạn ngàn vạn nhường dưới đáy đệ tử cảnh giác cao độ, nghe đồn người này có thù tất báo, các ngươi nếu như dám trêu hắn, sẽ chờ bị quả đi!

Thiên Cơ Bia ngay ở Thiên Cơ trung tâm thành nơi!

Vương Bảo bọn họ đi ở trên đường phố, rất nhanh sẽ nhận ra được một loại phảng phất đến từ thành trì sợ hãi, bốn phía có không ít ánh mắt né tránh người, đều đang cố gắng triển khai ẩn hình, nỗ lực nhường Vương Bảo không nhìn thấy chính mình giống như.

Đây là nhận ra Vương Bảo thân phận người.

Ngô Đế không nhịn được cười nói, "sư tôn hiện tại ở Cửu U vực tiếng tăm, phỏng chừng so với Thiên quân đều còn đáng sợ hơn!"

"Vốn là!"

Uông Quân tiếp lời, một bộ chuyện đương nhiên dáng vẻ.

Lão cẩu con mắt hơi chuyển động nói thầm nói, "này còn làm sao bẫy người? Đều rất sao không ai dám chọc giận ngươi, cho nên nói a, ta Lý Cẩu Thặng đánh cược năm mao, lão Vương hiện tại chỉ định không vui!"

Vương Bảo nham hiểm cười, liếc lão cẩu một chút, nói rằng, "nghe nói uốn tóc đối với chó thân thể tốt, ta quyết định tin!"

Lão cẩu suýt chút nữa phun máu!

Khe nằm.

Ai truyền ra lời đồn? Uốn tóc thương thân thể a, lão Vương ngươi tin cộng lông a, ngươi cái hố hàng quả thực quá hỏng rồi!

"Ta sai rồi, ta câm miệng! Cẩu gia không nói lời nào vẫn không được sao?" Lão cẩu rất oan ức quay về miệng làm cái les dây xích động tác.

Nói giỡn trong lúc đó.

Phía trước dĩ nhiên có thể thấy rõ ràng Thiên Cơ Bia.

Thiên Cơ Bia bên dưới, có không ít võ giả, hoặc là vây xem, hoặc là xếp hàng, chờ đến Vương Bảo dựa vào có chút gần rồi, từ một bên cái trước bàn đá sau khi, truyền ra một đạo mang theo bất mãn quát lạnh, “Này này uy, làm gì chứ? Làm sao không hiểu quy củ? Muốn tiến vào Thiên Cơ Bia, không biết xếp hàng? Yêu? Trừng lớn như vậy con mắt? Nghĩ gì thế đây là? Không sai, ta nói chính là các ngươi...”

------oOo------

Chương 872: Không ai dám trêu chọc chính mình làm sao bây giờ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mỗi ngày muốn tiến vào Thiên Cơ Bia tuần tra, khoe khoang hoặc là muốn mượn Thiên Cơ Bia thành danh võ giả, vô số kể.

Người một nhiều, vậy thì lộn xộn.

Vì lẽ đó.

Thiên Cơ thành bên trong chư đại tông, liền tiến hành rồi uy hiếp, lập ra quy củ.

Ngoại trừ cần giao nộp cần phải đạo tinh ở ngoài, càng nhất định phải xếp hàng, mới có thể tiến vào, bằng không, thì sẽ bị trục xuất ra Thiên Cơ thành.

Qua nhiều năm như thế, tuân thủ quy củ, hầu như thành võ giả bản năng, hiếm có dám ngỗ nghịch.

Vì lẽ đó Vương Bảo động tác, liền có vẻ hơi khác loại.

Hai bên đều có bàn đá, tổng cộng có chín cái trung niên người, bọn họ chính là chủ trì Thiên Cơ Bia hằng ngày vận chuyển chư đại tông đệ tử.

Nói chuyện.

Là Âm Kiếm Tông đệ tử, cái tên này ỷ vào bối cảnh, chủ trì Thiên Cơ Bia nhiều năm, lén lút mò đến không ít mỡ.

Lúc này sắc mặt lãnh ngạo đứng dậy nhìn Vương Bảo một nhóm, ánh mắt hàn mang lấp loé, “Mau chóng đi xếp hàng, nộp phí, còn dám trì hoãn, loạn côn đánh ra thành trì đi!”

Ngô Đế khóe miệng co giật lên.

Vừa nãy trợn mắt lên chính là hắn.

Tiểu tử này trà trộn phố phường nhiều năm, am hiểu sâu lòng người, dưới cái nhìn của hắn, lấy sư tôn hiện tại tên, ở Cửu U vực dù cho là nhảy đi đều không ai dám nói nửa câu không phải.

Vẫn còn có người dám xông tới sư tôn?

Chuyện này quả thật là khó mà tin nổi!

Đang chuẩn bị nói cái gì đó, đột nhiên, từ phía sau trong đám người, một lão giả vội vã xuyên qua đám người chạy tới!

Hắn đỏ mặt như lợn gan, giữa hai lông mày, lộ ra khó nén kịch liệt sát khí, chỉ vào cái kia Âm Kiếm Tông trung niên lớn tiếng quát, "Tiểu hỗn đản! Ngươi câm miệng cho ta! Ngươi cái này đồ đáng chết! Làm sao cùng Vương tiền bối nói chuyện đây? Còn không mau mau cho Vương tiền bối quỳ xuống, dập đầu xin lỗi!"

Dứt lời, ông lão rồi hướng Vương Bảo khom người khom lưng, gần như nịnh nọt lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, nói rằng, "Vương tiền bối, ngài ngàn vạn ngàn vạn bị cùng cái này tiểu hỗn đản chấp nhặt, tiểu tử này không biết điều, tiện mệnh một cái, ngài đừng để trong lòng, ngài muốn đi Thiên Cơ Bia? Tiểu nhân mang ngài đi vào!"

Vương Bảo không nói gì nhìn ông lão này.

Trong lòng có chút buồn bực thở dài.

Chính như lão cẩu nói.

Vương Bảo đối với tình huống như thế, rất đau "bi" a, nổi danh quá mạnh làm sao bây giờ? Không ai dám trêu chọc chính mình làm sao bây giờ? Này rất sao còn làm sao đi bẫy người? Từng cái từng cái, cũng không dám trêu

chọc chính mình a!

Xem ra này Cửu U vực không thể ở lại!

Đến chuyển sang nơi khác tiếp tục đùa.

Nghĩ tới đây, Vương Bảo quay về Ngô Đế bắt chuyện một tiếng, liền do ông lão ở mặt trước dẫn đường, hướng về Thiên Cơ Bia mà đi!

Nghiêm ngặt nói đến.

Vương Bảo đây là chen ngang.

Thế nhưng ở đây võ giả, có một cái tính một cái, sẽ không có một cái dám lộ ra không chút nào đầy vẻ.

Phải biết.

Cái kia giúp Vương Bảo dẫn đường ông lão, đừng xem hắn hiện tại là một bộ nô tài dáng dấp, nhưng kỳ thực, lão già này nhưng là Âm Kiếm Tông đại trưởng lão a!

Liền bực này thân phận, ở Thiên Cơ thành vậy thì là một phương đại lão.

Nhưng mà hiện tại đại lão quỳ, quỳ đến vững vàng mà, ai cũng có thể nhìn ra, Âm Kiếm Tông đại trưởng lão đối với Vương Bảo là cái gì các loại cung kính, cỡ nào e ngại!

Nhiệm vụ như vậy, xuyên cái đội, làm sao? Liền mẹ nó hỏi một chút làm sao? Ai dám không phục?

Ai cũng không dám!

Cái kia Âm Kiếm Tông trung niên đã sớm sợ vãi tè rồi, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, trong lòng dâng lên vô tận hối hận, hắn run cầm cập, sợ sệt, bốn phía, có vô số nói ánh mắt thương hại ở nhìn về phía hắn.

Nhường ngươi giả bộ bức.

Nhường ngươi lại đắc ý!

Đụng tới thiết bản chứ?

...

...

Rất nhanh.

Ngô Đế liền một thân một mình tiến vào Thiên Cơ Bia đo lường phạm vi!

Thiên Cơ Bia thập phần to lớn, phía trên kia hiển lộ ra bảng danh sách, mười người đứng đầu tên cũng là thập phần to lớn!

Dù cho cách xa nhau rất xa, cũng có thể thấy rõ ràng!

Vì lẽ đó.

Ngô Đế tiến vào Thiên Cơ Bia không bao lâu, tên của hắn, liền đột nhiên xuất hiện.

Hơn nữa.

Càng là vô cùng khủng bố, trực tiếp trấn áp người thứ nhất, trở thành Thiên Cơ Bia thiên phú bảng danh sách, mới lên cấp người thứ nhất!

Một màn như thế, tự nhiên là làm kinh sợ vô số người quan khán, bọn họ nhìn Ngô Đế tin tức cặn kẽ, toàn bộ đều mộng bức!

“Ngô Đế, cốt linh mười bốn, Đạo Kiếp một cảnh tu vi, thể chất [thật giả nói bản nguyên thể], thiên phú đánh giá...”

Rất có tỉ mỉ giới thiệu!

Phảng phất phác hoạ ra một cái khoáng cổ thước kim khủng bố thiên kiêu!

Vây xem đảng trải qua đơn giản yên tĩnh sau khi, toàn bộ đều nổ.

“Cốt linh mười bốn? 14 tuổi? Khe nằm! Này mẹ nó là đùa giỡn sao?”

“14 tuổi, Đạo Kiếp một cảnh! Ta trời, lão tử này tám trăm năm tháng, đều rất sao sống đến chó trên người?”

“Như thế... Khủng bố? Không đạo lý a! Nào có người như thế khủng bố?”

“Có thể nói từ cổ chí kim, thiên kiêu số một... Quá rất sao đáng sợ!”

“Chính là không biết, người này có hay không bái sư, có hay không gia nhập cái gì tông môn, nếu như không có, Cửu U vực chư tông, còn không lấy được bể đầu?”

Vô số đạo huyên náo thanh âm, không ngừng ở Thiên Cơ thành lăn lộn!

Một ít nhận được tin tức võ giả, cũng là điên cuồng nhằm phía Thiên Cơ Bia, muốn gặp chứng một hồi cái này Cửu U vực trong lịch sử thiên kiêu số một xuất hiện!

Theo thời gian trôi qua, chờ đến Ngô Đế sau khi ra ngoài, Vương Bảo lộ ra một vệt nụ cười vui vẻ, vỗ vỗ Ngô Đế vai, cười nói, “không sai!”

“Đều là sư tôn có phương pháp giáo dục!” Ngô Đế cười hì hì nói.

Có Thiên Cơ Bia, bớt đi Vương Bảo rất nhiều phiền phức!

Lấy Thiên Cơ Bia độ tin cậy, căn bản không cần Vương Bảo mang theo Ngô Đế đánh tới chư tông, Thiên Cơ Bia bản thân, chính là một loại uy tín!

Rất nhanh.

Vương Bảo bên tai liền vang lên gợi ý của hệ thống âm.

“Chúc mừng kí chủ hoàn thành [toái hư danh sư] giai đoạn thứ nhất nhiệm vụ, ngài đệ tử thân truyền Ngô Đế đã thành vì là Cửu U vực thiên kiêu số một!”

“Chúc mừng kí chủ, ngài thu được vượt cực phẩm đạo cụ [vô địch chính là cô quạnh] sử dụng thời gian mười phút!”

“Xin mời kí chủ đi tới Đỉnh Thiên vực, tiến hành dưới một giai đoạn nhiệm vụ...”

Vương Bảo đại hỉ cực kỳ!

Không ra hắn dự liệu, nhiệm vụ quả nhiên hoàn thành.

“Bước kế tiếp, Đỉnh Thiên vực sao? Tựa hồ Duyên Bảo Lâu Hồng Thanh, chính là ở Đỉnh Thiên vực, đúng là ít đi tìm kiếm đồ đệ phiền phức!”

Vương Bảo càng cao hứng hơn, Hồng Thanh tư chất, so với Ngô Đế đều không hề yếu, một khi bị hắn trị, cái kia chính là tuyệt thế vô song thiên kiêu!

“Là thời điểm rời đi!”

...

...

Vương Bảo bọn họ rất nhanh sẽ rời đi Thiên Cơ thành, đi tới Đỉnh Thiên vực!

Đỉnh Thiên vực cùng Cửu U vực liền nhau, cường giả hạn mức tối đa nhưng là tăng cao cấp một, trên thực tế, dưới mười tám vực tuyệt đại đa số biên giới, hạn mức tối đa đều là Tôn Giả!

Lên mười tám vực, mới là Thiên quân phạm vi!

Biên giới pháp tắc uy nghiêm, không cho khiêu khích, từ Lục Xương các

loại Tôn Giả kết cục liền có thể nhìn qua đầu mối, nếu như bị biên giới pháp tắc trừng phạt, lại vừa vặn bị một ít người vây công, cái kia kết cục sẽ rất thê thảm.

Đỉnh Thiên vực nào đó toà trong thành trì, tửu lâu bên trong.

Ngô Đế từ dưới lầu tới, vô cùng thần bí nói rằng, "sư tôn, tin tức dò thăm, Hồng Thanh vị trí Hồng gia, ở Đỉnh Thiên vực đúng là cực kỳ có tiếng, chính là tam đại đỉnh cao đại tộc một trong, có điều, Hồng Thanh gần nhất nhưng là bị hắn cha cấm túc, còn giống như chịu đến nghiêm trọng trừng phạt!"

Dứt lời.

Ngô Đế tò mò hỏi, "Sư tôn, ngài đúng hay không nghĩ thu cái kia mập đại tỷ làm đồ đệ?"

Uông Quân cũng hiếu kì nhìn lại.

Vương Bảo hơi cười, nói rằng, "không sai, các ngươi phải nhớ kỹ, tuyệt đối đừng coi thường tên béo, mỗi người mập mạp đều là tiềm lực a..."

------oOo------

Chương 873: Ngay cả ta Lý Cẩu Thặng cũng dám va?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Thanh đâu chỉ là chịu đến trừng phạt.

Nàng là với hắn cha Hồng Cương làm lộn tung lên.

Hồng Thanh xuất thân cũng không được, mẫu cũng không phải là xuất thân hiển quý, mà là Hồng Cương một lần say rượu mới phát sinh bất ngờ.

Vốn là, bởi vì Hồng Cương dòng dõi không nhiều, hắn đối với Hồng Thanh vẫn là rất coi trọng, mãi đến tận, Hồng Thanh hình thể càng ngày càng khỏe mạnh, càng là không cách nào tu luyện, các loại nguyên nhân bên dưới, Hồng Thanh bị được lạnh nhạt.

Các loại mẫu nhân bệnh tạ thế, Hồng Thanh cùng Hồng Cương quan hệ càng chênh lệch.

Hồng Thanh rất ít về Hồng gia, nàng sáng lập Duyên Bảo Lâu, ngược lại cũng tiêu dao tự tại.

Vốn là, tất cả bình an vô sự.

Thế nhưng Thiên quân đạo cốt tin tức, vẫn là không che giấu, bị Hồng Cương biết rồi.

Lần này, Hồng Cương liền nổi giận!

Mở ra đến Thiên quân đạo cốt.

Dĩ nhiên chắp tay dâng cho người?

Liền tiền đều tịch thu? Ta trời, lão tử đây là sinh ra tới một cái ra sao ngớ

ngẩn con gái?

Là lấy, Hồng Thanh không chỉ có bị cấm túc, càng là đoạn tuyệt tất cả tiếp tế, Hồng Cương ngược lại cũng tàn nhẫn, nói thẳng lần này Hồng Thanh nếu như không nhận sai, vậy thì ở lạnh viện vẫn cô độc cuối đời đi!

Hồng Cương thân là Hồng gia đương nhậm gia chủ, bị được chú ý, việc nhà cũng là thường xuyên bị người bát quái, vì vậy Hồng Thanh việc, cũng là lưu truyền sôi sùng sục.

Biết rồi chuyện đã xảy ra.

Vương Bảo liền đối với cái kia Hồng Cương thập phần căm ghét.

Tham Lam, bảo thủ, tuyệt tình, này cái gì đồ chơi a!

Uông Quân đối với này rất là phẫn nộ, nói rằng, “sư tôn, chúng ta vậy thì đi cứu sư muội đi ra?”

Vương Bảo ngáp một cái, nói rằng, “việc này không vội vã, Hồng Thanh lại không có gì nguy hiểm, gấp cái gì? Chúng ta trước tiên chung quanh đi dạo, cuối cùng lại đi Hồng gia, các loại sư tôn ở Đỉnh Thiên vực xoạt lên một đợt vinh dự giá trị, lại đi Hồng gia, cái kia Hồng Cương, doạ cũng hù chết hắn!”

...

...

Cùng lúc đó.

Điên cuồng chạy tới Cửu U vực Trần Tinh Thần, cùng với Trần Dạ phái cho Trần Tinh Thần mấy vị Tôn Giả, bắt đầu điên cuồng tìm hiểu Vương Bảo tin tức.

Trần Tinh Thần cũng coi như là thông minh, từ Vương Bảo tổ hợp bắt đầu bắt đầu, ba người một chó, nói vậy rất dễ tìm!

Thế nhưng rất nhanh.

Trần Tinh Thần liền từ từ hiểu rõ đến một sự thật chân tướng.

Nào đó toà núi hoang bên trên.

Trần gia mấy vị khách khanh Tôn Giả từng cái từng cái sau khi trở lại, đều kể rõ một cái chuyện kinh khủng.

“Tên kia không trêu chọc nổi!”

“Hỏa Cực Lục Gia cùng Đạo cung đều ngừng chiến tranh, tiểu tử kia lai lịch rất lớn!”

“Việc này chúng ta tốt nhất cẩn thận một chút cẩn thận nữa, chớ có cùng tiểu tử kia chính diện giao phong!”

“Cuối cùng mượn cho Vô Ưu thiên quân đại nhân giải quyết, mới là sách lược vẹn toàn!”

Trần gia khách khanh Tôn Giả đều là lo lắng sợ hãi.

Không có cách nào a!

Tin tức quá mẹ nó đáng sợ a!

Căn cứ tìm hiểu, gần nhất ở Cửu U vực trở thành cấm kỵ cái kia Vương Vô Địch, cùng thiếu chủ nói tổ hợp, chín mươi chín phần trăm tương tự!

Mà cái kia Vương Vô Địch!

Khe nằm!

Quả thực không phải người!

Đạo cung chọc giận hắn, bị diệt!

Liền Hỏa Cực Lục Gia vài Tôn tôn giả, đến truy sát hắn, đều bị hắn làm cái đoàn diệt!

Bực này thực lực, liền bọn họ này mấy cái Tôn Giả, vẫn đúng là không đáng chú ý!

Vốn là, Trần Tinh Thần còn chuẩn bị mang theo Trần gia các Tôn giả đẩy ngang Vương Bảo, hiện tại vừa nhìn,, còn đẩy ngang cộng lông a, mau mau co đi, tìm tới tiểu tử kia, giao cho Thiên quân đại nhân thu thập đi!

"Đi tới Đỉnh Thiên vực sao? Đúng là đúng dịp, dì ta ngay ở Đỉnh Thiên vực, có dì ta phu ở, lẽ ra có thể rất nhanh tìm tới tên tiểu tử kia!"

Trần Tinh Thần cũng không ngốc, hắn có tự mình biết mình, tuy rằng thập phần không cam lòng, thế nhưng, nghĩ đến chỉ cần đến thời điểm Thiên quân đại nhân ra tay, cái kia họ Vương, khẳng định sẽ chết không có chỗ chôn, liền không lại phiền muộn.

...

...

Trần Tinh Thần chuẩn bị hố Vương Bảo.

Vương Bảo nhưng là chuẩn bị hố Vô Ưu thiên quân.

Không sai, thân là Phạm Thiên Thiên quân người thừa kế, Vương Bảo vẫn là rất tôn kính hắn, lão gia hoả bị thân đồ đệ cho âm, vậy khẳng định đến báo thù.

Tuy rằng hiện tại hắn còn không phải Vô Ưu thiên quân đối thủ.

Thế nhưng.

Hãm hại hắn một đợt, vẫn là có thể.

Coi như hố không tới, buồn nôn buồn nôn, cũng được!

Vì lẽ đó.

Vạn Trượng thần đình, Trần Dạ hộ đình đại tướng con trai giả Trần Tinh Thần, xuất hiện ở Đỉnh Thiên vực.

Hư không lầu làm lên!

Chỉ là này một toà hư không lầu, chính là một cái mạnh mẽ chứng minh thân phận, ai dám hoài nghi hắn không phải Trần Tinh Thần? Vô Ưu thiên quân đắc ý tác phẩm, Vạn Trượng thần đình tượng trưng hư không lầu tìm hiểu một chút?

Quyết định chủ ý sau khi, Vương Bảo liền đem Uông Quân cùng Ngô Đế gọi vào bên người, nói rằng, "hai người các ngươi, theo ta cũng có đoạn thời gian, sư tôn có thể dạy ngươi nhóm không nhiều, tương lai con đường, chính mình đi ra, mới là thích hợp bản thân nhất, vì lẽ đó, chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt đi!"

Uông Quân cùng Ngô Đế trực tiếp há hốc mồm.

Vương Bảo cười nói, "không cần cái này vẻ mặt, sư phụ không phải không muốn các ngươi, là bởi vì đọc vạn quyển sách đi vạn dặm đường, cùng ở bên cạnh ta, các ngươi trưởng thành có hạn, Sinh Tử Gian, mới có đại khủng bố, vận may lớn, nhưng là theo ta, có cái lông Sinh Tử Gian? Vì lẽ đó, cũng là thời điểm bắt đầu các ngươi rèn luyện, Uông Quân, ngươi thân là đại sư huynh, chăm sóc thật tốt ngươi sư đệ, tương lai, ngươi còn có thể có rất nhiều sư đệ sư muội, muốn làm cái đại biểu, nỗ lực tu luyện, đừng đến thời điểm, bị sư đệ sư muội cho đạt đến!"

Uông Quân thể chất bất phàm, có Thiên quân chi tư, bây giờ đã là Đạo Kiếp hai cảnh.

Nói thật, Vương Bảo cũng có chút không muốn, dù sao cũng là chính mình đồ đệ, có điều tiếp đó, hắn chuẩn bị làm chuyện lớn, hai cái đệ tử thực lực còn chưa đáng kể, bọn họ lại không phải lão cẩu, đánh đều đánh không

chết, thật ra chuyện gì, Vương Bảo cũng hối hận a!

Vì lẽ đó.

Vương Bảo trực tiếp đem rất nhiều vật truyền thừa, chính là Thiên quân đạo cốt, đều cho đồ đệ.

Uông Quân cùng Ngô Đế nước mắt lưng tròng rời đi.

Lão cẩu nhìn Vương Bảo cái kia phức tạp vẻ mặt, thản nhiên nói, “cho nên nói, Cẩu gia từ không lưu tình, đều là tự làm tự chịu!”

Vương Bảo khinh bỉ nói, “ngươi cái độc thân chó, còn không thấy ngại đắc ý?”

Đơn giản thu thập một hồi tâm tình, Vương Bảo một lần nữa ra đi, mà lần này, hắn thình lình thẳng đến Đỉnh Thiên vực Đạo cung mà đi!

Không sai.

Vương Bảo chuẩn bị liên quan cũng hố một đợt Đạo cung.

Ngược lại hiện tại chính mình cùng Đạo cung, chính là như nước với lửa, tuy rằng hiện tại Đạo cung không có động tĩnh, nhưng vách cheo leo cũng ghi nhớ hắn đây.

Hư không lầu qua lại hư không, hướng về Vương Bảo dò thăm Đỉnh Thiên vực Đạo cung phương hướng mà đi!

Đỉnh Thiên vực Đạo cung tông môn bên dưới, chính là tông môn chế tạo nói trời thành.

Vương Bảo ở khoảng cách nói trời thành chỗ rất xa, liền thu hồi hư không lầu, đạp không mà đến, nói trời thành từ từ rất gần.

Vương Bảo vừa mới chuẩn bị hạ xuống vào thành.

Có điều nhưng vào lúc này, đạo đạo khí thế bàng bạc, từ đằng xa kéo tới, cầm đầu là một đạo Long Thú lôi kéo xe giá, uy nghiêm cực kỳ.

Chết tử tế không chết, xe này giá hạ xuống phương hướng, vừa vặn hướng về phía Vương Bảo.

Mà cái kia lôi kéo xe giá Long Thú, ánh mắt mang theo xem thường, căn bản không có muốn đi vòng ý tứ, thẳng đến Vương Bảo xông tới mà đến!

Vương Bảo mặt mày hớn hở, vừa tới liền đụng tới chuyện tốt như vậy, này số mệnh, lên cái nào nói lý đi?

"Cẩu Thặng!"

Vương Bảo vỗ tay cái độp.

Lão cẩu rất là kích động dáng vẻ thoát ra, bóng người cấp tốc bành trướng, trong nháy mắt, liền hóa thân một con cao mười trượng lớn Alaska, đứng thẳng đứng dậy, trong miệng hô quát lên, "Có mắt không tròng đồ vật, ngay cả ta Lý Cẩu Thặng cũng dám va? Ăn trước ta một đòn cẩu vương pháo..."

------oOo------

Chương 874: Là ngươi không trêu chọc nổi người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thân là Đỉnh Thiên vực đỉnh cấp đại tông Thiên Long tông bí truyền đệ tử, Mặc Thương lúc này là rất mộng bức.

Bởi vì hắn ngự giá Long Thú, dĩ nhiên cùng một con chó làm lên!

Không sai.

Trong hư không, một Ryuichi chó thật sự làm lên, con chó kia thập phần bất phàm, quyền đấm cước đá trong lúc đó, thỉnh thoảng bùng nổ ra một đạo cổ quái dài pháo.

So sánh cùng nhau, Long Thú liền đơn thuần nhiều lắm, dựa vào vuốt rồng đuôi rồng miệng rồng nghênh địch.

Mặc Thương nhìn nửa ngày, run lên nửa ngày, phản ứng lại, mũi đều tức hỏng rồi, sắc mặt tái xanh, lớn tiếng quát, “Cho ta nắm lấy con chó kia yêu, lăng trì xử tử!”

Vừa dứt lời.

Xe giá hai bên, liền có hai cái ông lão đạp bước đi ra, ánh mắt ý lạnh bộc phát.

Có điều.

Chưa kịp hai cái ông lão ra tay, đột nhiên, từ phía trước Đạo Thiên thành bên trong, vội vã đi ra không ít người, cầm đầu một lão giả, trên người mặc Đạo cung trang phục, nhìn thấy trong hư không một màn, lúc này đạp không chạy nhanh, lớn quát, “Dừng tay!”

Theo lời nói của hắn lối ra (mở miệng), bàn tay của hắn duỗi ra, một đạo che kín bầu trời đại thủ ấn ầm ầm lấp loé giáng lâm, chính đánh này lớp vỏ cực kỳ lão cẩu cả kinh, cấp tốc lui nhanh!

Cái kia Long Thú ánh mắt phun lửa, cũng lui trở lại!

Ông lão lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó quay về xe giá bên trên Mặc Thương cười khổ nói, "Mặc công tử! Thực sự là xin lỗi, bởi vì Mặc công tử so với ước định thời gian mới đến một ngày, vì lẽ đó bản tông không có trước tới đón tiếp, đúng là thất lễ!"

Mặc Thương từ xe giá bên trong đi ra!

Hắn sắc mặt băng hàn, vòng chéo tay, đứng ở trên hư không, lãnh ngạo cực kỳ quát, "Việc này cũng không phải tính là gì, thiếu gia ta chỉ là muốn biết, cái này dám xông tới ta Long Thú đáng ghét chó yêu, đến cùng là cái nào không muốn sống người nuôi, đứng ra đi!"

Trên thực tế.

Lúc này lão cẩu trở lại Vương Bảo bên người, lời này hỏi hơi nhiều dư (ta).

Thế nhưng trang bức mà, nào có cái gì dư thừa không dư thừa, Mặc Thương ánh mắt đã vững vàng dán mắt vào Vương Bảo, ánh mắt sát ý cuồn cuộn!

Đánh gãy chiến đấu ông lão, chính là Đạo cung một vị lễ điện trưởng lão, hắn đầu tiên là quay về Mặc Thương áy náy cười, sau đó lúc này mới trầm giọng nói, "Mặc công tử yên tâm, việc này ta Đạo cung, nhất định cho Mặc công tử một câu trả lời!"

Mặc Thương thân phận cao quý.

Ở Thiên Long tông, dĩ nhiên bị Thiên Long lão tổ thu vào môn phái, chính là chân thật siêu cấp thiên kiêu.

Luận cùng thân phận, với hắn cái này Đạo cung lễ điện dài lão Bình cấp, đều không quá đáng!

“Hừ, hi vọng như vậy!”

Mặc Thương cười lạnh một tiếng, trang bức Như Phong, thường bạn thân.

Tuy rằng không biết trang bức là cái gì vật, thế nhưng hắn bản năng lại sâu am trang bức chi đạo, cũng yêu thích cái cảm giác này.

Đạo cung trưởng lão sắc mặt đột nhiên lạnh lẽo.

Ánh mắt của hắn chuyển hướng Vương Bảo, đánh giá vài lần, liền lớn quát, “Ngươi là ai? Dám to gan phái ra yêu sủng, xông tới ta Đạo cung khách nhân, thực sự là gan to bằng trời!”

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, nhạt âm thanh nói, “ta xông tới hắn? Rõ ràng là hắn Long Thú không biết điều, xông tới cho ta!”

Mặc Thương khí nở nụ cười, gằn giọng nói, “khá lắm! Có dũng khí!”

Đạo cung trưởng lão liền bận bịu nói rằng, “Mặc công tử bớt giận, việc này kính xin tha cho ta Đạo cung cho ngươi một cái bàn giao... Tiểu tử, phí lời không nói, ngươi xông tới ta Đạo cung khách nhân, đây là trọng tội, lão phu lấy Đạo cung lễ điện quy củ tuyên án, phạt ngươi ở Đạo Thiên thành trước cửa, quỳ sát bảy ngày Nanaya, răn đe! Cho tới ngươi yêu sủng, tội chết không thể miễn, nhất định phải lấy chết tạ tội!”

Dứt lời.

Đạo cung trưởng lão liền hung hãn ra tay rồi!

Hắn làm nhiều như vậy.

Chỉ là vì để cho Mặc Thương cao hứng mà thôi, lúc này chính trực Đạo cung đại sự sắp tới, làm như thế, cũng có giết gà dọa khỉ ý tứ!

Thân thể hơi động, ngập trời khí thế cuồn cuộn mà ra, thẳng đến Vương Bảo mà đến, Già Thiên bàn tay lớn xuất hiện lần nữa, hình ảnh ngắt quãng

hư không, hướng về Vương Bảo bao phủ trấn áp mà xuống!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên lạnh lùng cười, ngón tay hơi động, bàng bạc cực kỳ Hư Không Lâu từ nhỏ biến thành lớn, xuất hiện!

Vương Bảo cùng lão cẩu đã đứng Hư Không Lâu trên boong thuyền!

Đạo cung trưởng lão cái kia khủng bố Già Thiên bàn tay lớn, trong nháy mắt liền cùng Hư Không Lâu va chạm vào nhau!

Ầm ầm ầm!

Nương theo đạo đạo kinh thiên nổ vang, Già Thiên bàn tay lớn ầm ầm tan vỡ, mà Hư Không Lâu bên trên, nhưng là màn ánh sáng chớp liên tục, vẫn không nhúc nhích!

Hầu như hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Mộng bức nhìn trước mắt thứ khổng lồ này!

Nhận thức, không quen biết, đều là ngơ ngác biến sắc.

Mà rất nhiều người, kỳ thực là nhận thức Hư Không Lâu, dù sao, Hư Không Lâu quá có tiếng, thân là Vạn Trượng thần đình mặt tiền, rất nhiều người không quen biết Vạn Trượng thần đình xuất thân người, nhưng cũng nhận thức Vạn Trượng thần đình Hư Không Lâu!

Đạo cung trưởng lão sắc mặt cấp tốc trở nên trắng bệch như tờ giấy!

Hắn ngơ ngác nhìn Hư Không Lâu, môi run cầm cập, thân thể run rẩy, phần eo không tự chủ được uốn lượn lại đi, đầu không tự chủ được thấp rủ xuống, run giọng nói, “tôn giá... Đến cùng là cái gì người?”

Lão cẩu ở trên boong thuyền dò đầu, châm chọc nói rằng, “ngớ ngẩn! Ngược lại là ngươi không trêu chọc nổi người, ngươi lại vẫn nghĩ giết Cẩu gia? Cẩu gia nhớ kỹ ngươi!”

Đạo cung trưởng lão sắc mặt nhất thời trở nên càng thêm trắng xám!

Mà lúc này.

Trang bức nghiện Mặc Thương, không trang bức!

Sắc mặt của hắn, cũng là trắng xám cực kỳ, càng là khó coi đáng sợ, cũng không còn cách nào duy trì tao nhã phong độ, hai tay cũng không biết để vào đâu mới được rồi!

Này mẹ nó nhưng là Vạn Trượng thần đình Hư Không Lâu a!

Thiên quân chế tạo.

Nghe đồn không phải cao quý người, không phải Vạn Trượng thần đình nắm đại quyền người, không tư cách hưởng dụng!

Vào giờ phút này, không quan tâm ở Hư Không Lâu Vương Bảo, đến cùng là cái gì thân phận, Mặc Thương biết, chính mình lần này, đá vào tấm sắt.

Trang bức con đường Chiết Kích, sơ ý một chút, vậy thì thành sát bút (ngu ngốc)!

Vì lẽ đó, Mặc Thương quyết định thật nhanh, trực tiếp quay về Vương Bảo vừa chắp tay, ánh mắt mang theo cung kính, trầm giọng nói, “đại nhân, tiểu nhân Mặc Thương, xông tới đại nhân, chính là ngập trời tội lớn, tiểu nhân không dám hy vọng xa vời đại nhân có thể tha thứ ta, thế nhưng kính xin đại nhân cho tiểu nhân một cái chuộc tội cơ hội, tiểu nhân nguyện hầu hạ ở đại nhân tả hữu, tùy ý đại nhân điều động!”

Mặc Thương trong lòng cùng Meikei giống như.

Thiên Long tông, ở Đỉnh Thiên vực là trâu bò, thế nhưng, cùng Vạn Trượng

thần đình so với, vậy thì là như gặp sư phụ!

Căn bản không cách nào so sánh được!

Một ngàn cái Thiên Long tông, cũng không sánh được người ta Vạn Trượng thần đình.

Vì lẽ đó, phải nhận sợ, hơn nữa, còn phải một sợ đến cùng loại kia!

Tuy rằng này rất mất mặt, phỏng chừng sẽ khiến cho trào phúng, nhưng...

Không phải là hầu hạ tả hữu sao? Có cái gì a, không chắc lão tử còn có thể nhân họa đắc phúc, liên lụy Vạn Trượng thần đình dây, đến thời điểm, ai dám trào phúng chính mình?

Đạo cung trưởng lão sắc mặt, đã là muốn nhiều khó coi, có bao nhiêu khó coi, hắn hít sâu một hơi, thành khẩn nói rằng, “công tử thứ tội! Lão phu nguyện lấy mười ức đạo tinh, bổ khuyết công tử lửa giận! Mong rằng công tử đại nhân có đại lượng, tha thứ ta vô lễ!”

Vương Bảo trực tiếp thu hồi Hư Không Lâu.

Nhưng vẫn là chắp tay ở phía sau, thế nhưng, nhìn một chút Mặc Thương, nhìn lại một chút Đạo cung trưởng lão, Vương Bảo xì cười một tiếng, không nói một lời, xoay người đi vào thành trì!

Vây xem đảng hoảng loạn dứt bỏ, lộ ra một cái rộng rãi đại đạo!

Chờ đến Vương Bảo rời đi, Đạo cung trưởng lão cùng Mặc Thương, đều là há hốc mồm!

Mã Đức!

Này tính cái gì a?

Mười ức đạo tinh, đây là không muốn a!

Hầu hạ tả hữu, đây là xem thường sao?

Đạo cung trưởng lão thấp thỏm bất an.

Mặc Thương công tử nhưng là đỏ mặt, âm thầm xấu hổ!

Nhưng nửa ngày qua đi.

Mặc Thương quyết tâm, khẽ cắn răng, thấp quát, “Thiên Long tông không sánh được Đạo cung, việc này nhất định phải giải quyết tốt đẹp, Lộ lão, Tần lão, các ngươi không cần quản ta, tạm thời trước tiên đi Đạo cung, ta tự đi vị công tử kia bên người, quở trách cũng tốt, sỉ nhục cũng được, dù sao cũng tốt hơn bởi vì ta, đến nỗi Thiên Long tông gặp tai hoạ!”

Dứt lời.

Mặc Thương mang theo một cỗ bi thương khí thế, đuổi Vương Bảo mà đi...

------oOo------

Chương 875: Không biết xấu hổ không muốn lớp vỏ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc Thương nội tâm là bi phẫn!

Hắn bước vào Đạo Thiên thành, rất nhanh sẽ nhìn thấy ở phía trước không chút hoang mang đi tới Vương Bảo.

Ánh mắt ngưng lại, Mặc Thương chậm lại tốc độ của chính mình, vẫn chưa lập tức tiến lên!

Hắn não đường về lại điên cuồng chuyển động.

Vạn Trượng thần đình xuất thân quý công tử.

Chính mình làm sao ăn nói khép nép, đều không quá đáng!

Huống chi, chính mình lúc trước đã đắc tội rồi đối phương, vậy thì càng đến không biết xấu hổ không muốn lớp vỏ, cam lòng một thân dữ tợn, đem vị này gia hầu hạ thoải mái, hầu hạ hài lòng, mới có thể tính xong!

Hơn nữa.

Không quan tâm vị này gia muốn làm gì.

Chính mình chỉ cần theo sát đối phương bước tiến, liền xong rồi!

Chân thành đến kiên định, liền không tin đối phương không cảm động!

Nghĩ tới đây, Mặc Thương thì càng không vội vã tiến lên, hắn yên lặng theo, đánh giá, quan sát Vương Bảo động tác, cẩn thận từng li từng tí một, hắn cũng không có che lấp hơi thở của chính mình, bởi vì hắn cảm thấy đến không cần thiết, nói vậy người ta bên người, nên có tiềm tàng ám vệ, nói

không chắc hiện tại liền nhìn mình chằm chằm đây.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo tự nhiên cảm ứng được phía sau Mặc Thương.

Lão cẩu quay đầu liếc một cái, liền lười biếng nói rằng, “cùng lên đến!”

Vương Bảo hơi cười, đi dạo trong lúc đó, đi tới một cái khách sạn.

Bên trong khách sạn một người thanh niên lập tức tiến lên, cười hỏi nói, “khách quan, ngài là muốn dùng bữa hay là muốn ở trọ?”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ở trọ! Tốt nhất gian phòng, đến một gian!”

Thanh niên lộ ra do dự vẻ mặt, cười khổ nói, “thực không dám giấu giếm a khách quan, bản khách sạn chính là Đạo Thiên thành tốt nhất khách sạn, vì vậy gian phòng khá là hút hàng, tốt nhất chữ” Thiên “đã đủ quân số, liền ngay cả chữ” Địa “đều đầy, ngài xem, người tên cửa hiệu, có thể không?”

Vương Bảo nụ cười vừa thu lại, trong lòng nhưng là mừng rỡ không được.

Lão cẩu liếc mắt một cái phía sau, lập tức cao giọng nói, “nha? Nhường ta chủ nhà ở người tên cửa hiệu?”

Cửa khách sạn, lặng lẽ đánh giá tất cả những thứ này Mặc Thương trước mắt nhất thời sáng ngời!

Khe nằm!

Cơ hội a!

Quyết định thật nhanh, Mặc Thương lập tức hiện thân, vội vã mà vào, lớn tiếng quát, “Vô liêm sỉ! Tôn chủ thân phận gì? Làm sao có thể ở người tên cửa hiệu? Ngươi ăn trời gan địa gan đúng không? Đem các ngươi chủ tiệm kêu đến!”

Uống xong, Mặc Thương lại quay về Vương Bảo vừa chắp tay, nịnh nọt nói, “tôn chủ ngài yên tâm, những chuyện nhỏ nhặt này, giao cho ta liền thành, bảo đảm làm thật xinh đẹp!”

Vương Bảo không tỏ rõ ý kiến cười.

Lão cẩu nhưng là nói thầm nói, “không biết xấu hổ!”

Mặc Thương không chút phật lòng.

Không biết xấu hổ?

Mặt làm sao quý trọng đồ vật, ta làm sao có khả năng sẽ có? Ngây thơ!

Khách sạn thanh niên đã không biết làm sao, Mặc Thương quần áo hào hoa phú quý, khí thế bức người, hắn cũng không dám đắc tội, chỉ được mau mau thông báo chủ tiệm đi tới.

Bên trong khách sạn vây xem đảng nhìn thấy tình cảnh này, đều là hiếu kỳ cực kỳ.

Khách sạn này, nhưng là Đạo cung bên trong một Tôn trưởng lão mở, hiếm có dám gây sự.

Cái tên này lại dám ở trong khách sạn sao sao thoáng qua, còn ăn nói ngông cuồng, có gì dựa dẫm?

Rất nhanh.

Đại chưởng quỹ liền hiện thân, hắn đầu tiên là liếc mắt nhìn Mặc Thương!

Sau một khắc, hắn biến sắc mặt, vội vã bắt chuyện nói, “hóa ra là mực thiếu! Thực sự là thất lễ!”

Mặc Thương cười lạnh nói, “tốt nhất gian phòng, mau chóng thu thập ra hai gian đi ra!”

Đại chưởng quỹ cười khổ nói, “mực ít, thứ tiểu nhân không rõ, ngài đến Đạo Thiên thành, Đạo cung nhất định sẽ quét giường lấy chờ, vì sao phải khuất ở với nhà ta tiệm nhỏ?”

Mặc Thương trừng mắt lên, “Thiếu gia ta tình nguyện, ngươi có ý kiến?”

Đại chưởng quỹ khóe miệng co quặp!

Mã Đức!

Thực sự là đủ vô lễ a, hung hăng càn quấy, không hổ là Thiên Long tông thiếu niên hư đứng đầu Mặc Thương.

Nhưng mà.

Đại chưởng quỹ có chút buồn bực, lúc này chính là Đạo cung cử hành long trọng điển lễ thời gian, Đạo Thiên thành bên trong vào ở đến rất nhiều quý khách.

Đạo cung tuy rằng cũng có khách điện, nhưng cũng không phải là người nào đều có thể vào ở, Mặc Thương tự nhiên có thể, nhưng phần lớn người, vẫn là ở tại Đạo Thiên thành.

Vì lẽ đó đỉnh cấp chữ “Thiên” phòng khách, là thật sự đủ quân số!

Này rất sao sao chỉnh?

Cũng không thể đuổi hai người đi ra ngoài đi?

Mặc Thương thấy thế, hơi thay đổi sắc mặt, lạnh quát, “Tốt! Dám như thế không cho ta Mặc Thương mặt mũi? Lớn ngươi gan chó! Ta xem ngươi tiệm này, là không nghĩ thông xuống!”

Đại chưởng quỹ sắc mặt trắng nhợt!

Mà sau một khắc, nương theo một đạo chê cười, liền nhìn thấy mấy công tử ca, đạp bước đi xuống!

Cái kia cầm đầu công tử ca lúc này trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, chê cười nói, “yêu, này không phải Mặc đại thiếu, thực sự là ngạc nhiên, mực thiếu dĩ nhiên cũng ở tiệm nhỏ? Có điều, như vậy làm khó dễ một cái chủ tiệm, thực sự là lấy lớn ép nhỏ, có chút vô liêm sỉ a!”

Mặc Thương nhìn thấy cái kia công tử ca hơi thay đổi sắc mặt, âm lãnh nói rằng, “Lý Phi! Ngươi tìm chết?”

Cái kia công tử ca Lý Phi lúc này lạnh giọng nói, “Mặc Thương, không muốn quá kiêu ngạo! Hơn nữa, như vậy hồ đồ, còn thể thống gì? Ngươi liền không sợ cho Thiên Long tông mất mặt?”

Lý Phi xuất thân Hàn Nguyệt tông, tuy rằng không sánh được Thiên Long tông, nhưng cũng kém cách không quá lớn, vì vậy, cũng không phải làm sao e ngại Mặc Thương.

Nhưng vào lúc này.

Lão cẩu lười biếng nói rằng, “tiểu tử, ngươi có được hay không a? Không được cút nhanh lên trứng, này muốn ngươi căn bản vô dụng a!”

Mặc Thương nhất thời hoảng rồi!

Khe nằm!

Ngày hôm nay việc này, nếu như không ép xuống được, chính mình còn nói thế nào thu được tôn chủ hảo cảm? Mất mặt ném quá độ!

Nghĩ tới đây, Mặc Thương khó có thể khoan dung, lệ quát một tiếng, vung tay lên, như lôi đình lấp loé, đạo đạo long ảnh qua lại hư không, trong nháy mắt liền nhằm phía Lý Phi!

Lý Phi trực tiếp bị đánh mộng bức, nơi nào sẽ ngờ tới, Mặc Thương dám ra tay? Căn bản không phản ứng kịp, bị va bay ra ngoài, người ở giữa không trung, liền hôn mê đi!

Phía sau hắn mấy cái thanh niên nhất thời người ngã ngựa đổ, hú lên quái dị, dồn dập tiến lên, nâng dậy Lý Phi, đối với Mặc Thương lộ ra phẫn nộ ánh mắt!

Mặc Thương chậm rãi thở ra, sau đó lớn tiếng quát, "Dám trừng ta? Không muốn sống? Mau mau mang theo cái tên này cút đi! Chỉ là Hàn Nguyệt tông một cái rác rưởi, cũng dám chọc ta, quả thực chuyện cười!"

Một đám thanh niên nổi giận cực kỳ, nhưng lại không dám nhiều lời, ôm Lý Phi cấp tốc đi xa!

Mặc Thương sát khí bức người nhìn về phía chủ tiệm, cười lạnh nói, "hiện tại, có gian phòng chứ?"

Chủ tiệm vừa nhìn, khóe miệng co giật, cười khổ nói, "cũng được, Lý công tử căn phòng của bọn họ, lão phu vậy thì phái người thu thập đi ra, cho công tử cư trú!"

Mặc Thương thoả mãn gật gù, "Coi như ngươi thức thời!"

Vương Bảo yên tĩnh nhìn, lúc này đột nhiên nhạt âm thanh nói, "cũng không tệ lắm!"

Mặc Thương nhất thời ăn mật đường như thế ngọt, nịnh nọt nói, "mong rằng tôn chủ không nên trách tội ta làm việc kéo dài! Ngài xin mời, xin mời..."

Theo Mặc Thương cung kính đem Vương Bảo dẫn lên lầu hai.

Bên trong khách sạn vây xem đảng nhất thời vỡ tổ!

Khe nằm!

Đó là Thiên Long tông đại thiếu Mặc Thương a!

Vì sao đối với người thanh niên kia, cung kính như thế? Người thanh niên kia, đến cùng là cái gì các loại kinh thiên thân phận?

Mà lúc này.

Tỉnh lại Lý Phi, từ mấy cái hồ bằng cẩu hữu trong lòng nhảy lên một cái, đỏ mặt, nhìn khách sạn, lớn tiếng quát, “Mã Đức! Ta mẹ nó liền không tin, Mặc Thương như vậy thô bạo vô lý, liền không ai có thể trị hắn! Thù này không báo, thề không làm người, đi, trả lời cung tìm ta cha...”

------oOo------

Chương 876: Thiên vực Đạo cung 2 đại thiên kiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hàn Nguyệt tông thân là Đỉnh Thiên vực đại tông.

Vậy cũng là chịu đến Đạo cung cao quy cách đãi ngộ.

Vốn là Lý Phi là có thể với hắn cha Lý Chính Bắc đồng thời ở Đạo cung cư trú.

Thế nhưng.

Lý Phi nhưng cảm thấy, cùng với ở Đạo cung kìm nén, còn không bằng ở Đạo Thiên thành chơi đùa, vì lẽ đó, lúc này mới ở đến khách sạn.

Không ngờ rằng.

Bị Mặc Thương làm mất mặt!

Trước mặt mọi người, mình bị Mặc Thương cho đánh ngất, này mẹ nó mặt ném quá độ.

Mang theo đầy bụng oan ức, Lý Phi đi tới Đạo cung cho Hàn Nguyệt tông cung cấp khách viện, vừa nhìn thấy hắn cha, lại phát hiện hắn cha một mặt vẻ hưng phấn, nhìn thấy hắn, càng là đại hỉ cực kỳ.

Lý Phi không rõ vì sao, oan ức đều ép xuống, tò mò hỏi, “Cha, làm sao?”

Lý Chính Bắc khá là hưng phấn nói, “Nhi tử, ngươi tới thật đúng lúc, ta còn muốn phái người ngươi tìm ngươi đây! Đến đến đến, ta đã nói với ngươi một việc lớn!”

“Ngươi có từng nghe nói, gần nhất Đạo Thiên thành, đi vào một Tôn đại

nhân vật?”

Lý Phi buồn bực nói, “Đỉnh Thiên vực Đạo cung chưởng giáo lên cấp, dù cho là Đạo cung bản tông đều sẽ phái người đến đây, đương nhiên sẽ có đại nhân vật, chẳng lẽ, là Đạo cung bản tông người đến?”

Lý Chính Bắc xem thường nói rằng, “tuy rằng lần này Đạo cung mời Đỉnh Thiên vực chư tông, đến Đạo cung cử hành điển lễ, Đạo cung bản tông sẽ phái người đến, thế nhưng, đỉnh ngày, cũng chính là Tôn trưởng lão, hoặc là Đạo cung bản tông thiên kiêu, làm sao có thể cùng vị đại nhân vật kia so với?”

Này vừa nói, Lý Phi không khỏi chấn kinh rồi!

Khe nằm!

Cha ngươi đúng hay không nhẹ nhàng? Thậm chí ngay cả Đạo cung bản tông trưởng lão cùng thiên kiêu đều không để vào mắt?

Lý Chính Bắc vừa nhìn nhi tử ánh mắt kia, liền hiểu được, trợn tròn mắt, không vui nói, “Tiểu tử! Cha ngươi còn không như vậy ngốc, không đem Đạo cung để ở trong mắt! Ý của ta là, vị đại nhân vật kia, thân phận cao, xa không phải Đạo cung trưởng lão cấp một có thể so với!”

Lý Phi nuốt ngụm nước bọt.

Khe nằm!

Hóa ra là như vậy đại nhân vật, thật hâm mộ.

Lý Chính Bắc đột nhiên thần sắc nghiêm lại, nói rằng, “vị đại nhân vật kia, chính là cái người trẻ tuổi, hắn xuất thân Vạn Trượng thần đình, vốn là, này còn không có gì, thế nhưng, hắn nhưng lấy một toà Hư Không Lâu đang ngồi lái... Y lão phu suy đoán, thân phận, thấp nhất cũng phải là Vạn Trượng thần đình hộ đình đại tướng con trai!”

Lý Phi hít vào một ngụm khí lạnh.

Thiên vực, Vạn Trượng thần đình nghiễm nhiên chính là thứ nhất Thánh địa!

Dù cho là Đạo cung, luận cùng uy thế, cũng không sánh được Vạn Trượng thần đình.

Vạn Trượng thần đình cũng không ở chư lớn biên giới có lưu lại cái gì thế lực phân tông, người ta chính là ở Thiên vực, nhưng cũng là một khối siêu cấp lớn núi, khiến người ta nghe tiếng đã sợ mất mật!

Vạn Trượng thần đình bên trong hộ đình đại tướng, chính là Thiên quân bên dưới tối cường giả!

Dù cho là đại tướng con trai, thân phận đều là kinh thiên!

Lý Chính Bắc trầm giọng nói, "nhi tử, vị kia là người trẻ tuổi, mà ngươi, vừa vặn liền có cơ hội, cùng vị đại nhân vật kia tiếp xúc! Người trẻ tuổi mà, tiếng nói chung nhiều a! Vì lẽ đó, ta lúc này mới muốn tìm ngươi, nhường ngươi Nunu lực, thêm sức lực, nếu như ngươi có thể liên lụy vị công tử kia dây, ha ha, nhi tử, không chắc chúng ta Hàn Nguyệt tông, còn phải dựa vào ngươi!"

Lý Phi lập tức kích động!

Khe nằm!

Hóa ra là như vậy!

Không phải là lấy lòng quỳ liếm lấy lòng sao? Có cái gì a? Ta Lý Phi cái khác không có, chút bản lãnh này vẫn có!

"Cha, ngươi yên tâm, chuyện này liền giao cho ta! Ta này liền trở về dò nghe!"

Lý Phi kích động liền chuẩn bị rời đi.

Có điều sau một khắc, hắn đột nhiên nghĩ đến, chính mình chính sự còn chưa nói đây, lúc này biến sắc mặt, có chút khó coi, rất là phẫn nộ nói rằng, "đúng rồi cha, ta tìm đến ngươi, còn có chuyện muốn mời cha làm chủ! Ngài là không biết, cái kia Thiên Long tông Mặc Thương, là cái gì các loại hung hăng, trước mặt mọi người, dĩ nhiên ra tay với ta, hơn nữa là đánh lén, trực tiếp đem ta đánh ngất! Cha, ngươi đến giúp ta báo thù a!"

Lý Chính Bắc vẻ mặt đột nhiên cứng đờ, thân thể run lên, gấp giọng hỏi nói, "Mặc Thương? Ngươi làm sao cùng tiểu tử kia phạm xông tới? Nói mau, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Lý Phi có chút mộng, hắn cha phản ứng, không đúng a, nhưng vẫn là đem sự tình nói đơn giản nói.

Chỉ chốc lát sau, Lý Chính Bắc đột nhiên ngột ngạt lửa giận, nói rằng, "Mặc Thương... Hắn hiện tại nên ở ra vẻ đáng thương, với ai ra vẻ đáng thương, ngươi nên cũng hiểu, ở Mặc Thương bên người, đúng hay không có cái người trẻ tuổi, cùng một cái chó yêu?"

Lý Phi hồi ức một hồi, bản năng gật đầu!

Trong nháy mắt, Lý Phi cũng cảm giác được một toà núi lửa bộc phát, Lý Chính Bắc nổi giận đùng đùng, rống to nói, "ngươi cái này vua hố ngớ ngẩn! Ngươi đã vậy còn quá không nhãn lực giới, Mặc Thương hắn thân phận gì? Có thể làm cho hắn đứng ra, lại là thân phận gì? Ngươi liền không suy nghĩ thật kỹ sao? Lần này được rồi, ta còn muốn, cho ngươi đi cùng vị đại nhân vật kia tạo mối quan hệ đây, ngươi ngược lại tốt, này trực tiếp đắc tội lên..."

Sau một khắc.

Lý Phi liền cất cánh.

Đây là bị hắn cha cho đánh!

Thậm chí đều trực tiếp quất bay phòng khách, rơi vào trong viện.

Lý Chính Bắc lửa giận vạn trượng âm thanh truyền ra, “Lão tử mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, lập tức, lập tức, cho lão tử đi đem vị đại nhân vật kia khí cho vuốt thuận, nếu là bởi vì ngươi, dẫn đến Hàn Nguyệt tông gặp tai hoạ, tiểu tử ngươi... Liền cho lão tử chờ chết đi!”

Lý Phi sợ vãi tè rồi.

Thảng thốt mà đi.

Hắn nhưng là biết, cha mình tuy rằng thương yêu chính mình, thế nhưng, luận tàn nhẫn, nhưng cũng là rất vô tình.

Nói tới ra, đó là có thể làm được đến.

Thời khắc này, Lý Phi suýt nữa lệ rơi đầy mặt, bởi vì hắn cũng rất oan ức a, trời mới biết Mặc Thương bên người vị kia, chính là vị đại nhân vật kia, nếu như biết, ta rất sao đã sớm quỳ liếm người ta!

...

...

Lý Phi tao ngộ, chỉ là một cái ảnh thu nhỏ.

Vào giờ phút này.

Đạo Thiên thành bên trong, thậm chí Đạo cung bên trong, một số đại lão, đều trong bóng tối nghị luận Vương Bảo!

Cưỡi Hư Không Lâu Vạn Trượng thần đình đại nhân vật.

Đáng giá Đỉnh Thiên vực bất luận cái nào đại tông nịnh bợ!

Mà Đỉnh Thiên vực Đạo cung, nhưng là có chút kinh hồn bạt vía, bởi vì cái kia Đạo cung lễ điện trưởng lão, nhưng là đối với người ta ra tay rồi a, này nếu như ghi hận lên, bởi vì Vạn Trượng thần đình nhằm vào, dù cho là bản

tông, đều ngoài tầm tay với a!

Đỉnh Thiên vực Đạo cung chưởng giáo Chu Hải, lúc này sắc mặt, chính là cực kỳ khó coi.

Vốn là, hắn mới tiến cấp, mời Đỉnh Thiên vực chư tông đến đây chúc mừng, đó là xoạt mặt trang bức cơ hội thật tốt, hắn cao hứng lắm, ai biết, liền bị cái này kinh thiên lớn lôi cho đập bối rối.

Đạo cung các trưởng lão tụ hội một đường.

Tình cảnh bi thảm.

Chu Hải trong cổ họng phảng phất thẻ một cây gai, khó chịu cực kỳ, thở dài nói, "việc này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, Vạn Trượng thần đình Hư Không Lâu, nghe tên nát hư, có thể cưỡi Hư Không Lâu, thân phận tất nhiên tôn quý vô cùng, đáng sợ nhất chính là, đây là một người trẻ tuổi, nếu như lòng dạ tiểu, có thù tất báo, đưa tới Vạn Trượng thần đình hộ đình quân đối với chúng ta ra tay, chúng ta với lý chính là đuối lý, bản tông cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn!"

Một Tôn trưởng lão phun ra khẩu khí, nghiêm nghị nói, "chưởng giáo không nên quá lo lắng, người trẻ tuổi, hỏa khí đến nhanh, đi cũng nhanh, chúng ta trước tuy rằng đắc tội rồi hắn, thế nhưng, sau khi rất bắt chuyện, liền không tin không thể xoay chuyển cục diện! Mặt khác, Thiên vực bản tông sứ giả cũng nhanh đến, bọn họ phỏng chừng liền nhận ra người trẻ tuổi kia, nếu như có giao tình, thì càng không phải chuyện!"

Chu Hải mặt âm trầm, thở dài, "Hi vọng như thế chứ!"

Lời chính nói đây.

Bên ngoài có đệ tử đến đây thông báo, Thiên vực Đạo cung bản tông sứ giả đến rồi!

Chu Hải đại hỉ cực kỳ, thở phào nhẹ nhõm, vội vàng dẫn người ra đi nghênh đón.

Mà nhìn thấy Thiên vực Đạo cung bản tông sứ giả chớp mắt, Chu Hải càng thêm trong đầu vô cùng quyết tâm, triệt để thả lỏng ra.

Thiên vực bản tông lần này hạ xuống, chỉ có vẻn vẹn ba người, một Tôn trưởng lão, hai đại bản tông thiên kiêu.

Nhưng.

Này hai đại thiên kiêu, ở Thiên vực, đều là cao cấp nhất cao quý, thiên phú dị thường đáng sợ, rất được bản tông cao tầng coi trọng.

Chu Hải đắc ý cực kỳ!

Bản tông không tệ với ta a, dĩ nhiên đem hai vị này đều phái ra.

Có hai vị này ở bản tông đều địa vị tôn sùng thiên kiêu ở, vị kia Vạn Trượng thần đình "Đại nhân vật", cũng có vẻ không phải như vậy trâu bò...

------oOo------

Chương 877: Cái tên này là hàng giả a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên vực nói Cung Thập đủ vô cùng bạo tay.

Người tới ở Thiên vực, có thể nói là uy thế đồng đại, chỉ có vẻn vẹn mấy người có thể chống lại!

Này hai đại bản tông thiên kiêu, cũng bị Thiên vực Đạo cung coi là hi vọng, có hi vọng xung kích Thiên quân cảnh giới hậu bối!

Một cái trong đó gọi là Lý Khôn, lấy kiếm thuật nổi danh trên đời, sáng tạo ra rất nhiều siêu cường kiếm quyết, lúc còn trẻ, từng ẩn nấp Kiếm vực, Kiếm Áp đồng đại xưng hùng, lấy hạ khắc thượng, có phi thường xa hoa chiến tích, chờ đến Đạo cung thân phận lộ ra ánh sáng, lúc này mới gây nên thế nhân thán phục.

Một cái khác gọi Trịnh Sở, một cái khuôn mặt tuấn tú nhường đại đa số người phụ nữ đều vì đó thẹn thùng gia hỏa, thiên phú đáng sợ ở ngộ tính lên, nghe đồn dù cho là Thiên quân bí truyền đạo thuật, Trịnh Sở đều có thể trong khoảng thời gian ngắn lĩnh ngộ thành công!

Này tu vi của hai người, đều là Tôn Giả trung cảnh, ở tại bọn hắn cái tuổi này, mạnh mẽ so sánh!

Chu Hải đều muốn cảm động khóc, nước mắt lưng tròng, đối với Thiên vực Đạo cung bản tông nhất thời càng thêm trung thành.

Tiến lên tiếp dẫn, khách sáo một phen, liền về đến đại sảnh ngồi xuống!

Cái kia bản tông trưởng lão khi còn trẻ cũng là một cái danh nhân, lúc này từ lâu phong mang không ở, cười ha ha phảng phất một cái phật Di Lặc, cười nhạt nói, “Chu huynh tiếp nhận Đỉnh Thiên vực Đạo cung chưởng giáo

tới nay, thành tích là rõ như ban ngày, bản tông cao tầng đối với này đều hết sức hài lòng, hiện tại càng là có thể sửa vì là không hạ xuống người, cố gắng tiến lên một bước, thực sự là thật đáng mừng!”

Chu Hải cười nói, “Lưu lão ca quá khen rồi! Đúng là ta Chu Hải, có chút thẹn thùng a, dĩ nhiên làm cho Lý lão đệ cùng Trịnh lão đệ đều đến rồi, hi vọng hai vị lão đệ, không muốn ghét bỏ!”

Trịnh Sở nghe vậy khẽ lắc đầu, nhạt âm thanh nói, “Đạo cung mạnh mẽ, ở chỗ đoàn kết, chúng ta địa vị bây giờ, đều là Đạo cung chư vị đồng tâm hiệp lực cùng ủi lên, Chu huynh thành đạo cung dốc hết tâm huyết, năng lực Chu huynh ăn mừng, chính là vinh hạnh, tại sao ghét bỏ câu chuyện? Không nên tự ti nha!”

Đơn giản lôi kéo việc nhà.

Chu Hải càng thêm thong dong, sau đó liền bắt đầu tán gẫu chính sự, nói rằng, “không dối gạt ba vị, trước ta nhưng là trông mòn con mắt, thực sự là gần nhất, chúng ta đắc tội rồi một đại nhân vật, hy vọng có thể có bản tông phối hợp...”

Dứt lời.

Chu Hải liền đem Vương Bảo việc nói ra!

Sau khi nói xong, Chu Hải thở dài, “Tiểu tử kia ngạo khí vô song, đối với lễ điện trưởng lão bồi tội đạo tinh, không thèm để ý, ta hoài nghi hắn thầm hận trong lòng, không chắc khi nào sẽ sai lầm! Vì lẽ đó...”

Cái kia bản tông trưởng lão cùng Lý Khôn cùng với Trịnh Sở liếc mắt nhìn nhau.

Đều là hiếu kỳ cực kỳ!

Vạn Trượng thần đình!

Hư Không Lâu!

Hai cái này danh từ một tờ thêm, cái kia chính là siêu phàm!

Lý Khôn lập tức đứng dậy, nghiêm nghị nói, “việc này đúng là cấp bách, nói đến, Vạn Trượng thần đình cùng bản tông, quan hệ kỳ thực coi như không tệ, bên trong rất nhiều thiên kiêu, rất nhiều Đại thế tử, chúng ta cũng nhận thức, Chu huynh không nên lo lắng, này đều là hiểu lầm, nói ra là được rồi!”

Lý Khôn lời này rất tự tin.

Vạn Trượng thần đình là trâu bò.

Thế nhưng.

Thiên vực Đạo cung cũng không kém.

Đại gia lẫn nhau lui tới, ai không quen biết ai vậy, đều là người thông minh, ngươi cho ta mặt mũi, ta nể mặt ngươi, hiểu lầm mà thôi, còn có thể sao giọt?

Việc này định ra, liền có Chu Hải dẫn dắt, hướng về Đạo Thiên thành Vương Bảo chỗ ở khách sạn mà đi.

...

...

Bên trong khách sạn.

Một gian bao sương.

Mặc Thương chính hóa thân gã sai vặt, ở hầu hạ Vương Bảo cùng với lão cẩu ăn cơm.

Đương nhiên, chủ yếu là ở hầu hạ lão cẩu, Vương Bảo ăn cơm chậm rì rì, cái nào cần phải hắn hầu hạ.

Lão cẩu sai khiến người không chút khách khí, Mặc Thương trong lòng MMP, trên mặt nhưng là bồi cười, một bộ ta rất vinh hạnh dáng dấp.

Đột nhiên.

Bên ngoài truyền đến nhàn nhạt ồn ào thanh âm, sau một khắc, cửa phòng bị vang lên.

Mặc Thương nhạy bén đi tới trước cửa, mở cửa, phát hiện là Lý Phi, còn có không ít người quen, đều là một ít đại tông đại lão dòng dõi.

Nhìn thấy mở cửa Mặc Thương, Lý Phi bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, "mực thiếu! Cái kia cái gì, chúng ta thập phần nghĩ chiêm ngưỡng tôn chủ dung nhan, đồng thời nghĩ hiếu kính một hồi tôn chủ, vì lẽ đó..."

Mặc Thương có chút chán ngán!

Mã Đức!

Không biết xấu hổ!

Lại dám cùng lão tử đoạt mối làm ăn!

Tôn chủ là lão tử gọi, không phải ngươi rất sao có thể gọi, tôn chủ là của ta, không phải đại gia!

Đang chuẩn bị quát lớn đây.

Vương Bảo âm thanh vang lên, "Nhường bọn họ đi vào!"

Mặc Thương nhất thời phiền muộn hỏng rồi, mà Lý Phi, nhưng là đại hỉ cực kỳ.

Do hắn dẫn đầu, một đám thanh niên tiến vào phòng khách bên trong, thái độ đều là cung kính cực kỳ.

Lý Phi càng là khúm núm, suýt nữa quỳ, ăn nói khép nép nịnh nọt nói rằng, "tôn chủ, trước tiểu nhân thực sự là gan to bằng trời, không biết là tôn chủ muốn nhà ở, dĩ nhiên phạm vào lớn như vậy sai, đáng trách đáng trách! Tôn chủ đừng phải tức giận, đây là tiểu nhân một ít lễ ra mắt, mong rằng tôn chủ vui lòng nhận!"

"Còn có ta! Gia phụ..."

"Tôn chủ không nên ghét bỏ, ta là..."

"Tôn chủ như có nhàn thời điểm, có thể bất cứ lúc nào dặn dò chúng ta, chúng ta..."

Ba ba một trận này!

Một đám thanh niên tự đề cử mình, từng người đưa lên một cái nhẫn chứa đồ!

Vương Bảo hơi cười, đưa tới cửa tiền, không cần thì phí, lão cẩu cho Mặc Thương liếc mắt ra hiệu, Mặc Thương liền không tình nguyện đều cất đi, hơn nữa rất thông minh trực tiếp cho lão cẩu!

"Không sai!" Lão cẩu cho Mặc Thương một cái thoả mãn ánh mắt.

Mặc Thương tâm tình lúc này mới khá hơn một chút!

"Không có chuyện gì khác, liền đi ra ngoài đi, ta còn muốn ăn cơm!" Vương Bảo nhạt tiếng nói.

Lý Phi đám người có chút không cam lòng, bọn họ cũng tưởng tượng Mặc Thương như thế, hầu hạ ở tôn chủ tả hữu a!

Đáng tiếc.

Bọn họ không có Mặc Thương bực này vận may.

Các loại ra phòng khách, Lý Phi bọn họ cũng không đi, liền như thế ở bên

trong đại sảnh ngồi xuống, ngược lại trong lúc rảnh rỗi, còn không bằng ở đây chờ cơ hội, sớm cơ hội nịnh bợ tôn chủ!

Cũng nhưng vào lúc này.

Chu Hải bọn họ đến rồi!

Thoáng hỏi thăm, liền biết rồi Vương Bảo chính đang trong bao sương dùng cơm.

Chu Hải kinh ngạc liếc mắt nhìn Lý Phi bọn họ, vang lên cửa phòng khách.

Cửa mở.

Mặc Thương vốn là bộ mặt tức giận, nhưng nhìn đến Chu Hải, lập tức choáng váng, đổi một bộ mặt khác, nói rằng, "chu... Chu tiền bối!"

Chu Hải biết Mặc Thương cùng Vương Bảo sự tình, lén lút giương mắt nhìn một chút bên trong, ho nhẹ một tiếng nói rằng, "ta có việc cần muốn gặp một lần Vạn Trượng thần đình tiểu hữu!"

Mặc Thương không dám ngăn trở, liền vội vàng xoay người, trở lại Vương Bảo bên người xin chỉ thị.

Vương Bảo hé mắt, cười híp mắt nói rằng, "Đạo cung chưởng giáo... Nhường hắn đi vào!"

Chu Hải đám người đạp bước mà vào, chỗ rẽ tiến vào phòng khách phòng khách, Chu Hải đầu tiên chắp tay, vô cùng đau đớn nói rằng, "tiểu hữu, lão phu Đỉnh Thiên vực Đạo cung chưởng giáo Chu Hải, lúc trước ở cửa thành phụ cận phát sinh hiểu lầm, lão phu nghe nói sau khi, thật là thẹn thùng, này không, lão phu liền tự mình đến đây bồi tội!"

Vương Bảo đột nhiên cười lạnh nói, "hiểu lầm? Làm sao liền thành hiểu lầm? Người của các ngươi đối với ta không hề nguyên do ra tay, này không phải hiểu lầm!"

Chu Hải suýt chút nữa thổ huyết!

Giời ạ!

Quả nhiên là mưu mô a!

Lão tử đoán không lầm a!

May lão tử cơ trí, cấp tốc làm ra phản ứng, nếu không, hi vọng tiểu tử này không báo thù? Cái kia phỏng chừng là nằm mơ!

Cùng lúc đó.

Vào giờ phút này.

Thiên vực Đạo cung bản tông hai đại thiên kiêu, Lý Khôn cùng với Trịnh Sở, bọn họ liếc mắt nhìn nhau, đều là ngờ vực cực kỳ.

Vương Bảo trước vốn còn muốn dùng một chút đại tướng con trai Trần Tinh Thần khuôn mặt, thế nhưng sau đó vừa nghĩ, chính mình tội gì a, lại nói Trần Tinh Thần thân phận, cũng không quá trâu bức, vì lẽ đó, liền thay đổi cái đại soái nồi mặt!

Này mặt, ở Lý Khôn cùng Trịnh Sở xem ra, tự nhiên là thập phần xa lạ!

Vạn Trượng thần đình bên trong người trẻ tuổi, bọn họ trên căn bản đều biết, thế nhưng, nhưng chưa từng thấy người này, mà Vương Bảo ở tại bọn hắn sau khi đi vào, cũng không có biểu hiện ra dị thường đến, nói vậy cũng không biết bọn hắn.

Như vậy.

Nói như thế.

Liền chỉ có một cái giải thích.

Lý Khôn cùng Trịnh Sở liếc mắt nhìn nhau, đều là chấn kinh rồi!

Tê liệt a!

Hàng giả!

Cái tên này dĩ nhiên là cái hàng giả!

------oOo------

Chương 878: Dám nói công tử nhà ta là tên lừa đảo?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hàng giả a!

Cái này Vạn Trượng thần đình đại nhân vật, là mẹ nó giả a!

Này có thể đúng là quá không thể tưởng tượng nổi!

Giả mạo Vạn Trượng thần đình, liền Hư Không Lâu cũng giả mạo, còn lừa gạt đến Đạo cung trên đầu đến rồi, lần này, liền đắc tội rồi Toái Hư Đại Giới, hai đại đỉnh cao đại tông!

Khe nằm!

Đây là ở cực hạn tìm đường chết a!

Người này, đến cùng là nghĩ như thế nào? Hắn lại từ đâu tới lá gan lớn như vậy?

Lý Khôn hít vào một ngụm khí lạnh, bỗng nhiên lôi kéo chính đang cười làm lành Chu Hải.

Chu Hải ngẩn ra, quay đầu lại nhìn thấy Lý Khôn cái kia mặt âm trầm sắc, nhất thời có chút mờ mịt, mà Lý Khôn, nhưng là tiến lên hai bước, quay về Vương Bảo lộ ra một vệt âm hiểm cười, nói rằng, “đạo hữu, nghe nói ngươi có một toà Hư Không Lâu? Ta đối với Hư Không Lâu, đúng là cực kì quen thuộc, không biết, có thể hay không nhường ta lại mở mang đây?”

Vương Bảo vẩy một cái lông mày, “Ngươi là cái gì người?”

Lý Khôn lãnh đạm nói rằng, “Thiên vực Đạo cung bản tông, Lý Khôn!”

Vương Bảo đương nhiên chưa từng nghe nói người này, nghe vậy cười nhạo nói, “không cần thêm tiền tố, ngược lại ta cũng không quen biết một ít cửu lưu hạng người!”

Lý Khôn gò má không khỏi co giật lên!

Ta giời ạ!

Cửu lưu hạng người?

Ta, Thiên vực Đạo cung bản tông thiên kiêu, dĩ nhiên là mẹ nó cửu lưu hạng người?

“Đạo hữu! Không muốn giả bộ! Ngươi không quen biết ta, chính là ngươi to lớn nhất kẽ hở! Vạn Trượng thần đình thế hệ tuổi trẻ, ta trên căn bản cũng đã có tiếp xúc, nhưng chỉ có, chưa từng thấy đạo hữu ngươi đây! Ha ha, ngươi này Vạn Trượng thần đình thân phận, là giả đi!”

Lý Khôn tức giận bên dưới, đơn giản không lại cùng Vương Bảo vòng quanh, trực tiếp thả ra một cái lớn lôi!

Lôi đến phòng khách bên trong mọi người, đều hoàn toàn biến sắc!

Chu Hải há hốc mồm, rốt cuộc biết Lý Khôn sắc mặt, vì sao như vậy âm trầm, giả? Dĩ nhiên là rất sao giả? Lão tử dĩ nhiên quay về một cái hàng giả lo lắng sợ hãi lâu như vậy? Khe nằm, khinh người quá đáng!

Mặc Thương mộng bức!

Lý Khôn hắn không quen biết, thế nhưng hắn biết Lý Khôn người này, Thiên vực Đạo cung bản tông thiên kiêu!

Thứ địa vị này người, nói chuyện không phải là tùy tiện nói một chút, không có tự tin, hắn không sẽ tùy tiện như vậy.

Nói cách khác.

Mã Đức!

Thật hay giả?

Ta phốc ngươi muội, lão tử ra vẻ đáng thương trang lâu như vậy, trắng (Haku) trang? Trang đến lông gà trên người?

Trịnh Sở lúc này đạp bước mà lên, cùng Lý Khôn sóng vai, trong ánh mắt, lộ ra sát ý, "Tiểu tử ngươi lá gan thật sự rất lớn, giả mạo Vạn Trượng thần đình đại thiếu, nhục ta Đạo cung, đây là muốn thừa cơ kiếm lời chứ? Nói đến, nếu như không phải chúng ta vừa vặn tới nơi này, sợ là ngươi có thể giả đánh tráo thuật, thật sự xong rồi!"

Vương Bảo đỡ trán.

Hơi thở dài một tiếng, nói rằng, "tại sao? Tại sao muốn buộc ta phát hỏa? Bổn công tử kỳ thực rất biết điều được chứ? Ngươi há mồm ngậm miệng, nói ta giả mạo Vạn Trượng thần đình người, thế nhưng, ngươi thật sự nghe nói qua, ta thừa nhận ta là Vạn Trượng thần đình người?"

Lý Khôn ngẩn ra.

Trịnh Sở nhưng là ánh mắt tinh mang lóe lên, âm hiểm cười nói, "thật tài tình! Vàng thau lẫn lộn, khiến người ta tự mình suy đoán, cũng dẫn cho rằng thật, không dính nhân quả, đạo hữu lừa gạt thuật, là thật cao siêu!"

"Ngớ ngẩn!"

Vương Bảo lạnh lùng cười.

Sau một khắc, Vương Bảo quay về hư không ngoắc ngoắc tay, nói rằng, "bổn công tử hiện ở tâm tình rất nguy, ngươi đi với bọn hắn nói, ta mặc kệ bọn họ!"

"Phải!"

Trong hư không, đột nhiên xuất hiện một lão giả bóng người.

Người lão giả này, tự nhiên là Kính Tượng Phân Thân.

Sau khi xuất hiện, Kính Tượng Phân Thân trên người, liền tuôn ra một luồng không cách nào hình dung khí thế khủng bố!

Dường như khống chế thiên địa, dường như trấn áp thế giới!

Lý Khôn cùng Trịnh Sở sắc mặt hoàn toàn thay đổi, trong lúc nhất thời mồ hôi lạnh đều chảy ra!

Kính Tượng Phân Thân mặt không hề cảm xúc, một cái đạp bước, lãnh đạm nhưng lại mang theo vô tận uy nghiêm, nhẹ quát, "Bọn ngươi dám nói công tử nhà ta, là tên lừa đảo?"

Lý Khôn mi tâm mồ hôi lạnh chảy đầm đìa!

Kính Tượng Phân Thân hiện tại khí thế, mô phỏng chính là ở Phạm Thiên trong đạo trường, Vương Bảo tiếp thu truyền thừa thời điểm Phạm Thiên Thiên quân khí thế!

Đây chính là Thiên quân khí thế!

Đối với Lý Khôn mà nói, Kính Tượng Phân Thân khí thế kia vừa ra, hắn trời đều phảng phất sụp đổ!

"Nói chuyện!"

Kính Tượng Phân Thân hùng hổ doạ người, chắp tay ở phía sau, khí thế không giảm, lần thứ hai đạp bước về phía trước!

Mà hắn đi tiến một bước!

Lý Khôn cùng với Trịnh Sở, cũng chỉ có thể không tự chủ được lùi về sau một bước!

Bọn họ sao dám cường đỉnh? Bọn họ sao dám xông tới?

Lý Khôn run giọng nói, “tiền bối, đây là hiểu lầm...”

Kính Tượng Phân Thân lần thứ hai đạp bước về phía trước, lệ quát, “Hiểu lầm?”

Lần thứ hai về phía trước.

“Ngươi luôn mồm luôn miệng, nói thiếu chủ nhà ta giả mạo, là tên lừa đảo, hiện tại ngươi nhưng cùng lão phu nói, là hiểu lầm?”

Lần thứ hai về phía trước.

“Thiếu chủ nhà ta thân phận sự tôn quý, xa không phải bọn ngươi có thể tưởng tượng, liền các ngươi, cho thiếu chủ nhà ta xách giày cũng không xứng!”

Kính Tượng Phân Thân từng bước từng bước, dường như muốn đem Lý Khôn cùng Trịnh Sở, bách vào vực sâu!

Dần dần mà.

Đã lùi tới trong đại sảnh!

Mà Kính Tượng Phân Thân, còn chưa dừng lại, Vương Bảo thình lình bước tiến không lại dừng lại, từng bước một chắp tay ở phía sau, đạp bước tiến lên!

Lý Khôn cùng Trịnh Sở trên mặt, đã lộ ra cầu xin vẻ, nhưng chỉ có thể từng bước một bị bức ép rời đi khách sạn, lùi tới phố lớn bên trên!

Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân, đứng cửa, mặt không hề cảm xúc nhìn Lý Khôn cùng Trịnh Sở, dừng bước sau khi, đột nhiên cười lạnh một tiếng, phất tay, ầm ầm!

Hư không lấp loé, một đạo quái vật khổng lồ xuất hiện, chính là Hư Không Lâu!

Kính Tượng Phân Thân lạnh lùng cười, nói rằng, “ngươi không phải nói, Hư Không Lâu cũng là giả sao? Ngươi không phải nghĩ lần thứ hai nhìn qua Hư Không Lâu sao? Cơ hội cho ngươi, ngươi ngắm nghía cẩn thận, này Hư Không Lâu, đến cùng ở đâu là giả?”

Lý Khôn trong lòng một mảnh lạnh lẽo!

Hư Không Lâu xuất hiện chớp mắt, hắn dựa vào cảm giác liền nhận ra được, này mẹ nó, là thật sự!

Thật sự Hư Không Lâu a!

Ta cắt cỏ, phiền phức! Phiền phức! Vạn vạn không nghĩ tới a, Vạn Trượng thần đình lại vẫn đem Hư Không Lâu ở ngoài đưa!

Cái kia Vô Ưu thiên quân không nói đã nói, Hư Không Lâu, chính là Vạn Trượng thần đình tiêu chí, chưa bao giờ ở ngoài đưa sao?

Khe nằm đại gia ngươi a!

Vô Ưu thiên quân ngươi cái miệng pháo hỗn đản, ngươi rất sao nói chuyện không đáng tin, ngươi rất sao hố chết lão tử!

“Chuyện này...”

Lý Khôn cùng Trịnh Sở đều là dọa sợ!

Bởi vì bọn họ đột nhiên liên tưởng đến, có thể làm cho Vô Ưu thiên quân đánh vỡ quy tắc, đưa ra Hư Không Lâu...

Cái kia lại là thân phận gì?

Còn nữa.

Có thể nắm giữ như vậy hư hư thực thực Thiên quân cường giả, làm nô bộc tồn tại, lại là kinh khủng cỡ nào?

Mà như vậy thân phận tôn quý một cái nhân vật khủng bố, dĩ nhiên, bị bọn họ xem là tên lừa đảo, tốt một trận chê cười!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Ngày hôm nay chúng ta khả năng muốn xong đời a!

Liếc mắt nhìn nhau, Lý Khôn cùng Trịnh Sở đều là sắc mặt như tro tàn!

Mà Kính Tượng Phân Thân, nhưng là đột nhiên châm biếm nói, "vật ấy, chính là nghĩ lấy lòng lão gia nào đó người ngu ngốc tặng cùng, còn tuyên bố, dựa vào vật ấy, đi khắp nát hư đều hoành hành không trở ngại, vạn vạn không ngờ tới, dĩ nhiên không chịu được như thế, đã như vậy, cái kia vật ấy, còn để làm gì?"

Vừa dứt lời.

Kính Tượng Phân Thân bàn tay bỗng nhiên quay về hư không vạch một cái!

Sau một khắc..

Liền nhìn thấy cái kia đại diện cho Vạn Trượng thần đình ý chí Hư Không Lâu, trực tiếp phát sinh răng rắc răng rắc âm thanh, sau đó...

Vỡ nát!

------oOo------

Chương 879: Hù chết người bối cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ai nha khe nằm!

Bốn chữ lớn, ở vô số võ giả nội tâm kinh ngạc mà lên, nhấc lên vạn trượng tâm đào.

Rất nhiều người cực kỳ kinh sợ nhìn hư không. 78 Trung văn thủ phát:

Thân thể run rẩy phảng phất được Parkinson chứng giống như.

Lý Khôn cùng Trịnh Sở hai đại Thiên vực Đạo cung bản tông thiên kiêu, càng là mắt tối sầm lại, suýt nữa mộng ngất đi!

Ta giọt má ơi!

Hư Không Lâu...

Nhường ngươi cho chỉnh nát?

Này mẹ nó nhưng là Hư Không Lâu, Vạn Trượng thần đình Hư Không Lâu, lầu này đại diện cho Vạn Trượng thần đình, lầu này càng là một toà tú đến nổ tung bảo vật, lầu này, giá trị không cách nào đánh giá!

Ngươi rất sao trực tiếp cho chỉnh nát?

Đây là cái gì quỷ thao tác?

Có muốn hay không như thế phát điên?

Vương Bảo trang một đợt tàn nhẫn, tinh luyện giá trị được mùa lớn, trong lòng đẹp không muốn, đương nhiên, Kính Tượng Phân Thân vẫn là một bộ lạnh lùng vẻ mặt, mang theo tràn đầy châm chọc, nói rằng, “cái kia nghĩ lấy

lòng lão gia ngớ ngẩn, lại dám lừa dối lão gia, việc này lão phu sau khi trở về, nhất định sẽ rõ ràng mười mươi cùng lão gia nói rõ, mạnh mẽ sửa trị tên ngu ngốc kia!”

Dứt lời.

Kính Tượng Phân Thân vung tay lên, thu hồi Hư Không Lâu mảnh vỡ, liền lãnh ngạo xoay người lại!

Thời khắc này.

Bốn phía yên lặng như tờ!

Rất nhiều người không rõ ý tưởng.

Nhưng càng nhiều người, nhưng là có cấp độ sâu liên tưởng.

Liền tỷ như, Lý Khôn cùng Trịnh Sở cùng với Đạo cung những người khác.

Lúc này.

Toàn bộ đều sợ vãi tè rồi!

Sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, mi tâm mồ hôi lạnh tuôn ra, một loại xông kinh thiên đại họa cảm giác, ở đáy lòng bốc lên!

Người lão giả này, nhỏ nghĩ một hồi, quá mẹ nó đáng sợ!

Lý Khôn run giọng nói, “trong miệng hắn cái gọi là... Tên ngu ngốc kia, nói nhưng là Vạn Trượng thần đình, Vô Ưu thiên quân?”

Trịnh Sở cực kỳ bi ai hai tay che mặt, thấp giọng nói, “chín mươi chín phần trăm, chính là!”

Liếc mắt nhìn nhau!

Hai cái hàng lần này là thật sự mộng hôn mê, thân thể lảo đà lảo đảo, suýt

nữa ngã xuống đất!

Ma trứng a!

Không có thiên lý a!

Khó mà tin nổi a!

Tại sao sẽ là như vậy?

Này mẹ nó lại làm sao có thể chứ?

Vạn Trượng thần đình Vô Ưu thiên quân, cỡ nào cao quý tồn tại, làm sao ở trong miệng hắn, thành người ngu ngốc?

Hơn nữa.

Tiểu tử kia đến cùng là thân phận gì? Đến cùng đáng sợ cỡ nào khủng bố? Dĩ nhiên có thể làm cho Vô Ưu thiên quân, đều không tiếc dâng ra một toà Hư Không Lâu? Hơn nữa, nhìn dáng dấp, đây là ở nịnh nọt, lấy lòng?

A phốc!

Trời ạ!

Có thể làm cho Vô Ưu thiên quân đều hoảng sợ, là đẳng cấp nào tồn tại?

Toái Hư Đại Giới, có nhân vật như vậy sao?

“Chẳng lẽ... Là nơi đó đi ra người?”

Trịnh Sở đột nhiên nghĩ tới điều gì, kinh hãi cực kỳ phun ra một câu nói.

Lý Khôn kinh sợ cực kỳ, hàn ý tuôn ra, “Ngươi là nói... Trong biên Thánh địa, viễn cổ Thiên quân hậu duệ...”

Trịnh Sở nuốt ngụm nước bọt, gật gật đầu!

Lý Khôn đều muốn rơi lệ, thấp giọng gào nói, “sao lại có thể như thế nhỉ? Chỗ đó người, làm sao sẽ xuất hiện ở Đỉnh Thiên vực? Ác thảo...”

Không phải tuyệt đối!

Vạn bên trong còn có một!

Người ta chính là đến rồi, tuy rằng khó mà tin nổi, nhưng người ta chính là ở, hơn nữa, còn bị chính mình cho đắc tội rồi, cho tới rơi đến hiện tại cục diện này!

Hiện tại được rồi.

Chính mình đắc tội rồi người ta không nói.

Còn tựa hồ đem Vô Ưu thiên quân cho đắc tội rồi, không có nghe ông lão kia nói sao? Sau khi trở về liền bẩm báo chủ nhân của chính mình, sửa trị Vô Ưu thiên quân, bởi vì Vô Ưu thiên quân nói dối a, hắn nói có Hư Không Lâu, ở Toái Hư Đại Giới hoành hành không trở ngại, thế nhưng, nhưng ở chính mình nơi này cho đánh lén...

Ta phốc ngươi muội phốc cả nhà ngươi a!

Chúng ta.

Đùa lớn rồi!

Chơi thoát!

Sự tiến triển của tình hình, đã không bị khống chế, ngày hôm nay việc này, nếu như không xử lý tốt, hai người bọn họ, sợ là thuốc chết thuốc chết!

Phỏng chừng Đạo cung bản tông, cũng đến chịu đựng không tên lửa giận cùng với, đến từ Vạn Trượng thần đình lửa giận!

Bên cạnh.

Chu Hải vẻ mặt thẫn thờ.

Không phải hắn gan lớn.

Mà là cho đến bây giờ, hắn còn mộng bức lắm.

Không thể không mộng bức a!

Hết thảy đều là do chính mình Đỉnh Thiên vực Đạo cung mà khởi đầu a!

Vạn nhất Đạo cung gặp tai hoạ, chính mình chính là đầu một cái bị nâng đao hỏi chém người!

Nghĩ tới đây, Chu Hải run lên một cái, suýt nữa nước mắt vỡ, hắn nhìn về phía Lý Khôn cùng Trịnh Sở hai đại thiên kiêu, vào giờ phút này, từ lâu không có kính ý, từ lâu không có cảm kích, có, nhưng là ngột ngạt căm hận!

Hai cái đại Ngốc so với!

Làm a!

Dùng sức làm a!

Không quen biết các ngươi, người ta thì có tội?

Ngươi không quen biết người ta, người ta liền giả mạo?

Ngươi nhìn nhìn cho các ngươi hai ngang, cho các ngươi hai cuồng, không biết, còn tưởng rằng các ngươi là hai đại Thiên quân đây!

“Hai vị lão đệ, làm sao bây giờ?”

Chu Hải ngột ngạt lửa giận cùng sự thù hận, thấp giọng quát.

Lý Khôn cùng Trịnh Sở lần thứ hai đối diện, hai cái hàng trầm mặc hồi lâu, Lý Khôn mở miệng, âm thanh khàn khàn, “Còn có thể... Làm sao bây giờ?

Thỉnh cầu đối phương tha thứ a! Chu huynh, việc này, nhưng là sư huynh của ta đệ hai người lỗ mãng, đúc thành sai lầm lớn, kính xin Chu huynh cấp tốc chuẩn bị bồi tội chi lễ, chúng ta tốt cấp tốc bồi tội, có thể lấy ra, đều lấy ra đi, ngày hôm nay việc này nếu như không làm thoải mái, sợ là Đỉnh Thiên vực Đạo cung... Đều sẽ không còn tồn tại nữa!”

Trịnh Sở thấp giọng nói, “đương nhiên, lần này tất cả trả giá, huynh đệ ta hai người toàn ra, đợi chúng ta trở lại, tất sẽ bù đưa cho Chu huynh!”

Chu Hải có chút giật mình!

Hắn đúng là không nghĩ tới, này hai hàng đã vậy còn quá quang minh.

Trong lúc nhất thời, ngược lại là có vẻ hắn mưu mô, khá là ngượng ngùng nói, “Sao có thể nhường hai vị lão đệ toàn nắm, lão phu tính một nửa được rồi, dù sao việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, ai...”

Thở dài một tiếng.

Chu Hải cấp tốc xoay người bước đi, chuẩn bị bồi tội chi lễ đi tới!

Ngày đó vực Đạo cung bản tông trưởng lão sắc mặt khó coi, lần thứ nhất mở miệng, thở dài một tiếng nói rằng, “việc này, sợ là khó có thể dễ dàng, chúng ta muốn chuẩn bị sẵn sàng!”

Lý Khôn cùng Trịnh Sở đều là nghiêm nghị gật đầu!

Cái kia thanh niên thần bí, tính khí, có vẻ như không thế nào tốt! Hơn nữa, còn giống như rất thù dai?

Trong lúc nhất thời, hai đại thiên kiêu thở dài thở ngắn lên, yên lặng đi đến khách sạn trước cửa, không dám vào vào, liền như thế kiên trì chờ! 78 Trung văn nhanh nhất di động mang: \

Thời gian trôi qua.

Chu Hải đi mà quay lại, vẻ mặt bi thương, quay về Lý Khôn cùng Trịnh Sở

tầng tầng gật đầu, trầm thấp nói rằng, “Đỉnh Thiên vực Đạo cung hết thảy cất giấu... Trên căn bản đều hết rồi!”

Lý Khôn cùng Trịnh Sở không nghĩ tới Chu Hải dĩ nhiên có như thế quyết đoán, có chút đau lòng, nhưng sau đó chính là kiên quyết.

Tiền.

Có tác dụng chó gì!

Có tiền mất mạng hoa, như thường là một đống rác rưởi!

“Hi vọng, tất cả thuận lợi!” Lý Khôn tự lẩm bẩm, trước tiên cất bước tiến vào khách sạn.

Khách sạn bên trong phòng khách.

Mặc Thương thân thể khẽ run, ngột ngạt hết sức hưng phấn, rót rượu, dùng công đũa đĩa rau, hầu hạ lão cẩu không muốn.

Mặc Thương kỳ thực cũng rất đẹp a!

Vốn là Lý Khôn nói Vương Bảo là hàng giả, hắn vẫn đúng là tin, thế nhưng kết quả đây?

Nhưng là xoay ngược lại 180 độ.

Tôn chủ không phải giả, mà là, so với hàng thật đều trâu bò hơn 19,000 lần a.

Nhưng vào lúc này.

Cười rạng rỡ Lý Khôn đám người, khom người, cẩn thận từng li từng tí một từ mở ra ngoài cửa phòng đi vào...

------oOo------

Chương 880: Trần Tinh Thần: Này 1 sóng vách cheo leo ổn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tôn chủ, chúng ta sai rồi!”

Lý Khôn vừa lên đến liền nhận sợ.

Một tiếng tôn chủ, đúng là nghe vào rất thành khẩn.

Vương Bảo không hề liếc mắt nhìn bọn họ một chút, mà là thản nhiên đang ăn cơm, uống rượu, đắc ý, không hề hay biết, bên trong phòng khách bầu không khí đã thập phần ngột ngạt.

Vương Bảo không lên tiếng.

Đối với Lý Khôn bọn họ mà nói, liền như đặt mình trong tháng chạp trời đông giá rét, trong lòng hàn khí tuôn ra.

Nửa ngày.

Lý Khôn run giọng nói, “lúc trước chúng ta bảo thủ, có mắt không tròng, dĩ nhiên hoài nghi tôn chủ thân phận, cho tới đúc thành sai lầm lớn, mong rằng tôn chủ cho ta chờ một cái chuộc tội cơ hội... Này bên trong nhẫn trữ vật, chính là chúng ta hết thảy, mong rằng tôn chủ có thể vui lòng nhận, cho chúng ta một cơ hội!”

Hai tay cung kính đưa ra nhẫn chứa đồ.

Lý Khôn duy trì cái tư thế này, không nhúc nhích.

Hồi lâu qua đi.

Vương Bảo mới giương mắt, nhìn về phía Lý Khôn, nhạt âm thanh nói,

“ngươi xem, làm sao đến mức này? Ta chính là đến Đạo Thiên thành dạo, làm sao liền như thế khó đây? Ta đều biết điều như vậy, tại sao các ngươi không nên ép ta đây?”

Lý Khôn suýt nữa lệ rơi đầy mặt!

Ngươi rất sao dạo, đều có thể làm ra tình cảnh lớn như vậy, ngươi nếu như thật tới tìm chúng ta phiền phức, vậy chúng ta Đạo cung còn không được tắm rửa đi ngủ?

“Thu đi!”

Vương Bảo quay về Mặc Thương giương lên lông mày.

Mặc Thương được kêu là một cái mừng như điên a, cảm giác thập phần vinh hạnh, hạnh phúc cảm giác tăng cao, cấp tốc tiến lên, từ Lý Khôn trong tay tiếp lấy nhẫn chứa đồ.

Thời khắc này.

Hắn cảm thấy đến trước mắt vị này Thiên vực Đạo cung bản tông thiên kiêu, cũng không phải như vậy bé nhỏ không đáng kể.

Mặc Thương biết, không phải là mình nhẹ nhàng, mà là...

Mình làm ra mình đời này quyết định chính xác nhất, tìm tới mình đời này có thể tìm tới to lớn nhất chỗ dựa!

Chỉ cần theo sát tôn chủ bước tiến, ha ha, Thiên vực Đạo cung? Còn không phải đến cho tôn chủ nhận sợ?

Nhẫn chứa đồ bị lão cẩu bắt được tay, kiểm tra một hồi, kêu quái dị nói, “nhiều như vậy bảo bối? Thành ý rất đủ a!”

Vương Bảo hơi cười, “Cũng được, việc này, ta liền bỏ qua đi tới!”

Lý Khôn cùng Trịnh Sở lúc này mừng như điên lên.

Chu Hải nước mắt vỡ, nước mắt lưng tròng, việc này có thể coi là viên qua đi.

Lý Khôn đột nhiên rất là kinh hoảng nói rằng, “còn có, xin mời tôn chủ thứ lỗi, kỳ thực Vô Ưu thiên quân Hư Không Lâu, vốn là hoành hành không trở ngại tượng trưng, thực sự là chúng ta lúc trước có mắt không tròng, cho tới... Ai, mong rằng tôn chủ có thể không muốn tìm Vô Ưu thiên quân phiền phức!”

Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “một cái thứ đồ hư, căn bản không dễ xài, có điều, loại này tiểu nhân vật, ta cũng không thèm để ý, Hư Không Lâu nát liền nát, ta còn có một toà đây, sau đó lại thử, nếu như vẫn là cùng lần này như thế, ta ở tìm hắn để gây sự!”

Lý Khôn bọn người là cuồng run!

Má ơi!

Ngươi nhìn nhìn này mẹ nó cho trâu bò!

Là thật ngưu a!

Hư Không Lâu bực này chí bảo, Vô Ưu thiên quân dĩ nhiên đưa hai toà, đây là cỡ nào số lượng khổng lồ?

Trong lúc nhất thời.

Lý Khôn cùng Trịnh Sở, càng thêm tin chắc chính mình suy đoán!

Nghĩ tới đây, Lý Khôn liền bận bịu nói rằng, “tôn chủ, qua mấy ngày chính là Đỉnh Thiên vực Đạo cung chưởng giáo, cũng chính là ta vị này Chu sư huynh lên cấp điển lễ, không biết tôn chủ có thể không có thời gian, nể nang mặt mũi đến đây cùng chúc mừng đây?”

Chu Hải sáng mắt lên, mau mau nói rằng, “như tôn chủ có thể đến, tiểu nhân cảm giác vinh hạnh!”

Vương Bảo ha ha cười, “Cũng được, ngược lại ta cũng trong lúc rảnh rỗi, liền đi một chuyến đi!”

Chu Hải đại hỉ, liền khẩu nói cám ơn, cuồng nịnh hót, có thể nói là dùng tới đời này bản lĩnh.

Đối với Lý Khôn bọn họ mà nói.

Tựa hồ cảm giác một hồi to lớn tai kiếp, đã xa cách bọn họ mà đi.

Không biết.

Lúc này mới chỉ là mới vừa vừa mới bắt đầu.

...

...

Đỉnh Thiên vực nơi nào đó hư không.

Bị Vô Ưu thiên quân ủy thác trọng trách Trần Tinh Thần, cùng với Trần gia mấy vị Tôn Giả, vào giờ phút này, chính đang chạy đi.

Phương hướng.

Thình lình chính là Đỉnh Thiên vực Đạo cung phương hướng.

Trần Tinh Thần là như thế dự định.

Đỉnh Thiên vực lớn như vậy.

Vạn Trượng thần đình cũng căn bản không có lại chư lớn biên giới, mở phân tông cái gì.

Tai mắt không đủ, vậy thì tìm giúp đỡ.

Mà Đạo cung, cùng Vạn Trượng thần đình, vốn là giao tình không tệ, hơn nữa Đạo cung ở chư lớn biên giới, thế lực phát triển đều là rất mạnh, chính là địa đầu xà bên trong địa đầu xà, dùng Đạo cung mạng lưới tình báo, đó là không thể thích hợp hơn.

Trần Tinh Thần tin tưởng.

Lấy Vương Bảo biểu hiện ra hung hăng, tất nhiên sẽ không tiêu tan với chúng lấy, khẳng định là trong đêm tối đom đóm, sớm muộn cũng sẽ bộc lộ tài năng.

Đuổi nhanh đuổi chậm, Trần Tinh Thần bọn họ rốt cục đến Đạo Thiên thành.

Trần Tinh Thần thở phào nhẹ nhõm, Thiên quân chi mệnh tại người, Trần Tinh Thần cũng không dám trì hoãn, nếu không thì, hắn dì ngày sinh sắp tới, liền vốn là đi chúc thọ, hiện tại, đều không thời gian.

Bước vào Đạo Thiên thành.

Trần Tinh Thần bọn họ không có dừng lại lâu, liền hướng về Đỉnh Thiên vực Đạo cung sơn môn mà đi!

Chỉ có điều.

Ở trên đường phố tiến lên Trần Tinh Thần, đột nhiên bước tiến một trận!

Thân thể của hắn run rẩy, hai con mắt nổi lên tia sáng, con mắt của hắn trừng trừng nhìn chằm chằm phía trước đường phố khẩu một cái quầy hàng trước, sắc mặt do khiếp sợ chuyển thành hưng phấn sau đó chuyển thành mừng như điên!

Mấy cái Trần gia khách khanh Tôn Giả không rõ vì sao, một cái trong đó ông lão thấp giọng hỏi, “Thiếu gia, làm sao?”

Trần Tinh Thần ngột ngạt mừng như điên, phong cấm âm thanh, gầm nhẹ nói, “là nó!”

Ông lão kia bỗng cảm thấy phấn chấn, cái khác Tôn Giả theo Trần Tinh Thần ánh mắt nhìn sang, ông lão trầm giọng nói, “người nào?”

Trần Tinh Thần âm lãnh nói rằng, “xem bên kia cái kia quầy hàng, quầy hàng trước có cái người trẻ tuổi, trên bả vai hắn con chó kia...”

Chó?

Một đám Tôn Giả rất nhanh sẽ nhìn thấy con chó kia!

Ông lão hai mắt tinh mang lấp loé, “Người trẻ tuổi kia chính là mục tiêu?”

Trần Tinh Thần lắc đầu một cái, “Không phải! Không phải hắn!”

Ông lão nhất thời phiền muộn, “Thiếu gia ngươi đến cùng có ý gì?”

Trần Tinh Thần trợn tròn mắt, “Thanh niên kia không phải, thế nhưng con chó kia, tuyệt đối là, cái ánh mắt này, cái này tư thái, tấm này mặt chó, tuyệt đối là con chó kia! Có điều, cái kia tên ghê tởm, nhưng là không ở...”

Ông lão rõ ràng, sau đó, sáng mắt lên, nói rằng, “thiếu gia, nơi đây, nhưng là Đạo Thiên thành, bằng vào ta góc nhìn, nếu tiểu tử kia yêu sủng xuất hiện ở nơi đây, tiểu tử kia, nhất định cũng ở chỗ này, nếu hiện tại ở Đạo Thiên thành, chúng ta hà không nhờ vả Đạo cung lực lượng, đem tiểu tử kia nắm lấy?”

“Đến thời điểm, chúng ta vì là Thiên quân tiết kiệm một tấm phá vực phù, chẳng phải là một cái công lớn?”

Trần Tinh Thần lập tức kích động lên, “Kế này rất: Gì diệu! Ngược lại chỉ cần chúng ta không nói mục đích, Đạo cung cũng không biết bản ý của chúng ta! Cứ làm như thế!”

Nói tới chỗ này.

Trần Tinh Thần sâu sắc liếc mắt nhìn xa xa con chó kia, âm hiểm cười nói,

“trước tiên không muốn đánh rắn động cỏ, chúng ta hiện tại liền đi Đạo cung!”

Dứt lời.

Cưỡng chế lại nhìn con chó kia kích động, Trần Tinh Thần bọn họ tăng nhanh tốc độ, cấp tốc thẳng đến Đạo cung sơn môn!

Mà con chó kia.

Tự nhiên chính là lão cẩu.

Lão cẩu là đứng Mặc Thương trên bả vai, Mặc Thương lúc này nghiễm nhiên đã thành lão cẩu tùy tùng, thế nhưng, Mặc Thương không ngần ngại chút nào, tôn chủ yêu sủng, vậy cũng là đại biểu tôn chủ, hầu hạ ai đều giống nhau. 78 Trung văn nhanh nhất di động mang: \

Hơn nữa hầu hạ được rồi Cẩu gia, Cẩu gia giúp mình nói tốt vài câu, cũng là đẹp tai!

Lão cẩu hé mắt, đột nhiên quay đầu, một cái răng nanh lộ ra, cười liếc mắt nhìn Trần Tinh Thần bóng lưng của bọn họ, sau đó cấp hống hống thấp giọng nói, “trở lại trở lại, tìm lão Vương đi, có chuyện tốt!”

Mặc Thương rất mờ mịt, nhưng cũng nghe lời bé ngoan về khách sạn.

Lại nói Trần Tinh Thần bọn họ.

Tiến vào vào sơn môn sau khi, nghe Đạo cung dẫn đường đệ tử nhấc lên gần nhất chính là Đỉnh Thiên vực Đạo cung chưởng giáo lên cấp điển lễ, hơn nữa, Thiên vực Đạo cung bản tông hai đại thiên kiêu cùng một Tôn trưởng lão đều đến rồi, nhất thời đại hỉ cực kỳ!

Xảo a!

Đẹp a!

Mới vừa muốn mượn Đạo cung thực lực.

Không nghĩ tới Thiên vực Đạo cung bản tông thiên kiêu cùng trưởng lão đều đến rồi.

Đã như thế, này một đợt tuyệt bức càng thêm ổn...

------oOo------

Chương 881: Trần Tinh Thần: Ta gây chuyện rồi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão Vương, đoán xem Cẩu gia vừa nãy nhìn thấy ai?”

Lão cẩu sau khi trở lại liền thần thần bí bí, quay về Vương Bảo nháy mắt nói rằng.

Vương Bảo trực tiếp ha ha tách.

Đối phó lão cẩu, ngươi càng là theo hắn, hắn liền càng mạnh hơn.

Lão cẩu bị mất mặt, nhưng rất nhanh sẽ một lần nữa trở nên trở nên hưng phấn, đắc ý nói, “Cẩu gia đụng tới Trần Tinh Thần! Chính là cái kia rất ngớ ngẩn tiểu tử! Hắn nhận ra ta đến, nhưng không la lên, ta Lý Cẩu Thặng đánh cược năm mao, tiểu tử này vách cheo leo là đến trả thù!”

Vương Bảo nhất thời nở nụ cười.

Trần Tinh Thần a!

Nếu hắn đều đến rồi, cái kia Vô Ưu thiên quân còn có thể xa sao?

Nghĩ đến lúc này ngay ở Đỉnh Thiên vực Đạo cung, Vương Bảo cười âm hiểm một tiếng, trong nháy mắt đổi có một cái hố to kế!

...

...

Lại nói Trần Tinh Thần.

Đi tới Đỉnh Thiên vực Đạo cung.

Trực tiếp nhường Chu Hải há hốc mồm.

Ta chùi!

Gần nhất làm sao hãy cùng Vạn Trượng thần đình không qua được cơ chứ?

Trước đây tám mươi một trăm năm không gặp một cái Vạn Trượng thần đình người, hiện tại một đợt tiếp một đợt.

Bất quá đối với Trần Tinh Thần, Chu Hải nhưng là nhận thức, đương nhiên, Lý Khôn cùng Trịnh Sở, cùng Trần Tinh Thần càng thêm hiểu biết!

"Trần lão đệ!"

Lý Khôn vẻ mặt tươi cười.

Trần Tinh Thần ở Vạn Trượng thần đình thân phận đã cực cao, trừ phi Vạn Trượng thần đình tam đại Thiên quân thân bối, bằng không vẫn đúng là không mấy cái có thể đuổi tới hắn.

Chủ yếu là hắn cha liền hắn này một đứa con trai, bởi vậy mới có vẻ đột xuất.

Trần Tinh Thần vui mừng khôn xiết.

"Lý ca, Sở ca? Dĩ nhiên là các ngươi!"

Trần Tinh Thần tuy rằng nghe nói Thiên vực Đạo cung đến rồi hai đại thiên kiêu, thế nhưng hắn vạn vạn không ngờ tới, đến dĩ nhiên là Lý Khôn cùng Trịnh Sở, hắn cùng hai vị này, nhưng là có lớn giao tình!

Trịnh Sở cười nói, "ngọn gió nào, đem ngươi thổi tới Đỉnh Thiên vực đến rồi?"

Trần Tinh Thần lúng túng cười, đương nhiên sẽ không nói ra chính mình bản ý, đánh cái ha ha lừa gạt, sau đó, lúc này mới sầm mặt lại, nói rằng,

“hai vị lão ca, thực không dám giấu giếm a, lần này đến Đạo cung, kỳ thực ta chính là muốn cho Đạo cung giúp ta tìm kiếm một cái kẻ thù!”

“Có điều không nghĩ tới chính là, ta vừa vào thành, thình lình liền nhìn thấy cái kia kẻ thù yêu sủng! Nói vậy, hắn ngay ở trong thành!”

“Vì lẽ đó, kính xin hai vị lão ca, giúp lão đệ một cái a, bằng vào ta mang đến mấy vị Tôn Giả, hơn nữa hai vị lão ca bá đạo thực lực, còn có Đỉnh Thiên vực Đạo cung địa lợi bổ trợ, định có thể giúp ta báo thù!”

Lý Khôn cùng Trịnh Sở vẻ mặt nhất thời trở nên nghiêm túc.

Có thể cùng Trần Tinh Thần kết làm kẻ thù.

Nói vậy cũng không phải nhân vật bình thường!

“Người này cỡ nào xuất thân? Liền ngươi cũng dám trêu chọc?” Lý Khôn hơi có chút khó mà tin nổi nói rằng.

Trần Tinh Thần buồn bực nói, “Trời mới biết hắn là cái gì xuất thân, thế nhưng, tiểu tử này tà môn vô cùng, nói đến, còn có chút mất mặt, quãng thời gian trước ta trải qua Cửu U vực, bị tiểu tử này cho ám hại, liền... Ngay cả cha ta cho ta mượn Hư Không Lâu, đều bị tiểu tử này đoạt đi!”

Hư Không Lâu sự tình, giấu cũng không che giấu nổi.

Trần Tinh Thần tin tưởng, một khi cùng Vương Bảo giao thủ, Vương Bảo chắc chắn sẽ không từ bỏ Hư Không Lâu cái này đại sát khí.

Chỉ có điều.

Ha hả.

Trần Tinh Thần nhưng là cười lạnh, bởi vì đến thời điểm, Vô Ưu thiên quân đã ban cho hắn một tấm phù, xúc động này phù, cái kia Hư Không Lâu, sẽ đánh mất thần hiệu nửa canh giờ!

Lý Khôn cùng Trịnh Sở sắc mặt có chút khó coi!

Nhìn qua rất lúng túng dáng vẻ.

Hư Không Lâu.

Lại là rất sao Hư Không Lâu.

Hiện ở tại bọn hắn chỉ cần nghĩ đến Hư Không Lâu, liền rất sao cực kỳ đau "bi", càng không cần phải nói đề cập.

Hiện tại ở Đạo cung, Hư Không Lâu chính là thập phần cấm kỵ ba chữ.

Có điều Trần Tinh Thần dù sao cũng là khách nhân, lại căn bản không biết trong đó thâm ý, vì lẽ đó Lý Khôn hai người cũng không tức giận, chỉ là hít sâu một hơi sau khi, Lý Khôn trầm giọng nói, "có thể cướp Trần lão đệ Hư Không Lâu, thực lực đó sợ là Tôn Giả cảnh chứ? Lần này vực mấy người chính là như vậy, ỷ có điểm tu vi, liền cảm giác mình có thể muốn làm gì thì làm, không biết, bọn họ chỉ là ếch ngồi đáy giếng mà thôi!"

Trịnh Sở ngạo nghễ nói rằng, "Trần lão đệ yên tâm, chúng ta liên thủ, dù cho là Tôn Giả hậu cảnh, cũng phải nhượng bộ lui binh! Càng không cần phải nói, dưới mười tám vực, nào có Tôn Giả hậu cảnh cường giả? Việc này, thỏa thỏa!"

Trần Tinh Thần mừng như điên cực kỳ, thành khẩn nói rằng, "hai vị lão ca, đa tạ! Này ân lão đệ nhớ ở trong lòng, sau đó phàm là có việc, bất cứ lúc nào bắt chuyện ta chính là! Tiểu đệ bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!"

"Nói quá lời!"

Lý Khôn ha ha cười, sau đó, trầm giọng nói, "qua mấy ngày, liền là ta Chu Hải sư huynh lên cấp điển lễ, thời gian không chờ ta, chúng ta mau chóng giúp ngươi báo thù, để tránh khỏi trì hoãn, Trần lão đệ, tiểu tử kia hiện tại ở đâu, ngươi biết không?"

Trần Tinh Thần lập tức nói rằng, “hắn cụ thể ở đâu ta còn không rõ ràng lắm, nhưng khẳng định ở Đạo Thiên thành bên trong, ta có thể vẽ ra hắn ảnh ảnh, chỉ cần Đạo cung đệ tử thoáng nhỏ tra, nên rất nhanh sẽ có thể tìm ra!”

Chu Hải vẫn đang trầm mặc, lúc này cười ha hả nói, “Vậy thì bao ở lão phu trên người!”

“Đa tạ Chu huynh!”

Trần Tinh Thần liên tục chắp tay nói tạ!

“Nên!”

Chu Hải cười híp mắt, có thể trợ giúp Vạn Trượng thần đình nhị thế tổ, bán cái thuận nước giong thuyền, cũng không sai!

Trần Tinh Thần nói rằng, “đây chính là tiểu tử kia, cái này là mặt khác mấy cái, còn có cái này, là hắn yêu sủng...”

Trần Tinh Thần vừa nói, một bên ngón tay đong đưa, trong hư không xuất hiện từng đạo từng đạo đường nét rõ ràng hình ảnh.

Hắn đầu tiên vẽ đi ra, là Vương Bảo.

Lý Khôn bọn họ tự nhiên không quen biết, cũng không có gì.

Sau đó là Vương Bảo đồ đệ Uông Quân cùng Ngô Đế.

Nhưng theo lão cẩu ảnh ảnh phác hoạ ra đến!

Vốn là một mặt ung dung Lý Khôn ba người, triệt để bối rối!

Tấm này mặt chó...

Làm sao quen thuộc như vậy?

Khe nằm!

Này mẹ nó không phải là cái kia Cẩu gia sao? Rất hung hăng một con chó yêu, không chút nào đem bọn họ để ở trong mắt.

Không sai!

Là hắn là hắn chính là hắn!

Đây chính là Cẩu gia.

Chờ chút...

Lý Khôn sắc mặt thay đổi, Trịnh Sở ánh mắt thay đổi, Chu Hải cả người cũng không tốt, gò má ngột ngạt thành màu đỏ tía, hai con mắt âm trầm đáng sợ!

Ngươi tê liệt a!

Cái tên này kẻ thù, chẳng lẽ, là tôn chủ? Coi như không phải tôn chủ, cái kia phỏng chừng cũng là tôn chủ người.

Ta cái đại tào!

Tên khốn này, đây là tới cửa cho chúng ta đưa hộp cơm đến rồi a, tên ngu ngốc này, chính mình bao nhiêu cân lượng, còn đúng là một điểm tự rõ đều không có a, ngươi còn tưởng rằng, ngươi có thể làm tôn chủ kẻ thù? Ta nhổ vào, ngươi mẹ nó cho tôn chủ xách giày cũng không xứng!

Cái này đại Ngốc so với!

Trong lúc nhất thời.

Lý Khôn, Trịnh Sở cùng với Chu Hải, đều lấy một loại ánh mắt lạnh như băng, nhìn Trần Tinh Thần.

Trần Tinh Thần nói nói chuyện, cũng cảm giác được không đúng!

Ngơ ngác nhìn thái độ đại biến ba cái người, đầu đầy vụ thủy, một mặt mộng bức, nửa ngày, Trần Tinh Thần thấp thỏm lên, dò hỏi, “Lý ca, Sở ca, các ngươi đây là...”

“Ha hả...”

Lý Khôn đột nhiên gằn giọng nở nụ cười.

Hắn tiến lên một bước.

Cùng Trần Tinh Thần đã cách nhau rất gần.

Vẻ mặt của hắn từ từ do âm lãnh, chuyển thành phẫn nộ, do phẫn nộ, chuyển thành khinh bỉ, hắn hé mắt, lạnh lùng nói rằng, “Trần Tinh Thần, ngươi đắc tội rồi tôn chủ?”

Tôn chủ? Đây là cái gì quỷ?

Trần Tinh Thần bị Lý Khôn khí thế áp bức có chút không thở nổi, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “Lý ca, có chuyện xin nói rõ!”

Lý Khôn sâu sắc nhìn Trần Tinh Thần một chút, đột nhiên lộ ra một vệt thương hại vẻ mặt, nói rằng, “Trần Tinh Thần, nói thật cho ngươi biết đi, ngươi, gây chuyện rồi...”

------oOo------

Chương 882: Ngươi nói như thế khủng bố là muốn hù chết ta sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Tinh Thần, "?"

Được kêu là một cái ba mặt mộng bức!

Tình huống gì đây là?

Vì sao Lý ca bọn họ trước sau tương phản lớn như vậy?

Trước một giây còn rất sao theo ta cười ha ha, đại gia ngươi tốt ta tốt hai đứa tốt đây, một giây sau liền mẹ nó lật thuyền?

Ta còn gây chuyện rồi? Ta trên quầy cái gì?

Ngươi rất sao đến cùng nói rõ cho ta a!

Đừng rất sao ánh sáng (chỉ) làm ta sợ có được hay không a?

Trần Tinh Thần sắc mặt trở nên khó xem ra, hắn lùi về sau một bước, nhìn ánh mắt ý tứ sâu xa Lý Khôn, trầm giọng nói, "Lý ca, xin mời nói rõ một chút, ta đến cùng làm sao?"

Lý Khôn cười lạnh nói, "còn làm sao? Ngươi cũng biết, vị này Cẩu gia, là ai yêu sủng?"

Cẩu gia?

Trần Tinh Thần theo Lý Khôn chỉ nhìn lại, liếc mắt liền thấy lão cẩu còn chưa biến mất ảnh ảnh.

Đây là Cẩu gia?

Khe nằm!

Một con chó yêu mà thôi, còn rất sao dùng tới gia?

Trần Tinh Thần ánh mắt chìm xuống, trong lòng có một loại thập phần dự cảm không tốt, hỏi nói, “là ai?”

Lý Khôn lãnh đạm nói rằng, “hắn là tôn chủ yêu sủng!”

Tôn chủ!

Lại là người tôn chủ này!

Trần Tinh Thần đột nhiên tỉnh ngộ, chẳng trách Lý ca bọn họ trước sau là phản ứng như thế, khẳng định là bởi vì cái này tôn chủ!

Chỉ là.

Người tôn chủ này, đến cùng là ai? Có đáng sợ như vậy sao? Cho tới để cho các ngươi bực này Đạo cung bản tông thiên kiêu, kiêng kỵ như vậy?

“Ngươi là nói, hắn là... Cái gì tôn chủ?”

Trần Tinh Thần chỉ chỉ Vương Bảo ảnh ảnh!

Lý Khôn liếc mắt một cái, cười nhạo nói, “tiểu tử này phỏng chừng là tôn chủ tùy tùng cái gì, thế nhưng, Trần Tinh Thần, ngươi đắc tội rồi tôn chủ người ở bên cạnh, chẳng khác nào đắc tội rồi tôn chủ! Vì lẽ đó ta mới nói, ngươi gây chuyện lớn rồi!”

Nói, Lý Khôn lại lộ ra thương hại vẻ mặt, “Lúc trước, chúng ta chính là không biết tôn chủ thân phận, cho tới đắc tội rồi tôn chủ, ngươi cũng biết, vì bù đắp, chúng ta trả giá bao nhiêu đạo tinh?”

“Bao nhiêu?”

Trần Tinh Thần bản năng hỏi.

Trịnh Sở lúc này nói chen vào, trong lời nói, có chút đau lòng, “Tất cả mọi thứ định giá đạo tinh, sợ là không ngừng trăm tỉ...”

A phốc!

Trần Tinh Thần suýt chút nữa thổ huyết!

Ta cắt chùi!

Không ngừng trăm tỉ đạo tinh?

Liền vẻn vẹn là vì chịu nhận lỗi?

Ta giọt má ơi!

Cái kia thần bí tôn chủ, đến cùng là cái gì thân phận? Để cho các ngươi sợ sệt thành dáng dấp như vậy?

Lý Khôn tiếp tục nói, “tôn chủ cao quý, không phải ngươi có thể tưởng tượng, phỏng chừng ngươi còn không tiếp xúc được cái kia mức độ! Ngươi chỉ cần biết, tôn chủ bối cảnh, liền các ngươi Vô Ưu thiên quân, đều không tiếc trả giá hai toà Hư Không Lâu, đi lấy lòng, liền nên rõ ràng, ngươi trên quầy chuyện gì!”

Dát?

Trần Tinh Thần bốn mặt mộng bức!

Hắn mộng bức đến muốn nổ!

Thứ đồ gì a!

Chúng ta Vô Ưu thiên quân, đều đang đến không tiếc trả giá hai toà Hư Không Lâu, đi lấy lòng người tôn chủ kia?

Chuyện này...

Này mẹ nó cũng quá thái quá!

Khoác lác cũng không thể như thế thôi a! Này rất sao ai tin a?

Trịnh Sở tựa hồ đoán được Trần Tinh Thần suy nghĩ, cười lạnh nói, “lúc trước, liền ở tại chúng ta trước mặt, tôn chủ hộ đạo người, hư hư thực thực một vị Thiên quân tuyệt đối cường giả, vung tay lên, tự mình hủy diệt rồi một toà Hư Không Lâu!”

Trần Tinh Thần hoàn toàn biến sắc, đều có chút sợ hãi!

Ta giọt má ơi nha!

Càng nói càng thái quá a!

Càng nói càng đáng sợ a!

Hư hư thực thực Thiên quân hộ đạo người? A phốc ngươi muội, hiện tại ngay cả thiên quân đều bụng đói ăn quàng sao? Đều muốn làm hộ đạo người ăn cơm?

Còn tự mình hủy diệt rồi một toà Hư Không Lâu?

Trần Tinh Thần ngây người như phỗng!

Nửa ngày không phản ứng lại!

Lý Khôn cùng Trịnh Sở liếc mắt nhìn nhau, đều là âm thầm lắc đầu.

Thế gian này, nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn, thiên ngoại hữu thiên, tiên ở ngoài có tiên!

Khỏi cho rằng, chính mình có chút bối cảnh, vậy thì có thể càn rỡ một đời,

muốn làm gì thì làm!

Thế gian so với ngươi trâu bò, nhiều chính là, hơn nữa, còn không chỉ một cái!

Không đụng tới, cũng là thôi!

Đụng tới, ngươi còn một mực đắc tội rồi, vậy thì là thế giới tận thế như thế!

Trần Tinh Thần, hiện tại chính là cái này trạng thái, giống nhau bọn họ lúc trước cái kia trạng thái, thế nhưng bọn họ may mắn a, biết mau chóng bù đắp, hơn nữa, còn may mắn đạt được tôn chủ tha thứ, bây giờ suy nghĩ một chút, đều rất sao lòng vẫn còn sợ hãi!

“Chớ chọc đến tôn chủ không cao hứng!”

Chu Hải đột nhiên mở miệng, sắc mặt âm trầm.

Lý Khôn cùng Trịnh Sở rõ ràng lời này ý tứ, đây là muốn nhường bọn họ cùng Trần Tinh Thần phân rõ giới hạn.

Mà Trần Tinh Thần, lúc này là thật sự không biết làm sao!

Nếu như.

Không có Vô Ưu thiên quân trọng trách.

Hắn hiện tại tuyệt bức lập tức lập tức trực tiếp quỳ liếm!

Nhưng mà!

Trên tay hắn, còn có không lo thiên mệnh nhiệm vụ lớn tại người, hắn có thể làm sao?

Trong lòng nổi lên một vệt hàn ý, Trần Tinh Thần biết, chuyện này, đã không phải trả thù, đoạt bảo sự tình, mà là chọc thủng trời đại sự, chuyện như vậy, hắn không cách nào làm quyết đoán, vì lẽ đó...

“Ta muốn gặp thấy vị tôn chủ kia!”

Trần Tinh Thần có chút hồn bay phách lạc nói rằng.

Lý Khôn hơi nhướng mày, nói rằng, “Trần Tinh Thần, Trần lão đệ, ngươi hiện tại, đến cùng là cái gì ý nghĩ? Còn muốn trả thù, vẫn là sao giọt?”

Trần Tinh Thần suýt chút nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Lý ca ngươi làm ta là thật ngu ngốc sao?

Ngươi mẹ nó đều nói quỷ quái như thế, khủng bố như vậy, đáng sợ như thế, ta còn muốn trả thù, ta tìm cái trứng a?

Trần Tinh Thần cười khổ một cái, nói rằng, “thực không dám giấu giếm, lần này tìm cái kia cừu... Kẻ thù, kỳ thực, cũng có Thiên quân chi mệnh tại người, việc này, ta quyết định tạm thời thả xuống, ta hiện tại chỉ muốn gặp vị tôn chủ kia, nhanh đi về, nhường Thiên quân đại nhân định đoạt!”

Lý Khôn cùng Trịnh Sở ánh mắt nghiêm nghị!

Thiên quân chi mệnh?

Trầm tư nửa ngày, Lý Khôn nghiêm nghị nói, “mang ngươi gặp một lần, cũng có thể, thế nhưng, nói rõ trước, ngươi có thể tuyệt đối không nên, cho chúng ta Đạo cung gây rắc rối, nếu không thì, khỏi trách ta không để ý chúng ta nhiều năm giao tình...”

Trần Tinh Thần cực kỳ thành khẩn nói rằng, “đương nhiên, Lý ca, ta lại không ngốc, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Chu Hải thập phần bất mãn nói, “Ta không đồng ý, làm như thế, biến số quá lớn, nếu là vị tôn chủ kia yêu sủng Cẩu gia thù dai...”

Lý Khôn thở dài một tiếng, nói rằng, “Chu huynh, việc quan hệ Thiên quân chi mệnh, hơn nữa, Trần lão đệ theo chúng ta cũng có không nhỏ giao tình, việc này liền quyết định như vậy! Chúng ta dẫn hắn đi gặp tôn chủ là được rồi, mặt khác, tôn chủ tuy rằng nhìn như thù dai, nhưng cũng là rất đại độ, lúc trước không phải tha thứ chúng ta sao?”

Chu Hải vẫn còn có chút bất mãn, có điều, nhưng cũng không nói thêm nữa.

Đón lấy.

Liền do Lý Khôn cùng Trịnh Sở dẫn dắt Trần Tinh Thần, đi tới Vương Bảo vị trí khách sạn.

Cho tới Trần gia các Tôn giả, nhưng là rất mộng bức ở lại Đạo cung.

Bên trong khách sạn.

Lần thứ hai thỉnh cầu gặp mặt Vương Bảo, Mặc Thương một bộ số một chân chó dáng dấp, sắc mặt lạnh lùng, gặp lại Lý Khôn như vậy thiên kiêu, Mặc Thương chân không đã tê rần, tay không run lên, liền ngay cả sắc mặt đều có thể bày ra làm ra một bộ mặt đơ, đây là lòng tự tin tăng lên, nhạt âm thanh nói, “chờ!”

Rất nhanh, hắn lại đi ra, “Tôn chủ để cho các ngươi đi tới!”

Khách sạn tầng cao nhất, đã dọn trống.

Chỉ chừa có Vương Bảo cư trú.

Bước lên tầng cao nhất, cửa phòng mở ra, Vương Bảo ngồi ở trước bàn uống trà, lão cẩu ngồi xổm đang chỗ ngồi lên, đầu xử ở trên bàn, vẻ mặt lười nhác, nhìn thấy Lý Khôn bọn họ tiến vào, lão cẩu đầu lập tức giơ lên, ánh mắt rơi vào Trần Tinh Thần trên người.

“Ôi, hóa ra là tiểu tử ngươi, nhìn dáng dấp, đây là tìm tới hậu trường, quay đầu trở lại, chuẩn bị báo thù đúng không?”

------oOo------

Chương 883: Trần Tinh Thần: Ta không cam lòng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Tinh Thần thân thể chấn động dữ dội, vẻ mặt một khổ (đắng).

Lý Khôn cùng Trịnh Sở hoàn toàn biến sắc, theo bản năng song song lui sang một bên, một bộ "Đừng lan đến ta, ta không quen biết hắn" dáng dấp.

Tựa hồ ý thức được có chút không thích hợp, Lý Khôn rất là lúng túng cười, sau đó quay về lão cẩu chắp tay, cười gượng nói, "Cẩu gia nói giỡn! Hắn sao dám tìm tôn chủ báo thù? Này không phải chán sống sao? Cùng tôn chủ so với, tiểu tử này phảng phất đất cát, quá bé nhỏ không đáng kể!"

Trần Tinh Thần, "..."

Khe nằm!

Mặc dù biết ngươi là ở đập tôn chủ nịnh nọt.

Thế nhưng.

Ngươi rất sao có thể hay không đừng như thế bẩn thỉu ta a!

Đương nhiên.

Trong lòng MMP, Trần Tinh Thần trên mặt nhưng là bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, chắp tay nói, "Cẩu gia, lúc trước đều là hiểu lầm, kính xin ngài đừng để trong lòng, vị kia... Vị kia gia đây? Ta nghĩ tự mình cùng hắn nói xin lỗi!"

Lão cẩu âm hiểm cười nói, "xin lỗi? Tội gì! Ngươi Trần Tinh Thần nhưng là Vạn Trượng thần đình đại tướng con trai, nào dám nhường ngài xin lỗi a!"

Trần Tinh Thần suýt nữa khóc!

Mã Đức!

Có thể hay không đừng như thế chê cười? Thú vị sao? Không phải là bắt nạt người không thành ngược lại bị máng sao? Có cái gì a!

“Xảy ra chuyện gì?”

Vương Bảo trực tiếp lộ ra “Nghi hoặc” vẻ mặt, nhìn về phía lão cẩu.

Lão cẩu tự nhiên phối hợp, giả vờ giả vịt nhất thống giải thích, sau khi nghe xong, Vương Bảo liền gương mặt lạnh lùng, nói rằng, “nguyên lai, đệ đệ ta nói cái kia cuồng đồ, chính là ngươi?”

Cuồng đồ?

Ta rất sao làm sao thành cuồng đồ?

Ở đệ đệ của ngài trước mặt, ai dám xưng cuồng đồ? Ta cuồng liền hắn một phần vạn cũng không đuổi kịp a!

Trần Tinh Thần trong lòng rít gào không ngớt, nhưng là, nhìn Vương Bảo cái kia mặt lạnh lùng, hắn nào dám có chút bất mãn toát ra đến, mau mau giải thích nói, “đều là hiểu lầm! Hiểu lầm!”

Vương Bảo thiếu kiên nhẫn vung vung tay, “Nhân ta tâm tình tốt, cút nhanh lên trứng! Nhìn thấy ngươi tên như vậy liền phiền lòng!”

Trần Tinh Thần được kêu là một cái uất ức a!

Vừa định nói cái gì, Lý Khôn thình lình trực tiếp đem hắn kéo về phía sau, sau đó, quay về Vương Bảo nịnh nọt cười, khom người nói, “tôn chủ ngài nghỉ ngơi, cáo từ! Cáo từ!”

Dứt lời, kéo mạnh lấy Trần Tinh Thần, cùng Trịnh Sở đồng thời nhanh tốc

rời khỏi phòng!

...

...

Rời đi khách sạn sau.

Lý Khôn liền trầm mặt, không nhịn được oán giận nói, “Trần lão đệ, lần này liền ngay cả Lý ca đều giúp không được ngươi! Ngươi cũng nhìn thấy, ngươi đắc tội, nhưng là tôn chủ đệ đệ, Cẩu gia đối với ngươi lại như vậy căm thù, thứ ta nói thẳng, liền Vô Ưu thiên quân đối mặt tôn chủ, cũng phải chịu phục, ngươi, còn có cái gì cũng không phục đây?”

Trần Tinh Thần cảm giác thấy hơi cả người vô lực!

Hắn mang theo kích động mang theo dã tâm rầm rầm mà tới.

Nhưng dĩ nhiên là kết quả như thế này!

Hắn há có thể cam tâm?

“Thiên quân đại nhân cũng phải lấy lòng? Khả năng này sao?”

Trần Tinh Thần không tin tà, hắn vẫn không có tiếp xúc được một cái nào đó mức độ, còn không biết, ở Toái Hư Đại Giới, Thiên quân cũng không phải cực hạn.

Trả lời cung trên đường, một đường không nói chuyện.

Trần Tinh Thần vẫn chưa dẫn người rời đi, mà là biểu thị tạm thời ở Đạo cung ở lại!

Hắn đã có đối sách.

Ngược lại cái kia cuồng đồ ca ca ngay ở Đạo Thiên thành.

Chính mình ở chỗ này chờ, không chắc khi nào cái kia cuồng đồ cũng sẽ xuất hiện.

Đến thời điểm chính mình liền trực tiếp sử dụng phá vực phù, triệu hoán Vô Ưu thiên quân đại nhân lại đây.

Đến lúc đó.

Kết quả làm sao, vậy thì giao cho Thiên quân đại nhân đi, ngược lại sự tình đã vượt quá chính mình đem khống, chính mình xem như là không biện pháp!

Thời gian trôi qua.

Rất nhanh đổi đến Đỉnh Thiên vực Đạo cung chưởng giáo Chu Hải lên cấp điển lễ ngày đó.

Đến từ Đỉnh Thiên vực rất nhiều đại tông, đại tộc, dồn dập đi tới điển lễ quảng trường lớn.

Có thể có tư cách tới nơi này, trên căn bản đều là ở Đỉnh Thiên vực hết sức quan trọng đại lão!

Thậm chí.

Hồng Thanh phụ thân, Đỉnh Thiên vực chủ nhà họ Hồng Hồng Cương cũng ở.

Trên đài cao.

Theo Đạo cung cao tầng đến, bầu không khí từ từ yên tĩnh lại.

Lý Khôn, Trịnh Sở cùng với Chu Hải cùng Thiên vực Đạo cung bản tông vị trưởng lão kia, đều là bồi cười, cùng Vương Bảo cùng bước lên đài cao.

Đài cao bên dưới thủ tịch, Trần Tinh Thần nhìn tình cảnh này, tâm tình càng ngày càng gay go!

Cũng không lâu lắm, Chu Hải tiến lên, đầu tiên là một phen khiêm tốn, sau đó chính là nói ra bản thân sau khi đột phá vui sướng, phát biểu cảm khái, lúc này mới trở lại chính mình ngồi vào.

Dựa theo loại này đại điển quy củ, hiện tại chính là hiến lễ thời điểm!

Hiến lễ, không để ý lễ vật nhiều tầng, mà là một loại thái độ, đại biểu một loại chúc phúc.

Rất nhiều cường giả phá cảnh sau khi, đều sẽ cử hành điển lễ, cái này cũng là một loại mãnh xoạt cảm giác tồn tại phương thức.

Hiến lễ thứ tự từ lâu quyết định tốt, theo chủ trì ông lão một câu câu nói ra, mỗi đọc lên một cái tông môn, gia tộc, liền có một cái hiến lễ người đi ra.

Chu Hải tự nhiên là liên tục nói cám ơn, cũng không để ý lễ vật là cái gì, nụ cười trên mặt xuất phát từ nội tâm, làm làm nhân sinh bên trong cao ánh sáng (chỉ) thời khắc, hắn hiện tại thập phần hưởng thụ.

Dần dần mà.

Theo thời gian trôi qua, rốt cục đến then chốt đại tộc!

“Phía dưới cho mời Hồng gia hiến lễ! Chủ nhà họ Hồng Hồng Cương, hiến lễ mười viên năm ngàn năm hàn sương quả!”

Chủ trì ông lão cao giọng mở miệng.

Hồng gia ngồi vào.

Hồng Cương mặt mỉm cười, đứng dậy, quay về trên đài cao Chu Hải hư lễ một phen, tự có Hồng gia trưởng lão tự mình phụng cái trước khay!

Chu Hải chắp tay cảm tạ nói, “Hồng huynh có tâm!”

Hồng Cương đại khí vung vung tay, nói rằng, “Chu huynh có thể trình độ cao vút, ta lão Hồng phát ra từ tấm lòng cao hứng, chỉ là lễ mọn, nhìn Chu huynh không muốn ghét bỏ a!”

“Đa tạ! Đa tạ!”

Chu Hải mặt mày hớn hở.

Mà liền đang chủ trì ông lão đang chuẩn bị tiếp tục thời điểm.

Vương Bảo hé mắt, lão cẩu quỷ dị nhìn Hồng Cương, không đợi chủ trì ông lão mở miệng, Vương Bảo liền nhạt âm thanh nói, “các loại!”

Cái kia chủ trì ông lão tự nhiên là chịu đến ngàn dặn dò vạn dặn, biết Vương Bảo thân phận, liền bận bịu nói rằng, “tôn chủ xin mời ngài nói!”

Vương Bảo trong nháy mắt hấp dẫn tâm thần của mọi người.

Gặp Vương Bảo, đều là cảm khái cực kỳ, chưa từng thấy, cũng là nghiêm nghị cực kỳ, mấy ngày nay Đạo Thiên thành nổi danh nhất, chính là Vương Bảo, rất nhiều đại tông đại tộc cũng đều phái vãn bối, ở Vương Bảo nơi đó quét một đợt cảm giác tồn tại.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nhạt âm thanh nói, “Hồng gia? Thiếu gia ta du lịch Cửu U vực thời gian, đúng là từng đụng phải một cái Hồng gia nữ tử, gọi là Hồng Thanh! Nữ tử này rất hợp thiếu gia ta tính khí, thiên phú cũng là kỳ cao! Thiếu gia ta chuẩn bị qua một thời gian ngắn, liền đi tới Hồng gia, thu Hồng Thanh làm đồ đệ, Hồng gia chủ, không biết Hồng Thanh, gần đây khỏe không?”

Lời này vừa nói ra.

Trên sân bầu không khí, gần như yên lặng như tờ.

Rất nhiều người đều là giật mình nhìn Vương Bảo, sau đó, lại thương hại nhìn về phía Hồng Cương.

Hồng Cương bát quái, truyền ra Đỉnh Thiên vực đâu đâu cũng có, ở đây hoặc nhiều hoặc ít, đều nghe nói qua.

Có vẻ như Hồng Cương con gái Hồng Thanh, bị trừng phạt? Bị cấm túc? Đày vào lãnh cung giống như, có chút bi thảm a!

Mà hiện tại...

Tôn chủ coi trọng Hồng Thanh? Muốn thu Hồng Thanh làm đồ đệ?

Khe nằm!

Hồng Cương bực này liền tự đào hố chôn a!!

Vương Bảo phảng phất không cảm nhận được bầu không khí quái dị, nhạt âm thanh nói, “làm sao? Lẽ nào đã xảy ra chuyện gì?”

Hồng Cương sắc mặt trắng bệch, thân thể run lên, phản ứng lại, liền bận bịu nói rằng, “không... Không chuyện gì! Tôn... Tôn chủ ngài đúng hay không... Nhớ lầm người? Nhà nữ Hồng Thanh, chính là phế thân, liền tu luyện cũng thành vấn đề, há có thể bị tôn chủ vừa ý...”

------oOo------

Chương 884: Trần Tinh Thần: Ta đúng hay không viên thuốc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này.

Hồng Cương nội tâm đã là hoảng phảng phất con ruồi không đầu.

Cả người đều suýt nữa hỏng mất.

Hắn hiện tại duy nhất kỳ vọng chính là ở, hi vọng Vương Bảo nói tới Hồng Thanh, không phải chính mình tên ngu ngốc kia con gái!

Nếu không thì.

Hồng gia hoặc là một đêm oanh lôi cuồn cuộn, hoặc là nhờ vào đó một khi bay lên, đương nhiên, người trước độ khả thi rất lớn a...

Liên tục vực Đạo cung bản tông đều rất sao nhận sợ ra vẻ đáng thương tôn chủ.

Một khi đối với mình bất mãn, đối với Hồng gia bất mãn, một khi nếu như nghĩ chỉnh điểm cái gì yêu thiêu thân, chính mình...

Có thể ngăn cản?

Ngăn cản cái lông gà a!

Trực tiếp là trứng gà va tảng đá, chạm cái hi nát a!

Nhưng mà.

“Hồng gia nữ Hồng Thanh, cha ruột Hồng Cương, Đỉnh Thiên vực nổi danh nhất Hồng gia, không phải con gái ngươi, thì là người nào? Làm sao?

Ngươi đúng hay không cảm thấy, lấy thân phận của ta, thu Hồng Thanh làm đồ đệ, là trèo cao?”

Vương Bảo sắc mặt có chút lạnh!

Này trực tiếp kinh ngạc sững sờ Hồng Cương, hắn phản ứng lại, liên tục xua tay, nước mắt đều tới trong bụng nuốt, mau mau nói rằng, “sao dám sao dám! Tôn chủ, Hồng Thanh... Nàng hiện tại rất tốt, rất tốt!”

Vương Bảo lúc này mới gật gù, nhạt âm thanh nói, “vậy thì được rồi, các loại qua một thời gian ngắn, thiếu gia ta sẽ đi!”

“Cung nghênh tôn chủ đại giá!”

Hồng Cương xoa xoa mi tâm mồ hôi lạnh, tâm hồn sợ hãi ngồi xuống, hai chân nhưng ở đánh run cầm cập.

Bên cạnh hắn người nhà họ Hồng đã là hoảng sợ tột đỉnh, liên tiếp nhìn về phía Hồng Cương.

Hồng Cương ngẩn ngơ, sau đó hắn cấp tốc phong cấm âm thanh, đối với bên người một cái Hồng gia trưởng lão gầm nhẹ nói, “nhanh! Thừa dịp tôn chủ còn không biết chân tướng, ngươi mau chóng về nhà, đem Hồng Thanh từ cấm địa tiếp đi ra ngoài! Mặt khác, cho ta chăm sóc tốt nàng! Đáng chết! Đáng chết! Này mẹ nó tính chuyện gì a!”

Người trưởng lão kia trong lòng xem thường, trên mặt nhưng là nghiêm túc cực kỳ, đáp một tiếng, lén lén lút lút đứng dậy, lặng yên không một tiếng động rời đi.

Rất nhiều người nhưng là chú ý tới tình cảnh này, hiểu ý cười!

Nước sôi lửa bỏng Hồng gia chủ, lần này, biết cái gì gọi là bị tôn chủ chi phối hoảng sợ chứ?

Vương Bảo chỉ là biết rồi Hồng Cương, liền thuận miệng chỉ trỏ, hiện tại còn không phải tìm Hồng Cương phiền phức thời điểm.

Việc này vừa qua, cái kia chủ trì ông lão liền tiếp tục bắt đầu niệm lên!

Rất nhiều đỉnh cao đại tông đại tộc bắt đầu hiến lễ!

Mãi đến tận cuối cùng, mới đến phiên then chốt đại lễ, cuối cùng then chốt, là thuộc về Vương Bảo, Vương Bảo trước nói rồi, cũng sẽ chúc mừng một phen, nhường Chu Hải đều hạnh phúc cười choáng váng.

Lúc này ở Vương Bảo trước, là Trần Tinh Thần.

Hàng này thân là Vạn Trượng thần đình hộ đình đại tướng con trai, có thể ở thứ hai đếm ngược cái hiến lễ, ngược lại cũng phù hợp thân phận của hắn.

Trần Tinh Thần đứng dậy, quay về Chu Hải chắp tay, mỉm cười nói, "tiền bối, đến vội vàng, không chuẩn bị đặc biệt gì lễ vật, đây là một khối đạo văn mặc thiết, mong rằng tiền bối vui lòng nhận!"

Rất nhiều người đều là ước ao lên!

Quả nhiên là Vạn Trượng thần đình xuất thân a!

Này vừa ra tay, liền cực kỳ bất phàm.

Đạo văn mặc thiết, bên trong có trời sinh đại đạo thần văn, chính là thiên nhiên đúc binh vật liệu, cực kỳ hi hữu!

Chu Hải đại hỉ, vội vàng nói tạ.

Một cái Trần gia Tôn Giả phụng cái trước màu tử kim hộp lớn.

Hộp là mở ra, có thể thấy rõ ràng đạo văn mặc thiết.

Cái kia phụ trách thu lễ vật Đạo cung đệ tử đang chuẩn bị tiếp đó, Vương Bảo đột nhiên nói rằng, "đạo văn mặc thiết a, mỗi một khối đạo văn mặc thiết, bên trong đạo văn đều là bất phàm, đem ra ta xem một chút!"

Lý Khôn lập tức nói rằng, “còn không mau mau cho tôn chủ đưa tới!”

Thanh niên kia vội vàng đem tử kim hộp đưa đến Vương Bảo trước người.

Các loại thanh niên lui lại, Vương Bảo liền cầm lấy đạo văn mặc thiết.

Chỉ có điều.

Liếc nhìn một chút, Vương Bảo lông mày đột nhiên nhăn lại, ngón tay vuốt nhẹ một hồi, nhíu mày càng chặt, không nhịn được nói rằng, “ân... Có gì đó không đúng!”

Bầu không khí lập tức căng thẳng đi!

Trần Tinh Thần đột nhiên có một loại đại đại cảm giác không ổn!

Lý Khôn trầm giọng nói, “tôn chủ, có cái gì không đúng?”

Vương Bảo híp mắt nói rằng, “nói không chừng, nếu không ngươi tới nhìn một cái, xác nhận một hồi?”

Lý Khôn không chút do dự nào, liền đứng dậy đi tới, dựa vào lại đây sau khi, hắn đưa tay sờ về phía đạo văn mặc thiết.

“Làm sao?”

Vương Bảo đột nhiên cười lạnh nói.

Lý Khôn rất mờ mịt a!

Hắn một cọng lông gà đều không nhìn ra.

Đây chính là một khối đạo văn mặc thiết, có cái gì không đúng? Bên trong đạo văn thập phần bắt mắt, chính là không biết có gì thần hiệu.

Có điều.

Nếu tôn chủ đều nói không đúng.

Ta rất sao còn có thể nói cái gì?

Ta đến theo tôn chủ đến a!

Lý Khôn hít sâu một cái, mang theo vài phần ngạc nhiên nghi ngờ, nói rằng, “thật giống... Là có chút... Không đúng!”

Trần Tinh Thần suýt chút nữa thổ huyết!

Hắn cũng không ngu ngốc, há có thể đoán không ra đến Lý Khôn ý nghĩ, có chút uất ức, Trần Tinh Thần trầm giọng nói, “này đạo văn mặc thiết, chính là ta...”

Lời chính nói.

Nhưng mà sau một khắc, dị biến phát sinh!

Liền xem đến vào giờ phút này, Vương Bảo sắc mặt hoàn toàn thay đổi, cùng lúc đó, Lý Khôn rốt cục nhận ra được không đúng, từ cái kia đạo văn mặc thiết bên dưới, thình lình có một luồng không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung sức mạnh kinh khủng, bạo phát ra!

Ầm ầm!

Theo một đạo kinh thiên nổ vang truyền vang, đạo văn mặc thiết nát tan, mà Lý Khôn, trước mắt của hắn bị vô số nói hào quang nhấn chìm!

Vạn ngàn hào quang không hề trì trệ, trực tiếp đâm vào thân thể của hắn, tiêu diệt hắn sinh cơ, tiêu hao hắn bất diệt lực lượng, Lý Khôn gầm nhẹ, nhanh chóng lùi về phía sau, nhưng mà chỉ là lui ra một bước, liền thân thể cứng đờ, ngửa mặt lên trời ngã xuống đất!

Mà Vương Bảo, nhưng là phát sinh một đạo kêu to, kể cả lão cẩu ở bên

trong, điên cuồng thổ huyết, có thể nhìn thấy, Vương Bảo trên người có ánh sáng lấp loé, nhưng cả người cũng là bị nổ ra từng đạo từng đạo lỗ máu, không ngừng chảy máu, ngã trên mặt đất!

Bốn phía không ít Đạo cung trưởng lão, đều chịu ảnh hưởng, tiếng kêu rên liên hồi, lại là tốt mấy người ngã xuống!

Mãi đến tận tất cả bình tĩnh lại!

Hết thảy mọi người là mộng bức!

Trần Tinh Thần ngây người như phỗng nhìn tình cảnh này, đáy lòng nơi sâu xa, nhấc lên vô tận hàn ý, bốc lên vô tận hoảng sợ.

Trần gia Tôn Giả hoàn toàn biến sắc, theo bản năng đứng dậy, dựa vào nhau!

Rất nhiều đại tông đại tộc các đại lão, hô hấp cũng không dám thở hổn hển, toàn bộ đều trợn mắt lên, nhìn trên đài cao từng bộ từng bộ thi thể, trong lòng tất cả đều bốc lên một ý nghĩ, vậy thì là...

Làm lớn!

Thật sự làm lớn!

Lý Khôn chết rồi! Đây chính là đem bầu trời đều chọc thủng, làm Thiên vực Đạo cung mạnh mẽ nhất kiêu một trong, Lý Khôn cái chết, giống như với mạnh mẽ đạp Thiên vực Đạo cung một mặt!

“Sư đệ!”

Ầm ầm!

Nương theo một đạo kinh thiên động địa rít gào.

Trịnh Sở sát ý bạo phát, khí thế bốc lên, cả người giống như một cái bị kích động khoáng cổ hung thú, lẻn đến Lý Khôn trước mặt, tay run rẩy chưởng

sờ sờ Lý Khôn thân thể, tâm hồn một mảnh lạnh lẽo!

Chết rồi!

“Nghiệt súc a!”

Trịnh Sở gào thét lên, con mắt đột nhiên gắt gao dán mắt vào Trần Tinh Thần, nắm chặt nắm tay, rít gào nói, “Trần Tinh Thần, ngươi mẹ nó chết chắc rồi! Ngươi lại dám hạ độc thủ như vậy! Trên trời dưới đất, không ai có thể giữ được ngươi...”

Trần Tinh Thần, “?”

A phốc!

Ngươi tê liệt a!

Làm lông gà a?

Tình huống gì a?

Này theo ta có nửa mao tiền quan hệ a?

Phản ứng lại, Trần Tinh Thần thổ huyết, cảm thụ Trịnh Sở trên người cuồn cuộn bàng bạc sát ý, hắn trong lòng hồi hộp nhảy một cái, theo bản năng run lên.

Mã Đức.

Ta cảm giác ta ngày hôm nay viên thuốc...

------oOo------

Chương 885: Tinh Thần chơi đến 1 tay tốt động tác võ thuật a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trịnh Sở bạo nộ rồi!

Trần Tinh Thần hoảng rồi!

Đi theo ở Trần Tinh Thần bên người Trần gia khách khanh các Tôn giả, đều là run cầm cập lên!

Nhìn về phía Trần Tinh Thần ánh mắt, đều là mang theo dao găm.

Tê liệt a!

Thiếu gia ngài đây là đang làm cộng lông a?

Đây là ở tìm đường chết a!

Hơn nữa còn là cực hạn tìm đường chết!

Giết chết Thiên vực Đạo cung bản tông một vị siêu cấp thiên kiêu, chuyện này dù cho là lão gia đều ép không được, dù cho là chúng ta Thiên quân đại nhân, cũng phải đau đầu.

Ngài không phải Thiên quân con trai, ngài chỉ là đại tướng con trai a? Ngài đúng hay không không muốn sống? Ngài đúng hay không chán sống? Ngài đúng hay không cảm giác sinh hoạt quá tẻ nhạt? Nghĩ chuyến cái lôi?

Không muốn xem nữu không muốn đồng thời bay ngươi rất sao tìm cái góc tự sát a, ngài làm cái lớn như vậy chết làm lông a?

Nơi này.

Nhưng là Đỉnh Thiên vực Đạo cung, sơn môn trọng địa!

Đừng nhìn bọn họ có nhiều như vậy Tôn Giả, thế nhưng...

Có tác dụng quái gì a!

Đỉnh Thiên vực Đạo cung Tôn Giả hơn nữa còn sót lại Thiên vực Đạo cung bản tông siêu cấp thiên kiêu Trịnh Sở, hơn nữa Đạo cung bàng bạc sát trận.

Khe nằm!

Không hề sức đánh một trận a!

Chiến đấu, mắt thấy động một cái liền bùng nổ!

Rất nhiều Đạo cung cao tầng đã là hết sức ẩn nhẫn, lấy Chu Hải dẫn đầu, đều là sát ý vô cùng nhìn Trần Tinh Thần, bốn phía các nơi, bàng bạc khủng bố trận pháp nổi lên bốn phía, mang cuốn lấy dị thường mãnh liệt chập chờn, chỉ chờ Trịnh Sở mở miệng, liền triệt để bạo phát.

“Chờ đã!”

Ngay ở này trong chớp mắt.

Trần Tinh Thần đầu dưa cuối cùng cũng coi như là linh quang.

Hắn nhớ lại vừa nãy nhìn thấy một màn, cái kia từng đạo từng đạo hào quang bạo phát, cái kia đánh giết trong chớp mắt Tôn Giả thủ đoạn, đây là quen thuộc như vậy, như vậy khó có thể quên mất, đây là...

Tê liệt!

Đây là cái kia Vương Vô Địch lúc trước cướp hắn Hư Không Lâu sử dụng tuyệt chiêu a!

Ánh mắt, trong nháy mắt rơi vào lúc này đã nửa ngồi dậy, vẻ mặt âm trầm Vương Bảo trên người, Trần Tinh Thần lớn tiếng lớn quát, “Trịnh ca!

Ngươi bình tĩnh lại tâm tình cố gắng suy nghĩ một chút, ta cùng Lý ca cùng ngươi quan hệ, rõ như ban ngày, sao lại ám hại cho hắn? Chuyện này, là có người vu oan cho ta... Không sai! Hại ta, chính là vị tôn chủ này!"

Tay hướng về Vương Bảo nơi đó chỉ tay.

Trần Tinh Thần vẻ mặt dữ tợn rống to nói, "vừa nãy đánh giết Lý ca cái kia đạo công kích, cùng cái tên này đệ đệ lúc trước công kích ta thời điểm giống như đúc, Trịnh ca, ngươi phải tin ta a! Ta Trần Tinh Thần lại không ngốc, làm sao sẽ làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy?"

Này vừa nói.

Rất nhiều người đều sửng sốt!

Giật mình nhìn về phía Vương Bảo.

Mà Trịnh Sở, miễn cưỡng đè nén xuống nội tâm lửa giận, nghi ngờ không thôi nhìn về phía Vương Bảo, hắn hồi ức một hồi, nhất thời hậu tri hậu giác có một chút nghi vấn.

Tôn chủ tại sao phải xem đạo văn mặc thiết?

Tôn chủ lại cảm giác được cái gì không đúng?

Tôn chủ vì sao nhường sư đệ cũng qua xem một chút?

Tổng tổng trùng hợp, tụ hợp lại một nơi, vậy thì không phải trùng hợp đơn giản như vậy!

Trịnh Sở ánh mắt có chút thay đổi, âm trầm một hồi!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên cười lạnh nói, "bản tọa muốn giết người, hà tất như vậy vô liêm sỉ!"

Lão cẩu trợn tròn mắt, khe nằm, lão Vương có thể đúng là vô liêm sỉ đến cực hạn a!

“Bản tọa muốn giết ngươi, một lời là được!”

“Bản tọa muốn giết Lý Khôn, một lời là được!!”

“Bản tọa muốn giết tất cả mọi người tại chỗ, một lời là được!”

“Ai có thể ngăn trở ta? Ai dám ngăn trở ta? Ai có thể nhường ta có chút kiêng kỵ, chút nào kiêng kỵ?”

“Trần Tinh Thần, đừng cho rằng ngươi điểm ấy khôn vặt, liền có thể thành đại sự, ngươi căn bản không biết thiếu gia ta thân phận, khủng bố đến mức nào! Ngươi cho rằng dùng điểm âm mưu quỷ kế, liền có thể làm cho thiếu gia ta cùng Đạo cung tự giết lẫn nhau?”

“Ngây thơ!”

“Chuyện cười!”

“Liền như vậy nói rõ đi, ta liền nói Lý Khôn là ta giết, thì lại làm sao? Trịnh Sở, ngươi dám trả thù?”

Vương Bảo âm thanh, có chút lạnh lẽo!

Ánh mắt của hắn, mang theo khinh bỉ, mang theo ngạo nghễ, vua màn ảnh phụ thể, một bộ càn rỡ cực kỳ dáng vẻ!

Nhưng mà.

Chính là câu này câu nói ngữ, nhưng là, phảng phất búa tạ, đập cho mọi người tỉnh lại!

Đạo cung đối với tôn chủ sợ, là rõ như ban ngày!

Tôn chủ đến cùng cái gì thân phận, ngoại trừ Đạo cung, những người khác

chỉ có suy đoán, căn bản không biết!

Mà vào giờ phút này, lại nhìn Trịnh Sở cái kia từ từ chuyển thành vặn vẹo, một lần nữa trừng mắt về phía Trần Tinh Thần cặp mắt kia, trong lòng mọi người đột nhiên phát lạnh!

Bởi vậy là có thể gián tiếp nhìn ra, tôn chủ thân phận, muốn so với chúng ta tưởng tượng, còn kinh khủng hơn a!

Mà Trần Tinh Thần.

Hắn lại muốn thổ huyết!

Ta cái máng!

Còn có loại này tao thao tác a?

Còn có thể như thế chơi a?

Sự tình nếu như đúng như ngươi nói tới, ngươi mẹ nó cần gì phải hãm hại cho ta? Ngươi trực tiếp non chết ta được chứ, ngươi làm như thế phiền phức làm lông gà a?

Trần Tinh Thần rất vững tin, chính mình chính là bị Vương Bảo hãm hại!

Đáng tiếc...

Hắn nói nói thật, không ai tin!

Vương Bảo nói giả, tê liệt, đều mẹ nó tin!

Này lên cái nào nói lý đi?

Trịnh Sở hít sâu một hơi, đột nhiên mặt không hề cảm xúc nói rằng, “tôn chủ muốn giết chúng ta, xác thực... Câu nói đầu tiên được rồi!”

Tôn chủ nhưng là từ chỗ đó đi ra người.

Nhân vật như vậy, giết người còn cần âm mưu quỷ kế? Đùa giỡn mà!

Dù cho là công khai giết bọn họ sư huynh đệ hai cái, dù cho là diệt Đỉnh Thiên vực Đạo cung, Thiên vực Đạo cung bản tông cũng phải ngậm bồ hòn, còn phải lo sợ tát mét mặt mày!

Vì lẽ đó.

Đào trừ tất cả giả thiết, tất cả không thành lập, chân tướng của chuyện, cũng chỉ có một, vậy thì là...

Ngọt lý nương a! Trần Tinh Thần!

Ngươi mẹ nó đây là chơi một tay tốt động tác võ thuật a!

Muốn thừa cơ nhường chúng ta cùng tôn chủ tự giết lẫn nhau? Ngươi tốt ngồi thu ngư ông thủ lợi? Ngươi cùng tôn chủ đệ đệ có cừu oán, đã nghĩ mượn cơ hội này, chơi một hồi lớn?

Ngươi dã tâm thật lớn!

Ngươi làm thật lớn chết!

"Động thủ!"

Trịnh Sở một tiếng quát lớn.

Mà theo hắn hai chữ này lối ra (mở miệng), đầy trời công kích, chớp mắt bạo phát ra, bốn phía, vô tận trận pháp lực lượng hóa thành bàng bạc đạo thuật, thần thông, phảng phất làn sóng bình thường đánh tới!

Trần Tinh Thần bốn phía tân khách từ lâu đi không.

Vào giờ phút này.

Đối mặt này ngập trời công kích, Trần Tinh Thần ngoại trừ trong lòng

cuồng mắng MMP, hắn còn có thể sao làm?

“Hỗn đản!”

Mắng to một tiếng, Trần Tinh Thần ánh mắt lộ ra đau thương sắc, mau mau co đến Trần gia khách khanh Tôn Giả thủ hộ bên trong!

Trong nháy mắt.

Một hồi Tôn Giả kinh thế đại chiến, bắt đầu rồi!

Bốn phía Đỉnh Thiên vực đại tông, đại tộc, ngơ ngác nhìn chiến đấu, có loại ta rất sao ngày hôm nay đúng là giá trị về giá vé, này vở kịch lớn còn thoải mái, quá kích thích!

“Karen (đáng thương)! Đáng thương! Đáng tiếc!”

Vương Bảo lau lau khoé miệng tơ máu, phát sinh một đạo cảm khái.

Lão cẩu nhất thời ném lấy ánh mắt bắt nạt.

Tạo thành tất cả những thứ này, tự nhiên là Vương Bảo làm ra, dùng ra [Tôn Giả trúng tất phải chết châm] sau khi, Lý Khôn liền vui vẻ lĩnh hộp cơm.

Đương nhiên.

Vì biểu hiện áy náy.

Ta lão Vương nhưng cũng là ói ra thật nhiều máu.

“Ngươi bẫy người thủ đoạn, đúng là càng ngày càng lô hỏa thuần thanh!” Lão cẩu truyền âm Vương Bảo.

“Cảm ơn khích lệ!”

Vương Bảo hơi cười, chẳng biết xấu hổ.

Nói đi nói lại, ta lão Vương là muốn mặt người sao? Mặt là cái gì? Có thể coi như ăn cơm? Loại này cao quý chơi ứng, lão Vương chân thành tự nhận, chính mình còn không tư cách nắm giữ a...

------oOo------

Chương 886: Tinh Thần thật sự tốt oan ức a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến đấu kịch liệt bắt đầu rồi!

Đây chính là Tôn Giả cấp bậc chiến đấu, tuy rằng không thể nói hủy thiên diệt địa, nhưng cũng là dị thường đáng sợ!

Toàn bộ quảng trường từ lâu là khắp nơi bừa bộn, đại địa rạn nứt lật tung, xuất hiện từng đạo từng đạo hố sâu!

Rất nhiều đại tông đại tộc vây xem đảng, từ lâu lui lui nữa, mãi đến tận vững tin có thể ở chịu đựng an toàn bên trong phạm vi, lúc này mới bắt đầu ăn dưa.

Nếu như nói Đạo cung cùng Trần gia khách khanh Tôn Giả ai mạnh nhất, vậy dĩ nhiên là Trịnh Sở!

Đạo cung 70% sát thương, đều đến từ chính Trịnh Sở, hai tay liên tục lấp loé, một khắc liên tục, đạo đạo thần thông đánh mà ra, trong hư không đại đạo lực lượng dâng trào vô tận!

“Chết!”

Trịnh Sở rít gào, một chưởng đánh ra, nương theo một đạo kêu thảm thiết, cái thứ nhất người chết xuất hiện!

Trần gia khách khanh Tôn Giả, chết rồi một cái!

Còn lại Trần gia Tôn Giả, kinh hãi đến biến sắc, ánh mắt lộ ra hoảng sợ, một cái trong đó một bên ngăn cản, một bên không nhịn được nhìn về phía Trần Tinh Thần, lệ quát, “Còn đứng ngây ra đó làm gì? Nhanh triệu hoán Thiên quân lại đây a!”

Trần Tinh Thần sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, kinh hoảng nói rằng, “nhưng là... Phá vực phù là Thiên quân dùng tới đối phó tiểu tử kia, hiện tại dùng, Thiên quân đại nhân chẳng phải là sẽ trách?”

Người Tôn giả kia suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi cái lớn vung tiền a!

Hiện tại đều khi nào?

Còn rất sao nghĩ trách sự tình đây?

Không nữa đem Thiên quân triệu hoán lại đây, chúng ta đều muốn đánh rắm ở đây.

Đạo cung trận pháp mở ra, trốn đều trốn không ra, chỉ có thể ở chỗ này chờ bị Trịnh Sở từng cái từng cái mài chết!

“Nhanh! Nếu không, chúng ta đều phải chết!”

Người Tôn giả kia hét lớn một tiếng.

Trần Tinh Thần lập tức thân thể tê rần, lật bàn tay một cái, xuất hiện một tấm khô vàng cổ phù!

Này phù chính là phá vực phù, có thể phá tan biên giới lá chắn, trong nháy mắt đến, ở Toái Hư Đại Giới, cực kỳ hi hữu!

Nhưng mà nắm bắt phá vực phù, Trần Tinh Thần lại có chút không cam lòng!

Trong lòng hắn rõ ràng.

Chỉ cần hiện tại đem Thiên quân triệu hoán lại đây, hay là, việc nơi này căn bản là không tính sự tình, Trịnh Sở ở trâu bò, cũng tuyệt bức không dám lại Thiên quân trước mặt làm càn.

Nhưng mà.

Bởi vậy.

Hắn nhiệm vụ phỏng chừng trực tiếp liền thất bại.

Đến thời điểm.

Đừng nói là Thiên quân khen thưởng, trở thành Thiên quân đệ tử ký danh, xông ra lớn như vậy tai họa, sợ là Thiên quân giết hắn tâm tư đều sẽ có!

“Đều do tên khốn đáng chết này!”

Trần Tinh Thần sự thù hận vô cùng nhìn về phía Vương Bảo, sau đó, hắn xúc động phá vực phù!

Sau một khắc.

Theo hư không ầm ầm bùng nổ ra một đạo khủng bố đường nối, trong nháy mắt, từng luồng từng luồng uy nghiêm cực kỳ khí thế, từ trong thông đạo tản ra!

Chính đang giao chiến Đạo cung cường giả cùng Trần gia khách khanh Tôn Giả, đều là trong lòng đột nhiên phát lạnh, sau đó, cấp tốc kết thúc chiến đấu, từng người lui lại!

Ong ong ong...

Hư không như mạng nhện bình thường, từng tấc từng tấc rạn nứt!

Theo một cái chân từ trong đường nối bước ra, cái kia hư không rạn nứt, càng thêm cấp tốc, chỉ lát nữa là phải tan vỡ, thế nhưng nhưng vào lúc này, một bàn tay đột nhiên duỗi ra, quay về hư không nhẹ nhàng ép một chút, hư không liền ổn định lại!

Bóng người triệt để đi ra!

Chính là mặt như trung niên Vô Ưu thiên quân!

Hắn mặt không hề cảm xúc, đạp bước mà ra, đang ở giữa không trung, giống như trong thiên địa duy nhất đế hoàng, cao quý khí tức toả ra, dẫn tới ở đây phần lớn cường giả, đều là không nhịn được cúi đầu, run rẩy, sợ hãi cực kỳ.

“Hả?”

Vô Ưu thiên quân liếc nhìn một chút bốn phía, lông mày trực tiếp vừa nhíu.

Đạo cung?

Ánh mắt rơi vào Trần Tinh Thần bên người, Vô Ưu thiên quân lãnh đạm nói rằng, “người đâu?”

Trần Tinh Thần vẻ mặt đau khổ, trực tiếp quỳ rạp dưới đất, run giọng nói, “Thiên quân lão gia, sự tình xuất hiện biến cố...”

Ba ba nói xong.

Trần Tinh Thần ngột ngạt hoảng sợ cùng phẫn nộ, gầm nhẹ nói, “tiểu tử tự trị hành sự bất lực, thế nhưng, kính xin Thiên quân lão gia cho tiểu tử làm chủ! Ta thật sự không có giết Lý Khôn a!”

Vô Ưu thiên quân sắc mặt, âm trầm đáng sợ!

Không khí bốn phía, đều phảng phất bị lửa giận của hắn thiêu đốt, trở nên nóng rực lên!

Phá vực phù, cực kỳ hiếm có, nếu không phải là bởi vì độ Đạo Kiếp bí bảo, hắn đều không nỡ lòng bỏ lấy ra!

Nhưng hiện tại.

Tiểu tử kia không tìm được.

Phá vực phù nhưng dùng, hắn đến rồi, bảo bối không đến, hơn nữa, còn cùng Đạo cung gợi ra đại thù?

Ngọt lý nương a!

Trần Tinh Thần, ngươi mẹ nó toàn bộ chính là một rác rưởi!

Đương nhiên, những thứ này đều là Vô Ưu thiên quân trong lòng hoạt động, hắn vẫn là mặt không hề cảm xúc, đầu tiên là liếc mắt nhìn Vương Bảo, sau đó, mới nhìn về phía Trịnh Sở, nhạt âm thanh nói, "lấy bản tọa xem, đây là một hiểu lầm!"

Trịnh Sở tuy rằng đối mặt Vô Ưu thiên quân, thiên nhiên hoảng sợ, thế nhưng, hắn thân là Thiên vực Đạo cung bản tông siêu cấp thiên kiêu, đương nhiên sẽ không quá mức e ngại, chỉ là không ti không hàng chào một cái, sau đó mới nói rằng, "đúng hay không hiểu lầm, vãn bối cảm thấy còn có chờ khảo cứu, không nghĩ tới, Trần Tinh Thần trên người dĩ nhiên có phá vực phù, hơn nữa, còn đem Thiên quân đại nhân cho truyền đưa tới, chẳng trách hắn có trì không sợ gì!"

Vô Ưu thiên quân ánh mắt chìm xuống!

Đây là.

Nhận định Trần Tinh Thần là hung thủ sao?

Không nên!

Trần Tinh Thần không sẽ gan to như vậy, làm càn như vậy, như thế bất chấp hậu quả, đã như vậy...

Vô Ưu thiên quân ánh mắt, lại một lần rơi vào Vương Bảo trên người.

"Ngươi, đến cùng là ai?"

Vương Bảo thân phận thành câu đố, đa số là suy đoán, ngược lại cùng cao quý là được rồi, mà Vô Ưu thiên quân lại không cho là như vậy.

Có siêu tuyệt thực lực.

Còn cần phải âm mưu quỷ kế bẫy người.

Khẳng định là hàng giả!

Từng đạo từng đạo ánh mắt, rơi vào Vương Bảo trên người.

Trịnh Sở càng là như vậy.

Hắn sở dĩ hiện tại không nói nhao nhao, không làm ầm ĩ, cũng là đang đợi.

Nếu như Vương Bảo thân phận có điểm đáng ngờ, Vô Ưu thiên quân ở trước, vậy thì khẳng định không che giấu nổi, như vậy, tất cả thì có một cái khác chân tướng.

Nhưng Vương Bảo thân phận nếu không có điểm đáng ngờ, ha ha...

Đáng chết Vạn Trượng thần đình!

Giết ngàn đao Trần Tinh Thần!

Chuyện này, sẽ không là như vậy dễ dàng dễ dàng.

...

...

Vương Bảo không mở miệng.

Chỉ là mặt mỉm cười.

Chỉ có điều, nhìn như không lên tiếng, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên truyền âm Vô Ưu thiên quân, “Phạm Thiên sư tôn không chết, ngươi biết

không? Ta lạt kê sư huynh!”

Theo: Đè tư xếp bối, Vô Ưu thiên quân còn đúng là Vương Bảo sư huynh.

Mà Vương Bảo câu nói này lối ra (mở miệng), Vô Ưu thiên quân sắc mặt, trong nháy mắt thay đổi!

Không còn nữa trước bình tĩnh, không còn Thiên quân uy nghiêm khí tức, cả người đều có vẻ hơi sợ hãi!

Theo lý thuyết.

Hắn thân là Thiên quân, thiên băng với trước mà mặt không biến sắc, mới là trạng thái bình thường.

Nhưng mà.

Đối với Vô Ưu thiên quân mà nói.

Phạm Thiên Thiên quân, chính là hắn to lớn nhất mệnh môn!

Hắn nhưng là thí sư người, hắn phản bội Phạm Thiên Thiên quân, hắn hóa thân lão Âm tất, vô số năm nỗ lực cuối cùng cũng coi như là thành công, nhưng là, Phạm Thiên Thiên quân đến cùng chết hay chưa, hắn còn thật không biết, vì lẽ đó, hắn cũng sẽ sợ!

Dù cho.

Hiện tại hắn tự nhận, đối mặt đỉnh cao thời kì sư tôn, hắn đều không kém chút nào, thế nhưng, nhưng bản năng e ngại!

Chỉ có điều.

Hắn này trở mặt, nhưng trở nên hơi không phải lúc.

Bởi vì ở rất nhiều người xem ra, Vô Ưu thiên quân e ngại, không phải cái gì Phạm Thiên Thiên quân, bọn họ nào có biết trong đó cong cong chuyển a,

bọn họ chỉ nhìn thấy, Vương Bảo cái gì cũng không nói, nhưng Vô Ưu thiên quân, hắn sợ...

Thiên quân đều mẹ nó sợ?

Ta phốc ngươi muội, người tôn chủ này, đến cùng là cái gì xuất thân? Vô Ưu thiên quân, đây là nhận ra tôn chủ thân phận, cho nên mới hoảng sợ?

Kết quả là.

Trịnh Sở sắc mặt, lại một lần nữa âm trầm lại, ánh mắt trong nháy mắt chuyển qua Trần Tinh Thần trên người, ánh mắt kia, lộ ra một cái ý tứ.

Kỹ nữ đập, ngươi mẹ nó chơi thoát, bất luận làm sao, lão tử đều muốn non chết ngươi, non chết ngươi...

------oOo------

Chương 887: Vô Ưu thiên quân uất ức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân tuy rằng bị sợ rồi, sợ hãi, thế nhưng, hắn rất nhanh sẽ phản ứng lại...

Chú ý tới bốn Chu Vũ người trên mặt cái kia kính nể vẻ mặt, Vô Ưu thiên quân vẻ mặt chìm xuống, lạnh quát, "Khá lắm, ngươi dám âm bản tọa!"

Nhưng mà.

Lời kia vừa thốt ra.

Vô Ưu thiên quân sắc mặt lần thứ hai biến đổi.

Bởi vì hắn thình lình phát hiện mình khẩu ra không hề có một tiếng động.

Vương Bảo mặt mỉm cười, nhìn Vô Ưu thiên quân, ngay ở vừa nãy, Vương Bảo đã đối với Vô Ưu thiên quân sử dụng hệ thống khen thưởng siêu cấp đạo cụ, [ống hãm thanh]!

Hiện tại Vô Ưu thiên quân, bất luận từ trong miệng đụng tới chữ gì, đều không có âm thanh!

"Làm sao? Sợ sệt? Gia sư nhường ta mang cho ngươi câu nói, cố gắng sống, đừng làm chuyện xấu, nếu không thì, hắn sẽ nhịn không xuất một chút đến đánh chết ngươi!"

Vương Bảo ánh mắt ý tứ sâu xa.

Vô Ưu thiên quân một mặt lại có chút sợ hãi Phạm Thiên Thiên quân uy hiếp, một mặt lại là kinh nộ cực kỳ, hắn há mồm, nhưng là khẩu ra không hề có một tiếng động, chỉ là cái này, cũng đủ để cho hắn đau lòng!

Hắn nhưng là Thiên quân a!

Khống chế một phương biên giới!

Nhưng mà hiện tại chính mình đều đang không phát ra được thanh âm nào, đây là thủ đoạn gì?

Mà lời nói này rơi vào trong tai mọi người, tự nhiên là mặt khác một phen lĩnh hội!

Nhìn nhìn.

Nhìn nhìn tôn chủ trâu bò!

Nói như vậy Vô Ưu thiên quân, Vô Ưu thiên quân dĩ nhiên một cái rắm cũng không dám thả, này chính là uy thế!

"Ngươi đến, đúng là chính tốt! Vốn là, thiếu gia ta là nghĩ cuối cùng lại đi Thiên vực tìm được ngươi rồi, nếu ngươi hiện tại đến rồi, vậy thì làm gốc thiếu hộ pháp đi!"

"Ta muốn Phá Đạo kiếp, ngươi mà cho thiếu gia ta ở một bên hộ pháp, như có sai lệch, nên làm như thế nào, ngươi hiểu!"

Vương Bảo một câu câu nói.

Cùng lúc đó.

Như vậy chú ý cơ hội, Vương Bảo bắt đầu trang bức!

Phá Đạo kiếp, Vương Bảo đã sớm có thể phá, nhưng vẫn nhẫn nhịn, hắn hiện tại chỉ là tích góp EXP, đều là triệt để bạo kho, đủ để liền phá thật nhiều cái cảnh giới.

Theo âm thanh rơi xuống đất, Vương Bảo trực tiếp dẫn động Đạo Kiếp, trong nháy mắt, Đạo cung phía trên, nguyên bản sáng sủa hư không, bắt đầu

bị mây đen bao trùm.

Thiên uy giáng lâm.

Vô Ưu thiên quân con ngươi co rụt lại, sắc mặt càng ngày càng âm trầm lại, hắn hiện tại coi như là động thủ, cũng không thể lộn xộn, ngoại trừ lui lại, hắn không có lựa chọn nào khác!

Hắn tuy rằng thân là Thiên quân.

Nhưng cũng không thể tùy tiện tham cùng người khác độ Đạo Kiếp, hơn nữa, cũng bởi vì tu vi đạt đến Thiên quân, hắn một khi tham dự Đạo Kiếp, đạo kia kiếp sẽ cực kỳ cuồng bạo, diễn biến thành siêu cấp thiên tai, dành cho hắn trọng thương.

Đây chính là có tiền nhân kinh nghiệm.

“Tiểu tử này!”

Vô Ưu thiên quân không hề có một tiếng động nhắc tới, ánh mắt tối tăm đến cực điểm!

Sư tôn chẳng lẽ, thật sự sống sót?

Nếu như Phạm Thiên Thiên quân còn sống sót, cái kia Vô Ưu thiên quân tự nhận, chính mình liền thảm, tuy rằng hắn hiện tại cảm giác mình, không thể so sư tôn chênh lệch, thế nhưng, Phạm Thiên Thiên quân một khi xuất hiện, Vô Ưu thiên quân có thể không tin Vạn Trượng thần đình mặt khác hai vị Thiên quân, sẽ trợ giúp chính mình!

Không chắc còn có thể ngược lại đối phó chính mình đây!

“Nhất định phải nắm lấy tên tiểu tử này!”

Vô Ưu thiên quân hít sâu một hơi.

Hiện tại dù cho là Vương Bảo độ Đạo Kiếp bảo vật, hắn đều không để ý,

hắn chỉ quan tâm sư tôn tin tức.

Nhưng là.

Vương Bảo ở độ Đạo Kiếp, hắn căn bản không dám ra tay, khỏi nói nhiều uất ức!

Mà tình cảnh này, cũng làm cho đông đảo cường giả, xem chính là sững sờ sững sờ.

Tôn chủ lại vẫn không phải Đạo Kiếp cường giả? Khe nằm, này tu vi... Có chút thấp a!

Chỉ là.

Tôn chủ độ Đạo Kiếp khí chất, thực sự là không thể chê, không có chút, trái lại là một mặt thản nhiên vẻ, khiến người ta kinh khen ngợi.

Trần gia Tôn Giả hộ vệ bên trong, Trần Tinh Thần khuôn mặt vặn vẹo, nhìn chằm chằm Vương Bảo, trong lòng bắt đầu rồi điên cuồng nguyền rủa!

Hắn biết Vương Bảo có độ Đạo Kiếp bảo vật, thế nhưng, vậy thì như thế nào? Vượt qua, ngươi cũng mới chỉ là nói kiếp một cảnh, các loại Đạo Kiếp qua đi, lão tử liền không tin, ngươi có thể đối phó được Vô Ưu thiên quân đại nhân.

Ong ong ong.

Hư không xuất hiện đạo đạo mắt trần có thể thấy sóng gợn.

Sau một khắc, Vương Bảo đạo kiếp xuất hiện.

Theo một đoạn đen kịt như mực mũi kiếm, từ mây đen bên trong duỗi ra, phía dưới chư tông đại tộc các đại lão tất cả xôn xao!

Này màu đen mũi kiếm cực kỳ to lớn, có thể nói che kín bầu trời, từng đạo từng đạo thần bí khó lường hoa văn, ở trên thân kiếm xoay quanh, kiếm này mang theo trời chi sát cơ, mang theo vô tận một luồng phá diệt tất cả khí tức, mãi đến tận toàn thể lộ ra, rất nhiều người đã doạ co quắp.

“Diệt Đạo Kiếm! Ta trời, dĩ nhiên là Diệt Đạo Kiếm...”

“Diệt Đạo Kiếm có thể vào thập đại nguy hiểm Đạo Kiếp bên trong, thế nhưng... Đây chính là độ cửu kiếp đều hiếm có Đạo Kiếp a!”

“Tôn chủ, chính là tôn chủ, liền hướng cái này, ta chịu phục!”

“Một cảnh Đạo Kiếp chính là như vậy đẳng cấp, khó có thể tưởng tượng sau đó đạo kiếp, lại sẽ là kinh khủng cỡ nào!”

Cái gì là gốc gác?

Này chính là gốc gác!

Đại đạo vô tình, nhưng lại cho tu giả có lưu lại một chút hi vọng sống, vì lẽ đó, tuy rằng độ Đạo Kiếp cửu tử nhất sinh, nhưng tóm lại có hi vọng sống sót.

Số rất ít tình huống, mới phải xuất hiện loại kia thập tử vô sinh đạo kiếp!

Lúc này Vương Bảo một cảnh Đạo Kiếp, liền khủng bố như vậy, nhân tiện nói ra Vương Bảo gốc gác thâm hậu, là cỡ nào bàng bạc!

Liền ngay cả Vô Ưu thiên quân, sắc mặt đều là đại biến, càng thêm âm trầm, tự vấn lòng, hắn đã là tuyệt đối thiên kiêu, thế nhưng, cùng Vương Bảo một cảnh Đạo Kiếp so ra, hắn lúc trước một cảnh Đạo Kiếp, hãy cùng đùa giỡn giống như!

Mà vào giờ phút này.

Vô Ưu thiên quân ánh mắt, cũng càng thêm nghiêm nghị!

Hắn muốn nhìn một chút, Vương Bảo độ Đạo Kiếp dị bảo, rốt cuộc là thứ gì.

Nhưng mà.

Theo Diệt Đạo Kiếm giáng lâm.

Theo Vương Bảo đạp không, đón Diệt Đạo Kiếm mà đi.

Theo Diệt Đạo Kiếm từ từ biến mất.

Vô Ưu thiên quân nhất thời mộng bức!

Cái gì đồ chơi a?

Liền này? Liền vượt qua Đạo Kiếp? Đây chính là Diệt Đạo Kiếm a? Dị bảo đây? Đi đâu rồi?

“Lẽ nào là dùng ta không phát hiện? Vẫn là nói, căn bản không cần hiện thân, liền có thể chống lại Đạo Kiếp?”

Vô Ưu thiên quân ánh mắt bạo phát tinh mang!

Trong lòng, đối với độ Đạo Kiếp dị bảo, càng thêm khát vọng!

Liền Vô Ưu thiên quân đều mộng bức, có thể tưởng tượng, lúc này mọi người đó là có cỡ nào mộng bức.

“Ta xin thề, ta khả năng nhìn thấy qua kiếp...”

“Đó là Diệt Đạo Kiếm? Thập đại nguy hiểm Đạo Kiếp một trong? Ta chùi, đùa giỡn đây?”

“Luôn cảm giác có không đúng chỗ nào...”

“Ta thấy thế nào, tôn chủ này không giống như là độ Đạo Kiếp, ngược lại là, rất hưởng thụ dáng vẻ?”

“... Không sai, chính là như vậy, ta còn tưởng rằng là ta ảo giác đây, ta trời, tôn chủ thậm chí ngay cả Đạo Kiếp đều có thể không nhìn, chẳng trách tu vi như thế thấp, hóa ra là tôn chủ căn bản không để ý a, nghĩ lúc nào độ kiếp, độ là được rồi!!”

Giữa bầu trời mây đen từ từ tản đi.

Vương Bảo chính thức đặt chân Đạo Kiếp cảnh giới, trong cơ thể đại đạo lực lượng điên cuồng vận chuyển, tu vi bành trướng bạo phát, khí thế không tự chủ được toả ra, thình lình đủ để có thể so với Đạo Kiếp hai cảnh đỉnh cao cường giả!

Mà không giống nhau: Không chờ mọi người phản ứng lại.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo hơi cười, vòng chéo tay, thản nhiên nói, “cảm giác không sai, vậy thì tiếp tục đi!”

EXP bù đắp, Vương Bảo hai cảnh Đạo Kiếp, xuất hiện.

Mây đen đi mà quay lại, dẫn tới mọi người trực tiếp há hốc mồm!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Đây là cái gì tao thao tác a?

Đạo Kiếp cảnh giới, còn có người có thể liền phá hai cảnh? Có muốn hay không như thế nghịch thiên a?

------oOo------

Chương 888: Tinh Thần thật sự thật hối hận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy giữa bầu trời xuất hiện lần nữa mây đen.

Vốn là đã chuẩn bị kỹ càng nâng đao đến chiến Vô Ưu thiên quân suýt chút nữa phốc ra một cái lão huyết!

Đại gia ngươi!

Này tính cái gì?

Này lại là làm sao làm được?

Dù cho là lại nghịch thiên, cũng không thể như vậy a, mới vừa đột phá Đạo Kiếp một cảnh, liền vững chắc cũng không cần, liền tu luyện cũng không cần, ngươi này một cái chớp mắt liền nhảy đến có thể đưa tới hai cảnh Đạo Kiếp mức độ?

Hỏa tiễn cũng không ngươi nhanh như vậy a!

Then chốt là...

Vô Ưu thiên quân bắt đầu đau “bi”.

Hắn tuy rằng giáng lâm Đỉnh Thiên vực, dựa vào Thiên quân sức mạnh, áp chế một vùng không gian, thế nhưng...

Cái này cũng là có thời hạn.

Thiên quân cũng không thể tại hạ cấp biên giới muốn làm gì thì làm a!

Hơn nữa.

Một khi vượt qua thời hạn, biên giới pháp tắc đả kích cũng càng thêm mãnh liệt, cùng biên giới pháp tắc cứng rắn? Hắn Vô Ưu thiên quân vẫn đúng là không gan này khí!

Vì lẽ đó.

Vô Ưu thiên quân uất ức hỏng rồi.

Thế nhưng.

Có thể làm sao?

Hắn chỉ có thể đứng ở đằng xa giương mắt nhìn.

Hai cảnh Đạo Kiếp ầm ầm giáng lâm.

Lần này, cũng là thập đại Đạo Kiếp hàng ngũ khủng bố Đạo Kiếp.

Thế nhưng, đối mặt có thể hấp thu Đạo Kiếp lực lượng Ngộ Đạo Thụ, Đạo Kiếp ngoan cùng tôn tử như thế, chỉ có thể bị hấp thu, một điểm bọt nước đều lung lay không đứng lên.

Vương Bảo trên người bộc phát ra khí thế, đã càng ngày càng khủng bố!

Chờ đến hai cảnh Đạo Kiếp qua đi, nhìn vẻ mặt thoải mái Vương Bảo, rất nhiều người cũng đã bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Khả năng này là bọn họ đời này, thậm chí đời sau, đều chỉ có thể ở bây giờ nhìn đến khó mà tin nổi nhất độ kiếp quá trình!

Người khác độ kiếp bạo gan cũng đến cứng lên, Vương Bảo đây? Quá rất sao ung dung!

Vô Ưu thiên quân hít vào một ngụm khí lạnh, vừa mới chuẩn bị đạp bước mà ra, tức khắc động thủ, nhưng mà, theo mây đen truyền ra khủng bố nổ vang, Vô Ưu thiên quân cứng lại rồi!

Ta giời ạ!

Trả lại?

Liền phá một cảnh, hai cảnh Đạo Kiếp không đủ? Ngươi rất sao muốn phá ba cảnh?

Liền không thể rất sao thở một hơi sao?

Chỉ là.

Theo thời gian trôi qua.

Mọi người liền tan vỡ phát hiện.

Vương Bảo muốn liền phá ba cảnh?

Ngây thơ!

Vương Bảo đầy đủ liền phá chín cảnh, đem tích góp EXP đưa hết cho tiêu hao cạn!

Mà lúc này.

Theo Đạo Kiếp qua đi, trên hư không mới, thình lình tràn ngập từng đạo từng đạo khủng bố bạch quang, những này bạch quang dường như màn ánh sáng, toả ra làm người kinh sợ sức mạnh!

Đây là.

Biên giới pháp tắc giáng lâm!

Đối tượng không cần phải nói, tự nhiên là Vô Ưu thiên quân, mắt thấy bạch quang tập kích mà đến, Vô Ưu thiên quân sắc mặt khí tái nhợt, trong giây lát rống to nói, “tiểu tử, xem như ngươi lợi hại!”

Nhưng mà một giây sau, Vô Ưu thiên quân mới nhớ tới, chính mình...

Khẩu ra không hề có một tiếng động!

Ngọt lý nương!

Tiểu tử này vì sao như vậy nghịch thiên? Các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, sư tôn lão già kia, từ nơi nào thu lại như thế một cái nghịch thiên đồ đệ?

Vô Ưu thiên quân tâm tình tối tăm không thể tả, mắt thấy biên giới pháp tắc liền muốn rơi vào trên người, hắn hừ nhẹ một tiếng, sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút sau khi, vượt hướng về phía khi đến đường hầm không gian, thân ảnh biến mất ở tại chỗ!

Trần Tinh Thần trực tiếp mộc!

Con mắt trợn lên đại đại.

Nằm mộng cũng muốn không tới, Vô Ưu thiên quân liền làm như thế giòn đi rồi.

Tuy rằng.

Biên giới pháp tắc giáng lâm.

Thế nhưng.

Ngài rất sao tốt xấu cũng nói một câu, chi cái âm thanh a, ngài xưa nay đến hiện tại, một chữ đều không nói, còn chỉnh tiểu tử kia càng ngày càng cao quý, khe nằm, vậy ta sao chỉnh?

Ta hiện tại là tự thân khó bảo toàn a!

Khe nằm, vô tình!

Trần Tinh Thần phun ra một cái lão huyết, mà những kia Trần gia khách khanh Tôn Giả, càng là hầu như mỗi cái thổ huyết, uất ức hỏng rồi, lại khủng hoảng hỏng rồi!

Vô Ưu thiên quân đến rồi, tương đương với không có tới!

Cục diện lại khôi phục lại trước dáng vẻ.

Trước bọn họ chính là cua trong rọ, hiện tại đây? Như thường là trên tấm thớt cá nheo, chết chắc rồi!

"Cái kia cái gì, ta chỉnh xong, các ngươi tiếp tục!"

Vương Bảo ngáp một cái.

Liền phá chín cảnh Đạo Kiếp, ngày hôm nay việc này chỉ cần truyền đi, liền có thể mang đến cho hắn vô số tinh luyện giá trị, vô hình trang bức trí mạng nhất a!

Trịnh Sở đã triệt để cho Vương Bảo quỳ!

Hắn tự nhận.

Toàn bộ Toái Hư Đại Giới, tuyệt bức không có ai như thế nghịch thiên, muốn nói có, cũng chỉ có thể là "Chỗ đó" đi ra đại nhân vật đi...

Cho nên nói.

Vương Bảo thân phận, đã không thể nghi ngờ!

Mà đón lấy...

Trịnh Sở ánh mắt trở nên uy nghiêm đáng sợ, lạnh lẽo đến cực điểm, nhìn chằm chằm Trần Tinh Thần, nghiến răng nghiến lợi, cứng bỏ ra một chữ, "Giết!"

...

...

Trần Tinh Thần quang vinh!

Trước khi chết, Trần Tinh Thần mới bắt đầu hối hận, chính mình lúc trước ở Cửu U vực nhìn thấy Vương Bảo thời điểm, vì cái gì muốn dừng lại!

Nếu như lúc đó đi vòng đi.

Hắn vẫn là hắn, mà không phải gặm hộp cơm nước mắt chạy đạp bước Yomi (hoàng tuyền).

Trần gia khách khanh Tôn Giả toàn bộ chết trận, cái nào sợ bọn họ mở miệng xin tha, thế nhưng, Trịnh Sở căn bản không chút nào cho bọn họ cơ hội!

Có điều giết Trần Tinh Thần bọn họ, Trịnh Sở cũng biết, chuyện này, là không Pháp Thiện!

Hay là.

Từ hắn sư đệ Lý Khôn chết đi một khắc đó, Thiên vực bên trong, Đạo cung cùng Vạn Trượng thần đình, liền dĩ nhiên mở ra chiến sự.

Vương Bảo trang cái tàn nhẫn so với, toàn thân trở ra, quả lớn đầy rẫy, cùng Trịnh Sở hỏi thăm một chút, liền rời khỏi Đạo cung.

Chư đại tông đại tộc các đại lão, nhưng là dồn dập đối chưởng dạy Chu Hải biểu thị chia buồn, Đạo cung bầu không khí đã thập phần nặng nề, ai cũng không có làm thêm lưu lại, cấp tốc rời đi!

Hồng Cương mang theo người nhà họ Hồng thập phần mau lẹ muốn về nhà.

Không trở về nhà không được a!

Đến nhanh đi về an bài xong a!

Không thấy liền mạnh mẽ Thiên quân đại nhân, đều sợ hãi tôn chủ sao?

Chính mình rất sao chỉ là một cái đầu cảnh Tôn Giả, có thể không sợ sao?

Chỉ có điều.

Làm Hồng Cương cùng với những cái khác người nhà họ Hồng bước ra Đạo Thiên thành thời gian, ánh mắt chiếu tới, liền nhìn thấy một tấm quen thuộc mặt!

Hồng Cương thân thể run rẩy, sắc mặt trong nháy mắt thương Bạch Hạ đến, mộng bức một hồi, liền vội vàng tiến lên, miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, quay về Vương Bảo cung kính chắp tay nói rằng, "tôn chủ! Ngài sao lại ở đây?"

Vương Bảo híp mắt cười, "Vừa vặn, chuẩn bị đi một chuyến Hồng gia tìm Hồng Thanh, ngươi không trở về nhà sao? Chúng ta vừa vặn tiện đường đồng thời!"

Hồng Cương theo bản năng liền từ chối, "Đồng thời? Tôn chủ, ta còn có những chuyện khác, ta..."

"Lớn mật!"

Một đạo quát lớn vang lên.

Nhưng là Thiên Long tông đại thiếu Mặc Thương.

Hàng này biết được Vương Bảo phải đi, lập tức ôm lấy Vương Bảo bắp đùi, một cái nước mũi một cái nước mắt tuyên bố đi theo.

Lúc này đứng ra, Mặc Thương không chút nào đối mặt Tôn Giả cảnh khiếp đảm, trái lại là lớn tiếng nói, "Tôn Giả cùng ngươi, chính là phúc phận của ngươi, ngươi lại dám từ chối? Gan to bằng trời!"

Hồng Cương suýt nữa phốc huyết!

Ta cắt cỏ!

Không ngờ như thế lão tử còn không chiêu a? Chỉ có thể bị tiện đường a? Đáng chết, này nếu như đồng thời về Hồng gia, nhà bên kia không có dặn thỏa đáng, một khi dẫn tới tôn chủ không cao hứng, vậy thì xong đời!

Tuy rằng đã phái người trở lại.

Nhưng là.

Khi đó tôn chủ còn không bạo phát Thần Uy (Kamui) đây, mức độ nghiêm trọng của sự việc chênh lệch quá to lớn!

Không được.

Phải thêm bảo hiểm.

Hồng Cương trong lòng điên cuồng hét lên, nhưng lại chỉ có thể phái ra những người khác trước một bước về nhà, nhưng là, ngay ở hắn làm ra quyết định này thời điểm, sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo vung tay lên, một toà Hư Không Lâu xuất hiện.

Vương Bảo cười nói, "này lâu thuyền tuy rằng rác rưởi, nhưng tốc độ cũng khá, hay dùng hắn thay đi bộ đi, hả? Hồng gia chủ, ngươi vì sao run rẩy? Nhưng là có bệnh?"

Hồng Cương, "..."

MMP!

Còn phái cái chim người a!

Hư Không Lâu tốc độ này, lão tử hết tốc lực đều đuổi không lên a...

------oOo------

Chương 889: Hồng Cương: Ta không ở nhà thời kỳ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng gia.

Thân là đại tộc, cùng đại tông không giống, Hồng gia vẫn chưa chế tạo rất nhiều Thần sơn chính là tông môn, mà là chế tạo một toà cực kỳ khí thế bàng bạc thành lớn.

Thành hào Hồng Quang!

Vào giờ phút này.

Hồng Quang thành lớn Hồng gia bên trong.

Hồng Cương lão bà Liễu Như Hoa chính sắc mặt lành lạnh nhìn trước người khom người khom lưng một cái Hồng gia trưởng lão, nhạt âm thanh nói, “định ra rồi?”

Cái kia Hồng gia trưởng lão trầm giọng nói, “định ra rồi! Phu nhân lấy ra ngự đạo châu giá trị cao, đủ khiến Phàn gia động tâm, cưới vợ đại tiểu thư, lại nói, chỉ là cái con thứ, lại là đi làm thiếp, trắng (Haku) đến một viên ngự đạo châu, bọn họ sao lại từ chối?”

Liễu Như Hoa sắc mặt chậm lại, cười khẽ nói, “làm khá lắm! Có điều, việc này nhất định phải chiêu cáo toàn thành, thậm chí toàn bộ Đỉnh Thiên vực! Nhất định phải đem chuyện này ngồi vững, nếu như vậy, dù cho lão gia trở về, lại nghĩ trọng dụng cái kia tiểu tiện nhân, cũng không có cách nào!”

Người trưởng lão kia mỉm cười nói, “yên tâm đi phu nhân, lão nô đã phái người đi làm!”

Liễu Như Hoa cười gật gù, “Ngươi làm việc, ta yên tâm!”

Hồng gia trưởng lão do dự một chút, hỏi nói, “phu nhân, chúng ta làm như thế, lão gia trở về, nhất định sẽ nổi giận, không biết phu nhân có gì kế sách ứng đối?”

Liễu Như Hoa cười lạnh một tiếng, nói rằng, “cái kia lão già khốn nạn coi như nổi giận, có thể nộ bao lớn? Lão nương nhiều năm như vậy hầu hạ hắn, hắn cái gì đạo đức, ta rõ rõ ràng ràng, yên tâm đi, hiện tại Nguyên nhi đã muốn phá cảnh bất diệt, tư chất như thế, tuyệt đối sẽ làm cho cái kia lão già khốn nạn phát không làm được!”

Hồng gia trưởng lão cảm thán nói, “cũng không biết lão gia làm sao, rõ ràng chuẩn bị từ bỏ đại tiểu thư, vì sao lại thái độ đại biến? Chẳng lẽ, đúng như Vân trưởng lão nói tới, đại tiểu thư bị một đại nhân vật coi trọng, muốn thu làm đồ đệ?”

Liễu Như Hoa ánh mắt tối tăm hạ xuống, cắn răng nói rằng, “họ Vân khẳng định có quỷ, lão gia tuy rằng ở Đạo Cung tham gia lễ mừng, thật sự có hắn nói nghiêm trọng như vậy, về sớm đến rồi! Hắn đây là giả truyền thánh chỉ, đem hắn nhốt lại, chờ đợi lão gia trở lại hẵng nói đi! Hừ, chỉ bằng Hồng Thanh cái kia tiểu tiện nhân tư chất, hình dạng, vóc người, có thể hấp dẫn đại nhân vật làm đồ đệ? Làm nữ nô cũng không đủ tư cách!”

Vốn là.

Bị Hồng Cương phái phái trở lại vị kia Vân trưởng lão, đã đem Hồng Thanh từ cấm địa thả ra.

Hơn nữa, còn cường điệu cùng Hồng gia cao tầng nói rồi nói, Hồng Thanh thân phận bây giờ biến đổi lớn, bị đại nhân vật coi trọng, muốn đối xử tử tế.

Nhưng mà.

Tin tưởng người khác, trên căn bản không có!

Hồng Thanh không thể tu luyện, đây là rõ như ban ngày.

Hơn nữa, Hồng Thanh thân rộng thể mập, khí chất hoàn toàn không có, tại sao bị đại nhân vật ưu ái nói chuyện?

Mà theo Hồng Thanh bị thả ra, lần này, Liễu Như Hoa ngồi không yên.

Tuy rằng hiện tại Hồng gia như nhật Trung Thiên, thế nhưng, người thừa kế còn vẫn chưa xác định, vốn là, Liễu Như Hoa tự nhận con trai của chính mình Hồng Nguyên, là một nhân tài, khí chất xuất chúng, thiên phú cực cao, chính là sắt sắt người thừa kế.

Thế nhưng gần nhất.

Hồng Thanh đã chết mẫu thân, khi còn sống giao hảo những kia Hồng gia trưởng lão, nhưng có một loại đàn hồi xu thế!

Vì lẽ đó.

Liễu Như Hoa liền quyết định, vừa vặn lần này thừa dịp Hồng Cương không ở, trực tiếp đem Hồng Thanh đá ra đi!

Tiêu tốn giá cả to lớn, cho Hồng Thanh nói rồi một mối hôn sự, đối phương là cùng Hồng gia nổi tiếng ngang nhau Phàn gia.

Chỉ cần Hồng Thanh có hôn ước tại người.

Vậy còn kế thừa cái lông Hồng gia? Vậy thì thuộc về người ngoài!

Chuyện như vậy, một khi định ra đến, trên căn bản chính là ván đã đóng thuyền.

Dù cho là Hồng Cương trở về, cũng kiên quyết sẽ không lại có chút sóng lớn.

Phàn gia nhưng là một điểm không uổng Hồng gia.

Hồng Cương coi như nghĩ đổi ý, đều hết cách rồi, Hồng gia không biết xấu hổ, Phàn gia còn phải muốn đây, người ta sẽ hạnh phúc ý như thế bị làm

mất mặt?

Từ hôn.

Này đã là thuộc về vô cùng nghiêm trọng làm mất mặt!

“Hôn ước là sau ba ngày, sớm làm chuẩn bị đi!”

Liễu Như Hoa mưu kế thực hiện được, vô cùng đắc ý, cười ha ha dặn dò lại đi!

...

...

Rất nhanh.

Hồng Thiên Thành bên trong, liền bắt đầu điên cuồng Hồng gia đại tiểu thư Hồng Thanh, cùng Phàn gia gia chủ con thứ kết thành nhân thân tin tức.

Vốn là.

Chuyện như vậy thực sự là khó mà tin nổi, không ai tin.

Thế nhưng.

Phàn gia sau đó dĩ nhiên không có biểu thị phản bác, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, mười có là thật sự.

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều người đều vì Phàn gia con thứ mặc niệm lên.

Lấy Phàn gia địa vị, dĩ nhiên cưới một người phế vật nữ, dù cho là làm thiếp đây, cũng là rất mất mặt.

Môn đăng hộ đối, ở thế giới này nhưng là rất thịnh hành.

Bát quái trong thời gian ngắn là càng ngày càng phát hỏa, rất nhiều người đều đang suy đoán trong đó thâm ý, dù sao việc này quá bất hợp lí.

Cũng là ở loại này quỷ dị bầu không khí bên trong.

Hồng Thiên Thành ở ngoài.

Hư Không Lâu lấp loé, ngừng lại, bị Vương Bảo thu hồi.

Vương Bảo đạp không rơi xuống đất, Hồng Cương lập tức hơi khom người, tiến lên, bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, "tôn chủ, ngài xin mời... Phía trước chính là Hồng Thiên Thành, địa tiểu xá hàn, đến thời điểm hi vọng tôn chủ không muốn ghét bỏ ha!"

Dứt lời, Hồng Cương rồi hướng một cái trong đó trưởng lão khiến cho nháy mắt, đối phương tâm lĩnh thần hội, nhanh chóng đi tới, tiến vào thành trì!

Vương Bảo không có để ý, ngáp một cái, nói rằng, "sắc trời đã tối, trước tiên đi nhà ngươi nghỉ ngơi đi!"

"Tôn chủ xin mời!"

Hồng Cương nịnh nọt ở mặt trước dẫn đường.

Có điều.

Đi tới đi tới.

Hồng Cương đột nhiên cảm giác được không đúng.

Bởi vì hắn thân là chủ nhà họ Hồng, có thể nói là Hồng Thiên Thành quân vương, trong thành người, cơ bản đều biết hắn, thấy hắn vào thành, xa xa nhìn nhau, đều là một bộ cung kính rất nhiều dáng vẻ.

Này vốn là không có gì.

Rất bình thường.

Nhưng không bình thường chính là...

Rất nhiều người một bên cung kính chắp tay khom lưng, một bên ở nhắc tới, “Chúc mừng chúc mừng”!

Hồng Cương, “?”

Tình huống gì?

Bọn họ chúc mừng cộng lông a?

Lão tử gần nhất không có gì việc vui a, chuyện xui xẻo đúng là có, còn thật nghiêm trọng.

Nhất làm cho hắn cảm giác được không đúng, còn có trong thành trì một số phương tiện, đều đang dán lên chữ hỷ dán.

“Trong thành có chuyện vui?” Vương Bảo hỏi.

Hồng Cương, “...”

Ta rất sao cũng không biết a, ai vậy đây là, làm lớn như vậy phô trương.

Miễn cưỡng cười, Hồng Cương vội vã về nói, “tiểu nhân cũng không biết!”

Nói nói chuyện.

Hồng gia đến.

Sau đó.

Hồng Cương phảng phất bị ngũ lôi oanh đỉnh, trực tiếp mộng bức tại chỗ, mắt thấy chính mình trạch cửa viện cái kia to lớn chữ hỷ, hỉ hoàn...

Hồng Cương suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Này mẹ nó tình huống gì?

Ta người gia chủ này đều không ở nhà, làm sao sẽ làm lên việc vui đến rồi? Là ai muốn cưới vợ? Là ai muốn gả nữ? Các loại, lão tử vì cái gì đột nhiên có một loại thập phần dự cảm không tốt? Dự cảm kia dĩ nhiên mãnh liệt như vậy, thật là đáng sợ, trời ạ, ai mẹ nó có thể nói cho ta, Hồng gia ở ta không ở trong đoạn thời gian này, đến cùng phát sinh cái gì?

Chính suy nghĩ lung tung.

Sau một khắc.

Theo một bóng người, sắc mặt tái nhợt, vô cùng chật vật từ trong cửa lớn thoát ra, lảo đảo một cái hoảng loạn không thể tả đi tới bên cạnh mình, Hồng Cương đáy lòng bốc lên mãnh liệt hàn ý!

Ngọt lý nương!

Tuyệt bức là xảy ra vấn đề rồi, xông tới cái này, nhưng là hắn vừa nãy nháy mắt phái về nhà trưởng lão.

Từ người trưởng lão này vẻ mặt, ánh mắt, động tác, Hồng Cương liền suy đoán ra...

Vách cheo leo muốn có chuyện a...

------oOo------

Chương 890: Hồng Cương: Lão tử đến cùng cưới cái thứ đồ gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái kia xông tới Hồng gia trưởng lão vào giờ phút này đang cố gắng để cho mình không nước tiểu vỡ.

Thực sự là vừa nãy sau khi về nhà, nghe được tin tức, nhường hắn suýt chút nữa nước tiểu vỡ!

Đúng là một lời suýt nữa dọa tiểu, không chút nào hư.

Hắn nghe được cái gì?

Hắn nghe được Hồng Thanh...

Phải lập gia đình!

Không có sai!

Hiện tại đã trở thành Hồng gia, thậm chí Đỉnh Thiên vực bên trong, đều nhất không thể trêu chọc siêu cấp tân tú Hồng Thanh, lại muốn lập gia đình!

Ta phốc cái cầu a

Ngươi liền nói nói, này máng trứng không máng trứng?

Đây chính là tôn chủ đều vừa ý đồ đệ, tôn chủ thậm chí đều tự mình đến nhà, nhưng mà, Hồng Thanh nhưng phải lập gia đình!

Đây là ở đánh ai mặt?

Vị này Hồng gia trưởng lão đã không thể nào tưởng tượng được, một khi tôn chủ nghe được tin tức này, sẽ bùng nổ ra khủng bố bao nhiêu lửa giận!

Hồng gia có thể hay không vì vậy mà tan thành mây khói, không còn tồn tại nữa?

Không phải không thể a!

Hồng Thanh nữ oa kia, đối với Hồng gia lòng trung thành, thấp Karen (đáng thương) a!

Nghĩ tới đây, cái này Hồng gia trưởng lão nội tâm, liền oa lạnh oa lạnh, hắn thực sự là không cách nào gắng giữ tỉnh táo, vì lẽ đó, dù cho là biết tôn chủ đang ở trước mắt, hắn cũng là sắc mặt hư bạch cực kỳ, thân thể đều đánh run cầm cập!

"Làm sao?"

Hồng Cương ngột ngạt sợ hãi của nội tâm, trầm thấp nhẹ quát.

Hồng gia trưởng lão, "..."

Mã Đức!

Không thể nói, không thể nói a!

Hồng Cương vừa nhìn này Hồng gia trưởng lão ánh mắt, liền đã hiểu, thế nhưng hắn càng thêm hoảng sợ, trực giác nói cho hắn, tất cả những thứ này cùng chính mình khuê nữ không thể tách rời quan hệ.

Chẳng lẽ.

Hồng Thanh xảy ra vấn đề rồi?

Khe nằm!

Không thể a!

Lão tử đều nhìn xa trông rộng, đều có dự kiến trước, đều rất sớm phái ra

người về nhà thu thập, cái kia vì sao còn sẽ xảy ra chuyện đây?

Hồng Cương có chút đau khổ, hắn ngột ngạt hoảng sợ, quay về Vương Bảo miễn cưỡng cười, nói rằng, “tôn chủ, đây chính là Hồng gia, ngài xin mời...”

Vương Bảo hé mắt, ý tứ sâu xa cười, liền đạp bước đi vào Hồng gia.

Mặc Thương phảng phất nô bộc như thế, rập khuôn từng bước đi theo Vương Bảo phía sau, cơ cảnh ánh mắt nhìn chằm chằm Hồng Cương, khiến cho Hồng Cương rất không dễ chịu!

Hồng Cương vừa đi, một bên giới thiệu, thế nhưng, hắn lại bí mật truyền âm bên người Hồng gia trưởng lão, bắt đầu hỏi dò.

Hồng gia trưởng lão khổ (đắng) ba ba truyền âm, “Gia chủ, tin tức này, giống như với Cửu Thiên oanh lôi, kính xin gia chủ chú ý một hồi, tuyệt đối đừng lộ ra quá to lớn sơ sót, dẫn tới tôn chủ hoài nghi!”

Hồng Cương bối rối!

Trong lòng triệt để lạnh thấu.

Mẹ bán phê!

Không cần nghĩ.

Cái kia tuyệt bức là Hồng Thanh xảy ra vấn đề rồi!

“Nói!”

Hồng Cương nghiến răng nghiến lợi truyền âm, hắn ngược lại muốn xem xem, là ai ở rất sao kiếm chuyện!

Hồng gia trưởng lão lúc này mới truyền âm nói, “gia chủ, ta vừa nãy về nhà, nhận được tin tức, Hồng Thanh... Bị phu nhân gả cho Phàn gia gia chủ con thứ Phàn Khiếu! Sau ba ngày thì sẽ kết hôn...”

Rầm!

Hồng Cương một cái lảo đảo, vẫn là không ổn định, trực tiếp rơi xuống tới trên đất!

Bò lên, Hồng Cương đối mặt Vương Bảo ánh mắt nghi hoặc, lúng túng nói, "Nhường tôn chủ cười chê rồi, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, nhất định phải đi làm một hồi, kính xin tôn chủ đi đầu đi nghỉ ngơi, ta chờ sẽ đích thân mang Hồng Thanh đi bái kiến tôn chủ!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "không sao cả!"

Hồng Cương khom người lui bước, một bước hai bước, hắn mới xoay người, sau đó, bước tiến tăng nhanh!

Mà theo bước tiến của hắn tăng nhanh, động tác của hắn có chút biến hình, gò má của hắn bắt đầu vặn vẹo, hắn thần hồn bắt đầu cứng ngắc, phảng phất lại vô tận gió lạnh, đang không ngừng thổi thân thể của hắn!

Ánh mắt có chút dại ra, Hồng Cương dựa vào bản năng, xu thế hắn hướng về nội viện đi đến!

Đột nhiên.

Hồng Cương khóe mắt đột nhiên ướt át!

Sự tình vì sao lại phát sinh đến mức độ như thế?

Tôn chủ coi trọng, nhưng là ta khuê nữ, ta khuê nữ a!

Vốn là, đây là kinh thiên động địa chuyện thật tốt, vì cái gì, sẽ trở thành ta Hồng gia diệt bắt đầu?

Ánh mắt của hắn từ từ có chút mờ mịt, vẻ mặt có chút cô đơn, cũng không

lâu lắm, nội viện đến, Hồng Cương hít sâu một cái, vô tận lửa giận bắt đầu trở về!

Cũng nhưng vào lúc này.

Liễu Như Hoa vừa vặn mang người từ giữa viện đi ra, nhìn dáng dấp, là chuẩn bị đi nghênh đón Hồng Cương.

Nhìn thấy Hồng Cương, cùng với Hồng Cương cái kia lạnh băng vẻ mặt, Liễu Như Hoa trong lòng cười lạnh, quả nhiên là tức rồi, đây là nhận được tin tức đi!

Thế nhưng.

Ván đã đóng thuyền, ngươi chính là trở về, cũng đã chậm!

Liễu Như Hoa am hiểu sâu lòng người, vào giờ phút này mau mau lộ làm ra một bộ nhu nhược làm người thương yêu yêu dáng vẻ, ríu rít nói, “lão gia a, ngài cuối cùng cũng coi như là... Phốc...”

Vừa mới chuẩn bị vung cái yêu kiều, bán cái manh, ríu rít ríu rít tranh thủ Hồng Cương niềm vui Liễu Như Hoa, sau một khắc, liền bị nổi giận Hồng Cương, một cái tát cho quất bay!

“Vô liêm sỉ!”

Hồng Cương rít gào, nước bọt bay ngang, đánh xong Liễu Như Hoa còn chưa hết giận, nhanh chân bước ra, mắt thấy Liễu Như Hoa bên người mấy cái ông lão, ánh mắt hàn mang lấp loé.

Những thứ này đều là Liễu Như Hoa mẫu gia gia thần!

Mã Đức!

Đều không có một cái đồ chơi hay!

“Các ngươi cũng là vô liêm sỉ!”

Rầm rầm rầm!

Hồng Cương khí thế bạo phát, như cùng đi tự Hoang cổ hung thú, trừng mắt màu đỏ tươi hai mắt, một bên gào thét, một bên đẩy ra song chưởng, bàng bạc đại đạo lực lượng bạo phát, một đám Liễu Như Hoa gia thần bị đánh chính là một mặt mộng bức, hai mặt mộng bức, mãi đến tận thân thể đau đớn truyền đến, mới thê thảm xin tha lên!

"Lão gia, ngài điên rồi?"

Liễu Như Hoa trực tiếp đóng làm nũng hình thức, lạnh lùng đứng dậy, lau lau khoé miệng, nhìn chằm chằm Hồng Cương, cười lạnh nói, "chẳng lẽ là ngươi đối với con tiện nhân kia, còn nhớ mãi không quên?"

Hồng Cương méo mặt, nhìn Liễu Như Hoa!

Đây chính là hắn vợ cả!

Hồng Thanh không phải nàng nữ nhi ruột thịt, nàng liền như thế đối xử?

Lão tử đây là đến cùng cưới cái thứ đồ gì?

Sâu sắc nhìn Liễu Như Hoa, Hồng Cương cắn răng, uống trong răng nanh cuồn cuộn mà ra máu tươi, gầm nhẹ nói, "Liễu Như Hoa, ngươi mẹ nó cho lão tử xông đại họa! Ta cảnh cáo ngươi, bắt đầu từ bây giờ, ngươi nếu như dám động Hồng Thanh một cọng lông, lão tử cũng làm cho ngươi chịu không nổi! Nàng sự tình, ngươi còn dám chấm mút, đừng trách ta ngưng ngươi!"

Liễu Như Hoa bối rối!

Nếu như nói lúc trước Hồng Cương phản ứng, còn ở dự liệu của nàng bên trong.

Như vậy hiện tại lời nói này, hoàn toàn, ra ngoài dự liệu của nàng!

Tại sao?

Lão gia lẽ nào đối với Hồng Thanh, có như vậy thâm hậu cảm tình?

Này không nên a!

Trong ngày thường biểu hiện ra, căn bản không giống a!

Vậy rốt cuộc là, tại sao?

Liễu Như Hoa không nghĩ ra, nàng cực kỳ không cam lòng, cũng bị Hồng Cương gây nên hỏa khí, bắt đầu khóc lóc om sòm!

“Hồng Cương, ngươi mẹ nó còn có phải là người hay không? Ta cho ngươi sinh nhi tử, cho ngươi giáo dục nhi tử, cho ngươi chăm sóc tốt Hồng gia bên trong, ta người trước làm việc, bên nào không phải cho đủ mặt mũi của ngươi, bên nào nhường ngươi ném qua mặt?”

“Ngươi liền như vậy đối với lão nương?”

“Ngươi muốn nghỉ ta? Ngươi tên khốn kiếp, ngươi đúng là nghỉ a, ngươi chỉ cần bây giờ nói câu nói, lão nương hiện tại liền thu dọn đồ đạc, mang theo nhi tử về nhà mẹ đẻ!”

Vạn bất đắc dĩ!

Liễu Như Hoa sẽ không khóc lóc om sòm!

Đây chính là rất mất mặt a, nàng nhưng là người có thân phận!

Chỉ là.

Hiện tại không khóc lóc om sòm không được a!

Liễu Như Hoa tự tin, chỉ cần mình tuyệt chiêu này vừa ra, vậy tuyệt đối là bách phát bách trúng!

Nhưng mà...

Hư không trầm mặc nửa ngày.

Liễu Như Hoa liền nghe được một đạo thăm thẳm âm thanh, "... Cũng được, đây là phi thường thời điểm, ngươi ở lại Hồng gia, sợ là sẽ phải chuyện xấu, ngươi vẫn là về nhà mẹ đẻ đi, không có lệnh của ta, không muốn lại trở về..."

Liễu Như Hoa, "?"

------oOo------

Chương 891: Daddy không yêu ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Như Hoa dù sao cũng là nữ nhân, bị Hồng Cương đả kích hỏng rồi, giống như điên cuồng, thê thảm mắng to lên!

Hồng Cương nghe phía sau phủ trạch nội viện truyền đến tiếng khóc tiếng mắng, cay đắng lắc lắc đầu.

Đừng trách ta!

Ta cũng là không chiêu a!

Tôn chủ giáng lâm, ta hiện tại đều tự thân khó bảo toàn, ngươi lại cho ta lật thuyền, ta Hồng gia có còn nên?

Hít sâu một hơi, để cho mình tinh thần một chút, Hồng Cương cực kỳ nghiêm nghị chạy tới Hồng Thanh biệt viện.

Hiện tại sự tiến triển của tình hình đã đến một loại vô cùng nguy hiểm mức độ!

Họa, có thể nhường Hồng gia vạn kiếp bất phục!

Thế nhưng chỉ cần hắn có thể làm cho Hồng Thanh quy phục, như vậy tất cả vấn đề, liền cũng liền không còn là vấn đề.

Nhưng mà.

Ngay ở Hồng Cương đi tới Hồng Thanh biệt viện thời điểm.

Không biết.

Vào giờ phút này Vương Bảo, đã đứng ở Hồng Thanh biệt viện cửa!

Mà cái kia phụ trách mang theo Vương Bảo đi nghỉ ngơi Hồng gia trưởng lão, đã là sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, thân thể run rẩy, một bộ muốn đánh rắm dáng vẻ.

Vị này Hồng gia trưởng lão hiện tại nội tâm đã ở cuồng hô, xong đời!

Ai bảo tôn chủ ở nửa đường lên, đột nhiên tâm huyết dâng trào, muốn đi tới tìm Hồng Thanh đây?

Mặc dù mình đã khuyên bảo qua, thế nhưng tôn chủ trừng mắt lên, hắn suýt chút nữa quỳ, nơi nào còn dám ngăn trở?

Mặc Thương hùng hục đi vào gõ cửa.

Không bao lâu, cửa phòng mở ra, từ sau cửa dò ra một cái đầu nhỏ, nhưng là từng cái từng cái con không cao tiểu hầu gái.

Nhìn thấy Vương Bảo bọn họ, tiểu hầu gái có chút mờ mịt, nhưng rất nhanh sẽ nhìn thấy cái kia Hồng gia trưởng lão, sắc mặt trắng nhợt, liền bận bịu nói rằng, “A Lãnh bái gặp trưởng lão, không biết trưởng lão giá lâm, có gì phân phó?”

Cái kia Hồng gia trưởng lão suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Chớ nâng cao ta ta, chỉ ta? Ở tôn chủ trước mặt, ta còn giá lâm? Ta giá cái quỷ a!

Ta rất sao bò đều không địa phương.

“A Lãnh a, vị này chính là tôn chủ đại nhân, đến đây tìm đại tiểu thư!” Hồng gia trưởng lão trong lòng đau khổ, liền vội vàng tiến lên khách khí nói rằng.

Tiểu hầu gái A Lãnh lúc này mới nhìn về phía Vương Bảo, do dự một chút

nói rằng, “mời ngài chờ một chút, ta đi vào thông báo!”

Dứt lời, cũng không dám đóng cửa, liền chạy tiến vào!

Rất nhanh A Lãnh đi mà quay lại, “Tiểu thư mời các ngươi đi vào!”

Vương Bảo rốt cục lần thứ hai nhìn thấy Hồng Thanh.

Như lần trước so với, Hồng Thanh biến hóa rất lớn, đầu tiên chính là, thật giống lại mập...

Mà Hồng Thanh nhìn thấy Vương Bảo, có chút mờ mịt, bởi vì Vương Bảo hiện tại khuôn mặt, hắn căn bản không quen biết.

“Là ta!”

Vương Bảo quay lưng Hồng gia trưởng lão, lộ ra bản tôn dung mạo, lóe lên một cái rồi biến mất.

Hồng Thanh lập tức kinh hỉ lên, “Là ngươi, ngươi dĩ nhiên... Thật sự tìm đến ta!”

Tuy rằng lúc trước Vương Bảo ở Duyên Bảo Lâu lên, nói muốn trị bệnh cho nàng, mà muốn thu nàng làm đồ đệ, thế nhưng, Hồng Thanh dần dần cũng là quên lãng, không làm sao tin tưởng.

Không ngờ rằng.

Vương Bảo dĩ nhiên thật sự tới cửa!

“Ta nói rồi, chúng ta sẽ gặp mặt lại!”

Vương Bảo hơi cười, trên dưới đánh giá một hồi Hồng Thanh, nghiêm nghị nói, “ngươi bệnh, càng nghiêm trọng!”

“Ha ha!”

Hồng Thanh một bộ hào hiệp dáng dấp, bình tĩnh nói, “Đã không sao, dù sao, ta hiện tại đã là thân bất do kỷ!”

Cái kia Hồng gia trưởng lão thân thể chấn động dữ dội, liền vội vàng tiến lên ngắt lời, “Cái kia cái gì, Hồng Thanh a, tôn chủ giá lâm, còn không mau xin mời tôn chủ ngồi xuống?”

Hắn chỉ có thể kéo dài, các loại Hồng Cương trở về, cùng Hồng Thanh giảng một hồi mức độ nghiêm trọng của sự việc, nếu không thì, liền thật sự xong đời!

Nhưng mà.

Ngay ở hắn này vừa mới dứt lời thời điểm.

Đột nhiên, từ ngoại viện đi tới mấy cái thanh niên, cầm đầu cái kia dài đến đúng là khá là tuấn tú, vừa tiến đến liền lười biếng nói rằng, “ta nói đại tỷ, ta kiến nghị, ngươi cân nhắc thế nào rồi? Ta khuyên ngươi nha, đã thấy ra một điểm, dù sao, Duyên Bảo Lâu nhưng là ta Hồng gia, ngươi nếu như lập gia đình, gả tới Phàn gia, Duyên Bảo Lâu hạ xuống Phàn gia trong tay, chẳng phải là bồi lớn?”

Một câu câu.

Ở thanh niên nói xong thời điểm, đã tiến vào chính sảnh.

Mà thời khắc này.

Cái kia Hồng gia trưởng lão thân thể, đã phảng phất nhảy lên lò xo bình thường qua lại run cầm cập lên.

Hắn khí!

Khí nổ!

Trừng mắt màu đỏ tươi hai mắt nhìn tiến vào Hồng Nguyên, cũng chính là Hồng Cương tiểu nhi tử!

Đâm lưng a!

Siêu cấp đâm lưng a!

Này mẹ nó quả thực là đâm lưng kỹ năng Đại Tông Sư kỹ năng a!

Đâm Hồng gia phía sau lưng ào ào ào bão tố huyết!

Hồng gia hiện tại đã tràn ngập nguy cơ, ngươi mẹ nó thân là gia chủ nhi tử, ngươi không đàng hoàng ở nhà ở lại đùa nữu, ngươi rất sao mù bật nhảy cái gì a? Ngươi coi như bật nhảy, ngươi không thể đi ra ngoài bật nhảy a? Ngươi đến đây bật nhảy cái gì a?

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó!

Hồng gia trưởng lão còn muốn dùng kế hoãn binh đây, hiện tại ngược lại tốt, Hồng Nguyên trực tiếp đến rồi cái rút củi dưới đáy nồi!

Chuyện gì đều thổ lộ sạch sẽ!

Hàn ý bắt đầu ở trong người lăn lộn, bởi vì này Hồng gia trưởng lão thấy rõ ràng, Vương Bảo nụ cười trên mặt, đã biến mất!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Đây là muốn có chuyện a!

Hồng gia trưởng lão bụng dưới căng thẳng, suýt nữa sợ vãi tè rồi, hắn đột nhiên run cầm cập một hồi, sau đó trực tiếp đứng ra, chỉ vào Hồng Nguyên, lớn tiếng rít gào nói, “ngươi tên ngu ngốc này! Ngươi mù nói cái gì đó? Hồng Thanh chính là ta Hồng gia bản hệ huyết thống, sao lại gả ra ngoài? Nàng thân là gia chủ trưởng nữ, tương lai nhưng là muốn tiếp nhận Hồng

gia, Hồng Nguyên, ta biết ngươi đố kị tỷ tỷ của ngươi, thế nhưng, ngươi cũng không thể như thế không giữ mồm giữ miệng a? Nếu như bị cha ngươi biết rồi, ta dám cam đoan, hắn sẽ đánh chết ngươi!”

Hồng Nguyên bị mắng mộng bức!

Xoa xoa trên mặt nước bọt, Hồng Nguyên phản ứng lại, sắc mặt lập tức âm trầm lại, ánh mắt hàn mang lấp loé, cười lạnh nói, “Tư Không trưởng lão, ngươi đúng hay không điên rồi? Liền nàng? Kế thừa Hồng gia? Đừng đùa! Cái này không thể nào! Nàng chỉ là một cái phế vật thân, làm sao có thể tiếp chưởng Hồng gia đại nghiệp?”

“Ngươi...”

Hồng gia trưởng lão sắc mặt tái xanh, không nhịn được hung hãn ra tay, ầm ầm một tiếng nổ vang, trực tiếp đem Hồng Nguyên đánh bay ra ngoài!

Hồng Nguyên tiếng kêu thảm thiết đau đớn lên, bụm mặt nhà từ dưới đất bò dậy đến, rít gào nói, “vô liêm sỉ! Lớn ngươi gan chó! Ngươi lại dám đánh ta! Lão già, ngươi chết chắc rồi, ta thân là...”

Lời không hô xong đây!

Sau một khắc, Hồng Nguyên đột nhiên nghe được phía sau truyền đến từng đạo từng đạo kinh ngạc thốt lên, cùng với, một đạo cực kỳ chói tai tiếng nổ vang rền!

Hồng Nguyên không cấm đoán miệng, bản năng quay đầu, nhưng mà nghênh tiếp hắn, nhưng là một đạo bàng bạc cực kỳ quyền ảnh!

Ầm!

Hồng Nguyên theo bản năng né tránh, nhưng là, nơi nào lẩn đi mở, chỉ có thể toàn lực phòng ngự, nhưng vẫn bị một quyền đánh vào phía sau lưng, cả người như bị sét đánh, phía sau lưng đều bỗng dưng ao đi vào một tảng lớn, thoáng qua trong lúc đó, liền bị đánh bay đến bên cạnh trên tường!

Tường viện nát tan, sụp đổ, không ngừng nện ở Hồng Nguyên trên người!

Đau nhức kéo tới.

Hồng Nguyên khuôn mặt vặn vẹo.

Nhưng mà so với trên người đau, Hồng Nguyên tâm, càng đau!

Bởi vì ra tay đánh hắn, không phải người khác, chính là hắn cha Hồng Cương!

“Cha, ngài đúng hay không cũng điên rồi? Ta nhưng là con trai của ngài a, ngài vừa nãy là muốn đánh chết ta?”

Hồng Nguyên không nhịn được, cực kỳ oan ức kêu thảm thiết lên.

Bị trưởng lão đánh, cũng coi như!

Bị cha đẻ đánh, là xảy ra chuyện gì?

Trước đây daddy yêu ta yêu thâm trầm, thế nhưng hiện tại đây? Chẳng lẽ, daddy không yêu ta?

------oOo------

Chương 892: Hồng Cương: Ta rất sao quá khó khăn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Cương cảm giác mình muốn tan vỡ!

Lão bà kiếm chuyện cũng là thôi.

Con ruột dĩ nhiên cũng phải kiếm chuyện.

Ngươi mới hát thôi ta lên sàn a?

Hơn nữa từng cái từng cái đâm lưng kỹ năng, đều mẹ nó lén lén lút lút tu luyện tới cấp độ tông sư!

Không đánh chết Hồng gia, các ngươi liền không cam lòng?

Ta Hồng Cương làm sao sinh ra tới đây sao một cái hố cha nhi tử?

"Đúng! Không sai! Ta chính là muốn đánh chết ngươi! Đánh chết ngươi cái này không biết xấu hổ đồ vật! Đánh chết ngươi cái này vua hố đồ chơi! Ngươi làm sao cùng tỷ tỷ của ngươi nói chuyện đây? Ngươi làm sao cùng Tư Không trưởng lão nói chuyện đây? Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi chỉ là con trai của ta, Hồng gia một phần tử, ngươi cùng tỷ tỷ của ngươi so với? Tỷ tỷ của ngươi tương lai nhưng là muốn kế thừa ta Hồng gia tổ nghiệp, chuyển động ngươi đến trước mặt nàng yêu năm uống sáu? Tư Không trưởng lão, cho ta đem tiểu tử này nhốt vào cấm địa đi, trước tiên đóng lại một ngàn năm, đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm!"

Hồng Cương nước miếng văng tung tóe!

Khí thế, thần thái, ngôn ngữ, biểu hiện muốn mãnh liệt!

Hồng Cương trong lòng rất rõ ràng.

Chuyện bây giờ đã gây ra đến rồi, nghĩ che lại, không có cơ hội!

Như vậy.

Cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp bù đắp!

Dù cho là diễn đây, cũng đến làm a, đến nhường tôn chủ nguôi giận a, đến nhường tôn chủ nhìn rõ ràng chính mình thái độ a, nếu không thì, tôn chủ một cái lửa giận, liền đủ để thiêu Hồng gia cặn không còn sót lại một chút cặn!

Hồng Nguyên bối rối!

Daddy thật sự không yêu ta!

Đây là tại sao? Ai có thể giải thích cho ta một hồi hiện tại tình huống này?

Tại sao daddy đối với ta là thái độ này? Tại sao đối với đại tỷ lại là như vậy thái độ? Cái gì? Đại tỷ còn muốn kế thừa Hồng gia tổ nghiệp? Ta muốn quan một ngàn năm cấm đoán? Ta phốc...

Hồng Nguyên phun máu ba lần!

Mà Tư Không trưởng lão càng tuyệt hơn, hắn vừa nhìn Hồng Nguyên sắc mặt, liền biết tiểu tử này muốn làm gì, lập tức chớp giật ra tay, một cái tát đánh ngất Hồng Nguyên!

“Kéo đi!”

Hồng Cương vui mừng cực kỳ, cũng may có cường lực đội hữu, cái này nhãn lực vô cùng tốt!

“Các ngươi cũng cút!”

Hồng Cương trợn lên giận dữ nhìn một chút trong sân những kia Hồng gia con cháu!

Một đám hàng trố mắt ngoác mồm, lơ ngơ, nhưng lão đại đều không thu thập, bọn họ dọa sợ, từng cái từng cái đàng hoàng chạy ra ngoài!

Tư Không trưởng lão mang theo Hồng Nguyên, quay về Vương Bảo khom mình hành lễ, lui ra cửa viện!

Mà lúc này.

Hồng Thanh rất mộng!

Tình huống gì?

Chẳng lẽ ta là đang nằm mơ?

Phụ thân đối với Hồng Nguyên, từ trước đến giờ cưng chiều rất nhiều, nơi nào cam lòng đánh qua? Hiện tại không chỉ có mạnh mẽ ra tay, còn đóng một ngàn năm cấm đoán?

Hơn nữa.

Phụ thân mới vừa nói cái gì?

Muốn đem Hồng gia, giao phó cho ta?

Buồn cười!

Quả thực buồn cười!

Hồng Thanh trong nháy mắt thanh minh, mặt không hề cảm xúc nhìn Hồng Cương, lạnh giọng nói, “không nên lại diễn, ta biết ngươi có ý gì, giả ý lấy lòng ổn định ta, lại nhường ta theo Phàn gia thông gia? Hồng Cương ta cho ngươi biết! Cái này không thể nào! Ta dù cho là chết, cũng chắc chắn sẽ không...”

“Khuê nữ ngươi nói ngốc lời đây!”

Hồng Cương thân thể run lên, nói thầm hỏng rồi, không có sớm trấn an được con gái tai hại, hiển hiện ra!

Này không.

Ngay ở trước mặt tôn chủ trước mặt, này mẹ nó liền làm lộ, cái gì thân mật độ vừa xem hiểu ngay, này sao chỉnh?

Đánh gãy Hồng Thanh, Hồng Cương run giọng nói, "con gái, cùng Phàn gia chuyện đám hỏi, chính là một cái hiểu lầm! Việc này ta sau đó sẽ viết một phong thư, báo cho Phàn gia! Mặt khác, cha lúc trước đối với ngươi, có bao nhiêu sai sự tình, thế nhưng, ngươi dù sao cũng là nữ nhi ruột thịt của ta, hổ dữ còn không ăn thịt con đây, ta sao lại tuyệt tình như thế?"

Lén lút nhìn một chút Vương Bảo sắc mặt, Hồng Cương cực kỳ thấp thỏm!

Vương Bảo hiện tại sắc mặt có chút âm trầm, thế nhưng, vẫn không tính là rất tức giận, hay là, sự tình còn có khả năng chuyển biến tốt...

Nghĩ tới đây.

Hồng Cương lập tức nghiêm túc cực kỳ trầm giọng nói, "nói mà không có bằng chứng, cha biết ngươi đối với ta hiểu lầm thâm hậu, thế nhưng, sau đó ta sẽ nâng Hành trưởng lão sẽ, lập ngươi vì là Hồng gia người thừa kế thứ nhất!"

Hồng Thanh càng thêm bối rối!

Nàng nhìn Hồng Cương, nửa ngày, mới có chút do dự hỏi nói, "ngươi đúng hay không... Uống nhiều rồi?"

Vương Bảo bả vai, lão cẩu âm hiểm cười nói, "hắn không phải uống nhiều rồi, là sợ mới đúng!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "trước sự tình... Ta cũng không tính đến, đây là xem ở ngươi là Hồng Thanh phụ thân trên mặt, thế nhưng sau đó, liền khó nói, ngươi nên rõ ràng, tính tình của ta, lúc tốt lúc kém..."

Hồng Cương suýt chút nữa lệ rơi đầy mặt!

Có thể không rõ ràng sao?

Có người nói Đạo Cung đắc tội rồi tôn chủ, chỉ vì nói lời xin lỗi, trực tiếp trả giá gần nghìn ức đạo tinh, mới đổi lấy tôn chủ tha thứ...

“Cút đi!”

Vương Bảo mở miệng.

“Tôn chủ ngài yên tâm, ta hiểu! Ta hiểu!”

Hồng Cương cung kính khom lưng chắp tay, đứng dậy, hắn thần sắc phức tạp liếc mắt nhìn con gái của chính mình, trong lòng thở dài, khom người lui ra biệt viện!

Thời khắc này.

Hồng Thanh cũng rõ ràng!

Tại sao cha biến hóa lớn như vậy?

Đều là bởi vì, trước mắt người này a!

“Ngươi... Đến cùng là ai?”

Hồng Thanh tuy rằng chấn động, nhưng những năm này bị được lạnh nhạt, tâm tình đúng là cực ổn, tò mò hỏi.

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “ta sao, tán tu một hồi! Hồng Thanh, lúc trước ta liền nói, đến thời cơ thích hợp, ta liền thu ngươi làm đồ đệ, hiện tại ta liền hỏi ngươi, ngươi có bằng lòng hay không?”

Hồng Thanh căn bản không chút do dự nào.

Nàng lập tức hai đầu gối quỳ xuống đất, chấp đệ tử chi lễ, “Đệ tử Hồng Thanh, bái kiến sư tôn!”

“Đứng lên đi!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù.

Hồng Thanh hít sâu một hơi, có chút thấp thỏm nói rằng, “sư tôn... Ta... Thật sự có thiên phú?”

Vương Bảo híp híp mắt, cười nói, “đương nhiên! Hơn nữa, thiên phú cao, thế hiếm có! Ngươi chuyện này... Nhưng là tiên thiên đạo linh thân thể!”

Hồng Thanh có chút mờ mịt.

Mà số một chân chó Mặc Thương, nhưng là hổ khu chấn động, run giọng nói, “tiên thiên đạo linh thân thể? Ta trời, đây chính là trong truyền thuyết thể chất, nghe đồn tiên thiên đến linh thể, căn bản không cần tu luyện, đạo linh tại người, giống như trời giúp...”

Sau đó, Mặc Thương mờ mịt hỏi nói, “chủ nhân, cái kia vì sao Hồng cô nương trạng thái...”

Vương Bảo ánh mắt bên trong, chớp qua một vệt ánh sáng lạnh lẽo, “Đó là bởi vì, Hồng Thanh bị người cho hạ xuống hồn cấm, cho rằng đỉnh lô...”

Này vừa nói.

Mặc Thương sắc mặt kịch biến.

Lão cẩu hiếu kỳ đánh giá Hồng Thanh một chút, nói rằng, “lão Vương, là ai lớn như vậy tác phẩm? Tiên thiên đạo linh thể cũng dám cho rằng đỉnh lô, ngươi sẽ không nhìn lầm chứ?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “không quan tâm là ai, cái kia hàng đều chết chắc rồi, đợi ta vỡ nát hắn hồn cấm, bảo đảm hắn sẽ bé ngoan tới cửa đến

lĩnh cơm hộp!”

...

...

Cùng lúc đó.

Hồng Cương rời đi Hồng Thanh biệt viện sau khi.

Bắt đầu rồi một trận bận việc!

Đầu tiên, hắn cấp tốc viết một phong thư, đưa tin với Phàn gia gia chủ.

Đưa tin bên trong tin tức, ngôn từ mang theo áy náy, nhưng lại hết sức kiên quyết, cơ bản lên chính là việc kết hôn chưa qua ta người gia chủ này cho phép, xem như là hiểu lầm, sau đó sẽ bồi thường vân vân.

Sau đó.

Hồng Cương bắt đầu cực tốc triệu tập Hồng gia trưởng lão, mở trưởng lão hội!

Hồng gia cao tầng nhận được tin tức, nhanh chóng chạy tới phòng nghị sự.

Chỉ có điều.

Các loại Hồng Cương cũng tới đến phòng nghị sự, chưa kịp hắn bắt đầu phổ cập tôn chủ chỗ kinh khủng, liền nhìn thấy xa xa có một lão giả chính mặt âm trầm hổ bước mà đi, ở sau lưng lão ta, còn theo một mặt oan ức, cùng với tức giận bất bình nhi tử Hồng Nguyên!

Ông lão, là Hồng Cương hắn cha, Hồng gia lão tổ tông, đã bế quan không nghe thế sự nhiều năm!

“Khe nằm! Này bà nương...”

Hồng Cương khí không nhẹ!

Nhưng mà.

Hồng gia lão tổ càng là tức giận đến không nhẹ, tới gần Hồng Cương, tới chính là một trận mắng to, “Hỗn tiểu tử, ngươi ở làm cái gì? Đây là muốn bỏ vợ? A nguyên cũng bị ngươi đánh thành bộ dáng này, còn muốn quan ngàn năm cấm đoán? Ngươi là nghĩ trời cao vẫn là sao giọt?”

Hồng Cương méo mặt!

Khe nằm!

Ta rất sao quá khó khăn!

Trong lòng không khỏi nhấc lên một cỗ bi ai!

Cha a!

Này đều khi nào!

Ngài cũng đừng thêm phiền!

Lại làm ra cái gì yêu thiêu thân, Hồng gia liền thật sự không cứu a...

------oOo------

Chương 893: Hồng Cương: Nhất định phải đem tôn chủ liếm cao hứng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Cha, cái gì cũng đừng nói, trước hết nghe ta giải thích!"

Hồng Cương hít sâu một hơi, cực kỳ nghiêm nghị quát khẽ.

Hồng gia lão tổ tuy rằng phẫn nộ, nhưng hắn nhưng là lão Âm tất, trong lồng ngực khe không đáy sâu, há lại là chỉ là một điểm lửa giận có thể lấp bằng? Lấy ánh mắt nghiêm nghị ra hiệu nhi tử Hồng Cương, xin bắt đầu ngươi biểu diễn!

"Hồng gia có đại nạn!"

Hồng Cương câu nói đầu tiên liền vứt lôi, "Siêu cấp đại nạn, không qua được, Hồng gia vạn kiếp bất phục!"

Hồng gia lão tổ hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn tự nhận đặt xuống lớn như vậy một cái gia nghiệp, đã là đời này số một, Hồng gia tuy rằng không sánh được những kia siêu cấp thế lực, nhưng ở Đỉnh Thiên vực, có thể nói là vô tư, làm sao liền vạn kiếp bất phục?

Hồng Cương thần sắc phức tạp thở dài, tiếp tục nói rằng, "Hồng Thanh đi rồi kinh thiên đại vận, được tôn chủ ưu ái, muốn thu nàng làm đồ đệ!"

"Cha, không nên gấp gáp, ta hiện tại liền cường điệu cho ngài giảng giải một chút tôn chủ người này!"

"Đầu tiên, tôn chủ thân phận cao, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, đánh so sánh, đem chúng ta Hồng gia thực lực lật gấp mười lần, thậm chí gấp trăm lần, hay là, cũng không đuổi kịp tôn chủ một góc băng sơn!"

Nhìn Hồng gia lão gia tử cái kia chấn động ánh mắt.

Hồng Cương có chút sa sút nói rằng, “ta nói lời này, không phải chuyện giật gân!”

“Cha, ngươi căn bản không tưởng tượng nổi, lần này ta đi Đạo Cung, phát sinh cái gì!”

“Thiên vực Đạo Cung, thực lực vượt qua ta Hồng gia gấp trăm lần, cái này, ngài không có ý kiến chớ?”

“Thế nhưng!”

“Chỉ là bởi vì một ít khóe miệng chi tranh, đắc tội rồi tôn chủ, ngươi đoán Thiên vực Đạo Cung thái độ gì?”

“Trả giá giá trị gần nghìn ức đạo tinh, đi bù đắp a!”

“Vạn Trượng thần đình, thực lực vượt qua ta Hồng gia gấp trăm lần chứ?”

“Nhưng là!”

“Vô Ưu thiên quân tự mình giáng lâm, đều đang đối với tôn chủ kính nể không thể tả!”

Hồng gia lão tổ mộng bức!

Ác thảo!

Như thế treo tạc thiên sao?

Này trên đời này, dĩ nhiên sẽ có như thế người khủng bố? Vô Ưu thiên quân đều kính nể không thể tả? Cái kia nhiều lắm cường?

Hồng gia lão tổ trong nháy mắt cảm giác được một cỗ hàn ý tập kích mà đến!

Làm cho hắn không tự chủ được rùng mình một cái!

Giời ạ!

Quả nhiên a!

Hồng gia muốn ra đại loạn con!

Đối với Hồng Thanh, Hồng gia lão tổ há có thể không biết, thế nhưng, hắn cao cao tại thượng, hơn nữa đối với Hồng Thanh mẫu thân sớm có bất mãn, ghét ai thì ghét cả đường đi lối về, tự nhiên không thế nào quan hệ cái này trưởng tôn nữ!

Nhưng mà.

Trưởng tôn nữ nhưng bay lên đầu cành cây thành Phượng Hoàng...

Trong lúc nhất thời, Hồng gia lão tổ cũng không biết nói cái gì được rồi, lần này huyên náo, còn thật sự có khả năng vạn kiếp bất phục!

Theo bản năng, Hồng gia lão tổ quay đầu nhìn về phía Liễu Như Hoa cùng Hồng Nguyên!

Một cái là con dâu!

Một cái là cháu trai ruột!

Nhưng là hiện tại...

Đây chính là hai cái ẩn giấu đi bom nổ a!

Cũng có thể quay về Hồng gia làm ra điên cuồng đâm lưng đâm lưng kỹ năng Đại Tông Sư a!

Một khi nhường hai người bọn họ đâm lưng...

Hồng gia, liền thật sự xong đời!

Nghĩ tới đây, Hồng gia lão tổ hít vào một ngụm khí lạnh, trầm giọng thấp quát, “Ngươi làm rất tốt! Là cha hiểu lầm ngươi!”

Hồng Cương cay đắng nói rằng, “như thế vẫn chưa đủ... Tôn chủ mặc dù nói không lại chú ý, thế nhưng, đó là trước, sau đó nếu như ra điểm cái gì yêu thiêu thân, liền đúng là vạn kiếp bất phục! Vì lẽ đó, ta chuẩn bị trực tiếp lập Hồng Thanh vì là đời kế tiếp gia chủ, dù cho... Phỏng chừng Hồng Thanh không lọt mắt, thế nhưng, tối thiểu, cũng làm cho tôn chủ nhìn thấy chúng ta Hồng gia thành ý!”

Hồng gia lão tổ vui mừng nói rằng, “việc này ta đồng ý, mau mau đi làm!”

Dứt lời, Hồng gia lão tổ lạnh lùng nghiêm nghị quay đầu liếc mắt nhìn Liễu Như Hoa cùng Hồng Nguyên, hừ nhẹ một tiếng, thân ảnh biến mất!

Hồng Cương nhìn về phía Liễu Như Hoa, mặt không hề cảm xúc nói rằng, “hiện tại, ngươi đã hiểu chứ?”

Liễu Như Hoa từ vừa nãy chính là một mặt mộng hai mặt mộng ba mặt mộng vòng đi vòng lại, lúc này nàng bản năng tự lẩm bẩm, “Sao lại có thể như thế nhỉ? Chỉ bằng cái kia tiểu tiện nhân, hắn há có thể?”

Hồng Cương sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, sau đó chính là không ngừng được lửa giận, lệ quát, “Lão tử liền biết! Đáng chết! Cái nhà này ngươi không thể ở lại, phải đưa ngươi về nhà mẹ đẻ! Còn có, mang tới cái này nghiệt tử, lão tử hiện tại cực không muốn thấy chính là hắn!”

Hồng Cương mạnh mẽ trừng một chút như cha mẹ chết Hồng Nguyên!

Sau đó, liền trực tiếp dặn dò hai vị Hồng gia trưởng lão, hộ tống Liễu Như Hoa về nhà mẹ đẻ đi tới!

Sau đó, Hồng Cương chính thức bắt đầu cao tầng đại hội trưởng lão, hội nghị thông qua một chuỗi lớn kế hoạch, mỗi cái đều cùng Hồng Thanh có

quan hệ, phúc lợi tăng, địa vị tăng.

Hồng Cương đã quyết định, sau đó liền làm một con liếm chó, nhất định phải đem tôn chủ liếm cao hứng!

...

...

“Khinh người quá đáng!”

Phàn gia!

Phàn gia gia chủ Phàn U vô cùng phẫn nộ vứt hạ thủ lên đưa tin thẻ ngọc!

Thẻ ngọc ngã xuống đất, trong nháy mắt nát tan!

Sau đó, vẻ mặt âm trầm Phàn U, bắt đầu triệu tập Phàn gia trưởng lão!

Đem Hồng gia từ hôn sự tình nói chuyện, một đám Phàn gia cao tầng tất cả đều nổi giận!

“Mã Đức, này không phải bắt nạt người sao?”

“Không thể liền như thế coi là! Chuyện này đã huyên náo ai ai cũng biết!”

“Không sai, nếu như việc này trong bóng tối định ra, giải trừ hôn ước cũng là thôi, hiện tại huyên náo ai ai cũng biết, một khi từ hôn sự tình truyền ra, chúng ta Phàn gia mặt có còn nên?”

“Chuyện này, nhất định phải một câu trả lời hợp lý!”

“Hừ, Hồng Cương đứa kia phỏng chừng còn không biết, a Chính đã bái vào Thiên Huyền Tông chưởng giáo môn hạ, hắn cho rằng ta Phàn gia, vẫn là trước đây cái kia Phàn gia sao? Buồn cười!”

“Hôn kỳ tới gần, chuyện này, nhất định phải mau chóng giải quyết, nếu

không thì, ta Phàn gia chẳng mấy chốc sẽ bị trở thành toàn thành trò cười!”

Một đám trưởng lão ngươi một lời ta một lời, đều là tức giận bất bình!

Phàn U sắc mặt âm trầm đáng sợ, dù sao bị từ hôn chính là hắn con ruột, bỗng nhiên giương mắt, trong ánh mắt chớp qua vẻ tàn nhẫn, Phàn U lớn tiếng nói, “a Chính bái vào Thiên Huyền Tông chưởng giáo môn hạ, này liền là ta Phàn gia bay lên thời cơ, lão phu vậy thì mau chóng đem a Chính triệu hồi đến, mang theo hắn, tự mình đi tới Hồng gia, nhường Hồng Cương, cho ta Phàn gia ngay mặt xin lỗi!”

Một đám Phàn gia lão già đều là gật gù.

Phàn Chính thân là Phàn U con lớn nhất, thiên phú cũng không tệ, quãng thời gian trước càng là vừa vặn đụng tới ra ngoài Thiên Huyền Tông chưởng giáo, gặp may đúng dịp, bái sư phụ, được sư tôn truyền đạo, địa phương tu luyện!

Bị từ hôn, nhưng là Phàn Chính thân đệ đệ, sư ra có tiếng!

Nếu như Hồng Cương chết cũng không nhận sai, hừ, liền do Phàn Chính đứng ra, thỉnh cầu Thiên Huyền Tông ra tay, nhường Hồng gia cho một câu trả lời hợp lý!

Hồng gia so với Phàn gia trâu bò.

Thế nhưng so với Thiên Huyền Tông?

A!

Kém xa lắm!

Thiên Huyền Tông nhưng là Toái Hư Đại Giới Cự Vô Bá (Big Mac) đại tông, bản tông ở Thiên vực, Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông, tự nhiên cũng là đại lão cấp bậc, Thiên vực Thiên Huyền Tông cùng Vạn Trượng thần đình cùng Đạo Cung bực này cấp thế lực so với, cũng bất đắc chí nhiều nhường!

Liền không tin cái kia Hồng Cương không công nhận!

Làm ra quyết định này sau khi, Phàn U liền cho con trai của hắn đưa tin, muốn triệu hắn trở về!

Chỉ có điều, tin tức truyền đi không mấy cái canh giờ, hắn liền tiếp rốt cuộc con Phàn Chính về nhà tin tức.

“Nhi tử, ngươi nhanh như vậy sẽ trở lại?” Phàn U rất là kinh hỉ.

Phàn Chính đúng là một cái soái tiểu hỏa, sắc mặt có chút uể oải, quay về Phàn U quy củ hành lễ, sau đó liền cười khổ nói, “phụ thân đại nhân, một lời khó nói hết a! Lần này trở về, kỳ thực cũng là mang theo sư mệnh mà đến, phụ thân đại nhân có chỗ không biết, gần nhất, Đỉnh Thiên vực giáng lâm xuống một Tôn đại nhân vật...”

------oOo------

Chương 894: Phàn U tính toán mưu đồ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phàn U phi thường kinh sợ!

Đỉnh Thiên vực giáng lâm một Tôn đại nhân vật.

Hư hư thực thực ngưu nổ trời loại kia.

Ngay cả thiên quân đều sợ như sợ cọp, cúi đầu xưng thần chủ!

Nói chung, vượt quá tưởng tượng lợi hại, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ!

Phàn Chính cười khổ nói, "việc này, phi thường khó mà tin nổi, thế nhưng, này đều là thật sự! Là sư tôn ta đưa tin cho ta! Hắn ngôn từ rất nặng dặn ta, ngàn vạn ngàn vạn, không muốn cùng vị tôn chủ này có xung đột, bằng không, vạn kiếp bất phục!"

"Vì lẽ đó, ta liền muốn, mau mau về nhà một chuyến, thông báo một hồi phụ thân đại nhân, nếu không, một khi tôn chủ du lịch đến chúng ta địa bàn, mà chúng ta tộc nhân không biết điều, đắc tội rồi tôn chủ, cái kia... Nhưng là xong đời!"

Phàn U cực kỳ vui mừng!

Nhìn một cái!

Đây chính là con trai của ta!

Mọi chuyện vì là gia tộc này suy nghĩ, lo gì Phàn gia không thịnh hành?

Phàn U vui mừng cười nói, "a Chính, ngươi làm rất tốt, chuyện như vậy,

xác thực muốn nhanh chóng dự phòng!”

Phàn Chính rất tán thành!

Hắn đã thấy rất nhiều trang bức không được ngược lại bị bộ gia hỏa!

Mà hiện tại, căn bản không cần hoài nghi, ai dám đắc tội tôn chủ, cái kia tuyệt bức là bị sắp xếp thỏa thỏa!

Sau đó, Phàn Chính liền lấy ra Vương Bảo hình ảnh, để Phàn U hạ phát xuống, thông báo tộc nhân!

Phàn U một trận bận việc, rất lâu mới trở về, sau khi trở về, hắn liền bắt đầu nói Hồng gia việc, sắc mặt âm trầm nói, “A Chính, còn có một việc, cha còn cần mượn thân phận ngươi dùng một lát! Quãng thời gian trước, gia tộc cùng Hồng Thiên Thành Hồng gia đạt thành hôn ước, đệ đệ ngươi sẽ cưới vợ cái kia Hồng gia trưởng nữ Hồng Thanh!”

“Thế nhưng cái nào ngờ tới, Hồng Cương dĩ nhiên sau đó đưa tin cho ta, muốn từ hôn!”

Phàn Chính ánh mắt chìm xuống, “Việc này người biết có nhiều hay không?”

Phàn U nghiến răng nghiến lợi, “Chính là như vậy, cha mới phẫn nộ, bởi vì chuyện này Hồng gia từ lâu chiêu cáo đi ra ngoài, truyền khắp!”

Phàn Chính tức giận nói, “đã như thế, chẳng phải là bắt nạt đến ta Phàn gia trên mặt đến rồi? Một khi từ hôn, Phàn gia phỏng chừng sẽ bị người trong bóng tối chế nhạo!”

Phỏng chừng?

Này còn cần phải phỏng chừng a?

Đó là tuyệt bức nhất định! Sẽ bị người nhạo báng!

Bị từ hôn = làm mất mặt!

Không tật xấu!

Phàn U cười lạnh nói, “Hồng Cương lão già kia, còn không biết nhi tử ngươi bái vào Thiên Huyền Tông, chúng ta liền mượn thân phận của ngươi, tới cửa đi tìm cái công đạo!”

Phàn Chính gật gù, “Nên! Chuyện này, Hồng gia không cho chúng ta một câu trả lời, ta liền kêu lên sư tôn, đi cho ta đòi cái công đạo!”

Sự tình liền như thế vui vẻ định ra đến rồi!

Phàn U kỳ thực còn có một chút tiểu tâm tư.

Nhi tử bay lên!

Chính mình theo được lợi, gia tộc cũng theo được lợi!

Trước đây, Phàn gia tuy rằng ở Đỉnh Thiên vực vẫn tính có cái diện mạo, thế nhưng, so với Hồng gia còn có chút chênh lệch, mà hiện tại, nhi tử bái vào Thiên Huyền Tông chưởng giáo môn hạ, thân là chưởng giáo thân truyền, địa vị vừa bay vạn dặm, việc này nếu như làm lớn, Phàn gia danh vọng nhất định tăng mạnh!

Phàn U lúc này đúng là hi vọng Hồng Cương không nhận sai!

Nói như vậy, liền có lý do, thỉnh cầu Thiên Huyền Tông ra tay rồi.

Đến thời điểm nghiền ép Hồng gia, tăng trưởng danh vọng, còn trắng (Haku) được một cái sính lễ, chặc chặc, quả thực hoàn mỹ!

...

...

Hồng gia!

Hồng Thanh độc viện bên trong

Vương Bảo nhường Hồng Thanh ở viện giai đoạn giữa đầu gối mà ngồi, sau đó, đứng ở Hồng Thanh sau lưng!

Bàn tay phủ ở Hồng Thanh đỉnh đầu, Vương Bảo hơi hơi hí mắt, chuẩn bị vì là Hồng Thanh chữa bệnh!

Hồng Thanh bệnh, như bệnh không phải bệnh!

Căn cứ hệ thống hiểu rõ chi con mắt dò xét, Hồng Thanh thân có tiên thiên đạo linh thể chất, loại này thể chế vô cùng khủng bố, so với đại đồ đệ Uông Quân hậu thiên (ngày kia) đại đạo thân thể đều mạnh mẽ!

Có điều.

Vào giờ phút này Hồng Thanh, trong cơ thể lại bị nhân vật bí ẩn, bố trí một luồng hồn cấm, này hồn cấm ẩn nấp cực sâu, dù cho là Thiên quân, sợ là đều khó mà phát hiện, mà này hồn cấm tác dụng, nhưng là mượn Hồng Thanh cái này tiên thiên đạo linh thể, hấp thu tiên thiên đạo lực.

Có điều cái này cũng chưa tính cái gì, ác độc nhất chính là, hồn cấm không khỏi hấp thu thuần túy tiên thiên đạo lực, càng là đem hết thảy tạp chất, tất cả đều chồng chất ở Hồng Thanh trong cơ thể, cái này cũng là Hồng Thanh càng ngày càng mập nguyên nhân!

Nàng ăn vật báu, đan dược, hết thảy năng lượng đều bị hồn cấm hấp thu!

Nhưng là trong đó độc tố, nhưng đều tích luỹ lại đến!

Tháng ngày tích lũy, Hồng Thanh hình thể là được hiện tại lần này dáng dấp!

Mà Vương Bảo biện pháp, chỉ có một cái, đối phó hồn cấm, hoặc là, lấy

siêu tuyệt thực lực nghiền ép nó, hoặc là, hút nó!

Vương Bảo đương nhiên lựa chọn người sau!

Cổ Yêu huyết thống thiên phú phệ hồn, quả thực chính là hồn cấm trời sinh khắc tinh!

Phệ hồn xúc động!

Trong chớp mắt, từ hệ thống dò xét bên trong, ở Hồng Thanh thần hồn nơi sâu xa, một đạo phảng phất cối xay bình thường khủng bố phức tạp hồn cấm xuất hiện, bị phệ hồn sức mạnh xúc động, lôi kéo, từ từ bị Vương Bảo hấp thu!

Quá trình này đầy đủ kéo dài gần trăm hơi thở, cái kia hồn cấm mới biến mất ở Hồng Thanh hồn hải!

Mà vào giờ phút này, Vương Bảo thần hồn vị trí, dĩ nhiên tích lũy một đạo phảng phất mây đen bình thường hắc ám hồn lực, này cỗ hồn lực tàn bạo không thể tả, tà tức tới cực điểm, Vương Bảo đang chuẩn bị triệt để hấp thu nó, nhưng nhưng vào lúc này, cái kia cỗ hắc ám hồn lực bên trên, thình lình xuất hiện một tấm nhàn nhạt mặt người.

Không tên chập chờn, xuất hiện ở Vương Bảo hồn hải.

“Là ai! Dám động bản tọa quân cờ?”

Ầm!

Hắc ám hồn lực bùng nổ ra sức mạnh kinh khủng, phảng phất lại không biết nhân vật mạnh mẽ, vượt qua không gian ở giáng lâm!

Vương Bảo không kinh sợ mà còn lấy làm mừng!

Hắc ám hồn lực bạo phát, nhưng trong đó hồn lực cũng là tăng vọt, này một đợt là đại bổ a!

Phệ hồn bạo phát, hắc ám hồn lực trực tiếp yên, trong đó sức mạnh không cách nào chống lại bị Vương Bảo hấp thu.

“...”

Cái kia nhân vật bí ẩn tựa hồ cũng không nói gì, không có lại phát sinh chút nào chập chờn, cho đến hắc ám hồn lực biến mất!

“Chặc chặc, thoải mái a!”

Vương Bảo cả người đều thoải mái trộm, thần hồn lực lượng điên cuồng tăng lên, dĩ nhiên có thể so với tu vi.

“Tên kia đến cùng là ai? Nhìn dáng dấp, là rơi xuống một bàn cờ lớn a, Hồng Thanh chỉ là trong đó một con cờ, chính là không biết, tên kia chuẩn bị mấy viên quân cờ, nếu như đều tìm tới, toàn bộ hấp thu...”

Vương Bảo đắc ý nghĩ.

Hắc ám hồn lực bên trong, nhưng là không chỉ chỉ là hồn lực, càng có thập phần khả quan đại đạo lực lượng, phỏng chừng là khởi nguồn Vu Hồng thanh tiên thiên đạo linh thể bản năng hấp thu.

Gốc gác càng thêm thâm hậu, Vương Bảo quả thực huyết kiếm lời, chẳng trách hắn còn muốn ở cái kia nhân vật bí ẩn trên người hao lông dê!

...

...

Toái Hư Đại Giới chia làm trên dưới ba mươi sáu vực!

Thế nhưng.

Chỉ có một ít Toái Hư Đại Giới bên trong siêu cấp đại tông trong đại tộc nhân vật trọng yếu mới biết, Toái Hư Đại Giới bên trong, có mấy toà vạn cổ thánh địa, chính là sống không biết bao nhiêu năm viễn cổ Thiên quân chế

tạo!

Bên trong đại nhân vật tự tạo tiểu thế giới, rất ít sẽ ra tới!

Mà lúc này.

Hồn Thiên thánh địa!

Nơi sâu xa.

Một luồng không cách nào hình dung khủng bố sát ý, từ Thánh địa nơi sâu xa bộc phát ra, có thể rõ ràng nghe được, trong hư không, tựa hồ cũng vang lên từng đạo từng đạo cọt kẹt cọt kẹt lý sự âm thanh.

Nằm ở Hồn Thiên thánh địa bên trong võ giả, đều là cực kỳ mờ mịt, lại cực kỳ e ngại quỳ rạp dưới đất, run rẩy chảy mồ hôi lạnh, kính nể nhìn Thánh địa nơi sâu xa viễn cổ Thần sơn!

Ta cắt cỏ!

Hôm nay là sao?

Ngàn năm đều không nhúc nhích Hồn Thiên thánh địa chủ nhân Hồn Thiên thánh địa, dĩ nhiên tức thành này dáng dấp?

Là ai?

Dĩ nhiên có bản lĩnh, đem Hồn Thiên thánh địa lão nhân gia người, tức thành dáng dấp này?

------oOo------

Chương 895: Phàn Chính: Tại hạ bất tài, Thiên Huyền Tông chưởng giáo thân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồn Thiên thánh địa bên trong.

Là một cái vững như lão cẩu vạn năm lão Âm tất, vốn là Hồn Thiên thánh địa tâm tình tu luyện từ lâu lô hỏa thuần thanh.

Nhưng mà hiện tại.

Hồn Thiên thánh địa nhưng không cách nào gắng giữ tỉnh táo, mà là thập phần ưu thương!

"Đến cùng là ai?"

Hồn Thiên thánh địa hận chính là nghiến răng nghiến lợi.

Ở Toái Hư Đại Giới ba mươi sáu vực, Hồn Thiên thánh địa từng bày xuống chín đạo quân cờ!

Mỗi một con cờ, đều là Hồn Thiên thánh địa tuyển chọn tỉ mỉ thiên tài siêu cấp, dựa vào từ một chỗ thượng cổ bí cảnh bên trong chiếm được truyền thừa, Hồn Thiên thánh địa bố trí hồn ấn, như cùng loại dưới từng viên một cải thìa, sẽ chờ cải thìa lớn rồi nấu.

Trên thực tế, Hồn Thiên thánh địa đã nấu ba khỏa, cái kia cảm giác trong đó, nhường Hồn Thiên thánh địa đắc ý nổi bong bóng.

Nhưng mà hiện tại.

Một gốc cây cải thìa dĩ nhiên ra biến cố.

Bị người nhổ ra, còn rất sao cho ăn, then chốt là, ngay ở hắn dưới mí mắt ăn.

Hồn Thiên thánh địa tâm can phổi đều muốn khí nổ!

Thế nhưng hắn cũng có chút hoảng hốt.

Vương Bảo sử dụng phệ hồn thần thông, Hồn Thiên thánh địa nhìn không thấu, thế nhưng, nhưng bản năng cảm thấy khiếp đảm.

Vì lẽ đó.

Hồn Thiên thánh địa rất lo lắng.

Lo lắng Vương Bảo đem hắn cái khác cải thìa cũng cho ăn.

Có câu nói tốt.

Có một vậy thì có hai a!

Một gốc cây cải thìa bị ăn, cây thứ hai còn có thể xa sao?

Nhọc nhằn khổ sở trồng ra đến cải thìa, lại bị những người khác ủi, Hồn Thiên thánh địa há có thể cam tâm?

“Việc này nhất định phải điều tra rõ ràng! Đáng chết, nếu như là cái kia mấy cái lão bất tử ra tay rồi, cũng là thôi, nếu như là có người chuyên môn nhằm vào ta...”

Hồn Thiên thánh địa ánh mắt sát ý bùng lên!

Hắn không phải là cái đồ chơi hay.

Giết người có thể nói lượng lớn.

Đương nhiên, hắn cũng không phải tà ma, chỉ là bản tính như vậy, khi còn

trẻ một lời không hợp liền động thủ đó là trạng thái bình thường.

“Người đến!”

Hồn Thiên thánh địa quát khẽ một tiếng, rất nhanh liền đem một cái mật lệnh dặn dò lại đi.

...

...

Hồng gia!

Một mặt uể oải Hồng Cương đứng ở Hồng Thanh đừng cửa viện, hít sâu một hơi, nâng nâng cao tinh thần, cực kỳ nghiêm nghị thu dọn một hồi dung nhan.

Nhất định phải đem nhất mặt tốt hiến cho tôn chủ!

Thỏa đáng sau khi, Hồng Cương vang lên cửa viện.

Rất nhanh, tiểu hầu gái liền mở cửa, nhìn thấy là Hồng Cương, tiểu hầu gái có chút e ngại, nhưng nghĩ tới hiện tại tiểu thư tựa hồ là địa vị tăng mạnh, có hậu trường trông nom, nhất thời giơ cao bằng phẳng lồng ngực, hừ nhẹ một tiếng xoay người rời đi.

Hồng Cương có chút lúng túng.

Cũng có chút buồn bực.

Khe nằm!

Thế giới này cũng thật là nói thay đổi liền thay đổi ngay a, hiện tại liên khu khu một cái hầu gái cũng không ta đây gia chủ để ở trong mắt, một mực ta còn không triệt, này lên cái nào nói lý đi?

Trong lòng thương tiếc một tiếng, Hồng Cương bỏ ra một cái to lớn khuôn

mặt tươi cười, đi vào!

Đi tới trong viện, Hồng Cương nhìn thấy Vương Bảo bọn họ, có điều, trong viện nhưng thêm ra đến một cô gái xa lạ, dung mạo rất là đẹp đẽ, đặc biệt là khí chất, càng là xuất chúng cực kỳ.

Hồng Cương lập tức hổ khu chấn động, cao giọng nói, "tôn chủ, vị này lẽ nào chính là tôn chủ phu nhân? Tiểu nhân Hồng Cương, bái kiến tôn chủ phu nhân!"

Nói liền hành lễ.

Hàng này trong lòng chính ca ngợi chính mình đây, nhìn một cái ta nhiều cơ trí? Không quan tâm trước mắt đúng hay không tôn chủ phu nhân, nhưng có thể cùng tôn chủ cùng nhau, khẳng định là quan hệ mật thiết, ta này đều giúp tôn chủ tán gái, trở thành một hợp lệ máy bay yểm trợ, tôn chủ còn không phải cảm tạ ta? Độ thiện cảm còn không được thặng thặng thặng tăng vọt?

Nhưng mà...

"Là ta!"

Hồng Thanh sầm mặt lại, không vui nói.

Dát?

Hồng Cương mộng bức!

Thanh âm này.

Hắn không biết nghe xong bao nhiêu năm, đây là hắn khuê nữ Hồng Thanh âm thanh a!

Thế nhưng.

Con gái làm sao biến thành dáng vẻ ấy? Lúc trước mập nữu chạy đi đâu?

Tôn chủ ngài đây là cho ta khuê nữ ăn cái gì, lập tức rõ ràng a!

“Sư tôn không nên tức giận, hắn chính là như vậy... Không cốt khí!”

Hồng Thanh thần sắc phức tạp nhìn Hồng Cương.

Hồng Cương cười khổ nói, “tôn chủ, thật không phải với, hiểu lầm hiểu lầm, có điều, Thanh nhi nàng làm sao...”

Vương Bảo sắc mặt có chút đen.

Tuy rằng Hồng Thanh bị xóa hồn cấm sau khi, gốc gác bạo phát, cho tới vóc người cũng xuất hiện biến hóa, thế nhưng, hắn đương nhiên sẽ không có một chút ý nghĩ, đây là chính mình đồ đệ a!

Ngươi này vừa lên đến liền không giữ mồm giữ miệng, ta thực sự là không nhịn được nghĩ quất ngươi!

Ý tứ sâu xa nhìn Hồng Cương, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “Hồng Thanh thiên phú kỳ thực cực cao, thế nhưng trước bị tai kiếp gia thân, cho tới hiển hiện không ra, thế nhưng trải qua ta trị liệu, đã toàn được rồi!”

Dứt lời, Vương Bảo nhìn Hồng Cương, tựa như cười mà không phải cười nói rằng, “nói đến, ngươi còn không biết chứ? Kỳ thực Hồng Thanh chính là tiên thiên đạo linh thể chất...”

Vụ thảo!

Cái gì đồ chơi?

Hồng Cương hai mặt mộng bức!

Ngơ ngác nhìn Hồng Thanh.

Tiên thiên đạo linh thể chất?

Trời ơi!

Loại này trong truyền thuyết thể chất, dĩ nhiên xuất hiện ở ta khuê nữ trên người? Mộ tổ lên đây là bốc lên khói xanh a!

Có điều sau đó.

Hồng Cương đột nhiên cảm thấy bi ai lên, bởi vì hắn lại nghĩ đến, lấy hắn hiện tại cùng con gái quan hệ...

Tựa hồ mộ tổ lên sẽ không bốc khói xanh, muốn bốc khói, cũng là tỏa khói đen, tổ tông phỏng chừng cũng bị tức chết rồi...

“Ngươi có chuyện gì?”

Hồng Thanh lạnh lùng mở miệng.

Hồng Cương trong lòng yên lặng rơi lệ, trên mặt một mặt cô đơn vẻ, thấp giọng nói, “con gái, ta đã cùng các trưởng lão mở hội xong, đại gia nhất trí đồng ý ngươi kế thừa Hồng gia đại nghiệp!”

“Không cần!”

Hồng Thanh nghĩa chính ngôn từ từ chối!

Hồng Cương sớm có dự liệu, cười khổ nói, “kế thừa không kế thừa, xem hết ngươi tâm tình, Thanh nhi, sắc trời không còn sớm, nên xin mời tôn chủ ăn tiệc tối!”

Ăn tiệc tối là không thể đi ăn, Vương Bảo chán ngán vô cùng, tùy tiện tìm cái lý do đem Hồng Cương đánh đi ra ngoài, cũng coi như là báo vừa nãy không giữ mồm giữ miệng mối thù.

Hồng Cương rời đi Hồng Thanh biệt viện, có chút hồn bay phách lạc, trong nội tâm hối hận càng ngày càng dày đặc, đáng tiếc, thế gian thần dược đủ số, nhưng không có thuốc hối hận!

Dù cho hắn sớm đoán được con gái có bay lên một ngày, thế nhưng vạn vạn không ngờ tới, sẽ nhanh như thế!

Sau lần đó hai ngày.

Đúng là bình an vô sự.

Vương Bảo đang chuẩn bị cho Hồng Thanh chế tạo riêng đan dược, vị thuốc chính chính là hồn hải nơi sâu xa Ngộ Đạo Thụ trưởng thành bóc ra sau cành lá.

Mà ở ngày thứ ba!

Phàn gia, đến rồi!

Ở Phàn U dẫn dắt đi, người nhà họ Phiền thập phần kiêu căng tiến vào Hồng Thiên Thành.

Phàn U kiêu căng đến mức nào?

Hắn thình lình ở vào thành sau khi, liền dừng lại đội ngũ, sau đó trực tiếp đứng ở cửa thành phụ cận, ngạo khí lẫm liệt yêu cầu Hồng Cương mau tới xin lỗi!

Phàn U làm như thế, chính là theo chính mình tiểu tâm tư cất bước đi xuống!

Ngươi Hồng gia không phải muốn từ hôn sao?

Không phải bắt nạt ta người nhà họ Phiền sao?

Tốt lắm a!

Đừng trách ta giẫm ngươi Hồng gia thượng vị!

Hồng gia.

Hồng Cương nhận được tin tức, phản ứng đầu tiên là mộng!

Phàn U sát bút (ngu ngốc) sao?

Ngươi Phàn gia thực lực, còn không bằng ta Hồng gia đây, dĩ nhiên chơi lớn như vậy? Làm nhiều người như vậy diện, muốn ta đi vào xin lỗi?

Khe nằm!

Tuy rằng gần nhất ở tôn chủ nơi đó liên tục ăn quả đắng, thế nhưng, ta Hồng gia còn không đến mức cái gì a miêu a cẩu đều có thể đến giẫm một cước chứ?

Hồng Cương tâm tình trong nháy mắt trở nên nổi giận, sắc mặt âm trầm cực kỳ, tuy rằng Hồng Thanh sự tình, xem như là Hồng gia không đúng, thế nhưng hắn cũng nói rồi, sẽ cho Phàn gia một cái thoả mãn bồi thường!

Các ngươi dĩ nhiên tới cửa làm mất mặt?

Lớn ngươi Phàn gia gan chó!

Dẫn dắt Hồng gia mấy cái cao tầng, Hồng Cương Lôi Hành Lệ Phong, nhanh chóng chạy tới cửa thành phụ cận, nhìn thấy đứng ở phía trước nhất Phàn U, Hồng Cương dừng bước lại, vòng chéo tay cười lạnh nói, “Phàn U, ngươi sợ là ăn sai đan dược chứ? Dám đến ta Hồng Thiên Thành gây sự!”

Phàn U ha ha cười lạnh, “Hồng gia ở mấy ngày ngắn ngủi bên trong, trước tiên muốn đuổi tới theo ta Phàn gia thông gia, thế nhưng sau đó liền từ hôn, bực này dối gạt người chi rất: Gì, ta làm sao không có thể gây sự?”

Vây xem đảng nhất thời ồ lên mà lên!

Thì ra là như vậy!

Chẳng trách Phàn gia gia chủ như vậy nổi giận!

Bị từ hôn a!

Ở trên mặt bị người cưỡi ở trên mặt đùng đùng đùng a!

Có thể không khí sao?

Nhưng là, không nói chuyện này cũng còn tốt, nhắc tới: Nhấc lên, Hồng Cương liền khá là buồn bực, thiếu kiên nhẫn phất tay một cái, nói rằng, "vốn là, còn muốn bồi thường các ngươi, thế nhưng bây giờ nhìn lại, không cần như thế, ta liền liền nói rõ, từ hôn! Các ngươi tiếp thu liền tiếp thu, không chấp nhận, cũng đến tiếp thu, Hừ!"

"Tốt ngươi cái Hồng Cương, khinh người quá đáng!"

Phàn U sắc mặt tái xanh.

Hắn quay đầu, vẻ mặt hơi động, kết quả là, Phàn Chính liền tiến lên, đứng dậy.

Nhìn Hồng Cương, Phàn Chính lạnh lùng nói rằng, "Hồng tiền bối, chuyện này, ta khuyên ngươi vẫn là suy nghĩ thật kỹ cân nhắc, tại hạ bất tài, quãng thời gian trước, mới vừa bị Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông chưởng giáo thu làm đệ tử thân truyền..."

------oOo------

Chương 896: Ta Lý Cẩu Thặng lại bị người khinh bỉ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Huyền Tông chưởng giáo đệ tử thân truyền?

Hồng Cương trong nháy mắt giây hiểu!

Nhìn trước mắt cái này không ti không hàng nhãi con, Hồng Cương rõ ràng, chính mình đây là bị người trang bức!

Chẳng trách Phàn gia gan to như vậy, dám trực diện Hồng gia điên cuồng phát ra!

Hóa ra là nhảy một cái đầu cành cây thành Phượng Hoàng a!

Con ruột thành Thiên Huyền Tông chưởng giáo thân truyền, Phàn U đây là bành trướng a!

Thế nhưng...

Hồng Cương vui mừng phát hiện.

Chính mình thình lình không có một chút nào kinh hãi, không có một chút xíu lo lắng.

Đây là tại sao.

Hồng Cương trong lòng mình cũng rõ ràng.

Đó là bởi vì...

Con gái của chính mình, bị tôn chủ thu làm đệ tử thân truyền!

Mắt lạnh nhìn Phàn Chính, liếc mắt nhìn Phàn U, Hồng Cương nội tâm không khỏi liên tục cười lạnh!

Ngớ ngẩn!

Ngớ ngẩn đến cực điểm!

Chỉ là bị chỉ là Thiên Huyền Tông chưởng giáo, thu làm đệ tử thân truyền mà thôi, ngươi nhìn nhìn các ngươi đắc ý, nhìn nhìn các ngươi ngông cuồng, cũng dám tới cửa đối với ta đùng đùng đùng, nhưng mà, các ngươi làm sao biết, ta Hồng Cương, cũng cũng không tiếp tục là trước đây Hồng Cương!

Ta khuê nữ đều bị tôn chủ thu làm đệ tử thân truyền!

Ta rất sao kiêu ngạo sao?

Ta rất sao làm càn sao?

Ta rất sao đùng đùng người khác sao?

"Hừ, nếu ngươi Phàn gia tới cửa làm mất mặt, vậy thì đừng trách ta Hồng Cương tàn nhẫn vô tình!"

Hồng Cương trong lòng trong nháy mắt bốc lên ý nghĩ xấu, lão Âm tất thuộc tính bạo phát, hắn làm bộ không biết làm sao dáng vẻ hơi đổi một chút sắc mặt.

Phàn U thấy này, nhất thời cực kỳ thỏa mãn, muốn chính là như thế hiệu quả, cười lạnh một tiếng, nói rằng, "Hồng Cương, chớ trách ta không nể mặt ngươi, thực sự là ngươi khinh người quá đáng, ngày hôm nay, ngươi ở trước mặt mọi người, cho ta chịu nhận lỗi, sau đó, giá cao bồi thường cho ta, cũng là thôi, nếu không, hừ, chuyện này, sẽ không giảng hoà!"

Phàn Chính nhạt âm thanh nói, "nếu như Hồng gia tiếp tục dối gạt người, vậy ta liền thỉnh cầu sư tôn hỗ trợ, hi vọng đến thời điểm, Hồng gia còn có thể chịu đựng được!"

Hồng Cương trong lòng cười lớn, trên mặt, nhưng là lộ ra do dự vẻ mặt, hắn nói rằng, “xin lỗi Phàn huynh, việc này... Là hiểu lầm! Phàn huynh, xin mời đi tới ta quý phủ, ta theo ngươi nói tỉ mỉ...”

Phàn U đúng là không có từ chối.

Ngược lại sự tình đã làm lớn, kết cục Hồng gia cũng không bưng bít được, Phàn gia này mặt phồng lớn, nếu Hồng Cương đều xin lỗi, này tỏ rõ là nhận sợ, điều này làm cho Phàn U cảm giác đáng tiếc, bởi vì không thể dùng ra Thiên Huyền Tông chưởng giáo cái này Thượng phương bảo kiếm, thực sự là tiếc nuối a!

Đi tới Hồng gia.

Hồng Cương vẫn chưa mang theo Phàn U bọn họ đi tới phòng khách.

Trái lại mang theo bọn họ, đi tới Hồng Thanh biệt viện.

Chuyện đến nước này, Hồng Cương cũng có chính mình tiểu cửu cửu (tính toán).

Hắn quyết định thăm dò thăm dò!

Nhìn có thể hay không mượn dùng một chút tôn chủ hào quang bàn tay lớn, dùng để chứa so với.

Nếu như tôn chủ không ngại, vậy hắn Hồng gia liền phát đạt, nếu như tôn chủ chú ý...

Ta nhưng là Hồng Thanh hắn cha, ta đều liếm tôn chủ liếm đến cực điểm, tôn chủ còn có thể giết ta hay sao?

“Phàn huynh, xin mời!”

Hồng Cương trong lòng âm hiểm cười, lần này hắn vẫn chưa gõ cửa, mà là đẩy cửa mà vào!

Phàn U có chút kỳ quái Hồng Cương vì sao lĩnh hắn tiến vào cái nhà này, thế nhưng hắn cũng không làm sao ngẫm nghĩ.

Đi sau khi đi vào, trong viện, một cô gái chính đang cảm ngộ cái gì giống như, một cái lão cẩu lười biếng nằm nhoài trên một cái bàn gặm cây nho, còn có cái thanh niên đang đứng ở nữ tử bên người, nịnh nọt nói gì đó.

Nhiều người như vậy đi vào, nữ tử cùng thanh niên nhìn sang, sắc mặt đều là chìm xuống!

“Ngươi đây là đang làm gì?”

Hồng Thanh có chút không quen nhìn chằm chằm Hồng Cương.

Hồng Cương cười khổ nói, “con gái, ta cũng chẳng còn cách nào khác, lúc trước ngươi hôn ước trò khôi hài, đắc tội rồi Phàn gia, đối phương không muốn cho ta cho lời giải thích, này không, ta liền dẫn bọn họ lại đây... Phàn huynh, ngươi cũng nhìn thấy, con gái của ta đẹp như thế, thiên phú xuất chúng, làm sao có thể gả ra ngoài? Ta nhưng là quyết định, muốn đem con gái chính là Hồng gia người thừa kế, vì lẽ đó, xin mời ngươi tuyệt vọng đi!”

Nói trở mặt liền trở mặt.

Hồng Cương cười lạnh nhìn về phía Phàn U, mặt khác nhưng là lén lút liếc mắt một cái nội viện.

Hắn biết, tôn chủ tựa hồ chính đang nội viện cho con gái luyện chế đan dược gì.

Chỉ cần tôn chủ đi ra...

Ha ha ha...

Lấy tôn chủ cái kia mưu mô sức mạnh, Mã Đức, các ngươi Phàn gia ngày hôm nay vách cheo leo đến dọa tiểu!

Dám ở trước mặt ta hả hê, đây chính là đánh đổi!

Mà lúc này.

Phàn U cùng Phàn Chính đề cập cái khác Phàn gia trưởng lão, tất cả đều phẫn nộ!

Có điều, Phàn Chính nhìn Hồng Thanh, tuy rằng phẫn nộ, thế nhưng, nhưng cũng là bỗng cảm thấy phấn chấn.

Này tướng mạo.

Vóc người này.

Khí chất này.

Đây chính là trong truyền thuyết Phàn gia phế vật mập mạp nữ?

Khe nằm!

Này mẹ nó là cái gì truyền thuyết? Truyền thành chó a, như vậy nữ tử, cùng trong truyền thuyết một cái thiên một cái địa a!

“Cha, để cho ta tới!”

Phàn Chính lôi kéo nổi giận Phàn U, thấp giọng mở miệng.

Sau đó, Phàn Chính ho nhẹ một tiếng, tiến lên, không quản lão Âm tất Hồng Cương, quay về Hồng Thanh chắp chắp tay, cười nhạt nói, “Hồng cô nương, tại hạ Phàn Chính, Thiên Huyền Tông chưởng giáo đệ tử thân truyền, ngươi cùng đệ đệ ta hôn ước, đã truyền ra ai ai cũng biết, việc đã đến nước này, cô nương sao không suy nghĩ một chút nữa? Ta Phàn gia địa vị hôm nay tăng mạnh, chắc chắn sẽ không bôi nhọ cô nương thân phận, đệ đệ ta dài đến là một nhân tài, chắc chắn sẽ không...”

“Ngươi câm miệng!”

Hồng Thanh còn không lên tiếng.

Thân là số một chân chó Mặc Thương lập tức đứng dậy!

Mặc Thương sắc mặt âm trầm cực kỳ, ánh mắt phun trào lửa giận nhìn chằm chằm Phàn Chính.

Này đậu bỉ!

Lớn ngươi đủ gan!

Liền tôn chủ đồ đệ ngươi đều có ý nghĩ, ngươi sao không đi Thái Dương lên con viết đây!

Phàn Chính hơi nhướng mày, nhìn Mặc Thương, cười lạnh nói, "ngươi thì là người nào?"

Mặc Thương xì cười một tiếng, "Ta? Thiên Long Tông Mặc Thương!"

Phàn Chính cùng với Phàn U tất cả giật mình!

Thiên Long Tông? Mặc Thương?

Nghe đồn bên trong cái kia Thiên Long Tông thiếu tông? Thiên Long Tông thực lực, nhưng là so với Phàn gia cao nhiều, so với Hồng gia cũng cao!

Chỉ có điều.

Lúc này không giống ngày xưa!

Ta Phàn gia hiện tại một bước lên trời, chỉ là Thiên Long Tông...

Phàn Chính hít sâu một hơi, lạnh lùng nói rằng, "ta chính là Thiên Huyền Tông chưởng giáo đệ tử thân truyền, ngươi so với ta bối cảnh? Nắm Thiên Long Tông đến hù dọa ta? Ha ha, ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Mặc Thương có chút ngạc nhiên, "Ngươi... Dĩ nhiên không biết thân phận

của ta bây giờ?”

Mặc Thương rất kỳ quái, bởi vì hắn hiện tại tôn chủ bên người số một chân chó tên gọi, đã đánh ra đi tới!

Phàn Chính châm chọc nói, “ta đương nhiên biết danh hiệu của ngươi, thế nhưng, vậy thì như thế nào? Thiên Long Tông, rất đáng sợ sao?”

Khe nằm!

Hàng này quả nhiên không biết!

Mặc Thương đột nhiên lấy ánh mắt thương hại, nhìn Phàn Chính, mới vừa muốn nói chuyện, đột nhiên một con chó trảo vỗ vào sau gáy của hắn lên.

“Cẩu gia?” Mặc Thương lập tức cung kính nói.

Lẻn đến Mặc Thương trên bả vai lão cẩu rất là hưng phấn nói, “Ngươi người ngu ngốc, đụng tới như thế một cái quá ngốc, làm sao có thể nhanh như vậy liền hù chết hắn đây? Ngươi đừng lên tiếng, nhường hắn dùng sức trang bức, sau đó xem kịch vui!”

Mặc Thương không nói gì giật giật khóe miệng, không hổ là tôn chủ bên người yêu sủng, hố tự nhiên như thế.

Lão cẩu hưng phấn hướng về phía ngược lại vẩy một cái lông mày, nói rằng, “tiểu tử, muốn kết hôn Hồng Thanh? Chuẩn bị sính lễ sao?”

Phàn Chính tuy rằng giật mình Mặc Thương vì sao đối với một con chó tôn kính như vậy, nhưng vẫn là nói rằng, “sính lễ... Tự nhiên là phải cho, thế nhưng, ta cho ngươi một con chó nói cái cái gì kính a, Hồng cô nương...”

Lão cẩu, “...”

Cứng lại rồi!

Ta...

Ta x!

Ta Lý Cẩu Thặng, lại bị người khinh bỉ?

Khá lắm!

Ngươi rất sao có khí phách...

------oOo------

Chương 897: Phàn Chính: Ta đúng hay không bị trục xuất sư môn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Phàn Chính khinh bỉ lão cẩu thời điểm.

Hồng Cương nội tâm đột nhiên hưng phấn tới cực điểm.

Hắn suýt chút nữa không nhịn được tay phải đánh tay trái, cao hứng hô to một tiếng "Làm tốt lắm, tiểu hỏa đập"!

Thân là một cái tiêu chuẩn tôn chủ liếm chó, Hồng Cương há có thể không biết Cẩu gia ở tôn chủ bên người địa vị!

Không chút khách khí nói.

Cẩu gia là chỉ so với tôn chủ thấp một đẳng cấp nhân vật khủng bố.

Thứ địa vị này thể hiện ở sinh hoạt hàng ngày bên trong, Cẩu gia là có thể cùng tôn chủ đùa giỡn!

Có thể cùng tôn chủ đùa giỡn?

Địa vị này, ai có thể so với?

Đắc tội rồi Cẩu gia.

Chẳng khác nào đắc tội rồi tôn chủ!

Này không khác biệt.

Tục truyền nghe, Vạn Trượng thần đình hộ đình đại tướng con trai Trần Tinh Thần, cũng là bởi vì đắc tội rồi Cẩu gia cho tới chết thảm Đạo Cung!

Phàn Chính tiểu tử này, là thật đáng tin a, không uổng công lão tử mượn lực đả lực, lần này, ta xem ngươi Phàn gia, còn làm sao cứu vãn!

Cùng lúc đó.

Thứ nhất chân chó Mặc Thương dĩ nhiên khiếp sợ đứng ra, chỉ vào Phàn Chính lớn tiếng lớn quát, "Ngu xuẩn! Liền Cẩu gia ngươi cũng dám khinh bỉ, ngươi cũng biết ngươi chọc kinh thiên đại họa, còn không mau quỳ xuống cho Cẩu gia dập đầu xin lỗi?"

Phàn Chính dừng lại vào trong miệng, sắc mặt âm trầm nói, "Được rồi! Không dùng lại Thiên Long Tông tên tuổi đến ép ta! Cẩu gia? Quỳ xuống dập đầu xin lỗi? Chuyện cười!"

Chỉ là một con chó yêu!

Đắc ý cái cái gì a?

Dù cho ngươi là Thiên Long Tông lão tổ yêu sủng, ta Phàn Chính cũng vẫn như cũ không sợ!

Chỉ ngày hôm nay chuyện này mà nói, chúng ta Phàn gia, nhưng là chính diện nhân vật, có Thiên Huyền Tông chưởng giáo sư tôn chỗ dựa, ha! Ta Phàn Chính, còn sợ ai?

Lão cẩu híp mắt nhìn chằm chằm Phàn Chính, đột nhiên gằn giọng cười nói, "ngươi có dũng khí! Người trẻ tuổi, ta chờ ngươi sau đó đến cầu ta!"

Nói xong.

Lão cẩu đột nhiên lẻn đến Hồng Thanh trên bả vai.

Đối với lão cẩu, Hồng Thanh tự nhiên là kính nể chiếm đa số, không nhịn được cười khổ nói, "Cẩu gia ngài đây là..."

Lão cẩu vui vẻ nói rằng, "gọi hai tiếng, mau gọi lão Vương đi ra, gọi a..."

Hồng Thanh khóc không ra nước mắt.

Chính mình...

Nhưng là cái đại cô nương a!

Này còn có người ngoài ở đây đây, nhường ta gọi...

Xấu hổ cảm giác tăng cao a!

Hồng Thanh rốt cục vẫn là không có chiến thắng chính mình xấu hổ cảm giác, nhỏ giọng nói, “Ta kêu không được...”

Lão cẩu bất đắc dĩ giơ lên chân chó xoa xoa mặt, buồn bực nói, “Thực sự là... Cũng được! Khụ khụ khụ... A a a a a...”

Một đạo giọng nữ từ lão cẩu trong miệng bộc phát ra!

Thanh âm này.

Quá quen thuộc!

Không phải Hồng Thanh âm thanh, là ai?

Hồng Thanh suýt nữa thổ huyết, có chút tan vỡ quay đầu nhìn về phía lão cẩu, liền nhìn thấy lão cẩu nghểnh lên đầu, khẩu phát Hồng Thanh tiếng, “Sư tôn... Muốn chết rồi muốn chết rồi muốn chết rồi, nhanh cứu mạng, cứu mạng, cứu mạng a, ô ô ô ô ô, có người bắt nạt ta nha...”

Phốc a!

Hồng Thanh bị ngột ngạt đến nội thương!

Bởi vì âm thanh quá quen thuộc.

Có loại lời này thật giống đúng là ta gọi loại kia hết sức xấu hổ cảm giác.

“Cẩu gia, ngài...”

Hồng Thanh phi thường không dễ chịu nắm bàn tay.

Thời khắc này Cẩu gia, thực sự là không nhịn được khiến người ta nghĩ quất hắn!

Mà này từng đạo từng đạo âm thanh, truyền bá ra sau khi, mọi người phản ứng bất nhất!

Hồng Cương là mừng như điên, là hưng phấn, là nếu muốn la to một tiếng Âu ư! Khách chó!

Phàn gia phụ tử bọn họ đây, nhưng là hơi thay đổi sắc mặt, nghi ngờ không thôi!

Sư tôn?

Xem tình huống này, là Hồng Thanh sư tôn?

Không nghe nói, Hồng gia phế vật trưởng nữ có sư tôn a khe nằm!

Đáng chết, này đồn đại thật rất sao có thể hại chết người a, đều mù truyền cộng lông a!

Mà Phàn Chính, sắc mặt trở nên lợi hại, hắn đột nhiên có chút sợ hãi, có chút sốt sắng, có chút một loại rất lớn tai hoạ tập kích mà đến khủng bố hàn ý, tâm huyết dâng trào, hắn ánh mắt lộ ra một vệt kiêng kỵ, mới vừa muốn nói chuyện, đột nhiên...

Hồng Thanh bên trong biệt viện viện nơi cửa nhỏ!

Vòng chéo tay, một bộ thanh sam, mặt không hề cảm xúc Vương Bảo, đạp bước ra ngoài!

Phàn Chính một chút nhìn lại, cái nhìn này, suýt nữa nhường hắn mất hồn, suýt nữa nhường hắn hạ ngồi ở đất, suýt nữa nhường hắn tại chỗ tan vỡ,

suýt nữa nhường hắn lập tức điên mất!

Quen thuộc mặt!

Đây là một tấm quen thuộc mặt!

Đây là một tấm sư tôn của hắn, lời lẽ nghiêm nghị cẩn thận bàn giao hắn, ngàn vạn ngàn vạn, không phải đắc tội gương mặt!

Đây là...

Khe nằm a!

Này mẹ nó là nghe đồn bên trong tôn chủ a!

Trời ạ!

Ta giọt má ơi!

Làm sao sẽ là tôn chủ?

Làm sao có thể là tôn chủ?

Này muốn đúng là tôn chủ, ta ngày hôm nay, chẳng phải là xông hoạ lớn ngập trời? Ta chẳng phải là làm cái cực hạn lớn chết? Mã Đức, bị sư tôn biết rồi, ta đúng hay không sẽ bị trục xuất sư môn?

Phàn Chính sắc mặt chuyển thành trắng bệch, siêu cấp trắng bệch loại kia, màu máu lùi chính là sạch sành sanh, mà ở bên cạnh hắn, hắn cha Phàn U, ở vô hạn mộng bức sau khi, cũng nhận ra Vương Bảo thân phận, trong lúc nhất thời, run rẩy lên, một mặt vẻ hoảng sợ!

“Tôn chủ, ngài đã tới!”

Hồng Cương rắm điên rắm điên qua đi liếm, rất là nghiệp chướng nặng nề cung kính nói nói, “Thanh nhi sự tình xảy ra chút sự cố, làm phiền tôn chủ!”

Vương Bảo mặc kệ hắn.

Mặt không hề cảm xúc tiến lên, nhìn một chút Hồng Thanh cái kia ngượng ngùng sắc mặt, Vương Bảo đột nhiên phất tay, một cái tát quất bay lão cẩu, tức giận mắng nói, “ta rất sao liền biết là ngươi!”

Lão cẩu không chút phật lòng, rất nhanh sẽ lẻn đến Mặc Thương trên bả vai, lười biếng nói rằng, “không có cách nào a, ta Lý Cẩu Thặng còn không sánh được ngươi đồ đệ a, vạn nhất Cẩu gia chính mình kêu, ngươi không phản ứng ta, cái kia nhiều lúng túng, ha hả, lão Vương, tiểu tử này tới cửa mạnh hơn (hiếu thắng) cưới ngươi đồ đệ, còn sâu sắc khinh bỉ ta Lý Cẩu Thặng, nhanh nhanh nhanh, dọn dẹp một chút!”

Vương Bảo liếc mắt một cái dọa sợ Phàn Chính.

Hồng Thanh nhỏ giọng giải thích nói, “sư tôn, đều là một ít hiểu lầm!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “không quan tâm đúng hay không hiểu lầm, nếu bọn họ tới cửa, vậy ta liền không thể không lý, muốn kết hôn đồ đệ của ta đúng không? Cũng được, liền xem ngươi có hay không tư cách đó, ngươi...”

“Ta sai rồi!”

Phàn Chính bộp một tiếng, trực tiếp quỳ!

Trên mặt hắn mang theo hết sức hối hận, thảm âm thanh nói, “tôn chủ, xin ngài tha thứ ta a, ta biết sai rồi, Hồng Thanh cô nương thân phận cao quý, ở đâu là ta Phàn gia có thể có tư cách chia sẻ, cầu ngài đại nhân không chấp tiểu nhân, thả chúng ta lần này đi!”

Phàn U sắc mặt tái nhợt quỳ trên mặt đất, cũng bắt đầu xin tha.

Vương Bảo đối với bọn hắn, liền trang bức tâm tư đều không nhấc lên được đến, lắc đầu một cái nói rằng, “biết sai rồi, cút nhanh lên trứng!”

“Phải! Là! Tôn chủ ngài vạn phúc!”

Phàn Chính trong mắt loé ra vẻ mừng như điên, lập tức lên, cho hắn cha một cái ánh mắt, cùng Phàn gia đông đảo trưởng lão, khom người lui bước!

“Ngươi còn chờ cái gì? Cho rằng ta không biết ngươi tâm tư? Nhớ kỹ, có khác lần sau!”

Vương Bảo cau mày liếc mắt nhìn Hồng Cương!

Hồng Cương đại hỉ, vội vàng xin cáo lui, trong lòng được kêu là một cái đắc ý!

Các loại cẩn thận từng li từng tí một đóng lại cửa viện.

Hồng Cương liền nhìn thấy, ở biệt viện xa xa dừng lại Phàn gia đội ngũ!

Mà lúc này, Phàn U cùng với Phàn Chính, đều là lấy một loại thập phần khủng bố ánh mắt, nhìn chòng chọc vào Hồng Cương!

Hồng Cương ho nhẹ một tiếng, tiến lên, thở dài nói, “ngươi xem, việc này náo động đến, may mà không có xảy ra việc gì a!”

Phàn U, “...”

Tào giời ạ!

Này rất sao là đến có bao nhiêu vô liêm sỉ, mới có thể liếm mặt nói ra câu này có vẻ như lo lắng!

------oOo------

Chương 898: Hồn Thiên thánh địa cường giả đột kích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phàn U khí run lẩy bẩy!

Nếu như có thể, hắn thật sự rất muốn cho Hồng Cương đến một cái tàn nhẫn, tan xương nát thịt lột da rút gân loại kia.

Hồng Cương này lão Âm tất một tay xua hổ nuốt sói, chơi quá rất sao sáu!

“Hồng gia chủ, ngài tàn nhẫn!”

Phàn Chính nghiến răng nghiến lợi nhìn Hồng Cương, gầm nhẹ nói!

Bất kể nói thế nào, lần này xông đại họa!

Hồng Cương liếc mắt một cái Phàn Chính, nhạt âm thanh nói, “ta tàn nhẫn? Tiểu tử, đại gia kẻ tám lạng người nửa cân mà thôi! Nói thật, này đều là các ngươi gieo gió gặt bão a, tôn chủ đồ đệ, các ngươi cũng dám ghi nhớ, ăn trời gan địa gan đều không như thế ngưu a!”

Nói chuyện.

Hồng Cương không nhịn được đắc ý lên!

Tuy rằng hắn thế cục bây giờ xấu hổ vô cùng, nhưng là, người ngoài nào có biết rõ ràng như thế?

Bọn họ chỉ cần biết, chính mình là tôn chủ đồ đệ nàng cha, liền được rồi!

Có thân phận này, ta xem ai còn dám cưỡi ở ta Hồng gia trên mặt trang bức đùng đùng đùng!

Phàn U cùng Phàn Chính mang theo phẫn nộ cùng uất ức cùng với vô hạn khủng bố rời đi!

Thần sắc của bọn họ, không che lấp được, vì lẽ đó, Hồng Thiên Thành những kia bát quái đảng đều là không nhịn được giật mình.

Tựa hồ Phàn gia ở Hồng gia ăn quả đắng a!

Phàn Chính Thiên Huyền Tông chưởng giáo đệ tử thân truyền thân phận, lẽ nào cũng không tốt khiến cho?

Việc này có gì đó quái lạ!

Mà trở lại gia tộc sau khi.

Phàn gia cao tầng, một bộ cá chết bình thường dáng dấp, nhìn nhau không nói gì!

Phàn Chính suy đi nghĩ lại, đắn đo suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn là quyết định, đem việc này cùng sư tôn giải thích một chút!

Nếu không.

Hắn sợ sau đó sự tình bạo phát, hoặc là, Hồng Cương cái kia lão Âm tất điềm người cái B mặt nhờ vào đó trang bức, bộc lộ ra đi, bị sư tôn biết được...

Hậu quả khó mà lường được!

Ẩn giấu không báo cùng chủ động thẳng thắn, chịu tội vẫn là hai cái lượng cấp.

Mà lúc này.

Thiên Huyền Tông.

Thiên Huyền Tông chưởng giáo chính cực kỳ ngưng nhiên làm ba! 1 bồi.

Lấy Thiên Huyền Tông chưởng giáo thân phận, có thể làm cho hắn làm ba! 1 bồi, địa vị cao, tự nhiên không cần nhiều lời!

Chưởng giáo đại điện bên trong.

Thiên Huyền Tông chưởng giáo đều chỉ có thể ngồi ở hạ thủ nơi!

Mà ngồi ở vị trí cao, nhưng là một người trung niên.

Tại trung niên nhân thân một bên, còn đứng mấy cái ông lão, Thiên Huyền Tông chưởng giáo cẩn thận từng li từng tí một nhìn, cực kỳ kinh tâm, bởi vì chỉ là này mấy cái đứng ông lão, hắn thì có loại gặp mặt bản tông chưởng giáo ảo giác!

Phía trái ngồi vào là Thiên Huyền Tông chưởng giáo.

Bên phải ngồi vào, nhưng là Thiên Huyền Tông bản tông mấy Tôn trưởng lão!

"Võ chưởng giáo!"

Chính thủ nơi người trung niên mở miệng, âm thanh lãnh đạm trở lên, cao cao tại thượng thái độ, không giận tự uy.

Thiên Huyền Tông chưởng giáo vẻ mặt nghiêm nghị, "Đại nhân mời nói!"

Người trung niên nhạt âm thanh nói, "Đỉnh Thiên vực bên trong, có cái Hồng Thiên Thành, mà Hồng Thiên Thành Hồng gia, có nữ Hồng Thanh, không biết Võ chưởng giáo, có thể rõ ràng?"

Thiên Huyền Tông chưởng giáo đương nhiên không biết Hồng Thanh.

Bởi vì hắn căn bản không đi Đạo Cung chưởng giáo Chu Hải lên cấp điển lễ, nguyên nhân chủ yếu là xem thường, thứ yếu nguyên nhân là đố kị.

Sở dĩ biết Vương Bảo tôn chủ tin tức, là cấp dưới tông môn báo cáo.

Vì lẽ đó hắn cũng không biết lúc đó Vương Bảo hỏi dò Hồng Cương việc, lúc này bị hỏi, Thiên Huyền Tông chưởng giáo suy nghĩ một chút, mới nói rằng, “Hồng gia, ta biết, thế nhưng cụ thể, ta liền không thế nào rõ ràng, đại nhân nếu như muốn biết Hồng gia việc, ta có thể phái người tìm hiểu một chút!”

Người trung niên nghiêm nghị nói, “việc này phi thường trọng yếu, sự tình không lớn nhỏ, đặc biệt là gần nhất Hồng Thanh phát sinh dị biến, bản tọa cần phải biết rõ rõ ràng ràng!”

“Lão Võ a...”

Cái kia mấy cái Thiên vực Thiên Huyền Tông bản tông trưởng lão một cái trong đó mở miệng, ngưng âm thanh nói, “Bạch đại nhân nói, chẳng khác nào bản tông lão tổ tông nói, ngươi có thể cho ta lên điểm tâm a!”

Thiên Huyền Tông chưởng giáo nhất thời cả kinh!

Ngươi muội!

Như thế trâu bò nổ trời sao?

Người trung niên này, đến cùng là ai? Kinh khủng như thế!

Nuốt ngụm nước bọt, Thiên Huyền Tông chưởng giáo liền bận bịu nói rằng, “Thanh lão yên tâm, ta rõ ràng! Ta vậy thì phái người đi thăm dò!”

Dứt lời, Thiên Huyền Tông chưởng giáo đứng dậy, chuẩn bị tự mình đi phát ra mệnh lệnh.

Có điều.

Còn không bước ra cửa điện lớn, đột nhiên, hắn thân thể khẽ nhúc nhích, theo bản năng mở ra nhẫn chứa đồ, lấy ra chính mình đưa tin phù!

Thiên Huyền Tông chưởng giáo vừa đi, một vừa tra xét đưa tin!

Nhưng mà.

Chỉ là liếc mắt nhìn, bước chân của hắn lập tức cứng lại rồi!

Trên mặt mang theo hoảng sợ, chớp qua nồng đậm phẫn nộ, Thiên Huyền Tông chưởng giáo thân thể run lẩy bẩy, phát sinh một đạo kêu rên!

“Làm sao?”

Thiên Huyền Tông bổn tông chủ sự tình trưởng lão không nhịn được hỏi.

Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông chưởng giáo vốn họ võ, gọi là Võ Vô Cực, lúc này run rẩy xoay người, Võ Vô Cực run cầm cập nói rằng, “Thanh lão, ra... Ra đại sự...”

“Đến cùng làm sao?”

Bổn tông chủ sự tình trưởng lão trầm giọng quát khẽ, ánh mắt mang theo bất mãn!

Võ Vô Cực liếc mắt nhìn chính thủ người trung niên, hít sâu một hơi, lắng lại một hồi, nói rằng, “việc này nói đến, cũng cùng Hồng gia có quan hệ, hơn nữa, vừa vặn việc quan hệ cái kia Hồng Thanh...”

“Ồ?”

Người trung niên ánh mắt lệ mang lóe lên một cái rồi biến mất, “Nói rõ ràng!”

Võ Vô Cực trầm giọng nói, “Trước đây không lâu, ta từng thu qua một cái đồ đệ, gọi là Phàn Chính, người này gia tộc quãng thời gian trước cùng Hồng gia thông gia, nữ tử chính là Hồng Thanh! Làm sao Hồng gia sau lần đó từ hôn, cho tới Phàn gia giận dữ, Phàn Chính cùng với cha liền đi tới Hồng gia lý luận! Nhưng là...”

“Này vừa đi, nhưng chọc kinh thiên đại họa!”

“Bọn họ dĩ nhiên đắc tội rồi tôn chủ đại nhân!”

“Cái này đáng chết tiểu tử, căn bản không biết, Hồng gia con gái Hồng Thanh, đã bái vào tôn chủ môn hạ, thiên sát, lần này toàn xong, tôn chủ a, vậy cũng là tôn chủ a...”

Nói nói, Võ Vô Cực có chút thất thố, sắc mặt đều thương biến thành màu trắng!

Bản tông mấy cái trưởng lão đều là bất mãn!

Khe nằm!

Cái gì đồ chơi a?

Người tôn chủ kia đến cùng là cái gì người, dĩ nhiên đem ngươi doạ thành cái này chim dạng!

Ta Thiên Huyền Tông, Toái Hư Đại Giới đường đường đại tông, còn như vậy sao?

Người trung niên kia ánh mắt nhưng là tinh mang lấp loé, đại hỉ cực kỳ!

Xuất hiện!

Lão tổ nói tới biến cố!

Không sai, người trung niên, chính là Hồn Thiên thánh địa Hồn Thiên thánh địa phái tới thám tử!

Mà Hồn Thiên thánh địa, cùng Thiên Huyền Tông, quan hệ mật thiết, vì lẽ đó, người trung niên này vừa mới đến Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông, muốn dựa vào cái này địa đầu xà đến làm rõ sự thực chân tướng.

Mà hiện tại.

Chân tướng tự động nổi lên mặt nước!

Hồng Thanh biến cố, cái kia vách cheo leo cùng người tôn chủ này, không thể tách rời quan hệ a!

“Người tôn chủ này, đến cùng là cái gì người?”

Người trung niên sắc mặt âm trầm thấp quát.

Võ Vô Cực nuốt ngụm nước miếng, sau đó, rất là kính nể nói rằng, “đại nhân, ngài có chỗ không biết, tôn chủ, thân phận thập phần cao quý, liền như thế cùng ngài nói đi, dù cho là Vạn Trượng thần đình Vô Ưu thiên quân, ở tôn chủ trước mặt, hắn đều đến e ngại... Tôn chủ thân phận cao, quả thực khó có thể tưởng tượng, Thanh lão, việc này chỉ trách lão phu, thu đồ đệ mắt bị mù, ngài yên tâm, ta này đi chuẩn bị ngay lễ vật, đi theo tôn chủ xin lỗi...”

Mấy cái Thiên Huyền Tông bản tông trưởng lão suýt nữa thổ huyết!

Ta giời ạ!

Này còn không làm sao đây, ngươi liền trực tiếp quỳ liếm? Đã nghĩ đi chịu nhận lỗi? Ngươi có còn nên cái mặt? Ngươi nhưng là Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông chưởng giáo a, ngươi thật đúng là cho Thiên Huyền Tông mặt dài a!

Cái kia bổn tông chủ sự tình trưởng lão sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, lớn tiếng quát, “Lão Võ! Ngươi choáng váng không được! Cái gì Vô Ưu thiên quân đều e ngại người! Quả thực buồn cười! Coi như như vậy, nói thật cho ngươi biết đi, có Bạch đại nhân ở, cái kia cái gì tôn chủ? Hừ, lại đáng là gì!”

Võ Vô Cực mặt lộ sợ hãi!

Khe nằm!

Thanh lão ngài làm sao liền như thế trâu bò đây?

Vạn Trượng thần đình không lo Thần quân e ngại tôn chủ!

Thiên vực Đạo Cung cũng phải chịu nhận lỗi tôn chủ!

Đến ngài trong miệng, dĩ nhiên thành cái gì cũng không phải?

Ngài đến cùng có hay không có chút tự biết a? Thiên Huyền Tông cũng chính là Vạn Trượng thần đình cùng Đạo Cung một cái lượng cấp, ngài là nghĩ viết trời vẫn là sao giọt? Khẩu vị cùng lá gan quá rất sao lớn đi...

------oOo------

Chương 899: Chúng ta xong! Toàn xong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Vô Cực cảm thấy Thiên vực bản tông trưởng lão đầu óc Oát.

Thế nhưng.

Một mực hắn vẫn chưa thể nói rõ, chỉ có thể xin khuyên nói, "Thanh lão, cùng tôn chủ làm người thích hợp, thật không có kết quả tốt, chúng ta vẫn là..."

"Được rồi!"

Thanh lão sắc mặt tái xanh một mảnh.

Chỉ tiếc mài sắt không nên kim trừng Võ Vô Cực một chút, Thanh lão hít sâu một hơi, quay về người trung niên chắp tay nói, "Bạch đại nhân, nếu không chúng ta hiện tại liền đi chỗ đó Hồng Thiên Thành? Cũng tốt... Gặp gỡ người tôn chủ kia!"

Cuối cùng nửa câu nói, Thanh lão là nghiến răng nghiến lợi!

Hắn ngược lại muốn xem xem, người tôn chủ kia có mấy con mấy cánh tay, dĩ nhiên đem chính mình phân tông chưởng giáo doạ thành bộ này Kuma (gấu) dạng.

Người trung niên gọi là Bạch Cuồng!

Thân là Hồn Thiên thánh địa Hồn Thiên thánh địa sai phái ra đến sứ giả, hàng này, nhưng là hàng thật đúng giá Thiên quân tu vi!

Khẽ gật đầu, Bạch Cuồng vẻ mặt lãnh đạm nói rằng, "vậy thì đi thôi!"

...

...

Võ Vô Cực rất lo lắng!

Rất đau “bi”!

Đi tới Hồng Thiên Thành trên đường, hắn đều là vẻ mặt đưa đám, một bộ khổ (đắng) đại thù sâu dáng dấp.

Đi tới Hồng Thiên Thành sau khi, một đám người ở trên hư không dừng lại, Võ Vô Cực rốt cục không nhịn được, run giọng nói, “Thanh lão, hiện tại dừng tay, còn kịp a...”

Thanh lão mặc kệ hắn, mặt âm trầm, quay về Bạch Cuồng chắp tay nói, “Bạch đại nhân, chúng ta làm thế nào?”

Bạch Cuồng liếc mắt một cái Võ Vô Cực.

Hắn kỳ thực cũng tức rồi, bị Võ Vô Cực khí.

Hắn Bạch Cuồng nhưng là Thiên quân, càng là xuất thân Hồn Thiên thánh địa, cất bước ở Toái Hư Đại Giới, hầu như không ai dám trêu chọc, dù cho là ở thế giới trong thế giới rất nhiều Thánh địa ở trong, Bạch Cuồng cũng là uy danh hiển hách, giết tên rất nặng!

Hắn bực này tồn tại.

Lại bị Võ Vô Cực như vậy không nhìn, cho rằng hắn đang tìm cái chết, hắn có thể không khí sao?

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cuồng hơi ngẩng đầu, ngạo nghễ nói, “bản tọa tới đây, chính là Thiên quân tự thân tới, ai có thể ngăn trở ta? Làm thế nào? Đương nhiên là nhường cái kia cái gọi là tôn chủ, lăn ra đây nhận lấy cái chết!”

Võ Vô Cực sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Cùng lúc đó.

Bạch Cuồng hít sâu một hơi, đón lấy, một cái phảng phất thiên địa chuông lớn bình thường vô hình chuông lớn ở trên hư không thành hình, nương theo Bạch Cuồng âm thanh âm vang lên, chuông lớn nhấc lên kinh thiên thanh âm, "Hồng Thanh chi sư, đi ra lãnh cái chết!"

Ầm ầm ầm!

Thiên địa nổ vang không ngừng!

Khủng bố tiếng gầm, bao phủ Hồng Thiên Thành, hộ thành đại trận bản năng mở ra, thế nhưng ở trong chớp mắt, liền nát rối tinh rối mù, trong thành cư dân võ giả, 90% người đều là điên cuồng run rẩy sau khi, miệng phun máu tươi, thân thể ngã xuống đất, thình lình hôn mê đi.

Mà ở Hồng gia!

Đắc ý Hồng Cương sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch!

Hắn sợ hãi đứng dậy.

Thân thể cuồng run, cảm thụ vào giờ phút này, tràn ngập một vùng thế giới uy thế khủng bố, Hồng Cương trái tim nhanh chóng nhảy lên, mau mau hướng ra phía ngoài chạy!

Mà lúc này.

Hồng Thanh trong biệt viện.

Vương Bảo híp mắt lại, sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất, cười lạnh đứng dậy, đạp bước rời đi phòng luyện đan.

Lão cẩu chớp mắt chạy toán loạn lại đây, ngưng âm thanh nói, "Thiên quân giáng lâm!"

“Sư tôn, không có sao chứ?”

Hồng Thanh đã chạy tới, sắc mặt tái nhợt, rất là lo lắng nói rằng.

Mặc Thương đúng là trầm ổn, chủ yếu là hàng này đối với Vương Bảo đã là sùng bái phục sát đất, não tàn fans tới cực điểm, tự nhận tôn chủ vô địch hậu thế, đến địch mạnh hơn, cũng chỉ có quỳ phần!

“Hẳn là cho Hồng Thanh dưới hồn cấm người đến...”

Vương Bảo rất nhanh sẽ có suy đoán, hướng về phía Hồng Thanh khẽ gật đầu, ra hiệu hắn an tâm, sau đó liền đạp không hướng về ngoài thành đi vội vã!

Rất xa, có thể nhìn thấy, Hồng Cương chính rất là sợ hãi cùng với những cái khác Hồng gia trưởng lão, co lại thành một đoàn!

Ở càng xa xăm.

Là Bạch Cuồng cùng với Thanh lão cùng Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông rất nhiều cao tầng.

Bạch Cuồng quần áo không gió mà bay, trên người sát khí cuồn cuộn, khí thế vô cùng, như núi như biển, khủng bố ngạch uy thế, phảng phất thiên uy giáng lâm, sợ đến Hồng Cương bọn họ run lẩy bẩy.

“Tôn chủ!”

Võ Vô Cực sắc mặt hư bạch run giọng mở miệng.

Dù cho là Bạch Cuồng triển lộ ra không gì sánh kịp Thiên quân thực lực, thế nhưng, Võ Vô Cực nhưng vẫn là một chút lòng tin đều không có.

Mạnh như Vô Ưu thiên quân, đều là cho quỳ, Thiên quân thì lại làm sao? Có thể so sánh được với tôn chủ?

“Là ngươi!”

Bạch Cuồng hai con mắt như châm mang bình thường dán mắt vào Vương Bảo, đạp không về phía trước mười mấy bước sau dừng lại, trên dưới đánh giá Vương Bảo một chút, cười nhạo nói, “tiểu tử, nghe nói ngươi là cái gì tôn chủ? Ngay cả thiên quân đều e ngại tồn tại? Ta ngược lại thật ra muốn biết, thân phận của ngươi, đến cùng là cái gì?”

Vương Bảo cùng Bạch Cuồng đối lập mà nhìn, đột nhiên nhạt âm thanh nói, “Hồng Thanh trên người hồn cấm, là ngươi bỏ xuống?”

Bạch Cuồng ánh mắt tinh mang lấp loé, cười lạnh nói, “quả nhiên là ngươi giở trò quỷ! Có điều, cái kia hồn cấm, ta còn không tư cách gieo xuống, chính là thánh tổ đại nhân dưới! Tiểu tử... Ngươi phá hoại thánh tổ đại nhân đại kế, ngày hôm nay, ngươi sẽ chết rất thê thảm, trên trời dưới đất, không người nào có thể cứu ngươi...”

Vừa dứt lời.

Bạch Cuồng thình lình hung hãn ra tay!

Hắn mới mặc kệ Vương Bảo cái gì tôn chủ thân phận đây.

Lại trâu bò, có thể trâu bò đi nơi nào? Thế giới trong thế giới rất nhiều Thánh địa bên trong thiên kiêu các loại nhân vật trọng yếu, ta cái nào không quen biết? Vì lẽ đó, tiểu tử này tuyệt bức không có gì lớn lai lịch!

Tay trái duỗi một cái!

Hư không giống như đọng lại, trong chớp mắt, một phương hư không bị triệt để ngăn cách, nương theo Bạch Cuồng cười lạnh, từng đạo từng đạo màu đen âm sát khí, phảng phất bên trong đất trời tà ác chi nguyên, ầm ầm hướng về Vương Bảo nhấn chìm mà đi!

“Hả?”

Vương Bảo kinh ngạc một hồi, sau đó liền lấy ra kiếm gỗ.

Sau một khắc, hắn suýt chút nữa cười phun!

Khe nằm!

Kiếm gỗ phá tà thuộc tính, dĩ nhiên có thể kích hoạt...

Này giời ạ, là cái trăm phần trăm không hơn không kém đại ma đầu a!

Không sai!

Hồn Thiên thánh địa, tu chính là sát hồn chi đạo, mà sát hồn từ đâu tới đây? Chính mình giết chính mình nuôi a, Hồn Thiên thánh địa lão già kia, một cái Tà đạo đi tới đen, toàn bộ Thánh địa bên trong, sát hồn tà tu chiếm cứ chín phần mười!

Vì lẽ đó...

Lấy kiếm gỗ bá đạo phá tà thuộc tính mà nói, Hồn Thiên thánh địa nhất định sẽ trở thành một bi kịch!

Mà hiện tại.

Bạch Cuồng đem sẽ trở thành cái thứ nhất bi kịch!

Phá tà thuộc tính kích hoạt!

Vương Bảo liền lười biếng đứng tại chỗ, không chút nào muốn động thủ ý tứ, lão cẩu nhịn xuống chạy trốn ra ngoài kích động, cười gượng nói, “lão Vương, ngươi có được hay không a?”

“Liền này? Chiến đấu 5 cặn bã mà thôi!” Vương Bảo cười híp mắt nói rằng.

Có thể không phải là chiến đấu 5 cặn bã?

Bá đạo kiếm gỗ phá tà thuộc tính bên dưới, chỉ cần thuộc tính kích hoạt, đối

phương ở Vương Bảo trước mặt, bất luận bản thân rất mạnh, liền sẽ trực tiếp bị trở thành chiến đấu 5 cặn bã.

Sau một khắc.

Ở Bạch Cuồng cười lạnh trong thần sắc, màu đen sát hồn lực lượng, vọt tới Vương Bảo trước mặt, chỉ là chỉ chốc lát sau, Bạch Cuồng mộng bức!

Hết thảy sát hồn lực lượng, đang đến gần Vương Bảo sau khi, toàn bộ đều biến mất không thấy hình bóng!

“Sao có thể có chuyện đó?”

Bạch Cuồng kinh kêu thành tiếng, âm thanh tràn ngập kiêng kỵ, thậm chí có chút kinh hoảng!

Mà nguyên bản đang chuẩn bị xem kịch vui Thiên Huyền Tông bản tông trưởng lão Thanh lão, trực tiếp há hốc mồm.

Ở bên cạnh hắn, Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông chưởng giáo Võ Vô Cực, trên mặt màu máu thốn tận, thân thể run rẩy, không nhịn được thấp giọng gào thét lên.

“Ta mẹ nó nói cái gì tới? A? Ta nói cái gì tới? Ta liền biết, ta rất sao liền biết là kết quả như thế này, lần này được rồi, đắc tội rồi tôn chủ, chúng ta xong! Toàn xong...”

------oOo------

Chương 900: Tôn chủ là thật mẹ nó trâu bò a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời khắc này, cả tòa Hồng Thiên Thành đều yên lặng như tờ.

Không ít vây xem đảng đều đứng ở cao cao kiến trúc lên, run rẩy nhìn phía xa tình cảnh này.

Ra tay, có vẻ như là Thiên quân?

Như trời thần uy a!

Nhưng là.

Lại bị người thanh niên kia, hời hợt chặn lại rồi?

Cái kia người thanh niên này, thực lực nên mạnh bao nhiêu?

Vốn là dọa tiểu Hồng Cương, thiếu một chút hưng phấn gọi ra!

Khe nằm!

Lão tử quả nhiên là cơ trí, làm ra quỳ liếm tôn chủ quyết định, tôn chủ ngay cả thiên quân công kích đều có thể không nhìn, còn có cái gì là tôn chủ không làm được?

“Làm sao?”

Vương Bảo nhìn Bạch Cuồng, đột nhiên mở miệng.

Bạch Cuồng hít vào một ngụm khí lạnh, trong mắt loé ra một vệt do dự, nhưng sau đó, rồi lại hóa thành kiên quyết.

Hắn không tin!

Không tin Vương Bảo có thể dễ dàng như vậy ngăn hắn đòn đánh này!

Phải biết.

Vương Bảo là thật sự cái gì cũng không làm a!

Chính là lấy ra một thanh kiếm gỗ quơ quơ.

Gầm nhẹ một tiếng, Bạch Cuồng bỗng nhiên lại ra tay, giữa song chưởng, từng đạo từng đạo âm sát khí hơi thở hình thành từng đạo từng đạo xiềng xích, giống như phong tỏa thiên địa gông xiềng, hướng về Vương Bảo ào ào ào mà đi!

Nhưng mà.

Mặc cho ổ khóa này, dù cho là Thiên quân ở đây, cũng phải kiêng kỵ ba phần, Vương Bảo nhưng nhưng vẫn là hờ hững cười, phất tay một cái.

Hết thảy âm sát xiềng xích, tới gần Vương Bảo sau khi, toàn bộ biến mất!

“Tại sao muốn uổng phí thời gian đây? Ngươi hiện tại nên rõ ràng, ngươi dù cho là muốn thương tổn ta, ngươi đều không làm được!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, sau đó, giơ lên kiếm gỗ!

“Ngươi... Ngươi đến cùng là ai?”

Bạch Cuồng lần này là thật sự sợ vãi tè rồi!

Một lần là bất ngờ.

Hai lần còn có thể là bất ngờ?

Khe nằm, lần này là thật sự phiền phức, tiểu tử này vách cheo leo là có thông thiên bối cảnh tồn tại, hắn không cho là Vương Bảo có thể ngăn cản

hắn, là Vương Bảo tu vi khủng bố, khẳng định là thân có siêu cấp chí bảo hộ thân!

Nhưng mà.

Theo Vương Bảo kiếm gỗ vung ra, một đạo hư huyễn kiếm khí biểu bắn mà ra, nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng mà này kiếm khí tập kích mà tới, Bạch Cuồng lại một lần nữa sợ vãi tè rồi!

Ầm!

Bạch Cuồng liều mạng chống đối, toàn lực phòng ngự, đáng tiếc, kiếm khí nhưng nhưng vẫn là xuyên thủng hắn hết thảy hộ thể lực lượng, đánh xuyên qua cơ thể hắn!

Máu tươi bay lả tả.

Bạch Cuồng trong lòng dâng lên vô tận hàn ý, cũng lại nhịn không được, cuồng hô nói, “tiền bối tha mạng, tha mạng...”

Mã Đức!

Không phải dựa vào chí bảo a!

Cái gì đồ chơi chí bảo, có thể như thế nghịch thiên?

Nguyên lai tên tiểu tử này, không phải mẹ nó tiểu gia hỏa a, đây là một cái siêu cấp lão quái vật a!

Tu vi khủng bố, gạch thẳng!

Vương Bảo lạnh giọng nói, “tha cho ngươi một mạng? Có thể, cho ta một cái lý do!”

Lý do?

Bạch Cuồng trong lòng cuồng quất.

Giời ạ, ta rất sao nào có biết nên cho lý do gì?

“Ta... Ta chính là Hồn Thiên thánh tổ dưới trướng hộ pháp, xin tiền bối nhìn thánh tổ đại nhân lên, tha ta một mạng!”

Hết cách rồi, Bạch Cuồng chỉ được ném ra Hồn Thiên thánh địa, hi vọng Vương Bảo có thể kiêng kỵ một điểm.

Đáng tiếc.

Vương Bảo lắc đầu một cái, lười biếng nói rằng, “Hồn Thiên thánh tổ? Hắn cho bản tọa xách giày cũng không xứng, ngươi nhường ta cho hắn mặt mũi? Quả thực buồn cười!”

Bạch Cuồng có chút mộng bức!

Ta chùi lặc?

Đây là ở khoác lác chứ?

Hồn Thiên thánh tổ lão nhân gia người, tuy rằng không thể nói là này giới mạnh nhất, thế nhưng, cũng là đứng ở hàng đầu một nhúm nhỏ đại lão một trong, nhân vật như vậy, cho ngươi xách giày cũng không xứng?

Ta phốc a, vậy ngươi phải là cỡ nào treo tạc thiên?

“Làm sao? Không tin?”

Vương Bảo ý tứ sâu xa nhìn Bạch Cuồng!

Bạch Cuồng không nhịn được nói rằng, “tiền bối, không biết có thể không nói cho tiểu nhân, tục danh của ngài!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ngươi còn không tư cách biết! Có điều, so với các ngươi Hồn Thiên thánh tổ mạnh mẽ không ít cái kia mấy cái, ngươi có nhận thức, có thể nói đi ra, hay là, ta có thể cho bọn họ một ít mặt, tha cho

ngươi một mạng!”

Bạch Cuồng trong lòng cuồng run, hắn hít sâu một hơi, nói rằng, “tiền bối nhận thức... Liệt Dương lão tổ sao?”

Vương Bảo hơi nhướng mày, “Còn nhận thức những người khác sao? Đồng thời nói!”

Bạch Cuồng liền bận bịu nói rằng, “tiểu nhân... Cùng Liệt Dương lão tổ có chút giao tình, cùng Tam Thánh Cung lão tổ có chút giao tình, cùng Ngộ Đạo Tông lão tổ có chút giao tình...”

Kỳ thực a!

Có cái rắm giao tình!

Những lão tổ này, có thể đều là thế giới trong thế giới rất nhiều Thánh địa bên trong đại thánh địa, những lão tổ này tuy rằng Bạch Cuồng nhận thức, thế nhưng, chỉ là gặp mặt phải gọi đại lão loại kia quan hệ mà thôi!

Có điều, mạng nhỏ quan trọng, Bạch Cuồng cũng chỉ có thể trang cái so với!

Mà Vương Bảo, đột nhiên thu hồi kiếm gỗ, nhạt âm thanh nói, “ngươi nói mấy người này, ta ngược lại thật ra đều biết, bọn họ vẫn từng vì lấy lòng ta, cho ta tín vật nhường ta cất bước thiên hạ!”

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên phất tay.

Ba đạo lệnh bài lẻn đến Bạch Cuồng trước mặt.

Bạch Cuồng theo bản năng tiếp nhận, cảm ứng một hồi, sau đó liền hít vào một ngụm khí lạnh, không ngừng được hàn ý, điên cuồng dũng chăm chú lên khẩu!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Này ba tấm lệnh bài lên, Liệt Dương lão tổ khí tức, Tam Thánh Cung lão tổ khí tức, Ngộ Đạo Tông lão tổ khí tức...

Là quen thuộc như vậy!

Phảng phất như thánh đích thân tới!

Này mẹ nó là thật sự!

Như vậy ba vị đại lão, dĩ nhiên cho cùng một người tín vật? Hơn nữa, vẫn là vì lấy lòng? Ta phốc a...

Bạch Cuồng suýt chút nữa phun máu ba lần!

Đây là cỡ nào kinh sợ? Kinh khủng cỡ nào?

Kỳ thực này ba tấm lệnh bài, chỉ là Vương Bảo miệng cường vương giả đạo cụ biến ảo mà ra, Vương Bảo nói là, nói có, vậy thì trở thành sự thật!

Nhưng là.

Bạch Cuồng không biết a!

Hắn bị dọa đến tan vỡ, sợ hãi nhìn Vương Bảo, mồ hôi lạnh từ lâu ướt nhẹp quần áo!

Vương Bảo quay về Bạch Cuồng ngoắc ngoắc tay, nhạt âm thanh nói, “ngươi tới!”

Bạch Cuồng nào dám nhiều lời, lập tức bé ngoan tiến lên, đồng thời đem thư vật dâng, sau đó run giọng nói, “tiền bối, ta tội đáng muôn chết, thế nhưng còn xin tiền bối nhìn mấy vị kia phần lên, cho ta một cái sống sót cơ hội!”

Vương Bảo cau mày nói, “vốn là, ta là muốn giết ngươi, có điều, giết ngươi, còn có cho cái kia Hồn Thiên thánh địa truyền lời sao?”

Bạch Cuồng mau mau lắc đầu, sợ hãi nói rằng, “tiền bối, thánh tổ đại nhân liền phái ra một mình ta...”

Vương Bảo cười lạnh nói, “đã như vậy, vậy ta tạm tha ngươi một mạng, trở lại nói cho cái kia Hồn Thiên thánh địa, đừng tưởng rằng bản tọa không biết hắn sào huyệt ở đâu, làm tức giận ta, tự gánh lấy hậu quả!”

Giết Bạch Cuồng, Vương Bảo đúng là có thể làm được.

Kiếm gỗ vung một cái, hàng này liền thành cặn bả.

Có điều, cái kia Hồn Thiên thánh địa, đến cùng là cái mầm họa, chủ yếu là bởi vì Hồng Thanh, Vương Bảo không muốn chờ chính mình sau khi rời đi, Hồn Thiên thánh địa trở lại ám hại nàng.

Vì lẽ đó.

Dọa dọa cái kia Hồn Thiên thánh địa, cũng không sai!

Các loại có cơ hội, sớm muộn non chết hắn!

Bạch Cuồng nuốt ngụm nước bọt, sống sót sau tai nạn, hắn trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cấp tốc gật đầu, thề xin thề, nhất định sẽ đem lời mang tới!

“Đem trên người ngươi đạo tinh lấy hết ra, phân phát cho trong thành võ giả, là có thể đi rồi, vừa nãy ngươi cái kia một cổ họng, có thể để người ta dọa sợ!”

Vương Bảo chỉ chỉ phía sau Hồng Thiên Thành.

Bạch Cuồng không có một chút nào đau lòng, vật ngoại thân mà thôi, vẫn là mạng nhỏ quan trọng, nghe Vương Bảo nói mình có thể đi rồi, vội vàng đem nhẫn chứa đồ giao cho Hồng Cương, nhường hắn phân phát trong

thành võ giả, đón lấy cho Vương Bảo không ngừng hành lễ, khom người lui bước rất xa, lúc này mới điên cuồng chạy trốn mà đi!

Chỉ là.

Hắn này vừa đi...

Nhưng là khổ (đắng) Thiên Huyền Tông bản tông trưởng lão Thanh lão bọn họ cùng Võ Vô Cực!

Đặc biệt là ở Vương Bảo cái kia lạnh lùng hai con mắt, rơi ở trên người bọn họ sau khi, một đám lão già, trực tiếp tan vỡ...

------oOo------

Chương 901: Nghe đồn bên trong Hư giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Huyền Tông cao tầng hao hết sức của chín trâu hai hổ, mới xem như là được Vương Bảo tha thứ.

Làm Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông chưởng giáo.

Võ Vô Cực lệ rơi đầy mặt.

Đại gia trong lòng khổ (đắng) a!

Đại gia rất uất ức a!

Đại gia sớm rất sao với các ngươi đã nói hậu quả, các ngươi không phải không nghe, hiện tại được rồi, toàn bộ Đỉnh Thiên vực Thiên Huyền Tông vô số năm tài phú, toàn rất sao cho ném vào rồi, các ngươi phủi mông một cái liền đi, ta đây? Ta còn phải sinh sống đây!

Đối với bản tông trưởng lão bất mãn, Võ Vô Cực trực tiếp viết ở trên mặt, làm cho cái kia Thanh lão đều là cực kỳ lúng túng.

Mà Thiên Huyền Tông sự tình qua đi!

Vương Bảo uy danh xem như là triệt để mở ra!

Tin tức truyền lưu rất nhanh, thậm chí, cấp tốc truyền tới Thiên vực bên trong.

Vương Bảo triệt để thanh rảnh rỗi!

Mỗi ngày giáo dục giáo dục Hồng Thanh, cuộc sống gia đình tạm ổn sinh sống tốt, cứ như thế trôi qua đầy đủ hơn hai tháng sau khi.

Vương Bảo mang theo Hồng Thanh, đi tới Thiên Cơ Bia trước!

Lần này, Hồng Thanh lấy cực kỳ bá đạo tiên thiên đạo linh thể chất, được Thiên Cơ Bia thiên phú thứ nhất xếp hạng, gây nên thế nhân thán phục!

...

...

Vương Bảo lần thứ hai thu hoạch một cái [vô địch chính là cô quạnh] siêu cấp đạo cụ mười phút sử dụng thời gian!

Mà lần này hoàn thành nhiệm vụ sau đó.

Vương Bảo ở Hồng gia ở lại mấy ngày sau khi, quyết định rời đi!

Hồng Thanh tự nhiên là vạn phần không muốn, có điều dù sao cũng là nữ tử thân, Vương Bảo cũng không tiện mang theo nàng, lại nói, lần này Vương Bảo chuẩn bị trực tiếp đi Thiên vực.

Làm chuyện lớn!

Mang theo Hồng Thanh cũng không tiện!

Liền toái hư danh sư nhiệm vụ, Vương Bảo đều chuẩn bị tạm gác, vô địch chính là cô quạnh sử dụng thời gian đã có đủ nhiều, đối với Vô Ưu thiên quân người lão tặc kia, Vương Bảo cảm thấy có thể dọn dẹp một chút!

...

...

Thiên vực!

Thân là Toái Hư Đại Giới lên mười tám vực thứ nhất vực, Thiên vực diện tích tự nhiên cũng là cực kỳ rộng rãi!

Ở Thiên vực bên trong, có rất nhiều cái siêu cấp đại tông, đại tộc!

Lần này ngày nữa vực, chỉ có Vương Bảo cùng lão cẩu, số một chân chó Mặc Thương bị Vương Bảo đưa vài tỷ đạo tinh sau khi, phái về nhà, khiến cho Mặc Thương nước mắt lưng tròng.

Xuyên qua biên giới lá chắn, Vương Bảo dùng mấy ngày, liền tìm tới một toà nhân loại thành trì!

Vương Bảo đã đã biến thành vốn là khuôn mặt, mà lão cẩu, nhưng là từ Alaska, đã biến thành một cái Rengar!

Vào thành, biết điều đi tới một quán rượu, điểm mấy cái thức ăn, Vương Bảo cùng lão cẩu ăn vui vẻ!

Vừa ăn, Vương Bảo một bên lưu ý bốn phía động tĩnh.

Hỏi thăm bát quái, tửu lâu là lựa chọn hàng đầu.

“Nghe nói sao? Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình nháo tách!”

“Cắt, ngươi tin tức này không chính xác a, đâu chỉ là nháo tách, tựa hồ đánh tới đến rồi!”

“Ta chỗ này có tin tức xác thực, nghe đồn Vạn Trượng thần đình Vô Ưu thiên quân cùng Đạo Cung đại cung chủ ở Hư giới đánh mấy ngày mấy đêm, bất phân thắng bại!”

“Chặc chặc, Hư giới nhưng là Vô Ưu thiên quân địa bàn, Đạo Cung đại cung chủ này không phải tự tìm khổ (đắng) ăn sao?”

“Hai tông hiện tại huyên náo rất cứng, trời mới biết khi nào lại khai chiến, đến thời điểm, thì có trò hay xem!”

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên!

Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình, quả nhiên đánh tới đến rồi!

Cũng khó trách.

Đạo Cung chết rồi một vị siêu cấp thiên kiêu Lý Khôn, mà Vạn Trượng thần đình, thì lại chết rồi một vị hộ đình đại tướng con trai Trần Tinh Thần, đánh tới đến không kỳ quái!

Đúng là những kia bát quái đảng trong miệng Hư giới, gây nên Vương Bảo hứng thú.

Đứng dậy, Vương Bảo cười đi tới nói chuyện cái kia mấy cái võ giả trước mặt, cười híp mắt nói, "Mấy vị huynh đệ, quấy rối!"

Này mấy cái võ giả ăn mặc không tầm thường, cầm đầu người trung niên kia nhìn Vương Bảo, khẽ nhíu mày, "Có việc?"

Vương Bảo cười nhạt nói, "không biết các ngươi nói tới Hư giới, là cái gì?"

Mấy cái võ giả nhất thời ngẩn ngơ.

Người trung niên kia vẻ mặt quái lạ nói rằng, "ngươi không biết Hư giới?"

Vương Bảo lắc đầu một cái.

Người trung niên thấy buồn cười, xem thường nhìn Vương Bảo một chút, "Này Toái Hư Đại Giới, vẫn còn có người không biết Hư giới? Cũng là hiếm thấy! Tiểu tử, như thế nói cho ngươi đi, chúng ta Toái Hư Đại Giới vì sao gọi là toái hư? Ngươi có ý nghĩ sao?"

"Nhưng là bởi vì này Hư giới?" Vương Bảo nói rằng.

Người trung niên gật gù, giải thích lên.

Hư giới.

Không thể nói là một cái hoàn chỉnh thế giới!

Mà là trước đây Toái Hư Đại Giới bên trong một cái phúc địa!

Trong đồn đãi, Toái Hư Đại Giới trước đây gọi là hư Thánh Giới, thế nhưng bởi vì một hồi đại kiếp nạn phá toái, bị hậu nhân gọi là Toái Hư Đại Giới!

Mà ở hư Thánh Giới trên không, chính là lúc này Hư giới, ở nơi đó, còn bảo tồn trước đây hư Thánh Giới dáng dấp, chỉ có điều, nơi đó tồn tại với một cái đặc thù phúc địa bên trong, muốn tiến vào, nhất định phải mượn Hư giới bài!

Hơn nữa.

Bản thân võ giả không thể tiến vào, mà là lấy hồn thể tiến vào!

Hư giới chính là vô số võ giả khu vui chơi, bởi vì ở nơi đó, quả thực có thể nói là thích làm gì thì làm, thả bay tự mình, cũng đừng lo sinh mệnh nguy hiểm, dù cho là hồn thể phá toái, Hư giới bài cũng có thể hấp thu hồn lực trở về bản thể!

Đương nhiên, một khi hồn thể phá toái, chẳng khác nào đánh mất hết thảy, vì lẽ đó, các võ giả vẫn là rất quý trọng cái thứ nhất hồn thể.

Hư giới có vô số khó mà tin nổi tạo hóa, cũng không có thiếu quy củ.

Một cái trong đó chính là, Hư giới vinh dự giá trị càng cao, liền có thể hưởng thụ càng cao quyền lợi, thậm chí nghe đồn bên trong, nếu như Hư giới vinh dự giá trị đạt đến bão hòa, liền có thể trở thành là Hư giới chi chủ, đáng tiếc, chưa bao giờ có người đạt đến qua.

Hư giới bài là có thể kế thừa, tiền đề là chủ nhân trước hồn thể không chết ở Hư giới, vì lẽ đó từng gây nên không nhỏ giết chóc tranh chấp.

Đáng nhắc tới chính là.

Vô Ưu thiên quân người lão tặc này vận may thập phần nghịch thiên, từng bên ngoài được một khối thập phần cổ xưa Hư giới bài, dựa vào này Hư giới bài, Vô Ưu thiên quân ở Hư giới quyền lợi rất lớn, vì lẽ đó người trung niên bọn họ mới nói, Hư giới là Vô Ưu thiên quân địa bàn.

Vương Bảo trước mắt hơi sáng ngời!

Này Hư giới.

Nghe vào, còn đúng là chỗ tốt a!

Hồn thể tiến vào sao?

Vương Bảo ngay lập tức nghĩ đến chính là chính mình Cổ Yêu thiên phú thần thông, phệ hồn!

Chính là không biết có thể thành hay không!

Hỏi thăm một chút Hư giới bài được phương thức, Vương Bảo bắt chuyện một hồi lão cẩu, liền rời khỏi tửu lâu!

Trong thành một nhà cửa hàng!

Này tiệm diện tích rất lớn, bán, chính là Hư giới bài!

Vương Bảo đạp bước mà vào, một người thanh niên liền cười đi tới, hỏi nói, “khách quan, muốn mua Hư giới bài? Cửa hàng chúng ta danh dự khách quan nói vậy đã biết, tuyệt đối là không dối trên lừa dưới, ngài muốn mua cái ra sao?”

Hư giới bài có hai loại.

Một loại là trống không, toàn bộ Thiên vực không ít địa phương đều có đào móc, loại giá này giá trị thấp nhất.

Mặt khác một loại chính là trước chủ tự động từ bỏ, Hư giới bài bên trong vinh dự giá trị càng cao, giá trị liền càng cao!

Vương Bảo hơi cười, nói rằng, “hai cái Hư giới bài, các ngươi trong cửa hàng giá trị cao nhất, lấy tới đi!”

Thanh niên hổ khu chấn động!

Má ơi, khách hàng lớn a!

Vừa lên đến liền muốn giá trị cao nhất Hư giới bài, chỉ cần không phải trang bức hàng, như vậy chính là tài thần gia giáng lâm.

“Ngài chờ...”

Loại đại sự này, thanh niên thân phận này đương nhiên không làm chủ được, trực tiếp đi tìm đại chưởng quỹ đi tới...

------oOo------

Chương 902: Tiến vào Hư giới, Hư giới bảo đồ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe nói có lớn tài thần giáng lâm, Hư Lâu đại chưởng quỹ mau mau thả tay xuống bên trong sự tình chạy tới!

Thân là Toái Hư Đại Giới to lớn nhất Hư giới bài hai đạo con buôn.

Hư Lâu bên trong, có thể kế thừa Hư giới bài từ trước đến giờ cung không đủ cầu.

Có điều.

Mỗi cái phân lầu bên trong, giá trị cao nhất cái kia mấy cái, cũng là khó có thể bán.

Chủ yếu là tinh thần cùng hiện thực song giá trị quan vấn đề.

Hư Lâu đại chưởng quỹ vừa thấy Vương Bảo, lập tức lộ ra một bộ chuẩn hoá nụ cười, chắp tay nói, "tiểu huynh đệ, xin mời!"

Dứt lời, tự mình dẫn đường, đem Vương Bảo mang tới một cái phòng.

Hư lễ qua đi, Hư Lâu đại chưởng quỹ ho nhẹ một tiếng, trịnh trọng nói, "Tiểu huynh đệ, chúng ta Hư Lâu bên trong giá trị cao nhất Hư giới bài, nhưng là có giá trị không nhỏ a, ngươi thật sự cần?"

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "nắm đồ vật đến, nói cái giá, ta trả tiền, chỉ đơn giản như vậy, ngươi cũng không cần động tác võ thuật ta, ta nếu dám đến, sẽ không có mở ý đùa giỡn!"

Hư Lâu đại chưởng quỹ khóe miệng co quặp!

Người này.

Cũng thật là trực tiếp!

Có điều.

Người như thế, hắn từ trước đến giờ yêu thích, vì lẽ đó Hư Lâu đại chưởng quỹ cấp tốc dặn dò lại đi!

Rất nhanh.

Một người trung niên đi vào, cung cung kính kính đưa lên hai viên Hư giới bài!

Này Hư giới bài, nhìn qua cổ điển cực kỳ, dù sao cũng là vô số năm trước để lại, mặt trên có một cái cổ xưa chữ triện "Hư", mặt trái nhưng là từng đạo từng đạo phức tạp phù văn.

Hư Lâu đại chưởng quỹ cầm hai viên Hư giới bài, nghiêm nghị nói, "này hai viên Hư giới bài, bên trong Hư giới vinh dự giá trị, đều là cực cao, mỗi một cái giá bán... Gundam (cao tới) năm mươi ức đạo tinh! Tiểu huynh đệ, ngươi xem..."

"Có thể!"

Vương Bảo tiện tay ném ra một cái nhẫn trữ vật!

Hư Lâu đại chưởng quỹ bị chấn động rồi!

Đại gia ngươi!

Ta rất sao vừa mới nói rồi nói giá cả a!

Ta còn chưa lên dao động đây!

Ngươi liền trực tiếp trả tiền?

Này thật đúng là...

Thoải mái!

Hư Lâu đại chưởng quỹ mau mau cầm lấy nhẫn chứa đồ, kiểm tra một hồi, đạo tinh vô số, sau nửa ngày, hắn mặt lộ vẻ vui mừng, đem Hư giới bài đưa cho Vương Bảo, thành khẩn nói rằng, “tiểu huynh đệ thực sự là thoải mái cực kỳ, cùng ngươi làm ăn, thực sự là thoải mái đến cực điểm, đây là ta Hư Lâu khách quý lệnh, tiểu huynh đệ sau đó chính là ta Hư Lâu đỉnh cấp quý khách!”

Dứt lời.

Hư Lâu đại chưởng quỹ lại đưa lên một tấm lệnh bài!

Vương Bảo hết thảy tiếp nhận, cũng không kiểm tra, liền đứng dậy nói, “không sai! Cáo từ!”

Hư Lâu đại chưởng quỹ há há mồm, lời muốn nói trực tiếp nuốt trở vào.

Thực sự là Lôi Hành Lệ Phong a!

Trong thành một cái khách sạn.

Vương Bảo cùng lão cẩu từng người ngồi ở trên một cái giường.

Vương Bảo nói rằng, “Cẩu Thặng, đi vào trước tìm hiểu tin tức, tìm cái tiếng tăm lớn địa phương hội hợp!”

Lão cẩu hưng phấn nói, “Biết rồi biết rồi!”

Đón lấy.

Dựa theo Hư giới bài phương pháp sử dụng, Vương Bảo cùng lão cẩu, nhắm mắt lại, rất nhanh khí tức trở nên yên lặng!

...

...

Mà ở Hư Lâu bên trong.

Hư Lâu đại chưởng quỹ tâm tình tự nhiên là đắc ý.

Làm thành một bút trăm ức món làm ăn lớn, hắn có thể nói là lập xuống siêu cấp lớn công, tổng bộ chắc chắn kếch xù ban thưởng.

Chính đang gian phòng chuẩn bị cho tổng bộ phát đưa tin tranh công.

Đột nhiên.

Cửa phòng bị vang lên.

Hư Lâu đại chưởng quỹ phất tay một cái, cửa phòng mở ra, một người trung niên cau mày đi vào, cung kính nói nói, "đại chưởng quỹ, có khách nhân trọng yếu đến rồi! Là Lê gia Tôn Giả!"

"Ồ? Thiên Tuyền thành Lê gia?"

Hư Lâu đại chưởng quỹ kinh ngạc hỏi.

"Không sai!" Người trung niên gật gù.

Hư Lâu đại chưởng quỹ hít sâu một hơi, đứng dậy đi ra phía ngoài, vừa đi một bên nói thầm nói, "Thiên Tuyền thành cách nhau chúng ta nơi này nhưng là không gần, hơn nữa Thiên Tuyền thành tự có bổn lâu phân bộ, tại sao lại đến đó?"

Nửa ngày.

Hư Lâu đại chưởng quỹ tiến vào một gian phòng, vào cửa lập tức liền cười chắp tay, nói rằng, "Lê gia tôn khách giá lâm, lão hủ không nghênh đón từ xa, mong rằng thứ tội a!"

Trong phòng.

Có ba cái ông lão, cùng với, một cái sắc mặt hư bạch thanh niên!

Hư Lâu đại chưởng quỹ nhìn lướt qua, lập tức thân thể cứng đờ, ngờ vực nhìn thanh niên.

Ba người kia ông lão bên trong, trong đó ông lão áo tím sắc mặt âm trầm, mở miệng nói rằng, "xem ra, chủ tiệm chính là nhận ra tiểu tử này! Không sai, chiếu hắn nói như vậy, quãng thời gian trước, hắn từng ở các ngươi nơi này, bán ra qua một viên Hư giới bài, đúng?"

Hư Lâu đại chưởng quỹ gật gù.

Hắn sở dĩ đối với thanh niên khắc sâu ấn tượng, cũng là bởi vì thanh niên này bán Hư giới bài...

Giá trị cực cao!

Hơn nữa.

Hắn còn vừa bán đi!

Chính là cho Vương Bảo hai viên Hư giới bài bên trong trong đó một viên!

Lúc đó Hư Lâu đại chưởng quỹ mua vào giá, tự nhiên cũng không phải là năm mươi ức như thế cao, mà là chỉ có ba trăm triệu!

Hư Lâu đại chưởng quỹ nhớ tới, lúc đó thanh niên này còn cực kỳ mừng như điên, lại phảng phất thở phào nhẹ nhõm, bị hắn đánh giá vì là ngu đần ngớ ngẩn!

Lê gia ông lão áo tím vẻ mặt buông lỏng, lập tức nói rằng, "là như vậy, chủ tiệm, chúng ta cần cái viên này Hư giới bài, đương nhiên, sẽ không muốn không, ngươi ra cái giá liền thành!"

Hư Lâu đại chưởng quỹ nhất thời nở nụ cười khổ, “Chuyện này...”

Ông lão áo tím sầm mặt lại, “Làm sao? Lão phu đều nói rồi, mặc ngươi định giá, ngươi còn có cái gì khó khăn chỗ?”

Hư Lâu đại chưởng quỹ buồn bực nói, “Không dối gạt tôn khách, cái viên này Hư giới bài, đã... Bán đi!”

“Cái gì?”

Ông lão áo tím sắc mặt hoàn toàn thay đổi, mặt khác hai cái ông lão sắc mặt cấp tốc trở nên tái nhợt, thanh niên kia càng là vẻ mặt một khổ (đắng), kêu rên nói, “này khá tốt ta a, van cầu các ngươi, thả ta đi!”

Thanh niên trực tiếp nước mắt vỡ!

Nói đến.

Hắn vừa là gặp may mắn, lại là xui xẻo!

Gặp may mắn chính là, hắn bất ngờ đào được một viên cổ xưa Hư giới bài, mặt trên Hư giới vinh dự giá trị, nhường hắn cực kỳ phấn chấn.

Từ bỏ tự thân Hư giới bài, dùng xưa nay Hư giới bài tiến vào Hư giới, hắn kế thừa siêu cấp nhiều đồ vật, ngoại trừ Hư giới vinh dự giá trị, vẫn còn có một Trương Bảo ảnh!

Xui xẻo chính là, hắn ở Hư giới chơi quá này lớp vỏ, đắc ý vênh váo, kết bạn một chút hồ bằng cẩu hữu, bất ngờ nhớ tới bảo đồ, đã nghĩ đồng thời dò xét, nhưng giao hữu không cẩn thận, bị người bán đi, việc này bị Lê gia biết được, liền bắt đầu hắn hắc ám cuộc đời!

Lê gia ở Hư giới kinh sợ hắn, bức bách hắn, tuy rằng không dám lại Hư giới giết hắn, thế nhưng, các loại uy hiếp cũng là nhường thanh niên khổ không thể tả!

Tiểu tử này cũng là cái lừa tính khí, cuối cùng dĩ nhiên quyết định bán đi

Hư giới bài, trực tiếp bán cho Hư Lâu!

Nào có biết.

Lê gia dĩ nhiên ở trên thực tế tìm tới hắn!

Như vậy, mới có hiện tại một màn!

“Ngươi câm miệng!”

Ông lão áo tím trên người sát khí cuồn cuộn, ánh mắt hàn mang lóe lên, một chưởng vỗ bất tỉnh thanh niên, sau đó, quay về Hư Lâu đại chưởng quỹ mặt âm trầm nói rằng, “bán cho... Ai?”

Hư Lâu đại chưởng quỹ có chút khó khăn nói, “Dựa theo bổn lâu quy củ...”

Ông lão áo tím cười lạnh nói, “quy củ? Quy củ chính là dùng để đánh vỡ! Chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể tin tức mà thôi, ngươi như không nói cho lão phu, đừng trách lão phu đại náo Hư Lâu, đến thời điểm, đại gia trên mặt rất khó coi!”

Đại gia ngươi!

Hư Lâu đại chưởng quỹ trong lòng chửi ầm lên, MMP không ngớt!

Đương nhiên, trên mặt hắn nhưng chỉ là lộ ra cười khổ, do dự nửa ngày, quyết định sợ, “Mỗi một kiện món làm ăn lớn, đều có ảnh lưu niệm, ta không biết khách nhân kia thân phận, thế nhưng tôn khách ngài có thể chính mình đi thăm dò!”

Ông lão áo tím ngưng âm thanh nói, “mau chóng đem ra, yên tâm, ta không trắng (Haku) nhường ngươi phá hoại quy củ, lão phu chi cho ngươi một trăm ngàn đạo tinh!”

Coi như ngươi có lương tâm.

Hư Lâu đại chưởng quỹ tự mình đi lấy ảnh lưu niệm đi tới...

------oOo------

Chương 903: Muốn a? Nắm tiền đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lê gia ông lão áo tím lấy ảnh lưu niệm sau khi, liền thẳng đến phủ thành chủ!

Hắn nghe Hư Lâu đại chưởng quỹ nói, mua Hư giới bài gia hỏa, thình lình mới vừa đi!

Ông lão áo tím quyết định thật nhanh, đi tới phủ thành chủ, muốn mượn thành vệ quân sức mạnh tìm tòi một hồi!

Vạn nhất đối phương không đi đây? Còn ở lại trong thành đi dạo đây!

Thành này thành chủ chỉ là một cái tán tu.

Lê gia Tôn Giả giáng lâm, thành chủ căn bản không có một chút nào làm trái ý tứ, rất nhanh sẽ phong tỏa toàn thành, sau đó phái thành vệ quân bắt đầu tìm tòi khắp thành!

Tin tức tốt rất nhanh truyền đến!

Vương Bảo cùng lão cẩu ở khách sạn đặt chân, chưởng quỹ kia sao dám ẩn giấu không báo, tin tức truyền tới phủ thành chủ, Lê gia ông lão áo tím mừng như điên cực kỳ, nói cám ơn một phen, liền sải bước theo thành vệ quân đi tới khách sạn!

“Đại nhân, chính là chỗ này!”

Thành vệ quân cung kính chỉ chỉ phía trước khách sạn!

Ông lão áo tím cùng hai đồng bạn liếc mắt nhìn nhau, ba trong mắt người sát ý đều là rất nặng!

Không quan tâm cái kia mua Hư giới bài gia hỏa, đúng hay không vô tội, chỉ cần đối phương dám cự không giao ra, cái kia kết cục cũng chỉ có một chữ.

Chết!

Đi vào khách sạn.

Ở khách sạn chủ tiệm dẫn dắt đi, ông lão áo tím ba người đi tới Vương Bảo gian phòng!

"Hắc!"

Ông lão áo tím phát sinh một đạo âm hiểm cười, sau đó hít sâu một hơi, tứ phương hư không truyền đến khôn kể khủng bố đè ép lực!

Nương theo ông lão áo tím trong miệng một đạo quát khẽ, một vệt ánh sáng ấn bàn tay lớn, trực tiếp rơi vào khách sạn trên cửa phòng!

Chủ tiệm cách khá xa xa, xem nước mắt lưng tròng.

Ma trứng, tìm người liền tìm người, làm gì gõ cửa a? Lòng tốt thương a!

Nhưng mà.

Chỉ chốc lát sau, chủ tiệm thình lình khiếp sợ phát hiện, chính mình khách sạn cửa phòng, ở Tôn Giả này khủng bố một đòn ở trong, dĩ nhiên...

Hoàn hảo không chút tổn hại?

Khe nằm!

Nhà ta cửa như thế rắn chắc sao? Ta chính mình cũng không biết a!

Mà ông lão áo tím nhưng là hơi thay đổi sắc mặt, quay đầu cau mày liếc mắt nhìn chủ tiệm, lúc này mới tiếp tục nhìn về phía cửa phòng, lệ quát một tiếng, lần này song chưởng cùng xuất hiện, bắn ra nói đạo bạch quang, ánh

sáng tràn ngập chỗ, hư không run rẩy, một tiếng vang ầm ầm, rơi vào cửa phòng bên trên!

Nhưng là.

Cửa phòng nhưng vẫn là hoàn hảo không chút tổn hại!

Lần này, áo tím sắc mặt của ông lão kịch biến, hắn có chút khó có thể tin nhìn cửa phòng, sau đó nhìn về phía chủ tiệm, thấp quát, "Các ngươi khách sạn là ai xây?"

Chủ tiệm khóe miệng co quặp, do dự một chút, nói rằng, "xin mời xây thành xây..."

"Xây thành?"

Ông lão áo tím khóe miệng cũng bắt đầu đánh đánh!

Chỉ là thành này làm kiến thiết võ giả tu sao?

Cái kia vì sao như thế treo tạc thiên?

Lão tử như thế hung hãn một đòn, Đạo Kiếp cảnh đều phải chết thành cặn bả, đều đang sắp xếp không được chỉ là một cái cửa phòng?

Ông lão áo tím có chút không tin cái này tà, cùng hai cái lão đồng bọn đồng thời, lại ra tay, lần này, ba Đại tôn giả ra tay, dị thường ba động khủng bố bộc phát ra, ba người công kích, hợp lực rơi vào trên cửa phòng!

Đáng tiếc.

Cửa phòng vẫn là như vậy sáng loáng.

Giống nhau vừa nãy bọn họ vừa tới thời điểm.

Lần này, liền chủ tiệm đều trạm (đứng) không được, hắn có chút khó nén kích động, bởi vì hắn cảm thấy đến, đây là hắn khách sạn một đại điểm xem

a!

Quảng cáo từ hắn đều nghĩ kỹ, “Bản khách sạn tính an toàn rất có bảo đảm, ba vị Tôn Giả liên thủ đả kích đều không phá”!

Chỉ có điều.

Nhìn ông lão áo tím ba người bọn hắn cái kia mặt âm trầm sắc, chủ tiệm biết điều không có lại biểu hiện ra, cúi đầu yên lặng nhìn sự tình phát triển!

“Không đúng!”

Ông lão áo tím chau mày.

Cửa phòng là không thể như thế rắn chắc.

Hoặc là.

Chính là có trận pháp.

Thế nhưng.

Dù cho là trận pháp, ngươi rất sao cũng có điểm biểu hiện chứ? Ngược lại cho đến bây giờ, bọn họ không có cảm giác đến chút nào trận pháp dấu vết!

Sau đó, có cái ông lão chạy đến bên cạnh gian phòng, hung hãn một chưởng đánh ra, theo cửa phòng ầm ầm nát tan, bên trong truyền ra từng đạo từng đạo rít gào, lập tức xác minh ông lão áo tím suy đoán.

“Tiểu tử kia, xem ra không tầm thường a!” Ông lão áo tím ánh mắt hàn mang lấp loé!

Mà chủ tiệm nhìn mặt khác một gian vỡ tan cửa phòng, lập tức như bị sét đánh, rơi vào đến ảo tưởng phá diệt thất lạc bên trong.

Nguyên lai không phải nhà ta cửa phòng trâu bò, là bên trong ở người trâu bò!

Ông lão áo tím trầm tư chốc lát, nói rằng, "lão Cửu, ngươi ở này bất cứ lúc nào kiến thức tiểu tử này hướng đi, ta cùng lão tam vậy thì đi Hư giới, theo ta thấy, tiểu tử kia nhất định là được Hư giới bài, lòng ngứa ngáy khó nhịn, trực tiếp đi tới Hư giới! Hắn một khi tiến vào Hư giới, sẽ bị gia tộc các trưởng lão cảm ứng được, cũng không biết có hay không đánh tới đến!"

Ba người làm ra quyết định, một cái trong đó ở lại ngoài cửa phòng chờ đợi, mặt khác hai cái nhưng là mở ra một gian phòng khách, cấp tốc lấy ra Hư giới bài, đi vào Hư giới!

Nói đến.

Ba người sở dĩ đối với cửa phòng không thể làm gì.

Là bởi vì Vương Bảo trực tiếp đem gian phòng xem là kí chủ bế quan nơi, có hệ thống phòng ngự cơ chế, Thiên quân đến rồi cũng là không biện pháp a!

Mà trước đó.

Hư giới.

Vương Bảo online sau khi không bao lâu.

Chưa kịp hắn cảm ứng xong chính mình Hư giới thân thể.

Liền lập tức nhận ra được, bốn phương tám hướng, vọt tới từng đạo từng đạo khí thế kinh khủng!

Khí thế như rồng, hoàng nhiên vô tận, thình lình có tới bốn vị Tôn Giả cảnh cường giả.

Hư giới bên trong, võ giả thực lực mạnh yếu, cùng bản thể giống như đúc, hơn nữa, Hư giới bên trong cảm ngộ, tu luyện, trừ phi bản thân tu vi lực

lượng, cũng hầu như có thể trả bản thể.

Bốn vị Tôn Giả giáng lâm, hơn nữa, phảng phất mang theo vô cùng sát khí, “lai giả bất thiện”.

Vương Bảo có chút mộng bức, lơ ngơ.

Vụ thảo!

Ta rất sao chiêu ai trêu chọc ai?

“Ha ha, tiểu tử, ngươi còn dám đi lên?”

“Có dũng khí!”

“Lão phu đúng là muốn biết, ngươi có thể kiên trì đến khi nào!”

“Khỏi cho là chúng ta không dám giết ngươi, trong hiện thật, ngươi chẳng mấy chốc sẽ bị ta Lê gia Tôn Giả bắt lại, giao ra bảo đồ, chúng ta cho ngươi vô tận tạo hóa, ngươi hà tất ngu xuẩn mất khôn?”

Bốn vị Tôn Giả liên tục cười lạnh, sát ý bức bách bao phủ, có điều, nhưng không có một cái động thủ.

Vương Bảo nhưng là cấp tốc lấy tinh hoa, đi bã, nắm lấy từng cái từng cái tin tức.

Không dám giết ta?

Bảo đồ?

Ha hả, thú vị a!

Khóe miệng câu ra nụ cười nhạt, Vương Bảo quay về bốn vị Tôn Giả chắp chắp tay, cười híp mắt nói rằng, “Vương Tiểu Chùy, bái kiến bốn vị tiền bối, thứ ta ngu dốt, thực sự là không biết bốn vị tiền bối có ý gì a...”

Bốn cái Tôn Giả có chút mộng bức!

Liếc mắt nhìn nhau, một cái trong đó hít sâu một hơi, nhíu chặt mày, nói rằng, “tiểu tử ngươi nghĩ đùa trò gian gì?”

Vương Bảo vô tội buông tay, “Tuy rằng không biết tại sao, nhưng ta không phải là các ngươi vừa nãy nói tới tên tiểu tử kia! Này Hư giới bài, ta là mua được, lần thứ nhất tiến vào!”

Bốn cái Tôn Giả hai mặt mộng bức!

Có điều.

Bọn họ vẫn là không tin, ôm mấy phần hoài nghi, cái kia trước nói chuyện Tôn Giả cười lạnh một tiếng, nói rằng, “lão phu... Tạm thời tin ngươi, như vậy, nếu ngươi không phải trước tên tiểu tử kia, giữa chúng ta, cũng không cừu không oán, ngươi liền đem trên người bảo đồ giao ra đây đi, làm sao?”

Vương Bảo hé mắt, hắn có thể cảm giác được, chính mình ở Hư giới có một cái không gian chứa đồ, hơi suy nghĩ, hắn liền nhìn thấy một chút đồ ngổn ngang ở trên hư không xoay quanh, có điều, nhưng là hư huyễn, ngoại trừ hắn, cũng không ai nhìn thấy.

Ánh mắt khóa chặt một tấm ảnh, Vương Bảo đưa tay vẫy, một tấm cổ xưa da thú xuất hiện ở trên tay hắn.

Lần này, mấy cái Lê gia Tôn Giả có thể nhìn thấy, ánh mắt quá đáng hừng hực nhìn da thú, cái kia một nói rằng Tôn Giả lớn tiếng nói, “đây là ta Lê gia đồ vật, giao ra đây đi!”

Vương Bảo ánh chừng một chút da thú, sau đó lộ ra một vệt quái lạ mỉm cười, nói rằng, “muốn a? Có thể a, nắm tiền đi...”

------oOo------

Chương 904: 1 cái ức, cũng không phải là không thể thương lượng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo đắc ý không được.

Vừa lên đến liền đụng tới chuyện tốt như thế, không hố một cái thực sự là xin lỗi chính mình [hố thần] danh dự danh hiệu.

Mà ngay ở hắn nói ra, "Nắm tiền đi" ba chữ sau khi.

Bốn cái Lê gia Tôn Giả thình lình không những không giận mà còn lấy làm mừng!

Có thể mua?

Này rất sao là chuyện tốt a!

Lúc trước tên tiểu tử kia, cùng một cái quật cường giống như, liền chỉ là bởi vì bọn họ lần đầu tiếp xúc thời điểm, quá đáng bá đạo một điểm, mắt toét không phải không bán!

Nếu không, bảo đồ bọn họ đã sớm tới tay!

Liếc mắt nhìn nhau, bốn cái Lê gia Tôn Giả bên trong, địa vị cao nhất Lê Phi Thiên miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nghiêm nghị nói, "cũng được, ngươi nếu không có muốn bán, chúng ta mua là được rồi! Một... Một vạn Hư giới vinh dự giá trị, thật thoải mái chứ?"

Một vạn Hư giới vinh dự giá trị...

Vương Bảo xoay chuyển ánh mắt, trước người của hắn hư không lập tức hiển hiện ra một màn ánh sáng giống như mặt biên!

Này phảng phất hệ thống bình thường đãi ngộ, nhường Vương Bảo rất là vui mừng, rất nhanh sẽ tra được chính mình vinh dự giá trị, này Hư giới bài lên, có vinh dự giá trị, ba trăm vạn 6,810 điểm...

Một vạn vinh dự giá trị?

Khe nằm!

Thật sự coi ta là người mới a!

Sầm mặt lại, Vương Bảo cười lạnh nói, "ta mua khối này Hư giới bài, bản thân Hư giới vinh dự giá trị liền có tới hơn 10 triệu, ngươi nói với ta, cho ta một vạn, mua ta siêu cấp bảo đồ? Ngươi mẹ nó đầu bị vô nước?"

Bốn vị Tôn Giả có chút mộng bức!

Khe nằm!

Này hung hăng thái độ, là từ đâu mà lên a?

Làm sao đột nhiên tiểu tử này liền trở nên như vậy ương ngạnh?

Lê Phi Thiên trong lòng phẫn nộ, sắc mặt cũng là âm trầm lại, nói rằng, "hơn 10 triệu Hư giới vinh dự giá trị? Tiểu tử, ngươi doạ ta a! Ngươi thân phận này, Hư giới vinh dự giá trị cũng là mấy triệu mà thôi, thật sự coi lão phu không rõ ràng a!"

Vương Bảo bất động thanh sắc nói rằng, "đó là ngươi tin tức không đúng, hơn nữa, ngươi quản ta có bao nhiêu?"

"Ngươi!"

Lê Phi Thiên ánh mắt đều phảng phất phun trào lửa.

Hắn hít sâu một hơi, mở miệng lần nữa, "Được rồi, lão phu ra... Mười vạn Hư giới vinh dự giá trị, đều có thể chứ?"

Vương Bảo lắc đầu, một bộ nhìn ngớ ngẩn dáng vẻ, nhìn Lê Phi Thiên!

Lê Phi Thiên tức giận nói, “Hư giới vinh dự giá trị cỡ nào đáng giá, trong lòng ngươi không mấy sao? Tiểu tử ngươi không muốn quá phận quá đáng!”

Vương Bảo thình lình trực tiếp thu hồi da thú, sau đó cũng cười lạnh nói, “ngươi tên ngu ngốc này, lão tử ở hiện thực có bao nhiêu tiền, ngươi cũng là không rõ sao? Ta thiếu ngươi chút tiền lẻ này? Nói thật cho ngươi biết, muốn này bảo đồ, ha ha, không có một cái ức Hư giới vinh dự giá trị, không bàn nữa!”

A phốc!

Lê Phi Thiên cùng cái khác ba cái Tôn Giả suýt nữa phun chút!

Một cái ức Hư giới vinh dự giá trị?

Khe nằm, này còn đúng là giở công phu sư tử ngoạm a, ngươi khẩu vị sao liền lớn như vậy chứ? Ngươi sao không đi ăn thiên địa đây!

“Ngươi... Ngươi mơ hão!” Lê Phi Thiên lớn tiếng rít gào!

“Vậy thì không có gì có thể đàm luận!”

Vương Bảo buông tay, biểu thị chính mình thương mà không giúp được gì, cất bước liền muốn đi!

Nhưng mà.

Lê Phi Thiên thình lình cười lạnh một tiếng, nói rằng, “tiểu tử, ta xem ngươi thực sự là ngớ ngẩn! Ngươi cho rằng lúc trước tiểu tử kia, vì sao bán đi Hư giới bài? Có chúng ta bốn người ở, ta xem ngươi có thể đi nơi nào!”

Dứt lời.

Lê Phi Thiên bốn Đại tôn giả, trực tiếp đổ đường!

Bọn họ vẫn đúng là không dám công kích, chỉ lo ra tay quá nặng, đem Vương Bảo đánh chết, hơn nữa, ra tay rồi kỳ thực cũng không có gì trứng dùng, Hư giới bên trong tuy rằng không thể trong nháy mắt rời đi, nhưng chỉ cần mười hơi thở đủ để, bọn họ dù cho bắt được Vương Bảo, mười hơi thở vừa qua, Vương Bảo như thường biến mất!

Đương nhiên.

Lê Phi Thiên bọn họ hiện đang thi hành, chính là trước sách lược!

Nhường Vương Bảo nửa bước khó đi!

So với chính là kiên trì!

Chỉ là.

Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên quay về Lê Phi Thiên hơi cười, nói rằng, "ta ngớ ngẩn? Là ngươi ngớ ngẩn mới đúng không? Lão tử giá trị bản thân ngàn vạn, hoa cái một trăm vạn mua cái Hư giới lâm thời quý tộc, ngươi cảm thấy ngươi có thể ngăn trở ta?"

Cái gì là Hư giới lâm thời quý tộc?

Chính là đặc quyền thôi!

Tiêu tốn, là Hư giới vinh dự giá trị.

Thế nhưng.

Giá cả cực cao!

Dù cho chỉ là một canh giờ Hư giới quý tộc, cũng đầy đủ cần trăm vạn Hư giới vinh dự giá trị, một khi mua, cũng không thể trả hàng không thể đình chỉ, quả thực chính là cái đốt tiền đồ chơi!

Lê Phi Thiên có chút mộng bức không kềm chế được!

Thời đại này.

Trừ phi những kia siêu cấp đại lão tử tôn!

Thật là có người dám như thế đốt tiền?

Nhưng mà.

Sau một khắc, theo Vương Bảo trên người toát ra đạo đạo ánh vàng, Lê Phi Thiên suýt nữa phun ra một cái lão huyết!

Mua!

Hắn thật sự mua!

Ta cắt cỏ, một triệu Hư giới vinh dự giá trị, này rất sao liền đi vào a!

“Ngươi tên ngu ngốc này! Ngu xuẩn! Ngươi dĩ nhiên lãng phí hơn triệu Hư giới vinh dự giá trị! Ngươi biết ngươi đang làm gì sao? Ngươi... Ngươi rất sao dừng lại cho ta...”

Lê Phi Thiên khí chửi ầm lên!

Nhưng mà.

Vương Bảo thình lình trực tiếp từ hắn trước người xuyên qua, dù cho Lê Phi Thiên liền che ở Vương Bảo ngay phía trước, vẫn như cũ bị một luồng rộng lớn lực lượng, cứng rắn mang rời khỏi tại chỗ!: \

Căn bản là không có cách ngăn cản Vương Bảo tiến lên.

Không chỉ có như vậy, hắn đưa tay, muốn đi trảo Vương Bảo, đều dựa vào gần không được!

Lê Phi Thiên khí nổ, cái khác ba cái Lê gia Tôn Giả sắc mặt, đều là trở nên khó coi cực kỳ!

Không cách nào ngăn cản Vương Bảo, bọn họ chỉ có thể theo, Lê Phi Thiên một bên theo, một bên mặt âm trầm lớn tiếng quát khẽ, "Tiểu tử, ngươi hà tất như vậy ngu xuẩn! Ngươi dù cho ngớ ngẩn đến mua Hư giới thân phận quý tộc, thì lại làm sao? Ngươi chỉ có một cái canh giờ, sau một canh giờ, ngươi còn không phải rơi vào ta bốn người trong tay?"

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "lúc trước tiểu tử kia không nỡ dùng, ta nhưng là cam lòng, trăm vạn Hư giới vinh dự giá trị mà thôi, chờ ngươi cho ta một cái ức, ta không lâu quay lại đến rồi?"

Lê Phi Thiên gò má điên cuồng co giật!

Mã Đức!

Còn rất sao một cái ức đây? Một cái ức cái quỷ a! Quả thực là mơ hão!

Nhưng mà.

Vương Bảo hiện tại, nhưng phảng phất một cái xương cá thẻ ở cổ họng của bọn họ bên trong, khó chịu không thôi!

Lê Phi Thiên cũng không nhàn rỗi.

Tiếp tục bắt đầu điên cuồng thả miệng pháo, một câu câu uy hiếp, một câu câu khuyên bảo, phảng phất một cái lão hòa thượng ở độ hóa ác đồ, để cho lạc đường biết quay lại giống như!

Liền như thế đi a đi, dần dần, phía trước xuất hiện một cái lớn vô cùng thành trì!

Thành này chính là Hư giới bốn mươi chín toà thành lớn một trong, gọi là Chu Tước thành!

Trên cửa thành mới, có một toà cực kỳ to lớn thần thú Chu Tước pho tượng, dị thường uy nghiêm!

Mà nhìn thấy Vương Bảo vào thành.

Lê Phi Thiên cả người cũng không tốt!

Hắn sợ sệt a, sợ sệt Vương Bảo đem bảo đồ sự tình cho truyền đi, đến thời điểm lấy Lê gia thực lực, tự có rất nhiều càng mạnh hơn tông môn gia tộc dạy bọn họ làm người.

Vì lẽ đó.

Được Hư giới bài lúc trước tiểu tử kia, thực sự là đầu óc quá trục, nói cách khác, chính là vẫn chưa tới lão Âm tất cửa hạm!

Nếu như hắn sớm dùng Vương Bảo cái biện pháp này, hiện tại trải qua hẳn là thuận buồm xuôi gió!

Lê Phi Thiên rốt cục vững tin, trước mắt Vương Bảo, cũng không tiếp tục là trước đây cái kia quật cường thanh niên, hắn hơi thay đổi sắc mặt, các loại Vương Bảo vào thành sau khi, tiến lên vài bước, thấp giọng nói rằng, “tiểu tử, một cái ức... Cũng không phải là không thể thương lượng, chúng ta tìm một chỗ bàn lại?”

Vương Bảo đột nhiên ngừng chân.

Hắn vòng chéo tay, tựa như cười mà không phải cười nhìn Lê Phi Thiên, cười híp mắt nói rằng, “có thể thương lượng? Cái kia sớm làm gì đi tới? Một cái ức? Ta nhổ vào, một cái ức đã nghĩ đuổi ta a? Ta đều bỏ ra một trăm vạn, vì lẽ đó giá cả cũng thay đổi, hiện tại... Là hai cái ức...”

------oOo------

Chương 905: 2 cái ức ta đều không bán!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lê Phi Thiên tu luyện tới Tôn Giả cảnh giới.

Tự nhận đã là tâm tình cực cao.

Vậy mà lúc này giờ khắc này.

Hắn tâm, rối loạn!

Mặt mũi hắn, vặn vẹo, không ngừng được Bạo Nộ điên cuồng tuôn ra, vô cùng tận sát ý chung quanh dật tán, làm cho bốn phía võ giả đều là theo bản năng thân thể cứng đờ, sợ hãi nhìn lại!

Lê Phi Thiên khổ tu vô số năm tâm cảnh, bị Vương Bảo hai cái ức trực tiếp phá công!

Hai cái ức Hư giới vinh dự giá trị a!

Này mẹ nó là cái gì khái niệm?

Này nếu như đổi thành đạo tinh, đều chạy mấy ngàn ức đi tới!

“Ngươi muốn chết!”

Lê Phi Thiên trong miệng phát sinh gầm nhẹ, giống như một con thịnh nộ bên trong Chân Long.

Nhưng mà.

Vương Bảo lười biếng quay về Lê Phi Thiên ngoắc ngoắc ngón tay đầu, nói rằng, “ngươi trâu bò! Vậy ngươi đến đánh ta a! Đừng chỉ múa mép khua

môi, động thủ a!”

Lê Phi Thiên rất muốn phốc Vương Bảo một cái lão huyết!

Hắn nổi giận đùng đùng, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, cực kỳ âm lãnh nói rằng, “tiểu tử, ta xin khuyên ngươi, đừng đùa thoát! Ngày hôm nay ngươi nếu như không đem bảo đồ giao ra đây... Lão phu xin thề, bất luận bảo đồ ở không ở trong tay ngươi, đều sẽ tìm được ngươi bản tôn, nhường ngươi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể!”

“Như vậy a...”

Vương Bảo do dự một chút, sau đó, ở Lê Phi Thiên có chút ánh mắt mong chờ bên trong, Vương Bảo hơi cười, nói rằng, “vậy ta không bán ngươi! Hai cái ức đều không bán! Chúng ta gặp lại, bye bye!”

Lê Phi Thiên, “...”

Ai ai ai?

Ta phốc ngươi muội!

Không ngờ như thế ngươi vừa nãy không phải muốn hòa giải a, vậy ngươi rất sao do dự cộng lông a!

Khe nằm!

Không muốn bán?

Hai cái ức đều không bán?

Tiểu tử, ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Ta rất sao liền muốn hỏi một chút, ngươi! Nghĩ! Được! Cái gì!

Lê Phi Thiên nội tâm nhấc lên vô số đạo rít gào, uất ức tới cực điểm, mặt khác ba cái Lê gia Tôn Giả từ lâu phẫn nộ khó nhịn, liếc mắt nhìn nhau, mặt âm trầm đuổi tới Vương Bảo!

Lê Phi Thiên đã khôi phục một chút lý trí, hắn đi theo Vương Bảo phía sau, lại bắt đầu nghĩ linh tinh, “Tiểu tử, chúng ta đi thẳng vào vấn đề đi! Một cái ức, ta Lê gia mua... Lúc trước là lão phu không đúng... Ngươi không vì mình nghĩ, cũng đến vì là người nhà ngươi ngẫm lại a, đúng không...”

Ba ba một trận nói.

Vương Bảo không thèm để ý hắn.

Mà là ở Chu Tước trong thành đi dạo, ánh mắt liếc nhìn bốn phía.

Đột nhiên.

Vương Bảo híp mắt lại, nhìn về phía đường phố cái khác một nhà cửa hàng.

Cửa hàng này diện tích rất lớn, mà Chu Tước trong thành cửa hàng, trên căn bản đều là đồng dạng to nhỏ, so với cửa hàng này nhỏ mười mấy lần còn nhiều hơn!

Này tiệm càng là người đến người đi, thập phần náo nhiệt!

Vương Bảo đột nhiên ngừng chân, mà Lê Phi Thiên bọn họ nhưng là bị động ngừng chân, là bị quý tộc thủ hộ ánh sáng cản lại.

Theo Vương Bảo ánh mắt nhìn, Lê Phi Thiên con ngươi không khỏi co rụt lại!

Giời ạ!

Vô Ưu phòng đấu giá?

Này rất sao nhưng là Vô Ưu thiên quân sản nghiệp a!

Vô Ưu thiên quân thân là Hư giới siêu cấp đại lão, có thể nói là về buôn bán đỉnh cấp bá chủ, mở cửa tiệm vô số, nhưng trong đó lại lấy này Vô Ưu phòng đấu giá là nhất, giao dịch lượng cực kỳ khổng lồ!

Tiểu tử này muốn làm cái gì?

Lê Phi Thiên đột nhiên có một loại thập phần dự cảm không ổn!

Mà sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên quay đầu, quay về Lê Phi Thiên lộ ra một cái [chúc ngươi chó vận] ánh mắt, sau đó liền bước vào Vô Ưu phòng đấu giá!

Lê Phi Thiên thân thể lạnh lẽo, theo bản năng hỏi nói, “tiểu tử, ngươi muốn làm cái gì?”

Vương Bảo không để ý đến hắn, bước vào Vô Ưu phòng đấu giá sau khi, Vương Bảo quanh thân toả ra ánh vàng, lập tức trở thành tiêu điểm!

Thân phát kim quang!

Đây chính là Hư giới quý tộc tiêu chí!

Mà có thể trở thành là Hư giới quý tộc, thân phận kia liền không bình thường, dám tiêu tốn trăm vạn Hư giới vinh dự giá trị, tám chín phần mười đều là lớn phú!

“Chào ngài, xin hỏi ngài cần muốn cái gì?” Một cô gái mặt mỉm cười đi tới!

Cô gái này cười tươi như hoa, tư thái vô cùng tốt, quay về Vương Bảo thi lễ sau khi, liền nháy mắt nhìn Vương Bảo.

Đây là ở đối với ta phóng điện a!

Vương Bảo bất động thần sắc xem xét nhìn nào đó điều chiến hào, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “ta muốn bán đấu giá ít đồ, các ngươi có buổi đấu giá sao?”

Nữ tử che miệng yểm cười, thình lình nhích lại gần, ôm Vương Bảo cánh

tay nũng nịu nói, “tiểu ca nói giỡn, chúng ta nơi này nhưng là phòng đấu giá đây, tự nhiên có buổi đấu giá, tại mọi thời khắc đều có, mấy chục tràng thay phiên mở ra! Tiểu ca thân phận vừa nhìn chính là quý nhân, xin mời đi theo ta, ta mang tiểu ca đi đỉnh cấp sàn đấu giá!”

“Vậy thì phiền phức!”

Vương Bảo thoả mãn hé mắt, theo nữ tử hướng về lên lầu đi đến!

Mà xem Lê Phi Thiên ba người bọn hắn còn theo, Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “phía sau ba cái, không phải là cái gì đồ chơi hay, theo ta cũng không phải một nhóm, đừng làm cho bọn họ theo ta!”

Nữ tử sững sờ, sau đó đối với hai bên mấy tên hộ vệ một cái bay mắt, tự có hai trung niên người đạp bước đi tới, ngăn ở Lê Phi Thiên bốn người trước mặt!

Mắt thấy Vương Bảo đã lên lầu.

Lê Phi Thiên vẻ mặt chìm xuống, thấp quát, “Lão phu Lê gia Lê Phi Thiên! Ngăn trở ta làm chi?”

Hai trung niên hộ vệ liếc mắt nhìn nhau, một cái trong đó không ti không hàng nói rằng, “tiền bối như muốn tham gia buổi đấu giá, có thể bắt chuyện dẫn dắt người, thế nhưng, còn xin đừng nên ở Vô Ưu phòng đấu giá gây sự, hậu quả, ngài biết đến...”

Lê Phi Thiên hô hấp hơi ngưng lại!

Vô Ưu thiên quân điền sản!

Ai dám gây sự?

Đó là chán sống!

Lê Phi Thiên lại cảm thấy uất ức, trầm mặc một chút, sau đó liền bắt chuyện một cái dẫn dắt người, cũng đi tham gia buổi đấu giá!

Tầng cao nhất.

Này mức độ tích tuy rằng không lớn!

Thế nhưng quy cách nhưng là cao cấp nhất!

Có thể đi vào nơi này khách nhân, đều là không giàu sang thì cũng cao quý.

Lấy Lê gia Tôn Giả thân phận, Lê Phi Thiên bọn họ tự nhiên có tư cách tiến vào, chọn một cái phòng riêng, Lê Phi Thiên sau khi tiến vào cấp tốc mở ra trước cửa sổ, ánh mắt quét qua bốn phía phòng khách!

Nơi này vòng tròn chế tạo, có thể nhìn thấy rất nhiều trước cửa sổ, không nhìn thấy Vương Bảo, Lê Phi Thiên thở dài, "Tiểu tử kia, thật mẹ nó khó chơi!"

Một cái Lê gia Tôn Giả buồn bực nói, "Có thể không, quả thực chính là cái lão Âm tất, cái trước tiểu tử ngốc, với hắn so sánh, chính là cái búp bê (em bé)!"

"Có thể trực tiếp ném ra trăm vạn Hư giới vinh dự giá trị, liền đủ để nhìn ra tiểu tử này dũng khí cùng khí phách!"

Một cái khác Lê gia Tôn Giả cũng là buồn bực mở miệng, gằn giọng nói, "chúng ta... Đón lấy nên làm như thế nào? Hiện tại lão phu sợ nhất, chính là tiểu tử này trực tiếp đem bảo đồ lấy ra thị chúng, lên đập..."

Lê Phi Thiên đám người sắc mặt đều là càng thêm khó coi!

Bọn họ cũng tương tự lo lắng a!

Phải biết, bảo đồ một khi thị chúng, lên đập, cái kia việc vui liền làm lớn, Lê gia nhưng là rõ ràng biết, cái kia bảo đồ bên trong ẩn chứa cái gì!

Vậy cũng là một vị hư Thánh Giới vì là phá toái trước một vị siêu cấp Thiên quân để lại động phủ a!

Hơn nữa.

Phỏng chừng cùng di chúc tương tự, chính là truyền thừa loại hình.

Này bảo đồ một khi lưu lạc đi ra ngoài, cái kia tuyệt bức sẽ khiến cho tứ phương chấn động!

Đến thời điểm.

Còn có Lê gia cái gì đánh rắm a?

Bầu không khí trong lúc nhất thời nặng nề hạ xuống.

Lê Phi Thiên trầm mặc nửa ngày, thở dài nói, “hi vọng... Sự tình sẽ không hỏng bét như vậy đi! Có điều, hiện tại vừa nghĩ... Hai cái ức, tựa hồ cũng không phải là không thể tiếp thu...”

Cho nên nói.

Đây chính là tiện a!

Không có bức đến góc chết, vĩnh viễn không biết mình điểm mấu chốt, xa xa vẫn chưa tới cực hạn!

Cũng nhưng vào lúc này.

Một cái đầu từ một cái nào đó trong bao sương dò ra.

Nhưng là Vương Bảo tay vịn trước cửa sổ, chính đang bốn xem.

Xoay chuyển ánh mắt, hắn liền nhìn thấy trước cửa sổ một bên Lê Phi Thiên bọn họ, nhất thời lộ ra một vệt nụ cười, quay về Lê Phi Thiên phất tay một cái, cười híp mắt gọi nói, “ai ai, xem nơi này xem nơi này, ông lão, chuẩn bị xong chưa? Trò hay, liền muốn mở màn...”

------oOo------

Chương 906: Cừu hận này, đã kéo siêu cấp ổn thỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lê Phi Thiên nhìn mặt mỉm cười phất tay Vương Bảo.

Có chút mờ mịt.

Ma trứng!

Hắn làm gì hướng ta vẫy tay?

Hắn vì sao nói cẩn thận hí mở màn?

Hắn đúng hay không có âm mưu gì?

Lão tử lại nên làm gì?

Sưng sao làm!

Lê Phi Thiên muốn nhịn gần chết, đặc biệt là ở Vương Bảo đánh xong bắt chuyện sau khi, hắn liền biến mất ở trước cửa sổ, càng làm cho hắn có loại muốn thổ huyết kích động!

“Tiểu tử này... Vô liêm sỉ cực điểm!”

Lê Phi Thiên gầm nhẹ lên!

Còn không chờ hắn thuận hết thời đến.

Buổi đấu giá đã bắt đầu rồi!

Toàn bộ sàn đấu giá bầu không khí, cũng là tùy theo biến đổi, có thể nhìn thấy, đã có người chuẩn bị kỹ càng, đứng ở trước cửa sổ, có đụng tới quen

thuộc, đều là mặt mỉm cười cách không thấy được!

Một cái người bán đấu giá già xuất hiện, cười híp mắt nhìn chung quanh một tuần, nói rằng, "ngày hôm nay đỉnh cấp buổi đấu giá thứ chín tràng, chính thức bắt đầu! Ta là người bán đấu giá lão Chu, ha ha, phế không nhiều lời nói, chúng ta vậy thì lên cái thứ nhất món đồ đấu giá!"

Tự có thanh niên tay nâng khay mà đến!

Lão Chu xốc lên khay lên vải đỏ, nghiêm nghị nói, "cái thứ nhất món đồ đấu giá, chính là đến từ chính trăm hung nơi một trong Hắc Tịch Lĩnh, mọi người đều biết, tuy rằng Hư giới trăm hung nơi, nguy cơ vô cùng, Thiên quân đều đến cẩn thận từng li từng tí một, thế nhưng, nơi đó cũng là sản xuất nhiều bảo vật!"

"Vật ấy, chính là Hắc Tịch Lĩnh đặc sắc một trong, hung sát quả! Chính là hấp thu Hắc Tịch Lĩnh vô cùng vô tận tiên thiên hung sát khí mà thành quả, đối với tu sát đạo hữu, rất có diệu dụng! Này món đồ đấu giá tổng cộng mười viên, đồng thời bán đấu giá, giá quy định mười vạn vinh dự giá trị! Chụp ảnh đi!"

Mặc dù nói nhiều như vậy, thế nhưng lão Chu tốc độ nói cực nhanh!

Ở hắn nói xong, trong lúc nhất thời có chút vắng lặng.

Hung sát quả mặc dù đối với tu sát võ giả diệu dụng vô cùng, thế nhưng đối với những võ giả khác, nhưng là không trọng yếu như vậy!

Mười vạn vinh dự giá trị giá quy định, nói nhiều không nhiều, nói ít, cũng không tính thiếu!

Mà lão Chu, nhưng là vô tình hay cố ý, nhìn về phía một cái trong đó phòng khách!

Bởi vì hắn biết, nơi đó, liền có một cái tu sát gia tộc Tôn Giả, cũng chính vì như thế, này hung sát quả, mới sẽ tới cuộc bán đấu giá này!

Quả nhiên.

Không đại hội, một đạo mang theo ý cười âm thanh, vang lên, “Không hổ là Vô Ưu phòng đấu giá, làm ăn này làm được quá là khéo! Hung sát quả, ta Lệ gia muốn, hai mươi vạn vinh dự giá trị!”

Giá cả tăng gấp đôi!

Thế nhưng.

Cái kia Lệ gia võ giả tự nhận, giá tiền này đã là cực hạn, hơn nữa, phỏng chừng không ai sẽ cùng chính mình cướp!

Lão Chu cũng rõ ràng, vì lẽ đó, hắn cười cợt, giơ tay lên lên búa, “Ba mươi tám hào quý khách ra giá hai mươi vạn, có còn hay không càng cao hơn?”

Nói, liền muốn gõ chùy.

Sở dĩ hỏi một chút, nhưng là nằm ở nghề nghiệp bản năng thôi!

Nhưng mà.

Cái nào ngờ tới.

Chưa kịp hắn thứ nhất chuỳ (nện) hạ xuống!

Một đạo thanh âm lười biếng vang lên, “Ta hai mươi vạn lẻ một điểm!”

Dát?

Lão Chu nụ cười trên mặt đều cứng ở nơi đó, động tác tự nhiên cũng cứng lại rồi!

Cùng lúc đó.

Bốn phía đột nhiên yên tĩnh lại, sau một khắc, không ít phòng khách truyền ra cười vang!

“Cái tên này thú vị!”

“Nghe thanh âm, tuổi không lớn lắm, thế nhưng, có chút kẻ đáng ghét a!”

“Chỉ quý một điểm? Này rõ ràng là cố ý chứ?”

“Chẳng lẽ là cùng Lệ gia có cừu oán?”

Không sai!

Lệ gia ra giá hai mươi vạn!

Vương Bảo nhưng chỉ thêm ra đến một điểm!

Vậy thì có chút buồn nôn, buồn nôn vào giờ phút này Lệ gia Tôn Giả, là khí phổi đều muốn nổ!

“Là ai?”

Lệ gia Tôn Giả từ phòng khách trước cửa sổ thò đầu ra, mắt lộ ra hàn mang liếc nhìn!

Hắn đúng là không dám nói lời gì quá đáng, dù sao, võ giả nơi này đều là không giàu sang thì cũng cao quý, vạn nhất đụng với Lệ gia đều sợ hãi, cũng có cứu vãn chỗ trống!

Vương Bảo lộ ra nửa người, quay về Lệ gia Tôn Giả phất tay một cái, cười hì hì nói, “Là ta a!”

Lệ gia Tôn Giả có chút mộng bức!

Ồ ồ ồ?

Này cỗ phảng phất nhìn thấy người quen ngữ khí là mấy cái ý tứ?

Chẳng lẽ, nhận thức lão phu?

Không đúng vậy!

Lão phu căn bản chưa từng thấy tiểu tử này a!

Chưa từng thấy, Lệ gia Tôn Giả cũng yên lòng, vậy thì mang ý nghĩa, 90% khả năng, không phải cái gì siêu cấp đại tông đại tộc con trai, loại người như vậy, từ lâu lên tin tức danh sách, liệt vào không đắc tội được một nhóm!

Đương nhiên, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, vì lẽ đó, Lệ gia Tôn Giả mặt âm trầm, vẫn là quyết định thăm dò một hồi, "Tiểu tử, ngươi đến cùng là cái gì người?"

Vương Bảo hơi cười, "Ta? Tán tu tán tu! Tiểu nhân vật!"

Lệ gia Tôn Giả ý tứ sâu xa nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Tiểu nhân vật?

Thổi ngươi trâu bò đi!

Tiểu nhân vật sẽ tự mang Hư giới quý tộc ánh vàng? Tiểu tử này...

Lệ gia Tôn Giả trầm mặc một hồi, sau đó trầm giọng nói, "Lệ gia ra giá ba mươi vạn!"

Không giống nhau: Không chờ lão Chu nói chuyện, Vương Bảo thình lình cười hì hì nói, "Vậy ta ra ba mươi vạn lẻ một điểm!"

Ta giời ạ...

Lệ gia Tôn Giả suýt chút nữa văng, ánh mắt hàn mang lóe lên, thấp quát, "Tiểu tử, ngươi khinh người quá đáng! Luân phiên nhục ta, ngươi theo ta Lệ gia có cừu oán hay sao?"

Vương Bảo cau mày nói, “ta nhục ngươi cái gì? Ta ăn vụng nhà ngươi gạo vẫn là đào nhà ngươi góc tường? Đừng đều là có bị hãm hãi vọng tưởng chứng có thể chứ?”

Lệ gia Tôn Giả, “?”

Ta?

Bị hãm hãi vọng tưởng chứng?

Ta cái chùi, ở đây có một cái tính một cái, ngươi hỏi bọn họ một chút, bọn họ sao xem? Ai không thấy được, tiểu tử ngươi chính là cố ý ở nhằm vào ta!

“Năm mươi vạn!”

Lệ gia Tôn Giả nhìn chòng chọc vào Vương Bảo.

Tiểu tử ngươi không phải cùng sao? Không phải nhằm vào lão phu sao? Tốt lắm, nhường lão phu hố ngươi một cái, lần này ngươi tăng giá nữa, lão phu trực tiếp bỏ quyền, hố chết ngươi...

Nhưng mà...

Liền nhìn thấy Vương Bảo quay về Lệ gia Tôn Giả giơ ngón tay cái lên, thở dài nói, “ngươi ngưu! Ngươi tàn nhẫn! Ngươi đại khí! Này hung sát quả về ngươi! Ta từ bỏ! Tiêu tốn đầy đủ hai lần nhiều đánh đổi, không thể không nói, trên đời này ngu đần biết bao nhiều a!”

Lệ gia Tôn Giả trực tiếp liền mộng bức!

Đầu óc của hắn trống rỗng, nửa ngày mới phản ứng được, nghe bên tai chung quanh truyền đến nói nói cười vang, Lệ gia Tôn Giả đỏ mặt, một cỗ Bạo Nộ không nhịn được bão tố đi ra, rống to nói, “tiểu tử, ngươi mẹ nó muốn chết!”

Vương Bảo hai tay chống nạnh, thập phần không phục quát, “Làm mò cái

gì a? Nơi này nhưng là Vô Ưu thiên quân địa bàn, ngươi dám gây sự?”

Ta ngươi muội!

Lệ gia Tôn Giả suýt nữa phun ra một cái lão huyết!

Hắn hít vào một ngụm khí lạnh, đè nén xuống phẫn nộ, nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, “hành! Tiểu tử! Ngươi có dũng khí! Ngày hôm nay này mối thù, ta nhớ rồi, các loại buổi đấu giá qua đi, ta xem ngươi có còn hay không như thế ngang!”

Vương Bảo quay về Lệ gia Tôn Giả ngoắc ngoắc ngón tay, “Ôi? Uy hiếp ta! Được đó, sau đó hẹn một hồi a, nhìn là ngươi trâu bò, vẫn là ta càng thô bạo!”

“Chờ xem!”

“Tùy theo ngươi!”

Lệ gia Tôn Giả phát sinh hừ lạnh.

Vương Bảo đồng dạng hừ lạnh lối ra (mở miệng).

Cừu hận này, đã kéo siêu cấp ổn thỏa!

Cũng nhưng vào lúc này.

Vương Bảo thình lình quay đầu, sau đó quay về vào giờ phút này, từ lâu mộng bức ở ta là ai, ta ở đâu, ta đang làm gì cảnh giới bên trong Lê Phi Thiên, vẫy vẫy tay.

“Ha, ông lão, hắn muốn giết ta, ngươi giúp ta a, buổi đấu giá vừa qua, chúng ta hẹn một hồi, ta có Lê gia làm hậu trường, hắn đều dám trêu? Đây là nói rõ không đem Lê gia để ở trong mắt a, người như thế, phải thu thập, răn đe...”

------oOo------

Chương 907: Đúng là không biết xấu hổ tới cực điểm a

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lê Phi Thiên suýt nữa phun máu ba lần!

Sau đó chính là vô tận hàn ý bắt đầu bốc lên!

Bởi vì lúc này, hắn bỗng nhiên nhận ra được một cỗ lạnh lẽo tầm mắt, rơi vào trên người mình.

Bản năng ngẩng đầu, Lê Phi Thiên hãy cùng Lệ gia Tôn Giả đối đầu mắt.

Xác nhận xem qua thần.

Đây là rất người tức giận.

Lệ gia Tôn Giả ánh mắt đều phảng phất phun lửa, có thể không khí nổ!

Trong chớp mắt, Lê Phi Thiên hiểu ra.

Vì cái gì Vương Bảo muốn nói, trò hay mở màn?

Này mẹ nó là đang nói, đã làm tốt trang bị, xẻng vàng, xẻng bạc, lớn nồi đen, chuẩn bị thỏa thỏa, chuẩn bị đào hầm!

Này không.

Đã hố đến Lê gia!

Vào giờ phút này, cái kia Lệ gia Tôn Giả phỏng chừng đã đem Lê gia cho hận lên, không chắc còn tưởng rằng việc này là Lê gia trong bóng tối sai khiến đây.

Này rất sao có thể đúng là tai bay vạ gió!

“Tiểu súc sinh! Chớ có ăn nói linh tinh!”

Lê Phi Thiên thân thể run lên, ngay lập tức sẽ bắt đầu xoạt thuần khiết, không xoạt không được a, Lệ gia thực lực không thể so Lê gia nhược a, chỉ vào Vương Bảo lớn tiếng gào nói, “lão phu cùng ngươi, không hề quan hệ, ngươi dĩ nhiên hướng về ta Lê gia trên người giội nước bẩn? Lệ gia đạo hữu, ta cùng người này một chút xíu quan hệ đều không có, xin đừng nên lên hắn làm!”

Lệ gia Tôn Giả tuy rằng phẫn nộ, thế nhưng, đương nhiên không có đánh mất lý trí, sâu sắc liếc mắt nhìn Lê Phi Thiên, trầm giọng nói, “hi vọng như vậy!”

Lời này, ôm chín phân tin tưởng, 1 điểm hoài nghi!

Lê Phi Thiên thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, hắn phẫn nộ nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt phảng phất dao găm, ở Vương Bảo trên người hung mãnh đâm đâm đâm, lăng trì.

Vương Bảo buông tay, ý tứ sâu xa nói rằng, “được thôi, ngươi nói không sao liền không sao chứ, hi vọng ngươi nhớ kỹ ngươi câu nói này, đừng đến một thời điểm nào đó, lại điên cuồng đánh chính mình mặt!”

Lê Phi Thiên không rõ vì sao.

Nhưng mà bên cạnh hắn một cái Lê gia Tôn Giả, nhưng là đột nhiên lộ ra một vệt vẻ hoảng sợ, thấp giọng nói, “khe nằm, tiểu tử này... Chẳng lẽ là ở cho mình gây thù hằn?”

“Hả?”

Lê Phi Thiên ngẩn ngơ.

Sau đó, hắn cũng phản ứng lại, bốn cái Tôn Giả liếc mắt nhìn nhau, đều là

cực kỳ mộng bức.

Nửa ngày.

Lê Phi Thiên khó có thể tin nói rằng, “sao có thể có chuyện đó? Tiểu tử kia này không phải đang tìm cái chết sao?”

Lê gia Tôn Giả vô cùng đau đớn nói rằng, “lão đại, ngươi cũng không suy nghĩ một chút, hắn cho mình gây thù hằn, vậy ta Lê gia đây?”

Lê Phi Thiên từ lâu nghĩ rõ ràng, chỉ là hắn không thể nào tiếp thu được, run giọng nói, “Mã Đức! Tiểu tử kia là muốn cho ta Lê gia, không thể không đi bảo đảm hắn... Dù sao, hắn nếu là vừa chết, bảo đồ cũng là thật không còn...”

Không sai!

Chính là như vậy!

Bọn họ nhìn thấu Vương Bảo âm mưu.

Thế nhưng.

Này mẹ nó vẫn tính là âm mưu sao?

Đây là lỏa lồ dương mưu!

Vương Bảo làm, chính là thẳng thắn như vậy, trực tiếp như vậy, cũng không sợ Lê gia đoán được, bởi vì...

Hắn là vua cũng thua thằng liều!

Là Lê gia có mưu đồ khác, nghĩ chiếm cứ bảo đồ, hơn nữa, còn không muốn để cho người khác biết, như vậy, Lê Phi Thiên bọn họ liền không thể không ở giữa Vương Bảo ý muốn!

Nghĩ không cho Vương Bảo chết!

Vậy thì chuẩn bị lắng lại Vương Bảo dựng nên lên kẻ địch cái kia lửa giận điên cuồng đi!

Liền như Lệ gia Tôn Giả, hắn phỏng chừng qua đi liền sẽ trực tiếp tìm Vương Bảo báo thù, tìm về bãi.

Lê Phi Thiên bốn người thân thể đều phảng phất bị đông cứng.

Sắc mặt tái nhợt Lê Phi Thiên, một đôi mắt nhìn về phía Vương Bảo phòng khách, gương mặt đó, vào giờ phút này, dĩ nhiên thập phần đáng sợ!

Chuyện này quả thật chính là cái thỏa thỏa lão Âm tất a!

Quá rất sao đáng sợ!

Một cái Lê gia Tôn Giả đột nhiên khẽ cắn răng, gầm nhẹ nói, “tiểu tử kia không thể điên cuồng như vậy, hắn... Hay là không phải nghĩ như thế đây...”

Nhưng mà.

Liền ở tại bọn hắn lúc nói chuyện.

Cái thứ hai món đồ đấu giá, thình lình đã ra giá ra đến cực hạn!

Cũng nhưng vào lúc này, Vương Bảo phòng khách, lần thứ hai truyền ra mọi người thanh âm quen thuộc, “Ta ra chín mươi vạn nhất điểm!”

Lê Phi Thiên bốn người suýt nữa thổ huyết, Mã Đức, tiểu tử kia chính là nghĩ như thế!

Bởi vì lúc này ra giá, nhưng là một vị có Thiên quân quan hệ siêu cấp nhị thế tổ a.

Đây là một người thanh niên, lúc này chính hai tay chống trước cửa sổ, lạnh

lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, “Khá lắm! Chọc Lệ gia cũng là thôi! Liền thiếu gia ta cũng dám đùa?”

Vương Bảo vẻ mặt hờ hững, cười nói, “đừng nói là ngươi, ta Vương Tiểu Chùy đời này, sợ qua ai? Ta nhưng là có Lê gia làm hậu trường, tuy rằng bọn họ không thừa nhận!”

“Lê gia...”

Thanh niên ánh mắt rơi vào Lê Phi Thiên trên người bọn họ, sau đó, liền hừ lạnh một tiếng, “Nghĩ tính toán ta? Nằm mơ, ta sẽ không tái xuất giá, Lệ gia tiền bối, sau lần đó giết người này, coi như ta một phần!”

Cái kia Lệ gia Tôn Giả lập tức cười nói, “Phí thiếu đã có tâm, vậy dĩ nhiên đồng thời! Người này cả gan làm loạn, hung hăng càn quấy, thực sự đáng chết!”

Thanh niên Phí thiếu đối với Vương Bảo lộ ra một vệt âm u ánh mắt, nói rằng, “ngươi chết chắc rồi!”

Vương Bảo buông tay, sau đó lười biếng nói rằng, “yên tâm đi, ta có hậu đài! Chết không được! Đến là ngươi, ngươi cái sợ so với, dễ dàng như vậy liền từ bỏ? Thật không lại tiếp tục cùng? Ngươi nói ngươi đây là cái gì đại thiếu a, làm sao liền như thế sợ đây? Đến hiện tại còn không cai sữa chứ? Một điểm bá khí đều không có a? Ta khinh bỉ ngươi! Ta lại khinh bỉ ngươi! Mời xem ta khinh bỉ ánh mắt của ngươi! Ai u? Phẫn nộ? Có phát hỏa? Vậy được a, tiếp tục cùng a? Có bản lĩnh, ngươi từ giá cả lên nghiền ép ta a! Ngươi có thể làm được sao? Tôn tặc...”

Vương Bảo lời nói hàng loạt, tốc độ nói cực nhanh, thế nhưng đọc từng chữ rõ ràng, miệng pháo kỹ năng MAX cháy bạo!

Cũng trực tiếp bể mất Phí thiếu cái kia viên ngạo kiều trái tim!

Ta giời ạ!

Phí thiếu khuôn mặt đều có chút vặn vẹo, hắn nhưng là Thiên quân cháu

ngoại trai, dù cho không phải con ruột, thế nhưng, cũng là quan hệ thân mật!

Bao nhiêu năm không ai dám như thế mắng hắn? Hơn nữa...

Còn mắng như thế tàn nhẫn...

Như thế độc...

Như thế, khó có thể khoan dung!

“Tiểu tử, ngươi nghĩ chơi đúng không? Vậy lão tử liền đùa với ngươi! Ta ra hai trăm vạn!”

Phí thiếu tức giận rít gào, thời khắc này, tiền tính là gì? Mặt mũi quan trọng nhất!

“Được rồi, ngươi thắng!”

Vương Bảo đần độn vô vị nói rằng, “quả nhiên là ngớ ngẩn a, một điểm đều không chịu được kích thích, liền này còn lang bạt xã hội? Quả nhiên không cai sữa a!”

Phí thiếu, “...”

Vô cùng tận phẫn nộ nhấn chìm hắn!

Khuôn mặt trọng độ vặn vẹo, Phí thiếu lạnh giọng nói, “ngươi chết chắc rồi... Chết chắc rồi... Trên trời dưới đất, không ai có thể cứu ngươi!”

Dứt lời, Phí thiếu có nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “ngươi mới là sợ so với! Dễ dàng như vậy liền từ bỏ!”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “được thôi, coi như ta sợ!”

Ai nha?

Dĩ nhiên liền dễ dàng như vậy thừa nhận?

Phí thiếu một mặt mộng bức, phản ứng lại, hắn tức giận nói, “ngươi quả thực không biết xấu hổ!”

Vương Bảo đột nhiên trở nên nghiêm túc, nghiêm nghị nói, “cơm không thể ăn bậy, lời cũng không thể nói lung tung a, cẩn thận ta cáo ngươi phỉ báng a! Muốn mặt? Mặt như thế quý giá đồ chơi, ta Vương Tiểu Chùy làm sao có tư cách nắm giữ?”

Khe nằm!!

Hầu như hết thảy mọi người chấn kinh rồi!

Thế gian này, vẫn còn có người vô liêm sỉ đến như thế mức độ sao? Không biết xấu hổ! Đúng là không biết xấu hổ tới cực điểm a...

------oOo------

Chương 908: Chư vị ở đây, đều là lạt kê

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặt là cái gì?

Phần lớn võ giả đều cho rằng, đó là lập thân gốc rễ!

Vương Bảo tự nhiên cũng là muốn mặt.

Thế nhưng, đến bài trừ ở đào hầm thời điểm

Đào hầm thời điểm, trên mặt xám xịt có cái gì đáng kinh ngạc kỳ?

Mắt nhìn Vương Bảo, không ít người ánh mắt đều là thay đổi.

Cây không muốn lớp vỏ, chắc chắn phải chết!

Người không biết xấu hổ, vô địch thiên hạ a!

Ngươi suy nghĩ một chút, người ta mặt cũng không muốn, vậy còn có cái gì đáng sợ?

Phí thiếu hơi nhắm mắt, hắn bỗng nhiên yên tĩnh lại, vào giờ phút này, hắn không lời nào để nói, Vương Bảo không biết xấu hổ chấn kinh rồi hắn, thế nhưng, cũng làm cho hắn rõ ràng, nghĩ ở miệng lưỡi lên vượt qua Vương Bảo, cái kia hay là đi nằm mơ!

Hắn cùng Vương Bảo.

Đó là quật cường đồng thau cùng mạnh nhất vương giả chênh lệch!

Lê Phi Thiên thân thể quơ quơ.

Hắn suýt nữa ngã chổng vó!

Hắn có chút tan vỡ!

Càng có chút bi ai!

Lúc này, Lê Phi Thiên thậm chí đang suy nghĩ, còn không bằng nhường Vương Bảo đem bảo đồ thị chúng đây, tối thiểu, có thể tiêu diệt hắn ảo tưởng...

Sợ là sợ loại này độn dao găm a!

Rõ ràng đã biết rồi hậu quả, nhưng chỉ có thể như thế chờ đợi, phảng phất ngày thứ hai liền muốn bị đẩy ra Ngọ môn chặt đầu tù phạm, cái kia tâm cảm giác, là oa lạnh oa lạnh a...

“Hắn liền tự tin như vậy, ta Lê gia sẽ bảo đảm hắn?”

Một cái Lê gia Tôn Giả phong cấm âm thanh, thấp giọng quát!

Lê Phi Thiên vẻ mặt dại ra, nửa ngày, hắn có chút cụt hứng nói rằng, “khó giữ được hắn, tự nhiên có thể, thế nhưng, tiểu tử kia chắc chắn phải chết... Hắn vừa chết, liền toàn xong, bảo đồ biến mất... Vậy cũng là Thiên quân truyền thừa a... Vẫn là cổ Thiên quân truyền thừa...”

Bốn cái Tôn Giả tất cả đều trầm mặc!

Nghĩ như thế vừa nghĩ.

Bọn họ lúc trước cũng quá ngu ngốc!

Là chính bọn hắn, đem mình bức đến như thế cưỡi hổ khó xuống mức độ a!

Lúc trước, nếu như đáp ứng rồi Vương Bảo một cái ức, nên tốt bao nhiêu? Tuyệt vời bao nhiêu?

Hiện tại được rồi.

Đừng nói một cái ức, hai cái ức, vì lắng lại Lệ gia cùng Phí thiếu lửa giận, bọn họ không chắc lại đến bồi đi ra ngoài bao nhiêu, mà chuyện này...

Khe nằm giời ạ!

Này còn chỉ là vừa mới bắt đầu a, buổi đấu giá vẫn còn tiếp tục a, dựa theo tiểu tử kia lão Âm tất nước tiểu tính, cái kia vách cheo leo còn sẽ tiếp tục mới vừa ở tràng rất nhiều đại lão a!

Lê Phi Thiên suýt nữa tan vỡ, hắn bị kích thích vẻ mặt đều muốn mất cảm giác, nửa ngày, thấp giọng nói, "mau mau liên hệ gia tộc, việc này hậu quả, càng lúc càng lớn, cần lão tổ tự mình làm chủ!"

Sự tình.

Chính như Lê Phi Thiên bọn họ dự liệu như vậy.

Vương Bảo mở ra miệng lửa đạn mảnh đạn hình thức!

Đơn giản mà nói.

Chính là mở phun!

Cái này tiếp theo cái kia, văng cái này phun cái kia, phun xong vẫn không tính là xong, tiếp tục mở hận, hận nhân gia không khí muốn giết hắn đều không bỏ qua!

Đương nhiên, Vương Bảo cũng là có lựa chọn ở phun, là đang hỏi rõ ràng bên trong phòng khách cái kia sàn đấu giá dẫn dắt người mỹ nữ sau khi, mới sẽ phun, muốn phun, vậy cũng đến phun trâu bò, không điểm thân phận, đều không đáng lão Vương siêu cấp miệng pháo!

Dù cho, cái kia mỹ nữ từ lâu dọa sợ, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đều phảng phất ở xem một kẻ ngu ngốc!

Dần dần mà.

Buổi đấu giá đã sắp đến hồi kết thúc.

Vương Bảo đúng là đã liên tiếp thật nhiều lần đều không ra giá.

Lão Chu từ lâu là mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, hắn nuốt khẩu khí, trầm giọng nói, “chúng ta cuối cùng một cái món đồ đấu giá, không phải bình thường... Chính là bổn phòng đấu giá Vô Ưu thiên quân đại nhân, từ một khối Thiên quân đạo cốt bên trong, lĩnh ngộ ra đến một bộ đạo thuật! Này thuật, Thiên quân đại nhân đã thí nghiệm qua, tuy rằng không sánh được chân chính đạo thuật, nhưng cũng là uy lực cực lớn! Giá quy định, 10 triệu vinh dự giá trị, hiện tại...”

“Chụp ảnh!”

Lão Chu rống lên!

Mà thời khắc này, hầu như tất cả mọi người, đều là đứng ở phòng khách trước cửa sổ!

Bọn họ chờ đợi, chính là thời khắc này, bán đấu giá sách tranh bên trong ghi chép cuối cùng một cái món đồ đấu giá!

Phí thiếu ánh mắt tinh mang lóe lên, “Thiếu gia ta ra 30 triệu!”

Lập tức mạnh thêm 20 triệu, ép không ít người đều là trong lòng cuồng quất!

Mã Đức!

Không phải là ỷ có Thiên quân làm hậu trường sao? Trâu bò cái gì a!

Đương nhiên, trong lòng chua xót, lần này, đúng là trực tiếp áp đảo không ít đối thủ cạnh tranh!

Lệ gia Tôn Giả thứ hai mở miệng, quay về Phí thiếu chắp tay nói, “Phí thiếu, đắc tội rồi, vật ấy, gia tộc ta cũng muốn có! Lệ gia, ra giá 35 triệu!”

Phí thiếu nhạt âm thanh nói, “bằng bản lãnh của mình, không cái gì có đắc tội hay không, đương nhiên, tiền đề là, không nên nghĩ tiểu tử kia như thế, buồn nôn...”

Tiện thể, Phí thiếu còn trừng Vương Bảo một chút!

Mà Vương Bảo.

Nhưng là lập tức xù lông dáng vẻ, lớn tiếng nói, “không cai sữa em bé, ngươi trừng ta làm chi? Ta chiêu ngươi chọc giận ngươi?”

Mọi người suýt nữa thổ huyết!

Mã Đức, đây mới là chỉ có AC mấy điển hình a, ngươi còn không nhận người trêu người ta? Ngươi rất sao còn kém bắt lấy Phí thiếu mặt tự tay mãnh đánh!

Phí thiếu tự nhiên là cực kỳ nén giận, gầm nhẹ nói, “thiếu gia ta... Trước tiên không chấp nhặt với ngươi!”

“Hừ, sợ hàng!”

Vương Bảo hừ lạnh một tiếng, sau đó, đột nhiên châm chọc nói, “liền chút tiền này, còn muốn mua đạo thuật? Ta Vương Tiểu Chùy, ra giá 50 triệu!”

Mọi người ồ lên mà lên!

“Đáng chết!”

“Lúc này đều đúc kết?”

“Chúng ta... Nên làm gì? Giá cả rõ ràng không đúng a!”

“50 triệu, đúng là cũng đáng giá, thế nhưng, có tiểu tử này từ bên trong ngắt lời... Khe nằm, tên tiểu hỗn đản này!”

“Cùng! Vật ấy lão tổ nói rồi, nhất định muốn lấy được! Có điều, chờ chút đã, nhìn tình huống lại nói!”

Sau một khắc!

Phí thiếu đột nhiên lạnh giọng nói, “ta nghiêm trọng hoài nghi, tiểu tử này có hay không 50 triệu Hư giới vinh dự giá trị, kính xin sàn đấu giá tiền bối, kiểm tra một chút! Bằng không, hắn như vậy quấy rối, ảnh hưởng nghiêm trọng bán đấu giá!”

Sàn đấu giá một cái nào đó vắng lặng đã lâu trong bao sương.

Một cái thân mang áo bào trắng, nhìn qua liền vô cùng tôn quý ông lão, chính đang thưởng thức trà, lúc này hắn bỗng nhiên hướng về phòng bán đấu giá liếc mắt nhìn, nhạt âm thanh nói, “phân phó, liền nói tiểu tử kia giá trị bản thân đầy đủ!”

Bên người một người trung niên ngạc nhiên nói, “đại nhân, không kiểm tra một chút sao?”

Ông lão tức giận nói, “Kiểm tra cái gì? Kiểm tra có hay không, có ý gì? Nghe tiểu tử kia hận người, mới thú vị!”

Dứt lời, ông lão mỉm cười nói, “đã lâu không vui vẻ như vậy! Tiểu tử này, thú vị! Hơn nữa, hắn vì chúng ta nhiều kiếm lời nhiều như vậy, cái này cũng là phải làm!”

Người trung niên không khỏi có chút không nói gì!

Không ngờ như thế lão gia ngài còn xem trò vui nghiện?

Có điều, hắn nhưng cũng không dám có chút ngỗ nghịch, lập tức đi ra ngoài dặn dò!

Cũng không lâu lắm, lão Chu đột nhiên nói rằng, “các vị, đã đã kiểm tra, trên người người này giá trị bản thân cực cao, đừng lo sẽ không trả tiền!”

Trong lúc nhất thời.

Mọi người có chút khiếp sợ!

Khe nằm, giá trị bản thân đều cao hơn 50 triệu?

Tiểu tử này, đến cùng cái gì lai lịch?

Vương Bảo trang giả vờ giả vịt, đi mà quay lại, ở trước cửa sổ lộ ra thân hình, sau đó quay về Phí thiếu vươn ngón tay, lắc lắc, thở dài nói, "ngươi nói một chút ngươi, tại sao muốn như thế tự rước lấy nhục đây? Ta giá trị bản thân đến mấy chục ức, ta sẽ quan tâm này chỉ là mấy chục triệu? So với ta? Ngươi cái lạt kê! Được thôi, nếu ngươi hoài nghi ta, vậy ta liền chính mình ra giá, ta lúc trước ra giá 50 triệu, hiện tại, lão tử ra một cái ức, có hay không muốn cùng? Đứng ra đi!".

Phí thiếu thân thể run rẩy, lệ quát, "Ngươi dám mắng ta là rác rưởi?"

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ nói rằng, "đừng giới, tuyệt đối đừng hiểu như vậy, trên thực tế, ta không phải nhằm vào ai, ta là đang nói, chư vị ở đây, đều là lạt kê..."

------oOo------

Chương 909: Người này theo ta Lê gia không có quan hệ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúng ta?

Đều là lạt kê?

Này này uy, quá đáng quá đáng a, này trào phúng kỹ năng mở có chút lớn a!

Dám như thế nhóm trào, ngươi là hiềm chính mình chết không đủ nhanh vẫn là sao giọt?

Trong nháy mắt, phẫn nộ bao phủ toàn bộ sàn đấu giá, những kia trước Vương Bảo hận qua, trước cừu mới hận, đối với Vương Bảo tự nhiên là tất cả thóa mạ, mà những kia trước không có bị Vương Bảo hận qua, cũng đối với Vương Bảo cực kỳ phản cảm phẫn nộ lên!

Nghe từng đạo từng đạo tiếng quát mắng, Vương Bảo thở dài nói, “thời đại này, nói thật ra người đàng hoàng, đúng là quá khó khăn!”

Lê Phi Thiên phòng khách.

Hàng này đã lạnh cả người.

Sự tình phát triển đến nước này, hắn thậm chí cũng hoài nghi, chính mình lão tổ sẽ sẽ không bỏ qua bảo đồ!

Dù sao.

Này mẹ nó đã đùa lớn rồi a!

Ở đây cường giả, đại đa số đều là Toái Hư Đại Giới đại lão!

Theo liền đi ra một cái, thế lực sau lưng hay là đều có thể cùng Lê gia, không phân sàn sàn.

Huống chi, còn có cái khác những kia tỷ như Phí thiếu bực này có Thiên quân quan hệ đầu sắt đại thiếu!

Lê gia thật có thể lắng lại nhiều cường giả như vậy lửa giận sao?

Nguy hiểm a!

Cái kia đến trả giá bao nhiêu đau đớn thê thảm đánh đổi?

Sàn đấu giá rơi vào đến trong thời gian ngắn vắng lặng ở trong.

Nửa ngày qua đi, liền nghe đến cái kia Phí thiếu âm trầm nói rằng, "thiếu gia ta rất ít phục người, thế nhưng hiện tại, ta phục ngươi! Hung hăng đến ngươi mức độ này, dù cho là ta, cũng là rất có không kịp! Một cái ức Hư giới vinh dự giá trị, đây là một bút giá trên trời, thiếu gia ta lui ra! Chính ngươi chơi đi!"

Chỉ là Vô Ưu thiên quân tự mình lĩnh ngộ ra đến đạo thuật mà thôi!

Cũng không phải là Thiên quân đạo cốt bên trên tiên thiên đạo thuật, hai người so với, giá trị không thể cùng ngữ!

Một cái ức Hư giới vinh dự giá trị, có thể đổi lấy bao nhiêu đạo tinh? Có thể mang đến bao nhiêu diễn sinh lợi ích? Như thế giá cả to lớn, không đáng giá!

Mà Phí thiếu đều lui ra, có thể tưởng tượng, cái khác đại lão lúc này tâm cảnh.

Vương Bảo liếc nhìn một chút bốn phía, thập phần tiếc nuối nói, "Dĩ nhiên liền dễ dàng như vậy từ bỏ? Nói ngươi là sợ so với, ngươi còn không phục? Nói các ngươi là lạt kê, các ngươi còn gọi gọi? Hừ, thật thế các ngươi cảm thấy mất mặt a!"

Mọi người lần thứ hai phun trào lửa giận!

“Tiểu tử, ngươi là thật có dũng khí!”

“Phí thiếu nói không sai, hung hăng đến ngươi tình trạng này, sợ là Toái Hư Đại Giới, đều là không mấy cái có thể so với!”

“Ngươi hành, ngươi lợi hại, ha ha, tiểu tử, hi vọng sau đó đi ra ngoài, ngươi còn có thể như vậy hung hăng!”

“Cho rằng ỷ có Hư giới thân phận quý tộc, là có thể muốn làm gì thì làm? Tiểu tử, ngươi nghĩ tới quá đơn giản! Chờ sẽ rời đi, lão phu nguyện hoa trắng (bỏ phí) gấp mười lần đánh đổi, ngăn cản ngươi, chờ đến thời hạn vừa đến, ta xem tiểu tử ngươi, có thể hung hăng đến khi nào!”

Cuối cùng quát mắng, là Lệ gia Tôn Giả!

Hàng này từ lâu đối với Vương Bảo lên Sát tâm, hắn hai con mắt đầy rẫy sát cơ, lạnh lùng nhìn Vương Bảo, tiếp tục lạnh giọng nói, “hơn nữa, lão tử sẽ điều tra rõ ràng thân phận của ngươi! Tìm tới ngươi bản tôn, ngươi, chết chắc rồi!”

Phí thiếu lãnh đạm nói rằng, “tra thân phận của hắn sự tình, giao cho ta!”

Một đám hàng lần thứ hai bắt đầu lên tiếng phê phán Vương Bảo.

Mà buổi đấu giá, cũng tiến vào kết thúc, đương nhiên, cuối cùng một cái món đồ đấu giá, Vương Bảo nào có một cái ức Hư giới vinh dự giá trị có thể mua? Thế nhưng Vương Bảo cũng không chút nào lo lắng, bởi vì từ vừa nãy Vô Ưu phòng đấu giá động tác hắn liền nhìn ra rồi, đối phương, kỳ thực căn bản không để ý cuối cùng món đồ đấu giá đúng hay không có thể đánh ra đi!

Vô Ưu phòng đấu giá chủ sự ông lão, xác thực cũng là nghĩ như vậy.

Nhường Vương Bảo ngắt lời, có thể đánh ra giá cao, tự nhiên cao hứng.

Thế nhưng đập không ra đi, rơi vào Vương Bảo trong tay, cũng không sao, tiếp tục trên dưới lần buổi đấu giá là được rồi, bảo vật, tự nhiên không thiếu người mua!

“Bắt đầu dọn dẹp!”

Phòng đấu giá chủ sự ông lão phòng khách, ông lão kia đột nhiên cười phát lệnh.

Bên người người trung niên kinh ngạc nói rằng, “hiện tại liền dọn dẹp? Đại nhân ngài là nghĩ...”

Ông lão híp mắt cười, “Xem trò vui a! Không rõ tràng, tiểu tử kia vẫn ở tại ta này không ra đi, chẳng phải là không nhìn thấy đón lấy trò hay?”

Người trung niên cười khổ nói, “tiểu nhân còn tưởng rằng, đại nhân đối với tiểu tử này nhìn bằng con mắt khác xưa!”

Ông lão thản nhiên nói, “nhân sinh vô vị, tiểu tử này đúng là thập phần thú vị, ta có thể không muốn bỏ qua này vừa ra trò hay! Mau mau đi làm đi...”

Người trung niên lĩnh mệnh mà đi!

Rất nhanh, phòng đấu giá khách nhân liền nhận được thông báo, sắp dọn dẹp, lý do là chuẩn bị bổ sung món đồ đấu giá, kiểm lại một chút!

Trong lúc nhất thời.

Tầng cao nhất sàn đấu giá những kia các đại lão, đều là kích chuyển động!

Còn lo lắng Vương Bảo sẽ chờ đang đấu giá hành đây, như vậy, bọn họ cũng không biện pháp a!

Vạn vạn không ngờ tới.

Phòng đấu giá như thế ra sức, trực tiếp bắt đầu dọn dẹp.

Chỉ cần Vương Bảo bước ra phòng đấu giá, ha ha...

Vương Bảo tự nhiên cũng nhận được thông báo, trong lòng cười lạnh một tiếng, Vương Bảo đưa tay duỗi người, không chút do dự nhanh chân rời đi!

Trong bao sương vẫn hầu hạ Vương Bảo mỹ nữ thập phần mờ mịt.

Cái tên này.

Lẽ nào liền không biết, cái gì gọi là e ngại sao?

...

...

Sàn đấu giá ở ngoài!

Làm Vương Bảo đạp bước mà ra thời điểm.

Sàn đấu giá phụ cận đường phố đã sớm bị dọn trống, không ít võ giả đều là rất xa đứng ở hai con, hiếu kỳ cực kỳ nhìn nơi này.

Ngoài cửa.

Lấy Phí thiếu dẫn đầu, chư tông đại tộc các cường giả trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, nhìn Vương Bảo đi ra!

“Tiểu tử, không nghĩ tới đi, phòng đấu giá dọn dẹp, ta xem ngươi, còn có thể có cái gì đường lui có thể nói!”

Phí thiếu không có gấp động thủ, mà là châm chọc cười!

Lúc trước hắn vẫn bị miệng pháo đánh tung, thương tích khắp người, hiện tại cuối cùng cũng coi như là chiếm thượng phong, không phát mấy pháo qua qua miệng nghiện, há có thể xứng đáng trước uất ức?

Nhưng mà.

Hắn nghĩ đến Vương Bảo sắc mặt trắng bệch, quỳ xuống đất xin tha cảnh tượng vẫn chưa xuất hiện.

Vương Bảo chỉ là liếc mắt một cái Phí thiếu, liền nhìn về phía vào giờ phút này, đứng ở bên phải cách đó không xa Lê Phi Thiên các loại bốn vị Lê gia Tôn Giả!

Vương Bảo thản nhiên nói, "nói thế nào? Thật sự nhìn ta chết? Các ngươi liền độc ác như vậy?"

Lê Phi Thiên, "..."

Mã Đức!

Lão tử hận không thể ngươi bị ngàn đao bầm thây!

Khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, Lê Phi Thiên gằn giọng nói, "đừng phí công vô ích! Nghĩ nói xấu ta Lê gia, ngươi mơ hão!"

Hắn nhưng là đã nhận được lão tổ chi mệnh.

Dựa theo Lê gia lão tổ nói như vậy, có thể bảo đảm, tận lực bảo đảm, thế nhưng không bảo vệ nổi đến, cái kia liền từ bỏ!

Tuy rằng bảo đồ vô cùng trọng yếu, thế nhưng bây giờ Lê gia đã chiếm được bảo đồ cái trước chủ nhân, hắn từng trải qua bảo đồ, đã là tiên thiên ưu thế!

Cổ Điền Quân truyền thừa, dĩ nhiên khó có thể dứt bỏ, thế nhưng, bảo đồ còn ở Vương Bảo trong tay, mà hắn, sau khi còn chỉnh ra cái gì yêu thiêu thân, sao làm? Cùng với bị Vương Bảo nắm mũi dẫn đi, chẳng bằng thẳng thắn một điểm!

Nếu như Vương Bảo đến cuối cùng, dù cho đem bảo đồ lấy ra thị chúng, Lê gia cũng nhận!

Trong số mệnh có lúc chung cần có, trong số mệnh không thời điểm chớ cưỡng cầu!

Lê gia lão tổ đúng là nhìn thoáng được!

Vì lẽ đó, Lê Phi Thiên tất cả khúc mắc tản đi, vào giờ phút này, đúng là cực kỳ thoải mái lên, lớn tiếng quát, “Hơn nữa, ngươi năm lần bảy lượt nói xấu ta Lê gia, ngày hôm nay giết ngươi, ta Lê gia cũng phải ra một phần lực! Tiểu tử, ngươi chết chắc rồi!”

Nhưng mà.

Lúc này Lê Phi Thiên, căn bản không biết..

Rất nhanh.

Hắn sẽ điên cuồng đánh mặt của mình, hơn nữa là điên cuồng đùng đùng đùng, siêu cấp thương loại kia...

------oOo------

Chương 910: Người này theo ta Lê gia tương giao tâm đầu ý hợp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lê Phi Thiên tàn nhẫn vừa nói!

Không ít trước thập phần hoài nghi Lê gia người, đúng là thoải mái.

Lê gia khẳng định là bị tiểu tử này cho tính toán, cũng may cái này Lê Phi Thiên quyết định thật nhanh, nhanh chóng rũ sạch quan hệ.

Phí thiếu trên mặt mang theo châm biếm vẻ, nói rằng, "tiểu tử, còn giãy dụa đây? Ngươi nha, thực sự là quá ngây thơ! Ngươi lẽ nào liền không biết, dù cho ngươi có Lê gia làm hậu trường, thì lại làm sao? Không phải thiếu gia ta hung hăng, Lê gia, vẫn đúng là không ai có thể lắng lại trận sóng gió này!"

Lê Phi Thiên không chút nào nộ.

Bởi vì chính hắn rõ ràng, Phí thiếu nói không tật xấu.

Vương Bảo sờ sờ cằm.

Này Lê gia, thật sự từ bỏ bảo đồ?

Hắn đối với tình huống trước mắt, đương nhiên là một điểm lo lắng đều không có, hắn có bảo đồ tại người, bức cuống lên lấy ra, miễn phí thị chúng, cho rằng điều kiện, đừng xem hiện tại Phí thiếu một bộ không giết hắn không thoải mái tư cơ dáng vẻ, phỏng chừng đến thời điểm, hắn có thể cảm động khóc lên.

Chỉ đến như thế vừa đến!

Đúng là thập phần vô vị a!

Không thể hố Lê gia một cái, không thể toàn thân trở ra, vậy thì không phải một cái hợp lệ tỉ lệ vàng hố to, Vương Bảo có chút không cao hứng!

Hắn mắt nhìn Lê Phi Thiên, lạnh giọng nói, “thật không muốn?”

Hắn không nói gì.

Thế nhưng Lê Phi Thiên lại hiểu, đây là đang nói bảo đồ!

Nhưng mà.

Lê Phi Thiên có B mấy, thật muốn quyết tâm bảo vệ Vương Bảo, phỏng chừng cũng có thể làm được, đem Lê gia hết thảy gốc gác, liên lụy đi là được rồi!

Thế nhưng.

Không đáng a!

Tiểu tử này thân là lão Âm tất một cái, động tác võ thuật một cái đón lấy một cái, lần này lắng lại, lần sau sao chỉnh?

Không thể sờ lấy tiểu tử này mệnh môn, Lê gia, không đánh cuộc được!

Chỉ có điều.

Ngay ở hắn vừa mới chuẩn bị lại nói hai câu cứng rắn thời điểm.

Hắn thu được một cái đưa tin!

Đưa tin, chính là Lê gia lão tổ!

Đưa tin chỉ có năm chữ...

Không tiếc tất cả, bảo đảm!

A phốc...

Lê Phi Thiên đầu tiên là một mặt mộng bức, phản ứng lại, hắn suýt chút nữa đem mình gan huyết cho phun ra ngoài!

Khe nằm!

Tình huống gì?

Lão tổ a lão tổ, ngài đây là đang làm cộng lông a? Thay đổi xoành xoạch a? Đây là vì là cái nào giống như a? Không tiếc tất cả? Nói cách khác, vì bảo đảm hắn, thật mẹ nó liên lụy Lê gia nhiều năm như vậy gốc gác?

Thiên sát!

Này không đáng a!

Lão tổ ngài đúng hay không không lý giải tiểu tử này làm ra đến bao lớn yêu thiêu thân?

Lê Phi Thiên có chút hoảng sợ lên, còn tưởng rằng lão tổ là nhất thời bị hồ đồ rồi, vừa muốn về truyền khuyên một hồi, nói một đạo bảo vệ Vương Bảo hậu quả, có điều lúc này, đạo thứ hai đưa tin đến rồi.

Lần này chữ liền bắt đầu tăng lên, hay là lúc trước sợ không kịp.

“Bảo vệ hắn! Không tiếc bất cứ giá nào! Người này chân thân bây giờ đã bị tìm tới, tiểu tử này, nhảy không đứng lên!”

Lê Phi Thiên nhất thời cứng lại rồi!

Sau đó cũng hiểu ra!

Thì ra là như vậy!

Là chân thân bị tìm tới!

Nếu chân thân bị tìm tới, cái kia sau khi tất cả lo lắng, cũng là không còn tồn tại nữa!

Tùy ý Vương Bảo làm sao hóa thân lão Âm tất, để làm gì? Chân thân chịu đến uy hiếp, nguy cơ sống còn, hắn còn dám nói ẩu nói tả?

Chỉ là.

Lúc này Lê Phi Thiên, hắn chỉ có một tia tia cao hứng, nếu như đánh thập phần, hắn chỉ có 0,1 cao hứng!

Mà còn lại chín giờ chín...

Liền còn lại uất ức!

Vì sao đây?

Bởi vì đón lấy hắn muốn làm, chẳng khác nào điên cuồng đánh mặt của mình a!

Lúc trước hắn phiết quan hệ phiết có bao nhiêu sạch sẽ.

Sau đó hắn thì có nhiều mất mặt, hắn nói ra mỗi cái chữ đều sẽ như là lòng bàn tay, điên cuồng hướng về trên mặt hắn bắt chuyện!

Nhưng mà.

Không làm mất mặt, không tự đánh, đó là không được!

Làm lỡ Lê gia bay lên, hắn chính là gia tộc vạn cổ tội nhân!

“Chờ đã, ta có chuyện muốn nói!”

Lê Phi Thiên đột nhiên phát sinh một đạo rít gào!

Lần này, không ai không thể không nhìn về phía hắn, rất là không rõ.

Lê Phi Thiên sắc mặt hư bạch, hít sâu một hơi, đột nhiên hơi cúi đầu, trầm giọng nói, “được rồi, chuyện đến nước này, ta không thể không thẳng thắn, kỳ thực...”

“Tiểu tử này là ta Lê gia quý khách!”

“Hắn cùng ta gia lão tổ, tương giao tâm đầu ý hợp!”

“Chư vị, hắn hết thảy sai lầm, ta Lê gia đến gánh chịu, chư vị muốn cái gì đánh đổi, cứ việc nói, ta Lê gia nhất định sẽ toàn lực thỏa mãn!”

Một câu câu, Lê Phi Thiên lời nói liên tục!

Phí thiếu bọn họ nghe chính là đầu đầy mộng bức!

Mã Đức!

Còn có loại này thao tác?

Các ngươi đã Lê gia với hắn thật sự có ngàn vạn tia quan hệ, cái kia trước ngươi vì sao muốn phiết như vậy sạch sẽ?

Ngươi này không phải là mình muốn ăn đòn sao?

Giống như là đại Ngốc so với phụ thể ngươi biết không?

Lê Phi Thiên ba đồng bọn cũng tiếp liên tiếp đến tin tức, lúc này không nói một lời, hơi cúi đầu, đều là không nói gì rất!

Nửa ngày.

Liền nghe được Phí thiếu trầm giọng nói, “Lê Phi Thiên tiền bối, ta mời ngươi là tiền bối, vì lẽ đó, ta bây giờ còn có thể bình thản nói chuyện với ngươi, thế nhưng, ngươi nếu là lấy vì là, Lê gia tên tuổi, có thể làm cho khiếp sợ ta, vậy ngươi liền quá ngây thơ!”

Lê Phi Thiên bình vỡ không cần giữ gìn, đơn giản cũng thoải mái, hắn nghiêm túc nói, “Phí thiếu nói quá lời! Ta Lê gia có mấy phần mấy lạng, ta vẫn là biết đến! Có điều, việc này chính là lão tổ dặn dò, dù cho... Ta xem tiểu tử này cũng khó chịu, thế nhưng, ta cũng không thể không bảo đảm hắn!”

“Phí thiếu, các vị đạo hữu, ta liền nói rõ đi, vì tiểu tử này, ta Lê gia, có thể liều lĩnh! Trăm tỉ đạo tinh, chư vị cho điểm, không biết, có thể không?”

Mọi người triệt để choáng váng!

Ngơ ngác nhìn Lê Phi Thiên!

Ta giời ạ!

Trăm tỉ đạo tinh vung đi ra, cũng chỉ là vì cứu tên tiểu tử này?

Tiểu tử này là ngươi gia lão tổ cha đẻ vẫn là sao giọt?

Có điều Lê Phi Thiên trăm tỉ đạo tinh to lớn đánh đổi, cũng làm cho chín mươi chín phần trăm các đại lão động tâm!

Chuyện này quả thật chính là trắng (Haku) đến tài phú!

Ở đây cũng là mười mấy cái thế lực, chia lãi một hồi, ai có thể không động lòng?

Coi như là Phí thiếu, hắn mộng bức sau khi, cũng động lòng!

Mặt mũi, hắn có, Lê gia dù cho là Vương Bảo hậu trường, cũng chịu thua!

Mà tài phú, càng là niềm vui bất ngờ, như thế một số lớn đạo tinh, lấy địa vị của hắn, yêu cầu trăm ức quá đáng sao?

Không quá đáng!

Nghĩ tới đây, Phí thiếu trên mặt lộ ra nụ cười, hắn hơi ngẩng đầu, nói rằng, "Lê gia thành ý mười phần, tiểu tử ngu ngốc kia, thiếu gia ta liền tha cho hắn một mạng!"

Cái khác đại lão dồn dập mở miệng.

"Tính tiểu tử ngươi gặp may mắn!"

"Lê gia lớn như vậy tác phẩm, lão phu khâm phục! Khâm phục!"

"Hừ, lão phu kia, liền bán Lê gia một bộ mặt!"

"Tiểu tử, tỉnh táo một điểm đi, không phải lúc nào, đều có trăm tỉ đạo tinh, đến cho ngươi chuộc mạng!"

Mà Vương Bảo, cũng nở nụ cười!

Tuy rằng không biết Lê Phi Thiên vì sao thái độ 180 độ bước ngoặt lớn.

Thế nhưng.

Đây là chuyện tốt a, này một đợt hố tốt thoải mái!

Chỉ là.

Vương Bảo híp mắt cười, nhìn Lê Phi Thiên một chút.

Ngươi cho rằng, vậy thì kết thúc?

Ngây thơ!!

Lên tiếp tục này a!

Vương Bảo bỗng nhiên chỉ tay Phí thiếu đám người, trào phúng kỹ năng toàn mở, "Ôi, này liền từ bỏ giết ta? Liền vì trăm tỉ đạo tinh? Từng cái từng cái thấy tiền sáng mắt lạt kê, ta nếu như các ngươi, đừng nói cho ta một ngàn ức, dù cho cho ta hai ngàn ức, ta rất sao cũng phải giết chính ta!

Không vì cái gì khác, chính là vì tranh khẩu khí! Ngươi, đúng, chính là ngươi! Ngươi cái này không hăng hái đồ chơi, ngươi còn luôn miệng nói ta chết chắc rồi đây, hiện tại đây? Vì trăm tỉ đạo tinh, ngươi liền quỳ? Sợ? Rụt? Ngươi còn là một người đàn ông không? Là nam nhân, đến nha, giết ta nha...”

------oOo------

Chương 911: Lê gia cao tầng đại lão toàn ra trận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phí thiếu phẫn nộ toàn thân cuồng run!

Lại tới nữa rồi, lại tới nữa rồi!

Này siêu cấp làm mất mặt miệng pháo công kích!

Nếu như không phải vì cái kia dễ như trở bàn tay trăm ức đạo tinh, hắn Phí thiếu hiện tại từ lâu hạ lệnh động thủ!

Hít sâu một hơi, Phí thiếu ngột ngạt phẫn nộ, nhìn Vương Bảo gầm nhẹ nói, "đừng tưởng rằng có Lê gia bảo đảm ngươi, ngươi liền có thể có trì không sợ gì, thật trêu chọc cuống lên thiếu gia ta, ta..."

Phí thiếu ở tiền tài cùng mặt mũi bên trong nỗ lực giãy dụa!

Nhưng là Phí thiếu cảm thấy, mình đã không kìm nén được trong cơ thể điên cuồng chuyển động loạn lên Hồng Hoang lực lượng!

Trước mắt tên khốn này, quá vô liêm sỉ, quá không biết xấu hổ, hắn kẻ đáng ghét

Cái khác đại lão sắc mặt tự nhiên cũng là khó coi cực kỳ, dù sao Vương Bảo đây là nhóm trào, bọn họ trên mặt cũng tối tăm a!

Muốn khóc nhất, tự nhiên là Lê Phi Thiên!

Hắn phản ứng lại, quyết định thật nhanh, nhanh chóng bạo gào nói, "chư vị, Lê gia lại thêm hai trăm ức! Kính xin chư vị, đi nhanh lên đi, coi như ta Lê Phi Thiên van cầu các ngươi..."

Lời này, đều gần như cầu xin!

Điều này làm cho chư vị đại lão nhất thời có chút thật không tiện.

Liếc mắt nhìn nhau, một đám đại lão ho nhẹ một tiếng, dồn dập phất tay áo rời đi.

“Cũng được!”

“Không cùng thanh niên chấp nhặt!”

“Hừ, lão phu cũng chính là vì Lê gia lão tổ mặt mũi, không phải là vì đạo tinh!”

“Không sai, Lê gia lão tổ, người tốt a!”

Phí thiếu cũng đi rồi.

Thẳng thắn lưu loát.

Hắn thậm chí đều không phát một lời, một câu lời hung ác đều không lưu lại, sợ là sợ nói một câu tái dẫn đến Vương Bảo siêu cấp miệng pháo!

Đến thời điểm không nhịn được, sao chỉnh?

Lê Phi Thiên suýt nữa khóc lên, thuận một cái khí, cuối cùng cũng coi như là đi rồi, Mã Đức, 1200 ức đạo tinh a, trời ạ...

Trái tim chảy máu a!

Lê Phi Thiên đau lòng chớp mắt, sau đó, không ngừng được Bạo Nộ trong nháy mắt bao phủ Vương Bảo.

Ánh mắt đều phảng phất phun trào lửa giận ánh sáng, Lê Phi Thiên phong ấn âm thanh truyền bá, nghiến răng nghiến lợi thấp giọng nói rằng, “tiểu tử, ngươi liền làm đi, thế nhưng ngày lành của ngươi đến rồi đầu! Ngươi ở trên thực tế bản tôn, đã bị bổn gia trưởng lão tìm tới, ngươi... Xong!”

“Thật sự sao?”

Vương Bảo một mặt sợ hãi!

Lê Phi Thiên thấy này, nhất thời phảng phất ngày nắng to ăn đường phèn dưa hấu bình thường ngọt!

Sợ chưa?

Lo lắng chứ?

Không làm chứ?

Hiện tại ta Lê gia nắm mạng ngươi cửa, liền xem ngươi còn có thể sao nhảy!

Lê Phi Thiên trong lòng thoải mái, trên mặt nhưng là lộ ra châm biếm, nói rằng, “lão phu khuyên ngươi, vội vàng đem bảo đồ giao ra đây, nếu không thì, ha ha, ngươi coi như đem bảo đồ giao ra, hoặc là ở Hư giới chết đi, cũng là vô dụng! Bản tôn bị tìm tới, ngươi còn muốn u mê không tỉnh sao?”

Vương Bảo trên mặt sợ hãi đột nhiên biến mất.

Sau đó, quay về Lê Phi Thiên nháy mắt mấy cái, sau đó cười híp mắt nói rằng, “tìm tới ta trên thực tế bản tôn đúng không? Tốt lắm, có bản lĩnh, trước tiên nắm lấy ta lại nói! Đến thời điểm ta thì sẽ đem bảo đồ cho ngươi! Cho tới hiện tại... Ha ha... Xin mời một bên chơi trứng đi!”

Dứt lời.

Vương Bảo tiêu sái hất tóc, nghênh ngang rời đi!

Lê Phi Thiên một mặt mộng bức!

Trên mặt châm biếm trực tiếp cứng đờ!

Ai ai ai?

Này lại là tình huống gì?

Ta cắt cỏ, vì sao cái gì kịch bản đến tiểu tử này nơi này, đều là sẽ lệch rồi tiết tấu? Này rất sao không đúng vậy!

Bản tôn đều bị tìm tới, hắn lá bài tẩy mất hết, hắn còn có cái gì tốt đến ý? Thật cuồng ngông cuồng?

Hắn lẽ nào liền thật sự không sợ chết sao?

Lê Phi Thiên nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra!

"Lão đại, mau đuổi theo a!" Một cái Lê gia Tôn Giả không nhịn được nhắc nhở!

Lê Phi Thiên sắc mặt âm trầm lại, nhìn chằm chằm Vương Bảo bóng lưng, lệ quát, "Đuổi gà lông! Đuổi tới hữu dụng sao? Nếu tiểu tử kia bản tôn đã bị tìm tới, chúng ta đã không cần chú ý hắn ở Hư giới bên trong hướng đi, vẫn là mau chóng bẩm báo lão tổ, ở trên thực tế bắt được hắn, mới là thượng sách!"

...

...

Lê Phi Thiên không có ở Hư giới ở thêm, liền cùng mặt khác ba cái Lê gia Tôn Giả tuyến dưới.

Trong hiện thật, Lê Phi Thiên ngay ở Lê gia vốn trong tộc.

Cấp tốc đem chuyện đã xảy ra, cứ thế Vương Bảo cuối cùng khó mà tin nổi phản ứng báo cho Lê gia lão tổ, Lê gia lão tổ tự nhiên cũng là kinh nộ cực kỳ!

Lúc này Lê gia lão tổ từ lâu mang theo Lê gia rất nhiều cao tầng đại tu, thẳng đến Vương Bảo nơi này mà đến, nhận được đưa tin, nhất thời càng thêm phẫn nộ, tốc độ càng nhanh hơn!

Khách sạn bên trong.

Cái kia chờ đợi ở Vương Bảo ngoài phòng Lê gia Tôn Giả là càng ngày càng kinh sợ.

Trong lúc rảnh rỗi, hàng này lúc bắt đầu thỉnh thoảng điên cuồng công kích Vương Bảo cửa phòng.

Thế nhưng.

Cuối cùng đổi lấy, vẫn là cửa phòng vẫn không nhúc nhích!

Không chỉ có như vậy, hắn thậm chí đều không phát hiện được này cửa phòng là làm sao như thế sắt, không có sóng sức mạnh, cũng không có cái gì trận pháp, vì sao liền một mực không đánh nổi?

Nhưng vào lúc này.

Nương theo một đạo cực kỳ bá đạo khí thế điên cuồng tấn công tới, Lê gia Tôn Giả đại hỉ cực kỳ, còn không xuống lầu, liền nhìn thấy một lão giả mang theo mười mấy người đi lên!

“Lão tổ!”

Lê gia Tôn Giả mau mau hành lễ!

Lê gia lão tổ, vô số năm trước liền đã là Tôn Giả đỉnh cao cảnh giới, hắn gật gù, lãnh đạm nói rằng, “có thể có biến cố?”

Lê gia Tôn Giả nói rằng, “không có! Tiểu tử kia nên còn ở bên trong! Bốn phương tám hướng, ta tất cả đều phái ra người trông coi!”

Lê gia lão tổ hít sâu một hơi, một vệt tức giận không nhịn được bộc phát ra, thấp quát, “Người này gan to bằng trời! Tội không cho xá!”

Dứt lời.

Lê gia lão tổ lúc này đứng ở Vương Bảo cửa phòng trước!

Hắn đã biết được Vương Bảo này gian khách phòng, sức phòng ngự dị thường kinh người.

Vì lẽ đó, Lê gia lão tổ vừa lên đến liền không hàm hồ, theo song chưởng vung ra, trong hư không từng đạo từng đạo màu vàng kiếm hình phù văn từ từ tạo thành một cái cuồn cuộn vô song thánh kiếm, ánh kiếm chiếu khắp, Hư Không thập phần chói mắt!

Sức mạnh bàng bạc bạo phát, toàn bộ khách sạn đều chịu đến xung kích, lảo đà lảo đảo!

Cũng may Lê gia từ lâu đặt bao hết, bất kể là khách nhân vẫn là bên trong khách sạn người, từ lâu lộ hàng, đúng là không có thương tới những người khác.

“Phá!”

Lê gia lão tổ quát to một tiếng!

Song chưởng đẩy một cái, khủng bố vô song thánh kiếm toả ra dị thường sóng gợn mạnh mẽ, Hư Không run rẩy trong lúc đó, ầm ầm một tiếng, đụng vào cửa phòng bên trên!

Nhưng mà.

Ong ong ong.

Hư Không thình lình về truyền về một luồng đồng dạng kịch liệt sức mạnh!

Lê gia lão tổ hoàn toàn biến sắc, theo bản năng lùi về sau, chưởng ra ấn

quyết, bày xuống từng đạo từng đạo phòng ngự, cuối cùng cũng coi như là chống đỡ cản lại!

Chỉ có điều.

Sắc mặt của hắn, tự nhiên là cực kỳ khó coi!

Đầy đủ điều động toàn lực!

Được, nhưng là kết quả như thế này?

Lê gia lão tổ có chút mộng bức, cảm thấy dị thường kinh sợ, bởi vì hắn nhưng là chú ý tới, này cửa phòng, nhưng là vẫn không nhúc nhích a!

Một đám Lê gia cao tầng cũng là đầy mặt mộng bức!

Khe nằm, chúng ta không đánh nổi cũng coi như!

Lão tổ một đòn toàn lực, tuyệt chiêu đều đi ra, dĩ nhiên cũng không đánh nổi?

Cái môn này...

Là rất sao Thiên quân đạo cốt làm được chứ? Đã vậy còn quá cứng!

Lê gia lão tổ trên mặt âm trầm như nước, trầm mặc nửa ngày, đột nhiên lạnh giọng nói, “chẳng trách người này nghe nói chúng ta tìm tới hắn bản tôn, vẫn có trì dáng vẻ không có sợ hãi, nguyên lai, hắn có như vậy lá bài tẩy, y lão phu suy đoán, hẳn là một loại nào đó cổ xưa phòng ngự chí bảo!”

Ánh mắt hàn mang lấp loé, Lê gia lão tổ trầm giọng nói, “Liệt Trận, đem này gian phòng bốn phương tám hướng toàn bộ dọn trống, chúng ta đồng thời công kích, bảo vật sức phòng ngự tuy rằng lợi hại, thế nhưng, chung quy có hạn mức tối đa, này tiêu đối phương dài, chúng ta sớm muộn có thể công phá gian phòng này!”

Một đám Lê gia trưởng lão cấp tốc bắt đầu rồi động tác!

Khách sạn toàn bộ đều bị hủy đi, đúng như dự đoán, Vương Bảo gian phòng liền phảng phất một cái vuông vức hình lập phương, cũng không rơi xuống, liền như thế huyền ở giữa không trung!

Một màn như thế, tự nhiên gây nên vô số võ giả chú ý, có điều, Lê gia lão tổ bọn họ khí thế nồng nặc, không ai dám tới gần!

Dọn xong trận hình..

Tạo thành cùng đánh trận pháp!

Lê gia lão tổ bọn họ, liền bắt đầu rồi chính mình nhất định khổ rồi phá phòng hành động...

------oOo------

Chương 912: Lão Vương đồ bảng lữ trình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo ở Chu Tước thành đi dạo một hồi, liền trực tiếp rời đi Hư giới!

Ý thức trở lại bản thể bên trong.

Vương Bảo mở mắt ra, đưa tay duỗi người.

Đứng dậy đi tới lão cẩu bên giường, Vương Bảo giật giật lão cẩu đầu, rất nhanh, lão cẩu liền trực tiếp tỉnh lại.

Lão cẩu rất là hưng phấn gọi nói, "lão Vương, này Hư giới rất trầu bò a! Đúng rồi, ngươi nơi đó vinh dự giá trị vô dụng bao nhiêu chứ? Đi vào nhanh chuyển cho Cẩu gia!"

Vương Bảo, "?"

Suýt nữa phun máu a!

Ta chùi!

Lão cẩu tên khốn này, nhanh như vậy liền đem mấy triệu vinh dự giá trị cho tiêu hết? Các loại, hắn đến cùng ở Hư giới trải qua cái gì?

"Ngươi làm gì?" Vương Bảo thở dài!

Lão cẩu nháy mắt, "Đương nhiên là... Hưởng thụ a, ngươi là không biết, ở bên trong dĩ nhiên có thể dùng vinh dự giá trị sáng tạo các loại yêu thú, Cẩu gia làm ra mười mấy mị lực mười phần chó muội muội, đồng thời hầu hạ, tốt thoải mái tốt thoải mái! Cẩu gia quyết định, muốn sáng tạo ra một nhánh chó muội muội đại quân đến..."

Vương Bảo, “?”

Không nghĩ tới a, thực sự là không nghĩ tới a!

Hắn nhìn lão cẩu cái kia dương dương tự đắc vẻ mặt, đột nhiên vung tay lên, trên tay liền thêm ra tới một cái ấm nước, xoay người hướng đi bàn.

Lão cẩu thân thể trực tiếp cứng đờ, tóc gáy dựng thẳng, hắn nuốt ngụm nước bọt, sau đó cẩn thận từng li từng tí một hỏi nói, “lão Vương, ngươi... Đem ấm thần nắm ra ngoài làm gì?”

Ấm nước tự nhiên là phổ thông ấm nước, có điều, đồ chơi này lão cẩu quá quen thuộc, mỗi lần Vương Bảo cho toàn thân hắn không phải chủ lưu nóng thời điểm, ấm nước liền phát huy được tác dụng, vì lẽ đó lão cẩu đối với ấm nước kính nể rất nhiều, tôn xưng “Ấm thần”!

Vương Bảo không lên tiếng.

Lão cẩu nhất thời hoảng rồi.

“Khe nằm, có chuyện cố gắng nói a, đừng nắm ấm thần đùa giỡn a!”

“Ai ai ai? Làm sao liền nổi lên đến rồi? Khe nằm khe nằm! Lão Vương ta sai rồi còn không được sao? Ô ô ô...”

Trải qua Vương Bảo ấm Thần Uy (Kamui) hiếp sau khi, lão cẩu cuối cùng cũng coi như là không cam lòng từ bỏ chính mình sáng tạo chó muội muội đại quân huy hoàng đại kế, tinh thần trạng thái uể oải uể oải suy sụp!

Vương Bảo nhưng là nghĩ đến Lê gia đã tìm tới chính mình, liền trực tiếp mở cửa phòng ra.

Tuy rằng cửa phòng mở ra, thế nhưng hệ thống bế quan bảo vệ cơ chế nhưng vẫn là ở có hiệu lực bên trong, đúng là không cần lo lắng.

Có điều.

Mở cửa phòng sau khi, Vương Bảo chính là ngẩn ngơ.

Bên ngoài.

Cực kỳ trống trải, có thể nhìn thấy, đây là trên không trung!

Mà vào giờ phút này, đang có từng luồng từng luồng cực kỳ công kích mãnh liệt, hướng về hắn đánh tới!

Vương Bảo trợn tròn mắt, xem hướng về phía trước, mà ở nơi đó, đang cùng Lê gia các cường giả công kích cửa phòng Lê gia lão tổ, đột nhiên lộ ra sắc mặt vui mừng!

Còn coi chính mình công kích tạo tác dụng đây!

Có điều, sau đó hắn liền nhìn thấy, hết thảy công kích, vẫn chưa tiến vào trong phòng, trái lại ở nơi cửa phòng va chạm, biến mất!

Lê gia lão tổ bọn họ đã dừng tay.

Mắt nhìn Vương Bảo, Lê gia lão tổ không khỏi phẫn nộ lên, đến gần rồi vài bước, lớn tiếng quát, "Tiểu tử, ngươi có thể coi là đi ra! Bây giờ ngươi đã bị lão phu hoàn toàn vây quanh, Hư Không cố co, ngươi chắp cánh khó thoát!"

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "ngươi đi vào nha!"

Lê gia lão tổ phẫn nộ cực kỳ, "Ngươi như u mê không tỉnh, chỉ có một con đường chết!"

Vương Bảo, "Ngươi đi vào nha..."

Lê gia lão tổ, "... Tiểu tử, chí bảo cuối cùng cũng có đánh vỡ một khắc, ngươi lẽ nào liền không sợ chết sao?"

Vương Bảo, "Ngươi đi vào nha..."

Lê gia lão tổ, "..."

Hắn suýt nữa phun ra một cái lão huyết!

Khí đau lòng, khí gan thương, khí cả người run, nộ chột dạ trương, trừng mắt hai mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, một câu nói cũng lại không nói ra được!

Nói nhiều hơn nữa, để làm gì?

Vương Bảo một câu "Ngươi đi vào nha", liền trực tiếp bắt hắn cho thuấn sát!

"Ngươi chờ!"

Lê gia lão tổ mặt âm trầm ném ba chữ, sau đó lại ra tay, bắt đầu công kích, cái khác Lê gia cường giả phẫn nộ trong lúc đó, cũng là toàn lực bạo phát!

Vương Bảo ngáp một cái, quay về Lê gia lão tổ phất tay một cái, "Thêm sức lực, Nunu lực, tin tưởng chính mình, ngươi có thể! Ta còn có việc, không cùng ngươi, chính ngươi cố lên!"

Dứt lời, Vương Bảo cửa phòng vừa đóng, tạp âm tiêu hết!

Lê gia lão tổ nhìn lần thứ hai cửa phòng đóng chặt.

Chẳng biết vì sao, đột nhiên cảm giác được có chút bi ai.

...

...

Hư giới.

Chu Tước thành.

Vương Bảo lần thứ hai tới, liền bắt đầu cố gắng nghiên cứu Hư giới.

Trước Vương Bảo đã chứng thực đến, ở Hư giới trang bức, vậy cũng là có thể thu được tinh luyện giá trị.

Nghiên cứu hồi lâu, Vương Bảo cường điệu chú ý tới một cái Hư giới tiêu chuẩn, ngoại trừ Hư giới vinh dự giá trị, còn có một cái, vậy thì là Hư giới điểm cống hiến!

Đồ chơi này, tác dụng liền lớn đi tới!

Nếu như nói Hư giới vinh dự giá trị, có thể cho rằng tiền, như vậy Hư giới điểm cống hiến, liền giống như là quân công loại hình, chính là tăng lên trên chi thê!

Nghe đồn Hư giới vinh dự giá trị bão hòa sau khi, có thể khống chế Hư giới, Vương Bảo cảm thấy thuần thuộc vô nghĩa, cái này Hư giới điểm cống hiến, phỏng chừng mới là khống chế Hư giới căn bản!

"Hư giới cống hiến, chỉ có rất ít được phương pháp, thế nhưng cống hiến mà, khẳng định đối với Hư giới mới có lợi, mới sẽ cho điểm cống hiến!"

Vương Bảo suy tư, rất nhanh sẽ có ý nghĩ.

Cái khác trước tiên không nói.

Hiện nay có thể được Hư giới điểm cống hiến phương pháp, quyên tặng Hư giới vinh dự giá trị, chính là một cái trong đó!

Có điều, phương pháp này được Hư giới điểm cống hiến là có hạn mức tối đa, hơn nữa tiêu tốn vinh dự giá trị lượng lớn, bình thường hiếm có người sẽ làm như vậy!

Thế nhưng ta lão Vương là người bình thường sao?

Vương Bảo từ từ vuốt thuận kế hoạch của chính mình.

Bước thứ nhất, chuyển đổi Hư giới điểm cống hiến.

Bước thứ hai, tăng lên Hư giới điểm cống hiến.

Bước thứ ba, ở điểm cống hiến lên nghiền ép Vô Ưu thiên quân, treo lên đánh hắn ở Hư giới tiếng tăm, nghiền ép hắn ở Hư giới sản nghiệp!

Bước thứ tư, ân, vẫn là trước tiên nghiền ép Vô Ưu thiên quân lại nghĩ đi...

Làm ra kế hoạch sau khi, Vương Bảo trực tiếp bắt đầu hành động!

Muốn đạt được Hư giới vinh dự giá trị biện pháp, liền nhiều hơn nhều, cùng hiện thực đạo tinh lẫn nhau đổi là một con đường, thế nhưng, hối đoái tỉ lệ quá lớn, Vương Bảo không muốn làm công tử Bạc Liêu!

Hơn nữa, cái biện pháp này, trang bức cường độ quá nhỏ, không phải Vương Bảo lựa chọn!

Vì lẽ đó.

Vương Bảo lựa chọn, bá bảng!

Ở Hư giới, có rất nhiều bảng danh sách, bao trùm hết thảy Hư giới thành lớn, mà chỉ cần có thể leo lên bảng danh sách, liền có thể thu được lượng lớn vinh dự giá trị!

Rất nhanh Vương Bảo liền đến đến Chu Tước thành bảng danh sách quảng trường, nơi này dựng đứng từng đạo từng đạo dài mấy chục trượng lớn bia đá lớn, rất xa liền có thể nhìn thấy!

Nơi này cũng có không ít võ giả, hoặc là ở chiêm ngưỡng bảng danh sách, hoặc là đang quan sát những võ giả khác, hoặc là làm tin tức thám tử, Vương Bảo liếc nhìn một chút, ánh mắt liền rơi vào đan dược bảng bên trên!

Bảng danh sách bên trên, chỉ chừa tồn trăm tên ghế!

Vương Bảo trực tiếp nhìn về phía trên cùng, đầu tiên là quy tắc, sau đó mới

là bảng danh sách đầu tên, hiện nay đầu tên gọi là vạn giới đan tông nhất ngưu, bảng danh sách tên chính là mình lựa chọn, cái này phỏng chừng chính là xoạt danh dự tới.

Mà đan dược bảng quy tắc, thập phần thú vị, dĩ nhiên là cống hiến đan phương!!

Cống hiến đi ra đan phương, ở Chu Tước trong thành đan phương Hư giới trong cửa hàng có thể tự mình hối đoái, loại này cửa hàng vô chủ, chính là Hư giới tự tiêu!

Vương Bảo liếm môi một cái, hứng thú nồng nặc, bắt đầu rồi trực tiếp đồ bảng lữ trình...

------oOo------

Chương 913: Lê gia cao tầng đại lão toàn quỳ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo hiện tại đan đạo trình độ đã khủng bố đến nghịch thiên rồi.

Không uổng công Vương Bảo lượng lớn tinh luyện giá trị điên cuồng bắt chuyện!

Mà đan dược bảng cống lên hiến đan phương, còn có một cái quy tắc, vậy thì là không thể lặp lại!

Nói cách khác, nếu như người khác từng cống hiến ra một toa đan dược, người phía sau lại cống hiến, đó là vô dụng.

Vì lẽ đó.

Vương Bảo quyết định tự nghĩ ra đan phương!

Lấy hắn đan đạo trình độ, sáng tạo đan phương tự nhiên là bắt vào tay, có điều Vương Bảo chuẩn bị chơi lớn, sáng tạo một ít nghịch thiên đan phương, như vậy đan phương giá trị cao, thu được Hư giới vinh dự giá trị cũng cao!

Vương Bảo đầu tiên chuẩn bị sáng tạo chính là chữa thương đan!

Luận giá trị, cứu mạng đan dược tự nhiên xếp hạng hàng đầu.

Đối với kí chủ tự nghĩ ra đan phương, hệ thống có chuyên môn phòng nghiên cứu, vì lẽ đó Vương Bảo có thể tùy ý luyện chế, chút nào không cần lo lắng những dược liệu kia cỡ nào quý trọng!

Bên trong đất trời, thiên tài địa bảo vô số, có điều dược tính thiên biến vạn hóa, mỗi cái có xung đột, như thế nào giải quyết, tự nhiên chính là Đan sư

bản lĩnh.

Vương Bảo ở hệ thống phòng nghiên cứu chơi thập phần này lớp vỏ, tuy rằng dược liệu là hư huyễn, thế nhưng Vương Bảo cầm trong tay, nhưng cũng giống như chân thực, mỗi loại dược liệu dược tính Vương Bảo vừa đến tay liền có thể nhận biết triệt triệt để để, sắp xếp tổ hợp, dung hợp rèn luyện, thời gian cũng là như vậy lặng lẽ trôi qua.

Có điều.

Đối với chính đang Toái Hư Đại Giới bên trong, vây công Vương Bảo Lê gia lão tổ bọn họ mà nói.

Nhưng là độ giây như năm!

Công kích, chưa bao giờ đình chỉ!

Lê gia cao tầng vây quanh Vương Bảo phòng khách, không ngừng oanh kích, thanh thế kinh thiên động địa, lúc này toàn bộ thành trì võ giả, hầu như đều thả hạ thủ lên sự tình, từng cái từng cái đi ra nhìn nơi này, nghị luận sôi nổi.

“Lê gia đây là muốn giết ai a?”

“Quỷ mới biết! Lê gia lão tổ đều hiện thân!”

“Thế nhưng... Thật giống không có gì dùng a! Liền cửa phòng đều không phá ra được!”

“Phỏng chừng bên trong người, không tầm thường!”

“Lúc trước ta từng xa xa gặp cửa phòng mở ra, là cái người trẻ tuổi, rất hung hăng, không có chút nào sợ sệt Lê gia lão tổ!”

“Này đều đánh bao lâu?”

Đúng đấy!

Đánh bao lâu?

Lê gia lão tổ chính mình cũng có chút thất thần!

Ba trời đã có chứ?

Liên tiếp liên tục, luân phiên công kích ba ngày ba đêm, nhưng là không hề thốn công, Lê gia lão tổ đều có chút phát lạnh!

Có điều vào giờ phút này.

Lê gia lão tổ đã là cưỡi hổ khó xuống!

Liền như thế từ bỏ?

Cái kia làm sao có khả năng?

Lê gia nhưng là đã đem của cải đều ném ra hơn nửa, đầy đủ 1200 ức đạo tinh a, này há có thể từ bỏ?

Đột nhiên.

Lê gia lão tổ ngừng lại.

Lão tổ dừng lại, cái khác Lê gia võ giả tự nhiên cũng là dừng lại, dồn dập nhìn Lê gia lão tổ.

Trầm mặc một hồi, Lê gia lão tổ hít sâu một hơi, đột nhiên hoàng nhiên cao kêu thành tiếng, “Thành này võ giả, tu vi Đạo Kiếp bên trên, có thể tới nơi đây trợ giúp lão phu công phá này phòng phòng ngự! Bất luận kết cục làm sao, lão phu nguyện lấy ra mười ức đạo tinh, cùng chư vị chia đều! Đương nhiên, kính xin chư vị đem hết toàn lực, bằng không, đừng trách lão phu không nể tình!”

Âm thanh truyền bá rất rộng, bao trùm toàn bộ thành trì!

Trong lúc nhất thời, trong thành trì vây xem đảng, toàn bộ chấn động, rất nhiều người đều lộ ra vẻ hưng phấn!

Mặc kệ kết cục!

Chia đều mười ức đạo tinh?

Đây là chuyện tốt a!

Tuy rằng không biết trong phòng kia, là cái gì quỷ, thế nhưng, Lê gia lão tổ nên không phải đại Ngốc so với chứ? Sẽ không đắc tội hắn không đắc tội được người chứ?

Chỉ cần ra phân lực, liền có thể kiếm lời lật, vậy còn chờ gì?

Rất nhanh, thì có một đại sóng võ giả, chen chúc mà tới.

Vây công gian phòng vòng vây, cấp tốc mở rộng, mở rộng, đủ để chứa đựng hết thảy chuẩn bị tham dự người sau khi, Lê gia lão tổ ánh mắt lộ ra kiên quyết, gầm nhẹ nói, "động thủ!"

Tham dự vây công võ giả, thình lình đã phá ngàn!

Hơn nữa, còn đều là Đạo Kiếp bên trên, thậm chí, cũng có không ít Tôn Giả!

Đã như thế, đồng thời công kích thanh thế, kinh thiên động địa đều không quá đáng, Hư Không phát sinh đạo đạo ong ong, khủng bố tiếng gầm đinh tai nhức óc, các loại thần thông cùng xuất hiện, tất cả đều hội tụ ở Vương Bảo gian phòng bên trên.

Rầm rầm rầm!

Cái khác không có tham dự võ giả, đều là theo bản năng che lên lỗ tai!

"Ta trời, này thanh thế quá đáng sợ!"

“Nhiều cường giả như vậy đồng thời công kích, có thể so với Thiên quân chứ?”

“So với Thiên quân nên còn chưa đủ! Thiên quân thật lợi hại? Há lại là chiến thuật biển người có thể sánh ngang? Thế nhưng, cũng vô hạn tiếp cận Thiên quân đi!”

“Thực sự là khủng bố a, nếu như dáng dấp như vậy, gian phòng còn không phá, vậy thì có ý tứ!”

Ở toàn thành nghị luận bên trong.

Theo Lê gia lão tổ một tiếng “Dừng tay” hét lớn, tham dự vây công võ giả dồn dập dừng tay!

Chỉ là.

Nương theo thần thông ánh sáng tản đi, gian phòng hiển hiện, tất cả mọi người tại chỗ, đều là theo bản năng nuốt nước miếng một cái!

Giời ạ!

Gian phòng, vẫn là gian phòng kia.

Hư nổi giữa không trung.

Mà bọn họ nhiều người như vậy đồng thời công kích, cùng đánh lực lượng, căn phòng kia dĩ nhiên...

Vẫn là bình yên vô sự!

Dù cho là một chút xíu vết xước đều tựa hồ chưa từng xuất hiện!

Này rất sao...

“Hơi doạ người a!”

“Trong phòng đến cùng là ai vậy? Lợi hại như vậy?”

“Then chốt là hiện đang công kích chính là gian phòng...”

“Ta có loại dự cảm xấu, ta lui trước!”

Này một làn công kích không có kết quả, không ít võ giả cảm thấy không ổn, dồn dập ôm quyền nói xin lỗi, sau đó thẳng thắn dứt khoát lui lại!

Lê gia lão tổ sắc mặt đều có chút vặn vẹo, âm trầm cực kỳ, hắn vẫn chưa ngăn cản, chỉ là bỗng nhiên khẽ cắn răng, gầm nhẹ nói, “trăm ức! Chư vị có thể chia đều trăm ức!”

Rất nhiều võ giả ồ lên!

Động lòng không muốn!

Khe nằm, chia đều trăm ức a, này so với lúc trước mười ức dụ! 1 hoặc đầy đủ lớn gấp mười lần!

Một ít đi ra ngoài, thình lình lại trở về!

Lê gia lão tổ lớn quát, “Kính xin chư vị, đem hết toàn lực! Lần này, chúng ta đánh giết một canh giờ lại dừng lại!”

Lê gia lão tổ không tin tà!

Vương Bảo tu vi tuổi trẻ, dựa vào chỉ có bảo vật.

Hắn liền không tin, còn có bảo vật có thể như thế sắt!

Trăm ức ném ra, Lê gia lão tổ tự nhiên cũng là đau thấu tim gan, dù sao, Lê gia của cải đã rất mỏng.

Rất nhiều tham dự vây công võ giả rất nhanh sẽ lần thứ hai bắt đầu rồi vây công!

Một canh giờ nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn, có chút võ giả đạo lực tiêu hao rất nhiều, trực tiếp cắn thuốc trở lên!

Dần dần mà.

Một canh giờ trôi qua!

Theo Lê gia lão tổ hô to dừng tay, Vương Bảo gian phòng, lần thứ hai hiển lộ ra!

Thiên địa trong nháy mắt, trở nên yên tĩnh không hề có một tiếng động!

Gian phòng, trước sau như một!

Mà bọn họ.

Nhưng là đầy đủ vây công một canh giờ lâu dài a!

Trời ạ, này mẹ nó là cái gì đồ chơi làm gian phòng, quá rất sao đáng sợ chứ?

Lê gia lão tổ chính mình cũng muốn tan vỡ.

Công kích đến nước này, dù cho là Thiên quân tự thân tới, cũng đến lưu điểm huyết, được bị thương chứ?

Chỉ là một cái phòng, dĩ nhiên trở nên có thể cùng Thiên quân cùng sánh vai?

Khe nằm!

Lão tử liền mẹ nó không tin!

Gắt gao cắn răng quan, Lê gia lão tổ gầm nhẹ nói, “các ngươi cùng bọn họ tiếp tục công kích, ta đi tìm một vị Thiên quân đến giúp đỡ!”

Mã Đức!

Dù cho nhường Thiên quân hỗ trợ, tiêu tốn không ít, Lê gia của cải đều có thể đào không..

Thế nhưng.

Tháng ngày có điều có điều, không đem căn phòng này giết chết, lão tử thề không bỏ qua...

------oOo------

Chương 914: Thiên quân đến rồi cũng không biện pháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lê gia lão tổ a.

Thẳng thắn người a.

Làm ra quyết định sau khi, liền cấp tốc thẳng đến Huyền Long thiên quân vị trí mà đi!

Huyền Long thiên quân, Thiên quân trung kỳ cảnh giới, hắn Thiên quân đạo cốt bên trong ẩn chứa tiên thiên đạo thuật đã tiến hành rồi hai lần biến hóa, thập phần đáng sợ!

Có thể thỉnh cầu hắn, tiêu tốn tất nhiên không phải chuyện nhỏ.

Lê gia lão tổ sở dĩ tìm đến Huyền Long thiên quân, là bởi vì cực kỳ lâu trước đây cùng Lê gia lão tổ có chút nhỏ giao tình, thế nhưng, theo thân phận chênh lệch càng lúc càng lớn, cũng là lãnh đạm.

Nhưng mà.

Không sinh sống lão nam nhân là thập phần đáng sợ.

Lê gia lão tổ tìm tới Huyền Long thiên quân sau khi, nhanh chóng cho thấy ý đồ đến.

Đầy đủ bảy trăm ức đạo tinh.

Từ trên xuống dưới nhà họ Lê già trẻ mấy ngàn lỗ hổng người ở Hư giới bên trong hết thảy vinh dự giá trị.

Đổi lấy chính là Huyền Long thiên quân gật đầu.

Huyền Long thiên quân trên mặt mang theo cười nhạt, vỗ vỗ Lê gia lão tổ vai, nói rằng, “lão Lê, nói rõ trước, bản tọa không phải là vì tiền cùng vinh dự giá trị cái gì, ta hướng chính là ngươi người này...”

Lê gia lão tổ, “...”

Ta rất sao nghĩ ha ha tách, thế nhưng ta không dám!

Trên mặt tươi cười, Lê gia lão tổ tự nhiên là cảm động đến rơi nước mắt, chỉ là trong lòng cực kỳ phức tạp.

Nói đến, Huyền Long thiên quân với hắn nhưng là cùng thời đại người, nhưng là người ta hiện tại đã là Thiên quân trung cảnh, ở Toái Hư Đại Giới nắm giữ địa vị vô cùng quan trọng, mà chính mình đây?

Ma trứng!

Vạn năm Tôn Giả đỉnh cao!

Có điều.

Vừa nghĩ tới một khi được bảo đồ, liền có thể được cổ Thiên quân truyền thừa, ở trong đó, vách cheo leo có có thể làm cho mình thời cơ đột phá, Lê gia lão tổ liền thoải mái.

Vạn ngàn gia tài tiêu hao hết!

Nhưng cầu một khi bay lên!

...

...

Lê gia lão tổ đi mà quay lại.

Mà theo Huyền Long thiên quân sắc mặt lạnh lùng giáng lâm, toàn bộ thành

trì đều bị Thiên quân uy nghiêm bao trùm, trở nên yên tĩnh không hề có một tiếng động!

Vây công Vương Bảo gian phòng những võ giả kia, bản năng cúi đầu, mãi đến tận một cái gan lớn hô to bái kiến Thiên quân đại nhân, trong thành trì nhất thời nhớ tới liên tiếp nịnh hót tiếng.

Huyền Long thiên quân không để ý chút nào.

Chỉ là nhìn Vương Bảo gian phòng, đi vòng một vòng, khẽ nhíu mày!

Ở hắn cảm ứng bên trong.

Đây chỉ là một cái bình thường phòng khách.

Không có một chút nào sóng sức mạnh, làm sao có thể chống lại Lê gia lão tổ sự công kích của bọn họ?

Lê gia lão tổ nhân cơ hội nói rằng, “Thiên quân đại nhân, người này không phải chuyện nhỏ, hoặc có gì đó quái lạ, Thiên quân cần phải cẩn thận!”

Huyền Long thiên quân có chút không vui nhìn Lê gia lão tổ.

Cần phải cẩn thận?

Cẩn thận lông gà!

Ta đường đường một đời Thiên quân, còn dùng cẩn thận?

“Tránh ra đi!”

Huyền Long thiên quân ở Vương Bảo nơi cửa phòng đối diện dừng lại, nhạt tiếng nói.

Lê gia lão tổ một cái ánh mắt, rất nhiều võ giả dồn dập tránh lui.

Thiên quân ra tay, uy thế vô cùng, có thể tuyệt đối đừng bị lan đến.

“Liền nhìn ngươi có gì đó cổ quái!”

Huyền Long thiên quân trầm thấp cười lạnh một tiếng, sau đó, tay phải bỗng nhiên vung lên, năm ngón tay nhanh chóng có tiết tấu rung động, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo long ảnh hóa thành Chân Long thân thể, từ Hư Không lấp loé mà ra!

Đại đạo lực lượng, dường như muốn cải thiên hoán địa, toàn bộ không gian, đều phảng phất bị Huyền Long thiên quân ý chí bản thân quản lý!

Ánh mắt hàn mang lóe lên, trong phút chốc, long ảnh bay lên, ong ong không ngừng, Hư Không như biển rộng sóng lớn bình thường rung động, nương theo từng đạo từng đạo kinh thiên động địa nổ vang, đụng vào Vương Bảo gian phòng bên trên!

Long ảnh nổ tung!

Dâng trào khí thế nhấc lên vô tận cuồng phong, phụ cận các võ giả thậm chí đều khó mà mở mắt ra!

Mà khi bọn họ trước mắt khôi phục tầm nhìn thời gian.

Liền theo bản năng nuốt ngụm nước bọt!

Gian phòng, như một viên hằng cổ ngoan thạch!

Như cũ đứng sừng sững ở đó!

Lê gia lão tổ thấy thế, trong lòng hồi hộp nhảy một cái, trên mặt vẻ mặt, còn nếu là thấy cỡ nào chuyện khó mà tin nổi!

Có điều.

Có thể không phải là khó mà tin nổi như vậy?

Huyền Long thiên quân a!

Thiên quân trung cảnh a!

Hung hãn một đòn a!

Mã Đức! Mã Đức! Trời giết này nhà lại vẫn không phá?

Lê gia lão tổ trong lòng không biết nhấc lên bao nhiêu câu khe nằm, ngơ ngác nhìn tình cảnh này, hoãn có điều thần đến!

Lê gia cao tầng vẻ mặt đau khổ!

Bốn Chu Vũ người sắc mặt ngơ ngác!

Mà Huyền Long thiên quân, nhưng là hít vào một ngụm khí lạnh, theo bản năng hướng về Vương Bảo gian phòng tới gần!

Lần này, hắn không có công kích, mà là dùng tay đi mò gian phòng!

Chỉ có điều.

Làm ngón tay của hắn, miễn cưỡng muốn chạm được nhà cửa lớn thời gian, một luồng vô hình, phảng phất căn bản không tồn tại sức mạnh, chặn lại rồi hắn!

Sở dĩ nói không tồn tại, là bởi vì Huyền Long thiên quân ngơ ngác phát hiện, chính mình căn bản không cảm giác được có chút sức mạnh ở ngăn trở mình!

Thế nhưng.

Tay mình không thể tiến thêm, vậy khẳng định có sức mạnh nào ở ngăn cản!

Trong lúc nhất thời, Huyền Long thiên quân đều có chút kinh sợ!

Ngay cả mình cũng không thể phát hiện sức mạnh?

Này rất sao đến đáng sợ cỡ nào?

Hệ thống kí chủ bế quan bảo vệ cơ chế không thể nghi ngờ là thập phần nghịch thiên, đừng nói là giờ khắc này Huyền Long thiên quân, dù cho là hắn mạnh mẽ đến đâu gấp mười lần, vậy cũng là không biện pháp a!

Đứng tại chỗ, trầm mặc nửa ngày, Huyền Long thiên quân lui về phía sau, nhìn về phía Lê gia lão tổ, nói rằng, "bản tọa tận một đòn toàn lực thử xem!"

Lê gia lão tổ sắc mặt khó coi nói rằng, "làm phiền Thiên quân..."

Huyền Long thiên quân kỳ thực đã có chút kiêng kỵ, hắn yên lặng lùi về sau ra rất xa, sau đó mới duỗi ra hai tay!

Thân thể bên trong, cái kia biểu lộ ra trời Quân Uy nghiêm Thiên quân đạo cốt, phát sinh ba động khủng bố, hoành quang vạn trượng, bắn mạnh mà ra, ánh sáng chỗ đi qua, trong hư không lập loè ra từng đạo từng đạo khủng bố Chân Long ảnh hưởng!

Vạn long hiện thế!

Đáng sợ không cách nào hình dung!

Kinh khủng như thế một đòn, mọi người ở đây, bao quát Lê gia lão tổ, dù cho là thoáng lan đến, đều có khả năng tan xương nát thịt!

Một đám hàng nhanh chóng lùi về sau, kính nể nhìn Huyền Long thiên quân!

Nửa ngày qua đi, theo một tiếng trầm thấp quát nhẹ, vô cùng tận sức mạnh trong nháy mắt hướng về Vương Bảo gian phòng xung kích mà đi!

Vạn long nát tan, nhưng đổi lấy, là kinh thiên động địa lực lượng!

Đây chính là Huyền Long thiên quân tiên thiên đạo thuật, Long Hồn lớn triệu hoán!

Vương Bảo gian phòng đã biến mất ở trong tầm mắt mọi người, trên dưới phải trái trước sau toàn bộ đều bị từng đạo từng đạo ánh sáng mang bao trùm!

Huyền Long thiên quân phun ra một hơi, con ngươi thu nhỏ lại, trong lòng đột nhiên hơi tê tê!

Người khác không nhìn thấy, hắn còn không cảm ứng được sao? Vào giờ phút này, Vương Bảo gian phòng vẫn là như vậy lù lù bất động!

"Trong phòng, đến cùng là cái gì người? Khe nằm, lão tử phải đi nhanh lên, nếu không thì, sợ là hậu hoạn vô cùng!"

Huyền Long thiên quân đầu óc nổi lên cái ý niệm này, trên mặt nhưng là mặt không hề cảm xúc.

Chờ đến tất cả ánh sáng tản đi, bình yên vô sự nhà, tự nhiên lại một lần gây nên vô tận ồ lên!

Lê gia lão tổ sắc mặt đã là cực kỳ trắng bệch!

Mà Huyền Long thiên quân, nhưng là dựa vào tiến vào một chút, sau đó ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "ngươi xác định, muốn giết... Đúng là ngươi có thể đắc tội lên sao?"

Lê gia lão tổ há há mồm, không nguyên do hoảng sợ!

Hắn vạn vạn không ngờ tới a!

Thiên quân đến rồi cũng không biện pháp a!

Mà chuyện như vậy thực, cũng giống như ở nói cho hắn, hắn vẫn vì đó nỗ lực, chính là một chuyện cười, tựa hồ... Lê gia... Chọc tới không trêu chọc nổi người?

Huyền Long thiên quân thương hại nhìn Lê gia lão tổ một chút, sau đó, nhẹ nhàng đi, “Lão Lê, bản tọa trước tiên đi tới! Bản tọa khuyên ngươi tốt nhất bình tĩnh một ít, không nên lại tự tìm đường chết, mặt khác... Giao tình về giao tình, tiền vẫn phải là cho, nhớ tới quay đầu lại đưa đến bản tọa nơi đó, ân, tốt nhất mau chóng...”

Lê gia lão tổ nhìn Huyền Long thiên quân rời đi bóng lưng.

Vậy thì thật là một cái lão huyết suýt nữa phốc đi ra!

Mã Đức!

Vậy thì xong?

Ngươi vậy thì chạy?

Đến rồi liền ném hai cái lớn, ngươi lòng bàn chân bôi trơn liền chuồn mất?

Ta cắt cỏ, ngươi mẹ nó xứng đáng lão tử mấy trăm ức sao?

Hơn nữa, cái gì gọi là tốt nhất mau chóng? Là sợ lão tử mất mạng trả tiền thật không? Tốt ngươi cái Huyền Long thiên quân, ngươi rất sao không biết xấu hổ!

Xấu hổ!

Phẫn nộ!

Uất ức!!

Hoảng sợ!

Đối mặt ngay cả thiên quân đều không biện pháp gian phòng, Lê gia lão tổ trầm mặc, sau nửa ngày, vô lực giơ tay, run giọng nói, “lui...”

------oOo------

Chương 915: Diêm vương đi vòng đan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo tự nhiên còn không biết, Lê gia lão tổ đã quỳ, quỳ đến vững vàng mà, bản ngay ngắn chính.

Vào giờ phút này.

Hư giới, Chu Tước thành, bảng danh sách quảng trường!

Vương Bảo đã ở chỗ này chừng mấy ngày, vẫn ở hệ thống phòng nghiên cứu nghiên cứu đan phương.

Trên đường lão cẩu đã đi tới Chu Tước thành cùng Vương Bảo hội hợp, nhìn thấy Vương Bảo đang cố gắng kiếm lời vinh dự giá trị lão cẩu, đặc biệt cảm động, quyết định lại một lần nữa chính mình chó muội muội đại quân kế hoạch, không thể xin lỗi lão Vương kiếm lời vinh dự giá trị năng lực không phải?

Lão cẩu ở Chu Tước thành thả bay tự mình.

Vương Bảo nhưng là ở mỗi một khắc, lui ra hệ thống phòng nghiên cứu!

Nheo mắt lại, đứng dậy, Vương Bảo ý thức hướng về đan dược bảng mà đi, phát sinh ý thức, “Ta muốn quyên tặng đan phương!”

Ý thức cảm ứng bên trong, phảng phất xuất hiện một đạo trầm thấp uy nghiêm tiếng chuông, sau đó Vương Bảo thân thể trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Bốn phía một số võ giả, “?”

Có mấy người phản ứng lại, đây nhất định là hướng bảng đi tới.

Không gian trống trải bên trong.

Bốn phía một mảnh quang minh, Vương Bảo trước mắt đây là xuất hiện từng đạo từng đạo chữ triện, "Quyên tặng đan phương, không thể lặp lại, mời nói ra cần vật liệu, luyện chế thành công sau khi, do Hư giới công chính! Dành cho bảng danh sách điểm giá trị!"

Vương Bảo bất động thanh sắc, bắt đầu nói ra bản thân dược liệu cần thiết, mỗi một cái tên phun ra, trước người Hư Không liền sẽ xuất hiện đối ứng dược liệu, mặc dù là giả, thế nhưng dược tính nhưng là không có sự khác biệt!

Nửa ngày qua đi, đặt tại Vương Bảo trước người Hư Không, đã có đầy đủ hơn trăm loại dược liệu!

Thẳng đến lúc này, Vương Bảo mới ngừng lại, thoả mãn nhìn về phía trước dược liệu, đối với này Hư giới, càng ngày càng hiếu kỳ!

Phải biết hắn nói tới dược liệu, rất nhiều từ lâu tuyệt tích, ở hệ thống phòng nghiên cứu, tự nhiên không cần lo lắng, thế nhưng này Hư giới dĩ nhiên biết, mà mô phỏng đi ra, bởi vậy có thể thấy được Hư giới chỗ bất phàm!

Sau đó.

Vương Bảo liền bắt đầu rồi luyện đan lữ trình!

Quá trình này, hắn đã là xe nhẹ chạy đường quen, ở hệ thống phòng nghiên cứu bên trong đã luyện chế vô số lần, cuối cùng mới hoàn thành hoàn mỹ chi đan!

Vương Bảo tổng cộng sáng tạo ra chín loại đan phương!

Mà hiện tại, nhưng là luyện chế loại thứ nhất, bị Vương Bảo gọi là [Diêm vương đi vòng]!

Viên thuốc này, chính là chữa thương đan, bị Vương Bảo mân mê, quả thực không muốn quá nghịch thiên, dược liệu cần thiết, không có chỗ nào mà

không phải là sinh cơ cực hạn siêu cấp dược liệu, phần lớn đều đã tuyệt tích với bên trong đất trời!

Thế giới này, không có Diêm vương câu chuyện.

Thế nhưng Vương Bảo mới không quan tâm những chuyện đó, hắn cảm thấy đến danh tự này rất thích hợp, bởi vì không quan tâm là ai, dù cho là Thiên quân đây, ăn hắn [Diêm vương đi vòng], muốn chết cũng khó khăn!

Thời gian trôi qua, Vương Bảo trên tay đánh ra đi đan ấn, nếu như bị Toái Hư Đại Giới bên trong đan đạo tông sư cấp nhân vật nhìn thấy, cũng đến nhìn mà thán phục, nước thuốc cuồn cuộn, từ từ hình thành một viên màu trắng như mây đan dược!

Vù!

Đan thành!

Nếu như là chân thực luyện đan, đan dược này thành hình một khắc đó, tuyệt đối sẽ có đan kiếp giáng lâm!

Mà lúc này, đan dược không linh, bình yên rơi vào Vương Bảo lòng bàn tay!

“Đo lường đi!”

Vương Bảo lười biếng nói rằng.

Đan dược tự động bay lên, trong hư không phảng phất lại sức mạnh vô hình đang lăn lộn!

Qua đi tới có thời gian một nén nhang, làm Vương Bảo cũng chờ chờ buồn bực thời điểm, trong hư không đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo chữ lớn, “Mời làm đan dược gọi là!”

“Diêm vương đi vòng!”

Hư Không bình tĩnh lại!

Nửa ngày, mới tiếp tục hiện ra chữ, "Nếu như còn muốn quyên tặng, xin mời tiếp tục!"

Nói cách khác, vậy thì là, xin mời tiếp tục ngươi biểu diễn!

...

...

Hư giới đan phương tiệm.

Nơi này bị rất nhiều Đan sư tôn sùng là Thánh địa, bởi vì trong này đan phương, thực sự là quá nhiều quá mênh mông!

Bất luận ngươi muốn cái gì đan dược, hầu như đều có thể ở Hư giới đan phương tiệm tìm tới đan phương, đương nhiên, giá trị càng cao đan phương, cần thiết Hư giới vinh dự giá trị tự nhiên cũng càng cao hơn!

Lý Khiếu Xuyên chính là một vị Đan sư, hơn nữa, càng là vạn giới đan tông cấp cao chức danh Đan sư!

Ở Toái Hư Đại Giới, vạn giới đan tông tự nhận luyện đan thứ hai, không ai dám nhận số một!

Hiện nay Hư giới đan bảng, đầu tên chính là bị vạn giới đan tông lão tổ chiếm lấy, vô số năm qua, chưa bao giờ có người có thể vượt qua.

Lý Khiếu Xuyên rất yêu thích đến Hư giới đan phương tiệm, Hư giới bên trong mỗi một toà Hư giới đan phương tiệm, tin tức cùng chung, vì lẽ đó bất kể là ai, đang ở nơi nào, chỉ cần hiến cho đan phương, liền đều có thể nhìn thấy!

Đụng tới một ít giá cao giá trị đan phương, Lý Khiếu Xuyên sẽ mua được nghiên cứu một chút.

Vào giờ phút này.

Lý Khiếu Xuyên mới vừa vừa bước vào Chu Tước thành Hư giới đan phương tiệm.

Theo bản năng, hắn liền nhìn về phía "Mới vào đan phương đứng hàng thứ", cái này đứng hàng thứ, là Hư giới tự mình đo lường xếp hạng, chỉ có mỗi tháng mới vào đan phương giá trị đầu mười tên, mới phải xuất hiện ở phía trên!

Vốn là, hôm nay đã là cuối tháng.

Cái này mới vào đan phương bảng xếp hạng, dĩ nhiên rất khó lại biến động.

Nhưng mà.

Làm Lý Khiếu Xuyên ngẩng đầu đến xem thời điểm, vừa vặn lúc này cái kia mới vào đan phương bảng xếp hạng bên trên, xuất hiện đạo đạo lưu quang.

Trong nháy mắt, một đạo mới đan phương, trong nháy mắt chiếm lấy đầu tên!

Lý Khiếu Xuyên ngẩn ra.

Phản ứng lại, không khỏi đại hỉ cực kỳ!

Ngày hôm nay xem như là đến đúng rồi!

Không nghĩ tới dĩ nhiên đụng tới nhỏ như thế tỷ lệ sự tình.

Cái này [Diêm vương đi vòng] đan dược, đến cùng có giá trị lớn cỡ nào? Dĩ nhiên có thể ở cuối tháng chiếm lấy mới vào đan phương bảng xếp hạng đầu tên?

Những người khác cũng phát hiện tình cảnh này, ở đây trên căn bản đều là Đan sư, trong lúc nhất thời tiếng than thở liên tiếp!

Có điều sau đó, một đạo mang theo cực kỳ kinh hãi âm thanh vang lên, “Khe nằm! Lầm chứ?”

Tiếp đó, từng đạo từng đạo chấn động thanh âm không ngừng vang lên.

“Giá tiền này...”

“Mã Đức, đây là ở bẫy người sao?”

“Hư giới cũng bắt đầu hắc điếm hình thức sao?”

“Bực này giá cả, ai mẹ nó có thể mua được?”

Lý Khiếu Xuyên nuốt ngụm nước bọt, tiến lên vài bước, ý thức thăm dò vào mới vào đan phương bảng xếp hạng, nhất thời liền nhìn thấy [Diêm vương đi vòng] đan phương giá cả!

Đây là Hư giới đối với đan phương định giá!

Mà cái giá này...

“Một trăm ức?”

Lý Khiếu Xuyên một mặt mộng bức, hai mặt mộng bức, ba mặt mộng bức qua đi, gò má của hắn bắt đầu điên cuồng co giật!

Tê liệt a!

Một trăm ức a!

Này mẹ nó không phải đạo tinh, đây là Hư giới vinh dự giá trị a!

Đây là cái gì nghịch thiên đan phương? Lại dám mở ra một trăm ức Hư giới vinh dự giá trị?

Lý Khiếu Xuyên toàn thân tê dại, toàn thân run rẩy, tưởng tượng chính

mình lão tổ, vạn giới đan tông gậy bó, tự hào nhất trâu bò nhất đan phương cũng chỉ là ở Hư giới đan phương tiệm đổi lấy một cái ức Hư giới vinh dự giá trị định giá!

Mà cái này [Diêm vương đi vòng]!

Đầy đủ một trăm ức a khe nằm!

Là mẹ nó lão tổ gấp trăm lần a!

Trời ạ!

Thế gian này sẽ có như thế đáng giá một trăm ức Hư giới vinh dự giá trị đan phương sao?

Trong cửa hàng không khỏi nhấc lên một cỗ thảo luận dậy sóng, mà Lý Khiếu Xuyên dại ra nửa ngày, đột nhiên tâm hồn mát lạnh.

Bên ngoài có cái vượt trâu bò Đan sư.

Nhưng là nhưng cùng vạn giới đan tông không quan hệ.

Chuyện này đối với luôn luôn tự cho là Toái Hư Đại Giới đan đạo vác đinh tông môn mà nói vạn giới đan tông, không phải là cái gì chuyện tốt!

Lý Khiếu Xuyên biết, chuyện này, tốt nhất muốn lập tức nhường lão tổ biết được, vì lẽ đó, hắn không lo được hiếu kỳ, nhanh chóng cho vạn giới đan tông lão tổ truyền tấn!

“Lão tổ, Chu Tước thành đan phương tiệm kinh hiện trăm ức đan phương, xin ngài quyết định!”

Tin tức phát sinh, Lý Khiếu Xuyên nuốt ngụm nước bọt, trăm ức Hư giới vinh dự giá trị, đem hắn bán đều không đáng nhiều như vậy, tuy rằng cực kỳ hiếu kỳ [Diêm vương đi vòng] đan, nhưng hắn cũng chỉ có thể kìm nén!

Theo bản năng, Lý Khiếu Xuyên quay đầu lại liếc mắt nhìn ngoài quán xa xa!!

Có thể thấy rõ ràng, xa xa danh sách kia trên quảng trường, đứng sừng sững đan bảng!

Như vậy nghịch thiên đan phương, hiến cho đi ra ngoài, có thể được bao nhiêu Hư giới vinh dự giá trị? Có thể được bao nhiêu đan bảng điểm giá trị? Khe nằm, ta sao cảm giác bản tông đan bảng thứ nhất, rõ ràng khó giữ được a...

------oOo------

Chương 916: Có phải là thật hay không như thế tạc thiên?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trăm ức đan phương cháy bạo Hư giới.

Cũng kích thích đến Vạn Giới Đan Tông lão tổ, Phương Lưu Niên!

Tuy rằng Hư giới đan phương tiệm ở Hư giới mỗi một toà bên trong tòa thành lớn đều có, thế nhưng Vạn Giới Đan Tông Hư giới đại bản doanh, nhưng khoảng cách Chu Tước thành rất gần.

Vì lẽ đó, Phương Lưu Niên rất nhanh sẽ đi tới Chu Tước thành.

Hơn nữa, lần này Vạn Giới Đan Tông đến Đan sư không ít, đều là Vạn Giới Đan Tông chân chính cao tầng, nghe nói trăm ức đan phương hiện thế, thân là Đan sư bên trong bỏ qua, ai có thể nhịn được?

Phương Lưu Niên khuôn mặt già nua, nhưng mục mang uy nghiêm, vòng chéo tay bước vào Hư giới đan phương tiệm, trong lúc nhất thời trong cửa hàng không ngừng vang lên bái kiến đại lão cung kính tiếng.

Ánh mắt cấp tốc nhìn về phía mới vào đan phương bảng.

Phương Lưu Niên cái nào sợ đã sớm biết [Diêm vương đi vòng] đan định giá trăm ức, thế nhưng, lúc này lại cũng hít vào một ngụm khí lạnh, cảm giác tâm hồn đang không ngừng rung động!

Thân là Toái Hư Đại Giới nhất trâu bò Đan sư.

Thân là hiện nay Hư giới đan bảng Giang Bả Tử.

Hắn há có thể không biết Hư giới đối với đan phương định giá tiêu chuẩn?

Trăm ức đan phương a, này mẹ nó phải là nhiều nghịch thiên đan dược, mới có thể giá trị trăm ức?

“Lão tổ, viên thuốc này mới có Hư giới định giá, kiên quyết không có vấn đề! Theo ta thấy, sao không mua hạ xuống...”

Một cái tông môn trưởng lão không nhịn được mở miệng nói rằng.

Phương Lưu Niên hé mắt.

Hắn do dự lên!

Đây chính là trăm ức Hư giới vinh dự giá trị a, không phải mấy triệu mấy chục triệu, là rất sao một trăm ức!

Đây là một bút kinh thiên khoản tiền kếch sù!

Có điều.

Đối với Vạn Giới Đan Tông mà nói...

“Ta thiếu điểm ấy vinh dự giá trị sao? Không thiếu...”

Phương Lưu Niên rất nhanh sẽ làm ra quyết đoán, hắn nhìn chung quanh một tuần ở đây tông môn trưởng lão, trầm giọng nói rằng, “trăm ức đan phương, khẳng định tất có chỗ huyền diệu, lão phu muốn mua lại, dùng cho chúng ta nghiên cứu, chư vị trưởng lão, có ý kiến gì không?”

Một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, từng cái từng cái dồn dập gật đầu!

Ngược lại lại không hoa chính mình kho bạc nhỏ, hà tất cùng lão tổ đối nghịch? Lại nói, toa thuốc này, bọn họ cũng hiểu kì a!

Phương Lưu Niên nhìn [Diêm vương đi vòng] bốn chữ, trầm mặc nửa ngày, đột nhiên thấp quát, “Vậy thì mua!”

Mua mua mua!

Vạn Giới Đan Tông cái khác không có, chính là đan dược nhiều, cũng mang ý nghĩa nhiều tiền!

Trăm ức Hư giới vinh dự giá trị trực tiếp từ Phương Lưu Niên trên người xóa đi!

Tuy rằng đau lòng, thế nhưng Phương Lưu Niên nhưng càng thêm chờ mong, trong nháy mắt, một vệt sáng trong nháy mắt đổi chui vào Phương Lưu Niên chỗ mi tâm!

Tin tức tràn vào.

Phương Lưu Niên đầu tiên nhìn thấy chính là bốn chữ, "Diêm vương đi vòng, muốn chết cũng khó khăn"!

Vụ thảo, thật là bá đạo, thế nhưng ta yêu thích!

Phương Lưu Niên đại hỉ cực kỳ.

Đón lấy xem.

Nhưng mà nhìn nhìn.

Theo một toàn bộ đan phương tiếp tục đọc...

Phương Lưu Niên cả người đều cứng ở nơi đó!

Trên mặt hắn vẻ mặt đọng lại, thân thể phảng phất hình ảnh ngắt quãng, ngơ ngác mắt nhìn Hư Không, hai con mắt đánh mất tiêu cự!

Một đám Vạn Giới Đan Tông trưởng lão xem chính là cực kỳ mộng bức!

Tình huống gì?

"Lão tổ đây là... Có ngộ hiểu?" Một trưởng lão suy đoán nói!

Nhưng mà.

Lúc này, liền nhìn thấy Phương Lưu Niên đột nhiên quay đầu, liếc mắt nhìn hắn.

Cái nhìn này, đủ khiến người trưởng lão này nhớ năm ngoái, hắn có chút run, bởi vì hắn thình lình từ Phương Lưu Niên trong ánh mắt, nhìn ra căm hận!

Phương Lưu Niên là nghiến răng nghiến lợi.

Vừa nãy chính là người này, trước tiên đề nghị, đem đan phương cho mua lại.

Nếu không là hắn, chính mình hay là, nên, đại khái, không mua lại ý nghĩ đây!

Hiện tại được rồi!

Đan phương là tới tay.

Thế nhưng...

Ta đi ngươi mỗ mỗ cái chân!

Này mẹ nó là chó rắm đan phương a!

“Này đan phương... Bằng phế đan phương!”

Phương Lưu Niên cực kỳ căm hận, lại cực kỳ hối hận phun ra một câu nói, sau đó liền tựa hồ không nhịn được, tức miệng mắng to, “Mã Đức! Này giết ngàn đao, nếu như bị ta biết toa thuốc này là ai quyên tặng, lão phu có thể đem hắn đánh hoạt đến chết đi! Đáng chết! Toa thuốc này bên trong dược liệu cần thiết, hơn một nửa đều tuyệt tích với trong thiên địa, mua được để làm gì? Để làm gì!”

Tăng vọt sát ý, bao phủ Hư giới đan phương tiệm!

Vạn Giới Đan Tông các trưởng lão sắc mặt hoàn toàn thay đổi, mỗi một cái đều là khí nộ cực kỳ!

Mà cái khác Đan sư, tuy rằng như cũ cung kính, nhưng trong lòng lại là cười nổ!

Một trăm ức Hư giới vinh dự giá trị a!

Dĩ nhiên mua một tấm phế đan phương!

Việc này truyền đi, tương lai ngàn năm mạnh nhất kẻ xui xẻo giải thi đấu quán quân tuyệt bức không chạy, chính là vị này Phương Lưu Niên lão tổ!

Vắng lặng hồi lâu.

Một cái Vạn Giới Đan Tông trưởng lão thấp giọng nói rằng, "nếu đã mua lại, vậy cũng không biện pháp a, Hư giới nhưng là không cho lùi tiền! Chúng ta vẫn là nắm chặt nghiên cứu một chút, Toái Hư Đại Giới không thể luyện chế, thế nhưng ở Hư giới phòng luyện đan, vẫn là có thể!"

"Không chắc, chúng ta còn có thể có ngộ hiểu cái gì, cũng dù sao cũng tốt hơn như thế uất ức!"

Này vừa nói.

Phương Lưu Niên đúng là vẻ mặt vừa chậm!

Xác thực như vậy.

Liền giống với hắn mà nói, nếu như có thể từ đan phương bên trong có cảm giác ngộ, đan đạo tiến thêm một bước, như vậy tiêu tốn trăm ức Hư giới vinh dự giá trị, ngược lại cũng liền không đau lòng như vậy!

Nghĩ tới đây.

Phương Lưu Niên cấp tốc bước ra Hư giới đan phương tiệm, sau đó liền chuyển tới Hư giới phòng luyện đan.

Hư giới phòng luyện đan phi thường thích hợp Đan sư thể ngộ tu luyện đan đạo, bất kỳ dược liệu đều có thể mô phỏng mà ra, cái này cũng là rất nhiều Đan sư lựa chọn hàng đầu chỗ tu luyện.

Một đám lão già làm thành một vòng.

Dồn dập nhìn trung ương Phương Lưu Niên!

Phương Lưu Niên không có nói ra đan phương, mà là bắt đầu yên lặng mua dược liệu!

Tuy rằng đã có chuẩn bị, thế nhưng, đầy đủ hơn mười triệu Hư giới vinh dự giá trị đẩy lên, lúc này mới đem tất cả dược liệu, toàn bộ mua tề!

Lại bồi đi vào 10 triệu, Phương Lưu Niên tâm tình, đã hết sức gay go!

Trầm lòng yên tĩnh khí, để cho mình bình tĩnh lại, Phương Lưu Niên lúc này mới bắt đầu dựa theo đan phương, luyện chế [Diêm vương đi vòng] đan!

Thời gian trôi qua.

Nửa khắc đồng hồ sau, theo trong hư không nước thuốc đột nhiên phát sinh đạo đạo nặng nề nổ tung thanh âm, Phương Lưu Niên gò má đã co giật lên!

Nước thuốc nổ!

Luyện đan trực tiếp thất bại!

Mặc dù là lần thứ nhất bắt đầu luyện chế xa lạ đan dược, thế nhưng Phương Lưu Niên ai a? Toái Hư Đại Giới đan đạo người số một, luyện đan thất bại bao lâu không đụng với qua? Hơn nữa...

Luyện chế đến hiện tại.

Phương Lưu Niên thình lình kinh hãi phát hiện, chính mình thậm chí ngay cả trong đó dược lực biến hóa đều không làm theo.

Trong trầm mặc.

Phương Lưu Niên lần thứ hai tiêu tốn 10 triệu Hư giới vinh dự giá trị, mua phần thứ hai dược liệu.

Luyện chế bắt đầu rồi.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Theo từng đạo từng đạo ầm ầm âm thanh.

Phương Lưu Niên thình lình đột nhiên đứng lên, sau đó, tầng tầng giậm chân một cái, mắng to lối ra (mở miệng), "Hỗn đản! Lão phu liền không tin, cái kia quyên tặng đan phương gia hỏa đều có thể luyện chế ra đến đan dược, lão phu nhưng luyện chế không ra! Bọn ngươi mau chóng đi ra ngoài, lão phu muốn bế quan!"

Một đám Vạn Giới Đan Tông trưởng lão hai mặt nhìn nhau!

Nhưng mà, nhìn thịnh nộ bên trong lão tổ, ai cũng không dám không thức thời nhiều lời nửa chữ, tuy rằng cực kỳ hiếu kỳ đan phương, nhưng là, lão tổ không nói, còn ai dám nâng? Chỉ được phiền muộn lùi ra!

Phương Lưu Niên trầm lòng yên tĩnh khí hồi lâu sau, lúc này mới duy trì một viên bình thường tâm, bắt đầu mua thứ ba phần dược liệu.

Một trăm ức đều tốn ra!

Còn ở tử này chỉ là mấy chục triệu?

Diêm vương đi vòng?

Muốn chết cũng khó khăn

Hừ!

Lão phu liền muốn nhìn một chút, ngươi này thành đan, có phải là thật hay không có ngươi nói tới như thế treo, như thế tạc thiên...

------oOo------

Chương 917: Tiểu tử này [thật là đẹp trai] cùng [thật điêu]!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phương Lưu Niên bắt đầu bế quan luyện đan.

Vừa mới bắt đầu, niềm tin của hắn tràn đầy!

Hắn nhưng là Toái Hư Đại Giới đan đạo Giang Bả Tử, so với đan dược, hắn sợ qua ai?

Nhưng mà.

Sau một canh giờ.

Hắn thấp thỏm bất an!

Đầy đủ ba canh giờ qua đi, Phương Lưu Niên suýt chút nữa nước mắt vỡ cho quỳ!

Hắn đầy đủ luyện chế chín lần [Diêm vương đi vòng] đan, lần lượt thất bại bên trong, Phương Lưu Niên hiểu ra.

Chính mình cùng hiến cho ra đan phương cái kia thần bí Đan sư, căn bản không phải một cái lượng cấp!

Hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo luyện đan trình độ, ở trước mặt đối phương, phỏng chừng cũng chính là cái ngón út mà thôi!

Ếch ngồi đáy giếng!

Đối phương luyện đan trình độ, hắn tưởng tượng đều không tưởng tượng nổi!

Vừa nghĩ tới cái này có thể nói đâm tim suy đoán, Phương Lưu Niên tâm tình liền hết sức gay go, vô cùng gay go, lại cực kỳ phức tạp, trong lòng rất cảm giác khó chịu.

Không có lại không biết tự lượng sức mình tiếp tục luyện chế [Diêm vương đi vòng] đan, Phương Lưu Niên cực kỳ cô đơn mở cửa phòng ra!

Chỉ có điều.

Mở cửa sau khi, từng đạo từng đạo mang theo sợ hãi âm thanh liền vang lên.

"Lão tổ, ngài có thể coi là đi ra, ra đại sự!"

"Ta trời, chúng ta đan bảng thứ nhất bị người cho chiếm!"

"Lão tổ, tên kia nên hiến cho đi ra chín toa đan dược, mỗi một trương ở Hư giới đan phương tiệm định giá đều không thua kém trăm ức, cao nhất cái kia thình lình giá trị 30 tỉ..."

"Lão tổ, chúng ta nên làm như thế nào?"

Nói chuyện, là từng cái từng cái Vạn Giới Đan Tông các trưởng lão!

Trên mặt của bọn họ có chút mang theo phẫn nộ, có chút mang theo hoảng sợ, có chút mang theo kính nể, có chút mang theo thán phục, từng cái từng cái, dồn dập nhìn Phương Lưu Niên!

Phương Lưu Niên cả người đều ở co giật!

Đan bảng đều bị người cho vượt?

Ta cái chùi, vậy cũng là ta Vạn Giới Đan Tông, vô số năm hạ xuống tích góp đan bảng điểm giá trị, dĩ nhiên liền như thế dễ như ăn cháo bị đạt đến?

Chín toa đan dược? Mỗi cái định giá trăm ức? Cao nhất đều đạt đến 30 tỉ? Ta phốc ngươi cái muội a, không quan tâm hiến cho đan phương chính là ai,

Phương Lưu Niên biết rồi, đây là một vị chân chính đan đạo đại lão!

Chính mình xách giày cho người ta cũng không xứng!

“Hoảng cái gì?”

Phương Lưu Niên một tiếng quát nhẹ.

Một đám trưởng lão yên tĩnh lại, chờ mong nhìn lão tổ, y theo lão tổ tính bướng bỉnh, bị như thế làm mất mặt, nhất định sẽ có kế hoạch lớn chứ?

Nhưng mà.

“Vị kia, là chân chính đan đạo cường giả, ta không kịp một phần vạn, đại gia mau chóng đi dò xét tin tức, ai có thể đem vị cường giả kia tìm tới, lão phu cho đại công!”

Phương Lưu Niên thở dài nói.

Vạn Giới Đan Tông trưởng lão bối rối!

Ngươi muội!

Lão tổ dĩ nhiên...

Liền như thế quỳ?

Nói cẩn thận kế hoạch lớn đây? Bị làm mất mặt, liền như thế coi là?

Nhìn một đám mộng bức trưởng lão, Phương Lưu Niên sắc mặt đen, trầm giọng quát, “Nhìn ta làm chi? Còn không mau đi! Lão phu cũng không sợ mất mặt, nói thiệt cho các ngươi biết, cái kia [Diêm vương đi vòng] đan, ta từng thử, căn bản luyện chế không ra...”

Một đám Vạn Giới Đan Tông trưởng lão nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh!

Liền lão tổ, đều luyện chế không ra?

Khe nằm!

Này còn chỉ là một cái [Diêm vương đi vòng] đan a!

Mà hiện tại ở Hư giới đan phương tiệm, như vậy đan phương, còn có tám cái...

...

...

Chín toa đan dược vứt ra!

Vương Bảo không hề bất ngờ trở thành đan bảng số một!

Lượng lớn Hư giới vinh dự giá trị khen thưởng, nhường Vương Bảo sướng rên cực kỳ, này tốc độ kiếm tiền, nói ra ai tin?

Từ đan bảng không gian bên trong đi ra.

Nhìn đan bảng bên trên, mới xuất hiện tên, Vương Bảo cảm giác rất hài lòng, hắn đạt được tên là [tiểu tử này thật là đẹp trai]!

Bốn phía không ngừng vang lên từng đạo từng đạo nghị luận thanh âm, ai cũng không biết bọn họ trong miệng "Người này tuy rằng lợi hại, nhưng thật vô liêm sỉ" "Không biết xấu hổ" gia hỏa, liền ở bên người!

Nghe bên tai không ngừng vang lên gợi ý của hệ thống âm, tinh luyện giá trị được mùa lớn, Vương Bảo không khỏi nghiện!

Tuy rằng xoạt bảng chỉ là vì kiếm lấy Hư giới vinh dự giá trị, thế nhưng...

Trang bức cường độ quả nhiên cũng là gạch thẳng!

"Đã như vậy, vậy thì tiếp tục này a!"

Vương Bảo cười ha ha nhìn về phía thứ hai bảng danh sách, bảng danh sách này, gọi là Hư giới dụng cụ bảng!

Đan khí không ở riêng!

Vương Bảo luyện đan nghịch thiên, luyện khí đồng dạng nghịch thiên!

Ý thức hơi động, Vương Bảo lần nữa biến mất, chỉ có điều, lần này xuất hiện ở dụng cụ bảng luyện khí không gian bên trong!

Luyện khí, Vương Bảo sẽ không có nhiều như vậy nghiên cứu!

Hơn nữa Vương Bảo chuẩn bị luyện khí một bộ kiếm dụng cụ, đây là một bộ Vương Bảo trước đây từng chiếm được hệ thống khen thưởng luyện khí ảnh, tổng cộng tám mươi mốt khẩu kiếm dụng cụ, mỗi một chiếc đều mỗi cái có đặc sắc, nhưng lại có thể tạo thành một bộ kiếm trận!

Luyện khí ảnh tên là Phổ Độ!

Cần thiết vật liệu, Vương Bảo cũng từng tìm kiếm qua, thế nhưng rất đáng tiếc, hầu như không tìm được, không phải không tồn tại, mà là từ lâu dập tắt ở trong dòng sông lịch sử!

Vương Bảo chuẩn bị ở Hư giới chế tạo ra đến!

Tám mươi mốt khẩu kiếm dụng cụ, vách cheo leo có thể đem Hư giới dụng cụ bảng cho toàn chiếm, đến thời điểm, cái kia việc vui liền lớn!

Bởi vì Hư giới luyện khí bảng bên trên binh khí, nhưng là có thể cụ hiện ra, nhường võ giả mua sử dụng.

Đan dược, phần lớn đều là vô dụng, bởi vì này căn bản không phải thế giới chân thực, nhưng là binh khí, cái kia tác dụng liền lớn đi tới!

Muốn làm liền làm!

Vương Bảo trực tiếp bắt đầu rồi luyện chế, Phổ Độ luyện khí ảnh bên trong, ẩn chứa luyện chế bước đi, hết thảy đại đạo khí văn, Vương Bảo chỉ là qua qua tay mà thôi, độ khó tự nhiên cực cao, nhưng đối với Vương Bảo mà nói, đương nhiên là điều chắc chắn!

Chu Tước thành chấn động vẫn còn tiếp tục, đan bảng đầu tên thay đổi, đây là từ khi Vạn Giới Đan Tông chiếm cứ đầu tên tới nay, chỉ có một lần, hơn nữa, liên quan với đan bảng đầu tên suy đoán, cũng là nhanh chóng sôi trào lên.

Có người kính nể rất nhiều.

Có người ước ao đố kị.

Có người khinh bỉ chê cười.

Tiểu tử này thật là đẹp trai danh tự này, kéo cừu hận cường độ cũng là quá lớn!

Mãi đến tận một cái tin tức truyền đến, Chu Tước thành bị làm nổ.

“Vạn Giới Đan Tông, nguyện nghênh tiếp đan đạo tiên sư [tiểu tử này thật là đẹp trai], vì bọn ta thụ đạo, chúng ta chấp đệ tử chi lễ, cung nghênh tôn giá!”

Câu nói này, là Vạn Giới Đan Tông lão tổ Phương Lưu Niên nói!

Hơn nữa, Phương Lưu Niên càng là tuyên bố, chỉ cần ai có thể trợ giúp Vạn Giới Đan Tông, tìm tới vị kia đan đạo cường giả, thì sẽ dành cho một trăm viên phá tôn đan!

Đây chính là cửu kiếp cường giả tối đỉnh tha thiết ước mơ có tiền cũng không có đường mua siêu cấp đan dược!

Trong lúc nhất thời, Chu Tước trong thành võ giả đều là theo bản năng nhìn về phía người ở bên cạnh.

Không phải gọi “Tiểu tử này thật là đẹp trai sao” sao? Cái kia nghĩ đến hẳn là rất tuấn tú.

Cứ như thế trôi qua mấy cái canh giờ.

Ở mỗi một khắc, bảng danh sách trên quảng trường.

Một ít chú ý các đại bảng danh sách võ giả, đột nhiên sững sờ.

Chỉ chốc lát sau, một đạo kêu sợ hãi tiếng, vang lên, “Khe nằm, dụng cụ bảng đầu tên thay đổi!”

Ở đây hết thảy võ giả đều là thân thể chấn động dữ dội, cực kỳ chấn động, ngày hôm nay cũng thật là tà tính, đan bảng đầu tên thay đổi cũng là thôi, dụng cụ bảng dĩ nhiên cũng thay đổi?

Trước dụng cụ bảng đầu tên, chính là quy nhất dụng cụ tông hết thảy!

Cùng Vạn Giới Đan Tông một cái, quy nhất dụng cụ tông cũng là Toái Hư Đại Giới bên trong Giang Bả Tử.

Võ giả ở trên thực tế binh khí, không cách nào xuất hiện ở Hư giới, muốn tiện tay binh khí, cũng chỉ có thể ở Hư giới mua.

So với Vạn Giới Đan Tông giàu có, quy nhất dụng cụ tông ở Hư giới, kiếm tiền năng lực đâu chỉ mạnh mẽ gấp mười lần? Hư giới mua binh khí, nhưng là sẽ cho lần đầu luyện chế người chia làm.

Trước quy nhất dụng cụ tông dụng cụ bảng đầu tên binh khí gọi là [phá thiên], chính là một thanh kiếm!

Hiện nay các đại đỉnh cao thế lực Thiên quân đại lão, đều là nhân thủ một cái phá thiên, nhường quy nhất dụng cụ tông kiếm bộn rồi.

Mà hiện tại.

Dụng cụ bảng đầu tên thay đổi.

Tên: [tiểu tử này thật điêu]!

Loại hình: Kiếm!

Dụng cụ tên: Phổ Độ số một!

Trước tiên mặc kệ luyện khí tên gọi.

Nhìn thấy luyện khí người tên chớp mắt, rất nhiều người đều là theo bản năng nhìn về phía đan bảng đầu tên.

Ta chùi khe nằm!

Tiểu tử này thật là đẹp trai?

Tiểu tử này thật điêu?

Không nghi ngờ chút nào.

Này mẹ nó là một người a!!

Chỉ là.

Ta phốc ngươi cái cầu a, có muốn hay không như thế tự yêu mình a? Ngươi rất sao là đến đẹp trai cỡ nào, mới có thể như thế tự yêu mình không biết xấu hổ a...

------oOo------

Chương 918: Hiện tại ai còn dùng [phá thiên]?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng thời khắc đó.

[thật là đẹp trai] cùng [thật điêu] phảng phất một cỗ bão táp, bao phủ Hư giới!

Ai cũng không nghĩ tới.

Kế đan bảng đầu tên thay đổi sau khi, dụng cụ bảng đầu tên cũng bị người chiếm cứ!

Hơn nữa.

Kinh khủng nhất chính là.

Từ chiếm cứ người tên cùng với thời cơ nhìn lên...

Này mẹ nó chín mươi chín phần trăm, là một người a!

Cùng một người, chiếm cứ đan khí song bảng?

Trời ạ!

Có muốn hay không như thế nghịch thiên!

Ngươi làm như thế, có thể hù chết người ngươi biết không?

Luyện khí cùng luyện đan, đều là lợi hại như vậy, người như thế, dĩ nhiên tồn tại?

Khó có thể tưởng tượng a!

Khó mà tin nổi a!

Không thể tưởng tượng nổi a!

Vô số người kinh hãi, chấn động, thời khắc này, Vương Bảo vô liêm sỉ đều bị người theo bản năng quên!

Không sai.

Tiểu tử này thật là đẹp trai.

Tiểu tử này thật điêu.

Xác xác thực thực, tự yêu mình tới cực điểm, kéo cừu hận cường độ gạch thẳng, rất khiến người ta phản cảm!

Thế nhưng.

Ở đan khí nghịch thiên tiếng tăm trước mặt, vô liêm sỉ trực tiếp đã biến thành tính tình thật.

Hơn nữa không ít người thậm chí đều âm thầm tán đồng rồi.

Có thể chiếm lấy đan khí song bảng.

Có thể không soái tới cực điểm?

Có thể không ngậm đến tạc thiên?

Người ta nói không sai a, tên của người ta, không tật xấu!

Mà thời khắc này.

Quy nhất dụng cụ tông lão tổ Nghiêm Hải, sắc mặt nhưng là đen phảng phất đáy nồi, đứng ở Bạch Hổ thành lớn Hư giới dụng cụ tiệm bên trong!

Nhận được tin tức, Nghiêm Hải ngay lập tức chạy tới!

Nhìn Hư giới dụng cụ trong cửa hàng mới xuất hiện thứ nhất thuận vị đề cử binh khí, Nghiêm Hải trái tim chảy máu!

Đừng xem đây chỉ là một thuận vị khác biệt.

Thế nhưng chia làm nhưng là khác nhau một trời một vực!

Thứ nhất thuận vị, Hư giới cùng lần đầu luyện chế người chia làm chính là chia ba bảy, Hư giới phân ba phần mười, luyện chế người phân bảy phần mười!

Nhưng là đến thứ hai thuận vị đề cử, vậy thì đã biến thành chia đôi!

Thậm chí ngã ra bốn mươi chín cái đề cử vị sau khi, cái kia chia làm liền đã biến thành vạn năm không đổi một chín chia làm, lần đầu luyện chế người chỉ có thể phân vừa thành: Một thành!

Từ chia ba bảy, đã biến thành năm mươi: Năm mươi, quy nhất dụng cụ tông tổn thất lớn rồi đi tới.

Mấu chốt nhất chính là.

Đề cử vị lên hết thảy binh khí, là có thể trả hàng, tuy rằng chỉ có thể lui về một phần mười, thế nhưng, nói vậy những thiên quân kia, hiện tại đã không muốn lại dùng [phá thiên], mà là muốn dùng [Phổ Độ]...

“Tra! Mau chóng đi thăm dò! Lão phu phải biết tên kia là ai!”

Nghiêm Hải gầm nhẹ một tiếng.

Không ít quy nhất dụng cụ tông trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, đều là theo bản năng hít một hơi, một ít trưởng lão xoay người nhanh nhanh rời đi!

Nghiêm Hải nghiến răng nghiến lợi, lạnh lùng nhìn [tiểu tử này thật điêu] năm chữ, ánh mắt hàn mang lấp loé, cười lạnh tự nói nói, “lão phu ngược

lại muốn xem xem, ngươi đến cùng làm sao cái ngậm pháp! Phổ Độ số một...”

Nghiêm Hải muốn đem [Phổ Độ số một] cho mua lại nghiên cứu một chút!

Nhưng mà.

Chờ đến, nhưng là một đạo Hư giới tin tức, “Này binh khí luyện chế người luyện chế chính là thành bộ binh khí, như thành bộ mua, tổng giá trị có thể tiện nghi bảy phần mười, như đơn độc mua, thì lại không hưởng thụ ưu đãi, xin mời thận trọng lựa chọn!”

Ai ai ai?

Khe nằm khe nằm khe nằm!

Nghiêm Hải mộng bức sau khi, phản ứng lại, sắc mặt nhất thời cuồng biến!

Kinh nộ lần thứ hai bao phủ hắn!

Ngơ ngác nhìn truyền đến tin tức, một cỗ hàn ý trong nháy mắt dâng lên trên!

Hiện nay Hư giới dụng cụ tiệm đề cử vị lên, bốn mươi chín cái đề cử vị, quy nhất dụng cụ tông chiếm cứ đầy đủ ba mươi!

Nếu không nói quy nhất dụng cụ tông trâu bò đây!

Thế nhưng.

[tiểu tử này thật điêu] luyện chế dĩ nhiên là thành bộ binh khí?

Mấu chốt nhất chính là.

Giời ạ này một mình binh khí, liền như thế trâu bò? Đều có thể nghiền ép ta [phá thiên]? Ta phốc ngươi muội phốc chị ngươi phốc cả nhà ngươi a,

ngươi đây là không một chút nào cho ta quy nhất dụng cụ tông đường sống a!

Nếu như quy nhất dụng cụ tông tất cả đều ngã ra đề cử vị...

Trực tiếp tổn thất, vô hình trung tổn thất, Nghiêm Hải đã không dám nghĩ!

Đối với quy nhất dụng cụ tông mà nói, chính là tinh chuẩn chỉ đạo tính chất hủy diệt đả kích a!

Nghiêm Hải lạnh cả người.

Cái khác quy nhất dụng cụ tông trưởng lão, tâm tình cũng là gay go đến cực hạn.

Trong cửa hàng một số võ giả, nhìn đề cử vị, nhìn lại một chút Nghiêm Hải bọn họ, có chút buồn cười, lại không dám, nghẹn đến rất là khó chịu.

Cùng lúc đó.

Hư giới các nơi.

Một ít vắng lặng hồi lâu Thiên quân các cường giả, từ từ bước vào gần đây bên trong tòa thành lớn!

Thân là Thiên quân cường giả, bọn họ đương nhiên phải duy trì sức chiến đấu của chính mình trình độ.

Cái khác Thiên quân tay cầm quy nhất dụng cụ tông [phá thiên], chính mình không có, một cái là trên mặt tổn thất, một cái khác chính là về mặt chiến lực thế yếu, vì lẽ đó, Thiên quân hầu như nhân thủ một cái [phá thiên]!

Mà hiện tại.

[phá thiên] quỳ!

Hiện tại là [Phổ Độ số một] thượng vị!

Vì lẽ đó, Thiên quân nhóm cũng đến đổi mới a, vội vàng đem [Phổ Độ số một] cho thay đổi, thuận tiện đem [phá thiên] bán.

Có điều rất nhiều Thiên quân ở thử nghiệm mua [Phổ Độ số một] sau, đều là được Hư giới tin tức.

Trong lúc nhất thời, đều là chấn động động không ngừng!

Mã Đức.

Này [Phổ Độ số một] dĩ nhiên chỉ là thành bộ kiếm dụng cụ bên trong một cái?

Một cái đều rất sao leo lên thứ nhất thuận vị đề cử, cái kia thành bộ hạ xuống...

Giá cả có thể tiêu thăng đến bao nhiêu?

Vừa nghĩ tới cái này, không ít Thiên quân đều là âm thầm líu lưỡi, tiền này kiếm lời, thật rất sao tàn nhẫn a!

Ở Bạch Hồ thành Hư giới Khí Điện.

Theo một đạo mang theo uy nghiêm bóng người, đạp bước đi vào, rất nhiều người đều là toàn thân run rẩy, theo bản năng cung kính thân thể.

Quy nhất dụng cụ tông lão tổ Nghiêm Hải tinh thần chấn động, nhìn sang, sau đó liền cười khổ chắp tay nói, “Vô Ưu huynh!”

Người tới, rõ ràng là Vạn Trượng thần đình, Vô Ưu thiên quân!

Vô Ưu thiên quân tự nhiên cũng là đến đổi mới, hắn ở Hư giới thế lực càng rộng hơn, đương nhiên không muốn hư người một bước.

Nhìn thấy Nghiêm Hải, Vô Ưu thiên quân ngẩn ra, sau đó liền sắc mặt có

chút quái lạ nói rằng, “Nghiêm lão đệ, nén bi thương!”

Nghiêm Hải thở dài nói, “vạn vạn không ngờ tới, Toái Hư Đại Giới vẫn còn có như vậy kỳ nhân! Nghe nói hắn cũng chiếm cứ đan bảng đầu tên! Thực sự là không thể tưởng tượng nổi!”

Vô Ưu thiên quân híp mắt cười nói, “kinh thế người, liền bản tọa đều thập phần khâm phục!”

Nói xong.

Vô Ưu thiên quân nhìn trong cửa hàng đề cử vị một chút, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “Nghiêm lão đệ, đắc tội rồi!”

Nghiêm Hải biết Vô Ưu thiên quân ý tứ gì.

Lời này đại khái là nói, ta muốn đem ngươi [phá thiên] cho thay đổi, ngươi có thể đừng nóng giận!

Nghiêm Hải càng thêm uất ức, thế nhưng, hắn có thể sao làm? Chỉ có thể sinh tiếng trầm, khô cằn nói rằng, “Không sao...”

Sau đó Vô Ưu thiên quân liền muốn mua [Phổ Độ số một]!

Có điều nhận được Hư giới tin tức sau khi, Vô Ưu thiên quân ngừng lại, quyết định các loại.

Hắn cái gì thân phận, há có thể hạ xuống cái khác Thiên quân một bậc? Vô Ưu thiên quân cảm thấy, hiện tại khẳng định có không ít Thiên quân, đang đợi thành bộ kiếm dụng cụ lên đề cử vị một khắc đó.

Chờ đợi công phu, là lúng túng.

Bởi vì Nghiêm Hải ở đây, Vô Ưu thiên quân làm như thế, tuy rằng với lý bình thường, thế nhưng với tình...

Quá mức làm mất mặt!

Dù sao người Nghiêm Hải liền ở ngay đây.

Thứ này cũng ngang với ở hai cái bán bánh bao nhân thịt trước mặt, ăn một cái trong đó ở một cái khác trước mặt nói thật thơm...

Rất quá đáng a!

Nghiêm Hải kỳ thực cũng muốn đi, có điều hắn nhưng không kịp đợi muốn ngay lập tức đem thành bộ [Phổ Độ] toàn mua lại, vì lẽ đó, không lo được mất mặt, liền tìm cái địa phương, trang giả vờ giả vịt chợp mắt, để tránh khỏi cùng Vô Ưu thiên quân mắt đối mắt không nói gì.

Đột nhiên.

Hư giới dụng cụ tiệm đề cử vị xuất hiện biến hóa.

Thứ hai thuận vị đề cử [phá thiên], chuyển qua thứ ba thuận vị, mà thứ hai thuận vị, thì lại đã biến thành [Phổ Độ số hai]!

Thấy cảnh này.

Dù cho là sớm đã có dự liệu, suy đoán, nhưng là, Nghiêm Hải vẫn là đánh giá cao tâm lý của chính mình sức chịu đựng năng lực.

Một tấm nét mặt già nua, vượt qua từng đạo từng đạo nếp nhăn, Nghiêm Hải gắt gao cắn răng, trong lòng điên cuồng gào thét rít gào!

Ai?

Mẹ nó đến cùng ai ai ai

Ngươi rất sao có gan, ngươi đứng ra!

Lão tử muốn non chết ngươi! Non chết ngươi a...

------oOo------

Chương 919: Bị hố thảm Vô Ưu thiên quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nổi giận bên trong Nghiêm Hải, không thể nào phát tiết, chỉ cảm giác tâm hồn của chính mình càng ngày càng lạnh.

Phảng phất bị đông cứng!

Suy đoán là suy đoán.

Thế nhưng coi là thật giáng lâm thời gian, Nghiêm Hải bi ai phát hiện, chính mình căn bản là không chịu nhận a!

Lý tưởng rất đầy đặn!

Hiện thực càng xương cảm giác!

Quy nhất dụng cụ tông chia làm tổn thất lớn, hiện tại đều không trọng yếu.

Trọng yếu chính là, phỏng chừng này danh vọng, cũng là xuống dốc không phanh!

Hắn Nghiêm Hải, sau đó cái nào còn có chút mặt mũi, tuyên bố chính mình là Toái Hư Đại Giới khí đạo người số một?

Trừ phi hắn có thể luyện chế ra so với Phổ Độ càng trâu bò luyện khí.

Thế nhưng.

Khả năng này sao?

Phổ Độ nhưng là bộ kiếm!

Này mẹ nó là một bộ a!

Dựa theo Hư giới nước tiểu tính, trang phục nhưng là rất nhiều phân!

Huống chi, phá trời đã là Nghiêm Hải cực hạn, hắn căn bản không nắm luyện chế ra vượt xa phá thiên luyện khí!

Lúc này Nghiêm Hải, dù cho là bị lửa giận nhấn chìm lý trí, thế nhưng, hắn cũng không biện pháp!

Hắn liền Vương Bảo ở đâu cũng không biết, làm sao phát tiết?

Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Nhìn cái kia đề cử thuận vị bên trên, một cái đón lấy một cái xuất hiện Phổ Độ trang phục.

Cùng lúc đó, Phổ Độ trang phục luyện chế người tên, cũng trong nháy mắt xung kích vô số võ giả tam quan một đợt, nhường bọn họ dở khóc dở cười!

Phổ Độ số một luyện chế người, tiểu tử này thật điêu!

Phổ Độ số hai luyện chế người, ta cũng nghĩ biết điều a!

Phổ Độ số ba luyện chế người, thực lực không cho phép a!

Phổ Độ số bốn luyện chế người, vô địch thật cô quạnh a!

...

...

Từng cái từng cái tràn ngập hiếu kỳ, tràn đầy ngạo kiều cảm giác tên, hồ vô số võ giả một mặt!

Vương bà bán dưa chuột, mèo khen mèo dài đuôi, thế nhưng ngươi này rất quá thái quá!

Có xấu hổ hay không a?

Quá vô liêm sỉ!

Mà chờ đến Phổ Độ bốn mươi chín hào xuất hiện, điên cuồng xưng bá đề cử vị.

Nghiêm Hải lão mặt tối sầm, thân thể chấn động dữ dội, suýt nữa ngã xuống đất!

Hắn mặt như ngốc gà!

Đầu óc một mảnh hỗn độn!

Đầy đầu đều là xong hai chữ!

Mã Đức!

Bốn mươi chín cái đề cử vị, toàn chiếm a!

Ngươi rất sao có muốn hay không chơi đến như thế tuyệt a!

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, dù cho là quy nhất dụng cụ tông mạnh nhất luyện khí phá thiên, sau đó cũng chỉ có thể một chín chia làm...

Mà đối với phá thiên loại này giá cao kiếm dụng cụ mà nói.

Tu vi cao tuyệt người, mạnh như Thiên quân, dĩ nhiên từ bỏ, mà tu vi không đủ, trong túi ngượng ngùng, lại không muốn mua!

Cao không được thấp không phải!

Thị trường nhu cầu mức độ lớn yếu bớt đại diện cho cái gì? Nghiêm Hải thân là một cái hợp lệ người làm ăn, quá rõ!

“Đúng rồi, giá cả! Hiện tại chỉ có thể hi vọng cái kia Phổ Độ giá cả, vượt xa

phá thiên... Nếu là chênh lệch không lớn...”

Nghiêm Hải ánh mắt chớp qua một vệt kỳ ký, khôi phục một chút thần trí.

Hắn kiên trì chờ đợi.

Chờ đợi.

Mãi đến tận Hư giới cho mỗi một cái võ giả đều truyền đạt một cái tin tức, Nghiêm Hải hít vào một ngụm khí lạnh, rốt cục tiến lên.

Phổ Độ đã nguyên bộ thành tựu!

Có thể mua!

Nghiêm Hải ngay lập tức liền lựa chọn mua, hơn nữa là nguyên bộ mua, rất nhanh giá cả liền xuất hiện.

“Cái gì? Mới mười ức Hư giới vinh dự giá trị? Này này chuyện này... Đây chính là tám mươi một thanh kiếm thần a! Khe nằm...”

Nghiêm Hải mặt như màu đất!

Phá thiên định giá, chính là năm trăm triệu Hư giới vinh dự giá trị!

Này đều bị rất nhiều người cuồng mắng tâm đen!

Nhưng mà Nghiêm Hải hiện tại là có thể vững tin, Phổ Độ bộ kiếm nguyên bộ mười ức, vậy nhất định sẽ bị người cảm thấy lương tâm!

Tám mươi mốt khẩu Phổ Độ, mỗi cái đều so với phá thiên trâu bò, mới mười ức Hư giới vinh dự giá trị, có thể không lương tâm cực kỳ?

“Tên khốn kia... Thiên sát! Có thể hay không làm ăn?”

Nghiêm Hải trong lòng càng thêm phẫn nộ!

Luyện khí giá cả, nhưng là do luyện chế người chính mình định, đương nhiên, Hư giới cũng có một cái giá rẻ nhất!

“Như bị lão phu tìm tới ngươi...”

Nghiêm Hải nội tâm sát ý sâu nặng.

Hắn cắn răng, bỏ ra mười ức Hư giới vinh dự giá trị, đem thành bộ Phổ Độ toàn mua lại!

Mà chờ hắn mua xong sau khi, Nghiêm Hải còn không lấy ra kiểm tra đây, đột nhiên nghe được bên người truyền đến một tiếng thở dài, “Năm trăm ức giá cả, thực sự là quá cao, hi vọng, sẽ không để cho bản tọa thất vọng đi!”

Nghiêm Hải, “?”

Năm trăm ức?

Cái gì liền năm trăm ức?

Vô Ưu thiên quân ngươi lời này là mấy cái ý tứ?

Ngươi cũng mua Phổ Độ đúng không? Nhưng là Phổ Độ mới mười cái ức a, chẳng lẽ, lão gia ngài mua đầy đủ năm mươi bộ?

Ánh mắt có chút mờ mịt, Nghiêm Hải thực sự là không nhịn được, mở miệng hỏi, “Vô Ưu huynh, ngươi nói năm trăm ức là có ý gì? Ngươi lẽ nào mua năm mươi bộ hạ xuống?”

Vô Ưu thiên quân, “?”

Hắn hé mắt, theo bản năng trong đầu cuồng sinh báo động.

Đây là có không tốt tâm huyết dâng trào!

Hít sâu một hơi, Vô Ưu thiên quân trầm giọng nói, “bản tọa chỉ mua một bộ, định giá năm trăm ức! Đã toàn mua lại, Nghiêm lão đệ, chẳng lẽ, ngươi mua giá cả không phải năm trăm ức?”

Nghiêm Hải đột nhiên vừa kéo khóe miệng, ngơ ngác biến sắc, vẻ mặt khó hiểu nói rằng, “lão phu... Chỉ bỏ ra mười cái ức! Nguyên bộ Phổ Độ!”

Vô Ưu thiên quân trực tiếp mộng bức!

Ai ai ai?

Cái gì đồ chơi?

Chỉ bỏ ra mười cái ức?

Làm lông gà làm lông gà?

Người khác mua, mười cái ức, lão tử mua, năm trăm ức?

Ta phốc ngươi cái mỗ mỗ chân, này tính cái gì? Này mẹ nó tính thần mã? Khác nhau đãi ngộ? Khe nằm, ta Vô Ưu thiên quân có thù oán với ngươi vẫn là sao giọt?

“Đáng chết, chuyện gì thế này?”

Vô Ưu thiên quân khẽ quát một tiếng, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Nghiêm Hải tự nhiên cũng là không rõ vì sao, nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, “chẳng lẽ Vô Ưu huynh ngươi Phổ Độ bộ kiếm, theo ta không giống nhau? Vẫn là nhìn kỹ hẵng nói đi!”

Dứt lời.

Nghiêm Hải liền trực tiếp cho gọi ra Phổ Độ!

Có điều, hắn chưa hề đem tám mươi mốt khẩu Phổ Độ toàn cho gọi ra đến, mà là chỉ cho gọi ra đến một cái, màu trắng vầng sáng trường kiếm xuất

hiện ở giữa không trung, Nghiêm Hải thần sắc phức tạp chiêu qua, tinh tế kiểm tra lên!

Mà một chút qua đi, Nghiêm Hải ánh mắt chớp qua khó mà tin nổi, đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía Vô Ưu thiên quân!

Cùng lúc đó.

Đã đồng thời cho gọi ra Phổ Độ kiểm tra Vô Ưu thiên quân, tương tự thập phần khó mà tin nổi, lộ làm ra một bộ mộng bức mặt, thân thể không được hơi bắt đầu run rẩy!

"Hỗn đản!"

Vô Ưu thiên quân lộ ra phẫn nộ vẻ, cực kỳ uy nghiêm đáng sợ sát ý bao phủ toàn bộ Hư giới dụng cụ tiệm!

Trong cửa hàng võ giả một mảnh mờ mịt.

Không rõ vì sao.

Thế nhưng là cũng mau mau run lẩy bẩy, đang hưởng ứng người đại lão tức giận!

Mà thời khắc này Nghiêm Hải, đột nhiên cảm thấy, chính mình thật giống hạnh phúc một chút!

Hay là đúng là năm mươi bước cười một trăm bước hạnh phúc đi, hay hoặc là nói, nhìn thấy những người khác cùng chính mình như thế xui xẻo, có loại đặc thù an ủi đi.

Lần thứ hai cúi đầu, liếc mắt nhìn Phổ Độ, cùng với, ở Phổ Độ chuôi kiếm nơi, cái kia bốn xếp chữ nhỏ thể.

Nghiêm Hải nội tâm, như mưa thuận gió hoà, bỏ đi không ngừng tăng lên phẫn nộ chi hỏa!

Cái kia bốn xếp chữ nhỏ, là như vậy viết.

Nhắc nhở 1: Phổ Độ ngoại trừ Vô Ưu thiên quân mua cần năm trăm ức vinh dự giá trị, những người còn lại đều mười ức!

Nhắc nhở 2: Phổ Độ ngoại trừ Vô Ưu thiên quân mua cũng không thể sử dụng, những người còn lại đều có thể sử dụng!!

Nhắc nhở 3: Phổ Độ tất cả giải thích quyền về luyện chế người hết thảy, nhân luyện chế người từ bỏ chia làm, vì vậy quyền hạn rất lớn, nhìn người sử dụng thận trọng sử dụng!

Nhắc nhở 4: Vô Ưu thiên quân, không khóc không khóc...

------oOo------

Chương 920: Vô Ưu thiên quân nhanh gọi ba ba!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghiêm Hải giương mắt xem Vô Ưu thiên quân!

Phảng phất có thể nhìn thấy Vô Ưu thiên quân trên đỉnh đầu, tựa hồ xuất hiện một vệt mây đen ngập đầu Thiên Lôi.

Luận thế gian ai xui xẻo nhất?

Vô Ưu thiên quân chớp mắt bá bảng!

Trước Nghiêm Hải đối với Phổ Độ luyện chế người đặc biệt phẫn nộ!

Nhưng là hiện tại.

Hắn cảm thấy đến Phổ Độ luyện chế người...

Quá mẹ nó thú vị!

Đổi làm chính mình là Vô Ưu thiên quân.

Hiện tại không chắc có thể tức chết!

Người khác mua Phổ Độ, chỉ cần mười cái ức!

Chính mình mua Phổ Độ, nhưng cần năm trăm ức?

Này mẹ nó căn bản không tính cái gì, được rồi, tuy rằng làm người tức giận, cũng có thể tiếp thu, không phải là nhiều tiêu ít tiền sao, có cái gì a, thế nhưng...

Mua không thể dùng?

Ta phốc ngươi muội!

Này hố thì có điểm quá đáng a!

Nói cách khác, vào giờ phút này, Vô Ưu thiên quân tiêu tốn năm trăm ức Hư giới vinh dự giá trị, dĩ nhiên chỉ mua được một cái rác rưởi, căn bản là không có cách phát huy uy lực của nó!

Còn có nhắc nhở bốn.

Thực sự là thần rất sao Vô Ưu thiên quân không khóc không khóc!

Quá tiện chứ?

Có muốn hay không như thế buồn nôn Vô Ưu thiên quân a!

Tràn đầy tất cả đều là luyện chế người trào phúng a!

"Ngạch..."

Nghiêm Hải há há mồm, đột nhiên phát hiện mình có chút không nói gì, nín nửa ngày, cười khổ nói, "Vô Ưu huynh, nén bi thương..."

Trước là Vô Ưu thiên quân thương hại Nghiêm Hải!

Nhưng mà hiện tại.

Đổi làm Nghiêm Hải thương hại Vô Ưu thiên quân!

So với quy nhất dụng cụ tông tổn thất.

Vào giờ phút này, Vô Ưu thiên quân mới là to lớn nhất kẻ xui xẻo!

Trước tiên không nói cái kia năm trăm ức trắng (Haku) ném ra ngoài!

Liền nói lúc này, có bao nhiêu thiên quân, mua thành bộ Phổ Độ?

Nói vậy đại gia đều nhìn thấy Phổ Độ lên bốn đạo nhắc nhở chứ?

Cười trên sự đau khổ của người khác có thể hay không? Cái kia tuyệt bức khẳng định nhất định a!

Đại gia đều là lão Âm tất, trong ngày thường ai bế quan ra cái nĩa, những người khác đều hận không thể đập bàn đập băng ghế ra sức uống ba trăm chén, huống chi hiện tại.

Bị người lén lút cười nhạo, cũng là thôi, còn có chính là, phỏng chừng Vô Ưu thiên quân ở Hư giới sức chiến đấu bổ trợ sẽ lạc hậu những người khác một đoạn dài!

Cái khác Thiên quân nhân thủ một bộ Phổ Độ!

Mà Vô Ưu thiên quân...

Phỏng chừng chỉ có thể uất ức dùng phá thiên!

Nhưng là hiện tại.

Ai mẹ nó còn có thể dùng phá thiên, thân là Thiên quân, sẽ bị cười chết tốt lắm sao?

Mà Vô Ưu thiên quân, không thể không dùng, bởi vì ngoại trừ Phổ Độ, cũng chỉ có phá thiên nhất ngậm!

Vô Ưu thiên quân, "..."

Hắn không nói gì!

Bởi vì hắn đã bị tức nói không ra lời!

Hắn dám xin thề!

Hắn đời này muốn giết nhất người, đã xuất hiện thứ hai, cái thứ nhất là tại

hạ vực một cái nào đó thần bí tiểu tử, một cái khác, chính là cái này Phổ Độ luyện chế người!

“Người này, lão phu tất phải giết!”

Vô Ưu thiên quân đột nhiên ném một cái trong tay Phổ Độ, liên đới cái khác Phổ Độ toàn bộ đều bị hắn vứt ra ngoài quán!

Ánh mắt âm u đáng sợ, Vô Ưu thiên quân nhìn Nghiêm Hải, thấp quát, “Người này đối với quý tông cũng là cái uy hiếp! Tìm tới hắn, thông báo bản tọa!”

Nghiêm Hải nhịn xuống trong lòng cuồng vui, nghiêm nghị nói, “lẽ ra nên như vậy! Xin mời Vô Ưu huynh yên tâm, lão phu sẽ dốc toàn lực đi thăm dò, cũng xin mời Vô Ưu huynh nhường Vạn Trượng thần đình đồng đạo, tinh tế dò xét!”

“Yên tâm, bản tọa sẽ lập tức phái người bắt tay dò xét! Tiểu tử kia chết chắc rồi! Trên trời dưới đất, không ai có thể cứu hắn! Hừ!”

Vô Ưu thiên quân hừ lạnh một tiếng, hất tay mà đi!

Bên ngoài.

Tám mươi mốt khẩu Phổ Độ tự động huyền lơ lửng giữa trời, dẫn tới phụ cận võ giả, cực kỳ hiếu kỳ, Tham Lam.

Vô Ưu thiên quân tâm tình càng thêm gay go, dừng lại một hồi, hắn bỗng nhiên phất tay, đem Phổ Độ cất đi, dọa vây xem đảng nhảy một cái, sau đó, Vô Ưu thiên quân chuẩn bị trả hàng cho Hư giới!

Chỉ là.

“Luyện chế người không cho phép Vô Ưu thiên quân trả hàng, Phổ Độ giải thích quyền tỉ mỉ quy tắc xin mời tham khảo...”

Khe nằm!

Vô Ưu thiên quân phảng phất bị thổi lớn khí cầu, triệt để khí nổ, điên cuồng nổi giận gầm lên một tiếng, bóng người chui vào trên không rời đi!

...

...

Cùng lúc đó.

Hư giới chung quanh, đều đang vang lên từng đạo từng đạo tiếng cười khẽ.

Những thứ này đều là mua thành bộ Phổ Độ Thiên quân cường giả, nhìn thấy nhắc nhở sau, dồn dập cười nổ, có chút cùng Vô Ưu thiên quân quan hệ không tốt, càng là trực tiếp cho Vô Ưu thiên quân phát tin tức kẻ đáng ghét.

Tỷ như Đạo Cung đại cung chủ lá Hoa Thiên, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào bắt đầu đối với Vô Ưu thiên quân chê cười, sau đó còn hung hãn ước chiến, thông cáo thiên hạ, muốn cùng Vô Ưu thiên quân tái chiến ba trăm hiệp!

Tin tức từ từ từ đại lão, truyền tới người qua đường Giáp Ất Bính Đinh trong miệng, toàn bộ Hư giới đều ở xem Vô Ưu thiên quân chuyện cười.

...

...

Vương Bảo tâm tình vô cùng tốt từ dụng cụ bảng trong không gian dịch chuyển đi ra.

Này một đợt luyện khí trang bức thu hàng thời điểm to lớn, so với chiếm lấy đan bảng đầu tên được mùa nhiều hơn nhiều.

Vào giờ phút này Vương Bảo tinh luyện giá trị lần thứ hai tích góp đến năm triệu khoảng cách, ha ha ha, như thế một số lớn tinh luyện giá trị, nên xài như thế nào đây? Người có tiền buồn phiền a...

Sau một khắc.

Vương Bảo trực tiếp đưa ánh mắt phóng tới [thiên phú bảng] cùng [chiến tích bảng] bên trên!

Thiên phú bảng, chính là lấy tự thân thiên phú các loại bảng, huyết thống, tuổi, gân cốt các loại tổng hợp cân nhắc, quyền uy tính rất cao!

Hiện nay ở thiên phú bảng đầu tên, thình lình chính là Vô Ưu thiên quân!

Này quân không hổ là thí sư thành công lão Âm tất, thiên phú không phải nắp, đúng là kinh thiên động địa!

“Ha hả, vậy trước tiên bạo ngươi được rồi!”

Vương Bảo lúc trước hãm hại Vô Ưu thiên quân một cái, đang thoải mái lắm, lúc này có lại giẫm một cước cơ hội, đương nhiên không nhịn được.

Đi tới thiên phú bảng bên dưới, Vương Bảo ý thức hơi động, thân thể lần nữa biến mất ở tại chỗ!

So với thiên phú.

Lão Vương sợ qua ai?

Lấy hắn cái tuổi này, tu luyện tới cửu kiếp đỉnh cao, còn có ai?

Hơn nữa.

Vương Bảo nhất đại sát khí, đương nhiên vẫn là Cổ Thần huyết thống cùng Cổ Yêu huyết thống, này hai loại chí cao huyết thống tại người, ai có thể so với?

Hư giới bắt đầu đo lường Vương Bảo.

Vương Bảo thần sắc hơi động, chỉ đem Cổ Thần huyết thống hiển lộ ra.

Trong lúc nhất thời, thiên phú bảng danh sách không gian, ánh vàng tăng mạnh!

“Ngài chi thiên phú, ngang dọc cổ kim, xưng bá vạn cổ, ngài chính là thiên phú bảng thứ nhất, ngài được Hư giới số mệnh bổ trợ, số mệnh hộ thể, Hư giới bên trong, sức chiến đấu thêm ba phần mười!”

Hư Không hiện ra chữ.

Vương Bảo nhất thời vui cười hớn hở!

Này rất sao có tính hay không niềm vui bất ngờ?

Vốn là chỉ muốn đem Vô Ưu thiên quân bạo, buồn nôn buồn nôn hắn, ai từng nghĩ, còn có kinh hỉ đây!

Trước Vô Ưu thiên quân thiên phú bảng thứ nhất, nói vậy thì có như vậy bổ trợ!

Mà hiện tại, sợ là không có!

Nếu như hiện tại Vô Ưu thiên quân đang ở trước mắt, Vương Bảo nhất định sẽ hỏi lên hai câu.

Ý không ngoài ý muốn?

Kinh không kinh hỉ?

...

...

Vô Ưu thiên quân rất khổ (đắng).

Không ít với hắn có cừu oán khe hở Thiên quân, đều phát tới [điện mừng]!

Khí hắn đem Hư giới bên trong cung điện đều bị đập phá!

Đặc biệt là Đạo Cung đại cung chủ [điện mừng], càng làm cho hắn nổi trận lôi đình, suýt nữa nhấn chìm lý trí!

Nhưng mà.

Không giống nhau: Không chờ Vô Ưu thiên quân đem nội tâm lửa giận phát tiết ra ngoài!

Trước mắt hắn Hư Không tự động hiện ra chữ.

“Ngài đã không phải thiên phú bảng thứ nhất, thiên phú của ngài đã bị [Vô Ưu thiên quân nhanh gọi ba ba] vượt qua, ngài mất đi Hư giới số mệnh sức chiến đấu bổ trợ!”

Vô Ưu thiên quân chớp mắt mộng bức!

Phản ứng lại, một luồng điên cuồng phẫn nộ sát ý, nhấn chìm Vân Tiêu!

Ta giời ạ!

Thiên phú bảng bị vượt qua, ta mẹ nó có thể chịu!

Cái này “Vô Ưu thiên quân nhanh gọi ba ba”...

Ta mẹ nó làm sao nhịn

“Chết! Chết! Chết! Chết a...”

Vô Ưu thiên quân gào thét vấn thiên, giống như điên cuồng...

------oOo------

Chương 921: Đạo Cung đại cung chủ chi huyền tôn, Diệp Lượng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân phát hỏa!

Hỏa rối tinh rối mù!

Thiên phú bảng danh sách biến hóa rất nhanh sẽ bị người phát hiện, truyền bá, khuếch tán, bạo phát!

Cũng không lâu lắm, hầu như ở Hư giới mỗi một cái võ giả đều biết, Vô Ưu thiên quân bị người cho bạo!

Không chỉ có như vậy!

Càng bị người điên cuồng đánh mặt!

Một câu "Vô Ưu thiên quân nhanh gọi ba ba", trong nháy mắt đem Thiên quân uy nghiêm đều quét xuống không còn một mống.

Trong này mang đến ảnh hưởng, tạm thời không đề cập tới!

Lại nói lúc này Vương Bảo.

Rời đi thiên phú bảng không gian sau khi, liền nhìn về phía cái cuối cùng cảm thấy hứng thú bảng danh sách.

Vậy thì là [chiến tích bảng]!

Chiến tích bảng chia làm rất nhiều tiểu bảng danh sách, một cảnh giới lớn làm một cái tiểu bảng danh sách.

Vương Bảo hiện tại chính là Đạo Kiếp chín cảnh, tự nhiên nhắm vào Đạo

Kiếp chiến tích bảng.

Ý thức tràn vào, Vương Bảo xuất hiện ở chiến tích bảng không gian, Hư Không bắt đầu hiện ra chữ, "Ngài hiện nay điểm giá trị là số không! Sau đó sẽ vì là ngài tùy cơ lựa chọn đối thủ..."

Lấy Vương Bảo hiện tại đẳng cấp, đánh cái nào Đạo Kiếp cảnh đều là hồ cá cục.

Vì lẽ đó...

Rất nhiều người liền bi kịch!

Nào đó người A qua đường mới vừa đột phá Đạo Kiếp, ngày hôm nay hắn vô cùng phấn khởi, ngày hôm nay hắn mở cờ trong bụng, ngày hôm nay hắn muốn nở rộ tính mạng của chính mình, hắn đến rồi, lựa chọn khiêu chiến chiến tích bảng lên các cường giả, thế nhưng hắn xứng đôi đến Vương Bảo...

Mới vừa vừa xuất hiện ở chiến đấu không gian, người A qua đường vừa mới chuẩn bị gọi một cổ họng hướng về thế giới chứng minh sự tồn tại của ta, sau một khắc, một tia sáng trắng tập kích mà đến, người A qua đường một mặt mộng bức biến mất ở chiến đấu không gian.

Sau đó là người B qua đường...

Người C qua đường...

Vương Bảo đại sát đặc sát, một chiêu chế địch, căn bản không có Đạo Kiếp cường giả có thể đỡ được hắn một chiêu.

Cùng lúc đó.

Chu Tước thành tây cửa.

Một bên nghiêng về, có một cái to lớn Tử Mộc bàn.

Bàn sau khi, một cái Rengar mục mang kính râm, tay cầm cờ đen, dâng thư [tiên thiên thần tính] [một quẻ một vạn].

Rengar tự nhiên là lão cẩu.

Lão cẩu rảnh rỗi không chịu nổi a, chó muội muội kế hoạch lớn còn ở trù bị, dù cho đã quyết định chủ ý muốn hố Vương Bảo tiền, thế nhưng lão cẩu cảm thấy, mình cũng phải tay làm hàm nhai a!

Vì lẽ đó, ỷ vào chính mình thức tỉnh số mệnh chỉ dẫn thiên phú, ở cửa thành nơi làm như thế ra!

Đương nhiên.

Chuyện làm ăn rất tồi tệ!

Một con chó yêu, còn rất sao tiên thiên thần tính? Tiên thiên ngươi muội a, này cũng có người tin a, nơi này không phải yêu thành, chúng ta mọi người không tin, còn tin ngươi một con chó?

Có điều.

Ngây thơ vẫn có.

Lão cẩu cho đến bây giờ, đã làm ba chuyện làm ăn, mua bán không vốn, một vốn bốn lời, chính hắn đều thoải mái ở lại: Sững sờ.

Không biết.

Vào giờ phút này lão cẩu, đã bị người nhìn chằm chằm.

Ở lão cẩu nghiêng góc (sừng) xa xa.

Một người thanh niên ngón tay trắng (Haku) quạt, híp mắt xa xa phóng tầm mắt nhìn, nhìn chằm chằm lão cẩu.

Ở thanh niên bên người, có ba cái ông lão, đều là khí tức rất mạnh, có điều

nhưng thu lại vô cùng tốt, không có ảnh hưởng những người khác.

Đột nhiên.

Một lão giả cau mày nói rằng, “thiếu chủ, ngài thật sự tin con chó này yêu?”

Thanh niên ngáp một cái, lười biếng nói rằng, “có tin hay không! Sau đó liền biết rồi, ta Diệp Lượng thích nhất chính là hiếu kỳ! Này chó yêu như điều này có thể chỉ dẫn người khác số mệnh, chính là cái bảo bối, nếu là không thể, coi như là cười!”

Ba cái ông lão hai mặt nhìn nhau.

Có điều.

Đúng là không có gì ý kiến.

Dù sao, chỉ là một con chó yêu mà thôi, bọn họ muốn thu thập liền có thể thu thập.

Lại qua hồi lâu.

Liền nhìn thấy một người trung niên nhanh chóng đi tới, vẻ mặt hưng phấn nói, “Thiếu chủ, như ngài dự liệu, ba người kia dĩ nhiên mỗi cái đều có cơ duyên, một cái trong đó thậm chí bị một khối vô danh chi thạch đập trúng, bất ngờ được một bộ cổ kinh!”

Thanh niên ánh mắt nhất thời tỏa ánh sáng.

Quạt giấy vừa thu lại.

Thanh niên Diệp Lượng liền cười to nói, “lớn như vậy thiện! Đi!”

Dứt lời, Diệp Lượng trực tiếp hướng đi lão cẩu.

Nghe có người tới gần, lão cẩu kính râm sau con mắt hơi chuyển động, cao giọng nói, “tiên thiên một quẻ chỉ số mệnh, bát phương đến bảo đạp Thanh

Vân! Khách quan, muốn đoán một quẻ không?”

Diệp Lượng híp mắt cười, “Thiếu gia ta đối với xem bói không có hứng thú, thế nhưng đối với ngươi, nhưng rất có hứng thú!”

Lão cẩu ngẩn ngơ, theo bản năng chân trước ôm ngực, rít gào nói, “ngươi muốn đối với Cẩu gia làm chi?”

Diệp Lượng khóe miệng co quặp.

Suýt chút nữa chửi ầm lên!

Ma trứng!

Động tác này mấy cái ý tứ?

Lão tử có thể đối với ngươi làm gì? Ngươi rất sao chỉ là một con chó yêu, ngươi từ đâu tới tự tin nhường ngươi cảm thấy ta sẽ đối với ngươi làm cái gì?

Sắc mặt đen, Diệp Lượng hừ lạnh một tiếng, nói rằng, “cẩu tử! Bắt đầu từ bây giờ, cùng này thiếu gia ta đi!”

Lão cẩu buông ra chân trước, quái lạ nhìn Diệp Lượng, sau đó, âm hiểm cười nói, “hóa ra là muốn thu phục ta a! Đáng tiếc nha, Cẩu gia nhưng là đã có chủ... Phi phi phi, có đại ca!”

Diệp Lượng lạnh lùng nói rằng, “từ nhỏ đến lớn, ta Diệp Lượng coi trọng món đồ gì, còn chưa bao giờ không từng chiếm được! Ngươi như lựa chọn không từ, vậy thì đừng trách thiếu gia ta diệt ngươi Hư giới thân!”

Lão cẩu có chút phiền, này không phải làm lỡ Cẩu gia kiếm tiền, tức giận quát, “Lăn lăn lăn, thiếu ở Cẩu gia trước mặt đắc ý, nói cho ngươi, nhà ta đại ca trâu bò không được! Đừng nói là ngươi, coi như cha ngươi gia gia ngươi ở đại ca ta trước mặt, cũng chỉ có quỳ liếm phần! Thừa dịp Cẩu gia tâm tình tốt, cút nhanh lên trứng!”

Diệp Lượng kinh ngạc đến ngây người!

Ta giời ạ!

Cha ta thân là đường đường Thiên quân!

Ông nội ta càng là Thiên quân bên trong Thiên quân!

Ngươi mẹ nó lại dám cùng ta nói chuyện như vậy?

“Đem hắn nắm lên đến!”

Diệp Lượng lệ quát một tiếng, sau đó liền cười lạnh nói, “mặt khác, ngươi dù cho rời đi Hư giới, thiếu gia ta cũng sẽ phái người ở đây nhìn chằm chằm ngươi, chỉ cần ngươi dám xuất hiện, chờ đợi ngươi, chính là sự đuổi giết không ngừng nghỉ!”

“Này, chính là không phục tùng thiếu gia ta đánh đổi!”

Lão cẩu suýt nữa thổ huyết!

Giời ạ!

Tên tiểu hỗn đản này, làm sao liền như thế không biết điều đây?

Cẩu gia đều nói như thế trắng ra, đều nhắc nhở như thế rõ ràng, ngươi vì sao liền cần phải tìm đường chết đây?

Mà lúc này ba người kia ông lão đã hướng về lão cẩu vây quanh mà đi!

Khí thế hơi động, Tôn Giả đỉnh cao mạnh mẽ khí tức, hồ lão cẩu một mặt!

Lão cẩu tự nhiên là không sợ, chỉ là phi thường phiền muộn, kiếm tiền bị ép ngưng hẳn, còn chọc phiền phức, then chốt là lão Vương hiện tại đang bề bộn, đều không công phu phản ứng chính mình, chẳng lẽ chính mình chỉ có thể thoát ly Hư giới?

Khe nằm!

Vậy cũng không được!

Ta Lý Cẩu Thặng nhưng là đỉnh thiên lập địa chó, sao lại làm chạy trối chết việc?

“Ta phục rồi, nói đi, nhường Cẩu gia làm cái gì?”

Lão cẩu cấp tốc nhận sợ, đứng thẳng đứng dậy quay về Diệp Lượng ủi móng vuốt.

Diệp Lượng rất hài lòng lão cẩu thái độ, hừ nhẹ nói, “sau đó ngươi hãy cùng ở thiếu gia ta bên người, mặt khác, mau chóng đem ngươi ở Toái Hư Đại Giới bản tôn vị trí báo cho thiếu gia ta, thiếu gia ta khiến người ta đi mang ngươi trả lời cung!”

Lão cẩu khóe miệng co quặp, “Ngươi là Đạo Cung người?”.

Diệp Lượng ngạo nghễ nói, “thiếu gia ta bèn nói cung đại cung chủ chi huyền tôn, tự nhiên bèn nói cung người, hiện tại biết thiếu gia ta lợi hại chứ?”

Lão cẩu đột nhiên cười cực kỳ thoải mái, thật là vui mừng nói rằng, “hóa ra là Đạo Cung đại nhân vật, cũng được, sau này ta Lý Cẩu Thặng hãy cùng ngươi! Trước tiên không nói cái khác, đến đến đến, Cẩu gia trước tiên cho ngươi đến lên một quẻ...”

------oOo------

Chương 922: Lão cẩu đều đang biết chủ động đào hầm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo Kiếp cảnh chiến tích bảng đầu bảng thay tên!

Đổi thành [cuồng vứt khốc huyễn treo tạc thiên]!

Vô số vây xem đảng đầu tiên là trấn biển, tiếp theo, liền có chút mộng bức.

Nhìn này quen thuộc họa phong tên, bảng danh sách trên quảng trường rất nhiều người đều là theo bản năng nhìn về phía mặt khác ba cái bảng danh sách.

Sau đó dồn dập hít vào một ngụm khí lạnh!

Ta cái chùi!

Cái này mới lên cấp đạo kiếp cảnh chiến tích bảng đầu bảng, sẽ không cùng mặt khác ba bảng đầu bảng chính là cùng một người chứ?

Nếu như là!

Vậy thì quá rất sao tạc thiên!

Bốn bảng thứ nhất liền không đề cập tới.

Như vậy luyện đan, luyện khí trình độ, như vậy nghịch thiên thiên phú, dĩ nhiên mới chỉ là nói kiếp cảnh?

Cái kia tuyệt bức lớp lớn không đi nơi nào a!

Trong lúc nhất thời, rất nhiều đại lão đều là nội tâm cực kỳ hừng hực, muốn đem Vương Bảo thu làm môn hạ, chói lọi cửa nhà!

Vương Bảo bước ra chiến tích bảng không gian, đưa tay duỗi người, liền trực tiếp đem Hư giới khen thưởng vinh dự giá trị cho hiến cho!

Chiếm lấy bốn bảng!

Vương Bảo được đầy đủ hai trăm ức Hư giới vinh dự giá trị!

Này đã là một khoản tiền lớn, Vương Bảo cũng không đau lòng, toàn bộ hiến cho, nhưng được báo cho hạn mức tối đa chỉ có thể hiến cho một trăm ức, vì lẽ đó quyên ra một trăm ức Hư giới vinh dự giá trị!

Đổi lấy, là một trăm vạn Hư giới điểm cống hiến!

Một trăm ức, mới đổi lấy một trăm vạn, Vương Bảo không khỏi có chút buồn bực.

Rời đi bảng danh sách quảng trường, Vương Bảo liền bắt đầu liên hệ lão cẩu.

Chờ thật lâu đều không tin tức.

Vương Bảo lông mày nhíu lại, cảm giác mình ấm rất giống tử lại một lần có thể lên sàn!

Đang chuẩn bị rời đi Hư giới, đi cho ấm thần thiêu một bình nước sôi, lão cẩu về tấn đến rồi, “Lão Vương, đoán xem Cẩu gia đụng tới ai? Ha ha ha, là Đạo Cung đại trưởng lão huyền tôn! Một cái siêu cấp nhị thế tổ! Tiểu tử này xấu tính xấu tính, nghĩ chiếm lấy Cẩu gia, nhường Cẩu gia cho hắn dẫn dắt số mệnh! Cẩu gia hiện tại chính mang theo hắn đi dạo, ngươi chuẩn bị một chút con, sau đó hãm hại hắn!”

Vương Bảo xem xong tin tức, theo bản năng nhìn trời không!

Thời khắc này.

Hắn thật là vui mừng.

Vui mừng chính là.

Lão cẩu đều đang biết chủ động đào hầm!

Đây là chuyện tốt a, đây là đi ở chính xác con đường bên trên, đáng giá biểu dương a!

Sau đó, Vương Bảo đã nghĩ đến Đạo Cung đại trưởng lão, tựa hồ cùng Vô Ưu thiên quân đã đánh qua một chiếc, đương nhiên, vậy cũng là Vương Bảo hố.

Nhìn dáng dấp không phân thắng bại?

Cân sức ngang tài đúng không?

Đều rất kiêng kỵ đúng không?

Cái kia được thôi, lão Vương liền cho các ngươi lại thêm một cây đuốc!

Lão Vương trong lòng cười âm hiểm một tiếng, ý thức hơi động, phía trước Hư Không xuất hiện hắn ở Hư giới các loại tin tức!

Hư giới điểm cống hiến quả nhiên trọng yếu hơn.

Được một trăm vạn Hư giới điểm cống hiến, Vương Bảo thình lình được rất nhiều đặc quyền!

Tỷ như.

Có thể lựa chọn lấy Hư giới vinh dự giá trị để đánh đổi, đưa tin cho đặc biệt người nào đó, mặc kệ nhận thức không quen biết, chỉ cần đối phương Hư giới điểm cống hiến không vượt qua chính mình, là có thể!

Vương Bảo tiêu tốn một trăm vạn Hư giới vinh dự giá trị, lựa chọn đưa tin cho Vô Ưu thiên quân... Con ruột!

Dạ Bất Phàm!

Hư giới Vạn Trượng thần đình Thần Phủ nơi nào đó.

Dạ Bất Phàm đứng ở ngoài sân, nhìn phía xa Thần Phủ bên trên cung điện bên trong, bộc phát ra Hư Không rung động, yên lặng thở dài!

Âm thầm nghiến răng nghiến lợi, Dạ Bất Phàm nội tâm thầm hận cực kỳ!

Vô Ưu thiên quân danh dự tổn thất lớn, hắn cũng bị liên lụy, hiện tại cũng không dám liên hệ chính mình tiểu đồng bọn!

Vô Ưu thiên quân một ngày không cọ rửa trên người khuất nhục, hắn phỏng chừng cũng sẽ vẫn theo bị được khuất nhục!

Giữa lúc Dạ Bất Phàm nghĩ tâm sự thời điểm, đột nhiên, hắn thình lình nhận được một cái xa lạ tin tức, "Ta chính là [Vô Ưu thiên quân nhanh gọi ba ba], ngươi mau tới Chu Tước thành tìm ta, tay cầm Mân Côi vì là tin, không đến, ha ha, ta liền thay tên vì là [Vô Ưu thiên quân mau gọi gia gia], nhớ kỹ, đừng mang quá mạnh mẽ cao thủ!"

Dạ Bất Phàm mộng bức!

Ta cắt cỏ!

Như thế hung hăng sao?

Dĩ nhiên trực tiếp ước chiến đến trên đầu ta đến rồi?

Hắn đã biết rồi, người bí ẩn kia, suy đoán chỉ là nói kiếp cảnh, trong lúc nhất thời Sát tâm nổi lên!

Sau đó, hắn cũng có chút hưng phấn!

Chỉ cần giết người bí ẩn kia, hắn Hư giới thân phận cũng là biến mất, đến thời điểm, trên bảng danh sách tên, cũng là biến mất theo!

Vô Ưu thiên quân khuất nhục, liền có thể rửa sạch sẽ!

Nghĩ tới đây, Dạ Bất Phàm cười lạnh một tiếng, mang theo sát ý ngút trời, bắt chuyện hai cái Tôn Giả cảnh hộ đạo người, liền thẳng đến Chu Tước thành mà đi!

...

...

Diệp Lượng hiện tại rất thoải mái!

Hắn vui mừng không thôi.

Lão cẩu số mệnh chỉ dẫn thiên phú không phải là nắp, siêu lợi hại, theo lão cẩu chỉ dẫn phương hướng đi, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện kinh hỉ.

Đột nhiên.

Lão cẩu ngừng lại, có chút uể oải nói rằng, "đại ca, ta đi về trước đi, năng lực của ta có sử dụng hạn chế, ngày mai mới có thể tiếp tục dùng!"

Diệp Lượng mặc dù có chút chưa hết thòm thèm, nhưng cũng biết tốt quá hoá dở đạo lý, vào giờ phút này, hắn đối với lão cẩu thái độ đã đại biến, cười híp mắt vỗ vỗ lão cẩu vai, hoãn âm thanh nói, "cái kia được thôi, có thể đừng mệt ngươi, đợi ngươi bản thể đi tới ta Đạo Cung, thiếu gia ta cho ngươi tìm mấy cái mỹ nữ mở mở người huân!"

Lão cẩu suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi muội!

Ngươi cái đồ vô liêm sỉ, quả thực không biết xấu hổ, không hạn cuối, ta khinh bỉ ngươi!

"Sẽ Chu Tước thành!" Lão cẩu cười khan một tiếng.

Diệp Lượng đương nhiên sẽ không phản đối, căn bản không coi là chuyện to tát.

Theo lai lịch trở về, dần dần mà bước vào đến Chu Tước trong thành!

Có điều, vào thành không bao lâu, Diệp Lượng liền thình lình nhìn thấy, ở cửa thành bên trong một bên, thình lình đứng một cái người quen...

Đó là, Vô Ưu thiên quân con trai, Dạ Bất Phàm a!

Vốn là, Vạn Trượng thần đình cùng Đạo Cung quan hệ cũng khá, thế nhưng, đó là trước đây, hiện tại mà, quả thực chính là như nước với lửa!

Nhìn thấy Dạ Bất Phàm, Diệp Lượng theo bản năng đã nghĩ đến trước nghe được bát quái!

Khóe miệng phác hoạ ra một vệt ý cười, Diệp Lượng con mắt hơi chuyển động, sải bước hướng đi Dạ Bất Phàm, đồng thời cách đến rất xa liền cao giọng gọi nói, "ôi, này không phải Dạ đại thiếu sao? Nghe nói cha ngươi Vô Ưu thiên quân, hiện tại đều thành người khác nhi tử? Thực sự là chuyện cười lớn a! Ha ha ha, quá chiêu nở nụ cười..."

Dạ Bất Phàm sắc mặt đen!

Tuy rằng hắn luận bối phận, muốn cao hơn Diệp Lượng đồng lứa, thế nhưng, bọn họ tuổi nhưng là không kém là bao nhiêu!

Trước đây Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình quan hệ tốt thời điểm.

Vậy cũng là thường thường tụ hội uống rượu.

Đáng tiếc a!

Hữu nghị thuyền nhỏ nói lật liền lật.

Hiện tại gặp lại Diệp Lượng, Dạ Bất Phàm cũng là cực kỳ chán ngán, đặc biệt là, ở Diệp Lượng như vậy bóc người vết sẹo tình huống, Dạ Bất Phàm

trực tiếp nổi giận lớn quát, “Diệp Lượng, ngươi mẹ nó miệng đặt sạch sẽ, tìm chết?”

Diệp Lượng cũng không phiền, hắn hiện tại nhưng là chiếm thượng phong, đắc ý nói, “Nghe nói hiện tại binh khí mạnh nhất Phổ Độ, cha ngươi cũng không thể dùng? Hắn còn giống như bỏ ra năm trăm ức mua? Mua không thể dùng, đúng hay không rất tức giận? Nói đi nói lại, ngươi xác định cha ngươi không bị tức chết sao? Tức chết rồi thông báo ta một tiếng, Vô Ưu thiên quân dù sao cũng là tiền bối, ta cũng phải đến dâng hương a!”

Ta giời ạ...

Dạ Bất Phàm khí cả người nổ tung!

Hắn cố nén lửa giận, rất muốn đánh Diệp Lượng một cái tát, sau đó nhanh nhanh rời đi, bốn phía đã có rất nhiều người nhìn sang, tuy rằng bọn họ không dám công khai khinh bỉ chính mình, thế nhưng nói vậy trong lòng khẳng định ở yêu cười nhạo mình hai cha con chứ?

Thời khắc này, Dạ Bất Phàm đối với người bí ẩn kia giận quá!

Cũng nhưng vào lúc này.

Hắn lại nhận được xa lạ tin tức.

Mà tin tức nội dung...

“Nói chuyện với ngươi cái kia, quá kiêu ngạo, ta đều không nhìn nổi, ngươi đi đánh hắn! Mạnh mẽ đánh một trận! Qua đi ta liền đổi tên! Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy!”

Nha?

Dĩ nhiên là yêu cầu này sao?

Đã như vậy, vậy ta còn do dự cái gì đây

Trên mặt lộ ra hung tàn vẻ, Dạ Bất Phàm cười lạnh cầm chặt nắm đấm, nhìn chằm chằm Diệp Lượng, hắn ánh mắt hung lệ cực kỳ.

Lão tử muốn đánh hắn, cũng là rất lâu... 950

950

954

954

------oOo------

Chương 923: Đây là 1 tràng đỉnh cao vở kịch lớn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệp Lượng rất là đắc ý.

Đầu tiên là thu được một con kỳ dị chó yêu làm thủ hạ, bảo vật tìm tới mềm tay.

Hiện tại càng là đụng với đối thủ một mất một còn, chê cười mở ra miệng pháo hình thức phun mạnh, có thể nói thoải mái tràn trề!

Trước Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình đại chiến, nhưng là lấy Đạo Cung thua nửa bậc kết thúc.

Diệp Lượng đã sớm đối với này không phục!

Hiện tại bắt được cơ hội, càng sẽ không dễ dàng buông tha Dạ Bất Phàm, cười to mà lên nói, "Dạ thiếu, ngươi có thể đừng thật không tiện, nếu như Vô Ưu thiên quân đại nhân thật tức chết, ngàn vạn ngàn vạn muốn ngay lập tức thông báo lão đệ ta a, nói đi nói lại, nếu như ta chịu đến lớn như vậy khuất nhục, đã sớm tự sát..."

Chính khẩu này đến không kềm chế được thời điểm!

Đột nhiên.

Diệp Lượng vẻ mặt đột nhiên cứng đờ, bởi vì lúc này giờ khắc này, Dạ Bất Phàm thình lình tầng tầng đạp xuống mặt đất, dường như lưu tinh lấp loé, trong nháy mắt liền tựa hồ xuất hiện ở trước mặt mình!

Diệp Lượng trong nháy mắt sợ hãi lên, kêu to nói, "ngươi dám..."

Phía sau hắn, mấy cái hộ đạo tôn giả trên mặt mang theo vẻ giận dữ, khẽ

quát một tiếng, dĩ nhiên ra tay, có điều cùng lúc đó, Dạ Bất Phàm mang đến hộ đạo tôn giả nơi nào sẽ nhàn rỗi, theo sát Dạ Bất Phàm bước chân, đón lấy Diệp Lượng hộ đạo tôn giả.

Một hồi bị dự mưu chết so với đại chiến, sắp triển khai!

"Ngươi này cụ Hư giới thân! Đừng muốn đi!"

Dạ Bất Phàm quát lạnh một tiếng, ánh mắt sát ý cuồn cuộn!

So với thực lực!

Hắn mạnh hơn Diệp Lượng một đoạn dài, dù sao tuổi thả ở nơi đó, bối phận thả ở nơi đó!

Vung tay lên, ào ào không dứt sức mạnh trong nháy mắt đem Diệp Lượng bao phủ, Diệp Lượng hú lên quái dị, thả người chống đối, đáng tiếc, đột nhiên không kịp chuẩn bị, hắn làm sao có thể đỡ được Dạ Bất Phàm này có chuẩn bị hung hãn một đòn!

Ầm!

Nương theo một đạo nổ vang, Diệp Lượng đã bị trực tiếp đánh bay ra ngoài!

Người ở giữa không trung, trong miệng máu tươi phun mạnh, khí tức cấp tốc biến mất, nhưng là chết chắc rồi!

Có điều, đây chỉ là Hư giới thân, Diệp Lượng cũng căn bản không coi là chuyện to tát, chỉ có vô cùng tận phẫn nộ nhấc lên, rống to nói, "ngươi mẹ nó cho lão tử chờ, ta sẽ trở về!"

"Thiếu chủ!"

Mắt thấy Diệp Lượng hình dạng, Diệp Lượng mấy cái hộ đạo tôn giả kinh hãi đến biến sắc, không lo được cùng Dạ Bất Phàm hộ đạo tôn giả xé so với, mau tới trước, muốn nhìn một chút có còn hay không cứu, nào có biết,

Diệp Lượng Hư giới thân đã từ từ bắt đầu tan vỡ!

Đây là không cứu!

“Dạ thiếu, quá đáng!”

Diệp Lượng một cái hộ đạo tôn giả không nhịn được trầm mặt thấp quát.

Dạ Bất Phàm cười lạnh nói, “ngươi còn không tư cách căn bản ít nói quá đáng! Cút!”

“Ngươi...”

Diệp Lượng hộ đạo tôn giả vô cùng tức giận.

Nhưng mà, hắn cũng biết, chính mình cùng Dạ Bất Phàm đương nhiên không cách nào so sánh được, chỉ được mang theo phiền muộn khí đứng qua một bên!

Bọn họ biết, rõ ràng, rất rõ ràng!

Lấy thiếu chủ tính khí!

Chịu lớn như vậy oan ức, há có thể nhịn?

Đó là vách cheo leo đến trả thù trở lại a!

Ở chỗ này chờ một hồi, phỏng chừng thiếu chủ sẽ đổi một khối Hư giới khiến tìm trở về!

Bọn họ ở chỗ này chờ là được rồi!

Chỉ có điều.

Ai cũng không có phát hiện.

Ngay ở Diệp Lượng Hư giới thân tan vỡ thời điểm.

Lấy Hư giới quy tắc cơ chế, Diệp Lượng thần hồn sẽ bị bình yên vô sự đưa vào đến bản thể bên trong!

Đây là Hư giới quy tắc, dù cho là một ít mạnh mẽ hồn tu, cũng không cách nào đi thương tổn thần hồn!

Nhưng mà.

Lúc này, Vương Bảo dĩ nhiên thập phần vô hại xuất hiện ở cách đó không xa, phảng phất một cái hợp lệ vây xem đảng, lặng yên không một tiếng động triển khai Cổ Yêu thiên phú thần thông, phệ hồn!

Bất kể là Cổ Thần, vẫn là Cổ Yêu, đều là huyết thống chí cao chủng tộc, huyết thống thiên phú thần thông, dị thường bá đạo, dù cho là Hư giới quy tắc, cũng không cách nào ngăn cản Vương Bảo phệ hồn!

Không ai nhìn thấy, Diệp Lượng thần hồn nguyên bản chính muốn đi vào một cái vô hình trong nước xoáy, nhưng mà chỉ chốc lát sau, hắn khẩu phát không hề có một tiếng động, trên mặt mang theo sợ hãi, thần hồn hướng về Vương Bảo tới gần, lại từ từ tán loạn, biến mất không thấy hình bóng!

Vương Bảo hé mắt, hơi cười, sau đó liền lười biếng tựa ở đường phố trên tường, chuẩn bị xem đón lấy đỉnh cao vở kịch lớn!

Có điều, trước mắt thình lình xuất hiện Hư giới tin tức, Vương Bảo triển khai phệ hồn, mạnh mẽ phá hoại Hư giới quy tắc, xét thấy Vương Bảo có Hư giới điểm cống hiến tại người, khấu trừ mười vạn Hư giới điểm cống hiến, như có lần sau, khấu trừ lật gấp mười lần!

Vương Bảo căn bản không quan tâm, mười vạn Hư giới điểm cống hiến, đổi một hồi đỉnh cao vở kịch lớn, đáng giá!

...

...

Vương Bảo cho Dạ Bất Phàm phát tin tức, nhường hắn chờ đợi, Dạ Bất Phàm cũng chỉ có thể chờ đợi.

Có điều tâm tình của hắn coi như không tệ!

Dù sao vừa làm thịt một cái đối thủ một mất một còn, tuy rằng không có thể chân chính giết chết, thế nhưng, lấy hắn thứ địa vị này, mỗi một cái Hư giới thân đều là đầy đủ quý giá!

Một khi tử vong, cái gì đồ chơi đều đi theo đồng thời biến mất, tổn thất nặng nề!

"Ta cũng không muốn giết ngươi a, ai bảo ngươi quá tiện đây!"

Dạ Bất Phàm nghĩ như vậy.

Mà Diệp Lượng mấy cái hộ đạo tôn giả, đợi đã lâu, đều không có chờ đến Diệp Lượng trở về, nhất thời có chút buồn bực!

Một cái trong đó không nhịn được thấp giọng nói, "ta về đi xem xem!"

Dứt lời, hắn rất nhanh sẽ biến mất ở tại chỗ!

Đạo Cung bên trong!

Thân là đại cung chủ Diệp Hoa Thiên huyền tôn!

Diệp Lượng địa vị cực cao, ở chính là hành cung giống như đại điện.

Cái kia hộ đạo tôn giả sau khi trở lại, cấp tốc đi tới đại điện, thỉnh cầu gặp mặt Diệp Lượng!

Hầu gái đi vào thông báo!

Một lát sau, hầu gái trở về, đột nhiên một mặt kinh hoảng nói rằng, "đại

nhân, thiếu chủ... Thiếu chủ hắn... Gọi không tỉnh!”

“Cái gì?”

Cái kia hộ đạo tôn giả kinh hãi đến biến sắc, mau mau xông vào, bước vào Diệp Lượng gian phòng, hắn nhìn thấy Diệp Lượng chính khoanh chân ngồi ở trên giường, không nhúc nhích!

“Thiếu chủ!”

Hộ đạo tôn giả gầm nhẹ!

Không phản ứng!

“Thiếu! Chủ!”

Hộ đạo tôn giả không lo được lễ nghi, âm thanh ra như lôi, nhưng mà, Diệp Lượng vẫn là vẫn không nhúc nhích, hộ đạo tôn giả cuống lên, tiến lên dò xét Diệp Lượng tình huống, một tra bên dưới, hắn kinh ngạc đến ngây người!

Hồn hải tịch diệt!

Đây là thần hồn dập tắt tình huống!

Trước mắt đột nhiên một đen, này hộ đạo tôn giả thịch thịch thịch lùi về sau mấy bước, thần khúc loáng một cái, suýt nữa đặt mông ngồi dưới đất!

Mang theo một bộ mộng bức mặt bối rối hồi lâu, này hộ đạo tôn giả mới sắc mặt trắng bệch đứng dậy, đột nhiên một cái ôm lấy Diệp Lượng, chạy toán loạn ra khỏi cung điện!

Nửa khắc đồng hồ sau!

Từng đạo từng đạo kinh thiên nộ hống từ Đạo Cung bên trong truyền ra!

Sau một khắc, đạo đạo mang cuốn lấy vô cùng nổi giận bóng người ở Đạo

Cung phía trên tạm lưu chốc lát, sau đó liền một mạch hướng về một phương hướng đi vội vã, khủng bố sát ý dường như cải thiên hoán địa, nóng hè đổi đông lạnh, lạnh lẽo cực kỳ!

Cùng lúc đó.

Hư giới Chu Tước thành!

Nương theo một vị phảng phất mặt trời chói chang rơi rụng giống như khủng bố bóng người giáng lâm, toàn bộ trong thành trì võ giả tựa hồ cũng có cảm ứng, ngơ ngác biến sắc!

Nơi cửa thành, một bộ thanh sam, khuôn mặt vặn vẹo Diệp Vương Thành từng bước một đi vào, con mắt của hắn như băng, trong nháy mắt liền tìm đến vô cùng dễ thấy Dạ Bất Phàm!

Nhìn này bóng người quen thuộc, Dạ Bất Phàm mí mắt đều là nhảy một cái!!

Diệp Lượng hắn cha?

Khe nằm, Diệp Lượng ngươi không đến nỗi chứ? Chỉ là chỉ là một cái Hư giới thân mà thôi, ngươi rất sao có được hay không a? Cho tới đem ngươi cha tìm đến sao?

------oOo------

Chương 924: Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình, đánh tới đến rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Bất Phàm phi thường khinh bỉ Diệp Lượng!

Tuy rằng hắn cùng Diệp Lượng chênh lệch đồng lứa!

Thế nhưng đại gia lớp xấp xỉ, cũng coi như là đồng đại so tài!

Ngươi rất sao dĩ nhiên cáo gia trưởng, vậy thì quá đáng a, sau đó còn rất sao có thể hay không vui vẻ chơi đùa?

Bản năng, Dạ Bất Phàm có chút sợ hãi, hơi khom lưng, dù sao Diệp Vương Thành nhưng là đường đường Thiên quân!

Thế nhưng sau đó, Dạ Bất Phàm lưng liền rất lên!

Ma trứng!

Ta sợ cái gì a!

Lão thất phu này vẫn đúng là dám ra tay với ta hay sao? Hắn nếu như thật sự dám, vậy thì thật không biết xấu hổ, bắt nạt tiểu bối, nhưng là sẽ bị người xem thường!

Cái nào ngờ tới.

Diệp Vương Thành vừa lên đến liền sát khí cuồn cuộn, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Dạ Bất Phàm, gầm nhẹ nói, “con trai của ta, là ngươi giết?”

Dạ Bất Phàm bị tức thế một nhiếp, tính khí cũng tới đến rồi!

Ngươi muội!

Nhi tử không hăng hái, ngươi rất sao không rõ sao? Hắn tài nghệ không bằng người, ngươi không trở về đi quất hắn, ngươi doạ ta?

Bản năng, Dạ Bất Phàm liền thuận miệng cười lạnh nói, “không sai, ta giết!”

Diệp Vương Thành, “...”

Thời khắc này, hắn đã không muốn nói thêm nữa một chữ!

Cánh tay hơi động, sau một khắc, một đạo kinh thế Cuồng Đao giống như đem thiên địa phân cách thành hai nửa, dài mấy trăm trượng ngắn, ầm ầm xuất hiện ở Diệp Vương Thành trên không!

Nương theo Diệp Vương Thành khuôn mặt vặn vẹo gầm lên giận dữ, Cuồng Đao từ trên cao đi xuống, ầm ầm ngang dọc cuồng bổ tới!

Dạ Bất Phàm đương nhiên là một mặt mộng bức!

Không chỉ là hắn!

Hắn hộ đạo tôn giả, hắn phụ cận những kia vây xem đảng, lúc này đều là ở trong lòng kêu to một tiếng khe nằm!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Đây là làm sao rồi?

Diệp Vương Thành tuyệt kỹ thành danh diệt thánh đao, dĩ nhiên liền như thế tùy ý dùng đến?

Hơn nữa, đối tượng còn vẻn vẹn chỉ là Dạ Bất Phàm tên tiểu bối này?

Ta phốc ngươi muội, này cũng thật là giết gà hay dùng ngưu đao a, phi phi phi, không đúng không đúng, dùng ngưu đao cũng không đúng vậy, hắn liền không nên dùng đao a, hắn liền không nên ra tay a!

Lấy Thiên quân tu vi!

Bắt nạt Tôn Giả tiểu bối?

Này Diệp Vương Thành, chẳng lẽ liền không muốn cái nét mặt già nua?

"Chết!"

Diệp Vương Thành gào thét tựa hồ còn đang vang vọng!

Mà Dạ Bất Phàm, cùng với bên cạnh hắn các Tôn giả, liền một chữ đều không có phun ra, liền bị cái kia ầm ầm đao lực lan đến, thân thể chớp mắt tán loạn, đột tử tại chỗ!

Diệp Vương Thành cực kỳ phẫn hận nhìn Dạ Bất Phàm tử vong địa phương, ngửa mặt lên trời gào thét nói, "Vô Ưu thiên quân, ngươi dám giết con trai của ta, lão tử liền muốn giết ngươi, ngươi cho lão tử chờ!"

Dứt lời, Diệp Vương Thành trực tiếp biến mất!

Hắn tới, chỉ là hỏi rõ ràng chân tướng, mà hiện tại, hắn cảm thấy cho hắn tìm tới chân tướng!

Cái kia giết ngàn đao Dạ Bất Phàm, đã chính mồm thừa nhận!

Tuy rằng không biết, hắn là làm sao làm được, thế nhưng, Vô Ưu thiên quân thật là lão Âm tất, kinh doanh Hư giới nhiều năm, bảo vật gì không có?

Mối thù giết con, không đội trời chung, Vô Ưu thiên quân, chúng ta không rất sao xong!

...

...

Chu Tước thành vây xem đảng trở nên yên tĩnh một cách chết chóc!

Bọn họ đầy sau đầu đều là dấu chấm hỏi!

Không phải là chết rồi cái Hư giới thân sao?

Có cái gì a?

Làm sao động lớn như vậy nóng tính?

Sự tình rõ ràng không đúng a!

Diệp Lượng mấy cái hộ đạo tôn giả sớm đã biến mất, nhưng là không lo được lão cẩu, lão cẩu đắc ý nhảy đến Vương Bảo trên bả vai, nói rằng, "lão Vương, đúng hay không phải cảm tạ Cẩu gia?"

Vương Bảo cười nói, "làm ra không sai! Đáng giá biểu dương! Việc này coi như ngươi một đại công, ghi vào ngươi công lao vốn lên!"

Sau đó, Vương Bảo híp mắt, rất là chờ mong nói rằng, "lần này thật giống đùa lớn rồi, nhanh đi ra ngoài, Thiên vực tuyệt đối có động tĩnh lớn!"

...

...

Vương Bảo đoán không lầm!

Thiên vực thật sự xuất hiện to lớn biến cố!

Đạo Cung, trực tiếp mở ra biên giới huyết chiến lệnh!

Đối tượng, tự nhiên chính là Vạn Trượng thần đình!

Mà biên giới huyết chiến lệnh, chính là truyền lưu ở Toái Hư Đại Giới bên trong một loại cổ xưa lệnh bài, này khiến lai lịch bí ẩn, nhưng một khi sử dụng, đều sẽ khiến cho chấn động, bởi vì biên giới huyết chiến lệnh một khi dùng ra, vậy thì hầu như là không chết không thôi kết cục!

Biên giới huyết chiến lệnh thập phần hiếm có, sử dụng một lần, sẽ biến mất, bình thường mà nói, cũng chỉ có Đạo Cung như vậy đại tông, mới có tư cách nắm giữ như vậy lệnh bài!

Sở dĩ biên giới huyết chiến lệnh giá trị cực cao, là bởi vì người sử dụng dùng ra sau khi, sử dụng đối tượng, liền không thể không nghênh chiến, bằng không, liền sẽ phải chịu biên giới pháp tắc trừng phạt!

Thời khắc này.

Biên giới huyết chiến lệnh, bị Đạo Cung đại trưởng lão Diệp Hoa Thiên dùng, lấy Đạo Cung chi mệnh, đối với Vạn Trượng thần đình tuyên chiến!

Tin tức này vừa truyền ra, lập tức gây nên thế nhân chấn động!

Trước Diệp Hoa Thiên cùng Vô Ưu thiên quân đại chiến, đó là ở Hư giới, một trận đại chiến, đánh chính là trời long đất lở bình thường, thế nhưng, song phương rõ ràng có thu lại, nếu không, đã sớm ở trong thực tế cứng làm!

Nhưng mà hiện tại.

Vẫn đúng là làm lên!

Vô số đại tông đại tộc, dồn dập phái ra cao thủ, đi tới Vạn Trượng thần đình quan chiến!

Đã trở lại Toái Hư Đại Giới Vương Bảo, mang theo lão cẩu hùng hục cũng theo chạy đi.

Có điều ở trên đường, Vương Bảo thình lình đụng tới một đội bóng người quen thuộc!

“Ôi, này không phải lão Lê sao?”

Vương Bảo hướng về phía Lê gia lão tổ phất phất tay, sau đó liền tới gần!

Xa xa!

Lê gia lão tổ đang cùng mấy cái Lê gia cao tầng đạp kiếm mà đi!

Rất xa nghe có người bắt chuyện, Lê gia lão tổ nhìn sang, trong nháy mắt, hắn bối rối!

Khuôn mặt này, hắn đương nhiên cực kì quen thuộc, lúc trước Vương Bảo mở ra khách sạn cửa phòng, nhưng là đối xử tốt với hắn một trận hận!

Lê gia lão tổ vạn vạn không ngờ tới!

Vương Bảo dĩ nhiên từ căn phòng kia đi ra!

Càng vạn vạn không ngờ tới...

Cái tên này nhìn thấy chính mình, dĩ nhiên không chạy, trái lại...

Một bộ nhìn thấy người quen dáng dấp, lại đây?

“Là ngươi!”

Lê gia lão tổ trong ánh mắt, sát cơ bùng lên!

Vương Bảo lập tức dừng lại, hơi nhướng mày, lạnh giọng nói, “làm sao? Còn muốn động thủ? Xem ra trước dạy dỗ ngươi, còn chưa đủ? Ngươi xác định, ngươi thật sự trêu tới ta?”

Lê gia lão tổ hô hấp một trận!

Sau đó lại hô hấp trở nên dồn dập!

Hắn nhớ tới trước Huyền Long thiên quân đối với hắn lời khuyên...

Nhớ tới Vương Bảo cái kia ngay cả thiên quân đều không biện pháp thủ đoạn...

Hắn trong nháy mắt giây sợ!

Hơi cúi đầu, Lê gia lão tổ nhẫn nhịn uất ức, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "ngươi muốn làm gì?"

Vương Bảo lần thứ hai lộ ra nụ cười, đưa tay duỗi người, nói rằng, "ngươi là muốn đi Vạn Trượng thần đình xem trò vui chứ? Vừa vặn, ta cũng muốn đi, lão tài xế, mang mang ta a!"

Ta phốc...

Lê gia lão tổ suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Ta giời ạ!

Ngươi tên khốn kiếp đồ chơi!

Ngươi còn đúng hay không cái người?

Ta rất sao đều bị ngươi hại của cải sạch sành sanh, ngươi vẫn còn có mặt nhường ta mang ngươi đoạn đường?

Ngươi cút cho ta lăn lăn lăn lăn a...

Lê gia lão tổ nội tâm nhấc lên vô cùng rít gào gào thét, sau đó đổi đến miệng lên, nhưng là, "Theo ngươi!"

Vương Bảo bước lên đại kiếm, thân kiếm khổng lồ bên trên, Lê gia lão tổ bọn họ ngồi ở mũi kiếm nơi, Vương Bảo nhưng là ngồi ở chuôi kiếm nơi, khoảng cách cực xa!

To lớn trường kiếm lần thứ hai tiến lên, ầm ầm phá không!

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, đột nhiên mở miệng nói rằng, “ông lão, nói thật, kỳ thực các ngươi trước hỏi ta muốn Hư giới bảo đồ, ta lúc đó một cái ức đã nghĩ bán cho các ngươi...”

Lê gia lão tổ, “...”

Việc này đầu đuôi câu chuyện, hắn đã biết đến rõ rõ ràng ràng, hắn không muốn nói nhiều, bởi vì hắn không muốn hối hận chết!

“Đáng tiếc a, ai để cho các ngươi nhất định phải theo ta phân cao thấp đây!”

Lê gia lão tổ nghiến răng nghiến lợi, Mã Đức, đây là ở xé vết sẹo của ta sao? Tiểu tử, ngươi thật là độc a!

“Sau đó hai ta cái ức cũng nghĩ bán, các ngươi cũng không mua a... Cái kia cái gì, ta nghe nói, vì bắt ta, các ngươi đầy đủ tốn ra mấy trăm ức đạo tinh? Hơn nữa vì bảo đảm ta, bốn bỏ năm lên đây chính là hai ngàn ức a, ai, như thế tính ra, các ngươi tiền này hoa cũng quá không phải địa phương, sớm cho ta thật tốt, cho ta một nửa cũng được a, ta lúc đó sẽ đem bảo đồ cho các ngươi, đều không mang theo do dự!”

Vương Bảo nghĩ linh tinh.

Phảng phất từng thanh dao găm, ở hướng về Lê gia lão tổ trong lòng lên bắt chuyện!

Lê gia lão tổ mắt nhìn phía trước, ánh mắt thăm thẳm..

Hắn cả người co giật, gắt gao nắm chặt nắm tay, hắn đang cố gắng nhẫn nhịn, nhẫn nhịn, bởi vì hắn sợ sệt chính mình sẽ thực sự không nhịn được phẫn nộ nổi lên...

Non chết phía sau tiểu đập!

------oOo------

Chương 925: Ngươi sợ là trúng người khác quỷ kế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này.

Vạn Trượng thần đình đã bị Đạo Cung chư hơn cao thủ tầng tầng vây quanh!

Dù cho là ở Vạn Trượng thần đình đại bản doanh, thế nhưng Đạo Cung trên dưới cùng chung mối thù, khí thế không hề yếu.

Diệp Hoa Thiên vẻ mặt âm trầm tới cực điểm, lạnh như băng nhìn kỹ Vạn Trượng thần đình rất nhiều Thần sơn!

Thời khắc này Diệp Hoa Thiên chỉ có sát ý không hề e dè, quyết chí tiến lên!

Huyền tôn bị hại, Diệp Hoa Thiên bị kích thích đến!

Lúc trước chính là Đạo Cung đại thiên kiêu bị hại, vì lẽ đó hắn mới cùng Vạn Trượng thần đình Vô Ưu thiên quân làm một chiếc!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Này mẹ nó chân trước còn không qua đi bao lâu, ngươi này hậu chiêu lại rất sao đến rồi! Hơn nữa...

Lần này dĩ nhiên đối với ta huyền tôn động thủ!

Cái kia lần sau, đúng hay không chính là con trai của ta, vợ ta?

Bốn phía.

Không ít đại tộc đại tông đại lão đều là đã tới rồi, sợ mất mật nhìn tình cảnh này!

Thân là Thiên vực hai đại đỉnh cao thế lực một trong, Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình khai chiến, ảnh hưởng quá to lớn!

“Dạ Vô Ưu! Cho lão phu lăn ra đây!”

Diệp Hoa Thiên đột nhiên mở miệng, một tiếng quát lớn, như lôi đình nổ tung, cuồn cuộn mà ra, hư không rung động, theo từng cơn sóng gợn tiến lên, Vạn Trượng thần đình hộ tông đại trận bị tự động kích hoạt, lộ ra một mặt lá chắn!

Đạo Cung bên trong!

Vào giờ phút này, Đạo Cung cao tầng tất cả đều hội tụ!

Lên thủ nơi, ngồi ba vị toả ra mạnh mẽ khí tức bóng người.

Ba người này, chính là Vạn Trượng thần đình tam đại Thiên quân, Vô Ưu thiên quân tự nhiên không cần nhiều lời, mặt khác hai cái, một cái là Ngạc Long thiên quân, một cái là Huyền Ngọc thiên quân!

Nghe cái kia dù cho bị trận pháp cách trở, nhưng cũng rõ ràng lọt vào tai gào thét!

Vô Ưu thiên quân ánh mắt khẽ biến, theo bản năng nặn nặn nắm đấm!

Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân liếc mắt nhìn nhau, Ngạc Long thiên quân gầm nhẹ nói, “không lo! Ngươi đến cùng làm cái gì? Đều lúc này, ngươi còn lượn tới?”

Vô Ưu thiên quân buồn bực không thể tả nói rằng, “ta mẹ nó nào có biết!”

Huyền Ngọc thiên quân khóe miệng co quặp!

Ngươi rất sao không biết?

Ngươi không biết người ta làm sao liền đánh tới cửa?

Hơn nữa.

Vẫn là một bộ như vậy không chết không thôi thái độ?

Này giời ạ coi như là tai bay vạ gió, cũng không thể như thế quá đáng a, ngươi này nói rõ hãy cùng đào người ta mộ tổ như thế như thế, ngươi khẳng định là làm gì...

Than nhẹ một tiếng, Huyền Ngọc thiên quân bỗng nhiên đứng dậy, nói rằng, "chớ suy nghĩ lung tung, đi ra ngoài trước đi! Bị người như vậy khiêu chiến, chúng ta nếu là núp ở thần đình, bộ mặt tối tăm!"

Rất nhiều Vạn Trượng thần đình cường giả ở Vô Ưu thiên quân bọn họ dẫn dắt đi, từ từ đi tới sơn môn trước!

Xuyên thấu qua hộ tông đại trận phòng ngự màn ánh sáng, Vô Ưu thiên quân nhìn khuôn mặt đều có chút vặn vẹo Diệp Hoa Thiên, hắn khá là đau "bi" giật giật khóe miệng!

Ta giời ạ!

Này tính cái gì?

Ta rất sao gần nhất còn chưa đủ thảm?

Làm sao liền trên quầy như thế vừa ra?

"Ngươi rốt cục đi ra!"

Diệp Hoa Thiên ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vô Ưu thiên quân, ánh mắt sát ý cuồng thiểm, sau đó, liền đối với Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân chắp chắp tay, nói rằng, "hai vị đạo hữu, việc này không liên quan chuyện của các ngươi, mong rằng hai vị đạo hữu không muốn tham dự! Từ đó sau khi, ta cùng Dạ Vô Ưu, thế gian chỉ có thể cho phép tồn

tại một người!”

Ngạc Long thiên quân cười khổ nói, “Diệp lão đệ, trong này, đúng hay không có hiểu lầm gì đó? Ngươi đến cùng vì sao tức giận quá như vậy?”

Diệp Hoa Thiên tức giận ngược cười, “Hiểu lầm? A... Hắn sai khiến con Dạ Bất Phàm, sát hại nhà ta huyền tôn Diệp Lượng, này, có thể xem như là hiểu lầm?”

Này vừa nói!

Hầu như hết thảy mọi người là kinh ngạc đến ngây người!

Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân hầu như đều là bản năng nhìn về phía Vô Ưu thiên quân, ánh mắt mang theo khó mà tin nổi!

Mã Đức!

Ngươi mẹ nó đúng hay không điên rồi?

Đấu đấu khí cũng là thôi!

Ngươi cho tới chơi như thế tàn nhẫn sao? Ngươi giữa đường cung là bùn a? Nghĩ nắm liền nắm?

Bốn phía vây xem đảng nhóm, nhưng là rõ ràng, vì sao Diệp Hoa Thiên sẽ chơi lớn như vậy!

Náo loạn nửa ngày!

Là Vô Ưu thiên quân phá hoại quy củ a!

Giết người huyền tôn, như vậy không nể mặt mũi, cũng khó trách người ta sẽ dùng biên giới huyết chiến lệnh muốn cùng ngươi không chết không thôi!

Nhưng mà.

Vô Ưu thiên quân suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Vụ thảo!

Không thể như thế ăn nói ba hoa a!

Chuyện như vậy ta không làm được a, ta còn không như vậy phát điên, trong này hậu quả, ta so với ai khác đều rõ ràng!

Hít sâu một hơi, Vô Ưu thiên quân biết mình hiện tại, tuyệt đối không thể phẫn nộ, vì lẽ đó, hắn ngột ngạt, miễn cưỡng để cho mình âm thanh bằng phẳng, nói rằng, "Diệp huynh, giết ngươi huyền tôn, ta Dạ Vô Ưu, vẫn đúng là không lá gan đó! Ngươi sợ là trúng người khác quỷ kế!"

Diệp Hoa Thiên ánh mắt mang theo phẫn nộ!

Mà ở phía sau hắn, Diệp Hoa Thiên con trai Diệp Vương Thành trực tiếp nộ quát, "Đánh rắm! Bên trong ngươi tổ mẫu quỷ kế a! Con trai của ngươi đã chính mồm thừa nhận, chính là hắn giết con trai của ta! Dạ Vô Ưu, ngày hôm nay có ta không ngươi, có ngươi không ta! Cha, còn với hắn phí lời làm gì? Giết..."

Diệp Vương Thành khuôn mặt vặn vẹo đến cực hạn, sát ý cuồn cuộn!

"Chờ đã!"

Vô Ưu thiên quân cũng không kịp nhớ tức rồi, dù cho Diệp Vương Thành mắng hắn, thế nhưng, nhịn!

Hắn hít sâu một hơi, trầm giọng lớn quát, "Việc này kiên quyết có hiểu lầm gì đó, ta hỏi một chút bất phàm lại nói!"

"Dạ Bất Phàm, cút cho ta lại đây!"

Quát to một tiếng, vang vọng Vân Tiêu!

Trên thực tế.

Dạ Bất Phàm căn bản là ở Vạn Trượng thần đình cao thủ phía sau cùng.

Hắn mặt như màu đất, một mặt mộng bức, mãi đến tận bị Vô Ưu thiên quân quát to một tiếng trấn tỉnh, lúc này mới cả người run run một cái, sắc mặt trực tiếp trở nên trắng bệch, run rẩy lộ ra thân hình, đi hướng về phía trước!

"Cha..."

Dạ Bất Phàm gọi rất là oan ức!

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Vô Ưu thiên quân lệ quát.

Dạ Bất Phàm đều muốn tan vỡ, liền bận bịu nói rằng, "ta... Ta chỉ là ở Hư giới giết Diệp Lượng! Hắn... Hắn sỉ nhục ngươi, vì lẽ đó ta mới... Thế nhưng, cha ngươi tin ta a! Ta thật sự không có giết Diệp Lượng bản tôn, Hư giới thân mà thôi, không còn liền không còn, còn như thế chuyện bé xé ra to sao?"

Hắn cảm thấy đắc đạo cung đây là ở mượn cơ hội sinh sự!

Vô Ưu thiên quân hơi nhướng mày, nhìn Diệp Hoa Thiên, lạnh giọng nói, "Diệp huynh, ngươi chẳng lẽ chỉ là bởi vì Diệp Lượng Hư giới thân bị giết, cho nên mới đến ta Vạn Trượng thần đình tìm việc?"

Diệp Hoa Thiên tức giận đến mức cả người run run!

Hắn chỉ vào Vô Ưu thiên quân, rít gào nói, "Dạ Vô Ưu! Ngươi mẹ nó cùng lão tử trang cái gì trang? Đừng tưởng rằng lão phu không biết, ngươi người này, chính là cái vạn năm lão Âm tất! Ngươi sư tôn biến mất, khẳng định hãy cùng ngươi không thể tách rời quan hệ! Ta cho ngươi biết, ta huyền tôn, đã hồn phi phách tán, hồn hải tịch diệt, hắn chết rồi! Không cứu!"

Dứt lời.

Diệp Hoa Thiên không đợi mộng bức Vô Ưu thiên quân hoàn hồn, liền lệ

quát, “Xin mời biên giới huyết chiến lệnh!”

Ầm!

Một tấm lệnh bài đột nhiên từ một cái Đạo Cung ông lão trong tay thoát ra!

Sau một khắc, một đạo vuông vức võ đài, xuất hiện ở trong hư không!

Biên giới huyết chiến lệnh ở trên lôi đài không trôi nổi, lộ ra một luồng uy nghiêm biên giới lực lượng pháp tắc, mênh mông cực kỳ, làm người kính nể ba phần!

Biên giới huyết chiến lệnh bên trên, đột nhiên bay ra một nhóm huyết chữ, “Huyết chiến lôi chín mươi chín chiến! Đạo Kiếp, Tôn Giả, Thiên quân cũng có thể, nhưng trận đầu lấy người khiêu chiến chọn môn học thủ lôi, thắng thì lại lấy cùng cảnh giới liên tục huyết chiến còn lại buổi diễn, thua thì lại ngược lại, huyết chiến lôi, lấy chiến ngừng chiến, huyết chưa hết, chiến không ngừng!”

Ý này rất rõ ràng.

Đạo Cung trước tiên lựa chọn thủ lôi võ giả, cảnh giới gì cũng có thể, thắng, Vạn Trượng thần đình nhất định phải lấy đồng dạng cảnh giới tiếp tục khiêu chiến, thua, thì lại đến phiên Vạn Trượng thần đình tuyển!

“Huyết chiến!”

Diệp Vương Thành nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó liền đột nhiên vung tay lên, “Đạo Cung đệ tử, Đạo Kiếp ra khỏi hàng, không cần lưu tình!”

“Ta đến!”

Một cái Đạo Cung trung niên võ giả khuôn mặt mang theo xơ xác tâm ý, trầm ổn đạp bước mà ra!

Thả người nhảy một cái, Đạo Cung trung niên võ giả bước lên biên giới huyết chiến võ đài, gầm nhẹ nói, “nhục ta Đạo Cung, liền không chết không

thôi! Vạn Trượng thần đình, ai tới lãnh cái chết?”.

Vô Ưu thiên quân sắc mặt, đã khó coi tới cực điểm!

Cũng nhưng vào lúc này, lão tài xế Lê gia lão tổ mang theo Vương Bảo, rốt cục đến...

------oOo------

Chương 926: Đạo Cung huynh đệ đừng sợ, ta Nam Bá Thiên đến rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Xem ra là đuổi tới!"

Vương Bảo đắc ý nhìn phía xa giương cung bạt kiếm tình cảnh, thấp giọng cười nói.

Lão cẩu đứng ở Vương Bảo trên bả vai nóng lòng muốn thử, "Xông lên xông lên!"

"Hướng ngươi muội a!"

Vương Bảo đánh lão cẩu một cái tát, bất động thanh sắc liếc mắt một cái bốn phía một bộ xem bệnh thần kinh ánh mắt nhìn mình chư tông cường giả, sau đó yên lặng mà đứng ở hàng trước nhất!

Tình cảnh vắng lặng có một hồi!

Vô Ưu thiên quân thở dài một tiếng, trầm giọng nói rằng, "Diệp huynh, ngươi nếu không muốn cho rằng ta hại ngươi, vậy ta cũng không biện pháp! Có điều, hi vọng ngươi sau đó, đừng phải hối hận!"

Diệp Hoa Thiên chỉ là cười lạnh đối mặt!

Lão Âm tất!

Còn muốn âm ta?

Đúng hay không sau đó liền sáng tạo ra một cái bịa đặt kẻ địch đi ra, nói người ta hãm hại ngươi?

"Ta hoài nghi, việc này theo ta trước ở Hư giới, liên tiếp hố gia hỏa của ta

có quan hệ, Diệp huynh, ngươi lẽ nào nhất định phải như thế không lý trí sao?”

Ta rất sao liền biết ngươi sẽ nói như vậy!

Diệp Hoa Thiên vẻ mặt càng ngày càng âm trầm, cười lạnh nói, “chớ có phí lời! Khai chiến đi! Biên giới huyết chiến lệnh đã mở, ngươi ta đã không có đường lui!”

Nhưng là trong lòng ta uất ức a!

Vô Ưu thiên quân trong lòng được kêu là một cái khổ (đắng) a!

Hắn không muốn đánh a!

Thật sự không muốn a!

Dù cho cuối cùng không thể không đánh, Vô Ưu thiên quân cũng không muốn liền như thế ngơ ngơ ngác ngác đánh!

Chỉ tiếc!

Cho dù hắn nói thiên hoa loạn trụy.

Diệp Hoa Thiên cũng là không tin hắn!

Tàn nhẫn mà trừng một chút Dạ Bất Phàm, Vô Ưu thiên quân nộ quát, “Nhìn ngươi làm chuyện tốt!”

Dạ Bất Phàm sắc mặt tái nhợt thấp giọng nói, “cha, ta... Ta cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy, bởi vì trước ta ở Hư giới, là nhận được cái kia hố ngươi người bí ẩn tin tức, lúc này mới đi Chu Tước thành...”

Vô Ưu thiên quân ngẩn ngơ, phản ứng lại, hắn mau mau nói rằng, “Diệp huynh, ngươi nghe được? Ta liền cảm thấy khẳng định có âm mưu! Là có người ở vu oan giá họa cho ta!”

Nhưng mà.

Diệp Hoa Thiên cùng với cái khác Đạo Cung người, đều là một bộ lạnh lùng mặt, vẻ mặt đó thật giống đang nói, diễn, tiếp tục ngươi biểu diễn!

Ta đi ngươi mỗ mỗ cái chân!

Vô Ưu thiên quân nhất thời nổi giận!

Nói cái gì cũng không nghe!

Đúng hay không nhất định phải lão tử tự sát mới có thể chứng minh sự trong sạch của ta a!

“Tốt! Ngươi nghĩ chiến đúng không... Vậy thì, như ngươi mong muốn!”

Vô Ưu thiên quân không muốn lại tiếp tục cãi lại!

Nếu không.

Người khác còn thật sự cho rằng hắn Vô Ưu thiên quân, sợ Đạo Cung giống như!

Mã Đức!

Lão tử cũng là đường đường Thiên quân đỉnh cao tồn tại, lão tử liền thí sư như thế trâu bò sự tình đều trải qua, lão tử sẽ sợ ngươi?

“A Nguyên, xuất chiến!”

Vô Ưu thiên quân quát lạnh một tiếng.

Một người thanh niên một lát sau đi lên phía trước, cung kính nói nói, “sư tôn!”

Người này chính là Vô Ưu thiên quân đồ đệ, gọi là Giang Nguyên!

Thiên phú xuất chúng, có thể nói tuyệt thế thiên kiêu, Đạo Kiếp chín cảnh đỉnh cao tu vi, ở Đạo Kiếp cảnh, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, có điều vẫn không hiện ra hậu thế mà thôi!

Giang Nguyên có chút âm thầm kích động!

Ta như thế nỗ lực tu vi là vì cái gì?

Ta như thế biết điều như thế ẩn nhẫn là vì cái gì?

Còn không phải là vì ở một cái muôn người chú ý trường hợp, làm một món lớn, một tiếng hót lên làm kinh người?

Hiện nay!

Trường hợp này, đến rồi!

Biên giới huyết chiến lôi bên trên, liền là ta Giang Nguyên, dương danh Thiên vực, uy chấn đồng đại nơi!

"Lên đi!"

Vô Ưu thiên quân tự nhiên là biết mình đồ đệ thực lực!

Cũng biết đồ đệ dã tâm!

Vì lẽ đó, hắn cũng có ý định tác thành cho hắn!

"Là, sư tôn!"

Giang Nguyên hít sâu một hơi, khẽ quát một tiếng, đạp bước nhảy lên biên giới huyết chiến lôi!

Theo từng đạo từng đạo nhàn nhạt màn ánh sáng màu đỏ ngòm bao phủ biên giới huyết chiến lôi, cũng là đại biểu, chỉ có một phương, mới có thể sống đi xuống lôi đài!

Đạo Cung trung niên võ giả sắc mặt lạnh lẽo, mở miệng quát, "Người phương nào đến đây nhận lấy cái chết? Hãy xưng tên ra!"

Giang Nguyên híp mắt lại, sau đó liền châm biếm nói, "ta! Giang Nguyên! Từ đó sau khi, Đạo Kiếp cảnh giới, ta là tối cao!"

Thực lực của ta, cường đại đến chính ta đều sợ hãi!

Trước đây Thiên vực, Giang Nguyên danh tiếng không hiện ra, nhưng sau đó Thiên vực, Giang Nguyên tên, giảng như nhật Trung Thiên!

"Càn rỡ!"

Đạo Cung trung niên võ giả chợt quát một tiếng, sau đó thả người nhảy một cái, cường nhào mà ra, hai tay giương ra, từng đạo từng đạo nhật nguyệt tinh hà ánh sáng lăn lộn, nhảy nhót, ầm ầm sôi trào, giống như tinh không đảo ngược, Tinh Thần rơi rụng, ầm ầm hướng về Giang Nguyên xung kích mà đi!

"Phòng!"

Giang Nguyên đột nhiên tà cười một tiếng.

Sau một khắc, hắn một chỉ điểm ra, hư không thình lình xuất hiện đạo đạo sóng gợn, cùng lúc đó, một cái to bằng cái đấu cổ xưa chữ triện xuất hiện ở trước người của hắn, ầm ầm tiến lên, trong khi tiến lên, kiểu chữ càng lúc càng lớn, cuối cùng giống như màn trời bình thường, nằm ngang ở trước người!

Song phương va chạm!

Giang Nguyên lù lù bất động!

Nhưng mà Đạo Cung người trung niên, nhưng là bị ngược tấn công tới sức mạnh dư âm chấn động đến mức lùi về sau nửa bước!

"Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật?"

Diệp Hoa Thiên sắc mặt đột nhiên cuồng biến!

Vô Ưu thiên quân lạnh lùng mở miệng, “Không sai, chính là Khởi Nguyên Đạo Ngôn, liệt đồ bất tài, chính là tiên thiên khởi nguyên thánh linh thân thể! Này thuật chính là thiên mệnh thành tựu, tuyệt không thể tả!”

Mọi người ồ lên mà lên!

Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, không có truyền thừa, chính là chân chính thiên mệnh thần thuật, có thể gây nên đại đạo cộng hưởng, sản sinh các loại khó mà tin nổi nói lực!

Vạn vạn không ngờ tới.

Vô Ưu thiên quân dưới trướng, dĩ nhiên như vậy ưu tú, liền như vậy tuyệt thế thiên kiêu, đều bái vào kỳ môn dưới!

Diệp Hoa Thiên tức giận cắn răng nghiến răng!

Không hổ là lão Âm tất!

Dưới trướng có như thế nghịch thiên thiên kiêu, dĩ nhiên ẩn giấu như thế sâu!

Giang Nguyên người này, Đạo Cung tin tức bộ ngành đương nhiên là có bày ra, thế nhưng, nhưng xưa nay không biết dĩ nhiên có như thế nghịch thiên thực lực!

Huyết chiến trên lôi đài!

Giang Nguyên cao cao nghểnh lên đầu!

Hắn ánh mắt mang theo miệt thị, nhìn Đạo Cung trung niên võ giả, không có thừa thắng xông lên, mà là châm chọc nói, “hiện tại, làm sao? Ngươi tới nói nói, đến cùng là ai càn rỡ?”

Đạo Cung trung niên đã thu hồi sự coi thường!

Cũng có chút hoảng hốt!

Hắn tự tin thực lực ở Đạo Kiếp cảnh giới, đã đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, hiếm có địch thủ, lúc này mới cái thứ nhất lên sàn!

Chỉ cần có thể trợ giúp đại cung chủ báo thù!

Vậy hắn sau đó ở Đạo Cung tháng ngày, sẽ bay lên mà lên!

Nhưng là hiện tại, hắn cảm giác được nguy cơ lớn lao ở đến gần!

Trước mắt thằng nhãi con này, không phải bình thường!

"Trở lại!"

Đạo Cung trung niên một tiếng gầm nhẹ, không thừa bao nhiêu phí lời, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, hình thành đạo đạo Huyết phù, hòa vào giữa chân mày!

Sau một khắc, từng đạo từng đạo gào thét từ trong miệng hắn truyền ra, Đạo Cung trung niên trên người toả ra bạo ngược khí tức, bỗng nhiên lao ra, giống như một viên sao chổi, nhanh chóng hướng về Giang Nguyên đánh tới!

Dâng trào khí thế, giống như cự thú bình thường, nuốt sống người ta, nhưng mà...

"Đâm!"

Giang Nguyên lần thứ hai phun ra một chữ.

Hư không thành chữ, chỉ bất quá lần này, nhưng là đầy rẫy cực kỳ sắc bén khí tức, trong nháy mắt, một luồng hắc mang hiện ra, lại trong nháy mắt biến mất, lại xuất hiện thời điểm, đã là ở Đạo Cung trung niên phía sau!

Đạo Cung trung niên xung kích thân thể động tác, im bặt đi, nhào tới trước đổ ra, cắm ở trên lôi đài!

“Diệt!”

Giang Nguyên ánh mắt lộ ra một vệt tàn nhẫn, khẽ quát một tiếng, phá diệt lực lượng bao phủ Đạo Cung trung niên thân thể, triệt để “thân tử đạo tiêu”!

Tình cảnh này, xem không ít Đạo Cung thiên kiêu, là muốn rách cả mí mắt, phẫn nộ không ngớt, mắng to lên!

Giang Nguyên kiêu căng tự mãn, vòng chéo tay, đột nhiên bạo quát, “Lặp lại lần nữa, Đạo Kiếp cảnh giới, ta Giang Nguyên làm đầu! Đạo Cung lần này tìm đến sư tôn ta phiền phức, đó là đánh nhầm rồi tính toán mưu đồ! Trận đầu tuyển Đạo Kiếp cảnh giới, là các ngươi sai lầm lớn nhất! Không sợ chết, liền lên đây đi!”

Diệp Hoa Thiên nộ chột dạ trương!

Đạo Cung cao tầng đại lão sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Rất nhiều Đạo Cung thiên kiêu tức giận mắng, từ từ ngừng lại, sắc mặt phi thường khó coi!

Cũng nhưng vào lúc này.

Một đạo mang theo khó chịu âm thanh, vang lên.

“Ai u ta này bạo tính khí! Ta Nam Bá Thiên đời này, nhất không ưa chính là ngươi loại này ngang năm ngang sáu gia hỏa, Đạo Cung các anh em đừng sợ, ta Nam Bá Thiên vậy thì lên đi thu thập hắn...” 957

------oOo------

Chương 927: Ngươi chơi, đều là lão tử chơi còn lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo liền như thế công khai đi tới Diệp Hoa Thiên phụ cận!

“Tiền bối ngươi tốt, tại hạ Nam Bá Thiên, lánh đời tiềm tu vạn năm, đang lo không có cái gì danh dương thiên hạ cơ hội, mong rằng tiền bối có thể cho ta cơ hội này, nhường ta Nam Bá Thiên quét ngang Vạn Trượng thần đình!”

Vương Bảo vẻ mặt thành khẩn, ngôn ngữ trần khẩn, thái độ thành khẩn, thành khẩn đến Diệp Hoa Thiên đều là cực kỳ mộng bức!

Nam Thiên bá?

Lánh đời tiềm tu vạn năm?

Ta phốc ngươi muội, lánh đời tiềm tu vạn năm mới rất sao Đạo Kiếp cảnh, ngươi còn muốn rắm quét ngang Vạn Trượng thần đình a?

Ngươi cái gì tư chất a, không rõ a!

Mọi người tự nhiên cũng là một mặt mộng bức.

Ngơ ngác đến nhìn Vương Bảo, mấy người theo bản năng cảm thấy, đây là người bị bệnh thần kinh!

Đương nhiên, trong này, không bao gồm Lê gia lão tổ, lão già này hiện tại đã là mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, trong lòng điên cuồng cầu khẩn, hi vọng trước không ai nhìn thấy, chính mình là cùng cái này hàng đồng thời tới được, nếu không thì, tuyệt bức đến được liên lụy a!

Cường hận Vạn Trượng thần đình?

Ai mẹ nó cho dũng khí của ngươi? Đến đối mặt lời đồn đãi chuyện nhảm?

“Càn rỡ!”

Huyết chiến lôi đài bên trên!

Cảm giác chịu đến vũ nhục lớn lao Giang Nguyên, sắc mặt tái xanh, lớn tiếng quát, “Nơi nào đến ngớ ngẩn? Mau chóng cút đi, nếu không thì, việc nơi này, nhường ngươi trời cao không đường, xuống đất không cửa, chết không có chỗ chôn!”

Vương Bảo lập tức tức giận nói, “lạt kê đồ chơi, lão tử một chiêu liền có thể đánh ngươi tan xương nát thịt!”

Ai nha nha khe nằm!

Giang Nguyên được kêu là một cái khí a, nếu không là ở huyết chiến lôi đài bên trên không xuống được, hắn hiện tại sẽ nhảy xuống dạy phía dưới tên khốn kiếp này làm người!

“Được rồi!”

Diệp Hoa Thiên vẻ mặt âm trầm cực kỳ!

Hắn nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh lùng nói rằng, “người trẻ tuổi, không nên làm loạn, lão phu hiện tại thật sự không tâm tình cùng ngươi nháo xuống, mau mau rời đi!”

Vương Bảo thở dài, “Tiền bối vì sao như vậy xem ta? Lẽ nào ta nói còn không rõ ràng lắm sao? Ngươi nhìn nhìn trên võ đài tên kia, nhiều hung hăng? So sánh lẫn nhau Đạo Cung các vị Đạo Kiếp huynh đệ mà nói, nhiều đáng sợ? Ngươi nhường bọn họ trở lên đi chịu chết? Tiền bối a, không thể như vậy a, mỗi một cái Đạo Cung nụ hoa, cũng phải cần tỉ mỉ che chở! Ta Nam Bá Thiên nếu tới chỗ nầy, liền muốn làm một món lớn, lại khổ (đắng) khó hơn nữa, mong rằng tiền bối cho ta cơ hội này, tất cả đều nhường ta chịu đựng đi! Nhường cực khổ đến càng mãnh liệt chút, để cho kẻ địch trở nên càng cường đại rồi, ta Nam Bá Thiên gặp mạnh thì lại mạnh, ta chính là

chân nam nhân, thuần đàn ông, không có gì lo sợ, chết sau đó đã...”

Này nước miếng văng tung tóe.

Này dõng dạc.

Này nói chuyện có thứ tự.

Nghe được Diệp Hoa Thiên đầy đầu đều là dấu chấm hỏi!

Có điều.

Vào giờ phút này, hắn nhưng không thừa nhận cũng không được.

Giang Nguyên quá mạnh mẽ!

Cường đại đến Đạo Cung rất nhiều Đạo Kiếp thiên kiêu, đều đánh mất dũng khí.

Hơn nữa.

Vương Bảo nói cũng không sai a!

Tuy rằng hắn là đến báo thù, thế nhưng, Đạo Cung những này Đạo Kiếp thiên kiêu đệ tử, mỗi một cái cũng phải tỉ mỉ che chở a, nhường bọn họ chịu chết uổng...

“Tạm thời nhường hắn thử một lần!”

“Vạn nhất có thể được đây...”

Diệp Hoa Thiên nội tâm nổi lên từng đạo từng đạo chính mình cũng cảm thấy không thể tưởng tượng được ý nghĩ, sau đó, đột nhiên trầm giọng quát, “Cũng được, ta cho ngươi cơ hội này!”

Thân là biên giới huyết chiến lệnh khởi xướng người, cũng chỉ có hắn mở miệng, Vương Bảo mới có thể lấy Đạo Cung này một phương thân phận,

leo lên huyết chiến lôi đài!

Mà hắn tiếng nói vừa dứt!

Đạo Cung mọi người hai mặt nhìn nhau không nói.

Huyết chiến lôi đài lên, Giang Nguyên đã là tức giận đến mức cả người run run, không nhẫn nại được, rống to nói, “tới chịu chết đi!”

Vương Bảo đột nhiên lấy ra một cái hộp thuốc lá, rút ra một điếu thuốc, thiêu đốt, nghểnh đầu phun ra một cái sương khói, cười nhạt một tiếng, nói rằng, “ở đấu võ trước, ta còn có câu lời muốn nói, vậy thì là... Dạ Vô Ưu ngươi không phải nam nhân!”

Mọi người triệt để mộng bức!

Trở nên yên lặng như tờ!

Vẻ mặt âm trầm Vô Ưu thiên quân vốn là tâm tình liền không tốt, hiện tại nhất thời nộ nổ, phản ứng lại, ánh mắt hàn mang lấp loé, lớn quát, “Tiểu súc sinh ngươi dám mắng ta?”

Vương Bảo châm biếm nói, " làm sao? Ngươi cảm thấy ta là nói dối? Vậy được a, ngươi chứng minh a, có bản thân trước mặt của mọi người, ngươi cởi quần nhường chúng ta nhìn ngươi đến cùng có phải là thật hay không nam nhân a!" "

Vô Ưu thiên quân suýt nữa phun máu!

Ta giời ạ!

Ta chứng minh ngươi muội a ta chứng minh!

Này mẹ nó là có thể trước mặt mọi người chứng minh sự tình sao?

“Không nói lời nào? Xem ra ngươi là ngầm thừa nhận, nhãn lực của ta quả

nhiên là vạn người chưa chắc có được một!" Vương Bảo hết sức vui mừng!

Vô Ưu thiên quân khí da mặt đều ở lăn tức giận, gầm nhẹ nói, "tiểu tử, bản tọa cùng ngươi không thù không oán, ngươi miệt thị như vậy nhục mạ bản tọa, cùng muốn chết không khác, ngươi biết không?"

Vương Bảo tiếp tục hút thuốc lá, lượn lờ khói thuốc trong lúc đó, cười quái dị nói, "ta muốn chết? Ta nhổ vào, ta có Đạo Cung đại cung chủ tiền bối che chở, ngươi mẹ nó có loại đến giết ta a! Rác rưởi đồ chơi, không biết tại sao, ta từ nhìn thấy ngươi từ lần đầu tiên gặp mặt, ta đột nhiên cũng cảm giác được, ngươi không phải đồ tốt! Vừa nghe Đạo Cung tiền bối nói như vậy, ta Nam Bá Thiên liền đã hiểu, như ngươi loại này vạn năm lão Âm tất, theo ta Nam Bá Thiên loại này lòng mang bằng phẳng thật nhỏ hỏa, là trời sinh tử đối đầu!"

Vô Ưu thiên quân há hốc mồm!

Hắn bị Vương Bảo hận...

Không lời nào để nói!

Nói cái gì?

Nói rất sao một câu, Vương Bảo mười câu chờ hắn!

Nhất làm người tức giận chính là, hắn đường đường một ngày quân, cùng như thế một cái vô liêm sỉ gia hỏa đánh cái gì miệng pháo a, hắn nhưng là có thân phận Thiên quân!

Vì lẽ đó, Vô Ưu thiên quân hít sâu một hơi, thấp quát, "Giang Nguyên, ra tay toàn lực, mau chóng làm thịt hắn!"

Giang Nguyên nuốt ngụm nước bọt!

Hắn hiện tại thình lình không sao lại giận rồi.

Bởi vì Vương Bảo liền hắn sư tôn đều rất sao không để vào mắt, hận chính

mình hai câu, làm sao? Làm sao!

Đương nhiên, đối với Vương Bảo sát cơ, Giang Nguyên đó là càng ngày càng rõ!

Quay về Vương Bảo một ngẩng đầu, Giang Nguyên lệ quát, “Chớ có phí lời, còn không mau cút đi tới nhận lấy cái chết?”

Vương Bảo quay về Diệp Hoa Thiên chắp chắp tay, trầm giọng nói, “tiền bối, ta đi tới, đây là ta yêu sủng, nếu như ta có cái gì bất trắc, mong rằng tiền bối chăm sóc tốt hắn!”

Dứt lời, trực tiếp đem trên bả vai lão cẩu quăng cho Diệp Hoa Thiên!

Diệp Hoa Thiên có chút mờ mịt, chờ đến lão cẩu đứng ở trên bả vai của hắn, nét mặt già nua nhất thời tối sầm lại, ngươi muội, này còn mang uỷ thác?

“Chào ngươi!” Lão cẩu quay về Diệp Hoa Thiên nhe răng.

Diệp Hoa Thiên khóe miệng co quặp, không tiếp tục để ý!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo mấy cái đạp bước, trong miệng ngậm thuốc lá cuốn, bước lên huyết chiến lôi đài!

“Chịu chết đi!”

Giang Nguyên căn bản là chẳng muốn nhiều lời, Sát tâm từ lâu dâng trào tới cực điểm, khí thế bạo phát, quần áo cuồng động, trong ánh mắt, lập loè nói đạo hàn mang, đưa tay quay về Vương Bảo chỉ tay, lớn tiếng lớn quát, “Kiếm!”

Kiếm lên!

Một đạo cổ xưa kiếm hình chữ triện phù văn, ong ong xuất hiện, hư không

bùng nổ ra không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung sắc bén khí, rung chuyển không ngớt, nói nói chi kiếm, so với chân chính kiếm quyết tựa hồ cũng khủng bố hơn!

“Chết!”

Giang Nguyên rít gào lên!

Bàn tay vung lên, cổ xưa kiếm hình chữ triện đột nhiên bắt đầu bành trướng, trực tiếp nghĩ Vương Bảo quét ngang mà đi!!

Vương Bảo hé mắt, sau đó liền cười khinh bỉ, một bên mãnh hút một hơi thuốc lá, một bên châm biếm nói, “chỉ là Khởi Nguyên Đạo Ngôn, trâu bò cái cái gì a? Đồ chơi này, lão tử ba tuổi thời điểm liền không chơi, ngươi chơi, đều là lão tử chơi còn lại, so với ta?”

“Vậy thì nhìn, là ngươi tiện, vẫn là ta tiện...”

------oOo------

Chương 928: Ai cũng không thể ở ta Nam Bá Thiên trước mặt trang bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giang Nguyên tức đến điên cuồng!

Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, vậy cũng là hắn nhất là tự kiêu địa phương.

Ỷ vào khởi nguyên thánh linh thân thể, thiên phú đạo ngôn, hắn tự nhận có thể nghiền ép chín mươi chín phần trăm thế gian thiên kiêu!

Ngươi nói Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, là ngươi chơi còn lại?

Đại gia ngươi!

Đây là đối với Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật sỉ nhục!

Bằng ngươi, còn muốn nhường thiên phú đạo ngôn thuật, làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi, ngớ ngẩn!

Nhưng mà.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bỗng nhiên đưa tay, nhạt âm thanh nói, “kiếm!”

Cổ Thần tộc có thứ nhất Chí cao thần thể, Cổ Tàng Thể!

Vương Bảo dĩ nhiên mở ra thứ nhất bảo tàng, Chí Tôn Quang!

Dựa vào Chí Tôn Quang, Vương Bảo có thể trong thời gian ngắn phục khắc thần thông của đối phương, tương tự dùng ra!

Mà Chí Tôn Quang, càng có thể vĩnh viễn phục khắc thần thông năng lực,

có điều một đời chỉ có thể phục khắc chín loại!

Trước Vương Bảo chưa bao giờ dùng qua, bởi vì có rất ít hắn hiếm có: Yêu thích thần thông, thế nhưng cái này Giang Nguyên Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, không thể không nói, diệu dụng rất nhiều, dùng để chứa bức đó là diệu dụng vô cùng!

Nói tóm lại, vào giờ phút này, dựa vào Chí Tôn Quang, Vương Bảo trước người, tương tự cổ xưa kiếm hình chữ triện xuất hiện!

Tiến lên, bành trướng, nhấc lên vô biên khí thế, hư không rung động không ngớt, trong nháy mắt, hai cái hầu như giống như đúc cổ xưa kiếm hình chữ triện, va chạm vào nhau!

Chữ triện tan vỡ, sức mạnh phát tiết bắn ra, Vương Bảo lù lù bất động, quần áo phần phật vang rền!

Mà Giang Nguyên, tương tự chưa động, xem ra là cân sức ngang tài kết cục!

Thế nhưng.

Thời khắc này Giang Nguyên, vậy cũng là trong lòng oa lạnh oa lạnh!

Mẹ nha!

Không nên nha!

Đây rốt cuộc là chuyện ra sao a?

Cái này giết ngàn đao, tên ngu ngốc này hỗn đản, vì sao dùng ra Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật?

Thân là Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật khống chế, Giang Nguyên có thể cảm giác được rõ rệt, Vương Bảo dùng đến, chính là chân thật Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, không pha chút nào lượng nước!

Thế nhưng.

Sao lại có thể như thế nhỉ?

Ta không tin, không tin a!

Giang Nguyên nội tâm nhấc lên vô tận rít gào thanh âm!

Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, không có cái gì công pháp truyền thừa, càng không có đạo văn cảm ngộ, dựa vào, chỉ là hắn thể chế, thiên phú đạo ngôn!

Nhưng nói cho cùng, cái này cũng là đạo thuật một loại thôi!

Giang Nguyên có chút tan vỡ chính là, liền hắn sư tôn Vô Ưu thiên quân, đều rất sao không học được a!

Trước mắt tiểu tử này dĩ nhiên sẽ!

Chẳng lẽ!

Này Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, thật rất sao là hắn chơi còn lại?

Mà thời khắc này.

Mọi người ở đây, cũng là ồ lên mà lên!

“Ta rất sao nhìn thấy gì?”

“Dĩ nhiên, đều là Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật!”

“Cái này Nam Bá Thiên, đến cùng là cái gì người, chẳng lẽ cũng nắm giữ tiên thiên khởi nguyên thánh linh thân thể?”

“Thật mạnh! Lần này Đạo Cung có cơ hội trở mình!”

Mọi người tâm thái không tên, các loại tâm thái đều có!

Mà Đạo Cung chư hơn cao thủ, tự nhiên là từng cái từng cái mừng như điên cực kỳ, Diệp Hoa Thiên cái kia âm trầm trên khuôn mặt già nua, cũng phóng ra nụ cười, hé mắt, quay về lão cẩu nói rằng, "ngươi chủ nhà, không sai!"

Lão cẩu, "Hừ!"

Lúc trước ngươi đối với ta lạnh nhạt, hiện tại Cẩu gia nhường ngươi không với cao nổi!

Diệp Hoa Thiên khóe miệng co quặp, hảo tâm tình trong nháy mắt biến mất rồi một nửa!

Cho tới Vạn Trượng thần đình một phương!

Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân, đều là trong mắt lấp loé tinh mang, đối với Vương Bảo phát lên lòng hiếu kỳ mãnh liệt.

Việc nơi này, tuy rằng việc quan hệ Vạn Trượng thần đình, thế nhưng, bọn họ tam đại Thiên quân, vốn là quan hệ không thể nào hoà thuận thân cận.

Nếu là cái khác trường hợp cũng là thôi, hiện tại cùng Đạo Cung hận lên, còn đem biên giới huyết chiến lệnh triệu ra đến rồi, hai người bọn họ lớn Thiên quân cũng là không biện pháp a!

Cho tới Vô Ưu thiên quân, hàng này nét mặt già nua đã là khó coi cực kỳ, âm trầm đáng sợ, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, phảng phất có thể đem Vương Bảo nhìn chăm chú ra thịt đến!

Huyết chiến lôi đài lên!

Vương Bảo đem tàn thuốc trong tay tắt thu hồi đến, ném loạn rác rưởi không phải là thói quen tốt, sau đó cười híp mắt nói rằng, "thế nào? Đúng hay không rất mộng bức? Tiểu tử, ai cũng không thể ở ta Nam Bá Thiên trước mặt trang bức, bằng không ta đem hắn đánh sinh hoạt không thể tự gánh vác!"

“Ngươi...”

Giang Nguyên có chút sợ hãi!

Hắn hít sâu một hơi, bình tĩnh một chút, sau đó, rống to nói, “ta liền không tin, ngươi thật sự nắm giữ Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật!”

“Chém! Đâm! Diệt! Tuyệt!”

Bốn chữ phun ra!

Giang Nguyên trước người, hư không xuất hiện từng đạo từng đạo cổ xưa chữ triện, hóa thành các loại màu sắc hiu hắt ánh sáng!

Vương Bảo chắp tay ở phía sau, thản nhiên nói, “phòng!”

Trong cơ thể Chí Tôn Quang vị trí nơi, cái kia một vệt phảng phất đến từ viễn cổ chùm sáng bên trong, dĩ nhiên trôi nổi một cái không cách nào hình dung phù văn thần bí, này chính là Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật hiện ra!

Phòng chữ vừa ra khỏi miệng!

Giang Nguyên bốn cái Sát đạo nói, ầm ầm chạy tới, có điều, đều bị phòng chữ tất cả đỡ!

Vương Bảo sờ sờ cằm, tò mò hỏi, “Ngươi sẽ không, lăn qua lộn lại, cũng chỉ sẽ Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật chứ?”

Giang Nguyên đỏ mặt!

Thế nhưng nói thật, hắn vẫn đúng là cũng chỉ sẽ Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật!

Bởi vì hàng này, xem thường hắn đạo thuật thần thông, cảm giác có Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật một chiêu ở tay, thiên hạ ta có!

Nơi nào còn có thể tiêu hao tinh lực, đi cảm ngộ hắn đạo thuật thần thông?

“Ngươi thật là rác rưởi a!”

Vương Bảo thở dài!

Giang Nguyên khắp toàn thân đều co giật lên!

Mà Đạo Cung một ít Đạo Kiếp cảnh thiên kiêu, nhưng là có chút không tự nhiên giật giật khóe miệng.

Giang Nguyên nếu là lạt kê!

Vậy bọn họ những này trước đối với Giang Nguyên cảm thấy sợ hãi, tính là gì? Lạt kê cũng không bằng? Khe nằm, tốt đáng thương, tức giận a!

“Cũng được, ta Nam Bá Thiên vốn còn muốn dùng nửa phần lực, chơi với ngươi hai chiêu, nhưng không nghĩ tới, ngươi liền chút bản lãnh này, đã như vậy, vậy ta cũng cũng không cần phải ẩn giấu ta thực lực chân chính, tiếp đó, ta sẽ dùng 1 điểm lực!”

Vương Bảo hơi cười.

Này vừa nói, rất nhiều người cũng không khỏi sinh ra, hàng này khoác lác bản lĩnh, sợ là đã đạt cấp bậc tông sư chứ?

Chỉ là.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên miệng phun đạo ngôn, “Kiếm!”

Đồng dạng là đạo ngôn kiếm!

Nhưng mà thời khắc này, trong hư không cổ xưa kiếm chữ, thình lình bành trướng đến trước gấp mấy chục lần to nhỏ, hầu như muốn căng nứt huyết chiến lôi đài màn ánh sáng màu đỏ ngòm!

Giang Nguyên trong lòng một mảnh lạnh lẽo!

Hắn bản năng lại như chạy trối chết!

Nhưng mà.

Nơi nào có đường nhường hắn chạy?

Theo kiếm hình chữ triện quét ngang mà đến, Giang Nguyên gào thét nói, “lão tử cùng ngươi liều mạng! Phòng! Trận...”

Ba ba một trận nói, đạo ngôn thành trăm, ầm ầm hiện ra!

Nhưng mà.

Ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, tất cả khoa chân múa tay, đều là con cọp giấy!

Kiếm hình chữ triện, quét ngang không ngừng, Giang Nguyên nói nói chữ triện, hết mức tan vỡ, theo sức mạnh tập kích mà đến, tràn ngập toàn thân, thân thể phát sinh răng rắc răng rắc tiếng gãy xương, không chịu nổi gánh nặng, thời khắc này, Giang Nguyên không nhịn được tan vỡ!

Giết ngàn đao a!

Ngày hôm nay, là ta tú a!

Là ta nói dài dòng a!

Vì sao hàng này muốn chặn ngang một gậy?

Ngươi mẹ nó đều không phải Đạo Cung người, ngươi mù đảo cái gì loạn a!

Sớm biết như vậy..

Ta còn biết điều cái rắm a, ta sớm một chút trâu bò lên thật tốt a, tối thiểu, còn có thể hưởng thụ một hồi nổi bật nhất thời khắc, hiện tại được rồi, ở ta

mới vừa vừa bước vào đỉnh cao thời điểm, ta liền quỳ, ta...

Thật mẹ nó không cam lòng a!

------oOo------

Chương 929: Ta đối với Đạo Cung trung thành tuyệt đối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân đệ tử thân truyền!

Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật người chưởng khống!

Vô song tuyệt thế thiên kiêu Giang Nguyên!

Tốt!

Tình cảnh này, phảng phất hình ảnh ngắt quãng, ở mỗi một cái vây xem đảng trong lòng dấu ấn đi!

Sau đó!

Chính là vô tận hàn ý, tập kích mà đến, đại đa số người, đều là hút vào cảm lạnh khí, nhìn Vương Bảo!

Ngươi muội!

Cái tên này, vẫn là người sao?

Đạo Kiếp cảnh, lẽ nào sẽ không có cực hạn sao?

Giang Nguyên đã là Đạo Kiếp cảnh tuyệt đối vương giả, liền Đạo Cung Đạo Kiếp thiên kiêu, cũng không dám so tài với hắn, mà ngươi đây?

Ngươi mẹ nó đây là đem hắn nghiền ép a!

Có muốn hay không như thế ngang?

Có muốn hay không như thế nghịch thiên?

“Ai, ta làm sao như thế đáng sợ!”

Vương Bảo ngẩng đầu thở dài, trang bức chi phong, thường bạn ngô thân!

Có điều phối hợp Vương Bảo nghiền ép Giang Nguyên chiến tích, đúng là không ai cảm thấy hắn trang bức, nhưng là cảm thấy, cái tên này nói quá rất sao đúng rồi!

Ngươi vì sao đáng sợ như vậy?

Đạo Cung mọi người mừng như điên không kềm chế được!

Diệp Hoa Thiên gương mặt, giống như một đóa hoa cúc nở rộ, được kêu là một cái muôn màu muôn vẻ, Giang Nguyên xuất hiện, đánh hắn một trở tay không kịp, thế nhưng Vương Bảo ra tay, lại cho hắn to lớn kinh hỉ!

Sinh hoạt chính là như thế lên voi xuống chó!

“Tiểu tử, làm ra không sai! Sau trận chiến này, bản tọa thu ngươi vì là đệ tử thân truyền!”

Diệp Hoa Thiên đột nhiên mở miệng hét lớn.

Vương Bảo quay về Diệp Hoa Thiên chắp chắp tay, cười nói, “vậy thì đa tạ tiền bối ưu ái, ha ha!”

Vạn Trượng thần đình một phương nhưng là trở nên yên lặng như tờ!

Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân cùng với bọn họ người đúng là không có gì.

Thế nhưng Vô Ưu thiên quân một phương võ giả, nhưng là bị Vương Bảo sợ vãi tè rồi!

Mạnh mẽ như vậy một cái Đạo Kiếp, chúng ta muốn với hắn đánh biên giới huyết chiến lôi? Ta phốc ngươi muội a, này mẹ nó là muốn chết a!

Giống nhau trước Đạo Cung những kia Đạo Kiếp võ giả xoắn xuýt!

Hiện tại đến phiên Vạn Trượng thần đình một phương đạo kiếp võ giả xoắn xuýt!

Mà Vô Ưu thiên quân, người lão tặc này đã tức đến phát điên.

Giang Nguyên nhưng là nhất được hắn coi trọng đệ tử, đối với hắn mang nhiều kỳ vọng, thậm chí, hắn đều âm thầm quyết định, y bát của chính mình truyền thừa đều muốn kế thừa cho Giang Nguyên!

Nhưng mà hiện tại, Giang Nguyên chết rồi!

"Bản tọa, chưa bao giờ có như vậy muốn giết một người!"

Vô Ưu thiên quân nghiến răng nghiến lợi, hai con mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, lệ thanh nộ hống nói, "tiểu tử ngươi chết chắc rồi! Ai cũng không bảo vệ được ngươi! Lần này dù cho bản tọa thua biên giới huyết chiến, qua này sau khi, lên trời xuống đất, bản tọa cũng phải đem ngươi ngàn đao bầm thây!"

Vương Bảo vừa muốn mở hận.

Diệp Hoa Thiên nhưng là đột nhiên cười lạnh nói, "Dạ Vô Ưu, uy hiếp ai đó? Ai cũng không bảo vệ được hắn? Chuyện cười! Bản tọa nhất định phải bảo đảm hắn! Ngươi muốn giết hắn, đó là nằm mơ!"

Vô Ưu thiên quân rên lên một tiếng, nhưng là một cái nghịch huyết có chút không nhịn được, muốn phun ra ngoài, có điều vẫn bị hắn nuốt trở vào!

"Vậy chúng ta liền chờ xem! Diệp Hoa Thiên ngươi cái đại Ngốc so với, ngươi nhất định sẽ hối hận!"

Vô Ưu thiên quân bình vỡ không cần giữ gìn, không nữa quản lễ nghi cái gì, trực tiếp bạo thô khẩu!

Diệp Hoa Thiên không chút nào phiền, chỉ là khinh bỉ nói rằng, “chó thua cuộc sủa xa mà thôi! Lão phu mặc kệ ngươi! Dạ Vô Ưu, đừng giãy dụa, mau mau phái người đi tới chịu chết đi! Nam Bá Thiên bực này thực lực, lão phu liền không tin, toàn bộ Toái Hư Đại Giới, còn có người có thể địch nổi hắn!”

Vô Ưu thiên quân hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn nhìn chung quanh một tuần, vẻ mặt âm trầm cực kỳ, thấp quát, “Ai lên?”

Không người động!

Vô Ưu thiên quân dưới trướng rất nhiều Đạo Kiếp võ giả, mỗi một cái đều là cúi đầu xuống!

“Trần Lập! Ngươi lên!”

Vô Ưu thiên quân trong mắt hàn mang lấp loé, chỉ chỉ một cái trong đó Đạo Kiếp trung niên!

Người trung niên kia vẻ mặt một khổ (đắng), mới vừa muốn nói chuyện, liền nghe được Vô Ưu thiên quân lạnh giọng nói, “thắng được đến, bản tọa đưa ngươi một khối Thiên quân đạo cốt, như sợ chiến... Chết!”

Lần này, Trần Lập còn có cái gì dễ bàn!

Nói nhiều rồi đều là nước mắt a!

Hắn còn có thể phản kháng sao giọt?

Lén lút xoa xoa nước mắt, Trần Lập lặng lẽ hướng đi biên giới huyết chiến lôi.

Đạp bước mà lên!

Trần Lập nhìn đối diện Vương Bảo, run giọng nói, “tiểu tử, ngươi theo ta Vạn Trượng thần đình không thù không oán, sao không nương nhờ vào nhà ta Thiên quân, nói vậy một khối Thiên quân đạo cốt, đều không thể thiếu ngươi!”

Diệp Hoa Thiên vẻ mặt khẽ biến!

Có điều Vô Ưu thiên quân, trong ánh mắt, đột nhiên tinh mang lấp loé.

Khe nằm!

Nghĩ lệch!

Ánh sáng (chỉ) rất sao nghĩ hận tên tiểu tử này!

Làm sao liền không nghĩ thu phục hắn đây?

Dù cho Vương Bảo giết Giang Nguyên, thế nhưng, Giang Nguyên đã chết rồi, đối với Vô Ưu thiên quân mà nói, người chết là không cần Vô Ưu thiên quân yêu!

Nghĩ tới đây, Vô Ưu thiên quân lập tức cao giọng nói, “tiểu tử, một khối Thiên quân đạo cốt, chỉ cần ngươi từ bỏ trợ giúp Đạo Cung, dù cho làm người đứng xem, bản tọa đều đưa cho ngươi!”

Vương Bảo lộ ra do dự vẻ mặt.

Diệp Hoa Thiên trên bả vai, lão cẩu con mắt hơi chuyển động, lập tức nói rằng, “ông lão, còn lo lắng làm gì? Người Vô Ưu thiên quân đều mở điều kiện đây, ngươi liền trang người câm? Cẩn thận lão... Lão Nam phản bội!”

Diệp Hoa Thiên có chút mộng bức!

Ngươi muội!

Này sự tiến triển của tình hình, làm sao có gì đó không đúng!

Làm sao liền mở lên điều kiện đến rồi?

Có điều, Diệp Hoa Thiên tuy rằng cảm thấy không đúng, thế nhưng, vào giờ phút này, hắn cũng nghĩ dựa dẫm Vương Bảo sức chiến đấu, lúc này quát, "Thiên quân đạo cốt, ai không có là? Tiểu tử, một khối Thiên quân đạo cốt, lão phu cho!"

Vương Bảo lập tức trần khẩn quay về Diệp Hoa Thiên chắp tay nói, "tiền bối rộng thoáng, kỳ thực ta không phải trông mà thèm cái kia Thiên quân đạo cốt, thật sự, ta Nam Bá Thiên không phải là như vậy con buôn người, chỉ là vì để cho Dạ Vô Ưu hết hy vọng mà thôi!"

Diệp Hoa Thiên mặc dù có chút không thoải mái, nhưng cũng miễn cưỡng tiếp nhận rồi.

Cái nào ngờ tới, sau một khắc liền nghe đến Vương Bảo nói rằng, "nếu tiền bối cho, vậy ta không thể không muốn a! Ngươi cho, chính là cho ta Nam Bá Thiên mặt mũi, ta không muốn, chính là không cho tiền bối ngươi mặt mũi, đã như vậy, cái kia tiền bối liền đem Thiên quân đạo cốt cho ta yêu sủng đi, hắn nắm theo ta nắm một cái dạng! Tiền bối ta không phải không tin ngươi a, thật sự chỉ là vì để cho Dạ Vô Ưu hết hy vọng mà thôi!"

Diệp Hoa Thiên mặt bắt đầu đánh đánh!

Đông đảo vây xem đảng cũng là có chút không nói gì!

Giời ạ!

Tiểu tử này không biết xấu hổ công phu, còn đúng là đăng phong tạo cực a!

Rắm nhường Vô Ưu thiên quân hết hy vọng a!

Ngươi rất sao đây là sợ Diệp Hoa Thiên quỵt nợ chứ?

Nói tới đúng là rất đẹp đẽ, thế nhưng ngươi này tràn đầy tiện khí, hồ chúng ta một mặt a!

Diệp Hoa Thiên trầm mặc chớp mắt, đột nhiên vung tay lên!

Sau một khắc, một khối óng ánh long lanh, điêu khắc vô số đạo lăn hoa văn xương, xuất hiện ở trong tay hắn!

Đem Thiên quân đạo cốt đưa cho lão cẩu, Diệp Hoa Thiên trầm giọng nói, "tiểu tử, hi vọng ngươi sẽ không để cho lão phu thất vọng!"

Không công hãm hại một khối Thiên quân đạo cốt, Vương Bảo cực kỳ thoải mái, lập tức quay về Vô Ưu thiên quân lệ quát, "Dạ Vô Ưu, ngươi càng mưu toan dùng Thiên quân đạo cốt thu mua ta? Ngươi là có ý gì? Thế nhưng ngươi không ngờ được chứ? Ta Nam Bá Thiên đối với Đạo Cung nhưng là trung thành tuyệt đối, thiên địa nhật nguyệt đều có thể giám, há lại là ngươi chỉ là một khối Thiên quân đạo cốt, có thể dao động?"

Vô Ưu thiên quân, "..."

Ta giời ạ!

Làm người tại sao có thể vô liêm sỉ như vậy?

Mọi người cũng là bị kích thích hỏng rồi, không được đánh khóe miệng!

Ngươi đối với Đạo Cung trung thành tuyệt đối?

Ngươi đối với Đạo Cung có cái rắm chân thành a!!

Vừa nãy nếu như không phải Diệp Hoa Thiên cũng lấy ra một khối Thiên quân đạo cốt, ngươi cmn muốn phản bội chứ?

------oOo------

Chương 930: Này lại là cái gì tao thao tác?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nghiệt súc!”

Vô Ưu thiên quân khí cả người thương, phun ra hai chữ sau khi, liền triệt để bỏ đi thu phục Vương Bảo ý nghĩ!

Này một cái đồ vô liêm sỉ!

Thu phục cái cà a!

Khác phái lẫn nhau hút, đồng tính lẫn nhau bài xích, Vô Ưu thiên quân cảm thấy, chính mình liền rất vô liêm sỉ, vì lẽ đó, đụng tới càng vô liêm sỉ Vương Bảo, liền trời sinh bài xích!

“Đến đây đi! Thoải mái tràn trề một trận chiến đi!”

Vương Bảo trực tiếp đưa ánh mắt phóng tới chính mình đối thủ mặt trên!

Trung niên Trần Lập tâm thái suýt nữa vỡ!

Đại gia ngươi!

Đi ngươi muội thoải mái tràn trề a!

Ta rất sao đánh với ngươi cái lông thoải mái, đánh kê nhi tràn trề a!

Liền ngươi thực lực này, ta có năng lực tiếp chiêu tiếp theo sao?

Ôm chắc chắn phải chết ý nghĩ, Trần Lập cũng không thèm đến xỉa, chết thì chết đi, thế nhưng ta chết, cũng đến từ trên người ngươi xé khối tiếp theo thịt qua lại về vốn!

Gầm nhẹ một tiếng, Trần Lập bắt đầu kìm nén đại chiêu!

Chỉ là.

Không chờ hắn ngột ngạt xong, sau một khắc, theo Vương Bảo chỉ tay một cái, một đạo như núi như biển trời nghiêng lực lượng, chớp mắt tấn công tới.

Trần Lập như bị sét đánh, nơi nào chống đỡ được, trực tiếp lĩnh cơm hộp rưng rưng đi ăn đi tới!

Vương Bảo thu tay lại, vui mừng nói rằng, "đúng là thoải mái tràn trề, thoải mái!"

Mọi người, "..."

Giời ạ!

Cái tên này chính là như thế ích kỷ đúng không? Ánh sáng (chỉ) chính mình thoải mái đúng không? Này rất sao trò vui khởi động đều mộc hữu, trực tiếp tiến vào chủ đề a, lúc trước còn cùng Giang Nguyên sống uổng phí nửa ngày đây, đến phiên Trần Lập, một cái đầu ngón tay duỗi ra liền ép chết?

Ngươi vì sao như vậy ngang tàng đây?

"Trở lại!"

Vương Bảo hét lớn, hăng hái, "Ngày hôm nay ta muốn độc chiếm quần hùng! Vạn Trượng thần đình, là nam nhân, liền lên đến theo ta thoải mái tràn trề một trận chiến đi!"

Vô Ưu thiên quân dưới trướng Đạo Kiếp võ giả, "..."

Chúng ta mẹ nó còn có thể nói cái gì?

Chúng ta khả năng, không phải nam nhân a, bằng vào chúng ta lên lông a,

tiếp tục co đi, quỷ tài cùng ngươi thoải mái tràn trề đây!

Vô Ưu thiên quân một tấm nét mặt già nua âm trầm đáng sợ cực kỳ!

Trần Lập chết, nhường Vô Ưu thiên quân triệt để từ bỏ lần này biên giới huyết chiến!

Có Vương Bảo từ bên trong cách trở, hắn nghĩ thắng?

Đó là nằm mơ!

Đạo Kiếp cảnh giới, người này dĩ nhiên vô địch! Là chân chính vô địch, không có đối thủ loại kia!

Ánh mắt phóng tới Diệp Hoa Thiên trên người!

Vô Ưu thiên quân ánh mắt tàn nhẫn, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua nồng nặc oán độc, gầm nhẹ nói, “Diệp Hoa Thiên, ta chịu thua! Mối thù hôm nay, ta Dạ Vô Ưu thề với trời, nhất định sẽ trả thù trở lại! Còn có, ta mẹ nó nói thêm câu nữa, ngươi huyền tôn chết, theo ta Dạ Vô Ưu, một chút xíu quan hệ đều không có! Ngươi bị người cho sử dụng như thương, ngươi cái ngu ngốc!”

Đối với Vô Ưu thiên quân thóa mạ!

Diệp Hoa Thiên không nhìn thẳng!

Vào giờ phút này, nội tâm hắn không mừng không giận, yên lặng nhìn bầu trời!

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy từng luồng từng luồng mây đen hiện lên!

Sau một khắc, biên giới lực lượng pháp tắc xuất hiện, ẩn chứa khó lường thiên uy.

Biên giới huyết chiến!

Một khi thua!

Ở biên giới pháp tắc cảm ứng bên dưới, hết thảy cùng ứng chiến người quan hệ mật thiết mà người ở tại tràng, đều sẽ phải chịu trừng phạt!

Cái này trừng phạt là tùy cơ, cũng sẽ không toàn bộ xử phạt, thế nhưng, nhưng cũng đủ để cho đón người tổn thất nặng nề!

Ong ong ong!

Hư không xuất hiện từng đạo từng đạo phá diệt lực lượng, như dập tắt thân thể, nát tan thần hồn, những kia Vô Ưu thiên quân bên người võ giả, bất kể là Đạo Kiếp, vẫn là Tôn Giả, đều sợ hãi kêu rên lên.

Mà Vô Ưu thiên quân, càng bị từng luồng từng luồng phá diệt lực lượng bao phủ, kêu rên liên tục, thân thể không ngừng phát sinh ong ong, chống đối biên giới pháp tắc trừng phạt, khuôn mặt vặn vẹo đến cực hạn!

Hồi lâu qua đi!

Vô Ưu thiên quân sắc mặt tái nhợt quơ quơ thân thể.

Mà hắn dưới trướng rất nhiều võ giả, hộ đình đại tướng đều chịu ảnh hưởng, chết rồi hai vị, Đạo Kiếp võ giả thêm vào Tôn Giả cường giả, chết càng là nhiều đến mấy chục!

Diệp Hoa Thiên đột nhiên lãnh đạm nói rằng, “này, chính là giết ta Diệp Hoa Thiên người nhà đánh đổi! Dạ Vô Ưu, chúng ta vẫn không tính là xong, chờ xem đi! Ngươi ta trong lúc đó, nhất định sẽ chết một cái!”

Đại thù tuy rằng chưa báo!

Nhưng cũng gần như!

Mấu chốt nhất chính là, Diệp Hoa Thiên kỳ thực rõ ràng trong lòng, hắn ngày hôm nay, là giết không chết Vô Ưu thiên quân, hiện tại Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân tuy rằng không đếm xỉa đến, nhưng một khi Vô Ưu thiên quân có nguy cơ sống còn, bọn họ sẽ không coi thường!

Đây chính là ở Vạn Trượng thần đình bản tông vị trí, há để người khác làm càn đến cùng?

"Chúng ta đi!"

Diệp Hoa Thiên lạnh quát!

Huyết chiến lôi đài đã biến mất.

Vương Bảo trực tiếp nhích lại gần, quay về Vô Ưu thiên quân trừng mắt cười lạnh, "Ngày hôm nay tạm tha ngươi một mạng, còn dám trêu chọc Đạo Cung huynh đệ, ta Nam Bá Thiên tuyệt không buông tha ngươi!"

Này vừa nói!

Vốn là, cũng đã quyết định ngừng chiến tranh Vô Ưu thiên quân, đúng là không nhịn được!

Mã Đức!

Quá mẹ nó làm người tức giận!

Sẽ không có như thế có thể làm cho ta tức giận!

Ta đường đường một ngày quân, bị ngươi mắng, bị ngươi giết đệ tử, bị ngươi làm thua huyết chiến, hiện tại ngươi trước khi đi, ngươi mẹ nó lại vẫn dám uy hiếp ta?

Ta rất sao không sĩ diện a!

"Nghiệt súc, đừng chạy!"

Vô Ưu thiên quân gầm lên giận dữ, bóng người thình lình thoát ra Vạn Trượng thần đình hộ tông đại trận!

Trong chớp mắt, Thiên quân cơn giận, bao phủ bát phương, khí thế kinh khủng, giống như điên đảo thiên địa, vạn linh thần phục, một con to lớn Già Thiên bàn tay, hướng về Vương Bảo đầu ầm ầm trấn áp mà xuống!

Vương Bảo chưa động!

Bởi vì hắn biết, không cần!

Sau một khắc, liền nghe đến Diệp Hoa Thiên lệ quát, "Dạ Vô Ưu, không muốn quá phận quá đáng!"

Ầm!

Diệp Hoa Thiên cũng ra tay rồi, tương tự Già Thiên bàn tay lớn đánh ra, hai bàn tay khổng lồ ở trên hư không va chạm, dập tắt, bùng nổ ra vô cùng dư âm khí thế, kinh thiên động địa!

Vô Ưu thiên quân nghiến răng nghiến lợi lớn mắng nói, "Diệp Hoa Thiên, ngày hôm nay coi như ta nhận cắm, thế nhưng, tiểu tử này, ta tuyệt đối sẽ không buông tha, ngươi thật sự nên vì hắn, ở ta Vạn Trượng thần đình, theo ta cuộc chiến sinh tử sao?"

Diệp Hoa Thiên đồng dạng nghiến răng nghiến lợi, "Ngươi như giết hắn, lão phu cùng ngươi một quyết sinh tử, thì lại làm sao?"

Vô Ưu thiên quân hít sâu một hơi!

Ngày hôm nay, mặt mũi mất hết!

Thế nhưng, nếu như bỏ mặc Vương Bảo rời đi, hắn liền thật không mặt mũi!

Bại bởi Đạo Cung, hắn còn có viên, nhưng là, đối mặt Vương Bảo như vậy

làm yêu, hắn nhưng vẫn cứ buông tha, làm sao viên?

Vì lẽ đó...

“Vậy thì đánh đi!”

Ầm ầm!

Thiên địa rúng động!

Vô Ưu thiên quân liền muốn bạo phát!

Có điều, vào giờ phút này, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên lớn quát, “Dừng tay!”

Vô Ưu thiên quân cười lạnh nói, “mặc ngươi thiên ngôn vạn ngữ, bản tọa ngày hôm nay cũng tất sát ngươi!”

Vương Bảo ngang Vô Ưu thiên quân một chút, liền nói rằng, “được rồi! Ta Nam Bá Thiên, không muốn để cho sinh linh đồ thán, từ trước đến giờ lấy khuyên người hướng thiện làm nhiệm vụ của mình! Dạ Vô Ưu, lúc trước là ngươi không đúng, vì lẽ đó ta trợ giúp Đạo Cung, thế nhưng, việc đã đến nước này, vậy thì chấm dứt ở đây đi, nói cho cùng, Diệp tiền bối ngươi sở dĩ muốn giết Vô Ưu thiên quân, còn không phải là bởi vì tiền bối huyền tôn bị ở Hư giới làm thần hồn dập tắt? Kỳ thực... Vấn đề này, ta có biện pháp giải quyết!”

Mọi người có chút mộng bức.

Diệp Hoa Thiên ở lại: Sững sờ nửa ngày, gấp giọng nói, “ngươi nói cái gì? Ngươi có ý gì?”

Vương Bảo hơi cười, “Ta ở một chỗ cổ địa, bế quan tiềm tu vô số năm, học được vô số nhiều cổ xưa truyền thừa pháp môn, Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật chính là bởi vậy mà đến, tiền bối, ta từng lĩnh ngộ thành công một môn tái tạo thần hồn phương pháp, tin tưởng định có thể trợ giúp tiền bối huyền tôn về hồn phục sinh!”

Diệp Hoa Thiên run rẩy lên, “Ngươi nói chính là thật sự?”

Vương Bảo ngạo nghễ nói, “ta Nam Bá Thiên, chưa bao giờ nói dối!”

Dứt lời, Vương Bảo hướng về Vô Ưu thiên quân đi tới, thành khẩn nói rằng, “Dạ Vô Ưu, ta kính ngươi là Thiên quân, vì lẽ đó, kính xin ngươi lấy đại cục làm trọng, không muốn bởi vì chính mình ác tha tiểu tâm tư, làm cho nhiều người như vậy bỏ mình, ta là chân tâm thực lòng muốn giúp đỡ, ta hiện tại liền dám đứng ở trước mặt ngươi, không sợ ngươi giết ta, chính là thành ý mười phần...”

Vương Bảo dĩ nhiên đến gần rồi Vô Ưu thiên quân!

Vô Ưu thiên quân có chút mộng!

Không hiểu, Vương Bảo này một đợt lại là cái gì tao thao tác.

Nhưng mà sau một khắc, hắn liền đã hiểu...

Bởi vì liền nhìn thấy, Vương Bảo đứng ở Vô Ưu thiên quân trước mặt, quay lưng Diệp Hoa Thiên đám người, quay về Vô Ưu thiên quân lộ ra nháy mắt, lộ ra một cái quái lạ cười khẩy, sau đó, rồi đột nhiên phốc ra một ngụm máu tươi, thân thể bay ngược mà ra, người ở giữa không trung, phát sinh một đạo thê thảm gào thét.

“Ngươi... Ngươi dĩ nhiên ám hại cho ta? Dạ Vô Ưu, ngươi dĩ nhiên không muốn cho Diệp tiền bối đoạn tử tuyệt tôn? Ngươi thật là ác độc độc a, ta Nam Bá Thiên vạn vạn không ngờ tới, thế gian còn có ngươi bực này độc ác người, chết ở trong tay ngươi, ta chết quá không đáng giá...”.

Ầm!

Vương Bảo bạo...

------oOo------

Chương 931: Ta mẹ nó thật sự không giết hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo thân thể nổ tung.

Máu tươi tùy ý.

Phảng phất một viên bom nơ-tron tập trung vào chiến trường, lật tung mọi người tâm hồn!

Đột nhiên không kịp chuẩn bị a!

Không có bất kỳ phòng bị nào, mọi người đều bị chỉnh mộng bức một mặt!

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy lão cẩu thoát ra, trực tiếp vung vẩy chân chó, từ hư không mò đến Vương Bảo một ít phá toái góc áo, sau đó mặt chó run rẩy, lão lệ tung hoành.

Thời khắc này, lão cẩu được rất nhiều vua màn ảnh phụ thể, kêu rên lên, "Nam ca? Ta giọt Nam ca a! Ngươi sao liền như thế chết cơ chứ? Nói cẩn thận đồng thời phóng túng đồng thời này a! Ngươi làm sao liền độc ác như vậy, lưu lại ta một cái liền đi nha! Ô ô ô, ngươi chết tốt lắm oan a! Ngươi chết tốt lắm thảm nha, ngươi liền điểm cặn bã đều không lưu lại a, chỉ còn như thế điểm góc áo, ta liền cho ngươi đào cái phần mộ, tạo cái mộ đánh quan tài, đều không có có thể thả a..."

Nước mắt ào ào!

Lão cẩu vuốt nhẹ quan sát góc (sừng), chó thân run rẩy liên tục, kêu khóc không ngừng!

Chỉ chốc lát sau!

Mọi người từ từ hoàn hồn!

Sau đó liền hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác biến sắc!

Nhân bởi vì bọn họ cũng đều biết!

Đùa lớn rồi!

Triệt triệt để để đùa lớn rồi!

Vô Ưu thiên quân, đây là vung tiền phụ thể chứ? Làm sao có thể làm ra chuyện như vậy đây? Biết ngươi rất sao căm hận Nam Bá Thiên, thế nhưng, ngươi cũng không thể như thế nóng ruột bận bịu hoảng báo thù a!

Ngươi đến làm rõ tình hình a!

Hiện tại là cái gì tình hình?

Là Nam Bá Thiên, có có thể phục sinh Diệp Hoa Thiên huyền tôn phương pháp!

Ngươi liền dễ dàng như vậy đem hắn giết?

Ngươi giết hắn, ngươi triệt để trêu chọc Diệp Hoa Thiên ngươi biết không?

Đổi lại là ai, ai cũng không chịu nổi như vậy lên voi xuống chó, không chịu nổi như vậy bắt nạt a!

“Dạ! Vô! Ưu!”

Đúng như dự đoán!

Diệp Hoa Thiên nộ phát điên!

Ở bên cạnh hắn, như Diệp Vương Thành, từ lâu khuôn mặt vặn vẹo đến cực

hạn, điên cuồng như điên (chơi), cái khác Đạo Cung cường giả, nổi giận cực kỳ, sát ý cuồng tập!

Mà Vô Ưu thiên quân!

Hắn lạnh!

Trong lòng là oa lạnh oa lạnh!

Phảng phất bị đặt một khối vạn năm lớn băng mụn nhọt giống như!

Hắn đến hiện tại, còn có chút không hiểu ra lại đây, đây là tại sao.

Tuy rằng hắn xem hiểu, hắn biết rồi, Vương Bảo đây là bắt hắn cho hãm hại, đây là một hồi có dự mưu hố to!

Thế nhưng.

Này vì sao a?

Đến cùng là vì sao a?

Ta Dạ Vô Ưu, ăn nhà ngươi gạo? Đào nhà ngươi mộ tổ? Cạy nhà ngươi góc tường? Ngươi mẹ nó cho tới như thế hận ta sao? Vì hố ta, ngươi đem mình đều cho đùa chơi chết, ngươi mẹ nó đến mức đó sao?

Không nghĩ ra, Dạ Vô Ưu không nghĩ nữa, bởi vì, hắn cũng không thời gian!

Hắn hít sâu một hơi, nhanh chóng rống to nói, “Diệp Hoa Thiên, Diệp huynh! Bớt giận! Bớt giận! Bình tĩnh! Ngàn vạn phải tỉnh táo a! Ngươi nghe ta đã nói với ngươi, vừa mới cái kia tiểu tử, ta một chút xíu đều không nhúc nhích hắn, hắn chết, theo ta không hề có một chút quan hệ! Ta có thể xin thề, có thể quay về Thiên Đạo xin thề, ta mẹ nó thật sự không có động thủ!”

Dạ Vô Ưu trên mặt thình lình cực kỳ bình tĩnh, hắn trầm mặc chớp mắt, đột

nhiên lãnh đạm nói rằng, “Dạ Vô Ưu... Lão phu, thật sự xem thường ngươi! Cùng ngươi bực này đồ vô liêm sỉ đồng đại, thực sự là chúng ta sỉ nhục! Ngươi không có động thủ, Nam Bá Thiên chết rồi? Hắn tự sát? Hắn bực này tuyệt thế thiên kiêu, tương lai không thể đo lường, hắn sẽ tự sát? Coi như không phải ngươi ra tay, khẳng định cũng là ngươi giả sử người khác gây nên! Đừng nói, một chữ đều đừng nói, ngày hôm nay...”

“Có ngươi vô ngã! Có ta liền không ngươi Dạ Vô Ưu!”

Ầm ầm!

Diệp Hoa Thiên khí thế xông lên tận trời!

Sau một khắc, Diệp Hoa Thiên ầm ầm gào thét nói, “Đạo Cung hết thảy, như nguyện làm ta Diệp Hoa Thiên tử chiến người, giết!”

Như rồng đằng!

Như trời giận!

Như phá diệt tất cả hung rất cự thú!

Diệp Hoa Thiên hơi động, bầu trời dao động, thiên địa biến sắc, hư không đều tựa hồ đọng lại, vắng lặng, hôn ám đi, thời khắc này, bàng bạc sát ý, bao phủ thiên địa, trong nháy mắt, Diệp Hoa Thiên liền mang theo tử chiến tâm ý, hướng về Vô Ưu thiên quân xung phong mà đi!

Vô Ưu thiên quân suýt nữa phốc huyết!

Trong lòng hắn đang điên cuồng nhỏ máu!

Nội tâm của hắn còn điên cuồng rít gào!

Sự tình tại sao lại phát triển đến mức độ như vậy?

Mã Đức!

Lão tử bị hãm hại một cái, thua biên giới huyết chiến, còn chưa đủ xui xẻo? Bây giờ lại tới đây sao vừa ra?

Diệp Hoa Thiên này ngu ngốc, hiện tại là cái gì cũng không tin, đã nghĩ giết ta, ta rất sao có biệt khuất hay không a!

Bất đắc dĩ!

Ngoại trừ bất đắc dĩ, vẫn là bất đắc dĩ!

Vô Ưu thiên quân chỉ có thể cố nén uất ức, trong lòng hang ổ cháy, nghênh thân mà lên!

Mà Đạo Cung lần này người tới.

Cũng không chỉ Diệp Hoa Thiên một cái Thiên quân!

Đạo Cung có ba đại cung chủ, mỗi cái đều là Thiên quân cảnh giới, hơn nữa quan hệ bọn hắn thân mật, vào giờ phút này, tương tự là tức giận bộc phát, cùng Diệp Hoa Thiên liên thủ, hướng về Vô Ưu thiên quân đánh giết mà đến!

Kết quả là!

Vạn Trượng thần đình Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân, bắt đầu khó chịu!

Lúc trước tình hình, bọn họ còn có thể sống chết mặc bây.

Nhưng là hiện tại.

Đạo Cung toàn quân điều động, đây là muốn không làm thịt Vô Ưu thiên quân không bỏ qua a, đều là Vạn Trượng thần đình Thiên quân, bọn họ hiện tại không ra tay nữa, vậy coi như không còn gì để nói!

Chỉ là.

Giời ạ!

Đám này bận bịu tâm, là vạn phần không tình nguyện a!

Cái này đáng chết Dạ Vô Ưu, ngươi mẹ nó đây là ở tìm đường chết, đây là ở dao động Vạn Trượng thần đình vạn năm cơ nghiệp, việc này qua đi, ngươi rất sao sẽ chờ hai ta dùng ngòi bút làm vũ khí đi!

Mang theo vạn phần không cam lòng, Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân lao nhanh ra, Huyền Ngọc thiên quân hét dài một tiếng nói, "Diệp huynh, bớt giận! Việc này nên còn có cứu vãn cơ hội, chúng ta bình tĩnh lại nói tỉ mỉ!"

Diệp Hoa Thiên một bên công kích Vô Ưu thiên quân một bên gào thét nói, "đàm luận mẹ nó a! Cái tên này ta giết định, Thiên Đạo giáng lâm đều không bảo vệ được hắn, ta nói!"

Ầm ầm ầm!

Thiên địa nổ vang, liên tiếp không ngừng!

Hư không giống như tan vỡ, xuất hiện từng vết nứt.

Bốn phía vây xem đảng tất cả đều kinh ngạc đến ngây người!

Ngươi muội a!

Thật sự đánh tới đến rồi!

Lúc trước trò đùa trẻ con cùng hiện tại so với, quả thực chính là cháu đi thăm ông nội a!

Liền như thế mười mấy hơi thở công phu, liền đầy đủ có mấy cái Đạo Kiếp, vài cái Tôn Giả trong tiếng kêu thảm ngã xuống!

Trận chiến này, còn thật không biết sẽ ngã xuống bao nhiêu cường giả đây!

Không ít đại tông đại tộc đại lão đều là có chút phát lạnh.

Lê gia lão tổ chùi mồ hôi lạnh, nhìn phía xa chiến trường.

Chiến đấu dư âm, cũng làm cho hắn hô hấp khó có thể tiếp tục, cảm xúc dâng trào!

Thiên quân đại chiến a!

Quả thực ít có a!

Không uổng công lão phu không xa mấy ngàn dặm mà đến, ngày hôm nay này một phen vở kịch lớn, xem có thể thật mạnh a!

Có điều, nhưng vào lúc này, một bóng người đột nhiên hướng về hắn tới gần lại đây.

Lê gia lão tổ cả kinh, vội vã nhìn sang, lúc này khẽ nhíu mày, thấp quát, "Nơi nào đến tiểu tử, cách lão phu như thế gần, là có ý gì?"

Người tới là cái thanh niên, quay về Lê gia lão tổ hơi cười, ý tứ sâu xa nói rằng, "là ta a!"

Lê gia lão tổ, "?"

Khe nằm!

Tiểu tử này ai ai ai?

Làm sao như vậy một bức nhìn thấy người quen ngữ khí?

Ồ? Các loại...

Khe nằm, trước thật giống cũng từng có cảm giác này, còn có trước mắt tiểu tử này vẻ mặt, ánh mắt này, giọng điệu này...

Lê gia lão tổ đột nhiên trợn mắt lên, khó có thể tin run giọng nói, "là

ngươi?”

“Không sai, là ta!”

Vương Bảo lười biếng gật gù.

Lê gia lão tổ đương nhiên nhận ra Vương Bảo, hắn suýt nữa thổ huyết!

Thời khắc này, hắn có vạn ngàn lời nói kẹt ở yết hầu nơi, nghĩ phun ra, nhưng mà...

Hắn cũng không dám!

Hắn chỉ cảm thấy, trong lòng phát lạnh!

Thân thể run cầm cập, Lê gia lão tổ ở trong lòng lén lút gạt lệ!

Bé ngoan a!

Này thật đúng là...

Quá mẹ nó âm!

Nguyên lai ta trước đối phó, dĩ nhiên là như vậy một cái vạn vạn năm cấp bậc lão Âm tất bên trong độc tú lão Âm tất?

Ta lại vẫn nghĩ cướp đồ vật của hắn

Ta rất sao quả thực là cái ngu ngốc!

May ta chạy trốn nhanh, nếu không, ta Lê gia hiện tại, không chắc đã sớm bị đào hố, lấp điểm đất cho chôn đến rõ rõ ràng ràng đi...

------oOo------

Chương 932: Dám giết ta Bắc Trấn Thiên sư đệ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên trong chiến trường cảnh tượng dị thường khốc liệt.

Đạo Cung rất nhiều cường giả thần thông cùng xuất hiện.

Hừ hừ ha hắc một trận phát ra, Vạn Trượng thần đình tử thương vô số!

Có điều Vạn Trượng thần đình cũng không chút nào hư, hồng hộc điên cuồng đả kích bên dưới, Đạo Cung cũng là tổn thất nặng nề!

Hai phe đánh nhau thật tình, huyết tung thiên địa, toàn bộ hư không, đều phảng phất bị đánh thành thiên địa sơ khai dáng dấp.

Đặc biệt là sáu tôn Thiên quân giao chiến, ở trên hư không phía trên, nhấc lên vô biên bão táp, các loại đạo thuật quả thực hủy thiên diệt địa, khủng bố không cách nào hình dung!

Vương Bảo xem say sưa ngon lành.

Lê gia lão tổ nuốt nước bọt, chùi mồ hôi lạnh, chùi a chùi, thế nhưng làm sao chùi đều chùi không sạch sẽ.

Đột nhiên, Vương Bảo lộ ra thổn thức vẻ, mắt nhìn chiến trường, cái kia từng đạo từng đạo giết chóc bóng người, rất là cảm thán nói rằng, “trận chiến này, muốn chết rất nhiều người a!”

Lê gia lão tổ bản năng gật đầu.

Nhưng lại trong nháy mắt trừng lớn hai con mắt, suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Giời ạ!

Xem cuộc vui về xem cuộc vui!

Ngươi rất sao nói nếu như vậy, là muốn biểu đạt cái gì?

Là ai làm ra đến động tĩnh lớn như vậy, ngươi mẹ nó cũng chỉ có AC mấy sao?

Ngươi cái lão Âm tất, lão phu xin thề, lần này sau khi trở về, lập tức mang theo toàn tộc trên dưới di chuyển, chạy, mau mau chạy, cách cho ngươi càng xa càng cao, ngày này vực, ta rất sao là không dám lại ở lại!

Vương Bảo cũng chỉ là thuận miệng một nhắc tới, có điều nhìn nhìn, Vương Bảo lông mày từ từ cau lên đến!

Bởi vì hắn phát hiện.

Tuy rằng Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình đánh khốc liệt!

Thế nhưng trên hư không, Diệp Hoa Thiên cùng với Vô Ưu thiên quân các loại lục đại Thiên quân, nhưng là một loại cân sức ngang tài, ngươi không làm gì được ta, ta không làm gì được ngươi tư thế!

Lần này.

Vương Bảo không làm, không hài lòng!

Đại gia!

Tiểu gia vì đem bọn họ hai tông hố đánh tới đến, trả giá bao nhiêu nỗ lực? Ta thở hổn hển thở hổn hển đào hầm ta dễ dàng sao ta? Ta cuối cùng còn chết rồi một lần, thương ta không muốn, kết quả đến cuối cùng, chỉ chết một ít tiểu binh?

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên hừ lạnh một tiếng!

Sau một khắc, hắn thình lình đạp bước mà ra!

Lê gia lão tổ thấy thế trong lòng khẽ run, hắn muốn chạy, bởi vì hắn cảm giác Vương Bảo còn muốn làm cái gì yêu thiêu thân, vạn nhất lan đến gần chính mình đây? Thế nhưng, hắn lại cực kỳ hiếu kỳ, muốn nhìn một chút Vương Bảo lại muốn làm điểm cái gì, khỏi nói nhiều xoắn xuýt!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo dĩ nhiên bước vào chiến trường biên giới.

Dâng trào khí thế cuồn cuộn mà đến, phát động Vương Bảo quần áo, tóc dài.

Không ít đại tông võ giả chú ý tới Vương Bảo, nhìn thấy mà giật mình.

Ngươi muội!

Này cái gì tình cảnh a!

Làm sao còn có đậu bỉ tới gần như thế, không sợ bị liên lụy a?

Giữa lúc đại tông các võ giả buồn bực thời gian, sau một khắc, một đạo thét dài trong nháy mắt bao phủ thiên địa, so với trên chiến trường động tĩnh thình lình đều muốn mãnh liệt vô số phân!

Vận lên Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông gào thiên địa, Vương Bảo trực tiếp bạo quát, “Tất cả dừng tay!”

Ầm ầm ầm!

Hư không theo Vương Bảo âm thanh, thình lình đều xuất hiện tầng tầng lớp lớp sóng gợn!

Nhưng mà.

Bất kể là Đạo Cung!

Vẫn là Vạn Trượng thần đình!

Rất nhiều cao thủ, cũng vẻn vẹn chỉ là liếc mắt một cái Vương Bảo, liền không lại đi xem!

Trên hư không Diệp Hoa Thiên cùng Vô Ưu thiên quân bọn họ, càng là đều chẳng muốn xem!

Đây là bị không nhìn thẳng!

Vương Bảo ánh mắt mang theo hàn mang, cười lạnh một tiếng, bước tiến gia tốc, thình lình trực tiếp hướng về cách đó không xa chính đang giao thủ hai cái ông lão vọt tới!

Đây là hai cái Tôn Giả, khi động thủ, đều hướng về đối phương mạng già bắt chuyện, chính đánh hăng say, đột nhiên một cái trong đó ông lão cảm giác được không đúng!

Chính mình đối thủ, dĩ nhiên mộng bức giống như, nhìn về phía phía sau mình!

Người lão giả này ở lại: Sững sờ chớp mắt, phản ứng lại, cười lạnh nói, "giương đông kích tây? Loại này thủ đoạn nhỏ, ngươi cho rằng có thể giấu giếm được ta? Đúng hay không nghĩ đánh lén? Các ngươi Vạn Trượng thần đình vẫn đúng là đều là lão Âm tất, lão phu sao lại lên..."

Nói còn chưa dứt lời đây!

Ông lão thân thể đột nhiên cứng đờ!

Sau một khắc, phía sau kéo tới một đạo cuồng phong, mãnh liệt đến cực điểm, chờ đến hắn ngơ ngác quay đầu, một cái bàn tay dĩ nhiên đánh vào trên mặt của hắn!

Động thủ tự nhiên là Vương Bảo!

Lạnh lùng nhìn ông lão này, Vương Bảo lạnh quát, “Bản tọa nhường ngươi dừng tay, không nghe?”

Ông lão giận tím mặt!

Ta giời ạ!

Dám đánh lão tử, nhất định phải non chết ngươi!

Hét lớn một tiếng, ông lão vứt bỏ đối thủ cũ, hướng về Vương Bảo đánh tới, chỉ là, nhường hắn mộng bức chính là, hắn hung hãn một quyền, thình lình phảng phất đánh vào cây bông lên!

Vương Bảo chỉ là khinh bỉ liếc mắt nhìn hắn, liền xoay người hướng đi một cái khác tiểu chiến đoàn!

Ông lão há hốc mồm.

Đối thủ của hắn đồng dạng là cực kỳ mộng bức, hai cái hàng liếc mắt nhìn nhau, dồn dập hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt kiêng kỵ, đúng là thật sự dừng tay!

Mà tiếp đó, theo Vương Bảo từng cái từng cái dính líu, dần dần, chiến đấu từ từ ngừng lại!

Đạo Cung cao thủ, Vạn Trượng thần đình võ giả, đều là ngơ ngác nhìn Vương Bảo, nghi ngờ không thôi!

Ngươi muội!

Đây là từ nơi nào nhảy nhót đi ra bỏ qua?

Cực hạn Tôn Giả công kích đều coi thường, chẳng lẽ là Thiên quân?

Vương Bảo bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía trên hư không mới.

Vô địch chính là cô quạnh kích hoạt.

Vương Bảo quát lạnh một tiếng, đạp bước lên không, thẳng đến Thiên quân chiến trường!

Mấy cái nháy mắt, Vương Bảo liền trực tiếp lẻn đến Diệp Hoa Thiên cùng Vô Ưu thiên quân các loại lục đại Thiên quân ở giữa chiến trường!

Che ngợp bầu trời công kích, lan tràn mà xuống, đem Vương Bảo nhấn chìm trong đó!

Diệp Hoa Thiên hoàn toàn biến sắc!

Vô Ưu thiên quân càng là con ngươi co rút nhanh!

Còn lại tứ đại Thiên quân hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn vào giờ phút này, công kích qua đi, bình yên vô sự, vòng chéo tay, lãnh ngạo nhìn bọn hắn chằm chằm Vương Bảo, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Vương Bảo mặt âm trầm, thấp quát, "Bản tọa để cho các ngươi dừng tay, các ngươi là điếc vẫn là không đem bản tọa để ở trong mắt? Hả?"

Diệp Hoa Thiên trong lòng xẹt qua một vệt hàn ý, trầm giọng nói, "đạo hữu, đây là ta Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình huyết chiến, không biết đạo hữu có chuyện gì thỉnh giáo?"

Vương Bảo lạnh lùng nói rằng, "bản tọa mặc kệ, giữa các ngươi đúng hay không có nợ máu, bản tọa chỉ muốn biết, là ai ăn gan trời gan đất, dám giết bản tọa sư đệ? Hả?"

Diệp Hoa Thiên nuốt ngụm nước bọt, hỏi nói, "đạo hữu, không biết ngươi sư đệ là..."

Vương Bảo ánh mắt sát cơ lẫm liệt, "Bản tọa Bắc Trấn Thiên! Bản tọa sư đệ... Nam Bá Thiên!"

Thời khắc này.

Hầu như hết thảy mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi không muốn!

Ta cái máng!

Chết rồi cái Nam Bá Thiên, đến rồi cái Bắc Trấn Thiên?

Then chốt là.

Cái này Bắc Trấn Thiên, thật mẹ nó trâu bò a, mạnh mẽ chống đỡ lục đại Thiên quân công kích mà bình yên vô sự, cái này cần là cỡ nào trâu bò thực lực mới có thể làm đến?

Càng mấu chốt chính là.

Nghe rõ ràng xưng hô hay chưa?

Sư đệ!

Có sư đệ, cái kia tuyệt bức thì có sư tôn a!

Đồ đệ đều như thế trâu bò, cái kia sư tôn đây?

Mỗi một khắc.

Hầu như tất cả mọi người, đều là đồng loạt nhìn về phía Vô Ưu thiên quân!

Diệp Hoa Thiên càng là phản ứng lại, mừng như điên cực kỳ, rống to lên tiếng, “Đạo hữu minh giám, ta cùng Nam Bá Thiên đạo hữu nhưng là từng có mệnh giao tình, mà sát hại ngươi sư đệ, chính là hắn, Dạ Vô Ưu!”

Là hắn là hắn chính là hắn!

Mã Đức, Dạ Vô Ưu, ngươi mẹ nó xong đời!

Vốn là, chúng ta ngày hôm nay hay là người này cũng không làm gì được người kia, thế nhưng, ngươi vạn vạn không nghĩ tới sao, ngươi sát hại, là như thế một vị trâu bò nhân vật sư đệ!

Giết người sư đệ, người còn không được cùng ngươi liều mạng?

Dạ Vô Ưu a Dạ Vô Ưu!

Ngươi mẹ nó gây chuyện lớn rồi... Div

------oOo------

Chương 933: Vô Ưu thiên quân tận thế đến?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệp Hoa Thiên vui đến điên cuồng!

Còn có cái gì, so với tận mắt đến đối thủ một mất một còn gặp vận đen càng cao hứng sự tình? Không có!

Mà Vô Ưu thiên quân!

Hắn hoảng rồi!

Hắn muốn khóc!

Muốn tan vỡ!

Nhìn vào giờ phút này, đang một mặt âm trầm, nhìn chòng chọc vào chính mình Vương Bảo, Vô Ưu thiên quân sắc mặt đều là có chút trắng bệch!

“Là ngươi?”

Vương Bảo đột nhiên mở miệng, sát ý bạo cuốn, kích thích Vô Ưu thiên quân càng thêm đau lòng!

Bản năng.

Vô Ưu thiên quân lập tức gấp giọng nói, “không phải ta, không có quan hệ gì với ta, đạo hữu, ngươi sư đệ... Hắn là tự...”

Vốn là.

Vô Ưu thiên quân muốn nói, ngươi sư đệ là tự sát.

Nhưng là.

Lời chưa kịp ra khỏi miệng.

Hắn nhưng không nói ra được nha!

Nói cái lông a!

Nói người ta sư đệ tự sát? Này mẹ nó không phải tự tìm phiền phức sao?

Chỉ là.

Tên khốn kia vốn là tự sát a, trước khi chết, hắn còn hướng ta ý tứ sâu xa cười tới.

Vương Bảo bỗng nhiên lạnh lùng cười, "Ngươi là muốn nói? Sư đệ ta là tự sát?"

Vô Ưu thiên quân sắc mặt khó coi cực kỳ, không lên tiếng.

Vương Bảo ngẩng đầu nhìn trời, rất là phức tạp nói rằng, "sư đệ ta... Là một kiểu vui vẻ, hắn từ trước đến giờ lấy giúp người làm niềm vui làm nhiệm vụ của mình, hắn ghét cái ác như kẻ thù, tính khí như lửa, hắn có nghịch thiên thiên phú, nhưng vẫn không thích tu luyện, hắn ở sư môn ta, bối phận nhỏ nhất, sư tôn sủng hắn, sư huynh che chở hắn, sư tỷ bảo vệ hắn, lần này hắn lén lút chạy đến, không nghĩ tới..."

Ánh mắt nhìn về phía Vô Ưu thiên quân, Vương Bảo hé mắt, vô cùng đau đớn nói rằng, "tại sao? Tại sao, ngươi muốn giết hắn! Tại sao, ngươi muốn như thế tìm đường chết? Ngươi cũng biết, như ngươi các loại như vậy Thiên quân, đừng nói là sư tôn ta, coi như là ta, cũng có thể một đầu ngón tay ép chết ngươi? Ngươi dĩ nhiên... Lá gan lớn như vậy, dám giết sư đệ ta?"

Lời nói xong lời cuối cùng, âm thanh càng lúc càng lớn, giống như thiên địa chuông lớn đang tiếng rung!

Vô Ưu thiên quân một mặt mộng bức, hai mặt ngốc so với, thất thần tại chỗ!

Ta giời ạ!

Cái tên này nói, làm sao liền càng nghe càng khủng bố đây?

Sư tôn?

Sư huynh?

Còn rất sao có sư tỷ?

Ta cắt cỏ, này mẹ nó đây là bị ra sao gia hỏa cho hãm hại? Ngươi rất sao như thế trâu bò, ngươi hại ta làm cái gì?

Diệp Hoa Thiên nuốt ngụm nước bọt, đều là bị doạ cho sợ rồi!

Những người khác càng bị dọa sợ!

Lời này mạnh mẽ nghe, thật là đáng sợ, lại ngẫm nghĩ, khe nằm, thật là đáng sợ thật là đáng sợ!

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nghe đến một đạo buồn sặc âm thanh vang lên, “Bắc gia!”

Nhưng là đã sớm co qua một bên ăn dưa xem cuộc vui lão cẩu, nhận được Vương Bảo đưa tin, trực tiếp lóng lánh lên sàn!

Hắn vọt tới, mặt chó còn mang theo nước mắt, cực kỳ đau lòng run giọng nói, “Nam ca chết thật thảm a!”

“Hung thủ là hắn sao?”

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nhìn về phía Vô Ưu thiên quân!

Lão cẩu căm tức Vô Ưu thiên quân, rít gào nói, “là hắn! Chính là hắn! Chính là tên khốn kiếp này! Bắc gia ngươi là không thấy, Nam ca hắn... Hắn còn muốn khuyên giải tới, không muốn để cho bọn họ đánh tới đến, nhưng là, lão già này, dĩ nhiên đối với Nam ca ra tay, Nam ca hài cốt không còn, hắn thật là độc ác!”

Vô Ưu thiên quân suýt nữa phốc huyết!

Ta đi ngươi muội!

Ngươi cái này giết ngàn đao, đáng chết chó yêu, ngươi ở đây nói nhăng gì đấy? Ngươi rất sao đúng hay không cố ý hố ta đến?

Lão cẩu nhưng là nghiến răng nghiến lợi, tiếp tục tú, nhìn về phía Vương Bảo, nói rằng, “Bắc gia, ngươi tu luyện Cửu Thiên Thập Địa Duy Ngã Độc Tôn Công, ở thần công đại thành trước, nhưng là không thể sát sinh, lão gia tử càng là cấm ngươi theo người động thủ, đáng tiếc a, hiện tại không thể làm thịt cái tên này!”

Vương Bảo tựa hồ đang “Do dự”!

Mà mọi người, nhưng là có chút choáng váng!

Vụ thảo, Cửu Thiên Thập Địa Duy Ngã Độc Tôn Công? Nghe tên là tốt rồi treo dáng vẻ, có điều, không thể sát sinh?

Đây là cái gì quỷ quy củ?

Diệp Hoa Thiên khóe miệng đột nhiên vừa kéo, có loại ăn mật lại ăn khổ qua như thế chênh lệch cảm giác.

Mà Vô Ưu thiên quân, nhưng là mừng như điên cực kỳ!

Hắn đối với Vương Bảo, kiêng kỵ rất sâu, vừa nãy Vương Bảo trực tiếp xuất hiện ở ở giữa chiến trường, gắng đón đỡ bọn họ lục đại Thiên quân hung hãn một đòn, mà bình yên vô sự, thực lực này quá nghịch thiên rồi, hắn sợ a!

Không thể động thủ?

Không thể sát sinh?

Khe nằm, có cứu, ngày hôm nay cuối cùng cũng coi như là nghe được một tin tức tốt!

Vương Bảo đột nhiên vung tay lên, trầm giọng lớn quát, “Bản tọa hôm nay mặc dù không thể động thủ, thế nhưng, nếu ngươi giết bản tọa sư đệ, nhưng là không thể tha cho ngươi!”

Vô Ưu thiên quân kinh hãi.

Sau đó, liền nhìn thấy Vương Bảo bỗng nhiên đạp bước mà ra, rất xa nhìn chung quanh rất nhiều đại tông đại tộc cao thủ, sau đó đột nhiên vung tay lên!

Sau một khắc, một cái mặt không hề cảm xúc, hai mắt vô thần ông lão xuất hiện!

Vương Bảo lạnh giọng nói, “đây là bản tọa thời thơ ấu, sư tôn ban tặng bản tọa hộ thân con rối! Bao nhiêu năm rồi, cũng không từng vận dụng qua! Đối với hiện tại ta mà nói, càng là vô dụng! Ta liền dùng này con rối, cho rằng đánh đổi, mời ra ba vị cao thủ, giúp ta giết người này!”

Dứt lời, Vương Bảo chỉ tay Vô Ưu thiên quân, chỉ Vô Ưu thiên quân tê cả da đầu, ngơ ngác biến sắc!

Sau đó.

Hầu như hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Bởi vì lúc này giờ khắc này, Vương Bảo cho gọi ra đến ông lão, thình lình bùng nổ ra một luồng không cách nào hình dung khí thế khủng bố, khí thế kia kinh thiên động địa, so với Diệp Hoa Thiên cùng Vô Ưu thiên quân bọn

họ khí thế trên người, đều không hề yếu!

Mọi người con mắt trợn tròn lên, tâm hồn run lên bần bật, khắp toàn thân đều co giật lên!

Khe nằm!

Khí thế kia...

Đây là một vị Thiên quân đỉnh cao tồn tại a?

Nhân vật như vậy, dĩ nhiên chỉ là mẹ nó một vị con rối?

Ta phốc ngươi muội, biết ngươi trâu bò, thế nhưng vạn vạn không ngờ tới, ngươi dĩ nhiên như vậy trâu bò!

Hơn nữa bực này trâu bò con rối, chỉ là ngươi khi còn bé, ngươi sư tôn ban cho ngươi, bảo vệ ngươi?

Mọi người im lặng tại chỗ!

Bất kỳ lời nói nào, đều tựa hồ không đủ để biểu hiện ra lúc này bọn họ trấn biển, sợ hãi cùng ước ao!

Vương Bảo cho gọi ra đến ông lão, tự nhiên là Kính Tượng Phân Thân.

Khẽ quát một tiếng, Kính Tượng Phân Thân mi tâm, từng luồng từng luồng ánh sáng lấp loé, Vương Bảo mặt không hề cảm xúc nói rằng, "này con rối ta đã giải trừ liên hệ, nhưng do nhiễm bản tọa nhân quả, cho ta công pháp tu luyện mà nói, không thể thế bản tọa xuất chiến! Vì lẽ đó, động lòng, tự tin có bản lĩnh, đứng ra đi!"

"Bản tọa lấy tự thân nhân cách đảm bảo, sau khi chuyện thành công, này con rối liền về ba vị giúp đỡ hết thảy, mỗi người ngàn năm khống chế kỳ, có thể thay phiên khống chế!"

Hư không vắng lặng lên!

Diệp Hoa Thiên các loại Đạo Cung cao thủ, đều là nuốt nước bọt, xem hướng bốn phía.

Vô Ưu thiên quân sắc mặt tái nhợt, uất ức muốn điên mất rồi, ở bên cạnh hắn, Vạn Trượng thần đình mặt khác hai đại Thiên quân, sắc mặt phi thường khó coi.

Nửa ngày.

Rốt cục có động lòng người!

Đồng thời trả giá hành động!

Liền nhìn thấy ở nơi nào đó, một lão giả đột nhiên đạp bước mà ra!

Người lão giả này thân mặc áo bào tím, mặt không hề cảm xúc, một cái đạp bước, khí thế hơi động, chính là đỉnh cao Thiên quân uy nghiêm khí tức.

Quay về Vương Bảo vừa chắp tay, ông lão cười nhạt nói, "đạo hữu chi lễ, thực sự là kinh thiên động địa, lão hủ Thiên Huyền Tông Trần Thiên Phúc, nguyện trợ đạo hữu một chút sức lực!"

"Trần! Thiên! Phúc!"

Vô Ưu thiên quân cắn răng, nhìn chòng chọc vào Thiên Huyền Tông lão tổ Trần Thiên Phúc!

Trần Thiên Phúc cười lạnh nói, "làm chi? Làm lão phu chẳng lẽ lại sợ ngươi? Một vị Thiên quân đỉnh cao con rối, chẳng lẽ không đáng giá lão phu ra tay? Dạ Vô Ưu, ngươi làm người thâm độc, lão phu đã sớm không ưa ngươi, ngày tận thế của ngươi, ngày hôm nay đến!"

Đắc tội rồi như thế trâu bò một tổ người!

Vạn Trượng thần đình lại không nói.

Vô Ưu thiên quân tuyệt bức là không cứu!

Đã như vậy, vậy còn sợ cái trứng a, Thiên quân đỉnh cao con rối, này khoản buôn bán làm được!

Hơn nữa.

Luận gốc gác!

Thiên Huyền Tông, nhưng là không sợ bất kỳ đại tông!

Vô Ưu thiên quân khí phốc huyết, khóe miệng tơ máu chảy ra, một cái lão Kiba (răng) đều muốn cắn nát!

Mà sau một khắc.

Thình lình lại có hai cái ông lão, đi ra.

“Thính Thiên Cung Nguyên Mộc, đạo hữu, hi vọng ngươi sẽ không nuốt lời!”

“Ha ha, đạo hữu thực lực, thân phận, chúng ta tự nhiên tin tưởng, Nguyên huynh, không cần nhiều lời, bực này thực lực con rối, ta Phiên Vân Tông, Thính Thiên Cung, Thiên Huyền Tông tam tông cùng chung, cũng coi như là một cái diệu sự tình!”

Vô Ưu thiên quân tâm rơi xuống đáy vực!

Mộng bức tại chỗ!

Đạo Cung tam đại Thiên quân!

Thiên Huyền Tông lão tổ, Thính Thiên Cung lão tổ, Phiên Vân Tông lão tổ, hơn nữa hay là còn có ra tay tam đại không kém hơn Vạn Trượng thần đình tông môn Thiên quân...

Ta năm ngoái mua cái đồng hồ a!

Ta mẹ nó chiêu ai trêu chọc ai? Làm sao ai cũng nghĩ giẫm ta một cước? Ta bị người hãm hại một đường, các ngươi lại vẫn bỏ đá xuống giếng?

Quá tuyệt đi...

------oOo------

Chương 934: Thánh địa bối cảnh? Là cái rắm gì a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân muốn điên!

Tam đại tông lão tổ cùng xuất hiện, hơn nữa Đạo Cung Diệp Hoa Thiên các loại tam đại Thiên quân, dù cho hắn tự nhận lại treo cũng chỉ có quỳ khóc kết cục!

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lấp loé!

Trang bức tiến hành lúc đến hiện tại.

Vương Bảo thình lình phát hiện.

Chính mình ngày hôm nay tựa hồ có thể đem Vô Ưu thiên quân bẫy chết tại chỗ?

Này vốn là xem như là hắn đến Toái Hư Đại Giới mục tiêu cuối cùng tới, không nghĩ tới, dễ dàng như vậy liền thực hiện?

Vương Bảo cảm giác mình hố thần con đường tiến thêm một bước, rất là vui mừng.

Cùng lúc đó.

Thiên Huyền Tông lão tổ ba người đã cất bước mà ra.

Trực tiếp cùng Diệp Hoa Thiên trạm (đứng) đến cùng một chỗ!

Ba người bọn hắn sở dĩ đi ra, cũng cùng Diệp Hoa Thiên đã cùng Vô Ưu thiên quân kết thành tử thù có quan hệ lớn lao.

“Diệp huynh, Dạ Vô Ưu khinh người quá đáng, chúng ta giúp ngươi loại trừ kẻ này!”

Thiên Huyền Tông lão tổ cười lạnh lên.

Diệp Hoa Thiên hít sâu một hơi, quay về Thiên Huyền Tông lão tổ ba người trịnh trọng vừa chắp tay, trầm giọng nói, “bất luận làm sao, hôm nay chi ân, ta Diệp Hoa Thiên, nhớ rồi, sau lần đó tất có hậu báo!”

Dứt lời.

Diệp Hoa Thiên đột nhiên khí thế trùng thiên, thét dài mà lên, “Dạ Vô Ưu, giờ chết của ngươi, đến!”

Hư không lần thứ hai nứt toác!

Lần này, Diệp Hoa Thiên lục đại Thiên quân cùng nhau động thủ, uy thế kinh thiên động địa!

Vạn Trượng thần đình Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân sắc mặt đều là trở nên trắng bệch, trong lòng mắng to không ngớt, bọn họ nhìn về phía Vô Ưu thiên quân, ánh mắt kia, cũng là cực kỳ khó chịu!

Ma trứng!

Nhường ngươi rất sao tìm đường chết!

Nhường ngươi rất sao bất chấp hậu quả!

Nhường ngươi rất sao không rõ!

Hiện tại được rồi!

Làm sao bây giờ?

Liền mẹ nó hỏi một chút ngươi, làm sao bây giờ?

Ngươi lo lắng làm gì vậy? Ngươi không phải có thể âm sao? Ngươi đúng là tiếp tục âm a!

Vô Ưu thiên quân nhưng là cả người đột nhiên run run một cái, triệt để tỉnh táo!

Ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt hoảng loạn.

Vô Ưu thiên quân đột nhiên rít gào lên, "Tất cả dừng tay! Khe nằm giời ạ! Đều mẹ nó cho lão tử dừng tay! Chuyện đến nước này, ta cũng không ẩn giấu, ta chính là... Cực Dương đại thiên quân dưới trướng cất bước, ai dám giết ta?"

Một lời đã ra!

Đang chuẩn bị động thủ Diệp Hoa Thiên các loại Thiên quân chớp mắt bỏ qua.

Bọn họ kinh hãi cực kỳ nhìn không lo trời cư, ăn sợ nói không ra lời.

Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân cũng là mộng bức!

Giời ạ!

Cực Dương đại thiên quân dưới trướng cất bước?

Ngươi cái giết ngàn đao Dạ Vô Ưu, ta hai người cùng ngươi cộng sự nhiều năm, vạn vạn không ngờ tới a, ngươi còn có như thế một cái ẩn giấu như thế sâu cao cấp thân phận a!

Vô Ưu thiên quân hít vào một ngụm khí lạnh, hắn ánh mắt lập loè hàn mang, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "Hư Thánh Giới, Cực Dương thánh địa, Cực Dương đại thiên quân, chư vị, Cực Dương đại thiên quân địa vị gì, các ngươi nên đều trong lòng có vài chứ? Có lão nhân gia người ở, ai dám giết ta? Ai cũng không dám! Đặt ở Hư Thánh Giới, cũng không dám!"

Rất nhiều người có chút mờ mịt.

Hư Thánh Giới, không phải Toái Hư Đại Giới tên trước kia sao?

Hơn nữa.

Cái gì Cực Dương thánh địa, Cực Dương đại thiên quân, làm sao liền chưa từng nghe nói?

Có điều.

Nhưng cũng có một nhóm người, đối với này rõ ràng trong lòng, trong lúc nhất thời, vẻ mặt trở nên cực kỳ phức tạp!

Diệp Hoa Thiên sắc mặt trở nên phi thường khó coi!

Hắn đương nhiên là biết nội tình.

Toái Hư Đại Giới trước đây gọi Hư Thánh Giới, thế nhưng, nhưng phá toái, nguyên nhân, đã dập tắt ở trong dòng sông lịch sử, tươi mới có người biết.

Thế nhưng.

Toái Hư Đại Giới phá toái sau khi, những kia vượt qua Thiên quân cảnh giới cổ xưa lớn Thiên quân, không cho với mới sinh ra Hư giới, vì lẽ đó mở ra mới Hư Thánh Giới, tự xưng các đại thánh địa.

Cái này Cực Dương đại thiên quân, chính là rất nhiều Thánh địa bên trong Cự Vô Bá (Big Mac) bá chủ!

Kỳ danh hào, ở Hư Thánh Giới chưa từng phá toái thời điểm, liền như nhật Trung Thiên.

Vì lẽ đó.

Đừng xem Đạo Cung kỳ thực cũng có Thánh địa bối cảnh, thế nhưng, hắn Đạo Cung cùng Thánh địa quan hệ, cũng chỉ là người hợp tác mà thôi, cùng Cực Dương thánh địa so sánh, càng là không cách nào so sánh được a!

Đã như thế.

Vậy còn giết cái lông a!

Như chọc giận Cực Dương đại thiên quân, khe nằm, tuy rằng lão gia hoả không vào được Toái Hư Đại Giới, thế nhưng, dưới trướng rất nhiều Thiên quân, nhưng là có thể tiến vào, dù cho có rất nhiều hạn chế, nhưng cũng có thể phiên vân phúc vũ.

Hư không trở nên yên lặng như tờ!

Mãi đến tận mỗi một khắc, từng đạo từng đạo ánh mắt, nhìn về phía Vương Bảo!

Đặc biệt là Diệp Hoa Thiên bọn họ, càng là mục mang kỳ vọng vẻ.

Vương Bảo các loại hành vi, đều bị Diệp Hoa Thiên bọn họ trong bóng tối đánh tới Thánh địa nhãn mác!

Cũng chỉ có Thánh địa xuất thân, mới có thể như thế hổ so với chứ?

Hiện tại, bọn họ cũng chỉ có thể đem hi vọng phóng tới Vương Bảo trên người!

Vô Ưu thiên quân cũng nhìn Vương Bảo.

Tuy rằng phẫn nộ, uất ức, sợ hãi, thế nhưng, Vô Ưu thiên quân hiện tại lá bài tẩy lộ ra, ngược lại cũng trầm ổn hạ xuống, quay về Vương Bảo chắp tay nói, “đạo hữu, ngươi chi sư đệ cái chết, theo ta xác xác thực thực, không có một chút xíu quan hệ! Mong rằng đạo hữu xem ở Cực Dương đại thiên quân mặt mũi lên, đừng nổi giận hơn, thiết thực dò xét tra cứu!”

Vương Bảo hé mắt.

Còn tưởng rằng lần này có thể hố chết Vô Ưu thiên quân đây.

Không nghĩ tới hàng này đã vậy còn quá sắt, lại nhảy ra tới một cái to lớn lá bài tẩy!

Có điều.

Nghĩ dễ dàng như vậy trở mình?

Nằm mơ!

Vương Bảo trong lòng cười âm hiểm một tiếng, sau đó, liền cười khinh bỉ, nói rằng, "Cực Dương đại thiên quân, đúng không?"

"Đúng là đúng dịp, Cực Dương đại thiên quân bản tọa vẫn đúng là nhận thức, lão già này nghĩ bái vào sư tôn ta môn hạ, bị sư tôn nô bộc đuổi ra khỏi cửa, người này chưa từ bỏ ý định, ở sơn môn quỳ ròng rã trăm năm, lúc này mới không cam lòng rời đi, đúng rồi, trước khi đi, hắn còn vì lấy lòng ta, từng cho ta một tấm lệnh bài người tới, tuyên bố có thể đại biểu thân phận của hắn, nhường ta đi Cực Dương thánh địa làm khách!"

Dứt lời.

Vương Bảo quay về Vô Ưu thiên quân uy nghiêm đáng sợ cười, "Ngươi nắm cái này, đến uy hiếp bản tọa? Ngươi, xứng sao?"

Vô Ưu thiên quân gò má cuồng quất!

Khó có thể tin!

Khe nằm!

Này khoác lác chứ?

Cực Dương đại thiên quân địa vị gì? Còn có thể đi muối mặt đi bái sư? Hơn nữa còn thất bại?

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "biết ngươi không tin, này chính là tấm lệnh bài kia, chính ngươi xem!"

Vừa dứt lời.

Ở miệng cường vương giả hiệu quả bên dưới, Vương Bảo vẫy bàn tay lớn một cái, một tấm lệnh bài xuất hiện, bị Vương Bảo đánh về phía Vô Ưu thiên quân!

Vô Ưu thiên quân một mặt mộng bức tiếp nhận, chỉ là chốc lát, hắn tâm hồn nhấc lên sóng biển ngập trời, sắc mặt trở nên trắng bệch cực kỳ!

Hắn thân là Cực Dương đại thiên quân dưới trướng cất bước, tự nhiên đối với Cực Dương đại thiên quân cực kỳ quen thuộc!

Lệnh bài kia!

Không nghi ngờ chút nào, bên trên chính là Cực Dương đại thiên quân khí tức, như vậy lệnh bài, như Cực Dương đại thiên quân đích thân tới, đại diện cho cái gì, không cần nói cũng biết!

Chỉ là.

Này giời ạ làm sao có thể chứ?

Nhà ta Cực Dương đại thiên quân cay sao trâu bò cay sao treo, làm sao có khả năng trở nên như vậy thấp kém?

Ta rất sao không tin, không tin a!

Mà thời khắc này.

Nhìn Vô Ưu thiên quân sắc mặt.

Diệp Hoa Thiên, Thiên Huyền Tông lão tổ các loại lục đại Thiên quân liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt, lần thứ hai chớp qua cuồng liệt sát ý!

Vào giờ phút này, cái gì tình hình, còn phải nói sao?

Cái gì Cực Dương đại thiên quân?

Ở vị này thần bí nói cung trong mắt, sợ là cũng chỉ là cặn bã thôi!

Đã như vậy!

Cái kia sợ cái trứng a!

Coi như là giết Dạ Vô Ưu, cái kia Cực Dương đại thiên quân hắn dám chi cái âm thanh sao?

“Dạ Vô Ưu! Nhận lấy cái chết!”

Thoáng qua trong lúc đó, nương theo Diệp Hoa Thiên một đạo kinh thiên quát lớn.

Lục đại Thiên quân, hung hãn ra tay rồi..

------oOo------

Chương 935: Ta ngả bài, là ta đào hố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân lén lút lau nước mắt.

Hắn uất ức a!

Cũng oan ức a!

Không thể như vậy a!

Tại sao có thể như vậy chứ?

Ta rất sao liền mạnh nhất lá bài tẩy ta đều đánh ra đến rồi, không muốn cầu trở mình, ta rất sao toàn thân trở ra cũng không thể?

Đây là cái gì quỷ tiết tấu?

Gần nhất vẫn ở gặp vận đen a, đi dưới vực đi bộ một vòng, trang bức không được ngược lại bị trang, đi Hư giới liếm vết thương, bị một cái cường giả bí ẩn sỉ nhục thành mọi người chế nhạo đối tượng, hiện nay, ta rất sao mạng nhỏ đều tựa hồ khó giữ được...

Thật giống..

Từ khi chính mình nhìn thấy sư tôn cái kia thần bí đồ đệ sau khi, liền chưa bao giờ dễ chịu!

Trong chớp mắt, Vô Ưu thiên quân hắn còn có tâm tư suy nghĩ lung tung, đương nhiên, đây chỉ là trong thời gian ngắn ý nghĩ, chờ hắn bỏ đi tất cả tạp niệm thời gian, chờ đợi hắn, là một cái mãnh liệt tấn công dữ dội!

Liền nhìn thấy Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân hai người bọn họ...

Lui!

Vô Ưu thiên quân trợn mắt lên, suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Ta cái chùi!

Ta rất sao ngã lớn như vậy huyết nấm mốc, còn chưa đủ? Còn chưa đủ?

Mã Đức, hiện tại trả (còn) cho ta tới một cái điên cuồng đâm lưng?

Hai người các ngươi nhưng là theo ta trên một cái thuyền anh em tốt a, bây giờ lại dễ dàng như vậy lật thuyền?

"Ngạc Long, Huyền Ngọc! Các ngươi..."

Vô Ưu thiên quân điên cuồng gào thét!

Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân mặt không hề cảm xúc, Ngạc Long thiên quân đột nhiên thở dài một tiếng nói rằng, "Vô Ưu, ngươi... Bảo trọng! Vạn Trượng thần đình, không thể vì ngươi một người mà diệt, chúc ngươi nhiều may mắn..."

Lời này dùng không khách khí một điểm để giải thích chính là: Dạ Vô Ưu, ngươi rất sao chính mình tìm đường chết chơi trâu bò đi thôi, chúng ta không chơi nổi, chuồn mất chuồn mất!

Vô Ưu thiên quân khí ba hồn đều muốn cất cánh!

Mà Diệp Hoa Thiên bọn họ, nhưng là đại hỉ cực kỳ!

Vốn là, trong này cũng không có Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân sự tình a, bọn họ ra tay cũng vì khó.

Hiện tại được rồi!

Liền còn lại Dạ Vô Ưu cái này lão Âm tất, vậy còn do dự cái gì? Hai chữ,

làm a!

“Giết!”

Diệp Hoa Thiên phát sinh một đạo gào thét!

“Chết!”

Thiên Huyền Tông chưởng giáo liên tục cười lạnh.

Lục đại Thiên quân, mang đầy phẫn nộ, mang đầy sát ý, điên cuồng ra tay, trong hư không, từng luồng từng luồng đạo thuật dòng lũ dường như diệt thiên địa, vô số thiên địa dị tượng trải rộng hư không!

Trong nháy mắt, lục đại Thiên quân công kích liền đem Vô Ưu thiên quân nhấn chìm trong đó!

Một đôi sáu!

Vô Ưu thiên quân hầu như không có một chút nào còn sống khả năng!

Có điều!

Rất nhanh mọi người liền nghe đến một đạo quát lớn, “Tôn thượng cứu ta!”

Thoáng qua trong lúc đó, nương theo một luồng sức mạnh không thể tưởng tượng được bốc lên, sau một khắc, một tấm óng ánh không chút tì vết màu trắng cổ phù, bộc phát ra!

Sau đó, Vô Ưu thiên quân đỉnh đầu màu trắng cổ phù, khuôn mặt vặn vẹo bay lên không kéo cao, mắt nhìn lục đại Thiên quân, trong ánh mắt, tràn đầy căm hận!

Vù!

Hư không run rẩy lên!

Ca ca ca!

Từng đạo từng đạo hư không vết nứt xuất hiện, vết nứt lan tràn chỗ đi qua, liền phảng phất cải thiên hoán địa, quy tắc thay đổi, một luồng mới ý chí sinh ra mà ra!

Theo một giọt dòng máu đỏ sẫm xuất hiện, đồng thời nhanh chóng cấu tạo, một bộ tràn ngập huyết quang thương lão thân ảnh, xuất hiện ở Vô Ưu thiên quân trước người!

Huyết quang tiêu diệt!

Thân ảnh già nua khuôn mặt từ từ rõ ràng, là một cái gầy trơ xương ông lão, chỉ có điều, ai cũng cảm giác ra được, người lão giả này đáng sợ, khủng bố!

"Vô Ưu..."

Ông lão trong ánh mắt, tựa hồ cao quý không tha cho chút nào ngoại vật, lạnh lùng cực kỳ, phun ra hai chữ sau khi, Dạ Vô Ưu liền mau tới trước, quỳ rạp dưới đất, run giọng nói, "tôn chủ..."

"Bàn giao cho chuyện của ngươi, làm được?"

Xuất hiện, tự nhiên là Cực Dương đại thiên quân, ánh mắt hàn mang lóe lên, nhìn chằm chằm Vô Ưu thiên quân hỏi.

Vô Ưu thiên quân sắc mặt tái nhợt cực kỳ, "Tôn chủ, ta đã có mặt mày, ta cũng biết hiện tại không phải cầu viện tôn chủ thời điểm, thế nhưng... Ta nếu là không cầu viện ngài, ta thập tử vô sinh..."

Không quan tâm cái khác!

Cực Dương đại thiên quân, là Vô Ưu thiên quân cuối cùng một gốc cây nhánh cỏ cứu mạng, không nắm lấy, hắn chết cầu định!

Cực Dương đại thiên quân ánh mắt âm trầm lại, hắn nhìn chung quanh một tuần, từng luồng từng luồng vượt xa Thiên quân đỉnh cao khí thế khủng bố,

kích thích Diệp Hoa Thiên các loại lục đại Thiên quân, da đầu đều là tê dại!

Sau đó, theo bản năng, đều là nhìn về phía Vương Bảo!

Lên đi, thần bí gia, ngài những câu đều kinh khủng như vậy như vậy treo, hiện tại rốt cục đến phiên ngươi lên sàn thời điểm, cái này Cực Dương đại thiên quân không phải đã từng quỳ liếm ngài sư tôn đều bị ghét bỏ sao? Nhanh hơn, quất hắn!

Chỉ là.

Nhường bọn họ kỳ quái chính là, vào giờ phút này, thần bí gia Bắc Trấn Thiên trên mặt, nhưng là lộ ra tiếc nuối vẻ mặt!

Vương Bảo đương nhiên tiếc nuối.

Không nghĩ tới Vô Ưu thiên quân, dĩ nhiên thật có thể đem Cực Dương đại thiên quân cho cho gọi ra đến.

Vốn chủ vừa ra.

Lần này còn trang cái lông gà a, chẳng mấy chốc sẽ bị vạch trần!

Đúng như dự đoán.

Theo Cực Dương đại thiên quân ánh mắt, ở Vương Bảo trên người quay một vòng, nhưng không có phản ứng, cái thứ nhất trợn mắt lên, nhận ra được không đúng, chính là Vô Ưu thiên quân.

Vô Ưu thiên quân gấp giọng nói, “tôn chủ, người này ngài không quen biết?”

Nói xong chỉ chỉ Vương Bảo.

Cực Dương đại thiên quân thập phần không thích, “Hắn, có tư cách nhường bản tọa nhận thức?”

Vô Ưu thiên quân suýt chút nữa phốc ra một cái vạn năm tinh huyết!

Ta giời ạ!

Lão gia ngài dĩ nhiên không quen biết hắn?

Hắn vừa nãy nhưng là nói, lão gia ngài quỳ liếm sư tôn của hắn đều bị ghét bỏ a!

Chẳng lẽ nói...

Vô Ưu thiên quân khó mà tin nổi nói rằng, “tôn thượng, người này vừa nãy lấy ra một tấm lệnh bài, mặt trên là ngài khí tức cảm ứng, hơn nữa còn nói... Còn nói... Tôn chủ ngài nghĩ bái vào hắn sư môn, đều chưa thành công...”

Nói, Vô Ưu thiên quân đem Vương Bảo tấm lệnh bài kia lấy ra!

Nhưng mà.

Miệng cường vương giả cụ hiện ra dụng cụ, một khi đụng tới chính chủ hoặc là chân thực...

Vậy thì biến mất rồi hiệu quả!

Vì lẽ đó.

Trên tay lệnh bài từ từ tan vỡ!

Đồng dạng tan vỡ, còn có Vô Ưu thiên quân cái kia viên xao động nội tâm!

Ta cái chùi!

Không rồi!

Dĩ nhiên biến mất rồi!

Dưới tình huống này, điều này đại biểu cái gì, còn cần phải nghĩ sao?

“Ngươi...”

Vô Ưu thiên quân khuôn mặt vặn vẹo nhìn chằm chằm Vương Bảo!

Vương Bảo đột nhiên hé mắt, sau đó đưa tay duỗi người, đón lấy song vươn tay ra, hư không ép một chút, cười hì hì nói, “Đại gia bình tĩnh đừng nóng, bình tĩnh đừng nóng a, chuyện đến nước này, xem ra ta cũng không thể lại tiếp tục ẩn giấu, xem ở vị này Cực Dương đại thiên quân mặt mũi lên, được thôi, ta ngả bài, kỳ thực ta chỉ là một cái cùng Dạ Vô Ưu có cừu oán, cùng Đạo Cung có chút không hợp nhau người A qua đường, này không gặp may đúng dịp sao, vừa vặn có thể hố hai người bọn họ một cái, vì lẽ đó ta liền đứng ra, giảng thật, sự tình phát triển đến một bước này, cũng ra ngoài dự liệu của ta, chỉ tiếc, kết cục không phải rất hoàn mỹ, lần sau ta tiếp tục cố gắng, bảo đảm nhường đại gia một thoải mái đến cùng!”

Cực Dương đại thiên quân, “?”

Dạ Vô Ưu, “?”

Diệp Hoa Thiên, “?”

Mọi người, “...?”

Hư không triệt triệt để để yên tĩnh lại!

Thời khắc này, không người lên tiếng, thậm chí cũng không có người thở dốc bình thường yên tĩnh.

Bốn phía vây xem đảng, là mộng bức, là khiếp sợ, là cảm giác được tam quan đổ nát!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Nguyên lai còn có loại này tao thao tác a!

Nguyên lai còn có thể như thế liều mạng a!

Làm nửa ngày!

Ngươi rất sao một người, khuấy lên đến lớn như vậy phong vân? Đào ra nhiều như vậy hố to?

Ngươi còn có phải là người hay không?

Ngươi quả thực hố thần!

Chỉ chốc lát sau.

Một đạo kinh thiên động địa gào thét rít gào, vang vọng mây xanh, “Nghiệt súc!”

Nhưng là Vô Ưu thiên quân đến từ linh hồn buồn bực, rít gào, phát tiết!

Cùng lúc đó, tức giận còn có Diệp Hoa Thiên bọn họ, còn có khí gan thương Thiên Huyền Tông lão tổ tam đại Thiên quân!

Diệp Hoa Thiên đằng đằng sát khí, ngươi quả thực muốn chết!"

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Ta đều nói rồi, bình tĩnh đừng nóng, ngươi nói một chút các ngươi, gấp cái gì a, không phải là bị ta hãm hại một cái sao? Bị ta bẫy người nhiều hơn nhều, các ngươi bình tĩnh điểm có được hay không a?”

Mọi người, “...”

Khe nằm!

Trên đời này, vẫn còn có như vậy vô liêm sỉ đồ? Nói thật, ta bị chấn kinh rồi! Div

------oOo------

Chương 936: Ngươi này hố thần tên, hoàn toàn xứng đáng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân sát khí cuồn cuộn!

Diệp Hoa Thiên cũng sát ý kinh thiên!

Hơn nữa những người khác phản ứng.

Thời khắc này, Cực Dương đại thiên quân đúng là thập phần tò mò hỏi, "Người này, đến cùng làm cái gì?"

Không giống nhau: Không chờ Vô Ưu thiên quân trả lời.

Vương Bảo đột nhiên vỗ một cái lão cẩu!

Thâm niên kim bài giảng sư lão cẩu lập tức nhảy ra ngoài, móng vuốt nâng lên mới vừa đánh tốt cà vạt, ho nhẹ một tiếng nói rằng, "nhường bọn họ nói, bọn họ cũng chỉnh không hiểu, vẫn là Cẩu gia đến với các ngươi phổ cập tri thức một chút đi!"

"Chuyện đã xảy ra, muốn từ ta Lý Cẩu Thặng đụng tới Đạo Cung một cái gọi Diệp Lượng đậu bỉ bắt đầu nói tới..."

"Biết hắn là Đạo Cung, ta Lý Cẩu Thặng hưng phấn a, bởi vì lão Vương cùng Đạo Cung nhưng là đối thủ một mất một còn tới, vì lẽ đó, Cẩu gia lập tức đem tin tức nói cho lão Vương, sự tình chứng minh, sự lựa chọn của ta là đúng, tình cảnh này, đáng giá lịch sử ghi khắc, đáng giá một mảnh tiếng vỗ tay..."

Mọi người, "..."

Khe nằm, ngươi rất sao xem chúng ta làm lông a? Thật chờ chúng ta cho

ngươi vỗ tay a? Nếu không là xem ngươi nói rất hấp dẫn người, chúng ta liên thủ quất ngươi ngươi có tin hay không!

Lão cẩu bĩu môi, tiếp tục nói rằng, "chuyện kế tiếp, rất nhiều người liền biết rồi, lão Vương nhường số một đậu bỉ Diệp Lượng cùng số hai đậu bỉ Dạ Bất Phàm đánh lên, Dạ Bất Phàm ầm ầm một đòn đưa ngươi quy thiên chưởng đánh ra, Diệp Lượng quỳ! Vốn là mà, chết ở Hư giới, không tính cái gì, thế nhưng nhà ta lão Vương trâu bò vô cùng, trực tiếp đem Diệp Lượng thần hồn cho phế bỏ!"

"Lần này, Dạ Bất Phàm coi như là có tám tấm miệng, cũng không nói được!"

"Vì lẽ đó, Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình đánh lên!"

"Sự tình phát triển tới đây, các vị chú ý, chuyển ngoặt đến rồi!"

"Liền như thế nhường Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình đánh một trận, có ý gì? Căn bản không thể động căn bản, thương tâm huyết a, vì lẽ đó, lão Vương đứng dậy, hắn hóa thân Nam Bá Thiên đào ra một cái hố lớn, ha ha, không có sai, Nam Bá Thiên chính là lão Vương, cũng chính là các ngươi trước mặt vị này Bắc Trấn Thiên..."

"Tiếp đó, đại gia đều rất rõ ràng, lão Vương giả chết, hãm hại Dạ Vô Ưu một cái, chờ đến Dạ Vô Ưu lấy ra Cực Dương thánh địa lá bài tẩy, vậy thì tiếp tục hố, đáng tiếc, không thể hố đến cuối cùng, có thể nói là đường hầm trong lịch sử, tiếc nuối lớn nhất a!"

Lão cẩu này miệng nhỏ ba một trận này!

Này xong, còn chưa đã ngứa nói rằng, "hôm nay tới đây thôi, thế nhưng chư vị xin yên tâm, hố hay là muốn tiếp tục hố, Dạ Vô Ưu không chết, lão Vương hố không ngừng, phía dưới, xin mời lão Vương nói hai câu!"

Vương Bảo, "..."

Nói ngươi muội a, so với cũng làm cho một mình ngươi trang xong, lão cẩu

gần nhất tú kỹ tăng mạnh a!

Ho nhẹ một tiếng.

Vương Bảo cười nhạt nói, “chư vị, trò hay tan cuộc, đại gia có thể rời vị trí, ta còn có việc, chuồn mất chuồn mất, gặp lại!”

Dứt lời, Vương Bảo bắt chuyện lão cẩu, liền xoay người rời đi, rất là làm sai!

Mọi người đều là trầm mặc!

Vô Ưu thiên quân đã khí không thể lại hô hấp.

Diệp Hoa Thiên càng bị tức giận đến con ngươi đều muốn bạo!

Mà Cực Dương đại thiên quân, hắn ánh mắt tinh mang lấp loé, đột nhiên trầm thấp cực kỳ nói rằng, “tiểu tử, muốn đi, có bản tọa ở, ngươi sợ là đi không được, bản tọa đúng là rất tò mò, ngươi là làm sao giả mạo đại diện cho bản tọa thân phận lệnh bài...”

Nói chuyện thời gian.

Cực Dương đại thiên quân đột nhiên quay về Vương Bảo chỉ tay một cái!

Sau một khắc, hư không trải rộng vết rạn nứt, phảng phất mạng nhện bình thường, hướng về Vương Bảo lan tràn mà đi, hư không ngưng tụ, không lường được khủng bố đại lực, hướng về Vương Bảo nghiền ép mà đến!

Nhưng mà...

Vô địch chính là cô quạnh mở ra!

Vương Bảo quản hắn Cực Dương đại thiên quân vẫn là Dưỡng Kê đại thiên quân, cái gì cũng không phải a!

Quay lưng Cực Dương đại thiên quân phất phất tay, Vương Bảo lười biếng

nói rằng, “đừng phí công vô ích, ta muốn đi, ai cũng không ngăn được ta!”

Hư không cố co vô dụng!

Trấn áp lực lượng vô công!

Thời khắc này, Cực Dương đại thiên quân vẻ mặt đọng lại, theo bản năng con ngươi co rụt lại, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Mà tình cảnh này, tự nhiên cũng xem mọi người, là sững sờ sững sờ!

Ta giời ạ...

Không phải giả sao?

Không phải trang bức sao?

Vì sao ngươi chính là như thế treo tạc thiên?

Liền Cực Dương đại thiên quân đều không để lại ngươi?

“Mười bước hố một người, ngàn dặm không để lại vết! Xong chuyện phủi áo đi, ẩn sâu công cùng tên! Dạ Vô Ưu, lần sau, ngươi sẽ không có như thế gặp may mắn...”

Vương Bảo bóng người từ từ rời xa, chỉ truyền đến một đạo thanh âm đạm mạc!

Mọi người nghe trong đầu phát lạnh!

Ngươi muội!

Đây rốt cuộc là một cái người ra sao a!

Nói hắn lão Âm tất đi, hắn còn rất vô địch, Cực Dương đại thiên quân đều

lưu không được hắn!

Nói hắn trâu bò đi, hắn nhưng yêu thích bẫy người, nghe nghe hắn nói cái gì, mười bước hố một người a, đây là nhiều lắm yêu thích bẫy người a, đây là nhiều lắm nhàn đau "bi" a!

Mà cảm động lây chính là.

Bị như vậy một cái gia hỏa cho nhìn chằm chằm, mùi vị đó...

Phỏng chừng tuyệt!

Nhìn vào giờ phút này, Vô Ưu thiên quân cái kia màu đỏ tím như thế sắc mặt, liền biết rồi!

Cực Dương đại thiên quân tâm tình nhưng là trở nên hết sức gay go!

Vương Bảo vượt qua hắn khống chế, hắn trở nên cực kỳ khó chịu, mặt âm trầm trầm tư chốc lát, Cực Dương đại thiên quân nhìn về phía Vô Ưu thiên quân, lạnh giọng nói, "lần này, không sai toàn ở ngươi, thế nhưng, ngươi lãng phí bản tọa rất quý giá một lần giáng lâm cơ hội, sự kiện kia, mau chóng làm tốt, nếu có lần sau nữa xảy ra chuyện như vậy, không cần lại cầu viện bản tọa, bởi vì dẫm vào phủ xe người, không tư cách cho bản tọa hiệu lực, hiểu sao?"

Vô Ưu thiên quân trên mặt toát mồ hôi lạnh, liên tục chắp tay!

Cực Dương đại thiên quân ánh mắt nhìn chung quanh một tuần, phát sinh một tiếng hừ lạnh, bóng người chớp mắt tan vỡ, hóa thành từng đạo từng đạo tinh lực, tiêu tan ở bên trong đất trời!

Chờ đến Cực Dương đại thiên quân sau khi rời đi rất lâu, Vô Ưu thiên quân lúc này mới đem đầu nhấc lên!

Hắn nhìn về phía lúc này, hồn bay phách lạc Diệp Hoa Thiên, ánh mắt lập loè phẫn nộ, khóe miệng lộ ra châm chọc, hắn nói rằng, "giết a! Tiếp tục a! Không phải muốn giết ta sao? Ta rất sao không phải lão Âm tất sao? Ta

không phải ám hại thân nhân của ngươi, không phải cùng ngươi thù sâu như biển sao? Đến nha, tiếp tục nha!”

Diệp Hoa Thiên, “...”

Vào giờ phút này, hắn còn có thể nói cái gì?

Hắn là đến báo thù.

Đến cuối cùng, hoàn thành hắn không đúng!

Ngạc Long thiên quân đột nhiên trầm giọng nói, “ta liền nói, việc này có hiểu nhầm, muốn bình tĩnh lại tâm tình tốt tốt thương lượng một chút!”

Vô Ưu thiên quân đột nhiên trừng mắt về phía hắn, lạnh lùng nói rằng, “Ngạc Long! Ngươi cùng Huyền Ngọc trước... Nhường ta quá thất vọng rồi, bắt đầu từ bây giờ, ta Dạ Vô Ưu lui ra Vạn Trượng thần đình, tự lập môn hộ, lập tông Cực Dương!”

Ngạc Long thiên quân, “?”

Huyền Ngọc thiên quân, “?”

Khe nằm!

Vậy thì bay một mình? Xem ra trước lật thuyền đối với thương tổn của hắn có chút lớn a!

Việc này bọn họ làm có chút không nói, thế nhưng hai đại thiên quân không thẹn với lương tâm, cũng là không nhiều lời nữa!

Đúng là vào giờ phút này, Thiên Huyền Tông lão tổ cùng với Thính Thiên Cung, Phiên Vân Tông lão tổ, này ba cái lão gia hoả, đột nhiên lẻn đến một bóng người trước mặt.

Thân ảnh ấy, là Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, Vương Bảo rời đi, vẫn chưa lấy đi, chính mặt không hề cảm xúc, máy móc đứng tại chỗ!

Thiên Huyền Tông lão tổ ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “việc này, chung quy là hiểu lầm dẫn đến, phế không nhiều lời nói rồi, Dạ Vô Ưu, chúng ta ba người, cũng là không phải bất đắc dĩ, mong rằng bao dung! Cũng may vẫn chưa đúc thành sai lầm lớn! Cái kia cái gì, lão phu ba người tuy rằng bị tiểu tử kia xếp đặt một đạo, cũng may, con rối này còn ở lại này, chúng ta liền từ chối thì bất kính...”

Dứt lời, Thiên Huyền Tông lão tổ liền muốn đắc ý thu hồi Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Kính Tượng Phân Thân con mắt, đột nhiên trở nên thần thái sáng láng, sau đó, quay về Thiên Huyền Tông lão tổ hơi cười, “Con rối ngươi muội a, giả, hết thảy đều là giả, nào có cái gì Thiên quân đỉnh cao con rối, còn muốn biến thành của mình? Làm ngươi xuân thu đại mộng đây? Các vị, bye bye, lần này thật sự chuồn mất...”

Kính Tượng Phân Thân tan vỡ, biến mất không thấy hình bóng!

Thiên Huyền Tông lão tổ các loại ba đại thiên quân nụ cười trên mặt ngưng tụ, mộng bức tại chỗ.

Mọi người thấy nhưng là suýt chút nữa cười phun!

Ngươi muội a!

Đây là thật sự tú a, có thể nói nhất chi độc tú!

Đều rất sao tan cuộc, còn đến rồi một đợt thần hố? Ngươi này hố thần tên, hoàn toàn xứng đáng! Div

------oOo------

Chương 937: Ta Long Ngạo Madara thực lực căn bản không cần hoài nghi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quần hùng từ từ tản đi.

Mà Diệp Hoa Thiên rời khỏi sàn diễn, không thể nghi ngờ là bi thương!

Nhờ vào lần này Vương Bảo liên hoàn hố, nhất mất mặt không phải Vô Ưu thiên quân, mà là Đạo Cung!

Là hắn không phải hùng hổ doạ người, đem tội danh thêm ở Vô Ưu thiên quân trên người.

Là hắn không phải nếu không tin, Vô Ưu thiên quân tận tình khuyên nhủ giải thích cũng là ta không nghe ta không nghe ta chính là không nghe tư thái.

Vương Bảo liên hoàn hố sở dĩ thành công, Diệp Hoa Thiên chính là mạnh mẽ nhất trợ công, không có một trong!

Việc đã đến nước này, Diệp Hoa Thiên dù cho cũng vạn ngàn uất ức, cũng chỉ có thể hướng về trong bụng nuốt, Vương Bảo liền Cực Dương đại thiên quân đều không giữ được hắn, chính mình còn có thể sao làm? Báo đáp cừu? Báo cái cầu a!

Hơn nữa, Diệp Hoa Thiên vào giờ phút này, không những không có báo thù ý niệm, trái lại là cực kỳ sợ hãi!

Bởi vì Vương Bảo nhưng là nói rồi, chính mình cùng Đạo Cung cũng là không hợp nhau!

Bị như vậy một vị so với Vô Ưu thiên quân bực này vạn năm lão Âm tất đều nham hiểm gia hỏa ghi nhớ, Diệp Hoa Thiên cảm giác mình cuộc sống

sau này tất nhiên là khổ sở, ăn ngủ không yên a!

Trước khi đi, Diệp Hoa Thiên xin lỗi, nhưng mà Vô Ưu thiên quân nhưng biểu thị không chấp nhận, cái kia trong ánh mắt, ẩn chứa mãnh liệt địch ý.

Sau đó.

Vô Ưu thiên quân mang theo thuộc hạ của chính mình, môn đồ các loại võ giả, rời đi Vạn Trượng thần đình, đồng thời chiêu cáo thiên hạ, từ đó sau khi, tự nghĩ ra Cực Dương Thần Tông!

Thế nhưng có thể tưởng tượng chính là, Vô Ưu thiên quân mặt, ném lớn, Đạo Cung mặt cũng không có, duy nhất kiếm lời lật, chỉ có Vương Bảo, hàng này tinh luyện giá trị thu được tai mềm, tàn nhẫn mà huyết kiếm lời một đợt!

...

...

Không thể hố chết Vô Ưu thiên quân, Vương Bảo thật là tiếc nuối!

Nói cho cùng, vẫn là thực lực không đủ.

Vì lẽ đó, Vương Bảo cảm giác mình sóng lâu như vậy, cũng là thời điểm tăng lên một hồi thực lực của chính mình!

Hiện nay hắn là Đạo Kiếp cảnh đỉnh cao, bước kế tiếp chính là mở cổ môn, lên cấp Tôn Giả cảnh giới!

Có điều.

Bước đi này, bước chân bước có thể lớn có thể nhỏ.

Trâu bò, nhất phi trùng thiên đều không quá đáng.

Phổ thông, kỳ thực cũng là như vậy.

Vương Bảo đương nhiên nhất định phải chơi lớn, mà phá cổ môn sau khi, lên cấp Tôn Giả thời gian, căn cứ Vương Bảo được kinh nghiệm, khi đó nếu như có sung túc đạo lực vì là chất dinh dưỡng, thực lực liền có thể tiến hành chất bay vọt.

Cái này chất dinh dưỡng, vẫn chưa thể là đạo tinh, bởi vì đạo tinh bên trong đại đạo lực lượng, không đủ thuần túy, dù cho là tỉ mỉ rèn luyện qua đạo tinh, cũng không hoàn mỹ!

Ở một ít lớn trong tông, liền có nơi như thế này, những kia tu vi cao tuyệt cường giả, ở đạt đến đại nạn kỳ hạn sau khi, vì cho hậu nhân lưu lại phúc lợi, thì sẽ đem tự thân đạo lực toàn bộ ngưng tụ mà ra, hình thành một loại đặc thù chí bảo, bị thế nhân xưng là đạo hồn tinh!

Đạo hồn tinh căn bản không lưu thông, chính là dùng làm truyền thừa tác dụng, hi có không gì sánh nổi!

Thứ chí bảo này, mua cũng không mua được!

Vương Bảo hiện tại phi thường cần đạo hồn tinh.

“Nên đi nơi nào làm đây!”

...

...

Vốn là, Vương Bảo lựa chọn thứ nhất, là đi Đạo Cung.

Dù sao Đạo Cung gốc gác sâu dầy vô cùng, trong tông môn đạo hồn tinh khẳng định là phong phú cực kỳ, chỉ cần mình ẩn giấu thân phận lẻn vào đi vào, thoáng một hố phỏng chừng liền có thể đạt thành mong muốn!

Có điều.

Ánh sáng (chỉ) dùng sức hố Đạo Cung, Vương Bảo cảm thấy vô vị, nếu như đổi thành Vô Ưu thiên quân, đó mới gọi thú vị, dù sao Vô Ưu thiên quân là hắn mục tiêu cuối cùng, mỗi một cái hố nhỏ đều giống như ở thả Vô Ưu thiên quân huyết, lần thoải mái.

Giữa lúc Vương Bảo khó có thể lựa chọn thời điểm.

Vô Ưu thiên quân thế Vương Bảo làm ra lựa chọn.

Bởi vì.

Vương Bảo nhận được tin tức, Vô Ưu thiên quân thình lình bắt đầu tìm La Thiên dưới cao thủ.

Không sai.

Tự lập môn hộ, tự sáng tạo ra Cực Dương Thần Tông sau khi, Vô Ưu thiên quân bởi vì dưới tay cao thủ ở Vạn Trượng thần đình hố thần sự kiện bên trong tổn thất nặng nề, vì lẽ đó, quyết định rộng rãi thu thiên hạ cao thủ để bản thân sử dụng!

Nhận được tin tức này sau khi, Vương Bảo ngay lập tức sẽ vui vẻ!

Chạy Vô Ưu thiên quân Cực Dương Thần Tông vị trí Cực Dương Thánh thành liền đi!

...

...

Cực Dương Thánh thành.

Mặc dù là mới xây thành không lâu.

Thế nhưng, đây là Thiên quân kiến thành, người tên, cây có bóng, dù cho Vô Ưu thiên quân hiện tại ở Toái Hư Đại Giới tiếng tăm như thế nào đi nữa bị hao tổn, vậy cũng là lâu năm Thiên quân, tuyệt đối cường giả, vì vậy, chờ

đến thành trì kiến thành, rộng rãi mộ thành dân, tiệm hào, liền có vô số võ giả chen chúc mà vào, không ít làm ăn tông môn càng là lập tức thành lập phân bộ.

Vương Bảo cùng lão cẩu chậm rãi hướng về Cực Dương Thánh thành cửa thành đi tới!

Vào giờ phút này, Vương Bảo đã biến thành một người thanh niên dáng dấp, mà lão cẩu, nhưng là đã biến thành một con vằn hổ mèo!

Nhìn nơi cửa thành dán vào "Chó yêu cấm đi vào, thấy giết chết" bố cáo, Vương Bảo cảm giác sâu sắc sự lựa chọn của chính mình là đúng, đắc ý liếc mắt nhìn lão cẩu, dù sao lúc trước lão cẩu còn muốn kiên trì chó thân, không phản đối tới.

Lão cẩu rất là không hài lòng, âm thầm lý sự!

Vương Bảo long hành hổ bộ, sải bước chạy trong thành mà đi!

Sau khi vào thành, thoáng hỏi thăm, Vương Bảo liền tìm tới Vô Ưu thiên quân chiêu mộ thủ hạ địa phương!

Nơi này là một quảng trường khổng lồ, bốn phía trải rộng thân mang hắc y người trung niên, ánh mắt uy nghiêm liếc nhìn bốn phía, tựa hồ đang duy trì trật tự.

Chiêu mộ bước thứ nhất, tự nhiên là đăng ký.

Thật dài bốn cái đội ngũ, đầy đủ mấy trăm người, thỉnh thoảng còn có người từ đằng xa tới rồi gia nhập, bởi vậy có thể thấy được, Vô Ưu thiên quân vẫn rất có triệu hoán lực.

Vương Bảo vốn là nghĩ xếp hàng tới.

Có điều ở trong đội ngũ đứng một hồi, Vương Bảo thình lình nhìn thấy, có ba trung niên nhân không để ý đội ngũ, trực tiếp nghênh ngang hướng đi một bên một con đường, đón lấy liền bị người mang hướng về quảng trường

sau một cái to lớn kiến trúc, Vương Bảo hé mắt, rời đi đội ngũ, đi tới!

Một cách tự nhiên, Vương Bảo bị cản lại!

Ngăn trở Vương Bảo, là một cái trung niên áo đen, lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, nhẹ quát, "Đi xếp hàng!"

Vương Bảo hơi nhướng mày, "Nhường ta Long Ngạo Madara xếp hàng, có thể, thế nhưng, các ngươi phải đối xử bình đẳng! Vì sao vừa nãy ba người không cần xếp hàng liền đi vào?"

Trung niên áo đen thấy buồn cười, sau đó bĩu môi nói rằng, "ba người kia cầm trong tay đề cử lệnh, chính là cường giả đề cử mà đến cao thủ, thân phận không cần hoài nghi, thực lực không cần hoài nghi, ngươi đây? Ngươi có đề cử lệnh sao?"

Vương Bảo đột nhiên cười lạnh nói, "đề cử lệnh? Cường giả không cần người khác đề cử? Ta Long Ngạo Madara nhưng là khống chế hoàn toàn thể Susano siêu thần nam nhân, ai có tư cách đề cử ta? Thả ta qua đi, thực lực của ta liền căn bản không cần hoài nghi!"

Trung niên áo đen khóe miệng không khỏi đột nhiên vừa kéo!

Ngươi muội.

Từ nơi nào đụng tới dã tiểu tử, khẩu khí lớn như vậy!

Trên mặt lộ ra một vệt tức giận, trung niên áo đen vẻ mặt không lành nói rằng, "tiểu tử, ngươi tốt nhất cho ta thành thật một chút, nếu không thì, đừng trách ta lấy nhiễu loạn trật tự đem ngươi đánh gần chết ném ra ngoài!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "ta cho ngươi ôn hòa nhã nhặn nói lý ngươi không nghe, không nên ép ta làm ra hơi lớn sự tình đi ra đúng không? Cũng được, ngược lại ta lần này xin vào dựa vào Vô Ưu thiên quân đại nhân, cũng là không dự định biết điều, đã như vậy, vậy trước tiên ra một hồi danh tiếng, cũng làm cho bọn ngươi biết biết, ta Long Ngạo Madara là cái gì các loại khác với tất cả mọi người..."

------oOo------

Chương 938: Ta Long Ngạo Madara đối với Vô Ưu thiên quân trung thành tuyệt đối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo sau khi nói xong, thình lình trực tiếp hướng đi bốn xếp hàng năm phía trước!

Ở giữa.

Vương Bảo mặt hướng bốn cái đội ngũ thật dài.

Trong đội ngũ võ giả rất là mộng bức nhìn Vương Bảo!

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia trung niên nhân áo đen dĩ nhiên phẫn nộ, theo bản năng liền muốn quát lớn động thủ, chỉ có điều nhưng vào lúc này, một thanh âm truyền vào trong tai của hắn, "Gấp cái gì? Xem trước một chút!"

Trung niên áo đen ngẩn ra, nhìn về phía bên cạnh người, ở nơi đó có ba cái sân khấu, bên trên từng người khoanh chân ngồi một lão giả, nói chuyện, là một cái trong đó ông lão, chính hết sức cảm thấy hứng thú nhìn Vương Bảo!

Mặt khác hai cái ông lão bên trong một cái rất là bất mãn nhạt âm thanh nói, "người này tính khí hung hăng, lão phu không thích!"

Còn lại ông lão kia không đáng kể nói rằng, "có năng lực, tính khí đều không hề tốt đẹp gì, ngươi lúc còn trẻ, dễ tính sao? Được thôi, nhìn kỹ hẵng nói, như tiểu tử này có xứng đáng hắn cái này tính khí thực lực, cũng coi như là niềm vui bất ngờ!"

Cùng lúc đó.

Vương Bảo đối mặt đông đảo võ giả, cao giọng nói, “chư vị, ta Long Ngạo Madara nghe nói Vô Ưu thiên quân muốn chiêu thu cấp dưới khách khanh, vì vậy đến đây đi theo, thế nhưng, bằng vào ta Long Ngạo Madara thực lực, lại vẫn cần đề cử lệnh, cũng là nhường ta thập phần không nói gì, vì lẽ đó, chư vị xin lỗi, ta cần các ngươi tới làm ta đề cử lệnh!”

Đông đảo võ giả, “?”

Lời này mấy cái ý tứ?

Ánh sáng (chỉ) cảm giác được ngươi trang bức, thật không biết ngươi muốn làm cái gì a!

Nhưng mà, sau một khắc, mọi người đã hiểu!

Liền nhìn thấy Vương Bảo trong giây lát hấp khí!

Trong tròng mắt, ánh vàng cuồng thiểm, trong nháy mắt, Cổ Thần bộ tộc thiên phú thần thông gào thiên địa, bạo phát!

Này hống một tiếng, gào động thiên địa, gào run hư không, gào mộng bức ở đây đại đa số võ giả!

Âm thanh khủng bố làn sóng, chói tai đến cực hạn, lại khủng bố đến cực hạn, thẳng tới thần hồn nơi sâu xa!

Trong nháy mắt,

Xếp hạng đội ngũ phía trước không ít võ giả liền gào lên một tiếng, tỉnh tỉnh ngã về đằng sau!

Cũng không lâu lắm, bốn cái đội ngũ thật dài, đã không nhìn thấy bất luận cái nào đứng người!

Vương Bảo lúc này mới ngậm miệng, chưa hết thòm thèm liếm môi một cái, sau đó, ngạo nghễ nhìn về phía lúc trước trung niên nhân áo đen kia,

cười lạnh nói, “ngươi xem, ta cái này đề cử lệnh, làm sao?”

Trung niên áo đen hít vào một ngụm khí lạnh!

Hắn hồn đều phải bị Vương Bảo này một cổ họng cho doạ bay!

Một tiếng gào, gào hôn mê mấy trăm người? Trong đó đại đa số, thậm chí đều là Đạo Kiếp cảnh giới? Còn không thiếu những kia cao cảnh Đạo Kiếp cường giả?

Ta giời ạ!

Quá ngưu bức chứ?

Mà lúc này, viên trên đài ba cái ông lão, đã là mỗi cái đứng lên, nghiêm nghị cực kỳ nhìn Vương Bảo.

“Đạo hữu tốt thần thông!”

Lúc trước liền hết sức coi trọng Vương Bảo ông lão quay về Vương Bảo chắp tay, sau đó trầm giọng nói, “lấy đạo hữu thực lực, tự nhiên không cần xếp hàng, xin mời!”

Một người thanh niên đạp bước tiến lên, cung kính xin mời Vương Bảo đi tới quảng trường sau to lớn kiến trúc!

Vương Bảo quay về ông lão chắp chắp tay, liền tuỳ tùng thanh niên rời đi!

Các loại Vương Bảo sau khi rời đi, nhìn một mảnh thảm đạm xếp hàng các võ giả, ba cái ông lão liếc mắt nhìn nhau, trực tiếp tuyên bố chiêu mộ ngưng hẳn, sau nửa canh giờ lại tiếp tục.

Mà Vương Bảo, nhưng là theo thanh niên, bước vào to lớn kiến trúc!

Bên trong, là một cái lâm thời chế tạo ra đến không gian khổng lồ!

Trong này đã có không ít người đang đợi, mỗi người đều có đơn độc ngồi

vào, còn có đồng dạng làm bạn thanh niên hầu hạ.

Thanh niên đem Vương Bảo dẫn tới một cái ngồi vào bên, liền cung kính đứng ở Vương Bảo phía sau.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều võ giả tiến vào, chờ đến nhân số phá trăm sau khi, từ không gian nơi sâu xa một cái cửa lớn sau khi, đi ra một đội ông lão.

Xếp hạng hàng đầu, Vương Bảo không hẳn quen thuộc, nhưng cũng cùng Vương Bảo cũng có quan hệ, bởi vì hàng này gọi là Trần Dạ, chính là bị Vương Bảo hố chết Trần Tinh Thần chi phụ, nguyên bản Vạn Trượng thần đình hộ đình đại tướng một trong!

Trần Dạ đạp bước đi tới trung ương nơi một tòa đài cao, đứng ở phía trước nhất, nhìn chung quanh một tuần, lãnh đạm nói rằng, "lão phu Trần Dạ! Nói vậy các ngươi đều nghe nói qua lão phu tên, lão phu nghĩ nói đúng lắm, các ngươi đã tới chỗ nầy, vậy thì hẳn là muốn vì Vô Ưu thiên quân đại nhân hiệu lực, không nói những cái khác, Thiên quân đại nhân một trong số đó coi trọng, chính là trung tâm, sau đó mới là thực lực!"

"Vì lẽ đó, hiện tại, kính xin chư vị thay phiên đối với Thiên Đạo phát huyết thệ đi, tuyên thệ trung tâm với Vô Ưu thiên quân đại nhân, lão phu ở đây nhắc nhở chư vị một câu, nếu như hiện trường có khác biệt có nhị tâm, bây giờ rời đi, lão phu có thể cho rằng chưa từng thấy ngươi!"

Không người động!

Dám xúc phạm trời Quân Uy nghiêm, dù sao không có bao nhiêu.

Nửa ngày.

Một cái trong đó ông lão bỗng nhiên đứng dậy, ngưng ra một giọt máu, trịnh trọng nói, "Ta Diệp Lôi ở đây lập lời thề, nếu như phản bội Vô Ưu thiên quân đại nhân, liền để ta vạn độc phệ tâm mà chết!"

Giọt máu phảng phất bị không tên uy nghiêm lực lượng cảm hoá, bên trên

xuất hiện từng tia từng tia thần bí hoa văn, sau đó tán loạn!

Trần Dạ thoả mãn gật gật đầu nói, “Tán tu Tôn Giả Diệp Lôi, lão phu nghe nói qua ngươi, không sai!”

Ông lão Diệp Lôi cười nói, “Trần đại nhân quá khen!”

Chờ hắn ngồi sau cùng, lại một người đứng lên đến, mở miệng phát sinh Thiên Đạo huyết thệ!

Trần Dạ đối với này rất là thoả mãn.

Chỉ có điều.

Không giống nhau: Không chờ người thứ ba đứng lên đến.

Vương Bảo trực tiếp đứng dậy.

Lấy Vương Bảo triển lộ ra khí tức, Đạo Kiếp không thể nghi ngờ, mà ở đây Tôn Giả, ít nhất cũng có hơn hai mươi cái, vì vậy, Trần Dạ hơi nhướng mày, có chút không vui, những Tôn giả kia, cũng là rất là khó chịu nhìn Vương Bảo cái này vô lễ hậu bối!

Vương Bảo liếc mắt nhìn mọi người, đột nhiên trầm giọng thấp quát, “Trần đại nhân, ta cảm thấy ngươi định quy củ này, quá tùy ý!”

Trần Dạ lạnh giọng nói, “ngươi có ý kiến?”

Vương Bảo nghiêm túc nói, “Không phải có ý kiến, mà là ta cho rằng, ánh sáng (chỉ) phát một đạo Thiên Đạo huyết thệ, thực sự là quá tùy tiện, phải biết, chúng ta cống hiến cho nhưng là Vô Ưu thiên quân đại nhân, há có thể tùy tiện như vậy? Theo ta được biết, Thiên Đạo huyết thệ, cũng không phải là không có xu tránh phương pháp, chỉ là cần trả giá thật lớn mà thôi!”

Trần Dạ hé mắt, nửa ngày nhạt âm thanh nói, “ngươi đến cùng muốn nói cái gì?”

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, âm thanh cất cao, "Ý của ta là, chỉ phát một đạo Thiên Đạo huyết thệ, tại sao có thể biểu đạt ra chúng ta đối với Vô Ưu thiên quân đại nhân trung thành tuyệt đối? Những kia tâm mang ý xấu, khẳng định là ôm lớn hoài bão mà đến, xu tránh Thiên Đạo huyết thệ đánh đổi, bọn họ cũng chưa chắc không trả nổi!"

"Vì lẽ đó, chúng ta nên như vậy..."

"Ta Long Ngạo Madara đối với Thiên Đạo phát huyết thệ, như phản bội Vô Ưu thiên quân, liền để ta Ngũ Hành Thần Lôi đánh xuống đầu mà chết!"

"Ta Long Ngạo Madara đối với Thiên Đạo phát huyết thệ, như phản bội Vô Ưu thiên quân, liền để ta bị vẫn hồn kiếp lôi oanh diệt mà chết!"

"Ta Long Ngạo Madara đối với Thiên Đạo phát huyết thệ, như phản bội Vô Ưu thiên quân, liền để ta bị Diệt thế thần lôi phá thể mà chết!"

"..."

Ba ba nước miếng văng tung tóe!

Vương Bảo trước người, giọt máu một cái đón lấy một cái ứng thề, chỉ chốc lát sau, Vương Bảo đã phát sinh 18 đạo Thiên Đạo huyết thệ!

Lúc này mới chưa hết thòm thèm ngừng lại!

Toàn trường.

Yên lặng như tờ!

Trần Dạ đều biểu thị kinh ngạc đến ngây người!

Vụ thảo!

Cái tên này, đối với mình dĩ nhiên ác độc như vậy?

Nhiều ngày như vậy nói huyết thệ phát sinh, xu tránh đi phản phệ đánh đổi,

ai mẹ nó chịu đựng lên? Sợ là đỉnh cao Thiên quân cũng không thể chứ?

Cái tên này còn đúng là đối với mình cũng không lưu lại một chút xíu chỗ trống a!

Mà cái khác nương nhờ vào Vô Ưu thiên quân võ giả, nuốt ngụm nước bọt sau khi, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đã là mang theo không quen!

Đại gia đều là người rõ ràng.

Đều biết, thế gian này nào có cái gì tuyệt đối trung thành tuyệt đối?

Thế nhưng.

Vương Bảo làm như thế, không thể nghi ngờ là đứt đoạn mất mọi người đường lui, nếu như Trần Dạ cũng làm cho bọn họ như thế xin thề...

Khe nằm!

Còn có thể hay không thể cùng nhau vui vẻ chơi đùa?

Chỉ là.

Mọi người ở đây cảm thấy, phản bội đánh đổi cao đến thái quá thời điểm, liền nghe đến Vương Bảo rất là hưng phấn nói, "Còn có, ta cảm thấy Vô Ưu thiên quân đại nhân tất yếu luyện chế một nhóm độc đan cái gì, bị chúng ta ăn vào, tốt nhất là một ý nghĩ liền độc phát thân vong loại kia, hơn nữa, còn phải hạ chút gì cấm chế, ngược lại, nhất định phải bảo đảm đối với Thiên quân đại nhân tuyệt đối trung thành!"

"Trần đại nhân, ta chính là nâng cái kiến nghị, tiếp thu không tiếp thu, ở ngươi, ngược lại ta Long Ngạo Madara, đối với Vô Ưu thiên quân đại nhân từ trước đến giờ sùng kính, trung thành tuyệt đối, nhật nguyệt chứng giám! Ta có thể vì là Thiên quân đại nhân bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, vạn chết không chối từ!"

"Ai dám so với ta trung tâm, hiện tại có thể đứng ra, chúng ta so tài so

tài...”

------oOo------

Chương 939: Cái này Long Ngạo Madara rất đáng tin!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đến đây nương nhờ vào Vô Ưu thiên quân các võ giả đều là suýt chút nữa phốc ra một cái lão huyết!

Trên mặt đánh đánh nhìn Vương Bảo, rất muốn đánh người.

Ngươi muội!

Cùng ngươi so với trung tâm?

Ai mẹ nó dám cùng ngươi so với trung tâm?

Ngươi đều đối với mình như vậy độc ác, đều không tiếc đưa ra tự mình uống thuốc độc, tự mình hạ chú ấn như thế phát điên kiến nghị, chúng ta cùng ngươi so với trung tâm? Khe nằm, so với không được so với không được a, ngươi rất sao trung thành nhất!

Tất cả mọi người đối với Vương Bảo trợn mắt nhìn.

Nhưng mà Trần Dạ nhưng là mừng như điên liên tục.

Hiện tại Vô Ưu thiên quân chính gặp thung lũng thời gian, tự lập môn hộ, danh dự tổn thất lớn, thế lực cũng là đơn bạc không được, thiếu chính là cái gì?

Là nhân tài!

Mà trung tâm có thể thấy được nhân tài, vậy dĩ nhiên là càng khan hiếm!

Trần Dạ cảm giác mình lần này khả năng đào được bảo!

Hắn biết Vương Bảo, bởi vì lúc trước đã có người thông báo qua hắn, nói có một cái gọi là Long Ngạo Madara, trâu bò đến không được, một người chiến mấy trăm, vượt quá nửa cùng cấp, chỉ dựa vào một cổ họng liền thắng!

Mà hiện tại, Long Ngạo Madara trung tâm liền hắn đều cảm giác được khó mà tin nổi, căn bản không cần hoài nghi sẽ phản bội, bởi vì cái kia đánh đổi quá mẹ nó lớn, như vậy thiên phú người cũng tuyệt bức không thể là tử sĩ, vì lẽ đó...

"Long Ngạo Madara..."

Trần Dạ ánh mắt nhu hòa nhìn Vương Bảo, thoả mãn gật gù, nói rằng, "ngươi rất tốt! Ta sẽ đem chuyện của ngươi thông báo Vô Ưu thiên quân đại nhân, chắc chắn cho ngươi kinh thiên ban thưởng!"

Vương Bảo lập tức trầm giọng nói, "ta không cần ban thưởng! Ta nghe nói Vô Ưu thiên quân chính gặp cơn sóng nhỏ thời gian, khẳng định có rất nhiều dùng tiền địa phương, nếu như ban thưởng cho ta bảo vật, năng lực Thiên quân đại nhân đổi lấy thêm một cái cống hiến cho, thêm một cái minh hữu, đó mới là ta vị trí nguyện!"

Trần Dạ không khỏi không nói gì!

Hắn tự nhận đối với Vô Ưu thiên quân đã rất trung tâm, Vô Ưu thiên quân tự lập môn hộ, hắn thân là Vạn Trượng thần đình hộ đình đại tướng, đều phản loạn tuỳ tùng đi ra.

Nhưng là hiện tại.

Trần Dạ cảm thấy, trước mắt cái này Long Ngạo Madara, hay là cùng chính mình không phân cao thấp a!

Tiểu tử này, đáng tin!

Mà lúc này, bốn phía võ giả đã ở trong tối tự lý sự!

Ta ngươi muội a!

Tiểu tử này có chút đạo hạnh a!

Nịnh hót trèo lên trên thủ đoạn, tầng tầng lớp lớp a!

Quá tú, tự nhiên sẽ gây nên đố kị, đột nhiên, một cái trong đó Tôn Giả ông lão đột nhiên lạnh mở miệng cười nói rằng, "lời nói thật dễ nghe, thế nhưng ai cũng sẽ nói, ta liền không tin, Thiên quân đại nhân thật sự ban tặng bảo vật, ngươi sẽ không tiếp? Tiểu tử, chỉ ngoài miệng, vô dụng! Thiên quân đại nhân cần, là chân chính người hữu dụng!"

Này vừa nói, phảng phất mở ra máy hát, tất cả mọi người bắt đầu phát tiết vừa nãy ngột ngạt giận.

"Không sai!"

"Ta đối với Vô Ưu thiên quân đại nhân cũng là trung thành tuyệt đối, nhật nguyệt thiên địa chứng giám, thế nhưng ta nói cái gì sao?"

"Người trẻ tuổi, không muốn quá kiêu căng, này không được!"

"Nói một đằng làm một nẻo người đạt được nhiều là, trời mới biết trong lòng ngươi sao nghĩ tới?"

"Hừ!"

"Lão phu đã không muốn nói nhiều, đối với một ít người, ta chỉ muốn nói, ha ha..."

Một câu câu cuồng hận liên tiếp chập trùng!

Trên đài cao, Trần Dạ ánh mắt lộ ra nhàn nhạt bất mãn, có điều, hắn nhưng là một câu nói đều không nói, chỉ là nhìn Vương Bảo!

Hắn nghĩ nhìn một cái, đối mặt mọi người nhằm vào, Vương Bảo sẽ đối phó thế nào!

Là trực tiếp rụt, sợ, vẫn là sẽ sao?

Nếu như Vương Bảo thật sự rụt, như vậy, Vương Bảo ở trong lòng hắn địa vị, sẽ rơi thẳng ngàn trượng, ngữ lối ra (mở miệng) kinh thiên động địa, làm chuyện thật một chỗ lông gà, người như thế dù cho lại trung tâm, muốn tới cần gì dùng?

Nửa ngày qua đi.

Liền nhìn thấy Vương Bảo híp mắt lại, trực tiếp nhìn về phía cái thứ nhất mở miệng hận hắn ông lão!

Ông lão này, rõ ràng là cái thứ nhất phát Thiên Đạo huyết thệ người, Vương Bảo nhớ không lầm, hắn là một cái tán tu, gọi là Diệp Lôi!

Ông lão Diệp Lôi bị Vương Bảo nhìn kỹ, lập tức lộ ra một bộ châm chọc xem thường vẻ mặt.

Hắn lần này đến, chính là chuẩn bị quỳ liếm Vô Ưu thiên quân.

Trước cái thứ nhất mở miệng, liền có thể nhìn ra tính cách của hắn, vô cùng tốt làm náo động!

Nhưng mà hiện tại, danh tiếng đều bị Vương Bảo cướp không còn một mống, hiện tại ai còn nhớ hắn cái thứ nhất mở miệng phát Thiên Đạo huyết thệ?

Sợ là chính mình ở Trần Dạ lớn người nội tâm tỉ trọng, cũng bị trước mắt tiểu tử này cao đi!

Vì lẽ đó, Diệp Lôi phi thường khó chịu, lúc này mới lên tiếng hận Vương Bảo một đợt.

“Tiểu tử, xem lão phu làm chi?”

Vương Bảo không lên tiếng, Diệp Lôi trên người chìm xuống, ánh mắt tinh

mang lấp loé, “Chỉ là Đạo Kiếp, vô lễ như thế?”

Vương Bảo thở dài một tiếng, nói rằng, “ta vô lễ? A, Thiên quân đại nhân bên dưới, liền đều là thuộc hạ, ta chỉ tôn kính đáng tôn kính người, còn ngươi mà...”

“Ông lão, không phải ta xem thường ngươi, ngươi vẫn đúng là không tư cách, nhường ta tôn kính!”

Diệp Lôi được kêu là một cái khí a!

Ta đường đường trung cảnh Tôn Giả, ngươi chỉ là một cái Đạo Kiếp, ta không tư cách nhường ngươi tôn kính? Càn rỡ! Lớn mật! Làm càn!

Sắc mặt tái xanh, Diệp Lôi đột nhiên sờ một cái song quyền, tiếng sấm cuồn cuộn, khí thế hơi động, như rồng hổ lật trời, khủng bố cực kỳ, con mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, Diệp Lôi lệ quát, “Tiểu tử, ngươi dĩ nhiên như vậy gan to bằng trời? Ta Diệp Lôi tốt xấu cũng là trung cảnh Tôn Giả...”

Vương Bảo không chờ hắn nói xong, liền phất tay đánh gãy hắn, trầm giọng nói, “được rồi! Cái gì Tôn Giả không Tôn Giả! Chớ cùng ta Long Ngạo Madara nói cái này! Chúng ta trở lại đề tài mới vừa rồi, ngươi không phải hoài nghi ta vừa nãy là nói hư sao? Vậy được a, nếu ngươi dám hoài nghi ta, cái kia có gan hay không, so với ta một hồi?”

Diệp Lôi cười lạnh nói, “so với? So cái gì?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “đương nhiên là so với một hồi đối với Vô Ưu thiên quân đại nhân trung tâm trình độ!”

Diệp Lôi khóe miệng đột nhiên vừa kéo!

Đại gia ngươi!

So với cái này? Lão tử thật sự rất sao so với không được a, ngươi miệng pháo năng lực đã đột phá phía chân trời, ngươi đều phát điên, ta làm sao so với?

“Đương nhiên... Chúng ta tỷ thí, không chơi hư, liền trực tiếp so với cống hiến, nhìn ai cho Vô Ưu thiên quân cống hiến nhiều, làm sao?”

Vương Bảo không giống nhau: Không chờ Diệp Lôi mở miệng, liền đối với Diệp Lôi nhe răng cười.

Diệp Lôi ngẩn ra, phản ứng lại, hắn nhẹ nới lỏng, khinh bỉ nhìn Vương Bảo, nói rằng, “so với chân thực cống hiến? Ha ha, tiểu tử, ngươi sợ là đang hư trương thanh thế đúng không? Tốt! Chúng ta liền so với một hồi!”

Vương Bảo cười vỗ vỗ tay, sau đó một cái nhẫn chứa đồ vứt ra, bay về phía trên đài cao Trần Dạ, cao giọng nói, “ta nguyện hiến cho một cái ức đạo tinh, tặng cho Vô Ưu thiên quân đại nhân!”

Diệp Lôi nụ cười trên mặt cứng lại rồi!

Hắn trừng mắt Vương Bảo, hô hấp có chút gấp gáp!

Khe nằm!

Tiểu tử ngươi làm sao liền như thế hổ bẹp?

Một cái ức đạo tinh a, ngươi làm điểm cái gì không tốt? Liền như thế tùy tùy tiện tiện ném đi?

Đương nhiên.

Diệp Lôi thân là trung cảnh Tôn Giả, hắn cũng không phải không nỡ này một cái ức đạo tinh, chỉ là...

Thoáng đau lòng thôi!

Dù sao, này có thể coi là toi công ném đi!

Trên đài cao, Trần Dạ liếc mắt nhìn Vương Bảo vứt đến nhẫn chứa đồ, đột nhiên cười nhạt nói, “một cái ức đạo tinh, không sai!”

Diệp Lôi quyết định thật nhanh, cũng ném ra một cái nhẫn chứa đồ, sau đó cười lạnh nói, “một cái ức đạo tinh, ta cũng tặng cho Vô Ưu thiên quân đại nhân!”

Mọi người con mắt trừng lớn, lập tức nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, tiếp tục ném ra một cái nhẫn chứa đồ, sau đó, mặt mày hớn hở nói rằng, “rất tốt, ông lão ta đánh giá cao ngươi một chút, có điều, như thế vẫn chưa đủ, muốn cho ta tôn kính ngươi, vậy thì tiếp tục so với! Lần này, ta biếu tặng Vô Ưu thiên quân đại nhân trăm ức đạo tinh, không vì cái gì khác, chính là cho Thiên quân đại nhân mua điểm trà ngon uống! Ông lão, đến phiên ngươi...”

Diệp Lôi, “...”

Hỗn đản a hỗn đản!

Một trăm ức, cho Thiên quân đại nhân mua trà uống?

Ngươi rất sao dám mua!

Cái kia cũng có người dám bán a!

Hình dáng gì trâu bò lá trà, có thể giá trị trăm ức đạo tinh?

Tiểu tử a, ta trong lòng có một vạn câu MMP, không biết có nên nói hay không...

------oOo------

Chương 940: Tiểu tử này, lão tử hiện tại hận không nổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệp Lôi mặt không hề cảm xúc.

Nhưng kỳ thực, nội tâm hắn đã là sóng biển cuồn cuộn, khuấy động ra một cái lại một cái ác thảo!

Hắn chỉ là tán tu!

Tán tu a!

Tán tu là làm sao mà qua nổi tháng ngày?

Đó là hào lên không nhân tính, nghèo lên đến buộc chặt lưng quần mang sinh sống!

Thân là tán tu, ăn mặc tu luyện uống uống Hoa Hoa rượu cái gì, trong ngày thường tiêu hao vốn là nhiều!

Trên người tiền mặt lưu, cũng chính là mấy trăm ức đạo tinh mà thôi, này vẫn là hắn phú có lúc!

Vì lẽ đó, hiện tại Diệp Lôi, có chút cưỡi hổ khó xuống!

Tiếp tục cùng Vương Bảo so với?

Này mẹ nó phải uổng phí ném đi hơn trăm ức a!

Đến ăn bao nhiêu bữa Hoa Hoa rượu? Đời này đều ăn không hết a!

Hơn nữa nếu như là hắn chuyên môn cống hiến ra trăm ức, vậy thì thôi, hắn cảm thấy đến còn có giá trị, nhất chi độc tú, định có thể làm náo động lớn.

Nhưng mà, hiện tại là cùng Vương Bảo đánh cược thời điểm.

Vương Bảo trước tiên ném ra trăm ức, hắn vứt nữa ra trăm ức, cái kia cống hiến lực có thể to lắm phạm vi yếu bớt, không chắc, căn bản là không có gì lớn hiệu quả!

Hắn tiền, nhưng là giữ lại tiến vào Vô Ưu thiên quân môn đình sau khi hiếu kính những kia đại lão!

Không phải vì trí tức giận!

Có thể...

Liền như thế rụt?

Khe nằm!

Nhiều người như vậy nhìn đây.

Trước công chúng.

Trần Dạ đại nhân cũng ở trên đài nhìn đây.

Chính mình nếu như rụt, chờ đến bái vào Vô Ưu thiên quân môn đình, cái kia không chắc sẽ bị người lén lút điên cuồng khinh bỉ a!

Mà vào giờ phút này, trên đài cao, Trần Dạ nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt càng thêm nhu hòa, đồng thời cười nhạt nói, “trăm ức đạo tinh, cũng không sai! Long Ngạo Madara, lão phu thực sự là coi khinh ngươi!”

Vương Bảo ha ha cười, quay về Trần Dạ chắp chắp tay, cười nói, “Trần Dạ đại nhân quá khen! Hôm nay có thể bái vào Vô Ưu thiên quân môn hạ, đến chết đi theo, liền là ta Long Ngạo Madara lớn lao vinh quang! Cao hứng! Thật cao hứng! Trần Dạ đại nhân, này trăm ức đạo tinh tặng đưa cho ngươi, cũng mời ngươi uống hớp trà!”

Vèo.

Lại là một đạo nhẫn chứa đồ thoát ra!

Trần Dạ đều biểu thị kinh ngạc đến ngây người, theo bản năng tiếp nhận, kiểm tra, sau đó hít vào một ngụm khí lạnh.

!

Tiểu tử này!

Tặc đáng tin!

Ta yêu thích!

Trăm ức đạo tinh mời ta uống trà? Cái này trà, ta uống đến thoải mái!

“Được!”

Trần Dạ vui mừng, thỏa mãn, quay về Vương Bảo xa xa Tam Chỉ, một bộ ta rất vừa ý ngươi nha vẻ mặt.

Đông đảo võ giả xem chính là một mặt mộng bức, hai xoạt vẫn là mộng bức.

Lại lớn như vậy công phu.

Hai trăm ức, liền như thế ném đi?

Khe nằm!

Tiểu tử ngươi không sinh sống?

Ngươi từ đâu tới nhiều như vậy tiền, mạnh mẽ như vậy sức lực?

Hiện tại đạo kiếp cảnh, là như vậy ngang tàng sao?

Mang theo ý niệm như vậy, mọi người lần thứ hai nhìn về phía Diệp Lôi!

Ánh mắt kia, tràn ngập đồng tình.

Mà Diệp Lôi, gò má đã trướng phảng phất màu gan heo!

Hai trăm ức a!

Cái kia rất sao là hai trăm ức a!

Người trẻ tuổi, ngươi chỉ là vì theo ta đấu khí, ngươi đến mức đó sao?

Đại gia tương lai khẳng định là cùng tràng cộng sự, thân là người trên một cái thuyền, ngươi theo ta kết thành tử thù, ngươi liền không sợ ta tìm cơ hội non chết ngươi?

Nội tâm điên cuồng gầm thét lên, Diệp Lôi tầng tầng thở dốc một tiếng, sau đó vẻ mặt âm trầm nói, “Lão phu... Lão phu không cùng người trẻ tuổi đấu khí! Trung tâm hay không, xem sau đó biểu hiện, ta theo ngươi so cái gì? Hanh...”

Dứt lời, Diệp Lôi trực tiếp ngồi trở lại đến ngồi vào bên trên, hơi nhắm hai mắt lại.

Mọi người suýt nữa cười phun!

Lại nói đúng là thật là dễ nghe, thế nhưng nói cho dù tốt nghe, cũng không thể bỏ đi ngươi nhận sợ sự thực!

Theo bản năng, mọi người dồn dập nhìn Vương Bảo, trong lòng thở dài liên tục!

Tiểu tử này, là thật rất sao trung thành tuyệt đối a!

Không chỉ có phát sinh nhiều như vậy độc thề, càng là đem tiền không làm tiền ném cho Vô Ưu thiên quân đại nhân, liền hướng cái này, tiểu tử này

tuyệt bức nổi bay a, người như vậy không trọng dụng, cái kia hạng người gì mới có thể được trọng dụng?

“Khụ khụ...”

Trên đài cao, Trần Dạ thấy thế, ho nhẹ một tiếng, đánh tới giảng hòa, sự tình đến nơi này, cũng nên kết thúc, nháo đến không cách nào kết cuộc cũng khó nhìn, dù sao Diệp Lôi cũng coi như là một phương hào hùng, đáng giá mời chào!

“Được rồi! Vừa nãy chỉ là cái chuyện cười! Không nên coi là thật! Long Ngạo Madara, thành ý của ngươi, ta thấy, Vô Ưu thiên quân đại nhân, cũng sẽ thấy, ngươi mà ngồi xuống đi!”

Vương Bảo cười nhạt một tiếng, ngồi xuống, có điều nhưng nói rằng, “cho nên ta cùng vị tiền bối này so với, không phải để chứng minh ta bao nhiêu ghê gớm, mà là muốn nói, ta Long Ngạo Madara, làm đến nơi đến chốn làm người, thành thành khẩn khẩn làm việc, lớn bao nhiêu năng lực, nói bao lớn, tuyệt bức giở trò bịp bợm, dám hoài nghi ta? Đó là tự mình chuốc lấy cực khổ!”

Diệp Lôi, “...”

Thôi thôi! Làm điếc sao, tiểu tử này, lão tử hiện tại hận không nổi!

Trần Dạ hơi cười, sau đó liền cao giọng nói, “chúng ta tiếp tục!”

Còn lại không có phát Thiên Đạo huyết thệ võ giả đều là cùng chính mình quen thuộc tiểu đồng bọn liếc mắt nhìn nhau, có chút đau “bi”!

Sau đó, nên làm gì?

Phát một đạo Thiên Đạo huyết thệ? Vẫn là cùng cái kia Long Ngạo Madara như thế liền phát phát điên 18 đạo?

Tựa hồ là nhìn ra mọi người làm khó dễ, Trần Dạ lãnh đạm nói rằng, “không muốn cùng Long Ngạo Madara so với người này đối với Thiên

quân đại nhân trung tâm, không kém hơn ta! Lão phu không bắt buộc các ngươi đối với Vô Ưu thiên quân đại nhân triệt triệt để để trung tâm, thế nhưng, cần phải trung tâm, vẫn là không tránh khỏi, xin thề đi...”

Đông đảo võ giả thở phào nhẹ nhõm!

Theo bậc thang, từng cái từng cái bắt đầu phát sinh Thiên Đạo huyết thệ!

Hồi lâu qua đi.

Chờ đến hết thảy mọi người hoàn thành Thiên Đạo huyết thệ, Trần Dạ thoả mãn cười nhạt nói, “hiện nay Thiên quân đại nhân bên dưới, thiết lập cửu đại đội hộ vệ! Lão phu Trần Dạ, vì là đại đội thứ nhất, đại đội trưởng! Còn lại mấy cái đại đội trưởng, các ngươi sau đó sẽ nhìn thấy!”

“Cho tới lão phu đại đội thứ nhất, hiện tại chín cái phân đội trưởng chỉ xác định một cái, còn có tám cái chưa từng xác định! Tám người này, liền từ các ngươi nơi này tuyển ra! Thành viên cũng như thế, hiện tại, ta đến tuyên bố một hồi nhân viên phân phối!”

“Diệp Lôi, ngươi nhậm chức đại đội thứ nhất tiểu đội thứ hai, phân đội trưởng! Thành viên vì là...”

“Viên Pháp, ngươi nhậm chức đại đội thứ nhất thứ ba tiểu đội, phân đội trưởng! Thành viên vì là...”

“Lôi Phá Sơn, ngươi nhậm chức đại đội thứ nhất đệ tứ tiểu đội phân đội trưởng! Thành viên vì là...”

“...”

“Long Ngạo Madara!”

Cuối cùng đến phiên thứ chín tiểu đội phân đội trưởng thời gian, Trần Dạ đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, cười nhạt nói, “ngươi tuy tu vi không đủ, thế nhưng, lão phu nhưng hết sức coi trọng ngươi! Bắt đầu từ bây giờ, ngươi nhậm chức thứ chín tiểu phân đội phân đội trưởng! Đồng thời, có

thẳng can gián lão phu quyền lực! Những người còn lại, sắp xếp ngươi tiểu đội, làm sao điều động, liền xem bản lãnh của ngươi!”

Vương Bảo lập tức đứng dậy, trầm giọng nói, “Trần Dạ đại nhân yên tâm, từ đó sau khi, đại đội thứ nhất bên dưới thứ chín tiểu đội, sắp trở thành Vô Ưu thiên quân đại nhân mạnh nhất lợi kiếm, nơi nào có nguy hiểm, nơi nào thì có chúng ta bóng người...”

Trần Dạ gật gù, trầm giọng nói, “lão phu tin tưởng, ngươi sẽ làm được! Hiện tại, tất cả mọi người tiến lên lĩnh thân phận lệnh, sau đó có thể đi tới từng người phân đội trụ sở! Trụ sở ngay ở Cực Dương bên trong tòa thánh thành, bởi vì Cực Dương Thánh thành mới xây, chắc chắn có rất nhiều sóng lớn, bọn ngươi bất cứ lúc nào chú ý hướng đi, một khi có chuyện phiền toái phát sinh, lập tức giải quyết, không thể hỏng rồi Vô Ưu thiên quân lớn tâm tình của người ta, hiểu sao?”

Một đám lão già tự nhiên là mở miệng hô ứng!

Chờ đến lĩnh xong thân phận lệnh sau khi.

Trần Dạ lại rảnh nói rồi hai câu, liền đứng dậy rời đi, toàn bộ trong kiến trúc, đột nhiên quỷ dị trở nên yên tĩnh lại.

Phần lớn võ giả, đều là cười lạnh nhìn Vương Bảo.

Lão cẩu cười quái dị truyền âm nói, “lão Vương, ta Lý Cẩu Thặng đánh cược năm mao, bọn họ muốn đánh ngươi!”

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên lấy ra thân phận lệnh giơ lên đến, quơ quơ, lớn quát, “Làm gì làm gì? Còn muốn động thủ với ta hay sao? Ta Long Ngạo Madara nhưng là có thẳng gián đại đội trưởng quyền lực, ai dám làm càn, ta xem ngươi là không muốn sống...”

------oOo------

Chương 941: Ta là phân đội trưởng Long Ngạo Madara!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo thân phận lệnh thập phần chói mắt.

Mọi người hô hấp hơi ngưng lại.

Động thủ ý niệm cấp tốc lui bước.

Thẳng gián Trần Dạ đại đội trưởng quyền lực, cũng chỉ có Vương Bảo một người có, đây là một cái to lớn uy hiếp! Tiểu báo cáo cái gì buồn nôn nhất!

Đương nhiên, tuy rằng không dám động thủ, mọi người thấy hướng về Vương Bảo ánh mắt, tự nhiên là càng thêm bất mãn!

Đại gia, tiểu nhân đắc chí a!

Đây chính là điển hình tiểu nhân đắc chí a!

Nhưng mà.

Dù cho trong lòng như thế nào đi nữa không thoải mái, như thế nào đi nữa không ưa Vương Bảo, đông đảo võ giả cũng là không biện pháp a!

Có thể sao làm?

Tên khốn này nhưng là có thể thẳng tới Thiên thính, so với không được a!

Có điều...

Lúc này cái kia tán tu Diệp Lôi đột nhiên nhìn về phía một cái trong đó ông lão mặc áo đen.

Khóe miệng câu ra một vệt ý vị khó hiểu mỉm cười, Diệp Lôi cười nhạt nói, "Lưu huynh, vạn vạn không ngờ tới, lấy thân phận của ngươi, dĩ nhiên sẽ lưu lạc tới bị chỉ là một cái Đạo Kiếp đè lên, lão phu thực sự là thế ngươi cảm thấy đáng thương a!"

Này vừa nói, ông lão mặc áo đen kia sắc mặt hoàn toàn thay đổi, dĩ nhiên khó coi tới cực điểm!

Hắn gọi Lưu Xung, chính là sơ cảnh Tôn Giả đỉnh cao, thế nhưng, tuổi tác hắn rất lớn, tư cách đủ lão, lần này xin vào chạy Vô Ưu thiên quân, là nghĩ đánh ra vị, phong quang một cái!

Thế nhưng vạn vạn không ngờ tới a!

Đại đội trưởng không dám nghĩ.

Tiểu đội trưởng, dĩ nhiên cũng không có mình phần a?

Này rất sao cũng là thôi!

Đến cuối cùng, chính mình lại bị sắp xếp đến một cái Đạo Kiếp tiểu tử lĩnh đến trong đội ngũ?

Ta giời ạ...

Quả thực không thể nhẫn nhịn!

Hắn chính nhịn khó chịu đây, Diệp Lôi trước công chúng đến lên một câu như vậy, Lưu Xung ngay lập tức sẽ muốn bạo, ánh mắt âm trầm đáng sợ, đầu tiên là lạnh lùng liếc mắt nhìn Diệp Lôi, sau đó trực tiếp ôm lấy hai tay, nhìn Vương Bảo nói rằng, "có cái gì đáng thương không đáng thương? Tiểu tử này, ngươi cảm thấy ta sẽ nghe?"

Diệp Lôi nhất thời nở nụ cười, quái gở nói rằng, "không nghe? Người nào đó nhưng là rất âm hiểm, sợ là sẽ phải đâm thọc đi!"

Lưu Xung bĩu môi khinh thường, "Vậy thì bằng mặt không bằng lòng, lão

phu còn sợ hắn chỉ là một cái Đạo Kiếp lật trời hay sao?”

Hai người này một câu tiếp một câu, trực tiếp không đem Vương Bảo để ở trong mắt dáng vẻ.

Vương Bảo hé mắt, khẽ cười một tiếng, nhưng là không có tiếp nhận lời gốc, mà là liếc nhìn một vòng, cười nhạt nói, “ta Long Ngạo Madara nếu tiền nhiệm thứ chín tiểu phân đội phân đội trưởng, vậy thì sẽ tận trung chức thủ, mau mau đi trụ sở đi nhậm chức, nào có thời gian với các ngươi tách kéo? Hừ, thứ chín tiểu phân đội tất cả mọi người, hạn các ngươi trong nửa canh giờ mau chóng đi trụ sở báo danh, nếu không thì, cẩn thận Madara gia thủ đoạn ác độc vô tình!”

Dứt lời, Vương Bảo ngẩng đầu, sải bước đi ra ngoài!

Đông đảo võ giả hai mặt nhìn nhau.

Đại đa số, đều là nhìn về phía Lưu Xung, cùng với Vương Bảo mấy cái khác đội viên.

Còn lại đội viên, còn có một cái Tôn Giả cảnh, còn lại, thì lại đều là chút Đạo Kiếp cảnh võ giả.

Diệp Lôi trong bóng tối chọn hỏa không để lại dư lực, gằn giọng nói, “Lưu huynh, người này kiêu căng như thế, căn bản không coi ngươi ra gì a!”

Lưu Xung vẻ mặt âm trầm cực kỳ, cũng không lên tiếng, nửa ngày mới ngột ngạt ra vài chữ, “Nhảy trùng mà thôi, đắc ý không được bao lâu!”

Đón lấy đông đảo võ giả cũng là từng người xếp vào từng người đội ngũ, chuẩn bị đi tới trụ sở đi tới.

Mà Lưu Xung, nhưng là nhận được Diệp Lôi mời, đi tới thứ nhất tiểu phân đội trụ sở!

Tuy rằng Lưu Xung thập phần khó chịu Diệp Lôi gây xích mích ly gián, thế nhưng, hàng này càng tức giận chính mình đãi ngộ, vì lẽ đó, đúng là không

có từ chối!

Hơn nữa.

Lưu Xung cảm thấy, mình cũng phải cho thấy một hồi thái độ, không thể ngươi nói nhường ta mau mau đi trụ sở, ta liền đi trụ sở đúng không? Ta tốt xấu cũng là Tôn Giả, mà ngươi đây? Chỉ là Đạo Kiếp thôi!

Lão tử liền rất sao cuối cùng qua đi.

Ngươi có thể làm khó dễ được ta?

Ngược lại ta lại không đến muộn, ngươi có thể làm sao?

Ôm ý niệm như vậy, Lưu Xung cùng với rõ ràng cùng Lưu Xung ôm đoàn cái khác mấy cái thứ chín tiểu phân đội thành viên, không để ý Vương Bảo mệnh lệnh, đi tới thứ nhất tiểu phân đội trụ sở!

Chín cái tiểu phân đội trụ sở cách nhau ngược lại không là rất xa.

Đi tới trụ sở, bình an vô sự, Lưu Xung cùng Diệp Lôi bọn họ đều là đi tới trụ sở tầng cao nhất, nơi này tầm nhìn trống trải, uống trà nuôi hơi thở là không thể tốt hơn!

Có điều, nghỉ ngơi không bao lâu.

Đột nhiên, một người trung niên bước nhanh đi tới tầng cao nhất, trong miệng la hét nói, “đội trưởng, Phúc Duyên sòng bạc có người gây sự! Còn giống như là cái Tôn Giả, đó là ở thứ chín tiểu phân đội khu quản hạt vực, có người nói Long Ngạo Madara đã dẫn người tới”

Diệp Lôi ngẩn ngơ, phản ứng lại, nhất thời phốc cười nói, “Lưu huynh bọn họ đều ở này, hắn mang cái rắm người a? Phúc Duyên sòng bạc... Chặc chặc, vậy cũng là Đổ Bảo thiên quân sản nghiệp, gia đại nghiệp đại, dựa theo cái kia hỗn tiểu tử tính khí, sợ là đến gặp rắc rối, đi một chút đi, chúng ta mau chóng chạy tới!”

Một đám người đều rất hưng phấn.

Cái gì là trùng hợp?

Đây chính là!

Ngươi vừa mới lên mặc cho (đảm nhiệm), thì có người cho ngươi kiếm chuyện!

Một mực, lấy thực lực của ngươi, có vẻ như căn bản làm bất động!

Hả hê lòng người a!

Diệp Lôi mừng như điên cực kỳ, Lưu Xung cũng là vui vô cùng, hiện tại chính là chứng kiến năng lực thời điểm, mặc ngươi trên miệng Hoa Hoa trời cao, ngươi giải quyết không được phiền phức, ngươi có cái gì tư cách làm đội trưởng?

...

...

Phúc Duyên sòng bạc.

Nhấc lên cái này Phúc Duyên sòng bạc, liền không thể không nói Đổ Bảo thiên quân.

Này quân tuy rằng ở Thiên quân bên trong chẳng mạnh mẽ lắm, thế nhưng, nhưng cực kỳ có tiếng, bởi vì mê cược như mạng, hơn nữa đã từng nhiều lần theo người đánh cược mệnh, còn đều đánh cược thắng!

Dưới cờ Phúc Duyên sòng bạc, trải rộng Toái Hư Đại Giới!

Nhân tính tốt đánh cược!

Sòng bạc cái gì, thuận buồm xuôi gió, Đổ Bảo thiên quân cũng là kiếm lời đầy bồn đầy bát.

Bởi vì có Thiên quân làm hậu trường.

Vì lẽ đó Phúc Duyên sòng bạc đúng là bị được võ giả tôn sùng, chuyện làm ăn càng là nóng nảy!

Cực Dương Thánh thành Phúc Duyên sòng bạc mới vừa khai trương không bao lâu, liền trở thành hot nhất cửa hàng một trong!

Mà hiện tại.

Có người ở Phúc Duyên sòng bạc gây sự!

Gây sự, thình lình còn là một vị Tôn Giả, gọi là Hách Liên Sơn!

Vào giờ phút này, Phúc Duyên sòng bạc lầu một chúng phòng bạc, trung gian bộ phận đã trống rỗng rồi đi ra!

Hết thảy đánh cược khách đều tụ tập thành một vòng, nhìn trung ương nơi.

Ở nơi đó, Hách Liên Sơn đỏ mặt, ánh mắt âm trầm, song quyền nắm chặt, một bộ bị khinh bỉ dáng dấp.

Ở hắn đối diện, là Phúc Duyên sòng bạc một cái quản sự, bốn phía nhưng là Phúc Duyên sòng bạc hộ pháp, cười lạnh nhìn Hách Liên Sơn!

“Các ngươi không muốn quá phận quá đáng!”

Hách Liên Sơn hít sâu một hơi, trầm giọng thấp quát.

Cái kia ông lão quản gia ánh mắt lạnh lẽo, nói rằng, “Hách Liên Sơn, ngươi hiện nay nợ ta Phúc Duyên sòng bạc khoản lên nhiều đến 30 tỉ đạo tinh, còn muốn ẩn giấu thân phận đến sòng bạc vui đùa? Quả thực chuyện cười! Mau mau rời đi, nếu không thì, đại gia trên mặt rất khó coi!”

Hách Liên Sơn tức giận nói, “ta đã đánh giấy nợ, thời hạn chưa tới, lại không phải không trả tiền lại! Người tới là khách, các ngươi Phúc Duyên

sòng bạc chính là như thế làm ăn?”

Hàng này là cái ma bài bạc!

Cùng Đổ Bảo thiên quân lúc tuổi còn trẻ không kém cạnh!

Có điều, không giống chính là, hàng này kỹ thuật không được, vận may càng là cực sai, hỗn đến hiện tại, nợ bên ngoài đã đạt đến hơn 300 ức đạo tinh!

Đây là một bút không nhỏ con số.

Quản sự trung niên trong mắt loé ra một vệt căm ghét, buồn bực nói rằng, “không nên nhiều lời, chúng ta cho Vô Ưu thiên quân đại nhân mặt mũi, không có cứng rắn trục xuất cho ngươi, nếu không thì, ngươi đừng hòng hoàn chỉnh đi ra cửa hàng! Hách Liên Sơn, tỉnh lại đi đi, ngươi hiện tại muốn làm, không phải đánh cược, mà là nghĩ biện pháp, làm sao đem chúng ta Phúc Duyên sòng bạc trướng trả lại!”

“...”

Hách Liên Sơn khí muốn nổ!

Mã Đức!

Mở miệng ngậm miệng đều là trả tiền lại!

Ta rất sao không sĩ diện a?

Trước mặt nhiều người như vậy ngươi đem ta lấy ra đến trục xuất, còn muốn nhường ta trả tiền lại? Ta trả ngươi muội!

Trong lòng cố sức chửi không ngớt, Hách Liên Sơn cũng biết, chính mình kỳ thực cũng chỉ có thể gào to gào to mà thôi!

Hắn có thể làm sao? Còn có thể chơi cứng rắn hay sao? Hắn có thể không bản lãnh kia!

Cũng nhưng vào lúc này.

Từ cửa tiệm ở ngoài, một thanh âm truyền vào, “Người phương nào ở gây sự?”

Sau một khắc, Vương Bảo đạp bước đi vào Phúc Duyên sòng bạc!

Sòng bạc ông lão quản gia liếc mắt nhìn Vương Bảo, hơi ngạc nhiên, “Ngươi là...”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “Thánh thành đội hộ vệ đại đội thứ nhất thứ chín tiểu phân đội phân đội trưởng Long Ngạo Madara, các ngươi nơi này liền là ta khu quản hạt vực! Nói đi, nơi này làm sao?”

Ông lão quản gia cảm thụ một hồi Vương Bảo trên người lộ ra đến khí tức, khóe miệng không khỏi vừa kéo!

Giời ạ!

Vô Ưu thiên quân thật là không có người có thể dùng?

Dĩ nhiên nhường chỉ là một cái Đạo Kiếp cảnh lãnh đạo một cái tiểu phân đội?

Chỉ bằng tu vi của tiểu tử này.

Có thể ép tới ở các lộ ngưu quỷ thần xà sao...

------oOo------

Chương 942: Ta Long Ngạo Madara nếu như tức rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo nghênh tiếp một đợt khinh bỉ.

Đương nhiên, tuy rằng trong lòng khinh bỉ, quản sự đương nhiên không thể biểu hiện thô đến.

Quay về Vương Bảo chắp chắp tay, sòng bạc quản sự cười gượng nói, "hóa ra là long... Đại nhân! Khụ khụ, Long đại nhân, người này ở đây vô lại, đùa ngang kiếm chuyện, kính xin Long đại nhân làm chủ! Đương nhiên, không làm phiền đại nhân ra tay, chúng ta cũng có thể làm giúp!"

Chỉ là Đạo Kiếp mà thôi.

Làm sao có thể đối phó được Hách Liên Sơn cái này sơ cảnh Tôn Giả?

Quản sự đã vô lực nhổ nước bọt, tuy rằng Cực Dương Thánh thành mới lập, Vô Ưu thiên quân cấm động võ, thế nhưng, có đội hộ vệ phân đội trưởng ở trước áp trận, nói vậy nên có thể đi!

Hách Liên Sơn sắc mặt càng thêm đỏ lên, buồn bực cực kỳ, khí thế hơi động, bạo ngược cực kỳ, hung tợn trừng một chút quản sự, liền trầm thấp nói rằng, "ta không có gây sự, chỉ là không phục mà thôi! Hừ, ta vậy thì rời đi!"

Dứt lời, Hách Liên Sơn xoay người, chuẩn bị rời đi.

Có điều, Vương Bảo nhưng là không có nhường ra con đường, trái lại đưa tay vẫy một cái, nghiêm nghị nói, "chậm đã!"

Hách Liên Sơn dừng lại, cau mày nhìn chằm chằm Vương Bảo!

Vương Bảo nghiêm túc nói, “Vô Ưu thiên quân đại nhân cấm gây sự, ngươi không biết? Ngươi nếu biết, ngươi còn trước mặt mọi người gây sự, không quan tâm nguyên nhân gì, này chính là tội lớn! Không ra tay giáo huấn một hồi ngươi, chẳng phải là không đem Vô Ưu thiên quân đại nhân để ở trong mắt?”

Hách Liên Sơn có chút mộng bức!

Khe nằm!

Ta rất sao còn không làm gì đây.

Liền muốn bị giáo huấn?

Then chốt là.

Ngươi rất sao có bị bệnh không?

Ngươi chỉ là một cái Đạo Kiếp, ngươi dạy ta một cái Tôn Giả? Ngươi dạy cộng lông a? Ngươi có tư cách đó sao?

Chính là buồn bực thời điểm, Hách Liên Sơn cũng không kịp nhớ Vương Bảo thân phận, mở miệng châm chọc nói, “tốt lắm a, có năng lực, ngươi đến giáo huấn ta a, ta ngược lại muốn xem xem...”

Lời chính nói đây.

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo bóng người lóe lên, cùng lúc đó, hư không giống như rồng ngâm hổ gầm, phát sinh từng đạo từng đạo ầm ầm bạo âm, chớp mắt sau khi, dâng trào khí thế trải tán bát phương, không ít người hô hấp cứng lại, ngơ ngác nhìn hình ảnh trước mắt, suýt nữa đem con ngươi trừng đi ra!

“... Phốc!”

Hách Liên Sơn trong miệng phun máu, thân thể bay ngược mà ra, rơi rụng trên đất, phát sinh một đạo kêu rên!

Hắn nửa ngồi dậy, một mặt mộng bức nhìn thu tay lại mà đứng Vương Bảo, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Tuy rằng cách nhau rất gần, đột nhiên không kịp chuẩn bị, Vương Bảo có đánh lén hiềm nghi.

Thế nhưng là không trở ngại, Hách Liên Sơn cảm nhận được khủng bố áp lực!

Trước mắt vị này.

Rắm chỉ là Đạo Kiếp a!

Này mẹ nó là một cái khoác Đạo Kiếp áo khoác Tôn Giả a!

Cái tên này dĩ nhiên cường đại như thế?

Hách Liên Sơn hít vào một ngụm khí lạnh, không khỏi hoảng sợ lên!

Mọi người nuốt nước bọt, toàn bộ sòng bạc đều là trở nên yên lặng như tờ.

Sòng bạc quản sự kinh ngạc đến ngây người.

Ta cắt cỏ!

Chẳng trách, chẳng trách có thể làm một đời phân đội trưởng, này giời ạ là cái hổ a!

Phản ứng lại, sòng bạc quản sự quyết định thật nhanh, lập tức chắp tay nói, “Long đại nhân quả nhiên lợi hại! Hách Liên Sơn, ngươi ăn nói ngông cuồng, này chính là đánh đổi! Long đại nhân không giết ngươi, ngươi liền đốt nhang đi!”

Theo vỗ cái ngựa, sòng bạc quản sự trên mặt cười phảng phất hoa cúc nở rộ.

Hách Liên Sơn sắc mặt hư bạch, đứng dậy, che ngực, cũng không dám nữa nhẹ nhàng, thấp giọng nói, "Đa tạ Long đại nhân hạ thủ lưu tình!"

Cùng lúc đó.

Nơi cửa.

Hai bóng người cứng ở nơi đó!

Này hai bóng người, thình lình chính là Diệp Lôi cùng với Lưu Xung!

Hai cái lão gia hỏa rất vui mừng tới rồi.

Mới vừa tới cửa, liền nghe đến động thủ âm thanh, được kêu là một cái đắc ý, làm lên? Cái kia tình cảnh liền lớn, chỉ bằng tiểu tử kia, có thể ép tới ở?

Mấy cái bước nhanh đứng ở cửa, sau đó bọn họ liền nhìn thấy Vương Bảo một chưởng vỗ bay Hách Liên Sơn một màn!

Hách Liên Sơn vừa nãy cũng là bản năng chống đối, sơ cảnh Tôn Giả thực lực hiển lộ không thể nghi ngờ, thế nhưng, cái kia có như thế nào?

Còn không phải bị một chưởng vỗ bay? Thổ huyết? Bị thương?

Chuyện này ý nghĩa là cái gì?

Mang ý nghĩa cái này "Long Ngạo Madara", hắn trâu bò quá độ a!

Hắn mới chỉ là Đạo Kiếp a khe nằm!

Một chưởng vỗ bay một vị Tôn Giả?

Ta rất sao...

Lưu Xung đã ở trong lòng mắng trời mắng đất mắng xã hội, hắn lúc trước cùng Vương Bảo trang bức, hắn lúc trước bất cẩn, hắn lúc trước các loại không phục, bây giờ nhìn lại, có vẻ như quá vung tiền!

Vương Bảo là hắn người lãnh đạo trực tiếp.

Nếu là tu vi không bằng hắn, cũng là thôi!

Hiện tại, thực lực cũng như thế treo, không kém gì chính mình, vậy hắn còn làm sao cứng lên?

Cho tới Diệp Lôi.

Hàng này bị doạ cho sợ rồi!

Đạo Kiếp cảnh giới, Tôn Giả sức chiến đấu, này rất sao thiên phú bạo chủng a, chính mình trước tất cả ưu thế, hiện tại toàn thành chuyện cười, lấy tiểu tử này thiên phú, tương lai quật khởi không phải vọng tưởng a, một khi đắc thế mà lên, chính mình lúc trước như vậy hận hắn, chẳng phải là...

Hai cái lão già đứng ở cửa, vẻ mặt âm tình bất định, thân thể đều là có chút khẽ run.

Ở phía sau bọn họ, hộ vệ của hắn đội thành viên đều là vẻ mặt ngơ ngác, nhìn nhau không nói gì.

Trong tiệm.

Vương Bảo nhìn Hách Liên Sơn, nghiêm nghị nói, “ngươi có thể có không phục?”

Hách Liên Sơn nào dám không phục a, liền bận bịu nói rằng, “sao dám sao dám! Đại nhân giáo huấn đúng!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù, “Ta Long Ngạo Madara từ trước đến giờ là lấy lý phục người, ngươi có thể có giác ngộ như vậy, ta biểu thị rất vui mừng!”

Lấy lý phục người?

Vậy ngươi đánh ta làm chi?

Hách Liên Sơn vô lực nhổ nước bọt, cười khổ nói, “Long đại nhân yên tâm, ta vậy thì đi, vậy thì đi!”

“Chờ đã!”

Vương Bảo mở miệng.

Hách Liên Sơn vẻ mặt một khổ (đắng), khe nằm, ta đều muốn chuồn mất, ngươi còn muốn sao giọt? Đánh ta một trận không đã ghiền sao?

Sau đó Hách Liên Sơn liền nghe đến Vương Bảo nghiêm túc nói, “Ta xem thần sắc ngươi trong lúc đó, có rất nhiều không cam lòng, oan ức, nhưng là ở Phúc Duyên sòng bạc chịu đến không công bằng đãi ngộ? Ta Long Ngạo Madara nếu nhận Thánh thành đội hộ vệ phân chức đội trưởng, vậy sẽ phải tận trung chức thủ, tất cả không công bằng, tà ác, kiếm chuyện, hết thảy đều là kẻ thù của ta! Ngươi không cần phải sợ, không cần sốt sắng, có cái gì bất mãn, có thể theo ta thân thuật!”

Này vừa nói!

Hách Liên Sơn ở lại: Sững sờ.

Sòng bạc quản sự bối rối!

Mọi người cũng là há hốc mồm!

Khe nằm!

Đối tượng lầm chứ?

Này Hách Liên Sơn làm sao đến ngươi trong miệng, hoàn thành người bị hại?

Nửa ngày.

Hách Liên Sơn khóe miệng co quặp, rồi lại tâm tư lung lay lên, không nhịn

được nói rằng, “Long đại nhân minh giám! Ta là có rất nhiều bất mãn! Này Phúc Duyên sòng bạc, ta là nợ một chút tiền, thế nhưng, cái kia giấy nợ còn chưa tới kỳ! Bọn họ nhưng không làm ta chuyện làm ăn, đây là đạo lý gì? Long đại nhân ngài nói đúng không?”

Vương Bảo lập tức vui mừng gật gù, “Lời này, không tật xấu! Mở cửa làm ăn, nếu ngươi mở cửa, vì vô lý không làm người làm ăn? Ở chỗ khác, ta quản không được, thế nhưng ở ta Long Ngạo Madara khu quản hạt, chính là không được!”

“Ai là sòng bạc quản sự?”

Vương Bảo sắc mặt trở nên trở nên nghiêm lệ.

Sòng bạc quản sự sắc mặt đen, ác thảo, ta rất sao nói cho ngươi tốt mấy câu nói, nịnh nọt cũng vỗ, đổi lấy này đãi ngộ?

Hít sâu một hơi, quản sự trầm giọng nói, “ta là! Long đại nhân, ngài quản, thứ ta vô lễ, có chút rộng chứ?”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “không phải ta quản rộng, mà là ngươi làm không chân chính, nợ tiền làm sao? Nợ tiền liền không phải người a? Không biết nợ tiền mới là đại gia a! Cái khác ta liền không nói, ta hỏi ngươi, ngươi không làm hắn chuyện làm ăn, hắn đúng hay không đến uất ức? Đúng hay không đến có khí? Có khí, đúng hay không đến phát tiết? Vạn nhất hắn đi ra ngoài ép không được hỏa khí, làm cái sự tình, giết người, thương tới vô tội, ngươi đúng hay không đến phụ trách? Trong thành một loạn, nháo đến lòng người bàng hoàng, Thánh thành nội bộ mâu thuẫn, chúng ta Vô Ưu thiên quân đại nhân, còn làm sao tu luyện? Quấy rối Thiên quân đại nhân tu luyện, cái tội danh này, ngươi rất sao xứng đáng sao?”

Quản sự, “?”

Mọi người, “?”

A được?

Chờ một chút ha!

Nhường ta vuốt một vuốt!

Ta rất sao làm sao thì có điểm loạn cơ chứ? Làm sao liền mơ hồ cơ chứ?

Cái gì đồ chơi a?

Nói thế nào nói, liền nhảy đến quấy rối Vô Ưu thiên quân đại nhân tu luyện độ cao như thế đi tới?

Khe nằm!

Ngươi rất sao có muốn hay không như thế có thể kéo a!

Kéo mì sợi đây ngươi!

Mà không giống nhau: Không chờ mọi người phản ứng lại, Vương Bảo liền tiếp tục nói rằng, "vì lẽ đó, vì miễn trừ tất cả sắp khả năng phát sinh tai họa, người này, ngươi làm hắn chuyện làm ăn liền làm, không làm, cũng phải làm! Nhất định phải không làm, chính là tội lớn! Chính là chọc ta Long Ngạo Madara tức giận, ha ha, ta Long Ngạo Madara nếu như tức rồi, hừ hừ..."

------oOo------

Chương 943: Rất tốt, ngươi thành công gây nên sự chú ý của ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sòng bạc quản sự đều sắp phiền muộn chết rồi!

Phản ứng lại hắn, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt liền phảng phất xem bệnh thần kinh như thế như thế.

Đây là một đậu bỉ phái tới tiểu đậu bỉ chứ?

Này rất sao cũng quá có thể kéo?

Không chỉ có thể kéo, hắn còn như vậy nói khoác không biết ngượng!

Ngươi tức rồi.

Ngươi có thể sao giọt?

Ngươi rất sao chỉ là một cái thành vệ quân tiểu phân đội phân đội trưởng, ngươi uy hiếp ta một cái Phúc Duyên sòng bạc quản sự?

Khe nằm, là ngươi nhẹ nhàng vẫn cảm thấy ta tặc dễ ức hiếp?

Phúc Duyên sòng bạc hiện tại ở Cực Dương Thánh thành là cái cái gì địa vị, ngươi trong lòng cũng chỉ có chút AC mấy sao?

Chúng ta nhưng là nộp thuế nhà giàu!

Mỗi ngày giao cho Cực Dương Thánh thành tiền thuê, bảo đảm kim, đó là một cái con số trên trời.

Luận tốc độ kiếm tiền, Phúc Duyên sòng bạc hoàn toàn xứng đáng số một!

Lão tử thân là như vậy một cái nộp thuế nhà giàu quản sự, ngươi uy hiếp ta?

Quả thực vô nghĩa!

Sòng bạc quản sự vẻ mặt lạnh lẽo, đã không chuẩn bị cho Vương Bảo mặt mũi, hơn nữa hắn cũng trong bóng tối quyết định, các loại chuyện này qua đi, nhất định phải đi thành vệ quân đại đội thứ nhất dài Trần Dạ đại nhân nơi đó cáo lên một trạng!

Tiểu tử này như vậy không giảng đạo lý, thô bạo vô liêm sỉ, khẳng định là nghĩ cuốn điểm tiền trà nước!

"Hừ!"

Sòng bạc quản sự phát sinh một tiếng hừ lạnh.

Sau đó, liền mở miệng châm biếm nói, "Long Ngạo Madara! Đừng vội tự cao tự đại, ta Phúc Duyên sòng bạc chính là Đổ Bảo thiên quân đại nhân sản nghiệp, đại nhân nhà ta cùng Vô Ưu thiên quân đại nhân, quan hệ cũng là vô cùng tốt, nếu như ngươi muốn thừa cơ thu gom của cải... Ha ha, sợ là ngươi tìm lộn địa phương!"

Vương Bảo hơi nhướng mày, vẻ mặt âm trầm nói, "Thu gom của cải? Ngươi nói ta thu gom của cải? Rất tốt, ngươi thành công gây nên sự chú ý của ta!"

Sòng bạc quản sự không phản đối.

Tiểu dạng đây ngươi!

Ta gây nên sự chú ý của ngươi, ngươi có thể làm gì ta?

Động thủ?

Đừng xem thực lực ngươi không sai, thế nhưng, ở ta Phúc Duyên sòng bạc bên trong, tiểu tử ngươi cũng đến nằm sấp hang ổ!

Bốn phía có không ít võ giả ám nở nụ cười!

Đạo Kiếp cảnh, uy hiếp một cái Thiên quân thế lực? Cái này cũng là không ai!

Mà đứng ở cửa Diệp Lôi cùng với Lưu Xung, nhưng là chuyển buồn làm vui, liếc mắt nhìn nhau, đều là cực kỳ vui mừng!

Khá lắm a!

Làm rất tốt!

Ngươi sắp tìm đường chết thành công!

Vốn là đây, ngươi còn là một uy hiếp tới, thế nhưng bây giờ nhìn lại, ha ha, ngươi rất sao vách cheo leo không sống hơn hai chương!

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên bá khí phất tay, sau đó trầm giọng quát, "Madara gia tức rồi, hậu quả rất nghiêm trọng! Bị vướng bởi quy tắc, ta Long Ngạo Madara không cách nào trừng phạt ngươi, thế nhưng, ta Long Ngạo Madara kiên quyết sẽ không như thế giảng hoà! Theo ta thấy đến, ngươi Phúc Duyên sòng bạc, đã thành có thể uy hiếp Vô Ưu thiên quân đại nhân siêu cấp mầm họa, phải diệt trừ!"

Quản sự trung niên sắc mặt tái xanh, tiểu tử này, càng ngày càng làm càn a!

Diệt trừ Phúc Duyên sòng bạc? Ngươi sao không lên trời đây!

Mà còn không chờ hắn nói cái gì.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên long hành hổ bộ, khí thế bức người hướng đi một cái trong đó chiếu bạc!

Ngăn trở đường vây xem đảng cấp tốc tản ra, hiếu kỳ nhìn Vương Bảo mỗi một cái động tác.

Ngồi xuống, bàn tay tầng tầng hướng về trên chiếu bạc vỗ một cái, Vương Bảo vẻ mặt lãnh đạm, cười lạnh nói, "từ giờ trở đi, ta Long Ngạo Madara không tính là thành vệ quân, chỉ là một cái đánh cược khách, ta muốn đánh cược, tin tưởng các ngươi sẽ không từ chối chứ?"

Sòng bạc quản sự ngẩn ra.

Mọi người cũng là ngây người!

Khe nằm!

Đây chính là chọc giận ngươi tức giận đánh đổi?

Đánh đổi là làm cho người ta đưa tiền?

Ngươi muội, lại nói như vậy hổ, ngươi đúng là làm điểm hổ bẹp sự tình a, ngươi cùng sòng bạc đánh cược? Này không phải thuần túy tìm ngược sao?

Ở Toái Hư Đại Giới, các loại đánh cuộc đều trải qua đặc thù vật liệu luyện chế, trong này các loại mầm họa trải qua vô số năm cải tiến, dù cho là Thiên quân cũng không cách nào dối trá!

Nghĩ thắng?

Hoặc là, thuần dựa vào môn đánh bạc, không phải xuất thiên, mà là chân chính đánh cược nói cao thủ.

Còn nữa, chính là vận may nghịch thiên loại kia.

Mà Vương Bảo.

Nhìn qua không giống như là cao thủ cờ bạc.

Vận may sao.

Đồ chơi này ai có thể nói trúng?

Có lúc số mệnh thuận lợi, có lúc gặp vận đen tám đời, lúc tốt lúc kém, ai đều không cách nào khống chế.

Vì lẽ đó.

Thua mức độ rất lớn!

Dù sao, đây chính là ở đánh cược trong phường, mà Phúc Duyên sòng bạc chủ nhân Đổ Bảo thiên quân, có người nói từng từng chiếm được một cái dị bảo, có thể trộm khí trời vận, kéo dài rất nhiều sòng bạc.

Dám cùng Phúc Duyên sòng bạc đánh cược, ngàn năm đều chưa chắc xuất hiện một cái!

Đây là đang biến tướng cho sòng bạc đưa tiền a!

"Ha ha ha..."

Sòng bạc quản sự đột nhiên trắng trợn không kiêng dè bắt đầu cười lớn!

Hắn thân là quản sự.

Không chỉ tu vì là là Tôn Giả cảnh, hắn càng là chìm đắm đánh cược nói vô số năm rất có thiên phú cao thủ cờ bạc!

Tự mình ra tay, đứng ở chiếu bạc một mặt khác, sòng bạc quản sự vòng chéo tay, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói rằng, "Long đại nhân! Ngươi muốn đánh cược, chúng ta đương nhiên sẽ không từ chối! Chỉ là hi vọng, nếu như sau đó ngươi thua sạch, thua thảm, có thể đừng khóc! Lại mượn cơ hội gây sự!"

Vương Bảo hững hờ vung vung tay, "Madara gia xưa nay không biết cái gì là thua! Sòng bạc, ta là lần thứ nhất chơi! Nói đi, cá cược như thế nào?"

Sòng bạc quản sự trầm mặc một hồi, sau đó lạnh lùng duỗi tay cầm lên trên chiếu bạc một cái màu tím đen hộp ngọc!

Cầm ở trong tay quơ quơ, sòng bạc quản sự cười lạnh nói, “hừ, lần thứ nhất chơi liền dám theo ta sòng bạc đánh cược? Ngươi này dũng khí, ha ha... Này chiếu bạc cách chơi gọi là thiên đại địa tiểu! Trong hộp, có tránh hồn thần ngọc chế tạo ngọc bài mười cái, hai mặt lên các (mỗi cái) thiên cùng địa song chữ! Mở hộp sau khi như thiên địa ngang nhau, thì lại vì là trong thiên địa phân! Như chữ Thiên cao hơn địa chữ đếm, thì lại vì là thiên đại cục! Ngược lại, thì lại vì là địa tiểu cục!”

Vương Bảo bĩu môi, “Không phải là đoán to nhỏ sao? Khiến cho phức tạp như vậy, thú vị sao? Quy củ ta đã hiểu, hiện tại, chúng ta mà nói một hồi tiền đặt cược đi!”

Sòng bạc quản sự trong mắt tinh mang lóe lên, lãnh đạm mở miệng, “Hiệp 1, chúng ta lấy trăm vạn đạo tinh làm tiền đặt cuộc, dù sao cũng là...”

Vương Bảo không chờ hắn nói xong, đột nhiên tầng tầng vỗ một cái chiếu bạc, lớn quát, “Trăm vạn đạo tinh? Ta Long Ngạo Madara thời gian như vậy quý giá, ta cùng ngươi ở đây chơi trăm vạn đạo tinh? Quả thực chuyện cười! Một trăm ức, đánh cuộc hay không?”

Sòng bạc quản sự kinh ngạc đến ngây người!

Ta chùi lặc!

Một trăm ức đánh cuộc?

Ngươi có bệnh đúng không? Dĩ nhiên chơi lớn như vậy?

“Chẳng lẽ, tiểu tử này là cái gì cao thủ cờ bạc?”

Sòng bạc quản sự cau mày, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo châm chọc nói, “nhìn ta làm chi? Mau nói chuyện! Đánh cược! Vẫn là không cá cược? Nếu như ngươi sợ sệt, không đánh cuộc được, cũng được, cho ta đóng cửa ngừng kinh doanh ba ngày, nếu không, ta Madara gia mỗi ngày đến ngươi nơi này kiểm tra phòng!”

Bốn phía lặng lẽ.

Tất cả mọi người là ngơ ngác nhìn, nuốt nước bọt, chờ đợi sòng bạc quản sự trả lời!

Nửa ngày.

Sòng bạc quản sự ánh mắt lạnh lẽo phảng phất có thể bay ra sương lạnh, nhìn Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "khá lắm, có dũng khí! Nếu ngươi nghĩ chơi, lão phu kia, liền chơi với ngươi! Trăm ức tiền đặt cược đúng không, hành, lão phu phụng bồi!"

Nói xong!

Sòng bạc quản sự trong tay tím đen hộp ngọc trực tiếp xoay tròn mà lên, sau đó ầm ầm một tiếng rơi rụng ở chiếu bạc bên trên!

Chỉ chốc lát sau, tím đen hộp ngọc từ từ ngừng lại, cuối cùng bình tĩnh lại!

Sòng bạc quản sự đang ra tay sau khi liền đối với trong hộp ngọc kết quả trong lòng nắm chắc rồi.

Dù cho sức mạnh không thể rót vào.

Thế nhưng hắn ra tay sức mạnh, xoay tròn thời gian, góc độ, đều là nắm đến đỉnh cao trạng thái!

"Áp chú đi!"

Sòng bạc quản sự trầm giọng mở miệng!

Vương Bảo hé mắt.

Ai đều không thể nhìn thấy chính là, vào giờ phút này, Vương Bảo trên người đã tắm rửa một tầng kim quang nhàn nhạt!

Tia sáng này, đại diện cho số mệnh!

Ngay ở vừa nãy, Vương Bảo đã sử dụng đầy đủ mười khối cường giả khí vận thạch, loại này đạo cụ rơi xuống rất là thông thường, Vương Bảo căn bản không gì lạ: Không thèm khát!

Lúc này dùng ra, Vương Bảo hơi cười, ngón tay gõ bàn một cái, cười nói, "trời làm đầu! Ta tự nhiên ép lớn!"

Sòng bạc quản sự con ngươi nơi sâu xa chớp qua một vệt sắc mặt vui mừng.

Này 1 hiệp, hắn tự cảm giác chính là trong thiên địa phân cục!

"Tiểu tử, ngươi vẫn là quá non! Trăm ức đạo tinh, ta liền nhận lấy, hi vọng ngươi..."

Vừa nói chuyện.

Sòng bạc quản sự một bên mở ra tím đen hộp ngọc cái nắp!

Nhưng mà, không chờ hắn lời nói xong đây, theo trong hộp thiên địa hai chữ rơi vào mọi người con ngươi, sòng bạc quản sự phảng phất bị kẹp lại cổ họng, một mặt mộng bức nhìn tím đen hộp, thất thần tại chỗ!

Tím đen hộp bên trong, chữ Thiên chiếm tám, mà địa chữ thì lại chiếm hai, đây là thiên đại cục!

Thế nhưng.

Này mẹ nó là tại sao?

Sòng bạc quản sự cực kỳ mờ mịt.

Mọi người ồ lên mà lên!

"Thắng?"

“Khe nằm, thật thắng?”

“Vậy thì một trăm ức đạo tinh vào sổ? Khe nằm, ta rất sao đời này ở sòng bạc kiếm được tiền cũng chưa tới một vạn!”

“Lợi hại! Quá lợi hại! Liền sòng bạc đều tính sai, hắn dĩ nhiên đánh cược thắng!”

“Lần này, có trò hay nhìn!”

Mọi người kích chuyển động!

Nếu như là sòng bạc nghiền ép, tự nhiên không có gì thứ đáng xem, nhiều lắm hơi nhỏ thoải mái.

Nhưng mà.

Sòng bạc thua, cái kia việc vui liền lớn, đánh cược khách tuy rằng đến sòng bạc, thế nhưng, ai không lén lút chửi bới sòng bạc, có thể nhìn thấy sòng bạc xui xẻo, đó là đủ để lật bàn đập băng ghế thổi một bình đại hỉ sự!

Khung cảnh này, xem thật kích thích..

------oOo------

Chương 944: Ta Long Ngạo Madara cái gì tình cảnh chưa từng thấy?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cộc cộc tách.

Vương Bảo lần thứ hai gõ gõ bàn.

Sau đó, quay về sòng bạc quản sự ngoắc ngoắc ngón tay, cười nhạt nói, "xem ra là ta thắng, trả tiền đi!"

Sòng bạc quản sự sắc mặt đen, thân thể không tự nhiên bắt đầu run rẩy.

Trăm ức đạo tinh a!

Mặc dù đối với Phúc Duyên sòng bạc mà nói, trăm ức đạo tinh thật sự không coi là cái gì, thế nhưng, Phúc Duyên sòng bạc không phải hắn a, hắn chỉ là một cái quản sự mà thôi, lại nói, chắc thắng đánh cuộc, nhưng thua, đến rồi cái mở cửa đen, việc này lộ ra tà tính!

"Làm gì? Muốn quịt nợ phải không?" Vương Bảo đột nhiên cười khẩy nói.

Sòng bạc quản sự sắc mặt càng đen, khẽ cắn răng, thấp quát, "Cho hắn!"

Bên cạnh hắn, mấy cái ông lão liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt khó coi tới cực điểm, một cái trong đó hừ nhẹ một tiếng, hất tay ném ra một cái nhẫn chứa đồ, rơi vào Vương Bảo trước người!

Vương Bảo tiếp đều không tiếp, chỉ là hơi cười, nói rằng, "chúng ta tiếp tục?"

Sòng bạc quản sự vẻ mặt có chút hơi dữ tợn, gắt gao nắm chặt nắm tay, gầm nhẹ nói, "tiếp tục!"

Đây chính là ở Phúc Duyên sòng bạc!

Nếu như bị người ở đánh cuộc lên nghiền ép!

Vậy bọn họ nhưng là mất mặt ném quá độ, cái khác sòng bạc phỏng chừng sẽ lén lút cười đến rụng răng!

Ào ào rào.

Tím đen hộp lần thứ hai xoay tròn mà lên!

Chờ đến bình ổn lại, sòng bạc quản sự trầm giọng quát, "Áp chú đi!"

Vương Bảo hất đầu, cao giọng nói, "Madara gia kỳ khai đắc thắng, tự nhiên là đến chúc mừng một hồi! Ta áp trăm tỉ đạo tinh! Vẫn là đánh cược lớn!"

Ta giời ạ...

Sòng bạc quản sự tay đều là không khỏi run run một cái!

Trợn mắt lên nhìn Vương Bảo, lập loè dữ tợn khí tức!

Trăm tỉ đạo tinh?

Tiểu tử ngươi là muốn đùa chết ta a?

Toàn bộ sòng bạc đều là yên lặng như tờ.

Trăm tỉ đạo tinh đánh cuộc?

Này rất sao dù cho là Thiên quân, đều rất ít chơi lớn như vậy a!

Thời gian trôi qua.

Sòng bạc quản sự không nhúc nhích, mi tâm từ từ xuất hiện một vệt mồ hôi lạnh, thời khắc này, hắn thình lình có chút không dám mở ra!

Sợ thua a!

Này nếu như thua, sòng bạc ba năm liền trắng (Haku) làm a!

“Mở!”

Nhưng vào lúc này.

Từ lầu hai đi xuống mấy người.

Mở miệng, là một cái ông lão mặc áo vàng, mắt mang uy nghiêm vẻ, một chữ phun ra, hư không dường như vang lên một đạo sấm nổ, kích thích không ít người tâm hồn rung chuyển!

Sòng bạc quản sự nhìn sang, mau mau chắp tay nói, “nhị gia!”

Ông lão mặc áo vàng kia mặt không hề cảm xúc nói rằng, “Phúc Duyên sòng bạc còn sợ thua? Ngươi đang lo lắng cái gì, mở!”

“Phải!”

Sòng bạc quản sự hít sâu một hơi, ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, nhanh chóng vạch trần tím đen hộp!

Theo càng ngày càng nhiều chữ Thiên rơi vào mí mắt!

Sòng bạc quản sự một trái tim đã sâu sắc chìm xuống dưới!

Hai lần a!

Đã hai lần a!

Rõ ràng lão tử cảm giác không phải trời đại cục, thế nhưng vì sao mở ra đến chính là trời đại cục?

Này rất sao tuyệt bức không bình thường!

“Ngươi dối trá!”

Sòng bạc quản sự trừng mắt đỏ rực hai con mắt, dữ tợn nhìn Vương Bảo!

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, cười nhạt nói, “thua chính là ta dối trá? Vậy ta thắng cơ chứ? Đúng hay không các ngươi dối trá? Không thua nổi cứ việc nói thẳng, tách kéo nhiều như vậy làm gì?”

Ông lão mặc áo vàng kia ánh mắt ngưng lại, thấp quát, “Chớ có ăn nói linh tinh, xuống!”

Sòng bạc quản sự sắc mặt tái nhợt, lui bước rời đi chiếu bạc!

Mà sau một khắc, ông lão mặc áo vàng thình lình trực tiếp đứng ở chiếu bạc trước!

Vương Bảo liếc mắt một cái ông lão mặc áo vàng, nói rằng, “tiền bối muốn lên? Chính là không biết ổn hay không ở? Sau đó nếu như thua cho ta, có thể đừng tức hỏng rồi thân thể!”

Ông lão mặc áo vàng ánh mắt chớp qua một vệt tức giận!

Mà vào giờ phút này, cùng ông lão mặc áo vàng đồng thời hạ xuống mấy người bên trong một cái trong đó trung niên dáng dấp võ giả, đột nhiên lớn tiếng quát, “Tiểu tử, chớ có làm càn! Đây là Đổ Bảo thiên quân đại nhân tộc đệ, Kim Hòe nhị gia!”

Vương Bảo nhìn người trung niên hỏi nói, “ngươi là ai?”

Người trung niên cười lạnh nói, “ngươi liền lão phu cũng không nhận ra? Ta là thành vệ quân thứ hai đại đội đại đội trưởng Võ Thống! Tiểu tử, ngươi là Trần Dạ chiêu mới tiểu đội trưởng chứ? Như vậy cả gan làm loạn, điên rồi phải không?”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “làm gì a? Hù dọa ai vậy? Ta Long Ngạo Madara không phải là thuộc hạ của ngươi! Lại nói, ta hiện tại chỉ là một cái đánh cược khách, không phải phân đội trưởng! Tiền bối, những người

không có liên quan liền không cần để ý, chúng ta tiếp tục đánh cược?”

Võ Thống biểu thị kinh ngạc đến ngây người!

Khe nằm!

Ta?

Đường đường thứ hai đại đội đại đội trưởng!

Vô Ưu thiên quân đại nhân tâm phúc nhân vật!

Đến ngươi trong miệng.

Dĩ nhiên thành những người không có liên quan?

Võ Thống suýt nữa nhịn không được chính mình hỏa khí, âm thầm cắn răng, thấp quát, “Càn rỡ!”

Mà ông lão mặc áo vàng nhưng là khóe miệng co quặp, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Vương Bảo, nói rằng, “hành! Tiểu tử ngươi đủ cuồng! Muốn cùng lão phu đánh cược, có thể, thế nhưng quy củ cần phải sửa lại một chút! Lần này, ngươi muốn trước tiên đặt cược!”

Vương Bảo không chút phật lòng vung vung tay, “Không đáng kể! Thế nhưng, nếu ngươi sửa đổi quy củ, vậy ta cũng cần phải sửa lại một chút tiền đặt cược! Lần này, chúng ta không cá cược đạo tinh, đánh cược đạo hồn tinh, làm sao?”

Mọi người nghe run sợ!

Đánh cược đạo hồn tinh?

Đây chính là có tiền nhiều mua không được bảo bối!

Này đánh cuộc, là càng chơi càng lớn a!

Ông lão mặc áo vàng trầm mặc hồi lâu, sau đó đột nhiên ngẩng đầu, trầm giọng quát, “Đạo hồn tinh.. Có thể! Một trăm ngàn đạo hồn tinh làm sao?”

Vương Bảo mặt mày hớn hở, trong lòng đắc ý, lập tức nghiêm nghị nói, “mười vạn? Chuyện cười! Hiếm thấy có hứng thú, làm sao có thể đánh cược nhỏ như thế? Ta đánh cược ba ức đạo hồn tinh, đổ thiên đại cục!”

Mọi người một mặt mộng bức.

Ông lão mặc áo vàng cũng là ngây người như phỗng.

Nửa ngày.

Ông lão mặc áo vàng xù lông bình thường, lệ quát, “Ba ức đạo hồn tinh? Tiểu tử! Đem ngươi bán một ngàn cái, cũng không đổi được nhiều như vậy đạo hồn tinh! Ngươi cũng biết ba ức đạo hồn tinh đại biểu cái gì?”

Vương Bảo cười lạnh, “Còn tưởng rằng là thần hào, hóa ra là nghèo so với!”

Ông lão mặc áo vàng tức giận nói, “ba ức đạo hồn tinh, dù cho là đỉnh cao đại tông, cũng không có nhiều như vậy!”

Vương Bảo tiếp tục cười lạnh, “Còn tưởng rằng là thần hào, hóa ra là nghèo bức!”

Ông lão mặc áo vàng khí run cầm cập, “Khe nằm, tiểu tử ngươi...”

Vương Bảo vẫn là cười lạnh, “Còn tưởng rằng là thần hào, hóa ra là nghèo bức!”

Ông lão mặc áo vàng, “...”

Hắn tức giận đến đã nói không ra lời!

Hắn tự nhận chính mình Dưỡng khí công phu đã cực cao, thế nhưng hắn nhưng cảm thấy, dù cho là vững như thần chó gia hỏa đến rồi, cũng có thể

bị tiểu tử này khí biến thành thỏ!

Vương Bảo đột nhiên thở dài nói, “cũng được, xem ở ngươi như thế đáng thương phần lên, vậy thì một cái ức đạo hồn tinh được rồi, này tổng được chưa?”

Ông lão mặc áo vàng sắc mặt tái xanh một mảnh!

Một cái ức đạo hồn tinh a!

Phúc Duyên sòng bạc tồn kho lượng, kỳ thực cũng so với này nhiều không đi nơi nào!

Hắn không muốn đánh cược a!

Bởi vì không đánh cuộc được a!

Thế nhưng.

Vương Bảo cũng đã nói hắn như thế nhục nhã, không cá cược?

“Tốt! Lão phu đánh cuộc!”

Ông lão mặc áo vàng đột nhiên lệ quát một tiếng, gắt gao nắm bắt song quyền, ánh mắt chớp qua một vệt nồng nặc sát ý, đón lấy âm u mở miệng nói rằng, “tiểu tử, ngươi như thua, lão phu sẽ cho ngươi biết biết, cái gì gọi là tự làm bậy, không thể sống...”

Vương Bảo trở nên hưng phấn, vỗ bàn một cái, cười to mà lên, “Nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Ta Long Ngạo Madara cái gì tình cảnh chưa từng thấy? Mau mau, bắt đầu đi, ta đều không kịp đợi muốn được mùa lớn...” Div

------oOo------

Chương 945: Ta kiếm lời 1 cái ức, ta muốn phân ngươi 1 nửa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Được mùa lớn?

Ông lão mặc áo vàng ánh mắt âm trầm, trong lòng ngọn lửa bắt đầu điên cuồng chạy toán loạn trướng!

Được mùa lớn ngươi muội a!

Lão phu còn chưa bắt đầu đây, ngươi rất sao cho rằng ngươi thắng định?

Thật sự coi ta Kim Hòe nhị gia là oan đại đầu hay sao?

Ánh mắt hàn mang lóe lên, ông lão mặc áo vàng, cũng chính là Kim Hòe, nhẹ nhàng chấn động bàn, tím đen hộp trong nháy mắt bồng bềnh mà lên, cùng lúc đó, từ Kim Hòe sau lưng, thình lình xuất hiện một con to bằng cái thớt dựng đứng con ngươi, bùng nổ ra đạo đạo hiu hắt ánh sáng, rơi vào tím đen hộp bên trên!

Sòng bạc quản sự không tự nhiên run rẩy lên, thấp giọng nói, “xuất hiện! Nhị gia đánh cược nói thần thông, Định Vận Thần Mâu!”

Cùng Đổ Bảo thiên quân như thế.

Kim Hòe nhị gia, vậy cũng là đánh cược nói cao thủ, coi đây là niềm tin rèn luyện ra đánh cược nói thần thông, có định số mệnh, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi thần hiệu!

Có điều này thuật tiêu hao rất nhiều, càng là sẽ tiêu hao tuổi thọ, vì lẽ đó Kim Hòe rất ít sẽ dùng!

Thế nhưng hiện tại.

Một cái ức đạo hồn tinh a khe nằm!

Không thua nổi a!

Phải thắng!

Hơn nữa.

Chỉ cần thắng, bọn họ Phúc Duyên sòng bạc, liền kiếm bộn rồi, không nói những cái khác, Vương Bảo nhưng là Vô Ưu thiên quân người, chỉ cần Vương Bảo thua, món nợ này, là có thể tính tới Vô Ưu thiên quân trên đầu, dù cho cuối cùng được không tới một cái ức đạo hồn tinh, cũng có thể kiếm lời một cái đầy bồn đầy bát.

Ong ong ong.

Kim Hòe đột nhiên ngẩng đầu, hai tay chống chiếu bạc, cười lạnh nhìn Vương Bảo, trầm giọng nói, "tiểu tử, vẫn là đổ thiên đại cục?"

Vương Bảo nghiêm nghị nói, "đó là tự nhiên!"

"Ha ha!"

Kim Hòe cười lạnh một tiếng, chờ đến tím đen hộp từ từ dừng lại, vắng lặng, Kim Hòe trên khuôn mặt già nua lộ ra một vệt nụ cười, châm biếm nói, "ngươi thua chắc rồi!"

Dứt lời.

Kim Hòe vung tay lên, tím đen hộp cái nắp xốc lên.

Không tiếc tiêu hao tuổi thọ định vận, dùng đủ nhiều năm như vậy tu luyện môn đánh bạc, Kim Hòe đối với kết cục từ lâu là nắm chắc, hắn thậm chí cũng không cúi đầu đến xem, mà là ôm hai tay, âm hiểm cười nói, "một cái ức đạo hồn tinh, ngươi là vạn vạn không có! Thế nhưng, món nợ này, không phải là như vậy dễ dàng có thể coi là, việc này, lão phu sẽ nhanh chóng

thông báo tộc huynh, nhường hắn tới rồi cùng Vô Ưu thiên quân đại nhân thương nghị nên làm gì bồi giao, tiểu tử, theo ta Phúc Duyên sòng bạc đấu? Ngươi vẫn là quá non...”

Vương Bảo xem ngu ngốc như thế nhìn Kim Hòe, không lên tiếng.

Kim Hòe hơi nhướng mày, mới vừa muốn nói gì, sau một khắc, bên tai truyền đến một đạo mang theo vô tận hoảng sợ âm thanh, “Nhị gia xem...”

Nhìn cái gì?

Kim Hòe ngẩn ra.

Theo bản năng cúi đầu.

Sau đó hắn liền mộng bức!

Mười diện chữ Thiên, này mẹ nó không phải địa tiểu cục, đây là thỏa thỏa thiên đại cục!

Trong lúc nhất thời, Kim Hòe cảm giác bốn phía âm thanh, mọi người, toàn bộ bị kéo cách, toàn bộ không gian, phảng phất chỉ còn dư lại chính mình, màu máu trên mặt lùi chính là sạch sành sanh, thân thể loáng một cái, một luồng ngất cảm giác kéo tới, run giọng nói, “chuyện này... Cái này không thể nào!”

Vương Bảo thăm thẳm nói rằng, “không cái gì không thể! Thiên đại cục! Ta thắng! Một cái ức đạo hồn tinh, ngươi là muốn lập tức tiền trả, vẫn là nghĩ trả tiền phân kỳ? Nói rõ trước a, theo giai đoạn ta chỉ tiếp thu hai kỳ, dù sao, ta Long Ngạo Madara thời gian quý giá rất!”

Kim Hòe, “...”

Hắn bình tĩnh nhìn Vương Bảo.

Trong đầu, thình lình cũng nhấc lên một đạo khó mà tin nổi ý nghĩ.

Lẽ nào.

Tiểu tử này thật rất sao dối trá?

Nếu không, sự tình làm sao sẽ phát triển đến mức độ như thế?

Chỉ là.

Dối trá a!

Dù cho là Thiên quân, đều không làm được a!

Kim Hòe tỉnh tỉnh, nói không ra lời, hồi lâu qua đi, mới run cầm cập một hồi, lạnh giọng nói, "tiểu tử ngươi khẳng định có ma!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "đừng nói những này vô dụng, ngươi cảm thấy ta có quỷ, vậy thì tìm đi ra! Tìm không ra chứng cứ đến, vậy thì là bạch mù, cẩn thận ta cáo ngươi phỉ báng! Ông lão, lúc trước ta thắng được trăm tỉ đạo tinh, nhớ tới đưa đến ta trụ sở, mặt khác, một cái ức đạo hồn tinh, mau để cho ngươi ca giao hàng lại đây, ta chờ!"

Dứt lời.

Vương Bảo đưa tay duỗi người, đứng dậy, mắt mang uy nghiêm nói rằng, "mặt khác, ta lấy Cực Dương Thánh thành thành vệ quân đại đội thứ nhất thứ chín tiểu phân đội phân đội trưởng Long Ngạo Madara tên, cho các ngươi truyền đạt chính thức thông cáo, sau đó, còn dám ở Thánh thành gây sự, đừng trách ta Long Ngạo Madara mỗi ngày đến nhà đánh cược, đánh cược ngươi táng gia bại sản!"

Xoay người, Vương Bảo đi tới Hách Liên Sơn trước người, vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói, "ngươi tiếp tục chơi, có cái gì không cao hứng, thông báo ta, ta cho ngươi làm chủ!"

Hách Liên Sơn đầy mặt mộng bức, bản năng gật gù.

Cộc cộc tách.

Sòng bạc bên trong rất yên tĩnh.

Vương Bảo từng bước một đi ra sòng bạc.

Kim Hòe thần sắc biến ảo, có chút dữ tợn, có chút hối hận, gắt gao nắm chặt nắm tay, cuối cùng lại bất lực buông ra!

Thứ hai đại đội đại đội trưởng Võ Thống khóe miệng co quặp, tiến lên thấp giọng nói, "Kim huynh, việc này... Sợ là không tốt kết thúc! Ngươi vẫn để cho Đổ Bảo thiên quân tự mình đến một chuyến đi!"

Kim Hòe trầm mặc không nói.

Báo cho đại ca?

Khe nằm!

Ta mẹ nó dám sao?

Ta sợ ta ca biết rồi, hắn sẽ đánh chết ta!

Thua trận một cái ức đạo hồn tinh, này rất sao cùng táng gia bại sản, có cái gì khác biệt?

Đáng chết tiểu hỗn đản, ngươi rất sao cho lão tử chờ, việc này không rất sao xong!

...

...

"Đội trưởng!"

Phía sau truyền đến kêu gọi âm thanh.

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc dừng lại, xoay người, nhìn thở hổn hển

thở hổn hển chạy tới Lưu Xung các loại đội viên, cười lạnh không nói.

Lưu Xung mi tâm toát mồ hôi lạnh.

Thân thể cũng không nhịn được run cầm cập.

Hắn kinh ngạc!

Sợ!

Đều!

Vương Bảo không chỉ có thiên phú kinh thiên, môn đánh bạc càng là kinh thiên động địa, từ Phúc Duyên sòng bạc trên người thắng một cái ức đạo hồn tinh, này giời ạ có thể nói kỳ tích, việc này, Vô Ưu thiên quân đại nhân tuyệt bức sẽ lóng lánh lên sàn, tự mình cho Vương Bảo làm chủ!

Vương Bảo đột nhiên nhạt âm thanh nói, "chính mình đi trụ sở ở lại, bất cứ lúc nào chuẩn bị giữ gìn Thánh thành an bình, sau đó ai dám không nghe lời, đừng trách ta Long Ngạo Madara mưu mô!"

Lưu Xung thở phào nhẹ nhõm, lập tức gật đầu đáp ứng!

Nhưng vào lúc này.

Xa xa một bóng người chuyển động loạn lên mà đến, trực tiếp nhảy đến Vương Bảo bả vai.

"Madara gia, đại đội trưởng tìm ngươi!" Lão cẩu lười biếng nói rằng.

Vương Bảo gật gù, quay đầu hướng về Trần Dạ trụ sở đi đến.

Lưu Xung nuốt ngụm nước bọt, cùng mấy cái đội viên liếc mắt nhìn nhau, đều là nở nụ cười khổ.

Ai có thể nghĩ đến.

Chỉ là một cái Đạo Kiếp.

Dĩ nhiên có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy đi ra?

Thực sự là tất chó!

...

...

Trần Dạ trụ sở!

Một bộ đen áo đơn Trần Dạ quay lưng Vương Bảo, chờ đến Vương Bảo tới gần, bỗng nhiên xoay người, hai con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, trầm giọng nói, "ngươi thật sự thắng Phúc Duyên sòng bạc một cái ức đạo hồn tinh?"

Vương Bảo hơi cười, "Đại đội trưởng tin tức linh thông, tiểu tử khâm phục vạn phần!"

Trần Dạ mặt cũng lại không kềm được, trực tiếp làm càn bắt đầu cười lớn, thoả mãn nhìn Vương Bảo, nói rằng, "ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi! Một cái ức đạo hồn tinh... Đây là một bút đỉnh cao Thiên quân đều động lòng tài phú! Việc này ta đã thông báo Vô Ưu thiên quân đại nhân, Thiên quân lẫn nhau chiêu, ngươi hiện tại hãy cùng ta qua đi đi!"

Vương Bảo hé mắt, cười gật đầu, cùng Trần Dạ đồng thời đi tới Cực Dương Thần Tông sơn môn.

Nửa đường, Trần Dạ đột nhiên nói rằng, "ngươi thắng Phúc Duyên sòng bạc một cái ức đạo hồn tinh, chuẩn bị dùng như thế nào?"

Vương Bảo nghiêm nghị nói, "đương nhiên là dùng làm đột phá, ta đã đạt đến Đạo Kiếp đỉnh cao, sắp phá cảnh Tôn Giả, này bút đạo hồn tinh, vừa vặn! Có điều, ta cảm thấy ta không cần nhiều như vậy, vì lẽ đó, phân ra một nửa, hiến cho Thiên quân đại nhân đi, mặt khác một nửa, đội trưởng phân một nửa, ta muốn cuối cùng cái kia một nửa là được!"

Trần Dạ vẻ mặt cứng lại rồi, một cái lảo đảo, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Có chút mộng bức nhìn Vương Bảo, Trần Dạ run giọng nói, “ngươi... Ngươi muốn chia cho ta phân nửa?”

Vương Bảo cười nói, “đội trưởng, không phải một nửa, là một nửa một nửa! Hô hấp, hít sâu, không muốn quá kích động!”

Trần Dạ sâu sắc hút một hơi khí lạnh.

Trong lòng rung động không ngớt.

Một cái ức đạo hồn tinh, chia cho ta phân nửa một nửa, cái kia cũng đầy đủ có 25 triệu a!

Chuyện này với hắn mà nói, đều là một bút siêu cấp khoản tiền kếch sù.

Cả đời đều kiếm lời không tới loại kia!

Mã Đức!

Long Ngạo Madara tiểu tử này, thật mẹ nó đáng tin a

------oOo------

Chương 946: Vô Ưu thiên quân chung cực đại bí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Dạ có loại bị từ trên trời giáng xuống đĩa bánh hô đến trên mặt, suýt nữa không thể hô hấp ảo giác.

Hắn nhìn Vương Bảo, dù cho là hít sâu, vẫn còn có chút kích động có chút nói không ra lời.

Đạo hồn tinh.

Không phải đạo tinh!

Đồ chơi này, có tiền cũng không mua được!

Một cái ức đạo hồn tinh, đó là cần vô số cường giả, vô số vô số năm tích lũy bên dưới, mới có thể nắm giữ gốc gác!

Thời khắc này, Trần Dạ thình lình có chút hổ thẹn.

Bởi vì hàng này tự vấn lòng, chính mình lúc trước vì sao hỏi câu nói kia, vì sao hỏi Vương Bảo nên xử trí như thế nào cái kia một cái ức đạo hồn tinh? Còn không phải là mình có ý nghĩ, có tham dục?

Thậm chí.

Trần Dạ lúc đó cũng đang lo lắng, nếu như Vương Bảo không chia cho hắn một ít.

Nhất định phải cho Vương Bảo làm khó dễ, khắp nơi làm khó dễ!

Nhưng mà.

Người đâu chỉ là là phân hắn một ít?

Này đều rất sao phân hắn một nửa một nửa, chính mình còn có thể lại đòi hỏi cái gì?

Được lắm Long Ngạo Madara!

Ta rất sao bị cảm động!

“Ngươi, rất tốt!”

Trần Dạ thần sắc phức tạp nói rằng, hắn dừng một chút, sau đó, tầng tầng gật đầu, trầm giọng nói rằng, “tiểu tử ngươi sau đó không cần đại nhân đại nhân gọi! Gọi ta Trần lão ca là được!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Cái kia lão đệ liền từ chối thì bất kính, Trần lão ca!”

Trần Dạ cười gật gù, thần sắc hơi động, nói rằng, “yên tâm đi, ngươi như vậy đối xử lão ca, lão ca tuyệt đối cũng sẽ ông mất cân giò bà thò chai rượu! Gặp Thiên quân đại nhân sau khi, ta cho ngươi biết một cái bí mật lớn động trời dày, ngươi biết sau, tất nhiên sẽ đối với Thiên quân đại nhân càng thêm trung thành!”

Vương Bảo ha ha cười.

Nhanh như vậy thì có báo lại?

Cũng thật là niềm vui bất ngờ!

Vương Bảo lần này đến Cực Dương Thần Tông, đánh vào Vô Ưu thiên quân bên trong, một cái là nghĩ hố điểm đạo hồn tinh, một cái khác, chính là vì biết rõ Vô Ưu thiên quân bí mật, cũng chính là lúc trước, Cực Dương đại thiên quân sau khi xuất hiện, nói tới cái kia nhiệm vụ!

Có thể làm cho Cực Dương đại thiên quân này các cường giả coi trọng.

Vô Ưu thiên quân tất nhiên mưu đồ rất lớn!

Không quan tâm là cái gì, Vương Bảo đều phi thường có hứng thú.

...

...

Vô Ưu thiên quân mới vừa nhìn thấy Vương Bảo sau, đầu tiên chính là nói bóng gió Vương Bảo xuất thân!

Vương Bảo các loại dao động, Vô Ưu thiên quân tuy rằng không có lập tức tin tưởng, thế nhưng, cũng không nói thêm cái gì, chỉ là cuối cùng, thình lình lấy ra một viên đan dược đưa cho Vương Bảo.

"Đây là khống hồn đan!"

Vô Ưu thiên quân ánh mắt lạnh lùng nói rằng.

Vương Bảo không chút do dự nào, trực tiếp một cái nuốt xuống.

Khống hồn đan dược lực lập tức hóa thành từng đạo từng đạo vô hình võng lớn, điên cuồng nhảy vào Vương Bảo hồn hải, cố co Vương Bảo thần hồn!

Mà như vậy thẳng thắn dứt khoát động tác, làm cho Vô Ưu thiên quân đều là có chút mộng bức!

Khe nằm!

Hỏi cũng không hỏi tại sao nhường ngươi ăn, ngươi liền cho ăn?

Một điểm do dự đều không có!

Ta rất sao mị lực thật sự có lớn như vậy? Nhường ngươi như vậy trung thành tuyệt đối?

Mà Trần Dạ ở một bên nhìn, nhưng là càng thêm thoả mãn, chắp tay cười

nói, “Thiên quân, Long Ngạo Madara đối với Thiên quân trung tâm, không cần hoài nghi, chính là đủ để liều mình trung liệt chi sĩ!”

Vô Ưu thiên quân ánh mắt nhẹ nhàng đi, gật gù, nói rằng, “bản tọa cũng nhìn ra rồi!”

Hít sâu một hơi, Vô Ưu thiên quân nghiêm nghị nói, “ngươi thắng Đổ Bảo thiên quân một cái ức đạo hồn tinh, việc này ngươi quang minh chính đại, là bản lãnh của ngươi! Thắng, bản tọa liền tự mình làm ngươi làm chủ, đem đạo hồn tinh muốn tới!”

Vương Bảo thành khẩn nói rằng, “có tiền hay không không đáng kể, kính xin Thiên quân đại nhân không muốn mạo hiểm!”

Vô Ưu thiên quân vui mừng nói rằng, “yên tâm đi, chỉ là Đổ Bảo thiên quân, ta lại chiếm đại nghĩa, hắn không biện pháp! Ân... Ta xem ngươi khí tức, ở Đạo Kiếp đỉnh cao cảnh giới, nhưng là muốn phá cảnh Tôn Giả?”

Vương Bảo gật gù, “Thiên quân cao kiến! Ta là muốn đột phá, này không, vừa vặn thắng chút đạo hồn tinh, đến thời điểm hay dùng lên!”

Vô Ưu thiên quân cười nói, “như vậy, cái kia bản tọa phải thêm mau một chút động tác, yên tâm đi, nhiều nhất ba ngày, bản tọa liền có thể đem đạo hồn tinh phải quay về! Ngươi hãy kiên nhẫn chờ, sau ba ngày đột phá, bản tọa tự mình cho ngươi hộ pháp!”

Vương Bảo tự nhiên là “Cảm động đến rơi nước mắt”, vua màn ảnh phụ thể, bầu không khí vẫn luôn là cười vui vẻ!

...

...

Trần Dạ phủ đệ!

Che đậy tả hữu, bắt chuyện Vương Bảo lên bàn rượu, Trần Dạ một bên uống rượu ngon, một một bên cười nói, “có Thiên quân đại nhân ra tay,

ngươi liền thả một vạn cái tâm đi!”

Vương Bảo nói rằng, “vậy có cái gì không yên lòng, ngược lại đều là bất ngờ chi tài!”

Trần Dạ ngẩn ra, nửa ngày lắc đầu một cái, cười khổ nói, “ngươi đúng là nhìn thoáng được!”

Nói xong, Trần Dạ trên mặt vẻ mặt đột nhiên trở nên trở nên nghiêm túc, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “vốn là, lấy tiểu tử ngươi tu vi, có cái bí mật, ngươi còn không tư cách biết, thế nhưng, nếu ngươi đã muốn phá cảnh Tôn Giả, hơn nữa, càng là khá đối với khẩu vị của ta, ta liền đem bí mật này, sớm nói với ngươi một hồi!”

Vương Bảo bỗng cảm thấy phấn chấn, nguyện nghe tường.

Trần Dạ đứng dậy, đi tới phía trước cửa sổ, có chút tang thương nói rằng, “ta đi theo Thiên quân đại nhân nhiều năm, vẫn dựa vào một cái niềm tin chống, vậy thì là theo Thiên quân đại nhân, tương lai tuyệt đối không thể đo lường!”

“Bí mật này, việc quan hệ Toái Hư Đại Giới khởi nguyên! Việc này, còn muốn từ trước đây Hư Thánh Giới một hồi đại kiếp nạn bắt đầu nói tới!”

Ba lạp ba lạp!

Ở Trần Dạ kể rõ bên trong.

Vương Bảo cuối cùng cũng coi như là hiểu rõ, vị kia tu vi cao tuyệt Cực Dương đại thiên quân, đến cùng ở mưu đồ món đồ gì!

Cái kia rõ ràng là một cái không biết cường giả thi thể!

Mà chính là cái này thi thể, tạo thành Hư Thánh Giới vỡ vụn, tạo thành hiện nay Toái Hư 36 vực, từ Cửu Thiên ở ngoài mà giảm, ngập trời hung sát ý chí bao trùm toàn bộ Hư Thánh Giới, cường giả trục xuất, địa vực thay đổi, thế giới đại biến, lấy tự thân ý chí, cải thiên hoán địa, bức ép một giới, này

các cường giả, coi là thật là mạnh mẽ không thể nào tưởng tượng được!

Trần Dạ nói tới chỗ này, ngừng lại, sau đó, vẻ mặt quái lạ tiếp tục nói rằng, "ngươi nên nghe nói, trước Vô Ưu thiên quân đại nhân chịu đến cái kia một đợt hố lớn chứ? Lúc đó, liền Cực Dương đại thiên quân đều xuất hiện!"

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, "Đương nhiên biết! Việc này đều truyền khắp thiên hạ!"

Trần Dạ buồn bực nói, "Tên kia quả thực không phải người, liền không nói thêm! Chúng ta tiếp tục giảng! Kỳ thực, Cực Dương đại thiên quân rời đi toái hư thời gian, từng bất ngờ được cái kia tuyệt đại thi thể bên trong bay xuống đi ra dòng máu, hiện nay cái kia giọt máu, ngay ở Thiên quân đại nhân trong tay! Cái này cũng là Cực Dương đại thiên quân, giao cho chúng ta Thiên quân đại nhân nhiệm vụ, dựa vào này huyết dịch, liền có thể tìm được bộ kia cường giả thi thể cuối cùng ngã xuống nơi, có thể tưởng tượng, nếu như có thể tìm tới thi thể, mưu tính một phen, phải nhận được bao nhiêu không lường được tạo hóa!"

Vương Bảo làm ra "Khiếp sợ" vẻ mặt, cảm thán nói, "vạn vạn không ngờ tới, chuyện thế gian như vậy kỳ diệu, một bộ thi thể, cũng có thể nhấc lên lớn như vậy sóng lớn!"

Trần Dạ trở lại chỗ ngồi, meow một cái rượu ngon, cười khẽ nói, "Long Ngạo Madara, ngươi có thể đi theo Thiên quân đại nhân, nhưng là ngươi bao lâu đều tu luyện không đến phúc khí! Việc này một khi tiến vào cuối cùng trạng thái, đến thời điểm hết thảy mọi người có thể nhất phi trùng thiên, Thiên quân có hi vọng! Đại đạo có hi vọng! Tương lai, không thể đo lường! Hơn nữa, ngày đó, đã sắp đến!"

Vương Bảo cười ha ha, phảng phất cũng nằm ở cực lạc trong ảo tưởng.

Không biết.

Hiện tại lão Vương suy nghĩ chính là.

Ngươi còn nhất phi trùng thiên đây?

Ngươi còn Thiên quân có hi vọng đây?

Ngươi còn đại đạo có hi vọng đây?

Ta phi!

Làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi!

Có ta ở, các ngươi có thể được người cường giả kia thi thể một cọng lông, ta họ viết ngược lại...

------oOo------

Chương 947: Nhường ta Madara gia quỳ lên 1 ngày một đêm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân nói được là làm được.

Đằng đằng sát khí đi tới Đổ Bảo thiên quân sào huyệt vô thượng Đổ thành.

Lão Âm tất rõ ràng trong lòng, việc này dính đến một cái ức đạo hồn tinh, như thế to lớn một bút mức, Đổ Bảo thiên quân vạn vạn là không thể dễ dàng đi vào khuôn phép.

Vì lẽ đó.

Hắn căn bản là không chuẩn bị chơi hư!

Không chút khách khí!

Khí thế bàng bạc, nhấc lên vô biên rung chuyển, toàn bộ Đổ thành đều tràn ngập ở Vô Ưu thiên quân thực lực khủng bố bên dưới!

Phát tiết thời khắc này.

Vô Ưu thiên quân suýt nữa lão lệ tung hoành.

Không có sai!

Chính là cảm giác này!

Chính là cái này Fell!

Khống chế tất cả, uy thế chư thiên, Thiên quân giận dữ, vạn dặm kêu rên!

Lúc trước Vô Ưu thiên quân quá oan uổng, liên tiếp bị hố, hố hắn thổ huyết

lại thổ huyết, danh dự bị hao tổn nghiêm trọng, trong lòng oan ức bảo bảo đều rất sao trưởng thành người khổng lồ, bây giờ giáng lâm vô thượng Đổ thành, hắn Vô Ưu thiên quân chính là muốn bá đạo tất cả, nghiền ép tất cả!

Cảm giác này!

Thoải mái!

Mừng thầm hồi lâu, Đổ Bảo thiên quân rốt cục đến rồi!

Nhìn thấy khí thế như vậy Vô Ưu thiên quân, Đổ Bảo thiên quân tuy rằng phẫn nộ, thế nhưng, hắn cũng sợ a!

Vô Ưu thiên quân nhưng là đỉnh cao Thiên quân, dù cho gần nhất trở thành vô số người chế nhạo đối tượng, thế nhưng, nhưng vẫn là Toái Hư Đại Giới mạnh mẽ nhất lão một trong, chính mình tuy rằng trâu bò, thế nhưng cùng Vô Ưu thiên quân rõ ràng không cách nào so sánh được!

Vì lẽ đó, Đổ Bảo thiên quân vẫn chưa phát tác lửa giận, chỉ là mặt âm trầm hỏi nói, “Vô Ưu huynh, ngươi ta cũng coi như là hiểu biết, ngày hôm nay vì sao đối xử với ta như thế?”

Hữu nghị thuyền nhỏ vì sao lật như vậy mãnh liệt? Ta cần một cái giải thích!

Vô Ưu thiên quân trầm giọng nói, “đệ đệ ngươi ở ta Thánh thành đánh cược thua một cái ức đạo hồn tinh, bản tọa lần này tới, chính là đến đòi nợ!”

Đổ Bảo thiên quân được kêu là một cái mộng bức a!

Cái gì cái gì cái gì?

Ngươi mẹ nó nói rồi cái cái gì?

Đệ đệ ta ở nhà ngươi đánh cược thua một cái ức đạo hồn tinh?

Phốc a!

Ta giọt má ơi!

Ngươi rất sao là đang nói đùa chứ? Này chuyện cười mở có chút quá đáng a, lão tử bây giờ gia sản phấn đấu nhiều năm như vậy kho bạc nhỏ cũng cũng chỉ có một hơn trăm triệu đạo hồn tinh mà thôi, ngươi nói với ta thua cho ngươi một cái ức?

“Không tin? Có thể gọi Kim Hòe trở về đối chất!”

Vô Ưu thiên quân thản nhiên mở miệng, khí thế vẫn chưa thu hồi, rất nhiều uy hiếp ý tứ.

Đổ Bảo thiên quân rất lo lắng, hắn tuy rằng không tin, nhưng cũng có mấy phần tin, bởi vì Vô Ưu thiên quân sẽ không là ngu ngốc a, thật xa đến nhà cũng chỉ là vì cho hắn chỉ đùa một chút? Nháo đây?

Trong lòng dấy lên kinh thiên cơn giận!

Đổ Bảo thiên quân bắt đầu triệu hoán nhị đệ!

Cách xa ở Cực Dương Thánh thành Kim Hòe, chưa kịp hắn nghĩ tới giải quyết sự tình biện pháp, liền nhận được đại ca đưa tin.

Kim Hòe há hốc mồm!

Sau đó chính là vô tận bi thương bao phủ tự thân!

Đầy đủ qua hồi lâu, mới quyết định, sắc mặt như tro tàn hướng về vô thượng Đổ thành đi vội vã!

Sau khi kết quả tự nhiên không cần nhiều nói.

Kim Hòe dám vô lại người khác trướng, thế nhưng, Vô Ưu thiên quân trướng, hắn dám lại sao?

Ca ca bắt đầu đánh đệ đệ!

Hành hung!

Phẫn nộ Đổ Bảo thiên quân cơ hồ đem Kim Hòe đánh gần chết, cuối cùng nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ, uất ức đến cực điểm bắt đầu giao đánh cược món nợ!

Một cái ức đạo hồn tinh, ở Đổ Bảo thiên quân các loại chỉ ra mềm bên trong, miễn cưỡng giảm đến 90 triệu, tâm có nhỏ máu cho đi ra ngoài!

Bắt được tiền, Vô Ưu thiên quân lập tức trở mặt, cười nhạt nói, "lão Kim, không phải ta không nhớ tình cũ, chỉ là việc quan hệ ta thuộc hạ một cái cực kỳ xem trọng vãn bối, không thể không như thế làm thôi! Sau đó có cơ hội, tiếp tục hợp tác!"

Dứt lời, Vô Ưu thiên quân nghênh ngang rời đi!

Đổ Bảo thiên quân khuôn mặt vặn vẹo, gắt gao nắm bắt song quyền, ánh mắt lập loè kinh thiên sát cơ!

Mã Đức!

Còn muốn sau đó theo ta đồng thời lái thuyền?

Lăn ngươi trứng đi!

Ai mẹ nó còn cùng ngươi đồng thời lái thuyền!

Dạ Vô Ưu, ngày hôm nay ngươi như vậy nhục ta, bắt nạt ta, món nợ này, lão tử nhớ rồi, có cơ hội, lão tử nhất định nhường ngươi hối hận!

...

...

Mà ngay ở Vô Ưu thiên quân hùng hục trợ giúp Vương Bảo đòi nợ thời điểm.

Ở Cực Dương Thánh thành.

Người kia, rất khó chịu!

Người này, gọi là Võ Thống!

Thân là thứ hai đại đội đại đội trưởng, Võ Thống cũng là Vô Ưu thiên quân siêu cấp tâm phúc, trước đây đồng dạng là Vạn Trượng thần đình hộ đình đại tướng một trong!

Tu vi đạt đến đỉnh cao cực hạn Tôn Giả cảnh giới, vô cùng khủng bố!

Trước ở đánh cược trong phường, Vương Bảo không nhìn, chọc giận Võ Thống, mà tiếp đó, Vương Bảo thắng một cái ức đạo hồn tinh, lần này, nhường Võ Thống càng thêm khó chịu!

Mã Đức.

Đánh ta mặt!

Ngươi còn một đêm phất nhanh?

Ta rất sao làm sao liền như thế khó chịu đây?

Căn cứ ta không thoải mái, ngươi rất sao cũng đừng nghĩ thoải mái nguyên tắc, Võ Thống trầm tư hồi lâu, quyết định bắt đầu gây phiền phức!

Mang người đi tới đại đội thứ nhất, thứ chín tiểu phân đội trụ sở!

Võ Thống mới vừa vào đi, bên trong chính nhàn đến phát chán Lưu Xung đám người, lập tức cả kinh.

Lưu Xung đương nhiên là nhận ra Võ Thống, trước ở sòng bạc từng thấy, lúc này tiến lên hành lễ bái kiến!

Võ Thống ánh mắt quét qua, không nhìn thấy Vương Bảo, trong lòng vui vẻ, vẻ mặt âm trầm lại, lệ quát, “Thân là đội trưởng, Long Ngạo Madara tên kia đây? Tự ý rời vị trí! Như vậy lười nhác thái độ! Nếu không lão phu đi ngang qua, còn thật không biết Trần huynh dưới trướng, vẫn còn có bực này hỗn hàng!”

Lưu Xung đám người có chút mộng bức, vạn vạn không ngờ tới, cái này thứ hai đại đội đại đội trưởng, vừa lên đến chính là như vậy không khách khí, máy quạt gió bình thường một trận phun mạnh, phun Lưu Xung bọn người là yên yên.

Mắng mệt mỏi, mắng được rồi, Võ Thống ánh mắt tinh mang lóe lên, cười lạnh nói, “nếu bị lão phu phát hiện, vậy thì không thể không phạt, lão phu lấy thành vệ quân thứ hai đại đội đại đội trưởng tên, phạt Long Ngạo Madara quỳ gối trụ sở cửa một ngày một đêm, răn đe!”

Lưu Xung bọn người là thân thể run lên.

Khe nằm!

Phạt quỳ?

Nguyên lai lão già này là rất sao tới cửa làm mất mặt đến rồi a!

Chỉ là.

Lão già là một điểm tự rõ đều không có a!

Lấy đội trưởng cái kia khiến người ta cắn răng tính khí!

Ngươi nhường hắn quỳ gối trụ sở cửa một ngày một đêm?

Ta phi!

Hắn có thể quỳ một giây, đều là kỳ tích!

Võ Thống mới mặc kệ những thứ này.

Hắn làm như thế, chỉ là tìm cớ bắt đầu mà thôi, một khi Vương Bảo không làm, không phục tùng mệnh lệnh, vậy hắn liền mượn đề tài để nói chuyện của mình, từng bước một sửa trị Vương Bảo.

"Tiểu tử kia được một cái ức đạo hồn tinh, theo ta thấy, Trần Dạ huynh khẳng định cũng là có mưu đồ khác, đến thời điểm mượn đề tài để nói chuyện của mình, nhường hắn đem đạo hồn tinh chuyển nhường lại, hai chúng ta chia đều, chẳng phải là đẹp tai?"

Võ Thống trong lòng đắc ý nghĩ.

Không biết, Vương Bảo từ lâu đem đạo hồn tinh phân ra đi tới, Trần Dạ càng là phân một nửa một nửa, mà Vô Ưu thiên quân càng thẳng thắn, ai cũng không nói, liền hùng hục trực tiếp đi cho Vương Bảo đòi nợ đi tới!

Phát tiết xong, Võ Thống liền chuẩn bị đi rồi!

Chỉ có điều.

Lúc này, Vương Bảo vừa vặn trở về!

Không chỉ có trở về, hắn còn nghe được Võ Thống đối với hắn trừng phạt.

Mắt nhìn Võ Thống, Vương Bảo xem ánh mắt của hắn, hãy cùng xem đại Ngốc con giống như, ôm hai tay, thản nhiên cười nói, "thời đại này, ngu ngốc thực sự là khắp nơi đều có, nhường ta Madara gia quỳ lên một ngày một đêm? Ông lão, ngươi đúng hay không chưa tỉnh ngủ a?"

------oOo------

Chương 948: Chỉ bằng ngươi, cũng xứng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Thống rất là mộng bức nhìn Vương Bảo.

Đầy mặt khó có thể tin!

Ta chùi lặc?

Tình huống gì?

Tiểu tử này.

Ăn gan trời gan đất?

Dĩ nhiên lá gan lớn như vậy? Dĩ nhiên như vậy ngang tàng?

Hắn lại dám mắng ta cái này thứ hai đại đội đại đội trưởng?

Tuy rằng đã sớm biết cái này "Long Ngạo Madara" hung hăng càn quấy, thế nhưng, Võ Thống vạn vạn không ngờ tới, tiểu tử này có thể hung hăng đến nước này!

Trước mặt nhiều người như vậy mắng hắn.

Đây là không để lại đường lui a!

Phản ứng lại, Võ Thống một bên nhấc lên vô biên tức giận, một bên thình lình mừng như điên lên!

Được đó tiểu tử!

Ngươi này tìm đường chết năng lực, có thể a!

Ta đang nghĩ mượn đề tài để nói chuyện của mình, ngươi vậy thì trực tiếp đến đưa đề lại đây, ngươi có dũng khí!

“Làm càn!”

Võ Thống phát sinh một đạo quát chói tai, khí thế hơi động, toàn bộ trụ sở kiến trúc đều tựa hồ bắt đầu run rẩy.

Vương Bảo lù lù bất động, mặt không hề cảm xúc, trên bả vai, lão cẩu phát sinh một đạo âm hiểm cười, lười biếng nằm úp sấp, chuẩn bị xem Võ Thống cái này đại Ngốc con làm sao xui xẻo!

“Ngươi dám mắng lão phu? Ngươi phạm thượng! Chính là tội chết!”

Võ Thống trầm giọng hét lớn.

Vương Bảo cười lạnh nói, “ông lão, ngột ngạt trang bức! Ngươi còn không biết đi, hiện tại Thiên quân đại nhân đều giúp ta đi đòi nợ đi tới, các loại Thiên quân trở về, sẽ giúp ta hộ pháp, đột phá Tôn Giả! Bằng vào ta Madara gia gốc gác, một khi đột phá Tôn Giả, vậy thì là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, chính ta đều sợ hãi, ngươi còn dám gây sự với ta?”

Võ Thống, “?”

Khe nằm khe nằm!

Tiểu tử này!

Là nói mò chứ?

Không thể a!

Thiên sát, này rất sao không thể là thật sự a!

Thiên quân đại nhân cái gì thân phận a, làm sao có thể vì ngươi, đi đòi nợ đi đây? Một cái ức đạo hồn tinh mặc dù nhiều, thế nhưng, đối phương nhưng

là Đổ Bảo thiên quân a, Vô Ưu thiên quân đại nhân cũng không thể vì ngươi một cái tiểu tử, hãy cùng một cái Thiên quân chết mẻ chứ?

Không biết!

Vô Ưu thiên quân làm như thế, một cái, là Vương Bảo trung thành tuyệt đối, kích thích.

Một cái khác, nhưng là Vô Ưu thiên quân gần nhất quá rất sao nén giận, đang lo không có cơ hội phát tiết đây, hiện tại nắm lấy một cơ hội, cái kia còn chờ cái gì, lập tức mở làm đi tới!

Thân thể run lên, con ngươi co rút nhanh, Võ Thống vẻ mặt âm tình bất định, bình tĩnh nhìn Vương Bảo, đột nhiên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "hành! Tiểu tử ngươi có dũng khí!"

Dứt lời.

Võ Thống sải bước cùng Vương Bảo sai thân rời đi!

Hắn không muốn ở lâu thêm, ở lâu thêm một giây, liền ném một giây mặt!

Việc này nhất định phải điều tra rõ ràng, nếu như đúng như Vương Bảo nói tới, như vậy...

Chính mình... Hình như là làm một cái rất ngu ngốc sự tình?

Vương Bảo đứng tới cửa, lạnh lùng nhìn Võ Thống rời đi, sau lưng, Lưu Xung đi tới, cung kính nói, "Đội trưởng, Võ đội trưởng khẳng định ghi hận lên ngài!"

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên nở nụ cười, "Đúng không? Ta đoán cũng là! Ông lão này lòng dạ khẳng định quá mức! Lúc trước ta phất mặt mũi của hắn, hiện tại lại đánh hắn mặt, sau đó hắn khẳng định là trong bóng tối ghi hận ta!"

Lưu Xung lo lắng lo lắng, "Đội trưởng, ngài chuẩn bị làm thế nào? Nếu

không, xin mời Trần Dạ đại đội trưởng hoà giải?”

Vương Bảo liếc mắt một cái Lưu Xung, không vui nói, “Hoà giải? Chỉ bằng hắn, cũng xứng? Ha ha... Nếu hắn nhất định phải sống mái với ta, vậy ta há có thể không vừa lòng hắn, vừa vặn, khoảng cách Thiên quân trở về còn phải mấy ngày, hãy theo hắn chơi một chút!”

“Đi giúp ta hỏi thăm một chút Võ Thống người này tin tức!”

Lưu Xung đám người liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau.

Đều là kinh hãi với Vương Bảo dũng khí, cũng có chút kích động cùng vinh hạnh, có thể ở bá đạo như vậy đội trưởng thủ hạ làm việc!

Tìm hiểu tin tức, tự nhiên là không để lại dư lực, rất nhanh, Võ Thống tin tức liền xuất hiện ở Vương Bảo trước mặt.

Thả xuống ngọc giản trên tay, Vương Bảo lập tức cười.

“Ồ? Không nghĩ tới lão này, lại vẫn là cái người làm ăn, mở ra một nhà hiệu cầm đồ!”

Lưu Xung nói rằng, “bởi vì Võ Thống ở Thiên quân đại nhân thủ hạ làm việc, vì lẽ đó, gốc gác vẫn là rất sâu, bị được tín nhiệm, hiệu cầm đồ chuyện làm ăn cũng là không sai!”

Vương Bảo thu hồi thẻ ngọc, liền cười ra ngoài, “Ta ra đi dò xét một phen!”

Lưu Xung các loại người không lời.

Dò xét?

Dò xét cộng lông a!

Đừng cho là chúng ta không thấy được, ngài đây là muốn đi ra ngoài kiếm

chuyện, đúng không?

Mặc dù hiếu kỳ tâm tăng mạnh, thế nhưng nằm trong chức trách, bọn họ cũng không dám theo, chỉ được trông mòn con mắt nhìn Vương Bảo rời đi.

Võ Thống hiệu cầm đồ!

Tên, chính là danh tự này!

Hiệu cầm đồ chuyện làm ăn cũng khá, ai không có cái thiếu tiền cứu cấp thời điểm, thiếu tiền, lấy chút bảo bối hướng về trong hiệu cầm đồ ném một cái, lập tức liền có tiền, sau khi còn có thể chuộc đồ, giải quyết khẩn cấp.

Mà hiệu cầm đồ tài phú khởi nguồn.

Ngược lại không là tiền huê hồng bảo quản phí cái gì, mà là những kia làm bảo bối, thế nhưng, người nhưng không có trở lại loại kia.

Trực tiếp làm giàu làm giàu!

Vương Bảo đi tới Võ Thống hiệu cầm đồ, hiệu cầm đồ anh em đương nhiên không ai biết hắn, Vương Bảo hiện tại tuy rằng có nổi tiếng, nhưng còn không bị mọi người quen thuộc.

Tìm tới một cái trước cửa sổ, Vương Bảo đi tới, tiếng trầm hờn dỗi nói rằng, “ta phải làm đồ vật!”

Trước cửa sổ bên trong một lão giả cười nhạt nói, “chúng ta hiệu cầm đồ tín dự hài lòng, định sẽ không để cho tiểu hữu thất vọng!”

“Xem một chút đi!”

Vương Bảo đang khi nói chuyện, lấy ra một tảng đá, mặt trên tinh văn điểm điểm, đưa tới!

Ông lão nhìn thấy tảng đá trong nháy mắt, lập tức ngẩn ngơ, vẻ mặt khẽ biến, hai tay tiếp nhận, tinh tế quan sát đến.

Hồi lâu qua đi, ông lão hít vào một ngụm khí lạnh, nói rằng, “đây là hộ hồn tinh văn thạch, lớn như vậy một khối, dựa theo giá thị trường, nên giá trị 150 triệu đạo tinh tả hữu, bản tiệm có thể cầm cố cho tiểu hữu một cái ức đạo tinh, như trong vòng một tháng trở về chuộc đồ, cần nhiều hơn một trăm vạn đạo tinh, nếu không đến, sau lần đó mỗi nhiều hơn một ngày, liền nhiều một trăm vạn tiền chuộc, ngài xem có thể không?”

Vương Bảo thoả mãn gật gù, “Rất công đạo!”

Nói xong, Vương Bảo lại cau mày nói, “nhưng nếu như các ngươi đem ta bảo vật làm mất rồi, nên sao chỉnh? Khụ khụ, không phải hoài nghi các ngươi, mà là hiếu kỳ!”

Ông lão khóe miệng co quặp, sau đó, ngạo nghễ nói, “bản tiệm chính là Võ Thống đại nhân mở, sao lại làm mất khách nhân bảo vật? Ân, có điều dựa theo quy củ, thật làm mất, sẽ gấp ba bồi thường!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù, “Vậy ta liền yên tâm!”

Dứt lời.

Vương Bảo bắt đầu ra bên ngoài đào đồ vật.

Kỳ thạch, dị bảo, Vương Bảo trên người bảo vật, quả thực không muốn quá nhiều, đa dạng, rất nhanh sẽ chất đầy toàn bộ trước cửa sổ, ông lão đầu đều không nhìn thấy.

Trước cửa sổ sau khi, ông lão một mặt mộng bức nhìn trước mắt các loại bảo vật, mỗi một loại, đều là giá trị liên thành, khe nằm, trước mắt cái tên này, đến cùng muốn làm cái gì? Có nhiều như vậy bảo vật, ngươi còn cần hiệu cầm đồ? Ngươi có thể thiếu tiền sai khiến?

Nhưng mà.

Phản ứng lại, ông lão lại là đại hỉ!

Không quan tâm vì sao!

Nếu như như thế bảo vật làm ở tại bọn hắn hiệu cầm đồ, như vậy, chỉ là thủ tục phí đều đủ bọn họ huyết kiếm lời một đợt!

Nghĩ tới đây, ông lão bắt đầu bắt chuyện đồng bọn, một đoàn lão già tự mình ra trận, tỉ mỉ kiểm tra lại thật giả đến.

Trước cửa sổ, Vương Bảo vòng chéo tay, cười nhạt nói, "không nên gấp gáp, từ từ đi, lúc này mới chỉ là một phần, ta Long đại nhân gần nhất nhưng tiền mặt bàn bạc việc gấp, cần đạo tinh rất nhiều rất nhiều, cũng chính là xem Võ Thống đội trưởng danh dự cực cao, lúc này mới đến các ngươi hiệu cầm đồ!"

Một đám kiểm tra lão già liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau, gò má đều là có chút co giật!

Khe nằm!

Chỉ là một phần?

Còn có càng nhiều?

Đại gia, ngươi rất sao đến cùng thiếu bao nhiêu tiền a? Chỉ là những này, ngươi đều có thể cầm cố hơn trăm ức đạo tinh, này cũng không đủ?

Chỉnh không hiểu không hiểu nổi, một đám lão già đơn giản không suy nghĩ thêm nữa.

Ngược lại, bọn họ hiệu cầm đồ là kiếm lời lật, quản hắn đến cùng ảnh cái cái gì, chặc chặc, những bảo vật này, chỉ là chuộc đồ thủ tục phí, đều có thể vài ức đạo tinh, đây là từ trên trời giáng xuống lớn đĩa bánh, đắc ý a đắc ý...

------oOo------

Chương 949: Hố ta chính là Long Ngạo Madara?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Võ Thống hiệu cầm đồ nghiệm hàng các lão giả liền biết rồi Vương Bảo nói tới một phần là cái gì quỷ.

Bởi vì Vương Bảo lục tục lấy ra giá trị gần ba trăm ức bảo vật!

Nghiệm hàng các lão giả không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, càng thêm đắc ý.

Vương Bảo tự nhiên cũng là đắc ý.

Chờ đến hắn từ một cái hiệu cầm đồ cao tầng trong tay tiếp nhận một tấm định giá ba trăm ức giấy cầm đồ, cùng với gần hai trăm ức đạo tinh sau khi.

Vương Bảo càng đẹp hơn.

Lười biếng quay về cái kia hiệu cầm đồ cao tầng chắp chắp tay, Vương Bảo mỉm cười nói, "Đa tạ! Cáo từ!"

Cái kia hiệu cầm đồ cao tầng cười híp mắt nói rằng, "tiểu huynh đệ, là lão phu nên đa tạ ngươi a! Đi thong thả!"

Chờ đến Vương Bảo rời đi hiệu cầm đồ, trong hiệu cầm đồ bầu không khí nhất thời biến đổi.

Những kia vây xem đảng từ lâu là không nhẫn nại được, thấp giọng bắt đầu nghị luận.

Mà cái kia hiệu cầm đồ cao tầng, chính là hiệu cầm đồ chủ tiệm, cười to ba tiếng, đi tới hậu đường.

Mấy cái ông lão trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, liên tục chúc, một cái trong đó híp mắt cười nói, "chủ tiệm, loại này đại hỉ sự, nên mau mau thông báo ông chủ a!"

Chủ tiệm ông lão ngột ngạt hưng phấn, cường chứa trầm ổn, nét mặt già nua giống như hoa cúc nở rộ, gật gật đầu nói, "Là nên nhường lão đệ biết cái tin tức tốt này hài lòng một hồi!"

Không sai.

Này chủ tiệm, thình lình chính là Võ Thống hắn ca, Võ Bất Phàm!

Tên gọi Võ Bất Phàm.

Nhưng kỳ thực Võ Bất Phàm hắn quá bình thường.

Tư chất không cao, kém xa Võ Thống, ỷ vào vô số dược vật chí bảo mạnh mẽ tích tụ ra tới một cái Đạo Kiếp một cảnh tu vi mà thôi.

Thế nhưng.

Bởi vì Võ Bất Phàm am hiểu sâu làm người chi đạo, lại có một môn lối buôn bán, vì lẽ đó đúng là khá được Võ Thống coi trọng.

Đương nhiên.

Sau lưng, khẳng định là có người trong bóng tối khinh bỉ hắn, nói ca ca không bằng đệ đệ, quá cặn bã!

Võ Bất Phàm từ lâu nhận mệnh, nhưng là, nhưng không có nghĩa là hắn không tức giận, không phẫn nộ, vào giờ phút này, hắn cũng cảm giác được một loại nồng nặc tự hào cảm giác tự nhiên mà sinh ra, hắn muốn đem cái tin tức tốt này nói cho đệ đệ, bởi vì hắn ngày hôm nay trực tiếp giúp đệ đệ kiếm lời đầy đủ hơn ba ức!

Đây chỉ là thủ tục phí mà thôi!

Mà nếu là tiểu tử kia đến thời hạn, không có thể trở về đến chuộc bảo, chặc chặc, cái kia kiếm lời thì càng quá độ!

Nghĩ tới đây.

Võ Bất Phàm cấp tốc cho Võ Thống đưa tin, đệ a, ca kiếm tiền, một kiếm lời chính là ba cái ức!

Phát xong đưa tin sau khi, Võ Bất Phàm cười chờ đợi Võ Thống đích thân tới, bực này đại hỉ sự, lão đệ khẳng định là không nhẫn nại được muốn tới tìm ta chúc mừng chứ?

Đúng là đáng tiếc, lão đệ đã phân phó, gần nhất chính là thời buổi rối loạn, không nên lại hại làm khách, nếu không thì, hừ, cái kia làm bảo bối tiểu tử, là kiên quyết sống không tới trở về chuộc bảo một ngày kia!

Lại nói Võ Thống.

Lão gia hoả sợ sệt a!

Bị Vương Bảo kích thích trở lại trong phủ sau khi, cấp tốc phái người đi Cực Dương Thần Tông kiểm tra tin tức.

Này một tra không quan trọng lắm, phái đi người sau khi trở lại, nói cho Võ Thống một cái trong lòng oa lạnh tin tức, vậy thì là, cái kia "Long Ngạo Madara" mới vừa đi qua tông môn, gặp mặt Vô Ưu thiên quân, hơn nữa, Vô Ưu thiên quân lúc này đã rời tông!

Đi làm cái gì?

Chẳng lẽ...

Thật sự đi cho tiểu tử kia đòi nợ đi tới?

Ta giời ạ!

Võ Thống uất ức hỏng rồi, lại là phẫn nộ lại là âm thầm sợ hãi.

Thiên quân tự mình đi hỗ trợ đòi nợ a!

Cái kia hỗn tiểu tử, từ đâu tới mặt mũi lớn như vậy?

Này không thể a!

Nhưng mà.

Này nếu như thật sự.

Vậy hắn an vị chá, lúc trước như vậy không để lối thoát tìm Vương Bảo gốc, sau đó Vương Bảo chịu đến trọng dụng, không chắc sẽ bị ám hại, tuy rằng hắn không sợ, thế nhưng như có gai ở sau lưng cảm giác, thật sự rất tâm mệt a!

“Ta đây là tội gì đến tai!”

Võ Thống có chút hối hận rồi, trong lòng thở dài không ngớt.

Nhưng vào lúc này.

Võ Bất Phàm đưa tin đến rồi!

Sau khi xem xong, Võ Thống có chút mộng bức.

Cái gì đồ chơi?

Anh ta nói, có người đến tiệm cầm đồ vật, chỉ là thủ tục phí liền kiếm lời ba cái ức?

Khe nằm!

Nháo đây?

Nhiều như vậy thủ tục phí, cái kia đến bao nhiêu giá cao giá trị bảo vật?

Lại là kinh hỉ lại là buồn bực, Võ Thống hít sâu một hơi, đè xuống đối với Vương Bảo kiêng kỵ, quyết định đem có hạn tinh lực vùi đầu vào vô hạn vui sướng bên trong đi, thẳng đến Võ Thống hiệu cầm đồ!

Đi tới hiệu cầm đồ, rất nhanh hai huynh đệ liền gặp mặt rồi!

"Lão đệ!"

Võ Bất Phàm kích động tiến lên ôm một hồi Võ Thống, Võ Thống lúng túng cười, nói rằng, "đại ca, tin tức là thật sự?"

Võ Bất Phàm ngạo nghễ nói, "vậy còn giả bộ? Lão ca sao lại lừa gạt lão đệ? Đây là giấy cầm đồ, ngươi mau nhìn!"

Võ Thống tiếp nhận giấy cầm đồ.

Này giấy cầm đồ, nhưng là hắn xin nhờ Vô Ưu thiên quân tự mình luyện chế, việc này truyền ra ai ai cũng biết, vì vậy cũng bị được võ giả tin cậy.

Xem xong mặt trên ghi chép, Võ Thống vẻ mặt quái lạ nói rằng, "thật là có người như vậy, thực sự là không hiểu nổi, người này là hà phải làm nhiều như vậy bảo bối!"

Võ Bất Phàm đắc ý nói, "Quản hắn vì sao, ngược lại chúng ta kiếm tiền, là được! Chỉ là đáng tiếc, không thể sơ lược thi thủ đoạn, nếu không, đây chính là đầy đủ giá trị hơn 300 ức bảo vật a..."

Võ Thống vẻ mặt chìm xuống, không cao hứng nói, "Ca, ta đã nói rồi, loại chuyện đó, gần đây không muốn làm tiếp!"

Võ Bất Phàm liền bận bịu nói rằng, "ta hiểu, lão ca hiểu, lão ca sẽ không cho ngươi thêm phiền phức!"

Trong lòng bầu không khí không lành mạnh, nhưng là có chút phẫn nộ, đệ đệ giáo huấn ca ca? Vô lễ a, Hừ!

“Những bảo vật kia đây, lấy ra ta xem một chút!”

Võ Thống hít sâu một hơi, nói rằng.

Võ Bất Phàm lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, “Người kia bảo vật giá trị khá cao, ta thả ra, tự mình bảo quản! Cho!”

Tiếp nhận nhẫn chứa đồ.

Võ Thống bắt đầu dò xét.

Lúc đầu hững hờ.

Nhưng rất nhanh.

Hắn liền mộng bức!

Cả người run run một cái!

Trong lòng chợt run lên!

Sắc mặt đổi trắng bệch!

Võ Thống bỗng nhiên ngẩng đầu, hai mắt chớp mắt sung huyết, tay run rẩy nhẹ nhàng hơi động, một ít bột phấn trạng đồ vật liền xuất hiện!

Võ Bất Phàm rất là buồn bực, hỏi nói, “lão đệ ngươi đây là làm sao?”

“Làm sao?”

Võ Thống âm thanh đột nhiên cất cao 180 dB, khuôn mặt đều có chút vặn vẹo, gầm nhẹ rít gào nói, “đồ vật bên trong, đều rất sao vỡ thành bộ dáng này, ngươi nói ta làm sao?”

“Cái gì?”

Võ Bất Phàm sắc mặt hoàn toàn thay đổi!

Hắn lập tức cũng hoảng rồi, run giọng nói, “cái này không thể nào a! Ta bảo quản vô cùng tốt, tuyệt đối không thể có chuyện! Chẳng lẽ ta nắm sai rồi?”

Ở Võ Thống ước ao trong ánh mắt, Võ Bất Phàm hoảng loạn tìm kiếm, cuối cùng, nhưng chỉ nghênh đón một tấm trắng bệch trắng bệch mặt, “Lão đệ, ngươi... Ngươi nhìn lại một chút... Nhìn lại một chút...”

Võ Thống trong lòng là oa lạnh oa lạnh, đem nhẫn chứa đồ quăng cho Võ Bất Phàm, gầm nhẹ nói, “chính ngươi xem!”

Võ Bất Phàm bắt đầu kiểm tra, nhìn bên trong nhẫn trữ vật cái kia từng mảnh từng mảnh nối liền mảnh tro cặn, ngây người như phỗng!

Bầu không khí yên tĩnh lại!

Hồi lâu qua đi, Võ Thống mới hít sâu một hơi, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “đồ vật làm sao có khả năng sẽ vỡ nát? Lấy những này tro cặn đến xem, ngược lại cũng không phải giả mạo! Thế nhưng, làm sao có khả năng vỡ nát đây? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Đáng chết, chẳng lẽ, là có người dùng thủ đoạn đến ám hại ta?”

Võ Bất Phàm nhìn lão đệ lầm bầm lầu bầu, cảm giác sâu sắc vô lực, lại phẫn nộ vô song, nhưng chỉ có thể trầm mặc không nói!

“Đúng rồi, làm bảo vật tên kia gọi cái gì?” Võ Thống ánh mắt tinh mang lóe lên, hỏi.

Võ Bất Phàm suy nghĩ một chút, lúc này mới nhớ tới đến, liền bận bịu nói rằng, “hắn không nói tên, chỉ là, hình như là lấy... Long đại nhân tự xưng!”

“Long... Đại nhân?”

Võ Thống mộng bức!

Bởi vì trong giây lát này, hắn thình lình nghĩ đến Vương Bảo.

Tên khốn kia, không phải là gọi “Long Ngạo Madara” sao?

Khe nằm!

Võ Thống trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, tức giận cực kỳ, kinh hãi cực kỳ!

Không thể chứ?

Tiểu tử kia, không thể như thế tuyệt, gan to như vậy, làm càn như vậy, như thế hố lão tử chứ?

Ta rất sao chỉ là vừa mới mới vừa đắc tội rồi hắn a!

Hắn còn không rất sao bay lên lên đây.

Bây giờ sẽ bắt đầu cứng rắn ta?

Không đúng không đúng, không thể là hắn, hay là, đây chỉ là cái trùng hợp...

------oOo------

Chương 950: Long Ngạo Madara, ngươi thật là độc a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Thống đầy bụng hoài nghi.

Lại khó có thể tin!

Liền như thế suy đoán hồi lâu, bên ngoài đột nhiên có người đến thông cáo, nói vị kia gọi "Long đại nhân", đi mà quay lại.

Võ Bất Phàm thân thể chấn động dữ dội, trong nháy mắt đỏ mặt tới cực điểm, khuôn mặt vặn vẹo gầm nhẹ nói, "tiểu tử này, là cố ý?"

Võ Thống nhưng là miễn cưỡng khôi phục một tia bình tĩnh.

Ánh mắt mang theo hàn mang, Võ Thống nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "đi xem xem liền biết rồi!"

Chỉ muốn xem thử xem cái kia "Long đại nhân" đến cùng đúng hay không "Long Ngạo Madara", liền có thể biết, đây rốt cuộc đúng hay không một cái hố!

Sau đó.

Hắn liền nhìn thấy "Long đại nhân"!

Võ Thống trong nháy mắt đã hiểu, hắn Võ Thống, thật sự bị hãm hại!

Hãm hại hắn, chính là "Long Ngạo Madara" tên khốn kiếp này ác đồ!

Vương Bảo mặt mỉm cười, chắp hai tay sau lưng nhìn Võ Thống, cười nói, "nguyên lai Võ đội trưởng cũng ở a! Đúng là đúng dịp!"

Võ Thống, "..."

Đúng dịp ngươi muội a!

Ngươi rất sao chỉ định tính tới chứ?

Ngươi cái lão Âm tất bên trong chiến đấu cơ, ngươi rất sao như thế âm như thế tuyệt, ta không tin ngươi coi không ra ta sẽ ở này!

"Long Ngạo Madara!"

Võ Thống gầm nhẹ, ánh mắt lộ ra tàn nhẫn, lớn tiếng nói, "ngươi lại dám hố ta?"

Vương Bảo lộ ra thần sắc kinh ngạc, nói rằng, "hố Võ đội trưởng? Việc này vì sao lại nói thế a?"

"Ngươi..."

Võ Thống tức đến nổ tung, lớn quát, "Ngươi nếu không hố ta, há có thể đến ta hiệu cầm đồ làm nhiều như vậy bảo vật? Trên người ngươi sẽ thiếu tiền? Ngươi chỉ là từ sòng bạc thắng được liền lên trăm ức đạo tinh!"

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "cái này, chính là cái hiểu lầm, thực không dám giấu giếm, lúc trước ta đụng tới một cái người xa lạ, hắn đối với ta các loại xem thường, ta Long Ngạo Madara há có thể tha cho hắn? Lúc này từ các ngươi hiệu cầm đồ hối đoái mấy trăm ức tiền mặt đánh hắn mặt! Võ đội trưởng ngươi hẳn phải biết, tiền mặt so với cái gì đều dễ sử dụng a!"

Võ Thống, "..."

Ta rất sao!

Ngươi rất sao!

Khe nằm!

Loại này lời nói dối ngươi đều nói được?

Cái gì gọi là vì làm mất mặt hối đoái tiền mặt?

Ngươi rất sao làm ta là ba tuổi búp bê (em bé) đây? Dễ gạt như vậy?

Loại lý do này, ngu ngốc mới sẽ tin!

“Tiểu tử, ngươi muốn chết!”

Võ Bất Phàm không nhịn được, khuôn mặt vặn vẹo, lớn mắng nói, “ngươi mẹ nó đang tìm cái chết ngươi biết không? Ngươi lại dám âm huynh đệ ta? Ngươi không cứu! Chết chắc rồi! Người đến a...”

“Té sang một bên!”

Võ Thống khóe miệng mãnh đánh, một cái tát quất bay Võ Bất Phàm!

Võ Bất Phàm ngây người như phỗng, bụm mặt nhìn đánh chính mình đệ đệ, trong nháy mắt bi thương kéo tới, lã chã thất thần.

Võ Thống hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “hành! Tiểu tử ngươi có dũng khí!”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “Võ đội trưởng, ngươi đến cùng ở làm cái gì a? Làm sao như thế không hiểu ra sao a, cái kia cái gì, chúng ta đừng nói nhảm, đi thẳng vào vấn đề đi, vừa nãy ta từ các ngươi nơi này làm định giá ba trăm ức bảo vật, ta hiện tại đến chuộc đồ, đây là giấy cầm đồ, kỳ thực có muốn hay không giấy cầm đồ cũng không đáng kể, lúc đó nhiều người như vậy nhìn đây, yêu, này không phải là những người này sao, thật nhiều đều còn chưa đi a!”

Bốn phía vây xem đảng, “...”

Chúng ta có thể nói cái gì? Ngươi rất sao này vừa đến vừa đi, tốc độ quá rất sao nhanh hơn chứ?

Võ Thống sắc mặt tái xanh một mảnh, đều muốn đen!

Chuộc bảo?

Ngươi rất sao có thể chuộc cái lông a!

Đều rất sao thành cặn bả cặn bã!

Tuy rằng không biết ngươi là làm sao làm được, thế nhưng, chuyện này, tuyệt bức là ngươi trong bóng tối dùng thủ đoạn!

Vương Bảo kỳ thực cũng không làm gì, chỉ là tinh luyện bảo vật sau khi nát tan mà thôi, đơn giản!

Quơ quơ trên tay giấy cầm đồ, Vương Bảo cười hì hì nói, "Võ đội trưởng, mau đưa tiểu bảo bối của ta đều lấy ra a, ta đã không thể chờ đợi được nữa muốn xem thấy chúng nó, thủ tục phí ta sẽ 1 điểm không kém đưa cho ngươi, thế nhưng ta nói rõ trước a, ta những kia bảo bối, nếu là có chút nào sơ xuất, đừng trách ta không niệm tình cảm a, gấp ba bồi thường, 1 điểm cũng không có thể thiếu..."

Võ Thống cả người đột nhiên run run một cái!

Gấp ba bồi thường!

Gấp ba bồi thường a!

Ta cái đại tào!

Hơn 300 ức gấp ba, này mẹ nó chính là đầy đủ gần nghìn ức a!

Lão tử những năm này tuy rằng lăn lộn không sai.

Thế nhưng, lão tử dòng dõi cũng là chừng một ngàn cái ức!

Ngươi đây là đem lão tử cả đời này kho bạc nhỏ, đưa hết cho hố đi vào a!

Ngươi sao liền như thế độc ác đây!

Không phải là tới cửa đánh ngươi mặt sao? Không phải là tìm ngươi gây sao? Có cái gì a, ngươi đánh ta một hồi, mắng ta hai câu, ta còn có thể làm sao làm ngươi? Ngươi hại ta làm gì a?

Võ Thống tâm tư hỗn loạn, hô hấp dồn dập, nửa ngày đều không lên tiếng!

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên sẫm màu chìm xuống, hỏi nói, "làm sao? Sẽ không là thật gặp sự cố chứ?"

Võ Thống, "..."

"Vậy ta liền không thể không nói, Võ đội trưởng a, ngươi xui xẻo rồi a! Gần nghìn ức đây!"

Võ Thống, "..."

"Không phải ta Long Ngạo Madara không nể tình a, quy củ chính là quy củ, ta vừa vặn mời chúng ta đại đội trưởng tới nơi này tụ tập, đợi lát nữa nên liền muốn đến, đến thời điểm liền để nhà ta đại đội trưởng cho ta làm chủ đi!"

Võ Thống, "..."

Không xong rồi!

Thật sự không xong rồi!

Tức chết ta rồi!

Ta mẹ nó thực sự thực sự là không nhịn được!

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!"

Ầm ầm!

Hư không nổ tung, trong phút chốc lăn lộn xuất đạo nói khủng bố làn sóng, trong nháy mắt, Võ Thống long hành hổ bộ, khí thế kinh thiên, một tấm liền hướng về Vương Bảo đỉnh đầu đánh xuống!

Vương Bảo từ lâu là cảnh giác vạn phần!

Lúc này hú lên quái dị, bóng người lui nhanh, trực tiếp tránh ra hiệu cầm đồ!

Cùng lúc đó, Võ Thống chớp giật đuổi theo ra, khuôn mặt vặn vẹo, giống như đánh mất lý trí, gầm nhẹ, ánh mắt hàn mang bùng lên, song chưởng hư không ép một chút, hư không vô tận, phảng phất bị hắn chưởng khống, trở nên đọng lại lên!

Vương Bảo rên lên một tiếng, tốc độ đột nhiên hoãn!

Đang nghĩ đúng hay không dùng mấy phút vô địch chính là cô quạnh!

Có điều nhưng vào lúc này, liền nghe đến xa xa truyền đến một đạo kinh thiên quát lớn, "Võ Thống! Ngươi mẹ nó điên rồi phải không?"

Rầm rầm rầm!

Liên tiếp không ngừng nổ vang không ngừng thoát ra, một tia sáng trắng phảng phất tuyệt thế Cuồng Đao, bắn mạnh mà đến, chặn lại rồi Võ Thống mới vừa đánh ra đến hung hãn một chưởng!

Võ Thống vẻ mặt chìm xuống, ngừng lại!

Vương Bảo cũng là dừng lại, nhìn về phía người tới, không phải Trần Dạ thì là người nào!

Lão cẩu còn đi theo Trần Dạ phía sau, đối với Vương Bảo nháy mắt!

Trần Dạ tức giận đến mức cả người run run, sắc mặt tái xanh, nhìn thấy Vương Bảo bình an vô sự, thở phào nhẹ nhõm, sau đó, không ngừng được nổi giận nhường hắn nhìn chòng chọc vào Võ Thống, lớn mắng nói, "Võ

lão nhị, ngươi có bệnh a? Long Ngạo Madara nhưng là Thiên quân đại nhân đều vừa ý người, ngươi dĩ nhiên muốn giết hắn? Ngươi không muốn sống?”

Võ Thống khóe miệng đột nhiên co giật!

Ta rất sao cũng không muốn a!

Ta lúc trước đắc tội rồi hắn, ta đều rất sao sợ, tại chỗ rút đi!

Thế nhưng.

Tiểu tử này hắn hùng hổ doạ người a!

Hít vào một ngụm khí lạnh, Võ Thống nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “tiểu tử này đến ta hiệu cầm đồ làm ba trăm ức bảo vật, sau đó trong bóng tối làm hỏng, đem bảo vật toàn cho vỡ vụn! Đón lấy đi mà quay lại, tuyên bố muốn chuộc bảo... Trần huynh, ngươi nói, này còn là một người sao? Quá độc đi!”

Trần Dạ, “?”

Hắn quay đầu nhìn về phía Vương Bảo, có chút mộng bức!

Trời ơi!

Lợi hại ta Long huynh đệ!

Lúc trước thắng Phúc Duyên sòng bạc một cái ức đạo hồn tinh.

Hiện tại lại hãm hại Võ Thống gần nghìn ức đạo tinh?

Ngươi này làm giàu làm giàu thủ đoạn, thực sự là làm người giận sôi a!

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên nghiêm túc nói, “Trần ca, đừng vội nghe cái tên này nói hưu nói vượn, ta nhìn hắn chính là cố ý gây sự với ta! Lúc trước hắn liền xem ta khó chịu, đi ta trụ sở muốn phạt ta quỳ xuống! Hiện tại càng là hãm hại ta, vu hại ta! Trần huynh, mời làm ta làm chủ a!”

Võ Thống khí nổ, tức giận nói, “ngươi còn dám cắn ngược lại ta một cái? Ngươi lúc trước nói sở dĩ làm bảo vật, là có người xem thường ngươi, ngươi trù tiền đánh hắn mặt, Trần huynh, ngươi đến phân xử thử, loại lý do này, ngươi tin sao?”

Trần Dạ trầm mặc không nói.

Ta tin cái cà!

Đang chuẩn bị lúc nói chuyện.

Liền xem đến vào giờ phút này, từ đằng xa trong đám người, một lão giả đi ra, khí thế hơi động, đỉnh cao Tôn Giả cường giả khí thế hiển lộ không thể nghi ngờ, dẫn tới Võ Thống cùng Trần Dạ tất cả giật mình!

Người lão giả này mặt không hề cảm xúc, vòng chéo tay, nhạt âm thanh nói, “việc này, ta tin! Bởi vì cái kia xem thường hắn, chính là ta!”

Trần Dạ, “?”

Võ Thống, “?”

Ta chùi lặc!

Thật là có người này?

Cái tên này là thuê đến chứ? Tuyệt bức đúng không? Ngươi rất sao một cái đỉnh cao Tôn Giả, ngươi cùng một cái chỉ là Đạo Kiếp ngươi so cái gì a...

------oOo------

Chương 951: Ta đứng ở này, nhường ngươi đánh 1 chưởng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Thống không thể nào tiếp thu được trước mắt tất cả những thứ này!

Đường đường đỉnh cao Tôn Giả a!

Tìm một cái Đạo Kiếp phiền phức, này không tật xấu.

Ta rất sao liền làm như thế.

Thế nhưng.

Ngươi dĩ nhiên là xem thường hắn? Ghét bỏ hắn nghèo? Khe nằm, ta đây liền không thể nào tiếp thu được, ngươi là nhàn a, nhàn đau "bi" a!

Hít sâu một hơi, Võ Thống nhìn ông lão kia gầm nhẹ nói, "ta muốn biết, đây là vì sao!"

Ông lão kia đương nhiên là Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân, liếc Võ Thống một chút, vung tay lên, ngạo nghễ nói, "lão phu làm như thế, không có cái gì cái khác nguyên nhân, thuần túy chỉ là bởi vì xem tiểu tử này khó chịu! Thế nhưng vạn vạn không ngờ tới, tiểu tử này dĩ nhiên tiện tay liền lấy ra mấy trăm ức tiền mặt, lão phu khâm phục! Khâm phục a!"

Võ Thống, "?"

Trần Dạ, "?"

Mọi người, "..."

Ốc Đặc?

Này mẹ nó lại là cái gì quỷ?

Ngươi đúng hay không không làm rõ thân phận của ngươi a!

Ngươi rất sao là tu vi gì? Ngươi là đỉnh cao Tôn Giả a! Tu luyện tới ngươi tình trạng này, ai trên người còn không cái mấy trăm ức a, liền chỉ là bởi vì hắn lấy ra mấy trăm ức tiền mặt, ngươi liền sợ?

Tiền không phải tu vi a khe nằm!

Hai người không phải ngang nhau a!

Mà ông lão kia sau đó lại trầm giọng quát, "Người này có nhiều như vậy tiền, lão phu nhìn với cặp mắt khác xưa, cho nên liền thu hồi lúc trước xem thường! Thôi thôi! Không trêu chọc nổi không trêu chọc nổi a, cáo từ!"

Dứt lời.

Ông lão khẽ lắc đầu, xoay người có chút bi thương xuyên qua đám người, nhanh chóng đi xa!

Võ Thống nhìn tình cảnh này, suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Thiên sát!

Ngươi cái này chày gỗ a!

Mã Đức!

Lão hỗn đản kia, tuyệt bức là thuê đến a!

Nhìn nhìn hắn nói chính là cái gì lời a, cái gì gọi là có tiền vì lẽ đó không trêu chọc nổi? Tu vi của hắn thả ở nơi đó, ngươi mắt mù a! Ngươi coi như kiêng kỵ một ít, ngươi cũng không thể sợ như thế triệt để a, liền tỷ như ta, ta rất sao liền biết hắn có mấy trăm ức tiền mặt, ta sợ sao?

Thiệt thòi ngươi vẫn là đỉnh cao Tôn Giả đây!

Ta phi!

Ngươi rất sao nếu không là thuê đến, lão tử tên viết ngược lại!

Trong lòng phát sinh kinh thiên rít gào, Võ Thống khuôn mặt lần thứ hai vặn vẹo lên, hung tợn nhìn chằm chằm Vương Bảo nói rằng, “cái tên này là ngươi tìm đến chứ?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, không vui nói, “Võ đội trưởng, ngươi làm sao liền như thế yêu thích nói hưu nói vượn đây? Người ta cái gì tu vi? Đỉnh cao Tôn Giả! Ta có thể tìm hắn làm việc, đúng là không cần hoài nghi, thế nhưng, để người ta như thế mất mặt, ngươi cảm thấy người ta sẽ làm sao?”

“Ngươi...”

Võ Thống có chút không biết nói cái gì được rồi.

Trần Dạ vẻ mặt nhưng là trở nên quái lạ lên.

Hắn có chút tin Vương Bảo, thế nhưng, cũng có chút không tin.

Có điều.

Không đáng kể!

Ngược lại.

Ngày hôm nay, hắn phải giúp Vương Bảo làm chủ!

Không vì cái gì khác, dù cho là bởi vì cái kia một nửa một nửa một cái ức đạo hồn tinh, hắn đều phải hỗ trợ, càng không cần phải nói, vào giờ phút này, Vương Bảo đã tiến vào Vô Ưu thiên quân tầm mắt, vậy sau này tuyệt bức sẽ nhất phi trùng thiên!

Bé nhỏ thời điểm không vững chắc quan hệ, chờ người ta cất cánh, sàn xe ổn trở lên theo hỗ trợ, có tác dụng chó gì?

Vì lẽ đó.

Trần Dạ trầm giọng quát, “Võ đội trưởng, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa! Hắn có giấy cầm đồ, cũng có nhân chứng! Phí lời không cần nói nhiều, nên nắm bảo bối nắm bảo bối, nên bồi thường bồi thường đi!”

Võ Thống lần này thật sự tức giận thổ huyết, khóe miệng đều chảy ra một vệt tơ máu.

Bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên yên lặng!

Sau nửa ngày.

Võ Thống mới gằn giọng nói, “được lắm hố lớn! Trần huynh, nhìn dáng dấp, ngươi muốn thay hắn ra mặt, đúng không?”

Trần Dạ vẻ mặt bình thản, nói rằng, “không sai! Võ đội trưởng, đắc tội rồi! Long Ngạo Madara cùng ta quan hệ tâm đầu ý hợp, ta sẽ không bỏ mặc hắn bị bắt nạt!”

Võ Thống muốn rách cả mí mắt, gắt gao nắm chặt nắm tay, hung tàn cực kỳ quát, “Vậy ta nếu như không cho đây?”

Muốn cho ta không công ném ra ngàn ức đạo tinh? Nghĩ hố ta kho bạc nhỏ? Làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi!

Trừ Thiên quân, ai cũng đừng nghĩ ghi nhớ lão tử tài phú!

Trần Dạ khí thế hơi động, mang theo nhàn nhạt sát ý, lệ quát, “Võ đội trưởng, đừng vội u mê không tỉnh! Ngươi thân là Thiên quân dưới trướng thành vệ quân, ngươi có còn nên cái mặt? Ngươi làm như thế, truyền đi, ném không chỉ là ngươi mặt ngươi biết không?”

Võ Thống trầm mặc không nói!

Mặt?

Mặt là cái rắm gì a!

Mặt có thể làm ngàn ức đạo tinh sai khiến?

Lại nói!

Việc này lão tử chính là bị hố, này không thể nghi ngờ, tiểu tử này lão Âm tất một cái, truyền đi, ta cũng có biện pháp viên trở về!

Nhịn nhất thời chi nhục, ảnh một đời thái bình, ta đáng giá!

Trần Dạ vẻ mặt âm tình bất định.

Thật động thủ?

Hắn liền do dự.

Đại gia trước đây dù sao cũng là trên một cái thuyền đồng sự a, trước công chúng, thật muốn là động thủ, ném cái kia thật sự không ngừng hắn cùng Võ Thống mặt.

Thiên quân đại nhân trên mặt cũng tối tăm a!

Đến thời điểm trách tội xuống, tội gì đến tai?

Cái này đáng chết Võ Thống, làm sao liền nhìn không thấu sự tình đây, Trần Dạ trong lòng mắng to không ngớt, ở động thủ cùng không khi động thủ do dự.

Có điều.

Nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên tiến lên một bước.

Mắt nhìn Võ Thống, Vương Bảo tức giận quát, “Ông lão, ngươi thật là

nhường ta xem thường ngươi! Ngàn ức đạo tinh đều không nỡ, ngươi thân là đỉnh cao Tôn Giả, ngươi nói một chút ngươi còn có thể làm điểm cái gì? Không muốn mặt mũi, quả thực là Tôn Giả sỉ nhục!"

Trần Dạ dở khóc dở cười.

Mà Võ Thống, nhưng là nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "ngươi mắng chửi đi! Mắng ta ta cũng sẽ không cho ngươi tiền! Tiểu tử, giữa chúng ta, không rất sao xong, ngươi chờ ta!"

Vương Bảo tấm tắc lấy làm kỳ lạ, "Lợn chết không sợ bỏng nước sôi a!"

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên nghiêm mặt, trầm giọng nói, "đã như vậy! Vậy ta liền không thể không liều cái mệnh! Có câu nói người chết vì tiền chim chết vì ăn! Vì ta nên được bồi thường, ta ở đây hướng về ngươi lập một cái đánh cuộc..."

"Ta người liền đứng ở này, nhường ngươi đánh một chưởng! Sinh tử không cần ngươi phụ trách! Nhưng ta như sống sót, ngươi nhất định phải bồi trả cho ta bốn lần đạo tinh! Nếu ta chết... Chúng ta xóa bỏ!"

"Cái này đánh cuộc, ngươi dám tiếp sao?"

Mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Võ Thống mộng bức!

Trần Dạ há hốc mồm!

Vụ thảo!

Cái gì đồ chơi a!

Chỉ là một cái Đạo Kiếp, muốn cùng một cái đỉnh cao Tôn Giả, đánh như vậy đánh cược?

Bị đỉnh cao Tôn Giả đánh một chưởng, ngươi còn có thể sống?

Ngươi sống cộng lông a!

Người chết vì tiền chim chết vì ăn là không sai, thế nhưng, nhất định là cái chết, ngươi bận việc cái gì a?

“Long lão đệ, đừng kích động!”

Trần Dạ phản ứng lại, vẻ mặt cuồng biến, vội vàng gầm nhẹ nói.

Vương Bảo nghiêm túc nói, “Ta cảm giác ta có thể tiếp được hắn một chưởng, ta muốn thử một chút!”

Cũng nhưng vào lúc này.

Một đạo quát lớn tiếng, vang lên, “Đây chính là ngươi nói!”

Quát lớn mở miệng, tự nhiên là Võ Thống!

Lão già này trên mặt đã là kích động tột đỉnh, ánh mắt đều tỏa ánh sáng, ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bảo!

Cái gì gọi là tìm đường chết?

Đây chính là tìm đường chết!

Tiếp ta một chưởng không chết, ta bồi ngươi bốn lần đạo tinh? Ha ha ha, đừng nói là bốn lần, năm lần ta rất sao cũng tiếp!

Này đánh cuộc tốt, diệu a, tuyệt a!

Lão tử vừa có thể báo thù, có thể cứu danh dự, đem ném mất mặt nhặt lên đến, vẹn toàn đôi bên, biết bao sung sướng?

Nghĩ tới đây, Võ Thống lập tức gấp giọng nói, “đánh cuộc ta nhận! Chư vị

ở đây đạo hữu đều là nhân chứng! Tiểu tử, nam tử hán đại trượng phu, nhất ngôn cửu đỉnh! Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, ta cũng không thể đổi ý a...”

------oOo------

Chương 952: Này đều đánh không chết ta, ngươi làm sao không chết đi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Thống đẹp nổi bong bóng, chỉ lo Vương Bảo đổi ý, hùng hổ doạ người.

Trần Dạ nhưng là tức giận!

Ta Long huynh đệ a!

Ta có muốn hay không như thế hổ a?

Chỉ là ngàn ức đạo tinh mà thôi, tội gì liều mạng già a!

Võ Thống tên khốn này còn chỉ là không biết xấu hổ mà thôi, ngươi chuyện này làm sao liền xách không rõ chứ? Vì ngàn ức đạo tinh, mệnh cũng không muốn?

Đạo Kiếp đỉnh cao đối chiến Tôn Giả đỉnh cao, kết quả còn dùng suy nghĩ sao? Nhất định là cái chết a!

"Long Ngạo Madara!"

Trần Dạ lên giọng, gấp giọng nói, "việc này dù cho ta giúp không được ngươi, còn có Thiên quân đại nhân đâu, ngươi hà tất như vậy... Mất trí!"

Vương Bảo trầm giọng nói, "Thiên quân đại nhân thời gian quý giá, chút chuyện nhỏ này, không cần làm phiền hắn! Trần lão ca yên tâm, trong lòng ta nắm chắc, ta là thật sự cảm thấy, ta lẽ ra có thể tiếp được hắn một chưởng... Cuộc sống này, chính là một cái đánh vần, không nỗ lực lập tức, ta không cam lòng!"

Dứt lời!

Vương Bảo cộc cộc tách tiến lên!

Cùng Võ Thống đối lập đứng thẳng, Vương Bảo cười lạnh nói, “có điều, cách làm người của ngươi, thực sự là vô liêm sỉ! Nhường ta không cách nào yên tâm, vì lẽ đó, ngươi trước tiên cần phải đem đạo tinh giao cho Trần lão ca trên tay bảo quản! Ta thắng, không sợ ngươi đổi ý, ta thua, hắn sẽ trả lại cho ngươi!”

Võ Thống vẻ mặt cứng đờ.

Nhiệt huyết lui bước.

Ngờ vực nhìn Vương Bảo cùng Trần Dạ.

Khe nằm!

Hai người này, không phải là muốn liên thủ lại, hố ta tiền chứ?

Luôn có điêu dân nghĩ hố trẫm kho bạc nhỏ a!

Trần Dạ tâm tình gay go, bị hắn xem cũng vạn phần khó chịu, trừng mắt lên, lệ quát, “Võ Thống, ngươi mẹ nó có bệnh đúng hay không? Ngươi cho rằng lão phu cùng ngươi như thế, thối không muốn cái mặt?”

Võ Thống ánh mắt chìm xuống.

Nói chuyện liền nói, ngươi rất sao mắng lão tử làm chi? Mặc kệ ngươi!

Có điều.

Nghĩ tới đây trước công chúng, Trần Dạ hẳn là sẽ không cùng chính mình như thế không biết xấu hổ, nhất thời hắn liền yên tâm, tương tự cười lạnh nói, “có thể!”

Dứt lời, Võ Thống trực tiếp ném ra mấy cái nhẫn trữ vật, chạy toán loạn hướng về phía Trần Dạ!

Trần Dạ tiếp nhận, kiểm tra một hồi, mặt âm trầm nói rằng, “đúng là 1200 ức đạo tinh... Hừ, nếu tiền đã tới tay, lão phu ngày hôm nay cũng không thèm đến xỉa, Long lão đệ, chín trăm ức là ngươi nên được, còn lại ba trăm ức, ta trả lại hắn!”

Này vừa nói!

Võ Thống suýt nữa phốc ra một cái vạn năm lão huyết!

Ta ngươi muội a!

Trần Dạ a Trần Dạ, vạn vạn không ngờ tới a, ngươi rất sao cũng có thể vô liêm sỉ như vậy a, dĩ nhiên động tác võ thuật ta!

Có điều.

Giữa lúc Võ Thống chuẩn bị phát tác thời điểm, liền nhìn thấy Vương Bảo phất tay một cái, trầm giọng nói, “không được! Trần đại ca! So với ngàn ức đạo tinh, mặt mũi của ngươi so với này có thể quý giá nhiều lắm, huynh đệ ta há có thể làm như vậy? Yên tâm đi, đánh cuộc, ta... Nên có ba phần nắm có thể thắng! Liền liều một phen! Lão ca không muốn tiếp tục khuyên ta, ta ý đã quyết!”

Ai nha này!

Có thể nha!

Võ Thống lần thứ hai đẹp, tâm tình chập trùng lên xuống, khiến cho hắn khá là khó chịu, hít sâu một hơi, Võ Thống không kịp đợi, rống to nói, “tiểu tử, vậy ngươi liền tiếp ta một chưởng thử xem đi!”

Ầm!

Hư không phát sinh một đạo kinh thiên nổ vang!

Sau một khắc, Võ Thống hung hãn ra tay, bàn tay phải đánh ra, trong hư không, trong nháy mắt liền xuất hiện từng đạo từng đạo cổ phù, phù văn lấp

loé, tổ hợp thành một đạo không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung khủng bố phù long, thoáng qua công phu, liền hướng về Vương Bảo xung kích mà xuống!

Trần Dạ xem đều muốn khí nổ, kêu to nói, "đối phó Đạo Kiếp, ngươi dĩ nhiên dùng Ngự Long Chưởng, Võ Thống ngươi mẹ nó thực sự là vô liêm sỉ tới cực điểm!"

Võ Thống cười lạnh không nói.

Nếu muốn giết, vậy dĩ nhiên muốn toàn lực ứng phó!

Quản hắn đúng hay không Đạo Kiếp, quản hắn giết gà dùng đao mổ trâu đây, lão tử chính là muốn giết, chính là muốn tuyệt sát, chính là muốn một điểm sinh cơ cũng không cho hắn!

Non chết hắn a non chết hắn, ta đã sớm nghĩ như thế làm!

"Uống!"

Vương Bảo gầm nhẹ lên!

Đứng tại chỗ, trên người chống một màn ánh sáng, thét dài mà lên, "Đỉnh cao Tôn Giả thì lại làm sao? Ta Long Ngạo Madara nhưng là nhất định phải nghịch thiên nam nhân! Sống sót kỳ tích chi tử! Ta một đời, sinh muốn bá đạo vô cùng, chết muốn oanh oanh liệt liệt, tiếp ngươi một chưởng ta không chết, ta liền bằng niết bàn sống lại!"

Vương Bảo tốc độ nói cực nhanh,

Nhưng âm thanh rất lớn, rõ ràng cực kỳ, truyền vào mọi người bên tai, dẫn tới mọi người hoa mắt mê mẩn!

Mã Đức!

Không nói cái khác!

Trước mắt cái này gọi Long Ngạo Madara!

Thật sự quá rất sao nam nhân!

Nghịch thiên nam nhân, sống sót kỳ tích, sinh mà bá đạo vô cùng, chết mà oanh oanh liệt liệt, Mã Đức, ngươi trâu bò!

Rất nhiều võ giả đều là nhiệt huyết sôi trào cho!

Thậm chí đều đang cầu khẩn, Vương Bảo có thể tuyệt đối đừng chết rồi!

Chết cũng đến chết Võ Thống cái này không biết xấu hổ!

Trần Dạ hít vào một ngụm khí lạnh, bắt đầu hối hận rồi, trâu bò a ta Long huynh đệ, sớm biết như vậy, vừa nãy ta liền bất chấp hậu quả ra tay giúp ngươi đòi nợ!

Chỉ là hiện đang ngăn trở!

Dĩ nhiên không kịp!

Trần Dạ một trái tim đều thu lên!

Trơ mắt nhìn Vương Bảo bị Võ Thống Ngự Long Chưởng nhấn chìm, vô cùng sốt sắng, trên tay lập loè ra từng viên một đan dược, Trần Dạ làm tốt mười phần chuẩn bị, sau đó dù cho Vương Bảo chỉ có một cái hô hấp, cũng phải đem Vương Bảo từ tử vong trên mạng kéo trở về!

Ong ong ong.

Ngự Long Chưởng sức mạnh bàng bạc vô tận, khí thế không dứt!

Trần Dạ thấy thế, lúc này rống to nói, “được rồi! Võ Thống, ngươi nhất định phải làm như thế tuyệt sao? Thu tay lại đi!”

Khí thế hơi động, Trần Dạ chỉ lát nữa là phải ra tay.

Võ Thống có chút không cam lòng, hừ lạnh một tiếng, đình chỉ sức mạnh công kích, dừng tay sau khi, theo ánh sáng tản đi, Vương Bảo dĩ nhiên nằm ở trên mặt đất!

Không rõ sống chết!

Sắc mặt trắng bệch như tờ giấy!

Hơn nữa phảng phất đều không có hô hấp.

Tất cả mọi người là yên lặng như tờ, căng thẳng nhìn, chờ đợi.

Trần Dạ bóng người lóe lên, xuất hiện ở Vương Bảo bên người, không có kiểm tra Vương Bảo trạng thái, liền trực tiếp đem một viên đan dược nhét vào Vương Bảo trong miệng!

Sau đó Trần Dạ mới chuẩn bị kiểm tra Vương Bảo tình hình!

Chỉ là.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên mở mắt ra.

Khí hư thể nhược, run run giơ tay, Vương Bảo quay về hư không dựng thẳng lên một cái ngón tay cái, trong giây lát phảng phất dùng hết khí lực, âm thanh khàn khàn rít gào nói, "tiếp đỉnh cao Tôn Giả một chưởng mà không chết! Trừ ta Long Ngạo Madara, thế gian còn có ai?"

Trần Dạ một mặt mộng bức!

Mà Võ Thống, càng là như bị sét đánh, dại ra tại chỗ!

Bốn phía mọi người chậm rãi thở ra, ồ lên mà lên, từng cái từng cái vừa là ngơ ngác, lại là kính phục!

"Khe nằm! Trâu bò a!"

“Đạo Kiếp đỉnh cao có thể chống đỡ được đỉnh cao Tôn Giả một chưởng, này nói ra, ai tin?”

“Hơn nữa này vẫn là đỉnh cao Tôn Giả, tồn tại tất sát chi tâm một chưởng!”

“Này nếu như ta tiếp được một chưởng này, ta rất sao có thể thổi một năm!”

“Mã Đức, thổi một năm làm sao đủ? Ta có thể thổi cả đời!”

“Long Ngạo Madara! Được lắm Long Ngạo Madara! Ta phục rồi!”

“Ta đều quỳ, ngươi mới chỉ là phục rồi? Ngươi trâu bò!”

Mọi người huyên náo, nghị luận, ánh mắt sáng quắc.

Vương Bảo ngăn cản Trần Dạ lẫn nâng, cắn răng, suy yếu cực kỳ đứng dậy, mặt hướng Võ Thống, đầu hơi ngang, cười lạnh nói, “xem ra, ta thắng! Ngươi thân là đỉnh cao Tôn Giả, đều không một chưởng đánh chết ta, ta nếu như ngươi a, phỏng chừng còn không bằng chết rồi coi là!”

Võ Thống cả người chấn động dữ dội, phản ứng lại sau khi, khuôn mặt trở nên cực hạn vặn vẹo, khắp toàn thân đều toả ra bạo ngược khí tức, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “ngươi... Ngươi... Ngươi...”

Vương Bảo phất tay một cái, trực tiếp đánh gãy hắn, châm biếm nói, “ngươi cái gì ngươi? Lời đều nói không lưu loát, ngươi còn sống sót làm gì? Trần lão ca, chúng ta đi thôi, cùng người như thế ở Thiên quân đại nhân dưới trướng cộng sự, thực sự là đối với ta các loại sỉ nhục, chúng ta chớ cùng hắn đứng chung một chỗ, quá mất mặt!”

Trần Dạ dở khóc dở cười.

Nhưng cũng là không quen nhìn Võ Thống một chút, che chở Vương Bảo rời đi!

Mà Võ Thống, nhưng là đứng tại chỗ, thân thể run rẩy, tức đến nỗi đỉnh

cao, sau nửa ngày, hắn mới rên lên một tiếng, phun ra một ngụm máu tia, đầu cứng ngắc nhất chuyển, ánh mắt của hắn rơi xuống ca ca của hắn Võ Bất Phàm trên người!

Võ Bất Phàm từ lâu sợ đến run lẩy bẩy.

Lúc này bị Võ Thống nhìn kỹ, càng là suýt nữa sợ vãi tè rồi, không kìm nổi mà phải lùi lại!

Đệ a!

Ngươi muốn làm cái gì a

Ngươi không phải là muốn giết ca chứ?

Ngươi bình tĩnh đi a, ngươi không nên vọng động a, ta nhưng là ngươi thân ca ca a, chúng ta có chuyện cố gắng nói, cố gắng nói

------oOo------

Chương 953: Long Ngạo Madara, bổn thiên quân trợ ngươi độ kiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Thống biểu thị không phục!

Từ hắn đố kị Vương Bảo sau trực tiếp tới cửa làm mất mặt liền có thể nhìn ra, hắn không phải là một cái rộng lượng người, hắn tâm nhãn rất nhỏ.

Mặc dù không nói được có thù tất báo.

Nhưng cũng không thể kém được.

Vì lẽ đó.

Không phục Võ Thống, quyết định trình bày tường tận!

Dựa vào bản thân báo thù, đó là không hi vọng, Vương Bảo có Trần Dạ che chở, hắn mới vừa có điều Trần Dạ a, hơn nữa Vương Bảo có thể gắng đón đỡ hắn một chưởng mà không chết, tập kích bạo giết cũng thành hy vọng xa vời, vì lẽ đó, Võ Thống liền quyết định tìm Vô Ưu thiên quân trình bày tường tận!

Chính mình nhưng là Vô Ưu thiên quân đại nhân đáng tin!

Vì là Thiên quân đại nhân đi theo làm tùy tùng hầu hạ vô số năm, không có công lao cũng có khổ lao chứ?

Thiên quân không thể để cho ta bực này trung thành tuyệt đối tiểu đệ thất vọng a!

Cái kia họ Long hố ta rõ ràng như thế, mười người có chín cái đều có thể nhìn ra, chỉ cần Vô Ưu thiên quân đứng ở phía bên mình, một ngàn ức coi như không thể toàn phải quay về, một nửa cũng được chứ? Ta rất sao rất dễ

dàng thỏa mãn!

Trông ngôi sao a trông ánh trăng, Võ Thống cuối cùng cũng coi như là nhận được Vô Ưu thiên quân trở về tin tức!

Trong lúc nhất thời, kích động Võ Thống chạy Cực Dương Thần Tông sơn môn liền đi!

...

...

Không biết.

Vào giờ phút này, Vô Ưu thiên quân thình lình chính đang gặp mặt Vương Bảo cùng Trần Dạ!

Nhìn Vương Bảo, Vô Ưu thiên quân hơi cười, nói rằng, "mặc dù có chút khúc chiết, nhưng Đổ Bảo thiên quân vẫn tính sáng suốt, không có nợ tiền không trả! Một cái ức đạo hồn tinh, đã tới tay!"

Dứt lời.

Vô Ưu thiên quân bàn tay duỗi một cái, một cái nhẫn trữ vật phun ra, lẻn đến Vương Bảo trước người!

"Thu đi!" Vô Ưu thiên quân cười nhạt nói.

Vương Bảo vẻ mặt nghiêm túc ưỡn ngực ngẩng đầu, trầm giọng nói, "Thiên quân, một cái ức đạo hồn tinh, ta chỉ cần một nửa là có thể, mặt khác một nửa đưa cho Thiên quân, Thiên quân chính đang tích trữ thực lực thời gian, cũng tốt cho Thiên quân tạo thuận lợi! Mặt khác, ta còn muốn đưa cho Trần lão ca 2,500 vạn, Trần lão ca là ta người dẫn đường, ta vô cùng cảm kích, vậy cũng là là tâm ý của ta!"

Một bên.

Trần Dạ kích động cả người run.

Tuy rằng Vương Bảo đã sớm như thế nói với hắn.

Thế nhưng.

Trần Dạ nhưng vẫn là có chút khó có thể tin!

Dù sao, đây chính là 2,500 vạn đạo hồn tinh a, mấy ngàn ức đạo tinh đều không đổi được a!

Rộng thoáng a ta Long huynh đệ!

Mà Vô Ưu thiên quân nhưng là ngẩn ra, vẻ mặt quái lạ lên!

Hắn nhìn Vương Bảo, có chút vui mừng, có chút kinh ngạc, trầm mặc nửa ngày, Vô Ưu thiên quân than thở nói, "khá lắm! Có khí phách! Bản tọa nói thật với ngươi đi, kỳ thực lần này bản tọa chỉ phải quay về 90 triệu đạo hồn tinh, còn lại 10 triệu, là bản tọa bù đưa cho ngươi!"

"Vì lẽ đó, ngươi muốn hiến cho ta một nửa, bản tọa, chân thành ghi nhớ!"

"Long Ngạo Madara, bản tọa rất yêu quý ngươi, tương lai của ngươi, tuyệt đối không thể đo lường!"

Vương Bảo rất là ngượng ngùng nói, "Há có thể đến Thiên quân như vậy tán thưởng! Thiên quân khí phách mới là vạn cổ đệ nhất a, tiểu tử khâm phục!"

Vô Ưu thiên quân đột nhiên đứng dậy, híp mắt lại, trầm giọng nói rằng, "việc này không nên chậm trễ! Nếu đạo hồn tinh đã tới tay, vậy ngươi liền ở ngoài điện chuẩn bị đột phá đi, bản tọa tự mình cho ngươi hộ pháp!"

Vương Bảo tự nhiên liên tục nói cám ơn, hắn phỏng chừng, chính mình hiện tại hẳn là triệt để dung nhập vào Vô Ưu thiên quân cái này đoàn thể, chờ đến đến thời cơ thích hợp, ha!

...

...

Võ Thống tới rồi!

Vừa vặn ngay ở Vô Ưu thiên quân cùng với Vương Bảo, Trần Dạ bước ra đại điện thời gian.

Rất xa nhìn thấy Vô Ưu thiên quân, Võ Thống vẻ mặt vui vẻ, nhưng là lại nhìn thấy Vương Bảo cùng Trần Dạ, vẻ mặt nhất thời âm trầm lại!

Mã Đức!

Hai người này, không rất sao một đồ tốt, đặc biệt là Trần Dạ, nhiều năm huynh đệ cảm tình còn không bằng như thế một cái tiểu tử, lão tử thực sự là tất chó!

“Thiên quân!”

Võ Thống một tiếng bi thiết!

Vô Ưu thiên quân hơi nhướng mày, dừng lại nhìn Võ Thống tới gần sau quỳ rạp dưới đất, nói rằng, “xảy ra chuyện gì?”

Võ Thống bỗng nhiên chỉ tay Vương Bảo, gầm nhẹ nói, “Thiên quân ở lên! Kính xin Thiên quân vì là lão hủ làm chủ a! Long Ngạo Madara người này liên hợp Trần Dạ kẻ này, từ ta chỗ này hố đi rồi 1200 ức đạo tinh, ta... Ta...”

Con ngươi đỏ!

Nước mắt suýt chút nữa rơi xuống!

Võ Thống nghẹn ngào,

Hành động tăng mạnh, chìm đắm ở trong đau buồn!

Mà Vô Ưu thiên quân nhưng là vẻ mặt có chút quái lạ nhìn Vương Bảo một chút, nói rằng, “hắn nói chính là thật sự?”

Vương Bảo bĩu môi, chắp tay nói, “Thiên quân minh giám, ngài cảm thấy ta là thiếu cái kia ngàn tám trăm ức người sao?”

Vô Ưu thiên quân nghĩ thầm, không sai a!

Này không tật xấu a!

Người Long Ngạo Madara liền 2,500 vạn đạo hồn tinh đều có thể đưa ra, thậm chí có thể đưa ta năm ngàn vạn đạo hồn tinh, đây là cỡ nào to lớn một món tiền bạc?

Còn có thể bẫy người hơn một ngàn ức đạo tinh?

Ánh mắt chìm xuống, Vô Ưu thiên quân tức giận quát, “Võ Thống, ngươi đúng hay không tu luyện tu bị hồ đồ rồi?”

Võ Thống trong lòng có vạn ngàn oan ức, khổ (đắng) ba ba nói rằng, “Thiên quân xin nghe ta nói đến, việc này...”

Ba ba một trận nói!

Sau khi nói xong, Võ Thống liền nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “Thiên quân đại nhân ngài nhìn, người này ỷ có Trần Dạ chỗ dựa, quả thực là coi trời bằng vung, ngông cuồng đến cực điểm! Hố ta đạo tinh, thực sự là vô liêm sỉ tới cực điểm! Xin mời Thiên quân làm chủ!”

Nhưng mà.

Nghe xong Võ Thống.

Vô Ưu thiên quân nhưng là đột nhiên hai mắt tỏa ánh sáng, nhìn về phía Vương Bảo, trầm giọng nói, “ngươi nhận hắn một đòn Ngự Long Chưởng

mà không chết?”

Vương Bảo ngạo nghễ nói, “mặc dù là may mắn, thế nhưng ta Long Ngạo Madara cũng đối với này thập phần tự hào!”

“Tốt!”

Vô Ưu thiên quân đại hỉ cực kỳ!

Đạo Kiếp đỉnh cao, có thể gắng đón đỡ Tôn Giả đỉnh cao một đòn?

Này có chút khó mà tin nổi!

Chính mình lúc còn trẻ, đều rất sao không như thế bá đạo!

Người này, quả nhiên là nghịch thiên tài năng, khoáng cổ thước kim!

Hiếm thấy chính là.

Người này đối với bản tọa, trung thành tuyệt đối a!

Hít sâu một hơi, Vô Ưu thiên quân cười to mà lên, “Khá lắm, có ngươi! Không hổ bản tọa đối với ngươi như vậy chờ mong, mau mau phá cảnh Tôn Giả đi, cũng làm cho bản tọa nhìn, ngươi phá cảnh Tôn Giả sau khi, có thể đạt đến ra sao độ cao!”

Dứt lời, Vô Ưu thiên quân bỗng nhiên đạp bước tiến lên.

Theo trong miệng hô quát, toàn bộ Cực Dương Thần Tông rất nhiều Thần sơn, xuất hiện vô số đạo cột sáng, trong nháy mắt, liền hình thành một toà vô thượng thần trận!

Vô Ưu thiên quân cao giọng nói, “trận này chính là Cực Dương đại thiên quân truyền thụ, đổi làm bổ thiên hồn trận, phòng ngự có thể nói vạn cổ đệ nhất! Có trận này trợ giúp, ngươi Tôn Giả kiếp lẽ ra có thể yếu bớt bốn phần mười thậm chí năm phần mười!”

“Long Ngạo Madara, ngươi toàn lực độ kiếp, thật đến không đáng kể thời gian, bản tọa coi như trả giá lớn lao đánh đổi, cũng sẽ cứu mạng ngươi!”

Vương Bảo hăng hái dáng vẻ, đạp bước mà ra, “Đa tạ Thiên quân, vậy ta liền đi!”

Đứng ở đại điện ở ngoài trung tâm quảng trường, Vương Bảo bắt đầu điều động tu vi!

Cùng lúc đó.

Võ Thống há hốc mồm!

Khe nằm!

Này tiết tấu không đúng vậy!

Thiên quân đại nhân ngài đúng hay không đã quên điểm cái gì a?

Ngài không nói cho ta đòi tiền, thay ta làm chủ, ngài tối thiểu cũng đến các (mỗi cái) đánh ba gậy đại ý nhớ ý tứ a, ngài như thế rõ ràng thiên hướng, quá quá đáng chứ?

Hắn nhìn một chút Vương Bảo, vừa nhìn về phía Vô Ưu thiên quân, trên mặt đột nhiên giật mạnh, run giọng nói, “Thiên quân, ta đạo tinh...”

Vô Ưu thiên quân không hề liếc mắt nhìn hắn, chỉ là nhạt âm thanh nói, “quy củ chính là quy củ, ngươi hư hao người khác đồ, dựa theo hiệu cầm đồ quy củ, một bồi ba, này không tật xấu, lại nói, ngươi thua rồi đánh cuộc, một bồi bốn, hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào, ngươi còn có cái gì tốt oan ức? Võ Thống, không nên nhường bản tọa quá thất vọng rồi!”

Võ Thống như bị sét đánh.

Cả người đều hồn bay phách lạc lên!

Trần Dạ đã đứng ở bên cạnh hắn, liếc hắn một cái, khóe miệng lộ ra một vệt

châm biếm!

Ngươi người ngu ngốc!

Đến hiện tại, ngươi còn không rõ sao?

Cùng Long Ngạo Madara bực này trung thành tuyệt đối thuộc hạ so với, vào giờ phút này liền lão tử hay là cũng không sánh nổi hắn, ngươi còn so tài với hắn?

Ngươi còn muốn nhường Thiên quân cho ngươi chỗ dựa?

Võ Thống a Võ Thống!!

Tỉnh lại đi đi!

Ngột ngạt rất sao nằm mơ...

------oOo------

Chương 954: Ta hiện tại thật rất sao muốn ha ha ha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân rõ ràng thiên vị kích thích đến Võ Thống!

Hắn liền Vô Ưu thiên quân cũng cho hận lên, cúi đầu nghiến răng nghiến lợi, ngẩng đầu ánh mắt màu đỏ tươi, hơi có chút dữ tợn gắt gao dán mắt vào Vương Bảo, trong lòng phát sinh mình có thể phát sinh nhất ác độc nguyền rủa!

Độ Tôn Giả kiếp đúng không?

Lão tử nguyền rủa ngươi biến thành tro bụi a!

Mà lúc này.

Vương Bảo hơi nhắm mắt, trong cơ thể tu vi vận chuyển hết tốc lực, Đạo Kiếp đỉnh cao khí tức càng ngày càng bàng bạc, chờ đến đạt đến cực hạn thời gian, Vương Bảo mở hai con mắt, ngẩng đầu nhìn trời!

Ong ong ong.

Trên bầu trời!

Từng mảng từng mảng mây đen phảng phất đột nhiên xuất hiện, che đậy thiên địa!

Vô Ưu thiên quân âm thanh thản nhiên truyền đến, “Tôn Giả kiếp, kiếp ra ba đạo, một đạo thân kiếp, cũng chính là huyết nhục, một đạo cốt kiếp, một đạo hồn kiếp, ba kiếp vừa qua, đại đạo cổ môn ra, mở cổ môn, vào Tôn Giả cảnh!”

Vương Bảo đứng ở trung tâm quảng trường, lù lù bất động, mặt không hề

cảm xúc!

Ầm ầm!

Mây đen nơi sâu xa, phảng phất ấp ủ cái gì diệt thế lực lượng, thiên địa đều tĩnh, khiến người ta run sợ!

Cực Dương Thần Tông bên trong, không ít đại tu đều là đi ra động phủ, nghiêm túc nhìn Thiên quân đại điện phương hướng, nhanh chóng kéo tới!

Chờ đến nhìn thấy trên quảng trường một màn, một đám lão gia hoả yên lặng quay về Vô Ưu thiên quân chắp tay, sau đó, ánh mắt ngưng nhiên đứng ở một bên, yên tĩnh nhìn!

Thời gian trôi qua.

Bên trong đất trời áp lực càng ngày càng mạnh!

Nhưng mà.

Tôn Giả kiếp lại vẫn chưa xuất hiện!

Vô Ưu thiên quân vẻ mặt khẽ biến, sốt sắng lên!

Trần Dạ hít vào một ngụm khí lạnh, ngơ ngác biến sắc!

Võ Thống nhưng là mừng như điên, thấp giọng gào nói, “Tôn Giả kiếp, ấp ủ thời gian càng lâu càng khủng bố hơn, hanh...”

Cái khác Cực Dương Thần Tông cao tầng đều là nuốt nước bọt, nhìn Vương Bảo!

Mã Đức!

Này đều ấp ủ bao lâu?

Tuy rằng Tôn Giả kiếp ấp ủ thời gian càng lâu càng là khủng bố, thế nhưng,

này nhưng cũng đại biểu một cái ý tứ, vậy thì là độ kiếp người gốc gác, thập phần dày nặng!

Đột nhiên!

Theo mây đen nơi sâu xa, xuất hiện từng đạo từng đạo hỏa mang, hầu như hết thảy mọi người là dại ra!

Hỏa mang thăm thẳm, phảng phất tạo thành một cái cực kỳ to lớn phù văn, theo toàn thể xuất hiện, phảng phất cải thiên hoán địa, vô tận chu vi bên trong, trải rộng ánh lửa!

"Đây là..."

Vô Ưu thiên quân con ngươi co rụt lại, không nhịn được tự lẩm bẩm, "Trong đồn đãi tử vong chi viêm?"

Mọi người ồ lên mà lên.

Khe nằm!

Cũng thật là tử vong chi viêm?

Bọn họ đều coi chính mình nghĩ sai rồi, không nghĩ tới là thật tử vong chi viêm!

Ở Toái Hư Đại Giới, tử vong chi viêm có thể nói là Tôn Giả kiếp bên trong trong truyền thuyết truyền thuyết!

Chi sở dĩ như vậy nói, là bởi vì tử vong chi viêm, căn bản là chưa bao giờ từng xuất hiện, chỉ có ở cổ xưa trong điển tịch, mới từng có ghi chép!

Đồng thời.

Không có chân thực tên gọi.

Chỉ lấy tử vong quan danh, mang ý nghĩa, chỉ cần giảm kiếp, liền bằng tử

vong, không có con đường thứ hai!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Trong truyền thuyết tử vong chi viêm, dĩ nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn họ!

Võ Thống kích động đều muốn thoải mái bay, gầm nhẹ nói, “tử vong chi viêm! Tôn Giả kiếp bên trong hẳn phải chết chi kiếp! Dư tôn giả kiếp, đều là một đạo tiếp một đạo, nhưng mà này tử vong chi viêm, nhưng là ba kiếp cộng lên! Cháy huyết! Chước xương! Dung hồn! Khủng bố vô song! Chắc chắn phải chết! Chắc chắn phải chết a...”

Không ít Cực Dương Thần Tông cao tầng khóe miệng không khỏi vừa kéo!

Ngươi muội.

Này rất sao cái gì quỷ?

Ngươi kích động cái rắm a!

Vì sao ta từ ngươi này nhất ngôn nhất ngữ bên trong, nghe ra trộm hỉ?

Độ kiếp rõ ràng là người mình, ngay cả thiên quân đều tự mình xuất hiện, tựa hồ khá được Thiên quân coi trọng, ngươi như thế sung sướng, là muốn làm cái lớn chết sao?

Đúng như dự đoán.

Vô Ưu thiên quân đã là sắc mặt tái xanh, nhìn chăm chú Võ Thống một chút, hừ lạnh nói, “cho bản tọa câm miệng của ngươi lại ba! Còn dám ăn nói linh tinh, bản tọa phế bỏ ngươi!”

Võ Thống vẻ mặt cứng đờ.

Thân thể run rẩy một hồi, cúi đầu không nói.

Vô Ưu thiên quân bắt đầu sầu lo!

Tử vong chi viêm xuất hiện, vượt quá dự liệu của hắn, bực này tuyệt diệt chi kiếp, hắn thậm chí đều không nắm chắc đem Vương Bảo bảo vệ đến!

Ong ong ong!

Cùng lúc đó.

Trên hư không mới tử vong chi viêm, đột nhiên tăng tốc độ, trực tiếp hướng về Vương Bảo chạy toán loạn đi!

Trong nháy mắt, tử vong chi viêm liền cùng Vô Ưu thiên quân kích phát vô thượng thần trận va chạm vào nhau!

Nhưng mà.

Điều này làm cho Vô Ưu thiên quân tự kiêu, nhường Cực Dương đại thiên quân đều thập phần tự tin, phòng ngự vạn cổ đệ nhất khủng bố đại trận, dĩ nhiên chỉ chống đỡ một hơi thở, liền tan vỡ ra, phảng phất pha lê vỡ vụn bình thường, ca ca ca nổ tung!

Vô Ưu thiên quân sắc mặt đều là hơi hơi trắng lên!

Mã Đức!

Không cần đoán!

Lão tử bảo đảm không được!

Dù cho vận dụng cái này tuyệt thế chí bảo, cũng không cách nào tránh thoát tử vong chi viêm giết chết!

Cỡ này chắc chắn phải chết Tôn Giả kiếp, không hổ là trong truyền thuyết hẳn phải chết chi kiếp!

Đáng sợ!

Thật đáng sợ!

Trong lòng thở dài, Vô Ưu thiên quân có chút ưu thương, thật tốt thủ hạ a, thiên phú nghịch thiên không nói, đầu óc còn dễ sử dụng, âm tất thuộc tính với ta giống nhau như đúc, hiếm thấy chính là, còn trung thành tuyệt đối, liền như thế chết rồi, thực sự là tức giận a!

Mà lúc này.

Vương Bảo cũng là có chút sợ hãi cả kinh!

Tử vong chi kiếp?

Ở chính mình hiểu biết đến tin tức bên trong, đúng là ghi chép qua!

Không nghĩ tới, chính mình đã vậy còn quá ngưu phê, liền loại này Tôn Giả kiếp xuất hiện!

Hít sâu một hơi, tử vong chi viêm thình lình đã đột phá trận pháp phòng tuyến, chớp mắt sau khi liền đem Vương Bảo lồng chụp vào trong!

Vương Bảo rên lên một tiếng, dường như rơi vào đến vô tận trong biển lửa, vô số phù văn trạng liệt diễm vô hình bên trong liền tràn vào đến Vương Bảo thân thể bên trong!

Thời khắc chuẩn bị sử dụng vô địch chính là cô quạnh, Vương Bảo bắt đầu toàn lực bạo phát!

Có thể cháy huyết, thiêu xương, dung hồn đúng không?

Lão tử thân có Cổ Thần huyết thống, Cổ Yêu huyết thống, chính là vô thượng chí cao máu, Cổ Thần thân thể tu luyện đến nay, đã đạt đến tu vi, hồn chính là chịu đến hệ thống che chở, ai có thể đụng chạm?

Vương Bảo trong lòng phát sinh rít gào, toàn thân dòng máu phảng phất sôi trào bình thường, mà màu vàng óng Cổ thần chi huyết cùng màu xám Cổ Yêu máu, nhưng là phảng phất bạo động, hướng về tử vong chi viêm khởi xướng xung kích!

Vương Bảo lù lù bất động, tùy ý tử vong chi viêm giội rửa thân thể của chính mình, huyết cháy nhưng bất tận, chước xương nhưng không cần thiết, dung hồn càng không sợ, trầm lòng yên tĩnh khí, lẳng lặng đợi tử vong chi viêm lui bước!

Bốn phía!

Vô Ưu thiên quân bọn người là trầm tĩnh nhìn trung tâm quảng trường!

Nơi đó đã bị tử vong chi viêm bao trùm, không người nào dám tiến lên nửa bước, đều là không nhúc nhích, sinh sợ làm cho tử vong chi viêm căm thù!

Dù cho là Vô Ưu thiên quân, cũng chết chết nắm chặt nắm tay, sáng quắc nhìn chằm chằm.

Tử vong chi viêm vẫn còn, đây là một tin tức tốt, vậy thì mang ý nghĩa, Vương Bảo bình an vô sự!

Tôn Giả kiếp không có biến mất!

Vương Bảo còn ở kiên trì!

“Kỳ tích chi tử Long Ngạo Madara!”

Trần Dạ trong miệng phát sinh gầm nhẹ, phảng phất ở cho Vương Bảo cố lên.

Võ Thống cúi thấp đầu, khóe miệng lộ ra một vệt châm biếm, lén lút liếc mắt một cái Trần Dạ, ánh mắt liền phảng phất ở nhìn ngớ ngẩn như thế!

Còn kỳ tích chi tử đây?

Kỳ tích cái trứng a!

Tử vong chi viêm vừa ra, tuyệt đối là thập tử vô sinh, cổ xưa điển tịch đều ghi chép qua, không ai có thể chịu đựng được!

Nói cách khác.

Long Ngạo Madara, hắn chết chắc rồi!

Lão tử non không chết hắn!

Thế nhưng lão thiên gia đều nhìn không được, này cái hố to hàng, vô liêm sỉ không biết xấu hổ, lão thiên gia mở rộng tầm mắt a, muốn thu cái mạng nhỏ của hắn!

Ta hiện tại thật rất sao nghĩ ha ha ha, đáng tiếc ta không có lá gan đó!

Thế nhưng.

Vô Ưu thiên quân có thể chăm sóc ta người!

Không quản được ta tâm!

Ta hiện tại chính là thoải mái!

Chính là đắc ý!

Ta cảm xúc dâng trào!

Quả thực không kềm chế được!

Gào gào gào...

------oOo------

Chương 955: Đại đạo cổ môn mở! Vô song đạo mạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sự thực chứng minh.

Dù cho là vạn cổ đệ nhất tử kiếp tử vong chi viêm cũng không qua Vương Bảo khủng bố thân thể!

Theo tử vong chi viêm lui bước.

Vương Bảo bóng người rốt cục hiển lộ ở trước mặt mọi người.

Mắt nhìn Vương Bảo, tất cả mọi người tại chỗ, hầu như đều là hít vào một ngụm khí lạnh.

Khe nằm!

Dĩ nhiên không chết?

Trong lòng không ngừng ha ha ha Võ Thống trực tiếp mộng bức tại chỗ, đầu óc trống rỗng, hai mắt tan rã, một bộ khó có thể tin dáng dấp!

Rất nhiều cường giả nuốt nước bọt, ngơ ngác không ngớt, thế nhưng ánh mắt, nhưng là càng ngày càng kích động!

Trần Dạ run rẩy, hưng phấn, phảng phất khua tay múa chân, gầm nhẹ, “Ta nói cái gì tới? Kỳ tích chi tử Long Ngạo Madara! Cường! Thật mẹ nó cường! Tử vong chi viêm đều giết không chết! Lợi hại a! Có thể nói kỳ tích!”

Mà Vô Ưu thiên quân.

Hắn rất là vui mừng dáng vẻ.

Hay là liền chính hắn đều không phát hiện, đáy mắt của hắn nơi sâu xa, thậm chí đều chớp qua một vệt đố kị vẻ!

Tử vong chi viêm đều không thể diệt huyết xương hồn, đây là cường đại cỡ nào, cỡ nào bàng bạc nội tình? Tiểu tử này, trâu bò a!

"Long Ngạo Madara, Tôn Giả kiếp đã qua! Chúc mừng ngươi... Có điều, kiếp đi tạo hóa đến, đại đạo cổ môn ra, có thể mở bao nhiêu, liền nỗ lực mở bao nhiêu, dù cho nhiều mở 1 điểm, đều có thể mang cho ngươi đi khó mà tin nổi tạo hóa!"

Vô Ưu thiên quân cười nâng điểm.

Vương Bảo gật gù, quay về Vô Ưu thiên quân chắp chắp tay ngỏ ý cảm ơn, sau đó liền ngẩng đầu nhìn trời!

Trong hư không.

Mây đen dĩ nhiên tản đi!

Thế nhưng nắng gắt tránh lui, thay vào đó, nhưng là một mảnh cực kỳ huy hoàng bạch quang!

Ở này bạch quang trung tâm nơi, tựa hồ có một đạo hư huyễn chùm sáng, như cửa lớn dáng dấp, chỉ có điều, nhưng là gắt gao đóng!

Dần dần, bạch quang cửa lớn càng ngày càng rõ ràng, cuối cùng xuất hiện ở mọi người mi mắt!

Này, chính là đại đạo cổ môn!

Từ cổ chí kim, đại đạo cổ môn bên dưới, thành tựu vô số truyền kỳ thiên kiêu!

Cổ môn thập phần, có thể mở ba phần người liền có thể trở thành là thiên kiêu, mà mở 5 điểm bên trên người, càng là thiên kiêu bên trong vương giả,

còn cổ môn toàn mở, cái này thật không có, dù cho là thời cổ thiên kiêu xuất hiện lớp lớp thời gian, cũng không có toàn mở cổ môn nghịch thiên người!

Hiện nay.

Không chỉ là Vô Ưu thiên quân.

Trừ Võ Thống.

Ở đây hầu như tất cả mọi người, đều là đối với này biểu thị mười phần mong đợi.

Liền tử vong chi viêm đều vượt qua kỳ tích chi tử Long Ngạo Madara!

Có thể không sáng tạo ra một cái khác kỳ tích, toàn mở cổ môn?

Dù cho không làm được toàn mở, mở chín phân, vậy cũng là thiên kiêu bên trong tuyệt thế thiên kiêu, truyền kỳ bên trong nghịch thiên truyền kỳ!

Vô Ưu thiên quân tự nhận chính mình quá trâu bò, đột phá Tôn Giả thời gian, đại đạo cổ môn mở bảy phần, ánh sáng lóng lánh!

Hắn biết rõ đại đạo cổ môn bên trong tạo hóa, đây là có thể phúc phận nội tình trời chi tạo hóa, một đời chỉ có một lần!

Đột nhiên.

Nương theo một đạo trầm thấp cực kỳ ong ong, đại đạo cổ môn xuất hiện một vệt khe hở!

Vô Ưu thiên quân gầm nhẹ nói, “bắt đầu rồi! Bắt đầu từ bây giờ, chịu đựng, bên trong cơ thể ngươi đạo lực cùng đạo nguyên hải phù hợp, ở đại đạo cổ môn bên trong phun phun ra sức mạnh nâng lên dưới, có thể hình thành từng cái từng cái vô song đạo mạch, Long Ngạo Madara, theo bản tọa biết, từ cổ chí kim tối cường giả, mở đại đạo cổ môn tám phần, thành tựu vô song đạo mạch bảy mươi chín điều, bản tọa hi vọng ngươi có thể đánh vỡ

cái này truyền kỳ!”

Vô Ưu thiên quân âm thanh càng ngày càng rộng lớn, to lớn!

Như lôi âm rót tai, vang vọng không dứt!

Đông đảo võ giả ước ao đố kị nhìn Vương Bảo, nhưng lại cực kỳ thuyết phục, có thể vượt qua tử vong chi viêm sát kiếp, cái này Long Ngạo Madara, đáng giá Vô Ưu thiên quân toàn lực lôi kéo!

Nhưng vào lúc này.

Đại đạo cổ môn mở ra 1 điểm!

Thời khắc này, khó có thể tưởng tượng sức mạnh từ đại đạo cổ môn sau khi phụt lên mà ra, điên cuồng hướng về Vương Bảo vọt tới.

Vương Bảo đạp không, tinh thần phấn chấn, trực tiếp tiến lên nghênh tiếp, có điều lên không mấy chục trượng, liền bị một vệt không tên lực lượng ngăn cản, không thể tiến thêm!

Vương Bảo không có mạnh mẽ đột phá, đứng ở trên hư không, nghênh tiếp đại đạo cổ môn lực lượng!

Đại đạo cổ môn lực lượng nhập thể, Vương Bảo liền cảm giác được chính mình phảng phất đưa thân vào một toà đại dương bên trong!

Đây là đạo nguyên hải!

Tuy rằng chỉ là ảo giác, thế nhưng, ở đại đạo cổ môn sức mạnh dưới sự giúp đỡ, Vương Bảo cùng đạo nguyên hải trong lúc đó liên hệ, thập phần mật thiết, vô cùng đại đạo cảm ngộ lăn, Vương Bảo khẽ quát một tiếng, quanh thân xuất hiện từng viên một tỏa (liều lĩnh) bạch quang kết tinh!

Đạo hồn tinh!

Có sung túc đạo hồn tinh, mới có thể ở cơ duyên như thế này tạo hóa bên trong, rèn đúc ra càng nhiều càng mạnh hơn vô song đạo mạch!

Ong ong ong!

Đạo hồn tinh nát tan, hóa thành bàng bạc đạo lực tràn vào Vương Bảo thân thể, theo thời gian trôi qua, điều thứ nhất đạo mạch thành hình, như hình rồng, như trời mạch ngang dọc ở Vương Bảo ngực bụng!

Sau đó, là điều thứ hai!

Điều thứ ba!

Mỗi hình thành một cái vô song đạo mạch, Vương Bảo đỉnh đầu liền sẽ xuất hiện một tia sáng trắng, sâu sắc đâm vào hư không, có thể nhìn thấy, ở cái kia sâu trong hư không, tựa hồ tồn tại một toà đại dương!

“Bảy cái!”

“Như vậy ung dung!”

“Này chính là huyết xương hồn nội tình bàng bạc chỗ tốt a!”

“Người này nội tình, rõ ràng, tử vong chi viêm đều không thể lay động, có này nội tình tại người, khó có thể tưởng tượng hắn có thể thành sẽ bao nhiêu vô song đạo mạch!”

“Tám cái!”

Vô Ưu thiên quân phía sau một đám lão già không ngừng phát sinh gầm nhẹ!

Mà lần này, Vô Ưu thiên quân không có hiềm ồn ào, trái lại cảm thấy rất đắc ý!

Dưới tay có cường nhân.

Mình mới có thể càng bớt lo a!

Rốt cục, làm thứ mười điều vô song đạo mạch sau khi xuất hiện, trên hư không mới đại đạo cổ môn lần thứ hai phát sinh trầm thấp ong ong, mở ra hai phân!

Càng càng mênh mông sức mạnh thần bí tràn vào Vương Bảo thân thể, Vương Bảo có thể cảm giác được, chính mình cùng đạo nguyên hải tựa hồ cách nhau càng gần hơn!

Vô song đạo mạch, tiếp tục đúc ra!

Đạo hồn tinh a, không cần tiền thiêu!

Cuồng thiêu!

Thời gian cấp bách, ngàn vạn đừng tiếc, huống hồ, Vương Bảo cũng không có gì không nỡ.

Vô Ưu thiên quân, càng sẽ không đem đạo hồn tinh để ở trong mắt, chỉ có Trần Dạ...

Hàng này sắc mặt đột nhiên có chút cứng ngắc!

Hắn hơi cúi đầu, trở nên trầm tư, tựa hồ rất có tâm sự dáng vẻ.

Trên thực tế, vào giờ phút này Trần Dạ chính đang suy nghĩ một chuyện.

Cái kia chính là mình từ Vương Bảo nơi đó được đầu lưỡi cam kết hồn tinh, tựa hồ...

Còn chưa tới sổ?

Khe nằm!

Này rất sao có chút đau “bi” a!

Một cái ức đạo hồn tinh mặc dù nhiều.

Thế nhưng, tiểu tử này hiện tại chạy mở đại đạo cổ môn thập phần mà đi tới!

Đến thời điểm, sẽ thiêu đốt bao nhiêu đạo hồn tinh?

Một cái ức có đủ hay không?

Huyền a!

Điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, chờ đến Long Ngạo Madara tất cả thành tựu xong, chính mình đạo hồn tinh...

Vẫn là không cách nào tới sổ a!

Ăn không được trong miệng thịt, chung quy là mơ hồ a, Trần Dạ có chút lúng túng lên, một mặt rất muốn nhắc nhở Vương Bảo một hồi, đừng quên hắn 2,500 vạn, lại một mặt, hắn lại không dám nói, sợ làm cho khúc mắc, hơn nữa, phỏng chừng sẽ trêu chọc Thiên quân bất mãn, nhìn nhìn Võ Thống hiện tại này Kuma (gấu) dạng, hắn liền nhịn xuống!

Thôi, đi một bước xem một bước đi, Trần Dạ trong lòng tự nói!

Chỉ là.

Theo thời gian trôi qua!

Làm đại đạo cổ môn mở ra 5 điểm sau khi!

Vương Bảo phát sinh một đạo gầm nhẹ, vung tay lên, quanh thân đạo hồn tinh như núi non san sát xuất hiện, nhìn thấy như vậy một màn, Trần Dạ suýt nữa rơi lệ!

Ma trứng!

Khỏi nghĩ đến!

Còn đi một bước xem một bước đây!

Xem cái trứng a!

Tiểu tử này, hắn liền không nghĩ lưu lại ta 2,500 vạn cho ta trả tiền a

------oOo------

Chương 956: Thiên phú đạo thuật! Tuyệt thế truyền kỳ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại đạo cổ môn mở ra năm phân!

Vương Bảo sau lưng, từng đạo từng đạo bạch quang sâu sắc đâm vào hư không, cái kia vô tận hư huyễn đại dương tựa hồ cũng càng thêm rõ ràng!

Vô số đạo hồn tinh đang thiêu đốt!

Đúc ra từng cái từng cái vô song đạo mạch!

Ở Trần Dạ nước mắt lưng tròng nhìn kỹ bên trong.

Đạo hồn tinh phảng phất nước tiết bình thường từ từ giảm thiểu, giảm thiểu.

Rốt cục, làm Vương Bảo mở ra thứ năm mươi tám điều vô song đạo mạch sau khi, quanh người hắn đạo hồn tinh, đã không coi là nhiều!

Vương Bảo mở mắt ra, phát sinh một đạo thở dài, "Đáng tiếc a!"

Này âm thanh thở dài thanh âm không lớn, nhưng cũng đủ để làm cho tất cả mọi người nghe được.

Kết quả là...

"Đáng tiếc cái gì? Tiếp tục cho bản tọa nỗ lực!"

Vô Ưu thiên quân phát sinh một đạo hét lớn, nụ cười trên mặt căn bản không ngừng được, bàn tay vung lên, trong chớp mắt, từng đạo từng đạo bạch quang hướng về Vương Bảo chạy, trải rộng Vương Bảo quanh thân!

Vương Bảo tựa hồ phi thường, "Mừng rỡ không thôi"!

Hắn quay về Vô Ưu thiên quân chắp chắp tay, “Cảm động đến rơi nước mắt” nói rằng, “Thiên quân, ngài là người tốt! Đa tạ!”

Người tốt a!

Đúng là người tốt a!

Không uổng công ta ở trên lưng ngươi cắm cái ống, bất cứ lúc nào chuẩn bị hút máu!

Vô Ưu thiên quân không chút phật lòng, “Đạo hồn tinh, không đổi được một trung tâm sáng cấp dưới, Long Ngạo Madara, ta rất yêu quý ngươi, cố gắng lên, không cần lo lắng đạo hồn tinh!”

Đông đảo võ giả đều là hâm mộ cực kỳ.

Nhưng mà, lại cảm thấy đây là chuyện đương nhiên!

Trần Dạ hé mắt, bất động thanh sắc lén lút liếc mắt nhìn Vô Ưu thiên quân, hắn kỳ thực rất muốn nói, Thiên quân a, ngài có thể hay không trước tiên giúp Long Ngạo Madara đem ta 2,500 vạn đạo hồn tinh trướng cho trả lại?

Mà Võ Thống, vào giờ phút này hắn, vẫn như cũ là lạnh cả người, mặt xám như tro tàn!

Vương Bảo quật khởi!

Thật sự quật khởi!

Lúc trước còn chỉ là làm bay lên tư thế.

Hiện tại mà!

Dĩ nhiên bay lên cửu tiêu, ánh sáng vạn trượng!

Thiên quân tuyệt đối coi trọng!

Tự thân cường cứng thực lực!

Mỗi một loại, đều đủ để đánh mặt đùng đùng đùng đau đớn!

Liền này.

Chính mình nhưng cùng với kết thành đại thù!

Bây giờ đại thù báo không được, chính mình còn có thể sẽ nghênh tiếp có thể tưởng tượng trả thù, Võ Thống được kêu là một cái uất ức, được kêu là một cái thống khổ, được kêu là một cái nộ a!

Nhưng mà, hắn cái gì đều làm không được!

Chỉ có thể trơ mắt làm nhìn!

...

...

Thời gian lần thứ hai trôi qua.

Có Vô Ưu thiên quân cái này siêu cấp kho máu, Vương Bảo không cần tiếp tục phải lo lắng nói hồn tinh khan hiếm!

Vô song đạo mạch rất nhanh sẽ chạy bảy mươi đi tới!

Bảy mươi hai điều!

Bảy mươi chín điều!

Tám mươi điều!

Ong ong ong!

Đại đạo cổ môn mở chín phân, ánh sáng vạn trượng!

Vô Ưu thiên quân kích động cả người run, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, rung chuyển không ngớt!

Đông đảo võ giả đồng dạng là phấn chấn cực kỳ, khó có thể tin!

Phá kỷ lục!

Vạn cổ đệ nhất ghi chép, đã từng là mở đại đạo cổ môn tám phần, bảy mươi chín điều vô song đạo mạch!

Hiện nay, Vương Bảo mở chín phân, tám mươi điều vô song đạo mạch!

Tư chất như thế, nghiền ép vạn cổ, ngang dọc dòng sông thời gian mà bất hủ!

"Tiếp tục!"

Vô Ưu thiên quân hét dài một tiếng, lần thứ hai ném ra vô số đạo hồn tinh!

Có thể nói, vì thành tựu Vương Bảo, Vô Ưu thiên quân đem mình kho bạc nhỏ đều muốn đào hết rồi!

Thế nhưng, Vô Ưu thiên quân nhưng cảm thấy đáng giá, nơi này nên có tiếng vỗ tay!

Vương Bảo trong cơ thể, từng cái từng cái vô song đạo mạch phảng phất từng cái từng cái tín hiệu nguyên, cùng đạo nguyên hải tiến hành chặt chẽ phù hợp, tự thân tu vi, thực lực, đều đang tiến hành chất bay vọt.

Cổ Thần huyết thống cùng Cổ Yêu huyết thống tại người khủng bố thân thể, cho Vương Bảo mang đến khó mà tin nổi nội tình, bây giờ đất bằng lên cao lầu, Vương Bảo lại sang kỳ tích, vẫn như cũ căn cơ trầm ổn!

Vô song đạo mạch tám mươi mốt điều!

Tiếp tục đúc ra!

Tám mươi chín điều!

Vương Bảo khẩu ra như rồng, thét dài mà lên, người ở giữa không trung, bừa bãi ngang dọc, đạo hồn tinh nhanh chóng dập tắt, dung nhập vào Vương Bảo thân thể, phía dưới mọi người thấy chính là hoa mắt mê mẩn, diện như dại ra!

Chín mươi điều!

Nhưng vào lúc này!

Đại đạo cổ môn thình lình phát sinh một đạo khó có thể tưởng tượng ong ong!

Thanh âm này, như đại đạo rót vào người, tất cả mọi người tại chỗ, thình lình đều là tinh thần chấn động, phảng phất có cảm ngộ xuất hiện ở chính mình đầu óc!

Cực Dương bên trong tòa thánh thành hết thảy phóng tầm mắt nhìn võ giả, đều đồng dạng là vào đúng lúc này phảng phất đặt mình trong trong mộng bị vô số cảm ngộ đập trúng!

Vô Ưu thiên quân nhắm mắt trầm tư chốc lát, kinh hỉ ngẩng đầu, run giọng nói, “tốt một cái đại đạo thanh âm! Không nghĩ tới, đại đạo cổ môn toàn mở, dĩ nhiên sẽ có như thế khó mà tin nổi tạo hóa! Phúc phận bát phương, đây là vô thượng công đức!”

Theo thời gian trôi qua, rất nhiều võ giả từng cái từng cái tỉnh táo lại, cảm thụ tu vi mạnh thêm, trong lúc nhất thời cảm khái vạn ngàn, đối với Vương Bảo tự nhiên là cảm động đến rơi nước mắt!

Mà Võ Thống, hắn sau khi tỉnh lại, hắn bối rối!

Bởi vì lúc này hắn bỗng nhiên phát hiện, tu vi của chính mình, tuy rằng tinh

tiến không ít, hơn nữa, rất có cảm ngộ, thế nhưng, mình lúc này một khi có đối với Vương Bảo không tốt ý nghĩ, trong cơ thể hắn đạo lực thình lình sẽ bị từng luồng từng luồng sương mù xám xịt ô nhiễm!

Này có thể đúng là tai bay vạ gió!

Không biết, một cái đại đạo thanh âm, hắn chịu đựng Vương Bảo phúc phận, liền muốn gánh chịu tương ứng nhân quả.

“Khe nằm! Ta rất sao liền hận hắn cũng không có tư cách?”

Võ Thống kinh nộ cực kỳ, rơi vào đến to lớn hoảng sợ bên trong!

Vô Ưu thiên quân đối với này cũng là rất có cảm khái, thế nhưng, hắn căn bản không coi là chuyện to tát, chỉ là kinh hỉ mà thôi.

Vương Bảo tự nhiên là được lợi ích cực kỳ lớn, cảm ngộ rất nhiều, đại đạo thanh âm rót tai, tăng vọt sức mạnh đều tựa hồ càng thêm vững chắc.

Nhìn toàn mở đại đạo cổ môn!

Vương Bảo cảm xúc dâng trào, cũng là phi thường tự kiêu cùng chờ mong!

Vô song đạo mạch chín mươi điều, đại đạo cổ môn toàn mở!

Cái kia nếu là trăm cái đây?

Lại sẽ là ra sao cảnh tượng?

Nghĩ tới đây, Vương Bảo lần thứ hai bắt đầu đúc ra vô song đạo mạch!

Nương theo đạo nguyên tinh thiêu đốt!

Vương Bảo đỉnh đầu bạch quang, một đạo đón lấy một đạo xuất hiện!

Mà đại đạo cổ môn, nhưng là như cũ bình tĩnh.

Mãi đến tận.

Vương Bảo rốt cục đúc ra trăm cái vô song đạo mạch sau khi!

Đại đạo cổ môn thình lình phát sinh một đạo lớn vô cùng tiếng rung, tiếp theo, một tia sáng trắng hóa thành một đạo không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung khủng bố phù văn, bắn về phía Vương Bảo!

Hầu như hết thảy mọi người là kinh ngạc đến ngây người!

Dù cho là đại đạo cổ môn sau đó chậm rãi biến mất, tất cả mọi người tựa hồ làm như không thấy!

Bọn họ ngơ ngác nhìn Vương Bảo, tâm tư tựa hồ cũng đình trệ!

Nửa ngày.

Một lão giả đánh cảm lạnh khí run giọng nói, “đó là... Đó là cái gì? Là vật kia sao?”

“Nên... Đúng không?”

“Thực sự là thiên phú đạo thuật?”

“Ta trời, không thể a, thiên phú đạo thuật nhưng là Thiên quân mới có thể nắm giữ tạo hóa, hắn vừa mới đột phá Tôn Giả...”

“... Khó có thể tưởng tượng!”

Nhưng vào lúc này.

Một đạo cười to vang lên!

Vô Ưu thiên quân ánh mắt tinh mang lấp loé, kích động nói, “Thiên phú đạo thuật, tuyệt thế vô song! Không nghĩ tới, đại đạo cổ môn toàn mở, trăm cái vô song đạo mạch đúc ra, dĩ nhiên sẽ có như thế lớn lao tạo hóa! Tôn Giả cảnh liền bị thiên phú đạo thuật, một khi hắn đột phá Thiên quân, cái

kia liền có thể lần thứ hai diễn biến lên cấp, tương đương với bỗng dưng thêm ra cấp một tu vi! Đáng sợ! Thực sự là đáng sợ! Người này tương lai, liền bản tọa đều không thể nào đoán trước!”

Đúng là thiên phú đạo thuật!

Rất nhiều võ giả lần thứ hai ồ lên mà lên!

Ước ao, đố kị, không ngừng được say mê, nhìn vào giờ phút này nhắm mắt tựa hồ đang thể ngộ Vương Bảo, không ít người đều là nước mắt lưng tròng.

Người này so với người khác.

Tức chết người!

Bọn họ phá cảnh Tôn Giả thời điểm, nào có động tĩnh lớn như vậy, nào có như thế lợi ích cực kỳ lớn?

Không hổ là kỳ tích chi tử Long Ngạo Madara!

Hắn lại một lần nữa, đúc ra tuyệt thế truyền kỳ!

------oOo------

Chương 957: Chúng ta nên vì Thiên quân cúc cung tận tụy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên phú đạo thuật.

Tuyệt không thể tả.

Vương Bảo rất là kinh hỉ, hắn cũng không nghĩ tới, đại đạo cánh cửa toàn mở, vẫn còn có như vậy kinh hỉ.

[Phệ Ma Đao]!

Đây chính là thiên phú tiên thiên đạo thuật.

Có điều làm rõ cái môn này tiên thiên đạo thuật sau khi, Vương Bảo liền có chút buồn bực!

Phệ Ma Đao chính là một môn đao thuật, hiệu quả đối với Vương Bảo mà nói, có thể nói vô dụng, lấy hấp thu tà ma lực mà trưởng thành đao thuật, ở Vương Bảo phá tà kiếm gỗ bên dưới, hiệu lực giảm nhiều!

Có điều.

Này dù sao cũng là một môn tiên thiên đạo thuật, Vương Bảo quyết định có cơ hội liền tu luyện nhìn.

Mở mắt ra, Vương Bảo quay về Vô Ưu thiên quân chắp chắp tay, cảm khái nói nói, “Đa tạ Thiên quân!”

Vô Ưu thiên quân nở nụ cười.

Dù cho hắn cũng là thịt thương.

Bởi vì hắn kho bạc nhỏ, thật sự hết rồi, Vương Bảo lần này tiêu hao đạo hồn tinh, đâu chỉ một cái ức, trực tiếp chạy mười cái ức mà đi tới!

Lấy Vô Ưu thiên quân nội tình, hắn hiện tại hết thảy đạo hồn tinh gộp lại, phỏng chừng cũng chưa tới trăm vạn!

Đánh giá Vương Bảo một chút, Vô Ưu thiên quân cười nói, "ngươi vừa đột phá, còn cần vững chắc tự thân, gần nhất khoảng thời gian này, ngay ở trong tông môn tu luyện đi, có vấn đề gì, cũng tốt đúng lúc hướng về ta thỉnh giáo!"

Vương Bảo đương nhiên sẽ không từ chối, gật đầu đồng ý!

Một đám lão già dồn dập quay về Vương Bảo chúc, vẻ mặt nịnh nọt, sau đó mới cung kính lui bước.

Võ Thống lúc rời đi, là như cha mẹ chết, bị đại đạo thanh âm gột rửa, chịu đựng nhân quả, hắn đời này phỏng chừng cũng không dám lại cùng Vương Bảo chính diện cứng rắn.

Vì lẽ đó Võ Thống hắn oan ức a.

Lão tử không muốn đại đạo thanh âm a!

Lão tử không muốn hắn biếu tặng a!

Làm sao còn mang ép bán ép mua a?

Ngay mặt đối với kẻ thù của ngươi, ngươi hận đều không thể đi căm hận thời điểm, cái kia kết cục, không thể nghi ngờ là thập phần đáng thương.

...

...

Vô Ưu thiên quân xinh đẹp tách.

Tuy rằng tiêu tốn không ít, thế nhưng được như thế một cái trâu bò nổ trời trung tâm cấp dưới, hết thảy đều là đáng giá!

Chính là phúc có song đến, họa vô đơn chí.

Vô Ưu thiên quân còn không đẹp đủ đây.

Đột nhiên, hắn khuôn mặt ngẩn ngơ, sau một khắc, hắn lật tay một cái chưởng, một giọt đen kịt như mực huyết châu xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn!

Cái này giọt máu, chính là Cực Dương đại thiên quân ban tặng hắn giọt kia cường giả tuyệt thế thi thể bên trong bay xuống đi ra dòng máu!

Vào giờ phút này, huyết dịch này tựa hồ sôi trào, đang không ngừng nhúc nhích lăn lộn.

"Trời ơi!"

Vô Ưu thiên quân mừng như điên không ngớt!

Này giọt máu hắn được nhiều năm, vẫn luôn không phản ứng gì, tuy rằng hắn theo Cực Dương đại thiên quân mệnh lệnh, đang không ngừng tìm kiếm bộ kia cường giả thi thể, hiện nay cũng có một tia mặt mày, thế nhưng...

Bây giờ huyết dịch đều tự động sôi trào mà lên!

Như vậy.

Tìm kiếm cường giả thi thể, chẳng phải là bắt vào tay?

"Long Ngạo Madara tiểu tử kia, chẳng lẽ là ta phúc tinh?"

Vô Ưu thiên quân miệng rộng nứt ra, kích động đứng dậy, bóng người chớp liên tục, trực tiếp thoát ra tông môn.

Đứng thẳng ở trên hư không.

Vô Ưu thiên quân mắt nhìn giọt máu biến hóa, sau đó liền ánh mắt sáng quắc nhìn về phía một cái hướng khác, vừa là vui mừng lại là kinh hãi nói rằng, “quả nhiên, lúc trước ta tra được là đúng! Căn cứ huyết dịch hướng đi đến xem, bộ thi thể kia, sợ là thật sự ở Trấn Hồn Tuyệt Địa!”

Mấy ngày sau.

Vô Ưu thiên quân đem hết thảy tâm phúc cao tầng, toàn bộ triệu tập lên!

Nhìn chung quanh một tuần, cường điệu liếc mắt nhìn Vương Bảo, Vô Ưu thiên quân hít sâu một hơi, trầm giọng thấp quát, “Chư vị, các ngươi đều biết, bản tọa ở Toái Hư Đại Giới mục tiêu là cái gì! Hiện tại ta muốn nói cho các ngươi, bộ kia cường giả thi thể, có chín phần mười khả năng, ở Trấn Hồn Tuyệt Địa!”

Một đám lão già ngẩn ngơ.

Sau đó liền ồ lên mà lên!

“Thật ở Trấn Hồn Tuyệt Địa?”

“Tuy rằng các loại di tích cổ ghi chép tin tức dò xét đều chỉ về Trấn Hồn Tuyệt Địa, thế nhưng còn có còn lại mấy nơi có thể a!”

“Trấn Hồn Tuyệt Địa! Toái Hư Đại Giới tam đại cấm địa một trong! Bên trong trấn phong tất cả hồn, một đi không trở lại! Thiên quân đại nhân... Chúng ta, thật muốn đi sao?”

Vô Ưu thiên quân hé mắt, lạnh giọng nói, “ai cần sợ hãi, có thể không đi!”

Toàn trường không hề có một tiếng động!

Đại gia sở dĩ như thế trung tâm đi theo, còn không phải là vì theo Vô Ưu thiên quân ăn thịt ăn canh?

Hiện tại mắt thấy vào bàn, muốn lùi tịch? Có ngu hay không?

Vương Bảo đột nhiên mở miệng nói, "Thiên quân, có nhu cầu gì chúng ta làm, liền cứ việc hạ lệnh đi, ngược lại, nguy hiểm, nhường chúng ta lên trước, có bảo bối, đều là Thiên quân ngài, chúng ta chỉ cần vì là Thiên quân cúc cung tận tụy chết sau đó đã liền được rồi!"

Rất nhiều lão già ngẩn ngơ, phản ứng lại, suýt chút nữa thổ huyết!

Ngươi muội a!

Nói gì thế?

Nguy hiểm đều là chúng ta.

Bảo bối đều là Thiên quân?

Ngươi...

Ngươi không biết xấu hổ a!

Câu nói như thế này ngươi cũng nói được a!

Không ngờ như thế chúng ta đánh bạc tính mạng đi liều, cũng phải làm không công một hồi?

"Khụ khụ!"

Vô Ưu thiên quân ho nhẹ một tiếng, mặc dù đối với Vương Bảo, thoả mãn cực kỳ, thế nhưng, hắn nhưng vẫn là cười nhạt nói, "Long Ngạo Madara, không phải tất cả mọi người, đều đối với bản tọa như vậy trung tâm, đương nhiên, ta không phải đang nói chư vị, chỉ là, bản tọa cũng biết không sợ thiếu chỉ sợ không công bằng đạo lý, yên tâm đi, có ích lợi gì, bản tọa sao lại đã quên các ngươi!"

Một đám lão già hơi có chút lúng túng, dồn dập đập bán rắm biểu trung

tâm, chỉ có điều, cùng Vương Bảo so với, chênh lệch thực sự là lộ rõ!

Vô Ưu thiên quân trong lòng cười lạnh, đem Vương Bảo địa vị nâng cao lại nâng cao, làm ra quyết định sau khi, liền lập tức mang người thẳng đến Trấn Hồn Tuyệt Địa mà đi!

Đáng nhắc tới chính là.

Võ Thống thành thật, gặp lại Vương Bảo thời điểm, đều không có gì kích động phản ứng, có thể thấy được lão già này dĩ nhiên nhận mệnh.

...

...

Trấn Hồn Tuyệt Địa!

Nơi này chu vi ngàn dặm bên trong, đều phảng phất cấm địa, hiếm có võ giả dám tới gần!

Cổ xưa nghe đồn, Trấn Hồn Tuyệt Địa, có tiến vào không ra, chỉ cần đi vào, thì sẽ bị lớn lao sức mạnh trấn phong thần hồn, biến thành xác chết di động.

Đương nhiên.

Cụ thể làm sao, cũng không ai biết.

Thế nhưng từ khi một vị Thiên quân lõm vào ở bên trong sau, Trấn Hồn Tuyệt Địa liền trở thành vô số võ giả nghe đến đã biến sắc khủng bố tuyệt địa, hung danh hiển hách!

Vào giờ phút này.

Vô Ưu thiên quân liền mang người đứng ở Trấn Hồn Tuyệt Địa ngoại vi trước!

Phía trước, một mảnh hỗn độn, thấy không rõ lắm bên trong sự vật, mặt đất

càng là đen kịt một màu, phảng phất khô héo dòng máu.

Thẳng đến lúc này, Vô Ưu thiên quân mới có chút do dự lên!

Thông qua huyết dịch dị biến, hắn hiện tại dĩ nhiên vững tin, bộ kia cường giả thi thể, ngay ở Trấn Hồn Tuyệt Địa!

Tuy rằng không biết, trước vì sao không phản ứng, thế nhưng hiện tại có dị biến, vậy khẳng định là xuất hiện biến cố gì.

Một đám lão già kinh hồn bạt vía.

Ỷ có Vô Ưu thiên quân ở bên, mới xem như là an tâm một ít.

Mà giữa lúc Vô Ưu thiên quân chuẩn bị khẽ cắn răng, quyết tâm, đi Trấn Hồn Tuyệt Địa bên trong mưu một hồi tạo hóa thời gian!

Trong chớp mắt!

Xa xa hư không, thình lình kéo tới từng đạo từng đạo lưu quang!

Vô Ưu thiên quân con ngươi co rút nhanh, ánh mắt âm trầm lại!

Lưu quang tựa như biển, nhân số rất nhiều.

Càng làm cho Vô Ưu thiên quân kinh nộ chính là, thình lình còn chia làm mấy nhóm!

Chờ đến lưu quang tới gần.

Vô Ưu thiên quân sắc mặt đã là một mảnh tái nhợt, nhìn người đến, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “các ngươi... Làm sao sẽ xuất hiện ở đây?”

Người tới.

Rõ ràng là không ít người quen.

Đạo Cung đại cung chủ Diệp Hoa Thiên bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó!

Vạn Trượng thần đình hai đại thiên quân Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân cũng tới!

Thiên Huyền Tông lão tổ, Thính Thiên Cung lão tổ, Phiên Vân Tông lão tổ...

Nhìn này từng cái từng cái người quen.

Vô Ưu thiên quân suýt nữa phốc ra một cái vạn năm lão huyết!

Ta giời ạ!

Khung cảnh này!

Quá mẹ nó quen thuộc!

Ta rất sao làm sao cảm giác mình đảo ngược thời gian, trở lại ngày đó ở Vạn Trượng thần đình bản tông bị cuồng hố thời điểm?

Một ngày kia, chính là những người này chứng kiến dưới, hắn bị hố thương tích đầy mình, hắn không thể quên, không dám quên, cũng căn bản không thể quên được!

Này.

Không phải là một cái điềm tốt a!

------oOo------

Chương 958: Không phải là so với ai khác càng âm tất sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo Cung đại cung chủ Diệp Hoa Thiên!

Vạn Trượng thần đình hai đại thiên quân Ngạc Long thiên quân cùng Huyền Ngọc thiên quân!

Thiên Huyền Tông lão tổ!

Thính Thiên Cung lão tổ!

Phiên Vân Tông lão tổ!

Có một cái tính một cái!

Này đều xem như là Vô Ưu thiên quân kẻ thù!

Diệp Hoa Thiên liền không nói nhiều.

Vô Ưu thiên quân bị hố thảm như vậy, Diệp Hoa Thiên công lao có thể chiếm tám phần mười.

Mà Vạn Trượng thần đình hai đại thiên quân, từ khi cùng Vô Ưu thiên quân lật thuyền sau khi, quan hệ rõ ràng chuyển biến xấu, đặc biệt là Vô Ưu thiên quân tự lập môn hộ, càng là đâm trúng hai đại thiên quân hận điểm, song phương ai xem ai đều không hợp mắt.

Cho tới tam tông lão tổ.

Ở tại bọn hắn lúc trước quyết định đối với Vô Ưu thiên quân ra tay thời gian, liền nhất định bọn họ cùng Vô Ưu thiên quân đã có không giải được thù riêng!

Bây giờ, kẻ thù gặp lại, đặc biệt đỏ mắt!

Vô Ưu thiên quân càng kinh sợ chính là, mấy tên khốn kiếp này đồ chơi, làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Khe nằm!

Lão tử này vừa muốn cất cánh, các ngươi liền chuẩn bị vứt ta chân sau đúng hay không?

“Là ai bán đi bản tọa?”

Vô Ưu thiên quân hận chính là nghiến răng nghiến lợi, nhìn chung quanh bên người một đám lão già!

Một đám lão già sợ hãi cực kỳ, đều lộ ra kinh hoảng vẻ mặt, chỉ có Vương Bảo, thần sắc bình tĩnh.

Mà Vô Ưu thiên quân, cũng căn bản không hoài nghi Vương Bảo, trái lại là cường điệu liếc mắt nhìn Võ Thống, khiến cho Võ Thống rất không hiểu ra sao.

Võ Thống, “?”

Xem ta lông chim?

Ta rất sao rất trung thành tuyệt đối có được hay không? Một ngàn ức cừu hận ta đều thả xuống!

Nhưng vào lúc này.

Diệp Hoa Thiên tiến lên một bước, nhạt âm thanh nói, “Dạ huynh không muốn lại hoài nghi! Trên thực tế, không có ai bán đi ngươi, chỉ là chúng ta trong bóng tối phái người nhìn chằm chằm hành tung của ngươi, ở biết ngươi triệu tập cao thủ sau khi rời đi, liền quyết định đồng thời đến đây!”

Thiên Huyền Tông lão tổ âm hiểm cười nói, “Dạ huynh chuyến này, sợ là vì Cực Dương đại thiên quân nói cái kia chuyện lớn chứ?”

Vô Ưu thiên quân ngũ tạng lục phủ đều muốn khí nổ, nhìn chòng chọc vào Thiên Huyền Tông lão tổ, giọng căm hận nói, “lão tặc, nếu biết, ngươi còn dám tới? Liền không sợ Cực Dương đại thiên quân trách?”

Thiên Huyền Tông lão tổ bĩu môi, nói rằng, “chúng ta chuyến này, không cầu ăn thịt, nhưng cầu uống một hớp canh, huống hồ, chúng ta còn có thể cung cấp trợ giúp không phải? Vì lẽ đó ta lường trước, Cực Dương đại thiên quân không những sẽ không giảm trách, phỏng chừng còn có thể khen thưởng chúng ta, cũng khó nói!”

Vô Ưu thiên quân, “...”

Mã Đức!

Không biết xấu hổ!

Quả thực là không biết xấu hổ a!

Còn rất sao nghĩ muốn thưởng?

Đi ngươi trứng đi!

Vạn Trượng thần đình Huyền Ngọc thiên quân ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “không lo... Qua đi, liền để hắn tới đi! Làm người nhìn về phía trước... Nói một chút, Trấn Hồn Tuyệt Địa bên trong, có bảo bối gì? Có thể làm cho Cực Dương đại thiên quân đều coi trọng như thế?”

Vô Ưu thiên quân trầm mặc!

Cường giả thi thể sự tình, biết đến không ít!

Thế nhưng, biết Cực Dương đại thiên quân được một giọt thần huyết sự tình, nhưng không có mấy cái!

Nghĩ tới đây, Vô Ưu thiên quân trong lòng cười lạnh lên.

Đều rất sao hố ta nghiện đúng không? Tốt lắm a, đến nha, lẫn nhau thương tổn a, xem ai âm qua ai!

Không phải là so với ai khác càng âm tất sao?

Ta Dạ Vô Ưu liền sư tôn ta đều có thể âm chết, ta còn sợ các ngươi?

Hít sâu một hơi, Vô Ưu thiên quân trầm giọng nói, "thôi, việc đã đến nước này! Bản tọa nghĩ độc giàu to đã là hy vọng xa vời, vậy ta liền nói cho các ngươi đi, kỳ thực Trấn Hồn Tuyệt Địa bên trong, có trong đồn đãi bộ kia tuyệt thế thần thi!"

Lời này vừa nói ra!

Diệp Hoa Thiên bọn họ đều là vẻ mặt cuồng biến!

Tuyệt thế thần thi truyền thuyết, bọn họ cường giả như vậy, người nào không biết?

Vạn vạn không ngờ tới, dĩ nhiên ở Trấn Hồn Tuyệt Địa!

Trong lòng trở nên hừng hực lên!

Diệp Hoa Thiên bọn họ liếc mắt nhìn nhau, đều là hưng phấn khó tự kiềm chế!

Vô Ưu thiên quân âm hiểm cười nói, "không sợ chết, vậy thì bồi bản tọa đi một lần, thế nhưng ta nói rõ mất lòng trước được lòng sau, chuyến này, nếu là đến bảo, ta độc chiếm ba phần mười! Nếu không thì, đừng trách ta lập tức triệu hoán Cực Dương đại thiên quân, đem các ngươi trấn áp tại chỗ!"

Diệp Hoa Thiên hé mắt, thình lình gật đầu nói rằng, "này có thể! Ta đồng ý!"

Vô Ưu thiên quân nhìn về phía mấy cái khác đại lão, đều biểu thị đồng ý!

Định ra rồi lời quân tử, Vô Ưu thiên quân nhịn xuống trong lòng nén giận, hít sâu một hơi, trước tiên hướng về Trấn Hồn Tuyệt Địa vùng đất trung tâm mà đi!

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo thình lình trước mặt một bước, đi ở Vô Ưu thiên quân trước người!

Không có quay đầu, Vương Bảo trầm giọng nói, "Thiên quân, ta đến đánh trận đầu, như gặp nguy hiểm, cũng tốt hoà hoãn một chút, lưu lại một chút hi vọng sống!"

Vô Ưu thiên quân ngẩn ra, được kêu là một cái cảm động a, Long Ngạo Madara, tiểu tử ngươi khá lắm!

Diệp Hoa Thiên bọn họ đều là hai mặt nhìn nhau.

Này từ đâu tới tiểu tử? Như thế hổ? Hiện tại thời đại này, còn có người đối với Vô Ưu thiên quân này tặc tư khăng khăng một mực?

Lão cẩu nằm nhoài Vương Bảo bả vai, khẽ đảo mắt nhìn về phía trước.

Đại quân bắt đầu đi tới.

Dù sao cũng là Trấn Hồn Tuyệt Địa, Thiên quân cũng là cấm địa, ai cũng không dám xem thường!

Nếu không là tuyệt thế thần thi hấp dẫn, bọn họ có dám hay không đi vào cũng phải chưa biết.

Thời gian trôi qua.

Phía trước thình lình xuất hiện từng luồng từng luồng sương mù màu đen nhạt!

Vương Bảo không chậm trễ chút nào đạp bước tiến vào!

Vô Ưu thiên quân theo sát phía sau, do dự một chút mới tiến vào, mới vừa vào đi, Vô Ưu thiên quân liền cảm giác được chính mình thần hồn tựa hồ bị không tên lực lượng nhìn chằm chằm bình thường, truyền đến đạo đạo áp bức lực lượng!

Cũng may, còn không có gì thấy được nguy hiểm, vì lẽ đó, Vô Ưu thiên quân bọn họ vẫn tính an tâm!

Có điều đi tới đi tới!

Phía trước đột nhiên truyền đến một đạo trầm thấp gào thét, như thú không phải thú, căn bản nghe không rõ, Vô Ưu thiên quân ánh mắt chìm xuống, thấp giọng nói, "Long Ngạo Madara, cẩn thận!"

"Yên tâm đi, có ta ở, ai muốn thương tổn Thiên quân, phải bước qua thi thể của ta!"

"Im lặng! Có đồ vật đến rồi!"

Diệp Hoa Thiên đột nhiên nhỏ giọng quát khẽ.

Sau một khắc.

Theo sương mù màu đen nhạt lăn lộn, một đạo khuôn mặt tiều tụy ông lão bóng người xuất hiện ở mọi người mi mắt!

"Là trong truyền thuyết bị trấn hồn võ giả!"

"Im lặng!"

"Khe nằm, kìm nén nói chuyện!"

Mấy cái lão già quát khẽ liên tục.

Mà cái kia khuôn mặt tiều tụy ông lão, vẩn đục vô thần, hoàn toàn tĩnh mịch con mắt tựa hồ nhận ra được cái gì, khuôn mặt trở nên dữ tợn lên, thình lình hướng về Vương Bảo đánh tới!

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy một ánh hào quang lấp loé, nhưng là lão cẩu vọt ra ngoài, hắn hưng phấn nhìn chằm chằm cái kia khuôn mặt tiều tụy ông lão mi tâm một viên tinh thạch, trong miệng kêu quái dị nói, "ha ha, cực phẩm hồn tinh, nơi này dĩ nhiên có bảo bối như vậy, xem chiêu, a đánh..."

Lão cẩu lúc này chính là mèo thân, tú một bộ meo meo quyền, tiều tụy ông lão trực tiếp quỳ, mi tâm tinh thạch bị lão cẩu khu đi!

Một cái nuốt xuống!

Vương Bảo quay đầu, liếc mắt nhìn Vô Ưu thiên quân bọn họ, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "hắn bình thường không như vậy, là ta quản giáo không chu đáo! Cười chê rồi!"

Diệp Hoa Thiên vẻ mặt âm trầm nói, "Hết thảy bảo bối, đều là đại gia, tiểu tử ngươi chú ý một chút! Hồn tinh... Này Trấn Hồn Tuyệt Địa, danh bất hư truyền! Có điều, vẫn là đuổi mau rời khỏi mảnh này sương mù mới tốt, lão phu luôn cảm giác, có cái gì không đúng..."

Vô Ưu thiên quân gật đầu nói, "lời này có lý! Nắm chặt chạy đi đi!"

Nơi đây không thể chạy như bay, không thể vào địa, bọn họ vừa nãy liền thí nghiệm qua, chỉ có thể chạy về phía trước đường!

Mà lão cẩu, nhưng là có chút không cam lòng đứng ở Vương Bảo bả vai, tha thiết mong chờ nhìn Vương Bảo!

Vương Bảo tâm lĩnh thần hội, bất động thanh sắc đi tới, bỗng nhiên rên lên một tiếng, bóng người về phía trước ngã chổng vó.

Tuy rằng không có ngã xuống đất, nhưng hai tay nằm sấp trên đất, cũng là thập phần chật vật!

“Làm sao?”

Vô Ưu thiên quân gấp gáp hỏi, khá là thân thiết dáng vẻ.

Vương Bảo đứng dậy, nghiêm nghị nói, “đại gia cẩn thận, này mặt đất... Không thế nào bằng phẳng!”

Một đám đại lão ngẩn ngơ, suýt nữa thổ huyết!

Vụ thảo!

Mặt đất bất bình?

Ta...

Ta rất sao dĩ nhiên không có gì để nói!

Ngươi nhưng là đường đường Tôn Giả a, ngươi nói với ta mặt đất không bằng phẳng? Không ngờ như thế ngươi vừa nãy ngã chổng vó là bị vấp ngã? Tiểu tử này tuyệt bức là đậu bỉ mời tới đậu bỉ chứ?

------oOo------

Chương 959: Ai mới là lão Âm tất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo lời nói mặc dù phảng phất tự rước lấy nhục, thế nhưng, Vô Ưu thiên quân nhưng là thập phần nghiêm nghị nói rằng, "nơi đây không hề tầm thường, vẫn là cẩn thận một chút tốt! Chú ý dưới chân!"

Diệp Hoa Thiên bọn họ khóe miệng đều là co giật lên!

Khe nằm!

Như thế thái quá ngươi đều có thể thật chứ?

Tiểu tử này cùng ngươi đến cùng là quan hệ gì? Ngươi đã vậy còn quá che chở hắn?

Diệp Hoa Thiên không nhịn được cười lạnh nói, "cố làm ra vẻ bí ẩn mà thôi!"

Vương Bảo vỗ vỗ quần áo, trầm giọng nói, "Đa tạ Thiên quân tín nhiệm, không nhiều lời nói, đại gia làm ơn tất cẩn thận!"

Nơi đây sương mù màu đen nhạt mông lung, không chỉ có che lấp tầm mắt, càng là che đậy thần hồn năng lực nhận biết, vì lẽ đó ai cũng không có phát hiện, ở Vương Bảo về phía trước ngã chổng vó thời điểm, mấy viên tròn vo đồ vật lặng yên không một tiếng động hướng về phía trước chuyển động loạn lên mà đi!

Rất nhanh!

Chính đi tới đi tới Diệp Hoa Thiên, đột nhiên cảm giác được dưới chân giẫm đến món đồ gì.

Tảng đá?

Diệp Hoa Thiên không coi là chuyện to tát, tùy ý ý nghĩ chớp qua, liền chuẩn bị cất bước!

Nhưng mà.

Ngay ở này thoáng qua trong lúc đó, từ dưới chân hắn thình lình bùng nổ ra một luồng cuồng bạo lực lượng!

Lực lượng này không lớn, thế nhưng, thắng ở thanh thế ngơ ngác, phảng phất kinh thiên động địa bình thường nổ vang thanh âm, trong phút chốc liền truyền vang bát phương, xông lên tận trời!

Diệp Hoa Thiên một cái lảo đảo, giữ vững thân thể sau khi, giống như chim sợ ná ngơ ngác nói, "món đồ gì?"

Hắn không có bị thương, nhưng nhưng là bị doạ cho sợ rồi!

Rất nhiều đại lão hoàn toàn biến sắc, ánh mắt âm trầm lại, Vô Ưu thiên quân ánh mắt càng là cực kỳ lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Diệp Hoa Thiên gầm nhẹ nói, "ngươi còn có mặt mũi hỏi? Ngươi đến cùng muốn làm gì? Diệp Hoa Thiên, đến hiện tại, ngươi đúng hay không còn muốn hố ta?"

Diệp Hoa Thiên có chút mộng bức!

Vụ thảo!

Lời này mấy cái ý tứ?

Làm gì a?

Làm sao còn hoài nghi lên ta đến rồi?

Ta rất sao mới là người bị hại có được hay không?

Trong lòng phẫn nộ, Diệp Hoa Thiên cắn răng quát, "Đêm... Dạ huynh, chớ có tùy ý phỏng đoán người khác, chúng ta hiện tại là người trên một cái

thuyền, ta há sẽ làm ra bực này ác sự tình?”

Một đám đại lão phiền muộn cực kỳ, hoài nghi Diệp Hoa Thiên đi, cảm giác rất thái quá, không nghi ngờ đi, này tập kích đột nhiên xuất hiện, lại tự Diệp Hoa Thiên nơi đó bạo phát, nên giải thích như thế nào?

Mà nhưng vào lúc này.

Vương Bảo đột nhiên thấp quát, “Đại gia cẩn thận, có đồ vật lại đây, số lượng không ít!”

Một đám lão già ngẩn ngơ, xem hướng về phía trước, bên cạnh người, đón lấy liền vội!

Ngươi muội a!

Này mẹ nó đâu chỉ là số lượng không ít a!

Đây là một sóng lớn a một sóng lớn!

Bốn phương tám hướng, vào giờ phút này thình lình đều có hành thi bình thường bóng người xuất hiện, trong ánh mắt không có một chút nào thần thái, có chỉ có một luồng dữ tợn bạo ngược khí tức.

Vô Ưu thiên quân sắc mặt tái xanh, trừng mắt Diệp Hoa Thiên, “Nhìn ngươi làm ra chuyện tốt!”

Diệp Hoa Thiên, “?”

Mã lặc cái trứng!

Ta đến hiện tại còn không hiểu ra sao đây!

Trách ta lạc?

Chỉ là.

Tuy rằng không phục, tuy rằng oan ức, Diệp Hoa Thiên nhưng cũng không tốt nhiều lời cái gì, có cái gì tốt giải thích đây, bởi vì không ai tin a!

Ai có thể nghĩ tới chính mình giẫm một tảng đá, đều rất sao có thể nổ tung?

"Giết đi!"

Ngạc Long thiên quân chính là thông thiên cự yêu thành đạo, sát tâm rất nặng, lúc này một thân gầm nhẹ, liền bùng nổ ra hùng vĩ khủng bố lực lượng!

Còn lại lão già liếc mắt nhìn nhau, đều là ngầm thừa nhận.

Đại gia đều là danh chấn một phương siêu cấp đại lão, ai còn không điểm sát ý, hiện ở tình huống như vậy, co đã không thể, đã như vậy, vậy thì mở một đường máu!

Rầm rầm rầm!

Ngạc Long thiên quân hơi động, hư không chính là bạo âm liên tục, có vô số long hồn lăn lộn, nhằm phía những kia hành thi võ giả!

Còn lại đại lão cũng dồn dập bắt đầu rồi động tác, trong lúc nhất thời giết chóc không ngừng, hành thi võ giả phảng phất rơm rạ bình thường cấp tốc ngã xuống.

Những này hành thi võ giả sức mạnh không mạnh, thế nhưng thắng ở số lượng lớn nhiều, hơn nữa theo chiến đấu tiến hành, bị hấp dẫn đến hành thi võ giả càng thêm đa dạng!

Lần thứ hai giết xong một đợt, Vô Ưu thiên quân uất ức hỏng rồi!

Mã Đức!

Lão tử tới nơi này, là đến làm đại bảo bối!

Không phải tới nơi này giết tiểu quái xoạt kinh nghiệm.

“Công kích che đậy tiếng động!”

Vô Ưu thiên quân gầm nhẹ một tiếng, có ý thức bắt đầu che đậy âm thanh khuếch tán!

Dư Thiên quân thấy thế, dồn dập noi theo, hồi lâu qua đi, theo cái cuối cùng hành thi võ giả ngã xuống, rất nhiều đại lão đều là thở phào một hơi!

Cuối cùng cũng coi như là giải quyết!

Mã Đức, này tính chuyện gì a, tai bay vạ gió a!

Đều do tên khốn này!

Trừ Vô Ưu thiên quân, cái khác Thiên quân nhìn về phía Diệp Hoa Thiên ánh mắt, cũng là không thế nào hữu hảo.

Diệp Hoa Thiên trở nên trầm mặc, sau đó liền thấp giọng nói, “không quan tâm các ngươi có tin hay không, vừa nãy âm thanh kia, theo ta thật không có quan hệ!”

“Hừ!”

Vô Ưu thiên quân hừ lạnh, phất tay nói, “tiếp tục đi!”

Đại quân lần thứ hai tiến lên.

Có điều nhưng vào lúc này, Ngạc Long thiên quân đột nhiên hơi nhướng mày, nói rằng, “những này hoạt thi mi tâm hồn tinh, thật giống...”

Vừa nãy một đám đại lão giết giết giết!

Ai cũng không quản hành thi võ giả mi tâm hồn tinh.

Chỉ là chú ý tới, có một đạo bóng người nhỏ bé không ngừng tán loạn, bây giờ nghĩ lại...

Một đám lão già dồn dập nhìn về phía lão cẩu!

Lão cẩu rất ủy khuất nói, “Meo cái meow! Này hồn tinh là vốn... Bản miêu thu! Thế nhưng, cho các ngươi cũng vô dụng thôi! Các ngươi lại không thể hấp thu!”

Thiên Huyền Tông lão tổ mặt âm trầm nói rằng, “vậy cũng không được! Nho nhỏ mèo yêu, đúng là cực kỳ tham lam! Đem đồ vật giao ra đây đi!”

Lão ca tha thiết mong chờ nhìn về phía Vương Bảo!

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “đại gia không cần để ý những chi tiết này, cái kia hồn tinh có tiền bối vừa nãy khu qua mấy cái, nói vậy nên cảm giác được, võ giả căn bản là không có cách hấp thu, không bằng... Bán cho ta làm sao? Ta một viên một vạn đạo tinh mua, đủ thành ý chứ?”

Thiên Huyền Tông lão tổ ngẩn ngơ, phản ứng lại, một cái lão huyết suýt chút nữa biểu bắn ra!

Ta giời ạ!

Tiểu tử ngươi đến cùng là cái cái gì quỷ?

Vừa nãy đến rồi cái đất bằng ngã, trách tội đến mặt đất bất bình lên.

Hiện tại, ngươi đường đường Tôn Giả tu vi, ngươi dĩ nhiên mở miệng một vạn đạo tinh? Khe nằm, chúng ta thân là Thiên quân, là thiếu cái kia một vạn hai vạn người sao?

Diệp Hoa Thiên không nhịn được, chẳng biết vì sao, hắn xem Vương Bảo thập phần khó chịu, lúc này mặt âm trầm nói rằng, “chỉ sợ chúng ta vô dụng, thế nhưng, sau đó có thể có thể sử dụng lên, tiểu tử, mau đưa hồn tinh giao ra đây!”

Vương Bảo bất đắc dĩ buông tay, “Một vạn không được, vậy thì một viên một trăm vạn?”

Đông đảo đại lão, “...”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, “10 triệu một viên?”

Đông đảo đại lão liên tục cười lạnh!

Vương Bảo thở dài, “Một cái ức một viên, này tổng được chưa? Chư vị tiền bối, không muốn quá phận quá đáng a!”

Đông đảo đại lão lông mày đều là vẩy một cái!

Vừa nãy giết hành thi võ giả có bao nhiêu, rất nhiều đại lão đều không mấy, thế nhưng, tuyệt bức ở hơn một nghìn!

Một cái ức một viên!

Điều này cũng làm cho là hơn một nghìn ức a!

Hơn một nghìn ức đạo tinh...

“Cũng được, liền tặng cho ngươi!”

Ngạc Long thiên quân bĩu môi.

Chủ yếu là trong tay hắn thì có một viên hồn tinh, thế nhưng, căn bản là không có cách hấp thu, cũng không biết con kia mèo yêu tại sao lại xưng hô vật ấy vì là hồn tinh.

Diệp Hoa Thiên vẫn còn có chút khó chịu, dù sao, những kia hồn tinh cũng coi như là dùng sự trong sạch của hắn đổi lấy.

Có điều.

Phần lớn người đều đồng ý, hắn cũng khó nói lời gì quá đáng, liền không

cần phải nhiều lời nữa!

Vương Bảo lấy ra một ngàn ức đạo tinh cho Diệp Hoa Thiên bọn họ chia đều, đón lấy đối với Vô Ưu thiên quân chắp chắp tay, trầm giọng nói, “làm lỡ Thiên quân thời gian, Long Ngạo Madara có tội, mong rằng Thiên quân bao dung!”

Vô Ưu thiên quân vốn là đều hơi không kiên nhẫn, vậy mà lúc này, nhưng là vui mừng cười, “Không có chuyện gì, ngươi làm rất tốt!”

Đông đảo đại lão xem muốn nôn, đại gia ngươi, tiểu tử này không hổ là Dạ Vô Ưu đáng tin a, đây là thật sự trung thành tuyệt đối a!

Đại quân lần thứ hai chạy đi!

Thế nhưng vừa nãy liền nói.

Vừa nãy Vương Bảo ném đi đồ vật, nhưng là có vài viên.

Kết quả là.

Mỗi một khắc.

Theo Diệp Hoa Thiên lần thứ hai cảm giác mình giẫm đến một khối “Tảng đá”, trong lòng hắn lúc này chính là một tiếng khe nằm!

MMP!

Lại tới?

------oOo------

Chương 960: Ai mới là lão Âm tất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tảng đá đương nhiên không phải tảng đá!

Đó chỉ là phát động thức kiêm điều khiển từ xa thức lựu đạn thôi!

Nếu như nói ở đây trong những người này, ai thích hợp nhất bị hố, như vậy Diệp Hoa Thiên không thể nghi ngờ là thích hợp nhất.

Bởi vì hắn cùng Vô Ưu thiên quân cừu hận sâu nhất!

Mâu thuẫn là nhất kịch liệt!

Hắn thái độ khác thường làm ra chút "Chuyện xấu", đó là chuyện đương nhiên.

Không hãm hại hắn hố ai?

Vì lẽ đó!

Không giống nhau: Không chờ Diệp Hoa Thiên che đậy âm thanh, kinh thiên tiếng vang lần thứ hai từ Diệp Hoa Thiên nơi đó xuất hiện, bầu không khí chớp mắt trở nên nhân cơ hội lên!

Bốn phía truyền đến rì rào tốc âm thanh!

Thời khắc này, hết thảy Thiên quân đại lão đều là hung tợn nhìn Diệp Hoa Thiên!

Diệp Hoa Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, hắn trái tim nhanh chóng nhảy lên, hắn bỗng nhiên nói rằng, "mời mọi người cần phải cẩn thận, nơi này đúng là nguy cơ trùng trùng, hơn nữa, phải chú ý dưới chân, gặp nguy hiểm!"

Đông đảo đại lão suýt nữa thổ huyết!

Giời ạ!

Bọn họ ngờ ngợ còn nhớ, vừa nãy Vương Bảo cùng Vô Ưu thiên quân nhắc nhở phải chú ý dưới chân thời điểm, Diệp Hoa Thiên từng nói...

Cố làm ra vẻ bí ẩn mà thôi...

Vậy bây giờ.

Ngươi rất sao nói lời này, là mấy cái ý tứ?

Là muốn đánh chính mình hai lòng bàn tay, vẫn là nghĩ chứng minh chính mình vừa nãy có bao nhiêu sát bút (ngu ngốc)?

Diệp Hoa Thiên cũng tâm mệt a, cũng xấu hổ cảm giác tăng cao a, tiếng trầm nói, “ta thu hồi lời nói mới rồi, còn mời mọi người tin tưởng ta, ta chỉ là xui xẻo đụng tới món đồ gì thôi!”

Liên tiếp hai lần, đúng là bất ngờ?

Người khác không đụng tới, cũng chỉ có ngươi đụng tới?

Liền rất sao có như thế xảo sao?

Dù cho là đồng nhất điều chiến tuyến lên Thiên Huyền Tông lão tổ bọn họ, cũng dồn dập cảm thấy Diệp Hoa Thiên có chút vô căn cứ!

Nói xong rồi đại gia liên hợp lại âm Dạ Vô Ưu!

Ngươi rất sao này tính cái gì?

Đem chúng ta cũng âm tiến vào?

Không hề bất ngờ.

Hành thi võ giả xuất hiện lần nữa!

Có điều có lần trước kinh nghiệm, lần này đông đảo đại lão đã xe nhẹ chạy đường quen, một bên đánh giết hành thi võ giả một bên che đậy tiếng động, tất cả đúng là không hề bất ngờ, cuối cùng dọn dẹp thành công, Vương Bảo ngàn ức đạo tinh vứt ra, đông đảo đại lão lần này đúng là không không nữa đầy!

Chỉ có điều, lần này mọi người ai cũng không thở một hơi, trái lại là có chút nghiêm nghị nhìn về phía Diệp Hoa Thiên!

Ngạc Long thiên quân đột nhiên tiến lên, trầm giọng nói, "Diệp huynh, ngươi vẫn là đi ở phía sau đi, để tránh khỏi... Ngươi gặp mặt đến món đồ gì!"

Nói thật.

Nếu như lần này là những người khác làm ra đến âm thanh.

Bọn họ vẫn đúng là tin!

Thế nhưng, một mực là rất sao Diệp Hoa Thiên!

Một lần là bất ngờ, hai lần là trùng hợp, ba lần đây? Lại có thêm lần thứ ba, ha ha ha...

Lão cẩu thành công hai lần vơ vét một đợt, hồn tinh cắn giòn, ai cũng không thấy, lão cẩu trong con ngươi, từng đạo từng đạo thần bí hoa văn lấp loé, phảng phất mở ra cái gì phong ấn!

Diệp Hoa Thiên cảm giác mình bị xa lánh!

Làm lần này đại kế khởi xướng người, làm đưa ra theo dõi Vô Ưu thiên quân kiến nghị người, vốn là hắn là trong tiểu đội sự tình người, nhưng mà hiện tại, lời nói của hắn quyền đại đại giảm xuống!

Ta mẹ nó liền không tin!

Diệp Hoa Thiên trầm mặt đi tới, thậm chí trực tiếp che đậy quanh thân tiếng, để ngừa lần thứ hai xui xẻo!

Đáng tiếc a!

Vương Bảo tiểu lựu đạn có một cái khá là hổ thuộc tính.

Uy lực không lớn, cùng với tăng lên, chính là lực xuyên thấu!

Không nhìn bất kỳ phòng ngự vô hạn âm thanh lực xuyên thấu!

Vì lẽ đó!

Dù cho che đậy âm thanh, làm Diệp Hoa Thiên lần thứ hai đoán được một tảng đá, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, gầm nhẹ lên sau khi, kịch liệt bạo âm truyền vang bát phương!

Diệp Hoa Thiên chậm rãi thở ra.

Cũng may.

Chính mình có dự kiến trước a!

Lão tử là như vậy cơ trí, từ lâu che đậy âm thanh, tuy rằng không biết vì sao chính mình như vậy xui xẻo, vì sao một mực lại là chính mình, thế nhưng, thắng ở sớm có dự liệu, ở ngoài thụy Cổ Đức!

Nhưng mà.

Làm hắn chậm rãi thở ra sau, giương mắt thời gian!

Hắn bỗng nhiên nhìn thấy, vào giờ phút này, từng đôi uy nghiêm đáng sợ con mắt, chính đang nhìn mình chằm chằm!

Diệp Hoa Thiên, “?”

Cái gì quỷ?

Một đám Thiên quân đại lão, “?”

Mã Đức, Diệp Hoa Thiên người lão tặc này, đến cùng đang giở trò quỷ gì? Ngươi này một tấm mộng bức mặt là nghĩ lừa gạt ai vậy?

“Ngươi đến cùng muốn làm cái gì?”

Vô Ưu thiên quân khuôn mặt đều vặn vẹo lên, gắt gao nắm chặt nắm tay, nếu không là hiện tại không phải lúc trở mặt, hắn tuyệt bức không nhịn được muốn cùng Diệp Hoa Thiên đánh nhau!

Thiên Huyền Tông lão tổ cười lạnh nói, “Diệp huynh, không muốn quá phận quá đáng! Ngươi đúng hay không... Ẩn giấu cái gì? Tại sao ta cảm giác, ngươi phi thường phi thường không hi vọng chúng ta đột phá mảnh này sương mù tiến vào Trấn Hồn Tuyệt Địa?”

Ngạc Long thiên quân lạnh mặt nói, “Ta cũng có cảm giác như vậy! Diệp huynh, ngươi tốt nhất giải thích giải thích!”

Diệp Hoa Thiên, “...”

Ta giải thích ngươi muội a!

Hắn trầm mặc nửa ngày, mới khóe miệng co giật nói rằng, “các ngươi... Nghe được động tĩnh?”

Huyền Ngọc thiên quân châm biếm nói, “chúng ta vừa không có điếc! Ngươi nói lời này, vẫn là nghĩ tự chứng thuần khiết sao? Đáng tiếc, không ai tin ngươi a!”

Diệp Hoa Thiên suýt chút nữa thổ huyết!

Ta chùi!

Tình huống gì?

Làm len sợi?

Ta rất sao che đậy âm thanh, đều bị âm thanh truyền đi?

Chuyện này quả thật khó mà tin nổi!

Hít vào một ngụm khí lạnh, Diệp Hoa Thiên run giọng nói, "ta vừa nãy đã che đậy quanh thân tiếng, nói cách khác, vừa nãy ta đụng tới cái kia quỷ đồ vật, có thể không nhìn ta phong tỏa, chư vị, nơi đây không hổ là Trấn Hồn Tuyệt Địa, nguy cơ trùng trùng, đại gia cẩn tắc vô ưu!"

Đông đảo Thiên quân, "..."

Mã Đức!

Không có cách nào tiếp tục chơi đùa!

Này Diệp Hoa Thiên, sạch rất sao ở đây mò mẫm nhạt!

Rõ ràng là ngươi giở trò quỷ.

Ngươi rất sao còn không thừa nhận.

Không thừa nhận liền thôi, ngươi còn điềm mặt nói những kia đường hoàng!

Ngươi cảm thấy chúng ta đều là ngu ngốc sao?

"Nếu có lần sau nữa, đừng trách lão phu động thủ!"

Thiên Huyền Tông lão tổ tức khắc lật thuyền, liên tục cười lạnh.

"Quá tam ba bận, ba chính là cực hạn! Diệp huynh, xin đừng nên đem chúng ta làm kẻ ngu si!"

Huyền Ngọc thiên quân sắc mặt khó coi cực kỳ quát khẽ.

Vô Ưu thiên quân hừ lạnh một tiếng lấy đó bất mãn, đột nhiên lại có chút vui vẻ, nhìn thấy kẻ thù của chính mình đấu tranh nội bộ, tâm tình của hắn thình lình tốt hơn một chút!

Mà theo làn sóng thứ ba hành thi võ giả vọt tới, diệt, lão cẩu đem hết thảy hồn tinh nuốt chửng sạch sành sanh, đón lấy thân thể lảo đà lảo đảo, mí mắt tủng lôi kéo, dường như muốn ngủ bình thường, Vương Bảo vội vàng đem hắn cất đi!

Phải biết, ba làn sóng hành thi võ giả, thực lực đó dĩ nhiên không thấp, một ít mạnh mẽ thậm chí có thể so với Thiên quân sơ kỳ, cũng chính là nhiều thiên quân như thế ở mới có thể giết sạch sẽ như vậy.

Lão cẩu đều ăn no rồi, Vương Bảo đơn giản cũng sẽ không lại tiếp tục hãm hại, Diệp Hoa Thiên sợ mất mật, cuối cùng cũng coi như là không có nghênh đón đệ tứ sóng, mắt nhìn về phía trước sương mù màu đen nhạt trở nên mỏng manh cực kỳ, đông đảo đại lão đều là vẻ mặt buông lỏng!

Chỉ có điều.

Theo phía trước cảnh tượng, xuất hiện ở mọi người mi mắt.

Một đám đại lão lại là kinh ngạc đến ngây người, nuốt nước bọt, lộ ra vẻ hoảng sợ!

Phía trước.

Bầu trời mênh mông.

Mà ở mênh mông dưới bầu trời, nhưng là một toà cực kỳ to lớn Kim Tự Tháp!

Đỉnh tháp đen kịt một màu, căn bản không có thể thấy mọi vật, toàn bộ Kim Tự Tháp hiện ra hình thang, trung gian có ba cái to lớn nền tảng, đối diện Vương Bảo bọn họ phương hướng này!

Nhường Vô Ưu thiên quân bọn họ khiếp đảm, là vào giờ phút này, ở cách bọn họ gần nhất dưới thấp nhất cái kia nền tảng bên trên, dĩ nhiên ngồi quỳ chân từng đạo từng đạo hoặc là ánh vàng lấp loé, hoặc là bạch quang chói mắt hài cốt!

Những hài cốt này, đều không ngoại lệ, ở ngực bụng của bọn họ long cốt chỗ, đều có một khối mọi người cực kỳ quen thuộc xương!

Đó là.

Thiên quân đạo cốt...

------oOo------

Chương 961: Ai mới là lão Âm tất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Ưu thiên quân cảm giác linh hồn của chính mình đều muốn run rẩy!

Xuất phát từ bản năng run rẩy!

Cái kia một khối nhanh Thiên quân đạo cốt.

Không thể nghi ngờ là tốt nhất chứng minh thân phận.

Này mẹ nó...

Là chết đi từng vị Thiên quân a!

Khe nằm, chỉ là số lượng, đều mười mấy!

Hơn nữa.

Chỉ xem những thiên quân này đạo cốt bên trên ánh sáng trình độ, Vô Ưu thiên quân liền có thể lập tức xác nhận, những này chết đi Thiên quân, tu vi tuyệt đối đạt đến Thiên quân đỉnh cao.

Thậm chí...

Vô Ưu thiên quân mắt nhìn trong đó ba cái hài cốt.

Ở tại bọn hắn hài cốt bên trên, dĩ nhiên từng người có đầy đủ ba khối Thiên quân đạo cốt!

Đây là ba vị!

Đại thiên quân cảnh giới cường giả tuyệt thế!

Nhưng mà hiện tại, nhưng mỗi cái quỳ gối quỳ gối trên bình đài, mắt nhìn Kim Tự Tháp đỉnh, giống như giun dế!

Không hổ là có thể hủy diệt một giới khủng bố tuyệt thế cường giả!

Hít vào một ngụm khí lạnh, Vô Ưu thiên quân run giọng nói, "nơi đây lớn nguy, chư vị vẫn là xin đừng nên lại tiếp tục có cái khác xấu tâm tư, mọi người cùng nhau hợp tác mới là duy nhất đường sống!"

Thiên Huyền Tông lão tổ lập tức nói rằng, "lão phu từ trước đến giờ quang minh quang minh!"

Thính Thiên Cung lão tổ, "Yên tâm đi, đại gia đều là người trên một cái thuyền, ai dám làm càn?"

Ngạc Long thiên quân, "Không lo a, quan hệ của chúng ta tuy rằng chuyển biến xấu, thế nhưng, chúng ta vẫn là cùng ngươi đứng ở trên một sợi dây!"

Diệp Hoa Thiên, "Hừ, lão phu mới sẽ không làm tự đào hố chôn việc!"

Vô Ưu thiên quân, "..."

Ta giời ạ!

Mấy vị!

Có thể hay không yếu điểm bích liên?

Các ngươi nói nếu như vậy, các ngươi trái lương tâm không? Các ngươi liền rất sao không đỏ mặt?

Ta cũng chính là như vậy nói chuyện, các ngươi ngầm thừa nhận cũng là xong, cần phải phóng tới ở bề ngoài, nhường ta buồn nôn buồn nôn sao?

Đại gia ai không biết ai vậy, ta rất sao cũng chỉ nói là nói mà thôi, nên âm các ngươi, vẫn là hội âm!

Mà vào giờ phút này.

Vương Bảo nhìn cái kia rộng lớn cực kỳ Kim Tự Tháp, nhưng là kích động hỏng rồi!

Bởi vì.

Này Kim Tự Tháp trạng đồ vật, Vương Bảo nhận thức!

“Cổ Ma chôn cất thiên mộ! Vạn vạn không ngờ tới, hạ xuống đến này giới, dĩ nhiên là một vị Cổ Ma!”

Vương Bảo kinh hỉ cực kỳ!

Cổ đại lục, tam tộc tổng cộng chia làm đại thế, Cổ Thần, Cổ Yêu, Cổ Ma, ai chấp nấy đạo!

Trong đó.

Cổ Ma tu thể!

Cổ Yêu tu hồn!

Cổ Thần thể hồn cộng tiến vào!

Cổ Ma cực đoan, Cổ Yêu nham hiểm, Cổ Thần hào khí, tam tộc liên tiếp chinh chiến, Cổ Thần bộ tộc chiếm thượng phong!

Vương Bảo trước mắt Kim Tự Tháp trạng đồ vật, chính là một toà Cổ Ma chôn cất thiên mộ, hơn nữa đây là Cổ Ma bộ tộc thập phần cao quy cách một loại phần mộ!

Lấy Cổ Ma rất mạnh cấp bậc phân chia, chỉ có địa vị cao Cổ Ma cường giả, mới có tư cách cho mình làm một cái chôn cất thiên mộ!

“Căn cứ Cổ Thần truyền thừa đi ra ký ức, Cổ Ma chôn cất thiên mộ, cực kỳ máu tanh, lấy cường giả sinh linh máu đúc ra! Thế nhưng, Cổ Ma chôn cất

thiên mộ, chính là truyền thừa phần mộ, tam thai bên trong, mỗi cái có thử thách, một khi thông qua, liền có thể được chôn cất thiên mộ người tất cả!”

Vương Bảo ánh mắt từ từ tỏa ánh sáng!

Hắn hiện tại thân kiêm Cổ Thần huyết thống cùng Cổ Yêu huyết thống!

Có thể nói là khoáng cổ thước kim, cực kỳ hiếm có!

Nếu không có hệ thống trợ giúp, hai loại huyết thống căn bản khó có thể cùng tồn tại!

Mà hiện tại, Cổ Ma huyết thống, gần trong gang tấc!

Vương Bảo hay là có thể trở thành ba huyết thống cộng thân truyền kỳ!

Khó có thể tưởng tượng, ba loại chí cao huyết thống tồn tại cùng kiêm, sẽ sản sinh ra sao phản ứng, nghĩ đến, sẽ có khó mà tin nổi biến hóa!

“Cái thứ nhất nền tảng, chính là một cái lớn lao ngưỡng cửa! Là muốn cùng cùng cảnh Cổ Ma so với thể phách!”

Vương Bảo nhìn cái kia từng bộ từng bộ Thiên quân đạo cốt, không khỏi thế những kia chết đi Thiên quân cảm thấy bi ai!

Cùng một vị tuyệt thế Cổ Ma so với thể phách?

Chuyện này quả thật cùng muốn chết không có gì khác biệt!

“Lên!”

Nhưng vào lúc này.

Vô Ưu thiên quân một đời quát khẽ, lần thứ nhất lướt qua Vương Bảo, hướng đi Kim Tự Tháp!

Rất nhiều Thiên quân đồng dạng bắt đầu đi tới, đồng thời nhường những võ

giả khác ngốc tại chỗ.

Vương Bảo không nhịn được giật giật khóe miệng!

Nhìn các ngươi từng cái từng cái hăng hái.

Phỏng chừng hiện ở trong lòng đều ở làm cái gì mộng đẹp chứ?

Đáng tiếc a...

Đây là mộng ban ngày a!

Sau nửa canh giờ, Vô Ưu thiên quân bọn họ từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch đứng ở Kim Tự Tháp bên dưới!

Đăng Kim Tự Tháp quá trình cũng không phải khó!

Nhưng là.

Bọn họ nhưng đều bị cái thứ nhất trên bình đài xuất hiện một cái trong đó bóng đen cho chấn động rồi!

Bóng đen kia xuất hiện sau khi, cái gì cũng không nói, tới chính là một cái làm, nhường Vô Ưu thiên quân bọn họ cảm thấy ngơ ngác chính là, bọn họ hết thảy sức mạnh, toàn bộ đều cách bọn họ mà đi, còn lại, chỉ có tinh khiết nhất thể phách lực lượng!

Một quyền bại trận, quét xuống Kim Tự Tháp dưới, đều không ngoại lệ!

“Đáng chết, đó là món đồ quỷ quái gì vậy?”

Vô Ưu thiên quân sắc mặt khó coi gầm nhẹ.

Diệp Hoa Thiên mặt âm trầm nói rằng, “hẳn là một loại nào đó thử thách, chỉ thử thách thuần thể phách sức mạnh, đáng chết, như thế biến thái thử thách, làm sao vượt qua?”

Thiên Huyền Tông lão tổ lòng vẫn còn sợ hãi nói rằng, “chúng ta nên vui mừng không chết ở trên bình đài, những kia viễn cổ Thiên quân nhóm đều chết rồi!”

Này vừa nói, một đám lão già đều là trầm mặc!

Chẳng lẽ.

Những này viễn cổ Thiên quân chết, cũng là bởi vì không thông qua thử thách, tọa hóa với này?

Đây cũng quá máng trứng chứ?

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo nhường lão cẩu hạ xuống, sau đó liền trực tiếp nghiêm túc nói, “Thiên quân không muốn ưu phiền! Tất cả khó khăn, có ta Long Ngạo Madara vì là Thiên quân cúc cung tận tụy! Thử thách thể phách, ta Long Ngạo Madara đúng là khá là tự tin, hết thảy đều bao ở trên người ta!”

Đang khi nói chuyện.

Vương Bảo đi ngang qua Vô Ưu thiên quân, chắp chắp tay, sau đó liền việc nghĩa chẳng từ nan hướng đi cái thứ nhất nền tảng!

Diệp Hoa Thiên bọn họ, “...”

Khe nằm!

Tiểu tử này hổ a!

Vậy...

Trung thành tuyệt đối nhường bọn họ giận sôi a!

Nhìn về phía Vô Ưu thiên quân, Diệp Hoa Thiên không nhịn được nói rằng, “Dạ huynh, cái này Long Ngạo Madara là ngươi đồ đệ?”

Vô Ưu thiên quân tuy rằng không thế nào cảm giác, Vương Bảo có thể thông qua thử thách, thế nhưng, vào giờ phút này, hắn nhưng cực kỳ vui mừng cùng cao hứng, nghe vậy, hắn liếc Diệp Hoa Thiên một chút, cười lạnh nói, "người này tuy rằng không phải ta đồ đệ, thế nhưng so với ta đồ đệ đều muốn thân, làm sao, ngươi có ý kiến?"

Diệp Hoa Thiên, "..."

Ta có cái lông ý kiến!

Ta rất sao không cùng ngươi nói nhao nhao!

Diệp Hoa Thiên trợn tròn mắt, có điều, lần thứ hai nhìn về phía Vương Bảo thời điểm, ánh mắt của hắn có chút thâm thúy!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo đã leo lên cái thứ nhất nền tảng!

Ầm!

Trong bình đài phảng phất tiến vào một cái khác thiên địa, Vương Bảo hết thảy đạo lực toàn bị phong toả, chỉ có sức mạnh thân thể có thể vận dụng!

Nhưng mà...

Vương Bảo cái gì thể phách?

Cổ Thần thân thể a!

Có thể cùng Cổ Ma so với thể phách, cũng chỉ có Cổ Thần!

Trong nháy mắt, bóng đen lấp loé mà ra, không có khuôn mặt, thế nhưng, tuyệt nắm giữ hám thiên thân thể lực lượng!

Một quyền đánh tới, thuần túy cực kỳ thể phách sức mạnh, kinh thiên động

địa!

“Dám ngăn cản Vô Ưu thiên quân đi tới, hết thảy đều là dị đoan, chết đi cho ta!”

Vương Bảo phát sinh một đạo bạo gào!

Cổ Thần lực lượng đi khắp toàn thân, bạo phát Cổ Thần thân thể nhấc lên vô biên khí thế, cùng bóng đen đụng vào nhau!

Chớp mắt sau khi, bóng đen đình trệ, từng tấc từng tấc rạn nứt, hóa thành từng luồng từng luồng hắc khí, thăng vào Kim Tự Tháp đỉnh!

Tình cảnh này, trực tiếp làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người!

Ta cái chùi!

Thông qua!

Tiểu tử này, dĩ nhiên thông qua thử thách!

Chúng ta nhiều như vậy Thiên quân, thậm chí, nhiều như vậy viễn cổ Thiên quân đều thất bại tan tác mà quay trở về khủng bố thử thách, ngươi rất sao cho thông qua!

Hơn nữa.

Là như vậy dễ dàng, đơn giản như vậy!

Ngươi thật là...

Không phải người a!

Ngạc Long thiên quân thần sắc phức tạp nói rằng, “người này... Lợi hại! Thân thể so với ta Yêu tộc đều khủng bố nhiều lắm!”

Vô Ưu thiên quân mừng như điên cực kỳ, cười to lên!

Ta rất sao liền biết!

Cái này Long Ngạo Madara, sớm muộn cũng sẽ cho ta kinh hỉ!

Vạn vạn không ngờ tới, này kinh hỉ dĩ nhiên đến như thế đột nhiên nhanh như vậy!

“Long Ngạo Madara, làm được!”

Vô Ưu thiên quân trước tiên chạy toán loạn hướng về nền tảng!

Sau đó, khẽ quát một tiếng, trực tiếp chụp vào một cái trong đó đại thiên quân hài cốt!

Mà Diệp Hoa Thiên bọn họ, kỳ thực từ lâu theo sát, dồn dập bắt đầu rồi cướp giật Thiên quân đạo cốt danh sách bên trong!

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này, theo từng đạo từng đạo bàng bạc áp lực xuất hiện, hết thảy Thiên quân, toàn bộ đều dừng dưới động tác trên tay!

Bọn họ có thể cảm giác được rõ rệt, nếu như còn dám có tranh giành quyền lợi những thiên quân kia đạo cốt động tác, tuyệt đối sẽ chết!

Mồ hôi lạnh không nhịn được chảy xuống!

Vô Ưu thiên quân nuốt ngụm nước bọt, chậm rãi thu tay về.

Mà Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên chụp vào trong đó một khối đại thiên quân Thiên quân đạo cốt!

Sau đó.

Theo một khối bạch quang lưu động xương cốt rơi vào Vương Bảo trên tay, Vương Bảo quay về hết thảy Thiên quân nháy mắt mấy cái, đón lấy liền cất đi!

Một khối!

Hai khối!

Ba khối!

Vương Bảo cười hỏng rồi, đầy đủ thu lấy ba mươi sáu khối Thiên quân đạo cốt!

Diệp Hoa Thiên bọn họ hô hấp, trực tiếp trở nên gấp gáp lên!

Vương Bảo đột nhiên quay về Vô Ưu thiên quân chắp tay nói, "Thiên quân yên tâm, những thiên quân này đạo cốt chỉ là tạm thời ký gửi ở chỗ này của ta, chờ đến rời đi Trấn Hồn Tuyệt Địa, ta liền toàn bộ cho Thiên quân chia sẻ, còn đúng hay không phân cho bọn họ, toàn xem tâm tình của ngài!"

Vô Ưu thiên quân vốn là sắc mặt đều có chút không dễ nhìn, thế nhưng giờ khắc này, nhưng là vui nổ!

Được!

Rất tốt a!

Long Ngạo Madara, ngươi lại một lần thành công quét mới ta độ thiện cảm, lão phu bảo đảm, sau đó định sẽ không bạc đãi ngươi, ha ha ha!

------oOo------

Chương 962: Ai mới là lão Âm tất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo liền phảng phất một cái kim châm giống như.

Đâm Diệp Hoa Thiên bọn họ trái tim nhỏ bạo thương.

Nói cái gì a!

Nhiều như vậy Thiên quân đạo cốt!

Cỡ nào to lớn một món tiền bạc?

Làm sao liền toàn về Dạ Vô Ưu toàn quyền xử trí?

Chúng ta rất sao không phải một cái chiến hào sao?

Phân bảo bối sẽ không có chúng ta một phần?

Này nói còn nghe được sao?

Vẻ mặt âm trầm đáng sợ, Diệp Hoa Thiên thấp quát, "Dạ huynh, lúc trước chúng ta nhưng là nói xong rồi, muốn phân..."

Vô Ưu thiên quân không chờ hắn nói xong, liền vung tay lên, nghiêm nghị nói, "bảo vật này đoạt được không có quan hệ gì với ta! Vừa nãy Long Ngạo Madara nói tới ta kiên quyết không đồng ý, người ta chính mình được bảo bối, bằng bản lĩnh được Thiên quân đạo cốt, vì sao phải cho ta? Hắn lại không phải Thiên quân, không ở chúng ta lời quân tử bên trong phạm vi!"

Diệp Hoa Thiên các loại Thiên quân, "?"

Ta chùi lặc?

Còn có thể như thế viên?

Còn có thể như vậy giải thích?

Ngươi rất sao còn có thể lại cái quái gì vậy vô liêm sỉ một điểm sao?

Dạ Vô Ưu a Dạ Vô Ưu, ngươi thực sự là không muốn một chút xíu bích liên!

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên nghiêm nghị nói, "ta vừa nãy thật giống nói sai, những thiên quân này đạo cốt, có thể là của ta, ta ai cũng không cho!"

Diệp Hoa Thiên khóe miệng đột nhiên vừa kéo, ánh mắt thâm trầm nhìn Vương Bảo!

Không hổ là Dạ Vô Ưu đáng tin!

Này vô liêm sỉ trình độ, quả nhiên không kém cạnh!

"Chớ nói nhảm, chúng ta tiếp tục đi!"

Vô Ưu thiên quân ho nhẹ một tiếng, trong lòng đắc ý, mau mau nói sang chuyện khác!

Dứt lời, không du Thiên quân trước mặt một bước hướng về mặt trên đi đến!

"Long Ngạo Madara, ngươi cùng ở bên cạnh ta!"

Vô Ưu thiên quân nói rằng.

Vương Bảo tự nhiên không có gì ý kiến.

Có điều nhìn về phía thứ hai nền tảng, Vương Bảo cảm giác mình lại có thể trang bức!

Bởi vì Cổ Ma chôn cất thiên mộ thứ hai giai, chính là thực chiến!

Cổ Ma bộ tộc.

Sức mạnh làm đầu!

Thực lực cao thấp, địa vị cao thấp, cấp bậc cao thấp, bị tuyên bố vô cùng nhuần nhuyễn!

Cổ Ma bộ tộc tôn trọng cường giả!

Mà thứ hai giai, chính là chỉ có ở cùng cảnh giới dưới thắng được, mới có thể phá quan!

Chỉ cần có một cái phá quan người, thứ hai giai thử thách thì sẽ biến mất!

Có thể tưởng tượng, cùng cùng cảnh bên dưới Cổ Ma đối chiến, đối với Vô Ưu thiên quân bọn họ mà nói, là cỡ nào...

Đáng thương!

Cộc cộc cộc!

Thứ hai nền tảng đến!

Vù!

Hư không lấp loé, trong chớp mắt, một đạo phảng phất đến từ Man Hoang bóng người xuất hiện, đây là một cái to lớn tráng hán, ở trần, trong tay không hề có thứ gì, nắm chặt nắm đấm!

Hắn mặt không hề cảm xúc, lãnh đạm nhìn tất cả mọi người!

Vô Ưu thiên quân trong lòng khẽ nhúc nhích, tiến lên liền cung kính nói, “Tiền bối...”

Ầm!

Nhưng mà, hắn này hơi động, nói còn chưa dứt lời đây, đại hán kia liền vài bước bước ra!

Trong hư không, bạo âm cuồn cuộn, giống như thực chất sức mạnh từ đại hán trên người dâng trào ra, trong nháy mắt, Vô Ưu thiên quân liền sắc mặt trở nên trắng bệch, gầm nhẹ một tiếng, bùng nổ ra toàn bộ thực lực, nhưng là, nhưng nhưng vẫn là bị một quyền đánh bay ra ngoài!

Người ở giữa không trung, thổ huyết liên tục, Vô Ưu thiên quân ngừng lại ngã xuống thân thể, ngơ ngác nhìn đại hán kia!

Đại hán lui về phía sau, lần thứ hai mặt không hề cảm xúc nhìn mọi người!

Diệp Hoa Thiên nhìn thấy Vô Ưu thiên quân xui xẻo, trong lòng thoải mái không được, làm bộ ân cần hỏi han, "Dạ huynh ngươi không sao chứ?"

Vô Ưu thiên quân vẻ mặt âm trầm, không lên tiếng.

Thiên Huyền Tông lão tổ đăm chiêu nói rằng, "nhìn dáng dấp, là muốn chiến thắng hắn, mới có thể, Dạ huynh, vừa nãy cái gì cảm giác?"

Vô Ưu thiên quân trầm mặc không nói!

Cái gì cảm giác?

Cảm giác mình rất giòn gà a!

Trong nháy mắt đó, hắn cũng cảm giác mình tựa hồ muốn chết!

Cũng may đại hán kia không có thừa thắng xông lên, nếu không thì, chính mình vách cheo leo chống đỡ không tới vòng thứ hai!

Một đám lão già dồn dập nhíu mày!

Vô Ưu thiên quân nhưng cũng là nghịch thiên cực kỳ, thiên phú xuất chúng, liền hắn đều một chiêu bại trận, này thứ hai cửa khảo nghiệm cùng cửa thứ

nhất như thế biến thái!

“Xem ra Thiên quân lại bị nạn ở, thời điểm như thế này, ta Long Ngạo Madara lẽ ra nên việc đáng làm thì phải làm đứng ra! Vì là Thiên quân giải quyết khó khăn! Xin mời Thiên quân chờ ta chốc lát...”

Vương Bảo nghiêm túc đạp bước mà ra!

Một đám lão già ngẩn ngơ, vẻ mặt đều là có chút phức tạp!

Ta giời ạ a!

Vì sao chúng ta nhiều thiên quân như thế.

Cái gì dùng đều không có a?

Làm sao một mực phải dựa vào tên tiểu tử này đây?

Diệp Hoa Thiên xem khó chịu, cười lạnh nói, “ngươi chỉ là Thiên quân, đại hán này thực lực, một đầu ngón tay đều có thể ép chết ngươi, dựa vào ngươi? Ngươi được sao?”

Vương Bảo ngừng chân, quay đầu nhìn Diệp Hoa Thiên một chút, nhạt âm thanh nói, “ngươi được? Ngươi được ngươi lên a!”

Diệp Hoa Thiên nhất thời cứng lại rồi!

Ánh mắt không quen, Diệp Hoa Thiên lạnh quát, “Làm càn! Làm sao cùng bản tọa nói chuyện đây?”

Vương Bảo bĩu môi, một bộ ta không đem ngươi để ở trong mắt vẻ mặt, Diệp Hoa Thiên nhất thời khí nổ, hừ hừ nói, “lão phu nhớ kỹ ngươi!”

Mà lúc này!

Theo Vương Bảo tới gần, đại hán lần thứ hai đạp bước lao ra!

Chỉ có điều lần này, sử dụng sức mạnh, dĩ nhiên lùi tới Tôn Giả cảnh giới!

Đối với Vương Bảo mà nói!

Cùng cảnh giới bên dưới!

Ngươi không quan tâm là ai!

Ngươi không quan tâm là Cổ Thần Cổ Yêu vẫn là Cổ Ma!

Cái kia đều là chiến đấu 5 cặn bã a!

Hư không nhấc lên cuồng bạo lực lượng, đại hán ánh mắt hờ hững, sức mạnh không biết muốn vượt qua phổ thông sơ cảnh Tôn Giả bao nhiêu lần.

Đáng tiếc.

Theo Vương Bảo khẽ quát một tiếng, trong cơ thể, trăm cái vô song đạo mạch cuồn cuộn phun trào, bàng bạc đạo lực rung động hư không, trong một nháy mắt, đại hán rên lên một tiếng, toàn bộ thân thể chớp mắt phá toái!

"Quả nhiên, ta Long Ngạo Madara đã cùng cảnh vô địch, trên đời này, lại vô đối thủ!"

Vương Bảo thở dài một tiếng, thu tay lại mà đứng!

Hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Trừ Vô Ưu thiên quân, Diệp Hoa Thiên bọn họ vào giờ phút này đều là kinh hãi cực kỳ!

Thể phách mạnh, cũng là thôi!

Chân thực sức chiến đấu, dĩ nhiên cũng là như thế tuyệt thế vô song!

Dạ Vô Ưu đi rồi vận cứt chó a, dĩ nhiên chiêu nạp đến một cái như vậy nghịch thiên trung tâm cấp dưới!

"Được!"

Vô Ưu thiên quân tự nhiên là cao giọng khen hay!

Vui mừng a, thỏa mãn a, lão tử vận may thực sự là quá được rồi!

Vương Bảo cười nói, "Thiên quân, xin mời!"

Vô Ưu thiên quân tiến lên, vỗ vỗ Vương Bảo vai, ánh mắt nhu hòa, tất cả đều không nói bên trong.

Cái thứ ba nền tảng, đến!

Đi tới nơi này.

Vương Bảo liền run run người.

Cuối cùng thử thách, chính là chỗ này!

Mà nơi này, trực tiếp đem Cổ Ma bộ tộc bản tính, cho vạch trần vô cùng nhuần nhuyễn!

Lỏa lồ cường giả sinh, người yếu chết!

Bởi vì này cửa thứ ba, chỉ có thể có một người tồn tại, bước lên nơi đây người, hoạt hai cái, chỉ cần một cái khác không chết, đều sẽ bị vĩnh cửu phong ở đây!

Ngay ở tất cả mọi người bước lên cái thứ ba nền tảng chớp mắt!

Trong hư không, vang lên giọng nói lạnh lùng, "Cường giả sống! Người yếu chết! Chiến đến cuối cùng người vào ta chôn cất thiên mộ!"

Vô Ưu thiên quân hơi thay đổi sắc mặt!

Diệp Hoa Thiên sắc mặt của bọn họ cũng biến thành khó xem ra!

Bầu không khí.

Trong nháy mắt trở nên trở nên tế nhị!

Cường giả sống!

Người yếu chết!

Đây là muốn nhường bọn họ tự giết lẫn nhau a!

Đại gia đều là một cái chiến hào đội hữu, một cái dây thừng lên châu chấu, trên một cái thuyền thuyền khách a...

“Còn do dự cái gì? Lúc này không bạo phát, chẳng lẽ muốn chờ hắn triệu hoán Cực Dương đại thiên quân sao?”

Nhưng vào lúc này.

Theo Diệp Hoa Thiên lóe lên không gió mà bay, tóc dài lay động, hăng hái, hắn phát sinh một đạo hét lớn, ở sau lưng của hắn, bốc lên mà ra một đạo cổ phù!

Vô Ưu thiên quân khí nổ, rống to nói, “các ngươi quả nhiên là không dựa dẫm được! Cũng may lão tử sớm có ứng đối phương pháp!”

Hai tay chớp liên tục, một màn ánh sáng chớp mắt xuất hiện, trong nháy mắt, ngang đứng ở Vô Ưu thiên quân cùng Vương Bảo trước người!

Cùng lúc đó, Vô Ưu thiên quân cười lạnh nói, “các ngươi, đều chết chắc rồi!”

Huyết hiện!

Từ từ hội tụ thành một bóng người!

Thân ảnh ấy hết sức quen thuộc, tự nhiên là Cực Dương đại thiên quân không thể nghi ngờ!

Diệp Hoa Thiên bọn họ sắc mặt đều là cuồng biến!

Vào giờ phút này.

Lộ ra kế hoạch!

Sống hay là chết!

Mỗi người dựa vào thủ đoạn!

Ai mới là mạnh nhất lão Âm tất, sau đó gặp mặt sẽ hiểu! 990

990

992

992

------oOo------

Chương 963: Ai mới là lão Âm tất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hậu trường đại BOSS lần thứ hai hiện thân.

Cực Dương đại thiên quân!

Bóng người xuất hiện sau khi, lập tức ngắm nhìn bốn phía, chú ý tới Cổ Ma chôn cất thiên mộ, Cực Dương đại thiên quân ánh mắt mang theo mừng như điên, một mặt cuồng nhiệt nói rằng, "không uổng công lão phu trăm phương ngàn kế mưu tính, cuối cùng cũng coi như là thành công, Dạ Vô Ưu, ngươi làm không tệ, đại công!"

Vô Ưu thiên quân cung kính nói, "Xin mời tôn thượng thứ tội, ta tuy tìm tới cường giả thi thể ẩn thân nơi, thế nhưng hiện tại, lại bị mấy tên này ngang ngược ngăn cản, hơn nữa còn muốn âm mưu hại ta, xin mời tôn thượng vì ta làm chủ!"

"Hả?"

Cực Dương đại thiên quân ánh mắt hoàn toàn lạnh lẽo.

Ánh mắt quét về phía Diệp Hoa Thiên đám người, sau đó châm biếm nói, "chỉ là ở Toái Hư trưởng thành mấy tên rác rưởi, cũng dám cùng lão phu hò hét? Là ai cho các ngươi lá gan? Các ngươi sau lưng Thánh địa, cũng không dám ở trước mặt lão phu làm càn!"

Diệp Hoa Thiên nuốt ngụm nước bọt.

Thiên Huyền Tông lão tổ cái khác mấy cái Thiên quân sắc mặt hết sức khó coi.

"Nhúng tay lão phu đại kế, chính là tội chết! Tự sát ở trước mặt lão phu, lão phu có thể mở ra một con đường, không đối với các ngươi tông môn ra

tay!”

Cực Dương đại thiên quân ngạo nghễ nói rằng.

Diệp Hoa Thiên hé mắt, hắn quay đầu nhìn về phía Thiên Huyền Tông lão tổ đám người, sau đó nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “chư vị, còn đang do dự sao? Hay dùng chúng ta trước thương lượng kỹ càng rồi cái này chí bảo đi!”

Cực Dương đại thiên quân vòng chéo tay, cười lạnh nói, “nha? Xem ra các ngươi là đã sớm chuẩn bị a, thế nhưng... Giun dế cũng dám đạp trời? Lão phu liền nhìn, các ngươi có gì dựa dẫm!”

Diệp Hoa Thiên gầm nhẹ nói, “tiền bối ngươi sẽ thấy!”

Cùng lúc đó.

Thiên Huyền Tông lão tổ các loại Thiên quân, liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt dồn dập chớp qua một vệt kiên quyết!

Bọn họ đến thời điểm cũng đã âm mưu được rồi.

Đối với Cực Dương đại thiên quân đích thân tới, cũng có chuẩn bị.

Vào giờ phút này, theo Thiên Huyền Tông lão tổ bọn họ sau lưng đồng thời dâng lên một tấm cổ phù, thao thao bất tuyệt sức mạnh trong chớp mắt, liền tràn vào đến Diệp Hoa Thiên trong cơ thể!

Diệp Hoa Thiên!

Trâu bò!

Sức mạnh sinh trưởng!

Vô hạn chế điên cuồng tăng lên!

Tuy rằng cảnh giới không có tăng cao, thế nhưng sức chiến đấu của hắn,

nhưng là vô hạn kéo cao!

Cực Dương đại thiên quân ngẩn ngơ, sau đó liền kinh ngạc thốt lên nói, “đây là... Tử mẫu đồng nguyên, quy nhất cổ phù? Các ngươi dĩ nhiên có như thế chí bảo?”

Tử mẫu đồng nguyên.

Quy nhất cổ phù.

Này phù chỉ xuất hiện qua một lần, vậy còn là ở Hư Thánh Giới chưa từng phá toái thời gian, lúc đó gây nên vô số người chấn động, truyền ngôi tuyệt xướng.

Diệp Hoa Thiên đỏ mặt!

Dù cho là đối mặt Cực Dương đại thiên quân, hắn hiện tại cũng cảm giác mình không sợ chút nào.

Tăng vọt sức mạnh, cho hắn sự tự tin mạnh mẽ, hơn nữa...

Đang lúc này, Diệp Hoa Thiên thình lình khẽ quát một tiếng, ánh mắt lập loè điên cuồng, gầm nhẹ rít gào nói, “đều cho ta đi!”

Ầm!

Sau một khắc, liền nhìn thấy Thiên Huyền Tông lão tổ bọn họ sau lưng cổ phù, thình lình chui vào đến trong cơ thể bọn họ!

Thiên Huyền Tông lão tổ đám người ngẩn ngơ, sau một khắc, liền sắc mặt tái nhợt mộng bức tại chỗ, từng cái từng cái miệng phun máu tươi, khí huyết điên cuồng giảm xuống, sức mạnh điên cuồng trôi đi!

Toàn thân của bọn họ tinh khí thần, hầu như chín mươi chín phần trăm, đều bị cái kia cổ phù hút khô!

Mấy tấm cổ phù vọt lên, rơi vào Diệp Hoa Thiên sau lưng hư không, phảng

phất tạo thành một cái tuyệt thế nắng gắt.

Hầu như hết thảy mọi người là kinh ngạc đến ngây người!

Diệp Hoa Thiên tinh thần phấn chấn, quay về Thiên Huyền Tông lão tổ bọn họ chắp chắp tay, híp mắt cười nói, "Đa tạ mấy vị trợ giúp, các ngươi sẽ chết cũng không tiếc!"

Thiên Huyền Tông lão tổ đám người mặt như màu đất, lảo đảo ngã xuống đất, khuôn mặt vặn vẹo nhìn chằm chằm Diệp Hoa Thiên.

"Diệp Hoa Thiên... Ngươi... Ngươi thật là độc a!"

"Mã Đức, ta mẹ nó muốn làm thịt ngươi!"

"Giết ngàn đao, ngươi còn có phải là người hay không? Ngươi dĩ nhiên lớn mật như thế! Ngươi... Ngươi không biết xấu hổ!"

"Vạn vạn không ngờ tới, quy nhất cổ phù vẫn còn có như vậy hiệu quả, Diệp Hoa Thiên, ngươi đủ độc!"

Đối mặt rất nhiều Thiên quân thảo phạt, Diệp Hoa Thiên vô cùng đắc ý!

Hắn hít sâu một cái, trầm giọng nói, "thế nhân đều biết tử mẫu đồng nguyên, quy nhất cổ phù, thế nhưng hiếm có người biết, cái kia luyện chế ra quy nhất cổ phù, liền là ta Đạo Cung tổ tiên! Này phù rất khó luyện chế, vì lẽ đó lão phu cũng chỉ có một bộ!"

"Bây giờ ta sức chiến đấu tăng vọt gấp mười lần, ai có thể ngăn trở ta?"

Ánh mắt rơi vào Cực Dương đại thiên quân trên người.

Diệp Hoa Thiên cười lạnh nói, "tiền bối tuy rằng lợi hại, thế nhưng, ngài bản thể không thể tiến vào Toái Hư Đại Giới, này huyết thân có thể kéo dài bao lâu? Huống hồ, thực lực của ngài, có thể phát huy ra mấy phần mười? Tiền bối, nhận mệnh đi! Lần này tuyệt thế tạo hóa, là ta!"

Vương Bảo ở một bên xem say sưa ngon lành!

Lão Âm tất a!

Đủ âm!

Đủ độc!

Là cái đối thủ!

Vô Ưu thiên quân nhưng là cuống lên, nhìn về phía Cực Dương đại thiên quân, run giọng nói, “tôn thượng, chúng ta...”

“Ha ha!”

Nhưng vào lúc này.

Vừa nãy hiển lộ ra một vẻ bối rối Cực Dương đại thiên quân, thình lình cười lạnh lối ra (mở miệng)!

Tiếp theo, Cực Dương đại thiên quân lạnh lùng nói rằng, “ngươi tiểu tử này, đúng là có chút bản lãnh! Nhưng là, ngươi nhưng là tính lầm! Ngươi cho rằng, lão phu cũng chỉ có điểm ấy năng lực, ngươi cảm thấy, lão phu mưu tính lâu như vậy, sẽ không có hậu chiêu?”

Nói chuyện thời gian.

Cực Dương đại thiên quân bàn tay duỗi một cái.

Từ Vô Ưu thiên quân trên người, thình lình xông tới vài giọt đỏ sẫm cực kỳ, toả ra hào quang đỏ ngàu, phảng phất do phù văn tạo thành huyết châu!

Giọt máu hòa mình!

Cực Dương đại thiên quân khí thế tăng vọt, hai mắt nhìn chằm chằm Diệp Hoa Thiên, lệ quát, “Ngu xuẩn! Lão phu vì đại kế, tu luyện vạn vạn năm huyết thân giáng lâm bí thuật, chuyên môn luyện thành vài giọt huyết thân!

Bây giờ lão phu thực lực, ít nhất cũng có thể phát huy ra bản thể năm phần mười!”

Diệp Hoa Thiên ngây người!

Cực Dương đại thiên quân, nhưng là đại thiên quân bên trong tuyệt đối cường giả!

Bản thể năm phần mười thực lực, dĩ nhiên vượt xa bình thường đại thiên quân cường giả!

Cảm thụ Cực Dương đại thiên quân trên người bộc phát ra khí thế, Diệp Hoa Thiên trong lòng đắc ý khí xua tan, hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt chớp qua một vệt không cam lòng, gầm nhẹ nói, “ta liền không tin, không giết được ngươi! Gió đến!”

Ầm!

Hư không thình lình xuất hiện một luồng hư huyễn cuồng phong!

Này gió cực kỳ đáng sợ, thổi xương tức hóa, thổi hồn tức diệt, chính là Diệp Hoa Thiên thiên phú đạo thuật!

Gió nổi lên!

Hư không đều phảng phất bị tan rã!

Có điều.

Cực Dương đại thiên quân trong mắt nhưng là lập loè ý lạnh, châm biếm nói, “trò mèo!”

Chỉ tay một cái!

Một toà hư huyễn ngọn núi xuất hiện, tiếp theo liền biến ảo ra thứ hai toà, tòa thứ ba, chồng chất, trọng như thiên địa, áp lực kinh khủng thậm chí đem nhân Cổ Ma mà cưỡng chế phong tỏa hư không đều nghiền ép phát sinh

chói tai bạo âm!

Rầm rầm rầm!

Gió cùng núi va chạm!

Chớp mắt qua đi, Diệp Hoa Thiên như bị sét đánh, phun ra một ngụm máu lớn, thân thể cuồng lui lại mấy bước, sau một khắc liền trực tiếp bị dãy núi đuổi đánh mà tới, kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất!

Máu thịt be bét, khí tức yếu ớt, Diệp Hoa Thiên một tay nâng địa, vẫn như cũ khó có thể đứng dậy, khuôn mặt dại ra, phảng phất không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này!

Một bên.

Đã sớm bị hút khô cả người vô lực Thiên Huyền Tông lão tổ đám người, dồn dập cười to mà lên!

"Đáng đời a!"

"Mã Đức, ngươi rất sao cũng có ngày hôm nay!"

"Muốn chết cùng chết! Diệp Hoa Thiên, ngươi đem mình cũng cho đùa chơi chết!"

"Nhân quả báo ứng! Này đều là báo ứng a!"

Cực Dương đại thiên quân âm u nói rằng, "ngu xuẩn mất khôn, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại! Đạo Cung sẽ bởi vì ngươi mà diệt!"

Diệp Hoa Thiên thân thể run lên, phản ứng lại, sau đó hắn khuôn mặt vặn vẹo nhìn về phía Cực Dương đại thiên quân, gầm nhẹ nói, "ngươi coi như giết ta, giết chúng ta, thì có ích lợi gì? Nơi đây thử thách, cường giả sinh, người yếu chết, ngươi không giết Dạ Vô Ưu, ngươi cũng đừng hòng chia sẻ cường giả truyền thừa!"

Vô Ưu thiên quân sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Mà Cực Dương đại thiên quân, nhưng là xoay người mặt hướng Vô Ưu thiên quân, ánh mắt thâm thúy, thở dài một tiếng nói, “Dạ Vô Ưu, lúc đó ngươi bị lão phu tuyển chọn thời gian từng tuyên thệ, vì ta sinh, vì ta chết! Hiện tại, ngươi biểu hiện thời điểm đến...”

------oOo------

Chương 964: Ai mới là lão Âm tất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo xem say sưa ngon lành!

Từng cái từng cái.

Đều rất sao là lão Âm tất a!

Có điều, ai mới là mạnh nhất lão Âm tất?

Ánh mắt nhìn về phía Vô Ưu thiên quân, Vương Bảo biểu thị rất chờ mong!

Ngươi nhưng là có thể đem mình sư tôn đều cho âm chết lão Âm tất.

Ngươi liền điểm ấy năng lực?

Đều lúc này, là thời điểm lộ ra ngươi diện mạo thật sự chứ?

Bầu không khí vắng lặng!

Nửa ngày qua đi, liền nhìn thấy một mặt tái nhợt Vô Ưu thiên quân đột nhiên mây đen chuyển trời quang, trở nên trí tuệ vững vàng dáng dấp, miệng hơi cười, Vô Ưu thiên quân gánh vác lên tay, nhìn Cực Dương đại thiên quân, nói rằng, “tôn thượng, ngươi vì sao tự tin như thế?”

Cực Dương đại thiên quân sắc mặt khó coi hạ xuống!

Hắn có chút khó mà tin nổi nhìn Vô Ưu thiên quân, trầm giọng nói, “ngươi muốn phản bội ta?”

Vô Ưu thiên quân quỷ tiếu nói, “không không không, không có trung thành, từ đâu tới phản bội? Ta từ đầu tới đuôi, đều đang diễn trò a!”

“Ngươi! Tìm! Chết!”

Cực Dương đại thiên quân từng chữ từng chữ nói rằng.

Cùng lúc đó, Cực Dương đại thiên quân chỉ tay một cái, trong hư không, núi ảnh tầng tầng, đây là vô tận sơn hồn, cũng là Cực Dương đại thiên quân đắc ý nhất thiên phú đạo thuật, tiến hành rồi đầy đủ chín lần diễn biến, mỗi một kích đều phảng phất có một giới sơn hồn lực lượng trấn áp!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Vô Ưu thiên quân nhưng là ánh mắt lạnh lẽo, bỗng nhiên gầm nhẹ nói, “khống huyết bí thuật! Cho ta định!”

Vù!

Cực Dương đại thiên quân sắc mặt hoàn toàn thay đổi, mà vào giờ phút này, trong hư không không ngừng bành trướng sơn hồn, thình lình cũng giống như hình ảnh ngắt quãng, không nhúc nhích!

Cực Dương đại thiên quân biểu thị kinh ngạc đến ngây người, khó có thể tin nói rằng, “ngươi... Ngươi dĩ nhiên đối với lão phu huyết thân, trong bóng tối động tay động chân! Dạ Vô Ưu, ngươi... Ngươi thật là to gan!”

Vô Ưu thiên quân châm biếm lên, trên mặt mang theo ý lạnh, đột nhiên một tay phất lên, trong nháy mắt, Cực Dương đại thiên quân như gặp cuồng kích, rên lên một tiếng, huyết thân lan ra từng tia từng tia tinh lực, bay ngược ra ngoài!

Khuôn mặt vặn vẹo lên!

Cực Dương đại thiên quân bò lên, gầm nhẹ nói, “Mã Đức! Dạ Vô Ưu, ngươi mẹ nó chết chắc rồi! Ngươi lại dám phản bội lão phu, chờ lão phu đại đạo thành tựu, phá vào Toái Hư, nhất định phải rút ra hồn phách của ngươi, nhường ngươi...”

“Nhường ngươi tê liệt!”

Vô Ưu thiên quân thoải mái ở lại: Sững sờ, mắng to một tiếng, lần thứ hai phất tay, Cực Dương đại thiên quân huyết thân rung động, thình lình bất ổn!

“Uy hiếp ta?”

Vô Ưu thiên quân từng bước một hướng về Cực Dương đại thiên quân đi đến!

Vì chờ đợi ngày này.

Hắn đã chờ quá lâu!

Nhìn khó có thể tiếp thu tất cả những thứ này Cực Dương đại thiên quân, Vô Ưu thiên quân thản nhiên nói, “lão tử nhưng là thiên mệnh chi tử! Cũng là ngươi có thể điều động? Lão già, lần này ta chiếm được cường giả truyền thừa, không hẳn không có thể đột phá đại thiên quân, lại được người cường giả kia để lại bảo vật, này giới bên trong, hay là đều lại vô đối thủ!”

“Ngươi uy hiếp ta?”

“Ngớ ngẩn!”

“Ngươi còn muốn giết ta quất ta hồn? Lão già ta cho ngươi biết, chờ khi ta thành đạo, ta cái thứ nhất muốn giết người, cũng là ngươi!”

Vô Ưu thiên quân từ từ rít gào mà lên, vẻ mặt dữ tợn!

Một cái cất bước, thả người nhảy một cái, Vô Ưu thiên quân bàn tay như gió, không ngừng vỗ!

Cực Dương đại thiên quân ra sức giãy dụa, đều không thể tránh thoát Vô Ưu thiên quân khống chế, chỉ có tuyệt thế lực lượng, nhưng triển khai không được, được kêu là một cái bi ai!

“Lão già, ngươi cho rằng ta chỉ là giun dế?”

“Ngươi cho rằng, ngươi một ý nghĩ, lão tử phải vì ngươi đi chết?”

“Ngươi thật sự cho rằng, ngươi có mạnh mẽ như vậy mị lực?”

“Lăn ngươi trứng đi! Muốn không phải vì truyền thừa cuối cùng, lão tử đã sớm ngược! Lần trước lão tử bị như vậy nhằm vào, ngươi dĩ nhiên chỉ trách tội cho ta, không chút nào vì là lão tử báo thù, ngươi cái này đáng chết lão già, lão tử muốn đánh ngươi rất lâu!”

Đùng đùng lấy đùng đùng!

Vô Ưu thiên quân ở phát tiết!

Hắn chịu nhục vô số năm.

Ảnh cái cái gì?

Chính là ảnh hiện tại a!

Cảm giác này, liền một chữ!

Thoải mái!

“Diệt diệt diệt!”

Vô Ưu thiên quân quát chói tai lên, ngón tay liền điểm!

Cực Dương đại thiên quân bắt đầu gào thét, tiếng kêu rên liên hồi, hắn vô địch huyết thân không ngừng diệt, diệt, khí tức từng bước yếu bớt, cuối cùng trở nên cực kỳ thảm đạm, tựa hồ sau một khắc liền muốn tan vỡ!

Lần này đừng nói bạo chủng Diệp Hoa Thiên.

Dù cho là Vương Bảo, phỏng chừng đều có thể bắt hắn cho thu thập!

Cực Dương đại thiên quân không cam lòng nhắm hai mắt lại!

Thân thể run rẩy liên tục!

Bao nhiêu năm đại kế!

Hắn vạn vạn không ngờ tới, sẽ thất bại với một cái siêu cấp đâm lưng!

Cái này Dạ Vô Ưu, hắn cũng biết đối phương chính là trời sinh ngược xương, có điều Cực Dương đại thiên quân nhưng tự kiêu có thể khống chế ở!

Đáng tiếc không như mong muốn!

Nhìn hồn bay phách lạc Cực Dương đại thiên quân, Vô Ưu thiên quân da mặt run cầm cập, kích động mặt mày hớn hở!

Thiên Huyền Tông lão tổ bọn họ, bị Diệp Hoa Thiên âm!

Diệp Hoa Thiên, bị Cực Dương đại thiên quân thu thập!

Mà Cực Dương đại thiên quân, lại sắp chết cho hắn quỷ kế bên dưới!

So với âm tất!

Lão tử sợ qua ai?

Cường giả truyền thừa, có thể nghiền ép một giới cường giả cường giả tuyệt thế truyền thừa, gần ngay trước mắt a!

Hiện tại.

Trước mặt mình, chỉ còn dư lại một cái cản trở!

Ánh mắt, rốt cục rơi vào Vương Bảo trên người.

Nhìn Vương Bảo, Vô Ưu thiên quân vẻ mặt có chút phức tạp!

Không phải vạn bất đắc dĩ, hắn thật sự không muốn giết Vương Bảo a, như thế một cái thiên phú trác tuyệt nghịch thiên cấp dưới, trung thành tuyệt đối, hắn không nỡ a!

Đáng tiếc!

Vì truyền thừa cuối cùng!

Dù cho là như vậy cấp dưới, ta Dạ Vô Ưu, cũng không thể muốn!

"Long Ngạo Madara!"

Phát sinh khẽ than thở một tiếng!

Vô Ưu thiên quân rất là tang thương thở dài nói, "ngươi tự sát đi! Những người khác, ta hiện ở muốn giết cứ giết, thế nhưng đối với ngươi, ta thật sự không muốn động thủ! Nếu như không phải vì truyền thừa cuối cùng, ta thật sự sẽ không giết ngươi!"

Vương Bảo quay về Vô Ưu thiên quân nháy mắt mấy cái, nói rằng, "Thiên quân nhường ta chết, ta Long Ngạo Madara tự nhiên không thể không chết, có điều, trước khi chết, Thiên quân có thể đáp ứng hay không ta một cái yêu cầu quá đáng?"

Vô Ưu thiên quân trầm giọng nói rằng, "ngươi nói!"

Vương Bảo ánh mắt nhìn về phía cái khác Thiên quân, nghiêm nghị nói, "đời ta, còn chưa đâm một cái Thiên quân, không biết Thiên quân có thể không thỏa mãn ta? Nhường ta Long Ngạo Madara qua qua tay nghiện?"

Vô Ưu thiên quân ngẩn ra, sau đó, liền vẻ mặt quái lạ nói rằng, "yêu cầu này, bản tọa cho phép!"

"Đa tạ Thiên quân ban!"

Vương Bảo quay về Vô Ưu thiên quân chắp chắp tay.

Đạp bước mà ra!

Lôi Đình Vạn Quân lực lượng!

Long Tượng lao nhanh tư thế!

Khẽ quát một tiếng, Vương Bảo hai con mắt lập loè ánh vàng, Cổ Thần lực lượng, vô song đạo mạch lực lượng toàn bộ bạo phát, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo quyền quang xuyên qua mà ra!

Rầm rầm rầm!

Diệp Hoa Thiên bọn họ từ lâu là đèn cạn dầu!

Vào giờ phút này, ánh mắt mang theo vô tận không cam lòng, trong miệng truyền ra điên cuồng gào thét, bị Vương Bảo tiêu diệt tại chỗ!

Cực Dương đại thiên quân huyết thân cũng không thể may mắn thoát khỏi!

Vương Bảo hít sâu một hơi, bên tai, gợi ý của hệ thống âm quả thực muốn bạo!

Kinh nghiệm tăng cao!

Siêu cấp tăng cao!

Cái này cũng chưa tính, trong nháy mắt, bốn cái hệ thống siêu cấp đạo cụ tiến vào cột item!

Một món trong đó, càng làm cho Vương Bảo suýt chút nữa cười lối ra (mở miệng), bởi vì vừa vặn có thể dùng tới!

Hài lòng, Vương Bảo liền đối với Vô Ưu thiên quân cười nói, “cảm giác này, chân tâm không sai!”

Vô Ưu thiên quân thở dài, “Tự sát đi!”

Vương Bảo cười hì hì, “Tự sát giời ạ a! Ngươi rất sao sát bút (ngu ngốc) sao? Chưa tỉnh ngủ đúng không? Vung nước tiểu rửa mặt đi!”

Vô Ưu thiên quân vẻ mặt cứng lại rồi, “?”

Cái gì quỷ?

------oOo------

Chương 965: Mạnh nhất lão Âm tất -- lão Vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo quát mắng đột nhiên xuất hiện.

Bởi vì quá đột nhiên không kịp chuẩn bị.

Vô Ưu thiên quân cứ thế là mộng bức rất lâu.

Ánh mắt mang theo khó mà tin nổi, Vô Ưu thiên quân run giọng nói, "Long Ngạo Madara, ngươi dĩ nhiên... Ngươi làm sao dám?"

Đang khi nói chuyện.

Vô Ưu thiên quân lửa giận trong lòng quả thực muốn thoát ra đỉnh đầu, nhìn chằm chằm Vương Bảo lệ quát, "Chết đến nơi rồi, ngươi nhất định phải buồn nôn buồn nôn bản tọa? Ngươi phát xuống độc thề, ngươi đã ăn vào bản tọa khống hồn đan, ngươi tự biết hẳn phải chết, liền vò đã mẻ lại sứt, đúng không?"

"Đúng ngươi muội a!"

"Long! Ngạo! Madara!"

"Gia gia ngươi ở đây!"

Vô Ưu thiên quân, "..."

Ta mẹ nó không chịu nổi!

"Ngươi muốn chết!"

Vô Ưu thiên quân ánh mắt phẫn nộ, khuôn mặt vặn vẹo, chính là yêu sâu

hận chi cắt, tuy rằng Vô Ưu thiên quân đối với Vương Bảo không có gì yêu, thế nhưng có hài lòng có cực cao độ thiện cảm, hiện tại được rồi, xúc đỉnh đàn hồi, lập tức đến cùng!

“Cho bản tọa quỳ xuống!”

Một tiếng quát chói tai.

Vô Ưu thiên quân chỉ tay một cái Vương Bảo, ánh mắt âm trầm đáng sợ!

Thân bên trong khống hồn đan, ngươi liền không lật được trời!

Nhưng mà.

“Ha ha ha...”

Vương Bảo ôm hai tay, châm biếm nhìn Vô Ưu thiên quân.

Nửa ngày.

Vô Ưu thiên quân khó có thể tin nói rằng, “ngươi dĩ nhiên... Có thể thoát khỏi khống hồn đan khống chế?”

Vương Bảo thản nhiên nói, “khống hồn đan? Lạt kê như thế đồ vật, ngươi cũng tin?”

Khe nằm lặc!

Vô Ưu thiên quân suýt chút nữa thổ huyết!

Hắn cho Vương Bảo ăn khống hồn đan, nhưng là đến từ chính một toà cổ địa, bên trên giới thiệu, Thiên quân đều không thể thoát khỏi!

Mã Đức!

Tuyệt bức là hàng giả a!

Có điều.

Không sao không sao.

Tiểu tử này bây giờ phản bội cho ta, lão tử cũng không cần động thủ, hắn phát xuống những kia Thiên Đạo huyết thệ, cũng đủ để đem hắn đánh thành tro cặn!

“Ngươi phản bội ta, chính là vi phạm Thiên Đạo huyết thệ, ngươi chết chắc rồi!”

Vô Ưu thiên quân vẻ mặt âm lãnh nói rằng.

Mà ngay mới vừa rồi.

Trên hư không mới đã là mây đen giăng kín!

Lôi kiếp xuất hiện, không nhìn Trấn Hồn Tuyệt Địa rất nhiều phòng ngự, thiên hàng thiên uy, khủng bố cực kỳ!

Ầm ầm!

Ở Vô Ưu thiên quân cười lạnh trong lúc đó, kinh thế lôi kiếp chớp mắt đã tới, dường như muốn tiêu diệt tuyệt tất cả!

Nhưng là.

Rất nhanh Vô Ưu thiên quân liền há hốc mồm!

Bởi vì lôi kiếp tới người, Vương Bảo dĩ nhiên không nhúc nhích, không chỉ có như vậy, hắn còn đưa tay duỗi người, cả người tắm rửa lôi đình ánh sáng, cười to mà lên, “Thoải mái!”

Vô Ưu thiên quân, “...”

Khe nằm!

Này mẹ nó tình huống gì?

Đây là huyết thệ Thiên Lôi? Này rất sao cũng là giả mạo?

Từng đạo từng đạo lôi kiếp không ngừng giáng lâm!

Vương Bảo nhưng là phát sinh 18 đạo huyết thệ, mỗi một loại đều cùng lôi kiếp có quan hệ, tự nhiên không sợ!

Chờ đến lôi kiếp qua đi, Vô Ưu thiên quân sắc mặt đã khó coi tới cực điểm, thở hổn hển nhìn chằm chằm Vương Bảo, đáy mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt kiêng kỵ, gầm nhẹ nói, "ngươi... Ngươi đến cùng là ai?"

Vương Bảo ánh mắt cân nhắc nói rằng, "cẩu vật, kẻ phản bội, đến hiện tại, ngươi còn không nhận rõ ràng ta là ai?"

Vô Ưu thiên quân, "?"

Vụ thảo!

Chẳng lẽ còn là ta người quen?

Chờ chút.

Mình đời này.

Có thể đem mình hố thảm như vậy, thật giống có mà chỉ có một cái, chính là cái kia...

"Là ngươi?"

Vô Ưu thiên quân cả người tê dại, nhìn chằm chằm Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng.

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, "không sai, chính là ta a! Chuyện đến nước này, ta cũng ngả bài! Dưới vực thời gian hố ngươi, là ta! Hư giới bên trong đánh ngươi mặt, cũng là ta! Vạn Trượng thần đình trước, hố ngươi,

vẫn là ta! Dạ Vô Ưu, ta tiện nghi đại sư huynh, ngươi phản bội sư tôn, tuyệt diệt nhân tính, nhân quả luân hồi, hiện tại, ngươi tiếp thu thẩm phán thời điểm, đến!”

Vô Ưu thiên quân triệt để im lặng!

Hắn nhìn Vương Bảo, tâm hồn đều có chút run cầm cập!

Một cái là tức.

Lại một cái, hắn cũng có chút đau lòng!

Không nghĩ tới a!

Là thật không nghĩ tới a!

Chính mình chịu đựng nhiều như vậy hố, đều đang là tiểu tử này hố!

Trong miệng thở hổn hển!

Vô Ưu thiên quân đột nhiên cười ra tiếng, “Khá lắm! Ngươi điên rồi! Đủ độc! Đủ âm! Không hổ là sư đệ ta a... Chỉ là, ngươi cảm thấy ngươi hiện tại, còn có thể chạy ra lòng bàn tay của ta hay sao? Ngươi coi như ngả bài, ngươi cũng chết chắc rồi! Ngươi chỉ là một cái Tôn Giả, bản tọa trở bàn tay liền có thể giết ngươi!”

Tức thì tức!

Thế nhưng Vô Ưu thiên quân cũng nghĩ rõ ràng!

Hố chính mình đều là tiểu tử này, đây là chuyện tốt a!

Ngày hôm nay một ngày, liền có thể đem trước hết thảy chịu đến uất ức, đưa hết cho phát tiết!

Chỉ cần giết tên tiểu tử này, hết thảy đều là trời nắng mây trắng!

“Ta muốn ngươi chết!”

Một tiếng vang ầm ầm bạo gào!

Vô Ưu thiên quân chưởng ra như rồng, sôi trào sức mạnh trong chớp mắt liền bao phủ Vương Bảo toàn thân!

Vương Bảo trợn tròn mắt, nói rằng, “ngớ ngẩn! Ngươi lẽ nào quên, liền Cực Dương đại thiên quân ra tay, đều không thể thương ta mảy may?”

Vô Ưu thiên quân như bị sét đánh.

Dại ra tại chỗ!

Ta giời ạ!

Tiểu tử này đến cùng là xảy ra chuyện gì? Hắn rõ ràng chỉ là Tôn Giả a, vì sao không đả thương được hắn?

Nuốt ngụm nước bọt, Vô Ưu thiên quân mặt âm trầm thấp quát, “Khá lắm, là bản tọa coi thường ngươi! Có điều, coi như bản tọa giết không chết ngươi, ngươi đây? Ngươi có thể làm sao? Ngươi còn có thể giết chết bản tọa hay sao?”

Vương Bảo híp mắt cười, “Cái này, có vẻ như thật sự có thể! Ta muốn nói có thể giết chết ngươi, ngươi tin sao?”

Vô Ưu thiên quân con ngươi co rụt lại, đón lấy liền nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “ngươi ở cố làm ra vẻ mà thôi! Bản tọa không tin!”

Vương Bảo lập tức thỏa mãn!

Bởi vì hắn vừa nãy được một cái tiện tay hệ thống đạo cụ!

Gọi là [nếu ngươi không tin liền chết]!

Đạo này cụ có thể giết chết hạn mức tối đa, chính là Thiên quân đỉnh cao,

hơn nữa, có đầy đủ ba lần sử dụng cơ hội.

Vừa nãy Vương Bảo câu hỏi thời gian, cũng đã kích hoạt rồi [nếu ngươi không tin phải chết]!

Theo Vô Ưu thiên quân hai cái không tin chi chữ lối ra (mở miệng)!

Sau một khắc, liền nhìn thấy một đạo không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung khủng bố cột sáng, đột nhiên từ trên trời giáng xuống!

Trong nháy mắt, liền đem Vô Ưu thiên quân nhấn chìm tiến vào!

Vô Ưu thiên quân được kêu là một cái mộng bức.

Được kêu là một cái hoảng sợ!

Toàn thân huyết nhục, xương, thậm chí thần hồn, vào giờ phút này đều đang không ngừng tan rã, phảng phất bị sức mạnh nào phân giải!

Sinh cơ nhanh chóng biến mất, Vô Ưu thiên quân sợ vãi tè rồi, vội vã kêu rên lên, “Long Ngạo Madara, ta tin! Ta tin vẫn không được! Tha ta một mạng!”

Vương Bảo ánh mắt bình tĩnh, quay về hư không xa xa thi lễ, trầm giọng nói, “lần này giết ngươi, không vì cái gì khác, chính là vì cho Phạm Thiên sư tôn báo thù! Dạ Vô Ưu, đời sau làm người tốt đi!”

Vô Ưu thiên quân, “...”

Ta rất sao không muốn đời sau!

Ta nghĩ đời này!

Đáng chết!

Giết ngàn đao!

Ngươi rất sao như thế trâu bò, ngươi đều có thể một chiêu làm thịt ta, ngươi làm gì muốn âm ta a? Muốn hố ta a!

Ngươi sớm một chút hiển lộ ra, nhường ta biết, ta đã sớm quỳ liếm được chứ?

Nhất định phải làm được như thế tuyệt sao?

Trước khi chết, Vô Ưu thiên quân vẻ mặt có chút mờ mịt, trước mắt tựa hồ chớp qua tầng tầng huyễn ảnh, thần sắc biến ảo, có hậu hối hận, có không cam lòng, có phẫn nộ, có cay đắng, cuối cùng, như theo gió biến mất, huyết xương không tồn, thân hình đều diệt!

Ngang dọc cùng thời đại vạn năm lão Âm tất Vô Ưu thiên quân.

Tốt!

------oOo------

Chương 966: Cổ đại lục say mê!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kim Tự Tháp kiến trúc bên dưới.

Là chư tông cao tầng đại tu.

Vào giờ phút này.

Tất cả mọi người.

Trên mặt vẻ mặt cũng có thể tổng kết vì là hai chữ.

Vậy thì là mộng bức!

Kim Tự Tháp trên bình đài một màn đón lấy một màn, luân phiên trình diễn, làm cho bọn họ tâm tình thoải mái chập trùng, cảm giác mình bị chơi xấu!

Đầu tiên là Diệp Hoa Thiên ra tay, âm thảm Thiên Huyền Tông các loại Thiên quân.

Đạo Cung võ giả trong lòng trộm hỉ, trên mặt nhưng là nghiêm nghị, Thiên Huyền Tông các loại võ giả tuy rằng không hề động thủ, nhưng cũng khí cố sức chửi liên tục.

Ai biết.

Một lát sau, Diệp Hoa Thiên quỳ.

Trong lúc nhất thời, Đạo Cung võ giả mặt như màu đất, Thiên Huyền Tông các loại võ giả thoải mái không muốn, liền hô [này mẹ nó chính là kẻ phản bội kết cục]!

Nhưng là sau đó, Vô Ưu thiên quân bạo phát, rất nhiều võ giả trố mắt ngoác mồm, vạn năm mạnh nhất lão Âm tất danh hiệu còn ở Vô Ưu thiên quân đỉnh đầu!

Nhưng mà.

Sau đó.

Lại mẹ nó cái gì quỷ?

Làm sao Vô Ưu thiên quân cũng rất sao quỳ!

Làm đến cuối cùng, còn lại cái kia, dĩ nhiên là Vô Ưu thiên quân bên người người Tôn giả kia?

Rất nhiều võ giả nửa ngày đều không phản ứng lại, là muốn nhiều mộng bức có bao nhiêu mộng bức, mãi đến tận Vương Bảo bóng người, biến mất ở nền tảng, bước vào đến đen kịt một màu Kim Tự Tháp đỉnh, một đám võ giả mới ồ lên mà lên!

“Khe nằm!”

“Lão phu đã không muốn nhiều lời, bất kỳ lời đều không thể biểu đạt lão phu nội tâm phức tạp tâm tình!”

“Lão tổ... Chết rồi! Nhưng là hung thủ cũng chết... Nên tìm ai báo thù?”

“Tên kia đến cùng là thân phận gì? Đây là thật âm a!”

Võ giả bên trong.

Cực Dương Thần Tông võ giả, khắp toàn thân đều ở co giật!

Đặc biệt là Võ Thống, càng sâu nhưng là Trần Dạ!

Long Ngạo Madara dĩ nhiên là kẻ phản bội!

Chuyện này quả thật là trượt thiên hạ lớn kê!

Nhưng là, sự thực chính là như vậy, người không chỉ có âm tất thành công, âm chết rồi Vô Ưu thiên quân, càng là thành to lớn nhất người thắng, đăng nhập đến Kim Tự Tháp đỉnh!

Khe nằm!

Này hiện thực!

Tốt máng trứng!

Thật vô tình!

...

...

Kim Tự Tháp đỉnh.

Chính như Vương Bảo Cổ Thần huyết thống trong truyền thừa, ký ức như vậy.

Cổ Ma chôn cất thiên mộ đỉnh cao nhất, còn lại, chính là một trái tim!

Cổ Ma chi tâm!

Ầm!

Nhưng vào lúc này.

Từ cái kia Cổ Ma chi tâm phía trên, thình lình xông tới một vệt bóng đen.

Bóng đen này hóa thành một cái hình thể nguy nga đại hán, khắp toàn thân đều là màu đỏ đen hoa văn, ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, vẻ mặt quái lạ.

Vương Bảo không hề sợ hãi!

Này Cổ Ma từ lâu ngỏm rồi!

Còn lại, cũng chính là hiện tại cái này, chỉ là để lại một ít ý thức mà thôi!

“Ngươi quả nhiên tới mức độ này!”

Đại hán đột nhiên cười, ánh mắt thâm thúy nhìn Vương Bảo, lầm bầm lầu bầu nói rằng, “ta ý dung trời, tìm kiếm tuyệt hảo người truyền thừa, quãng thời gian trước, tìm được ngươi!”

“Ngươi tuy là Nhân tộc, nhưng cũng có Cổ Thần huyết thống, Cổ Yêu huyết thống, thực sự là không thể tưởng tượng nổi, ta ngược lại thật ra rất tò mò, ngươi là làm sao làm được?”

Vương Bảo thoải mái nói rằng, “ta có chí bảo ở tay!”

Đại hán trầm mặc nửa ngày, nói rằng, “một cái thật là tốt nghịch thiên chí bảo! Tiểu tử, chính là không biết, nếu ta cho ngươi Cổ Ma huyết thống, ngươi có thể dung hợp hay không?”

Vương Bảo ha ha cười, “Tuyệt đối có thể!”

“Không gạt ta?”

“Không lừa gạt!”

Đại hán đột nhiên hai con mắt lập loè ra đạo đạo u mang, cười to mà lên, “Tốt! Vậy ta sẽ giúp đỡ ngươi! Tiểu tử, ngươi thân kiêm Cổ Thần, Cổ Yêu, Cổ Ma, tam đại Cổ tộc huyết thống, một khi toàn bộ dung hợp, tất nhiên có phản tổ khí xuất hiện, một ngày kia, ta là không nhìn thấy! Có điều, ta biểu thị rất chờ mong!”

Vù!

Kim Tự Tháp đỉnh bên trong, trôi nổi Cổ Ma chi tâm, đột nhiên hóa thành

vô tận hắc triều!

Trong nháy mắt, liền đem Vương Bảo bọc trong đó!

Vương Bảo không có phản kháng, cũng không có một chút nào lo lắng, tùy ý từng luồng từng luồng tinh khiết cổ ma lực, tập đầy toàn thân!

Nơi tim, trực tiếp thêm ra đến một đạo đen kịt như mực Cổ Ma huyết thống, ở tim bốn phía tạo thành một đạo cực kỳ phức tạp phù văn trái tim.

Đại hán bóng người mơ hồ, như muốn biến mất, hoàn toàn biến mất trước, mang theo tang thương âm thanh truyền vang mà lên, "Nhớ kỹ! Ta tên [Hắc Huyền]! Cổ Ma bộ tộc tam đại Chân Đạo Tôn một trong! Ngươi tương lai cuối cùng rồi sẽ quật khởi, hi vọng đến lúc đó, ngươi có thể đối xử tử tế ta Cổ Ma bộ tộc! Để báo đáp lại, ta để lại ở bên trong cơ thể ngươi chín giọt Chân Đạo Tôn máu, ở thời khắc mấu chốt, có thể bảo đảm ngươi một mạng, nhìn ngươi trân trọng!"

Ong ong ong.

Hư không nứt ra!

Trong chớp mắt, toàn bộ Trấn Hồn Tuyệt Địa, rơi vào đến diệt trạng thái, nhấc lên kinh thế sóng lớn!

Kim Tự Tháp dưới rất nhiều đại tông võ giả ngơ ngác bên dưới, theo bản năng vọt lên, kinh hỉ phát hiện đã có thể lên không, trong lúc nhất thời hoảng không chọn đường chạy trốn!

Cùng lúc đó.

Toái Hư Đại Giới ba mươi sáu biên giới!

Phát sinh biến hóa nghiêng trời!

Thiên địa tuy rằng chưa đổi, thế nhưng, hầu như mỗi người đều tựa hồ cảm giác được, có một loại khiếp đảm áp lực từ trên trời giáng xuống.

Với Toái Hư Đại Giới ở ngoài, mới Hư Thánh Giới bên trong, rất nhiều Thánh địa bên trong đại thiên quân cường giả, hầu như cũng trong lúc đó xuất hiện ở trên không, nhìn Toái Hư Đại Giới phương hướng, kích động cả người run!

Lá chắn biến mất rồi!

Từ khi bị đuổi xa ra Toái Hư Đại Giới sau khi, đại thiên quân cảnh giới cường giả, ngay ở không cách nào tiến vào Toái Hư Đại Giới.

Hiện nay.

Nhưng là đã ngang thông không trở ngại!

Biến hóa của ngoại giới!

Vương Bảo còn không biết.

Vào giờ phút này, Vương Bảo đang ở Trấn Hồn Tuyệt Địa trên không, thân thể đang tiến hành một hồi đặc thù thay đổi!

Cổ Ma huyết thống hòa mình, mang đến hậu quả, chính là Cổ Thần huyết thống cùng Cổ Yêu huyết thống dị động!

Hai loại huyết thống, điên cuồng hướng về Cổ Thần huyết thống xung kích!

Vương Bảo không có ngăn cản, tùy ý ba đạo huyết thống hướng đụng vào nhau!

Ầm!

Vương Bảo đầu óc, phảng phất đạn hạt nhân nổ tung, thần hồn cũng bắt đầu mê muội!

Không biết qua bao lâu, Vương Bảo mới từ từ tỉnh, lại nhìn trong cơ thể, ba loại huyết thống, thình lình hóa thành một đạo phảng phất cối xay Huyết

phù, đại diện cho ba loại huyết thống màu đen màu xám cùng màu vàng biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó, nhưng là một loại khó có thể nói nên lời màu tím!

Vương Bảo phảng phất có thể nhìn thấy, ở màu tím Huyết phù trung tâm, phảng phất ở đi khắp một đạo màu tím khí thể, giống như rồng mà không phải là rồng!

Bên tai.

Gợi ý của hệ thống âm khoan thai đến muộn!

"Chúc mừng kí chủ thân kiêm Cổ Thần huyết thống, Cổ Yêu huyết thống, Cổ Ma huyết thống!"

"Chúc mừng kí chủ, tam đại cổ dòng máu dung hợp, ngài thu được Cổ tộc tổ mạch chi khí một đạo!"

"Chúc mừng kí chủ, dựa vào Cổ tộc tổ mạch chi khí, ngài đối mặt bất kỳ không tổ mạch chi khí Cổ tộc thời gian, sẽ mạnh mẽ hạ thấp đối phương cấp bậc một cái lớn cấp độ!"

"Chúc mừng kí chủ, ngài được hệ thống khen thưởng [Cổ tộc Tổ Đạo Kinh một trong Huyền Hoàng Bất Diệt Thể]!"

Hệ thống lại bắt đầu phát phúc lợi!

Này một đợt phúc lợi không thể nghi ngờ là to lớn, đặc biệt là Huyền Hoàng Bất Diệt Thể, càng là trong cổ tộc thất truyền đã lâu khoáng thế bí điển một trong!

Có điều, vào giờ phút này, Vương Bảo còn không cách nào tu luyện, tu luyện Huyền Hoàng Bất Diệt Thể, cảnh giới nhất định phải đạt đến Hư Không Cảnh!

Từ Cổ Ma trong ký ức, Vương Bảo cũng biết sau khi con đường tu luyện, như Cực Dương đại thiên quân bực này đại thiên quân đỉnh cao cường giả,

cần dung hợp một cái hoàn chỉnh Thiên Đạo, tiến vào hư không, nghênh tiếp hư không cổ môn, phá cửa mà vào, chính là cổ đại lục!

Chỉ có điều.

Hư không cổ môn, vô số năm chưa ra, cho tới Cực Dương đại thiên quân trước rất nhiều đại thiên quân, đều là tuổi thọ khô cạn mà chết!

Vương Bảo đúng là không đáng kể, bởi vì hắn có thể lén qua, tuy rằng nguy hiểm, nhưng cũng là một cái tiến vào cổ đại lục đường nối!

Mà ở trong cổ tộc.

Xuyên qua hư không cổ môn, liền có thể tiếp thu cổ đại lục gột rửa, trở thành Cổ tôn cảnh cường giả.

Cổ tôn sau khi, chính là cổ Huyền tôn, chia làm chín Đại cảnh giới, Cổ huyền cửu kiều kiếp, từng bước cửu tử nhất sinh!

Phá cảnh sau khi, xưng là Thiên Tôn, đồng thọ cùng trời đất, không gì sánh kịp!

Cho tới Cổ Ma [Hắc Huyền] bực này Chân Đạo Tôn cường giả, đã là cổ đại lục cảnh giới đỉnh cao, khó có thể tưởng tượng, hắn là vì sao mà chết!

Vương Bảo phiền muộn thở dài.

Còn tưởng rằng phải đi thượng nhân sinh đỉnh cao.

Thế nhưng bây giờ nhìn lại, còn có một đoạn đường rất dài phải đi a!

Cổ đại lục, lại là cỡ nào phong cảnh, Vương Bảo biểu thị mười phần mong đợi...

Có điều.

Trước mắt Vương Bảo cần đối mặt, còn có một cái đại sự, vậy thì là rất

nhiều Thánh địa xung kích...

Thánh địa tranh hùng, chỉ định rất kích thích!

------oOo------

Chương 967: Sư tôn mau tới cứu cứu đồ đệ đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo từ Trấn Hồn Tuyệt Địa sau khi ra ngoài mới nghe nói Thánh địa giải phong sự tình.

Nếu như hắn muộn đi một bước, phỏng chừng lúc đó liền biết rồi.

Bởi vì nổi giận Cực Dương đại thiên quân lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới Trấn Hồn Tuyệt Địa, đáng tiếc, Trấn Hồn Tuyệt Địa đã biến mất, chỉ còn dư lại một chỗ lông gà!

Khí nổ Cực Dương đại thiên quân trực tiếp đem Trấn Hồn Tuyệt Địa di vì đất bằng!

Nhưng mà.

Chỉ là làm như thế, làm sao có thể lắng lại lửa giận trong lòng!

Vì lẽ đó Cực Dương đại thiên quân nhanh chóng tìm hiểu tin tức, chạy tới Cực Dương Thánh thành, sau đó liền từ Trần Dạ đám người trong miệng, biết được Trấn Hồn Tuyệt Địa đến tiếp sau từng hình ảnh!

Một khắc đó.

Cực Dương đại thiên quân là thật sự mộng bức!

Cái gì đồ chơi a!

Không mang theo như vậy a!

Động tác võ thuật một đợt tiếp một đợt a!

Lão tử đã sống đủ lâu, cũng đủ âm, thế nhưng, vì sao ta cảm giác mình tiểu học đều không tốt nghiệp?

Hố đến hố đi!

Liền Dạ Vô Ưu cũng mẹ nó cho hố chết rồi?

Vậy lão tử này tràn ngập lửa giận tìm ai phát tiết?

Thần bí thanh niên, Long Ngạo Madara? Vẫn là gọi Vương Đại Chùy? Hoặc là Vương Thiên Bá? Hay hoặc là Vương Vô Địch? Ta phốc ngươi muội a, khe nằm a, tiểu tử kia đến cùng là cái gì người? Làm sao như thế có thể làm đây? Ngươi rất sao đây rốt cuộc là mở ra bao nhiêu tiểu hào? Ngươi là nhàn nhiều đau "bi" ?

Mà kể từ đó!

Cực Dương đại thiên quân phát hiện, chính mình thình lình không biện pháp!

Người cũng không tìm tới a!

Vận may lớn chỉ lát nữa là phải cách mình mà đi, Cực Dương đại thiên quân trực tiếp đem lửa giận trút xuống đến những người khác trên người.

Chỉ một ngày thời gian, Cực Dương thánh địa liền chiếm cứ Thiên vực gần ba phần mười địa bàn, bao quát Cực Dương Thánh thành, địa bàn bên trong chư tông võ giả, thần phục người sinh, người không phục chết, máu chảy thành sông!

...

...

Liên tiếp nửa tháng, Thiên vực thế lực thay đổi, vô số người khổ không thể tả, này mà không nhắc tới!

Lại nói vào giờ phút này Vương Bảo.

Đánh giết Diệp Hoa Thiên các loại Thiên quân sau khi, Vương Bảo một hồi huyết kiếm lời không nói, EXP tăng lên điên cuồng, tu vi đã thuận buồm xuôi gió tăng lên tới Tôn Giả đỉnh cao!

Tuy rằng có thể bất cứ lúc nào đột phá Thiên quân, thế nhưng Vương Bảo cũng không vội vã, hắn khoảng thời gian này sóng được rồi, chuẩn bị kiềm chế lại, ổn một đợt, trước tiên đem hệ thống nhiệm vụ quyết định lại nói, bây giờ ở Thiên vực hắn còn không thu đồ đệ đệ đây!

Ngày đó.

Vương Bảo bước trên mây mà đi, một bộ tiểu bạch kiểm dáng dấp, tay cầm quạt giấy, phong độ ngời ngời!

Đột nhiên.

Phía dưới truyền đến một luồng nhường hắn khiếp đảm khí tức!

Bản năng, Vương Bảo nhìn xuống dưới, phía dưới lăn lộn từng đạo từng đạo sương trắng, ngăn cản tầm mắt, thần hồn thăm dò bên dưới, càng là không thể tiến thêm, trong lúc nhất thời, Vương Bảo ánh mắt phát sáng.

Có gì đó quái lạ!

Có gì đó quái lạ người tất có bảo bối!

Có bảo bối, cái kia còn chờ cái gì đây? Xuống xuống!

Hạ xuống, nơi này là từng toà từng toà xanh um tươi tốt trong dãy núi, hướng về sương trắng bay lên phương hướng tiến lên, đi rồi không bao lâu, Vương Bảo liền không nhúc nhích!

Phía trước tuy rằng không hề có thứ gì!

Thế nhưng.

Nhưng có không tên lực lượng ở ngăn cản hắn!

“Là cấm chế! Bố cấm người rất mạnh a!”

Vương Bảo hé mắt, cười hì hì, phá cấm thần trùy đi lên, trực tiếp xuyên qua cấm chế lá chắn!

Phía trước sương trắng lượn lờ!

Vương Bảo che lấp tiếng động, đi rồi không bao lâu, cuối cùng cũng coi như là tầm mắt Seimei, chỉ có điều, một chút nhìn lại, Vương Bảo liền sửng sốt!

Mã Đức!

Có người đang tắm!

Lão tử dĩ nhiên đụng với chuyện tốt như thế? Tốt máu chó!

Có điều...

Quản nó máu chó không máu chó, thân là một cái thuần đàn ông, lúc này không nhìn, càng chờ khi nào?

Vương Bảo trợn mắt lên, chú ý nhìn lại!

Vách núi bên trên, thác nước trút xuống, phía dưới trong đầm nước, một bóng người xinh đẹp ở trên mặt nước trôi nổi, ân, chính diện hướng lên!

Nhắm mắt lại nữ tử không nhúc nhích, phảng phất nghẹt thở, nhưng mà ở nàng trên thân thể không, nhưng có từng luồng từng luồng khí tức kinh khủng phun ra nuốt vào lực đang điên cuồng cuốn lấy!

Không phải rửa ráy!

Là tu luyện!

Ai nha, chán chán!

Vương Bảo biết vậy nên tiếc nuối, rồi lại nằm nhoài vách núi lên xem say sưa ngon lành!

Vốn là, Vương Bảo chuẩn bị nhìn liền chuồn mất.

Có điều qua không bao lâu, trong đầm nước nữ tử thình lình phát sinh một đạo kêu rên, tiếp theo, trong miệng phun ra một ngụm máu tiễn!

Vương Bảo vẻ mặt khẽ biến, mắt thấy nữ tử khí tức biến mất, tựa hồ liền muốn chìm vào đáy hồ, cũng không kịp nhớ ẩn giấu, thọc sâu nhảy xuống, cong cánh tay mò lên nữ tử!

Nhưng mà.

Chưa kịp hắn đem nữ tử mang tới bờ, trong lòng nữ tử liền phát sinh một đạo khẽ kêu, cùng lúc đó, một luồng cuồn cuộn lực lượng tập kích mà đến!

Vương Bảo vẻ mặt nhất bạch, phun ra một ngụm máu tia, ngã vào bên bờ!

“Đồ vô liêm sỉ!”

Nữ tử rít gào lên.

Vương Bảo nửa ngồi dậy, suy yếu nói rằng, “ta cứu mạng ngươi, ngươi chính là như thế cảm tạ ân nhân cứu mạng?”

Nữ tử tức giận nói, “ta chỉ là công pháp bất ổn, ngươi nhưng nhìn lén ta! Ngươi vô liêm sỉ!”

“Ta nói...”

“Vô liêm sỉ!”

“Ngươi...”

“Vô liêm sỉ!”

“Khe nằm, ngươi được rồi a, có thể hay không trước tiên mặc quần áo vào nói chuyện? Ngươi dáng dấp này ánh mắt ta áp lực rất lớn a!”

Nữ tử, “...”

“A a a...”

Tiếng thét chói tai lại vang lên, sau đó Vương Bảo liền không nói gì nhìn thấy, nữ tử dĩ nhiên...

Che mặt!

Tựa hồ phản ứng lại không đúng, nữ tử một lần nữa bưng trên người trọng yếu vị trí, khẽ quát một tiếng, từng đạo từng đạo sương mù nhanh chóng tràn ngập mà lên, chỉ chốc lát sau, đã mặc vào một bộ hồng y!

Gò má đỏ lên, nữ tử hít sâu một hơi, run giọng nói, “ngươi... Ngươi vô liêm sỉ!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, đứng lên đến đập đánh một cái quần áo, nói rằng, “có thể hay không đừng luôn nói hai chữ này! Ta làm sao liền vô liêm sỉ? Ta không phải là nhìn thân thể ngươi sao? Có cái gì a? Quá mức ta nhường ngươi xem trở về là được rồi!”

Chung Linh kinh ngạc đến ngây người!

Còn có loại này tao thao tác?

Nhìn thấy Vương Bảo liền muốn giải đai lưng, Chung Linh hoảng rồi, cái kia chịu qua này trận chiến, mau mau xoay người, yêu kiều quát, “Đồ vô liêm sỉ! Không muốn nhục con mắt của ta!”

Mà chờ nàng lần thứ hai quay đầu, chuẩn bị lén lút liếc mắt nhìn thời gian,

lại phát hiện sau lưng đã là không có một bóng người!

Cái kia đồ vô liêm sỉ, dĩ nhiên biến mất rồi!

Chung Linh ngẩn ngơ, lấy tu vi của nàng, liền Vương Bảo rời đi cũng không phát hiện, thực sự là không nên, thế nhưng điều này cũng không có thể trách nàng a, nàng vừa nãy tâm loạn như ma, nào có thời gian quản nhiều như vậy!

"Ô ô ô..."

Sốt ruột lên hỏa a, xấu hổ cảm giác tăng cao a, Chung Linh trực tiếp bụm mặt bắt đầu ríu rít ríu rít.

Hồi lâu qua đi, Chung Linh mới xem như là bình phục lại, nổi giận quát, "Kẻ xấu xa, đừng làm cho ta lại nhìn tới ngươi!"

...

...

Vương Bảo thản nhiên rời đi, trong lòng đọc thầm tội lỗi tội lỗi!

Mấy ngày sau.

Vương Bảo lần thứ hai bị làm xáo trộn kế hoạch!

Nhìn trước mắt đưa tin phù, Vương Bảo sắc mặt nặng nề!

Chính mình lại muốn bị đục khoét nền tảng!

Tuy rằng đào chỉ là đồ đệ góc tường, thế nhưng, vậy cũng không được a!

Đưa tin không phải người khác, chính là Uông Quân cùng Ngô Đế!

Có người coi trọng hai người bọn họ!

Còn nhất định phải thu bọn họ làm đồ đệ!

Không làm cũng không được, không làm liền không cho đi!

Không chỉ có như vậy, đối phương càng là dụ dỗ, hãm hại, sắc! 1 dụ, các loại thủ đoạn luân phiên lên, khiến cho hai cái đồ đệ khổ không thể tả!

Trực tiếp cầu cứu đến Vương Bảo trên đầu!

Dùng bọn họ mà nói, vậy thì là...

Sư tôn a!

Ngài mau tới đi!

Không nữa đến, các đồ đệ liền luân hãm rồi...

------oOo------

Chương 968: Ta đồ đệ đều là khá lắm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa!

Này Thánh địa ở rất nhiều Thánh địa bên trong, đủ để xếp hạng hàng đầu.

Bây giờ Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, đã di chuyển tiến vào Thiên vực, dù sao nơi này mới là này giới trung tâm.

Vì lẽ đó Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa dứt khoát hẳn hoi tiến hành rồi một lần trùng kiến, Thánh địa rất nhiều Thần sơn khí thế bàng bạc, một viên Thương Thiên cổ mộc xuyên vào trong mây, lôi kéo người ta thán phục!

Mà vào giờ phút này.

Ở Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa bên trong!

Một chỗ bên trong biệt viện.

Uông Quân cùng Ngô Đế ngồi ở trong viện, uống rượu, phiền khó chịu, thở dài thở ngắn!

“Đại sư huynh, chúng ta sao làm?”

Ngô Đế tha thiết mong chờ nhìn Uông Quân.

Uông Quân buồn bực nói, “Chuyện đến nước này, còn có thể sao làm? Đương nhiên là các loại sư tôn tới cứu chúng ta a!”

Ngô Đế lo lắng nói rằng, “ai, sư tôn được sao? Đây chính là Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, hiện tại Thánh địa tập kích, quét ngang bát phương, nếu như bởi vì chúng ta, dẫn đến sư tôn gặp khó, chúng ta liền tội quá lớn rồi!”

Này vừa nói.

Uông Quân vẻ mặt liền trở nên trở nên nghiêm túc, trầm giọng nói, “sư đệ, sư huynh phải nói một chút ngươi!”

Ngô Đế lập tức nghiêm nghị nói, “đại sư huynh xin mời huấn thị!”

“Sư đệ a, tuy rằng chúng ta rời đi sư tôn rất lâu, thế nhưng, ngươi lẽ nào quên sư tôn giáo huấn? Chúng ta sư tôn thường nói, phải tin hắn! Bất chấp hậu quả tin hắn! Điểm này, ngươi hiện tại đã không làm được!”

Uông Quân vô cùng đau đớn nói rằng.

Ngô Đế trầm mặc hồi lâu, đứng dậy quay về hư không xa xa thi lễ, trầm giọng nói, “đệ tử Ngô Đế, dĩ nhiên hoài nghi sư tôn, tội lớn! Mong rằng sư tôn tha thứ!”

Uông Quân vui mừng nói rằng, “biết sai có thể thay đổi chẳng gì tốt đẹp bằng! Sư đệ, sau đó không nên như vậy!”

Đột nhiên.

Cửa viện thình lình mở ra.

Sau một khắc, một cái tướng mạo đẹp nữ tu mang theo cười yếu ớt đi vào, nói rằng, “hai vị sư đệ, sư tôn cho mời!”

Uông Quân cùng Ngô Đế sắc mặt đều là nhất bạch!

Đến rồi!

Lại tới nữa rồi!

Mỗi ngày đến a mỗi ngày đến!

Xong chưa a!

Khe nằm!

Chúng ta không cần những kia nữ tu hầu hạ, chúng ta không cần đầu ngón tay xoa bóp, chúng ta không cần rộng y phục tắm rửa, chúng ta lớp vỏ đều rửa khoan khoái, chúng ta không cần a...

Một canh giờ qua đi.

Bị rửa trắng nõn nà, hầu hạ rõ rõ ràng ràng Uông Quân cùng Ngô Đế lần thứ hai nhìn thấy Mộ Vũ trưởng lão.

Thân là Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa trưởng lão, Mộ Vũ tu vi đã đạt Thiên quân đỉnh cao.

Nhìn khí chất xuất chúng Uông Quân cùng Ngô Đế, Mộ Vũ miệng hơi cười, là càng xem càng thoả mãn!

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa cùng những tông môn khác không giống!

Này tông âm dương hai phân!

Tuy là đồng tông, nhưng cũng chia làm hai cái bộ phận, một cái là Bách Hoa, một cái là Thiên Mộc!

Bách Hoa tất cả đều là nữ tu.

Mà Thiên Mộc, thì lại tất cả đều là nam tu!

Tông môn bên trong, hai cái bộ phận nam tu cùng nữ tu, rất lớn tỷ lệ sẽ kết hợp, mà tư chất cao tuyệt người, cùng là sẽ bị ban tặng Bách Hoa Thiên Mộc thần công dùng cho tu luyện.

Mộ Vũ liền thuộc về Bách Hoa.

Có điều, nàng nhưng coi trọng Uông Quân cùng Ngô Đế tư chất!

Hai thằng nhóc này, đừng xem chỉ là nói kiếp, thế nhưng, tư chất quá yêu nghiệt!

Uông Quân, Thiên Đạo Thánh thể!

Ngô Đế, thể chất không rõ, thế nhưng, cốt linh...

Vẫn chưa tới hai mươi a!

Trời ạ!

Chuyện này quả thật chính là Thiên Đạo chuyển thế, trâu bò không muốn!

Như vậy hai cái yêu nghiệt thiên kiêu, nếu bị nàng phát hiện, há có thể bỏ qua? Nhất định phải nhường bọn họ gia nhập Thiên Mộc, lại từ Bách Hoa bên trong tìm kiếm hai cái tuyệt hảo nữ tu, tương lai định có thể trở thành là Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa trụ cột sức mạnh!

Có điều.

Nhường Mộ Vũ cảm thấy bất đắc dĩ lại phẫn nộ chính là.

Hai cái này vượt qua quy cách gấp trăm lần tiểu thịt tươi, dĩ nhiên có chủ rồi!

Nhường bọn họ gia nhập Thánh địa, nghiêng không thể, bất luận nàng dùng biện pháp gì, vắt hết óc, chính là không được!

Không phải không đồng ý!

Còn tuyên bố bọn họ sư tôn đã là khoáng cổ người thứ nhất sư, căn bản không cần mặt khác sư tôn!

Mộ Vũ được kêu là một cái khí a!

Chỉ là ở Toái Hư sư tôn.

Có thể tạc thiên đi nơi nào?

Coi như là Thiên quân đỉnh cao, lại đáng là gì?

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, Thiên quân đỉnh cao liền không dưới mấy trăm, chúng ta kiêu ngạo sao?

Trong lòng thở dài, Mộ Vũ cười híp mắt nhìn Uông Quân cùng Ngô Đế, nói rằng, “thế nào? Thay đổi ý nghĩ sao?”

Uông Quân trong lòng hơi lạnh lẽo, trầm giọng nói, “tiền bối, chúng ta sẽ không phản bội sư tôn, ngài liền... Liền đi vòng chúng ta đi!”

Ngô Đế càng là run giọng nói, “tiền bối, ta mới mười tám a, ta còn vị thành niên a, có thể hay không đừng làm cho những kia tiểu tỷ tỷ hầu hạ ta...”

Mộ Vũ ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt bất đắc dĩ, sau đó liền nhẹ như mây gió phất tay, nói rằng, “tin tức, ta cũng để cho các ngươi phát ra, các ngươi sư tôn thật nặng coi các ngươi, sẽ đến Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, đến lúc đó lại nói! Các ngươi đã còn không thay đổi chủ ý, cái kia liền trở về tiếp tục suy nghĩ, đi ra ngoài đi!”

Mộ Vũ đang khi nói chuyện có chút tức giận!

Nhất không để cho nàng có thể tiếp thu, chính là Uông Quân cùng Ngô Đế sư tôn, loại này chăn dê thức giáo đồ phương thức!

Này tính cái gì?

Ngươi rất sao nhìn nhìn, ngươi đều làm cái gì?

Này chiếc hai cái yêu nghiệt đồ đệ.

Ngươi không mang theo bên người, dốc lòng giáo dục, ngươi dĩ nhiên như vậy nuôi thả?

Quả thực tội ác tày trời!

Uông Quân cùng Ngô Đế mang theo lòng tràn đầy không cam lòng, lần thứ hai trở lại chính mình tiểu viện!

Không trở về đi không biện pháp a!

Theo bọn họ đều là Tôn Giả nữ tu, đây là thật sự mới vừa có điều a!

Trở lại tiểu viện, sư huynh đệ hai liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt cay đắng, cuối cùng, phát sinh từng đạo từng đạo trầm thấp oán thán!

Những ngày tháng này, không có cách nào qua!

...

...

Lại nói Vương Bảo!

Nhận được tin tức sau, Vương Bảo liền không ngừng không nghỉ chạy Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa tới rồi!

Mặc dù đối phương là một thánh địa!

Hơn nữa, tựa hồ đang Thánh địa bên trong, đều rất treo dáng vẻ.

Thế nhưng.

Vậy thì có cái gì?

Cướp đồ đệ của ta, đào ta góc tường, vậy thì là không được!

Dùng mấy ngày, Vương Bảo rốt cục đi tới Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa sơn môn!

Trong lòng có hỏa, Vương Bảo trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, xông vào Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, thủ sơn đệ tử trực tiếp bị đánh mộng bức, vạn vạn không nghĩ tới, thời đại này Toái Hư Đại Giới võ giả như thế hổ, liền Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa cũng dám xông vào!

Mà trực ban trưởng lão mang người chạy tới sau, một phen gầm lên chất vấn sau, Vương Bảo cười lạnh nói ra ngọn nguồn, cái kia trực ban trưởng lão sắc mặt liền thay đổi!

Quái lạ nhìn Vương Bảo, trực ban trưởng lão trầm mặc nửa ngày hừ lạnh nói, "hóa ra là ngươi! Đến đúng là rất nhanh! Cùng lão phu đi thôi, Mộ Vũ trưởng lão có lệnh, ngươi đi tới sau khi liền đi gặp nàng!"

Vương Bảo cười lạnh theo trực ban trưởng lão tiến vào Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa!

Dọc theo đường đi, Vương Bảo đều đang cười lạnh.

Mãi đến tận.

Bước vào Bách Hoa bộ, cái kia trực ban trưởng lão lùi ra, đổi thành một cái trung niên nữ tu, trong khi tiến lên, đã không nhìn thấy bất luận cái nào gia súc.

Nhìn chung quanh oanh oanh yến yến!

Có một cái tính một cái, đều là tiêu chuẩn mỹ nữ.

Chú ý tới hắn, có chút càng là lớn mật quăng bay mắt.

Vương Bảo hít vào một ngụm khí lạnh, tầng tầng nuốt ngụm nước miếng!

Khe nằm!

Tuyệt địa!

Nơi này dĩ nhiên là như vậy tuyệt địa!

Uông Quân a!

Ngô Đế a!

Ta ngoan đồ nhi a!

Các ngươi là tốt dạng a!

Còn như vậy bầy hổ vòng tý tuyệt địa bên trong, các ngươi lại vẫn không có luân hãm? Sư phụ, cảm động hỏng rồi...

------oOo------

Chương 969: Không phải là mỹ nhân kế sao? Hướng ta đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mộ Vũ lần đầu gặp gỡ Vương Bảo, nhưng thấy phương hoa trên mặt cũng không khỏi có chút mộng bức.

Làm cái gì a?

Uông Quân cùng Ngô Đế sư tôn, dĩ nhiên là như thế tuổi trẻ loè loẹt?

Này quá không bình thường!

Ở Mộ Vũ trong ảo tưởng, có thể làm cho Uông Quân cùng Ngô Đế hai cái này tuyệt thế thiên kiêu đều tâm phục khẩu phục sư tôn, cái kia tuyệt bức là cái lão già nát rượu.

Bây giờ hiện thực mạnh mẽ cho nàng tầng tầng một đòn, làm cho nàng rõ ràng biết rồi, cái gì gọi là hoang đường, cái gì gọi là buồn cười!

Như vậy một cái tinh thần tiểu hỏa.

Có thể cho Uông Quân cùng Ngô Đế bao lớn chỉ đạo?

Này không phải hại con cháu, là cái gì?

Thời khắc này, Mộ Vũ âm thầm đã quyết định, nhất định phải đem Uông Quân cùng Ngô Đế từ Vương Bảo trên tay chửng cứu ra!

Hai cái này tuyệt thế thiên kiêu, nên ở Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa phát sáng toả nhiệt, mà không phải ở bên ngoài du đãng nuôi thả!

“Ngươi chính là...”

Mộ Vũ vừa định gọi ra Vương Bảo tên, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện, chính mình thậm chí vẫn không biết đối phương tôn hào.

Vương Bảo nhưng là híp mắt cười, nói rằng, “ta gọi... Long Ngạo Thiên!”

Chính là kịch độc nhân vật chính Long Ngạo Thiên, Vương Bảo cảm thấy là thời điểm nhường Long Ngạo Thiên cái này tiểu hào quật khởi.

Mộ Vũ vô lực nhổ nước bọt!

Long Ngạo Thiên!

Thực sự là mắc nợ đánh ngạo tên a!

Hít sâu một hơi, Mộ Vũ trưởng lão trầm giọng nói, “Long Ngạo Thiên, ngươi đồ đệ sự tình, nói vậy ngươi cũng biết, ta hiện tại cho ngươi hai cái lựa chọn, cái thứ nhất, đem hai tên đồ đệ của ngươi tặng cho ta Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, chúng ta bồi thường ngươi! Lại một cái, chúng ta tuy rằng sẽ không đối với ngươi mạnh mẽ ra tay, thế nhưng ngươi hai người đồ đệ này, ngươi sau đó là đừng hòng gặp lại được!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “trước tiên đem đồ đệ của ta kêu đến!”

Mộ Vũ đúng là không có từ chối.

Rất nhanh, Uông Quân cùng Ngô Đế liền lòng mang thấp thỏm bị dẫn theo lại đây!

Nhìn thấy Vương Bảo.

Hai cái hàng tinh thần chấn động, lập tức mừng như điên cực kỳ.

“Sư tôn!”

“Mẹ nha! Sư tôn ngài cuối cùng cũng coi như là tới rồi!”

Uông Quân cùng Ngô Đế vội vàng nhích lại gần!

Vương Bảo vui mừng nhìn hai cái đồ đệ, nói rằng, “không có chuyện gì liền tốt! Bọn họ không làm sao ngược đối xử các ngươi chứ?”

Uông Quân sắc mặt ửng đỏ, ấp úng không biết nói cái gì.

Mà Ngô Đế thì lại liền linh nhanh nhiều, nhổ mạnh nước đắng, “Sư tôn ngài là không biết a, nơi này nữ nhân thật đáng sợ! Mỗi cái tu vi thông thiên không nói, hơn nữa còn đối với sư huynh đệ chúng ta động thủ lung tung chân, mỗi ngày tắm chung, bảy, tám cái tiểu tỷ tỷ hầu hạ, rửa xong trả lại (còn cho) vò vai theo: Đè chân thả lỏng, trời ạ, những ngày tháng này không có cách nào qua!”

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, “Bọn họ dĩ nhiên như thế đối với các ngươi?”

Ngô Đế rất là oan ức gật đầu.

Uông Quân mau mau giải thích nói, “kỳ thực tiền bối đối với chúng ta vẫn là vô cùng tốt, sư tôn không nên tức giận!”

“Hừ!”

Vương Bảo hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, “Sư phụ biết rồi!”

Con ngươi nhìn chằm chằm hơi có chút lúng túng Mộ Vũ trưởng lão, Vương Bảo lạnh quát, “Tuy rằng Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa lợi hại, thế nhưng, ta Long Ngạo Thiên cũng không phải để cho người bắt nạt hạng người! Mời các ngươi không muốn lại nhằm vào hai ta cái đồ đệ, có chiêu số gì, cứ việc hướng ta đến! Ta không sợ!”

Uông Quân, “?”

Ngô Đế, “?”

Mộ Vũ, “...”

Thật giống có cái gì không đúng!

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo rất là sung sướng nói rằng, “không phải là mỹ nhân kế sao, có cái gì a, ta mới không sợ nhếch! Như vậy đi tiền bối, theo ta thấy, cùng với nhường chúng ta thầy trò không muốn tách ra, chẳng bằng... Ta cũng gia nhập Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa được rồi, cứ như vậy, đồ đệ của ta chính là Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa đệ tử, các ngươi muốn làm sao chà đạp cái kia đều là người trong nhà làm chuyện nhà mình, ta cũng tội gì tức giận, đúng không?”

Uông Quân cùng Ngô Đế kinh ngạc đến ngây người!

Mà Mộ Vũ trưởng lão, càng là suýt nữa phun ra một cái lão huyết!

Khe nằm!

Được lắm không biết xấu hổ đồ vô liêm sỉ!

Nhường ngươi gia nhập Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, không có gì, vẹn toàn đôi bên, cũng là vừa vặn, thế nhưng, ngươi này vừa nhìn chính là mục đích không tồn a, ta đến vì là Bách Hoa bộ rất nhiều nữ tu suy nghĩ a!

Uông Quân phản ứng lại, nhất thời khổ (đắng) ba ba nói rằng, “sư tôn, không muốn chứ?”

Ngô Đế càng là run giọng nói, “nữ nhân như hổ, sư tôn ngài phải nghĩ lại a!”

Vương Bảo nghiêm túc nói, “Hai người các ngươi thiên phú xuất chúng, sư phụ có thể giúp các ngươi, cũng không nhiều, vừa vặn đụng tới Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa yêu nhân tài, gia nhập bọn họ, sư phụ cũng có thể yên tâm! Nếu giải quyết các ngươi tương lai việc, vậy vi sư cũng đến cho mình suy nghĩ một chút, vì lẽ đó... Vì ta, các ngươi hi sinh một điểm đi!”

Uông Quân cùng Ngô Đế liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau!

Mà Mộ Vũ trưởng lão nhưng là có chút chán ngán!

Nàng đối với Vương Bảo quan cảm, nhưng là không hề tốt đẹp gì, là thật không muốn đáp ứng.

Thế nhưng.

Không đáp ứng...

Uông Quân cùng Ngô Đế hai đại thiên kiêu, phỏng chừng sẽ không kiềm chế!

Nghĩ tới đây, Mộ Vũ trưởng lão trầm mặt nhìn Vương Bảo, nói rằng, "cũng được... Nhường ngươi gia nhập Thánh địa, cũng có thể! Có điều, chúng ta Bách Hoa bộ không chiêu nam tu, ngươi phải đi Thiên Mộc bộ!"

Vương Bảo cười nói, "có thể a! Đại gia đều là người một nhà, có thời gian thường liên hệ a!"

Liên hệ ngươi muội!

Mộ Vũ trưởng lão vô lực nhổ nước bọt, ánh mắt nhìn về phía Uông Quân cùng Ngô Đế, lập tức vừa cười, "Hai người các ngươi gia nhập bản thánh địa, chính là khắp chốn mừng vui đại hỉ sự, ta vậy thì mang bọn ngươi đi gặp mặt Thiên Mộc bộ Thường Khôn chưởng giáo, có hắn tự mình giáo dục, các ngươi tu vi của hai người định có thể tiến triển cực nhanh!"

Uông Quân cùng Ngô Đế mới vừa muốn nói gì, Vương Bảo lườm bọn họ một cái, hai tên này nhất thời không dám nhiều lời!

Thiên Mộc bộ chưởng giáo Thường Khôn!

Nhưng là đại thiên quân tu vi!

Liên quan với Uông Quân cùng Ngô Đế, Thường Khôn há có thể không biết.

Nghe nói Mộ Vũ mang người lại đây, Thường Khôn được kêu là một niềm vui bất ngờ, không giận tự uy ngồi ở chưởng giáo đại điện bên trong!

Vương Bảo bọn họ đi vào, Mộ Vũ chắp tay nói, “bái kiến Thường chưởng giáo!”

Thường Khôn cười nói, “chớ làm đa lễ! Không biết Mộ Vũ trưởng lão tự thân tới, cái gọi là chuyện gì?”

Mộ Vũ nghiêm nghị nói, “lão thân quãng thời gian trước đi ra ngoài, bất ngờ phát hiện hai cái tuyệt thế thiên kiêu, tin tức chưởng giáo nên biết, hiện tại dẫn bọn họ lại đây, chính là muốn cho chưởng giáo thu bọn họ làm đồ đệ!”

Thường Khôn ngột ngạt nội tâm kích động, trầm giọng nói, “đã như vậy, lão phu kia liền...”

“Chờ đã!”

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo mở miệng, một tiếng quát nhẹ, đứng dậy!

Thường Khôn ngẩn ra, nhìn về phía Vương Bảo, hỏi nói, “ngươi là cái gì người?”

Vương Bảo cười nói, “ta là Uông Quân cùng Ngô Đế sư tôn!”

“Ngươi?”

Thường Khôn ngẩn ra, cũng là giật mình với Vương Bảo tuổi trẻ.

Mộ Vũ trưởng lão nhìn Vương Bảo, vẻ mặt không lành nói rằng, “ngươi lại muốn làm cái gì?”

Vương Bảo buông tay, nói rằng, “ta chỉ là muốn nói, thầy ta đồ ba người

tuy rằng gia nhập Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, thế nhưng, chúng ta thầy trò thân phận, là sẽ không dứt bỏ!”

Uông Quân cùng Ngô Đế lập tức đại hỉ, nguyên lai sư tôn không hề từ bỏ chúng ta!

“Ngươi lời này có ý gì?”

Mộ Vũ trưởng lão sắc mặt có chút khó coi, Thường Khôn chưởng giáo hơi nhướng mày, phát sinh một tiếng hừ lạnh!

Vương Bảo không hề hay biết, chỉ là đột nhiên quay về Thường Khôn chắp chắp tay, nói rằng, “ý của ta là, chúng ta thầy trò danh phận, không thể bỏ đi, vì lẽ đó, không bằng chưởng giáo tiền bối làm sư huynh của ta đi, đã như thế, sư huynh chính là hai người bọn họ sư bá, giáo dục bọn họ, cũng là bản phận việc, sư ra có tiếng, vẹn toàn đôi bên, chẳng phải là diệu dụng, diệu dụng...”

Thường Khôn, “?”

Vụ thảo!

Ngươi cái không biết xấu hổ hỗn tiểu tử!

Diệu dụng ngươi muội a!

Diệu dụng chị ngươi a!

Cái gì đồ chơi liền muốn làm sư đệ ta? Ta Thường Khôn thu chính là đồ đệ, không phải sư đệ, ngươi này mới đến, đã nghĩ một bước lên trời?

Nằm mơ!

------oOo------

Chương 970: Sư đệ ngươi muốn đi giảng pháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uông Quân cùng Ngô Đế rơi lệ!

Vạn vạn không ngờ tới, trước một giây còn ở cảm ơn sư tôn không buông tha chính mình đây, một giây sau liền bị Vương Bảo cho bán!

Mộ Vũ trưởng lão tức giận run người, chỉ vào Vương Bảo lệ quát, "Tiểu tử ngươi... Vô liêm sỉ!"

Vương Bảo vẻ mặt thản nhiên, nói rằng, "ta cho các ngươi nghĩ biện pháp, ta còn vô liêm sỉ? Cái kia được thôi, chúng ta liền như vậy tạm biệt!"

Dứt lời, Vương Bảo liền muốn xoay người!

Nhưng vào lúc này, Thường Khôn thấp quát, "Đứng lại!"

Vương Bảo tựa như cười mà không phải cười nhìn Thường Khôn, "Chưởng giáo nghĩ như thế nào?"

Thường Khôn trầm mặc nửa ngày, cắn răng nói rằng, "hành! Việc này, ta đáp ứng rồi!"

Mộ Vũ trưởng lão muốn nói lại thôi.

Mạnh mẽ trừng một chút Vương Bảo, trong lòng thở dài.

Thôi thôi!

Chỉ cần có thể được Uông Quân cùng Ngô Đế hai cái tuyệt thế thiên kiêu, cái khác, theo hắn đi thôi!

Không phải là một cái chưởng giáo sư đệ thân phận sao, cho cho!

Thường Khôn cũng là nghĩ như vậy.

Có điều làm ra quyết định như vậy, Thường Khôn là một giây đều không muốn cùng Vương Bảo nhiều sống chung một chỗ, phất tay nói, “ta có chút việc bàn giao hai cái tiểu tử, ngươi trước tiên theo Mộ Vũ trưởng lão đi ra ngoài, dàn xếp một hồi!”

Vương Bảo cười nói, “được thôi!”

Dứt lời, Vương Bảo nhìn về phía Uông Quân cùng Ngô Đế, nghiêm nghị nói, “hiện tại chưởng giáo chính là các ngươi sư bá, hắn giáo dục, đến dễ nghe, nếu như không chú ý, cẩn thận sư tôn gia pháp hầu hạ!”

Uông Quân cùng Ngô Đế dở khóc dở cười, tiếng trầm hờn dỗi gật đầu đáp ứng.

Vương Bảo theo Mộ Vũ trưởng lão rời đi.

Tiếp theo, Mộ Vũ trưởng lão càng làm Vương Bảo giao cho một cái Thiên Mộc bộ trưởng lão, liền phất tay áo rời đi.

Được mệnh lệnh Thiên Mộc bộ trưởng lão nạp khó chịu đem Vương Bảo thu xếp ở Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa đẳng cấp cao một cái trong động phủ.

Vương Bảo thu thập một hồi động phủ, cũng không lâu lắm, Uông Quân cùng Ngô Đế liền đến!

“Ngồi đi!”

Vương Bảo lười biếng ngồi ở một cái rung trên xích đu!

Uông Quân cười khổ nói, “sư tôn, ngài là muốn từ bỏ chúng ta sao?”

Vương Bảo trợn tròn mắt, nói rằng, “chết suy nghĩ! Bây giờ vi sư cũng gia

nhập Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, có đại thiên quân giáo dục, các ngươi còn do dự cái gì? Vốn là đây, sư phụ đến trước là nghĩ đem các ngươi mang đi, dù cho là Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, cũng không ngăn được ta! Có điều, hiện tại ta sửa đổi chú ý, quyết định ở đây thả lỏng một quãng thời gian!"

Ngô Đế tựa hồ có thể ngộ, dò hỏi, "Sư tôn ý của ngài là, nhường Thường Khôn chưởng giáo giáo dục chúng ta một quãng thời gian, sau đó ngốc được rồi, chúng ta chạy trốn?"

Vương Bảo cười gật đầu, "Cũng không phải là không thể!"

Ngô Đế lập tức nở nụ cười, "Ta đã nói rồi, sư tôn khẳng định là ở hãm hại bọn hắn, sư huynh ngươi còn không tin!"

Uông Quân buồn bực nói, "Sư tôn, chúng ta làm như thế, có chút..."

Vương Bảo vung vung tay, "Không cần có gánh nặng trong lòng, chúng ta lại không làm gì chuyện xấu, nhiều lắm quyến rũ, phi phi phi, nhiều lắm kết bạn mấy cái cô nương thôi! Lại nói, sư phụ làm việc ngươi yên tâm, chỉ sợ chúng ta chạy trốn, sư phụ cũng sẽ cho bọn họ lưu lại tương ứng chỗ tốt!"

Uông Quân lúc này mới chậm rãi thở ra, "Sư tôn ta tự nhiên yên tâm!"

Mà Vương Bảo sở dĩ lưu lại.

Kỳ thực thật không có cái gì những nguyên do khác.

Ngược lại sóng được rồi, chuẩn bị ổn một đợt, ở nơi nào không phải ổn, huống hồ nơi này còn có nhiều như vậy đại mỹ nữ, phong cảnh hợp lòng người, chính thích hợp buông lỏng một chút tâm tình.

...

...

Vương Bảo tính toán nhỏ nhặt đánh cho đùng đùng vang.

Thế nhưng.

Có người nhưng không nghĩ nhường hắn dễ chịu a!

Hơn nữa, những người này, còn không ít!

Bọn họ chính là Thiên Mộc bộ một ít lão tư cách trưởng lão.

Vương Bảo sự tình, Thường Khôn cũng không có làm thêm ẩn giấu, trực tiếp cho Thiên Mộc bộ cao tầng bọn họ làm cái giải thích!

Lần này, một đám lão già không làm!

Thứ đồ gì a?

Dĩ nhiên mượn đồ lên trời!

Quả thực không biết xấu hổ!

Huống hồ, Uông Quân cùng Ngô Đế bực này tư chất nghịch thiên, không thể triệt để kiềm chế, thực sự là không cam lòng!

Thiên Mộc bộ trưởng lão hội đại trưởng lão Giang Thủy Hàn cười lạnh một tiếng, nói rằng, "chưởng giáo, tiểu tử kia đúng là đánh một tay tính toán mưu đồ! Chưởng giáo không công giúp hắn giáo dục đồ đệ, hắn làm hất tay chủ tiệm! Thật các loại một ngày kia hắn đi rồi, Uông Quân cùng Ngô Đế đúng hay không cũng phải đi?"

Thường Khôn trầm giọng nói, "đây chỉ là kế tạm thời, lại nói, chúng ta cũng không biện pháp a! Không thể lạnh lẽo hai cái thiên kiêu tâm a! Lão phu tin tưởng, bản tọa lấy thành chờ chi, hai người bọn họ sẽ cảm động!"

Giang Thủy Hàn tức giận bất bình, đứng dậy quát, "Ngược lại, việc này ta không coi trọng! Chưởng giáo, tiểu tử kia quá vô liêm sỉ, phải giáo huấn một hồi! Mặt khác, ta sẽ suy nghĩ chút biện pháp, nhường hắn chủ động lui ra Bách Hoa Thiên Mộc bộ, còn phải cam tâm tình nguyện đem đồ đệ lưu

lại!”

Thường Khôn hơi nhướng mày, “Đại trưởng lão, không muốn làm quá phận quá đáng!”

Giang Thủy Hàn hơi cười, “Yên tâm, trong lòng ta tính toán sẵn!”

Lần này.

Thường Khôn cũng sẽ không nói cái gì.

Trái lại, hắn còn có chút chờ mong.

Chúng ta đại trưởng lão Giang Thủy Hàn, cũng là một cái vạn năm lão Âm tất a, mà mỏi mắt mong chờ đi!

...

...

Ngày nào đó.

Giang Thủy Hàn đi tới Vương Bảo động phủ.

“Sư đệ, lão phu Thiên Mộc bộ đại trưởng lão Giang Thủy Hàn, lần này đến, là có chuyện quan trọng thương lượng!”

Giang Thủy Hàn khách khí, một bộ chân thành khuôn mặt tươi cười.

Vương Bảo tự nhiên mời hắn tiến vào, ngồi xuống sau khi hỏi nói, “đại trưởng lão có việc mời nói!”

Giang Thủy Hàn nghiêm nghị nói, “sư đệ a, ngươi hiện tại thân là chưởng giáo sư đệ, thân phận đã có thể so với tông môn trưởng lão, dựa theo chúng ta Thánh địa quy củ, tương ứng thân phận địa vị, thì sẽ hưởng thụ tương ứng phúc lợi! Đây là ngươi tháng này lương tháng, trăm vạn đạo tinh, xin cầm lấy!”

Vương Bảo bất động thanh sắc tiếp nhận, híp mắt cười, “Phúc lợi tốt như vậy a!”

Giang Thủy Hàn cười nói, “đây là tự nhiên, mặt khác... Long sư đệ, hưởng thụ Thánh địa phúc lợi, cũng đến xứng đáng thân phận của ngươi địa vị a, phải nhận lãnh tương ứng trách nhiệm a! Vì lẽ đó, kính xin Long sư đệ mỗi ngày đi một chuyến đường giảng bài, gần nhất không ít trưởng lão đều đang bế quan, đường đạo sư khan hiếm, sư đệ vừa vặn trên đỉnh, cái này, không thành vấn đề chứ?”

Vương Bảo sờ sờ cằm, hỏi nói, “đường? Nói cái gì?”

Giang Thủy Hàn trầm giọng nói, “tự nhiên là giảng đạo! Con đường tu luyện, pháp ở ngoài chi đạo, trăm người trăm loại, đều có thể!”

Vương Bảo tuy rằng cảm giác kỳ quái, thế nhưng, nhưng cũng không coi là chuyện to tát, coi như là thuận tiện trang cái so với kiếm lời điểm tinh luyện đáng giá, trực tiếp đồng ý.

Giang Thủy Hàn trong lòng trộm hỉ, khách sáo một hồi, liền rời khỏi!

Trở lại chính mình động phủ sau khi, Giang Thủy Hàn liền triệu hoán ba cái thanh niên lại đây!

Ba cái thanh niên cung kính hành lễ, “Bái kiến đại trưởng lão!”

Giang Thủy Hàn mắt nhìn ba người, hoãn âm thanh nói, “tìm các ngươi đến đây, là muốn giao cho các ngươi một cái nhiệm vụ, ngày mai đường giảng bài, ba người các ngươi, phải giúp lão phu làm một chuyện...”

Ba lạp ba lạp một trận dặn.

Ba cái thanh niên một mặt mộng bức rời đi, nghĩ mãi mà không ra!

Mà Giang Thủy Hàn nhưng là vòng chéo tay, một bộ trí tuệ vững vàng dáng dấp, âm hiểm cười nói, “tiểu tử, rơi vào trên tay ta, coi như ngươi xui xẻo!

Bước đi này, là quét quét qua sự oai phong của ngươi, tỏa một tỏa ngươi nhuệ khí, tiếp đó, mới là bữa tiệc lớn, ta xem tiểu tử ngươi, có thể có mặt ở bản thánh địa chờ bao lâu...”

------oOo------

Chương 971: Ta là giảng sư Long Ngạo Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Mộc Bộ đường tồn tại đã lâu.

Chính là tiền bối truyền xuống đặc sắc.

Thế nhưng phát triển đến hiện tại, đường đã cô đơn như cũ, bị trở thành đệ tử bình thường đổ xô tới, thiên kiêu đệ tử bỉ chi chuyện vặt đồ vật.

Chủ yếu là lòng người trăm thái, mỗi cái có các (mỗi cái) tính toán, ai sẽ đem mình bản lĩnh cuối cùng trước công chúng nói ra?

Hiện tại đường giảng sư, đa số là một ít nhàn tẻ nhạt tông môn tiền bối, dẫn hậu bối, miễn phí ở đường giảng bài, có thể nghe hiểu tính số mệnh, nghe không hiểu cũng đừng trách tông môn Vô Tình.

Cho tới còn lại giảng sư, đa số chia làm hai loại, hoặc là là vì kiếm lời điểm tông môn cống hiến, hoặc là chính là ảnh cái trang bức ảnh cái thoải mái.

Chân chính vì là Thiên Mộc Bộ dốc hết tâm huyết, không phải là không có, chỉ là rất ít thôi.

Ngày hôm nay.

Đường bên trong, như cũ là tiếng người huyên náo.

Thiên Mộc Bộ đệ tử ngàn ngàn vạn, có thể có tư cách đến đường, cũng là cần muốn ghi danh, thẩm định, trả giá điểm cống hiến, vì lẽ đó, lúc này ở nội đường Thiên Mộc Bộ đệ tử, nhân số cũng là ngàn người thôi!

Kỳ thực ngàn người cũng không ít.

Những này tông môn đệ tử đa số không có sư tôn giáo dục, dựa vào tông môn tài nguyên, tự thân ngộ tính tu luyện đến nay, đều hiểu nắm cơ hội.

Có mấy người sau khi đi vào liền nhìn một chút, nhìn ngày hôm nay có thể hay không đụng tới một ít "Cá lớn"!

Bởi vì một số thời khắc, một số thiên kiêu đệ tử, cũng sẽ khi thì xuất hiện ở đường.

Tuy rằng đa số chỉ là đem chứa cái so với xoạt cái cảm giác tồn tại, thế nhưng, nhưng cũng là bọn họ những đệ tử này thảo cơ hội tốt, nâng cái ngân, gọi cái tốt, gây nên thiên kiêu đệ tử chú ý, trướng dâng lên độ thân thiện, cũng coi như là tự thân tạo hóa.

Kết quả là.

Ngày hôm nay đi vào đường Thiên Mộc Bộ đệ tử liền mừng như điên phát hiện.

Thật rất sao xuất hiện cá lớn!

Hơn nữa này vừa đến, không phải một cái, mà là đầy đủ ba cái!

"Là Huống Hải sư huynh!"

"Ta trời, Lưu Việt sư huynh cũng tới!"

"Ngày hôm nay thực sự là đến đúng rồi! Phi Hạc sư huynh, Huống Hải sư huynh, Lưu Việt sư huynh, đây là tam đại chân truyền thiên kiêu a!"

"Vạn vạn không ngờ tới ngày hôm nay có tam đại chân truyền tự thân tới, lần này chúng ta phát đạt!"

"Đại gia đều chú ý một chút a, cùng những người khác điện thoại cho, sau đó nâng thời điểm chú ý trật tự, tuyệt đối không nên hỗn độn!"

Một đám đệ tử làm nóng người, sẽ chờ cuồng liếm chân truyền sư huynh cơ

hội giáng lâm!

Hàng trước một góc.

Lý Phi Hạc, Huống Hải, Lưu Việt, ba cái nhận được Giang Thủy Hàn mật lệnh chân truyền thiên kiêu vào giờ phút này mặt không hề cảm xúc, với trên bồ đoàn ngồi khoanh chân.

Tuy rằng không biết vì sao đại trưởng lão sẽ cho bọn họ như thế tà môn nhiệm vụ.

Thế nhưng.

Đây chính là đại trưởng lão nhiệm vụ.

Liếm được rồi đại trưởng lão, cái gì phúc lợi không có?

Vì lẽ đó, ba cái hàng kỳ thực cũng là trong bóng tối quyết định, còn hoàn mỹ hơn diễn một đợt!

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo lắc lư du vòng chéo tay, đi vào đường.

Rất nhiều Thiên Mộc Bộ đệ tử yên tĩnh lại.

Chỉ là.

Chú ý tới Vương Bảo tuổi trẻ làm người giận sôi mặt, một đám hàng có chút mộng bức!

Khe nằm.

Cái gì quỷ?

Ngày hôm nay vị giảng sư này, làm sao là cái xa lạ tiểu bạch kiểm?

Hắn có thể cho chúng ta nói cái gì?

Chúng ta tiêu tốn nhiều như vậy tông môn cống hiến đi tới nơi này, sẽ chờ đến cái này?

Một ít Thiên Mộc Bộ đệ tử trong lòng không khỏi thương tiếc hạ xuống, xem ra tông môn đường là thật sự cô đơn, này rất sao đều là cái gì đồ chơi a, càng ngày càng không được coi trọng a!

Vương Bảo bước lên giảng sư pháp đài.

Nhìn chung quanh một tuần, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "ngày hôm nay, do ta Long Ngạo Thiên đến cho đại gia! Ta quy củ, cùng những người khác không giống nhau, vì tiết kiệm thời gian, đại gia sau đó cứ dựa theo vị trí hiện tại, xếp hàng từng cái từng cái tới, có gì vấn đề, tức khắc hỏi ta, chúng ta hỏi mau mau trả lời!"

Một đám Thiên Mộc Bộ đệ tử lại là trong lòng mát lạnh.

Ta giời ạ!

Còn có thể như thế chơi sao?

Hỏi mau mau trả lời a, ngươi rất sao coi nơi này là trí lực vấn đáp đề đây? Ngày hôm nay quả nhiên là cái gì cũng đừng chờ mong, vẫn là liền chỉ vào liếm chân truyền thu hoạch một đợt đi.

"Ta đến đây đi!"

Nhưng vào lúc này.

Lý Phi Hạc đứng lên, vẻ mặt lãnh đạm nói rằng.

Thiên Mộc Bộ các đệ tử tinh thần chấn động, lập tức sốt sắng cao độ lên, liếm chân truyền, bọn họ cực kì quen thuộc, quan trọng nhất chính là muốn đem nắm tốt tiết tấu.

Nhưng mà.

Vương Bảo nhưng là lắc đầu một cái, nói rằng, “ta nói rồi, từ vị trí kia bắt đầu, xếp hàng từng cái từng cái đến, ngươi nghe không hiểu?”

Lý Phi Hạc ánh mắt nhất thời chìm xuống!

Hắn thân ở hàng trước nghiêng trung ương một góc, ở trước mặt hắn nhất góc tối, còn có hai cái đệ tử.

Ánh mắt nhìn về phía cái kia hai cái đệ tử, hai cái thanh niên đệ tử nhất thời tâm lĩnh thần hội, hai người lập tức đứng lên, cao giọng nói, “chúng ta không có gì tốt hỏi!”

Lý Phi Hạc cười, quay về Vương Bảo chắp chắp tay, nói rằng, “giảng sư, hiện tại có thể chứ?”

Vương Bảo ha hả cười quái dị một tiếng, một tay chống cằm, nói rằng, “nếu bọn họ bỏ quyền, vậy ngươi hỏi đi!”

Lý Phi Hạc lạnh giọng nói, “giảng sư, ta tu luyện chính là Như Ý Bất Động Ấn, gần nhất ta cảm giác này ấn quyết hơi có chút không quen chỗ, nhìn giảng sư góp ý...”

Dứt lời.

Lý Phi Hạc đi lên phía trước, khẽ quát một tiếng, một tay phất lên, trong phút chốc từng đạo từng đạo ánh sáng mang lóng lánh ấn quyết như long phượng múa, ở trên hư không không ngừng xoay quanh, nổ tung, khí thế kinh thiên!

Nửa ngày qua đi, Lý Phi Hạc thu tay lại.

Trong phút chốc, từng đạo từng đạo quát lớn vang lên.

“Được!”

“Quá lợi hại, ta Trần Trùng rất ít phục người, thế nhưng Lý Phi Hạc sư huynh, ta Trần Trùng chịu phục, quá trâu!”

“Này ấn quyết Phi Hạc sư huynh sợ là đã nắm giữ đến hoàn mỹ cảnh giới!”

“Phi Hạc sư huynh đứng ở nơi đó, chính là một cái truyền kỳ, chúng ta khâm phục khâm phục!”

Ba ba một trận liếm.

Đường huyên náo hồi lâu, mới xem như là ngừng lại.

Lý Phi Hạc ánh mắt chớp qua một vệt ngạo ý, cười nhạt nói, “chư vị sư đệ quá khen, này ấn quyết còn có chỗ thiếu sót, này không, ở ta thứ tám, đạo thứ chín ấn quyết liên tiếp chỗ, liền cảm giác tựa hồ có trở ngại ngại, vì lẽ đó, làm phiền giảng sư giải thích nghi hoặc đi!”

Vương Bảo thở dài, “Ta cũng nghĩ chỉ điểm ngươi a, thế nhưng thực lực ta không cho phép a, vấn đề của ngươi, ta đáp không được!”

Khe nằm!

Dễ dàng như vậy liền thành công?

Ta rất sao đại chiêu đều không ra đây!

Vốn cho là nhiệm vụ còn thật khó khăn đây, dĩ nhiên vèo một cái liền xong rồi!

Lý Phi Hạc ánh mắt chớp qua một vệt sắc mặt vui mừng, sau đó liền khinh bỉ tiến lên một bước, lạnh giọng nói, “không thể chỉ điểm đệ tử, ngươi có gì tư cách làm người giảng sư này?”

Vương Bảo híp mắt cười, “Cái này mà, ta cũng không biện pháp a, đại trưởng lão nhất định phải ta tới, nếu không, ngươi cho đại trưởng lão nói

một chút đi?”

Lý Phi Hạc ánh mắt chìm xuống, cười lạnh nói, “thứ ta vô lễ, giảng sư có chút không biết xấu hổ!”

Vương Bảo thản nhiên nói, “xấu hổ cái gì? Không hiểu chính là không hiểu, người không toàn vẹn mà! Ngươi lui ra đi, cái kế tiếp!”

“Hừ!”

Lý Phi Hạc khẽ quát một tiếng, nhưng cũng lui trở lại.

Sau đó, tự nhiên đến phiên Huống Hải.

Hít sâu một hơi, Huống Hải một bước bước ra, lớn tiếng nói, “giảng sư, ta muốn hỏi...”

Nhưng mà.

Không chờ hắn lời nói xong đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo vung tay lên, nghiêm nghị nói, “ta không hiểu!”

Huống Hải, “?”

Vụ thảo!

Cái gì đồ chơi a?

Ta rất sao không hỏi một tiếng đây?

Ngươi liền không hiểu?

Khóe miệng co quặp, Huống Hải cười lạnh nói, “giảng sư đây là cố ý mèo khen mèo dài đuôi, không muốn sao?”

Vương Bảo thở dài, “Không có cách nào a, ta từ nhìn thấy ngươi đầu tiên

nhìn ta liền biết, ngươi là ta giáo dục không được người, lui ra đi, cái kế tiếp!”

Huống Hải cảm giác một quyền đánh vào cây bông lên.

Ngột ngạt đến nội thương!

Tính ra tính đi, chính là không tính tới, cái tên này là như vậy vô liêm sỉ không biết xấu hổ!

Không chút nào sĩ diện a!

Một đám Thiên Mộc Bộ đệ tử ồ lên mà lên, liếc mắt nhìn nhau, đều là hai mặt nhìn nhau.

Chân truyền sư huynh đều biểu hiện không ra, làm sao liếm? Này quá khó khăn!

Đến phiên Lưu Việt thời điểm, Vương Bảo không chờ hắn đứng lên đến, liền chỉ vào hắn nói rằng, “ngươi đừng nhúc nhích, ta xem ngươi xương cốt thanh kỳ, sợ cũng là vạn người chưa chắc có được một thiên tài tuyệt thế, ta liền không hại con cháu, lui ra đi!”

Lưu Việt, “...”

Khe nằm! Lời đều không cho ta nói rồi a!

------oOo------

Chương 972: Ta ban các ngươi 1 khẩu đại đạo thanh âm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lưu Việt thập phần khó chịu!

Có điều, hắn cũng không nói thêm cái gì.

Được rồi, xem ở ngươi liếm ta một câu phần lên, ta rất sao không chấp nhặt với ngươi, ngược lại nhiệm vụ hôm nay cũng coi như là đạt thành một nửa!

Đến phiên thứ tư!

Đây là một người trung niên, vừa nhìn liền tư chất không cao, vào giờ phút này hắn đần độn vô vị đứng lên, chắp tay nói rằng, "giảng sư, ta cũng không có gì tốt hỏi!"

Vương Bảo vẻ mặt tùy ý nói rằng, "ngươi chắc chắn chứ? Ngươi tu luyện là Đại Nhật Thần chứ?"

Hiểu rõ chi con mắt quét qua, người trung niên tài liệu cặn kẽ liền rõ ràng xuất hiện ở Vương Bảo trước mắt.

Người trung niên lúc này mới bỗng cảm thấy phấn chấn, liền bận bịu nói rằng, "không sai, giảng sư, ta tu luyện chính là Đại Nhật Thần, cái kia cái gì, gần nhất ta cảm giác..."

Vương Bảo quay về người trung niên ngoắc ngoắc tay, nói rằng, "ngươi đừng cảm giác, tới nói!"

Người trung niên ngẩn ngơ, sau đó liền thấp thỏm tiến lên.

Vương Bảo đưa tay chộp vào trên bả vai của hắn, nói rằng, "công pháp vận hành một vòng, ta xem một chút!"

Người trung niên nghe lời bắt đầu vận chuyển Đại Nhật Thần.

Nửa ngày qua đi.

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên duỗi ra hai tay!

Lòng bàn tay chớp mắt sau liền xuất hiện một đạo giống như loại nhỏ nắng gắt vầng sáng.

Nhìn người trung niên, Vương Bảo nghiêm nghị nói, "xem trọng, đây mới là Đại Nhật Thần chính xác phương thức tu luyện!"

Nắng gắt vầng sáng không ngừng biến hóa, bên trong lập loè từng đạo từng đạo phức tạp phù văn, theo Vương Bảo ngón tay liền động, phù văn càng ngày càng nhiều, vầng sáng cũng càng ngày càng mạnh, một luồng bạo ngược khí tức từ Vương Bảo lòng bàn tay tản ra, gần trong gang tấc người trung niên tuy rằng sợ hãi cực kỳ, nhưng cũng xem chính là như mê như say!

Chỉ chốc lát sau, Vương Bảo trực tiếp lòng bàn tay vầng sáng tản đi, sau đó chỉ điểm một chút ở người trung niên mi tâm!

Người trung niên kinh ngạc đến ngây người.

Thần hồn nơi sâu xa, thình lình xuất hiện một đạo không ngừng diễn biến, giản lược đơn đến phức tạp, từ thấp cảnh giới đến cảnh giới tối cao vầng sáng, thình lình chính là Đại Nhật Thần!

"Giảng sư..."

Người trung niên kích động tột đỉnh, khó có thể tưởng tượng Vương Bảo là làm sao làm được.

Vương Bảo cười nhạt nói, "cố gắng tu luyện, đi xuống đi!"

"Giảng sư vạn phúc!"

Người trung niên kiềm nén hưng phấn, cung kính lui bước.

Biến hóa như thế, tự nhiên dẫn tới những kia Thiên Mộc Bộ các đệ tử vẻ mặt cuồng biến, tinh thần đại chấn!

Ta trời!

Nguyên lai ngày hôm nay giảng sư, có chút trâu bò a!

Không nói cái khác, chỉ là vừa nãy diễn biến Đại Nhật Thần, liền đủ để giáo dục bọn họ!

Trong lúc nhất thời, cái kế tiếp đến phiên Thiên Mộc Bộ đệ tử cũng thu hồi xem thường tâm tư, tiến lên thành khẩn cầu vấn.

Vương Bảo kiên trì giải đáp, một bộ hiền sư dáng dấp, dẫn tới Lý Phi Hạc ba người vẻ mặt đều là âm tình bất định!

Thời gian trôi qua.

Dần dần mà.

Lý Phi Hạc ba người sắc mặt, trở nên càng ngày càng khó coi!

Bởi vì bọn họ rốt cục khiếp sợ phát hiện.

Vương Bảo trước đối với bọn họ không nhìn, căn bản không phải vô liêm sỉ không biết xấu hổ, mà là hết sức nhằm vào!

Nếu như sau khi Vương Bảo biểu hiện cũng là như vậy gay go, cũng là thôi, bây giờ trở nên như vậy trâu bò, vấn đề gì đến trong tay hắn, cũng sẽ không tiếp tục là vấn đề, điều này nói rõ cái gì?

Nói Minh Vương bảo đã sớm nhìn thấu bọn họ!

Ngươi không phải kiếm chuyện sao?

Hành, ta mặc xác ngươi là được rồi!

“Đáng chết!”

Lý Phi Hạc trong lòng lửa lớn, vẻ mặt âm trầm nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Hối hận nhất, thuộc về xếp hạng Lý Phi Hạc trước hai cái thanh niên, bọn họ vẻ mặt cay đắng, hối tiếc tự đau thương, những sư huynh khác đệ đều chiếm được chỉ đạo, thu hoạch phá phong, bọn họ đây? Liếm chân truyền một hồi, phỏng chừng còn không liếm đến lớp vỏ, lượm hạt vừng làm mất đi dưa hấu a!

Vương Bảo tốc độ cực nhanh.

Cái này tiếp theo cái kia Thiên Mộc Bộ đệ tử chỉ đạo xong, Vương Bảo đưa tay duỗi người, đứng dậy nói rằng, “hôm nay tới đây thôi đi!”

“Chậm đã!”

Lý Phi Hạc đứng lên.

Hắn cười lạnh nhìn Vương Bảo, nói rằng, “giảng sư, lúc trước ngươi đối với ta ba người vì sao như vậy nhằm vào? Lẽ nào bọn họ là Thiên Mộc Bộ đệ tử, chúng ta không phải? Giảng sư không công bằng, ta không phục!”

Vương Bảo thở dài nói, “ta cũng không biện pháp a, ngươi hỏi, quá thâm ảo, ta không hiểu!”

Lý Phi Hạc, “...”

Vừa mới chuẩn bị tiếp tục kiếm chuyện, sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo vung tay lên, nghiêm túc nói, “Đại gia chú ý dưới ha, ta Long Ngạo Thiên kỳ thực bản lĩnh cũng không lớn, rất nhiều chuyện, đều là hiểu sơ hiểu sơ thôi! Đại gia có vấn đề gì, cứ hỏi, thế nhưng có thể hay không đáp đi ra, liền xem các ngươi tạo hóa!”

Thiên Mộc Bộ các đệ tử từ lâu vứt bỏ liếm chân truyền tâm tư.

So với liếm chân truyền phúc lợi.

Một cái chân tâm có thể giáo dục bọn họ giảng sư, mới là ta giọt nam thần a!

“Như vậy đi, tương phùng chính là duyên, ngày hôm nay là ta tiết 1, vì biểu hiện ăn mừng, ta ban các ngươi một cái đại đạo thanh âm!”

Vương Bảo hít sâu một hơi, khẩu ra mơ hồ thanh âm, âm thanh nhưng như cuộn sóng, ở toàn bộ giảng đường truyền vang lên, tựa hồ có thể nghe được có một cái nói chữ đang không ngừng vang vọng.

Kỳ thực có cái gì đại đạo âm a.

Vương Bảo trực tiếp dùng ra quy mô lớn tinh luyện, tinh luyện một hồi ở đây Thiên Mộc Bộ các đệ tử tu vi.

Hiện tại lão Vương nhưng là lớn cường hào, điểm ấy tinh luyện giá trị, không coi là cái gì.

Mà vào giờ phút này.

Rất nhiều Thiên Mộc Bộ đệ tử, toàn bộ đều mộng bức!

Bên tai vang ong ong.

Trong cơ thể tu vi nhưng là tự động vận chuyển, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo đột phá khí thế xông lên tận trời, liên tiếp liên tục!

Một cái!

Hai cái!

Ba cái!

Rầm rầm rầm!

Thời khắc này, hầu như hết thảy Thiên Mộc Bộ đệ tử, tu vi đều là lên cấp cấp một, từng người ngây người như phỗng cứ thế tại chỗ, căn bản không phản ứng kịp!

Mà một màn như thế!

Sợ vãi tè rồi Lý Phi Hạc ba người!

Ba người bọn hắn mặt như màu đất, sợ hãi nhìn khóe miệng mỉm cười, ánh mắt thâm thúy Vương Bảo, một cỗ hàn ý, điên cuồng vọt lên.

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Này mẹ nó là cái gì quỷ a?

Một cái miệng, hơn ngàn người đều mẹ nó đột phá?

Đây là đại đạo thanh âm? Đây là trong truyền thuyết đại đạo thanh âm? Khe nằm, không thể a, người tại sao có thể thay trời ban đạo?

Có thể làm được như thế chuyện đáng sợ người, lại nên đáng sợ như thế?

Đại trưởng lão bàn giao nhiệm vụ, nguyên lai không phải phúc lợi, là rất sao hố to a? Ngày hôm nay đắc tội rồi hắn, sau đó bị hắn ghi hận làm sao bây giờ?

Lý Phi Hạc ba người mộng bức tại chỗ, quả thực muốn sợ vãi tè rồi.

Mà cái khác Thiên Mộc Bộ các đệ tử, tỉnh lại sau khi, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, đã là cực kỳ cuồng nhiệt!

Mang theo phát ra từ sâu trong linh hồn cung kính, một đám hàng thình lình

cùng nhau quỳ rạp dưới đất, cao giọng gọi nói, “bái tạ ân sư!”

Vương Bảo vòng chéo tay, cười rời đi giảng đường.

Tinh luyện giá trị tràn đầy thu hoạch một đợt, đều sắp đuổi tới tốn ra, này một đợt không thiệt thòi!

Chờ đến Vương Bảo sau khi rời đi.

Một đám Thiên Mộc Bộ đệ tử đều là tinh thần phấn chấn châu đầu ghé tai, đỏ mặt bắt đầu cùng bằng hữu nói chính mình thu hoạch!

Lý Phi Hạc ba người sắc mặt tái nhợt, liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt trầm thấp đạp bước rời đi.

Thiên Mộc Bộ các đệ tử âm thanh từ từ ngừng lại, nhìn bọn họ rời đi giảng đường, ánh mắt đều là có chút thương hại.

Liếm chân truyền?

Còn liếm?

Liếm lông gà!

Liền này ba cái chân truyền, tương lai ở Thiên Mộc Bộ sợ là sẽ phải bước đi liên tục khó khăn!

Chuyện ngày hôm nay truyền đi, ngày mai giảng đường không chắc liền phong vân hội tụ.

Giảng sư danh vọng sinh trưởng, ba người bọn hắn sự tích một phát, ha ha, so với bọn họ trâu bò, có thể hận bọn họ hoài nghi nhân sinh...

------oOo------

Chương 973: Kế hoạch này thật rất sao thơm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giang Thủy Hàn đứng ở động phủ ở ngoài, mắt nhìn Thiên Mộc Bộ cuồn cuộn hùng vĩ cảnh tượng, thập phần thỏa mãn.

Hắn tự đáy lòng vì chính mình có thể đảm nhiệm được Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa đại trưởng lão mà tự hào.

Tính toán thời gian.

Đường giảng bài nên qua đi chứ?

Giang Thủy Hàn bĩu môi, lộ ra một nụ cười lạnh vẻ.

Mượn đồ lên trời!

Vô liêm sỉ vô liêm sỉ!

Ta Giang Thủy Hàn phiền nhất chính là loại này đồ vô liêm sỉ, huống hồ, càng là chiếm lấy hai đại nghịch thiên thiên kiêu, cái kia thì càng thêm tội ác tày trời!

"Nếu như tiểu tử kia có chút nhãn lực giới, biết khó mà lui, Uông Quân cùng Ngô Đế, lão phu không hẳn không thể mò một cái!"

Giang Thủy Hàn đắc ý nghĩ.

Có điều hắn sau đó lại nghĩ đến, đây chỉ là vừa mất mặt, tiểu tử kia như vậy vô liêm sỉ, sợ là sẽ chỉ làm hắn rút lui có trật tự, chân chính đại chiêu, còn phải tiếp tục phát, lúc này mới có thể phá tan đối phương vô liêm sỉ hàng rào, thẳng đánh tới đối phương yếu đuối tâm linh!

Đột nhiên.

Giang Thủy Hàn nhìn thấy xa xa có ba bóng người chính đang bước nhanh đi tới!

Ánh mắt mang theo ý cười, Giang Thủy Hàn vòng chéo tay, lộ ra đại trưởng lão uy nghiêm, lẳng lặng đợi Lý Phi Hạc ba đại thiên kiêu đến!

Có điều.

Theo ba người tới gần, Giang Thủy Hàn vẻ mặt cứng lại rồi!

Bởi vì Lý Phi Hạc ba người vào giờ phút này vẻ mặt, nói như thế nào đây?

Như cha mẹ chết?

Hồn bay phách lạc?

Cơ bản lên cũng là như vậy.

Là cái gì, nhường bọn họ chịu đến lớn như vậy đả kích?

Giang Thủy Hàn trong lòng man mát, trực giác nói cho hắn, đây nhất định cùng Vương Bảo có quan hệ, tiến lên vài bước, lớn tiếng nói, "xảy ra chuyện gì?"

Lý Phi Hạc ngẩng đầu, nhìn Giang Thủy Hàn, trong lòng là các loại MMP, thế nhưng, đại trưởng lão uy nghiêm không thể khinh thường, mau mau run giọng nói, "đại trưởng lão, chúng ta thất bại..."

Chuyện đã xảy ra là như vậy không thể tưởng tượng nổi.

Giang Thủy Hàn mộng bức tại chỗ.

Đầy đầu con đều là Vương Bảo cái kia một cái đại đạo thanh âm dưới, ngàn người phá cảnh tin tức.

Hồi lâu qua đi, Giang Thủy Hàn mới phản ứng được, sắc mặt tái xanh, gầm nhẹ nói, “các ngươi ở đậu ta?”

Không sai!

Ba tên này, tuyệt bức đang nói láo!

Một cái miệng, ngàn người đều đột phá?

t r uy cập https://truyencuat u i.net/ để❤ đọc truyện Khe nằm!

Dù cho là bản tông hai vị lão tổ tông, đều không làm được kinh thiên như vậy động địa!

Lý Phi Hạc ba người vẻ mặt cay đắng, liếc mắt nhìn nhau, dồn dập quỳ rạp dưới đất, thề xin thề.

Nhưng mà Giang Thủy Hàn vẫn là không tin!

Hắn giận dữ nhanh chóng phái người đi tìm hiểu tin tức đi tới.

...

...

Tìm hiểu đến tin tức, nhường Giang Thủy Hàn trái tim là oa lạnh oa lạnh.

Không sai.

Một cái miệng, ngàn người đột phá việc nghịch thiên, là thật sự!

Mặc dù là như vậy không thể tưởng tượng nổi, thế nhưng, này mẹ nó chính là thật sự, hiện tại tông môn bên trong, những kia chịu đến Vương Bảo phúc ấm tông môn đệ tử, đã đem Vương Bảo xem là truyền đạo ân sư, điên cuồng cho Vương Bảo xoạt danh vọng!

Giang Thủy Hàn triệt để im lặng, mộng bức tại chỗ, căn bản là không có

cách tiếp thu tin tức này!

A kế hoạch thất bại!

B kế hoạch thai chết trong bụng!

C kế hoạch vậy thì khỏi nói ra!

Giang Thủy Hàn bất đắc dĩ phát hiện, Vương Bảo chỉ bằng mượn này một tay, liền trực tiếp đem mình ở Thiên Mộc Bộ danh vọng, xoạt đến đỉnh cao!

Không thể động vào!

Chuyện này chưởng giáo phỏng chừng đã biết được, sợ là sẽ phải đem Vương Bảo xem là bánh bao, đã như thế, các trưởng lão khác đối với Vương Bảo thái độ cũng sẽ đại biến, chưởng giáo tiện nghi sư đệ thành đại phúc khí, Vương Bảo gia nhập thành tông môn đại hỉ sự, nếu như mình lại ra tay nhằm vào, cũng ra vẻ mình tiểu nhân đê tiện!

Sự tình cũng đúng như Giang Thủy Hàn dự liệu như vậy trình diễn.

Nhận được tin tức Thiên Mộc Bộ chưởng giáo Thường Khôn, khởi đầu cũng là khó có thể tin, xác nhận tin tức sau khi, lão già này sắc mặt liền thay đổi!

Có chút vui mừng, có chút kinh hỉ, có chút lòng vẫn còn sợ hãi, vội vã phái người đi tới Giang Thủy Hàn nơi đó phát mệnh lệnh, cơ bản lên ý tứ là, lão Giang a, khỏi làm những kia lão Âm tất sự tình, người sư đệ này, ta xem đáng tin!

Vương Bảo bắt đầu mãnh xoạt Thiên Mộc Bộ danh vọng giá trị!

Liên tiếp bảy ngày, đường tái hiện vinh quang của ngày xưa, ngưỡng cửa đều sắp bị đạp bạo, tiền ghi danh cuồng tăng, thế nhưng là không ngăn được tiến tới tông môn đệ tử, hiện tại ai cũng biết, chỉ cần có thể một cước bước vào đường cửa lớn, như vậy sau khi ra ngoài, cấp bậc nhất định tăng lên cấp

một!

Không sai!

Chính là như thế bá đạo!

Long Ngạo Thiên.

Chưởng giáo mới sư đệ!

Đột nhiên xuất hiện, giống như Thánh chủ, cho Thiên Mộc Bộ một hồi không cách nào đo khủng bố tạo hóa!

Trận sóng gió này, đầy đủ kéo dài hai tuần mới xem như là qua đi, bởi vì Vương Bảo từ chức!

...

...

Vương Bảo từ đi tới đường giảng sư chức vụ, liền Thường Khôn đều là khá là tiếc nuối!

Dù sao.

Gần nhất Thiên Mộc Bộ có thể nói là cố gắng tiến lên một bước, hơn vạn đệ tử phá cảnh, phúc phận sâu xa a!

Có điều Vương Bảo từ chức, hắn cũng không biện pháp a, cũng không thể dùng cường chứ? Tới cửa khuyên bảo không có kết quả, Thường Khôn liền từ bỏ.

Cũng là ở ngày thứ hai.

Thường Khôn không tâm tư quản những đệ tử kia nhóm cầu xin sách, bởi vì Cực Dương đại thiên quân, muốn tới!

...

...

Mây trắng bên trên!

Cực Dương thánh địa một phần cao tầng ở Cực Dương đại thiên quân dẫn dắt đi, đang đến gần Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa.

Một bộ trăm trượng thần kiếm trước nghiêng về.

Cực Dương đại thiên quân mắt nhìn phía trước, ánh mắt thăm thẳm, đột nhiên nói rằng, “Trần Nhi...”

“Cha!”

Phong Trần vốn là lười biếng ngồi, nghe vậy lập tức chính chính bản thân con.

Cực Dương đại thiên quân thản nhiên nói, “tuy rằng đã dặn ngươi rất nhiều lần, thế nhưng cha vẫn là lại dặn ngươi một lần, lần này đi Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, nhất định phải bỏ ngươi xấu tính!”

Phong Trần phiền muộn nửa ngày, nói rằng, “cha, hài nhi thực sự không hiểu nổi, vì sao ngươi không muốn cho ta theo Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa thông gia, vẫn là ở rể... Lấy cha thực lực, thân phận, địa vị, làm như thế, không khỏi...”

Cực Dương đại thiên quân ánh mắt chìm xuống, trừng Phong Trần một chút, Phong Trần rụt cổ một cái, không nói lời nào.

Hồi lâu.

Cực Dương đại thiên quân mới lãnh đạm nói rằng, “cha quãng thời gian trước đau mất vận may lớn, đây là đại kiếp nạn! Thế nhưng kiếp sau tạo hóa, vạn vạn không ngờ tới, hư không cổ lộ dĩ nhiên một lần nữa xuất hiện! Cha nếu như muốn cố gắng tiến lên một bước, cũng chỉ có thể đi xông!”

“Nhưng là cổ xưa nghe đồn, hư không cổ lộ, dị thường khủng bố, cửu tử nhất sinh, vì lẽ đó cha đến tìm mấy người trợ giúp! Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa hai vị đạo hữu, cùng cha tu vi không kém là bao nhiêu, là thích hợp!”

“Ta ba người liên hợp, mới có thể ở trên hư không cổ lộ bên trong bình yên tiến lên!”

Phong Trần càng thêm phiền muộn, “Cha đây là chuẩn bị bán nhi tử sao?”

Cực Dương đại thiên quân khóe miệng co quặp, không nhịn được thấp quát, “Ngu ngốc! Còn cần phải ta nhiều lời sao? Chính ngươi sẽ không ngẫm lại? Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa bên trong, thánh nữ Chung Linh thiên phú so với ngươi đều cường! Ngươi cùng với song tu, được chỗ tốt, còn không phải ngươi? Huống hồ... Lần này cha kỳ thực cũng là giấu diếm sát chiêu, nếu như ta có thể từ hư không cổ lộ trở về, Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa hai vị kia liền chắc chắn sẽ không bình yên trở về, ha ha... Đã như thế, ngươi kế nhiệm Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, chính là chính thống!”

“Mặt khác, vậy cũng là là cha đưa cho ngươi bảo hiểm, nếu như cha xuất hiện bất ngờ, có Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, ngươi trở lại kế thừa cha y bát, cũng có mười phần sức lực!”

“Dễ như ăn bánh, liền được một thánh địa, ngươi cảm thấy cha cái kế hoạch này, nó không thơm sao?”

Phong Trần ngây người như phỗng!

Ta trời!

Không nghĩ tới cha dĩ nhiên tại hạ lớn như vậy tổng thể!

Đã như thế, Phong Trần tâm tình thẳng ra tiếp đắc ý lên.

Chơi em gái.

Có có thể được đối phương tất cả!

Kế hoạch này.

Nó là thật là thơm a...

------oOo------

Chương 974: Có muốn hay không diễn tràng hí?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Dương đại thiên quân tự thân tới.

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa hai đại lão tổ trực tiếp hiện thân.

Bách Hoa lão tổ đừng xem là một cái sống không biết bao nhiêu năm lão quái vật, nhưng cũng là phong tình vạn chủng, mà Thiên Mộc lão tổ, càng là một vị thư sinh trung niên dáng dấp, có thể thấy được bảo dưỡng cực kỳ tốt.

Này hai đại lão tổ cũng là đạo lữ quan hệ.

Nghi thức hoan nghênh thập phần hùng vĩ, cho đủ Cực Dương đại thiên quân mặt mũi.

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa các đệ tử đều là hết sức tò mò, Cực Dương đại thiên quân như vậy gióng trống khua chiêng đến bản tông rốt cuộc muốn làm gì.

Mãi đến tận.

Cực Dương đại thiên quân cùng hai đại lão tổ nghị sự qua đi, một cái tin tức truyền ra, dẫn được vô số Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa đệ tử tức giận bất bình!

Cực Dương đại thiên quân dĩ nhiên là đến cho con trai của hắn Phong Trần cầu thân!

Hơn nữa.

Càng là muốn lấy ở rể hình thức, gia nhập Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa.

Tuy rằng việc này chỉ là vừa đưa ra, còn chưa xác định, thế nhưng, Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa các đệ tử nhưng vẫn là vô cùng phẫn nộ.

Bởi vì Phong Trần muốn kết hôn đến, là Chung Linh thánh nữ!

Chung Linh.

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa từ trước tới nay mạnh nhất nữ tu.

Càng bị Bách Hoa lão tổ thu làm đệ tử cuối.

Nàng là vô số Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa các đệ tử trong lòng nữ thần, là không cho phép kẻ khác khinh nhờn Tuyết Liên Hoa, là chỉ có chính mình gia súc mới có thể có tư cách gieo vạ lớn nụ hoa, làm sao có thể bị bên ngoài tiểu Lang chó cho tiêu phí đây?

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, rất nhiều thiên kiêu đệ tử đều ở phát sinh kháng nghị tiếng, thỉnh cầu lão tổ thích đáng cân nhắc việc này.

Chuyện này.

Vương Bảo đương nhiên biết rồi.

Hắn không biết Chung Linh là ai, thế nhưng, Vương Bảo nhưng đối với chuyện này rất có hứng thú, bởi vì chuyện này quan hệ Cực Dương đại thiên quân.

Đây chính là người quen cũ.

Có quan hệ Cực Dương đại thiên quân đối với hắn triển khai lệnh truy sát, Vương Bảo nhưng là nhớ kỹ cừu đây.

Mang theo ý niệm như vậy, Vương Bảo quyết định chú ý một hồi sau đó phát triển, nếu như có thể, nhất định phải đem cái này việc kết hôn cho quấy tung!

...

...

Chung Linh về tông.

Bách Hoa bộ nơi sâu xa.

Chung Linh rất là ngượng ngùng đứng ở sư tôn trước mặt, có chút không cao hứng hơi phiết đầu.

Bách Hoa lão tổ bất đắc dĩ nói, “Mới vừa trở về ngươi liền cái này vẻ mặt, là bởi vì việc kết hôn duyên cớ chứ?”

Chung Linh kiên quyết nói rằng, “sư tôn, ta sẽ không lập gia đình, càng không cần phải nói vẫn là một cái người xa lạ!”

Bách Hoa lão tổ trầm mặc hồi lâu, đem hư không cổ lộ sự tình nói ra.

Sau khi nói xong, Bách Hoa lão tổ ôn nhu nói, “Linh nhi, sư tôn không phải nhất định phải gả ngươi cho Phong Trần, có điều, nếu như có thể, chúng ta cùng Cực Dương thánh địa kết thành nhân thân, cũng coi như là hợp tác cơ sở, đương nhiên, tất cả những thứ này, xem ngươi! Ngươi có thể thử cùng Phong Trần tiếp xúc một chút, nếu như cảm giác có thể, tự nhiên là đều đại hoan hỉ, nếu như... Thật sự thực sự cảm thấy không được, sư phụ cũng sẽ không miễn cưỡng ngươi!”

Chung Linh nhất thời có chút hổ thẹn cảm giác.

Nhìn hiền lành sư tôn, Chung Linh trầm mặc hồi lâu, thở dài, “Ta... Thử xem đi!”

...

...

Chung Linh trở lại động phủ.

Tâm tình tự nhiên là cực kỳ phiền muộn.

Lần này đi ra ngoài thả lỏng tâm tình, cái nào ngờ tới sự trong sạch của chính mình thân thể đều bị người nhìn đi!

Hiện tại càng bị cưỡng chế sắp xếp ra mắt.

Tự nhiên là càng thêm buồn bực.

Đang chuẩn bị nghỉ ngơi, đột nhiên hầu gái đến thông báo, Thường Khôn chưởng giáo sư đệ cầu kiến!

“Thường Khôn chưởng giáo sư đệ?”

Chung Linh lơ ngơ.

Thiên Mộc Bộ chưởng giáo khi nào có cái sư đệ?

Tuy rằng nghi hoặc, thế nhưng một đại chưởng giáo sư đệ thân phận, đã đủ để vượt qua Thiên Mộc cùng Bách Hoa lá chắn tới gặp nàng, lúc này liền đồng ý.

Sau đó.

Chung Linh liền nhìn thấy Vương Bảo.

Vương Bảo cũng nhìn thấy Chung Linh.

Hai người mặt đối mặt, mắt đối mắt, một mặt mộng bức!

“Là ngươi!”

Vương Bảo rất là kinh ngạc.

“Là ngươi?”

Chung Linh gò má cấp tốc trở nên đỏ lên, phảng phất hoa đào nở rộ, hai con mắt nhìn chằm chằm Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “ngươi cái này kẻ xấu xa, lúc trước chạy rất nhanh! Ta muốn...”

Vương Bảo trợn tròn mắt, vung tay lên, “Ta nhưng là chưởng giáo sư đệ, ngươi coi như dùng mạnh, cũng phải chú ý một chút thân phận!”

“Ngươi...”

Chung Linh lúc này mới nhớ tới, trước mắt cái này kẻ xấu xa nhưng là Thường Khôn chưởng giáo sư đệ, há có thể lộn xộn?

Hít sâu một hơi, Chung Linh đè xuống nổi giận, không vui nói, “Ngươi tới làm cái gì?”

Vương Bảo buồn bực nói, “Có chuyện thương lượng với ngươi một hồi, không nghĩ tới Chung Linh thánh nữ dĩ nhiên là ngươi, đúng là đơn giản! Nghe nói Cực Dương đại thiên quân con trai Phong Trần tới cửa cầu thân, muốn ở rể Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, ngươi sao nghĩ tới? Đồng ý?”

Chung Linh trầm mặc một hồi, thần sắc phức tạp nói rằng, “nếu như có thể, ta đương nhiên không muốn gả cho cái kia Phong Trần, ta cũng không nhận ra hắn, thế nhưng... Việc này quan hệ đến sư tôn thành đạo con đường... Ta như từ chối, sư tôn nhất định sẽ thất vọng!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Em gái, ta cũng coi như là hữu duyên, chuyện này, kỳ thực ta có thể giúp ngươi, chính là không biết, ngươi có nguyện ý hay không theo ta diễn một tuồng kịch!”

Chung Linh trừng mắt lên, vừa muốn khẽ kêu, đột nhiên dừng lại.

Nhìn Vương Bảo.

Chung Linh đột nhiên cảm thấy, chính mình cùng Vương Bảo, vẫn đúng là rất có duyên.

Thuần khiết thân bị hắn nhìn lại.

Vốn tưởng rằng đời này sẽ không gặp lại.

Hắn nhưng một cái xoay người, thành chưởng giáo sư đệ.

Trầm mặc một hồi, Chung Linh nói rằng, “ngươi có thể giúp thế nào ta? Nói một chút coi!”

Vương Bảo cười hì hì nói, “Ngươi không muốn gả cho Phong Trần, ta đây, xem Phong Trần tên kia cũng rất khó chịu! Chúng ta mục đích sáng tỏ, chính là muốn đem cái này việc kết hôn làm thất bại! Vì lẽ đó, ngươi đến phối hợp ta, đối với ta biểu hiện... Ân... Chính là tình chàng ý thiếp loại kia, ngươi hiểu?”

Chung Linh, “?”

Tình chàng ý thiếp?

Tốt, ta rõ ràng, ngươi cái kẻ xấu xa, ngươi là đem chủ ý đánh tới trên người ta đến rồi đúng không?

“Ngươi vô liêm sỉ!”

Chung Linh khẽ kêu.

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Diễn kịch a! Diễn kịch có hiểu hay không? Ta làm sao liền vô liêm sỉ? Ta lại không phải thật sự đem ngươi thế nào rồi!”

“Vậy ngươi cũng vô liêm sỉ!”

Chung Linh đỏ mặt, luôn cảm giác Vương Bảo không có ý tốt, ở mơ ước chính mình.

Vương Bảo bĩu môi, xoay người nói rằng, “cũng được thôi, chuyện này ta mặc kệ, chính ngươi tự cầu phúc đi!”

Dứt lời, Vương Bảo đi ra ngoài.

Mắt thấy Vương Bảo muốn đi ra phủ phòng, Chung Linh không nhịn được nói rằng, “ngươi chờ một chút!”

Vương Bảo ngừng chân, xoay người, tựa như cười mà không phải cười nhìn Chung Linh, “Làm sao? Đổi ý? Ta nói em gái lớn, ngươi nếu là lòng không cam tình không nguyện, có thể đừng làm oan chính mình a, nếu không, mang thời điểm hỏng rồi sự tình, làm mất đi người, còn làm không công một hồi, cũng quá vô vị!”

Chung Linh khẽ cắn răng, yêu kiều quát, “Ta... Ta đồng ý! Thế nhưng chuyện này ngươi nếu như làm không xong, ta sẽ để ngươi trả giá thật lớn! Dù sao, lúc trước cừu, ta còn không tìm ngươi tính sổ đây!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Ta Long Ngạo Thiên làm việc, ngươi có thể thả một vạn cái tâm!”

Dứt lời.

Vương Bảo xoa xoa tay, đột nhiên cười khẩy nói, “mặt khác, chúng ta đúng hay không trước đó diễn luyện một hồi, chỉ sợ chúng ta là làm bộ đây, thế nhưng tình chàng ý thiếp, mặt mày đưa tình, không huấn luyện một chút, cũng là sẽ lưu lại kẽ hở, như vậy đi, nếu không đi ta động phủ? Ta mới vừa làm một cái giường lớn, lại mềm lại thoải mái...” 1002

------oOo------

Chương 975: Lại dám đào ta góc tường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chung Linh gò má còn mang theo ửng đỏ, đi đang đi tới Thiên Mộc Bộ trên đường.

Nghĩ đến Vương Bảo cho nàng thổi các loại khẩu này, Chung Linh liền không nhịn được ám nhổ một cái.

Kẻ xấu xa!

Không biết xấu hổ!

Nếu không là xem ở ngươi giúp mức của ta, ta...

Ta khẳng định đánh ngươi một trận!

Đừng xem Chung Linh bái Bách Hoa lão tổ sư phụ, thế nhưng Chung Linh tuổi căn bản không lớn, hơn nữa vẫn ở Bách Hoa lão tổ mở ra bí cảnh bên trong tu luyện, đơn giản mà nói, nàng hiện tại còn thuần túy phảng phất một con tiểu bạch dương.

Vương Bảo càng là không biết xấu hổ, nàng càng là không biện pháp.

Thiên Mộc Bộ.

Bách Cảnh Sơn.

Phong Trần đã đứng ở Bách Cảnh Sơn lầu các, phóng tầm mắt tới xa xa.

Các lão tổ cho bọn họ định ra mắt địa điểm liền ở ngay đây, nơi đây có không ít ảo thuật mỹ cảnh, đúng là thích hợp hẹn hò.

“Nghe nói Chung Linh thánh nữ quốc sắc thiên hương, thiên phú càng là nghịch thiên, chính là không biết đúng hay không như đồn đại bên trong đẹp như vậy!”

Phong Trần mỉm cười lầm bầm lầu bầu.

Chờ mong cảm giác mười phần!

Nhưng vào lúc này.

Một người thanh niên từ đằng xa đi tới.

Phong Trần hơi nhướng mày, ánh mắt càng là lạnh lùng nghiêm nghị hạ xuống.

Sau đó Chung Linh sư muội sẽ phải đến rồi, những người không có liên quan, dĩ nhiên cũng dám xông vào?

Vừa mới chuẩn bị quát bảo ngưng lại ở người thanh niên kia.

Đột nhiên, xa xa thình lình đi tới một cái em gái.

Vóc người bốc lửa, tuyệt sắc dung nhan, nhu hòa khí tức, đây là một cái đỉnh cấp điểm giá trị em gái, đủ để quăng Phong Trần phao qua nữu mấy chục khu phố.

Phong Trần lúc này liền nuốt ngụm nước bọt.

Cái này, chẳng lẽ chính là Chung Linh sư muội?

Khe nằm!

Quả nhiên danh bất hư truyền a!

Phong Trần sắp đẹp bạo, trong lòng đắc ý, liếm môi một cái, liền chuẩn bị tiến lên đón lấy.

Có điều, nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy xa xa thanh niên kia lúc này mở hai tay ra, hướng về cái kia em gái tiến lên nghênh tiếp, đồng thời cao giọng nói, "sư muội!"

Mà em gái, cũng là đồng dạng tiến lên nghênh tiếp, chịu không nổi e thẹn ríu rít ríu rít, Phong Trần vẻ mặt cứng lại rồi, "?"

Khe nằm!

Cái gì quỷ?

Lẽ nào này không phải ta Chung Linh sư muội?

"Sư muội, oan ức ngươi! Có điều ngươi yên tâm, có ta ở, ai cũng cướp không đi ngươi!"

Vương Bảo ôm ấp Chung Linh, nói năng có khí phách mở miệng hét lớn.

Chung Linh cả người đều ở cứng ngắc, đầu nhỏ cũng là lơ ngơ.

Không phải nói được rồi chỉ là hư ôm một hồi sao?

Ngươi đây là hư báo?

Ngươi suýt chút nữa đem ta đẩy ra trong thân thể ngươi được chứ?

"Ôm đủ chứ?"

Chung Linh cắn răng truyền âm.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, buông ra Chung Linh, nhưng cũng là lôi kéo Chung Linh tay, hướng đi lầu các.

Tự nhiên cùng Phong Trần hai mắt đối lập.

Vương Bảo nhất thời ánh mắt chìm xuống, thấp quát, "Nơi này bị ta Long Ngạo Thiên đặt bao hết, những người không có liên quan, mau chóng cút

đi!”

Phong Trần, “...”

Khe nằm!

Ngươi tên khốn kiếp đồ chơi!

Nói ta là những người không có liên quan?

Ta đường đường Cực Dương đại thiên quân con trai, ta dĩ nhiên thành những người không có liên quan?

Ánh mắt âm trầm đáng sợ, Phong Trần tức giận ngược cười nói rằng, “tiểu tử, ta chính là Phong Trần! Ngươi thì là người nào? Còn có vị cô nương này, không biết ngươi nhưng là Chung Linh thánh nữ?”

Vương Bảo sắc mặt “Đại biến”, trầm giọng nói, “ngươi chính là Phong Trần? Khá lắm, lại dám đào ta góc tường, ta xem ngươi là chán sống!”

Phong Trần suýt chút nữa thổ huyết!

Thân thể run cầm cập nhìn Vương Bảo, cảm giác thấy hơi khó mà tin nổi!

Tiểu tử này.

Là đậu bức sao?

Lời này hẳn là ta nói chứ?

Hơn nữa.

Ta chán sống? Ta cái gì thân phận, trong lòng ngươi chỉ có AC mấy sao? Làm gì? Ngươi còn muốn giết ta hay sao?

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Chung Linh sắc mặt đỏ bừng, thấp giọng nói, “Phong Trần sư huynh, nếu bị ngươi phát hiện, vậy ta liền ăn ngay nói thật, kỳ thực, ta có người trong lòng, chính là Long Ngạo Thiên sư huynh!”

Phong Trần phảng phất chịu đến 10 triệu điểm tấn công dữ dội, sắc mặt đen, gắt gao nắm chặt nắm tay, khí thế hơi động, như rồng hổ bốc lên, cuồn cuộn mà ra, lớn quát, “Chung Linh, ngươi cùng ta đã hôn ước, ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng, như thế làm đánh đổi!”

Vương Bảo ngăn ở Chung Linh trước mặt, cười lạnh nói, “tiểu tử, ở trước mặt ta, như vậy ngang tàng, không khỏi quá không đem ta để ở trong mắt chứ?”

Phong Trần cũng không nhịn được nữa, lệ quát, “Ngu xuẩn, mặc kệ ngươi, ngươi còn nhảy lên? Chết đi cho ta!”

Mang theo vạn trượng lửa giận!

Phong Trần hai tay hơi động, trong hư không, đạo lực thành sông, giống như trời nghiêng, hóa thành một cái thông thiên thần kiếm hướng về Vương Bảo đâm đi!

Toàn bộ lầu các trong nháy mắt đổ nát, bụi mù bay lượn trong lúc đó, trong hư không chớp mắt vang lên một đạo kinh thiên động địa điên cuồng hét lên!

Gào thiên địa!

Vương Bảo khẩu khiếu như rồng, mấy cái đạp bước, liền ngang dọc đến Phong Trần trước người!

Lấy Vương Bảo hiện tại Tôn Giả đỉnh cao thực lực, đừng nói là Thiên quân sơ kỳ, coi như là Thiên quân trung kỳ, Vương Bảo đều có sức đánh một trận!

Càng không cần phải nói, Phong Trần cái này bị hắn cha mạnh mẽ rót lên ngụy Thiên quân, hắn Thiên quân đạo cốt đều là kế thừa.

Ngón tay một điểm.

Một luồng sức mạnh không thể tưởng tượng được nhấc lên vô tận sức mạnh chấn động, trong nháy mắt liền rơi vào Phong Trần mi tâm!

Phong Trần như bị sét đánh, kêu thảm một tiếng, thân thể bay ngược ra ngoài!

Vương Bảo ở trên cao nhìn xuống, nhìn xuống Phong Trần, lãnh đạm nói rằng, "chỉ là Thiên quân sơ kỳ, cũng dám ở trước mặt ta làm càn?"

Phong Trần cả người run.

Một cái là khó có thể tin sợ hãi.

Một cái là không thể nén xuống phẫn nộ!

Oán độc nhìn Vương Bảo một chút, Phong Trần thấp quát, "Hỗn đản! Tiện nhân! Các ngươi chờ đó cho ta..."

Dứt lời, Phong Trần thả người nhảy một cái, đi ngang trời!

Vương Bảo bĩu môi.

Phía sau, Chung Linh chấn động nói rằng, "ngươi đã vậy còn quá cường?"

Vương Bảo quay đầu cười hì hì nói, "Thế nào? Đúng hay không luân hãm?"

Chung Linh xấu hổ trừng Vương Bảo một chút, "Ngươi người này, làm sao liền như thế... Hỗn đây! Hừ, hiện tại chúng ta đã triệt để đắc tội rồi Cực Dương đại thiên quân, đón lấy nên làm gì?"

Vương Bảo thản nhiên nói, "yên tâm đi, tất cả có ta!"

...

...

Cực Dương đại thiên quân nổi giận!

Bàng bạc tức giận xông lên tận trời, rung động Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa.

Thiên Mộc lão tổ cùng Bách Hoa lão tổ kinh hãi đến biến sắc, dồn dập đi tới Cực Dương đại thiên quân vị trí khách viện.

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa cao tầng cũng dồn dập hướng về nơi này chạy tới!

Cực Dương đại thiên quân đứng ở khách trong viện, vẻ mặt lạnh lẽo, mắt nhìn Bách Hoa lão tổ cùng Thiên Mộc lão tổ, thấp quát, "Hai vị đạo hữu, nếu tiểu cô nương kia đã có chủ, hà không nói rõ, vì sao còn muốn cho bản tọa chờ? Còn nhường hai cái tiểu bối gặp mặt? Là nghĩ cho bản tọa hạ mã uy? Vẫn là sỉ nhục bản tọa?"

Phong Trần gò má sưng, vẻ mặt lạnh lẽo đứng ở Cực Dương đại thiên quân phía sau.

Bách Hoa lão tổ nhìn Phong Trần trên mặt thương thế, sâu hút một hơi khí lạnh, trầm giọng nói, "Phong huynh bớt giận! Không biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Phong Trần thấp quát, "Tiền bối, ngươi tốt nhất hỏi hỏi các ngươi Chung Linh thánh nữ! Còn có, Long Ngạo Thiên cái kia gan to bằng trời cuồng đồ, hắn suýt chút nữa giết ta!"

Bách Hoa lão tổ suýt chút nữa thổ huyết!

Phong Trần suýt chút nữa bị giết?

Khe nằm!

Ai làm?

Long Ngạo Thiên là ai?

Này rất sao là ở cực hạn tìm đường chết a!

Nếu như Phong Trần chết ở chỗ này, dù cho là Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, cũng không chịu đựng nổi cái kia phiên hậu quả nghiêm trọng a...

------oOo------

Chương 976: Không mua phiếu ngươi liền lên thuyền?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Mộc Bộ chưởng giáo Thường Khôn cuồng đổ mồ hôi lạnh!

Không nghĩ tới a!

Thực sự là không nghĩ tới a!

Tiện nghi sư đệ thứ nhất hố, dĩ nhiên làm đến thời điểm kịch liệt như vậy!

Suýt chút nữa giết Cực Dương đại thiên quân con trai, này giời ạ là làm cái siêu cấp lớn chết!

Hắn mau mau đứng ra, cùng hai vị lão tổ truyền âm giải thích, Bách Hoa lão tổ tuy rằng phẫn nộ, nhưng cũng lập tức phái người đi tìm Vương Bảo cùng Chung Linh đi tới.

Rất nhanh.

Vương Bảo cùng Chung Linh dắt tay nhau mà đến!

“Linh nhi, chuyện gì thế này?”

Bách Hoa lão tổ trừng một chút Chung Linh.

Chung Linh thấp giọng nói, “sư tôn, xin lỗi!”

Vương Bảo đứng ra, nhạt âm thanh nói, “lão tổ, không nên trách Linh nhi, thực không dám giấu giếm, ta cùng Chung Linh sư muội, từ lâu tư định chung thân! Lúc trước có chút thất lễ, hướng về lão Tổ Hải hàm!”

“Ngươi chính là Long Ngạo Thiên?”

Bách Hoa lão tổ ánh mắt lạnh lẽo hạ xuống.

Vương Bảo gật gù, “Ta chính là Long Ngạo Thiên!”

Mà Cực Dương đại thiên quân, vào giờ phút này, nhưng là bỗng cảm thấy phấn chấn, lệ quát, “Long Ngạo Thiên? Ngươi cùng Long Ngạo Madara là quan hệ gì?”

Vương Bảo kinh ngạc nói, “Long Ngạo Madara? Nghe tên rất treo dáng vẻ, thế nhưng ta không quen biết!”

Không quen biết sao?

Cực Dương đại thiên quân vẻ mặt âm trầm lại, trực giác nói cho hắn, Vương Bảo đang nói láo.

Thường Khôn chưởng giáo lúc này đứng dậy, trầm giọng nói, “sư đệ, ngươi tổn thương Cực Dương đại thiên quân con trai, còn không mau xin lỗi!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta không cần cùng hắn nói xin lỗi? Tiểu tử này không giữ mồm giữ miệng, dĩ nhiên mắng Linh nhi là tiện nhân, nên đánh!”

“Cái gì?”

Bách Hoa lão tổ nhất thời giận dữ, trừng mắt về phía Phong Trần.

Phong Trần sắc mặt trắng nhợt, vội vã giải thích nói, “cái tên này vu oan giá họa, thuần thuộc nói xấu, ta sao lại như vậy thất lễ?”

Vương Bảo châm biếm nói, “quả nhiên là tiện nhân một cái, nói thành lời được, cũng không dám thừa nhận!”

“Ngươi, quá làm càn!”

Cực Dương đại thiên quân khí nổ.

Ở ngay trước mặt ta.

Ngươi rất sao như thế bắt nạt con trai của ta?

Làm ta Cực Dương đại thiên quân là Nê Bồ Tát hay sao?

Ầm!

Khí thế hơi động, Cực Dương đại thiên quân liền muốn ra tay!

Có điều.

Nhưng vào lúc này, vẫn trầm mặc Thiên Mộc lão tổ nhạt âm thanh nói, "Phong huynh, tiểu bối mà thôi, hà tất nổi giận?"

Hư không phảng phất nổ tung bình thường, nhấc lên vô tận sóng lớn.

Cực Dương đại thiên quân sắc mặt âm trầm đáng sợ, tức giận ngược cười, nói rằng, "Thiên Mộc huynh! Việc này, ta cần một câu trả lời!"

Thiên Mộc lão tổ thở dài một tiếng, nói rằng, "Phong huynh, sự tình nháo đến nước này, chuyện đám hỏi, coi như xong đi!"

Cực Dương đại thiên quân hô hấp hơi ngưng lại!

Ma trứng!

Làm gì a!

Ta rất sao chính là thuận miệng nói.

Ngươi đừng lật bàn a!

Thật là thơm kế hoạch lớn thai chết trong bụng, Cực Dương đại thiên quân há có thể cam tâm, lúc này hít sâu một cái, nói rằng, "Thiên Mộc huynh, không muốn như thế quyết đoán! Ngày hôm nay việc này, ta có thể cho rằng một cái hiểu lầm, liền như vậy bỏ qua! Liên quan với ta trước đề nghị,

ta có thể lại nhường lợi một thành, ngươi suy nghĩ thật kỹ cân nhắc!”

Thiên Mộc lão tổ vẻ mặt hơi động, cùng Bách Hoa lão tổ liếc mắt nhìn nhau, nửa ngày qua đi, Thiên Mộc lão tổ nói rằng, “ngày hôm nay trước tiên như vậy đi!”

Bách Hoa lão tổ trừng một chút Vương Bảo, nói rằng, “ngươi theo lão thân đến!”

Vương Bảo không hề sợ hãi, đạp bước đuổi tới!

Đi tới Bách Hoa bộ chưởng giáo đại điện.

Bách Hoa lão tổ cùng Thiên Mộc lão tổ nhìn phía dưới Vương Bảo cùng Chung Linh, trầm mặc không nói.

Nửa ngày qua đi.

Bách Hoa lão tổ trầm giọng nói, “Linh nhi, ngươi là ở cùng Long Ngạo Thiên, liên hợp lại lừa gạt sư tôn, phải hay không phải? Ngươi căn bản là chưa từng thấy hắn, tại sao tư định chung thân?”

Chung Linh hít sâu một hơi, lấy nhu tình như nước ánh mắt nhìn Vương Bảo một chút, ngượng ngùng nói rằng, “sư tôn minh giám, ta cùng Long Ngạo Thiên ở bên ngoài kết bạn!”

Vương Bảo cười nói, “lão tổ không cần hoài nghi cái gì, liền nói như thế, Chung Linh trên người có nốt ruồi, ta đều biết!”

Bách Hoa lão tổ trong nháy mắt mộng bức!

Chung Linh ngực trái là có nốt ruồi.

Ngươi thậm chí ngay cả cái này đều biết?

Tốt!

Ngươi tên khốn kiếp này tiểu tử!

Ngươi dĩ nhiên không có chinh đến sự đồng ý của ta, liền rất sao lên thuyền? Phiếu còn không mua đây!

“Chung Linh!”

Bách Hoa lão tổ khí sắc mặt tái xanh.

Chung Linh trong lòng ám gắt một cái Vương Bảo vô liêm sỉ, ngượng ngùng nói rằng, “sư tôn, ta không phải Long quân không lấy chồng, mong rằng sư tôn tác thành!”

Bách Hoa Thiên quân trực tiếp tức nói không ra lời!

Mà Thiên Mộc lão tổ, nhưng là ánh mắt thăm thẳm nhìn Vương Bảo một chút, đột nhiên trầm giọng nói, “tiểu tử, muốn kết hôn Linh nhi, ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Vương Bảo lông mày nhíu lại, “Ồ? Vậy không biết, nên làm gì mới có thể tư cách?”

Thiên Mộc lão tổ thấy buồn cười, lắc đầu nói rằng, “Linh nhi chính là Bách Hoa đệ tử cuối, thân phận tôn sùng, ngươi có đại thiên quân sư tôn sao?”

Vương Bảo nụ cười vừa thu lại, mặt không hề cảm xúc nói rằng, “chỉ là đại thiên quân bối cảnh, đáng là gì? Ở ta Long Ngạo Thiên xem ra, chính ta, chính là bối cảnh! Tiền bối nếu là ghét bỏ ta không xứng với Linh nhi, vậy ta liền tự mình chứng minh cho ngươi xem, ta đến cùng xứng hay không xứng!”

“Nói khoác không biết ngượng!”

Bách Hoa lão tổ đã thập phần khó chịu, lạnh quát, “Tiểu tử, ngươi thực sự là cực kỳ làm càn, xem ở trước ngươi đối với bản tông cống hiến lên, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, thế nhưng sau đó Bách Hoa bộ, ngươi chớ có đặt

chân, đi ra ngoài đi!”

Vương Bảo hít sâu một hơi, chắp tay nói, “tiền bối không muốn như thế sớm làm quyết định, tin tưởng ta, rất nhanh ta sẽ nhường hai vị nhìn với cặp mắt khác xưa!”

Dứt lời.

Vương Bảo nặn nặn Chung Linh bàn tay, nháy mắt mấy cái, liền đi ra ngoài!

Bách Hoa lão tổ ánh mắt càng thêm âm trầm, trừng Chung Linh một chút, lắc đầu thở dài nói, “Linh nhi, ngươi quá nhường ta thất vọng rồi! Sư tôn lại không phải không nên ép ngươi, ngươi làm sao như vậy không tự ái đây!”

Chung Linh có chút xấu hổ, nhẹ giọng nói, “sư tôn, Phong Trần tính nết, thực sự nhường ta không thích, xin lỗi!”

Thiên Mộc lão tổ đứng dậy, buồn bực nói, “Linh nhi, ngươi lại suy nghĩ thật kỹ cân nhắc đi!”

Đang chuẩn bị lập trường.

Đột nhiên, Thiên Mộc lão tổ ngẩn ra.

Bách Hoa lão tổ cũng là có chút mờ mịt, nhìn ra phía ngoài, sau một khắc, hai đại lão tổ cùng nhau biến sắc, vọt ra ngoài!

Liền nhìn thấy.

Vào giờ phút này, Bách Hoa bộ trên không.

Vương Bảo đạp không mà đứng, vòng chéo tay, nhìn trên hư không mới, trên mặt mang theo một vệt cười nhạt.

Mà trên hư không, mây đen giăng kín, bàng bạc thiên uy giáng lâm, tứ phương hoàn toàn tĩnh mịch!

Khổng lồ như thế thanh thế, tự nhiên cũng hấp dẫn Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa cao tầng, một đám lão già không nói gì lần thứ hai lên đường (chuyển động thân thể), vọt tới!

Cực Dương đại thiên quân mang theo Phong Trần, rất xa nhìn thấy Vương Bảo, trong ánh mắt sát ý lóe lên một cái rồi biến mất.

Bách Hoa lão tổ con ngươi co rụt lại, ngơ ngác nói, "tiểu tử, ngươi điên rồi? Dĩ nhiên ở đây độ Thiên quân kiếp?"

Vương Bảo quay về Bách Hoa lão tổ chắp chắp tay, âm thanh như oanh lôi, vang vọng bát phương.

"Tiền bối không phải nói, ta không tư cách cưới vợ Linh nhi em gái sao? Đã như vậy, vậy ta liền Hướng tiền bối chứng minh, ta Long Ngạo Thiên đến cùng có hay không tư cách này!"

Bách Hoa lão tổ khóe miệng không khỏi co giật lên!

Hỗn tiểu tử a!

Là thật sự không biết trời cao đất rộng a!

Ngươi cho rằng, ngươi đột phá Thiên quân, ngươi liền có thể làm cho ta nhìn với cặp mắt khác xưa?

Ngươi sai rồi!

Sai thái quá!

Đối với ta Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa mà nói, đừng nói là mới vừa đột phá Thiên quân, coi như là Thiên quân đỉnh cao, thì lại làm sao?

Đều là giun dế thôi...

------oOo------

Chương 977: Thật là thơm kế hoạch lớn xong đời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng trong lòng có vạn phần xem thường, thế nhưng Bách Hoa lão tổ cũng không nói thêm cái gì.

Lấy thân phận của nàng, đương nhiên sẽ không ở nhiều người như vậy tình cảnh dưới mở miệng chê cười một tên tiểu bối.

Có điều.

Chờ đến tất cả lắng lại, Bách Hoa lão tổ cảm giác mình nói không chừng nên cao nâng lên nâng, đả kích một hồi này tiểu hỏa hung hăng khí diễm.

Không cho ngươi điểm màu sắc nhìn một cái.

Vẫn đúng là coi mình là một nhân vật?

Ngay ở Bách Hoa lão tổ suy tư trong lúc đó.

Vương Bảo Thiên quân kiếp bắt đầu rồi!

Hư không giáng lâm khủng bố thiên uy, dù cho không phải nhắm vào chính mình, thế nhưng dù cho là Cực Dương đại thiên quân, cũng là ánh mắt ngưng nhiên.

Thiên quân cảnh giới so với Tôn Giả mạnh mẽ một điểm, liền ở chỗ đạo nguyên hải, bởi vì độ kiếp qua đi, trong cơ thể sẽ sinh ra tiên thiên đạo nguyên, đồng thời thiên phú đạo thuật, hình thành Thiên quân đạo cốt!

Thiên quân kiếp thập phần thuần túy!

Chính là lôi kiếp!

Như tiêu diệt tất cả áp lực từ từ kéo lên.

Mây đen nơi sâu xa, hiển hóa ra ngoài từng đạo từng đạo thập phần cổ xưa lôi trì, đầy đủ chín cái, xếp thành chín ô, loáng thoáng có lôi đình chi dịch phân tán, nhấc lên vô tận nổ vang.

Cực Dương đại thiên quân bên người, Phong Trần sắc mặt đột nhiên vui vẻ, mặt mày hớn hở nói rằng, "cha! Lão thiên gia cũng đang giúp ta báo thù a, nếu như ta không nhìn lầm, đây là... Thái cổ lôi trì?"

Cực Dương đại thiên quân hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "không sai! Thái cổ lôi trì kiếp... Khá lắm, đây là cỡ nào gốc gác mạnh mẽ, dĩ nhiên đem Thái cổ lôi trì đều cho đưa tới? Đáng tiếc a, người này không có thể làm việc cho ta..."

"Hắn chết chắc rồi!"

Phong Trần phảng phất rơi xuống bản án, một mặt ung dung, đầy mắt nhảy nhót.

Đúng đấy!

Chết chắc rồi!

Không ai có thể ở Thái cổ lôi trì oanh kích dưới tiếp tục sống sót!

Thái cổ lôi trì kiếp loại này trong truyền thuyết lôi kiếp, thoáng tiết lộ ra một tia khí tức, đều đủ để nhường Cực Dương đại thiên quân này các cường giả đều vô cùng sốt sắng.

Rất nhiều cường giả trầm mặc, trong lòng thở dài không ngớt.

Thường Khôn chưởng giáo lộ ra vẻ tiếc nuối, không đành lòng, hơi nhắm hai mắt lại.

Bách Hoa lão tổ cùng Thiên Mộc lão tổ liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút

chấn động cùng đáng tiếc.

Chấn động chính là, Vương Bảo dĩ nhiên có tư cách xúc động Thái cổ lôi trì giáng lâm.

Đáng tiếc chính là.

Tên tiểu tử này, sợ là sắp không còn tồn tại nữa.

Chung Linh lo lắng vạn phần nhìn tình cảnh này, nắm đấm nắm chặt, chẳng biết vì sao, nàng thình lình có chút bối rối, điều này làm cho nàng càng sốt sắng hơn lên.

Ở như vậy trải rộng thương tiếc bầu không khí bên trong.

Một bóng người đột nhiên bay lên không...

Mọi người, “?”

Ai ai ai?

Tình huống gì?

Khe nằm!

Ta rất sao hoa mắt?

Ta thấy cái gì?

Đúng hay không có người, chạy Thái cổ lôi trì bay lên?

Phản ứng lại, một đám hàng trợn mắt lên, khó có thể tin nhìn đạo kia xông lên tận trời, thẳng đến Thái cổ lôi trì bóng người, trong nháy mắt, có loại muốn rơi lệ dắt lừa thuê.

Ta giọt má ơi!

Thế gian này còn có người như thế a!

Đây là chán sống? Tìm đường chết đến trình độ như thế này, có thể không phải là lão gia gia treo, chán sống?

Chính là không biết, hắn như thế điên cuồng tìm đường chết, là vì là cái nào giống như?

Bách Hoa Thiên quân đột nhiên thở dài một tiếng, nói rằng, "lão thân vốn tưởng rằng đã thấy tiểu tử này hung hăng cực hạn, thế nhưng vạn vạn không ngờ tới, ta chỉ nhìn thấy một góc băng sơn! Người này... Chính là lão thân bình sinh nhìn thấy, đời này cuồng nhất!"

Rất nhiều người đều là yên lặng gật đầu.

Cuồng!

Cuồng không một bên không tế!

Dám hướng về phía Thái cổ lôi trì mà đi, khiêu khích thiên uy, từ cổ chí kim, đây là cái thứ nhất, phỏng chừng cũng sẽ là cái cuối cùng!

Thật sự coi đầu mình sắt có thể nghịch thiên?

Ầm ầm!

Chín đạo Thái cổ lôi trì đột nhiên phát sinh ra biến hóa, bên trong lăn lôi đình từ từ từ nguyên bản màu trắng, chuyển thành màu xanh!

Sau một khắc, một cái Thái cổ lôi long giống như diệt thế sóng lớn, từ một đạo Thái cổ lôi trì bên trong thoát ra, thẳng đến Vương Bảo mà đến!

Ầm ầm ầm!

Trong hư không, nổ vang không ngừng, Thái cổ lôi long ánh sáng vạn trượng, thiên phát sát cơ, thời khắc này, dù cho là đại thiên quân cường giả cũng phải nhượng bộ lui binh, kiêng kỵ vạn phần.

Vương Bảo đây?

Liền nhìn thấy trên mặt hắn mang theo mê chi mỉm cười, dễ dàng mở ra hai tay.

Mọi người, "..."

Khá lắm!

Này trước khi chết tư thế, nếu như đập xuống đến, ngươi đều có thể trở thành là một đời truyền kỳ!

Nhưng mà.

Chốc lát bên trong.

Nương theo Thái cổ lôi long, biến mất ở Vương Bảo trước ngực, Vương Bảo động tác liên tục, lần thứ hai chạy Thái cổ lôi trì mà đi, hết thảy mọi người mộng bức!

"Giả chứ?"

Phong Trần kêu to, lập tức liền rít gào lên, "Cái này không thể nào!"

Rất nhiều cường giả tâm hồn chấn động vạn phần, đánh cảm lạnh khí ngơ ngác nhìn Vương Bảo bóng người, cảm giác mình tam quan đang nhanh chóng đổ nát bên trong!

Ma trứng a!

Có muốn hay không như thế đáng sợ a?

Có muốn hay không như thế kinh sợ a?

Vậy cũng là Thái cổ lôi trì biến hóa ra lôi long a, hầu như tượng trưng lôi đạo Thiên Đạo, ngươi mở hai tay ra, liền rất sao cho phá?

Chung Linh kinh hỉ cực kỳ, không nhịn được mở miệng gọi nói, “sư huynh cố lên!”

Bách Hoa lão tổ khóe miệng không khỏi vừa kéo.

Thiên Mộc lão tổ liếc mắt nhìn đạo lữ của chính mình, hít sâu một hơi thấp giọng nói, “người này, vẫn đúng là không bình thường, nhìn kỹ hẵng nói!”

Bách Hoa lão tổ vẻ mặt nhất thời trở nên phức tạp.

Mà mọi người ở đây cảm giác vừa nãy tình cảnh đó, đã là đời này kinh sợ nhất một màn thời điểm.

Liền nhìn thấy Vương Bảo tung Hoành Hư không, thoáng qua trong lúc đó, mấy đạo Thái cổ lôi long thân thể liền tất cả đều diệt ở hắn trước người!

Thả người nhảy một cái, Vương Bảo trực tiếp bước lên đạo thứ nhất Thái cổ lôi trì!

Sau đó.

Vương Bảo lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, liền bắt đầu thu thập lên bên trong Thái cổ lôi trì dịch.

Trời giận càng sâu!

Lôi đình ánh sáng bắn mạnh bát phương!

Chín đạo Thái cổ lôi trì tất cả đều rung động, bùng nổ ra từng đạo từng đạo Thái cổ lôi long thánh quang.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là lù lù bất động, trái lại là mặt mỉm cười, đắc ý thu thập Thái cổ lôi trì dịch.

Mọi người, “...”

Trời ạ!

Ngươi thật là trâu bò a!

Dám ở Thái cổ lôi trong ao thu thập Thái cổ lôi trì dịch?

Này sợ là đại thiên quân đi vào, cũng phải biến thành tro bụi chứ?

Mọi người bị kinh hãi ngừng thở, đều là nói không ra lời.

Theo thời gian trôi qua, làm đạo thứ nhất Thái cổ lôi trong ao, lôi trì dịch hầu như giảm xuống một nửa thời gian, đột nhiên, trên hư không mới phảng phất truyền đến một đạo như có như không hét giận dữ, tiếp theo, chín đạo Thái cổ lôi trì chớp mắt trở nên hư huyễn, ảm đạm, cuối cùng biến mất không thấy hình bóng!

Mưa qua trời quang.

Nắng gắt tái hiện, Vương Bảo đầu hơi ngang, phảng phất tự mang thánh quang.

"Đáng tiếc!"

Vương Bảo là thật sự có điểm tiếc nuối a.

Thái cổ lôi trì dịch, nhưng là có thể sửa luyện Huyền Hoàng Bất Diệt Thể thượng giai chất dinh dưỡng một trong, đáng tiếc chuồn mất đến quá nhanh.

Nghĩ đến trước tựa hồ nhớ tới một đạo hét giận dữ, Vương Bảo đăm chiêu, hắn đã sớm hoài nghi thiên kiếp cũng không phải là thiên hàng, lúc này xem ra, hay là ở thiên kiếp sau lưng, có khó lường tồn tại.

Lắc đầu một cái, Vương Bảo không nghĩ nhiều nữa, lăng lập hư không, ngồi khoanh chân!

Nắng gắt bên dưới!

Như Bách Hoa nở rộ, xuất hiện từng đạo từng đạo nụ hoa giống như phù văn!

“Thái cổ lôi trì khó có thể lay động mảy may! Trái lại bị hấp thu Thái cổ lôi trì dịch! Đại đạo hoa nở, thiên phú đạo thuật, dị tượng như thế, người này...”

Thiên Mộc lão tổ mang theo khó có thể nói nên lời kích động, mắt tỏa thần chỉ nhìn Vương Bảo.

Bách Hoa lão tổ cũng là hít vào một ngụm khí lạnh, trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Thời khắc này, nàng lúc trước tất cả suy đoán, tất cả kế hoạch, toàn bộ đều ném ra sau đầu.

Không sai.

Nàng là đại thiên quân.

Nàng là Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa lão tổ.

Dù cho Thiên quân đỉnh cao, ở trước mặt nàng, cũng giống như giun dế.

Nhưng mà.

Vương Bảo bây giờ còn có thể xem như là phổ thông Thiên quân sao?

Tư chất như thế, tương lai không thể đo lường, hiếm thấy chính là, người này hiện tại, cùng Chung Linh tư định chung thân, một khi kiềm chế, trưởng thành, Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa sau lần đó vạn vạn năm cơ nghiệp, có thể bảo đảm không lo!

Cùng lúc đó.

Cực Dương đại thiên quân sắc mặt, đã khó coi tới cực điểm, mắt nhìn Vương Bảo, gắt gao nắm chặt nắm tay, đáy mắt nơi sâu xa, nồng nặc sát ý

nỗ lực che lấp..

Lão tử thật là thơm kế hoạch lớn...

Huyền!

------oOo------

Chương 978: Lão Vương bị ám sát thành công!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Dương đại thiên quân đối với Vương Bảo sát tâm đã nhảy lên tới cực hạn.

Mã Đức!

Đều rất sao không cần nghĩ.

Lão tử thật là thơm kế hoạch lớn, tuyệt bức sẽ nước chảy về biển đông.

Đáng chết tiểu tử!

Đáng chết Long Ngạo Thiên!

Coi như ngươi thành công gián đoạn lão tử thật là thơm kế hoạch lớn, thế nhưng, chính ngươi cũng chết chắc rồi!

Lão tử muốn non chết ngươi cái tiểu kỹ nữ đập a!

Cực Dương đại thiên quân trong lòng điên cuồng gầm thét lên.

Lôi kéo Bách Hoa cùng Thiên Mộc hai đại lão tổ cho mình tiếp khách thăm dò hư không cổ lộ.

Miễn phí giúp đỡ, dùng qua sau khi giết chết.

Nhi tử không không đến một đẹp em gái, tiện thể không không đến một thánh địa tài nguyên.

Cỡ nào thơm kế hoạch!

Nhưng đều bị tên tiểu hỗn đản này cho chà đạp!

Có thể tưởng tượng, nắm giữ như vậy tư chất nghịch thiên, Thiên Mộc cùng Bách Hoa hai cái tiện nhân tuyệt bức sẽ thay đổi ý nghĩ.

Ngay ở Cực Dương đại thiên quân nội tâm âm u thời điểm.

Trong hư không.

Theo từng đạo từng đạo đại đạo chi hoa nở rộ, Vương Bảo ngực bụng xương sống cuối cùng, xương cốt biến thành vàng rực rỡ màu sắc.

Tiên thiên đạo nguyên sản sinh!

Thiên phú vẫn chưa xuất hiện, trái lại là trước đột phá Tôn Giả thời điểm được thiên phú đạo thuật [Phệ Ma Đao] phát sinh chất thay đổi.

Theo Phệ Ma Đao bên trong tiên thiên đạo văn diễn biến, tiên thiên đạo nguyên điên cuồng sản sinh, bao phủ Vương Bảo xương sống.

Trong cơ thể hết thảy vô song đạo mạch bên trong nói nguyên chi lực, đều ở lên cấp bên trong, không biết qua đi bao lâu, theo một đạo bàng bạc hư ảnh xuất hiện ở Vương Bảo phía sau, chúng người nội tâm lần thứ hai nhấc lên vạn trượng sóng lớn!

“Đây là tiên thiên đạo nguyên thân?”

“Khe nằm! Thiên quân sơ kỳ liền hình thành tiên thiên đạo nguyên thân?”

“Quá khủng bố chứ? Hắn mới Thiên quân sơ kỳ a, liền hình thành hoàn chỉnh tiên thiên đạo nguyên thân, nếu như hắn đột phá đại thiên quân, chẳng lẽ có thể trực tiếp dung hợp Thiên Đạo?”

“Không phải không thể a! Đây là thật trâu bò a! Khoáng cổ thước kim, khó có thể tưởng tượng thiên kiêu!”

Mọi người điên cuồng kêu to, ánh mắt cuồng nhiệt!

Thiên quân cảnh giới, trong cơ thể sinh ra tiên thiên đạo nguyên sau khi, theo tiên thiên đạo nguyên tăng cường, cảnh giới tăng trưởng, thì sẽ ngưng tụ ra một bộ tiên thiên đạo nguyên thân!

Thế nhưng cần tiên thiên đạo nguyên vô cùng khủng bố, mãi đến tận Thiên quân đỉnh cao mới có thể ngưng tụ ra hoàn chỉnh tiên thiên đạo nguyên thân.

Nắm giữ tiên thiên đạo nguyên thân, cũng liền có thể nhất khoảng cách gần cảm ngộ Thiên Đạo, tiến hành dung hợp, quá trình này, cũng chính là đại thiên quân tăng lên quá trình.

Thiên Mộc lão tổ vui mừng không thôi, đắc ý nói rằng, "không hổ là có thể không nhìn Thái cổ lôi trì nghịch thiên chi tử, Thiên quân sơ kỳ liền có thể hình thành hoàn chỉnh tiên thiên đạo nguyên thân, thứ này cũng ngang với một cái chân bước vào đại thiên quân hàng ngũ! Chờ hắn đột phá đại thiên quân, có thể thật sự có thể dung hợp một cái Thiên Đạo!"

Bách Hoa lão tổ trên mặt mang theo ý cười, nhìn Chung Linh một chút, ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "trước sự tình, tất cả coi như thôi, tiểu tử này, ngươi cho lão thân khống chế được rồi!"

Chung Linh, "?"

Khống chế?

Sư tôn đây là mấy cái ý tứ đây?

Bách Hoa lão tổ phong cấm âm thanh, thấp giọng nói, "ngươi không hiểu, nam nhân rất hoa tâm, có điều, sư phụ có ngự nam phòng trung thuật 108 thức, qua đi sư tôn sẽ đích thân dạy ngươi, bảo đảm hắn đối với ngươi vĩnh viễn không bao giờ thay lòng đổi dạ!"

Chung Linh, "..."

Gò má phảng phất chín rục quả táo đỏ.

Chung Linh ngượng ngùng đều muốn tìm cái kẽ hở chui vào.

Lại qua hồi lâu.

Vương Bảo mở mắt ra, thân thể hơi động, hư không liền nhấc lên từng đạo từng đạo nổ vang thánh âm, không thể nén xuống sức mạnh toả ra, so với Thiên quân đỉnh cao tựa hồ cũng còn đáng sợ hơn.

Thả người.

Hạ xuống.

Vương Bảo đứng ở Bách Hoa lão tổ trước người, chắp tay, trầm giọng nói, “tiền bối, hiện tại ngài cảm thấy, ta có hay không tư cách này, cùng Chung Linh kết làm đạo lữ?”

Bách Hoa lão tổ cười híp mắt nói rằng, “còn nói cái này làm gì, đi, cùng lão thân trở lại, ngươi mới vừa đột phá, cảnh giới còn chưa vững chắc, lão thân nơi đó có chút cổ dược, vừa vặn thích hợp ngươi!”

Dứt lời, Bách Hoa lão tổ tiến lên, nắm lấy Vương Bảo cổ tay, lại mang theo Chung Linh, cuốn mây mà đi.

Vương Bảo dở khóc dở cười, tùy ý Bách Hoa lão tổ cầm lấy rời đi.

Quay đầu, rất xa, Vương Bảo tựa hồ có thể nhìn thấy Cực Dương đại thiên quân chính đang lạnh lùng nghiêm nghị nhìn mình chằm chằm.

Phảng phất ở u ám nơi sâu xa, nuốt sống người ta rắn độc!

...

...

Thiên Mộc lão tổ ho nhẹ một tiếng, đạp không tiến lên, quay về Cực Dương đại thiên quân chắp chắp tay, nói rằng, “Phong huynh, xin lỗi! Linh nhi đã có tốt lữ, ngươi cũng nhìn thấy... Vì lẽ đó, trước đề nghị, quên đi thôi!”

Cực Dương đại thiên quân lạnh lùng nói rằng, “Thiên Mộc huynh, hư không cổ lộ trọng mới xuất hiện, các ngươi thật không muốn cùng lão phu liên thủ, cộng lấy tạo hóa?”

Thiên Mộc lão tổ nhạt âm thanh nói, “việc này sau này hãy nói đi!”

“Ha ha...”

Cực Dương đại thiên quân không khỏi cười lạnh lên.

Cuốn lấy không cam lòng Phong Trần, Cực Dương đại thiên quân xoay người bước đi, “Hi vọng các ngươi sẽ không hối hận, dù sao, hư không cổ lộ, đại đạo tranh đấu, hung hiểm cực kỳ, không có giúp đỡ, thập tử vô sinh...”

Thiên Mộc lão tổ trầm mặc không nói.

Hư không cổ lộ, tự nhiên hay là muốn đi.

Có điều, căn cứ sách cổ ghi chép, muốn bước vào hư không cổ lộ, vẫn cần hư không thần dán, nếu không, căn bản không vào được.

Bây giờ hư không thần dán còn chưa xuất hiện, gấp cái gì?

Huống hồ.

Ta Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa cần giúp đỡ, cũng không phải là chỉ có thể tìm ngươi Cực Dương đại thiên quân, cái khác Thánh địa lão tổ, không hẳn không được!

Hối hận?

Không tồn tại!

...

...

Sau đó một quãng thời gian, Vương Bảo qua có tư có vị.

Cũng không biết Bách Hoa lão tổ cho Chung Linh truyền vào cái gì.

Ngược lại Chung Linh thay đổi, từ nhỏ bạch dương biến thành lão tài xế bình thường tồn tại, Vương Bảo lái xe, nàng liền ghế phụ, khiến cho Vương Bảo đều không hiểu ra sao, rốt cục, ở từng cơn sóng liên tiếp chùi thương bên trong, nổi lửa (cướp cò)!

Vương Bảo thậm chí tu luyện Bách Hoa Thiên Mộc song tu thần công, một nam một nữ cả ngày lẫn đêm ngượng ngùng thẹn.

Mãi đến tận một cái nào đó buổi tối.

Vương Bảo động phủ, bị lặng yên không một tiếng động mở ra, cùng lúc đó, một vệt bóng đen chui vào, đỉnh đầu trôi nổi một đạo u ám cổ phù, đại thiên quân đều khó mà phát hiện khí tức.

Nương theo một đạo trầm thấp bạo âm nổ lên, lại cấp tốc bị che lấp, Vương Bảo ở phủ trong sảnh thân thể, nổ tung không còn sót lại một chút cặn.

Lão Vương bị ám sát thành công!

U ám cổ phù bên dưới, một cái ông lão mặc áo đen trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, chậm rãi thở ra, nhìn quanh một vòng, không có phát hiện chút nào chứa đồ vật phẩm, có chút tiếc nuối lắc lắc đầu, “Không hổ là lão tổ ban tặng cổ phù, liền đại thiên quân đều có thể trọng thương chí bảo, nhẫn chứa đồ đều bị nổ không còn, đáng tiếc a...”

Không có dừng lại lâu, ông lão mặc áo đen nhìn chằm chằm u ám cổ phù, đắc ý rời đi Vương Bảo động phủ.

Hồn nhiên không biết, một đạo hắn căn bản là không có cách phát hiện bóng người, chính đang nhìn kỹ hắn rời đi.

Vương Bảo cau mày, vuốt cằm trầm tư.

Ông lão mặc áo đen đánh thành tro bụi, chỉ là Kính Tượng Phân Thân mà thôi..

Dùng cực phẩm đạo cụ [thần không có mặt chứng minh] sau khi, dù cho là ông lão mặc áo đen cái này Thiên quân đỉnh cao, cũng không cách nào nhận ra được Vương Bảo chút nào.

Nửa ngày qua đi, Vương Bảo hiển lộ ra thân thể, lộ ra một vệt âm hiểm cười, “Bây giờ liền bắt đầu? Cực Dương đại thiên quân, ngươi cũng là điểm ấy năng lực a, muốn chơi đúng không? Vậy ta hãy theo ngươi cẩn thận chơi một hồi...”

------oOo------

Chương 979: Nói ta xấu? Non chết ngươi a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào giờ phút này.

Cực Dương * tâm tình không tốt * hận muốn chết * sát ý không nhỏ * ôm ấp chờ mong * đại thiên quân chính khắp nơi tinh mang nhìn phía dưới ông lão mặc áo đen.

“Lão tổ, làm thỏa đáng!”

Ông lão mặc áo đen trống đủ khí, lộ ra một vệt nụ cười, cung cười nói.

Hô...

Cực Dương đại thiên quân phun ra khẩu khí!

Trong nháy mắt, tâm tình giống như tuyết bay tan rã, mặt mày hớn hở, đứng dậy, Cực Dương đại thiên quân ánh mắt sáng quắc nói rằng, “thật chết rồi?”

Ông lão mặc áo đen trầm giọng nói, “thật chết rồi! Có ngài cổ phù, tiểu tử kia không thể chống đỡ một chút nào, chớp mắt liền chết!”

U ám cổ phù cho ông lão mặc áo đen lấy ra, đồng thời lại lấy ra một đạo khác cổ phù, trả lại (còn cho) Cực Dương đại thiên quân.

Cực Dương đại thiên quân tiếp nhận sau khi, mặt mày hớn hở nói rằng, “việc này ngươi làm không tệ!”

Ông lão mặc áo đen liền hô đây là hắn phải làm, không dám kể công, Cực Dương đại thiên quân lại là một trận khen, hai cái hàng ngươi tới ta đi trang có thể so với này mới dừng lại!

Đợi đến ông lão mặc áo đen rời đi.

Cực Dương * đắc ý * hí ha hí hửng * thoải mái thoải mái đại thiên quân vòng chéo tay, cười lạnh tự nói nói, “đây chính là đánh đổi!”

Mới vừa lão tử.

Phá hoại lão tử thật là thơm đại kế.

Cho lão tử trong lòng cắm khối bia mộ, quật khởi ở Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa.

Ngươi cho rằng liền như thế coi là?

Ngây thơ!

Lão tử há có thể cho ngươi được rồi?

Chết rồi.

Còn đúng là tiện nghi ngươi.

Nếu không kiêng kỵ Bách Hoa cùng Thiên Mộc hai cái tiện nhân, lão tử tự mình ra tay, có thể cho ngươi hối hận hoài nghi nhân sinh.

...

...

Cực Dương thánh địa hiện tại đại bản doanh, ngay ở Cực Dương Thánh thành sau bên trong ngọn thần sơn!

Vô Ưu thiên quân là khá lắm.

Tự lập môn hộ sau khi, chế tạo rất nhiều Thần sơn cũng là ra dáng.

Vì lẽ đó Cực Dương đại thiên quân không có lựa chọn thế nào, liền đem

sơn môn định ở nơi này.

Liên quan, Cực Dương Thánh thành cũng trở thành chính mình.

Mà Vô Ưu thiên quân trước những thuộc hạ kia, tỷ như đại tổng quản Trần Dạ, thì lại thay đổi địa vị, trở thành Cực Dương thánh địa chó săn.

Có điều bây giờ Cực Dương thánh địa Tôn Giả đầy đất đi, Thiên quân nhiều như chó, Trần Dạ đám người từ lâu thất thế.

Nhưng này cũng không trở ngại Trần Dạ trong bọn họ tâm dã vọng.

Dù sao Cực Dương đại thiên quân, là so với Vô Ưu thiên quân trâu bò gấp trăm lần tồn tại, chủ nhân trâu bò, chó săn cũng lưu loát không phải.

Trong thành.

Một cái nào đó trong tửu lâu.

Vương Bảo ở lầu chóp vị trí cạnh cửa sổ, ăn sơn hào hải vị, uống quỳnh tương rượu ngon, đúng là thập phần thích ý.

Bây giờ Cực Dương Thánh thành, luận nóng nảy trình độ, vượt xa trước mấy chục khu phố.

Dù sao lúc này Cực Dương Thánh thành chính là về Cực Dương thánh địa hết thảy, sau lưng đại chủ con chỗ dựa, sức lực tự nhiên mười phần, như vậy thành trì, làm ăn đều an tâm không ít a.

Mắt nhìn phía dưới, Vương Bảo híp mắt, rơi vào dài thi.

Hắn mới vừa mới tiến cấp Thiên quân cảnh giới.

Thế nhưng lấy thực lực bây giờ của hắn, đủ để quét ngang phần lớn Thiên quân, Thiên quân đỉnh cao đều có thể vật tay.

Rời đi Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa Vương Bảo, cũng có chính mình tính

toán

Từ Bách Hoa lão tổ trong miệng, Vương Bảo biết được hư không cổ lộ mở ra tin tức.

Đạp hư không cổ lộ, nghênh hư không cổ môn, đến thời điểm vách cheo leo sẽ sản sinh một hồi đại thiên quân đẳng cấp tranh chấp!

Muốn ở trận này tranh chấp bên trong đạp cái này hố cái kia, thực lực còn phải tăng lên.

Một cái là vì tăng cao thực lực, lại một cái, Vương Bảo chính là nghĩ cho Cực Dương đại thiên quân tốt nhất mắt thuốc.

Không sai, ta hiện tại không đánh được ngươi.

Thế nhưng.

Ngươi nhường ta không vui.

Ta cũng không thể để cho ngươi thoải mái.

Kế hoạch đương nhiên là có.

Vương Bảo nghĩ bẫy người, biện pháp không muốn quá nhiều, động tác võ thuật một cái đón lấy một cái, liền xem thời cơ thế nào rồi.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo ánh mắt ngưng lại, xuyên thấu qua trước cửa sổ, nhìn thấy đường phố phía dưới bên trong, một đội người ảnh.

Nhìn đầu lĩnh kia cường giả, Vương Bảo hơi cười, sờ sờ cằm.

Phía dưới.

Trần Dạ mang theo thành vệ quân, như hổ coi núi rừng, ở trên đường phố

dò xét.

Trước đây là trước đây, hiện tại không giống dĩ vãng, hắn cái này đỉnh cao Tôn Giả, cũng đến đi ra dò xét, tuy rằng cảm thấy uất ức, có điều hiện thực đều là tàn khốc, Trần Dạ từ lâu nhận mệnh, lại liên tưởng đến hậu trường đại lão rất trâu bò, cơ hội của chính mình cũng là tăng cường không ít, Trần Dạ càng nhìn thoáng được.

Hai bên đường phố.

Làm ăn.

Cất bước.

Trò chuyện.

Trần Dạ con mắt qua lại quét qua, ánh mắt uy nghiêm.

Thành vệ quân tồn tại, uy hiếp lớn hơn hành động.

Đang lấy bá đạo ánh mắt tuyên bố ta bá đạo tồn tại, đột nhiên, Trần Dạ cảm nhận được trên không kéo tới cái...

Trong lòng kinh hãi.

Trần Dạ khẽ quát một tiếng, khí tức hơi động, cuồn cuộn mà ra, ngẩng đầu, liền nhìn thấy một cái chén rượu ở trên hư không nổ thành bụi phấn!

Theo chén rượu bột phấn hạ xuống, Trần Dạ sắc mặt âm trầm, nhìn về phía một bên tửu lâu.

“Đại nhân không có sao chứ?”

Chân chó số một cấp tốc tiến lên xoạt cảm giác tồn tại.

Đón lấy liền khí nộ nhìn tửu lâu, lệ quát, “Lớn bọn họ gan chó, lại dám đánh lén Trần Dạ đại nhân!”

Trần Dạ như là xem ngu ngốc như thế nhìn chân chó số một, hoãn âm thanh nói, “ngươi gặp dùng chén rượu đánh lén sao?”

Chân chó số một hô hấp hơi ngưng lại, hơi đỏ mặt, liền bận bịu nói rằng, “vậy cũng là tội lớn! Đại nhân, ta điều này làm cho tiểu tử kia hạ xuống lãnh cái chết!”

Trần Dạ vẻ mặt hờ hững, không từ chối.

Tuy rằng rất khả năng là vô tâm chi thất.

Thế nhưng.

Ngươi rất sao doạ đến lão tử!

Phí tổn thất tinh thần hay là muốn cho!

Hơn nữa cho ít đi, cũng không thể dễ dàng!

Mà không giống nhau: Không chờ chân chó số một tiến vào tửu lâu.

Liền xem đến vào giờ phút này, từ một cái trước cửa sổ, dò ra nửa người, một cái phong thần thanh niên tuấn tú mặt mỉm cười, nhìn phía dưới, trong tay còn thưởng thức một cái chén rượu.

Lần này, nghĩ không đưa tới thành vệ quân chú ý cũng không được a!

Chân chó số một sáng mắt lên, lập tức đạp bước tiến lên, nhìn chằm chằm thanh niên lệ quát, “Tiểu tử, vừa nãy chén rượu là ngươi vứt? Ngươi thật là to gan, suýt chút nữa đập đến Trần Dạ đại nhân! Còn không mau mau chóng hạ xuống lĩnh tội bị phạt?”

Vương Bảo báo lấy mỉm cười, “Vừa nãy là không cẩn thận!”

Sau đó...

Chén rượu trong tay vung một cái.

Vù!

Lần thứ hai chạy toán loạn đi!

Chân chó số một kinh ngạc đến ngây người, thậm chí đều không phản ứng lại, vẫn là chân chó số hai tay mắt lanh lẹ, vung tay lên liền đem chén rượu ở trên hư không đập vỡ tan!

Vương Bảo tiếp tục mỉm cười, "Lần này mới là cố ý!"

Hầu như hết thảy mọi người là bối rối!

Ta ngươi muội a!

Làm cộng lông a?

Bên đường khiêu khích thành vệ quân a?

Ngươi rất sao lá gan sao liền như thế béo đây? Đều nước mỡ đi!

Một đám thành vệ quân tự nhiên là giận tím mặt, vừa mới chuẩn bị phát tác, Trần Dạ khẽ quát một tiếng, "Dừng tay!"

Ngăn cản thành vệ quân, Trần Dạ hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, "tiểu tử, ta Trần mỗ người đắc tội qua ngươi?"

Vương Bảo cười nói, "có lẽ vậy!"

Trần Dạ chau mày, trong ánh mắt, tối tăm cực kỳ.

Cái tên này nhìn qua, không giống như là ngu ngốc thanh niên a!

Nếu không phải ngu ngốc thanh niên, như vậy mục đích hắn làm như vậy cái kia đã đáng giá suy nghĩ thật kỹ.

Ta Trần Dạ hiện tại tốt xấu cũng thành đại thiên quân dưới trướng chân chó, dù cho không xếp hạng tới số, cũng đại diện cho đại thiên quân uy nghiêm.

Cái tên này lẽ nào liền không sợ?

Nghĩ đến gần nhất Thánh địa xưng hùng, Thiên vực nước trở nên cực hỗn cực sâu, Trần Dạ quyết định tạm thời ẩn nhẫn, điều tra rõ ràng lại nói.

Ngươi có thể bất cẩn a!

Hít sâu một hơi, Trần Dạ thấp quát, "Không nên để ý tới hắn, chúng ta đi!"

Chân chó thành vệ quân một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Đại nhân ngươi sao liền sợ? Thật sự không hiểu nổi ngươi a!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo hai tay chống trước cửa sổ, ánh mắt nhìn Trần Dạ, thản nhiên cười nói, "sợ hàng!"

Trần Dạ, "..."

"Con mắt trợn lên rất lớn, lá gan liền như thế sợ?"

Trần Dạ, "..."

"Biết vì sao đập ngươi không? Bởi vì a, ngươi quá xấu!"

Trần Dạ gò má nhanh chóng co giật lên.

Cũng lại không nhẫn nại được rục rà rục rịch động thủ chi niệm!

Nói ta sợ, ta nhịn!!

Nói ta xấu?

Khe nằm, non chết ngươi a!

------oOo------

Chương 980: Lo lắng làm gì, cầu cứu a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần * nhịn không được * chịu đủ lắm rồi * làm lại nói * Dạ.

Bạo phát!

Thả người nhảy một cái, đạp không mà đi!

Trần Dạ con mắt trợn lên giận dữ nhìn, quát chói tai kinh thiên, "Tiểu tử, khinh người quá đáng! Dù cho ngươi có thông thiên bối cảnh, nhục ta liền giống như là nhục Cực Dương thánh địa! Không thể tha cho ngươi!"

Đỉnh đầu chụp mũ trừ đi.

Trần Dạ nộ chột dạ trương, thân ở trên hư không, một quyền đánh ra!

Mênh mông lực lượng dâng trào mà ra!

Một tia sáng tím điện long uy thế kinh thiên, hướng về Vương Bảo vọt xuống tới!

Trần Dạ đương nhiên là không dám dụng hết toàn lực.

Vạn nhất đánh chết làm sao bây giờ?

Sau một khắc, Trần Dạ liền nhìn thấy trước cửa sổ nơi Vương Bảo, nhưng vẫn là mặt mỉm cười, chỉ có điều lúc này dĩ nhiên đưa tay phải ra, quay về hắn cong ngón tay búng một cái.

Vù!

Hư không nổ tung bình thường, nhấc lên vô tận nổ vang, thoáng qua trong

lúc đó, tử quang điện long ầm ầm phá toái, một luồng không cách nào hình dung khủng bố lực lượng bao phủ tới!

Trần Dạ thân thể cứng lại rồi!

Trên mặt mang theo sợ hãi, nổi giận gầm lên một tiếng, toàn lực phòng ngự, chỉ là rất nhanh hắn liền bi ai phát hiện, chính mình toàn lực ứng phó, nhưng căn bản khó có thể ngăn cản sức mạnh tập kích, phòng ngự tan vỡ, thân thể phun trào đau đớn, xương cốt vỡ vụn âm thanh, cũng làm cho Trần Dạ sợ vãi tè rồi!

Phốc!

Một ngụm máu lớn phun ra!

Trần Dạ thân thể bay ngược ra ngoài, đụng vào đối diện trong kiến trúc.

Như ý một màn, dẫn được vô số vây xem đảng đều là tâm hồn cuồng run!

Khe nằm!

Thiên quân!

Ra tay, tuyệt bức là Thiên quân!

“Dám đánh ta? Lớn ngươi gan chó!”

Vương Bảo âm thanh như lôi, huy hoàng bá đạo, nương theo âm thanh truyền vang, Vương Bảo từ tửu lâu trước cửa sổ đi ra, chờ đến Trần Dạ bước tiến rã rời, che ngực sợ hãi bước ra kiến trúc, liền lạnh lùng cười, vung tay lên, Trần Dạ liền quỳ!

Thời khắc này.

Trần Dạ rất muốn đánh chính mình mấy chục lòng bàn tay!

Hối hận ruột đều xanh!

Mã Đức!

Chính mình thật ngu ngốc a!

Rõ ràng đều nhận sợ, làm gì bất nhất sợ đến cùng?

Hiện tại được rồi, đối phương quả nhiên là trâu bò, không chắc còn có cái gì thông thiên bối cảnh, chính mình thành công trở thành xui xẻo làm nền.

Có điều.

“Ngươi... Ngươi có biết, đây là Cực Dương Thánh thành! Có Cực Dương đại thiên quân ở đây, ngươi chớ có làm càn!”

Trần Dạ gầm nhẹ!

Hi vọng chính mình trở mình, là không có hi vọng gì.

Trần Dạ chỉ có thể gửi hy vọng vào Cực Dương thánh địa cường giả mau mau xuất hiện, cứu mình một mạng, thuận tiện giáo huấn một hồi người này!

Vương Bảo lăng lập hư không, vòng chéo tay, cười nhạt nói, “ngươi vừa nãy muốn giết ta, ai tới ta đều có lý do!”

Trần Dạ, “?”

Khe nằm!

Có muốn hay không cái mặt a?

Ta rất sao vì sao đánh ngươi, trong lòng ngươi chỉ có AC mấy sao?

Huống hồ, ta cũng không muốn giết a, ta chỉ là nghĩ xả giận mà thôi!

Bầu không khí yên tĩnh lại.

Nửa ngày.

Vương Bảo cau mày nhìn Trần Dạ, nói rằng, “lo lắng làm gì? Ngươi lẽ nào liền không muốn sống? Mau mau cầu viện a!”

Trần Dạ biểu thị mộng bức!

Ta chùi lặc?

Này lại là tình huống gì?

Này lại là cái gì tao thao tác?

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “ngươi ra tay giết ta, tội đã tới chết, nếu như nửa khắc đồng hồ bên trong không người đến nói với ngươi tình, ta liền thật sự giết ngươi a!”

Trần Dạ cả người run run một cái.

Vội vã đưa tin!

Trước hắn là lo lắng phát đưa tin lộn xộn sẽ kích thích đến Vương Bảo, dẫn tới Vương Bảo dưới thủ đoạn ác độc.

Thế nhưng trời mới biết đối diện gia hỏa là sao nghĩ tới, thần kinh đường ngắn đi, lại vẫn giựt giây hắn tìm giúp đỡ!

Dù cho biết lúc này hắn bị đánh tin tức, nên đã truyền tới thành vệ quân tổng bộ.

Thế nhưng Trần Dạ nhưng là cho thành vệ quân đại đội trưởng phát tin tức, ngôn từ trong lúc đó rất là thận trọng biểu thị, chính mình đụng tới bệnh thần kinh, vô cùng mạnh mẽ, Thiên quân không thể nghi ngờ, tốt nhất phái tới cái trâu bò điểm chấn động chấn động hắn!

Đột nhiên.

Chín bóng người lược không tập đến!

“Ai ở làm càn?”

Xếp hạng phía trước nhất một cái ông lão mặc áo đen lệ quát một tiếng, khí thế cuồn cuộn mà ra.

Người lão giả này chính là Thiên quân trung kỳ cường giả, cùng với những cái khác tám cái, đều là Thiên quân cảnh giới, trước ở thành vệ quân tổng bộ ở lại qua vọc nước tháng ngày, đại đội trưởng nhận được Trần Dạ đưa tin sau, trực tiếp đem bọn họ chín cái phái ra.

Khí thế trong nháy mắt khóa chặt trong hư không Vương Bảo.

Ông lão mặc áo đen ánh mắt âm trầm quát, “Tiểu tử, ngươi thân phận gì? Lại dám ở Cực Dương thánh địa làm càn!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Ta cái gì thân phận, ngươi còn không tư cách biết! Huống hồ, là hắn muốn giết ta, ta mới động thủ!”

Ông lão mặc áo đen nhìn về phía Trần Dạ.

Trần Dạ được kêu là một cái uất ức a, vội vã ôm oan, “Đại nhân, cái tên này liền lật mấy lần nắm đồ vật đập ta, còn ăn nói ngông cuồng sỉ nhục ta, ta mới động thủ, hơn nữa, ta chỉ là thoáng xảy ra chút lực, không muốn giết hắn!”

Ông lão mặc áo đen sắc mặt càng thêm âm trầm, nhìn chằm chằm Vương Bảo cười lạnh nói, “ta xem ngươi là cố ý gây phiền phức a!”

Vương Bảo cười nói, “ngươi nói đúng, ta chính là cố ý! Có bản lĩnh, đánh ta a!”

Ông lão mặc áo đen, “?”

Chà xát!

Đây rốt cuộc là cái gì quỷ?

Đến Cực Dương thánh địa gây phiền phức? Đây là muốn chết sao?

“Không thể tha cho ngươi!”

Hít sâu một hơi, ông lão mặc áo đen ánh mắt mang theo sát ý, khẽ quát một tiếng, thả người mà ra!

Thiên quân oai quét ngang bát phương!

Hư không lăn lộn từng đạo từng đạo khí thế xung kích, theo ông lão mặc áo đen tay phải xuất hiện một thanh kiếm thần, hoàng nhiên kiếm ý xông lên tận trời.

So với Trần Dạ cẩn thận!

Ông lão mặc áo đen nhưng là trước Cực Dương thánh địa Thiên quân, tự nhiên là trắng trợn không kiêng dè, căn bản không cần kiêng kỵ Vương Bảo bối cảnh, nếu đến kiếm chuyện, trước hết giết lại nói!

Kiếm khí gào thét mà ra, như tạo thành một cái to lớn lao tù, cố co hư không, nghiền ép hết thảy!

Nhưng vào đúng lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đưa tay ra mời cánh tay!

Trương mở bàn tay ra!

Vô cùng tận áp lực, tràn ngập ra, khó mà tin nổi niễn áp chi lực, cuốn sạch lấy ông lão mặc áo đen ở bên trong chín đại thiên quân!

Hoàng nhiên kiếm khí chớp mắt tan vỡ, biến mất không thấy hình bóng.

Một đạo vô hình lớn đại thủ ấn, giống như trời nghiêng, trong nháy mắt liền đem ông lão mặc áo đen các loại chín đại thiên quân cùng nhau hô lại đi!

Phốc phốc phốc...

Từng đạo từng đạo sương máu xuất hiện!

Ông lão mặc áo đen liền một tiếng hét thảm đều không gọi ra, liền thân thể nổ tung, "thân tử đạo tiêu", cái khác tám cái Thiên quân chỉ là sơ kỳ cảnh giới, càng là không thể tả, ở khó có thể tin trong ánh mắt, toàn bộ lĩnh cơm hộp đi nỗ lực.

Trong không khí bồng bềnh gay mũi mùi máu tanh!

Bốn phía một mảnh vắng lặng.

Trần Dạ tê cả da đầu, hoặc là nói, toàn thân đều ở tê dại, cả người co giật, sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo, tâm hồn lạnh lẽo!

Thiên sát!

Đòi mạng a!

Lần này, chín đại thiên quân liền bị đánh chết!

Người này, nên mạnh bao nhiêu?

Hơn nữa.

Cái tên này tại sao ngông cuồng như thế? Đây là nói rõ muốn làm Cực Dương thánh địa a!

Nhìn dáng dấp, hắn cũng không giống như là đại thiên quân cường giả a!

Lẽ nào liền không sợ Cực Dương đại thiên quân xuất hiện, một cái tát giết chết hắn?

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo lấy ra hộp thuốc lá, ngậm lên một điếu thuốc thiêu đốt, quay đầu nhìn về phía Trần Dạ, cười híp mắt nói rằng, “đừng lo lắng, tiếp tục phát tin tức, ta giữ lại mạng ngươi là làm gì, không đếm sao?”

Trần Dạ, “...”

Xác nhận xem qua thần!!

Này mẹ nó thật là một Ngoan Nhân!

Giết người, không chạy không nháo không lo lắng, trái lại còn phải tiếp tục làm, đây là muốn chọc thủng trời a...

------oOo------

Chương 981: Thiên quân đại đội diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thuấn sát!

Nghiền ép!

Như chiến tích này, dọa sợ Trần Dạ, cũng dọa sợ vô số vây xem đảng.

Mà nhận được Trần Dạ tin tức thành vệ quân đại đội trưởng Đoạn Phi, càng là cực kỳ sợ hãi, cực kỳ tức giận!

Mẹ nó!

Thật ác độc a!

Thật là to gan a!

Đây là muốn cùng Cực Dương thánh địa khai chiến sao?

Đối phương chẳng lẽ là điên rồi?

Đây chính là Cực Dương Thánh thành, không phải bên ngoài a, dù cho cùng Cực Dương thánh địa có cừu oán, ở đây, ngươi còn có thể lật trời hay sao?

Thành vệ quân tổng bộ bên trong.

Phần phật thoát ra mấy chục bóng người!

Những này bóng người không chút nào muốn che lấp khí thế ý tứ, mỗi cái đều là Thiên quân, ánh mắt âm trầm, mang theo kinh thiên sát ý, hướng về Vương Bảo nơi này gào thét mà đến!

Cùng lúc đó.

Liên sát chín đại thiên quân Vương Bảo, nhìn tăng vọt EXP, trong lòng đắc ý.

Sau đó.

Từ hệ thống cột item lấy ra chín mặt vàng óng ánh cổ cờ.

Những này cổ cờ chính là hệ thống đạo cụ, gọi là huyền hỏa trấn trời cờ, là Vương Bảo ở Trấn Hồn Tuyệt Địa đánh giết Diệp Hoa Thiên bọn họ được dụng cụ một trong.

Vật này đối với Vương Bảo mà nói, không phải cỡ nào quý giá, chỉ có một lần sử dụng cơ hội, hiệu quả cũng tạm được, Thiên quân sơ kỳ trăm phần trăm hẳn phải chết, trung kỳ năm mươi phần trăm, hậu kỳ 30%, đến Thiên quân đỉnh cao, cũng chỉ có mười phần trăm!

Vương Bảo cảm thấy, sau đó nhất định sẽ có Thiên quân đại quân đến đây.

Lúc này dùng ra, vừa vặn thích hợp.

“Ha ha ha!”

Vương Bảo vung tay lên, chín mặt cổ cờ trực tiếp rải rác bát phương, che kín hư không!

Trần Dạ co quắp trên mặt đất, liền như thế nhìn, huyền hỏa trấn trời cờ hắn tuy rằng không nhìn thấy, thế nhưng hắn nhưng là bản năng nhận ra được, Vương Bảo tựa hồ làm ra tới một cái động tác lớn!

Liên lạc với hàng này đến hiện tại đều không có sợ sệt vẻ mặt, Trần Dạ liền càng ngày càng hoảng sợ!

Cũng không lâu lắm.

Đoạn Phi các loại Thiên quân bóng người từ từ tới gần, khí thế vô tận, kinh

thiên động địa.

Rất xa nhìn thấy Vương Bảo, Đoạn Phi ánh mắt ngưng lại, một tấm nét mặt già nua không khỏi có chút nghiêm nghị!

Sự tình ra khác thường tức là yêu.

Cái này không hiểu ra sao xuất hiện kẻ thù, nếu như không phải bệnh thần kinh, liền nên có mạnh mẽ dựa dẫm.

Vì lẽ đó Đoạn Phi cũng không có lập tức động thủ, mà là mang người hạ xuống, nhìn chung quanh một tuần, thâm ý sâu sắc liếc mắt nhìn Trần Dạ, lúc này mới dán mắt vào Vương Bảo, trầm giọng nói, "đạo hữu, ở ta Cực Dương thánh địa như vậy không chút lưu tình giết người, không khỏi khinh người quá đáng chứ?"

Vương Bảo quay về Đoạn Phi lộ ra một vệt mật ngọt mỉm cười, nói rằng, "Thiên quân không ít a, nhanh ba mươi, tốt, là thật sự tốt!"

Đoạn Phi ánh mắt lộ ra tàn khốc, Thiên quân đỉnh cao khí thế chớp mắt bạo phát, hư không phảng phất ngưng tụ, hô hấp khó có thể kéo dài, rất nhiều vây xem đảng theo bản năng lùi về sau, rụt cổ lại lén lút nhìn.

"Đạo hữu, ta cũng không giết ngươi, thế nhưng ngươi đến theo ta về tông, đi gặp mặt lão tổ! Hơn nữa... Mặc kệ ngươi có nguyện ý hay không, không thể kìm được ngươi!"

Đoạn Phi một bên uy hiếp, vừa quan sát Vương Bảo vẻ mặt.

Nhưng mà.

Nhường Đoạn Phi ngạc nhiên chính là, hắn không có từ Vương Bảo trên mặt nhìn ra chút nào sợ hãi cùng hối hận, trái lại là một mặt thỏa mãn.

Cái tên này...

Đoạn Phi chau mày, càng ngày càng buồn bực lên.

Đang chuẩn bị ra tay thăm dò một hồi thời gian.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đầu một ngang, đột nhiên trở nên trở nên nghiêm túc, cười lạnh nhìn Đoạn Phi, nói rằng, “đừng nói ta bắt nạt phụ các ngươi, hiện tại các ngươi lập tức rời đi, liền có thể hoạt! Như như ngươi vậy Thiên quân đỉnh cao, ta một đầu ngón tay liền có thể ép chết!”

Đoạn Phi khí nổ!

Ta giời ạ!

Ta đường đường Thiên quân đỉnh cao.

Coi như ngươi cũng là Thiên quân đỉnh cao, ngươi cũng không thể một đầu ngón tay liền ép chết ta a!

Ta rất sao như vậy phế a?

Càn rỡ a!

Quá càn rỡ a!

Đáy mắt lập loè sát cơ, Đoạn Phi sắc mặt âm trầm thấp quát, “Nếu ngươi không biết điều, vậy cũng chớ trách chúng ta bắt nạt ngươi!”

Nhiều thiên quân như thế!

Phần lớn vẫn là Thiên quân hậu kỳ!

Hơn nữa chính mình.

Dù cho là Thiên quân đỉnh cao cũng đến quỳ!

Mà Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên lắc đầu, thở dài nói, “tại sao muốn

buộc ta đây, ta đã rất nhân từ, ta đều đem lại nói rõ ràng như thế, ngươi làm sao liền không tin đây? Ta nói có thể một đầu ngón tay ép chết ngươi, liền có thể làm được, ngươi, không tin?”

Đoạn Phi tức giận ngược cười, “Tin? Tin cái rắm! Ngươi làm ta Đoạn Phi là quả hồng nhũn a!”

Vương Bảo hé mắt, trực tiếp cười, “Không tin là tốt rồi a, không tin mới có thể chết nhanh a!”

Huyền hỏa trấn trời cờ đánh giết Thiên quân đỉnh cao tỷ lệ quá nhỏ.

Vì lẽ đó Vương Bảo cảm thấy vẫn là đáng tin điểm, đem [nếu ngươi không tin phải chết] dùng đến coi là!

Mạnh như Vô Ưu thiên quân bực này Thiên quân đỉnh cao, vạn năm lão Âm tất, đều chết ở [nếu ngươi không tin phải chết] hố to bên dưới.

Đoạn Phi tuy rằng mạnh, nhưng cùng Vô Ưu thiên quân vẫn có chút chênh lệch!

Ở Vương Bảo tiếng nói sau khi rơi xuống đất.

Đoạn Phi mí mắt đột nhiên nhảy một cái.

Một luồng cảm giác không ổn, từ đáy lòng sôi trào mà lên.

“Giết!”

Đoạn Phi cảm thấy không thể chờ, tâm hồn đột nhiên run lên, lập tức quát chói tai lối ra (mở miệng), “Có thể bắt liền đã bắt, không thể bắt liền giết... Động thủ!”

Hai chữ cuối cùng rít gào lối ra (mở miệng)!

Đoạn Phi liền muốn động thủ!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Hư không duỗi ra, một đạo trắng nõn cột sáng, đột ngột xuất hiện!

Đoạn Phi tóc gáy dựng thẳng, hoàn toàn biến sắc, cột sáng màu trắng căn bản chưa cho Đoạn Phi phản ứng thời gian, liền đem hắn lồng chụp vào trong!

Sức mạnh không thể tưởng tượng được, điên cuồng tiêu diệt Đoạn Phi sinh cơ, Đoạn Phi sợ vãi tè rồi, vội vã rống to, "Lo lắng làm gì? Động thủ a!"

Cái khác thành vệ quân Thiên quân này mới phản ứng được, nén giận lao ra!

"Lên!"

Vương Bảo hơi cười, hai tay vừa nhấc!

Trong phút chốc, bốn phương tám hướng, chín đạo vàng óng ánh cổ cờ xuất hiện!

Khủng bố màu đỏ liệt diễm, giống như Phần Thiên chi viêm, từ hư không các nơi bồng bềnh mà ra!

Trong nháy mắt, liền đem hết thảy thành vệ quân Thiên quân nhấn chìm trong đó!

Đoạn Phi ở cột sáng màu trắng bên trong nhìn tình cảnh này, trong lòng không khỏi nhấc lên một vệt cảm giác mát mẻ, sắc mặt trắng bệch, gầm nhẹ, muốn tránh thoát cột sáng màu trắng ràng buộc, đáng tiếc, hết thảy đều là không cố gắng, cũng không lâu lắm, Đoạn Phi liền lại cũng không nhìn thấy bất luận là đồ vật gì!

Huyết xương không tồn!

Biến thành tro bụi!

Hệ thống sức mạnh, chính là như thế bá đạo!

Mà những thành vệ quân kia Thiên quân, cũng là ở trong tiếng kêu gào thê thảm, liên tiếp ngã xuống!

Vương Bảo bên tai, gợi ý của hệ thống âm nổ tung, liên tiếp chập trùng vang lên, mắt nhìn những kia còn đang giãy dụa thành vệ quân Thiên quân, Vương Bảo thân thể hơi động, nhảy vào trong trận pháp, vài đạo quyền quang nổ ra, khó mà tin nổi, không ai địch nổi, chỉ chốc lát sau, thành vệ quân Thiên quân đại đội, toàn quân diệt!

Không còn một mống!

Vương Bảo tu vi bạo phát, trong cơ thể tiên thiên đạo nguyên bàng bạc giống như như đại dương mênh mông, kinh nghiệm tăng vọt, trực tiếp tăng lên tới Thiên quân trung kỳ đỉnh cao cảnh giới!

“Thoải mái a!”

Vương Bảo đắc ý.

Bước ra huyền hỏa trấn trời cờ phạm vi.

Vương Bảo đạp bước đi tới Trần Dạ trước mặt, híp mắt cười nói, “biết phải làm sao chứ?”

Trần Dạ cả người tê dại, toàn thân run, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, run giọng nói, “biết!”

“Động tác nhanh lên một chút, ta nhưng là không kịp đợi!”

Vương Bảo hứng thú nồng nặc, cái kia nóng lòng muốn thử vẻ mặt, trực tiếp nhường Trần Dạ mật đều sợ đến phun ra.

Yên lặng, bi ai, chảy nước mắt phát tin tức.

Thiên sát!

Thành vệ quân Thiên quân đại đội, đều bị cái tên này đùa chơi chết!!

Cái tên này.

Chẳng lẽ là đại thiên quân?

------oOo------

Chương 982: Tại hạ Chân Cao Hưng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Dương * khe nằm sao có thể có chuyện đó * đại thiên quân xuất hiện!

Một toàn bộ thành vệ quân Thiên quân đại đội tử vong.

Chuyện này đối với Cực Dương thánh địa đều là không thể chịu đựng tổn thương!

Thánh địa Thiên quân mặc dù nhiều.

Nhưng cũng không phải muốn bao nhiêu có bao nhiêu a.

Mang cuốn lấy căm giận ngút trời Cực Dương đại thiên quân, khó có thể tin, không thể nào tưởng tượng được, hiện tại Thiên vực, còn có người dám như thế lớn mật, đến hắn Cực Dương thánh địa làm ra như thế kinh thiên động địa chuyện ngu xuẩn!

Muốn chết a!

Không đem ngươi ngàn đao bầm thây.

Không đem ngươi thế lực sau lưng nhổ tận gốc.

Ta rất sao tên viết ngược lại!

Ầm ầm ầm!

Phía chân trời đều phảng phất âm tối lại.

Cực Dương đại thiên quân sau lưng, là Cực Dương thánh địa chín phần mười cao tầng đại lão, chỉ là đại thiên quân cường giả, thì có đầy đủ hai vị, còn lại Thiên quân cường giả, số lượng cũng đạt đến hai mươi, ba mươi!

Có Cực Dương đại thiên quân khí thế khủng bố ở trước, khủng bố sát ý càn quét, nhìn từ đàng xa, đều phảng phất một đạo bàng bạc mây đen ở hướng về nơi này di động!

Vương Bảo bĩu môi, lầm bầm lầu bầu nói rằng, “hôm nay tới đây thôi?”

Trần Dạ co quắp trên mặt đất nghe, tâm hồn đột nhiên vừa kéo.

Cái gì đồ chơi a.

Hôm nay tới đây thôi?

Này ý tứ là nghĩ chuồn mất?

Sau đó đuổi ngày mai đón lấy đến?

Khe nằm!

Ngươi rất sao làm ngươi xuân thu đại mộng đi!

Lão tổ đều đến rồi, xem ngươi có thể trốn đi đâu!

Trần Dạ trong lòng điên cuồng gào thét, đương nhiên, hắn đầu thấp càng thấp hơn, phảng phất chim cút như thế.

Ong ong ong.

Hư không phát sinh trầm thấp ong ong, Cực Dương đại thiên quân vẻ mặt lạnh lẽo, đứng ở trên hư không, lạnh lùng nhìn Vương Bảo, cười lạnh một tiếng, ngón tay liền điểm, trong phút chốc, bốn phương tám hướng, hư không đại địa, tất cả đều đều xuất hiện từng đạo từng đạo trong suốt thần văn đại ấn!

“Tiểu tử, chẳng cần biết ngươi là ai, đến từ nơi nào, có gì dựa vào, ngày hôm nay, ngươi chạy không thoát, không sống nổi, nhưng muốn chết cũng khó!”

Cực Dương đại thiên quân mang theo sát ý âm thanh lối ra (mở miệng), hư không sấm nổ cuồn cuộn.

Vương Bảo nhìn Cực Dương đại thiên quân, cười híp mắt nói rằng, “cho con đường sống đi!”

Cực Dương đại thiên quân khóe mắt đột nhiên vừa kéo, lệ quát, “Ngu xuẩn! Hiện tại biết cầu tha? Sớm làm gì đi tới? Làm ngươi ra tay một khắc đó, ngươi thì nên biết, ngươi chắc chắn phải chết!”

[truyen cua tui | Net] Vương Bảo đột nhiên sắc mặt lạnh lẽo, vung tay lên, quát, “Ngớ ngẩn! Cho ngươi chỉ đùa một chút, ngươi còn tưởng là thật? Nói cho ngươi, này Toái Hư Đại Giới, ai dám giết ta, liền cả nhà diệt sạch, đi ra đi, ta hộ đạo giả!”

Vù.

Kính Tượng Phân Thân xuất hiện!

Đại thiên quân đỉnh cao khí thế bạo phát, kinh thiên động địa!

Nhìn này đột nhiên xuất hiện ông lão, Cực Dương đại thiên quân con ngươi không khỏi co rụt lại!

Ta giời ạ!

Đại thiên quân đỉnh cao hộ đạo giả?

Ta sao liền như thế không tin đây!

Vương Bảo khống chế Kính Tượng Phân Thân, đứng ở Vương Bảo trước người, vòng chéo tay, nhạt âm thanh nói, “thiếu chủ ngươi đi trước, ai dám động thủ, lão phu tất nhường hắn sinh tử lưỡng nan! Chỉ là Toái Hư lạt kê, dĩ nhiên đắc tội ta Hư Không cổ tộc, quả thực muốn chết!”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “được thôi, có thể không động thủ liền

đừng động thủ, ngày hôm nay giết người quá nhiều!”

Dứt lời.

Vương Bảo đạp bước, thản nhiên rời đi!

Cực Dương đại thiên quân nắm chặt nắm tay, muốn động thủ, muốn động thủ, thế nhưng là trong lòng có e dè.

“Làm sao, ngươi còn dám động thủ hay sao?”

Kính Tượng Phân Thân quát khẽ.

Cực Dương đại thiên quân khuôn mặt có chút vặn vẹo, ánh mắt tinh mang lấp loé, đột nhiên lệ quát, “Đạo hữu, ta cũng muốn thỉnh giáo thỉnh giáo...”

Vương Bảo bản tôn trực tiếp biến mất không thấy hình bóng.

Cùng lúc đó, Cực Dương đại thiên quân hung hãn một đòn cũng rơi vào Kính Tượng Phân Thân bên trên!

Nương theo Kính Tượng Phân Thân vỡ vụn.

Cực Dương đại thiên quân cứng ở nơi đó!

Bốn phía vây xem đảng, đầu tiên là ngạc nhiên, sau đó trong lòng vang lên từng đạo từng đạo khe nằm!

“Giả?”

Một cái đại thiên quân ông lão không nhịn được mở miệng, tựa hồ xác nhận, sắc mặt âm trầm nói, “Mã Đức, bị đùa!”

Cực Dương đại thiên quân quay đầu liếc mắt nhìn hắn, đón lấy liền nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “hắn chạy không thoát!”

Vừa dứt lời!

Vô tận hồn lực bạo phát, Cực Dương đại thiên quân bóng người lên không, cấp tốc cảm ứng bát phương!

Chỉ có điều, nhường hắn mộng bức chính là.

Lục soát chu vi không biết bao nhiêu dặm địa, thình lình đều không có tìm được Vương Bảo một tia tung tích!

Hồi lâu.

Cực Dương đại thiên quân ngừng lại, hắn ánh mắt âm trầm, nửa ngày lạnh quát, "Đem hắn hình ảnh truy nã đi ra ngoài! Bắt được hắn người, ban Thiên quân đạo cốt mười khối!"

Dứt lời.

Cực Dương đại thiên quân liền muốn rời khỏi!

Có điều nhưng vào lúc này, xa xa thình lình vang lên kinh thiên nổ vang!

Cùng lúc đó, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện, ở sau thân thể hắn, một lão giả theo sát xuất hiện, hét lớn một tiếng, một chưởng đánh vào phía trước bóng người phía sau lưng!

Ông lão cười to mà lên, "Lão phu thật đúng là tạo hóa người, cỡ này tạo hóa, dĩ nhiên chính mình đưa tới cửa!"

Đang khi nói chuyện.

Ông lão mấy cái lấp loé, đến gần rồi Cực Dương đại thiên quân nơi này!

Cực Dương đại thiên quân đã cái khác Cực Dương thánh địa Thiên quân đều là một mặt mộng bức nhìn ông lão.

Cùng với trên tay lão giả nhấc theo "Vương Bảo"!

Bị nhấc theo Vương Bảo đỏ mặt, ánh mắt nhưng mang theo hoảng sợ, gào thét nói, “lão già, ngươi hại tính mạng của ta, ta cho dù chết, cũng sẽ không bỏ qua ngươi!”

Ông lão cười nhạt nói, “dám ở Cực Dương Thánh thành gây sự, này chính là kết cục!”

Nói, ông lão quay về Cực Dương đại thiên quân chắp chắp tay, liếm liếm môi, nói rằng, “ta tựa hồ tiền bối mới vừa nói, bắt được người này, khen thưởng mười khối Thiên quân đạo cốt? Không biết...”

Cực Dương đại thiên quân méo mặt một hồi!

Ta chà xát!

Ta vừa phát ra ngoài treo giải thưởng!

Quay đầu liền bị người hoàn thành?

Vận may này...

Cũng quá rất sao được rồi!

Cảm ứng một hồi, Cực Dương đại thiên quân liền hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “lão phu nói, tự nhiên chắc chắn! Cầm!”

Hất tay đánh ra một cái nhẫn chứa đồ, Cực Dương đại thiên quân mắt nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói, “tiểu tử, không nghĩ tới sao, mặc ngươi làm sao láu lỉnh, còn không phải xui xẻo cực độ?”

Ông lão tiếp nhận nhẫn chứa đồ, liền cười đem Vương Bảo đánh về Cực Dương đại thiên quân!

Cực Dương đại thiên quân ánh mắt mang theo lệ mang, hư không lập loè đạo đạo ánh đao giống như bạch quang, liền chuẩn bị trước tiên đem Vương Bảo đến cái ngàn đao bầm thây, có điều nhưng vào lúc này, Vương Bảo trên mặt mang theo điên cuồng, rít gào nói, “lão tử muốn chết, cũng đến chết

oanh oanh liệt liệt!”

Ầm ầm!

Vương Bảo tự bạo.

Huyết dịch tùy ý một mảnh.

Cực Dương đại thiên quân ngẩn ngơ, khỏi nói nhiều uất ức!

Mã Đức!

Liền chết như vậy?

Lão tử cái gì đều không làm rõ đây!

Này rất sao gọi chuyện gì a!

Tai bay vạ gió!

Nhưng vào lúc này, ông lão kia nhưng là đúng Cực Dương đại thiên quân chắp chắp tay, ánh mắt cuồng nhiệt nói rằng, “tiền bối, vãn bối hướng về gia nhập Cực Dương thánh địa, không biết tiền bối có thể hay không tác thành?”

Cực Dương đại thiên quân nhìn ông lão, nhạt âm thanh nói, “xem ở ngươi lúc trước lập công phần lên, hoàn thành thân phận đo lường sau, có thể!”

“Đa tạ tiền bối tác thành!”

Ông lão mừng rỡ như điên, trực tiếp hướng đi những thiên quân kia cường giả, liên tiếp chắp tay chào hỏi 3 trang xong, cũng bị này tai bay vạ gió khiến cho không hiểu ra sao, hừ lạnh một tiếng, liền hướng xa xa đi vội vã!!

Cực Dương thánh địa Thiên quân bên trong, Thánh địa chưởng giáo đi ra, đối với ông lão nhạt âm thanh nói rằng, “ngươi muốn gia nhập bản thánh địa? Tên gì?”

Ông lão mặt mỉm cười, chắp tay nói, “ta họ Chân, gọi Chân Cao Hưng...”

------oOo------

Chương 983: Ta luyện chế đan dược đều là tốt nhất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo theo Cực Dương thánh địa chưởng giáo bọn họ tiến vào Cực Dương thánh địa.

Một đám lão già có rời đi, thế nhưng phần lớn đều cùng nhau, bởi vì chưởng giáo hạ lệnh, muốn thương nghị sự tình.

"Ai, thời buổi rối loạn a!"

"Không nghĩ tới chúng ta Cực Dương thánh địa cũng sẽ trên quầy chuyện như vậy!"

"Hừ, kẻ ngu dốt nhiều tác quái, tiểu tử kia tìm đường chết, chính là gieo gió gặt bão!"

"Phải nhiều Chân Cao Hưng đạo hữu a, nếu như không phải hắn tóm lấy tên tiểu tử kia, chúng ta lần này mất mặt nhưng là ném lớn!"

"Lời nói tới chỗ này... Chân đạo hữu, tên của ngươi vẫn đúng là rất coca!"

Một ít Cực Dương thánh địa ông lão hiền lành nhìn về phía Vương Bảo.

Kính Tượng Phân Thân hiện tại đã có thể trong vòng một ngày sử dụng hai lần, tự bạo đương nhiên là Kính Tượng Phân Thân, mà Vương Bảo nhưng là thành công lẫn vào.

Vương Bảo híp mắt cười nói, "đúng không? Người mà, có thể không phải vui a một điểm, cao hứng một điểm mà!"

Rất nhiều người không khỏi nở nụ cười.

Cực Dương thánh địa chưởng giáo Viên Vân liếc mắt một cái Vương Bảo, ánh mắt có chút trầm thấp, đang khi nói chuyện, đã bước vào chưởng giáo đại điện.

Mọi người ngồi xuống.

Vương Bảo không hề ngồi xuống, nhìn về phía Viên Vân.

Viên Vân cao ở trung ương ngồi vào, lãnh ngạo nói rằng, "Chân Cao Hưng! Ngươi nếu muốn gia nhập bản thánh địa, cái kia trước ngươi từ lão tổ trong tay được mười khối Thiên quân đạo cốt..."

Vương Bảo trong lòng cười lạnh, hơi thay đổi sắc mặt, cau mày nói, "đó là lão tổ ban tặng!"

Viên Vân ánh mắt chìm xuống, ngẩng đầu nói, "nếu gia nhập bản thánh địa, vậy thì là bản thánh địa người, vì là bản thánh địa làm việc, há có thể như vậy quá đáng yêu cầu thù lao?"

"Chuyện này..."

Vương Bảo đương nhiên không gì lạ: Không thèm khát mười khối Thiên quân đạo cốt cái gì.

Thế nhưng.

Hố đều hố đến rồi.

Lại nhường ra đi, Vương Bảo đương nhiên là không vui.

Có điều, hiện ở chính diện mới vừa những người này, Vương Bảo tuy rằng cũng có thể giết cái thất thất bát bát, thế nhưng, Vương Bảo còn muốn mạnh mẽ hố một đợt đây, nơi nào có thể dễ dàng như vậy bại lộ? Cho nên liền thở dài, nói rằng, "thôi..."

Mười khối Thiên quân đạo cốt bay ra!

Viên Vân trên mặt rốt cục lộ ra ý cười, tiếp nhận, tựa hồ có cảm thấy có chút quá đáng, vứt trở về một khối, ho nhẹ một tiếng nói rằng, "Chân Cao Hưng, này một khối xem như là trước ngươi thù lao, cầm đi!"

Vương Bảo hờ hững tiếp nhận, cất đi!

Hai bên một đám Cực Dương thánh địa trưởng lão sắc mặt đều là một mảnh hờ hững.

Phảng phất Viên Vân vô liêm sỉ, căn bản bé nhỏ không đáng kể giống như.

Trên thực tế, bọn họ sớm thành thói quen!

Viên Vân có thể lên làm Cực Dương thánh địa chưởng giáo, dựa vào chính là cái gì?

Không khách khí nói, là nịnh nọt công phu!

Luận bản lãnh thật sự, hắn ở đại thiên quân bên trong, là kém cỏi nhất.

Thế nhưng ai để người ta có thể đập lão tổ nịnh nọt, đập thiếu chủ nịnh nọt đây? Đặc biệt là thiếu chủ sinh ra sau khi, càng là phảng phất hầu hạ thân tổ tông như thế, vì lẽ đó khá được Cực Dương đại thiên quân coi trọng.

Hắn người này a.

Vô liêm sỉ rất!

Cũng nhỏ người rất!

Có thủ đoạn, có tâm cơ, thủ đoạn ác độc tâm đen, một đám lão già không đắc tội được, cũng chỉ có thể tiếp thu.

"Ừm..."

Viên Vân tâm tình không tệ, dù sao cũng là chín khối Thiên quân đạo cốt, này không thể nghi ngờ sẽ tiến vào hắn kho bạc nhỏ.

Nhìn Vương Bảo một chút, Viên Vân nói rằng, “nói một chút ngươi có cái gì bản lĩnh đi, ta lại sắp xếp chức vị của ngươi!”

Vương Bảo híp mắt, trầm tư chốc lát, thản nhiên nói, “luyện đan! Luyện khí!”

“Hả?”

Viên Vân hơi nhướng mày, ngờ vực nhìn Vương Bảo, “Ngươi là Đan sư vẫn là dụng cụ sư?”

Vương Bảo cười nói, “đều là!”

Viên Vân không nhịn được khóe mắt vừa kéo, khinh thường nói, “Hai đạo tinh thông? Sợ là cũng không được chứ? Người a, quý ở chuyên nhất!”

Dứt lời, Viên Vân liền đối với một bên một cái nào đó trưởng lão nói rằng, “Vũ trưởng lão, hắn sau đó liền gia nhập các ngươi Đan phong!”

Người trưởng lão kia không đáng kể nói rằng, “tuân mệnh!”

“Tản đi đi!”

Viên Vân nhàn nhạt phất tay một cái, một bộ sở hữu thiên hạ quyền tư thái.

Một đám trưởng lão xin cáo lui, hãy cùng bãi triều như thế, dẫn tới Viên Vân càng là cao hứng.

Rời đi chưởng giáo đại điện, một đám lão già liền từng người tách ra.

Cái kia Đan phong trưởng lão, bản chức càng là Đan phong Thủ tịch trưởng lão, gọi là Trương Võ Cực, lúc này bắt chuyện Vương Bảo, hướng về Đan phong đi đến.

Trương Võ Cực vòng chéo tay, vừa đi một bên tùy ý nói rằng, “có thể có đan hào?”

Vương Bảo lắc đầu một cái, “Không có!”

Trương Võ Cực bĩu môi, biết vậy nên vô vị nói rằng, “liền đan hào đều không có, vậy nếu không có xông ra đến rồi! Vậy ngươi Đan sư trình độ, đạt đến mức nào?”

Vương Bảo suy tư một hồi, lắc đầu một cái, “Thực không dám giấu giếm, trước đây vẫn ở ở trên núi, con đường luyện đan cùng luyện khí chi đạo, đều là chính mình không có chuyện gì mù nghiên cứu! Vì lẽ đó... Cái này ta cũng không rõ ràng!”

Ta chùi lặc!

Trương Võ Cực theo bản năng giậm chân, khó có thể tin nhìn Vương Bảo.

Không có đan hào, này rất bình thường, Đan sư tuy rằng khan hiếm, thế nhưng xông ra tên gọi đến, cũng không nhiều.

Thế nhưng.

Ngay cả mình cái gì trình độ, ngươi cũng không biết?

Vậy ngươi còn lấy Đan sư tự xưng?

Ngươi rất sao sẽ không là bất nhập lưu chứ?

Còn chính mình mù suy nghĩ tới, điều này có thể suy nghĩ cái trứng trứng đi ra? Không có sư tôn giáo dục, chỉ dựa vào bản thân mù suy nghĩ...

Trương Võ Cực vẻ mặt có chút khó coi!

Vốn tưởng rằng là cái đường hoàng ra dáng Đan sư, gia nhập Đan phong cũng là thôi!

Náo loạn nửa ngày, là cái hàng lởm?

Cái kia đến ta Đan phong, làm lông dùng? Làm vật biểu tượng sao?

Sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, Trương Võ Cực trầm giọng nói, "vậy ta liền trước hết để cho người kiểm thử xem ngươi đan đạo, nếu như không qua ải, Chân đạo hữu hay là đi Chiến Phong đi!"

Dù sao cũng là Thiên quân.

Cũng không phải vô dụng!

Thế nhưng đối với Đan phong mà nói, hàng này là vô dụng.

Trương Võ Cực có chút không nói gì lắc đầu một cái, cấp tốc mang theo Vương Bảo đi tới Đan phong.

"Thủ tịch!"

Trương Võ Cực ở Đan phong tự nhiên là nhất ngôn cửu đỉnh.

Tiến vào Đan phong 1 tòa đại điện sau khi, bên trong người dồn dập cho Trương Võ Cực hành lễ.

Trương Võ Cực vung vung tay, nhìn chung quanh một tuần, quay về một lão giả ngoắc ngoắc tay, ông lão kia lập tức hùng hục đi tới, cung kính nói, "Thủ tịch?"

Trương Võ Cực lười biếng nói rằng, "đây là Chân Cao Hưng đạo hữu, ngươi đến kiểm thử xem hắn đan đạo trình độ, kết quả đi ra, đi tìm ta!"

Ông lão liếc mắt nhìn Vương Bảo, gật đầu đáp ứng.

Trương Võ Cực quay về Vương Bảo chắp chắp tay, liền đạp bước rời đi, hắn mới chẳng muốn tự mình đo lường đây, lãng phí thời gian a.

Ông lão kia tuy rằng đan đạo trình độ không thấp, thế nhưng, nhưng không dám thất lễ Vương Bảo, đây chính là có thể làm cho Thủ tịch trưởng lão chắp tay chủ!

Hơn nữa Vương Bảo trên người Thiên quân khí tức rất rõ ràng, hắn càng thêm không dám thất lễ!

“Đạo hữu, xin mời!”

Ông lão quay về Vương Bảo cười cợt, tư thái rất thấp, chỉ dẫn Vương Bảo đi tới một gian đan phòng.

Phòng luyện đan bên trong.

Ông lão hít sâu một hơi, vẻ mặt nghiêm túc lên, “Đạo hữu có thể luyện chế đan dược tốt nhất là cái gì?”

Vương Bảo suy tư một hồi, nói rằng, “cái này... Không có tốt nhất!”

“Hả?”

Ông lão buồn bực.

“Đều là tốt nhất!”

Ông lão, “?”

Ta phốc!

Này mẹ nó nói cái gì lời a!

Đan đạo phân cao thấp!

Đan dược có quý tiện!!

Đều là tốt nhất!

Ngươi rất sao làm bình chọn vườn trẻ mẫu giáo bé ba tốt học sinh đây?

------oOo------

Chương 984: Rõ ràng cay sao trâu bò

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đạo hữu nói giỡn!”

Ông lão cười rất lúng túng!

Dù sao hắn cảm thấy đến Vương Bảo hắn không đắc tội được.

Vì lẽ đó, dù cho cho rằng Vương Bảo ở đậu chính mình chơi, ông lão cũng không dám nói ra lời gì quá đáng, chỉ là nhường Vương Bảo chờ, sau đó liền đi ra ngoài!

Lại trở về thời điểm.

Ông lão phất tay một cái, bên trong gian phòng thuốc trên đài liền thêm ra đến một đạo thẻ ngọc, một đống lớn dược liệu.

Ông lão hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “đạo hữu, thẻ ngọc này bên trong có đan phương ba đạo, tương ứng dược liệu, đều ở nơi này, ngươi từ đạo thứ nhất đan phương bắt đầu luyện chế, nếu như đều luyện chế thành công, cái kia không nghi ngờ chút nào, đạo hữu thì có Toái Hư Đại Giới cấp cao Đan sư thực lực!”

Vương Bảo liếc mắt một cái, gật gù, “Được thôi!”

Ông lão nhìn Vương Bảo tùy ý vẻ mặt, có chút đoán không được Vương Bảo sâu cạn, dò hỏi, “Có muốn hay không ta lảng tránh?”

Lảng tránh, liền không nhìn thấy quá trình luyện đan, sẽ có trộm đổi đan dược tỷ lệ.

Vương Bảo giương mắt, không đáng kể vung vung tay, “Cần gì chứ, một chút thời gian liền xong sự tình!”

Ông lão khóe mắt đột nhiên vừa kéo!

Cái tên này chẳng lẽ là cảm thấy ta tốt tính? Dễ ức hiếp?

Vừa nãy đậu ta chơi, hiện tại còn ở đậu ta chơi!

Luyện đan, sao có thể một chút thời gian liền xong?

Liền hướng ngươi câu nói này, ta cảm thấy ta vách cheo leo có thể ở đan đạo lên nghiền ép ngươi!

“Khụ khụ, cái kia đạo hữu liền bắt đầu đi!”

Trong lòng nhổ nước bọt, ông lão cũng không cần phải nhiều lời nữa, lui sang một bên, vòng chéo tay, một bộ “Xin bắt đầu ngươi biểu diễn” dáng vẻ.

Vương Bảo tự nhiên không cần làm sao chuẩn bị, suy nghĩ, đắn đo suy nghĩ cái gì!

Cầm ngọc giản lên nhìn lướt qua, Vương Bảo liền thả xuống.

Bên cạnh ông lão, “?”

Ma trứng!

Ta chùi!

Ta mẹ nó tin ngươi quỷ!

Vậy thì xong?

Cầm lấy đến, nhìn một chút, xong việc?

Ngươi rất sao đây là ở xem đan phương a vẫn là ở liếc trộm tiểu tỷ tỷ a?

Ông lão nhất thời cảm giác thấy hơi tâm mệt.

Nhìn dáng dấp, đây chính là một cái đan đạo ngớ ngẩn a, liền này, Thủ tịch trưởng lão dĩ nhiên để cho ta tới đo lường hắn đan đạo?

Hít vào một ngụm khí lạnh, ông lão miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, mở miệng nói, "đạo hữu, ngươi vẫn là tinh tế thể ngộ một hồi đan phương đi, nếu như lầm... Cái kia nhưng là sẽ nổ đan!"

Vương Bảo không đáng kể vung vung tay, "Sẽ không!"

Ông lão, "..."

Ta vẫn là cách khá xa một điểm đi!

Lui về phía sau vài bước, ông lão mới ngừng lại, gò má co rúm nhìn Vương Bảo bắt đầu luyện đan.

Bên cạnh chính là lò luyện đan.

Nhưng mà Vương Bảo thật giống không muốn dùng ý tứ, không thèm nhìn một chút.

Từng đạo từng đạo vật liệu từ thuốc trên đài bay lên, ở giữa không trung múa, tốc độ nhanh ông lão căn bản là không có cách lại thấy rõ ràng dược liệu bản tôn.

Nhìn tình cảnh này, ông lão đã triệt để không nói gì!

Rõ ràng!

Thật sự rõ ràng!

Đây chính là đến đùa giỡn!

Len sợi luyện đan a!

Nhà ai luyện đan như vậy xử lý dược liệu a!

Nhưng mà.

Ngay ở hắn cái ý niệm này vừa bay lên sau khi, liền nhìn thấy trong hư không đột nhiên truyền đến đạo đạo ong ong, sau đó...

Vì lẽ đó dược liệu ầm ầm nát tan, dược lực chớp mắt tụ tập, nổ tung, tái tụ tập, chỉ chốc lát sau, một viên tròn vo đan dược xuất hiện ở hư không!

Thuốc cặn rải rác.

Ông lão nhưng không hề hay biết, con ngươi đều sắp tuôn ra đến rồi.

Ta giời ạ!

Làm cái gì đây?

Nhanh như vậy liền luyện thành?

Then chốt là quá trình này là cái gì đồ chơi a, ta rất sao chân tâm xem không hiểu a!

Không làm rõ được, ông lão nuốt ngụm nước bọt, cấp tốc tiến lên, cung kính nói nói, “ta xem một chút?”

“Chờ chút đã!”

Vương Bảo thuận miệng đáp lời.

Bàn tay vung lên, thuốc trên đài, loại thứ hai đan dược dược liệu cũng trốn đi.

Ông lão một mặt mộng bức nhìn.

Nhìn.

Chờ đến mười mấy hơi thở công phu, đan dược hiện ra.

Ông lão suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Hắn khắp toàn thân đều đang run rẩy, da mặt co rúm, trơ mắt nhìn Vương Bảo lần thứ hai tiến hành hắn bất luận làm sao đều xem không hiểu lần thứ ba luyện đan, cuối cùng đan dược thành hình, đầy đủ ba viên đan dược xuất hiện ở Vương Bảo lòng bàn tay.

"Nhìn nhìn đi!"

Vương Bảo đem đan dược đưa tới!

Ông lão run rẩy tiếp nhận đan dược.

Thời khắc này.

Hết thảy xem thường, biến mất không thấy hình bóng.

Không nói cái khác.

Chỉ là Vương Bảo này luyện đan thời gian, ông lão đều giác đến người ta đan đạo quăng chính mình tám trăm vạn cái phố!

Căn bản không cách nào so sánh được a!

Nghĩ đến vừa nãy Vương Bảo nói, chỉ cần chỉ trong chốc lát, chính mình còn khinh thường tới, còn cảm giác người ta ở đậu chính mình chơi tới, ông lão thì có chút muốn khóc!

Người nói chính là lời nói thật a!

Chính mình hay là cũng không có tư cách để người ta đùa với chơi a!

Tâm tư chớp mắt vạn ngàn, ông lão quơ quơ đầu, bỏ đi đầu óc hỗn độn tâm tư, đi tới bên cạnh đo lường trên đài, bắt đầu đo lường đan dược!

Nửa ngày qua đi.

Ông lão đột nhiên ngẩn ngơ, sau đó, hắn quay đầu, khó mà tin nổi nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “ngài... Ngài này đan...”

Vương Bảo chân mày cau lại, “Làm sao? Không được?”

Ông lão suýt chút nữa phun máu!

Khe nằm!

Này hỏi!

Hỏi ta hoảng hốt a!

Này ba viên đan dược nếu như không được!

Cái kia khắp thiên hạ đan dược, đều mẹ nó được không hiểu rõ!

“Tiền bối, ngài chờ, ta đi tìm thủ tịch!”

Ông lão cung cung kính kính chắp tay, khom lưng, triệt để thả xuống tư thái, sau đó rút chân liền chạy!

Xác nhận qua!

Này nhất định là một cái đan đạo đại sư, thậm chí còn...

Cấp độ tông sư đại nhân vật!

Chuyện này, thủ tịch nên không rõ ràng, nếu không, hắn mới không dám để cho chính mình đến đo lường người ta đan đạo trình độ!

Vì lẽ đó, ông lão lập tức lấy đời này tốc độ nhanh nhất, đi tìm Trương Võ Cực đi tới!

Này điện tầng cao nhất.

Trương Võ Cực híp mắt, nằm ở trên ghế nằm, thản nhiên xuyên thấu qua trước cửa sổ, nhìn bên ngoài sơn sơn thủy thủy.

Tuy rằng tông môn mới vừa xui xẻo rồi, thế nhưng đối với hắn cái này Đan phong Thủ tịch trưởng lão mà nói, hầu như không có đau khổ.

Tự nhiên cũng không ảnh hưởng tới tâm tình của hắn.

Có điều, nhưng vào lúc này, tiếng gõ cửa dồn dập vang lên.

Trương Võ Cực chau mày, vẻ mặt khó nhìn hợp mắt thân, phất tay mở cửa phòng ra cấm chế, cửa mở, ông lão kia chạy toán loạn vào!

"Thủ tịch!"

Ông lão một tiếng cao giọng thét lên.

Trương Võ Cực vẻ mặt trầm thấp lạnh giọng nói, "ngươi tốt nhất cho ta một cái có thể làm cho ta thoả mãn lý do, giải thích một chút ngươi vừa nãy thất lễ chỗ!"

Ông lão sắc mặt trắng nhợt, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường, liền bận bịu nói rằng, "thủ tịch thứ tội! Ta quá sốt ruột, thực sự là vừa nãy đo lường vị kia Chân Cao Hưng tiền bối đan đạo trình độ, quá mức khó mà tin nổi, lúc này mới lỗ mãng!"

"Hả?"

Trương Võ Cực lông mày bốc lên, hiếu kỳ lên, "Chân Cao Hưng... Tiền bối? Tên kia chẳng lẽ thật là có chút bản lãnh hay sao?"

Ông lão da mặt run lên, "Đâu chỉ là có chút bản lãnh... Thủ tịch, đây là hắn luyện chế ba viên đan dược, ngài mời xem..."

Ba viên đan dược, bị ông lão hai tay sạp đưa ra!

Trương Võ Cực liếc mắt nhìn.

Ba viên đan dược, hắn tự nhiên đều biết.

Cầm lấy cấp cao Đan sư mới có thể luyện chế tam hợp đan, Trương Võ Cực cau mày, ngón tay khẽ nhúc nhích, một vệt thuốc bột trực tiếp đi vào trong miệng hắn!

"Hả?"

Trương Võ Cực đột nhiên ngẩn ngơ.

Mười phần dược hiệu!

Đây là hiếm thấy đan bên trong Vương Phẩm.

Lại cảm thụ một hồi dược hiệu.

Trương Võ Cực trực tiếp mộng bức hỏng rồi.

Tam hợp đan, chính là Đạo Kiếp cường giả sử dụng một loại đan dược, có thể làm cho thần hồn, huyết nhục, thần xương cùng đạo lực liên hệ càng thêm mật thiết!

Mà vào giờ phút này, chỉ là một chút thuốc bột nhập thể!

Trương Võ Cực liền cảm giác được trong cơ thể tiên thiên đạo nguyên, phát sinh chớp mắt bạo động!

Dù cho chỉ là trong nháy mắt sự tình!

Thế nhưng Trương Võ Cực cũng là kinh nước tiểu!

Này rất sao chỉ là tam hợp đan, đối với Đạo Kiếp hữu dụng, đối với Tôn Giả đều vô dụng, càng không cần phải nói đối với hắn cái này Thiên quân!

Nhưng mà bây giờ nhìn lại...

“Này mẹ nó là tam hợp đan?”

Trương Võ Cực không nhịn được tự lẩm bẩm, bạo thô khẩu!

Nửa ngày qua đi.

Trương Võ Cực hít vào một ngụm khí lạnh, rốt cục tỉnh lại, hai tay hắn nắm trong tay tam hợp đan, trầm mặt đi ra ngoài!

Mã Đức!

Rõ ràng cay sao trâu bò!

Nhưng nói với ta chỉ là chính mình mù suy nghĩ

Ngươi rất sao mù suy nghĩ, có thể suy nghĩ ra một cái đan đạo đại sư cấp thậm chí cấp độ tông sư đan đạo trình độ?

Cái kia Chân Cao Hưng, vách cheo leo là ở đậu chính mình chơi!

------oOo------

Chương 985: Làm sao khiến cho ta nhiệt huyết sôi trào!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Võ Cực khí thế hùng hổ mà tới.

Thế nhưng đi tới Vương Bảo vị trí phòng luyện đan trước cửa sau khi, Trương Võ Cực sắc mặt lại có chút do dự!

Hắn hít sâu một hơi, bình phục một hồi kích giận tâm tình.

Tam hợp đan luyện chế đến mức độ như vậy.

Trương Võ Cực tự nhận, mình làm không tới.

Cũng chưa từng nghe nói có người có thể làm được.

Không phải là không muốn.

Là căn bản không cái kia năng lực!

Cao thâm như vậy luyện đan trình độ, chính mình lại rất sao yêu năm uống sáu, thực sự là có chút không thích hợp, không thể trang bức a, vạn nhất bởi vậy cùng đối phương kết thù, vậy thì quá không nên.

Miễn cưỡng bỏ ra một cái biểu lộ ra khá là cứng ngắc nụ cười, Trương Võ Cực đẩy cửa mà vào!

“Thủ tịch!”

Vương Bảo nhìn thấy Trương Võ Cực đi vào, cười chắp chắp tay.

Trương Võ Cực cũng là chắp tay, sau đó, cười gượng nói, “Chân đạo hữu, ngươi giấu cho ta rất sâu a!”

Vương Bảo buồn bực, “Ta giấu ngươi cái gì? Thủ tịch có thể đừng oan uổng ta!”

Oan uổng?

Oan uổng ngươi muội a!

Đều lúc này, ngươi rất sao còn trang lông gà a, ta từ lâu nhìn thấu ngươi, ngươi là một cái ngay cả ta cũng không sánh bằng Đan sư!

Trương Võ Cực trong lòng điên cuồng nhổ nước bọt, sau đó trực tiếp đem tam hợp đan lấy ra, cười khổ nói, “viên thuốc này là đạo hữu luyện chế tam hợp đan, liền hướng này, Chân đạo hữu đan đạo tông sư trình độ, xác nhận không thể nghi ngờ!”

Vương Bảo “Khiếp sợ”, “Ta? Tông sư?”

Trương Võ Cực khóe mắt không khỏi vừa kéo!

Ta giời ạ!

Hàng này chẳng lẽ...

Là thật sự không biết?

Không thể a!

Thế nhưng hắn làm sao còn ở trang đây? Thực sự là nhìn không thấu hắn a!

Vương Bảo đón lấy thoải mái cười to, “Không nghĩ tới ta dĩ nhiên lợi hại như vậy, lớn như vậy việc vui, phải thông báo lão tổ a!”

Trương Võ Cực suýt chút nữa không nhịn được lật lên Byankugan.

Ngươi nhìn nhìn ngươi đắc ý!

Có cái gì a!

Không phải là đan đạo tông sư sao!

Ai không phải!

Ta tông sư nhiều năm, ta kiêu ngạo sao?

Lão tổ có từng đối với ta cười tươi như hoa sao?

Không có!

Cho nên nói.

Chuyện như vậy, quấy rầy lão tổ là không đúng, ngươi nên thông báo chưởng giáo, ta dùng ngón tay đầu đoán cũng có thể đoán được, Viên Vân cái kia nịnh nọt tinh, ở biết rồi ngươi là đan đạo tông sư sau khi, cái kia tuyệt bức sẽ cao hứng nhảy lên đến.

Có điều.

Ta nghiêng không nhắc nhở ngươi!

Ngươi so với ta đều lợi hại đều treo, ta còn giúp ngươi? Chuyện cười!

Trương Võ Cực lúng túng cười, cũng không lên tiếng.

Mà Vương Bảo nhưng là xem xét hắn một chút, nói rằng, “thủ tịch, nếu ta đan đạo đã xác định, cái kia xem ra ta sau đó phải ở thủ hạ ngươi làm việc! Thủ tịch yên tâm a, ta đối với tranh quyền đoạt lợi cái gì, không có hứng thú, ta chỉ đối với luyện đan cảm thấy hứng thú, vì lẽ đó thủ tịch không cần lo lắng cho ta đoạt vị trí của ngươi! Ân, ta lấy Thiên Đạo tuyên thề...”

Trương Võ Cực nhất thời một mặt mộng bức.

Ta chùi lặc?

Như thế bằng phẳng?

Ngươi có biết, ngươi lời này nói ra, liền phảng phất từng cái từng cái lòng bàn tay, ở hướng về trên mặt ta điên cuồng hô đến hô đi a!

Ta lúc trước còn kiêng kỵ ngươi tới.

Còn đố kị ngươi tới.

Còn đề phòng ngươi tới.

Chỉ sợ ngươi đi liếm Viên Vân, cho tới ta thủ tịch vị trí khó giữ được.

Vạn vạn không ngờ tới.

Ngươi đều đối với Thiên Đạo xin thề!

Không màng danh lợi a!

Quá rất sao lên nói!

Trong lúc nhất thời, Trương Võ Cực trên mặt thần sắc biến ảo lợi hại, cuối cùng, hắn tiến lên một bước, thành khẩn cực kỳ nói rằng, "Chân đạo hữu, cái gì cũng đừng nói, sau đó chúng ta cộng đồng nỗ lực! Như vậy... Chúng ta hiện tại liền đi tìm chưởng giáo, đem cái tin tức tốt này nói cho hắn, còn lão tổ, vẫn để cho chưởng giáo tự mình thông báo đi, khụ khụ... Nói với ngươi câu nói, ngươi có thể đừng truyền đi a, chưởng giáo người này, tâm nhãn rất nhỏ..."

Trương Võ Cực rất nhanh điều chỉnh xong, tiến vào lão Đại ca trạng thái, cho Vương Bảo nâng điểm.

Vương Bảo "Bỗng nhiên tỉnh ngộ", vội vã chắp tay, "Đa tạ thủ tịch!"

Trương Võ Cực thoả mãn gật gù.

Ngươi thái độ, quyết định ta thái độ, nếu ngươi biểu hiện hài lòng, ta cũng không thể quá phận quá đáng.

Cũng không lâu lắm.

Trương Võ Cực liền dẫn Vương Bảo tìm tới Viên Vân!

"Chưởng giáo, đại hỉ sự a, trải qua ta cùng Chân đạo hữu lẫn nhau luận đạo, ta thình lình phát hiện, Chân đạo hữu chính là một vị đan đạo tông sư!"

Trương Võ Cực âm thanh ở chưởng giáo đại điện vang lên.

Vốn là một mặt tùy ý Viên Vân, lập tức ngây người!

Khe nằm!

Đan đạo tông sư?

Lão tổ dĩ nhiên cho kiếm về một cái đan đạo tông sư?

Tin tức này ném cho lão tổ, lão tổ nhất định sẽ đắc ý a.

Không thể không nói, Viên Vân thật sự liếm quen thuộc, tông môn được đan đạo tông sư, hắn không nghĩ tới trong đó có bao nhiêu chỗ tốt, trái lại nghĩ liếm Cực Dương đại thiên quân một đợt.

"Được!"

Viên Vân đập chân mà lên, một mặt kích động đi xuống, nhìn Vương Bảo, trầm giọng nói, "Chân đạo hữu dĩ nhiên là cấp độ tông sư Đan sư, vượt quá bản tọa dự liệu a, ha ha ha!"

Vương Bảo cười nhạt nói, "là thủ tịch quá khen rồi! Không đáng nhắc tới, hiểu sơ mà thôi!"

Trương Võ Cực lật lên Byankugan!

Hắn phát hiện.

Cái này Chân Cao Hưng đạo hữu, là thật có thể trang bức a!

Ngươi này đan đạo, như chỉ là hiểu sơ, không đáng nhắc tới, cái kia trên đời này Đan sư đã có thể làm cái khác.

“Việc này ta lập tức thông báo lão tổ!”

Viên Vân vui cười hớn hở nói.

Có điều, Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên phất tay, trầm giọng nói, “chưởng giáo, chậm đã a...”

“Hả?”

Viên Vân buồn bực nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, xem xét Trương Võ Cực một chút.

Trương Võ Cực, “?”

Hắn mộng bức a!

Ánh mắt này, mấy cái ý tứ a?

Đây là chuẩn bị muốn đuổi ta đi ra ngoài?

Sau đó ngươi cùng chưởng giáo nói điểm lặng lẽ lời?

Ta phốc ngươi muội a!

Chân Cao Hưng ngươi đang làm cộng lông a?

Trước chúng ta không phải đều đạt thành nhận thức chung sao? Ngươi làm tiểu đệ của ta!

Hiện tại liền lật thuyền?

Mà Viên Vân, tự nhiên cũng nhìn ra Vương Bảo ánh mắt ý tứ, đối với Trương Võ Cực nhạt âm thanh nói, “Trương trưởng lão, ngươi đi về trước đi, ta theo Chân đạo hữu tán gẫu điểm việc tư!”

Trương Võ Cực khóe mắt đột nhiên vừa kéo!

Sắc mặt trong nháy mắt âm trầm lại, thâm ý sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, liền thấp rên một tiếng, xoay người rời đi!

Mã Đức!

Hi vọng tiểu tử ngươi đừng làm cái gì yêu thiêu thân!

Nếu không, ta sẽ cho ngươi biết biết, ta Trương Võ Cực, cũng không phải ngồi không!

“Chân đạo hữu, ngươi có thể đắc tội Trương trưởng lão a! Ăn ngay nói thật, cái tên này, tâm nhãn rất nhỏ!”

Viên Vân cười hì hì.

Vương Bảo tùy ý mở miệng, “Hắn vừa nãy cũng từng nói như vậy ngươi!”

Viên Vân vẻ mặt nhất thời cứng lại rồi!

Sau đó chính là căm giận ngút trời!

Hắn cũng không phải hoài nghi Vương Bảo, bởi vì hắn cũng biết mình ở các trưởng lão khác trong lòng đánh giá, thế nhưng...

Này Chân Cao Hưng vừa tới.

Ngươi rất sao liền nói với hắn ta nói xấu?

Trương Võ Cực, này bút tiểu món nợ, ta nhớ cuốn tập lên!

Vương Bảo nhìn Trương Võ Cực vẻ mặt, hơi cười.

Trước hắn là nghĩ tìm Cực Dương đại thiên quân.

Thế nhưng cùng Viên Vân vừa tiếp xúc, Vương Bảo liền phát hiện, cái này Viên Vân, thực sự là một cái hợp lệ cõng nồi hiệp khách a!

Nghĩ tới đây, Vương Bảo liền trầm giọng nói, "chưởng giáo, trước ta không biết mình đan đạo, cũng là thôi, thế nhưng nếu hiện tại rõ ràng, vậy ta liền không thể không đến vì là Cực Dương thánh địa, dốc hết tâm huyết, cúc cung tận tụy!"

Viên Vân, "?"

Lời này mấy cái ý tứ?

Ngươi muốn làm cái gì?

Làm sao khiến cho ta nhiệt huyết sôi trào!

------oOo------

Chương 986: Vẫn đúng là nhiệt huyết sôi trào lên a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chưởng giáo, ta luyện đan phương pháp chính là chính mình nghiên cứu, thế nhưng, từ Trương thủ tịch trò chuyện bên trong ta có thể biết, ta luyện đan tốc độ, cực nhanh!”

“Vì lẽ đó, ta quyết định liền cắm rễ ở Cực Dương thánh địa, vì là Thánh địa luyện đan, vì là Thánh địa mưu phúc lợi, đúc căn cơ! Trong thời gian ngắn, đem Thánh địa thu gom linh dược toàn bộ chuyển hóa thành đan dược, ngươi xem, có thể không?”

Vương Bảo dụ dỗ từng bước!

Viên Vân nhưng là nghi ngờ không thôi lên.

Luyện đan tốc độ nhanh?

Có thể nhanh bao nhiêu?

Còn có thể sánh được Trương Võ Cực?

Mà Vương Bảo tựa hồ nhìn ra Viên Vân suy nghĩ, khẽ cười một tiếng, phất tay một cái, từng đạo từng đạo dược liệu xuất hiện, tại chỗ luyện đan!

Viên Vân trừng mắt lên, nhất thời tỉ mỉ quan sát, hồi lâu qua đi, ngây người như phỗng Viên Vân thân thể run run một cái, đột nhiên hưng phấn mắt tỏa ánh vàng, run giọng nói, “Chân Cao Hưng! Sau đó đừng như vậy khách khí, gọi ta một tiếng sư huynh là được! Sau đó, chúng ta thân cận hơn một chút, ta bảo đảm ngươi ở Cực Dương thánh địa, một bước lên mây...”

Lời này nói ra khỏi miệng.

Viên Vân đúng là rất là chân thành.

Bởi vì hắn là thật sự bị Vương Bảo luyện đan tốc độ cho kinh hãi đến!

Mười mấy hô hấp.

Một viên Thiên quân mới có thể dùng thánh đan liền luyện xong rồi!

Nếu không là phát sinh ở ta dưới mí mắt, ai cho ta nói như vậy, ta có thể hô chết hắn!

Nghĩ đến vừa nãy chính mình còn đang suy nghĩ, Vương Bảo không sánh được Trương Võ Cực.

Viên Vân thì có nghĩ nhổ Trương Võ Cực một cái.

Liền Trương Võ Cực cái kia luyện đan tốc độ.

Cùng Chân Cao Hưng so với?

Hắn so với cái rắm a!

Hắn chính là cái rác rưởi!

Mà Chân Cao Hưng, mới là hiền lành nhất minh châu, này viên minh châu, ta phải liếm được rồi, thời khắc mấu chốt, tất có tác dụng lớn!

“Chưởng giáo sư huynh!”

Vương Bảo bắt đầu cười hắc hắc!

“Ừm!”

Viên Vân thoả mãn cực kỳ, suy nghĩ một chút, lại nói rằng, “đúng rồi, ngươi vừa nãy là nói, muốn đem tông môn dược liệu đưa hết cho luyện chế?”

Vương Bảo nghiêm túc nói, “Không sai! Nếu Trương thủ tịch bọn họ không làm được, vậy thì để ta làm đi, dược liệu trước sau là dược liệu, không chuyển hóa thành đan dược, làm sao cho tông môn các đệ tử tăng cao thực lực? Huống hồ, ta luyện chế đan dược, hoàn toàn không có mảy may tạp chí, căn bản không cần lại tiêu hao thời gian, đi tiêu diệt thuốc độc, chỉ cần đan dược luyện chế ra đến, tuyệt đối có thể đem tông môn thực lực nội tình, chí ít tăng lên gấp mười lần!”

“Chưởng giáo sư huynh ngươi suy nghĩ một chút, nếu như đến thời điểm, ngươi lại đem tin tức này, thông báo lão tổ...”

“Lão tổ sẽ cỡ nào kinh hỉ?”

Viên Vân là thật sự nhiệt huyết sôi vọt lên!

Hắn mắt tỏa tinh mang!

Tinh tế suy nghĩ Vương Bảo!

Lời nói này.

Không tật xấu a!

Tông môn nội tình tăng vọt gấp mười lần!

Có thể so với một cái đan đạo tông sư muốn nổ tung nhiều!

Đến thời điểm lão tổ biết rồi, sẽ đối với ta công tác cỡ nào thoả mãn? Chính mình liếm chó thân phận, đến thời điểm còn ai dám mù lông gà loạn truyền?

Nghĩ tới đây.

Viên Vân lập tức đại hỉ nói rằng, “Chân lão đệ, thật sự có ngươi a! Ngươi cái kế hoạch này, rất tốt! Ta đồng ý! Đi, chúng ta mau chóng đi Đan phong, nhường Trương Võ Cực đem dược liệu cho ngươi!”

Đan phong.

Trương Võ Cực ngột ngạt cơn giận, trở về.

Hắn trong lòng cuồng mắng không ngớt, sắc mặt âm tình bất định, sau khi trở về, lại có chút sốt sắng.

Đan phong Thủ tịch trưởng lão địa vị nếu như không còn.

Mặt của mình nhưng là ném lớn a!

Nếu không.

Chính mình đi liếm một liếm Viên Vân?

Trương Võ Cực rất cam tâm, lão không vui, hắn rất khinh bỉ Viên Vân tới, lại đi liếm hắn, hắn có chút mất mặt mặt mũi.

Mà nhưng vào lúc này, hạ nhân thông báo, chưởng giáo đến rồi!

Trương Võ Cực giật nảy cả mình, cấp tốc xuống, nhìn thấy Viên Vân cùng Vương Bảo dắt tay nhau mà đến, sắc mặt nhất thời tối sầm lại!

“Chưởng giáo!”

Trương Võ Cực ám trừng Vương Bảo một chút, rồi mới hướng Viên Vân bỏ ra một cái nụ cười.

Viên Vân trong thần sắc mang theo chưởng giáo uy nghiêm, trầm giọng nói, “Trương trưởng lão, ta quyết định nhường Chân lão đệ vì là bản tông luyện chế một nhóm lớn đan dược, ngươi mau chóng đem Đan phong một nửa dược liệu lấy ra, cho Chân lão đệ!”

Trương Võ Cực suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Ta giời ạ!

Viên Vân ngươi cái tên ngớ ngẩn!

Ngươi rất sao biết ngươi đang làm gì không?

Nhường lão tử đem Đan phong dược liệu lấy ra một nửa cho Chân Cao Hưng?

Ngươi thật là dám a!

Chân Cao Hưng lúc này mới đến rồi bao lâu? Khe nằm, còn không hai ngày đây, ngươi liền đem như thế lượng lớn dược liệu cho hắn?

Ngươi liền không sợ hắn cuốn dược liệu chạy trốn?

Ánh mắt âm trầm, Trương Võ Cực nói rằng, "chưởng giáo, ngươi tại sao lại có ý niệm như vậy?"

Viên Vân bĩu môi, nói rằng, "chính ngươi bản lãnh gì, chính ngươi không mấy? Ngươi cũng biết Chân lão đệ luyện chế ra đến đan dược, cỡ nào nghịch thiên? Vậy cũng là không có tạp chất đan bên trong chi vương! Chúng ta các đệ tử dùng, liền tiêu diệt đan độc thời gian đều không cần tiêu tốn, đến thời điểm, tông môn nội tình có thể tăng lên đến mức nào? Tăng vọt gấp mười lần đều không phải không thể a!"

Trương Võ Cực nuốt ngụm nước bọt!

Đại gia a!

Cái này Chân Cao Hưng, quả nhiên là lật triệt để a!

Đây là leo lên chưởng giáo cái này cao cành a!

Một khi nếu như bị hắn làm thành.

Lập lớn như vậy Tề Thiên đại công, vậy lão tử ở Đan phong còn có cái gì

địa vị có thể nói?

Đến thời điểm đừng nói là Đan phong thủ tịch.

Phỏng chừng đến lúc đó, Đan phong bên trong hết thảy Đan sư, cũng phải đối với Chân Cao Hưng như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, phất cờ hò reo!

Hít sâu một hơi, Trương Võ Cực sắc mặt khó coi lạnh giọng nói, "chưởng giáo, thứ khó tòng mệnh!"

"Ngươi nói cái gì?"

Viên Vân đầu tiên là ngẩn ngơ, căn bản không nghĩ tới Trương Võ Cực lại dám kháng mệnh, phản ứng lại, nhất thời giận dữ nói, "Trương Võ Cực, ngươi lớn mật!"

Trương Võ Cực thấp quát, "Chưởng giáo thứ tội, chỉ là... Chân Cao Hưng thân phận, đến hiện tại cũng không điều tra rõ, thân là Đan phong thủ tịch, ta há có thể lấy ra một nửa dược liệu cho hắn? Nếu như hắn lại lòng xấu xa, chúng ta chẳng phải là... Hừ, ngược lại không có lão tổ tên, ta không làm được!"

"Ngươi..."

Viên Vân khí nổ!

Vương Bảo thấy thế, thở dài nói, "Trương trưởng lão, ngươi vì sao như vậy hãm hại ta, ta Chân Cao Hưng không phải loại kia đồ vô liêm sỉ!"

"Hừ, biết người biết mặt nhưng không biết lòng a!"

Trương Võ Cực chê cười, tự nhiên là vạn phần không tin.

Ngươi rất sao lúc trước trả (còn) cho ta biểu trung tâm, lên ta thuyền tới, quay đầu lại ngươi liền đem ta đạp xuống, ta có thể tin ngươi?

"Tốt! Rất tốt a!"

Viên Vân tức giận ngược cười!

Có điều, hắn nhưng là không nói thêm gì nữa.

Bởi vì hắn rõ ràng, nếu như Trương Võ Cực thật sự kháng mệnh, hắn vẫn đúng là không biện pháp, bởi vì người ta lý do rất đủ a!

Tuy rằng Viên Vân trước cũng có như vậy lo lắng, thế nhưng, hắn nhưng là cảm thấy, cái này không thể nào!

Như thế hố Cực Dương thánh địa.

Này không phải tìm đường chết sao!

Huống hồ.

Hắn kỳ thực sớm đã có kế sách ứng đối!

Nghĩ tới đây, Viên Vân cười lạnh một tiếng, trực tiếp nói rằng, "tốt! Trương Võ Cực ngươi chờ ta, sau đó ta liền sẽ cho ngươi biết biết, ta Viên Vân muốn làm gì sự tình, sẽ không có không làm được!"

Dứt lời, Viên Vân bắt chuyện Vương Bảo rời đi!

Trương Võ Cực nhìn bọn họ rời đi bóng lưng, có chút hối hận, có chút lo lắng, cũng thập phần phẫn nộ, cuối cùng, hắn chắp tay ở phía sau, phun ra một ngụm nước bọt, xem thường châm biếm nói, "hừ, đi cáo trạng? Đi tìm lão tổ? Hữu dụng sao? Ngươi cho rằng lão tổ cùng ngươi như thế ngu ngốc sao? Ta xem ngươi có thể làm sao..."

------oOo------

Chương 987: Ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viên Vân có thể sao làm?

Đương nhiên là cáo ngự hình, tham một quyển a!

Có điều Viên Vân không có đi tìm lão tổ.

Mà là mang theo Vương Bảo, lập tức đi tìm đến tiểu tổ tông, Cực Dương đại thiên quân con trai, Phong Trần!

Trên đường.

Sắp tới Phong Trần hang lớn phủ thời điểm.

"Chân lão đệ!"

Viên Vân thả chậm lại bước chân, nhìn về phía Vương Bảo vừa đi vừa nói chuyện, "Ngươi vừa tới, còn không biết chúng ta Phong Trần thiếu chủ tính khí! Thân là chưởng giáo sư huynh, ta nâng điểm ngươi một câu a, Phong Trần thiếu chủ a, thích nghe tán dương, sau đó đây, chính ngươi chú ý một chút!"

Vương Bảo thở dài, "Đáng tiếc a, ta khẩu tài không được!"

Viên Vân cười nhạt nói, "cái kia không sao, ta nói cái gì, ngươi phụ họa là được, yên tâm đi, ta sẽ giúp đỡ ngươi!"

"Đa tạ chưởng giáo sư huynh!"

Vương Bảo một mặt "Thành khẩn".

Viên Vân thoả mãn hé mắt, đi tới Phong Trần động phủ, gõ nhẹ cửa phủ, cũng không lâu lắm liền bị một cái hầu gái mời đi vào.

Phong Trần không tu luyện, khắp nơi phủ trong sảnh nghiên cứu một cái đẹp đẽ hầu gái bắp đùi.

Nhìn thấy Viên Vân cùng Vương Bảo đi vào, Phong Trần cũng không có một chút nào kiêng kỵ, xoa xoa đậu hũ giống như non mềm bắp đùi, Phong Trần nhạt âm thanh nói, "là Lão Viên a, có việc?"

Viên Vân lập tức tiến lên, nịnh nọt cười nói, "thiếu chủ, Lão Viên có đại hỉ sự bẩm báo, hỉ sự to lớn!"

Phong Trần bĩu môi, thở dài, "Nói một chút coi đi, nhìn có thể hay không để cho tâm tình của ta tốt một chút!"

Từ Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa sau khi trở lại.

Hắn cha liền đem hắn tốt một bài học.

Cảm thấy là hắn không góp sức, không thể bắt được Chung Linh phương tâm.

Phong Trần lại không dám phản bác, khiến cho rất phiền muộn, chỉ được mỗi ngày cùng chính mình mấy cái tiểu hầu gái thâm nhập giao lưu xếp sầu giải buồn.

Viên Vân ho nhẹ một tiếng, đứng ở nghiêng về một bên, chỉ chỉ Vương Bảo nói rằng, "thiếu chủ, cho ngài giới thiệu sau, vị này chính là chúng ta mới gia nhập trưởng lão, Chân Cao Hưng trưởng lão! Hắn a, nhưng là một vị khó mà tin nổi đan đạo tông sư!"

"Ồ?"

Phong Trần ánh mắt tinh mang lấp loé.

Đánh giá Vương Bảo một chút, trầm giọng nói, "trẻ tuổi như vậy?"

“Có kỹ không ở còn trẻ! Có chí không ở năm cao!”

Vương Bảo hơi cười.

Phong Trần hơi thay đổi sắc mặt.

Mã Đức!

Tên khốn này là ở ngược phúng ta sao?

Viên Vân nhất thời sốt sắng lên đến, trong lòng mắng to Vương Bảo vài câu, vừa mới chuẩn bị nói sang chuyện khác, liền nghe được Vương Bảo lại mở miệng.

“Chính như thiếu chủ ngài, nhìn so với ta đều tuổi trẻ, cũng đã trở thành trong thiên địa rồng trong loài người, uy chấn bát phương, thâm sơn có thể nghe a! Dù cho là ta tiềm tu nhiều năm, nhưng cũng đối với thiếu chủ tục danh như sấm bên tai, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền... Không, phải nói, nghe đồn sai lầm, bởi vì thiếu chủ nhìn qua, so với nghe đồn bên trong càng thêm quý khí, càng thêm loá mắt! Theo ta thấy, thiếu chủ thậm chí cũng có thể cùng trên trời nắng gắt sánh ngang, thiếu chủ tự mang thánh quang nam nhân a!”

Vương Bảo miệng lưỡi lưu loát.

Thổi chính là thiên hoa loạn trụy.

Một câu câu, trực tiếp đem Phong Trần cùng Viên Vân chỉnh mộng bức!

Phong Trần nghĩ tới là.

Ôi này!

Cái tên này, có thể a!

Có chút nhãn lực giới a!

Ánh mắt rất độc a!

Nói đến ta tâm khảm bên trong đi tới a!

Mà Viên Vân...

Lão già này phản ứng lại, suýt nữa phun ra một cái lão huyết!

Khóe mắt co giật nhìn Vương Bảo, Viên Vân trong lòng không khỏi nhấc lên một vạn câu nhổ nước bọt!

Liền cái này mới.

Ngươi rất sao vừa nãy nói với ta, ngươi khẩu tài không tốt?

Khe nằm!

Ngươi so với lão tử đều mạnh hơn (hiếu thắng) có được hay không?

Vương Bảo dừng lại sau khi, tựa hồ có hơi thật không tiện, nói rằng, "cái kia cái gì, mới vừa thấy thiếu chủ, bị thiếu chủ thánh quang thu hút, cho tới rối loạn đạo tâm, không giữ mồm giữ miệng, chỉ nói lời nói thật, mong rằng thiếu chủ thứ lỗi a!"

"Ừm..."

Phong Trần được kêu là một cái đắc ý a!

Hắn chính là thích nghe tán dương.

Dù cho rất nhiều người đều từng nói với hắn, thế nhưng, Phong Trần hắn là tốt rồi này một cái.

Mà Vương Bảo, lấy như vậy chân thành biểu hiện, nói ra chính mình rất nhiều bất phàm, cái tên này, nhìn liền thoải mái a!

“Ngươi rất tốt!”

Phong Trần đẩy ra hầu gái, sau đó vẫn một bên một cái băng, “Ngồi xuống nói chuyện!”

Vương Bảo nghiêm túc nói, “Không được! Thứ tại hạ khó có thể tòng mệnh, ta cho rằng, cùng thiếu chủ lúc nói chuyện, ai ngồi, vậy thì là tội không thể tha trọng tội!”

Vốn là đã chuẩn bị muốn ngồi xuống Viên Vân lập tức thu mông, méo mặt hít một hơi!

Ta giời ạ!

Hàng này ta không khống chế được!

Trong lúc nhất thời, Viên Vân cũng không thể nói được là hối hận cái gì, ngược lại tâm tình rất là phức tạp.

Mà Phong Trần, lúc này lại là mặt mày hớn hở, cao hứng nói, “Nhường ngươi ngồi ngươi cứ ngồi, cái nào nói nhảm nhiều như vậy!”

Nhìn như trách cứ, thế nhưng giọng điệu này, thần thái, nhưng là hiền lành không được a!

Vương Bảo thở dài nói, “vậy ta coi như một hồi tội nhân đi!”

Dứt lời, Vương Bảo ngồi xuống, có điều nhưng là ngồi nghiêm chỉnh, xem Phong Trần càng thêm thoải mái.

“Chân Cao Hưng đúng không? Ha ha, ngươi danh tự này, liền rất vui mừng! Quả nhiên đối với ta khẩu vị! Hơn nữa ngươi vẫn là đan đạo tông sư, lợi hại lợi hại!” Phong Trần cười nói.

Viên Vân mau mau nói rằng, “thiếu chủ, là như vậy, trước Chân lão đệ có cái đề nghị...”

Ba ba một trận giảng.

Viên Vân rất là tức giận phần kết, "... Thiếu chủ, ngài nói tên kia, này không phải gan to bằng trời, là cái gì? Chân lão đệ nhưng là lão tổ lão nhân gia người tự mình thu vào tông môn, còn cần phải hoài nghi sao? Đương nhiên, chúng ta không phải quá tùy tiện, chúng ta đến thời điểm vì quy củ, khẳng định cũng sẽ cho Chân lão đệ thêm vào một điểm hạn chế, cái kia tất cả vẫn tính sự tình sao? Đúng không?"

"Ta tin tưởng, Chân lão đệ khẳng định cũng sẽ không đối với này có ý kiến gì!"

Vương Bảo chờ hắn nói xong, liền cười khổ nói, "sao dám sao dám, bởi vì ta, dẫn đến chưởng giáo sư huynh cùng Trương thủ tịch lên xung đột, thực sự là không nên a!"

Phong Trần hé mắt, đột nhiên cười lạnh nói, "không có gì không nên, Trương Võ Cực... Hừ, lão già này, xem ra là quên, Cực Dương thánh địa, nhưng là họ Phong!"

Đứng dậy.

Phong Trần tiến lên vỗ vỗ Vương Bảo vai, ngạo nghễ nói, "đi thôi, ta tự mình cho ngươi làm chủ!"

"Đa tạ thiếu chủ!"

Vương Bảo liền vội vàng đứng lên chắp tay.

Trong lòng cảm thán.

Này đậu bức, thật tốt động tác võ thuật a.

...

...

Trương Võ Cực không hề rời đi Đan phong đại điện.

Hắn còn đang suy đoán, Viên Vân sẽ đi hay không tìm lão tổ cáo trạng.

Mười có khả năng a, đây chính là cái thuần túy cực kỳ tiểu nhân a!

Thế nhưng rất nhanh, bởi vì đứng ở cửa, hắn liền nhìn thấy xa xa đi tới Phong Trần.

Trong lúc nhất thời, Trương Võ Cực sắc mặt nhất thời trở nên khó xem ra!

Mã Đức!

Không tìm lão tổ, ngươi mẹ nó tìm thiếu chủ?

Viên Vân, ngươi quả nhiên là cái một trăm phân thông minh liếm chó!

Nếu như làm đến là Cực Dương đại thiên quân, Trương Võ Cực không hề sợ hãi, bởi vì lão tổ là vạn năm lão Âm tất, nhất định sẽ cùng chính mình như thế, có rất nhiều lo lắng.

Thế nhưng thiếu chủ Phong Trần, vậy thì không giống nhau a!

Hắn tuổi trẻ a!

Còn nhìn không thấu thời gian hiểm ác a!

Không nhận rõ ai là trọng thần, ai là nịnh thần a!

Hơn nữa Viên Vân liếm chó là như vậy tài năng xuất chúng!

Khe nằm, ngày hôm nay muốn hỏng việc!

Đang nghĩ thời điểm.

Vương Bảo bọn họ đã đi tới!

Phong Trần đứng ở phía trước nhất, lạnh lùng nhìn Trương Võ Cực, lãnh đạm nói rằng, “Trương thủ tịch...”

“Thiếu chủ!”

Trương Võ Cực trong lòng căng thẳng không được, mau tới tiến lên lễ.

“Ha ha, hiếm thấy, trong mắt ngươi còn có ta người thiếu chủ này?”

Phong Trần châm biếm, ánh mắt mang theo không quen, “Tại sao tìm ngươi, ta nghĩ ngươi nên trong lòng tính toán sẵn! Ta nghe nói, trước ngươi lớn tiếng, dù cho là cha ta đến rồi, cũng không thể để cho ngươi thay đổi chủ ý?”

Trương Võ Cực, “?”

Ta chùi!

Mã Đức!

Là ai?

Ai ở tạo ta dao?

Ánh mắt nhìn về phía Viên Vân, Trương Võ Cực lập tức khí nổ, đỏ mặt, lo sợ tát mét mặt mày nói rằng, “thiếu chủ, ngài không muốn nghe tin người nào đó nói như vậy! Đối với Cực Dương thánh địa, ta Trương Võ Cực nhưng là 120 cái trung tâm, há sẽ nói ra như vậy đại nghịch bất đạo đến?”

“Hừ!”

Phong Trần hừ lạnh một tiếng, sau đó liền trực tiếp nhìn chằm chằm Trương Võ Cực.

Mãi đến tận nhìn chăm chú đến Trương Võ Cực mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, phần eo cong cực thấp, Phong Trần mới đánh vỡ trầm mặc, lạnh giọng nói, “lần này đến, là nghĩ nói cho ngươi, Chân Cao Hưng, sau đó chính là Đan

phong lần Tịch trưởng lão, trên danh nghĩa ở Đan phong, nhưng cũng chỉ nghe được ta mệnh lệnh, mặt khác, ngươi phối hợp tốt Chân Cao Hưng, nhường hắn mau chóng đem Đan phong tồn kho dược liệu, toàn bộ chuyển hóa thành đan dược, Trương Võ Cực, chính ngươi không được, cũng đừng trở ngại bọn họ, hiểu không..."

Trương Võ Cực suýt chút nữa phun máu!

Lửa giận trong lòng quả thực muốn đem ngũ tạng lục phủ cho phần diệt.

Viên Vân ở một bên, xem liên tục cười lạnh, đột nhiên lớn quát, "Trương Võ Cực, thiếu chủ ngươi đều không nghe? Nói với ngươi, ngươi lo lắng làm gì?"

Trương Võ Cực run cầm cập một hồi.

Liếc mắt một cái Phong Trần, nhận ra được Phong Trần trong ánh mắt kia âm trầm, Trương Võ Cực trong lòng nói thầm không tốt.

Tuy rằng uất ức, phẫn nộ, thế nhưng Trương Võ Cực chỉ được gật đầu, "Toàn nghe thiếu chủ..."

"Vậy cứ như thế đi!"

Phong Trần lười biếng nói, sau đó, liếc Vương Bảo một chút, đột nhiên lại âm hiểm cười nói, "Chân Cao Hưng! Tuy rằng ngươi rất đúng ta khẩu vị, thế nhưng, can hệ trọng đại, ta cũng không thể tin hoàn toàn ngươi, như vậy, đây là một viên khống hồn đan, Thiên quân đỉnh cao khó kháng, ngươi ăn nó, Bổn thiếu chủ liền tin ngươi!"

Vương Bảo nhìn Phong Trần trong tay trong hộp, cái kia cùng Vô Ưu thiên quân lấy ra giống như đúc khống hồn đan, nơi nào còn có do dự, trực tiếp tiếp nhận, một cái nuốt vào!

"Được!"

Phong Trần trên mặt cười phảng phất hoa như thế, vỗ vỗ Vương Bảo vai,

hài lòng nói, “Ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi!”

“Nên!”

Vương Bảo ha ha cười.

Còn bên cạnh Viên Vân nhưng là châm biếm đối với Trương Võ Cực nói rằng, “thấy được chưa, đây mới gọi là trung tâm!”

Trương Võ Cực trầm mặc không nói.

Trong lòng tà hỏa tuôn ra!

Hắn đúng là hi vọng Vương Bảo làm ra điểm cái gì yêu thiêu thân đi ra.

Đến thời điểm, lão tổ tức giận, một tay giết chưởng giáo, một tay giết nhi tử, non chết hai người các ngươi lớn tiện nhân, chẳng phải là đẹp tai sung sướng...

------oOo------

Chương 988: Lại 1 cái thật là thơm kế hoạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phong Trần rất mau rời đi.

Viên Vân cũng không nhiều lời cái gì, cho Trương Võ Cực một cái "Chính ngươi lĩnh hội" ánh mắt, cũng đi rồi.

Trương Võ Cực chờ bọn hắn đều sau khi rời đi, lúc này mới thẳng tắp thân thể.

Sắc mặt hắn âm trầm nhìn Vương Bảo, cười lạnh nói, "Chân huynh thực sự là thủ đoạn cao cường, chưởng giáo cùng thiếu chủ đều bị ngươi doạ xoay quanh!"

Vương Bảo thở dài, "Thủ tịch vì sao đối với ta địch ý tràn đầy? Thực không dám giấu giếm, ta là thật sự muốn vì tông môn làm thêm điểm cống hiến!"

Trương Võ Cực nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "đừng giả bộ, ta nhìn thấu ngươi, ngươi khẳng định không có đơn giản như vậy!"

"Ồ?"

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên lười biếng nói rằng, "nguyên lai ngươi đều nhìn ra rồi a, thật tinh tường..."

"Hả?"

Trương Võ Cực tinh thần chấn động.

Khe nằm, muốn thừa nhận sao? Muốn thẳng thắn sao?

"Kỳ thực ta cũng chỉ là nghĩ thượng vị mà thôi, này đương nhiên không thể

tránh khỏi, sẽ cùng Trương thủ tịch lợi ích sản sinh xung đột, vì lẽ đó, vì ta, oan ức ngươi, sau đó hãy cùng ta hỗn đi!”

Vương Bảo nói nói, liền nở nụ cười!

Trương Võ Cực một mặt mộng bức!

Khe nằm!

Hàng này đến rồi một ngày.

Liền rất sao thành công thượng vị.

Bây giờ lại còn như vậy ngông cuồng muốn thu ta làm tiểu đệ?

Cùng ngươi hỗn?

Ngươi rất sao là cái rắm gì!

Lão tử nếu như muốn tìm người hỗn, ta tìm Viên Vân không được a, tìm thiếu chủ cũng được a, ta làm lông tìm ngươi a?

“Nói khoác không biết ngượng!”

Trương Võ Cực phất tay áo, xoay người liền muốn đi!

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “Trương thủ tịch, thiếu chủ bàn giao sự tình, ngươi còn không làm đây, Đan phong tất cả dược liệu, xin mời mang ta đi nắm đi!”

Trương Võ Cực giậm chân, ánh mắt mang theo khó có thể tin, nhìn Vương Bảo, “Ngươi điên rồi? Hết thảy? Rõ ràng là một nửa!”

Vương Bảo nghiêm túc nói, “Trương thủ tịch, ngươi còn không nhận rõ ràng một sự thật sao? Vậy thì là, hiện tại Đan phong, trên căn bản đã về ta hết thảy, vì lẽ đó, trừ phi ngươi quyết định rời đi Cực Dương thánh địa, nếu không thì, ngươi tốt nhất cơ linh điểm!”

“Nếu không cho ta, tin tưởng ta đi, thiếu chủ sẽ lại tới tìm ngươi!”

Trương Võ Cực ngột ngạt muốn thổ huyết!

Khe nằm a!

Quá rất sao hung hăng a!

Ta mới là Đan phong thủ tịch!

Trong lòng gào thét, gầm thét lên, cuối cùng, Trương Võ Cực nhưng cũng chỉ có thể cắn răng nói rằng, “xem như ngươi lợi hại!”

Đan phong dược liệu, Trương Võ Cực mang theo một phần.

Đan phong kho hàng còn có một phần!

Quý giá nhất quý hiếm, tự nhiên ở Đan phong kho hàng.

Trương Võ Cực mang theo Vương Bảo, một mặt không tình nguyện nhìn Vương Bảo nhanh chóng thu lấy mặc mang theo dược liệu các loại hộp, trong lòng đang điên cuồng nhỏ máu!

Thân là Đan sư.

Những dược liệu này, hắn nhưng là xem là lớn bảo tới, thường ngày tự chính mình cũng sợ luyện hỏng, không nỡ lòng bỏ sử dụng.

Hiện tại toàn đều phải bị tên khốn này cho họa họa.

Mắt không gặp, tâm không phiền, Trương Võ Cực nhường Vương Bảo tăng nhanh tốc độ, hồi lâu qua đi, hai người mỗi người đi một ngả!

Vương Bảo đã vui nổ!

Cực Dương thánh địa, không hổ có thứ nhất Thánh địa mỹ danh.

Này chính là thật giàu có a!

Toái Hư Đại Giới trước đây tuyệt tích dược liệu, Cực Dương thánh địa đều có rất nhiều, càng không cần phải nói lượng lớn thiên tài địa bảo.

Chỉ là này một đợt, Vương Bảo tiêu ra máu kiếm được đáy!

"Còn chưa đủ a, một hố liền dừng không được đến a!"

Vương Bảo đắc ý đi tới Phong Trần động phủ.

Gặp lại Vương Bảo, Phong Trần lúc này hơi nhướng mày, nói rằng, "làm sao? Nhưng là cái kia Trương Võ Cực còn không Khai Khiếu?"

Vương Bảo cười nói, "thiếu chủ, Trương thủ tịch vẫn là rất thông minh! Không có lại gây khó khăn cho ta!"

Phong Trần có chút không vui nói rằng, "vậy ngươi mau mau đi luyện đan, chạy tới làm chi?"

Vương Bảo hít sâu một hơi, đột nhiên nghiêm túc nói, "Thiếu chủ, ta tới là muốn hỏi thiếu chủ một câu nói, thiếu chủ có muốn hay không cho lão tổ một cái vui mừng lớn hơn?"

"Ồ?"

Phong Trần hứng thú.

Hắn bây giờ, hy vọng nhất chính là hắn cha có thể tha thứ hắn, nhường daddy lại yêu hắn một lần.

Vì lẽ đó, hắn đối với Vương Bảo luyện chế đan dược sự tình, mới như vậy để bụng.

Là vì tranh công a!

Lúc này nghe vậy, Phong Trần trầm giọng nói, “dĩ nhiên muốn!”

Vương Bảo lập tức lộ ra một cái thần bí mỉm cười, nói rằng, “vậy tại hạ liền lại cho thiếu chủ một cái vui mừng lớn hơn, như vậy, thiếu chủ bên người có thể có bảo bối gì? Cái gì cũng có thể, thế nhưng... Hi vọng vượt bảo bối càng tốt!”

Phong Trần trầm tư chớp mắt, mở ra bàn tay, một đạo vòng ngọc xuất hiện!

Quơ quơ vòng ngọc, Phong Trần biểu lộ ra khá là đắc ý nói, “Này trong vòng ngọc, phong cấm một khối Thiên Nguyên thần thạch! Tuy rằng không lớn, thế nhưng là đủ khiến ta mỗi giờ mỗi khắc, không đang nhanh chóng hấp thu tiên thiên đạo nguyên, bảo vật này, ngươi nói bảo bối sao?”

Vương Bảo đương nhiên biết Thiên Nguyên thần thạch.

Vật ấy có thể nói là Thiên quân cảnh giới máy gian lận, tự động chuyển hóa tiên thiên đạo nguyên, trong thiên hạ, đều phỏng chừng không mấy khối!

Vẻ mặt vui vẻ, Vương Bảo đưa tay nói, “thiếu chủ có thể cho ta!”

“Hả?”

Phong Trần hơi nhướng mày.

Vương Bảo cười khổ nói, “ta này không cho thiếu chủ biểu hiện biểu hiện sao, tin tưởng ta, sau đó thiếu chủ liền phải nhận được kinh hỉ!”

Phong Trần do dự nửa ngày, lúc này mới đem vòng ngọc cho Vương Bảo!

Không phải hắn lập dị.

Là khối ngọc này vòng thật sự quá trọng yếu, hắn nghĩ đắc ý thả bay tự mình chơi biển, còn có thể tu vi vững chắc tăng lên, liền dựa vào nó.

Vương Bảo tiếp nhận vòng ngọc, trân mà trọng chi đặt ở một bên trên bàn!

Tiếp đó, Vương Bảo lui về phía sau mấy bước, bỗng nhiên hai tay liên tiếp đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết!

Những này ấn quyết bay lượn, quay chung quanh ở vòng ngọc phía trên.

Vương Bảo trong miệng nhắc tới nghe không rõ thần chú bình thường, ấn quyết không ngừng đánh ra!

Phong Trần xem chính là hãi hùng khiếp vía.

Chỉ lo bảo bối của chính mình vòng ngọc chịu đến tổn thương.

Cũng may vẫn luôn là bình an vô sự, Phong Trần cũng là bình tĩnh lại tâm tình, hiếu kỳ nhìn Vương Bảo, chờ đợi Vương Bảo cái gọi là "Kinh hỉ"!

Vương Bảo giả vờ giả vịt đầy đủ làm một khắc, cuối cùng mới tinh luyện một hồi, ngừng lại, sắc mặt có chút hư bạch, tựa hồ miễn cưỡng quay về Phong Trần bỏ ra một cái nụ cười, liền rất là suy yếu nói rằng, "thiếu chủ, thành, xin mời xem một chút đi!"

Phong Trần lúc này lòng hiếu kỳ từ lâu đạt đến đỉnh cao.

Nghe vậy lập tức tiến lên, đem mình vòng ngọc một lần nữa nắm ở trong tay!

Cảm ứng một hồi sau khi.

Phong Trần hơi nhướng mày, nhìn về phía Vương Bảo, "Ngươi làm gì? Không cái gì thay đổi a!"

Vương Bảo cười ha hả nói, "Thiếu chủ tinh tế phẩm nhất phẩm, nhìn khối ngọc này vòng hiện tại chuyển hóa tiên thiên đạo nguyên tốc độ, làm sao?"

Phong Trần rất là ngạc nhiên, sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, sau đó bình tĩnh lại tâm tình, bắt đầu cảm ứng!

Hồi lâu qua đi.

Phong Trần thân thể run cầm cập một hồi!

Hắn ngơ ngác nhìn về phía Vương Bảo, run giọng nói, “Chân Cao Hưng, ngươi làm cái gì?”

Vương Bảo trang trọng cực kỳ nói rằng, “thực không dám giấu giếm, kỳ thực nhà ta tổ tiên chính là bổ thiên huyết thống, tay cầm bổ thiên thuật, đơn giản mà nói, chính là đem bảo vật không trọn vẹn chỗ bù đắp, hoặc là, làm cho bảo vật càng thêm có giá trị!”

“Chính như thiếu chủ khối ngọc này vòng, thay đổi lớn chứ?”

Phong Trần ngây người như phỗng!

Khe nằm!

Bổ thiên huyết thống? Bổ thiên thuật?

Có thể làm cho bảo vật càng có giá trị?

Có muốn hay không như thế trâu bò a?

Chân Cao Hưng, ngươi vẫn đúng là cho ta một niềm vui lớn bất ngờ a!

Phong Trần rõ ràng cảm ứng được, này vòng ngọc chuyển hóa tiên thiên đạo nguyên tốc độ, ít nhất phải tăng cao năm phần mười!

Quá rất sao trâu bò!

Phong Trần kích động đỏ mặt, hắn nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt càng ngày càng nhu hòa.

Vương Bảo nhưng là híp mắt nở nụ cười, nói rằng, “thiếu chủ, này niềm vui bất ngờ, có lớn hay không? Ta Chân Cao Hưng nếu gia nhập Cực Dương thánh địa, sau đó chính là Cực Dương thánh địa nhất người có thể tin được!

Vì thiếu chủ, ta nguyện không tiếc tiêu hao mười năm, trăm năm, bế quan không ra, vì là thiếu chủ đem chúng ta trong bảo khố bảo bối, toàn bộ bù một lần!”

Phong Trần tinh thần đại chấn!

Khe nằm!

Đem trong bảo khố bảo vật, toàn bộ dùng bổ thiên thuật bù một lần?

Này lại là một cái thật là thơm kế hoạch a!

Nghĩ đến một khi hoàn thành, hắn cha sẽ đối với mình cỡ nào thoả mãn, vui mừng, tán thưởng, Phong Trần liền hít vào một ngụm khí lạnh, tiến lên, tay phải khoát lên Vương Bảo trên bả vai, thành khẩn cực kỳ nói rằng:

“Chân Cao Hưng, kế hoạch này, ta đúng, ngươi yên tâm đi, sau đó chỉ cần ta ở, ngươi chính là Cực Dương thánh địa nhất ổn cái kia một cái, ai cũng động không được ngươi...”

------oOo------

Chương 989: Vừa có thể vận động, có thể thoải mái việc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Dương thánh địa bảo khố, cái kia thật không đơn giản.

Là Cực Dương đại thiên quân tiêu hao lớn lao thần thông, tỉ mỉ chế tạo một cái vững chắc cực kỳ tiểu thế giới.

Ngoại bộ cấm chế dày đặc trận pháp phòng ngự.

Bên trong cao thủ ám vệ ngày đêm thủ hộ.

Hơn nữa mở ra phương pháp càng là cần đặc thù hồn ấn, có thể nói là vững như thành đồng vách sắt.

Thế nhưng lại trâu bò phòng ngự.

Cũng không ngăn được bên trong tan rã a!

“Mở ra bảo khố cửa!”

Phong Trần hờ hững quay về cửa hai bên mấy ông lão nói rằng.

“Thiếu chủ ngài xin mời!”

Một cái ông lão mặc áo đen trên mặt mang theo nịnh nọt nụ cười, cung kính phất tay mở cửa.

Đối với Phong Trần đến bảo khố.

Ai cũng không coi là chuyện to tát.

Thân là Cực Dương đại thiên quân duy nhất con ruột, Phong Trần ở Cực

Dương thánh địa chính là dưới một người, trên vạn vạn người tồn tại.

Ai dám ngăn trở?

Bọn họ cũng không cần hoài nghi gì, bởi vì Phong Trần thường xuyên đến bảo khố loanh quanh, đa số là mang theo nào đó nào đó chân truyền đến đây, ở tại trước mặt trang bức, dẫn được đối phương cảm xúc dâng trào, lớn biểu trung tâm.

Vương Bảo theo Phong Trần bước vào bảo khố cửa lớn!

Có điều, bên trong kỳ thực chỉ có một cái rất nhỏ không gian mà thôi!

Thế nhưng toà này không gian, nhưng là bị vô số cấm chế trận pháp đại dương nhấn chìm.

"Theo sát ta!"

Phong Trần căn dặn một câu.

Sau đó liền cẩn thận từng li từng tí một đi về phía trước, ở chỗ mi tâm của hắn, từng nét bùa chú không ngừng lấp loé biến mất, vòng đi vòng lại, bàng bạc cấm chế trận pháp an nhưng bất động.

Đi tới tiểu không gian trung tâm nơi.

Phong Trần liền mỉm cười nói, "sau đó ngươi cũng không nên xem hoa mắt!"

Đi tới bảo khố, Phong Trần trang bức chi tâm cháy hừng hực, đã không nhịn được muốn ở Vương Bảo trước mặt trang một cái!

Ho nhẹ một tiếng, Phong Trần hai tay đánh ra từng đạo từng đạo phức tạp dấu ấn, theo mi tâm phù văn đột nhiên bắn ra một tia sáng trắng, trước người của hắn, liền xuất hiện một cánh cửa!

"Vào đi thôi!"

Phong Trần một cước bước vào!

Vương Bảo theo hắn cũng đi vào!

Bốn phương tám hướng, phục trang đẹp đẽ, dâng trào nói nguyên khí hơi thở, phả vào mặt, nơi này bảo vật, căn bản là không có cách đo!

Phong Trần nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo đúng lúc lộ ra "Kinh hãi" "Emma doạ chết ta rồi" "Thật giàu có a" các loại vẻ mặt, hút vào cảm lạnh khí biểu đạt tâm tình của chính mình.

Phong Trần biết vậy nên thỏa mãn.

Mỗi một lần dẫn người đến, hắn đều có thể thu hoạch một đợt thoải mái cảm giác.

"Bên ngoài này đều là một ít tạp vật, đạo tinh thứ này, dù cho là đạo nguyên tinh, ở ta Cực Dương thánh địa, cũng không thể coi là cái gì! Quý giá, ở bên trong, những kia, mới là cần lão Chân ngươi cho Bổn thiếu chủ bồi bổ chí bảo!"

Phong Trần tùy ý chỉ chỉ hai bên đạo tinh chi núi!

Dù cho là đạo nguyên tinh, cũng là chồng chất thành từng toà từng toà ngọn núi, sáng đáng sợ.

Vương Bảo thỏa mãn nhìn.

Ta!

Đều là ta!

Tất cả đều là của ta rồi!

Này một đợt hố quá huyết kiếm lời, biết Cực Dương thánh địa giàu có, thế

nhưng không nghĩ tới như thế giàu có, thực sự là hố đúng rồi a!

Phong Trần mang theo vẻ ngạo nghễ, rất nhanh liền dẫn Vương Bảo xuyên qua từng đạo từng đạo bảo vật hải dương, đi tới một toà không gian khá nhỏ cung điện bên trong!

Trong này san sát từng toà từng toà đài cao, mỗi một toà trên đài cao, đều gác lại một cái bảo vật!

Trong này, thậm chí thì có Thiên Nguyên thần thạch, to bằng nắm tay, toả ra mãnh liệt chập chờn, phong cấm hắn trận pháp đều tại mọi thời khắc bị rung động.

Phong Trần vòng chéo tay, ngạo nghễ nói, "xem một chút đi, nơi này, mới là ta Cực Dương thánh địa nội tình, Thiên Nguyên thần thạch! Tiên thiên Canh kim sắt! Khô Vinh bất diệt cỏ..."

Ba ba một trận giới thiệu!

Một trận khoe khoang!

Vương Bảo lập tức kinh khen ngợi nói, "không nghĩ tới Cực Dương thánh địa dĩ nhiên có như vậy nhiều kinh thế chí bảo, không hổ là thứ nhất Thánh địa a! Thiếu chủ ngươi yên tâm, những thứ đồ này trải qua ta tay, giá trị tuyệt đối có thể cao năm phần mười, thậm chí gấp đôi!"

Phong Trần nuốt ngụm nước bọt!

Đầu óc đã ảo tưởng ra khi đó cảnh tượng.

Tầng tầng vỗ một cái Vương Bảo vai, Phong Trần trầm giọng nói, "bảo vật, ta liền giao cho ngươi! Hi vọng ngươi sẽ không để cho ta thất vọng! Này tấm lệnh bài ngươi cầm, có nó, ngươi mới có thể tiếp cận những bảo vật này, nếu không, ha ha..."

Vương Bảo tiếp nhận lệnh bài, trịnh trọng nói, “Yên tâm đi thiếu chủ, vì Cực Dương thánh địa, ta sẽ cúc cung tận tụy chết sau đó đã!”

“Ừm, không sai... Ngươi nỗ lực một ít, tranh thủ sớm ngày hoàn thành, ta cũng làm cho cha sớm một chút cao hứng một chút, ta đi trước...”

Phong Trần đương nhiên sẽ không ở lại đây nhìn.

Cái kia nhiều chán!

Ngược lại này không gian chính là hắn cha thân lịch vô số năm nghiêng lực chế tạo, vững như thành đồng vách sắt bình thường, không có mi tâm của hắn hồn ấn, căn bản không ra được.

Có cái gì không yên lòng?

Vì lẽ đó, dặn Vương Bảo hai câu, liền thản nhiên tự đắc rời đi!

Vương Bảo vẫn đưa Phong Trần đi tới vào địa phương, nhìn Phong Trần biến mất không còn tăm hơi!

Xoay người.

Vương Bảo mặt mày hớn hở.

Lấy ra nhẫn chứa đồ, liền bắt đầu điên cuồng cuồng lược!

Đạo tinh diệt sạch!

Đạo nguyên tinh diệt sạch!

Ai u? Nhiều đan dược như vậy, thu lại!

Xếp đặt chỉnh tề một loạt xếp cái khác bảo vật, cũng toàn bộ cầm!

Những thứ đồ này tuy rằng giá trị khá cao, nhưng đều bị bày ra ở bên ngoài, Vương Bảo toàn bộ vơ vét sạch, lúc này mới chạy về phía vừa nãy đi cung

điện kia.

Chân chính bảo vật, đều ở trong điện!

Như vậy đại điện, tổng cộng có chín cái, có thể tưởng tượng...

Nếu như trong bảo khố bảo vật, toàn bộ bị Vương Bảo làm rơi mất, Cực Dương đại thiên quân sẽ khí thành hình dáng gì!

Bị cung phụng giống như bảo vật, đều có vô cùng mạnh mẽ cấm chế trận pháp!

Vương Bảo liền phá cấm thần trùy cũng không cần vận dụng, có Phong Trần cho lệnh bài, cấm chế trận pháp không có một chút nào tác dụng!

Cái gì là vừa có thể vận động, có thể thoải mái việc?

Hiện tại Vương Bảo làm ra, vách cheo leo là một cái trong đó!

Cũng không biết trải qua bao lâu.

Vương Bảo cuối cùng cũng coi như là hoàn thành.

Đi ra cuối cùng 1 tòa đại điện, Vương Bảo nhìn vô cùng trống trải bảo khố, thở dài, “Thôi, không thể như thế tàn nhẫn a, cho chừa chút đi!”

Từng viên một đạo tinh thoát ra, bày ra ở bảo vật nhiều nhất cung điện kia trước!

Làm xong tất cả những thứ này sau khi, Vương Bảo ha ha cười, sử dụng trước từ lâu có hiệu lực định điểm truyền tống phù, sau một khắc, thân thể biến mất ở tại chỗ!

Lại xuất hiện thời điểm, người đã ở Đan phong cái kia phòng luyện đan bên trong.

Đẩy cửa đi ra.

Rất trùng hợp chính là, Trương Võ Cực chính vòng chéo tay, từ đi ra bên trong lại đây.

Vương Bảo cùng hắn mặt đối mặt, mắt đối mắt, bầu không khí vắng lặng nửa ngày, Trương Võ Cực này mới phản ứng được, “Ngươi khi nào trở về?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “mới vừa trở về!”

Trương Võ Cực sắc mặt nhất thời âm trầm lại.

Hắn từ lâu phân phó, Vương Bảo trở về, muốn lập tức tìm chính mình báo cáo, vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo đều từ phòng luyện đan đi bộ một vòng, còn không người thông báo chính mình.

Mã Đức!

Lúc này mới bao lâu.

Người phía dưới cũng đã phản chiến sao?

Mặc dù đối với tình huống như thế sớm có dự liệu.

Thế nhưng nhanh như vậy liền xuất hiện, Trương Võ Cực như cũ là cực kỳ đau lòng, rất bị kích thích!

Hỗn đản!

Đều là một đám hỗn đản!

Không lương tâm a!

May nhờ lão tử thủ hộ Đan phong nhiều năm, các ngươi xứng đáng chính mình lương tâm sao?

Trong lòng nổi giận, Trương Võ Cực hừ lạnh một tiếng, liền muốn xoay người rời đi.

Có điều nhưng vào lúc này, Trương Võ Cực nghe được phía sau quát khẽ một tiếng, “Đạo hữu xin dừng bước...”

------oOo------

Chương 990: Tiêu đề rời nhà trốn đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Còn có chuyện gì?”

Trương Võ Cực vẻ mặt âm trầm nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo bước nhanh về phía trước.

Tới gần chút nữa sau khi, bỗng nhiên thành khẩn nói rằng, “Trương trưởng lão, ta cảm thấy giữa chúng ta, thật giống có chút hiểu lầm, nếu không chúng ta đơn độc nói chuyện?”

Trương Võ Cực tức giận ngược cười.

Hiểu lầm?

Hiểu lầm ngươi muội a!

Ngươi đoạt lão tử địa vị.

Còn bỏ đá xuống giếng, nhường thiếu chủ đều căm ghét ta.

Hiện tại càng là đoạt lão tử tiểu đệ, tin tức đều rất sao không nói cho ta!

Giữa chúng ta là hiểu lầm?

Ngươi sợ là đối với hiểu lầm hai chữ này, có mẹ nó hiểu lầm!

“Hừ, ngươi nghĩ nói chuyện gì? Còn muốn thu phục ta? Ta cho ngươi biết, cái này không thể nào!”

Trương Võ Cực vung tay lên, lạnh lùng nói rằng.

Vương Bảo không để ý lắm cười cợt, "Ngươi xem một chút ngươi, hỏa khí lớn như vậy, này có thể không tốt, kỳ thực ta trước suy nghĩ một chút, giữa chúng ta hẳn là có thể cùng tồn tại, ngươi dù sao cũng là Cực Dương thánh địa tiền bối, ta không thể quá phận quá đáng, lúc trước thái độ không được, ta kiểm điểm, chúng ta hiện tại có thể thương lượng một chút sau đó lợi ích rồi, địa vị rồi cái gì, yên tâm, ta sẽ tôn trọng ngươi!"

Trương Võ Cực, "?"

Ta chùi lặc!

Hàng này làm sao như thế nhiều lần bất định a!

Lúc trước đâm ta giận dữ và xấu hổ cực kỳ, hiện tại rồi lại thay đổi thái độ?

Có điều.

Mặc dù đối với Vương Bảo nhiều lần rất là phiền muộn, Trương Võ Cực nhưng cũng có chút động lòng.

Hắn cũng biết, chính mình cùng Vương Bảo cả ngày đối nghịch, đó là không có gì chỗ tốt.

Hàng này đều leo lên thiếu chủ cùng chưởng giáo, chính mình không đấu lại a!

Nếu như có thể có cùng tồn chương trình, vậy cũng không sai, tối thiểu chính mình không cần như vậy khí gan thương.

"Được thôi!"

Trương Võ Cực vẻ mặt vừa chậm.

Hai người rất nhanh lần thứ hai trở lại vừa nãy phòng luyện đan.

Vương Bảo đóng cửa, Trương Võ Cực liền nhạt âm thanh nói, "nói rõ trước, nhường ta đi theo ngươi, đây là tuyệt đối không thể có thể! Ta..."

“Ầm!”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Sau một khắc, nương theo một luồng ngập trời khí thế mạnh mẽ bạo phát, một đạo quyền quang không gì địch nổi kéo tới, trong chớp mắt, Trương Võ Cực căn bản không phản ứng kịp, liền bị một quyền đánh bay!

Người ở giữa không trung, thân thể dĩ nhiên không chịu nổi, ở hắn khó có thể tin trong ánh mắt, giống như biến thành tro bụi!

Cực Dương thánh địa.

Đan đạo tông sư Trương Võ Cực, tốt!

Ôm hộp cơm liền chạy!

Vương Bảo phun ra khẩu khí, thở dài nói, “trận doanh không giống, chớ trách ta a, hi vọng ngươi hộp cơm có đùi gà!”

Lắc mình biến hóa.

Vương Bảo liền hóa thành Trương Võ Cực dáng vẻ.

Tản đi gian phòng phong cấm, Vương Bảo mở cửa phòng, thản nhiên đi ra ngoài!

Dọc theo đường đi, không ít Đan sư đều ở quay về Vương Bảo hành lễ, thế nhưng ánh mắt lấp loé, phỏng chừng cùng Trương Võ Cực đoán không lầm, rất nhiều người muốn phản bội.

Rời đi Đan phong.

Vương Bảo ở trên sơn đạo đi tới.

Ven đường sưu tầm, nhìn thấy xa xa một toà chòi nghỉ mát, liền đi tới.

Trong lương đình, hai cái thanh niên chính đang chỉ điểm giang sơn, chú ý tới Vương Bảo đến, vội vã tiến lên nghênh tiếp hành lễ!

Vương Bảo tùy ý chỉ một cái, nói rằng, "ngươi đi trước, ta có việc nói với hắn!"

Một cái khác bỗng cảm thấy phấn chấn, lo sợ tát mét mặt mày, mà bị Vương Bảo chỉ vào, nhưng là không hiểu ra sao ảo não rời đi.

Còn lại người thanh niên kia nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, "trưởng lão... Ngài có việc dặn dò!"

Vương Bảo ánh mắt trở nên uy nghiêm lên, "Ngươi tên gì?"

Thanh niên mau mau nói rằng, "Ngô Phàm!"

"Rất tốt! Ngô Phàm a, ta vừa nãy rất xa nhìn một chút, cảm thấy ngươi là cái khả tạo chi tài, vì lẽ đó, liền quyết định thử thách ngươi một phen!"

Vương Bảo dao động, Ngô Phàm kích động tâm triều dâng trào, suýt nữa bị từ trên trời giáng xuống đĩa bánh cho đập bối rối.

"Như vậy, tiên khảo kiểm tra ngươi cơ sở đi! Ta hỏi ngươi, tông môn bên trong, các (mỗi cái) sở chức Thiên quân cảnh giới trưởng lão cộng có bao nhiêu vị?"

Ngô Phàm hít sâu một cái, nỗ lực hồi tưởng, nửa ngày nói rằng, "hồi bẩm trưởng lão, chúng ta Thiên quân cảnh giới trưởng lão tổng cộng có 132 tôn, có điều mới vừa ngã xuống rất nhiều, hiện nay còn có bảy mươi chín tôn! Đương nhiên, đây chỉ là đệ tử kiến thức nghe thấy!"

"Không sai!"

Vương Bảo nào có biết bao nhiêu.

Đây chính là tìm cái hướng đạo.

“Vậy ta giao cho ngươi một cái nhiệm vụ, hiện tại mang theo lão phu, đi lần lượt từng cái tìm một hồi!”

Ngô Phàm buồn bực cực kỳ, “Trưởng lão ngài đây là?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “vừa là thử thách, không cần nhiều lời? Còn không mau dẫn đường!”

Ngô Phàm tuy rằng không nghĩ ra, thế nhưng rất nhanh hắn liền cảm thấy, chính mình căn bản là không cần nghĩ thông.

Nghe lời là được rồi!

Ngày hôm nay đây là chính mình nửa đời tới nay to lớn nhất tạo hóa a, Đan phong Thủ tịch trưởng lão muốn xem chính mình biểu hiện, mình còn có cái gì có thể mù suy nghĩ?

Nghĩ tới đây, Ngô Phàm liền hùng hục đi ở phía trước dẫn đường đi tới!

Vương Bảo nhường Ngô Phàm trước tiên nhặt Thiên quân sơ kỳ dẫn đường!

Ngô Phàm tuy rằng ở Cực Dương thánh địa địa vị không cao, thế nhưng điểm ấy kiến thức vẫn có.

Dẫn đường!

Dẫn đường!

Vẫn là dẫn đường!

Ngô Phàm không biết Vương Bảo đang làm gì, chỉ biết là Vương Bảo đi tới một vị Thiên quân trưởng lão nơi ở sau khi, thì sẽ đi vào trò chuyện một phen, không lâu nữa liền đi ra, hơn nữa nhìn đi tới tâm tình đều là vô cùng tốt.

Trưởng lão tâm tình tốt.

Chính mình thì càng được!

Ngô Phàm nỗ lực phát huy chính mình nhiệt lượng.

Hồi lâu qua đi.

Ngô Phàm mang theo Vương Bảo đi tới 1 tòa đại điện trước, nói rằng, "trưởng lão, Chiến Phong bên trong Thiên quân trưởng lão đều ở bên trong!"

"Ta đi với bọn hắn nói mấy câu!"

Vương Bảo quật ngã câu tiếp theo, liền đi vào.

Điện bên trong, rất nhiều Chiến Phong đệ tử đều ở trống trải phòng khách bên trong diễn luyện thần thông.

Một cái trong đó ông lão chú ý tới Vương Bảo, đi tới, hiếu kỳ nói rằng, "Trương huynh làm sao rảnh rỗi đến Chiến Phong?"

Vương Bảo hơi cười, "Có chút việc muốn cùng Chiến Phong nói chuyện, như vậy, ngươi dẫn ta đi tìm Lưu huynh, tìm một chỗ nói chuyện?"

Ông lão kia tự nhiên không có gì lý do cự tuyệt, luận địa vị, Trương Võ Cực có thể cao hơn hắn nhiều, dặn dò một đám Chiến Phong đệ tử để tâm diễn luyện, liền dẫn Vương Bảo đi tới một cái phòng.

Gõ cửa.

Chiến Phong thủ tịch dài Lão Lưu như thật mở cửa, chú ý tới Vương Bảo, vốn là bản mặt lập tức lộ ra một vệt nụ cười, cười nói, "Trương lão đệ? Mau mời..."

Vương Bảo đi vào, Lưu Như Chân cũng không đóng cửa, khách sáo ngồi xuống sau khi, hỏi nói, "Trương huynh này đến có chuyện gì?"

Vương Bảo thần bí cười, nói rằng, “thực không dám giấu giếm, lão phu nghiên cứu ra một loại khoáng thế chi đan, ăn đan sau khi ăn vào, tu vi ít nhất đều tăng vọt một cái tiểu cấp độ, hơn nữa lập tức rõ ràng, Chiến Phong bên trong, Thiên quân trưởng lão đông đảo, này không, ta liền đến, muốn thử một chút hiệu quả làm sao!”

Lưu Như Chân đại hỉ cực kỳ.

Tu vi tăng vọt một cái tiểu cấp độ? Còn lập tức rõ ràng? Này không phải là đùa giỡn!

“Ta vậy thì tìm người đến!”

Lưu Như Chân cười đứng dậy.

Vương Bảo liền bận bịu nói rằng, “tốt nhất đều tìm đến, chúng ta cũng tốt làm cái so với, Lưu huynh yên tâm, viên thuốc này ta chuyên tâm nghiên cứu nhiều năm, chắc chắn sẽ không có chuyện!”

Lưu Như Chân cười nói, “Trương huynh ta không tin, vậy còn tin ai vậy? Coi như có việc, có Trương huynh cái này đan đạo tông sư ở, cũng ra không được vấn đề, Trương huynh có thể nghĩ đến chúng ta Đan phong, này tình ta nhớ rồi!”

Đan phong có cái quyền lợi, vậy thì là nghiên cứu đan dược, thí nghiệm người căn bản không cần trả bất cứ giá nào.

Chuyện tốt như thế, Lưu Như Chân cảm giác mình đến nắm chắc.

Thiên quân trưởng lão càng nhiều càng tốt đúng không?

Chuyện tốt a!

Ta rất sao sau đó tất cả đều cho ngươi kêu đến...

------oOo------

Chương 991: Là thời điểm chôn hãm hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Phong bên trong Thiên quân trưởng lão là nhiều nhất.

Hơn nữa tu vi cũng đa số ở Thiên quân trung hậu kỳ.

Lưu Như Chân mệnh lệnh ban xuống sau khi, Chiến Phong bên trong Thiên quân trưởng lão nhất thời nhanh chóng tới rồi.

Có chút dài lão ở tu luyện.

Lưu Như Chân liền lập tức đưa tin, để cho cần phải đến, có chuyện thật tốt.

Thời điểm như thế này còn cần phải tu luyện?

Tu luyện cái trứng a!

Đan phong Thủ tịch trưởng lão đến đây Chiến Phong thử đan, hơn nữa còn yêu cầu càng nhiều người càng tốt, có chuyện tốt như thế, không mau mau đến còn chờ cái gì đây?

Vạn nhất thử đan thành công, đến thời điểm trở thành tông môn đan sách lên đan dược, cái kia nghĩ hối đoái, đánh đổi cũng quá lớn!

So với miễn phí.

Nhiều hai cái con cũng là quý a!

Lưu Như Chân đưa tin nhường rất nhiều trưởng lão lơ ngơ.

Thế nhưng thủ tịch dưới mệnh, hơn nữa một hai lần giục, ai dám kháng mệnh, dù cho là những kia tu luyện, cũng chỉ có thể phiền muộn vội vã kết

thúc.

Một nhóm người tụ hội Lưu Như Chân gian phòng.

Mặc dù mọi người đều là che đậy Thiên quân khí tức, thế nhưng, dù sao cũng là nhiều như vậy Thiên quân, đến mấy chục cái, tụ tập cùng một chỗ, ở đây sao tiểu trong không gian, cũng là làm cho không khí đều phảng phất đình chỉ lưu động.

Lưu Như Chân thoả mãn nhìn một đám Chiến Phong Thiên quân trưởng lão, cao giọng nói, "chư vị trưởng lão, ngày hôm nay Trương thủ tịch đến đây ta Chiến Phong thử đan! Hơn nữa người người đều có phần! Này ân tình, đại gia sau đó nhớ tới muốn trả a!"

Một đám lão già hai mặt nhìn nhau.

Thử đan?

Cái kia đến xem đan dược gì.

"Viên thuốc này có thể cấp tốc tăng lên một cái tiểu cấp độ!"

Lưu Như Chân phun ra một câu nói, một đám trưởng lão tâm hồn nổ tung bình thường, kích chuyển động.

"Thật hay giả?"

"Nhanh chóng tăng lên một cái tiểu cấp độ, thật sự có như thế nghịch thiên đan dược?"

"Thì ra là như vậy, đa tạ thủ tịch lẫn nhau chiêu, đa tạ Trương thủ tịch chi ân!"

"Ha ha ha, ta đã nói rồi, ngày hôm nay mắt trái của ta vẫn ở nhảy, vách cheo leo có chuyện tốt, quả thế a!"

Một đám lão già ngươi một lời ta một lời, kể rõ chính mình hưng phấn kính.

Vương Bảo thấy thế, không khỏi híp mắt cười, “Đại gia chờ, chắc chắn sẽ không nhường ngươi thất vọng!”

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía Lưu Như Chân, sau đó, hơi nhíu mày, nói rằng, “Lưu trưởng lão, lời nói đề ở ngoài lời, nếu như ta nói ta có thể solo lão tổ, ngươi tin không?”

Lưu Như Chân vẻ mặt cứng đờ, khóe mắt co rúm nói rằng, “Trương thủ tịch nói cái gì lời vô vị đây, nhường lão tổ biết rồi không phải là chuyện tốt!”

“Ngươi liền nói có tin hay không đi!”

“... Không tin!”

Lưu Như Chân phiền muộn phun ra hai chữ.

Tin cái lông?

Ngươi nếu có thể solo lão tổ, vậy lão tử chẳng phải là có thể nghiền ép lão tổ?

Vừa mới chuẩn bị nói tiếp, sau một khắc, một cỗ khiếp đảm cảm giác đột nhiên từ đáy lòng bạo phát lên!

Cảm giác này đột nhiên xuất hiện, đột nhiên không kịp chuẩn bị, không tên hàn ý tập kích toàn thân, Lưu Như Chân thân thể chấn động dữ dội, bản năng ngẩng đầu, sau đó liền kinh hãi phát hiện, một nói cột sáng màu trắng ở trên nóc nhà đột nhiên mà ra!

Ầm ầm!

Đón lấy liền đem hắn bao phủ đến bên trong!

“Khe nằm!”

Lưu Như Chân hú lên quái dị, biến mất ở trước mắt mọi người.

Một màn như thế, mộng bức một đám Chiến Phong trưởng lão!

Chỉ có điều thoáng qua sau khi, bọn họ liền phẫn nộ mà lên, bởi vì lúc này, Vương Bảo dĩ nhiên lao ra!

“Phong!”

Khẩu như trời hiến!

Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật!

Hư không phong tỏa, phảng phất từ này trong không gian không tên biến mất.

Vương Bảo một bước lao ra, một quyền đánh về phía trong đó mấy cái Chiến Phong Thiên quân trưởng lão!

“Lực!”

Cuồn cuộn lực lượng tại thân thể bên trong lăn, Vương Bảo hổ vào bầy dê, đại sát tứ phương, quyền lực bạo phát, căn bản khó có thể ngăn cản.

Mấy cái Chiến Phong Thiên quân trưởng lão chỉ là miễn cưỡng giơ tay ngăn cản, sau một khắc liền bị xé rách thành sương máu!

“Đáng chết!”

“Trương Võ Cực, ngươi điên rồi?”

“Mã Đức, cái tên này không phải Trương Võ Cực, đây là trước tên tiểu tử kia!”

“Này bạch quang... Thiên sát, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Ầm ầm ầm!

Nương theo từng cái từng cái trưởng lão rít gào, Vương Bảo lông không ngừng lại, mặt không hề cảm xúc, khẩu ra "Kiếm" "Trận" "Diệt" ba chữ, bàng bạc cực kỳ to lớn kiếm trận xuất hiện ở hư không, từng chuôi hư huyễn thần kiếm giống như cuồng vũ chợt giảm xuống, thoáng qua trong lúc đó thì có hai cái trưởng lão không thể tả công kích, ngã xuống tại chỗ!

Mười mấy trưởng lão!

Thế nhưng ở Vương Bảo trước mặt, nhưng là như vậy không đỡ nổi một đòn!

Liên sát mấy tôn Thiên quân trưởng lão, Vương Bảo tu vi đã tăng vọt đến Thiên quân hậu kỳ, sức chiến đấu càng thêm doạ người!

Ong ong ong.

Hư không rung động, Vương Bảo trên người vàng chói lọi, trở thành một cái ba trượng người khổng lồ.

Một ngón tay điểm ra!

Uyển như ngôi sao rơi rụng, ầm ầm bùng nổ ra sức mạnh, hình thành một điểm sáng, từ nhỏ biến thành lớn, cuối cùng đầy rẫy một đám Chiến Phong trưởng lão con ngươi!

Dập tắt!

Quả thực không đỡ nổi một đòn!

Rầm rầm rầm!

Từng cái từng cái Chiến Phong trưởng lão thân thể xé rách, toàn bộ không gian bên trong đều bị nồng nặc huyết tinh chi khí nhấn chìm!

Mà vào giờ phút này.

Nằm ở cột sáng màu trắng bên trong Lưu Như Chân, dĩ nhiên triệt để tan vỡ, bị mạnh mẽ xóa đi!

Vương Bảo bên tai, gợi ý của hệ thống âm nổ tung mà lên.

Kinh nghiệm điên cuồng tăng vọt!

Càng là khen thưởng không ít cực phẩm đạo cụ!

Chờ đến Vương Bảo thu tay lại, ở đây một cái không có một người sống, Chiến Phong cao tầng...

Tất cả đều ngã xuống!

Đoàn diệt!

Vương Bảo tản ra hư không phong cấm, sau một khắc, Lưu Như Chân gian phòng liền bị trong không gian ngột ngạt sức mạnh dư âm xung kích mà lên!

Chiến Phong đại điện tựa hồ lảo đà lảo đảo, sức mạnh dư âm cũng là cực kỳ đáng sợ, không biết tách ra bao nhiêu cái gian phòng, Lưu Như Chân gian phòng trực tiếp bị xốc lên, phát sinh đạo đạo đinh tai nhức óc nổ vang!

Vương Bảo tinh thần phấn chấn, thân thể chui vào giữa không trung!

Kiếm chuyện làm đến hiện tại, đã không cần ẩn giấu, là thời điểm chôn hố thuận tiện thu hoạch một đợt tinh luyện đáng giá!

Tu vi.

Tăng lên tới Thiên quân đỉnh cao.

Trong cơ thể tiên thiên đạo nguyên bàng bạc không thể nào tưởng tượng được, nếu như thả ra tiên thiên đạo nguyên thân, có thể hù chết không ít

người, bởi vì quá to lớn!

Đại thiên quân cửa hạm, đối với Vương Bảo mà nói đã không tồn tại, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể bước vào đại thiên quân hàng ngũ!

Cực Dương thánh địa bị chấn động!

Chưởng giáo Viên Vân phẫn nộ từ chưởng giáo đại điện bên trong thoát ra.

Cực tốc tới gần Chiến Phong, nhìn thấy không trung Vương Bảo, đôi tròng mắt kia nhất thời bùng nổ ra căm giận ngút trời, lớn mắng nói, "Trương Võ Cực, ngươi rất sao điên rồi?"

Vương Bảo cười hì hì nói, "Điên rồi sao? Vậy ngươi coi như ta điên rồi sao!"

"Ngươi..."

Viên Vân càng thêm phẫn nộ!

Có điều.

Rất nhanh hắn liền bắt đầu thấy buồn bực!

Chiến Phong đại điện nóc nhà đều rất sao lộ ra một cái lỗ thủng to.

Chiến Phong các trưởng lão là người chết a?

Này đều không phản ứng?

Còn có các trưởng lão khác nhóm...

Động tĩnh lớn như vậy, các ngươi rất sao đều không ra nhìn?

Trong lúc nhất thời, Viên Vân cảm giác mình lại có thể cáo ngự trạng, lý do hắn đều nghĩ kỹ, đối mặt tông môn động tĩnh lớn, thờ ơ không động lòng, đây là đối với tông môn an nguy làm như không thấy a!

“Trương Võ Cực, ngươi phá hoại tông môn kiến trúc, có thể có nguyên do?”

Viên Vân sắc mặt tái xanh nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo híp mắt nhìn Viên Vân, đột nhiên khí thế hơi động, hướng về hắn vọt tới.

“Ngươi không phải ta nói điên rồi sao? Người điên nhà buôn, còn cần lý do? Vấn đề thế này ngươi đều hỏi được xuất khẩu, sợ là lúc ra cửa, đầu óc bị cửa kẹp đi...”

------oOo------

Chương 992: Ha ha, đậu ngươi chơi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ai nha khe nằm!

Viên Vân lập tức khí nổ!

Nhìn Vương Bảo hướng về hắn vọt tới, nói rõ chính là muốn động thủ, Viên Vân càng thêm nổi nóng!

Cái này Trương Võ Cực!

Hẳn là điên thật?

Không phải không thể nào a!

Hiện tại hắn bị Chân Cao Hưng đoạt địa vị, kích thích không muốn, vạn nhất một cái nghĩ không ra, tẩu hỏa nhập ma, có thể không phải điên rồi?

Nghĩ tới đây, Viên Vân cảm thấy sự tình làm lớn.

Trương Võ Cực nhưng là đan đạo tông sư.

Bình thường bắt nạt bắt nạt không có chuyện gì.

Thật xảy ra vấn đề rồi, lão tổ tuyệt đối sẽ không dễ tha chính mình.

Sắc mặt càng ngày càng khó coi, Viên Vân khí thế hơi động, uy nghiêm bỏ tù, lệ quát, “Trương Võ Cực, ngươi tỉnh táo một điểm!”

Viên Vân nhưng là đại thiên quân!

Mặc dù là đại thiên quân sơ kỳ cảnh giới, nhưng cũng là đại thiên quân!

Vương Bảo lúc này giết hưng khởi, hơn nữa xem này Viên Vân đã khó chịu rất lâu, thừa dịp Cực Dương đại thiên quân các loại rất nhiều đại thiên quân tương lai...

Làm hắn!

Ánh mắt hàn mang lóe lên!

Vương Bảo thân thể lớn lên theo gió!

Trong nháy mắt, liền hóa thành một cái mười trượng người khổng lồ!

Trăm trượng Cổ Thần thân thể, thích hợp quần chiến.

Khoảng mười trượng, liền thích hợp solo.

Sức mạnh bàng bạc toả ra, khủng bố tột đỉnh, Viên Vân xem chính là một mặt mộng bức, hai mặt mộng bức, ba mặt vẫn là mộng bức!

Ta chùi lặc?

Này mẹ nó là Trương Võ Cực?

Này cỗ tử khí thế!

Này mẹ nó vách cheo leo không phải Trương Võ Cực!

Trương Võ Cực mới cái gì tu vi? Thiên quân trung kỳ mà thôi!

Mà trước mắt cái này...

Cả người đột nhiên run run một cái, Viên Vân con ngươi co rút nhanh, lập tức gào thét nói, “địch tấn công...”

Giả mạo a!

Khẳng định là giả mạo a!

Mà chờ hắn hai chữ lối ra (mở miệng), hắn liền lại cũng không kịp lên tiếng!

Vương Bảo quyền quang như trụ, trút xuống!

Viên Vân ngơ ngác biến sắc, toàn lực bạo phát, nhưng là không lùi mà tiến tới, song chưởng hơi động, hư không phía sau, hắn tiên thiên đạo nguyên thân xuất hiện, đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết!

Ong ong ong!

Quang ấn như biển, nằm dày đặc bát phương, Viên Vân mặc dù là cái liếm chó chưởng giáo, nhưng cũng không phải phế vật, lúc này hắn thiên phú đạo thuật "Như núi ấn" dùng ra, khí tức biến đổi, trầm ổn cực kỳ, dày nặng như núi.

Quang ấn hộ thân.

Viên Vân nghiến răng nghiến lợi nhìn Vương Bảo, rống to nói, "dám vào vào Cực Dương thánh địa gây sự, ngươi muốn chết!"

Giống như núi ấn bảo vệ, Viên Vân không kiêng dè nữa, không ngừng hướng về Vương Bảo ra quyền!

Vương Bảo tiếng trầm công kích, không thèm để ý Viên Vân kêu gào!

Chỉ chốc lát sau.

Xa xa đã xuất hiện lưu quang!

Nhấc lên kinh thiên khí thế!

Viên Vân đại hỉ, vừa mới chuẩn bị lại nói hai câu trang bức, sau một khắc, liền nghe đến hừ lạnh một tiếng!

Cùng lúc đó, đạo đạo ánh vàng bạo phát, hình thành một đạo dài mấy chục

trượng khủng bố lớn cung!

Khom lưng mang theo đạo đạo quỷ dị hoa văn, bàng bạc sát ý xông lên tận trời, một vệt ánh sáng tiễn chớp mắt mà ra, phảng phất bắn thủng thiên địa diệt thế chi tiễn, hướng về Viên Vân tấn công tới!

Viên Vân trực tiếp ngậm miệng, gầm nhẹ một tiếng, gia cố như núi ấn phòng ngự!

Chỉ là nhường hắn sợ hãi chính là.

Hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo chí cao phòng ngự đạo thuật như núi ấn, dĩ nhiên phảng phất giấy bình thường, từng tấc từng tấc rạn nứt, mà mũi tên ánh sáng, nhưng là lông không ngừng lại!

Ầm!

Tiễn rơi!

Đâm thủng Viên Vân hết thảy phòng ngự, đâm vào trong người hắn!

Viên Vân khuôn mặt vặn vẹo, kêu rên lên, không chờ hắn nhiều lời nửa chữ, thân thể cuồng trướng, tựa hồ sau một khắc liền muốn nổ thể mà chết!

Có điều nhưng vào lúc này, theo một đạo thân ảnh già nua xuất hiện ở phía sau hắn, bàn tay kề sát ở sau lưng của hắn, Viên Vân trên người tàn phá sức mạnh cực tốc biến mất, Viên Vân trên mặt mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, cường nhịn đau sở quay đầu, nhất thời nước mắt lưng tròng, “Lão tổ...”

Đến chính là Cực Dương đại thiên quân!

Cùng lúc đó, mặt khác ba vị đại thiên quân, xuất hiện ở ba nghiêng về, sắc mặt âm trầm đáng sợ, đều là mang theo sát ý ngút trời, nhìn Vương Bảo!

Vương Bảo khá có chút tiếc nuối tản đi Cổ Thần tộc thiên phú thần thông phá nhật cung, sau đó liền ngừng lại, lười biếng nhìn Cực Dương đại thiên quân!

Bốn phương tám hướng.

Vây xem đảng rốt cục dám đến gần rồi, ở phía xa, Phong Trần nghi ngờ không thôi cũng vọt tới.

Bầu không khí vắng lặng chớp mắt!

Cực Dương đại thiên quân đột nhiên lộ ra kinh thiên hàn ý, cắn răng gầm nhẹ nói, "đến đều đến rồi, còn ở giấu đầu lòi đuôi sao?"

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, "nha? Ngươi biết ta không phải Trương Võ Cực?"

Cực Dương đại thiên quân, "..."

Mã Đức!

Này không phí lời sao!

Trương Võ Cực Thiên quân trung kỳ tu vi, có thể đem Viên Vân cái này đại thiên quân đánh thành cái này chó dáng vẻ? Nếu không là lão tử khẩn cấp thời khắc ra tay, suýt chút nữa chết rồi đều!

"Ngươi đến cùng là ai?" Cực Dương đại thiên quân lệ quát.

"Được rồi, ta ngả bài, ta là Chân Cao Hưng!"

Vương Bảo lắc mình biến hóa, trở thành một lão giả!

Lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, Vương Bảo cười nói, "như thế nào, đúng hay không rất cao hứng?"

Ta cao hứng ngươi muội a!

Dù là Cực Dương đại thiên quân như thế nào đi nữa đoán, vào giờ phút này cũng là cực kỳ mộng bức.

Mà vào giờ phút này.

Có hai người.

Bọn họ ở lại: Sững sờ.

Bọn họ choáng váng.

Bọn họ run rẩy!

Này tự nhiên là Viên Vân cùng Phong Trần!

“Chân Cao Hưng? Ngươi không phải ở bảo khố sao, ngươi...”

Phong Trần bật thốt lên!

Nhưng mà, nói được nửa câu, Phong Trần sắc mặt liền trở nên thương Bạch Khởi đến.

“Ngươi nói cái gì?”

Cực Dương đại thiên quân suýt nữa phốc ra một cái lão huyết, xem hướng về con trai của chính mình, run giọng nói, “ngươi dẫn hắn đi tới bảo khố?”

Phong Trần vẻ mặt đưa đám nói rằng, “cha, cái tên này người mang bổ thiên thuật...”

“Sau đó hắn thật tin!”

Vương Bảo đúng lúc cười nói.

Ta phốc!

Cực Dương đại thiên quân thật sự phốc huyết, đều bắn ra một tia tơ máu chảy ra khóe miệng!

Hắn bảo khố.

Tự nhận là này giới ổn thỏa nhất.

Nhưng mà.

Ở rất sao ổn thỏa, cũng không chịu nổi nhi tử vua hố a!

Cực Dương đại thiên quân phía sau, Viên Vân cảm giác mình trước mắt có chút mê muội, hắn sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hơi cúi đầu, không chút nào dám ngẩng đầu, bởi vì hắn có thể cảm giác được, lúc này Phong Trần ánh mắt, chính phảng phất dao găm bình thường, ở trên người hắn mài a mài!

Viên Vân biết.

Chính mình là xong đời!

Chân Cao Hưng, nhưng là chính mình giới thiệu cho thiếu chủ.

Hiện tại thất thố thành cái này Kuma (gấu) dạng, thiếu chủ đem mình ngàn đao bầm thây, đều là nhẹ!

"Tại sao!"

Cực Dương đại thiên quân nhìn chòng chọc vào Vương Bảo.

Bảo khố bị quét.

Còn không biết có thể còn lại bao nhiêu đây.

Cực Dương đại thiên quân cũng có kiêng kỵ, có điều so với bảo khố bị quét đau lòng, hắn càng thêm khó có thể tiếp thu, là tên trước mắt này, như vậy hãm hại hắn Cực Dương thánh địa lý do!

Vương Bảo hoãn âm thanh nói, "tại sao? Đương nhiên là vì cái kia chín khối Thiên quân đạo cốt!"

Cực Dương đại thiên quân, “?”

Cái gì quỷ?

Mã Đức, chín khối Thiên quân đạo cốt ngươi cho tới như thế điên (chơi) sao?

Vương Bảo đột nhiên chỉ tay như cha mẹ chết Viên Vân, lạnh quát, “Ta vừa mới vào tông, cái tên này liền không thu rồi ta chín khối Thiên quân đạo cốt, ta đây có thể chịu? Đương nhiên đến trả thù a!”

Chậm rãi quay đầu.

Cực Dương đại thiên quân nhìn về phía Viên Vân.

Viên Vân lập tức sợ hãi nói rằng, “lão tổ, ta... Ta cũng là vì là tông môn suy nghĩ...”

“Ai u, ngươi vẫn đúng là tin? Ha ha, đậu ngươi chơi, nói thật cho ngươi biết đi, cho nên ta làm như thế, thuần túy là xem Cực Dương thánh địa khó chịu!”

Vương Bảo đột nhiên lại lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, cười đau bụng giống như bắt đầu cười ha hả.

Cực Dương đại thiên quân, “...”

Khuôn mặt chớp mắt vặn vẹo lên!

Mã Đức!

Mã Đức!

Nhịn không được!

Non chết hắn!

Ta muốn non chết hắn...

------oOo------

Chương 993: Bị hố thảm Cực Dương thánh địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Chết!"

Cực Dương đại thiên quân một tiếng bạo gào.

Chớp mắt liền vọt tới Vương Bảo trước người.

Đôi bàn tay phảng phất hóa thành bầu trời, hướng về Vương Bảo trấn áp mà đến, sức mạnh vô tận, quét ngang hết thảy!

"Hô..."

Trong chớp mắt, Vương Bảo thả lỏng giống như hô xả giận.

Dùng ra vô địch chính là cô quạnh, Vương Bảo đối với Cực Dương đại thiên quân công kích làm như không thấy.

Mà Cực Dương đại thiên quân rất nhanh sẽ kinh hãi phát hiện, Vương Bảo không chỉ có không có bị chính mình chưởng lực thương tổn được, hơn nữa bàn tay của chính mình dĩ nhiên không cách nào gần thêm nữa Vương Bảo!

Như vậy biến cố, nhường Cực Dương đại thiên quân nhất thời kiêng kỵ lên, lui về phía sau mấy bước, ánh mắt âm trầm đáng sợ.

Móc ra khói.

Rút ra một cái.

Vương Bảo thiêu đốt, liếc Cực Dương đại thiên quân một chút, nhạt âm thanh nói, "đừng phí công vô ích, ngươi không đả thương được ta, càng không cần phải nói giết chết ta rồi!"

Cực Dương đại thiên quân con ngươi co rụt lại!

“Ngươi đến cùng là cái gì người?”

Hắn mộng bức a!

Nghĩ hắn Cực Dương đại thiên quân, ở hiện tại Toái Hư Đại Giới, nói là đệ nhất cao thủ đều không quá đáng.

Thậm chí ngay cả Vương Bảo một cọng lông đều không đả thương được.

Biết bao kinh sợ?

Vương Bảo chẳng muốn cùng Cực Dương đại thiên quân nói nhảm nữa.

Ngày hôm nay trang bức trang được rồi.

Thu hoạch đó là huyết kiếm lời.

Nếu giết không xong Cực Dương đại thiên quân, vậy thì vô vị.

Nghĩ tới đây, Vương Bảo đưa tay duỗi người, phun ra một vòng khói, đạp bước hướng về bên cạnh đi đến, “Ta là ngươi không trêu chọc nổi người! Lão già, sau đó ngươi tốt nhất cho ta thành thật một chút! Nếu không thì, lần sau ta không chỉ có riêng hố nhỏ ngươi một cái, ta đem ngươi Thánh địa đều cho giết!”

Cực Dương đại thiên quân khuôn mặt vặn vẹo, nhìn chòng chọc vào Vương Bảo.

Vương Bảo tiến lên trên đường, có một cái đại thiên quân cường giả thủ hộ, vào giờ phút này, lão già này đột nhiên khẽ cắn răng, khẽ quát một tiếng, trương vung tay lên, từng luồng từng luồng cực hạn hàn khí giống như đông lại không gian, hướng về Vương Bảo bao phủ xuống!

Nhưng mà.

Hàn khí tới gần Vương Bảo sau khi, chớp mắt biến mất!

Tiến lên trên đường hư không bông tuyết, đều căn bản là không có cách ngăn cản Vương Bảo bước chân, liền dễ dàng như vậy bước ra băng cảnh phạm vi!

Cái kia đại thiên quân con ngươi co rút nhanh, nuốt ngụm nước miếng, không dám tiếp tục động thủ!

“Ta đi rồi, bye bye rồi!”

Vương Bảo quay lưng Cực Dương đại thiên quân phất tay một cái, phát sinh một đạo tiếng cười khẽ.

Cực Dương đại thiên quân nhẫn nhịn!

Cố nén!

Lúc này mới không có lần thứ hai động thủ!

Luân phiên hai lần, công kích không có kết quả, Vương Bảo không mất một sợi tóc, Cực Dương đại thiên quân có loại cảm giác, dù cho là chính mình lại cố gắng thế nào, tựa hồ cũng không cách nào thương tổn được Vương Bảo!

Cái cảm giác này, rất vô lực!

Làm cho Cực Dương đại thiên quân triệt để mất đi sát ý, tỉnh tỉnh nhìn Vương Bảo rời đi phương hướng, trong lòng nhấc lên vô tận hàn ý!

Ở hắn nhất thống thiên hạ bá quyền đại nghiệp trên đường, đột nhiên thêm ra tới đây sao cái trâu bò nhân vật, Cực Dương đại thiên quân thương tâm thấu!

Hồi lâu.

Vương Bảo từ lâu không nhìn thấy bóng người.

Cực Dương đại thiên quân mới như vừa tình giấc chiêm bao.

Quay đầu, Cực Dương đại thiên quân vẻ mặt âm trầm nhìn về phía Viên Vân, gầm nhẹ nói, "cái tên này đến Thánh địa sau khi làm cái gì, sự tình không lớn nhỏ, ngươi cho ta bàn giao rõ ràng!"

Viên Vân sắc mặt tái nhợt, không biết vì sao lại nói thế.

Chẳng lẽ nói.

Là chính mình cho Vương Bảo chỗ dựa, cướp sạch Đan phong?

Là chính mình giới thiệu cho Phong Trần thiếu chủ, cướp sạch bảo khố?

Khe nằm!

Chính mình tội quá lớn rồi!

"Lão tổ thứ tội a..."

Viên Vân nước mắt bão táp, trên khuôn mặt già nua lộ ra cầu xin, sau đó bắt đầu cẩn thận từng li từng tí một ra bên ngoài yêu sách.

Cực Dương đại thiên quân nghe.

Sắc mặt càng ngày càng tối.

Ánh mắt cũng là càng ngày càng không quen.

Lạnh lùng nhìn chăm chú Viên Vân một chút, lúc này mới nhìn về phía Phong Trần, lớn mắng nói, "hắn ngớ ngẩn, ngươi cũng là ngớ ngẩn sao? Bổ thiên thuật? Ngươi đây đều tin?"

Phong Trần oan ức tăng cao a!

Ta sao có thể không tin đây?

Ta vòng ngọc vậy cũng là thật sự trâu bò một nửa a, này giả không được a!

“Đi bảo khố nhìn!”

Cực Dương đại thiên quân không nhịn được, muốn nhìn một chút Vương Bảo đem hắn bảo khố gieo vạ thành hình dáng gì.

Rất nhanh.

Một đám cao tầng liền đến đến Cực Dương thánh địa bảo khố.

Cực Dương đại thiên quân cùng Phong Trần hai cha con tiến vào bảo khố, phóng tầm mắt nhìn, đó là phảng phất hoang mạc, liếc mắt một cái là rõ mồn một.

Bầu không khí vắng lặng mấy giây.

Cực Dương đại thiên quân trên người toả ra bạo ngược khí tức, cấp tốc chạy về phía 1 tòa đại điện!

Nhìn thấy trong đại điện cũng là rỗng tuếch.

Cực Dương đại thiên quân trước mắt đều phảng phất một đen, quơ quơ thân thể mới ổn đi!

“Cha, không muốn đau lòng!”

Phong Trần cẩn thận từng li từng tí một nói rằng.

“Ha ha...”

Cực Dương đại thiên quân tức giận ngược cười, hắn nhìn con trai của chính

mình, cực kỳ thất vọng, thở dài nói, “vạn vạn năm cơ nghiệp, hủy hoại trong một ngày, ngươi nhường ta không muốn đau lòng? Nhi tử, lẽ nào ngươi không thương tâm?”

Phong Trần không dám lên tiếng.

Dám nói không thương tâm?

Hắn cha vài giây đánh chết hắn a!

Cực Dương đại thiên quân lần thứ hai trở nên trầm mặc, hồi lâu qua đi, hắn phảng phất mất đi ba phần mười tinh khí thần, đi ra ngoài.

Phong Trần chậm rãi theo, không dám phát sinh chút nào tiếng vang, hắn biết, hắn cha hiện tại chính là cái thùng thuốc nổ, không chắc khi nào liền bạo, chính mình đến ổn điểm.

Rời đi bảo khố!

Cực Dương đại thiên quân rất muốn mau chóng trở lại động phủ mình, tỉnh táo một chút.

Nhưng vào đúng lúc này.

Một cái đại thiên quân ông lão đột nhiên mang theo một cỗ bi thương, nói rằng, “lão tổ... Tin tức xấu... Trong tông môn Thiên quân... Chín mươi chín phần trăm đều mất tích, ta suy đoán... Bọn họ đều chết ở tiểu tử kia trong tay!”

Cực Dương đại thiên quân, “...”

Không xong rồi!

Cũng không nhịn được nữa!

Bình tĩnh không được a!

Này hỏa nếu như trút xuống không xong, không chắc chính mình sẽ nổ tung!

Ánh mắt nhìn về phía Phong Trần.

Cực Dương đại thiên quân gầm nhẹ nói, “ngươi theo ta trở về!”

Phong Trần như bị sét đánh, sắc mặt tái nhợt, vội vã xua tay, “Cha, chính ngươi nghỉ ngơi đi thôi, ta... Ta còn có việc!”

“Tới đây cho ta!”

Cực Dương đại thiên quân nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp một chưởng nhấc lên Phong Trần, như điện chạy toán loạn hướng mình động phủ!

Phong Trần không ngừng phát sinh kêu rên, rít gào, Cực Dương đại thiên quân nhưng thờ ơ không động lòng.

Bảo khố ở ngoài.

Mấy cái đại thiên quân liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút thương hại.

Sau đó, bọn họ liền nhìn về phía chưởng giáo Viên Vân, trên mặt lộ ra cười lạnh vẻ.

Viên Vân mặc dù là đại thiên quân, thế nhưng, còn lâu mới có thể cùng này mấy cái đại thiên quân so với, ỷ vào liếm chó thuộc tính, lúc này mới làm chưởng giáo.

Hiện tại được rồi.

Xem ngươi còn làm sao làm cái này chưởng giáo.

Lão tổ thu thập nhi tử đi tới.

Cái kia sớm muộn cũng đến trừng trị ngươi!

Viên Vân tự nhiên cũng rõ ràng, chính mình qua đi tháng ngày, sẽ là làm sao nước sôi lửa bỏng, hồn bay phách lạc đứng tại chỗ, phảng phất một con cô tịch lão cẩu giống như.

...

...

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa.

Vương Bảo hèn mọn phát dục xong xuôi, báo cái tiểu cừu, sẽ trở lại!

Mới vừa gia nhập động phủ mình, Vương Bảo liền nhìn thấy một bộ áo đỏ, nằm nghiêng ở một cái bàn lớn lên Chung Linh.

Vương Bảo sắc mặt trắng nhợt, run giọng nói, "Linh nhi ngươi đây là làm chi?"

Chung Linh cười híp mắt nói rằng, "phu quân đi ra ngoài giải sầu, Linh nhi tự nhiên không thể ngăn cản, thế nhưng lại trở về, chúng ta đúng hay không nên đem tu vi tăng lên một hồi dưới?"

Lại muốn chơi hai người yôga?

Vương Bảo hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "tăng cao tu vi, có thể, thế nhưng chúng ta nói rõ trước, ngươi đừng..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Nhưng nhìn thấy một đạo bóng hồng chớp qua, Vương Bảo ngay tại chỗ đền tội...

------oOo------

Chương 994: Đại đạo tranh đấu, há có thể thiếu được ta Độc Cô Bất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay ở Vương Bảo sóng bên trong vươn mình thời gian.

Hư không vô tận nơi sâu xa.

Toả ra rộng lớn bạch quang Hư Không Cổ Lộ phía trước, một toà cực kỳ cánh cửa khổng lồ đột nhiên lấp loé mà ra!

Cũng không lâu lắm.

Môn hộ bên trong, một bàn tay dò xét đi ra.

Tiếp theo, một cái ông lão mặc áo đen đạp bước mà ra, ánh mắt phấn chấn nhìn hư không vô tận, sau đó, thứ hai ông lão xuất hiện, cái thứ ba, thứ tư!

Nửa ngày qua đi.

Chín cái ông lão xuất hiện ở hư không cổ môn trước!

Trước hết đi ra ông lão mặc áo đen kích động nói, "Vạn vạn không ngờ tới, số một đạo trường dĩ nhiên một lần nữa mở ra! Đã nhiều năm như vậy, không biết sẽ có bao nhiêu hạt giống tốt!"

Một cái khác ông lão giật giật mũi, nói rằng, "này giới khí tức, vượt xa chúng ta trị dưới cái khác đạo trường! Tất nhiên không phụ chúng ta nhìn!"

"Bao nhiêu năm, số một đạo trường vô duyên vô cớ biến mất rồi định vị, cho tới hư không Thần Môn khó có thể giáng lâm, hiện tại được rồi, chúng ta Âm Dương Tông hay là có thể tái hiện vinh quang của ngày xưa!"

"Cái khác đạo trường trên căn bản đều đã khô cạn, cái này đạo trường định

cần phải nắm chắc!”

“Hư không Thần Môn định tốt đạo trường phạm vi còn cần thời gian, chúng ta trở lại nhanh chóng chuẩn bị một chút, đến thời điểm phát sinh thần dán, lung lạc thiên tài, thu lưới người nô, thống trị này giới!”

...

...

Vương Bảo ở Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa lại sóng mấy tháng.

Hồng nhan như mộ, Vương Bảo sâu sắc cảm nhận được.

Ngay ở ngày đó.

Toái Hư Đại Giới đột phát dị biến!

Từng đạo từng đạo rộng lớn bạch quang từ hư không vô tận nơi càng sâu bộc phát ra, rải rác ở Toái Hư Đại Giới mỗi một chỗ!

Tỏa ra ánh sáng, là một cái cực kỳ rộng rãi Hư Không Cổ Lộ, có chút cường giả nghi ngờ không thôi nghĩ đạp lên, nhưng là bị bàng bạc lực lượng đánh bay.

Cùng lúc đó.

Ở Toái Hư trung tâm nơi, đột nhiên bay xuống một đạo cao trăm trượng lớn bia đá lớn!

Dâng thư ba chữ lớn.

“Đạo Duyên Bia!”

Truyền thuyết xa xưa, ở rất nhiều cường giả trong đầu bốc lên.

Hư không cổ xưa hiện.

Đạo Duyên Bia ra.

Bước qua hư không cổ môn, chính là một cái khác chí cao thế giới.

Trong lúc nhất thời, vô số cường giả đều là phấn chấn lên!

Căn cứ nghe đồn, Hư Không Cổ Lộ bên trong tuy rằng nguy cơ trùng trùng, thế nhưng, cũng là trải rộng tạo hóa!

Một bước lên trời, không ngoài như vậy!

Rất nhanh, Đạo Duyên Bia liền bị vô số võ giả nhấn chìm.

Mãi đến tận rất nhiều Thánh địa cường giả gào thét đến, Đạo Duyên Bia trước mới từ từ bình tĩnh lại, có tư cách tới gần Đạo Duyên Bia, tu vi chí ít cũng phải là Thiên quân cảnh giới!

Mà Đạo Duyên Bia rất nhanh sẽ xuất hiện dị động, không phát ra được từng đạo từng đạo cổ xưa chữ triện tin tức.

“Tuổi không qua ngàn, có thể đi vào Đạo Duyên Bia tra tuyển ánh sáng phạm vi người, có thể chiếm được hư không thần thiếp!”

“Bước vào Đạo Duyên Bia trăm bước trong vòng người, có thể chiếm được hư không thần thiếp!”

“Đặc thù huyết thống người, có thể chiếm được hư không thần thiếp!”

Từng hàng kiểu chữ.

Dẫn được vô số võ giả thán phục.

Những này yêu cầu, đều ở biểu đạt một cái ý tứ.

Không thiên phú, liền không tư cách!

Không thực lực, cũng không tư cách!

Không bản lĩnh, càng không tư cách!

Tu vi cao người có thể vào, tuổi còn nhỏ người có thể vào, có thiên phú người có thể vào, có bản lĩnh người có thể vào, bất kể là ngươi luyện đan cũng tốt, luyện khí cũng được, chỉ cần có thể hoàn thành Đạo Duyên Bia thử thách, đều có thể vào!

Rất nhiều Thánh địa lão tổ từ lâu đích thân tới nơi này.

Liếc mắt nhìn nhau, một đám lão già im lặng không lên tiếng bắt đầu sắp xếp.

...

...

Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa.

Vương Bảo cùng Chung Linh đều bị Bách Hoa lão tổ gọi tới.

Nhìn càng ngày càng xinh đẹp Chung Linh, Bách Hoa lão tổ lộ ra một vệt hiểu ý nụ cười, đón lấy nhìn về phía Vương Bảo, thoả mãn gật gù, "Ngươi quả nhiên không nhường lão thân thất vọng!"

Vương Bảo tuy rằng đạt đến Thiên quân cảnh giới đỉnh cao.

Có điều lúc này hiển lộ ra, chỉ là trung kỳ mà thôi.

Thế nhưng, này đã nhường Bách Hoa lão tổ không tên kinh hỉ, như vậy phá cảnh tốc độ, có thể nói kỳ tích!

"Tiền bối có việc?" Vương Bảo tò mò hỏi.

Hắn cửa lớn không ra, cổng trong không bước, làm sao biết bên ngoài phát sinh kinh thiên biến cố.

Bách Hoa lão tổ khuôn mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói, “nhưng có đại sự! Biến mất đã lâu Hư Không Cổ Lộ xuất hiện lần nữa, hơn nữa Đạo Duyên Bia đã giáng lâm, chính đang tuyên bố thần dán! Ta cùng Thiên Mộc đều chuẩn bị đi xông vào một lần này Hư Không Cổ Lộ, ngươi cùng Linh nhi là bản thánh địa tương lai, để tránh khỏi các ngươi hiếu kỳ, lão thân mới dặn các ngươi, lần này Hư Không Cổ Lộ, các ngươi liền không nên đi tới!”

Chung Linh đối với này đúng là không đáng kể, nghe vậy gật đầu theo tiếng.

Vương Bảo nhưng là phiền muộn!

Cảnh tượng hoành tráng!

Đây chính là trang bức cơ hội tốt.

Liền như thế từ bỏ, Vương Bảo há có thể cam tâm?

Có điều, cái này Bách Hoa lão tổ đối với mình là vô cùng tốt, nghe Chung Linh nói có thật nhiều cái tư thế đều là Bách Hoa lão tổ dạy, biết dùng người ân huệ, Vương Bảo đương nhiên không có thể vong ân phụ nghĩa, vì vậy do dự một chút, gật gù biểu thị đồng ý.

Bách Hoa lão tổ lại cùng Vương Bảo bọn họ nói chuyện phiếm vài câu, lúc này mới thả bọn họ rời đi!

Trở lại động phủ.

Chung Linh nhìn rầu rĩ không vui Vương Bảo, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhẹ giọng nói, “phu quân nhưng là cũng muốn đi?”

Vương Bảo nhìn Chung Linh, trong lòng khẽ nhúc nhích, “Ngươi cũng muốn?”

Chung Linh lắc đầu một cái, “Ta không có hứng thú, có điều phu quân muốn đi, cần cho Linh nhi bảo đảm, an an ổn ổn trở về, nếu không, Linh nhi có thể không đáp ứng!”

Vương Bảo đại hỉ.

An an ổn ổn trở về, khẳng định không thành vấn đề a, có thể giết chết chính mình chỉ có hệ thống.

Vỗ ngực bảo đảm, Vương Bảo cùng Chung Linh ở động phủ bên trong lại không đứng đắn chừng mấy ngày, liền lặng lẽ chuồn ra Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa.

...

...

Vì không bị Bách Hoa lão tổ phát hiện, Vương Bảo biến thành một cái hơi mập thanh niên đầu trọc!

Đi tới Đạo Duyên Bia phụ cận, cách đến rất xa, liền có thể nhìn thấy cái kia lớn vô cùng Đạo Duyên Bia.

Dòng người mãnh liệt!

Cường giả mới có thể dựa vào gần!

Vương Bảo toả ra Thiên quân khí tức, rất nhanh tắc sóng người liền lộ ra đường nối, kính nể nhìn Vương Bảo hướng đi Đạo Duyên Bia.

Đạo Duyên Bia toả ra một màn ánh sáng, bao phủ bát phương, chỉ có Thiên quân mới có thể đi vào, mà phía bên ngoài, nhưng là rất nhiều Thánh địa các cường giả, ánh mắt sáng quắc nhìn bên trong.

Vương Bảo tới gần, chỉ là gây nên trong phạm vi nhỏ kinh động.

Bây giờ Đạo Duyên Bia hiện, một ít tiềm tu Thiên quân đều đi ra, lại xuất

hiện Vương Bảo một cái xa lạ Thiên quân, cũng không có gì.

“Nghe đồn Cực Dương thánh địa đắc tội rồi người, bị người cho giết, không nghĩ tới là thật sự!”

“Có thể không, Thiên quân cường giả dĩ nhiên chỉ có hai cái, thực sự đáng thương!”

“Có điều Cực Dương thánh địa rất nhiều thiên kiêu nhưng là tiến tới, đã có không ít người được hư không thần thiếp!”

“Đạo Duyên Bia vừa ra, này giới cao thủ, thiên kiêu, đều là một lưới bắt hết, cũng không biết có thể có bao nhiêu người, đạt được tạo hóa!”

Không ít người nghị luận sôi nổi.

Vương Bảo nghe, vẻ mặt hơi động, nhìn về phía nơi nào đó, ở nơi đó, Cực Dương đại thiên quân vẫn chưa ra tay đi đến hư không thần thiếp, mà là tọa trấn Cực Dương thánh địa một nhóm thiên kiêu bên trong, đã có không ít Cực Dương thánh địa thiên kiêu được hư không thần thiếp!

Vương Bảo cũng nhìn thấy Bách Hoa lão tổ, cùng Thiên Mộc lão tổ đứng chung một chỗ, nhìn Đạo Duyên Bia dưới, ở nơi đó, cũng có Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa cường giả thiên kiêu, đang tiếp thu thử thách!

Nhìn hồi lâu.

Vương Bảo hít sâu một hơi, bỗng cảm thấy phấn chấn.

Lúc này không trang bức, càng chờ khi nào?

Là thời điểm thu hàng một đợt tinh luyện đáng giá.

Đạp bước tiến lên, Vương Bảo âm thanh thản nhiên, từ từ truyền ra, “Đại đạo tranh đấu, há có thể thiếu được ta cô độc bất bại, ta đến, ta thấy, ta chinh phục...”

------oOo------

Chương 995: Âm Dương Tông sướng đến phát rồ rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo Duyên Bia dưới.

Rất nhiều Thánh địa các cường giả đều là sắc mặt quái lạ nhìn Vương Bảo.

Khe nằm!

Đây là từ nơi nào bật nhảy đi ra tiểu tử ngốc?

Làm sao như thế hổ không bẹp?

Đưa ta đến ta thấy ta chinh phục?

Ngươi sao không lên trời?

Nói đi nói lại, tiểu tử này tên cũng là hổ đến mức rất a, nghe một chút, còn Độc Cô Bất Bại!

Cái này cần là nhiều tự tin, mới có thể lấy ra "Bất bại" như vậy một cái tên?

Vương Bảo đối với tầm mắt của mọi người không hề hay biết!

Bước vào Đạo Duyên Bia tra tuyển ánh sáng phạm vi bao phủ sau khi, sau một khắc, trong hư không, một đạo huy hoàng thần thiếp liền xuất hiện, tự động rơi vào Vương Bảo trong tay!

Nhìn thấy tình cảnh này.

Hầu như hết thảy mọi người mộng bức!

"Đây là... Tuổi không qua ngàn thần thiếp?"

“Khe nằm, cái tên này lại vẫn không tới ngàn tuổi?”

“Mã Đức, không tới ngàn tuổi, tu luyện tới Thiên quân? Làm cái gì? Chẳng lẽ ta còn đang nằm mơ?”

“Ta còn tưởng rằng, tuổi không qua ngàn đến Thiên quân loại này thử thách, chỉ là một chuyện cười, vạn vạn không nghĩ tới, người như thế... Dĩ nhiên thật sự tồn tại? Thật đáng sợ! Thật đáng sợ!”

“Độc Cô Bất Bại... Toái Hư không có nhân vật này a!”

Vây xem đảng kích động tột đỉnh!

Dù cho là rất nhiều Thánh địa cường giả, vẻ mặt cũng đều là trở nên trở nên nghiêm túc, ngơ ngác nhìn Vương Bảo!

Vừa nãy Vương Bảo, bọn họ xem là là chuyện cười.

Thế nhưng bây giờ nhìn lại, mình mới rất sao là chuyện cười!

Còn chuyện cười người ta đây?

Người ta chỉ là giải khóa một cái tuổi không qua ngàn đạt Thiên quân thành tựu, liền đem mình cho thuấn sát!

“Ai u, dễ dàng như vậy?”

Vương Bảo lầm bầm một câu, sau đó đem hư không thần thiếp thu hồi đến, lần thứ hai tới gần!

Mọi người không khỏi sững sờ.

Cái tên này muốn làm cái gì?

Ngươi đều chiếm được hư không thần thiếp, ngươi còn muốn làm cái cái gì?

“Hắn chẳng lẽ còn muốn lấy được tấm thứ hai thần thiếp?”

Một lão giả kinh ngạc thốt lên lối ra (mở miệng)!

Mọi người nhất thời ồ lên mà lên.

“Còn có thể đến tấm thứ hai?”

“Không biết a, không ai từng thử a!”

“Nếu có thể được hai tấm, sẽ có ích lợi gì?”

“Này còn dùng hỏi, khẳng định mới có lợi!”

Rất nhiều Thánh địa lão tổ sắc mặt đều là chìm xuống, ánh mắt tinh mang lấp loé.

Bọn họ xác thực cũng không nghĩ tới, một người có thể được hai tấm thần thiếp tình huống, có thể thành hay không, liền xem tiểu tử này.

Nếu như thật sự có thể, bọn họ nói cái gì cũng phải nhường môn hạ thiên kiêu thử một lần!

Sau một khắc, liền nhìn thấy Vương Bảo đi tới Đạo Duyên Bia một bên, ở phía trước, đứng thẳng từng đạo từng đạo bia đá nhỏ, Vương Bảo trước mặt này một đạo, dâng thư “Huyết thống” hai chữ.

Nghĩ tới đây Đạo Duyên Bia hay là cùng cổ đại lục có quan hệ, Vương Bảo chưa hề đem thần yêu ma tam tộc huyết thống hiển lộ ra, mà là đem hồi lâu chưa từng vận dụng Thái cổ lôi long huyết thống điều động mà ra!

Chỉ chốc lát sau, huyết thống thạch bia tỏa ra một cột sáng, bắn vào hư không!

Sau một khắc, một đạo thần thiếp xuất hiện, rơi vào Vương Bảo trước người!

Khối thứ hai hư không thần thiếp vào tay: Bắt đầu!

Mà nhưng vào lúc này, đạo thứ nhất hư không thần thiếp đột nhiên tự động xuất hiện, cùng đạo thứ hai hư không thần thiếp dung hợp lại cùng nhau!

Hình thành một đạo màu tử kim hư không thần thiếp!

Rất nhiều Thánh địa lão tổ thấy này, tinh thần nhất thời đại chấn!

Khe nằm!

Còn thật sự có chỗ tốt!

Bọn họ hư không thần thiếp đều là màu tím, mà hai khối dung hợp, nhưng là phát sinh ra biến hóa, điều này có ý vị gì, không cần nói cũng biết, cái kia tuyệt bức là mới có lợi a!

Trong lúc nhất thời, rất nhiều Thánh địa cũng là hành động lên, dồn dập phái ra tông môn thiên kiêu cường giả, lần thứ hai lựa chọn cái khác Đạo Duyên Bia thử thách!

...

...

Hư Không Cổ Môn trước.

Mấy chục đạo bóng người san sát ở đây, ở tại bọn hắn phía trước, thình lình xuất hiện Đạo Duyên Bia trước từng hình ảnh.

Vương Bảo bóng người, ngay ở màn hình trung ương.

Mắt nhìn Vương Bảo, một cái trong đó thân mang màu tím Du Long bào ông lão, bỗng nhiên cười khẽ nói, “tuổi không qua ngàn! Thân kiêm Thái cổ lôi long huyết thống, người này có thể chiếm được một cái nội tông tiêu chuẩn!”

“Không sai!”

“Bồi dưỡng một hồi, có thể tranh phong chân truyền!”

“Cỡ này trong đạo trường Nhân tộc, tiềm lực rất lớn, đáng giá bồi dưỡng!”

Một đám lão già phảng phất chọn hàng hóa bình thường, đều mang theo cao cao tại thượng tư thái.

...

...

Cùng lúc đó.

Vương Bảo đi tới khối thứ hai bia đá nhỏ trước mặt!

Trên tấm bia đá chỉ có một chữ, “Đan”!

Vừa tới gần, một đạo rộng lớn lực lượng phả vào mặt, trong nháy mắt, Vương Bảo ý thức liền phảng phất bị hút vào đến một vùng sao trời bên trong.

Từng đạo từng đạo cổ xưa chữ triện xuất hiện.

Rõ ràng là một phần luyện đan bí pháp, gọi là [Âm Dương Dung Đan Quyết]!

Viên thuốc này quyết hiệu quả đặc thù, chính là vận dụng đan quyết, dong luyện đan dược, bài trừ tạp chất đan độc, làm cho đan dược bên trong, dược lực thông suốt hoàn mỹ một loại pháp môn!

Đối với Vương Bảo mà nói.

Viên thuốc này quyết quả thực chính là phế cặn!

Bởi vì Vương Bảo luyện chế đan dược, đều là không hề đan độc đan bên trong Vương Phẩm!

Có điều, vừa là thử thách, Vương Bảo cũng không có gì tốt khinh bỉ, đơn giản xem lướt qua một lần, trong đó pháp môn yếu quyết liền chín rục với tâm!

Trầm tâm tĩnh khí, Vương Bảo trước mắt khôi phục tầm nhìn.

Trương tay.

Từng đạo từng đạo ấn quyết không ngừng đánh ra, ở trước người của hắn hình thành từng đạo từng đạo vô cùng phức tạp đan văn!

Những này đan văn sắp xếp, tụ hợp, không ngừng hội tụ, Vương Bảo hầu như dựa vào tự thân đan đạo thôi diễn, liền đem Âm Dương Dung Đan Quyết đẩy lên cảnh giới tối cao, ấn quyết như hoa đoàn bao vây, phảng phất hình thành một cái to lớn lò luyện đan!

Một màn như thế.

Xem những người khác chỉ là không rõ cảm giác.

Thế nhưng ở Hư Không Cổ Môn trước.

Những kia Âm Dương Tông các cao tầng, nhưng là kích động hỏng rồi!

Thân là Âm Dương Tông chưởng giáo Triệu Chí Cao mặt mày hớn hở, quả thực muốn khua tay múa chân, hưng phấn gầm nhẹ nói, “thần ấn thành lô, cảnh giới tối cao! Trời ơi! Chuyện may mắn! Chuyện may mắn! Diệu dụng! Diệu dụng! Người này quả thực là bản tông lần này to lớn nhất kinh hỉ! To lớn nhất tạo hóa! Thái cổ lôi long huyết thống, cũng là thôi, hiếm thấy là người này đan đạo, dĩ nhiên như vậy khó mà tin nổi! Trong thời gian ngắn như vậy, dĩ nhiên đem bản tông Âm Dương Dung Đan Quyết thông hiểu đạo lí, một khi tiến vào bản tông, dạy do chúng ta lão tổ bồi dưỡng, định có thể nhanh chóng trưởng thành, trở thành cấp bậc tông sư đại nhân vật!”

Cái khác Âm Dương Tông lão già tự nhiên là vui mừng cực kỳ!

Một cái trong đó ông lão miệng đều muốn cười nở hoa rồi, nói rằng, "Âm Dương Dung Đan Quyết, đây chính là bản tông đứng ở Thiên Pháp Châu căn bản, chính là ỷ vào phương pháp này, bản tông bán ra vô số phẩm chất cao đan dược, từng bước một đặt vững căn cơ! Trở thành Thiên Pháp Châu mạnh nhất!"

"Ta nhớ tới, dù cho là lão tổ tự truyện bên trong ghi chép, đem Âm Dương Dung Đan Quyết tu luyện tới cảnh giới tối cao, cũng dùng đầy đủ gần năm ngàn năm, tiểu tử này một lần là xong, khó có thể tưởng tượng, đan đạo thiên phú!"

"Chưởng giáo, chờ bọn hắn bước lên Hư Không Cổ Lộ, tiến vào đạo trường, chúng ta có thể đem tiểu tử này lập tức tiếp dẫn lại đây, lấy lợi dụ, định có thể trung tâm với bản tông!"

Triệu Chí Cao hé mắt, vung vung tay nói rằng, "bản tọa trong lòng tính toán sẵn! Người này tuổi không qua ngàn a, tuổi trẻ cực kỳ, tính tình còn chưa ổn định lại, chúng ta thuận theo tự nhiên, có điều, có thể yên lặng cho hắn một chút chỗ tốt, ha hả!"

Một đám lão già đối với này đương nhiên không có ý kiến, chưởng giáo cái này lão Âm tất, tâm tư thanh thản vô cùng, tự nhiên không cần bọn họ nhiều lời...

------oOo------

Chương 996: Chúng ta Âm Dương Tông thiên kiêu ba ba!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại là một đạo hư không thần thiếp vào tay: Bắt đầu!

Màu tử kim hư không thần thiếp lần thứ hai dung hợp sau khi, càng ngày càng vàng chói lọi.

Một màn như thế, dẫn được vô số mọi người ở nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Được kêu là một cái ước ao ghen tị!

Người khác làm một đạo hư không thần thiếp, đều thập phần hiếm thấy!

Mà ngươi lúc này mới bao lớn sẽ công phu.

Ba đạo hư không thần thiếp liền vào tay: Bắt đầu!

Then chốt là.

Ngươi lại vẫn không có ý muốn dừng lại?

Quá tham lam chứ?

Ngươi đây là kích thích ai đó?

Vương Bảo không thèm để ý mọi người nóng rực ánh mắt, bên tai không ngừng vang lên gợi ý của hệ thống âm, nhường Vương Bảo hồi hộp!

Tinh luyện giá trị tăng vọt a!

Hiện tại đều phá ngàn vạn!

Như vậy lượng lớn tinh luyện giá trị, Vương Bảo cũng không biết nên xài như thế nào, ai, phất nhanh buồn phiền a!

Đắc ý Vương Bảo trực tiếp hướng đi cái kế tiếp bia đá nhỏ!

Khối đá này bia, chính là dụng cụ bia!

Dụng cụ bia bên trong thử thách, cực kỳ đơn giản, là Vương Bảo đều thập phần xa lạ hơn trăm đạo khí văn!

Những này khí văn đều là cơ sở khí văn, nhưng cũng là cổ đại lục lên cơ sở khí văn, đối với Toái Hư mà nói, vô cùng phức tạp.

Nhưng đối với Vương Bảo, này đương nhiên không là vấn đề, nhanh chóng quét một lần, dễ dàng liền đánh đi ra!

Hư Không Cổ Môn trước.

Triệu Chí Cao đám người lần thứ hai há hốc mồm!

Khe nằm!

Đan đạo mạnh như vậy!

Khí đạo cũng như thế mạnh?

"... Lợi hại!"

Triệu Chí Cao không nhịn được phun ra hai chữ, run giọng nói, "đáng tiếc bản tông luyện khí chi đạo không được, có điều... Nếu như người này đến, bản tông đúng là có thể tiêu tốn giá cao, từ luyện khí trong tông môn mua vài loại luyện khí bí pháp, hơi thêm bồi dưỡng... Chặc chặc..."

Một đám lão già mặt mày hớn hở.

Đã ở ảo tưởng Âm Dương Tông bay lên tình cảnh đó!

Đan khí nhất kiếm tiền!

Có tiền liền có bảo bối!

Có bảo bối liền có thể có thực lực!

Có thực lực thì càng kiếm tiền!

Đây là một cái tốt tuần hoàn!

Mà hết thảy này, do Vương Bảo gia nhập bắt đầu, liền có thể đi vào một cái nhanh chóng tuần hoàn bên trong!

Một đám lão già biểu thị phi thường chờ mong!

Mà tiếp đó, còn sót lại hai tấm bia đá!

Một khối là không chữ, khả thi mở bất kỳ bản lĩnh, chỉ cần bị thừa nhận, liền có thể được hư không thần thiếp!

Mà khác một khối, nhưng là ngộ chi bia!

Không nghi ngờ chút nào, thử thách chính là ngộ tính!

Vương Bảo đi tới nơi này, rất nhanh sẽ đến một đạo pháp môn, gọi là [Âm Dương Chí Thánh Quyết]!

Đây là một môn phương pháp tu luyện, có điều, cũng chỉ có tầng thứ nhất giới thiệu!

Vương Bảo hé mắt, nhanh chóng tu luyện lên, từng đạo từng đạo thần văn phức tạp ở trong người sinh thành, như ngọn lửa toả ra mãnh liệt sức nóng!

Nửa ngày.

Vương Bảo sắc mặt nhất thời trở nên quái lạ lên!

Cái môn này Âm Dương Chí Thánh Quyết, rõ ràng là một môn phương pháp song tu, cùng Chung Linh luyện yôga luyện lâu như vậy, tu luyện Bách Hoa Thiên Mộc thần công cũng tốt một quãng thời gian, Vương Bảo có thể kết luận, này nhất định là một môn phương pháp song tu!

Hơn nữa.

Cái môn này phương pháp song tu, so với Bách Hoa Thiên Mộc thần công kém quá nhiều, bởi vì âm dương bất hoà, càng như là Thải Âm Bổ Dương phương pháp!

Trương tay đánh ra một đạo hỏa mang giống như màu đỏ khối không khí, rơi vào ngộ tính bia lên, một đạo hư không thần thiếp xuất hiện!

Vương Bảo cơ hồ đem hết thảy thử thách khen thưởng hư không thần thiếp, đều một lưới bắt hết!

Hư không thần thiếp đã biến thành triệt để màu vàng!

Hư Không Cổ Môn trước.

Triệu Chí Cao bọn người là trầm mặc không nói.

Nửa ngày.

Một cái Âm Dương Tông trưởng lão mới run cầm cập một hồi, nói rằng, “bản tông lão tổ từng nói, Âm Dương Chí Thánh Quyết nhập môn... Thiên phú trác tuyệt người, cũng phải cần một năm công phu... Người này, này tính cái gì?”

Triệu Chí Cao hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “không cần hỏi! Ta xem như là nhìn ra rồi, tiểu tử này, sợ là này giới thế giới con trai, gánh chịu vô số đại khí vận! Người này tất vào ta tông, không tiếc bất kỳ đánh đổi!”

Như phát sinh lời thề!

Hư không như lôi giống như phát sinh nổ vang, mà Triệu Chí Cao ánh mắt của bọn họ, nhưng là càng ngày càng sáng!

...

...

Ầm ầm!

Đạo Duyên Bia vụt lên từ mặt đất, phảng phất một thanh kiếm lớn, ngang lập ở trên hư không!

Vương Bảo trang bức lớn này lớp vỏ, rất nhiều Thánh địa các lão tổ nhưng cũng là làm nóng người, chuẩn bị làm ra một cái màu vàng hư không thần thiếp ẩn giấu thành tựu đi ra!

Có điều.

Bọn họ căn bản không biết.

Triệu Chí Cao các loại Âm Dương Tông cao tầng các đại lão, trực tiếp nhịn không được!

Đó là không thể chờ đợi được nữa muốn mau mau nghênh tiếp Vương Bảo cái này thiên kiêu ba ba lên sàn.

Vì lẽ đó.

Vốn là kế hoạch ít nhất một tháng sàng lọc kế hoạch, lập tức ngưng hẳn!

Có chiếm được hư không thần thiếp Toái Hư võ giả, đều bị hư không thần thiếp vây quanh một tầng màn ánh sáng, có thể bước lên Đạo Duyên Bia!

Một đám Thánh địa lão tổ đều là kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, cũng may nhóm người mình nhân cơ hội bắt hư không thần thiếp, vạn vạn

không ngờ tới, nhanh như vậy liền xong!

Đạo Duyên Bia xông lên tận trời, thẳng đến Hư Không Cổ Lộ!

Cực Dương đại thiên quân đứng ở Đạo Duyên Bia lên, hít sâu một hơi, hăng hái!

Cực Dương thánh địa tuy rằng xui xẻo rồi!

Thế nhưng.

Hắn Cực Dương thánh địa các tiểu tử, đều là khá lắm.

Cái khác Thánh địa thiên kiêu, được hư không thần thiếp số lượng, kém xa bọn họ Cực Dương thánh địa nhiều!

Ánh mắt đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, Cực Dương đại thiên quân vẻ mặt hơi động, đáy mắt nơi sâu xa chớp qua nồng nặc ước ao cùng đố kị, lóe lên một cái rồi biến mất, đón lấy liền cao giọng nói, "Độc Cô Bất Bại, ngươi có thể nguyện gia nhập ta Cực Dương thánh địa? Lão phu nhất định đợi ngươi như duy nhất đệ tử thân truyền!"

Còn lại Thánh địa lão tổ liếc mắt nhìn nhau, dồn dập mở miệng.

Cũng như Cực Dương đại thiên quân bình thường, biểu đạt mời chào tâm ý!

Chỉ có Bách Hoa lão tổ cùng Thiên Mộc lão tổ, hai người không lên tiếng, bọn họ đều có Long Ngạo Thiên, bọn họ không thiếu thiên kiêu!

Nửa ngày qua đi.

Vương Bảo hé mắt, quay về rất nhiều lão tổ ủi chắp chắp tay, nghiêm nghị nói, "tại hạ là một giới tán tu, liền không quấy rầy chư vị tiền bối, có điều..."

Ánh mắt rơi vào Cực Dương đại thiên quân trên người, Vương Bảo đột nhiên lạnh giọng nói, "cái khác Thánh địa tiền bối cũng là thôi, ngươi là cái

thá gì? Cũng nghĩ mời chào ta?”

Đạo Duyên Bia bên trên, chín phần mười võ giả đều mộng bức.

Mà Cực Dương đại thiên quân, càng bị lôi đến có chút thất thần!

Ta giời ạ!

Ta Cực Dương đại thiên quân.

Toái Hư đệ nhất cao thủ.

Là cái thứ gì?

Ngươi rất sao...

Không hạ xuống núi a?

Không từng ra cửa a?

Không biết trời cao cùng địa dày a?

“Tiểu tử!”

Cực Dương đại thiên quân sắc mặt âm trầm cực kỳ, thấp quát, “Lão phu Cực Dương đại thiên quân, Cực Dương thánh địa càng là thứ nhất Thánh địa, ngươi, không muốn vọng ngôn!”

Vương Bảo nghe vậy, bĩu môi cười, “Thứ nhất Thánh địa? Đánh rắm! Thứ nhất Thánh địa nhưng là Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, ngươi làm ta không biết? Huống hồ, nghe nói Cực Dương thánh địa bị người chơi đùa, cao tầng đều cho giết, khẳng định là chọc không nên dây vào người, liền này còn muốn mời chào ta? Ta phi ngươi một mặt ngươi có tin hay không?”

Cực Dương đại thiên quân suýt nữa thổ huyết!

Còn lại cường giả nhưng là suýt chút nữa cười phun!

Khe nằm!

Tiểu tử này, lá gan tặc rất sao lớn a, Cực Dương thánh địa tuy rằng bị diệt rồi, nhưng nội tình vẫn còn, Cực Dương đại thiên quân vẫn còn, thứ nhất Thánh địa, cũng không ai dám chia sẻ, ngươi dĩ nhiên ngay mặt xát muối, ngươi điên rồi!

"Đáng chết! Mặc ngươi thiên phú trác tuyệt, như vậy hiêu liều lĩnh ngông cuồng, sợ cũng là trưởng thành không đứng lên, ngươi cho lão phu chờ!"

Đạo Duyên Bia lên không thể động thủ.

Thế nhưng Cực Dương đại thiên quân nhưng là sát ý tràn đầy, một có cơ hội, đó là vách cheo leo sẽ động thủ.

Rất nhiều Thánh địa lão tổ sắc mặt khác nhau, nhưng có mấy cái nhưng là quyết định, đến thời điểm nhất định phải ra tay, đem Vương Bảo cứu được.

Mà lúc này.

Hư Không Cổ Môn trước.

Không khí ngột ngạt, vắng lặng, phảng phất kìm nén một đoàn lửa giận, hồi lâu qua đi, liền nghe đến một đạo âm lãnh rít gào.

"Này đáng chết lão già, đến lúc đó đem hắn mang về tông môn, nhường hắn đi thú viên trừ phân vạn vạn năm!"

Mã Đức!

Dám uy hiếp chúng ta Âm Dương Tông thiên kiêu ba ba?

Ngươi rất sao đây là chán sống rồi a...

------oOo------

Chương 997: Trở thành kim chân giò hun khói Vương Bảo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo Duyên Bia tập không tiến vào Hư Không Cổ Lộ phạm vi.

Không đợi rất nhiều võ giả phản ứng lại, đột nhiên biến mất không còn tăm hơi!

Cùng lúc đó, giọng nói lạnh lùng vang lên, "Vừa nhập đạo tràng, liền là ta Âm Dương Tông chi tu, bọn ngươi vẫn cần đại đạo tranh đấu, đến đây Hư Không Thần Môn, trong đạo trường, không khỏi giao chiến, nhưng giới hạn với cùng cấp, nhớ kỹ, mỗi cái cấp độ, xếp hạng mười tên cuối cùng đi tới người, đem tru tuyệt! Đến đây đi..."

Cực Dương đại thiên quân các loại một đám Thánh địa đại lão đều là tinh thần chấn động!

Ngơ ngác biến sắc!

Ai đang nói chuyện?

Âm Dương Tông lại là cái gì quỷ?

Xếp hạng mười tên cuối cùng liền đến chết?

Nguyên lai đây chính là bước lên Hư Không Cổ Lộ muốn trả giá sao? Đại đạo tranh đấu? Đây là tự giết lẫn nhau chứ?

Rất nhiều cường giả đều là sắc mặt khó coi hạ xuống.

Có người muốn thử rời đi Hư Không Cổ Lộ, nhưng ngơ ngác phát hiện, căn bản không đi ra được!

Nửa ngày qua đi, Cực Dương đại thiên quân hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “hắn là thượng giới đại năng! Chúng ta chỉ cần dựa theo vị tiền bối kia dặn dò đi làm, là có thể...”

Ngược lại lão tử là đệ nhất cao thủ!

Ai có thể giết lão phu?

Tiếp nhận rồi cảnh tượng này sau khi, Cực Dương đại thiên quân con ngươi nhất chuyển, lại đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, âm lãnh nói rằng, “tiểu tử, không nghĩ tới đi, nơi này không khỏi giết chóc!”

Vương Bảo tùy ý nói rằng, “thực lực ngươi vượt ta một cái cấp độ, ngươi lại không thể động thủ!”

Cực Dương đại thiên quân cười to mà lên, “Lão phu không thể động thủ, không có nghĩa là những người khác không thể, lục địa nguyên, nắm ta tiên thiên cổ phù, diệt hắn!”

Trong nháy mắt.

Một đạo cổ xưa phù triện lẻn đến Cực Dương đại thiên quân bên người một cái Thiên quân đỉnh cao ông lão trong tay.

Hàng này rõ ràng là Vương Bảo ở Thánh địa tàn sát Thiên quân thời điểm cá lọt lưới một trong.

Nhận được phù triện, ông lão đầu tiên là cung kính gật đầu, sau đó mới trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, đạp bước hướng về Vương Bảo đi đến!

Có chút Thánh địa lão tổ thần sắc hơi động, mới vừa muốn nói chuyện, Cực Dương đại thiên quân nhưng là liếc mắt một cái bọn họ, lạnh lùng nói rằng, “ai dám giúp đỡ... Lão phu ở đây xin thề, tất phải giết!”

Lần này, không ai dám lên tiếng.

Dù cho lúc trước bọn họ còn quyết định, muốn đem Vương Bảo cứu được

đây.

Thế nhưng hiện ở Hư Không Cổ Lộ, đại đạo tranh đấu, bọn họ nhưng là hãm sâu Cực Dương đại thiên quân ma trảo bên dưới, hàng này Toái Hư đệ nhất cao thủ tên gọi không phải là thổi ra, đó là thật sự có vật liệu.

Dưới tình huống này, ai dám đắc tội nữa Cực Dương đại thiên quân!

Cùng lúc đó.

Ông lão kia tới gần Vương Bảo sau khi, đột nhiên phát sinh một đạo quát lớn, "Không biết trời cao đất rộng ngu xuẩn hạng người! Có thể chết ở lão tổ cổ phù bên dưới, là phúc phận của ngươi, chết cho ta..."

Ầm!

Xúc động cổ phù, trong nháy mắt liền thoát ra từng đạo từng đạo bạch quang, như Thiên đao giáng lâm, liền muốn hướng về Vương Bảo nhấn chìm.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nghe được một đạo như có như không trầm thấp hừ lạnh vang lên.

Sau một khắc, cái kia ra tay ông lão thân thể cứng đờ, hắn quanh thân, tứ phương hư không dường như vỡ vụn, xuất hiện đạo đạo vết rạn nứt, cùng thời khắc đó vỡ vụn, còn có thân thể của ông lão, mà trong tay hắn cổ phù, ánh sáng nội liễm, đón lấy dĩ nhiên lẻn đến Vương Bảo trước người.

Vương Bảo tiếp nhận, "?"

Cái gì quỷ?

Cực Dương đại thiên quân, "..."

Ta giời ạ!

Xảy ra chuyện gì?

Cực Dương đại thiên quân sắc mặt hoàn toàn thay đổi, nghi ngờ không thôi, thời khắc này, hắn thình lình có loại vô tận khiếp đảm cùng kinh hoảng ở đáy lòng nơi sâu xa bốc lên mà ra!

Vừa nãy tựa hồ xuất hiện một tiếng hừ lạnh?

Cái kia tuyệt không phải nghe nhầm!

Có thể ở chỗ này có như thế kinh thiên sức mạnh to lớn, làm sao ra tay hắn đều phát hiện không được...

Chẳng lẽ là thượng giới đại năng giả?

Cực Dương đại thiên quân hoảng sợ hỏng rồi, liên thanh nói thầm không được, này rất sao còn chưa thấy người liếm một hồi đây, có vẻ như liền đắc tội người ta, này có thể sao làm?

Bầu không khí vắng lặng hồi lâu.

Vương Bảo đột nhiên thản nhiên nói, “xem đi, đây chính là động thủ với ta đánh đổi, lão già, ngươi có thể tâm lớn một chút đi!”

Một đám cường giả vừa là hoảng sợ, lại là cảm khái.

Mà những Thánh địa này các lão tổ, nhưng là có chút bóp cổ tay thở dài, sớm biết như vậy, lúc trước dù cho là đắc tội Cực Dương đại thiên quân, cũng đến đứng ra a!

Nhìn thấy lúc trước tình huống, kết hợp với trước đây các loại, bọn họ há có thể đoán không được, Vương Bảo đây là vào thượng giới đại năng giả pháp nhãn, đừng xem nhân tu vì là không bằng chính mình, thế nhưng, đã thành kim chân giò hun khói!

Không ai lên tiếng.

Mà Cực Dương đại thiên quân nín một hồi, không nhịn được, đột nhiên gầm nhẹ một tiếng, cực tốc hướng về Hư Không Cổ Lộ nơi sâu xa mà đi!

Nếu đã ở thượng giới đại năng giả trong lòng mất điểm.

Như vậy.

Cũng chỉ có thể biểu hiện trâu bò một điểm, hy vọng có thể cứu lại một hồi!

Nhưng mà hắn nhưng là không biết.

Còn cứu lại cái trứng a!

Triệu Chí Cao bọn họ đều sắp đem hắn hận chết, lúc trước còn quyết định nhường hắn đi thú viên làm trừ phân hiệp, hiện tại liền trừ phân hiệp chức vị cũng không cho hắn, muốn mạnh mẽ dằn vặt hắn, non chết hắn!

...

...

Thời gian trôi qua.

Hư Không Cổ Lộ bên trên, giết chóc từ từ bắt đầu.

Chỉ có Vương Bảo tháng ngày trải qua cực kỳ thản nhiên, nhân vì là căn bản không ai dám đến gây chuyện hắn.

Như những kia Cực Dương thánh địa thiên kiêu, lúc này cũng duy trì người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người tư thái, ngay ở trước mặt tiểu chim cút, chỉ lo những tông môn khác thiên kiêu vì lấy lòng Vương Bảo liên hợp lại đánh bọn họ.

Vì không hạ xuống người sau.

Rất nhiều cường giả đều là thủ đoạn cùng xuất hiện.

Thời gian trôi qua.

Phía trước tựa hồ có thể nhìn thấy một đạo cực kỳ rộng lớn cửa lớn.

Trong lúc nhất thời, những kia xếp hạng cùng cấp bậc cuối cùng các võ giả, đều là sợ hãi lên, lần thứ hai bắt đầu bạo phát, giết hướng về trước người võ giả.

Rất nhiều người thực lực cách biệt không có mấy, trước sau cũng chỉ là vài bước mười mấy bước mà thôi, nhất thời lại một lần gây nên hỗn chiến!

Mãi đến tận Hư Không Cổ Môn đã có thể thấy rõ ràng, theo từng đạo từng đạo bá đạo vầng sáng xuất hiện ở mỗi người đỉnh đầu, chiến đấu mới ngừng lại!

Mọi người cũng đều nhìn thấy Triệu Chí Cao các loại Âm Dương Tông cường giả!

Nhìn nhiều như vậy thượng giới đại lão, hầu như hết thảy mọi người là thân thể run.

Đặc biệt là Triệu Chí Cao, trên người hắn tản mát ra khí thế quá mạnh, quá mạnh mẽ, mạnh như Cực Dương đại thiên quân, tựa hồ cũng không sánh nổi Triệu Chí Cao chi vạn nhất!

Đột nhiên.

Cực Dương đại thiên quân quỳ sát ở trên hư không, cao giọng nói, “vãn bối bái kiến thượng giới đại năng tiền bối!”

Hắn đối với này khá là tự đắc, thượng giới đại năng giả thứ nhất liếm, là chính mình!

Nhưng là.

Sau một khắc, Cực Dương đại thiên quân liền nghe đến giọng nói lạnh lùng, "Đầu giơ lên đến!"

Cực Dương đại thiên quân trong lòng một đột, ngẩng đầu!

Tiếp theo, một đạo hư huyễn bàn tay chớp mắt bao phủ lại hắn!

Chưởng ra quang ấn, đồng thời nhanh tay nhanh mắt, Cực Dương đại thiên quân bản năng muốn lấp loé, nhưng căn bản là không có cách nhúc nhích nửa phần, sợ hãi bị từng đạo từng đạo lòng bàn tay quang ấn nhấn chìm!

Đùng đùng đùng!

Đùng đùng đùng!

Rất có cảm giác tiết tấu âm thanh, vang lên.

Cực Dương đại thiên quân bị đánh mộng bức!

Mà rất nhiều cường giả, nhưng là xem đau lòng!

Đây là giun dế bình thường đãi ngộ a, những này thượng giới đại năng giả thật là đáng sợ!

Thế nhưng.

Ngay ở Triệu Chí Cao hóa thân đại ma vương, khắc ở rất nhiều võ giả đáy lòng nơi sâu xa thời gian.

Đột nhiên.

Liền nhìn thấy gió lạnh lạnh rung, biến thành xuân về hoa nở bình thường, Triệu Chí Cao trên mặt lộ ra một vệt hoa cúc nở rộ nụ cười, nhìn Vương Bảo, hoãn âm thanh nói, "tiểu gia hỏa, nhanh tiến lên nhường bản tọa ngắm nghía cẩn thận..."

------oOo------

Chương 998

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo vẻ mặt cứng đờ, chớp mắt lại khôi phục như thường.

Tiểu gia hỏa a!

Ông lão này cũng thật là không làm người thích a!

Chỉ bằng ba chữ này, ngươi ngày hôm nay liền đắc tội ta!

Càng không cần phải nói, ngươi này một bộ em gái lớn mau tới, khanh khách giúp ngươi kiểm tra thân thể thần thái ngữ khí!

Vương Bảo trong lòng liên tục cười lạnh.

Nhưng cũng là đi tới!

Những cường giả này, là thật sự mới vừa có điều a, đều là cổ đại lục bên trong cường giả, tuy rằng có vô địch chính là cô quạnh, thế nhưng, đánh không lại chính là đánh không lại!

Cùng với trở mặt, chẳng bằng đọ sức một phen nhìn kỹ hẵng nói.

Toái Hư Đại Giới những võ giả khác thấy thế, đó là cực kỳ ước ao ghen tị!

Mã Đức!

Đây mới là tạo hóa a!

Đây mới là có tạo hóa người a!

Về phần bọn hắn, khe nằm, có vẻ như không chỉ có không chiếm được tạo hóa, còn có thể trở thành tai hoạ!

Nhìn nhìn vào giờ phút này, còn bị chưởng ấn điên cuồng đánh đấm Cực Dương đại thiên quân liền biết rồi.

Bọn họ những người này, chính là giun dế mà thôi, người ta một đầu ngón tay, phỏng chừng liền có thể ép chết chính mình!

Mấy hơi thở công phu.

Vương Bảo liền nhìn thấy Triệu Chí Cao trước mặt bọn họ.

Nhìn Vương Bảo, Triệu Chí Cao nụ cười trên mặt càng sâu, trên dưới đánh giá, than thở nói, "tư thế oai hùng bộc phát, khí chất xuất chúng, không hổ là này giới khí vận chi tử! Ngươi gọi Độc Cô Bất Bại, đúng không?"

"Ừm!"

Vương Bảo chắp chắp tay gật đầu đáp.

Triệu Chí Cao cười híp mắt nói rằng, "tự giới thiệu mình một chút, lão phu Triệu Chí Cao, cổ đại lục, Thiên Pháp Châu bá chủ, Âm Dương Tông chưởng giáo! Cái khác mấy vị này, đều là chúng ta tông môn các (mỗi cái) chức trưởng lão!"

Vương Bảo từng cái nhìn sang, ủi thự hành lễ, nghênh đón từng cái từng cái khuôn mặt tươi cười!

Triệu Chí Cao đợi một hồi, tiếp tục nói rằng, "ngươi chi thiên phú, dù cho là ở cổ đại lục, cũng là thế hiếm có! Thực không dám giấu giếm, lão phu muốn mang ngươi về Âm Dương Tông, thỉnh cầu lão tổ xuất quan, thu ngươi vì là đệ tử thân truyền, không biết ngươi có bằng lòng hay không?"

Vương Bảo trên mặt mang theo "Do dự" vẻ, "Nhưng là, ta đã có sư thừa..."

Triệu Chí Cao vẻ mặt không đổi, cười nói, "không sao không sao, ngươi sư tôn cũng có thể gia nhập bản tông, cho hắn một cái ngang nhau chức vị là được!"

Thiên kiêu ba ba yêu cầu, là yêu cầu sao?

Không phải!

Cái kia đều là phải làm!

“Ta suy nghĩ một chút!”

Vương Bảo vẫn không có biểu thị đồng ý.

Nhưng mà Triệu Chí Cao không chút nào phiền!

Thiên kiêu ba ba không gia nhập? Không sao, lấy lợi dụ, là người đều sẽ luân hãm.

Nghĩ tới đây, Triệu Chí Cao hoãn âm thanh nói, “Độc Cô Bất Bại, ngươi không đi qua cổ đại lục, căn bản không biết ta Âm Dương Tông ở cổ đại lục địa vị, chúng ta cổ đại lục, ngoại trừ Cổ tộc thế lực, liền là ta Tiên tộc Cửu Châu thực lực mạnh nhất, mà Thiên Pháp Châu, càng là bằng vào ta Âm Dương Tông làm đầu!”

“Gia nhập Âm Dương Tông, ngươi nơi vị, cực kỳ cao thượng, thân là lão tổ thân truyền, có thể cùng ta bình đẳng!”

“Này giới, chính là ta Âm Dương Tông đạo trường giới, là bản tông đào tạo nhân nô, chọn lựa thiên tài nơi, có thể phát hiện ngươi, không thể không nói, cũng là ta Âm Dương Tông số mệnh!”

Vương Bảo nghe đến đó, lông mày hơi nhíu, “Nhân nô?”

Triệu Chí Cao tùy ý chỉ chỉ những võ giả khác, “Không vào ta Âm Dương Tông pháp nhãn, đều vì nhân nô!”

Trong nháy mắt!

Rất nhiều Toái Hư võ giả, như bị sét đánh tức giận chính là sợ vỡ mật nứt!

Đặc biệt là những Thánh địa này lão tổ, càng là sắc mặt hoàn toàn thay đổi, gắt gao nắm chặt nắm tay.

Ở Toái Hư, bọn họ nhất ngôn cửu đỉnh, chính là siêu cấp đại lão, đến Âm Dương Tông, liền trở thành nhân nô?

Nhân nô a!

Có thể tưởng tượng, đãi ngộ là hình dáng gì!

Vương Bảo đột nhiên nói rằng, "được rồi, tiền bối nói như vậy, thành khẩn cực kỳ, ta Độc Cô Bất Bại, nếu như cự tuyệt nữa, vậy thì là không biết trời cao đất rộng, ta gia nhập!"

Triệu Chí Cao nhất thời phấn chấn lên!

"Tốt! Tốt! Được!"

Liền kêu ba tiếng tốt đẹp!

Triệu Chí Cao mặt mày hớn hở nói rằng, "nếu như thế, chúng ta mau chóng trở lại, trở về rồi hãy nói!"

"Chờ đã!"

Vương Bảo vội vã ngăn cản, rất là ngượng ngùng nói, "Tiền bối..."

"Ngươi hiện tại có thể xưng hô ta chưởng giáo sư huynh!"

Triệu Chí Cao cười đánh gãy Vương Bảo.

Vương Bảo biết vâng lời, "Chưởng giáo sư huynh... Cái kia cái gì, ta tuy muốn đi, thế nhưng, này giới bên trong, tục sự tình chưa đứt, không thể nói đi là đi a, nếu không, chưởng giáo sư huynh cho ta chút thời gian?"

Triệu Chí Cao bỗng nhiên tỉnh ngộ, trầm tư chốc lát, nói rằng, “nhưng là đã quên, ngươi tuổi không qua ngàn, tuổi trẻ rất! Vẫn còn có thân nhân ở chứ? Như vậy đi, sư huynh cho ngươi thời gian một tháng, kết thúc tục sự tình, làm sao?”

Vương Bảo chắp tay nói, “Đa tạ sư huynh thông cảm!”

“Nên!”

Triệu Chí Cao vung vung tay, tiếp theo cười nói, “vừa vặn, chúng ta lão gia hỏa này, cũng có thể có thời gian trở lại bố trí một hồi ngươi vào tông điển lễ, đến lúc đó ngươi vào tông, trực tiếp mở ra điển lễ, trở thành ta Thiên Pháp Châu thịnh hội!”

“Có điều, Hư Không Thần Môn bao trùm nơi, chúng ta mới có thể triển khai pháp lực, rời đi Hư Không Cổ Lộ, chúng ta khó có thể cùng này giới ý chí chống lại, căn bản là không có cách hộ ngươi chu toàn, như vậy đi, những này cái gọi là này giới cường giả, có thể dâng ra hồn ấn, làm ngươi nhân nô, liền có thể bảo vệ ngươi!”

Vương Bảo đối với này đương nhiên là vui sướng hài lòng, hàng này ngay cả mình muốn nói đều cho nói rồi, người rõ ràng a!

Triệu Chí Cao ánh mắt đột nhiên chuyển hướng Cực Dương đại thiên quân.

Ngón tay hơi điểm nhẹ.

Chưởng ấn trực tiếp biến mất.

Cực Dương đại thiên quân đã bị đánh phảng phất đầu heo, khí tức cũng thập phần yếu ớt, cái kia mạnh mẽ niễn áp chi lực, nhưng là không ngừng ở quất hắn, càng là ở tiêu diệt hắn sức mạnh trong cơ thể!

Lòng bàn tay dừng lại, Cực Dương đại thiên quân lập tức không để ý đau đớn, kêu rên lên, “Tiền bối tha mạng, tha mạng a...”

Triệu Chí Cao cười lạnh nói, “ngươi tai hại bản tông khí vận chi tử chi tâm, há có thể dễ dàng tha cho ngươi? Có điều, ngươi các loại hiện tại đúng là hơi nhỏ dùng, mau chóng dâng ra hồn ấn đến đây đi!”

“Còn có các ngươi!”

Nhìn chung quanh một tuần, Triệu Chí Cao lãnh đạm nói rằng, “ai dám có chút nhị tâm, lập tức tru tuyệt!”

Sinh Tử Chi Môn giáng lâm!

Rất nhiều Thánh địa đại lão, dù cho trong lòng có vô tận không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể đàng hoàng đem mình hồn ấn dâng ra!

Cực Dương đại thiên quân càng là thẳng thắn, nghe được lập tức liền làm!

Triệu Chí Cao vung tay lên, từng đạo từng đạo hồn ấn xuất hiện ở hắn trước người, hai tay đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, hết thảy hồn ấn ngưng tụ thành một cái hồn tháp dáng vẻ.

“Thu đi, bằng này ngươi liền có thể một niệm chưởng sinh tử, này hồn tháp chính là ta tự mình luyện chế, tu vi không vượt qua ta, bọn họ liền không cách nào thoát ly!”

Triệu Chí Cao cười đem hồn tháp đưa cho Vương Bảo.

Vương Bảo vội vã tiếp nhận, sau đó, chỉ chỉ cái khác những võ giả kia, trên căn bản đều là đại tông thiên kiêu, rất là ngượng ngùng nói, “Chưởng giáo sư huynh, bọn họ hồn ấn ta cũng phải, có thể nô dịch thiên kiêu, ta nhưng là rất say mê!”

Triệu Chí Cao đột nhiên cười to lên, “Không sai! Quả nhiên thích hợp ta Âm Dương Tông! Như một ít thanh cao hạng người, đều không ưa ta Âm Dương Tông tác phong làm việc! Cô độc bất bại, ngươi ở đây giới thời điểm, cũng có thể thử một lần trước ngươi tu tập đến Âm Dương Chí Thánh Quyết, chúng ta Âm Dương Tông, chính là Thải Âm Bổ Dương chí cao đại đạo!”

“Phụ nhân này, tu vi cao, tư chất không sai, cùng với song tu, ngươi liền có thể được rất nhiều chỗ tốt!”

Lời này, nhưng là hướng về phía Bách Hoa lão tổ nói.

Nhất thời sợ đến Bách Hoa lão tổ, hoa dung thất sắc, sắc mặt trắng bệch, cái kia Thiên Mộc lão tổ nhưng là phẫn nộ vô song, cắn chặt hàm răng chế nộ!

Vương Bảo liếc mắt nhìn Bách Hoa lão tổ, nói thầm một tiếng tội lỗi tội lỗi, sau đó liền cười hì hì nói rằng, “sư đệ hiểu được!”

“Ừm!”

Triệu Chí Cao gật gù, tiếp theo nhường những kia những võ giả khác, cũng đều dâng ra hồn ấn sau khi, lần thứ hai hòa vào hồn tháp.

“Chúng ta nên rời đi trước, tuy rằng có nhiều người như vậy nô bảo vệ, thế nhưng, hay là muốn chú ý an toàn!”

Triệu Chí Cao trầm giọng nói.

Vương Bảo đột nhiên tò mò hỏi, “Chưởng giáo sư huynh, cửa này sẽ không biến mất chứ? Các ngươi có thể đừng không về được!”

Triệu Chí Cao cười to lên.

Một cái Âm Dương Tông ông lão cười nói, “sư đệ yên tâm, cửa này chính là Hư Không Thần Môn, chính là trấn áp một châu nơi chí cao bảo vật, không cách nào hư hao! Hơn nữa cửa này chỉ là hình chiếu, trước đây đúng là có đại tông giáng lâm đạo trường giới, bị tổn thương tiền lệ, nhưng ngàn năm công phu, cũng là có thể khôi phục như lúc ban đầu, lần thứ hai sử dụng, yên tâm đi!”

Vương Bảo nhất thời lộ ra “Thả lỏng” vẻ mặt, cảm thán nói, “vậy thì tốt, vậy thì tốt!”

Thật tốt a!

Ngàn năm đây.

Không cần trăm năm, lão tử liền có thể chạy tới Thiên Pháp Châu, đem các ngươi đạo thống cho diệt!

Nô dịch này giới

Thải Âm Bổ Dương?

Ta đây có thể không đáp ứng!

------oOo------

Chương 999: Cổ Chi Đại Lục, ta lão Vương, đến rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Chí Cao bọn họ hăng hái rời đi.

Vì là tông môn tìm tới như thế một cái nghịch thiên hạt giống tốt, lão tổ còn không biết cao hứng thành dạng gì đây, không chắc thì có kinh thiên phúc lợi hạ xuống, a a Ôi...

Vương Bảo mặt mỉm cười vẻ, nhìn Triệu Chí Cao bọn họ từng cái từng cái bước vào hư không cánh cửa.

Chờ đến hết thảy mọi người sau khi rời đi, Vương Bảo lúc này mới đưa tay duỗi người, bĩu môi lộ ra một nụ cười lạnh vẻ.

Trầm tư nửa ngày.

Vương Bảo đưa ánh mắt quét về phía mọi người.

Mà vào giờ phút này.

Vẻ mặt của mọi người đều là khó coi cực kỳ, có mấy người càng là nổi trận lôi đình, nhưng càng nhiều người, vẻ mặt rất là phức tạp, lấy hoảng sợ chiếm đa số!

Thiên Mộc lão tổ nắm bắt lão bà Bách Hoa lão tổ tay, đang run rẩy.

Hai vợ chồng hiện tại sợ hãi nhất!

Vừa nãy Triệu Chí Cao nhưng là nói rồi, muốn cho Vương Bảo đối với Bách Hoa lão tổ Thải Âm Bổ Dương tới.

Nhưng vào lúc này.

Bách Hoa lão tổ trong lòng hồi hộp nhảy một cái, sắc mặt lại trắng nõn ba phần!

Thiên Mộc lão tổ càng là một bước bước ra, đứng ở Bách Hoa lão tổ trước người, che chở lão bà, nhìn thình lình đi tới Vương Bảo, rống to nói, "nghiệt súc, ngày hôm nay lão phu dù cho là tự bạo mà chết, cũng kiên quyết sẽ không để cho ngươi chia sẻ Bách Hoa mảy may!"

Bách Hoa lão tổ tâm trạng cảm động, lúc này cũng là từ Thiên Mộc lão tổ phía sau quát, "Đừng vội khinh người quá đáng!"

Vương Bảo ngừng chân, vẻ mặt có chút lúng túng!

Mọi người thấy, trong lòng đều là cực kỳ bi thương.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo khuôn mặt một trận biến ảo, sau một khắc, một tấm quen thuộc mặt xuất hiện ở Bách Hoa lão tổ hai vợ chồng trước mặt.

Hai vợ chồng nhất thời mộng bức!

Cực Dương đại thiên quân, cũng là mộng bức, sau đó trong nháy mắt, màu máu trên mặt lùi chính là sạch sành sanh.

"Ngạo Thiên?"

Bách Hoa lão tổ cùng Thiên Mộc lão tổ cùng nhau kinh ngạc thốt lên một tiếng!

"Cái kia cái gì, chúng ta sau đó lại nói, ta trước tiên đem này đạo cổ môn cho nổ!"

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, sau đó hướng về Hư Không Cổ Môn thoáng

qua!

Hư Không Cổ Môn toả ra nhẹ nhàng ánh sáng, không có đối với Vương Bảo tạo thành tổn thương chút nào, hẳn là Triệu Chí Cao gây nên, Vương Bảo lấy tay đặt ở Hư Không Cổ Môn trước, ánh mắt hàn mang lóe lên, tinh luyện!

Sau một khắc!

Hư Không Cổ Môn ầm ầm rung động lên, to lớn cổ môn bên trên, cái kia vô cùng phức tạp cổ lão Hoa văn tựa hồ cũng phức tạp một chút.

Tinh luyện thành công!

Đầy đủ ba trăm vạn tinh luyện giá trị xuống!

Phải biết, lúc này mới chỉ là lần thứ nhất tinh luyện a!

Không hổ là thiên địa chí bảo, đáng tiếc, đây chỉ là hình chiếu, tương tự với phân thân, không có thể làm việc cho ta!

Vương Bảo tâm trạng cảm thán.

Sau đó trực tiếp hạ lệnh nát tan tinh luyện vật.

Hư Không Cổ Môn hình chiếu phát sinh răng rắc răng rắc âm thanh, trong nháy mắt, liền toàn bộ vỡ vụn, trở thành từng đạo từng đạo ánh sáng cột, bắn mạnh vào sâu trong hư không!

Giải quyết nỗi lo về sau, Vương Bảo chậm rãi thở ra, lúc này mới hướng đi Bách Hoa lão tổ, tới gần sau khi, cười hì hì nói, “Vừa nãy cùng cái kia lớn tiện nhân đọ sức, nếu như chỗ mạo phạm, tiền bối chớ có trách ta ha!”

Bách Hoa lão tổ cùng Thiên Mộc lão tổ liếc mắt nhìn nhau, đều là hai mặt nhìn nhau.

“Ngươi...”

Thiên Mộc lão tổ vừa định hỏi ngươi tại sao lại ở chỗ này, thế nhưng đột nhiên ý thức được, Vương Bảo đã không phải trước đây cái kia Vương Bảo.

Hiện tại Vương Bảo, khống chế vợ chồng bọn họ hai hồn ấn, sinh tử nắm đại quyền, há có thể làm càn?

Vương Bảo vừa nhìn Thiên Mộc lão tổ sắc mặt, nhất thời hiểu rõ.

Đưa tay.

Một toà hồn tháp xuất hiện!

Nhìn toà này hồn tháp, ở đây Thánh địa các đại lão, đều là tâm trạng run lên!

Đặc biệt là Cực Dương đại thiên quân, thân thể run lẩy bẩy, hoảng sợ tới cực điểm.

Lúc trước hắn nhưng là phái người đi giết Vương Bảo đi tới.

Thủ hạ cũng nói, Vương Bảo vách cheo leo chết rồi!

Cái kia vì sao hiện tại lại sống?

Hơn nữa.

Còn xuất hiện ở đây.

Còn nắm giữ chính mình hồn ấn.

Một khi bị hắn phát hiện mình lúc trước làm ra sự tình...

Chính mình chẳng phải là có thể so với rơi vào Triệu Chí Cao trong tay còn muốn thảm?

Một đám người tâm tư khác nhau.

Vương Bảo nhưng là trực tiếp đem hồn tháp ném cho Bách Hoa lão tổ, cười hì hì nói, “Tiền bối, này hồn tháp liền giao cho các ngươi, có những cường giả này điều động, chúng ta Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, cũng coi như là nhất thống này giới!”

Bách Hoa lão tổ đón lấy hồn ấn.

Đầu óc ong ong.

Thiên Mộc lão tổ cũng là mang theo khó có thể tin vẻ mặt, nhìn Vương Bảo, tâm tư trống rỗng!

Này hồn trong tháp.

Nhưng là rất nhiều Thánh địa lão tổ hồn ấn, là rất nhiều Thánh địa thiên kiêu hồn ấn!

Nhiều cường giả như vậy, hồn tháp ở tay, có thể nói là một niệm chưởng sinh tử.

Ngươi liền như thế tùy ý cho chúng ta?

Ngươi chuyện này...

Cũng quá hào khí chứ?

Vương Bảo cười nói, “tiền bối là Linh nhi sư tôn, chúng ta cũng coi như là người một nhà, hồn tháp giao cho các ngươi, ta cũng yên tâm! Mặt khác, ta dự định đi một chuyến Cổ Chi Đại Lục, đưa cái này Âm Dương Tông cho giết, để tránh khỏi bọn họ trở lại!”

Này vừa nói.

Mọi người ở đây, suýt nữa sợ vãi tè rồi!

Khe nằm!

Lớn như vậy mục tiêu?

Ngươi sao liền như thế hổ đây?

Âm Dương Tông nhưng là thượng giới đại tông a!

Ngươi muốn đem nó cho giết?

Đột nhiên.

Bách Hoa lão tổ thu hồi hồn ấn, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "Ngạo Thiên, việc này chúng ta trở lại thương lượng!"

Xoay chuyển ánh mắt.

Bách Hoa lão tổ nhìn về phía cái khác Thánh địa lão tổ.

Một ít lão gia hoả đều là cực kỳ phức tạp né tránh ánh mắt, căn bản không dám cùng Bách Hoa lão tổ đối diện.

Khóe miệng mang theo ý cười, Bách Hoa lão tổ cao giọng nói, "chư vị, hồn ấn lão thân là không thể trả cho các ngươi! Thế nhưng ta Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa, cũng sẽ không quá đáng, sau đó, chúng ta liền kết thành một cái Toái Hư liên minh, Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa Nhâm minh chủ, còn lại Thánh địa xếp thứ tự, sau khi lại bàn, ngày hôm nay trước tiên như vậy đi, các ngươi có thể rời đi!"

Một đám lão già thình lình theo bản năng thở phào nhẹ nhõm.

Sợ là sợ, Bách Hoa lão tổ một phát tàn nhẫn, đem bọn họ đưa hết cho diệt!

Hiện tại tình huống này đã là vô cùng tốt, dù cho mạng nhỏ ở trên tay người ta, người ta cũng không quá phận quá đáng không phải, còn tạo thành một cái Toái Hư liên minh, chuyện may mắn a!

Cũng không lâu lắm, một đám lão già liền chạy trối chết!

Trong này, Cực Dương đại thiên quân chạy toán loạn nhanh nhất, gấp nhất!

Chỉ lo Vương Bảo muốn giết hắn.

Không biết.

Vương Bảo hiện tại đã không để hắn vào trong mắt, mặc kệ hắn!

...

...

Trở lại Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa.

Gọi tới Chung Linh.

Bách Hoa lão tổ kích động đem sự tình cùng Chung Linh nói chuyện, Chung Linh tự nhiên cũng là cực kỳ mê muội.

Nửa ngày, Chung Linh mới ngượng ngùng đi cà nhắc, ba Vương Bảo một cái, nói rằng, "phu quân, may mà có ngươi!"

Vương Bảo cười nói, "vạn hạnh trong bất hạnh đi, ai có thể nghĩ tới, này Hư Không Cổ Lộ dĩ nhiên là một cái hố to!"

Bách Hoa lão tổ nhìn hai người, được kêu là một cái đắc ý.

Cái gì gọi là ánh mắt?

Lão nương đây mới gọi là ánh mắt.

Nếu không là lão nương đem ăn cơm gia hỏa giao cho Chung Linh, lần này liền thật xong!

“Ngạo Thiên, ngươi nói ngươi muốn đi Cổ Chi Đại Lục?”

Hít sâu một hơi, Bách Hoa lão tổ ngưng âm thanh hỏi.

Vương Bảo thở dài nói, “tiền bối cũng nhìn thấy, không đi không được a, cái kia Hư Không Cổ Môn, ngàn năm sau khi phỏng chừng liền có thể giáng lâm, chúng ta thời gian không nhiều!”

“Phu quân phải đi?” Chung Linh sắc mặt khẽ biến thành trắng (Haku).

Vương Bảo đem sự tình hậu quả đơn giản nói chuyện, Chung Linh liền không tiếp tục nói nữa.

Bách Hoa lão tổ thở dài nói, “đáng tiếc, ta có thể ngươi Thiên Mộc thúc đều không giúp được gì!”

Vương Bảo cười nói, “yên tâm đi tiền bối, ta bản lĩnh nhiều lắm đấy!”

Thời gian trôi qua.

Thời gian một năm thoáng một cái đã qua!

Khoảng thời gian này, Vương Bảo nhanh chóng hoàn thành [toái hư danh sư] nhiệm vụ, đã toàn bộ hoàn thành.

Tu vi không ngừng tăng lên, cũng đạt đến đại thiên quân đỉnh cao mức độ.

Toái Hư việc vặt vãnh giải quyết xong, Vương Bảo liền chuẩn bị lên đường (chuyển động thân thể), đi tới Cổ Chi Đại Lục!

Ở Bách Hoa Thiên Mộc thánh địa cùng Chung Linh chán ngán bảy ngày bảy đêm, Vương Bảo một mặt trắng xám rời đi Thánh địa!

Cổ Ma trong truyền thừa, có một cái đi tới Cổ Chi Đại Lục bí ẩn đường nối!

Đây là Cổ Ma Hắc Huyền, vì là truyền thừa của chính mình người lưu.

Ở Toái Hư xưng là đêm đen tuyệt địa nơi, Vương Bảo đặt chân đi vào, bên trong màu đen sát gió, dù cho là đại thiên quân đều khó mà chống đối, thế nhưng là không có đối với Vương Bảo tạo thành ảnh hưởng chút nào, dần dần, phía trước xuất hiện một đạo màu đen u ám quang môn..

Vương Bảo hít sâu một hơi, một cước bước vào!

Cổ Chi Đại Lục, ta lão Vương, đến rồi!

------oOo------

Chương 1000: Lão phu bất tài, người đưa biệt hiệu Đan Vô Địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Chi Đại Lục có thể nói to lớn vô biên.

Thế lực phân bố tự nhiên cũng là vô cùng phức tạp.

Cường đại nhất, không thể nghi ngờ là Cổ tộc, có cổ tổ huyết thống, được này giới số mệnh che chở, chiếm cứ Cổ Chi Đại Lục một nửa địa vực.

Một cái khác, mới là Nhân tộc cùng những chủng tộc khác địa phương.

Mà Cổ Chi Đại Lục đất Nhân tộc, lại lấy tiên tổ hậu nhân tự xưng, phân chia Kyushu nơi, ở bề ngoài cộng đồng ủng hộ Trung châu tiên tổ thánh đình!

Thiên Pháp Châu.

Phi thăng cổ môn trước.

Như như vậy phi thăng cổ môn, mới là bình thường phi thăng Cổ Chi Đại Lục đường nối.

Cổ môn ánh sáng lấp loé.

Vương Bảo bóng người từ trong đó đi ra.

Cổ Ma Hắc Huyền lưu lại cửa ngầm đường nối, dĩ nhiên trực tiếp đường nối phi thăng cổ môn.

Quay chung quanh phi thăng cổ môn, là một cái không lớn quảng trường, vào giờ phút này, trên quảng trường, có ba tòa đài cao lên ngồi khoanh chân ông lão mở mắt ra, nhìn về phía Vương Bảo.

Mắt hàm thần quang!

Nhưng mà, lúc này Vương Bảo từ lâu lấy hệ thống lực lượng che lấp toàn thân, chỉ hiển lộ ra gần một thành tu vi, ở những lão giả kia trong mắt, nhất thời bình thường không có gì lạ.

Một cái trong đó ông lão lười biếng nói rằng, "vừa vào Cổ Chi Đại Lục, liền là ta thánh đình cổ tiên tu, tiểu tử, có thể có hạ giới chí bảo dâng?"

Vương Bảo buông tay, "Không có!"

Ông lão kia hơi nhướng mày, "Còn là một không biết cân nhắc, hừ, hiện tại ngươi coi như cho ta hạ giới bảo vật, lão phu cũng không muốn muốn, nói cho ngươi đi, không có ba người chúng ta đồng ý, ngươi liền không có thể sử dụng gột rửa ao, chặc chặc, như ngươi này hạ giới tiểu tu, muốn kiếm đủ sử dụng gột rửa ao tiền, sợ là nửa cuộc đời đều qua!"

Vương Bảo hé mắt, không lên tiếng.

Hắn là thật không vật gì.

Chín mươi chín phần trăm đều để cho Chung Linh.

Cũng không nói nhiều, Vương Bảo cất bước đi ra ngoài.

Ba người kia ông lão liếc mắt nhìn nhau, đều là phát sinh một tiếng cười nhạo.

Hạ giới phi thăng lên đến, đều có ngạo khí bệnh chung, không biết, đại trượng phu co được dãn được a, hiện tại ngươi không trả thù lao, có ngươi đến thời điểm cầu lúc trở lại.

...

...

Một ngày thời gian qua đi.

Phi thăng tiểu quảng trường, ở Phi Hạc trong thành.

Mà Phi Hạc thành, nhưng là thuộc về Phi Hạc Thần Tông, xem như là Thiên Pháp Châu trung lưu tông môn.

Đây là Vương Bảo tìm hiểu hồi lâu tin tức.

Hơn nữa.

Ba người kia ông lão nói cũng không sai.

Phi thăng người muốn tiến hành Cổ Chi Đại Lục gột rửa, cần vận dụng gột rửa ao, nếu như có phi thăng người kiểm tra dẫn dắt, thậm chí có thể miễn phí, nhưng người ngoài muốn dùng, phải trả giá con số không ít cổ tinh.

Có chút phi thăng người vừa mới bắt đầu cũng không muốn trả tiền cho ba người kia phi thăng người kiểm tra, nhưng đến cuối cùng, bình thường đều sẽ đàng hoàng trở lại, nhận cắt thịt.

Vương Bảo đương nhiên sẽ không trở lại.

Không phải là cần tiền sao?

Làm ta lão Vương kiếm lời không tới?

Huống hồ.

Vương Bảo muốn dùng gột rửa ao biện pháp, nhiều chính là.

Liền tỷ như.

Tìm một cái ở Phi Hạc Thần Tông địa vị cao, nhường hắn mang theo đi là có thể.

...

...

Bộ Vân mang người đi vào như ý đan phường.

Bộ Vân.

Phi Hạc Thần Tông tông chủ con thứ, địa vị tôn sùng.

Lúc này tiền hô hậu ủng, bước vào như ý đan phường, đan phường người phụ trách lập tức cười phảng phất một đóa hoa cúc, khách khí tiến lên đón, "Bộ thiếu tới rồi? Ngài trước làm riêng đan dược, đã luyện chế được rồi!"

Bộ Vân thoả mãn gật gù.

Hắn liền như thế ở trong đại sảnh đứng ở, tùy ý những người khác kính nể nhìn hắn.

Dù cho là mua đồ, hắn cũng không đi phòng khách.

Vì sao?

Đương nhiên là vì trang bức!

Chính mình dùng tiền, mua bảo bối, tại sao phải lén lén lút lút? Bộ Vân chính là cảm thấy, thời điểm như thế này, những người khác loại kia hâm mộ ánh mắt, hắn cực kỳ được lợi!

Vì lẽ đó, dù cho tông môn có Đan sư.

Bộ Vân cũng là thường thường sẽ đến như ý đan phường, cái khác các loại buôn bán, Bộ Vân cũng đều là khách quen.

Ngày hôm nay Bộ Vân bị hắn cha mắng, nói hắn không hăng hái, Bộ Vân buồn bực, này không phải đi ra trang cái so với chậm rãi sao.

Tâm tình quả nhiên tốt lắm rồi!

Bộ Vân trên mặt mang theo cười nhạt, cao giọng nói, “thiếu gia ta bỏ ra trăm vạn cổ tinh mua các ngươi đan dược, ngươi có thể tuyệt đối đừng cho thiếu gia ta pha lượng nước, nếu không, không tha ngươi!”

Đan phường người phụ trách nở nụ cười khổ, “Nào dám đây!”

Đan phường người hắn đã theo bản năng im lặng, dù cho là biết Bộ Vân bản tính, rõ ràng hắn tác phong làm việc, lúc này nghe được trăm vạn cổ tinh, cũng là không khỏi có chút ước ao ghen tị!

Bộ Vân đối với ánh mắt của mọi người rất là thỏa mãn, cười nhạt nói, “lấy đan đi!”

Đan phường người phụ trách mau mau nói rằng, “đã phái người đi tới... Đến rồi!”

Một người thanh niên nâng một cái khay đi lên phía trước.

Đan phường người phụ trách cầm lấy khay lên một bình đan dược, nghiêm nghị nói, “Bộ thiếu, ba viên Bất Tử Huyền Sinh Đan, ngài thu cẩn thận!”

Bộ Vân tiếp nhận bình thuốc, trực tiếp đổ ra một viên, đánh giá một hồi, nhìn về phía bên người một lão giả.

Ông lão kia cười nhạt nói, “thiếu chủ, ta chưởng đánh giá?”

Bộ Vân đem đan dược đưa tới.

Ông lão trên dưới đánh giá, mà hậu chiêu chỉ khẽ nhúc nhích, một vệt đan phấn đi vào trong miệng hắn, híp mắt trầm tư chốc lát, ông lão trầm giọng nói, “không thành vấn đề thiếu chủ, là thượng phẩm!”

Đan phường người phụ trách ngạo nghễ nói, “viên thuốc này nhưng có thể là tiệm Phong U đại sư đắc ý tác phẩm, đại sư ra tay, tất nhiên là thượng phẩm!”

Rất nhiều người vừa nghe, đều là ước ao lên.

Phong U đại sư a!

Hiếm thấy ra tay!

Cũng chỉ có Bộ Vân bực này địa vị tồn tại, mới có thể làm cho đại sư ra tay, tự mình luyện đan chứ?

Mà nhưng vào lúc này.

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, "Đan dược này... Có chút rác rưởi a!"

Toàn trường yên lặng!

Hầu như tất cả mọi người, đều là ngơ ngác nhìn về phía người nói chuyện, cảm thấy khó mà tin nổi!

Dám nói Phong U đại sư luyện chế đan dược, là rác rưởi?

Khe nằm!

Lời này phỏng chừng liền Bộ Vân bực này nhị thế tổ cũng không dám nói!

Cái kia đan phường người phụ trách lập tức bạo nộ rồi, trừng mắt người nói chuyện, lệ quát, "Nơi nào đến tiểu tử, lại dám toả sáng như vậy quyết từ? Tìm chết?"

Nói chuyện, tự nhiên là Vương Bảo.

Vòng chéo tay, Vương Bảo đi ra, cười híp mắt nói rằng, "xin lỗi, thực sự là nhìn thấy như vậy đan dược, đều bị người thổi phồng, ta thân là Đan sư, thực sự không nhịn được a!"

Đan phường người phụ trách sắc mặt tái xanh, vừa muốn hạ lệnh nhường tróc nã hắn Vương Bảo, liền nhìn thấy Bộ Vân trên mặt mang theo hiếu kỳ, tiến lên vài bước, hỏi nói, "ngươi có gì tư cách, nói Phong U đại sư luyện

chế đan dược là rác rưởi?”

Vương Bảo cười híp mắt nói, “Đan dược cho ta! Ta chứng minh cho ngươi xem!”

Bộ Vân hất tay ném ra một viên, không kiêng dè chút nào Vương Bảo chạy trốn.

Vương Bảo không tiếp đan dược, mà là chỉ tay một cái, đan dược đình trệ ở giữa không trung, cùng lúc đó, Vương Bảo hai tay kết ấn, nương theo từng đạo từng đạo hỏa mang cuốn vào đan dược bên trong, mấy hơi thở công phu, viên đan dược kia từ hỏa mang bên trong thoát ra, trôi nổi ở Bộ Vân trước người.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “lão phu thoáng rèn luyện một hồi, ngươi lại thử hiệu quả!”

Bộ Vân lập tức nhìn về phía bên người ông lão.

Ông lão kia sắc mặt âm trầm chiêu qua đan dược, hắn cũng là Đan sư, Vương Bảo nói ẩu nói tả, đối với đại sư bất kính, hắn rất tức giận!

Nhưng mà.

Này cỗ con nộ khí, ở đan phấn lối vào (vào miệng) sau khi, lập tức phảng phất bị hàn băng trút xuống, cực tốc biến mất!!

Kinh hãi nhìn về phía Vương Bảo, ông lão run giọng nói, “người khác đan dược, không phá hỏng kỳ trung dược lực, còn có thể đạt đến mười phần dược hiệu đan bên trong Vương Phẩm, ngài... Ngài là tông sư?”

Vương Bảo cười hơi ngẩng đầu, nhạt âm thanh nói, “lão phu bất tài, người đưa biệt hiệu Đan Vô Địch...”

------oOo------

Chương 1001: Cha, ta bắt được 1 cái hoang dại đan đạo tông sư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bộ Vân tuy rằng yêu thích trang bức.

Nhưng người cũng không ngốc, ngược lại, hắn khôn vặt cũng không ít.

Đan đạo hắn không hiểu.

Nhưng hắn hiểu người, hiểu nghe lời đoán ý.

Ông lão.

Đan phường người phụ trách lúc này kinh hãi, trầm mặc.

Đều ở nói cho Bộ Vân.

Hắn đụng tới người có quyền!

Ánh mắt tinh mang lấp loé, Bộ Vân nhìn về phía bên người ông lão, mỉm cười nói, "Vân lão, cũng chớ nói lung tung a, đan đạo tông sư, cao quý bao nhiêu tồn tại, vị này Đan Vô Địch tiền bối, đúng là sao?"

Ông lão cùng Bộ Vân nhiều năm, phối hợp chặt chẽ không kẽ hở, lập tức rõ ràng Bộ Vân vòng quanh sách lược, thành khẩn nói rằng, "ta bằng vào ta nhiều năm như vậy đan đạo xin thề, tuyệt không vọng ngôn, hơn nữa thiếu chủ ngươi xem Lưu chưởng quỹ..."

Đan phường người phụ trách.

Cũng chính là Lưu chưởng quỹ.

Vào giờ phút này đã là sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy, khó có thể tin

nhìn cái kia viên bị Vương Bảo tinh luyện qua Bất Tử Huyền Sinh Đan, như ở trong mộng.

Ông lão quay về Vương Bảo cung kính nói, “Tông sư đại nhân, tiểu nhân mây vẫn còn, đan đạo cấp cao, có lễ!”

Vương Bảo một bộ cao nhân dáng dấp, cười không nói.

Cái kia Bộ Vân hít sâu một hơi, lập tức tiến lên, trầm giọng nói, “tông sư tiền bối, tiểu tử muốn mời ngài đi Phi Hạc Thần Tông làm khách, không biết tiền bối có thể nguyện?”

Vương Bảo gật gù, nhạt âm thanh nói, “có thể!”

“Tiền bối xin mời...”

Bộ Vân cũng không trang bức, cấp tốc xử lý xong Bất Tử Huyền Sinh Đan sự tình, sau đó ở Lưu chưởng quỹ cái kia lòng vẫn còn sợ hãi trong ánh mắt, cùng Vương Bảo cùng rời đi đan phường.

Đan phường người phụ trách lau mồ hôi lạnh, khẽ cắn răng, nhanh chóng cho thượng tầng bẩm báo chuyện này đi tới.

...

...

Vương Bảo bị Bộ Vân khách khí mang tới một toà Khách Phong đại điện bên trong.

Có điều nhường Vương Bảo bên ngoài chính là, Bộ Vân đột nhiên cáo từ, sau đó thình lình lượng hắn một quãng thời gian, lúc này mới trọng mới xuất hiện.

Hơn nữa xuất hiện sau khi, hắn thái độ đại biến, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, mang theo kinh khen ngợi, nhưng lại không kính nể.

Vương Bảo hé mắt, cười nhạt nói, “làm sao?”

Bộ Vân đột nhiên làm càn cười to lên, nói rằng, “Đan Vô Địch, ngươi là mới vừa từ hạ giới phi thăng lên đến chứ?”

Vương Bảo thở dài, “Không nghĩ tới a, ngươi dĩ nhiên đi điều tra ta đi tới!”

Bộ Vân thản nhiên mở miệng, “Ta vừa bắt đầu liền cảm giác ngươi khí tức trên người không đúng, căn bản không có một chút nào Cổ Chi Đại Lục khí tức, đây là chỉ có mới vừa phi thăng lên đến người mới, mới sẽ như vậy, vừa nãy ta đã phái người đi thăm dò, phi thăng người giám sát cũng xác nhận, ngươi, mới vừa phi thăng lên đến vẫn chưa tới ba ngày... Chặc chặc, một cái đan đạo có thể đạt tới tông sư người mới... Đây là trời xanh đối với ta Phi Hạc Thần Tông, đối với ta Bộ Vân che chở a!”

Bộ Vân một bộ trắng trợn không kiêng dè dáng vẻ.

Vương Bảo ai a, ngay lập tức sẽ rõ ràng Bộ Vân dự định, cười nói, “xem ra, ngươi là muốn cho ta vì ngươi sử dụng!”

Bộ Vân đắc ý nói, “Ngươi hạ giới phi thăng, không hề đại tông người, tiền bối nghênh tiếp, lấy ngươi đan đạo, như thế những kia đan đạo đại tông, đây nhất định không nên! Vì lẽ đó, ngươi chín phần mười khả năng, lông không có căn cơ! Mà ngươi tu vi chỉ là mới vừa đạt hư không, chưa tiến hành gột rửa, ngươi liền Cổ Tôn đều không phải! Mà ta Phi Hạc Thần Tông, Cổ Tôn nhiều vô số kể, nhà ta sư tổ, càng là Cổ Huyền đỉnh cao cảnh đại năng!”

“Ngươi, rơi vào trên tay của ta, liền bằng là rơi vào miệng rồng, nghĩ giãy dụa, cũng không thể!”

Vương Bảo thở dài nói, “ngươi muốn làm thế nào?”

Bộ Vân cười nói, “đương nhiên là nô dịch ngươi, nhường ngươi vì bản tông luyện đan!”

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ nói rằng, “ngươi liền không thể thay cái đại gia

đều vui vẻ điểm phương thức?”

Bộ Vân lập tức cười to mà lên, “Ngu xuẩn, hợp tác cơ sở, là đại gia ngang nhau, mà ngươi đan đạo tuy rằng lợi hại, đáng tiếc, đan đạo không phải là tu vi, ngươi theo ta, chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm, ta có thể nô dịch ngươi, cần gì phải xem ngươi sắc mặt, hợp tác với ngươi?”

Lời này nói.

Ngược lại cũng không tật xấu.

Trước mắt tiểu tử này, khôn vặt là có.

Thế nhưng.

Rất sao vận may quá rất sao chênh lệch a!

Ngươi nếu như thay cái những người khác, không chắc liền luân hãm ở Phi Hạc Thần Tông.

Thế nhưng đối với ta lão Vương...

Vương Bảo hiện tại chỉ muốn ha ha ha biểu thị một hồi chính mình không nói gì tâm tình.

Ta là thật không nghĩ kiếm chuyện a.

Thế nhưng ai bảo phiền phức tìm tới chính mình đây.

Cho nên nói.

Đáng đời ngươi xui xẻo a!

...

...

“Cha, ta bắt được một cái hoang dại đan đạo tông sư!”

Bộ Vân vừa thấy được hắn cha Bộ Nhược Thiên, câu nói đầu tiên suýt chút nữa đem Bộ Nhược Thiên dọa sợ!

Đan đạo tông sư?

Còn hoang dại?

Then chốt là.

Chộp tới?

Khe nằm, chuyện này làm sao trảo đến?

Phản ứng lại, Bộ Nhược Thiên lập tức tức giận nói, “tiểu tử thúi, ngươi lại mù làm cái gì?”

Bộ Vân vô cùng đắc ý, đem sự tình đơn giản nói chuyện.

Bộ Nhược Thiên nội tâm hỏa khí cấp tốc tắt, ánh mắt tinh mang lấp loé, mừng như điên cực kỳ, “Ngươi nói thật chứ?”

“Đó là tự nhiên, ta còn có thể lừa gạt cha? Tên kia hiện tại bị giam cầm, sẽ chờ cha đi nghiệm thu!”

Bộ Vân cười hì hì nói.

Bốn phía.

Một đám Phi Hạc Thần Tông lão già, đều là hai mặt nhìn nhau.

Bộ Vân cái này tông môn nhị thế tổ.

Dĩ nhiên làm đi ra như thế một cái đại sự kinh thiên động địa?

Khe nằm!

Nghe vào là chuyện tốt.

Thế nhưng.

Có thể tuyệt đối đừng biến thành tai họa a!

Một lão giả đứng ra, trầm giọng nói, “chưởng giáo, người này vẫn cần cố gắng dò tra một chút, có thể đừng xảy ra sự cố!”

Bộ Nhược Thiên tự nhiên biết mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Một vị đan đạo tông sư.

Nếu như có thượng giới bối cảnh, không cần phải nói, cái kia tuyệt bức là to lớn bối cảnh.

Có điều, như này đám nhân vật, dĩ nhiên sẽ xuất hiện ở hắn Phi Hạc Thần Tông chưởng quản cửa phi thăng, hơn nữa, cũng không có người khác trước tới đón tiếp, đúng là có thể yên tâm rất nhiều.

Bộ Nhược Thiên lập tức phái người, luôn mãi xác nhận, lại để cho Đan phong Thủ tịch trưởng lão, tự mình đo lường Vương Bảo tinh luyện qua Bất Tử Huyền Sinh Đan, lão già kia tự nhiên là cực kỳ chấn động, khó có thể tưởng tượng, vẫn còn có người có thể đem người khác luyện chế đan dược, hai lần luyện chế, không tổn dược lực đạt tới hoàn mỹ, lập tức vững tin, này tất là một vị tông sư không thể nghi ngờ.

Đầy đủ qua nửa ngày, Bộ Nhược Thiên các loại một đám lão già mới triệt để yên tâm.

Mã Đức!

Đúng là hoang dại a!

Hơn nữa đúng dịp không khéo, bị thiếu tông chủ cho đụng với.

Hơn nữa, trả lại (còn cho) rẽ đến tông môn bên trong.

Không nghi ngờ chút nào, này không phải tai hoạ, đây là kinh thiên tạo hóa!

Một đám lão gia hoả liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều hưng phấn run cầm cập lên.

“Chưởng giáo, chúng ta phát ra, tông sư a, như cho chúng ta sử dụng, chỗ tốt vô tận! Thiếu tông chủ khá lắm!” Một lão giả run giọng nói.

“Không sai! Không hổ là thiếu tông chủ, lợi hại!”

“Chuyện như vậy bị người khác đụng tới, chắc chắn sẽ không như thiếu tông chủ giống như nhạy bén!”

“Ai có thể nghĩ tới, hạ giới Đan sư, còn có thể có như thế đan đạo trình độ, quả thực không thể tưởng tượng nổi!”

Các trưởng lão mỗi một cái đều là kinh khen ngợi lên.

Bộ Nhược Thiên nghe được vô cùng kích động, suýt nữa lệ rơi đầy mặt.

“Nhi tử, ngươi rốt cục lớn rồi...”

Bao nhiêu năm.

Nhi tử trừ gặp rắc rối, vẫn là gặp rắc rối, lớn như vậy người, ở tông môn tiếng tăm kém tới cực điểm.

Mà hiện tại.

Lập tức liền xoay chuyển càn khôn!!

Sau đó, ai mẹ nó còn dám nói con trai của chính mình không phải?

Ngươi có năng lực, ngươi cũng cho lão tử trảo cái hoang dại đan đạo tông sư thử xem...

------oOo------

Chương 1002: Các ngươi, thật muốn đắc tội ta sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo rất là không nói gì bị vây quan!

Bộ Nhược Thiên các loại một đám Phi Hạc Thần Tông cao tầng đại lão, đi tới sau khi, tất cả đều nhìn Vương Bảo, nụ cười trên mặt căn bản không ngừng được.

Vương Bảo ho nhẹ một tiếng, thở dài nói, "ta nói, được rồi a!"

Bộ Nhược Thiên ánh mắt tinh mang lóe lên, trầm giọng nói, "đạo hữu đan đạo, thực sự khó mà tin nổi! Ngươi yên tâm, ta Bộ Nhược Thiên tuy cần ngươi hồn ấn, thế nhưng, chắc chắn sẽ không thương tổn ngươi, cũng sẽ không như khuyển tử nói, nô dịch ngươi, chỉ cần đạo hữu có thể tận tâm tận lực, vì bản tông luyện đan, lão phu chắc chắn lấy lễ để tiếp đón!"

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "nhất định phải ta dâng ra hồn ấn không thể?"

Bộ Nhược Thiên mặt không hề cảm xúc nói rằng, "đạo hữu thứ lỗi, thực sự là tông sư lực lượng, uy hiếp quá to lớn! Như đạo hữu sau đó tiếp xúc được những cường giả khác, mượn cơ hội phản loạn, ta Phi Hạc Thần Tông, sợ là sẽ phải có tai hoạ!"

Tông sư a!

Này trâu bò lớn!

Nếu như tiếp xúc được vô cùng mạnh mẽ tông môn, cường giả, lấy tự do vì là điều kiện, đổi lấy tiêu diệt bọn họ Phi Hạc Thần Tông cơ hội, Bộ Nhược Thiên tin tưởng, mười cái đại lão, chín cái sẽ đồng ý.

Vì lẽ đó.

Ôn hòa phương thức hợp tác?

Không tồn tại.

Ai nhường con trai của chính mình, lúc trước đều nói trực bạch như vậy đây.

Ai bảo ngươi chỉ là cái hoang dại đây.

Vậy thì nghỉ trách chúng ta không khách khí!

Vương Bảo có thể sao làm?

Chỉ được dâng ra hồn ấn.

Huống hồ, hắn cũng vui vẻ đến như vậy, ngược lại lại không có chuyện gì, còn có thể nhường đám này ngớ ngẩn an tâm.

Đối với hắn mà nói, hồn ấn a nô dịch khế ước a khống hồn đan a loại hình phương thức, một điểm rắm dùng đều không có.

Việc quan hệ kí chủ thần hồn, Vương Bảo hơi suy nghĩ, hết thảy khống hồn lực lượng đều sẽ mất đi hiệu lực!

Thu lấy Vương Bảo hồn ấn.

Bộ Nhược Thiên quả thực muốn cười thành một đoàn hoa cúc.

Hắn nhìn Vương Bảo, chắp tay nói, “đạo hữu, lúc trước ta nói, đều là chân thành, đạo hữu chỉ cần đối với ta Phi Hạc Thần Tông trung tâm, chúng ta cũng sẽ không thất lễ đạo hữu!”

Vương Bảo tùy ý nói rằng, “đến đâu thì hay đến đó! Ăn nhờ ở đậu, cũng không có gì dễ bàn! Có điều, ta hiện tại cần gột rửa ao, cái này, ngươi hẳn là sẽ không từ chối chứ? Dù sao, tu vi không đủ, ta đan đạo mạnh hơn, có chút

đan dược ta cũng là không cách nào luyện chế!”

Bộ Nhược Thiên đương nhiên sẽ không từ chối!

Vương Bảo dù cho tiến hành rồi gột rửa, cũng chỉ là Cổ Tôn cảnh mà thôi, không lật được trời!

Huống hồ.

Vương Bảo nói cũng không sai.

Có chút đan dược, cần đặc biệt cảnh giới cảm ngộ, tu vi không tới, luyện chế không được a!

Vương Bảo được toại nguyện.

Hơn nữa, Bộ Nhược Thiên tự mình mang theo Vương Bảo, đi tới gột rửa ao.

Này gột rửa ao chính là Cổ Chi Đại Lục tiên thiên đồ vật, không bị người khác khống chế, thế nhưng, lại bị một ít thế lực chiếm cứ, nhờ vào đó phát tài.

Gột rửa ao càng lớn.

Hiệu quả càng tốt.

Bộ Nhược Thiên chỉ chỉ gột rửa ao, nghiêm nghị nói, “đây chính là Cổ Chi Đại Lục gột rửa ao, đạo hữu, vào đi thôi!”

Vương Bảo không nhiều lời nữa, một cước bước vào!

Theo bậc thang, Vương Bảo đứng ở gột rửa bên cạnh ao một bên.

Gột rửa trong ao, là màu trắng mờ mịt sương mù.

Vương Bảo thả người nhảy một cái, thân thể biến mất ở trong sương mù.

Bộ Nhược Thiên liền ở một bên chờ.

Đã bắt đầu ở trong lòng tính toán, nên làm sao nghiền ép Vương Bảo cái này hoang dại đan đạo tông sư.

Bày đặt như vậy đan đạo tông sư không cần, thực sự là phung phí của trời.

“Phát ra a!”

Bộ Nhược Thiên nghĩ tới chỗ đắc ý, lại một lần cảm thán lên.

...

...

Gột rửa trong ao.

Vương Bảo vừa đi vào, sức mạnh trong cơ thể liền phát sinh bạo động.

Bạo động khởi nguồn, là Vương Bảo trong cơ thể tam tộc sức mạnh huyết thống dung hợp sau khi, hình thành cái kia một đạo tổ mạch chi khí!

Cùng lúc đó, Vương Bảo rõ ràng nhận ra được một luồng như có như không nhu hòa cảm giác, từ bốn phương tám hướng vọt tới, liền phảng phất tập thiên địa chi sủng ái cùng kiêm khí vận chi tử, liền không khí đều là thơm!

Ầm ầm!

Vương Bảo trong cơ thể tất cả sức mạnh, đều điên cuồng chuyển hóa lên, trở thành Tiên cổ lực lượng!

Từng đạo từng đạo vô hình sân khấu xuất hiện ở Vương Bảo ngực bụng, này chính là Cổ Tôn cảnh giới tiêu chí, như như vậy sân khấu, ba đài làm một giai, chín đài liền đạt Cổ Tôn đỉnh cao!

Chỉ có điều.

Vương Bảo hiện tại tạo thành Cổ Tôn đài, đâu chỉ chín đạo, vào giờ phút này, cũng đã đạt đến hơn trăm, hơn nữa còn đang điên cuồng tăng cường!

Một đạo màu tím Cổ tộc tổ mạch chi khí, giống như một cái Thương Long, nằm ngang ở hết thảy Cổ Tôn trên đài mới, quân lâm thiên hạ!

Hết thảy Tiên cổ lực lượng, đều thần phục ở tổ mạch chi khí dưới chân, thành thật cực kỳ.

Toàn bộ gột rửa ao, rất nhanh phát sinh biến đổi lớn, rung động mà lên!

Bốn phương tám hướng, nguyên bản tràn ngập ở Cổ Chi Đại Lục lên Tiên cổ khí, đột nhiên trở nên cuồng bạo lên, điên cuồng hướng về gột rửa ao hội tụ!

Một màn như thế, tự nhiên là kinh thiên động địa.

Đang gột rửa ao phụ cận Phi Hạc Thần Tông võ giả, toàn bộ đều là bị cả kinh hoang mang lo sợ.

Chưởng giáo Bộ Nhược Thiên cũng là sắc mặt có chút hư bạch, con ngươi co rút nhanh nhìn trong hư không từng hình ảnh, nuốt nước bọt, ngơ ngác cực kỳ.

Động tĩnh này, quá rất sao lớn!

Đây là đang tiến hành gột rửa?

Quả thực chưa từng nghe thấy!

“Đáng chết, xảy ra chuyện gì?”

Bộ Nhược Thiên tự lẩm bẩm, sắc mặt có chút khó coi, hắn bắt đầu hối hận nhường Vương Bảo bước vào gột rửa ao.

Gột rửa ao tuy rằng bị Phi Hạc Thần Tông nắm giữ, thế nhưng, hắn nhưng không cách nào khống chế a, cũng dừng không được đến a.

Thời gian trôi qua.

Một ngày thời gian qua đi.

Bộ Nhược Thiên bên người, đã tụ tập đầy Phi Hạc Thần Tông cao tầng đại lão.

Một đám người sắc mặt, đều là khó coi tới cực điểm.

Người mới gột rửa, mẹ nó qua ròng rã một ngày?

Đừng nói một ngày.

Tựa hồ đang Cổ Chi Đại Lục ghi chép bên trong, liền một canh giờ, đều là nhiều.

Mà ai cũng biết, đang gột rửa trong ao chờ càng lâu, được chỗ tốt liền càng nhiều, đây là chỉ có những kia hạ giới phi thăng người, mới có thể được chỗ tốt.

Lại là một ngày qua đi.

Lại một ngày.

Qua đi tới bảy ngày bảy đêm sau khi.

Bộ Nhược Thiên đã không nhịn được có chút kinh sợ.

Bên cạnh hắn, một lão giả run giọng nói, “chưởng giáo, người này... Chúng ta thật có thể khống chế ở sao?”

Bộ Nhược Thiên trầm mặc không nói.

Như nội tình như thế trâu bò tồn tại, dù cho bị hắn chưởng khống hồn ấn, thế nhưng...

Nếu như thật sự có siêu cường đại năng người ra tay, cũng chưa chắc không thể giúp khôi phục tự do!

Chuyện này đối với Phi Hạc Thần Tông, nhưng là tai họa khổng lồ!

Trầm mặc nửa ngày.

Bộ Nhược Thiên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "chờ hắn đi ra, lập tức bắt, trực tiếp giam cầm ở bản tông, cấm hắn rời đi, cấm chế hắn cùng bất kỳ không phải bản tông người tiếp xúc, như vậy... Nên không ngại!"

Chết no gan lớn!

Chết đói nhát gan!

Lão tử nhi tử thật vất vả chiếm được tạo hóa cơ hội, liền dễ dàng như vậy từ bỏ, Bộ Nhược Thiên có thể không cam lòng!

Nhưng vào lúc này.

Nương theo một đạo ngập trời thanh âm nổ tung..

Một bóng người ầm ầm mà lên, lẻn đến gột rửa Ikegami mới, từ từ hạ xuống!

Vương Bảo trong mắt thần quang phân tán, mắt nhìn hoàn toàn biến sắc Bộ Nhược Thiên, hơi cười, nói rằng, "lúc trước, ta có thể làm các ngươi là đùa giỡn, hiện tại, chúng ta lại cẩn thận nói một chút, các ngươi, thật phải đắc tội ta sao? Nhắc nhở các ngươi a, đắc tội ta đánh đổi, là rất lớn, ta cảm thấy các ngươi không chịu đựng nổi..."

------oOo------

Chương 1003: Ngài đến hung danh hiển hách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bộ Nhược Thiên cực kỳ mộng bức nhìn Vương Bảo, suýt nữa sợ vãi tè rồi!

Cái khác Phi Hạc Thần Tông lão già cũng là câm như hến, tâm hồn phát lạnh!

Vương Bảo khí thế toàn mở.

Quả thực quá kinh sợ!

Vào giờ phút này, Vương Bảo đã là Cổ Tôn cảnh đỉnh cao!

Những võ giả khác đạt đến cảnh giới này, có chín cái tôn đài, chính là Tiên cổ lực lượng ngưng tụ mà thành.

Thiên phú cao tuyệt người, hoặc là có thể nhiều mấy cái, thế nhưng, cũng nhiều không đi nơi nào!

Mà Vương Bảo.

Hắn thình lình có đầy đủ 999 cái tôn đài!

Này đã đạt đến cực hạn, Vương Bảo có thể cảm giác được, chính mình nếu là phá ngàn, liền có thể lập tức đột phá!

Có điều cuối cùng một đạo tôn đài cần thiết Tiên cổ lực lượng không chỉ có bàng bạc, hơn nữa, phi thường khó có thể ngưng tụ, phảng phất có sức mạnh nào ở áp chế bình thường, vì lẽ đó Vương Bảo mới từ gột rửa trong ao đi ra!

Nói ra!

Thế động!

Vương Bảo hăng hái, hồn nhiên không đem Bộ Nhược Thiên đám người để ở trong mắt, dù cho, Bộ Nhược Thiên chính mình chính là cái Cổ Huyền tám cảnh cường giả, dù cho, còn lại Phi Hạc Thần Tông đại lão cũng đều là Cổ Huyền cảnh, thế nhưng Vương Bảo nhưng tự tin vô cùng.

Cổ tộc thân thể, ở Cổ Chi Đại Lục, bắt đầu hiển lộ ra uy lực thật sự!

Có Tiên cổ khí chống đỡ, Vương Bảo cảm giác mình có thể một quyền phá thiên, vượt biên khiêu chiến, tự nhiên cũng không phải việc khó!

Ầm ầm!

Mắt thấy Bộ Nhược Thiên bọn họ không lên tiếng, Vương Bảo hừ lạnh một tiếng, khí tức hơi động, hư không đều tựa hồ nổ tung bình thường, đạo đạo rung chuyển sóng gợn nhanh chóng hướng về bốn phương tám hướng tập kích mà đi!

“Ngươi...”

Bộ Nhược Thiên sắc mặt đột nhiên nhất bạch!

Trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Vừa nãy hắn chỉ là cảm giác được Vương Bảo mạnh, rất mạnh!

Thế nhưng vào giờ phút này, hắn cảm thấy đau lòng cực kỳ, bản năng phát hiện, Vương Bảo thậm chí muốn so với mình đều mạnh hơn (hiếu thắng)!

Có thể so với Cổ Huyền đỉnh cao!

Như vậy cảm giác, làm cho Bộ Nhược Thiên suýt nữa doạ co quắp!

Phải biết!

Trước mắt cái tên này.

Hắn mẹ nó vừa mới vừa tiến hành gột rửa a!

Hắn mới đột phá Cổ Tôn cảnh a!

Hắn thậm chí còn không củng cố tu vi đây!

Liền này, hắn đều so với ta cái này Cổ Huyền tám cảnh phải cường đại?

Lại cho hắn một quãng thời gian, khe nằm, vậy chẳng phải là muốn trâu bò Nhật Thiên?

"Chưởng giáo, tỉnh táo một điểm a!"

Một cái Phi Hạc Thần Tông trưởng lão như gào khóc bình thường thấp gào lên.

Bộ Nhược Thiên khắp toàn thân đều là đột nhiên run run một cái.

Hỗn loạn tâm tư cấp tốc kéo thẳng, Bộ Nhược Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, gấp giọng nói, "hiểu lầm! Đều là hiểu lầm! Đạo hữu không nên tức giận, chúng ta có chuyện cố gắng nói!"

Vương Bảo khí thế thu lại, khôi phục hoà hợp êm thấm dáng dấp, đạp bước đi xuống gột rửa ao, vung vung tay nói rằng, "tuy rằng các ngươi nhường ta có chút khó chịu, nhưng cũng coi như giúp ta, việc này liền như vậy coi như thôi, còn dám chọc ta, đừng trách ta diệt ngươi Phi Hạc Thần Tông!"

Vương Bảo bóng người đi xa.

Bộ Nhược Thiên đám người nhìn bóng lưng hắn rời đi, vẻ mặt cực kỳ phức tạp.

Mã Đức!

Còn tưởng rằng là kinh thiên tạo hóa!

Náo loạn nửa ngày!

Là mẹ nó tai họa lớn a!

Kém một bước a, chính là vực sâu!

Nguy hiểm thật a!

...

...

Hồi thành tìm hiểu một hồi tin tức, Vương Bảo liền lên đường!

Tin tức là Âm Dương Tông tin tức.

Thẳng đến lúc này, Vương Bảo mới xem như là biết rồi Âm Dương Tông mạnh mẽ!

Tiên tu phân Cửu Châu, có thể chiếm cứ một châu nơi, trở thành bá chủ, Âm Dương Tông mạnh mẽ, khó có thể tưởng tượng.

Tục truyền nghe, Âm Dương Tông lão tổ thậm chí là cổ Huyền tôn cường giả, chỉ đứng sau Cổ Chân tôn bên dưới!

Âm Dương Tông chưởng giáo Triệu Chí Cao, cũng là Thiên Tôn cường giả, đồng thọ cùng trời đất, không gì sánh kịp!

Âm Dương Tông thế lực trải rộng Thiên Pháp Châu, căn cơ vững chắc, không có cái khác tông môn có thể lay động.

Vương Bảo muốn đem Âm Dương Tông nhổ tận gốc, quá gian nan!

Tối thiểu hiện tại là không làm được.

“Không thể nhổ tận gốc, vậy thì một chút đến đây đi!”

Vương Bảo liếm môi một cái, triệu ra một đạo tàu bay, liền theo tìm hiểu đến bản đồ, hướng về một phương hướng mà đi.

...

...

Vốn là, Vương Bảo là nghĩ trước tiên làm rơi Âm Dương Tông phân bộ, tích trữ thực lực lại quyết chiến.

Có điều tiến lên nhiều nửa ngày thời gian, Vương Bảo liền bị phía trước xuất hiện một màn cho hưng phấn hỏng rồi!

Phía trước hư không.

Một mảnh đỏ rực!

Phía chân trời phảng phất liệt diễm, cháy hừng hực.

Trên thực tế, cái kia đúng là liệt diễm, hơn nữa, không hề tầm thường, chính là Cổ Chi Đại Lục đặc sắc một trong, Đế Lưu Tương.

Đây là thiên địa chi viêm, lại giống như huyết thanh, cũng không ai biết nó lúc nào xuất hiện, xuất hiện ở nơi nào, chỉ biết là, Đế Lưu Tương thập phần quý giá!

Bởi vì Đế Lưu Tương đối với tu luyện hỏa diễm chi đạo Cổ Huyền cường giả tối đỉnh, có diệu dụng, mỗi ngày lấy Đế Lưu Tương nung nấu thân thể, có thể khiến cho phá cảnh Thiên Tôn tỷ lệ gia tăng thật lớn!

Đây là có thể làm cho Cổ Huyền cường giả tối đỉnh vì đó điên cuồng siêu cấp thần vật!

Vương Bảo sở dĩ hưng phấn, là bởi vì này Đế Lưu Tương là hắn mở ra Cổ Thần tộc Chí cao thần thể, Cổ Tàng Thể chí bảo một trong!

Nhưng mà.

Rất nhanh Vương Bảo liền phiền muộn phát hiện, chính mình tới chậm!

Đế Lưu Tương vào giờ phút này, dĩ nhiên bị một đám lão già chia cắt, trong đó có một cái áo bào đen ông lão, bên người cường giả vờn quanh, trước người có to lớn nhất một đoàn Đế Lưu Tương, vô cùng kích động.

“Ha ha ha, lần này đi ra, thực sự là đến đúng rồi, không nghĩ tới dĩ nhiên đụng tới thiên hàng Đế Lưu Tương, hơn nữa, còn bị ta cực Ma Tông toàn bộ được, thực sự là thiên đại tạo hóa!”

Áo bào đen ông lão vô cùng đắc ý, hai tay cuốn lấy, hết thảy Đế Lưu Tương đều toàn bộ dựa vào, bị hắn ngưng tụ tập cùng một chỗ, liếm dưới môi, cười híp mắt nói, “Lần này, bản tông hay là có thể tăng cường hai vị Thiên Tôn!”

Ở đây cái khác cao thủ, đều là cực Ma Tông cường giả, vào giờ phút này nhất thời cuồng liếm lên, nịnh nọt bay ngang.

Vương Bảo do dự một chút, không có tùy tiện tiến lên!

Áo bào đen ông lão đám người rất nhanh liền rời khỏi, phía chân trời khôi phục lại bình thường trạng thái.

Như vậy một đại đoàn Đế Lưu Tương.

Vương Bảo cũng không muốn liền như thế từ bỏ.

Có thể tu luyện Cổ Tàng Thể chí bảo, liền như vậy mấy thứ, thế hiếm có!

Lần này có thể gặp được Đế Lưu Tương, lần sau đụng tới cần, liền không biết khi nào.

Cổ Tàng Thể chín bảo tàng lớn, Vương Bảo bây giờ chỉ là mở ra thứ nhất bảo tàng Chí Tôn Quang, quá thất bại!

Vì lẽ đó, Vương Bảo không có dừng lại lâu, lập tức căn cứ áo bào đen ông

lão đám người rời đi phương hướng tiến lên, trên đường tìm cái thành trì lần thứ hai tìm hiểu tin tức, liền biết rồi cực Ma Tông một ít chuyện.

Cực Ma Tông.

Xem như là Thiên Pháp Châu Tà đạo người đứng đầu!

Tuy rằng, không sánh được Âm Dương Tông.

Thế nhưng cực Ma Tông bên trong, cũng là cao thủ như mây!

Hơn nữa bởi vì chính là Tà đạo tông môn, giết chóc rất nặng, vì lẽ đó, dù cho Âm Dương Tông, cũng không muốn trêu chọc!

Như vậy tông môn...

Vương Bảo cảm thấy quá thích hợp bản thân!

Cực Ma Tông sơn môn ở Hỗn Loạn Chi Địa ở trong, nơi này cũng là rất nhiều Tà đạo đại tông đại bản doanh, lấy này cùng Chính đạo địa vị ngang nhau!

Vương Bảo bước vào Hỗn Loạn Chi Địa, rất nhanh sẽ đi tới cực Ma Tông vị trí ma trời thành!

Tiến vào trong thành trì, không khí nơi này quả nhiên cùng Phi Hạc thành không giống, lui tới võ giả đều là vẻ mặt lẫm liệt, ánh mắt mang theo nhàn nhạt sát ý, thậm chí, cả người đều tuôn ra mùi máu tanh, lôi kéo người ta khiếp đảm.

Vương Bảo tiện tay kéo qua một cái trung niên võ giả.

Cái kia trung niên võ giả giận tím mặt, “Lớn mật!”

Vương Bảo ánh mắt âm trầm, gằn giọng nói, “ngươi lặp lại lần nữa?”

Khí thế hơi động, bao phủ trung niên võ giả, đối phương nhất thời sợ vãi tè

rồi, sắc mặt trắng nhợt, run giọng nói, “tiền bối a... Ngài có việc?”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “ta muốn gia nhập cực Ma Tông, có phương pháp sao?”

Trung niên võ giả trong lòng nhổ nước bọt, ta rất sao cũng nghĩ.

Cười khổ một cái, trung niên võ giả nói rằng, “tiền bối, muốn gia nhập cực Ma Tông nhiều người, thế nhưng, cực Ma Tông nhưng là chúng ta tà tu người đứng đầu đại tông, rất khó tiến vào, đầu tiên, ngài đến có nhất định tiếng tăm, cực Ma Tông chiêu thu đệ tử quy tắc một trong chính là, hung danh hiển hách, không thu hạng người vô danh!”

Vương Bảo hé mắt, hơi cười.

Còn phải hung danh hiển hách

Có nhất định tên?

Đối với ta lão Vương mà nói, này căn bản không là vấn đề a...

------oOo------

Chương 1004: Đến đến đến, đánh cướp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thân là Tà đạo người đứng đầu tông môn.

Hỗn Loạn Chi Địa lại là tà tu đại bản doanh.

Những kia không có tông môn tán tu, hoặc là Tiểu Tà tông cường giả, đều ở giờ nào khắc nào cũng đang ảo tưởng gia nhập Cực Ma Tông.

Cực Ma Tông tự nhiên không thể người nào đều thu.

Tự nhiên là điều kiện rất nhiều, ngưỡng cửa rất nhiều!

Trong đó hung danh hiển hách, chẳng khác nào một cái bái cửa dán.

Buông tha cái kia trung niên võ giả, Vương Bảo suy nghĩ một chút, cười hì hì, liền ở trong thành nhàn bắt đầu đi dạo.

Cũng không lâu lắm, Vương Bảo liền đến đến một nhà cửa hàng bên trong!

Cửa hàng này thập phần to lớn, bên trong chuyện làm ăn cũng là không sai, hai bên giới hạn khoanh chân ngồi mấy cái ông lão, như lão tăng nhập định bình thường, vừa nhìn chính là người thủ hộ.

Vương Bảo đứng liếc một vòng, liền đột nhiên hít sâu một hơi, lớn tiếng lớn quát, “Ai tất cả không được nhúc nhích, đánh cướp!”

Kiếm chuyện.

Lão Vương am hiểu nhất!

Toàn trường chớp mắt yên lặng như tờ!

Trong cửa hàng hết thảy tà tu khách nhân, vào giờ phút này, đều là dừng lại động tác, lấy một bộ nhìn ngớ ngẩn ánh mắt, nhìn Vương Bảo.

Chỉ chốc lát sau.

Từng đạo từng đạo cười vang vang lên.

“Thực sự là buồn cười đến cực điểm, lại dám đến ma vương tiệm đánh cướp, quả thực điên rồi!”

“Đây là Cực Ma Tông cửa hàng, tiểu tử, ngươi đến đây đánh cướp, là chuẩn bị muốn chết sao?”

“Ta ngược lại thật ra muốn biết, là ai đưa cho ngươi dũng khí?”

“Ai, thời đại này, tẩu hỏa nhập ma đồng đạo thực sự là không ít a, cũng là cái người đáng thương!”

Mọi người nói chuyện đều rất là tùy ý.

Không có mảy may căng thẳng.

Phải biết.

Đây chính là ma vương tiệm.

Cực Ma Tông một vị đạo hiệu biển máu ma vương lão trưởng lão thân mở.

Mà biển máu ma vương, nhưng là Thiên Tôn cảnh giới đại năng giả.

Này tiệm ở ma trời thành, bị coi là nhất không thể gây sự một gian cửa hàng một trong.

Càng không cần phải nói, tới nơi này đánh cướp!

Quả thực cười chết người a.

“Tiểu tử, mau chóng cút đi!”

Một bên mấy cái ông lão bên trong, một cái trong đó ông lão hơi mở mắt ra, lãnh đạm nói rằng, “niệm tình ngươi tuổi trẻ, không cùng tiểu tử ngươi tính toán, còn dám nói ẩu nói tả, lão phu đánh ngươi hồn pha rượu uống!”

Vương Bảo quay về ông lão kia ngoắc ngoắc ngón tay đầu, cười nhạt nói, “ta nói đánh kiếp, không phải là đùa giỡn, xem ngươi dáng dấp này, là một điểm không đem ta để ở trong mắt a, đã như vậy, vậy còn chờ gì? Động thủ đi!”

Ông lão kia dĩ nhiên đứng lên.

Ánh mắt uy nghiêm đáng sợ cực kỳ, trên người tỏa (liều lĩnh) thăm thẳm sát khí, hai con mắt phảng phất bóng đêm đen thùi, bùng nổ ra nói vệt đen, gằn giọng nói, “không biết điều, nếu ngươi muốn chết, lão phu kia thỏa mãn ngươi!”

Vù!

Hư không run lên.

Sau một khắc, từng đạo từng đạo đen lưới với hư không xuất hiện, hướng về Vương Bảo bao phủ xuống, những này đen lưới phảng phất từng cái từng cái vặn vẹo rắn độc tạo thành, có thể nhìn thấy, có vô số oan hồn ở đen trong lưới nằm dày đặc, phát sinh không hề có một tiếng động kêu rên!

Lão già này.

Quả thực xấu thấu!

Cũng không phải là hết thảy tà tu, đều là tội ác ngập trời, thế nhưng trước mắt cái này, cái kia tuyệt bức là không cứu loại kia!

Vương Bảo chậm rãi lấy ra kiếm gỗ, nhẹ nhàng quay về đen lưới vung lên.

Đen lưới nứt, nát, dập tắt!

Kiếm khí liên tục, trong nháy mắt liền xuất hiện ở ông lão trước mắt!

Ông lão con ngươi co rút nhanh, tựa hồ cũng không phản ứng lại, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, hú lên quái dị, trương tay đánh ra một đạo hắc quang ngăn ở trước người!

Nhưng mà.

Mặc cho (đảm nhiệm) hắc quang sức phòng ngự làm sao mạnh mẽ, ở kiếm gỗ phá tà thuộc tính bên dưới, đã bị trở thành chiến đấu 5 cặn bã ông lão, cũng chỉ có thể khổ rồi lĩnh cơm hộp!

Ầm!

Thân thể trực tiếp nổ tung, dập tắt hồn phi phách tán!

Vương Bảo nhấc theo kiếm gỗ, chắp tay ở phía sau, nhìn chung quanh một tuần, quay về một mặt mộng bức, yên tĩnh lại mọi người, nhạt âm thanh nói, "đừng làm cho ta lại một lần nữa lần thứ ba, hiện tại bắt đầu đánh cướp, từng cái từng cái, đều cho ta hai tay ôm đầu, ngồi chồm hỗm trên mặt đất, trên người không gian chứa đồ, đều giao ra đây cho ta, ai dám đấu trí, vừa nãy lão này, chính là kết cục!"

Ma vương trong cửa hàng võ giả hoàn toàn biến sắc!

Mã Đức!

Vừa nãy ra tay, nhưng là Cổ Huyền tam cảnh cao thủ a!

Dĩ nhiên liền nhẹ như vậy phiêu phiêu một kiếm cho giết?

Cái tên này nhìn qua trẻ tuổi như vậy, thực lực dĩ nhiên lợi hại như vậy?

Mà bên trong bảo vệ ma vương tiệm cao thủ, nhưng là sát ý cực tốc kéo lên, phảng phất không đem Vương Bảo vừa nãy biểu hiện ra thực lực, để ở trong mắt.

Hung hăng!

Ngông cuồng!

Ngông cuồng tự đại!

Thế nhưng, ngươi đến nhầm địa phương!

Nơi này.

Nhưng là Ma Vương Điện a!

Huyết Hải trưởng lão cửa hàng, Thiên Tôn bên dưới, Cổ Huyền cường giả tối đỉnh đều có không ít!

"Lá gan rất lớn!"

Thăm thẳm âm thanh âm vang lên.

Sau một khắc, ba cái ông lão từ trong cửa hàng nơi sâu xa đi ra!

Khí thế trên người bạo phát, thình lình đều là Cổ Huyền cửu cảnh cao thủ!

Cầm đầu cái kia, thân mang đạo bào màu xanh, khuôn mặt tiều tụy, ánh mắt không giận tự uy, vào giờ phút này, thần sắc bình tĩnh nhìn Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, "tiểu tử, nói đi, là ai phái ngươi đến ma vương tiệm tìm việc?"

Vương Bảo cười hì hì, "Ngươi là cái thá gì? Cũng có tư cách vấn đề đề?"

Áo xanh ông lão không chút nào phiền, thản nhiên nói, "dám ở ma trời thành, đến ta ma vương tiệm gây sự, sau lưng ngươi, khẳng định có Cực Ma Tông trưởng lão chỗ dựa chứ? Nói đi, đến cùng là ai? Ma Vương đại nhân

đúng là cùng mấy cái trưởng lão có thù riêng, ngươi như thực chất nói đến, bản tọa có thể cho ngươi một cái thoải mái!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Rất có trí tưởng tượng, đáng tiếc, ngươi đoán sai! Được rồi, chớ có phí lời, mau mau, đều cho ta hai tay ôm đầu, ngồi xổm xuống!”

“Trước tiên trấn áp đi!”

Áo xanh ông lão bật cười lắc đầu.

Vừa dứt lời, mặt khác hai cái Cổ Huyền cửu cảnh cường giả dồn dập hừ lạnh một tiếng, một cái trong đó nhanh chóng đạp bước mà ra, long hành hổ bộ, khí thế hơi động, giống như vô số đạo ngọn núi tầng tầng nghiền ép mà đến, phả vào mặt khí thế khủng bố cực kỳ, lệ quát, “Ngu xuẩn, đến ma vương tiệm đánh cướp, lớn ngươi gan chó!”

Bàn tay duỗi một cái.

Đạo đạo đen thui khí lăn lộn mà ra, hóa thành một con dài mấy trượng bàn tay, phốc phốc phốc rung động hư không, bao phủ xuống!

Cái tên này cùng vừa mới cái kia không cách nào so sánh được, phá tà thuộc tính không cách nào kích hoạt.

Thế nhưng Vương Bảo nhưng là không hề sợ hãi!

999 toà Cổ Tôn đài.

Cổ tộc tam tộc huyết thống tại người.

Vương Bảo tuy là Cổ Tôn.

Nhưng ở Cổ Huyền cảnh thậm chí đều đã vô địch!

Đây chính là Vương Bảo nội tình bạo phát chỗ tốt!

Vương Bảo thân thể hơi động, phảng phất thiên địa Thương Long vươn mình, toàn bộ không gian đều là run rẩy lên một cách điên cuồng, mạnh mẽ xuyên qua đạo kia đen thui bàn tay, ở cái kia Cổ Huyền cửu cảnh cường giả mộng bức trong ánh mắt, Vương Bảo một chưởng dò ra.

Từ trên xuống dưới!

Sức mạnh kinh khủng lăn lộn, trong nháy mắt cái kia Cổ Huyền cửu cảnh cường giả liền phốc ra một ngụm máu tươi, thân thể truyền ra răng rắc răng rắc âm thanh, không chịu nổi gánh nặng, kêu rên một tiếng, quỳ trên mặt đất!

Cổ Huyền cửu cảnh, khó có thể chống đối Vương Bảo một chiêu!

Động tác liên tục!

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, hướng về áo xanh ông lão hai vị Cổ Huyền cửu cảnh mà đi!

Khí diễm ngập trời!

Khủng bố vô song!!

Áo xanh ông lão từ lâu không lại hờ hững, con ngươi co rút nhanh, ngơ ngác biến sắc, rống to nói, “ngươi đến cùng là ai?”

Vương Bảo một chưởng quay về hai cái Cổ Huyền cửu cảnh trấn áp mà xuống, bá đạo cực kỳ, trong miệng thản nhiên nói, “tán tu, Hồ Hán Tam...”

------oOo------

Chương 1005: Chính mình làm lông như thế vung tiền?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Ma Tông.

Tin tức lưu truyền đến mức rất nhanh.

Một ít trưởng lão tụ tập đầu, đều là một bộ cười trên sự đau khổ của người khác vẻ mặt.

“Ngươi cũng nghe nói?”

“Đó là đương nhiên, Lý trưởng lão như vậy xui xẻo, ta nghe được sau khi suýt nữa cao hứng vọt lên đến!”

“Ha ha, ta đã vọt lên đến rồi, động phủ đều bị ta chạy trốn cái lỗ thủng!”

“Ngươi điên rồi! Ha ha ha...”

“...”

Mấy cái lão già nói nói, tất cả đều bắt đầu cười ha hả.

Kẻ địch kẻ địch chính là bằng hữu.

Mấy người bọn hắn tuy rằng không phải cảm tình vô cùng tốt, thế nhưng, bởi vì cùng biển máu ma vương Lý Huyết Hải có thù riêng, vì vậy lẫn nhau ngược lại cũng nhìn cực kỳ hợp mắt.

Lúc này tụ tập cùng một chỗ, cũng là chuẩn bị muốn cùng đi nhìn Lý Huyết Hải náo nhiệt!

Một cái ông lão mặc áo đen thản nhiên nói, “Lý Huyết Hải liều lĩnh cực kỳ,

mở cửa tiệm liền mở cửa tiệm đi, còn mẹ nó gọi là Ma Vương Điện, thật sự coi chính mình biển máu ma vương tên gọi, rất doạ người a, quả thực không biết mùi vị!"

"Đi, chúng ta mau mau đi xem xem náo nhiệt, miễn cho sau đó xem không được, cái này việc vui, ta Nōgaku ba năm, ha ha ha!"

Đang khi nói chuyện.

Một đám lão già thẳng đến Ma Vương Điện.

Mà vào giờ phút này.

Nhận được tin tức Lý Huyết Hải, đã sắp tốc chạy tới!

Ánh mắt âm trầm cực kỳ, Lý Huyết Hải nổi giận cực kỳ ánh mắt quét qua, liền chú ý đến Vương Bảo.

"Tiểu tử, muốn chết!"

Lý Huyết Hải hét lớn một tiếng, trong nháy mắt, từng đạo từng đạo ẩn chứa vô tận huyết tinh chi khí huyết quang phảng phất tạo thành vô tận biển máu, hiển lộ hết dữ tợn sát ý, cuồng bạo mà ra!

Vương Bảo vừa nhìn.

Nhất thời vui vẻ!

Bởi vì này Lý Huyết Hải, thình lình ngay ở kiếm gỗ phá tà thuộc tính sử dụng bên trong phạm vi.

Bởi vậy có thể thấy được, lão già này cái kia tuyệt bức không phải người tốt a!

Có điều, Vương Bảo không có lập tức ra tay giết hắn, mà là thản nhiên đứng tại chỗ, tùy ý vô biên biển máu tới gần hắn sau khi, từ từ biến mất, dập tắt!

Ở Lý Huyết Hải mộng bức ánh mắt.

Vương Bảo cười nhạt một tiếng nói, “Nơi nào đến chó hoang, dĩ nhiên như vậy điếc không sợ súng?”

Lý Huyết Hải khóe mắt mãnh đánh.

Suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Hắn đường đường Cực Ma Tông Thiên Tôn trưởng lão.

Đặt ở Thiên Pháp Châu, đều là vang dội nhân vật có tiếng tăm.

Đến ngươi trong miệng, dĩ nhiên chỉ là chó hoang? Còn điếc không sợ súng?

Ta rất sao...

Ngươi rất sao...

Lý Huyết Hải rất muốn mắng to lối ra (mở miệng), thế nhưng, lời chưa kịp ra khỏi miệng, lại nuốt trở vào.

Vương Bảo vừa nãy hời hợt tiếp lấy hắn một đòn, điều này làm cho Lý Huyết Hải rất là kiêng kỵ.

Cũng nhưng vào lúc này.

Từng đạo từng đạo ông lão bóng người, đi vào.

Bọn họ mặt mỉm cười vẻ, trêu tức nhìn Lý Huyết Hải.

Lý Huyết Hải hoàn toàn biến sắc, đỏ lên cực kỳ, gắt gao nắm chặt nắm tay, lạnh giọng nói, “các ngươi tới làm chi?”

“Đương nhiên là...”

Xem trò vui a!

Một lão giả suýt nữa bật thốt lên, tốt xấu ngừng lại, cười gượng nói, “đương nhiên là tới xem một chút, có cái gì có thể giúp đỡ!”

Một đám lão già nhất thời phụ họa lên.

Nhưng nhìn dáng dấp của bọn họ.

Lại nào có cái gì cần giúp đỡ ý tứ?

Có thể cùng Lý Huyết Hải trở thành kẻ thù.

Tự nhiên cũng đều là Thiên Tôn cường giả.

Trong cửa hàng các võ giả câm như hến, nuốt nước bọt, chậm đợi sự tình phát triển.

Lý Huyết Hải được kêu là một cái khí a!

Mã Đức!

Làm lão tử ngu ngốc a!

Làm lão tử không biết các ngươi là đến xem trò vui, cười trên sự đau khổ của người khác vẫn là sao giọt?

Oán hận khẽ cắn răng, Lý Huyết Hải ánh mắt tinh mang lóe lên, đột nhiên trầm giọng nói, “nếu là đến giúp đỡ, vậy cũng chớ đứng, tiểu tử này có chút tà môn, mọi người cùng nhau giúp ta, làm thịt hắn!”

Một đám lão già liếc mắt nhìn nhau, đều là hai mặt nhìn nhau.

Ngươi muội.

Làm cái gì a?

Lý Huyết Hải dĩ nhiên như vậy sợ hàng?

Này không bình thường a!

Chẳng lẽ.

Tiểu tử này thật sự có cái gì tà môn chỗ?

Nghĩ tới đây, một đám lão già lần thứ hai liếc mắt nhìn nhau, trực tiếp nheo mắt lại, một cái trong đó vỗ một cái trán, nói rằng, "nhưng là đã quên, chưởng giáo có việc khẩn cấp mời ta!"

"Ngạch... Ta cũng là đã quên, lão tổ có việc khẩn cấp mời ta!"

"Ừm, cũng tìm ta!"

"Đúng dịp, cũng tìm ta đây!"

Nói chuyện, một đám lão già liền chuẩn bị chuồn mất.

Cho tới trợ giúp Lý Huyết Hải?

Đùa gì thế?

Bọn họ ước gì Lý Huyết Hải chết không có chỗ chôn.

Lý Huyết Hải khí suýt nữa phốc ra lão huyết, gào thét nói, "vô liêm sỉ!"

Cùng lúc đó.

Liền nhìn thấy Vương Bảo tiến lên vài bước, lạnh quát, "Để cho các ngươi đi rồi sao?"

Một đám lão già nhất thời ngừng chân.

Sắc mặt âm trầm lại, mang theo nhàn nhạt sát ý, nhìn về phía Vương Bảo.

Ôi uy.

Tiểu tử này còn đúng là tìm đường chết tiểu năng thủ a!

Bọn lão tử đã quyết định muốn chuồn mất, mặc ngươi cùng Lý Huyết Hải đánh một mất một còn, ngươi dĩ nhiên như vậy tìm đường chết, nói lời nói như vậy?

Đây là nhường chúng ta, không xuất thủ không được a!

Thân là tà tông người đứng đầu.

Cực Ma Tông có mấy cái là hạng dễ nhằn?

Tính khí kém, đều là êm tai.

Rất nhiều đều là Sát thần!

Lúc này sát ý đồng thời, một đám lão già đứng chung một chỗ, khí thế kinh khủng, từng đạo từng đạo sôi trào bạo phát, đây chính là mấy vị Thiên Tôn cường giả liên hợp lại cùng nhau bạo phát khí thế, cỡ nào kinh thiên động địa?

Vây xem đảng có chút đều sợ đến sắc mặt trắng bệch, không kìm nổi mà phải lùi lại.

Nhưng mà Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên lãnh đạm nói rằng, “nếu đến rồi, vậy thì không cần đi... Muốn đi, trước tiên đem nhẫn chứa đồ ở lại đây đi!”

Vừa dứt lời.

Vương Bảo kiếm gỗ vung một cái, trong nháy mắt, chính cảm giác mình đã gắp lửa bỏ tay người thành công Lý Huyết Hải, đột nhiên cả người cứng ngắc lên!

Khủng bố hàn ý ở trong lòng bộc phát ra.

Lý Huyết Hải hú lên quái dị, cấp tốc bắt đầu bố phòng, từng đạo từng đạo thần quang ở trước người bạo phát.

Nhưng mà.

Thân là chiến đấu 5 cặn bã Lý Huyết Hải.

Phòng ngự mạnh hơn gấp trăm lần, ngàn lần, như cũ là vô dụng a!

Nương theo một đạo kiếm khí phá tập mà vào, đâm thủng bả vai của hắn, Lý Huyết Hải sắc mặt trắng nhợt, sợ hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo, gầm nhẹ nói, “dừng tay...”

Vương Bảo lười biếng thả xuống kiếm gỗ, sau đó ánh mắt quét về phía cái khác mấy cái lão già, cười lạnh nói, “đây chỉ là một giáo huấn nho nhỏ, nhìn thấy kết cục của hắn, suy nghĩ thêm các ngươi, các ngươi, thật sự muốn buộc ta ra tay sao?”

Rầm.

Rầm rầm!

Một đám lão già theo bản năng nuốt lên nước bọt.

Thế nhưng làm sao nuốt, đều tựa hồ nuốt không sạch sẽ!

Cùng lúc đó.

Cực hạn sợ hãi, ở đáy lòng bạo phát, nhìn vào giờ phút này ôm đầu vai, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ Lý Huyết Hải, tất cả đều run rẩy lên!

Ta giời ạ!

Giời ạ a!

Có hay không như thế trâu bò a?

Một kiếm, tổn thương Lý Huyết Hải?

Hơn nữa.

Nếu như không phải chỉ là công kích bả vai, mà là công kích đầu.

Vào giờ phút này, Lý Huyết Hải chẳng phải là ngỏm củ tỏi?

Hàng này nhưng là Thiên Tôn a!

Trời tôn sư, đồng thọ cùng trời đất, chỉ cần không chết, hầu như có thể sống đến thiên hoang địa lão!

Nhưng mà.

Nhưng trải qua một hồi sinh tử đại kiếp nạn!

Đồng dạng, đối với bọn họ mà nói, như thế như vậy a!

Bọn họ còn không bằng Lý Huyết Hải đây.

Nghĩ tới đây.

Một đám lão già hối hận ruột đều xanh tím xanh Yukari (tím).

Mã Đức!

Chính mình làm lông như thế vung tiền?

Làm lông cần phải đến xem trò vui

Hiện tại được rồi!

Nhìn tới nhìn lui, đem mình trả lại (còn cho) ném vào rồi, đây mới là cực hạn tìm đường chết, tự làm tự chịu a...

------oOo------

Chương 1006: Không thể giết người mình a... Tốt đáng tiếc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu như chỉ là Lý Huyết Hải cùng Vương Bảo có xung đột, đánh tới đến rồi.

Như vậy Cực Ma Tông chưởng giáo Sở Vô Cương là vách cheo leo không sẽ ra tới.

Hắn thậm chí sẽ bát quái một hồi.

Dù cho Lý Huyết Hải bởi vậy bỏ mình, Sở Vô Cương cũng chỉ là sẽ nhàn nhạt nhiên phân phó, cho Lý trưởng lão báo thù, vậy thì phải.

Thế nhưng.

Vài tôn Thiên Tôn trưởng lão, đồng thời lõm vào.

Chuyện này liền lớn điều.

Một đối một, rất lớn khả năng là thù riêng.

Thế nhưng như vậy liên luỵ.

Này mẹ nó tỏ rõ là cùng Cực Ma Tông qua đi a!

Cùng Cực Ma Tông không qua được, ta Sở Vô Cương còn có thể buông tha ngươi?

Trong nháy mắt!

Cực Ma Tông trên không, liền bay lên từng đạo từng đạo ma vân, Sở Vô Cương ma âm lọt vào tai, không ít Cực Ma Tông Thiên Tôn trưởng lão, Cổ

Huyền cảnh trưởng lão, đều bị kinh động, sau đó rất xa nhìn thấy Sở Vô Cương triệu tập lên đội ngũ, gia nhập vào!

“Muốn khai chiến? Với ai?”

“Không có một chút nào dấu hiệu a, ta còn ở nhường em gái rửa chân đây!”

“Ha ha, ta nghe nói, có người nói, là Lý Huyết Hải trưởng lão Ma Vương Điện, bị một cái gia hỏa cho đánh cướp, Lý Huyết Hải trưởng lão tới cửa thảo phạt, trực tiếp lõm vào, còn lại mấy cái Thiên Tôn trưởng lão hình như là đi xem trò vui, thế nhưng... Hắc, cũng lõm vào!”

“Ta vừa nãy cũng hỏi thăm, có người nói cái kia đánh cướp, thực lực hay là Thiên Tôn đỉnh cao, một kiếm suýt chút nữa giết Huyết Hải trưởng lão!”

“Khôi hài đây chứ?”

“?”

Nghe được nói chuyện không ít trưởng lão đều là hai mặt nhìn nhau.

Rất muốn phun máu lấy đó nội tâm điên cuồng nhổ nước bọt.

Không nhanh không chậm a!

Không nhổ không được a!

Này có người nói, cũng quá mẹ nó máng trứng a!

Thiên Tôn đỉnh cao cường giả?

Ngươi nói ngươi làm điểm cái gì không tốt?

Ngươi đi đánh cướp?

Ta liền không thể làm điểm thượng tầng sự tình?

Mang theo tâm tình như vậy, Cực Ma Tông cao tầng, giáng lâm Ma Vương Điện trước!

Sở Vô Cương trên người bạo phát sát cơ mãnh liệt, Thiên Tôn đỉnh cao khí thế càng là có loại đánh đâu thắng đó không gì cản nổi cảm giác, hai con mắt như vạn năm hàn băng, lạnh lùng đạp bước, đứng ở cửa, cười lạnh nói, "là ai ở Hỗn Loạn Chi Địa, còn dám tìm Cực Ma Tông phiền phức?"

Trong cửa hàng.

Xếp thành hàng, phảng phất bị tra tấn cô dâu nhỏ bình thường Lý Huyết Hải các loại Thiên Tôn trưởng lão, thở phào nhẹ nhõm, suýt nữa lệ rơi đầy mặt!

Chưởng giáo đến rồi!

Có cứu!

Vừa nãy bọn họ là thật sự sợ a, chỉ lo Vương Bảo một cái không cao hứng, tiện tay đem bọn họ làm thịt rồi.

Đây chính là Hỗn Loạn Chi Địa, tà tu thiên đường, mà tà tu, đa số tỉ lệ tính mà vì là, bệnh thần kinh chiếm đa số, trời mới biết trước mắt cái này đúng hay không.

Hiện tại được rồi!

Chưởng giáo đích thân tới.

Xem ngươi còn có thể làm sao càn rỡ!

Vương Bảo híp mắt nhìn Sở Vô Cương, đột nhiên nói rằng, "ngươi là ai?"

Sở Vô Cương cười lạnh nói, "liền bản tọa cũng không nhận ra, còn dám ở Hỗn Loạn Chi Địa sinh tồn? Ta chính là cực lạc tông chưởng giáo Sở Vô Cương!"

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, khí thế hơi động, trực tiếp hướng đi Sở Vô Cương.

Sở Vô Cương lộ ra châm biếm vẻ, trong ánh mắt sát ý càng sâu.

Tên ngu xuẩn.

Đây là còn muốn động thủ?

Ở hắn Cực Ma Tông địa bàn, với hắn cái này Cực Ma Tông chưởng giáo động thủ?

"Tiểu tử, liền nhường ta thử xem ngươi có mấy phần..."

Vừa mới chuẩn bị nói xong liền động thủ.

Nhưng mà sau một khắc, Sở Vô Cương liền cứng lại rồi.

Liền nhìn thấy Vương Bảo phía sau, từng đạo từng đạo nhiều lần vong hồn gào thét hư ảnh hiển lộ ra, kinh thiên sát khí xông lên tận trời, hiển lộ hết tà tu phong độ, quay về Sở Vô Cương chắp chắp tay, Vương Bảo thành khẩn nói rằng, "sở chưởng giáo, ta Hồ Hán Tam xưa nay lấy tà tu tự xưng, tiềm tu vô số năm, rốt cục thần công đại thành, xuống núi sau khi liền hướng về gia nhập Cực Ma Tông, vì lẽ đó, rõ chưởng giáo xem ở ta liền Cực Ma Tông trưởng lão cũng dám đánh cướp này hung danh phần lên, nhường ta gia nhập Cực Ma Tông đi!"

Dứt lời.

Vương Bảo hơi ngẩng đầu, nghiêm túc nói, "Tin tưởng ta, ta thật sự không phải một người tốt, ta xấu cực kì, giết người vô số, hố vô số người, ta là tư chất thượng giai Cực Ma Tông võ giả!"

Sở Vô Cương mộng bức!

Lý Huyết Hải các loại một đám bị đánh cướp Thiên Tôn trưởng lão cũng mộng bức!

Bốn phía vây xem đảng, càng là muốn nhiều mộng bức, có bao nhiêu mộng bức.

Khe nằm!

Làm cái trứng a?

Náo loạn nửa ngày!

Ngươi chơi lớn như vậy!

Dĩ nhiên chỉ là muốn vì gia nhập Cực Ma Tông?

Ngươi liền Cực Ma Tông trưởng lão đều đánh cướp loại này phát điên sự tình đều làm đi ra, ngươi chỉ là vì gia nhập Cực Ma Tông?

Làm uất ức.

Không gì bằng Lý Huyết Hải.

Sớm biết như vậy.

Lão tử lúc trước hà tất cùng tiểu tử này động thủ?

Ta rất sao giới thiệu hắn vào tông, thật là tốt biết bao?

Nửa ngày.

Sở Vô Cương mí mắt vừa kéo, hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “muốn gia nhập Cực Ma Tông... Hà tất như vậy cực đoan...”

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “có người nói cho ta, nghĩ vào Cực Ma Tông, nhất định phải hung danh hiển hách!”

Sở Vô Cương suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Lời này, cũng không sai.

Thế nhưng.

Ngươi có thực lực như thế!

Ngươi còn cần phải hung danh hiển hách?

Liền vì này hung danh hiển hách, ngươi đánh cướp ta Cực Ma Tông vài tôn Thiên Tôn trưởng lão, huyên náo lớn như vậy, thậm chí nhường ta cho rằng, có người muốn khiêu khích Cực Ma Tông địa vị.

Ngươi nói ngươi đến mức đó sao?

Khóe mắt lại co giật một hồi, Sở Vô Cương đánh giá Vương Bảo vài lần, lại trầm mặc một hồi, hoãn âm thanh nói, "gan lớn, có thực lực, làm việc bá đạo cực đoan, Hồ Hán Tam, bản tọa đồng ý ngươi vào tông..."

Vương Bảo lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, khí diễm hung hăng, thập phần liều lĩnh liếc nhìn mọi người một chút, lạnh quát, "Nghe được chứ? Hiện tại ta nhưng là Cực Ma Tông người, bọn ngươi mới vừa rồi còn có tiềm tàng hàng lậu, còn không mau giao ra đây?"

Mọi người suýt nữa thổ huyết mà chết!

Từng cái từng cái mộng bức nhìn Vương Bảo.

Sở Vô Cương đều là một trận gan thương, trầm giọng nói, "Hồ Hán Tam, chớ có hồ đồ, thân là Cực Ma Tông người, nhưng hành đánh cướp loại này đường nhỏ, mất mặt xấu hổ!"

Vương Bảo đột nhiên nhìn Sở Vô Cương, nghiêm túc nói, "Chưởng giáo, ngươi sai rồi!"

Sở Vô Cương biết vậy nên đau đầu.

“Đánh cướp làm sao là đường nhỏ?”

Vương Bảo lầm bầm lầu bầu, nhưng leng keng mạnh mẽ, “Chưởng giáo ngươi đến rõ ràng, chúng ta võ giả, liền giống như là Đạo Kiếp, kiếp thiên chi đạo bù tự thân! Nói nhỏ chuyện đi, đánh cướp nhưng là một đêm phất nhanh nhanh nhất con đường, ta đời này đánh cướp vô số lần, lúc này mới có thực lực bây giờ!”

Mọi người trợn mắt ngoác mồm.

Khe nằm!

Không ngờ như thế ngươi này một thân thông thiên triệt địa tu vi, là rất sao đánh cướp đánh ra đến?

Ngươi liền không sợ có một ngày, đánh cướp đụng với kẻ khó chơi, trực tiếp đánh rắm?

Dù sao.

Đánh cướp người, cuối cùng rồi sẽ tự đào hố chôn!

“Cũng được...”

Vương Bảo thở dài, đột nhiên ánh mắt hung mang tăng mạnh, lớn tiếng nói, “nếu chưởng giáo không cho đánh cướp, vậy ta liền từ bỏ cái này cao nguy nghề nghiệp, ta sửa đổi cướp trắng trợn, này tổng được chưa?”

Lý Huyết Hải nhập vào cơ thể lạnh lẽo, sợ hãi tột đỉnh.

Ta giời ạ!

Ngươi cướp trắng trợn liền cướp trắng trợn.

Ngươi rất sao xem lão tử làm lông?

Ta bị ngươi đánh cướp một vòng, ta còn oan uổng lắm, làm sao cái gì chuyện xui xẻo đều mở đến trên người ta đến rồi?

“Hồ Hán Tam!”

Sở Vô Cương thập phần phiền muộn nhìn Vương Bảo, tức giận quát, “Lý trưởng lão chính là tông môn trưởng lão, chớ có làm càn! Vừa vào Cực Ma Tông, liền muốn tuân thủ Cực Ma Tông quy củ, bản tông quy củ một trong chính là, ngoại trừ ở tông môn một ít đặc biệt trường hợp địa điểm, không khỏi giết chóc, ở bên ngoài, đại gia ít nhất muốn làm đến hòa hòa khí khí, không thể tự giết lẫn nhau...”

Vương Bảo thăm thẳm thở dài, “Không thể giết người mình a... Tốt đáng tiếc!”

Toàn trường tĩnh mịch.

Đại đa số người nhìn vẻ mặt tiếc nuối Vương Bảo, đều là trong lòng phát lạnh.

Đặc biệt là Lý Huyết Hải bọn họ.

Càng là hãi hùng khiếp vía, sợ hãi tột đỉnh!

Tê liệt a!

Cái tên này quá tà tính chứ?

Không thể giết người mình, rất đáng tiếc

Ngươi rất sao liền như thế yêu thích giết người mình sao?

Cái tên này, quá rất sao nguy hiểm, chưởng giáo a, ngài đến luôn mãi nhớ a, như vậy một cái xà tinh bệnh giết chóc đại ma vương, thu vào đến tông môn bên trong, thật sự được chứ...

------oOo------

Chương 1007: Gia, việc lớn không tốt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sở Vô Cương đối với trời tôn lòng của các trưởng lão âm thanh ngoảnh mặt làm ngơ.

Dù cho một đám Thiên Tôn trưởng lão theo dõi hắn, con mắt chớp a chớp, Sở Vô Cương đều tựa hồ không thấy giống như.

Bởi vì hắn căn bản không thèm để ý a!

Yêu thích giết người mình làm sao?

Lão tử còn yêu thích đây!

Có chút ngu xuẩn ngươi không giết hắn, hắn cũng không biết hộp cơm dài dạng gì.

Huống hồ, chúng ta nhưng là tà tu, một lời không hợp liền rút đao chủ, không sát tính dễ tính có thể làm tà tu? Đừng khôi hài!

Vì lẽ đó.

Vương Bảo tuy rằng bạo lộ ra này quả quả sát ý, thế nhưng, Sở Vô Cương nhưng căn bản không coi là chuyện to tát.

Kiệt ngạo khó huấn không sao.

Chỉ cần có thể trợ giúp Cực Ma Tông, cho tông môn làm cống hiến, vậy thì là thật nhỏ hỏa, đáng giá bồi dưỡng.

Liền như vậy.

Vương Bảo chính thức gia nhập Cực Ma Tông.

Có điều Sở Vô Cương căn bản chưa cho Vương Bảo sắp xếp việc xấu, chỉ là dặn dò Vương Bảo chính mình tìm cái động phủ ở, liền rời khỏi.

Vương Bảo rất là không nói gì, bởi vậy cũng có thể thấy được Cực Ma Tông tà tu tùy ý.

Đến đều đến rồi, đương nhiên phải làm chính sự.

Vương Bảo cấp tốc tìm tới Cực Ma Tông một cái đệ tử.

Thân là tà tu, tin tức nhất định phải linh thông, cái nào đối đầu ngưu so ra, ngươi đến ngay lập tức đi liếm, bằng không chờ đợi chỉ có trả thù.

Vì lẽ đó đệ tử này thình lình cũng nhận thức Vương Bảo, đối mặt Vương Bảo lẫn nhau chiêu, cười lấy lòng nói, "Hồ tiền bối, có việc ngài dặn dò!"

Vương Bảo hiếu kỳ nói, "ngươi biết ta?"

Đệ tử kia cười gượng nói, "bây giờ Cực Ma Tông, ai còn có thể không quen biết ngài a, ngài nhưng là suýt chút nữa liền Lý Huyết Hải trưởng lão đều cho giết, hiện tại ngài ảnh ảnh sợ là từ lâu truyền khắp tông môn!"

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, trầm giọng nói, "ta hỏi ngươi, tông môn quãng thời gian trước nên được một đại đoàn Đế Lưu Tương chứ? Phân phối thế nào?"

Đệ tử kia con mắt tỏa sáng, liếm môi một cái, ước ao nói rằng, "Đế Lưu Tương thứ chí bảo này, tự nhiên là cao tầng chia cắt, có điều ta nghe nói, chưởng giáo đã ra lệnh, Đế Lưu Tương tạm thời bao bọc, chờ đến một tháng sau Cuồng Tiên Điện mở ra sau, luận công hành thưởng!"

Vương Bảo khóe miệng co giật lợi hại, "Phiền toái như vậy?"

Đệ tử kia nhìn ra Vương Bảo tâm tình không tốt, cẩn thận từng li từng tí một nói rằng, "tiền bối, ngài như muốn Đế Lưu Tương, đi theo chưởng giáo nói a, ngài mới vừa gia nhập, chưởng giáo vì lôi kéo ngài, nhất định sẽ ban

tặng vài giọt!”

“... Vài giọt? Ha ha ha!”

Mã Đức!

Vài giọt đủ làm gì?

Vương Bảo tâm tình có chút tối tăm, nửa ngày mới trở nên sáng ngời, cường đoạt, phỏng chừng quá chừng, muốn dựa vào dối trá hối đoái, căn bản không cửa, vậy cũng chỉ có thể đợi!

Cũng may chỉ có một tháng, thời gian cũng không lâu lắm.

“Nói cho ta một chút Cuồng Tiên Điện là xảy ra chuyện gì?” Vương Bảo nhìn đệ tử kia nói rằng.

Đệ tử kia tuy rằng buồn bực Vương Bảo vì sao liền Cuồng Tiên Điện này các nơi cũng không biết, nhưng vẫn là giải thích lên!

Cuồng Tiên Điện, hoặc là nói, cũng có thể xưng là Cuồng Tiên Thịnh Hội!

Mỗi qua ba mươi ba năm.

Cuồng Tiên Điện mở ra một lần.

Đến lúc đó.

Trung châu Tiên đình, sẽ sắp xếp ra nhiều đội đình quan, đi tới các châu, tiến hành chủ trì chín toà Cuồng Tiên Điện.

Các châu võ giả, sẽ ở Cuồng Tiên Điện bên trong, mỗi người dựa vào thủ đoạn, tranh cướp cuồng tiên danh hiệu.

Đoạt được cuồng tiên danh hiệu người.

Có Trung châu Tiên đình mang đến điềm tốt!

Mỗi một lần Trung châu Tiên đình mang đến điềm tốt, giá trị đều là cực cao, có thể nói, kinh thiên động địa loại kia, đáng tiếc, điềm tốt là cần lấy ra, giá cao nhất giá trị điềm tốt, tươi mới có người có thể đánh vào.

Nhưng.

Này cũng đủ để cho các châu đại tông võ giả vì đó điên cuồng.

Vương Bảo vốn là không hứng lắm.

Thế nhưng vào giờ phút này, nhưng là cực kỳ cảm thấy hứng thú lên.

Đây là Trung châu Tiên đình phát phúc lợi a!

Loại thịnh hội này, quả thực chính là cho mình chế tạo riêng.

Dùng để trang bức.

Phỏng chừng có thể kiếm lời bay lên.

Nghĩ tới đây, Vương Bảo hết thảy phiền muộn khí, quét đi sạch sành sanh, vỗ vỗ đệ tử kia vai, cười cợt nói rằng, "ngươi rất tốt, khoảng thời gian này hãy cùng ở bên cạnh ta đi, đi, trước tiên mang đi Lý Huyết Hải trưởng lão động phủ!"

Đệ tử kia hưng phấn tới cực điểm, run giọng nói, "gia, đa tạ gia lọt mắt xanh a, đệ tử gọi Phạm Kiếm!"

Vương Bảo ngừng chân, quái lạ nhìn Phạm Kiếm.

Phạm Kiếm tựa hồ biết Vương Bảo ánh mắt là ý tứ gì, thật không tiện cười nói "Gia phụ yêu thích kiếm đạo, không có cách nào..."

"Tên chỉ là một cái danh hiệu, đừng để ý!"

Vương Bảo sau đó trả lời một câu, Phạm Kiếm nhưng là rất cảm động, bởi

vì tên, hắn không biết chịu đến bao nhiêu trào phúng.

Nói chuyện phiếm.

Phạm Kiếm mang theo Vương Bảo, đi tới Lý Huyết Hải động phủ.

Chỉ tay phía trước cách đó không xa một dãy núi trung ương hoa lệ động phủ, Phạm Kiếm cẩn thận từng li từng tí một hỏi nói, “gia, vậy thì là Huyết Hải trưởng lão động phủ, chúng ta đây là tới làm gì?”

Vương Bảo thở dài, “Cho ngươi cái cơ hội, suy nghĩ thật kỹ!”

Phạm Kiếm hít sâu một hơi, run giọng nói, “ngài không phải là muốn... Cướp động phủ chứ?”

Vương Bảo cười nói, “coi như ngươi thông minh!”

Phạm Kiếm dở khóc dở cười, nói rằng, “gia, ta như thế cướp trắng trợn... Có phải là không tốt hay không? Đương nhiên, tiểu không phải đang nói gia không được, mà là muốn nói, chúng ta tội gì a... Trong tông môn hoang phế động phủ đạt được nhiều là, tiểu có thể thế gia quét tước ra một cái đến!”

Vương Bảo hé mắt, thản nhiên đi về phía trước, “Tội gì? Làm sao tội gì? Tên kia dài đến như vậy xấu, lúc trước dọa ta, đương nhiên đến cho hắn một bài học! Đi tới!”

Phạm Kiếm một mặt mộng bức.

Khe nằm!

Dài xấu?

Đây chính là ngài đối với Huyết Hải trưởng lão động phủ ra tay lý do?

Trời ạ!

Ta đi theo vị này gia, cũng quá bá đạo chứ?

Có điều.

Ta thật thích nha!

Phạm Kiếm ngẩng đầu ưỡn ngực, bước nhanh đuổi tới, vô cùng kích động, cảm giác mình ôm kim chân giò hun khói, nhân sinh muốn mở hack.

Lý Huyết Hải động phủ chính là liên bài.

Trừ chính đại cửa.

Bên trong chia làm vài cái hang lớn phủ.

Lý Huyết Hải động phủ tự nhiên là to lớn nhất.

Mà lần thứ hai, chính là Lý Huyết Hải con ruột, Lý Chính Tuyên!

Vào giờ phút này.

Lý Chính Tuyên đang cùng người uống rượu.

Cùng hắn uống rượu cái này, thân phận nhưng là không bình thường, chính là Cực Ma Tông tam đại khó chơi không thể trêu chọc một trong, độc Thiên Tôn con trai Thẩm Ngọc Xuyên!

Độc Thiên Tôn nhưng là đỉnh cao Thiên Tôn tu vi, hơn nữa am hiểu độc nói, tàn nhẫn cực kỳ, vì vậy hiếm có người dám chọc giận hắn.

Thẩm Ngọc Xuyên cũng là đứng đắn Cực Ma Tông siêu cấp Đệ nhị, bởi vì cùng Lý Chính Tuyên tuổi xấp xỉ, lại ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, vì vậy chính là tri giao hảo hữu!

“Ngọc sông, lần này ngươi có thể chiếm được giúp ta a!” Lý Chính Tuyên mời một ly rượu, thành khẩn nói rằng, “tên kia như vậy bắt nạt cha ta, hiện tại cha ta ở Cực Ma Tông, có thể nói là danh vọng hoàn toàn không có, không giết hắn, khó tiêu mối hận trong lòng của ta!”

Thẩm Ngọc Xuyên giật giật khóe mắt, thở dài nói, “lão đệ, không phải ca ca không giúp ngươi, tên kia có thể một kiếm đánh bại Lý trưởng lão, thực lực cuối cùng cũng phải là Thiên Tôn trung cảnh, nghĩ độc giết hắn, quá khó, quá khó khăn, thứ ta khó có thể làm được!”

Lý Chính Tuyên cười thảm nói, “nếu như ngay cả ngươi cũng không giúp ta, vậy ta liền thật sự không biện pháp, quá mức, trang một quãng thời gian tôn tử, không ra đi tới, miễn cho bị người khác chuyện cười!”

Hắn cha mất mặt.

Hắn cũng theo mất mặt a!!

Còn làm sao vui sướng ra ngoài chơi?

Thẩm Ngọc Xuyên có chút không đành lòng, dù sao cũng là có huynh đệ cảm tình, có điều, vừa mới chuẩn bị nói chuyện, sau một khắc, một người thanh niên thảng thốt tiến vào, run giọng nói, “gia, việc lớn không tốt, Hồ Hán Tam hắn... Hắn nói hắn đến đòi nợ...”

------oOo------

Chương 1008: Hồ Hán Tam, ngươi không biết xấu hổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Chính Tuyên tức giận run người.

Ầm ầm một chưởng vỗ nát bàn rượu, Lý Chính Tuyên gào thét nói, “khinh người quá đáng!”

Mã Đức!

Tới cửa đòi nợ?

Ngươi muốn cộng lông?

Nhà ta khi nào nợ qua ngươi trương mục?

Đây là tới kiếm chuyện a!

Thẩm Ngọc Xuyên sắc mặt âm trầm thấp giọng nói, “chớ vội, trước nghe một chút hắn sao nói!”

Lý Chính Tuyên ngột ngạt cơn giận, nhanh chóng đi tới động phủ trước cửa lớn viện.

Lúc này trong viện đã là đứng (trạm) không ít người.

Đa số là Lý Huyết Hải thu nạp đến cao thủ chân chó.

Lý Chính Tuyên bước nhanh đi tới, con mắt nhìn chằm chằm vòng chéo tay Vương Bảo, lệ quát, “Hồ Hán Tam, ngươi đừng được voi đòi tiên! Cực Ma Tông không phải nhà ngươi mở, tông môn bên trong, không thể kìm được ngươi làm càn!”

Thẩm Ngọc Xuyên tiếp lời, gằn giọng nói, “tông môn bên trong, trừ phi đặc biệt địa phương, nhưng là cấm động thủ, chớ nói chi là, ỷ thế hiếp người!”

Vương Bảo nhìn lướt qua bọn họ, cười nhạt nói, “ta là tới tới cửa đòi nợ! Có cái gì không được phép? Tông môn còn không cho người khác đòi nợ?”

Lý Chính Tuyên hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “hành, ngươi có loại nói một chút coi, đến cùng là cái gì món nợ?”

Vương Bảo khuôn mặt nghiêm nghị, “Cha ngươi thiếu nợ ta một cái ức cổ tinh, món nợ này, ngươi sợ là không biết chứ?”

Lý Chính Tuyên ngây người!

Những người khác cũng mộng bức!

Một cái ức cổ tinh?

Ta giời ạ!

Ngươi mẹ nó vẫn đúng là dám nói a!

Cổ tinh nhiều hi hữu?

Rất nhiều người đều là tách một nửa dùng đến tu luyện.

Một cái ức cổ tinh, Thiên Tôn cường giả cũng là cái này giá trị bản thân chứ?

Ngươi là thật sự dám nói a!

Ngươi là thật sự dám nâng a!

Ngươi là thật sự dám mù tách a!

Thật mẹ nó không biết xấu hổ!

“Hồ Hán Tam... Ngươi vô liêm sỉ!”

Lý Chính Tuyên đỏ mặt, lửa giận bộc phát.

Thẩm Ngọc Xuyên nhưng là híp mắt lại, âm lãnh nói rằng, “Lý huynh, cái tên này ăn nói bừa bãi, mượn cơ hội sinh sự, tùy ý làm bậy, không muốn chấp nhặt với hắn, chuyện như vậy, thông báo Chấp Pháp Điện là được!”

Lý Chính Tuyên cắn răng nói rằng, “chính nên như vậy!”

Dứt lời, Lý Chính Tuyên cười lạnh một tiếng, trương tay liền đánh ra một đoàn linh quang, chạy toán loạn hướng về trên không!

Này linh quang hóa thành một cái hư huyễn quang kiếm, chính là Cực Ma Tông định ra tín hiệu, thông báo Chấp Pháp Điện, có người ở tông môn làm trái quy tắc.

Phạm Kiếm đứng ở Vương Bảo phía sau, mau mau nhắc nhở nói, “gia, Chấp Pháp Điện nên rất nhanh sẽ đến, chúng ta...”

“Cái gì gấp, để cho bọn họ tới, Chấp Pháp Điện làm sao? Chấp Pháp Điện liền có thể không khiến người ta đòi nợ? Ngày hôm nay dù cho là chưởng giáo tự thân tới, món nợ này ta cũng đến phải quay về!”

Vương Bảo rất là tùy ý nói rằng.

Phạm Kiếm nhất thời không nói gì.

Gia vẫn là như vậy bá đạo, thế nhưng, này đúng hay không có chút mất trí?

Đương nhiên, lời không thể nói lung tung, Phạm Kiếm quyết định tiếp tục làm chính mình tiểu trong suốt.

Thẩm Ngọc Xuyên nhìn chằm chằm Vương Bảo, đột nhiên nói rằng, “Hồ Hán Tam, đừng tưởng rằng ỷ vào Thiên Tôn tu vi, liền có thể muốn làm gì thì làm, Cực Ma Tông, nước sâu lắm!”

“Ngươi là vị nào?”

Vương Bảo liếc Thẩm Ngọc Xuyên một chút.

Thẩm Ngọc Xuyên một ngang đầu, ngạo nghễ nói, “gia phụ độc Thiên Tôn!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Độc Thiên Tôn? Nhìn dáng dấp là chơi độc? Tiểu tử, ngươi đến cảnh cáo cha ngươi a, chơi độc là điều không đường về a, sớm muộn cũng sẽ đem mình độc chết!”

Thẩm Ngọc Xuyên, “?”

Vừa mới bắt đầu hắn có chút mộng.

Phản ứng lại, Thẩm Ngọc Xuyên khó có thể tin nói rằng, “ngươi lại dám nói ta như vậy cha?”

Vương Bảo bĩu môi, khinh thường nói, “Làm sao? Còn không cho người nói rồi? Hắn liền không phải người a?”

“Ngươi...”

Thẩm Ngọc Xuyên suýt chút nữa thổ huyết, lớn tiếng quát, “Ngươi, ta sẽ đầu đuôi báo cho gia phụ, Hồ Hán Tam ta cho ngươi biết, ngươi xong, xong đời!”

Vương Bảo hơi nhướng mày, nói rằng, “cho ngươi mặt đúng không? Sao sao thoáng qua, có ngươi tư cách nói chuyện sao? Cút đi!”

Lý Chính Tuyên gắt gao kéo Thẩm Ngọc Xuyên, chỉ lo Thẩm Ngọc Xuyên một cái không nhịn được liền động thủ, đến thời điểm, có lý cũng biến thành không lý!

Đột nhiên.

Từng đạo từng đạo gào thét thanh âm truyền đến.

Sau một khắc.

Một đội thân mang hắc y đạo bào ông lão, đạp không đi tới!

Cầm đầu ánh mắt nhìn lướt qua, tựa hồ nhận ra Vương Bảo, đáy mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt kiêng kỵ, sau đó trầm giọng lớn quát, "Người phương nào báo cáo Chấp Pháp Điện?"

Lý Chính Tuyên thấp quát, "Là ta! Vạn trưởng lão, cái tên này tới cửa tìm việc, gia phụ không ở, kính xin Chấp Pháp Điện vì ta làm chủ!"

Vạn trưởng lão ánh mắt lần thứ hai rơi vào Vương Bảo trên người, thán âm thanh nói, "Hồ huynh, cần gì chứ, ngươi làm sao liền cần phải cùng Lý Huyết Hải trưởng lão không qua được đây?"

Vương Bảo hơi cười, nói rằng, "đạo hữu nói giỡn, ta không phải nhằm vào ai, mà là đến đàng hoàng đòi nợ thôi, ngươi xem, ta đều không có động thủ? Thay đổi tính khí của ta trước kia, những người này, ngươi cảm thấy có thể sống được mấy cái?"

Vạn trưởng lão trong mắt hơi lạnh lẽo.

Vương Bảo mặc dù mới gia nhập Cực Ma Tông.

Thế nhưng tên gọi nhưng là đánh ra đến rồi.

Hung danh hiển hách, là thật sự hung danh hiển hách.

"Nhà ngươi nợ người ta tiền?"

Vạn trưởng lão nhìn về phía Lý Chính Tuyên.

Lý Chính Tuyên suýt nữa thổ huyết, tức giận nói, "Vạn trưởng lão, ngài còn không nhìn ra sao? Cái tên này chính là cố ý, nợ tiền? Cái này không thể

nào! Hơn nữa, ngài biết hắn mới vừa nói, cha ta thiếu nợ hắn bao nhiêu? Một cái ức cổ tinh a... Cái tên này... Quả thực không biết xấu hổ!”

Vạn trưởng lão cùng cái khác Chấp Pháp Điện trưởng lão nhất thời ngây người.

Ta chùi lặc?

Một cái ức cổ tinh?

Cái tên nhà ngươi, có thể hay không đừng như thế không chắc chắn a?

Mù tách cũng không thể như thế không một bên không tế a!

Ngươi lời này nói ra, đừng nói ta không tin, đổi ai ai cũng không tin a!

“Hồ Hán Tam, nể tình ngươi mới vừa vào tông môn, ta cho ngươi thể diện, mau chóng rời đi đi, đừng hồ đồ!”

Vạn trưởng lão sắc mặt âm trầm lại, ánh mắt không quen nói rằng.

Vương Bảo thở dài, nói rằng, “đạo hữu tại sao ánh sáng (chỉ) tin hắn, không tin ta? Ta đến đòi nợ, không phải là chỉ nói nói, ta nhưng là có chứng cứ... Lý Huyết Hải ngày đó cho ta mượn tiền thời điểm, nhưng là cho định ra rồi hồn khế giấy nợ, mời xem...”

[miệng cường vương giả] đạo cụ vừa ra.

Hồn khế giấy nợ thật sự xuất hiện!

Vương Bảo trực tiếp tùy ý ném cho Vạn trưởng lão.

Vạn trưởng lão đương nhiên là rất mộng bức a, có chút nghi ngờ không thôi tiếp nhận, cấp tốc kiểm tra!

Nửa ngày.

Vạn trưởng lão thập phần khó mà tin nổi ngẩng đầu, nhìn về phía Lý Chính Tuyên.

Lý Chính Tuyên trong lòng hồi hộp nhảy một cái.

Khe nằm!

Này tình huống gì?

Vạn trưởng lão vì sao là biểu lộ như vậy?

Chẳng lẽ?

Thật là có cái kia một cái ức cổ tinh hồn khế giấy nợ?

Ta phốc ngươi muội, không thể chứ? Vách cheo leo là giả tạo a, Vạn trưởng lão ngài có thể tuyệt đối đừng bị cái tên này cho dao động què rồi!

“Giấy nợ là thật sự!”

Vạn trưởng lão phun ra một câu nói.

Lý Chính Tuyên cảm giác mình trước mắt tựa hồ đột nhiên một đen.

“Hồn khế không có làm bộ, bên trong là ngươi cha hồn niệm dấu ấn, không sai được...”.

Vạn trưởng lão nhíu chặt mày nói chuyện, bởi vì hắn không nghĩ ra, Lý Huyết Hải trưởng lão, tại sao lại mượn Vương Bảo tiền, hơn nữa một mượn chính là một cái ức.

Vương Bảo vòng chéo tay, hờ hững cười nói, “liền biết nhà ngươi là chó ghẻ, không chuẩn bị trả tiền lại, cũng may ta có chuẩn bị, rất sớm định ra rồi hồn khế giấy nợ, tiểu tử, ít nói nhảm, ngày hôm nay tiền này, ngươi nếu như còn, ta chuyện gì không có, ngươi nếu như không còn? Ha ha ha... Ta Hồ Hán Tam trăm trượng đại đao, từ lâu khát khao khó nhịn...”

------oOo------

Chương 1009: Uất ức Lý Huyết Hải!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Chính Tuyên muốn điên!

Biết rõ ràng Vương Bảo là ở giở trò bịp bợm.

Thế nhưng hồn khế giấy nợ tới tay, Lý Chính Tuyên nhưng là run rẩy lên, cảm giác cực kỳ hoang đường.

Mã Đức!

Dĩ nhiên thực sự là thật sự!

Hắn cha thật thiếu nợ người ta một cái ức cổ tinh!

Hồn khế đồ chơi này, trừ phi mình đồng ý, những người khác cũng căn bản là không có cách mạnh mẽ dấu ấn, cũng không cách nào làm bộ a.

Cha a, ngài đến cùng đang làm cộng lông a?

Lý Chính Tuyên có loại muốn tan vỡ xu thế, run rẩy nắm bắt hồn khế giấy nợ, kỳ thực rất muốn trực tiếp tan nát, có điều Vạn trưởng lão ở cho hắn thời điểm đã đã cảnh cáo hắn, vì lẽ đó lúc này mới nhịn xuống.

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “cha ngươi không ở, ta cũng không bắt nạt ngươi, mau mau thông báo cha ngươi đi trù tiền, mặt khác, ngươi động này phủ tạm thời trước tiên áp trí ở ta này, chờ các ngươi trả tiền lại, sẽ trả lại cho ngươi nhóm!”

Lý Chính Tuyên cả người run rẩy.

Thẩm Ngọc Xuyên nhưng là sắc mặt tái xanh, còn ở thầm hận Vương Bảo mới vừa mới đối với hắn cha bất kính.

“Lo lắng làm gì? Còn không mau cút đi, những người không có liên quan, chớ có ở nhà ta ngưng lại!”

Vương Bảo trừng Lý Chính Tuyên một chút.

Lý Chính Tuyên khuôn mặt vặn vẹo, gắt gao nắm chặt nắm tay, sau nửa ngày mới nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “hành! Xem như ngươi lợi hại! Chúng ta đi!”

Cái khác Lý Huyết Hải thân bối thuộc hạ, đều là hai mặt nhìn nhau.

Thế nhưng Lý Chính Tuyên đều quỳ, bọn họ lại sao dám nhiều lời, chỉ được ảo não rời đi.

Chấp Pháp Điện Vạn trưởng lão thấy thế, thở dài một tiếng nói rằng, “hồ đạo hữu, tuy rằng bản tông là tà tông, thế nhưng... Kính xin ngươi thu lại một ít, nếu không thì, cuối cùng bị khổ, vẫn là ngươi! Dù sao, cũng không phải là tất cả mọi người ngươi đều trêu tới!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “liền không nhọc đạo hữu nhọc lòng!”

Đến!

Làm ta không nói!

Vạn trưởng lão trong lòng cười lạnh một tiếng, mang người xoay người rời đi.

Tất cả mọi người đi rồi.

Từ đầu tới đuôi chứng kiến tất cả Phạm Kiếm vô cùng kích động nói rằng, “gia, ngài là làm sao bây giờ đến?”

Vương Bảo cười nói, “hỏi này nhiều làm rất: Gì? Chính mình tìm một chỗ ở, ta trước tiên đi nghỉ ngơi một hồi!”

Phạm Kiếm nhìn từng cái từng cái rộng lớn động phủ, ánh mắt tỏa ánh sáng.

Ta Phạm Kiếm, dĩ nhiên cũng có ở lên loại này cao đẳng động phủ một ngày? Thực sự là quá hạnh phúc!

...

...

Ma vương tiệm.

Thu thập xong tàn cục Lý Huyết Hải, cực kỳ cô đơn.

Hắn chuẩn bị khoảng thời gian này, liền làm tổ ở ma vương tiệm, không trở về tông môn!

Làm mất đi lớn như vậy mặt.

Hắn cái nào còn có mặt mũi trở lại?

Huống hồ.

Hắn là thật sợ a, chỉ lo Vương Bảo một kiếm đem hắn làm thịt.

Dù sao.

Hàng này là bệnh thần kinh a!

Lấy giết người mình làm vui a!

Cho tới tông môn quy củ?

Lý Huyết Hải chỉ muốn ha ha ha.

Một số thời khắc, tông môn quy củ vậy thì là cái cầu, nói lăn đi liền lăn đi rồi.

Chính đang cái kia thở dài thở ngắn đây.

Lý Huyết Hải đột nhiên ngẩng đầu, bởi vì ma vương tiệm đã tuyên bố đóng tiệm, vì vậy đã không còn khách nhân, một chút nhìn thấy con trai của chính mình Lý Chính Tuyên, Lý Huyết Hải vừa mới chuẩn bị nói cái gì, sau một khắc, từng đạo từng đạo bóng người quen thuộc xuất hiện.

Ánh mắt chìm xuống.

Lý Huyết Hải thấp quát, "Làm sao đều đến rồi? Giống kiểu gì? Cút nhanh lên trở lại!"

Lý Chính Tuyên khóe mắt vừa kéo, nói rằng, "cha, chúng ta động phủ đều không có!"

Cái gì đồ chơi?

Lý Huyết Hải nét mặt già nua nhất thời một mảnh tái nhợt.

Khe nằm giời ạ!

Này hiện thế báo đến cũng quá nhanh hơn chứ?

Lão tử mới chỉ là vừa thất thế, những kia trước đây không hữu hảo hỗn đản liền nhảy ra?

"Là ai làm?"

Lý Huyết Hải ánh mắt hàn mang lấp loé, hắn đã quyết định, ở Vương Bảo trên tay sợ, đó là Vương Bảo thật có thể một kiếm làm thịt hắn, thế nhưng hắn Lý Huyết Hải, cũng không phải tùy tùy tiện tiện một người, liền có thể bắt nạt!

"Cha, là Hồ Hán Tam..."

Lý Chính Tuyên thở dài lối ra (mở miệng), thần sắc phức tạp nói rằng, "cha,

ngài thiếu nợ tiểu tử kia một cái ức cổ tinh, ngài còn nhớ rõ không?”

Ta phốc!

Lý Huyết Hải một mặt mộng bức.

Suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Trợn mắt ngoác mồm nhìn nhi tử, Lý Huyết Hải nửa ngày mới phản ứng được, lớn mắng nói, “hỗn đản! Đồ khốn kiếp! Lại dám như vậy ăn nói bừa bãi! Việc này lão phu định phải báo cho Chấp Pháp Điện, đòi một cái công đạo!”

Lý Chính Tuyên phiền muộn hỏng rồi.

Vì cái gì.

Đến hiện tại.

Cha còn không thừa nhận?

Hồn khế giấy nợ, không phải giả a!

Cha a, ngài rốt cuộc muốn dao động nhi tử tới khi nào?

“Cha, ngài liền nhận nhận đi, ngài xem, hồn khế giấy nợ đều ở, này còn có thể giả?”

Lý Chính Tuyên bất đắc dĩ lấy ra hồn khế giấy nợ.

Lý Huyết Hải nhận vào tay, nhỏ tra bên dưới, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, thân thể loáng một cái, suýt nữa lảo đảo ngã xuống đất.

Ngây người như phỗng nhìn hồn khế giấy nợ, nửa ngày hoãn có điều thần đến!

Hồn niệm dấu ấn.

Chính là mình.

Thế nhưng.

Này mẹ nó đến cùng là chuyện ra sao?

Lão tử thiếu nợ một cái ức cổ tinh, lão tử chính mình cũng không biết?

Lý Huyết Hải biết vậy nên hồn bay phách lạc lên, tự lẩm bẩm, “Liền hồn niệm dấu ấn đều có thể làm bộ, cái tên này, thật đáng sợ...”

Lý Chính Tuyên ngẩn ngơ, run giọng nói, “cha, ngài thật không nợ hắn một cái ức cổ tinh?”

Lý Huyết Hải liếc mắt nhìn con trai của chính mình, lớn mắng nói, “ta nợ hắn một cái ức cổ tinh? Ta nợ hắn đại gia! Đồ đáng chết, cái tên này quá ác, quá độc, quá mẹ nó đáng sợ!”

Còn lại người nhà họ Lý cùng Lý Huyết Hải bọn thuộc hạ đều là cực kỳ hoảng sợ lên.

Nửa ngày.

Lý Chính Tuyên cắn răng, ngậm lấy hàm răng máu, gầm nhẹ nói, “cha, cái tên này hiện tại chiếm cứ chúng ta động phủ, thù này, không thể không báo a... Nếu không, ngài xin mời vị kia ra tay?”

Lý Huyết Hải ngẩn ngơ.

Sắc mặt âm tình bất định trầm mặc nửa ngày, thấp quát, “Đi theo ta!”

Hai cha con đơn tán gẫu.

Lý Huyết Hải thở dài một tiếng, nói rằng, “ta tuy cùng vị tiền bối kia từng có một hồi cơ duyên, thế nhưng... Tục truyền nghe vị kia đã bị Âm Dương Tông chiêu hàng, đồng thời mượn Âm Dương Tông thực lực, một lần đột

phá cổ Huyền tôn cảnh giới, mời hắn ra tay, đánh đổi quá to lớn!”

Lý Chính Tuyên trầm giọng nói, “cha, hiện tại không giết cái kia Hồ Hán Tam, sau đó chúng ta Lý gia ở Cực Ma Tông, sợ là nửa bước khó đi a! Không nói những cái khác, liền nói này một cái ức cổ tinh... Cha! Có bỏ ra mới nhận được a!”

Lý Huyết Hải há có thể không biết cam lòng lý lẽ?

Thế nhưng.

Nghĩ đến chính mình đoán chừng phải đào làm việc nhà đáy, mới có thể thỉnh cầu vị kia ra tay, Lý Huyết Hải chính là xót ruột thương!

Hắn uất ức a!

Bởi vì hắn cảm giác mình quá mẹ nó oan ức.

Lão tử cái gì cũng không làm a!

Liền như thế bị cái kia Hồ Hán Tam cho nhằm vào.

Ta trộm nhà ngươi cải trắng vẫn là gặm nhà ngươi dưa chuột?

Cho tới như thế nhằm vào ta sao?

“Cha, cần quyết đoán mà không quyết đoán, tất được loạn!” Lý Chính Tuyên gầm nhẹ một tiếng.

Lý Huyết Hải khẽ cắn răng, ánh mắt tinh mang lấp loé, lệ quát, “Cũng được, vậy lão tử cũng không thèm đến xỉa, tìm người non chết hắn!”

Lý Chính Tuyên thở phào nhẹ nhõm, sau đó hé mắt, nói rằng, “cha, chúng ta cũng có thể cứ chờ một chút, bởi vì cái kia Hồ Hán Tam, quả thực là trắng trợn không kiêng dè, liền độc Thiên Tôn cũng dám quát mắng, nói vậy hiện tại Ngọc Xuyên đã báo cáo cho hắn cha, chúng ta tạm thời các loại đợi một thời gian ngắn, nếu như độc Thiên Tôn có thể giết tiểu tử kia,

chúng ta cũng không cần đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng!”

Lý Huyết Hải đại hỉ, “Ha ha, trời cũng giúp ta! Độc Thiên Tôn có thù tất báo, định có thể làm thịt tiểu tử kia, như vậy, ngươi đi đưa một món lễ lớn, cho độc Thiên Tôn đưa đi, tin tưởng hắn sẽ hiểu...”

------oOo------

Chương 1010: Lão cẩu tỉnh lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Độc Thiên Tôn.

Người này là độc nói đỉnh cấp siêu cấp ác ôn!

Từng nhân thử độc, mà độc giết qua một thành chi tu, xông ra hiển hách hung danh!

Hắn vị trí ngọn núi, hiếm có võ giả dám tới gần.

Dù cho là Cực Ma Tông chưởng giáo Sở Vô Cương, cũng không muốn đến độc Thiên Tôn nơi này.

Dù là ai nhìn thấy trên đất sợ, trên trời bay, qua lại chạy loạn, đều là các loại độc thú, cũng phải trong lòng nhút nhát!

Vào giờ phút này.

Độc Thiên Tôn mặt mỉm cười nhìn Lý Chính Tuyên, cười nói, “cha ngươi đây là muốn xin mời lão phu ra tay a!”

Lý Chính Tuyên thành khẩn cực kỳ nói rằng, “a Bá, xin ngài giúp ta Lý gia một cái!”

Thẩm Ngọc Xuyên liền ở một bên, lúc này cũng là gật đầu nói rằng, “cha, tên kia ngông cuồng cực kỳ, đối với ngươi là rất nhiều ác ngữ, thực sự đáng chết, ngài liền giúp giúp chính tuyên đi!”

Độc Thiên Tôn hé mắt, trầm mặc lên.

Vương Bảo đối với hắn xem thường chi ngữ, hắn căn bản không coi là chuyện to tát.

Chỉ cần Vương Bảo không có chạm tới lợi ích của hắn, hắn mới không thèm để ý.

Độc Thiên Tôn có thù tất báo.

Nhưng cũng cực kỳ da mặt dày.

Ngươi nói liền nói, lão tử ngược lại lại không xong một giọt máu, liên quan gì ta?

Có điều.

Nhi tử cầu xin.

Hơn nữa, hắn có thể nhìn ra, Lý Chính Tuyên đối với con trai của hắn, chính là chân tâm thực lòng, hơn nữa, Lý Huyết Hải phần này đại lễ, cũng là không tệ.

Vì lẽ đó.

Cân nhắc bên dưới.

Độc Thiên Tôn bỗng nhiên gật gù, nói rằng, "cũng được, lão phu kia liền ra tay một hồi, có điều, như vậy sát hại đồng tông, định sẽ phải chịu tông môn trách phạt..."

Lý Chính Tuyên sáng mắt lên, đại hỉ cực kỳ, liền bận bịu nói rằng, "a Bá yên tâm, cha ta nói rồi, tất cả hậu quả, hắn đến gánh chịu!"

"Ừm!"

Độc Thiên Tôn hơi cười.

Đón lấy.

Hai con mắt tựa hồ bốc lên một vệt khí đen.

Sau một khắc, một đạo cánh tay dài ngắn chín đủ đen thui trường xà xuất hiện.

Hắc khí rót vào người, cái kia đen thui trường xà hai con mắt tựa hồ xuất hiện thần trí, phun ra tim, đen thui trường xà bốn phía, mặt đất đều tựa hồ chớp mắt sụp xuống, khủng bố cực kỳ.

Độc Thiên Tôn ngạo nghễ nói, "đây là chín đủ độc hồn rắn! Trong thiên hạ, sợ đều là chỉ có này một con, bị ta may mắn được, chỉ vận dụng qua một lần, lần đó, một vị Thiên Tôn đỉnh cao, đều nuốt hận tại chỗ!"

Lý Chính Tuyên vừa là kích động, lại là kính nể nhìn đen thui trường xà, run giọng nói, "a Bá, dựa cả vào ngài!"

"Đi thôi!"

Độc Thiên Tôn cười nhạt một tiếng, nhẹ nhàng phất tay, đen thui trường xà lược không, chạy toán loạn hướng ngoại giới.

"Các ngươi ở phía trước dẫn đường, dẫn nó đi là được!"

Độc Thiên Tôn quay về Lý Chính Tuyên cùng Thẩm Ngọc Xuyên phất tay một cái.

Hai đứa liếc mắt nhìn nhau, đều là mặt mày hớn hở, nhanh chóng đi ra ngoài!

...

...

Cùng lúc đó.

Đang chuẩn bị ngủ say một hồi, chậm rãi tinh thần.

Có điều không chờ hắn ngủ đi, vẻ mặt vui vẻ, phất tay một cái, một bóng

người xuất hiện!

“Khe nằm, khó chịu chó chết gia, lão Vương, có muốn hay không Cẩu gia?”

Lão cẩu ở trên hư không nhảy nhót lung tung, một bộ tinh lực quá thừa dáng dấp.

Vương Bảo trên mặt nụ cười vừa thu lại, nghiêm nghị nói, “đừng lớp vỏ, mau mau nói một chút, được chỗ tốt gì?”

Lão cẩu đột nhiên lộ ra vẻ ngạo nghễ, nghểnh lên đầu chó, góc 45 độ nhìn xéo phía chân trời, nói rằng, “lão Vương, Cẩu gia muốn siêu thần! Lại nói lúc thiên địa sơ khai...”

Vương Bảo cau mày, gằn giọng nói, “nói tiếng người!”

Lão cẩu thân thể cứng đờ, cười gượng nói, “kỳ thực Cẩu gia chính là bị một vị siêu cấp lớn có thể luyện chế ra đến tiên thiên đạo linh, ngươi là không biết vị kia siêu cấp lớn có thể có bao nhiêu treo, đáng tiếc Cẩu gia thức tỉnh ký ức có hạn, không biết vị kia vị trí, nếu không, Cẩu gia hiện tại liền vứt bỏ ngươi!”

Vương Bảo thở dài nói, “ngươi nếu như hiện tại cút đi, ta cũng không ngăn cản ngươi!”

“Đừng a!”

Lão cẩu liếm liếm đầu lưỡi, cười quái dị nói, “chúng ta liên thủ, không ai địch nổi, còn muốn đồng thời trang bức đồng thời bay đây!”

Vương Bảo hé mắt, đánh giá một hồi lão cẩu thân thể, nói rằng, “thực lực thế nào?”

Lão cẩu buồn bực nói, “Ta đây nào có biết! Có điều, Cẩu gia thân vì là tiên thiên đạo linh, bản thể chính là một loại đặc thù tiên thiên vật chất, có thể

nói là không có gì không thể nuốt, không có gì không thể tiêu hóa, ngươi nếu là nhiều cho Cẩu gia ăn chút ăn ngon, ha ha ha, sau đó Cẩu gia che chở ngươi a!”

“Làm nửa ngày, còn là một chiến đấu 5 cặn bã!”

Vương Bảo xem thường liếc lão cẩu.

Lão cẩu khá là không cam lòng.

Đang chuẩn bị triển khai triển khai cánh tay chân, cho mình chính danh, đột nhiên, lão cẩu giật giật mũi, trước mắt đột nhiên sáng ngời, “Khe nằm, thật là tinh khiết độc khí...”

Dứt lời, lão cẩu liền nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chằm chằm động phủ miệng đường nối.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy một con đen thui trường xà, lặng yên không một tiếng động, nhàn nhã bơi tới!

Vương Bảo hơi nhướng mày, “Món đồ gì?”

“Thứ tốt!”

Lão cẩu hưng phấn kêu to lên, trong giây lát thoát ra, thình lình liền Vương Bảo đều không đuổi tới lão cẩu tốc độ, sau một khắc, lão cẩu dĩ nhiên một cái móng vuốt, đặt tại chín đủ độc hồn rắn 7 tấc nơi, tùy ý hắn đầy người độc khí tiến vào thân thể.

Mặt mày hớn hở nhìn về phía Vương Bảo, lão cẩu giữ lại chảy nước miếng nói rằng, “lão Vương, đây chính là bảo bối, ẩn chứa tiên thiên khí tức độc vật, thế hiếm có, ngươi có muốn hay không? Không muốn Cẩu gia nhưng là độc hưởng a!”

Vương Bảo khóe mắt vừa kéo, phất tay một cái, “Không có hứng thú!”

“Cái kia Cẩu gia liền ăn một mình!”

Lão cẩu đột nhiên một cái miệng, miệng Bach nhiên biến thành vài lần to nhỏ, trong nháy mắt, liền phun trào ra vô tận thôn phệ chi lực.

Chính mộng bức, dốc hết sức cuồng độc lão cẩu chín đủ độc hồn rắn, ở mộng bức bên trong liền bị lão cẩu cho nuốt đến trong bụng!

“Thoải mái a!”

Lão cẩu hé mắt, lộ ra vẻ thoả mãn.

Sau một khắc, trên người một trận biến ảo, thình lình biến thành chín đủ độc hồn rắn, khẩu ra nhân ngôn, đắc ý nói, “Xem đi, đây chính là Cẩu gia thức tỉnh năng lực một trong, chỉ cần Cẩu gia nuốt xuống linh vật, vậy thì có thể triệt để mô phỏng đi ra!”

Dứt lời.

Lão cẩu lại biến trở về uông thân, tinh thần phấn chấn nói rằng, “lão Vương, Cẩu gia hiện tại có chín đủ độc hồn rắn mô phỏng hình thái, không thể lãng phí a, mau mau cho Cẩu gia vơ vét các loại độc trùng độc thú độc thảo cái gì, Cẩu gia ăn càng nhiều, độc lực càng mạnh, che chở ngươi vách cheo leo không thành vấn đề!”

Vương Bảo nhất thời nở nụ cười.

Không cần đoán Vương Bảo liền có thể biết, này rắn độc là ai thả tiến vào.

Trừ cái kia độc Thiên Tôn, toàn bộ Cực Ma Tông còn có ai có thể có như thế độc vật?

Nghĩ tới đây.

Vương Bảo nhất thời đến rồi hứng thú, đứng dậy, cười híp mắt nói rằng, “cái này dễ làm, ta biết một cái lão gia hoả, nhưng là độc cả người dòng

chảy, vừa vặn dẫn ngươi đi đại bổ một phen!”

Động phủ ở ngoài.

Lý Chính Tuyên cùng Thẩm Ngọc Xuyên, vô cùng chờ mong nhìn động phủ cửa lớn.

Sẽ chờ chín đủ độc hồn rắn, mang công mà quay về.

Nhưng vào đúng lúc này.

Theo một người một chó, từ trong động phủ đi ra, xuyên qua cửa lớn.

Đứng ở cửa hai cái hàng nhất thời mộng bức.

“Ngày hôm nay đóng cửa tạ khách!”

Vương Bảo nhìn hai người, thuận miệng nói một câu, sau đó mang theo lão cẩu thản nhiên mà đi.

Lý Chính Tuyên, “?”

Thẩm Ngọc Xuyên, “?”

Liếc mắt nhìn nhau, hai cái hàng mắt đối mắt mộng bức.

Khe nằm!

Chúng ta vừa nãy nhìn thấy, chẳng lẽ là quỷ?

------oOo------

Chương 1011: Là chính hắn muốn chết a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Khe nằm! Chuyện xấu!”

Lý Chính Tuyên bỗng nhiên tỉnh táo, kinh ngạc thốt lên lên.

Thẩm Ngọc Xuyên lông mày cháo thành chữ xuyên (川), liếc mắt nhìn Vương Bảo động phủ, cũng không vào được a, mau mau trầm mặt thấp quát, “Truy!”

Rất nhanh hai người liền nhìn thấy Vương Bảo bóng người.

Có điều, nhường bọn họ nghi ngờ không thôi chính là, Vương Bảo thình lình căn cứ vạn độc phong đi tới, vậy cũng là độc Thiên Tôn động phủ vị trí.

Hai cái hàng hai mặt nhìn nhau.

Mãi đến tận Vương Bảo bước vào vạn ong độc phạm vi, sau đó, một con chó thập phần vui vẻ bắt đầu điên cuồng lược thực những kia độc trùng độc thú, Thẩm Ngọc Xuyên mới một mặt sợ hãi nói rằng, “cái tên này yêu sủng dĩ nhiên ở nuốt ăn nhà ta độc trùng độc thú? Đáng chết, nó làm sao dám?”

Lý Chính Tuyên nhìn mấy lần, run giọng nói, “Ngọc Xuyên, mau mau thông báo a Bá đi!”

Thẩm Ngọc Xuyên cũng biết chuyện lớn.

Hắn cha đem vạn ong độc xem là độc hang ổ đến bồi dưỡng.

Bên trong chăn nuôi độc trùng độc thú, phóng tới ngoại giới, có thể đều là

thượng giai dược liệu, linh vật.

Độc tính kịch liệt không nói, thực sự là rất quý giá a, đổi thành cổ tinh cũng không biết có thể đổi bao nhiêu.

Mà hiện tại.

Shoichi chỉ một con rơi vào lão cẩu trong miệng.

Cũng không biết cái kia chó yêu là mẹ nó cái gì loại, dĩ nhiên có thể như vậy kháng độc, đây là muốn trời cao a!

Độc Thiên Tôn động phủ.

Nhận được tin tức độc Thiên Tôn, phát sinh kinh thiên nộ hống, từ trong động phủ bước ra.

Đứng ở trên hư không, độc Thiên Tôn ánh mắt như điện, rất nhanh sẽ nhìn thấy Vương Bảo, cùng với, ở ăn nhanh đổi lão cẩu!

“Nghiệt súc, ngươi dám!”

Độc Thiên Tôn lệ quát một tiếng, trực tiếp vọt tới, vung tay lên, từng luồng từng luồng độc tính mãnh liệt hắc khí hóa thành một cái lưới lớn, thẳng đến lão cẩu mà đi!

Nhưng mà.

Lão cẩu nhìn màu đen độc lưới giáng lâm, nhưng là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trong giây lát nhấc lên cái cổ, há to miệng rộng, giống như một con phệ trời chi thú, thoáng qua trong lúc đó, màu đen độc lưới liền hóa thành tinh khiết độc khí, đi vào đến trong miệng hắn!

“Thoải mái!”

Lão cẩu vui vẻ kêu to một tiếng.

Độc Thiên Tôn một mặt mộng bức dáng vẻ.

Cái gì đồ chơi a?

Con chó này dĩ nhiên ăn lão tử vạn độc lưới!

Vậy cũng là lão tử đắc ý nói thuật, ẩn chứa vô số loại kỳ độc, đừng nói là Thiên Tôn sơ kỳ, dù cho là trung kỳ cường giả, cũng phải nuốt hận tại chỗ!

Lại bị con chó này cho ăn!

"Chẳng lẽ là cái gì độc bên trong vương thú?"

Độc Thiên Tôn đột nhiên lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, trên dưới đánh giá lão cẩu, nỗ lực có thể nhận ra lão cẩu theo hầu.

Đáng tiếc.

Không thu hoạch được gì.

Có điều, độc Thiên Tôn nhưng là đúng lão cẩu rất là trông mà thèm, chơi độc, thích nhất chính là độc thú, có thể nuôi độc không nói, vẫn là tốt nhất giúp đỡ.

"Hồ Hán Tam!"

Xoay chuyển ánh mắt, độc Thiên Tôn cũng không lại quản lão cẩu nuốt ăn độc thú động tác.

Ngược lại, này điều độc chó, chính mình phải bắt, coi như là sớm cho khẩu phần lương thực.

Nhường độc Thiên Tôn sát ý bạo phát, là Vương Bảo.

"Đây là ngươi yêu sủng?"

Độc Thiên Tôn chỉ chỉ lão cẩu, cười lạnh nói.

Vương Bảo vẻ mặt rất là nghiêm túc, nói rằng, “lời cũng chớ nói lung tung, chó này ta không quen biết!”

Độc Thiên Tôn ngẩn ngơ.

Thẩm Ngọc Xuyên cùng Lý Chính Tuyên nhưng là nhân cơ hội lẻn đến độc Thiên Tôn phía sau, Thẩm Ngọc Xuyên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “cha, đừng nghe hắn nói hưu nói vượn, cái tên này cùng con chó này yêu cùng đi ra đến, hơn nữa... Cha, ngài chín đủ độc hồn thú, căn bản không phát huy tác dụng a!”

Độc Thiên Tôn nhíu nhíu mày, theo bản năng liền bắt đầu liên hệ chín đủ độc hồn thú.

Nhưng mà rất nhanh, độc Thiên Tôn liền sợ hãi phát hiện, chính mình tiểu bảo bối chín đủ độc hồn thú hồn khế, dĩ nhiên tự động phá toái!

“Ngươi là nói một cái hắc xà sao? Bị con chó này cho ăn, nói đến, ta cũng rất buồn bực a, hắn không hiểu ra sao xuất hiện ở ta động phủ, ta này không cũng là hiếu kì, hãy cùng đi ra nhìn một cái!”

Vương Bảo lười biếng nói rằng.

Độc Thiên Tôn khắp toàn thân đều đang phát run.

Ta giời ạ!

Giời ạ a!

Lão tử chín đủ độc hồn thú a!

Trong thiên hạ, phỏng chừng đều chỉ cái này một con siêu cấp độc thú a!

Liền như thế bị ăn đi?

Lo lắng đau đớn bao phủ độc Thiên Tôn, thời khắc này, độc Thiên Tôn càng

không thể từ bỏ được lão cẩu ý nghĩ!

Ánh mắt hàn mang lóe lên, độc Thiên Tôn liền chuẩn bị nổi lên giết người!

Ngược lại này độc chó, vách cheo leo là tiểu tử này yêu sủng, chỉ cần giết hắn, yêu sủng vô chủ, chính mình liền có thể trấn áp thô bạo, để cho thần phục!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này.

Xa xa đột nhiên kéo tới một đạo quát lớn, "Dừng tay!"

Ầm!

Sở Vô Cương mang theo mấy cái Cực Ma Tông trưởng lão, tập kích mà tới!

Nhìn độc Thiên Tôn, Sở Vô Cương ánh mắt âm trầm cực kỳ, quay đầu mạnh mẽ trừng Vương Bảo một chút, lệ quát, "Hồ Hán Tam, chớ có hồ đồ, vạn ong độc cũng là ngươi có thể ngang ngược địa phương? Còn không mau quát bảo ngưng lại ngươi yêu sủng, cho Thẩm trưởng lão chịu nhận lỗi!"

Độc Thiên Tôn nghe vậy, nhất thời cười lạnh lên, "Chưởng giáo, ngươi đến thật là đúng lúc a!"

Sở Vô Cương sắc mặt càng thêm âm trầm.

Đây là có người nhìn thấy Vương Bảo đến rồi vạn ong độc, đồng thời độc Thiên Tôn nổi giận mà ra, thông báo Sở Vô Cương.

Nhận được tin tức Sở Vô Cương, không thể không đi ra.

Được kêu là một cái đầu thương.

Nói thật, Vương Bảo có chút lối làm việc, hắn vẫn là rất tán thưởng.

Thế nhưng có chút tác phong, hắn liền cảm giác máng trứng.

Liền tỷ như hiện tại.

Ngươi nói một chút ngươi nhàn không có chuyện gì, làm gì không phải muốn tìm chết? Vạn ong độc, lão tử đều kiêng kỵ ba phần, độc Thiên Tôn, cũng chính là bán lão tổ một bộ mặt, ngươi với hắn hận?

Này không phải muốn chết là cái gì?

"Thẩm trưởng lão, bớt giận a!"

Sở Vô Cương thở dài lối ra (mở miệng).

Độc Thiên Tôn vẻ mặt lãnh đạm nói rằng, "ta cũng không làm khó hắn, nhường hắn lưu lại này con độc chó, cút ngay lập tức trứng, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

Sở Vô Cương thở phào nhẹ nhõm, cho Vương Bảo một cái "Ngươi tâm lớn một chút đi" ánh mắt, nghiêm túc nói, "Hồ Hán Tam, mau chóng theo ta rời đi!"

Vương Bảo hé mắt, cười nhạt nói, "tại sao phải đi a, nhà ta Cẩu Thặng còn không ăn no đây!"

Độc Thiên Tôn tức giận ngược cười, "Hiện tại thừa nhận hắn là ngươi yêu sủng?"

Vương Bảo cười nói, "không có cách nào a, chưởng giáo đều đến rồi, ta cũng chỉ có thể nghiêm túc một điểm, vừa nãy cho ngươi chỉ đùa một chút, ngươi còn tưởng là thật? Được rồi, lão già, chúng ta xin mời chưởng giáo đến phân xử thử, ngươi vô duyên vô cớ phái ra cái kia hắc xà đến giết ta, ta muốn làm thịt ngươi, không quá đáng chứ?"

Độc Thiên Tôn nhất thời ngạc nhiên!

Thẩm Ngọc Xuyên ở hắn cha phía sau, đột nhiên châm biếm nói, “nói khoác không biết ngượng!”

Sở Vô Cương con ngươi co rút nhanh, trầm giọng thấp quát, “Hồ Hán Tam, đừng lại hồ đồ! Bằng không, ta cũng không bảo vệ được ngươi!”

Vương Bảo bất đắc dĩ buông tay, “Ta không có hồ đồ a, ta ăn ngay nói thật a!”

Độc Thiên Tôn cười to lên.

Khinh bỉ nhìn Vương Bảo, độc Thiên Tôn ngoắc ngoắc đầu ngón tay, cười lạnh nói, “khá lắm, có gan, nếu ngươi muốn làm thịt ta, tốt lắm, động thủ đi, lão phu liền đứng ở này, nhường ngươi đánh, nhường lão phu nhìn, ngươi có gì sức lực, dám tuyên bố muốn làm thịt ta!”

Vương Bảo nhìn về phía Sở Vô Cương, trầm giọng nói, “chưởng giáo, ngươi cũng nghe được, là hắn yêu cầu ta giết hắn, nói thật, ta chưa từng nghe qua như thế tiện yêu cầu, ta quyết định thỏa mãn hắn!”

Sở Vô Cương ngây người như phỗng!

Bên cạnh hắn mấy cái Cực Ma Tông trưởng lão đều muốn khí cười!

Vụ thảo!

Tiểu tử này là đậu bỉ sao?

Ngươi rất sao có ngu hay không?

Lẽ nào liền không nghe ra đến, người ta độc Thiên Tôn trong giọng nói mặt khác một tầng ý tứ?

Người ta là thật sự muốn chết sao?

Người ta là căn bản không để ý mà thôi!

Từ lâu bước vào Thiên Tôn đỉnh cao nhiều năm độc Thiên Tôn, cũng là ngươi muốn giết cứ giết?

Dù cho là sơ cảnh Huyền Đạo tôn, sợ cũng là đến trả giá lớn lao đánh đổi, mới có thể làm đến!

“Chưởng giáo, xin mời làm một cái khán giả được rồi!”

Độc Thiên Tôn ánh mắt âm trầm đối với Sở Vô Cương nói rằng, “ngày hôm nay việc này, không phải lão phu không cho chưởng giáo mặt mũi, thực sự là cái tên này không biết trời cao đất rộng, người này, ta ngày hôm nay giết định!”

Dứt lời.

Độc Thiên Tôn tiến lên một bước, chắp tay ở phía sau, đạo đạo hắc khí ở phía sau hắn hình thành từng đạo từng đạo khủng bố độc thú hình bóng, thâm trầm nói rằng, “tiểu tử, không phải muốn giết ta sao? Động thủ a!”

Vương Bảo rút ra kiếm gỗ.

Hờ hững nhìn độc Thiên Tôn, híp mắt cười nói, “như ngươi mong muốn!”

Kiếm ra!

Giống như lôi đình lóe lên!

Ánh kiếm lóng lánh bát phương, nói đạo kiếm khí bình thường, hướng về độc Thiên Tôn tập kích mà đi!

Sở Vô Cương khóe mắt đột nhiên vừa kéo.

Này kiếm khí.

Ở hắn cảm ứng bên trong, sợ chỉ là Cổ Huyền đỉnh cao sức mạnh thôi!

Đối với độc Thiên Tôn mà nói.

Quả thực có thể nói là gãi ngứa.

Liền biết tiểu tử này là ở tìm đường chết a!

Ngươi nhìn nhìn.

Lần này, nhường lão tử làm sao bây giờ?

Dù cho lão tử rất thưởng thức ngươi, thế nhưng, ngươi như thế tìm đường chết, ta cũng không biện pháp a, độc Thiên Tôn lời đều nói trực bạch như vậy, lão phu cũng không cũng may can thiệp!

Nhưng mà.

Đối với Sở Vô Cương bọn họ, chỉ là Cổ Huyền đỉnh cao kiếm khí.

Đối với độc Thiên Tôn mà nói.

Có thể nói ngập đầu tai họa!

Kiếm khí tuôn ra chớp mắt.

Độc Thiên Tôn thần hồn liền truyền đến khủng bố sợ hãi tâm ý, đạo đạo khiếp đảm cảm giác nhường độc Thiên Tôn trong nháy mắt điên cuồng chảy ra mồ hôi lạnh, ngơ ngác nói, “cái này không thể nào...”

Vừa dứt lời.

Kiếm khí dĩ nhiên tới người!

Tránh né không kịp!

Ngăn cản...

Độc Thiên Tôn rống to một tiếng, toàn lực bạo phát, đạo đạo hắc quang tràn

ngập quanh thân!

Nhưng mà.

Rất nhanh độc Thiên Tôn liền bi ai phát hiện.

Không ngăn được!

Chính mình phòng ngự hãy cùng giấy!

Khủng bố kiếm khí tập kích mà đến, độc Thiên Tôn vẫn lấy làm kiêu ngạo một thân độc khu, càng là không chịu nổi gánh nặng bình thường, thời gian trong chớp mắt, liền vỡ ra đến!

“A...”

Trước khi chết phát sinh một đạo kêu thảm thiết.

Độc Thiên Tôn.

Tốt!

Thân thể tàn phế rơi xuống.

Kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người!

Thẩm Ngọc Xuyên thân thể run lên, kêu rên nói, “cha...”

Rơi xuống đất, ôm lấy độc Thiên Tôn thân thể tàn phế, Thẩm Ngọc Xuyên cả người run, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía Vương Bảo, cực kỳ oán độc nói rằng, “ngươi thật là ác độc độc a, ngươi mẹ nó...”

“Vèo!”

Một đạo kiếm khí đảo qua!

Thẩm Ngọc Xuyên mi tâm nổ tung, đi vào hắn cha gót chân!

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “léo nha léo nhéo, không giết ngươi giết ai?”

Dứt lời.

Vương Bảo quay về Sở Vô Cương chắp chắp tay, nghiêm nghị nói, “chưởng giáo, ngươi nhưng là tận mắt đến, ta không trái với tông môn lệnh cấm a, không phải ta muốn giết mình người a, là chính hắn muốn chết a, như thế tiện thỉnh cầu, ta không vừa lòng hắn, người khác còn tưởng rằng ta sợ hắn, đúng không?”

Sở Vô Cương, “...”

Đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Sở Vô Cương nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, đột nhiên có chút run âm nói rằng, “hồ... Hồ Hán Tam, ngươi đến cùng là tu vi gì?”

Vương Bảo cười nói, “tu vi cho ta mà nói, xem như là bí mật, chưởng giáo thứ tội, khó có thể xin báo a!”

Sở Vô Cương sắc mặt biến đến vô cùng phức tạp.

Vốn tưởng rằng Vương Bảo tìm đường chết.

Hóa ra là độc Thiên Tôn tìm đường chết!

Nếu là sớm biết như vậy.

Nói cái gì hắn đều đến ngăn cản a!

Độc Thiên Tôn đối với Cực Ma Tông mà nói, nhưng là một cái không nhỏ sức chiến đấu, liền như thế chết rồi, thực sự là tiếc nuối!

Sở Vô Cương phía sau mấy cái Cực Ma Tông trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn thấy đối phương trên mặt mồ hôi lạnh.

Bọn họ đều có chút dư (ta) sợ hãi chưa tiêu.

May vừa nãy làm người câm, không nói lung tung.

Nếu không.

Hiện tại liền rất sao gay go thấu!

Trời mới biết cái này Hồ Hán Tam đã vậy còn quá trâu bò, một kiếm giết độc Thiên Tôn, độc Thiên Tôn tựa hồ liền cái ra dáng phản kháng đều không làm ra đến, triệt triệt để để nghiền ép, hàng này, sẽ không là Huyền Đạo tôn cảnh đại năng chứ?

"Hồ Hán Tam, ngươi tuy thực lực rất mạnh, thế nhưng, vừa vào ta Cực Ma Tông... Xin mời duy trì đối với tông môn kính nể!"

Sở Vô Cương nín nửa ngày, mới xem như là ngột ngạt ra một câu nói, ném liền đi.

Hắn bây giờ đối với Vương Bảo, đã không chỉ là thưởng thức, mà là kính nể.

Vương Bảo nhìn Sở Vô Cương đi xa.

Sau đó, quay về Lý Chính Tuyên phất tay một cái, ghét bỏ nói rằng, "còn không mau cút đi? Tìm chết?"

Lý Chính Tuyên sắc mặt đã trắng bệch như tờ giấy, tâm như tro tàn, vạn vạn không ngờ tới, Vương Bảo dĩ nhiên buông tha chính mình, lúc này thân thể mãnh run, cúi thấp xuống đầu, cực tốc mà đi!

Lão cẩu lúc này đã không thấy tăm hơi, phỏng chừng ở vạn ong độc ăn này, Vương Bảo cũng không vội vã tìm hắn, đứng tại chỗ bắt đầu chờ đợi.

Mà Lý Chính Tuyên.

Hồn bay phách lạc trở lại ma vương tiệm.

Tìm tới Lý Huyết Hải, Lý Chính Tuyên lập tức quỳ trên mặt đất, run giọng nói, “cha, nếu không chúng ta trả tiền lại chứ?”

Lý Huyết Hải bối rối, phản ứng lại, tức giận nói, “lại làm sao?”

Lý Chính Tuyên đau thương âm thanh nói, “cha, Hồ Hán Tam tên kia, đem độc Thiên Tôn phụ tử, đều cho giết!”

Lý Huyết Hải như bị sét đánh.

Thân thể loáng một cái, ngồi vào trên ghế, cả người vô lực buông xuống hai tay!

Hai mắt gần như vô thần!

Khe nằm a!

Này mẹ nó còn làm sao báo cừu a?

Cái tên này ngay cả thiên tôn đỉnh cao đều có thể giết a!

Sẽ không phải là Huyền Đạo tôn cảnh giới đại năng chứ?

Hồi lâu qua đi.

Lý Huyết Hải hít sâu một hơi, trầm giọng thấp quát, “Nhi tử, thù này, không báo cũng đến báo, độc Thiên Tôn bởi vì ta phụ tử mà chết, chúng ta không báo thù cho hắn, những người khác nhìn chúng ta như thế nào? Hơn nữa... Tên kia, sợ là phảng phất mèo vờn chuột bình thường, đang đùa bỡn cho ta, không chắc khi nào, hắn dao cầu sẽ rơi vào trên đầu ta, vì lẽ đó...”

“Hồ Hán Tam, phải chết!”

Lý Chính Tuyên nuốt ngụm nước bọt, lo lắng nói rằng, “vị kia thật có thể giết hắn sao?”

Lý Huyết Hải tự mình an ủi giống như nói rằng, “yên tâm đi, vị kia từ lâu đột phá Huyền Đạo tôn... Ta liền không tin, hắn Hồ Hán Tam còn có thể thực sự là Huyền Đạo tôn hay sao? Coi như là, có thể mạnh bao nhiêu? Có thực lực như thế, còn có thể gia nhập Cực Ma Tông?”

Trầm mặc một hồi.

Lý Huyết Hải cực kỳ cô đơn thở dài nói, “Lão tử gần nhất năm xưa bất lợi a, qua kiếp nạn này, lão phu liền bế quan ngàn năm, để cầu đột phá!”

Lý Chính Tuyên vẫn là lo lắng lo lắng.

Chỉ vì vừa nãy hắn tận mắt đến độc Thiên Tôn cái chết.

Chết được kêu là một cái thẳng thắn!

Quả thực không còn sức đánh trả chút nào!

Vì lẽ đó, dù cho Lý Huyết Hải tràn đầy tự tin, Lý Chính Tuyên nhưng vẫn là lo lắng cực kỳ.

Có điều.

Việc đã đến nước này.

Hắn có thể nói gì thế?

Chỉ có thể ở đáy lòng yên lặng cầu khẩn.

Hi vọng vị kia nhân vật mạnh mẽ, có thể ở cái kia đáng chết Hồ Hán Tam đi, nếu không thì, hai cha con bọn họ, sự tích bại lộ, phỏng chừng cũng đến cùng độc Thiên Tôn phụ tử như thế, đi ăn hộp cơm chảy nước mắt...

------oOo------

Chương 1012: Cõng nồi hiệp khách Trần Kim!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm Dương Tông.

Trần Kim bước ra động phủ.

Hắn mặt mỉm cười, nụ cười kia thậm chí có thể nói có thể khiến người ta như gió xuân ấm áp, thập phần nhu hòa.

Dọc theo đường đi đụng tới Âm Dương Tông đệ tử, đều cung kính gọi hắn Trần trưởng lão.

Trần Kim nhu hòa đáp lại.

Nhưng mà.

Không biết.

Lúc này Trần Kim trong nội tâm, nhưng nhấc lên từng đạo từng đạo MMP!

Gần nhất quá tẻ nhạt, MMP!

Những người này không thể động a, MMP!

Âm Dương Tông đáp ứng chính mình tuyệt hảo đỉnh lô còn không đưa đến, MMP!

MMP a MMP!

Trong lòng chửi rủa, lúc không có người, Trần Kim bước nhanh như gió, khi có người, lại vững như lão cẩu.

Đi tới Âm Dương Tông một vị lão tổ động phủ, cho đối phương tố cáo cái giả, Trần Kim lúc này mới thản nhiên rời đi Âm Dương Tông.

Bước ra Âm Dương Tông sau khi, Trần Kim lúc này mới mặt mày hớn hở lên.

Có điều sau đó, hắn lại thở dài.

Nếu không không phải là bị Âm Dương Tông nắm mệnh môn, hơn nữa, Âm Dương Tông phong phú điều kiện, hắn cũng không cách nào từ chối, mạnh như hắn Trần Kim, Huyền Đạo tôn sơ cảnh đỉnh cao tồn tại, càng là tà tu lão quái, lại sao lại bị chiêu an?

"Đi ra ngoài kiếm lời điểm bổng lộc cũng không sai, chỉ là giết một người, liền có năm ngàn vạn cổ tinh, tiền này kiếm lời cũng quá dễ dàng!"

Trần Kim rất nhanh liền bỏ đi nội tâm phiền muộn khí.

Hiện tại không giống bên ngoài.

Dĩ vãng hắn là tà tu, không tiền, đi ra ngoài cướp là được rồi.

Hiện tại không được a, thân là Âm Dương Tông người, có chút giới hạn hay là muốn tuân thủ.

Thế nhưng tình cờ trở về một hồi nghề cũ, cũng coi như là không quên ta là cái tà tu người.

Mang theo ý niệm như vậy, Trần Kim ở trên không cực tốc ngang qua, chớp mắt liền qua.

...

...

Mấy ngày sau.

Cực Ma Tông.

Trần Kim thoáng thay đổi trang điểm mặt, thong dong ở Cực Ma Tông sơn đạo đi tới.

Có thể lặng yên không một tiếng động bước vào Cực Ma Tông, không phải Trần Kim nhiều trâu bò, mà là có Lý Huyết Hải này kẻ nội ứng.

“Tuổi không lớn lắm, sức chiến đấu cực cao, hư hư thực thực Thiên Tôn đỉnh cao...”

Trần Kim đầu óc lăn lộn Vương Bảo tin tức.

Những thứ này đều là Lý Huyết Hải tổng kết.

Thế nhưng Lý Huyết Hải có chuyện không dám nói, vậy thì là độc Thiên Tôn đều dễ dàng chết ở Vương Bảo trong tay.

“Giết liền đi nhanh lên đi, nơi này dù sao cũng là Cực Ma Tông!”

Trần Kim trong lòng than nhẹ một tiếng.

Sóng không được a!

Cực Ma Tông thân là Tà đạo tông môn người đứng đầu, Cực Ma lão tổ vậy cũng là Huyền Đạo tôn đỉnh cao cảnh giới tồn tại.

Nếu như bị đối phương phát hiện hắn lén lén lút lút ẩn nấp tông.

Phỏng chừng sẽ cái gì phí lời không ít, trước tiên non chết chính mình.

Căn cứ Lý Huyết Hải đưa cho bản đồ.

Trần Kim đi tới Vương Bảo động phủ trước.

Khí tức biến đổi, giống như một cái hiền lành lão già nát rượu, chung quanh cảm ứng một hồi, lúc này mới hướng về ở giữa động phủ đi đến!

Động phủ cửa lớn lúc này đang thịnh mở.

Trần Kim trong lòng vui vẻ, trong tay xuất hiện một tấm cổ phù, lướt ra, động phủ cửa lớn trước cấm chế thình lình lặng yên không một tiếng động vỡ tan, cuối cùng biến mất không còn tăm hơi.

Trần Kim thản nhiên cười cợt, thu hồi cổ phù, ẩn nấp toàn thân khí tức, phảng phất một đạo không khí, tiến vào trong động phủ!

Nhưng mà.

Trần Kim căn bản không phát hiện, một con nho nhỏ Nhện Độc, chính treo ở động phủ trên lối đi mới.

Phủ trong sảnh.

Lão cẩu xem xét một chút chính tẻ nhạt xem máu chó điện ảnh Vương Bảo, bất động thanh sắc thu hồi chính mình tiểu cứng nhắc, mặt trên [động vật thế giới - chó khoa] tiêu đề lóe lên một cái rồi biến mất.

“Lão Vương, có người mò đi vào!” Lão cẩu truyền âm nói.

Vương Bảo ngẩng đầu, không do dự, lập tức dùng ra [thần không có mặt chứng minh], tương tự dùng ở lão cẩu trên người.

“Đi theo ta!”

Vương Bảo cùng lão cẩu đứng ở động phủ hai bên lối đi.

Rất nhanh.

Một bóng người liền vô thanh vô tức đi vào.

Ánh mắt như điện, ở phủ trong sảnh nhìn lướt qua, Trần Kim không có phát hiện bất luận người nào, yên lặng cười lạnh một tiếng, Trần Kim lần thứ hai hướng về nội phủ đi đến, từng cái từng cái phủ động, lần lượt từng cái kiểm

tra một lần.

Không ai!

Trần Kim không khỏi ngạc nhiên.

Căn cứ Lý Huyết Hải tin tức.

Vào giờ phút này, cái kia gọi Hồ Hán Tam, sẽ không có rời đi động phủ mới đúng.

Lẽ nào tin tức là giả?

Vẫn là quá hạn?

Trần Kim chau mày, không biết, vào giờ phút này Vương Bảo cùng lão cẩu chính trừng trừng theo dõi hắn.

“Hừ, cái kia liền chờ hắn trở về!”

Trần Kim nhỏ đến mức không thể nghe thấy tự nói một tiếng.

Cùng lúc đó, Vương Bảo cho lão cẩu liếc mắt ra hiệu, liền ở thần không có mặt chứng minh bảo vệ cho, rời đi động phủ.

Đi tới một bên sơn đạo dưới cây mương mương bên trong.

Lão cẩu hưng phấn nói, “Lão Vương, vừa nãy là chiêu số gì? Ẩn nấp năng lực như thế mạnh?”

Vương Bảo hé mắt, nói rằng, “nói với ngươi ngươi cũng không học được, đó là lão tử treo! Được rồi, ít nói nhảm, nên đi làm chính sự!”

“Ồ? Kiếm chuyện?”

Lão cẩu tinh thần nhất thời rung lên.

Vương Bảo dặn hắn khoảng thời gian này nhường hắn yên tĩnh sẽ, hắn có thể nhịn gần chết.

Vương Bảo gằn giọng cười nói, “vốn là ta ở Cực Ma Tông là có kế hoạch lớn, không thể quá phận quá đáng kiếm chuyện, thế nhưng, ai bảo hàng này tự động đưa tới cửa cơ chứ? Này nhưng là một cái tuyệt hảo cõng nồi hiệp khách, không lợi dụng một chút, thực sự là có lỗi với hắn a!”

...

...

Vương Bảo đầu tiên nhìn nhắm vào, đó là đương nhiên là Cực Ma Tông bảo khố.

Hắn nghèo a!

Hiện tại đều không có bao nhiêu cổ tinh ở tay đây.

Vương Bảo ghi nhớ Cực Ma Tông bảo khố, nhưng là rất lâu, nếu không không phải vì Đế Lưu Tương, đã sớm lén lút ra tay.

Trước đây còn kiêng kỵ, mình là một người mới, chính mình vừa đến, bảo khố liền bị trộm, lớn được hoài nghi.

Hiện tại mà.

Ha ha ha.

Lúc này không động thủ, càng chờ khi nào?

Cực Ma Tông bảo khố, tương tự ở một cái dị không gian bên trong.

Chưởng giáo Sở Vô Cương, tự nhiên là có tư cách tiến vào.

Thế nhưng Sở Vô Cương mặc dù là tà tu đại năng, có điều người này phỏng chừng là thầm nghĩ cực chính, tuy rằng giết chóc không ít, nhưng là, nhưng

đều là lòng mang bằng phẳng.

Có thể ở kiếm gỗ phá tà thuộc tính bên trong, trên căn bản đều là những kia cái kia giết người làm vui đùa loại người như vậy, tỷ như độc Thiên Tôn, hàng này vì sao thử độc, liền độc giết một thành người, ngươi nói đây là người làm ra sự tình sao?

Vương Bảo mấy ngày nay có thể không đều nhàn rỗi.

Nhân cơ hội bái phỏng không ít Cực Ma Tông đại năng.

Trong này, thủ tịch khách khanh trưởng lão, địa vị cùng chưởng giáo Sở Vô Cương đều đứng ngang hàng lão ma nguyên mở, dĩ nhiên thành Vương Bảo trong lòng to lớn nhất BOSS ứng cử viên.

Vào giờ phút này.

Vương Bảo liền tới đến nguyên mở động phủ trước!

Động phủ cấm chế, bị phá cấm thần trùy một làm, trực tiếp lộ ra một cái lỗ thủng to, Vương Bảo đẩy ra động phủ cửa lớn, thản nhiên tiến vào!

Khuôn mặt, tự nhưng đã biến thành Trần Kim dáng vẻ.

Mà lão cẩu, đây là bị Vương Bảo biến thành một con chim, đạp ở đầu vai.

“Người nào?”

Một tiếng trầm thấp quát lạnh, từ động phủ nơi sâu xa vang lên.

Sau một khắc, hung hãn cực kỳ khủng bố sát ý, liền từ bên trong phun trào ra đến, này nguyên mở thân là thủ tịch khách khanh trưởng lão, nhưng là Huyền Đạo tôn sơ cảnh đỉnh cao siêu cấp cao thủ.

Lúc này sát ý hơi động, kinh thiên động địa.

Giống như thây chất thành núi, máu chảy thành sông xuất hiện, trong động

phủ đều xuất hiện đạo đạo mưa máu giống như mùi tanh!

Vương Bảo mới vừa vừa bước vào phủ phòng, một cái ông lão mặc áo đen ánh mắt liền cuồng lược mà đến, vững vàng khóa chặt Vương Bảo, nguyên mở đánh giá Vương Bảo một chút, tựa hồ ngẩn ra, sau đó cau mày nói, “Trần Kim? Ngươi không phải là bị chiêu an sao? Vì sao đến ta Cực Ma Tông? Hơn nữa, còn xấu ta động phủ cấm chế, xông ta động phủ?”

Vương Bảo híp mắt, thở dài, “Không có cách nào a, gần nhất thói đời, tháng ngày không dễ chịu a, này không thiếu tiền sao, liền nghĩ biện pháp, làm một làm...”

------oOo------

Chương 1013: Kẻ xui xẻo nguyên mở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên mở nhíu mày càng chặt.

Nói đến, hắn cùng Trần Kim, thình lình còn có chút tiểu giao tình.

Có điều, cái kia đều là rất nhiều năm chuyện lúc trước.

Hơn nữa rất nhiều năm không thấy, nguyên mở có chút thần sắc phức tạp nhìn Vương Bảo, khí thế vừa thu lại, thở dài nói, "Chính đạo nào có chúng ta tà tông thoải mái? Trần Kim, ta hiện tại cũng không biết, ngươi vì sao bị Âm Dương Tông chiêu an!"

Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, "người mà, đều gặp khó xử, đến hiểu nhau, đúng không? Nguyên huynh, cái gì cũng đừng nói, ta đến, chính là đến vay tiền, ngươi có hay không một cái trăm triệu lạng cái ức cổ tinh cái gì, cho ta mượn hoa mấy ngày!"

Nguyên mở suýt nữa phốc huyết!

Trợn mắt ngoác mồm nhìn Vương Bảo.

Ta giời ạ!

Mượn ngươi một cái trăm triệu lạng cái ức cổ tinh?

Lời này ngươi cũng dám nói?

Hàng này là điên rồi sao?

Ở Âm Dương Tông chờ lâu, lẽ nào viết ra bệnh đến rồi?

Này không phải không thể a, nghe đồn Âm Dương Tông nữ tu, mỗi cái như

hổ như sói!

Hít sâu một hơi.

Nguyên mở ánh mắt khó coi nói rằng, “Trần Kim, ngươi như đến ôn chuyện, ta quét giường lấy chờ, thế nhưng, ngươi nếu là đến hồ đồ, vậy còn là mau mau rời đi, ngươi tự tiện xông vào bản tông cũng là thôi, nể tình chúng ta trước giao tình lên, ta có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, còn dám hồ đồ, đừng trách ta Vô Tình!”

Vương Bảo trừng mắt lên, cười lạnh nói, “đây chính là nói, không mượn?”

Nguyên mở, “...”

Mượn ngươi muội a!

Lão tử có tiền cũng không thể mượn ngươi nhiều như vậy a, ngươi làm cổ tinh là tảng đá a!

“Đã như vậy, vậy thì đừng trách ta không khách khí!”

Vương Bảo rút ra một thanh trường kiếm.

Kiếm gỗ đã bị Vương Bảo thay đổi hình thái, miễn cho bị người khác nhận ra.

Phá tà thuộc tính kích hoạt, Vương Bảo lệ quát, “Nguyên mở, ta nói thật với ngươi đi, ngày hôm nay ta đến, chính là chuẩn bị làm một hồi lớn, xem ở ngươi là người quen phần lên, ta không giết ngươi, chỉ cần ngươi mang theo ta, đàng hoàng đi chỗ đó Cực Ma Tông bảo khố, chúng ta vẫn là bạn tốt!”

Nguyên mở bối rối!

Một mặt mộng bức!

Nhìn Vương Bảo, gò má nhanh chóng co giật lên!

Vụ thảo!

Hàng này quả nhiên là mẹ nó điên rồi!

Tự tiện xông vào Cực Ma Tông, cũng là thôi!

Ngươi mẹ nó thậm chí ngay cả Cực Ma Tông bảo khố, ngươi đều cho ghi nhớ lên!

Ngươi làm Cực Ma Tông là tạp ngư tông môn a?

Ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?

Vẫn là nói.

Ngươi cho rằng ta nguyên mở, sẽ cùng ngươi thông đồng làm bậy?

Tức giận ngược cười!

Nguyên mở trên người lần thứ hai bùng nổ ra một luồng khí thế, vẻ mặt lạnh lẽo nói rằng, “Trần Kim, lão phu lại cho ngươi một cái cơ hội, hiện tại lăn, ngươi còn có đường sống, bằng không...”

“Bằng không ngươi liền câm miệng đi!”

Vương Bảo bĩu môi.

Kiếm gỗ vung một cái!

Ánh kiếm lấp loé, mười mấy đạo kiếm khí bộc phát ra.

Giống như lao tù, hướng về nguyên mở bao phủ mà lên!

Nguyên mở vốn là đã khí nổ, chuẩn bị cho Vương Bảo một ít màu sắc nhìn một cái, nhưng mà sau một khắc, theo một luồng vô tận hoảng sợ bản năng vọt lên, nguyên mở ngạc nhiên nhìn kiếm khí tập kích mà xuống!

Trên người ánh sáng lấp loé!

Nguyên mở gầm nhẹ một tiếng, toàn lực ngăn cản!

Nhưng là, hết thảy phòng ngự, còn như Kyokasuigetsu, không tồn tại bình thường, kiếm khí tập thân, hơi lạnh thấu xương điên cuồng nổi lên, nguyên mở sợ vãi tè rồi, kêu rên nói, “dừng tay...”

Lão cẩu âm hiểm cười nói, “chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!”

Vương Bảo cười ha ha dừng tay.

Nguyên mở sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “Trần Kim, ngươi dĩ nhiên... Ngươi dĩ nhiên trở nên mạnh như thế?”

Vương Bảo vẩy vẩy kiếm gỗ, thản nhiên nói, “ngươi làm ta khoảng thời gian này ở Âm Dương Tông, là ánh sáng (chỉ) cày ruộng a? Nói thật cho ngươi biết đi, hiện tại dù cho là Huyền Đạo tôn đỉnh cao, ta cũng không sợ! Vì lẽ đó, Nguyên huynh, ngươi chớ có có chút tiểu tâm tư, bởi vì dù cho Cực Ma Tông lão tổ hiện thân, đi ra cứu ngươi, ha ha, ở trước đó, ngươi cũng chết chắc rồi!”

Nguyên mở tâm hồn run lên bần bật!

Lập tức bỏ đi đưa tin ý nghĩ!

Lão cẩu điểm vuốt chim, cười hì hì nói, “Ông lão, bọn ta lão Trần nhưng là hoài cựu người, ngươi còn muốn cái gì đây? Còn không mau dẫn đường? Bảo khố bảo khố, dẫn đường dẫn đường, sắp tới chúng ta đi!”

Nguyên mở sắc mặt khó coi cực kỳ, cắn răng nói rằng, “Trần Kim, ngươi thật phải làm như vậy? Ngươi có biết...”

Vương Bảo kiếm gỗ vung một cái.

Nguyên mở sắc mặt hoàn toàn thay đổi, lập tức đổi giọng, “Chúng ta hiện

tại liền đi!”

“Phía trước đi tới!”

Vương Bảo cười ha hả nói.

Nguyên mở run rẩy hai chân, hướng về động phủ đi ra ngoài.

Vương Bảo ở phía sau hắn, thăm thẳm nói rằng, “chớ hoài nghi ta hiện tại năng lực, ta muốn giết ngươi, một kiếm là đủ! Ngươi chạy không thoát!”

Nguyên mở sắc mặt như tro tàn!

Hồn bay phách lạc đi ở phía trước.

“Đầu giơ lên đến, ngực giơ cao đến, đừng như thế một bộ khổ qua mặt, cùng thua tiền giống như, muốn mỉm cười!”

Vương Bảo ở phía sau nhắc nhở, tựa hồ có thể nhìn thấy nguyên mở sắc mặt.

Nguyên mở biết vậy nên cực kỳ uất ức!

Này vừa đi.

Sinh tử chưa biết a!

Có điều.

Không đi, nhất định sẽ chết a, vì lẽ đó làm sao tuyển, nguyên mở trong lòng nắm chắc.

...

...

Nguyên mở là có tư cách tiến vào Cực Ma Tông bảo khố.

Có điều.

Quyền hạn của hắn cũng chỉ là dừng lại với ở ngoài kho mà thôi.

Như vậy quyền hạn, Cực Ma Tông bên trong, có tư cách ngược lại cũng không ít.

Mang theo Vương Bảo, đi tới Cực Ma Tông bảo khố vị trí,

Trông coi Cực Ma Tông cường giả, tự nhiên không dám ngăn trở nguyên mở, dù cho hắn mang theo Vương Bảo, cũng không ai dám hỏi nhiều.

Mở ngân quỷ, theo quang môn, bước vào bảo khố không gian.

Nguyên mở run giọng nói, “Trần huynh, hiện tại thu tay lại, còn kịp a...”

“Thu tay lại?”

Vương Bảo nhìn từng đạo từng đạo siêu cường cấm chế thủ hộ kỳ trân dị bảo, cổ tinh chi núi, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn nguyên mở một chút, hỏi nói, “nếu ngươi là ta, đều đến chỗ này, ngươi có thể thu tay lại?”

Nguyên mở vô lực buông xuống đầu!

Trong ánh mắt, mang theo mãnh liệt đến cực điểm sự thù hận!

“Phía trước dẫn đường! Theo bảo bối đi về phía trước, một cái cũng không muốn buông tha!”

Vương Bảo dặn nguyên mở một câu.

Nguyên mở ngẩn ngơ.

Nuốt ngụm nước bọt, nói rằng, “Trần huynh... Lấy quyền hạn của ta, có thể

hối đoái bảo vật không hề nhiều, còn lại, đều có lão tổ bố trí cấm chế thủ hộ, ngươi có thể ngàn vạn chú ý a, không muốn quá tham lam, bằng không cấm chế hư hao quá nhiều, lão tổ nhất định có thể phát hiện!"

Vương Bảo cười nói, "này không nhọc ngươi nhọc lòng, đi tới là được!"

Nguyên mở tuy rằng bất đắc dĩ, tuy rằng buồn bực, nhưng vẫn là bé ngoan đi ở phía trước!

Rất nhanh.

Nguyên mở liền bối rối!

Một cái trong đó đặt bảo vật đài cao, cấm chế dĩ nhiên xuất hiện một cái to lớn chỗ trống.

Lão cẩu chạy, bốn cái móng vuốt cùng sử dụng, rất nhanh liền đem bảo vật lấy đi ra!

Tiếp tục.

Vương Bảo bắt chước làm theo, phá cấm thần trùy căn bản không có phá hoại cấm chế bản thân, đương nhiên sẽ không gây nên Cực Ma Tông lão tổ phát hiện.

Nguyên mở kinh hãi tột đỉnh, run lẩy bẩy, cực kỳ chấn động nhìn Vương Bảo, run giọng nói, "ngươi... Ngươi đây là năng lực gì?"

Vương Bảo thuận miệng nói rằng, "lớn phá cấm thuật!"

Nguyên mở được kêu là một cái ước ao ghen tị!

Có điều sau đó.

Nguyên mở sắc mặt, liền càng ngày càng trắng xám.

Bởi vì hắn rốt cục ý thức được một cái hiện thực.

Vậy thì là.

Vương Bảo tựa hồ...

Muốn đem này Cực Ma Tông bảo khố, đồng thời đóng gói?

Hắn không vào được nội khố.

Thế nhưng Vương Bảo nhưng có thể đi vào.

Hắn không cách nào hối đoái quá nhiều bảo vật, thế nhưng, Vương Bảo không cần hối đoái? Trực tiếp phá cấm, đi lấy là được rồi!

Nghĩ tới đây.

Nguyên mở trước mắt liền tựa hồ đột nhiên một đen.

Run rẩy lên!

Sợ hãi đến cực hạn!

Cực Ma Tông bảo khố bị người đóng gói.

Vương Bảo mặc dù là kẻ cầm đầu.

Thế nhưng.

Thân là dẫn đường người.

Hắn cũng là đồng lõa a!

Khiến cho lớn như vậy, hắn cái này đồng lõa, có thể không lại thịnh nộ Cực Ma Tông lão tổ thủ hạ sống sót, đều là ẩn số a!

Vương Bảo tựa hồ nhận ra được hắn suy nghĩ, đột nhiên vỗ vỗ bờ vai của hắn an ủi nói, “đừng sợ, chúng ta vô thanh vô tức, không ai sẽ phát hiện, coi

như bị phát hiện, chỉ cần ngươi không có lỗi với ta, ta lão Trần, sao lại có lỗi với ngươi, nhất định sẽ làm chứng cho ngươi, nói ngươi là bị bức ép!”

Nguyên mở, “?”

Giời ạ!

MMP a!

Ngươi cho ta làm chứng? Nói ta là bị bức ép?

Vậy ta liền có thể thuần khiết? Liền có thể thoát tội?

Lăn ngươi trứng đi!

Chưa từng nghe tới liên luỵ cái từ này a, ngươi tên khốn kiếp...

------oOo------

Chương 1014: Mộng bức Trần Kim!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên mở thân thể đang run.

Ngũ tạng lục phủ đều đang run.

Nhìn bảo khố bên trong bảo vật, một chút ở giảm thiểu.

Nguyên mở hoảng sợ cũng ở một chút tăng cường.

Càng làm cho hắn cực kỳ đau lòng, là Vương Bảo thái độ.

Loại kia tùy ý, không chút nào đem hậu quả để ở trong mắt tâm thái, trực tiếp nhường nguyên mở vững tin.

Này mẹ nó tuyệt bức là điên cuồng!

Khẳng định là điên rồi!

Nếu không.

Tại sao như vậy bất chấp hậu quả?

Đây là thật muốn đem Cực Ma Tông bảo khố một lưới bắt hết a!

Rốt cục.

Kết thúc.

Nguyên mở sắc mặt đã trắng (Haku) đáng sợ, run rẩy nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo thỏa mãn vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười híp mắt nói rằng, “Nguyên

huynh, không hổ chúng ta có bao nhiêu năm bạn bè cũ, ngươi giúp ta đại ân a!”

Nguyên mở suýt nữa phốc huyết!

Ta giời ạ!

Ai mẹ nó giúp ngươi một chút!

Ngươi có thể ngàn vạn không nên nói chuyện lung tung a!

Ngươi ngày hôm nay làm ra, theo ta một lông một đường quan hệ, đều rất sao không có!

Có điều.

Rất đáng tiếc.

Dù cho nguyên mở chính mình cũng rõ ràng, lần này giải thích, nói ra, cũng không ai tin tưởng, mình quả thật là bị bức ép, thế nhưng, vậy cũng là tội đáng muôn chết a!

Xem ra cần phải chạy trốn!

Không chạy không được a!

Ở tại Cực Ma Tông, sự tích bại lộ, Cực Ma lão tổ có thể đem hắn mạnh mẽ hoạt quả!

Ánh mắt chớp qua một vệt kiên quyết, nguyên mở trầm thấp mở miệng, “Trần huynh, việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau mau rời đi Cực Ma Tông đi, nếu không, một khi sự tích bại lộ, hai chúng ta, đều phải chết ở Cực Ma Tông!”

Vương Bảo nụ cười càng sâu, nói rằng, “gấp cái gì, không nên gấp gáp, nam nhân, liền muốn ổn một điểm, đến, chúng ta đi ra ngoài lại nói!”

Nguyên mở một mặt mộng bức.

Có chút không hiểu nổi, Vương Bảo vì sao là phản ứng như thế.

Mã Đức.

Đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút.

Làm ra đến lớn như vậy động tác.

Không phải nên mau mau chạy trốn, lấy sách an toàn sao?

Ngươi vì cái gì đều không mang theo sốt ruột?

Mà rời đi bảo khố sau khi, nguyên mở liền nghe được Vương Bảo thăm thẳm âm thanh, "Như vậy, chúng ta trước tiên đi Thiên Ma Thủ Lưu trưởng lão nơi đó ngồi một chút, Nguyên huynh, ngươi đến dẫn đường!"

Nguyên mở lơ ngơ.

Nghĩ như thế nào cũng không nghĩ đến, Vương Bảo vì sao phải tìm Thiên Ma Thủ Lưu trưởng lão.

Hắn cùng ngươi là tám gậy tre đều đánh không được quan hệ a!

Trước đây không đắc tội qua ngươi, cũng không quen biết ngươi.

Mà sau nửa canh giờ.

Nguyên mở trên người phảng phất mới từ trong sông mò đi ra như thế, từ Thiên Ma Thủ Lưu trưởng lão động phủ đi ra, hồn bay phách lạc.

Vương Bảo vỗ vỗ bàn tay của hắn, an ủi nói, "đừng sợ, chết lại không phải ngươi, lại nói, chúng ta cái gì giao tình? Ngươi không hố ta, ta sao lại hại ngươi? Đi, chúng ta tiếp tục đi tìm Âu Dương trưởng lão!"

Nguyên mở thân thể chấn động dữ dội, thấp giọng run run nói rằng, "trần...

Trần huynh, ngài đến cùng phải làm gì?”

Hàng này làm cái gì?

Hắn giết Lưu trưởng lão!

Lời đều không nói một câu, vừa lên đến liền cho người ta đến rồi một kiếm, một kiếm sẽ chết!

Nguyên Khải Chỉnh không hiểu a, Vương Bảo tại sao muốn hạ độc thủ như vậy, này không đạo lý a!

Vương Bảo hít sâu một hơi, trầm giọng nói, “trừ ma! Biện hộ!”

Nguyên mở một cái lão huyết phốc đi ra.

Hỗn đản a!

Này mẹ nó là cái cái gì hỗn đản đồ chơi a!

Ngươi rất sao một cái đường đường tà tu đại lão, ngươi muốn trừ ma vệ đạo?

Sợ là thật ở Âm Dương Tông ngốc lâu, ngốc ngốc hả!

Dọn trống Cực Ma Tông bảo khố.

Hiện tại càng là giết Cực Ma Tông trưởng lão.

Ngươi còn không đi.

Còn muốn tiếp tục trừ ma vệ đạo?

Nguyên mở lòng như tro nguội, ánh mắt đều mất đi sinh cơ bình thường, hắn có loại dự cảm, ngày hôm nay hay là hắn một lần cuối cùng nhìn thấy

này mỹ hảo thế giới.

...

...

Vương Bảo vui vẻ săn giết Cực Ma Tông đại ma đầu.

EXP tăng vọt!

Chỉ cần Vương Bảo tình nguyện, lấy hắn hiện tại tích góp EXP, sợ là có thể vọt tới Cổ Huyền đỉnh cao cảnh giới, đột phá Thiên Tôn đều không phải vọng tưởng.

Có điều.

Sung sướng thời gian đều là ngắn ngủi.

Cực Ma Tông, đột nhiên bùng nổ ra từng luồng từng luồng điên cuồng khí thế.

Nguyên nhân là một cái trong đó Cực Ma Tông trưởng lão, muốn đi bảo khố này điểm bảo vật, nhiên mà sau khi đi vào, hắn liền há hốc mồm.

Trống rỗng bảo khố, nhường hắn trực tiếp hoài nghi nhân sinh.

Đây là đại sự a!

Kinh thiên đại sự a!

Người trưởng lão kia hoảng hốt cực kỳ, cấp tốc thông báo chưởng giáo Sở Vô Cương, Sở Vô Cương vô cùng lo lắng tới rồi, ở lửa giận bên trong, bài trừ cái kia vô cùng đáng thương trưởng lão hiềm nghi, sau đó, run rẩy thông báo Cực Ma Tông lão tổ!

Kết quả là.

Cực Ma Tông lão tổ từ sâu tầng bế quan bên trong, hung hãn đi ra, lửa giận vạn trượng, giống như một cái loại nhỏ nắng gắt, cuồng bạo sát ý, ở Cực Ma Tông trên không lược động, toàn bộ tông môn, tựa hồ cũng bao phủ ở đều ở cảm nhận của hắn bên dưới.

“Cái trước tiến vào bảo khố, là nguyên mở trưởng lão!”

Sở Vô Cương cấp tốc đến đây bẩm báo!

“Nguyên mở!”

Cực Ma lão tổ một tiếng rống to, ánh mắt trực tiếp quét về phía một bên, sau đó chớp giật thoát ra!

Cùng lúc đó.

Đang chuẩn bị tiến hành săn giết mục tiêu kế tiếp Vương Bảo, từ lâu thu hồi thong dong vẻ mặt, quay về nguyên mở nói rằng, “ngươi dĩ nhiên phản bội ta!”

Nguyên mở, “?”

Ta đi ngươi mỗ mỗ cái chân.

Ta cái gì cũng không làm a!

Ta mẹ nó phản bội ngươi cái gì?

“Nếu không là ngươi, Cực Ma Tông làm sao sẽ phát hiện?”

Vương Bảo ánh mắt nghiêm khắc, sau đó, kiếm gỗ lóe lên, ở nguyên mở ánh mắt đờ đẫn bên trong, kiếm khí tập kích mà xuống.

Chết đến nơi rồi, nguyên mở trái lại là thoải mái, kêu rên lên, “Lão tổ, hung thủ là Trần Kim!”

Hung hãn hống một tiếng vang tận mây xanh.

Nguyên mở cũng trực tiếp bị kiếm khí oanh thành mảnh vụn cặn!

Cùng lúc đó.

Dĩ nhiên tới gần Cực Ma lão tổ thấy cảnh này, khí là cả người run, nộ chột dạ trương, uy nghiêm quát chói tai dâng trào vang lên, “Trần Kim... Ngươi muốn chết!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, nhìn về phía lão cẩu, “Cẩu Thặng, đến phiên ngươi trang bức!”

Lão cẩu tinh thần run lên, lập tức nói rằng, “yên tâm đi lão Vương, Cẩu gia đáng tin nhất!”

Vừa dứt lời.

Lão vuốt chó dùng sức, nhấc theo Vương Bảo, trong nháy mắt, giống như một đạo cực hạn lưu quang, chạy toán loạn hướng về phía một phương hướng!

Dù cho lúc này hư không bị Cực Ma lão tổ cầm cố, vẫn như cũ không cách nào ngăn cản lão cẩu tốc độ!

Cực Ma lão tổ con ngươi co rụt lại, nộ quát, “Trốn chỗ nào!”

Tay như chưởng thiên địa, điên cuồng hướng về Vương Bảo cùng lão cẩu trấn áp mà xuống, trong hư không nhấc lên không cách nào hình dung bạo động, từng con từng con Già Thiên bàn tay lớn, từ Thiên nhi giảm, không ngừng đánh về Vương Bảo.

Có điều.

Lão cẩu tốc độ, không phải thổi ra, thời điểm trước kia, chính là tốc độ vô địch, thức tỉnh đến hiện tại, càng là nhanh đến mức cực hạn, né tránh, đi tới, sau đó một đầu đâm vào Vương Bảo trong động phủ!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo động phủ bên trong.

Đang chuẩn bị chờ Vương Bảo đi vào, sau đó giết chết Trần Kim, đã là sợ hãi liên tục.

Bên ngoài truyền đến tiếng gào, nhường Trần Kim mộng bức hỏng rồi.

Hung thủ là Trần Kim?

Một nghĩ tới câu nói này, Trần Kim đã nghĩ thổ huyết!

Khe nằm!

Lão tử này còn không động thủ đây.

Làm sao liền thành hung thủ?

Các ngươi Cực Ma Tông sao liền như thế có thể đây? Còn có thể biết trước sao giọt?

Nhưng vào lúc này.

Trần Kim đột nhiên thân thể chấn động dữ dội, sau đó hắn liền nhìn thấy, một cái với hắn giống nhau như đúc người, chạy toán loạn vào, nhìn thấy hắn, quay về hắn phất tay một cái, thân thể trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

Trần Kim.

Trong nháy mắt đã hiểu...

------oOo------

Chương 1015: Cái này nồi đen, chất lượng gạch thẳng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô tận hàn ý từ đáy lòng bạo phát, chạy toán loạn đến bàn chân bản, lại lẻn đến đầu óc, tập đầy toàn thân.

Trần Kim cả người đều cứng ở nơi đó.

Lộ ra vô tận vẻ sợ hãi.

“Một cái khác Trần Kim” xuất hiện, biến mất.

Trực tiếp nhường Trần Kim giây hiểu.

Hắn bị hãm hại!

Đối phương khẳng định là ở Cực Ma Tông xông ra tai họa, hơn nữa, là lấy bộ mặt của chính mình.

Đáng chết!

Là ai?

Là ai ở hố chính mình?

Trừ Lý Huyết Hải, còn có ai biết mình ở Cực Ma Tông?

Đây rốt cuộc lại là tại sao?

Từng đạo từng đạo nghi vấn, nhấn chìm Trần Kim!

Nhưng mà.

Thời gian không cho hắn nghĩ rõ ràng cơ hội!

Nương theo từng đạo từng đạo sức mạnh kinh khủng, bao phủ toàn bộ động phủ, sau một khắc, Vương Bảo động phủ thình lình bị nhổ tận gốc.

Cô quạnh lão tổ đứng ở trên hư không, sau lưng là Cực Ma Tông Sở Vô Cương chưởng giáo các loại một đám đại lão, sắc mặt âm trầm nhìn Vương Bảo động phủ.

Ầm ầm ầm nổ vang bạo phát.

Vương Bảo động phủ vỡ vụn thành từng mảnh!

Chỉ chốc lát sau, thập phần chật vật Trần Kim, không thể không hiện ra thân hình!

Run rẩy đứng ở trên hư không, mắt nhìn vào giờ phút này, chính lạnh lùng nhìn mình chằm chằm Cực Ma lão tổ, Trần Kim gầm nhẹ nói, “cực ma tiền bối, ta là bị hãm hại...”

Cực Ma lão tổ tức giận ngược cười!

Bị hãm hại?

Hãm hại giời ạ đây!

Ngươi mẹ nó ở lão tử dưới mí mắt, giết nguyên mở, ngươi làm ta mắt mù a?

Trần Kim như rơi xuống hầm băng.

Hắn sợ nhất chính là tình huống như thế.

Sợ chính mình liền cơ hội giải thích, đều không có!

Ánh mắt mang theo một vệt bi thương, Trần Kim run giọng nói, “cực ma tiền bối, ngài ngẫm lại a, ta Trần Kim lại không ngốc, sao lại đến Cực Ma Tông kiếm chuyện?”

Cực Ma lão tổ cười lạnh nói, “vậy ngươi tại sao xuất hiện ở Cực Ma Tông?”

Trần Kim lập tức nói rằng, “ta là được Lý Huyết Hải nhờ vả, đến đây quý tông giết một cái gọi Hồ Hán Tam người! Thật sự, việc này ngài có thể tìm Lý Huyết Hải đến đây đối lập! Ta có thể phát Thiên Đạo huyết thệ, ta thật sự cái gì cũng không làm đây, cái kia Hồ Hán Tam, ta đều không nhìn thấy!”

Nhưng vào lúc này.

Xa xa một cái trưởng lão áo tím vọt tới, hắn mặt mang vẻ hoảng sợ, tới gần sau khi liền lạnh giọng nói, “lão tổ, chưởng giáo, căn cứ ta dò xét, bảo khố không chỉ có đều bị một lưới bắt hết, liên đới Lưu trưởng lão, Âu Dương trưởng lão... Chết hết ở cái tên này trong tay!”

Một câu nói.

Sấm sét giữa trời quang.

Nhấn chìm Trần Kim!

Trần Kim suýt nữa không từ trên trời ngã xuống!

Run rẩy, sợ hãi, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, Trần Kim nội tâm nhấc lên vạn trượng cuồng sóng!

Khe nằm!

Tê liệt a!

Thật mẹ nó đen a!

Thật mẹ nó độc a!

Thật lớn một cái nồi đen a!

Chất lượng gạch thẳng a!

Lớn như vậy một cái nồi đen quăng cho ta, ngươi lương tâm thì sẽ không đau sao?

Thành công lên cấp cõng nồi hiệp khách Trần Kim, trong lòng biết chính mình ngày hôm nay nếu là không giải thích rõ ràng, sợ là chết chắc rồi!

Hít sâu một hơi, Trần Kim cực kỳ trần khẩn nói rằng, "tiền bối, ta tự vấn lòng, đây là ta Trần Kim, có thể làm được đến sự tình sao? Ta căn bản không làm được a!"

"Đừng nói chuyện!"

Cực Ma lão tổ đột nhiên mở miệng yếu ớt.

Đạp không hướng về Trần Kim đi đến, Cực Ma lão tổ sắc mặt âm trầm gầm nhẹ nói, "Âm Dương Tông, hại bản tông chi tâm không chết a! Ngươi lần này đến, khẳng định là có hậu viện trợ chứ? Là ai? Âm Dương Tông võ gió mạnh?"

Trần Kim lạnh giọng nói, "ngài không nên tức giận a, tuyệt đối đừng động thủ a, nghe ta giải thích a..."

"Giải thích đại gia ngươi!"

Cực Ma lão tổ mắng to lối ra (mở miệng).

"Lão phu nhìn ngươi giết người!"

"Lão phu nhìn ngươi chạy toán loạn đến nơi này!"

"Trừ ngươi ra, trong động phủ không còn những người khác!"

"Ngươi hiện tại nhưng theo ta kêu oan?"

“Ngươi làm lão phu choáng váng hay sao?”

“Chết đi cho ta!”

Ầm ầm ầm!

Nương theo từng đạo từng đạo kinh thiên động địa gào thét!

Cực Ma lão tổ tay như rồng, chuyển động, trong hư không, trong nháy mắt xuất hiện từng đạo từng đạo cực kỳ to lớn hắc khí ma chưởng!

Long trời lở đất, khủng bố tột đỉnh!

Huyền Đạo tôn đỉnh cao cảnh giới Cực Ma lão tổ, lại há lại là Trần Kim có thể chống lại?

Chỉ là mấy hơi thở công phu, một mặt uất ức Trần Kim, liền kêu rên một tiếng, thân thể ầm ầm nổ tung!

Cõng nồi hiệp khách Trần Kim.

Gánh nồi đen đi ăn hộp cơm.

Cực Ma lão tổ bạo phát xong, lúc này mới lạnh lùng nghiêm nghị liếc nhìn bốn phía, khí thế toả ra, cực kỳ lẫm liệt.

Không có nhận ra được chút nào chập chờn, Cực Ma lão tổ rõ ràng buồn bực lên, gầm nhẹ nói, “Âm Dương Tông khinh người quá đáng, qua một thời gian ngắn Cuồng Tiên Thịnh Hội, lão phu cần phải nhường Âm Dương Tông trả giá thật lớn!”

Sở Vô Cương đám người tự nhiên cũng là hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Sau đó kiểm kê, Sở Vô Cương tâm hồn đều đang chảy máu!

Trong bảo khố bảo vật bị quét đi sạch sành sanh.

Nhưng là.

Lão tổ lại không có thể từ Trần Kim trong nhẫn chứa đồ có phát hiện.

Khẳng định là bị dời đi a!

Đối phương tuyệt bức là có nội ứng a!

Liên tưởng đến trước Trần Kim, Sở Vô Cương lập tức nghĩ đến Lý Huyết Hải!

Một đạo mệnh lệnh rất nhanh truyền đạt.

“Lập tức tập nã Lý Huyết Hải, người này ăn cây táo rào cây sung, cấu kết Âm Dương Tông, tội ác tày trời, nhất định phải giết chết, răn đe!”

...

...

Ma vương tiệm.

Lý Huyết Hải cùng Lý Chính Tuyên, đều là trầm mặt, chờ đợi Trần Kim tin tức.

Đột nhiên.

Ngoại giới truyền đến từng đạo từng đạo ồn ào thanh âm.

Lý Huyết Hải hơi nhướng mày, vừa mới chuẩn bị đi ra ngoài lệ quát một tiếng, nhưng vào đúng lúc này, một đạo thanh âm lạnh như băng, vang lên, “Lý Huyết Hải, đi ra nhận lấy cái chết!”

“Là Thượng Quan trưởng lão!”

Lý Huyết Hải nhận ra chủ nhân của thanh âm, chính là Cực Ma Tông hắn

không trêu chọc nổi một vị đại lão, Thiên Tôn đỉnh cao cảnh giới.

Tâm hồn mang theo hoảng sợ, Lý Huyết Hải một mặt mộng bức cùng nhi tử đi ra Ma Vương Điện.

Bên ngoài.

Trong hư không, tất cả đều là Cực Ma Tông cao thủ.

Cầm đầu Thượng Quan trưởng lão, nhìn thấy Lý Huyết Hải đi ra, giận không chỗ phát tiết, ánh mắt sát cơ lóe lên, cười lạnh nói, "Lý Huyết Hải, ngươi cấu kết Âm Dương Tông Trần Kim, trong ứng ngoài hợp, đến nỗi Cực Ma Tông tổn thất nặng nề, ngươi có lời gì muốn nói?"

Lý Huyết Hải sắc mặt trắng nhợt, liền bận bịu nói rằng, "Thượng Quan trưởng lão minh giám, ta... Ta là nhất thời hồ đồ a, lại nói, Trần Kim tiền bối nên chỉ là giết Hồ Hán Tam mà thôi chứ? Ta... Ta tội không đáng chết a!"

Thượng Quan trưởng lão khí nổ, lớn tiếng nói, "giết Hồ Hán Tam? Đánh rắm! Cái kia Trần Kim đánh cắp bản tông bảo khố, giết nguyên mở trưởng lão, giết Thiên Ma Thủ Lưu trưởng lão, giết..."

Từng đạo từng đạo "Chiến tích" tuôn ra!

Lý Huyết Hải trực tiếp sợ vãi tè rồi, co quắp ở trên mặt đất.

Lý Chính Tuyên cũng là phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt như tro tàn!

Thiên sát!

Này đáng chết Trần Kim a!

Ngươi mẹ nó làm ra này đều là chuyện gì a?

Lão tử mời ngươi tới, là nhường ngươi đến giết người.

Không phải nhường ngươi đến Cực Ma Tông kiếm chuyện!

Ngươi nói ngươi làm liền làm, ngươi còn thất bại, bị người phát hiện, ngươi...

Ngươi này không phải bẫy người sao?

Ngươi hố chết lão tử!

“Vừa đã nhận tội, căn cứ chưởng giáo chi mệnh, Lý Huyết Hải, ngay tại chỗ đánh chết!”

Thượng Quan trưởng lão ánh mắt hàn mang lấp loé, sau một khắc, khí thế bạo phát, ầm ầm mà tới!

Lý Huyết Hải như bị sét đánh, liền dũng khí phản kháng, đều không có, ánh mắt đánh mất tiêu cự, nồng nặc hối hận nhấn chìm hắn, run rẩy tự lẩm bẩm, “Lão tử... Chỉ là nghĩ báo cái cừu mà thôi a...”

------oOo------

Chương 1016: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Ma Tông tổn thất nặng nề.

Đương nhiên sẽ không liền như thế coi là.

Rất nhanh Cực Ma Tông liền lấy Tà đạo người đứng đầu thân phận hướng về Thiên Pháp Châu hai đạo chính tà phát sinh tuyên cáo.

Âm Dương Tông.

Trộm không Cực Ma Tông bảo khố.

Tàn hại Cực Ma Tông Thiên Tôn trưởng lão nhiều đến mười tôn.

Hung thủ Trần Kim tuy rằng đã đền tội, thế nhưng, thù này hận này, không đội trời chung, Cực Ma Tông sẽ không giảng hoà.

Này một cái thông cáo.

Nghe được một ít tà tu tông môn, như gặp đại địch, còn tưởng rằng Âm Dương Tông muốn đối với Tà đạo động thủ đây.

Mà nghe Âm Dương Tông từ trên xuống dưới, đều là một mặt mộng bức.

Đặc biệt là Âm Dương Tông cao tầng, cho tới lão tổ, cho tới trưởng lão, đều là lơ ngơ.

Khởi đầu bọn họ cho rằng là Cực Ma Tông bịa đặt, còn có chút phẫn nộ đây.

Nhưng là.

Sau đó nhiều phiên hỏi thăm, hỏi ý không ít ở Cực Ma Tông có mật thám tông môn sau khi, Âm Dương Tông các cao tầng không nói gì phát hiện.

Này mẹ nó cũng thật là thật sự!

Trần Kim.

Đúng là một con cọp đến cực hạn dã hán tử.

Một người một ngựa.

Hắn dĩ nhiên thật đi tới Cực Ma Tông, làm người ta bảo khố, giết người ta rồi trưởng lão, cuối cùng bị thịnh nộ Cực Ma Tông lão tổ, tiêu diệt tại chỗ!

Âm Dương Tông các cao tầng há hốc mồm.

Muốn phản bác Cực Ma Tông.

Đều rất sao chột dạ a!

Trời mới biết Trần Kim vì sao như thế hổ bẹp, dám solo Cực Ma Tông.

Chuyện này cũng đã trở thành Thiên Pháp Châu rất nhiều võ giả sau khi ăn xong đề tài câu chuyện, rất nhiều người đều suy đoán, Âm Dương Tông đây là muốn nhất thống hai đạo chính tà khúc nhạc dạo.

...

...

Thời gian trôi qua.

Ngày đó.

Thiên Pháp Châu vô số tông môn, đại tu, mong đợi nhất một ngày đến.

Cuồng Tiên Thịnh Hội, liền do hôm nay buổi trưa bắt đầu.

Cuồng Tiên Điện nằm ở Thiên Pháp Châu trung tâm nơi, nơi đây khoảng cách Âm Dương Tông đúng là rất gần.

Bởi vì Cuồng Tiên Điện chính là do Trung châu Tiên đình tiên tổ chế tạo, tuy rằng tiên tổ sớm đã biến mất không còn tăm tích, nhưng mà, bên trong quy tắc, nhưng vẫn là tự động vận chuyển, vì lẽ đó, không đến mở ra thời gian, dù cho là Trung châu Tiên đình sứ giả, cũng là không cách nào tiến vào.

Liền tạm thời dừng lại ở Âm Dương Tông bên trong.

Vào giờ phút này.

Trung châu Tiên đình đình quan sứ giả, quay về Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong chắp chắp tay, cười nhạt nói, "Võ huynh, vị này chính là chúng ta Tiên đình Cơ Thiên Cửu vương tử!"

Võ Cường Phong trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, vội vã cung kính hành lễ, "Hóa ra là nghe đồn bên trong vô song tiên linh mạch Cơ Thiên Cửu vương tử điện hạ, ngài có thể đến chủ trì lần này Cuồng Tiên Thịnh Hội, có thể nói là ta Thiên Pháp Châu lớn lao phúc duyên!"

Cơ Thiên nhìn qua chỉ là thanh niên dáng dấp.

Thế nhưng trên người để lộ ra đến khí tức, nhưng là đã đạt Thiên Tôn sơ kỳ cảnh giới.

Mặt mỉm cười, Cơ Thiên nhạt âm thanh nói, "Vũ tiền bối không muốn quá khách khí, ta chính là vãn bối, lần này sở dĩ lựa chọn đến chủ trì Thiên Pháp Châu Cuồng Tiên Thịnh Hội, nhưng là bởi vì nghe nói một cái tin, tục truyền nghe, Âm Dương Tông đã đối với Cực Ma Tông động thủ, thế muốn một lần thống nhất Thiên Pháp Châu?"

Võ Cường Phong vẻ mặt nhất thời cứng đờ.

Ta giời ạ!

Cửu vương tử vì sao hỏi như vậy?

Hắn hỏi như vậy, ta nên làm sao trả lời?

Trả lời không ý tưởng kia, chỉ là cái hiểu lầm? Cái kia Cửu vương tử chẳng phải là rất thất vọng?

Thế nhưng, nếu như trả lời ta đã nghĩ như thế làm? Lần này nhưng là thật ngồi vững a, vậy ta Âm Dương Tông chẳng phải là sẽ trở thành đối tượng đả kích?

Lấy Âm Dương Tông thực lực bây giờ.

Còn không làm được nhất thống Thiên Pháp Châu mức độ a!

Nhưng mà việc đã đến nước này.

Võ Cường Phong cũng chỉ có thể nhắm mắt, làm cười nói rằng, "là có như vậy điểm ý nghĩ, có điều, còn cần tiếp tục tích trữ thực lực, ha ha ha..."

Cơ Thiên thâm ý sâu sắc nhìn Võ Cường Phong một chút, đột nhiên lộ ra một vệt nụ cười quái dị, nói rằng, "tiền bối có ý nghĩ như thế, là chuyện tốt, thực không dám giấu giếm, Tiên đình đối với rất nhiều tà tu đại tông, căm ghét đã lâu, có điều chỉ là kiêng kỵ Cổ Tà Tam Tổ, vì vậy không có động tác lớn, Thiên Pháp Châu có thể có trừ tà khí, chính hợp ta Tiên đình tâm ý, ta lần này tới, chính là có ý định trợ giúp Âm Dương Tông một cái!"

Võ Cường Phong ngẩn ngơ.

Phản ứng lại, lập tức mừng như điên cực kỳ nói nói, "Đa tạ Tiên đình thùy ân! Điện hạ cần lão hủ làm cái gì, mời nói!"

Cơ Thiên cười nói, "lần này đến, ta mang đến nhất đẳng điềm tốt, nhưng là một cái tiên thiên báu vật, đổi làm hồn trời tác, có bảo vật này ở tay, dù cho là Huyền Đạo tôn đỉnh cao cảnh giới, bên trong chi cũng không cách nào

tránh thoát, tiền bối ngươi cũng biết, Tiên đình không thể làm lộ rõ, để tránh khỏi Cổ Tà Tam Tổ không phục, vì lẽ đó, này hồn trời tác, không thể công khai đưa cho các ngươi, thế nhưng, chỉ cần Âm Dương Tông có thể đoạt được cuồng Tiên tôn hào, lấy quyền hạn của ta, nhường Âm Dương Tông lấy ra đến hồn trời tác, vẫn là có thể làm được!"

Võ Cường Phong tinh thần đại chấn.

Tiên thiên báu vật a!

Đồ chơi này cũng chỉ có Tiên đình mới có.

Không nghĩ tới Tiên đình lần này dĩ nhiên rơi xuống lớn như vậy quyết tâm, đây là Âm Dương Tông lớn lao phúc duyên a!

Khẽ cắn răng, Võ Cường Phong lập tức nghiêm túc nói, "Điện hạ yên tâm, lần này Cuồng Tiên Thịnh Hội, ta Âm Dương Tông tất nhiên sẽ rút đến thứ nhất, đoạt được nhất đẳng cuồng tiên danh hiệu!"

Cơ Thiên thoả mãn cười, "Toàn lực ứng phó, tuyệt đối đừng trừ cái nĩa, bởi vì này hồn trời tác đến thời điểm nhưng là sẽ tiến vào điềm tốt lấy ra, đến lúc đó, tiến vào Cuồng Tiên Điện, có tiên tổ lưu lại ý chí tồn tại, dù cho là ta, cũng không thể nói thủ tiêu liền thủ tiêu!"

Võ Cường Phong tự nhiên là vỗ ngực bảo đảm.

Cái khác Âm Dương Tông cao tầng đều là hưng phấn cực kỳ.

Cái này gọi là cái gì tới?

Nhân họa đắc phúc a!

Trần Kim, ngươi thực sự là chết có ý nghĩa a, làm tốt lắm, chết diệu a!

Ngươi là cái vĩ nhân!

...

...

Vào lúc giữa trưa.

Cuồng Tiên Điện trước, chư tông, đại tộc, các đại có tư cách tới chỗ nầy tán tu cao thủ, đều vây tụ ở đây.

Cuồng Tiên Điện, chính là từng toà từng toà rộng lớn cực kỳ cung điện nhóm!

Xem toàn thể đi tới, cực kỳ tang thương, dù sao cũng là tiên tổ thời đại tồn lưu lại cung điện.

Âm Dương Tông từ lâu đến.

Cùng đi Tiên đình Cơ Thiên Cửu vương tử, dẫn tới rất nhiều đại tông lão tổ, liên tiếp liếc mắt, vẻ mặt âm trầm.

Cực Ma Tông ngay ở Tà đạo đại tông trung tâm nơi.

Cực Ma lão tổ sắc mặt, đó là khó coi tới cực điểm, bởi vì hắn nhận ra Cơ Thiên, nhìn thấy Cơ Thiên đứng ở Âm Dương Tông nơi đó, tâm tình có thể tốt mới là lạ.

Đột nhiên.

Cơ Thiên một bước bước ra, vòng chéo tay, nhìn chung quanh một tuần, hờ hững nói rằng, “ta chính là Cơ Thiên!”

“Lần này Cuồng Tiên Điện mở ra, do ta chủ trì!”

“Chư vị hai đạo chính tà tiền bối chú ý, lần này Tiên đình mang đến điềm tốt, nhất đẳng điềm tốt, chính là một cái báu vật, nhị đẳng điềm tốt, chính là một cân Hỗn Nguyên Dịch, tam đẳng điềm tốt, chính là một phần tiến vào Tiên Linh Trì thư mời!”

Rất nhiều đại tông cao thủ nhất thời trở nên hưng phấn!

Tiên đình lần này, xuất huyết nhiều a!

Bất kể là Hỗn Nguyên Dịch, vẫn là Tiên Linh Trì thư mời, đều là mấy lần trước Cuồng Tiên Điện mở ra, có thể xếp vào nhất đẳng điềm tốt khen thưởng.

Cho tới nhất đẳng điềm tốt báu vật, đúng là nói không tỉ mỉ, không có như vậy chấn động.

Cơ Thiên muốn chính là như vậy hiệu quả, tiên thiên báu vật nhưng là hắn cho Âm Dương Tông chuẩn bị, không thể sai sót.

Hắn cũng sẽ ở thích hợp thời điểm, dành cho Âm Dương Tông một ít quy tắc bên trong cho phép trợ giúp.

Ôn hoà cười, Cơ Thiên nhạt âm thanh nói, “canh giờ đã đến!”

Nói xong.

Cơ Thiên tay cầm một cái vàng óng ánh cổ phù, theo xúc động, đầy đủ chín toà rộng lớn đại điện, trong nháy mắt chấn động lên, chỉ chốc lát sau, đệ một toà cung điện mở ra.

Cơ Thiên ánh mắt tinh mang lóe lên, hoãn âm thanh nói, “thứ nhất điện, Huyết Mạch Điện, bởi vì bản vương con cũng có một lần tham dự Cuồng Tiên Điện cơ hội, vì lẽ đó, xin lỗi các vị, bản vương lần thứ nhất chủ trì, này thứ nhất điện đầu tên, bản vương liền muốn a, ha ha ha...”

Rất nhiều đại tông đã sớm chuẩn bị các lão tổ, nhất thời há hốc mồm!

Ta giời ạ!

Ngươi mẹ nó đường đường Tiên đình vương tử!

Ngươi muốn tham dự Cuồng Tiên Điện?

Trong thân thể ngươi giữ lại, nhưng là tiên tổ huyết mạch a, ngươi này nếu như kết cục, này không phải dối trá sao?

Ai huyết mạch, có thể cùng tiên tổ huyết thống so với?

------oOo------

Chương 1017: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Thiên tham dự, nhường rất nhiều đại tông lão tổ trong đầu bịt kín một tầng bóng mờ.

Vốn là.

Tiên đình sứ giả đình quan, đều là ít có Tiên đình vương tộc hạ xuống.

Mà lần này.

Đến thình lình vẫn là Cửu vương tử.

Hơn nữa gần nhất Âm Dương Tông khó mà tin nổi động tác, Cửu vương tử cùng Âm Dương Tông càng là đứng chung một chỗ, vì vậy, rất nhiều đại tông trong lòng nhấc lên các loại liên tưởng, trong lúc nhất thời tâm tình đều là tùm la tùm lum.

Cơ Thiên cũng mặc kệ những thứ này.

Thứ nhất điện Huyết Mạch Điện.

Chính là hắn dành cho Âm Dương Tông cái thứ nhất trợ công.

Đoạt được Huyết Mạch Điện đầu tên, liền có mười cái cuồng tiên tích phân, mà hắn lấy Âm Dương Tông trận doanh gia nhập, này tích phân, tự nhiên tính ở Âm Dương Tông trên đầu.

Những người khác coi như có ý kiến phản đối, để làm gì?

“Bởi vì bản vương mới đến, Âm Dương Tông chiêu đãi rất tốt, rất được ta tâm, vì lẽ đó lần này, ta đại biểu Âm Dương Tông tham dự Huyết Mạch

Điện, ân, bắt đầu đi...”

Dứt lời.

Cơ Thiên liền ngẩng đầu ưỡn ngực nghĩ Huyết Mạch Điện trước đi đến.

Rất nhiều đại tông trong nháy mắt khí nộ khó hòa, dồn dập nhìn về phía Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong.

Võ Cường Phong khuôn mặt không đổi, lù lù bất động, vững như lão cẩu, tuy rằng trong lòng từ lâu hồi hộp.

Cực Ma lão tổ không nhịn được thấp quát, “Sao có thể như vậy vô liêm sỉ! Uổng là Chính đạo! Phi phi phi!”

Sở Vô Cương thở dài nói, “đáng tiếc Tinh Vân Thiên hỏa huyết thống! Nếu như không có Cửu vương tử, thậm chí có thể liều mạng đầu tên!”

Dứt lời.

Sở Vô Cương nhìn về phía từ lâu chọn định tốt mấy người, nói rằng, “các ngươi cũng đi thôi, đầu tên không chiếm được, vậy thì tranh cướp người thứ hai!”

Cực Ma Tông có ba người đi ra, đi tới Huyết Mạch Điện.

Rất nhiều lớn trong tông, cũng lục tục đi ra không ít người.

Mà lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên đạp bước mà ra, quay về Sở Vô Cương chắp tay nói, “chưởng giáo, ta cũng muốn thử một chút a!”

Sở Vô Cương khẽ nhíu mày, nhưng cũng không nói gì, gật gù biểu thị đồng ý.

Vương Bảo cười ha ha đi tới Huyết Mạch Điện trước.

Cơ Thiên đứng ở phía trước nhất, vẻ mặt lãnh đạm, chờ đến không ai trở lại thời điểm, cái kia Huyết Mạch Điện bên trong, đột nhiên xông tới một vệt ánh sáng bia!

Này quang bia có mười cái ô vuông, tầng thấp nhất nhưng là một vệt đỏ mặt!

Cơ Thiên mở miệng trước, nói rằng, "bản vương liền việc đáng làm thì phải làm, đi tới!"

Vừa dứt lời.

Cơ Thiên bước nhanh về phía trước, bàn tay đặt ở quang bia bên trên.

Theo Cơ Thiên một tiếng quát nhẹ.

Quang bia tầng thấp nhất đỏ mặt, lấy tốc độ cực nhanh, xông lên phía trên xoạt lên!

Trong nháy mắt, liền vọt tới đệ tứ cách!

Không có đình chỉ.

Tiếp tục hướng về lên!

Dần dần, đang "hot" triều đạt đến quang bia thứ tám cái ô vuông đỉnh cao thời gian, Cơ Thiên trên mặt mang theo vẻ tiếc nuối, lui trở về, thở dài nói, "đáng tiếc, không thể viên mãn!"

Rất nhiều đại tông lão tổ đều là khí nổ!

Hỗn đản đồ chơi a!

Này Cửu vương tử quả thực chính là cái không biết xấu hổ đồ vô liêm sỉ a!

Ỷ vào tiên tổ huyết thống, ở đây ngang tàng, ngươi có cái gì tốt đến ý?

Huyết thống tám ô viên mãn.

Này ở dĩ vãng Cuồng Tiên Điện mở ra bên trong, gần như không tồn tại!

Mạnh nhất một lần, cũng chỉ là một cái nào đó tông môn siêu cường huyết thống, miễn cưỡng đạt đến bảy ô thò đầu ra mà thôi!

Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong mặt mỉm cười vẻ, trong lòng nhưng là cười đánh đánh.

Mười cái cuồng tiên tích phân, dễ dàng tới tay, còn có cái gì, so với này càng vui vẻ sự tình sao?

Cùng lúc đó.

Rất nhiều đại tông chọn định huyết thống chi tu, từng cái từng cái tiến lên, bắt đầu xung kích quang bia.

Có đạt đến bốn cách!

Phần lớn nhưng là ba cách cực hạn!

Ít có, có thể đạt đến năm cách!

Một cái có thể đạt đến sáu ô đều không có, càng không cần phải nói, vượt qua Cơ Thiên tám ô đỉnh cao.

Cuối cùng.

Đến phiên Vương Bảo.

Thời khắc này, đương nhiên không có ai sẽ chú ý Vương Bảo, rất nhiều người, thậm chí đều nhìn về dưới 1 tòa đại điện, chuẩn bị lên.

Dù cho là Cực Ma lão tổ, cũng nghe nói Vương Bảo một ít chuyện, thế nhưng, căn bản không coi là chuyện to tát, chỉ có Sở Vô Cương, thoáng để

bụng, nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo đi tới quang bia bên dưới, lông mày nhíu lại, bàn tay rơi vào phía trên!

Cơ Thiên tiên tổ huyết thống, rất trầu bò!

Thế nhưng.

So tài với hắn đây?

Ha ha ha.

Cặn cũng không phải a!

Vào giờ phút này Vương Bảo, nhưng là Cổ Thần Cổ Yêu Cổ Ma tam đại Cổ tộc huyết thống dung hợp một thân, đã sinh ra một đạo Cổ tộc tổ mạch chi khí!

Luận cùng huyết thống.

Có thể nói toàn bộ Cổ Chi Đại Lục, ai cũng không có Vương Bảo lợi hại.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Huyết Mạch Quang Bia, cái kia bôi đỏ mặt, bắt đầu rồi bạo phát!

Nháy mắt một cách!

Xông lên, tiếp tục hướng!

Phá sáu ô, đánh bảy ô, qua tám ô, hướng chín ô, thẳng tới mười ô đỉnh cao, đỏ mặt phá tan quang bia, hóa thành từng đạo từng đạo đầy trời ửng hồng, giống như linh quang, tắm rửa Vương Bảo toàn thân các nơi.

Một màn như thế.

Mộng bức mọi người, tột đỉnh!

Cơ Thiên bối rối.

Võ Cường Phong bối rối.

Chư đại tông lão tổ bối rối.

Cực Ma lão tổ cùng Sở Vô Cương, càng là bối rối!

Mọi người mang mang nhìn vào giờ phút này, mặt mỉm cười vẻ Vương Bảo, trong lòng nhấc lên sóng biển ngập trời!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Này mẹ nó là cái gì huyết thống a!

Đã vậy còn quá trâu bò!

Vượt xa Cơ Thiên tiên tổ huyết thống không nói, càng là phá tan rồi Huyết Mạch Quang Bia, này ở Cuồng Tiên Thịnh Hội lên, vẫn là lần đầu!

Nửa ngày.

Nương theo Huyết Mạch Điện bên trong, xuất hiện một đạo nổ vang, sau một khắc, một giọt thập phần chói mắt dòng máu vàng, thình lình xuất hiện ở Vương Bảo trước người!

“Đây là...”

Cơ Thiên con ngươi co rút nhanh, trên mặt ngơ ngác biến sắc, rống to nói, “tiên tổ huyết dẫn tinh huyết! Đáng chết, chỉ là một cái tiện dân, làm sao có thể được tiên tổ lọt mắt xanh?”

Vương Bảo hé mắt, thu hồi màu vàng giọt máu, thản nhiên nói, “Cửu vương tử, dù cho ngươi có tiên tổ huyết thống, cũng không thể nói như vậy những người khác chứ? Lẽ nào trừ ngươi ra Tiên đình, những người còn lại đều là tiện dân?”

Cơ Thiên khuôn mặt có chút vặn vẹo, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, lớn tiếng quát, “Tiểu tử, chớ có làm càn! Mau chóng đem tiên tổ huyết dẫn tinh huyết cho ta, nếu không thì, bản vương nhường ngươi sinh tử lưỡng nan!”

Vương Bảo con mắt chợp mắt càng sâu.

Cực Ma Tông trong mọi người, lão cẩu thương hại nhìn Cơ Thiên một chút, lão cẩu lấy chính mình lông chó xin thề, cái này gọi Cơ Thiên tiểu tử, tuyệt bức không có gì kết quả tốt, đánh cược thua Cẩu gia múa ba-lê đi tiểu!

“Muốn a?”

Vương Bảo ha ha cười, bàn tay xuất hiện tiên tổ huyết dẫn tinh huyết!

Cơ Thiên ánh mắt nhất thời tỏa ánh sáng.

Này một giọt tiên tổ huyết dẫn tinh huyết nhập thể, liền có thể được tiên tổ huyết thống, mà hắn bực này vốn là có tiên tổ huyết thống người được, càng là có rất lớn khả năng, huyết thống lên cấp!

“Cho ta!”

Cơ Thiên âm thanh đều có chút khàn giọng.

Nếu không Cuồng Tiên Điện bên trong, không thể tùy ý động thủ, hắn cũng không cách nào vi phạm, từ lâu mở cướp.

Nhưng mà sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo quay về Cơ Thiên quỷ dị cười, nói rằng, “ngươi muốn, có thể nha, quỳ ta liếm ta lấy lòng ta đi, nói không chắc, ta có thể

cho ngươi!”

Này vừa nói.

Mọi người suýt nữa phốc huyết!

Khe nằm!

Tiểu tử này, thực sự là gan to bằng trời!

Lại dám như vậy cùng Cửu vương tử nói chuyện!

Là ai đưa cho ngươi dũng khí?

Là Cực Ma lão tổ sao?

Rất nhiều đại tông lão tổ nhìn về phía Cực Ma lão tổ.

Cực Ma lão tổ trong lòng hoảng hốt, trên mặt nhưng là bất động thanh sắc, chỉ là liếc mắt một cái Sở Vô Cương, mang theo chất vấn!

Sở Vô Cương đều muốn khóc.

Sớm biết Vương Bảo như thế có thể tìm đường chết, tự mình nói cái gì cũng không thể đồng ý hắn đi tới a!

“Tốt! Khá lắm! Rất khỏe mạnh a!”

Cơ Thiên tức giận ngược cười, nhìn chằm chằm Vương Bảo, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “ngươi dĩ nhiên đối với bản vương vô lễ như thế, ta cho ngươi biết, ngươi chết chắc rồi, ai cũng cứu không được ngươi! Thức thời, liền đem...”

Đang nói chuyện đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên bàn tay ánh sáng lóe lên.

Tiên tổ huyết dẫn tinh huyết, thình lình dung nhập vào thân thể bên trong!

Cơ Thiên âm thanh im bặt đi, ngây người như phỗng nhìn Vương Bảo, nửa ngày phản ứng lại, gào thét nói, “ta Cơ Thiên lấy tiên tổ tên xin thề, ngươi mẹ nó chết chắc rồi...”

Vương Bảo trợn tròn mắt, lười biếng nói rằng, “có năng lực liền động thủ, không năng lực liền câm miệng! Cửu vương tử, chú ý thân phận của ngươi, ngươi nhưng là người chủ trì, mau mau làm chính sự đi...”

------oOo------

Chương 1018: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Thiên cảm giác mình hàm răng đều ở thấm huyết!

Cổ Chi Đại Lục.

Tiên vực Cửu Châu.

Dĩ nhiên có người dám như thế không nhìn, thậm chí sỉ nhục hắn cái này Tiên đình Cửu vương tử!

Thực sự là khó có thể tưởng tượng.

Đáng tiếc a!

Cuồng Tiên Điện đã mở ra.

Không cho phép động thủ thời gian, dù cho hắn cái này Cửu vương tử, cũng chỉ có thể tuân theo tiên tổ quy tắc.

Có điều.

Rất nhanh sẽ có thể động thủ.

Cơ Thiên ánh mắt sát ý bùng lên, mạnh mẽ trừng Vương Bảo một chút, sau đó, ý tứ sâu xa quay về Cực Ma lão tổ nói rằng, “tiền bối giáo dục ra đệ tử giỏi a!”

Cực Ma lão tổ trầm mặc không nói.

Nghiêm ngặt nói đến.

Hắn Cực Ma Tông, căn bản không trung thành với Trung châu Tiên đình.

Mà là trung thành với Cổ Tà Tam Tổ.

Cổ Tà Tam Tổ.

Vậy cũng là tiên tổ sau khi, ngang dọc trong thiên địa siêu cấp bá chủ, lãnh đạo Tà đạo, cùng Tiên đình chống lại.

Nếu không thì.

Cửu Châu Tà đạo, sớm đã bị Tiên đình cho diệt!

Vì lẽ đó.

Dù cho bởi vì sẽ đắc tội Cửu vương tử, Cực Ma lão tổ cũng không muốn nhận sợ, đắc tội rồi Tiên đình, còn có Cổ Tà Tam Tổ gánh, nếu là dẫn tới Cổ Tà Tam Tổ không nhanh, ha ha, vậy hắn sẽ chết sắp rồi.

Cơ Thiên mạnh mẽ khẽ cắn răng, hít sâu một hơi, lần thứ hai lên không, mở ra thứ hai điện.

Cùng lúc đó.

Thứ nhất điện Huyết Mạch Điện bên trong, từng đạo từng đạo ánh sáng mang thoát ra, rơi vào bao quát Vương Bảo cùng Cơ Thiên ở bên trong hết thảy huyết thống sát hạch người trên người, đó là từng cái từng cái điểm giá trị.

Vương Bảo cao nhất, thập phần.

Cơ Thiên kém hơn, năm phân!

Cơ Thiên cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng phất tay, điểm giá trị liền lẻn đến Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong trên đầu.

Nhưng mà Võ Cường Phong làm thế nào cũng không cao hứng nổi, cao

giọng nói tạ sau khi, liền cau mày, nhìn chằm chằm Vương Bảo, dường như muốn đem Vương Bảo lấy ánh mắt đến cái vạn kiếm xuyên tim.

Thứ hai điện, mở ra.

Cực Ma Tông chưởng giáo Sở Vô Cương lén lút nhìn Cực Ma lão tổ một chút, thấp giọng nói, “lão tổ, nhường Hồ Hán Tam trở về?”

Cực Ma lão tổ thấp quát, “Trở về làm chi? Nhường Tiên đình cao thủ đánh giết sao? Nhường hắn tiếp tục xông đi xuống đi, cửa ải tiếp theo... Hắn liền phiền phức!”

Sở Vô Cương trong lòng thở dài.

Cơ Thiên cao cư giữa không trung, lạnh lùng nói rằng, “thứ hai điện! Tranh đấu điện! Cổ Tôn, Cổ Huyền, Thiên Tôn, tam cảnh cao thủ, tu vi từ cao xuống thấp, đứng (trạm) tranh đấu võ đài, nghênh thiên hạ cường tu! Một nén nhang trong thời gian, nếu không bị kích xuống lôi đài, liền có mười điểm cuồng tiên điểm giá trị! Này điện, có cuồng tiên điểm giá trị ba mươi phân!”

Hắn vừa dứt lời.

Trong phút chốc, một cái khoảng chừng chỉ có thể chứa đựng một người võ đài, xuất hiện ở thứ hai điện tranh đấu điện trước!

“Cổ Tôn có thể vào!”

Cơ Thiên quát khẽ một tiếng.

Thế nhưng tạm thời còn không người động.

Bởi vì căn cứ kinh nghiệm thuở xưa.

Thường thường là những kia vững như lão cẩu gia hỏa, ở cuối cùng lên sân khấu thắng được.

Nóng lòng biểu hiện, thường thường sẽ bởi vì rơi vào mi chiến, cho tới nối nghiệp không còn chút sức lực nào!

Có chút tuyệt chiêu, bị nhìn thấu, cũng thường thường mất đi tác dụng.

Nhưng mà.

Thông lệ đối với Vương Bảo, trên căn bản là không tồn tại.

Nhanh chân bước ra, Vương Bảo mấy cái lấp loé, liền hướng về võ đài vọt tới.

Tình cảnh này xem Sở Vô Cương, là suýt nữa phun máu!

Khe nằm!

Trận đầu võ đài, nhưng là cho Cổ Tôn chuẩn bị.

Ngươi mẹ nó Thiên Tôn đều đỉnh cao, ngươi đi tới làm gì?

Đang chuẩn bị quát bảo ngưng lại, nhưng mà sau một khắc, Sở Vô Cương ngây người.

Bởi vì Vương Bảo, thình lình bước lên võ đài, chưa từng xuất hiện dị thường biến hóa.

Một màn như thế, mộng bức Sở Vô Cương, cũng mộng bức rất nhiều người.

Cực Ma lão tổ khóe mắt cuồng quất, nhìn về phía Sở Vô Cương, thấp quát, “Ngươi không phải nói, hắn Thiên Tôn đỉnh cao, hư hư thực thực Huyền Đạo tôn sao?”

Sở Vô Cương đều muốn rơi lệ, vô tội nhìn lão tổ, lão tổ ngươi hỏi ta, ta hỏi ai a, ta còn mộng bức lắm.

Cơ Thiên cũng bối rối, nhìn Vương Bảo nói không ra lời.

Cái này hận chính mình, hãy cùng hận trời hận địa hận không khí hổ người, dĩ nhiên chỉ là mẹ nó Cổ Tôn?

Tê liệt a!

Này xà tinh bệnh a!

Chỉ là một cái Cổ Tôn, ngay cả ta Tiên đình Cửu vương tử đều không để vào mắt? Này mẹ nó cái gì thế đạo?

Cực Ma Tông mọi người lơ ngơ, mờ mịt cực kỳ, cảm giác tam quan đều đổ nát, này Cổ Tôn Hồ Hán Tam, ngay cả thiên tôn đỉnh cao độc Thiên Tôn đều một kiếm giết, hắn sao làm được?

Vương Bảo sao quan tâm những này, hai tay chắp sau lưng, liếc nhìn mọi người, cười nhạt nói, "ta Hồ Hán Tam thân là Cực Ma Tông thiên kiêu, Cổ Tôn cảnh vô địch, ai dám chiến ta? Không sợ chết liền đến đi!"

Rất nhiều tông môn lão tổ liếc mắt nhìn nhau, sau đó, dồn dập nhìn về phía Võ Cường Phong.

Hàng này hận Cửu vương tử.

Cửu vương tử nhưng là đứng ở ngươi cái kia một nhóm.

Các ngươi liền không biểu hiện biểu thị?

Võ Cường Phong sắc mặt không hề thay đổi, ánh mắt nhưng là hàn mang bùng lên, cười lạnh nói, "Đông Lâm!"

Một người thanh niên tự Âm Dương Tông đội ngũ đi ra, trong mắt cũng là sát ý bộc phát, quay về Võ Cường Phong chắp chắp tay, nói rằng, "lão tổ yên tâm, ta tất sát này ác đồ!"

“Đi thôi!”

Võ Cường Phong phất tay một cái, tự tin cực kỳ.

Đông Lâm nhưng là hắn vì là Cuồng Tiên Thịnh Hội chuẩn bị Cổ Tôn cảnh đòn sát thủ.

Cảnh giới của hắn cảm ngộ từ lâu đạt đến Cổ Huyền cảnh, nhưng chính là áp chế không đột phá!

Cơ Thiên mắt hàm thần quang, nhìn đi tới Đông Lâm, lộ ra nụ cười nhạt, Âm Dương Tông không hổ là Thiên Pháp Châu thứ nhất tông, nội tình thâm hậu, người này đặt ở Tiên đình, cũng là hạc đứng trong bầy gà thiên kiêu võ giả!

“Giết hắn, bản vương có thưởng!”

Cơ Thiên cười nhạt một tiếng.

Đông Lâm đại hỉ cực kỳ, vội vã chắp tay, “Đa tạ Cửu vương tử!”

Dứt lời.

Đông Lâm ngẩng đầu, nhanh chân bước ra, theo một vòng ánh sáng hiển lộ, một luồng lá chắn tự động bay lên, Vương Bảo dưới chân võ đài, liền ở lá chắn trung tâm, mà Đông Lâm, nhưng là có thể ở lá chắn bên trong, tùy ý công kích, chỉ cần đem Vương Bảo oanh xuống lôi đài, chính là thắng!

Nhưng là Đông Lâm không ngừng nghĩ thắng.

Hắn còn muốn làm thịt Vương Bảo.

Lập xuống đại công.

Trong ánh mắt sát cơ lấp loé, Đông Lâm nộ quát, “Ngông cuồng hạng người, thường thường chỉ là ngu xuẩn thạch tu, ngày hôm nay ta Đông Lâm liền thế Cửu vương tử, giết ngươi cái này cuồng đồ! Tung trời...”

Đông Lâm thân thể đột nhiên đạp không!

Đây là Đông Lâm đắc ý nói thuật, đạp không mà đi, một bước bên dưới, đạo đạo thần văn tự dưới chân hắn nổ tung, hai bước sau khi, dưới chân thần văn càng ngày càng nồng nặc, ba bước, tứ bộ...

Cơ Thiên thấy này, khen ngợi nói rằng, "Vũ tiền bối, người này liền Âm Dương Tông trấn Tông Đạo pháp, Túng Thiên Cửu Đạp đều có thể lĩnh ngộ, thực sự là kỳ tài ngút trời!"

Võ Cường Phong khá là thật không tiện vung vung tay, "Cửu vương tử khen ngợi, đừng quá tán dương hắn, miễn cho hắn tự kiêu, cùng Cửu vương tử so sánh, hắn bé nhỏ không đáng kể a!"

Cơ Thiên đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, cười lạnh nói, "có thể chết ở tung trời..."

Nói còn chưa dứt lời đây.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo lặng lẽ giơ tay, quay về Đông Lâm ầm ầm vung lên!

Đang tiến hành thứ chín đạp, thẳng tới khí thế đỉnh cao, đạo pháp đỉnh cao Đông Lâm, đầy mặt ngạc nhiên, một luồng không cách nào hình dung khủng bố cự lực, tập kích mà đến, Đông Lâm ba hồn suýt chút nữa đều doạ bay, nơi nào còn dám tiến hành thứ chín đạp, hét lớn một tiếng, song chưởng đẩy ra, tu vi bạo phát, toàn lực chống đối.

Thế nhưng.

Ầm!

Chớp mắt qua đi.

Đông Lâm thân thể hạ bay, đụng vào lá chắn bên trên, khí tuyệt bỏ mình.

Sức mạnh kinh khủng còn ở hắn thân thể bên trong rung động, tất cả sinh cơ, triệt để đoạn tuyệt!

Vương Bảo phun ra khẩu khí, lòng vẫn còn sợ hãi nói rằng, “hóa ra là Túng Thiên Cửu Đạp, hù chết lão tử, may hắn mới tám đạp, nếu như chín đạp, ta vạn nhất không ngăn được sao làm? Cơ Thiên Cửu vương tử, đa tạ lời nhắc nhở của ngươi...”

Mọi người, “...”

Võ Cường Phong, “...”

Cơ Thiên, “?”

Trách ta lạc?

Ngươi mẹ nó cảm tạ ta cộng lông a!

Ta chỉ là thổi Võ Cường Phong một đợt, theo ta có lông quan hệ a!

------oOo------

Chương 1019: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng mọi người có chút phát lạnh!

Đông Lâm tuy rằng không đem Túng Thiên Cửu Đạp hoàn chỉnh triển khai ra.

Thế nhưng.

Hắn cũng tám đạp thành công a!

Khí thế kéo lên, sức mạnh cũng thuận theo kéo lên.

Nhưng mà.

Nhưng liền ngươi một chưởng cũng không ngăn nổi, lập tức bị đánh thành chó chết.

Ngươi cái này Cổ Tôn cảnh.

Là mẹ nó BUG đi!

Không có ngươi như thế mạnh!

Võ Cường Phong trong đầu đang chảy máu.

Âm Dương Tông cao tầng đều là cả người run, tức giận gần chết!

Đông Lâm cái chết, đối với Âm Dương Tông mà nói, nhưng là một cái tổn thất thật lớn.

Mà Cơ Thiên đây.

Hắn ánh mắt âm trầm, nhìn chằm chằm Vương Bảo, đột nhiên lệ quát, "Vốn Vương Tuyên bố, bất kể là ai, chỉ cần thắng rồi hắn, bản vương liền ban hắn một viên Huyền Đạo nghe trời đan!"

Này vừa nói.

Rất nhiều đại tông lão tổ đều là phấn chấn lên.

Huyền Đạo nghe trời đan, nhưng là có thể làm cho Thiên Tôn đỉnh cao, đột phá Huyền Đạo tôn tỷ lệ, tăng lên gần năm phần mười thần đan, chỉ có Tiên đình mới có sản xuất.

Trong lúc nhất thời.

Dù cho là kiêng kỵ Vương Bảo thực lực.

Một đám lão già cũng là dồn dập động tác lên.

Có điều.

Không giống nhau: Không chờ những tông môn khác lão tổ chọn xong nhân sâm chiến.

Đột nhiên, liền nghe đến Võ Cường Phong gầm nhẹ nói, "Bạch Cửu Sơn! Ra khỏi hàng!"

Một cái trung niên võ giả lơ ngơ đi ra.

Võ Cường Phong trầm giọng nói, "ngươi chính là Cổ Huyền tam cảnh đỉnh cao, có thể nguyện làm ta Âm Dương Tông, xá mình tu vi, rơi xuống Cổ Tôn đỉnh cao, giết người này?"

Bạch Cửu Sơn sắc mặt đột nhiên nhất bạch.

Được kêu là một cái mộng bức a.

Lão tổ ngài đây là muốn đùa chết ta a!

Ta rất sao phế bỏ nhiều kính mới đột phá Cổ Huyền.

Ngươi một câu nói, liền để ta xá mình phó thân?

Võ Cường Phong hoãn âm thanh nói, “lão phu sau lần đó, sẽ bất kể bất cứ giá nào, vì ngươi khôi phục tu vi!”

Bạch Cửu Sơn hô hấp dồn dập lên.

Nửa ngày qua đi, hắn khẽ cắn răng, gầm nhẹ nói, “nguyện làm Âm Dương Tông, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng!”

Dứt lời.

Bạch Cửu Sơn thân thể bên trong, liền truyền ra đạo đạo nổ vang, khí tức vừa rơi xuống lại rơi, thình lình đã thoái hóa đến Cổ Tôn đỉnh cao cảnh giới.

Sắc mặt dữ tợn, Bạch Cửu Sơn nắm tay, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lệ quát, “Tiểu tặc, xem ngươi còn làm sao càn rỡ!”

Nhanh chân bước ra, Bạch Cửu Sơn chiến ý thẳng tới đỉnh cao.

Trận chiến này, chịu không nổi cũng đắc thắng!

Hơn nửa đời người tâm huyết đều trả giá đi tới.

Chịu không nổi, chẳng phải là thua trận quần cộc?

Võ Cường Phong vui mừng cực kỳ, “Có thể có như thế môn nhân, là lão phu chuyện may mắn!”

Cơ Thiên rất là thoả mãn gật gù, “Vũ tiền bối giáo dục hậu bối, chính là chúng ta tấm gương a, yên tâm đi, người này giúp bản vương, bản vương chính là dùng đan dược chồng, cũng sẽ đem hắn chồng đến Cổ Huyền đỉnh

cao cảnh giới!”

Chính nhằm phía võ đài Bạch Cửu Sơn thân thể cuồng run.

Được kêu là một cái mừng như điên a!

Tai hoạ, tạo hóa, quả nhiên là trong một ý nghĩ.

Vừa nãy nếu như từ chối, phỏng chừng đời này liền xong.

Cũng may chính mình quyết định thật nhanh, đồng ý!

Hiện tại.

Chỉ chờ giết tên tiểu tử này, chính mình liền có thể đi tới nhân sinh đỉnh cao, trong tông môn những kia trước đây chính mình không với cao nổi tuyệt sắc cao đẳng nữ tu đỉnh lô, chính mình cũng có thể ha ha ha, ha ha ha, diệu a...

Bước vào vòng sáng, lá chắn bay lên!

Bạch Cửu Sơn hăng hái, rống to nói, “ngày hôm nay...”

Ầm!

Một đạo quyền quang phảng phất cột sáng, trực tiếp xuyên qua ngang dọc mà đến!

Bạch Cửu Sơn một mặt mộng bức, nơi nào còn nhớ được khẩu này trang cái bức, mau mau chống lại!

Nhưng mà.

Nhưng vẫn là một đòn.

Bạch Cửu Sơn cũng bay, đụng vào lá chắn bên trên, cùng với trước Đông Lâm bình thường, chết được kêu là một cái thẳng thắn!

Vương Bảo chậm rãi thở ra, tiếp tục lòng vẫn còn sợ hãi, giả vờ giả vịt lau mồ hôi lạnh, “Nguy hiểm thật a, may ta thừa dịp hắn không có động thủ, đi đầu ra tay, nếu không thì, ta sợ là huyền!”

Mọi người, “?”

Ngơ ngác nhìn Bạch Cửu Sơn thi thể.

Tất cả đều trở nên trầm mặc!

Thời khắc này.

Mọi người hiểu ra!

Trên võ đài tiểu tử này, không thể tin, không thể tin a!

Hắn nói, đều là mẹ nó giả a!

Vừa nãy hắn giết Đông Lâm, hắn lòng vẫn còn sợ hãi.

Hiện tại giết Bạch Cửu Sơn, còn lòng vẫn còn sợ hãi.

Ngươi mẹ nó lòng vẫn còn sợ hãi cái lông a?

Ngươi trang cái gì so với sao?

Cho là chúng ta không thấy được a?

Ngươi ở Cổ Tôn cảnh, ngươi rất sao vô địch rồi ngươi!

Dễ dàng, trực tiếp nghiền ép, Đông Lâm không nói, Bạch Cửu Sơn đường đường Cổ Huyền, cảnh giới tự phế, như cũ không phải ngươi một chiêu chi địch, ngươi còn ở này trang bức, là nghĩ dẫn ta đi lên chịu chết?

Ta phi!

Ta tin ngươi cái quỷ!

Thời khắc này.

Chỉ có Cực Ma Tông võ giả, không có gì lớn phản ứng.

Bởi vì bọn họ hiện tại còn mộng Vương Bảo vì sao thành Cổ Tôn đây.

Cho tới Đông Lâm cái chết, Bạch Cửu Sơn cái chết, tính lông a, Thiên Tôn đỉnh cao độc Thiên Tôn, đều chết ở hàng này trong tay, hai người này chết rồi, có cái gì thật kỳ quái?

Võ Cường Phong toàn thân đánh đánh.

Cổ Huyền tự phế cảnh giới, đây là hắn cuối cùng sát chiêu.

Nhưng mà.

Này đều không thể làm qua tên tiểu tử này.

Vậy còn đánh rắm a!

Cổ Tôn cảnh tranh đấu lôi, Âm Dương Tông liền khỏi nghĩ đến!

Cơ Thiên cũng coi như là nhìn ra.

Vì lẽ đó, Cơ Thiên hít sâu một hơi, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “khá lắm, là ta coi thường ngươi! Ngươi sự tình, bản vương tạm thời ghi nhớ, hiện tại, lăn xuống đây đi! Tiếp đó, là Cổ Huyền võ đài!”

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên nói rằng, “Cổ Tôn cảnh liền không ai lên sao?”

Mọi người báo lấy ha ha cười lạnh.

Lên đại gia ngươi a!

Ngươi cái này âm hàng, một lần hai lần liền được rồi, còn muốn nhường chúng ta lên lần thứ ba làm?

“Cái kia không có cách nào, ta liền cố hết sức, đột phá Cổ Huyền đi!”

Vương Bảo nhường mọi người bối rối.

Đột phá Cổ Huyền?

Ở đây đột phá?

Tuy rằng căn cứ tiên tổ lập xuống Cuồng Tiên Điện quy tắc, tại chỗ đột phá, có thể tha thứ đột phá, cho thời gian, thế nhưng...

Trường hợp này dưới, ngươi muốn đột phá?

Quá trò đùa chứ?

Cơ Thiên nhưng là không những không giận mà còn lấy làm mừng.

Hàng này muốn đột phá?

Chuyện tốt a!

Coi như đột phá thành công, cũng chỉ là Cổ Huyền một cảnh.

Nhìn hắn dáng dấp như vậy, là chuẩn bị tiếp tục chiếm lấy võ đài.

Cái kia sau đó, cử đi đi một cái Cổ Huyền đỉnh cao, chẳng phải là tùy tùy tiện tiện treo lên đánh chết hắn?

Nghĩ tới đây, Cơ Thiên thậm chí đều lộ ra một vệt nụ cười.

Mà Vương Bảo nhưng là làm nổ tu vi, EXP cuồng điểm, trong nháy mắt, trên hư không mới, xuất hiện một đạo không gì sánh kịp cầu vượt!

Này cầu lộ ra không tên uy nghiêm khí tức, Cuồng Tiên Điện lá chắn, tự động biến mất, có điều mọi người, nhưng cũng ai cũng không dám tới gần!

Vương Bảo liếc nhìn mọi người một chút, mỉm cười nói, “làm lỡ không được đại gia thời gian rất lâu, xin chờ chờ...”

Mọi người lần thứ hai ha ha đối mặt.

Cơ Thiên cùng Võ Cường Phong cùng với Âm Dương Tông các võ giả, nhưng là điên cuồng nguyền rủa, Vương Bảo chết ở Cổ Huyền kiếp bên dưới, đến thời điểm chính là hả hê lòng người a!

Cổ Huyền độ kiếp.

Hết sức đơn giản thô bạo!

Xuất hiện Cổ Huyền cầu vượt, chỉ cần ngươi thành công đạp lên, liền coi như là độ kiếp thành công!

Có điều quá trình này, nhưng là thập phần gian nan, thiên hàng thiên uy, bàng bạc uy thế, không có tuyệt cường nội tình, trên căn bản không đi!

Nhưng là đây đối với Vương Bảo, thực sự là quá ung dung!

Uy thế?

Không tồn tại!

Sau một khắc.

Mọi người ở đây mộng bức trong tầm mắt, Vương Bảo đột nhiên tung người một cái, sau đó, thân thể lăn lộn 180 độ, vững vững vàng vàng đạp ở Cổ Huyền cầu vượt bên trên.

Mọi người, “?”

Ta thị lực không được, đại gia cho ta xem một chút, ta mẹ nó vừa nãy thật giống nhìn thấy, có người ở đạp Cổ Huyền cầu vượt thời điểm, đến rồi cái trước lộn mèo;? Ha ha ha, khẳng định là ta hoa mắt đi... 1048

1048

1050

1050

------oOo------

Chương 1020: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Huyền cảnh!

Một lần là xong!

Lấy Vương Bảo nội tình.

Chính là như thế bá đạo!

Mà này.

Vẻn vẹn là Cổ Huyền một cảnh mà thôi.

Vương Bảo bây giờ tích lũy EXP, đột phá Thiên Tôn cảnh giới đều là đầy đủ.

Căn bản không có làm bất kỳ do dự nào, Vương Bảo bắt đầu tiêu xài kinh nghiệm.

Cùng lúc đó.

Thứ nhất toà Cổ Huyền cầu vượt bên trên.

Lại một toà Cổ Huyền cầu vượt xuất hiện.

Một màn như thế, quả thực là làm người nghe kinh hãi.

Hầu như tất cả mọi người, đều bị Vương Bảo tao thao tác cho chỉnh mộng bức.

Chuyện này..."

“Mã Đức, ai có thể nói cho ta, chuyện gì thế này?”

“Hắn không phải vừa phá cảnh Cổ Huyền sao? Cảnh giới bất ổn không nói, tu vi cũng không đủ, thứ hai kiếp làm sao liền xuất hiện?”

“Ta trời, hù chết lão tử!”

“Không hổ là dám cùng Cửu vương tử trừng mắt người, cái tên này nội tình, sợ là mạnh đến mức không còn gì để nói a!”

Mọi người châu đầu ghé tai, ngơ ngác biến sắc, từng cái từng cái nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo.

Chỉ có Cực Ma Tông một đám người, sắc mặt vẫn tính như thường, có mấy người trong lòng thậm chí ở la hét, giả, đều mẹ nó là giả, Cổ Huyền kiếp là giả, cái gì một kiếp hai kiếp, đều là giả, đều là cái này Hồ Hán Tam làm ra đến, hắn ngay cả thiên tôn đỉnh cao đều có thể giết, hắn còn độ cái lông Cổ Huyền kiếp, tuyệt bức là giả!

Âm Dương Tông bên trong, Võ Cường Phong tâm hồn đều ở co giật, trong ánh mắt, sát ý càng sâu.

Cơ Thiên nhíu chặt mày, tâm tình thật lâu khó có thể bình tĩnh, liền phá Cổ Huyền hai cảnh, dù cho là hắn, đều không làm được!

Mà tiếp đó, lần thứ hai nhường mọi người cảm thấy kinh sợ chính là.

Bọn họ lúc trước cho rằng là ảo giác một màn, thình lình xuất hiện lần nữa.

Liền nhìn thấy Vương Bảo ở đệ nhất kiếp Cổ Huyền cầu vượt bên trên, ở lại: Sững sờ không đại hội, liền đột nhiên tung người một cái.

Mà lần này.

Là lộn ngược ra sau...

Ta phốc ngươi muội!

Trước lộn mèo; Lộn ngược ra sau!

Nhưng kinh thiên động địa bước lên thứ hai kiếp Cổ Huyền cầu vượt!

Đơn giản như vậy!

Như vậy thích ý!

Một ít Cổ Huyền cường giả, hầu như đều là lệ rơi đầy mặt.

Nghĩ bọn họ độ kiếp thời điểm, đó là một bước một cái vết chân, khom người, chịu đựng thiên địa uy thế, nỗ lực nỗ lực cố gắng nữa, cắn chặt hàm răng, chỉ lo một hơi thư giãn, vạn kiếp bất phục.

Mà người ta.

Người ta mẹ nó đều chơi lộn mèo;!

Người ta còn có thể tú a!

Mà ngay ở loại rung động này bầu không khí bên trong.

Vù.

Thứ ba kiếp Cổ Huyền cầu vượt, cũng xuất hiện!

Chúng tâm hồn người triệt để nổ tung, có mấy người bị kích thích cả người run, hai mắt tỏa ánh sáng, cảm giác mình tựa hồ đang chứng kiến một cái kỳ tích, một hồi bất hủ sử thi!

Có người đột nhiên gầm nhẹ nói, “hắn không biết... Là muốn liền phá cửu cảnh chứ?”

Một câu nói, phảng phất một ngọn núi lớn, từ trên trời giáng xuống, trấn áp ở chúng tâm hồn của người ta nơi sâu xa, sau đó nổ tan, nhấc lên vạn

trượng sóng lớn.

Võ Cường Phong trong mắt sát ý hầu như muốn hóa thành thực chất.

Cơ Thiên cảm giác ngực bụng bay lên một luồng vạn trượng lửa giận, đang không ngừng thiêu đốt ngũ tạng lục phủ của mình!

Hai mắt băng hàn nhìn chằm chằm Vương Bảo, Cơ Thiên hít sâu một hơi, đột nhiên nhắm hai mắt lại.

Xem người trang bức.

Mấu chốt nhất chính là.

Vẫn là kẻ thù đang giả vờ cool.

Cái cảm giác này, chân tâm không dễ chịu a!

Mà sự thực.

Cũng đúng như trước người kia gầm nhẹ như vậy phát triển.

Từng đạo từng đạo Cổ Huyền cầu vượt xuất hiện!

Mà Vương Bảo, nhưng vẫn là dễ như ăn cháo đạp lên.

Trước lộn ngược ra sau?

Cái kia đều quá hạn.

Mười mấy cái lộn mèo;!

Cá chép nhảy!

Một nhánh xuyên vân tiễn!

Vương Bảo tú mấy cái tao thao tác sau khi, dĩ nhiên bước lên thứ chín toà Cổ Huyền cầu vượt, khí tức hơi động, quét ngang bát phương, đông đảo võ giả cảm thụ Vương Bảo trên người tản mát ra khí thế, hoàn toàn biến sắc, này mẹ nó đều có thể so với Thiên Tôn sơ kỳ chứ?

Mà bọn họ căn bản không biết.

Đây chỉ là Vương Bảo tản mát ra ba phần mười khí thế thôi!

Thiên kiếp từ từ biến mất.

Vương Bảo bóng người bay xuống, lần thứ hai đứng ở trên lôi đài, quay về Cơ Thiên hơi cười, nói rằng, "Cửu vương tử, chúng ta có thể tiếp tục!"

Cơ Thiên, "..."

Tiếp tục ngươi muội a!

Khe nằm!

Ngươi cái này chết hỗn đản a!

Ngươi là thật không đem lão tử đắc tội chết, không bỏ qua a!

Cổ Tôn cảnh, ngươi không ai địch nổi, ngươi đã thắng rồi, ngươi đã chiếm được mười cái cuồng tiên tích phân.

Ngươi còn muốn sao giọt?

Ngươi sao liền như thế không biết đủ đây!

Không muốn cho lão tử đánh chết ngươi, mới cam tâm đúng không?

Theo thứ hai điện tranh đấu điện, thủ quan trên lôi đài, xuất hiện Cổ Huyền hai chữ, Vương Bảo mười cái cuồng tiên tích phân đã tới sổ!

Hiện nay.

Vương Bảo hai mươi phân tới tay, một ngựa tuyệt trần!

Mà vào giờ phút này.

Rất nhiều đại tông lão tổ, tất cả đều trầm mặc.

Cuồng Tiên Điện mở ra nhiều năm như vậy, nhiều như vậy số lần, nhưng chưa bao giờ có một lần, thứ hai điện tranh đấu điện, là dáng dấp như vậy.

Thời điểm trước kia, vậy cũng là các lộ thiên kiêu tề tranh đấu, ngươi lên ta dưới, ngươi cường ta mạnh hơn ngươi.

Cái nào giống như bây giờ.

Vương Bảo một người đứng ở nơi đó.

Thế nhưng.

Nhưng không người còn dám tiến lên!

Hầu như hết thảy lão tổ, đều nhìn về Võ Cường Phong!

Vương Bảo liền phá cửu cảnh, quá mẹ nó đáng sợ, hiện tại rất nhiều đại tông lão tổ, đều có chút đoán không được Vương Bảo thực lực, có người thử một lần, cái kia không thể nghi ngờ là tốt nhất!

Võ Cường Phong Âm Dương Tông.

Tự nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Ai để cho các ngươi cùng tiểu tử này có cừu oán tới.

Các ngươi không lên, ai lên?

Võ Cường Phong khóe mắt đột nhiên vừa kéo, ánh mắt hàn mang lấp loé, đột nhiên thấp quát, “Ai dám chiến hắn? Ra khỏi hàng!”

Nửa ngày không người lên tiếng.

Võ Cường Phong gầm nhẹ nói, “Mục Châu!”

Một người trung niên hít sâu một hơi, đạp bước mà ra, chắp tay nói, “lão tổ lên!”

Võ Cường Phong lạnh lùng nói.

Mục Châu trong lòng đau khổ, thầm mắng vài câu, rồi lại không thể không đồng ý, có chút bi thương hướng đi Vương Bảo.

Bước vào vòng chiến phạm vi, theo lá chắn bay lên, Mục Châu lập tức toàn lực ứng phó, phòng ngự lên!

Vương Bảo nhìn hắn bộ này tư thái, thở dài nói, “biết mình không được, vậy thì chịu thua, miễn cho muốn chết!”

Mục Châu đột nhiên có chút nổi nóng!

Bị lão tổ hét ra, tai bay vạ gió, ngươi càng còn ngông cuồng như thế, nếu việc đã đến nước này, cùng với sợ, chẳng bằng đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng, liều một phen!

“Nhận lấy cái chết!”

Mục Châu đột nhiên một tiếng rống to, trương tay liền đánh ra mấy trượng hồng mang, nóng rực màu đỏ liệt diễm giống như một con rồng lửa thoát ra, nhằm phía Vương Bảo!

Vương Bảo trên mặt mang theo hoảng sắc, lệ quát, “Không biết điều!”

Nhưng mà tiếp đó, Vương Bảo nhưng có vẻ hơi luống cuống tay chân, liên tiếp ngăn cản bên dưới, hỏa long mới từ từ biến mất!

Mục Châu kinh ngạc đến ngây người, phản ứng lại, mừng như điên cực kỳ

nói rằng, “nguyên lai ngươi chỉ là không có khí thế, ở cố làm ra vẻ...”

Tinh thần chấn động, mặt mày hớn hở, Mục Châu đột nhiên sải bước chạy toán loạn hướng về Vương Bảo, song trong lòng bàn tay, ánh lửa tràn ngập, đạo đạo thần văn tự động tạo thành từng đạo từng đạo đại ấn màu đỏ rực, theo Mục Châu cánh tay giơ lên, hướng về Vương Bảo đả kích mà đến!

Vương Bảo sắc mặt âm trầm chống đối, mắt thấy Mục Châu càng ngày càng gần, sắc mặt của hắn trở nên hơi trắng xám, ánh mắt mang theo hoảng sắc, lớn quát, “Xem ta tuyệt chiêu!”

Vù!

Một quyền đánh ra!

Hỏa mang diệt!

Chính đang vọt tới trước Mục Châu rên lên một tiếng, cực tốc ôm chân, nhưng mà, hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, rống to nói, “chỉ là Cổ Huyền cửu cảnh đỉnh cao thực lực thôi, lão phu từ lâu đạt cửu cảnh nhiều năm, tuyệt chiêu đều không giết chết được ta, ngươi chết chắc rồi...”

Lời chính nói đây.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên gia tốc, từng quyền đánh ra, đạo đạo quyền quang dường như đại dương, đem Mục Châu nhấn chìm!

Nửa ngày qua đi, Mục Châu phảng phất như diều đứt dây, hạ bay mà ra, khí tức chưa tuyệt, tự lẩm bẩm, “Ta không cam lòng...”

Trong cơ thể tàn phá sức mạnh ầm ầm bạo phát, Mục Châu trừng mắt lên, lĩnh cơm hộp liền chạy trốn!

Vương Bảo thở phào nhẹ nhõm, che ngực, lau lau khoé miệng tơ máu, sau đó tựa hồ cực kỳ hung tàn nhìn về phía Võ Cường Phong, lớn quát, “Hà tất nhường bọn họ chịu chết uổng? Ngươi nên rõ ràng, ngươi thắng không được ta...”

------oOo------

Chương 1021: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Cường Phong vui mừng khôn xiết.

Vương Bảo tuy là một câu hét lớn.

Nhưng cũng uể oải.

Này không thể nghi ngờ là ở nói cho Võ Cường Phong, đến nha, giết ta nha, tiếp tục phái người tới nha, non chết ta nha!

Đối mặt tình huống như vậy.

Võ Cường Phong có thể nói cái gì?

Cái kia phải phái người đi tới tiếp tục làm a!

Có điều, nhưng vào lúc này, Cơ Thiên nhưng là nhíu chặt mày nói rằng, "tiểu tử này... Thật sự không xong rồi sao?"

Võ Cường Phong ngẩn ra, phản ứng lại, cũng là ngờ vực tinh tế đánh giá Vương Bảo.

Vương Bảo đột nhiên nhấc lên tinh thần, cười lạnh nói, "Cửu vương tử nói không sai, ta liền nói Cửu vương tử là ta bạn tốt, đối với ta biết chi rất sâu, ngươi êm tai nhất Cửu vương tử, vừa nãy suy yếu, đều là ta giả ra đến, kỳ thực ta, còn rất mạnh!"

Cơ Thiên méo mặt, gắt gao nặn nặn nắm đấm, hừ lạnh nói, "đồ vô liêm sỉ!"

Võ Cường Phong nhưng là bỗng nhiên gầm nhẹ nói, "có phải là thật hay không, thử một lần liền biết rồi!"

Xoay chuyển ánh mắt, Võ Cường Phong ánh mắt rơi vào một người trung niên trên người, lớn quát, “Thiên Tuyệt, ngươi lên!”

Người trung niên kia không do dự, lập tức đạp bước mà ra!

Mục Châu chết, tuy rằng nhường Thiên Tuyệt đau lòng, thế nhưng, hắn cũng nhìn thấy hi vọng.

Chủ yếu là Vương Bảo vừa phá cảnh Cổ Huyền cửu cảnh.

Tình huống như vậy, mới là bình thường tiết tấu a!

Trâu bò điểm không sao.

Ngươi đến có cái mức độ a!

Nghĩ đến chỉ cần mình làm thịt Vương Bảo, liền có thể lập xuống tuyệt thế kỳ công, Thiên Tuyệt liền hét lớn một tiếng, bước nhanh về phía trước.

Vọt tới trước!

Còn như cự long vươn mình, khí thế kinh khủng một bạo phát, Thiên Tuyệt trước người, một cái cực kỳ tang thương rộng lớn trường mâu đột nhiên xuất hiện, bị nhấc theo, rung chuyển hư không, hướng về Vương Bảo quét ngang mà đến!

Vương Bảo lớn mắng nói, “lão già, ngươi như thế hố chính mình môn nhân, liền không sợ bọn họ ngược ngươi sao? Các ngươi cũng là, làm gì nghe lời của hắn như vậy, làm gì không nên ép ta giết các ngươi đây!”

Lại nói.

Vương Bảo chặn lại rồi trường mâu một đòn, nhưng mà, nhưng là bỗng nhiên đột xuất một ngụm máu lớn, thân thể cũng là một cái lảo đảo, suýt nữa cắm xuống lôi đài!

Thiên Tuyệt được kêu là một cái mừng như điên a, rống to nói, “ngươi đã không xong rồi, còn ở cường chống đỡ? Mau chóng nhận lấy cái chết!”

Rầm rầm rầm!

Thiên Tuyệt trường mâu ở tay, như là chiến thần, không ngừng đánh ra cuồn cuộn công kích, toàn bộ hư không đều bạo phát từng luồng từng luồng sức mạnh cuồng bạo, giống như đại dương, hướng về Vương Bảo không ngừng bao phủ!

Vương Bảo phảng phất rung chuyển thuyền con, lắc tới lắc lui, tựa hồ sau một khắc sẽ bay ra võ đài!

Thế nhưng.

Theo thời gian trôi qua.

Thiên Tuyệt công kích, cũng đã không tự chủ được trì hoãn, Vương Bảo, nhưng vẫn cứ phảng phất lù lù bất động ngoan thạch, vững vàng đứng ở trên lôi đài!

“Ha ha ha, ngươi cũng không làm gì được ta!”

Vương Bảo bỗng nhiên hét lớn một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, “Tinh huyết bí thuật!”

Ong ong ong!

Vương Bảo quanh thân, sức mạnh sinh trưởng, trong nháy mắt, liền đột phá Cổ Huyền cực hạn, ở Thiên Tuyệt ngơ ngác trong ánh mắt, một quyền đánh ra, cuồn cuộn sức mạnh nhất thời phá tan rồi Thiên Tuyệt phòng ngự, đánh vào trên người hắn!

“Phốc...”

Thiên Tuyệt phun máu phè phè!

Vương Bảo thừa thắng xông lên, Thiên Tuyệt không chống đỡ được, bạo thể mà chết!

Vương Bảo thân thể run rẩy, rống to nói, “Cổ Huyền cảnh ta đã vô địch, ai dám đi lên, vậy thì một chữ, chết!”

Mọi người thấy chính là tâm tình thoải mái, chập trùng bất định.

Cường!

Quá mạnh mẽ!

Phá cảnh Cổ Huyền, liền phá cửu cảnh cũng là thôi!

Này vừa đột phá, dĩ nhiên liền Cổ Huyền vô địch rồi!

Cái tên này, mạnh mẽ khủng khiếp!

Khó có thể tưởng tượng!

Cực Ma lão tổ hít sâu một cái, ánh mắt đột nhiên nhìn sang một bên lão cẩu, hắn biết, đây là Vương Bảo yêu sủng, thời khắc này Cực Ma lão tổ đột nhiên phát hiện, con chó này yêu, tựa hồ lộ ra một luồng trêu tức, ánh mắt thương hại, ở nhìn Võ Cường Phong, nhìn Cơ Thiên!

Là trang sao?

Cực Ma lão tổ có chút phát lạnh nhìn về phía Vương Bảo.

Tiểu tử này.

Đủ tàn nhẫn!

Đủ cường!

Thế nhưng.

Cũng đủ âm a!

Cùng lúc đó.

Võ Cường Phong hai mắt đỏ đậm, lệ quát, “Tiếp tục lên, hắn chống đỡ không được bao lâu...”

Trước Cổ Tôn cảnh.

Vương Bảo bộc phát ra thực lực, thật đáng sợ, nhường hắn cảm thấy vô lực.

Thế nhưng này Cổ Huyền cảnh.

Nhường Võ Cường Phong nhìn thấy hi vọng.

Không thấy tiểu tử này đều lảo đà lảo đảo?

Hắn liền tinh huyết bí thuật, đều dùng đến.

Loại này tinh huyết bí thuật, bình thường không tới sống còn, nhưng là không có thể sử dụng.

Hơn nữa.

Hắn hiện tại khẳng định là cực kỳ suy yếu.

Thêm sức lực!

Cho châm lửa!

Vậy thì thắng!

Chỉ cần giết tên tiểu tử này, vậy hôm nay coi như là đại thắng!

Cơ Thiên vẫn là nhíu chặt mày, muốn nói lại thôi, bởi vì hắn bản năng cảm giác được không đúng, nhưng là, đối mặt Vương Bảo loại này trạng thái,

hắn cũng không cách nào kết luận, Vương Bảo đến cùng là trang, hay là thật rất sao không xong rồi!

Chỉ có thể ở trong lòng cuồng mắng Vương Bảo phát tiết nộ khí!

Âm Dương Tông Cổ Huyền đỉnh cao, nhưng là không ít!

Vào giờ phút này.

Những này Cổ Huyền đỉnh cao, đều là tâm hồn run run, một bên là đối lập dưới đại công say mê, một bên nhưng là đối với Vương Bảo hoảng sợ, đối với sợ hãi tử vong!

Liền như vậy.

Từng cuộc một chiến đấu, liên tiếp liên tục vang lớn!

Vương Bảo còn chưa có chết!

Thậm chí, còn không hạ xuống lôi đài!

Thế nhưng.

Vương Bảo hiện tại, biểu hiện ra quá hư nhược rồi, khí thế hầu như hoàn toàn không có không nói, cả người thậm chí đều khoanh chân ngồi ở trên võ đài, cường kiên trì thân thể, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hai mắt mang theo điên cuồng tâm ý, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi, nghênh chiến Âm Dương Tông Cổ Huyền đỉnh cao!

Một trận chiến!

Hai trận chiến!

Đại chiến lần thứ 3!

Bảy trận chiến qua đi!

Vương Bảo thắng liên tiếp bảy tràng, đầu đều không tự nhiên rơi xuống, chỉ là ở nơi đó gầm nhẹ liên tục, "Đến nha, ai sợ ai nha, không giết chết được ta, lão tử liền giết chết ngươi, ta Hồ Hán Tam đời này, cho dù chết, cũng đến chiến đến một giọt máu cuối cùng..."

Võ Cường Phong trong lòng đang chảy máu!

Cổ Huyền đỉnh cao.

Đã chết rồi đầy đủ chín vị!

Nhưng mà.

Vẫn không thể nào giết Vương Bảo!

Tuy rằng, lúc này Vương Bảo nhìn qua, phảng phất đèn cạn dầu, thế nhưng, Võ Cường Phong cũng là trong lòng cực kỳ sợ hãi!

Tiếp tục tiếp tục đánh, thật có thể thắng sao?

Cái tên này, làm sao liền mẹ nó đánh không chết đây?

Đột nhiên.

Cơ Thiên đột nhiên thấp quát, "Tiên vệ số chín, tự tồn cảnh giới, gia nhập Âm Dương Tông, cho bản vương giết hắn!"

Tất cả mọi người tinh thần đều là chấn động!

Trước Cổ Tôn cảnh, Võ Cường Phong đã tới như thế một hồi.

Thế nhưng Cổ Huyền cảnh, vậy cũng là đến Thiên Tôn tự tồn cảnh giới, dù cho là Võ Cường Phong, cũng không làm được như thế chuyên quyền độc đoán a!

Nhưng mà.

Cơ Thiên nhưng có thể!

Hơn nữa.

Hắn Tiên vệ, mười phần nghe lời, nhưng là mỗi cái đều là Thiên Tôn!

Vào giờ phút này, cái kia Tiên vệ số chín, liền mặt không hề cảm xúc đi ra, một bước hạ xuống, cảnh giới rơi xuống một tầng, mãi đến tận rơi xuống đến Cổ Huyền đỉnh cao, hắn đã đi tới vòng chiến trước!

Đạp bước mà vào, Tiên vệ số chín mặt không hề cảm xúc nhìn Vương Bảo, thình lình cũng căn bản không có một chút nào phí lời, nắm tay vọt thẳng lên!

Trong hư không, như nắng gắt bay lên, đầy đủ chín đạo vòng sáng bộc phát ra, bị Tiên vệ số chín quăng về phía Vương Bảo!

Nhưng vào đúng lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên ngẩng đầu.

Sau đó, nhảy lên một cái!

Tay phải nắm chặt, Vương Bảo liền chút nào đạo thuật cũng không vận dụng, trong cơ thể sức mạnh bùng lên, nhưng là khủng bố đến cực điểm, trong nháy mắt, phảng phất một cột sáng, liền xuyên qua Tiên vệ số chín thân thể!

Tiên vệ số chín trợn mắt lên, rõ ràng có chút mộng bức, trước khi chết phỏng chừng cũng là ở mờ mịt, này mẹ nó chuyện ra sao?

Mọi người cũng biểu thị kinh ngạc đến ngây người!

Cực Ma lão tổ sắc mặt trở nên vô cùng phức tạp.

Võ Cường Phong như bị sét đánh, đầu óc trống rỗng!

Cơ Thiên thân thể run lên, khí run run nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, “ngươi... Ngươi đều đang là giả ra đến!”

Vương Bảo đưa tay duỗi người, sau đó cười hì hì nói, “Cho các ngươi chỉ đùa một chút, các ngươi còn tưởng là thật? Thật sự cho rằng ta Hồ Hán Tam, đèn cạn dầu? Ha ha ha, chuyện cười này làm sao? Kinh không kinh hỉ? Ý không ngoài ý muốn?”

------oOo------

Chương 1022: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tâm rất nhét a!

Cơ Thiên thậm chí đều rên lên một tiếng, rõ ràng không chịu nổi bạo phát tâm hỏa, uất ức cảm giác mình đều muốn nổ tung.

Mà Võ Cường Phong so với hắn càng sâu!

Sắc mặt khó coi đến cực hạn, vặn vẹo một mảnh, gấp gáp thở hổn hển, trừng mắt màu đỏ tươi chi mắt nhìn chòng chọc vào Vương Bảo!

Mặc cho (đảm nhiệm) Võ Cường Phong như thế nào đi nữa đoán.

Cũng đoán không được Vương Bảo dĩ nhiên thực sự là giả ra đến.

Hắn không hiểu nổi!

Không làm rõ được!

Ngươi mẹ nó một cái vừa phá cảnh Cổ Huyền gia hỏa, làm sao liền rất sao ở Cổ Huyền vô địch rồi?

Còn có so với này càng điều kỳ quái sự tình sao?

Rất nhiều đại tông lão tổ lúc này đều là không tự nhiên lau mồ hôi lạnh.

Lòng vẫn còn sợ hãi a!

Thiếu một chút a!

Nếu như không phải bọn họ nghĩ trước hết để cho Âm Dương Tông thăm

dò sâu cạn, cũng phái người đi tới tranh đấu.

Ha ha ha.

Phỏng chừng hiện tại cùng vung tiền như thế, chính là bọn họ!

Ánh mắt nhìn về phía Vương Bảo, rất nhiều đại lão tâm tư khác nhau, nhưng không thể tránh khỏi, đều là có chút ước ao ghen tị.

Phá cảnh Cổ Huyền, liền phá cửu cảnh cũng là thôi!

Lại vẫn rất sao trực tiếp ở Cổ Huyền vô địch rồi!

Đây là thật trâu bò a!

Đây là cỡ nào gốc gác mạnh mẽ, mới có thể làm đến mức độ như thế?

Cực Ma Tông bên trong.

Một đám lão già vui mừng cực kỳ, xem đi, lão tử đoán không lầm chứ? Giả a, đều mẹ nó giả a, tiểu tử này chí ít cũng phải là Thiên Tôn đỉnh cao, như bây giờ con, tất cả đều là giả, lừa gạt quỷ đây.

Đang lúc này.

Vương Bảo đột nhiên híp mắt cười, nói rằng, “xem ra, sẽ không có người dám đi lên!”

Trả lại?

Ai dám lên?

Đường đường Thiên Tôn Tiên vệ, tự phế tu vi, đi tới đều là một cái chết, bọn họ trả lại? Đó là muốn chết!

Cơ Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, lại hút, lại hút, chỉ lo chính mình sẽ bị tức chết.

Trầm tâm tĩnh khí một hồi, Cơ Thiên thấp quát, “Ngươi càn rỡ không được bao lâu...”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “nhân sinh đắc ý cần tận vui thích, quản nhiều như vậy làm chi? Cửu vương tử, nếu không ai dám tới, vậy ngươi còn chờ cái gì đây? Không biết công tác a, mau mau tuyên bố kết quả đi!”

Cơ Thiên lại bắt đầu run, nửa ngày đình chỉ, lạnh lùng phất tay, sau một khắc, theo tranh đấu điện bên trong xuất hiện lần nữa cuồng tiên tích phân, vào giờ phút này, Vương Bảo cuồng tiên tích phân, thình lình đã đạt đến ba mươi phân!

Đây là một cái to lớn điểm giá trị!

Bởi vì hiện tại người thứ hai, mới rất sao năm phân!

Nghĩ đến đây, Cơ Thiên thì có chút đau đầu.

Bởi vì căn cứ tiên tổ quy tắc, cuồng tiên danh hiệu người thu được lấy ra điểm tốt, tiêu hao chính là cuồng tiên tích phân.

Thời điểm trước kia, mỗi người đa số chỉ có một cơ hội!

Mà hiện tại?

Vương Bảo tay cầm lượng lớn tích phân, sau khi đại điện mở ra, một khi lại trướng một đợt, liền rất có thể lấy ra hai lần, này rất sao liền đồ phá hoại, đây chính là kẻ thù của chính mình a, then chốt là, chính mình còn không triệt, tiên tổ quy tắc bên dưới, liền hắn cái này Cửu vương tử, cũng không thể coi là cái gì.

Cố nén nội tâm ngột ngạt hỏa, Cơ Thiên nỗ lực để cho mình không nghĩ nữa cái hậu quả đáng sợ kia, rất nhanh, võ đài dĩ nhiên biến thành Thiên Tôn võ đài!

Mà Vương Bảo, đã không cho với võ đài, thời gian giới hạn trăm hơi thở

rời đi.

Chỉ có điều.

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, liền cười hì hì nói, “Nếu đến Thiên Tôn tranh đấu, vậy ta Hồ Hán Tam, cũng không có cách nào, ta chỉ là Cổ Huyền a, nhìn tới...”

“Chỉ có thể đột phá!”

Sau một khắc.

Vương Bảo bay lên trời!

Cùng lúc đó.

Trên đường chân trời, mây đen cuồn cuộn mà ra!

Nhìn thấy tình cảnh này.

Rất nhiều người đều trực tiếp thổ huyết!

Võ Cường Phong cả người run, run giọng nói, “an dám càn rỡ như thế!”

Cơ Thiên hận nghiến răng nghiến lợi, “Thiên Tôn... Ta liền không tin, ngươi dù cho qua đi Thiên Tôn kiếp, còn có thể Thiên Tôn vô địch hay sao? Càn rỡ, chính là ngươi tự đào hố chôn!”

Thiên Tôn.

Vạn cổ bất hủ tồn tại.

Đi vào này cảnh, trong cơ thể Tiên cổ lực lượng thì sẽ hình thành từng đạo từng đạo Thiên Tôn dấu ấn, cùng Cổ Chi Đại Lục Tiên cổ bản nguyên phù hợp, có thể nhanh chóng hấp thu Tiên cổ bản nguyên, cùng ngày tôn dấu ấn càng ngày càng nhiều, đạt đến chứa đựng cực hạn thời gian, luôn mãi đột phá, đạt đến Thiên Tôn đỉnh cao, sau khi, Thiên Tôn dấu ấn không ngừng

đè ép, dung hợp, hình thành một toà tháp, chính là Huyền Đạo tháp, đi vào Huyền Đạo Tôn cảnh!

Vương Bảo đứng ở Thiên Tôn kiếp bên dưới, vốn định thuận thuận Lily độ kiếp!

Có điều!

Nhưng vào lúc này.

Bên tai đột nhiên truyền đến hệ thống tiếng nhắc nhở.

"Chúc mừng kí chủ, ngài đã thân kiêm Cổ tộc cùng Tiên tộc huyết thống, lúc này được này giới ý chí ưu ái, ngài Thiên Tôn kiếp tự động vượt qua!"

Vương Bảo, "?"

Khe nằm!

Còn có loại này tao thao tác?

Không cần như vậy a!

Như vậy tự động vượt qua, cùng dối trá như thế như thế, để những người khác người nhìn ở trong mắt, sẽ nhìn ta như thế nào? Còn không được tức chết bọn họ a!

Không để cho ta như vậy ưu tú a, quá gây thù hận!

Phía dưới.

Cơ Thiên cùng Võ Cường Phong, còn ở ảo tưởng Vương Bảo nếu có thể chết ở Thiên Tôn kiếp bên dưới, thật là tốt biết bao a.

Cái nào ngờ tới.

Sau một khắc, theo mây đen tản đi, đồng thời, một luồng hư huyễn, nhưng lại phảng phất chân thực vô biên đại dương xuất hiện, hai tên này trực tiếp mộng bức!

Cơ Thiên sắc mặt trắng nhợt, rống to nói, "cái này không thể nào, hắn chưa từng độ kiếp, vì sao trực tiếp giáng lâm Tiên cổ bản nguyên biển? Không đúng, Tiên cổ bản nguyên biển vì sao xuất hiện? Đáng chết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Võ Cường Phong tự lẩm bẩm, "Giả, đều là giả, đều là ảo giác..."

Mọi người càng là mộng bức nổ!

Mây đen tản đi.

Đại diện cho Thiên Tôn kiếp biến mất!

Thế nhưng.

Hắn rất sao độ kiếp sao?

Không độ kiếp, Thiên Tôn kiếp liền rất sao không còn?

Then chốt là.

Tiên cổ bản nguyên biển, dĩ nhiên cũng xuất hiện.

Điều này cũng quá rất sao thái quá!

Vương Bảo cái nào có tâm tư quản những người khác ý nghĩ.

Vương Bảo rất nhanh liền biết rồi, hệ thống nói như vậy bên trong, bị này giới ý chí ưu ái, là cái cái gì quỷ.

Trong cơ thể hết thảy Tiên cổ lực lượng, cũng bắt đầu chuyển hóa thành từng đạo từng đạo dấu ấn, đây chính là Thiên Tôn ấn, mà trong hư không

Tiên cổ bản nguyên biển, nhưng là ở cuồn cuộn không ngừng cho Vương Bảo cung cấp giúp đỡ, chuyển hóa tốc độ có thể nói một lần là xong!

Cái khác Thiên Tôn, đến phí nhiều kính cảm ngộ Tiên cổ bản nguyên biển, chuyển hóa cả ngày tôn dấu ấn.

Mà Vương Bảo đây?

Hắn căn bản là không cần cảm ngộ, hắn liền phảng phất đứng ở Tiên cổ bản nguyên biển bên trong!

Điên cuồng hấp thu!

Chuyển hóa!

Trong cơ thể Thiên Tôn dấu ấn đạt đến chứa đựng cực hạn, Vương Bảo thân thể phát sinh nổ vang, sau một khắc, trực tiếp lên cấp!

Tiếp tục hấp thu chuyển hóa!

Phía dưới.

Mọi người, "?"

Vậy thì đột phá?

Khe nằm!

Này rất sao tính cái cái gì?

Lão tử phá cảnh, trăm nghìn năm như một ngày, liền không dám thư giãn chút nào, đột phá quá trình tội lỗi chồng chất.

Mà ngươi, Thiên Tôn kiếp không chi phí, trực tiếp nhảy qua, này vẫn chưa xong, ngươi mẹ nó cũng không cần tu luyện, trực tiếp liền đột phá đến Thiên Tôn trung cảnh!

Ngươi đến cùng muốn làm cái gì?

Lão tử liền muốn hỏi một chút, ngươi đến cùng làm cái gì?

Ngươi sao liền như thế hổ so với đây!

Cơ Thiên trong đầu phảng phất ở chảy xuống giọt máu.

Đâm tim thương a!

Trơ mắt nhìn kẻ địch, không ngừng trưởng thành, càng ngày càng trâu bò, mà chính mình, liền ngăn cản sức mạnh đều không có, cái cảm giác này, đối với Cơ Thiên cái này Tiên đình Cửu vương tử mà nói, không thể nghi ngờ là lần thứ nhất!

Quá mẹ nó uất ức!

Cho tới Võ Cường Phong.

Lão già này hiện tại đã dọa sợ, sắc mặt đều trắng.

Cổ Tôn cảnh Vương Bảo, Võ Cường Phong xem thường!

Cổ Huyền cảnh Vương Bảo, Võ Cường Phong vẫn là xem thường!

Thế nhưng.

Vào giờ phút này, rõ ràng chạy Thiên Tôn đỉnh cao mà đi Vương Bảo, lại làm cho Võ Cường Phong, cực kỳ kiêng kỵ lên.

Dù cho hắn là Huyền Đạo Tôn.

Thế nhưng.

Liền hàng này này đột phá tốc độ.

Ngày mai ngươi nói hắn Huyền Đạo Tôn, lão tử đều chẳng có gì lạ!

Người như thế, tại sao lại như thế căm thù ta Âm Dương Tông? Chẳng lẽ, là bởi vì Cửu vương tử Cơ Thiên? Khe nằm, lão tử leo lên Tiên đình, đến cùng là đúng vẫn là sai? Ta làm sao càng nghĩ càng hãi hùng khiếp vía đây?

------oOo------

Chương 1023: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Tôn trung cảnh!

Hậu cảnh!

Đỉnh cao!

Đại viên mãn!

Vương Bảo liên tiếp đột phá, có điều, đạt đến Thiên Tôn đại viên mãn, liền đạt đến cực hạn, bầu trời cũng khôi phục lại bình thường trạng thái!

Vương Bảo thở phào một hơi, cảm giác trong cơ thể lăn sức mạnh, cảm giác quanh thân Tiên cổ khí sự hòa hợp, thỏa mãn cười.

Thả người mà rơi!

Vương Bảo bước lên Thiên Tôn võ đài.

Ánh mắt nhìn về phía Cơ Thiên, Vương Bảo nghiêm nghị nói, "Cửu vương tử, có thể bắt đầu Thiên Tôn tranh đấu, ta chuẩn bị kỹ càng!"

Cơ Thiên, "..."

Tê liệt!

Đại gia ngươi!

Ngươi cái hỗn đản!

Ngươi thối không muốn cái mặt!

Trả ngươi chuẩn bị kỹ càng?

Ngươi chuẩn bị kỹ càng có tác dụng chó gì a?

Hiện tại tình huống này, ai mẹ nó còn dám đi tới tranh với ngươi phong?

Chính ngươi làm đi ra nhiều ngậm sự tình, chính mình liền không rõ sao?

Tên đáng chết!

Cơ Thiên hai mắt tựa hồ phun trào cháy long, hung tợn nhìn chằm chằm Vương Bảo, gầm nhẹ nói, "tiểu tử, xem như ngươi lợi hại! Từ cổ chí kim, luận cùng thiên phú, ngươi xếp hạng thứ nhất, ta Cơ Thiên đều tuyệt không hai lời! Có điều... Chúng ta, chờ xem!"

Tiên đình.

Nhưng là có thể cùng Cổ tộc đối kháng tồn tại!

Ngươi coi như thiên phú cao đến đâu tuyệt, thì lại làm sao?

Đắc tội rồi ta cái này Tiên đình Cửu vương tử, chờ đợi ngươi, chỉ có diệt!

Thập phần không cam lòng Cơ Thiên, không thể không tuyên bố Vương Bảo ở Thiên Tôn tranh đấu thắng lợi, lại là mười cái cuồng tiên tích phân tới sổ, Vương Bảo bốn mươi phân ở tay, hào so sánh!

"Không thể lại nhường hắn ghi điểm!"

Cơ Thiên nội tâm gào thét.

Hít sâu một hơi, Cơ Thiên lần thứ hai mở ra 1 tòa đại điện!

Lúc này, Cơ Thiên thở phào nhẹ nhõm!

Cung điện này, cùng tên khốn này liền không sao, đây chính là yêu sủng

điện, so đấu, là rất nhiều đại tông yêu sủng!

Ngươi đường đường một người.

Cũng không thể kết cục so với chứ?

Nghĩ tới đây, Cơ Thiên cao giọng nói, “yêu sủng điện, chư vị có thể thả ra bản thân yêu sủng!”

Rất nhiều đại tông lão tổ tinh thần đều là phấn chấn!

Mù quáng làm việc lâu như vậy.

Cuối cùng cũng coi như là có thể đến phiên bọn họ trang bức!

Sau một khắc, một ít lão tổ dồn dập thả ra chính mình từ lâu chuẩn bị kỹ càng yêu sủng!

Cổ Chi Đại Lục yêu sủng, đa số có chứa Cổ Yêu bộ tộc huyết mạch, có điều, Cổ Yêu độ đậm của huyết thống thấp giận sôi, căn bản không hòa tan Cổ Yêu bộ tộc.

Thế nhưng thực lực, ngược lại cũng không tồi!

Thậm chí, còn có đạt đến Thiên Tôn cảnh giới, đó là một con ba đầu kim sư, càng là Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong yêu sủng!

Lúc này xuất hiện, nhảy vào yêu sủng trước điện so đấu tràng, miệng nói tiếng người, “Bản tọa đã ba lần yêu sủng điện thứ nhất, gần nhất ăn chay, lần này không sát sinh, nhưng ai dám trêu chọc bản tọa, chết!”

Từng cái từng cái yêu sủng nhảy vào yêu sủng điện, liếc mắt nhìn nhau, đều là không ngừng lùi về sau!

Mà nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo quay về Cực Ma Tông phương hướng ngoắc

ngoắc tay, “Cẩu Thặng, đến phiên ngươi trang bức!”

Lão cẩu rung đùi đắc ý vui vẻ vọt tới, đầu tiên là âm hiểm cười xem xét nhìn ba đầu kim sư, lúc này mới nói rằng, “lão Vương yên tâm, Cẩu gia vừa ra, ai dám tranh phong, xem Cẩu gia ngược chết những này tiểu cặn bã!”

Cơ Thiên sắc mặt đương nhiên là cực kỳ lúng túng, còn tưởng rằng lần này không Vương Bảo chuyện gì, không nghĩ tới Vương Bảo cũng có yêu sủng.

Mà Võ Cường Phong, nhưng là đột nhiên lệ quát, “Lão Kim, sau khi bắt đầu, lập tức giết con chó này nhãi con!”

Lão cẩu nhất thời đối với Võ Cường Phong trợn mắt nhìn, lớn mắng nói, “lão bất tử đồ vật, Cẩu gia làm cái gì? Đắc tội ngươi? Ngươi mẹ nó so với Cẩu gia còn chó a!”

Võ Cường Phong tức giận run người, nghiến răng nghiến lợi lớn quát, “Lão Kim, đừng làm cho hắn dễ dàng chết!”

Ba đầu kim sư lập tức gắt gao tập trung lão cẩu.

Cùng lúc đó.

Yêu sủng điện bên trong, xông tới từng đạo từng đạo lưu quang, rơi vào mỗi một cái yêu sủng đỉnh đầu, đó là từng cái từng cái tích phân, trị số đều là một cái!

Đến tích phân ba người đứng đầu yêu sủng, có thể chiếm được cuồng tiên tích phân thập phần, năm phân, ba phần!

Ầm!

Điểm giá trị xuất hiện, cũng là mang ý nghĩa yêu sủng điện tranh đấu, bắt đầu rồi!

Ba đầu kim sư kêu to nói, “chỉ là một con lông tạp chó yêu, cũng dám càn rỡ như thế, quả thực buồn cười đến cực điểm!”

Một cái nhào tới trước, ba đầu kim sư trong miệng chảy ra nói đạo hỏa quang, chân đạp liệt diễm, thẳng đến lão cẩu mà đến!

Lão cẩu con mắt hơi chuyển động, sau đó liền hưng phấn thoát ra.

Hầu như biến mất không còn tăm hơi!

Ba đầu kim sư ngẩn ra, chính cảm ứng, sau một khắc, hắn bụng dưới nơi đột nhiên truyền đến một luồng không cách nào hình dung khủng bố đau nhức!

“Gào...”

Ba đầu kim sư gào thét mà lên!

Lão cẩu một cước trúng mục tiêu ba đầu kim sư chỗ yếu, lùi ra, hưng phấn qua lại chuyển động loạn lên, kêu quái dị nói, “lớn sư tử, xem thường Cẩu gia, ngươi tội quá lớn rồi, xem Cẩu gia nát trứng ba mươi sáu chiêu!”

Nát trứng...

Ba mươi sáu chiêu?

Ba đầu kim sư bưng hạ thân run rẩy nhìn lão cẩu!

Mà còn lại yêu sủng, cũng là cảm động lây bình thường, căn bản không tâm tư tranh đấu, từng cái từng cái bưng nơi nào đó lùi về sau!

“Chiêu thứ hai!”

Lão cẩu kêu quái dị lên!

Lần này thình lình trực tiếp vọt tới trước!

Ba đầu kim sư đau đớn khó nhịn, thế nhưng lúc này, nhưng là không những không giận mà còn lấy làm mừng, hét lớn một tiếng, từng đạo từng đạo hỏa

mang bạo phát, dường như có thể thiêu đốt tất cả.

Nhưng mà.

Rất nhanh ba đầu kim sư liền từ phía trước hỏa lưu bên trong, nhìn thấy một con chó đầu!

Tiếp theo, một cái chân tập không mà tới, ba đầu kim sư căn bản trốn không tránh nổi, liền bị một cước đá đến lại ba!

Thẳng tắp ngửa ra sau mà bay!

Nhưng lão cẩu nhưng là kêu to nói, “lật đổ Hoàng Long!”

Ầm!

Một cái chân đạp đến ba đầu kim sư nơi nào đó!

Đông đảo yêu sủng tâm hồn run, có chút yêu sủng thậm chí đều nhìn thấy một cái nào đó máu thịt be bét đồ vật!

“Ta đảo!”

“Ta tiếp tục đảo!”

“A đánh! A đánh!”

Lão cẩu hóa thân Bruce * Lý Cẩu Thặng, bóng người không ngừng lấp loé, tốc độ nhanh tới cực điểm, phải biết, dù cho là Huyền Đạo Tôn Cực Ma lão tổ, trong thời gian ngắn thậm chí đều theo không kịp lão cẩu tốc độ, cũng đừng nâng tốc độ của hắn bao nhanh!

Ba đầu kim sư mộng bức!

Bị đánh mộng bức!

Cũng bị chính mình thảm trạng mộng bức!

Nát trứng ba mươi sáu chiêu, không phải là thổi đến mức, đó là thật sự chiêu nào chiêu nấy nát trứng a!

Quá mẹ nó độc ác!

Rất nhanh, ba đầu kim sư cũng đã hôn mê bất tỉnh, chỗ ngực bụng đã bị lão cẩu lật đổ Hoàng Long giã nát.

Lão cẩu tung người một cái, rơi vào ba đầu kim sư bên trên, nghểnh lên đầu chó, đột nhiên vung một cái, ngạo nghễ nói, "ta Lý Cẩu Thặng không phải loại kia đuổi tận giết tuyệt hạng người, các ngươi mau chóng chịu thua, chúng ta vẫn là bạn tốt!"

Từng cái từng cái tích phân tự động chạy toán loạn hướng về lão cẩu, lão cẩu đỉnh đầu điểm giá trị không ngừng chồng chất, người thứ nhất không chạy!

Một màn như thế!

Xem bốn phía rất nhiều đại tông người, suýt nữa nghẹt thở!

Khó có thể tin nhìn lão cẩu, đều là cảm giác hoang đường cực kỳ!

Này mẹ nó là tiểu tử kia yêu sủng?

Cũng thật là tiểu tử kia yêu sủng a!

Đều là như thế vô liêm sỉ, như thế không biết xấu hổ a!

Thực sự là đáng tiếc cái kia ba đầu kim sư, tuy rằng Cổ Yêu huyết thống mỏng manh, nhưng cũng có Yêu tộc cái khác huyết thống, là Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong trong đầu tốt, thế nhưng sau đó...

Có mấy người nhìn về phía Võ Cường Phong.

Phát hiện Võ Cường Phong đã sắp muốn điên!

Nhưng vào lúc này, Võ Cường Phong nhìn chằm chằm lão cẩu, lệ quát, "Chó yêu, ngươi chủ nhân đến chết, ngươi cũng đến không chết tử tế được, ngươi cho lão phu chờ!"

Lão cẩu liếc mắt một cái Võ Cường Phong.

Đột nhiên nhảy lên thật cao, sau đó, lại nặng nề hạ xuống, tạm thời chưa chết ba đầu kim sư, đột nhiên phát sinh rên lên một tiếng, thân thể trung ương nhanh chóng sụp đổ xuống.

Võ Cường Phong ngây người như phỗng.

Lão cẩu nhưng là âm hiểm cười nói, "lão già, lại khẩu này hai câu nghe một chút a, ngươi này một câu, ta dẫm đạp một hồi, chúng ta nhìn, là ngươi thoải mái, vẫn là ta thoải mái..."

------oOo------

Chương 1024: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Cường Phong được kêu là một cái uất ức a!

Khẩu này cũng không được.

Cái kia trong lòng tà hỏa làm sao phát tiết a?

Then chốt là thật không được a.

Ba đầu kim sư đi theo hắn nhiều năm, hắn không thể trơ mắt nhìn ba đầu kim sư chết a, chỉ có thể hàm răng xuất huyết, hướng về trong bụng nuốt, gầm nhẹ nói, "xem như ngươi lợi hại..."

"Ồ ư!"

Lão cẩu phảng phất thắng lợi bình thường, hú lên quái dị, sau đó...

Nhảy lên!

Hạ xuống!

Nhảy lên!

Hạ xuống!

Tới tới lui lui lặp lại chín lần sau khi!

Liền nghe được đã đã hôn mê ba đầu kim sư, đột nhiên vô ý thức phát sinh một đạo kêu rên, tiếp theo...

Đánh rắm!

Lão cẩu cúi đầu liếc mắt nhìn, con mắt hơi chuyển động, quay về Võ Cường Phong khá là ngượng ngùng nói, “Cái kia cái gì, xin lỗi, nhất thời không nhịn được nội tâm nhảy nhót tâm tình, chơi cái cấp chín nhảy, ai có thể nghĩ tới này lớn sư tử như thế da giòn a, mấy lần sẽ chết, Cẩu gia thật không phải cố ý a, ngươi phải tin ta...”

Võ Cường Phong, “...”

Ta phốc ngươi muội a!

Ta tin ngươi cái quỷ a!

Ngươi này điều đáng chết giết ngàn đao vạn ác chó chết!

Ngươi mẹ nó khinh người quá đáng ngươi!

“Lão phu xin thề, tất lấy ngươi đầu chó!”

Võ Cường Phong nổi giận gầm lên một tiếng, khí thế bạo phát, nhưng không có nhường mọi người cảm thấy kinh sợ, chẳng qua là cảm thấy buồn cười.

Mạnh như Âm Dương Tông lão tổ.

Thiên Pháp Châu mạnh mẽ nhất lão.

Dĩ nhiên cùng một con chó hận lên.

Then chốt là.

Hắn còn hận thua.

Ngươi liền nói buồn cười không buồn cười chứ?

Đang lúc này.

Vương Bảo đột nhiên quát lớn nói, “Cẩu Thặng, được rồi, ngươi giết người ta rồi yêu sủng, ngươi vẫn còn ở nơi này bán manh, ngươi xứng đáng chính mình lương tâm sao? Không muốn như thế bắt nạt lão nhân gia, người ta tốt xấu cũng là Âm Dương Tông lão tổ đây, như vậy đi, ngươi đem này lớn sư tử thu hồi đến, ngày mai ta làm bát kho đầu sư tử, để tâm làm, cho hắn đưa một bát, cũng chính là!”

Lão cẩu cùng Vương Bảo cùng một giuộc, tự nhiên giây hiểu, lập tức thu hồi ba đầu kim sư, quay về Võ Cường Phong thành khẩn nói rằng, “lão già ngươi yên tâm, này kho đầu sư tử, Cẩu gia sẽ để tâm làm, hành thái rau thơm mười ba thơm thả đầy đủ, bảo đảm ngươi ăn được trong miệng, đẹp đến trong lòng, miệng đầy nước mỡ cũng không kịp chùi!”

Ôi!

Ta giọt má ơi!

Mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Nhìn Vương Bảo, nhìn lão cẩu, rất nhiều người trong lòng không khỏi có chút phát lạnh!

Ngươi tê liệt a!

Đây là thật sự Ngoan Nhân a!

Đây là thật sự đủ âm a!

Vào giờ phút này, tình cảnh này, nếu như vậy, đối với Võ Cường Phong mà nói, không khác hẳn với từng cái từng cái lòng bàn tay, đang điên cuồng đùng đùng đùng Võ Cường Phong nét mặt già nua.

Các ngươi là muốn tức chết hắn a?

Không tức chết hắn, không bỏ qua đúng không?

Võ Cường Phong.

Hắn trở nên trầm mặc.

Sau đó.

Giống như đột nhiên núi lửa bộc phát, Võ Cường Phong khuôn mặt vặn vẹo một mảnh, rít gào một tiếng, trong giây lát vọt ra ngoài, “Lão phu làm thịt các ngươi!”

Vương Bảo híp mắt cười, “Cẩu Thặng đừng sợ, nhường hắn đánh!”

Vù.

Ngay ở Võ Cường Phong cường tập rồi dừng, hất chưởng liền đối với Vương Bảo đỉnh đầu tiếp tục đánh thời điểm, trong hư không, từng đạo từng đạo ánh sáng huy hình bóng xuất hiện, đó là từng cái từng cái phù ấn, trong nháy mắt, tổ hợp thành một bàn tay cực kỳ lớn, phảng phất đập con ruồi bình thường trấn áp mà xuống!

Ầm!

Võ Cường Phong suýt chút nữa bị hô đến trong mặt đất!

Ở này Cuồng Tiên Điện bên trong phạm vi.

Chỉ cần đi vào.

Nghĩ hồ động thủ lung tung?

Cái kia đến xem tiên tổ quy tắc, có đáp ứng hay không!

Phun ra máu tươi bò ra ngoài, Võ Cường Phong trừng mắt màu đỏ tươi chi mắt, dữ tợn nhìn chằm chằm Vương Bảo, lệ quát, “Tiểu tử, lão phu lấy này huyết minh chí, không giết ngươi, thề không làm người!”

Võ Cường Phong tự nhiên biết này kích không thể làm!

Thế nhưng.

Hắn đến cho thấy thái độ!

Hắn đến phát tiết một hồi!

Nếu không.

Còn không được bị tức chết a!

Vương Bảo hầu như cùng hắn lẫn nhau không kém mười bước, nhìn sự thù hận vô hạn Võ Cường Phong, Vương Bảo rất là nhảy nhót nói rằng, “có lý tưởng là chuyện tốt, người mà, chỉ sợ cá ướp muối không có lý tưởng, lao động tú, cho ngươi thêm cái dầu, nỗ lực! Phấn đấu!!”

Võ Cường Phong, “...”

Hắn yên lặng xoay người.

Hắn lui trở lại.

Hắn nhắm mắt lại, giống như một con núp trong bóng tối rắn độc, ở liếm vết thương của chính mình, chờ đợi một đòn trí mạng cơ hội!

Rất nhiều đại tông lão tổ xem chính là cảm xúc dâng trào.

Một cái võ giả.

Hận Âm Dương Tông lão tổ, không thể làm gì, đây là cỡ nào hào khí?

Then chốt là.

Hắn còn hận Cửu vương tử Cơ Thiên.

Tiểu tử này nếu như không chết, cái kia tuyệt bức có thể trời cao a!

“Được rồi!”

Cơ Thiên quát chói tai lên.

Hắn ánh mắt âm trầm, tận lực không nhìn tới Vương Bảo tấm kia nhường hắn căm hận vạn phần mặt, gầm nhẹ nói, “rất nhiều yêu sủng, tiếp tục!”

Lão cẩu trắng Cơ Thiên một chút, hừ hừ nói, “còn tiếp tục cộng lông a? Ai dám trêu chọc Cẩu gia? Ai ai ai, mấy người các ngươi, đừng mù đánh, Cẩu gia chính là lương thiện chi chó, không giết các ngươi, này mấy cái là chúng ta Cực Ma Tông yêu sủng đi, còn lại, đều đem tiền... Phi phi phi, đều đem phân giao ra đưa cho bọn hắn!”

Lão cẩu nhìn chằm chằm một đám yêu sủng, phát hiệu lệnh.

Một đám yêu sủng liếc mắt nhìn nhau, nào dám trì hoãn.

Này trâu bò chó yêu, liền ba đầu kim sư đều đạp cho chết, còn muốn làm kho đầu sư tử, thật là đáng sợ nha!

Cực Ma Tông mấy cái yêu sủng hưng phấn không thể tự khống chế, dồn dập tiến lên, quay về lão cẩu hành lễ đưa tiền bảo hộ.

Cơ Thiên cắn chặt một cái Nanh Trắng, mài đến xì xì!

Vốn tưởng rằng yêu sủng điện, có thể hòa nhau 1 hiệp!

Vạn vạn không ngờ tới.

Này mặt ném càng to lớn hơn!

Vào giờ phút này, yêu sủng không đánh, hắn đều không biện pháp!

Mà những kia yêu sủng chủ nhân, tự nhiên cũng biết lão cẩu đáng sợ, cái nào còn có thể cứng rắn để cho mình yêu sủng lên đi chịu chết, vì lẽ đó...

Chờ đến thời hạn kết thúc, Cơ Thiên chỉ có thể uất ức nhìn lão cẩu đỉnh đầu xuất hiện mười cái cuồng tiên tích phân, sau đó bay xuống ở Vương Bảo đỉnh đầu!

Mã Đức!

50 điểm a!

Này mẹ nó mới qua đi thứ ba điện a!

Cơ Thiên nội tâm nhấc lên vạn trượng hối hận, sớm biết như vậy, điềm tốt liền không chỉnh như vậy trâu bò!

Cực Ma Tông mấy cái yêu sủng cũng được năm phân cùng ba phần!

Nhưng mà.

Cực Ma lão tổ nhưng không cười nổi.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, lão cẩu chính đang huấn tiểu đệ của chính mình, "Đều là Cực Ma Tông, phân cũng là Cẩu gia tranh thủ đến, các ngươi hiến cho lão Vương, không quá đáng chứ? Hả? Ngươi có phải là bất mãn hay không? Ta xem ngươi trên mặt chất lên dữ tợn, đây là cau mày?"

Cái kia yêu sủng sợ vãi tè rồi, lập tức nói rằng, "Cẩu gia, ta chính là dài như vậy, mập, cái kia cái gì, ngài yên tâm, chúng ta hiểu được!"

Bá bá bá.

Năm cái cuồng tiên phân cùng ba cái cuồng tiên phân, lần thứ hai dung nhập vào Vương Bảo nơi đó.

Năm mươi tám phân!

Mà người thứ hai Võ Cường Phong.

Cuồng tiên tích phân vẫn là vô cùng đáng thương năm phân!

Đây là cỡ nào khe nằm!

Vương Bảo rất là cao hứng quay về Cơ Thiên phất tay một cái, nói rằng, “Cửu vương tử, đừng xử, mau mau tiếp tục a, ta đã không thể chờ đợi được nữa muốn nhận thưởng, không biết có thể đánh vào cái gì giải thưởng lớn đây, nếu có thể đem đầu ba màu toàn đánh, ha ha ha, ngẫm lại còn có chút hơi kích động đây...”

Cơ Thiên, “...”

Đại gia ngươi!

Ngươi nhị đại gia!

Ngươi tam đại gia!

Ngươi cái này không biết xấu hổ hỗn đản!

Ngươi như thế khí ta, đối với ngươi có cái gì chỗ tốt?

“Tiếp tục!”

Cơ Thiên gào thét!

Nhưng mà trong thanh âm, nhưng không thể tránh khỏi, mang theo từng tia từng tia vô lực...

------oOo------

Chương 1025: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cuồng Tiên Điện.

Đệ tứ điện.

Cơ Thiên đang tiếng gào bên trong mở ra!

Cùng lúc đó.

Chính nhắm mắt làm [một cái lão tổ tự mình tu dưỡng] Võ Cường Phong, hắn mở mắt ra.

Vù!

Theo đệ tứ điện mở ra.

Thời khắc này, rất nhiều đại tông lão tổ lần thứ hai trở nên hưng phấn.

Vừa nãy yêu sủng điện, bọn họ hưng phấn một cái.

Nhưng mà kết quả là, trắng (Haku) rất sao hưng phấn, chỗ tốt lại bị Hồ Hán Tam người này cho lâu sạch sẽ.

Mà hiện tại.

Đệ tứ điện mở ra!

Rất nhiều lão tổ cảm thấy, Hồ Hán Tam nên vắng lặng chứ?

Bởi vì đệ tứ điện.

Nó nhưng là đan đấu điện a!

Này so với chính là đan đạo trình độ.

Ngươi còn có thể như vậy trâu bò? Ta không tin!

Võ Cường Phong mở mắt ra, cũng bởi vì cái này, vì lần này Cuồng Tiên Thịnh Hội, hắn nhưng là đem Thiên Pháp Châu mạnh nhất luyện đan đại tông lão tổ, tôn hào Đan Phong Tử cho mời lại đây.

Vào giờ phút này.

Võ Cường Phong nhìn về phía Đan Phong Tử, đó là một cái ông lão mặc áo xanh, lúc này cũng là sắc mặt trầm ổn đi ra, quay về Võ Cường Phong chắp chắp tay, cười nhạt nói, "Võ huynh yên tâm, tất cả có ta!"

Võ Cường Phong miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, thành khẩn nói rằng, "làm phiền!"

Cơ Thiên tuy rằng xa xa Trung châu Tiên đình.

Thế nhưng là cũng đã từng nghe nói Đan Phong Tử đại danh.

Nhìn thấy Đan Phong Tử đi ra, Cơ Thiên cũng là chắp tay nói, "tiền bối thân là đan đạo tông sư, định có thể một lần đoạt giải nhất!"

Đan Phong Tử hơi cười, "Võ huynh vì mời ta, tiêu tốn không nhỏ, như không thể đoạt giải nhất, lão phu nhưng là xấu hổ a!"

Đang khi nói chuyện.

Đan Phong Tử chắp chắp tay, dĩ nhiên bước vào đan đấu điện sát hạch phạm vi.

Còn lại đại tông lão tổ mặc dù đối với Đan Phong Tử đại biểu Âm Dương Tông xuất chiến, bất mãn hết sức, thế nhưng, không cam lòng cũng không biện pháp a, chỉ có thể gửi hy vọng vào có thể bao nhiêu được điểm cuồng

tiên tích phân.

Rất nhiều đan đạo cao thủ, dồn dập ra trận!

Cơ Thiên đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, cười lạnh nói, “tiểu tử, ngươi không phải rất năng lực sao? Lần này làm sao không lên?”

Vương Bảo liếc hắn một cái, sau đó thở dài nói, “vốn là, ta còn muốn lần này nghỉ ngơi trước một hồi, cho cái khác người một điểm đường sống, dù sao, vẫn thắng, cũng là một loại gánh nặng a, ta áp lực như núi a, thế nhưng nếu Cửu vương tử ngươi đều nói như vậy, vậy ta liền ra trận đi!”

Cộc cộc cộc!

Vương Bảo bước vào tiến vào đan đấu điện sát hạch phạm vi.

Cơ Thiên, “...”

Mã Đức!

Không ngờ như thế vẫn là lão tử buộc ngươi kết cục?

Ngươi nếu như thắng.

Vậy ta còn không được tức chết?

Sắc mặt trở nên siêu cấp khó coi, Cơ Thiên tức giận run người, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “hỗn đản, ta xem ngươi làm sao có thể thắng được qua Đan Phong Tử tiền bối!”

Cực Ma Tông chưởng giáo Sở Vô Cương xem xét nhìn chính mình lão tổ, thấp giọng hỏi, “Lão tổ, ngài không đi?”

Cực Ma Tông Luyện Đan sư bên trong.

Cực Ma lão tổ mới là trình độ cao nhất.

Có điều.

Cực Ma lão tổ lúc này lại là có chút đần độn nói rằng, “tiểu tử kia đi tới...”

Sở Vô Cương có chút không hiểu.

Cực Ma lão tổ ý tứ sâu xa nói rằng, “tiểu tử này, tà môn! Nhìn kỹ hẵng nói!”

Rất nhanh.

Chờ đến Đan sư nhóm ra trận, đang không có những người khác sau khi tiến vào.

Đan đấu điện bên trong, đột nhiên bay ra một đạo màu vàng óng quang phù!

Này quang phù lấp loé không ngớt, mấy hơi thở sau khi nổ tung, sau đó, hóa thành một toa đan dược!

Cùng lúc đó.

Trong hư không, mỗi một cái Đan sư trước, đều xuất hiện từng đạo từng đạo dược liệu!

Cơ Thiên thân là người chủ trì, đương nhiên đến làm người chủ trì làm ra sự tình, lạnh lùng nói rằng, “vẫn là dĩ vãng quy tắc, đan đấu điện ba lần đấu đan, ba loại đan phương, luyện chế người căn cứ thành đan luận xếp hạng, ba lần chỉ có đầu tên có thể được thập phần cuồng tiên điểm giá trị!”

Nói xong.

Cơ Thiên liền uy vũ nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo tựa hồ chú ý tới, quay đầu nhìn Cơ Thiên một chút, hơi cười, nói rằng, “Cửu vương tử không muốn đối với ta ôm ấp quá to lớn chờ mong

a, ta nếu như thua, ngươi chẳng phải là sẽ thất vọng?”

Cơ Thiên, “?”

Đại gia ngươi!

Ngươi từ nơi nào nhìn ra, ta đối với ngươi ôm ấp chờ mong?

Đáng chết hỗn đản, lão tử ước gì ngươi thua hết quần cộc!

Dù cho trong lòng biết Vương Bảo đây là ở khí chính mình, thế nhưng Cơ Thiên vẫn là không nhịn được tức giận bốc lửa, khẽ cắn răng thấp quát, “Ngươi nghĩ thắng? Nằm mơ!”

Rất nhiều Đan sư đều ở nhìn chằm chằm đan phương.

Thể ngộ.

Đan Phong Tử đột nhiên nhìn về phía Vương Bảo, nói rằng, “ngươi cũng là Đan sư?”

Vương Bảo vỗ ngực một cái, ngẩng đầu nói, “tự nhiên là, không phải vậy tiến vào tới làm gì? Tại hạ bất tài, người đưa biệt hiệu, Đan Vô Địch!”

Đan Phong Tử đột nhiên ánh mắt chìm xuống, sau đó cười lạnh nói, “Đan Vô Địch? Được lắm Đan Vô Địch! Ta Đan Phong Tử luyện đan đến nay, cũng không dám tự xưng Đan Vô Địch!”

“Đó là ngươi lạt kê!”

Vương Bảo vẻ mặt tùy ý, không kiêng dè chút nào!

Đan Phong Tử méo mặt một hồi, sau đó cười lạnh nói, “tiểu tử, có dám theo hay không lão phu đánh cuộc một keo?”

Vương Bảo sáng mắt lên, “Ôi? Đến rồi cái không sợ chết? Hay lắm, đánh cuộc gì?”

Đan Phong Tử hít sâu một hơi, trầm giọng nói, "đấu đan ba tràng, chúng ta liền đánh cược 3 hiệp, 3 hiệp hai thắng, ai thắng, ai dập đầu, ba bái chín đập!"

Vương Bảo ánh mắt mang theo né tránh, cười gượng nói, "chơi lớn như vậy? Làm như vậy rồi, cái nào còn có mặt mũi đi ra ngoài hỗn? Vẫn là không muốn đi!"

Đan Phong Tử cười to lên, "Làm sao? Không dám? Tiểu tử, ngươi chi thiên phú, ta phục, thế nhưng, nghĩ đặt chân đan đạo, ngươi còn non điểm!"

Vương Bảo sắc mặt lạnh lẽo, nói rằng, "không dám? Ta Hồ Hán Tam đời này, còn có không dám làm sự tình sao? Ta liền Cửu vương tử cũng dám mắng hắn một tiếng lạt kê, ngươi dám sao?"

Cơ Thiên, "?"

Giời ạ!

Làm sao cái gì hỏa đều tới lão tử trên người thiêu?

Đan Phong Tử bĩu môi, "Không dám đánh cược liền câm miệng đi!"

Vương Bảo đột nhiên lớn tiếng nói, "lão tử không phải không dám, là cảm thấy ngươi khuôn mặt già nua này, quá giả, khẳng định không phải cái gì nhận thua cuộc gia hỏa, ngươi nếu như đánh cược thua không công nhận, ta lại không làm gì được ngươi, này đánh cược đến cần gì dùng?"

Đan Phong Tử có tâm muốn giết một sát vương bảo nhuệ khí, cho Võ Cường Phong thuận một thuận nội tâm hỏa khí, hắn cùng Võ Cường Phong nhưng là bạn tốt, nếu không, cũng sẽ không thế Âm Dương Tông đứng ra.

"Tốt! Vậy chúng ta liền lấy tiên tổ chi linh xin thề, thua ở trăm hơi thở bên trong, nhất định phải nhận thua cuộc! Thua không công nhận, liền sẽ phải chịu tiên tổ chi linh trừng phạt! Đây là Cuồng Tiên Điện bên trong, tiên tổ chi linh bao trùm nơi, ai thua không công nhận, vậy khẳng định sẽ rất

thảm!”

Đan Phong Tử kỳ thực cũng sợ Vương Bảo chơi vô lại, Vương Bảo có thể nói như vậy, hắn ước gì đây!

Vương Bảo đột nhiên khoát tay chặn lại, nói rằng, “coi là, không đánh cuộc với ngươi, lại không có gì thật sự chỗ tốt, ngươi đối với ta ba bái chín đập, ta lại không thể sống thêm mấy năm, có cái gì tốt đánh cược?”

Ta rất sao liền biết tiểu tử ngươi đang giả vờ cool!

Đan Phong Tử trong lòng liên tục cười lạnh, sau đó lập tức tăng giá cả, nói rằng, “tiểu tử, ngươi thua rồi, ba bái chín đập, ta thua, ta ở đánh cược cho ngươi một viên Huyền Đạo đan, làm sao?”

Vương Bảo đỏ mắt, bỗng nhiên khẽ cắn răng, “Mười viên, ít hơn mười viên, không bàn nữa!”

“Mười viên liền mười viên! Xin thề đi!”

Đan Phong Tử say sưa cười to, sau đó thề xin thề!

Vương Bảo đồng dạng tuyên thề, sau khi nói xong, lập tức trở nên lười biếng lên, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Đan Phong Tử.

Đan Phong Tử sững sờ, sau đó chê cười nói rằng, “ta biết ngươi khẳng định có chút bản lãnh, thế nhưng, ngươi cho rằng ngươi vẫn đúng là có thể thắng qua lão phu hay sao?”

Vương Bảo ánh mắt ý tứ sâu xa.

Nằm sấp ở phía xa xem cuộc vui lão cẩu đột nhiên cười quái dị lên, “Ngớ ngẩn! Ngu xuẩn! Cùng lão Vương đấu đan, ngươi còn muốn thắng? Ngươi nằm mơ đây? Cẩu gia dám đánh cuộc, ngươi thua chắc rồi, đánh cược thua, Cẩu gia nằm ở lăn lộn meo meo gọi đều được...” 1053

------oOo------

Chương 1026: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đan Phong Tử hoàn toàn biến sắc!

Lão cẩu vừa nãy trâu bò chỗ, Đan Phong Tử nhìn ở trong mắt.

Lúc này dĩ nhiên phát sinh học meo gọi như vậy độc thề, chẳng lẽ cái này Hồ Hán Tam, ở luyện đan một đạo, thật sự có cái gì không lường được trình độ?

Trong lòng mắng to một tiếng.

Đan Phong Tử cũng không dám bất cẩn!

Ánh mắt chìm xuống, Đan Phong Tử hít sâu một hơi, trực tiếp không lại đi xem Vương Bảo, mà là toàn bộ tâm hồn, đều chìm đắm ở cảm ngộ đan phương bên trong!

“Tiên cổ Đoạt Linh Đan...”

“Viên thuốc này... Bất phàm!”

“Lấy đan lực ở trong người đúc ra ra cửu đại đoạt linh chi biển, cướp đoạt Tiên cổ khí, bỗng dưng tăng lên tốc độ tu luyện, tốt đan! Không nghĩ tới tiên trong đình, còn có cỡ này đan phương, đúng là có thể dẫn vì là lấy làm gương!”

“Kim tiên cỏ... Ma vân quả... Sương lạnh tàn cành... Ân, viên thuốc này... Lão phu nên có bảy phần mười tỷ lệ một lần thành công!”

Thời gian trôi qua.

Đan Phong Tử che đậy ngoại giới âm thanh, hoàn toàn chìm đắm ở cảm ngộ đan phương bên trong, dần dần, ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng, cuối cùng, hóa thành từng đạo từng đạo tinh mang không ngừng lấp loé!

Khẽ quát một tiếng.

Đan Phong Tử hai tay nơi sâu xa, từng đạo từng đạo ấn quyết không ngừng xuất hiện, phấp phới, ở hắn trước người dược liệu, bị rèn luyện, dung hợp, dược lực biến hóa bị Đan Phong Tử rõ ràng khống chế.

Cứ như thế trôi qua đầy đủ nửa canh giờ!

Đan Phong Tử đột nhiên cười to mà lên, "Xong rồi!"

Ầm!

Hắn trước người hư không, một viên đan dược thành hình, mặt trên phảng phất mang theo chín đạo trời văn, tạo thành một Trương Hải ảnh!

Tiện tay một chiêu!

Đan dược rơi vào lòng bàn tay!

Đan Phong Tử lúc này mới đem luyện đan tâm tư thu hồi, sau đó, nhìn về phía Vương Bảo.

Phóng tầm mắt nhìn.

Đan Phong Tử đại hỉ.

Bởi vì lúc này Vương Bảo chính nhíu chặt mày, khoanh chân ngồi ở tại chỗ, tựa hồ đang sầu chuyện gì!

Trong lúc nhất thời.

Đan Phong Tử được kêu là một cái đẹp a!

Ha ha ha!

Lão tử còn tưởng rằng, ngươi thật sự có cái gì sâu không lường được đan đạo trình độ.

Làm nửa ngày!

Toàn mẹ nó trang a!

Còn có lão chó già kia yêu!

Ngươi rất sao sau đó phải cho lão tử học meo gọi!

Thời gian lâu như vậy, liền đan phương đều không thể ngộ thành công? Lạt kê! Thực sự lạt kê!

"Ha ha ha!"

Đan Phong Tử cười to lên, xem thường nhìn Vương Bảo, ngạo nghễ nói, "tiểu tử, đây chính là ngươi ngông cuồng tiền vốn? Liền đan phương đều xem không hiểu chứ? Hừ, tự làm bậy, không thể sống a! Ngươi đắc tội Võ huynh, đắc tội Cửu vương tử điện hạ, ngày hôm nay lão phu liền cho ngươi cái này giáo huấn, nhường ngươi biết cái gì gọi là một thế giới khác!"

Vương Bảo xem vung tiền như thế nhìn Đan Phong Tử.

Mà vào giờ phút này.

Đan đấu trước điện cái khác Đan sư, đều là méo mặt nhìn Đan Phong Tử.

Đột nhiên.

Một cái nhận thức Đan Phong Tử ông lão Đan sư, thở dài một tiếng, mang theo vài phần thương hại, tích phân kinh hoảng, mấy phần khó mà tin nổi, run giọng nói, "Đan Phong Tử tiền bối... Ngươi vừa nãy chìm đắm ở luyện đan bên trong, căn bản không phát hiện, Hồ Hán Tam... Tiền bối, từ lâu luyện đan thành công... Thời gian sử dụng... Không tới trăm hơi thở!"

Đan Phong Tử, “?”

Hắn há hốc mồm!

Mộng bức!

Này chân tướng lực xung kích quá mẹ nó lớn!

Hắn căn bản là không có cách tiếp thu a!

Từ lâu luyện đan thành công!

Vẫn chưa tới trăm hơi thở?

Ta phốc ngươi muội phốc cả nhà ngươi a!

Này mẹ nó tuyệt bức không thể a!

Thế này sao lại là luyện đan a!

Không như thế làm ra a!

Chẳng lẽ.

Lão tử là rơi vào đến đan huyễn bên trong? Không phải không thể a, dù sao lão phu luyện đan trình độ kỳ cao, thật luyện chế ra đến vượt trâu bò đan dược, sẽ giáng lâm dị tượng, đan huyễn chính là một cái trong đó!

Có chút Đan sư, rơi vào đan huyễn, không thể tự kiềm chế!

Lão phu!

Nhưng là nhìn thấu a!

Khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, Đan Phong Tử trong giây lát đứng lên, nhắm mắt lại, sau đó rống to nói, “đan huyễn há có thể hoặc ta Đan Phong

Tử? Mở cho ta!”

Thần hồn bạo phát, hướng về tứ phương xung kích mà đi!

Có điều theo đan đấu điện bùng nổ ra một vệt ánh sáng ảnh, Đan Phong Tử thần hồn lực lượng, giống như bị một đem dao găm mạnh mẽ đâm đoạn, làm cho hắn rên lên một tiếng, sắc mặt cấp tốc thương Bạch Khởi đến!

Mở mắt ra.

Đan Phong Tử mờ mịt cực kỳ!

Vừa nãy đó là...

Đến từ chính đan đấu điện trừng phạt?

Này đan huyễn, vì sao giống như thật như thế? Lão tử hiện tại thần hồn bị thương, đều cùng thật sự giống như đúc!

“Hàng này đầu óc Oát?”

Vương Bảo chỉ chỉ Đan Phong Tử, buồn bực hỏi.

Mọi người, “...”

Này không phải đầu óc Oát!

Đây là tiến vào ảo tưởng chứng!

Mã Đức!

Ngươi còn có mặt mũi hỏi?

Này còn không phải bị ngươi cho kích thích?

Ngươi nhìn nhìn ngươi làm ra sự tình, cay sao trâu bò, đó là người có thể làm được đến sự tình sao?

Xa xa.

Cơ Thiên sắc mặt, đã là tái nhợt một mảnh.

Khí run gan liên tục a!

Vương Bảo không tới trăm hơi thở luyện đan thành công.

Chuyện này ý nghĩa là cái gì?

Mang ý nghĩa đan đấu điện, cũng đem luân hãm a!

Mà Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong.

Lão già này lần thứ hai nhắm hai mắt lại, cả người uể oải.

Tại sao?

Đây rốt cuộc là tại sao?

Lão tử kẻ thù vì sao như thế ngậm?

Cực Ma Tông bên trong.

Sở Vô Cương ngơ ngác nhìn Vương Bảo, đồng thời đối với Cực Ma lão tổ thân là kính nể, lão tổ trước không đi tới, hắn còn không rõ, hiện tại nhưng là rõ ràng, lão tổ đem Hồ Hán Tam xem thấu thấu a!

Không biết.

Vào giờ phút này Cực Ma lão tổ, cũng là cực kỳ chấn động, hắn ngờ tới Vương Bảo rất mạnh, thế nhưng, vạn vạn không nghĩ tới sẽ như vậy tạc thiên a!

Liền Đan Phong Tử cũng phải cảm ngộ luyện chế nửa canh giờ đan phương, ngươi không tới trăm hơi thở liền hoàn thành, không biết, còn

tưởng rằng ngươi dối trá đây!

“Ông lão, tỉnh lại đi đi, ngươi đã thua 1 hiệp!”

Vương Bảo quay về Đan Phong Tử vỗ tay cái độp.

Đan Phong Tử ngây người như phỗng!

Sắc mặt càng thêm trắng xám!

Tâm hồn bên trong nhấc lên sóng biển ngập trời.

Cuối cùng, hóa thành vạn phần hoảng sợ!

Ta giọt nương a!

Lẽ nào này thật sự không phải đan huyễn? Mà là sự thực?

Có muốn hay không như thế đáng sợ a?

“Ta không tin! Ta không tin ngươi có thể không đến trăm hơi thở luyện chế ra viên thuốc này, ngươi khẳng định là mù luyện, đúng rồi... Bình đan! Nhanh bình đan!”

Đan Phong Tử giống như điên thật con, lớn tiếng hét lớn.

Vương Bảo mở ra tay, một viên đan dược ở hắn lòng bàn tay, lười biếng nói rằng, “đương nhiên muốn bình đan, này không sẽ chờ ngươi sao? Bắt đầu đi!”

Còn lại Đan sư từ lâu từ bỏ!

Đều là nhìn Vương Bảo cùng Đan Phong Tử!

Vào giờ phút này, theo đan đấu điện bên trong bùng nổ ra một vệt ánh sáng biển, Đan Phong Tử đan dược bị hắn ném ra, trong nháy mắt, đan dược liền trực tiếp ở quang hải nổ tung!

Mấy hơi thở qua đi.

Quang hải trước, xuất hiện một cái điểm giá trị, tám mươi!

Đan Phong Tử lỏng xả giận, cố nén hoảng hốt loạn, cười lạnh nói, “tám mươi phân... Viên thuốc này gần như hoàn mỹ, lão phu xem ngươi đan dược, sợ là thập phần cũng khó khăn đến!”

Vương Bảo mặc kệ hắn.

Đan dược thoát ra!

Cũng ở quang hải nổ tung!

Mấy hơi thở qua đi.

Theo quang hải trước, xuất hiện một cái điểm giá trị.

Tất cả mọi người là hít vào một ngụm khí lạnh!

Trăm phần!

Hoàn mỹ!

Cực hạn điểm giá trị!

“Sao có thể có chuyện đó?”

Đan Phong Tử như cha mẹ chết, hồn bay phách lạc, ngơ ngác nhìn cái kia trăm phần điểm giá trị, trong giây lát rống to nói, “lão phu không tin! Khẳng định là nơi nào phạm sai lầm! Chỉ bằng hắn, làm sao có khả năng luyện chế ra hoàn mỹ chi đan? Lão phu không phục!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, tức giận quát, “Có cái gì rất phục? Ngươi không được không có nghĩa là người khác không được! Có điều ngươi muốn thật không phục, Cửu vương tử cái kia không ở đàng kia sao, đi đánh hắn a,

mắng hắn a, chà đạp hắn a...”

Cơ Thiên, “?”

Ta ni muội!

Này hỏa tại sao lại không hiểu ra sao thiêu lão tử trên đầu đến rồi?

------oOo------

Chương 1027: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đan Phong Tử ánh mắt dại ra, vô lực khoanh tay!

Tuy rằng chân tướng khó có thể tiếp thu.

Thế nhưng.

Trên thực tế.

Chính hắn cũng rõ ràng.

Có cái gì rất phục đây.

Cuồng Tiên Điện bên trong, tiên tổ quy tắc bao trùm nơi, dù cho là Cửu vương tử Cơ Thiên, cũng không thể dối trá, nếu không thì, Vương Bảo há có thể trở thành là phân bá? Đã sớm các loại dối trá hận chết hắn!

Nói cách khác.

Vương Bảo thật sự luyện chế ra trăm phần hoàn mỹ đan!

Không có một chút nào lượng nước!

Hắn không phục?

Vậy cũng đến kìm nén!

Nhẫn nhịn!

Thống khổ!

Thế nhưng có phải thật rất khổ a!

Đan Phong Tử trái tim đều đang điên cuồng đánh đánh, tâm hồn điên cuồng hò hét.

Hắn nhưng là cùng Vương Bảo đánh cược!

3 hiệp hai thắng!

Vậy thì thua 1 hiệp!

Lại muốn thua 1 hiệp...

Mấy viên Huyền Đạo đan, này còn không cái gì.

Then chốt là.

Đến mẹ nó đối với Vương Bảo ba bái chín đập a!

Khe nằm!

Không làm, vậy thì là cái chết!

Làm.

Nét mặt già nua có còn nên?

Còn có thể hay không thể lại Cổ Chi Đại Lục lăn lộn?

đọc truyện với https://truy e ncuatui.net/ Ngay ở Đan Phong Tử trong lúc miên man suy nghĩ.

Đạo thứ hai đan phương, xuất hiện!

Vậy mà lúc này giờ khắc này.

Còn lại Đan sư, nhưng là căn bản chưa động, cũng không đến xem đan

phương, đi thể ngộ đan phương, mà là từng cái từng cái đều nhìn về Vương Bảo.

Vương Bảo dùng trăm hơi thở luyện đan này lớn lưu tinh chùy, đem hết thảy Đan sư đều cho đập tỉnh rồi, rõ ràng nói cho bọn họ biết, có hắn ở, tự mình nghĩ thắng? Ha ha ha, còn không bằng nằm mơ!

Vì lẽ đó.

Nếu biết rõ phải thua không thể nghi ngờ.

Cái nào còn có có cái gì tốt nỗ lực đây? Làm một con vui sướng cá ướp muối coi là!

Đương nhiên, đan phương vẫn phải là nhớ kỹ, này đều là Tiên đình sản xuất đan phương a, chỉ cần là bên ngoài không có, cái kia đều là giá trị liên thành.

Mà Đan Phong Tử.

Hắn không muốn thể ngộ, cũng phải đến thể ngộ!

Ai bảo hắn đánh cược đây!

Có điều.

Trước đó.

Đan Phong Tử cảm giác mình tất yếu cố gắng nhìn một cái, Vương Bảo là làm sao luyện đan!

Nếu không.

Mình coi như là chết, liền chết như thế nào cũng không biết, chẳng phải là quá oan uổng?

Vương Bảo cũng không phụ kỳ vọng.

Nhìn thấy Đan Phong Tử không động tác, liền trực tiếp ra tay luyện đan, đan phương vào não, Vương Bảo đan đạo trình độ liền bản năng vận chuyển lên, căn bản không có một chút nào nỗ lực đi cảm ngộ, bắt đầu luyện đan!

Rèn luyện!

Dung hợp!

Vương Bảo hai tay hầu như xuất hiện ngàn đạo tàn ảnh.

Lại là không tới trăm hơi thở công phu, theo trong hư không, một viên đan dược xuất hiện, luyện đan liền như thế xong xong rồi!

Đan Phong Tử...

Cảm giác mình muốn điên!

Kinh sợ!

Hoảng sợ!

Hoảng loạn!

Đan Phong Tử ngơ ngác cực kỳ nhìn Vương Bảo, liền phảng phất ở xem một cái sắp diệt thế khủng bố đại ma vương!

Quá trình luyện đan.

Hắn nhìn thấy!

Thế nhưng.

Hắn vẫn là ngay cả mình chết như thế nào, đều không rõ ràng!

Vương Bảo luyện chế quá trình, hắn chỉnh không hiểu, điều này cũng làm

cho mang ý nghĩa, Vương Bảo luyện đan trình độ, vượt qua hắn quá nhiều quá nhiều!

Thật là đáng sợ!

Thật sự thật là đáng sợ!

Luyện đan làm sao còn có thể mạnh mẽ như vậy?

Đan Phong Tử trong lòng gào thét lên!

Lão tử cái này lớn vung tiền!

Dĩ nhiên cùng như vậy một vị đan đạo vô địch vương giả đánh cược?

Vung tiền!

Quá mẹ nó vung tiền!

Hơn nữa.

Mấu chốt nhất chính là!

Này vẫn là chính mình đưa tới!

Người ta không muốn cùng chính mình đánh cược, chính mình còn không vui!

Tội gì đến tai?

Biết bao bi ai?

Đan Phong Tử như bị sét đánh giống như, chìm đắm ở tự gào bên trong không cách nào tự kiềm chế!

Vương Bảo hô hắn hai câu, không phản ứng, liền không nói gì nhìn về phía Cơ Thiên, nói rằng, “ta nói Cửu vương tử, ta không thể nhiều lần như thế chờ hắn a? Ngươi nhìn nhìn sắc mặt của hắn, đây là mộng bức quá độ đi!”

Cơ Thiên ánh mắt âm trầm, lệ quát, “Chớ có làm càn! Thời hạn chưa tới, vậy liền chờ! Không bằng nhau, liền cút!”

“Lạt kê người chủ trì!”

Vương Bảo quay về Cơ Thiên bĩu môi.

Cơ Thiên khí đỉnh đầu đều muốn bốc khói, nghiến răng nghiến lợi nói rằng, “Hồ Hán Tam... Ngươi nhất định phải làm như thế tuyệt sao?”

Vương Bảo buồn bực, “Ta lại làm sao? Ta liền như thực chất biểu diễn chính mình, ta còn có sai rồi?”

Cơ Thiên khóe miệng cuồng quất.

Ngươi biểu diễn chính mình, có thể a!

Ngươi mẹ nó khắp nơi hận ta, đây là muốn làm cái gì?

Thôi, lại tha cho hắn tiếp tục hung hăng một hồi đi, hắn cũng không thể... Vẫn hung hăng đi xuống đi?

“Ta chịu thua!”

Mấy chục hơi thở qua đi!

Đan Phong Tử cuối cùng cũng coi như là tỉnh táo.

Hắn mất cảm giác phun ra bốn chữ, tiếp theo, toàn thân run rẩy nhìn về phía Vương Bảo, nói rằng, “tiểu... Tiểu huynh đệ, chúng ta...”

Vương Bảo trừng mắt lên, “Là đại huynh đệ!”

Đan Phong Tử hai bận bịu đổi giọng, “Đại huynh đệ... Giữa chúng ta, không có cái khác thù hận, có thể hay không đem trước cá cược, xem là một chuyện hiểu lầm, lão phu... Nguyện lấy một trăm viên Huyền Đạo đan bồi thường ngươi!”

Vương Bảo hé mắt, cười hì hì nói, “Một trăm viên Huyền Đạo đan? Ta muốn nó làm chi? Ngươi cảm thấy ta luyện chế không ra?”

Đan Phong Tử nhất thời cay đắng, tiếp tục nói rằng, “cái kia... Ta bồi thường đại huynh đệ một tấm tiên tổ miếu như cửa dán, làm sao?”

Vương Bảo tuy rằng không biết tiên tổ miếu là cái gì.

Thế nhưng.

Có thể cùng tiên tổ dính líu quan hệ, phỏng chừng đều là thứ tốt.

Nghĩ tới đây, Vương Bảo liền cười nói, “cái này còn có thể, thế nhưng mà, ngươi trừ cho ta tiên tổ miếu như cửa dán, còn phải mắng hai người này một câu!”

Dứt lời.

Vương Bảo chỉ chỉ Võ Cường Phong cùng Cơ Thiên!

Hai tên này, “?”

Thổ huyết a!

Thật sự suýt chút nữa thổ huyết!

Võ Cường Phong mở mắt ra, ánh mắt quả thực muốn đem Vương Bảo hoạt lột ăn sống rồi.

Mà Cơ Thiên, nhưng là khuôn mặt vặn vẹo, rống to nói, “Hồ Hán Tam ngươi...”

Ngươi nửa ngày!

Cơ Thiên cũng không ngươi ra cái gì đến!

Hắn muốn nói, ngươi muốn chết tới.

Thế nhưng.

Vương Bảo đắc tội hắn còn nhẹ? Cái kia đã sớm muốn chết!

Mà Đan Phong Tử.

Nhưng là lập tức quyết định thật nhanh.

Ném cho Vương Bảo một đạo kim dán, sau đó, lập tức mặt hướng Võ Cường Phong, lớn quát, "Võ Cường Phong không biết xấu hổ!"

Võ Cường Phong, "..."

Đan Phong Tử vừa nhìn về phía Cơ Thiên, ánh mắt chớp qua một vệt kiêng kỵ, nhưng cuối cùng lại hóa thành kiên quyết, thấp quát, "Cơ Thiên Cửu vương tử..."

"Ngươi dám!" Cơ Thiên sắc mặt tái xanh quát chói tai.

Đan Phong Tử không thèm đến xỉa, lớn quát, "Cơ Thiên... Không biết xấu hổ!"

Mắng xong.

Đan Phong Tử cảm giác được thần hồn nơi sâu xa truyền đến lực áp bách nhanh chóng biến mất, lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau đó quay về Võ Cường Phong cùng Cơ Thiên chắp chắp tay, vẻ mặt đưa đám nói rằng, "Võ huynh, Cửu vương tử, chớ có trách ta a, ta cũng là bị bức ép!"

Cơ Thiên ha ha cười lạnh, nghiến răng nghiến lợi.

Bị bức ép?

Mã Đức!

Bị bức ép ngươi liền có thể mắng ta?

Ngươi cái này đáng chết lão già, ngươi làm sao không chết đi gắt gao gắt gao gắt gao!

Võ Cường Phong đột nhiên thở dài một tiếng, nói rằng, “Đan huynh không muốn tự trách, ngươi cũng là vì ta mới lưu lạc đến đây, Cửu vương tử điện hạ, kính xin ngài bớt giận, tất cả hậu quả, ta Võ Cường Phong gánh chịu!”

Cơ Thiên tuy rằng vạn phần khó chịu.

Thế nhưng lúc này, nhưng cũng là trở nên trầm mặc, sau đó, hừ lạnh nói, “thôi!”

Hắn mới vừa nói xong.

Liền nhìn thấy Vương Bảo quay về Cơ Thiên khoát khoát tay ngón tay, nói rằng, “sợ hàng! Người khác mắng ngươi, dễ dàng như vậy thì thôi? Ta xem thường ngươi!”

Cơ Thiên, “...”

Đại gia ngươi!

Ngươi tên khốn kiếp này!

Ngươi là thật độc a!

Những câu tru ta tâm a!

Ta mẹ nó nếu như không non chết ngươi, ta còn sống sót làm gì? Làm gì!

------oOo------

Chương 1028: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đan đấu điện.

Lần thứ hai luân hãm!

Liền Đan Phong Tử đều quỳ, còn lại Đan sư cái nào còn có tâm tư luyện đan?

Chỉ là ghi nhớ đan phương, thử thể ngộ một phen, liền bắt đầu tốn thời gian.

Chờ đến thời hạn qua đi.

Đan đấu điện bên trong, ba đạo lưu quang chớp qua.

Ròng rã ba mươi phân a!

Cơ Thiên cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Vương Bảo đỉnh đầu cuồng tiên điểm giá trị, từ năm mươi tám phân, biến thành tám mươi tám phân!

Cơ Thiên suýt nữa lệ rơi đầy mặt!

Cuồng Tiên Điện chính là tiên tổ thiết lập.

Mục đích gì, một cái là cho Tiên đình tích đức tìm thiện quả, một cái khác, chính là hòa hoãn hai đạo chính tà quan hệ!

Nhưng mà.

Nhìn chung nhiều như vậy lần Cuồng Tiên Điện mở ra.

Nhất đẳng cuồng tiên danh hiệu người thu được, có thể nắm tám mươi phân

cũng không nhiều!

Càng khỏi nói tám mươi hướng về lên, tám mươi tám phân!

Mà này.

Mới đệ tứ điện!

Còn có mẹ nó năm điện chưa mở đây!

Tiểu tử này sau khi nếu như còn tham gia, cuồng tiên phân còn không được phá trăm a khe nằm!

Dù cho đã hối hận qua đem điềm tốt khiến cho cao như vậy, thế nhưng Cơ Thiên vẫn là không ngừng được hối hận!

Nhưng vào lúc này.

“Ôi yêu, thật không tiện, đa tạ!”

Vương Bảo quay về mọi người chắp chắp tay, cười hì hì nói.

Rất nhiều đại tông lão tổ cùng với những võ giả khác, đều là khóe mắt cuồng quất!

Thật không tiện?

t r u y e n c u a t u i n e t Thật không tiện cái quỷ a!

Lão tử đem ngươi xem thấu thấu, ngươi từ đầu tới đuôi sẽ không có qua thật không tiện.

“Đại gia mau nhìn, Cửu vương tử liền xử ở cái kia, làm sao mỗi lần cũng phải ta nhắc nhở ngươi a, chúng ta mau mau tiếp tục a, ngươi không vội vã, ta còn sốt ruột nhận thưởng đây!”

Vương Bảo vẻ mặt tùy ý nói.

Mọi người không khỏi ở bên trong tâm thương tiếc lên, từng có lúc, Cuồng Tiên Thịnh Hội dĩ nhiên thành một loại dằn vặt? Loại này chỉ nhìn người khác trang bức cảm giác, thật rất sao khó chịu a!

Ngươi đánh cái cà!

Đi chết đi chết!

Cơ Thiên trong lòng mắng to, vẻ mặt âm trầm, đột nhiên cười lạnh nói, "đệ ngũ điện, chính là dụng cụ đấu điện! Làm sao? Ngươi chẳng lẽ còn muốn tiếp tục thắng được đi?"

Vương Bảo cười nhạt nói, "mộng chắc hẳn phải vậy đến có a, nếu không, cái kia cùng cá ướp muối khác nhau ở chỗ nào?"

Cơ Thiên tức giận ngược cười, "Luyện đan sợ là đều muốn dốc cả một đời, ngươi còn muốn luyện khí? Tốt, coi như ngươi có thể luyện khí, thế nhưng, này dụng cụ đấu điện ngươi nghĩ chia sẻ? Nói chuyện viển vông!"

Nào có người như thế treo.

Đan khí cộng tiến vào!

Tuyệt bức không thể!

Cũng nhưng vào lúc này.

Một lão giả đột nhiên đi ra, lạnh lùng nói rằng, "thế gian cuồng quá nhiều người, quả thực là xuẩn không thể thành! Cửu vương tử không nên cùng bực này ngoan người trí khí! Tội gì! Chờ đến Cuồng Tiên Thịnh Hội qua đi, ngài chỉ cần động động khẩu, hắn chắc chắn nuốt hận tại chỗ!"

Vương Bảo có nhiều thú vị nhìn ông lão, hỏi nói, "ngươi thì là người nào?"

Ông lão ngẩng đầu, cao giọng nói, "lão phu Cổ Khí Tông lão tổ Khí Vô Ưu! Tiểu tử, ngươi có loại liền tham gia dụng cụ đấu điện, lão phu sẽ cho

ngươi thua tại chỗ khóc lên!”

Vương Bảo ý tứ sâu xa nói rằng, “ai khóc còn chưa chắc chắn đây!”

Khí Vô Ưu lúc này liên tục cười lạnh, phất tay áo nói, “thằng nhãi ranh thôi, không thèm để ý ngươi! Điện hạ, mở ra đi!”

Cơ Thiên nhìn Khí Vô Ưu, trong ánh mắt, thập phần nhu hòa, quay về Khí Vô Ưu chắp chắp tay, trầm giọng nói, “tiền bối, có ngài ngày hôm nay nói như vậy, Cổ Khí Tông ở Tiên đình Đế đô tất cả chuyện làm ăn, ta Cơ Thiên ở đây làm chủ, miễn ngàn năm thu thuế!”

Khí Vô Ưu cười to mà lên, “Cửu vương tử khách khí! Đa tạ đa tạ! Ngài yên tâm, tiểu tử này, sẽ không ở dụng cụ đấu điện nhảy lên, có lão phu ở, hắn phải thua không thể nghi ngờ!”

Lão già này trong lòng cùng gương sáng giống như.

Vương Bảo luyện đan trình độ, quá rất sao đáng sợ, treo lên đánh Đan Phong Tử, Khí Vô Ưu khó có thể tưởng tượng Vương Bảo là làm sao như thế treo.

Thế nhưng.

Luyện đan như thế treo.

Luyện khí khẳng định cặn!

Nước lên thì thuyền lên, ngươi rất sao không thể nước lên thuyền trầm a!

Vì lẽ đó.

Cơ hội a!

Biểu hiện cơ hội thật tốt a!

Vương Bảo đắc tội Cửu vương tử Cơ Thiên đắc tội quá ác quá ác!

Quả thực đã là như nước với lửa, có ngươi không ta, có ta không ngươi cục diện!

Mà kết quả, tự nhiên là nhất định, Cửu vương tử Cơ Thiên còn có thể có chuyện?

Chỉ cần có thể đem Vương Bảo đè xuống, Cửu vương tử độ vui vẻ tuyệt bức cho thoải mái sáng, này không, vừa bắt đầu chính là lớn như vậy phúc lợi, ngàn năm miễn thuế a khe nằm, đây chính là một số tiền lớn!

Khí Vô Ưu càng kích động.

Theo Cơ Thiên mở ra dụng cụ đấu điện.

Khí Vô Ưu quay về Vương Bảo bĩu môi, sải bước đi vào!

Rất nhiều đại tông lão tổ, cũng dồn dập phái người tiến vào!

Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong híp mắt, đang chuẩn bị hạ lệnh, đột nhiên, Khí Vô Ưu âm thanh từ từ truyền đến, "Lão phu lần này, liền đại biểu Âm Dương Tông vì là chiến! Võ huynh, xem lão đệ giúp ngươi hả giận!"

Võ Cường Phong ngẩn ra, lập tức đại hỉ!

Nhìn về phía Khí Vô Ưu, Võ Cường Phong trầm giọng nói, "Cổ Khí Tông đại ân, lão phu không cần báo đáp, sau đó xem biểu hiện! Định không cho dụng cụ lão đệ thất vọng!"

"Ha ha, vậy thì đa tạ, trên thực tế, tiểu tử này kiêu căng như thế, không biết điều, coi trời bằng vung, muốn làm gì thì làm, quả thực là ta tiên tu sỉ nhục, ta ở đã nghĩ cho hắn một bài học!"

Khí Vô Ưu liếm một đợt, được thoả mãn trả lời, nhất thời bắt đầu biểu hiện lên.

Lôi Vương Bảo cừu hận độ.

Chẳng khác nào tăng Cửu vương tử điện hạ độ thiện cảm!

“Tới a!”

Khí Vô Ưu quay về Vương Bảo ngoắc ngoắc ngón tay, trên mặt mang theo châm biếm vẻ, cực kỳ khiêu khích nói rằng.

Vương Bảo lười biếng đạp bước, đến gần dụng cụ đấu điện, sau đó thở dài, “Ngươi vì sao như vậy vung tiền? Như thế hận ta, sau đó mất mặt, chẳng phải là rất khó coi?”

Khí Vô Ưu tùy ý cười to, “Mất mặt? Ha ha, tiểu tử, ta thừa nhận ngươi luyện Đan Vô Địch, thế nhưng luyện khí, hừ, ngươi còn non điểm!”

Vương Bảo nhất thời không nói gì!

Lão già này.

Vẫn đúng là coi hắn là thành mềm hàng đến bắt nạt a!

Những người này cũng vậy.

Sao liền không tâm lớn một chút đây?

Vừa nãy Đan Phong Tử cái kia giáo huấn còn chưa đủ sao?

Cần phải tìm đường chết a!

Mà Cơ Thiên.

Đã không thể chờ đợi được nữa.

Hỏi một lần, không người tham gia nữa sau khi, Cơ Thiên liền chính thức mở ra dụng cụ đấu điện!

Trong phút chốc.

Từ dụng cụ đấu điện bên trong.

Một vệt ánh sáng biển lóng lánh mà ra, cái kia rõ ràng là từng khối từng khối lóng lánh hiu hắt ánh sáng thiên thạch!

“Dụng cụ đấu! Đồng dạng vật liệu, tương tự thời gian, lấy giá trị luận thắng thua!”

Cơ Thiên hét lớn một tiếng, phất tay nói, “bắt đầu đi!”

Khí Vô Ưu không có động thủ.

Trái lại nhìn về phía Vương Bảo, hấp thụ Đan Phong Tử giáo huấn, lạnh lùng nhìn Vương Bảo, chuẩn bị trước tiên nhìn kỹ hẵng nói!

Mà Vương Bảo nhưng là liếc mắt một cái Khí Vô Ưu, cười nói, “có muốn hay không đánh cược?”

Khí Vô Ưu châm biếm nói, “đừng đùa những này cửa nhỏ nói, ngươi dao động không được đạo tâm của ta! Lần này luyện khí, ta sẽ dốc toàn lực ứng phó! Tiểu tử, ngươi còn không bắt đầu? Trước luyện đan, ngươi không phải rất nhanh sao?”

Vương Bảo biết vậy nên đần độn vô vị.

Lão già này da mặt dày, tâm tư trọng, không dễ gạt gẫm a!

Thôi!

Liền trực tiếp đánh hắn mặt đi!

Đùng đùng đùng.

Ngược lại cũng rất thoải mái!

Có điều.

Ngay ở Vương Bảo chuẩn bị luyện khí thời gian, bên tai đột nhiên vang lên gợi ý của hệ thống âm, "Đo lường đến kí chủ đang chuẩn bị luyện khí, hệ thống nhắc nhở kí chủ, có thể hướng về đồ vật bên trong gia nhập Cổ tộc tổ mạch chi khí, nhân là tiên thiên đồ vật, cố sẽ có thượng giai luyện khí bổ trợ!"

Vương Bảo vừa nghe, nhất thời vui vẻ!

Khe nằm!

Không ngờ như thế lão tử cũng không cần động thủ.

Hệ thống trồng liền vụ tệ phương pháp đều cho chỉ rõ!

Ánh mắt rơi vào thiên thạch bên trên, Vương Bảo đột nhiên phất tay, trong phút chốc, từng đạo từng đạo hỏa mang ấn quyết đem thiên thạch bao phủ, mấy hơi thở công phu, một thanh trường kiếm trực tiếp thành hình, mũi kiếm mở rất lớn!

Vương Bảo lập tức dừng tay, quay về Khí Vô Ưu nói rằng, "đến phiên ngươi!"

Khí Vô Ưu há hốc mồm, "?"

Làm cái gì?

Ta giời ạ!

Tiểu tử này đến cùng đang làm thần mã?

Cái gì gọi là đến phiên ta?

Ngươi luyện xong?

Liền đem khí phôi làm ra đến, liền chút nào khí văn đều không có, chút nào

thần thông đạo pháp cũng không dấu ấn, ngươi vậy thì rất sao hoàn thành?

Ta tin ngươi quỷ!

“Tiểu tử, xem ra ngươi thật sự không biết luyện khí a, lão phu luyện khí vạn vạn năm, chưa từng gặp ngươi cuồng vọng như vậy đồ, đem khí phôi xem là dụng cụ!”

Khí Vô Ưu lạnh lùng nghiêm nghị cười to lên.

“Nhưng là ta nhanh a...”

Vương Bảo rất là lười biếng nói rằng.

Khí Vô Ưu suýt chút nữa phốc ra một cái lão huyết!

Nhanh?

Đây chính là ngươi cái gọi là nhanh?

Khe nằm, này ngược lại là không giả, là thật sự nhanh, thế nhưng, ngươi này mau ra đây, là rất sao khí phôi a!

Nhường lão tử làm.

Lão tử còn nhanh hơn ngươi!

Có cái lông dùng?

Méo mặt một hồi, Khí Vô Ưu không lại đi xem Vương Bảo, mà là tiện tay một chiêu, một khối thiên thạch cuốn qua, Khí Vô Ưu thăm thẳm nói rằng, “tiểu tử, xem trọng, dụng cụ, không phải như thế luyện...”

------oOo------

Chương 1029: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khí Vô Ưu biểu thị.

Chính mình muốn bắt đầu trang bức!

Liền để này ngớ ngẩn nhìn một cái, một cái siêu cấp trâu bò luyện khí, là làm sao xuất hiện.

Trang một đợt sau khi.

Khí Vô Ưu khẽ quát một tiếng.

Theo thiên thạch hóa thành một bãi chất lỏng, Khí Vô Ưu hai tay liên tiếp đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết.

Thiên thạch chi dịch giống như nhảy lên vũ đạo, không ngừng lưu động, lăn lộn, từng đạo từng đạo khí văn đi vào, dấu ấn, thiên thạch chi dịch cũng từ từ hóa thành một thanh kiếm hình.

Không sai.

Khí Vô Ưu cũng chuẩn bị luyện chế một thanh kiếm!

Còn lại luyện khí sư thấy thế, dồn dập trầm mặc bắt đầu động tác lên!

Tuy rằng Khí Vô Ưu Cổ Khí Tông lão tổ tên gọi rất treo.

Thế nhưng ở luyện khí một đạo, cũng không phải hết thảy cao thủ đều ở Cổ Khí Tông.

Vào giờ phút này, thì có hai cái ông lão, mắt mang vẻ tự tin, bắt đầu luyện

khí.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người là bận việc lên, chỉ có Vương Bảo, thập phần tẻ nhạt khoanh chân ngồi dưới đất, nhìn một đám lão già luyện khí đờ ra!

Nửa ngày.

Vương Bảo rất là tẻ nhạt ngáp một cái, sau đó, liếc mắt một cái Cơ Thiên, đứng dậy, cười híp mắt nói rằng, "Cửu vương tử, đến đánh bài a!"

Cơ Thiên, "?"

Đánh bài cái gì quỷ?

"Ta đến ta đến!"

Lão cẩu hưng phấn chạy toán loạn tới!

Vương Bảo xem thường nói rằng, "hai người vô vị, ba cái mới sảng khoái!"

Ánh mắt lần thứ hai nhìn về phía Cơ Thiên, Vương Bảo cười hì hì nói, "Có tới hay không? Sẽ không ta có thể dạy ngươi a!"

Cơ Thiên cười lạnh nói, "không có hứng thú chơi ngươi thủ đoạn nham hiểm!"

Vương Bảo chậm rãi nói, "Chúng ta chơi đấu địa chủ, ngươi thắng một lần, ta thua cho ngươi một cái cuồng tiên phân, đương nhiên, ngươi như thua, gọi ta một tiếng đại ca là có thể! Làm người mới khen thưởng, chúng ta hiệp 1 trước tiên quen thuộc, không đáng tin, làm sao?"

Cơ Thiên nuốt ngụm nước bọt!

Thắng một lần, phải 1 điểm?

Khe nằm!

Dụ! 1 hoặc lực rất lớn a!

“Ai, thật sợ a!”

Vương Bảo thở dài.

Cơ Thiên nhất thời trợn mắt nhìn, vung tay lên, đạp bước tiến lên, lạnh quát, “Tới thì tới! Có điều ngươi nói trước đi một hồi quy tắc, ta rồi quyết định!”

Vương Bảo mấy câu nói, nói liên tục mang khoa tay mang đồ hình giải thích, đem đấu địa chủ quy tắc giải thích rõ ràng.

Cơ Thiên nghĩ tới nghĩ lui, phát hiện này đấu địa chủ đúng là rất thú vị, ân, phi phi phi... Thú vị cái rắm, chủ yếu nhất là có thể thắng! Có thể thắng phân!

Lão cẩu mèo tới, Vương Bảo đi tới dụng cụ đấu điện sát hạch bên sân duyên, dồn dập nhìn về phía Cơ Thiên.

Cơ Thiên trầm tư nửa ngày, mặt âm trầm tiến lên.

Hắn quyết định trước tiên thử xem!

Ngược lại hiệp 1 lại không đáng tin!

Ba người ngồi đối diện.

Vương Bảo lấy ra hệ thống xuất phẩm bài, rửa cọ rửa xoạt, phóng tới trên mặt đất, nói rằng, “địa chủ bài là đặc chế, một chút liền có thể nhìn ra, Cửu vương tử, ta nói rõ trước a, đồ chơi này không thể chơi vô lại a, hơn nữa ngươi coi như nghĩ chơi vô lại, đều chơi không được, ta này bài, đừng nói Thiên Tôn, lại cường nhân cũng nhìn không thấu, cảm ứng không ra! Không tin ngươi có thể thử xem!”

Cơ Thiên vẫn đúng là có ý nghĩ này.

Nhưng mà.

Thần hồn lực lượng cảm ứng bên dưới, cái kia bài thình lình phảng phất bịt kín một tầng sương mù, căn bản không thấy rõ.

Không nói những cái khác.

Này bài chất liệu, có chút trâu bò a!

Hừ lạnh một tiếng, Cơ Thiên ngược lại cũng yên tâm không ít, châm biếm nói, “ngươi cho rằng bản vương con sẽ cùng ngươi như thế vô liêm sỉ?”

“Vậy liền bắt đầu đi!” Vương Bảo mở miệng.

Hai người một chó bắt đầu mò bài!

Xoạt xoạt xoạt xong xuôi.

Vương Bảo liếc mắt một cái Cơ Thiên, “Ai địa chủ?”

Lão cẩu lập tức nhìn về phía Cơ Thiên, “Cửu nhi!”

Cơ Thiên gò má đột nhiên co giật, nhìn chằm chằm lão cẩu lệ quát, “Chó yêu, chớ có làm càn!”

Lão cẩu ghét bỏ nói rằng, “bài cục bên trên không to nhỏ, mau mau giọt, đừng cù cưa, ngươi đúng là ra bài a, Cẩu gia các loại Hoa đô cảm tạ!”

Cơ Thiên, “...”

Thôi!

Cùng một con chó trí cái gì khí a, các loại sau khi giết hầm thịt ăn không ngon sao?

“Ta địa chủ!”

Cơ Thiên lãnh đạm nói một câu, thế nhưng lông mày nhưng là chống lên, ẩn hàm vẻ hưng phấn, hất tay ném ra một chuỗi lớn, “Thông thiên thuận! Là như vậy, không sai chứ?”

“Nếu không lên!”

“Không được!”

Cơ Thiên hít sâu một hơi, “Vẫn là Thuận tử!”

“Ép!”

“Không được!”

Cơ Thiên lại hít sâu một hơi, thấp quát, “Nổ! Vương nổ! Lợi hại nhất có đúng hay không? Một tấm đơn, ta thắng!”

Thắng được thoải mái tràn trề a!

Này đấu địa chủ thật rất sao thơm!

Vương Bảo thở dài, “Bài thật tốt, vận may đến rồi, chặn cũng không ngăn nổi, nguy hiểm thật, ván này không đáng tin!”

Cơ Thiên, “...”

Nụ cười trên mặt nhất thời cứng lại rồi!

Sau đó.

Hối hận ruột đều rất sao xanh tím.

Ai ai ai?

Khe nằm!

Lão tử vừa nãy làm sao ngu như vậy, đáp ứng rồi ván này không tính đây, ai, tốt đáng tiếc a! Quá tiếc nuối!

“Còn đến hay không?” Vương Bảo hỏi.

Cơ Thiên lông mày nhíu lại, cười lạnh nói, “bản vương con vận may tăng cao, há có thể không tới? Tiếp tục!”

Tiếp tục thơm ngát!

Xem lão tử thắng chết ngươi!

Ở này tiên tổ chi linh bao trùm nơi, ta thân là tiên tổ hậu nhân, vận may còn có thể chênh lệch?

Chỉ cần có thể thắng được ngươi một nửa cuồng tiên phân, lão tử cũng có thể yên tâm.

Hiệp thứ hai liền bắt đầu rồi!

Cơ Thiên mò xong bài, ngay lập tức lộ ra mỉm cười, “Ta không phải địa chủ!”

Hắn cười, là bởi vì hắn có bom!

Ở hắn lý giải bên trong, bom vậy thì là tất thắng tượng trưng a!

Không hổ là vận may tăng cao, liên tục đều có bom, còn có ai?

“Ta địa chủ!”

Vương Bảo thản nhiên cười.

“Mau ra bài!”

Lão cẩu chân chó một nắm, mặt chó đều dán bài mặt trên, một cái bài phảng phất mặt quạt như thế.

“Ba đến bảy!” Vương Bảo hất tay ném một cái.

Cơ Thiên đại hỉ, “Ép! Chín đến già K!”

“Mười đến nhọn!” Lão cẩu lập tức để lên.

Cơ Thiên bỗng nhiên ngẩn ngơ, phản ứng lại, lớn mắng nói, “ngươi ngốc a, chúng ta là nông dân!”

Lão cẩu giận dữ, “Cẩu gia thuận bài đều không cho a? Không ngờ như thế chính ngươi với hắn chơi, Cẩu gia không ra được thôi!”

“Ngươi...”

Cơ Thiên á khẩu không trả lời được.

Cố nén lửa giận, thấp quát, “Vậy ngươi tiếp tục ra...”

Lão cẩu cù cưa ra bài, Vương Bảo lần thứ hai quản lên, mà lần này, Vương Bảo bài lên liền điên rồi, Cơ Thiên gò má đánh đánh, bị Vương Bảo vừa đập vừa cào một đường ép, cuối cùng Vương Bảo chỉ còn dư lại một tấm đơn.

“Đừng nhúc nhích!”

Cơ Thiên kích động, vung tay lên, “Bốn tấm tám! Bom! Ngươi chỉ còn một tấm, ta không đơn bài, ta xem ngươi làm sao thắng ta!”

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Lão cẩu lắc ra chân chó, ném ra bốn tấm, cười gượng nói, “bốn cái hai, nổ!”

Cơ Thiên mộng bức, “Ngươi làm cái gì?”

Lão cẩu nghiêm túc nói, “Thuận bài!”

Cơ Thiên suýt nữa thổ huyết!

Ta giời ạ!

Ngươi mẹ nó bốn cái hai bom đánh ta bốn cái tám, ngươi nói ngươi thuận bài? Ngươi làm lão tử vung tiền đúng không?

Không chờ hắn phản ứng lại, lão cẩu ném một cái trong tay bài, “Một tấm ba...”

“Ừm, xin lỗi, một tấm bốn, ta thắng!”

Vương Bảo cuối cùng một tờ giấy bài bay xuống!

Cơ Thiên triệt để há hốc mồm, run rẩy chỉ vào lão cẩu, lớn mắng nói, “ngươi này điều đáng chết chó yêu, ngươi... Ngươi phản bội bản vương!”

Lão cẩu không cần mặt mũi cười hì hì nói rằng, “Cẩu gia cùng ngươi lại không phải một nhóm!”

“Ta không phục!”

Cơ Thiên giận dữ!

Vương Bảo cau mày nói, “bài đánh xong, ngươi không phục cũng đến kìm nén, ngươi như cảm thấy chúng ta kết phường bắt nạt ngươi, sau đó ngươi vẫn địa chủ là được rồi, địa chủ bài ngươi cái thứ nhất mò, không là được? Thế nhưng ván này, ngươi phải gọi ta một tiếng đại ca!”

Cơ Thiên nén giận a!

Hỏa quá to lớn!

Hắn bị một con chó cho hãm hại a, có thể không khí sao?

Vốn là, hắn đều chuẩn bị muốn nổi giận, có điều, nếu Vương Bảo đều quyết định nhường hắn vẫn địa phương chủ, nghĩ đến vận may của chính mình, liên tục hai cái bom ở tay, thiên hạ ta có, nhất thời cắn răng, gầm nhẹ nói, "... Đại ca!"

"Thật ngoan! Tiếp tục ha!"

Vương Bảo cười theo tiếng.

Cơ Thiên hít sâu một hơi, đại trượng phu co được dãn được, nhịn nhất thời khí, không tính là gì, lão tử sau đó thắng chết hắn, trước tiên đem điềm tốt bảo vệ lại nói!

Mà ván kế tiếp.

Thật không tiện.

Vương Bảo lập tức dùng hệ thống đạo cụ, cường giả khí vận thạch!

Kết quả là...

Hừ hừ, đại gia hiểu!

Mà theo thời gian trôi qua, rất nhiều luyện khí sư luyện khí, cũng sắp đến hồi kết thúc.

Làm Khí Vô Ưu từ toàn tâm luyện khí bên trong đi ra, trên mặt mang theo vẻ ngạo nghễ, nhìn về phía Vương Bảo thời điểm, đột nhiên phát hiện, Vương Bảo cùng Cơ Thiên Cửu vương tử dĩ nhiên tập hợp đến cùng một chỗ, còn có một con chó, bọn họ đang làm gì?

Ai?

Chờ chút.

Cơ Thiên Cửu vương tử tại sao một mặt nổi giận dáng vẻ? Hơn nữa, hắn tại sao đột nhiên kêu Hồ Hán Tam cái kia hàng một câu đại ca? Khe nằm, Cửu vương tử đây là muốn điên (chơi) a...

------oOo------

Chương 1030: Cuồng Tiên Điện mở ra (mười lăm)!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi dối trá!”

Cơ Thiên thua đỏ mắt, cấp hống hống trợn lên giận dữ nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo thản nhiên nói, “dối trá? Ta Hồ Hán Tam cái gì đều sẽ, chính là sẽ không dối trá, ta lấy nhân cách của ta đảm bảo!”

Cơ Thiên khuôn mặt một trận vặn vẹo!

Khe nằm!

Lão tử thậm chí ngay cả thua chín thanh!

Chín thanh địa chủ, biển hiệu không phải một cái đơn bài chính là không có hàng hiệu, lão tử thắng cái quỷ a?

Này vách cheo leo không bình thường a!

Lão tử bắt đầu nhưng là đem đem bom!

Hiện tại ngươi lấy nhân cách của ngươi đảm bảo?

Đây chính là thừa nhận?

Mọi người từ lâu xem chính là một mặt mộng bức, hai mặt còn mộng bức, vào giờ phút này, đều là méo mặt lên.

Vương Bảo nhân cách...

Ân...

Từ thứ hai điện tranh đấu điện thời điểm, cũng đã thành cặn bả!

Võ Cường Phong đột nhiên thấp quát, "Điện hạ vẫn là tỉnh táo một điểm đi, ngài bị tiểu tử này lừa!"

Hắn đã sớm nhìn không được.

Thế nhưng đấu địa chủ thật Karin* Cơ Thiên, chơi quá này, hắn đều không dám nhắc tới tỉnh!

Cơ Thiên sắc mặt khó coi cực kỳ, hít sâu một hơi, bỗng nhiên đứng dậy, "Khá lắm! Ta lại ngươi nói!"

Vương Bảo thở dài, "Mới vừa rồi còn gọi đại ca đâu, hiện tại liền Thành tiểu tử, Cửu vương tử, làm người không thể quá nhiều lần a, sẽ xui xẻo!"

Cơ Thiên lạnh cười ha ha tách.

Xui xẻo?

Lão tử hiện tại đã rất xui xẻo rồi, còn có thể càng xui xẻo?

Khí Vô Ưu nhân cơ hội mau mau nói rằng, "Cửu vương tử điện hạ, lão phu đã luyện khí hoàn thành, chúng ta vẫn là trước tiên làm chính sự đi!"

Cơ Thiên lạnh lùng lui về phía sau đến trước vị trí, cười lạnh nhìn về phía Vương Bảo, "Đồ đáng chết, đến phiên ngươi lên sân khấu, đem ngươi kiếm đưa lên a, sau đó cũng làm cho ngươi nếm thử, không thể ra sức tư vị!"

Vương Bảo thu hồi bài, trở lại dụng cụ đấu điện sát hạch giữa sân, hơi cười, nói rằng, "muốn bắt đầu bình giám sao? Ai, ta luyện chế kiếm quá ngưu bức, vẫn là cái cuối cùng bình giám đi, nếu không, ta cái thứ nhất bình giám, sợ là đối với những khác luyện khí sư đả kích có chút lớn a, ta sợ bọn họ không chịu nổi!"

Khí Vô Ưu nghe vậy, lập tức mở ra bình xịt hình thức, "Tiểu tử, đừng giãy

dụa, kỳ thực ngươi hiện ở trong lòng rất hoảng rồi chứ? Luyện chế ra tới một cái lạt kê đồ chơi, sau đó đến cái Zero phân, lão phu đều thế ngươi mất mặt, biết rõ không thể làm mà thôi, ngươi ngu không thể nói, xuẩn như ngoan thạch!"

Vương Bảo thuận thuận tóc, thản nhiên nói, "lạt kê không xứng nói chuyện với ta! Lão già, ngươi liếm Cơ Thiên thời điểm, liền không nghĩ tới sau đó thất bại, sẽ có vẻ ngươi cỡ nào vung tiền? Ngẫm lại vừa nãy Đan Phong Tử, ngươi lẽ nào liền không dài chút dạy dỗ?"

Khí Vô Ưu thầm hận cực kỳ, thấp quát, "Linh Kiba (răng) lỵ miệng, lên không được nơi thanh nhã!"

Vương Bảo lập tức trở về hận, "Một thân liếm chó khí, ngươi uổng là nhất tông lão tổ!"

"Ngươi..."

"Ngươi cái gì ngươi? Xem ngươi lớn tuổi, không muốn phun ngươi, ngươi nhìn nhìn ngươi đắc ý, trâu bò, không biết, còn tưởng rằng cha ngươi là mẹ nó tiên tổ đây!"

"Khe nằm, tiểu tử ngươi..."

"Ngột ngạt nói chuyện, ta hun đến hoảng! Lại nói, nghe được ngươi nói chuyện ta liền phảng phất đụng tới con ruồi, ong ong ong..."

Khí Vô Ưu, "..."

Ong ong ngươi muội a!

Có điều đầu óc của hắn quả thật có chút ong ong.

Vương Bảo tốc độ nói cực nhanh, hận hắn cũng nhanh, nếu như hắn bình xịt hình thức sức chiến đấu là một, cái kia Vương Bảo tuyệt bức đã phá trăm, hắn há lại là đối thủ?

Cơ Thiên ánh mắt chớp qua một vệt vẻ thất vọng, ho nhẹ một tiếng, lạnh quát, "Được rồi! Miệng lưỡi lợi hại, có cái gì tốt tranh? Khí Vô Ưu tiền bối, vẫn là ngài trước hết mời đi, dù sao, tiểu tử này chỉ là ở cường chống đỡ, hắn nào có lá gan đó, cái thứ nhất bình giám!"

"Ha ha, nghe Cửu vương tử điện hạ!"

Khí Vô Ưu trong lòng thở phào nhẹ nhõm, hắn thật là có chút sợ, Vương Bảo miệng pháo uy lực quá rất sao mạnh!

Sau khi nói xong, Khí Vô Ưu không lại đi xem Vương Bảo.

Mà là trực tiếp đem trong tay kiếm ném về dụng cụ đấu ngoài điện trong quang hải!

Trên mặt mang theo vẻ ngạo nghễ, Khí Vô Ưu cao giọng nói, "kiếm này bị ta lấy đặc thù pháp môn luyện chế, đối với Tiên cổ lực lượng bổ trợ, có ít nhất nhiều lắm là năm thành! Bên trong dấu ấn thần thông đạo pháp, đầy đủ đạt đến chín loại, đây là ta khí đạo cực hạn, tất có thể đoạt được cao nhất phân!"

Một đám luyện khí sư trầm mặc không nói.

Có chút trên mặt mang theo vẻ tiếc nuối, thế nhưng có chút, nhưng là mặt không hề cảm xúc, chỉ là nhìn quang hải!

Nửa ngày.

Liền nhìn thấy trong quang hải bay ra một cái trị số!

Chín mươi!

Toàn trường ồ lên!

"Chín phần mười?"

"Thật cao..."

“Đây là Cuồng Tiên Thịnh Hội mở ra tới nay, dụng cụ đấu điện cao nhất phân!”

“Không hổ là Cổ Khí Tông lão tổ, khí đạo trình độ lại tăng lên a!”

Rất nhiều đại tông lão tổ đều là thấp giọng mở miệng!

Mà Cơ Thiên, càng là một mặt mừng như điên, Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong, cũng là bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, hết sức vui mừng!

Thắng!

Chín phần mười!

Chắc thắng a!

Hi vọng tiểu tử kia làm ra đến khí phôi phá chín mươi?

Nói chuyện viển vông thôi!

Không dễ dàng a!

Mã Đức, này thắng một hồi, quá rất sao khó khăn!

Cũng may, tiểu tử kia vẫn có sẽ không, nếu như chân đan dụng cụ toàn năng, vậy thì thật đáng sợ, vậy còn là người sao?

Vèo!

Vèo!

Nhưng vào lúc này.

Lại là hai cái ông lão dồn dập ném ra trong tay luyện khí!

Hai cái luyện khí một trước một sau, tiến vào quang hải, một món trong đó luyện khí bên trên rất sắp xuất hiện rồi điểm giá trị!

Tám mươi bảy!

Một cái khác, nhưng là tám mươi tám!

Khí Vô Ưu quay về cái kia hai cái ông lão chắp chắp tay, than nhẹ nói, "hai vị đạo hữu khí đạo trình độ, lại tăng lên không ít a!"

Cái kia hai cái ông lão liếc mắt nhìn nhau, đều là nở nụ cười khổ, tâm tình không tốt, cũng không làm sao phản ứng Khí Vô Ưu!

Còn lại luyện khí sư luyện khí từng cái từng cái bình giám!

Cao nhất không còn phá tám mươi.

Cuối cùng.

Chỉ còn dư lại Vương Bảo luyện khí chưa bình giám.

"Tiểu tử, đến phiên ngươi, lo lắng làm gì? Lên a!"

Khí Vô Ưu châm biếm nhìn Vương Bảo nói rằng.

Vương Bảo hoãn âm thanh nói, "vừa nãy mắng ngươi đúng hay không nhẹ, ngươi làm sao vẫn như thế nhảy đây?"

Khí Vô Ưu vẻ mặt nhất thời cứng đờ!

Thế nhưng, nhưng thức thời câm miệng, cường tự hừ lạnh nói, "mặc kệ ngươi!"

Tất cả mọi người nhìn Vương Bảo.

Dù cho.

Đã trong lòng biết, Vương Bảo phỏng chừng sẽ sáng lập dụng cụ đấu điện thấp nhất phân.

Thế nhưng.

Có mấy người, ánh mắt bên trong, vẫn là mang theo nhàn nhạt vẻ chờ mong, này tự nhiên là Cực Ma Tông một đám gia hỏa!

Vương Bảo dù sao với bọn hắn là một nhóm, tự nhiên hướng về Vương Bảo.

Vương Bảo giơ tay lên lên luyện khí kiếm, thở dài nói, "kiếm này, sợ là sẽ phải đoạt được danh hiệu đệ nhất! Đáng tiếc, phỏng chừng sau đó sẽ ở Cuồng Tiên Điện bị long đong, không thể uống Huyết Sát địch, đáng tiếc, đáng tiếc a..."

Mọi người, "..."

Ngươi muội nha!

Ngươi ở đa sầu đa cảm cái lông gà a!

Mau mau a!

Cũng chờ ngươi!

"Thôi, lên đi!"

Vương Bảo bàn tay lớn ném một cái trong tay luyện khí kiếm!

Có điều vào giờ phút này, luyện khí kiếm bên trong, nhưng là đã hòa vào Cổ tộc tổ mạch chi khí!

Luyện khí kiếm bề ngoài nhìn qua, không có gì biến hóa.

Thế nhưng bên trong, nhưng là long trời lở đất!

Mọi người không thấy được.

Chỉ là làm Vương Bảo luyện khí kiếm, ở trong quang hải ở lại: Sững sờ đầy đủ trăm hơi thở, còn chưa xuất hiện điểm giá trị, mọi người mới không khỏi ngạc nhiên.

Khe nằm!

Này lại ra cái gì yêu thiêu thân?

Đột nhiên.

Trong biển ánh sáng bay lên một cái điểm giá trị!

Chói mù mọi người con mắt.

Trăm phần!

Mọi người một mặt mộng bức!

Khí Vô Ưu vô hạn mộng bức!

Võ Cường Phong nét mặt già nua cuồng quất, ôm nỗi hận nhắm mắt, đóng kín ngũ thức, hắn biết, đón lấy Vương Bảo nhất định sẽ trang bức khẩu này, hắn, không muốn nghe.

“Hồ Hán Tam, treo tạc thiên!”

Lão cẩu lôi kéo cổ họng rống lên một câu, nộ xoạt một đợt cảm giác tồn tại.

Mà Cơ Thiên.

Nhưng là sắc mặt trắng bệch, có loại muốn cảm giác muốn rơi lệ!

Vì sao?

Đây là vì sao a?

Lão thiên gia vì sao muốn phái người này dằn vặt ta?

Lão tử lần thứ nhất chủ trì Cuồng Tiên Điện, vì sao sẽ xuất hiện loại này nghịch thiên kỳ hoa?

Tiên tổ a, ngài mở mở mắt a, nhanh mẹ nó thu rồi tên yêu nghiệt này đi, ta sắp không chịu đựng nổi nữa...

------oOo------

Chương 1031: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão già, thương tâm không?”

Vương Bảo nhìn về phía Khí Vô Ưu.

Khí Vô Ưu hoảng sợ hoàn hồn, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, run giọng nói, “ngươi... Ngươi chỉ luyện ra một cái khí phôi, ngươi... Ngươi làm sao có thể thắng? Này tại sao có thể? Cái này không thể nào...”

Cái gì gọi là tam quan hủy diệt sạch?

Hiện tại Khí Vô Ưu chính là!

Lão tử nỗ lực, quyết tâm, siêu cấp phí thần dốc hết tâm huyết luyện chế ra đến kiếm, dĩ nhiên mẹ nó không sánh được chỉ là một cái khí phôi?

Ta giời ạ!

Này lên cái nào nói lý đi?

Vương Bảo nhìn chằm chằm Khí Vô Ưu, thản nhiên nói, “ta cũng nghĩ biết điều a, thế nhưng thực lực nó không cho phép a, ta liền nhẹ nhàng như vậy luyện chế một thanh kiếm, nó liền max điểm, ta đây cũng rất bất ngờ a, ta còn tưởng rằng... Cao nhất cũng là chín mươi chín phân, giảm 1 điểm là khiêm tốn!”

Mọi người, “...”

Ta không nói gì!

Ngươi trâu bò!

Ta còn có thể nói cái gì!

Mà Khí Vô Ưu đối với tình huống như thế, biểu thị không thể nào tiếp thu được, lạnh giọng nói, “ngươi khẳng định làm cái gì quái lạ, lúc trước là luyện đan, hiện tại lại là luyện khí, nào có người như thế nghịch thiên?”

Vương Bảo cau mày nói, “ngươi hoài nghi ta dối trá? Có chứng cứ sao?”

Khí Vô Ưu sắc mặt âm trầm, trầm mặc không nói.

Ta có cái lông gà chứng cứ.

Có chứng cứ ta còn cần phải nói, đã sớm cấp hống hống lấy ra liếm Cửu vương tử.

“Không chứng cứ liền câm miệng đi!”

Vương Bảo liếc Khí Vô Ưu, sau đó cười híp mắt nói rằng, “còn có, lúc trước ngươi nhảy như vậy vui thích, ta cũng nhắc nhở qua ngươi, ngươi nhưng khắp nơi theo ta phân cao thấp, hiện tại làm sao? Đúng hay không cảm giác mình rất ngu ngốc?”

Khí Vô Ưu trên mặt tái nhợt một mảnh!

Mắt mang ngập trời cơn giận nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Trong lòng, nhưng là có chút vui mừng trước không cùng Vương Bảo đánh cược.

Nếu không.

Vậy thì thật là triệt để thua, hãy cùng Đan Phong Tử giống như, nét mặt già nua mất hết không nói, còn đắc tội rồi người!

“Xem như ngươi lợi hại!”

Khí Vô Ưu hừ lạnh một tiếng, xoay người đạp bước rời đi!

Vương Bảo nhìn bóng lưng của hắn, cười nói, “chúng ta này mối thù tuy rằng kết làm, ta như lần này không chết, tất đi ngươi Cổ Khí Tông đi dạo một vòng!”

Khí Vô Ưu thân thể run lên, một cái lảo đảo, suýt nữa ngã chổng vó.

Cơ Thiên đột nhiên trầm giọng nói, “tiền bối yên tâm, có ta ở, hắn chết chắc rồi!”

Khí Vô Ưu miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, chắp chắp tay nói, “lão phu không phải lo lắng, ai, Cửu vương tử điện hạ, xin lỗi, không thể ép tới ở tên khốn kiếp này!”

Cơ Thiên vung vung tay, chỉ là ánh mắt càng thêm tối tăm!

Mà vào giờ phút này.

Dụng cụ đấu điện bên trong, cuồng tiên phân lần thứ hai bay ra, mà lần này, là đầy đủ hai mươi phân!

Vương Bảo cuồng tiên điểm giá trị, đạt đến 108 phân!

Phá trăm!

Này xem mọi người lại là có chút đầu váng mắt hoa, trong lòng chấn động không muốn.

“Như thế nào Cửu vương tử, có muốn hay không trở lại mấy ván đấu địa chủ? Lần này ta có thể một lần thua thập phần!”

Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía Cơ Thiên, cười hỏi.

Cơ Thiên méo mặt lên!

Trong lòng tức đến nổ tung!

Hắn thậm chí cũng cảm giác mình nội thương rất nặng.

Thực sự là tức đến cực hạn a!

Tên khốn kiếp này đồ vật, còn mẹ nó nghĩ hố ta đây, vẫn đúng là thơm đấu địa chủ? Ta phi!

“Tiếp tục!”

Cơ Thiên nghiến răng nghiến lợi phun ra hai chữ.

Vương Bảo kinh ngạc nói, “lần này đúng là rất tích cực a, đều vô dụng ta thúc! Tiếp tục duy trì a!”

Cơ Thiên không nhìn tới Vương Bảo, hắn cảm giác mình xem thêm Vương Bảo một chút, tâm đều nhiều hơn thương mấy phần.

Thứ sáu điện!

Cơ Thiên trong lòng cầu khẩn, nhắc tới vài câu, liền trầm thấp nhẹ quát, “Thứ sáu điện, cấm pháp điện! Mở!”

Vù!

Cấm pháp điện mở ra!

Đồng thời trong nháy mắt, ở cấm pháp điện trước, xuất hiện một toà cấm tháp!

Tháp cao chín tầng.

Trong đó các loại cấm chế, trận pháp, tầng tầng vờn quanh, tràn ngập ở giữa!

Cơ Thiên lén lút liếc Vương Bảo một chút, lúc này mới nói rằng, “thời hạn

nửa canh giờ, ai có thể leo lên cấm tháp số tầng càng cao, ai chính là người thắng! Chư vị... Bắt đầu đi!”

Vừa dứt lời.

Cơ Thiên đột nhiên nhìn về phía phía sau, thấp quát, “Tiên vệ số ba, ngươi chính thức gia nhập Âm Dương Tông!”

“Phải!”

Cái kia Tiên vệ số ba là một lão giả, thân mang tử y, quay về Võ Cường Phong chắp chắp tay, hờ hững nói, “sau đó ta chính là Âm Dương Tông người!”

Nói xong.

Tiên vệ số ba đạp bước mà ra, lạnh giọng nói, “ta đem đại biểu Âm Dương Tông xuất chiến!”

Võ Cường Phong không biết này Tiên vệ số ba có cái gì bản lĩnh.

Thế nhưng.

Hắn tín nhiệm Cửu vương tử Cơ Thiên a!

Cơ Thiên chắc chắn sẽ không hãm hại hắn.

Vì lẽ đó, lúc này Cơ Thiên phái ra Tiên vệ số ba, cái kia chỉ định là Tiên vệ số ba có siêu cường phá cấm trình độ!

Có điều.

Xem xét một chút Vương Bảo, Võ Cường Phong đã rất có giáo huấn không thế nào lên tiếng.

Cùng lúc đó.

Rất nhiều đại tông lão tổ, dồn dập phái ra người của mình.

Tổng cộng mười mấy cái, đều đang đợi cấm tháp chính thức mở ra!

Vương Bảo đột nhiên nói rằng, “ta liền không lên, nghỉ một chút!”

Cơ Thiên thở phào nhẹ nhõm, nhưng cũng mang theo từng tia từng tia bản năng, trở về đầy miệng, “Ha ha, ta xem ngươi là không xong rồi đi, ngạch...”

Lời vừa ra khỏi miệng.

Cơ Thiên hắn liền hối hận rồi.

Suýt nữa đánh chính mình một cái tát!

Vừa mới chuẩn bị nói điểm cái khác lời nói sang chuyện khác, liền nhìn thấy Vương Bảo lông mày hơi nhíu, mấy cái đạp bước liền đi tới cấm pháp điện sát hạch trong phạm vi!

Cơ Thiên ngẩn ngơ.

Sau đó nghe được Vương Bảo xa xôi nói rằng, “không muốn bắt nạt người a, thế nhưng, ngươi rất sao nói lão tử không được? Khe nằm, thân là nam nhân, bị người nói không được, ta đây Hồ Hán Tam làm sao nhịn? Cũng được, nếu biết điều không được, vậy ta liền tiếp tục tú đi xuống đi!”

Cơ Thiên suýt nữa nước mắt chạy!

Ta giời ạ!

Ngươi rất sao có bệnh a?

Ta không phải là hận ngươi một câu sao?

Ngươi hận ta hận còn thiếu?

Làm gì cần phải theo ta tích cực a?

“Ha ha, lớn đậu bỉ!”

Lão cẩu lần thứ hai nộ xoạt cảm giác tồn tại, cười trộm liên tục, Cơ Thiên tức giận đến cả người run, trừng lão cẩu một chút, thấp quát, “Bản vương xin thề, sau đó lấy thịt chó làm chủ thực, ngươi chính là thứ nhất món ăn!”

Lão cẩu trợn tròn mắt, lười biếng nói rằng, “chỉ cần ngươi có thể gặm đến động, hiện tại gặm đều không sao, đến nha, dưới miệng a!”

Cơ Thiên, “...”

Ta ngươi muội a!

Lão tử hận tiểu tử kia hận có điều!

Hận một con chó ta rất sao đều thua!

Vì sao ta ngày hôm nay như vậy mềm yếu vô lực?

Võ Cường Phong đột nhiên trầm giọng nói, “điện hạ chớ hoảng sợ, cấm pháp điện, không giống trước, cấm pháp chi đạo, không chìm đắm trong đó, lấy năm tháng rèn luyện, há có thể khống chế đại thành? Người này sợ là vì sao khí điện hạ, lúc này mới đi tới! Không muốn hắn nói!”

Cơ Thiên ngẩn ngơ.

Nhìn về phía Vương Bảo, phát hiện Vương Bảo chính cười nhìn hắn, nhất thời hận đến nghiến răng nghiến lợi, gầm nhẹ nói, “này điện... Ngươi có dám theo hay không bản vương đánh cược một hồi?”

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, “Ngươi cũng nghĩ đánh cược? Nói một chút coi, đánh cược cái gì?”

Cơ Thiên cau mày trầm tư, cảm thấy lần này cấm pháp điện, khả năng thực sự là chính mình cứu vãn cục diện cơ hội tốt nhất, lúc này ánh mắt hàn

mang lấp loé, lạnh giọng nói, “liền đánh cược ngươi đoạt thắng! Ngươi không thể đoạt thắng, liền thua ta hết thảy cuồng tiên phân!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, hỏi nói, “ta đoạt thắng cơ chứ?”

Cơ Thiên sắc mặt âm tình bất định, khẽ cắn răng, gầm nhẹ nói, “bản vương thua ngươi... Một giọt Cổ Thần bộ tộc, Cổ Chân tôn cường giả một giọt tâm huyết!”

Dứt lời.

Cơ Thiên thình lình thở phào nhẹ nhõm, sau đó, lớn tiếng quát, “Lấy tiên tổ chi linh tuyên thề, ngươi, có dám đánh cuộc hay không?”

------oOo------

Chương 1032: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người kinh ngạc!

Đều là mang theo chấn động ánh mắt, nhìn Cơ Thiên!

Trong lòng âm thầm líu lưỡi!

Cổ Thần bộ tộc, Cổ Chân tôn cường giả tâm huyết a!

Này các cường giả, vẫn là Cổ Thần bộ tộc, tâm huyết mang đến tạo hóa, có thể nói vô tận, Cổ Thần tâm huyết có tận, mỗi một giọt đều vô cùng quý giá, rất ít sẽ truyền lưu đến Nhân tộc bên này.

Cơ Thiên dĩ nhiên có thể lấy ra cỡ này tiền đặt cược!

Đây là thật sự dám nắm a!

Này nếu như đánh cược thua!

Vậy còn không đến tức điên, còn không được tức chết a!

Vương Bảo nghe được sáng mắt lên.

Cổ tộc Cổ Chân tôn cường giả, có thể nói một thân là bảo!

Tâm huyết càng là bảo bên trong chí bảo!

Huống hồ.

Loại này đưa tới cửa đại lễ, không thu chẳng phải là xin lỗi chúng ta Cửu vương tử điện hạ?

Nghĩ tới đây, Vương Bảo giả vờ giả vịt, bị lợi ích làm mê muội dáng vẻ, lộ ra một vệt vẻ tham lam, cao giọng nói, "Cổ Thần bộ tộc Cổ Chân tôn tâm huyết? Tốt! Cái này đánh cược, ta nhận! Ngươi tiên phát thề!"

Cơ Thiên ánh mắt mang theo lệ mang, trực tiếp phát độc thề!

Phát xong sau khi, liền nhìn chằm chằm Vương Bảo, cười lạnh nói, "đến phiên ngươi!"

Vương Bảo cười xin thề.

Thệ ước một thành.

Cơ Thiên ánh mắt lập tức chớp qua một vệt vẻ tàn nhẫn, nhìn về phía cái kia Tiên vệ số ba, lớn quát, "Nếu như không thể thắng, ngươi liền tự sát đi!"

Vẫn mặt không hề cảm xúc, duy trì mặt cương thi Tiên vệ số ba, sắc mặt lúc này mới khẽ biến, hé mắt, trầm thấp cực kỳ theo tiếng nói, "thuộc hạ tuân mệnh!"

"Bắt đầu đi!"

Cơ Thiên lập tức mở ra cấm tháp!

Tiên vệ số ba trước tiên động tác lên!

Cực tốc chui vào cấm trong tháp!

Nương theo cấm trong tháp cấm ánh sáng (chỉ) lóng lánh, cái kia Tiên vệ số ba thình lình lông không ngừng lại, trực tiếp bước vào đến cấm tháp hai tầng bên trong!

Mọi người nhất thời ồ lên mà lên, thán phục liên tục.

Cơ Thiên thấy thế, mặt mày hớn hở, nhìn còn chưa tiến vào cấm tháp Vương Bảo, cười to mà lên, "Tiểu tử, ngươi thua chắc rồi! Nói thật cho

ngươi biết đi, Tiên vệ số ba nguyên bản là phụ vương ta bên người tiềm tu cấm trận cao thủ, ta cầu đã lâu, mới cầu đến bên người, ngươi so tài với hắn? Rất xa xôi cổ cấm trận, đều không làm khó được hắn!"

Nhìn nhìn này phá cấm tốc độ!

Bản vương liền muốn hỏi một chút, còn có ai? Còn mẹ nó có ai?

Thắng định a!

Lần này, tuyệt bức sẽ không lại xuất hiện chút nào bất ngờ, thắng định!

Cái khác tham gia cấm pháp điện cao thủ, cũng đã đi vào.

Mà Vương Bảo, vẫn không động, đứng tại chỗ, cả người lộ ra lười biếng khí tức.

Cơ Thiên lần thứ hai đánh vỡ trầm mặc, nhìn chằm chằm Vương Bảo, lạnh giọng nói, "còn bất động? Ngươi đây là chịu thua?"

Vương Bảo cười nhạt nói, "gấp cái gì? Nhường bọn họ trước tiên bò một hồi, nếu không thì, vừa lên đến liền cho người ta một gậy, nhiều không tốt?"

Cơ Thiên gằn giọng nói, "ngươi nếu là hiện tại chịu thua, đồng thời đem hết thảy cuồng tiên phân đều cho bản vương, bản vương hay là có thể để cho ngươi chết thoải mái một điểm!"

Vương Bảo không để ý đến hắn, chỉ là lấy ra hộp thuốc lá, bắn ra một điếu thuốc, thiêu đốt, thản nhiên nói, "đừng nóng vội, trước hết để cho ta hút điếu thuốc!"

Mọi người thấy không nói gì!

Tiểu tử này.

Lúc trước hổ bẹp.

Hiện tại làm sao ngu như vậy thiếu đây?

Này đều cái gì tình hình, ngươi coi như có chút lá bài tẩy, có bản lĩnh, ngươi mau mau lên lên lên a, ngươi còn đánh căn? Ngươi đánh lông gà!

Sau đó thua, ngươi khóc đều không chỗ để khóc!

Hồi lâu.

Cấm tháp tầng thứ sáu, thình lình xuất hiện hiu hắt ánh sáng lóng lánh, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa, có người ở tầng thứ sáu phá cấm!

Mà còn lại lóng lánh hiu hắt ánh sáng, cao nhất mới tầng thứ ba!

Không nghi ngờ chút nào!

Ở tầng thứ sáu, tuyệt đối chính là Tiên vệ số ba!

Cơ Thiên xem chính là nhiệt huyết sôi trào.

Thứ nhất điện.

Mãi cho đến hiện tại.

Hắn đều ở được Vương Bảo chim khí a!

Bị Vương Bảo chèn ép, cố sức chửi, sỉ nhục, kích thích, hãm hại lừa gạt, Vương Bảo đối với tội ác của hắn, quả thực là tội lỗi chồng chất!

Hiện tại.

Cuối cùng cũng coi như là vươn mình một hồi!

Cơ Thiên trong lòng thậm chí phảng phất nhớ tới từng đạo từng đạo tiếng ca, “Vận may đến, cái kia vận may đến...”

Chỉ là.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bàn tay vung lên, tàn thuốc trực tiếp hóa thành yên phấn, quay về Cơ Thiên hơi nhíu mày, Vương Bảo cười nói rằng, “ta nói ta có thể trăm hơi thở bên trong, phá quan toà này cấm tháp, ngươi tin không?”

Cơ Thiên có chút mộng bức!

Mọi người cũng là có chút há hốc mồm!

Này giời ạ!

Là điên rồi sao?

Trăm hơi thở bên trong, đột phá Cuồng Tiên Điện một trong, cấm pháp điện chín tầng cấm tháp?

Khe nằm!

Dù cho là Cổ Chân tôn cường giả đích thân tới, sợ cũng là khó có thể khen dưới như vậy hải khẩu!

Tiểu tử, ngươi sao liền như thế có thể thổi đây?

Lời này, chúng ta cũng có thể thế Cửu vương tử trả lời ngươi!

Vậy thì là.

Không tin!

Tin ngươi cái quỷ a!

Ngươi đây chính là vô nghĩa a!

“Càn rỡ! Chuyện cười! Ngớ ngẩn!”

Cơ Thiên liên thanh cố sức chửi, được kêu là một cái lanh lẹ, thoải mái cười to nói, “tiểu tử, không dùng lại ngôn ngữ đến kích thích bản vương, bản vương có thể không bị lừa!”

“Chà chà!”

Vương Bảo lấy nhìn ngớ ngẩn ánh mắt, nhìn Cơ Thiên, sau đó xoay người.

Đạp bước hướng đi cấm tháp!

“Chờ! Trăm hơi thở! Ngươi đếm lấy!”

Ném câu nói này, Vương Bảo đã bước vào cấm tháp, biến mất không còn tăm tích!

Cùng lúc đó.

Một đạo gào thét vang lên, “Một hơi thở!”

Cái này gọi là, đương nhiên là lão cẩu, lôi kéo cổ họng rống to.

Cơ Thiên nhất thời trợn mắt nhìn, lệ quát, “Ngươi quỷ gào gì?”

Lão cẩu liếc mắt một cái Cơ Thiên, ngẩng đầu nói, “người thất bại không xứng cùng Cẩu gia đối thoại!”

Ta chùi!

Cơ Thiên càng tức giận, gắt gao nắm chặt nắm tay, hắn xin thề, chính mình trước, nhất định sẽ nói được là làm được, sau đó, thịt chó chính là mình một ngày ba bữa món chính!

Còn có con chó này!

Lột da rút gân lên nồi chảo, chính mình muốn ăn ba năm mới bằng lòng bỏ

qua!

Ngay ở Cơ Thiên trong lòng cuồng mắng thời gian.

Đột nhiên.

Nương theo một đạo cực tốc lưu quang, dùng tốc độ khó mà tin nổi, lẻn đến sáu tầng, mọi người trực tiếp mộng lớn!

Cấm trong tháp.

Mỗi một vệt sáng, đều đại diện cho một người ở phá cấm!

Mà vừa nãy bay lên đi đạo kia lưu quang, thực sự là quá đáng sợ, từ tầng thứ nhất kéo đến tầng thứ sáu, hào quang phân tán, thập phần bắt mắt dễ thấy!

“Khe nằm, mù lão tử mắt chó a!”

“Lúc này mới mấy hơi thở? Hắn liền đến tầng thứ sáu?”

“Trời ơi! Loại này phá cấm tốc độ, tính là gì? Đạp thật sự phá cấm sao?”

“Ta cảm giác Cửu vương tử lần này, lại đến huyền...”

Cơ Thiên vẻ mặt cứng ngắc quay đầu, nhìn về phía cấm tháp!

Tầng thứ sáu, vào giờ phút này, đã có hai đạo hiu hắt ánh sáng!

Mà hết thảy này, đều là ở Vương Bảo sau khi đi vào, mới xuất hiện.

Nghĩ đến Vương Bảo tiến vào trước khi đi, cùng tự mình nói, khoe khoang, nói rằng lời hung ác, Cơ Thiên sắc mặt, trở nên hơi trắng xám!

Lão cẩu đột nhiên điềm mặt dựa vào đến, vẻ mặt hưng phấn, cười hì hì lấy ra một món đồ, nói rằng, “nhanh nhanh nhanh, Cửu vương tử điện hạ, nói nhanh lên ngươi cảm tưởng! Vào giờ phút này, thấy lão Vương như vậy phá

cấm tốc độ, ngươi khẳng định có rất nhiều lời muốn nói chứ? Không muốn kìm nén, kìm nén sẽ ngột ngạt xấu, nhanh gọi ra, không sao, kỳ thực mọi người đều biết trong lòng ngươi đang suy nghĩ gì, khẳng định là đang suy nghĩ chính mình thật là một lớn vung tiền, có đúng hay không? Không muốn ngượng ngùng mà, nhanh gọi a...”

Cơ Thiên cả người run!

Nhìn lúc này chính cầm microphone, dáng dấp kia tựa hồ cứ điểm đến trong miệng hắn lão cẩu, Cơ Thiên đột nhiên rít gào nói, “chó chết, ngươi mẹ nó muốn chết!”

Vèo.

Lão cẩu chạy toán loạn xa, tốc độ nhanh đến mức cực hạn, ngạo nghễ nói, “chờ ngươi có thể đuổi theo Cẩu gia, lại cùng Cẩu gia nói lời nói như vậy đi!”

Cơ Thiên, “...”

Không cách nào nhịn được!

Lão tử thân là Tiên đình Cửu vương tử, liền một con chó đều đối phó không được, nhường hắn cưỡi ở trên đầu mình, này mẹ nó lên cái nào nói lý đi?

Mà sau một khắc.

Nương theo một vệt sáng, tiến vào tầng thứ bảy.

Mọi người ở đây, đều là tâm hồn run lên bần bật!

Khe nằm!

Này tiến vào tầng thứ bảy, là Tiên vệ số ba sao?

Vẫn là cái kia Hồ Hán Tam?

Tổng hợp phía trước vừa nãy tình cảnh đó.

Khe nằm, mười có, là cái kia Hồ Hán Tam a!

Tiểu tử này, thật rất sao trâu bò a, hắn chậm lâu như vậy tiến vào, càng nhiên cái sau vượt cái trước!

Lão cẩu mở miệng lần nữa, nhìn vẻ mặt ngơ ngác, khó có thể tin Cơ Thiên, thở dài nói, “thương tâm liền khóc lên đi, nam nhân khóc đi khóc đi không phải tội a, tuy rằng ngươi là cái lớn vung tiền, thế nhưng, cái này mọi người đều biết, ngươi không cần cảm thấy thật không tiện...”

------oOo------

Chương 1033: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cấm trong tháp!

Hạ tầng bên trong võ giả một mặt mộng bức!

Bất kể là bọn họ ở tầng nào, đều là hết sức mờ mịt.

“Vừa nãy thật giống có người bay lên!”

“Vèo một cái con...”

“Giả chứ?”

“Nhìn lầm chứ?”

“Không thể a!”

“Ta thật giống cũng nhìn thấy...”

“...”

Một đám hàng hai mặt nhìn nhau, đón lấy ngơ ngác biến sắc.

Bọn họ phá cấm dựa vào thời gian cứng hận.

Người ta dựa vào bay?

Khe nằm!

Này mẹ nó còn so với cái cái gì?

Trực tiếp chịu thua được!

Mà ở tầng thứ sáu.

Tiên vệ số ba sắc mặt đã là tái nhợt một mảnh, đứng ở tầng thứ sáu tới gần cầu thang địa phương, hét lớn một tiếng, từng đạo từng đạo ấn quyết đánh ra, cuối cùng cũng coi như là phá cấm thành công, lòng như lửa đốt bước vào bảy tầng!

Nhưng mà.

Bảy tầng.

Lông không bóng người!

Tiên vệ số ba ngây người như phỗng, trên mặt một mảnh mờ mịt!

Cùng lúc đó.

Cấm tháp chín tầng, mọi người có thể nhìn thấy cửa sổ khẩu, Vương Bảo đột nhiên lộ ra đầu, liếc nhìn một chút phía dưới, phất tay một cái, hơi cười, nói rằng, “chào mọi người, lại gặp mặt, ta muốn chết các ngươi rồi!”

Mọi người, “...”

Lăn ngươi trứng đi, chúng ta cũng không muốn ngươi!

Lại nói.

Ngươi rất sao mới đi vào bao lâu a? Ngươi nghĩ ngươi muội a!

“Hai mươi hơi thở!”

Lão cẩu lôi kéo cổ họng lại hô một tiếng!

Chúng tâm hồn người run lên bần bật!

Giời ạ!

Không gọi không biết, một gọi giật mình a!

Hai mươi hơi thở a!

Phá cấm thẳng tới chín tầng!

Cũng sắp muốn phá quan!

Bực này tốc độ, hắn thật sự phá cấm sao?

Cơ Thiên sắc mặt âm trầm phảng phất có thể dưới mưa xối xả, gắt gao ngẩng đầu nhìn chằm chằm Vương Bảo, trong lòng dâng lên mãnh liệt hối hận!

Trên thực tế.

Lão cẩu hận hắn hận không sai a!

Trong lòng hắn vẫn đúng là ở mắng mình là một lớn vung tiền!

Không có chuyện gì nhất định phải khẩu này, dẫn tới tiểu tử kia kết cục, cái này cũng chưa tính, chính mình nhất định phải lòng tham hắn cuồng tiên phân, cho tới...

Mở ra đánh cuộc.

Còn rất sao thua!

Thua trận một giọt Cổ Thần bộ tộc Cổ Chân tôn cường giả tâm huyết a!

Đồ chơi này, nhưng là hắn cha đều cực kỳ hiếm có: Yêu thích chí bảo, cũng chính là hắn khá được sủng ái, lúc này mới được ban cho ta, vẫn không cam lòng dùng!

Nhiên mà sau đó.

Hắn phải công kích đi!

Mà không cần sau đó.

Liền nhìn thấy Vương Bảo biến mất, tiếp theo, theo cấm tháp phía trên thoát ra một bóng người, hung hãn rơi xuống đất, Cơ Thiên thân thể loáng một cái, suýt nữa ngã chổng vó!

"Ba mươi lăm hơi thở, lão Vương, ngươi cũng quá không cho Cửu vương tử mặt mũi, nói cẩn thận trăm hơi thở đây? Ngươi này không phải đánh hắn mặt sao? Đùng đùng đùng, nhiều thương a!"

Lão cẩu ha hả cười quái dị nói.

Vương Bảo lười biếng nhìn Cơ Thiên, híp mắt cười, nói rằng, "là có chút bắt nạt người ha? Sớm biết, ta liền chậm một chút, thế nhưng không có cách nào a, thực lực hắn không cho phép ta biết điều a, hơn nữa, ta cũng nghĩ biết điều tới, Cửu vương tử hắn không cho a, cần phải kích thích ta, cần phải theo ta phân cao thấp, ngươi xem, hiện tại còn muốn bồi cho ta một giọt Cổ Chân tôn Cổ Thần tâm huyết, đây thực sự là quá thật không tiện!!"

Cơ Thiên, "..."

Ngột ngạt nói rồi!

Van cầu ngươi, ngột ngạt rất sao nói rồi!

Còn hiềm lão tử trong lòng, không đủ khó chịu sao?

Hít sâu một hơi, Cơ Thiên thình lình khẽ cắn răng, gầm nhẹ nói, "nguyện thua cuộc, bản vương không phải không đánh cuộc được người, cho ngươi!"

Một giọt toả ra ánh vàng huyết châu, chạy toán loạn hướng về Vương Bảo!

Vương Bảo tiếp nhận, kinh ngạc nhìn Cơ Thiên, "Ngươi dĩ nhiên như vậy

phóng khoáng, ra ngoài dự liệu của ta a! Cửu vương tử, ta đánh giá cao ngươi một chút!”

Cơ Thiên trong lòng nhấc lên vô biên cười lạnh.

Ngớ ngẩn!

Này Cổ Thần bộ tộc Cổ Chân tôn chi tâm huyết, cho ngươi, liền cho ngươi!

Lão tử tuy rằng đau lòng.

Thế nhưng.

Ngươi khẳng định nằm mộng cũng muốn không tới đi.

Này huyết một khi bị người luyện hóa, hấp thu, liền bằng đánh Cổ Thần bộ tộc mặt, đánh vị kia Cổ Chân tôn cường giả mặt!

Bây giờ lão tử đã tản đi phụ vương dưới phong ấn!

Chỉ cần ngươi luyện hóa, vị kia Cổ Chân tôn cường giả, liền có thể cảm nhận được!

Đến thời điểm!

Ha ha ha!

Ngươi mẹ nó còn có đường sống?

Nghĩ tới đây, Cơ Thiên đột nhiên cảm thấy, chính mình phải diễn một đợt, hắn một khắc đều không muốn chờ, liền muốn lập tức nhìn thấy Vương Bảo đi chết đi chết, tốt nhất tan xương nát thịt, hồn phi phách tán, đó mới sảng khoái!

“Tiểu tử, này huyết một khi thấy ánh sáng (chỉ), không lập tức luyện hóa hấp thu, hiệu quả sẽ giảm nhiều!”

Cơ Thiên rất là đáng tiếc nhìn màu vàng giọt máu, cảm thán nói, “bản vương không muốn nhìn thấy bảo vật này lưu lại tiếc nuối, ngươi nhanh hấp thu đi!”

Lão cẩu đột nhiên kêu to một tiếng, “Lão Vương, có gì đó quái lạ, có âm mưu!”

Cơ Thiên căm tức lão cẩu, lão cẩu không chút nào yếu thế ngược trừng!

Vương Bảo nhưng là cười híp mắt nói rằng, “hiện tại luyện hóa hấp thu, ngược lại cũng hành...”

Dòng máu vàng kề sát ở chỗ mi tâm!

Trong nháy mắt, Vương Bảo giữa chân mày, cái kia Cổ Thần lực lượng tồn tại chỗ, trong nháy mắt sôi trào lên!

Có điều.

Nhưng vào lúc này.

Cuồng Tiên Điện vị trí nơi, một vùng thế giới, thình lình xuất hiện một đạo không cách nào hình dung khủng bố chập chờn, này chập chờn, ngang qua không mấy vạn dặm mà đến, mang theo ngập trời tức giận!

Vương Bảo trước người hư không, tựa hồ đang tự động ngưng tụ thành một bóng người!

Nhưng mà.

Lúc này, Vương Bảo trong cơ thể Cổ tộc tổ mạch chi khí, đột nhiên động!

Nguyên bản không bị khống chế, khá là cuồng bạo Cổ Chân tôn tâm huyết, bị Cổ tộc tổ mạch chi khí quét qua, nhất thời yên tĩnh lại, đồng thời loáng thoáng, lộ ra kính nể bình thường, hơi lay động, như ở quỳ lạy!

Đồng thời.

Trong hư không, còn chưa thành hình bóng người, biến mất không thấy hình bóng, chỉ để lại một đạo mang theo chấn động kinh dị.

Vương Bảo sao quan tâm những này, rất nhanh sẽ đem Cổ Chân tôn tâm huyết hấp thu sạch sẽ, Cổ Thần lực lượng tăng mạnh, thân thể lực lượng càng là sinh trưởng, nghiễm nhiên đã cùng tu vi ngang hàng, đạt đến Thiên Tôn đỉnh cao cảnh giới!

Mở mắt ra.

Vương Bảo nhìn về phía Cơ Thiên.

Cơ Thiên nhưng là đã mộng bức tại chỗ.

Những người khác, cũng chẳng tốt đẹp gì.

Vừa nãy một khắc đó, ai cũng có thể đoán được, khẳng định là Cổ Thần bộ tộc vị kia Cổ Chân tôn cường giả, bởi vì tâm huyết bị quang minh chính đại hấp thu, cho tới phẫn nộ, muốn vượt qua mà đến trách!

Thế nhưng.

Vì sao lại đột nhiên biến mất?

Cơ Thiên càng là há hốc mồm!

Hắn nhưng là đều làm tốt Vương Bảo chết rồi, lập tức khắp chốn mừng vui chuẩn bị!

Vạn vạn không ngờ tới a!

Này rất sao tiếng sấm lớn, hạt mưa tiểu a!

Vị kia Cổ Chân tôn cường giả, dĩ nhiên sợ, biến mất rồi, rời khỏi!

Ngươi mẹ nó nhưng là Cổ Chân tôn a!

Ngươi sợ cái cầu a?

Dù cho nơi này là Cuồng Tiên Điện, thế nhưng, cũng không thể ngăn cản ngươi đường đường Cổ Chân tôn a, ngươi đột nhiên giáng lâm, thời gian mấy hơi, cũng đã đủ rồi, một đầu ngón tay phỏng chừng đều có thể bóp chết tên tiểu tử này, ngươi sao liền chạy cơ chứ?

“Đa tạ Cửu vương tử!”

Vương Bảo quay về Cơ Thiên chắp chắp tay, sau đó nghiêm túc nói, “Làm cảm tạ, đón lấy mấy điện, ta liền không hận ngươi!”

Cơ Thiên, “...”

Ha ha ha.

Ta đúng hay không còn phải cảm tạ ngươi a, ngươi tên khốn kiếp!

Cũng nhưng vào lúc này.

Cấm tháp thời hạn, đến!

Tiên vệ số ba, cuối cùng dừng lại với tầng thứ tám, bị cấm tháp cưỡng chế vứt ra!

Còn lại võ giả cũng dồn dập xuất hiện.

Bọn họ sau khi rơi xuống đất, đều là nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt nghi ngờ không thôi.

Tiên vệ số ba sắc mặt tái nhợt, tiến lên vài bước, quay về Cơ Thiên chắp tay nói, “điện hạ, thuộc hạ phụ lòng điện hạ sứ mệnh, tự sát lấy tạ tội...”

“Chậm đã!”

Cơ Thiên vội vã mở miệng, sau đó, rất là cô đơn nói rằng, “vừa nãy chỉ là

cho ngươi điểm kích thích, không nên tưởng thiệt!”

Tiên vệ số ba nhất thời thở phào nhẹ nhõm!

Mà giữa lúc Cơ Thiên ở nơi đó trong lòng oán trời trách đất thời gian, Vương Bảo mở miệng nói, “ngươi xem, lại không tích cực đi, mau mau, tiếp tục a, ta phân đều cho xong, ba mươi phân, tràn đầy giọt đều là yêu a, dưới một điện là cái gì? Có hay không kinh hỉ?”

Cơ Thiên gò má điên cuồng co giật!

Trong lòng tà hỏa điên cuồng tăng lên, gào thét rít gào!

Lão tử.

Đến cùng là bị cái nào cỗ tà gió thổi lên.

Làm sao một mực liền đụng với như thế cái hàng đây, đây là gặp vận đen tám đời a...

------oOo------

Chương 1034: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thứ bảy điện...”

Cơ Thiên lòng đang xì xì xì xì tỏa huyết.

Thực sự là thứ bảy điện.

Thả đến hiện tại.

Vậy thì là cho Vương Bảo phát phúc lợi.

Hố chính là hắn cái này Cửu vương tử a!

“Thứ bảy điện, Thiên Kiêu Điện, mở!”

Cơ Thiên một tiếng trầm thấp rống to, mở ra thứ bảy điện!

Bảo bảo trong lòng khổ (đắng) a!

Thế nhưng bảo bảo còn phải tiếp tục a!

Biết rõ này thứ bảy điện chính là cho tiểu tử này đưa phân.

Lão tử thân là người chủ trì, nhưng còn phải tiếp tục mở!

Ngươi liền nói này dằn vặt người không?

Này uất ức không?

Quá rất sao khí!

Rất nhiều đại tông lão tổ không hứng lắm, một bộ chết yên chết yên dáng vẻ.

Bầu không khí có chút lúng túng.

Cho tới Cơ Thiên tuyên bố mấy hơi thở sau khi, thình lình cũng không có người lên tiếng, không người nhúc nhích!

Vương Bảo thấy thế, lập tức nói rằng, "quy tắc đây, nói một chút a, Cửu vương tử ngươi người chủ trì này rất không chuyên nghiệp a!"

Cơ Thiên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "Thiên Kiêu Điện... Tuổi không qua trăm! Hiếu thắng đắc thắng người, đến thập phần! Tuổi không qua ngàn, hiếu thắng đắc thắng người, có thể chiếm được thập phần! Tuổi không qua vạn năm, hiếu thắng đắc thắng người, có thể chiếm được thập phần!"

"Này điện, bất kể thiên phú, bất kể huyết thống, chỉ lấy tuổi cùng sức chiến đấu làm đầu! Bắt đầu đi!"

Nói xong những câu nói này.

Cơ Thiên liền ngậm miệng, mặt không hề cảm xúc lên.

Hắn biết vậy nên vô lực chính là.

Vương Bảo nhìn qua, quá rất sao tuổi trẻ.

Nói hắn tuổi không qua ngàn, hắn đều tin!

Đã như thế, Vương Bảo nghiễm nhiên có thể nắm hai mươi phân, nhất không ăn thua, còn có thập phần cuồng tiên phân vào sổ, dù sao hắn khẳng định tuổi không qua vạn a, mà những kia tuổi không qua vạn, ai có thể cùng hàng này so với?

Này rất sao là một điện đều không thất bại a!

Đột nhiên.

Một cái đại tông lão tổ ho nhẹ một tiếng, nói rằng, “thôi thôi! Này không còn có tuổi không qua trăm cuộc chiến, cùng tuổi không qua ngàn cuộc chiến sao! Chúng ta tốt xấu còn có chút cướp đầu!”

“A Nguyên, ra khỏi hàng!”

Một cái nhìn qua liền cực kỳ non nớt thanh niên từ người lão tổ kia phía sau đi ra, sắc mặt cực kỳ hưng phấn dáng vẻ.

“Cố lên!”

Người lão tổ kia ánh mắt nhu hòa.

Còn lại đại tông lão tổ, cũng dồn dập bắt đầu phái người!

Những người này đều là thanh niên dáng dấp, mỗi cái tuổi không qua trăm, nhưng cũng là Cổ Chi Đại Lục bản thổ võ giả, trời sinh liền có Cổ Tôn tu vi!

Vào giờ phút này, từng cái từng cái đi ra, bước vào Thiên Kiêu Điện, đối mắt nhìn nhau trong lúc đó, đều là mang theo không hề che giấu chút nào địch ý!

Người trẻ tuổi mà!

Ai cũng không phục ai, hổ đến mức rất!

Cũng nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên hơi có chút thật không tiện, hướng về Thiên Kiêu Điện trước dịch bước!

Mọi người mộng bức!

Cơ Thiên thân thể run rẩy, gầm nhẹ nói, “Hồ Hán Tam, ngươi có xấu hổ hay

không? Ngươi tuổi không qua trăm?”

Vương Bảo liếc Cơ Thiên một chút, nói rằng, “ta hai mươi mấy tiểu tử, ngươi nói ta tuổi qua có điều trăm?”

Cơ Thiên gò má đột nhiên co giật một hồi, nộ quát, “Ngươi hai mươi mấy? Ngươi mẹ nó hiện tại đã là Thiên Tôn, ngươi nói với ta ngươi hai mươi mấy?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “hai mươi mấy đạt đến Thiên Tôn, làm sao? Ăn nhà ngươi gạo, vẫn là gặm nhà ngươi cải trắng? Cửu vương tử, chớ đem người khác đều muốn cùng ngươi như thế vô dụng, ta, Hồ Hán Tam, nhưng là chân chính thiên kiêu!”

Cơ Thiên hít sâu một hơi, ngột ngạt lửa giận, lạnh quát, “Hừ, nếu ngươi muốn tự rước lấy nhục nhả, cũng được... Sau đó chờ đến Thiên Kiêu Điện bên trong xuất hiện cắt tuyển ánh sáng, ngươi liền không chỗ che thân, đến lúc đó lộ ra nguyên hình, ta xem ngươi kết cuộc như thế nào!”

Vương Bảo đã đứng ở Thiên Kiêu Điện trước!

Vốn là một đám tức giận, ngươi xem ta khó chịu, ta xem ngươi khó chịu, mọi người cùng nhau lẫn nhau thương tổn các thanh niên, yên tĩnh lại, triệt để bối rối!

Ma trứng!

Chúng ta rất sao chết nấm mốc không chết nấm mốc a!

Một cái đường đường Cổ Tôn, muốn tới theo chúng ta tranh đấu đoạt thắng? Ta phốc ngươi một mặt huyết a, ngươi mặt? Có còn nên?

Rất nhiều đại tông lão tổ cũng là tức giận a!

Sắc mặt đều là không dễ nhìn!

Cũng nhưng vào lúc này.

Thiên Kiêu Điện cắt tuyển ánh sáng, xuất hiện!

Ở mỗi một người thanh niên trên thân thể không lăn, cuối cùng, biến mất không thấy hình bóng.

Đông đảo tuổi không qua trăm thanh niên tiểu thịt tươi, “?”

Cơ Thiên, “?”

Đông đảo lão tổ, “?”

Emma!

Tình huống gì?

Này mẹ nó lại là tình huống gì?

Tiểu tử này, dĩ nhiên không bị quét xuống?

Cái này không thể nào a, không thể a, vậy cũng là tuổi không qua trăm cắt tuyển ánh sáng a, vượt qua trăm tuổi, sẽ bị lập tức loại bỏ!

Trước đây những kia nghĩ lừa dối qua ải, liền chưa bao giờ từng thành công!

Tiểu tử này, làm sao liền lưu lại!

Dối trá?

Không thể a!

Chẳng lẽ.

Hắn đúng là tuổi không qua trăm?

Ta phốc...

Rất nhiều người suýt nữa phun ra một cái lão huyết, ngơ ngác cực kỳ nhìn Vương Bảo!

Trong lòng kinh hãi không muốn.

Thực lực như thế trâu bò!

Thiên phú như thế trâu bò!

Liền luyện đan luyện khí, đều vô cùng trâu bò, người khác thúc ngựa đều không kịp!

Ngươi nhưng cùng nói ta.

Hắn tuổi không qua trăm?

Khe nằm!

Này còn có nhường hay không người khác sống?

Chúng ta như thế cao tuổi rồi, sống đến chó trên người đúng không?

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "ngươi xem, ta nói ta là hai mươi vài nửa trẻ ranh to xác, các ngươi nhưng không tin, hiện tại tin chưa?"

Mọi người không có gì để nói!

Đột nhiên.

Một cái đại tông lão tổ đứng ra, nộ quát, "Hồ Hán Tam, ngươi coi như... Tuổi không qua trăm, thế nhưng... Ngươi như vậy bắt nạt những tiểu tử này, ngươi... Ngươi có còn nên cái mặt? Ngươi thân là Thiên Tôn, liền không cảm thấy vô liêm sỉ, cảm thấy xấu hổ, cảm thấy thật không tiện?"

Vương Bảo khuôn mặt nghiêm túc, lệ quát, "Lão già, tuy rằng ngươi ta tố không quen biết, thế nhưng... Cơm không thể ăn bậy, lời cũng không thể

loạn giảng a, cẩn thận ta cáo ngươi phỉ báng a!”

Ông lão kia liên tục cười lạnh, “Làm sao? Lẽ nào lão phu nói không đúng?”

Vương Bảo rất là nói thật, “Đương nhiên... Không đúng! Ngươi lời này nói, chính là nói xấu, lỏa lồ nói xấu a! Ngươi dĩ nhiên cho rằng ta muốn mặt? Khe nằm, mặt như thế cao quý đồ chơi, ta làm sao có tư cách nắm giữ?”

Ông lão kia ngây người như phỗng, phản ứng lại, hắn suýt chút nữa thổ huyết mà chết!

Cũng không có gì để nói!

Còn có thể nói cái gì?

Người ta đều đem lại nói rõ ràng như thế, hắn còn có thể nói cái gì?

Cơ Thiên sắc mặt tái xanh, tức giận run người!

Thế nhưng.

Hắn có thể nắm Vương Bảo thế nào?

Vương Bảo này cũng không muốn mặt, hắn thì càng không biện pháp!

“Người không biết xấu hổ, vô địch thiên hạ!”

Lão cẩu nộ xoạt một đợt cảm giác tồn tại, kéo một cái cổ họng gào hống một tiếng!

Mọi người nhất thời không nói gì!

Lời này.

Cũng không sai.

Người không biết xấu hổ, đúng là vô địch thiên hạ a, ngươi không biện

pháp a, ngươi nói người ta, người ta không để ý tới a, coi như là hắn muốn bắt nạt người bạn nhỏ, ngươi có thể sao làm?

Huống hồ, người ta vốn là có tư cách đó!

Vì lẽ đó...

“Ta... Ta chịu thua!”

“Ta không đánh, không đánh...”

“Ta muốn lui ra! Hắn, hắn sẽ không giết chúng ta chứ?”

“Ta chỉ là Cổ Tôn... Nhường ta theo Thiên Tôn tranh đấu? Này không phải buộc ta chịu chết sao?”

“Chịu thua! Chịu thua rồi!”

Từng cái từng cái thanh niên khàn cả giọng lớn tiếng gào thét lên!

Bọn họ sợ a!

Hoảng sợ a!

Vương Bảo trước giết giết giết, đó là không chút nào chớp mắt a, xác nhận xem qua thần, đây chính là cái lòng dạ độc ác người a!

Nhường bọn họ cùng Vương Bảo hiếu thắng đoạt thắng? Quả thực chuyện cười, đây là cho bọn họ phát hộp cơm đây!

------oOo------

Chương 1035: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi)!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một đám đại tông lão tổ uất ức nhìn mình bọn tiểu tử, mang theo hoảng sợ mà quay về!

Bọn họ trong lòng thập phần nổi nóng!

Này đáng chết.

Giết ngàn đao.

Thối không muốn cái mặt.

Hồ Hán Tam a!

Ngươi rất sao quả thực chính là ta cổ tiên tu sỉ nhục!

Ngươi đường đường Thiên Tôn, ngươi dĩ nhiên đi bắt nạt những này Cổ Tôn cảnh bọn tiểu tử, ngươi liền không sợ cho bọn họ lưu lại ám ảnh trong lòng a, ngươi lương tâm đây? Sẽ không đau sao?

Vương Bảo đối với mọi người ánh mắt bắt nạt, không hề hay biết!

Tuy rằng làm như thế, là có chút không chân chính, bắt nạt người.

Thế nhưng.

Lão tử cũng là hai mươi vài trẻ ranh to xác.

Các ngươi không thể làm kỳ thị a!

Ta lần này thật không dối trá a, ta thực sự là tuổi không qua trăm a, ta rất

sao ba mươi cũng chưa tới đây, sao liền không thể tham gia?

Nhìn thấy mọi người không lên tiếng, chỉ là trừng mắt hắn, Vương Bảo bĩu môi, nói rằng, “giờ đến phiên tuổi không qua ngàn, tới! Đến đây đi, đánh với ta một trận! Chúng ta võ giả, nên ở nhiệt huyết bên trong trưởng thành, ở thời khắc sống còn tỉnh ngộ!”

Mọi người, “...”

Hỗn đản!

Chết hỗn đản!

Quá rất sao hỗn đản!

Ở nhiệt huyết bên trong trưởng thành.

Ở Sinh Tử Gian tỉnh ngộ.

Này ngược lại là không sai!

Thế nhưng.

Vậy cũng ghi điểm địa phương, phân tình huống a!

Đánh với ngươi.

Dù cho là những kia tuổi không qua ngàn Cổ Huyền đi tới.

Có cái lông gà dùng?

Ngươi rất sao một đầu ngón tay duỗi ra đến, cũng có thể làm cho bọn họ tan xương nát thịt a!

“Được rồi...”

Cơ Thiên cả người run rẩy!

Trong lòng hắn đã không phải ở xì xì xì xì tỏa huyết!

Mà là phảng phất mở ra mười tám cái lỗ máu, đang điên cuồng bão tố cột máu!

Hắn nghĩ đến, Thiên Kiêu Điện còn có thể là Vương Bảo trang bức địa phương, ghi điểm địa phương.

Thế nhưng.

Vạn vạn không ngờ tới.

Giời ạ hắn ba mươi phân, đưa hết cho họa họa!

128!

Lại thêm cái ba mươi!

Ta phốc ngươi muội a!

Này mẹ nó đều 158 phân!

Đủ đủ để đến hai lần lớn nhận thưởng!

Tâm hồn co giật, Cơ Thiên cả người vô lực tuyên bố Vương Bảo thắng lợi.

Vương Bảo đứng ở Thiên Kiêu Điện trước, rất là tiếc nuối thở dài nói, "đáng tiếc a, quá đáng tiếc, này một điện, dĩ nhiên không có đối thủ, thực sự là cô độc lại cô quạnh!"

Mọi người sắc mặt khó coi, trong lòng phun mạnh, đối với Vương Bảo trợn mắt nhìn, liên đới, Cực Ma lão tổ cũng là chịu đến vô số đạo giết người giống như ánh mắt.

Cực Ma lão tổ, "?"

Khe nằm, ta rất sao có oan hay không a? Chiêu các ngươi? Tiểu tử kia trang bức, liên quan gì ta? Ta theo hắn lại không quen!

“Ai, dĩ nhiên sắp kết thúc rồi, này đều thứ tám điện, có điều, nghĩ đến có thể nhận thưởng... Chúng ta vẫn là nhanh lên một chút tiếp tục đi!”

Vương Bảo thở dài thở ngắn hai câu, liền đối với Cơ Thiên thử nhe răng!

Cơ Thiên cảm giác mình thần kinh đều tựa hồ mất cảm giác, trước đây có người hướng chính mình nhe răng, chính mình vách cheo leo nổi trận lôi đình, để cho không chết tử tế được, thế nhưng hiện tại hắn khiếp sợ phát hiện, trong lòng mình đã không có quá to lớn chập chờn.

“Thứ tám điện!”

“Thứ tám điện!”

Cơ Thiên đột nhiên ánh mắt chớp qua nồng nặc tàn khốc.

Tàn nhẫn mà Vô Tình!

Càng lộ ra nồng nặc chờ mong!

Nếu như nói thứ bảy điện, là hắn không nghĩ thông mở Cuồng Tiên Điện, như vậy thứ tám điện, chính là hắn nghĩ thông nhất mở Cuồng Tiên Điện!

Bởi vì thứ tám điện, chính là [Cuồng Tiên Điện]!

“Này điện... Huyền Đạo Tôn cảnh, cũng có thể tham gia...”

“Cuồng Tiên Điện bên trong tranh đấu, không khỏi giết chóc, lấy chiến dương danh, duy ta cuồng tiên!”

Cơ Thiên tinh thần đại chấn.

Sau đó, Cơ Thiên trong giây lát nhìn về phía Vương Bảo, ngột ngạt hưng phấn, mở ra bình xịt hình thức, “Hồ Hán Tam, ngươi vẫn ở hung hăng, ở

ngông cuồng, ở bất kể đánh đổi đắc tội tất cả mọi người, vậy ngươi hiện tại có dám tiến vào Cuồng Tiên Điện? Ngươi không phải nói, nam nhân không thể nói không được sao? Tốt lắm a, ngươi, dám tham gia sao?”

Vương Bảo cau mày, trầm tư.

Mà vào giờ phút này.

Nếu bàn về kích động nhất.

Thuộc về Âm Dương Tông lão tổ, Võ Cường Phong.

Lão già này, nghẹn đến quá lâu, oan ức quá sâu, vào giờ phút này, cắn chặt hàm răng, gắt gao cố nén, nỗ lực không nhìn tới Vương Bảo, bởi vì hắn sợ Vương Bảo sẽ bởi vì sợ hắn, cho tới không dám tham gia Cuồng Tiên Điện!

Này.

Là hắn đâm báo thù cơ hội thật tốt!

Hắn tuyệt không cho phép bỏ qua!

Hắn muốn Vương Bảo chết, ngay lập tức sẽ chết, lập tức chết ngay, cấp bách, dù cho có thể sớm một giây làm thịt Vương Bảo, dù cho trả giá thật lớn, Võ Cường Phong cũng không muốn chờ lâu!

Non chết hắn a!

Lão tử muốn non chết hắn a!

Võ Cường Phong nội tâm gào thét liên tục!

Cũng nhưng vào lúc này, Cơ Thiên đột nhiên trầm giọng nói, “Cuồng Tiên Điện bên trong, cuồng tiên tranh đấu, thời hạn một nén nhang thời gian bên trong, lấy giết địch số lượng nhiều thiếu thủ thắng, địch chính là Cuồng

Tiên Điện con rối, thực lực cao thấp bất nhất, mà này điện, đầu tên có thể chiếm được cuồng tiên phân... 50 điểm!”

Này lời nói mặc dù là quay về mọi người nói.

Nhưng mọi người đều rõ ràng.

Này kỳ thực là đang hấp dẫn Vương Bảo.

50 điểm cuồng tiên phân!

Có thể so với hai điện thu hoạch!

Liền hỏi một chút ngươi động lòng không?

“Ha ha!”

Vương Bảo cười cợt.

Tiếp theo, nhìn chung quanh một tuần, thản nhiên nói, “các ngươi đúng hay không đều muốn nhường ta tham gia Cuồng Tiên Điện?”

Mọi người không biết âm thanh, thế nhưng rất rõ ràng, vào giờ phút này muốn giết Vương Bảo người, tuyệt bức không ít!

“Đã như vậy, vậy ta liền tham gia! Ngược lại... Ta nghĩ đại gia nên không phải đều muốn giết ta chứ? Cũng là như vậy mấy cái, ta còn không đến mức như vậy khiến người chán ghét chứ?”

Trong lòng mọi người nhất thời ha ha tách.

Ngươi lời này nói ra, chính ngươi tin không?

“Bắt đầu đi!”

Vương Bảo nhìn về phía Cơ Thiên!

Cơ Thiên kích động cả người run rẩy, thế nhưng, hắn nhưng không có có hành động, mà là nhìn về phía cái khác đại tông lão tổ, nói rằng, "chư vị tiền bối, mời đến!"

Rầm rầm rầm!

Một đám đại tông lão tổ, mang theo mấy cái tông môn cường giả, cực tốc đạp không, bước vào Cuồng Tiên Điện sát hạch phạm vi!

Vương Bảo mấy cái lên xuống, cũng đi vào.

Cũng nhưng vào lúc này.

Cơ Thiên mặt mày hớn hở, gầm nhẹ nói, "hết thảy Tiên vệ nghe lệnh, gia nhập Âm Dương Tông, lên cho ta!"

Ầm!

Một bóng người ác liệt mà ra!

Tự nhiên là Võ Cường Phong.

Ở phía sau hắn, là Âm Dương Tông sắc mặt tái xanh cao tầng đại lão, cùng với, rất nhiều Tiên vệ!

Những này Tiên vệ, tu vi yếu nhất, đều là Thiên Tôn, mạnh mẽ, thậm chí có vài tôn Huyền Đạo Tôn!

Hơn nữa Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong.

Một đám đại tông lão tổ nhìn Vương Bảo, đều phảng phất ở xem một kẻ đã chết!

Lòng tham, là mạnh nhất xẻng, đào mộ lợi khí!

Vì cái kia 50 điểm cuồng tiên phân!

Ngươi rất sao mạng nhỏ cũng phải ném vào!

“Bắt đầu!”

Cơ Thiên thập phần không có thời gian, lập tức tuyên bố Cuồng Tiên Điện chính thức mở ra.

Nương theo Cuồng Tiên Điện bên trong, truyền đến từng trận nổ vang, cùng lúc đó, một nói lá chắn, đem Cuồng Tiên Điện trước quảng trường khổng lồ bao trùm, này Cuồng Tiên Điện cuồng tiên tranh đấu, liền bắt đầu rồi!

Thế nhưng.

Dù cho đã có con rối, bước ra Cuồng Tiên Điện!

Thế nhưng.

Cũng không ai động thủ!

Phần lớn đại tông lão tổ, đều là cười lạnh, nhìn Vương Bảo.

Lẳng lặng đợi Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong, trừ tiện!

“Lão phu... Các loại thời khắc này... Chờ quá lâu!”

Võ Cường Phong toàn thân run rẩy, thần sắc biến ảo, trực tiếp đạp bước hướng đi Vương Bảo.

Một đạo khí thế kinh khủng, từ trên người hắn bốc lên, theo hắn tiến lên, chính đang từng bước kéo lên!

Cuồng bạo sát ý, vững vàng khóa chặt Vương Bảo!

Võ Cường Phong hít sâu một hơi, đột nhiên ngừng chân, mặt không hề cảm xúc nhìn xa mấy bước Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “chết đến nơi rồi, ngươi lại vẫn có thể trấn định như thế, ngươi cho rằng có thể làm cho khiếp sợ lão phu? Nhưng mà, nói cho ngươi, ngày hôm nay...”

Âm thanh bò cao, dường như oanh lôi!

“Lão phu dù cho trả giá bất cứ giá nào, cũng phải non chết ngươi...”

------oOo------

Chương 1036: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi mốt)!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Chết!"

Nổi giận Võ Cường Phong một chưởng nổ ra!

Ào ào không dứt liên miên quang ấn thoát ra, hóa thành một cái thiên địa lớn đao, chém về phía Vương Bảo.

Mọi người thấy cảnh này.

Không tên có loại cực hạn thoải mái cảm giác.

Liền phảng phất gió xuân thổi đầy đất, ấm đến trong lòng loại kia.

Rất là vui mừng a!

Cái tên này.

Cuối cùng cũng coi như là được nên có trừng phạt!

Ngươi hung hăng.

Ngươi ngông cuồng.

Ngươi ngông cuồng tự đại!

Thế nhưng.

Ngươi không cái kia tiền vốn a!

Ngươi thiên phú lại trâu bò, vậy thì như thế nào? Thiên phú lại không thể

chuyển hóa thành sức chiến đấu!

Huyền Đạo Tôn đỉnh cao Âm Dương Tông lão tổ Võ Cường Phong.

Hắn chỉ này một đòn, liền có thể cho ngươi hồn phi phách tán a!

Nhưng mà.

Mọi người ở đây đã chuẩn bị kỹ càng, vỗ tay, vung hoa, khắp chốn mừng vui, đồng thời chúc mừng đùng đùng đùng thời điểm.

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đứng tại chỗ, không nhúc nhích...

Ngáp một cái!

Lười biếng nhìn quang ấn lớn đao kéo tới!

Ầm!

Bốn phương thiên địa, truyền đến rung chuyển nổ vang.

Chỉ là mọi người nhưng là một mặt mộng bức phát hiện, Vương Bảo vẫn là đứng ở nơi đó, cùng với trước không có gì khác biệt!

Hồn phi phách tán?

Cái quỷ a!

Hàng này liền một điểm thương đều không có a!

Này mẹ nó là xảy ra chuyện gì?

Mọi người biểu thị xem không hiểu.

Mà Võ Cường Phong.

Càng là há hốc mồm!

Phải biết, vừa nãy hắn sát vương bảo chi tâm đã đạt đến cực hạn, nén giận ra tay, hầu như dùng ra toàn lực, càng là đắc ý nói thuật Diệt Hồn Đao, một đao đánh ra, dù cho là cái khác Huyền Đạo Tôn đỉnh cao bị bắn trúng, không chết cũng đến trọng thương!

Hàng này.

Giời ạ dĩ nhiên bình an vô sự?

“Ngươi...”

Võ Cường Phong tự lẩm bẩm, nói chuyện đều có chút không lưu loát, “Cái này không thể nào...”

Vương Bảo dùng ra vô địch chính là cô quạnh, lười biếng nhìn Võ Cường Phong, cười nhạt nói, “giữa chúng ta kỳ thực cũng không có gì cừu, không có gì oán không phải? Nếu ta nói, một chuyện hiểu lầm, chúng ta nở nụ cười quên hết thù oán, làm sao nha?”

Võ Cường Phong suýt nữa thổ huyết!

Trừng mắt màu đỏ tươi chi mắt, gắt gao trừng mắt Vương Bảo.

Tên khốn này!

Hắn là thật sự không biết xấu hổ a!

Không cừu không oán?

Một chuyện hiểu lầm?

Còn muốn nở nụ cười quên hết thù oán?

Khe nằm!

Chúng ta mẹ nó hiện tại đều là như nước với lửa, không chết không thôi quan hệ, ngươi nói với ta cái này?

Lão tử yêu sủng đều bị các ngươi làm thịt rồi!

Còn muốn làm kho đầu sư tử!

Càng làm cho ta giận sôi chính là, các ngươi còn muốn mời ta ăn!

Này.

Chẳng lẽ không là sinh tử đại thù?

Chỉ là.

Bất luận trong lòng cỡ nào căm hận, Võ Cường Phong nhưng là cảm giác được hoảng sợ!

Vừa nãy như vậy trâu bò một đòn, cũng không đánh rơi hắn một sợi tóc tia!

Tiểu tử này!

Không bình thường a!

Ở đâu là rất sao Thiên Tôn đỉnh cao!

Ngươi nói hắn là Cổ Chân tôn ta đều tin!

Trong lòng dâng lên vô tận hàn ý, Võ Cường Phong sắc mặt tái xanh không lên tiếng.

Mà Vương Bảo, nhưng là bĩu môi, trực tiếp chạy toán loạn trước vài bước!

Cuồng Tiên Điện bên trong, một đại sóng Cuồng Tiên Điện con rối đã đi ra, đồng thời số lượng cũng là càng ngày càng nhiều!

Vương Bảo nhìn những này Cuồng Tiên Điện con rối, khóe miệng lộ ra một vệt ý cười, sau đó, hai tay hư không lôi kéo, một toà lớn đại bác liền xuất hiện.

“Cực phẩm đạo cụ, bản đồ pháo!”

“Dọn dẹp Thần khí, có thể tiêu hao tinh luyện giá trị cực hạn đả kích tầm nhìn trong phạm vi không phải linh trưởng loại quân địch! Lực công kích vì là kí chủ bản thân thực lực * bội số (bội số lấy tiêu hao tinh luyện giá trị xác định)!”

Bản đồ pháo.

Vật ấy Vương Bảo được rất lâu, thế nhưng vẫn không sao dùng, không phải linh trưởng loại quân địch, lại không thể giết người, có thể làm gì?

Có điều hiện tại.

Nhưng là cử đi tác dụng lớn!

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, trực tiếp tiêu hao một trăm vạn tinh luyện giá trị!

Hiện tại hắn tinh luyện giá trị từ lâu phá ngàn vạn, không thiếu tiền a!

“Ngài đã tiêu hao một trăm vạn tinh luyện giá trị!”

“Cực phẩm đạo cụ bản đồ pháo lực công kích vì là kí chủ bản thân thực lực *10 lần!”

“Ngài có một canh giờ sử dụng thời gian, có thể bất cứ lúc nào chung kết!”

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc.

Tiếp tục truy kích một trăm vạn, có tiền chính là tùy hứng!

Mà lực công kích, thình lình tăng vọt đến ba mươi lần, mà không phải hai

mươi lần!

Xem ra là tinh luyện giá trị cho càng nhiều, lực công kích vượt điên (chơi) a!

Ba mươi lần!

Đầy đủ!

Lấy Vương Bảo thực lực bây giờ, ba mươi lần đã có thể cùng Huyền Đạo Tôn đỉnh cao vật tay!

“Đến đến đến, cho đại gia giới thiệu một cái đồ chơi nhỏ!”

Vương Bảo đứng (trạm) ở địa đồ pháo mặt sau, vỗ vỗ vừa thô vừa đen nòng pháo con, nhìn chúng người cười nói.

Mọi người sắc mặt đều là có chút khó coi, dù sao, cuốc tiện kế hoạch trực tiếp chết trẻ, Võ Cường Phong chính mình cũng sợ.

Vương Bảo không quản ánh mắt của bọn họ, cười híp mắt nói rằng, “bảo vật này, chính là ta trưởng thôn cho phòng thân lợi khí, gọi là vô địch đại pháo, hiện tại, chúng ta trước tiên tới nghe một chút vang ha!”

Mọi người gò má đều là co giật lên!

Vô địch đại pháo?

Tuy rằng không biết đại pháo là cái gì quỷ, thế nhưng, phía trước thêm cái vô địch, lại là cái gì quỷ?

Đồ vật như thế nào, dám nói vô địch?

Điên rồi sao đây là?

Mà Vương Bảo, nhưng là lấy ra một điếu thuốc, thiêu đốt, phun ra một cái vành mắt, sau đó nhìn vào giờ phút này tụ tập cùng một chỗ Cuồng Tiên

Điện con rối, cười to mà lên, “Thứ nhất pháo, nghe cái vang, cảm thấy đặc sắc khán giả, cho cái tiếng vỗ tay làm sao?”

Ầm ầm!

Bản đồ pháo.

Mở ra!

Trong nháy mắt, từng đạo từng đạo cực hạn bạch quang, từ nòng pháo đánh ra!

Đồng thời, một chia làm hai, hai chia làm bốn, 4 điểm tám, thẳng hóa vạn ngàn!

Bàng bạc lực lượng nhấc lên vô tận dư âm, cảm ứng tất cả những thứ này rất nhiều lão tổ từng cái từng cái hoàn toàn biến sắc, chinh tại chỗ!

Ầm ầm ầm!

Từng đạo từng đạo kinh thiên động địa nổ tung thanh âm, vang lên!

Chỉ là chớp mắt công phu!

Toàn bộ Cuồng Tiên Điện trước, hết thảy trào ra cuồng tiên con rối, toàn bộ đều ở bạch quang oanh kích dưới, biến thành tro bụi, không còn sót lại một chút cặn!

Mọi người, “?”

Bọn họ mờ mịt a!

Mộng bức a!

Không biết tình huống gì a!

Này mẹ nó chính là cái gọi là vô địch đại pháo?

Ta giời ạ, như thế trâu bò sao?

Một pháo đánh ra, hết thảy cuồng tiên con rối toàn bộ dập tắt, này dù cho là Huyền Đạo Tôn, cũng không làm được a!

Những kia cuồng tiên con rối bên trong, nhưng là có không ít Huyền Đạo Tôn cảnh giới siêu cấp con rối a!

Tại sao lại bị một pháo đánh chết?

Vương Bảo ngẩng đầu, một cái khói phun ra, mà chân sau giẫm bản đồ pháo, nhìn chung quanh một tuần, nói rằng, "nơi này cần tiếng vỗ tay..."

"Đùng đùng đùng!"

Ở Cuồng Tiên Điện ở ngoài lão cẩu lập tức nể tình điên cuồng đùng đùng đùng đấm đất!

Mọi người phản ứng lại sau khi, tất cả đều trở nên sắc mặt tái nhợt, khá là không dễ chịu!

Đặc biệt là, những kia cái đối với Vương Bảo bao có sát ý các lão tổ.

Càng là trong lòng bất an!

Cực kỳ đau lòng!

Tốt trâu bò một pháo!

Này một pháo nếu như đánh ở trên người bọn họ.

Bọn họ có thể chạy trốn? Chống đỡ được?

Tiểu tử này.

Rất sao liền không phải người a!

Thật đáng sợ!

Bên ngoài.

Cửu vương tử Cơ Thiên cả người run rẩy, sắc mặt như tro tàn!

Thứ tám điện Cuồng Tiên Điện!

Nhưng là hắn cuối cùng giãy dụa, hy vọng cuối cùng.

Chỉ cần có thể đem Vương Bảo, đánh chết ở Cuồng Tiên Điện, lần này Cuồng Tiên Thịnh Hội, hắn Cơ Thiên còn có thể tiếp tục lên này.

Nhưng mà hiện tại.

Xong đời!

Hết thảy đều xong đời!

Liền này một pháo đánh ra, cái gì hi vọng đều không rồi!

Tuy rằng Cuồng Tiên Điện bên trong con rối, chia làm mấy nhóm, thế nhưng, cái kia một nhóm, có thể chịu đựng được như vậy một pháo?

Cơ Thiên đã không dám nghĩ tới, Vương Bảo lại đến năm mươi cuồng tiên phân, là cái hình dáng gì!

Cùng lúc đó.

Võ Cường Phong triệt để bỏ qua, từ bỏ muốn non chết Vương Bảo ý nghĩ, nuốt nước bọt, đứng tại chỗ không động đậy, không lên tiếng, liền phảng phất vừa nãy tức giận cái kia, không phải hắn giống như!

Ong ong ong.

Cuồng Tiên Điện bên trong, xuất hiện lần nữa cuồng tiên con rối!

Vương Bảo cười to nói, “lão Thiết nhóm, nhấn 2 lần sáu sáu sáu a, chúng ta này thứ hai pháo, liền muốn đánh ra đi tới, đại gia cảm thấy lần này, ta có thể hay không một lần dọn dẹp? Đại gia xin mời mỏi mắt mong chờ...”

Nổ vang!

Bản đồ pháo lại mở!

Thứ hai pháo đánh ra, bạch quang xuất hiện lần nữa!

Cuồng Tiên Điện bên trong tuôn ra con rối, chớp mắt biến mất không còn tăm tích!

Đông đảo lão tổ tâm hồn run lên bần bật, một cỗ bi thương khí tức, xông lên đầu!

Này.

Chính là trước đây kịch liệt nhất, nguy hiểm nhất, cũng kích thích nhất thứ tám điện, Cuồng Tiên Điện tranh đấu?

Ta mẹ nó không tin a!

Thời điểm trước kia.

Cái nào một lần không phải đại chiến đỉnh cao, ngươi âm ta, ta hại ngươi, trước một giây còn liên thủ, một giây sau liền lật thuyền, xem ai trâu bò, xem ai âm tất!

Hiện tại đây?

Mẹ nó còn đánh lông a!

Chúng ta cũng không dám lên a!

Đi tới nếu như chịu đựng một pháo sao làm?

Cái kia chết nhiều lắm uất ức?

Không thấy cái kia pháo ánh sáng (chỉ) quả thực là không khác biệt công kích? Này muốn nói sẽ không bị ngộ sát, chính ta đều không tin!

Mã Đức.

Thế này sao lại là rất sao Cuồng Tiên Thịnh Hội a!

Đây là Hồ Hán Tam trang bức đại hội chứ?

------oOo------

Chương 1037: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi hai)!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm! Ầm! Ầm!

Bản đồ lửa đạn lực toàn mở, mãnh liệt đến cực điểm!

Mọi người toàn thân tê dại, trơ mắt nhìn Vương Bảo diệt một đợt tiếp một đợt Cuồng Tiên Điện con rối!

Đến lúc này.

Đông đảo lão tổ từ lâu từ bỏ muốn cùng Vương Bảo cướp quái ý nghĩ!

Dù sao.

Chịu đựng pháo rất nguy hiểm a!

Cái kia tuyệt bức là chết cầu không nghi vấn a!

Hiện tại Cuồng Tiên Điện con rối, thực lực hầu như toàn bộ đều là Huyền Đạo Tôn cảnh, ở thời điểm trước kia, thứ tám điện tới đây hầu như liền kết thúc, đông đảo lão tổ sẽ không địch lại rời khỏi sàn diễn, thanh toán tích phân!

Mà hiện tại đây?

Vương Bảo một pháo đánh ra, sao quan tâm hết thảy Cuồng Tiên Điện con rối đều là Huyền Đạo Tôn thực lực, như thường là một pháo giết chết!

Dọn dẹp Thần khí bản đồ pháo!

Không uổng kỳ danh!

Đột nhiên!

Cuồng Tiên Điện bên trong, cuối cùng cũng coi như là yên tĩnh lại!

Chỉ chốc lát sau, một đạo to lớn điểm giá trị ánh sáng, rơi vào Vương Bảo đỉnh đầu!

50 điểm!

Mà vào giờ phút này, Vương Bảo cuồng tiên phân, đã đạt đến khủng bố 208 phân!

Mà người thứ hai.

Võ Cường Phong.

Ân.

Năm phân!

Ta phốc a!

Mọi người nhìn Vương Bảo khủng bố cuồng tiên phân, đã là muốn thổ huyết mà chết a!

Một người.

Bao phủ hơn 200 cuồng tiên phân!

Ngươi còn nhường không để cho người khác sống?

Chúng ta lần này đến, chính là mẹ nó trắng (Haku) chơi a!

Rất nhiều lão tổ vừa là kinh nộ, lại là bất đắc dĩ, cũng có chút nhàn nhạt hoảng sợ, xét thấy Vương Bảo vừa nãy cứng rắn Võ Cường Phong mà lông tóc không tổn hại thực lực, bọn họ chỉ có thể trầm mặc, khỏi nâng nhiều uất

ức.

“Ai, tốt một môn vô địch đại pháo!”

Vương Bảo thu hồi bản đồ pháo, còn nhắc tới một câu.

Bảo vật này dùng được rồi, còn đúng là có thể nói vô địch.

Ngẩng đầu, Vương Bảo nhìn về phía Cửu vương tử Cơ Thiên, cười nói, “Cửu vương tử...”

Cơ Thiên sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Hắn hít sâu một hơi, mang theo vô hạn không cam lòng cùng uất ức, gầm nhẹ nói, “mở, thứ chín điện!”

Chuyện đến nước này!

Cơ Thiên đã nhận mệnh!

Hắn hiện tại đúng là hi vọng, Cuồng Tiên Thịnh Hội mau mau kết thúc!

Sau đó, hắn mới có thể báo thù!

Dù cho Vương Bảo vừa nãy triển lộ ra bản đồ pháo, Huyền Đạo Tôn cũng có thể đánh giết, dù cho gắng đón đỡ Võ Cường Phong một đòn toàn lực, đều lông tóc không tổn hại, thế nhưng, hắn nhưng là Tiên đình Cửu vương tử Cơ Thiên!

Huyền Đạo Tôn đỉnh cao cường giả, cũng đến đứng ở bên!

Cổ Chân tôn cường giả, hắn cũng không phải là không thể điều động!

Chỉ cần hắn nghĩ.

Trừ những kia cổ xưa tồn tại.

Hắn ai giết không chết?

Thứ chín điện.

Đã không có gì tranh đoạt.

Bởi vì thứ chín điện, chính là Khen Thưởng Điện, đơn giản mà nói, chính là phát thưởng đánh giải thưởng lớn địa phương!

Mà có thể đi vào này điện trước.

Vào giờ phút này, chỉ có ba người.

Một cái là thân là người chủ trì Cơ Thiên.

Một cái là năm phân kẻ xui xẻo Võ Cường Phong.

Lại một cái chính là Vương Bảo!

Vương Bảo trước tiên bước vào này điện, Võ Cường Phong sắc mặt khó coi chậm rì rì đi vào, sau đó Cơ Thiên lắc mình mà vào!

Khen Thưởng Điện bên trong.

Nhất thời xông tới một cái đĩa CD!

Này to lớn đĩa CD, có kim chỉ hướng, chia làm chín ô!

Trong đó giá trị cao nhất, tự nhiên là Cơ Thiên mang đến tiên thiên báu vật, hết thảy điềm tốt ở Cuồng Tiên Điện mở ra sau, liền bị Cơ Thiên đánh vào Khen Thưởng Điện, vì lẽ đó vào giờ phút này, cái này tiên thiên báu vật, lóng lánh cường quang, dẫn tới không ít lão tổ trông mà thèm khó nhịn.

Dựa theo quy củ.

Cuồng tiên phân người cao nhất, chính là nhất đẳng cuồng tiên, cái thứ nhất lấy ra!

Còn lại lấy ra người, lấy cuồng tiên phân loại đẩy!

Có điều.

Này lấy ra số lần, nhưng là tiêu hao cuồng tiên phân, 50 điểm một lần!

Vì lẽ đó.

Cơ Thiên mới như vậy đau “bi”.

Bởi vì lấy Vương Bảo hiện tại cuồng tiên phân!

Khe nằm, hắn có thể đánh bốn lần!

Bốn lần hạ xuống, như thế nào đi nữa xui xẻo, vậy cũng vách cheo leo có thể đánh vào cái kia vài loại giá cao giá trị bảo bối.

Có điều.

Cơ Thiên thân là tiên tổ hậu nhân, nhưng còn có một cái quyền hạn, vậy thì là điều chỉnh lấy ra tỷ lệ, vì lẽ đó, vào giờ phút này Cơ Thiên từ lâu đem trước vài loại lấy ra tỷ lệ, điều đến thấp nhất!

Dù cho đối với Vương Bảo tất sát.

Thế nhưng.

Cơ Thiên cũng không muốn để cho bảo vật qua vừa qua Vương Bảo tay.

Vạn nhất bị chơi hỏng rồi sao làm? Vạn nhất làm mất đi sao làm? Vạn nhất giết hắn bảo bối không còn sao làm?

Vì lẽ đó.

Có thể không nhường Vương Bảo đánh vào hồn trời tác, liền tận lực!

“Đánh điềm tốt!”

Cơ Thiên cười lạnh nhìn chằm chằm Vương Bảo nói rằng.

Vương Bảo tiến lên, xoa xoa tay, cười hì hì nói, “Rốt cục đến nhận thưởng phân đoạn, thật sự có chút kích động a, không biết có thể hay không đánh vào giải thưởng lớn đây, còn có chút tiểu chờ mong đây!”

Cơ Thiên nghiến răng nghiến lợi, trong lòng liên tục cười lạnh, ngươi tên ngu ngốc này, lão tử đã bị tiên thiên báu vật rút trúng tỷ lệ, rơi xuống chưa tới một thành, ta liền không tin, ngươi có thể một lần rút ra!

Vương Bảo đứng ở đĩa CD trước, nhìn về phía Cơ Thiên, “Làm sao đánh?”

Cơ Thiên tuy rằng khó chịu, nhưng cũng chỉ có thể giải thích nói, “niệm mở, bắt đầu, niệm kết thúc, kết thúc!”

Vương Bảo lập tức nhìn về phía đĩa CD, “Mở!”

Cùng lúc đó.

Đặc thù đạo cụ [cường giả khí vận thạch] đi lên!

Đầy đủ dùng mười khối!

Vương Bảo mặt mày hớn hở nhìn đĩa CD chuyển động, bỗng nhiên hô to, “Kết thúc!”

Vù!

Đĩa CD chấn động!

Chỉ chốc lát sau, ngừng lại!

Mà vốn là đĩa CD bên trên kim chỉ hướng, là dừng lại ở thứ chín các loại

điềm tốt bên trên, nhưng mà, nhưng là đột nhiên đi tới một cách!

Nhất đẳng điềm tốt!

Ầm!

Cuồng Tiên Điện bên trong, xông tới một tia sáng trắng, dừng lại ở Vương Bảo trước người, rõ ràng là một sợi dây thừng giống như binh khí!

Tiên thiên báu vật, hồn trời tác!

Bảo vật này, Huyền Đạo Tôn cảnh dùng chi, đều có thể nói vô địch, dù cho là Huyền Đạo Tôn đỉnh cao, cũng chạy không thoát hồn trời tác ràng buộc!

Vương Bảo tiếp nhận hồn trời tác, lăn qua lộn lại đánh giá nửa ngày, đánh vào thần hồn dấu ấn, cảm ứng một phen sau khi, liền đại hỉ cực kỳ nói rằng, "Cửu vương tử, Tiên đình thực sự là quá rộng thoáng, dĩ nhiên là một cái tiên thiên báu vật! Đại khí! Thật to lớn khí!"

Cơ Thiên, "?"

Hắn căn bản không phản ứng kịp!

Hắn hiện tại đầu óc đều là ong ong, phảng phất chui vào một vạn con con ruồi đang không ngừng trảo đầu óc của hắn!

Hồn trời tác.

Nhất đẳng điềm tốt!

Liền mẹ nó dễ dàng như vậy bị hắn rút đi?

Từ từ tỉnh táo Cơ Thiên, rên lên một tiếng, một tia tơ máu chảy ra!

Hắn không chịu được a!

Đều muốn khí nổ a!

Một cái Nanh Trắng đều muốn cắn nát a!

Hắn cảm thấy không thể tưởng tượng được, bởi vì này nhất đẳng điềm tốt, dù cho là không cần hắn hạ thấp lấy ra tỷ lệ, đều là khó có thể lấy ra tới tay, thời điểm trước kia, những kia nhất đẳng cuồng tiên lấy ra đến nhất đẳng điềm tốt số lần, đều là có hạn!

Mà cái tên này!

Rất sao một lần thành công a!

Đứng ở Cơ Thiên bên người Võ Cường Phong, thân thể khẽ run, nước mắt suýt nữa chảy ra!

Lão tử tiên thiên báu vật!

Có thể làm cho lão tổ thống nhất Thiên Pháp Châu siêu cấp binh khí!

Liền như thế bay đi!

Thật không cam lòng!

“Ai u? Mới giảm 50 điểm? Này ý tứ là, ta còn có thể đánh ba lần?”

Vương Bảo thu hồi hồn trời tác, xoa xoa bàn tay tâm, ánh mắt nóng rực nhìn đĩa CD.

Tuy rằng hạng nhất giải thưởng đã không còn.

Thế nhưng.

Giải nhì tam đẳng thưởng tứ đẳng thưởng, ta cũng không chê a!

Bận bịu tử lâu như vậy, cuối cùng cũng coi như đến thu gặt thời khắc, có cường giả khí vận thạch ở chống, những này giải thưởng lớn, hắn có thể toàn bộ bao viên.

Suy nghĩ một chút đến thời điểm Cửu vương tử Cơ Thiên.

Ha ha cộc!

Hắn sẽ không tức giận thổ huyết mà chết chứ?

------oOo------

Chương 1038: Cuồng Tiên Điện mở ra (23)!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khen Thưởng Điện ở ngoài!

Theo Vương Bảo lần lượt nhận thưởng, một vùng thế giới tựa hồ cũng là yên tĩnh lại.

Chỉ có Vương Bảo thanh âm vui sướng, đang không ngừng vang vọng.

“Giải nhì, Hỗn Nguyên Dịch...”

Thứ tốt!

Đây chính là có thể mở ra Vương Bảo Cổ Thần Chí cao thần thể, Cổ Tàng Thể linh vật một trong.

“Tiếp tục đánh!”

“Tam đẳng thưởng, tiến vào Tiên Linh Trì thư mời!”

“Tứ đẳng thưởng...”

Cơ Thiên kinh ngạc đến ngây người!

Triệt để mộc!

Cuồng Tiên Điện khen thưởng, phân cấp chín!

Hàng này đánh bốn lần!

Nhưng đem bốn vị trí đầu các loại khen thưởng, đưa hết cho họa họa!

Đây là cỡ nào nghịch thiên vận may?

Này mẹ nó là cái gì các loại làm người tức giận?

Cơ Thiên phản ứng lại, khuôn mặt trực tiếp bắt đầu vặn vẹo, trên mặt tựa hồ cũng bay hắc khí, hung tợn nhìn chằm chằm Vương Bảo!

Vương Bảo nhưng là chưa hết thòm thèm nhìn đĩa CD, thở dài nói, "đáng tiếc a, chỉ có bốn lần cơ hội!"

Mọi người suýt nữa thổ huyết!

Đầy mắt đố kị chi hỏa, dường như muốn đem Vương Bảo phần diệt!

Này giết ngàn đao!

Không biết xấu hổ!

Tổng cộng liền chín cái thưởng, ngươi rất sao đánh bốn lần, còn đem bốn vị trí đầu các loại đưa hết cho đánh vào tay, ngươi còn như vậy không cam lòng?

Vậy chúng ta những này không có cơ hội nhận thưởng, chẳng phải là chiếm được giết a?

"Vũ tiền bối, nhận thưởng!"

Cơ Thiên nhìn về phía Võ Cường Phong, vẻ mặt lạnh lùng nghiêm nghị nói rằng.

Võ Cường Phong biết Cơ Thiên ý nghĩ, không có trì hoãn thời gian, lập tức tiến lên nhận thưởng!

Có điều đáng tiếc.

Hắn năm điểm cuồng tiên phân, không ngừng chỉ có thể đánh một lần, hơn nữa...

Còn vòng hết rồi!

Võ Cường Phong ánh mắt chớp qua một vệt uất ức, sau đó, trầm mặc lui ra!

Cùng lúc đó.

Cơ Thiên gầm nhẹ một tiếng, vung hai tay lên, trong nháy mắt, chín toà Cuồng Tiên Điện phát sinh đạo đạo trầm thấp ong ong, trong nháy mắt, một luồng không cách nào sức phản kháng tập kích tất cả mọi người, một cái hô hấp công phu, liền bị cưỡng chế na di đến Cuồng Tiên Điện phạm vi ở ngoài!

Cũng nhưng vào lúc này.

Cơ Thiên bỗng nhiên phát sinh một đạo rống to, "Thanh lão! Vân lão! Ra tay nắm lấy hắn! Không thể bắt, giết!"

Ầm!

Trong nháy mắt.

Vẫn ở Tiên vệ bên trong, trầm mặc không nói, cũng chưa từng ra tay qua hai cái ông lão, cấp tốc đạp bước mà ra!

Hai cái này ông lão, thân mang hắc y cùng bạch y, tiều tụy trên khuôn mặt già nua, vào giờ phút này mang theo tàn nhẫn cùng âm lệ, dồn dập hướng về Vương Bảo chạy!

Cùng lúc đó.

Bốn phương tám hướng, sức mạnh kinh khủng chen chúc mà tới, cố co hư không, từng đạo từng đạo khủng bố kiếm khí bộc phát ra, từng đạo từng đạo to lớn quang ấn bốc lên mà ra, hai cái ông lão hầu như kề vai sát cánh, giết hướng về Vương Bảo!

Ầm!

Kinh thiên nổ vang lập tức nổi lên!

Chỉ có điều.

Vương Bảo nhưng là lộ ra nụ cười nhạt, đồng thời, quay về Cơ Thiên phất tay một cái, cười híp mắt nói rằng, “ta Hồ Hán Tam tuy chết, nhưng ta vẫn cứ sống ở vạn vạn trong lòng người, Cổ Chi Đại Lục bên trên, mãi mãi cũng sẽ truyền lưu ta truyền thuyết!”

Thân thể nổ tung!

Vương Bảo bị hai cái ông lão trực tiếp đánh chết!

Hắc y cùng bạch y hai cái ông lão chính mình cũng biểu thị kinh ngạc đến ngây người.

Bọn họ chỉ là Huyền Đạo Tôn đỉnh cao thực lực.

Có điều, bọn họ có Tiên đình báu vật ở tay, thực lực vượt xa Huyền Đạo Tôn đỉnh cao mà thôi.

Thế nhưng.

Cũng không thể như thế trâu bò a!

Có thể gắng đón đỡ Huyền Đạo Tôn đỉnh cao cảnh giới Võ Cường Phong một đòn, mà bình yên vô sự gia hỏa, đã vậy còn quá huyết giòn?

Không nên a!

Không thể a!

Cơ Thiên ánh mắt đầy rẫy mờ mịt, trong không khí còn bồng bềnh mùi máu tanh, hai cái Tiên vệ có Tiên đình báu vật ở tay, cố co hư không, ai cũng chạy không ra được, này nói cách khác, Hồ Hán Tam, thật chết rồi!

Chết rồi?

Cơ Thiên thân thể đột nhiên run run một cái.

Dễ dàng như vậy, liền rất sao chết rồi?

Khe nằm!

Lão tử làm sao liền không cảm giác được mảy may hưng phấn đây?

Hắn đều không giãy dụa một hồi a!

Dáng dấp như vậy thành công, lão tử rất khó chịu a!

“Khe nằm!”

Nhưng vào lúc này.

Lão cẩu hú lên quái dị, xoay người liền chạy!

Cơ Thiên bừng tỉnh hoàn hồn, nhìn lão cẩu, tự nhiên là cực kỳ căm hận, lệ quát, “Cũng giết con chó này yêu!”

Có điều.

Lão cẩu nhưng là đột nhiên vừa quay đầu, trừng Cơ Thiên một chút, lớn mắng nói, “tiểu tử, Cẩu gia nhớ kỹ ngươi! Có điều muốn giết Cẩu gia, ngươi cũng non điểm! Xem Cẩu gia tốc độ cực hạn!”

Tốc độ tăng vọt.

Lão cẩu tốc độ, nhường hai cái Huyền Đạo Tôn đỉnh cao cảnh giới Tiên vệ, cũng truy không kịp, một mặt mộng bức nhìn lão cẩu hóa thành một cái điểm, biến mất không thấy hình bóng!

“Nhẫn chứa đồ loại hình đây?”

Cơ Thiên liếc nhìn Vương Bảo chết đi hư không.

Phái người tìm tòi một phen, không hề đoạt được!

Trong lúc nhất thời, Cơ Thiên sắc mặt, muốn nhiều khó coi, có bao nhiêu khó coi!

Tuy rằng báo thù thành công!

Thế nhưng một điểm báo thù nhanh! 1 cảm giác đều rất sao không có.

Ngươi nói một chút, này còn gọi báo thù thành công sao?

Cuồng Tiên Thịnh Hội, đến đó liền tiến vào kết thúc, Cơ Thiên quặm mặt lại, đối với Cực Ma lão tổ nói rằng, “tiền bối giáo dục ra đệ tử giỏi!”

Cực Ma lão tổ không ti không hàng chắp tay nói rằng, “Cửu vương tử nói giỡn, người này... Mới vừa gia nhập ta Cực Ma Tông không tới một tháng! Thân phận cũng không điều tra rõ, mong rằng Cửu vương tử không muốn giận cá chém thớt ta Cực Ma Tông, việc này cùng lão phu, không có một chút nào quan hệ!”

Cơ Thiên nghiến răng nghiến lợi!

Mã Đức!

Lão Âm tất!

Ngươi cho rằng, lão tử sẽ tin ngươi?

Ngươi nói không sao, liền rất sao không sao?

Hắn từ Cực Ma Tông trong đội ngũ đi ra.

Há mồm ngậm miệng, cũng là Cực Ma Tông người tự xưng.

Hiện tại ngươi theo ta giảng, hai ngươi không sao?

Ngươi lừa gạt quỷ đây!

“Sớm muộn diệt Cực Ma Tông!”

Cơ Thiên nén giận ôm nỗi hận rời đi, ngày hôm nay Tiên đình mất mặt ném lớn, vẫn là hắn cái này Cửu vương tử ném, hắn đã không cách nào suy nghĩ nên làm sao trở lại cùng phụ vương báo cáo kết quả, ngược lại, tuyệt bức sẽ bị bạo đánh một trận!

Rất nhiều đại tông lão tổ, mất hết cả hứng mang người dồn dập rời đi!

Cực Ma lão tổ mang theo Sở Vô Cương bọn họ, trở về Cực Ma Tông!

Dọc theo đường đi, Cực Ma lão tổ đều đang trầm mặc.

Sở Vô Cương bọn họ tự nhiên là nhìn ra lão tổ tâm tình cực sai, cũng không dám lên tiếng.

Ngay ở này không khí ngột ngạt bên trong, Cực Ma Tông đến!

Có điều.

Nhưng vào lúc này, một cái Cực Ma Tông trưởng lão đột nhiên sắc mặt trắng bệch chỉ vào phía dưới sơn môn nơi, ngơ ngác nói, “ta trời, đó là...”

Sơn môn nơi.

Ngồi một người một chó, ở phơi Thái Dương!

Không phải Vương Bảo cùng lão cẩu, là ai?

Rất nhiều Cực Ma Tông trưởng lão theo nhìn sang, cũng trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Sở Vô Cương trợn mắt lên, kinh hãi nói rằng, “tiểu tử này dĩ nhiên không chết!”

Hắn không chỉ có không chết.

Hắn còn sớm sớm trở về!

Nhìn trên đất hạt dưa lớp vỏ, này rất sao là đợi lâu a!

Cực Ma lão tổ hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó, khuôn mặt nghiêm túc mang người hạ xuống!

Vương Bảo ném xuống trên tay một cái hạt dưa, đối với lão cẩu nói rằng, “ngươi quét rác!”

Lão cẩu tức giận bất bình, đuôi qua lại chuyển động loạn lên, hạt dưa lớp vỏ trực tiếp dập tắt!

“Ha ha, các ngươi cuối cùng cũng coi như là trở về, ta đều đợi thời gian thật dài a!”

Vương Bảo nhìn Cực Ma lão tổ cười nói!

Cực Ma lão tổ nhìn Vương Bảo, vẻ mặt có chút phức tạp, hắn tự nhiên thở dài nói, “tiểu tử, ngươi gia nhập ta Cực Ma Tông, đến cùng là cái gì mục đích?”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, cười nói, “tiền bối dĩ nhiên trực tiếp như vậy, cũng được, ta cũng không chơi cái gì hư, kỳ thực ta đối với Cực Ma Tông trước được một đoàn Đế Lưu Tương, cảm thấy rất hứng thú, vì lẽ đó...”

“Thì ra là như vậy!”

Sở Vô Cương khóe mắt đột nhiên vừa kéo, này Đế Lưu Tương, chính là hắn mang người làm đến.

Vương Bảo nghiêm nghị nói, “Đế Lưu Tương, ta có tác dụng lớn! Vì lẽ đó, mong rằng tiền bối bỏ đi yêu thích, làm để đánh đổi... Ngươi xem cái này tiên thiên báu vật, thế nào?”

Vương Bảo lấy ra tiên thiên báu vật, hồn trời tác!

Cực Ma lão tổ con ngươi co rút nhanh.

Sở Vô Cương đám người ánh mắt tinh mang bùng lên, ánh mắt sáng quắc!

Ai cũng không nghĩ tới, Cửu vương tử Cơ Thiên lấy ra nhất đẳng điềm tốt báu vật, dĩ nhiên là tiên thiên báu vật!

Mà tiên thiên báu vật quý hiếm, trực tiếp nhường Sở Vô Cương bọn họ kích động tột đỉnh!

Cực Ma lão tổ căn bản không chút do dự nào, liền gật đầu nói, “thay đổi!”

Sở Vô Cương bên người mang theo Đế Lưu Tương, lúc này lấy ra một cái nhẫn chứa đồ, ném cho Vương Bảo!

Vương Bảo nhưng là đem hồn trời tác, không để ý chút nào cho Cực Ma lão tổ!

Cực Ma lão tổ cảm ứng một hồi, trên mặt nhất thời lộ ra đại hỉ vẻ mặt.

“Đa tạ!”

Vương Bảo quay về Cực Ma lão tổ chắp chắp tay.

Cực Ma lão tổ đem hồn trời tác cẩn thận từng li từng tí một thu hồi đến, sau đó, cười khổ nói, “lần này ngươi đắc tội rồi Cửu vương tử, đắc tội rồi Âm Dương Tông, dù cho ngươi sâu hoài kỳ công, nhưng cũng là nguy hiểm tầng tầng, Thiên Pháp Châu, ngươi tốt nhất không muốn ở lại: Sững sờ... Nếu ngươi đồng ý, ta có thể viết một phong thư, cho ngươi đi Thiên Vận châu cuồng tà tông tị nạn!”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, cười nói, “tị nạn?”

Lão cẩu ở phía sau cười lăn lộn, “Ông lão, ngươi có ngu hay không? Liền lão Vương này tính khí, còn tị nạn? Hắn không hố người khác tị nạn, những người kia phải đốt nhang...”

------oOo------

Chương 1039: Ta Võ Cường Phong phúc duyên, như cũ cứng chắc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Thiên không về Trung châu Tiên đình.

Ngược mà trở lại Âm Dương Tông bên trong.

Vào giờ phút này.

Âm Dương Tông chưởng giáo đại điện bên trong, chỉ có Võ Cường Phong cùng Cơ Thiên hai người.

Võ Cường Phong rất là cụt hứng nói rằng, "Cửu vương tử, lần này bởi vì ta, cho tới Cửu vương tử điện hạ bị oan ức, lão phu thật là hổ thẹn a!"

Cơ Thiên trầm mặt lắc đầu một cái, nửa ngày, hắn âm thanh trầm thấp nói rằng, "bản vương con cũng không thể như thế trở lại, không phải vậy... Sợ là sẽ phải bị phụ vương trách cứ!"

Ha ha cộc!

Đâu chỉ sẽ trách cứ!

Tổn thất một cái tiên thiên báu vật!

Còn nhường Tiên đình danh dự tổn thất lớn!

Phỏng chừng hắn cha có thể đánh cho hắn da tróc thịt bong!

Ánh mắt lập loè hiu hắt ánh sáng, Cơ Thiên đột nhiên khẽ cắn răng, nói rằng, "ta còn có một pháp, có thể trợ ngươi nhất thống Thiên Pháp Châu!"

Võ Cường Phong lập tức kích động, "Điện hạ đại ân... Ngài nói!"

Cơ Thiên nghiêm túc nói, “Trong tay ta... Có một cái tiên tổ thời đại, lưu truyền tới nay dị bảo, bảo vật này, có thể hấp thu người khác tu vi, tăng cao thực lực, có điều, bảo vật này ta chiếm được sau, từng làm một lần nghiệm chứng, tuy rằng có thể tăng cao thực lực, thế nhưng, nhưng đồng dạng đang tiêu hao tiềm lực...”

“Hơn nữa, mỗi một lần vận dụng, đều cần tiêu hao một viên tạo hóa thiên tinh, tiêu hao rất lớn!”

“Tiền bối, không biết ngươi có nguyện ý hay không, sử dụng bảo vật này, đến đột phá Cổ Chân tôn cảnh?”

Võ Cường Phong kinh ngạc đến ngây người!

Đột phá Cổ Chân tôn?

Đây là hắn nghĩ cũng không dám nghĩ tới sự tình a!

Nếu như thật có thể làm được.

Vậy còn do dự cái gì a?

Cái kia tuyệt bức đến làm a!

Cho tới tiêu hao tiềm lực?

Ha ha tách!

Lão phu này cao tuổi rồi, còn có cái rắm tiềm lực, coi như có, lão phu phỏng chừng cũng chưa dùng tới đột phá Cổ Chân tôn một ngày kia, liền Thiên nhân năm suy mà chết!

Vì lẽ đó...

“Ta đồng ý!”

Võ Cường Phong thành khẩn cực kỳ quay về Cơ Thiên chắp tay, cảm kích cực kỳ nói rằng, “Cửu vương tử yên tâm, sau đó ta Âm Dương Tông, lợi dụng điện hạ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!”

Cơ Thiên miễn cưỡng cười.

Nếu như không phải lần này kế hoạch, xuất hiện biến cố lớn như vậy.

Hắn cũng không nỡ lòng bỏ vận dụng cái này dị bảo!

Dù sao.

Một viên tạo hóa thiên tinh, nhưng là Cổ Chân tôn cảnh đều hiếm có: Yêu thích bảo vật, cũng là hắn Tiên đình Cửu vương tử thân phận, mới có thể như vậy tiêu hao!

Hơn nữa, cái này dị bảo, chỉ có hai lần sử dụng cơ hội, trước dùng một lần, hiện tại chỉ còn dư lại một lần!

Có điều.

Nếu như có thể giúp trợ Võ Cường Phong đột phá Cổ Chân tôn!

Vậy hắn liền có thể lấy công chuộc tội!

Bởi vì căn cứ Tiên cổ hai tộc định ra quy tắc.

Cổ Chân tôn cảnh cường giả, không được tham dự hoàn cảnh tranh bá, có điều, nếu như là vừa đột phá, chưa từng nhận được giam tra dùng (khiến) chính thức thông cáo, liền có thể muốn làm gì thì làm!

Vì lẽ đó.

Này chính là cơ hội!

Ánh mắt thăm thẳm, Cơ Thiên trầm giọng nói, “đã như vậy, vậy thì nhanh lên chuẩn bị đi, ngươi nhường môn hạ Thiên Tôn bên trên cao thủ, chuẩn bị

sẵn sàng, nhớ kỹ, cống hiến sức mạnh người, nhất định phải tâm thành, là tự nguyện, không thể miễn cưỡng!”

“Mặt khác, ta còn cần luyện chế phối hợp cái này dị bảo trận bàn, trận này bàn dùng qua tức hủy, lần này cần dùng, phải một lần nữa luyện chế, này cũng cần thời gian!”

“Chuẩn bị đi!”

Võ Cường Phong tự nhiên là gật đầu liên tục, hưng phấn trong lòng, dừng đều không ngừng được!

Phúc họa vốn dựa vào nhau a!

Ta Võ Cường Phong phúc duyên, như cũ cứng chắc!

...

...

Gần nửa tháng sau.

Âm Dương Tông bản tông bên dưới lớn thành, Âm Dương thần thành bên trong.

Vương Bảo cùng lão cẩu đến rồi!

Vương Bảo đã hóa thành trước tại hạ giới thời điểm tiểu hào, Độc Cô Bất Bại dáng vẻ.

Mà lão cẩu, nhưng là biến thành một con đại Kim thiềm, nằm nhoài Vương Bảo trên bả vai!

Không có cách nào.

Lúc trước một người một chó, dấu vết lộ rõ, chỉ có thể oan ức lão cẩu.

Cho tới lão cẩu không vui? Ha ha tách, một bộ tảng lớn liền thu mua!

Ở trong thành đi dạo một hồi.

Vương Bảo đang chuẩn bị đi Âm Dương Tông bản tông, lấy Độc Cô Bất Bại thân phận lẫn vào, sau đó đem Âm Dương Tông quấy nhiễu long trời lở đất thời điểm.

Đột nhiên.

Phía trước xuất hiện một màn, nhường Vương Bảo bỏ đi trực tiếp leo núi ý nghĩ.

Phía trước, vây quanh một đám người!

Có điều.

Bọn họ nhưng cũng không dám tới gần, hơn nữa, trung ương đại đạo cũng không dám tắc, chỉ là đứng ở hai bên, tụ tập cùng một chỗ, ánh mắt mang theo từng tia từng tia không cam lòng, nhìn trung tâm một màn!

Trung tâm nơi.

Một cái trang phục khá là tà ý thanh niên, đang đứng ở hai cô gái trước mặt, ánh mắt mang theo mãnh liệt xâm lược tính.

Hai cô gái trước người còn đứng ở một lão giả, đối diện thanh niên cầu xin, “Ngôn thiếu chủ, các nàng tư chất thường thường, cái nào có thể vào được ngài pháp nhãn, ngài mở khai ân, đi vòng bọn họ đi!”

Thanh niên liếc mắt một cái ông lão, cười nhạt nói, “ta Cổ Ngôn tuyển lô đỉnh con gái, thông thường đều là xem mặt trứng, ngươi đề cập với ta tư chất?”

Hai cô gái, dài đến đều là cực kỳ tốt.

Vào giờ phút này, sắc mặt trắng bệch, thầm hận Cổ Ngôn thời khắc, lại cực kỳ hối hận đến Âm Dương thần thành.

Thế nhưng ai có thể nghĩ đến.

Có thể đụng với Âm Dương Tông nổi danh Phong thiếu chủ Cổ Ngôn?

Cái tên này ác danh ở bên ngoài, thường thường cướp đoạt nữ tu, mang về tông môn, chính là lô đỉnh, then chốt là, tâm tính khá là âm u, những kia nữ tu, thông thường đều là tử trạng cực thảm.

Thế nhưng Cổ Ngôn ở Âm Dương Tông, thân phận cực cao!

Hắn cha chính là Âm Dương Tông hộ đạo trưởng lão, Thiên Tôn đỉnh cao cảnh giới tu vi, cũng là bởi vì hắn cha, hắn mới có thể như vậy trắng trợn không kiêng dè!

Cổ Ngôn không thường đi ra!

Nhưng mỗi một lần đi ra, đều sẽ có người gặp tai hoạ!

Hai cô gái lòng như lửa đốt, thần trí có chút tâm như tro tàn, nếu như rơi xuống Cổ Ngôn trong tay, vậy còn không như chết rồi đây!

Cổ Ngôn nhìn thấy ông lão kia còn muốn nói chuyện, vung tay lên, đánh gãy hắn, nghiêm túc nói, “Từ chối ta, chính là đắc tội ta! Đắc tội ta, ngươi xác định ngươi có thể giao nổi, cái kia đánh đổi?”

Ông lão nghĩ lời đã nói ra, lập tức nuốt trở vào!

Hắn mang theo đau thương sắc, nhìn hai cô gái một chút, thần sắc phức tạp thấp giọng nói, “trốn...”

Vừa dứt lời!

Ông lão liền phát sinh một tiếng gầm nhẹ!

Khí thế hơi động, chạy toán loạn hướng về Cổ Ngôn!

Chỉ có điều, nhưng vào lúc này, Cổ Ngôn phía sau, một bàn tay dò ra, như núi như biển sức mạnh hóa thành một đạo to lớn chưởng ấn, dễ như ăn cháo liền đem ông lão vỗ tới trên đất!

Cổ Ngôn tiến lên một bước, nhìn xuống thổ huyết trọng thương ông lão, lạnh lùng nói rằng, "muốn giết ta? Nói cho ngươi, ngươi xong, sau lưng ngươi tông môn, gia tộc, cũng xong đời..."

Ông lão sắc mặt như tro tàn, ánh mắt đờ đẫn!

Hai cô gái thấy thế, lập tức tiến lên, khổ sở cầu xin lên.

Cổ Ngôn híp mắt cười, đánh giá hai cô gái, đột nhiên lệ quát, "Quỳ xuống nói chuyện!"

Hai cô gái run rẩy liên tục, liền muốn quỳ gối!

Nhưng mà.

Trong chớp mắt, liền nhìn thấy một ánh hào quang chớp qua, sau một khắc, một con Kim Thiềm rơi ở trong đó một cô gái trên bả vai!

Kim Thiềm nứt ra miệng rộng, miệng nói tiếng người, "Heo như thế đồ vật, ban ngày ban mặt, sáng sủa càn khôn, ngươi trắng trợn cướp đoạt dân nữ, gây hấn gây chuyện, ta chó... Phi phi phi, ta Kim lão đại đại biểu Thái Dương khinh bỉ ngươi!"

Cổ Ngôn có chút mộng bức nhìn con này Kim Thiềm!

Khe nằm!

Chỉ là một con nho nhỏ Kim Thiềm, lại dám cuồng vọng như vậy?

Không đúng.

Đây nhất định là ai yêu sủng!

Cổ Ngôn ánh mắt mang theo tàn nhẫn, lập tức liếc nhìn bốn phía, sau đó liền nhìn thấy một người thanh niên mang theo vẻ châm chọc, đi tới!

“Là ngươi yêu sủng?”

Cổ Ngôn cười lạnh nhìn Vương Bảo.

Dám ở Âm Dương thần thành, với hắn hận?

Quả thực muốn chết!

Vương Bảo vòng chéo tay tiến lên, châm biếm nói, “không loại đồ chơi, nghĩ chơi, để tâm đi chinh phục a, chơi cường có gì tài ba? Ta cô độc bất bại nếu như không nhìn thấy, cũng là thôi, nếu ngày hôm nay bị ta gặp được...”

Ầm!

Vương Bảo giậm chân một cái!

Ngập trời khí thế, cuồng bạo mà lên!

Thiên Tôn đỉnh cao, hiển lộ không thể nghi ngờ!

Cổ Ngôn triệt để mộng bức, cả người run rẩy, toàn thân tê dại, đáy lòng tỏa (liều lĩnh) hàn khí, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo gằn giọng cười nói, “bị ta gặp được, vậy ta phải quản một ống, tiểu tử, lập tức quỳ xuống cho hai vị cô nương này xin lỗi, mẻ một trăm đầu, thiếu một cái, tiểu gia thả ngươi một cân huyết...”

------oOo------

Chương 1040: Hàng này là rất sao chưởng giáo đơn vị liên quan a

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Ngôn muốn rách cả mí mắt!

Nhường hắn quỳ xuống dập đầu!

Hơn nữa.

Còn muốn mẻ một trăm?

Hắn thật làm như vậy, vậy thì không muốn ở Âm Dương Tông tiếp tục này.

Hít sâu một hơi, Cổ Ngôn trầm giọng nói, “tiền bối, không muốn... Quá phận quá đáng, cha ta nhưng là Âm Dương Tông trưởng lão Cổ Chiến Nguyên!”

Vương Bảo híp mắt cười, thản nhiên nói, “nha? Rất lợi hại dáng vẻ, đã như vậy, vậy ngươi nhường hắn đến, ta ngược lại muốn xem xem, có thể giáo dục ra như thế hỗn đản nhi tử gia hỏa, có phải là thật hay không như vậy treo!”

Cổ Ngôn có chút mộc.

Nhường hắn cha đến?

Cũng không phải là không thể!

Thế nhưng.

Hắn cha từ trước đến giờ liền phiền hắn những này chó má sụp đổ sự tình.

Thông báo hắn cha.

Cái kia tuyệt bức sẽ bị hoa như thế thu thập!

Chỉ là.

Dưới tình huống này, không thông biết hắn cha mau mau tới cứu hỏa, có thể thông báo ai đó?

Tin tức phát sinh.

Cổ Ngôn sắc mặt nhất thời trở nên khó coi hạ xuống!

Mà Vương Bảo, nhưng là bỗng nhiên nói rằng, "ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì? Ta đều nhường ngươi viện binh, ngươi còn có cái gì tốt phản kháng? Mau mau quỳ xuống dập đầu a!"

Cổ Ngôn mộng bức!

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo, đầu óc có chút trục!

Ta giời ạ!

Này tiết tấu không đúng vậy!

Không phải nên chờ ta cha đến, lại tiếp tục sao?

Ngươi rất sao lại vẫn tiếp tục hận ta?

"Hả?"

Vương Bảo trừng mắt lên,

Lập tức cười lạnh một tiếng, "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a! Đại Kim tử, đem ngươi Tư Tương Liêu lớn ống tiêm lấy ra, cho hắn thả lấy máu!"

Lão cẩu "Oa oa" kêu to vài tiếng, hưng phấn nói, "Cái này ta yêu thích!"

Bình thường ăn đồ nướng thời điểm, lão cẩu khẩu vị nặng, đều là yêu thích nắm ống tiêm hướng về đồ nướng lên Tư Tương Liêu.

Vì lẽ đó.

Ống tiêm lấy ra.

Bên trong đủ mọi màu sắc, cay ma mặn mọi thứ đầy đủ.

Mà sau một khắc.

Cổ Ngôn cảm giác mình không thể động.

Chỉ có thể trơ mắt, mang theo vẻ mặt sợ hãi, nhìn lão cẩu chó lẻn đến trên bả vai hắn, sau đó, lớn ống tiêm, không mang theo kim tiêm, thổi phù một tiếng...

Đâm vào bờ vai của hắn bên trong!

"Gào..."

Cổ Ngôn phát sinh phảng phất sói tru bình thường kêu rên!

Hút máu.

Không có như thế thương!

Thế nhưng.

Không mang theo kim tiêm ống tiêm a khe nằm, mạnh mẽ xử tiến vào trong bả vai, hơn nữa, các loại khẩu vị ở thịt bên trong bốc lên, được kêu là một cái mỏi mệt (chua) thoải mái!

Một ống con máu tươi đánh xong.

Lão cẩu chưa hết thòm thèm, nói rằng, "trở lại một ống?"

“Đừng...”

Cổ Ngôn khổ sở cầu xin.

Thân thể run rẩy, run cầm cập nói rằng, “ta... Ta dập đầu...”

Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt a!

Lão tử hiện tại người ở dưới mái hiên, nên cúi đầu, còn phải cúi đầu a!

Chỉ chờ tới lúc chính mình lão cha đến, liền có thể giải thoát rồi, đến lúc đó dù cho không thể tự tay giết tên khốn kiếp này, một khi bạo phát đại chiến, tông môn cũng sẽ đem tiểu tử này đánh thành tro!

Mặt hướng hai cô gái, Cổ Ngôn ghét ai thì ghét cả đường đi lối về, đáy mắt nơi sâu xa, chớp qua nồng nặc sát ý, run rẩy quỳ gối...

Có điều!

Nhưng vào lúc này.

Xa xa thình lình kéo tới một tiếng bạo gào, “Vô liêm sỉ!”

Ầm!

Hai cái ông lão dắt tay nhau mà đến!

Một cái trong đó, chính là Cổ Ngôn hắn cha, Cổ Chiến Nguyên!

Cổ Ngôn phát ra ngoài tin tức thời điểm, Cổ Chiến Nguyên đang chuẩn bị xuất tông đây, nhận được tin tức, nào dám trì hoãn, lập tức tới rồi!

Rất xa nhìn thấy nhi tử liền muốn quỳ xuống một màn, Cổ Chiến Nguyên tức điên!

Vô liêm sỉ đồ chơi a!

Lão tử đây là sinh cái cái gì vô liêm sỉ đồ chơi a!

Dưới con mắt mọi người, ngươi đối với người quỳ xuống? Nam nhi dưới gối có hoàng kim a, ngươi làm ra chuyện như vậy, cha ngươi còn hỗn không lăn lộn?

"Cha..."

Cổ Ngôn nước mắt lưng tròng.

Ầm ầm!

Cổ Chiến Nguyên mạnh mẽ rơi xuống đất, Thiên Tôn đỉnh cao khí thế lập tức bạo phát, ánh mắt cấp tốc khóa chặt Vương Bảo, ánh mắt mang theo vô tận hàn ý, lệ quát, "Ai dám ở Âm Dương Tông gây sự?"

Không quan tâm đúng hay không con trai của chính mình nồi!

Trước tiên đem cái này nồi, giá lâm tông môn trên đầu.

Đến thời điểm thật ra chuyện gì, liền có tông môn đẩy a!

Vương Bảo nhìn Cổ Chiến Nguyên, khóe miệng lộ ra một vệt chê cười, nói rằng, "con trai của ngươi ban ngày ban mặt, trắng trợn cướp đoạt dân nữ, hung hăng bá đạo, không ra thể thống gì! Ngươi cái này làm cha, không biết trước tiên giáo dục một hồi?"

Cổ Chiến Nguyên ánh mắt âm trầm nhìn Vương Bảo, lạnh giọng nói, "lão phu làm sao quản giáo nhi tử, không có quan hệ gì với ngươi, ngươi nhục ta Âm Dương Tông, gây sự làm dữ, ta hoài nghi ngươi là hắn tông đến kiếm chuyện, mau chóng theo ta đi tông môn Chấp Pháp Điện giải thích rõ ràng, bằng không, hanh..."

"Bằng không... Vậy thì quỳ xuống đi!"

Vương Bảo đột nhiên đưa tay!

Ầm!

Hư không tựa hồ cũng bỗng dưng đọng lại đi!

Cùng lúc đó, một luồng cuồn cuộn lực lượng, tràn ngập ở Cổ Chiến Nguyên trên người, trong nháy mắt, Cổ Chiến Nguyên liền rên lên một tiếng, không nhịn được quỳ gối ngã xuống đất!

Tất cả mọi người là kinh ngạc đến ngây người!

Thiên Tôn đỉnh cao Cổ Chiến Nguyên trưởng lão a!

Đã vậy còn quá không đỡ nổi một đòn?

Ở Cổ Chiến Nguyên bên người ông lão kia, con ngươi co rút nhanh, ngơ ngác biến sắc, lui về phía sau một bước, lạnh giọng nói, "đạo hữu, như vậy nhục ta Âm Dương Tông trưởng lão, không tốt sao..."

Vương Bảo liếc ông lão một chút, nhạt âm thanh nói, "không cái gì không tốt! Có mấy người, chính là thích ăn đòn!"

Ông lão kia biết vậy nên khó chịu!

Trở mặt?

Không thể a!

Cổ Chiến Nguyên đều bị một chiêu quỳ!

Chính mình cũng tuyệt bức là quỳ liếm phần!

Liền làm như thế nhìn?

Vậy cũng không được a!

Chỉ có thể cầu viện a!

“Phát nhất đẳng địch tấn công khiến!”

Cổ Chiến Nguyên quỳ trên mặt đất, một không thể động đậy được, bàng bạc lực lượng trấn áp hắn đây.

Gào thét một tiếng, Cổ Chiến Nguyên con mắt sung huyết, ngẩng đầu nhìn chòng chọc vào Vương Bảo, lệ quát, “Ta liền không tin, ở này Âm Dương Tông bên trong phạm vi, ta Âm Dương Tông trưởng lão, còn có thể bị ngươi một người ngoài cho bắt nạt!”

Ông lão kia hít sâu một hơi, trương tay đánh ra một tấm lệnh bài!

Lệnh bài lên không, hóa thành một vòng ánh sáng vỡ ra được!

Vương Bảo không có ngăn cản, trái lại là lười biếng đứng tại chỗ, chờ.

Cổ Ngôn sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, bên tai, lão cẩu tiện hề hề nói rằng, “ngươi xem cha ngươi, bị ngươi hố nhiều thảm?”

Cổ Ngôn, “...”

“Ai, ngươi cái này vua hố hàng, là làm sao lớn như vậy?”

Cổ Ngôn, “...”

“Ai? Ngươi làm sao không lên tiếng? Ngược lại tẻ nhạt, chúng ta nói ba khối tiền a!”

Cổ Ngôn cảm giác mình muốn điên, nhưng là, lại không dám động thủ xua đuổi trên bả vai Kim Thiềm, khỏi nâng nhiều khó chịu!

Cũng may.

Đúng là cũng không lâu lắm!

Xa xa, đã có thể thấy rõ ràng từng đạo từng đạo cuồng bạo bóng người!

Những người này, chính là Âm Dương Tông cao tầng, ở chưởng giáo Triệu Chí Cao dẫn dắt đi, cuồng tập mà tới!

“Người phương nào tập kích ta Âm Dương Tông?”

Triệu Chí Cao rất xa liền phát sinh một đạo quát lớn!

Cổ Chiến Nguyên lập tức khàn cả giọng gọi nói, “chưởng giáo, người này hiêu liều lĩnh ngông cuồng, nhục ta không nói, càng là không đem Âm Dương Tông để ở trong mắt, kính xin chưởng giáo vì là lão phu làm chủ!”

Triệu Chí Cao sắc mặt nhất thời tối sầm lại!

Khe nằm!

Liền mẹ nó một người?

Ngươi trực tiếp phát nhất đẳng địch tấn công khiến?

Cổ Chiến Nguyên, ngươi đây là muốn điên (chơi) a!

Mà chờ đến Triệu Chí Cao đến gần rồi, nhìn rõ ràng người phía dưới sau khi, ánh mắt cấp tốc khóa chặt Vương Bảo, hắn một mặt mộng bức.

Sau nửa ngày, Triệu Chí Cao run giọng nói, “Độc Cô... Bất bại?”

“Là ta!”

Vương Bảo ha ha cười.

Quỳ trên mặt đất Cổ Chiến Nguyên, một tấm nét mặt già nua cấp tốc màu máu thốn tận, sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Khe nằm!

Phải gặp!

Hàng này là rất sao chưởng giáo đơn vị liên quan a...

Để cho tiện lần sau xem, ngươi có thể click phía dưới “Thu gom” Bản ghi chép lần (Chương 1039: Hàng này là rất sao chưởng giáo đơn vị liên quan a...) Xem ghi chép, lần sau mở ra giá sách liền có thể nhìn thấy!

Yêu thích (mạnh mẽ nhất thần chủ hệ thống) xin mời hướng về bằng hữu của ngươi (QQ, blog, WeChat các loại phương thức) đề cử quyển sách, cảm tạ ủng hộ của ngài!! ()

------oOo------

Chương 1041: Hố 1 thanh vậy cũng là tất yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái gì là kinh hỉ?

Đối với Triệu Chí Cao mà nói.

Đây chính là!

Vốn là mang đầy thịnh nộ Triệu Chí Cao, lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, rơi vào Vương Bảo trước người, nhìn Vương Bảo, vừa là khó mà tin nổi, lại là kích động nói, "Ngươi... Ngươi làm sao sẽ? Ta trời, ngươi dĩ nhiên đi tới Cổ Chi Đại Lục, hơn nữa... Ngươi khí thế kia..."

Kinh hỉ từng cơn sóng liên tiếp!

Gặp lại kinh hỉ còn không biến mất.

Triệu Chí Cao liền bị Vương Bảo khí thế cho chỉnh bối rối!

Thiên Tôn đỉnh cao khí thế a!

Trời ạ!

Này vẫn là cái kia đạo trường giới tiểu tu sao?

Này mẹ nó đều có thể theo ta cái này chưởng giáo thực lực chỉ thiếu chút nữa!

Vương Bảo hơi cười, nói rằng, "chưởng giáo, ta trước vốn nghĩ sau khi trở về xử lí (nấu ăn) một hồi thế tục, thế nhưng, ở các ngươi đi rồi, toà kia Thần

Môn thình lình xuất hiện biến cố, có loại muốn tan vỡ xu thế, không có cách nào, ta liền quyết tâm, một đầu va tiến vào! Này không, liền tới đến Cổ Chi Đại Lục!”

“Cũng chẳng biết vì sao, ta phát hiện ở đây giới bên trong, việc tu luyện của ta tốc độ, thập phần nghịch thiên, ngăn ngắn mấy ngày nay, ta liền liên tiếp đột phá, liền chính ta đều kinh ngạc đến ngây người!”

Triệu Chí Cao, “...”

Đâu chỉ ngươi kinh ngạc đến ngây người!

Lão phu đều rất sao mộng bức!

Khoảng cách lần trước gặp lại, mới bao lâu a!

Ngươi liền Thiên Tôn đỉnh cao!

Ngươi so với chúng ta Âm Dương Tông đại cừu nhân Hồ Hán Tam, đều muốn trâu bò a!

Vương Bảo tiếp tục nói rằng, “ta một đường đi tới, chạy tới Âm Dương Tông, này không, đụng với tiểu tử này, dĩ nhiên trắng trợn cướp đoạt nữ tu, chưởng giáo, hỏi câu làm càn, chúng ta Âm Dương Tông làm việc... Dĩ nhiên như vậy bỉ ổi sao?”

Triệu Chí Cao sắc mặt cứng đờ!

Lập tức.

Liền trở nên âm trầm lại.

Đương nhiên.

Không phải hướng về phía Vương Bảo.

Mà là nhằm vào Cổ Chiến Nguyên, Cổ Ngôn hai cha con!

Vẻ mặt lạnh lẽo nhìn Cổ Chiến Nguyên, Triệu Chí Cao lớn tiếng nói, “Cổ trưởng lão, ngươi tung con nghiệp chướng, này tội khó thứ, phạt ngươi ngàn năm phúc lợi, ngươi có thể chịu phục?”

Cổ Chiến Nguyên run giọng nói, “phục!”

Mã Đức!

Ngươi đơn vị liên quan, ngươi che chở, ta còn có cái gì rất phục?

“Cho tới ngươi, Cổ Ngôn, sự tích về ngươi, ta cũng đã từng nghe nói một ít, vốn tưởng rằng là hư truyền, không nghĩ tới... Hừ, phạt ngươi liền âm dương nung nấu cốc bị phạt trăm năm, ngươi có bằng lòng hay không?”

Cổ Ngôn sắc mặt nhất thời trắng bệch như tờ giấy, sợ hãi nói rằng, “chưởng giáo, không muốn a...”

“Nghiệt tử!”

Cổ Chiến Nguyên nổi giận cực kỳ, lập tức trầm giọng nói, “chưởng giáo yên tâm, ta tự mình mang nghiệt tử đi tới âm dương nung nấu cốc lĩnh phạt!”

“Hừ!”

Triệu Chí Cao hừ lạnh một tiếng.

Sau đó, hơi có chút thật không tiện nhìn về phía Vương Bảo, thở dài nói, “bất bại, tông môn lớn, môn nhân nhiều, vàng thau lẫn lộn, không nên bởi vì cái này, đối với tông môn ôm ấp phiến diện!”

Vương Bảo nghĩ thầm, này rất sao là vàng thau lẫn lộn? Đây là toàn thể tác phong đi.

Có điều, nếu Triệu Chí Cao đều trách diễn cho hắn nhìn, Vương Bảo liền theo đường xuống dốc đi xuống, cười nhạt nói, “cái này ta hiểu, không

sao!”

“Đi, về tông!”

Triệu Chí Cao mặt mày hớn hở lên!

Vương Bảo nhưng là hắn tự mình phát hiện siêu cấp thiên kiêu!

Liền hướng này tốc độ tu luyện.

Lão tử nói hắn là vạn cổ đệ nhất, ai dám không phục?

Cái kia Hồ Hán Tam, cũng chỉ là trong thời gian ngắn phá cảnh đến Thiên Tôn đỉnh cao thôi!

Mà ta phát hiện cái này thiên kiêu, hắn trước đây vẫn là đạo trường giới tiểu tu đây!

Vương Bảo quay về Triệu Chí Cao chắp chắp tay, sau đó liền đối với hai cô gái nói rằng, “các ngươi có thể đi rồi!”

Hai cái nữ tu cực kỳ cảm kích nhìn Vương Bảo, rõ ràng có chút chân thành, lớp hơi lớn cái kia gò má ửng đỏ, nói nói, “Đa tạ công tử cứu giúp...”

“Đi thôi!”

Vương Bảo không thèm để ý vung vung tay.

Hai cái nữ tu lúc này mới mang theo cái kia bị thương ông lão rời đi!

Mà Vương Bảo, nhưng là theo Triệu Chí Cao, đi tới Âm Dương Tông!

...

...

Võ Cường Phong nhận được Triệu Chí Cao tin tức.

Trong lúc nhất thời có chút không phản ứng lại.

Cái gì đồ chơi a?

Xảy ra chuyện ngoài ý muốn số một đạo trường giới, nơi đó phát hiện cái kia thiên kiêu đệ tử, dĩ nhiên đi tới Cổ Chi Đại Lục?

Hắn còn tốc độ tu luyện làm người giận sôi, bây giờ đã là Thiên Tôn đỉnh cao?

Khe nằm!

Triệu Chí Cao, ngươi sợ là ngốc hả?

Câu nói như thế này ngươi đều tin?

Loại này tin tức ngươi cũng dám nói bậy?

Có điều.

Nghiền ngẫm một hồi, Võ Cường Phong đột nhiên nghĩ đến, không phải cái gì, đều tuyệt đối không thể, thế gian vạn vật, đều có thể a!

Cái kia Hồ Hán Tam đều có thể liên tiếp phá cảnh!

Ta Âm Dương Tông đệ tử, vì sao không thể?

Nghĩ tới đây, Võ Cường Phong không vững vàng, lập tức đi tới chưởng giáo đại điện.

Chưởng giáo đại điện bên trong.

Triệu Chí Cao dặn nói, “sau đó gặp mặt lão tổ, nhớ tới ngoan ngoãn một ít,

lão tổ thích nhất ngoan ngoãn hậu bối, chúng ta Âm Dương Tông nhưng là Thiên Pháp Châu bá chủ, chúng ta lão tổ, cũng là Thiên Pháp Châu mạnh nhất chi tu!”

Vương Bảo do dự một chút, nói rằng, “trên đường tới, ta nghe nói chúng ta Âm Dương Tông, bị một cái gọi Hồ Hán Tam cho hãm hại?”

Triệu Chí Cao sắc mặt nhất thời tối sầm lại, lộ ra kinh thiên sự thù hận, lớn tiếng nói, “người này tội ác tày trời, có điều, hắn đã chết rồi, này chính là đánh đổi a!”

Vương Bảo thở dài, “Tốt đáng tiếc, nếu không, ta khẳng định trừng trị hắn, thế ta Âm Dương Tông, cứu danh dự!”

Triệu Chí Cao hết sức vui mừng, “Ngươi có lòng này, là được!”

Nhưng vào lúc này.

Võ Cường Phong đạp bước đi vào, chắp tay ở phía sau, mắt mang ý cười nói rằng, “không sai... Người này, thật không tệ!”

“Lão tổ!”

Triệu Chí Cao liền vội vàng tiến lên.

Vương Bảo chắp tay, trầm giọng nói, “hạ giới chi tu Độc Cô Bất Bại, xin ra mắt tiền bối!”

Cảm ứng một phen Vương Bảo khí tức trên người.

Võ Cường Phong trong lòng nhất thời mừng như điên lên!

Mã Đức!

Triệu Chí Cao không gạt ta a!

Thật mẹ nó Thiên Tôn đỉnh cao a!

Lão tử này Âm Dương Tông, sợ là thật sự muốn hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai!

Mới vừa bị Hồ Hán Tam cho hận một đòn tàn nhẫn!

Đón lấy Cửu vương tử điện hạ, liền muốn giúp ta nhất thống Thiên Pháp Châu!

Mà hiện tại.

Một cái như vậy nghịch thiên đệ tử, cũng gia nhập vào!

Lần này, ta Âm Dương Tông nếu như không bay, đó mới kỳ quái!

Tùy tiện hỏi vài câu, Vương Bảo thái độ thành khẩn, loáng thoáng tiết lộ đối với Âm Dương Tông trung tâm cùng mê mẩn.

Võ Cường Phong thoả mãn cực kỳ.

Nửa ngày.

Võ Cường Phong ho nhẹ một tiếng, nói rằng, "nếu từ lâu nói cẩn thận, lão phu kia liền thu ngươi vì là đệ tử cuối, có điều, bây giờ bản tông chính đang chuẩn bị một hồi đại sự, vì lẽ đó, đại điển bái sư cần kéo dài sau, việc này liên quan đến ta Âm Dương Tông tương lai, không thể thất lễ!"

Vương Bảo tò mò hỏi, "Xảy ra chuyện gì?"

Triệu Chí Cao đắc ý vô cùng nói rằng, "chuyện tốt a, Tiên đình Cửu vương tử điện hạ, có ý định trợ lão tổ đột phá Cổ Chân tôn cảnh!"

Vương Bảo biết vậy nên khiếp sợ, "Cổ Chân tôn?"

Võ Cường Phong cười nhạt nói, "đây là Cửu vương tử điện hạ, cho bản tông tạo hóa! Đúng rồi, đến thời điểm, ngươi có thể phải cố gắng kết giao một hồi Cửu vương tử điện hạ, điện hạ yêu nhân tài, chắc chắn đối với

ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa!”

Vương Bảo lập tức lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, “Ta hiểu!”

Kết giao là khẳng định.

Thế nhưng, hố một cái vậy cũng là tất yếu!

Cơ Thiên cái kia hàng muốn trợ ngươi đột phá Cổ Chân tôn?

Ý nghĩ này, là rất tốt, cái này mộng đẹp, đúng là rất thơm.

Có điều.

Ha ha, cái kia đến xem ta, có đáp ứng hay không...

------oOo------

Chương 1042: Độc Cô Bất Bại, ngươi làm cái gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vì để cho chính mình không bị cha hắn đánh, Cơ Thiên đã rất nỗ lực!

Hết ngày dài lại đêm thâu công việc một trận.

Phối hợp dị bảo trận bàn cuối cùng cũng coi như là luyện chế thành công!

Sau khi xuất quan, Cơ Thiên lập tức phái người đi đem Võ Cường Phong cho tìm đến, hỏi nói, "chuẩn bị thế nào rồi?"

Võ Cường Phong trầm giọng nói, "điện hạ yên tâm, từ lâu chuẩn bị thỏa đáng!"

Cơ Thiên hít sâu một hơi, nghiêm túc nói, "Lần này, bản vương tử tiêu tốn không ít, hi vọng... Ngươi có thể xứng đáng ta trả giá!"

Võ Cường Phong tự nhiên là các loại bảo đảm, nịnh nọt cuồng bay, đều sắp đem Cơ Thiên liếm ra máu!

Sau đó chính là màn kịch quan trọng.

Bởi vì Võ Cường Phong từ lâu chuẩn bị xong xuôi, đó là thật sự cưỡng bức dụ dỗ luân phiên lên sân khấu, cuối cùng cũng coi như là đem trong tông môn cao tầng cái kia viên xao động nội tâm ép xuống, cam tâm tình nguyện chuẩn bị trả giá!

Âm dương quảng trường lớn!

Bốn phương tám hướng, đã bị mạnh mẽ cấm trận thủ hộ,

Một đám Âm Dương Tông cao tầng tụ tập cùng nhau, chờ đợi Võ Cường

Phong cùng Cơ Thiên đến!

Triệu Chí Cao đứng ở phía trước nhất, bên cạnh chính là Vương Bảo!

Nhìn Vương Bảo một chút, Triệu Chí Cao kiêu ngạo nói, “Chỉ cần lão tổ phá cảnh Cổ Chân tôn, chúng ta Âm Dương Tông, liền thật xem như là nhất phi trùng thiên! Bất bại, ngươi sẽ không vì là gia nhập Âm Dương Tông mà cảm thấy hối hận!”

“Đó là!”

Vương Bảo hơi cười, phi thường đồng ý!

Làm sao sẽ hối hận đây.

Ta tới đây một chuyến, cuồng hố một đợt, không nghi ngờ chút nào, cái kia vách cheo leo sẽ được mùa lớn a!

Cao hứng còn đến không kịp đây, há sẽ hối hận?

Đại Kim thiềm lão cẩu một đôi mắt phình nhìn những kia Âm Dương Tông cao tầng, tuyệt nói, “cảnh tượng hoành tráng a, thật thích a!”

Nhưng vào lúc này.

Võ Cường Phong cùng với Cơ Thiên cùng một ít Tiên vệ,

Đạp không mà tới!

Võ Cường Phong rơi xuống đất, mà Cơ Thiên, nhưng là đứng ở trên hư không.

Hít sâu một hơi.

Võ Cường Phong liếc nhìn một vòng, trầm giọng lớn quát, “Chư vị, đều chuẩn bị xong chưa?”

Một đám lão già lớn tiếng gọi lên.

“Lão tổ yên tâm, ta hiện tại trạng thái vừa vặn!”

“Vì là lão tổ, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!”

“Chỉ cần lão tổ phá cảnh Cổ Chân tôn, ta xem Thiên Pháp Châu, còn ai dám cùng ta Âm Dương Tông là địch!”

“Chúc lão tổ mã đáo thành công!”

Hô lớn một đợt sáu sáu sáu.

Một đám lão già lúc này mới yên tĩnh lại.

Võ Cường Phong trên mặt mang theo vui mừng cười, quay về Cơ Thiên chắp chắp tay nói, “Cửu vương tử, dựa vào ngài...”

“Bắt đầu đi!”

Cơ Thiên cũng có chút vội vã không nhịn nổi!

Dù sao.

Lần này, ở trên tay hắn, nhưng là sẽ sinh ra một vị Cổ Chân tôn cảnh cao thủ a!

Nghĩ tới đây, Cơ Thiên cũng là có chút kích động, khẽ quát một tiếng, trương tay đánh ra một khối tinh thạch, ở trước người hư không trôi nổi, cùng lúc đó, Cơ Thiên đánh ra từng đạo từng đạo trận bàn, trong nháy mắt, đến mấy chục nói trận bàn hóa thành mấy trượng to nhỏ, rơi vào âm dương quảng trường lớn chung quanh!

“Ba người một tổ, ra trận bàn!”

Cơ Thiên lớn quát.

Một đám Âm Dương Tông cao tầng dồn dập túm năm tụm ba từng người đi tới!

Triệu Chí Cao không nhúc nhích, hơn nữa, còn quay về Vương Bảo cười, thấp giọng nói, “ngươi liền không cần đi tới!”

“Vậy không được!”

Vương Bảo bỗng nhiên lắc đầu.

Triệu Chí Cao ngẩn ngơ, mới vừa muốn nói chuyện, liền nghe được Vương Bảo tiếp tục nói rằng, “chưởng giáo sư huynh, ta hiện tại cũng coi như là Âm Dương Tông người, lão tổ có việc cần ta hỗ trợ, Độc Cô Bất Bại há có thể mặc kệ? Dù cho sức mạnh của ta, chỉ là chút sức mọn, thế nhưng, thêm một phần, liền thêm một phần cơ hội!”

“Kính xin chưởng giáo sư huynh không muốn khuyên ta!”

Vương Bảo sắc mặt thành khẩn, ánh mắt càng là thành khẩn, xem Triệu Chí Cao cảm động cực kỳ, suýt nữa khóc lên!

“Tốt! Rất tốt a! Đã như vậy, vậy ngươi liền đi đi!”

Triệu Chí Cao rất là vui mừng nói rằng.

“Đại Kim tử, ngươi theo chưởng giáo, đừng có chạy lung tung a!”

Vương Bảo dặn một câu lão cẩu!

Lão cẩu tuyệt nói, “biết biết, oa oa oa... Trong lòng ta tính toán sẵn!”

Lạch cạch một tiếng.

Lão cẩu nhảy đến Triệu Chí Cao trên bả vai.

Triệu Chí Cao không để ý lắm, căn bản không coi là chuyện to tát.

Mà Vương Bảo, tìm tới một cái hai người trận bàn, đạp bước đi tới!

Chờ đến hết thảy trận bàn đều đứng đầy người.

Cơ Thiên liền nghiêm túc nói, “Bọn ngươi nhớ kỹ, sau đó có sức mạnh trôi đi, tuyệt đối không nên giãy dụa, bằng không, liền có thể dẫn đến thất bại! Nếu như có không tình nguyện, hiện tại có thể rời đi, ta Cơ Thiên bảo đảm, sẽ không để cho Vũ tiền bối hỏi trách ngươi!”

Không ai động!

Khi nào a!

Lúc này hối hận? Cái kia không phải nháo đây sao!

Đợi một hồi, Cơ Thiên trầm giọng nói, “nếu không ai lui ra, cái kia sẽ chính thức bắt đầu... Bạo!”

Ầm!

Cơ Thiên ném đi tạo hóa thiên tinh trực tiếp hóa thành mảnh vỡ, tiếp theo, một luồng không cách nào hình dung khủng bố lực lượng, bộc phát ra!

Cùng lúc đó, Cơ Thiên trước người xuất hiện một đạo thập phần cổ xưa phù triện, cùng trận bàn kêu gọi lẫn nhau.

Ầm ầm!

Mọi người chỉ cảm thấy trong trận bàn, đột nhiên truyền đến từng đạo từng đạo mãnh liệt sức hút!

Trong cơ thể tu vi, đang nhanh chóng trôi qua!

Dù cho đã sớm chuẩn bị, mọi người cũng là có chút bối rối.

Có điều, nghĩ đến Cơ Thiên dặn, một đám lão già cố nén hoảng hốt ý, trầm tâm tĩnh khí, vững vàng hạ xuống!

Vương Bảo tự nhiên cũng không có giãy dụa, lúc này vẫn chưa tới lúc trở mặt, tùy ý sức mạnh của chính mình trôi đi.

So với chính hắn.

Trong trận bàn hút đi sức mạnh, quả thực là như muối bỏ bể!

Thời gian trôi qua.

Cơ Thiên điều khiển cổ phù, ánh mắt sáng quắc.

Cổ phù bên trên, đã có vết rạn nứt hiện lên, thẳng đến lúc này, Cơ Thiên lúc này mới khẽ quát một tiếng, hai tay đánh ra từng đạo từng đạo ấn quyết, đi vào cổ phù, trong nháy mắt, phía dưới trận bàn cũng đình chỉ sức hút, một đám lão già đều là sắc mặt trắng bệch đứng tại chỗ, rõ ràng đã tiến vào thiếu máu trạng thái!

"Vũ tiền bối!"

Cơ Thiên nhìn về phía Võ Cường Phong, nghiêm túc cực kỳ, "Muốn bắt đầu rồi!"

Võ Cường Phong tiến lên, khoanh chân ngồi dưới đất.

"Chuẩn bị kỹ càng! Muốn bắt đầu rồi... Một khi dị bảo bên trong sức mạnh phun trào, ngay cả ta cũng không thể đình chỉ, ngươi có thể phải chú ý!"

Cơ Thiên lại là một câu căn dặn, không có một chút nào thiếu kiên nhẫn.

Bực này đại sự.

Phải tinh tế kế hoạch!

Sau một khắc.

Từ cổ phù bên trong, thình lình bùng nổ ra một luồng toả ra mãnh liệt Tiên

cổ lực lượng cột sáng!

Bị Cơ Thiên khống chế, thời gian trong chớp mắt, liền dâng tới Võ Cường Phong.

Võ Cường Phong kích động tột đỉnh, chờ mong, chờ đợi, chuẩn bị nghênh tiếp vận may lớn gột rửa.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy cái kia tinh trụ đầu mang, thình lình xoay chuyển một vòng!

Ầm!

Thoáng qua sau khi, liền rơi vào Vương Bảo đỉnh đầu.

Tinh trụ bên trong phun ra sức mạnh, điên cuồng hướng về Vương Bảo tràn vào!

Vương Bảo một bên tinh luyện giá trị chính mình sức hút thuộc tính, một bên lộ ra kinh hãi vẻ, rống to nói, “xảy ra chuyện gì?”

Cơ Thiên một mặt mộng bức.

Võ Cường Phong một mặt mộng bức.

Triệu Chí Cao cũng mộng bức!

Mọi người càng là mộng bức không muốn.

Phản ứng lại, tất cả đều ồ lên!

Khe nằm!

Không phải nói, phải cho lão tổ hướng tu vi sao?

Làm sao vọt tới tiểu tử kia trên đầu đi tới?

Đồ chơi này lại không phải hướng lời phí, nạp sai rồi còn có thể tìm!

Võ Cường Phong hít vào một ngụm khí lạnh, âm thanh kinh sợ nói, "Độc Cô Bất Bại, ngươi làm cái gì?"

Vương Bảo vẻ mặt đưa đám, "Ta cái gì cũng không có làm a, lão tổ, cứu ta a, ta cảm giác ta muốn chết..."

Võ Cường Phong lòng như lửa đốt, lập tức nhìn về phía Cơ Thiên!

Cơ Thiên sắc mặt được kêu là một cái khó coi a, lớn quát, "Cái tên này là ai?"

Võ Cường Phong gấp gáp hỏi, "Điện hạ, không kịp giải thích, có điều, người này nhưng là ta Âm Dương Tông vô cùng trọng yếu người, điện hạ nhanh dừng tay a!"

Cơ Thiên tức giận nói, "làm sao dừng tay? Ta không phải nói sao, một khi bắt đầu, ta cũng dừng không được đến, trừ phi... Triệt để bỏ dở, thế nhưng dị bảo, cũng sẽ không thể lại dùng!"

Võ Cường Phong uất ức hỏng rồi!

Đây chính là vận mệnh của hắn a!

Làm sao liền chạy cơ chứ?

Then chốt là.

Được tạo hóa, một mực là Vương Bảo!

Ở trong lòng của hắn, Vương Bảo nhưng là hắn muốn trọng điểm bồi dưỡng người thừa kế danh sách!

Không thể sai sót a!

------oOo------

Chương 1043: Ta hồ Hán 3, lại trở về rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cô Độc Bất Bại... Việc đã đến nước này, không nên giãy dụa, nhanh chóng luyện hóa tràn vào sức mạnh trong cơ thể!”

Võ Cường Phong hét lớn một tiếng.

Vương Bảo run giọng nói, “không... Ta không được! Ta không thể như thế làm a... Này cùng đánh cướp, có khác biệt gì? Lão tổ nhanh nghĩ biện pháp, ta còn có thể kiên trì nữa một hồi...”

Võ Cường Phong gấp hỏng rồi!

Thế nhưng.

Vào giờ phút này, hắn thình lình không đau lòng như vậy!

Không tức giận như vậy!

Nhìn.

Nhìn một cái.

Ngắm một chút!

Đây là một thật nhỏ hỏa a!

Những người khác được lớn như vậy tạo hóa, còn không phải cao hứng cất cánh a!

Mà Độc Cô Bất Bại đây?

Hắn thình lình không được!

Hắn là nghĩ cho ta giữ lại a!

Hít sâu một hơi, Võ Cường Phong ánh mắt mang theo kiên quyết, lớn quát, "Không nên nhiều lời, ngươi được tạo hóa... Cũng là ta Âm Dương Tông phúc khí! Tuyệt đối đừng lãng phí chúng ta Cửu vương tử điện hạ tâm ý!"

Cơ Thiên sắc mặt đen sì, không quen liếc mắt nhìn Võ Cường Phong.

Khe nằm!

Ngươi đem tạo hóa cho hắn, liền không lãng phí? Liền xứng đáng ta?

Đáng chết Võ Cường Phong, ngươi đến cùng ở làm cái gì?

"Tại sao? Tại sao muốn buộc ta? Thôi, thôi, vì Âm Dương Tông, ta Độc Cô Bất Bại... Liều mạng!"

Vương Bảo làm bộ bi thống dáng vẻ, la hét một tiếng, sau đó liền bắt đầu vui vẻ luyện hóa tràn vào trong cơ thể tinh khiết Tiên cổ lực lượng!

Cơ Thiên thấy thế, cấp tốc tới gần Võ Cường Phong, quát lớn nói, "làm cái gì?"

Võ Cường Phong miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, "điện hạ chớ vội, ngài nghe ta cho ngài giảng kỹ, người này, gọi là Độc Cô Cầu Bại, hắn sự tích, còn muốn từ bản tông một cái đạo trường giới thuyết lên..."

Ba ba một trận nước bọt.

Cơ Thiên há hốc mồm!

Ngơ ngác nhìn Vương Bảo!

Tiểu tử này.

Dĩ nhiên chỉ là một cái đến từ chính đạo trường giới tiểu tu?

Then chốt là.

Rất sao cũng là tiểu thời gian một tháng, cái tên này lắc mình biến hóa, liền phá cảnh đến Thiên Tôn đỉnh cao?

Theo hắn nói, hắn cảm giác mình là thiên mệnh chi tử, đi tới Cổ Chi Đại Lục, một cái hô hấp đều có thể tăng cường tu vi!

Trời ạ!

Này mẹ nó đúng là thiên mệnh chi tử?

Ta rất sao làm sao liền như thế không dám tin đây!

Có điều.

Nghĩ đến có sự điều khiển của chính mình, dị bảo tuôn ra đi sức mạnh, thình lình biến hướng, cũng rơi vào Vương Bảo, Cơ Thiên liền trầm mặc!

Gánh chịu thiên mệnh, khí vận chi tử a!

Giời ạ, ta cho rằng ta đúng rồi, nguyên lai, ta không phải!

Lúc trước cái kia Hồ Hán Tam, cũng là trâu bò tới cực điểm, thiên phú quăng ta một vạn khu phố, hiện tại cái này Độc Cô Bất Bại, càng giời ạ nghịch thiên!

Võ Cường Phong trầm giọng nói, “điện hạ, chỉ cần Độc Cô Bất Bại phá cảnh Cổ Chân tôn, kỳ thực theo ta phá cảnh, đều giống nhau, đều có thể thế điện hạ hoàn thành đại kế!”

Cơ Thiên còn có thể nói cái gì?

Trừ ước ao ghen tị, hắn không lời nào để nói!

Võ Cường Phong liền như thế to lớn tạo hóa, đều cam tâm tình nguyện nhường lại, hắn lại tất tất, vậy thì là đắc tội Võ Cường Phong!

Có chút phức tạp nhìn Vương Bảo, Cơ Thiên thở dài một tiếng nói, "hi vọng tiểu tử này, không phụ kỳ vọng!"

Thời gian trôi qua.

Vương Bảo đã phá cảnh Thiên Tôn, đạt đến Huyền Đạo Tôn cảnh!

"Nên độ kiếp!"

Nhìn phía chân trời mây đen giăng kín, Võ Cường Phong cấp tốc dặn dò tất cả mọi người lui lại, rất là lo lắng nhìn Vương Bảo!

Cơ Thiên ánh mắt sáng quắc, "Có hay không có thể nghịch thiên, hiện tại liền có thể nhìn ra..."

Muốn tới!

Thiên kiếp xuất hiện, mây đen giáng lâm thiên uy.

Mà Vương Bảo bên tai, gợi ý của hệ thống âm vang lên, "Đo lường đến kí chủ đang tiếp thụ mãnh liệt Tiên cổ lực lượng đặt móng, có hay không tiêu tốn mười vạn tinh luyện giá trị mua một tấm tránh kiếp phù?"

Vương Bảo cái nào còn do dự, mười vạn liền mười vạn, ta không thiếu tiền!

"Chúc mừng kí chủ, thành công đột phá đến Huyền Đạo Tôn cảnh!"

------oOo------

Chương 1044: Đừng hoảng hốt, ta động tác rất nhanh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Thiên vẻ mặt sợ hãi!

Trong nháy mắt, liền có vô tận hàn khí từ đáy lòng nơi sâu xa bạo phát mà lên, liền phảng phất đặt mình trong kẽ băng nứt bình thường, hoàn toàn đông cứng thân hồn!

Ta chùi lặc a!

Hồ Hán Tam?

Làm sao có khả năng là Hồ Hán Tam!

Lão tử rõ ràng đã giết hắn!

Tận mắt hắn chết rồi a!

Hắn tại sao có thể còn sống sót? Làm sao có khả năng còn sống sót?

“Cô Độc Bất Bại...”

Võ Cường Phong ngây người như phỗng, tự lẩm bẩm, tỉnh lại, hắn run cầm cập một hồi, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời gào thét nói, “nguyên lai ngươi chính là Hồ Hán Tam! Độc Cô Bất Bại, ngươi đến cùng là tại sao phải làm như vậy? Ta Âm Dương Tông muốn nghiêng lực bồi dưỡng ngươi, vì sao ngươi nhưng như vậy hại ta Âm Dương Tông?”

Vương Bảo thở dài, nói rằng, “trách thì trách... Các ngươi quá đề cao bản thân! Cho rằng đạo trường giới võ giả, liền không phải võ giả? Chính là giun dế? Là có thể dễ dàng đạp lên, chà đạp, nô dịch?”

Ánh mắt chớp qua một vệt nồng nặc sát ý, Vương Bảo cầm nắm đấm, lệ quát, “Nói cho các ngươi, đạo trường giới võ giả, cũng là người! Không là các ngươi tùy ý liền có thể nô dịch nhân nô! Ta Cô Độc Bất Bại phá huỷ Hư Không Thần Môn, đi tới Cổ Chi Đại Lục, hiện tại, ta liền muốn san bằng Âm Dương Tông!”

“Hư Không Thần Môn, lên cho ta!”

Ầm!

Thời gian một cái nháy mắt!

Toàn bộ Âm Dương Tông dưới đất, hết thảy tiên Cổ Linh mạch, thình lình bị Vương Bảo mạnh mẽ lấy ra mà ra!

Đại địa nứt ra, kiến trúc sụp đổ, phóng tầm mắt nhìn tới, khắp nơi bừa bộn, Âm Dương Tông đệ tử kêu rên khắp nơi, khổ không thể tả, chỉ chốc lát sau, một đạo cực kỳ to lớn thạch bia ầm ầm mà lên!

Chính là Hư Không Thần Môn bản thể!

Vương Bảo cười lạnh một tiếng, trực tiếp tinh luyện, trăm vạn tinh luyện giá trị tiêu hao, Vương Bảo hồn nhiên không thèm để ý, sau khi thành công, lập tức nát tan!

Ầm ầm ầm!

Hư Không Thần Môn vỡ vụn, hóa thành linh quang tiêu tan một không!

Đạo trường giới uy hiếp, trực tiếp biến mất.

Hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Võ Cường Phong sắc mặt trắng bệch cực kỳ, run giọng nói, “sao có thể có chuyện đó? Hư Không Thần Môn đều đang... Nát...”

Hắn Âm Dương Tông khống chế này một đạo Hư Không Thần Môn.

Nhưng là hắn Âm Dương Tông trấn áp một châu số mệnh thượng cổ thần vật!

Vạn vạn không ngờ tới, dĩ nhiên sẽ nát tan, chuyện như vậy, dù cho là Cổ Chân tôn cường giả, cũng không làm được a, chưa từng nghe nói a!!

"Đến cho các ngươi!"

Vương Bảo lúc này đã đạt đến Cổ Chân tôn cảnh giới, không kiêng dè chút nào, cười to mà lên, "Ai cũng đừng nghĩ chạy!"

Ong ong ong!

Trong hư không, vô tận Tiên cổ khí hình thành từng đạo từng đạo màu trắng quang kiếm, trong nháy mắt, Vạn Kiếm Quy Tông, ầm ầm bạo phát!

Rầm rầm rầm!

Thời gian trong chớp mắt, Âm Dương Tông cao tầng võ giả, liền tử thương nặng nề, bọn họ vốn là tiến vào suy yếu trạng thái, lúc này bị công kích, chạy cũng không kịp, từng cái từng cái nước mắt chạy lĩnh cơm hộp!

Âm Dương Tông chưởng giáo Triệu Chí Cao lệ rơi đầy mặt!

Một bên ngăn cản Vương Bảo công kích, một bên ở trong lòng đau chửi mình vung tiền!

Phải biết.

Nếu như không phải là mình.

Âm Dương Tông hiện tại vẫn là Âm Dương Tông.

Mà không phải sắp diệt * Âm Dương Tông!

Hắn là Âm Dương Tông vạn cổ tội nhân a!

Đang tự thương tự đau thương, Triệu Chí Cao rốt cục không chống đỡ được, phốc ra một ngụm máu tươi, triệt để chết đi!

“Đáng chết!”

Cơ Thiên khí cả người run, bên cạnh hắn một đám Tiên vệ đứng trước mặt của hắn, đang cố gắng chống đối quang kiếm tập kích.

Thế nhưng, rõ ràng không địch lại a, Tiên vệ đều chết rồi ba cái!

“Điện hạ, đi nhanh lên!”

Tiên vệ số một cấp bách nói rằng, “hắn đã phá cảnh Cổ Chân tôn, không người có thể ngăn trở!”

“Đi? Đi cái gì đi, hỗn đản, chớ có làm càn!”

Cơ Thiên đột nhiên phát sinh một tiếng rống to!

------oOo------

Chương 1045: Vương ca mang ngươi trang bức mang ngươi bay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm Dương Tông diệt, đã được quyết định từ lâu!

Vương Bảo trước khi rời đi, Âm Dương Tông từ lâu không có một bóng người.

Chết chết!

Chạy đã chạy!

Cũng không ai dám ở lại Âm Dương Tông bên trong.

Vương Bảo phảng phất một cái hoảng sợ đại ma vương, ở mỗi cái Âm Dương Tông tồn tại người nội tâm phát sinh dữ tợn chi cười!

Kẻ đáng sợ a!

Đáng sợ Cổ Chân tôn!

Sau lần đó mấy ngày.

Thiên Pháp Châu tiến vào quần hùng tranh giành trạng thái!

Ngươi mới hát thôi ta lên sàn, đều ở cướp địa bàn!

Âm Dương Tông một vong, quản lý dưới rất nhiều thành lớn, nhất thời thành chư tông cướp giật đối tượng!

Trong này, bởi vì Vương Bảo quan hệ, Cực Ma Tông ngược lại cũng đúng là cực kỳ mặt dài, bất kể là Chính đạo vẫn là Tà đạo, đều đối với Cực Ma Tông kiêng kỵ ba phần, khiến cho Cực Ma lão tổ dở khóc dở cười sau khi,

trắng trợn mở rộng!

Cùng lúc đó.

Trung châu!

Tiên đình!

Tiên đình chi chủ, hiện nay nắm giữ vô thượng Tiên đình vương giả, Cơ Cửu Tiêu, chính phẫn nộ nhìn chằm chằm phía dưới quỳ Cơ Thiên!

“Đường đường Tiên đình, hiện tại đã luân làm trò hề, ngươi thoả mãn?”

“Cho ngươi đi chủ trì Cuồng Tiên Thịnh Hội, ngươi dĩ nhiên đắc tội rồi như vậy một cái khí vận chi tử, ngươi thoả mãn?”

“Trẻ tuổi nóng tính, Cơ Thiên a Cơ Thiên, ngươi quá nhường trẫm thất vọng rồi!”

Cơ Cửu Tiêu nói nói, thở dài!

Cơ Thiên sắc mặt trắng bệch, không nói một lời!

Như vậy chật vật trở lại Trung châu, hắn còn có cái gì tốt tranh luận? Hiện tại liên quan với hắn ở Thiên Pháp Châu chật vật dạng, từ lâu truyền khắp Trung châu, hắn mấy cái cùng tộc huynh đệ, đều ở sau lưng xem chuyện cười của hắn!

Nửa ngày.

Cơ Cửu Tiêu bỗng nhiên hít sâu một hơi, nói rằng, “ngươi tội, tạm thời nhớ kỹ! Tiên cổ Thần Mộ sắp mở ra, lần này, Cổ Ma bộ tộc muốn cùng ta Tiên tộc kết minh, qua một thời gian ngắn, Cổ Ma bộ tộc Ma tử sẽ đến nước ta đều, làm hạt nhân, lấy làm hai ta tộc hợp tác cơ sở! Ngươi mà cố gắng cùng đi hắn đi!”

Cơ Thiên tự hoàn toàn từ, lại tùy ý Cơ Cửu Tiêu thỉnh thoảng mắng vài câu,

liền bỏ của chạy lấy người!

...

...

Mấy ngày sau.

Vương Bảo đi tới Trung châu Tiên đình thủ đô.

Lão cẩu hóa thân tiểu kinh ba, ở Vương Bảo trên bả vai ngủ gật.

Vương Bảo bước vào thủ đô, ánh mắt chiếu tới, Tiên đình Vương Thành có thể thấy rõ ràng, tủng vào mây trời rất nhiều đại điện bên trong, chính là rất nhiều tiên tổ hậu duệ vị trí.

Vương Bảo lần này đến Tiên đình thủ đô.

Một cái là vì chấm dứt Cơ Thiên hàng này.

Lại một cái, hắn chuẩn bị đi Tiên Linh Trì.

Tiên Linh Trì, có thể nói là Tiên đình Tạo Hóa Chi Địa, chia làm chín cấp, nhất đẳng Tiên Linh Trì, chính là từ tiên tổ thời đại liền tồn tại siêu cấp bảo địa, bên trong có vô số năm tích lũy các loại linh dược, cổ huyết, vì là Tiên đình đào tạo không biết bao nhiêu người mới.

Tùy ý hỏi thăm một chút.

Vương Bảo liền tìm tới Tiên Linh Trì.

Nơi này tự nhiên bị Tiên đình hộ vệ vững vàng nắm giữ, cao thủ vô cùng, không có Tiên Linh Trì thư mời, dù cho là Cổ Chân tôn, cũng khó có thể tiến vào!

Vương Bảo tới gần.

Cửa chính nơi hai cái Tiên đình hộ vệ lập tức nhìn sang, mặt không hề cảm xúc, một cái trong đó lãnh đạm nói rằng, “thiệp mời!”

Vương Bảo đem từ Cuồng Tiên Điện bên trong lấy ra đến Tiên Linh Trì thư mời lấy ra!

Có điều, ngay ở Vương Bảo đang chuẩn bị đưa lên thời điểm, xa xa, thình lình đi tới một đám người!

Vương Bảo xem xét một chút, lập tức thu hồi thư mời.

Đến người trong, thình lình thì có Cơ Thiên!

Tuy rằng không biết thư mời Cơ Thiên có thể phủ nhận ra, thế nhưng Vương Bảo cũng không muốn mạo hiểm, nơi này dù sao cũng là Tiên đình thủ đô, tiên trong đình lão quái vật rất nhiều, dù cho là Cổ Chân tôn, cũng không có thể tùy ý làm càn!

Vương Bảo đang chuẩn bị rời đi trước, đi bộ đi bộ lại trở về!

Có điều nhưng vào lúc này, Vương Bảo thình lình cảm giác mình trong cơ thể, Cổ Ma huyết thống phát sinh ong ong bình thường tiếng rung!

Sôi trào bình thường, nhường Vương Bảo không khỏi cả kinh!

Một sát na công phu, Vương Bảo liền cảm ứng được Cổ Ma huyết thống dị động đầu nguồn, phóng tầm mắt nhìn tới, rõ ràng là một cái có mái tóc dài màu đen dáng cao thanh niên!

Lúc này, thanh niên kia cũng là ngạc nhiên cực kỳ nhìn Vương Bảo, một mặt mờ mịt vẻ!

Vương Bảo liếc mắt một cái thanh niên bên người Cơ Thiên, trong lòng khẽ nhúc nhích, đi tới!

“Người kia dừng bước!”

Một lão giả từ Cơ Thiên phía sau bước ra, lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo nhẹ quát.

Vương Bảo dừng lại, quay về mái tóc dài màu đen thanh niên hơi cười, nói rằng, “huynh đệ, private chat một hồi?”

Mái tóc dài màu đen thanh niên nuốt ngụm nước bọt, điên cuồng gật đầu!

Nhưng mà.

Cái kia bước ra đến ông lão thình lình nghiêm nghị nói, “Ma tử đại nhân, căn cứ hai tộc khế ước, ngài ở quốc gia trong khoảng thời gian này, là không thể đơn độc gặp khách!”

------oOo------

Chương 1046: Ta có thể hay không lý trí 1 điểm a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Quỳ không biết trang bức mấy cái ý tứ.

Thế nhưng, nhưng cũng biết Vương Bảo hảo ý.

Nghe vậy, cười khổ một tiếng, Hắc Quỳ nói rằng, "quên đi thôi huynh đệ, đây chính là ở Tiên đình thủ đô, không muốn bởi vì ta, còn phải ngươi rơi vào phiền phức!"

Vương Bảo lông mày nhíu lại, vui cười hớn hở nói rằng, "nhìn ngươi lời này nói, Tiên đình làm sao? Lần này ta đến Tiên đình thủ đô, cái kia chính là chuẩn bị kiếm chuyện! Gặp phải ngươi, vừa vặn, ân... Ngươi thân phận này, đúng là vô cùng tốt, có thể hay không ta mượn dùng một chút?"

Hắc Quỳ có chút mộng bức.

Thân phận mượn ngươi?

Đồ chơi này còn có thể mượn?

Hơn nữa.

Ngươi đến Tiên đình thủ đô, chính là chuẩn bị kiếm chuyện? Trời ạ, huynh đệ lá gan phải lớn hơn trời ạ!

Vương Bảo cười thần bí, lắc mình biến hóa, đã biến thành Hắc Quỳ dáng vẻ, cười híp mắt nói rằng, "nhìn, giống không?"

Hắc Quỳ càng mộng bức!

Khe nằm!

Này đâu chỉ là giống không vấn đề!

Này rất sao chính là chính ta a!

Khí tức cảm ứng bên dưới, chính mình cũng tin!

Vương Bảo nhìn mộng bức Hắc Quỳ, vỗ vỗ bờ vai của hắn, thản nhiên cười nói, "sau đó ta cho ngươi thay cái dung mạo, mang ngươi đi ra ngoài, ngươi liền tự do! Cho tới ta, liền ở Tiên đình thủ đô cao kiếm chuyện, giả trang so với, sung sướng sung sướng! Sau đó hữu duyên gặp lại, ta lại mang ngươi đồng thời trang bức đồng thời bay!"

Hắc Quỳ, "..."

Khe nằm, cái khác trước tiên không đề cập tới, vì sao ta luôn cảm giác lão tổ cái này huyết thống người thừa kế, rất đáng sợ rất nham hiểm dáng vẻ!

...

...

Cơ Thiên sáng sớm liền rất không tình nguyện đi tới Hắc Quỳ chỗ ở.

Không có cách nào.

Hắn cha Cơ Cửu Tiêu đã nói rõ, ở Hắc Quỳ ở Tiên đình làm hạt nhân khoảng thời gian này, liền do hắn tự mình cùng đi, để cho không muốn quá nôn nóng.

Đơn giản mà nói.

Chính là Cơ Cửu Tiêu cho Hắc Quỳ tư phối thầy thuốc tâm lý.

Ổn định Hắc Quỳ!

Đừng làm cho hắn bởi vì trong lòng tức giận, phá hoại hai tộc minh ước!

Cơ Thiên khổ bức a, thế nhưng không biện pháp a, hắn xông đại họa, làm mất đi Tiên đình mặt, lại không cố gắng biểu hiện, hắn cha có thể đánh chết hắn!

Cũng may, Tiên cổ Thần Mộ mở ra thời gian không nhiều, nhịn một chút liền qua đi.

Gặp lại Hắc Quỳ, Cơ Cửu Tiêu bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, "Hắc Quỳ huynh, ngày hôm nay ta dẫn ngươi đi Nguyệt Thần lầu, nơi đó cô nương..."

Lúc này Hắc Quỳ, tự nhiên là Vương Bảo.

Híp mắt nhìn Cơ Thiên, Vương Bảo mặt không hề cảm xúc, phất tay một cái, "Không đi!"

Cơ Thiên vẻ mặt nhất thời cứng đờ.

"Đi Tiên Linh Trì!"

Vương Bảo lãnh đạm nói rằng.

Cơ Thiên khóe mắt không khỏi vừa kéo, buồn bực nói, "Ngày hôm qua không phải đi sao? Ngươi cũng trải nghiệm qua, ngày hôm nay còn đi?"

"Nghiện! Lại đi một lần! Đã nghiền!"

Vương Bảo lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười.

Cơ Thiên khóe mắt co giật càng lợi hại.

Đi Tiên Linh Trì nghiện?

Ta giời ạ!

Này mẹ nó còn cần phải ngươi nói?

Ta rất sao trả lại nghiện đây!

Nếu không là phụ vương có minh khiến, không thể hay đi, ta ở tại bên trong đều được.

Cơ Thiên trở nên trầm mặc, có chút do dự, chính đang nổi lên không như vậy từ chối thời điểm, liền nghe được Vương Bảo thăm thẳm nói rằng, "không cho ta đi, ta trở về tộc!"

Cơ Thiên miệng lưỡi không khỏi run run một cái!

Trợn mắt lên, nhìn Vương Bảo, Cơ Thiên không nhịn được thấp quát, "Về tộc? Ngươi nhưng là có nhiệm vụ tại người, không có các ngươi mệnh lệnh của tộc trưởng, ngươi dám trở lại?"

Vương Bảo thở dài, "Không thể đi Tiên Linh Trì! Thà chết!"

Lần này Cơ Thiên thì càng thêm đau "bi"!

Tiểu tử này ngày hôm nay làm sao biến hóa lớn như vậy?

Ngày hôm qua còn một bộ bị tra tấn cừu nhỏ nhãi con giống như, chính mình cũng có thể chế nhạo vài câu, bây giờ lại trở nên như thế ác liệt!

Chẳng lẽ?

Ngày hôm qua đó là trang?

------oOo------

Chương 1047: Ngày hôm nay ngươi nếu như không trả giá một chút, nghỉ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo bước vào nhất đẳng Tiên Linh Trì.

Cơ Thiên vừa mới chuẩn bị đi ra ngoài trước tiên nghỉ ngơi một chút chờ, bên cạnh ông lão nhưng là đột nhiên mở mắt ra, nói rằng, "điện hạ, vương thượng nhường nô tài cho điện hạ mang câu nói, vương thượng nói... Nếu ngay cả một cái chỉ là Ma tử ngươi đều hàng phục không được, cái kia vạn năm sau khi Tiên đình chi chủ đấu võ, ngươi vẫn là tự động buông tha đi!"

Cơ Thiên thân thể nhất thời cứng đờ!

Sắc mặt trực tiếp âm trầm lại!

Ông lão kia nhạt âm thanh nói, "đây là vương thượng nguyên văn, điện hạ thứ tội!"

Cơ Thiên hít sâu một hơi, cũng không đi nghỉ ngơi, ánh mắt thăm thẳm nhìn nhất đẳng Tiên Linh Trì!

Hắn cha lời này, nói có chút nặng, thế nhưng, nhưng cũng là đang nhắc nhở hắn, thân là Tiên đình vương tử, cũng không thể bị chỉ là Ma tử, bóp mũi lại đi!

Tiên đình chi chủ, nhưng là bọn họ những vương tử này suốt đời theo đuổi, tự động từ bỏ? Thà chết a!

"Xem ra, đến cho tiểu tử này một ít màu sắc nhìn một cái!"

Cơ Thiên ánh mắt hàn mang lóe lên, liên tục cười lạnh.

Cùng lúc đó.

Tiến vào nhất đẳng Tiên Linh Trì Vương Bảo, bên tai lập tức truyền đến gợi ý của hệ thống âm.

“Chúc mừng kí chủ tiến vào Tiên đình nhất đẳng Tiên Linh Trì, hệ thống đo lường đến lượng lớn phù hợp kí chủ tu luyện Huyền Hoàng Bất Diệt Thể dược lực, có hay không hấp thu?”

Vương Bảo tự nhiên là đại hỉ cực kỳ.

Hệ thống ngươi cái lớn móng heo, này còn dùng hỏi, mau mau hấp thu!

Cơ hội này không nắm lấy, vậy còn tu luyện cái lông a!

Vù!

Lượng lớn cực kỳ tinh khiết Tiên cổ lực lượng, các loại kỳ thuốc lực lượng, dung nhập vào Vương Bảo thân thể bên trong!

Huyền Hoàng Bất Diệt Thể tự động vận hành!

Đây chính là Cổ tộc Tổ Đạo Kinh!

Tu luyện tới nơi sâu xa nhất, bằng vào Huyền Hoàng Bất Diệt Thể, liền có thể cùng tiên tổ, cổ tổ thời đại siêu cấp lớn kình chống lại!

Vương Bảo trong cơ thể phát sinh trầm thấp nổ vang!

Phát sinh biến hóa nghiêng trời!

Huyền Hoàng Bất Diệt Thể sơ thành, Vương Bảo da dẻ biến thành màu đồng cổ, lộ ra không tên vầng sáng!

Thời gian trôi qua.

Nửa canh giờ qua đi.

Cơ Thiên sắc mặt đã âm trầm rất đáng sợ!

Méo mặt nhìn nhất đẳng Tiên Linh Trì, Cơ Thiên trong lòng cuồng mắng không ngớt!

Mã Đức!

Lão tử tin ngươi quỷ a!

Đây chính là ngươi nói, rất nhanh sẽ đi ra?

Này mẹ nó đều nửa canh giờ!

Ngươi liền cái quỷ bóng dáng đều chưa thấy!

Ông lão kia đột nhiên nói rằng, “không hổ là Cổ Ma bộ tộc Ma tử, trước còn có mật thám tin tức nói, này Hắc Quỳ, hư hư thực thực Cổ Ma bộ tộc con rơi, bây giờ nhìn lại, tin tức này nên không thật! Có thể ở nhất đẳng Tiên Linh Trì, kiên trì nửa canh giờ, phần này thiên tư, sợ là có thể cùng điện hạ cùng sánh vai!”

Cơ Thiên kéo kéo khóe miệng.

Nghĩ thầm, ngươi rất sao đập ta nịnh nọt, cũng đập điểm có thể làm cho ta thoải mái!

Ngươi này vỗ mông ngựa, tính lông? Ngươi làm lão tử vung tiền a? Không biết cái tên này thiên tư vượt xa cùng ta a, ta ở nhất đẳng Tiên Linh Trì kiên trì nửa khắc đồng hồ, đều rất sao suýt chút nữa căng nứt!

Cái tên này kiên trì nửa canh giờ, còn chưa có đi ra.

Thiên tư này, vượt qua gấp mấy lần!

Thời gian lần thứ hai trôi qua!

Chờ đến lại là nửa canh giờ qua đi sau khi!

Cái kia con mắt của ông lão đã trừng trừng.

Cơ Thiên càng là ngây người như phỗng, rất là mộng bức dáng vẻ, tự lẩm bẩm, “Sao có thể có chuyện đó? Hắn sẽ không là chết rồi chứ?”

Ông lão lắc đầu một cái, nói rằng, “Tiên Linh Trì đo lường đến tử khí, sẽ đem hắn tung đến! Khẳng định không chết!”

Cơ Thiên thấp quát, “Không chết làm sao còn chưa có đi ra? Này đều một canh giờ a! Dù cho là Cổ Chân tôn, cũng không thể ở bên trong ngốc một canh giờ chứ?”

Ông lão có chút do dự, nói rằng, “nếu không... Điện đi xuống xem một chút?”

Cơ Thiên gật gù, “Vậy thì xem một chút đi, dù sao... Ta cũng là lo lắng hắn!”

Dứt lời!

Cơ Thiên hướng đi nhất đẳng Tiên Linh Trì, ông lão tùy theo mở ra phòng ngự lá chắn!

Theo bậc thang mà lên.

Cơ Thiên đi tới nhất đẳng Tiên Linh Trì biên giới!

Chỉ có điều, chưa kịp hắn duỗi đầu, một nguồn sức mạnh đột nhiên kéo tới, nương theo Vương Bảo hét lớn, “Ai dám nhòm ngó ta Hắc Quỳ rửa ráy... Phi phi phi, nhòm ngó ta tu luyện? Quấy nhiễu ta tu luyện, chính là hủy ta đại đạo, không chết không thôi!”

------oOo------

Chương 1048: Xong đời rồi, Cổ Ma tộc Ma tử đánh rắm rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi chờ!”

Cơ Thiên hung tợn trừng mắt Vương Bảo, sau đó làm lên hắn quen thuộc sự tình.

Cáo trạng!

Cho mình daddy phát ra cái tin tức, Cơ Thiên liền cười lạnh nhìn Vương Bảo.

Phụ vương nhất định sẽ nghiêm trị hắn chứ?

Tuy rằng hắn là Cổ Ma tộc Ma tử, không thể giết, thế nhưng, cấm túc hẳn là có thể được thôi? Dầu gì... Thay cái trâu bò cao thủ chăm sóc hắn, đỉnh ta ban, ta cũng tốt thoát ly khổ hải a!

Rất nhanh Cơ Cửu Tiêu hồi âm liền đến.

Nhưng mà.

Cơ Thiên sau khi xem, há hốc mồm.

“Việc đã đến nước này, đừng dây dưa nữa, sau đó cấm hắn trở lại Tiên Linh Trì! Nói cho hắn, đây là trẫm đối với hắn duy nhất một lần khoan dung, nếu có lần sau nữa, trẫm sẽ phế bỏ tu vi của hắn!”

Giơ lên cao nhẹ rơi!

Cơ Thiên được kêu là một cái uất ức a!

Cha a!

Hắn đều đem nhất đẳng Tiên Linh Trì cho họa họa.

Ngài liền dễ dàng như vậy tha thứ hắn?

“Làm sao?”

Vương Bảo thản nhiên nhìn Cơ Thiên.

Cơ Thiên trầm mặc nửa ngày, cắn răng nói rằng, “Hắc Quỳ huynh, phụ vương ta nói rồi, đây là chỉ có một lần, khoan dung ngươi làm càn, nếu có lần sau nữa, chắc chắn phế ngươi tu vi, quất ngươi gân cốt, nhường ngươi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể!”

Vương Bảo dửng dưng như không nói rằng, “nói cách khác, ta không sao rồi?”

Cơ Thiên, “...”

Mã Đức!

Trọng điểm a trọng điểm, ngươi rất sao có thể hay không tìm rõ ràng trọng điểm, trọng điểm là ngươi không có chuyện gì sao? Trọng điểm là ngươi đến nhớ kỹ, lần sau không thể lại như thế trắng trợn không kiêng dè!

“Đã như vậy, vậy chúng ta liền đi đi!”

Vương Bảo lướt qua Cơ Thiên, sải bước nghĩ đi ra ngoài!

Ông lão kia sắc mặt khó coi nói rằng, “điện hạ, nô tài trở lại, ngài... Bảo trọng!”

Hắn xem như là nhìn ra rồi.

Cùng đi Hắc Quỳ nhiệm vụ, quả thực chính là cái hố a, thực sự là đáng thương Cửu vương tử điện hạ, quá đáng thương!

Cơ Thiên một mặt bi phẫn, nhìn thấy Vương Bảo đi xa, nào dám trì hoãn, mau mau đuổi theo!

...

...

Thủ đô ở ngoài!

Ba con cực kỳ to lớn kinh thế cự yêu hai tay giơ lên thật cao, kéo lôi một toà cực kỳ to lớn đồng thau lớn trước xe hành!

Khí diễm ngập trời!

Hoành hành tất cả!

Ba con cự yêu mỗi một cái đều có gần to khoảng mười trượng, bọn họ đều là Cổ Yêu bộ tộc nuôi nhốt yêu nô, đời đời kiếp kiếp đều phụ tá Cổ Yêu cao tầng!

Xe gác ở trên vương thành không bước qua, không kiêng dè chút nào thủ đô uy nghiêm.

Trong thành võ giả mang theo kính nể vẻ mặt, nhìn trên không, đều là theo bản năng dừng dưới động tác trên tay.

Mà rời đi Tiên Linh Trì Vương Bảo, tự nhiên cũng nhìn thấy màn này, rất xa nhìn ba con cự yêu, Vương Bảo quay đầu hỏi nói, “Cửu vương tử, Cổ Yêu bộ tộc chạy đến Tiên đình làm chi?”

Chuyện này, Cơ Thiên cũng cũng biết, lông mày hơi nhíu, Cơ Thiên cười lạnh nói, “tự nhiên là vì nghĩ biện pháp cùng ta Tiên đình kết minh! Hắc Quỳ, nhìn thấy tất cả những thứ này, ngươi nên trong lòng hiểu rõ chứ? Không phải ta Tiên đình cầu ngươi Cổ Ma tộc, mà là các ngươi Cổ tộc, đều

muốn theo ta Tiên đình kết minh! Vì lẽ đó...”

“Ngươi tốt nhất thức thời một chút! Nếu không thì, hừ hừ... Dù cho minh ước đã thành, cái nào sợ các ngươi Cổ Ma tộc cho chúng ta Tiên đình vô cùng chỗ tốt, chúng ta cũng chưa chắc không thể vứt bỏ các ngươi người minh hữu này!”

Vương Bảo vẻ mặt không đổi, lần thứ hai xem hướng thiên không!

Cổ Ma tộc cho các ngươi rất nhiều chỗ tốt?

Khóe miệng xẹt qua một vệt ý cười, Vương Bảo đột nhiên đạp không mà lên!

Cơ Thiên một mặt mộng bức, phản ứng lại, kêu to một tiếng khe nằm, nhanh chóng đuổi theo, rống to nói, “Hắc Quỳ, chớ có làm càn!”

Mà Vương Bảo.

Nhưng là bùng nổ ra Thiên Tôn đỉnh cao khí thế, đứng ở ba con cự yêu nô trước.

Xe giá nhất thời ngừng lại!

Ba con cự yêu nô lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Bảo, sát ý vô hạn!

------oOo------

Chương 1049: Ngươi khả năng bị tên lừa đảo cho hãm hại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thủ đô nào đó nhà khách sạn bên trong!

Vương Bảo đẩy thuê phòng, lão cẩu liền vọt tới, ở Vương Bảo trên người ngửi một cái, buồn bực nói rằng, “đi ra ngoài này không mang theo Cẩu gia, khinh bỉ ngươi!”

Vương Bảo cười hì hì, đá hắn một cước, cười híp mắt nói rằng, “đụng tới điểm chuyện thú vị, không nên gấp gáp, sau đó có rất nhiều cơ hội này, ta trước tiên làm ít chuyện!”

Ngày thứ hai.

Vương Bảo Kính Tượng Phân Thân trực tiếp rời đi khách sạn!

Đầu tiên là lén lén lút lút bước ra ngoài thành!

Tiếp đó, Vương Bảo liền trực tiếp bùng nổ ra Cổ Chân tôn khí thế, giống như một đoàn nổ tung nắng gắt, thẳng đến vương cung!

Trong vương thành rất nhiều võ giả rất xa nhìn, đều là kinh sợ cực kỳ.

Người tới.

Không quen a!

Vương cung!

Cơ Cửu Tiêu ngay lập tức bước ra đại điện, nghiêm nghị nhìn một phương hướng!

Ngày hôm qua nhận được Cơ Thiên tin tức thời điểm.

Cơ Cửu Tiêu lúc đó liền mộng bức!

Phản ứng lại, Cơ Cửu Tiêu cái ý niệm đầu tiên chính là, ta rất sao muốn con trai thứ chín làm cái gì? Lúc trước còn không bằng...

Ra đại sự a!

Cổ Ma tộc Ma tử chết thảm Tiên đình.

Tiên đình khó thoát tội lỗi a!

Thay cái góc độ suy nghĩ một chút, không chắc Cổ Ma tộc còn có thể cho rằng, đây là Tiên đình cùng Cổ Yêu bộ tộc trong bóng tối hợp mưu!

Liền như thế ngột ngạt giận qua một đêm!

Cơ Cửu Tiêu rất xa cảm thụ xa xa kéo tới cái kia cỗ khí thế khủng bố, hít vào một ngụm khí lạnh, nói thầm gay go!

Trực giác nói cho hắn!

Tới cửa, tất là Cổ Ma bộ tộc!

Tuy rằng quỷ mẹ nó biết, vì sao Cổ Ma tộc làm sao nhanh như vậy liền biết rồi tin tức, thế nhưng, nước đã đến chân, Cơ Cửu Tiêu cảm thấy, nhất định phải đem Tiên đình từ này cái hố to bên trong nhảy ra ngoài!

Tiên tộc, so với không được Cổ tộc!

Cổ tộc quá mạnh mẽ, dù cho là phân hoá, một bộ tộc cũng so với Tiên đình mạnh hơn (hiếu thắng)!

Vù!

Người tới khí thế vô tận, vương cung cái kia bàng bạc cấm trận, thình lình

đều không hề tác dụng, Cơ Cửu Tiêu hít sâu một hơi, bay lên trời, bùng nổ ra Cổ Chân tôn hậu kỳ khí thế, cao giọng nói, "đạo hữu, xin bớt giận, có chuyện cố gắng nói..."

"Ha ha!"

Vương Bảo liên tục cười lạnh, âm thanh như oanh lôi, "Cố gắng nói, vậy thì tốt dễ bàn!"

Mấy cái nháy mắt.

Vương Bảo liền đến đến Cơ Cửu Tiêu trước mặt, bá đạo cực kỳ nói rằng, "Cơ Cửu Tiêu, bộ tộc ta Ma tử, chết rồi! Ai làm?"

Cơ Cửu Tiêu trầm giọng nói, "đạo hữu bớt giận, việc này... Hẳn là Cổ Yêu bộ tộc thiếu tộc trưởng làm ra, trẫm có thể bảo đảm, cùng ta Tiên đình không hề quan hệ! Đạo hữu, sao không đi vào nói chuyện?"

Vương Bảo cười lạnh nói, "xem ngươi làm sao nguỵ biện!"

Đi tới điện bên trong!

Cơ Cửu Tiêu xin mời Vương Bảo ngồi xuống, sau đó, cười khổ nói, "chuyện đột nhiên xảy ra, ta cũng là một trận mờ mịt, đạo hữu, Hắc Quỳ cái chết, chính là một cái bi kịch, việc này, tuy qua không ở ta Tiên đình, thế nhưng, Tiên đình tự nhiên cũng có trách nhiệm, đạo hữu nếu như cần một câu trả lời, xin mời lên tiếng, trẫm có thể làm được, tất sẽ không chối từ!"

"Có điều, chúng ta minh hữu vẫn còn, mong rằng đạo hữu lấy minh ước vì là chuẩn, chúng ta đều tỉnh táo một chút..."

Vương Bảo chờ hắn nói xong.

Trực tiếp cười lạnh nói, "chớ có nói bậy tám đạo! Hắc Quỳ nhưng là bộ tộc ta Ma tử, thiên phú cao, ngươi căn bản khó có thể tưởng tượng!"

Cơ Cửu Tiêu thầm nghĩ, ta rất sao còn cần phải tưởng tượng? Ta đã sớm

biết, hắn nhưng là đem lão tử nhất đẳng Tiên Linh Trì đều cho hút khô rồi!

“Phế không nhiều lời nói, ta lần này đến, chính là muốn nói cho các ngươi, hai chúng ta tổ minh ước thủ tiêu, xin mời đem ta tộc cho các ngươi bảo vật đều giao ra đây, chúng ta tốt tụ tập tốt tán!”

Cơ Cửu Tiêu khiếp sợ cực kỳ, “Đạo hữu, không cần như vậy nghiêm túc chứ? Hai ta tộc minh ước, nhưng là cực kì trọng yếu!”

Vương Bảo châm biếm nói, “trọng yếu? Bộ tộc ta Ma tử đều chết ở Tiên đình, ngươi bây giờ nói minh ước trọng yếu? Cơ Cửu Tiêu, đừng nói nhảm, mau mau giao ra đây, nếu không thì, ta quay đầu bước đi, thế nhưng ngày mai, ta Cổ Ma tộc cường giả đại quân, tất hội công đánh Tiên đình, để cầu công đạo!”

------oOo------

Chương 1050: Đem ta Cơ Cửu Tiêu làm kẻ ngu si chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

A được?

Cơ Cửu Tiêu mộng bức!

Ta là Tiên đình chi chủ!

Ta là Cổ Chân tôn hậu kỳ tuyệt đỉnh đại năng!

Ta ở Cổ Chi Đại Lục đại lão trên bảng xếp hạng, đều có thể xếp hàng đầu!

Hiện tại ngươi mẹ nó nói cho ta, ta bị tên lừa đảo cho lừa?

Này tuyệt bức không thể!

Ánh mắt phát lạnh, trong lòng phẫn nộ, Cơ Cửu Tiêu lập tức lắc đầu, kiên quyết lắc đầu, trầm tiếng gầm nhẹ nói, "không đúng! Hôm qua tới, chính là Cổ Ma tộc cường giả, Cổ Chân tôn đỉnh cao, ta cảm ứng không sai!"

Vương Bảo thở dài, "Nhưng là, hắn có từng hiện ra Lộ Ti Hào ta Cổ Ma tộc tiêu chí?"

Dứt lời.

Vương Bảo phía sau, từng đạo từng đạo cổ ma lực lăn lộn mà ra, phảng phất một đoàn đoàn thiêu đốt khói đen, toàn bộ đại điện bên trong, dâng lên mãnh liệt âm lãnh khí!

Cơ Cửu Tiêu hít vào một ngụm khí lạnh!

Ngày hôm qua.

Ánh sáng (chỉ) mẹ nó cố lắng lại Cổ Ma tộc lửa giận!

Hơn nữa người tới đi thẳng vào vấn đề.

Hơn nữa.

Hắn như thế nào sẽ đi hoài nghi, còn có người dám hố chính mình?

Bây giờ suy nghĩ một chút.

Đối phương tuy rằng khí thế rất mạnh, thế nhưng, còn thật không có từng dùng tới chút nào cổ ma lực...

Trong lúc nhất thời, Cơ Cửu Tiêu trầm mặc!

Đau "bi"!

Run cầm cập một hồi, Cơ Cửu Tiêu bỗng nhiên nghiến răng nghiến lợi nói rằng, "trẫm mặc kệ những kia, đồ vật, trẫm đã giao ra..."

Vương Bảo ánh mắt khẽ biến, vẻ mặt chuyển lạnh, châm biếm nói, "đúng đấy, giao ra, thế nhưng, nhưng giao cho tên lừa đảo, chuyện này dù cho ta Cổ Ma tộc không truy cứu, ngươi Tiên đình chi chủ danh tiếng, sợ cũng là khắp nơi bừa bộn, mặt mũi mất sạch..."

Cơ Cửu Tiêu mí mắt run mạnh.

"Hơn nữa, ngươi xác định, thật sự không giao? Cơ Cửu Tiêu, Tiên đình chi chủ, mời ngươi chính diện trả lời ta, giao, vẫn là không giao! Không giao hai chữ lối ra (mở miệng), lão phu lập tức đi ngay, tuyệt không dây dưa!"

Vương Bảo cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc!

Ánh mắt càng là lộ ra mãnh liệt sát ý!

Ánh mắt nhìn chòng chọc vào Cơ Cửu Tiêu, Cơ Cửu Tiêu bị Vương Bảo

nhìn chăm chú phải là tê cả da đầu, trong lòng hoảng loạn không thể tả!

Nói không giao?

Há dám nói ra!

Này nếu như thật đem Cổ Ma tộc trêu chọc cuống lên, tuy rằng không thể đánh tới thủ đô đến, thế nhưng...

Tiên đình tuyệt bức sẽ bị Cổ Ma tộc đánh gọi ba ba!

Nhưng là.

Nói giao?

Khe nằm a!

Làm sao cam tâm?

Phải biết, Cổ Ma tộc đại lễ, nhưng là không nhẹ, chính mình lại đào một phần, tổn thất kia nhưng lớn rồi!

"Hừ!"

Vương Bảo đúng là thẳng thắn, hừ lạnh một tiếng, chắp tay xoay người, "Cũng được, bộ tộc ta Ma tử bị giết, minh ước tức hủy, Tiên tộc không còn minh ước chi lễ, nếu ta Cổ Ma tộc nuốt xuống này khẩu khí, còn không bị Cổ Thần tộc cùng Cổ Yêu tộc cười vạn năm? Nếu chúng ta cả tộc tấn công Tiên tộc, phóng tầm mắt thiên hạ, ai cũng không nói ra được ta Cổ Ma tộc không phải đến..."

"Ngươi như chiến! Cái kia liền đánh đi!"

Cộc cộc cộc!

Vương Bảo đạp bước hướng đi ngoài điện!

Tiếng bước chân, vào lúc này điện bên trong, là như vậy rõ ràng, như vậy chói tai!

Vương Bảo chân bước không nhanh, từng bước một, phảng phất giẫm Cơ Cửu Tiêu tâm điểm!

Thời khắc này, Cơ Cửu Tiêu nội tâm dũng đãng một vạn câu rít gào.

Mã Đức!

Giời ạ!

Ta Tiên đình chiêu ai trêu chọc ai?

Ma tử, là rất sao Cổ Yêu tộc giết!

Minh ước chi lễ, ta cũng nộp!

Hiện tại, còn muốn giao lần thứ hai!

Giết ngàn đao tên lừa đảo, đừng mẹ nó bị ta biết ngươi là ai, nếu không, dù cho liều lấy hết tất cả, trẫm tất nhường ngươi sinh tử lưỡng nan!

“Chờ đã!”

Trong lòng rít gào nửa ngày, Cơ Cửu Tiêu đứng dậy, đưa tay, đón lấy, có chút vô lực thả xuống, trầm thấp nói rằng, “trẫm... Cho!”

Việc này!

Vốn là Tiên đình không có lý a!

Căn cứ tiên tổ cùng Cổ tộc lưu lại di huấn, Tiên cổ hai tộc, nếu như không có lý do chính đáng, không được khai chiến!

Thế nhưng hiện tại.

Cổ Ma tộc chiếm cứ đại nghĩa!

Thật khai chiến.

Ai giúp Tiên đình?

Mặt khác hai tộc? Khe nằm, nếu như Cổ Ma tộc không có chuyện gì tìm cớ, Cổ Thần tộc cái này chính nghĩa đại hiệp tuyệt bức sẽ đứng ra, thế nhưng, người Cổ Ma tộc mới là người bị hại a!

Vì lẽ đó...

Cho đi cho đi! Liền rất sao làm dài cái giáo huấn, ngã một lần khôn ra thêm, lão tử cũng không thiệt thòi!

Vương Bảo dừng lại, xoay người, cười lạnh nói, "Tiên đình chi chủ, đừng trách ta Cổ Ma tộc Vô Tình, là các ngươi làm việc quá hai mặt, rõ ràng cùng ta Cổ Ma tộc kết minh, rồi lại cùng Cổ Yêu tộc gặp lại, này rõ ràng chính là muốn trái với minh ước, Ma tử việc, chính là Cổ Yêu tộc gan to bằng trời, việc này ta Cổ Ma tộc thì sẽ đi Cổ Yêu tộc muốn một câu trả lời, hiện tại, bảo vật đem ra, lão phu lập tức đi ngay!"

Này liền trở mặt a!

Cơ Cửu Tiêu sắc mặt càng ngày càng âm trầm, hận đến nghiến răng!

Có điều, nhưng cũng chỉ được phân phó, khiến người ta chuẩn bị bảo vật!

Cũng không lâu lắm, liền có người đưa tới, Cơ Cửu Tiêu lại cho Vương Bảo, sau đó trầm giọng nói, "chuyện này, nói cho cùng chính là cái hiểu lầm, đạo hữu, chúng ta sao không..."

Nói còn chưa dứt lời đây!

Liền nhìn thấy Vương Bảo trực tiếp quay người lại, nhanh chân rời đi!

Cơ Cửu Tiêu còn lại nhất thời nuốt trở vào, khuôn mặt có chút vặn vẹo, trầm mặc nửa ngày, hắn đột nhiên thấp quát, "Đi, đem Cửu vương tử cho ta kêu đến!"

Có khí a!

Có hỏa a!

Phải phát tiết a!

Thời điểm như thế này, tình huống như thế, không đánh nhi tử, xứng đáng chính mình được uất ức sao?

...

...

Vương Bảo rời đi vương cung, suýt chút nữa cười phun!

Xem ra Tiên tộc cùng Cổ tộc, thực lực chênh lệch có chút lớn a, nếu không, Cơ Cửu Tiêu sợ sẽ không như thế dễ gạt gẫm!

Trắng (Haku) quét hai cái hòm báu lớn, Vương Bảo tìm tới lão cẩu, thình lình trực tiếp rời đi Tiên đình thủ đô!

Cho tới đón lấy đi đâu.

Đương nhiên là Cổ Yêu tộc.

Cái kia Cổ Yêu tộc thiếu tộc trưởng giết mình, vậy khẳng định đến báo thù a, tuy rằng không đến nỗi giết hắn, thế nhưng, đi Cổ Yêu tộc yếu điểm phí tổn thất tinh thần, vẫn có cần phải!

...

...

Mấy ngày sau!

Một bộ đồ đen bóng người bỗng nhiên giáng lâm Tiên đình thủ đô!

Ông lão dẫn đầu lưng hùm vai gấu, khí thế toả ra, giống như một con đi khắp ở trong thiên địa cự long, ánh mắt ác liệt liếc nhìn phía dưới Tiên đình thủ đô, lão giả cầm đầu cười lạnh một tiếng, ầm ầm giáng lâm vương cung cửa chính!

Một lát sau.

Còn ở cân nhắc cho lão tổ bẩm báo này máng trứng việc Cơ Cửu Tiêu, nhận được thông báo!

Cổ Ma tộc sứ giả giáng lâm!

Cơ Cửu Tiêu vẻ mặt dại ra, nửa ngày hoàn hồn, hỏi nói, "nhưng là Cổ Ma tộc tộc trưởng đích thân tới?"

Thông báo người lắc đầu.

Cơ Cửu Tiêu bỗng nhiên đứng dậy, lệ quát, "Nếu không phải đến trực tiếp giải trừ minh ước, cái kia lại tới làm cái gì?"

Tuy rằng phẫn nộ, nhưng thấy diện vẫn phải là thấy rõ!

Song phương gặp lại, Cơ Cửu Tiêu cười lạnh nói, "bọn ngươi Cổ Ma bộ tộc, sợ là đem ta Cơ Cửu Tiêu làm kẻ ngu si chứ? Liên tiếp tìm đến cửa, không khỏi khinh người quá đáng!"

Cổ Ma tộc lão giả cầm đầu, "?"

Khe nằm, cái gì tiện đà liền ba? Ta rất sao vừa mới đến có được hay không?

Hơi nhướng mày, Cổ Ma tộc lão giả cầm đầu trầm giọng nói, "Tiên đình chi chủ, lão phu phụng tộc trưởng chi mệnh, đến đây báo cho các ngươi, bộ tộc

ta Ma tử chết thảm Tiên đình, nhưng, minh ước như cũ ở, có điều, các ngươi muốn gánh chịu các ngươi sơ suất, đem ta tộc cho các ngươi bảo vật trả về đến, chúng ta như cũ vẫn là minh hữu!”

Cơ Cửu Tiêu tức giận ngược cười!

Tê liệt!

Còn minh hữu?

Còn muốn muốn hồi thứ ba?

Ta đi ngươi mỗ mỗ cái chân!

Ta mẹ nó nếu như trả (còn) cho ngươi, ta chính là siêu cấp lớn vung tiền!

“Cút...”

Cơ Cửu Tiêu lệ quát một tiếng, khí thế bạo phát, ánh mắt toả ra cuồng liệt sát ý, đứng dậy cao quát, “Cổ Ma tộc, bảo vật ta trả lại! Hai lần! Các ngươi còn muốn muốn lần thứ ba? Nằm mơ! Lần này nói cái gì, trẫm cũng sẽ không lại khoan dung, các ngươi muốn chiến... Vậy thì khai chiến đi...”

Cổ Ma tộc lão giả cầm đầu, “?”

Mã Đức!

Cái gì quỷ a?

Ngươi nói cái gì, ta nghe không hiểu a!

Này Tiên đình chi chủ!

Sợ là cái vung tiền đi...

------oOo------

Chương 1051: Chuyện tốt như thế, ta sao lại đổi ý?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo còn không biết, chính mình đem Cơ Cửu Tiêu hố có bao nhiêu thảm!

Vào giờ phút này.

Vương Bảo đã bước lên Cổ Yêu tộc biên giới!

Cổ tộc chính là các bộ lạc quần cư!

Địa vực vô cùng trống trải.

Vương Bảo toả ra mạnh mẽ Cổ Yêu khí tức, đúng là không có bất luận cái nào Cổ Yêu chi tu dám ngăn trở hắn!

Tìm hiểu rõ ràng Cổ Yêu tộc Thánh thành vị trí, Vương Bảo tiêu tốn thời gian vài ngày, liền đến!

Cổ Yêu bộ tộc thân thể thực kỳ thực lớn vô cùng, thế nhưng bình thường thời gian, đều là hiển lộ người bình thường to nhỏ, vì lẽ đó Vương Bảo tiến vào Cổ Yêu thành, đúng là không có gây nên bao nhiêu chú ý.

Lão cẩu vừa vào yêu thành, mũi đánh lên, lập tức gọi nói, “lão Vương, Cẩu gia muốn đi tìm em gái này đi tới, ngươi khá bảo trọng!”

Dứt lời, lão cẩu liền vọt ra ngoài!

Vương Bảo khóe miệng co quặp, cũng không gọi hắn, đi tới Cổ Yêu ở giữa tòa thánh thành, đạp bước hướng đi cửa chính!

Khí tức nhất chuyển, Vương Bảo đã biến thành Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn

cường giả.

Cửa chính mấy cái Cổ Yêu hộ vệ trong nháy mắt tóc gáy dựng thẳng, chỉ cảm thấy đi tới không phải một người, mà là có thể cùng sánh vai khoáng thế đại yêu!

Vương Bảo không chờ bọn họ mở miệng, liền hoãn âm thanh nói, "Cổ Ma bộ tộc, dài lão Hắc gió xoáy, cầu kiến Cổ Yêu tộc trưởng, xin mời thông báo đi!"

Cái kia mấy cái Cổ Yêu hộ vệ liếc mắt nhìn nhau, nào dám trì hoãn, người tới nhưng là Cổ Chân tôn a, đáng giá tộc trưởng tự mình tiếp đón!

Nửa ngày.

Một cái ông lão mặc áo đen nghi ngờ không thôi mang theo hộ vệ đi ra, quay về Vương Bảo chắp tay, dò hỏi, "Không biết Cổ Ma tộc sứ giả giá lâm, có chuyện gì quan trọng?"

Vương Bảo liếc ông lão mặc áo đen này một chút, nhạt âm thanh nói, "ngươi còn không tư cách cùng bản tọa nói chuyện, mau chóng dẫn đường!"

Ông lão mặc áo đen không có một chút nào phẫn nộ!

Cổ tộc, cường giả vi tôn!

Ngươi trâu bò, vậy ngươi nói là có thể lớn tiếng, ngươi rác rưởi, vậy xin lỗi, ngươi nhất thật là thành thật điểm!

Ông lão mặc áo đen dẫn đường, dần dần, đi tới một toà rộng lớn lớn điện!

Vương Bảo bước vào điện bên trong, lúc này điện bên trong, có ba cái Cổ Yêu tộc đại lão, trong đó ngồi ở trung ương phía trên, chính là Cổ Yêu tộc tộc trưởng Nguyên Hỏa!

Cổ tộc không họ thị, chỉ có tên tuổi, huyết thống nhân thân, thì lại sẽ lấy thủ

chữ!

Nguyên Hỏa nhìn Vương Bảo đi vào, mí mắt không khỏi nhảy một cái!

Nhi tử xông đại họa, hắn cũng là sốt ruột a, hiện tại Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn đến nhà, "lai giả bất thiện", tất là đến đòi lẽ phải!

"Đạo hữu, mời ngồi!"

Nguyên Hỏa bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, quay về Vương Bảo chỉ tay một cái bên cạnh ngồi vào.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, "không cần khách khí như thế, tội gì! Nguyên tộc trưởng, bộ tộc ta Ma tử chết thảm ở quý tộc thiếu tộc trưởng thủ hạ, cái này, ngươi nên rõ ràng chứ?"

Nguyên Hỏa nụ cười vừa thu lại, trầm giọng nói, "lúc này... Còn có chờ điều tra! Con trai của ta sau khi trở lại nói rồi, hắn lúc đó căn bản chưa từng ra tay, theo ta thấy, việc này sợ là Tiên tộc âm mưu, muốn bốc lên hai ta tộc phân tranh!"

Này nồi quăng tặc đẹp đẽ!

Nhưng mà.

Vương Bảo nhưng là châm biếm nói, "chân tướng làm sao, chúng ta đều rõ ràng, Tiên đình chi chủ đã lấy tiên tổ tên tuyên thề, với bọn hắn tuyệt không quan hệ, vì lẽ đó... Nguyên tộc trưởng, không muốn lại lừa mình dối người, chúng ta liền nói rõ đi, chuyện này, bộ tộc ta sẽ không giảng hoà, Hắc Quỳ nhưng là bộ tộc ta Ma tử, thiên phú cực cao, chết thảm ở Cổ Yêu tộc trong tay, bộ tộc ta có thể không cùng hung thủ tính toán, thế nhưng..."

"Kính xin nguyên tộc trưởng, cho phép ta hái ba viên Thiên Yêu quả, lấy làm bồi thường!"

Nguyên Hỏa biến sắc mặt!

Ánh mắt nhất thời tối tăm hạ xuống!

Tiên đình chi chủ dĩ nhiên lấy tiên tổ tên tuyên thề?

Khe nằm, chẳng lẽ, chuyện này thật sự cùng Tiên tộc không có quan hệ?

Trước hắn vẫn có ba phần hoài nghi tới.

Có điều.

Nhi tử tuyệt không sẽ lừa gạt mình.

Đáng chết, này mẹ nó đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Trầm tư chốc lát.

Nguyên Hỏa bỗng nhiên thấp quát, "Muốn ba viên Thiên Yêu quả? Tuyệt đối không thể có thể!"

Cổ Yêu bộ tộc có kỳ cây Thiên Yêu Thần thụ, chính là một gốc cây ẩn chứa một tia tiên thiên khí tức yêu thụ, mọc ra Thiên Yêu quả, nghe tên Cổ tộc.

Thiên Yêu quả đối với Cổ Yêu bộ tộc, có tác dụng lớn, có thể tăng lên trên diện rộng Cổ Yêu bộ tộc huyết mạch độ tinh khiết, có điều, đối với Cổ Thần bộ tộc, Cổ Ma bộ tộc, cũng có gần tám phần mười hiệu quả, kỳ trân hi trình độ, có thể nói là Cổ Yêu tộc thứ nhất chí bảo!

Để cho các ngươi hái ba viên?

Mã Đức!

Khẩu khí thật là lớn a!

Thiên Yêu Thần thụ mười ngàn năm mới sản mười viên Thiên Yêu quả, tuy rằng hiện tại Thiên Yêu quả đã thành thục, chính chờ đợi yêu thụ bóc ra,

nhưng là...

Không nói cái khác.

Liền nói chính các ngươi hái, ta rất sao ha ha tách, các ngươi Cổ Ma tộc sợ là ngu ngốc chứ? Thân là Cổ Ma, ngươi liền Thiên Yêu Thần thụ mười trượng phạm vi, đều không thể tới gần!

Không có Cổ Yêu huyết thống, Thiên Yêu Thần thụ cực kỳ bài xích, này yêu thụ từ lâu khai hóa, tự có linh trí, trải qua cổ tổ thời đại, dù cho là Cổ Chân tôn cường giả, cũng không cách nào cùng Thiên Yêu Thần thụ chính diện chống lại!

"Làm sao? Không được?"

Vương Bảo sắc mặt nhất thời trở nên khó coi hạ xuống, "Chúng ta không cầu hung thủ, chỉ cần ba viên Thiên Yêu quả, cũng không được?"

Nguyên Hỏa khóe miệng co quặp, thấp quát, "Thiên Yêu quả... Quá quý trọng! Đương nhiên không được!"

Vương Bảo cười lạnh nói, "Thiên Yêu quả quý giá, bộ tộc ta Ma tử mệnh, liền không quý giá? Nguyên tộc trưởng, Cổ tộc như thể chân tay, không nên trêu đến hai tộc khai chiến!"

Nguyên Hỏa không chút phật lòng!

Khai chiến liền khai chiến!

Rất sao trước đây khai chiến còn thiếu?

Cổ Ma bộ tộc yêu cầu Thiên Yêu quả, việc này nháo đến trưởng lão hội, cũng tuyệt bức sẽ chọc cho đến những lão gia hỏa đó nổi giận!

Nhưng vào lúc này.

Phía dưới một bên, một cái Cổ Yêu tộc lão người đột nhiên ánh mắt ác liệt

nói rằng, “tộc trưởng, vị đạo hữu này vừa nãy nhưng là nói, muốn chính mình hái Trích Thiên yêu quả a! Đã như vậy...”

Nguyên Hỏa vẻ mặt ngẩn ra.

Phản ứng lại, nhất thời lộ ra nụ cười nhạt, lông mày hơi nhíu, nói rằng, “không sai, đạo hữu vừa nãy là đã nói, không sai chứ?”

Vương Bảo gật gù, “Ta là đã nói, có điều... Ta chỉ nói là thuận miệng mà thôi, Thiên Yêu quả... Ta làm sao có thể chính mình hái? Có người nói, không phải Cổ Yêu bộ tộc, không cách nào tới gần?”

Nguyên Hỏa trên mặt nụ cười càng sâu, trực tiếp thản nhiên nói, “có lẽ vậy, có thể là lời đồn đây, dù sao vẫn không có cái khác Cổ tộc cường giả, tiếp cận qua Thiên Yêu Thần thụ... Ân, đạo hữu, ta cũng theo ngươi nói rõ đi, nghĩ trực tiếp yêu cầu ba viên Thiên Yêu quả, kiên quyết không thể, có điều, lão phu có thể làm chủ, nhường ngươi tự mình đi hái, nếu như ngươi có thể làm được, đừng nói là ba viên, coi như là năm viên, lão phu cũng cam lòng cho!”

Vương Bảo lập tức chau mày, đương nhiên, trong lòng nhưng là hồi hộp, trầm mặc nửa ngày, Vương Bảo làm bộ dáng vẻ khổ sở, nói rằng, “nguyên tộc trưởng, không cần huyên náo như vậy lúng túng đi, dù sao, là Cổ Yêu tộc có lỗi trước... Như vậy đi, hai viên, hai viên tổng được chưa?”

Nguyên Hỏa lập tức lắc đầu!

Còn muốn muốn hai viên?

MMP!

Một viên ngươi đều nắm không đi!

Haki vung tay lên, Nguyên Hỏa nghiêm nghị nói, “ta Cổ Yêu bộ tộc, cũng không phải là trốn tránh trách nhiệm, việc này cuối cùng làm sao, ở ngươi Cổ Ma tộc, như khai chiến, đạo hữu hiện tại là có thể đi rồi, như nghĩ tự mình hái Trích Thiên yêu quả, lão phu hiện tại liền cho ngươi dẫn đường!”

Vương Bảo sắc mặt khó coi cực kỳ, lệ quát, “Được lắm Cổ Yêu tộc, quả thực là ta Cổ tộc sỉ nhục! Cũng được, ta Hắc Toàn Phong ngày hôm nay liền muốn nhìn một chút, này Thiên Yêu Thần thụ, có hay không như nghe đồn bên trong như vậy, không phải Cổ Yêu không thể tới gần... Có điều, nguyên tộc trưởng, các ngươi còn cần đã cổ tổ tuyên thề, nếu là ta thật có thể đến gần, không được ngang ngược ngăn cản, không được đổi ý ta hái Trích Thiên yêu quả!”

Nguyên Hỏa nghĩ thầm, ta đổi ý ngươi muội a!

Dễ dàng, liền đem một hồi tai họa bỏ qua, chuyện tốt như thế, ta sao lại đổi ý? Ha ha ha...

------oOo------

Chương 1052: Bị đuổi giết lão cẩu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

(Đã bổ sung lại c1050,1051)

Ở Vương Bảo mãnh liệt yêu cầu bên dưới.

Nguyên Hỏa cực điểm vị trí có thể thề xin thề!

Bởi vì là lấy cổ tổ tuyên thề, vì lẽ đó này lời thề vừa ra, Nguyên Hỏa là thật sự không dám đổi ý.

Nếu không, huyết thống phản phệ, đó cũng không là đùa giỡn.

Nguyên Hỏa không phải không hoài nghi Vương Bảo cố làm ra vẻ bí ẩn.

Có điều.

Hắn đối với Thiên Yêu Thần thụ phi thường tự tin.

Bọn họ trấn tộc bảo thụ, vậy cũng là Cổ Thần tộc cùng Cổ Ma tộc mấy vị lão tổ khi đến, đến nhất định phạm vi, đều không được tiến thêm!

Ngươi chỉ là một cái Cổ Ma tộc trưởng lão, làm sao có thể cùng mấy vị kia lão tổ so với?

Đã như vậy, cái kia ta còn có cái gì rất sợ?

Thệ ước đã thành, Vương Bảo suýt nữa bật cười, cũng may nhịn xuống.

Sau đó, Nguyên Hỏa cùng với mấy cái Cổ Yêu tộc lão hàng, liền dẫn Vương Bảo đi tới Thiên Yêu Thần thụ vị trí!

Nơi đây.

Không hề thủ vệ!

Bởi vì Thiên Yêu Thần thụ bản thân, chính là tốt nhất thủ vệ!

Ào ào ào.

Thiên Yêu Thần thụ bản thể đều toả ra một tầng hiu hắt ánh sáng, như cây liễu bình thường, cành lá buông xuống, theo gió động, phát sinh dễ nghe tiếng vang.

Thiên Yêu Thần thụ vị trí giống như một cái độc viện, Nguyên Hỏa mang theo Vương Bảo đến tới cửa, liền trêu tức ôm hai tay, đối với Vương Bảo nói rằng, "đạo hữu, xin mời..."

Vương Bảo chà xát bàn tay, nóng lòng muốn thử, "Vậy ta nhưng là lên, ta nói xong rồi a, vừa nãy ngươi nhưng là nói rồi, chỉ cần ta có thể hái, dù cho nhiều hái đều không sao..."

Nguyên Hỏa khóe miệng mãnh đánh!

Giời ạ!

Ngươi còn muốn nhiều hái?

Ngươi rất sao nhiều hái cái cà!

Ngươi có thể đến gần Thiên Yêu Thần thụ, đều coi như ta thua!

Ánh mắt mang theo châm biếm vẻ, Nguyên Hỏa hờ hững mở miệng nói, "theo ngươi..."

Vương Bảo cười cợt, đạp bước hướng đi trong viện!

Nguyên Hỏa cùng mấy cái Cổ Yêu tộc trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, đều là mang theo một vệt âm hiểm cười!

Bọn họ có câu nói không nâng.

Vậy thì là, một khi có không phải Cổ Yêu bộ tộc người tới gần Thiên Yêu Thần thụ, khởi đầu sẽ phải chịu cảnh cáo, mà nếu là còn u mê không tỉnh, cứng rắn xông vào, liền sẽ phải chịu Thiên Yêu Thần thụ trừng phạt!

Nguyên Hỏa bọn người đang đợi xem Vương Bảo chuyện cười.

Nếu như Vương Bảo bị Thiên Yêu Thần thụ trừng phạt, rút trở về, vậy thì càng thoải mái hơn!

Một bước!

Hai bước!

Ba bước!

Vương Bảo càng ngày càng tới gần Thiên Yêu Thần thụ!

Chỉ chốc lát sau, Thiên Yêu Thần thụ bên trên, đột nhiên bùng nổ ra đạo đạo lưu quang, lưu quang phân tán, cành lá tùy theo lộn xộn, mắt thấy một cái thật dài cành đã nhấc lên, nhảy lên không mà lên, liền muốn kéo xuống, nhưng vào lúc này, Vương Bảo trực tiếp hướng về Thiên Yêu Thần thụ phương hướng, đánh ra Cổ tộc tổ mạch chi khí!

Trong nháy mắt!

Cái kia Thiên Yêu Thần thụ, thình lình từ trên xuống dưới đều toàn thể rung động lên.

Nguyên Hỏa đám người nghi ngờ không thôi nhìn tình cảnh này.

Vương Bảo động tác chưa dừng, còn đang đến gần.

Thế nhưng.

Thiên Yêu Thần thụ vì sao bất động?

Vung lên đến cành, càng là dịu ngoan buông xuống!

Còn có.

Vì sao Thiên Yêu Thần thụ trên người, toả ra một luồng hưng phấn khí tức, rất dáng vẻ cao hứng?

Bọn họ không biết, vào giờ phút này, Vương Bảo đầu óc, đã xuất hiện một đạo tang thương âm thanh, "Tôn dưới thành đạo thời điểm, giúp ta thành đạo, có thể hay không?"

Vương Bảo trầm mặc chớp mắt, truyền ra thần hồn chập chờn, "Có thể!"

"Lớn thiện! Lớn thiện! Tổ mạch chi khí dĩ nhiên xuất hiện! Hiếm thấy! Hiếm thấy! Ta Cổ tộc nhất định hưng thịnh! Xin mời nhận lấy ta lễ vật... Ta tên... Yêu mở!"

Thiên Yêu Thần thụ yêu mở toàn thể rung động càng lợi hại!

Đồng thời.

Trong nháy mắt, từng viên một Thiên Yêu quả thình lình tự động bóc ra, từng cái từng cái bay về phía Vương Bảo!

Không chỉ có như vậy, từ yêu mở thân cây bên trên, càng là lột rơi xuống một khối vỏ cây, rơi vào Vương Bảo trước người, "Vật ấy có thể kháng cự Cổ Chân tôn đỉnh cao một đòn, này trái cây chính là ta Cổ Yêu lực ngưng tôi, có thể tăng tôn dưới Cổ Yêu huyết thống, tôn dưới xin mời nhận lấy đi!"

Vương Bảo đem hết thảy đồ vật đều cất đi, quay về Thiên Yêu Thần thụ chắp tay.

Thiên Yêu Thần thụ bên trên, hai cái dài nhất cành cao cao khép lên, giống như chắp tay đáp lễ!

Vương Bảo không gần thêm nữa, trực tiếp xoay người mà quay về.

Giương mắt vừa nhìn, Cổ Yêu tộc tộc trưởng Nguyên Hỏa cùng với mấy cái trưởng lão, tất cả đều mộng bức tại chỗ, hai mắt trừng trừng không có tiêu cự!

Nửa ngày.

Nguyên Hỏa tỉnh lại, sắc mặt của hắn trở nên trắng bệch, đột nhiên lệ quát, "Đáng chết, ngươi làm cái gì?"

Vương Bảo cười nhạt nói, "đương nhiên là hái Trích Thiên yêu quả, làm gì, ngươi muốn đổi ý a?"

Nguyên Hỏa thổ huyết!

Ta rất sao đổi ý ngươi muội a!

Ta hiện đang để trong lòng chính là, vừa nãy Thiên Yêu Thần thụ, vì sao lại chủ động cho ngươi Thiên Yêu quả? Hơn nữa, còn mẹ nó cho ngươi một khối thân cây vỏ cây? Phải biết, dù cho là hắn cái này tộc trưởng, muốn Thiên Yêu Thần thụ một cái tiểu cành, đều mẹ nó là mơ hão!

Sắc mặt âm trầm đáng sợ, Nguyên Hỏa gầm nhẹ nói, "ngươi không thể đi, đem Thiên Yêu quả giao ra đây, còn có... Khối này thân cây vỏ cây, cùng nhau giao ra, nếu không thì..."

Vù!

Hắn nói còn chưa dứt lời đây!

Vương Bảo cũng không lên tiếng đây.

Sau một khắc.

Nương theo một cái lớn dài cực kỳ tờ giấy, nhấc lên đầy trời khí thế, giống như chém ngang thiên địa, cắt rời hai nửa, phá không mà tới, trực tiếp đánh

vào Nguyên Hỏa trên người.

Nguyên Hỏa căn bản không kịp phản ứng, bởi vì quá nhanh, hơn nữa đột nhiên xuất hiện a, trực tiếp bị đánh vào ngực!

Ầm!

Nguyên Hỏa trực tiếp bị quất bay, oa oa thổ huyết, khí tức chớp mắt suy sụp, rõ ràng bị thương không nhẹ!

"Đây là ta Cổ Yêu tộc chi khách... Không thể vô lễ..."

Nguyên Hỏa cùng mấy cái Cổ Yêu tộc trưởng lão đầu óc, đều vang lên Thiên Yêu Thần thụ âm thanh!

Nguyên Hỏa tâm hồn cuồng run, sợ hãi cực kỳ, ngơ ngác đứng dậy, nhìn về phía Vương Bảo, run giọng nói, "Thần thụ đại nhân, ta đã hiểu..."

Thần thụ nổi giận!

Hơn nữa, càng là đánh chính hắn một Cổ Yêu tộc tộc trưởng!

Này vẫn là lần đầu!

Thiên Yêu Thần thụ ở Cổ Yêu tộc, địa vị cao cả cực kỳ, hắn mệnh lệnh, Nguyên Hỏa sao dám ngỗ nghịch?

Vương Bảo thở dài, "Bị gia trưởng đánh, thoả mãn?"

Nguyên Hỏa á khẩu không trả lời được!

"Đạo hữu, trước là ta thất lễ, ngài xin mời!"

Nguyên Hỏa là thật sự sợ sệt, hắn không hiểu nổi, vì sao Thiên Yêu Thần thụ đại nhân, dĩ nhiên sẽ nói cái này hàng là Cổ Yêu tộc chi khách, dù cho là đối mặt còn lại hai đại Cổ tộc các lão tổ, Thiên Yêu Thần thụ cũng là duy trì tự thân ngạo nghễ.

Khó có thể tưởng tượng.

Mới càng thêm đáng sợ!

Vương Bảo bị cung cung kính kính mời đi ra ngoài!

Nguyên Hỏa có lòng muốn giữ lại Vương Bảo, làm rõ Vương Bảo chỗ khác thường, có điều Vương Bảo mới mặc kệ hắn, phí tổn thất tinh thần có, Vương Bảo liền chuồn mất!

...

...

Cổ Yêu bên trong tòa thánh thành.

Vương Bảo liên hệ một hồi lão cẩu, nhường Vương Bảo kinh ngạc chính là, rất lâu đều không tin tức.

“Chơi này? Bị làm thịt? Nấu? Không phải không thể nào a...”

Vương Bảo suy nghĩ lung tung, ở trong thành đi dạo, chờ đợi lão cẩu hồi âm.

Có điều, đi dạo không bao lâu, Vương Bảo liền bỗng nhiên phát hiện, phía trước đã là dòng người phun trào, đồng thời, xa xa còn có một đạo bóng người ở nhanh như tia chớp nhảy nhót lung tung, mấy cái vô cùng mạnh mẽ Cổ Yêu tộc chính đang không ngừng công kích bóng người kia, làm thế nào đều không thể đuổi theo!

Vương Bảo khóe mắt mãnh đánh!

Cái kia bị truy, không phải lão cẩu, là ai?

Ta nói làm sao nửa ngày không hồi âm đây, làm nửa ngày, đây là bị truy sát, ân, ghế nhỏ đi lên, bỏng ngô đi lên, xem cuộc vui xem cuộc vui...

------oOo------

Chương 1053: Dám cùng lão Vương đùa ngang?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Chiến vô cùng căm tức nhìn ở trong hư không nhảy nhót lung tung bóng người!

Ở bên cạnh hắn, còn có một cô gái, dài đến thập phần tiêu chí, lúc này cũng là cực kỳ buồn bực nhìn lão cẩu, ở nữ tử bên chân, còn có một con bộ lông ngổn ngang manh chó!

Manh chó ánh mắt một đôi ngôi sao nhỏ, rõ ràng bị lão cẩu vẩy không nhẹ!

"Ha ha ha!"

Lão cẩu lắc người một cái, tránh thoát kéo tới mấy đạo công kích, nghểnh lên đầu chó kêu quái dị nói, "đánh không được! Đánh không được!"

Truy sát lão cẩu, tu vi nhưng là không thấp, chính là Huyền Đạo Tôn cảnh cao thủ, nhưng mà mấy người liên thủ, che đậy hư không, cố khóa bát phương, cứng rắn lùng bắt, thế nhưng lão cẩu nhưng không ảnh hưởng chút nào, tốc độ nhưng vẫn là nhanh đến cực hạn.

Mấy cái Huyền Đạo Tôn ông lão vô cùng phẫn nộ, một cái trong đó rống to nói, "xem ngươi có thể giãy dụa đến khi nào! Thành này, ngươi trốn không thoát!"

Lão cẩu trợn tròn mắt, châm biếm nói, "trốn? Cẩu gia vì cái gì muốn chạy trốn? Cẩu gia vẫn còn muốn tìm về bãi đến đây, ngươi chờ ta gia lão vương đến rồi, xem ngươi còn dám hay không cùng Cẩu gia trừng mắt, còn có cái kia nữ ma đầu, vì sao phải ngăn cản ta theo tiểu Hoa ái tình, ta Lý Cẩu Thặng vẩy cái muội dễ dàng sao? Liền như thế bị ngươi ngang đao chém!"

Cổ Yêu tộc thiếu tộc trưởng, cũng chính là trước bị Vương Bảo hố Nguyên

Chiến, đã là khí nộ khó nhịn, lớn mắng nói, “Mã Đức! Giết hắn, xuất toàn lực giết hắn!”

Bên cạnh hắn nữ tử khí rít gào nói, “xuẩn chó! Chỉ bằng ngươi cũng xứng với nhà ta a Hoa, các vị tiền bối nắm lấy hắn, ta muốn nấu này con xuẩn chó!”

“Chặc chặc, lòng dạ đàn bà là độc ác nhất a!”

Lão cẩu lầm bầm một câu, thân thể liên tiếp lấp loé!

Đột nhiên.

Lão cẩu dư quang tựa hồ nhìn thấy một đạo bóng người quen thuộc.

Vốn là tung bay liền xẹt qua, sau đó lão cẩu lại nhìn, lập tức cuống lên, kêu to nói, “lão Vương, ngươi dĩ nhiên ngồi ghế gập lên xem cuộc vui? Ngươi xứng đáng Cẩu gia sao? Cẩu gia vì ngươi vào sinh ra tử, ngươi liền thấy chết mà không cứu?”

Vương Bảo nắm lên một cái bỏng ngô, híp mắt cười nói, “ngươi này không không có chuyện gì sao? Gấp cái gì!”

Lão cẩu oan ức cực kỳ, “Ta suýt chút nữa không làm thịt, nguy hiểm thật nguy hiểm thật!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, “Trang! Tiếp tục trang!”

Hắn nhưng là biết, lão cẩu chín đủ độc hồn rắn chi độc vừa ra, dù cho là Huyền Đạo Tôn, cũng phải nhượng bộ lui binh!

Lão cẩu cũng không né tránh, trực tiếp lẻn đến Vương Bảo nơi này, rơi vào Vương Bảo bả vai, thở phào nhẹ nhõm, “Mệt chết Cẩu gia, lão Vương, đón lấy xem ngươi, không thể nhìn ta bị bắt nạt a! Khắp thiên hạ này, ai có thể bắt nạt Cẩu gia?”

Vương Bảo liếc lão cẩu một chút.

Lão cẩu lập tức cười lấy lòng nói, “đương nhiên, lão Vương ngươi có thể, ai bảo ta là người một nhà!”

Vương Bảo nói rằng, “muốn mặt mũi đi!”

Lão cẩu dửng dưng như không, “Ngươi cũng không muốn, ta muốn làm gì?”

Vương Bảo khóe mắt lại là vừa kéo, lời này, hắn rất sao càng không có gì để nói!

Cùng lúc đó.

Mấy cái Huyền Đạo Tôn cảnh ông lão đã ngừng lại.

Cái kia Nguyên Chiến trực tiếp nhanh chân bước qua đến, nhìn Vương Bảo, ánh mắt hàn mang lấp loé, cười lạnh nói, “ngươi yêu sủng?”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “coi như thế đi!”

Nguyên Chiến Haki cực kỳ quát, “Nhường hắn quỳ trên mặt đất, mặc ta xử trí, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết!”

“Thật hung hăng, lão Vương nhanh hơn, giết chết hắn!” Lão cẩu nóng lòng muốn thử.

Vương Bảo nhìn Nguyên Chiến, hơi cười.

Cái tên này, cùng chính mình chẳng lẽ phạm hướng?

Rõ ràng chính mình cũng muốn buông tha hắn, không chuẩn bị trừng trị hắn, hắn dĩ nhiên lại ngã chổng vó trong tay mình!

Tình cảnh này, không hút điếu thuốc trang cái so với, đều có lỗi với chính mình a, vì lẽ đó Vương Bảo lập tức lấy ra hộp thuốc lá, đốt một điếu thuốc thơm, phun vòng khói thuốc, thản nhiên nói, “hiện tại dừng tay, ta liền tha

cho ngươi một lần, dây dưa nữa không ngớt, tin tưởng sẽ, ngươi sẽ rất xui xẻo!”

Nguyên Chiến tức đến cười!

Ta giời ạ!

Ta mẹ nó đường đường Cổ Yêu tộc thiếu tộc trưởng!

Còn cần ngươi tha ta?

Ta còn có thể rất xui xẻo?

Khe nằm, ngươi rất sao sợ là mắt mù, lỗ tai điếc, không biết thân phận của ta a!

“Ta chính là Nguyên Chiến!”

Nguyên Chiến lạnh giọng nói rằng, sau đó, chỉ tay hư không, ngạo nghễ nói, “ở này Cổ Yêu tộc bên trong, vẫn chưa có người nào, dám nói nhường ta xui xẻo! Tiểu tử, ta đã cho ngươi cơ hội... Giết hắn cho ta!”

Nguyên Chiến nhìn về phía cái kia mấy cái Huyền Đạo Tôn cảnh ông lão.

Mấy cái ông lão liếc mắt nhìn nhau, thình lình lần thứ hai liên thủ công lên!

Nhưng mà.

Vương Bảo đột nhiên giơ tay, đón lấy, lòng bàn tay hướng dưới, hư không đột nhiên nhấn một cái!

Ong ong ong!

Hư không phát sinh gào thét bình thường âm thanh, cùng lúc đó, mấy cái Huyền Đạo Tôn cảnh ông lão rên lên một tiếng, trực tiếp dồn dập bị mạnh

mẽ đập ở trên mặt đất, đồng thời đem mặt đất xô ra từng cái từng cái lỗ thủng lớn!

Nguyên Chiến vẻ mặt cứng lại rồi!

Ánh mắt chảy qua một vệt ngơ ngác!

Ta chùi lặc!

Một chưởng mà thôi a!

Chỉ là nhẹ nhàng một chưởng, mấy cái Huyền Đạo Tôn hộ vệ, dĩ nhiên liền bị chỉnh đốn triệt triệt để để!

Hàng này!

Nhìn qua trẻ tuổi như vậy.

Dĩ nhiên là mẹ nó một vị Cổ Chân tôn?

Bốn phía ăn dưa đảng Cổ Yêu tộc cũng là kinh hãi không ngớt, vốn tưởng rằng cái này tìm cớ chính là cái vung tiền, nguyên lai người ta là căn bản không đem Nguyên Chiến để ở trong mắt a!

Hít sâu một hơi, Nguyên Chiến trầm giọng nói, “hóa ra là Cổ Chân tôn cường giả, chẳng trách lớn lối như thế, có điều... Ngươi cần phải biết rằng, nơi này, chính là Cổ Yêu Thánh thành, nơi đây, chính là địa bàn của ta, Cổ Chân tôn, cũng không thể muốn làm gì thì làm! Ngươi có loại cho ta chờ!”

Dứt lời, Nguyên Chiến trực tiếp đánh ra từng đạo từng đạo lưu quang!

Vương Bảo hơi nhướng mày, sau đó, liền thở dài, xem vung tiền như thế nhìn Nguyên Chiến, nói rằng, “ngươi đây là ở theo ta phân cao thấp a, nếu ngươi đều muốn chuẩn bị trừng trị ta, vậy ta đúng hay không có thể trước tiên đánh ngươi một trận, thu vừa thu lại lợi tức?”

Nguyên Chiến thân thể cứng lại rồi, sợ hãi nhìn Vương Bảo, lui về phía sau

môt bước, sau đó liền sắc lệ bên trong gốc nói rằng, “ngươi muốn làm gì? Ta có thể cảnh cáo ngươi, ta chính là Cổ Yêu tộc thiếu tộc trưởng, ta thân phận, ngươi nên hiểu, ngươi cho ta thành thật một chút!”

Vương Bảo bĩu môi, vung tay lên, Nguyên Chiến lập tức kinh hô một tiếng, sau đó trong miệng thổ huyết, ầm ầm ngã xuống đất, hơn nữa, là quỳ!

Cử động nữa, đã không cách nào nhúc nhích!

Uất ức, phẫn nộ, Nguyên Chiến gào thét nói, “ngươi lại dám nhường ta quỳ xuống, đáng chết, ngươi chết chắc rồi, ai cũng cứu không được ngươi!”

Lão cẩu cười quái dị nói, “ha ha ha, còn ở cái kia hung hăng đây, dám cùng lão Vương đùa ngang, ta Lý Cẩu Thặng cho ngươi một cái viết kép phục chữ!”

Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên phất tay, từng đạo từng đạo tài liệu luyện khí xuất hiện, chỉ chốc lát sau, luyện chế ra một cái to lớn vợt đập ruồi.

Chỉ tay một cái.

Vợt đập ruồi trực tiếp xuất hiện ở Nguyên Chiến trước người!

Nguyên Chiến một mặt mộng bức, ngơ ngác nhìn vợt đập ruồi, sắc mặt trắng nhợt, hãi âm thanh nói, “ngươi... Ngươi muốn làm gì?”

Trả lời hắn.

Là vợt đập ruồi hung mãnh vỗ một cái!

Đùng!

Phốc!

Nguyên Chiến thổ huyết, hàm răng đều bay ra ba viên, vẻ mặt dại ra, một bộ không thể nào tiếp thu được dáng vẻ.

Thiên sát!

Tên khốn này!

Hắn dĩ nhiên thật sự dám đánh ta!

Hơn nữa, còn như vậy sỉ nhục ta!

Khe nằm, thù này hận này, không đội trời chung, ngươi mẹ nó chờ, đợi đến bộ tộc ta Cổ Chân Tôn trưởng lão giáng lâm, lão tử sẽ cả gốc lẫn lãi, tất cả đều đòi lại...

------oOo------

Chương 1054: Tổng có một ít người, ngươi không trêu chọc nổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Chiến uất ức muốn chết!

Vợt đập ruồi, thình lình không ngừng lại.

Đùng đùng đùng, đánh được kêu là một cái lanh lẹ!

Gò má của hắn đã sớm bị đánh sưng lên, cũng không biết Vương Bảo luyện chế vợt đập ruồi bên trong tăng thêm cái gì hiệu quả, ngược lại Nguyên Chiến chỉ cảm giác mình đau mặt muốn chết, dù cho là hắn lấy tu vi đến chữa thương, đều rắm dùng không có!

Mấy cái Huyền Đạo Tôn cảnh ông lão nằm trên mặt đất trong hầm giả chết, kỳ thực bọn họ đã sớm tỉnh táo, thế nhưng là không dám lên a.

Bốn phía Cổ Yêu tộc vây xem đảng xem chính là nhiệt huyết sôi trào.

Thiếu tộc trưởng Nguyên Chiến, nhưng không hắn cha Nguyên Hỏa, hung hăng càn quấy, không được lòng người, ỷ vào huyết thống nồng nặc kỳ cao, cậy tài khinh người, đối với phổ thông Cổ Yêu tộc đó là coi như rơm rác, dẫn tới tiếng oán than dậy đất.

Lúc này Nguyên Chiến bị chỉnh đốn như thế rõ rõ ràng ràng, đông đảo Cổ Yêu tộc vây xem đảng biểu thị xem rất thoải mái!

Đột nhiên.

Xa xa kéo tới ba bóng người!

Khí thế mạnh mẽ, rất xa liền điên cuồng vọt tới, khí diễm đầy trời, khủng bố cực kỳ, ông lão dẫn đầu nộ chột dạ trương, khoảng cách rất xa liền phát

sinh một đạo gầm lên, “Người nào dám bắt nạt ta Cổ Yêu tộc thiếu tộc trưởng?”

Nguyên Chiến nắm lấy vợt đập ruồi không đánh cơ hội của hắn, thê thảm gọi nói, “Cuồng thúc, cứu ta!”

“Hả?”

Tới rồi ông lão ở Cổ Yêu tộc địa vị có thể không thấp, chính là Cổ Chân Tôn trưởng lão, nhìn thấy Nguyên Chiến bị vợt đập ruồi cuồng quất một màn, nhất thời khí nổ!

Khe nằm!

Ở này Cổ Yêu tộc bên trong tòa thánh thành!

Thiếu tộc trưởng lại bị như vậy bắt nạt!

Quả thực là Cổ Yêu tộc sỉ nhục!

Ầm!

Cổ Yêu tộc ba đại cường giả giáng lâm, lão giả cầm đầu Liệt Cuồng mắt hổ quét qua, ngay lập tức sẽ khóa chặt Vương Bảo.

Có điều.

Bởi vì Vương Bảo là quay lưng hắn, vì lẽ đó, hắn không nhìn thấy Vương Bảo mặt, chỉ là cảm giác Vương Bảo này thân quần áo, cái này bóng lưng...

Thật quen thuộc?

Liệt Cuồng ngẩn ra, phản ứng lại, cấp tốc tiến lên, sau đó lén lút hướng về bên cạnh liếc mắt một cái.

Cái nhìn này.

Liền đem Liệt Cuồng dọa sợ!

Ta chùi a!

Là hắn a!

Là mẹ nó cái kia Cổ Ma tộc khác loại a!

Hàng này, nhưng là Thiên Yêu Thần thụ đại nhân đều thập phần khách khí chủ, là Thần thụ đại nhân danh ngôn Cổ Yêu tộc quý khách, là có thể vì hắn, cho tới Thần thụ đại nhân đều đánh mộng bức tộc trưởng tồn tại!

Như vậy một cái gia hỏa!

Thiếu tộc trưởng, dĩ nhiên trêu chọc?

Ta phốc ngươi muội a!

Liệt Cuồng suýt nữa phun ra một cái lão huyết, thân thể cứng ngắc đứng ở nơi đó, cũng không dám nữa nhúc nhích.

Vương Bảo nhưng là bỗng nhiên nhìn về phía hắn, trực tiếp nhận ra hắn, dù sao lúc đó ở Thiên Yêu Thần thụ nơi đó, ở đây cũng là như vậy mấy cái cổ cường giả yêu tộc.

Khóe miệng xẹt qua một vệt ý cười, Vương Bảo cười híp mắt nói rằng, “đến chỗ dựa?”

Liệt Cuồng không hề nghĩ ngợi, đều không mang theo do dự, lập tức cực tốc lắc đầu!

Vương Bảo thở dài một tiếng, “Tiểu tử này nhưng là nói rồi, muốn cho ta muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

Liệt Cuồng khóe mắt điên cuồng co giật!

Giời ạ!

Thiếu tộc trưởng đây là muốn điên (chơi) a!

Ngươi mẹ nó sao liền như thế trâu bò đây!

Nhường người này muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể? Lời này cha ngươi hiện tại cũng không dám nói!

Cha ngươi cũng phải cung cấp hắn!

“Đạo hữu, tiểu hài tử... Không muốn chấp nhặt với hắn, ta vậy thì trừng trị hắn!”

Liệt Cuồng hít sâu một hơi, phun ra một câu nói, liền hung tợn nhìn về phía Nguyên Chiến!

Phải biết.

Vương Bảo vừa đi, Nguyên Hỏa tuy rằng tiếc nuối không làm rõ Vương Bảo theo hầu, thế nhưng, nhưng cũng rất là vui mừng, dù sao, đây là một vị không trêu chọc nổi đại phật a!

Nhưng mà.

Cha ngươi còn không thuận miệng khí đây.

Ngươi dĩ nhiên liền để người ta đắc tội tàn nhẫn!

Ngày hôm nay cũng chính là ta ở này, nếu như cha ngươi đến rồi, còn không phải đem ngươi rút ra phân đến?

“Nghiệt súc!”

Liệt Cuồng cũng không kịp nhớ cái khác, lệ quát một tiếng, đột nhiên nhanh chân tiến lên, cũng mặc kệ đánh Nguyên Chiến vợt đập ruồi, trực tiếp hung hãn rút ra một chưởng.

Nguyên Chiến chảy như điên huyết, ngây người như phỗng, một mặt mộng bức, đầu óc trống rỗng!

“Còn không mau cho Hắc Toàn Phong đạo hữu xin lỗi?”

Liệt Cuồng chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhìn Nguyên Chiến, lớn quát.

Nguyên Chiến sắc mặt phảng phất gan heo, một mặt là sưng, lại một cái nhưng là khí, phản ứng lại, điên cuồng giống như rống to nói, “Cuồng thúc, ngươi điên rồi? Nhường ta theo hắn nói xin lỗi? Ta...”

“Ngươi cái gì ngươi? Ngươi tên ngu ngốc này! Nhìn ngươi làm chuyện tốt, ngươi quả thực quá nhường ngươi cha thất vọng rồi!”

Liệt Cuồng khí nộ cực kỳ, tiểu tử này, làm sao liền như thế không có nhãn lực giới đây, mau mau lén lút truyền âm qua đi, “A Chiến! Mau mau nhận sợ! Cái tên này, cha ngươi đều không đắc tội được! Nghe Cuồng thúc, Cuồng thúc còn có thể hại ngươi hay sao?”

Nguyên Chiến ánh mắt lần thứ hai dại ra!

Ta giời ạ!

Cha ta, đều không trêu chọc nổi người?

Khe nằm!

Ta mẹ nó dĩ nhiên chọc tới cha ta đều không trêu chọc nổi người?

Cả người đột nhiên một run, Nguyên Chiến lập tức nhìn về phía Vương Bảo, run giọng nói, “cầu...”

“Đùng!”

Vợt đập ruồi vẫn còn tiếp tục đánh lắm.

“Cầu ngài tha ta một mạng...”

“Đùng!”

Vợt đập ruồi động tác liên tục!

Liệt Cuồng xem chính là đau thấu tim gan, dù sao, thiếu tộc trưởng nhiều chịu đựng đánh một hồi, bọn họ Cổ Yêu tộc bộ mặt, liền tổn thất 1 điểm!

Quá mất mặt!

Vương Bảo vung tay lên, vợt đập ruồi trực tiếp biến mất, sau đó, Vương Bảo nhìn về phía Liệt Cuồng, nhạt âm thanh nói, “ba viên Thiên Yêu quả!”

Liệt Cuồng ngẩn ngơ, do dự một chút, thăm dò nói rằng, “đạo hữu, Thiên Yêu quả... Đều bị đạo hữu thu rồi, chúng ta Khố Điện còn có một viên tồn kho, nếu không cho ngươi?”

Vương Bảo cười lạnh nói, “ba viên, thiếu một viên cũng không được!”

Ngươi sao liền như thế ngang tàng đây?

Liệt Cuồng trong lòng cuồng mắng không ngớt, sắc mặt có chút khó coi, liên lụy đến Thiên Yêu quả, hắn cũng không cách nào làm chủ a, chỉ được cho tộc trưởng Nguyên Hỏa phát tin tức.

Nhận được tin tức Nguyên Hỏa tự nhiên cũng là mộng bức a, sau đó liền buồn bực hồi âm!

“Cho hắn!”

Không cho không được a!

Nhi tử đắc tội rồi người ta!

Làm cha lại không góp sức!

Chỉ có thể nhận sợ!

Nương theo hồi âm, còn có một cái đưa Thiên Yêu quả Cổ Yêu tộc lão người!

Vương Bảo thu hồi Thiên Yêu quả, sau đó quay về Nguyên Chiến lộ ra nụ cười nhạt, nói rằng, "sớm nói qua, chọc ta, ngươi sẽ hối hận, ngươi nghiêng không tin, hiện tại tin chưa?"

Nguyên Chiến khóc không ra nước mắt!

Này mẹ nó có thể trách ta?

Ai có thể biết, ở Cổ Yêu tộc Thánh thành, còn có ngay cả ta cha đều không trêu chọc nổi xa lạ gia hỏa?

"Đi rồi!"

Vương Bảo không tiếp tục để ý Nguyên Chiến, mang theo lão cẩu rời đi, lão cẩu trước khi đi, lẻn đến manh chó trước mặt, mạnh mẽ ngậm một cái, cười quái dị một tiếng, chạy toán loạn trở lại Vương Bảo trên vai.

Nguyên Chiến bên người nữ tu từ lâu dọa sợ, nào dám nhiều lời, suýt nữa cầm trên tay manh chó đưa đi!

Hồi lâu sau, Nguyên Chiến mới năng động.

Vào giờ phút này, hắn cái nào còn có mặt mũi tiếp tục ở lại, cúi thấp xuống đầu, nhanh nhanh rời đi!

Liệt Cuồng theo hắn, trên đường thở dài nói, "thiếu tộc trưởng, không nên lưu ý, ngươi tuổi trẻ ngông cuồng, có đây là giám, cũng là chuyện tốt, ngươi phải biết nói, nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn, tổng có một ít người, ngươi không trêu chọc nổi, chạm không nổi, không đắc tội được!"

Nguyên Chiến một mặt bi phẫn!

Lời này, ta mẹ nó hiểu a!

Thế nhưng.

Ta là thật không nghĩ tới a!

Lần này được rồi!

Lão tử mặt mũi mất hết không nói, chờ gặp được hắn cha, còn không chắc bị sao đánh đây, suy nghĩ một chút, liền rất sao cảm thấy đáng thương...

------oOo------

Chương 1055: Ân, ta mất trí nhớ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo lần thứ hai bước lên lữ trình!

Lần này, Vương Bảo thẳng đến Cổ Ma tộc!

Hóa thành Hắc Quỳ dáng vẻ, Vương Bảo chuẩn bị mượn Cổ Ma tộc Hắc Quỳ thân phận, lên trước vị, sau đó sẽ tiến vào Tiên cổ Thần Mộ!

Tiên cổ Thần Mộ, có thể nói là Cổ Chi Đại Lục thứ nhất bảo địa, có người nói chính là cổ tổ cùng tiên tổ khởi nguyên chi địa, ẩn chứa kinh thế đại bí!

Cổ Ma tộc Thánh thành!

Vương Bảo mang theo lão cẩu bước vào thành trì.

Ở trên đường tìm kiếm một hồi, Vương Bảo ánh mắt rơi ở một người thanh niên trên người, thanh niên này khí chất xuất chúng, vừa nhìn liền rất có địa vị!

“Đứng lại!”

Vương Bảo trực tiếp đứng ở thanh niên trước người.

Thanh niên nhất thời giận dữ.

Có điều.

Chờ hắn nhìn rõ ràng Vương Bảo dáng dấp, hắn chớp mắt mộng bức!

Qua nửa ngày, thanh niên mới hoảng sợ cực kỳ lui về phía sau hai bước nói rằng, “đen... Hắc Quỳ? Ngươi lại sống?”

Vương Bảo hơi cười, gật gật đầu nói, “Không sai, ta lại sống, xem ra ngươi biết ta!”

Thanh niên hít vào một ngụm khí lạnh, cố gắng tự trấn định hạ xuống, đánh giá một hồi Vương Bảo, thanh niên không khỏi lộ ra vẻ khinh bỉ, nói rằng, “nguyên lai ngươi không chết, Mã Đức, hù chết lão tử! Hắc Quỳ, ngươi dĩ nhiên giả chết? Thực sự là thật là to gan a, phải biết, vì ngươi, ta Cổ Ma tộc suýt nữa tổn hại vài cái trưởng lão, Tiên đình chi chủ giống như giống như bị điên công kích bọn họ!”

Vương Bảo cười nhạt nói, “liên quan gì đến ta? Còn có, nếu ngươi biết ta, vậy ngươi liền dẫn đường cho ta đi, ta mất trí nhớ, không nhớ rõ nhà!”

“Mất trí nhớ?”

Thanh niên ngẩn ngơ.

Tiếp đó, liền cười to lên, trêu tức nói rằng, “ngươi dĩ nhiên mất trí nhớ, thực sự là hoang đường cực kỳ! Như vậy bây giờ nhìn lại, ngươi cũng không quen biết ta?”

Dứt lời.

Thanh niên không giống nhau: Không chờ Vương Bảo trả lời, liền cười to nói, “không quản ngươi đúng hay không trang, Hắc Quỳ, ta cho ngươi biết, ngươi dù cho từ Tiên tộc trở về, ngươi cũng đến cút về! Hơn nữa, bởi vì duyên cớ của ngươi, dẫn đến ta Cổ Ma tộc cùng Tiên tộc suýt nữa trở mặt, ngươi nhất định sẽ chịu đến trưởng lão hội nghiêm trị!”

Vương Bảo bỗng nhiên phất tay!

Chớp mắt sau, thanh niên bối rối, chỉ cảm thấy một luồng không cách nào chống lại đại lực tập kích mà đến, toàn bộ thân thể đều phảng phất bị chấn động đến mức tan vỡ rồi, run lập cập liền co quắp ở trên mặt đất!

Vương Bảo ở trên cao nhìn xuống nhìn hắn, nhạt âm thanh nói, “còn dám phí lời, ta giết ngươi!”

Thanh niên sắc mặt trắng bệch, sợ hãi nhìn Vương Bảo nói rằng, “ngươi... Hắc Quỳ... Ngươi thật là to gan! Ta Phi Hạc xin thề, ngươi như thương ta một sợi lông, ta một trong mạch, tất diệt ngươi Hắc Huyền huyết thống toàn tộc!”

Vương Bảo trợn tròn mắt!

Tiểu tử này!

Lời quá nhiều!

Hí quá đầy đủ!

Quả thực muốn chết!

Mặc kệ hắn, Vương Bảo vung tay lên, trực tiếp liền đem hắn bị bóp nát!

Lão cẩu cười thẳng lăn lộn, thời đại này, vung tiền quá nhiều quá nhiều, quả thực không muốn quá sung sướng.

Tình cảnh này.

Xem bốn phía Cổ Ma tộc các võ giả là ba mặt mộng bức!

Hắc Quỳ, rất nổi danh, dù sao đã lên cấp thành Cổ Ma tộc Ma tử.

Mà Phi Hạc, cũng rất nổi danh, chỉ cần là hắn mạch này rất nổi danh, thuộc về thượng đẳng huyết thống nhất hệ!

Hiện tại.

Hắc Quỳ dĩ nhiên giết Phi Hạc!

Trời ạ!

Này Hắc Quỳ, cho Hắc Huyền huyết thống bộ tộc, xông ra họa lớn ngập

trời a, vốn là mạch này liền rất khó vượt qua, hiện tại một làm, đó là trực tiếp không đường sống a!

Mở ra sát giới!

Trưởng lão hội cũng không tốt lại nhúng tay!

Vương Bảo đối với ánh mắt của mọi người không hề hay biết, lần thứ hai nhìn về phía một cái Cổ Ma tộc thanh niên, Vương Bảo hỏi nói, "có biết chỗ ở của ta?"

Thanh niên kia nào dám nói không, có Phi Hạc dẫm vào vết xe đổ, hắn lập tức nói đàng hoàng nói, "biết! Đen... Hắc Quỳ đại nhân, ta mang ngài đi!"

"Lúc này mới ngoan mà!"

Vương Bảo lầm bầm một tiếng, theo thanh niên rời đi.

Hồi lâu.

Xa xa kéo tới từng đạo từng đạo cường giả khí thế, chỉ chốc lát sau, mấy ông lão mặc áo đen đột nhiên tỏa ra Cổ Ma thân thể, cuồng bạo cực kỳ, trừng mắt sung huyết con mắt, nghiến răng nghiến lợi nhìn Phi Hạc hiếm hoi còn sót lại một ít thi thể!

"Thực sự là Hắc Quỳ làm ra?"

Cầm đầu một cái ông lão mặc áo đen lệ quát.

Mọi người mau mau chỉnh tề như một gật đầu!

"Tốt! Rất khỏe mạnh a! Xem ra Hắc Huyền huyết thống bộ tộc, đã không có tồn tại cần phải!"

Cầm đầu ông lão mặc áo đen tự lẩm bẩm một tiếng, sau đó, sắc mặt tái xanh, thu hồi Phi Hạc thi thể, cùng cái khác mấy cái tộc nhân bay vút đi!

Đi phương hướng.

Thình lình chính là Vương Bảo rời đi phương hướng!

...

...

Hắc Huyền mạch này.

Hiện tại qua chính là thật không sao thế!

Ở đều rất nghiêng.

Hơn nữa, hết thảy huyết thống tộc nhân, đều ở ở cùng nhau, toàn bộ một đại hợp viện!

Dẫn đường thanh niên mang xong đường liền chuồn mất.

Vương Bảo gõ gõ cửa, rất nhanh viện mở cửa ra, một người thanh niên lộ đầu, liếc Vương Bảo một chút, lúc này hú lên quái dị, suýt nữa ngã nhào trên đất!

Vương Bảo không nói gì nói rằng, “ta là Hắc Quỳ, còn sống sót đây!”

Thanh niên kia lúc này mới bình tĩnh chút, tựa hồ nghĩ tới điều gì, hoàn toàn biến sắc, hung tợn trừng Hắc Quỳ một chút, liền xoay người chạy tiến vào!

Lão cẩu bất đắc dĩ nói, “Lão Vương, làm gì cần phải tìm bọn họ?”

Vương Bảo thuận miệng ứng nói, “trả lại một ân tình!”

Đẩy cửa mà vào.

Vương Bảo đi không bao xa đây, trong viện nơi sâu xa, liền bước ra đến rất nhiều bóng người!

Những người này nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, có mang theo phẫn nộ, có mang theo hoảng sợ, có mang theo vui mừng, vẻ mặt cực kỳ phức tạp!

Một cái trong đó nhiều tuổi nhất, đột nhiên tiến lên, lớn tiếng quát, "Hắc Quỳ, ngươi nếu không chết, vì sao Tiên tộc sẽ truyền đến ngươi chết tin tức? Ngươi... Ngươi cũng biết, bởi vì ngươi này vừa chết, ta Cổ Ma tộc có bao nhiêu tổn thất lớn? Ngươi cho chúng ta mạch này, xông đại họa a!"

Vương Bảo quay về ông lão chắp chắp tay, nhạt âm thanh nói, "ta mất trí nhớ, không biết ngài là..."

Ông lão kia ngẩn ngơ, sau đó buồn bực cực kỳ nói rằng, "ta là ngươi tam thúc gia..."

Vương Bảo hé mắt, hơi cười, nói rằng, "tam thúc gia đúng không? Ta nhớ kỹ! Còn có những người khác, như tất yếu, xin mời trước tiên tự giới thiệu mình, ta Hắc Quỳ tuy rằng mất trí nhớ, thế nhưng bản năng vẫn còn, nơi này, hẳn là nhà ta, các ngươi đã đều là thân nhân của ta, vậy ta ra ngoài trở về, đương nhiên đến biểu thị biểu thị, ân, chỉ là lễ mọn, mấy vị thúc bá trưởng bối, anh chị em, đại gia đại thẩm, không nên ghét bỏ a!"

Vèo vèo vèo.

Từng viên một Thiên Yêu quả thoát ra, rơi vào cái kia Niên trưởng lão người tam thúc gia trước người!

Tam thúc gia trực tiếp há hốc mồm!

Thiên Yêu quả khí tức, tuy rằng ẩn chứa mãnh liệt Cổ Yêu lực lượng, nhưng cũng cực kỳ thuần túy, hơn nữa Thiên Yêu quả dược tính vốn là thuần hóa, đối với Cổ Ma tộc cùng Cổ Thần tộc, đều là hữu dụng!

Đối với Thiên Yêu quả.

Ở đây Hắc Huyền huyết thống hậu duệ, cũng là hết sức quen thuộc, dù sao

cũng là Cổ Yêu tộc chí bảo, trong cổ tộc, người nào không biết?

Vương Bảo lấy ra mười viên Thiên Yêu quả!

Đây chính là mười viên Thiên Yêu quả a, Cổ Yêu tộc vạn năm lương thực dư!

Này Hắc Quỳ, đến cùng là đã xảy ra chuyện gì? Không chỉ có mất trí nhớ, hơn nữa, thậm chí ngay cả mười viên Thiên Yêu quả, đều có thể tùy tùy tiện tiện lấy ra, quả thực quá rất sao quỷ dị!

Cũng nhưng vào lúc này.

Ầm!

Cửa viện ầm ầm phá toái!

Mấy cái Phi Hạc huyết mạch bộ tộc cường giả, đạp cửa mà vào, khí thế ngập trời, sát ý vô tận...

------oOo------

Chương 1056: Ta cảm thấy ta cũng có thể gia nhập trưởng lão vui đùa một chút!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Hắc Quỳ... Ngươi giả chết lừa tộc, đã là trọng tội thân, hiện tại càng là hung hăng hành hung, tàn sát bộ tộc ta hậu bối, ngươi vạn tử khó thoát tội lỗi, lão phu ngày hôm nay liền... Các loại, đó là cái gì?”

Vốn là một mặt sát ý Phi Hạc huyết mạch cường giả bên trong, cái kia cầm đầu ông lão mặc áo đen đang chuẩn bị động thủ, nhưng vào đúng lúc này, hắn nhìn thấy Thiên Yêu quả.

Mười viên Thiên Yêu quả, toả ra hiu hắt ánh sáng, là như vậy chói mắt!

Mấy cái Phi Hạc huyết mạch cường giả tinh thần đại chấn, đặc biệt là cầm đầu ông lão mặc áo đen, càng là kích động tột đỉnh!

Trái tim nhanh chóng nhảy lên.

Lão già này bị kinh hỉ bao phủ lại!

Khe nằm!

Thiên Yêu quả!

Này mẹ nó là Thiên Yêu quả a!

Không có sai, dáng dấp này, cái này khí tức, đây chính là Thiên Yêu quả, thật trăm phần trăm!

Ánh mắt chìm xuống, ông lão mặc áo đen ánh mắt tinh mang lóe lên, sau đó liền lệ quát, “Hắc Quỳ, ngươi quả thực là gan to bằng trời, lại vẫn cướp giật

bộ tộc ta hậu bối mười viên Thiên Yêu quả, còn không mau mau chóng trao trả?”

Vừa dứt lời!

Ông lão mặc áo đen trực tiếp đưa tay!

Huyền Đạo Tôn cảnh khí thế bạo phát mà lên, một con linh quang bàn tay trực tiếp hướng về Thiên Yêu quả tóm tới!

Trước tiên đem Thiên Yêu quả đoạt tới tay lại nói.

Cho tới báo thù, không vội không vội!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo bỗng nhiên xoay người, lạnh lùng nhìn ông lão mặc áo đen, vẫn chưa động thủ, trực tiếp nhạt âm thanh nói, “chém!”

Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật!

Trong nháy mắt.

Hư không trong lúc đó, vang lên đạo đạo ong ong, sau một khắc, một đạo như ánh sáng (chỉ) Thiên đao, lấp loé mà ra, phảng phất diệt thế chi đao, mang theo làm cho tất cả mọi người khiếp đảm khí thế, ầm ầm mà ra!

Linh quang bàn tay trực tiếp phá toái!

Mà quang đao liên tục, sau một khắc, đã giáng lâm ở hắc y đỉnh đầu của ông lão!

Vù!

Quang đao ngừng lại!

Có điều mãnh liệt sắc bén khí tức, vẫn như cũ nhường ông lão mặc áo đen tê cả da đầu, chỉ cảm thấy tự thân hết thảy phòng ngự, ở cái này quang đao trước mặt, tựa hồ cũng bé nhỏ không đáng kể, tâm hồn rung động, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, hơi động cũng không dám động.

Hết thảy mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Đặc biệt là Hắc Huyền huyết mạch tộc nhân, càng là mộng bức tột đỉnh!

Chỉ cảm thấy như ở trong mộng, thập phần không chân thực!

Mạnh như Huyền Đạo Tôn, nhưng liền Hắc Quỳ một chiêu cũng không ngăn nổi?

Khe nằm!

Này mẹ nó là ảo giác chứ?

Còn lại mấy cái Phi Hạc huyết mạch bộ tộc cường giả ngây người như phỗng, mi tâm toát mồ hôi lạnh, không dám làm bừa.

Vương Bảo quay về ông lão mặc áo đen kia hơi cười, nói rằng, “Phi Hạc là ta giết, làm sao? Muốn báo thù?”

Ông lão mặc áo đen nuốt ngụm nước bọt.

Báo đáp cừu?

Ôm cái cà a!

Ngày hôm nay có thể còn sống trở về, vậy thì đốt nhang!

Hít vào một ngụm khí lạnh, ông lão mặc áo đen kia miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, nói rằng, “... Hiểu lầm! Hiểu lầm...”

Vương Bảo thản nhiên nói, “hiểu lầm? Ta sao nhìn không giống đây, ngươi

không phải há mồm ngậm miệng đều nói ta là tội nhân sao? Còn tội ác tày trời đây! Hơn nữa, ngươi tựa hồ còn nói, này mười viên Thiên Yêu quả, là các ngươi?”

Ông lão mặc áo đen đều muốn rơi lệ!

Oan ức không muốn!

Ma trứng a!

Này mẹ nó có thể lại ta sao?

Trời mới biết vì sao ngươi tên khốn kiếp này vì sao từ Tiên tộc đi bộ một vòng trở về, liền trở nên lợi hại như vậy!

“Vừa nãy là ta ăn nói linh tinh... Xin đừng trách!”

Ông lão mặc áo đen cẩn thận từng li từng tí một nói, sau đó, hơi chắp tay, thời khắc cảnh giác trước người quang đao, đón lấy từng bước một khom người lùi về sau, “Ngài bận bịu, đừng theo chúng ta chấp nhặt, chúng ta vậy thì đi, vậy thì đi...”

Quang đao chưa động!

Vương Bảo nhìn bọn họ lùi tới cửa viện, liền nhạt âm thanh nói, “cửa hỏng rồi, lưu lại sửa tốt lại đi!”

Ông lão mặc áo đen khóc không ra nước mắt!

Ta rất sao đường đường Huyền Đạo Tôn!

Dĩ nhiên lưu lạc tới phải cho nhân tu cửa mức độ?

Là có thể nhịn ai không thể nhịn, ta...

Ta mẹ nó tu!

Đùng đùng lấy đùng đùng!

Cửa viện hầu như là khôi phục như lúc ban đầu!

Ông lão mặc áo đen bọn họ chạy trối chết, mau mau về tộc bên trong bẩm báo đi tới!

Vương Bảo xoay người lại, liếc nhìn một vòng, thản nhiên cười nói, "ta nghĩ nói đúng lắm, tuy rằng không biết trước đây ta Hắc Quỳ là làm sao làm sao, thế nhưng sau khi, ta Hắc Quỳ, không ai có thể bắt nạt, các ngươi, cũng giống như vậy, ai cũng không thể bắt nạt, có người bị bắt nạt, nói cho ta, ta giúp ngươi tìm về bãi!"

Hắc Huyền huyết mạch các tộc nhân chỉ cảm thấy cực kỳ hoang đường.

Từng có lúc.

Bọn họ cũng từng cực kỳ tự kiêu, thế nhưng hiện tại, nhưng là đã sớm bị đánh tan tinh khí thần.

Lúc này Vương Bảo nói như vậy, không khỏi nhường một ít tuổi trẻ, nhiệt huyết sôi trào lên!

Cái kia tam thúc công hết sức phức tạp nhìn Vương Bảo một chút, thở dài nói, "Hắc Quỳ, tuy rằng ngươi có tạo hóa, thế nhưng, vẫn là chờ ngươi vượt qua trưởng lão hội tai nạn này, lại nói cái khác đi!"

...

...

Cổ tộc trưởng lão hội, chủ trì Cổ tộc hằng ngày vận chuyển!

Vương Bảo sự tình, bị Phi Hạc mạch này tối cường giả bay tinh hỏa cấp tốc đâm đến trưởng lão hội!

Trưởng lão hội mấy tôn Cổ Chân tôn lão tổ vừa nghe, nhất thời tức hỏng

rồi!

Hắc Quỳ không chết?

Này so với hắn chết rồi, càng khiến người ta khó có thể tiếp thu a!

Phải biết, trước bọn họ bởi vì Hắc Quỳ cái chết, phái sứ giả đi tới Tiên đình, nhưng mà, Tiên đình chi chủ cái kia vung tiền, cũng không biết lên cơn điên gì, dĩ nhiên không muốn sống công kích các sứ giả, cho tới hai tộc hiện tại đều là như ở chiến trước, bất cứ lúc nào đều muốn khai chiến dáng vẻ.

Hiện tại ngươi nhưng nói cho ta!

Hắc Quỳ không chết?

Khe nằm!

Làm trò cười đây!

Không có làm thêm do dự, trưởng lão hội cấp tốc phái người phát ra mệnh lệnh, nhường Vương Bảo đi tới trưởng lão hội, đối mặt chất vấn!

Vương Bảo không có mang lão cẩu, một thân một mình liền đi tới!

Trưởng lão hội chính điện!

Cổ Ma tộc mấy tôn Cổ Chân tôn lão tổ ngồi cao điện lên, chờ đến Vương Bảo đi vào, một cái trong đó đầu trọc Cổ Chân tôn ông lão liền quát chói tai lối ra (mở miệng), âm thanh như oanh lôi, “Hắc Quỳ, ngươi có biết tội của ngươi không?”

Vương Bảo không để ý chút nào lão giả đầu trọc khí thế, cười nhạt nói, “ta có tội gì? Xin mời trưởng lão công khai!”

Cái kia lão giả đầu trọc cười lạnh nói, “ngươi giả chết Tiên tộc, là xảy ra chuyện gì?”

Vương Bảo thở dài, “Nói tới cái này, ta cũng mộng bức a, ta chỉ biết là, lúc đó ta bị Cổ Yêu tộc thiếu tộc trưởng cho giết, nhưng là, ở trong nháy mắt đó, ta phảng phất thức tỉnh rồi vô địch sức mạnh to lớn, trực tiếp phá tan hư không, xuất hiện ở một cái vị trí bí ẩn, ở nơi đó, tu vi của ta sinh trưởng, ta tư chất sinh trưởng, ta, trở nên mạnh mẽ!”

Lão giả đầu trọc một mặt mộng bức!

Còn lại mấy cái Cổ Chân Tôn trưởng lão cũng là trực tiếp dại ra.

Chùi lặc!

Còn có loại này kỳ ngộ?

Sắp chết thời gian, ngộ đạo? Hơn nữa còn đi tới một cái bảo địa, tu vi tăng vọt?

Ta giời ạ!

Ngươi rất sao làm chúng ta vung tiền a, câu nói như thế này chúng ta có thể tin? Viết tiểu thuyết đây?

“Hắc Quỳ, nói năng bậy bạ!”

Lão giả đầu trọc tỉnh lại, khí phát sinh hét lớn, khí thế ác liệt dâng tới Vương Bảo, hừ lạnh nói, “ngươi chính là giả chết, lấy thoát ly Cổ Ma tộc hạt nhân khốn cục, ngươi cũng biết ngươi làm như thế, cho chúng ta Cổ Ma tộc, tạo thành nhiều tổn thất lớn? Ta hiện tại lấy trưởng lão hội tên, đối với ngươi phát sinh trừng phạt, Hắc Quỳ giả chết, đến nỗi bộ tộc gặp nạn, có ý định phá hoại cùng Tiên tộc minh ước, tội ác tày trời, huyết thống tộc nhân cộng đồng nhận trách, tộc phụng sau lần đó không tái phát ta, mà Hắc Quỳ, thì lại đi đày Hắc Viêm tháp đáy, vĩnh viễn không được ra tháp! Hắc Quỳ, ngươi có lời gì muốn nói?”

Vương Bảo trầm mặc nửa ngày, đột nhiên nhìn lướt qua hết thảy Cổ Chân Tôn trưởng lão, híp mắt cười nói, “cái khác cũng không có gì, ta chỉ muốn hỏi một chút, nếu trưởng lão hội quyền lợi lớn như vậy, ta cảm thấy ta cũng

có thể gia nhập trưởng lão vui đùa một chút, không biết, các ngươi thiếu người không?”

------oOo------

Chương 1057: Chớ ép ta tự lập môn hộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Ma tộc trưởng lão hội mấy cái Cổ Chân tôn há hốc mồm!

Xem Vương Bảo ánh mắt, hãy cùng xem một người bị bệnh thần kinh giống như!

Mã Đức!

Tiểu tử này là nếu như trời cao a!

Chẳng lẽ là bệnh tâm thần?

Cảm thấy trưởng lão hội quyền lực lớn, liền muốn gia nhập trưởng lão hội?

Ngươi còn chỉ là nghĩ vui đùa một chút?

Khe nằm!

Ngươi rất sao làm ngươi xuân thu lớn mộng đẹp đây?

Những này khinh nhờn, là đối với trưởng lão hội ba chữ này giày xéo, này lại là một cái tội lớn!

Lão giả đầu trọc ánh mắt bắt đầu ác liệt, trực tiếp đứng dậy, hướng về Vương Bảo đi tới, vừa đi, một bên lấy khí thế áp bức, cười lạnh nói, "lão phu biết, ngươi khả năng có kỳ ngộ, tu vi tăng lên, thế nhưng, ngươi cho rằng, chỉ bằng này, liền có thể nhường chúng ta nhìn với cặp mắt khác xưa? Hắc Quỳ, ngươi quá làm càn!"

Từng bước từng bước!

Lão giả đầu trọc khí thế đã tăng lên tới cực hạn!

Nỗ lực lấy khí thế, áp bức Vương Bảo!

Nhưng mà.

Nhường lão giả đầu trọc có chút nghi ngờ không thôi chính là, Vương Bảo thình lình vẻ mặt không đổi, hơn nữa, thân thể không nhúc nhích, phảng phất căn bản không có cảm giác đến khí thế của hắn giống như!

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy Vương Bảo quay về lão giả đầu trọc nhếch môi cười, sau đó, xòe bàn tay ra, trong nháy mắt, một đoàn hắc khí hiển hiện ra, trong nháy mắt, hóa thành một con cực kỳ khổng lồ màu đen Ma Ảnh!

Ầm!

Ma Ảnh đạp không, hầu như muốn đụng chạm đến đại điện tầng cao nhất, tầng tầng một cước đạp đến, quay về lão giả đầu trọc giẫm qua đi!

Cổ Ma tộc thiên phú thần thông, cổ Ma Hồn!

Lão giả đầu trọc kinh hãi đến biến sắc, dĩ nhiên có loại hoảng sợ cảm giác, mắt thấy Ma Ảnh lại bước lên mà xuống, rống to nói, “lớn mật!”

Giơ tay, lão giả đầu trọc đánh ra từng đạo từng đạo hắc khí, hóa thành một thanh lớn đao, liền muốn chém về phía Ma Ảnh!

Nhưng mà.

Lớn đao chém ra, Ma Ảnh thình lình lù lù bất động!

Mà lão giả đầu trọc, nhưng là như bị sét đánh, rên lên một tiếng, lớn đao nát tan, cùng lúc đó, Ma Ảnh lại bước lên mà xuống, một cước liền đem lão giả đầu trọc giẫm đến đại điện nơi sâu xa!

Ma Ảnh liên tục!

Giống như đóng cọc máy bình thường, không ngừng nhấc chân, lại bước lên, nhấc chân, lại bước lên!

Mấy hơi thở công phu, lão giả đầu trọc cũng đã là hít vào nhiều thở ra ít!

Lão già này chỉ là Cổ Chân tôn sơ cảnh, Vương Bảo cũng là Cổ Chân tôn sơ cảnh, thế nhưng, nào có khả năng so sánh?

Vương Bảo tản đi Ma Ảnh, tiến lên vài bước, nhìn xuống dĩ nhiên bị đạp ngất đi bức giẫm gần chết lão giả đầu trọc, hơi cười, nói rằng, "nếu như trưởng lão hội là có thiếu lấp chỗ, vậy ta đúng hay không có thể giết ngươi, sau đó bù đắp?"

Lão giả đầu trọc tỉnh táo, một mặt sợ hãi, theo bản năng hơi co lại thân thể!

Phía trên cung điện mấy cái Cổ Chân tôn ông lão ngơ ngác biến sắc, tất cả đều nuốt nước bọt, đau lòng cực kỳ, lúc này một cái Cổ Chân tôn ông lão bước ra, liền bận bịu nói rằng, "Hắc Quỳ, chớ có... Nói bậy! Chúng ta trưởng lão hội, không có có thiếu lấp chỗ này nói chuyện... Ngươi nếu thật muốn gia nhập trưởng lão hội, sau đó lão phu liền cho ngươi đem tên liệt đi tới!"

Vương Bảo nhìn về phía ông lão kia, giơ ngón tay cái lên, cười nói, "vẫn là ngươi đáng tin! Đã như vậy, vậy thì đa tạ!"

Dứt lời, Vương Bảo liếc mắt một cái lão giả đầu trọc, nói rằng, "còn có chính là, ta mặc kệ trước đây ta mạch này, chịu đến cỡ nào oan ức, các ngươi nhớ kỹ, như lại có thêm bất kỳ bắt nạt ta dòng máu sự tình phát sinh, đừng trách ta thủ đoạn ác độc Vô Tình, ta mất trí nhớ, đối với bộ tộc không như vậy sâu cảm tình, chớ ép ta tự lập môn hộ!"

Rất nhiều Cổ Chân Tôn trưởng lão á khẩu không trả lời được!

Thế nhưng.

Lại không dám nhiều lời nửa chữ!

Cường giả, mới có quyền lên tiếng!

Vương Bảo có thể một chiêu đánh bại lão giả đầu trọc, vậy cũng liền có thể treo đánh bọn họ, còn ai dám ăn nói linh tinh?

...

...

Hắc Huyền huyết thống quần cư trong sân!

Ầm!

Nương theo một bóng người đánh ngã một cây đại thụ, một đạo âm lãnh âm thanh vang lên, "Làm sao? Còn ở dựa vào nơi hiểm yếu chống lại? Thật sự cho rằng Hắc Quỳ được tạo hóa, liền có thể muốn làm gì thì làm? Thật sự cho rằng các ngươi có chỗ dựa? Thức thời, liền đem Thiên Yêu quả giao ra đây, bằng không, ngày hôm nay Hắc Huyền huyết thống bộ tộc, đem không giữ lại ai!"

Tam thúc gia phun ra một ngụm máu tươi, thê thảm cười thảm lên, "Mười viên Thiên Yêu quả, chúng ta một cái chưa động, đều sẽ để cho Hắc Quỳ! Lão phu tin tưởng, bộ tộc chắc chắn sẽ không đối với Hắc Quỳ đuổi tận giết tuyệt, chỉ chờ Hắc Quỳ tiếp tục trưởng thành, các ngươi những này lòng tham người, tất sẽ phải chịu nặng nề nhất trả thù!"

Tới nơi này kiếm chuyện, không phải người khác, chính là Phi Tinh Hỏa cùng với hắn mạch này tộc nhân!

Phi Tinh Hỏa chính là Huyền Đạo Tôn đỉnh cao cường giả, Thiên Yêu quả, đối với hắn có tác dụng lớn!

Báo cáo Vương Bảo, hắn liền lập tức mang theo tộc nhân đến rồi!

Hắn nghĩ thừa dịp Thiên Yêu quả tin tức không truyền đi, mau mau đoạt tới tay, nếu không thì, một khi bị người khác biết, cái nào còn có hắn phần!

Ánh mắt chớp qua một vệt tàn nhẫn, Phi Tinh Hỏa gầm nhẹ nói, "Phi Hạc bị Hắc Quỳ giết, chúng ta báo thù, không gì đáng trách, chớ ép ta đại khai sát giới!"

Tam thúc gia một mặt kiên quyết!

Phi Tinh Hỏa xem căm tức cực kỳ, lệ quát, "U mê không tỉnh, ngươi xuẩn không thể thành!"

Hắn vừa dứt lời.

Liền nhìn thấy một bóng người bước vào đại viện.

Sau đó, một đạo thăm thẳm âm thanh, vang lên, "Xuẩn không thể thành? Ta xem ngươi đúng không!"

Phi Tinh Hỏa kinh hãi đến biến sắc.

Hắn dĩ nhiên không có nhận ra được chút nào có người đến dấu hiệu!

Vừa mới chuẩn bị xoay người, sau một khắc, một luồng cuồn cuộn khó chặn đáng sợ lực lượng, ầm ầm giáng lâm, giống như trời nghiêng, đè ầm ầm ở Phi Tinh Hỏa đám người trên người!

Chỉ là thời gian trong chớp mắt, chính là ba cái cường giả hóa thành một đám mưa máu nổ tung, mà Phi Tinh Hỏa cũng là không thể tả, kêu rên liên tục, thân thể không tự chủ được cúi xuống đi, cuối cùng mạnh mẽ bò ở trên mặt đất, không thể động đậy!

Cộc cộc cộc!

Vương Bảo đạp bước đi tới.

Đem tam thúc gia nâng dậy đến, Vương Bảo mỉm cười nói, “tam thúc gia, không có sao chứ?”

Tam thúc gia run giọng nói, “ta không có chuyện gì, ngươi... Ngươi đây?”

Vương Bảo hờ hững nói, “ta có thể có chuyện gì, hiện tại ta đã là trưởng lão hội trưởng lão rồi!”

Tam thúc gia nhất thời mộng bức!

Cái gì đồ chơi?

Ngươi Thành trưởng lão sẽ trưởng lão rồi?

Ngươi không phải đi trưởng lão hội được trừng phạt sao?

Làm sao liền rất sao cho phát phúc lợi?

“Cái này không thể nào!”

Phi Tinh Hỏa sắc mặt trắng bệch, tuy rằng không thể động đậy một chút nào, nhưng vẫn là cắn răng gào thét nói, “Hắc Quỳ, ngươi khẳng định là không có đi trưởng lão hội, ngươi cái này gan to bằng trời tiểu tử, ngươi chết chắc rồi...”

Vương Bảo hé mắt, đột nhiên đưa tay!

Sau một khắc, Phi Tinh Hỏa đám người chỉ cảm giác thân thể của chính mình, đều không phải là mình, đón lấy, không tự chủ được hướng về ngoài sân tung bay đi!

Nửa ngày qua đi, Phi Tinh Hỏa đám người liền quỳ, quỳ gối ngoài sân hai bên, phảng phất đôn đá như thế, ngây người như phỗng!

Vương Bảo đứng ở trước cửa, híp mắt cười nói, “lão già, ta cũng không giết ngươi, nhưng ngươi sau đó ngay ở này quỳ đi, ta ở Cổ Ma tộc một ngày, ngươi liền quỳ một ngày, ta ở Cổ Ma tộc vạn năm, vậy ngươi liền quỳ vạn

năm!”

Phi Tinh Hỏa triệt để dại ra.

Phản ứng lại, Phi Tinh Hỏa một bên hoảng sợ, một bên phẫn nộ gào thét nói, “Hắc Quỳ, ngươi ỷ vào bảo vật, tàn hại cùng tộc vẫn không tính là, ngươi còn làm trầm trọng thêm? Lão phu liền không tin, trưởng lão hội sẽ không thay ta làm chủ!”

Phi Tinh Hỏa cũng không nhận ra, Vương Bảo thật có thể như vậy treo lên đánh hắn, cảm thấy Vương Bảo khẳng định là được cái gì bảo vật siêu đẳng, cho tới này!

Vương Bảo quay về Phi Tinh Hỏa lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, cười nói, “trưởng lão hội thế ngươi làm chủ? Vậy thì mỏi mắt mong chờ đi, nếu như, bọn họ dám...”

------oOo------

Chương 1058: Tiên cổ Thần Mộ mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phi Tinh Hỏa cảm thấy trưởng lão hội nhất định sẽ thế hắn làm chủ!

Nhưng hắn căn bản không biết, Vương Bảo ở trưởng lão hội bên trong làm ra cỡ nào chuyện đáng sợ.

Một chiêu đánh bại đầu trọc Cổ Chân tôn ông lão.

Vương Bảo vào giờ phút này, từ lâu lên trưởng lão hội cấm kỵ danh sách.

Đồng thời.

Bởi vì Vương Bảo thực lực, Cổ Ma tộc cao tầng mở ra hội nghị trưởng lão, cường điệu nhắc nhở một hồi các trưởng lão khác, không được trêu chọc Vương Bảo sự tình.

Chờ đến tin tức truyền tới Phi Tinh Hỏa nơi này, ở uất ức bên trong ôm ấp chờ mong Phi Tinh Hỏa trực tiếp mộng bức!

Cổ Chân tôn?

Khe nằm!

Hắc Quỳ tiểu tử kia, bây giờ lại đã là Cổ Chân tôn?

Lão tử dĩ nhiên chạy đến một vị Cổ Chân tôn trong nhà đến hung hăng? Còn tưởng rằng trưởng lão hội tuyệt đối sẽ thay mình làm chủ? Ta phốc ngươi muội a, đây là nói chuyện viển vông a!

Cùng Cổ Chân tôn so sánh.

Chính mình mạch này là cái rắm gì a!

Trong lúc nhất thời, Phi Tinh Hỏa hồn bay phách lạc lên, chỉ cảm giác trước mắt của chính mình một vùng tăm tối.

Nhưng mà.

Này có thể quái được ai đó?

Nếu như không phải là bởi vì hắn lòng tham, lại sao lại lưu lạc tới kết quả như thế!

...

...

Sau lần đó một quãng thời gian.

Vương Bảo ngay ở Cổ Ma tộc để ở!

Hắc Huyền huyết thống bộ tộc, bởi vì Vương Bảo quan hệ, địa vị cuồng trướng, được không dễ tôn kính nhường bọn họ rất là quý trọng, đối với Vương Bảo tự nhiên cũng là cảm kích cực kỳ.

Vương Bảo được Hắc Huyền huyết mạch, đối với hắn huyết mạch tộc nhân, cũng vui vẻ trợ giúp.

Thời gian cực nhanh!

Ngày đó.

Tiên cổ Thần Mộ sắp mở ra, Cổ Chi Đại Lục, thịnh huống chưa bao giờ có, Tiên cổ hai tộc cao thủ dồn dập lấy cả tộc lực lượng, đi tới Tiên cổ Thần Mộ, tranh cướp tạo hóa thời cơ!

Vương Bảo cũng bị trưởng lão hội báo cho nơi tụ tập điểm, đuổi tới!

Vào giờ phút này, Cổ Ma tộc Thánh thành nơi nào đó, cổ cao thủ ma tộc cùng xuất hiện, tu vi yếu nhất đều là Huyền Đạo Tôn sơ cảnh, tụ tập cùng nhau, khí thế kinh thiên động địa!

Cổ Ma tộc mạnh nhất lão tổ, hiện nay trưởng lão hội sở chức đại trưởng lão chi tịch Kim Quy Khư liếc mắt một cái khoan thai đến muộn Vương Bảo, ho nhẹ một tiếng, cao giọng nói, "Hắc Quỳ trưởng lão cũng tới... Lão phu kia liền nói thẳng, lần này Tiên cổ Thần Mộ mở ra, chính là lần thứ chín, dựa theo trước đây quỹ tích, lần này, Tiên cổ Thần Mộ bên trong, khẳng định cũng sẽ xuất hiện cây cầu thông thiên!"

Không ít Cổ Ma tộc cường giả đều là lộ ra vẻ chờ mong!

Tiên cổ Thần Mộ chung cực tạo hóa, chính là cây cầu thông thiên, này cầu chỉ cần leo lên đi, dù cho chỉ bước ra một bước, đều có thể được khó mà tin nổi tạo hóa.

Liền tỷ như Kim Quy Khư, lần trước cây cầu thông thiên xuất hiện, hắn liền đã từng bước ra qua một bước, từ đó sau khi, hắn huyết mạch hầu như là mạnh mẽ lên cấp cấp một, đáng sợ cực kỳ, đời trước đại trưởng lão tịch diệt trước, Kim Quy Khư thuận lý thành chương kế nhiệm!

Kim Quy Khư hoãn âm thanh nói, "vẫn là câu nói kia, không quan tâm hằng ngày ở bộ tộc bên trong, bọn ngươi có gì xung đột, nhưng ở Tiên cổ Thần Mộ bên trong, đại gia nhất định phải đoàn kết, ai dám làm càn, đừng trách lão phu sau đó trừng phạt!"

Nói lời này thời điểm.

Kim Quy Khư liếc mắt một cái Vương Bảo.

Vương Bảo quay về Kim Quy Khư nháy mắt mấy cái, Kim Quy Khư nhất thời có chút hãi hùng khiếp vía.

Cổ Chân tôn cảnh nhưng là có chín tầng, trong cơ thể Tiên cổ chi dương không ngừng thuần hóa, tiến hóa, cũng được gọi là dương hóa, dương hóa một lần chính là một dương cảnh, chín lần chính là Cửu Dương cảnh, Kim

Quy Khư cảm thấy Vương Bảo chí ít là tam dương cảnh cao thủ, nếu không, sẽ không treo lên đánh lão giả đầu trọc cái này một dương cảnh không còn sức đánh trả chút nào!

Tam dương cảnh.

Đã không thấp!

Kim Quy Khư thu hồi ánh mắt, ho nhẹ một tiếng, trương tay, một đạo cực kỳ to lớn tàu bay xuất hiện, cao quát, "Đăng thuyền!"

Ầm ầm ầm!

Cổ Ma tộc trên không nhấc lên vô biên khí thế, to lớn tàu bay phá tan hư không, hướng về Tiên cổ Thần Mộ mà đi!

...

...

Tàu bay bên trên.

Vương Bảo vốn là cùng lão cẩu ở phơi Thái Dương.

Nhưng vào đúng lúc này, gợi ý của hệ thống âm thình lình kịch liệt vang lên.

"Đo lường đến kí chủ chính đang đi tới khởi nguyên chi địa, hệ thống nhiệm vụ hệ thống mở ra!"

"Xin mời kí chủ hoàn thành chung cực nhiệm vụ [khởi nguyên chi chủ]!"

"Ngài cần phải hoàn thành trở xuống yêu cầu!"

"Thứ nhất, xin mời kí chủ ở đây lần sự kiện bên trong, thu được thấp nhất năm triệu tinh luyện giá trị!"

“Thứ hai, xin mời kí chủ ở khởi nguyên chi địa bên trong, thu được ba cái tiên thiên chí cao giai bảo vật!”

“Thứ ba, xin mời kí chủ đánh giết chí ít mười tôn (không thua kém Cổ Chân tôn) cường giả!”

“Đệ tứ, xin mời kí chủ hoàn thành thông thiên gột rửa, cũng thu lấy thông thiên kiều!”

“Đệ ngũ, xin mời kí chủ tiến vào khởi nguyên điện, được vạn giới bảo cầu tán thành!”

“Nhắc nhở kí chủ, hoàn thành lần này chung cực nhiệm vụ, ngài đem được hệ thống giải thưởng lớn, [hệ thống chi loại], kí chủ có thể sử dụng hệ thống chi loại, lấy ra kí chủ bản thân ở thế giới bên trong một tên cùng tộc người, được hệ thống bám thân!”

Vương Bảo tinh thần đại chấn!

Hệ thống chung cực nhiệm vụ.

Khe nằm!

Không hổ là chung cực nhiệm vụ a, nhiệm vụ này yêu cầu thật rất sao nhiều a!

Có điều.

Khen thưởng cũng rất thú vị a, hệ thống chi loại...

Nói cách khác, chính mình có thể lựa chọn một cái đồng hương, cho hắn phát cái phúc lợi hệ thống?

So với thưởng lớn, Vương Bảo đối với cái hệ thống này chi loại, đúng là hết sức cảm thấy hứng thú!

Nhìn một chút nhiệm vụ yêu cầu, Vương Bảo trong lòng nắm chắc rồi.

Khởi nguyên chi địa, nói vậy chính là Cổ Chi Đại Lục lên nghe tên Tiên cổ Thần Mộ.

Cho tới thông thiên kiều, khởi nguyên điện, vạn giới bảo cầu, cái này sau khi tiến vào nên sẽ biết được.

Có điều.

Chỉ là yêu cầu một, liền thập phần gian nan a, thấp nhất không dưới năm triệu tinh luyện giá trị vào sổ, đây chính là một khoản tiền lớn a, đây là muốn nhường hắn từ đầu tới đuôi cũng phải trang bức bẫy người làm mất mặt a!

...

...

Thời gian sử dụng mấy ngày, Tiên cổ Thần Mộ mới đến!

Nơi đây một mảnh mênh mông, bình thường thời gian, vô tận vạn dặm trong lúc đó, đều tốt không có người ở sinh linh.

Có điều hiện tại, Tiên cổ Thần Mộ trước, nhưng là tiếng người huyên náo!

Có tư cách tiến vào Tiên cổ Thần Mộ, tự nhiên cũng chỉ có Tiên cổ hai tộc.

Kim Quy Khư mang theo Cổ Ma tộc phá không kéo tới, bọn họ đến trễ nhất, bất kể là Cổ Thần tộc vẫn là Cổ Yêu tộc, còn có Tiên tộc Cơ Cửu Tiêu bọn họ, cũng đã đến!

“Quy khư huynh, ngươi tới chậm!”

Một cái Thiên Lôi cuồn cuộn âm thanh âm vang lên, nhưng là một vị lão Cổ thần đang nói chuyện, hắn ở trần, thân cao mười trượng nhiều, khắp toàn thân đều toả ra ánh vàng, mi tâm ngôi sao lăn, khí thế kinh thiên động địa!

“Ha ha, không muộn không muộn, này không còn chưa mở mở mà!”

Kim Quy Khư quay về lão Cổ thần chắp chắp tay, cười nói.

“Không đến tốt nhất!”

Đột nhiên, Cổ Yêu tộc bên trong, một đoàn lông dài mở miệng.

Không sai, mở miệng chính là một đoàn lông dài, căn bản không nhìn thấy bóng người, chỉ có không rễ cây bồng bềnh bộ lông, quỷ dị cực kỳ!

Kim Quy Khư ánh mắt chìm xuống, cười lạnh nói, “lông dài, đã nhiều năm như vậy, ngươi vẫn là một điểm không thay đổi a, như vậy miệng nợ!”

Lông dài cái kia đầy người bộ lông lăn, phát sinh tiếng cười âm lãnh, “Cũng vậy!”

Đại đa số người đều trầm mặc không nói.

Hiện tại là đại lão đánh miệng pháo, nào có bọn họ tham dự phần!

Có điều.

Này đương nhiên không bao gồm Vương Bảo.

“Ồ, cái này chíp bông quái dài đến thật kỳ quái! Bộ lông như vậy dồi dào, rửa ráy rất khó chứ?”

Đông đảo cường giả đều là một mặt mộng bức, ngơ ngác nhìn về phía Vương Bảo.

Căn bản không phản ứng kịp a!

Thiên sát.

Tên khốn này!

Hắn là thật sự dám nói a!

Thật rất sao lớn mật a!

Lại dám đem Cổ Yêu tộc đại trưởng lão nói thành chíp bông quái!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão lợi hại nhất chính là hắn này một thân lông dài, bởi vì đây là hắn huyết mạch thiên phú gây nên, hắn chiến đấu vũ khí chính là một thân lông dài, nhưng lại hết sức phẫn nộ người khác bắt hắn bộ lông nói sự tình, cũng chính là Kim Quy Khư bực này địa vị lão tổ, mới có tư cách cười nhạo hắn, những người khác, ha ha, dù cho là sau lưng, ai dám?

Nhưng hiện tại.

Phòng khách đám đông bên dưới.

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, bị người gọi thành chíp bông quái.

Tuy rằng rất chuẩn xác, còn giống như rất manh dáng vẻ, thế nhưng...

Ngươi đây là ở cực hạn tìm đường chết a!

------oOo------

Chương 1059: Hay là, là bởi vì ta quá tuấn tú?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Quy khư, tiểu tử này là ngươi bày mưu đặt kế đi!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão một thân lông dài bên trong, truyền ra mang theo kinh nộ âm lãnh âm thanh.

Chỉ là một cái nho nhỏ Cổ Ma tộc võ giả.

Sao dám như vậy cười nhạo mình?

Hơn nữa, vẫn là thẳng tới căn bản trào phúng một đòn!

Này tuyệt bức là Kim Quy Khư cái này lão Âm tất bày mưu đặt kế a!

Nhưng mà.

Kim Quy Khư, “?”

Mã Đức!

Này liên quan gì ta?

Ta rất sao có nằm mơ cũng chẳng ngờ, tiểu tử này lớn mật như thế a!

“Chớ có làm càn!”

Kim Quy Khư trừng Vương Bảo một chút, sau đó, quay về Cổ Yêu tộc đại trưởng lão nhạt âm thanh nói, “tiểu bối mà thôi, lông dài huynh hà tất chấp nhặt với hắn!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão tức giận ngược cười.

Tiểu bối?

Một câu tiểu bối, là có thể xoá bỏ hắn đối với nhân thân của ta công kích?

“Tiểu tử, lão phu nhớ kỹ ngươi, ngươi tốt nhất chờ mong ở Tiên cổ Thần Mộ bên trong, ngươi không đụng tới ta!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, đối với Vương Bảo tự nhiên rơi xuống tất sát chi tâm.

Vương Bảo không để ý chút nào.

Lão cẩu lầm bầm nói, “nhỏ nhen!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, “...”

Khe nằm!

Tiểu tử này, con chó này, lão phu giết định!

Tiên cổ Thần Mộ còn chưa mở ra, mọi người khí tức từ từ bình tĩnh lại, lẳng lặng chờ đợi.

Tới rồi thời gian, Vương Bảo bị Kim Quy Khư cưỡng chế yêu cầu mang theo mặt nạ, vì lẽ đó, vào giờ phút này, Tiên đình chi chủ Cơ Cửu Tiêu, căn bản không nhận ra Vương Bảo chính là Hắc Quỳ đến.

Đúng là Cơ Cửu Tiêu bên người Cơ Thiên, rất là nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo cùng lão cẩu tổ hợp, luôn cảm giác này hai hàng cùng nhường hắn bi phẫn gần chết Hồ Hán Tam cùng nào đó Cẩu gia rất tương tự.

Theo thời gian trôi qua.

Đột nhiên.

Xa xa, xuất hiện một vệt to lớn Quang triều!

Sau một khắc, một đạo phảng phất hằng cổ tới nay, liền vĩnh cửu tồn tại cổ môn xuất hiện.

Ở cổ môn bên trong, là thăm thẳm bạch quang.

Dâng trào Tiên cổ khí tức bay đãng, kích thích mọi người nhiệt huyết sôi trào lên!

“Tốt chờ mong a!”

“Đón lấy chính là đợt thứ nhất tạo hóa, bảo vật phụt lên!”

“Nghe đồn có một lần Tiên cổ Thần Mộ mở ra, vừa mới bắt đầu bảo vật phụt lên bên trong, thình lình đều phụt lên ra một cái tiên thiên báu vật!”

“Tiên thiên báu vật hiếm có a, có điều, chỉ cần là Tiên cổ Thần Mộ phun phun ra, nghĩ đến sẽ không quá chênh lệch!”

“Mau tới...”

Vương Bảo hé mắt, đâm đâm bên người một cái Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn!

Lão già nhìn về phía Vương Bảo, khóe miệng co quặp, thấp giọng nói, “chuyện gì?”

Vương Bảo hỏi nói, “cái gì là bảo vật phụt lên?”

Lão già một mặt mộng bức, “Ngươi liền cái này đều đã quên?”

“Mất trí nhớ mà! Bỏ qua cho!”

Vương Bảo cười híp mắt.

Lão già buồn bực nói, “Ngươi này mất trí nhớ... Vẫn đúng là triệt để! Nói cho ngươi đi, Tiên cổ Thần Mộ mở ra trước, sẽ phụt lên ra rất nhiều kiện bảo vật, những bảo vật này tự mang linh tính, sẽ tự động chọn chủ!”

Vương Bảo sáng mắt lên, chà xát bàn tay, “Cái kia chính là chuẩn bị mở cướp?”

Lão già mí mắt kinh hoàng, vội vã thấp giọng nói, “có thể đừng! Tiên cổ Thần Mộ trước, cấm động thủ, nếu không thì, chỉ bằng ngươi vừa nãy vô lễ... Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, tuyệt đối sẽ ra tay! Bảo vật phụt lên thời gian, ẩn chứa Tiên cổ Thần Mộ vô tận uy thế, đến lúc đó ai dám lộn xộn, liền sẽ phải chịu Thần Mộ uy thế nhằm vào, quả thực không muốn quá thê thảm!”

Vương Bảo nháy mắt mấy cái, “Một không thể động đậy được?”

Lão già kiên quyết gật đầu, “Đúng! Động đậy, sẽ có tai họa lớn, này cũng ít nhiều lần, đã là minh chứng! Đương nhiên, mở miệng xác thực có thể! Ngươi sau đó liền đàng hoàng đứng, nếu như có thể bị bảo vật ưu ái, rơi ở trước người, cũng coi như là vì chúng ta Cổ Yêu tộc thảo cái hỉ đầu!”

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, nhất thời cười.

Loại này quy tắc, đối với hắn mà nói, đương nhiên là tuyệt đỉnh chuyện tốt a!

Không phải là so với ai khác số may sao?

Cường giả khí vận thạch đi lên, ai dám cùng chính mình so với số mệnh?

Bây giờ có nhiệm vụ tại người, Vương Bảo chút nào không thể bỏ qua mảy may trang bức cơ hội, hiện tại vừa vặn, lại có thể trang bức!

Ong ong ong!

Cổ xưa mà cánh cửa khổng lồ bên trong, Quang triều càng ngày càng mãnh liệt, chỉ chốc lát sau, có vô cùng tận đáng sợ uy thế, từ trong cánh cửa tuôn ra!

Thời khắc này.

Hết thảy mọi người là đứng tại chỗ, hơi động cũng không dám động, dù cho là chớp mắt, đều ngừng lại!

Cùng lúc đó.

Nương theo Quang triều, còn có một cái điểm sáng màu đen!

Quang điểm bành trướng, cuối cùng hiển hóa ra ngoài một tảng đá màu đen!

"Ma Hồn thạch!"

Có cổ cao thủ ma tộc kêu lên, hưng phấn cực kỳ.

Ma Hồn thạch đối với Cổ Ma tộc có tác dụng lớn, hoặc là nói, đối với thiên phú tu luyện thần thông cổ Ma Hồn có khó mà tin nổi công hiệu!

Đây là báu vật, thập phần hi hữu, hiện nay cũng chỉ có Tiên cổ Thần Mộ bên trong mới có sản xuất!

Ma Hồn thạch ở trong hư không không ngừng lấp loé, chịu đến Quang triều uy thế ảnh hưởng, qua lại chuyển động loạn lên.

Có điều, xem ra đi tới phương hướng, nhưng là Cổ Yêu tộc một phương.

Mấy cái Cổ Yêu tộc đại lão nhất thời trong lòng mừng như điên, Ma Hồn thạch bọn họ chưa dùng tới, thế nhưng, nhưng có thể cùng Cổ Ma tộc đổi bảo vật a, đây chính là có tiền cũng không thể mua được bảo vật!

Vương Bảo hé mắt, cường giả khí vận thạch đi lên!

Sau một khắc.

Liền nhìn thấy nguyên tác vốn sẽ phải trôi về Cổ Yêu tộc Ma Hồn thạch, thình lình đi vòng, thay đổi cái phương hướng, rơi vào Vương Bảo nơi này.

Đông đảo Cổ Yêu tộc, “?”

Mã Đức!

Lệ rơi đầy mặt a!

Bọn họ khoảng cách Ma Hồn thạch, chỉ rất sao kém một cái chuyển biến a!

Ma Hồn thạch rơi vào Vương Bảo trước người trên mặt đất.

Vương Bảo tự nhiên không nhúc nhích, chỉ là mở miệng cười nói, “thật không tiện, lượm cái cuối cùng!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái đột nhiên âm lãnh nói rằng, “ngươi bảo vật càng nhiều càng tốt, chờ giết ngươi, liền đều là lão phu!”

Kim Quy Khư ánh mắt chìm xuống, lạnh quát, “Lông dài, còn sao, một tên tiểu bối mà thôi!”

“Hừ!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão hừ lạnh, hắn thù dai là xưng tên!

Quang triều vẫn còn tiếp tục, uy thế nhưng là càng ngày càng lớn mạnh!

Hồi lâu.

Vù!

Cái thứ hai bảo vật xuất hiện!

Mà lần này bảo vật hiển hiện ra, trực tiếp gây nên tình cảm quần chúng xúc động!

“Dáng dấp kia, hơi thở này, đây là tiên thiên đồ vật!”

“Này tựa hồ là một khối trước tiên thiên linh căn, như có thể trồng sống, vô

số năm sau đó, sợ là mặt khác một gốc cây Thiên Yêu Thần thụ!”

“Ta, ta, cổ tổ ở lên, xin mời cho ta đi...”

“Đến nha, tới nơi này nha...”

Rất nhiều cường giả không nhúc nhích, nhưng mỗi cái gầm nhẹ lên.

Nhưng mà.

Nhường mọi người cực kỳ mộng bức chính là.

Này cái thứ hai bảo vật, ở trên hư không giai đoạn giữa toàn vài vòng, cuối cùng thình lình lại một lần rơi vào quen thuộc nơi nào đó!

Nơi đó, là Vương Bảo vị trí!

Rất nhanh, trước tiên thiên linh căn liền rơi vào Vương Bảo trước người.

Đông đảo cường giả, “?”

Thiên sát!

Không có thiên lý a!

Này mẹ nó là cái gì quỷ vận may a!

Cái thứ nhất bảo vật tìm ngươi cũng là thôi.

Này cái thứ hai, làm sao cũng chạy đến ngươi nơi nào đây?

Vương Bảo hơi cười, không để ý chút nào nói rằng, “lại thật không tiện, cuối cùng là của ta, lần màu cũng là của ta, vận may này đến rồi a, chặn cũng không ngăn nổi, hay là, là bởi vì ta quá tuấn tú?”

Đông đảo cường giả, “...”

Soái ngươi muội a!

Khe nằm, không nói những cái khác, vận may không đề cập tới, ngươi tiểu tử này, đúng là có một tấm đại đại da mặt dày...

------oOo------

Chương 1060: Khe nằm! Tiểu tử này muốn làm gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng Vương Bảo da mặt dầy, nhường đông đảo cường giả cực kỳ xem thường.

Thế nhưng không phải không thừa nhận, bọn họ là thật sự bị kinh hãi đến!

Tiên cổ Thần Mộ bảo vật phụt lên.

Dù cho là Cổ Chân tôn đỉnh cao cảnh giới đại năng giả, đều không thể cứng rắn can thiệp.

Nói cách khác.

Vương Bảo là thật sự ở bằng "Vận may"!

Này rất sao phải là cỡ nào nghịch thiên vận may, mới có thể làm cho bảo vật liên tục hai lần đều phụt lên đến trước người mình?

"Ai, ngốc người có ngốc phúc a!"

"Chẳng trách dám đắc tội Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, hóa ra là có dựa vào!"

"Đáng tiếc, không phải tộc nhân ta a!"

"Có người này ở, Cổ Ma tộc dù cho là ở Tiên cổ Thần Mộ bên trong, phỏng chừng cũng sẽ chịu ảnh hưởng, có bao nhiêu thu hoạch!"

"Số mệnh có tận, người không thể đi thẳng vận may, ta liền không tin, lần sau bảo vật phụt lên, còn có thể rơi vào hắn!"

Đại đa số người đều là chìm đắm trong đó, thấp giọng trò chuyện.

Có mấy người cảm thấy, hai lần bảo vật phụt lên đều ở trước người, đã là cực hạn!

Quá tam ba bận mà!

Nhưng mà.

Theo lần thứ ba!

Lần thứ bốn!

Tiên cổ Thần Mộ Quang triều bên trong phun phun ra bảo vật, lại lại một lần rơi vào Vương Bảo trước người.

Mọi người suýt nữa thổ huyết mà chết!

Ma trứng a!

Người như thế.

Căn bản là không thể cùng nhau vui vẻ chơi đùa a!

Hắn rất sao ăn thịt.

Liền ngụm canh cũng không cho chúng ta lưu lại a!

Bốn lần!

Liên tục bốn lần!

Ngươi là chuẩn bị muốn đem hết thảy bảo vật, toàn bộ đều họa họa sao?

Trừ Cổ Ma tộc, mặt khác tam tộc cường giả đều là tiếng kêu than dậy khắp trời đất, thóa mạ liên tục.

Vương Bảo trang bức giá trị được mùa lớn.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, hắn nhưng là cảm thấy, chính mình là thời điểm làm một hồi lớn.

Xoay chuyển ánh mắt.

Vương Bảo ánh mắt rơi vào Cổ Yêu tộc đại trưởng lão trên người.

“Ta nói, chíp bông quái, ngươi vừa nãy không phải muốn đẩy ta vào chỗ chết sao? Không phải tuyên bố tất sát ta sao? Bây giờ nhìn đến ta này thật đáng mừng vận may, ta muốn hỏi hỏi ngươi, sợ chưa? Hối hận rồi chứ?”

Vương Bảo thanh âm không lớn.

Nhưng cũng phảng phất lôi đình, ở đông đảo cường giả trong lòng nổ tung.

Có thể nhìn thấy Vương Bảo, tất cả đều mộng bức nhìn Vương Bảo, không nhìn thấy, nhưng là gò má nhanh chóng co giật, cố nén mới không quay đầu.

Thiên sát!

Cái tên này.

Là ở trình diễn không tìm đường chết sẽ không phải chết series sao?

Đắc tội rồi Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, cũng là thôi!

Ngươi còn làm trầm trọng thêm?

Ngươi vận may trâu bò, này không sai, thế nhưng, vận may không phải thực lực a, ngươi rất sao lại dám cười nhạo Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, là ai đưa cho ngươi cái này dũng khí?

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão rõ ràng tức điên, hung lệ cực kỳ âm thanh ở trong hư không thăm thẳm truyền vang, “Sợ sệt? Hối hận? Lão phu hiện tại sợ nhất, là ở Tiên cổ Thần Mộ bên trong chạm không được ngươi, hối hận nhất

chính là, không có rất sớm đụng tới ngươi, làm thịt ngươi! Tiểu tử, đừng đem vận may của chính mình, xem là lá bài tẩy, bởi vì cái kia... Rắm dùng vô dụng!”

Vương Bảo hé mắt, “Vận may không phải thực lực? Ai nói? Ngươi lẽ nào liền chưa từng nghe nói, số may đến mức tận cùng người, khẩu hàm trời hiến, thiên địa đại đạo đều muốn tùy theo vận chuyển?”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, “...”

Giời ạ!

Tiểu tử này quá có thể trang bức!

Như thế dùng sức hướng về trên mặt chính mình thiếp vàng, làm ta thật sự sẽ sợ sao? Cãi lại hàm trời hiến? Ngươi hàm sợi lông!

Nhưng mà.

Giữa lúc Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chuẩn bị trở về miệng sặc lên một câu!

Sau một khắc, liền nghe đến Vương Bảo đột nhiên đắt đỏ quát, “Ngã xuống đi!”

Âm thanh rơi xuống đất!

Như sấm sét!

Chính khi mọi người có chút mờ mịt thời điểm, tiếp theo, liền nhìn thấy Cổ Yêu tộc đại trưởng lão đột nhiên phù phù một tiếng ngã xuống đất.

To lớn yêu thân, bộ lông múa tung, dù cho không nhìn thấy hình thể, nhưng cũng là vô cùng chật vật!

Đông đảo cường giả trong nháy mắt mộng bức mộng quá độ!

Ta giời ạ!

Này mẹ nó cái gì quỷ a?

Khẩu hàm trời hiến?

Đúng là khẩu hàm trời hiến?

Thiên địa đại đạo, đều tùy theo vận chuyển?

Ngươi rất sao nói một câu ngã xuống đi, cái kia Cổ Yêu tộc đại trưởng lão sẽ theo tâm ý của ngươi ngã xuống?

Ngươi đây cũng quá rất sao kinh sợ chứ?

Còn có so với này càng đáng sợ sao? Không có! Tuyệt bức không có! Ngươi này kim khẩu, quả thực chính là thế gian mạnh nhất thần thông đạo thuật a!

Mà vào giờ phút này.

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão ngã xuống đánh đổi...

Vù!

Theo Tiên cổ nghĩa địa bùng nổ ra một luồng kịch liệt Quang triều chập chờn, đột nhiên, vô cùng tận uy thế phảng phất chịu đến cái gì kích thích, điên cuồng hướng về Cổ Yêu tộc đại trưởng lão nghiền ép mà xuống!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão nhưng một không thể động đậy được, chỉ được cắn răng, ngậm lấy huyết, lau nước mắt, cực kỳ uất ức mạnh mẽ chịu đựng Tiên cổ nghĩa địa uy thế cuồng bạo trấn áp!

Đối với lộn xộn người.

Tiên cổ nghĩa địa nhưng là không phân tu vi, không phân chủng tộc, chỉ có một chữ, hận!

Ầm ầm ầm!

Cổ Yêu tộc trưởng lão toàn thân lông dài tựa hồ cũng xụi lơ lại đi, ở dưới người của hắn, càng là chảy ra từng đạo từng đạo dòng máu, nhiễm toàn thân.

Vô cùng chật vật a!

Mà này.

Làm được tất cả những thứ này, thình lình chỉ là ở Cổ Yêu tộc đại trưởng lão trong mắt, bé nhỏ không đáng kể một con giun dế thôi!

"Ôi, không sai nha!"

Vương Bảo mặt mày hớn hở!

Lão cẩu hưng phấn kêu quái dị nói, "chíp bông quái, đứng lên đến! Ngươi làm sao còn nằm trên mặt đất đây, mau mau ở gọi lên a, nam nhân phải chính diện mới vừa, ngươi sợ cái gì? Cũng đã bị hận, ngươi làm sao liền không đứng lên đến chính diện mới vừa đây?"

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão suýt nữa thổ huyết!

Đứng lên đến?

Ta mẹ nó đúng là nghĩ, thế nhưng đến thời điểm, phỏng chừng càng thêm mãnh liệt uy thế sẽ ép cho ta gọi ba ba!

Các ngươi hai tên khốn kiếp này, các ngươi quá mẹ nó tàn nhẫn, lão tử nguyền rủa các ngươi không chết tử tế được!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão trong lòng gào thét, nhưng là khóc không ra nước mắt, lấy địa vị của hắn, đang nhận được như vậy tao ngộ, thực sự là không thể tưởng tượng nổi, có thể nói là hắn đời này sỉ nhục lớn nhất!

Vương Bảo rất là tiếc nuối Cổ Yêu tộc đại trưởng lão không thể lại đứng lên đến!

Không đứng lên đến.

Hắn siêu cấp đạo cụ [thần đánh bại], liền không cách nào có hiệu lực!

Đồ chơi này nhưng là không nhìn tu vi, tuy Vương Bảo một câu nói, liền lông vô điều kiện không có dấu hiệu ngã xuống, quả thực là vào giờ phút này bẫy người tốt nhất lợi khí!

Đông đảo cường giả đau lòng cực kỳ!

Cũng không dám nói thêm nữa nửa chữ, sợ bị Vương Bảo coi trọng, cho mình cũng tới cái "Ngã xuống đi".

Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư nuốt ngụm nước bọt, trong lòng cũng là chấn động không được, hắn đã biết rồi, Hắc Quỳ vận may nghịch thiên, bị tai họa gia thân đều không chết, còn được tạo hóa, tu vi tăng vọt!

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, hắn có thể làm được khẩu hàm trời hiến mức độ a!

Cổ Chân tôn đỉnh cao, đều không thể chống đối a, đáng sợ dường nào?

Đổi làm chính mình, phỏng chừng cũng là chơi xong!

May chính mình lúc trước nghĩ tới thấu triệt, không có lại tiếp tục trách, mà là chuyện lớn hóa nhỏ, bây giờ nhìn lại, chính mình thực sự là quá cơ trí!

Vương Bảo có chút chưa hết thòm thèm.

Thần đánh bại, Vương Bảo cũng là i lần thứ nhất dùng!

Dùng ở những nơi khác, cũng không có dùng ở đây tạo thành ảnh hưởng lớn!

Mà theo Quang triều bên trong, lại một lần nữa phụt lên bảo vật, bảo vật xoay tròn xoay chuyển vài vòng, rơi vào Vương Bảo trước người, mọi người đã đều mất cảm giác!

Mà Vương Bảo, nhưng là đột nhiên nhìn về phía Tiên tộc phương hướng, sau đó, cười híp mắt nói rằng, "Tiên đình chi chủ, chúng ta lại gặp mặt!"

Tiên đình chi chủ Cơ Cửu Tiêu, "?"

Hãi hùng khiếp vía a!

Mã Đức!

Hàng này làm sao liền nhìn chằm chằm chính mình?

Mà theo Vương Bảo mặt nạ trên mặt trực tiếp biến mất, lộ ra Hắc Quỳ khuôn mặt, thời khắc này, đứng ở Vương Bảo nghiêng về đối diện Tiên tộc một đám lão già, tất cả đều thân thể chấn động dữ dội!

Cơ Cửu Tiêu như bị sét đánh, "Đen... Hắc Quỳ?"

Cơ Thiên triệt để mộc, "Hắn không chết?"

Vương Bảo cười hắc hắc nói, "Ta đương nhiên không chết, Cổ Yêu tộc há có thể giết chết ta cái này khí vận chi tử? Ta không chỉ có không chết, ta còn tu vi tăng vọt, vốn là ta còn muốn sau khi tiến vào lại với các ngươi quen biết nhau, có điều hiện tại mà..."

Nhìn Vương Bảo không có ý tốt nụ cười.

Cơ Cửu Tiêu được kêu là một lạnh thấu tim!

Khe nằm!

Tiểu tử này muốn làm gì?

------oOo------

Chương 1061: Thần kỳ rụng lông dịch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Cửu Tiêu hãi hùng khiếp vía!

Cơ Thiên càng là khóc không ra nước mắt!

Hắc Quỳ.

Vậy cũng là hắn trong lòng một cây gai a!

Bởi vì Hắc Quỳ, Cơ Thiên bị Cơ Cửu Tiêu tốt một trận thu thập.

Bởi vì Hắc Quỳ, Cơ Cửu Tiêu thổ huyết bồi thường hai lần bảo vật, đó là muốn nhiều uất ức có bao nhiêu uất ức!

Bây giờ nhìn đến "Hắc Quỳ" còn sống sót, hai cha con chỉ cảm thấy thế giới này là như vậy máng trứng!

Mấu chốt nhất chính là.

Vương Bảo vì sao ở hiện tại, bắt đầu bắt chuyện lên hai cha con bọn họ?

Tâm có suy đoán, liền có ứng nghiệm!

Đúng như dự đoán!

Rất nhanh, Vương Bảo thăm thẳm âm thanh liền vang lên, "Các ngươi cũng ngã xuống đi!"

Phù phù hai tiếng!

Cơ Cửu Tiêu cùng Cơ Thiên nhất thời rõ ràng vừa nãy Cổ Yêu tộc đại

trưởng lão cảm thụ là như thế nào.

Chỉ cảm thấy thân thể căn bản không bị khống chế, liền phảng phất thế giới này vốn nên ngã xuống bình thường, liền ngã!

Sau một khắc.

Quang triều uy thế, cuồng bạo mà tới!

Cơ Thiên kêu thảm thiết lên, thân thể cơ hồ bị đè nát, trên người đều ở bão tố sương máu!

Cơ Cửu Tiêu cũng không khá hơn chút nào, không ngừng phát sinh kêu rên, khuôn mặt một trận vặn vẹo!

Tiên tộc đại trưởng lão đau lòng cực kỳ nhìn tất cả những thứ này, gầm nhẹ nói, "Hắc Quỳ, ngươi việc cùng ta Tiên tộc có quan hệ gì? Cái kia đều là Cổ Yêu tộc làm ra sự tình!"

Vương Bảo lười biếng nói rằng, "các ngươi không bảo vệ tốt ta!"

Tiên tộc đại trưởng lão, "..."

Khe nằm!

Này mẹ nó là cái gì các loại tai bay vạ gió!

Mà Cổ Yêu tộc bên trong, cuối cùng cũng coi như là mở ra Vương Bảo vì sao cuồng hận Cổ Yêu tộc đại trưởng lão nguyên nhân!

Nguyên lai hắn là Hắc Quỳ a!

Đây là tới trả thù đến rồi.

Có điều...

Cổ Yêu tộc tộc trưởng Nguyên Hỏa thấp quát, "Hắc Quỳ, ngươi chết, theo

ta Cổ Yêu tộc không hề quan hệ, hơn nữa, Cổ Ma tộc trưởng lão Hắc gió xoáy đã đi tới bộ tộc ta, phải đi bồi thường!”

Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư vẻ mặt quái lạ nói rằng, “chúng ta Cổ Ma tộc, không có gọi Hắc Toàn Phong trưởng lão!”

Nguyên Hỏa, “?”

Ta phốc ngươi muội!

Không biết xấu hổ a!

Trước mặt mọi người, loại này nói dối các ngươi đều có thể vung? Các ngươi có còn nên cái mặt?

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta chết, luôn cảm giác âm mưu tầng tầng, chân tướng làm sao, sau đó sẽ từ từ điều tra rõ ràng, có điều hiện tại, các ngươi Cổ Yêu tộc vẫn là giết chết ta hung thủ, các ngươi Tiên tộc, vẫn là đồng lõa, vì lẽ đó, ta nhằm vào các ngươi, không phải không đạo lý, ta Hắc Quỳ, nhưng là cái giảng đạo lý người a! Đại gia nói đúng không?”

Mọi người trầm mặc không nói!

Cổ Thần bộ tộc cường giả hai mặt nhìn nhau, dĩ nhiên đem Vương Bảo xếp vào đến cấm kỵ danh sách!

Tiểu tử này.

Tà môn!

Có thù tất báo!

Có thể không trêu chọc, cũng đừng trêu chọc a!

Vương Bảo mạnh mẽ trang một đợt, từ bắt đầu đến hiện tại, tinh luyện giá trị liền tăng vọt mấy trăm ngàn, thực lực càng mạnh, cho hắn tinh luyện giá trị liền càng nhiều, mà ở đây, không nghi ngờ chút nào, không có người

yếu!

Này cất bước như vậy thoải mái, xem ra năm triệu mục tiêu nhỏ cũng không phải như vậy khó có thể thực hiện a, ha ha ha!

Tiên cổ Thần Mộ bảo vật phun bôi, cuối cùng đi tới kết thúc!

Theo cánh cửa khổng lồ, ánh sáng nội liễm, sau một khắc, môn hộ trước sức mạnh, trở nên nhu hòa lên!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái cấp tốc nhảy lên đến, khắp toàn thân đều toả ra làm người ta sợ hãi sát ý, có điều, hắn nhưng là không có lại nhằm vào Vương Bảo, mà là gầm nhẹ nói, "Cổ Yêu tộc, theo lão phu tiến vào!"

"Ngã xuống đi!"

Đột nhiên ba chữ nhảy ở trên hư không!

Vốn là khí thế vô tận Cổ Yêu tộc đại trưởng lão giống như chồng cây chuối, phù phù ngã xuống đất!

Thời gian đều phảng phất đọng lại!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão rất nhanh đứng lên đến, cả người bộ lông lay động, khí nộ cực kỳ gào thét nói, "tiểu hỗn đản! Nơi này không thể động thủ, thế nhưng đi vào, liền không sao, ngươi mẹ nó cho lão phu chờ, lão phu dù cho lần này không muốn tạo hóa, cũng sẽ tìm được ngươi, giết ngươi!"

"Ngã xuống đi!"

Vương Bảo thăm thẳm đáp lại.

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão phù phù một tiếng, lại một lần nữa ngã xuống!

Bò lên, Cổ Yêu tộc đại trưởng lão đột nhiên thoát ra, biến mất ở môn hộ trước!

Đông đảo cường giả nuốt nước bọt, đều là không nói gì nhìn tình cảnh này!

Tiểu tử này.

Đúng là không đem Cổ Yêu tộc đắc tội chết, không cam lòng a!

Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư thấp quát, "Hắc Quỳ, ngươi quá làm càn! Tiến vào Tiên cổ Thần Mộ sau khi, chúng ta sẽ tùy cơ tản ra, ngươi một khi đụng tới lông dài quái, ngươi sẽ chết đến mức rất thảm!"

Vương Bảo hơi cười, "Yên tâm đi, chỉ bằng hắn, vẫn không giết được ta!"

Kim Quy Khư biểu thị đối với Vương Bảo là triệt để không biện pháp!

Rất nhanh.

Bốn tộc cao thủ, dồn dập tràn vào môn hộ, có điều, đúng là không có một chút nào tranh đoạt trước sau một màn phát sinh.

Vương Bảo theo mấy cái Cổ Ma tộc trưởng lão, bước vào đến cánh cửa khổng lồ bên trong!

Sau một khắc, phảng phất trong nháy mắt hình ảnh ngắt quãng thời không, trước mắt trống rỗng, sau khi mở mắt, bốn phương thiên địa mang theo tia tia huyết sắc, xa xa càng là có phảng phất hung thú bình thường gào thét truyền đến!

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, nhìn về phía nghiêng về phía trước!

Sau đó liền giật giật khóe mắt!

Ở Vương Bảo nghiêng về phía trước, thình lình bồng bềnh một đống lông!

Một đạo lộ ra mừng như điên, sát ý, vui mừng cười lạnh tiếng, vang lên,

“Khí vận chi tử? Đây chính là khí vận chi tử? Nhiều người như vậy, tùy cơ dịch chuyển, ngươi ta dịch chuyển đến đồng thời tỷ lệ lớn bao nhiêu? Nhưng hiện tại, ngươi nhưng một mực dịch chuyển đến trước mặt lão phu!”

“Tiểu tử, ở bên ngoài thời điểm, ngươi hiêu liều lĩnh ngông cuồng, thế nhưng ở đây, lão phu xem ngươi còn làm sao hung hăng! Vốn là lão phu đều chuẩn bị cái gì đều không làm, liền ánh sáng (chỉ) tìm ngươi, vạn vạn không nghĩ tới, chính ngươi liền đến bên cạnh ta đến rồi!”

Không sai!

Nói chuyện.

Chính là Cổ Yêu tộc đại trưởng lão!

Vương Bảo cường giả khí vận thạch đã dừng lại, cũng không biết đúng hay không là hao hết rồi vận may, khá là xui xẻo dịch chuyển đến lão già này bên người!

Có điều.

Nói xui xẻo, thật giống có chút qua!

Vương Bảo tự nhiên là không sợ cái này chíp bông quái!

Ong ong ong.

Trong hư không bạo phát khí thế ác liệt!

Từng đạo từng đạo bộ lông, giống như như sợi tơi sinh trưởng, trong nháy mắt, Cổ Yêu tộc đại trưởng lão thân thể liền bành trướng đến mấy to khoảng mười trượng, đầy người bộ lông như là từng con từng con rắn độc không ngừng phấp phới!

“Trước khi chết, ngươi có lời gì muốn nói?”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão cười to mà lên, có thể thấy được tâm tình sung

sướng rất!

Vương Bảo trầm mặc một chút, sau đó, bỗng nhiên lấy ra một cái to lớn chiếc lọ.

Chiếc lọ ở trên tay quăng quăng.

Vương Bảo thở dài nói, “ngươi biết không, từ nhìn thấy ngươi đến từ lần đầu tiên gặp mặt, ta liền biết, ta trước đây thật lâu được món bảo vật này, thì có đất dụng võ!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão trầm mặc không nói, hơn nữa còn không động thủ, hắn tự nhận Vương Bảo mạng nhỏ đã nắm ở trong tay mình, hắn muốn cho Vương Bảo ở trong sợ hãi chậm rãi chết đi!

Vương Bảo nhưng là cười, “Bảo vật này, gọi là [thần kỳ rụng lông dịch]! Hệ thống xuất phẩm, tất ra tinh phẩm, trước đây thật lâu được thời điểm, ta còn buồn bực, hệ thống tại sao lại cho ta như thế hố khen thưởng, thế nhưng bây giờ nhìn lại, hệ thống thực sự là có dự kiến trước a!”

“Ta hiện tại rất muốn biết, ngươi này dồi dào một thân lông dài, đụng tới ta này [thần kỳ rụng lông dịch], ai mạnh ai yếu đây...”

------oOo------

Chương 1062: Ngươi rất sao cũng quá ngây thơ chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão cảm giác mình điểm mấu chốt bị trêu chọc!

Toàn bộ Cổ Chi Đại Lục, người nào không biết hắn Cổ Yêu tộc đại trưởng lão đắc ý nhất chính là cái gì?

Chính là hắn này tu luyện vạn vạn năm siêu cấp lông dài!

Hắn này một thân lông dài, mỗi một cái đều có thể so với tiên thiên báu vật!

Có thể dài có thể ngắn!

Có thể thẳng có thể cong!

Có thể nhỏ có thể thô!

Biến đổi thất thường, công kích không hề góc chết!

Mà hiện tại, Vương Bảo lại nói phải cho hắn rụng lông?

Khe nằm!

Còn có thể hay không thể cùng nhau tán gẫu? Ngươi rất sao trực tiếp đem ta điểm mấu chốt cho xốc lên a!

Ta còn muốn trước tiên vui đùa một chút ngươi ở giết chết ngươi đây, bây giờ nhìn lại...

Vẫn là trực tiếp giết chết đi!

“Chết!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão cũng không phí lời, hét lớn một tiếng, một thân lông dài thình lình phảng phất lớn lên theo gió, căng phồng lên đến!

Một vùng thế giới, toàn bộ đều là đạo đạo bộ lông, chỉ là này bộ lông quá mức thô to, từng chiếc cũng giống như là thùng nước!

Ong ong ong!

Hư không rung chuyển, phát sinh tiếng rung, sau một khắc, Vương Bảo quanh thân cũng đã bị vô số sợi lông khoán trắng vây!

Đạo đạo thần văn từ bộ lông nơi sâu xa hiển lộ ra!

Ở trong vòng vây.

Tiêu diệt ngươi!

Chỉ cần thực lực thoáng không bằng Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, hắn chính là vô địch, cứng mài cũng có thể mài đối thủ tuyệt vọng mà vô lực!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo hơi cười, trên tay thần kỳ rụng lông dịch xoay tròn vài vòng sau khi, ầm ầm nổ tung, phảng phất phun sương mù bình thường, bao phủ bốn phương tám hướng!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão bản thể tuy rằng không nhìn thấy Vương Bảo, thế nhưng, mỗi một cọng lông đều là con mắt của hắn, tự nhiên là cảm ứng được tất cả những thứ này!

Tuy rằng xem thường.

Thế nhưng Cổ Yêu tộc đại trưởng lão vẫn còn có chút sốt sắng lên!

Thần kỳ rụng lông dịch a!

Danh tự này rất khắc tinh a!

“Ta không tin còn có vật như vậy, cái gì thần kỳ rụng lông dịch, tuyệt đối là dọa người, tiểu tử, ngươi không có cơ hội...”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão tự lẩm bẩm.

Nhưng mà, liền ở một khắc tiếp theo, sắc mặt của hắn bỗng nhiên đại biến!

Bởi vì lúc này, hắn cái kia vô số cây bộ lông, từng chiếc khí thế vô tận bộ lông, hiển lộ các loại thần văn bộ lông, thình lình quỷ dị yên tĩnh lại!

Tiếp theo, liền giống như bị phong hóa xương khô, từ đỉnh từ từ vỡ diệt, hóa thành tro bụi, vẫn về phía trước, về phía trước, hướng về duỗi ra, hướng về hắn bản thể dập tắt mà đến!

“Khe nằm!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão mộng bức, quát to một tiếng, tâm hồn run rẩy lên, nơi nào còn nhớ được thu thập Vương Bảo, mau mau thu nạp bộ lông!

Nhưng mà.

Làm hắn đem hết thảy bộ lông thu sạch đến bình thường to nhỏ thời điểm, nhưng bi ai phát hiện, cái kia cỗ dập tắt sức mạnh, vẫn không có biến mất!

Thương, cũng không phải thương!

Nhưng là đau lòng!

Từng cây từng cây bộ lông thẳng tới Root dập tắt!

Tốc độ cũng là nhanh tới cực điểm!

Hầu như là không tới trăm hơi thở công phu, nguyên lai đã thích ứng trốn ở bộ lông sau khi xem người Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, trước mắt mất đi bộ lông ngăn cản, hắn lộ ra bản thể!

Hơn nữa...

“Mã Đức, cay con mắt a!”

Vương Bảo không nói gì che mắt.

Không mặc quần áo Cổ Yêu tộc đại trưởng lão a!

Khe nằm, hình ảnh này quá ác, là thật không dám xem a!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão sắc mặt trắng bệch cực kỳ, mau mau lấy ra quần áo che đậy toàn thân, sau đó...

Hắn bạo!

Vì này một thân lông dài, hắn nỗ lực bao lâu? Hắn tu luyện bao lâu? Này đã nhớ không rõ, hắn rèn luyện, cô đọng, diễn biến thần thông đạo thuật, một thân căn bản, đều ở một thân lông dài bên trên!

Thế nhưng hiện tại.

Lông không rồi!

Mã Đức!

Toàn thân từ trên xuống dưới, đó là rất triệt để, một cọng lông đều mộc hữu, dù cho là lông mày, đều rất sao biến mất rồi!

Đáng chết!

Giết ngàn đao!

Ngươi tên khốn kiếp này a!

Ngươi quá mẹ nó độc ác a!

Lão tử không phải là muốn giết ngươi sao? Ngươi này tính cái gì? Ngươi đây là tru ta tâm a!

“Lão phu muốn ngươi chết!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp hướng về Vương Bảo vọt tới.

Tuy rằng hắn phần lớn bản lĩnh đều dựa vào đầy người lông dài, thế nhưng, hắn tốt xấu cũng là Cổ Chân tôn đỉnh cao cảnh giới, thuần túy sức mạnh cũng đã thập phần đáng sợ!

Rầm rầm rầm!

Hư không nổ tung bình thường, truyền ra kinh thiên động địa nổ vang, bàn tay lớn che trời mang theo cuồn cuộn linh quang, như trấn áp diệt thế một đòn, hướng về Vương Bảo đỉnh đầu kéo tới!

Công kích như vậy!

Vương Bảo vẫn đúng là không ngăn được!

Có điều, không ngăn được không sao, ta có vô địch chính là cô quạnh!

Đứng tại chỗ, Vương Bảo gắng đón đỡ Cổ Yêu tộc đại trưởng lão hung hãn một đòn, vẻ mặt hờ hững.

Ầm ầm ầm!

Đại địa lăn lộn, Cổ Yêu tộc đại trưởng lão đòn đánh này cơ hồ đem tứ phương mặt đất đều oanh sụp, dâng trào khí thế hướng về bốn phương tám hướng xung kích mà đi, chỉ là xuất phát từ trung tâm nơi Vương Bảo, nhưng là lông tóc không tổn hại!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão lại mộng bức!

Đầu óc đều là trống rỗng!

Toàn thân bộ lông bị Vương Bảo làm rơi, cũng là thôi, là Vương Bảo ỷ vào nghịch thiên bảo vật, khắc chế chính mình!

Thế nhưng.

Công kích này bị ngăn trở, là cái gì quỷ?

Tiểu tử này, chẳng lẽ cũng là Cửu Dương cảnh Cổ Chân tôn đỉnh cao?

Vương Bảo liếc Cổ Yêu tộc đại trưởng lão một chút, cười nhạt nói, "chấm dứt ở đây đi, ở tiếp tục đánh, cũng không có gì ý nghĩa, đúng không?"

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn hiện tại là một cái lão giả già nua dáng dấp, có điều bởi vì toàn thân không lông, nhìn qua khá là quái lạ dáng vẻ.

Có chút kinh hãi nhìn Vương Bảo, Cổ Yêu tộc đại trưởng lão là thật sự rất đau lòng a!

Không có cái gì, so với diện đối với kẻ thù của chính mình, chính mình nhưng không thể làm gì, càng sốt ruột!

Hiện tại chấm dứt ở đây?

Vậy thì là mang ý nghĩa, sau đó hắn gặp phải Vương Bảo, vẫn là rất sao không biện pháp!

Phải tiếp tục sao?

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão do dự lên!

Có điều nhưng vào lúc này, liền nhìn thấy xa xa đột nhiên vọt lên một vệt sáng, sau một khắc, liền rơi vào Vương Bảo trên bả vai!

Không phải lão cẩu là ai?

“Ha ha ha, lão già, xem ra ngươi căn bản đối phó không được lão Vương a! Đã như vậy...”

Lão cẩu dương dương tự đắc, trên móng vuốt còn nhấc theo một cái đồ vật, đó là...

Chữ số camera!

Ong ong ong.

Chữ số camera bên trong tự động xuất hiện một tấm hình!

Vương Bảo xem xét một chút, lập tức khóe mắt mãnh đánh, dời ánh mắt.

Trước hắn liền cảm ứng được lão cẩu, có điều không có lộ ra.

Mà lão cẩu, trước ở trốn, hắn là làm lên paparazi hoạt động a!

Bức ảnh mặt hướng Cổ Yêu tộc đại trưởng lão!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão liếc mắt nhìn, ánh mắt nhất thời liền thẳng tắp!

Khe nằm!

Mồ hôi lạnh chớp mắt chảy xuống!

Mí mắt kinh hoàng, trong lòng phẫn nộ đó là dừng đều không ngừng được!

Cái kia bức ảnh bên trong, rõ ràng là hắn hình ảnh, chỉ có điều, nhưng là vừa nãy đầy người lông dài dập tắt sau then chốt một màn!

Lại bị lão cẩu nắm lấy cơ hội, chụp hình!

Lão cẩu đắc ý nói, “Thấy được chưa, này người ở phía trên, là cỡ nào quen

thuộc, không sai, chính là ngươi a, ha ha ha, ông lão, thức thời, mau mau giao tiền giao bảo bối, nếu không thì... Ha ha ha, Cẩu gia liền đem này bức ảnh sao chép 10 triệu trương, gặp người phát một tấm, nhường bọn họ cũng mở mang Cổ Yêu tộc đại trưởng lão phóng đãng!"

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão nuốt ngụm nước bọt!

Tư tưởng hạn hẹp a!

Con chó này, đã vậy còn quá tiện!

Đây là trắng trợn áp chế a!

"Tiểu tử, ngươi nhất định phải cùng lão phu không chết không thôi sao?"

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão tận lực duy trì bình tĩnh, âm lãnh nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Vương Bảo thở dài, "Chúng ta không phải đã sớm không chết không thôi sao? Nếu như có thể, ta cũng muốn đánh chết ngươi a, có điều bây giờ còn chưa được! Nếu như ngươi cảm thấy ngươi hành, ngươi cũng có thể đánh chết ta a, nhưng là, ngươi thật sự hành sao?"

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão nhất thời yên lặng!

Nghĩ đến vừa nãy chính mình toàn lực ứng phó, Vương Bảo nhưng không mất một sợi tóc một màn, hắn thì có chút lo sợ bất an!

Vương Bảo trước hiển lộ chỉ là hắn miệng pháo bản lĩnh, hiện tại mà, nhưng là cứng thực lực!

Lão cẩu hé mắt, rất là bất mãn nói, "Ông lão, nắm cơ hội a, hiện tại không giao tiền giao bảo bối, các loại Cẩu gia đem bảo bối cho truyền, ngươi hối hận cũng đã chậm!"

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão khóe mắt vừa kéo, suýt nữa lệ rơi đầy mặt!

Đụng tới Vương Bảo, hắn lại như là đụng tới khắc tinh của chính mình!

Là muốn nhiều xui xẻo, có bao nhiêu xui xẻo!

Còn có cái này thiên sát cẩu vật a, ngươi rất sao dĩ nhiên lén lút chụp hình ta, còn nhờ vào đó áp chế, ngươi đến lương tâm thì sẽ không đau sao!

Có điều.

Nghĩ đến nhiều hơn nữa.

Nói nhiều hơn nữa.

Hắn hiện tại cũng là nắm Vương Bảo không biện pháp!

Giết không chết, liền không cần uổng phí thời gian, đó là chính mình tìm khí, vì lẽ đó...

Nửa khắc đồng hồ sau!

Lão cẩu đứng ở Vương Bảo trên bả vai, quay về đi xa Cổ Yêu tộc đại trưởng lão phất phất tay, "Ông lão, lên đường bình an a! Ngươi là người tốt a!"

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão dừng một chút, tiếp theo, tốc độ tăng lên dữ dội, rất nhanh sẽ biến mất không còn tăm hơi!

Vương Bảo nhìn lão cẩu, rất là không nói gì nói rằng, "paparazi tên không phải đến không, Cẩu Thặng ngươi thật sự có thể!"

Lão cẩu từ Cổ Yêu tộc lão tổ nơi đó vơ vét một đợt, tâm tình thật tốt, đắc ý nói, "Này tính cái gì, lão già này còn không biết, hắn lấy đi chỉ là bức ảnh, phim ảnh còn ở ta này đây, lần sau gặp lại hắn, cũng không cần lão Vương ngươi động thủ, hắn dám chọc chúng, Cẩu gia trừng trị hắn!"

Vương Bảo khóe miệng cuồng quất!

Ma trứng!

Lão cẩu quả nhiên cùng chính mình như thế, đều rất vô liêm sỉ a!

...

...

Tiên cổ Thần Mộ lớn không biên giới, cũng chia làm vài tầng!

Vương Bảo không có trì hoãn, lập tức bắt đầu rồi dò bảo.

Dù sao hệ thống nhiệm vụ mấy cái yêu cầu một trong, chính là được ba cái tiên thiên chí cao giai bảo vật!

Tuy rằng không biết ra sao bảo vật mới có thể thỏa mãn nhiệm vụ điều kiện, thế nhưng, tự nhiên là càng nhiều cơ hội càng lớn!

Mà vào giờ phút này.

Ở Vương Bảo vị trí tầng này nơi nào đó.

Tiên tộc đại trưởng lão đạp không kéo tới, chung quanh cảm ứng một hồi, tiếp theo, liền trực tiếp đi vào đến lại mới một cái to lớn trong lòng núi!

Ở sâu trong lòng núi, đầy rẫy vô tận u ám khí tức.

Tiên tộc đại trưởng lão đột nhiên dừng lại, ở phía trước của hắn, có sương mù dày đặc, có thể mơ hồ nhìn thấy, ở nơi càng sâu, tồn tại một cái mấy trượng đại kiếm màu đen!

“Ngươi rốt cục lại tới nữa rồi!”

Thanh âm lạnh lùng vang lên.

Tiên tộc đại trưởng lão hơi cười, “Đây là lần thứ ba, hi vọng trước ngươi nói đến, có thể làm được!”

Cái kia thanh âm lạnh lùng nói rằng, “chỉ cần lần này, bản tọa liền có thể triệt để thôn phệ kiếm này Kiếm Linh, đến lúc đó ngươi ta trước khế ước, cũng sẽ đạt thành!”

Tiên tộc đại trưởng lão nụ cười trên mặt càng sâu!

Không có ai biết, chỉ có chính hắn rõ ràng, chính mình mỗi một lần đến Tiên cổ Thần Mộ, đều sẽ tới nơi này.

Ở đây, tồn tại một cái siêu cấp chí bảo kiếm, mà kiếm này Kiếm Linh, ở lần thứ nhất Tiên cổ Thần Mộ mở ra sau, liền bị Cổ Yêu tộc một vị Cổ Chân tôn đỉnh cao lão tổ triển khai phệ hồn, tiến hành rồi dài lâu kiếm chủ tranh cướp!

Vô số năm qua.

Tiên tộc đại trưởng lão dựa vào lừa bịp, dụ dỗ rất nhiều cao thủ trước tới nơi này, cho đối phương thôn phệ, nhờ vào đó bổ sung thực lực!

Hiện tại.

Cuối cùng cũng coi như là muốn đạt thành mục tiêu!

Không có lại nói chuyện phiếm, Tiên tộc đại trưởng lão rời đi lòng núi, bắt đầu sưu tầm mục tiêu!

Rất nhanh.

Hắn liền đụng với một cái Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn!

Ánh mắt tinh mang lóe lên, Tiên tộc đại trưởng lão nghĩ đến Vương Bảo, nhất thời lòng tràn đầy căm hận, có điều trên mặt, nhưng mang theo một vệt kích động, trực tiếp tiến lên.

Cái kia Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn cảnh giác nhìn Tiên tộc đại trưởng lão tới gần, cười gượng nói, “Tiên tộc tiền bối...”

Tiên tộc đại trưởng lão trầm giọng nói, “đạo hữu, ta phát hiện một chỗ bảo địa, thế nhưng nơi đó cần hai người mới có thể mở ra, không biết đạo hữu có thể hay không theo ta đi đồng thời thăm dò?”

Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn trong lòng liên tục cười lạnh, “Tiền bối khách khí, có điều không cần, ta còn có việc, tạm biệt...”

Dứt lời đã nghĩ chuồn mất!

Có điều, Tiên tộc đại trưởng lão nhưng là đột nhiên âm hiểm cười nói, “này có thể không thể kìm được ngươi!”

Vù!

Ngập trời lực lượng tuôn ra, đạo đạo linh quang che kín bầu trời, rất nhanh Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn liền bị sức mạnh mạnh mẽ ràng buộc ở toàn thân, kinh nộ cực kỳ, lệ quát, “Ngươi lại dám trắng trợn đối với ta Cổ Ma tộc ra tay?”

Tiên tộc đại trưởng lão nghĩ thầm, lão tử những năm này, giết các ngươi Cổ Ma tộc còn thiếu sao? Lạnh lùng cười, cũng không tiếp tục nói nữa, mang theo Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn cực tốc trở lại lòng núi!

Sau khi đi vào, vẫn là đồng dạng địa phương, Tiên tộc đại trưởng lão đem Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn ném, mà lùi về sau sau mười mấy bước!

Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn nghi ngờ không thôi nhìn về phía trước khói đen!

Đột nhiên, khói đen bên trong, thoát ra một đạo phảng phất xúc tu giống như u ám cột sáng, trực tiếp đâm vào đến Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn thân thể bên trong!

Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn kêu thảm thiết lên, nửa ngày qua đi, tiếng kêu thảm thiết từ từ tiêu diệt, mà nguyên bản cường tráng Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn, dĩ nhiên thành da bọc xương, cuối cùng, liền lớp vỏ xương đều không còn lại, biến thành tro bụi!

Thanh âm lạnh lùng bên trong lộ ra vui sướng, nói rằng, “bản tọa có thể cảm giác được, lại có thêm chín lần, liền có thể thành công!”

Tiên tộc đại trưởng lão xem xét nhìn khóe mắt.

Chín lần a!

Điều này cũng làm cho đại diện cho, chín cái Cổ Chân tôn cường giả!

“Ta đi bắt cái kế tiếp!”

Sâu sắc nhìn u ám nơi sâu xa hắc kiếm một chút, Tiên tộc đại trưởng lão lại một lần nữa rời đi lòng núi!

Hắn không dám rời đến quá xa, cũng gặp thời khắc chú ý bốn phía tình huống, nếu như bị Cổ tộc biết, chính mình qua nhiều năm như vậy, hãm hại nhiều như vậy Cổ tộc cường giả, hắn liền xong đời!

Đột nhiên.

Tiên tộc đại trưởng lão sáng mắt lên, ánh mắt bốc lên tinh mang!

Phía trước, thình lình xuất hiện một cái người quen!

“Là hắn! Hắc Quỳ!”

Tiên tộc đại trưởng lão mừng như điên cực kỳ!

Đối với Hắc Quỳ, hắn tự nhiên cũng là hận a, dù sao Tiên đình bởi vì Vương Bảo, cũng là rất là mất mặt!

“Đáng đời ngươi chết a!”

Tiên tộc đại trưởng lão rất cao hứng.

Bóng người thoát ra, Tiên tộc đại trưởng lão thẳng đến Vương Bảo mà đi!

Vương Bảo tự nhiên cũng nhìn thấy hắn, dừng lại, không khỏi có chút không nói gì.

Trước đụng tới Cổ Yêu tộc đại trưởng lão.

Hiện tại liền đụng tới Tiên tộc đại trưởng lão.

Chính mình vận may này, cũng thật là tăng cao a.

“Hắc Quỳ! Theo lão phu đi một chuyến đi! Ta phát hiện một chỗ bảo địa, chính cần giúp đỡ!”

Tiên tộc đại trưởng lão mỗi lần đều sẽ dao động mở màn, chủ yếu là vì an toàn, dù sao một khi động thủ, động tĩnh không nhỏ, cũng là nguy hiểm!

Vốn tưởng rằng, lấy Vương Bảo tiểu tử này triển lộ ra tâm tính, dao động còn có thể thất bại.

Cái nào ngờ tới.

“Bảo địa? Hay lắm hay lắm, chúng ta đi lên! Ngươi dẫn đường!”

Vương Bảo mặt tươi cười.

Tiên tộc đại trưởng lão nhất thời ngẩn ngơ.

Khe nằm!

Như thế dễ dàng liền bị ta dao động?

Ngươi rất sao cũng quá ngây thơ chứ?

Liền không một chút nào hoài nghi ta?

Có điều, chuyện này với hắn mà nói, đương nhiên là chuyện tốt a, mau mau chất lên một cái khuôn mặt tươi cười, ôn nhu nói, “vậy thì đa tạ, đi theo ta

đi...”

------oOo------

Chương 1063: Bé ngoan nhận ta làm chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão Vương, có âm mưu!”

Conan * Cẩu Thặng cho Vương Bảo truyền âm!

Vương Bảo xem xét một chút bên cạnh Tiên tộc đại trưởng lão, khóe miệng một cách tự nhiên câu lên.

Đương nhiên có âm mưu a.

Này còn cần hỏi sao?

Tiên tộc đại trưởng lão phỏng chừng muốn đánh chết trái tim của chính mình đều có, sao lại như vừa nãy như vậy khách khí?

Khác thường tức là yêu!

Lão già này tuyệt bức không có ý tốt.

Có điều.

Ta không sợ a.

Sợ cái gì a, quá mức vừa chết!

Qua mấy giây, ta lại là một cái hảo hán!

Huống hồ.

Ai hố ai, còn phải hai đây!

Hơn nữa lấy thực lực bây giờ của hắn, Cổ Chân tôn đỉnh cao cảnh giới, tuy rằng đánh không được, nhưng là, một khi bức cuống lên, tiêu hao thời gian lấy vô địch chính là cô quạnh phòng ngự, lấy kiếm gỗ vô song tấn công dữ dội tiến hành xác suất chờ đợi 999 lần kích, Cổ Chân tôn đỉnh cao? Ha ha cộc!

Đồng dạng vẫn là lòng núi!

Tiên tộc đại trưởng lão càng đến gần nơi sâu xa, nụ cười trên mặt liền càng ít, cuối cùng, cái kia đã là rất rõ ràng nói cho Vương Bảo, ngu xuẩn, ngươi bị hãm hại!

“Con, đừng trách ta, muốn trách, thì trách ngươi tự mình xui xẻo đi!”

Tiên tộc đại trưởng lão chắp tay ở phía sau, sau lùi lại mấy bước, cười lạnh nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo nhìn về phía trước u ám khói đen, cũng không quay đầu, đạo, “Nơi này có cái đại BOSS?”

BOSS?

Tiên tộc đại trưởng lão không có thể hiểu được cái này mới từ.

Có điều, hắn nhưng là đã hiểu Vương Bảo ý tứ, ý tứ sâu xa cười nói, “là có một vị đại năng tiền bối!”

Vù!

Nhưng vào lúc này,

Cái kia phảng phất lớn thô ống nước con bình thường xúc tu cột sáng, xuất hiện lần nữa.

Liền chuẩn bị hướng về Vương Bảo trên người đâm một hồi!

Chỉ có điều.

Vương Bảo nhìn này xúc tu cột sáng, ánh mắt nhưng là tỏa ánh sáng!

Tốt dâng trào hồn lực!

Như vậy đẳng cấp hồn lực, đối với hắn mà nói, quả thực chính là đại bổ a!

“Tiên tộc đại trưởng lão, đa tạ trọng thưởng!”

Vương Bảo cười to, tùy ý xúc tu cột sáng đâm vào trong cơ thể!

Tiên tộc đại trưởng lão có chút mộng bức, không hiểu rõ vì sao Vương Bảo chết đến nơi rồi, dĩ nhiên cao hứng như thế?

Mà sau một khắc.

Hắn kinh ngạc đến ngây người!

Bởi vì cái kia xúc tu cột sáng, thình lình ở Vương Bảo trên người đâm một hồi sau, liền chớp mắt lui nhanh, cùng lúc đó, một đạo gần như rít gào tiếng gầm gừ vang lên, “Ngu xuẩn! Không phải được rồi, không cho phép nhường Cổ Yêu tộc đến đây sao?”

Tiên tộc đại trưởng lão càng mộng bức, phản ứng lại, vội vã nói, “tiền bối, đây là Cổ Ma tộc một cái bối...”

“Đánh rắm! Hắn có thể phệ hồn!”

Thanh âm kia tức đến nổ phổi!

Mà Vương Bảo, nhưng phải trách cười nói, “muốn chạy? Đừng hòng chạy, quyết chiến đến sáng a!”

Vù!

Vương Bảo bỗng nhiên thoát ra, thẳng đến u ám nơi sâu xa hắc kiếm!

Thanh âm kia mang theo một vệt phẫn nộ, lệ quát, “Thối con, ta chính là Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão, ngươi con đừng quá làm càn!”

Vương Bảo đi tới hắc kiếm nơi!

Trực tiếp để bàn tay dán ở bên trên, Cổ Yêu tộc phú thần thông phệ hồn bộc phát ra, trong nháy mắt, cũng cảm giác được hai cỗ bàng bạc cực kỳ hồn lực chính đang sốt ruột đối kháng!

“Ồ? Còn có một luồng!”

Vương Bảo hé mắt.

Mà Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão trực tiếp cười lạnh nói, “không biết điều, biết danh hiệu ta, cũng dám làm càn, cũng được, tuy là lão phu tộc nhân, lão phu cũng tuyệt không thể bỏ qua ngươi!”

Thôi liền chuẩn bị ngược nuốt Vương Bảo!

Chỉ là.

Hắn nghĩ nuốt Vương Bảo hồn lực?

Quả thực không muốn quá thật!

Dựa theo hệ thống kí chủ bảo vệ cơ chế, thần hồn, chính là không chút nào có thể động, Vương Bảo có thể bị giết, nhưng chắc chắn sẽ không bị thôn phệ thần hồn!

Vì lẽ đó, làm phệ hồn mất đi hiệu lực sau, Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão là muốn nhiều mộng bức, có bao nhiêu mộng bức!

Ta giời ạ!

Lão tử đường đường vạn vạn tuổi già yêu.

Dĩ nhiên hút có điều ngươi cái này yêu?

Thói đời là làm sao? Khi nào ta Cổ Yêu tộc bối đầu như thế sắt!

“Thật thoải mái!”

Vương Bảo nhanh chóng tiêu hao tinh luyện giá trị, tinh luyện phệ hồn thần thông, cuối cùng cũng coi như là có thể từ Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão hồn thể lên cạo thịt!

Cảm giác được hồn lực biến mất!

Bị áp chế Kiếm Linh chi hồn, thình lình cũng có đàn hồi dấu hiệu!

Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão cảm thấy, chính mình nếu như bản thể còn ở đây, hiện tại cái kia vách cheo leo là muốn thổ huyết!

“Thối con, ta nhưng là ngươi lão tổ, ngươi lại dám như vậy đối với ta?”

Vương Bảo cái gì cũng mặc kệ, hút hút hút!

Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão bắt đầu hoảng sợ, không có ai so với hắn biết phệ hồn thần thông khủng bố, này nếu như bị hút khô, chính mình liền toàn xong!

“Ngươi còn lo lắng làm chi? Mau mau đến giúp ta a!”

Lời này đương nhiên là đối với Tiên tộc đại trưởng lão gào.

Tiên tộc đại trưởng lão từ mộng bức bên trong tỉnh lại, còn cảm giác thấy hơi hoang đường!

Cổ Ma tộc bối, biến thành Cổ Yêu tộc?

Khe nằm!

Này mẹ nó là cái gì quỷ?

Phệ hồn nhưng là Cổ Yêu tộc tiêu chí.

Cổ Ma tộc làm sao có khả năng sẽ?

Bị làm lơ ngơ, Tiên tộc đại trưởng lão lúc này bị uống, sau khi tỉnh lại, lập tức nhanh chân lao ra!

“Chết!”

Tiên tộc đại trưởng lão phát sinh một tiếng quát chói tai!

Chưởng ấn tuôn ra, giống như lật, điên cuồng trấn áp mà xuống!

Nhưng mà.

Vương Bảo nhưng là cũng chưa hề đụng tới, lông tóc không tổn hại, trái lại là quay đầu quay về Tiên tộc đại trưởng lão lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, đạo, “Tiền bối, đồ chơi này đại bổ a, đa tạ!”

Tiên tộc đại trưởng lão, “?”

Khe nằm!

Đại bổ giời ạ đây!

Đa tạ giời ạ đây!

Ngươi sao liền không có việc gì?

Lão tử đến cùng làm cái gì, đến cùng hãm hại cái người ra sao a!

“Đáng chết, đều do ngươi!”

Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão hoảng đến ép một cái, hồn lực biến mất, Kiếm Linh thức tỉnh, trực tiếp nhường hắn sợ hãi hồn run, phát sinh một tiếng rống to, một đạo xúc tu cột sáng bỗng nhiên từ thân kiếm lấp loé mà

ra, ở Tiên tộc đại trưởng lão mộng bức thần sắc, đâm vào đến trong thân thể của hắn!

Tuy rằng Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão làm có điều Vương Bảo.

Thế nhưng.

Chỉ là lấy hồn lực, hắn liền so với Tiên tộc đại trưởng lão bực này Cổ Chân tôn đỉnh cao đều cường đại hơn nhiều lắm!

Tiên tộc đại trưởng lão phát sinh sợ hãi tiếng kêu, ngoan cường chống lại, đáng tiếc, bị phệ hồn khóa chặt thần hồn, liền thân thể cùng tu vi tựa hồ cũng không cách nào khống chế, ở trên hư không giẫy giụa, kêu thảm thiết, dần dần, âm thanh càng ngày càng, thân thể càng ngày càng đơn bạc, cuối cùng cũng cùng trước Cổ Ma tộc Cổ Chân tôn như thế, biến thành tro bụi!

Vương Bảo có thể cảm giác được Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão hồn lực tựa hồ tăng vọt!

Thế nhưng.

Vậy thì như thế nào?

Mạnh hơn, cũng như thường hút!

Hút bất động, vậy thì tinh luyện phệ hồn lực lượng!

Vốn là miễn cưỡng có một chút tự tin Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão trực tiếp tan vỡ, hắn hút bất động Vương Bảo, Vương Bảo nhưng là dùng sức từ trên người hắn cạo thịt, cái cảm giác này, là muốn nhiều uất ức có bao nhiêu uất ức, muốn nhiều hoảng sợ có bao nhiêu hoảng sợ!

“Con, ngươi thân là Cổ Yêu tộc, ngươi làm như thế, chẳng khác nào là phản tộc, ngươi lẽ nào liền không sợ huyết thống phản phệ sao?”

Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão tâm hồn rung chuyển, trong hư không truyền vang tiếng gầm gừ.

Vương Bảo lười biếng nói, “Huyết thống phản phệ? Ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Hắn huyết mạch vô hạn tiếp cận tiên tổ cùng cổ tổ, ai có thể cho hắn phản phệ?

“Xem như ngươi lợi hại!”

Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão bỗng nhiên phát sinh một tiếng uất ức gào thét, sau đó, hắc kiếm thân kiếm bên trong, một đoàn khói đen bay lên, hóa thành một đạo yêu ảnh, hung tợn trừng Vương Bảo một chút, sau đó liền vọt ra ngoài!

Rời đi hắc kiếm.

Chẳng khác nào là từ bỏ cái này nhường hắn trông mà thèm siêu cấp tới trước bảo!

Kiếm Linh triệt để thức tỉnh, hắn không có dưới một cơ hội, tự nhiên là cực kỳ không cam lòng!

Vương Bảo còn không cam lòng đây, hút hút liền chạy, lúc này mới hút bao lớn điểm? Có điều, lão già này chạy quá nhanh, Vương Bảo đều không phản ứng lại đây, liền biến mất không còn tăm tích, nếu không, chỉ là hồn thể, Vương Bảo cũng có biện pháp ổn định hắn!

Có điều cũng không sao.

Chỉ cần ở Tiên cổ Thần Mộ, tổng sẽ đụng phải, lần sau, vị này Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão, sẽ bi kịch!

Đúng là cái này chính đang thức tỉnh Kiếm Linh hắc kiếm, dẫn tới Vương Bảo ánh mắt tỏa ánh sáng.

Đây chính là một cái tới trước cao kiếm binh, vừa vặn phù hợp hệ thống nhiệm vụ yêu cầu!

Thanh kiếm gỗ lấy ra, Vương Bảo xúc động kiếm gỗ thuộc tính [vương giả], rất là bá đạo nhẹ nhàng gõ gõ thân kiếm, mang theo uy hiếp tâm ý cười nói, “có thể nghe được ta lời chứ? Cảm nhận được ta thanh kiếm này uy lực hay chưa? Bé ngoan nhận ta làm chủ, nếu không thì, tin tưởng ta, ngươi sẽ biến thành tro bụi...”

------oOo------

Chương 1064: Tiểu tử này dùng sai chủng tộc thiên phú chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có kiếm gỗ uy hiếp, cái này tới trước cao kiếm binh không thần phục cũng đến thần phục!

Nếu là bị Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão biết.

Chính mình thở hổn hển thở hổn hển nỗ lực làm vạn vạn năm đều không thể thu phục tới trước cao kiếm binh, liền như vậy rơi vào Vương Bảo trong tay, cái kia phỏng chừng sẽ thổ huyết mà chết!

Đột nhiên.

Xa xa bạo phát lên từng đạo từng đạo kinh thần quang!

Vương Bảo trực tiếp ngừng chân, sau đó cấp tốc cuồng vút đi!

Kẻ ngu si đều biết.

Nơi đó vách cheo leo có bảo vật ra bảo vật!

Vương Bảo hiện tại cái gì cũng mặc kệ, lấy hoàn thành nhiệm vụ làm đầu, đương nhiên phải lẫn một cước!

Động tĩnh lớn như vậy, phụ cận cường giả tự nhiên đều nhìn thấy.

Tiên tộc, Cổ tộc tam tộc cường giả, cũng là dồn dập hướng về thần quang chỗ mà đi, chờ đến Vương Bảo lúc chạy đến, nơi này đã tụ tập không ít người!

Hơn nữa.

Vương Bảo rất nhanh sẽ nhìn thấy hai đạo không thể quen thuộc hơn được bóng người.

Một cái là Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái.

Một cái khác, nhưng là Đệ nhị đại trưởng lão hồn thể!

Vào giờ phút này, Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão trên người, toả ra bàng bạc Cổ Yêu khí tức, kinh động địa, hắn liền đứng ở thần quang biên giới, lạnh lùng nhìn trong đó từ từ xuất hiện 1 tòa đại điện!

Chíp bông quái trên khuôn mặt già nua rất kích động.

Không thể không kích động a!

Vạn vạn không ngờ tới a, bộ tộc Đệ nhị đại trưởng lão, dĩ nhiên không có tịch diệt, mà là ở Tiên cổ Thần Mộ chi Trịnh

Dù cho chỉ còn dư lại hồn thể, thế nhưng lấy Đệ nhị đại trưởng lão thực lực, hơn nữa chính mình, khe nằm, ta Cổ Yêu tộc đây là muốn nhẹ nhàng a!

Đông đảo cường giả nhìn Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão, đều là chau mày!

Trực giác nói cho bọn họ biết, đây là một cái không được trêu chọc tồn tại!

Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão đột nhiên quay đầu,

Nhìn chung quanh một vòng, nhìn thấy Vương Bảo, ánh mắt kia nơi sâu xa, dùng ra một vệt cuồng bạo sát ý, đón lấy liền cười lạnh nói, “lão phu Yêu Vô!”

Đông đảo cường giả thân thể chấn động dữ dội!

Khe nằm!

Yêu Vô?

Nghe đồn bên trong, Cổ Yêu tộc các đời tới nay, thần hồn lực lượng mạnh nhất cũng là nhất âm tất Đệ nhị đại trưởng lão?

Yêu Vô bá đạo cực kỳ quát, "Thốc, chính là lão phu vô số năm trước cùng một ít đạo hữu hợp lực lấy vô thượng đại trận phong cấm, bên trong tồn tại vài loại lúc đó còn chưa thành thục bảo dược, có điều hiện tại, hẳn là thành thục! Vì lẽ đó... Bọn ngươi liền không muốn vọng tưởng, trong này bảo vật, chính là ta Cổ Yêu tộc hết thảy, các ngươi ai có ý kiến?"

Tiên đình chi chủ Cơ Cửu Tiêu lúc này liền từ bỏ đoạt bảo ý nghĩ.

Hơn nữa hắn còn buồn bực, đại trưởng lão làm sao liền không xuất hiện đây.

Mà Cổ Thần tộc cùng Cổ Ma tộc đương đại đại trưởng lão, nhưng là sắc mặt âm trầm, đặc biệt là Kim Quy Khư, càng là ánh mắt u mang lấp loé, rõ ràng không cam lòng!

Tiên cổ Thần Mộ bên trong bảo vật nhiều.

Thế nhưng, xem thốc bên trong bảo điện để lộ ra đến khí thế, liền biết trong này tuyệt bức có tới trước cao đồ vật, loại bảo vật này, đối với bọn họ những này Cổ Chân tôn đỉnh cao, đều có tác dụng lớn!

Yêu Vô sao quan tâm cái khác!

Hắn đại kế thất bại, chính là phẫn nộ thời điểm, lúc này ai dám chọc giận hắn, chẳng khác nào là điểm bạo hắn, tất sẽ không chết không thôi!

Chỉ có điều.

Đông đảo cường giả không lên tiếng.

Vương Bảo cũng mặc kệ những kia.

Con mắt hơi chuyển động, Vương Bảo trực tiếp tiến lên, từng bước từng

bước đi lại, dẫn tới đông đảo cường giả có chút kinh hãi!

Này con.

Lại bắt đầu làm yêu sao?

Vị này nhưng là nghe đồn bên trong Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão a, siêu cấp lão Âm tất a, với hắn một thời đại cường giả, tịch diệt tịch diệt, có ngoài ý muốn có ngoài ý muốn, hắn còn tồn tại, đây chính là lão Âm tất năng lực!

Người như thế, ngươi cũng dám đắc tội?

“Hắc Quỳ, ngươi muốn chết!!”

Chíp bông quái tự nhiên là vô cùng phẫn nộ, Vương Bảo bất động cũng còn tốt, Vương Bảo này hơi động, hắn liền không nhịn được.

Yêu Vô trầm giọng nói, “người này vừa là ta Cổ Yêu tộc tộc nhân, vì sao đối với lão phu không có một chút nào kính ý? Trước còn phá hoại lão phu đại kế! Nhưng là bộ tộc bạc đãi hắn?”

Chíp bông quái, “?”

Ta chùi lặc!

Đệ nhị đại trưởng lão ngài ở cái gì a?

Cái gì gọi là hắn là ta tộc nhân?

Hắn là cái lông a, hắn nhưng là cái Cổ Ma tộc!

Đông đảo cường giả cũng là khóe mắt cuồng quất, trực tiếp không nói gì.

Vị này Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão, sợ là vung tiền chứ? Tộc nhân đều có thể nhận sai?

Hít sâu một hơi, chíp bông quái nghiêm túc nói, “Lão tổ ngài nhìn rõ ràng, này con là Cổ Ma tộc!”

“Không thể!”

Yêu Vô kiên quyết lắc đầu.

Phệ hồn phú thần thông, hắn sao lại nhận sai?

Này rất sao nếu không là Cổ Yêu bộ tộc, hắn đem mình ăn!

Chíp bông quái dở khóc dở cười, buồn bực nói, “Lão tổ, hắn chính là Cổ Ma tộc, vẫn là Cổ Ma tộc Ma tử, gọi là Hắc Quỳ!”

Yêu Vô cảm giác được không đúng!

Giời ạ.

Trước cái kia Tiên tộc đại trưởng lão, cũng hắn là Cổ Ma tộc!

Chẳng lẽ, này con thực sự là Cổ Ma tộc?

Thế nhưng.

Không nên a!

Không thể a!

Cổ Ma tộc làm sao có khả năng sẽ bọn họ Cổ Yêu tộc phệ hồn? Này rất sao là con hổ meo meo gọi a!

“Ngươi đến cùng là cái gì người?”

Yêu Vô nhìn chằm chằm Vương Bảo lệ quát.

Vương Bảo cười nói, “ta? Ta là Cổ Ma bộ tộc Hắc Quỳ a!”

“Thế nhưng ngươi có phệ hồn thần thông!”

Yêu Vô sắc mặt phi thường khó coi.

Cổ Yêu tộc phệ hồn nhưng là cùng một số thôn phệ thần hồn thần thông không giống nhau, không thể so sánh.

Hắn thân là Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão, là tuyệt đối không thể có thể nhận sai!

Chíp bông quái nghe há hốc mồm!

Đông đảo cường giả cũng là ngây người!

Hắc Quỳ, dĩ nhiên sẽ Cổ Yêu tộc phệ hồn thần thông?

Khe nằm!

Này con dùng sai chủng tộc thuế chứ?

Kim Quy Khư đều hoàn toàn biến sắc, nhìn về phía Vương Bảo, hắn trong lòng có cái khó mà tin nổi ý nghĩ, cái này Hắc Quỳ, biến hóa lớn như vậy, sẽ không là Cổ Yêu tộc giả trang chứ?

Vương Bảo lười biếng nói, “Ta sẽ nhiều hơn nhều, ngươi quản được sao?”

Vừa dứt lời!

Vương Bảo thình lình đột nhiên thoát ra vài bước!

Sau một khắc, Vương Bảo cũng đã tiến vào bao trùm bảo địa trong cấm trận!

Phá cấm thần trùy đi lên, Vương Bảo không có chịu đến chút nào thương tổn.

Tình cảnh này đột nhiên xuất hiện, đông đảo cường giả trực tiếp mộng bức

tại chỗ.

Ta!

Này cấm trận cảm giác rất đáng sợ a, Cổ Chân tôn đỉnh cao cũng phải tâm cẩn thận ứng đối, này con vì sao bình an vô sự xông vào đi tới?

Yêu Vô ngẩn ngơ, lập tức rống to nói, “vô liêm sỉ, cho lão phu lăn ra đây!”

Vương Bảo cười híp mắt nói, “Ta không ra đi! Ngươi có loại có năng lực, đi vào truy ta a!”

Trong lời nói.

Vương Bảo tiêu tốn tinh luyện giá trị, bắt đầu tinh luyện toà này cấm trận!

Này cấm trận chính là Yêu Vô cùng hắn lúc đó đồng đại mấy cường giả, đồng thời liên hợp bày xuống!

Tự nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Vương Bảo tinh luyện cấm trận cường độ, trực tiếp tinh luyện tăng lên dữ dội năm mươi phần trăm cường độ, liền ngừng lại!

Lấy hắn cấm trận năng lực, kỳ thực tự mình động thủ, cũng là có thể làm được, thế nhưng, cái kia cần thời gian a, vẫn là tinh luyện mau một chút!

Vì lẽ đó, tiêu tốn tinh luyện giá trị, cũng rất ít, mưa bụi rồi!

Quay về Yêu Vô ngoắc ngoắc ngón tay, Vương Bảo tiếp tục cười nói, “ngươi có thể muốn nỗ lực a, lại không tiến vào, ta liền đi vào tìm bảo bối đi tới, xét thấy trước ngươi cho ta cống hiến, ta có thể chờ ngươi một hồi...”

------oOo------

Chương 1065: Cướp đoạt huyết mạch của ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu Vô trong lòng phát lạnh!

Này cấm trận không phải thổi, mà là thật sự rất trầu bò!

Đây chính là hắn cùng rất nhiều Cổ Chân tôn đỉnh cao đại lão, liên hợp bố trí cấm trận, hẹn cẩn thận hai thời điểm đồng thời mở ra.

Thế nhưng.

Năm tháng vô tình.

Cảnh còn người mất!

Hắn những bằng hữu kia, kẻ thù, đa số dập tắt ở dòng sông lịch sử bên trong, cũng chỉ có hắn, dựa vào siêu cường phệ hồn phú, mạnh nhất hồn lực, kiên trì đến hiện tại.

Nhưng mà hiện tại.

Như vậy trâu bò cấm trận, Vương Bảo thân ở trong đó, thình lình không có gây nên chút nào sóng lớn, liền phảng phất hắn chính là này cấm trận chủ nhân bình thường, này há có thể không cho Yêu Vô đau lòng thể run?

Hít sâu một hơi, Yêu Vô ánh mắt âm trầm đáng sợ, bước nhanh về phía trước!

Này cấm trận dù sao cũng là hắn cùng rất nhiều cường giả đồng thời chế tạo, tự nhiên nắm giữ mở ra biện pháp, tuy rằng hắn chỉ là một người, nhưng là, mở ra cũng chỉ là cần thời gian nhiều hơn chút mà thôi!

Chỉ có điều.

Làm hắn bắt đầu sau, hắn cũng cảm giác được không đúng!

Này cấm trận...

Mẹ nó không phải lão tử lúc trước bố trí cái kia cấm trận a!

Hắn mở trận phương pháp, dĩ nhiên không có một chút nào tác dụng, hắn có thể cảm giác được rõ rệt, này cấm trận dường như tiến hóa, đối mặt hắn mở trận, vững chắc phảng phất ngang ở trước mặt hắn một đạo tiệm!

Yêu Vô mộng bức!

Ma trứng!

Chuyện gì thế này?

Chẳng lẽ, này cấm trận tự sinh linh trí, nó tiến hóa?

Ta phốc ngươi muội, quá bất hợp lí chứ?

Mà Vương Bảo, nhìn thấy Yêu Vô ngốc so với há hốc mồm dáng vẻ, lập tức cười, "Làm sao? Này liền từ bỏ? Ngươi đây cũng quá sợ a! Xem ra, này bảo địa là về ta hết thảy, ngươi đều chắp tay nhường cho, ta cũng không thể chối từ không phải?"

Vương Bảo cười híp mắt,

Sau đó trực tiếp xoay người, thản nhiên đi hướng về phía trước bảo điện!

Cấm trận lực lượng lưu chuyển, dị thường khủng bố, nhưng mà, nhưng không có đối với Vương Bảo tạo thành chút nào thương tổn!

Yêu Vô liền như thế trơ mắt nhìn Vương Bảo, bước vào đến bảo điện, biến mất ở tầm mắt của hắn!

“Đáng chết!”

Yêu Vô khuôn mặt dữ tợn, vặn vẹo cực kỳ, khí nộ kinh, dâng trào sát ý nhường ở đây cường giả, sợ mất mật!

Lông dài quái thời khắc này là thật sự kinh ngạc đến ngây người, vạn vạn không nghĩ tới a, Vương Bảo không chỉ có hận chính mình không thể ra sức, thậm chí ngay cả Đệ nhị lão tổ đều có thể hận thành dáng dấp như vậy.

Thật đáng sợ!

Mà thời khắc này, hưng phấn nhất đương nhiên là Kim Quy Khư.

Trước hắn còn hoài nghi Vương Bảo là Cổ Yêu tộc nằm vùng, hiện tại nhưng là xấu hổ vô cùng, cảm giác mình cử chỉ điên rồ.

Vương Bảo đều đem Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão hận thành vung tiền, sao lại là Cổ Yêu tộc? Hơn nữa, Vương Bảo lúc đó ở trong tộc nhưng là dùng ra nhiều tầng Cổ Ma tộc phú thần thông, còn phệ hồn, hay là tu luyện một loại đặc thù thần thông thôi.

Nếu Vương Bảo thân phận không thành vấn đề, Kim Quy Khư phải ý!

Này bảo điện nhưng là liền Yêu Vô đều mơ ước kỳ vọng cao địa phương, đều tầng tầng bảo vệ địa phương, hiện tại, nhưng về Vương Bảo, gián tiếp cũng chẳng khác nào về Cổ Ma tộc, được như thế lợi ích cực kỳ lớn, Kim Quy Khư có thể không cười ra tiếng đều là rất cho Yêu Vô mặt mũi!

Đông đảo cường giả đều ở nhìn Yêu Vô!

Mà Yêu Vô, ở mặt âm trầm sắc bên trong, bắt đầu rồi thở hổn hển thở hổn hển phá cấm trận!

Cấm trận chồng chất, không biết bao nhiêu nói tụ hợp lại một nơi, hơn nữa bị Vương Bảo tinh luyện cường độ, Yêu Vô rõ ràng là ở mù quáng làm việc, cho hắn thời gian, hay là có thể loại bỏ, thế nhưng, Vương Bảo có thể cho hắn nhiều thời gian như vậy?

Cũng không lâu lắm.

Vương Bảo liền từ trong bảo điện đi ra!

“Ôi, còn không từ bỏ đây?”

Vương Bảo có chút hưng phấn nói.

Vì sao hưng phấn?

Đương nhiên là ở trong bảo điện được mùa lớn a!

Yêu Vô hồn khu co giật, dừng lại phá trận động tác, âm thanh phát lạnh, thập phần âm lãnh quát, “Con, ngươi đem bên trong bảo vật giao cho ta, ta còn có thể xem ở ngươi là Cổ Yêu tộc nhiêu mức, tha cho ngươi khỏi chết!”

Chíp bông quái biết vậy nên tan vỡ.

Đệ nhị lão tổ chẳng lẽ là điên rồi?

Đều rất sao lúc này, làm sao còn tin tưởng này con là Cổ Yêu bộ tộc, hắn là Cổ Ma a khe nằm, Đệ nhị ngài rất sao tỉnh táo một điểm a!

Kim Quy Khư phát sinh nhàn nhạt cười nhạo âm thanh, xem thường ý tứ rất rõ ràng.

Dưới cái nhìn của hắn, cái này Cổ Yêu bộ tộc Đệ nhị đại trưởng lão Yêu Vô, vậy thì là vung tiền, thuần!

Chỉ có điều.

Ở Yêu Vô ý thức bên trong, hắn đối với Vương Bảo là Cổ Yêu bộ tộc, nhưng là trăm phần trăm tin tưởng!

Phệ hồn thần thông.

Làm không được giả!

Không phải Cổ Yêu bộ tộc, há có thể dùng đi ra?

Hắn lúc đó nhưng là lấy hồn lực chống lại, cảm ứng là không sai tán gẫu!

Vương Bảo vẻ mặt quái lạ nhìn Yêu Vô, thở dài nói, “đừng ta không phải Cổ Yêu bộ tộc, coi như là, ta bằng cái gì đem bảo vật cho ngươi?”

Yêu Vô bỗng nhiên nghiến răng nghiến lợi nói, “tốt con, u mê không tỉnh! Đây là ngươi buộc ta...”

“Tổ khí đây? Mang có tới không?”

Yêu Vô nhìn về phía chíp bông quái!

Chíp bông quái hãi hùng khiếp vía, mau mau nói, “mang theo đây!”

Tiên tộc có tổ khí!

Thế nhưng Tiên tộc đại trưởng lão không mang đến!

Mà Cổ tộc tam tộc, tự nhiên cũng có tổ khí!

Chíp bông quái đối với lần này Tiên cổ Thần Mộ, đó là có theo đuổi, có lòng cầu tiến, vì lẽ đó đem tổ khí đều mang đến!

Yêu Vô thở phào nhẹ nhõm, có tổ khí, vậy thì tốt làm nhiều!

Ánh mắt chớp qua một vệt tàn nhẫn, Yêu Vô nhường chíp bông quái đem mình lấy ra!

Cổ Yêu tộc tổ khí, rõ ràng là một khối to lớn xương đùi!

Này xương đùi vết máu Scabbers, lộ ra vô tận thê lương khí tức, xuất hiện sau khi, Yêu Vô khúm núm, ở trên hư không quỳ, cực kỳ cuồng nhiệt lại mang theo bàng bạc sát ý, gầm nhẹ nói, “Cổ Yêu bộ tộc Đệ nhị đại trưởng

lão Yêu Vô, xin mời tổ linh giáng lâm, lấy Cổ Yêu tổ linh tên, cướp đoạt người này huyết thống, người này phạm thượng, không nhìn Cổ Yêu bộ tộc tương lai! Nhìn tổ linh giảm kiếp! Lấy đó trừng phạt!”

Ngón tay Vương Bảo.

Yêu Vô sát ý mạn!

Mà vào giờ phút này, cái kia to lớn xương đùi bên trong, lộ ra một luồng khó có thể tưởng tượng Cổ Yêu khí tức, sau đó, thình lình không nhìn có thể ngăn cản Yêu Vô khủng bố cấm trận, ở Vương Bảo thần sắc kinh ngạc bên trong, chui vào đến trong cơ thể hắn!

Yêu Vô mặt mày hớn hở!

Tổ linh giảm kiếp!

Cướp đoạt huyết thống!

Xem ngươi còn có thể làm sao ngang!

Chỉ là.

Hắn căn bản không biết.

Cổ Yêu tộc tổ khí bên trong thoát ra khí tức, rơi vào Vương Bảo trong cơ thể, liền lập tức bị trấn áp!

Vương Bảo trong cơ thể tổ mạch chi khí phảng phất chịu đến khiêu khích, chỉ là một cái xung kích, cái kia Cổ Yêu tổ linh khí hơi thở liền lập tức quỳ!

Trở nên dịu ngoan cực kỳ!

Vương Bảo quả thực muốn cười nổ, ngẩng đầu nhìn hướng về Yêu Vô, Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, bỗng nhiên cười nói, “ngươi vung tiền ngươi còn không tin, ta đường đường Cổ Ma tộc, ngươi dùng Cổ Yêu tộc tổ khí đối phó ta, có tác dụng chó gì? Ngươi xem, ta này không chuyện

gì không có sao?”

Yêu Vô vẻ mặt cứng lại rồi!

Huyết thống cướp đoạt, vậy cũng là rất thống khổ!

Mà Vương Bảo như bây giờ con, cái nào có thống khổ chút nào dáng vẻ?

Chẳng lẽ...

Này con thật không phải Cổ Yêu bộ tộc?

Yêu Vô con mắt trợn tròn lên, khó có thể tiếp thu, suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Mà Vương Bảo, nhưng là ánh mắt chuyển lạnh, đón lấy liền cười lạnh nói, “cướp đoạt huyết mạch của ta, ngươi không làm được, có điều, ta ngược lại thật ra rất muốn thử một chút, có thể không đem huyết mạch của ngươi, cướp đoạt rơi, ngươi, nếu như ta làm được, lấy ngươi hiện tại hồn khu, sẽ là kết cục gì? Hả?”

------oOo------

Chương 1066: Ngươi muốn không chết không thôi? Thỏa mãn ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể cướp đoạt Vương Bảo huyết mạch.

Yêu Vô rõ ràng là không chịu nhận!

Bởi vì này quá bất hợp lí!

Một cái không phải Cổ Yêu tộc gia hỏa.

Nhưng dùng ra Cổ Yêu bộ tộc phệ hồn phú.

Mấu chốt nhất chính là.

Mã Đức so với mình đều lợi hại hơn phệ hồn phú!

Nhưng liền không phải Cổ Yêu tộc.

Chuyện như vậy, ngươi lên cái nào lý đi?

Có điều.

Chưa kịp Yêu Vô tiếp thu tất cả những thứ này, Vương Bảo lại để cho hắn kinh ngạc đến ngây người!

Ngươi muốn cướp đoạt huyết mạch của ta?

Khe nằm!

Lão tử mẹ nó đường đường Cổ Yêu bộ tộc Đệ nhị đại trưởng lão, huyết thống cao quý như vậy, ngươi một cái ngoại tộc người, ngươi muốn cướp đoạt huyết mạch của ta?

Ta phi ngươi một mặt a!

Ngươi làm nhà ta tổ khí là ngươi nhà a!

Nói khoác không biết ngượng!

Quả thực là mơ hão!

Khóe miệng mang theo cười lạnh, chê cười, Yêu Vô hung lệ quát, "Cướp đoạt lão phu huyết thống? Có thể a, ngươi có thể thử xem!"

Ngươi không phải muốn mất mặt sao?

Được!

Lão tử thỏa mãn ngươi!

Vương Bảo ha hả cười quái dị một tiếng, đứng ở Vương Bảo trên bả vai lão cẩu càng là cười muốn lăn lộn, chỉ vào Yêu Vô gọi nói, "phương đông không sáng phương tây sáng, vung tiền dạng gì ngươi dạng gì, lão già, ngươi muốn xui xẻo rồi!"

Yêu Vô khóe miệng co giật!

Mà chíp bông quái nhìn lão cẩu, nghĩ đến bị lão cẩu đánh cướp một màn,

Càng là giận không chỗ phát tiết, dùng ra tử vong chi trừng.

Vương Bảo cảm ứng một hồi trong cơ thể bị tổ mạch chi khí trấn áp Cổ Yêu tổ linh khí hơi thở, trong lòng liên tục cười lạnh, đón lấy liền cao giọng nói, "Cổ Yêu bộ tộc Đệ nhị đại trưởng lão Yêu Vô, phạm thượng, mạo phạm cho ta, cướp đoạt hắn huyết mạch, lấy đó trừng phạt!"

Lấy tổ mạch chi khí khởi động!

Nguyên bản ở Vương Bảo trong cơ thể tổ linh khí hơi thở chớp mắt biến

mất, trở lại Cổ Yêu tổ khí bên trong!

Mà sau một khắc.

Dâng trào Cổ Yêu tổ linh khí hơi thở bạo phát, thình lình đem Yêu Vô hồn khu nhấn chìm.

Ở Yêu Vô khó có thể tin trong ánh mắt, hắn hồn khu nơi sâu xa, từng vệt nhàn nhạt u quang phảng phất tịch diệt bình thường, điên cuồng dập tắt biến mất!

Vương Bảo nhưng là người mang Cổ tộc tổ mạch chi khí!

Nghiêm ngặt lên, là tam tộc cộng chủ đều không quá đáng!

Cổ Yêu tộc tổ linh đối mặt Vương Bảo, cũng đến thần phục!

Yêu Vô bắt đầu kêu thảm thiết!

Hắn hồn khu chớp mắt trở nên ảm đạm đi, liền phảng phất bị rút đi cái gì trọng yếu nhất đồ vật, nguyên bản khí thế cuồn cuộn ngạch Yêu Vô, khí thế điên cuồng rơi xuống, cuối cùng thình lình chỉ có thể so với Cổ Chân tôn một dương cảnh!

Trên người Cổ Yêu khí tức không lại!

Như một cái bình thường không có gì lạ mạnh mẽ hồn khu, thế nhưng, nhưng cũng sẽ không bao giờ khiến người ta kiêng kỵ!

Thời khắc này.

Bốn tộc cường giả toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người!

Bởi vì bọn họ đều nhìn ra rồi.

Yêu Vô huyết mạch, là thật sự bị tước đoạt!

Cướp đoạt huyết thống, đây là cỡ nào chuyện đáng sợ, đối với bọn họ mà nói, quả thực chính là bị giết hết bình thường xung kích!

Thế nhưng!

Này mẹ nó làm sao có thể chứ?

Tại sao có thể như vậy đây?

Vương Bảo mới vừa rồi bị cướp đoạt huyết thống, bình an vô sự, tám chín phần mười, vậy thì không phải Cổ Yêu bộ tộc a!

Có thể làm sao liền có thể sử dụng Cổ Yêu tộc tổ khí, triển khai huyết thống cướp đoạt đây?

Này rất sao cũng quá thái quá chứ?

Quả thực hủy tam quan a!

Đông đảo cường giả mờ mịt không rõ!

Mà Yêu Vô, nhưng là tan vỡ!

Cổ Yêu tổ khí đối với hắn trừng phạt, trực tiếp nhường tín ngưỡng của hắn đổ nát a!

Hắn bi ai!

Oan ức!

Mà phẫn nộ!

Lão tử thân là Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão.

Lão tử vì là Cổ Yêu tộc, dốc hết tâm huyết!

Lão tử cũng không có phản tộc!

Thế nhưng.

Lại bị tổ khí cướp đoạt huyết thống?

Khe nằm!

Này mẹ nó có còn hay không lý?

Hơn nữa.

Điều động tổ khí cướp đoạt ta huyết thống, vẫn là rất sao một cái ngoại tộc người?

Yêu Vô tan vỡ tột đỉnh, toàn bộ hồn khu đều toả ra cuồng bạo chập chờn, giống như muốn vỡ rơi!

Chíp bông quái từ lâu là sợ hãi run sợ, mộng bức vô cực hạn, hắn hú lên quái dị, bỗng nhiên trực tiếp đem Cổ Yêu tộc tổ khí cất đi!

Hắn sợ sệt a!

Vương Bảo có thể điều động tổ khí cướp đoạt Yêu Vô huyết mạch, vậy dĩ nhiên cũng có thể cướp đoạt hắn.

Mất đi huyết thống?

Ta chùi, ngẫm lại liền mẹ nó khiến người ta kinh sợ a!

“Ha ha, nguyên lai ta thật có thể làm được! Xem ra ta là Cổ tộc mệnh con trai a, liền Cổ Yêu tộc tổ khí cũng phải cho ta mặt mũi!”

Vương Bảo cười híp mắt, một bộ tự hào cực kỳ dáng vẻ.

Rất nhiều cường giả đều là cảm giác cực kỳ hoang đường, nhìn về phía Vương Bảo ánh mắt, tự nhiên cũng là mang tới nồng nặc bất an!

Này con.

Quá rất sao tà môn!

So với Cổ Chân tôn đỉnh cao, đều còn đáng sợ hơn a!

Chỉ có Tiên tộc Cơ Cửu Tiêu bọn họ vẫn tính trấn định, bọn họ là Tiên tộc a, bọn họ sợ cái gì, Vương Bảo nhưng là Cổ tộc!

“Lão phu muốn giết ngươi!”

Yêu Vô cuối cùng cũng coi như là tỉnh lại!

Hắn điên cuồng bình thường, điên cuồng trùng kích cấm trận, nghĩ tiến vào bên trong!

Chíp bông quái ánh mắt mang theo một vệt thê lương, có tâm ngăn cản, nhưng vẫn là không lên tiếng, huyết thống cướp đoạt, này đả kích quá to lớn, liền để Đệ nhị đại trưởng lão phát tiết một chút đi!

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này!

Nguyên bản bị Yêu Vô điên cuồng công kích, nhưng không hề chập chờn cấm trận, sau một khắc, thình lình xuất hiện một đạo chỗ trống, cùng lúc đó, Yêu Vô hắn...

Đi vào!

Vọt thẳng đến Vương Bảo trước người!

Yêu Vô biểu thị kinh ngạc đến ngây người, khôi phục chút Hứa Linh trí, hắn không có mừng như điên, không có một chút nào vui sướng, có chỉ có vô tận hoảng sợ!

Đi vào!

Vì sao đi vào?

Khe nằm!

Làm sao liền đi vào?

Lão tử chỉ là phát tiết một chút, lão tử hiện tại không muốn vào đến a, lão tử hiện tại huyết thống bị tước đoạt, thực lực lớn lùi, lão tử...

Nguy hiểm!

Đúng như dự đoán.

Sau một khắc, Vương Bảo hung hãn ra tay!

Sức mạnh bàng bạc, nguyên bản ở Yêu Vô xem ra, quả thực không đáng nhắc tới sức mạnh, nhiên mà thôi thực lực bây giờ của hắn, cũng giống như với lôi đình giảm, khủng bố giáng lâm, căn bản là không có cách ngăn cản!

Vương Bảo thời gian trong chớp mắt, liền trấn áp Yêu Vô!

Yêu Vô như bị sét đánh, căn bản không thể động đậy, một mặt sợ hãi nhìn Vương Bảo.

Chíp bông quái kinh hãi đến biến sắc, điên cuồng gào thét nói, “Hắc Quỳ, chớ có làm càn, ngươi dám làm bừa, ta Cổ Yêu bộ tộc cùng ngươi không chết không thôi!”

Vương Bảo lông mày nhíu lại!

Nhìn về phía chíp bông quái, hơi ngẩng đầu, cao giọng nói, “uy hiếp ta? Ta đời này không sợ nhất, chính là uy hiếp! Cùng ta không chết không thôi đúng không? Cái này ngược lại cũng đúng rất kích thích! Thỏa mãn ngươi!”

Vừa dứt lời!

Cổ Yêu tộc Đệ nhị đại trưởng lão!

Vạn vạn tuổi già âm tất Yêu Vô!

Hồn khu tan vỡ, trong nháy mắt, liền biến mất ở mọi người mi mắt!

Hồn phi phách tán!

Chíp bông quái ngây người như phỗng, khó có thể tin!

Cổ Thần tộc rất nhiều cường giả chau mày, tiếc hận không ngớt!

Cơ Cửu Tiêu tâm hồn phát lạnh, mà cơ, càng là con mắt trợn lên đại đại, nhìn Vương Bảo, thân ảnh kia cùng trong ký ức cái kia khủng bố đại ma vương trùng điệp độ cao đáng sợ, hàng này, sẽ không thực sự là cái kia suýt chút nữa hố chết hắn Độc Cô Bất Bại chứ?

Nhưng Cô Độc Bất Bại là Nhân tộc a, này con nhưng là Cổ Ma tộc, thật sự không hiểu nổi!

Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư cũng không có gì hưng phấn ý tứ, sầm mặt lại, nói thầm gay go!

Tuy rằng lông dài đầy người lông dài biến mất rồi, thế nhưng, lông dài vẫn là lông dài, cái kia Cổ Yêu tộc đại trưởng lão.

Thật muốn là ôm không chết không thôi ý nghĩ cùng Cổ Ma tộc khai chiến, vậy thì quá máng trứng!

Cũng đang lúc này.

Vương Bảo trực tiếp động, từng bước từng bước, đi ra cấm trận phạm vi, nhìn cách đó không xa Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái, Vương Bảo vòng chéo tay, cười lạnh nói, “lo lắng làm gì? Không phải muốn không chết không thôi sao? Đến đây đi, ta liền đứng ở chỗ này, động thủ a, đánh ta a, ta chờ đây...”

------oOo------

Chương 1067: Đạo hữu xin dừng bước!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chíp bông quái rất uất ức!

Đệ nhị đại trưởng lão liền như thế chết ở trước mặt mình, hoàn toàn chết đi.

Kẻ thù gần trong gang tấc!

Nhưng mà chính mình nhưng không có năng lực báo thù!

Loại này cảm giác vô lực là muốn nhiều uất ức có bao nhiêu uất ức!

Lấy thân phận của hắn, chưa từng được qua loại này chim khí?

Đánh ngươi?

Đánh giời ạ đây!

Lão tử ra tay toàn lực, thậm chí cũng không thể phá ngươi phòng!

Này còn đánh rắm a!

Mà nhìn cái kia khuôn mặt tuy rằng vặn vẹo, nhưng cực lực ức chế phẫn nộ Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái, rất nhiều cường giả thật sự chấn động!

Khe nằm!

Cái này con đến cùng làm cái gì?

Dĩ nhiên nhường Cổ Chân tôn đỉnh cao chíp bông quái kiêng kỵ như vậy?

“Chúng ta... Đi!”

Chíp bông quái hít sâu một hơi, gầm nhẹ một tiếng, liền chuẩn bị rời đi.

Nhưng mà những kia Cổ Yêu tộc các trưởng lão không làm!

Bằng cái gì a!

Đại trưởng lão ngài đang sợ cái gì nha!

Này con chỉ là Cổ Chân tôn sơ cảnh mà thôi, ngài một cái đỉnh cao Cửu Dương, ngài kiêng kỵ cái lông a!

Đệ nhị lão tổ bị hố như vậy thảm, chết như vậy thê lương, ngài liền một điểm không tức giận?

Phải trả thù a!

“Đại trưởng lão, người này sát hại Đệ nhị đại trưởng lão, không thể bỏ qua hắn!”

Đột nhiên.

Một cái Cổ Yêu tộc lão người lệ quát một tiếng,

Đứng dậy!

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, đang chuẩn bị đại khai sát giới đây, chíp bông quái nhưng là hung hãn ra tay, trực tiếp đem cái kia Cổ Yêu tộc trưởng lão bắt được trở lại, trầm tiếng gầm nhẹ nói, “ta, đều không nghe? Đi theo ta!”

Một đám Cổ Yêu tộc lão hàng triệt để há hốc mồm, phẫn nộ nhìn Vương Bảo một chút, lúc này mới không cam lòng rời đi!

Vương Bảo tự nhiên không nói gì, nhiều cường giả như vậy trước mặt, Vương Bảo cũng không thể lông không có lý do mở vô địch lại giết a, đến

thời điểm trêu đến mọi người hợp nhau tấn công, vậy thì phiền phức!

Trừ Cổ Ma tộc, còn lại cường giả cũng là chuẩn bị lui!

Vương Bảo con mắt hơi chuyển động, đột nhiên đi tới Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư trước người, cười nói, "đại trưởng lão, lần này ta nhưng là được mùa lớn a, còn được vật này!"

Thôi, Vương Bảo trốn ra được một hạt châu!

Cây cột toả ra màu trắng hiu hắt ánh sáng, càng lộ ra một loại cực kỳ đặc thù khí tức, Vương Bảo cầm trong tay chuyển động, cười nói, "thật giống gọi cái gì thông châu? Đại trưởng lão nhận thức không?"

Kim Quy Khư nhìn hạt châu màu trắng, một mặt mộng bức!

Đang chuẩn bị lui thoan rất nhiều cường giả trực tiếp cứng ở tại chỗ, ngơ ngác nhìn Vương Bảo, hoặc là, là nhìn hạt châu màu trắng!

Đã đi xa chíp bông trách bọn họ càng là ngừng chân, chíp bông quái xoay người khó có thể tin nhìn Vương Bảo trong tay hạt châu màu trắng, gò má nhanh chóng co giật lên!

Kim Quy Khư phản ứng lại, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, vội vã gầm nhẹ nói, "nhanh thu hồi đến!"

Vương Bảo thu hồi hạt châu màu trắng, ánh mắt chớp qua một vệt ý cười.

Kim Quy Khư hít vào một ngụm khí lạnh, nghiêm nghị nhìn những cường giả khác!

Mà rất nhiều cường giả, thời khắc này tuy rằng trầm mặc, thế nhưng khí tức nhưng ở tăng thêm, thở hổn hển, khát vọng, ánh mắt mang theo nói đạo hàn mang!

Thông châu!

Dĩ nhiên là thông châu!

Vạn vạn không ngờ tới, ở trong bảo điện dĩ nhiên có thông châu!

Đồ chơi này, nhưng là bước lên thông cầu chìa khoá, không có thông châu, liền không tư cách bước lên thông cầu!

Vật ấy thu được, toàn bằng cơ duyên!

Kim Quy Khư trước đây liền được qua một viên, tự nhiên nhận ra, nhìn sắc mặt quỷ dị rất nhiều cường giả, Kim Quy Khư khí thế bạo phát, lạnh quát, "Chư vị không rời đi, còn ở lại chỗ này làm chi? Chẳng lẽ là lòng tham thông châu? Ha ha, lão phu ngược lại muốn xem xem, ai dám động thủ!"

Rất nhiều cường giả sắc mặt chìm xuống, liếc mắt nhìn nhau, đều là khôi phục một chút lý trí!

Kim Quy Khư ở đây.

Dám động thủ, không nghi ngờ chút nào, sẽ phải chịu Kim Quy Khư hung mãnh chèn ép!

Hơn nữa người đầu tiên ra tay, tuyệt bức sẽ chịu đựng Kim Quy Khư Nổi Giận Lôi Đình!

Dưới tình huống này, đương nhiên không phải động thủ thời cơ tốt nhất!

Nửa ngày, rất nhiều cường giả cũng là tản đi, Tiên cổ nghĩa địa mở ra thời gian còn rất dài, bọn họ...

Có rất nhiều cơ hội!

Chờ đến tam tộc cường giả biến mất, Kim Quy Khư lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, có chút trách cứ lại có chút ước ao đối với Vương Bảo nói, "không nghĩ tới ngươi có thể được thông châu, đây là ngươi cơ duyên, có

điều, ngươi quá làm càn, ngay ở trước mặt nhiều như vậy nhiêu diện lấy ra, trực tiếp trở thành cái đinh trong mắt của bọn họ! Hắc Quỳ, thông cầu không xuất hiện khoảng thời gian này, ngươi hãy cùng ở bên cạnh ta, chờ đến thông cầu mở ra... Làm ngươi bước lên thông cầu, ngươi thì sẽ biết, trong tay ngươi thông châu, là cái gì các loại tạo hóa!”

Đi theo bên cạnh ngươi?

Vậy ta còn hố cái lông?

Vương Bảo trong lòng lầm bầm hai câu, thế nhưng, này Kim Quy Khư chính là hảo ý, Vương Bảo tự nhiên cũng sẽ không không có tim không có phổi trực tiếp từ chối!

Sau lần đó mấy.

Vương Bảo đều ở theo Kim Quy Khư tầm bảo!

Mà phá cấm thần trùy, không hổ là tầm bảo dò huyệt nhất quán chi tuyển!

Rất nhiều bảo địa đều tồn tại nhiên đại trận, cấm chế, có điều, phá cấm thần trùy đi lên, Vương Bảo ở Kim Quy Khư bọn họ thẳng tắp trong ánh mắt, dễ như ăn cháo liền đem bảo vật làm đến tay!

Phổ thông bảo vật, Vương Bảo cũng không làm sao lưu ý, dù cho là trước tiên báu vật, Vương Bảo cũng chia cho Kim Quy Khư, có điều, trải qua thời gian dài thăm dò, mặt khác hai cái hệ thống nhiệm vụ yêu cầu bên trong tới trước cấp cao bảo vật, Vương Bảo vẫn là tập hợp!

Cũng là ở này một.

Kim Quy Khư đầy mắt hưng phấn nhìn trước mắt ầm ầm mà lên cấm trận, ánh mắt tỏa ánh sáng, lớn quát, “Hắc Quỳ, đến ngươi ra tay rồi!”

Không ai lên tiếng.

Kim Quy Khư hơi nhướng mày, xoay người quét một vòng, nhất thời mộng

bức, “Hắc Quỳ đây?”

Một đám Cổ Ma tộc trưởng lão hai mặt nhìn nhau, bọn họ căn bản không chú ý tới, Vương Bảo dĩ nhiên biến mất rồi.

Kim Quy Khư khóe miệng mãnh đánh, Vương Bảo có thể dễ như ăn cháo biến mất ở hắn dưới mí mắt, này con, đến cùng còn có bao nhiêu bí mật ở gạt hắn?

...

...

Nơi nào đó!

Vương Bảo híp mắt, ở giữa không trung chạy nhanh!

Lão cẩu không theo hắn, chính mình đi đùa đi tới!

Lúc này.

Tới trước cấp cao bảo vật yêu cầu hoàn thành.

Thế nhưng đánh giết mười tôn Cổ Chân tôn yêu cầu, còn không ảnh đây, hiện tại chỉ hoàn thành Cổ Yêu tộc Đệ nhị trưởng lão Yêu Vô một cái.

Đột nhiên.

Vương Bảo nhìn thấy phía trước có hai bóng người.

Mà khí tức trên người...

Này rõ ràng là Tiên tộc hai cái Cổ Chân tôn cao thủ!

Vương Bảo hơi cười, đón lấy sắc mặt lập tức thương Bạch Khởi đến, trực tiếp cao giọng gọi nói, “đạo hữu xin dừng bước!”

Phía trước hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn một cao một thấp, lúc này ngừng chân xoay người, nhìn thấy Vương Bảo, rõ ràng ngẩn ngơ!

Vương Bảo tới gần sau khi, miễn cưỡng bỏ ra một cái khuôn mặt tươi cười, ho khan hai tiếng, hơi có chút vô lực nói, "hai vị đạo hữu, bộ tộc ta đại trưởng lão lõm vào một chỗ tuyệt địa, trong tộc cao thủ tổn thất nặng nề, ta cũng bị thương nặng, liệu cổ họng thuốc đã dùng hết, không biết hai vị đạo hữu có thể không bán ta một ít?"

Hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn suýt chút nữa cười chết!

Đến Tiên cổ Thần Mộ, dĩ nhiên chưa chuẩn bị xong tiếp tế? Các ngươi Cổ Ma tộc quả thực não tàn!

Có điều...

Kim Quy Khư lõm vào tuyệt địa?

Cổ Ma tộc tổn thất nặng nề?

Ngươi cũng bị thương nặng?

Khe nằm!

Liếc mắt nhìn nhau, hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn tất cả đều mừng như điên lên!

Không nghi ngờ chút nào!

Đây là bọn hắn...

Cơ hội a!

------oOo------

Chương 1068: Liền không tin 3 tộc hợp lực, cũng trị không được hắn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tạo hóa đều là như thế không hẹn mà gặp!

Đối với hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn mà nói.

Vương Bảo hiện tại chính là Tiên cổ nghĩa địa bên trong to lớn nhất di động bảo khố!

Chỉ là một cái thông châu, cũng đủ để cho Vương Bảo lên cấp mạnh nhất bảo khố!

Thông cầu tạo hóa quá to lớn, cũng quá khan hiếm, cũng không phải là mỗi một lần mở ra Tiên cổ Thần Mộ, đều sẽ xuất hiện thông cầu.

Nghĩ tới đây.

Hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn bên trong, cao to Cổ Chân tôn quay về Vương Bảo hơi cười, đạo, "Đan dược có thể cho ngươi, có điều... Đạo hữu, ngươi đúng hay không cũng nên biểu thị biểu thị?"

Vương Bảo khẽ nhíu mày, "Ta không phải, ta dùng cổ tinh đến mua sao?"

Cái kia vóc dáng nhỏ Cổ Chân tôn thản nhiên nói, "cổ tinh, chúng ta không thiếu, chúng ta thiếu chính là cơ hội, là một cái nhường chúng ta bay lên cơ hội, đạo hữu, ngươi lúc trước được thông châu, hiện tại còn ở chứ? Một hạt châu, đổi cho ngươi chúng ta thân nửa trên đan dược, ngươi xem coi thế nào?"

Vương Bảo lập tức "Phẫn nộ", lệ quát, "Các ngươi dĩ nhiên như vậy lòng tham?"

Chiều cao hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn trực tiếp cũng không dối trá, cao cái Cổ Chân tôn cười lạnh nói, “lòng tham? Không sai, chúng ta chính là lòng tham, ngươi có thể làm sao? Các ngươi Kim Quy Khư đại trưởng lão sinh tử chưa biết, chính ngươi lại bị thương nặng, ngươi tay cầm báu vật, chính là tội lớn! Hắc Quỳ, chúng ta cùng ngươi không thù không oán, chính ngươi lấy ra, chúng ta thả tính mạng ngươi, cho ngươi đan dược, nếu không thì, hanh...”

“Ngươi muốn sống rời đi, cũng phải cầu khẩn mạng của mình rất cứng!”

Vương Bảo thở dài, “Cần gì chứ? Các ngươi thật muốn động thủ? Không hối hận?”

Hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn đều là không nói gì!

Hối hận?

Hối hận giời ạ đây!

Ngươi chỉ là một cái Cổ Chân tôn sơ kỳ, hai ta người đều là tam dương trung kỳ, chúng ta sợ ngươi? Chúng ta hối hận? Ngươi sợ là cả nghĩ quá rồi đi!

Cao cái Cổ Chân tôn khuyên nói, " Hắc Quỳ, ngươi suy nghĩ thật kỹ, nghĩ rõ ràng, mệnh không còn,

Bảo vật nhiều hơn nữa, để làm gì? Đúng không? Ngươi bé ngoan cho chúng ta thông châu, chúng ta đưa ngươi đan dược, vẹn toàn đôi bên, thật tốt?"

Vương Bảo đột nhiên cười, “Muốn ta thông châu? Có thể, chính mình đến lấy đi!”

Hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn nhất thời sầm mặt lại!

Mã Đức!

Cho thể diện mà không cần a!

Muốn không phải sợ giết ngươi, có một ít tỷ lệ không tìm được thông châu, ngươi còn có thể sống đến hiện tại?

Có điều.

Nếu ngươi như tỳ không biết điều...

Cái kia thì đừng trách chúng ta thủ đoạn ác độc vô tình!

“Giết!”

Cao cái Cổ Chân tôn quát lạnh một tiếng, hung hãn ra tay, một chưởng hướng về Vương Bảo đánh ra, sơn hà hư ảnh lấp loé, địa chấn đãng không ngớt, khí thế kinh khủng dâng trào bát phương, sát ý mạn, ngược lại cũng đúng là phi thường kinh người!

Chỉ có điều.

Như một chưởng này, Vương Bảo liền vô địch chính là cô quạnh đều vô dụng, liền như thế đứng ở nơi đó, cười hì hì chịu đựng!

Ầm ầm!

Kinh nổ vang nổi lên!

Chính đại hỉ cực kỳ cao cái Cổ Chân tôn vẻ mặt đọng lại!

Vương Bảo không hề động một chút nào, sự công kích của hắn, phảng phất mất đi hiệu lực!

Vóc dáng nhỏ Cổ Chân tôn con ngươi đều muốn tuôn ra đến rồi, trừng trừng nhìn Vương Bảo, tự lẩm bẩm, “Sao có thể có chuyện đó?”

Vương Bảo cười hì hì nói, “Đây chính là các ngươi động thủ trước a, chết rồi có thể đừng oán giận ta!”

Sau một khắc.

Vương Bảo chỉ tay một cái, ong ong ong, hư không trong lúc đó, một đạo Ma Hồn bốc lên, khủng bố vô song, to lớn Ma Hồn chỉ là nhấc chân, cái kia cao cái Cổ Chân tôn suýt chút nữa sợ vãi tè rồi, gầm nhẹ một tiếng, toàn lực bạo phát, đáng tiếc...

Vẫn bị một cước giẫm chết!

Ầm!

Nhìn đồng bạn nổ tung sương máu, vóc dáng nhỏ Cổ Chân tôn triệt để sợ hãi, hoảng sợ vô cực hạn, run giọng nói, "đạo hữu thủ hạ lưu..."

Ầm!

Vóc dáng nhỏ Cổ Chân tôn lời không để yên đây, trước mắt đột nhiên một đen, cũng không còn cái khác!

Trước khi chết, hai cái hàng nội tâm đều có vô tận oán khí!

Bị hãm hại a!

Không nghi ngờ chút nào, bọn họ là bị Vương Bảo hãm hại a!

Cái gì Cổ Ma tộc đại trưởng lão lõm vào tuyệt địa, cái gì bị thương nặng, rắm lặc, đều là mẹ nó ngươi động tác võ thuật a!

Dẫn chúng ta ra tay.

Sau đó ngươi không có gánh nặng trong lòng đúng không?

Khe nằm, khó lòng phòng bị a!

Vương Bảo mới không quản bọn họ nghĩ như thế nào.

Giết hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn, nhiệm vụ yêu cầu cũng chỉ còn sót lại

bảy cái, Vương Bảo thu hồi hai cái Tiên tộc Cổ Chân tôn nhẫn chứa đồ, tiếp tục chạm sứ!

...

...

Cơ Cửu Tiêu tâm tình hết sức gay go!

Vốn là, dựa theo hắn lập xuống quy củ, Tiên tộc hết thảy tới nơi này Cổ Chân tôn, mỗi qua một quãng thời gian, liền muốn hội hợp một lần, hồi báo một chút thành quả!

Thế nhưng.

Liên tục hai lần hội hợp.

Thình lình có bốn cái tộc nhân không thấy tăm hơi!

Còn không cần đoán sao? Này vách cheo leo là xảy ra vấn đề rồi a!

Lần này, Cơ Cửu Tiêu thậm chí cũng không dám lại nhường các trưởng lão tách ra dò bảo, mà là đồng thời bắt đầu tìm cứu!

Đột nhiên.

Xa xa hư không truyền đến tiếng nổ vang rền.

Cơ Cửu Tiêu hơi thay đổi sắc mặt, để những người khác người tạm thời dừng lại, chính mình nhưng là lặng yên không một tiếng động sờ soạng đi tới!

Trốn, ló đầu!

Cơ Cửu Tiêu liếc mắt nhìn, nhất thời mắt tỏa tinh quang.

Là Hắc Quỳ cái kia con!

Thực sự là chiếm được toàn không uổng thời gian a, này con dĩ nhiên lạc đàn!

Chiến đấu bên trong tự nhiên là Vương Bảo, vây công hắn, nhưng là hai cái Cổ Yêu tộc Cổ Chân tôn cường giả!

Cơ Cửu Tiêu nhịn xuống kích động, quyết định trước xem tình huống một chút!

Chỉ có điều.

Chuyện phát sinh kế tiếp, nhường Cơ Cửu Tiêu há hốc mồm!

Liền nhìn thấy Vương Bảo bị vây công nửa ngày, đột nhiên liền bạo phát, Ma Hồn giáng lâm, to lớn ma thân bạo phát sức mạnh không thể tưởng tượng được, chỉ là chốc lát, liền đem một cái trong đó Cổ Yêu tộc Cổ Chân tôn giẫm bạo!

Cơ Cửu Tiêu nội tâm nhất thời mát lạnh, động thủ kích động càng là như thủy triều lui bước.

Mà tiếp theo, còn lại cái kia Cổ Yêu tộc Cổ Chân tôn, càng làm cho hắn thất vọng.

“Hắc Quỳ, ngươi dẫn chúng ta ra tay, ngươi... Ngươi uổng là Cổ tộc!”

Ầm ầm!

Còn lại Cổ Yêu tộc Cổ Chân tôn cũng lập tức tử vong!

Cơ Cửu Tiêu con mắt trợn tròn lên, đầu óc có chút trống không!

Hắc Quỳ.

Dẫn bọn họ ra tay?

Lấy cái gì dẫn?

Khe nằm, này rất sao dùng chân đoán cũng có thể đoán được a, tuyệt bức là thông châu a!

Này con, dĩ nhiên như vậy nham hiểm?

Đây là một lão Âm tất a!

Tuy rằng không biết Vương Bảo vì sao phải làm như vậy, thế nhưng, Cơ Cửu Tiêu nhưng là sợ hãi, nỗ lực ẩn nấp khí tức, mãi đến tận nhìn thấy Vương Bảo biến mất ở một phương hướng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm!

Ngơ ngác đứng tại chỗ, Cơ Cửu Tiêu ánh mắt càng ngày càng âm trầm!

Bởi vì hắn bỗng nhiên nghĩ đến trong tộc bốn cái Cổ Chân tôn biến mất nguyên nhân.

Mã Đức!

Có chín phần mười khả năng!

Là bị này con cho âm a!

Bàng bạc lửa giận suýt nữa nhấn chìm Cơ Cửu Tiêu lý trí, xoay người trở lại nơi cực xa Tiên tộc trong đội ngũ, Cơ Cửu Tiêu đem sự tình một khu nhà, một đám Tiên tộc cao thủ mộng bức tại chỗ, sắc mặt đều là nhất bạch!

May a!

May bọn họ sau đó tụ tập cùng một chỗ!

Nếu như còn tách ra, nhìn thấy Vương Bảo lạc đàn, bọn họ có thể nhịn được nội tâm lòng tham quấy phá sao?

Tuyệt bức không thể a!

Đến thời điểm, chẳng phải là sẽ bị trở thành kết quả giống nhau?

Một cái Tiên tộc trưởng lão uất ức nói, “đáng tiếc chúng ta không tìm được đại trưởng lão, nếu không... Thù này, không chết không thôi!”

Đại trưởng lão biến mất, chỉnh Cơ Cửu Tiêu bọn họ là các loại phiền muộn, trước đây đại trưởng lão cũng biến mất qua, thế nhưng rất nhanh sẽ trở về, nào giống lần này, một điểm bóng dáng đều không có!

Cơ Cửu Tiêu trầm mặc nửa ngày, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ nói, “này con quá trắng trợn không kiêng dè, săn giết những tộc quần khác cao thủ, đây là phát điên a, chúng ta trị không được hắn, liền không tin tam tộc hợp lực, cũng trị không được hắn...”

Đại trưởng lão không ở.

Cơ Cửu Tiêu chính mình cũng không dám động thủ a.

Có điều, đem tin tức này thông báo Cổ Yêu tộc cùng Cổ Thần tộc, bọn họ có thể chịu?

Đến thời điểm liên hợp lại, mượn cơ hội này vây giết Vương Bảo, dù cho là Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn phần!

Vì lẽ đó cái kia con chính là tìm đường chết a!

Chúng nộ khó phạm!

Ngươi như vậy trắng trợn không kiêng dè, sớm muộn cũng sẽ tìm đường chết chính mình...

------oOo------

Chương 1069: Thông thiên kiều! Khởi nguyên điện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Cửu Tiêu nghĩ tới là xinh đẹp tách.

Thế nhưng rất nhanh.

Hắn liền chịu đến trời quang phích lịch!

Bởi vì mặt khác hai tộc căn bản không để ý hắn!

Đi tìm Cổ Thần tộc cao thủ, một đám Cổ Thần tộc Cổ Chân tôn vừa mới bắt đầu đúng là rất cấp bách, nhưng mà chờ đến bọn họ liên hệ xong sau trực tiếp phát hiện, tộc nhân một cái không chết!

Cổ Thần tộc đại trưởng lão liền đối với Cơ Cửu Tiêu cười lạnh nói, "xua hổ nuốt sói? Mượn đao giết người! Cơ Cửu Tiêu, cái nào sợ các ngươi đại trưởng lão, cũng không dám như vậy âm lão phu!"

Cơ Cửu Tiêu đương nhiên mộng bức, suýt nữa phốc ra một cái lão huyết, là vạn vạn không nghĩ tới a, Vương Bảo giết bọn họ tộc nhân, giết Cổ Yêu tộc cao thủ, nhưng cũng buông tha Cổ Thần tộc!

Đắc tội rồi Cổ Thần tộc đại trưởng lão, Cơ Cửu Tiêu tuy rằng không bị làm sao, nhưng cũng bị Cổ Thần tộc đại trưởng lão một chưởng vỗ bay!

Phun máu ba lần Cơ Cửu Tiêu đương nhiên không cam lòng!

Cổ Thần tộc không ai bị giết!

Thế nhưng Cổ Yêu tộc nhưng là tuyệt bức bị giết a!

Chính mình lúc đó nhưng là xem rõ rõ ràng ràng!

Vì lẽ đó, Cơ Cửu Tiêu lại đi tìm Cổ Yêu tộc.

Nhưng mà.

Nhường hắn tan vỡ sự tình phát sinh.

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái, đối mặt Cơ Cửu Tiêu đại kế, trong thần sắc một chút rung động đều không có, hơn nữa, ánh mắt nhìn về phía hắn, liền phảng phất ở xem một kẻ ngu ngốc giống như!

Nửa ngày.

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão mới thăm thẳm nói, "bộ tộc ta Đệ nhị đại trưởng lão đều bị hắn giết, ngươi cho rằng lão phu thật không muốn báo thù? Ha ha, ngươi muốn giết cái kia con, trừ phi nhà ngươi đại trưởng lão có thể đột phá Cửu Dương cực hạn, bằng không... Dù cho là lão phu, cũng không đả thương được hắn chút nào a!"

Cơ Cửu Tiêu lại một lần mộng bức!

Ta giời ạ!

Chíp bông trách ngươi mẹ nó đừng dọa ta a!

Ngươi lời này,

Cũng quá khủng bố!

Cái kia con chỉ là Cổ Chân tôn sơ cảnh a, ngươi đều không đả thương được hắn chút nào? Ngươi rất sao không phải đang hù dọa ta chính là ở đậu ta!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái mặc kệ hắn, một chưởng vỗ bay Cơ Cửu Tiêu, sau đó cấp tốc liên hệ tộc nhân.

Liền như vậy, Cơ Cửu Tiêu hào quang diệt vương kế hoạch lớn, còn không chính thức bắt đầu đây, liền thai chết trong bụng!

Cơ Cửu Tiêu như cha mẹ chết, vô hạn bắt đầu nhớ nhung Tiên tộc đại trưởng lão, sức chiến đấu cao nhất thiếu hụt, này mẹ nó quá oan uổng!

...

...

“Chúc mừng kí chủ thành công đánh giết mười tôn Cổ Chân tôn cường giả! Ngài đã hoàn thành nhiệm vụ [khởi nguyên chi chủ] nhiệm vụ hai!”

Săn giết lữ trình rất thông thuận!

Chết đi mười tôn Cổ Chân tôn, đều là Tiên tộc cùng Cổ Yêu tộc cao thủ, mà Cổ Thần tộc, Vương Bảo không nhúc nhích, bởi vì Cổ Thần tộc đầu óc rất trục, cướp đồ vật chuyện như vậy, Cổ Thần tộc xem thường đi làm!

Nghe bên tai tiếng nhắc nhở, Vương Bảo rất là hưng phấn!

Chung cực nhiệm vụ có năm cái yêu cầu!

Hiện tại đã hoàn thành hai cái!

Mà tinh luyện giá trị, cũng kiếm lời hơn 2 triệu, tuy rằng còn kém một nửa mới đến năm triệu, nhưng đã không ít!

Hiện tại sẽ chờ thông cầu xuất hiện, khởi nguyên điện mở ra!

Mấy sau khi!

Nương theo một đạo to lớn hồng cầu xuất hiện ở Tiên cổ Thần Mộ, toàn bộ Tiên cổ Thần Mộ bên trong hết thảy cao thủ, đều điên cuồng đi vội vã!

Thông cầu, xuất hiện!

Vương Bảo tự nhiên cũng là bay vút đi, tới gần sau khi, thông cầu khí thế bàng bạc kinh động địa vọt tới, dù cho là Vương Bảo, đều không tự nhiên

sinh ra lòng kiêng kỵ!

To lớn thông cầu, thành cong, ở cầu cuối cùng, loáng thoáng có một toà lộ ra Ikkaku (một góc), che kín ở trên hư không sương trắng bên trong cung điện khổng lồ!

Khởi nguyên điện, cũng xuất hiện!

“Hắc Quỳ!”

Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư nhìn thấy Vương Bảo sau, hét lớn lên!

Vương Bảo lười biếng đi tới.

Kim Quy Khư buồn bực nói, “Nhường ngươi theo ta, ngươi làm sao lén lút trốn?”

Vương Bảo cười nói, “có chút việc tư, đã xử lý thỏa!”

Kim Quy Khư lòng vẫn còn sợ hãi nói, “may mà ngươi không có chuyện gì... Trong tay ngươi nhưng là cầm thông châu, đụng tới Cổ Thần tộc cũng còn tốt, đụng tới Cổ Yêu tộc cùng Tiên tộc cao thủ, bọn họ nhất định sẽ động thủ!”

“Hắn đã động thủ!”

Một đạo thanh âm lạnh lùng kéo tới, nhưng là chíp bông quái mang theo cổ cường giả yêu tộc nhóm tới rồi.

Sắc mặt âm trầm, mang theo kinh sự thù hận nhìn chăm chú Vương Bảo một chút, chíp bông quái giọng căm hận nói, “ngươi dĩ nhiên giết ta sáu cái tộc nhân! Ngươi thật là ác độc a!”

Vương Bảo lười biếng nói, “Ta còn giết Tiên tộc bảy cái đây, người ta cái

gì? Ngươi xem cái kia Cơ Cửu Tiêu, nhiều thành thật!”

Cơ Cửu Tiêu sớm đến rồi!

Hắn không dám lộn xộn, lén lút nghe, lúc này nghe vậy, nước mắt suýt chút nữa rơi xuống!

Thành thật giời ạ đây!

Nếu không là lão tử đại trưởng lão mất tích, ngươi cho rằng ngươi còn có thể cuồng vọng như vậy hay sao?

Kim Quy Khư cùng một đám Cổ Ma tộc đại lão là một mặt mộng bức!

Kinh hãi cực kỳ nhìn Vương Bảo!

Khe nằm!

Đây là muốn điên (chơi) a!

Hắc Quỳ dĩ nhiên giết sáu cái Cổ Yêu tộc, giết bảy cái Tiên tộc? Thù này hận này, đổi làm chính mình, vậy còn không đến liều mạng a!

Liếc mắt nhìn Cơ Cửu Tiêu cùng Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái, Kim Quy Khư đột nhiên đau “bi” lên!

Thật không biết hai cái này đến cùng đang giở trò quỷ gì!

Tại sao từng cái từng cái, đều như thế sợ sệt Hắc Quỳ đây?

Này khiến cho lão tử cũng không dám với hắn lớn tiếng lời, lão tử thân là Cổ Ma tộc đại trưởng lão, cũng phải khách khí với hắn!

Cổ Thần tộc đại trưởng lão đúng là không làm sao đối với Vương Bảo có phiến diện, xem xét bên này một chút, sau đó nhìn chằm chằm thông cầu, cao giọng nói, “thông cầu, nơi khởi nguồn! Chư vị, phía sau toà kia điện, hay là chính là Tiên cổ Thần Mộ truyền bên trong khởi nguyên điện...”

Một đám cao thủ nhất thời đem tâm tư phóng tới thông trên cầu!

Chú ý tới thông cầu sau cái kia lộ ra Ikkaku (một góc) cung điện, phần lớn cường giả đều là lộ ra vẻ tiếc nuối!

Đáng tiếc a!

Quỷ đều biết, thông trên cầu có tạo hóa, cầu sau, càng là có vô cùng tạo hóa!

Thế nhưng.

Nghĩ vào thông cầu, nhất định phải thông châu a!

Mà thông châu...

Rất nhiều cường giả dồn dập nhìn về phía Vương Bảo, ánh mắt trầm thấp xuống!

Kim Quy Khư hít vào một ngụm khí lạnh, đối với Vương Bảo trầm giọng nói, "có thông châu, mới có thể lên thông cầu, Hắc Quỳ, sau đó ngươi có thể phải đem hết toàn lực, bước lên cầu diện! Hơn nữa, tuyệt đối đừng có chút lui bước động tác, nếu không, dù cho ngươi chỉ lùi nửa tấc, ngươi thông châu cũng sẽ hết hiệu lực, những người khác cũng là có thể tranh đoạt!"

Vương Bảo hé mắt, "Thì ra là như vậy!"

Chẳng trách rất nhiều cường giả không có thông châu, còn như vậy cuồng nhiệt, nguyên lai bọn họ cũng là có cơ hội!

"Đi thôi!"

Kim Quy Khư vỗ vỗ Vương Bảo vai!

Vương Bảo ở đông đảo cường giả nhìn kỹ, đạp bước hướng đi thông cầu!

Thông cầu dưới, chính là từng đạo từng đạo lộ ra cổ xưa khí tức bậc thang bằng đá.

Vương Bảo lấy ra thông châu, thông châu bay lên, theo Vương Bảo động tác không kém chút nào trước trường học

Một bước bước lên cái thứ nhất bậc thang bằng đá, Vương Bảo lập tức cảm giác mình bị địa vứt bỏ bình thường, vô cùng tận áp lực chớp mắt đè ép mà đến!

Có điều, này rõ ràng chỉ là nhằm vào Cổ Chân tôn sơ cảnh uy thế!

Lấy Vương Bảo hiện tại nội tình, căn bản không có ở trên người hắn chấn động tới chút nào sóng lớn, dừng lại một chút, liền bước ra láng giềng hai bước!

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, Vương Bảo sắc mặt đột nhiên nhất bạch, đạp đạp hai bước, dĩ nhiên đổ bậc thang bằng đá bên dưới.

Mà cái kia thông châu, thình lình nổi lên một tia sáng trắng, tiếp theo, ở trên hư không điên cuồng chuyển động loạn lên lên!

Nhìn thấy tình cảnh này, đông đảo cường giả kinh ngạc đến ngây người!

Đặc biệt là Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái, càng là cực kỳ mộng bức!

Hai bước?

Khe nằm, này con đi rồi hai bước, liền không nhúc nhích?

Không nên a, không thể a, này con đáng sợ như thế, nhìn như Cổ Chân tôn sơ kỳ, nhưng ngay cả ta đều không thể phá vỡ, nội tình nhiều lắm thâm hậu? Bây giờ lại rác rưởi đến chỉ đi ra hai bước?

Ta rất sao làm sao liền như thế không dám tin đây...

------oOo------

Chương 1070: Thực sự là tạo hóa trêu người a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương tiết sai lầm, điểm động tác này báo (miễn đăng kí)

, báo cáo sau giữ gìn nhân viên sẽ ở hai phút bên trong chỉnh lý chương tiết nội dung, xin mời kiên trì chờ đợi, cũng quét mới bảng.

“Ai, đáng tiếc!”

Nhìn ở trên hư không nhảy nhót lung tung thông Thiên Châu, Vương Bảo lộ ra cực kỳ “Tiếc nuối” vẻ, thở dài, “Khả năng, này tạo hóa không phải ta đi!”

Rất nhiều cường giả này mới thanh tỉnh lại!

Sau đó!

Từng cái từng cái tất cả đều bạo!

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt, vài đạo khí thế kinh thiên động địa xông lên tận trời!

Cổ Thần tộc đại trưởng lão cùng Cổ Yêu tộc đại trưởng lão cùng với Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư, tất cả đều ra tay, còn lại cường giả cũng là hung hãn mà ra, dồn dập đi bắt lấy thông Thiên Châu!

Vương Bảo yên lặng nhìn, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt ý cười, sau đó hơi suy nghĩ, nguyên bản dùng tốc độ khó mà tin nổi cực tốc chuyển động loạn lên thông Thiên Châu, sau một khắc, thình lình lẻn đến Vương Bảo trước người!

Vương Bảo tự nhiên là một phát bắt được.

Này thông Thiên Châu.

Nhưng là đã bị Vương Bảo tinh luyện qua!

Tự nhiên là nghĩ bắt chịu trói nắm!

Mà rất nhiều cường giả không biết a, động tác đọng lại, một mặt mộng bức nhìn Vương Bảo!

Làm giời ạ đây?

Này thông Thiên Châu, tại sao lại rất sao chạy đến trên tay tiểu tử này đi tới?

Lúc trước bị hắn tìm tới, cũng là thôi!

Bây giờ lại tự động đưa tới cửa?

Ta chùi lặc, tiểu tử này vận may quá rất sao nghịch thiên rồi chứ?

Vương Bảo lộ ra phiền muộn vẻ mặt, cầm thông Thiên Châu quơ quơ, nói rằng, "không nghĩ tới a, thật không nghĩ tới a, rõ ràng không phải vận mệnh của ta, nhưng vẫn là đến trên tay của ta! Có điều, ta là không có cơ hội, ta liền bước thứ ba đều đạp không lên đi, quả thực quá phế vật! Chư vị, này thông Thiên Châu, có muốn sao? Có, giá tiền thích hợp, ta liền bán!"

Này vừa nói!

Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư cuống lên, mau mau gọi nói, "Hắc Quỳ, ngươi không được, có thể cho ta tộc nhân a!"

Vương Bảo liếc mắt một cái Kim Quy Khư, lắc đầu một cái, "Không muốn, ta muốn bán đi!"

Ta phốc!

Kim Quy Khư suýt nữa phốc ra một cái lão huyết!

Này từ chối, cũng thật là thẳng thắn dứt khoát a, tiểu tử này sợ là không ta đây đại trưởng lão để ở trong mắt.

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái ánh mắt tinh mang lấp loé, tiếp lời thấp quát, "Ngươi thật muốn bán? Nói đi, nghĩ bán bao nhiêu tiền?"

Vương Bảo trợn tròn mắt, "Tục! Tiền quá tục! Ta không cần tiền, ta muốn bảo vật, nghe rõ, Đế Lưu Tương, thiên địa cỏ, Huyền Minh âm mộc quả..."

Ba lạp ba lạp!

Vương Bảo đem tu luyện Huyền Hoàng Bất Diệt Thể những tài liệu kia đều nói một lần, còn có mở ra Cổ Tàng Thể bảo vật, cũng đồng thời nói ra!

Nghe được một đám cường giả gò má quất thẳng tới đánh!

Đại gia ngươi a!

Tiểu tử này còn thật sự đúng hay không bảo bối tốt không muốn!

Có điều.

So với thông thiên kiều tạo hóa!

Bảo vật tính là gì?

Nhiều hơn nữa bảo vật, đều không đổi được thông thiên kiều lên đi hai bước!

Nghĩ tới đây.

Chíp bông quái ngay lập tức lớn quát, "Thiên địa cỏ ta có! Ta đổi với ngươi!"

Vương Bảo thản nhiên nói, “gấp cái gì? Ta còn chưa nói hết đây, trở lên, ta nói những bảo vật kia, ba loại đổi như thế!”

Chíp bông quái suýt chút nữa thổ huyết, lệ quát, “Ngươi dĩ nhiên như vậy lòng tham!”

Vương Bảo châm biếm nói, “yêu đổi không đổi, nhìn nhìn đem ngươi cho thói quen đến, hiện tại không phải ta cầu các ngươi, là các ngươi cầu ta đổi!”

Chíp bông quái không có gì để nói!

“Ta đổi!”

Đột nhiên, Cơ Cửu Tiêu mở miệng, cấp bách nói rằng, “Hắc Quỳ, ta đổi thông Thiên Châu, ba loại đổi như thế!”

Vương Bảo lập tức quay về Cơ Cửu Tiêu duỗi ra ngón tay cái, cười ha hả nói, “Có thể a, giác ngộ rất cao mà, nếu ngươi thỏa mãn yêu cầu của ta, vậy thì đổi đi!”

Cơ Cửu Tiêu hít sâu một hơi, quay về Cổ Thần tộc đại trưởng lão chắp chắp tay, trầm giọng nói, “tiền bối, còn mời ngài tới quay vòng, lấy đó công chính!”

------oOo------

Chương 1071: Này hố chính là thật thoải mái a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ai cũng không nghĩ tới thông Thiên Châu sẽ nát!

Càng không có nghĩ tới nát còn có thể phục hồi như cũ!

Tự nhiên cũng không nghĩ ra, phục hồi như cũ sau khi thông Thiên Châu...

Dĩ nhiên lại rất sao rơi xuống Vương Bảo trên tay!

Càng mấu chốt chính là.

Vương Bảo dĩ nhiên càng làm thông Thiên Châu lấy ra giao dịch!

Đồng dạng đồ vật.

Bán một lần.

Bình thường.

Bán hai lần?

Khe nằm!

Này mẹ nó tính cái gì?

Liền này.

Hắn Cơ Cửu Tiêu có thể chịu?

“Hắc Quỳ!”

Đúng như dự đoán, Cơ Cửu Tiêu nổi giận!

Hắn hung lệ nhìn chằm chằm Vương Bảo, lệ quát, “Thông Thiên Châu đã về ta hết thảy, ngươi lời này là có ý gì?”

Vương Bảo liếc mắt một cái Cơ Cửu Tiêu, lười biếng nói rằng, “vừa nãy là ngươi, thế nhưng hiện tại... Đã không phải!”

Cơ Cửu Tiêu tức giận nói, “ta tiêu tốn đánh đổi mua, làm sao không phải?”

Hỗn đản a!

Còn giảng không nói điểm lý?

Có còn hay không chọn người tính?

Vương Bảo cười nhạt nói, “ta nói không phải liền không phải, không phục? Đến đánh ta nha!”

Ta phốc!

Cơ Cửu Tiêu phốc ra một cái lão huyết, suýt nữa khí nổ!

Ngươi nói không phải, nó liền không phải?

Ngươi sao liền như thế bá đạo đây!

Vương Bảo cười híp mắt đón lấy nói rằng, “đồ vật, ta bán cho ngươi, ta cũng cho ngươi, thế nhưng, ngươi không cái kia phúc phận a, ngươi đã dùng qua một lần, vì lẽ đó, đừng trách ta Hắc Quỳ không giảng đạo lý, thông Thiên Châu, lần thứ hai rơi vào trên tay ta, sự tình như vậy, ngươi không tiếp nhận cũng phải tiếp nhận!”

Cơ Cửu Tiêu được kêu là một cái uất ức a, được kêu là một cái nén giận a, nhưng mà, hắn có thể sao làm đây?

Vương Bảo chôn giết Tiên tộc cùng Cổ Yêu tộc cao thủ, làm cho khiếp sợ

hắn, chuyện quan trọng hơn, Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái, mới là thật sự làm kinh sợ hắn.

Nếu không, hắn đã sớm động thủ, hà tất các loại đến hiện tại?

Vừa nghĩ tới cái này, Cơ Cửu Tiêu đã nghĩ rơi lệ!

Đại trưởng lão a!

Ngài đến cùng chạy đi nơi đâu đi bộ đi tới?

Mau mau tới xem một chút a!

Ta cái này Tiên đình chi chủ, đều sắp bị bắt nạt thành chó, ngài không trở lại, ta chính là tôn tử, để cho người bắt nạt!

Vương Bảo không lại phản ứng Cơ Cửu Tiêu, quay về chúng người cười nói, "làm sao không người ra giá? Thật không muốn a? Không muốn ta liền lui lại, ngược lại này thông thiên kiều ta không lên nổi, này thông Thiên Châu đối với ta mà nói, không hề giá trị!"

Rất nhiều cường giả chấn động trong lòng.

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái đột nhiên nói rằng, "lão phu mua!"

Bởi vì có Cơ Cửu Tiêu quái lạ tao ngộ, những cường giả khác thình lình đều không lên tiếng nữa, dồn dập nhìn chằm chằm chíp bông quái!

Lần này, lại muốn ra yêu thiêu thân, ha ha...

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái đem ba cái bảo vật giao cho Cổ Thần tộc đại trưởng lão, Vương Bảo cũng đem thông Thiên Châu giao ra, giao dịch đạt thành!

Vương Bảo thu hồi bảo vật, quay về chíp bông quái cầm nắm đấm, cười nói, "cho ngươi cố lên!"

Chíp bông quái sắc mặt âm trầm, trực tiếp dặn dò một cái trong đó bên trong Niên trưởng lão mang theo thông Thiên Châu tiến lên!

Cái kia bên trong Niên trưởng lão đại hỉ cực kỳ, đối với chíp bông quái tự nhiên là một trận cảm động đến rơi nước mắt, cuối cùng hưng phấn cầm thông Thiên Châu, đi tới thông thiên kiều!

Hàng này nội tình thâm hậu, không đúng vậy sẽ không bị chíp bông quái lấy ra!

Một bước!

Một bước!

Bước lên bậc thang bằng đá!

Thẳng đến thông thiên kiều!

Cổ Yêu trong tộc Niên trưởng lão, tương tự tiếp cận thông thiên kiều cầu thân!

Đông đảo cường giả hô hấp đều dừng lại, nhìn chòng chọc vào Cổ Yêu trong tộc Niên trưởng lão!

Vừa nãy Cơ Cửu Tiêu chính là nuốt hận ở bước cuối cùng, hiện tại đây...

Dần dần mà.

Bước cuối cùng đến!

Cổ Yêu trong tộc Niên trưởng lão cũng là căng thẳng vạn phần, ngẩng đầu nhìn hướng về thông Thiên Châu, thông Thiên Châu không có động tĩnh, nhất thời đại hỉ, một bước bước ra!

Nhưng mà, chuyện khó mà tin nổi phát sinh!

Cổ Yêu trong tộc Niên trưởng lão chỉ bước ra nửa bước!

Cuối cùng nửa bước căn bản là không có cách bán đi!

Bởi vì.

Thông Thiên Châu, nát!

Ầm!

Cổ Yêu trong tộc Niên trưởng lão lập tức bị uy thế đánh bay, ngã nhào trên đất lên, miệng đầy phun máu, một mặt mộng bức!

Rất nhiều cường giả xem chính là ngây người như phỗng!

Làm cái gì?

Khe nằm giời ạ, đến cùng ở làm cái gì?

Lúc trước Cơ Cửu Tiêu, còn có thể nói là bất ngờ.

Như vậy hiện tại?

Còn có thể xem là là bất ngờ sao?

Trong này tuyệt bức có việc a!

Mà sau một khắc.

Thông Thiên Châu, xuất hiện lần nữa, chạy toán loạn ở trên hư không, vù, rơi vào Vương Bảo trước người.

Mọi người kinh ngạc đến ngây người, cảm giác thời gian rút lui bình thường, bởi vì hiện tại tình cảnh này, cùng vừa nãy tình cảnh đó, đó là như thế như thế.

Vương Bảo bất động thanh sắc cầm lấy thông Thiên Châu, ung dung thong

thả nói rằng, “ta xin thề, việc này theo ta tuyệt không quan hệ, quỷ rất sao biết, vì sao này thông Thiên Châu liền yêu thích tìm ta, lẽ nào, cũng là bởi vì ta lớn lên đẹp trai, liền muốn chịu đựng loại này cầm thông Thiên Châu, nhưng đi không lên thông thiên kiều thống khổ sao? Không, tuyệt không! Ta còn muốn bán đi!”

Ngươi muội a!

Bán ngươi cái cà a!

Ngươi cái này hố hàng, chúng ta đã nhìn thấu ngươi a!

Trừ Cổ Ma tộc Kim Quy Khư bọn họ.

Còn lại tam tộc cường giả, tất cả đều thổ huyết!

Rất nhiều người nghi ngờ không thôi nhìn Vương Bảo, ánh mắt càng ngày càng âm trầm!

Trong này, Cơ Cửu Tiêu cùng Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái ánh mắt, đó là đáng sợ nhất, Cơ Cửu Tiêu tức giận run người, chíp bông quái tức giận đến mức cả người run run.

Đột nhiên.

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái mang theo kinh thiên sát ý, lệ quát, “Hắc Quỳ, ngươi khẳng định giở trò gì chứ?”

Vương Bảo vô tội buông tay, “Không muốn nói xấu ta a, cẩn thận ta cáo ngươi phỉ báng, liên quan gì ta a, ta nếu như như thế năng lực, còn có thể đi không lên thông thiên kiều? Ta nếu như như thế trâu bò như thế treo, ta còn với các ngươi chơi?”

Chíp bông quái gầm nhẹ nói, “chớ có nguỵ biện, đại gia đều thấy rõ, sao có thể mỗi một lần đều ở bước cuối cùng, thông Thiên Châu vỡ vụn? Sao có thể thông Thiên Châu liền toàn chạy đến ngươi ở đâu? Do trùng hợp có tất nhiên, ngươi, khẳng định có ma!”

Vương Bảo khuôn mặt nghiêm nghị, nói thật, “Ta có thể bảo đảm, việc này theo ta tuyệt không quan hệ, ta lấy Cổ Ma tộc tổ linh xin thề, nếu là ta nói dối, liền để ta chịu đến huyết thống phản phệ nỗi khổ!”

Rất nhiều cường giả thân thể chấn động dữ dội, mắt tỏa tinh mang, dồn dập nhìn chằm chằm Vương Bảo.

Nhưng mà.

Nửa ngày qua đi.

Vương Bảo bình an vô sự.

Rất nhiều cường giả nhất thời sửng sốt!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái cũng là mộng bức, khó có thể tin nói rằng, “chuyện này... Cái này không thể nào!”

Vương Bảo hơi cười, lấy hắn huyết mạch, Cổ tộc tổ mạch chi khí tại người, Cổ Ma tộc tổ linh phản phệ chính mình? Chuyện cười!

“Hiện tại, tin chưa!”

Vương Bảo thở dài, buông tay, “Thông Thiên Châu tìm ta, ta cũng rất bất đắc dĩ a, ta cũng rất oan ức a, loại này nhìn thấy tạo hóa nhưng không lấy được thống khổ, các ngươi hiểu sao?”

Rất nhiều cường giả, “?”

Mã Đức!

Thống khổ giời ạ đây!

Tiểu tử ngươi đây là ở khoe khoang vẫn là ở kích thích chúng ta a!

Thực sự là quá có thể khí!

Vương Bảo vỗ vỗ tay, cười nói, “đến đến đến, quy tắc cũ, đại gia ra giá đi!”

“Hừ, lão phu liền không tin, cái kia thông Thiên Châu, liền không phải ngươi không được!”

Chíp bông quái không cam lòng a, gầm nhẹ nói, “liền không tin cái này tà!”

Ba cái bảo vật lấy ra.

Vương Bảo giao ra thông Thiên Châu, bảo vật tới tay, Vương Bảo trong lòng hồi hộp, này hố chính là thật thoải mái a, vẫn hố vậy thì vẫn thoải mái a, ha ha ha...

------oOo------

Chương 1072: Khởi Nguyên Chi Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái lại phái người!

Vương Bảo lấy tổ linh phát độc thề.

Hắn cảm thấy đến độ tin cậy cực cao!

Thân là Cổ tộc, ai dám nắm tổ linh đùa giỡn?

Dù cho là hắn, cũng không dám!

“Quá tam ba bận, hay là lúc trước, chỉ là thử thách, sẽ không có chuyện gì, không có chuyện gì...”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái trong lòng chờ mong, tự mình thôi miên.

Nhưng mà.

Nhưng vào lúc này.

Liền nhìn thấy Vương Bảo đột nhiên ầm ầm đạp bước mà ra!

Cùng lúc đó.

Chính đang trên bậc thang đá một cái Cổ Yêu tộc lão người, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, thông Thiên Châu ở hắn trước người vỡ vụn, mà hắn tự nhiên cũng bị đánh bay!

Sau một khắc, trong chớp mắt, Vương Bảo nhường thông Thiên Châu khôi phục, sau đó triệu hồi, một bước bước lên bậc thang bằng đá!

Bước ra một bước, Vương Bảo trực tiếp xoay người, mặt mỉm cười nhìn về phía rất nhiều cường giả, cười ha hả nói, "Được rồi, các ngươi đừng hỏi, chính là ta làm ra!"

Khe nằm, đã vậy còn quá thẳng thắn như thế vô liêm sỉ thừa nhận?

"Ta chính là muốn; Cái vui a, đại gia bỏ qua cho!"

Ta phốc ngươi muội a, vui a giời ạ đây, ngươi rất sao là chính mình vui a, chúng ta đây? Ngươi nghĩ tới chúng ta cảm thụ sao?

"Để tỏ lòng áy náy, ta thậm chí quyết định không hố các ngươi lần thứ bốn, đại gia xin đừng nên cảm kích ta!"

Đại gia ngươi a, cảm kích giời ạ đây, ai mẹ nó cảm kích ngươi a, ngươi đi chết đi chết đi chết!

Rất nhiều cường giả tức giận cực kỳ!

Mà tức giận nhất, thuộc về bị hãm hại Cơ Cửu Tiêu cùng Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái, đặc biệt là chíp bông quái, hàng này nhưng là bị hãm hại đầy đủ hai lần a, quá thê thảm!

"Hắc Quỳ, ngươi chết không hết tội! Lão phu xin thề, đời này tất sát ngươi!"

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái khàn cả giọng gào thét, khuôn mặt vặn vẹo, sát ý ngút trời!

Vương Bảo trợn tròn mắt, nói rằng, "có thể, ta nhớ kỹ ngươi câu nói này!"

Dứt lời.

Vương Bảo xoay người, đạp bước hướng đi thông thiên kiều!

Mà lần này, Vương Bảo dường như tản bộ bình thường thích ý cùng ung dung, xem mọi người càng thêm đâm tim!

Tiểu tử này, không nói những cái khác, là thật là ngân tệ a!

“Hắn nhưng là lấy tổ linh phát ra độc thề!”

Cơ Cửu Tiêu nhìn về phía Kim Quy Khư.

Kim Quy Khư khóe mắt vừa kéo, hừ lạnh nói, “việc này lão phu nào có biết là xảy ra chuyện gì, xem lão phu làm chi? Thảo đánh hay sao?”

Cơ Cửu Tiêu bị mất mặt, dời qua ánh mắt, bi phẫn cực kỳ.

Đều rất sao bắt nạt lão tử a!

Các ngươi hành, các ngươi tàn nhẫn, các ngươi chờ, chờ ta nhà đại trưởng lão trở về.

Ầm!

Vương Bảo rốt cục bước lên thông thiên kiều!

Thời khắc này, từng luồng từng luồng vô cùng thần bí sức mạnh, chảy vào đến Vương Bảo thân thể!

Trong cơ thể tổ mạch chi khí, thình lình lộ ra vui thích khí tức, cái kia cỗ sức mạnh thần bí, dĩ nhiên ở làm cho tổ mạch chi khí dâng mạnh!

Hơn nữa Vương Bảo trong cơ thể, ở Cuồng Tiên Điện bên trong được tiên tổ huyết thống, cũng là bị thần bí lực lượng tăng lên!

Vương Bảo rất là kinh hỉ, trong lòng khẽ nhúc nhích, đạp bước tiếp tục hướng phía trước!

Cùng hắn suy đoán như thế, càng là khá cao, cái kia cỗ sức mạnh thần bí càng lớn!

Dần dần, Vương Bảo dĩ nhiên đi tới thông thiên kiều trung tâm nơi!

Nhìn đứng ở nơi đó Vương Bảo, rất nhiều cường giả được kêu là một cái ước ao ghen tị!

Ông trời mắt không mở a!

Như thế khó mà tin nổi tạo hóa, dĩ nhiên rơi vào cái này vô liêm sỉ tiểu tặc trên người, quá không công bằng!

Thời gian cực nhanh!

Vương Bảo tu vi tuy rằng không có tăng cường, thế nhưng khí tức thiếu hụt càng ngày càng khủng bố, có điều thông thiên kiều ở ngoài rất nhiều cường giả không cảm giác được thôi!

Mà lúc này, Vương Bảo thu được tinh luyện giá trị, cũng dĩ nhiên đột phá đến năm triệu, chỉ là hãm hại cái kia ba làn sóng, liền cho Vương Bảo tăng lên dữ dội trăm vạn tinh luyện giá trị, huyết kiếm lời!

Hiện tại.

Sẽ chờ thu hồi thông thiên kiều!

Tiến vào khởi nguyên điện!

Vương Bảo ánh mắt tinh mang lóe lên, trực tiếp gián đoạn hấp thu thông thiên kiều bên trong thần bí lực lượng, mà là bắt tay tinh luyện thông thiên kiều!

Nghĩ thu lấy thông thiên kiều, bằng hắn thủ đoạn mình, tự nhiên là tuyệt đối không thể.

Chỉ có thể dựa vào hệ thống!

Cũng may, Vương Bảo hiện tại cũng là cái ngàn vạn phú hào cấp bậc, bởi vì tinh luyện thông thiên kiều, thình lình cần bảy triệu tinh luyện giá trị...

Này, có thể nói là Vương Bảo tiêu tốn nhiều nhất tinh luyện giá trị!

Có điều.

Đáng giá!

Không nói cái khác, chỉ là thông thiên kiều có thể tăng lên Tiên cổ hai tộc huyết thống sức mạnh, đã đáng giá!

Tinh luyện!

Ầm!

Thông thiên kiều lên thình lình bùng nổ ra một luồng khó có thể tưởng tượng uy thế, bắn rọi bát phương, rất nhiều cường giả thân thể chấn động dữ dội, những kia Cổ Tôn cảnh sơ kỳ cường giả, thình lình đều đứng không vững!

"Thu!"

Vương Bảo quát khẽ một tiếng!

Sau một khắc, thông thiên kiều biến mất không còn tăm hơi!

Vương Bảo lăng lập hư không, tinh thần phấn chấn!

Mà rất nhiều cường giả, tự nhiên là xem ở lại: Sững sờ, đầu óc trống rỗng!

Má ơi!

Ta giọt má ơi!

Ta mẹ nó nhìn thấy cái gì?

Tiểu tử này, dĩ nhiên đem thông thiên kiều cho thu rồi?

Ta phốc ngươi muội!

Đây chính là thông thiên kiều a!

Đồ chơi này dù cho là Cổ Tôn cảnh đỉnh cao, đều không hề có chút sức chống đỡ!

Ngươi dĩ nhiên có thể thu rồi!

Đây rốt cuộc là làm sao bây giờ đến?

Vương Bảo ha ha cười, lầm bầm lầu bầu nói rằng, “thiên mệnh gia thân, số mệnh vô tận, ta quả nhiên là khí vận chi tử!”

Dứt lời, Vương Bảo liền chạy toán loạn hướng về khởi nguyên điện!

Rất nhiều cường giả hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi cực kỳ.

Thiên mệnh gia thân a!

Số mệnh vô tận a!

Khe nằm!

Tiểu tử này làm sao cảm giác càng ngày càng đáng sợ!

Mà nhìn thấy Vương Bảo chạy toán loạn hướng về khởi nguyên điện, một đám lão già không nhịn được, hiện tại thông thiên kiều biến mất, dĩ nhiên không cách nào lại ngăn cản bọn họ, dồn dập khẽ quát một tiếng, đồng thời chạy toán loạn hướng về khởi nguyên điện!

Vương Bảo đạp ở cửa điện trước!

Tựa hồ có không tên sức mạnh ở bên trong thân thể của hắn chảy qua, trong cơ thể Tiên tộc huyết thống cùng Cổ tộc huyết thống đều rung động lên, mà Vương Bảo, chỉ cảm thấy khởi nguyên điện bên trong áp lực tựa hồ biến mất rồi, xuyên qua cửa điện, biến mất ở trước cửa!

Cho tới rất nhiều cường giả.

Rất nhanh bọn họ liền tan vỡ phát hiện!

Vương Bảo có thể vào!

Bọn họ.

Nhưng liền trước điện mặt đất, đều đạp không lên đi!

Dù cho là Cổ Tôn cảnh đỉnh cao Cổ tộc tam tộc đại trưởng lão, đều là không thể ra sức!

Loại cục diện này, lại một lần nữa rung động rất nhiều cường giả, bọn họ không vào được, Vương Bảo nhưng có thể vào, có thể tưởng tượng, khởi nguyên điện bên trong, sẽ có này cỡ nào kinh thiên động địa chỗ tốt, này thật đúng là...

Quá mẹ nó máng trứng!

Cùng lúc đó.

Vương Bảo cũng nhìn thấy khởi nguyên điện bên trong cảnh tượng.

Phảng phất nằm ở vô tận trong tinh không, khởi nguyên điện bên trong, Tinh Thần nằm dày đặc, ở vùng trung tâm, có một tòa đài cao, mặt trên trôi nổi một viên bóng rổ to nhỏ quả cầu ánh sáng!

Vương Bảo hít sâu một hơi, mắt nhìn lúc này đang cố gắng muốn trảo quả cầu ánh sáng bóng người, thở dài nói, “Lý Cẩu Thặng, có thể hay không giải thích một chút, ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Thân ảnh kia, rõ ràng là biến mất lão cẩu.

Cũng chẳng biết vì sao, dĩ nhiên xuất hiện ở đây, hơn nữa nhìn hắn vừa nãy tiền đồ, đó là chuẩn bị chia sẻ cái kia viên quả cầu ánh sáng, cũng chính là hệ thống nhiệm vụ bên trong yêu cầu vạn giới bảo cầu!

Lão cẩu động tác cứng đờ, xoay người, cười gượng nói, “lão Vương, ngươi quả nhiên đến rồi, Cẩu gia chờ ngươi rất lâu, Cẩu gia có thể xin thề, tuyệt đối đối với vạn giới bảo cầu không có gì ý nghĩ!”

Vương Bảo trợn tròn mắt, không nói gì nói rằng, “ít nói nhảm, cho ta đàng hoàng bàn giao rõ ràng, ngươi tại sao lại ở chỗ này? Hơn nữa, vạn giới bảo cầu? Ngươi vì sao biết đến rõ ràng như thế?”

Lão cẩu thả người nhảy một cái, rơi vào Vương Bảo bả vai, nằm xuống, đột nhiên có chút tang thương nói rằng, “việc này, nói rất dài dòng...”

“Nói tiếng người!”

“... Được rồi, Cẩu gia kỳ thực đối với nơi này ký ức thâm hậu, bởi vì Cẩu gia chính là từ nơi này bị sáng tạo, sáng tạo Cẩu gia vị kia tồn tại, gọi là Khởi Nguyên Chi Chủ...”

------oOo------

Chương 1073: Ta là Chư Thiên Chi Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khởi Nguyên Chi Chủ?

Nghe được bốn chữ này, Vương Bảo trong nháy mắt đổi nghĩ đến chính mình chung cực nhiệm vụ.

Thật giống chính là gọi [Khởi Nguyên Chi Chủ]!

Lão cẩu sầu não nói rằng, “Khởi Nguyên Chi Chủ, chư thiên vạn giới người sáng tạo, hắn quá mạnh mẽ, cũng không biết hắn đến từ phương nào, ở Cẩu gia trong ký ức, Khởi Nguyên Chi Chủ hẳn là hồn niệm thoát ly, đi hướng về càng thần bí địa phương đi, hắn huyết xương để lại, nhưng tự mang linh tính, đản sinh ra tiên tổ cùng cổ tổ, này chính là Cổ Chi Đại Lục khởi nguyên, mà vạn giới bảo cầu, chính là Khởi Nguyên Chi Chủ vì là người có duyên lưu lại ngự sử chư thiên thần vật, lão Vương, ngươi phát ra, ngươi thật phát đạt, có thể đừng quên Cẩu gia a, Cẩu gia trong trí nhớ có cái [Thiên Cẩu giới], ngươi đến mang ta đi a...”

Lão cẩu nước miếng văng tung tóe!

Sầu não biểu hiện biến mất, ngược lại mặt mày hớn hở lên.

Vương Bảo khóe mắt mãnh đánh, không có lại phản ứng Vương Bảo.

Mà là hướng đi vạn giới bảo cầu.

Vạn giới bảo cầu toả ra hiu hắt ánh sáng, bên trên lập loè từng đạo từng đạo hình ảnh ảo, không ngừng lấp loé, dường như chư thiên vạn giới ảnh thu nhỏ!

Vừa nãy lão cẩu bận việc nửa ngày!

Nhưng không hề đoạt được!

Thế nhưng lúc này Vương Bảo tới gần, thình lình không có một chút nào trở ngại, chỉ là có một luồng nhẹ nhàng sức mạnh, ở trong cơ thể hắn không ngừng chuyển động loạn lên.

Bàn tay đặt ở vạn giới bảo cầu bên trên.

Vương Bảo tinh thần chấn động, trước mắt một trận biến ảo, thình lình xuất hiện ở một cái lộ ra cổ xưa khí tức nhà lá viện trước.

"Ngồi!"

Một đạo mang theo ý cười âm thanh vang lên.

Vương Bảo vẻ mặt ngưng nhiên nhìn lúc này ở trong viện trước bàn đá ngồi một người đàn ông trung niên, trầm mặc nửa ngày, thăm dò chắp tay nói, "Khởi Nguyên Chi Chủ?"

Người đàn ông trung niên gật gù, "Cũng có thể gọi ta như vậy... Đạo hữu, ngồi xuống nói đi!"

Vương Bảo cười khổ nói, "tiền bối thông thiên triệt địa, ta sợ sệt a!"

Người đàn ông trung niên, cũng chính là Khởi Nguyên Chi Chủ, khẽ lắc đầu, ngón tay duỗi ra, chỉ trỏ Vương Bảo, nói rằng, "ngươi không sợ..."

Vương Bảo nheo mắt lại.

Khởi Nguyên Chi Chủ nhạt âm thanh nói, "nơi này, chỉ là ta lưu lại một cái hồn niệm, chính là vì gặp một lần ngươi... Vương Bảo, đúng không?"

Vương Bảo con mắt chợp mắt càng sâu.

Khởi Nguyên Chi Chủ cười nói, "không phải sợ, ta không có ác ý, Vương Bảo, ở ta trước khi rời đi, bốc tính một quẻ, ngươi không đơn giản a, trên

người ngươi có một loại thần bí mà sức mạnh to lớn, ở thủ hộ ngươi, ta tính tới ngươi ta hôm nay gặp lại, có thể thấy ngươi một mặt, cũng không có tiếc nuối!”

Vương Bảo hít một hơi, tiến lên, ngồi xuống, trầm giọng nói, “tiền bối muốn ta làm cái gì?”

Khởi Nguyên Chi Chủ thấy buồn cười, “Yên tâm, ta đối với ngươi không có yêu cầu, thấy ngươi, chỉ là kết một cái thiện duyên, Vương Bảo, ta chi chư thiên, phóng tầm mắt bầu trời vũ trụ, cũng chỉ là một vệt hơi cát thôi, thế giới bên ngoài còn rất lớn, sau đó ngươi sẽ hiểu được, ta tin tưởng, lấy năng lực của ngươi, sớm muộn cũng sẽ đuổi theo ta, đến lúc đó, ta còn có thể dựa vào ngươi, cũng khó nói đây!”

Nhìn chớp mắt Khởi Nguyên Chi Chủ.

Vương Bảo biết vậy nên không nói gì!

Khởi Nguyên Chi Chủ đột nhiên phất tay.

Trong phút chốc, nói đạo bạch quang hình thành một cái cổ xưa mà phức tạp dấu ấn, đưa cho Vương Bảo, nhạt âm thanh nói, “đây chính là chư thiên chìa khoá, có nó, liền có thể khống chế vạn giới bảo cầu, ngươi hiện tại nên có thông thiên kiều, dựa vào bảo vật này, có thể chớp mắt qua lại chư thiên, cũng thay trời trừng phạt! Vương Bảo, ta chi chư thiên, liền là ta đưa cho ngươi lễ ra mắt!”

Vương Bảo tiếp nhận cổ xưa dấu ấn, dấu ấn nhất thời biến mất, xuất hiện ở hắn hồn hải, vô cùng yên tĩnh.

Vương Bảo mới vừa muốn nói chuyện, sau một khắc, nhưng là dĩ nhiên trở lại khởi nguyên điện.

Mà Khởi Nguyên Chi Chủ cuối cùng một thanh âm, còn ở bên tai vang vọng, “Hữu duyên cuối cùng rồi sẽ gặp lại, ta ở phương xa, chờ ngươi! Đạo hữu!”

Vương Bảo hít vào một ngụm khí lạnh, quay về hư không ngưng nhiên cúi đầu!

Trong lòng yên lặng niệm một câu, “Cảm ơn”!

Vạn giới bảo cầu, thình lình tự động bay lên, rơi vào Vương Bảo lòng bàn tay!

Thời khắc này, Vương Bảo thân thể phát sinh biến hóa nghiêng trời, trong cơ thể thông thiên kiều, bùng nổ ra vô cùng tận thần bí lực lượng, hắn Tiên cổ song huyết thống, thu được khó mà tin nổi tăng lên, tu vi càng là sinh trưởng, cũng không biết cường đại đến mức độ cỡ nào, thế nhưng Vương Bảo nhưng tự tin, tuyệt bức so với Cổ Chân tôn đỉnh cao mạnh mẽ vô số lần!

Nhưng vào lúc này.

Bên tai, gợi ý của hệ thống âm vang lên.

“Chúc mừng kí chủ hoàn thành chung cực nhiệm vụ [Khởi Nguyên Chi Chủ]!”

“Chúc mừng kí chủ, ngài thu được hệ thống giải thưởng lớn, [hệ thống chi loại], sử dụng thời điểm, xin mời cùng hệ thống nói!”

“Chúc mừng kí chủ, ngài thể mạch, tu vi, đã lên cấp đến thế giới này cực hạn, không cách nào tiếp tục tăng lên!”

“Nhắc nhở kí chủ, xin mời kí chủ cấp tốc tích lũy một cái ức tinh luyện giá trị, làm hệ thống trợ kí chủ nhảy ra thế giới này nhiên liệu!”

Vương Bảo trước mắt nhất thời tối sầm lại!

Ta giời ạ!

Hệ thống ngươi là thật rất sao da đen a!

Một cái ức tinh luyện giá trị? Đây là muốn đánh chết ta a!

“Lão Vương, ngươi thật phát ra!”

Lão cẩu chạy toán loạn tới, hưng phấn cực kỳ!

Vương Bảo lộ ra nụ cười nhạt, cũng là có chút kích động, như lão cẩu nói, lần này, là thật phát ra!

Ngoại giới.

Rất nhiều cường giả đều ở nhìn khởi nguyên điện, phần lớn người ánh mắt đều là cực kỳ tham lam!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái ánh mắt lộ ra vô tận hung tàn, đột nhiên nhìn về phía Cổ Thần tộc đại trưởng lão, âm thanh trầm thấp gào nói, “thần đầu! Tiểu tử kia chính là ta Cổ tộc sỉ nhục, lông không một chút điểm mấu chốt, chờ hắn đi ra, ngươi ta liên thủ giết hắn, có thể hay không?”

Cổ Thần tộc đại trưởng lão không lên tiếng.

Chíp bông quái sắc mặt càng thêm khó coi, “Tiểu tử kia tiến vào khởi nguyên điện... Lấy nhân phẩm của hắn, còn không biết làm sao họa hại chúng ta Cổ tộc đây, các ngươi Cổ Thần tộc sớm muộn cũng sẽ phải gánh chịu tiểu tử kia độc thủ, ngươi liền một điểm không lo lắng?”

Cổ Thần tộc đại trưởng lão vẫn là không lên tiếng.

Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư liên tục cười lạnh.

Ngay ở trước mặt lão tử muốn giết lão tử tộc nhân?

Làm ta cái này Cổ Ma tộc đại trưởng lão là ăn cơm khô a!

Đột nhiên.

Cơ Cửu Tiêu trầm giọng nói, “tiền bối, vãn bối có thể tập kết hết thảy Tiên tộc lực lượng, trợ ngài giết chết này ác!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái đầu cũng không quay lại, lần này đến phiên hắn không lên tiếng.

Cơ Cửu Tiêu ngẩn ra, ngược lại sắc mặt ửng hồng, khe nằm, đây là bị khinh bỉ? Giời ạ chíp bông quái, ngươi rất sao hiện tại đều không ai tình nguyện cùng ngươi tổ đội, ngươi còn hiềm này hiềm cái kia?

Vù!

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo từ khởi nguyên điện một bước bước ra!

Thời khắc này, thiên địa ở Vương Bảo trước mặt thần phục, trong hư không hết thảy sức mạnh, đều tựa hồ bị Vương Bảo tự thân áp bức.

Chư Thiên Chi Chủ!

Vương Bảo đã từng tu luyện qua Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, mà hiện tại, lấy Vương Bảo Chư Thiên Chi Chủ thân phận, không cần sử dụng Khởi Nguyên Đạo Ngôn Thuật, chỉ cần phổ thông một lời, liền có thể chống đỡ mạnh nhất thần thông đạo thuật!

Mà lúc này, rất nhiều cường giả nhìn thấy Vương Bảo, tinh thần đều là đại trận!

Khởi nguyên điện bên trong, đến cùng có cái gì?

Tiểu tử này, làm sao càng ngày càng là vui a đây?

Ma trứng a!

Tuyệt bức là được lợi ích cực kỳ lớn chứ? Nhìn nhìn miệng, nhìn nhìn con

mắt này, nhìn nhìn này lông mày, này rất sao sướng đến phát rồ rồi a...

------oOo------

Chương 1074: Ta dĩ nhiên có khuê nữ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo hảo tâm tình lại một lần nữa kích thích đến mọi người!

Đặc biệt là Cổ Yêu tộc lão tổ chíp bông quái.

Hắn nhưng là đối với Vương Bảo phát sinh tất sát lời thề!

Nhìn thấy chính mình đại cừu nhân, dĩ nhiên được lợi ích to lớn, cao hứng thành bộ dáng này, hắn quả thực muốn khí nổ!

Bằng cái gì?

Bằng cái gì a!

Bằng cái gì chỗ tốt đều là hắn?

Thông Thiên Châu, bị hắn được, vậy cũng vốn nên là nhà ta Đệ nhị đại trưởng lão đồ vật.

Nếu như.

Lúc trước được thông Thiên Châu chính là bọn họ Cổ Yêu tộc.

Hiện tại.

Không chắc tiến vào khởi nguyên điện, cũng sẽ là hắn Cổ Yêu tộc!

Không cam lòng a!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái cảm thấy.

Mình không thể nhịn nữa!

Lần này nếu như nhịn nữa xuống, các loại tiểu tử này triệt để tiêu hóa chỗ tốt, vậy mình vách cheo leo muốn xong!

“Hắc Quỳ!”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão đột nhiên quát to một tiếng, sau một khắc, bóng người thoát ra, bỗng nhiên sinh trưởng, vẽ ra Cổ Yêu thân thể thực, mấy to khoảng mười trượng, khí thế bàng bạc vô tận, âm thanh như lôi, ở trên hư không truyền vang, “Giờ chết của ngươi đến!”

Cổ Yêu khí kinh thiên động địa!

Thời khắc này Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, dĩ nhiên toàn lực ứng phó, hoặc là nói, là bùng nổ ra tự thân đỉnh cao lực lượng!

Rất nhiều cường giả hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó, đều là ánh mắt sáng quắc lên!

Chỉ có Cổ Ma tộc đại trưởng lão Kim Quy Khư, lộ ra vẻ do dự, suy nghĩ, muốn không muốn ra tay.

Chỉ có điều.

Chưa kịp hắn quyết định tốt đây!

Sau một khắc.

Vương Bảo bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái.

Sau đó, lộ ra một vệt ý cười, nhạt âm thanh nói, “quỳ xuống!”

Hai chữ lối ra (mở miệng).

Vô thượng quy tắc thành hình, hóa thành khó có thể tưởng tượng khủng bố lực lượng, trong nháy mắt liền giáng lâm ở Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp

bông quái trên người!

Nguyên bản khí thế bàng bạc Cổ Yêu tộc đại trưởng lão.

Vào giờ phút này, thình lình không bị khống chế quỳ sát ở hư không!

Toàn thân run rẩy, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái thân thể khôi phục bình thường to nhỏ, sắc mặt đã kinh biến đến mức trắng bệch cực kỳ!

“Ngươi... Ngươi dĩ nhiên...”

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão mộng bức hỏng rồi!

Hai chữ, quỳ xuống!

Hắn liền thật quỳ!

Một khắc đó, hắn thật sự cảm giác được không cách nào hình dung hoảng sợ, thân thể không bị khống chế, thậm chí, dù cho hắn có tư tưởng, thế nhưng, linh hồn của hắn thình lình đều xuất phát từ bản năng muốn cho hắn quỳ xuống!

Này.

Là cái gì kinh thiên động địa thủ đoạn?

Vương Bảo hờ hững nhìn Cổ Yêu tộc đại trưởng lão, đưa tay tùy ý chỉ tay, “Sức mạnh tróc ra!”

Ong ong ong!

Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái trên người, đột nhiên bạo phát lên từng luồng từng luồng sức mạnh kinh khủng, tiêu tan ở trong hư không!

Thời khắc này Cổ Yêu tộc đại trưởng lão chíp bông quái, đã biến thành một cái phổ thông không thể phổ thông hơn nữa sinh linh, bởi vì trong cơ thể

hắn, đã không còn chút nào nữa sức mạnh có thể nói!

Hắn liền như vậy ngồi phịch ở hư không, thân thể cứng ngắc, ánh mắt tan rã, như không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này!

Rất nhiều cường giả chấn động!

Suýt chút nữa sợ vãi tè rồi!

Vậy cũng là Cổ Yêu tộc đại trưởng lão a!

Là mẹ nó Cổ Tôn cảnh đỉnh cao a!

Ở tiểu tử này trước mặt, dĩ nhiên như vậy vô lực, quả thực là nghiền ép, không còn sức đánh trả chút nào, hơn nữa, tiểu tử này thủ đoạn thật đáng sợ, chỉ là tiếng nói vang lên, liền có như thế nghịch thiên lực lượng, hắn còn không ra tay đây, hắn nếu như ra tay, chẳng phải là càng đáng sợ?

Vương Bảo liếc nhìn một chút rất nhiều cường giả.

Trầm mặc nửa ngày.

Vương Bảo phun ra khẩu khí, âm thanh lộ ra vô tận uy nghiêm, ở trên hư không truyền vang ra, “Từ đó sau khi, ta hào thần chủ, chúa tể các vị thần!”

...

...

Tiên cổ nghĩa địa bị Vương Bảo trực tiếp đóng.

Rất nhiều cường giả dù cho như thế nào đi nữa không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể tiếp thu Vương Bảo đã cường đại đến hận trời hận địa hận không khí mức độ!

Vì lẽ đó.

Toàn bộ nhận sợ!

Đặc biệt là Cơ Cửu Tiêu, hàng này quả thực đều muốn ôm Vương Bảo chân gọi ba ba, liếm rất là nghiêm túc!

Vương Bảo không để ý đến rất nhiều cường giả mời, cũng không lại theo Kim Quy Khư về Cổ Ma tộc.

Mà là trực tiếp rời đi!

Mà hắn hiện tại.

Trong một ý nghĩ.

Thế gian tùy ý địa phương cũng có thể đạt đến!

Có điều.

Vương Bảo không chuẩn bị tiếp tục ở lại Cổ Chi Đại Lục lên!

Hiện tại hắn đã đạt đến thế giới này cực hạn, cường đại đến không thể mạnh mẽ đến đâu, cũng là thời điểm chấm dứt một hồi trước đây lưu lại nhân quả!

Tỷ như.

Lão Miêu!

Vương Bảo khống chế vạn giới bảo cầu, tìm tòi lão Miêu!

Nói đến, lão Miêu đã cùng Vương Bảo mất liên lạc quá lâu quá lâu, đối với này đồng bọn, Vương Bảo cảm thấy tất yếu dẫn một hồi, không thể chỗ tốt đều cho lão cẩu chiếm không phải?

Có điều.

Ngay ở Vương Bảo ở chư thiên vạn giới bên trong tìm tòi thời điểm.

Nhưng là bỗng nhiên cảm ứng được một vệt cực kỳ hơi thở vô cùng quen thuộc!

Luồng hơi thở này...

Chính là hắn bản nguyên nhất huyết mạch, mang theo thân thiết, lộ ra một loại bản năng dựa vào!

Vương Bảo thân thể chấn động dữ dội!

Ánh mắt lộ ra vẻ khó mà tin nổi!

Khe nằm!

Cái cảm giác này, làm sao như là con của chính mình như thế?

Ta giời ạ!

Lão tử có hài tử?

Ta sao không biết?

Nuốt ngụm nước bọt, Vương Bảo cẩn thận cảm ứng lên.

Đó là... Thần giới...

Bỗng nhiên!

Vương Bảo trong trí nhớ, xuất hiện một khuôn mặt tươi cười!

Gương mặt đó, Vương Bảo đương nhiên sẽ không quên, đó là Thần giới Hải Thần bộ tộc thánh nữ, Huyền Nguyệt!

Cũng chính là lúc trước cường đùng Vương Bảo, nhường Vương Bảo vừa

vui sướng vừa đau khổ (đắng) một người phụ nữ!

Huyền Nguyệt liền ở Thần giới!

Nàng là Hải Thần bộ tộc thánh nữ, lúc trước hạ giới tìm đến người hữu duyên sinh hầu tử tới.

“Khe nằm, ở giữa hồng tâm? Không thể chứ?”

Vương Bảo nở nụ cười khổ, có chút tâm tư trống không!

Trước một giây, chính mình vẫn là thỏa thỏa độc thân hoàng kim Hán tới, một giây sau, chính mình liền muốn làm ba ba?

Chuyện này cũng quá bất hợp lý!

Thế nhưng.

Này tám chín phần mười, là rất sao thật sự a!

Cảm ứng sẽ không sai, khí tức sẽ không sai, nói cách khác, chính mình nên thật sự có đời sau!

Trong lòng, dâng lên một luồng hết sức phức tạp cảm giác, Vương Bảo hít vào một ngụm khí lạnh, vận lên thông thiên kiều, sau một khắc, Vương Bảo dĩ nhiên biến mất ở Cổ Chi Đại Lục, mà xuất hiện địa phương, chính là Thần giới.

...

...

Thần giới!

Hải Thần bộ tộc như cũ huy hoàng!

Trên thực tế, Hải Thần bộ tộc có thể làm tổ ở trên biển mênh mông làm Bá

Vương cực kỳ lâu.

Hiện nay.

Hải Thần bộ tộc cảm giác mình có thể càng huy hoàng!

Bởi vì ngay ở trước đây không lâu.

Thiên Hỏa tộc thình lình lần thứ hai đáp ứng rồi thông gia!

Hơn nữa, đối phương không chút nào ghét bỏ bọn họ thánh nữ Huyền Nguyệt đã không thanh bạch chỗ bẩn, kể cả Huyền Nguyệt sinh ra được nghiệt nữ, cũng có thể tiếp thu!

Vào giờ phút này.

Hải Thần bộ tộc rất nhiều Thần sơn trong lúc đó, bị phong cấm một toà lớn phong bên trên!

Huyền Nguyệt đứng ở động phủ trước, dựa vào động phủ cửa lớn, ngơ ngác nhìn ở động phủ ở ngoài chơi đùa con gái!

Tiểu nữ oa rất nhỏ, vẫn chưa tới hai tuổi, thế nhưng, dung mạo rất cao, một đầu xanh thẳm tóc thậm chí đều đến gót chân, dài đến phảng phất búp bê sứ bình thường, một bộ tiêu chuẩn mỹ nhân bại hoại.

Tiểu nữ oa ở cùng vài con động vật biển đang đùa nháo, cười khanh khách.

Huyền Nguyệt nhìn nhìn, nước mắt đột nhiên liền chảy xuống.

Nàng thật sự không nghĩ tới.

Lão tổ dĩ nhiên tuyệt tình như thế, như vậy nhẫn tâm, dĩ nhiên thật sự không có chút nào lưu ý chính mình, vậy cũng là nàng thân gia gia a!

“Ta có thể chết, thế nhưng con gái không thể được tổn thương chút nào...”

Huyền Nguyệt không hề có một tiếng động lẩm bẩm.

Không chút nào phát hiện, vào giờ phút này, ở động phủ trước, trong hư không, một bóng người lăng nhiên mà đứng, dù cho đứng ở nơi đó, ai cũng không nhìn thấy.

Lão cẩu đứng ở Vương Bảo trên bả vai, hiếu kỳ theo Vương Bảo ánh mắt xem, hỏi nói, “này ai?”

Vương Bảo ánh mắt phức tạp, nhưng lại nhu hòa cực kỳ nhìn chơi náo động đến tiểu nữ oa, không cảm thấy mang theo một luồng thương yêu, nhẹ giọng nói, “đây là... Ta khuê nữ...”

------oOo------

Chương 1075: Ngươi muốn chết như thế nào?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Bảo càng ngày càng kích động!

Làm người hai đời!

Đây là chính mình duy nhất khuê nữ!

Từng có lúc, Vương Bảo cũng từng ảo tưởng qua chính mình dưới gối nhi nữ, hạnh phúc cả sảnh đường!

Bây giờ.

Con gái gần trong gang tấc, Vương Bảo muốn đưa tay, lại hơi co lại, trầm mặc hồi lâu, Vương Bảo hít sâu một hơi, không có lập tức hiện thân, mà là nhìn về phía Huyền Nguyệt!

Huyền Nguyệt tuy rằng khuôn mặt kiều mị, thế nhưng trên mặt uể oải ai cũng có thể thấy được!

Nữ nhân này...

Vương Bảo đột nhiên có chút đau đầu.

Hắn cùng Huyền Nguyệt, có cảm tình sao?

Tuyệt đối không có!

Hay là Huyền Nguyệt chính mình, đều đối với mình không có gì cảm tình có thể nói.

Này gái ngố lúc trước tin một cái nào đó đoán mệnh gia hỏa, hạ giới tìm

kiếm người hữu duyên, như vậy mới đụng tới chính mình.

Nếu như không phải là bởi vì cảm ứng được khuê nữ tồn tại, liền Vương Bảo đều quên mình còn có cái đã từng đồng thời luyện qua nữ nhân.

“Một đêm vợ chồng tình nghĩa trăm năm a!”

Sự tình chính là như thế chuyện này.

Không cảm tình, cái kia cũng có a, phải có a!

Vương Bảo cười khổ một tiếng.

Lão cẩu con ngươi chuyển động, ha hả cười quái dị lên.

Vương Bảo trừng lão cẩu một chút, đang chuẩn bị chính thức hiện thân, có điều đột nhiên, xa xa kéo tới mấy bóng người.

Vương Bảo trong lòng khẽ nhúc nhích, quay đầu nhìn sang!

Xa xa.

Mấy đạo khí thế bàng bạc bóng người chính đạp không mà đến!

Chính tựa ở động phủ trước cửa Huyền Nguyệt thân thể mềm mại run lên, lập tức tiến lên, đem tiểu nữ oa kéo, bảo hộ ở phía sau!

Tiểu nữ oa tựa hồ đối với tình huống như thế rất quen thuộc, sợ sệt cầm lấy Huyền Nguyệt quần áo, lại rất quật cường trừng mắt người đến!

Trong nháy mắt.

Lão cẩu cảm giác thân thể chính mình đều muốn đông cứng!

Hắn biết, đây là lão Vương trên người để lộ ra đến sát ý!

Tuy rằng Vương Bảo đã có ý định ẩn giấu, thế nhưng, vẫn là không ngừng

được, ép không dưới, chặn không được!

Mắt tỏa hàn mang, Vương Bảo lạnh lùng nhìn phía xa mấy người!

Dám dọa con gái của chính mình?

Chỉ này một tội, ban bọn họ chín chết đều là nhẹ!

"Đáng thương người a, đắc tội ai không được, đắc tội tiểu chủ nhân, đây mới là chư thiên vạn giới, cố gắng nhất chết a!"

Lão cẩu trong lòng nhắc tới, thương hại nhìn phía xa kéo tới mấy người!

Mấy người này.

Đều có nước mái tóc màu xanh lam.

Rõ ràng chính là Hải Thần bộ tộc người.

Cầm đầu là cái người đàn ông trung niên, mà cùng hắn đặt ngang hàng, rõ ràng là một cái con ngươi đỏ đậm thanh niên.

Đạp ở động phủ trước trên mặt đất.

Người đàn ông trung niên liếc mắt nhìn như gặp đại địch Huyền Nguyệt, ho nhẹ một tiếng, trầm giọng nói, "Huyền Nguyệt, vị này chính là Thiên Hỏa tộc thiếu tộc trưởng, ngươi quãng thời gian trước nên với hắn từng gặp mặt, còn không mau tiến lên bái kiến?"

Huyền Nguyệt cười lạnh nhìn tất cả mọi người, không lên tiếng.

Thiên Hỏa tộc thiếu tộc trưởng Phần Thánh Hà đột nhiên lộ ra một vệt cười quái dị, liếm môi một cái, tham lam nhìn Huyền Nguyệt, tiến lên một bước, chắp tay nói, "cô nương, chúng ta lại gặp mặt, lần trước ở Hải Thần thành thấy cô nương một mặt, kinh động như gặp thiên nhân, hôm nay gặp lại, vẫn để cho tại hạ chân thành cực kỳ a!"

Huyền Nguyệt nhìn về phía Phần Thánh Hà ánh mắt mang theo thấu xương băng hàn, lớn tiếng quát, “Ta có phu có nữ, Phần Thánh Hà, ngươi vì sao phải hùng hổ dọa người?”

Phần Thánh Hà cười híp mắt.

Có phu có nữ?

Ha ha ha!

Thật thích a!

Nếu không không phải hỏi thăm một chút, biết rồi ngươi là tình huống này, lão tử còn khả năng không có hứng thú.

Có phu mới tốt, lão tử thích nhất chính là ngươi loại này!

Quãng thời gian trước Phần Thánh Hà ở Hải Thần thành nhìn thấy Huyền Nguyệt, khởi đầu chỉ là bị Huyền Nguyệt dung mạo hấp dẫn, sau đó cẩn thận hỏi thăm, mới có hứng thú thật lớn!

Vừa vặn Hải Thần bộ tộc, đối với Thiên Hỏa tộc có sở cầu, vì lẽ đó, thân là thiếu tộc trưởng Phần Thánh Hà, lập tức mời hắn cha cho Hải Thần bộ tộc phát sinh thông hôn yêu cầu.

Hải Thần bộ tộc lão tổ mặc dù là Huyền Nguyệt thân gia gia!

Thế nhưng.

Hiện tại hắn cháu trai ruột, chính đang gặp đại nạn, nhất định phải Thiên Hỏa tộc thánh vật mới có thể cứu giúp!

Trọng nam khinh nữ, hơn nữa tôn tử từ trước đến giờ ngoan ngoãn, tôn nữ đều là phản bội, hai lẫn nhau hại lấy nhẹ, lúc này mới có hiện tại tình cảnh này!

Có điều.

Phần Thánh Hà nằm mộng cũng muốn không tới.

Chính mình này một đời, dĩ nhiên chấm dứt ở đây!

Liếc mắt một cái lén lút đánh giá hắn tiểu nữ oa, Phần Thánh Hà cười quái dị nói, “có nữ ta biết, có phu? Huyền Nguyệt cô nương, ta từ lâu dò nghe, này tiểu nữ oa, chỉ là ngươi cùng một cái hạ giới tiện dân sinh con hoang thôi, loại kia phu, tính là gì phu? Ngươi yên tâm, ta...”

Lời nói tới chỗ này.

Phần Thánh Hà đột nhiên phát hiện, chính mình tuy rằng miệng ở động.

Thế nhưng.

Âm thanh nhưng truyền không ra.

Ánh mắt mang theo mờ mịt, sau một khắc, Phần Thánh Hà đột nhiên cảm giác được một luồng thấu xương lạnh giá, tập kích toàn thân các nơi.

Hắn thần hồn, phảng phất đánh mất đối với thân thể khống chế.

Sau đó hắn liền sợ hãi phát hiện.

Chính mình bay lên đến rồi.

Càng xác thực nói.

Là hắn thần hồn bắt đầu bay lên, cao cao cách mặt đất, hắn cúi đầu, mộng bức xem hướng về cơ thể chính mình, hoảng sợ nhìn thấy, cơ thể hắn, chính đang từng tấc từng tấc hóa thành hạt tròn giống như hiu hắt ánh sáng biến mất.

Không có một chút nào dòng máu chảy ra!

Liền như vậy quỷ dị biến mất, phảng phất thiêu qua giấy vàng, héo tàn tung bay!

Mà tình cảnh này.

Như Cửu Thiên phích lịch, ở chúng tâm hồn của người ta nơi sâu xa nổ bể ra đến!

Làm một cái người sống sờ sờ, liền như thế ở trước mắt ngươi một chút quỷ dị biến mất, ngươi là cảm giác gì?

Quá mẹ nó đáng sợ!

Tuỳ tùng Phần Thánh Hà mà đến cái kia cái người đàn ông trung niên, trong mắt mang theo sợ hãi, mắt tối sầm lại, suýt nữa ngã chổng vó, run giọng nói, "ai... Là ai? Huyền Nguyệt, là ngươi sao? Ngươi động thủ?"

Huyền Nguyệt cũng là bị kinh sợ đến mức không nhẹ, nuốt ngụm nước bọt, đem con gái vững vàng ngăn ở phía sau, tận lực bằng phẳng nói rằng, "không có quan hệ gì với ta!"

"Không sao?"

Người đàn ông trung niên đột nhiên hét rầm lên, sau đó, khí thế bạo phát, giống như Chân Long xuất thế, khí thế bàng bạc, căm tức Huyền Nguyệt, lệ quát, "Trừ ngươi ra, còn có ai? Huyền Nguyệt, ngươi dĩ nhiên lớn mật như thế, ngươi cũng biết Phần Thánh Hà vừa chết, Thiên Hỏa tộc sẽ làm sao đối phó ta Hải Thần bộ tộc? Ngươi vạn tử khó thoát tội lỗi, đi, hiện tại liền đi với ta thấy lão tổ..."

Dứt lời.

Liền muốn đưa tay!

Nhưng mà.

Trong giây lát này.

Thiên địa, phảng phất yên tĩnh tất cả!

Người đàn ông trung niên miệng mở ra, vô thanh vô tức, cánh tay của hắn duỗi ra, dường như hình ảnh ngắt quãng, ánh mắt của hắn mang theo cực hạn hoảng sợ, nhìn ở hắn cùng Huyền Nguyệt trung ương nơi trên mặt đất, xuất hiện một bóng người, cùng với, một cái...

Lấy nhìn ngớ ngẩn ánh mắt nhìn mình chó yêu?

Vương Bảo mặt không hề cảm xúc.

Ánh mắt liếc mắt nhìn hư không, Phần Thánh Hà thần hồn hiển lộ mà ra, có điều, nhưng dường như bị trấn áp một vạn ngọn núi lớn, lăn lộn đạo đạo thần hồn linh quang, suy yếu cực kỳ quỳ sát ở trên mặt đất!

Hải Thần bộ tộc người đàn ông trung niên cũng khôi phục bình thường, bản năng lùi về sau hai bước, nhìn Vương Bảo, run run nói rằng, “ngươi... Ngươi là ai? Ngươi thật là to gan, lại dám tự tiện xông vào Hải Thần bộ tộc...”

Vương Bảo vòng chéo tay, lạnh lùng nói rằng, “ta là ai? Ta là Huyền Nguyệt phu quân! Các ngươi động nữ nhân ta, nhục con gái của ta, a... Tự chọn một cái cái chết đi, nói đi, ngươi muốn chết như thế nào? Hả?”

------oOo------

Chương 1076: Chư thiên vạn giới, lại không người dám bắt nạt ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Nguyệt như bị sét đánh!

Ngơ ngác nhìn vào giờ phút này, bá khí cực kỳ Vương Bảo!

Trong đầu, khi thì sẽ xuất hiện bóng người kia, cùng trước mắt này bóng người trùng hợp.

Huyền Nguyệt khiếp sợ không gì sánh nổi!

Là hắn!

Dĩ nhiên là hắn!

Cái tên này làm sao sẽ xuất hiện ở đây?

Hơn nữa.

Còn trở nên mạnh mẽ như vậy!

Liền trong tộc trưởng lão, đều tựa hồ giun dế bình thường, phản kháng không được!

Mờ mịt Huyền Nguyệt cảm giác được phía sau dị động, quay đầu, phát hiện con gái chính mang theo hiếu kỳ mà thân mật ánh mắt, nhìn Vương Bảo!

Chung quy là Vương Bảo khuê nữ, Vương Bảo vừa xuất hiện, tiểu nữ oa cũng cảm giác được một loại cực kỳ sự hòa hợp cảm giác.

Cùng lúc đó.

Vương Bảo cũng cảm giác được tiểu nữ oa ánh mắt.

Xoay người.

Vương Bảo phức tạp liếc mắt nhìn Huyền Nguyệt, cười khổ nói, “vạn vạn không ngờ tới a...”

Huyền Nguyệt hít sâu một hơi, đột nhiên có chút ngượng ngùng.

Dù sao.

Lúc trước nàng nhưng là dùng mạnh a!

Quá ngượng ngùng!

Trầm mặc chớp mắt, Huyền Nguyệt bỗng nhiên kéo qua tiểu nữ oa, cúi đầu nhẹ giọng nói, “Y Y, đây chính là ngươi sáng nhớ chiều mong cha, ngươi không phải rất muốn thấy hắn sao...”

Vương Bảo ánh mắt nhu hòa, tiến lên vài bước, ở Y Y trước mặt ngồi xổm xuống, hỏi nói, “Y Y?”

“Vương Y Y!”

Huyền Nguyệt gật gật đầu!

“Tên rất tốt!”

Vương Bảo xem thường khẽ nói, chỉ lo làm cho khiếp sợ con gái.

Vương Y Y con mắt chớp chớp, tay nhỏ cầm lấy Huyền Nguyệt quần áo, tựa hồ có hơi e ngại, nhưng cuối cùng, nhưng là bỗng nhiên mở ra hai tay, trực tiếp nhào vào Vương Bảo trong lồng ngực, non nớt cao giọng nói, “cha...”

Vương Bảo nước mắt đột nhiên liền không ngừng được!

Mà nhìn thấy này cảm động một màn.

Hải Thần bộ tộc mấy người cùng nằm ở thần hồn phong cấm trạng thái Phần Thánh Hà, nhưng là muốn khóc!

Trung niên nam tử kia sắc mặt trắng bệch, khó có thể tin nhìn Vương Bảo, cảm giác thế giới này là như vậy hoang đường!

Hạ giới tiện dân a!

Này mẹ nó trước vẫn là một cái hạ giới tiện dân a!

Hiện tại, dĩ nhiên trâu bò đến nghiền ép lão tử mức độ?

Khe nằm!

Còn có thiên lý sao?

Còn có vương pháp sao?

Quá rất sao máng trứng đi!

“Cha, ngươi đi đâu vậy? Mẫu thân nói ngươi đi chỗ rất xa, muốn rất lâu mới trở về!”

Vương Y Y ánh mắt trong suốt nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo thương tiếc cực kỳ, sau đó cười nói, “cha đi tu luyện lớn bản lĩnh đi tới, sau đó a, là có thể thủ hộ ngươi mẫu thân cùng Y Y ngươi!”

Vương Y Y cao hứng nói, “Mẫu thân đã nói, cha là vô địch đại anh hùng, cha trở về, những người xấu kia liền không thể bắt nạt mẫu thân, không thể lại nhường mẫu thân thương tâm!”

“...”

Vương Bảo ngẩng đầu liếc mắt nhìn Huyền Nguyệt.

Huyền Nguyệt bỗng nhiên trầm giọng nói, “ngươi mang tới con gái, đi nhanh lên, chậm liền không kịp! Hải Thần bộ tộc cùng Thiên Hỏa tộc, sẽ không bỏ qua cho chúng ta!”

Huyền Nguyệt như thế nào đi nữa đoán, cũng sẽ không cho là, Vương Bảo so với lão tổ đều mạnh mẽ!

Vương Bảo ha ha cười, xoa xoa con gái đầu nhỏ, đón lấy đứng dậy, nhạt âm thanh nói, “lão cẩu, xem trọng con gái của ta!”

Lão cẩu lập tức đáp một tiếng, thân thể biến đổi, hóa thành một con lông xù bỏ túi bản màu trắng Rengar, rơi vào Vương Y Y bả vai.

Vương Y Y hiếu kỳ cực kỳ, rất nhanh sẽ khanh khách nở nụ cười.

Vương Bảo quay về Huyền Nguyệt lộ ra một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, cười nói, “bắt đầu từ bây giờ, chư thiên vạn giới, không có ai có thể bắt nạt ngươi, bởi vì ngươi là người đàn bà của ta!”

Huyền Nguyệt trợn mắt lên.

Mà Vương Bảo, đã xoay người, theo hắn đạp bước, Hải Thần bộ tộc người đàn ông trung niên cùng phía sau hắn mấy cái Hải Thần bộ tộc võ giả, thân thể tất cả đều oanh diệt, chỉ còn dư lại thần hồn, cùng Phần Thánh Hà như thế, vững vàng quỳ trên mặt đất!

Vương Bảo hé mắt!

Ý niệm gây nên.

Toàn bộ Hải Thần bộ tộc hết thảy sinh linh, tất cả đều cảm giác được một loại không cách nào hình dung uy thế khủng bố!

Sau một khắc, bàng bạc Hải Thần bộ tộc rất nhiều Thần sơn, lần lượt từng bóng người bị cưỡng chế lên không, chớp mắt biến mất, lại xuất hiện thời điểm, đã là ở Huyền Nguyệt Động trước phủ trong hư không!

Toàn bộ Hải Thần bộ tộc, tộc nhân đâu chỉ vạn ngàn!

Tụ tập cùng một chỗ, từng đạo từng đạo mái tóc màu xanh lam, phảng phất tạo thành đại dương!

Mờ mịt!

Chấn động!

Hoảng sợ!

Thời khắc này, mỗi một cái Hải Thần tộc nhân tâm tình cực kỳ phức tạp, nhưng chỉ có, không có phẫn nộ!

Dù cho là Hải Thần bộ tộc lão tổ, lúc này, cũng chỉ có sợ hãi, hắn một không thể động đậy được, đứng ở nơi đó, cùng với những cái khác Hải Thần tộc nhân, nhỏ yếu không có một chút nào khác nhau!

"Ta gọi Vương Bảo!"

Vương Bảo âm thanh ở trên hư không từ từ truyền vang!

"Huyền Nguyệt là người đàn bà của ta!"

"Vương Y Y là con gái của ta!"

"Hiện tại, ta cho các ngươi Hải Thần bộ tộc một cái tồn tại cơ hội, bất luận cái nào, có từng bắt nạt ta, nhục mạ qua nữ nhân ta cùng con gái, đứng ra, những người khác, có thể miễn tử! Ân... Do ngươi bắt đầu!"

Dứt lời.

Vương Bảo đột nhiên nhìn về phía Hải Thần tộc lão tổ, chỉ là một cái ánh mắt, Hải Thần tộc lão tổ liền không tự chủ được bay ra, đứng ở Vương Bảo trước người.

Cảm giác khôi phục tự do, Hải Thần tộc lão tổ thân thể cuồng run, lập tức run lập cập nói rằng, “tiền... Tiền bối bớt giận... Ta là... Ta là Huyền Nguyệt gia gia a!”

Vương Bảo lãnh đạm nói rằng, “đáng tiếc, ngươi không xứng!”

Tiến lên.

Vương Bảo cùng Hải Thần bộ tộc lão tổ đối diện, lạnh giọng nói, “ngươi từng phái người hạ giới giết ta! Chuyện này đối với ta mà nói, không tính là gì, thế nhưng ngươi vô tình vô nhân tính, liền không thể tha cho ngươi! Lấy trời chi gông xiềng, Cửu U Liệt Diễm, cho ngươi một cái vạn năm chết hoãn, không thành vấn đề chứ?”

Hải Thần bộ tộc lão tổ sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, tuy rằng không biết cái gì là trời chi gông xiềng, Cửu U Liệt Diễm, thế nhưng nghe tên, liền không phải cái gì tốt đãi ngộ a!

Nước mắt bão tố đi ra, Hải Thần bộ tộc lão tổ run giọng nói, “Huyền Nguyệt, ta sai rồi, gia gia sai rồi a, cho gia gia một cơ hội đi, tính gia gia cầu ngươi!”

Dưới tình huống này!

Hải Thần bộ tộc lão tổ biết, có thể cứu hắn, chỉ có tôn nữ!

Huyền Nguyệt sắc mặt vô cùng phức tạp.

Con mắt đã có chút đỏ lên, mang theo vài phần oán giận nói rằng, “từ đó sau khi, ta cùng Hải Thần bộ tộc, không còn chút nào nữa quan hệ... Vương... Phu quân! Tha bọn họ đi...”

Vương Bảo hé mắt, trầm mặc nửa ngày, lạnh giọng nói, “tội chết, vậy thì miễn, thế nhưng... Mang vạ khó tha!”

Ý niệm gây nên!

Quy tắc tự thành!

Thời gian một cái nháy mắt, hết thảy Hải Thần bộ tộc tộc nhân, trừ Huyền Nguyệt cùng Vương Y Y, toàn bộ đều thân thể rung mạnh, thê thảm kêu rên lên, sức mạnh tróc ra, huyết thống không lại, hoàn toàn thoái hóa thành người bình thường!

Hết thảy Hải Thần tộc nhân đều là như cha mẹ chết!

Mà Hải Thần bộ tộc lão tổ, càng là ngây người như phỗng.

Nửa ngày.

Hải Thần bộ tộc lão tổ thê thảm gào thét lên, "Ngươi thật là độc a... Sao có thể như vậy đối với ta?"

Vương Bảo ánh mắt hàn mang bùng lên, "Không giết ngươi, đều là xem ở Huyền Nguyệt phần lên, làm sao, ngươi không phục?"

"..."

Hải Thần bộ tộc lão tổ tâm hồn phát lạnh, bình tĩnh lại, uất ức cực kỳ, vừa sợ khủng đến cực điểm nhìn Vương Bảo, cuối cùng, sa sút tinh thần buông xuống dưới đầu, âm u đầy tử khí, gần đất xa trời!

Mà lo liệu xong Hải Thần bộ tộc!

Vương Bảo ánh mắt, liền rơi vào Phần Thánh Hà trên người!

Nếu như nói đối với Hải Thần bộ tộc, Vương Bảo còn có thể kiêng kỵ Huyền Nguyệt cảm thụ.

Như vậy đối với cái này Thiên Hỏa tộc.

A.

Vậy thì thật không có tồn tại cần phải...

------oOo------

Chương 1077: Hệ thống phụ gia nhiệm vụ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phần Thánh Hà bây giờ chỉ là thần hồn trạng thái, còn chưa chết thấu!

Nhưng mà.

Vào giờ phút này.

Phần Thánh Hà nhưng là cực kỳ khát vọng mình có thể lập tức đánh rắm!

Đặc biệt là ở Vương Bảo nhìn về phía hắn thời điểm, Phần Thánh Hà càng thêm bi ai kỳ vọng chính mình mau mau chết đi!

Chết rồi tốt!

Chết rồi, liền không cần như thế thống khổ!

Dù sao!

Đây cũng quá mẹ nó đáng sợ a!

Đường đường Hải Thần bộ tộc.

Tuy rằng với hắn Thiên Hỏa tộc, còn có chênh lệch nhất định!

Thế nhưng.

Vậy cũng không kém là bao nhiêu a!

Nhưng mà.

Toàn tộc trên dưới, dù cho là mạnh nhất Hải Thần bộ tộc lão tổ, đều đang

phảng phất giun dế, tùy ý Vương Bảo chà đạp, càng sâu chính là, Phần Thánh Hà sợ hãi phát hiện, Vương Bảo từ đầu đến cuối, cũng không từng ra tay qua!

Phảng phất đối phương một cái ánh mắt.

Một cái thủ thế.

Liền có thể phiên vân phúc vũ, liền có thể cải thiên hoán địa!

Đây là ra sao thủ đoạn?

Đây là ra sao thực lực?

Như vậy mạnh mẽ có thể nói sự tồn tại vô địch, nhưng thành hắn Thiên Hỏa tộc kẻ thù, mà chính mình, nhưng là tất cả chi nguyên.

Tự mình nghĩ chia sẻ, dĩ nhiên là như vậy một cái nhân vật mạnh mẽ nữ nhân!

Chính mình từng quát mắng, dĩ nhiên là như vậy một cái nhân vật mạnh mẽ con gái!

Khe nằm!

Nhìn chung vạn cổ.

Còn có so với mình càng có thể tìm đường chết sao?

Hiện nay.

Hải Thần bộ tộc gặp nạn.

Người này, sẽ bỏ qua cho Thiên Hỏa tộc sao?

Phần Thánh Hà đã không dám tưởng tượng, nếu như Hải Thần bộ tộc kết cục, rơi vào Thiên Hỏa tộc trên đầu, các tộc nhân sẽ làm sao căm hận hắn,

đến thời điểm, sợ là sẽ phải bị các tộc nhân lập cái bia, vạn năm thóa mạ!

Thà rằng như vậy!

Chính mình còn không bằng chết ngay bây giờ, tối thiểu, không cần chịu đựng các tộc nhân cái kia có thể giết chết người căm hận ánh mắt!

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo ánh mắt mang theo ánh sáng lạnh lẽo, đột nhiên phất tay!

Trong nháy mắt.

Không gian trùng điệp!

Hư không trong lúc đó, huyễn ảnh tầng tầng, chỉ chốc lát sau, mấy chục đạo bóng người, xuất hiện ở trong hư không!

Này mấy chục đạo bóng người đều lộ ra khí thế kinh thiên động địa, nhưng mà, đây là đối lập với này giới mà nói!

Nói vậy bọn họ cũng là cực kỳ mộng bức!

Tuy rằng khí thế bạo phát, thế nhưng ánh mắt đều rất mờ mịt, làm sao cũng không nghĩ ra, chính mình trước một giây rõ ràng ở nhà ha ha ha, làm sao sau một giây liền xuất hiện ở nơi này.

Chờ chút.

Nơi này là...

Hải Thần bộ tộc?

Không sai.

Bị Vương Bảo chộp tới, chính là Thiên Hỏa tộc các cao tầng!

Thiên Hỏa tộc lão tổ sắc mặt nhất thời âm trầm đáng sợ, ánh mắt quét qua, rơi vào Hải Thần bộ tộc lão tổ trên người, lạnh quát, “Huyền Phi, ngươi làm cái gì?”

Hải Thần bộ tộc lão tổ đột nhiên lộ ra nồng nặc căm hận vẻ!

Gắt gao tập trung Thiên Hỏa tộc lão tổ, dường như muốn đem hắn ăn!

Vào giờ phút này, Hải Thần bộ tộc lão tổ đem hết thảy sai lầm, tất cả đều quái ở Thiên Hỏa tộc trên người!

Nếu không là Thiên Hỏa tộc nhất định phải thông hôn!

Chính mình sao lại bức bách tôn nữ?

Nếu như mình không bức bách tôn nữ, như vậy, Hải Thần bộ tộc, sẽ là cỡ nào bay lên? Cỡ nào chói mắt?

Mã Đức!

Tất cả những thứ này tất cả, đều do Thiên Hỏa tộc a!

Tê liệt Thiên Hỏa tộc, lão tử không dễ chịu, các ngươi cũng không chết tử tế được!

Tên sát tinh này trâu bò a, cách xa nhau vạn vạn bên trong, vung tay lên, liền có thể đem các ngươi chộp tới, loại thủ đoạn này...

Này mẹ nó tuyệt bức là này giới số một a!

Các ngươi đắc tội rồi tên như vậy, còn muốn hoạt? Còn muốn tốt? Ha ha, lão tử thành phế nhân, các ngươi, cũng đến cùng ta kết quả giống nhau!

Thiên Hỏa tộc lão tổ chau mày!

Cái này Hải Thần bộ tộc lão tổ, ngu ngốc sao?

Dĩ nhiên dùng ánh mắt như thế, nhìn lão phu?

Hải Thần bộ tộc đến cùng xảy ra chuyện gì? Làm sao đều âm u đầy tử khí? Hơn nữa cảm ứng bên dưới...

Thiên Hỏa tộc lão tổ hơi thay đổi sắc mặt!

Nhận ra được không đúng!

Vì sao Hải Thần bộ tộc từng cái từng cái, đều cùng phế nhân như thế?

Cũng nhưng vào lúc này, một lão giả chỉ vào một chỗ, sợ hãi nói rằng, "lão tổ, ngươi xem... Cái kia giống không Thánh hà?"

"Cái gì?"

Thiên Hỏa tộc lão tổ có chút mộng bức, nhìn sang, càng mộng bức!

Tuy rằng chỉ là bóng lưng.

Thế nhưng, Thiên Hỏa tộc lão tổ nhưng là tự tin vô cùng, lúc này quỳ trên mặt đất mấy cái thần hồn trạng thái người trong, một cái trong đó chính là cháu trai ruột của mình Phần Thánh Hà!

"Đáng chết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Thiên Hỏa tộc lão tổ nổi giận!

Chỉ có điều.

Nhưng vào lúc này, Vương Bảo bỗng nhiên giơ tay, ép xuống!

Ầm!

Trong nháy mắt, vô cùng mạnh mẽ Thiên Hỏa tộc lão tổ, liền cảm giác trời đều sụp!

Thân thể không tự chủ được bị trấn áp chạy toán loạn dưới, rầm rầm rầm...

Mấy chục đạo bóng người, toàn bộ đều bị không cách nào sức phản kháng trấn áp ở trên mặt đất, có nằm úp sấp, có quỳ sát, một không thể động đậy được!

Thiên Hỏa tộc lão tổ ngây người như phỗng, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy!

Nhìn thấy tình cảnh này.

Hải Thần bộ tộc lão tổ cực kỳ vui mừng!

Quả nhiên.

Này sát tinh đối với Thiên Hỏa tộc động thủ!

Thoải mái!

Thực sự là thoải mái!

Khả năng này là chính mình đời này, một lần cuối cùng thoải mái cơ hội!

Vương Bảo quay về Phần Thánh Hà chỉ chỉ, Phần Thánh Hà nhất thời cảm giác mình khôi phục tự do, thế nhưng, hắn nhưng hơi động cũng không dám động, run rẩy nhìn Vương Bảo.

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “người, muốn vì là lời của mình đã nói phụ trách, biết chưa?”

Phần Thánh Hà càng ngày càng sợ hãi, run giọng nói, “ta... Ta biết sai rồi!”

Vương Bảo thản nhiên nói, “đáng tiếc, chậm... Biến mất đi!”

Phất tay một cái!

Phần Thánh Hà hóa thành linh quang tiêu tan!

Cùng lúc đó, đang đứng ở rất lớn kinh hoảng bên trong Thiên Hỏa tộc rất nhiều cường giả, tương tự thân thể biến thành tro bụi, hồn phi phách tán!

Bọn họ không có một chút nào dòng máu chảy ra, cũng không phải làm sao máu tanh!

Thế nhưng.

Nhưng cực kỳ chấn động!

Thời khắc này, Hải Thần bộ tộc lão tổ mi tâm mồ hôi lạnh hầu như muốn chảy thành sông, đau lòng cực kỳ nhìn Vương Bảo!

Mạnh mẽ Thiên Hỏa tộc lão tổ.

Phất tay.

Biến thành tro bụi?

Khe nằm!

Cái tên này, đâu chỉ là này giới số một a, này mẹ nó tuyệt bức là thượng giới giáng lâm đại năng giả chứ?

Lão tử, đến cùng bỏ qua cái gì!

...

...

Tuy rằng cùng con gái đoàn tụ.

Có điều Vương Bảo nhưng là không vội vã lập tức hưởng thụ niềm hạnh phúc gia đình!

Mà là lập tức hỏi dò hệ thống, đúng hay không có thể đem hệ thống chi loại

đưa cho con gái của chính mình!

“Kí chủ, kỳ thực không có cần thiết, thân là kí chủ dòng dõi, căn bản không cần hệ thống chi loại đến trưởng thành, chỉ cần kí chủ thành công hoàn thành một cái hệ thống phụ gia nhiệm vụ, hệ thống có thể dành cho Vương Y Y chung thân che chở!”

“Hơn nữa, kí chủ dòng dõi kỳ thực không thể nắm giữ hệ thống, trừ phi kí chủ tự nguyện từ bỏ bản hệ thống, đồng thời bị trở thành phàm nhân, kính xin kí chủ vì là hệ thống chi loại khác chọn ứng cử viên!”

Vương Bảo sắc mặt nhất thời tối sầm lại!

Giời ạ!

Hệ thống dĩ nhiên ở này hãm hại hắn đây!

Không phải nói được rồi chung cực nhiệm vụ đều hoàn thành sao?

Làm sao còn có cái phụ gia nhiệm vụ?

Đây là ngươi hiện thêm chứ? Khinh bỉ ngươi cái lớn móng heo!

“Nói đi, nhiệm vụ gì?”

Vương Bảo không biện pháp a, cũng chỉ có thể tiếp nhận rồi!

Hệ thống, “Xin mời kí chủ hoàn thành một lần [ngũ hành đại vũ trụ mười ngày du] nhiệm vụ! Bởi vậy nhiệm vụ là phụ gia nhiệm vụ, không bất kỳ yêu cầu gì, nhưng kí chủ nhất định phải ở ngũ hành đại vũ trụ chờ đủ mười ngày!”

Vương Bảo, “?”

Khe nằm!

Nhiệm vụ này.

Hệ thống ngươi cái lớn móng heo, ngươi là nhàn đau “bi” đi, phát nhiệm vụ nhường ta đi du lịch?

Ta liền muốn hỏi một chút.

Ngươi rất sao đến cùng toan tính cái cái gì?

------oOo------

Chương 1078: Ta này viên xao động tâm a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng không hiểu nổi hệ thống đang giở trò quỷ gì.

Thế nhưng vì con gái Vương Y Y chung thân che chở!

Vương Bảo quyết định cố gắng một chút!

Cùng Huyền Nguyệt dặn vài câu, Vương Bảo nhường lão cẩu thủ hộ Huyền Nguyệt hai mẹ con, liền trực tiếp bắt đầu nhiệm vụ.

Ngũ Hành đại vũ trụ!

Căn bản không ở Khởi Nguyên Chi Chủ chế tạo chư thiên bên trong phạm vi.

Vương Bảo bị hệ thống thủ hộ, ở vô tận đường hầm không gian bên trong qua lại, Vương Bảo có thể cảm nhận được, này đường hầm không gian bên trong, từ từ tăng thêm khủng bố áp lực, nếu là không có hệ thống hộ thân, dù cho lấy thực lực bây giờ của hắn, sợ cũng là sẽ bị thương nặng.

“Tầng thứ càng cao hơn thế giới sao?”

Vương Bảo hé mắt, có chút hiểu hệ thống dụng ý!

Có điều.

Vương Bảo không có hỏi ý, mà là lẳng lặng chờ đợi, cũng không biết trải qua bao lâu, phía trước đường hầm không gian lộ ra một cái to lớn chỗ trống, Vương Bảo biến mất ở nơi đó.

...

...

“Nhắc nhở kí chủ, nhân Ngũ Hành đại vũ trụ ý chí bài xích duyên cớ, ngài chân thân đã bị hệ thống ẩn giấu ở hệ thống không gian bên trong, ngài đem hồn xuyên Ngũ Hành đại vũ trụ!”

“Xin mời kí chủ chú ý, ngài đem ở Ngũ Hành đại vũ trụ chờ đủ mười ngày, sau mười ngày mới có thể trở về!”

“Nhắc nhở kí chủ, Ngũ Hành đại vũ trụ bên trong, cường giả rất mạnh, thậm chí còn có hệ thống khác kẻ nắm giữ, nhìn kí chủ cẩn tắc vô ưu!”

Bên tai truyền đến gợi ý của hệ thống âm.

Vương Bảo chậm rãi ngồi dậy đến!

Bên tai, truyền đến một đạo mang theo kinh hỉ âm thanh, “Lão tam? Nguyên lai ngươi không chết? Quá tốt rồi!”

Sau một khắc, Vương Bảo liền cảm giác mình bị người ôm lấy, sức mạnh bàng bạc, như núi như biển, chí ít ở Vương Bảo xem ra, sợ là Cổ Tôn cảnh đỉnh cao, đều khó mà ủng có mạnh mẽ như vậy thân thể man lực!

Nhưng mà.

Chính mình này thân thể, nhưng có thể chịu đựng, hơn nữa, còn cực kỳ ung dung.

Vương Bảo nuốt ngụm nước bọt, nhìn gần trong gang tấc một tấm đầy mặt chòm râu mặt to, há há mồm, vừa định nói một câu, đột nhiên, từng đạo từng đạo nổ vang thanh âm vang lên!

“Phòng ngự!”

Xa xa truyền đến một đạo gào thét!

Ong ong ong!

Phía chân trời giống như tiến vào cực trú trạng thái, nhưng mà, nơi này rõ ràng là một mảnh hư không, ở phía dưới, có một cái tinh cầu khổng lồ, tinh cầu bên trên, nằm dày đặc khủng bố trận pháp, kịch liệt màu trắng bùa chú mấy trăm trượng to nhỏ, rầm rầm mà giảm, số lượng như mưa!

Ôm Vương Bảo đại hán ánh mắt âm trầm, buông ra Vương Bảo, nhìn về phía trước xa xa, thấp giọng chú mắng nói, "đáng chết không chết tộc, quá mẹ nó không biết xấu hổ, chết rồi còn có thể phục sinh, cuộc chiến này đánh như thế nào?"

Vương Bảo con mắt chợp mắt càng sâu.

"Ta nói, vị nhân huynh này..."

Vương Bảo hoãn âm thanh mở miệng, có điều đột nhiên nhìn thấy xa xa đột nhiên xuất hiện một đạo cực kỳ to lớn khủng bố bóng đen, lộ ra mãnh liệt mùi chết chóc, điên cuồng hướng về tinh cầu đánh giết mà đến, Vương Bảo liền thở dài.

Giời ạ a!

Hệ thống nói thế giới này cường giả rất mạnh.

Đây là rất sao có bảo lưu!

Này đâu chỉ là rất mạnh, này mẹ nó so với hắn cái này Khởi Nguyên Chi Chủ chư thiên tối cường giả đều mạnh mẽ không biết bao nhiêu lần!

Chỗ này.

Rất nguy hiểm.

Đương nhiên.

Cũng rất kích thích!

Vương Bảo hít vào một ngụm khí lạnh, tiếp tục nhìn về phía lúc này đang buồn bực nhìn mình chòm râu đại hán, nói rằng, “đại ca, ta mất trí nhớ!”

Trang mất trí nhớ cái gì, hữu hiệu nhất!

Chòm râu đại hán hơi thay đổi sắc mặt, bỗng nhiên vọt lên, đánh ra một vệt ánh sáng phù, sau đó hạ xuống ở Vương Bảo trước người, tay cầm lấy Vương Bảo cánh tay, trầm giọng nói, “ta đã cho tiền tuyến tướng chủ xin nghỉ, lão tam, chúng ta trước về quân doanh, ta nhường Vạn thần y cố gắng nhìn một cái ngươi!”

Vương Bảo biết thời biết thế.

Cũng không làm sao chối từ, theo chòm râu đại hán hướng về tinh cầu hạ xuống, cuối cùng rơi vào một toà cực kỳ to lớn, mấy ngàn trượng phạm vi quân doanh bên trong!

Chòm râu đại hán lo lắng nhìn Vương Bảo một chút, vội vàng nói, “Ngươi ở đây chờ đại ca, đại ca vậy thì đi tìm Vạn thần y!”

Dứt lời.

Vội vã mà đi!

Vương Bảo chờ đến chòm râu đại hán rời đi, liền hỏi dò hệ thống, “Ở đây có thể được tinh luyện giá trị sao?”

Hệ thống rất mau trở lại đáp, “Có thể, thế nhưng bởi vì kí chủ giáng lâm nơi đây cũng không phải là bản thân thực lực, vì vậy được tinh luyện giá trị cần giảm phân nửa!”

Vương Bảo, “...”

Được thôi, giảm phân nửa liền giảm phân nửa, dù sao cũng hơn không có

cường a!

Rất nhanh, chòm râu đại hán lại vội vã mà đến, lôi kéo Vương Bảo chạy toán loạn hướng về một cái to lớn lều trại!

Xốc lên lều trại rèm cửa, chòm râu đại hán sau khi tiến vào dừng lại, cung kính nói, “Vạn thần y, đệ đệ ta mang đến!”

“Đến, ta xem một chút!”

Một đạo lười biếng âm thanh âm vang lên.

Vương Bảo phóng tầm mắt nhìn tới, liền nhìn thấy một cái phong hoa tuyệt đại nữ nhân.

Một bộ hồng sam, lộ ra cánh tay ngọc, còn có một đôi chân dài to trắng (Haku), cũng lộ ra một nửa, để chân trần đi tới, ý cười dịu dàng nhìn Vương Bảo!

Chòm râu đại hán cái cổ đột nhiên co rụt lại, lùi về sau hai bước!

Vương Bảo có thể cảm giác được, chòm râu đại hán đối với cái này Vạn thần y, phảng phất có loại trong xương e ngại!

“Đừng nhúc nhích!”

Vạn thần y đứng ở Vương Bảo trước người, bàn tay ở Vương Bảo ngực sờ tới sờ lui.

“Ừm, chịu đến Bất Tử tộc Bất Tử Hồn Trùng Kích, huyết xương đều chịu đến xâm nhuộm... Ồ? Trình độ như thế này... Dựa theo kinh nghiệm thuở xưa, sợ là nên ngỏm rồi a, ngươi lại vẫn sống sót?”

Vạn thần y ánh mắt đột nhiên lộ ra nhảy nhót vẻ mặt, nhìn chằm chằm Vương Bảo!

Vương Bảo trầm mặc chớp mắt, trầm giọng nói, “ta mất trí nhớ!”

“Mất trí nhớ?”

Vạn thần y tựa như cười mà không phải cười đánh giá Vương Bảo.

Chòm râu đại hán cẩn thận từng li từng tí một hỏi nói, “Vạn thần y, ta tam đệ không có gì thói xấu lớn chứ?”

Vạn thần y cười khúc khích, trong tay ánh sáng lóe lên, xuất hiện một cái bình thuốc, đưa cho Vương Bảo, nói rằng, “đây là vãng sinh đan, chuyên phá Bất Tử Hồn Trùng Kích, ngươi vừa không chết, vậy thì còn có thể cứu, ngày mai lại đến tìm ta kiểm tra lại đi!”

Vương Bảo tiếp nhận đan dược, chòm râu đại hán cung cung kính kính đưa ra ba tấm thần bí bùa chú, nói nói, “Đa tạ Vạn thần y cứu giúp, chỉ là lễ mọn, mong rằng vui lòng nhận!”

Vạn thần y phất tay một cái, không hề liếc mắt nhìn, nói rằng, “không cần, lễ vật ta không muốn, thế nhưng ngươi, ngày mai chiếm được, ta đối với ngươi rất có hứng thú!”

Vương Bảo nghĩ thầm, lão tử đối với ngươi cũng rất có hứng thú, có điều, ta hiện tại là có vợ người a, không trêu chọc nổi không trêu chọc nổi!

Chòm râu đại hán mang theo Vương Bảo rời đi, sau đó tiến vào một cái lều trại.

Chòm râu đại hán thân thiết nói rằng, “tam đệ, nhanh ăn vào đan dược chữa thương đi!”

Vương Bảo lắc đầu một cái, nói rằng, “không vội! Đại ca vẫn là cho ta nói một chút nơi này là nơi nào, ta là ai, giúp ta khôi phục một chút ký ức đi!”

Chòm râu hô to không nghi ngờ có hắn!

Êm tai nói!

Nơi đây, chính là Thần Hi Tinh vực!

Nơi này, càng là Thần Hi Tinh vực Thánh địa tinh cầu.

Có điều, bây giờ Thần Hi Tinh vực bị Ngũ Hành đại vũ trụ siêu cấp chủng tộc không chết tộc tập kích, phần lớn tinh cầu đều lõm vào, liền Thánh địa tinh cầu cũng bị tầng tầng vây quanh.

Chòm râu đại hán gọi là Tá Hán, Vương Bảo hồn xuyên cái này, là hắn tam đệ, Tá Nguyên!

Hai huynh đệ sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm, ở Thần Hi Thánh địa tinh cầu sinh hoạt, hiện tại Thánh địa tinh cầu chén vây quanh, liền chủ động gia nhập vào phòng ngự trong đại quân, cùng không chết tộc chiến đấu.

Vương Bảo nghe xong.

Không khỏi nở nụ cười khổ.

Chính mình dĩ nhiên trải qua một cuộc chiến tranh.

Nếu như mình không phải có hệ thống nhiệm vụ tại người, đúng là có thể xoạt quét một cái tinh luyện giá trị, nhưng là mình chỉ có thời gian mười ngày, lấy tu vi của hắn, phóng tầm mắt bên ngoài cường giả, không đáng kể chút nào, mười ngày có thể làm gì?

Lẽ nào thật sự chỉ có thể đến lữ cái du liền trở về?

Ta này viên xao động tâm a!

Thực sự là nhịn không được a...

------oOo------

Chương 1079: Một kiếm định càn khôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tá Hán nhìn Vương Bảo, trong mắt loé ra mãnh liệt lo lắng, nói rằng, “tam đệ, ngươi khoảng thời gian này liền nghỉ ngơi thật tốt đi, không muốn lại ra chiến trường!”

Vương Bảo trầm mặc nửa ngày, lắc đầu một cái nói rằng, “không được, ta muốn ra tiền tuyến!”

Nghĩ tới nghĩ lui.

Vẫn không thể dễ dàng như vậy cẩu a!

Dù cho chỉ có thể ở đây chờ mười ngày đây!

Vậy cũng đến xông ra một cái danh hiệu đi ra!

Hiện tại Vương Bảo đã mơ hồ rõ ràng hệ thống dụng ý, đối với này Vương Bảo cảm giác cũng có chút phức tạp.

Mà Tá Hán nghe được Vương Bảo, trực tiếp há hốc mồm, “Lên... Ra tiền tuyến? Tam đệ, ngươi điên rồi? Đó là muốn chết a, lại nói, tiền tuyến cái kia đều là đại năng giả, ngươi cũng căn bản đi không được a!”

Vương Bảo cười không nói!

Hắn bảo bối nhiều lắm đấy.

Đối với Bất Tử tộc, vừa nãy Vương Bảo ở chiến trường liền cảm ứng qua, tuy rằng tu vi vô cùng mạnh mẽ, thế nhưng...

Rơi vào trong tay hắn.

Vậy thì là thỏa thỏa EXP.

Hệ thống đem hắn vung ra chiến trường này, cũng là dụng tâm lương khổ a!

Bất Tử tộc.

Cũng không phải là trời sinh không chết.

Mà là chết rồi phục sinh vong linh.

Bất Tử tộc cực kỳ hiếu chiến, liên hợp lại cùng nhau, thường thường sẽ khiến cho diệt thế giống như đại kiếp, ở Ngũ Hành đại vũ trụ, Bất Tử tộc chính là vạn tộc chi địch.

Bởi vì vô cùng tốt giết chóc, lấy võ giả huyết hồn trưởng thành, vì vậy...

Chính là mỗi cái ma đầu!

Kiếm gỗ phá tà thuộc tính, liền có thể kích hoạt!

Đối với Vương Bảo mà nói.

Hắn chỉ cần bá đạo kiếm gỗ, liền có thể đem Bất Tử tộc cho thu thập rõ rõ ràng ràng.

Ở Vương Bảo mãnh liệt dưới sự yêu cầu.

Tá Hán chỉ được bất đắc dĩ cùng Vương Bảo một lần nữa bước vào chiến trường, đồng thời, nhường Tá Hán mang theo hắn đi quân thống quan nơi đó!

Quân thống quan phụ trách chiến đấu hậu cần công việc, là một cái Râu Đen trung niên!

Nghe được Vương Bảo yêu cầu.

Quân thống quan há hốc mồm!

Khe nằm!

Tiểu tử này, chẳng lẽ là ngớ ngẩn?

Nhỏ yếu như vậy tu vi, ngươi muốn ra tiền tuyến? Ngươi sao không lên trời?

“Hồ đồ!”

Quân thống quan phản ứng lại, quát lớn một tiếng, phất tay nói, “mau chóng đi chiến trường phía sau, đàng hoàng cấu trúc phòng ngự, đánh giết tiềm hành tiến vào Bất Tử tộc, còn dám hồ đồ, quân pháp xử trí!”

Tá Hán chảy mồ hôi lạnh, lôi kéo Vương Bảo liền đi.

Vương Bảo đi ra quân thống quan doanh trướng, đối với Tá Hán nói rằng, “đại ca, nếu đường ngay đi không thông, vậy ta cũng chỉ có thể lén lút ra tiền tuyến, ngươi khá bảo trọng!”

Tá Hán nước mắt lưng tròng.

Ta tam đệ vì sao trở nên như thế hổ bẹp? Trước đây tam đệ nhưng là nhát như chuột a!

“Đại ca, trân trọng!”

Vương Bảo phất tay một cái, trực tiếp hướng về phía trước chiến trường vọt tới!

Tá Hán lần này không có ngăn cản, chỉ là khóe mắt co giật tự nhủ, “Ngươi đi không được!”

Tá Hán tin tưởng.

Vương Bảo căn bản đến không được tiền tuyến.

Sẽ bị Thánh địa tinh cầu bên trong cường giả cho nắm về!

...

...

Tá Hán căn bản không biết.

Vương Bảo căn bản không cần quang minh chính đại tiến vào tiền tuyến.

Lén lút đi vào là có thể!

Sử dụng [thần không có mặt chứng minh], Vương Bảo dễ dàng xuyên qua từng cái từng cái cường giả, bước vào tiền tuyến phạm vi!

Xa xa.

Bất Tử tộc lít nha lít nhít, phảng phất tạo thành một con tuyệt thế hung thú, từng con từng con cực kỳ to lớn không chết con rối điên cuồng trùng kích tiền tuyến phòng ngự!

Rất nhiều Thánh địa tinh cầu bên trong cường giả không ngừng bù đắp tinh cầu đại trận, thỉnh thoảng hướng về Bất Tử tộc phát sinh phản kích, tình hình trận chiến dị thường sốt ruột!

Nhưng vào lúc này.

Vương Bảo hiện thân!

Ở bên cạnh hắn không xa, thì có một lão giả, khí thế hơi động, tinh không run rẩy, đặt ở khởi nguyên chư thiên bên trong, có thể đánh xuyên qua chư thiên, thế nhưng ở Ngũ Hành đại vũ trụ, người lão giả này chỉ có thể coi là trung thượng chi tu!

Vương Bảo bỗng nhiên hiện ra!

Ông lão kia chớp mắt cảm ứng được, đầu tiên là có chút mộng bức, phản ứng lại, ông lão lệ quát, “Người nào?”

Một tra Vương Bảo tu vi.

Ông lão lần thứ hai mộng bức!

Ta giời ạ!

Lão tử bên người làm sao thêm ra đến một tên lính quèn?

Vương Bảo quay về ông lão ha ha cười, cũng không lại phản ứng hắn, mà là ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm ở ngay phía trước một con cực kỳ to lớn không chết con rối!

Này không chết con rối bên trên, oan hồn quấn quanh, không biết tàn sát bao nhiêu sinh linh, uống máu mà sống, nuốt hồn tự mạnh, lúc này chính một cước hướng về tinh cầu đại trận đạp đến!

Ông lão nhìn thấy Vương Bảo không để ý tới chính mình, con mắt nhất thời bốc lửa, lớn quát, “Tiểu tử, ngươi làm sao chuồn mất tiến vào? Mau chóng cho lão phu...”

Nói còn chưa dứt lời đây.

Hắn liền nói không được.

Hai mắt trợn tròn lên, há to miệng, cực kỳ mộng bức nhìn Vương Bảo đột nhiên hung hãn một kiếm đánh ra.

Sau một khắc, vô cùng to lớn không chết con rối, cái kia mạnh mẽ không chết xương khu, từng tấc từng tấc rạn nứt, sau đó, hóa thành từng luồng từng luồng hắc khí, tiêu tan ở trong hư không!

Một màn như thế!

Dọa sợ ông lão!

Lấy này không chết con rối thực lực!

Động động thủ chỉ, giết chính mình mười lần đều được rồi!

Lại bị một kiếm oanh diệt?

Khe nằm!

Lão tử bên người cái này, ở đâu là mẹ nó tiểu binh, đây là một cái đại Ngưu a!

Ông lão không dám tiếp tục làm càn.

Hít vào một ngụm khí lạnh, run giọng nói, “tiền bối thứ lỗi, vãn bối mắt vụng về, mong rằng tiền bối thứ tội!”

Vương Bảo quay về ông lão vung vung tay, con mắt buông tha!

Bởi vì vừa nãy đánh giết một cái không chết con rối, EXP tăng vọt không nói, tinh luyện giá trị cũng là trong nháy mắt nhiều mấy trăm ngàn!

Nơi này.

Quả thực chính là hệ thống cho hắn chế tạo riêng phó bản a!

“Vừa nãy là vị đạo hữu kia tác phẩm? Lão phu khâm phục!”

“Thật mạnh một kiếm!”

“Không nghĩ tới ta Thánh địa tinh cầu, còn có này các cao thủ, tại hạ Phạm Vân, có lễ!”

“Ha ha ha, giết giết giết, đáng chết Bất Tử tộc, sớm muộn đem bọn họ toàn giết sạch!”

Từng đạo từng đạo âm thanh ở trên hư không cuồn cuộn mà động, ầm ầm

vang lên!

Tuy rằng chỉ là đánh giết một cái không chết con rối, thế nhưng, này thẳng thắn dứt khoát một kiếm, nhưng vẫn để cho Thánh địa tinh cầu bên trong các cường giả phấn chấn cực kỳ!

Vương Bảo lòng ngứa ngáy ngứa tay.

Con mắt hơi chuyển động, thình lình trực tiếp nhanh chân xông ra ngoài!

Mà khi Vương Bảo bước ra tinh cầu phòng ngự đại trận một khắc đó.

Ầm ầm ầm!

Vô số ánh mắt tỏa (liều lĩnh) u U Hỏa ngọn lửa Bất Tử tộc, phát điên bình thường hướng về Vương Bảo vọt tới!

Vương Bảo ánh mắt hàn mang lóe lên, kiếm gỗ vứt ra, ầm ầm trong lúc đó, hóa thành một đạo kiếm sông, kiếm sông ào ào, kiếm khí màu trắng không ngừng xung kích, lăn lộn, thời gian trong chớp mắt, hướng về Vương Bảo vọt tới Bất Tử tộc toàn bộ đều hóa thành tro bụi!

“Thoải mái!”

Vương Bảo không nhịn được cười to mà lên!

Mà vào giờ phút này, Thánh địa tinh cầu bên trong các cường giả, trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Vừa nãy mở miệng cái kia mấy cái tuyệt cường người, cũng không dám lên tiếng, ngơ ngác nhìn chăm chú Vương Bảo!

Cũng nhưng vào lúc này.

Mấy bóng người, từ Bất Tử tộc trong đại quân, đạp bước đi ra!

Này mấy bóng người, mỗi một cái đều phảng phất vùng hư không này chủ

nhân, lộ ra không thể nào tưởng tượng được uy thế.

Một cái trong đó cả người đều toả ra ánh vàng khô lâu thâm trầm mở miệng nói, “Vũ Trụ Tôn? Sợ là không ngừng, thế nhưng, quá làm càn!”

“Linh hồn người này, ta muốn!”

Một cái không đầu kỵ sĩ trên người tỏa hắc khí, thăm thẳm âm thanh từ ngực bụng truyền ra!

“Hắn huyết, nói vậy rất mỹ vị!”

Một cái mọc ra răng nanh ông lão liếm môi ha ha cười lên.

Rất nhiều Bất Tử tộc đại quân, đã đình chỉ công kích, chờ bọn họ quân vương chi mệnh!

Thánh địa tinh cầu rất nhiều cường giả bên trong, một cái ông lão áo tím trầm giọng lớn quát, “Đạo hữu, đây là Bất Tử tộc tứ đại quân vương, Vũ Trụ Tôn đỉnh cao cảnh giới, đạo hữu mau chóng tiến vào trận pháp phòng ngự, để ngừa bọn họ cùng đánh!”

Vương Bảo nhìn này mấy cái Bất Tử tộc ngạch quân vương, ôm kiếm gỗ, thản nhiên cười, nói rằng, “Vũ Trụ Tôn... Cũng được, bản tọa liền cho các ngươi một cái cùng đánh cơ hội, đến, giết ta!”

Tuyệt không thể bỏ qua bất luận cái nào trang bức cơ hội a!

“... Muốn chết!”

Cái kia ánh vàng khô lâu đột nhiên phát sinh một đạo rít gào, hư không lăn tiếng rung, sau một khắc, ánh vàng khô lâu lao ra, xương chưởng duỗi một cái, trong phút chốc, một cái mấy trăm trượng to nhỏ cốt đao xuất hiện.

Ầm ầm!

Một đao bổ ra, thiên địa đảo ngược, nhật nguyệt ảm đạm, khủng bố công kích phảng phất đem hư không phân cách thành hai nửa, từng đạo từng đạo hư không vết rạn nứt xuất hiện, như mạng nhện, người xem tê cả da đầu!

Chỉ có điều.

Những này Bất Tử tộc, ở kiếm gỗ phá tà thuộc tính bên trong!

Vậy thì.

Chỉ có thể là chiến đấu 5 cặn bã!

Nhìn như kinh thiên động địa công kích, rơi vào Vương Bảo trên người, nhưng là đá chìm biển lớn, không nổi lên được chút nào sóng lớn!

Mà một màn như thế.

Kinh thế hãi tục!

Chấn động ở tất cả mọi người.

Những kia Bất Tử tộc quân vương tất cả đều mộng bức!

Công kích Vương Bảo ánh vàng khô lâu càng là thân thể run run một cái, bộ xương đều dường như muốn tản đi, lạnh giọng nói, “cái này không thể nào... Lẽ nào ngươi là tạo hóa cảnh?”

Vương Bảo hé mắt, cười nói, “ngươi nói là, vậy thì đúng không! Làm sao? Còn muốn tiếp tục hay không giết ta?”

Ánh vàng khô lâu trên người ánh vàng co rụt lại, cấp tốc lui nhanh!

Mã Đức!

Tiếp tục giết?

Ngươi rất sao làm lão tử xuẩn?

Lão tử từ khi thôn phệ thứ mười cái cùng tộc sau khi, có linh trí tiến hóa sau khi, liền trở nên quỷ tinh quỷ tinh.

“Lùi đi!”

Ánh vàng khô lâu nhìn về phía hắn Bất Tử tộc quân vương!

Còn lại mấy cái Bất Tử tộc quân vương trầm mặc không nói, nhưng cũng chuồn mất đến cực nhanh, trực tiếp biến mất ở Bất Tử tộc trong đại quân!

Ánh vàng khô lâu thầm mắng một tiếng, tương tự lùi hướng về phía sau!

Mà nguyên bản vây công Thánh địa tinh cầu Bất Tử tộc đại quân, nhưng là điên cuồng lùi về sau.

Vương Bảo khóe miệng co quặp, lầm bầm nói, “lá gan này quá nhỏ, có chút chán a!”

Chính trang bức đây.

Nhưng bị cắt đứt.

Vương Bảo làm sao có thể chịu?

Kiếm gỗ vung một cái, chính là ngàn trượng kiếm sông, ào ào không dứt kiếm khí, bắt đầu thu gặt Bất Tử tộc.

Những này Bất Tử tộc rơi vào những cường giả khác trong tay, dù cho là thân thể nát, cũng có thể tiếp tục tổ hợp thân thể tàn phế chiến đấu, nhưng mà, bị kiếm gỗ quét qua, nhưng là triệt triệt để để xong.

Rất nhiều Thánh địa tinh cầu các cường giả mỗi một cái đều dừng dưới động tác trên tay!

Ngơ ngác nhìn tinh cầu ở ngoài, trong hư không, Vương Bảo tay cầm kiếm gỗ, giống như hổ vào bầy dê, điên cuồng lược giết Bất Tử tộc đại quân

Vương Bảo, tâm hồn chấn động đến cực hạn!

Mã Đức!

Quá mạnh mẽ!

Này mẹ nó vẫn là người sao?

Tạo hóa cảnh hóa ra là như thế treo tồn tại sao?

Không đúng, tạo hóa cảnh đều không nên như thế treo, chí ít bọn họ gặp, không có như thế mạnh!

Lẽ nào hắn là tạo hóa bên trên?

Ta giọt bé ngoan a, Thánh địa tinh cầu khi nào thêm ra tới đây dạng một vị đỉnh cấp đại Ngưu?

Vương Bảo vượt giết vượt vui thích, EXP sinh trưởng, toàn bộ đều chứa đựng lên, thế nhưng tinh luyện giá trị tăng trưởng, nhưng là mắt trần có thể thấy.

Dần dần mà.

Thánh địa tinh cầu ở ngoài, đã lại cũng không nhìn thấy bất luận cái nào Bất Tử tộc.

Bất Tử tộc mấy cái quân vương cường giả, cũng bị Vương Bảo giết một cái, chính là trước cái kia thập phần hung hăng ánh vàng khô lâu!

Vương Bảo thu kiếm, ngạo nghễ mà đứng, nghe bên tai nhanh chóng vang lên tinh luyện giá trị tăng lên tiếng nhắc nhở, không khỏi nở nụ cười!

Thật thoải mái a!

Đã lâu không có giết như thế thoải mái tràn trề!

Đáng tiếc.

Còn không tận hứng a!

...

...

Thánh địa tinh cầu nguy nan giải trừ!

Phần lớn Thánh địa tinh cầu võ giả, đều không ở tiền tuyến, nghe được tin tức này sau, đều là cực kỳ mờ mịt!

Không phải muốn không chịu được nữa sao?

Không phải tiền tuyến căng thẳng sao?

Khe nằm.

Làm sao chỉ chớp mắt công phu, nguy cơ liền giải trừ?

Phía sau Tá Hán nguyên bản không đợi được Vương Bảo bị nắm về, còn lo lắng cực kỳ đây, nghe được nguy cơ giải trừ tin tức, đại hỉ cực kỳ.

Vương Bảo không có cùng những Thánh địa này tinh cầu các cường giả khách sáo, trực tiếp trở về, tìm tới Tá Hán!

Hắn hiện tại là hồn xuyên, mà vốn chủ Tá Nguyên, là thật sự ngỏm rồi!

Vương Bảo hỏi qua hệ thống, có thể hay không để cho Tá Nguyên phục sinh, thế nhưng hệ thống lại nói, không phải kí chủ người không thể!

Đã như vậy.

Vương Bảo liền cảm thấy, nên bồi thường một hồi Tá Nguyên, Tá Nguyên đã chết, vậy thì bồi thường đại ca của hắn Tá Hán coi là.

Thánh địa tinh cầu khôi phục yên tĩnh.

Tá Hán mang theo Vương Bảo về đến nhà bên trong.

Hai huynh đệ đều là người đàn ông độc thân, Tá Hán thu xếp xong Vương Bảo sau khi, liền vội vã ra ngoài.

Khoảng chừng qua một canh giờ, Tá Hán mới trở về, sắc mặt âm trầm cực kỳ!

Vương Bảo trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi nói, "đại ca, làm sao?"

Tá Hán lớn mắng nói, "thành chủ lão già kia, dĩ nhiên cắt xén ta quân công, nói ta lâm trận bỏ chạy, nhưng ta rõ ràng đã cùng đem chủ xin mời qua giả, đáng chết, thành chủ cái này lòng tham quỷ, sớm muộn không chết tử tế được!"

Vương Bảo hơi cười, "Ta làm chuyện gì đây, liền này a, đi thôi đại ca, lão đệ giúp ngươi đòi lẽ phải đi!"

Tá Hán rất là không nói gì nhìn Vương Bảo một chút, cười khổ nói, "tam đệ, ngươi đúng hay không còn điên (chơi) lắm? Ngươi có thể tâm lớn một chút đi, vậy cũng là thành chủ a, có người nói cùng Bạch Tôn có quan hệ, Bạch Tôn, vậy cũng là Vũ Trụ Tôn..."

Vương Bảo suy nghĩ một chút, trước mắt tựa hồ xuất hiện một cái Bạch Mi ông lão, có vẻ như lúc đó lôi kéo hắn thấy sang bắt quàng làm họ tự giới thiệu mình thời điểm còn nói, chính mình gọi Bạch Tôn!

"Yên tâm đi đại ca, ta không điên! Ta cũng không cần uống thuốc! Đã có điêu dân muốn hại: Chỗ yếu trẫm, vậy thì không thể không quản, đi theo ta!"

Dứt lời, Vương Bảo nhanh chân đi ra ngoài!

Tá Hán suýt nữa thổ huyết!

Khe nằm!

Ta đáng thương tam đệ a!

Đầu óc thật sự Oát a!

Lão tử nên làm gì? Nên làm thế nào mới tốt a, ta muốn lấy cái gì đến cứu vớt ngươi, ta tam đệ!

Phủ thành chủ!

Thân là Thánh địa tinh cầu thành chủ, Thánh địa tinh cầu 108 thành, không có điểm quan hệ, căn bản làm không được thành chủ!

Bạch thành chủ chính là có Bạch Tôn vũ trụ này tôn quan hệ, mới được tứ phương thành thành chủ!

Vào giờ phút này.

Bạch thành chủ đang xem một cái đồ lục, mặt trên là các loại kỳ trân dị bảo, chỉ cần quân công đầy đủ, liền có thể hối đoái!

Chiến tranh đình chỉ, là thời điểm luận công hành thưởng!

Bạch thành chủ cực kỳ tham lam nhìn một cái nào đó bảo vật, tự lẩm bẩm, "Còn kém mười vạn, ngày này cáp máu nhất định phải đổi được, có thể làm cho ta tu vi chí ít tăng gấp đôi a..."

Đột nhiên.

Gần theo đến thông báo, quân công hối đoái nơi lại sai lầm.

Bạch thành chủ ánh mắt chìm xuống, thấp quát, "Lần này lại là ai? Một đám ngớ ngẩn, lão tử chụp điểm quân công, làm sao? Léo nha léo nhéo, muốn chết!"

Gần theo cung kính nói, "Vẫn là tán tu Tá Hán!"

“Lại là hắn!”

Bạch thành chủ ánh mắt hàn mang bùng lên!

Đứng dậy, Bạch thành chủ cười lạnh nói, “khá lắm, như vậy không tha thứ, điếc không sợ súng, đã như vậy, cái kia bổn thành chủ liền tự mình gặp gỡ hắn!”

------oOo------

Chương 1080: Tùy tiện gọi cái người, đều có thể đem ngươi hù chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quân công nhận lãnh nơi.

Tá Hán một mặt trắng xám nhìn phủ thành chủ cao tầng, bốn phía, đều là một ít đến đây nhận lãnh quân công tán tu võ giả, nhìn về phía Tá Hán đều mang theo thương hại.

Ngu xuẩn a!

Quá ngu xuẩn!

Vì quân công, dĩ nhiên không tiếc đại náo phủ thành chủ, ngươi làm Bạch thành chủ nhiều năm như vậy thủ đoạn ác độc tâm đen là trắng gọi a!

Vương Bảo liền đứng ở Tá Hán bên người, nhạt âm thanh nói, "đại ca, không cần sợ, có ta ở, ai cũng bắt nạt không được ngươi!"

Tá Hán tâm hồn run lên.

Không sợ?

Có thể không sợ sao?

Cũng chính là chết sống kéo không được ngươi, nếu không, ta sớm chuồn mất!

Thôi thôi, tam đệ hiện tại khẳng định thương tổn được thần trí, không thể lại bị kích thích, tạm thời do hắn đi thôi, quá mức lão tử bị đánh một trận!

Đột nhiên.

Bên ngoài vang lên từng đạo từng đạo bái kiến thành chủ nịnh nọt thanh âm.

Sau một khắc.

Bạch thành chủ vòng chéo tay, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng vẻ, đạp bước đi vào!

Ánh mắt quét qua, Bạch thành chủ ánh mắt liền rơi vào Tá Hán trên người, châm biếm nói, "Tá Hán đúng không, lúc trước đến lúc đó cùng ngươi có duyên gặp mặt một lần, không nghĩ tới... Ngươi dĩ nhiên là như vậy ngu xuẩn! Làm sao? Cảm thấy bổn thành chủ hạ phát quân công không đúng? Có đúng hay không, trong lòng ngươi chính mình không mấy sao? Ngươi lâm trận bỏ chạy, cắt xén một nửa quân công đã là rất cho ngươi mặt, ngươi còn không phục?"

Tá Hán lửa giận tới, trầm giọng nói, "thành chủ, ta lúc đó rời đi chiến trường, đã cùng đem chủ xin mời qua giả!"

Bạch thành chủ nghe vậy xì cười một tiếng, nhạt âm thanh nói, "đáng tiếc, bổn thành chủ không có nhận được tin tức này, vì lẽ đó, Tá Hán, thức thời, liền đàng hoàng lĩnh quân công rời đi, còn dám hồ đồ, ha ha, ngươi cảm thấy lấy thân phận của ngươi, có thể theo ta đấu?"

Tá Hán hít sâu một hơi, tỉnh táo lại.

"Tam đệ, chúng ta hay là đi thôi!"

Tá Hán cúi đầu quay về Vương Bảo cầu khẩn nói.

Vương Bảo lông mày hơi nhíu, mặt hướng Bạch thành chủ, lạnh quát, "Không người nào có thể bắt nạt ta Tá Nguyên đại ca, ai cũng không được! Quân công không cho, đúng không? Ngu xuẩn đồ vật, ngươi có biết ta tùy tiện gọi cái người, đều có thể đem ngươi hù chết?"

Bạch thành chủ có chút mộng bức!

Mọi người nghe được cũng có chút không nói gì!

Khe nằm!

Tiểu tử này.

Là thật ngang a!

Là tú đậu chứ?

Bạch thành chủ thân phận gì?

Người sau lưng, nhưng là Vũ Trụ Tôn, là đại năng giả Bạch Tôn!

Liền bối cảnh này.

Ngươi tùy tiện gọi cái người, đều có thể đem hắn hù chết?

Chuyện này quả thật có thể cười rớt răng!

Mà phản ứng lại Bạch thành chủ, nhưng là tức giận ngược cười, nhìn ngớ ngẩn như thế nhìn Vương Bảo, khóe miệng mang theo châm biếm nói rằng, "được đó tiểu tử, có dũng khí! Ngươi nói ngươi tùy tiện gọi cái người, có thể đem ta hù chết? Tốt, ngươi gọi đi, ta xem ngươi có thể đem ai kêu đến, hù chết ta!"

Vương Bảo hé mắt, cười nhạt nói, "đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, hiện tại đàng hoàng đem đại ca ta quân công tăng gấp đôi cho hắn, lại cho hắn dập đầu xin lỗi, ta có thể tha thứ ngươi! Nếu không, sau đó, ta liền không tốt như vậy nói chuyện!"

Bạch thành chủ nụ cười trên mặt thu lại, ánh mắt lộ ra ánh sáng lạnh lẽo, nói rằng, "chỉ là một cái tán tu, còn muốn lật trời? Có năng lực ngươi liền trừng trị ta, bằng không, ha ha, huynh đệ ngươi hai ngày hôm nay, sợ là khó có thể đi ra ta phủ thành chủ cửa lớn!"

"Tại sao muốn buộc ta đây!"

Vương Bảo thở dài.

Sau đó, duỗi xoay tay một cái, trên tay xuất hiện một đại chồng lệnh bài!

Tùy ý cầm lấy mặt trên một cái, Vương Bảo lật xem một lượt, hất tay ném cho Bạch thành chủ, nói rằng, “nhìn cái này!”

Bạch thành chủ bản năng tiếp nhận lệnh bài, con mắt quét qua, hững hờ vẻ mặt nhất thời cứng lại rồi!

Lệnh bài bên trên có một cái ảnh ảnh, là một cái tay cầm trường đao bóng đen đại hán, không thấy rõ khuôn mặt, nhưng mà, lại làm cho Bạch thành chủ, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa!

“Diệt Hồn Đao Khách... Truyền tấn lệnh?”

Bạch thành chủ tự lẩm bẩm, sau đó, đột nhiên run run một cái, tỉ mỉ đánh giá lệnh bài, đón lấy, nghi ngờ không thôi nhìn về phía Vương Bảo, lạnh giọng nói, “ngươi cùng Diệt Hồn Đao Khách tiền bối có quan hệ?”

Vương Bảo lười biếng nói rằng, “không quan hệ!”

Bạch thành chủ, “?”

Khe nằm!

Ngươi rất sao dọa ai đó.

Không sao, Diệt Hồn Đao Khách đường đường Vũ Trụ Tôn, hắn truyền tấn lệnh làm sao sẽ ở trong tay ngươi?

Nghĩ tới đây.

Bạch thành chủ sắc mặt trở nên âm tình bất định, hắn sâu sắc nhìn Vương Bảo một chút, sau đó trầm giọng nói, “Tá Hán quân công... Đều cho hắn! Các ngươi có thể đi rồi!”

Dứt lời.

Trực tiếp đem lệnh bài ném tới!

Có điều.

Vương Bảo nhưng là không có tiếp, lệnh bài lạch cạch một tiếng, rơi trên mặt đất.

Bạch thành chủ hơi thay đổi sắc mặt, sau đó liền nghe đến Vương Bảo lạnh lẽo âm trầm âm thanh, "Ta nói đúng lắm, quân công tăng gấp đôi, đồng thời ngươi dập đầu xin lỗi, làm sao? Điếc vẫn là choáng váng, không hiểu sao?"

Bạch thành chủ, "..."

Ta giời ạ!

Tiểu tử này quá mẹ nó không biết cân nhắc!

Khinh người quá đáng a!

Ta rất sao cũng đã lui một bước, ngươi cũng lùi một bước a, ngươi nghiêng rất sao tiến thêm một bước, lần này, ta sao lùi? Ta lui nữa, ta người thành chủ này còn có nên hay không?

Thật rất sao nên có Diệt Hồn Đao Khách quan hệ, liền có thể ở Thánh địa tinh cầu muốn làm gì thì làm?

Ngây thơ!

Lạnh lùng cười, Bạch thành chủ châm biếm nói, "tiểu tử, đừng cho thể diện mà không cần! Diệt Hồn Đao Khách tiền bối là rất mạnh, thế nhưng, ta Bạch Tôn tổ gia, vậy cũng là vang dội Vũ Trụ Tôn, không sợ chút nào! Quân công toàn bộ cho các ngươi, cũng đã là xem ở Diệt Hồn Đao Khách tiền bối mặt mũi lên, mau chóng cút ngay, được voi đòi tiên, đối với ngươi không chỗ tốt!"

Tá Hán cùng cái khác vây xem đảng đều là xem sững sờ sững sờ.

Không nghĩ tới a.

Cái này mới nhìn qua rất ngu ngốc tiểu tử, dĩ nhiên cũng có thông thiên bối cảnh.

“Tam đệ, thấy đỡ thì thôi đi!”

Tá Hán cười khổ thấp giọng nói.

Vương Bảo trợn tròn mắt, sau đó, con mắt hướng về trên tay một chồng lệnh bài lên quét qua, trực tiếp từ trung gian rút ra một cái, hất tay ném cho Bạch thành chủ, cười híp mắt nói rằng, “lão già, Bạch Tôn là ngươi tổ gia đúng không? Đáng tiếc a, dù cho là Bạch Tôn thấy ta, hắn cũng đến đàng hoàng a! Nhìn nhìn, này đúng hay không nhà ngươi tổ gia truyền tấn lệnh?”

Bạch thành chủ tiếp nhận truyền tấn lệnh, nghe Vương Bảo, trong lòng có chút cảm giác mát mẻ, nhưng lại hóa thành vô cùng lửa giận!

Gắt gao nắm bắt lệnh bài, Bạch thành chủ cảm ứng một hồi, thân thể lần thứ hai cứng lại rồi!

Lệnh bài, là thật sự!

Chính hắn thì có một khối, tự nhiên có thể nhận ra được!

Tiểu tử này, dĩ nhiên có tổ gia truyền tấn lệnh? Còn có, trên tay hắn một chồng lệnh bài, đến cùng cái gì quỷ? Khe nằm, sẽ không đều là Vũ Trụ Tôn truyền tấn lệnh chứ?

Vương Bảo thấy Bạch thành chủ không lên tiếng, ánh mắt hàn mang lóe lên, lạnh quát, “Lão già, sự kiên trì của ta có hạn!”

Bạch thành chủ vẻ mặt âm tình bất định, trầm mặc nửa ngày, gầm nhẹ nói, “tiểu tử, làm người lưu một đường...”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “đối với ngươi, không cần thiết! Ngươi tính là thứ gì, đáng giá ta nể mặt ngươi?”

Bạch thành chủ khí là tâm can phổi đều muốn nổ tung, hít sâu một hơi, cố nén lửa giận, thình lình cũng lấy ra một cái truyền tấn lệnh, sau đó, cung kính bắt đầu gửi tin tức.

Phát ra đối tượng, tự nhiên là Bạch Tôn!

Bạch thành chủ tin tức đơn giản lại phức tạp, phức tạp là các loại vỗ mông ngựa kinh thiên động địa, đơn giản là câu nói sau cùng, tổ gia, ngài có thể nhận thức Tá Nguyên?

Vốn là, Bạch thành chủ còn tưởng rằng, làm sao cũng phải chờ thêm một hồi, tổ gia cái gì thân phận, có thể phản ứng chính mình là tốt lắm rồi.

Cái nào ngờ tới...

Nhường Bạch thành chủ chấn động một màn xuất hiện.

Truyền tấn lệnh nhanh chóng lấp loé, đây là hồi âm.

“Nhanh như vậy?”

Bạch thành chủ rất là mộng bức.

Mà nhường hắn càng mộng bức, còn ở phía sau, chờ hắn mở ra đưa tin sau, lập tức bị Bạch Tôn tin tức kinh ngạc đến ngây người.

“Tá Nguyên? Tại sao muốn hỏi Tá Nguyên? Lấy thân phận của ngươi, làm sao có thể tiếp xúc được Tá Nguyên tiền bối? Khe nằm, ngươi thằng ngu này chẳng lẽ là đắc tội rồi Tá Nguyên tiền bối? Lão tử mẹ nó cảnh cáo ngươi, nếu như không có, tốt nhất như vậy, nếu như có, hiện tại lập tức lập tức, cho lão tử quỳ xuống cho Tá Nguyên tiền bối dập đầu chịu nhận lỗi, ta rất nhanh sẽ đến...”

Bạch thành chủ, “?”

Má ơi!

Cái gì quỷ?

Đây rốt cuộc là cái gì quỷ a!

Tiểu tử này, đến cùng lai lịch gì? Vì sao tổ gia dĩ nhiên quản hắn gọi tiền bối?

Ta phốc trời phốc địa phốc không khí a, đây là muốn hù chết ta a, tổ gia nhưng là đường đường Vũ Trụ Tôn, nhân vật như vậy, đều muốn xen vào Tá Nguyên gọi tiền bối, vậy ta đây?

Ta rất sao liền gọi tiền bối tư cách, đều không có a!

Tâm hồn run rẩy, tê cả da đầu, Bạch thành chủ trái tim đều phải bị dọa nứt, cực kỳ hoảng sợ nhìn Vương Bảo, hắn tiến lên một bước, sau đó, phù phù một tiếng cho Vương Bảo quỳ xuống, run lập cập nói rằng, “tiền... Tiền bối, ta... Ta sai rồi, tha mạng...”

Bốn phía các võ giả toàn bộ đều mộng bức!

Nhìn Bạch thành chủ quỳ gối Vương Bảo trước mặt, có mấy người thậm chí đều dụi mắt, phảng phất tất cả những thứ này đều là ảo giác.

Trời ạ!

Bạch thành chủ, dĩ nhiên quỳ xuống!

Đây là một sợ đến cùng a!

Hắn đến cùng biết rồi cái gì? Biến hóa đã vậy còn quá lớn!

Tá Hán càng thêm khiếp sợ, ngơ ngác nhìn Bạch thành chủ, tam quan đều muốn đổ nát, cảm giác cực kỳ hoang đường!

Thủ đoạn ác độc tâm đen Bạch thành chủ.

Dĩ nhiên nhận sợ!

Nhận sợ đối tượng, vẫn là chính mình tam đệ?

Ta phốc!

Lão tử đây là tiến vào cái gì ảo cảnh chứ? Thế nhưng, coi như là ảo cảnh, cũng không thể như thế thái quá a!

Mà nhường mọi người càng tan vỡ chính là, Vương Bảo thình lình hơi nhíu mày sau khi, vung tay lên, nói rằng, "không cần nói xin lỗi, cũng không cần xin tha, nói thật cho ngươi biết đi, ngươi xong đời, chết chắc rồi, ta không giết ngươi, thế nhưng sau đó, nhất định sẽ có rất nhiều người, muốn giết ngươi!"

"Ta còn muốn nói cho ngươi, bọn họ giết ngươi, không phải là bởi vì ngươi cỡ nào vung tiền, chỉ là đơn thuần, muốn vì ta xả giận mà thôi!"

Dứt lời.

Vương Bảo trên tay truyền tấn lệnh toàn bộ bay lên, kể cả trên đất Diệt Hồn Đao Khách truyền tấn lệnh, tất cả đều tung bay ở trước người!

Vương Bảo nhóm phát tin tức, âm thanh như lôi, "Tứ phương thành, phủ thành chủ, có việc, mau tới!"

Ong ong ong.

Từng đạo từng đạo truyền tấn lệnh thình lình hóa thành từng đạo từng đạo ánh sáng mang tiêu tan!

Đây là khẩn cấp đưa tin, bất luận một phe khác đang làm gì, đều có thể tiếp

thu được!

Bạch thành chủ ngây người như phỗng, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, trong hư không bay ra truyền tấn lệnh, hắn càng xem càng khiếp sợ, càng xem càng hoảng sợ, càng xem càng cảm giác mình...

Viên thuốc a!

Nhìn nhìn những này truyền tấn lệnh đều là ai a!

Diệt Hồn Đao Khách cùng tổ gia liền không nói.

Bát Tí Tà Thần!

Thiên Hỏa thượng nhân!

Thần Mâu đạo nhân!

Này từng cái từng cái.

Có thể đều là Thánh địa trên tinh cầu đỉnh cao đại năng giả a, tất cả đều là Vũ Trụ Tôn a!

Ta phốc a!

Phốc ngươi muội a!

Phốc chị ngươi a!

Tiểu tử, ngươi rất sao đến cùng muốn làm cái gì a? Ngươi nói ngươi đến mức đó sao? Lão tử không phải là chụp điểm quân công? Ngươi đem ta tổ gia đưa tới vẫn không tính là, ngươi dĩ nhiên đem mạnh mẽ như vậy tồn tại tất cả đều đưa tới...

Bạch thành chủ trực tiếp co quắp ở trên mặt đất, ánh mắt không có tiêu cự, ngơ ngơ ngác ngác!

Mà căn bản chẳng mấy chốc!

Trong chớp mắt, một đạo sấm nổ giống như âm thanh vang lên, “Ha ha ha, Tá Nguyên tiền bối? Ta vừa vặn cách nơi này không xa, ngài có chuyện gì lẫn nhau chiêu?”

“Nơi này!”

Vương Bảo nhàn nhạt đáp một tiếng.

Mấy hơi thở công phu, một cái đại hán áo đen đi vào!

Hắn nhìn lướt qua, ánh mắt rơi vào Vương Bảo trên người, trên mặt mang theo lấy lòng nụ cười, tiến lên, chắp tay nói, “Tá Nguyên tiền bối mạnh khỏe!”

Vương Bảo nhạt âm thanh nói, “đáng tiếc, rất nguy, có người bắt nạt đại ca ta, ta cái này làm đệ đệ, rất khí a!”

“Hả?”

Tiến vào là, là Diệt Hồn Đao Khách, Vũ Trụ Tôn cấp bậc cường giả.

Hắn đầu tiên là ngẩn ngơ, có chút không phản ứng lại Vương Bảo lời này bên trong ý tứ.

Có điều, hắn rất nhanh sẽ nhìn về phía Tá Hán, cảm ứng một hồi, ánh mắt nơi sâu xa chớp qua một vệt quái lạ, sau đó, trầm giọng nói, “tiền bối đại ca, vậy thì là vãn bối lão đại ca, ta ngược lại thật ra muốn biết, ở hiện tại Thánh địa tinh cầu, ai dám đối với tiền bối đại ca vô lễ? Hả? Là ngươi sao?”

Trên người dũng đãng sát ý, Diệt Hồn Đao Khách dán mắt vào quỳ Bạch thành chủ!

Bạch thành chủ như bị sét đánh, lạnh cả người, run giọng nói, “ta... Ta đã biết sai rồi...”

“Ha ha, ta biết ngươi, ngươi cùng Bạch Tôn có quan hệ, chặc chặc, ngươi là thật muốn chết a, còn có Bạch Tôn, cũng là đủ ngớ ngẩn, dĩ nhiên có ngươi như thế ngu xuẩn hậu nhân, Tá Nguyên tiền bối ngài nói, muốn cho hắn chết như thế nào? Ta ngược lại thật ra có một môn chuyên dằn vặt thần hồn bí pháp, vừa vặn áp dụng...”

Diệt Hồn Đao Khách âm lãnh nhìn Bạch thành chủ!

Dù cho Bạch thành chủ có Bạch Tôn quan hệ, thì lại làm sao?

Nếu là Bạch Tôn biết mình hậu nhân đã vậy còn quá vung tiền, sợ là cũng sẽ cùng chính mình như thế đi!

Phải biết.

Tá Nguyên tiền bối nhưng là một cái có thể lấy sức lực của một người, giết lui mạnh mẽ Bất Tử tộc cường giả siêu cấp a!

Vũ Trụ Tôn ở Tá Nguyên tiền bối trước mặt, là cái rắm gì a!

Đừng xem Tá Nguyên tiền bối nhìn qua nhỏ yếu cực kỳ, thế nhưng, đây là người ta ở trang đây, các ngươi những này ngớ ngẩn cũng tin?

Mà Bạch thành chủ vừa nghe Diệt Hồn Đao Khách, trực tiếp sợ vãi tè rồi, co quắp trên mặt đất, ngơ ngơ ngác ngác!

Vương Bảo không có nhìn hắn, nhạt âm thanh nói, “các loại đi, các loại những người khác đến rồi lại nói, ta có việc bàn giao!”

“Nghe ngài dặn dò!”

Diệt Hồn Đao Khách cung cung kính kính chắp tay.

Lúc này.

Mọi người mới xem như là phản ứng lại.

Từng cái từng cái nuốt nước bọt, chấn động không gì sánh nổi nhìn Vương Bảo!

Nguyên lai.

Mạnh mẽ cực kỳ Bạch thành chủ, mới là vung tiền một khắc đó!

Đắc tội rồi có thể làm cho Diệt Hồn Đao Khách đều quỳ liếm chủ.

Kết cục đã có thể tưởng tượng được!

Mà rung động nhất, tự nhiên là Tá Hán.

Hắn mờ mịt nhìn Vương Bảo, cảm giác hết thảy đều là như vậy không chân thực.

Đón lấy.

Theo thời gian trôi qua.

Càng ngày càng nhiều cường giả xuất hiện!

Đến cuối cùng, Bạch Tôn cũng tới rồi, hắn nhanh chóng đạp bước đi vào, nhìn lướt qua tình huống bên trong, sau đó, hít vào một ngụm khí lạnh, một bên chắp tay một bên tới gần, cay đắng nói rằng, "Tá Nguyên tiền bối bớt giận a, vãn bối này hậu nhân thực sự là xuẩn không thể thành, mong rằng tiền bối không muốn chấp nhặt với hắn, ta tới thu thập hắn!"

Dứt lời.

Bạch Tôn ánh mắt hàn mang lóe lên, vung tay lên, trong nháy mắt, sức mạnh kinh khủng ngưng tụ thành một đạo thủ ấn, ầm ầm quay về Bạch thành chủ hạ xuống!

Bạch thành chủ thân thể trực tiếp nổ tung, thân hồn đều diệt!

Diệt Hồn Đao Khách nhưng là bĩu môi, nói rằng, "Bạch huynh, giết hắn,

đều là nhẹ nhất trừng phạt, ngươi vẫn là tàn nhẫn không dưới tâm a!”

Bạch Tôn bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Diệt Hồn Đao Khách, cười khổ nói, “mong rằng tiền bối chớ có trách ta a!”

Vương Bảo cười cợt, lắc đầu một cái, nói rằng, “thôi, chuyện này liền như thế đi!”

Nói xong.

Vương Bảo liếc nhìn một vòng rất nhiều Vũ Trụ Tôn cường giả, trầm giọng nói, “chư vị, giới thiệu một chút, đây là đại ca ta, Tá Hán...”

Lôi kéo Tá Hán, Vương Bảo đem Tá Hán đẩy lên trước người, Tá Hán cực kỳ hoảng sợ, không tự nhiên hạ thấp thân thể.

Vương Bảo bất đắc dĩ nói, “Đại ca, ưỡn ngực đến, ngươi là đại ca ta, sau đó không cần lại hướng về bất kỳ ai khom lưng!”

Tá Hán suýt nữa lệ rơi đầy mặt!

Tam đệ a!

Tuy rằng ngươi nói bá khí, nhìn qua cũng khá là có lý, thế nhưng, ta chính là sợ a, ta thực sự là không nghĩ ra a, ngươi làm sao lại đột nhiên đổi như thế trâu bò? Trâu bò đến ta căn bản tiếp thu không được a...

------oOo------

Chương 1081: Ta là con gái nô! (Xong xuôi)!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tá Hán trong lòng hoảng sợ, dù cho có Vương Bảo chỗ dựa, hắn cũng là hai chân có chút run lên, vẫn là rất khách khí quay về Bạch Tôn các loại Vũ Trụ Tôn chắp tay vấn an, "Vãn bối Tá Hán, bái kiến chư vị tiền bối..."

Bạch Tôn khóe mắt cuồng quất!

Diệt Hồn Đao Khách trái tim đột nhiên căng thẳng!

Còn lại Vũ Trụ Tôn cũng không khá hơn chút nào, dồn dập không nói gì!

Khe nằm!

Cái tên này!

Là thật sự một điểm tự rõ đều không có sao?

Ngươi nhưng là Tá Nguyên tiền bối ca ca a!

Dù cho ngươi như thế phế vật, cùng đệ đệ ngươi căn bản không cách nào so sánh được, thế nhưng, huyết thống quan hệ thả ở nơi đó, đây chính là tiền vốn!

Đừng nói ngươi hiện tại tu vi không đủ phân lượng!

Dù cho ngươi là cái phàm nhân!

Dù cho ngươi đều nằm ở nơi đó không thể động!

Ngươi rất sao ở chúng ta trong lòng, như cũ là ngay cả chúng ta đều không trêu chọc nổi tồn tại!

Vì lẽ đó.

“Tá Nguyên đại ca, ngàn vạn tuyệt đối đừng khách khí với ta, không chê, gọi ta một tiếng tiểu Đao là được!”

Diệt Hồn Đao Khách ha ha tiến lên, nắm thật chặt Tá Hán tay, lắc lắc, lúc này mới lui trở lại!

Bạch Tôn bọn người là trong lòng xem thường.

Nhưng cũng thật là thơm pháp tắc phụ thể, dồn dập tiến lên cùng Tá Hán thấy sang bắt quàng làm họ!

Tá Hán sắc mặt ửng hồng, có chút không kềm chế được, hưng phấn cực kỳ nhìn về phía Vương Bảo.

Vương Bảo vui mừng cười, nói rằng, “đại ca, vẫn là câu nói kia, sau đó ai cũng không thể bắt nạt ngươi!”

Diệt Hồn Đao Khách rất chân chó lập tức trả lời nói, “ai dám bắt nạt Tá Nguyên đại ca? Lão tử sẽ làm hắn hồn phi phách tán!”

Vương Bảo thoả mãn gật gù, sau đó, liếc nhìn một chút rất nhiều cường giả, trầm giọng nói, “các vị đạo hữu, ta liền nói rõ, qua một thời gian ngắn, ta liền muốn rời khỏi một chuyến, có đại sự muốn làm, ở ta không ở thời kỳ, mong rằng các vị đạo hữu, có thể giúp đỡ một hồi ca ca của ta, đợi ta trở về thời gian, tất có trọng báo!”

Bạch Tôn cùng Diệt Hồn Đao Khách bọn họ liếc mắt nhìn nhau, dồn dập bừng tỉnh!

Chẳng trách Vương Bảo đem bọn họ triệu tập ở cùng nhau.

Hóa ra là muốn đi xa nhà, dàn xếp hậu viện a!

Nghĩ tới đây, một đám Vũ Trụ Tôn cường giả dồn dập mở miệng xin thề,

chắc chắn bảo vệ Tá Hán chu toàn.

“Như vậy, vậy ta liền yên tâm, đa tạ!”

Vương Bảo tâm thành ý cắt chắp tay.

Một đám cường giả khuôn mặt nghiêm túc đáp lễ, trong lòng nhưng là dĩ nhiên đem Tá Hán sự tình xem là sau đó thứ nhất chuyện quan trọng!

...

...

Sau lần đó mấy ngày, Vương Bảo ở Thánh địa tinh cầu chung quanh du lịch một hồi!

Mãi đến tận ngày thứ mười đến, Vương Bảo cùng Tá Hán nói lời từ biệt sau khi, liền cấp tốc rời đi tứ phương thành!

Rời đi ngoài thành sau, Vương Bảo lựa chọn trở về!

Làm hắn ý thức trở lại chính mình bản thể sau khi, hệ thống liền dẫn Vương Bảo trở về Khởi Nguyên Chư Thiên.

Trên đường bên trong.

Vương Bảo đột nhiên hỏi nói, “hệ thống, ngươi nhường ta tiến vào Ngũ Hành đại vũ trụ, đúng hay không chuyên môn kích thích ta? Muốn cho ta mau mau tích lũy tinh luyện giá trị, tiến vào Ngũ Hành đại vũ trụ?”

Hệ thống trả lời nói, “này muốn xem kí chủ lý giải ra sao...”

Vương Bảo hé mắt, trầm mặc nửa ngày, nhạt âm thanh nói, “thiên ngoại hữu thiên, ai dám nói là cực hạn? Khởi Nguyên Chư Thiên ở ngoài có Ngũ Hành đại vũ trụ, Ngũ Hành đại vũ trụ sau khi đây? Những này, ta cũng hiểu kì, có điều a...”

Lời nói một trận.

Vương Bảo ánh mắt lập loè nồng nặc quyến luyến nhớ nhung, cực kỳ hạnh phúc tự nhủ, “Có điều a, ta hiện tại nhưng là có bảo bối khuê nữ người, thế giới lớn như vậy, sau này hãy nói, còn hiện tại, ta vẫn là đàng hoàng làm ta con gái nô đi!”

Hệ thống, “...”

.

Có khuê nữ người, câu không nổi a!

...

Khởi Nguyên Chư Thiên nơi nào đó.

Cha con lần thứ hai đoàn tụ.

Vương Bảo mang theo Huyền Nguyệt hai mẹ con cùng lão Cẩu, trực tiếp phá tan hư không, vượt giới rời đi!

Sau lần đó một quãng thời gian.

Vương Bảo đầu tiên là ở một phương đại thế giới bên trong, tìm tới lão Miêu.

Có điều, đối với lão Miêu mà nói, cùng Vương Bảo gặp lại vui sướng, nhưng không sánh được cùng lão Cẩu gặp lại lửa giận!

Không sai.

Lão Miêu cùng lão Cẩu như thế, đều đang là Khởi Nguyên Chi Chủ sáng tạo ra đến tiên thiên chi linh!

Đội ngũ tăng thêm lão Miêu, sung sướng nhiều hơn không ít!

Đón lấy Vương Bảo một mình đi tới một chuyến Cổ Yêu giới, đem Chung Linh tiểu tỷ tỷ dẫn theo trở về!

Huyền Nguyệt lạnh lùng nhìn Vương Bảo cùng Chung Linh, sát khí cuồn cuộn!

Chung Linh thập phần thông minh, vừa nhìn Huyền Nguyệt, liền biết rồi xảy ra chuyện gì, nhất thời cũng thử răng nanh trừng mắt Vương Bảo.

Vương Bảo lúng túng nhìn trời, ảo tưởng tề nhân chi phúc, nam nhân mà, cũng phải có cái ảo tưởng không phải?

Vào đêm.

Nào đó thế giới một toà tiên khí lượn lờ bên trong thung lũng.

Vương Bảo đứng ở động phủ ở ngoài, không nói gì ngưng nghẹn!

Rắm tề nhân chi phúc a!

Đều là lừa người a!

Nữ nhân đố kị lên, cái kia nhưng là muốn mệnh a!

“Cha, ngươi làm sao không ngủ?”

Vương Y Y ăn mặc Vương Bảo từ hệ thống cửa hàng bên trong mua manh manh long áo ngủ xoa nắn mắt đi ra.

Vương Bảo nhìn Vương Y Y, ánh mắt chớp mắt cực kỳ nhu hòa, ngoắc ngoắc tay, nhẹ giọng nói, “lại đây!”

Vương Y Y ngoan ngoãn chạy tới, Vương Bảo một cái ôm lấy, mà hậu thân khu bay lên không, trong nháy mắt, ánh trăng tăng vọt, giống như sợi tơ rơi vào cha và con gái trên người!

Một tia sáng trắng hóa thành thuyền con, rơi vào Vương Bảo dưới chân, Vương Bảo ôm Vương Y Y, ngồi ở màu trắng thuyền con lên, cười ha hả nói, “Ngoan con gái, ngày hôm nay cha rảnh rỗi, kể cho ngươi cố sự!”

“Hay lắm hay lắm!”

Vương Y Y rất là hưng phấn, ở Vương Bảo trong lồng ngực nhích tới nhích lui.

Dưới bóng đêm.

Một mảnh an lành.

Động phủ ở ngoài.

Huyền Nguyệt cùng Chung Linh cùng nhau bước ra động phủ, nhìn trên không cha và con gái, thần sắc phức tạp.

Chếch đối diện nơi nào đó, một chó một mèo nằm nhoài ở chỗ này, âm thầm cười trộm.

“Cẩu gia đánh cược năm mao, lão Vương ba ngày lên không được giường!”

“Ha ha ha, ngươi quá cho hắn mặt mũi, Miêu gia đánh cược bảy mao, lão Vương nửa tháng đều không muốn ăn thịt!”

“... Khe nằm, ta nói ba ngày liền ba ngày!”

“Meo meo meo, Miêu gia liền nói nửa tháng!”

“Chết mèo, ngươi muốn đánh!”

“Xuẩn chó, ngươi tìm đánh!”

Bùm bùm, bên trong thung lũng, nổ tung thanh âm ầm ầm mà lên, một chó một mèo đánh chính là đất trời tối tăm, sau đó theo một bàn tay cực kỳ lớn từ trên trời giáng xuống, bên trong sơn cốc yên tĩnh!

Nửa ngày.

Một cái nào đó chó hình bên trong cái hang lớn truyền ra một đạo tiếng hừ hừ, “Được rồi, Cẩu gia đồng ý ngươi, Cẩu gia còn phải cầu khẩn, đừng nói là nửa tháng, tốt nhất một năm, hai năm, thèm chết lão Vương tên khốn này, ai yêu, đau chết Cẩu gia...”

“Đồng ý, nâng lên, Miêu gia cũng thương a, tên khốn này có khuê nữ liền đã quên meo a, không lương tâm a, meo meo meo...”

Vương Bảo hằng ngày, như cũ như vậy sung sướng...

(Toàn sách xong!)

------oOo------

Mục lục

Chương 1: Rác rưởi mau tới đánh ta đi!
Chương 2: Ta muốn 1 ngày cất cánh!
Chương 3: Thù này không có cách nào báo!
Chương 4: Tinh luyện ra Địa cấp võ kỹ!
Chương 5: Vạn Tượng Đồ Ma quyết
Chương 6: 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây!
Chương 7: Dạy ngươi làm người!
Chương 8: Ta muốn bay đến càng cao hơn!
Chương 9: Tranh đoạt!
Chương 10: Ngươi hạn cuối ở nơi nào?
Chương 11: Hắn sẽ không có hạn cuối!
Chương 12: Lão tử không chơi!
Chương 13: Tiêu Viêm tạo hóa!
Chương 14: Thích làm gì thì làm đột phá!
Chương 15: Chúng ta đánh không lại hắn!
Chương 16: Ma trứng, ta rất sao đã làm gì?
Chương 17: Quán Nguyệt Thương!
Chương 18: Đồng dạng thiên kiêu!
Chương 19: Ngộ Đạo Thụ!
Chương 20: Kỳ thực chính là muốn trang bức!
Chương 21: Ngươi có phải bị bệnh hay không a?
Chương 22: Há có thể lấy tu vi cân nhắc!
Chương 23: Ai cũng đừng nghĩ đi!
Chương 24: Sư huynh, này có 1 cái dê béo!
Chương 25: Đến chiến!
Chương 26: Ngươi tốt vô liêm sỉ, thật là hèn hạ!
Chương 27: Ngộ đạo diệp chi vương?
Chương 28: Ta muốn đi bẫy người!
Chương 29: Ngộ đạo khí bạo phát!
Chương 30: Chiến! Chiến! Chiến!
Chương 31: Quá bắt nạt người!
Chương 32: Tiện về đến nhà!
Chương 33: Hắn là cái ma quỷ!
Chương 34: Sớm biết không trang bức!

Chương 35: Sắp nổi gió to!
Chương 36: Chậm đến sư tôn!
Chương 37: Tạo Hóa Thiên Quyển!
Chương 38: Đây là một cái trang bức không đường về!
Chương 39: Ai mới là chuyện cười?
Chương 40: Ta bị trời cao chăm sóc!
Chương 41: Tuyệt Thế Hảo Kiếm!
Chương 42: Trăm vạn giá trên trời!
Chương 43: Quả thực quá tiện nghi!
Chương 44: Này kiếm quá tà môn!
Chương 45: Ta được xưng đan khí song tuyệt!
Chương 46: Lại nhìn thấy trang bức cơ hội!
Chương 47: Lâm Lang nghiền ép treo lên đánh!
Chương 48: Bảo gia lên sàn!
Chương 49: Vương Bảo nghiền ép treo lên đánh!
Chương 50: Không phục? Vậy thì tiếp tục!
Chương 51: Vô địch là cỡ nào cô quạnh!
Chương 52: Ta muốn bế quan luyện khí!
Chương 53: Quá hắn mẹ yêu nghiệt!
Chương 54: Ai cũng không thể ngăn cản bước chân của ta!
Chương 55: Tử Vân Tông tin tức!
Chương 56: Tiểu tử này đang nói đùa chứ!
Chương 57: Thật đáng sợ!
Chương 58: Đánh miệng pháo đánh đổi!
Chương 59: Man Thần lực lượng khủng bố!
Chương 60: Khủng bố giá sau cùng!
Chương 61: Này mẹ nó làm sao có khả năng!
Chương 62: Ý nghĩ xấu ngột ngạt đi ra đi!
Chương 63: 3 Tiên đạo tràng!
Chương 64: Các ngươi không có ra giá tư cách!
Chương 65: Rời đi!
Chương 66: 1 mảnh xuân về hoa nở!
Chương 67: Vua hố a!
Chương 68: Hiến vật quý!
Chương 69: Thiên Kiếm Bí Tàng!
Chương 70: Mở ra!
Chương 71: Liền các ngươi thông minh này!

Chương 72: Có tức hay không?
Chương 73: Có giỏi cắn ta a!
Chương 74: Gia là đại soái bức!
Chương 75: Meow cái meow!
Chương 76: Meo gia!
Chương 77: Trâu bò kiếm gỗ!
Chương 78: Meo gia mang ngươi bay!
Chương 79: Kê nhi khó giữ được!
Chương 80: Có giỏi solo!
Chương 81: Ta đã đạp ở đỉnh thế gian!
Chương 82: 9 lớn Khí Hải!
Chương 83: Ta là biểu ca!
Chương 84: Xoá sạch hắn hung hăng khí diễm!
Chương 85: Đùng đùng đùng, chơi rất vui!
Chương 86: Coi như ngươi tàn nhẫn!
Chương 87: Đả kích hỏng rồi!
Chương 88: Luyện Ma!
Chương 89: Quá cơ trí!
Chương 90: Số một cấm kỵ!
Chương 91: Ma chướng!
Chương 92: Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm!
Chương 93: Làm bậy a!
Chương 94: Ta đến cùng là nơi nào ngu ngốc?
Chương 95: Thần phục!
Chương 96: Kém 1 bước vực sâu!
Chương 97: Bảo ca đồ nướng!
Chương 98: Lão Vương xuất phẩm, tất ra tinh phẩm
Chương 99: Meo gia là vô địch!
Chương 100: Bảo ca cứu ta!
Chương 101: Thực lực hố nhi tử!
Chương 102: Đánh tới đến rồi!
Chương 103: Mặt cũng không muốn!
Chương 104: Lẽ nào là tà thuật?
Chương 105: Tình yêu của cha như núi!
Chương 106: Đầy người chính khí?
Chương 107: Quá có thể trang bức chứ?
Chương 108: Uất ức Vũ ôn hầu!

Chương 109: Tìm đường chết tiểu năng thủ Tề thiếu online!
Chương 110: Biểu đệ ngu ngốc làm sao bây giờ?
Chương 111: Rốt cục chờ đến!
Chương 112: Đây là muốn trời cao a!
Chương 113: Bi ai nha!
Chương 114: Thần Nguyệt Tông!
Chương 115: Đánh 10 cái!
Chương 116: Lục Thần lên sàn!
Chương 117: Lông đều đánh không xong!
Chương 118: Cầu ngươi nhường ta hối tiếc không kịp!
Chương 119: Ta nhưng là thần kỳ mỹ nam tử!
Chương 120: Có chút chướng mắt!
Chương 121: Đạp Tiên giáng lâm!
Chương 122: Đều bối rối!
Chương 123: Đều là hố!
Chương 124: 3 Tiên đạo tràng mở!
Chương 125: Ngươi thật là độc!
Chương 126: Tốt này nha!
Chương 127: Tức chết bên trong
Chương 128: Sức chiến đấu bia!
Chương 129: Yêu nghiệt!
Chương 130: Tốt xấu hổ!
Chương 131: Uốn cong rồi?
Chương 132: Cướp đoạt!
Chương 133: Đan khảo!
Chương 134: Tức giận tức giận!
Chương 135: Người thắng thông ăn!
Chương 136: Tặng không!
Chương 137: Chúng ta bị hãm hại?
Chương 138: Ma Tông!
Chương 139: Tâm đen Tra Lý!
Chương 140: Đang luyện kiếm, đừng tới gần!
Chương 141: Này không phải đùa giỡn!
Chương 142: Mắng ta người đều phải chết!
Chương 143: Cầu chữ
Chương 144: Ngươi làm sao như thế trâu bò?
Chương 145: Chọc thủng trời!

Chương 146: Ta nên vì tông làm vẻ vang!
Chương 147: Ta thực sự là Trúc Cơ sơ kỳ!
Chương 148: Thua còn không phục?
Chương 149: Có năng lực đừng chạy!
Chương 150: Chạy! Mau mau chạy!
Chương 151: Ta đều như thế trâu bò!
Chương 152: 1 nồi bưng!
Chương 153: Tức đến ngài làm sao bây giờ?
Chương 154: Hoặc là thần phục, hoặc là diệt tông!
Chương 155: Tiền bối tha mạng!
Chương 156: Vì sao phải buộc ta!
Chương 157: 9 linh Trúc cơ!
Chương 158: Kim quỳ thảo!
Chương 159: Có tiền mà!
Chương 160: Quá tùy hứng!
Chương 161: Chúc mừng phát tài!
Chương 162: Tại sao không ai chim ta!
Chương 163: Thủ đoạn rất cứng!
Chương 164: Nam tính trong lòng Thánh địa!
Chương 165: Các nàng quả thật rất tốt!
Chương 166: Phong lưu thẻ?
Chương 167: Tuyệt đối mị lực!
Chương 168: Thỏ nữ song mỹ!
Chương 169: Hai ta cố gắng nói nói!
Chương 170: Muốn chết? Ta tác thành ngươi!
Chương 171: Siêu cường huyết thống!
Chương 172: Đều bắt nạt người đàng hoàng đúng không?
Chương 173: Làm ta là cái truyền thuyết!
Chương 174: Mặt mũi, là lẫn nhau cho!
Chương 175: Chuyển núi dỡ lĩnh Tầm Long Quyết!
Chương 176: Để cho các ngươi mở mở mắt!
Chương 177: Ngài cũng đừng trang người trẻ tuổi!
Chương 178: Ngươi hiện tại sự sống còn, do ta khống chế!
Chương 179: Tiền bối, cầu ngài đừng như vậy!
Chương 180: Kiếm chỉ Thái Nhất Tông!
Chương 181: Kim Linh Thánh Thể?
Chương 182: Kiếm chuyện!

Chương 183: Có năng lực ngươi đi cướp a!
Chương 184: Vậy ta liền đi cướp được rồi!
Chương 185: Là hắn nhường ta cướp!
Chương 186: Ta rất sao thật thích!
Chương 187: Quá rất sao biến thái!
Chương 188: Sau đó ngươi là ta che chở!
Chương 189: Có thể hay không muốn mặt mũi?
Chương 190: Ta trước hết để cho ngươi 3 chiêu!
Chương 191: Ngươi rất sao vẫn là người sao?
Chương 192: Ta chỉ dùng 5 thành lực!
Chương 193: Ta thật không nghĩ tới muốn giết hắn!
Chương 194: Ta có thể hay không ngột ngạt trang bức
Chương 195: Căn bản dừng không được đến!
Chương 196: Ta còn có càng treo!
Chương 197: Thật là đáng sợ thật là đáng sợ!
Chương 198: Ngày hôm nay trận này tàn nhẫn bức, ta là trang định
Chương 199: Trước tiên hố 1 sóng lại nói!
Chương 200: Ta phục rồi vẫn không được sao!
Chương 201: Có năng lực ngươi giết chết ta!
Chương 202: Đào 1 cái hố to!
Chương 203: Ta khinh bỉ các ngươi!
Chương 204: Giác ngộ!
Chương 205: Chiến Thần Tông!
Chương 206: Sư tỷ, ta buổi tối tới tìm ngươi!
Chương 207: Chúng ta đã tư định chung thân!
Chương 208: Đây mới là sư muội của ta!
Chương 209: Hóa ra là mỹ nhân kế!
Chương 210: Cũng thật là tiểu thiên sứ đây!
Chương 211: Thật mẹ nó thần!
Chương 212: Khinh người quá đáng!
Chương 213: Đều do ta quá đơn thuần!
Chương 214: Đều bị dao động què rồi!
Chương 215: Cha, đây là thần vật!
Chương 216: Rốt cục muốn đấu võ!
Chương 217: Ta rất sao đúng hay không quá hãm hại!
Chương 218: Đại gia đều rất trâu bò!
Chương 219: Chúng ta lão tổ nhưng là mở hack nam nhân!

Chương 220: Chúng ta lão tổ treo cũng không có tác dụng!
Chương 221: Chúng ta lão tổ đã nhảy hố bên trong đi tới!
Chương 222: Chúng ta lão tổ bị chôn giết!
Chương 223: Đến đến đến, làm ta thần sứ đi!
Chương 224: Ngươi xứng sao?
Chương 225: Ngươi rất không đạo nghĩa a!
Chương 226: Yêu có tin hay không!
Chương 227: Tính chân thần!
Chương 228: Vua hố nhi tử!
Chương 229: Con trai của ta không vua hố!
Chương 230: Ta muốn cho hắn không thoải mái!
Chương 231: Quá hắn mẹ hãm hại!
Chương 232: Nguyên lai không phải khoác lác bức!
Chương 233: Vương huynh thật là Ngoan Nhân vậy!
Chương 234: Quá giời ạ đáng sợ!
Chương 235: Ngươi cuối cùng cũng coi như hố chết cha!
Chương 236: Ai mẹ nó cho ngươi lá gan?
Chương 237: Ngươi thậm chí ngay cả chính mình cũng hố!
Chương 238: Ta thiên tư đáng sợ như thế!
Chương 239: Quá bắt nạt người!
Chương 240: Ta trâu bò, không giải thích!
Chương 241: Có thể hay không cho ta 1 điểm tính khiêu chiến!
Chương 242: Xem ta cho ngươi đến cái ngưu huyết cho vào đầu!
Chương 243: Hắn vì sao như vậy toàn năng?
Chương 244: Ngài là ta truyền đạo ân sư!
Chương 245: Ta vì ngươi cảm thấy bi ai!
Chương 246: Làm sao liền thua cơ chứ?
Chương 247: Tại hạ đánh cược... Đánh cược... Đổ Thánh!
Chương 248: Ta sợ ngươi sẽ tự ti mà chết!
Chương 249: Ta cũng muốn biết điều a!
Chương 250: Thực lực không cho phép a!
Chương 251: Yêu nghiệt cũng có cái mức độ chứ?
Chương 252: Không mang theo ngươi như thế bắt nạt người!
Chương 253: Tất yếu làm 1 sóng lớn!
Chương 254: Cái gì cừu cái gì oán?
Chương 255: Đại gia cùng đến độ kiếp đi!
Chương 256: Hồn đều muốn thoải mái bay!

Chương 257: Tiên môn chi đỉnh ta lưu danh!
Chương 258: Ta muốn đi Hải tộc đi dạo!
Chương 259: Này đều không gọi sự tình!
Chương 260: Lại nhiều 1 cái dưới kiếm vong hồn!
Chương 261: Nam Cung Bạch bị doạ bối rối!
Chương 262: Không ai trêu tới ngươi Chùy ca!
Chương 263: Tiền chỉ là 1 chồng con số!
Chương 264: Chọc phải người không nên chọc?
Chương 265: Ta cũng là có tính khí!
Chương 266: Nói cẩn thận báo thù đây?
Chương 267: Ai cho các ngươi lá gan?
Chương 268: Người này, chúng ta không trêu chọc nổi!
Chương 269: Lão tử dĩ nhiên bỏ qua 1 cái ức?
Chương 270: Long gia trấn tộc chi bảo!
Chương 271: Đó là thứ mà ta cần!
Chương 272: Nghĩ đột phá Đạp Tiên? Này quá dễ dàng!
Chương 273: Hiện tại, ngươi là Đạp Tiên!
Chương 274: Hàng này muốn tán tỉnh ta khuê nữ a!
Chương 275: Ta muốn làm lão sư!
Chương 276: Thiên kiêu học cấp tốc ban!
Chương 277: So với cha đẻ đều thân!
Chương 278: Phạm Cát đột kích ngược!
Chương 279: Lớp trưởng đi đâu?
Chương 280: Lớp trưởng mất tích?
Chương 281: Các ngươi muốn xui xẻo rồi!
Chương 282: Không ai có thể bắt nạt ta học sinh!
Chương 283: Ai cùng ngươi là 1 người nhà?
Chương 284: Phụ vương, ngài bị hãm hại a!
Chương 285: Giáo viên quả thực treo tạc thiên!
Chương 286: Hải tộc thiên kiêu chiến, bắt đầu!
Chương 287: Sống được thiếu kiên nhẫn đúng không?
Chương 288: Đúng là ở ghi nhớ ta khuê nữ a!
Chương 289: 9 dương đạo nhân muốn báo thù!
Chương 290: Ta đến biết điều a!
Chương 291: Ngươi là thật sự tú a!
Chương 292: Ta chỉ là đơn giản nghĩ hố ngươi!
Chương 293: Còn coi chính mình chắc thắng đây?

Chương 294: Thua chứ? Mộng bức chứ?
Chương 295: Hắn đều không đả thương được ta 1 căn tóc gáy!
Chương 296: 1 cái so với 1 cái xấu tính!
Chương 297: Mân Côi a Mân Côi!
Chương 298: Lão nương tổn thất quá to lớn!
Chương 299: Nam nhân không thể nói không được!
Chương 300: Vương Bảo ngươi cái hạ lưu phôi!
Chương 301: Cửu Dương đạo nhân muốn đột kích ngược!
Chương 302: Mau đến xem, ta muốn bắt đầu trang bức!
Chương 303: Trang bức phạm Ngao U, tốt
Chương 304: Hắn chính là cái BUG!
Chương 305: Ta muốn cùng ngươi sinh hầu tử!
Chương 306: Cũng bị cường đùng?
Chương 307: Hạt giống nẩy mầm!
Chương 308: Nghĩ làm bẩn ta thuần khiết thân thể?
Chương 309: Hoàng Phong giới! Thánh Nữ Quốc!
Chương 310: Mở 1 nhà tiệm nội y!
Chương 311: Cô nàng này thấy thế nào như thế nhìn quen mắt?
Chương 312: Hệ thống đã tăng lên tới 2. 0 phiên bản!
Chương 313: Đều là kinh nghiệm quái!
Chương 314: Ngày hôm nay Tề gia tuyệt bức muốn gặp vận đen!
Chương 315: Đặt chân Nhân tiên cảnh!
Chương 316: Hắn là đến khôi hài sao?
Chương 317: Ta cảm thấy hắn có thể nắm quán quân!
Chương 318: Cẩn thận họa là từ miệng mà ra a người trẻ tuổi!
Chương 319: Các ngươi vẫn là lui ra đi!
Chương 320: Không cách nào so sánh được a!
Chương 321: Chúng ta bắt đầu song tu đi
Chương 322: Tại sao không phải buộc ta giết người đây!
Chương 323: Lăng Thiên Huyết Cừu Ấn!
Chương 324: Kiếm chuyện, ta nhưng là chuyên nghiệp
Chương 325: Còn có càng quá đáng đây!
Chương 326: Ma giáo số hiệu 2,587!
Chương 327: Ma giáo số hiệu 2,586!
Chương 328: Khổ nhất bức người, là ta!
Chương 329: Cuối cùng cũng coi như đến rồi đại gia hỏa!
Chương 330: Xong đời, tiểu tử này cử chỉ điên rồ!

Chương 331: Hiện tại ngươi đối với ta lạnh nhạt!
Chương 332: Tốt trâu bò!
Chương 333: Tiếp tục trâu bò!
Chương 334: Trâu bò đến cực điểm!
Chương 335: Săn bắn bắt đầu rồi!
Chương 336: Vương đại sư, thực sự là người tốt a!
Chương 337: Vẫn là như thường người chết a!
Chương 338: Vương đại sư là chúng ta, ai cũng cướp không đi!
Chương 339: Ta lòng dạ quá rộng thoáng!
Chương 340: Lăng Thiên Điện muốn thoải mái lật trời!
Chương 341: Vậy thì tiếp tục hố!
Chương 342: Chúng ta bị hãm hại?
Chương 343: Hiện tại mua quan tài, còn kịp sao?
Chương 344: Này 1 sóng, hố không muốn quá thoải mái!
Chương 345: Nhất định phải đánh chết ngươi!
Chương 346: Nhanh như vậy thì có con mồi
Chương 347: Ta đội hữu như vậy trâu bò!
Chương 348: Ngươi cái đậu bỉ!
Chương 349: Ta 1 ra tay, hắn liền cách cái chết không xa!
Chương 350: Đây chính là 1 bệnh thần kinh!
Chương 351: Này sóng phúc lợi đột nhiên không kịp chuẩn bị!
Chương 352: Ta đang chuẩn bị đến 1 sóng lớn thăng cấp!
Chương 353: Nguyên lai, là ta ngu ngốc!
Chương 354: Bi ai Hồ Hữu Đức!
Chương 355: Chính mình vẫn còn có làm chân chó tiềm chất?
Chương 356: Nhà ta Vương đại sư rõ ràng là Thánh tiên!
Chương 357: Đều là ta giết!
Chương 358: Bình thường đại hoàng tử!
Chương 359: Đại hoàng tử, ngươi nổi danh a!
Chương 360: Đây là muốn điên a!
Chương 361: 3 đệ ngươi sẽ không tức giận chứ?
Chương 362: Sau đó, ngài có thể đừng khóc!
Chương 363: Các ngươi nha, quá yếu
Chương 364: Thâu Thiên Đại Đạo Đan!
Chương 365: Đạo kiếp bị chơi hỏng rồi!
Chương 366: Người đưa biệt hiệu, [độ kiếp tiểu năng thủ]!
Chương 367: Độ kiếp 108 loại tư thế!

Chương 368: Chúng ta có thể mời sát thủ a!
Chương 369: Ta đã nói với ngươi ngươi chớ ép ta kìm nén đại chiêu a!
Chương 370: Ngươi rất sao đây là muốn đùa chết ta chứ?
Chương 371: Miêu thần đại nhân, mời ra đây!
Chương 372: Lão Vương ngươi cái không lương tâm!
Chương 373: Nghĩ hại chúng ta cứ việc nói thẳng!
Chương 374: Ta cảm giác mình đã bị thương nặng!
Chương 375: Ngươi rất sao đều đại họa lâm đầu!
Chương 376: Này mẹ nó đến cùng là cái gì tao thao tác?
Chương 377: Ngươi chỉ phương hướng, ta lái xe!
Chương 378: Không cần kiêng kỵ! Đánh hắn
Chương 379: Cô nương, ngươi gây chuyện rồi
Chương 380: Lão Vương, lần này chuẩn bị làm ai vậy?
Chương 381: Ma trứng, ta sẽ không viên thuốc đi
Chương 382: Ta là loại kia đánh đánh giết giết người sao?
Chương 383: Ngươi cái không biết xấu hổ mèo yêu!
Chương 384: Liền hỏi hỏi các ngươi có sợ hay không!
Chương 385: Phải làm hắn 1 làm
Chương 386: Hắc Ngục... Ngươi mẹ nó đến cùng muốn làm gì?
Chương 387: Khe nằm, là ai giá họa cho ta?
Chương 388: Hắc Ngục thánh tổ ngươi cái lớn đậu bỉ!
Chương 389: Đúng hay không cảm giác mình rất ngu ngốc?
Chương 390: Chớ cùng ta phí lời, ta không có thời gian!
Chương 391: Trở thành dê béo lão Vương!
Chương 392: Trang so cái gì, chủ nhân thích nhất!
Chương 393: Hỏi, làm sao hóa giải đoạn này thù hận?
Chương 394: Cha a, ngài có thể tâm lớn một chút đi!
Chương 395: Khe nằm, dĩ nhiên theo ta cướp bát ăn cơm?
Chương 396: Hố đến chết là được rồi
Chương 397: Tìm đường chết đây đây là?
Chương 398: Nếu chính ngươi nhất định phải muốn ăn đòn
Chương 399: Bẫy người nhất thời thoải mái!
Chương 400: Nhanh nhanh nhanh, dùng cấm thuật!
Chương 401: 1 thẳng bẫy người 1 ngay thẳng!
Chương 402: Đại gia đều là có BUG người!
Chương 403: Ta đã hiểu, ta bị hãm hại!
Chương 404: Dạ đại thiếu muốn báo thù

Chương 405: Kiếm Ma Mộ Địa, mở!
Chương 406: Lớn ngốc xuân, ngươi muốn làm gì?
Chương 407: Ngươi này động tác võ thuật chơi thật rất sao chuồn mất!
Chương 408: Ngươi rất sao cho chúng ta lưu khẩu canh uống có thể chết a?
Chương 409: Diệt Chùy tiểu đội chính thức thành lập!
Chương 410: Diễn viên sinh ra đ quý thứ nhất ~!
Chương 411: Đào cái hố to chôn cái hạt giống!
Chương 412: Đến nha, tiếp tục tú nha!
Chương 413: Ngươi không biết xấu hổ!
Chương 414: Ta tâm địa thiện lương, thuần túy vô cùng
Chương 415: Diễn viên sinh ra thứ 2 quý!
Chương 416: Uông Thanh Hàn cùng ma kiếm!
Chương 417: Lão Vương chuẩn bị muốn thành thần!
Chương 418: Ai u ta này bạo tính khí
Chương 419: Quá trâu so với!
Chương 420: Xin lỗi, ngài tiêu chuẩn đã bị chiếm trước!
Chương 421: Xui xẻo Võ Địch!
Chương 422: Tự cung tự cung! Ta muốn tự cung!
Chương 424: Tự cung ta cũng không sợ, ta còn sợ cái gì?
Chương 425: Chùy ca số 1 đan!
Chương 426: Ta gọi ngươi 1 âm thanh, ngươi dám đáp ứng sao?
Chương 427: Ngươi trúng độc, gọi Hóa Cốt Miên Chưởng!
Chương 428: Ta muốn làm phó viện trưởng!
Chương 429: Người này đan đạo, tuyệt đối không tầm thường!
Chương 430: Bây giờ ta thần công đại thành!
Chương 431: Bị dọa sợ Lưu sư huynh!
Chương 432: Tổ chức sát thủ đang điều động!
Chương 433: Ta là sát thủ ta kiêu ngạo!
Chương 434: Không phục? Ngươi mẹ nó đến giết ta a
Chương 435: Trước tiên thịt cái nào tốt đây? Đều rất béo tốt a
Chương 436: Viện trưởng, ta muốn báo cáo
Chương 437: Điền Tâm kiếp nạn!
Chương 438: Đánh bạc? Liền chơi cái này!
Chương 439: Trâu bò cường giả khí vận thạch!
Chương 440: Cuồng thắng 800 ức!
Chương 441: Công khai giảng bài giảng đạo!
Chương 442: Ai mẹ nó làm ra?

Chương 443: Ta là quỵt nợ, làm sao?
Chương 444: Ta sai rồi, ta không nên quỵt nợ!
Chương 445: Chúc mừng ngươi, ngươi trúng thưởng!
Chương 446: Đại gia đều là đại âm tất!
Chương 447: Dạ Trường Không kỳ ngộ!
Chương 448: Đúng hay không có chút bại nhân phẩm?
Chương 449: Tự nhiên kiếm được 1 toà Thiên Lôi Lâu!
Chương 450: Mượn đao giết người chơi rất lưu loát a!
Chương 451: Trang bức là muốn trả giá thật lớn!
Chương 452: Biết điều, phải khiêm tốn a
Chương 453: 1 đường nghiền ép!
Chương 454: Chẳng lẽ là khắc tinh của ta?
Chương 455: Chọc ta ngươi liền mười phần sai!
Chương 456: Truyền thừa Cổ Thần Hồn Huyết!
Chương 457: Ta là loại kia làm phản người sao?
Chương 458: A... Thật là thơm
Chương 459: Vị trí bí ẩn!
Chương 460: Còn tưởng rằng là bánh bao, không nghĩ tới
Chương 461: Trước tiên làm 1 sóng lại nói!
Chương 462: Sớm biết, liền không ra trang bức!
Chương 463: Ngươi đang mắng ta?
Chương 464: Lão tử là vô tội!
Chương 465: Ta chính là lão tổ mật sứ!
Chương 466: Giọt thứ hai Cổ Thần Hồn Huyết!
Chương 467: Phải chơi 1 tràng kích thích
Chương 468: Ngày hôm nay ngươi muốn trâu bò!
Chương 469: Tiến vào Hồng gia bảo khố!
Chương 470: Ăn ta lão Tôn 1 gậy đập
Chương 471: Ngươi một mực theo ta phân cao thấp a?
Chương 472: Vương giả sống lại số 1 dược tề
Chương 473: Hắn đánh đâu thắng đó không gì cản nổi
Chương 474: Thượng Quan gia cùng Cuồng Lôi Tông!
Chương 475: Bảo gia bản lĩnh biến đi tới!
Chương 476: Nhà ta mộ tổ tuyệt bức bốc khói xanh!
Chương 477: Chọc ta, ngươi sẽ hối hận!
Chương 478: Viên thuốc này... Có chút phế bỏ!
Chương 479: Nguyên lai tìm ta chính là đại lão!

Chương 480: Tổ tông ván quan tài đều ép không được!
Chương 481: Con trai của ngươi thật là ngậm!
Chương 482: Ta bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi đây
Chương 483: Ta lại không ngốc, làm sao sẽ chọc cho Tông Sư?
Chương 484: Cuồng Lôi lão tổ không cam lòng!
Chương 485: Ngươi đúng hay không đắc tội rồi cái gì không nên dây vào người
Chương 486: Kí chủ ngài thực sự là quá âm hiểm!
Chương 487: Tử Thần Đạo Vực trần 9 ca
Chương 488: Dám quản ta Đạo Thánh Tông chuyện vô bổ?
Chương 489: Tiền bối, ta muốn lưu lại hầu hạ ngài
Chương 490: Chào mọi người mới là thật sự được!
Chương 491: Ta không cao hứng, đại gia đều đừng đùa!
Chương 492: Ngươi vì sao như vậy ác độc?
Chương 493: Ta vẫn là then chốt ra trận đi!
Chương 494: Ngươi rất sao như thế trâu bò làm gì?
Chương 495: Tiểu nhân báo thù không cách đêm!
Chương 496: Ngươi rất sao làm sao liền không biết ghi nhớ đây?
Chương 497: Ta thật sự đến rồi nha
Chương 498: Hắn vừa nãy chỉ là vui đùa một chút?
Chương 499: Ta lão Vương, kỳ thực là người tốt!
Chương 500: Chu Viêm thiếu tông, mới là thật tốt người a!
Chương 501: Bẫy người hố đến lão phu trên đầu đến rồi!
Chương 502: Dám không mang theo ta trang bức mang ta bay?
Chương 503: Lão cẩu, đói bụng không?
Chương 504: Sau lưng ta có người!
Chương 505: Emma, thương
Chương 506: Tiểu tử này thật rất sao vô liêm sỉ!
Chương 507: Đưa hết cho tiểu tử kia họa họa
Chương 508: Tinh Cung 9 bí!
Chương 509: Ai nha, phất nhanh buồn phiền a!
Chương 510: Cẩu gia quá tuấn tú, không giấu được a
Chương 511: Chúng ta tới chơi cái trò chơi đi
Chương 512: Khe nằm, trâu bò!
Chương 513: Ngày hôm nay ở đây, đều phải chết!
Chương 514: Đánh ngã toàn bộ Nam vực!
Chương 515: Tiến công Tây Sương Vực!

Chương 516: Chúng ta mà nói giảng đạo lý!
Chương 517: Đạo lý của ta... Chính là không giảng đạo lý!
Chương 518: Chấn Thiên Tông Trịnh Thiên Kiều bạn học!
Chương 519: Má ơi, hải yêu bạo động rồi!
Chương 520: Không phải Cẩu gia cùng ngươi thổi
Chương 521: Đắc tội rồi Cẩu gia còn muốn đi?
Chương 522: Bi kịch áo bào đen 4 lão!
Chương 523: Thu đồ đệ Trịnh Thiên Kiều!
Chương 524: Lão Vương còn có 10 giây liền có thể đến chiến trường
Chương 525: Cười ác tâm như vậy, thảo đánh!
Chương 526: Khe nằm, ta chiêu hắn chọc giận hắn?
Chương 527: Đến đến đến, đại chiến 300 hiệp!
Chương 528: Lại rất sao nhảy hố bên trong 1 cái!
Chương 529: Còn chưa bắt đầu, liền rất sao kết thúc!
Chương 530: Khe nằm, ngươi rất sao đừng dọa ta a!
Chương 531: Ta chính là chỉ đùa một chút!
Chương 532: Này đều là các ngươi buộc ta
Chương 533: Đại BOSS Thương Dương Tử lên sàn!
Chương 534: Lão phu đang cần 1 cái thay đi bộ yêu thú!
Chương 535: Cẩu gia đại chiến Thương Dương Tử!
Chương 536: Ta như vậy trâu bò, ta bắt nạt phụ các ngươi sao?
Chương 537: Lão phu cho ngươi 1 cái cơ hội khiêu chiến ta!
Chương 538: Lão phu muốn nhận ngươi làm sư đệ!
Chương 539: Thương Dương Tử, đừng nhúc nhích sư đệ ta!
Chương 540: Như thường hố chết ngươi!
Chương 541: Thương Dương Tử lớn kỳ ngộ!
Chương 542: Đấu với người ta, vui cười vô cùng!
Chương 543: Huyền Thiên sư huynh 666!
Chương 544: Lão Vương bị cảm động!
Chương 545: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 546: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 547: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 548: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 549: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 550: Thương Dương Tử bẫy người đại kế!
Chương 551: Chân Thần giới, Vô Lượng Tông!
Chương 552: Ta lão Vương chẳng mấy chốc sẽ giết trở về!

Chương 553: Ta chính là 666!
Chương 554: Cắn thuốc cũng không thể mạnh như vậy a!
Chương 555: Ta thân là thi bá
Chương 556: Cái tên này quả thực không phải người!
Chương 557: Chưởng giáo, rụt rè 1 điểm a!
Chương 558: Quả thực không pháp trị rồi!
Chương 559: Hắn cực hạn ở nơi nào?
Chương 560: Trang xong so với liền chạy, thật sự rất kích thích!
Chương 561: Ta Vô Lượng Tông, viên thuốc?
Chương 562: Ai dám trêu chọc đệ đệ ta, ta liền diệt hắn cả nhà!
Chương 563: Nắm cỏ, chưởng giáo ngươi cảm động nhà rồi?
Chương 564: Diễn viên sinh ra thứ 3 quý, đi lên!
Chương 565: Không nghi ngờ chút nào, ta bị người hãm hại!
Chương 566: Nợ máu liền muốn trả bằng máu!
Chương 567: Khe nằm, hắn dĩ nhiên không chết!
Chương 568: Cho tông môn mưu phúc lợi rồi!
Chương 569: Ta tin ngươi cái quỷ
Chương 570: Cường Thể Đan, hiểu rõ một hồi!
Chương 571: Thật muốn đánh 1 bữa a!
Chương 572: Cẩu gia gặp rắc rối!
Chương 573: Có hay không như thế thái quá?
Chương 574: Tái ngộ Trần Huyền Triêu đồng hài!
Chương 575: Sự thực đã không cho phép ta biết điều!
Chương 576: Lãnh Vô Tình khủng hoảng!
Chương 577: Bảo gia bồi các ngươi cố gắng chơi!
Chương 578: Từ chưa từng nghe qua như thế tiện muốn chết!
Chương 579: Cuối cùng cũng coi như là đánh chết hắn!
Chương 580: Tiểu tử này bắt đầu hại người
Chương 581: Tư cách này chiến không có cách nào chơi!
Chương 582: Ta ngả bài, hài lòng chưa?
Chương 583: Xem ngươi làm sao cùng Chấp Pháp Điện giải thích!
Chương 584: Ta chính là bất công, ngươi có thể sao nhỏ?
Chương 585: Nữ trang đại lão Độc Cô Phương Phương đã online!
Chương 586: Ta muốn bái tông, nhanh sát hạch ta đi!
Chương 587: Ta bảo đảm không đánh chết các ngươi!
Chương 588: Ta, đúng là quá mạnh mẽ
Chương 589: Ta, Độc Cô Vô Địch!

Chương 590: Ta chúc phúc ngươi
Chương 591: Ta muốn làm tổ tông cung lên!
Chương 592
Chương 593: Tinh luyện Đấu Tự Thiên phù thánh bia!
Chương 594: Mã Đức! Bồi quá độ!
Chương 595: Thức tỉnh Ma Kiếm Huyền Sinh
Chương 596: Khe nằm, ma kiếm ngươi mẹ nó hố ta
Chương 597: Ngươi là vô liêm sỉ sự kiện quan trọng!
Chương 598: 1 cái thượng cổ thần chủng con lừa!
Chương 599: Này đầu lừa quá nghịch thiên rồi!
Chương 600: Hố đến chết, đó là tất yếu!
Chương 601: Ngươi đến nhường ta tâm phục khẩu phục!
Chương 602: Vệ Tịch Diệt mừng như điên!
Chương 603: Vệ Tịch Diệt dã tâm!
Chương 604: Cái này hố không được a!
Chương 605: Bi ai, quá bi ai
Chương 606: Xông Thiên cung 9 quan, làm 9 cung cộng chủ!
Chương 607: Thiên Khuyết Sơn, Đạo Nguyên Kinh!
Chương 608: Hiện tại thấy hối hận sao
Chương 609: Chúng ta kém 1 điểm liền trở thành bạn tốt
Chương 610: Tinh vực lão tổ lai lịch!
Chương 611: Phong Yêu Tháp!
Chương 612: Coi như là đánh phó bản đi!
Chương 613: Chúng ta đến so với to nhỏ đi!
Chương 614: Dao động 1 tôn người có quyền!
Chương 615: Đi tới Thiên Yêu Đại Giới!
Chương 616: Hiện tại ngươi là ta Thiết Ngưu bộ lạc nô lệ!
Chương 617: Ngươi rất sao đang làm cộng lông a?
Chương 618: Tiểu tử này tuyệt bức có bệnh a
Chương 619: Nói đánh chết ngươi, liền đánh chết ngươi!
Chương 620: Phải có trực diện kiếp nạn dũng khí
Chương 621: Đây là chuẩn bị giết người diệt khẩu sao?
Chương 622: Ta Vương Đại Thánh ở luyện khí 1 đạo, năng khiếu cực cao
Chương 623: Quá rất sao nghịch thiên rồi!
Chương 624: Thực sự là không biết xấu hổ!
Chương 625: Ta Vương Đại Thánh đời này sợ qua ai?
Chương 626: Hào vô nhân tính Vương Đại Thánh!

Chương 627: Ở đây luyện khí sư, đều là rác rưởi!
Chương 628: Làm sao có thể như vậy trâu bò?
Chương 629: Ta này lệ phí di chuyển sao tính?
Chương 630: Xem ra, ta không thể lại biết điều!
Chương 631: Đại thánh, chú ý ngươi thái độ!
Chương 632: Này kiếm quá mẹ nó trâu bò
Chương 633: Rõ ràng lão tử mới là nhân vật chính đội
Chương 634: Đánh cuộc hại người cũng hại yêu a!
Chương 635: Đụng đến ta, ngươi cần phải hiểu rõ hậu quả!
Chương 636: Không dễ trêu Long Kiếm thiếu chủ!
Chương 637: Đắc tội rồi Long Kiếm thiếu chủ còn muốn chạy?
Chương 638: Ta muốn gia nhập Thiên Tà Yêu Tông!
Chương 639: Ta Vương Đại Chùy nhất định phải chân truyền cất bước a!
Chương 640: Ta muốn nhận thầu qua cửa ghi chép!
Chương 641: Ngươi rất sao còn có nhường hay không cái khác thiên kiêu sống sót
Chương 642: Tương lai ta muốn 1 thống yêu tông!
Chương 643: Động phủ cũ kỹ? Vậy thì cướp cái tốt!
Chương 644: Ta khuyên ngươi tốt nhất nghe lời!
Chương 645: Khe nằm, tốt thâm độc a!
Chương 646: Vậy chúng ta liền so với 1 so với
Chương 647: Lão Vương hố, kẻ địch đau!
Chương 648: Lão Vương hố, kẻ địch đau!
Chương 649: Vương Bảo hố, kẻ địch đau!
Chương 650: Vương Bảo hố, kẻ địch đau!
Chương 651: Vương Đại Chùy, ngươi xông đại họa!
Chương 652: Đụng tới ta, coi như ngươi xui xẻo!
Chương 653: Ngươi rất sao đến cùng chọc ai?
Chương 654: Nâng ta tên, tuyệt đối dễ sử dụng!
Chương 655: Khe nằm, chẳng lẽ là Vương Thiên Bá?
Chương 656: Lão tổ đều che chở Vương Thiên Bá?
Chương 657: Hắn là thật sự Thiên Bá a!
Chương 658: Lẽ nào lão tử kiếm lời?
Chương 659
Chương 660: Khe nằm, đan đạo tông sư?
Chương 661: Chính thức đặt chân Bất Hủ!
Chương 662: Hoang Cổ Thánh Tông phát phúc lợi!

Chương 663: Tìm em gái, mở này!
Chương 664: Ta là Tông Sư, ta ngả bài!
Chương 665: A, ta thật hạnh phúc
Chương 666: Hãm hại ngươi, chúng ta chính là bằng hữu!
Chương 667: Nhi tử, ngươi đúng hay không bị người hãm hại?
Chương 668: Không nghi ngờ chút nào, đây là bị hãm hại!
Chương 669: Ngươi hãm hại chúng ta, ngươi còn không thừa nhận?
Chương 670: Thật làm bộ thời điểm giả cũng thật!
Chương 671: Đại ca, ta sai rồi
Chương 672: Ta rất sao sao cảm giác, xảy ra đại sự đây
Chương 673: Ta Vương Thiên Bá lòng dạ độc ác, thủ đoạn thâm độc!
Chương 674: Ngươi mẹ nó thật không phải cái đồ chơi
Chương 675: Ân, cái khác Yêu tộc có thể đi chết rồi
Chương 676: Mắng ta, là muốn trả giá thật lớn!
Chương 677: Không phải đấu khí sao? Làm sao biến thành đánh cướp?
Chương 678: Chưa từng nghe từng tới như thế tiện yêu cầu
Chương 679: Thú Thần Trủng mở ra!
Chương 680: Lại có thể 1 một bên trang bức 1 một bên làm giàu!
Chương 681: Bạch phiêu người vô liêm sỉ cực điểm!
Chương 682: Ta tuyệt không buông tha bất kỳ 1 cái đội hữu!
Chương 683: Siêu cấp chí bảo thiên ân vương miện?
Chương 684: Vương Thiên Bá, lão tử cùng ngươi thế không 2 lập!
Chương 685: Ta Vương Thiên Bá nhân phẩm ra sao?
Chương 686: Mở ra [Cổ Tàng Thể]!
Chương 687: Đệ 1 bảo tàng [Chí Tôn Quang]!
Chương 688: 2 phân chi 1 Cổ Yêu huyết thống!
Chương 689: Ta là tới thu sổ sách!
Chương 690: Đến từ Bảo gia khủng bố tập kích!
Chương 691: Trò chơi, vừa mới bắt đầu!
Chương 692: Này rất sao chính là 1 cái phần tử khủng bố a!
Chương 693: Gia cái khác không có, chính là có tiền!
Chương 694: Chỉ mua quý, không mua đúng!
Chương 695: Vì tông môn, mặt cũng không muốn!
Chương 696: Ta chính là đến hố các ngươi!
Chương 697: Người ta có mẹ nó phục sinh tệ a!
Chương 698: Địa mạch phản phệ, diệt tộc dấu hiệu!
Chương 699: Các ngươi những này nhãi con chẳng lẽ là ở đùa ta?

Chương 700: Hố không đủ? Vậy thì trở lại 1 sóng!
Chương 701: Đều bị hố thổ huyết!
Chương 702: Mạng của các ngươi, bị ta nhận thầu!
Chương 703: Thật trâu bò thiên ân vương miện!
Chương 704: Thiên ân vương miện không phải là không thể bán!
Chương 705: Lão thiên gia ngài bất công!
Chương 706: Ta sao liền như thế trong lòng không chắc chắn đây
Chương 707: Ngài số một tiểu đệ Cẩu gia (Cẩu Thặng) online!
Chương 708: Đây là cái gì nghịch thiên số mệnh?
Chương 709: Cha ta có chỗ dựa, ta sợ cái cái gì?
Chương 710: Ta chùi, Vương Đại Chùy cùng lão tổ kết bái?
Chương 711: Lại không động thủ, chúng ta liền lên a!
Chương 712: Tiểu tử ngươi đây là ở vua hố a!
Chương 713: Ta mẹ nó đến cùng làm cái gì?
Chương 714: Không thời gian giải thích, nhanh quỳ xuống dập đầu!
Chương 715: Còn kém quỳ liếm a!
Chương 716: Ngươi mẹ nó hiểu cái lông gà!
Chương 717: Lại tiến vào ta lão Vương trang bức thời gian a!
Chương 718: Hàng này, phát điên a!
Chương 719: Thấy Vương Đại Chùy, giết không tha!
Chương 720: Lão tử tuyệt bức bị tiểu tử kia hãm hại
Chương 721: Ai để cho các ngươi nhất định phải bắt nạt ta lão Vương đây!
Chương 722: Trở mặt làm sao? Ta cũng trở!
Chương 723: Khe nằm, thất sách
Chương 724: Bị hố lên loạn chiến!
Chương 725: Ta cảm thấy... Chúng ta bị hãm hại!
Chương 726: Lão Vương, này sóng ổn hay không?
Chương 727: Không sai, ta hãm hại các ngươi!
Chương 728: Tổ gia ngài thực sự là làm 1 tay chết tử tế
Chương 729: Kích thích lão Vương? Này không phải tìm đường chết sao!
Chương 730: Này rất sao liền liếm lên?
Chương 731: Có tức hay không? Có tức hay không?
Chương 732: Vương Đại Chùy, ta giết định!
Chương 733: Ta là ai? Ta ở đâu? Ta đang làm gì
Chương 734: Lão Vương, Cẩu gia muốn ăn binh khí!
Chương 735: Đem lão cẩu thực lực làm lên!
Chương 736: Có tiền không thể muốn làm gì thì làm?

Chương 737: Vô số món tiền nhỏ chính đang hướng về mình vẫy tay oa
Chương 738: Chạm sứ người Long Tượng!
Chương 739: Bị hố thảm Long Tượng!
Chương 740: Ngươi này làm giàu thủ đoạn làm người giận sôi a!
Chương 741: Ra tay với ta chính là tự tìm đường chết!
Chương 742: Vương Đại Chùy, Yêu tộc cộng chủ?
Chương 743: Vô song võ đài cuộc chiến!
Chương 744: Tiện huynh, đã lâu không gặp a!
Chương 745: Ha, đùa ngươi chơi đây!
Chương 746: Xin bắt đầu ngươi biểu diễn!
Chương 747: Có muốn hay không như thế dối trá a?
Chương 748: Hoàn chỉnh Cổ Yêu huyết thống truyền thừa!
Chương 749: Cẩu Thặng, ngươi trang bức thời khắc đến!
Chương 750: Phạm Thiên đạo trường mở ra!
Chương 751
Chương 752: Ta Long Tượng, không thể lại biết điều!
Chương 753: Ta, chính là như thế mạnh mẽ!
Chương 754: Yên lặng xem ngươi trang bức!
Chương 755: Ta là cỡ nào vô tư, cỡ nào rộng lượng!
Chương 756: Khe nằm, đầu óc vô nước chứ?
Chương 757: Ta là thật không phục a!
Chương 758: Tiểu tử này, quá rất sao đáng tin!
Chương 759: Tê liệt a, không thể như thế chơi a!
Chương 760: Vương Đại Chùy, thù này không đội trời chung!
Chương 761: Đây cũng quá có thể trang bức!
Chương 762: Ta có 0 vạn tiềm lực!
Chương 763: Bị hận tự bế!
Chương 764: Là thời điểm lộ ra ta diện mạo thật sự!
Chương 765
Chương 766: Có người đang đào hầm!
Chương 767: Thượng cổ tà tu qua lại!
Chương 768: Vương Bảo trang bức con đường chứng đạo!
Chương 769: Ta vô địch mà cô quạnh!
Chương 770: Nhường kiếm khí trước tiên bay 1hồi
Chương 771: Kỳ thực ta chính là lại đây chào hỏi!
Chương 772: Ta có 1 pháp, có thể phá vạn kiếm!
Chương 773: Đây là Nhân tộc dũng sĩ a!

Chương 774: Khe nằm, dĩ nhiên là đang diễn trò?
Chương 775: Này có thể làm người ta tức chết!
Chương 776: Xem ta như thế nào 1 kiếm chém này điều lão cẩu!
Chương 777: Này bá đạo kiếm gỗ!
Chương 778: Đi tới Vô Cực Tinh Cung!
Chương 779: Một lời không hợp chính là đại ma vương a!
Chương 780: Khe nằm, ngươi rất sao đừng hố ta a!
Chương 781: Vô địch đến chỗ dựa!
Chương 782: Này khẩu khí, vô địch giúp ngươi vuốt thuận lâu la!
Chương 783: Có cái nhóc con ngu ngốc!
Chương 784: Chỉ là ngụm nước liền như thế treo?
Chương 785: Đừng hỏi tên ta, ta sợ hù chết ngươi!
Chương 786: Ma vương biến thân bắt đầu rồi!
Chương 787: Các ngươi trâu bò kính, đi đâu rồi?
Chương 788: Hỗn đản, vô liêm sỉ, không biết xấu hổ!
Chương 789: Thần bí thành trì, thần bí thành chủ!
Chương 790: Không cần sốt sắng, ta là người tốt!
Chương 791: Người mới liền muốn xoạt vinh dự giá trị!
Chương 792: Phạt ngươi quỳ 3 năm!
Chương 793: 1 xuyến kẹo hồ lô liền thu mua?
Chương 794: Ta có thể giúp ngươi độ kiếp!
Chương 795: Ta lái xe tặc ổn, yên tâm đi!
Chương 796: Sau đó chính là anh em ruột!
Chương 797: Các ngươi chẳng mấy chốc sẽ hối hận!
Chương 798: Dám trang bức, thì đừng trách ta hận ngươi!
Chương 799: Quán quân cấp miệng pháo người giỏi!
Chương 800: Ta rất sao cuống lên, ta cắn ngươi a!
Chương 801: Cái gì cừu? Cái gì oán a!
Chương 802: Tiểu tử, ta theo ngươi hữu duyên
Chương 803: Nhường ta gia nhập Kiếm Thần Sơn? Nằm mơ đây?
Chương 804: Ta có Tôn Giả lực lượng hộ thể!
Chương 805: Có chuyện tốt như thế đều không mang lên ta? Giết chết ngươi
Chương 806: Ta chính là Hoa Đà tại thế!
Chương 807: Ta nguyện lấy thân báo đáp
Chương 808: Đem lão tử sư muội trả (còn) cho ta
Chương 809: Ta nhưng là 1 người nhà!

Chương 810: Mộng bức Thiên Quỷ!
Chương 811: Thiên Quỷ, ngươi là ta nằm vùng!
Chương 812: Trắng (Haku) rất sao cao hứng!
Chương 813: Tôn Giả bảo tàng?
Chương 814: Chúng ta bị hãm hại?
Chương 815: Thiên quân hộ thể thần lực?
Chương 816: Muộn 1 bước, cái gì đều mộc!
Chương 817: Có thần bí người kiếm chuyện!
Chương 818: Khe nằm, tốt hố a
Chương 819: Ngài có nhiệm vụ mới [toái hư danh sư]!
Chương 820: Tú lâu mua tình báo!
Chương 821: Khẳng định là nghĩ tán gái!
Chương 822: Ai nha, tốt xấu hổ
Chương 823: Không sướng hay không sướng, ta đến hả giận!
Chương 824: Lục gia lão tổ nhưng là ta tấm gương!
Chương 825: Lục gia lão tổ, ta giúp ngươi độ kiếp!
Chương 826: Lục gia lão tổ, không khóc không khóc
Chương 827: Lão tử rất sao không muốn sống!
Chương 828: Ai nha nha, thật là sung sướng nha!
Chương 829: Đạo Cung Uông Quân!
Chương 830: Ta đến trợ ngươi thoát ly khổ hải!
Chương 831: Hầu tử thâu đào 108 thức!
Chương 832: Ngày hôm nay ta Lý Cẩu Thặng dạy các ngươi làm người!
Chương 833: Để cho các ngươi biết cái gì gọi là khủng bố!
Chương 834: Các ngươi muốn trả giá thật lớn!
Chương 835: Uông Quân ngươi đến cùng đã làm gì?
Chương 836: Thiên quân đều khó mà làm được sự tình!
Chương 837: Bắt đầu hối hận Đạo cung!
Chương 838: Người này... Tuyệt đối không thể đắc tội!
Chương 839: Uông Quân lấy chiến con đường chứng đạo!
Chương 840: Bắt nạt chúng ta Đạo Cung thật sự rất thoải mái đúng không?
Chương 841: Vô địch chính là cô quạnh!
Chương 842: Tái ngộ Chung Minh đại thiếu!
Chương 843: Đi một chút đi, đi ra ngoài kéo cừu hận!
Chương 844: Ngươi có thể làm gì ta?
Chương 845: Chính là như thế tùy hứng!
Chương 846: 5 tông diệt vương tiểu đội chính thức thành lập!

Chương 847: Đặc thù tàng bảo phương thức!
Chương 848: Còn muốn cho lão phu đào hầm đây? Nằm mơ!
Chương 849: Vạn bảo thiên cầu, Thiên quân đạo cốt!
Chương 850: Chúng ta đều là đại Ngốc so với!
Chương 851: Các ngươi thật muốn chơi với lửa có ngày chết cháy sao?
Chương 852: Kinh ngạc! Đều! Sợ! Nhận sợ
Chương 853: Mã Đức, chúng ta bị lừa!
Chương 854: Quả nhiên thiên hữu ta Đạo Cung!
Chương 855: Diễn viên sinh ra đặc biệt phần
Chương 856: Diễn viên sinh ra đặc biệt phần
Chương 857
Chương 858: Duyên, tuyệt không thể tả!
Chương 859: Sư tôn, ngài cũng quá hố đồ đệ rồi
Chương 860: Đây là tổ đoàn hố ta gia hai a?
Chương 861: Ngô Đế trang bức trình độ!
Chương 862: Ngươi sư tôn mới là hố thần chi thần!
Chương 863: MMP, ta rất sao đúng hay không bị hãm hại?
Chương 864: Lục gia Tôn Giả truy sát đội giáng lâm!
Chương 865: Truy sát đội biến thành tự sát đội!
Chương 866: Thần đình đại tướng con trai, Trần Tinh Thần!
Chương 867: Đây là độ kiếp chí bảo, tránh kiếp thần châm!
Chương 868: Tôn Giả bên trong chi hẳn phải chết châm!
Chương 869: Nếu không là ngươi cần phải buộc ta
Chương 870: Vô Ưu thiên quân lòng tham nổi lên!
Chương 871: Bị Thiên quân giao cho trọng trách Trần Tinh Thần!
Chương 872: Không ai dám trêu chọc chính mình làm sao bây giờ?
Chương 873: Ngay cả ta Lý Cẩu Thặng cũng dám va?
Chương 874: Là ngươi không trêu chọc nổi người!
Chương 875: Không biết xấu hổ không muốn lớp vỏ!
Chương 876: Thiên vực Đạo cung 2 đại thiên kiêu!
Chương 877: Cái tên này là hàng giả a!
Chương 878: Dám nói công tử nhà ta là tên lừa đảo?
Chương 879: Hù chết người bối cảnh!
Chương 880: Trần Tinh Thần: Này 1 sóng vách cheo leo ổn!
Chương 881: Trần Tinh Thần: Ta gây chuyện rồi?
Chương 882: Ngươi nói như thế khủng bố là muốn hù chết ta sao?
Chương 883: Trần Tinh Thần: Ta không cam lòng!

Chương 884: Trần Tinh Thần: Ta đúng hay không viên thuốc?
Chương 885: Tinh Thần chơi đến 1 tay tốt động tác võ thuật a!
Chương 886: Tinh Thần thật sự tốt oan ức a!
Chương 887: Vô Ưu thiên quân uất ức!
Chương 888: Tinh Thần thật sự thật hối hận!
Chương 889: Hồng Cương: Ta không ở nhà thời kỳ
Chương 890: Hồng Cương: Lão tử đến cùng cưới cái thứ đồ gì?
Chương 891: Daddy không yêu ta?
Chương 892: Hồng Cương: Ta rất sao quá khó khăn
Chương 893: Hồng Cương: Nhất định phải đem tôn chủ liếm cao hứng!
Chương 894: Phàn U tính toán mưu đồ!
Chương 895: Phàn Chính: Tại hạ bất tài, Thiên Huyền Tông chưởng giáo thân
Chương 896: Ta Lý Cẩu Thặng lại bị người khinh bỉ?
Chương 897: Phàn Chính: Ta đúng hay không bị trục xuất sư môn?
Chương 898: Hồn Thiên thánh địa cường giả đột kích!
Chương 899: Chúng ta xong! Toàn xong!
Chương 900: Tôn chủ là thật mẹ nó trâu bò a!
Chương 901: Nghe đồn bên trong Hư giới!
Chương 902: Tiến vào Hư giới, Hư giới bảo đồ!
Chương 903: Muốn a? Nắm tiền đi!
Chương 904: 1 cái ức, cũng không phải là không thể thương lượng
Chương 905: 2 cái ức ta đều không bán!
Chương 906: Cừu hận này, đã kéo siêu cấp ổn thỏa!
Chương 907: Đúng là không biết xấu hổ tới cực điểm a
Chương 908: Chư vị ở đây, đều là lạt kê
Chương 909: Người này theo ta Lê gia không có quan hệ!
Chương 910: Người này theo ta Lê gia tương giao tâm đầu ý hợp!
Chương 911: Lê gia cao tầng đại lão toàn ra trận!
Chương 912: Lão Vương đồ bảng lữ trình
Chương 913: Lê gia cao tầng đại lão toàn quỳ!
Chương 914: Thiên quân đến rồi cũng không biện pháp!
Chương 915: Diêm vương đi vòng đan!
Chương 916: Có phải là thật hay không như thế tạc thiên?
Chương 917: Tiểu tử này [thật là đẹp trai] cùng [thật điêu]!
Chương 918: Hiện tại ai còn dùng [phá thiên]?
Chương 919: Bị hố thảm Vô Ưu thiên quân

Chương 920: Vô Ưu thiên quân nhanh gọi ba ba!
Chương 921: Đạo Cung đại cung chủ chi huyền tôn, Diệp Lượng!
Chương 922: Lão cẩu đều đang biết chủ động đào hầm!
Chương 923: Đây là 1 tràng đỉnh cao vở kịch lớn!
Chương 924: Đạo Cung cùng Vạn Trượng thần đình, đánh tới đến rồi!
Chương 925: Ngươi sợ là trúng người khác quỷ kế!
Chương 926: Đạo Cung huynh đệ đừng sợ, ta Nam Bá Thiên đến rồi!
Chương 927: Ngươi chơi, đều là lão tử chơi còn lại!
Chương 928: Ai cũng không thể ở ta Nam Bá Thiên trước mặt trang bức!
Chương 929: Ta đối với Đạo Cung trung thành tuyệt đối!
Chương 930: Này lại là cái gì tao thao tác?
Chương 931: Ta mẹ nó thật sự không giết hắn!
Chương 932: Dám giết ta Bắc Trấn Thiên sư đệ?
Chương 933: Vô Ưu thiên quân tận thế đến?
Chương 934: Thánh địa bối cảnh? Là cái rắm gì a!
Chương 935: Ta ngả bài, là ta đào hố!
Chương 936: Ngươi này hố thần tên, hoàn toàn xứng đáng!
Chương 937: Ta Long Ngạo Madara thực lực căn bản không cần hoài nghi!
Chương 938: Ta Long Ngạo Madara đối với Vô Ưu thiên quân trung thành tuyệt đối!
Chương 939: Cái này Long Ngạo Madara rất đáng tin!
Chương 940: Tiểu tử này, lão tử hiện tại hận không nổi!
Chương 941: Ta là phân đội trưởng Long Ngạo Madara!
Chương 942: Ta Long Ngạo Madara nếu như tức rồi
Chương 943: Rất tốt, ngươi thành công gây nên sự chú ý của ta!
Chương 944: Ta Long Ngạo Madara cái gì tình cảnh chưa từng thấy?
Chương 945: Ta kiếm lời 1 cái ức, ta muốn phân ngươi 1 nửa!
Chương 946: Vô Ưu thiên quân chung cực đại bí!
Chương 947: Nhường ta Madara gia quỳ lên 1 ngày một đêm?
Chương 948: Chỉ bằng ngươi, cũng xứng?
Chương 949: Hố ta chính là Long Ngạo Madara?
Chương 950: Long Ngạo Madara, ngươi thật là độc a!
Chương 951: Ta đứng ở này, nhường ngươi đánh 1 chưởng!
Chương 952: Này đều đánh không chết ta, ngươi làm sao không chết đi?
Chương 953: Long Ngạo Madara, bổn thiên quân trợ ngươi độ kiếp!
Chương 954: Ta hiện tại thật rất sao muốn ha ha ha!
Chương 955: Đại đạo cổ môn mở! Vô song đạo mạch!

Chương 956: Thiên phú đạo thuật! Tuyệt thế truyền kỳ!
Chương 957: Chúng ta nên vì Thiên quân cúc cung tận tụy!
Chương 958: Không phải là so với ai khác càng âm tất sao?
Chương 959: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 960: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 961: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 962: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 963: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 964: Ai mới là lão Âm tất!
Chương 965: Mạnh nhất lão Âm tất -- lão Vương!
Chương 966: Cổ đại lục say mê!
Chương 967: Sư tôn mau tới cứu cứu đồ đệ đi!
Chương 968: Ta đồ đệ đều là khá lắm!
Chương 969: Không phải là mỹ nhân kế sao? Hướng ta đến!
Chương 970: Sư đệ ngươi muốn đi giảng pháp!
Chương 971: Ta là giảng sư Long Ngạo Thiên!
Chương 972: Ta ban các ngươi 1 khẩu đại đạo thanh âm!
Chương 973: Kế hoạch này thật rất sao thơm!
Chương 974: Có muốn hay không diễn tràng hí?
Chương 975: Lại dám đào ta góc tường!
Chương 976: Không mua phiếu ngươi liền lên thuyền?
Chương 977: Thật là thơm kế hoạch lớn xong đời!
Chương 978: Lão Vương bị ám sát thành công!
Chương 979: Nói ta xấu? Non chết ngươi a!
Chương 980: Lo lắng làm gì, cầu cứu a!
Chương 981: Thiên quân đại đội diệt!
Chương 982: Tại hạ Chân Cao Hưng!
Chương 983: Ta luyện chế đan dược đều là tốt nhất!
Chương 984: Rõ ràng cay sao trâu bò
Chương 985: Làm sao khiến cho ta nhiệt huyết sôi trào!
Chương 986: Vẫn đúng là nhiệt huyết sôi trào lên a!
Chương 987: Ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi a!
Chương 988: Lại 1 cái thật là thơm kế hoạch!
Chương 989: Vừa có thể vận động, có thể thoải mái việc!
Chương 990: Tiêu đề rời nhà trốn đi
Chương 991: Là thời điểm chôn hãm hại!
Chương 992: Ha ha, đậu ngươi chơi!

Chương 993: Bị hố thảm Cực Dương thánh địa!
Chương 994: Đại đạo tranh đấu, há có thể thiếu được ta Độc Cô Bất
Chương 995: Âm Dương Tông sướng đến phát rồ rồi!
Chương 996: Chúng ta Âm Dương Tông thiên kiêu ba ba!
Chương 997: Trở thành kim chân giò hun khói Vương Bảo!
Chương 998
Chương 999: Cổ Chi Đại Lục, ta lão Vương, đến rồi!
Chương 1000: Lão phu bất tài, người đưa biệt hiệu Đan Vô Địch
Chương 1001: Cha, ta bắt được 1 cái hoang dại đan đạo tông sư!
Chương 1002: Các ngươi, thật muốn đắc tội ta sao?
Chương 1003: Ngài đến hung danh hiển hách!
Chương 1004: Đến đến đến, đánh cướp!
Chương 1005: Chính mình làm lông như thế vung tiền?
Chương 1006: Không thể giết người mình a... Tốt đáng tiếc!
Chương 1007: Gia, việc lớn không tốt
Chương 1008: Hồ Hán Tam, ngươi không biết xấu hổ!
Chương 1009: Uất ức Lý Huyết Hải!
Chương 1010: Lão cẩu tỉnh lại!
Chương 1011: Là chính hắn muốn chết a!
Chương 1012: Cõng nồi hiệp khách Trần Kim!
Chương 1013: Kẻ xui xẻo nguyên mở!
Chương 1014: Mộng bức Trần Kim!
Chương 1015: Cái này nồi đen, chất lượng gạch thẳng!
Chương 1016: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1017: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1018: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1019: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1020: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1021: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1022: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1023: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1024: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1025: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1026: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1027: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1028: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1029: Cuồng Tiên Điện mở ra!

Chương 1030: Cuồng Tiên Điện mở ra (mười lăm)!
Chương 1031: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1032: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1033: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1034: Cuồng Tiên Điện mở ra!
Chương 1035: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi)!
Chương 1036: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi mốt)!
Chương 1037: Cuồng Tiên Điện mở ra (hai mươi hai)!
Chương 1038: Cuồng Tiên Điện mở ra (23)!
Chương 1039: Ta Võ Cường Phong phúc duyên, như cũ cứng chắc!
Chương 1040: Hàng này là rất sao chưởng giáo đơn vị liên quan a
Chương 1041: Hố 1 thanh vậy cũng là tất yếu!
Chương 1042: Độc Cô Bất Bại, ngươi làm cái gì?
Chương 1043: Ta hồ Hán 3, lại trở về rồi
Chương 1044: Đừng hoảng hốt, ta động tác rất nhanh!
Chương 1045: Vương ca mang ngươi trang bức mang ngươi bay
Chương 1046: Ta có thể hay không lý trí 1 điểm a!
Chương 1047: Ngày hôm nay ngươi nếu như không trả giá một chút, nghỉ
Chương 1048: Xong đời rồi, Cổ Ma tộc Ma tử đánh rắm rồi!
Chương 1049: Ngươi khả năng bị tên lừa đảo cho hãm hại
Chương 1050: Đem ta Cơ Cửu Tiêu làm kẻ ngu si chứ?
Chương 1051: Chuyện tốt như thế, ta sao lại đổi ý?
Chương 1052: Bị đuổi giết lão cẩu!
Chương 1053: Dám cùng lão Vương đùa ngang?
Chương 1054: Tổng có một ít người, ngươi không trêu chọc nổi!
Chương 1055: Ân, ta mất trí nhớ
Chương 1056: Ta cảm thấy ta cũng có thể gia nhập trưởng lão vui đùa một chút!
Chương 1057: Chớ ép ta tự lập môn hộ!
Chương 1058: Tiên cổ Thần Mộ mở ra!
Chương 1059: Hay là, là bởi vì ta quá tuấn tú?
Chương 1060: Khe nằm! Tiểu tử này muốn làm gì?
Chương 1061: Thần kỳ rụng lông dịch!
Chương 1062: Ngươi rất sao cũng quá ngây thơ chứ?
Chương 1063: Bé ngoan nhận ta làm chủ!
Chương 1064: Tiểu tử này dùng sai chủng tộc thiên phú chứ?
Chương 1065: Cướp đoạt huyết mạch của ngươi!

Chương 1066: Ngươi muốn không chết không thôi? Thỏa mãn ngươi!
Chương 1067: Đạo hữu xin dừng bước!
Chương 1068: Liền không tin 3 tộc hợp lực, cũng trị không được hắn
Chương 1069: Thông thiên kiều! Khởi nguyên điện!
Chương 1070: Thực sự là tạo hóa trêu người a!
Chương 1071: Này hố chính là thật thoải mái a!
Chương 1072: Khởi Nguyên Chi Chủ!
Chương 1073: Ta là Chư Thiên Chi Chủ!
Chương 1074: Ta dĩ nhiên có khuê nữ?
Chương 1075: Ngươi muốn chết như thế nào?
Chương 1076: Chư thiên vạn giới, lại không người dám bắt nạt ngươi!
Chương 1077: Hệ thống phụ gia nhiệm vụ?
Chương 1078: Ta này viên xao động tâm a!
Chương 1079: Một kiếm định càn khôn!
Chương 1080: Tùy tiện gọi cái người, đều có thể đem ngươi hù chết!
Chương 1081: Ta là con gái nô! (Xong xuôi)!